Greek Bible
Modern Greek Bible MGK

Gen 1:1 Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Gen 1:2 Ἡ δὲ γῆ ἦτο ἄμορφος καὶ ἔρημος· καὶ σκότος ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἀβύσσου. Καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐφέρετο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων.
Gen 1:3 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτω φῶς· καὶ ἔγεινε φῶς·
Gen 1:4 καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι ἦτο καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους·
Gen 1:5 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν· τὸ δὲ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα. Καὶ ἔγεινεν ἑσπέρα καὶ ἔγεινε πρωΐ, ἡμέρα πρώτη.
Gen 1:6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτω στερέωμα ἀναμέσον τῶν ὑδάτων, καὶ ἄς διαχωρίζῃ ὕδατα ἀπὸ ὑδάτων.
Gen 1:7 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισε τὰ ὕδατα τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος ἀπὸ τῶν ὑδάτων τῶν ἐπάνωθεν τοῦ στερεώματος. Καὶ ἔγεινεν οὕτω.
Gen 1:8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν. Καὶ ἔγεινεν ἑσπέρα καὶ ἔγεινε πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα.
Gen 1:9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς συναχθῶσι τὰ ὕδατα τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τόπον ἕνα, καὶ ἄς φανῇ ἡ ξηρά. Καὶ ἔγεινεν οὕτω.
Gen 1:10 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, γῆν· καὶ τὸ σύναγμα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦ το καλόν.
Gen 1:11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς βλαστήσῃ ἡ γῆ χλωρὸν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, καὶ δένδρον κάρπιμον κάμνον καρπὸν κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ σπέρμα νὰ ἦναι ἐν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἔγεινεν οὕτω.
Gen 1:12 Καὶ ἐβλάστησεν ἡ γῆ χλωρὸν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ δένδρον κάμνον καρπόν, τοῦ ὁποίου τὸ σπέρμα εἶναι ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτο καλόν.
Gen 1:13 Καὶ ἔγεινεν ἑσπέρα καὶ ἔγεινε πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.
Gen 1:14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς γείνωσι φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ διαχωρίζωσι τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς νυκτός· καὶ ἄς ἦναι διὰ σημεῖα καὶ καιροὺς καὶ ἡμέρας καὶ ἐνιαυτούς·
Gen 1:15 καὶ ἄς ἦναι διὰ φωστῆρας ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ φέγγωσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἔγεινεν οὕτω.
Gen 1:16 Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν μικρὸν διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπὶ τῆς νυκτός· καὶ τοὺς ἀστέρας·
Gen 1:17 καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ φέγγωσιν ἐπὶ τῆς γῆς,
Gen 1:18 καὶ νὰ ἐξουσιάζωσιν ἐπὶ τῆς ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῆς νυκτὸς καὶ νὰ διαχωρίζωσι τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτο καλόν.
Gen 1:19 Καὶ ἔγεινεν ἑσπέρα καὶ ἔγεινε πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη.
Gen 1:20 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς γεννήσωσι τὰ ὕδατα ἐν ἀφθονίᾳ νηκτὰ ἔμψυχα καὶ πετεινὰ ἄς πέτωνται ἐπάνωθεν τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ.
Gen 1:21 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶν ἔμψυχον κινούμενον, τὰ ὁποῖα ἐγέννησαν ἐν ἀφθονίᾳ τὰ ὕδατα κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτο καλόν.
Gen 1:22 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός, λέγων, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ γεμίσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις· καὶ τὰ πετεινὰ ἄς πληθύνωνται ἐπὶ τῆς γῆς.
Gen 1:23 Καὶ ἔγεινεν ἑσπέρα καὶ ἔγεινε πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη.
Gen 1:24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἄς γεννήσῃ ἡ γῆ ζῷα ἔμψυχα κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, κτήνη καὶ ἑρπετὰ καὶ ζῷα τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν· καὶ ἔγεινεν οὕτω.
Gen 1:25 Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὰ ζῷα τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πᾶν ἑρπετὸν τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἦτο καλόν.
Gen 1:26 Καὶ εἶπεν ὁ θεός, Ἄς κάμωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμῶν, καθ' ὁμοίωσιν ἡμῶν· καὶ ἄς ἐξουσιάζῃ ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τῶν κτηνῶν καὶ ἐπὶ πάσης τῆς γῆς καὶ ἐπὶ παντὸς ἑρπετοῦ, ἕρποντος ἐπὶ τῆς γῆς.
Gen 1:27 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ· κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς·
Gen 1:28 καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Θεός, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ γεμίσατε τὴν γῆν καὶ κυριεύσατε αὐτήν, καὶ ἐξουσιάζετε ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ παντὸς ζώου κινουμένου ἐπὶ τῆς γῆς.
Gen 1:29 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἰδού, σᾶς ἔδωκα πάντα χόρτον κάμνοντα σπόρον, ὅστις εἶναι ἐπὶ τοῦ προσώπου πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν δένδρον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν δένδρου κάμνοντος σπόρον· ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς πρὸς τροφήν·
Gen 1:30 καὶ εἰς πάντα τὰ ζῷα τῆς γῆς καὶ εἰς πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς πᾶν ἑρπετὸν ἕρπον ἐπὶ τῆς γῆς

καὶ ἔχον ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζῶσαν, ἔδωκα πάντα χλωρὸν χόρτον εἰς τροφήν. Καὶ ἔγεινεν οὕτω.
Gen 1:31 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς πάντα ὅσα ἐποίησε· καὶ ἰδού, ἦσαν καλὰ λίαν. Καὶ ἔγεινεν ἑσπέρα καὶ ἔγεινε πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη.
Gen 2:1 Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτῶν.
Gen 2:2 Καὶ εἶχε συντετελεσμένα ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμε· καὶ ἀνεπαύθη τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμε.
Gen 2:3 Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν· διότι ἐν αὐτῇ ἀνεπαύθη ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκτισε καὶ ἔκαμεν ὁ Θεός.
Gen 2:4 Αὕτη εἶναι ἡ γένεσις τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτε ἐκτίσθησαν αὐτά, καθ ἣν ἡμέραν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς γῆν καὶ οὐρανόν,
Gen 2:5 καὶ πάντα τὰ φυτὰ τοῦ ἀγροῦ, πρὶν γείνωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα χόρτον τοῦ ἀγροῦ, πρὶν βλαστήσῃ· διότι δὲν εἶχε βρέξει Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἄνθρωπος δὲν ἦτο διὰ νὰ ἐργάζηται τὴν γῆν·
Gen 2:6 ὁ ἀτμὸς δὲ ἀνέβαινεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Gen 2:7 Καὶ ἔπλασε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ χώματος ἐκ τῆς γῆς. καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἔγεινεν ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.
Gen 2:8 Καὶ ἐφύτευσε Κύριος ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν τῇ Ἐδὲμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθεσεν ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἔπλασε.
Gen 2:9 Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἔκαμε νὰ βλαστήσῃ ἐκ τῆς γῆς πᾶν δένδρον ὡραῖον εἰς τὴν ὅρασιν καὶ καλὸν εἰς τὴν γεῦσιν· καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
Gen 2:10 Ποταμὸς δὲ ἐξήρχετο ἐκ τῆς Ἐδὲμ διὰ νὰ ποτίζῃ τὸν παράδεισον· καὶ ἐκεῖθεν ἐμερίζετο εἰς τέσσαρας κλάδους.
Gen 2:11 Τὸ ὄνομα τοῦ ἑνός, Φισών· οὗτος εἶναι ὁ περικυκλόνων πᾶσαν τὴν γῆν Ἀβιλά· ὅπου εὑρίσκεται τὸ χρυσίον·
Gen 2:12 τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης εἶναι καλόν· ἐκεῖ εἶναι τὸ βδέλλιον καὶ ὁ λίθος ὁ ὀνυχίτης.
Gen 2:13 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ποταμοῦ τοῦ δευτέρου, Γιών· οὗτος εἶναι ὁ περικυκλόνων πᾶσαν τὴν γῆν Χούς.
Gen 2:14 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ποταμοῦ τοῦ τρίτου, Τίγρις· οὗτος εἶναι ὁ ῥέων πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀσσυρίας. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, οὗτος εἶναι ὁ Εὐφράτης.
Gen 2:15 Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἔθεσεν αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς Ἐδὲμ διὰ νὰ ἐργάζηται αὐτὸν καὶ νὰ φυλάττῃ αὐτόν.
Gen 2:16 Προσέταξε δὲ Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδὰμ λέγων, Ἀπὸ παντὸς δένδρου τοῦ παραδείσου ἐλευθέρως θέλεις τρώγει,
Gen 2:17 ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ δὲν θέλεις φάγει ἀπ̓ αὐτοῦ· διότι καθ ἣν ἡμέραν φάγῃς ἀπ̓ αὐτοῦ, θέλεις ἐξάπαντος ἀποθάνει.
Gen 2:18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός, Δὲν εἶναι καλὸν νὰ ἦναι ὁ ἄνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εἰς αὐτὸν βοηθὸν ὅμοιον μὲ αὐτόν.
Gen 2:19 Ἔπλασε δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ ζῷα τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔφερεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ νὰ ἴδῃ πῶς νὰ ὀνομάσῃ αὐτά· καὶ ὅ, τι ὄνομα ἤθελε δώσει ὁ Ἀδὰμ εἰς πᾶν ἔμψυχον, τοῦτο νὰ ἦναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Gen 2:20 Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἀδὰμ ὀνόματα εἰς πάντα τὰ κτήνη καὶ εἰς τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς πάντα τὰ ζῷα τοῦ ἀγροῦ· εἰς δὲ τὸν Ἀδὰμ δὲν εὑρίσκετο βοηθὸς ὅμοιος μὲ αὐτόν.
Gen 2:21 Καὶ ἐπέβαλε Κύριος ὁ Θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδάμ, καὶ ἐκοιμήθη· καὶ ἔλαβε μίαν ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἔκλεισε μὲ σάρκα τὸν τόπον αὐτῆς.
Gen 2:22 Καὶ κατεσκεύασε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, εἰς γυναῖκα καὶ ἔφερεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ.
Gen 2:23 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδάμ, Τοῦτο εἶναι τώρα ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη θέλει ὀνομασθῆ ἀνδρίς, διότι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὕτη ἐλήφθη.
Gen 2:24 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ θέλει προσκολληθῆ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
Gen 2:25 Ἦσαν δὲ καὶ οἱ δύο γυμνοί, ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ δὲν ᾐσχύνοντο.
Gen 3:1 Ὁ δὲ ὄφις ἦτο τὸ φρονιμώτερον πάντων τῶν ζώων τοῦ ἀγροῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμε Κύριος ὁ Θεός· καὶ εἶπεν ὁ ὄφις πρὸς τὴν γυναῖκα, Τῷ ὄντι εἶπεν ὁ Θεός, Μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς δένδρου τοῦ παραδείσου
Gen 3:2 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ὄφιν, Ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῶν δένδρων τοῦ παραδείσου δυνάμεθα νὰ φάγωμεν·
Gen 3:3 ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ δένδρου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, Μὴ φάγητε ἀπ̓ αὐτοῦ, μηδὲ ἐγγίσητε αὐτόν, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνητε.
Gen 3:4 Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις πρὸς τὴν γυναῖκα, Δὲν θέλετε βεβαίως ἀποθάνει
Gen 3:5 ἀλλ̓ ἐξεύρει ὁ Θεός, ὅτι καθ ἣν ἡμέραν φάγητε ἀπ̓ αὐτοῦ, θέλουσιν ἀνοιχθῆ οἱ ὀφθαλμοὶ σας, καὶ θέλετε εἶσθαι ὡς θεοί, γνωρίζοντες τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.
Gen 3:6 Καὶ εἶδεν ἡ γυνή, ὅτι τὸ δένδρον ἦτο καλὸν εἰς βρῶσιν, καὶ ὅτι ἦτο ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐπιθυμητὸν τὸ δένδρον ὡς δίδον γνῶσιν· καὶ λαβοῦσα ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς μεθ ἑαυτῆς, καὶ αὐτὸς ἔφαγε.

Gen 3:7 Καὶ ἠνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἀμφοτέρων, καὶ ἐγνώρισαν ὅτι ἦσαν γυμνοί· καὶ ῥάψαντες φύλλα συκῆς, ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς περιζώματα.

Gen 3:8 Καὶ ἤκουσαν τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ, περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ πρὸς τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύφθησαν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ, μεταξὺ τῶν δένδρων τοῦ παραδείσου.

Gen 3:9 Ἐκάλεσε δὲ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἀδάμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ποῦ εἶσαι

Gen 3:10 Ὁ δὲ εἶπε, Τὴν φωνήν σου ἤκουσα ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθην, διότι εἶμαι γυμνός· καὶ ἐκρύφθην.

Gen 3:11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός, Τίς ἐφανέρωσεν εἰς σὲ ὅτι εἶσαι γυμνὸς Μήπως ἔφαγες ἀπὸ τοῦ δένδρου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου προσέταξα εἰς σὲ νὰ μὴ φάγῃς

Gen 3:12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδάμ, Ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν ἔδωκας νὰ ἦναι μετ' ἐμοῦ, αὐτὴ μοὶ ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ δένδρου, καὶ ἔφαγον.

Gen 3:13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὴν γυναῖκα, Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔκαμες Καὶ ἡ γυνὴ εἶπεν, Ὁ ὄφις μὲ ἠπάτησε, καὶ ἔφαγον.

Gen 3:14 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὸν ὄφιν, Ἐπειδὴ ἔκαμες τοῦτο, ἐπικατάρατος νὰ ἦσαι μεταξὺ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων τῶν ζώων τοῦ ἀγροῦ· ἐπὶ τῆς κοιλίας σου θέλεις περιπατεῖ, καὶ χῶμα θέλεις τρώγει, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·

Gen 3:15 καὶ ἔχθραν θέλω στήσει ἀναμέσον σοῦ καὶ τῆς γυναικός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτὸ θέλει σοῦ συντρίψει τὴν κεφαλήν, καὶ σὺ θέλεις κεντήσει τὴν πτέρναν αὐτοῦ.

Gen 3:16 Πρὸς δὲ τὴν γυναῖκα εἶπε, Θέλω ὑπερπληθύνει τὰς λύπας σου καὶ τοὺς πόνους τῆς κυοφορίας σου· μὲ λύπας θέλεις γεννᾷ τέκνα· καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου θέλει εἶσθαι ἡ ἐπιθυμία σου, καὶ αὐτὸς θέλει σὲ ἐξουσιάζει.

Gen 3:17 Πρὸς δὲ τὸν Ἀδὰμ εἶπεν, Ἐπειδὴ ὑπήκουσας εἰς τὸν λόγον τῆς γυναικός σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ δένδρου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου προσέταξα εἰς σὲ λέγων, Μὴ φάγῃς ἀπ' αὐτοῦ, κατηραμένη νὰ ἦναι ἡ γῆ ἐξ αἰτίας σου· μὲ λύπας θέλεις τρώγει τοὺς καρποὺς αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·

Gen 3:18 καὶ ἀκάνθας καὶ τριβόλους θέλει βλαστάνει εἰς σέ· καὶ θέλεις τρώγει τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ·

Gen 3:19 ἐν τῷ ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου θέλεις τρώγει τὸν ἄρτον σου, ἑωσοῦ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν γῆν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐλήφθης· ἐπειδὴ γῆ εἶσαι, καὶ εἰς γῆν θέλεις ἐπιστρέψει.

Gen 3:20 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, Εὔαν· διότι αὐτὴ ἦτο μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.

Gen 3:21 Καὶ ἔκαμε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδὰμ καὶ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς.

Gen 3:22 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός, Ἰδού, ἔγεινεν ὁ Ἀδὰμ ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν, εἰς τὸ γινώσκειν τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν· καὶ τώρα μήπως ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λάβῃ καὶ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ φάγῃ, καὶ ζήσῃ αἰωνίως·

Gen 3:23 Ὅθεν Κύριος ὁ Θεὸς ἐξαπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς Ἐδέμ, διὰ νὰ ἐργάζηται τὴν γῆν ἐκ τῆς ὁποίας ἐλήφθη.

Gen 3:24 Καὶ ἐξεδίωξε τὸν Ἀδάμ· καὶ κατὰ ἀνατολὰς τοῦ παραδείσου τῆς Ἐδὲμ ἔθεσε τὰ Χερουβείμ, καὶ τὴν ῥομφαίαν τὴν φλογίνην, τὴν περιστρεφομένην, διὰ νὰ φυλάττωσι τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς.

Gen 4:1 Ὁ δὲ Ἀδὰμ ἐγνώρισεν Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συνέλαβε, καὶ ἐγέννησε τὸν Κάϊν· καὶ εἶπεν, Ἀπέκτησα ἄνθρωπον διὰ τοῦ Κυρίου.

Gen 4:2 Καὶ προσέτι ἐγέννησε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἄβελ. Καὶ ἦτο ὁ Ἄβελ ποιμὴν προβάτων, ὁ δὲ Κάϊν ἦτο γεωργός.

Gen 4:3 Καὶ μεθ' ἡμέρας προσέφερεν ὁ Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς προσφορὰν πρὸς τὸν Κύριον.

Gen 4:4 Καὶ ὁ Ἄβελ προσέφερε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν. Καὶ ἐπέβλεψε μὲ εὐμένειαν Κύριος ἐπὶ τὸν Ἄβελ καὶ ἐπὶ τὴν προσφορὰν αὐτοῦ·

Gen 4:5 ἐπὶ δὲ τὸν Κάϊν καὶ ἐπὶ τὴν προσφορὰν αὐτοῦ δὲν ἐπέβλεψε. Καὶ ἠγανάκτησεν ὁ Κάϊν σφόδρα, καὶ ἐκατηφίασε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

Gen 4:6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Κάϊν, Διὰ τί ἠγανάκτησας καὶ διὰ τί ἐκατηφίασε τὸ πρόσωπόν σου

Gen 4:7 ἂν σὺ πράττῃς καλῶς, δὲν θέλεις εἶσθαι εὐπρόσδεκτος καὶ ἐὰν δὲν πράττῃς καλῶς, εἰς τὴν θύραν κεῖται ἡ ἁμαρτία. Ἀλλ' εἰς σὲ θέλει εἶσθαι ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, καὶ σὺ θέλεις ἐξουσιάζει ἐπ' αὐτοῦ.

Gen 4:8 Καὶ εἶπεν ὁ Κάϊν πρὸς Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἂς ὑπάγωμεν εἰς τὴν πεδιάδα· καὶ ἐνῷ ἦσαν ἐν τῇ πεδιάδι, σηκωθεὶς ὁ Κάϊν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἄβελ ἐφόνευσεν αὐτόν.

Gen 4:9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Κάϊν, Ποῦ εἶναι Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου Ὁ δὲ εἶπε, Δὲν ἐξεύρω· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἶμαι ἐγὼ

Gen 4:10 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Τί ἔκαμες ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς ἐμὲ ἐκ τῆς γῆς·

Gen 4:11 καὶ τώρα ἐπικατάρατος νὰ ἦσαι ἀπὸ τῆς γῆς, ἥτις ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτῆς διὰ νὰ δεχθῇ τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου·

Gen 4:12 ὅταν ἐργάζησαι τὴν γῆν, δὲν θέλει εἰς τὸ ἑξῆς σοὶ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς· πλανήτης καὶ φυγὰς θέλεις εἶσθαι ἐπὶ τῆς γῆς.

Gen 4:13 Καὶ εἶπεν ὁ Κάϊν πρὸς τὸν Κύριον, Ἡ ἁμαρτία μου εἶναι μεγαλητέρα παρ' ὥστε νὰ συγχωρηθῇ·

Gen 4:14 ἰδού, μὲ διώκεις σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου θέλω κρυφθῇ, καὶ θέλω εἶσθαι πλανήτης καὶ φυγὰς ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ πᾶς ὅστις μὲ εὕρῃ, θέλει μὲ φονεύσει.

Gen 4:15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο, πᾶς ὅστις φονεύσῃ τὸν Κάϊν, ἑπταπλασίως θέλει τιμωρηθῇ. Καὶ ἔβαλεν ὁ Κύριος σημεῖον εἰς τὸν Κάϊν, διὰ νὰ μὴ φονεύσῃ αὐτὸν πᾶς ὅστις εὕρῃ αὐτόν.
Gen 4:16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ γῇ Νώδ, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἐδέμ.
Gen 4:17 Ἐγνώρισε δὲ ὁ Κάϊν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συνέλαβε, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ· ἔκτισε δὲ πόλιν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνώχ.
Gen 4:18 Ἐγεννήθη δὲ εἰς τὸν Ἐνὼχ ὁ Ἰράδ· καὶ Ἰρὰδ ἐγέννησε τὸν Μεχουϊαήλ· καὶ Μεχουϊαὴλ ἐγέννησε τὸν Μεθουσαήλ· καὶ Μεθουσαὴλ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.
Gen 4:19 Καὶ ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Λάμεχ δύο γυναῖκας· τὸ ὄνομα τῆς μιᾶς, Ἀδά, καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἄλλης, Σιλλά.
Gen 4:20 Καὶ ἐγέννησεν ἡ Ἀδὰ τὸν Ἰαβάλ· οὗτος ἦτο πατὴρ τῶν κατοικούντων ἐν σκηναῖς καὶ τρεφόντων κτήνη.
Gen 4:21 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἦτο Ἰουβάλ· οὗτος ἦτο πατὴρ πάντων τῶν παιζόντων κιθάραν καὶ αὐλόν.
Gen 4:22 Ἡ Σιλλὰ δὲ καὶ αὐτὴ ἐγέννησε τὸν Θουβὰλκάϊν, χαλκέα παντὸς ἐργαλείου χαλκοῦ καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ τοῦ Θουβὰλκάϊν ἦτο ἡ Νααμά.
Gen 4:23 Καὶ εἶπεν ὁ Λάμεχ πρὸς τὰς γυναῖκας ἑαυτοῦ, Ἀδὰ καὶ Σιλλά, Ἀκούσατε τὴν φωνήν μου· γυναῖκες τοῦ Λάμεχ, ἀκροασθῆτε τοὺς λόγους μου· ἐπειδὴ ἄνδρα ἐφόνευσα εἰς πληγήν μου· καὶ νέον εἰς μάστιγά μου·
Gen 4:24 διότι ὁ μὲν Κάϊν ἑπταπλασίως θέλει ἐκδικηθῇ· ὁ δὲ Λάμεχ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.
Gen 4:25 Ἐγνώρισε δὲ πάλιν ὁ Ἀδὰμ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ, λέγουσα, Ὅτι ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Θεὸς ἄλλο σπέρμα ἀντὶ τοῦ Ἄβελ, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν ὁ Κάϊν.
Gen 4:26 Καὶ εἰς τὸν Σὴθ ὁμοίως ἐγεννήθη υἱός· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνώς. Τότε ἔγεινεν ἀρχὴ νὰ ὀνομάζωνται μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Gen 5:1 Τοῦτο εἶναι τὸ βιβλίον τῆς γενεαλογίας τοῦ ἀνθρώπου. Καθ' ἣν ἡμέραν ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδάμ, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν.
Gen 5:2 Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῶν, Ἀδάμ, καθ' ἣν ἡμέραν ἐποίησεν αὐτούς.
Gen 5:3 Ἔζησε δὲ ὁ Ἀδὰμ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν κατὰ τὴν ὁμοίωσιν αὐτοῦ, κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ·
Gen 5:4 καὶ ἔγειναν αἱ ἡμέραι τοῦ Ἀδάμ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Σήθ, ὀκτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·
Gen 5:5 καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Ἀδάμ, τὰς ὁποίας ἔζησεν, ἐννεακόσια τριάκοντα ἔτη· καὶ ἀπέθανε.
Gen 5:6 Καὶ ἔζησεν ὁ Σὴθ ἑκατὸν πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώς·
Gen 5:7 καὶ ἔζησεν ὁ Σὴθ ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἐνώς, ὀκτακόσια ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·
Gen 5:8 ἔγειναν δὲ πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Σὴθ ἐννεακόσια δώδεκα ἔτη· καὶ ἀπέθανε.
Gen 5:9 Καὶ ἔζησεν ὁ Ἐνὼς ἐνενήκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν·
Gen 5:10 ἔζησε δὲ ὁ Ἐνώς, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν, ὀκτακόσια δεκαπέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·
Gen 5:11 καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Ἐνὼς ἐννεακόσια πέντε ἔτη· καὶ ἀπέθανε.
Gen 5:12 Καὶ ἔζησεν ὁ Καϊνὰν ἑβδομήκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μααλαλεήλ·
Gen 5:13 ἔζησε δὲ ὁ Καϊνάν, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Μααλαλεήλ, ὀκτακόσια τεσσαράκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·
Gen 5:14 καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Καϊνὰν ἐννεακόσια δέκα ἔτη· καὶ ἀπέθανε.
Gen 5:15 Καὶ ἔζησεν ὁ Μααλαλεὴλ ἑξήκοντα πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ·
Gen 5:16 ἔζησε δὲ ὁ Μααλαλεήλ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ, ὀκτακόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·
Gen 5:17 καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Μααλαλεὴλ ὀκτακόσια ἐνενήκοντα πέντε ἔτη· καὶ ἀπέθανε.
Gen 5:18 Καὶ ἔζησεν ὁ Ἰάρεδ ἑκατὸν ἑξήκοντα δύο ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ·
Gen 5:19 ἔζησε δὲ ὁ Ἰάρεδ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ, ὀκτακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·
Gen 5:20 καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰάρεδ ἐννεακόσια ἑξήκοντα δύο ἔτη· καὶ ἀπέθανε.
Gen 5:21 Καὶ ἔζησεν ὁ Ἐνὼχ ἑξήκοντα πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα·
Gen 5:22 καὶ περιεπάτησεν ὁ Ἐνὼχ μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα, τριακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·
Gen 5:23 καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Ἐνὼχ τριακόσια ἑξήκοντα πέντε ἔτη.
Gen 5:24 Καὶ περιεπάτησεν ὁ Ἐνὼχ μετὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν εὑρίσκετο πλέον· διότι μετέθεσεν αὐτὸν ὁ Θεός.
Gen 5:25 Καὶ ἔζησεν ὁ Μαθουσάλα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ·
Gen 5:26 ἔζησε δὲ ὁ Μαθουσάλα, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ, ἑπτακόσια ὀγδοήκοντα δύο ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·
Gen 5:27 καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Μαθουσάλα ἐννεακόσια ἑξήκοντα ἐννέα ἔτη· καὶ ἀπέθανε.
Gen 5:28 Ἔζησε δὲ ὁ Λάμεχ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα δύο ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱόν·
Gen 5:29 καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε, λέγων, Οὗτος θέλει ἀνακουφίσει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἔργου ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ μόχθου τῶν χειρῶν ἡμῶν, ἐξ αἰτίας τῆς γῆς τὴν ὁποίαν κατηράσθη ὁ Κύριος.
Gen 5:30 Ἔζησε δὲ ὁ Λάμεχ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Νῶε, πεντακόσια ἐνενήκοντα πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ

θυγατέρας·
Gen 5:31 καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Λάμεχ ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἑπτά ἔτη· καὶ ἀπέθανε.
Gen 5:32 Καὶ ὁ Νῶε ἦτο ἡλικίας πεντακοσίων ἐτῶν· καὶ ἐγέννησεν ὁ Νῶε τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, καὶ τὸν Ἰάφεθ.
Gen 6:1 Καὶ ὅτε ἤρχισαν οἱ ἄνθρωποι νὰ πληθύνωνται ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν εἰς αὐτούς,
Gen 6:2 ἰδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἦσαν ὡραῖαι, ἔλαβον εἰς ἑαυτοὺς γυναῖκας ἐκ πασῶν ὅσας ἔκλεξαν.
Gen 6:3 Καὶ εἶπε Κύριος, Δὲν θέλει καταμείνει πάντοτε τὸ πνεῦμά μου μετὰ τοῦ ἀνθρώπου, διότι εἶναι σάρξ· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἀκόμη ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη.
Gen 6:4 Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἦσαν οἱ γίγαντες ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι, ὕστερον, ἀφοῦ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθον εἰς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὗται ἐτεκνοποίησαν εἰς αὐτούς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ δυνατοί, οἱ ἔκπαλαι ἄνδρες ὀνομαστοί.
Gen 6:5 Καὶ εἶδεν ὁ Κύριος ἔτι ἐπληθύνετο ἡ κακία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες οἱ σκοποὶ τῶν διαλογισμῶν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἦσαν μόνον κακία πάσας τὰς ἡμέρας.
Gen 6:6 Καὶ μετεμελήθη ὁ Κύριος ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐλυπήθη ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
Gen 6:7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Θέλω ἐξαλείψει τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἕως ἑρπετοῦ, καὶ ἕως πτηνοῦ τοῦ οὐρανοῦ· ἐπειδὴ μετεμελήθην ὅτι ἐποίησα αὐτούς.
Gen 6:8 Ὁ δὲ Νῶε εὗρε χάριν ἐνώπιον Κυρίου.
Gen 6:9 Αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Νῶε. Ὁ Νῶε ἦτο ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος μεταξὺ τῶν συγχρόνων αὐτοῦ· μετὰ τοῦ Θεοῦ περιεπάτησεν ὁ Νῶε.
Gen 6:10 Καὶ ἐγέννησεν ὁ Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σήμ, τὸν Χὰμ καὶ τὸν Ἰάφεθ.
Gen 6:11 Διεφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας.
Gen 6:12 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἰδού, ἦτο διεφθαρμένη· διότι πᾶσα σὰρξ εἶχε διαφθείρει τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς.
Gen 6:13 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε, Τὸ τέλος πάσης σαρκὸς ἦλθεν ἐνώπιόν μου, διότι ἡ γῆ ἐνεπλήσθη ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἰδού, θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν.
Gen 6:14 Κάμε εἰς σεαυτὸν κιβωτὸν ἐκ ξύλων Γόφερ· κατὰ δωμάτια θέλεις κάμει τὴν κιβωτόν, καὶ θέλεις ἀλείψει αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν μὲ πίσσαν.
Gen 6:15 Καὶ οὕτω θέλεις κάμει αὐτήν· τὸ μὲν μῆκος τῆς κιβωτοῦ θέλει εἶσθαι τριακοσίων πηχῶν, τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς πεντήκοντα πηχῶν, καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς τριάκοντα πηχῶν.
Gen 6:16 Στέγην θέλεις κάμει εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ εἰς πήχην θέλεις τελειώσει αὐτὴν ἄνωθεν· καὶ τὴν θύραν τῆς κιβωτοῦ θέλεις βάλει ἐκ πλαγίων· κατώγαια, διώροφα, καὶ τριώροφα θέλεις κάμει αὐτήν.
Gen 6:17 Ἐγὼ δέ, ἰδού, ἐγὼ ἐπιφέρω τὸν κατακλυσμὸν τῶν ὑδάτων ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσω πᾶσαν σάρκα, ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· πᾶν ὅ, τι εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει ἀποθάνει.
Gen 6:18 Καὶ θέλω στήσει τὴν διαθήκην μου πρὸς σέ· καὶ θέλεις εἰσέλθει εἰς τὴν κιβωτόν, σύ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ.
Gen 6:19 Καὶ ἀπὸ παντὸς ζώου ἐκ πάσης σαρκός, ἀνὰ δύο ἐκ πάντων θέλεις εἰσάξει εἰς τὴν κιβωτόν, διὰ νὰ φυλάξῃς τὴν ζωὴν αὐτῶν μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ θέλουσιν εἶσθαι.
Gen 6:20 Ἀπὸ τῶν πτηνῶν κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, ἀνὰ δύο ἐκ πάντων θέλουσιν εἰσέλθει πρὸς σέ, διὰ νὰ φυλάξῃς τὴν ζωὴν αὐτῶν.
Gen 6:21 Καὶ σὺ λάβε εἰς σεαυτὸν ἀπὸ παντὸς φαγητοῦ τὸ ὁποῖον τρώγεται, καὶ θέλεις συνάξει αὐτὸ πλησίον σου· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σέ, καὶ εἰς αὐτά, πρὸς τροφήν.
Gen 6:22 Καὶ ἔκαμεν ὁ Νῶε κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός· οὕτως ἔκαμε.
Gen 7:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Νῶε, Εἴσελθε σύ, καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου, εἰς τὴν κιβωτόν· διότι σὲ εἶδον δίκαιον ἐνώπιόν μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ·
Gen 7:2 ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν λάβε εἰς σεαυτὸν ἑπτὰ ἑπτά, ἄρσεν καὶ τὸ θῆλυ αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν ἀνὰ δύο, ἄρσεν καὶ τὸ θῆλυ αὐτοῦ·
Gen 7:3 καὶ ἀπὸ τῶν πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ ἑπτὰ ἑπτά, ἄρσεν καὶ θῆλυ· διὰ νὰ διατηρήσῃς σπέρμα ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς·
Gen 7:4 ἐπειδὴ ἔτι μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἐγὼ φέρω βροχὴν ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· καὶ θέλω ἐξαλείψει ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς πᾶν ὅ, τι ὑπάρχει, τὸ ὁποῖον ἐποίησα.
Gen 7:5 Καὶ ἔκαμεν ὁ Νῶε κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος.
Gen 7:6 Ἦτο δὲ ὁ Νῶε ἑξακοσίων ἐτῶν, ὅτε ἔγεινεν ὁ κατακλυσμὸς τῶν ὑδάτων ἐπὶ τῆς γῆς.
Gen 7:7 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κιβωτόν, ἐξ αἰτίας τῶν ὑδάτων τοῦ κατακλυσμοῦ.
Gen 7:8 Ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς,
Gen 7:9 δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς τὸν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὼς προσέταξεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Νῶε.

Gen 7:10 Καὶ μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, τὰ ὕδατα τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπῆλθον ἐπὶ τῆς γῆς.
Gen 7:11 Τὸ ἑξακοσιοστὸν ἔτος τῆς ζωῆς τοῦ Νῶε, τὸν δεύτερον μῆνα, τὴν δεκάτην ἑβδόμην ἡμέραν τοῦ μηνός, ταύτην τὴν ἡμέραν ἐσχίσθησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς μεγάλης ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τῶν οὐρανῶν ἠνοίχθησαν.
Gen 7:12 Καὶ ἔγεινεν ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.
Gen 7:13 Κατὰ τὴν αὐτὴν ταύτην ἡμέραν εἰσῆλθεν ὁ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Νῶε, Σὴμ καὶ Χὰμ καὶ Ἰάφεθ, καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Νῶε, καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτῶν, εἰς τὴν κιβωτόν·
Gen 7:14 αὐτοί, καὶ πάντα τὰ ζῷα κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ ἕρποντα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ πτηνὰ κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πᾶν πτερωτὸν παντὸς εἴδους.
Gen 7:15 Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο ἀπὸ πάσης σαρκὸς ἥτις ἔχει πνεῦμα ζωῆς.
Gen 7:16 Καὶ τὰ εἰσερχόμενα, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός, εἰσῆλθον, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός· καὶ ἔκλεισεν ὁ Κύριος τὴν κιβωτὸν ἐπάνω αὐτοῦ.
Gen 7:17 Καὶ ἔγεινεν ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπληθύνθησαν τὰ ὕδατα, καὶ ἐσήκωσαν τὴν κιβωτόν, καὶ ὑψώθη ὑπεράνω τῆς γῆς.
Gen 7:18 Καὶ ἐκραταιοῦντο τὰ ὕδατα, καὶ ἐπληθύνοντο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἡ κιβωτὸς ἐφέρετο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων.
Gen 7:19 Καὶ τὰ ὕδατα ὑπερεκραταιοῦντο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐσκεπάσθησαν πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ.
Gen 7:20 Δεκαπέντε πήχας ὑπεράνω ὑψώθησαν τὰ ὕδατα, καὶ ἐσκεπάσθησαν τὰ ὄρη.
Gen 7:21 Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν πτηνῶν καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν ζώων, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς ἄνθρωπος.
Gen 7:22 Ἐκ πάντων τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, πάντα ὅσα εἶχον πνοὴν ζωῆς εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτῶν, ἀπέθανον.
Gen 7:23 Καὶ ἐξηλείφθη πᾶν τὸ ὑπάρχον ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἕως ἑρπετοῦ καὶ ἕως πτηνοῦ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς· ἔμενε δὲ μόνον ὁ Νῶε, καὶ ὅσα ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ.
Gen 7:24 Καὶ ἐκραταιοῦντο τὰ ὕδατα ἐπὶ τῆς γῆς ἑκατὸν πεντήκοντα ἡμέρας.
Gen 8:1 Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς τὸν Νῶε, καὶ πάντα τὰ ζῷα, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὰ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ διεβίβασεν ὁ Θεὸς ἄνεμον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ ὕδατα ἐστάθησαν.
Gen 8:2 Καὶ ἐκλείσθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκρατήθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τῶν οὐρανῶν.
Gen 8:3 Καὶ ἐσύροντο τὰ ὕδατα ἀπὸ τῆς γῆς κατὰ συνέχειαν· καὶ ὠλιγόστευον τὰ ὕδατα μετὰ τὰς ἑκατὸν πεντήκοντα ἡμέρας.
Gen 8:4 Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τὴν δεκάτην ἑβδόμην τοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἀραράτ.
Gen 8:5 Τὰ δὲ ὕδατα ὠλιγόστευον κατὰ συνέχειαν ἕως τοῦ δεκάτου μηνός· τὴν πρώτην τοῦ δεκάτου μηνὸς ἐφάνησαν αἱ κορυφαὶ τῶν ὀρέων.
Gen 8:6 Καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἤνοιξεν ὁ Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει·
Gen 8:7 καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα, ὅστις ἐξελθὼν ὑπήγαινε καὶ ἤρχετο, ἑωσοῦ ἐξηράνθησαν τὰ ὕδατα ἀπὸ τῆς γῆς.
Gen 8:8 Καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν κατόπιν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἴδῃ ἂν ἔπαυσαν τὰ ὕδατα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς·
Gen 8:9 καὶ μὴ εὑρίσκουσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τῶν ποδῶν αὐτῆς, ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν, διότι τὰ ὕδατα ἦσαν ἐπὶ τοῦ προσώπου πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐπίασεν αὐτὴν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν.
Gen 8:10 Καὶ ἀνέμεινεν ἔτι ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ πάλιν ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ·
Gen 8:11 καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ πρὸς τὸ ἑσπέρας, καὶ ἰδού, ἦτο ἐν τῷ στόματι αὐτῆς φύλλον ἐλαίας, ἀπεσπασμένον· καὶ ἐγνώρισεν ὁ Νῶε ὅτι ἔπαυσαν τὰ ὕδατα ἀπὸ τῆς γῆς.
Gen 8:12 Καὶ ἀνέμεινεν ἔτι ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστεράν· καὶ δὲν ἐπανέστρεψε πλέον πρὸς αὐτόν.
Gen 8:13 Κατὰ δὲ τὸ ἑξακοσιοστὸν πρῶτον ἔτος τοῦ Νῶε, τὴν πρώτην τοῦ πρώτου μηνός, ἐξέλιπον τὰ ὕδατα ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐσήκωσεν ὁ Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, καὶ εἶδε, καὶ ἰδού, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Gen 8:14 Καὶ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνὸς ἐξηράνθη ἡ γῆ·
Gen 8:15 καὶ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε, λέγων,
Gen 8:16 Ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ, σύ, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ·
Gen 8:17 πάντα τὰ ζῷα τὰ μετὰ σοῦ, ἀπὸ πάσης σαρκός, καὶ πτηνὰ καὶ κτήνη καὶ πᾶν ἑρπετὸν ἕρπον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξάγαγε μετὰ σοῦ, καὶ ἃς πολυπλασιασθῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἃς αὐξηνθῶσι καὶ ἃς πληθυνθῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς.
Gen 8:18 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ·
Gen 8:19 πάντα τὰ ζῷα, πάντα τὰ ἑρπετὰ καὶ πάντα τὰ πτηνά, πᾶν ὅ, τι κινεῖται ἐπὶ τῆς γῆς, κατὰ τὰ εἴδη αὐτῶν, ἐξῆλθον ἐκ τῆς κιβωτοῦ.
Gen 8:20 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ Νῶε θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ παντὸς κτήνους καθαροῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πτηνοῦ καθαροῦ, καὶ προσέφερεν ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
Gen 8:21 Καὶ ὠσφράνθη Κύριος ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ εἶπε Κύριος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Δὲν θέλω καταρασθῇ πλέον τὴν γῆν ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνθρώπου· διότι ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κακὸς ἐκ νηπιότητος αὐτοῦ· οὐδὲ θέλω πατάξει πλέον πάντα τὰ ζῶντα, καθὼς ἔκαμον·

Gen 8:22 ἐν ὅσῳ μένει γῆ, σπορὰ καὶ θερισμός, καὶ ψύχος καὶ καῦμα, καὶ θέρος καὶ χειμών, καὶ ἡμέρα καὶ νύξ, δὲν θέλουσι παύσει.
Gen 9:1 Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ γεμίσατε τὴν γῆν·
Gen 9:2 καὶ ὁ φόβος σας καὶ ὁ τρόμος σας θέλει εἶσθαι ἐπὶ πάντα τὰ ζῷα τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἐπὶ πᾶν ὅ, τι ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης· εἰς τὰς χεῖράς σας ἐδόθησαν·
Gen 9:3 πᾶν κινούμενον, τὸ ὁποῖον ζῇ, θέλει εἶσθαι εἰς σᾶς πρὸς τροφήν· ὡς τὸν χλωρὸν χόρτον ἔδωκα τὰ πάντα εἰς ἐσᾶς·
Gen 9:4 κρέας ὅμως μὲ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, μὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ, δὲν θέλετε φάγει·
Gen 9:5 καὶ ἐξάπαντος τὸ αἷμά σας, τὸ αἷμα τῆς ζωῆς σας, θέλω ἐκζητήσει ἐκ τῆς χειρὸς παντὸς ζώου θέλω ἐκζητήσει αὐτὸ, καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀνθρώπου· ἐκ τῆς χειρὸς παντὸς ἀδελφοῦ αὐτοῦ θέλω ἐκζητήσει τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου·
Gen 9:6 ὅστις χύσῃ αἷμα ἀνθρώπου, ὑπὸ ἀνθρώπου θέλει χυθῇ τὸ αἷμα αὐτοῦ· διότι κατ᾿ εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον·
Gen 9:7 σεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, πολλαπλασιάζεσθε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πληθύνεσθε ἐπ᾿ αὐτῆς.
Gen 9:8 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ᾿ αὐτοῦ, λέγων,
Gen 9:9 Καὶ ἐγώ, ἰδού, στήνω τὴν διαθήκην μου πρὸς ἐσᾶς, καὶ πρὸς τὸ σπέρμα σας ὕστερον ἀπὸ σᾶς·
Gen 9:10 καὶ πρὸς πᾶν ἔμψυχον ζῷον, τὸ ὁποῖον εἶναι μὲ σᾶς, ἐκ τῶν πτηνῶν, ἐκ τῶν κτηνῶν καὶ ἐκ πάντων τῶν ζώων τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι μὲ σᾶς· ἀπὸ παντὸς τοῦ ἐξελθόντος ἐκ τῆς κιβωτοῦ, ἕως παντὸς ζώου τῆς γῆς·
Gen 9:11 καὶ στήνω τὴν διαθήκην μου πρὸς ἐσᾶς· καὶ δὲν θέλει πλέον ἐξολοθρευθῆ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ κατακλυσμοῦ· οὐδὲ θέλει εἶσθαι πλέον κατακλυσμὸς διὰ νὰ φθείρῃ τὴν γῆν.
Gen 9:12 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἐγὼ κάμνω μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ παντὸς ἐμψύχου ζῴου τὸ ὁποῖον εἶναι μὲ σᾶς, εἰς γενεὰς αἰωνίους·
Gen 9:13 Θέτω τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σημεῖον διαθήκης μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς·
Gen 9:14 καὶ ὅταν συννεφώσω νεφέλην ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει φανῆ τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ·
Gen 9:15 καὶ θέλω ἐνθυμηθῆ τὴν διαθήκην μου, τὴν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ παντὸς ἐμψύχου ζώου ἐκ πάσης σαρκός· καὶ τὰ ὕδατα δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλέον εἰς κατακλυσμὸν διὰ νὰ ἐξαλείψωσι πᾶσαν σάρκα·
Gen 9:16 καὶ τὸ τόξον θέλει εἶσθαι ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ θέλω βλέπει αὐτὸ, διὰ νὰ ἐνθυμῶμαι τὴν παντοτεινὴν διαθήκην τὴν μεταξὺ Θεοῦ καὶ παντὸς ἐμψύχου ζώου ἐκ πάσης σαρκὸς ἥτις εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς.
Gen 9:17 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε, Τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔστησα μεταξὺ ἐμοῦ καὶ πάσης σαρκὸς ἥτις εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς.
Gen 9:18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Νῶε, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ καὶ Χὰμ καὶ Ἰάφεθ. Ὁ δὲ Χὰμ ἦτο πατὴρ τοῦ Χαναάν.
Gen 9:19 Οἱ τρεῖς οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Νῶε, καὶ ἐκ τούτων διεσπάρησαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.
Gen 9:20 Καὶ ἤρχισεν ὁ Νῶε νὰ ἦναι γεωργὸς καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα·
Gen 9:21 καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη, καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ.
Gen 9:22 Καὶ εἶδεν ὁ Χάμ, ὁ πατὴρ τοῦ Χαναάν, τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἀνήγγειλε τοῦτο πρὸς τοὺς δύο ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἔξω.
Gen 9:23 Καὶ λαβόντες ὁ Σὴμ καὶ ὁ Ἰάφεθ τὸ ἔνδυμα, ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τὰ δύο αὐτῶν νῶτα· καὶ βαδίσαντες ὀπισθόνωτα, ἐσκέπασαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἦσαν πρὸς τὰ ὀπίσω, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν δὲν εἶδον.
Gen 9:24 Ἀνανήψας δὲ ὁ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτοῦ, ἔμαθεν ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.
Gen 9:25 Καὶ εἶπεν, Ἐπικατάρατος ὁ Χαναάν· δοῦλος τῶν δούλων θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
Gen 9:26 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σήμ. Καὶ ὁ Χαναὰν θέλει εἶσθαι δοῦλος εἰς αὐτόν·
Gen 9:27 ὁ Θεὸς θέλει πλατύνει τὸν Ἰάφεθ, καὶ θέλει κατοικήσει ἐν ταῖς σκηναῖς τοῦ Σήμ, ὁ δὲ Χαναὰν θέλει εἶσθαι δοῦλος εἰς αὐτόν·
Gen 9:28 Καὶ ἔζησεν ὁ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τριακόσια πεντήκοντα ἔτη.
Gen 9:29 Καὶ ἔγειναν πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε ἐννεακόσια πεντήκοντα ἔτη· καὶ ἀπέθανε.
Gen 10:1 Καὶ αὗται εἶναι αἱ γενεαλογίαι τῶν υἱῶν τοῦ Νῶε, Σὴμ, Χὰμ καὶ Ἰάφεθ· καὶ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτοὺς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.
Gen 10:2 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰάφεθ ἦσαν Γομέρ, καὶ Μαγώγ, καὶ Μαδαΐ, καὶ Ἰαυάν, καὶ Θουβάλ, καὶ Μεσέχ, καὶ Θειράς.
Gen 10:3 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γομέρ, Ἀσχενάζ, καὶ Ῥιφάθ, καὶ Θωγαρμά.
Gen 10:4 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαυάν, Ἐλεισά, καὶ Θαρσείς, Κιττείμ, καὶ Δωδανείμ.
Gen 10:5 Ἐκ τούτων ἐμοιράσθησαν αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν· ἑκάστου κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, κατὰ τὰς φυλὰς αὐτῶν, εἰς τὰ ἔθνη αὐτῶν.
Gen 10:6 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Χάμ, Χούς, καὶ Μισραΐμ, καὶ Φούθ, καὶ Χαναάν.
Gen 10:7 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Χούς, Σεβά, καὶ Ἀβιλά, καὶ Σαβθά, καὶ Ῥααμά, καὶ Σαβθεκά· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥααμά, Σεβά, καὶ Δαιδάν.
Gen 10:8 Καὶ ὁ Χοὺς ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρχισε νὰ ἦναι ἰσχυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς·

Gen 10:9 αὐτὸς ἦτο ἰσχυρὸς κυνηγὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διὰ τοῦτο λέγεται, Ὡς Νεβρώδ, ἰσχυρὸς κυνηγὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
Gen 10:10 καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐστάθη Βαβυλών, καὶ Ἐρέχ, καὶ Ἀχάδ, καὶ Χαλνέ, ἐν τῇ γῇ Σενναάρ.
Gen 10:11 Ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν ὁ Ἀσσούρ, καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Νινευή, καὶ τὴν πόλιν Ῥεχωβώθ, καὶ τὴν Χαλάχ,
Gen 10:12 καὶ τὴν Ῥεσὲν μεταξὺ τῆς Νινευὴ καὶ τῆς Χαλάχ· αὕτη εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη.
Gen 10:13 Καὶ ὁ Μισραῒμ ἐγέννησε τοὺς Λουδείμ, καὶ τοὺς Ἀναμείμ, καὶ τοὺς Λεαβείμ, καὶ τοὺς Ναφθουχείμ,
Gen 10:14 καὶ τοὺς Πατρουσείμ, καὶ τοὺς Χασλουχείμ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξῆλθον οἱ Φιλισταῖοι, καὶ τοὺς Χαφθορείμ.
Gen 10:15 Καὶ ὁ Χαναὰν ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα, πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χετταῖον,
Gen 10:16 καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, καὶ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον,
Gen 10:17 καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν Ἀρουχαῖον, καὶ τὸν Ἀσενναῖον,
Gen 10:18 καὶ τὸν Ἀρβάδιον, καὶ τὸν Σαμαραῖον, καὶ τὸν Ἀμαθαῖον. Καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναναίων.
Gen 10:19 Καὶ ἦσαν τὰ ὅρια τῶν Χαναναίων ἀπὸ Σιδῶνος, καθὼς ὑπάγει τις εἰς Γέραρα, ἕως Γάζης, καὶ καθὼς ὑπάγει τις εἰς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ Ἀδαμά, καὶ Σεβωείμ, ἕως Λασά.
Gen 10:20 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Χάμ, κατὰ τὰς φυλὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς γλώσσας αὐτῶν, εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν, εἰς τὰ ἔθνη αὐτῶν.
Gen 10:21 Καὶ εἰς τὸν Σήμ, τὸν πατέρα πάντων τῶν υἱῶν τοῦ Ἔβερ, τὸν ἀδελφὸν Ἰάφεθ τοῦ μεγαλητέρου, ἐγεννήθησαν καὶ εἰς αὐτὸν υἱοί.
Gen 10:22 Υἱοὶ τοῦ Σὴμ ἦσαν Ἐλάμ, καὶ Ἀσσούρ, καὶ Ἀρφαξάδ, καὶ Λούδ, καὶ Ἀράμ.
Gen 10:23 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀράμ, Οὔζ, καὶ Οὔλ, καὶ Γεθέρ, καὶ Μάς.
Gen 10:24 Καὶ ὁ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Σαλά· καὶ ὁ Σαλὰ ἐγέννησε τὸν Ἔβερ.
Gen 10:25 Καὶ εἰς τὸν Ἔβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· τὸ ὄνομα τοῦ ἑνός, Φαλέγ· διότι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Ἰοκτάν.
Gen 10:26 Καὶ ὁ Ἰοκτὰν ἐγέννησε τὸν Ἀλμωδάδ, καὶ τὸν Σαλέφ, καὶ τὸν Ἁσαρμαβέθ, καὶ τὸν Ἰαράχ,
Gen 10:27 καὶ τὸν Ἁδωράμ, καὶ τὸν Οὐζάλ, καὶ τὸν Δικλά,
Gen 10:28 καὶ τὸν Ὀβάλ, καὶ τὸν Ἀβιμαήλ, καὶ τὸν Σεβά,
Gen 10:29 καὶ τὸν Ὀφείρ, καὶ τὸν Ἀβιλά, καὶ τὸν Ἰωβάβ· πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ τοῦ Ἰοκτάν.
Gen 10:30 Καὶ ἡ κατοικία αὐτῶν ἦτο ἀπὸ Μησά, καθὼς ὑπάγει τις εἰς Σεφαρά, ὄρος τῆς Ἀνατολῆς.
Gen 10:31 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Σήμ, κατὰ τὰς φυλὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς γλώσσας αὐτῶν, εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν, κατὰ τὰ ἔθνη αὐτῶν.
Gen 10:32 Αὗται εἶναι αἱ φυλαὶ τῶν υἱῶν τοῦ Νῶε, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς τὰ ἔθνη αὐτῶν· καὶ ἐκ τούτων διεσπάρησαν τὰ ἔθνη ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν.
Gen 11:1 Καὶ ἦτο πᾶσα ἡ γῆ μιᾶς γλώσσης καὶ μιᾶς φωνῆς.
Gen 11:2 Καὶ ὅτε ἐκίνησαν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, εὗρον πεδιάδα ἐν τῇ γῇ Σενναάρ· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ.
Gen 11:3 Καὶ εἶπεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἔλθετε, ἄς κάμωμεν πλίνθους, καὶ ἄς ψήσωμεν αὐτὰς ἐν πυρί· καὶ ἐχρησίμευσεν εἰς αὐτοὺς ἡ μὲν πλίνθος ἀντὶ πέτρας, ἡ δὲ ἄσφαλτος ἐχρησίμευσεν εἰς αὐτοὺς ἀντὶ πηλοῦ.
Gen 11:4 Καὶ εἶπον, Ἔλθετε, ἄς οἰκοδομήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς πόλιν καὶ πύργον, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφὴ νὰ φθάνῃ ἕως τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἄς ἀποκτήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς ὄνομα, μήπως διασπαρῶμεν ἐπὶ τοῦ προσώπου πάσης τῆς γῆς.
Gen 11:5 Κατέβη δὲ ὁ Κύριος διὰ νὰ ἴδῃ τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
Gen 11:6 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Ἰδού, εἷς λαός, καὶ πάντες ἔχουσι μίαν γλῶσσαν, καὶ ἤρχισαν νὰ κάμνωσι τοῦτο· καὶ τώρα δὲν θέλει ἐμποδισθῇ εἰς αὐτοὺς πᾶν ὅ, τι σκοπεύουσι νὰ κάμωσιν·
Gen 11:7 ἔλθετε, ἄς καταβῶμεν καὶ ἄς συγχύσωμεν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἐννοῇ ὁ εἷς τοῦ ἄλλου τὴν γλῶσσαν.
Gen 11:8 Καὶ διεσκόρπισεν αὐτοὺς ὁ Κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ τοῦ προσώπου πάσης τῆς γῆς· καὶ ἔπαυσαν νὰ οἰκοδομῶσι τὴν πόλιν.
Gen 11:9 Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Βαβέλ· διότι ἐκεῖ συνέχεεν ὁ Κύριος τὴν γλῶσσαν πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐκεῖθεν διεσκόρπισεν αὐτοὺς ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.
Gen 11:10 Αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Σήμ. Ὁ Σὴμ ἦτο ἐτῶν ἑκατόν, ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξὰδ δύο ἔτη μετὰ τὸν κατακλυσμόν·
Gen 11:11 καὶ ἔζησεν ὁ Σήμ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξάδ, πεντακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
Gen 11:12 Καὶ ὁ Ἀρφαξὰδ ἔζησε τριάκοντα πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλά·
Gen 11:13 καὶ ἔζησεν ὁ Ἀρφαξάδ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Σαλά, τετρακόσια τρία ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
Gen 11:14 Καὶ ὁ Σαλὰ ἔζησε τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἔβερ·
Gen 11:15 καὶ ἔζησεν ὁ Σαλά, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ἔβερ, τετρακόσια τρία ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
Gen 11:16 Καὶ ἔζησεν ὁ Ἔβερ τριάκοντα τέσσαρα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ·
Gen 11:17 καὶ ἔζησεν ὁ Ἔβερ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ, τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ

θυγατέρας.
Gen 11:18 Καὶ ἔζησεν ὁ Φαλὲγ τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ·
Gen 11:19 καὶ ἔζησεν ὁ Φαλέγ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ, διακόσια ἐννέα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
Gen 11:20 Καὶ ἔζησεν ὁ Ῥαγαῦ τριάκοντα δύο ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Σερούχ·
Gen 11:21 καὶ ἔζησεν ὁ Ῥαγαῦ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Σερούχ, διακόσια ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
Gen 11:22 Καὶ ἔζησεν ὁ Σεροὺχ τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ·
Gen 11:23 καὶ ἔζησεν ὁ Σερούχ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ, διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
Gen 11:24 Καὶ ἔζησεν ὁ Ναχὼρ εἰκοσιεννέα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Θάρα·
Gen 11:25 καὶ ἔζησεν ὁ Ναχώρ, ἀφοῦ ἐγέννησε τὸν Θάρα, ἑκατὸν δεκαεννέα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
Gen 11:26 Καὶ ἔζησεν ὁ Θάρα ἑβδομήκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ, τὸν Ναχώρ, καὶ τὸν Ἁρράν.
Gen 11:27 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Θάρα· ὁ Θάρα ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ, τὸν Ναχώρ, καὶ τὸν Ἁρράν· καὶ ὁ Ἁρρὰν ἐγέννησε τὸν Λώτ.
Gen 11:28 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἁρρὰν ἐνώπιον Θάρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, ἐν Οὔρ τῶν Χαλδαίων.
Gen 11:29 Καὶ ἔλαβον ὁ Ἄβραμ καὶ ὁ Ναχὼρ εἰς ἑαυτοὺς γυναῖκας· τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς τοῦ Ἄβραμ ἦτο Σάρα· καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς τοῦ Ναχώρ, Μελχά, θυγάτηρ τοῦ Ἁρράν, πατρὸς Μελχά, καὶ πατρὸς Ἰεσχά.
Gen 11:30 Ἡ δὲ Σάρα ἦτο στεῖρα, δὲν εἶχε τέκνον.
Gen 11:31 Καὶ ἔλαβεν ὁ Θάρα Ἄβραμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ Λὼτ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁρρὰν ἔγγονὸν ἑαυτοῦ, καὶ Σάραν τὴν ἑαυτοῦ νύμφην, τὴν γυναῖκα Ἄβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθον ὁμοῦ ἀπὸ τῆς Οὔρ τῶν Χαλδαίων, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν γῆν Χαναάν· καὶ ἦλθον ἕως Χαρρὰν καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ.
Gen 11:32 Καὶ ἔγειναν αἱ ἡμέραι τοῦ Θάρα διακόσια πέντε ἔτη· καὶ ἀπέθανεν ὁ Θάρα ἐν Χαρράν.
Gen 12:1 Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Ἄβραμ, Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν θέλω σοὶ δείξει·
Gen 12:2 καὶ θέλω σὲ κάμει εἰς ἔθνος μέγα· καὶ θέλω σὲ εὐλογήσει, καὶ θέλω μεγαλύνει τὸ ὄνομά σου· καὶ θέλεις εἶσθαι εἰς εὐλογίαν·
Gen 12:3 καὶ θέλω εὐλογήσει τοὺς εὐλογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε θέλω καταρασθῆ· καὶ θέλουσιν εὐλογηθῆ ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.
Gen 12:4 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἄβραμ, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ μετ' αὐτοῦ ὑπῆγε καὶ ὁ Λώτ· ὁ δὲ Ἄβραμ ἦτο ἡλικίας ἑβδομήκοντα πέντε ἐτῶν, ὅτε ἐξῆλθεν ἀπὸ Χαρράν.
Gen 12:5 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἄβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Λὼτ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ὅσα εἶχον ἀποκτήσει, καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους εἶχον ἀποκτήσει ἐν Χαρράν, καὶ ἐξῆλθον διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν γῆν Χαναάν· καὶ ἦλθον εἰς τὴν γῆν Χαναάν.
Gen 12:6 Καὶ διεπέρασεν ὁ Ἄβραμ τὴν γῆν ἐκείνην ἕως τοῦ τόπου Συχέμ, ἕως τῆς δρυὸς Μορέχ· οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατῴκουν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.
Gen 12:7 Καὶ ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἄβραμ καὶ εἶπεν, Εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δώσει τὴν γῆν ταύτην. Καὶ ῳ κοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον, ὅστις ἐφάνη εἰς αὐτόν.
Gen 12:8 Καὶ ἐκεῖθεν μετέβη πρὸς τὸ ὄρος, τὸ κατὰ ἀνατολὰς τῆς Βαιθήλ, καὶ ἔστησε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἔχων τὴν Βαιθὴλ πρὸς δυσμὰς καὶ τὴν Γαὶ πρὸς ἀνατολάς· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἐπεκαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Gen 12:9 Καὶ μετεσκήνωσεν ὁ Ἄβραμ, ὁδοιπορῶν καὶ προχωρῶν πρὸς μεσημβρίαν.
Gen 12:10 Ἔγεινε δὲ πεῖνα ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· καὶ κατέβη ὁ Ἄβραμ εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ παροικήσῃ ἐκεῖ· διότι ἡ πεῖνα ἦτο βαρεῖα ἐν τῇ γῇ.
Gen 12:11 Καὶ ὅτε ἐπλησίαζε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἶπε πρὸς Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Ἰδού, γνωρίζω ὅτι εἶσαι γυνὴ εὐειδής·
Gen 12:12 θέλει συμβῆ λοιπόν, ὥστε καθὼς σὲ ἴδωσιν οἱ Αἰγύπτιοι, θέλουσιν εἰπεῖ, Γυνὴ αὐτοῦ εἶναι αὕτη· καὶ θέλουσι φονεύσει ἐμέ, σὲ δὲ θέλουσι φυλάξει ζῶσαν.
Gen 12:13 Εἰπὲ λοιπόν, ὅτι εἶσαι ἀδελφή μου, διὰ νὰ γείνῃ καλὸν εἰς ἐμὲ ἐξ αἰτίας σου, καὶ νὰ φυλαχθῇ ἡ ζωὴ μου διὰ σέ.
Gen 12:14 Καί ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Ἄβραμ εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἶδον οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα ὅτι ἦτο ὡραία σφόδρα.
Gen 12:15 Καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Φαραὼ εἶδον αὐτήν, καὶ ἐπῄνεσαν αὐτὴν πρὸς τὸν Φαραώ· καὶ ἐλήφθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαραώ.
Gen 12:16 Τὸν δὲ Ἄβραμ μετεχειρίσθησαν καλῶς δἰ αὐτήν· καὶ εἶχε πρόβατα καὶ βόας καὶ ὄνους καὶ δούλους καὶ δούλας καὶ ὄνους θηλυκὰς καὶ καμήλους.
Gen 12:17 Καὶ ἐπέφερεν ὁ Κύριος ἐπὶ τὸν Φαραὼ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πληγὰς μεγάλας ἐξ αἰτίας Σάρας τῆς γυναικὸς τοῦ Ἄβραμ.
Gen 12:18 Ἐκάλεσε δὲ ὁ Φαραὼ τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπε, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔκαμες εἰς ἐμέ διὰ τί δὲν μ́ ἐφανέρωσας ὅτι αὕτη εἶναι γυνή σου
Gen 12:19 διὰ τί εἶπας, Ἀδελφὴ μου εἶναι αὕτη καὶ ἔλαβον αὐτὴν εἰς ἐμαυτὸν διὰ γυναῖκα· καὶ τώρα, ἰδοὺ ἡ γυνὴ

σου· λάβε αὐτήν, καὶ ὕπαγε.
Gen 12:20 Καὶ διώρισεν ὁ Φαραὼ ἀνθρώπους εἰς αὐτόν· καὶ συμπροέπεμψαν αὐτόν, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα εἶχε.
Gen 13:1 Ἀνέβη δὲ ὁ Ἄβραμ ἐξ Αἰγύπτου, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ὁ Λὼτ μετ' αὐτοῦ, πρὸς μεσημβρίαν.
Gen 13:2 Καὶ ὁ Ἄβραμ ἦτο πλούσιος σφόδρα εἰς κτήνη, εἰς ἀργύριον καὶ εἰς χρυσίον.
Gen 13:3 Καὶ ὑπῆγεν ὁδεύων ἀπὸ μεσημβρίας ἕως Βαιθὴλ ἕως τοῦ τόπου ὅπου ἦτο ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον μεταξὺ Βαιθὴλ καὶ Γαί·
Gen 13:4 εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ ὁποῖον εἶχε κάμει ἐκεῖ καταρχάς· καὶ ἐπεκαλέσθη ἐκεῖ ὁ Ἄβραμ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Gen 13:5 Καὶ ὁ Λὼτ ἀκόμη, ὁ συμπορευόμενος μετὰ τοῦ Ἄβραμ, εἶχε πρόβατα καὶ βόας καὶ σκηνάς.
Gen 13:6 Καὶ δὲν ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ διὰ νὰ κατοικῶσιν ὁμοῦ· διότι ἦσαν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλά, καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ κατοικῶσιν ὁμοῦ.
Gen 13:7 Καὶ συνέβη ἔρις μεταξὺ τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἄβραμ καὶ τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λώτ· οἱ δὲ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι κατῴκουν τότε τὴν γῆν.
Gen 13:8 Εἶπε δὲ ὁ Ἄβραμ πρὸς τὸν Λώτ, Ἂς μὴ ἦναι, παρακαλῶ, ἔρις μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ μεταξὺ τῶν ποιμένων μου καὶ τῶν ποιμένων σου· διότι ἀδελφοὶ εἴμεθα ἡμεῖς·
Gen 13:9 δὲν εἶναι πᾶσα ἡ γῆ ἔμπροσθέν σου διαχωρίσθητι λοιπὸν ἀπ' ἐμοῦ· ἐὰν σὺ ὑπάγῃς εἰς τὰ ἀριστερά, ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὰ δεξιά· καὶ ἐὰν σὺ εἰς τὰ δεξιά, ἐγὼ εἰς τὰ ἀριστερά.
Gen 13:10 Καὶ ὑψώσας ὁ Λὼτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι ἐποτίζετο ὅλη πρὸ τοῦ νὰ καταστρέψῃ ὁ Κύριος τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα, ὡς παράδεισος τοῦ Κυρίου, ὡς ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου, ἕως νὰ ὑπάγῃ τις εἰς Σηγώρ.
Gen 13:11 Καὶ ἔκλεξεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Λὼτ πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου· καὶ μετεσκήνωσεν ὁ Λὼτ πρὸς ἀνατολάς, καὶ διεχωρίσθησαν ὁ εἷς ἀπὸ τοῦ ἄλλου.
Gen 13:12 Ὁ μὲν Ἄβραμ κατῴκησεν ἐν τῇ γῇ Χαναάν· ὁ δὲ Λὼτ κατῴκησε μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς περιχώρου, καὶ ἔστησε τὰς σκηνὰς αὐτοῦ ἕως Σοδόμων.
Gen 13:13 Οἱ δὲ ἄνθρωποι τῶν Σοδόμων ἦσαν κακοὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ σφόδρα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Gen 13:14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἄβραμ, ἀφοῦ διεχωρίσθη ὁ Λὼτ ἀπ' αὐτοῦ, Ὕψωσον τώρα τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἰδὲ ἀπὸ τοῦ τόπου ὅπου εἶσαι, πρὸς ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὴν καὶ δύσιν·
Gen 13:15 διότι πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὁποίαν βλέπεις, εἰς σὲ θέλω δώσει αὐτὴν καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου ἕως αἰῶνος·
Gen 13:16 καὶ θέλω καταστήσει τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· ὥστε ἐὰν δύναταί τις νὰ ἐξαριθμήσῃ τὴν ἄμμον τῆς γῆς, θέλει ἀριθμηθῆ καὶ τὸ σπέρμα σου.
Gen 13:17 Σηκωθεὶς διόδευσον τὴν γῆν εἴς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος αὐτῆς· διότι εἰς σὲ θέλω δώσει αὐτήν.
Gen 13:18 Καὶ ἐσήκωσε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ὁ Ἄβραμ, καὶ ἐλθὼν κατῴκησε πλησίον τῶν δρυῶν Μαμβρῆ, αἵτινες εἶναι ἐν Χεβρών, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον.
Gen 14:1 Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν δὲ τοῦ Ἀμαρφὲλ βασιλέως Σενναάρ, τοῦ Ἀριὼχ βασιλέως Ἐλλασάρ, τοῦ Χοδολλογομὸρ βασιλέως Ἐλάμ, καὶ τοῦ Θαργὰλ βασιλέως ἐθνῶν,
Gen 14:2 ἔκαμον αὐτοὶ πόλεμον μετὰ τοῦ Βερὰ βασιλέως Σοδόμων, καὶ τοῦ Βαρσὰ βασιλέως Γομόρρων, τοῦ Σενναὰβ βασιλέως Ἀδαμά, καὶ τοῦ Σεμοβὸρ βασιλέως Σεβωείμ, καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Βελά· αὕτη εἶναι ἡ Σηγώρ.
Gen 14:3 Πάντες οὗτοι ἡνώθησαν ὁμοῦ ἐν τῇ κοιλάδι Σιδδὶμ ἥτις εἶναι ἡ ἁλμυρὰ θάλασσα.
Gen 14:4 Δώδεκα ἔτη ἐδούλευον εἰς τὸν Χοδολλογομόρ· ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ τρίτῳ ἀπεστάτησαν.
Gen 14:5 Καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ ἔτει ἦλθεν ὁ Χοδολλογομὸρ καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τοὺς Ῥαφαεὶμ ἐν Ἀσταρὼθκαρναΐμ, καὶ τοὺς Ζουζεὶμ ἐν Ἄμ, καὶ τοὺς Ἐμμαίους ἐν Σαυῆκιριαθαΐμ,
Gen 14:6 καὶ τοὺς Χορραίους ἐν τῷ ὄρει αὐτῶν Σηεὶρ ἕως τῆς πεδιάδος Φαράν, ἥτις εἶναι ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Gen 14:7 Ἐπέστρεψαν δὲ καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἔνμισπὰτ ἥτις εἶναι ἡ Κάδης· καὶ ἐπάταξαν πάντα τὸν τόπον τοῦ Ἀμαλήκ, καὶ τοὺς Ἀμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀσασὼνθαμάρ.
Gen 14:8 Ἐξῆλθε δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων, καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Γομόρρων, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀδαμά, καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Σεβωείμ, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Βελά, ἥτις εἶναι ἡ Σηγώρ· καὶ συνεκρότησαν μάχην μετ' αὐτῶν ἐν τῇ κοιλάδι Σιδδίμ,
Gen 14:9 μετὰ τοῦ Χοδολλογομόρ βασιλέως Ἐλάμ, καὶ τοῦ Θαργὰλ βασιλέως ἐθνῶν, καὶ τοῦ Ἀμραφὲλ βασιλέως Σενναάρ, καὶ τοῦ Ἀριὼχ βασιλέως Ἐλλασάρ· τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς πέντε.
Gen 14:10 Ἡ δὲ κοιλὰς Σιδδὶμ ἦτο πλήρης φρεάτων ἀσφάλτου· ἐτράπησαν δὲ εἰς φυγὴν οἱ βασιλεῖς τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων καὶ ἔπεσον ἐκεῖ· οἱ δὲ ἐναπολειφθέντες ἔφυγον εἰς τὸ ὄρος.
Gen 14:11 Καὶ ἔλαβον πάντα τὰ ὑπάρχοντα τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ζωοτροφίαν, καὶ ἀνεχώρησαν.
Gen 14:12 Ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Λὼτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἄβραμ, ὅστις κατῴκει ἐν Σοδόμοις, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ἀνεχώρησαν.
Gen 14:13 Ὑπῆγε δὲ τις ἐκ τῶν διασωθέντων καὶ ἀπήγγειλε τοῦτο πρὸς τὸν Ἄβραμ τὸν Ἑβραῖον, ὅστις κατῴκει

πλησίον τῶν δρυῶν Μαμβρῆ τοῦ Ἀμορραίου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἐσχώλ, καὶ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀνήρ, οἵτινες ἦσαν σύμμαχοι τοῦ Ἄβραμ.
Gen 14:14 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἄβραμ ὅτι ἠχμαλωτίσθη ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐφώπλισε τριακοσίους δεκαοκτὼ ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ, τῶν γεννηθέντων ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν.
Gen 14:15 Καὶ διαιρέσας τοὺς ἑαυτοῦ ὥρμησε κατ' αὐτῶν τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰ ἥτις εἶναι κατὰ τὰ ἀριστερὰ τῆς Δαμασκοῦ.
Gen 14:16 Καὶ ἐπανέφερε πάντα τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἔτι ἐπανέφερε Λὼτ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν.
Gen 14:17 Ἐξῆλθε δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ Χοδολλογομὸρ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, ἐν τῇ κοιλάδι Σαυῆ ἥτις εἶναι ἡ κοιλὰς τοῦ βασιλέως.
Gen 14:18 Καὶ ὁ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλὴμ ἔφερεν ἔξω ἄρτον καὶ οἶνον· ἦτο δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου.
Gen 14:19 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν, Εὐλογημένος ὁ Ἄβραμ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅστις ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
Gen 14:20 καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος ὅστις παρέδωκε τοὺς ἐχθροὺς σου εἰς τὴν χεῖρά σου. Καὶ Ἄβραμ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν δέκατον ἀπὸ πάντων.
Gen 14:21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων πρὸς τὸν Ἄβραμ, Δὸς μοι τοὺς ἀνθρώπους, τὰ δὲ ὑπάρχοντα λάβε εἰς σεαυτόν.
Gen 14:22 Εἶπε δὲ ὁ Ἄβραμ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Σοδόμων, Ἐγὼ ὕψωσα τὴν χεῖρά μου πρὸς Κύριον, τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον, ὅστις ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
Gen 14:23 ὅτι δὲν θέλω λάβει ἀπὸ πάντων τῶν ἰδικῶν σου ἀπὸ κλωστῆς ἕως λωρίου ὑποδήματος, διὰ νὰ μὴ εἴπῃς, Ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Ἄβραμ·
Gen 14:24 ἐκτὸς μόνον ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἔφαγον οἱ νέοι, καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐλθόντων μετ' ἐμοῦ, τοῦ Ἀνὴρ τοῦ Ἐσχὼλ καὶ τοῦ Μαμβρῆ, οὗτοι ἂς λάβωσι τὴν μερίδα αὐτῶν.
Gen 15:1 Μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἄβραμ ἐν ὁράματι, λέγων, Μὴ φοβοῦ, Ἄβραμ· ἐγὼ εἶμαι ὁ ὑπερασπιστής σου, ὁ μισθὸς σου θέλει εἶσθαι πολὺς σφόδρα.
Gen 15:2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἄβραμ, Δέσποτα Κύριε, τί θέλεις δώσει εἰς ἐμέ, ἐνῷ ἐγὼ ἀπέρχομαι ἄτεκνος, ὁ δὲ κληρονόμος τῆς οἰκίας μου εἶναι οὗτος ὁ ἐκ Δαμασκοῦ Ἐλιέζερ
Gen 15:3 εἶπε προσέτι ὁ Ἄβραμ, Ἰδού, δὲν ἔδωκας εἰς ἐμὲ σπέρμα· καὶ ἰδού, οἰκέτης μου θέλει μὲ κληρονομήσει.
Gen 15:4 Καὶ ἰδού, λόγος Κυρίου ἔγεινε πρὸς αὐτόν, λέγων, Δὲν θέλει σὲ κληρονομήσει οὗτος· ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις θέλει ἐξέλθει ἐκ τῶν σπλάγχνων σου, αὐτὸς θέλει σὲ κληρονομήσει.
Gen 15:5 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν ἔξω καὶ εἶπεν, Ἀνάβλεψον τώρα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀρίθμησον τὰ ἄστρα, ἐὰν δύνασαι νὰ ἐξαριθμήσῃς αὐτά· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω θέλει εἶσθαι τὸ σπέρμα σου.
Gen 15:6 Καὶ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον· καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην.
Gen 15:7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὅστις σὲ ἐξήγαγον ἐκ τῆς Οὒρ τῶν Χαλδαίων, διὰ νὰ σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην εἰς κληρονομίαν.
Gen 15:8 Ὁ δὲ εἶπε, Δέσποτα Κύριε, Πόθεν νὰ γνωρίσω ὅτι θέλω κληρονομήσει αὐτήν
Gen 15:9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Λάβε μοὶ δάμαλιν τριῶν ἐτῶν, καὶ αἶγα τριῶν ἐτῶν, καὶ κριὸν τριῶν ἐτῶν, καὶ τρυγόνα, καὶ περιστεράν.
Gen 15:10 Καὶ ἔλαβεν εἰς αὐτὸν πάντα ταῦτα, καὶ διέσχισεν αὐτὰ εἰς τὸ μέσον, καὶ ἔθεσεν ἕκαστον τμῆμα ἀπέναντι τοῦ ὁμοίου αὐτοῦ· τὰ πτηνὰ ὅμως δὲν διέσχισε.
Gen 15:11 Κατέβησαν δέ ὄρνεα ἐπὶ τὰ πτώματα, καὶ ὁ Ἄβραμ ἐδίωξεν αὐτά.
Gen 15:12 Περὶ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἐπέπεσεν ἔκστασις ἐπὶ τὸν Ἄβραμ· καὶ ἰδού, φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει ἐπ' αὐτόν.
Gen 15:13 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἄβραμ, Ἔξευρε βεβαίως ὅτι τὸ σπέρμα σου θέλει παροικήσει ἐν γῇ οὐχὶ ἑαυτῶν, καὶ θέλουσι δουλώσει αὐτούς, καὶ θέλουσι καταθλίψει αὐτούς, τετρακόσια ἔτη·
Gen 15:14 τὸ ἔθνος ὅμως, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι δουλωθῆ, ἐγὼ θέλω κρίνει· μετὰ δὲ ταῦτα θέλουσιν ἐξέλθει μὲ μεγάλα ὑπάρχοντα·
Gen 15:15 σὺ δὲ θέλεις ἀπέλθει πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ· θέλεις ἐνταφιασθῆ ἐν γήρατι καλῷ·
Gen 15:16 ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ γενεᾷ θέλουσιν ἐπιστρέψει ἐδῶ· διότι ἀκόμη δὲν ἀνεπληρώθη ἡ ἀνομία τῶν Ἀμορραίων.
Gen 15:17 Ὅτε δὲ ὁ ἥλιος ἔδυσε καὶ ἔγεινε πυκνὸν σκότος, ἰδού, κάμινος καπνίζουσα καὶ λαμπὰς πυρὸς ἥτις διεπέρασε μεταξὺ τῶν διχοτομημάτων τούτων.
Gen 15:18 Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔκαμε διαθήκην ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἄβραμ, λέγων, εἰς τὸ σπέρμα σου ἔδωκα τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου·
Gen 15:19 τοὺς Κεναίους, καὶ τοὺς Κενεζαίους, καὶ τοὺς Κεδμωναίους,
Gen 15:20 καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς Ῥαφαείμ,
Gen 15:21 καὶ τοὺς Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Γεργεσαίους, καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους.
Gen 16:1 Ἡ δὲ Σάρα, ἡ γυνὴ τοῦ Ἄβραμ, δὲν ἐτεκνοποίει εἰς αὐτόν· εἶχε δὲ δούλην Αἰγυπτίαν, ὀνομαζομένην Ἄγαρ.
Gen 16:2 Καὶ εἶπεν ἡ Σάρα πρὸς τὸν Ἄβραμ, Ἰδού, ὁ Κύριος μὲ ἀπέκλεισε τῆς τεκνοποιΐας· εἴσελθε λοιπὸν πρὸς τὴν

δούλην μου, ἴσως ἀποκτήσω τέκνον ἐξ αὐτῆς. Ὑπήκουσε δὲ ὁ Ἄβραμ εἰς τὸν λόγον τῆς Σάρας.
Gen 16:3 Καὶ ἔλαβεν ἡ Σάρα ἡ γυνὴ τοῦ Ἄβραμ τὴν Ἄγαρ τὴν Αἰγυπτίαν, τὴν δούλην αὐτῆς, ἀφοῦ ὁ Ἄβραμ εἶχε κατοικήσει δέκα ἔτη ἐν τῇ γῇ Χαναάν, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς Ἄβραμ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, διὰ νὰ ἦναι γυνὴ αὐτοῦ.
Gen 16:4 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὴν Ἄγαρ, καὶ ἐκείνη συνέλαβε· καὶ ὅτε εἶδεν ὅτι συνέλαβεν, ἡ κυρία αὐτῆς κατεφρονεῖτο ἐνώπιον αὐτῆς.
Gen 16:5 Καὶ εἶπεν ἡ Σάρα πρὸς τὸν Ἄβραμ, Ἐξ αἰτίας σου ἀδικοῦμαι. Ἐγὼ ἔδωκα τὴν δούλην μου εἰς τὸν κόλπον σου· καὶ ἀφοῦ εἶδεν ὅτι συνέλαβεν, ἐγὼ κατεφρονήθην ἐνώπιον αὐτῆς· ἄς κρίνῃ ὁ Κύριος μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ.
Gen 16:6 Ὁ δὲ Ἄβραμ εἶπε πρὸς τὴν Σάραν, Ἰδού, ἡ δούλη σου εἶναι εἰς τὴν χεῖρά σου· κάμε εἰς αὐτὴν ὅπως εἶναι ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου. Καὶ μετεχειρίσθη ἡ Σάρα αὐτὴν κακῶς, καὶ ἐκείνη ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτῆς.
Gen 16:7 Εὗρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος Κυρίου πλησίον πηγῆς ὕδατος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, πλησίον τῆς πηγῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Σούρ·
Gen 16:8 καὶ εἶπεν, Ἄγαρ, δούλη τῆς Σάρας, πόθεν ἔρχεσαι καὶ ποῦ ὑπάγεις Ἡ δὲ εἶπεν, Ἀπὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου φεύγω.
Gen 16:9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, Ἐπίστρεψον πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς.
Gen 16:10 Εἶπεν ἔτι ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτήν, Θέλω πληθύνει σφόδρα τὸ σπέρμα σου, ὥστε νὰ μὴ ἀριθμῆται διὰ τὸ πλῆθος.
Gen 16:11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, Ἰδού, σὺ εἶσαι ἔγκυος, καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσμαήλ· διότι ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν θλῖψιν σου·
Gen 16:12 καὶ οὗτος θέλει εἶσθαι ἄνθρωπος ἄγριος· ἡ χεὶρ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐναντίον πάντων, καὶ ἡ χεὶρ πάντων ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ θέλει κατοικήσει.
Gen 16:13 Καὶ ἐκάλεσεν Ἄγαρ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτήν, Σὺ Θεὸς ὅστις μὲ εἶδες· διότι εἶπεν, Εἶδον ἔτι ἐγὼ ἐνταῦθα ἐκεῖνον ὅστις μὲ εἶδε
Gen 16:14 Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ φρέαρ ἐκεῖνο, Φρέαρ Λαχαϊροΐ· ἰδού, κεῖται μεταξὺ Κάδης καὶ Βαράδ.
Gen 16:15 Καὶ ἐγέννησεν ἡ Ἄγαρ υἱὸν εἰς τὸν Ἄβραμ· καὶ ὁ Ἄβραμ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν Ἄγαρ, Ἰσμαήλ.
Gen 16:16 Ἦτο δὲ ὁ Ἄβραμ ὀγδοήκοντα ἕξ ἐτῶν, ὅτε ἡ Ἄγαρ ἐγέννησε τὸν Ἰσμαὴλ εἰς τὸν Ἄβραμ.
Gen 17:1 Καὶ ὅτε ἦτο ὁ Ἄβραμ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐτῶν, ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἄβραμ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ· περιπάτει ἐνώπιόν μου, καὶ ἔσο τέλειος.
Gen 17:2 Καὶ θέλω στήσει τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ· καὶ θέλω σὲ πληθύνει σφόδρα σφόδρα.
Gen 17:3 Καὶ ἔπεσεν ὁ Ἄβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός, λέγων,
Gen 17:4 Ἐγώ, ἰδού, ἡ διαθήκη μου εἶναι πρὸς σέ· καὶ θέλεις γείνει πατὴρ πλήθους ἐθνῶν·
Gen 17:5 καὶ δὲν θέλει καλεῖσθαι πλέον τὸ ὄνομά σου Ἄβραμ, ἀλλὰ τὸ ὄνομά σου θέλει εἶσθαι Ἀβραάμ· διότι πατέρα πλήθους ἐθνῶν σὲ κατέστησα·
Gen 17:6 καὶ θέλω σὲ αὐξήσει σφόδρα σφόδρα, καὶ θέλω σὲ καταστήσει εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς θέλουσιν ἐξέλθει ἐκ σοῦ·
Gen 17:7 καὶ θέλω στήσει τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, διὰ νὰ ἦμαι Θεὸς εἰς σὲ καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ·
Gen 17:8 καὶ θέλω δώσει εἰς σέ, καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, τὴν γῆν τῆς παροικίας σου, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν, εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ θέλω εἶσθαι ὁ Θεὸς αὐτῶν.
Gen 17:9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ, σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου θέλεις φυλάξει, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.
Gen 17:10 Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη μου τὴν ὁποίαν θέλετε φυλάξει, ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ· πᾶν ἄρσεν ὑμῶν θέλει περιτέμνεσθαι.
Gen 17:11 Καὶ θέλετε περιτέμνει τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σημεῖον τῆς διαθήκης μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν·
Gen 17:12 καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν θέλει περιτέμνεσθαι μεταξὺ σας, πᾶν ἄρσεν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ὁ γεγεννημένος ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ὁ ἀργυρώνητος ἐκ παντὸς ξένου, ὅστις δὲν εἶναι ἐκ τοῦ σπέρματός σου·
Gen 17:13 θέλει ἐξάπαντος περιτέμνεσθαι ὁ γεγεννημένος ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, καὶ ὁ ἀργυρώνητός σου· καὶ θέλει εἶσθαι ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον·
Gen 17:14 καὶ τὸ ἀπερίτμητον ἄρσεν, τοῦ ὁποίου δὲν ἤθελε περιτμηθῆ ἡ σὰρξ τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῆ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς· τὴν διαθήκην μου παρέβη.
Gen 17:15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ, Σάραν τὴν γυναῖκά σου, δὲν θέλεις καλέσει πλέον τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάραν, ἀλλὰ Σάρρα θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομα αὐτῆς.
Gen 17:16 Καὶ θέλω εὐλογήσει αὐτήν, καὶ θέλω προσέτι δώσει εἰς σὲ υἱὸν ἐξ αὐτῆς· καὶ θέλω εὐλογήσει αὐτήν, καὶ θέλει γείνει μήτηρ ἐθνῶν· βασιλεῖς λαῶν θέλουσιν ἐξέλθει ἐξ αὐτῆς.
Gen 17:17 Καὶ ἔπεσεν ὁ Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐγέλασε, καὶ εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Εἰς ἄνθρωπον ἑκατονταετῆ θέλει γεννηθῆ τέκνον καὶ ἡ Σάρρα, γυνὴ ἐνενήκοντα ἐτῶν, θέλει γεννήσει
Gen 17:18 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραὰμ πρὸς τὸν Θεόν, Εἴθε ὁ Ἰσμαὴλ νὰ ζήσῃ ἐνώπιόν σου
Gen 17:19 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ναὶ ἡ γυνὴ σου Σάρρα θέλει γεννήσει υἱὸν εἰς σέ, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ

Ἰσαάκ· καὶ θέλω στήσει τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ᾽ αὐτόν·
Gen 17:20 περὶ δὲ τοῦ Ἰσμαὴλ σοῦ εἰσήκουσα· Ἰδού, εὐλόγησα αὐτόν, καὶ θέλω αὐξήσει αὐτόν, καὶ θέλω πληθύνει αὐτὸν σφόδρα σφόδρα· δώδεκα ἄρχοντας θέλει γεννήσει, καὶ θέλω κάμει αὐτὸν ἔθνος μέγα·
Gen 17:21 ἀλλὰ τὴν διαθήκην μου θέλω στήσει πρὸς τὸν Ἰσαάκ, τὸν ὁποῖον θέλει γεννήσει ἡ Σάρρα εἰς σὲ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, ἐν τῷ αὐτῷ τούτῳ καιρῷ.
Gen 17:22 Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσε νὰ λαλῇ μετ᾽ αὐτοῦ, ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ.
Gen 17:23 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἀβραὰμ Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς γεγεννημένους ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀργυρωνήτους αὐτοῦ, πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνθρώπων τῆς οἰκίας τοῦ Ἀβραάμ, καὶ περιέτεμε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός.
Gen 17:24 Ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἦτο ἐνενήκοντα ἐννέα ἐτῶν, ὅτε περιετμήθη τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.
Gen 17:25 Ἰσμαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἦτο δεκατριῶν ἐτῶν, ὅτε περιετμήθη τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.
Gen 17:26 τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν περιετμήθη ὁ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ·
Gen 17:27 καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκίας αὐτοῦ, οἱ γεγεννημένοι ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ οἱ ἐξ ἀλλογενῶν ἀργυρώνητοι περιετμήθησαν μετ᾽ αὐτοῦ.
Gen 18:1 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος εἰς τὰς δρῦς Μαμβρῆ, ἐνῷ ἐκάθητο ἐν τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς εἰς τὸ καῦμα τῆς ἡμέρας.
Gen 18:2 Καὶ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε· καὶ ἰδού, τρεῖς ἄνδρες ἱστάμενοι ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ὡς εἶδεν, ἔδραμεν εἰς προϋπάντησιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους·
Gen 18:3 καὶ εἶπε, Κύριέ μου, ἐὰν εὕρηκα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ παρέλθῃς, παρακαλῶ, τὸν δοῦλόν σου·
Gen 18:4 ἂς φερθῇ, παρακαλῶ, ὀλίγον ὕδωρ, καὶ νίψατε τοὺς πόδας σας, καὶ ἀναπαύθητε ὑπὸ τὸ δένδρον·
Gen 18:5 καὶ ἐγὼ θέλω φέρει ὀλίγον ἄρτον, καὶ στηρίξατε τὴν καρδίαν σας· ἔπειτα θέλετε παρέλθει· ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐπεράσατε πρὸς τὸν δοῦλόν σας· οἱ δὲ εἶπον, Κάμε οὕτω, καθὼς εἶπας.
Gen 18:6 Καὶ ἔσπευσεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὴν σκηνὴν πρὸς τὴν Σάρραν καὶ εἶπε, Σπεῦσον ζύμωσον τρία μέτρα σεμιδάλεως, καὶ κάμε ἐγκρυφίας.
Gen 18:7 Ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἔδραμεν εἰς τοὺς βόας, καὶ ἔλαβε μοσχάριον ἁπαλὸν καὶ καλόν, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν δοῦλον· ὁ δὲ ἔσπευσε νὰ ἑτοιμάσῃ αὐτό·
Gen 18:8 ἔπειτα ἔλαβε βούτυρον καὶ γάλα καὶ τὸ μοσχάριον, τὸ ὁποῖον ἡτοίμασε, καὶ ἔθεσεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ἵστατο πλησίον αὐτῶν ὑπὸ τὸ δένδρον, καὶ αὐτοὶ ἔφαγον.
Gen 18:9 Εἶπον δὲ πρὸς αὐτόν, Ποῦ εἶναι Σάρρα ἡ γυνή σου Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ἐν τῇ σκηνῇ.
Gen 18:10 Καὶ εἶπεν, Ἐξάπαντος θέλω ἐπιστρέψει πρὸς σὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον καιρὸν τοῦ ἔτους· καὶ ἰδού, Σάρρα ἡ γυνή σου θέλει ἔχει υἱόν. Ἡ δὲ Σάρρα ἤκουσεν ἐν τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ἥτις ἦτο ὄπισθεν αὐτοῦ.
Gen 18:11 Ὁ δὲ Ἀβραὰμ καὶ ἡ Σάρρα ἦσαν γέροντες, προβεβηκότες εἰς ἡλικίαν· εἰς τὴν Σάρραν εἶχον παύσει νὰ γίνωνται τὰ γυναικεῖα.
Gen 18:12 Ἐγέλασε δὲ ἡ Σάρρα καθ᾽ ἑαυτὴν λέγουσα, Ἀφοῦ ἐγήρασα, θέλει γείνει εἰς ἐμὲ ἡδονὴ καὶ ὁ κύριός μου γέρων
Gen 18:13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἀβραάμ, Διὰ τί ἐγέλασεν ἡ Σάρρα, λέγουσα, Ἀφοῦ ἐγὼ ἐγήρασα, θέλω τῳόντι γεννήσει
Gen 18:14 εἶναί τι ἀδύνατον εἰς τὸν Κύριον ἐν τῷ ὡρισμένῳ καιρῷ θέλω ἐπιστρέψει πρὸς σὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον καιρὸν τοῦ ἔτους, καὶ ἡ Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν.
Gen 18:15 Τότε ἡ Σάρρα ἠρνήθη λέγουσα, δὲν ἐγέλασα· διότι ἐφοβήθη. Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ᾽ ἐγέλασας.
Gen 18:16 Σηκωθέντες δὲ ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες διευθύνθησαν πρὸς τὰ Σόδομα· καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἐπορεύετο μετ᾽ αὐτῶν διὰ νὰ συμπροπέμψῃ αὐτούς.
Gen 18:17 Καὶ εἶπε Κύριος, Θέλω κρύψει ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Ἀβραὰμ ὅ, τι κάμνω
Gen 18:18 ὁ δὲ Ἀβραὰμ θέλει ἐξάπαντος γείνει ἔθνος μέγα καὶ δυνατόν· καὶ θέλουσιν εὐλογηθῇ εἰς αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς·
Gen 18:19 ἐπειδὴ γνωρίζω αὐτὸν ὅτι θέλει διατάξει πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ, μεθ᾽ ἑαυτόν, καὶ θέλουσι φυλάξει τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ πράττωσι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν, ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ ὁ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἀβραὰμ τὰ ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν.
Gen 18:20 Εἶπε δὲ Κύριος, Ἡ κραυγὴ τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων ἐπλήθυνε, καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτῶν βαρεῖα σφόδρα·
Gen 18:21 θέλω λοιπὸν καταβῇ καὶ θέλω ἰδεῖ ἂν ἔπραξαν ὁλοκλήρως κατὰ τὴν κραυγὴν τὴν ἐρχομένην πρὸς ἐμέ· καὶ θέλω γνωρίσει, ἂν οὐχί.
Gen 18:22 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ὑπῆγον πρὸς τὰ Σόδομα· ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἵστατο ἔτι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Gen 18:23 Καὶ πλησιάσας ὁ Ἀβραὰμ εἶπε, Μήπως θέλεις ἀπολέσει τὸν δίκαιον μετὰ τοῦ ἀσεβοῦς
Gen 18:24 ἐὰν ἦναι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, θέλεις ἄρά γε ἀπολέσει αὐτοὺς καὶ δὲν ἤθελες συγχωρήσει εἰς τὸν τόπον διὰ τοὺς πεντήκοντα δικαίους, τοὺς ἐν αὐτῷ
Gen 18:25 μὴ γένοιτο ποτὲ σὺ νὰ πράξῃς τοιοῦτον πρᾶγμα, νὰ θανατώσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ὁ δίκαιος νὰ ἦναι

ὡς ὁ ἀσεβής μὴ γένοιτο ποτὲ εἰς σέ ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν δὲν θέλει κάμει κρίσιν
Gen 18:26 Εἶπε δὲ Κύριος, Ἐὰν εὕρω ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δικαίους ἐν τῇ πόλει, θέλω συγχωρήσει εἰς πάντα τὸν τόπον δί αὐτούς.
Gen 18:27 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀβραὰμ εἶπεν, Ἰδού, τώρα ἐτόλμησα νὰ ὁμιλήσω πρὸς τὸν Κύριόν μου, ἐνῷ εἶμαι γῆ καὶ σποδός·
Gen 18:28 ἐὰν λείψωσι πέντε ἐκ τῶν πεντήκοντα δικαίων, θέλεις ἀπολέσει πᾶσαν τὴν πόλιν ἐξ αἰτίας τῶν πέντε Καὶ εἶπε, Δὲν θέλω ἀπολέσει αὐτὴν ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τεσσαράκοντα πέντε.
Gen 18:29 Καὶ προσέθεσεν ἔτι ὁ Ἀβραὰμ νὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἐὰν εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα Καὶ εἶπε, Δὲν θέλω ἀπολέσει αὐτὴν χάριν τῶν τεσσαράκοντα.
Gen 18:30 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, Ἄς μὴ παροξυνθῇ ὁ Κύριός μου ἐὰν ἔτι λαλήσω· ἐὰν εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα Καὶ εἶπε, Δὲν θέλω ἀπολέσει αὐτὴν ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τριάκοντα.
Gen 18:31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, Ἰδού, τώρα ἐτόλμησα νὰ λαλήσω πρὸς τὸν Κύριόν μου· ἐὰν εὑρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι καὶ εἶπε, Δὲν θέλω ἀπολέσει αὐτὴν χάριν τῶν εἴκοσι.
Gen 18:32 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, Ἄς μὴ παροξυνθῇ ὁ Κύριός μου, ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ· ἐὰν εὑρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα καὶ εἶπε, Δὲν θέλω ἀπολέσει αὐτὴν χάριν τῶν δέκα.
Gen 18:33 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Κύριος, ἀφοῦ ἔπαυσε νὰ λαλῇ πρὸς τὸν Ἀβραάμ· καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
Gen 19:1 Ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς τὰ Σόδομα τὸ ἑσπέρας· καὶ ἐκάθητο ὁ Λὼτ παρὰ τὴν πύλην τῶν Σοδόμων· ἰδὼν δὲ ὁ Λώτ, ἐσηκώθη εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ πρόσωπον ἕως ἐδάφους·
Gen 19:2 καὶ εἶπεν, Ἰδού, κύριοί μου, ἐκκλίνατε, παρακαλῶ, πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ δούλου σας, καὶ διανυκτερεύσατε καὶ πλύνατε τοὺς πόδας σας· καὶ σηκωθέντες πρωΐ, θέλετε ὑπάγει εἰς τὴν ὁδὸν σας· οἱ δὲ εἶπον, Οὐχί, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ θέλομεν διανυκτερεύσει.
Gen 19:3 Ἀφοῦ δὲ ἐβίασεν αὐτοὺς πολύ, ἐξέκλιναν πρὸς αὐτὸν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς συμπόσιον, καὶ ἔψησεν ἄζυμα καὶ ἔφαγον.
Gen 19:4 Πρὶν δὲ κοιμηθῶσιν, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, οἱ ἄνδρες τῶν Σοδόμων, περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, νέοι καὶ γέροντες, ἅπας ὁ λαὸς ὁμοῦ πανταχόθεν·
Gen 19:5 καὶ ἔκραζον πρὸς τὸν Λὼτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Ποῦ εἶναι οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα ἔκβαλε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, διὰ νὰ γνωρίσωμεν αὐτούς.
Gen 19:6 Ἐξῆλθε δὲ ὁ Λὼτ πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πρόθυρον, καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτοῦ,
Gen 19:7 καὶ εἶπε, Μή, ἀδελφοὶ μου, μὴ πράξητε τοιοῦτον κακόν·
Gen 19:8 ἰδού, ἔχω δύο θυγατέρας αἵτινες δὲν ἐγνώρισαν ἄνδρα· νὰ σᾶς φέρω λοιπὸν αὐτὰς ἔξω· καὶ κάμετε εἰς αὐτάς, ὅπως φανῇ εἰς ἐσᾶς ἀρεστόν· μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ πράξητε μηδέν, ἐπειδὴ διὰ τοῦτο εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς στέγης μου.
Gen 19:9 Οἱ δὲ εἶπον, Φύγε ἀπ' ἐκεῖ. Καὶ εἶπον, οὗτος ἦλθε διὰ νὰ παροικήσῃ· θέλει νὰ γείνῃ καὶ κριτής τώρα θέλομεν καποποιήσει σὲ μᾶλλον παρὰ ἐκείνους. Καὶ ἐβίαζον τὸν ἄνθρωπον τὸν Λὼτ καθ' ὑπερβολήν, καὶ ἐπλησίασαν διὰ νὰ συντρίψωσι τὴν θύραν·
Gen 19:10 Ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἔσυραν τὸν Λὼτ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἔκλεισαν τὴν θύραν·
Gen 19:11 τοὺς δὲ ἀνθρώπους, τοὺς ὄντας εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας, ἐκτύπησαν μὲ ἀορασίαν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ὥστε ἀπέκαμον ζητοῦντες τὴν θύραν.
Gen 19:12 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν Λώτ, Ἔχεις ἐδῶ ἄλλον τινά γαμβρὸν υἱοὺς ἢ θυγατέρας ἢ ὅντινα ἄλλον ἔχεις ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου·
Gen 19:13 διότι ἡμεῖς καταστρέφομεν τὸν τόπον τοῦτον, ἐπειδὴ ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐμεγάλυνεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς ὁ Κύριος διὰ νὰ καταστρέψωμεν αὐτόν.
Gen 19:14 Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ Λὼτ καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ, τοὺς μέλλοντας νὰ λάβωσι τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Σηκώθητε, ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου· διότι καταστρέφει ὁ Κύριος τὴν πόλιν. Ἀλλ' ἐφάνη εἰς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ ὡς ἀστεϊζόμενος.
Gen 19:15 Καὶ ὅτε ἔγεινεν αὐγή, ἐβίαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λώτ, λέγοντες· Σηκώθητι, λάβε τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰς δύο σου θυγατέρας, τὰς εὑρισκομένας ἐδῶ, διὰ νὰ μὴ συναπολεσθῇς καὶ σὺ ἐν τῇ ἀνομίᾳ τῆς πόλεως.
Gen 19:16 Ἐπειδὴ δὲ ἐβράδυνεν, οἱ ἄνδρες πιάσαντες τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, διότι ἐσπλαγχνίσθη αὐτὸν ὁ Κύριος, ἐξήγαγον αὐτὸν καὶ ἔθεσαν αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως.
Gen 19:17 Καὶ ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἔξω, εἶπεν ὁ Κύριος, Διάσωσον τὴν ζωὴν σου· μὴ περιβλέψῃς ὀπίσω σου, καὶ μὴ σταθῇς καθ' ὅλην τὴν περίχωρον· διασώθητι εἰς τὸ ὄρος, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇς.
Gen 19:18 Καὶ εἶπεν ὁ Λὼτ πρὸς αὐτούς, Μή, παρακαλῶ, Κύριε·
Gen 19:19 ἰδού, ὁ δοῦλός σου εὕρηκε χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐμεγάλυνας τὸ ἔλεός σου, τὸ ὁποῖον ἔκαμες πρὸς ἐμέ, φυλάττων τὴν ζωὴν μου· ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω δυνηθῇ νὰ διασωθῶ εἰς τὸ ὄρος, μήπως μὲ προφθάσῃ τὸ κακὸν καὶ ἀποθάνω·
Gen 19:20 ἰδού, παρακαλῶ, ἡ πόλις αὕτη εἶναι πλησίον ὥστε νὰ καταφύγω ἐκεῖ, καὶ εἶναι μικρά· ἐκεῖ, παρακαλῶ, νὰ διασωθῶ· δὲν εἶναι μικρὰ καὶ θέλει ζήσει ἡ ψυχὴ μου.
Gen 19:21 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Ἰδού, ἐπήκουσά σου καὶ εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦτο, νὰ μὴ καταστρέψω τὴν πόλιν,

περὶ τῆς ὁποίας ἐλάλησας·
Gen 19:22 τάχυνον, διασώθητι ἐκεῖ· διότι δὲν θέλω δυνηθῆ νὰ κάμω οὐδέν, ἑωσοῦ φθάσῃς ἐκεῖ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Σηγώρ.
Gen 19:23 Ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτε ὁ Λὼτ εἰσῆλθεν εἰς Σηγώρ.
Gen 19:24 Καὶ ἔβρεξεν ὁ Κύριος ἐπὶ τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα θεῖον καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
Gen 19:25 καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, καὶ πάντα τὰ περίχωρα καὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων καὶ τὰ φυτὰ τῆς γῆς.
Gen 19:26 Ἀλλ᾽ γυνὴ αὐτοῦ περιβλέψασα ὄπισθεν αὐτοῦ ἔγεινε στήλη ἅλατος.
Gen 19:27 Ὁ δὲ Ἀβραὰμ σηκωθεὶς ἐνωρὶς τὸ πρωῒ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶχε σταθῆ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
Gen 19:28 καὶ βλέψας ἐπὶ τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ ἐφ᾽ ὅλην τὴν γῆν τῆς περιχώρου, εἶδε, καὶ ἰδού, ἀνέβαινε καπνὸς ἀπὸ τῆς γῆς, ὡς καπνὸς καμίνου.
Gen 19:29 Οὕτω λοιπόν, ὅτε ὁ Θεὸς κατέστρεψε τὰς πόλεις τῆς περιχώρου, ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐξαπέστειλε τὸν Λὼτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς, ὅτε κατέστρεψε τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας κατῴκει ὁ Λώτ.
Gen 19:30 Ἀνέβη δὲ ὁ Λὼτ ἀπὸ Σηγὼρ καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ ὄρει, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ, διότι ἐφοβήθη νὰ κατοικήσῃ ἐν Σηγώρ· καὶ κατῴκησεν ἐν σπηλαίῳ, αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ.
Gen 19:31 Καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν, Ὁ πατὴρ ἡμῶν εἶναι γέρων, καὶ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ νὰ εἰσέλθῃ πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὴν συνήθειαν πάσης τῆς γῆς·
Gen 19:32 ἐλθέ, ἄς ποτίσωμεν τὸν πατέρα, ἡμῶν οἶνον, καὶ ἄς κοιμηθῶμεν μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἄς ἀναστήσωμεν σπέρμα ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.
Gen 19:33 Ἐπότισαν λοιπὸν τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον κατ᾽ ἐκείνην τὴν νύκτα· καὶ εἰσῆλθεν ἡ πρεσβυτέρα καὶ ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς· καὶ ἐκεῖνος δὲν ἐνόησεν οὔτε πότε ἐπλαγίασεν αὐτή, καὶ πότε ἐσηκώθη.
Gen 19:34 Καὶ τὴν ἐπαύριον εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν, Ἰδού, ἐγὼ ἐκοιμήθην χθὲς τὴν νύκτα μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ἄς ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ τὴν νύκτα ταύτην, καὶ εἰσελθοῦσα σύ, κοιμήθητι μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἄς ἀναστήσωμεν σπέρμα ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.
Gen 19:35 Ἐπότισαν λοιπὸν καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον, καὶ σηκωθεῖσα ἡ νεωτέρα, ἐκοιμήθη μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖνος δὲν ἐνόησεν οὔτε πότε ἐπλαγίασεν αὐτή, καὶ πότε ἐσηκώθη.
Gen 19:36 Καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες τοῦ Λὼτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
Gen 19:37 Καὶ ἐγέννησεν ἡ πρεσβυτέρα υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωάβ· οὗτος εἶναι ὁ πατὴρ τῶν Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον.
Gen 19:38 Ἐγέννησε δὲ καὶ ἡ νεωτέρα υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βὲνἀμμί· οὗτος εἶναι ὁ πατὴρ τῶν Ἀμμωνιτῶν ἕως τῆς σήμερον.
Gen 20:1 Καὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν τὴν πρὸς μεσημβρίαν, καὶ κατῴκησε μεταξὺ Κάδης καὶ Σούρ· καὶ παρῴκησεν ἐν Γεράροις.
Gen 20:2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραὰμ περὶ Σάρρας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, Ἀδελφὴ μου εἶναι. Ἔστειλε δὲ Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς τῶν Γεράρων, καὶ ἔλαβε τὴν Σάρραν.
Gen 20:3 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ κατ᾽ ὄναρ τὴν νύκτα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδού, σὺ ἀποθνήσκεις ἐξ αἰτίας τῆς γυναικός, τὴν ὁποίαν ἔλαβες· διότι εἶναι νενυμφευμένη μὲ ἄνδρα.
Gen 20:4 Ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ δὲν εἶχε πλησιάσει εἰς αὐτήν· καὶ εἶπε, Κύριε, ἤθελες φονεύσει ἔθνος ἔτι καὶ δίκαιον
Gen 20:5 δὲν μοὶ εἶπεν αὐτός, Ἀδελφὴ μου εἶναι καὶ αὐτὴ πάλιν, αὐτὴ εἶπεν, Ἀδελφὸς μου εἶναι. Ἐν εὐθύτητι τῆς καρδίας μου καὶ ἐν καθαρότητι τῶν χειρῶν μου ἔπραξα τοῦτο.
Gen 20:6 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Θεὸς κατ᾽ ὄναρ, Καὶ ἐγὼ ἐγνώρισα ὅτι ἐν εὐθύτητι τῆς καρδίας σου ἔπραξας τοῦτο· ὅθεν καὶ ἐγὼ σὲ ἐμπόδισα ἀπὸ τοῦ νὰ ἁμαρτήσῃς εἰς ἐμέ· διὰ τοῦτο δὲν σὲ ἀφῆκα νὰ ἐγγίσῃς αὐτήν·
Gen 20:7 τώρα λοιπὸν ἀπόδος τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄνθρωπον, διότι εἶναι προφήτης· καὶ θέλει προσευχηθῆ ὑπὲρ σοῦ καὶ θέλεις ζήσει· ἀλλ᾽ ἐὰν δὲν ἀποδώσῃς αὐτήν, ἔξευρε ὅτι ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει, σὺ καὶ πάντα ὅσα ἔχεις.
Gen 20:8 Σηκωθεὶς δὲ ὁ Ἀβιμέλεχ ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, ἐκάλεσε πάντας τούς δούλους αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε πάντας τοὺς λόγους τούτους εἰς ἐπήκοον αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι σφόδρα.
Gen 20:9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί ἔπραξας εἰς ἡμᾶς καὶ τί ἁμάρτημα ἔπραξα εἰς σέ, ὥστε ἐπέφερες ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ ἐπὶ τὸ βασίλειόν μου, ἁμαρτίαν μεγάλην ἔπραξας εἰς ἐμὲ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε νὰ πραχθῆ.
Gen 20:10 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, Τί εἶδες, ὥστε νὰ πράξῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο
Gen 20:11 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, Ἐπειδὴ ἐγὼ εἶπον, Βέβαια δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ θέλουσι μὲ φονεύσει διὰ τὴν γυναῖκά μου·
Gen 20:12 καὶ ὅμως ἀληθῶς ἀδελφὴ μου εἶναι, θυγάτηρ τοῦ πατρὸς μου, ἀλλ᾽ οὐχὶ θυγάτηρ τῆς μητρὸς μου· καὶ ἔγεινε γυνὴ μου.
Gen 20:13 καὶ ὅτε μὲ ἔκαμεν ὁ Θεὸς νὰ ἐξέλθω ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου, εἶπον πρὸς αὐτήν, Ταύτην τὴν χάριν θέλεις κάμει εἰς ἐμέ· εἰς πάντα τόπον ὅπου ἄν ὑπάγωμεν, λέγε περὶ ἐμοῦ, Οὗτος εἶναι ἀδελφὸς μου.
Gen 20:14 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἀβιμέλεχ πρόβατα καὶ βόας καὶ δούλους καὶ δούλας, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἀπέδωκεν εἰς αὐτὸν Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Gen 20:15 καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ, Ἰδού, ἡ γῆ μου ἔμπροσθέν σου. κατοίκησον ὅπου σοὶ ἀρέσκει.
Gen 20:16 Καὶ πρὸς τὴν Σάρραν εἶπεν, Ἰδού, ἔδωκα χίλια ἀργύρια εἰς τὸν ἀδελφὸν σου· ἰδού, αὐτὸς εἶναι εἰς σὲ σκέπη τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς πάντας τοὺς μετὰ σοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους. Οὕτως αὕτη ἐπεπλήχθη.
Gen 20:17 Προσηυχήθη δὲ ὁ Ἀβραὰμ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἐθεράπευσεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς θεραπαίνας αὐτοῦ, καὶ ἐτεκνοποίησαν.
Gen 20:18 διότι ὁ Κύριος εἶχε κλείσει διόλου πᾶσαν μήτραν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀβιμέλεχ, ἐξ αἰτίας Σάρρας τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀβραάμ.
Gen 21:1 Καὶ ἐπεσκέφθη ὁ Κύριος τὴν Σάρραν, ὡς εἶπε· καὶ ἔκαμεν ὁ Κύριος εἰς τὴν Σάρραν, ὡς ἐλάλησε.
Gen 21:2 Καὶ συνέλαβεν ἡ Σάρρα, καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ υἱὸν ἐν τῷ γήρατι αὐτοῦ· κατὰ τὸν καιρόν, τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός.
Gen 21:3 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γεννηθέντος εἰς αὐτόν, τὸν ὁποῖον ἡ Σάρρα ἐγέννησεν εἰς αὐτόν, Ἰσαάκ.
Gen 21:4 Περιέτεμε δὲ ὁ Ἀβραὰμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰσαὰκ τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ὡς προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός.
Gen 21:5 Ἦτο δὲ ὁ Ἀβραὰμ ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἐγεννήθη εἰς αὐτὸν Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
Gen 21:6 Καὶ εἶπεν ἡ Σάρρα, Ὁ Θεὸς μὲ ἔκαμε νὰ γελῶ· ὅστις ἀκούσῃ, θέλει γελᾷ μετ' ἐμοῦ.
Gen 21:7 Καὶ εἶπε, Τίς ἤθελεν εἰπεῖ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅτι ἤθελε θηλάσει τέκνα ἡ Σάρρα ἐπειδὴ ἐγέννησα υἱὸν ἐν τῷ γήρατι αὐτοῦ.
Gen 21:8 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξησε καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἔκαμεν ὁ Ἀβραὰμ μέγα συμπόσιον, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπεγαλακτίσθη ὁ Ἰσαάκ.
Gen 21:9 Καὶ εἶδεν ἡ Σάρρα τὸν υἱὸν τῆς Ἄγαρ τῆς Αἰγυπτίας, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἀβραάμ, περιγελῶντα τὸν Ἰσαάκ.
Gen 21:10 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, Δίωξον τὴν δούλην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· διότι δὲν θέλει κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς δούλης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου, τοῦ Ἰσαάκ.
Gen 21:11 Ἐφάνη δὲ σκληρὸν σφόδρα τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ἀβραὰμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
Gen 21:12 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ, Ἄς μὴ φανῇ σκληρὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου περὶ τοῦ παιδίου καὶ περὶ τῆς δούλης σου· κατὰ πάντα ὅσα εἴπῃ πρὸς σὲ ἡ Σάρρα, ἄκουε τοὺς λόγους αὐτῆς· διότι ἐν τῷ Ἰσαὰκ θέλει κληθῇ εἰς σὲ σπέρμα·
Gen 21:13 καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς δούλης εἰς ἔθνος θέλω καταστήσει αὐτόν· διότι εἶναι σπέρμα σου.
Gen 21:14 Σηκωθεὶς δὲ ὁ Ἀβραὰμ ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν Ἄγαρ, ἐπιθέσας αὐτὰ ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτῆς, καὶ τὸ παιδίον, καὶ ἀπέπεμψεν αὐτήν. Ἡ δὲ ἀναχωρήσασα περιεπλανᾶτο ἐν τῇ ἐρήμῳ Βηρσαβεέ.
Gen 21:15 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ἀσκοῦ, ἔρριψε τὸ παιδίον ὑποκάτω ἑνὸς θάμνου·
Gen 21:16 καὶ ἐλθοῦσα ἐκάθισεν ἀπέναντι, μακρὰν ἕως τόξου βολῆς· διότι εἶπε, νὰ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου. Καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι καὶ ὕψωσε τὴν φωνὴν αὐτῆς καὶ ἔκλαυσεν.
Gen 21:17 Εἰσήκουσε δὲ ὁ Θεὸς τὴν φωνὴν τοῦ παιδίου· καὶ ἐφώνησεν ἄγγελος Θεοῦ πρὸς τὴν Ἄγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Τί ἔχεις, Ἄγαρ μὴ φοβοῦ· διότι ἤκουσεν ὁ Θεὸς τὴν φωνὴν τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου ἔνθα κεῖται·
Gen 21:18 σηκώθητι, λάβε τὸ παιδίον, καὶ κράτει αὐτὸ μὲ τὴν χεῖρά σου· διότι θέλω καταστήσει αὐτὸ εἰς ἔθνος μέγα.
Gen 21:19 Καὶ ἤνοιξεν ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα φρέαρ ὕδατος ὑπῆγε καὶ ἐγέμισε τὸν ἀσκὸν ὕδωρ καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον.
Gen 21:20 Καὶ ἦτο ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου, καὶ ηὔξησε, καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἔγεινε τοξότης.
Gen 21:21 Καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ Φαράν· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἔλαβεν εἰς αὐτὸν γυναῖκα ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
Gen 21:22 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ὁ Ἀβιμέλεχ, μετὰ τοῦ Φιχὸλ ἀρχιστρατήγου τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, εἶπε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, λέγων, Ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ σοῦ εἰς πάντα ὅσα πράττεις·
Gen 21:23 τώρα λοιπὸν ὅμοσον πρὸς ἐμὲ ἐδῶ εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν θέλεις ψευσθῇ πρὸς ἐμέ, οὔτε πρὸς τὸν υἱόν μου, οὔτε πρὸς τοὺς ἐγγόνους μου· ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεος, τὸ ὁποῖον ἔκαμα εἰς σέ, θέλεις κάμει εἰς ἐμέ, καὶ εἰς τὴν γῆν ὅπου παρῴκησας.
Gen 21:24 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, Ἐγὼ θέλω ὀμόσει.
Gen 21:25 Καὶ ἔλεγξεν ὁ Ἀβραὰμ τὸν Ἀβιμέλεχ διὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον ἀφήρπασαν οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀβιμέλεχ.
Gen 21:26 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ, Δὲν ἐξεύρω τίς ἔπραξε τὸ πρᾶγμα τοῦτο· καὶ οὔτε σὺ μὲ ἐφανέρωσας καὶ οὔτε ἐγὼ ἤκουσα, εἰμὴ σήμερον.
Gen 21:27 Καὶ λαβὼν ὁ Ἀβραὰμ πρόβατα καὶ βόας, ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀβιμέλεχ· καὶ ἔκαμον ἀμφότεροι συνθήκην.
Gen 21:28 Καὶ ἔβαλεν ὁ Ἀβραὰμ κατὰ μέρος ἑπτὰ θηλυκὰ ἀρνία τοῦ ποιμνίου.
Gen 21:29 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, Τί εἶναι ταῦτα τὰ ἑπτὰ θηλυκὰ ἀρνία, τὰ ὁποῖα ἔβαλες κατὰ μέρος
Gen 21:30 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅτι ταῦτα τὰ ἑπτὰ θηλυκὰ ἀρνία θέλεις λάβει ἐκ τῆς χειρός μου, διὰ νὰ ἦναι εἰς ἐμὲ εἰς μαρτύριον ὅτι ἐγὼ ἔσκαψα τὸ φρέαρ τοῦτο.
Gen 21:31 διὰ τοῦτο ὠνόμασε τὸν τόπον ἐκεῖνον, Βηρσαβεέ· διότι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφότεροι.

Gen 21:32 Καὶ ἔκαμον συνθήκην ἐν Βηρσαβεέ. Ἐσηκώθη δὲ ὁ Ἀβιμέλεχ καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φιλισταίων.

Gen 21:33 Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Ἀβραὰμ δρυμὸν ἐν Βηρσαβεέ· καὶ ἐπεκαλέσθη ἐκεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, τοῦ αἰωνίου Θεοῦ.

Gen 21:34 Παρῴκησε δὲ ὁ Ἀβραὰμ ἐν τῇ γῇ τῶν Φιλισταίων ἡμέρας πολλάς.

Gen 22:1 Μετὰ δὲ τὰ πράγματα ταῦτα ὁ Θεὸς ἐδοκίμασε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀβραάμ· ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ.

Gen 22:2 Καὶ εἶπε, Λάβε τώρα τὸν υἱόν σου τὸν μονογενῆ, τὸν ὁποῖον ἠγάπησας, τὸν Ἰσαάκ, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν τόπον Μοριά, καὶ πρόσφερε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκαύτωμα, ἐπὶ ἑνὸς τῶν ὀρέων, τὸ ὁποῖον θέλω σοὶ εἰπεῖ.

Gen 22:3 Σηκωθεὶς δὲ Ἀβραὰμ ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, ἐσαμάρωσε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἔλαβε μεθ ἑαυτοῦ δύο ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ σχίσας ξύλα διὰ τὴν ὁλοκαύτωσιν, ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός.

Gen 22:4 Τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν ὑψώσας ὁ Ἀβραὰμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν.

Gen 22:5 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Σεῖς καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον θέλομεν ὑπάγει ἕως ἐκεῖ· καὶ ἀφοῦ προσκυνήσωμεν, θέλομεν ἐπιστρέψει πρὸς ἐσᾶς.

Gen 22:6 Καὶ λαβὼν ὁ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὁλοκαυτώσεως, ἐπέθεσεν ἐπὶ τὸν Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸ πῦρ, καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ὑπῆγον οἱ δύο ὁμοῦ.

Gen 22:7 Τότε ἐλάλησεν ὁ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπε, Πάτερ μου. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ, τέκνον μου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσαάκ, Ἰδού, τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ἀλλὰ ποῦ τὸ πρόβατον διὰ τὴν ὁλοκαύτωσιν

Gen 22:8 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, Ὁ Θεός, τέκνον μου, θέλει προβλέψει εἰς ἑαυτὸν τὸ πρόβατον διὰ τὴν ὁλοκαύτωσιν. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ δύο ὁμοῦ.

Gen 22:9 Ἀφοῦ δὲ ἔφθασαν εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός, ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ ὁ Ἀβραὰμ τὸ θυσιαστήριον καὶ διέθεσε τὰ ξύλα, καὶ δέσας τὸν Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἔβαλεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων·

Gen 22:10 καὶ ἐκτείνας ὁ Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἔλαβε τὴν μάχαιραν διὰ νὰ σφάξῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

Gen 22:11 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐφώνησε πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν, Ἀβραάμ, Ἀβραάμ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ.

Gen 22:12 Καὶ εἶπε, Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, καὶ μὴ πράξῃς εἰς αὐτὸ μηδέν· διότι τώρα ἐγνώρισα ὅτι σὺ φοβεῖσαι τὸν Θεόν, ἐπειδὴ δὲν ἐλυπήθης τὸν υἱόν σου τὸν μονογενῆ δἰ ἐμέ.

Gen 22:13 Καὶ ὑψώσας ὁ Ἀβραὰμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδε· καὶ ἰδού, κριὸς ὄπισθεν αὐτοῦ, κρατούμενος ἀπὸ τῶν κεράτων αὐτοῦ εἰς φυτὸν πυκνόκλαδον· καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀβραάμ, ἔλαβε τὸν κριὸν καὶ προσέφερεν αὐτὸν εἰς ὁλοκαύτωμα ἀντὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Gen 22:14 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἰεοβαΐρέ· ὡς λέγεται καὶ τὴν σήμερον, Ἐν τῷ ὄρει ὁ Κύριος θέλει ἐμφανισθῇ.

Gen 22:15 Καὶ ἐφώνησε δεύτερον ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,

Gen 22:16 καὶ εἶπεν, Ὤμοσα εἰς ἐμαυτόν, λέγει Κύριος, ὅτι, ἐπειδὴ ἔπραξας τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ δὲν ἐλυπήθης τὸν υἱόν σου, τὸν μονογενῆ σου,

Gen 22:17 ὅτι εὐλογῶν θέλω σὲ εὐλογήσει, καὶ πληθύνων θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ τὸ σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τὰς πύλας τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ·

Gen 22:18 καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου θέλουσιν εὐλογηθῇ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· διότι ὑπήκουσας εἰς τὴν φωνήν μου.

Gen 22:19 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· καὶ σηκωθέντες, ὑπῆγον ὁμοῦ εἰς Βηρσαβεέ· καὶ κατῴ κησεν ὁ Ἀβραὰμ ἐν Βηρσαβεέ.

Gen 22:20 Μετὰ δὲ τὰ πράγματα ταῦτα, ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν Ἀβραὰμ λέγοντες, Ἰδού, ἡ Μελχὰ ἐγέννησε καὶ αὐτὴ υἱοὺς εἰς τὸν Ναχὼρ τὸν ἀδελφόν σου·

Gen 22:21 τὸν Οὒζ πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ τὸν Βοὺζ ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Κεμουὴλ τὸν πατέρα τοῦ Ἀράμ,

Gen 22:22 καὶ τὸν Κεσέδ, καὶ τὸν Ἀζαῦ, καὶ τὸν Φαλδές, καὶ τὸν Ἰελδάφ, καὶ τὸν Βαθουήλ.

Gen 22:23 Ὁ δὲ Βαθουὴλ ἐγέννησε τὴν Ῥεβέκκαν· τοὺς ὀκτὼ τούτους ἐγέννησεν ἡ Μελχὰ εἰς τὸν Ναχὼρ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀβραάμ.

Gen 22:24 Καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἡ ὀνομαζομένη Ῥευμά, ἐγέννησε καὶ αὐτὴ τὸν Ταβὲκ καὶ τὸν Γαὰμ καὶ τὸν Ταχὰς καὶ τὸν Μααχά.

Gen 23:1 Καὶ ἔζησεν ἡ Σάρρα ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἔτη· ταῦτα εἶναι τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τῆς Σάρρας.

Gen 23:2 Καὶ ἀπέθανεν ἡ Σάρρα ἐν Κιριὰθἀρβά· αὕτη εἶναι ἡ Χεβρὼν ἐν γῇ Χαναάν· καὶ ἦλθεν ὁ Ἀβραὰμ διὰ νὰ κλαύσῃ τὴν Σάρραν καὶ νὰ πενθήσῃ αὐτήν.

Gen 23:3 Καὶ σηκωθεὶς ὁ Ἀβραὰμ ἀπ ἔμπροσθεν τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ, ἐλάλησε πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Χὲτ λέγων,

Gen 23:4 ξένος καὶ πάροικος εἶμαι ἐγὼ μεταξὺ σας· δότε μοὶ κτῆμα τάφου μεταξὺ σας, διὰ νὰ θάψω τὸν νεκρὸν μου ἀπ ἔμπροσθέν μου.

Gen 23:5 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Χὲτ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ λέγοντες πρὸς αὐτόν,

Gen 23:6 Ἄκουσον ἡμᾶς, κύριέ μου· σὺ εἶσαι μεταξὺ ἡμῶν ἡγεμὼν ἐκ Θεοῦ· θάψον τὸν νεκρὸν σου εἰς τὸ ἐκλεκτότερον

ἐκ τῶν μνημείων ἡμῶν· οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν θέλει ἀρνηθῆ τὸ μνημεῖον αὐτοῦ πρὸς σέ, διὰ νὰ θάψῃς τὸν νεκρὸν σου.
Gen 23:7 Τότε σηκωθεὶς ὁ Ἀβραὰμ προσεκύνησε πρὸς τὸν λαὸν τοῦ τόπου, πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Χέτ·
Gen 23:8 καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς λέγων, Ἐὰν εὐαρεστῆται ἡ ψυχὴ σας νὰ θάψω τὸν νεκρὸν μου ἀπ' ἔμπροσθέν μου, ἀκούσατέ μου καὶ μεσιτεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Ἐφρὼν τὸν υἱὸν τοῦ Σωάρ,
Gen 23:9 καὶ ἄς μοὶ δώσῃ τὸ σπήλαιον αὐτοῦ Μαχπελάχ, τὸ ἐν τῇ ἄκρᾳ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ· εἰς πλήρη τιμὴν ἄς μοὶ δώσῃ αὐτό, διὰ κτῆμα τάφου μεταξὺ σας.
Gen 23:10 Ὁ δὲ Ἐφρὼν ἐκάθητο ἐν τῷ μέσῳ τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ· καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἐφρὼν ὁ Χετταῖος πρὸς τὸν Ἀβραὰμ εἰς ἐπήκοον τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ, πάντων τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτοῦ, λέγων,
Gen 23:11 Οὐχί, κύριέ μου, ἄκουσόν μου· σοὶ δίδω τὸν ἀγρόν, σοὶ δίδω καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ· ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ μου δίδω αὐτὰ εἰς σέ· θάψον τὸν νεκρὸν σου.
Gen 23:12 Καὶ προσεκύνησεν ὁ Ἀβραὰμ ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ τοῦ τόπου·
Gen 23:13 καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἐφρὼν εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ τοῦ τόπου λέγων, Ἐὰν σὺ θέλῃς, ἄκουσόν μου, παρακαλῶ· θέλω δώσει τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ· λάβε αὐτὸ παρ' ἐμοῦ, καὶ θέλω θάψει τὸν νεκρὸν μου ἐκεῖ.
Gen 23:14 Ὁ δὲ Ἐφρὼν ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Ἀβραάμ, λέγων πρὸς αὐτόν,
Gen 23:15 Ἄκουσόν μου, κύριέ μου· γῆ τετρακοσίων σίκλων ἀργυρίου, τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ θάψον λοιπὸν τὸν νεκρὸν σου.
Gen 23:16 Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἀβραὰμ τὸν Ἐφρών· καὶ ἐζύγισεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὸν Ἐφρὼν τὸ ἀργύριον, τὸ ὁποῖον εἶπεν εἰς ἐπήκοον τῶν υἱῶν τοῦ Χὲτ τετρακοσίους σίκλους ἀργυρίου, δεκτοῦ μεταξὺ ἐμπόρων.
Gen 23:17 Καὶ ὁ ἀγρὸς τοῦ Ἐφρών, ὅστις ἦτο ἐν Μαχπελάχ, ἔμπροσθεν τῆς Μαμβρῆ, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ καὶ πάντα τὰ δένδρα τὰ ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις κύκλῳ, ἠσφαλίσθησαν
Gen 23:18 εἰς τὸν Ἀβραὰμ διὰ κτῆμα, ἐνώπιον τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ, ἐνώπιον πάντων τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτοῦ.
Gen 23:19 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔθαψεν ὁ Ἀβραὰμ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ Μαχπελάχ, ἔμπροσθεν τῆς Μαμβρῆ· αὕτη εἶναι Χεβρὼν ἐν γῇ Χαναάν.
Gen 23:20 Καὶ ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ, ἠσφαλίσθησαν εἰς τὸν Ἀβραὰμ διὰ κτῆμα τάφον παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ.
Gen 24:1 Ἦτο δὲ ὁ Ἀβραὰμ γέρων προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν· καὶ ὁ Κύριος εὐλόγησε τὸν Ἀβραὰμ κατὰ πάντα.
Gen 24:2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραὰμ πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον τῆς οἰκίας αὐτοῦ, τὸν ἐπιστάτην πάντων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, Βάλε, παρακαλῶ, τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρὸν μου·
Gen 24:3 καὶ θέλω σὲ ὁρκίσει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν Θεὸν τῆς γῆς, ὅτι δὲν θέλεις λάβει γυναῖκα εἰς τὸν υἱὸν μου ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐγὼ κατοικῶ·
Gen 24:4 ἀλλ' εἰς τὸν τόπον μου, καὶ εἰς τὴν συγγένειάν μου θέλεις ὑπάγει, καὶ θέλεις λάβει γυναῖκα εἰς τὸν υἱὸν μου τὸν Ἰσαάκ.
Gen 24:5 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ δοῦλος, Ἴσως δὲν θελήσῃ ἡ γυνὴ νὰ μοὶ ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν γῆν ταύτην· πρέπει νὰ φέρω τὸν υἱὸν σου εἰς τὴν γῆν ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθες
Gen 24:6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβραάμ, Πρόσεχε, μὴ φέρῃς τὸν υἱὸν μου ἐκεῖ·
Gen 24:7 Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις μὲ ἔλαβεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐκ τῆς γῆς τῆς γεννήσεώς μου, καὶ ὅστις ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ καὶ ὅστις ὤμοσεν εἰς ἐμὲ λέγων, εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δώσει τὴν γῆν ταύτην, αὐτὸς θέλει ἀποστείλει τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου· καὶ θέλεις λάβει γυναῖκα εἰς τὸν υἱὸν μου ἐκεῖθεν·
Gen 24:8 ἐὰν δὲ ἡ γυνὴ δὲν θέλῃ νὰ σὲ ἀκολουθήσῃ, τότε θέλεις εἶσθαι ἐλεύθερος ἀπὸ τοῦ ὅρκου μου τούτου· μόνον τὸν υἱὸν μου νὰ μὴ φέρῃς ἐκεῖ.
Gen 24:9 Καὶ ἔβαλεν ὁ δοῦλος τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ὡρκίσθη εἰς αὐτὸν περὶ τοῦ πράγματος τούτου.
Gen 24:10 Καὶ ἔλαβεν ὁ δοῦλος δέκα καμήλους ἐκ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀνεχώρησε, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ σηκωθείς, ὑπῆγεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ναχώρ.
Gen 24:11 Καὶ ἐγονάτισε τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος, πρὸς τὸ ἑσπέρας, ὅτε ἐξέρχονται αἱ γυναῖκες διὰ νὰ ἀντλήσωσιν ὕδωρ.
Gen 24:12 Καὶ εἶπε, Κύριε Θεὲ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, δὸς μοι, δέομαι, καλὸν συνάντημα σήμερον, καὶ κάμε ἔλεος εἰς τὸν κύριόν μου Ἀβραάμ·
Gen 24:13 ἰδού, ἐγὼ ἵσταμαι πλησίον τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἐξέρχονται διὰ νὰ ἀντλήσωσιν ὕδωρ·
Gen 24:14 καὶ ἡ κόρη πρὸς τὴν ὁποίαν εἴπω, Ἐπίκλινον, παρακαλῶ, τὴν ὑδρίαν σου διὰ νὰ πίω, καὶ αὐτὴ εἴπῃ, Πίε καὶ θέλω ποτίσει καὶ τὰς καμήλους σου, αὕτη ἄς ἦναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἡτοίμασας εἰς τὸν δοῦλόν σου τὸν Ἰσαάκ· καὶ ἐκ τούτου θέλω γνωρίσει ὅτι ἔκαμες ἔλεος εἰς τὸν κύριόν μου.
Gen 24:15 Καὶ πρὶν αὐτὸς παύσῃ λαλῶν, ἰδού, ἐξήρχετο ἡ Ῥεβέκκα, ἥτις ἐγεννήθη εἰς τὸν Βαθουήλ, υἱὸν τῆς Μελχᾶς, γυναικὸς τοῦ Ναχώρ, ἀδελφοῦ τοῦ Ἀβραάμ, ἔχουσα τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτῆς.
Gen 24:16 Ἡ δὲ κόρη ἦτο ὡραία τὴν ὄψιν σφόδρα, παρθένος, καὶ ἀνὴρ δὲν εἶχε γνωρίσει αὐτήν· ἀφοῦ λοιπὸν κατέβη εἰς τὴν πηγήν, ἐγέμισε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς καὶ ἀνέβαινε.
Gen 24:17 Δραμὼν δὲ ὁ δοῦλος εἰς συνάντησιν αὐτῆς εἶπε, Πότισόν με, παρακαλῶ, ὀλίγον ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου.

Gen 24:18 Ἡ δὲ εἶπε, Πίε, κύριέ μου. καὶ ἔσπευσε καὶ κατεβίβασε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς, καὶ ἐπότισεν αὐτόν.
Gen 24:19 καὶ ἀφοῦ ἔπαυσε ποτίζουσα αὐτὸν εἶπε, Καὶ διὰ τὰς καμήλους σου θέλω ἀντλήσει, ἑωσοῦ πίωσι πᾶσαι.
Gen 24:20 Καὶ παρευθὺς ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς εἰς τὴν ποτίστραν, καὶ ἔδραμεν ἔτι εἰς τὸ φρέαρ διὰ νὰ ἀντλήσῃ, καὶ ἤντλησε διὰ πάσας τὰς καμήλους αὐτοῦ.
Gen 24:21 Ὁ δὲ ἄνθρωπος, θαυμάζων δί αὐτήν, ἐσιώπα, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἂν κατευώδωσεν ὁ Κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ οὐχί.
Gen 24:22 Καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν αἱ κάμηλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ βάρους ἡμίσεος σίκλου, καὶ δύο βραχιόλια διὰ τὰς χεῖρας αὐτῆς, βάρους δέκα σίκλων χρυσίου·
Gen 24:23 καὶ εἶπε, Τίνος θυγάτηρ εἶσαι σύ εἰπὲ μοι, παρακαλῶ· εἶναι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς σου τόπος δί ἡμᾶς πρὸς κατάλυμα
Gen 24:24 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· εἶμαι θυγάτηρ Βαθουὴλ τοῦ υἱοῦ τῆς Μελχάς, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν εἰς τὸν Ναχώρ.
Gen 24:25 εἶπεν ἔτι πρὸς αὐτόν, Εἶναι εἰς ἡμᾶς καὶ ἄχυρα καὶ τροφὴ πολλὴ καὶ τόπος πρὸς κατάλυμα.
Gen 24:26 Τότε ἔκλινεν ὁ ἄνθρωπος καὶ προσεκύνησε τὸν Κύριον·
Gen 24:27 καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὅστις δὲν ἐγκατέλιπε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ κυρίου μου· ὁ Κύριος μὲ κατευώδωσεν εἰς τὸν οἶκον τῶν ἀδελφῶν τοῦ κυρίου μου.
Gen 24:28 Δραμοῦσα δὲ ἡ κόρη ἀνήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς τὰ πράγματα ταῦτα.
Gen 24:29 Εἶχε δὲ ἡ Ῥεβέκκα ἀδελφὸν ὀνομαζόμενον Λάβαν· καὶ ἔδραμεν ὁ Λάβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω εἰς τὴν πηγήν.
Gen 24:30 Καὶ ὡς εἶδε τὰ ἐνώτια καὶ τὰ βραχιόλια εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὡς ἤκουσε τοὺς λόγους Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, λεγούσης, Οὕτως ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ ὁ ἄνθρωπος, ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἰδού, ἵστατο πλησίον τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς.
Gen 24:31 Καὶ εἶπεν, Εἴσελθε, εὐλογημένε τοῦ Κυρίου· διὰ τί ἵστασαι ἔξω ἐπειδὴ ἐγὼ ἡτοίμασα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον διὰ τὰς καμήλους.
Gen 24:32 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐκεῖνος ἐξεφόρτωσε τὰς καμήλους καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ τροφὴν εἰς τὰς καμήλους καὶ ὕδωρ διὰ νίψιμον τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ποδῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν μετ᾿ αὐτοῦ.
Gen 24:33 Καὶ παρετέθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ φαγητόν· αὐτὸς ὅμως εἶπε, Δὲν θέλω φάγει, ἑωσοῦ λαλήσω τὸν λόγον μου. Ὁ δὲ εἶπε, Λάλησον.
Gen 24:34 Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι δοῦλος τοῦ Ἀβραάμ.
Gen 24:35 Καὶ ὁ Κύριος εὐλόγησε τὸν κύριόν μου σφόδρα, καὶ ἔγεινε μέγας· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πρόβατα καὶ βόας καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ δούλους καὶ δούλας καὶ καμήλους καὶ ὄνους.
Gen 24:36 Καὶ ἐγέννησε Σάρρα, ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου, υἱὸν εἰς τὸν κύριόν μου, ἀφοῦ ἐγήρασε· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πάντα ὅσα ἔχει.
Gen 24:37 Καὶ μὲ ὥρκισεν ὁ κύριός μου, λέγων, Δὲν θέλεις λάβει γυναῖκα εἰς τὸν υἱόν μου ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων, εἰς τὴν γῆν τῶν ὁποίων ἐγὼ κατοικῶ·
Gen 24:38 ἀλλ᾿ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου θέλεις ὑπάγει καὶ εἰς τὴν συγγένειάν μου, καὶ θέλεις λάβει γυναῖκα εἰς τὸν υἱόν μου.
Gen 24:39 Καὶ εἶπον πρὸς τὸν κύριόν μου, Ἴσως δὲν θελήσῃ ἡ γυνὴ νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ.
Gen 24:40 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ὁ Κύριος, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου περιεπάτησα, θέλει ἀποστείλει τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ θέλει κατευοδώσει τὴν ὁδὸν σου· καὶ θέλεις λάβει γυναῖκα εἰς τὸν υἱόν μου ἐκ τῆς συγγενείας μου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου·
Gen 24:41 τότε θέλεις εἶσθαι ἐλεύθερος ἀπὸ τοῦ ὁρκισμοῦ μου· ὅταν ὑπάγῃς πρὸς τὴν συγγένειάν μου καὶ δὲν δώσωσιν εἰς σέ, τότε θέλεις εἶσθαι ἐλεύθερος ἀπὸ τοῦ ὁρκισμοῦ μου.
Gen 24:42 Καὶ ἐλθὼν σήμερον εἰς τὴν πηγήν, εἶπον, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, κατευόδωσον, δέομαι, τὴν ὁδὸν μου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ ὑπάγω·
Gen 24:43 ἰδού, ἐγὼ ἵσταμαι πλησίον τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος· καὶ ἡ κόρη ἥτις ἐξέρχεται διὰ νὰ ἀντλήσῃ καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν εἴπω, Πότισόν με, παρακαλῶ, ὀλίγον ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου,
Gen 24:44 καὶ αὐτὴ μὲ εἴπῃ, Καὶ σὺ πίε, καὶ διὰ τὰς καμήλους σου ἀκόμη θέλω ἀντλήσει, αὕτη ἂς ἦναι ἡ γυνή, τὴν ὁποίαν ἡτοίμασεν ὁ Κύριος διὰ τὸν υἱὸν τοῦ κυρίου μου.
Gen 24:45 Καὶ πρὶν παύσω λαλῶν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἰδού, ἡ Ῥεβέκκα ἐξήρχετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτῆς· καὶ κατέβη εἰς τὴν πηγὴν καὶ ἤντλησεν· εἶπον δὲ πρὸς αὐτήν, Πότισόν με, παρακαλῶ.
Gen 24:46 Ἡ δὲ ἔσπευσε καὶ κατεβίβασε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἐπάνωθεν αὐτῆς καὶ εἶπε, Πίε, καὶ θέλω ποτίσει καὶ τὰς καμήλους σου· ἔπιον λοιπὸν καὶ ἐπότισε καὶ τὰς καμήλους.
Gen 24:47 Καὶ ἠρώτησα αὐτὴν καὶ εἶπον, Τίνος θυγάτηρ εἶσαι ἡ δὲ εἶπε, Θυγάτηρ τοῦ Βαθουήλ, υἱοῦ τοῦ Ναχώρ, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν ἡ Μελχά· καὶ περιέθεσα τὰ ἐνώτια εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ τὰ βραχιόλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς.
Gen 24:48 Καὶ κλίνας προσεκύνησα τὸν Κύριον· καὶ εὐλόγησα Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὅστις μὲ κατευώδωσεν εἰς τὴν ἀληθινὴν ὁδόν, διὰ νὰ λάβω τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

Gen 24:49 Τώρα λοιπόν, ἐὰν θέλητε νὰ κάμητε ἔλεος καὶ ἀλήθειαν πρὸς τὸν κύριόν μου, εἴπατέ μοι, εἰ δὲ μή, εἴπατέ μοι, διὰ νὰ στραφῶ δεξιὰ ἢ ἀριστερά.
Gen 24:50 Καὶ ἀποκριθέντες ὁ Λάβαν καὶ ὁ Βαθουήλ, εἶπον, Παρὰ Κυρίου ἐξῆλθε τὸ πρᾶγμα· ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ σοὶ εἴπωμεν κακὸν ἢ καλόν·
Gen 24:51 ἰδού, ἡ Ῥεβέκκα ἔμπροσθέν σου· λάβε αὐτὴν καὶ ὕπαγε· καὶ ἄς ἦναι γυνὴ τοῦ υἱοῦ τοῦ κυρίου σου, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος.
Gen 24:52 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ δοῦλος τοῦ Ἀβραὰμ τοὺς λόγους αὐτῶν, προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους τὸν Κύριον.
Gen 24:53 Καὶ ἐκβαλὼν ὁ δοῦλος σκεύη ἀργυρὰ καὶ σκεύη χρυσὰ καὶ ἐνδύματα, ἔδωκεν εἰς τὴν Ῥεβέκκαν· ἔδωκεν ἔτι δῶρα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς καὶ εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς.
Gen 24:54 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ μετ᾿ αὐτοῦ, καὶ διενυκτέρευσαν· καὶ ἀφοῦ ἐσηκώθησαν τὸ πρωΐ, εἶπεν, Ἐξαποστείλατέ με πρὸς τὸν κύριόν μου.
Gen 24:55 Εἶπον δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς, Ἄς μείνῃ ἡ κόρη μεθ᾿ ἡμῶν ἡμέρας τινάς, τοὐλάχιστον δέκα· μετὰ ταῦτα θέλει ἀπέλθει.
Gen 24:56 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μὴ μὲ κρατεῖτε, διότι ὁ Κύριος κατευώδωσε τὴν ὁδόν μου· ἐξαποστείλατέ με νὰ ὑπάγω πρὸς τὸν κύριόν μου.
Gen 24:57 Οἱ δὲ εἶπον, Ἄς καλέσωμεν τὴν κόρην καὶ ἄς ἐρωτήσωμεν τὴν γνώμην αὐτῆς.
Gen 24:58 Καὶ ἐκάλεσαν τὴν Ῥεβέκκαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν, Ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου Ἡ δὲ εἶπεν, Ὑπάγω.
Gen 24:59 Καὶ ἐξαπέστειλαν τὴν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ τὴν τροφὸν αὐτῆς, καὶ τὸν δοῦλον τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ
Gen 24:60 Καὶ εὐλόγησαν τὴν Ῥεβέκκαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν, Ἀδελφὴ ἡμῶν εἶσαι, εἴθε νὰ γείνῃς εἰς χιλιάδας μυριάδων, καὶ τὸ σπέρμα σου νὰ ἐξουσιάσῃ τὰς πύλας τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ
Gen 24:61 Καὶ ἐσηκώθη ἡ Ῥεβέκκα καὶ αἱ θεράπαιναι αὐτῆς, καὶ ἐκάθισαν ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ὑπῆγον κατόπιν τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἔλαβεν ὁ δοῦλος τὴν Ῥεβέκκαν καὶ ἀνεχώρησεν.
Gen 24:62 Ὁ δὲ Ἰσαὰκ ἐπέστρεφεν ἀπὸ τοῦ φρέατος Λαχαϊροΐ· διότι κατῴκει ἐν τῇ γῇ τῆς μεσημβρίας.
Gen 24:63 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰσαὰκ νὰ προσευχηθῇ ἐν τῇ πεδιάδι περὶ τὸ ἑσπέρας· καὶ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε, καὶ ἰδού, ἤρχοντο κάμηλοι.
Gen 24:64 καὶ ὑψώσασα ἡ Ῥεβέκκα τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς εἶδε τὸν Ἰσαὰκ καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου.
Gen 24:65 Διότι εἶχεν εἰπεῖ πρὸς τὸν δοῦλον, Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ἐρχόμενος διὰ τῆς πεδιάδος εἰς συνάντησιν ἡμῶν Ὁ δὲ δοῦλος εἶχεν εἰπεῖ, Εἶναι ὁ κύριός μου. Καὶ αὐτὴ λαβοῦσα τὴν καλύπτραν, ἐσκεπάσθη.
Gen 24:66 Καὶ διηγήθη ὁ δοῦλος πρὸς τὸν Ἰσαὰκ πάντα ὅσα εἶχε πράξει.
Gen 24:67 Ὁ δὲ Ἰσαὰκ ἔφερεν αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σάρρας· καὶ ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ ἔγεινεν αὐτοῦ γυνή, καὶ ἠγάπησεν αὐτήν· καὶ παρηγορήθη ὁ Ἰσαὰκ περὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
Gen 25:1 Ἔλαβε δὲ ὁ Ἀβραὰμ καὶ ἄλλην γυναῖκα, ὀνομαζομένην Χεττούραν.
Gen 25:2 Καὶ αὕτη ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ζεμβρὰν καὶ τὸν Ἰοξὰν καὶ τὸν Μαδὰν καὶ τὸν Μαδιὰμ καὶ τὸν Ἰεσβὼκ καὶ τὸν Σουά.
Gen 25:3 καὶ ὁ Ἰοξὰν ἐγέννησε τὸν Σεβὰ καὶ τὸν Δαιδάν· οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Δαιδὰν ἦσαν Ἀσσουρεὶμ καὶ Λετουσιεὶμ καὶ Λαωμείμ.
Gen 25:4 Οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ Μαδιὰμ ἦσαν Γεφὰ καὶ Ἐφὲρ καὶ Ἀνὼχ καὶ Ἀβειδὰ καὶ Ἐλδαγά· πάντες οὗτοι υἱοὶ τῆς Χεττούρας.
Gen 25:5 Ἔδωκε δὲ ὁ Ἀβραὰμ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰσαάκ.
Gen 25:6 Εἰς δὲ τοὺς υἱοὺς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν ὁ Ἀβραὰμ χαρίσματα, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς, ἔτι ζῶν, μακρὰν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰσαὰκ πρὸς ἀνατολάς, εἰς τὴν γῆν τῆς Ἀνατολῆς.
Gen 25:7 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἔτη τῶν ἡμερῶν τῆς ζωῆς τοῦ Ἀβραάμ, ὅσα ἔζησεν, ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε.
Gen 25:8 Καὶ ἐκπνεύσας ἀπέθανεν ὁ Ἀβραὰμ ἐν γήρατι καλῷ, γέρων καὶ πλήρης ἡμερῶν· καὶ προσετέθη εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Gen 25:9 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ὁ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Ἰσμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ Μαχπελάχ, ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Ἐφρών, υἱοῦ τοῦ Σωὰρ τοῦ Χετταίου, τῷ ἀπέναντι τῆς Μαμβρῆ·
Gen 25:10 τῷ ἀγρῷ, τὸν ὁποῖον ἠγόρασεν ὁ Ἀβραὰμ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ· ἐκεῖ ἐτάφη ὁ Ἀβραὰμ καὶ Σάρρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ.
Gen 25:11 Καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀβραάμ, εὐλόγησεν ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ κατῴκησεν ὁ Ἰσαὰκ πλησίον τοῦ φρέατος Λαχαϊροΐ.
Gen 25:12 Αὕτη δὲ εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Ἰσμαήλ, υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ Ἄγαρ ἡ Αἰγυπτία, ἡ δούλη τῆς Σάρρας·
Gen 25:13 καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσμαήλ, κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· πρωτότοκος τοῦ Ἰσμαὴλ Ναβαϊώθ, ἔπειτα Κηδὰρ καὶ Ἀβδεὴλ καὶ Μιβσάμ,
Gen 25:14 καὶ Μισμὰ, καὶ Δουμὰ καὶ Μασσά
Gen 25:15 Χαδδάρ, καὶ Θαιμά, Ἰετούρ, Ναφίς, καὶ Κεδμά·

Gen 25:16 οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσμαήλ, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν κατὰ τὰς κώμας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς κατοικίας αὐτῶν· δώδεκα ἄρχοντες κατὰ τὰ ἔθνη αὐτῶν.
Gen 25:17 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Ἰσμαήλ, ἔτη ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτά· καὶ ἐκπνεύσας ἀπέθανε καὶ προσετέθη εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Gen 25:18 Κατῴκησαν δὲ ἀπὸ Ἀβιλὰ ἕως Σούρ, τῆς κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου, καθὼς ὑπάγει τις πρὸς τὴν Ἀσσυρίαν· ὁ Ἰσμαὴλ κατῴκησεν ἔμπροσθεν πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
Gen 25:19 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Ἰσαάκ, υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ· ὁ Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ·
Gen 25:20 ἦτο δὲ ὁ Ἰσαὰκ ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὅτε ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα τὴν Ῥεβέκκαν, θυγατέρα Βαθουὴλ τοῦ Σύρου ἀπὸ Παδὰν-ἀράμ, ἀδελφὴν Λάβαν τοῦ Σύρου.
Gen 25:21 Καὶ ἐδέετο ὁ Ἰσαὰκ πρὸς τὸν Κύριον περὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, διότι ἦτο στεῖρα· καὶ ἐπήκουσεν ὁ Κύριος αὐτοῦ, καὶ συνέλαβεν ἡ Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ.
Gen 25:22 Καὶ τὰ παιδία συνεκρούοντο ἐντὸς αὐτῆς· καὶ εἶπεν, Ἄν μέλλῃ οὕτω νὰ γείνῃ, διὰ τί ἐγὼ νὰ συλλάβω καὶ ὑπῆγε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Κύριον.
Gen 25:23 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτήν, Δύο ἔθνη εἶναι ἐν τῇ κοιλίᾳ σου· καὶ δύο λαοὶ θέλουσι διαχωρισθῇ ἀπὸ τῶν ἐντοσθίων σου· καὶ ὁ εἷς λαὸς θέλει εἶσθαι δυνατώτερος τοῦ ἄλλου λαοῦ· καὶ ὁ μεγαλήτερος θέλει δουλεύσει εἰς τὸν μικρότερον.
Gen 25:24 Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι αὐτῆς διὰ νὰ γεννήσῃ, ἰδού, ἦσαν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς.
Gen 25:25 Ἐξῆλθε δὲ ὁ πρῶτος ἐρυθρὸς καὶ ὅλος ὡς δέρμα δασύτριχος· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἡσαῦ.
Gen 25:26 Καὶ ἔπειτα ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐκράτει τὴν πτέρναν τοῦ Ἡσαῦ· διὰ τοῦτο ὠνομάσθη Ἰακώβ· ὁ δὲ Ἰσαὰκ ἦτο ἐτῶν ἑξήκοντα, ὅτε ἐγέννησεν αὐτούς.
Gen 25:27 Ηὔξησαν δὲ τὰ παιδία· καὶ ἔγεινεν ὁ μὲν Ἡσαῦ ἄνθρωπος ἔμπειρος εἰς τὸ κυνήγιον, ἄνθρωπος τοῦ ἀγροῦ· ὁ δὲ Ἰακώβ, ἄνθρωπος ἁπλοῦς, κατοικῶν ἐν σκηναῖς.
Gen 25:28 Καὶ ὁ μὲν Ἰσαὰκ ἠγάπα τὸν Ἡσαῦ, διότι τὸ κυνήγιον ἦτο τροφὴ εἰς αὐτόν· ἡ δὲ Ῥεβέκκα ἠγάπα τὸν Ἰακώβ.
Gen 25:29 Ἐμαγείρευε δὲ ὁ Ἰακὼβ μαγείρευμα· καὶ ἦλθεν ὁ Ἡσαῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ καὶ ἦτο ἀποκαμωμένος·
Gen 25:30 καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαῦ πρὸς τὸν Ἰακώβ, Δός μοι, παρακαλῶ, νὰ φάγω ἀπὸ τὸ κόκκινον, τὸ κόκκινον τοῦτο, διότι εἶμαι ἀποκαμωμένος· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐδώμ.
Gen 25:31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ, Πώλησόν μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου.
Gen 25:32 Καὶ ὁ Ἡσαῦ εἶπεν, Ἰδού, ἐγὼ ὑπάγω νὰ ἀποθάνω, καὶ τί μὲ ὠφελοῦσι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια
Gen 25:33 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ, Ὅμοσόν μοι σήμερον· καὶ ὤμοσεν εἰς αὐτόν· καὶ ἐπώλησε τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰακώβ.
Gen 25:34 Τότε ὁ Ἰακὼβ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἡσαῦ ἄρτον καὶ μαγείρευμα τῆς φακῆς· καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε καὶ σηκωθεὶς ἀνεχώρησεν· οὕτως ὁ Ἡσαῦ κατεφρόνησε τὰ πρωτοτόκια.
Gen 26:1 Ἔγεινε δὲ πεῖνα ἐν τῇ γῇ, ἐκτὸς τῆς προτέρας πείνης, τῆς γενομένης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀβραάμ. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἰσαὰκ πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, βασιλέα τῶν Φιλισταίων, εἰς Γέραρα.
Gen 26:2 Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ εἶπε, Μὴ καταβῇς εἰς Αἴγυπτον· κατοίκησον ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν θέλω σοὶ εἰπεῖ·
Gen 26:3 παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ, καὶ θέλω σὲ εὐλογήσει διότι εἰς σὲ καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δώσει πάντας τοὺς τόπους τούτους· καὶ θέλω ἐκπληρώσει τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ὤμοσα πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα σου·
Gen 26:4 καὶ θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ θέλω δώσει εἰς τὸ σπέρμα σου πάντας τοὺς τόπους τούτους, καὶ θέλουσιν εὐλογηθῇ ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς·
Gen 26:5 ἐπειδὴ ὁ Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν μου, καὶ ἐφύλαξε τὰ προστάγματά μου, τὰς ἐντολάς μου, τὰ διατάγματά μου καὶ τοὺς νόμους μου.
Gen 26:6 Καὶ κατῴκησεν ὁ Ἰσαὰκ ἐν Γεράροις.
Gen 26:7 Ἠρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἀδελφή μου εἶναι· διότι ἐφοβήθη νὰ εἴπῃ, Γυνή μου εἶναι· λέγων, Μήπως μὲ φονεύσωσιν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου διὰ τὴν Ῥεβέκκαν· ἐπειδὴ ἦτο ὡραία τὴν ὄψιν.
Gen 26:8 Καὶ ἀφοῦ διέτριψεν ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς τῶν Φιλισταίων, κύψας ἀπὸ τῆς θυρίδος εἶδε, καὶ ἰδού, ὁ Ἰσαὰκ ἔπαιζε μετὰ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.
Gen 26:9 Ἐκάλεσε δὲ ὁ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ καὶ εἶπεν, Ἰδού, βεβαίως γυνή σου εἶναι αὕτη· διὰ τί λοιπὸν εἶπας, Ἀδελφή μου εἶναι Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰσαάκ, διότι εἶπον, Μήπως ἀποθάνω ἐξ αἰτίας αὐτῆς.
Gen 26:10 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔκαμες εἰς ἡμᾶς παρ ὀλίγον ἤθελε κοιμηθῇ τις ἐκ τοῦ λαοῦ μετὰ τῆς γυναικός σου, καὶ ἤθελες φέρει ἐφ ἡμᾶς ἀνομίαν.
Gen 26:11 Καὶ προσέταξεν ὁ Ἀβιμέλεχ εἰς πάντα τὸν λαόν, λέγων, Ὅστις ἐγγίσῃ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἢ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ.
Gen 26:12 Ἔσπειρε δὲ ὁ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ καὶ ἐσύναξε κατ ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἑκατονταπλάσια· καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Κύριος.

Gen 26:13 Καὶ ἐμεγαλύνετο ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐπροχώρει αὐξανόμενος, ἑωσοῦ ἔγεινε μέγας σφόδρα·
Gen 26:14 καὶ ἀπέκτησε πρόβατα καὶ βόας καὶ δούλους πολλούς· ἐφθόνησαν δὲ αὐτὸν οἱ Φιλισταῖοι.
Gen 26:15 Καὶ πάντα τὰ φρέατα, τὰ ὁποῖα ἔσκαψαν οἱ δοῦλοι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν ταῦτα οἱ Φιλισταῖοι καὶ ἐγέμισαν αὐτὰ χῶμα.
Gen 26:16 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ πρὸς τὸν Ἰσαάκ, Ἄπελθε ἀφ ἡμῶν, διότι ἔγεινες δυνατώτερος ἡμῶν σφόδρα.
Gen 26:17 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἔστησε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Γεράρων καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ.
Gen 26:18 Καὶ ἤνοιξε πάλιν ὁ Ἰσαὰκ τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, τὰ ὁποῖα ἔσκαψαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἐνέφραξαν αὐτὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀβραάμ· καὶ ὠνόμασεν αὐτὰ κατὰ τὰ ὀνόματα, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶχεν ὀνομάσει αὐτά.
Gen 26:19 Καὶ ἔσκαψαν οἱ δοῦλοι τοῦ Ἰσαὰκ ἐν τῇ κοιλάδι καὶ εὕρηκαν ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος.
Gen 26:20 Ἐλογομάχησαν δὲ οἱ ποιμένες τῶν Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων τοῦ Ἰσαάκ, λέγοντες, Ἰδικόν μας εἶναι τὸ ὕδωρ· καὶ ὠνόμασε τὸ φρέαρ Ἐσέκ· διότι ἐφιλονείκησαν μετ αὐτοῦ.
Gen 26:21 Καὶ ἔσκαψαν ἄλλο φρέαρ καὶ ἐλογομάχησαν καὶ περὶ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸ Σιτνά.
Gen 26:22 Καὶ μετοικήσας ἐκεῖθεν ἔσκαψεν ἄλλο φρέαρ, καὶ περὶ τούτου δὲν ἐλογομάχησαν· καὶ ὠνόμασεν αὐτὸ Ῥεχωβώθ, λέγων, διότι τώρα ἐπλάτυνεν ἡμᾶς ὁ Κύριος καὶ ηὔξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς.
Gen 26:23 Καὶ ἐκεῖθεν ἀνέβη εἰς Βηρσαβεέ.
Gen 26:24 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου· μὴ φοβοῦ, διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ, καὶ θέλω σὲ εὐλογήσει καὶ θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου, διὰ Ἀβραὰμ τὸν δοῦλόν μου.
Gen 26:25 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ἔσκαψαν δὲ ἐκεῖ οἱ δοῦλοι τοῦ Ἰσαὰκ φρέαρ.
Gen 26:26 Τότε ὁ Ἀβιμέλεχ ὑπῆγε πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεράρων, καὶ Ὀχοζὰθ ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Gen 26:27 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰσαάκ, Διὰ τί ἤλθετε πρὸς ἐμέ, ἀφοῦ σεῖς μὲ ἐμισήσατε καὶ μὲ ἐδιώξατε ἀπὸ σᾶς
Gen 26:28 οἱ δὲ εἶπον, Εἴδομεν φανερά, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μετὰ σοῦ, καὶ εἴπομεν, Ἄς γείνῃ τώρα ὅρκος μεταξὺ ἡμῶν, μεταξὺ ἡμῶν καὶ σοῦ, καὶ ἄς κάμωμεν συνθήκην μετὰ σοῦ,
Gen 26:29 ὅτι δὲν θέλεις κάμει κακὸν εἰς ἡμᾶς, καθὼς ἡμεῖς δὲν σὲ ἠγγίσαμεν, καὶ καθὼς ἐπράξαμεν εἰς σὲ μόνον καλόν, καὶ σὲ ἐξαπεστείλαμεν ἐν εἰρήνῃ· τώρα σὺ εἶσαι εὐλογημένος τοῦ Κυρίου.
Gen 26:30 Καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς συμπόσιον· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
Gen 26:31 Καὶ ἐσηκώθησαν ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, καὶ ὤμοσεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον· τότε ὁ Ἰσαὰκ ἐξαπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἀπῆλθον ἀπ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.
Gen 26:32 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦλθον οἱ δοῦλοι τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ φρέατος τὸ ὁποῖον ἔσκαψαν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, Εὑρήκαμεν ὕδωρ.
Gen 26:33 Καὶ ὠνόμασεν αὐτὸ Σαβεέ· διὰ τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Βηρσαβεὲ ἕως τῆς σήμερον.
Gen 26:34 Ἦτο δὲ ὁ Ἡσαῦ ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὅτε ἔλαβεν εἰς γυναῖκα Ἰουδίθ, τὴν θυγατέρα Βεηρὶ τοῦ Χετταίου, καὶ Βασεμάθ, τὴν θυγατέρα Αἰλὼν τοῦ Χετταίου·
Gen 26:35 καὶ αὗται ἦσαν πικρία ψυχῆς εἰς τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὴν Ῥεβέκκαν.
Gen 27:1 Καὶ ἀφοῦ ἐγήρασεν ὁ Ἰσαάκ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠμβλύνθησαν, ὥστε δὲν ἔβλεπεν, ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μεγαλήτερον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Υἱέ μου. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδού, ἐγώ.
Gen 27:2 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἰδού, τώρα, ἐγὼ ἐγήρασα· δὲν γνωρίζω τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου·
Gen 27:3 λάβε λοιπόν, παρακαλῶ, τὰ ὅπλα σου, τὴν φαρέτραν σου καὶ τὸ τόξον σου, καὶ ἔξελθε εἰς τὴν πεδιάδα καὶ κυνήγησόν μοι κυνήγιον·
Gen 27:4 καὶ κάμε μοι ἐδέσματα καθὼς ἀγαπῶ, καὶ φέρε μοι νὰ φάγω, διὰ νὰ σε εὐλογήσῃ ἡ ψυχή μου πρὶν ἀποθάνω.
Gen 27:5 Ἡ δὲ Ῥεβέκκα ἤκουσεν ἐνῷ ἐλάλει ὁ Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἡσαῦ εἰς τὴν πεδιάδα διὰ νὰ κυνηγήσῃ κυνήγιον καὶ νὰ φέρῃ αὐτό.
Gen 27:6 Καὶ ἡ Ῥεβέκκα ἐλάλησε πρὸς Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς, λέγουσα, Ἰδού, ἐγὼ ἤκουσα τὸν πατέρα σου λαλοῦντα πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν καὶ λέγοντα,
Gen 27:7 Φέρε μοι κυνήγιον καὶ κάμε μοι ἐδέσματα, διὰ νὰ φάγω, καὶ νὰ σε εὐλογήσω ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πρὶν ἀποθάνω.
Gen 27:8 Τώρα λοιπόν, υἱέ μου, ἄκουσον τὴν φωνήν μου εἰς ὅσα ἐγὼ σοὶ παραγγέλλω·
Gen 27:9 ὕπαγε τώρα εἰς τὸ ποίμνιον, καὶ λάβε μοι ἐκεῖθεν δύο καλὰ ἐρίφια ἐξ αἰγῶν· διὰ νὰ κάμω αὐτὰ ἐδέσματα διὰ τὸν πατέρα σου, καθὼς ἀγαπᾷ·
Gen 27:10 καὶ θέλεις φέρει αὐτὰ πρὸς τὸν πατέρα σου νὰ φάγῃ, διὰ σὲ εὐλογήσῃ πρὶν ἀποθάνῃ.
Gen 27:11 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακὼβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰδού, ὁ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου εἶναι ἀνὴρ δασύτριχος, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ ἄτριχος·
Gen 27:12 ἴσως μὲ ψηλαφήσῃ ὁ πατήρ μου, καὶ θέλω φανῇ εἰς αὐτὸν ὡς ἀπατεών, καὶ θέλω σύρει ἐπ ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐχὶ εὐλογίαν.

Gen 27:13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου, τέκνον μου· μόνον ὑπάκουσον εἰς τὴν φωνήν μου καὶ ὕπαγε, φέρε μοι αὐτά.
Gen 27:14 Καὶ ὑπῆγε, καὶ ἔλαβε, καὶ ἔφερεν αὐτὰ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἔκαμεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα καθὼς ἠγάπα ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
Gen 27:15 Καὶ λαβοῦσα ἡ Ῥεβέκκα τὰ καλήτερα φορέματα Ἡσαῦ τοῦ μεγαλητέρου υἱοῦ αὐτῆς, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐνέδυσε μὲ αὐτὰ Ἰακώβ, τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον·
Gen 27:16 καὶ μὲ τὰ δέρματα τῶν ἐριφίων ἐσκέπασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ τὰ γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ·
Gen 27:17 καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὰ ἐδέσματα καὶ τὸν ἄρτον, τὰ ὁποῖα ἡτοίμασε.
Gen 27:18 Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ εἶπε, Πάτερ μου. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ· τίς εἶσαι, τέκνον μου
Gen 27:19 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακὼβ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἐγὼ εἶμαι Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός σου· ἔκαμα καθὼς μοὶ εἶπας, σηκώθητι λοιπόν, κάθισον καὶ φάγε ἐκ τοῦ κυνηγίου μου, διὰ νὰ μὲ εὐλογήσῃ ἡ ψυχή σου.
Gen 27:20 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσαὰκ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Πόθεν τοῦτο, τέκνον μου, ὅτι εὕρηκας τόσον ταχέως Ὁ δὲ εἶπε, Διότι Κύριος ὁ Θεός σου ἔφερεν αὐτὸ ἔμπροσθέν μου.
Gen 27:21 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσαὰκ πρὸς τὸν Ἰακώβ, Πλησίασον, τέκνον μου, διὰ νὰ σὲ ψηλαφήσω, ἂν σὺ ᾖσαι αὐτὸς ὁ υἱός Ἡσαῦ, ἢ οὐχί.
Gen 27:22 Καὶ ἐπλησίασεν ὁ Ἰακὼβ εἰς τὸν Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐψηλάφησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἡ μὲν φωνὴ εἶναι φωνὴ Ἰακώβ, αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες Ἡσαῦ.
Gen 27:23 Καὶ δὲν ἐγνώρισεν αὐτόν, διότι αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἦσαν ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δασύτριχοι· καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.
Gen 27:24 Καὶ εἶπε, Σὺ εἶσαι αὐτὸς ὁ υἱός μου Ἡσαῦ Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ.
Gen 27:25 Καὶ εἶπε, Φέρε πλησίον μου, καὶ θέλω φάγει ἐκ τοῦ κυνηγίου τοῦ υἱοῦ μου, διὰ νὰ σὲ εὐλογήσῃ ἡ ψυχή μου. Καὶ ἔφερε πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔφαγεν· ἔφερε δὲ πρὸς αὐτὸν οἶνον καὶ ἔπιε.
Gen 27:26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, Πλησίασον τώρα, καὶ φίλησόν με, τέκνον μου.
Gen 27:27 Καὶ ἐπλησίασε, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ὠσφράνθη τὴν ὀσμὴν τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἡ ὀσμὴ τοῦ υἱοῦ μου εἶναι ὡς ὀσμὴ πεδιάδος, τὴν ὁποίαν εὐλόγησεν ὁ Κύριος·
Gen 27:28 Λοιπὸν ὁ Θεὸς νὰ σοὶ δώσῃ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ πάχους τῆς γῆς καὶ ἀφθονίαν σίτου καὶ οἴνου·
Gen 27:29 Λαοὶ νὰ σὲ δουλεύσωσι καὶ ἔθνη νὰ σὲ προσκυνήσωσι· νὰ ᾖσαι κύριος τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς μητρός σου νὰ σὲ προσκυνήσωσι· κατηραμένος ὅστις σὲ καταρᾶται, καὶ εὐλογημένος ὅστις σὲ εὐλογεῖ
Gen 27:30 Καὶ καθὼς ἔπαυσεν ὁ Ἰσαὰκ εὐλογῶν τὸν Ἰακώβ, μόλις ὁ Ἰακὼβ εἶχεν ἐξέλθει ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ ἦλθεν Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐκ τοῦ κυνηγίου αὐτοῦ.
Gen 27:31 Καὶ ἔκαμε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα καὶ ἔφερε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἄς σηκωθῇ ὁ πατήρ μου, καὶ ἄς φάγῃ ἐκ τοῦ κυνηγίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ μὲ εὐλογήσῃ ἡ ψυχή σου.
Gen 27:32 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, Τίς εἶσαι Ὁ δὲ εἶπεν, Εἶμαι ὁ υἱός σου, ὁ πρωτότοκός σου Ἡσαῦ.
Gen 27:33 Καὶ ἐξεπλάγη ὁ Ἰσαὰκ ἔκπληξιν μεγάλην σφόδρα, καὶ εἶπε, Ποῖος εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνος, ὅστις ἐκυνήγησε κυνήγιον, καὶ μοὶ ἔφερε καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὶν εἰσέλθῃς, καὶ εὐλόγησα αὐτὸν καὶ εὐλογημένος θέλει εἶσθαι.
Gen 27:34 Ὅτε ἤκουσεν ὁ Ἡσαῦ τοὺς λόγους τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀνέκραξε κραυγὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα· καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Εὐλόγησόν με, καὶ ἐμέ, πάτερ μου.
Gen 27:35 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἦλθεν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου, καὶ ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου.
Gen 27:36 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαῦ, Δικαίως ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ, διότι τώρα δευτέραν ταύτην φορὰν μὲ ὑπεσκέλισεν· ἔλαβε τὰ πρωτοτόκιά μου, καὶ ἰδού, τώρα ἔλαβε καὶ τὴν εὐλογίαν μου. Καὶ εἶπε, Δὲν ἐφύλαξας δί ἐμὲ εὐλογίαν
Gen 27:37 Καί, ἀπεκρίθη ὁ Ἰσαάκ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἡσαῦ, Ἰδού, κύριόν σου ἔκαμα αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἔκαμα δούλους αὐτοῦ, καὶ ἐστήριξα αὐτὸν μὲ σῖτον καὶ οἶνον· καὶ τί λοιπὸν νὰ κάμω εἰς σέ, τέκνον μου
Gen 27:38 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Μήπως ταύτην μόνην τὴν εὐλογίαν ἔχεις, πάτερ μου εὐλόγησόν με, καὶ ἐμέ, πάτερ μου. καὶ ὕψωσεν ὁ Ἡσαῦ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε.
Gen 27:39 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδού, ἡ κατοίκησίς σου θέλει εἶσθαι εἰς τὸ πάχος τῆς γῆς, καὶ εἰς τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν·
Gen 27:40 καὶ μὲ τὴν μάχαιράν σου θέλεις ζῇ, καὶ εἰς τὸν ἀδελφόν σου θέλεις δουλεύσει, ὅταν δὲ ὑπερισχύσῃς, θέλεις συντρίψει τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου.
Gen 27:41 Καὶ ἐμίσει ὁ Ἡσαῦ τὸν Ἰακώβ, διὰ τὴν εὐλογίαν μὲ τὴν ὁποίαν εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαῦ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Πλησιάζουσιν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρός μου· τότε θέλω φονεύσει Ἰακὼβ τὸν ἀδελφόν μου.
Gen 27:42 Ἀνηγγέλθησαν, δὲ πρὸς τὴν Ῥεβέκκαν οἱ λόγοι Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ μεγαλητέρου· καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδού, Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός σου παρηγορεῖ ἑαυτὸν κατὰ σοῦ, ὅτι θέλει σὲ φονεύσει.
Gen 27:43 Τώρα λοιπόν, τέκνον μου, ἄκουσον τὴν φωνήν μου· καὶ σηκωθείς, φύγε πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρράν·

Gen 27:44 καὶ κατοίκησον μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινάς, ἑωσοῦ παρέλθῃ ὁ θυμὸς τοῦ ἀδελφοῦ σου·
Gen 27:45 ἑωσοῦ παύσῃ ἡ κατὰ σοῦ ὀργὴ τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ λησμονήσῃ τὰ ὅσα ἔπραξας εἰς αὐτόν· τότε θέλω στείλει, καὶ θέλω σὲ φέρει ἐκεῖθεν· διὰ τί νὰ σᾶς στερηθῶ καὶ τοὺς δύο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
Gen 27:46 Καὶ εἶπεν ἡ Ῥεβέκκα πρὸς τὸν Ἰσαάκ, Ἀηδίασα τὴν ζωὴν μου ἐξ αἰτίας τῶν θυγατέρων τοῦ Χέτ· ἐὰν ὁ Ἰακὼβ λάβῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Χέτ, καθὼς εἶναι αὗται ἐκ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης, τί μὲ ὠφελεῖ νὰ ζῶ
Gen 28:1 Καὶ προσκαλέσας ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ παρήγγειλε πρὸς αὐτὸν λέγων, Δὲν θέλεις λάβει γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χαναάν·
Gen 28:2 σηκωθεὶς ὕπαγε εἰς Παδὰνἀράμ, εἰς τὴν οἰκίαν Βαθουὴλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς σου· καὶ ἐκεῖθεν λάβε εἰς σεαυτὸν γυναῖκα, ἐκ τῶν θυγατέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς σου·
Gen 28:3 καὶ ὁ Θεὸς ὁ Παντοδύναμος νὰ σὲ εὐλογήσῃ καὶ νὰ σὲ αὐξήσῃ καὶ νὰ σὲ πληθύνῃ, ὥστε νὰ γείνῃς εἰς πλῆθος λαῶν·
Gen 28:4 καὶ νὰ σοὶ δώσῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἀβραάμ, εἰς σὲ καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, διὰ νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τῆς παροικήσεώς σου, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ.
Gen 28:5 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ· καὶ ὑπῆγεν εἰς Παδὰνἀρὰμ πρὸς Λάβαν, τὸν υἱὸν τοῦ Βαθουὴλ τοῦ Σύρου, τὸν ἀδελφὸν Ῥεβέκκας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰακὼβ καὶ τοῦ Ἡσαῦ.
Gen 28:6 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἡσαῦ ὅτι εὐλόγησεν ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν εἰς Παδὰνἀράμ, διὰ νὰ λάβῃ εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα ἐκεῖθεν, καὶ ὅτι, ἐνῷ εὐλόγει αὐτόν, παρήγγειλεν εἰς αὐτόν, λέγων, Δὲν θέλεις λάβει γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χαναάν·
Gen 28:7 καὶ ὅτι ὑπήκουσεν ὁ Ἰακὼβ εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ὑπῆγεν εἰς Παδὰνἀράμ·
Gen 28:8 καὶ ἰδὼν ὁ Ἡσαῦ ὅτι αἱ θυγατέρες Χαναὰν εἶναι μισηταὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ,
Gen 28:9 ὑπῆγεν ὁ Ἡσαῦ πρὸς τὸν Ἰσμαήλ, καὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων γυναικῶν αὐτοῦ ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα τὴν Μαελέθ, θυγατέρα Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ναβαϊὼθ.
Gen 28:10 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰακὼβ ἀπὸ Βὴρσαβεέ, καὶ ὑπῆγεν εἰς Χαρράν.
Gen 28:11 Καὶ ἔφθασεν εἴς τινα τόπον καὶ διενυκτέρευσεν ἐκεῖ, διότι εἶχε δύσει ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν λίθων τοῦ τόπου καὶ ἔθεσε προσκεφάλαιον αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ.
Gen 28:12 Καὶ εἶδεν ἐνύπνιον, καὶ ἰδού, κλίμαξ ἐστηριγμένη εἰς τὴν γῆν, τῆς ὁποίας ἡ κορυφὴ ἔφθανεν εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἰδού, οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς.
Gen 28:13 Καὶ ἰδού, ὁ Κύριος ἵστατο ἐπάνωθεν αὐτῆς καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ· τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας κοιμᾶσαι, εἰς σὲ θέλω δώσει αὐτὴν καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου.
Gen 28:14 καὶ θέλει εἶσθαι τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ θέλεις ἐξαπλωθῇ πρὸς δύσιν καὶ πρὸς ἀνατολὴν καὶ πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον· καὶ θέλουσιν εὐλογηθῇ ἐν σοί, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς·
Gen 28:15 καὶ ἰδού, ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ, καὶ θέλω σὲ διαφυλάττει πανταχοῦ, ὅπου ἂν ὑπάγῃς, καὶ θέλω σὲ ἐπαναφέρει εἰς τὴν γῆν ταύτην· διότι δὲν θέλω σὲ ἐγκαταλείψει, ἑωσοῦ κάμω ὅσα ἐλάλησα πρὸς σέ.
Gen 28:16 Καὶ ἐξεγερθεὶς ὁ Ἰακὼβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, εἶπε, Βέβαια ὁ Κύριος εἶναι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ἐγὼ δὲν ἤξευρον.
Gen 28:17 Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπε, Πόσον φοβερὸς εἶναι ὁ τόπος οὗτος· δὲν εἶναι τοῦτο, εἰμὴ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.
Gen 28:18 Καὶ σηκωθεὶς ὁ Ἰακὼβ ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, ἔλαβε τὸν λίθον τὸν ὁποῖον εἶχε θέσει προσκεφάλαιον αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν διὰ στήλην καὶ ἔχυσεν ἔλαιον ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτῆς.
Gen 28:19 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Βαιθήλ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης ἦτο πρότερον Λούζ.
Gen 28:20 Καὶ εὐχήθη ὁ Ἰακὼβ εὐχήν, λέγων, Ἂν ὁ Θεὸς ἦναι μετ' ἐμοῦ καὶ μὲ διαφυλάξῃ ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγω, καὶ μοὶ δώσῃ ἄρτον νὰ φάγω καὶ ἔνδυμα νὰ ἐνδυθῶ,
Gen 28:21 καὶ ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, τότε ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι Θεὸς μου·
Gen 28:22 καὶ ὁ λίθος οὗτος, τὸν ὁποῖον ἔστησα διὰ στήλην, θέλει εἶσθαι οἶκος Θεοῦ· καὶ ἐκ πάντων ὅσα μοὶ δώσῃς, τὸ δέκατον θέλω προσφέρει εἰς σέ.
Gen 29:1 Καὶ ἐκίνησεν ὁ Ἰακὼβ καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν γῆν τῶν κατοίκων τῆς ἀνατολῆς.
Gen 29:2 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδού, φρέαρ ἐν τῇ πεδιάδι καὶ ἰδού, ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων ἀναπαυόμενα πλησίον αὐτοῦ, διότι ἐκ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια· λίθος δὲ μέγας ἦτο ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ φρέατος.
Gen 29:3 Καὶ ὅτε συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια, ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στομίου τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζον τὰ ποίμνια· ἔπειτα ἔθετον πάλιν τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
Gen 29:4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰακώβ, Ἀδελφοί, πόθεν εἶσθε Οἱ δὲ εἶπον, Ἐκ τῆς Χαρρὰν εἴμεθα.
Gen 29:5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Γνωρίζετε Λάβαν τὸν υἱὸν τοῦ Ναχώρ οἱ δὲ εἶπον, Γνωρίζομεν.
Gen 29:6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὑγιαίνει Οἱ δὲ εἶπον, Ὑγιαίνει· καὶ ἰδού, Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἔρχεται μετὰ τῶν προβάτων.
Gen 29:7 Καὶ εἶπεν, Ἰδού, μένει ἀκόμη ἡμέρα πολλή, δὲν εἶναι ὥρα νὰ συρθῶσι τὰ κτήνη· ποτίσατε τὰ πρόβατα καὶ ὑπάγετε νὰ βοσκήσητε αὐτά.
Gen 29:8 Οἱ δὲ εἶπον, Δὲν δυνάμεθα, ἑωσοῦ συναχθῶσι πάντα τὰ ποίμνια, καὶ νὰ ἀποκυλίσωσι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ

στομίου τοῦ φρέατος· τότε ποτίζομεν τὰ πρόβατα.
Gen 29:9 Καὶ ἐνῷ ἀκόμη ἐλάλει πρὸς αὐτούς, ἦλθεν ἡ Ῥαχὴλ μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς· διότι αὐτὴ ἔβοσκε.
Gen 29:10 Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ἰακὼβ τὴν Ῥαχήλ, θυγατέρα τοῦ Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα τοῦ Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐπλησίασεν ὁ Ἰακὼβ καὶ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στομίου τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα τοῦ Λάβαν, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
Gen 29:11 Καὶ ἐφίλησεν ὁ Ἰακὼβ τὴν Ῥαχὴλ καὶ ὑψώσας τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἔκλαυσε.
Gen 29:12 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ Ἰακὼβ πρὸς τὴν Ῥαχήλ, ὅτι εἶναι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ ὅτι εἶναι υἱὸς τῆς Ῥεβέκκας· καὶ ἐκείνη δραμοῦσα ἀπήγγειλε τοῦτο εἰς τὸν πατέρα αὐτῆς.
Gen 29:13 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Λάβαν τὸ ὄνομα τοῦ Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἐναγκαλισθεὶς αὐτόν, ἐφίλησεν αὐτὸν καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ διηγήθη ὁ Ἰακὼβ πρὸς τὸν Λάβαν πάντα τὰ γενόμενα.
Gen 29:14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Λάβαν, Βέβαια ὀστοῦν μου καὶ σὰρξ μου εἶσαι. Καὶ κατῴκησε μετ᾿ αὐτοῦ ἕνα μῆνα.
Gen 29:15 Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν πρὸς τὸν Ἰακώβ, Ἐπειδὴ εἶσαι ἀδελφὸς μου, διὰ τοῦτο θέλεις μὲ δουλεύει δωρεάν εἰπέ μοι, τίς θέλει εἶσθαι ὁ μισθὸς σου
Gen 29:16 Εἶχε δὲ Λάβαν δύο θυγατέρας· τὸ ὄνομα τῆς πρεσβυτέρας, Λεία, καὶ τὸ ὄνομα τῆς μικροτέρας Ῥαχήλ.
Gen 29:17 Καὶ τῆς μὲν Λείας οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀσθενεῖς· ἡ δὲ Ῥαχὴλ ἦτο εὐειδὴς καὶ ὡραία τὴν ὄψιν.
Gen 29:18 Καὶ ἠγάπησεν ὁ Ἰακὼβ τὴν Ῥαχήλ· καὶ εἶπε, Θέλω σὲ δουλεύει ἑπτὰ ἔτη διὰ τὴν Ῥαχήλ, τὴν θυγατέρα σου τὴν μικροτέραν.
Gen 29:19 Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν, Καλήτερα νὰ δώσω αὐτὴν εἰς σέ, παρὰ νὰ δώσω αὐτὴν εἰς ἄλλον ἄνδρα· κατοίκησον μετ᾿ ἐμοῦ.
Gen 29:20 Καὶ ἐδούλευσεν ὁ Ἰακὼβ διὰ τὴν Ῥαχὴλ ἑπτὰ ἔτη· καὶ ἐφαίνοντο εἰς αὐτὸν ὡς ἡμέραι ὀλίγαι, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην αὐτοῦ.
Gen 29:21 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακὼβ πρὸς τὸν Λάβαν, Δὸς μοι τὴν γυναῖκά μου, διότι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι μου, διὰ νὰ εἰσέλθω πρὸς αὐτήν.
Gen 29:22 Καὶ συνήγαγεν ὁ Λάβαν πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τόπου καὶ ἔκαμε συμπόσιον.
Gen 29:23 Καὶ τὸ ἑσπέρας, λαβὼν τὴν Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, ἔφερεν αὐτὴν πρὸς αὐτόν· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.
Gen 29:24 Καὶ ἔδωκεν ὁ Λάβαν εἰς Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, διὰ θεράπαιναν αὐτῆς, Ζελφὰν τὴν θεράπαιναν αὐτοῦ.
Gen 29:25 Καὶ τὸ πρωΐ, ἰδού, αὕτη ἦτο ἡ Λεία· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Λάβαν, Τί τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔπραξας εἰς ἐμέ δὲν σὲ ἐδούλευσα διὰ τὴν Ῥαχὴλ καὶ διὰ τί μὲ ἠπάτησας
Gen 29:26 Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν, Δὲν γίνεται οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, νὰ δίδωται ἡ μικροτέρα πρὸ τῆς πρεσβυτέρας·
Gen 29:27 ἐκπλήρωσον τὴν ἑβδομάδα ταύτης, καὶ θέλω σοὶ δώσει καὶ αὐτήν, ἀντὶ τῆς ἐργασίας τὴν ὁποίαν θέλεις κάμει εἰς ἐμὲ ἀκόμη ἄλλα ἑπτὰ ἔτη.
Gen 29:28 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰακὼβ οὕτω καὶ ἐξεπλήρωσε τὴν ἑβδομάδα αὐτῆς· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα.
Gen 29:29 Καὶ ἔδωκεν ὁ Λάβαν εἰς Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, διὰ θεράπαιναν αὐτῆς, Βαλλὰν τὴν θεράπαιναν αὐτοῦ.
Gen 29:30 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰακὼβ καὶ πρὸς τὴν Ῥαχήλ· καὶ ἠγάπησε τὴν Ῥαχὴλ περισσότερον παρὰ τὴν Λείαν· καὶ ἐδούλευσεν αὐτὸν ἀκόμη ἄλλα ἑπτὰ ἔτη.
Gen 29:31 Καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος ὅτι ἐμισεῖτο ἡ Λεία, ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· ἡ δὲ Ῥαχὴλ ἦτο στεῖρα.
Gen 29:32 Καὶ συνέλαβεν ἡ Λεία καὶ ἐγέννησεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ῥουβήν· διότι εἶπεν, Εἶδε βέβαια ὁ Κύριος τὴν ταπείνωσίν μου· τώρα λοιπὸν θέλει μὲ ἀγαπήσει ὁ ἀνήρ μου.
Gen 29:33 Καὶ συνέλαβε πάλιν καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ εἶπεν, Ἐπειδὴ ἤκουσεν ὁ Κύριος ὅτι μισοῦμαι, διὰ τοῦτο μοὶ ἔδωκεν ἀκόμη καὶ τοῦτον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεών.
Gen 29:34 Καὶ συνέλαβεν ἀκόμη καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ εἶπε, Τώρα ταύτην τὴν φορὰν ὁ ἀνὴρ μου θέλει ἑνωθῇ μετ᾿ ἐμοῦ, διότι ἐγέννησα εἰς αὐτὸν τρεῖς υἱούς· διὰ τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸν Λευΐ.
Gen 29:35 Καὶ συνέλαβε πάλιν καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ εἶπε, Ταύτην τὴν φορὰν θέλω δοξολογήσει τὸν Κύριον· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰούδαν· καὶ ἔπαυσε νὰ γεννᾷ.
Gen 30:1 Καὶ ὅτε εἶδεν ἡ Ῥαχὴλ ὅτι δὲν ἐτεκνοποίησεν εἰς τὸν Ἰακώβ, ἐφθόνησεν ἡ Ῥαχὴλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰακώβ, Δὸς μοι τέκνα· εἰδὲ μή, ἐγὼ ἀποθνήσκω.
Gen 30:2 Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Ἰακὼβ κατὰ τῆς Ῥαχὴλ καὶ εἶπε, Μήπως εἶμαι ἐγὼ ἀντὶ τοῦ Θεοῦ ὅστις σὲ ἐστέρησεν ἀπὸ καρποῦ κοιλίας
Gen 30:3 Ἡ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ἡ θεράπαινά μου Βαλλά· εἴσελθε πρὸς αὐτήν, καὶ θέλει γεννήσει ἐπὶ τῶν γονάτων μου, διὰ νὰ ἀποκτήσω καὶ ἐγὼ τέκνα ἐξ αὐτῆς.
Gen 30:4 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν Βαλλὰν τὴν θεράπαιναν αὐτῆς διὰ γυναῖκα· καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰακὼβ πρὸς αὐτήν.
Gen 30:5 Καὶ συνέλαβεν ἡ Βαλλά, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ·
Gen 30:6 καὶ εἶπεν ἡ Ῥαχήλ, Ὁ Θεὸς μὲ ἔκρινε καὶ ἤκουσε καὶ τὴν φωνὴν μου καὶ μοὶ ἔδωκεν υἱόν· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δάν.
Gen 30:7 Καὶ συνέλαβε πάλιν ἡ Βαλλά, ἡ θεράπαινα τῆς Ῥαχήλ, καὶ ἐγέννησε δεύτερον υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ·
Gen 30:8 καὶ εἶπεν ἡ Ῥαχήλ, Δυνατὴν πάλην ἐπάλαισα μετὰ τῆς ἀδελφῆς μου, καὶ ὑπερίσχυσα· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα

αὐτοῦ Νεφθαλί.
Gen 30:9 Καὶ ὅτε εἶδεν ἡ Λεία ὅτι ἔπαυσε νὰ γεννᾷ, ἔλαβε τὴν Ζελφὰν τὴν θεράπαιναν αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὸν Ἰακὼβ διὰ γυναῖκα.
Gen 30:10 Καὶ ἡ Ζελφά, ἡ θεράπαινα τῆς Λείας, ἐγέννησεν υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ·
Gen 30:11 καὶ εἶπεν ἡ Λεία, Εὐτυχία ἔρχεται· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γάδ.
Gen 30:12 Καὶ ἐγέννησεν ἡ Ζελφά, ἡ θεράπαινα τῆς Λείας, δεύτερον υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ·
Gen 30:13 καὶ εἶπεν ἡ Λεία, Μακαρία ἐγώ, διότι θέλουσι μὲ μακαρίζει αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀσήρ.
Gen 30:14 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ῥουβὴν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ θερισμοῦ τοῦ σίτου καὶ εὕρηκε μανδραγόρας ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ ἔφερεν αὐτοὺς πρὸς τὴν Λείαν τὴν μητέρα αὐτοῦ. Εἶπε δὲ ἡ Ῥαχὴλ πρὸς τὴν Λείαν, Δὸς μοι, παρακαλῶ, ἀπὸ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ σου.
Gen 30:15 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Μικρὸν πρᾶγμα εἶναι, ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου καὶ θέλεις νὰ λάβῃς καὶ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου καὶ ἡ Ῥαχὴλ εἶπε, Λοιπὸν ἄς κοιμηθῇ μετὰ σοῦ ταύτην τὴν νύκτα, διὰ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ σου.
Gen 30:16 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰακὼβ τὸ ἑσπέρας ἐκ τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐξελθοῦσα ἡ Λεία εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, εἶπε, Πρὸς ἐμὲ θέλεις εἰσέλθει, διότι σὲ ἐμίσθωσα τῳόντι μὲ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου. Καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς ἐκείνην τὴν νύκτα.
Gen 30:17 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τῆς Λείας· καὶ συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακὼβ πέμπτον υἱόν.
Gen 30:18 Καὶ εἶπεν ἡ Λεία, Ἔδωκέ μοι ὁ Θεὸς τὸν μισθὸν μου, διότι ἔδωκα τὴν θεράπαινάν μου εἰς τὸν ἄνδρα μου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσσάχαρ.
Gen 30:19 Καὶ συνέλαβεν ἀκόμη ἡ Λεία, καὶ ἐγέννησεν ἕκτον υἱὸν εἰς τὸν Ἰακώβ·
Gen 30:20 καὶ εἶπεν ἡ Λεία, Μὲ ἐπροίκισεν ὁ Θεὸς μὲ καλὴν προῖκα· τώρα θέλει κατοικήσει μετ' ἐμοῦ ὁ ἀνὴρ μου, διότι ἐγέννησα εἰς αὐτὸν ἕξ υἱούς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαβουλών.
Gen 30:21 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐγέννησε θυγατέρα, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Δείναν.
Gen 30:22 Ἐνεθυμήθη δὲ ὁ Θεὸς τὴν Ῥαχὴλ καὶ εἰσήκουσεν αὐτῆς ὁ Θεός, καὶ ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς·
Gen 30:23 καὶ συνέλαβε, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος ἀφῄρεσε τὸ ὄνειδός μου.
Gen 30:24 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσήφ, λέγουσα, Ὁ Θεὸς νὰ προσθέσῃ εἰς ἐμὲ καὶ ἄλλον υἱόν.
Gen 30:25 Καὶ ἀφοῦ ἡ Ῥαχὴλ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, εἶπεν ὁ Ἰακὼβ πρὸς τὸν Λάβαν, Ἐξαπόστειλόν με, διὰ νὰ ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου, καὶ εἰς τὴν πατρίδα μου·
Gen 30:26 δὸς μοι τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ παιδία μου, διὰ τὰς ὁποίας σὲ ἐδούλευσα διὰ νὰ ἀπέλθω· διότι σύ γνωρίζεις τὴν δούλευσίν μου, τὴν ὁποίαν σὲ ἐδούλευσα.
Gen 30:27 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Λάβαν, Παρακαλῶ σε, νὰ εὕρω χάριν ἔμπροσθέν σου· ἐγνώρισα ἐκ πείρας, ὅτι ὁ Κύριος μὲ εὐλόγησεν ἐξ αἰτίας σου.
Gen 30:28 Καὶ εἶπε, Διόρισόν μοι τὸν μισθὸν σου, καὶ θέλω σοὶ δώσει αὐτόν.
Gen 30:29 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ γνωρίζεις τίνι τρόπῳ σὲ ἐδούλευσα, καὶ πόσα ἔγειναν τὰ κτήνη σου μετ' ἐμοῦ·
Gen 30:30 διότι ὅσα εἶχες πρὸ ἐμοῦ ἦσαν ὀλίγα, καὶ τώρα ηὔξησαν εἰς πλῆθος· καὶ ὁ Κύριος σὲ εὐλόγησε μὲ τὴν ἔλευσίν μου· καὶ τώρα πότε θέλω προβλέψει καὶ ἐγὼ διὰ τόν οἶκόν μου
Gen 30:31 Ὁ δὲ εἶπε, Τί νὰ σοὶ δώσω Καὶ ὁ Ἰακὼβ εἶπε, δὲν θέλεις μοὶ δώσει οὐδέν· ἐὰν κάμῃς εἰς ἐμὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, πάλιν θέλω ποιμαίνει τὸ ποίμνιόν σου καὶ φυλάττει αὐτό·
Gen 30:32 νὰ περάσω σήμερον διὰ μέσον ὅλου τοῦ ποιμνίου σου, διαχωρίζων ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον ἔχον ποικίλματα καὶ κηλίδας, καὶ πᾶν τὸ μελανωπὸν μεταξὺ τῶν ἀρνίων, καὶ τὸ ἔχον κηλίδας καὶ ποικίλματα μεταξὺ τῶν αἰγῶν· καὶ ταῦτα νὰ ἦναι ὁ μισθὸς μου·
Gen 30:33 καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἡ δικαιοσύνη μου θέλει μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἔμπροσθέν σου διὰ τὸν μισθὸν μου· πᾶν ὅ, τι δὲν εἶναι μὲ ποικίλματα καὶ κηλίδας μεταξὺ τῶν αἰγῶν, καὶ μελανωπὸν μεταξὺ τῶν ἀρνίων, θέλει λογισθῇ κλεμμένον ὑπ' ἐμοῦ.
Gen 30:34 Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν, Ἰδού, ἔστω κατὰ τὸν λόγον σου.
Gen 30:35 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην διεχώρισε τοὺς τράγους τοὺς παρδαλοὺς καὶ κηλιδωτοὺς καὶ πάσας τὰς αἶγας ὅσαι εἶχον ποικίλματα καὶ κηλίδας, πάντα ὅσα ἦσαν διάλευκα, καὶ πάντα τὰ μελανωπὰ μεταξὺ τῶν ἀρνίων, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ·
Gen 30:36 καὶ ἔθεσε τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Ἰακώβ· ὁ δὲ Ἰακὼβ ἐποίμαινε τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ποιμνίου τοῦ Λάβαν.
Gen 30:37 Καὶ ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Ἰακὼβ ῥάβδους χλωρὰς ἐκ λεύκης καὶ καρύας καὶ πλατάνου καὶ ἐξελέπισεν αὐτὰς κατὰ λεπίσματα λευκά, ὥστε ἐφαίνετο τὸ λευκὸν τὸ εἰς τὰς ῥάβδους·
Gen 30:38 καὶ ἔθεσε τὰς ῥάβδους, τὰς ὁποίας ἐξελέπισεν, εἰς τὰ αὐλάκια τοῦ ὕδατος, εἰς τὰς ποτίστρας, ὅπου τὰ ποίμνια ἤρχοντο νὰ πίνωσι, διὰ νὰ συλλαμβάνωσι τὰ ποίμνια ἐνῷ ἤρχοντο νὰ πίνωσι.
Gen 30:39 Καὶ συνελάμβανον τὰ ποίμνια βλέποντα τὰς ῥάβδους, καὶ ἐγέννων πρόβατα παρδαλά, ποικίλα καὶ κηλιδωτά.
Gen 30:40 Διεχώρισε δὲ ὁ Ἰακὼβ τὰ ἀρνία, καὶ ἔστρεψε τὰ πρόσωπα τῶν προβάτων τοῦ ποιμνίου τοῦ Λάβαν πρὸς τὰ παρδαλὰ καὶ πρὸς πάντα τὰ μελανωπά· τὰ δὲ ἑαυτοῦ ποίμνια ἔθεσε χωριστά, καὶ δεν ἔθεσεν αὐτὰ μετὰ τῶν προβάτων τοῦ

Λάβαν.
Gen 30:41 Καὶ καθ᾽ ὃν καιρὸν τὰ πρώϊμα πρόβατα ἤρχοντο εἰς σύλληψιν, ὁ Ἰακὼβ ἔθετε τὰς ῥάβδους εἰς τὰ αὐλάκια ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ποιμνίου, διὰ νὰ συλλαμβάνωσι βλέποντα πρὸς τὰς ῥάβδους·
Gen 30:42 ὅτε δέ τὰ πρόβατα ἦσαν ὄψιμα, δὲν ἔθετεν αὐτάς· καὶ οὕτω τὰ ὄψιμα ἦσαν τοῦ Λάβαν, τὰ δὲ πρώϊμα τοῦ Ἰακώβ.
Gen 30:43 Καὶ ηὔξησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα, καὶ ἀπέκτησε ποίμνια πολλὰ καὶ δούλας καὶ δούλους καὶ καμήλους καὶ ὄνους.
Gen 31:1 Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἰακὼβ τοὺς λόγους τῶν υἱῶν τοῦ Λάβαν, λεγόντων, Ὁ Ἰακὼβ ἔλαβε πάντα τὰ ὑπάρχοντα τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀπέκτησε πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην.
Gen 31:2 Καὶ εἶδεν ὁ Ἰακὼβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λάβαν, καὶ ἰδού, δὲν ἦτο πρὸς αὐτὸν ὡς χθὲς καὶ προχθές.
Gen 31:3 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἰακώβ, Ἐπίστρεψον εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων σου, καὶ εἰς τὴν συγγένειάν σου, καὶ θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ.
Gen 31:4 Τότε ἔστειλεν ὁ Ἰακὼβ καὶ ἐκάλεσε τὴν Ῥαχὴλ καὶ τὴν Λείαν εἰς τὴν πεδιάδα πρὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ·
Gen 31:5 καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς, Βλέπω τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς σας, ὅτι δὲν εἶναι πρὸς ἐμὲ ὡς χθὲς καὶ προχθές· ὁ Θεὸς ὅμως τοῦ πατρὸς μου ἐστάθη μετ᾽ ἐμοῦ·
Gen 31:6 καὶ σεῖς ἐξεύρετε ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ δυνάμει μου ἐδούλευσα τὸν πατέρα σας·
Gen 31:7 ἀλλ᾽ ὁ πατὴρ σας μὲ ἠπάτησε καὶ ἤλλαξε τοὺς μισθοὺς μου δεκάκις· πλὴν ὁ Θεὸς δὲν ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ μὲ κακοποιήσῃ·
Gen 31:8 ὅτε ἔλεγεν οὕτω, τὰ ποικίλα θέλουσιν εἶσθαι ὁ μισθὸς σου, τότε ἅπαν τὸ ποίμνιον ἐγέννα ποικίλα· καὶ ὅτε ἔλεγεν οὕτω, τὰ παρδαλὰ θέλουσιν εἶσθαι ὁ μισθὸς σου, τότε ἅπαν τὸ ποίμνιον ἐγέννα παρδαλά.
Gen 31:9 Οὕτως ἀφήρεσεν ὁ Θεὸς τὸ ποίμνιον τοῦ πατρὸς σας καὶ ἔδωκεν εἰς ἐμέ.
Gen 31:10 Καὶ καθ᾽ ὃν καιρὸν συνελάμβανε τὸ ποίμνιον, ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου καὶ εἶδον κατ᾽ ὄναρ, καὶ ἰδού, οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοί, οἱ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας, ἦσαν παρδαλοί, ποικίλοι καὶ στικτοί.
Gen 31:11 Καὶ μοὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ κατ᾽ ὄναρ, Ἰακώβ· καὶ εἶπα, Ἰδού, ἐγώ.
Gen 31:12 Καὶ εἶπεν, Ὕψωσον τώρα τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ ἰδὲ πάντας τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριούς, τοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας, ὅτι εἶναι παρδαλοί, ποικίλοι καὶ στικτοί· διότι εἶδον πάντα ὅσα κάμνει εἰς σὲ ὁ Λάβαν·
Gen 31:13 ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῆς Βαιθήλ, ὅπου ἔχρισας τὴν στήλην καὶ ὅπου εὐχήθης εὐχὴν πρὸς ἐμέ· σηκώθητι τώρα, ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης καὶ ἐπίστρεψον εἰς τὴν γῆν τῆς συγγενείας σου.
Gen 31:14 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἡ Ῥαχὴλ καὶ ἡ Λεία καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἔχομεν ἡμεῖς πλέον μερίδιον ἢ κληρονομίαν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν
Gen 31:15 δὲν ἐθεωρήθημεν ὑπ᾽ αὐτοῦ ὡς ξέναι διότι ἐπώλησεν ἡμᾶς καὶ ἀκόμη ὁλοκλήρως κατέφαγε τὸ ἀργύριον ἡμῶν.
Gen 31:16 Ὅθεν πάντα τὰ πλούτη, τὰ ὁποῖα ἀφήρεσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, εἶναι ἡμῶν καὶ τῶν τέκνων ἡμῶν· τώρα λοιπὸν κάμε ὅσα σοὶ εἶπεν ὁ Θεός.
Gen 31:17 Τότε σηκωθεὶς ὁ Ἰακώβ, ἔβαλε τὰ παιδία αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους·
Gen 31:18 καὶ ἀπήγαγε πάντα τὰ κτήνη αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ τὰ ὁποῖα ἀπέκτησε, τὸ ποίμνιον τῆς ἀποκτήσεως αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπέκτησεν εἰς Παδὰν-ἀράμ, διὰ νὰ ἀπέλθῃ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν.
Gen 31:19 Ὁ δὲ Λάβαν εἶχεν ὑπάγει διὰ νὰ κουρεύσῃ τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ ἡ Ῥαχὴλ ἔκλεψε τὰ εἴδωλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
Gen 31:20 Ἔκρυψε δὲ ὁ Ἰακὼβ τὴν φυγὴν αὐτοῦ εἰς τὸν Λάβαν τὸν Σύρον, μὴ ἀναγγείλας πρὸς αὐτὸν ὅτι ἀναχωρεῖ·
Gen 31:21 καὶ ἔφυγεν αὐτὸς μετὰ πάντων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ καὶ ἐσηκώθη καὶ διέβη τὸν ποταμὸν καὶ διευθύνθη πρὸς τὸ ὄρος Γαλαάδ.
Gen 31:22 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνηγγέλθη πρὸς τὸν Λάβαν, ὅτι ἔφυγεν ὁ Ἰακώβ·
Gen 31:23 καὶ παραλαβὼν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μεθ᾽ ἑαυτοῦ, κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἑπτὰ ἡμερῶν· καὶ ἐπρόφθασεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Γαλαάδ.
Gen 31:24 Ἦλθε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Λάβαν τὸν Σύρον κατ᾽ ὄναρ τὴν νύκτα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Φυλάχθητι, μὴ λαλήσῃς σκληρὰ πρὸς τὸν Ἰακώβ.
Gen 31:25 Ἐπρόφθασε λοιπὸν ὁ Λάβαν τὸν Ἰακώβ· ὁ δὲ Ἰακὼβ εἶχε στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους· ὁ δὲ Λάβαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐσκήνωσεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Γαλαάδ.
Gen 31:26 Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν πρὸς τὸν Ἰακώβ, Τί ἔκαμες, καὶ διὰ τί ἔκρυψας εἰς ἐμὲ τὴν φυγὴν σου καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου ὡς αἰχμαλώτους μαχαίρας
Gen 31:27 διὰ τί ἔφυγες κρυφίως καὶ ἔκλεψας σεαυτὸν ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ δὲν μοὶ ἐφανέρωσας τοῦτο διότι ἐγὼ ἤθελον σὲ ἐξαποστείλει μετ᾽ εὐφροσύνης καὶ μετὰ ᾀσμάτων, μετὰ τυμπάνων καὶ κιθάρας·
Gen 31:28 καὶ δὲν μὲ ἠξίωσας μηδὲ νὰ φιλήσω τοὺς υἱοὺς μου, καὶ τὰς θυγατέρας μου τώρα ἀφρόνως ἔπραξας τοῦτο·
Gen 31:29 δυνατὴ εἶναι ἡ χεὶρ μου νὰ σᾶς κακοποιήσῃ· πλὴν ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς σας χθὲς τὴν νύκτα εἶπε πρὸς ἐμέ, λέγων, Φυλάχθητι, μὴ λαλήσῃς σκληρὰ πρὸς τὸν Ἰακώβ·
Gen 31:30 τώρα λοιπὸν ἔστω, ἀνεχώρησας, ἐπειδὴ ἐπεθύμησας πολὺ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου· ἀλλὰ διὰ τί ἔκλεψας τοὺς θεοὺς μου

Gen 31:31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰακὼβ εἶπε πρὸς τὸν Λάβαν, Ἔφυγον ἐπειδὴ ἐφοβήθην· διότι εἶπον, Μήπως ἀφαιρέσῃς τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμοῦ·
Gen 31:32 εἰς ὅντινα ὅμως εὕρῃς τοὺς θεούς σου, ἄς μὴ ζήσῃ· ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν γνώρισον τί εὑρίσκεται εἰς ἐμέ ἐκ τῶν ἰδικῶν σου, καὶ λάβε. Διότι δὲν ἤξευρεν ὁ Ἰακὼβ ὅτι ἡ Ῥαχὴλ εἶχε κλέψει αὐτούς.
Gen 31:33 Εἰσῆλθε λοιπὸν ὁ Λάβαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἰακώβ, καὶ εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Λείας, καὶ εἰς τὰς σκηνὰς τῶν δύο θεραπαινῶν· ἀλλὰ δὲν εὕρηκεν αὐτούς. Τότε ἐξῆλθεν ἐκ τῆς σκηνῆς τῆς Λείας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Ῥαχήλ.
Gen 31:34 Ἡ δὲ Ῥαχὴλ εἶχε λάβει τὰ εἴδωλα, καὶ βάλει αὐτὰ εἰς σαμάριον καμήλου, καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτά. Καὶ ἐρευνήσας ὁ Λάβαν ὅλην τὴν σκηνήν, δὲν εὕρηκεν.
Gen 31:35 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, Ἄς μὴ φανῇ βαρὺ εἰς τὸν κύριόν μου, διότι δὲν δύναμαι νὰ σηκωθῶ ἔμπροσθέν σου, ἐπειδὴ ἔχω τὰ γυναικεῖα. Καὶ αὐτὸς ἠρεύνησεν, ἀλλὰ δέν εὕρηκε τὰ εἴδωλα.
Gen 31:36 Καὶ ὠργίσθη ὁ Ἰακὼβ καὶ ἐπέπληξε τὸν Λάβαν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰακὼβ εἶπε πρὸς τὸν Λάβαν, Τί εἶναι τὸ ἀνόμημά μου τί τὸ ἁμάρτημά μου, ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου
Gen 31:37 ἀφοῦ ἠρεύνησας πάντα τὰ σκεύη μου, τί εὕρηκας ἐκ πάντων τῶν σκευῶν τῆς οἰκίας σου θὲς αὐτὸ ἐδῶ ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν μου καὶ ἀδελφῶν σου, διὰ νὰ κρίνωσι μεταξὺ τῶν δύο ἡμῶν·
Gen 31:38 εἴκοσι ἔτη εἶναι τώρα, ἀφ ὅτου εἶμαι μετὰ σοῦ· τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ αἶγές σου δὲν ἠτεκνώθησαν, καὶ τοὺς κριοὺς τοῦ ποιμνίου σου δὲν ἔφαγον.
Gen 31:39 θηριάλωτον δὲν ἔφερα εἰς σέ· ἐγὼ ἐπλήρωνον αὐτό· ἀπὸ τῆς χειρὸς μου ἐζήτεις ὅ, τι μὲ ἐκλέπτετο τὴν ἡμέραν, ἢ ὅ, τι μὲ ἐκλέπτετο τὴν νύκτα·
Gen 31:40 τὴν ἡμέραν ἐκαιόμην ὑπὸ τοῦ καύματος καὶ τὴν νύκτα ὑπὸ τοῦ παγετοῦ· καὶ ἔφευγεν ὁ ὕπνος μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου·
Gen 31:41 εἴκοσι ἔτη ἤδη εὑρίσκομαι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου· δεκατέσσαρα ἔτη σὲ ἐδούλευσα διὰ τὰς δύο σου θυγατέρας, καὶ ἕξ ἔτη διὰ τὰ πρόβατά σου· καὶ ἤλλαξας τὸν μισθὸν μου δεκάκις·
Gen 31:42 ἐὰν ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ὁ φόβος τοῦ Ἰσαάκ, δὲν ἦτο μετ' ἐμοῦ, βέβαια κενὸν ἤθελες μὲ ἐξαποστείλει τώρα· εἶδεν ὁ Θεὸς τὴν ταλαιπωρίαν μου καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου, καὶ σὲ ἤλεγξεν ἐχθὲς τὴν νύκτα.
Gen 31:43 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Λάβαν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰακώβ, Αἱ θυγατέρες αὗται εἶναι θυγατέρες μου, καὶ οἱ υἱοὶ οὗτοι υἱοί μου, καὶ τὰ πρόβατα ταῦτα πρόβατά μου, καὶ πάντα ὅσα βλέπεις εἶναι ἰδικά μου· καὶ τί νὰ κάμω σήμερον εἰς τὰς θυγατέρας μου ταύτας, ἢ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἐγέννησαν
Gen 31:44 ἐλθὲ λοιπὸν τώρα, ἄς κάμωμεν συνθήκην, ἐγὼ καὶ σύ· διὰ νὰ ἦναι εἰς μαρτύριον μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ.
Gen 31:45 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰακὼβ λίθον καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην.
Gen 31:46 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακὼβ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Συνάξατε λίθους· καὶ ἔλαβον λίθους, καὶ ἔκαμον σωρόν· καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ σωροῦ.
Gen 31:47 Καὶ ὁ μὲν Λάβαν ἐκάλεσεν αὐτὸν Ἰεγὰρσαχαδουθά· ὁ δὲ Ἰακὼβ ἐκάλεσεν αὐτὸν Γαλεέδ.
Gen 31:48 Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν, Ὁ σωρὸς οὗτος εἶναι σήμερον μαρτύριον μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ· διὰ τοῦτο ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γαλεέδ,
Gen 31:49 καὶ Μισπά, διότι εἶπεν, Ἄς ἐπιβλέψῃ ὁ Κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὅταν ἀποχωρισθῶμεν ὁ εἷς ἀπὸ τοῦ ἄλλου·
Gen 31:50 ἐὰν ταλαιπωρήσῃς τὰς θυγατέρας μου, ἢ ἐὰν λάβῃς ἄλλας γυναῖκας ἐκτὸς τῶν θυγατέρων μου, δὲν εἶναι οὐδεὶς μεθ' ἡμῶν· βλέπε, ὁ Θεὸς εἶναι μάρτυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ.
Gen 31:51 Καὶ εἶπεν ὁ Λάβαν πρὸς τὸν Ἰακώβ, Ἰδού, ὁ σωρὸς οὗτος, καὶ ἰδού, ἡ στήλη αὕτη, τὴν ὁποίαν ἔστησα μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ·
Gen 31:52 ὁ σωρὸς οὗτος εἶναι μαρτύριον, καὶ ἡ στήλη μαρτύριον, ὅτι ἐγὼ δὲν θέλω διαβῆ τὸν σωρὸν τοῦτον πρὸς σέ, οὔτε σὺ θέλεις διαβῆ τὸν σωρὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην, πρὸς ἐμέ, διὰ κακόν·
Gen 31:53 ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ναχώρ, ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἄς κρίνῃ ἀναμέσον ἡμῶν. Ὁ δὲ Ἰακὼβ ὤμοσεν εἰς τὸν φόβον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ.
Gen 31:54 Τότε ἔθυσεν ὁ Ἰακὼβ θυσίαν ἐπὶ τοῦ ὄρους καὶ προσεκάλεσε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ διὰ νὰ φάγωσιν ἄρτον· καὶ ἔφαγον ἄρτον καὶ διενυκτέρευσαν ἐπὶ τοῦ ὄρους.
Gen 31:55 Καὶ σηκωθεὶς ὁ Λάβαν ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, ἐφίλησε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Λάβαν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
Gen 32:1 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ Ἰακὼβ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ συνήντησαν αὐτὸν οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.
Gen 32:2 Καὶ ὅτε εἶδεν αὐτοὺς ὁ Ἰακὼβ εἶπε, Στρατόπεδον Θεοῦ εἶναι τοῦτο· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μαχαναΐμ.
Gen 32:3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰακὼβ μηνυτὰς ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σηείρ, εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἐδώμ.
Gen 32:4 Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτούς, λέγων, οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν Ἡσαῦ, Οὕτω λέγει ὁ δοῦλός σου Ἰακώβ, μετὰ τοῦ Λάβαν παρῴκησα, καὶ διέμεινα ἕως τοῦ νῦν·
Gen 32:5 καὶ ἀπέκτησα βόας καὶ ὄνους πρόβατα καὶ δούλους καὶ δούλας· καὶ ἀπέστειλα νὰ ἀναγγείλω πρὸς τὸν κύριόν μου, διὰ νὰ εὕρω χάριν ἔμπροσθέν σου.

Gen 32:6 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ μηνυταὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, λέγοντες, Ὑπήγαμεν πρὸς τὸν ἀδελφὸν σου τὸν Ἡσαῦ, καὶ μάλιστα ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ.
Gen 32:7 Ἐφοβήθη δὲ ὁ Ἰακὼβ σφόδρα καὶ ἦτο ἐν ἀμηχανίᾳ· καὶ διῄρεσε τὸν λαόν, τὸν μεθ᾽ αὐτοῦ, καὶ τὰ ποίμνια καὶ τοὺς βόας καὶ τὰς καμήλους, εἰς δύο τάγματα·
Gen 32:8 λέγων, Ἐὰν ἔλθῃ ὁ Ἡσαῦ εἰς τὸ ἓν τάγμα καὶ πατάξῃ αὐτό, τὸ ἐπίλοιπον τάγμα θέλει διασωθῇ.
Gen 32:9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ, Θεὲ τοῦ πατρὸς μου Ἀβραὰμ καὶ Θεὲ τοῦ πατρὸς μου Ἰσαάκ, Κύριε, ὅστις εἶπας πρὸς ἐμέ· Ἐπίστρεψον εἰς τὴν γῆν σου καὶ εἰς τὴν συγγένειάν σου καὶ θέλω σὲ ἀγαθοποιήσει·
Gen 32:10 πολὺ μικρὸς εἶμαι ὡς πρὸς πάντα τὰ ἐλέη καὶ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν τὰ ὁποῖα ἔκαμες εἰς τὸν δοῦλόν σου· διότι μὲ τὴν ῥάβδον μου διέβην τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, καὶ τώρα ἔγεινα δύο τάγματα·
Gen 32:11 σῶσόν με, δέομαί σου, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἡσαῦ· διότι φοβοῦμαι αὐτόν, μήπως ἐλθὼν πατάξῃ ἐμὲ καὶ τὴν μητέρα ἐπὶ τὰ τέκνα·
Gen 32:12 σὺ δὲ εἶπας, Βέβαια θέλω σὲ ἀγαθοποιήσει, καὶ θέλω καταστήσει τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, ἥτις ἐκ τοῦ πλήθους δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῇ.
Gen 32:13 Καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην· καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν ὅσα ἔτυχον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, δῶρον πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
Gen 32:14 αἶγας διακοσίας καὶ τράγους εἴκοσι, πρόβατα διακόσια καὶ κριοὺς εἴκοσι,
Gen 32:15 καμήλους θηλαζούσας μετὰ τῶν τέκνων αὐτῶν τριάκοντα, δαμάλια τεσσαράκοντα καὶ ταύρους δέκα, ὄνους θηλυκὰς εἴκοσι καὶ πωλάρια δέκα.
Gen 32:16 Καὶ παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν δούλων αὐτοῦ, ἕκαστον ποίμνιον χωριστά· καὶ εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Περάσατε ἔμπροσθέν μου καὶ ἀφήσατε διάστημα μεταξὺ ποιμνίου καὶ ποιμνίου.
Gen 32:17 Καὶ εἰς τὸν πρῶτον παρήγγειλε, λέγων, Ὅταν σὲ συναντήσῃ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς μου, καὶ σὲ ἐρωτήσῃ λέγων, Τίνος εἶσαι καὶ ποῦ ὑπάγεις καὶ τίνος εἶναι ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἔχεις ἔμπροσθέν σου
Gen 32:18 τότε θέλεις εἰπεῖ, Ταῦτα εἶναι τοῦ δούλου σου τοῦ Ἰακώβ, δῶρα στελλόμενα πρὸς τὸν κύριόν μου Ἡσαῦ· καὶ ἰδού, καὶ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν.
Gen 32:19 οὕτω παρήγγειλε καὶ εἰς τὸν δεύτερον, καὶ εἰς τὸν τρίτον καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀκολουθοῦντας ὀπίσω τῶν ποιμνίων, λέγων, Κατὰ τοὺς λόγους τούτους θέλετε λαλήσει πρὸς τὸν Ἡσαῦ, ὅταν εὕρητε αὐτόν·
Gen 32:20 καὶ θέλετε εἰπεῖ, Ἰδού, ὀπίσω ἡμῶν καὶ αὐτὸς ὁ δοῦλός σου Ἰακώβ. Διότι ἔλεγε, Θέλω ἐξιλεώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μὲ τὸ δῶρον, τὸ προπορευόμενον ἔμπροσθέν μου· καὶ μετὰ ταῦτα θέλω ἰδεῖ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἴσως θέλει μὲ δεχθῇ.
Gen 32:21 Τὸ δῶρον λοιπὸν ἐπέρασεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ἔμεινε τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῷ στρατοπέδῳ.
Gen 32:22 Σηκωθεὶς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην, ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς δύο θεραπαίνας αὐτοῦ καὶ τὰ ἕνδεκα παιδία αὐτοῦ καὶ διέβη τὸ πέρασμα τοῦ Ἰαβόκ.
Gen 32:23 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς καὶ διεβίβασεν αὐτοὺς τὸν χείμαρρον· διεβίβασε καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
Gen 32:24 Ὁ δὲ Ἰακὼβ ἔμεινε μόνος· καὶ ἐπάλαιε μετ᾽ αὐτοῦ ἄνθρωπος ἕως τὰ χαράγματα τῆς αὐγῆς·
Gen 32:25 ἰδὼν δὲ ὅτι δὲν ὑπερίσχυσε κατ᾽ αὐτοῦ, ἥγγισε τὴν ἄρθρωσιν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ· καὶ μετετοπίσθη ἡ ἄρθρωσις τοῦ μηροῦ τοῦ Ἰακώβ, ἐνῷ ἐπάλαιε μετ᾽ αὐτοῦ.
Gen 32:26 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἄφες με νὰ ἀπέλθω, διότι ἐχάραξεν ἡ αὐγή. Καὶ αὐτὸς εἶπε, δὲν θέλω σὲ ἀφήσει νὰ ἀπέλθῃς, ἐὰν δὲν μὲ εὐλογήσῃς.
Gen 32:27 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰακώβ.
Gen 32:28 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, Δὲν θέλει καλεσθῇ πλέον τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλὰ Ἰσραήλ· διότι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων θέλεις εἶσθαι δυνατός.
Gen 32:29 Ἠρώτησε δὲ ὁ Ἰακὼβ λέγων, Φανέρωσόν μοι, παρακαλῶ, τὸ ὄνομά σου. Ὁ δὲ εἶπε, Διὰ τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ.
Gen 32:30 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνον Φανουήλ, λέγων, Διότι εἶδον τὸν Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐφυλάχθη ἡ ζωὴ μου.
Gen 32:31 Καὶ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐπ᾽ αὐτοῦ, καθὼς διέβη τὸ Φανουήλ· ἐχώλαινε δὲ κατὰ τὸν μηρὸν αὐτοῦ.
Gen 32:32 Διὰ τοῦτο μέχρι τῆς σήμερον δὲν τρώγουσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ τὸν ναρκωθέντα μυῶνα, ὅστις εἶναι ἐπὶ τῆς ἀρθρώσεως τοῦ μηροῦ· διότι ἐκεῖνος ἥγγισε τὴν ἄρθρωσιν τοῦ μηροῦ τοῦ Ἰακὼβ κατὰ τὸν μυῶνα τὸν ναρκωθέντα.
Gen 33:1 Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἰακὼβ εἶδε· καὶ ἰδού, ὁ Ἡσαῦ ἤρχετο, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ τετρακόσιοι ἄνδρες· καὶ ἐμοίρασεν ὁ Ἰακὼβ τὰ παιδία εἰς τὴν Λείαν καὶ εἰς τὴν Ῥαχὴλ καὶ εἰς τὰς δύο θεραπαίνας.
Gen 33:2 Καὶ τὰς μὲν θεραπαίνας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἔβαλεν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ Λείαν καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, κατόπιν, καὶ τὴν Ῥαχὴλ καὶ τὸν Ἰωσήφ, τελευταίους.
Gen 33:3 Αὐτὸς δὲ ἐπέρασεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους ἑπτάκις, ἕως νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
Gen 33:4 Καὶ ἔδραμεν ὁ Ἡσαῦ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ ἐνηγκαλίσθη αὐτὸν καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· καὶ ἔκλαυσαν.
Gen 33:5 Καὶ ἀναβλέψας εἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία· καὶ εἶπε, Τί σου εἶναι οὗτοι Ὁ δὲ εἶπε τὰ παιδία, τὰ ὁποῖα ἐχάρισεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν δοῦλόν σου.

Gen 33:6 Τότε ἐπλησίασαν αἱ θεράπαιναι, αὐταὶ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν·

Gen 33:7 παρομοίως ἐπλησίασαν καὶ ἡ Λεία καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ προσεκύνησαν· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπλησίασαν ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ Ῥαχὴλ καὶ προσεκύνησαν.

Gen 33:8 Καὶ εἶπε, Πρὸς τί ἅπαν τὸ στρατόπεδόν σου τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀπήντησα Ὁ δὲ εἶπε, διὰ νὰ εὕρω χάριν ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου μου.

Gen 33:9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαῦ, Ἔχω πολλά, ἀδελφέ μου· ἔχε σὺ τὰ ἰδικά σου.

Gen 33:10 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ, Οὐχί, παρακαλῶ· ἐὰν εὕρηκα χάριν ἔμπροσθέν σου, δέξαι τὸ δῶρον μου ἐκ τῶν χειρῶν μου· διότι διὰ τοῦτο εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὡς ἐὰν ἔβλεπον πρόσωπον Θεοῦ, καὶ σὺ εὐηρεστήθης εἰς ἐμέ·

Gen 33:11 δέξαι, παρακαλῶ, τὰς εὐλογίας μου, τὰς προσφερομένας πρὸς σέ· διότι μὲ ἠλέησεν ὁ Θεὸς καὶ ἔχω τὰ πάντα. Καὶ ἐβίασεν αὐτὸν καὶ ἐδέχθη.

Gen 33:12 Καὶ εἶπεν, Ἄς σηκωθῶμεν καὶ ἄς ὑπάγωμεν, καὶ ἐγὼ θέλω προπορεύεσθαι ἔμπροσθέν σου.

Gen 33:13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰακώβ, Ὁ κύριός μου ἐξεύρει ὅτι τὰ παιδία εἶναι τρυφερά, καὶ ἔχω μετ' ἐμοῦ ἐγκυμονοῦντα πρόβατα καὶ βόας· καὶ ἐὰν βιάσωσιν αὐτὰ μίαν μόνην ἡμέραν, ἅπαν τὸ ποίμνιον θέλει ἀποθάνει.

Gen 33:14 Ἄς περάσῃ, παρακαλῶ, ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ δούλου αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ θέλω ἀκολουθεῖ βραδέως, κατὰ τὸ βάδισμα τῶν κτηνῶν τῶν ἔμπροσθέν μου, καὶ κατὰ τὸ βάδισμα τῶν παιδαρίων, ἑωσοῦ φθάσω πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς Σηείρ.

Gen 33:15 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαῦ, Ἄς ἀφήσω λοιπὸν μετὰ σοῦ μέρος ἐκ τοῦ λαοῦ, τοῦ μετ' ἐμοῦ. Ὁ δὲ εἶπε, Διὰ τί τοῦτο ἀρκεῖ ὅτι εὕρηκα χάριν ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου μου.

Gen 33:16 Ἐπέστρεψε λοιπὸν ὁ Ἡσαῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηείρ.

Gen 33:17 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ Ἰακὼβ εἰς Σοκχώθ, καὶ ᾠκοδόμησεν εἰς ἑαυτὸν οἰκίαν, καὶ διὰ τὰ κτήνη αὐτοῦ ἔκαμε σκηνάς· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Σοκχώθ.

Gen 33:18 Καὶ ἀφοῦ ἐπέστρεψεν ὁ Ἰακὼβ ἀπὸ Παδὰνάράμ, ἦλθεν εἰς Σαλήμ, πόλιν Συχέμ, τὴν ἐν τῇ γῇ Χαναάν· καὶ κατεσκήνωσεν ἔμπροσθεν τῆς πόλεως.

Gen 33:19 Καὶ ἠγόρασε τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, ὅπου ἔστησε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἐμμώρ, πατρὸς τοῦ Συχέμ, δἰ ἑκατὸν ἀργύρια.

Gen 33:20 Καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἔλὲλωὲ Ἰσραήλ.

Gen 34:1 Καὶ ἐξῆλθε Δεΐνα ἡ θυγάτηρ τῆς Λείας, τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακώβ, διὰ νὰ ἴδῃ τὰς θυγατέρας τοῦ τόπου.

Gen 34:2 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν Συχέμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐμμὼρ τοῦ Εὐαίου, ἄρχοντος τοῦ τόπου, ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν.

Gen 34:3 Καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ προσεκολλήθη εἰς τὴν Δεΐναν, τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἠγάπησε τὴν κόρην καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν καρδίαν τῆς κόρης.

Gen 34:4 Καὶ εἶπεν ὁ Συχὲμ πρὸς Ἐμμὼρ τὸν πατέρα αὐτοῦ, λέγων, Λάβε μοι τὴν κόρην ταύτην εἰς γυναῖκα.

Gen 34:5 Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἰακώβ, ὅτι ἐμίανε τὴν Δεΐναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ παρεσιώπησεν ὁ Ἰακὼβ ἑωσοῦ ἔλθωσιν.

Gen 34:6 Ἐμμὼρ δέ, ὁ πατὴρ τοῦ Συχέμ, ἐξῆλθε πρὸς τὸν Ἰακώβ, διὰ νὰ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτοῦ.

Gen 34:7 Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακὼβ ἐκ τοῦ ἀγροῦ, καθὼς ἤκουσαν τοῦτο· καὶ ἠγανάκτησαν οἱ ἄνδρες καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα, ὅτι ἔπραξεν αἰσχρὰ εἰς τὸν Ἰσραήλ, κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰακώβ· τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε νὰ γείνῃ.

Gen 34:8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἐμμώρ, λέγων, Ἡ ψυχὴ τοῦ Συχὲμ τοῦ υἱοῦ μου προσηλώθη εἰς τὴν θυγατέρα σας· δότε αὐτὴν εἰς αὐτόν, παρακαλῶ, εἰς γυναῖκα·

Gen 34:9 καὶ συμπενθερεύσατε μεθ' ἡμῶν· τὰς θυγατέρας σας δότε εἰς ἡμᾶς, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε εἰς ἑαυτούς·

Gen 34:10 καὶ κατοικήσατε μεθ' ἡμῶν· ἰδού, ἡ γῆ εἶναι ἔμπροσθέν σας· κατοικεῖτε καὶ ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ κάμετε κτήματα ἐν αὐτῇ.

Gen 34:11 Εἶπε δὲ ὁ Συχὲμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς, Ἄς εὕρω χάριν ἔμπροσθέν σας· καὶ ὅ, τι εἴπητε εἰς ἐμὲ θέλω δώσει·

Gen 34:12 ζητήσατε παρ' ἐμοῦ ὅσην προῖκα θέλετε, καὶ ὅσα χαρίσματα, καὶ θέλω δώσει αὐτά, καθὼς ἠθέλετε μοὶ εἰπεῖ· μόνον δότε μοι τὴν κόρην εἰς γυναῖκα.

Gen 34:13 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακὼβ πρὸς τὸν Συχὲμ καὶ πρὸς τὸν Ἐμμὼρ τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετὰ δόλου· καὶ ἐλάλησαν ἐπειδὴ αὐτὸς εἶχε μιάνει τὴν Δεΐναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν

Gen 34:14 καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο, νὰ δώσωμεν τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν εἰς ἄνθρωπον ἀπερίτμητον· διότι τοῦτο εἶναι ὄνειδος εἰς ἡμᾶς·

Gen 34:15 ἐπὶ τούτῳ μόνον θέλομεν συμφωνήσει μὲ σᾶς· Ἐὰν σεῖς γείνετε ὡς ἡμεῖς, περιτέμνοντες πᾶν ἀρσενικὸν μεταξὺ σας,

Gen 34:16 τότε θέλομεν δώσει τὰς θυγατέρας ἡμῶν εἰς ἐσᾶς, καὶ τὰς θυγατέρας σας θέλομεν λάβει εἰς ἡμᾶς, καὶ θέλομεν κατοικήσει μὲ σᾶς καὶ θέλομεν γείνει εἷς λαός·

Gen 34:17 ἐάν ὅμως δὲν μᾶς ἀκούσητε νὰ περιτμηθῆτε, τότε θέλομεν λάβει τὴν θυγατέρα ἡμῶν καὶ θέλομεν ἀναχωρήσει.

Gen 34:18 Καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῶν εἰς τὸν Ἐμμὼρ καὶ εἰς τὸν Συχὲμ τὸν υἱὸν τοῦ Ἐμμώρ·

Gen 34:19 καὶ δὲν ἐβράδυνεν ὁ νέος νὰ κάμῃ τὸ πρᾶγμα, διότι ὑπερηγάπα τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἦτο ὁ ἐνδοξότερος παντὸς τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
Gen 34:20 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἐμμὼρ καὶ ὁ Συχὲμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέγοντες,
Gen 34:21 Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι εἰρηνικοὶ μεθ ἡμῶν· ἂς κατοικήσωσι λοιπὸν ἐν τῇ γῇ καὶ ἂς ἐμπορεύωνται ἐν αὐτῇ· διότι ἡ γῆ, ἰδού, εἶναι ἀρκετὰ εὐρύχωρος δί αὐτούς· τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἂς λάβωμεν εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν ἂς δώσωμεν εἰς αὐτούς·
Gen 34:22 ἐπὶ τούτῳ μόνον θέλουσι συμφωνήσει μὲ ἡμᾶς οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ κατοικήσωσι μεθ ἡμῶν, ὥστε νὰ γείνωμεν εἷς λαός, ἐὰν περιτμηθῇ πᾶν ἀρσενικὸν μεταξὺ ἡμῶν, καθὼς αὐτοὶ περιτέμνονται·
Gen 34:23 τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἰδικὰ μας μόνον ἂς συμφωνήσωμεν μὲ αὐτούς, καὶ θέλουσι κατοικήσει μεθ ἡμῶν.
Gen 34:24 Καὶ εἰσήκουσαν τοῦ Ἐμμὼρ καὶ Συχὲμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐξερχόμενοι ἐκ τῆς πύλης τῆς πόλεως αὐτοῦ· καὶ περιετμήθη πᾶν ἀρσενικόν, πάντες οἱ ἐξερχόμενοι διὰ τῆς πύλης τῆς πόλεως αὐτοῦ.
Gen 34:25 Τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν, ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ, δύο ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Συμεὼν καὶ ὁ Λευΐ, ἀδελφοὶ τῆς Δείνας, ἔλαβον ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ ἐφόνευσαν πᾶν ἀρσενικόν.
Gen 34:26 Καὶ τὸν Ἐμμὼρ καὶ τὸν Συχὲμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐφόνευσαν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ ἔλαβον τὴν Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχὲμ καὶ ἐξῆλθον.
Gen 34:27 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰακὼβ ἦλθον ἐπὶ τοὺς πεφονευμένους καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν, ἐπειδὴ εἶχον μιάνει τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.
Gen 34:28 Ἔλαβον τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν καὶ ὅ, τι ἦτο ἐν τῇ πόλει καὶ ὅ, τι ἐν τῷ ἀγρῷ·
Gen 34:29 καὶ πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ παιδία αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠχμαλώτισαν· καὶ πᾶν ὅ, τι εὑρίσκετο ἐν ταῖς οἰκίαις διήρπασαν.
Gen 34:30 Εἶπε δὲ ὁ Ἰακὼβ πρὸς τὸν Συμεὼν καὶ πρὸς τὸν Λευΐ, Εἰς ταραχὴν μὲ ἐβάλετε, κάμνοντές με μισητὸν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς γῆς, μεταξὺ τῶν Χαναναίων καὶ Φερεζαίων· ἐγὼ δὲ ὀλίγους ἀνθρώπους ἔχω, καὶ ἐκεῖνοι θέλουσι συναχθῇ ἐναντίον μου καὶ θέλουσι μὲ πατάξει καὶ θέλω ἀπολεσθῇ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου.
Gen 34:31 Οἱ δὲ εἶπον, Ἔπρεπε λοιπὸν τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν νὰ μεταχειρισθῶσιν ὡς πόρνην
Gen 35:1 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰακώβ, Σηκωθεὶς ἀνάβηθι εἰς Βαιθὴλ καὶ κατοίκησον ἐκεῖ· καὶ κάμε ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Θεόν, ὅστις ἐφάνη εἰς σὲ ὅτε ἔφευγες ἀπὸ προσώπου Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
Gen 35:2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακὼβ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς μεθ ἑαυτοῦ, Ἐκβάλετε τοὺς θεοὺς τοὺς ξένους τοὺς μεταξὺ σας, καὶ καθαρίσθητε καὶ ἀλλάξατε τὰ ἐνδύματά σας·
Gen 35:3 καὶ σηκωθέντες, ἂς ἀναβῶμεν εἰς Βαιθήλ· καὶ ἐκεῖ θέλω κάμει θυσιαστήριον εἰς τὸν Θεόν, ὅστις μοῦ ἐπήκουσεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς μου καὶ ἦτο μετ ἐμοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, καθ ἥν ἐπορευόμην.
Gen 35:4 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸν Ἰακὼβ πάντας τοὺς ξένους θεούς, ὅσοι ἦσαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώτια τὰ εἰς τὰ ὠτία αὐτῶν· καὶ ἔκρυψεν αὐτὰ ὁ Ἰακὼβ ὑπὸ τὴν δρῦν, τὴν πλησίον τῆς Συχέμ.
Gen 35:5 Μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησαν· καὶ ἐπέπεσε τρόμος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν· καὶ δὲν κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν τοῦ Ἰακώβ.
Gen 35:6 Ἦλθε δὲ ὁ Ἰακὼβ εἰς Λούζ, τὴν ἐν τῇ γῇ Χαναάν, ἥτις εἶναι ἡ Βαιθήλ, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ αὐτοῦ.
Gen 35:7 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Ἔλβαιθήλ· διότι ἐκεῖ ἐφανερώθη εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, ὅτε ἔφευγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
Gen 35:8 Ἀπέθανε δὲ ἡ Δεβόρρα, ἡ τροφὸς τῆς Ῥεβέκκας, καὶ ἐτάφη παρακάτω τῆς Βαιθήλ, ὑπὸ τὴν δρῦν· καὶ ὠνομάσθη ἡ δρῦς Ἀλλὸνβακούθ.
Gen 35:9 Ἐφάνη δὲ πάλιν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἰακώβ, ἀφοῦ ἐπέστρεψεν ἀπὸ Παδὰνἀράμ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.
Gen 35:10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός, Τὸ ὄνομά σου εἶναι Ἰακώβ· δὲν θέλεις ὀνομάζεσθαι πλέον Ἰακώβ, ἀλλὰ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομα σου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραήλ.
Gen 35:11 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ· αὐξάνου καὶ πληθύνου· ἔθνος, καὶ πλῆθος ἐθνῶν θέλουσι γείνει ἐκ σοῦ, καὶ βασιλεῖς θέλουσιν ἐξέλθει ἐκ τῆς ὀσφύος σου·
Gen 35:12 καὶ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἰς τὸν Ἰσαάκ, εἰς σὲ θέλω δώσει αὐτήν· καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ θέλω δώσει τὴν γῆν ταύτην.
Gen 35:13 Καὶ ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ τόπου ὅπου ἐλάλησε μετ αὐτοῦ.
Gen 35:14 Καὶ ἔστησεν ὁ Ἰακὼβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐλάλησε μετ αὐτοῦ, στήλην λιθίνην· καὶ ἔκαμεν ἐπ αὐτὴν σπονδὴν καὶ ἐπέχυσεν ἐπ αὐτὴν ἔλαιον.
Gen 35:15 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ὅπου ἐλάλησε μετ αὐτοῦ ὁ Θεός, Βαιθήλ.
Gen 35:16 Μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησαν ἀπὸ Βαιθήλ· καὶ ἐνῷ ἔμενεν ὀλίγον διάστημα διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς Ἐφραθά, ἐγέννησεν ἡ Ῥαχήλ· καὶ ὑπέφερε μεγάλον ἀγῶνα εἰς τὴν γένναν αὐτῆς.
Gen 35:17 Ἐνῷ δὲ εὑρίσκετο εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς γέννας, εἶπε πρὸς αὐτὴν ἡ μαία, Μὴ φοβοῦ, διότι καὶ οὗτος σοῦ εἶναι υἱός·
Gen 35:18 καὶ ἐνῷ παρέδιδε τὴν ψυχὴν διότι ἀπέθανεν, ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βὲνόνί· ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βενιαμίν.

Gen 35:19 Καὶ ἀπέθανεν ἡ Ῥαχὴλ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἐφραθά, ἥτις εἶναι Βηθλεέμ.
Gen 35:20 Καὶ ἔστησεν ὁ Ἰακὼβ στήλην ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτῆς· αὕτη εἶναι ἡ στήλη τοῦ τάφου τῆς Ῥαχὴλ μέχρι τῆς
σήμερον.
Gen 35:21 Σηκωθεὶς δὲ ὁ Ἰσραήλ, ἔστησε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ πέραν τοῦ Μιγδὼλἐδέρ.
Gen 35:22 Καὶ ὅτε κατῴκει ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, ὑπῆγεν ὁ Ῥουβὴν καὶ ἐκοιμήθη μετὰ τῆς Βαλλᾶς παλλακῆς τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἤκουσε τοῦτο ὁ Ἰσραήλ. Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακὼβ δώδεκα·
Gen 35:23 οἱ υἱοὶ τῆς Λείας, Ῥουβήν, ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰακώβ, καὶ Συμεὼν καὶ Λευῒ καὶ Ἰούδας καὶ Ἰσσάχαρ καὶ
Ζαβουλών·
Gen 35:24 οἱ υἱοὶ τῆς Ῥαχήλ, Ἰωσὴφ καὶ Βενιαμίν·
Gen 35:25 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς Βαλλᾶς, θεραπαίνης τῆς Ῥαχήλ, Δὰν καὶ Νεφθαλί·
Gen 35:26 καὶ οἱ υἱοὶ τῆς Ζελφᾶς, θεραπαίνης τῆς Λείας, Γὰδ καὶ Ἀσήρ· οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ, οἵτινες
ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν ἐν Παδὰνἀράμ.
Gen 35:27 Ἦλθε δὲ ὁ Ἰακὼβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μαμβρῆ, εἰς Κιριὰθἀρβά, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών, ὅπου ὁ
Ἀβραὰμ καὶ ὁ Ἰσαὰκ εἶχον παροικήσει.
Gen 35:28 Καὶ ἦσαν αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσαὰκ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἔτη.
Gen 35:29 Καὶ ἐκπνεύσας ὁ Ἰσαὰκ ἀπέθανε καὶ προσετέθη εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, γέρων καὶ πλήρης ἡμερῶν· καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν Ἠσαῦ καὶ Ἰακὼβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.
Gen 36:1 Αὕτη δὲ εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Ἠσαῦ, ὅστις εἶναι ὁ Ἐδώμ.
Gen 36:2 Ὁ Ἠσαῦ ἔλαβε γυναῖκας εἰς ἑαυτὸν ἐκ τῶν θυγατέρων Χαναάν· τὴν Ἀδά, θυγατέρα Αἰλὼν τοῦ Χετταίου, καὶ
τὴν Ὀλιβαμά, θυγατέρα τοῦ Ἀνά, ἐγγονὴν Σεβεγὼν τοῦ ὑαίου·
Gen 36:3 καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγατέρα τοῦ Ἰσμαήλ, ἀδελφὴν τοῦ Νεβαϊώθ.
Gen 36:4 Ἐγέννησε δὲ εἰς τὸν Ἠσαῦ ἡ Ἀδὰ τὸν Ἐλιφάς· καὶ ἡ Βασεμὰθ ἐγέννησε τὸν Ῥαγουήλ·
Gen 36:5 καὶ ἡ Ὀλιβαμὰ ἐγέννησε τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Ἰεγλὸμ καὶ τὸν Κορέ. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἠσαῦ, οἱ
γεννηθέντες εἰς αὐτὸν ἐν τῇ γῇ Χαναάν.
Gen 36:6 Ἔλαβε δὲ ὁ Ἠσαῦ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς
ἀνθρώπους τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα τὰ ὁποῖα
ἀπέκτησεν ἐν γῇ Χαναάν, καὶ ὑπῆγεν εἰς ἄλλην γῆν μακρὰν ἀπὸ Ἰακὼβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ·
Gen 36:7 διότι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἦσαν τόσον πολλά, ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ κατοικήσωσιν ὁμοῦ· καὶ δὲν ἠδύνατο ἡ
γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν νὰ χωρέσῃ αὐτούς, ἐξ αἰτίας τῶν κτηνῶν αὐτῶν.
Gen 36:8 Κατῴκησε δὲ ὁ Ἠσαῦ ἐν τῷ ὄρει Σηείρ· ὁ Ἠσαῦ εἶναι ὁ Ἐδώμ.
Gen 36:9 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Ἠσαῦ, πατρὸς τῶν Ἐδωμιτῶν, ἐν τῷ ὄρει Σηείρ·
Gen 36:10 ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἠσαῦ· Ἐλιφὰς ὁ υἱὸς τῆς Ἀδὰ γυναικὸς τοῦ Ἠσαῦ, Ῥαγουὴλ ὁ υἱὸς
τῆς Βασεμὰθ γυναικὸς τοῦ Ἠσαῦ.
Gen 36:11 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλιφὰς ἦσαν Θαιμάν, Ὠμάρ, Σωφὰρ καὶ Γοθὼμ καὶ Κενέζ.
Gen 36:12 Ἡ δὲ Θαμνὰ ἦτο παλλακὴ τοῦ Ἐλιφὰς υἱοῦ τοῦ Ἠσαῦ, καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἐλιφὰς τὸν Ἀμαλήκ· οὗτοι ἦ
σαν οἱ υἱοὶ τῆς Ἀδὰ γυναικὸς τοῦ Ἠσαῦ.
Gen 36:13 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥαγουήλ· Ναχὰθ καὶ Ζερά, Σομὲ καὶ Μοζέ· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Βασεμὰθ
γυναικὸς τοῦ Ἠσαῦ.
Gen 36:14 Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Ὀλιβαμὰ θυγατρὸς τοῦ Ἀνά, ἐγγόνης τοῦ Σεβεγών, τῆς γυναικὸς τοῦ Ἠσαῦ·
καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἠσαῦ τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Ἰεγλὸμ καὶ τὸν Κορέ.
Gen 36:15 Οὗτοι ἦσαν οἱ ἡγεμόνες τῶν υἱῶν Ἠσαῦ· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλιφὰς πρωτοτόκου τοῦ Ἠσαῦ, ἡγεμὼν Θαιμάν,
ἡγεμὼν Ὠμάρ, ἡγεμὼν Σωφάρ, ἡγεμὼν Κενέζ,
Gen 36:16 ἡγεμὼν Κορέ, ἡγεμὼν Γοθώμ, ἡγεμὼν Ἀμαλήκ· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τοῦ Ἐλιφὰς ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ· οὗτοι
ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Ἀδά.
Gen 36:17 Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥαγουὴλ υἱοῦ τοῦ Ἠσαῦ· ἡγεμὼν Ναχὰθ, ἡγεμὼν Ζερά, ἡγεμὼν Σομέ, ἡγεμὼν
Μοζέ· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τοῦ Ῥαγουὴλ ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Βασεμὰθ γυναικὸς τοῦ Ἠσαῦ.
Gen 36:18 Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Ὀλιβαμὰ γυναικὸς τοῦ Ἠσαῦ· ἡγεμὼν Ἰεούς, ἡγεμὼν Ἰεγλόμ, ἡγεμὼν Κορέ· οὗ
τοι ἦσαν οἱ ἡγεμόνες τῆς Ὀλιβαμὰ θυγατρὸς τοῦ Ἀνά, γυναικὸς τοῦ Ἠσαῦ.
Gen 36:19 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἠσαῦ, ὅστις εἶναι ὁ Ἐδώμ· καὶ οὗτοι οἱ ἡγεμόνες αὐτῶν.
Gen 36:20 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Σηεὶρ τοῦ Χορραίου, οἵτινες κατῴκουν τὴν γῆν· Λωτὰν καὶ Σωβὰλ καὶ Σεβεγὼν
καὶ Ἀνά,
Gen 36:21 καὶ Δησὼν καὶ Ἐσὲρ καὶ Δισάν· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τῶν Χορραίων, τῶν υἱῶν τοῦ Σηείρ, ἐν τῇ γῇ
Ἐδώμ.
Gen 36:22 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Λωτὰν ἦσαν Χορρὶ καὶ Αἱμάμ· ἀδελφὴ δὲ τοῦ Λωτάν, ἡ Θαμνά.
Gen 36:23 Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Σωβάλ· Ἀλβὰν καὶ Μαναχὰθ καὶ Ἐβάλ, Σεφὼ καὶ Ὠνάμ.
Gen 36:24 Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Σεβεγών· καὶ Ἀϊὲ καὶ Ἀνά· οὗτος εἶναι ὁ Ἀνὰ ὅστις εὕρηκε τὰ ὕδατα ἐν τῇ
ἐρήμῳ, ὅτε ἔβοσκε τοὺς ὄνους Σεβεγὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
Gen 36:25 Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀνά· Δησὼν καὶ Ὀλιβαμὰ ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀνά.

Gen 36:26 Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Δησών· Ἀμαδὰν καὶ Ἀσβὰν καὶ Ἰθρὰμ καὶ Χαρράν.
Gen 36:27 Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐσέρ· Βαλαὰν καὶ Ζααβὰν καὶ Ἀκάν.
Gen 36:28 Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Δισάν· Οὒζ καὶ Ἀράν.
Gen 36:29 Οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τῶν Χορραίων· ἡγεμὼν Λωτάν, ἡγεμὼν Σωβάλ, ἡγεμὼν Σεβεγών, ἡγεμὼν Ἀνά,
Gen 36:30 ἡγεμὼν Δησών, ἡγεμὼν Ἐσέρ, ἡγεμὼν Δισάν· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τῶν Χορραίων μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ Σηείρ.
Gen 36:31 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ βασιλεῖς οἵτινες ἐβασίλευσαν ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ, πρὶν βασιλεύσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Gen 36:32 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδὼμ Βελά, ὁ υἱὸς τοῦ Βεώρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ ἦτο Δενναβά.
Gen 36:33 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Βελὰ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἰωβάβ, υἱὸς τοῦ Ζερά, ἐκ Βοσόρρας·
Gen 36:34 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἰωβὰβ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Χουσὰμ ἐκ τῆς γῆς τῶν Θαιμανιτῶν.
Gen 36:35 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Χουσὰμ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀδάδ, υἱὸς τοῦ Βεράδ, ὁ πατάξας τοὺς Μαδιανίτας ἐν τῇ πεδιάδι Μωάβ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ ἦτο Ἀβίθ.
Gen 36:36 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἀδάδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Σαμλὰ ἐκ Μασρεκάς.
Gen 36:37 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Σαμλὰ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Σαοὺλ ἐκ Ῥεχωβὼθ τῆς παρὰ τὸν ποταμόν.
Gen 36:38 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Σαοὺλ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βάαλ-ἀνάν, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχβώρ.
Gen 36:39 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Βάαλ-ἀνάν, υἱὸς τοῦ Ἀχβώρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ Χαδδάρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ ἦτο Παού· καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, Μεεταβεήλ, θυγάτηρ τοῦ Ματραίδ, ἔγγονη τοῦ Μαιζαάβ.
Gen 36:40 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων τοῦ Ἡσαῦ, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς τόπους αὐτῶν, κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. ἡγεμὼν Θαμνά, ἡγεμὼν Ἀλβά, ἡγεμὼν Ἰεθέθ,
Gen 36:41 ἡγεμὼν Ὀλιβαμά, ἡγεμὼν Ἠλά, ἡγεμὼν Φινών,
Gen 36:42 ἡγεμὼν Κενέζ, ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Μιβσάρ,
Gen 36:43 ἡγεμὼν Μαγεδιήλ, ἡγεμὼν Ἰράμ· οὗτοι εἶναι οἱ ἡγεμόνες τοῦ Ἐδώμ, κατὰ τὰς κατοικίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῆς κτήσεως αὐτῶν· οὗτος εἶναι ὁ Ἡσαῦ, ὁ πατὴρ τῶν Ἐδωμιτῶν.
Gen 37:1 Κατῴκησε δὲ ὁ Ἰακὼβ ἐν τῇ γῇ, ἐν ᾗ παρῴκησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ Χαναάν.
Gen 37:2 Αὕτη εἶναι γενεαλογία τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἰωσήφ, νέος ὢν ἐτῶν δεκαεπτά, ἐποίμαινε τὰ πρόβατα μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τῶν υἱῶν τῆς Βαλλᾶς καὶ τῶν υἱῶν τῆς Ζελφᾶς, τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἀνέφερεν ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶν τὴν κακὴν αὐτῶν φήμην.
Gen 37:3 Ὁ δὲ Ἰσραὴλ ἠγάπα τὸν Ἰωσὴφ ὑπὲρ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διότι ἦτο υἱὸς τοῦ γήρατος αὐτοῦ· καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὸν χιτῶνα ποικιλόχρωμον.
Gen 37:4 Βλέποντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν ἠγάπα ὁ πατὴρ αὐτῶν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτὸν καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ὁμιλῶσι πρὸς αὐτὸν εἰρηνικῶς.
Gen 37:5 Ἐνυπνιασθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἐνύπνιον, διηγήθη αὐτὸ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐμίσησαν αὐτὸν ἔτι μᾶλλον.
Gen 37:6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατε, παρακαλῶ, τὸ ἐνύπνιον τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐνυπνιάσθην.
Gen 37:7 Ἰδού, ἡμεῖς ἐδένομεν δεμάτια ἐν μέσῳ τῆς πεδιάδος· καὶ ἰδού, ἐσηκώθη τὸ ἰδικόν μου δεμάτιον καὶ ἐστάθη ὄρθιον· καὶ ἰδού, τὰ ἰδικά σας δεμάτια περιστραφέντα προσεκύνησαν τὸ ἰδικόν μου δεμάτιον.
Gen 37:8 Εἶπον δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Βασιλεὺς θέλεις γείνει ἐφ' ἡμᾶς ἢ κύριος θέλεις γείνει εἰς ἡμᾶς Καὶ ἐμίσησαν αὐτὸν ἔτι μᾶλλον διὰ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ καὶ διὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ.
Gen 37:9 Ἐνυπνιάσθη δὲ καὶ ἄλλο ἐνύπνιον, καὶ διηγήθη αὐτὸ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἐνυπνιάσθην ἄλλο ἐνύπνιον· καὶ ἰδού, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕνδεκα ἀστέρες μὲ προσεκύνουν.
Gen 37:10 Καὶ διηγήθη αὐτὸ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπέπληξεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐνυπνιάσθης ἄραγε θέλομεν ἐλθεῖ, ἐγὼ καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου, διὰ νὰ σὲ προσκυνήσωμεν ἕως ἐδάφους
Gen 37:11 Καὶ ἐφθόνησαν αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐφύλαττε τὸν λόγον.
Gen 37:12 Καὶ ὑπῆγαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ νὰ βοσκήσωσι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχέμ.
Gen 37:13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Δὲν βόσκουσιν οἱ ἀδελφοί σου ἐν Συχέμ ἐλθὲ νὰ σὲ στείλω πρὸς αὐτούς. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδού, ἐγώ.
Gen 37:14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὕπαγε λοιπὸν νὰ ἴδῃς, ἂν ἦναι καλὰ οἱ ἀδελφοί σου καὶ καλὰ τὰ πρόβατα, καὶ φέρε μοι εἴδησιν. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρών· καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ.
Gen 37:15 Καὶ εὕρηκεν αὐτὸν ἄνθρωπός τις, ἐνῷ περιεπλανᾶτο ἐν τῇ πεδιάδι· καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, λέγων, Τί ζητεῖς
Gen 37:16 Ὁ δὲ εἶπε, Τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ· εἰπέ μοι, παρακαλῶ, ποῦ βόσκουσι.
Gen 37:17 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, Ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐδῶ· διότι ἤκουσα αὐτοὺς λέγοντας, Ἂς ὑπάγωμεν εἰς Δωθάν. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἰωσὴφ κατόπιν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εὕρηκεν αὐτοὺς ἐν Δωθάν.
Gen 37:18 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν μακρόθεν, πρὶν πλησιάσῃ εἰς αὐτούς, συνεβουλεύθησαν κατ' αὐτοῦ νὰ φονεύσωσιν αὐτόν.
Gen 37:19 Καὶ εἶπεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἰδού, ἔρχεται ἐκεῖνος ὁ κύριος τῶν ἐνυπνίων·
Gen 37:20 ἔλθετε λοιπὸν τώρα καὶ ἂς φονεύσωμεν αὐτὸν καὶ ἂς ῥίψωμεν αὐτὸν εἰς ἕνα ἐκ τῶν λάκκων· καὶ θέλομεν εἰπεῖ, Θηρίον κακὸν κατέφαγεν αὐτόν· καὶ θέλομεν ἰδεῖ τί θέλουσι γείνει τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ.

Gen 37:21 Καὶ ἀκούσας ὁ Ῥουβὴν ἠλευθέρωσεν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, λέγων, Ἄς μὴ βλάψωμεν αὐτὸν εἰς τὴν ζωήν.
Gen 37:22 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ῥουβήν, Μὴ χύσητε αἷμα· ῥίψατε αὐτὸν εἰς τοῦτον τὸν λάκκον, τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ , καὶ χεῖρα μὴ βάλητε ἐπ' αὐτόν· διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ νὰ ἀποδώσῃ αὐτὸν εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ.
Gen 37:23 Ὅτε λοιπὸν ἦλθεν ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν τὸν Ἰωσὴφ τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, τὸν χιτῶνα τὸν ποικιλόχρωμον, τὸν ἐπ' αὐτόν·
Gen 37:24 καὶ λαβόντες αὐτόν, ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος ἦτο κενός· δὲν εἶχεν ὕδωρ.
Gen 37:25 Ἔπειτα ἐκάθησαν νὰ φάγωσιν ἄρτον, καὶ ἀναβλέψαντες εἶδον· καὶ ἰδού, συνοδία Ἰσμαηλιτῶν ἤρχετο ἀπὸ Γαλαὰδ μετὰ τῶν καμήλων αὐτῶν φορτωμένων ἀρώματα καὶ βάλσαμον καὶ μύρον, καὶ ἐπορεύοντο νὰ φέρωσιν αὐτὰ κάτω εἰς τὴν Αἴγυπτον.
Gen 37:26 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Τίς ἡ ὠφέλεια, ἐὰν φονεύσωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ
Gen 37:27 ἔλθετε καὶ ἄς πωλήσωμεν αὐτὸν εἰς τοὺς Ἰσμαηλίτας· καὶ ἄς μὴ βάλωμεν τὰς χεῖρας ἡμῶν ἐπ' αὐτόν· διότι ἀδελφὸς ἡμῶν, σὰρξ ἡμῶν εἶναι. Καὶ ὑπήκουσαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.
Gen 37:28 Καὶ ἐνῷ διέβαινον οἱ Μαδιανῖται ἔμποροι, ἀνέσυραν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσὴφ ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐπώλησαν τὸν Ἰωσὴφ διὰ εἴκοσι ἀργύρια εἰς τοὺς Ἰσμαηλίτας· οἱ δὲ ἔφεραν τὸν Ἰωσὴφ εἰς Αἴγυπτον.
Gen 37:29 Ἐπέστρεψε δὲ ὁ Ῥουβὴν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἰδού, ὁ Ἰωσὴφ δὲν ἦτο ἐν τῷ λάκκῳ· καὶ διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
Gen 37:30 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Τὸ παιδίον δὲν ὑπάρχει καὶ ἐγώ, ἐγὼ ποῦ νὰ ὑπάγω
Gen 37:31 Τότε ἔλαβον τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσὴφ καὶ ἔσφαξαν ἐρίφιον ἐκ τῶν αἰγῶν, καὶ ἔβαψαν τὸν χιτῶνα ἐν τῷ αἵματι·
Gen 37:32 καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικιλόχρωμον, καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ εἶπον, Εὑρήκαμεν τοῦτον· γνώρισον τώρα, ἄν ἦναι ὁ χιτὼν τοῦ υἱοῦ σου ἢ οὐχί.
Gen 37:33 Ὁ δὲ ἐγνώρισεν αὐτὸν καὶ εἶπε, Ὁ χιτὼν τοῦ υἱοῦ μου εἶναι· θηρίον κακὸν κατέφαγεν αὐτόν· ὅλος κατεσπαράχθη ὁ Ἰωσήφ.
Gen 37:34 Καὶ διέσχισεν ὁ Ἰακὼβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἔβαλε σάκκον εἰς τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ ἐπένθησε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλάς.
Gen 37:35 Καὶ ἐσηκώθησαν πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, διὰ νὰ παρηγορήσωσιν αὐτόν· ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, λέγων, Ὅτι πενθῶν θέλω καταβῆ πρὸς τὸν υἱόν μου εἰς τὸν τάφον. Καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
Gen 37:36 Οἱ δὲ Μαδιανῖται ἐπώλησαν αὐτὸν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ εἰς τὸν Πετεφρῆν, αὐλικὸν τοῦ Φαραώ, ἄρχοντα τῶν σωματοφυλάκων.
Gen 38:1 Καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν κατέβη ὁ Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐτράπη πρὸς ἄνθρωπον τινὰ Ὀδολλαμίτην ὀνομαζόμενον Εἰρά.
Gen 38:2 Καὶ εἶδεν ἐκεῖ ὁ Ἰούδας τὴν θυγατέρα τινὸς Χαναναίου, ὀνομαζομένου Σουά· καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.
Gen 38:3 Ἡ δὲ συνέλαβε, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἤρ.
Gen 38:4 Συνέλαβε δὲ πάλιν καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αὐνάν.
Gen 38:5 Ἐγέννησε δὲ πάλιν καὶ ἄλλον υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλά· ἦτο δὲ ὁ Ἰούδας ἐν Χασβί, ὅτε ἐγέννησε τοῦτον.
Gen 38:6 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰούδας γυναῖκα εἰς τὸν Ἤρ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ, ὀνομαζομένην Θάμαρ.
Gen 38:7 Ὁ Ἤρ δὲ ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰούδα ἐστάθη κακὸς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν ὁ Κύριος.
Gen 38:8 Εἶπε δὲ ὁ Ἰούδας πρὸς τὸν Αὐνάν· εἴσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ νυμφεύθητι αὐτήν, καὶ ἀνάστησον σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν σου.
Gen 38:9 Ἀλλ' ὁ Αὐνὰν ἤξευρεν, ὅτι τὸ σπέρμα δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἰδικόν του· διὰ τοῦτο, ὅτε εἰσήρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχυνεν ἐπὶ τὴν γῆν, διὰ νὰ μὴ δώσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
Gen 38:10 Καὶ τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔπραττεν ἐφάνη κακὸν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· ὅθεν ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον.
Gen 38:11 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας πρὸς τὴν Θάμαρ τὴν νύμφην αὐτοῦ, Κάθου χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου, ἑωσοῦ Σηλὰ ὁ υἱός μου γείνῃ μεγάλος· διότι ἔλεγε, Μήπως ἀποθάνῃ καὶ οὗτος, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Ὑπῆγε λοιπὸν ἡ Θάμαρ καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
Gen 38:12 Καὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἀπέθανεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Σουά, ἡ γυνὴ τοῦ Ἰούδα· καὶ ἀφοῦ παρηγορήθη ὁ Ἰούδας, ἀνέβη πρὸς τοὺς κουρευτὰς τῶν προβάτων αὐτοῦ εἰς Θαμνά, αὐτὸς καὶ ὁ φίλος αὐτοῦ Εἰρὰ ὁ Ὀδολλαμίτης.
Gen 38:13 Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τὴν Θάμαρ, λέγοντες, Ἰδού, ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνὰ διὰ νὰ κουρεύσῃ τὰ πρόβατα αὐτοῦ.
Gen 38:14 Ἡ δὲ ἀπεκδυθεῖσα τὰ ἐνδύματα τῆς χηρείας αὐτῆς, ἐσκεπάσθη μὲ κάλυμμα καὶ περιετυλίχθη καὶ ἐκάθισε κατὰ τὴν δίοδον τὴν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Θαμνά· διότι εἶδεν ὅτι ἔγεινε μεγάλος ὁ Σηλά, καὶ αὐτὴ δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὸν διὰ γυναῖκα.
Gen 38:15 Καὶ ὅτε εἶδεν αὐτὴν ὁ Ἰούδας, ἐνόμισεν αὐτὴν πόρνην· διότι εἶχε κεκαλυμμένον τὸ πρόσωπον αὐτῆς.

Gen 38:16 Καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐτράπη πρὸς αὐτήν, καὶ εἶπεν, Ἄφες με, παρακαλῶ, νὰ εἰσέλθω πρὸς σέ· διότι δὲν ἐγνώρισεν ὅτι ἦτο ἡ νύμφη αὐτοῦ. Ἡ δὲ εἶπε, Τί θέλεις μοὶ δώσει, διὰ νὰ εἰσέλθῃς πρὸς ἐμέ

Gen 38:17 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω σοὶ στείλει ἐρίφιον αἰγῶν ἐκ τοῦ ποιμνίου. Καὶ ἐκείνη εἶπε, Μοὶ δίδεις ἐνέχυρον, ἑωσοῦ νὰ στείλῃς αὐτό

Gen 38:18 Ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐνέχυρον νὰ σοὶ δώσω Καὶ ἐκείνη εἶπε, τὴν σφραγῖδά σου καὶ τὸ περιδέρραιόν σου καὶ τὴν ῥάβδον σου τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς αὐτὴν καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ συνέλαβεν ἐξ αὐτοῦ.

Gen 38:19 Μετὰ ταῦτα σηκωθεῖσα, ἀνεχώρησε καὶ ἀπεκδυθεῖσα τὸ κάλυμμα αὐτῆς, ἐνεδύθη τὰ ἐνδύματα τῆς χηρείας αὐτῆς.

Gen 38:20 Ὁ δὲ Ἰούδας ἔστειλε τὸ ἐρίφιον τῶν αἰγῶν διὰ χειρὸς τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ Ὀδολλαμίτου, διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ ἐνέχυρον ἐκ τῆς χειρὸς τῆς γυναικός· πλὴν δὲν εὕρηκεν αὐτήν·

Gen 38:21 καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τόπου αὐτῆς, λέγων, Ποῦ εἶναι ἡ πόρνη, ἥτις ἦτο κατὰ τὴν δίοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ οἱ δὲ εἶπον, Δὲν ἐστάθη ἐδῶ πόρνη.

Gen 38:22 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Ἰούδαν καὶ εἶπε, Δὲν εὕρηκα αὐτήν· μάλιστα οἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου εἶπον, Δὲν ἐστάθη ἐδῶ πόρνη.

Gen 38:23 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας, Ἄς ἔχῃ αὐτά, διὰ νὰ μὴ γείνωμεν ὄνειδος· ἰδού, ἐγὼ ἔστειλα τὸ ἐρίφιον τοῦτο, σὺ ὅμως δὲν εὕρηκας αὐτήν.

Gen 38:24 Καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας περίπου, ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν Ἰούδαν, λέγοντες, Θάμαρ ἡ νύμφη σου ἐπορνεύθη, καὶ μάλιστα, ἰδού, εἶναι ἔγκυος ἐκ πορνείας. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας, Φέρετε αὐτὴν ἔξω καὶ ἄς κατακαυθῇ.

Gen 38:25 Καὶ ὅτε ἐφέρετο ἔξω, ἀπέστειλε πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς, λέγουσα, Ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου εἶναι ταῦτα, εἶμαι ἔγγυος· καὶ εἶπεν ἔτι, Γνώρισον, παρακαλῶ, τίνος εἶναι ἡ σφραγὶς καὶ τὸ περιδέρραιον, καί ἡ ῥάβδος αὕτη.

Gen 38:26 Καὶ ὁ Ἰούδας ἐγνώρισεν αὐτά· καὶ εἶπεν, Αὕτη εἶναι δικαιοτέρα ἐμοῦ, διότι δὲν ἔδωκα αὐτὴν εἰς τὸν Σηλὰ τὸν υἱόν μου. Καὶ ἔτι πλέον δὲν ἐγνώρισεν αὐτήν.

Gen 38:27 Καὶ καθ ὅν καιρὸν ἔμελλε νὰ γεννήσῃ, ἰδού, δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς.

Gen 38:28 Καὶ ἐνῷ ἐγέννα, τὸ ἕν ἐπρόβαλεν ἔξω τὴν χεῖρα· καὶ ἡ μαῖα λαβοῦσα, ἔδεσεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ νῆμα κόκκινον, λέγουσα, Οὗτος ἐξῆλθε πρῶτος.

Gen 38:29 Καὶ καθὼς ἔσυρεν ὀπίσω τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἰδού, ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ αὐτὴ εἶπε, Ποῖον χαλασμὸν ἔκαμες ἐπὶ σὲ ἄς ἦναι ὁ χαλασμός· διὰ τοῦτο ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές.

Gen 38:30 Καὶ ἔπειτα ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὅστις εἶχε τὸ κόκκινον νῆμα ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαρά.

Gen 39:1 Ὁ δὲ Ἰωσὴφ κατεβιβάσθη εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ὁ Πετεφρῆς ὁ αὐλικὸς τοῦ Φαραώ, ὁ ἄρχων τῶν σωματοφυλάκων, ἄνθρωπος Αἰγύπτιος, ἠγόρασεν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Ἰσμαηλιτῶν, οἵτινες κατεβίβασαν αὐτὸν ἐκεῖ.

Gen 39:2 Καὶ ἦτο ὁ Κύριος μετὰ τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἦτο ἄνθρωπος εὐοδούμενος· καὶ εὑρίσκετο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου αὐτοῦ Αἰγυπτίου.

Gen 39:3 Καὶ εἶδεν ὁ κύριος αὐτοῦ, ὅτι ὁ Κύριος ἦτο μετ́ αὐτοῦ, καὶ εὐώδωνεν ὁ Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ πάντα ὅσα ἔκαμνε.

Gen 39:4 Καὶ εὕρηκεν ὁ Ἰωσὴφ χάριν ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ ὑπηρέτει αὐτόν· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπιστάτην ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ πάντα ὅσα εἶχε, παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

Gen 39:5 Καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ, ἀφοῦ κατέστησεν αὐτὸν ἐπιστάτην ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντων ὅσα εἶχεν, εὐλόγησεν ὁ Κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου ἐξ αἰτίας τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ἦτο ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου ἐπὶ πάντα ὅσα εἶχεν, ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς.

Gen 39:6 Καὶ παρέδωκε πάντα ὅσα εἶχεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἰωσήφ· καὶ δὲν ἤξευρεν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ οὐδέν, πλὴν τοῦ ἄρτου τὸν ὁποῖον ἔτρωγεν. Ἦτο δὲ ὁ Ἰωσὴφ εὐειδὴς καὶ ὡραῖος τὴν ὄψιν.

Gen 39:7 Καὶ μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἔρριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ τὸν Ἰωσήφ· καὶ εἶπε, Κοιμήθητι μετ́ ἐμοῦ.

Gen 39:8 Ἀλλ́ ἐκεῖνος δὲν ἤθελε, καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, Ἰδού· ὁ κύριός μου δὲν γνωρίζει οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα εἶναι μετ́ ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ· καὶ πάντα ὅσα ἔχει, παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου·

Gen 39:9 δὲν εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ οὐδεὶς μεγαλήτερός μου, οὔτε εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς ἐμὲ ἄλλο τι πλὴν σοῦ, διότι εἶσαι ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ πῶς νὰ πράξω τοῦτο τὸ μέγα κακόν, καὶ νὰ ἁμαρτήσω ἐναντίον τοῦ Θεοῦ

Gen 39:10 Ἄν καὶ ἐλάλει πρὸς τὸν Ἰωσὴφ καθ ἑκάστην ἡμέραν, οὗτος ὅμως δὲν ὑπήκουσεν εἰς αὐτὴν νὰ κοιμηθῇ μετ́ αὐτῆς, διὰ νὰ συνευρεθῇ μετ́ αὐτῆς.

Gen 39:11 Καὶ ἡμέραν τινὰ εἰσῆλθεν ὁ Ἰωσὴφ εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ κάμῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῦ οἴκου ἦτο ἐκεῖ ἐν τῷ οἴκῳ.

Gen 39:12 Καὶ ἐκείνη ἥρπασεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, λέγουσα, Κοιμήθητι μετ́ ἐμοῦ· ἀλλ́ ἐκεῖνος ἀφήσας τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, ἔφυγε, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

Gen 39:13 Καὶ ὡς εἶδεν ὅτι ἀφῆκε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἔφυγεν ἔξω,

Gen 39:14 ἐβόησε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς οἰκίας αὐτῆς καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς, λέγουσα, Ἴδετε, ἔφερεν εἰς ἡμᾶς ἄνθρωπον Ἑβραῖον διὰ νὰ μᾶς ἐμπαίξῃ· εἰσῆλθε πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ κοιμηθῇ μετ́ ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἐβόησα μετὰ φωνῆς μεγάλης·

Gen 39:15 καὶ ὡς ἤκουσεν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, ἀφήσας τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παρ́ ἐμοὶ ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

Gen 39:16 Καὶ ἀπέθεσε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παρ αὐτῇ, ἑωσοῦ ἦλθεν ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Gen 39:17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν κατὰ τοὺς λόγους τούτους, λέγουσα, Ὁ δοῦλος ὁ Ἑβραῖος, τὸν ὁποῖον ἔφερες εἰς ἡμᾶς, εἰσῆλθε πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ μὲ ἐμπαίξῃ,
Gen 39:18 καὶ ὡς ὕψωσα τὴν φωνὴν μου καὶ ἐβόησα, ἀφήσας τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παρ ἐμοὶ, ἔφυγεν ἔξω.
Gen 39:19 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Οὕτω μοὶ ἔκαμεν ὁ δοῦλός σου, ἐξήφθη ἡ ὀργὴ αὐτοῦ.
Gen 39:20 Καὶ λαβὼν ὁ κύριος τοῦ Ἰωσὴφ αὐτόν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ὀχυρὰν φυλακήν, εἰς τὸν τόπον ὅπου οἱ δέσμιοι τοῦ βασιλέως ἦσαν πεφυλακισμένοι καὶ ἔμενεν ἐκεῖ ἐν τῇ ὀχυρᾷ φυλακῇ.
Gen 39:21 Ἀλλ ὁ Κύριος ἦτο μετὰ τοῦ Ἰωσὴφ καὶ ἐπέχεεν εἰς αὐτὸν ἔλεος, καὶ ἔδωκε χάριν εἰς αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος.
Gen 39:22 Καὶ παρέδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἰωσὴφ πάντας τοὺς δεσμίους, τοὺς ἐν τῇ ὀχυρᾷ φυλακῇ · καὶ πάντα ὅσα ἐπράττοντο ἐκεῖ, αὐτὸς ἔκαμνεν αὐτά.
Gen 39:23 Ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ δὲν ἐθεώρει οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα ἦσαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· διότι ὁ Κύριος ἦτο μετ αὐτοῦ καὶ ὁ Κύριος εὐώδονεν ὅσα αὐτὸς ἔκαμνε.
Gen 40:1 Καὶ μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, ὁ οἰνοχόος τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ ὁ ἀρτοποιὸς ἡμάρτησαν εἰς τὸν κύριον αὐτῶν τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου.
Gen 40:2 Καὶ ὠργίσθη ὁ Φαραὼ κατὰ τῶν δύο αὐλικῶν αὐτοῦ, κατὰ τοῦ ἀρχιοινοχόου, καὶ κατὰ τοῦ ἀρχισιτοποιοῦ.
Gen 40:3 Καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς ὑπὸ φύλαξιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἄρχοντος τῶν σωματοφυλάκων, εἰς τὴν ὀχυρὰν φυλακήν, εἰς τὸν τόπον ὅπου ὁ Ἰωσὴφ ἦτο πεφυλακισμένος.
Gen 40:4 Ὁ δὲ ἄρχων τῶν σωματοφυλάκων ἐνεπιστεύθη αὐτοὺς εἰς τὸν Ἰωσὴφ καὶ οὗτος ὑπηρέτει αὐτούς· ἦσαν δὲ καιρὸν τινα ἐν τῇ φυλακῇ·
Gen 40:5 καὶ ὁ οἰνοχόος καὶ ὁ ἀρτοποιὸς τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, οἵτινες ἦσαν πεφυλακισμένοι ἐν τῇ ὀχυρᾷ φυλακῇ, ἐνυπνιάσθησαν ἐνύπνιον ἀμφότεροι, ἕκαστος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα, ἕκαστος κατὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐνυπνίου αὐτοῦ.
Gen 40:6 Ὁ δὲ Ἰωσὴφ εἰσελθὼν πρὸς αὐτοὺς τὸ πρωΐ, εἶδεν αὐτούς· καὶ ἰδού, ἦσαν τεταραγμένοι.
Gen 40:7 Καὶ ἠρώτησε τοὺς αὐλικοὺς τοῦ Φαραώ, τοὺς ὄντας μετ αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, λέγων, Διὰ τί τὰ πρόσωπά σας εἶναι σκυθρωπὰ σήμερον
Gen 40:8 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἐνυπνιάσθημεν ἐνύπνιον καὶ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις νὰ ἐξηγήσῃ αὐτό. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ, Δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸν Θεὸν αἱ ἐξηγήσεις διηγήθητέ μοι, παρακαλῶ.
Gen 40:9 Καὶ διηγήθη ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰωσὴφ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Εἶδον εἰς τὸ ὄνειρόν μου καὶ ἰδού, ἄμπελος ἔμπροσθέν μου·
Gen 40:10 καὶ εἰς τὴν ἄμπελον ἦσαν τρεῖς κλάδοι καὶ ἐφαίνετο ὡς βλαστάνουσα καὶ τὰ ἄνθη αὐτῆς ἐξήνθησαν καὶ οἱ βότρυες τῆς σταφυλῆς ὡρίμασαν·
Gen 40:11 τὸ δὲ ποτήριον τοῦ Φαραὼ ἦτο ἐν τῇ χειρὶ μου· καὶ ἔλαβον τὰ σταφύλια καὶ ἔθλιψα αὐτὰ εἰς τὸ ποτήριον τοῦ Φαραὼ καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Φαραώ.
Gen 40:12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσὴφ πρὸς αὐτόν, Αὕτη εἶναι ἡ ἐξήγησις αὐτοῦ· οἱ τρεῖς κλάδοι εἶναι τρεῖς ἡμέραι·
Gen 40:13 μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ὁ Φαραὼ θέλει ὑψώσει τὴν κεφαλὴν σου καὶ θέλει σὲ ἀποκαταστήσει εἰς τὸ ὑπούργημά σου· καὶ θέλεις δώσει τὸ ποτήριον τοῦ Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν προτέραν συνήθειαν, ὅτε ἦσο οἰνοχόος αὐτοῦ·
Gen 40:14 πλὴν ἐνθυμήθητί με, ὅταν γείνῃ εἰς σὲ τὸ καλόν· καὶ κάμε, παρακαλῶ, ἔλεος πρὸς ἐμὲ καὶ ἀνάφερε περὶ ἐμοῦ πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ οἴκου τούτου·
Gen 40:15 ἐπειδὴ τῇ ἀληθείᾳ ἐκλέφθην ἐκ τῆς γῆς τῶν Ἑβραίων· καὶ ἐδῶ πάλιν δὲν ἔπραξα οὐδέν, ὥστε νὰ μὲ βάλωσιν εἰς τὸν λάκκον τοῦτον.
Gen 40:16 Καὶ ἰδὼν ὁ ἀρχισιτοποιὸς ὅτι ἡ ἐξήγησις ἦτο καλή, εἶπε πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Καὶ ἐγὼ εἶδον εἰς τὸ ὄνειρόν μου καὶ ἰδού, τρία κάνιστρα λευκὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου·
Gen 40:17 ἐν δὲ τῷ κανίστρῳ τῷ ἀνωτέρῳ ἦσαν ἐκ πάντων τῶν φαγητῶν τοῦ Φαραώ, τῆς τέχνης τοῦ ἀρτοποιοῦ· καὶ τὰ πτηνὰ ἔτρωγον αὐτὰ ἐκ τοῦ κανίστρου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς μου.
Gen 40:18 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰωσὴφ εἶπεν, Αὕτη εἶναι ἡ ἐξήγησις τούτου· τὰ τρία κάνιστρα εἶναι τρεῖς ἡμέραι·
Gen 40:19 μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὁ Φαραὼ θέλει ὑψώσει τὴν κεφαλὴν σου ἐπάνωθέν σου καὶ θέλει σὲ κρεμάσει εἰς ξύλον καὶ τὰ πτηνὰ θέλουσι φάγει τὴν σάρκα σου ἐπάνωθέν σου.
Gen 40:20 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν, ἡμέραν τῶν γενεθλίων τοῦ Φαραώ, ἔκαμε συμπόσιον εἰς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ· καὶ ὕψωσε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀρχισιτοποιοῦ μεταξὺ τῶν δούλων αὐτοῦ.
Gen 40:21 Καὶ τὸν μὲν ἀρχιοινοχόον ἀποκατέστησεν εἰς τὴν οἰνοχοΐαν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Φαραώ·
Gen 40:22 τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν ἐκρέμασε, καθὼς ἐξήγησεν ὁ Ἰωσὴφ εἰς αὐτούς.
Gen 40:23 Ὁ ἀρχιοινοχόος ὅμως δὲν ἐνεθυμήθη τὸν Ἰωσήφ, ἀλλὰ ἐλησμόνησεν αὐτόν.
Gen 41:1 Καὶ μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ὁ Φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον· καὶ ἰδού, ἵστατο πλησίον τοῦ ποταμοῦ.
Gen 41:2 καὶ ἰδού, ἑπτὰ δαμάλια εὔμορφα καὶ παχύσαρκα ἀνέβαινον ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐβόσκοντο εἰς τὸ λιβάδιον.

Gen 41:3 καὶ ἰδού, ἄλλα ἑπτὰ δαμάλια ἀνέβαινον μετ᾽ ἐκεῖνα ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ἄσχημα καὶ λεπτόσαρκα, καὶ ἵσταντο πλησίον τῶν ἄλλων δαμαλίων ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ·

Gen 41:4 καὶ τὰ δαμάλια τὰ ἄσχημα καὶ λεπτόσαρκα κατέφαγον τὰ ἑπτὰ δαμάλια τὰ εὔμορφα καὶ παχύσαρκα. Τότε ἐξύπνησεν ὁ Φαραώ.

Gen 41:5 Καὶ ἀποκοιμηθεὶς ἐνυπνιάσθη δευτέραν φοράν· καὶ ἰδού, ἑπτὰ ἀστάχυα παχέα καὶ καλὰ ἀνέβαινον ἐκ τοῦ αὐτοῦ κορμοῦ·

Gen 41:6 καὶ ἰδού, ἄλλα ἑπτὰ ἀστάχυα λεπτὰ καὶ κεκαυμένα ὑπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου ἀνεφύοντο μετ᾽ ἐκεῖνα·

Gen 41:7 καὶ τὰ ἀστάχυα τὰ λεπτὰ κατέπιον τὰ ἑπτὰ ἀστάχυα τὰ παχέα καὶ μεστά. Καὶ ἐξύπνησεν ὁ Φαραὼ καὶ ἰδού, ἦ το ὄνειρον.

Gen 41:8 Καὶ τὸ πρωῒ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἦτο τεταραγμένον· καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς μάγους τῆς Αἰγύπτου καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς· καὶ διηγήθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Φαραὼ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ· ἀλλὰ δὲν ἦτο οὐδεὶς ὅστις νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὰ πρὸς τὸν Φαραώ.

Gen 41:9 Τότε ὁ ἀρχιοινοχόος ἐλάλησε πρὸς τὸν Φαραὼ λέγων, τὴν ἁμαρτίαν μου ἐνθυμοῦμαι σήμερον·

Gen 41:10 ὁ Φαραὼ εἶχεν ὀργισθῇ ἐναντίον τῶν δούλων αὐτοῦ καὶ μὲ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἄρχοντος τῶν σωματοφυλάκων, ἐμὲ καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν·

Gen 41:11 καὶ εἴδομεν ἐνύπνιον κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα, ἐγὼ καὶ ἐκεῖνος· ἐνυπνιάσθημεν ἕκαστος κατὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐνυπνίου αὐτοῦ·

Gen 41:12 καὶ ἦτο ἐκεῖ μεθ᾽ ἡμῶν νέος τις Ἑβραῖος, δοῦλος τοῦ ἄρχοντος τῶν σωματοφυλάκων· καὶ διηγήθημεν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐξήγησεν εἰς ἡμᾶς τὰ ἐνύπνια ἡμῶν· εἰς ἕκαστον κατὰ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἔκαμε τὴν ἐξήγησιν·

Gen 41:13 καὶ καθὼς ἐξήγησεν εἰς ἡμᾶς, οὕτω καὶ συνέβη· ἐμὲ μὲν ἀποκατέστησεν εἰς τὸ ὑπούργημά μου, ἐκεῖνον δὲ ἐκρέμασε.

Gen 41:14 Τότε ἀποστείλας ὁ Φαραώ, ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν μετὰ σπουδῆς ἐκ τῆς φυλακῆς· καὶ ἐξυρίσθη καὶ ἤλλαξε τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Φαραώ.

Gen 41:15 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Εἶδον ἐνύπνιον, καὶ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις νὰ ἐξηγήσῃ αὐτό· καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ νὰ λέγωσιν ὅτι ἐννοεῖς τὰ ὄνειρα ὥστε νὰ ἐξηγῇς αὐτά.

Gen 41:16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τὸν Φαραὼ λέγων, Οὐχὶ ἐγώ· ὁ Θεὸς θέλει δώσει εἰς τὸν Φαραὼ σωτήριον ἀπόκρισιν.

Gen 41:17 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Εἰς τὸ ὄνειρόν μου, ἰδού, ἱστάμην ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ·

Gen 41:18 καὶ ἰδού, ἑπτὰ δαμάλια παχύσαρκα καὶ εὔμορφα ἀνέβαινον ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐβόσκοντο εἰς τὸ λιβάδιον·

Gen 41:19 καὶ ἰδού, ἄλλα ἑπτὰ δαμάλια ἀνέβαινον κατόπιν ἐκείνων ἀδύνατα καὶ πολὺ ἄσχημα καὶ λεπτόσαρκα, ὁποῖα δὲν εἶδον ποτὲ ἀσχημότερα καθ᾽ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου·

Gen 41:20 καὶ τὰ δαμάλια τὰ λεπτὰ καὶ ἄσχημα κατέφαγον τὰ πρῶτα ἑπτὰ δαμάλια τὰ παχέα·

Gen 41:21 καὶ ἀφοῦ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν, δὲν διεκρίνετο ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν, ἀλλ᾽ ἡ θεωρία αὐτῶν ἦτο ἄσχημος καθὼς καὶ πρότερον· τότε ἐξύπνησα.

Gen 41:22 Ἔπειτα εἶδον εἰς τὸ ὄνειρόν μου καὶ ἰδού, ἑπτὰ ἀστάχυα ἀνέβαινον ἐκ τοῦ αὐτοῦ κορμοῦ μεστὰ καὶ καλά·

Gen 41:23 καὶ ἰδού, ἄλλα ἑπτὰ ἀστάχυα ξηρά, λεπτά, κεκαυμένα ὑπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου, ἀνεφύοντο κατόπιν αὐτῶν·

Gen 41:24 καὶ τὰ ἀστάχυα τὰ λεπτὰ κατέπιον τὰ ἑπτὰ ἀστάχυα τὰ καλά· καὶ εἶπον ταῦτα πρὸς τοὺς μάγους, ἀλλὰ δὲν ἦ το οὐδεὶς ὅστις νὰ μοὶ ἐξηγήσῃ αὐτά.

Gen 41:25 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τὸν Φαραώ, Τὸ ἐνύπνιον τοῦ Φαραὼ ἓν εἶναι· ὁ Θεὸς ἐφανέρωσεν εἰς τὸν Φαραὼ ὅσα μέλλει νὰ κάμῃ.

Gen 41:26 Τὰ ἑπτὰ δαμάλια τὰ καλὰ εἶναι ἑπτὰ ἔτη· καὶ τὰ ἑπτὰ ἀστάχυα τὰ καλὰ εἶναι ἑπτὰ ἔτη· τὸ ἐνύπνιον ἓν εἶναι.

Gen 41:27 Καὶ τὰ ἑπτὰ δαμάλια τὰ λεπτὰ καὶ ἄσχημα, τὰ ὁποῖα ἀνέβαινον κατόπιν αὐτῶν, εἶναι ἑπτὰ ἔτη· καὶ τὰ ἑπτὰ ἀστάχυα τὰ ἄμεστα, τὰ κεκαυμένα ὑπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου, θέλουσιν εἶσθαι ἑπτὰ ἔτη πείνης.

Gen 41:28 Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶπα πρὸς τὸν Φαραώ· ὁ Θεὸς ἐφανέρωσεν εἰς τὸν Φαραὼ ὅσα μέλλει νὰ κάμῃ.

Gen 41:29 Ἰδού, ἔρχονται ἑπτὰ ἔτη μεγάλης ἀφθονίας καθ᾽ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου·

Gen 41:30 καὶ θέλουσιν ἐπέλθει μετὰ ταῦτα ἑπτὰ ἔτη πείνης· καὶ ὅλη ἡ ἀφθονία θέλει λησμονηθῇ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἡ πεῖνα θέλει καταφθείρει τὴν γῆν·

Gen 41:31 καὶ δὲν θέλει γνωρισθῇ ἡ ἀφθονία ἐπὶ τῆς γῆς ἐξ αἰτίας ἐκείνης τῆς πείνης, ἥτις μέλλει νὰ ἀκολουθήσῃ· διότι θέλει εἶσθαι βαρεῖα σφόδρα.

Gen 41:32 Τὸ δὲ ὅτι ἐδευτερώθη τὸ ἐνύπνιον εἰς τὸν Φαραὼ δίς, φανερόνει ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀποφασισμένον παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ὁ Θεὸς θέλει ταχύνει νὰ ἐκτελέσῃ αὐτό.

Gen 41:33 Τώρα λοιπὸν ἂς προβλέψῃ ὁ Φαραὼ ἄνθρωπον συνετὸν καὶ φρόνιμον καὶ ἂς καταστήσῃ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου·

Gen 41:34 ἂς κάμῃ ὁ Φαραὼ καὶ ἂς διορίσῃ ἐπιστάτας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἂς λαμβάνῃ τὸ πέμπτον ἀπὸ τῆς γῆς Αἰγύπτου εἰς τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς ἀφθονίας·

Gen 41:35 καὶ ἂς συνάξωσι πάσας τὰς τροφὰς τούτων τῶν ἐρχομένων καλῶν ἐτῶν, καὶ ἂς ἀποταμιεύσωσι σῖτον ὑπὸ

τὴν χεῖρα τοῦ Φαραὼ διὰ τροφὰς εἰς τὰς πόλεις, καὶ ἄς φυλάττωσιν αὐτόν·
Gen 41:36 καὶ αἱ τροφαὶ θέλουσι μένει πεφυλαγμέναι διὰ τὴν γῆν εἰς τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς πείνης, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἀκολουθήσει ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ ὁ τόπος ὑπὸ τῆς πείνης.
Gen 41:37 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος εἰς τὸν Φαραὼ καὶ εἰς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ.
Gen 41:38 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν καθὼς τοῦτον, ἄνθρωπον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάρχει τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
Gen 41:39 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἔδειξεν εἰς σὲ πάντα ταῦτα, δὲν εἶναι οὐδεὶς τόσον συνετὸς καὶ φρόνιμος ὅσον σύ.
Gen 41:40 Σὺ θέλεις εἶσθαι ἐπὶ τοῦ οἴκου μου καὶ εἰς τὸν λόγον τοῦ στόματός σου θέλει ὑπακούει πᾶς ὁ λαός μου· μόνον κατὰ τὸν θρόνον θέλω εἶσθαι ἀνώτερός σου.
Gen 41:41 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἰδού, σὲ κατέστησα ἐφ ὅλης τῆς γῆς Αἰγύπτου.
Gen 41:42 Καὶ ἐκβαλὼν ὁ Φαραὼ τὸ δακτυλίδιον αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔβαλεν αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰωσὴφ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν ἱμάτια βύσσινα, καὶ περιέβαλε χρυσοῦν περιδέρραιον περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ.
Gen 41:43 Καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν αὐτοῦ τὴν δευτέραν· καὶ ἐκήρυττον ἔμπροσθεν αὐτοῦ, Γονατίσατε· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ ὅλης τῆς γῆς Αἰγύπτου.
Gen 41:44 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Φαραώ, καὶ χωρὶς σοῦ οὐδεὶς θέλει σηκώσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἢ τὸν πόδα αὐτοῦ καθ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
Gen 41:45 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Φαραὼ τὸν Ἰωσὴφ αφνὰθπανεάχ· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διὰ γυναῖκα Ἀσενέθ, τὴν θυγατέρα τοῦ Ποτιφερὰ ἱερέως τῆς Ὤν. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰωσὴφ εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
Gen 41:46 Ἦτο δὲ ὁ Ἰωσὴφ τριάκοντα ἐτῶν, ὅτε παρεστάθη ἔμπροσθεν τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰωσὴφ ἀπ ἔμπροσθεν τοῦ Φαραώ, καὶ διῆλθεν ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
Gen 41:47 Καὶ ἐκαρποφόρησεν ἡ γῆ πλουσιοπαρόχως εἰς τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς ἀφθονίας·
Gen 41:48 καὶ συνήγαγε πάσας τὰς τροφὰς τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἐναπέθεσε τὰς τροφὰς ἐν ταῖς πόλεσι· τὰς τροφὰς τῶν ἀγρῶν τῶν πέριξ ἑκάστης πόλεως ἔθεσεν ἐν αὐτῇ.
Gen 41:49 Καὶ συνήγαγεν ὁ Ἰωσὴφ σῖτον ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα, ὥστε ἔπαυσε νὰ μετρῇ αὐτόν· διότι ἦτο ἀμέτρητος.
Gen 41:50 Ἐγεννήθησαν δὲ δύο υἱοὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ, πρὶν ἔλθωσι τὰ ἔτη τῆς πείνης· τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν Ἀσενέθ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ποτιφερὰ ἱερέως τῆς Ὤν.
Gen 41:51 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἰωσὴφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασσῆ· διότι εἶπεν, Ὁ Θεὸς μὲ ἔκαμε νὰ λησμονήσω πάντας τοὺς πόνους μου καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου.
Gen 41:52 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Ἐφραΐμ· διότι εἶπεν, Ὁ Θεὸς μὲ ηὔξησεν ἐν τῇ γῇ τῆς θλίψεώς μου.
Gen 41:53 Καὶ παρῆλθον τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς ἀφθονίας, τῆς γενομένης ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου.
Gen 41:54 Καὶ ἤρχισαν νὰ ἔρχωνται τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς πείνης, καθὼς εἶπεν ὁ Ἰωσήφ· καὶ ἔγεινεν ἡ πεῖνα εἰς πάντας τοὺς τόπους· καθ ὅλην ὅμως τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου ἦτο ἄρτος.
Gen 41:55 Καὶ ὅτε ἐπείνασε πᾶσα ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου, ἐβόησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν Φαραὼ διὰ ἄρτον. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, Ὑπάγετε πρὸς τὸν Ἰωσήφ· ὅ, τι σᾶς εἴπῃ, κάμετε.
Gen 41:56 Καὶ ἦτο ἡ πεῖνα ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἤνοιξε δὲ ὁ Ἰωσὴφ πάσας τὰς ἀποθήκας καὶ ἐπώλει σῖτον εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ ἡ πεῖνα ἐπεβάρυνεν ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
Gen 41:57 Καὶ πάντες οἱ τόποι ἤρχοντο εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς τὸν Ἰωσὴφ διὰ νὰ ἀγοράζωσι σῖτον· διότι ἡ πεῖνα ἐπεβάρυνεν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
Gen 42:1 Καὶ εἶδεν ὁ Ἰακὼβ ὅτι εὑρίσκετο σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ εἶπεν ὁ Ἰακὼβ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Τί βλέπετε ὁ εἷς τὸν ἄλλον
Gen 42:2 Καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἤκουσα ὅτι εὑρίσκεται σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ· κατάβητε ἐκεῖ καὶ ἀγοράσατε δἰ ἡμᾶς ἐκεῖθεν, διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν.
Gen 42:3 Καὶ κατέβησαν οἱ δέκα ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσὴφ διὰ νὰ ἀγοράσωσι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου.
Gen 42:4 τὸν Βενιαμὶν ὅμως, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωσήφ, δὲν ἀπέστειλεν ὁ Ἰακὼβ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· διότι εἶπε, Μήπως συμβῇ εἰς αὐτὸν συμφορά.
Gen 42:5 Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ ἀγοράσωσι σῖτον μεταξὺ τῶν ἐκεῖ ἐρχομένων· διότι ἡ πεῖνα ἦτο ἐν τῇ γῇ Χαναάν.
Gen 42:6 Ὁ Ἰωσὴφ δὲ ἦτο ὁ διοικητὴς τοῦ τόπου· αὐτὸς ἐπώλει εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦ τόπου· ἦλθον λοιπὸν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσὴφ καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν ἐπὶ πρόσωπον ἕως ἐδάφους.
Gen 42:7 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐγνώρισεν αὐτούς· προσεποιήθη ὅμως τὸν ξένον πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς σκληρά· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Πόθεν ἔρχεσθε οἱ δὲ εἶπον, Ἐκ τῆς γῆς Χαναάν, διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς.
Gen 42:8 Καὶ ὁ μὲν Ἰωσὴφ ἐγνώρισε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐγνώρισαν αὐτόν.
Gen 42:9 Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Ἰωσὴφ τὰ ἐνύπνια, τὰ ὁποῖα ἐνυπνιάσθη περὶ αὐτῶν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Κατάσκοποι εἶσθε· ἤλθετε νὰ παρατηρήσητε τὰ γυμνὰ τοῦ τόπου.
Gen 42:10 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Οὐχί, κύριέ μου· ἀλλ ἤλθομεν οἱ δοῦλοί σου διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς·

Gen 42:11 ἡμεῖς πάντες εἴμεθα υἱοὶ ἑνὸς ἀνθρώπου· καλοὶ ἄνθρωποι εἴμεθα· οἱ δοῦλοί σου δὲν εἶναι κατάσκοποι.
Gen 42:12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὐχί, ἀλλὰ τὰ γυμνὰ τοῦ τόπου ἤλθετε διὰ νὰ παρατηρήσητε.
Gen 42:13 Οἱ δὲ εἶπον, Οἱ δοῦλοί σου εἴμεθα δώδεκα ἀδελφοί, υἱοὶ ἑνὸς ἀνθρώπου ἐν τῇ γῇ Χαναάν· καὶ ἰδού, ὁ νεώτερος εὑρίσκεται σήμερον μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὁ δὲ ἄλλος δὲν ὑπάρχει.
Gen 42:14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ, τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖον σᾶς εἶπα λέγων, Κατάσκοποι εἶσθε.
Gen 42:15 Μὲ τοῦτο θέλετε δοκιμασθῇ· Μὰ τὴν ζωὴν τοῦ Φαραὼ δὲν θέλετε ἐξέλθει ἐντεῦθεν, ἐὰν δὲν ἔλθῃ ἐδὼ ὁ ἀδελφὸς σας ὁ νεώτερος·
Gen 42:16 ἀποστείλατε ἕνα ἀπὸ σᾶς καὶ ἄς φέρῃ τὸν ἀδελφὸν σας· σεῖς δὲ θέλετε μένει δέσμιοι, ἑωσοῦ ἀποδειχθῶσιν οἱ λόγοι σας, ἄν λέγητε τὴν ἀλήθειαν· εἰ δὲ μή, μὰ τὴν ζωὴν τοῦ Φαραώ, κατάσκοποι βεβαίως εἶσθε.
Gen 42:17 Καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ὑπὸ φύλαξιν τρεῖς ἡμέρας.
Gen 42:18 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ, τοῦτο κάμετε καὶ θέλετε ζήσει διότι ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν Θεόν·
Gen 42:19 Ἐὰν ἦσθε καλοί, εἷς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας ἄς μείνῃ δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ, ὅπου εἶσθε· σεῖς δὲ ὑπάγετε, λάβετε σῖτον διὰ τὴν πεῖναν τῶν οἰκιῶν σας·
Gen 42:20 φέρετε ὅμως πρὸς ἐμὲ τὸν ἀδελφὸν σας τὸν νεώτερον· οὕτω θέλουσιν ἀληθεύσει οἱ λόγοι σας καὶ δὲν θέλετε ἀποθάνει. Καὶ ἔκαμον οὕτω.
Gen 42:21 Καὶ εἶπεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἀληθῶς ἔνοχοι εἴμεθα διὰ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καθότι εἴδομεν τὴν θλῖψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε παρεκάλει ἡμᾶς καὶ δὲν εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐπῆλθεν ἐφ ἡμᾶς ἡ θλῖψις αὕτη.
Gen 42:22 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ῥουβὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων, Δὲν εἶπον πρὸς ἐσᾶς λέγων, Μὴ ἁμαρτήσητε κατὰ τοῦ παιδίου, καὶ δέν εἰσηκούσατε διὰ τοῦτο, ἰδού, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται.
Gen 42:23 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἤξευρον ὅτι ἐνόει ὁ Ἰωσήφ· διότι συνωμίλουν δί ἑρμηνέως.
Gen 42:24 Καὶ συρθεὶς ἀπὸ πλησίον αὐτῶν ἔκλαυσε· καὶ πάλιν ἐπέστρεψε πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐλάλει εἰς αὐτούς· καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν τὸν Συμεὼν καὶ ἔδεσεν αὐτὸν ἐνώπιον αὐτῶν.
Gen 42:25 Τότε προσέταξεν ὁ Ἰωσὴφ νὰ γεμίσωσι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σῖτον καὶ νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ ἀργύριον ἑκάστου ἐν τῷ σακκίῳ αὐτοῦ καὶ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς ζωοτροφίαν διὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἔγεινεν εἰς αὐτοὺς οὕτω.
Gen 42:26 Καὶ φορτώσαντες τὸν σῖτον αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν.
Gen 42:27 Ὅτε δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ἔλυσε τὸ σακκίον αὐτοῦ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ὄνον αὐτοῦ τροφὴν ἐν τῷ καταλύματι, εἶδε τὸ ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ ἰδού, ἦτο ἐν τῷ στόματι τοῦ σακκίου αὐτοῦ.
Gen 42:28 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριόν μου μοὶ ἐδόθη ὀπίσω καὶ μάλιστα ἰδού, εἶναι ἐν τῷ σακκίῳ μου· καὶ ἐξεπλάγη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ συνεταράχθησαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔκαμεν ὁ Θεός
Gen 42:29 Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς τὴν γῆν Χαναὰν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτὸν πάντα τὰ συμβάντα εἰς αὐτούς, λέγοντες,
Gen 42:30 Ὁ ἄνθρωπος, ὁ κύριος τοῦ τόπου, ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ καὶ ἐξέλαβεν ἡμᾶς ὡς κατασκόπους τοῦ τόπου.
Gen 42:31 Καὶ εἴπομεν εἰς αὐτόν, Εἴμεθα καλοὶ ἄνθρωποι δὲν εἴμεθα κατάσκοποι·
Gen 42:32 δώδεκα ἀδελφοὶ εἴμεθα, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ὁ εἷς δὲν ὑπάρχει ὁ δὲ νεώτερος εἶναι τὴν σήμερον μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ γῇ Χαναάν.
Gen 42:33 Εἶπε δὲ πρὸς ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος, ὁ κύριος τοῦ τόπου, Μὲ τοῦτο θέλω γνωρίσει ὅτι εἶσθε καλοὶ ἄνθρωποι· ἕνα ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας ἀφήσατε μετ ἐμοῦ, καὶ λαβόντες σῖτον διὰ τὴν πεῖναν τῶν οἰκιῶν σας ἀπέλθετε·
Gen 42:34 καὶ φέρετε πρὸς ἐμὲ τὸν ἀδελφὸν σας τὸν νεώτερον· τότε θέλω γνωρίσει ὅτι δὲν εἶσθε κατάσκοποι, ἀλλ́ εἶσθε καλοί· καὶ θέλω σᾶς ἀποδώσει τὸν ἀδελφὸν σας καὶ θέλετε ἐμπορεύεσθαι ἐν τῷ τόπῳ.
Gen 42:35 Καὶ ὅτε ἐκένουν τὰ σακκία αὐτῶν, ἰδού, ἑκάστου τὸ κομβόδεμα τοῦ ἀργυρίου ἦτο ἐν τῷ σακκίῳ αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν τὰ κομβοδέματα τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν, ἐφοβήθησαν.
Gen 42:36 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰακὼβ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Σεῖς μὲ ἠτεκνώσατε· ὁ Ἰωσὴφ δὲν ὑπάρχει καὶ ὁ Συμεὼν δὲν ὑπάρχει, καὶ τὸν Βενιαμὶν θέλετε λάβει ἐπ́ ἐμὲ ἦλθον πάντα ταῦτα.
Gen 42:37 Εἶπε δὲ ὁ Ῥουβὴν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων, τοὺς δύο υἱούς μου θανάτωσον, ἐὰν δὲν φέρω αὐτὸν πρὸς σέ· παράδος αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου καὶ ἐγὼ θέλω ἐπαναφέρει αὐτὸν πρὸς σέ.
Gen 42:38 Ὁ δὲ εἶπε, δὲν θέλει καταβῇ ὁ υἱός μου μεθ ὑμῶν· διότι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε καὶ αὐτὸς μόνος ἔμεινε· καὶ ἐὰν συμβῇ εἰς αὐτὸν συμφορὰ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπου ὑπάγετε, τότε θέλετε καταβιβάσει τὴν πολιὰν μου μετὰ λύπης εἰς τὸν τάφον.
Gen 43:1 Ἡ δὲ πεῖνα ἐπεβάρυνεν ἐπὶ τὴν γῆν.
Gen 43:2 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν τρώγοντες τὸν σῖτον, τὸν ὁποῖον ἔφεραν ἐξ Αἰγύπτου, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν, Ὑπάγετε πάλιν, ἀγοράσατε εἰς ἡμᾶς ὀλίγας τροφάς.
Gen 43:3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰούδας λέγων, Ἐντόνως διεμαρτυρήθη πρὸς ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος λέγων, Δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν δὲν ἦναι μεθ ὑμῶν ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν.
Gen 43:4 Ἐὰν λοιπὸν ἀποστείλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ ἡμῶν, θέλομεν καταβῇ καὶ θέλομεν σοὶ ἀγοράσει τροφὰς·
Gen 43:5 ἀλλ́ ἐὰν δὲν ἀποστείλῃς αὐτόν, δεν θέλομεν καταβῇ· διότι ὁ ἄνθρωπος εἶπε πρὸς ἡμᾶς, Δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν δὲν ἦναι μεθ́ ὑμῶν.

Gen 43:6 Εἶπε δὲ ὁ Ἰσραήλ, Διὰ τί μὲ ἐκακοποιήσατε, φανερόνοντες πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὅτι ἔχετε ἄλλον ἀδελφόν
Gen 43:7 Οἱ δὲ εἶπον, Ὁ ἄνθρωπος ἠρώτησεν ἡμᾶς ἀκριβῶς περὶ ἡμῶν καὶ περὶ τῆς συγγενείας ἡμῶν λέγων, Ὁ πατὴρ σας ἔτι ζῇ ἔχετε ἄλλον ἀδελφόν Καὶ ἀπεκρίθημεν πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν ἐρώτησιν ταύτην· ἠδυνάμεθα νὰ ἐξεύρωμεν ὅτι ἤθελεν εἰπεῖ, Φέρετε τὸν ἀδελφὸν σας
Gen 43:8 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ ἐμοῦ, καὶ σηκωθέντες ἄς ὑπάγωμεν, διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ αἱ οἰκογένειαι ἡμῶν·
Gen 43:9 ἐγὼ ἐγγυῶμαι περὶ αὐτοῦ· ἐκ τῆς χειρὸς μου ζήτησον αὐτόν· ἐὰν δὲν φέρω αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτὸν ἔμπροσθέν σου, τότε ἄς ἦμαι διαπαντὸς ὑπεύθυνος πρὸς σέ·
Gen 43:10 ἐπειδή, ἐὰν δὲν ἐβραδύνομεν, βέβαια ἕως τώρα δευτέραν ταύτην φορὰν ἠθέλομεν ἐπιστρέψει.
Gen 43:11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Ἐὰν οὕτω πρέπῃ νὰ γείνῃ, κάμετε λοιπὸν τοῦτο· λάβετε εἰς τὰ ἀγγεῖά σας ἐκ τῶν καλητέρων καρπῶν τῆς γῆς καὶ φέρετε δῶρα πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὀλίγον βάλσαμον καὶ ὀλίγον μέλι, ἀρώματα καὶ μύρον, πιστάκια καὶ ἀμύγδαλα·
Gen 43:12 καὶ λάβετε διπλάσιον ἀργύριον εἰς τὰς χεῖράς σας· καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἐπιστραφὲν ἐν τῷ στόματι τῶν σακκίων σας φέρετε πάλιν εἰς τὰς χεῖράς σας· ἴσως ἔγεινε κατὰ λάθος·
Gen 43:13 καὶ τὸν ἀδελφὸν σας λάβετε καὶ σηκωθέντες ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν ἄνθρωπον·
Gen 43:14 καὶ ὁ Θεὸς ὁ Παντοδύναμος νὰ σᾶς δώσῃ χάριν ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἀποστείλῃ μὲ σᾶς τὸν ἄλλον σας ἀδελφὸν καὶ τὸν Βενιαμίν· καὶ ἐγώ, ἄν ἦναι νὰ ἀτεκνωθῶ, ἄς ἀτεκνωθῶ.
Gen 43:15 Λαβόντες δὲ οἱ ἄνθρωποι τὰ δῶρα ταῦτα, ἔλαβον καὶ ἀργύριον διπλάσιον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμίν· καὶ σηκωθέντες κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ παρεστάθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰωσήφ.
Gen 43:16 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Ἰωσὴφ τὸν Βενιαμὶν μετ αὐτῶν, εἶπε πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας αὐτοῦ, Φέρε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ σφάξον σφακτὸν καὶ ἑτοίμασον, διότι μετ ἐμοῦ θέλουσι φάγει οἱ ἄνθρωποι τὸ μεσημέριον.
Gen 43:17 Καὶ ἔπραξεν ὁ ἄνθρωπος καθὼς ἐλάλησεν ὁ Ἰωσὴφ· καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωσήφ.
Gen 43:18 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι, διότι εἰσήχθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωσήφ· καὶ εἶπον, διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἐπιστραφὲν εἰς τὰ σακκία ἡμῶν τὴν πρώτην φορὰν ἡμεῖς εἰσαγόμεθα, διὰ νὰ εὕρῃ ἀφορμὴν ἐναντίον ἡμῶν καὶ νὰ ἐπιπέσῃ ἐφ ἡμᾶς καὶ νὰ λάβῃ ἡμᾶς δούλους καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν.
Gen 43:19 Καὶ προσελθόντες πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας τοῦ Ἰωσήφ, ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ πύλῃ τῆς οἰκίας·
Gen 43:20 καὶ εἶπον, Δεόμεθα, κύριε· κατέβημεν τὴν πρώτην φορὰν διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς·
Gen 43:21 καὶ ὅτε ἤλθομεν εἰς τὸ κατάλυμα, ἠνοίξαμεν τὰ σακκία ἡμῶν καὶ ἰδού, ἑκάστου τὸ ἀργύριον ἦτο ἐν τῷ στόματι τοῦ σακκίου αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον ἡμῶν σωστόν· ὅθεν ἐφέραμεν αὐτὸ ὀπίσω εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν·
Gen 43:22 ἐφέραμεν καὶ ἄλλο ἀργύριον εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφάς· δὲν ἐξεύρομεν τίς ἔβαλε τὸ ἀργύριον ἡμῶν εἰς τὰ σακκία ἡμῶν.
Gen 43:23 Ὁ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη εἰς ἐσᾶς· μὴ φοβεῖσθε· ὁ Θεὸς σας καὶ ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς σας, ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς θησαυρὸν εἰς τὰ σακκία σας· τὸ ἀργύριόν σας ἦλθεν εἰς ἐμέ. Καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεών.
Gen 43:24 Καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωσὴφ καὶ ἔδωκεν ὕδωρ καὶ ἔνιψαν τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ ἔδωκε τροφὴν εἰς τοὺς ὄνους αὐτῶν.
Gen 43:25 Οἱ δὲ ἡτοίμασαν τὰ δῶρα, ἑωσοῦ ἔλθῃ ὁ Ἰωσὴφ τὸ μεσημέριον· διότι ἤκουσαν ὅτι ἐκεῖ μέλλουσι νὰ φάγωσιν ἄρτον.
Gen 43:26 Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰωσὴφ εἰς τὴν οἰκίαν, προσέφεραν εἰς αὐτὸν τὰ δῶρα τὰ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν ἕως ἐδάφους.
Gen 43:27 Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς περὶ τῆς ὑγιείας αὐτῶν· καὶ εἶπεν, Ὑγιαίνει ὁ πατὴρ σας, ὁ γέρων περὶ τοῦ ὁποίου μοὶ εἴπετε ἔτι ζῇ
Gen 43:28 Οἱ δὲ εἶπον, Ὑγιαίνει ὁ δοῦλός σου ὁ πατὴρ ἡμῶν· ἔτι ζῇ. Καὶ κύψαντες προσεκύνησαν.
Gen 43:29 Ὑψώσας δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδε τὸν Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον καὶ εἶπεν, Οὗτος εἶναι ὁ ἀδελφὸς σας ὁ νεώτερος, περὶ τοῦ ὁποίου μοὶ εἴπετε Καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἐλεήσῃ, τέκνον μου.
Gen 43:30 Καὶ ἔσπευσε νὰ ἀποσυρθῇ ὁ Ἰωσήφ· διότι συνεταράττοντο τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἐζήτει τόπον νὰ κλαύσῃ· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ.
Gen 43:31 Ἔπειτα νίψας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐξῆλθε, καὶ συγκρατῶν ἑαυτὸν εἶπε, Βάλετε ἄρτον.
Gen 43:32 Καὶ ἔβαλον χωριστὰ δί αὐτὸν καὶ χωριστὰ δί ἐκείνους καὶ διὰ τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς συντρώγοντας μετ αὐτοῦ, χωριστά· διότι οἱ Αἰγύπτιοι δὲν ἠδύναντο νὰ συμφάγωσιν ἄρτον μετὰ τῶν Ἑβραίων, ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι βδέλυγμα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους.
Gen 43:33 Ἐκάθισαν λοιπὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὴν πρωτοτοκίαν αὐτοῦ καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμαζον οἱ ἄνθρωποι πρὸς ἀλλήλους.
Gen 43:34 Λαβὼν δὲ ἀπ ἔμπροσθεν αὐτοῦ μερίδια ἔστειλε πρὸς αὐτούς· τὸ μερίδιον ὅμως τοῦ Βενιαμὶν ἦτο πενταπλασίως μεγαλήτερον παρὰ ἑκάστου αὐτῶν. Καὶ ἔπιον καὶ εὐφράνθησαν μετ αὐτοῦ.
Gen 44:1 Προσέταξε δὲ τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας αὐτοῦ λέγων, Γέμισον τὰ σακκία τῶν ἀνθρώπων τροφάς, ὅσας δύνανται νὰ φέρωσι, καὶ βάλε τὸ ἀργύριον ἑκάστου ἐν τῷ στόματι τοῦ σακκίου αὐτοῦ·
Gen 44:2 καὶ βάλε τὸ ποτήριόν μου, τὸ ποτήριον τὸ ἀργυροῦν, ἐν τῷ στόματι τοῦ σακκίου τοῦ νεωτέρου καὶ τὸ

ἀργύριον τοῦ σίτου αὐτοῦ. Καὶ ἔκαμε κατὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν ὁ Ἰωσήφ.
Gen 44:3 Τὸ πρωῒ καθὼς ἔφεγξεν, ἀπεστάλησαν οἱ ἄνθρωποι, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.
Gen 44:4 Ἀφοῦ δὲ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, πρὶν ἀπομακρυνθῶσι πολύ, εἶπεν ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῆς οἰκίας αὐτοῦ, Σηκωθείς, δράμε κατόπιν τῶν ἀνθρώπων· καὶ προφθάσας εἰπὲ πρὸς αὐτούς, διὰ τί ἀνταπεδώκατε κακὸν ἀντὶ καλοῦ
Gen 44:5 δὲν εἶναι τοῦτο τὸ ποτήριον, εἰς τὸ ὁποῖον πίνει ὁ κύριός μου, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀληθῶς μαντεύει κακῶς ἐκάμετε πράξαντες τοῦτο.
Gen 44:6 Καὶ καθὼς ἐπρόφθασεν αὐτούς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους.
Gen 44:7 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Διὰ τί ὁ κύριος ἡμῶν λαλεῖ κατὰ τοὺς λόγους τούτους μὴ γένοιτο οἱ δοῦλοί σου νὰ πράξωσι τοιοῦτον πρᾶγμα·
Gen 44:8 ἰδού, τὸ ἀργύριον, τὸ ὁποῖον εὑρήκαμεν ἐν τῷ στόματι τῶν σακκίων ἡμῶν, ἐπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἐκ τῆς γῆς Χαναάν, καὶ πῶς ἠθέλομεν κλέψει ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον
Gen 44:9 εἰς ὅντινα ἐκ τῶν δούλων σου εὑρεθῇ, ἂς ἀποθάνῃ, καὶ ἡμεῖς ἔτι θέλομεν γείνει δοῦλοι τοῦ κυρίου ἡμῶν.
Gen 44:10 Ὁ δὲ εἶπε, Καὶ τώρα ἂς γείνῃ καθὼς λέγετε· εἰς ὅντινα εὑρεθῇ, θέλει γείνει δοῦλός μου, σεῖς δὲ θέλετε εἶσθαι ἀθῷοι.
Gen 44:11 Καὶ σπεύσαντες, κατεβίβασαν ἕκαστος τὸ σακκίον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ ἤνοιξεν ἕκαστος τὸ σακκίον αὐτοῦ.
Gen 44:12 Καὶ ἠρεύνησεν, ἀρχίσας ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τελειώσας εἰς τὸν νεώτερον· καὶ εὑρέθη τὸ ποτήριον ἐν τῷ σακκίῳ τοῦ Βενιαμίν.
Gen 44:13 Τότε ἔσχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ φορτώσαντες ἕκαστος τὸν ὄνον αὐτοῦ, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.
Gen 44:14 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωσήφ, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ· καὶ ἔπεσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.
Gen 44:15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ, Τί εἶναι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐπράξατε δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἄνθρωπος ὁποῖος ἐγὼ ἀληθῶς μαντεύει
Gen 44:16 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας, Τί νὰ εἴπωμεν πρὸς τὸν κύριόν μου τί νὰ λαλήσωμεν ἢ πῶς νὰ δικαιωθῶμεν ὁ Θεὸς εὕρηκε τὴν ἀδικίαν τῶν δούλων σου· ἰδού, εἴμεθα δοῦλοι τοῦ κυρίου μου καὶ ἐμεῖς καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον εὑρέθη τὸ ποτήριον.
Gen 44:17 Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ γένοιτο εἰς ἐμὲ νὰ πράξω τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον εὑρέθη τὸ ποτήριον, οὗτος θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ δοῦλος· σεῖς δὲ ἀνάβητε ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν πατέρα σας.
Gen 44:18 Τότε ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰούδας καὶ εἶπε, Δέομαι, κύριέ μου· ἂς λαλήσῃ, παρακαλῶ, ὁ δοῦλός σου λόγον εἰς τὰ ὦτα τοῦ κυρίου μου καὶ ἂς μὴ ἐξαφθῇ ὁ θυμός σου κατὰ τοῦ δούλου σου· διότι σὺ εἶσαι ὡς Φαραώ.
Gen 44:19 Ὁ κύριός μου ἠρώτησε τοὺς δούλους αὐτοῦ λέγων, Ἔχετε πατέρα, ἢ ἀδελφόν
Gen 44:20 Καὶ εἴπομεν πρὸς τὸν κύριόν μου, Ἔχομεν πατέρα γέροντα καὶ παιδίον τοῦ γήρατος αὐτοῦ μικρόν, ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε· καὶ αὐτὸς μόνος ἔμεινεν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀγαπᾷ αὐτόν.
Gen 44:21 Καὶ εἶπας πρὸς τοὺς δούλους σου, Φέρετε αὐτὸν πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ ἴδω αὐτὸν ἰδίοις ὀφθαλμοῖς.
Gen 44:22 Καὶ εἴπομεν πρὸς τὸν κύριόν μου, τὸ παιδίον δὲν δύναται νὰ ἀφήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ διότι ἐὰν ἀφήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ, οὗτος θέλει ἀποθάνει.
Gen 44:23 Σὺ δὲ εἶπας πρὸς τοὺς δούλους σου, Ἐὰν δὲν καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ ὑμῶν, δὲν θέλετε ἰδεῖ πλέον τὸ πρόσωπόν μου.
Gen 44:24 Καὶ ὅτε ἀνέβημεν πρὸς τὸν δοῦλόν σου τὸν πατέρα μου, ἀπηγγείλαμεν πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους τοῦ κυρίου μου.
Gen 44:25 Ὁ δὲ πατὴρ ἡμῶν εἶπεν, Ὑπάγετε πάλιν, ἀγοράσατε εἰς ἡμᾶς ὀλίγας τροφάς.
Gen 44:26 Καὶ εἴπομεν, Δὲν δυνάμεα νὰ καταβῶμεν· ἐὰν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος ἦναι μεθ ἡμῶν, τότε θέλομεν καταβῇ· διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος δὲν ἦναι μεθ ἡμῶν.
Gen 44:27 Καὶ ὁ δοῦλός σου ὁ πατήρ μου εἶπε πρὸς ἡμᾶς, Σεῖς ἐξεύρετε ὅτι δύο υἱοὺς ἐγέννησεν εἰς ἐμὲ ἡ γυνή μου·
Gen 44:28 καὶ ὁ εἷς ἐξῆλθεν ἀπὸ πλησίον μου καὶ εἶπα, Βεβαίως κατεσπαράχθη ὑπὸ θηρίου· καὶ δὲν εἶδον αὐτὸν ἕως τοῦ νῦν·
Gen 44:29 ἐὰν δὲ λάβητε καὶ τοῦτον ἀπ ἔμπροσθέν μου καὶ συμβῇ εἰς αὐτὸν συμφορά, θέλετε καταβιβάσει τὴν πολιὰν μου μετὰ λύπης εἰς τὸν τάφον.
Gen 44:30 Τώρα λοιπὸν ὅταν ὑπάγω πρὸς τὸν δοῦλόν σου τὸν πατέρα μου, καὶ τὸ παιδίον δὲν ἦναι μεθ ἡμῶν ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ κρέμαται ἐκ τῆς ψυχῆς ἐκείνου,
Gen 44:31 καθὼς ἴδῃ ὅτι τὸ παιδίον δὲν εἶναι, θέλει ἀποθάνει καὶ οἱ δοῦλοί σου θέλουσι καταβιβάσει τὴν πολιὰν τοῦ δούλου σου τοῦ πατρὸς ἡμῶν μετὰ λύπης εἰς τὸν τάφον.
Gen 44:32 Διότι ὁ δοῦλός σου ἐγγυήθη περὶ τοῦ παιδίου πρὸς τὸν πατέρα μου λέγων, Ἐὰν δὲν φέρω αὐτὸν πρὸς σέ, τότε θέλω εἶσθαι ὑπεύθυνος πρὸς τὸν πατέρα μου διαπαντός.
Gen 44:33 Τώρα λοιπόν, δέομαί σου, ἂς μείνῃ ὁ δοῦλός σου ἀντὶ τοῦ παιδίου δοῦλος εἰς τὸν κύριόν μου, τὸ δὲ παιδίον ἂς ἀναβῇ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ·
Gen 44:34 διότι πῶς νὰ ἀναβῶ πρὸς τὸν πατέρα μου, ἐὰν τὸ παιδίον δὲν ἦναι μετ ἐμοῦ οὐχί, διὰ νὰ μὴ ἴδω τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον θέλει εὑρεῖ τὸν πατέρα μου.
Gen 45:1 Τότε ὁ Ἰωσὴφ δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ ἑαυτὸν ἐνώπιον πάντων τῶν παρισταμένων ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ

ἐφώνησεν, Ἐκβάλετε πάντας ἀπ ἐμοῦ· καὶ δὲν ἔμεινεν οὐδεὶς μετ αὐτοῦ, ἐνῷ ὁ Ἰωσὴφ ἀνεγνωρίζετο εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
Gen 45:2 καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· καὶ ἤκουσαν οἱ Αἰγύπτιοι· ἤκουσε δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ Φαραώ.
Gen 45:3 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἐγώ εἶμαι ὁ Ἰωσήφ· ὁ πατὴρ μου ἔτι ζῇ Καὶ δὲν ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ νὰ ἀποκριθῶσι πρὸς αὐτόν· διότι ἐταράχθησαν ἐκ τῆς παρουσίας αὐτοῦ.
Gen 45:4 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Πλησιάσατε πρὸς ἐμέ, παρακαλῶ. Καὶ ἐπλησίασαν. Καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἶμαι Ἰωσὴφ ὁ ἀδελφός σας, τὸν ὁποῖον ἐπωλήσατε εἰς τὴν Αἴγυπτον.
Gen 45:5 Τώρα λοιπὸν μὴ λυπεῖσθε μηδ ἄς φανῇ εἰς ἐσᾶς σκληρὸν ὅτι μὲ ἐπωλήσατε ἐδώ· ἐπειδὴ εἰς διατήρησιν ζωῆς μὲ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς ἔμπροσθέν σας.
Gen 45:6 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ δεύτερον ἔτος τῆς πείνης ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ μένουσιν ἀκόμη πέντε ἔτη, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν θέλει εἶσθαι οὔτε ἀροτρίασις οὔτε θερισμός.
Gen 45:7 Καὶ ὁ Θεὸς μὲ ἀπέστειλεν ἔμπροσθέν σας διὰ νὰ διατηρήσω εἰς ἐσᾶς διαδοχὴν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ νὰ διαφυλάξω τὴν ζωὴν σας μετὰ μεγάλης λυτρώσεως.
Gen 45:8 Τώρα λοιπὸν δὲν μὲ ἀπεστείλατε ἐδῶ σεῖς, ἀλλ ὁ Θεός· καὶ μὲ ἔκαμε πατέρα εἰς τὸν Φαραὼ καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου.
Gen 45:9 Σπεύσαντες ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ εἴπατε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ υἱὸς σου Ἰωσήφ· Ὁ Θεὸς μὲ ἔκαμε κύριον πάσης Αἰγύπτου· κατάβηθι πρὸς ἐμέ, μὴ σταθῇς·
Gen 45:10 καὶ θέλεις κατοικήσει ἐν γῇ Γεσὲν καὶ θέλεις εἶσθαι πλησίον μου, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου καὶ τὰ ποίμνιά σου καὶ αἱ ἀγέλαι σου, καὶ πάντα ὅσα ἔχεις·
Gen 45:11 καὶ θέλω σὲ ἐκτρέφει ἐκεῖ διότι μένουσιν ἀκόμη πέντε ἔτη πείνης, διὰ νὰ μὴ ἔλθῃς εἰς στέρησιν, σὺ καὶ ὁ οἶκος σου καὶ πάντα ὅσα ἔχεις.
Gen 45:12 Καὶ ἰδού, οἱ ὀφθαλμοί σας βλέπουσι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου Βενιαμίν, ὅτι τὸ στόμα μου λαλεῖ πρὸς ἐσᾶς·
Gen 45:13 ἀπαγγείλατε λοιπὸν πρὸς τὸν πατέρα μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου ἐν Αἰγύπτῳ καὶ πάντα ὅσα εἴδετε, καὶ σπεύσαντες καταβιβάσατε τὸν πατέρα μου ἐδώ.
Gen 45:14 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔκλαυσε· καὶ ὁ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐκείνου.
Gen 45:15 Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ αὐτούς· καὶ μετὰ ταῦτα ὡμίλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ μετ αὐτοῦ.
Gen 45:16 Καὶ ἡ φήμη ἠκούσθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαραὼ λέγουσα, Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσὴφ ἦλθον· ἐχάρη δὲ ὁ Φαραὼ καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ.
Gen 45:17 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Εἰπὲ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς σου, τοῦτο κάμετε· φορτώσατε τὰ ζῷά σας καὶ ὑπάγετε, ἀνάβητε εἰς γῆν Χαναάν·
Gen 45:18 καὶ παραλαβόντες τὸν πατέρα σας, καὶ τὰς οἰκογενείας σας, ἔλθετε πρὸς ἐμέ· καὶ θέλω σᾶς δώσει τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς Αἰγύπτου καὶ θέλετε φάγει τὸ πάχος τῆς γῆς.
Gen 45:19 Καὶ σὺ πρόσταξον· Τοῦτο κάμετε, λάβετε εἰς ἑαυτοὺς ἁμάξας ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου, διὰ τὰ παιδία σας καὶ διὰ τὰς γυναῖκάς σας· καὶ σηκώσαντες τὸν πατέρα σας ἔλθετε·
Gen 45:20 καὶ μὴ λυπηθῆτε τὴν ἀποσκευὴν σας· διότι τὰ ἀγαθὰ πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου θέλουσιν εἶσθαι ἰδικά σας.
Gen 45:21 Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἁμάξας κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Φαραώ· ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς καὶ ζωοτροφίαν διὰ τὴν ὁδόν.
Gen 45:22 Εἰς πάντας αὐτοὺς ἔδωκεν εἰς ἕκαστον ἀλλαγὰς ἐνδυμάτων· εἰς δὲ τὸν Βενιαμὶν ἔδωκε τριακόσια ἀργύρια καὶ πέντε ἀλλαγὰς ἐνδυμάτων.
Gen 45:23 Πρὸς δὲ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἔστειλε ταῦτα· δέκα ὄνους φορτωμένους ἐκ τῶν ἀγαθῶν τῆς Αἰγύπτου καὶ δέκα θηλυκὰς ὄνους φορτωμένας σῖτον καὶ ἄρτους καὶ ζωοτροφίας εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ διὰ τὴν ὁδόν.
Gen 45:24 Καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἀνεχώρησαν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μὴ συγχύζεσθε καθ ὁδόν.
Gen 45:25 Καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναὰν πρὸς Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτῶν.
Gen 45:26 Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτὸν λέγοντες, Ἔτι ζῇ ὁ Ἰωσὴφ καὶ εἶναι ἄρχων ἐφ ὅλης τῆς γῆς Αἰγύπτου· καὶ ἐλειποθύμησεν ἡ καρδία αὐτοῦ· διότι δὲν ἐπίστευεν αὐτούς.
Gen 45:27 Εἶπον δὲ πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λόγους τοῦ Ἰωσήφ, τοὺς ὁποίους εἶχεν εἰπεῖ πρὸς αὐτούς· καὶ ἀφοῦ εἶδε τὰς ἁμάξας τὰς ὁποίας ἔστειλεν ὁ Ἰωσὴφ διὰ νὰ σηκώσωσιν αὐτόν, ἀνεζωπυρήθη τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰακὼβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
Gen 45:28 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραήλ, Ἀρκεῖ· Ἰωσὴφ ὁ υἱός μου ἔτι ζῇ· θέλω ὑπάγει καὶ θέλω ἰδεῖ αὐτόν, πρὶν ἀποθάνω.
Gen 46:1 Ἀναχωρήσας δὲ ὁ Ἰσραὴλ μετὰ πάντων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς Βὴρσαβεὲ καὶ προσέφερε θυσίας εἰς τὸν Θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ.
Gen 46:2 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰσραὴλ δἰ ὁράματος τῆς νυκτὸς λέγων, Ἰακώβ, Ἰακώβ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ.
Gen 46:3 Καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἶμαι ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς σου· μὴ φοβηθῇς νὰ καταβῇς εἰς Αἴγυπτον· διότι ἔθνος μέγα θέλω σὲ καταστήσει ἐκεῖ·
Gen 46:4 ἐγὼ θέλω καταβῇ μετὰ σου εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐγὼ βεβαίως θέλω σὲ ἀναβιβάσει πάλιν· καί ὁ Ἰωσὴφ θέλει βάλει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου.

Gen 46:5 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰακὼβ ἀπὸ Βὴρσαβεὲ καὶ ἔβαλον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τὰ παιδία αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἁμάξας τὰς ὁποίας ἔστειλεν ὁ Φαραὼ διὰ νὰ σηκώσωσιν αὐτόν.
Gen 46:6 Καὶ λαβόντες τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἀπέκτησαν ἐν τῇ γῇ Χαναάν, ἦλθον εἰς Αἴγυπτον, ὁ Ἰακὼβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ·
Gen 46:7 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ, τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον.
Gen 46:8 Ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον, Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· Ῥουβὴν ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰακώβ·
Gen 46:9 καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβήν, Ἁνὼχ καὶ Φαλλοὺ καὶ Ἑσρὼν καὶ Χαρμί.
Gen 46:10 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Συμεών, Ἰεμουὴλ καὶ Ἰαμεὶν καὶ Ἀὼδ καὶ Ἰαχεὶν καὶ Σωὰρ καὶ Σαούλ, υἱὸς Χαναnίτιδος.
Gen 46:11 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευΐ, Γηρσών, Καὰθ καὶ Μεραρί.
Gen 46:12 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰούδα, Ἤρ καὶ Αὐνὰν καὶ Σηλὰ καὶ Φαρὲς καὶ Ζαρά· ὁ Ἤρ ὅμως καὶ ὁ Αὐνὰν ἀπέθανον ἐν τῇ γῇ Χαναάν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Φαρὲς ἦσαν Ἑσρὼν καὶ Ἁμούλ.
Gen 46:13 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσσάχαρ, Θωλὰ καὶ Φουὰ καὶ Ἰὼβ καὶ Σιμβρών.
Gen 46:14 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζαβουλών, Σερὲδ καὶ Αἰλὼν καὶ Ἰαλεήλ.
Gen 46:15 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Λείας, τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακὼβ ἐν Παδὰνἀράμ, καὶ Δεῖναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· πᾶσαι αἱ ψυχαί, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, ἦσαν τριάκοντα τρεῖς.
Gen 46:16 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γάδ, Σιφὼν καὶ Ἁγγί, Σουνὶ καὶ Ἐσβών, Ἠρὶ καὶ Ἀροδὶ καὶ Ἀριηλί.
Gen 46:17 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσήρ, Ἰεμνὰ καὶ Ἰεσσουὰ καὶ Ἰεσουεὶ καὶ Βεριὰ καὶ Σερὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βεριά, Ἕβερ καὶ Μαλχιήλ.
Gen 46:18 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Ζελφᾶς, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Λάβαν εἰς τὴν Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· καὶ τούτους ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακώβ, δεκαὲξ ψυχάς.
Gen 46:19 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς Ῥαχὴλ γυναικὸς τοῦ Ἰακώβ, Ἰωσὴφ καὶ Βενιαμίν.
Gen 46:20 Ἐγεννήθησαν δὲ εἰς τὸν Ἰωσὴφ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου Μανασσῆς καὶ Ἐφραΐμ, τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν Ἀσενέθ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ποτιφερὰ ἱερέως τῆς Ὤν.
Gen 46:21 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βενιαμὶν ἦσαν Βελὰ καὶ Βεχὲρ καὶ Ἀσβήλ, Γηρὰ καὶ Νααμάν, Ἠχὶ καὶ Ῥώς, Μουπὶμ καὶ Οὐπὶμ καὶ Ἀρέδ.
Gen 46:22 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Ῥαχήλ, οἱ γεννηθέντες εἰς τὸν Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ δεκατέσσαρες.
Gen 46:23 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Δάν, Οὑσίμ.
Gen 46:24 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Νεφθαλί, Ἰασιὴλ καὶ Γουνὶ καὶ Ἰεσὲρ καὶ Σιλλήμ.
Gen 46:25 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Βαλλᾶς, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Λάβαν εἰς Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· καὶ τούτους ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτά.
Gen 46:26 Πᾶσαι αἱ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ τοῦ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, αἵτινες ἐξῆλθον ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, χωρὶς τῶν γυναικῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰακώβ, πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἦσαν ἑξήκοντα ἕξ.
Gen 46:27 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ, οἱ γεννηθέντες εἰς αὐτὸν ἐν Αἰγύπτῳ, ἦσαν ψυχαὶ δύο· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰακώβ, αἱ εἰσελθοῦσαι εἰς Αἴγυπτον, ἦσαν ἑβδομήκοντα.
Gen 46:28 Ἀπέστειλε δὲ ὁ Ἰακὼβ τὸν Ἰούδαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, διὰ νὰ καταβῇ πρὸ αὐτοῦ εἰς Γεσέν· καὶ ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεσέν.
Gen 46:29 Ζεύξας δὲ ὁ Ἰωσὴφ τὴν ἅμαξαν αὐτοῦ, ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Γεσέν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἔπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε πολλὴν ὥραν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ.
Gen 46:30 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἄς ἀποθάνω τώρα, ἀφοῦ εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, διότι σὺ ἔτι ζῇς.
Gen 46:31 Εἶπε δὲ ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ἐγὼ θέλω ἀναβῇ καὶ θέλω ἀπαγγείλει πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Οἱ ἀδελφοί μου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, οἵτινες ἦσαν ἐν τῇ γῇ Χαναάν, ἦλθον πρὸς ἐμέ·
Gen 46:32 οἱ δὲ ἄνθρωποι εἶναι ποιμένες, διότι ἄνδρες κτηνοτρόφοι εἶναι καὶ ἔφεραν τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ τὰς ἀγέλας αὐτῶν καὶ πάντα ὅσα ἔχουσι.
Gen 46:33 Ἐὰν λοιπὸν σᾶς καλέσῃ ὁ Φαραὼ καὶ εἴπῃ, Ποῖον τὸ ἐπιτήδευμά σας
Gen 46:34 θέλετε εἰπεῖ, Ἄνδρες κτηνοτρόφοι εἴμεθα οἱ δοῦλοί σου ἐκ νεότητος ἡμῶν ἕως τοῦ νῦν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν· διὰ νὰ κατοικήσητε ἐν τῇ γῇ Γεσέν· διότι εἶναι βδέλυγμα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους πᾶς ποιμὴν προβάτων.
Gen 47:1 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰωσήφ, ἀπήγγειλε πρὸς τὸν Φαραὼ λέγων, Ὁ πατήρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ αἱ ἀγέλαι αὐτῶν καὶ πάντα ὅσα ἔχουσιν, ἦλθον ἐκ τῆς γῆς Χαναάν· καὶ ἰδού, εἶναι ἐν τῇ γῇ Γεσέν.
Gen 47:2 Καὶ παραλαβὼν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ πέντε ἄνδρας, παρέστησεν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Φαραώ.
Gen 47:3 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Τί εἶναι τὸ ἐπιτήδευμά σας οἱ δὲ εἶπον πρὸς τὸν Φαραώ, Ποιμένες προβάτων εἶναι οἱ δοῦλοί σου καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.
Gen 47:4 Εἶπον ἔτι πρὸς τὸν Φαραώ, Ἤλθομεν διὰ νὰ παροικήσωμεν ἐν τῇ γῇ· διότι δὲν ὑπάρχει βοσκὴ διὰ τὰ ποίμνια τῶν δούλων σου, ἐπειδὴ ἐπεβάρυνεν ἡ πεῖνα ἐν τῇ γῇ Χαναάν· τώρα λοιπὸν ἄς κατοικήσωσι, παρακαλοῦμεν, οἱ δοῦλοί σου ἐν τῇ γῇ Γεσέν.
Gen 47:5 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τὸν Ἰωσὴφ λέγων, Ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἦλθον πρὸς σέ·

Gen 47:6 ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου εἶναι ἔμπροσθέν σου· εἰς τὸ καλήτερον τῆς γῆς κατοίκισον τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου· ἄς κατοικήσωσιν ἐν τῇ γῇ Γεσέν· καὶ ἐὰν γνωρίζῃς ὅτι εὑρίσκονται μεταξὺ αὐτῶν ἄνδρες ἄξιοι, κατάστησον αὐτοὺς ἐπιστάτας ἐπὶ τῶν ποιμνίων μου.

Gen 47:7 Εἰσήγαγε δὲ ὁ Ἰωσὴφ Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ παρέστησεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Φαραώ· καὶ εὐλόγησεν ὁ Ἰακὼβ τὸν Φαραώ.

Gen 47:8 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τὸν Ἰακώβ, Ὡς πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς σου

Gen 47:9 Καὶ ὁ Ἰακὼβ εἶπε πρὸς τὸν Φαραώ, Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς παροικίας μου εἶναι ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη· ὀλίγαι καὶ κακαὶ ὑπῆρξαν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου καὶ δὲν ἔφθασαν εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς παροικίας αὐτῶν.

Gen 47:10 Καὶ εὐλόγησεν ὁ Ἰακὼβ τὸν Φαραὼ καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Φαραώ.

Gen 47:11 Καὶ κατῴκισεν ὁ Ἰωσὴφ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἰδιοκτησίαν ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὸ καλήτερον τῆς γῆς, ἐν τῇ γῇ Ῥαμεσσῆ, καθὼς προσέταξεν ὁ Φαραώ.

Gen 47:12 Καὶ ἔτρεφεν ὁ Ἰωσὴφ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μὲ ἄρτον, κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

Gen 47:13 Καὶ ἄρτος δὲν ἦτο καθ' ὅλην τὴν γῆν· διότι ἡ πεῖνα ἦτο βαρεῖα σφόδρα, ὥστε ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ τῆς Χαναὰν ἀπέκαμον ὑπὸ τῆς πείνης.

Gen 47:14 Καὶ συνήγαγεν ὁ Ἰωσὴφ ἅπαν τὸ ἀργύριον, τὸ εὑρισκόμενον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐν τῇ γῇ Χαναάν, διὰ τὸν σῖτον τὸν ὁποῖον ἠγόραζον· καὶ ἔφερεν ὁ Ἰωσὴφ τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαραώ.

Gen 47:15 Καὶ ἀφοῦ ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ τῆς γῆς Χαναάν, ἦλθον πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς τὸν Ἰωσήφ, λέγοντες, Δὸς ἄρτον εἰς ἡμᾶς· ἐπειδὴ διὰ τί νὰ ἀποθάνωμεν ἔμπροσθέν σου διότι ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον.

Gen 47:16 Εἶπε δὲ ὁ Ἰωσήφ, Φέρετε τὰ κτήνη σας καὶ θέλω σᾶς δώσει ἄρτον ἀντὶ τῶν κτηνῶν σας, ἐὰν ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον.

Gen 47:17 Καὶ ἔφεραν τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς τὸν Ἰωσὴφ καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰωσὴφ ἄρτον ἀντὶ τῶν ἵππων καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων· καὶ ἔθρεψεν αὐτοὺς μὲ ἄρτον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν.

Gen 47:18 Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσεν ὁ ἐνιαυτὸς ἐκεῖνος, ἦλθον πρὸς αὐτὸν τὸ δεύτερον ἔτος καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, δὲν θέλομεν κρύψει ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον· καὶ τὰ κτήνη ἔγειναν τοῦ κυρίου ἡμῶν· δὲν ἔμεινεν ἄλλο ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν, εἰμὴ τὰ σώματα ἡμῶν καὶ ἡ γῆ ἡμῶν·

Gen 47:19 διὰ τί νὰ ἀπολεσθῶμεν ἐνώπιόν σου καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν ἀγόρασον ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν διὰ ἄρτον· καὶ θέλομεν εἶσθαι ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δοῦλοι εἰς τὸν Φαραώ· καὶ δὸς εἰς ἡμᾶς σπόρον, διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡ γῆ νὰ μὴ ἐρημωθῇ.

Gen 47:20 Καὶ ἠγόρασεν ὁ Ἰωσὴφ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου διὰ τὸν Φαραώ· διότι οἱ Αἰγύπτιοι ἐπώλησαν ἕκαστος τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἡ πεῖνα ὑπερεβάρυνεν ἐπ' αὐτούς· οὕτως ἡ γῆ ἔγεινε τοῦ Φαραώ·

Gen 47:21 τὸν δὲ λαὸν μετετόπισεν αὐτὸν εἰς πόλεις, ἀπ' ἄκρου τῶν ὁρίων τῆς Αἰγύπτου ἕως ἄκρου αὐτῆς·

Gen 47:22 μόνον τὴν γῆν τῶν ἱερέων δὲν ἠγόρασε· διότι οἱ ἱερεῖς εἶχον μερίδιον προσδιωρισμένον ὑπὸ τοῦ Φαραώ· καὶ ἔτρωγον τὸ μερίδιον αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Φαραώ· διὰ τοῦτο δὲν ἐπώλησαν τὴν γῆν αὐτῶν.

Gen 47:23 Τότε εἶπεν ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τὸν λαόν, Ἰδού, ἠγόρασα ἐσᾶς καὶ τὴν γῆν σας σήμερον εἰς τὸν Φαραώ· ἰδού, λάβετε σπόρον καὶ σπείρατε τὴν γῆν·

Gen 47:24 καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν γεννημάτων, θέλετε δώσει τὸ πέμπτον εἰς τὸν Φαραώ· τὰ δὲ τέσσαρα μέρη θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς διὰ σπόρον τῶν ἀγρῶν καὶ διὰ τροφὴν σας καὶ διὰ τοὺς ὄντας ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν καὶ διὰ τροφὴν τῶν παιδίων ὑμῶν.

Gen 47:25 Οἱ δὲ εἶπον, σὺ ἔσωσας τὴν ζωὴν ἡμῶν· ἄς εὕρωμεν χάριν ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ θέλομεν εἶσθαι δοῦλοι τοῦ Φαραώ.

Gen 47:26 Καὶ ἔθεσεν ὁ Ἰωσὴφ τοῦτο νόμον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τῆς σήμερον, νὰ δίδεται τὸ πέμπτον εἰς τὸν Φαραώ· ἐκτὸς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον, ἥτις δὲν ἔγεινε τοῦ Φαραώ.

Gen 47:27 Κατῴκησε δὲ ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ἐν τῇ γῇ Γεσέν· καὶ ἀπέκτησαν ἐν αὐτῇ κτήματα, καὶ ηὐξήνθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα.

Gen 47:28 Ἐπέζησε δὲ ὁ Ἰακὼβ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου δεκαεπτὰ ἔτη· καὶ ἔγειναν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τοῦ Ἰακὼβ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἔτη.

Gen 47:29 Καὶ ἐπλησίασαν αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ ἀποθάνῃ· καὶ καλέσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ἰωσήφ, εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐὰν εὕρηκα τώρα χάριν ἔμπροσθέν σου, βάλε, παρακαλῶ, τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρὸν μου, καὶ κάμε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν· μὴ μὲ θάψῃς, παρακαλῶ, ἐν τῇ Αἰγύπτῳ·

Gen 47:30 ἀλλὰ θέλω κοιμηθῆ μετὰ τῶν πατέρων μου καὶ θέλεις μὲ μετακομίσει ἐκ τῆς Αἰγύπτου καὶ θέλεις μὲ θάψει ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω κάμει κατὰ τὸν λόγον σου.

Gen 47:31 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅμοσόν μοι καὶ ὤμοσεν εἰς αὐτόν. Καὶ προσεκύνησεν ὁ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

Gen 48:1 Μετὰ δὲ τὰ πράγματα ταῦτα, εἶπον πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἰδού, ὁ πατὴρ σου ἀσθενεῖ. Καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν Μανασσῆ καὶ τὸν Ἐφραΐμ.

Gen 48:2 Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Ἰακώβ, λέγοντες, Ἰδού, ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ ἔρχεται πρὸς σέ· καὶ ἀναλαβὼν δύναμιν,

ὁ Ἰσραὴλ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην.
Gen 48:3 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰακὼβ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ὁ Θεὸς ὁ Παντοδύναμος ἐφάνη εἰς ἐμὲ ἐν Λοὺζ ἐν τῇ γῇ Χαναὰν καὶ μὲ εὐλόγησε·
Gen 48:4 καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἰδού, ἐγὼ θέλω σὲ αὐξήσει καὶ θέλω σὲ πληθύνει καὶ θέλω σὲ καταστήσει εἰς πλῆθος λαῶν· καὶ θέλω δώσει τὴν γῆν ταύτην εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ παντοτεινὴν ἰδιοκτησίαν.
Gen 48:5 Τώρα λοιπὸν οἱ δύο υἱοί σου, οἱ γεννηθέντες εἰς σὲ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, πρὶν ἐγὼ ἔλθω πρὸς σὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον εἶναι ἰδικοί μου· ὁ Ἐφραῒμ καὶ ὁ Μανασσῆς θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐμὲ ὡς ὁ Ῥουβὴν καὶ ὁ Συμεών·
Gen 48:6 τὰ δὲ τέκνα σου ὅσα γεννήσῃς μετὰ τούτους, θέλουσιν εἶσθαι ἰδικά σου· κατὰ τὸ ὄνομα τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν θέλουσιν ὀνομασθῇ ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτῶν.
Gen 48:7 Ὅτε δὲ ἐγὼ ἠρχόμην ἀπὸ Παδάν, ἀπέθανεν εἰς ἐμὲ ἡ Ῥαχὴλ καθ ὁδὸν ἐν τῇ γῇ Χαναάν, ἐνῷ δὲν ἔλειπεν εἰμὴ ὀλίγον διάστημα διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς Ἐφραθά· καὶ ἔθαψα αὐτὴν ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἐφραθά· αὕτη εἶναι ἡ Βηθλεέμ.
Gen 48:8 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ, εἶπε, Τίνες εἶναι οὗτοι
Gen 48:9 καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοί μου, τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐνταῦθα. Ὁ δὲ εἶπε, Φέρε αὐτούς, παρακαλῶ, πρὸς ἐμέ, διὰ νὰ εὐλογήσω αὐτούς.
Gen 48:10 Ἦσαν δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἰσραὴλ βαρυωποὶ ὑπὸ τοῦ γήρατος, δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ. Καὶ ἐπλησίασεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· καὶ ἐφίλησεν αὐτοὺς καὶ ἐνηγκαλίσθη αὐτούς.
Gen 48:11 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Δὲν ἤλπιζον νὰ ἴδω τὸ πρόσωπόν σου· καὶ ἰδού, ὁ Θεὸς ἔδειξεν εἰς ἐμὲ καὶ τὸ σπέρμα σου.
Gen 48:12 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ὁ Ἰωσὴφ ἐκ μέσου τῶν γονάτων αὐτοῦ. Καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ πρόσωπον ἕως ἐδάφους.
Gen 48:13 Λαβὼν δὲ αὐτοὺς ὁ Ἰωσὴφ ἀμφοτέρους, τὸν Ἐφραῒμ ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀριστερὰν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ τὸν Μανασσῆ ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ πρὸς τὴν δεξιὰν τοῦ Ἰσραήλ, ἐπλησίασεν εἰς αὐτόν.
Gen 48:14 Καὶ ἐκτείνας ὁ Ἰσραὴλ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπέθεσεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐφραῒμ, ὅστις ἦτο ὁ νεώτερος, τὴν δὲ ἀριστερὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μανασσῆ, ἐναλλάξας τὰς χεῖρας αὐτοῦ· διότι ὁ Μανασσῆς ἦτο ὁ πρωτότοκος.
Gen 48:15 Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἰωσὴφ καὶ εἶπεν, Ὁ Θεός, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου περιεπάτησαν οἱ πατέρες μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, ὁ Θεὸς ὅστις μὲ ἐποίμανεν ἐκ γεννήσεώς μου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης,
Gen 48:16 ὁ ἄγγελος ὅστις μὲ ἐλύτρωσεν ἐκ πάντων τῶν κακῶν, νὰ εὐλογήσῃ τὰ παιδία ταῦτα· καὶ νὰ ὀνομασθῇ ἐπ᾽ αὐτὰ τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, καὶ νὰ πληθυνθῶσιν εἰς πλῆθος μέγα ἐπὶ τῆς γῆς.
Gen 48:17 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰωσὴφ ὅτι ἐπέθεσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐφραῒμ, δυσηρεστήθη· καὶ ἐπίασε τὴν χεῖρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ νὰ μεταθέσῃ αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἐφραῒμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μανασσῆ.
Gen 48:18 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Μὴ οὕτω, πάτερ μου, διότι οὗτος εἶναι ὁ πρωτότοκος· ἐπίθες τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
Gen 48:19 Ἀλλ᾽ ὁ πατὴρ αὐτοῦ δὲν ἠθέλησε· καὶ εἶπεν, Ἐξεύρω, τέκνον μου, ἐξεύρω· καὶ οὗτος θέλει κατασταθῇ λαὸς καὶ οὗτος ἔτι θέλει γείνει μέγας· ἀλλ᾽ ὅμως ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος θέλει εἶσθαι μεγαλήτερος αὐτοῦ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει γείνει πλῆθος ἐθνῶν.
Gen 48:20 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, λέγων, Εἰς σὲ ἀναφερόμενος θέλει εὐλογεῖ ὁ Ἰσραήλ, λέγων, Ὁ Θεὸς νὰ σὲ κάμῃ ὡς τὸν Ἐφραῒμ καὶ ὡς τὸν Μανασσῆ. Καὶ ἔστησε τὸν Ἐφραῒμ πρὸ τοῦ Μανασσῆ.
Gen 48:21 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἰδού, ἐγὼ ἀποθνήσκω· καὶ ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι μὲ σᾶς καὶ θέλει σᾶς ἐπαναφέρει εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων σας·
Gen 48:22 καὶ ἐγὼ δίδω εἰς σὲ μερίδιον ἓν ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου, τὸ ὁποῖον ἔλαβον ἐκ τῆς χειρὸς τῶν Ἀμορραίων διὰ τῆς μαχαίρας μου καὶ διὰ τοῦ τόξου μου.
Gen 49:1 Ἐκάλεσε δὲ ὁ Ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπε, Συνάχθητε, διὰ νὰ σᾶς ἀναγγείλω τί μέλλει νὰ συμβῇ εἰς ἐσᾶς ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις·
Gen 49:2 συνάχθητε καὶ ἀκούσατε, υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀκροάσθητε τὸν Ἰσραὴλ τὸν πατέρα σας.
Gen 49:3 Ῥουβὴν ὁ πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου καὶ ἀρχὴ τῶν δυνάμεών μου, ἔξοχος κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ ἔξοχος κατὰ τὴν δύναμιν.
Gen 49:4 Ἐξέβρασας ὡς ὕδωρ· δὲν θέλεις ἔχει τὴν ὑπεροχήν· διότι ἀνέβης ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ πατρός σου· τότε ἐμίανας αὐτήν· ἐπὶ τὴν κλίνην μου ἀνέβη.
Gen 49:5 Συμεὼν καὶ Λευῒ οἱ ἀδελφοί, ὄργανα ἀδικίας εἶναι αἱ μάχαιραι αὐτῶν·
Gen 49:6 εἰς τὴν βουλὴν αὐτῶν μὴ εἰσέλθῃς, ψυχή μου· εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτῶν μὴ ἑνωθῇς, τιμή μου· διότι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἐφόνευσαν ἀνθρώπους καὶ ἐν τῷ πείσματι αὐτῶν κατηδάφισαν τεῖχος.
Gen 49:7 Ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς αὐτῶν, διότι ἦτο αὐθάδης· καὶ ἡ ὀργὴ αὐτῶν, διότι ἦτο σκληρά· θέλω διαμοιράσει αὐτοὺς εἰς τὸν Ἰακώβ, καὶ θέλω διασκορπίσει αὐτοὺς εἰς τὸν Ἰσραήλ.
Gen 49:8 Ἰούδα, σὲ θέλουσι ἐπαινέσει οἱ ἀδελφοί σου· ἡ χείρ σου θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐχθρῶν σου· οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου θέλουσι σὲ προσκυνήσει·
Gen 49:9 σκύμνος λέοντος εἶναι ὁ Ἰούδας· ἐκ τοῦ θηρεύματος, υἱέ μου, ἀνέβης· ἀναπεσὼν ἐκοιμήθη ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος λέοντος· τίς θέλει ἐγείρει αὐτὸν

Gen 49:10 Δέν θέλει ἐκλείψει τὸ σκῆπτρον ἐκ τοῦ Ἰούδα οὐδὲ νομοθέτης ἐκ μέσου τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἑωσοῦ ἔλθῃ ὁ Σηλώ· καὶ εἰς αὐτὸν θέλει εἶσθαι ἡ ὑπακοὴ τῶν λαῶν.
Gen 49:11 Εἰς τὴν ἄμπελον δένει τὸ πωλάριον αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν ἐκλεκτὸν βλαστὸν τὸ παιδίον τῆς ὄνου αὐτοῦ· θέλει πλύνει ἐν οἴνῳ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ αἵματι τῆς σταφυλῆς τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ·
Gen 49:12 Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἐρυθροὶ ἐκ τοῦ οἴνου καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ λευκοὶ ἐκ τοῦ γάλακτος.
Gen 49:13 Ὁ Ζαβουλὼν θέλει κατοικήσει ἐν λιμένι θαλάσσης καὶ θέλει εἶσθαι ἐν λιμένι πλοίων· τὸ δὲ ὅριον αὐτοῦ θέλει ἐκταθῇ ἕως Σιδῶνος.
Gen 49:14 Ὁ Ἰσσάχαρ εἶναι ὄνος δυνατός, κοιτώμενος ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπαύλεων·
Gen 49:15 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἡ ἀνάπαυσις ἦτο καλὴ καὶ ὁ τόπος τερπνός, ἔκλινε τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς φορτίον καὶ ἔγεινε δοῦλος ὑποτελής.
Gen 49:16 Ὁ Δὰν θέλει κρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὡς μία ἐκ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ·
Gen 49:17 Ὁ Δὰν θέλει εἶσθαι ὄφις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἀσπὶς ἐπὶ τῆς τρίβου, δάκνων τὰς πτέρνας τοῦ ἵππου, ὥστε ὁ ἱππεὺς αὐτοῦ θέλει πίπτει εἰς τὰ ὀπίσω.
Gen 49:18 Τὴν σωτηρίαν σου περιέμεινα, Κύριε.
Gen 49:19 Τὸν Γὰδ θέλουσι πειρατεύσει πειραταί· πλὴν καὶ αὐτὸς εἰς τὸ τέλος θέλει πειρατεύσει.
Gen 49:20 Τοῦ Ἀσὴρ ὁ ἄρτος θέλει εἶσθαι παχύς· καὶ αὐτὸς θέλει δίδει βασιλικὰς τρυφάς.
Gen 49:21 Ὁ Νεφθαλὶ εἶναι ἔλαφος ἀπολελυμένη, δίδων λόγους ἀρεστούς.
Gen 49:22 Ὁ Ἰωσήφ, κλάδος καρποφόρος, κλάδος καρποφόρος πλησίον πηγῆς, τοῦ ὁποίου οἱ βλαστοὶ ἐκτείνονται ἐπὶ τοῦ τοίχου·
Gen 49:23 Οἱ τοξόται ἐπίκραναν αὐτὸν καὶ ἐτόξευσαν κατ᾿ αὐτοῦ, καὶ ἐχθρεύθησαν αὐτόν.
Gen 49:24 Ἀλλὰ τὸ τόξον αὐτοῦ ἔμεινε δυνατὸν καὶ οἱ βραχίονες τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐνεδυναμώθησαν διὰ τῶν χειρῶν τοῦ ἰσχυροῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ· ἐκεῖθεν ὁ ποιμήν, ἡ πέτρα τοῦ Ἰσραήλ·
Gen 49:25 καὶ τοῦτο διὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρὸς σου, ὅστις θέλει σὲ βοηθεῖ, καὶ διὰ τοῦ Παντοδυνάμου, ὅστις θέλει σὲ εὐλογεῖ, εὐλογίας τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν, εὐλογίας τῆς ἀβύσσου κάτωθεν, εὐλογίας τῶν μαστῶν καὶ τῆς μήτρας·
Gen 49:26 Αἱ εὐλογίαι τοῦ πατρὸς σου ὑπερίσχυσαν ὑπὲρ τὰς εὐλογίας τῶν προγόνων μου ἕως τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν τῶν αἰωνίων ὀρέων· θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰωσὴφ καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἐκλεκτοῦ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
Gen 49:27 Ὁ Βενιαμὶν θέλει εἶσθαι λύκος ἅρπαξ· τὸ πρωῒ θέλει κατατρώγει θήραμα, καὶ τὸ ἑσπέρας θέλει διαιρεῖ λάφυρα.
Gen 49:28 Πάντες οὗτοι εἶναι αἱ δώδεκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· ἕκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς.
Gen 49:29 Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐγὼ προστίθεμαι εἰς τὸν λαὸν μου· θάψατέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν τῷ ἀγρῷ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου·
Gen 49:30 ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν τῷ ἀγρῷ Μαχπελὰχ τῷ ἀπέναντι τῆς Μαμβρῆ ἐν τῇ γῇ Χαναάν, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀβραὰμ ἠγόρασε μετὰ τοῦ ἀγροῦ παρὰ τοῦ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου διὰ κτῆμα μνημείου·
Gen 49:31 ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὴν Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὴν Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔθαψα ἐγὼ τὴν Λείαν·
Gen 49:32 ἡ ἀγορὰ τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ ἐν αὐτῷ ἔγεινε παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ.
Gen 49:33 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Ἰακὼβ παραγγέλλων εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἔσυρε τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ ἐξέπνευσε· καὶ προσετέθη εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Gen 50:1 Καὶ ἔπεσεν ὁ Ἰωσὴφ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπ᾿ αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν αὐτόν.
Gen 50:2 Καὶ προσέταξεν ὁ Ἰωσὴφ τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς ἰατροὺς νὰ βαλσαμώσωσι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐβαλσάμωσαν οἱ ἰατροὶ τὸν Ἰσραήλ.
Gen 50:3 Καὶ συνεπληρώθησαν δι᾿ αὐτὸν τεσσαράκοντα ἡμέραι· διότι οὕτω συμπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς βαλσαμώσεως· καὶ ἐπένθησαν αὐτὸν οἱ Αἰγύπτιοι ἑβδομήκοντα ἡμέρας.
Gen 50:4 Ἀφοῦ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους αὐτοῦ, ἐλάλησεν ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Φαραώ, λέγων, Ἐὰν τώρα εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν σας, λαλήσατε, παρακαλῶ, εἰς τὰ ὦτα τοῦ Φαραώ, λέγοντες,
Gen 50:5 Ὁ πατὴρ μου μὲ ὥρκισε, λέγων, Ἰδού, ἐγὼ ἀποθνήσκω· εἰς τὸ μνημεῖόν μου, τὸ ὁποῖον ἔσκαψα εἰς ἐμαυτὸν ἐν γῇ Χαναάν, ἐκεῖ θέλεις μὲ θάψει· τώρα λοιπὸν ἂς ἀναβῶ, παρακαλῶ, καὶ ἂς θάψω τὸν πατέρα μου· καὶ θέλω ἐπιστρέψει.
Gen 50:6 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραώ, Ἀνάβηθι καὶ θάψον τὸν πατέρα σου καθὼς σὲ ὥρκισε.
Gen 50:7 Καὶ ἀνέβη ὁ Ἰωσὴφ διὰ νὰ θάψῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ συνανέβησαν μετ᾿ αὐτοῦ πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Φαραώ, οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου
Gen 50:8 καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰωσὴφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· μόνον τὰς οἰκογενείας αὐτῶν καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ τὰς ἀγέλας αὐτῶν ἀφῆκαν ἐν τῇ γῇ Γεσέν.
Gen 50:9 Καὶ συνανέβησαν μετ᾿ αὐτοῦ καὶ ἅμαξαι καὶ ἱππεῖς· ὥστε ἔγεινε συνοδία μεγάλη σφόδρα·
Gen 50:10 καὶ ἦλθον εἰς τὸ ἁλώνιον τοῦ Ἀτὰδ τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐκεῖ ἐθρήνησαν θρῆνον μέγαν καὶ δυνατὸν σφόδρα· καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωσὴφ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ πένθος ἑπτὰ ἡμέρας.

Gen 50:11 Καὶ ἰδόντες οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου, οἱ Χαναναῖοι, τὸ πένθος ἐν τῷ ἁλωνίῳ τοῦ Ἀτάδ, εἶπον, Πένθος μέγα εἶναι τοῦτο εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβὲλμισραΐμ, τὸ ὁποῖον εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Gen 50:12 Καὶ ἔκαμον εἰς αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθὼς παρήγγειλεν εἰς αὐτούς·

Gen 50:13 καὶ μετακομίσαντες αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ Μαχπελάχ, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀβραὰμ ἠγόρασε μετὰ τοῦ ἀγροῦ διὰ κτῆμα μνημείου παρὰ τοῦ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου κατέναντι τῆς Μαμβρῆ.

Gen 50:14 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰωσὴφ ἔθαψε τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ διὰ νὰ θάψωσι τὸν πατέρα αὐτοῦ.

Gen 50:15 Καὶ ἰδόντες οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσὴφ ὅτι ἀπέθανεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπον, Ἴσως ὁ Ἰωσὴφ θέλει μνησικακήσει εἰς ἡμᾶς καὶ θέλει μᾶς ἀνταποδώσει αὐστηρῶς πάντα τὰ κακὰ ὅσα ἐπράξαμεν εἰς αὐτόν.

Gen 50:16 Καὶ ἐμήνυσαν πρὸς τὸν Ἰωσήφ, λέγοντες, Ὁ πατήρ σου προσέταξε, πρὶν ἀποθάνῃ, λέγων,

Gen 50:17 Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν Ἰωσήφ· Συγχώρησον, παρακαλῶ, τὴν ἀδικίαν τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν· διότι ἔπραξαν κακὸν εἰς σέ· τώρα λοιπὸν συγχώρησον, παρακαλοῦμεν, τὴν ἀδικίαν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός σου. Καὶ ἔκλαυσεν ὁ Ἰωσὴφ ὅτε ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν.

Gen 50:18 Ὑπῆγαν δὲ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πεσόντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, εἶπον, Ἰδού, ἡμεῖς εἴμεθα δοῦλοί σου.

Gen 50:19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ, Μὴ φοβεῖσθε· μήπως ἀντὶ Θεοῦ εἶμαι ἐγώ

Gen 50:20 σεῖς μὲν ἐβουλεύθητε κακὸν ἐναντίον μου· ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύθη νὰ μεταστρέψῃ τοῦτο εἰς καλόν, διὰ νὰ γείνῃ καθὼς τὴν σήμερον, ὥστε νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν πολλοῦ λαοῦ·

Gen 50:21 τώρα λοιπὸν μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ θέλω θρέψει ἐσᾶς καὶ τὰς οἰκογενείας σας. Καὶ παρηγόρησεν αὐτοὺς καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῶν.

Gen 50:22 Καὶ κατῴκησεν ὁ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔζησεν ὁ Ἰωσὴφ ἑκατὸν δέκα ἔτη.

Gen 50:23 Καὶ εἶδεν ὁ Ἰωσὴφ τέκνα τοῦ Ἐφραΐμ, ἕως τρίτης γενεᾶς· καὶ τὰ παιδία τοῦ Μαχείρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ Ἰωσὴφ ἐγεννήθησαν.

Gen 50:24 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἐγὼ ἀποθνήσκω· ὁ δὲ Θεὸς θέλει βεβαίως σᾶς ἐπισκεφθῇ καὶ θέλει σᾶς ἀναβιβάσει ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ.

Gen 50:25 Καὶ ὥρκισεν ὁ Ἰωσὴφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγων, Ὁ Θεὸς βεβαίως θέλει σᾶς ἐπισκεφθῇ καὶ θέλετε ἀναβιβάσει τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν.

Gen 50:26 Καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Ἰωσὴφ ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα· καὶ ἐβαλσάμωσαν αὐτόν· καὶ ἐτέθη εἰς θήκην ἐν τῇ Αἰγύπτῳ.

Exo 1:1 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον μετὰ τοῦ Ἰακώβ· ἕκαστος μετὰ τῆς οἰκογένειας αὐτοῦ εἰσῆλθον.

Exo 1:2 Ῥουβήν, Συμεών, Λευῒ καὶ Ἰούδας,

Exo 1:3 Ἰσσάχαρ, Ζαβουλὼν καὶ Βενιαμίν,

Exo 1:4 Δὰν καὶ Νεφθαλί, Γὰδ καὶ Ἀσήρ.

Exo 1:5 Καὶ πᾶσαι αἱ ψυχαὶ αἱ ἐξελθοῦσαι ἐκ τοῦ μηροῦ τοῦ Ἰακὼβ ἦσαν ψυχαὶ ἑβδομήκοντα· ὁ δὲ Ἰωσὴφ ἦτο ἤδη ἐν Αἰγύπτῳ.

Exo 1:6 Ἐτελεύτησε δὲ ὁ Ἰωσὴφ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη.

Exo 1:7 Καὶ ηὐξήνθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν, καὶ ἐνεδυναμώθησαν σφόδρα, ὥστε ὁ τόπος ἐγέμισεν ἀπ' αὐτῶν.

Exo 1:8 Ἐσηκώθη δὲ νέος βασιλεὺς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ὅστις δὲν ἐγνώριζε τὸν Ἰωσήφ.

Exo 1:9 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, Ἰδού, ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἶναι πολὺ πλῆθος καὶ ἰσχυρότερος ἡμῶν·

Exo 1:10 ἔλθετε, ἄς σοφισθῶμεν κατ' αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ πολλαπλασιασθῶσι, καὶ ἂν συμβῇ πόλεμος ἑνωθῶσι καὶ οὗτοι μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ πολεμήσωσιν ἡμᾶς καὶ ἀναχωρήσωσιν ἐκ τοῦ τόπου.

Exo 1:11 Κατέστησαν λοιπὸν ἐπ' αὐτοὺς ἐπιστάτας τῶν ἐργασιῶν, διὰ νὰ καταθλίβωσιν αὐτοὺς μὲ τὰ βάρη αὐτῶν· καὶ ω κοδόμησαν εἰς τὸν Φαραὼ πόλεις ἀποθηκῶν, τὴν Πιθὼμ καὶ τὴν Ῥαμεσσῆ.

Exo 1:12 Ὅσον ὅμως κατέθλιβον αὐτούς, τόσῳ μᾶλλον ἐπληθύνοντο καὶ ηὐξάνοντο. Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἀπεστρέφοντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

Exo 1:13 Καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ αὐστηρῶς·

Exo 1:14 καὶ κατεπίκραινον τὴν ζωὴν αὐτῶν διὰ τῆς σκληρᾶς δουλείας εἰς τὸν πηλὸν καὶ εἰς τὰς πλίνθους, καὶ εἰς πάσας τὰς ἐργασίας τῶν πεδιάδων· πᾶσαι αἱ ἐργασίαι αὐτῶν, μὲ τὰς ὁποίας κατεδυνάστευον αὐτούς, ἦσαν αὐστηραί.

Exo 1:15 Καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων πρὸς τὰς μαίας τῶν Ἑβραίων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ὠνομάζετο Σεπφώρα, καὶ ἡ ἄλλη Φουά,

Exo 1:16 καὶ εἶπεν, Ὅταν μαιεύητε τὰς Ἑβραίας καὶ ἴδητε αὐτὰς ἐπὶ τῆς γέννας, ἐὰν μὲν ἦναι ἀρσενικόν, θανατόνετε αὐτό· ἐὰν δὲ ἦναι θηλυκόν, τότε ἄς ζήσῃ.

Exo 1:17 Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεὸν καὶ δὲν ἔκαμνον ὡς εἶπε πρὸς αὐτὰς ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ἄφινον

ζῶντα τὰ ἀρσενικά.
Exo 1:18 Καλέσας δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου τὰς μαίας, εἶπε πρὸς αὐτάς, Διὰ τί ἐκάμετε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἀφίνετε ζῶντα τὰ ἀρσενικά
Exo 1:19 Καὶ ἀπεκρίθησαν αἱ μαῖαι πρὸς τὸν Φαραώ, Ὅτι αἱ Ἑβραῖαι δὲν εἶναι ὡς αἱ γυναῖκες τῆς Αἰγύπτου· διότι εἶναι εὔρωστοι καὶ γεννῶσι πρὶν εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὰς αἱ μαῖαι.
Exo 1:20 Ὁ δὲ Θεὸς ἠγαθοποίει τὰς μαίας· καὶ ἐπληθύνετο ὁ λαὸς καὶ ἐνεδυναμοῦτο σφόδρα.
Exo 1:21 Καὶ ἐπειδὴ αἱ μαῖαι ἐφοβοῦντο τὸν Θεόν, ἔκαμεν εἰς αὐτὰς οἴκους.
Exo 1:22 Ὁ δὲ Φαραὼ προσέταξε πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, λέγων, Πᾶν ἀρσενικὸν τὸ ὁποῖον γεννηθῇ, εἰς τὸν ποταμὸν ῥίπτετε αὐτό· πᾶν δὲ θηλυκόν, ἀφίνετε νὰ ζῇ.
Exo 2:1 Ὑπῆγε δὲ ἄνθρωπός τις ἐκ τοῦ οἴκου Λευΐ, καὶ ἔλαβεν εἰς γυναῖκα μίαν ἐκ τῶν θυγατέρων Λευΐ.
Exo 2:2 Καὶ συνέλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἐγέννησεν υἱόν· ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν ὅτι ἦτο εὔμορφος, ἔκρυψεν αὐτὸν τρεῖς μῆνας.
Exo 2:3 Μὴ δυναμένη δὲ νὰ κρύπτῃ αὐτὸν πλέον, ἔλαβε δἰ αὐτὸν κιβώτιον σπάρτινον καὶ κατέχρισεν αὐτὸ μὲ ἄσφαλτον καὶ πίσσαν καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτὸ καὶ ἔθεσεν εἰς τὸ ἑλῶδες μέρος παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ.
Exo 2:4 Ἡ δὲ ἀδελφὴ αὐτοῦ παρεμόνευε μακρόθεν, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ ἀποβησόμενον εἰς αὐτό.
Exo 2:5 Καὶ κατέβη ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ διὰ νὰ λουσθῇ εἰς τὸν ποταμόν, αἱ δὲ θεράπαιναι αὐτῆς περιεπάτουν ἐπὶ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ· καὶ ὅτε εἶδε τὸ κιβώτιον εἰς τὸ ἑλῶδες μέρος, ἔστειλε τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ ἔλαβεν αὐτό·
Exo 2:6 καὶ ἀνοίξασα βλέπει τὸ παιδίον καὶ ἰδού, τὸ νήπιον ἔκλαιε· καὶ ἐλυπήθη αὐτό, λέγουσα, Ἐκ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων εἶναι τοῦτο.
Exo 2:7 Τότε εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραώ, Θέλεις νὰ ὑπάγω νὰ καλέσω εἰς σὲ γυναῖκα θηλάζουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, διὰ νὰ σοὶ θηλάσῃ τὸ παιδίον
Exo 2:8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραώ, Ὕπαγε. Καὶ ὑπῆγε τὸ κοράσιον καὶ ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.
Exo 2:9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραώ, Λάβε τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ δώσει τὸν μισθόν σου.
Exo 2:10 Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Καὶ ἀφοῦ ἐμεγάλωσε τὸ παιδίον, ἔφερεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραώ, καὶ ἔγεινεν υἱὸς αὐτῆς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα, Ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος ἀνέσυρα αὐτό.
Exo 2:11 Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ἀφοῦ ὁ Μωϋσῆς ἐμεγάλωσεν, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ παρατηρῶν τὰ βάρη αὐτῶν, βλέπει ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντα Ἑβραῖον τινὰ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
Exo 2:12 Περιβλέψας δὲ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ ἰδὼν ὅτι δὲν ἦτο οὐδείς, ἐπάταξε τὸν Αἰγύπτιον καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ.
Exo 2:13 Καὶ ἐξῆλθε τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν καὶ ἰδού, δύο ἄνδρες Ἑβραῖοι διεπληκτίζοντο· καὶ λέγει πρὸς τὸν ἀδικοῦντα, Διὰ τί τύπτεις τὸν πλησίον σου
Exo 2:14 Ὁ δὲ εἶπε, Τίς σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ κριτὴν ἐφ ἡμᾶς Μήπως θέλεις σὺ νὰ μὲ φονεύσῃς, καθὼς ἐφόνευσας τὸν Αἰγύπτιον Καὶ ἐφοβήθη ὁ Μωϋσῆς καὶ εἶπε, Βεβαίως τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἔγεινε γνωστόν.
Exo 2:15 Ἀκούσας δὲ ὁ Φαραὼ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ἐζήτει νὰ θανατώσῃ τὸν Μωϋσῆν· ἀλλ ὁ Μωϋσῆς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ Φαραὼ καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ γῇ Μαδιάμ· ἐκάθισε δὲ πλησίον τοῦ φρέατος.
Exo 2:16 Ὁ δὲ ἱερεὺς τῆς Μαδιὰμ εἶχεν ἑπτὰ θυγατέρας, αἵτινες ἐλθοῦσαι ἤντλησαν ὕδωρ καὶ ἐγέμισαν τὰς ποτίστρας διὰ νὰ ποτίσωσι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
Exo 2:17 Ἐλθόντες δὲ οἱ ποιμένες ἐδίωξαν αὐτάς· καὶ σηκωθεὶς ὁ Μωϋσῆς ἐβοήθησεν αὐτὰς καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν.
Exo 2:18 Καὶ ὅτε ἦλθον πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτάς, Διὰ τί τόσον ταχέως ἤλθετε σήμερον
Exo 2:19 Αἱ δὲ εἶπον, Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐλύτρωσεν ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ποιμένων καὶ προσέτι ἤντλησεν εἰς ἡμᾶς ὕδωρ καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα.
Exo 2:20 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, Καὶ ποῦ εἶναι διὰ τί ἀφήκατε τὸν ἄνθρωπον καλέσατε αὐτὸν διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον.
Exo 2:21 Καὶ εὐχαριστήθη ὁ Μωϋσῆς νὰ κατοικῇ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου· ὅστις ἔδωκεν εἰς τὸν Μωϋσῆν εἰς γυναῖκα Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.
Exo 2:22 Καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσώμ, λέγων, Πάροικος εἶμαι ἐν ξένῃ γῇ·
Exo 2:23 Μετὰ δὲ πολὺν καιρόν, ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου· καὶ κατεστέναξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τὴν δουλείαν καὶ ἀνεβόησαν· καὶ ἡ βοὴ αὐτῶν ἀνέβη πρὸς τὸν Θεὸν ἐξ αἰτίας τῆς δουλείας.
Exo 2:24 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τῶν στεναγμῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ·
Exo 2:25 καὶ ἐπέβλεψεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἠλέησεν αὐτοὺς ὁ Θεός.
Exo 3:1 Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἔβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ Ἰοθόρ, πενθεροῦ αὐτοῦ, ἱερέως τῆς Μαδιάμ· καὶ ἔφερε τὰ πρόβατα εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἐρήμου καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, τὸ Χωρήβ.
Exo 3:2 Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ μέσου τῆς βάτου· καὶ εἶδε καὶ ἰδού, ἡ βάτος ἐκαίετο ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ ἡ βάτος δὲν κατεκαίετο.

Exo 3:3 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Ἂς στρέψω καὶ ἄς παρατηρήσω τὸ μέγα τοῦτο θέαμα, διὰ τί ἡ βάτος δὲν κατακαίεται.
Exo 3:4 Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν ὅτι ἔστρεψε νὰ παρατηρήσῃ, ἐφώνησε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ μέσου τῆς βάτου καὶ εἶπε, Μωϋσῆ, Μωϋσῆ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ.
Exo 3:5 Καὶ εἶπε, Μὴ πλησιάσῃς ἐδώ· λύσον τὰ ὑποδήματά σου ἐκ τῶν ποδῶν σου· διότι ὁ τόπος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἵστασαι εἶναι γῆ ἁγία.
Exo 3:6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Ἔκρυψε δὲ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὁ Μωϋσῆς· διότι ἐφοβεῖτο νὰ ἐμβλέψῃ εἰς τὸν Θεόν.
Exo 3:7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Εἶδον, εἶδον τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἤκουσα τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἐξ αἰτίας τῶν ἐργοδιωκτῶν αὐτῶν· διότι ἐγνώρισα τὴν ὀδύνην αὐτῶν·
Exo 3:8 καὶ κατέβην διὰ νὰ ἐλευθερώσω αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ νὰ ἀναβιβάσω αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης εἰς γῆν καλὴν καὶ εὐρύχωρον, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων·
Exo 3:9 καὶ τώρα ἰδού, ἡ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦλθεν εἰς ἐμέ· καὶ εἶδον ἔτι τὴν κατάθλιψιν, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ Αἰγύπτιοι καταθλίβουσιν αὐτούς·
Exo 3:10 ἐλθὲ λοιπὸν τώρα καὶ θέλω σὲ ἀποστείλει πρὸς τὸν Φαραώ, καὶ θέλεις ἐξαγάγει τὸν λαὸν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.
Exo 3:11 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Τίς εἶμαι ἐγώ, διὰ νὰ ὑπάγω πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ νὰ ἐξαγάγω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου
Exo 3:12 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Βεβαίως ἐγὼ θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ τὸ σημεῖον, ὅτι ἐγὼ σὲ ἀπέστειλα· Ἀφοῦ ἐξαγάγῃς τὸν λαὸν μου ἐξ Αἰγύπτου, θέλετε λατρεύσει τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους τούτου.
Exo 3:13 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Ἰδού, ὅταν ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἴπω πρὸς αὐτούς, Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας μὲ ἀπέστειλε πρὸς ἐσᾶς, καὶ ἐκεῖνοι μ' ἐρωτήσωσι, Τί εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ τί θέλω εἰπεῖ πρὸς αὐτοὺς
Exo 3:14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ὤν· καὶ εἶπεν, Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ὁ Ὢν μὲ ἀπέστειλε πρὸς ἐσᾶς.
Exo 3:15 Καὶ εἶπεν ἔτι ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ, μὲ ἀπέστειλε πρὸς ἐσᾶς· τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τοῦτο τὸ μνημόσυνόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν·
Exo 3:16 ὕπαγε καὶ σύναξον τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακώβ, ἐφάνη εἰς ἐμέ, λέγων, Ἐπεσκέφθην ἀληθῶς ἐσᾶς καὶ τὰ ὅσα κάμνουσιν εἰς ἐσᾶς ἐν Αἰγύπτῳ·
Exo 3:17 καὶ εἶπα, Θέλω σᾶς ἀναβιβάσει ἐκ τῆς ταλαιπωρίας τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι·
Exo 3:18 καὶ θέλουσιν ὑπακούσει εἰς τὴν φωνὴν σου· καὶ θέλεις ὑπάγει, σὺ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ, πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων συνήντησεν ἡμᾶς· τώρα λοιπὸν ἄφες νὰ ὑπάγωμεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ προσφέρωμεν θυσίαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν·
Exo 3:19 ἐγὼ δὲ ἐξεύρω, ὅτι δὲν θέλει σᾶς ἀφήσει ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου νὰ ὑπάγητε, εἰμὴ διὰ χειρὸς κραταιᾶς·
Exo 3:20 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρά μου, θέλω πατάξει τὴν Αἴγυπτον μὲ πάντα τὰ θαυμάσιά μου τὰ ὁποῖα θέλω κάμει ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ μετὰ ταῦτα θέλει σᾶς ἐξαποστείλει·
Exo 3:21 καὶ θέλω δώσει χάριν εἰς τὸν λαὸν τοῦτον ἔμπροσθεν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ὅταν ἀναχωρῆτε, δὲν θέλετε ἀναχωρήσει κενοί·
Exo 3:22 ἀλλὰ πᾶσα γυνὴ θέλει ζητήσει παρὰ τῆς γείτονος αὐτῆς καὶ παρὰ τῆς συγκατοίκου αὐτῆς σκεύη ἀργυρὰ καὶ σκεύη χρυσὰ καὶ ἐνδύματα· καὶ θέλετε ἐπιθέσει αὐτὰ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς σας καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας σας καὶ θέλετε γυμνώσει τοὺς Αἰγυπτίους.
Exo 4:1 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Μωϋσῆς καὶ εἶπε, Ἀλλ' ἰδού, δὲν θέλουσι πιστεύσει εἰς ἐμὲ οὐδὲ θέλουσιν εἰσακούσει εἰς τὴν φωνὴν μου· διότι θέλουσιν εἰπεῖ, δὲν ἐφάνη εἰς σὲ ὁ Κύριος.
Exo 4:2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου Ὁ δὲ εἶπε, Ῥάβδος.
Exo 4:3 Καὶ εἶπε, Ῥίψον αὐτὴν κατὰ γῆς. Καὶ ἔρριψεν αὐτὴν κατὰ γῆς καὶ ἔγεινεν ὄφις· καὶ ἔφυγεν ὁ Μωϋσῆς ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
Exo 4:4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου καὶ πίασον αὐτὸν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπίασεν αὐτὸν καὶ ἔγεινε ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·
Exo 4:5 διὰ νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἐφάνη εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
Exo 4:6 Καὶ εἶπεν ἔτι πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Βάλε τώρα τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. Καὶ ἔβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐξήγαγεν αὐτήν, ἰδού, ἡ χεὶρ αὐτοῦ λεπρὰ ὡς χιών.
Exo 4:7 Καὶ εἶπε, Βάλε πάλιν τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. Καὶ ἔβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐξήγαγεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, ἰδού, ἀποκατεστάθη καθὼς ἡ σὰρξ αὐτοῦ.
Exo 4:8 Ἐὰν δέ, εἶπεν ὁ Κύριος, δὲν πιστεύσωσιν εἰς σὲ μηδὲ εἰσακούσωσιν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, θέλουσι πιστεύσει εἰς τὴν φωνὴν τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου·

Exo 4:9 ἐὰν δὲ δὲν πιστεύσωσι καὶ εἰς τὰ δύο ταῦτα σημεῖα μηδὲ εἰσακούσωσιν εἰς τὴν φωνήν σου, θέλεις λάβει ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ θέλεις χύσει αὐτὸ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς· καὶ τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον ἤθελες λάβει ἐκ τοῦ ποταμοῦ, θέλει γείνει αἷμα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς.

Exo 4:10 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, Δέομαι, Κύριε· ἐγὼ δὲν εἶμαι εὔλαλος οὔτε ἀπὸ χθὲς οὔτε ἀπὸ προχθὲς οὔτε ἀφ' ἧς ὥρας ἐλάλησας πρὸς τὸν δοῦλόν σου· ἀλλ' εἶμαι βραδύστομος καὶ βραδύγλωσσος.

Exo 4:11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Τίς ἔδωκε στόμα εἰς τὸν ἄνθρωπον ἢ τίς ἔκαμε τὸν εὔλαλον, ἢ τὸν κωφὸν ἢ τὸν βλέποντα ἢ τὸν τυφλόν οὐχὶ ἐγὼ ὁ Κύριος

Exo 4:12 ὕπαγε λοιπὸν τώρα καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι μετὰ τοῦ στόματός σου καὶ θέλω σὲ διδάξει ὅ, τι μέλλεις νὰ λαλήσῃ ς.

Exo 4:13 Ὁ δὲ εἶπε, Δέομαι, Κύριε, ἀπόστειλον ὅντινα ἔχεις νὰ ἀποστείλῃς.

Exo 4:14 Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Μωϋσέως· καὶ εἶπε, Δὲν εἶναι Ἀαρὼν ὁ ἀδελφὸς σου ὁ Λευΐτης ἐξεύρω ὅτι αὐτὸς δύναται νὰ λαλῇ καλῶς· καὶ μάλιστα, ἰδού, ἐξέρχεται εἰς συνάντησίν σου καὶ ὅταν σὲ ἴδῃ, θέλει χαρῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·

Exo 4:15 σὺ λοιπὸν θέλεις λαλεῖ πρὸς αὐτὸν καὶ θέλεις βάλλει τοὺς λόγους εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ θέλω εἶσθαι μετὰ τοῦ στόματός σου καὶ μετὰ τοῦ στόματος ἐκείνου καὶ θέλω σᾶς διδάξει ὅ, τι πρέπει νὰ πράξητε·

Exo 4:16 καὶ αὐτὸς θέλει λαλεῖ ἀντὶ σοῦ πρὸς τὸν λαόν· καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς σὲ ἀντὶ στόματος, σὺ δὲ θέλεις εἶσθαι εἰς αὐτὸν ἀντὶ Θεοῦ·

Exo 4:17 λάβε δὲ εἰς τὴν χεῖρά σου τὴν ῥάβδον ταύτην, μὲ τὴν ὁποίαν θέλεις κάμνει τὰ σημεῖα.

Exo 4:18 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Ἰοθὸρ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄς ὑπάγω, παρακαλῶ, καὶ ἄς ἐπιστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἄς ἴδω ἂν ζῶσιν ἔτι. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰοθὸρ πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ.

Exo 4:19 Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν Μαδιάμ, Ὕπαγε, ἐπίστρεψον εἰς Αἴγυπτον· διότι ἀπέθανον πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν σου.

Exo 4:20 Τότε παραλαβὼν ὁ Μωϋσῆς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ καθίσας αὐτὰ ἐπὶ ὄνους ἐπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· ἔλαβε δὲ ὁ Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

Exo 4:21 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὅταν ὑπάγῃς καὶ ἐπιστρέψῃς εἰς Αἴγυπτον, ἰδὲ νὰ κάμῃς ἔμπροσθεν τοῦ Φαραὼ πάντα τὰ θαυμάσια, τὰ ὁποῖα ἔδωκα εἰς τὴν χεῖρά σου· πλὴν ἐγὼ θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει ἐξαποστείλει τὸν λαόν·

Exo 4:22 καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν Φαραώ, Οὕτω λέγει Κύριος· Υἱὸς μου εἶναι, πρωτότοκός μου, ὁ Ἰσραήλ·

Exo 4:23 καὶ πρὸς σὲ λέγω, Ἐξαπόστειλον τὸν υἱόν μου, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ· καὶ ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἐξαποστείλῃς αὐτόν, ἰδού, ἐγὼ θέλω θανατώσει τὸν υἱόν σου, τὸν πρωτότοκόν σου.

Exo 4:24 Ἐνῷ δὲ ὁ Μωϋσῆς ἦτο ἐν τῇ ὁδῷ, ἐν τῷ καταλύματι, συνήντησεν αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ ἐζήτει νὰ θανατώσῃ αὐτόν.

Exo 4:25 Καὶ λαβοῦσα ἡ Σεπφώρα λιθάριον κοπτερόν, περιέτεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ ἔρριψεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα, Βεβαίως νυμφίος αἱμάτων εἶσαι εἰς ἐμέ.

Exo 4:26 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ· ἡ δὲ εἶπε, Νυμφίος αἱμάτων εἶσαι ἕνεκα τῆς περιτομῆς.

Exo 4:27 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς τὸν Ἀαρών, Ὕπαγε πρὸς συνάντησιν τοῦ Μωϋσέως εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ ὑπῆγε καὶ συνήντησεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Θεοῦ καὶ ἠσπάσθη αὐτόν.

Exo 4:28 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρὼν πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, τοὺς ὁποίους παρήγγειλεν εἰς αὐτόν, καὶ πάντα τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα προσέταξεν εἰς αὐτόν.

Exo 4:29 Ὑπῆγαν λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ συνήγαγον πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·

Exo 4:30 καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἀαρὼν πάντας τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἔκαμε τὰ σημεῖα ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

Exo 4:31 Καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαός· καὶ ὅτε ἤκουσεν ὅτι ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταλαιπωρίαν αὐτῶν, κύψαντες προσεκύνησαν.

Exo 5:1 Μετὰ δὲ ταῦτα, εἰσελθόντες ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών, εἶπαν πρὸς τὸν Φαραώ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, διὰ νὰ ἑορτάσωσιν εἰς ἐμὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Exo 5:2 Ὁ δὲ Φαραὼ εἶπε, Τίς εἶναι ὁ Κύριος, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν φωνὴν θέλω ὑπακούσει, ὥστε νὰ ἐξαποστείλω τὸν Ἰσραήλ δὲν γνωρίζω τὸν Κύριον καὶ οὐδὲ τὸν Ἰσραὴλ θέλω ἐξαποστείλει.

Exo 5:3 Οἱ δὲ εἶπον, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων συνήντησεν ἡμᾶς· ἄφες λοιπὸν νὰ ὑπάγωμεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ προσφέρωμεν θυσίαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, μήποτε ἔλθῃ καθ' ἡμῶν μὲ θανατικὸν ἢ μὲ μάχαιραν.

Exo 5:4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, Διὰ τί, Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών, ἀποκόπτετε τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ὑπάγετε εἰς τὰ ἔργα σας.

Exo 5:5 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραώ, Ἰδού, ὁ λαὸς τοῦ τόπου εἶναι τώρα πολυπληθὴς καὶ σεῖς κάμνετε αὐτοὺς νὰ παύωσιν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν.

Exo 5:6 Καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν προσέταξεν ὁ Φαραὼ τοὺς ἐργοδιώκτας τον λαοῦ καὶ τοὺς ἐπιτρόπους αὐτῶν, λέγων,

Exo 5:7 Δὲν θέλετε δώσει πλέον εἰς τὸν λαὸν τοῦτον ἄχυρον καθὼς χθὲς καὶ προχθές, διὰ νὰ κάμνωσι τὰς πλίνθους· ἄς ὑπάγωσιν αὐτοὶ καὶ ἄς συνάγωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἄχυρον·

Exo 5:8 θέλετε ὅμως ἐπιβάλει εἰς αὐτοὺς τὸ ποσὸν τῶν πλίνθων, τὸ ὁποῖον ἔκαμνον πρότερον· παντελῶς δὲν θέλετε

ἐλαττώσει αὐτὸ· διότι μένουσιν ἀργοὶ καὶ διὰ τοῦτο φωνάζουσι, λέγοντες, Ἄφες νὰ ὑπάγωμεν, διὰ νὰ προσφέρωμεν θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν·

Exo 5:9 ἄς ἐπιβαρυνθῶσιν αἱ ἐργασίαι τῶν ἀνθρώπων τούτων, διὰ νὰ ἦναι ἐνησχολημένοι εἰς αὐτὰς καὶ νὰ μὴ προσέχωσιν εἰς λόγια μάταια.

Exo 5:10 Ἐξῆλθον λοιπὸν οἱ ἐργοδιῶκται τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ἐπίτροποι αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες, Οὕτως εἶπεν ὁ Φαραώ· Δὲν σᾶς δίδω ἄχυρον·

Exo 5:11 σεῖς αὐτοὶ ὑπάγετε, συνάγετε ἄχυρον, ὅπου δύνασθε νὰ εὕρητε· πλὴν δὲν θέλει ἐλαττωθῆ ἐκ τῶν ἐργασιῶν σας οὐδέν.

Exo 5:12 Καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς καθ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ συνάγῃ καλάμην ἀντὶ ἀχύρου.

Exo 5:13 Οἱ δὲ ἐργοδιῶκται ἐβίαζον αὐτούς, λέγοντες, Τελειόνετε τὰς ἐργασίας σας, τὸ διωρισμένον καθ ἡμέραν, καθὼς ὅτε ἐδίδετο τὸ ἄχυρον.

Exo 5:14 Καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ ἐπίτροποι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, οἱ διωρισμένοι ἐπ αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν τοῦ Φαραώ, λεγόντων, Διὰ τί δὲν ἐτελειώσατε χθὲς καὶ σήμερον τὸ διωρισμένον εἰς ἐσᾶς ποσὸν τῶν πλίνθων, καθὼς πρότερον

Exo 5:15 Εἰσελθόντες δὲ οἱ ἐπίτροποι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, κατεβόησαν πρὸς τὸν Φαραώ, λέγοντες, Διὰ τί κάμνεις οὕτως εἰς τοὺς δούλους σου

Exo 5:16 ἄχυρον δὲν δίδεται εἰς τοὺς δούλους σου καὶ λέγουσιν εἰς ἡμᾶς, Κάμνετε πλίνθους· καὶ ἰδού, ἐμαστιγώθησαν οἱ δοῦλοί σου· τὸ δὲ σφάλμα εἶναι τοῦ λαοῦ σου.

Exo 5:17 Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Ὀκνηροὶ εἶσθε, ὀκνηροί· διὰ τοῦτο λέγετε, Ἄφες νὰ ὑπάγωμεν νὰ προσφέρωμεν θυσίαν πρὸς τὸν Κύριον·

Exo 5:18 ὑπάγετε λοιπὸν τώρα, δουλεύετε· διότι ἄχυρον δὲν θέλει σᾶς δοθῆ· θέλετε ὅμως ἀποδίδει τὸ ποσὸν τῶν πλίνθων.

Exo 5:19 Καὶ ἔβλεπον ἑαυτοὺς οἱ ἐπίτροποι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν κακῇ περιστάσει, ἀφοῦ ἐρρέθη πρὸς αὐτούς, Δὲν θέλει ἐλαττωθῆ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ καθημερινοῦ ποσοῦ τῶν πλίνθων.

Exo 5:20 Ἐξερχόμενοι δὲ ἀπὸ τοῦ Φαραώ, συνήντησαν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, ἐρχομένους εἰς συνάντησιν αὐτῶν·

Exo 5:21 καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Ὁ Κύριος νὰ σᾶς ἴδῃ καὶ νὰ κρίνῃ· διότι σεῖς ἐκάμετε βδελυκτὴν τὴν ὀσμὴν ἡμῶν ἔμπροσθεν τοῦ Φαραὼ καὶ ἔμπροσθεν τῶν δούλων αὐτοῦ, ὥστε νὰ δώσητε εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν μάχαιραν διὰ νὰ θανατώσωσιν ἡμᾶς.

Exo 5:22 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Κύριε, διὰ τί κατέθλιψας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ διὰ τί μὲ ἀπέστειλας

Exo 5:23 διότι, ἀφοῦ ἦλθον πρὸς τὸν Φαραὼ νὰ ὁμιλήσω ἐν ὀνόματί σου, κατέθλιψε τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ σὺ ποσῶς δὲν ἠλευθέρωσας τὸν λαὸν σου.

Exo 6:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Τώρα θέλεις ἰδεῖ τί θέλω κάμει εἰς τὸν Φαραώ· διότι διὰ χειρὸς κραταιᾶς θέλει ἐξαποστείλει αὐτούς· καὶ διὰ χειρὸς κραταιᾶς θέλει ἐκδιώξει αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

Exo 6:2 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἔτι πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος·

Exo 6:3 καὶ ἐφάνην εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαὰκ καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ, μὲ τὸ ὄνομα, Θεὸς Παντοκράτωρ· δὲν ἐγνωρίσθην ὅμως εἰς αὐτοὺς μὲ τὸ ὄνομά μου Ἰεοβά·

Exo 6:4 καὶ ἔτι ἔστησα πρὸς αὐτοὺς τὴν διαθήκην μου, νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς τὴν γῆν Χαναὰν τὴν γῆν τῆς παροικίας αὐτῶν, ἐν ᾗ παρῴκησαν·

Exo 6:5 ἐγὼ προσέτι ἤκουσα τοὺς στεναγμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων καταδούλωσιν αὐτῶν· καὶ ἐνεθυμήθην τὴν διαθήκην μου·

Exo 6:6 διὰ τοῦτο εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· καὶ θέλω σᾶς ἐκβάλει ὑποκάτωθεν τῶν φορτίων τῶν Αἰγυπτίων καὶ θέλω σᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τῆς δουλείας αὐτῶν καὶ θέλω σᾶς λυτρώσει μὲ βραχίονα ἐξηπλωμένον καὶ μὲ κρίσεις μεγάλας·

Exo 6:7 καὶ θέλω σᾶς λάβει εἰς ἐμαυτὸν διὰ λαὸν μου καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς ὑμῶν· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὅστις σᾶς ἐκβάλλω ὑποκάτωθεν τῶν φορτίων τῶν Αἰγυπτίων·

Exo 6:8 καὶ θέλω σᾶς φέρει εἰς τὴν γῆν, περὶ τῆς ὁποίας ὕψωσα τὴν χεῖρά μου, ὅτι θέλω δώσει αὐτὴν εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαὰκ καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ· καὶ θέλω σᾶς δώσει αὐτὴν εἰς κληρονομίαν. Ἐγὼ ὁ Κύριος.

Exo 6:9 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς οὕτω πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἀλλὰ δὲν εἰσήκουσαν εἰς τὸν Μωϋσῆν, διὰ τὴν στενοχωρίαν τῆς ψυχῆς αὐτῶν καὶ διὰ τὴν σκληρὰν δουλείαν.

Exo 6:10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

Exo 6:11 Εἴσελθε, λάλησον πρὸς Φαραώ, τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

Exo 6:12 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, λέγων, Ἰδού, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν μοῦ εἰσήκουσαν· καὶ πῶς θέλει μοῦ εἰσακούσει ὁ Φαραώ, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἀπερίτμητος τὰ χείλη

Exo 6:13 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ πρὸς Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἐξαγάγωσι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Exo 6:14 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν οἴκων τῶν πατριῶν αὐτῶν· Οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβήν, τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Ἰσραήλ, Ἀνὼχ καὶ Φαλλοῦ, Ἑσρὼν καὶ Χαρμί· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τοῦ Ῥουβήν.

Exo 6:15 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Συμεών, Ἰεμουὴλ καὶ Ἰαμεὶν καὶ Ἀὼδ καὶ Ἰαχεὶν καὶ Σωὰρ καὶ Σαοὺλ υἱὸς Χανανίτιδος· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τοῦ Συμεών.
Exo 6:16 Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Λευΐ κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν εἶναι ταῦτα· Γηρσὼν καὶ Καὰθ καὶ Μεραρί· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Λευΐ ἔγειναν ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἔτη.
Exo 6:17 Οἱ υἱοὶ τοῦ Γηρσών, Λιβνὶ καὶ Σεμεΐ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Exo 6:18 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Καάθ, Ἀμρὰμ καὶ Ἰσαὰρ καὶ Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Καὰθ ἔγειναν ἑκατὸν τριάκοντα τρία ἔτη.
Exo 6:19 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί, Μααλὶ καὶ Μουσί· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τοῦ Λευΐ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν.
Exo 6:20 Ἔλαβε δὲ ὁ Ἀμρὰμ εἰς γυναῖκα ἑαυτοῦ τὴν Ἰωχαβέδ, θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Μωϋσῆν· τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Ἀμρὰμ ἔγειναν ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἔτη.
Exo 6:21 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσαάρ, Κορὲ καὶ Νεφὲγ καὶ Ζιθρί.
Exo 6:22 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ὀζιήλ, Μισαὴλ καὶ Ἐλισαφὰν καὶ Σιθρί.
Exo 6:23 Ἔλαβε δὲ ὁ Ἀαρὼν εἰς γυναῖκα ἑαυτοῦ τὴν Ἐλισάβετ, θυγατέρα τοῦ Ἀμμιναδάβ, ἀδελφὴν τοῦ Νaασσών· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ναδὰβ καὶ τὸν Ἀβιούδ, τὸν Ἐλεάζαρ καὶ τὸν Ἰθάμαρ.
Exo 6:24 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Κορέ, Ἀσεὶρ καὶ Ἐλκανὰ καὶ Ἀβιάσαφ· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Κοριτῶν.
Exo 6:25 Ὁ δὲ Ἐλεάζαρ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀαρών, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα ἑαυτοῦ μίαν ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Φουτιήλ· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Φινεές· οὗτοι εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν Λευϊτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Exo 6:26 Οὗτοι εἶναι ὁ Ἀαρὼν καὶ ὁ Μωϋσῆς, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπεν ὁ Κύριος, Ἐξαγάγετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ἐκ γῆς Αἰγύπτου κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν.
Exo 6:27 Οὗτοι εἶναι οἱ λαλήσαντες πρὸς Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἐξαγάγωσι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου· αὐτοί, ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών.
Exo 6:28 Καθ ἣν δὲ ἡμέραν ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου,
Exo 6:29 εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· λάλησον πρὸς Φαραώ, τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, πάντα ὅσα λέγω πρὸς σέ.
Exo 6:30 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἀπερίτμητος τὰ χείλη· καὶ πῶς θέλει μοῦ εἰσακούσει ὁ Φαραώ
Exo 7:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδέ, ἐγὼ σὲ κατέστησα Θεὸν εἰς τὸν Φαραώ· καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου θέλει εἶσθαι προφήτης σου·
Exo 7:2 σὺ θέλεις λαλήσει πάντα ὅσα σὲ προστάζω· ὁ δὲ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου θέλει λαλήσει πρὸς τὸν Φαραώ, διὰ νὰ ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ·
Exo 7:3 ἐγὼ δὲ θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν τοῦ Φαραὼ καὶ θέλω πληθύνει τὰ σημεῖά μου καὶ τὰ θαυμάσιά μου ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου·
Exo 7:4 πλὴν ὁ Φαραὼ δὲν θέλει σᾶς ὑπακούσει καὶ θέλω ἐπιβάλει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ θέλω ἐξαγάγει τὰ στρατεύματά μου, τὸν λαόν μου, τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ἐκ γῆς Αἰγύπτου μὲ κρίσεις μεγάλας·
Exo 7:5 καὶ θέλουσι γνωρίσει οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐξαγάγω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν.
Exo 7:6 Ἔκαμον δὲ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος· οὕτως ἔκαμον.
Exo 7:7 Ἦτο δὲ ὁ Μωϋσῆς ἡλικίας ὀγδοήκοντα ἐτῶν, ὁ δὲ Ἀαρὼν ὀγδοήκοντα τριῶν ἐτῶν, ὅτε ἐλάλησαν πρὸς τὸν Φαραώ.
Exo 7:8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, λέγων,
Exo 7:9 Ὅταν σᾶς εἴπῃ ὁ Φαραώ, λέγων, Δείξατε σεῖς θαῦμα· τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν Ἀαρών, Λάβε τὴν ῥάβδον σου καὶ ῥίψον ἔμπροσθεν τοῦ Φαραώ· καὶ θέλει γείνει ὄφις.
Exo 7:10 Εἰσῆλθον λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν πρὸς τὸν Φαραώ, καὶ ἔκαμον οὕτως ὡς προσέταξεν ὁ Κύριος· καὶ ἔρριψεν ὁ Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Φαραὼ καὶ ἔμπροσθεν τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ ἔγεινεν ὄφις.
Exo 7:11 Ἐκάλεσε δὲ καὶ ὁ Φαραὼ τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς μάγους· καὶ οἱ μάγοι τῆς Αἰγύπτου ἔκαμον καὶ αὐτοὶ ὡσαύτως μὲ τὰς ἐπῳδὰς αὐτῶν.
Exo 7:12 Διότι ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ, καὶ ἔγειναν ὄφεις· ἡ ῥάβδος ὅμως τοῦ Ἀαρὼν κατέπιε τὰς ῥάβδους ἐκείνων.
Exo 7:13 Καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία τοῦ Φαραὼ καὶ δὲν εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος.
Exo 7:14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐσκληρύνθη ἡ καρδία τοῦ Φαραώ, ὥστε νὰ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν·
Exo 7:15 ὕπαγε πρὸς τὸν Φαραὼ τὸ πρωΐ· ἰδού, ἐξέρχεται εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ θέλεις σταθῇ παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ συναντήσῃς αὐτόν· καὶ τὴν ῥάβδον, τὴν μεταβληθεῖσαν εἰς ὄφιν, θέλεις κρατεῖ εἰς τὴν χεῖρά σου·
Exo 7:16 καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτόν· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων μὲ ἀπέστειλε πρὸς σέ, λέγων, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀλλ ἰδού, δὲν εἰσήκουσας ἕως τοῦ νῦν·
Exo 7:17 οὕτω λέγει Κύριος· Μὲ τοῦτο θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· ἰδού, μὲ τὴν ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρί μου θέλω κτυπήσει ἐπὶ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ καὶ θέλουσι μεταβληθῆ εἰς αἷμα·
Exo 7:18 καὶ τὰ ὀψάρια τὰ ἐν τῷ ποταμῷ θέλουσι τελευτήσει, καὶ ὁ ποταμὸς θέλει βρωμήσει, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι θέλουσιν ἀηδιάσει νὰ πίωσιν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ·

Exo 7:19 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀαρών, Λάβε τὴν ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα τῆς Αἰγύπτου, ἐπὶ τοὺς ῥύακας αὐτῶν, ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, ἐπὶ τὰς λίμνας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος αὐτῶν, καὶ θέλουσι γείνει αἷμα· καὶ θέλει εἶσθαι αἷμα καθ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰς τὰ ξύλινα καὶ πέτρινα ἀγγεῖα.

Exo 7:20 Καὶ ἔκαμον οὕτως ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος· καὶ ὑψώσας ὁ Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον, ἐκτύπησε τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ἐνώπιον τοῦ Φαραὼ καὶ ἐνώπιον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ μετεβλήθησαν εἰς αἷμα πάντα τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ.

Exo 7:21 Καὶ τὰ ὀψάρια τὰ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν, καὶ ὁ ποταμὸς ἐβρώμησεν, ὥστε οἱ Αἰγύπτιοι δὲν ἠδύναντο νὰ πίωσιν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἦτο αἷμα καθ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

Exo 7:22 Ἔκαμον δὲ τὸ ὅμοιον καὶ οἱ μάγοι τῆς Αἰγύπτου μὲ τὰς ἐπῳδὰς αὐτῶν· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία τοῦ Φαραὼ καὶ δὲν εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος.

Exo 7:23 Καὶ ἐπιστρέψας ὁ Φαραώ, ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ δὲν ἐπέστησε τὴν καρδίαν αὐτοῦ οὐδὲ εἰς τοῦτο.

Exo 7:24 Πάντες δὲ οἱ Αἰγύπτιοι ἔσκαπτον πέριξ τοῦ ποταμοῦ διὰ νὰ πίωσιν ὕδωρ, διότι δὲν ἠδύναντο νὰ πίωσιν ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ.

Exo 7:25 Καὶ συνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἐκτύπησε τὸν ποταμόν.

Exo 8:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὕπαγε πρὸς τὸν Φαραώ, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος, Ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν μου διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ·

Exo 8:2 καὶ ἂν δὲν θέλῃς νὰ ἐξαποστείλῃς αὐτόν, ἰδού, ἐγὼ θέλω κτυπήσει πάντα τὰ ὅριά σου μὲ βατράχους·

Exo 8:3 καὶ ὁ ποταμὸς θέλει ἐξεμέσει βατράχους, οἵτινες ἀναβαίνοντες θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ εἰς τὸν κοιτῶνά σου καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης σου καὶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν θεραπόντων σου καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν σου καὶ εἰς τοὺς κλιβάνους σου καὶ εἰς τὰς σκάφας σου·

Exo 8:4 καὶ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν σου καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς θεράποντάς σου θέλουσιν ἀναβῆ οἱ βάτραχοι.

Exo 8:5 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀαρών, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου μὲ τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ῥύακας, ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς λίμνας καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

Exo 8:6 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἀαρὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὕδατα τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἀνέβησαν οἱ βάτραχοι καὶ ἐκάλυψαν τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

Exo 8:7 Καὶ ἔκαμον ὁμοίως οἱ μάγοι μὲ τὰς ἐπῳδὰς αὐτῶν καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

Exo 8:8 Τότε ἐκάλεσεν ὁ Φαραὼ τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ εἶπε, Δεήθητε τοῦ Κυρίου νὰ σηκώσῃ τοὺς βατράχους ἀπ ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου· καὶ θέλω ἐξαποστείλει τὸν λαὸν διὰ νὰ θυσιάσωσιν εἰς τὸν Κύριον.

Exo 8:9 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Φαραώ, Διόρισον εἰς ἐμέ, πότε νὰ δεηθῶ ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν θεραπόντων σου καὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου· διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν σου, καὶ μόνον ἐν τῷ ποταμῷ νὰ μείνωσιν.

Exo 8:10 Ὁ δὲ εἶπεν, Αὔριον. Καὶ εἶπε, Θέλει γείνει κατὰ τὸν λόγον σου· διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι δὲν εἶναι οὐδεὶς ὡς ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν·

Exo 8:11 καὶ θέλουσι σηκωθῆ οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου· μόνον ἐν τῷ ποταμῷ θέλουσι μείνει.

Exo 8:12 Τότε ἐξῆλθον ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν ἀπὸ τοῦ Φαραώ· καὶ ἐβόησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον περὶ τῶν βατράχων, τοὺς ὁποίους ἔφερεν ἐπὶ τὸν Φαραώ.

Exo 8:13 Καὶ ἔκαμεν ὁ Κύριος κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσέως· καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν, ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν.

Exo 8:14 Καὶ συνήγαγον αὐτοὺς σωρούς, καὶ ἐβρώμησεν ἡ γῆ.

Exo 8:15 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαραὼ ὅτι ἔγεινεν ἀναψυχή, ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ δὲν εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος.

Exo 8:16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀαρών, Ἔκτεινον τὴν ῥάβδον σου καὶ κτύπησον τὸ χῶμα τῆς γῆς, διὰ νὰ γείνῃ σκνίπες καθ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

Exo 8:17 Καὶ ἔκαμον οὕτω· διότι ἐξέτεινεν ὁ Ἀαρὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ μὲ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ, καὶ ἐκτύπησε τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἔγεινε σκνῖπες εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ κτήνη· ὅλον τὸ χῶμα τῆς γῆς ἔγεινε σκνίπες καθ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

Exo 8:18 Καὶ ἔκαμον ὁμοίως οἱ μάγοι μὲ τὰς ἐπῳδὰς αὐτῶν διὰ νὰ ἐκβάλωσι σκνῖπας· πλὴν δὲν ἠδυνήθησαν· οἱ σκνῖπες λοιπὸν ἦσαν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη.

Exo 8:19 Τότε εἶπον οἱ μάγοι πρὸς τὸν Φαραώ, Δάκτυλος Θεοῦ εἶναι τοῦτο. Ἡ καρδία ὅμως τοῦ Φαραὼ ἐσκληρύνθη καὶ δὲν εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος.

Exo 8:20 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Σηκώθητι ἐνωρὶς τὸ πρωῒ καὶ στάθητι ἐνώπιον τοῦ Φαραώ· ἰδού, ἐξέρχεται εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν μου διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ·

Exo 8:21 διότι ἐὰν δὲν ἐξαποστείλῃς τὸν λαὸν μου, ἰδού, θέλω στείλει ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν σου καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας σου κυνόμυιαν, καὶ αἱ οἰκίαι τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἡ γῆ ἔτι ἐπὶ τῆς ὁποίας κατοικοῦσι θέλουσι γεμίσει ἀπὸ κυνόμυιαν·

Exo 8:22 θέλω ὅμως ἐξαιρέσει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὴν γῆν Γεσέν, ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ λαός μου, ὥστε νὰ μὴ ἦναι ἐκεῖ παντελῶς κυνόμυια· διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς·

Exo 8:23 καὶ θέλω βάλει διαφορὰν μεταξὺ τοῦ λαοῦ μου καὶ τοῦ λαοῦ σου· αὔριον θέλει γείνει τὸ σημεῖον τοῦτο.
Exo 8:24 Καὶ ἔκαμε Κύριος οὕτω· καὶ ἦλθε κυνόμυια πλῆθος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαραὼ καὶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· ἡ γῆ διεφθάρη ἐκ τοῦ πλήθους τῆς κυνομυίας.
Exo 8:25 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Φαραὼ τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ εἶπεν, Ὑπάγετε, κάμετε θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν σας ἐν ταύτῃ τῇ γῇ.
Exo 8:26 Εἶπε δὲ ὁ Μωϋσῆς, Δὲν ἁρμόζει νὰ γείνῃ οὕτω· διότι ἡμεῖς θυσιάζομεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν θυσίας, τὰς ὁποίας οἱ Αἰγύπτιοι βδελύττονται· ἰδού, ἐὰν ἡμεῖς θυσιάσωμεν θυσίας, τὰς ὁποίας οἱ Αἰγύπτιοι βδελύττονται, ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, δὲν θέλουσι μᾶς λιθοβολήσει
Exo 8:27 θέλομεν ὑπάγει ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον καὶ θέλομεν θυσιάσει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθὼς εἶπε πρὸς ἡμᾶς.
Exo 8:28 Τότε εἶπεν ὁ Φαραώ, Ἐγὼ θέλω σᾶς ἐξαποστείλει, διὰ νὰ θυσιάσητε εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας ἐν τῇ ἐρήμῳ· μόνον νὰ μὴ ὑπάγητε πολὺ μακράν· δεήθητε ὑπὲρ ἐμοῦ.
Exo 8:29 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Ἰδού, ἐγὼ ἐξέρχομαι ἀπὸ σοῦ καὶ θέλω δεηθῆ τοῦ Κυρίου, ὥστε ἡ κυνόμυια νὰ σηκωθῆ αὔριον ἀπὸ τοῦ Φαραώ, ἀπὸ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· πλὴν ἂς μὴ ἐξακολουθῇ ὁ Φαραὼ νὰ ἀπατᾷ ἡμᾶς, μὴ ἐξαποστέλλων τὸν λαόν, διὰ νὰ θυσιάσῃ εἰς τὸν Κύριον.
Exo 8:30 Τότε ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ Φαραὼ καὶ ἐδεήθη τοῦ Κυρίου.
Exo 8:31 Καὶ ἔκαμε Κύριος κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσέως· καὶ ἐσήκωσε τὴν κυνόμυιαν ἀπὸ τοῦ Φαραώ, ἀπὸ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· δὲν ἔμεινεν οὐδὲ μία.
Exo 8:32 Πλὴν ὁ Φαραὼ καὶ ταύτην τὴν φορὰν ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξαπέστειλε τὸν λαόν.
Exo 9:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὕπαγε πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων. Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ·
Exo 9:2 διότι, ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἐξαποστείλῃς καὶ ἐὰν ἔτι κρατῇς αὐτούς,
Exo 9:3 ἰδού, ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὰ κτήνη σου τὰ ἐν τῷ ἀγρῷ, ἐπὶ τοὺς ἵππους, ἐπὶ τοὺς ὄνους, ἐπὶ τὰς καμήλους, ἐπὶ τοὺς βόας, καὶ ἐπὶ τὰ πρόβατα· θανατικὸν βαρὺ σφόδρα·
Exo 9:4 καὶ θέλει κάμει ὁ Κύριος διάκρισιν μεταξὺ τῶν κτηνῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἐκ πάντων τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ δὲν θέλει ἀποθάνει οὐδὲ ἕν.
Exo 9:5 Καὶ διώρισεν ὁ Κύριος καιρόν, λέγων, Αὔριον θέλει κάμει ὁ Κύριος τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐν τῇ γῇ.
Exo 9:6 Καὶ ἔκαμεν ὁ Κύριος τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὴν ἐπαύριον, καὶ ἀπέθανον πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων· ἐκ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δὲν ἀπέθανεν οὐδὲ ἕν.
Exo 9:7 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Φαραὼ νὰ ἴδωσι, καὶ ἰδού, ἐκ τῶν κτηνῶν τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἀπέθανεν οὐδὲ ἕν· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία τοῦ Φαραὼ καὶ δὲν ἐξαπέστειλε τὸν λαόν.
Exo 9:8 Τότε εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, Γεμίσατε τὰς χεῖράς σας ἀπὸ στάκτην καμίνου καὶ ἂς σκορπίσῃ αὐτὴν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔμπροσθεν τοῦ Φαραώ·
Exo 9:9 καὶ θέλει γείνει λεπτὸς κονιορτὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· καὶ θέλει γείνει ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καῦσις ἀναδιδοῦσα ἑλκώδη ἐξανθήματα καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
Exo 9:10 Ἔλαβον λοιπὸν τὴν στάκτην τῆς καμίνου καὶ ἐστάθησαν ἐνώπιον τοῦ Φαραώ· καὶ ἐσκόρπισεν αὐτὴν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔγεινε καῦσις ἀναδιδοῦσα ἑλκώδη ἐξανθήματα ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη·
Exo 9:11 καὶ δὲν ἠδύναντο οἱ μάγοι νὰ σταθῶσιν ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως ἐξ αἰτίας τῆς καύσεως· διότι ἡ καῦσις ἦτο ἐπὶ τοὺς μάγους καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς Αἰγυπτίους.
Exo 9:12 Ἐσκλήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν τοῦ Φαραώ, καὶ δὲν εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, καθὼς ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 9:13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Σηκώθητι ἐνωρὶς τὸ πρωῒ καὶ παραστάθητι ἔμπροσθεν τοῦ Φαραὼ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ·
Exo 9:14 διότι ταύτην τὴν φορὰν ἐγὼ ἐξαποστέλλω πάσας μου τὰς πληγὰς ἐπὶ τὴν καρδίαν σου καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου· διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅμοιός μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ·
Exo 9:15 ἐπειδὴ τώρα θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου καὶ θέλω πατάξει σὲ καὶ τὸν λαόν σου μὲ θανατικόν, καὶ θέλεις ἀπολεσθῆ ἀπὸ τῆς γῆς·
Exo 9:16 καὶ διὰ τοῦτο βεβαίως σὲ διετήρησα, διὰ νὰ δείξω ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου καὶ νὰ κηρυχθῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ·
Exo 9:17 ὅτι ἐπεγείρεσαι κατὰ τοῦ λαοῦ μου, διὰ νὰ μὴ ἐξαποστείλῃς αὐτὸν
Exo 9:18 ἰδού, αὔριον περὶ τὴν ὥραν ταύτην θέλω βρέξει χάλαζαν βαρεῖαν σφόδρα, ὁποία δὲν ἔγεινε ποτὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώθη μέχρι τοῦ νῦν·
Exo 9:19 τώρα λοιπὸν ἀπόστειλον νὰ συνάξῃς τὰ κτήνη σου καὶ πάντα ὅσα ἔχεις ἐν τοῖς ἀγροῖς· διότι πᾶς ἄνθρωπος καὶ ζῷον, τὸ ὁποῖον εὑρεθῇ ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ δὲν φερθῇ εἰς οἰκίαν, καὶ ἡ χάλαζα καταβῇ ἐπ' αὐτά, θέλουσιν ἀποθάνει.
Exo 9:20 Ὅστις ἐκ τῶν θεραπόντων τοῦ Φαραὼ ἐφοβήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, συνήγαγε ταχέως εἰς τὰς οἰκίας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ·
Exo 9:21 ὅστις ὅμως δὲν ἐπρόσεξεν εἰς τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἀφῆκε τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγροῖς.

Exo 9:22 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ θέλει γείνει χάλαζα ἐφ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἐπὶ ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ κτήνη καὶ ἐπὶ πάντα χόρτον τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου.
Exo 9:23 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον αὐτοῦ πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ὁ Κύριος ἔπεμψε βροντὰς καὶ χάλαζαν καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ὁ Κύριος ἔβρεξε χάλαζαν ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου·
Exo 9:24 ὥστε ἦτο χάλαζα καὶ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ, χάλαζα βαρεῖα, ὁποία δὲν ἔγεινε ποτὲ ἐφ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀφοῦ κατεστάθη ἔθνος.
Exo 9:25 Καὶ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ τῇ γῇ τῆς ἰγύπτου πᾶν τὸ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καὶ πάντα τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα καὶ πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ συνέτριψε.
Exo 9:26 Μόνον ἐν τῇ γῇ Γεσέν, ὅπου ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, δὲν ἔγεινε χάλαζα.
Exo 9:27 Τότε ὁ Φαραὼ ἀποστείλας ἐκάλεσε τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ταύτην τὴν φορὰν ἡμάρτησα· ὁ Κύριος εἶναι δίκαιος· ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαὸς μου εἴμεθα ἀσεβεῖς·
Exo 9:28 δεήθητε τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ παύσωσι τοῦ νὰ γίνωνται βρονταὶ Θεοῦ καὶ χάλαζα· καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἐξαποστείλει, καὶ δὲν θέλετε μείνει πλέον.
Exo 9:29 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς αὐτόν, καθὼς ἐξέλθω ἐκ τῆς πόλεως, θέλω ἐκτείνει τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν Κύριον· αἱ βρονταὶ θέλουσι παύσει καὶ χάλαζα δὲν θέλει εἶσθαι πλέον· διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ·
Exo 9:30 πλὴν σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου, ἐξεύρω ὅτι ἀκόμη δὲν θέλετε φοβηθῇ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ.
Exo 9:31 Ἐκτυπήθησαν δὲ τὸ λινάριον καὶ ἡ κριθή· διότι ἡ κριθὴ ἦτο σταχυωμένη καὶ τὸ λινάριον καλαμωμένον·
Exo 9:32 ὁ σῖτος ὅμως καὶ ἡ ζέα δὲν ἐκτυπήθησαν, διότι ἦσαν ὄψιμα.
Exo 9:33 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς ἔξω τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ Φαραὼ καὶ ἐξέτεινε τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον· καὶ αἱ βρονταὶ καὶ ἡ χάλαζα ἔπαυσαν καὶ βροχὴ δὲν ἔσταξε πλέον ἐπὶ τῆς γῆς.
Exo 9:34 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Φαραὼ ὅτι ἔπαυσεν ἡ βροχὴ καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ βρονταί, ἐξηκολούθησε νὰ ἁμαρτάνῃ καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ θεράποντες αὐτοῦ.
Exo 9:35 Καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία τοῦ Φαραὼ καὶ δὲν ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος διὰ τοῦ Μωϋσέως.
Exo 10:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εἴσελθε πρὸς τὸν Φαραώ· διότι ἐγὼ ἐσκλήρυνα τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, διὰ νὰ δείξω τὰ σημεῖά μου ταῦτα ἐν μέσῳ αὐτῶν·
Exo 10:2 καὶ διὰ νὰ διηγῇσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ υἱοῦ σου καὶ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ σου, τὰ ὅσα ἔπραξα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τὰ σημεῖά μου ὅσα ἔκαμα ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Exo 10:3 Εἰσῆλθον δὲ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· Ἕως πότε ἀρνεῖσαι νὰ ταπεινωθῇς ἔμπροσθέν μου ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν μου διὰ νὰ μὲ λατρεύσῃ·
Exo 10:4 διότι ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἐξαποστείλῃς τὸν λαὸν μου, ἰδού, αὔριον θέλω φέρει ἀκρίδα ἐπὶ τὰ ὅριά σου·
Exo 10:5 καὶ θέλει σκεπάσει τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὥστε νὰ μὴ δύναταί τις νὰ ἴδῃ τὴν γῆν· καὶ θέλει καταφάγει τὸ ἐπίλοιπον τὸ διασωθέν, ὅσον ἀφῆκεν εἰς ἐσᾶς ἡ χάλαζα, καὶ θέλει καταφάγει πάντα τὰ δένδρα τὰ φυόμενα εἰς ἐσᾶς ἐκ τῶν ἀγρῶν·
Exo 10:6 καὶ θέλουσι γεμισθῇ αἱ οἰκίαι σου καὶ αἱ οἰκίαι πάντων τῶν θεραπόντων σου καὶ αἱ οἰκίαι πάντων τῶν Αἰγυπτίων· τὸ ὁποῖον δὲν εἶδον οἱ πατέρες σου οὔτε οἱ πατέρες τῶν πατέρων σου, ἀφ ἧς ἡμέρας ὑπῆρξαν ἐπὶ τῆς γῆς μέχρι τῆς σήμερον. Ἔπειτα στραφεὶς ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ Φαραώ.
Exo 10:7 Καὶ εἶπον οἱ θεράποντες τοῦ Φαραὼ πρὸς αὐτόν, Ἕως πότε οὗτος θέλει εἶσθαι πρόσκομμα εἰς ἡμᾶς ἐξαπόστειλον τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ λατρεύσωσι Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· ἀκόμη δὲν ἐξεύρεις ὅτι ἠφανίσθη ἡ Αἴγυπτος
Exo 10:8 Τότε ἔφεραν πάλιν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν πρὸς τὸν Φαραώ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὑπάγετε, λατρεύσατε τὸν Κύριον τὸν Θεὸν σας· ἀλλὰ ποῖοι καὶ ποῖοι θέλουσιν ὑπάγει
Exo 10:9 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς· μετὰ τῶν νέων ἡμῶν καὶ μετὰ τῶν γερόντων ἡμῶν θέλομεν ὑπάγει, μετὰ τῶν υἱῶν ἡμῶν καὶ μετὰ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, μετὰ τῶν προβάτων ἡμῶν καὶ μετὰ τῶν βοῶν ἡμῶν θέλομεν ὑπάγει διότι ἔχομεν ἑορτὴν εἰς τὸν Κύριον.
Exo 10:10 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτως ἂς ἦναι ὁ Κύριος μεθ ὑμῶν, καθὼς ἐγὼ θέλω σᾶς ἐξαποστείλει μετὰ τῶν τέκνων σας· ἴδετε· διότι κακὸν πρόκειται ἔμπροσθέν σας·
Exo 10:11 οὐχὶ οὕτως, οἱ ἄνδρες ὑπάγετε τώρα, καὶ λατρεύσατε τὸν Κύριον, διότι τοῦτο ζητεῖτε. Καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ὁ Φαραὼ ἀπ ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
Exo 10:12 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου διὰ τὴν ἀκρίδα, διὰ νὰ ἀναβῇ ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ νὰ καταφάγῃ πάντα τὸν χόρτον τῆς γῆς, πᾶν ὅ, τι ἡ χάλαζα ἀφῆκε.
Exo 10:13 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἴγυπτον, καὶ ὁ Κύριος ἐπέφερεν ἐπὶ τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἀνατολικὸν ἄνεμον· καὶ τὸ πρωῒ ὁ ἄνεμος ὁ ἀνατολικὸς ἔφερε τὴν ἀκρίδα.
Exo 10:14 Καὶ ἀνέβη ἡ ἀκρὶς ἐφ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια τῆς Αἰγύπτου, πολλὴ σφόδρα· πρότερον αὐτῆς δὲν ὑπῆρξε τοιαύτη ἀκρίς, οὐδὲ θέλει ὑπάρξει τοιαύτη μετ αὐτήν·
Exo 10:15 καὶ ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον ὅλης τῆς γῆς καὶ ἐσκοτίσθη ἡ γῆ· καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον τῆς γῆς καὶ πάντας τοὺς καρποὺς τῶν δένδρων, ὅσους ἡ χάλαζα ἀφῆκε, καὶ δὲν ἔμεινεν οὐδὲν χλωρὸν οὔτε εἰς τὰ δένδρα οὔτε εἰς τὰ χόρτα τοῦ ἀγροῦ καθ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
Exo 10:16 Τότε ἔσπευσεν ὁ Φαραὼ νὰ καλέσῃ τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ εἶπεν, Ἡμάρτησα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας καὶ εἰς ἐσᾶς·

Exo 10:17 πλὴν τώρα συγχωρήσατέ μοι, παρακαλῶ, τὸ ἁμάρτημά μου, μόνον ταύτην τὴν φοράν, καὶ δεήθητε Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν διὰ νὰ σηκώσῃ ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον μόνον.

Exo 10:18 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ Φαραὼ καὶ ἐδεήθη τοῦ Κυρίου.

Exo 10:19 Καὶ μετέφερεν ὁ Κύριος σφοδρότατον δυτικὸν ἄνεμον, ὅστις ἐσήκωσε τὴν ἀκρίδα καὶ ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν· δὲν ἔμεινεν οὐδεμία ἀκρὶς ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια τῆς Αἰγύπτου.

Exo 10:20 Πλὴν ὁ Κύριος ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν τοῦ Φαραώ, καὶ δὲν ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

Exo 10:21 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ θέλει γείνει σκότος ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ σκότος ψηλαφητόν.

Exo 10:22 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔγεινε σκότος πυκνὸν ἐφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας.

Exo 10:23 Δὲν ἔβλεπεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον· οὐδὲ ἐσηκώθη τις ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· εἰς πάντας δὲ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἦτο φῶς ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν.

Exo 10:24 Τότε ἐκάλεσεν ὁ Φαραὼ τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν, Ὑπάγετε, λατρεύσατε τὸν Κύριον· μόνον τὰ πρόβατά σας καὶ οἱ βόες σας ἂς μείνωσι καὶ τὰ τέκνα σας ἂς ἔλθωσι μεθ' ὑμῶν.

Exo 10:25 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Ἀλλὰ καὶ θυσίας καὶ ὁλοκαυτώματα πρέπει σὺ νὰ μᾶς δώσῃς, διὰ νὰ θυσιάσωμεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν·

Exo 10:26 τὰ κτήνη ἡμῶν ὁμοίως θέλουσιν ὑπάγει μεθ' ἡμῶν· δὲν θέλει μείνει ὀπίσω οὐδὲ ὀνύχιον· διότι ἐκ τούτων πρέπει νὰ λάβωμεν, διὰ νὰ λατρεύσωμεν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς δὲν ἐξεύρομεν μὲ τί ἔχομεν νὰ λατρεύσωμεν τὸν Κύριον, ἑωσοῦ νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ.

Exo 10:27 Ἀλλ' ὁ Κύριος ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν τοῦ Φαραώ, καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξαποστείλῃ αὐτούς.

Exo 10:28 Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς αὐτόν, Φύγε ἀπ' ἐμοῦ· πρόσεχε εἰς σεαυτόν, νὰ μὴ ἴδῃς πλέον τὸ πρόσωπόν μου· διότι εἰς ὁποίαν ἡμέραν ἴδῃς τὸ πρόσωπόν μου, θέλεις ἀποθάνει.

Exo 10:29 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Καθὼς εἶπας, δὲν θέλω ἰδεῖ πλέον τὸ πρόσωπόν σου.

Exo 11:1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἔτι μίαν πληγὴν θέλω φέρει ἐπὶ τὸν Φαραὼ καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον· μετὰ ταῦτα θέλει σᾶς ἐξαποστείλει ἐντεῦθεν· ἐξαποστέλλων ὑμᾶς θέλει βεβαίως καὶ διώξει ὑμᾶς ὁλοκλήρως ἐντεῦθεν·

Exo 11:2 λάλησον τώρα εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ ἂς ζητήσῃ πᾶς ἀνὴρ παρὰ τοῦ γείτονος αὐτοῦ, καὶ πᾶσα γυνὴ παρὰ τῆς γείτονος αὐτῆς, σκεύη ἀργυρά, καὶ σκεύη χρυσά.

Exo 11:3 Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος χάριν εἰς τὸν λαὸν ἐνώπιον τῶν Αἰγυπτίων· ἔτι δὲ ὁ ἄνθρωπος ὁ Μωϋσῆς ἦτο μέγας σφόδρα ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου ἔμπροσθεν τῶν θεραπόντων τοῦ Φαραὼ καὶ ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

Exo 11:4 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος· Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐγὼ θέλω ἐξέλθει εἰς τὸ μέσον τῆς Αἰγύπτου·

Exo 11:5 καὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου θέλει ἀποθάνει, ἀπὸ τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Φαραώ, ὅστις κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ἕως τοῦ πρωτοτόκου τῆς δούλης, ἥτις δουλεύει ἐν τῷ μύλῳ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν κτηνῶν·

Exo 11:6 καὶ θέλει εἶσθαι καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου κραυγὴ μεγάλη, ὁποία ποτὲ δὲν ἔγεινεν, οὐδὲ μετὰ ταῦτα θέλει γείνει τοιαύτη·

Exo 11:7 ἐπὶ πάντας ὅμως τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ δὲν θέλει κινήσει σκύλος τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ὁ Κύριος ἔκαμε διάκρισιν μεταξὺ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραήλ·

Exo 11:8 καὶ πάντες οὗτοι οἱ δοῦλοί σου θέλουσι καταβῆ πρὸς ἐμὲ καὶ θέλουσι προσπέσει ἔμπροσθέν μου λέγοντες, Ἔξελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἀκολουθῶν σε· καὶ μετὰ ταῦτα θέλω ἐξέλθει. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ Φαραὼ μετὰ θυμοῦ μεγάλου.

Exo 11:9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Δὲν θέλει σᾶς εἰσακούσει ὁ Φαραώ, διὰ νὰ πληθυνθῶσι τὰ θαυμάσιά μου ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου.

Exo 11:10 Ὁ Μωϋσῆς δὲ καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔκαμον πάντα τὰ θαυμάσια ταῦτα ἐνώπιον τοῦ Φαραώ· ὁ δὲ Κύριος ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν τοῦ Φαραώ, καὶ δὲν ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

Exo 12:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, λέγων,

Exo 12:2 Ὁ μὴν οὗτος θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ἀρχὴ μηνῶν· θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς πρῶτος τῶν μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Exo 12:3 Λαλήσατε πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἰσραήλ, λέγοντες, Τὴν δεκάτην τούτου τοῦ μηνὸς ἂς λάβωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἕκαστος ἓν ἀρνίον κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατριῶν αὐτῶν, ἓν ἀρνίον δἰ ἕκαστον οἶκον.

Exo 12:4 Ἐὰν ὅμως ἦναι οἱ ἐν τῷ οἴκῳ ὀλιγοστοὶ διὰ τὸ ἀρνίον, αὐτὸς καὶ ὁ γείτων αὐτοῦ ὁ πλησιέστερος τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἂς λάβωσιν αὐτὸ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψυχῶν· ἕκαστος θέλει συναριθμεῖσθαι διὰ τὸ ἀρνίον ἀναλόγως μὲ τὸ ἀρκετὸν εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ.

Exo 12:5 Τὸ δὲ ἀρνίον σας θέλει εἶσθαι τέλειον, ἀρσενικὸν ἐνιαύσιον· ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν θέλετε λάβει αὐτό.

Exo 12:6 Καὶ θέλετε φυλάττει αὐτὸ μέχρι τῆς δεκάτης τετάρτης τοῦ αὐτοῦ μηνός· καὶ τότε ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ θέλει σφάξει αὐτὸ πρὸς τὸ ἑσπέρας.

Exo 12:7 Καὶ θέλουσι λάβει ἐκ τοῦ αἵματος καὶ βάλει ἐπὶ τοὺς δύο παραστάτας καὶ ἐπὶ τὸ ἀνώφλιον τῆς θύρας τῶν οἰκιῶν, ὅπου θέλουσι φάγει αὐτό.

Exo 12:8 Καὶ θέλουσι φάγει τὸ κρέας τὴν νύκτα ἐκείνην, ὀπτὸν ἐν πυρί· μὲ ἄζυμα, καὶ μὲ χόρτα πικρὰ θέλουσι φάγει αὐτό·

Exo 12:9 μὴ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ ὠμόν, μηδὲ βραστὸν ἐν ὕδατι, ἀλλὰ ὀπτὸν ἐν πυρί· τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν ἐντοσθίων αὐτοῦ·
Exo 12:10 καὶ μὴ ἀφήσητε ὑπόλοιπον ἀπ' αὐτοῦ ἕως τὸ πρωΐ· ὅ, τι δὲ περισσεύσῃ ἀπ' αὐτοῦ ἕως τὸ πρωΐ, καύσατε ἐν πυρί.
Exo 12:11 Καὶ οὕτω θέλετε φάγει αὐτὸ· Ἐζωσμένοι τὰς ὀσφύας σας, ἔχοντες τὰ ὑποδήματά σας εἰς τοὺς πόδας σας καὶ τὴν ῥάβδον σας εἰς τὴν χεῖρά σας· καὶ θέλετε φάγει αὐτὸ μετὰ σπουδῆς· εἶναι πάσχα τοῦ Κυρίου.
Exo 12:12 Διότι τὴν νύκτα ταύτην θέλω περάσει διὰ μέσου τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου καὶ θέλω πατάξει πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καὶ θέλω κάμει κρίσεις ἐναντίον πάντων τῶν θεῶν τῆς Αἰγύπτου. Ἐγὼ ὁ Κύριος.
Exo 12:13 Καὶ τὸ αἷμα θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς διὰ σημεῖον ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, εἰς τὰς ὁποίας κατοικεῖτε· καὶ ὅταν ἴδω τὸ αἷμα, θέλω σᾶς παρατρέξει, καὶ ἡ πληγὴ δὲν θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς διὰ νὰ σᾶς ἐξολοθρεύσῃ, ὅταν πατάξω τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
Exo 12:14 Καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς εἰς μνημόσυνον· καὶ θέλετε ἑορτάζει αὐτὴν ἑορτὴν εἰς τὸν Κύριον εἰς τὰς γενεὰς σας· κατὰ νόμον παντοτεινὸν θέλετε ἑορτάζει αὐτήν.
Exo 12:15 Ἑπτὰ ἡμέρας θέλετε τρώγει ἄζυμα· ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας θέλετε σηκώσει τὸ προζύμιον ἐκ τῶν οἰκιῶν σας· διότι ὅστις φάγῃ ἔνζυμα ἀπὸ τῆς πρώτης ἕως τῆς ἑβδόμης ἡμέρας, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῆ ἐκ τοῦ Ἰσραήλ.
Exo 12:16 Καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ θέλει εἶσθαι σύναξις ἁγία· καὶ ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ σύναξις ἁγία θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς· οὐδεμία ἐργασία θέλει γίνεσθαι ἐν αὐταῖς, ἐκτὸς ὅ, τι χρειάζεται εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον διὰ νὰ φάγῃ· τοῦτο μόνον θέλετε κάμει.
Exo 12:17 Θέλετε φυλάξει λοιπὸν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων· διότι τὴν αὐτὴν ταύτην ἡμέραν θέλω ἐξαγάγει τὰ τάγματά σας ἐκ τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου· ὅθεν κατὰ νόμον παντοτεινὸν θέλετε φυλάττει τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὰς γενεὰς σας·
Exo 12:18 ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς δεκάτης τετάρτης ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἀφ' ἑσπέρας, θέλετε τρώγει ἄζυμα ἕως τῆς εἰκοστῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ μηνὸς τὴν ἑσπέραν·
Exo 12:19 ἑπτὰ ἡμέρας δὲν θέλει εὑρίσκεσθαι προζύμιον ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν· διότι ὅστις φάγῃ ἔνζυμα, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῆ ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραήλ, εἴτε ξένος εἶναι εἴτε αὐτόχθων·
Exo 12:20 οὐδὲν ἔνζυμον θέλετε φάγει· ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν ἄζυμα θέλετε τρώγει.
Exo 12:21 Τότε ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐκλέξατε καὶ λάβετε εἰς ἑαυτοὺς ἓν ἀρνίον, κατὰ τὰς οἰκογενείας σας, καὶ θύσατε τὸ πάσχα·
Exo 12:22 ἔπειτα θέλετε λάβει δέσμην ὑσσώπου καὶ θέλετε ἐμβάψει αὐτὴν εἰς τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον θέλει εἶσθαι εἰς λεκάνην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐν τῇ λεκάνῃ θέλετε κτυπήσει τὸ ἀνώφλιον καὶ τοὺς δύο παραστάτας τῶν θυρῶν· καὶ οὐδεὶς ἀπὸ σᾶς θέλει ἐξέλθει ἐκ τῆς θύρας τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἕως τὸ πρωΐ·
Exo 12:23 διότι ὁ Κύριος θέλει περάσει διὰ νὰ πατάξῃ τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ ὅταν ἴδῃ τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ ἀνώφλιον καὶ ἐπὶ τοὺς δύο παραστάτας, ὁ Κύριος θέλει παρατρέξει τὴν θύραν, καὶ δὲν θέλει ἀφήσει τὸν ἐξολοθρευτὴν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς οἰκίας σας, διὰ νὰ πατάξῃ.
Exo 12:24 Καὶ θέλετε φυλάξει τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὡς νόμον, εἰς σεαυτὸν καὶ εἰς τοὺς υἱούς σου, ἕως αἰῶνος.
Exo 12:25 Καὶ ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος θέλει σᾶς δώσει καθὼς ἐλάλησε, θέλετε φυλάξει τὴν λατρείαν ταύτην.
Exo 12:26 Καὶ ὅταν σᾶς λέγωσιν οἱ υἱοί σας, Τί σημαίνει εἰς ἐσᾶς ἡ λατρεία αὕτη
Exo 12:27 θέλετε ἀποκρίνεσθαι, Τοῦτο εἶναι θυσία τοῦ πάσχα εἰς τὸν Κύριον, διότι παρέτρεξε τὰς οἰκίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ὅτε ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους καὶ ἔσωσε τὰς οἰκίας ἡμῶν. Τότε ὁ λαὸς κύψας προσεκύνησε.
Exo 12:28 Καὶ ἀναχωρήσαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ἔκαμον καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών· οὕτως ἔκαμον.
Exo 12:29 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον ὁ Κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· ἀπὸ τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Φαραὼ ὅστις κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ἕως τοῦ πρωτοτόκου τοῦ αἰχμαλώτου τοῦ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ· καὶ πάντα τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν.
Exo 12:30 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Φαραὼ τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι· καὶ ἔγεινε βοὴ μεγάλη ἐν τῇ Αἰγύπτῳ· διότι δὲν ἦτο οἰκία εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ὑπῆρχε νεκρός.
Exo 12:31 Καὶ ἐκάλεσε τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν διὰ νυκτὸς καὶ εἶπε, Σηκώθητε, ἐξέλθετε ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου καὶ σεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ὑπάγετε, λατρεύσατε τὸν Κύριον, καθὼς εἴπετε·
Exo 12:32 καὶ τὰ ποίμνιά σας καὶ τὰς ἀγέλας σας λάβετε, καθὼς εἴπετε, καὶ ἀπέλθετε· εὐλογήσατε δὲ καὶ ἐμέ.
Exo 12:33 Καὶ ἐβίαζον οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν διὰ νὰ ἐκβάλωσιν αὐτὸν ταχέως ἐκ τοῦ τόπου· διότι εἶπον, Ἡμεῖς πάντες ἀποθνήσκομεν.
Exo 12:34 Καὶ ἐσήκωσεν ὁ λαὸς τὴν ζύμην αὐτοῦ πρὶν ἀναβῇ, ἔχων ἕκαστος τὴν σκάφην αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ, ἐντετυλιγμένην εἰς τὰ φορέματα αὐτοῦ.
Exo 12:35 Καὶ ἔκαμον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐζήτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρὰ καὶ σκεύη χρυσά, καὶ ἐνδύματα·
Exo 12:36 καὶ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς τὸν λαὸν χάριν ἐνώπιον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐδάνεισαν εἰς αὐτοὺς ὅσα ἐζήτησαν· καὶ ἐγύμνωσαν τοὺς Αἰγυπτίους.
Exo 12:37 Ἀνεχώρησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ῥαμεσσῆ εἰς Σοκχώθ, περίπου ἑξακόσιαι χιλιάδες ἄνδρες πεζοὶ χωρὶς

τῶν παιδίων.
Exo 12:38 Μετ᾽ αὐτῶν συνανέβη καὶ μέγα πλῆθος σύμμικτον ἀνθρώπων καὶ ποίμνια καὶ ἀγέλαι, κτήνη πολλὰ σφόδρα.
Exo 12:39 Καὶ ἐκ τῆς ζύμης, τὴν ὁποίαν ἔφεραν ἐξ Αἰγύπτου, ἔψησαν ἐγκρυφίας ἀζύμους· διότι δὲν ἦτο προζύμιον, ἐπειδὴ ἐδιώχθησαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ βραδύνωσιν, οὐδὲ ἐφόδιον προητοίμασαν εἰς ἑαυτούς.
Exo 12:40 Ὁ καιρὸς δὲ τῆς παροικίας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τὴν ὁποίαν παρῴκησαν ἐν Αἰγύπτῳ, ἦτο τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη.
Exo 12:41 Καὶ μετὰ τὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη, τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν ἐξῆλθον πάντα τὰ τάγματα τοῦ Κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
Exo 12:42 Αὕτη εἶναι νύξ, ἥτις πρέπει νὰ φυλάττηται εἰς τὸν Κύριον, διότι ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· αὕτη εἶναι ἡ νὺξ ἐκείνη τοῦ Κυρίου, ἥτις πρέπει νὰ φυλάττηται παρὰ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.
Exo 12:43 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ Ἀαρών, Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ πάσχα· οὐδεὶς ἀλλογενὴς θέλει φάγει ἀπ᾽ αὐτοῦ·
Exo 12:44 καὶ ἕκαστος δοῦλος ἀργυρώνητος ἀφοῦ περιτμηθῇ, τότε θέλει φάγει ἀπ᾽ αὐτοῦ·
Exo 12:45 ὁ ξένος δὲ καὶ ὁ μισθωτὸς δὲν θέλουσι φάγει ἀπ᾽ αὐτοῦ.
Exo 12:46 Ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ θέλει φαγωθῇ· ἀπὸ τοῦ κρέατος δὲν θέλετε φέρει ἔξω τῆς οἰκίας, καὶ ὀστοῦν δὲν θέλετε συντρίψει ἀπ᾽ αὐτοῦ.
Exo 12:47 Πᾶσα ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ θέλει κάμει τοῦτο.
Exo 12:48 Καὶ ἐὰν τις ξένος, παροικῶν μετὰ σοῦ, θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ πάσχα εἰς τὸν Κύριον, ἂς περιτμηθῶσι πάντα τὰ ἀρσενικὰ αὐτοῦ, καὶ τότε ἂς πλησιάσῃ διὰ νὰ κάμῃ αὐτό· καὶ θέλει εἶσθαι ὡς ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς· διότι οὐδεὶς ἀπερίτμητος θέλει φάγει ἀπ᾽ αὐτοῦ.
Exo 12:49 Ὁ αὐτὸς νόμος θέλει εἶσθαι διὰ τὸν αὐτόχθονα καὶ διὰ τὸν ξένον τὸν παροικοῦντα μεταξὺ σας.
Exo 12:50 Καὶ ἔκαμον πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών· οὕτως ἔκαμον.
Exo 12:51 Καὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν ἐξήγαγεν ὁ Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν.
Exo 13:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Exo 13:2 Καθιέρωσον εἰς ἐμὲ πᾶν πρωτότοκον διανοῖγον πᾶσαν μήτραν μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἰδικόν μου εἶναι τοῦτο.
Exo 13:3 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν, Ἔχετε εἰς τὴν μνήμην σας τὴν ἡμέραν ταύτην, καθ᾽ ἣν ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας· διότι ὁ Κύριος διὰ χειρὸς κραταιᾶς ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκεῖθεν· οὐδεὶς θέλει φάγει ἔνζυμα.
Exo 13:4 Σήμερον ἐξέρχεσθε κατὰ τὸν μῆνα Ἀβίβ.
Exo 13:5 Ὅταν λοιπὸν ὁ Κύριος σὲ φέρῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ τῶν Χετταίων καὶ τῶν Ἀμορραίων καὶ τῶν Εὐαίων καὶ τῶν Ἰεβουσαίων, τὴν ὁποίαν ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου ὅτι θέλει σοὶ δώσει, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, τότε θέλεις κάμει τὴν λατρείαν ταύτην κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα.
Exo 13:6 Ἑπτὰ ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμα· εἰς δὲ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν θέλει εἶσθαι ἑορτὴ εἰς τὸν Κύριον.
Exo 13:7 Ἄζυμα θέλουσι τρώγεσθαι τὰς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ δὲν θέλει φανῇ παρὰ σοὶ ἔνζυμον οὐδὲ θέλει φανῇ παρὰ σοὶ προζύμιον καθ᾽ ὅλα τὰ ὅριά σου.
Exo 13:8 Καὶ κατ᾽ ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλεις ἀναγγείλει πρὸς τὸν υἱόν σου, λέγων, Τοῦτο γίνεται δι᾽ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς ἐμέ, ὅτε ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου.
Exo 13:9 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ διὰ σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ διὰ ἐνθύμησιν μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν σου, διὰ νὰ ἦναι ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου· διότι διὰ χειρὸς κραταιᾶς σὲ ἐξήγαγεν ὁ Κύριος ἐξ Αἰγύπτου.
Exo 13:10 Θέλεις φυλάττει λοιπὸν τὸν νόμον τοῦτον ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ κατ᾽ ἔτος.
Exo 13:11 Καί ὅταν ὁ Κύριος σὲ φέρῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καθὼς ὤμοσε πρὸς σὲ καὶ πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ δώσῃ αὐτὴν εἰς σέ,
Exo 13:12 τότε θέλεις ἀποχωρίσει διὰ τὸν Κύριον πᾶν τὸ ἀνοῖγον μήτραν καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν ζώων σου ὅσα ἔχεις· τὰ ἀρσενικὰ θέλουσιν εἶσθαι τοῦ Κυρίου.
Exo 13:13 Καὶ πᾶν πρωτότοκον ὄνου θέλεις ἐξαγοράζει μὲ ἀρνίον· καὶ ἂν δὲν ἐξαγοράσῃς αὐτό, τότε θέλεις λαιμοτομήσει αὐτό· καὶ πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου μεταξὺ τῶν υἱῶν σου θέλεις ἐξαγοράζει.
Exo 13:14 Καί ὅταν εἰς τὸ μέλλον σὲ ἐρωτήσῃ ὁ υἱός σου, λέγων, Τί εἶναι τοῦτο θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Διὰ κραταιᾶς χειρὸς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐξ Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας·
Exo 13:15 καί ὅτε ὁ Φαραὼ ἐπέμεινεν εἰς τὸ νὰ μὴ μᾶς ἐξαποστείλῃ, ὁ Κύριος ἐθανάτωσε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκου ἀνθρώπου ἕως πρωτοτόκου κτήνους· διὰ τοῦτο θυσιάζω εἰς τὸν Κύριον πᾶν ἀρσενικὸν τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὴν μήτραν, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου ἐξαγοράζω.
Exo 13:16 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι διὰ σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ διὰ προμετωπίδιον μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐπειδὴ διὰ κραταιᾶς χειρὸς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐξ Αἰγύπτου.
Exo 13:17 Ὅτε δὲ ὁ Φαραὼ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν, ὁ Θεὸς δὲν ὡδήγησεν αὐτοὺς διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων, ἂν καὶ ἦτο ἡ συντομωτέρα· διότι ὁ Θεὸς εἶπε, Μήποτε ὁ λαὸς ἰδὼν πόλεμον μεταμεληθῇ, καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον.
Exo 13:18 Ἀλλ᾽ ὁ Θεὸς περιέφερε τὸν λαὸν διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρήμου πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν· καὶ ἀνέβησαν οἱ

υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου παρατεταγμένοι.
Exo 13:19 Καὶ ἔλαβε μεθ ἑαυτοῦ ὁ Μωϋσῆς τὰ ὀστᾶ τοῦ Ἰωσήφ· διότι εἶχεν ὁρκίσει μεθ ὅρκου τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγων· Ὁ Θεὸς βεβαίως θέλει σᾶς ἐπισκεφθῇ· καὶ θέλετε ἀναβιβάσει τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ ὑμῶν.
Exo 13:20 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἀπὸ Σοκχώθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἐθὰμ κατὰ τὰ ἄκρα τῆς ἐρήμου.
Exo 13:21 Ὁ δὲ Κύριος προεπορεύετο αὐτῶν, τὴν ἡμέραν ἐν στύλῳ νεφέλης, διὰ νὰ ὁδηγῇ αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός, διὰ νὰ φέγγῃ εἰς αὐτούς· ὥστε νὰ ὁδοιπορῶσιν ἡμέραν καὶ νύκτα·
Exo 13:22 δὲν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τῆς ὄψεως τοῦ λαοῦ τὸν στύλον τῆς νεφέλης τὴν ἡμέραν, οὔτε τὸν στύλον τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα.
Exo 14:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Exo 14:2 Εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ στρέψωσι καὶ νὰ στρατοπεδεύσωσιν ἀπέναντι Πιὰϊρὼθ μεταξὺ Μιγδὼλ καὶ τῆς θαλάσσης, κατάντικρυ Βέελσεφών· κατάντικρυ τούτου θέλετε στρατοπεδεύσει πλησίον τῆς θαλάσσης·
Exo 14:3 διότι ὁ Φαραὼ θέλει εἰπεῖ περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, Αὐτοὶ πλανῶνται ἐν τῇ γῇ· συνέκλεισεν αὐτοὺς ἡ ἔρημος·
Exo 14:4 καὶ ἐγὼ θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν τοῦ Φαραώ, ὥστε νὰ καταδιώξῃ ὀπίσω αὐτῶν· καὶ θέλω δοξασθῆ ἐπὶ τὸν Φαραὼ καὶ ἐπὶ πᾶν τὸ στράτευμα αὐτοῦ· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Καὶ ἔκαμον οὕτω.
Exo 14:5 Ἀνηγγέλθη δὲ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου ὅτι ἔφυγεν ὁ λαός· καὶ ἡ καρδία τοῦ Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ μετεβλήθη κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπον, Διὰ τί ἐκάμομεν τοῦτο, ὥστε νὰ ἐξαποστείλωμεν τὸν Ἰσραὴλ καὶ νὰ μὴ μᾶς δουλεύῃ πλέον
Exo 14:6 Ἔζευξε λοιπὸν τὴν ἅμαξαν αὐτοῦ καὶ παρέλαβε τὸν λαὸν αὐτοῦ μεθ ἑαυτοῦ·
Exo 14:7 ἔλαβε δὲ ἑξακοσίας ἁμάξας ἐκλεκτάς, καὶ πάσας τὰς ἁμάξας τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀρχηγοὺς ἐπὶ πάντων.
Exo 14:8 Καὶ ἐσκλήρυνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξήρχοντο διὰ χειρὸς ὑψηλῆς.
Exo 14:9 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν, πάντες οἱ ἵπποι, αἱ ἅμαξαι τοῦ Φαραώ, καὶ οἱ ἱππεῖς αὐτοῦ, καὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ· καὶ ἔφθασαν αὐτοὺς ἐστρατοπεδευμένους πλησίον τῆς θαλάσσης ἀπέναντι Πιὰϊρώθ, κατάντικρυ Βέελσεφών.
Exo 14:10 Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν ὁ Φαραώ, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὕψωσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἰδού, οἱ Αἰγύπτιοι ἤρχοντο ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· καὶ ἀνεβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Κύριον.
Exo 14:11 Καὶ εἶπον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Διότι δὲν ἦσαν μνήματα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξήγαγες ἡμᾶς διὰ νὰ ἀποθάνωμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ Διὰ τί ἔκαμες εἰς ἡμᾶς τοῦτο καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου
Exo 14:12 δὲν εἶναι οὗτος ὁ λόγος τὸν ὁποῖον σοὶ εἴπομεν ἐν Αἰγύπτῳ, λέγοντες, Ἄφες ἡμᾶς καὶ ἂς δουλεύωμεν τοὺς Αἰγυπτίους διότι καλήτερον ἦτο εἰς ἡμᾶς νὰ δουλεύωμεν τοὺς Αἰγυπτίους, παρὰ νὰ ἀποθάνωμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Exo 14:13 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν, Μὴ φοβεῖσθε· σταθῆτε καὶ βλέπετε τὴν σωτήριαν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν θέλει κάμει εἰς ἐσᾶς σήμερον· διότι τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς ὁποίους εἴδετε σήμερον, δὲν θέλετε ἰδεῖ αὐτοὺς πλέον εἰς τὸν αἰῶνα·
Exo 14:14 ὁ Κύριος θέλει πολεμήσει διὰ σᾶς· σεῖς δὲ θέλετε μένει ἥσυχοι.
Exo 14:15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Τί βοᾷς πρὸς ἐμέ εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ κινήσωσι·
Exo 14:16 σὺ δὲ ὕψωσον τὴν ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ σχίσον αὐτήν, καὶ ἂς διέλθωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης·
Exo 14:17 καὶ ἐγώ, ἰδού, θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ θέλουσιν ἐμβῇ κατόπιν αὐτῶν· καὶ θέλω δοξασθῆ ἐπὶ τὸν Φαραὼ καὶ ἐπὶ πᾶν τὸ στράτευμα αὐτοῦ, ἐπὶ τὰς ἁμάξας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἱππεῖς αὐτοῦ·
Exo 14:18 καὶ θέλουσι γνωρίσει οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν δοξασθῶ ἐπὶ τὸν Φαραώ, ἐπὶ τὰς ἁμάξας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἱππεῖς αὐτοῦ.
Exo 14:19 Τότε ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, ὁ προπορευόμενος τοῦ στρατεύματος τοῦ Ἰσραήλ, ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἐσηκώθη ἀπ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἐστάθη ὄπισθεν αὐτῶν·
Exo 14:20 καὶ ἦλθε μεταξὺ τοῦ στρατεύματος τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ στρατεύματος τοῦ Ἰσραήλ· καὶ εἰς ἐκείνους μὲν ἠ το νέφος σκοτίζον, εἰς τούτους δὲ φωτίζον τὴν νύκτα· ὥστε τὸ ἓν δὲν ἐπλησίασε τὸ ἄλλο καθ ὅλην τὴν νύκτα.
Exo 14:21 Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἔκαμεν ὁ Κύριος τὴν θάλασσαν νὰ συρθῇ ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα ὑπὸ σφοδροῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου καὶ κατέστησε τὴν θάλασσαν ξηράν, καὶ τὰ ὕδατα διεχωρίσθησαν.
Exo 14:22 Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν, καὶ τὰ ὕδατα ἦσαν εἰς αὐτοὺς τοῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτῶν.
Exo 14:23 Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι καὶ εἰσῆλθον κατόπιν αὐτῶν, πάντες οἱ ἵπποι τοῦ Φαραώ, αἱ ἅμαξαι αὐτοῦ καὶ οἱ ἱππεῖς αὐτοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης.
Exo 14:24 Καὶ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ πρωϊνῇ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ στύλου τοῦ πυρὸς καὶ τῆς νεφέλης ἐπὶ τὸ στράτευμα τῶν Αἰγυπτίων καὶ συνετάραξε τὸ στράτευμα τῶν Αἰγυπτίων·
Exo 14:25 καὶ ἐξέβαλε τοὺς τροχοὺς τῶν ἁμαξῶν αὐτῶν, ὥστε ἐσύροντο δυσκόλως· καὶ εἶπον οἱ Αἰγύπτιοι, Ἂς φύγωμεν ἀπ ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ, διότι ὁ Κύριος πολεμεῖ τοὺς Αἰγυπτίους ὑπὲρ αὐτῶν.
Exo 14:26 Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἂς ἐπαναστρέψωσι τὰ ὕδατα ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπὶ τὰς ἁμάξας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοὺς ἱππεῖς αὐτῶν.
Exo 14:27 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ θάλασσα ἐπανέλαβε τὴν ὁρμὴν αὐτῆς περὶ

τὴν αὐγήν· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι φεύγοντες ἀπήντησαν αὐτήν· καὶ κατέστρεψε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης·

Exo 14:28 διότι τὰ ὕδατα ἐπαναστρέψαντα ἐσκέπασαν τὰς ἁμάξας καὶ τοὺς ἱππεῖς, πᾶν τὸ στράτευμα τοῦ Φαραώ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐμβῆ κατόπιν αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· δὲν ἔμεινεν ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

Exo 14:29 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέρασαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· καὶ τὰ ὕδατα ἦσαν εἰς αὐτοὺς τοῖχος ἐκ δεξιῶν αὐτῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτῶν.

Exo 14:30 Καὶ ἔσωσε Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων· καὶ εἶδεν ὁ Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους νεκροὺς ἐπὶ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Exo 14:31 Καὶ εἶδεν ὁ Ἰσραὴλ τὸ μέγα ἐκεῖνο ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Κύριος ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸν Μωϋσῆν τὸν θεράποντα αὐτοῦ.

Exo 15:1 Τότε ἔψαλεν ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἶπον λέγοντες, Ἄς ψάλλω πρὸς τὸν Κύριον· διότι ἐδοξάσθη ἐνδόξως· τὸν ἵππον καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν.

Exo 15:2 Ὁ Κύριος εἶναι ἡ δύναμίς μου καὶ τὸ ᾆσμά μου, καὶ ἐστάθη ἡ σωτηρία μου· αὐτὸς εἶναι Θεός μου καὶ θέλω δοξάσει αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ θέλω ὑψώσει αὐτόν.

Exo 15:3 Ὁ Κύριος εἶναι δυνατὸς πολεμιστής· Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Exo 15:4 Τοῦ Φαραὼ τὰς ἁμάξας καὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐκλεκτοὶ πολέμαρχοι αὐτοῦ κατεποντίσθησαν ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Exo 15:5 Αἱ ἄβυσσοι ἐσκέπασαν αὐτούς· ὡς πέτρα κατεβυθίσθησαν εἰς τὰ βάθη.

Exo 15:6 Ἡ δεξιά σου, Κύριε, ἐδοξάσθη εἰς δύναμιν· ἡ δεξιά σου, Κύριε, συνέτριψε τὸν ἐχθρόν.

Exo 15:7 Καὶ μὲ τὸ μέγεθος τῆς ὑπεροχῆς σου ἐξωλόθρευσας τοὺς ὑπεναντίους σου· ἐξαπέστειλας τὴν ὀργήν σου καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην.

Exo 15:8 Καὶ μὲ τὴν πνοὴν τοῦ θυμοῦ σου τὰ ὕδατα ἐπεσωρεύθησαν ὁμοῦ· τὰ κύματα ἐστάθησαν ὡς σωρός, αἱ ἄβυσσοι ἔπηξαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Exo 15:9 Ὁ ἐχθρὸς εἶπε, Θέλω καταδιώξει, θέλω καταφθάσει, θέλω διαμοιρασθῆ τὰ λάφυρα· ἡ ψυχή μου θέλει χορτασθῆ ἐπ' αὐτούς· θέλω σύρει τὴν μάχαιράν μου, ἡ χείρ μου θέλει ἀφανίσει αὐτούς.

Exo 15:10 Ἐφύσησας μὲ τὸν ἄνεμόν σου καὶ ἡ θάλασσα ἐσκέπασεν αὐτούς· κατεβυθίσθησαν ὡς μόλυβδος εἰς τὰ φοβερὰ ὕδατα.

Exo 15:11 Τίς ὅμοιός σου Κύριε, μεταξὺ τῶν θεῶν Τίς ὅμοιός σου, ἔνδοξος εἰς ἁγιότητα, θαυμαστὸς εἰς ὕμνους, ἐνεργῶν τεράστια

Exo 15:12 Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, καὶ ἡ γῆ κατέπιεν αὐτούς.

Exo 15:13 Μὲ τὸ ἔλεός σου ὡδήγησας τὸν λαὸν τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσας· ὡδήγησας αὐτὸν μὲ τὴν δύναμίν σου πρὸς τὴν κατοικίαν τῆς ἁγιότητός σου.

Exo 15:14 Οἱ λαοὶ θέλουσιν ἀκούσει καὶ φρίξει· πόνοι θέλουσι κατακυριεύσει τοὺς κατοίκους τῆς Παλαιστίνης.

Exo 15:15 Τότε θέλουσιν ἐκπλαγῆ οἱ ἡγεμόνες Ἐδώμ· τρόμος θέλει καταλάβει τοὺς ἄρχοντας τοῦ Μωάβ· πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Χαναὰν θέλουσιν ἀναλυθῆ.

Exo 15:16 Φόβος καὶ τρόμος θέλει ἐπιπέσει ἐπ' αὐτούς· ἀπὸ τοῦ μεγέθους τοῦ βραχίονός σου θέλουσιν ἀπολιθωθῆ, ἑωσοῦ περάσῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἑωσοῦ περάσῃ ὁ λαὸς οὗτος, τὸν ὁποῖον ἀπέκτησας.

Exo 15:17 Θέλεις εἰσαγάγει αὐτοὺς καὶ φυτεύσει αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τῆς κληρονομίας σου, τὸν τόπον, Κύριε, τὸν ὁποῖον ἡτοίμασας διὰ κατοικίαν σου, τὸ ἁγιαστήριον, Κύριε, τὸ ὁποῖον αἱ χεῖρές σου ἔστησαν.

Exo 15:18 Ὁ Κύριος θέλει βασιλεύει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Exo 15:19 Διότι εἰσῆλθον οἱ ἵπποι τοῦ Φαραὼ εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ τῶν ἁμαξῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν ἱππέων αὐτοῦ, καὶ ὁ Κύριος ἔστρεψεν ἐπ' αὐτοὺς τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέρασαν διὰ ξηρᾶς ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Exo 15:20 Μαριὰμ δὲ ἡ προφῆτις, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀαρὼν ἔλαβε τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες ἐξῆλθον κατόπιν αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν.

Exo 15:21 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἀνταπεκρίνετο πρὸς αὐτούς, λέγουσα, Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον· διότι ἐδοξάσθη ἐνδόξως· τὸν ἵππον καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Exo 15:22 Τότε ἐσήκωσεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ περιεπάτουν τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ δὲν εὕρισκον ὕδωρ.

Exo 15:23 Καὶ ἐκεῖθεν ἦλθον εἰς Μερρᾶν· δὲν ἠδύναντο ὅμως νὰ πίωσιν ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς Μερρᾶς, διότι ἦσαν πικρά· διὰ τοῦτο καὶ ἐπωνομάσθη Μερρᾶ.

Exo 15:24 Καὶ ἐγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ τοῦ Μωϋσέως, λέγων, Τί θέλομεν πίει

Exo 15:25 Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐβόησε πρὸς τὸν Κύριον· καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος ξύλον, τὸ ὁποῖον ὅτε ἔρριψεν εἰς τὰ ὕδατα, τὰ ὕδατα ἐγλυκάνθησαν. Ἐκεῖ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς παραγγελίαν καὶ διάταγμα, καὶ ἐκεῖ ἐδοκίμασεν αὐτούς·

Exo 15:26 καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἀκούσῃς ἐπιμελῶς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ πράττῃς τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ δώσῃς ἀκρόασιν εἰς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ, δὲν θέλω φέρει ἐπὶ σὲ οὐδεμίαν ἐκ τῶν νόσων, τὰς ὁποίας ἔφερα κατὰ τῶν Αἰγυπτίων· διότι ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ θεραπεύων σε.

Exo 15:27 Ἔπειτα ἦλθον εἰς Αἰλείμ, ὅπου ἦσαν δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα δένδρα φοινίκων· καὶ ἐκεῖ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον τῶν ὑδάτων.

Exo 16:1 Ἐσηκώθησαν δὲ ἀπὸ Αἰλείμ· καὶ ἦλθον πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, τὴν μεταξὺ Αἰλεὶμ καὶ Σινά, τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀφοῦ ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Exo 16:2 Καὶ ἐγόγγυζε πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ κατὰ τοῦ Ἀαρὼν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Exo 16:3 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, Εἴθε νὰ ἀπεθνήσκομεν ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ὅτε ἐκαθήμεθα πλησίον τῶν λεβήτων τοῦ κρέατος καὶ ὅτε ἐτρώγομεν ἄρτον εἰς χορτασμόν· διότι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην, διὰ νὰ θανατώσητε μὲ τὴν πεῖναν πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην.

Exo 16:4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδού, θέλω βρέξει εἰς ἐσᾶς ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ· καὶ θέλει ἐξέρχεσθαι ὁ λαὸς καὶ συνάγει καθ ἡμέραν τὸ ἀρκοῦν τῆς ἡμέρας, διὰ νὰ δοκιμάσω αὐτούς, ἂν θέλωσι περιπατεῖ εἰς τὸν νόμον μου ἢ οὐχί·

Exo 16:5 τὴν δὲ ἕκτην ἡμέραν ἄς ἑτοιμάζωσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελον εἰσαγάγει, καὶ ἄς ἦναι διπλάσιον τοῦ ὅσον συνάγουσι καθ ἡμέραν.

Exo 16:6 Καὶ εἶπον ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, Τὸ ἑσπέρας θέλετε γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου·

Exo 16:7 καὶ τὸ πρωῒ θέλετε ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου, διότι ἤκουσε τοὺς γογγυσμοὺς σας ἐναντίον τοῦ Κυρίου· ἐπειδὴ ἡμεῖς τί εἴμεθα, ὥστε νὰ γογγύζητε καθ ἡμῶν

Exo 16:8 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Τοῦτο θέλει γείνει, ὅταν ὁ Κύριος δώσῃ εἰς ἐσᾶς τὸ ἑσπέρας κρέας νὰ φάγητε καὶ τὸ πρωῒ ἄρτον εἰς χορτασμόν· διότι ἤκουσε Κύριος τοὺς γογγυσμοὺς σας τοὺς ὁποίους γογγύζετε κατ αὐτοῦ· καὶ τί εἴμεθα ἡμεῖς οἱ γογγυσμοί σας δὲν εἶναι καθ ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τοῦ Κυρίου.

Exo 16:9 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρών, Εἰπὲ πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, Πλησιάσατε ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· διότι ἤκουσε τοὺς γογγυσμοὺς σας.

Exo 16:10 Καὶ ἐνῷ ἐλάλει ὁ Ἀαρὼν πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἔστρεψαν τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν ἔρημον, καὶ ἰδού, ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐφάνη ἐν τῇ νεφέλῃ.

Exo 16:11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

Exo 16:12 Ἤκουσα τοὺς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· λάλησον πρὸς αὐτούς, λέγων, Τὸ ἑσπέρας θέλετε φάγει κρέας, καὶ τὸ πρωῒ θέλετε χορτασθῆ ἀπὸ ἄρτου, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.

Exo 16:13 Καὶ τὸ ἑσπέρας ἀνέβησαν ὀρτύκια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον· καὶ τὸ πρωῒ καθ ὅλα τὰ πέριξ τοῦ στρατοπέδου ἦτο στρῶμα δρόσου.

Exo 16:14 Καὶ ἀφοῦ τὸ στρῶμα τῆς δρόσου ἀνέβη, ἰδού, ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς ἐρήμου ἦτο λεπτὸν τι στρογγύλον, λεπτὸν ὡς πάχνη ἐπὶ τῆς γῆς.

Exo 16:15 Καὶ ὅτε εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Τί εἶναι τοῦτο διότι δὲν ἤξευρον τί ἦτο. Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος σᾶς δίδει διὰ νὰ φάγητε·

Exo 16:16 οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος, Συνάξατε ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος ὅσον χρειάζεται διὰ νὰ φάγῃ, ἓν γομὸρ κατὰ κεφαλήν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψυχῶν σας· λάβετε ἕκαστος διὰ τοὺς ὁμοσκήνους αὐτοῦ.

Exo 16:17 Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ συνήγαγον ἄλλος πολὺ καὶ ἄλλος ὀλίγον.

Exo 16:18 Καὶ ὅτε ἐμέτρησαν μὲ τὸ γομόρ, ὅστις εἶχε συνάξει πολύ, δὲν ἐλάμβανε πλειότερον· καὶ ὅστις εἶχε συνάξει ὀλίγον, δὲν ἐλάμβανεν ὀλιγώτερον· ἕκαστος ἐλάμβανεν ὅσον ἐχρειάζετο εἰς αὐτὸν διὰ τροφήν.

Exo 16:19 εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Ἄς μὴ ἀφίνῃ ἐξ αὐτοῦ μηδεὶς ὑπόλοιπον ἕως πρωΐ.

Exo 16:20 Πλὴν δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὸν Μωϋσῆν· ἀλλὰ ἀφῆκαν τινὲς ὑπόλοιπον ἐξ αὐτοῦ ἕως πρωΐ, καὶ ἐγέννησε σκώληκας καὶ ἐβρώμησε· καὶ ἐθυμώθη ἐναντίον αὐτῶν ὁ Μωϋσῆς.

Exo 16:21 Καὶ συνῆγον αὐτὸ καθ ἑκάστην πρωΐαν, ἕκαστος ὅσον ἐχρειάζετο διὰ τροφὴν αὐτοῦ· καὶ ὅτε ὁ ἥλιος ἐθέρμαινε, διελύετο.

Exo 16:22 Τὴν δὲ ἕκτην ἡμέραν συνήγαγον τροφὴν διπλασίαν, δύο γομὸρ δἰ ἕνα· καὶ ἦλθον πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν τοῦτο πρὸς τὸν Μωϋσῆν.

Exo 16:23 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖον εἶπε Κύριος· Αὔριον εἶναι σάββατον, ἀνάπαυσις ἁγία εἰς τὸν Κύριον· ψήσατε ὅ, τι ἔχετε νὰ ψήσητε καὶ βράσατε ὅ, τι ἔχετε νὰ βράσητε· καὶ πᾶν τὸ περισσεῦον ἐναποταμιεύσατε εἰς ἑαυτοὺς διὰ νὰ φυλάττηται ἕως πρωΐ.

Exo 16:24 Καὶ ἐναπεταμίευσαν αὐτὸ ἕως πρωΐ, καθὼς προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς· καὶ δὲν ἐβρώμησεν οὐδὲ ἔγεινε σκώληξ ἐν αὐτῷ.

Exo 16:25 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Φάγετε αὐτὸ σήμερον· διότι σήμερον εἶναι σάββατον εἰς τὸν Κύριον· σήμερον δὲν θέλετε εὑρεῖ αὐτὸ ἐν τῇ πεδιάδι·

Exo 16:26 ἓξ ἡμέρας θέλετε συνάγει αὐτό· ἐν τῇ ἑβδόμῃ ὅμως ἡμέρᾳ, τῷ σαββάτῳ, ἐν ταύτῃ δὲν θέλει εὑρίσκεσθαι.

Exo 16:27 Τινὲς δὲ ἐκ τοῦ λαοῦ ἐξῆλθον τὴν ἑβδόμην ἡμέραν διὰ νὰ συνάξωσι, πλὴν δὲν εὗρον.

Exo 16:28 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἕως πότε δὲν θέλετε νὰ φυλάττητε τὰς ἐντολάς μου καὶ τοὺς νόμους μου

Exo 16:29 ἴδετε ὅτι ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς τὸ σάββατον, διὰ τοῦτο τὴν ἕκτην ἡμέραν σᾶς δίδει ἄρτον δύο ἡμερῶν· καθίσατε ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· ἄς μὴ ἐξέρχεται μηδεὶς ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν.

Exo 16:30 Καὶ ἔκαμε κατάπαυσιν ὁ λαὸς τὴν ἑβδόμην ἡμέραν.

Exo 16:31 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μάν· ἦτο δὲ ὅμοιον μὲ σπόρον κοριάνδρου λευκόν· καὶ ἡ γεῦσις αὐτοῦ ὡς πλακούντιον μὲ μέλι.

Exo 16:32 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος· Γεμίσατε ἐξ αὐτοῦ ἓν γομόρ, διὰ νὰ φυλάττηται εἰς τὰς γενεὰς σας, διὰ νὰ βλέπωσι τὸν ἄρτον μὲ τὸν ὁποῖον ἔθρεψα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀφοῦ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
Exo 16:33 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρών, Λάβε μίαν στάμνον, καὶ βάλε ἐν αὐτῇ ἓν γομὸρ πλῆρες ἀπὸ μάννα, καὶ θὲς αὐτὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ φυλάττηται εἰς τὰς γενεὰς σας.
Exo 16:34 Καὶ ἔθεσεν αὐτὴν ὁ Ἀαρὼν ἔμπροσθεν τοῦ Μαρτυρίου, διὰ νὰ φυλάττηται, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 16:35 Καὶ ἔτρωγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ μάννα τεσσαράκοντα ἔτη, ἑωσοῦ ἦλθον εἰς γῆν κατοικουμένην· ἔτρωγον τὸ μάννα, ἑωσοῦ ἦλθον εἰς τὰ ὅρια τῆς γῆς Χαναάν.
Exo 16:36 Τὸ δὲ γομὸρ εἶναι τὸ δέκατον τοῦ ἐφά.
Exo 17:1 Καὶ ἐσηκώθη πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν, ἀκολουθοῦντες τὰς ὁδοιπορείας αὐτῶν κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου, καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ῥαφιδείν· ὅπου δὲν ἦτο ὕδωρ διὰ νὰ πίῃ ὁ λαός.
Exo 17:2 Καὶ ἐλοιδόρει ὁ λαὸς κατὰ τοῦ Μωϋσέως, λέγοντες, Δὸς εἰς ἡμᾶς ὕδωρ διὰ νὰ πίωμεν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Διὰ τί λοιδορεῖτε κατ ἐμοῦ διὰ τί πειράζετε τὸν Κύριον
Exo 17:3 Καὶ ἐδίψησεν ὁ λαὸς ἐκεῖ διὰ ὕδωρ· καὶ ἐγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ τοῦ Μωϋσέως, λέγοντες, Διὰ τί τοῦτο ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, διὰ νὰ θανατώσῃς ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν μὲ τὴν δίψαν
Exo 17:4 Καὶ ἐβόησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, λέγων, Τί νὰ κάμω εἰς τοῦτον τὸν λαὸν ὀλίγον λείπει νὰ μὲ λιθοβολήσωσι.
Exo 17:5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Διάβα ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, καὶ λάβε μετὰ σεαυτοῦ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραήλ· καὶ τὴν ῥάβδον, σου, μὲ τὴν ὁποίαν ἐκτύπησας τὸν ποταμόν, λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ ὕπαγε·
Exo 17:6 ἰδού, ἐγὼ θέλω σταθῆ ἐκεῖ ἔμπροσθέν σου ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ, καὶ θέλεις κτυπήσει τὴν πέτραν καὶ θέλει ἐξέλθει ὕδωρ ἐξ αὐτῆς διὰ νὰ πίῃ ὁ λαός. Καὶ ἔκαμεν οὕτως ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραήλ.
Exo 17:7 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Μασσά, καὶ Μεριβά, διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ διότι ἐπείρασαν τὸν Κύριον, λέγοντες, Εἶναι ὁ Κύριος μεταξὺ ἡμῶν ἢ οὐχί
Exo 17:8 Τότε ἦλθεν ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ἐπολέμησε μὲ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ῥαφιδείν.
Exo 17:9 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἔκλεξον εἰς ἡμᾶς ἄνδρας καὶ ἐξελθὼν πολέμησον μὲ τὸν Ἀμαλήκ· αὔριον ἐγὼ θέλω σταθῆ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, κρατῶν ἐν τῇ χειρὶ μου τὴν ῥάβδον τοῦ Θεοῦ.
Exo 17:10 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς καθὼς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐπολέμησε μὲ τὸν Ἀμαλήκ· ὁ δὲ Μωϋσῆς, ὁ Ἀαρὼν καὶ ὁ Ὢρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ.
Exo 17:11 Καὶ ὁπότε ὁ Μωϋσῆς ὕψωνε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐνίκα ὁ Ἰσραήλ· ὁπότε δὲ κατεβίβαζε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐνίκα ὁ Ἀμαλήκ.
Exo 17:12 Αἱ χεῖρες δὲ τοῦ Μωϋσέως ἦσαν βεβαρημέναι· ὅθεν λαβόντες λίθον, ἔθεσαν ὑποκάτω αὐτοῦ καὶ ἐκάθισεν ἐπ αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀαρὼν καὶ ὁ Ὢρ, εἷς ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους καὶ εἷς ἐκ τοῦ ἄλλου, ὑπεστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔμενον ἐστηριγμέναι μέχρι δύσεως ἡλίου.
Exo 17:13 Καὶ κατέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλὴκ καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν στόματι μαχαίρας.
Exo 17:14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Γράψον τοῦτο ἐν βιβλίῳ πρὸς μνημόσυνον, καὶ παράδος εἰς τὰ ὦτα τοῦ Ἰησοῦ· ὅτι θέλω ἐξαλείψει ἐξάπαντος τὴν μνήμην τοῦ Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
Exo 17:15 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ ὁ Μωϋσῆς θυσιαστήριον καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸεοβὰΝισσί·
Exo 17:16 καὶ εἶπεν, Ἐπειδὴ χεὶρ ὑψώθη κατὰ τοῦ θρόνου τοῦ Κυρίου, θέλει εἶσθαι πόλεμος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἀμαλὴκ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.
Exo 18:1 Ἤκουσε δὲ ὁ Ἰοθόρ, ὁ ἱερεὺς τῆς Μαδιάμ, ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως, πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι ἐξήγαγεν ὁ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.
Exo 18:2 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰοθόρ, ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως, Σεπφώραν τὴν γυναῖκα τοῦ Μωϋσέως, τὴν ὁποίαν εἶχε πέμψει ὀπίσω,
Exo 18:3 καὶ τοὺς δύο αὐτῆς υἱούς, ἐκ τῶν ὁποίων τοῦ ἑνὸς τὸ ὄνομα ἦτο Γηρσώμ, Διότι πάροικος, εἶπεν, ἐστάθην ἐν ξένῃ γῇ·
Exo 18:4 τοῦ δὲ ἄλλου τὸ ὄνομα Ἐλιέζερ, Διότι ὁ Θεός, εἶπε, τοῦ πατρὸς μου ἐστάθη βοηθὸς μου καὶ μὲ ἔσωσεν ἐκ τῆς μαχαίρας τοῦ Φαραώ·
Exo 18:5 καὶ ἦλθεν ὁ Ἰοθὸρ ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως πρὸς τὸν Μωϋσῆν μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἦτο ἐστρατοπεδευμένος εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ·
Exo 18:6 καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐγὼ Ἰοθὸρ ὁ πενθερὸς σου ἔρχομαι πρὸς σὲ καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς μετ αὐτῆς.
Exo 18:7 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς εἰς συνάντησιν τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ἠρώτησαν ὁ εἷς τὸν ἄλλον περὶ τῆς ὑγείας αὐτῶν, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν σκηνήν.
Exo 18:8 Καὶ διηγήθη ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ πάντα ὅσα ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς τὸν Φαραὼ καὶ εἰς τοὺς Αἰγυπτίους ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ, πάντας τοὺς μόχθους οἵτινες συνέβησαν εἰς αὐτοὺς καθ ὁδόν, καὶ ἠλευθέρωσεν αὐτοὺς ὁ Κύριος.
Exo 18:9 Ὑπερεχάρη δὲ ὁ Ἰοθὸρ διὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ὅσα ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς τὸν Ἰσραήλ, τὸν ὁποῖον ἠλευθέρωσεν ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων.

Exo 18:10 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰοθόρ, Εὐλογητὸς Κύριος, ὅστις σᾶς ἠλευθέρωσεν ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ Φαραώ· ὅστις ἠλευθέρωσε τὸν λαὸν ὑποκάτωθεν τῆς χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων·

Exo 18:11 τώρα γνωρίζω ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μέγας ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς· διότι εἰς τὸ πρᾶγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπερηφανεύθησαν, ἐστάθη ἀνώτερος αὐτῶν.

Exo 18:12 Ἔλαβεν ἔπειτα ὁ Ἰοθόρ, ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως, ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας διὰ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἦλθεν ὁ Ἀαρών, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ, νὰ φάγωσιν ἄρτον μετὰ τοῦ πενθεροῦ τοῦ Μωϋσέως, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

Exo 18:13 Καὶ τὴν ἐπαύριον ἐκάθισεν ὁ Μωϋσῆς διὰ νὰ κρίνῃ τὸν λαόν. καὶ παρίστατο ὁ λαὸς ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως ἀπὸ πρωΐας ἕως ἑσπέρας.

Exo 18:14 Καὶ ἰδὼν ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως πάντα ὅσα ἔκαμνεν εἰς τὸν λαόν, εἶπε, Τί εἶναι τοῦτο τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον κάμνεις εἰς τὸν λαὸν διὰ τί σὺ κάθησαι μόνος, ἅπας δὲ ὁ λαὸς παρίσταται ἔμπροσθέν σου ἀπὸ πρωΐας ἕως ἑσπέρας

Exo 18:15 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ, διότι ὁ λαὸς ἔρχεται πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Θεόν·

Exo 18:16 ὅταν ἔχωσιν ὑπόθεσίν τινα, ἔρχονται πρὸς ἐμὲ καὶ ἐγὼ κρίνω μεταξὺ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου· καὶ δεικνύω εἰς αὐτοὺς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς νόμους αὐτοῦ.

Exo 18:17 Καὶ εἶπεν ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως πρὸς αὐτόν, Δὲν εἶναι καλὸν τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον κάμνεις·

Exo 18:18 βεβαίως καὶ σὺ θέλεις ἀποκάμει καὶ ὁ λαὸς οὗτος ὁ μετὰ σοῦ· διότι τὸ πρᾶγμα εἶναι πολὺ βαρὺ διὰ σέ· δὲν δύνασαι μόνος νὰ κάμνῃς τοῦτο.

Exo 18:19 Ἄκουσον λοιπὸν τὴν φωνήν μου· θέλω σὲ συμβουλεύσει καὶ ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι μετὰ σοῦ· σὺ μὲν ἔσο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ ἀναφέρῃς τὰς ὑποθέσεις πρὸς τὸν Θεόν·

Exo 18:20 καὶ δίδασκε αὐτοὺς τὰ προστάγματα καὶ τοὺς νόμους καὶ δείκνυε πρὸς αὐτοὺς τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατῶσι, καὶ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ πράττωσι·

Exo 18:21 πλὴν ἔκλεξον ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας ἀξίους, φοβουμένους τὸν Θεόν, ἄνδρας φιλαλήθεις, μισοῦντας τὴν φιλαργυρίαν· καὶ κατάστησον αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους, ἑκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους·

Exo 18:22 καὶ ἂς κρίνωσι τὸν λαὸν πάντοτε· καὶ πᾶσαν μὲν μεγάλην ὑπόθεσιν ἂς ἀναφέρωσι πρὸς σέ· πᾶσαν δὲ μικρὰν ὑπόθεσιν ἂς κρίνωσιν αὐτοί· οὕτω θέλεις ἀνακουφισθῇ, καὶ θέλουσι βαστάζει τὸ βάρος μετὰ σοῦ.

Exo 18:23 ἐὰν κάμῃς τοῦτο τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ Θεὸς σὲ προστάζῃ οὕτω, τότε θέλεις δυνηθῇ νὰ ἀνθέξῃς, καὶ προσέτι πᾶς ὁ λαὸς οὗτος θέλει φθάσει εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Exo 18:24 Καὶ ἤκουσεν ὁ Μωϋσῆς τὴν φωνὴν τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ καὶ ἔκαμε πάντα ὅσα εἶπε.

Exo 18:25 Καὶ ἔκλεξεν ὁ Μωϋσῆς ἐκ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἀξίους καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἀρχηγοὺς ἐπὶ τοῦ λαοῦ, χιλιάρχους, ἑκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους·

Exo 18:26 καὶ ἔκρινον τὸν λαὸν ἐν παντὶ καιρῷ· τὰς μὲν ὑποθέσεις τὰς δυσκόλους ἀνέφερον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, πᾶσαν δὲ μικρὰν ὑπόθεσιν ἔκρινον αὐτοί.

Exo 18:27 Ἔπειτα προέπεμψεν ὁ Μωϋσῆς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Exo 19:1 Εἰς τὸν τρίτον μῆνα τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου, τὴν ἡμέραν ταύτην ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον Σινά.

Exo 19:2 Ἐσηκώθησαν δὲ ἀπὸ Ῥαφιδεὶν καὶ ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον Σινὰ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ὁ Ἰσραὴλ ἀπέναντι τοῦ ὄρους.

Exo 19:3 Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀνέβη πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ ὄρους, λέγων, Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ, καὶ ἀναγγείλει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

Exo 19:4 Σεῖς εἴδετε ὅσα ἔκαμα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ σᾶς ἐσήκωσα ὡς ἐπὶ πτερύγων ἀετοῦ καὶ σᾶς ἔφερα πρὸς ἐμαυτόν·

Exo 19:5 τώρα λοιπὸν ἐὰν τῳόντι ὑπακούσητε εἰς τὴν φωνήν μου, καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμὲ ὁ ἐκλεκτὸς ἀπὸ πάντων τῶν λαῶν· διότι ἰδική μου εἶναι πᾶσα ἡ γῆ·

Exo 19:6 καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμὲ βασίλειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους θέλεις εἰπεῖ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

Exo 19:7 Καὶ ἦλθεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ καὶ ἔθεσεν ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντας ἐκείνους τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος.

Exo 19:8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁμοφώνως πᾶς ὁ λαός, λέγων, Πάντα ὅσα εἶπεν ὁ Κύριος θέλομεν πράξει. Καὶ ἀνέφερεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ.

Exo 19:9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδού, ἐγὼ ἔρχομαι πρὸς σὲ ἐν νεφέλῃ πυκνῇ, διὰ νὰ ἀκούσῃ ὁ λαὸς ὅταν λαλήσω πρὸς σέ, καὶ ἔτι νὰ πιστεύῃ εἰς σὲ πάντοτε. Ἀνήγγειλε δὲ ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ.

Exo 19:10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὕπαγε πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἁγίασον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ ἂς πλύνωσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν·

Exo 19:11 καὶ ἂς ἦναι ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ θέλει καταβῇ ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος Σινὰ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ·

Exo 19:12 καὶ θέλεις βάλει εἰς τὸν λαὸν ὅρια κυκλόθεν, λέγων, Προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς μὴ ἀναβῆτε εἰς τὸ ὄρος ἢ ἐγγίσητε εἰς τὰ ἄκρα αὐτοῦ· ὅστις ἐγγίσῃ τὸ ὄρος, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ·

Exo 19:13 δὲν θέλει ἐγγίσει εἰς αὐτὸν χείρ, διότι μὲ λίθους θέλει λιθοβοληθῇ ἢ μὲ βέλη θέλει κατατοξευθῇ· εἴτε ζῷον

εἶναι εἴτε ἄνθρωπος, δὲν θέλει ζήσει. Ὅταν ἡ σάλπιγξ ἠχήσῃ, τότε θέλουσιν ἀναβῇ ἐπὶ τὸ ὄρος.
Exo 19:14 Καὶ κατέβη ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἡγίασε τὸν λαόν· καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.
Exo 19:15 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν, Γίνεσθε ἕτοιμοι διὰ τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· μὴ πλησιάσητε εἰς γυναῖκα.
Exo 19:16 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τὸ πρωῒ ἔγειναν βρονταὶ καὶ ἀστραπαί, καὶ νεφέλη πυκνὴ ἦτο ἐπὶ τοῦ ὄρους, καὶ φωνὴ σάλπιγγος δυνατὴ σφόδρα· καὶ ἔτρεμε πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῷ στρατοπέδῳ.
Exo 19:17 Τότε ἐξήγαγεν ὁ Μωϋσῆς τὸν λαὸν ἐκ τοῦ στρατοπέδου εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐστάθησαν ὑπὸ τὸ ὄρος.
Exo 19:18 Τὸ δὲ ὄρος Σινὰ ἦτο ὅλον καπνός, διότι κατέβη ὁ Κύριος ἐν πυρὶ ἐπ' αὐτό· ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνὸς αὐτοῦ ὡς καπνὸς καμίνου καὶ ὅλον τὸ ὄρος ἐσείετο σφόδρα.
Exo 19:19 Καὶ ὅτε ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγος προέβαινεν αὐξανομένη σφόδρα, ὁ Μωϋσῆς ἐλάλει καὶ ὁ Θεὸς ἀπεκρίνετο πρὸς αὐτὸν μετὰ φωνῆς.
Exo 19:20 Καὶ κατέβη ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος Σινά, ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ ἀνέβη ὁ Μωϋσῆς.
Exo 19:21 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Καταβάς, διαμαρτυρήθητι πρὸς τὸν λαόν, μήποτε ὑπερβῶσι τὰ ὅρια καὶ ἀναβῶσι πρὸς τὸν Κύριον διὰ νὰ περιεργασθῶσι καὶ πέσωσι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν·
Exo 19:22 καὶ οἱ ἱερεῖς δὲ οἱ πλησιάζοντες πρὸς τὸν Κύριον ἄς ἁγιασθῶσι, διὰ νὰ μὴ ἐξορμήσῃ ὁ Κύριος ἐπ' αὐτούς.
Exo 19:23 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, Ὁ λαὸς δὲν δύναται νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ ὄρος Σινά· διότι σὺ προσέταξας εἰς ἡμᾶς, λέγων, Βάλε ὅρια κυκλόθεν τοῦ ὄρους καὶ ἁγίασον αὐτό.
Exo 19:24 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, Ὕπαγε, κατάβα· ἔπειτα θέλεις ἀναβῇ, σὺ καὶ ὁ Ἀαρὼν μετὰ σοῦ· οἱ ἱερεῖς ὅμως καὶ ὁ λαὸς ἄς μὴ ὑπερβῶσι τὰ ὅρια διὰ νὰ ἀναβῶσι πρὸς τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴ ἐξορμήσῃ ἐπ' αὐτούς.
Exo 19:25 Καὶ κατέβη ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαὸν καὶ ὡμίλησε πρὸς αὐτούς.
Exo 20:1 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων,
Exo 20:2 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.
Exo 20:3 Μὴ ἔχῃς ἄλλους θεοὺς πλὴν ἐμοῦ.
Exo 20:4 Μὴ κάμῃς εἰς σεαυτὸν εἴδωλον, μηδὲ ὁμοίωμά τινος, ὅσα εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, ἢ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς·
Exo 20:5 μὴ προσκυνήσῃς αὐτὰ μηδὲ λατρεύσῃς αὐτά· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου εἶμαι Θεὸς ζηλότυπος, ἀνταποδίδων τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τῶν μισούντων με·
Exo 20:6 καὶ κάμνων ἔλεος εἰς χιλιάδας γενεῶν τῶν ἀγαπώντων με καὶ φυλαττόντων τὰ προστάγματά μου.
Exo 20:7 Μὴ λάβῃς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· διότι δὲν θέλει ἀθωώσει ὁ Κύριος τὸν λαμβάνοντα ἐπὶ ματαίῳ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Exo 20:8 Ἐνθυμοῦ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, διὰ νὰ ἁγιάζῃς αὐτήν·
Exo 20:9 ἓξ ἡμέρας ἐργάζου καὶ κάμνε πάντα τὰ ἔργα σου·
Exo 20:10 ἡ ἡμέρα ὅμως ἡ ἑβδόμη εἶναι σάββατον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· μὴ κάμῃς ἐν ταύτῃ οὐδὲν ἔργον, μήτε σύ, μήτε ὁ υἱός σου, μήτε ἡ θυγάτηρ σου, μήτε ὁ δοῦλός σου, μήτε ἡ δούλη σου, μήτε τὸ κτῆνός σου, μήτε ὁ ξένος σου, ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σου·
Exo 20:11 διότι εἰς ἓξ ἡμέρας ἐποίησεν ὁ Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ κατέπαυσε· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου καὶ ἡγίασεν αὐτήν.
Exo 20:12 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, διὰ νὰ γείνῃς μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν σοὶ δίδει Κύριος ὁ Θεός σου.
Exo 20:13 Μὴ φονεύσῃς.
Exo 20:14 Μὴ μοιχεύσῃς.
Exo 20:15 Μὴ κλέψῃς.
Exo 20:16 Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.
Exo 20:17 Μὴ ἐπιθυμήσῃς τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· μὴ ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· μηδὲ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· μηδὲ τὴν δούλην αὐτοῦ, μηδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ, μηδὲ τὸν ὄνον αὐτοῦ, μηδὲ πᾶν ὅ, τι εἶναι τοῦ πλησίον σου.
Exo 20:18 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔβλεπε τὰς βροντὰς καὶ τὰς ἀστραπὰς καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ τὸ ὄρος καπνίζον· καὶ ὅτε ὁ λαὸς εἶδε ταῦτα, ἀπεσύρθησαν καὶ ἐστάθησαν μακρόθεν.
Exo 20:19 Καὶ εἶπον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, σὺ λάλησον πρὸς ἡμᾶς καὶ θέλομεν ἀκούσει καὶ ἄς μὴ λαλήσῃ πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεός, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν.
Exo 20:20 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν, Μὴ φοβεῖσθε· διότι ὁ Θεὸς ἦλθε διὰ νὰ σᾶς δοκιμάσῃ, καὶ διὰ νὰ ἦναι ὁ φόβος αὐτοῦ ἔμπροσθέν σας διὰ νὰ μὴ ἁμαρτάνητε.
Exo 20:21 Καὶ ἐστάθη ὁ λαὸς μακρόθεν· ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐπλησίασεν εἰς τὴν ὁμίχλην ὅπου ἦτο ὁ Θεός.
Exo 20:22 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Οὕτως εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Σεῖς εἴδετε ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐλάλησα μὲ σᾶς·
Exo 20:23 μὴ κάμητε θεοὺς μετ' ἐμοῦ ἀργυροὺς· μηδὲ κάμητε εἰς ἑαυτοὺς θεοὺς χρυσοῦς·
Exo 20:24 θυσιαστήριον ἐκ γῆς κάμε εἰς ἐμέ· καὶ θυσίαζε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὁλοκαυτώματά σου καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφορὰς σου, τὰ πρόβατά σου καὶ τοὺς βόας σου· ἐν παντὶ τόπῳ ὅπου ἀναμνήσω τὸ ὄνομά μου, θέλω ἔρχεσθαι πρὸς σὲ καὶ θέλω

σὲ εὐλογεῖ·
Exo 20:25 ἐὰν δὲ ἐκ λίθων κάμῃς θυσιαστήριον εἰς ἐμέ, δὲν θέλεις οἰκοδομήσει αὐτὸ ἐκ πέτρας πελεκητῆς· διότι ἐὰν περάσῃς ἐπάνω αὐτοῦ τὸ ἐργαλεῖόν σου, θέλεις μολύνει αὐτό·
Exo 20:26 καὶ μὴ ἀναβῇς δἰ ἀναβαθμίδων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, διὰ νὰ μὴ ἀποκαλυφθῇ ἐπ̓ αὐτοῦ ἡ γυμνωσίς σου.
Exo 21:1 Αὗται δὲ εἶναι αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας θέλεις ἐκθέσει ἔμπροσθεν αὐτῶν.
Exo 21:2 Ἐὰν ἀγοράσῃς δοῦλον Ἑβραῖον, ἓξ ἔτη θέλει δουλεύσει· ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ θέλει ἐξέλθει ἐλεύθερος, δωρεάν.
Exo 21:3 Ἐὰν εἰσῆλθε μόνος, μόνος θέλει ἐξέλθει· ἐὰν εἶχε γυναῖκα, τότε ἡ γυνὴ αὐτοῦ θέλει ἐξέλθει μετ̓ αὐτοῦ.
Exo 21:4 Ἐάν ὁ κύριος αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν γυναῖκα, καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν υἱοὺς ἢ θυγατέρας, ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι τοῦ κυρίου αὐτῆς, αὐτὸς δὲ θέλει ἐξέλθει μόνος.
Exo 21:5 Ἀλλ̓ ἐὰν ὁ δοῦλος εἴπῃ φανερά, Ἀγαπῶ τὸν κύριόν μου, τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ τέκνα μου, δὲν θέλω ἐξέλθει ἐλεύθερος·
Exo 21:6 τότε ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει φέρει αὐτὸν πρὸς τοὺς κριτάς· καὶ θέλει φέρει αὐτὸν εἰς τὴν θύραν ἢ εἰς τὸν παραστάτην τῆς θύρας, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει τρυπήσει τὸ ὠτίον αὐτοῦ μὲ τρυπητήριον· καὶ θέλει δουλεύει αὐτὸν διαπαντός.
Exo 21:7 Καὶ ἐὰν τις πωλήσῃ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ διὰ δούλην, δὲν θέλει ἐξέλθει καθὼς ἐξέρχονται οἱ δοῦλοι.
Exo 21:8 Ἐὰν δὲν ἀρέσῃ εἰς τὸν κύριον αὐτῆς, ὅστις ἠρραβωνίσθη αὐτὴν εἰς ἑαυτόν, τότε θέλει ἀπολυτρώσει αὐτήν· εἰς ξένον ἔθνος δὲν θέλει ἔχει ἐξουσίαν νὰ πωλήσῃ αὐτήν, ἐπειδὴ ἐφέρθη πρὸς αὐτὴν ἀπίστως.
Exo 21:9 Ἂν ὅμως ἠρραβώνισεν αὐτὴν μὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, θέλει κάμει πρὸς αὐτὴν κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν θυγατέρων.
Exo 21:10 Ἐὰν λάβῃ εἰς ἑαυτὸν ἄλλην, δὲν θέλει στερήσει τὴν τροφὴν αὐτῆς, τὰ ἐνδύματα αὐτῆς, καὶ τὸ πρὸς αὐτὴν χρέος τοῦ γάμου.
Exo 21:11 Ἐὰν ὅμως δὲν κάμνῃ εἰς αὐτὴν τὰ τρία ταῦτα, τότε θέλει ἐξέλθει δωρεὰν ἄνευ ἀργυρίου.
Exo 21:12 Ὅστις πατάξῃ ἄνθρωπον, καὶ ἀποθάνῃ, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ·
Exo 21:13 ἐὰν ὅμως δὲν παρεμόνευσεν, ἀλλ̓ ὁ Θεὸς παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τότε ἐγὼ θέλω σοὶ διορίσει τόπον, ὅπου θέλει καταφύγει·
Exo 21:14 ἐὰν δὲ τις ἐγερθῇ κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ διὰ νὰ δολοφονήσῃ αὐτόν, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου θέλεις ἀποσπάσει αὐτὸν διὰ νὰ θανατωθῇ.
Exo 21:15 Καὶ ὅστις πατάξῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ.
Exo 21:16 Καὶ ὅστις κλέψῃ ἄνθρωπον καὶ πωλήσῃ αὐτόν, ἢ ἐὰν εὑρεθῇ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ .
Exo 21:17 Καὶ ὅστις κακολογῇ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ.
Exo 21:18 Καὶ ἐὰν ἄνθρωποι λογομαχῶσι μετ̓ ἀλλήλων καὶ ὁ εἷς πατάξῃ τὸν ἄλλον μὲ λίθον ἢ μὲ γρόνθον, καὶ δὲν ἀποθάνῃ ἀλλὰ γείνῃ κλινήρης,
Exo 21:19 ἐὰν σηκωθῇ καὶ περιπατήσῃ ἔξω μὲ τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ, τότε θέλει εἶσθαι ἐλεύθερος ὁ πατάξας· μόνον θέλει ἀποζημιώσει αὐτὸν διὰ τὴν ἀργίαν αὐτοῦ καὶ θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν τελείαν θεραπείαν αὐτοῦ.
Exo 21:20 Καὶ ἐὰν τις πατάξῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἢ τὴν δούλην αὐτοῦ μὲ ῥάβδον, καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος τιμωρηθῇ.
Exo 21:21 Ἂν ὅμως ζήσῃ μίαν ἡμέραν ἢ δύο, δὲν θέλει τιμωρηθῇ· διότι εἶναι ἀργύριον αὐτοῦ.
Exo 21:22 Ἐὰν μάχωνται ἄνδρες καὶ πατάξωσι γυναῖκα ἔγκυον καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς, δὲν συμβῇ ὅμως συμφορά· θέλει ἐξάπαντος κάμει ἀποζημίωσιν ὁ πατάξας, ὁποίαν ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς ἐπιβάλῃ εἰς αὐτόν· καὶ θέλει πληρώσει κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν κριτῶν.
Exo 21:23 Ἂν ὅμως συμβῇ συμφορά, τότε θέλεις δώσει ζωὴν ἀντὶ ζωῆς,
Exo 21:24 ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός,
Exo 21:25 καύσιμον ἀντὶ καυσίματος, πληγὴν ἀντὶ πληγῆς, κτύπημα ἀντὶ κτυπήματος.
Exo 21:26 Ἐὰν τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ δούλου αὐτοῦ ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς δούλης αὐτοῦ καὶ τυφλώσῃ αὐτόν, θέλει ἀφήσει αὐτὸν ἐλεύθερον ἐξ αἰτίας τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ.
Exo 21:27 Καὶ ἐὰν ἐκβάλῃ τὸν ὀδόντα τοῦ δοῦλον αὐτοῦ ἢ τὸν ὀδόντα τῆς δούλης αὐτοῦ, θέλει ἀφήσει αὐτὸν ἐλεύθερον ἐξ αἰτίας τοῦ ὀδόντος αὐτοῦ.
Exo 21:28 Ἐὰν βοῦς κερατίσῃ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, καὶ ἀποθάνῃ, τότε ὁ βοῦς θέλει λιθοβοληθῇ μὲ λίθους καὶ δὲν θέλει τρώγεσθαι τὸ κρέας αὐτοῦ· ὁ κύριος δὲ τοῦ βοὸς θέλει εἶσθαι ἀθῷος.
Exo 21:29 Ἐὰν ὅμως ὁ βοῦς ἦτο κερατιστὴς ἀπὸ πρότερον, καὶ ἔγεινε διαμαρτυρία εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ δὲν ἐφύλαξεν αὐτόν, ἐὰν θανατώσῃ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ βοῦς θέλει λιθοβοληθῇ καὶ ἀκόμη ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει θανατωθῇ.
Exo 21:30 Ἐὰν ἐπιβληθῇ εἰς αὐτὸν τιμὴ ἐξαγοράσεως, θέλει δώσει διὰ τὴν ἐξαγόρασιν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὅσα ἤθελον ἐπιβληθῇ εἰς αὐτόν.
Exo 21:31 Εἴτε υἱὸν κερατίσῃ, εἴτε θυγατέρα κερατίσῃ, κατὰ τὴν κρίσιν ταύτην θέλει γείνει εἰς αὐτόν.
Exo 21:32 Ἐὰν ὁ βοῦς κερατίσῃ δοῦλον ἢ δούλην, θέλει δώσει εἰς τὸν κύριον αὐτῶν τριάκοντα σίκλους ἀργυρίου· ὁ δὲ βοῦς θέλει λιθοβοληθῇ.
Exo 21:33 Καὶ ἐὰν τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ ἐάν τις σκάψῃ λάκκον καὶ δὲν σκεπάσῃ αὐτόν, καὶ πέσῃ εἰς αὐτὸν βοῦς ἢ ὄνος,
Exo 21:34 ὁ κύριος τοῦ λάκκου θέλει κάμει ἀποζημίωσιν, ἀργύριον θέλει ἀποδώσει εἰς τὸν κύριον αὐτῶν· τὸ δὲ

θανατωθὲν θέλει εἶσθαι αὐτοῦ.
Exo 21:35 Καὶ ἐὰν ὁ βοῦς τινὸς κερατίσῃ τὸν βοῦν τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ θανατωθῇ, τότε θέλουσι πωλήσει τὸν ζῶντα βοῦν, καὶ θέλουσι μοιρασθῇ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ καὶ τὸν θανατωθέντα ὁμοίως θέλουσι μοιρασθῇ.
Exo 21:36 Ἐὰν ὅμως ἦναι γνωστὸν ὅτι ὁ βοῦς ἦτο κερατιστὴς ἀπὸ πρότερον, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ δὲν ἐφύλαξεν αὐτόν, θέλει ἐξάπαντος πληρώσει βοῦν ἀντὶ βοός· ὁ δὲ θανατωθεὶς θέλει εἶσθαι αὐτοῦ.
Exo 22:1 Ἐὰν τις κλέψῃ βοῦν ἢ πρόβατον καὶ σφάξῃ αὐτὸ ἢ πωλήσῃ αὐτό, θέλει πληρώσει πέντε βόας ἀντὶ τοῦ βοὸς καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προβάτου.
Exo 22:2 Ἐὰν ὁ κλέπτης εὑρεθῇ κάμνων ῥῆξιν καὶ κτυπηθῇ καὶ ἀποθάνῃ, δὲν θέλει χυθῇ αἷμα δἰ αὐτόν.
Exo 22:3 Ἐὰν ὅμως ὁ ἥλιος ἀνατείλῃ ἐπάνω αὐτοῦ, θέλει χυθῇ αἷμα δἰ αὐτόν· πρέπει νὰ κάμῃ ἀνταπόδοσιν· καὶ ἂν δὲν ἔχῃ, θέλει πωληθῇ διὰ τὴν κλοπὴν αὐτοῦ.
Exo 22:4 Ἐὰν τὸ κλοπιμαῖον εὑρεθῇ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ζῶν, εἴτε βοῦς εἴτε ὄνος εἴτε πρόβατον, θέλει ἀποδώσει τὸ διπλοῦν.
Exo 22:5 Ἐὰν τις καταβοσκήσῃ ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα καὶ ἀφήσῃ τὸ κτῆνος αὐτοῦ νὰ βοσκηθῇ ἐν ἀγρῷ ξένου ἀνθρώπου, θέλει κάμει ἀνταπόδοσιν ἐκ τοῦ καλητέρου τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ καλητέρου τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ.
Exo 22:6 Ἐὰν ἐξέλθῃ πῦρ καὶ εὕρῃ ἀκάνθας, καὶ καῶσι θημωνίαι σίτου ἢ ἀστάχυα ἱστάμενα ἢ ἀγρός, ὁ ἀνάψας τὸ πῦρ θέλει ἐξάπαντος κάμει ἀνταπόδοσιν.
Exo 22:7 Ἐὰν τις παραδώσῃ εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀργύριον ἢ σκεύη διὰ νὰ φυλάττῃ αὐτά, καὶ κλαπῶσιν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου, ἂν εὑρεθῇ ὁ κλέπτης, θέλει ἀποδώσει τὸ διπλοῦν·
Exo 22:8 ἂν ὁ κλέπτης δὲν εὑρεθῇ, τότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας θέλει φερθῇ ἔμπροσθεν τῶν κριτῶν, διὰ νὰ ἐξετασθῇ ἂν δὲν ἔβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὰ κτήματα τοῦ πλησίον αὐτοῦ.
Exo 22:9 Περὶ παντὸς εἴδους ἀδικήματος, περὶ βοός, περὶ ὄνου, περὶ προβάτου, περὶ ἐνδύματος, περὶ παντὸς πράγματος χαμένου, τὸ ὁποῖον ἄλλος ἤθελε διαφιλονεικεῖ ὅτι εἶναι αὐτοῦ, ἡ κρίσις ἀμφοτέρων θέλει ἐλθεῖ ἔμπροσθεν τῶν κριτῶν· καὶ ὅντινα καταδικάσωσιν οἱ κριταί, ἐκεῖνος θέλει ἀποδώσει τὸ διπλοῦν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ.
Exo 22:10 Ἐὰν τις παραδώσῃ εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ ὄνον ἢ βοῦν ἢ πρόβατον ἢ ὁποιονδήποτε κτῆνος, διὰ νὰ φυλάττῃ αὐτό, καὶ ἀποθάνῃ ἢ συντριφθῇ ἢ ἁρπαχθῇ χωρὶς νὰ ἴδῃ τις,
Exo 22:11 ὅρκος Θεοῦ θέλει γείνει ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων αὐτῶν, ὅτι δὲν ἔβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ κτῆμα τοῦ πλησίον αὐτοῦ· καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει λάβει αὐτό, ὁ δὲ ἄλλος δὲν θέλει κάμει ἀνταπόδοσιν.
Exo 22:12 Ἐὰν ὅμως ἐκλέφθη παρ' αὐτοῦ, θέλει κάμει ἀνταπόδοσιν εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ.
Exo 22:13 Ἐὰν ἔγεινε θηριάλωτον, θέλει φέρει αὐτὸ διὰ μαρτυρίαν καὶ δὲν θέλει πληρώσει τὸ θηριάλωτον.
Exo 22:14 Καὶ ἐὰν τις δανεισθῇ ζῷον παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ συντριφθῇ ἢ ἀποθάνῃ, ὁ δὲ κύριος αὐτοῦ δὲν ἦναι μετ' αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος πληρώσει αὐτό.
Exo 22:15 Ἐὰν ὅμως ὁ κύριος αὐτοῦ ἦναι μετ' αὐτοῦ, δὲν θέλει πληρώσει· ἂν ἦτο μεμισθωμένον, ἦλθε διὰ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
Exo 22:16 Καὶ ἐὰν τις ἀπατήσῃ παρθένον μὴ ἠρραβωνισμένην, καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, θέλει ἐξάπαντος προικίσει αὐτὴν μὲ προῖκα διὰ γυναῖκα εἰς ἑαυτόν.
Exo 22:17 Ἐὰν ὅμως ὁ πατὴρ αὐτῆς δὲν στέργῃ νὰ δώσῃ αὐτὴν εἰς αὐτόν, ἀργύριον θέλει πληρώσει κατὰ τὴν προῖκα τῶν παρθένων.
Exo 22:18 Μάγισσαν δὲν θέλεις ἀφήσει νὰ ζῇ.
Exo 22:19 Ὅστις συνευρεθῇ μὲ κτῆνος, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ.
Exo 22:20 Ὁ θυσιάζων εἰς θεούς, ἐκτὸς εἰς μόνον τὸν Κύριον, θέλει ἐξολοθρευθῇ.
Exo 22:21 Καὶ ξένον δὲν θέλεις κακοποιήσει οὐδὲ θέλεις καταδυναστεύσει αὐτόν· διότι ξένοι ἐστάθητε ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου.
Exo 22:22 Οὐδεμίαν χήραν ἢ ὀρφανὸν δὲν θέλετε καταθλίψει.
Exo 22:23 Ἐὰν καταθλίψητε αὐτοὺς ὁπωσδήποτε καὶ βοήσωσι πρὸς ἐμέ, θέλω ἐξάπαντος εἰσακούσει τῆς φωνῆς αὐτῶν,
Exo 22:24 καὶ ὁ θυμός μου θέλει ἐξαφθῇ καὶ θέλω σᾶς θανατώσει ἐν μαχαίρᾳ· καὶ αἱ γυναῖκές σας θέλουσιν εἶσθαι χῆραι καὶ τὰ τέκνα σας ὀρφανά.
Exo 22:25 Ἐὰν δανείσῃς ἀργύριον εἰς τὸν πτωχὸν γείτονά σου μεταξὺ τοῦ λαοῦ μου, δὲν θέλεις φερθῇ πρὸς αὐτὸν ὡς τοκιστής, δὲν θέλεις ἐπιβάλει ἐπ' αὐτὸν τόκον.
Exo 22:26 Ἐὰν λάβῃς ἐνέχυρον τὸ ἔνδυμα τοῦ πλησίον σου, θέλεις ἐπιστρέψει αὐτὸ πρὸς αὐτὸν πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος·
Exo 22:27 διότι τοῦτο μόνον εἶναι τὸ σκέπασμα αὐτοῦ, τοῦτο τὸ ἔνδυμα τοῦ δέρματος αὐτοῦ· μὲ τί θέλει κοιμηθῇ καὶ ὅταν βοήσῃ πρὸς ἐμέ, θέλω εἰσακούσει· διότι ἐγὼ εἶμαι ἐλεήμων.
Exo 22:28 Δὲν θέλεις κακολογήσει κριτάς, οὐδὲ θέλεις καταρασθῇ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου.
Exo 22:29 Τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἁλωνίου σου καὶ τοῦ ληνοῦ σου δὲν θέλεις καθυστερήσει· τὸν πρωτότοκόν σου ἐκ τῶν υἱῶν σου θέλεις δώσει εἰς ἐμέ·
Exo 22:30 ὁμοίως θέλεις κάμει διὰ τὸν βοῦν σου καὶ διὰ τὸ πρόβατόν σου· ἑπτὰ ἡμέρας θέλει εἶσθαι μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλεις δώσει αὐτὸ εἰς ἐμέ.
Exo 22:31 Καὶ ἄνδρες ἅγιοι θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμέ· καὶ κρέας θηριάλωτον ἐν τῷ ἀγρῷ δὲν θέλετε φάγει· εἰς τὸν σκύλον θέλετε ῥίψει αὐτό.

Exo 23:1 Δὲν θέλεις διαδώσει ψευδῆ φήμην· δὲν θέλεις συμφωνήσει μετὰ τοῦ ἀδίκου διὰ νὰ γείνῃς ψευδομάρτυς.
Exo 23:2 Δὲν θέλεις ἀκολουθήσει τοὺς πολλοὺς ἐπὶ κακῷ· οὐδὲ θέλεις ὁμιλήσει ἐν κρισολογίᾳ, ὥστε νὰ κλίνῃς κατόπιν πολλῶν διὰ νὰ διαστρέψῃς κρίσιν·
Exo 23:3 οὐδὲ θέλεις ἀποβλέψει εἰς πρόσωπον πτωχοῦ ἐν τῇ κρίσει αὐτοῦ.
Exo 23:4 Ἐὰν ἀπαντήσῃς τὸν βοῦν τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τὸν ὄνον αὐτοῦ πλανώμενον, θέλεις ἐξάπαντος ἐπιστρέψει αὐτὸν πρὸς αὐτόν.
Exo 23:5 Ἐὰν ἴδῃς τὸν ὄνον τοῦ μισοῦντός σε πεπτωκότα ὑπὸ τὸ φορτίον αὐτοῦ καὶ ἤθελες ἀποφύγει νὰ βοηθήσῃς αὐτόν, ἐξάπαντος θέλεις συμβοηθήσει αὐτόν.
Exo 23:6 Δὲν θέλεις διαστρέψει τὸ δίκαιον τοῦ πένητός σου ἐν τῇ κρίσει αὐτοῦ.
Exo 23:7 Ἄπεχε ἀπὸ ἀδίκου ὑποθέσεως· καὶ μὴ γείνῃς αἰτία νὰ θανατωθῇ ὁ ἀθῷος καὶ ὁ δίκαιος· διότι ἐγὼ δὲν θέλω δικαιώσει τὸν ἀσεβῆ.
Exo 23:8 Καὶ δῶρα δὲν θέλεις λάβει· διότι τὰ δῶρα τυφλόνουσι καὶ τοὺς σοφούς, καὶ διαστρέφουσι τοὺς λόγους τῶν δικαίων.
Exo 23:9 Καὶ ξένον δὲν θέλεις καταδυναστεύσει διότι σεῖς γνωρίζετε τὴν ψυχὴν τοῦ ξένου, ἐπειδὴ ξένοι ἐστάθητε ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου.
Exo 23:10 Καὶ ἓξ ἔτη θέλεις σπείρει τὴν γῆν σου καὶ θέλεις συνάγει τὰ γεννήματα αὐτῆς·
Exo 23:11 τὸ δὲ ἕβδομον θέλεις ἀφήσει αὐτὴν νὰ ἀναπαυθῇ καὶ νὰ μένῃ ἀργή, διὰ νὰ τρώγωσιν οἱ πτωχοὶ τοῦ λαοῦ σου· καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν αὐτῶν ἂς τρώγωσι τὰ ζῷα τοῦ ἀγροῦ. Οὕτω θέλεις κάμει διὰ τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ διὰ τὸν ἐλαιῶνά σου.
Exo 23:12 Ἓξ ἡμέρας θέλεις κάμνει τὰς ἐργασίας σου· τὴν δὲ ἑβδόμην ἡμέραν θέλεις ἀναπαύεσθαι, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ ὁ βοῦς σου καὶ ὁ οἶνος σου καὶ νὰ λάβῃ ἀναψυχὴν ὁ υἱὸς τῆς δούλης σου καὶ ὁ ξένος.
Exo 23:13 Καὶ εἰς πάντα ὅσα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, θέλετε προσέξει· καὶ ὄνομα ἄλλων θεῶν δὲν θέλετε ἀναφέρει, οὐδὲ θέλει ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματός σου.
Exo 23:14 Τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλεις κάμνει ἑορτὴν εἰς ἐμέ.
Exo 23:15 Θέλεις φυλάττει τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων· ἑπτὰ ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμα, καθὼς προσέταξα εἰς σέ, κατὰ τὸν διωρισμένον καιρὸν τοῦ μηνὸς Ἀβίβ· διότι ἐν τούτῳ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου· καὶ οὐδεὶς θέλει φανῇ ἐνώπιόν μου κενός·
Exo 23:16 καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ θερισμοῦ, τῶν πρωτογεννημάτων τῶν κόπων σου, τὰ ὁποῖα ἔσπειρας εἰς τὸν ἀγρόν· καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀφοῦ συνάξῃς τοὺς καρποὺς σου ἐκ τοῦ ἀγροῦ.
Exo 23:17 Τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει ἐμφανίζεσθαι πᾶν ἀρσενικὸν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ.
Exo 23:18 Δὲν θέλεις προσφέρει τὸ αἷμα τῆς θυσίας μου μὲ ἄρτον ἔνζυμον· οὐδὲ θέλει μένει τὸ πάχος τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρωΐ.
Exo 23:19 Τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου θέλεις φέρει εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Δὲν θέλεις ψήσει ἐρίφιον ἐν τῷ γάλακτι τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
Exo 23:20 Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω ἄγγελον ἔμπροσθέν σου διὰ νὰ σὲ φυλάττῃ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ νὰ σὲ φέρῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον προητοίμασα·
Exo 23:21 φοβοῦ αὐτόν, καὶ ὑπάκουε εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ· μὴ παροργίσῃς αὐτόν· διότι δὲν θέλει συγχωρήσει τὰς παραβάσεις σας· ἐπειδὴ τὸ ὄνομά μου εἶναι ἐν αὐτῷ.
Exo 23:22 Ἐὰν ὅμως προσέχῃς νὰ ὑπακούῃς εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ πράττῃς πάντα ὅσα λέγω, τότε ἐγὼ θέλω εἶσθαι ἐχθρὸς τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἐναντίος τῶν ἐναντίων σου.
Exo 23:23 Διότι ὁ ἄγγελός μου θέλει προπορεύσθαι ἔμπροσθέν σου, καὶ θέλει σὲ εἰσαγάγει εἰς τοὺς Ἀμορραίους καὶ Χετταίους καὶ Φερεζαίους καὶ Χαναναίους, Εὐαίους καὶ Ἰεβουσαίους· καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτούς.
Exo 23:24 Δὲν θέλεις προσκυνήσει τοὺς θεοὺς αὐτῶν, οὐδὲ θέλεις λατρεύσει αὐτούς, οὐδὲ θέλεις πράξει κατὰ τὰ ἔργα ἐκείνων· ἀλλὰ θέλεις ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ θέλεις κατασυντρίψει τὰ εἴδωλα αὐτῶν.
Exo 23:25 Καὶ θέλετε λατρεύει Κύριον τὸν Θεὸν σας, καὶ αὐτὸς θέλει εὐλογεῖ τὸν ἄρτον σου, καὶ τὸ ὕδωρ σου· καὶ θέλω ἀπομακρύνει πᾶσαν νόσον ἐκ μέσου σου·
Exo 23:26 καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ἄγονος καὶ στεῖρα ἐπὶ τῆς γῆς σου· τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου θέλω κάμει πλήρη.
Exo 23:27 τὸν φόβον μου θέλει στείλει ἔμπροσθέν σου καὶ θέλω καταστρέψει πάντα λαὸν ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἔρχεσαι καὶ θέλω κάμει πάντας τοὺς ἐχθροὺς σου νὰ στρέψωσι τὰ νῶτα εἰς σέ·
Exo 23:28 καὶ θέλω στείλει ἔμπροσθέν σου σφῆκας, καὶ θέλουσιν ἐκδιώξει τοὺς Εὐαίους, τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Χετταίους ἀπ' ἔμπροσθέν σου.
Exo 23:29 Δὲν θέλω ἐκδιώξει αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σου εἰς ἓν ἔτος, διὰ νὰ μὴ γείνῃ ἔρημος ἡ γῆ καὶ πληθυνθῶσι τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐναντίον σου·
Exo 23:30 ὀλίγον κατ' ὀλίγον θέλω ἐκδιώξει αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σου, ἑωσοῦ αὐξηθῇς καὶ κυριεύσῃς τὴν γῆν.
Exo 23:31 Καὶ θέλω θέσει τὰ ὅριά σου ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης μέχρι τῆς θαλάσσης τῶν Φιλισταίων, καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου μέχρι τοῦ ποταμοῦ· διότι εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν θέλω παραδώσει τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου, καὶ θέλεις ἐκδιώξει αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σου.
Exo 23:32 Δὲν θέλεις κάμει μετ' αὐτῶν, οὐδὲ μετὰ τῶν θεῶν αὐτῶν, συνθήκην·

Exo 23:33 δὲν θέλουσι κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ σου, διὰ νὰ μὴ σὲ κάμωσι νὰ ἁμαρτήσῃς εἰς ἐμέ· διότι ἂν λατρεύσῃς τοὺς θεοὺς αὐτῶν, τοῦτο θέλει ἐξάπαντος εἶσθαι παγὶς εἰς σέ.
Exo 24:1 Μετὰ ταῦτα εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἀνάβα πρὸς τὸν Κύριον, σὺ καὶ Ἀαρών, Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ, καὶ ἑβδομήκοντα ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραήλ, καὶ προσκυνήσατε μακρόθεν·
Exo 24:2 καὶ ὁ Μωϋσῆς μόνος θέλει πλησιάσει πρὸς τὸν Κύριον, αὐτοὶ ὅμως δὲν θέλουσι πλησιάσει οὐδὲ ὁ λαὸς θέλει ἀναβῇ μετ' αὐτοῦ.
Exo 24:3 Καὶ ἦλθεν ὁ Μωϋσῆς καὶ διηγήθη πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου καὶ πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ· ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοφώνως καὶ εἶπε, Πάντας τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐλάλησεν ὁ Κύριος, θέλομεν κάμει.
Exo 24:4 Καὶ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου· καὶ σηκωθεὶς ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ ἔστησε δώδεκα στήλας κατὰ τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
Exo 24:5 Καὶ ἀπέστειλε τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ προσέφεραν ὁλοκαυτώματα καὶ ἐθυσίασαν θυσίας εἰρηνικὰς εἰς τὸν Κύριον, μοσχάρια.
Exo 24:6 Λαβὼν δὲ ὁ Μωϋσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος, ἔβαλεν εἰς λεκάνας· καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐρράντισεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
Exo 24:7 Ἔπειτα λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης, ἀνέγνωσεν εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ· οἱ δὲ εἶπον, Πάντα ὅσα ἐλάλησεν ὁ Κύριος, θέλομεν κάμνει καὶ θέλομεν ὑπακούει.
Exo 24:8 Καὶ λαβὼν ὁ Μωϋσῆς τὸ αἷμα, ἐρράντισεν ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ εἶπεν, Ἰδού, τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔκαμε πρὸς ἐσᾶς κατὰ πάντας τούτους τοὺς λόγους.
Exo 24:9 Τότε ἀνέβη Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών, Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ καὶ ἑβδομήκοντα ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραήλ·
Exo 24:10 καὶ εἶδον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς ἔδαφος ἐστρωμένον ἐκ λίθου σαπφείρου καὶ ὡς τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὴν καθαρότητα·
Exo 24:11 καὶ ἐπὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δὲν ἔβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ εἶδον τὸν Θεόν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
Exo 24:12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἀνάβα πρὸς ἐμὲ εἰς τὸ ὄρος καὶ ἔσο ἐκεῖ· καὶ θέλω σοὶ δώσει τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, καὶ τὸν νόμον, καὶ τὰς ἐντολὰς τὰς ὁποίας ἔγραψα, διὰ νὰ διδάσκῃς αὐτούς.
Exo 24:13 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Μωϋσῆς μετὰ Ἰησοῦ τοῦ θεράποντος αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη ὁ Μωϋσῆς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ.
Exo 24:14 Πρὸς δὲ τοὺς πρεσβυτέρους εἶπε, Περιμένετε ἡμᾶς ἐδώ, ἑωσοῦ ἐπιστρέψωμεν πρὸς ἐσᾶς· καὶ ἰδού, Ἀαρὼν καὶ Ὤρ εἶναι μεθ' ὑμῶν· ἐὰν τις ἔχῃ ὑπόθεσιν, ἂς ἔρχηται πρὸς αὐτούς.
Exo 24:15 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν ἀνέβη ἐπὶ τὸ ὄρος, καὶ ἡ νεφέλη ἐσκέπασε τὸ ὄρος.
Exo 24:16 Καὶ ἐκάθησεν ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινά, καὶ ἡ νεφέλη ἐσκέπασεν αὐτὸ ἓξ ἡμέρας· καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἐκάλεσεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν ἐκ μέσου τῆς νεφέλης.
Exo 24:17 Καὶ ἡ θέα τῆς δόξης τοῦ Κυρίου ἦτο, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ὡς πῦρ κατατρῶγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους.
Exo 24:18 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ὄρος· καὶ ἐστάθη ὁ Μωϋσῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.
Exo 25:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Exo 25:2 Εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ φέρωσι πρὸς ἐμὲ προσφοράν· παρὰ παντὸς ἀνθρώπου προαιρουμένου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ θέλετε λάβει τὴν προσφορὰν μου.
Exo 25:3 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ προσφορά, τὴν ὁποίαν θέλετε λάβει παρ' αὐτῶν· χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ χαλκός,
Exo 25:4 καὶ κυανοῦν καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ βύσσος καὶ τρίχες αἰγῶν,
Exo 25:5 καὶ δέρματα κριῶν κοκκινοβαφῆ καὶ δέρματα θώων καὶ ξύλον σιττίμ,
Exo 25:6 ἔλαιον διὰ τὸ φῶς, ἀρώματα διὰ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ διὰ τὸ εὐῶδες θυμίαμα,
Exo 25:7 λίθοι ὀνυχῖται καὶ λίθοι διὰ νὰ ἐντεθῶσιν εἰς τὸ ἐφὸδ καὶ εἰς τὸ περιστήθιον.
Exo 25:8 Καὶ ἂς κάμωσιν εἰς ἐμὲ ἁγιαστήριον, διὰ νὰ κατοικῶ μεταξὺ αὐτῶν.
Exo 25:9 Κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ δεικνύω πρὸς σέ, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς, καὶ κατὰ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς, οὕτω θέλετε κάμει.
Exo 25:10 Καὶ θέλουσι κατασκευάσει κιβωτὸν ἐκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχῶν καὶ ἡμισείας τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας τὸ ὕψος αὐτῆς·
Exo 25:11 καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτὴν μὲ καθαρὸν χρυσίον, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν θέλεις περικαλύψει αὐτήν, καὶ ἐπ' αὐτῆς θέλεις κάμει χρυσῆν στεφάνην κύκλῳ.
Exo 25:12 Καὶ θέλεις χύσει δι' αὐτὴν τέσσαρας κρίκους χρυσοῦς καὶ θέλεις βάλει αὐτοὺς εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας αὐτῆς· δύο μὲν κρίκους εἰς τὴν μίαν πλευρὰν αὐτῆς, δύο δὲ κρίκους εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν αὐτῆς.
Exo 25:13 Καὶ θέλεις κάμει μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ, καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτοὺς μὲ χρυσίον·
Exo 25:14 καὶ θέλεις εἰσάξει τοὺς μοχλοὺς εἰς τοὺς κρίκους τῶν πλευρῶν τῆς κιβωτοῦ, διὰ νὰ βαστάζηται ἡ κιβωτὸς δι' αὐτῶν·
Exo 25:15 ἐν τοῖς κρίκοις τῆς κιβωτοῦ θέλουσι μένει οἱ μοχλοί· δὲν θέλουσι μετακινεῖσθαι ἀπ' αὐτῆς.
Exo 25:16 καὶ θέλεις θέσει ἐν τῇ κιβωτῷ τὰ μαρτύρια τὰ ὁποῖα θέλω δώσει εἰς σέ.
Exo 25:17 Καὶ θέλεις κάμει ἱλαστήριον ἐκ χρυσίου καθαροῦ· δύο πηχῶν καὶ ἡμισείας τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ μιᾶς πήχης

καὶ ἡμισείας τὸ πλάτος αὐτοῦ.
Exo 25:18 Καὶ θέλεις κάμει δύο χερουβεὶμ ἐκ χρυσίου· σφυρήλατα θέλεις κάμει αὐτά, ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων τοῦ ἱλαστηρίου·
Exo 25:19 καὶ κάμε ἕν χεροὺβ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἄκρου, καὶ ἕν χεροὺβ ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἄκρου· ἐκ τοῦ ἱλαστηρίου θέλεις κάμει τὰ χερουβεὶμ ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων αὐτοῦ·
Exo 25:20 καὶ θέλουσιν ἐκτείνει τὰ χερουβεὶμ ἐπάνωθεν τὰς πτέρυγας, ἐπικαλύπτοντα μὲ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τὸ ἱλαστήριον· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν θέλουσι βλέπει τὸ ἕν πρὸς τὸ ἄλλο· πρὸς τὸ ἱλαστήριον θέλουσιν εἶσθαι τὰ πρόσωπα τῶν χερουβεὶμ.
Exo 25:21 Καὶ θέλεις ἐπιθέσει τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ ἄνωθεν· καὶ θέλεις θέσει ἐν τῇ κιβωτῷ τὰ μαρτύρια, τὰ ὁποῖα θέλω δώσει εἰς σέ·
Exo 25:22 καὶ ἐκεῖ θέλω γνωρισθῇ πρὸς σέ· καὶ ἐπάνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, ἐκ τοῦ μέσου τῶν δύο χερουβεὶμ, τῶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, θέλω λαλήσει πρὸς σὲ περὶ πάντων ὅσα θέλω προστάξει εἰς σὲ νὰ εἴπῃς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Exo 25:23 Καὶ θέλεις κάμει τράπεζαν ἐκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ μιᾶς πήχης τὸ πλάτος αὐτῆς, τὸ δὲ ὕψος αὐτῆς μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας·
Exo 25:24 καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτὴν μὲ χρυσίον καθαρόν, καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτὴν χρυσὴν στεφάνην κύκλῳ.
Exo 25:25 Καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτὴν χεῖλος κύκλῳ μιᾶς παλάμης τὸ πλάτος καὶ θέλεις κάμει ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς στεφάνην χρυσὴν κύκλῳ.
Exo 25:26 Καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτὴν τέσσαρας κρίκους χρυσοῦς καὶ θέλεις βάλει τοὺς κρίκους ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας, τὰς ἐπὶ τῶν τεσσάρων ποδῶν αὐτῆς·
Exo 25:27 οἱ κρίκοι θέλουσιν εἶσθαι ὑπὸ τὸ χεῖλος θῆκαι τῶν μοχλῶν, διὰ νὰ βαστάζηται ἡ τράπεζα.
Exo 25:28 Καὶ θέλεις κάμει τοὺς μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ, καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτοὺς μὲ χρυσίον, διὰ νὰ βαστάζηται ἡ τράπεζα δί αὐτῶν.
Exo 25:29 Καὶ θέλεις κάμει τοὺς δίσκους αὐτῆς καὶ τοὺς θυμιαματοδόχους αὐτῆς καὶ τὰ σπονδεῖα αὐτῆς καὶ τὰς λεκάνας αὐτῆς, διὰ νὰ γίνωνται δί αὐτῶν αἱ σπονδαί· ἐκ χρυσίου καθαροῦ θέλεις κάμει αὐτά.
Exo 25:30 Καὶ θέλεις θέσει ἐπὶ τῆς τραπέζης ἄρτους προθέσεως ἐνώπιόν μου διαπαντός.
Exo 25:31 Καὶ θέλεις κάμει λυχνίαν ἐκ χρυσίου καθαροῦ· σφυρήλατον θέλεις κάμει τὴν λυχνίαν· ὁ κορμὸς αὐτῆς καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς, αἱ λεκάναι αὐτῆς, οἱ κόμβοι αὐτῆς καὶ τὰ ἄνθη αὐτῆς, θέλουσιν εἶσθαι ἕν σῶμα μετ᾽ αὐτῆς.
Exo 25:32 Καὶ θέλουσιν ἐξέρχεσθαι ἕξ κλάδοι ἐκ τῶν πλαγίων αὐτῆς· τρεῖς κλάδοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ ἑνὸς πλαγίου, καὶ τρεῖς κλάδοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ ἄλλου πλαγίου·
Exo 25:33 εἰς τὸν ἕνα κλάδον θέλουσιν εἶσθαι τρεῖς λεκάναι ἀμυγδαλοειδεῖς, εἷς κόμβος καὶ ἕν ἄνθος· καὶ εἰς τὸν ἄλλον κλάδον τρεῖς λεκάναι ἀμυγδαλοειδεῖς, εἷς κόμβος καὶ ἕν ἄνθος· οὕτω θέλει γείνει εἰς τοὺς ἕξ κλάδους, τοὺς ἐξερχομένους ἐκ τῆς λυχνίας.
Exo 25:34 Καὶ εἰς τὴν λυχνίαν θέλουσιν εἶσθαι τέσσαρες λεκάναι ἀμυγδαλοειδεῖς, οἱ κόμβοι αὐτῶν καὶ τὰ ἄνθη αὐτῶν.
Exo 25:35 Καὶ θέλει εἶσθαι εἷς κόμβος ὑπὸ τοὺς δύο κλάδους ἐξ αὐτῆς, καὶ εἷς κόμβος ὑπὸ τοὺς δύο κλάδους ἐξ αὐτῆς, καὶ εἷς κόμβος ὑπὸ τοὺς δύο κλάδους ἐξ αὐτῆς, εἰς τοὺς ἕξ κλάδους τοὺς ἐξερχομένους ἐκ τῆς λυχνίας.
Exo 25:36 Οἱ κόμβοι αὐτῶν καὶ οἱ κλάδοι αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ἕν σῶμα μετ᾽ αὐτῆς· τὸ ὅλον αὐτῆς ἕν σφυρήλατον ἐκ χρυσίου καθαροῦ.
Exo 25:37 Καὶ θέλεις κάμει τοὺς λύχνους αὐτῆς ἑπτά· καὶ θέλουσιν ἀνάπτει τοὺς λύχνους αὐτῆς, διὰ νὰ φέγγωσιν ἔμπροσθεν αὐτῆς,
Exo 25:38 Καὶ τὰ λυχνοψάλιδα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι ἐκ χρυσίου καθαροῦ.
Exo 25:39 Ἐξ ἑνὸς ταλάντου χρυσίου καθαροῦ θέλει κατασκευασθῇ αὐτὴ καὶ πάντα ταῦτα τὰ σκεύη.
Exo 25:40 Καὶ πρόσεχε νὰ κάμῃς κατὰ τὸν τύπον αὐτῶν τὸν δειχθέντα εἰς σὲ ἐπὶ τοῦ ὄρους.
Exo 26:1 Καὶ θέλεις κάμει τὴν σκηνήν, δέκα παραπετάσματα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου· μὲ χερουβεὶμ ἐντέχνως ἐνειργασμένα θέλεις κάμει αὐτά.
Exo 26:2 Τὸ μῆκος τοῦ ἑνὸς παραπετάσματος εἰκοσιοκτὼ πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἑνὸς παραπετάσματος τεσσάρων πηχῶν· πάντα τὰ παραπετάσματα τοῦ αὐτοῦ μέτρου.
Exo 26:3 Τὰ πέντε παραπετάσματα θέλουσι συνάπτεσθαι τὸ ἕν μετὰ τοῦ ἄλλου· καὶ τὰ ἄλλα πέντε παραπετάσματα θέλουσι συνάπτεσθαι τὸ ἕν μετὰ τοῦ ἄλλου.
Exo 26:4 Καὶ θέλεις κάμει θηλυκωτήρια κυανὰ ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ πρώτου παραπετάσματος, κατὰ τὸ πλάγιον ὅπου γίνεται ἡ ἕνωσις· ὁμοίως θέλεις κάμει καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας ἄκρας τοῦ δευτέρου παραπετάσματος, ὅπου γίνεται ἡ ἕνωσις τοῦ δευτέρου·
Exo 26:5 πεντήκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εἰς τὸ ἕν παραπέτασμα, καὶ πεντήκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εἰς τὴν ἄκραν τοῦ παραπετάσματος τὴν κατὰ τὴν ἕνωσιν τοῦ δευτέρου, διὰ νὰ ἀντικρύζωσι τὰ θηλυκωτήρια πρὸς ἄλληλα.
Exo 26:6 Καὶ θέλεις κάμει πεντήκοντα περόνας χρυσάς, καὶ μὲ τὰς περόνας θέλεις συνάψει τὰ παραπετάσματα πρὸς ἄλληλα· οὕτως ἡ σκηνὴ θέλει εἶσθαι μία.
Exo 26:7 Καὶ θέλεις κάμει παραπετάσματα ἐκ τριχῶν αἰγῶν, διὰ νὰ ἦναι κάλυμμα ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ἕνδεκα θέλεις κάμει τὰ παραπετάσματα ταῦτα·
Exo 26:8 τὸ μῆκος τοῦ ἑνὸς παραπετάσματος τριάκοντα πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἑνὸς παραπετάσματος τεσσάρων

πηχῶν· τοῦ αὐτοῦ μέτρου θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἕνδεκα παραπετάσματα.
Exo 26:9 Καὶ θέλεις συνάψει τὰ πέντε παραπετάσματα χωριστά, καὶ τὰ ἕξ παραπετάσματα χωριστά· τὸ ἕκτον ὅμως παραπέτασμα θέλεις ἐπιδιπλώσει κατὰ τὸ πρόσωπον τῆς σκηνῆς.
Exo 26:10 Καὶ θέλεις κάμει πεντήκοντα θηλυκωτήρια ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ ἑνὸς παραπετάσματος τοῦ τελευταίου κατὰ τὴν ἕνωσιν, καὶ πεντήκοντα θηλυκωτήρια ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ παραπετάσματος, τὸ ὁποῖον ἑνόνεται μὲ τὸ δεύτερον.
Exo 26:11 Θέλεις κάμει καὶ πεντήκοντα περόνας χαλκίνας, καὶ θέλεις ἐμβάλει τὰς περόνας εἰς τὰ θηλυκωτήρια, καὶ θέλεις συνάψει τὴν σκηνήν, ὥστε νὰ ἦναι μία.
Exo 26:12 Τὸ δὲ ὑπόλοιπον, τὸ περισσεῦον ἐκ τῶν παραπετασμάτων τῆς σκηνῆς, τὸ ἥμισυ τοῦ παραπετάσματος τοῦ ἐναπολειπομένου, θέλει κρέμασθαι ἐπὶ τὰ ὄπισθεν τῆς σκηνῆς.
Exo 26:13 Καὶ μία πήχη ἐκ τοῦ ἑνὸς πλαγίου καὶ μία πήχη ἐκ τοῦ ἄλλου πλαγίου ἐκ τοῦ ἐναπολειπομένου εἰς τὸ μῆκος τῶν παραπετασμάτων τῆς σκηνῆς θέλει κρέμασθαι ἐπάνωθεν ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, διὰ νὰ καλύπτῃ αὐτήν.
Exo 26:14 Καὶ θέλεις κάμει κατακάλυμμα διὰ τὴν σκηνὴν ἐκ δερμάτων κριῶν κοκκινοβαφῶν καὶ ἐπικάλυμμα ὑπεράνωθεν ἐκ δερμάτων θώων.
Exo 26:15 Καὶ θέλεις κάμει διὰ τὴν σκηνὴν σανίδας ἐκ ξύλου σιττὶμ ὀρθίας·
Exo 26:16 δέκα πηχῶν τὸ μῆκος τῆς μιᾶς σανίδος, καὶ μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας τὸ πλάτος τῆς μιᾶς σανίδος.
Exo 26:17 Δύο ἀγκωνίσκοι θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὴν μίαν σανίδα ἀντικρύζοντες πρὸς ἀλλήλους· οὕτω θέλεις κάμει εἰς πάσας τὰς σανίδας τῆς σκηνῆς.
Exo 26:18 Καὶ θέλεις κάμει τὰς σανίδας διὰ τὴν σκηνήν, εἴκοσι σανίδας ἀπὸ τὸ νότιον μέρος πρὸς μεσημβρίαν.
Exo 26:19 καὶ ὑποκάτω τῶν εἴκοσι σανίδων θέλεις κάμει τεσσαράκοντα ὑποβάσια ἀργυρά· δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς μιᾶς σανίδος διὰ τοὺς δύο ἀγκωνίσκους αὐτῆς, καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς ἄλλης σανίδος διὰ τοὺς δύο ἀγκωνίσκους αὐτῆς.
Exo 26:20 Καὶ διὰ τὸ δεύτερον μέρος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν, θέλεις κάμει εἴκοσι σανίδας.
Exo 26:21 καὶ τὰ τεσσαράκοντα αὐτῶν ὑποβάσια ἀργυρά, δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς μιᾶς σανίδος, καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς ἄλλης σανίδος.
Exo 26:22 Καὶ διὰ τὰ ὄπισθεν μέρη τῆς σκηνῆς τὰ πρὸς δυσμὰς θέλεις κάμει ἕξ σανίδας.
Exo 26:23 Θέλεις κάμει καὶ δύο σανίδας διὰ τὰς γωνίας τῆς σκηνῆς εἰς τὰ ὄπισθεν μέρη·
Exo 26:24 καὶ θέλουσιν ἑνωθῇ κάτωθεν καὶ θέλουσιν ἑνωθῇ ὁμοῦ ἄνωθεν δἰ ἑνὸς κρίκου· οὕτω θέλει εἶσθαι δἰ αὐτὰς ἀμφοτέρας· διὰ τὰς δύο γωνίας θέλουσιν εἶσθαι.
Exo 26:25 καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὀκτὼ σανίδες καὶ τὰ ἀργυρὰ ὑποβάσια αὐτῶν, δεκαὲξ ὑποβάσια· δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς μιᾶς σανίδος καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς ἄλλης σανίδος.
Exo 26:26 Καὶ θέλεις κάμει μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ· πέντε διὰ τὰς σανίδας τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς σκηνῆς,
Exo 26:27 καὶ πέντε μοχλοὺς διὰ τὰς σανίδας τοῦ ἄλλου μέρους τῆς σκηνῆς, καὶ πέντε μοχλοὺς διὰ τὰς σανίδας τοῦ μέρους τῆς σκηνῆς διὰ τὸ πλάγιον τὸ πρὸς δυσμάς.
Exo 26:28 καὶ ὁ μέσος μοχλός, ὁ ἐν τῷ μέσῳ τῶν σανίδων, θέλει διαπερᾷ ἀπ̓ ἄκρου ἕως ἄκρου.
Exo 26:29 Καὶ τὰς σανίδας θέλεις περικαλύψει μὲ χρυσίον καὶ τοὺς κρίκους αὐτῶν θέλεις κάμει χρυσοῦς, διὰ νὰ ἦναι θῆκαι τῶν μοχλῶν. καὶ θέλεις περικαλύψει τοὺς μοχλοὺς μὲ χρυσίον.
Exo 26:30 Καὶ θέλεις ἀνεγείρει τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ σχέδιον αὐτῆς τὸ δειχθὲν εἰς σὲ ἐπὶ τοῦ ὄρους.
Exo 26:31 Καὶ θέλεις κάμει καταπέτασμα ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἐντέχνου ἐργασίας· μὲ χερουβεὶμ θέλει εἶσθαι κατεσκευασμένον.
Exo 26:32 Καὶ θέλεις κρεμάσει αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἐκ σιττὶμ περικεκαλυμμένων μὲ χρυσίον· τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι χρυσά, ἐπὶ τῶν τεσσάρων ἀργυρῶν ὑποβασίων.
Exo 26:33 Καὶ θέλεις κρεμάσει τὸ καταπέτασμα ὑπὸ τὰς περόνας, διὰ νὰ φέρῃς ἐκεῖ, ἔσωθεν τοῦ καταπετάσματος, τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ καταπέτασμα θέλει κάμνει εἰς ἐσᾶς χώρισμα μεταξὺ τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων.
Exo 26:34 Καὶ θέλεις ἐπιθέσει τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων.
Exo 26:35 Καὶ θέλεις θέσει τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ τὴν λυχνίαν ἀντικρὺ τῆς τραπέζης πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς σκηνῆς· τὴν δὲ τράπεζαν θέλεις θέσει πρὸς τὸ βόρειον μέρος.
Exo 26:36 Καὶ θέλεις κάμει διὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τάπητα ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, κατεσκευασμένον μὲ ἐργασίαν κεντητοῦ.
Exo 26:37 Καὶ θέλεις κάμει διὰ τὸν τάπητα πέντε στύλους ἐκ σιττίμ, καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτοὺς μὲ χρυσίον· τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι χρυσᾶ· καὶ θέλεις χύσει δἰ αὐτοὺς πέντε ὑποβάσια χάλκινα.
Exo 27:1 Καὶ θέλεις κάμει θυσιαστήριον ἐκ ξύλου σιττίμ, πέντε πηχῶν τὸ μῆκος καὶ πέντε πηχῶν τὸ πλάτος· τετράγωνον θέλει εἶσθαι τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ τριῶν πηχῶν·
Exo 27:2 καὶ θέλεις κάμει τὰ κέρατα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν αὐτοῦ· τὰ κέρατα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτὸ μὲ χαλκόν.
Exo 27:3 Καὶ θέλεις κάμει τοὺς στακτοδόχους λέβητας αὐτοῦ καὶ τὰ πτυάρια αὐτοῦ καὶ τὰς λεκάνας αὐτοῦ καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὰ πυροδόχα αὐτοῦ· χάλκινα θέλεις κάμει πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ.
Exo 27:4 Καὶ θέλεις κάμει δἰ αὐτὸ χαλκίνην ἐσχάραν δικτυωτῆς ἐργασίας· καὶ ἐπὶ τοῦ δικτύου θέλεις κάμει τέσσαρας

κρίκους χαλκίνους ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν αὐτοῦ.
Exo 27:5 Καὶ θέλεις θέσει αὐτὴν ὑπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν, ὥστε τὸ δίκτυον νὰ ἦναι μέχρι τοῦ μέσου τοῦ θυσιαστηρίου.
Exo 27:6 Καὶ θέλεις κάμει μοχλοὺς διὰ τὸ θυσιαστήριον, μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ, καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτοὺς μὲ χαλκόν·
Exo 27:7 καὶ οἱ μοχλοὶ θέλουσι τεθῇ ἐντὸς τῶν κρίκων καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ μοχλοὶ ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ νὰ βαστάζωσιν αὐτό.
Exo 27:8 Κοῖλον σανιδωτὸν θέλεις κάμει αὐτό, καθὼς ἐδείχθη εἰς σὲ ἐπὶ τοῦ ὄρους· οὕτω θέλουσι κάμει.
Exo 27:9 Καὶ θέλεις κάμει τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς· ἀπὸ τὸ νότιον μέρος πρὸς μεσημβρίαν θέλουσιν εἶσθαι παραπετάσματα διὰ τὴν αὐλὴν ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, τὸ μῆκος ἑκατὸν πηχῶν διὰ τὸ ἕν πλευρόν.
Exo 27:10 Καὶ οἱ εἴκοσι στύλοι αὐτῆς καὶ τὰ εἴκοσι ὑποβάσια τούτων θέλουσιν εἶσθαι χάλκινα· τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυρά.
Exo 27:11 Καὶ ὁμοίως κατὰ τὸ βόρειον πλευρὸν κατὰ μῆκος θέλουσιν εἶσθαι παραπετάσματα, μῆκος ἑκατὸν πηχῶν, καὶ οἱ εἴκοσι στύλοι αὐτῶν καὶ τὰ εἴκοσι αὐτῶν χάλκινα ὑποβάσια· τὰ δὲ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυρά.
Exo 27:12 Καὶ διὰ τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς κατὰ τὸ δυτικὸν πλευρὸν θέλουσιν εἶσθαι παραπετάσματα πεντήκοντα πηχῶν· στύλοι αὐτῶν δέκα καὶ ὑποβάσια αὐτῶν δέκα.
Exo 27:13 Καὶ τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς κατὰ τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν τὸ πρὸς ἀνατολὰς θέλει εἶσθαι πεντήκοντα πηχῶν.
Exo 27:14 Καὶ τὰ παραπετάσματα τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς πύλης θέλουσιν εἶσθαι δεκαπέντε πηχῶν· στύλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ ὑποβάσια αὐτῶν τρία.
Exo 27:15 Καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος θέλουσιν εἶσθαι παραπετάσματα δεκαπέντε πηχῶν· στύλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ ὑποβάσια αὐτῶν τρία.
Exo 27:16 Διὰ δὲ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς θέλει εἶσθαι καταπέτασμα εἴκοσι πηχῶν, ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, κατεσκευασμένον μὲ ἐργασίαν κεντητοῦ· στύλοι αὐτῶν τέσσαρες καὶ ὑποβάσια τούτων τέσσαρα.
Exo 27:17 Πάντες οἱ στύλοι κύκλῳ τῆς αὐλῆς θέλουσιν εἶσθαι ἐζωσμένοι μὲ ἄργυρον, τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν ἀργυρὰ καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν χάλκινα.
Exo 27:18 Τὸ μῆκος τῆς αὐλῆς θέλει εἶσθαι ἑκατὸν πηχῶν καὶ τὸ πλάτος ἑκατέρωθεν πεντήκοντα καὶ τὸ ὕψος πέντε πηχῶν, ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν χάλκινα.
Exo 27:19 Πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς διὰ πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι αὐτῆς καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς θέλουσιν εἶσθαι χάλκινοι.
Exo 27:20 Καὶ σὺ πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ φέρωσι πρὸς σὲ καθαρὸν ἔλαιον ἀπὸ ἐλαίας κοπανισμένας διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ καίῃ πάντοτε ὁ λύχνος.
Exo 27:21 Ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου, ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουσι διαθέσει αὐτὸν ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωΐ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμος παντοτεινὸς εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν.
Exo 28:1 Καὶ σὺ προσάγαγε πρὸς σεαυτὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφὸν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ, Ἀαρών, Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρών.
Exo 28:2 Καὶ θέλεις κάμει στολὴν ἁγίαν εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφὸν σου πρὸς δόξαν καὶ τιμήν.
Exo 28:3 Καὶ σὺ λάλησον πρὸς πάντας τοὺς σοφοὺς τὴν καρδίαν, τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἐνέπλησα ἀπὸ πνεύματος σοφίας, νὰ κάμωσι τὴν στολὴν τοῦ Ἀαρών, διὰ νὰ καθιερώσῃς αὐτόν, ὥστε νὰ ἱερατεύῃ εἰς ἐμέ.
Exo 28:4 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ στολὴ τὴν ὁποίαν θέλουσι κάμει· περιστήθιον καὶ ἐφὸδ καὶ ποδήρης καὶ χιτὼν κεντητός, μίτρα καὶ ζώνη· καὶ θέλουσι κάμει στολὰς ἁγίας εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφὸν σου, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ.
Exo 28:5 Καὶ αὐτοὶ θέλουσι λάβει τὸ χρυσίον καὶ τὸ κυανοῦν καὶ τὸ πορφυροῦν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον.
Exo 28:6 Καὶ θέλουσι κάμει τὸ ἐφὸδ ἐκ χρυσίου, ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ, ἐκ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἐντέχνου ἐργασίας·
Exo 28:7 θέλει ἔχει τὰς δύο ἐπωμίδας αὐτοῦ συναπτὰς κατὰ τὰ δύο ἄκρα αὐτοῦ, ὥστε νὰ συνάπτωνται.
Exo 28:8 Καὶ ἡ κεντητὴ ζώνη τοῦ ἐφόδ, ἡ ἐπ' αὐτό, θέλει εἶσθαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ· ἐκ χρυσίου, ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης.
Exo 28:9 Καὶ θέλεις λάβει δύο ὀνυχίτας λίθους, καὶ θέλεις ἐγχαράξει ἐπ' αὐτοὺς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
Exo 28:10 ἕξ ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἑνὸς λίθου καὶ τὰ λοιπὰ ἕξ ὀνόματα ἐπὶ τοῦ ἄλλου λίθου, κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν·
Exo 28:11 μὲ ἐργασίαν λιθογλύφου κατὰ τὴν γλυφὴν τῆς σφραγίδος, θέλεις ἐγχαράξει τοὺς δύο λίθους μὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· θέλεις ἐναρμόσει αὐτοὺς εἰς χρυσοῦς οἰκίσκους.
Exo 28:12 Καὶ θέλεις θέσει τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ἐπωμίδων τοῦ ἐφόδ, λίθους μνημοσύνης εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει βαστάζει τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ εἰς μνημόσυνον.
Exo 28:13 Καὶ θέλεις κάμει οἰκίσκους χρυσοῦς·
Exo 28:14 καὶ δύο ἁλύσεις ἐκ καθαροῦ χρυσίου ἐπὶ τῶν ἄκρων· ἐργασίαν πλεκτὴν θέλεις κάμει αὐτάς, καὶ θέλεις συνάψει τὰς πλεκτὰς ἁλύσεις μὲ τοὺς οἰκίσκους.

Exo 28:15 Καὶ θέλεις κάμει τὸ περιστήθιον τῆς κρίσεως ἐντέχνου ἐργασίας· κατὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐφὸδ θέλεις κάμει αὐτὸ· ἐκ χρυσίου, κυανοῦ, καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης θέλεις κάμει αὐτό·
Exo 28:16 τετράγωνον θέλει εἶσθαι διπλοῦν· μιᾶς σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ μιᾶς σπιθαμῆς τὸ πλάτος αὐτοῦ.
Exo 28:17 Καὶ θέλεις ἐναρμόσει εἰς αὐτὸ λίθους, τέσσαρας σειρὰς λίθων· σειρὰ σαρδίου, τοπαζίου καὶ σμαράγδου θέλει εἶσθαι πρώτη σειρά·
Exo 28:18 καὶ ἡ δευτέρα σειρά, ἄνθραξ, σάπφειρος καὶ ἀδάμας·
Exo 28:19 καὶ ἡ τρίτη σειρά, λιγύριον, ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος·
Exo 28:20 καὶ ἡ τετάρτη σειρά, βηρύλλιον καὶ ὄνυξ καὶ ἴασπις· ἐνηρμοσμένοι θέλουσιν εἶσθαι εἰς τοὺς χρυσοῦς οἰκίσκους αὐτῶν·
Exo 28:21 καὶ οἱ λίθοι θέλουσιν εἶσθαι μὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, δώδεκα, κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, κατὰ τὴν γλυφὴν τῆς σφραγίδος· ἕκαστος μὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὰς δώδεκα φυλὰς
Exo 28:22 Καὶ θέλεις κάμει ἐπὶ τὸ περιστήθιον ἁλύσεις κατὰ τὰ ἄκρα, πλεκτῆς ἐργασίας ἐκ χρυσίου καθαροῦ.
Exo 28:23 Καὶ θέλεις κάμει ἐπὶ τὸ περιστήθιον δύο κρίκους χρυσοῦς, καὶ θέλεις περάσει τοὺς δύο κρίκους εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ περιστηθίου.
Exo 28:24 Καὶ θέλεις περάσει τὰς δύο πλεκτὰς ἁλύσεις χρυσὰς εἰς τοὺς δύο κρίκους, τοὺς εἰς τὰ ἄκρα τοῦ περιστηθίου.
Exo 28:25 Καὶ τὰ ἄλλα δύο ἄκρα τῶν δύο πλεκτῶν ἁλύσεων θέλεις συνάψει μὲ τοὺς δύο οἰκίσκους καὶ θέλεις βάλει αὐτοὺς εἰς τὰς ἐπωμίδας τοῦ ἐφὸδ ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
Exo 28:26 Καὶ θέλεις κάμει δύο κρίκους χρυσοῦς καὶ θέλεις βάλει αὐτοὺς ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων τοῦ περιστηθίου εἰς τὸ χεῖλος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι κατὰ τὸ μέρος τοῦ ἐφὸδ ἔσωθεν·
Exo 28:27 καὶ θέλεις κάμει δύο ἄλλους κρίκους χρυσοῦς, καὶ θέλεις βάλει αὐτοὺς εἰς τὰ δύο πλάγια τοῦ ἐφὸδ κάτωθεν, πρὸς τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος αὐτοῦ, ἀντικρὺ τῆς ἄλλης ἑνώσεως αὐτοῦ, ἄνωθεν τῆς κεντητῆς ζώνης τοῦ ἐφόδ.
Exo 28:28 Καὶ θέλουσι δένει τὸ περιστήθιον διὰ τῶν κρίκων αὐτοῦ εἰς τοὺς κρίκους τοῦ ἐφὸδ μὲ ταινίαν ἐκ κυανοῦ, διὰ νὰ ἦναι ἄνωθεν τῆς κεντητῆς ζώνης τοῦ ἐφὸδ καὶ διὰ νὰ μὴ ἦναι τὸ περιστήθιον κεχωρισμένον ἀπὸ τοῦ ἐφόδ.
Exo 28:29 Καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει βαστάζει τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ περιστηθίῳ τῆς κρίσεως ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ, ὅταν εἰσέρχηται εἰς τὸ ἅγιον, εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διαπαντός.
Exo 28:30 Καὶ θέλεις βάλει εἰς τὸ περιστήθιον τῆς κρίσεως τὸ Οὐρὶμ καὶ τὸ Θουμμίμ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ Ἀαρών, ὅταν εἰσέρχηται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει βαστάζει τὴν κρίσιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διαπαντός.
Exo 28:31 Καὶ θέλεις κάμει τὸν ποδήρη τοῦ ἐφὸδ ὅλον ἐκ κυανοῦ.
Exo 28:32 Καὶ θέλει εἶσθαι εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ ἄνοιγμα κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ· θέλει ἔχει ταινίαν ὑφαντὴν κύκλῳ τοῦ ἀνοίγματος αὐτοῦ, καθὼς εἶναι τὸ ἄνοιγμα τοῦ θώρακος, διὰ νὰ μὴ σχίζηται.
Exo 28:33 Καὶ θέλεις κάμει ἐπὶ τῶν κρασπέδων αὐτοῦ ῥόδια ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου ἐπὶ τῶν κρασπέδων αὐτοῦ κύκλῳ· καὶ κώδωνας χρυσοῦς μεταξὺ αὐτῶν κύκλῳ·
Exo 28:34 χρυσοῦν κώδωνα καὶ ῥόδιον, χρυσοῦν κώδωνα καὶ ῥόδιον, ἐπὶ τῶν κρασπέδων τοῦ ποδήρους κύκλῳ.
Exo 28:35 Καὶ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τοῦ Ἀαρὼν διὰ νὰ λειτουργῇ· καὶ ὁ ἦχος αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀκουστός, ὅταν εἰσέρχηται εἰς τὸ ἅγιον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ὅταν ἐξέρχηται, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ.
Exo 28:36 Καὶ θέλεις κάμει πέταλον ἐκ χρυσίου καθαροῦ καὶ θέλεις ἐγχαράξει ἐπ' αὐτὸ, ὡς χάραγμα σφραγίδος, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ.
Exo 28:37 Καὶ θέλεις βάλει αὐτὸ ἐπὶ κυανῆς ταινίας, διὰ νὰ ἦναι ἐπὶ τῆς μίτρας· εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς μίτρας θέλει εἶσθαι.
Exo 28:38 Καὶ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Ἀαρών, διὰ νὰ σηκόνῃ ὁ Ἀαρὼν τὴν ἀνομίαν τῶν ἁγίων πραγμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ θέλουσιν ἁγιάζει εἰς πάσας αὐτῶν τὰς ἁγίας προσφοράς· καὶ θέλει εἶσθαι διαπαντὸς ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, διὰ νὰ ἦναι δεκταὶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Exo 28:39 Καὶ θέλεις ὑφάνει τὸν χιτῶνα ἐκ βύσσου καὶ θέλεις κάμει μίτραν ἐκ βύσσου καὶ θέλεις κάμει ζώνην ἐργασίας κεντητοῦ.
Exo 28:40 Καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν θέλεις κάμει χιτῶνας καὶ θέλεις κάμει δἰ αὐτοὺς ζῶνας καὶ μιτρίδια θέλεις κάμει δἰ αὐτοὺς πρὸς δόξαν καὶ τιμήν.
Exo 28:41 Καὶ θέλεις ἐνδύσει αὐτὰ τὸν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφὸν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ θέλεις χρίσει αὐτοὺς καὶ θέλεις καθιερώσει αὐτοὺς καὶ ἁγιάσει αὐτούς, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ.
Exo 28:42 Καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτοὺς λινὰ περισκελῆ, διὰ νὰ σκεπάζωσι τὴν γύμνωσιν τῆς σαρκὸς αὐτῶν· ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι τῶν μηρῶν θέλουσι φθάνει·
Exo 28:43 καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν πλησιάζωσιν εἰς τὸ θυσιαστήριον διὰ νὰ λειτουργήσωσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, διὰ νὰ μὴ φέρωσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν καὶ ἀποθάνωσι τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμος παντοτεινὸς εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτόν.
Exo 29:1 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θέλεις κάμει εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ ἁγιάσῃς αὐτούς, ὥστε νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ. Λάβε ἓν μοσχάριον βοὸς καὶ δύο κριοὺς ἀμώμους,
Exo 29:2 καὶ ἄζυμον ἄρτον καὶ πήττας ἀζύμους ἐζυμωμένας μὲ ἔλαιον καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα μὲ ἔλαιον· ἐκ σεμιδάλεως σίτου θέλεις κάμει αὐτά.

Exo 29:3 Καὶ θέλεις βάλει αὐτὰ εἰς ἓν κάνιστρον καὶ θέλεις φέρει αὐτὰ ἐν τῷ κανίστρῳ μετὰ τοῦ μοσχαρίου καὶ τῶν δύο κριῶν.
Exo 29:4 Καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ θέλεις προσαγάγει εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ θέλεις λούσει αὐτοὺς ἐν ὕδατι.
Exo 29:5 Καὶ θέλεις λάβει τὰς στολὰς καὶ θέλεις ἐνδύσει τὸν Ἀαρὼν τὸν χιτῶνα καὶ τὸν ποδήρη τοῦ ἐφὸδ καὶ τὸ ἐφὸδ καὶ τὸ περιστήθιον, καὶ θέλεις ζώσει αὐτὸν μὲ τὴν κεντητὴν ζώνην τοῦ ἐφόδ.
Exo 29:6 Καὶ θέλεις βάλει τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ θέλεις βάλει τὸ ἅγιον διάδημα ἐπὶ τὴν μίτραν.
Exo 29:7 Τότε θέλεις λάβει τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ θέλεις χύσει ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ θέλεις χρίσει αὐτόν.
Exo 29:8 Καὶ θέλεις προσαγάγει τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐνδύσει αὐτοὺς χιτῶνας·
Exo 29:9 καὶ θέλεις ζώσει αὐτοὺς μὲ ζῶνας, τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ θέλεις περιθέσει εἰς αὐτοὺς μιτρίδια, καὶ ἡ ἱερατεία θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς κατὰ νόμον παντοτεινόν· καὶ θέλεις καθιερώσει τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ.
Exo 29:10 Καὶ θέλεις προσαγάγει τὸ μοσχάριον ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἐπιθέσει τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μοσχαρίου·
Exo 29:11 καὶ θέλεις σφάξει τὸ μοσχάριον ἐνώπιον Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Exo 29:12 Καὶ θέλεις λάβει ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ μοσχαρίου καὶ θέσει ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου μὲ τὸν δάκτυλόν σου· καὶ θέλεις χύσει ὅλον τὸ αἷμα παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.
Exo 29:13 Καὶ θέλεις λάβει ὅλον τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ θέλεις καύσει αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
Exo 29:14 Τὸ δὲ κρέας τοῦ μοσχαρίου καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ θέλεις καύσει ἐν πυρὶ ἔξω τοῦ στρατοπέδου· τοῦτο εἶναι θυσία περὶ ἁμαρτίας.
Exo 29:15 Καὶ τὸν κριὸν τὸν ἕνα θέλεις λάβει, καὶ θέλουσιν ἐπιθέσει ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ·
Exo 29:16 καὶ θέλεις σφάξει τὸν κριὸν καὶ θέλεις λάβει τὸ αἷμα αὐτοῦ καὶ ῥαντίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ·
Exo 29:17 καὶ θέλεις διαμελίσει τὸν κριὸν εἰς τμήματα καὶ θέλεις πλύνει τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ βάλει αὐτὰ μετὰ τῶν τμημάτων αὐτοῦ καὶ μετὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ·
Exo 29:18 καὶ θέλεις καύσει ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· τοῦτο εἶναι ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον· εἶναι ὀσμὴ εὐωδίας, θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.
Exo 29:19 Καὶ θέλεις λάβει τὸν δεύτερον κριόν· καὶ θέλουσιν ἐπιθέσει ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ·
Exo 29:20 τότε θέλεις σφάξει τὸν κριὸν καὶ θέλεις λάβει ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ θέσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ Ἀαρών, καὶ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ ποδὸς αὐτῶν, καὶ θέλεις ῥαντίσει τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
Exo 29:21 Καὶ θέλεις λάβει ἐκ τοῦ αἵματος, τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐκ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος, καὶ θέλεις ῥαντίσει ἐπὶ τὸν Ἀαρών, καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ θέλουσιν ἁγιασθῇ, αὐτός, καὶ αἱ στολαὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
Exo 29:22 Καὶ θέλεις λάβει ἐκ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ καὶ τὴν οὐρὰν καὶ τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφρούς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν δεξιὸν βραχίονα, διότι εἶναι κριὸς καθιερώσεως,
Exo 29:23 καὶ ἕνα ψωμόν, καὶ μίαν πήτταν ἐλαιωμένην, καὶ ἓν λάγανον ἐκ τοῦ κανίστρου τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἐνώπιον Κυρίου·
Exo 29:24 καὶ θέλεις ἐπιθέσει τὰ πάντα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἀαρὼν καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ θέλεις κινήσει αὐτὰ εἰς κινητὴν προσφορὰν ἐνώπιον Κυρίου.
Exo 29:25 Καὶ θέλεις λάβει αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ καύσει ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐπάνω τοῦ ὁλοκαυτώματος εἰς ὀσμὴν εὐωδίας ἐνώπιον Κυρίου· τοῦτο εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον,
Exo 29:26 Καὶ θέλεις λάβει τὸ στῆθος ἐκ τοῦ κριοῦ τῆς καθιερώσεως, ὅστις εἶναι διὰ τὸν Ἀαρών, καὶ θέλεις κινήσει αὐτὸ εἰς κινητὴν προσφορὰν ἐνώπιον Κυρίου καὶ θέλει εἶσθαι μερίδιόν σου.
Exo 29:27 Καὶ θέλεις ἁγιάσει τὸ στῆθος τῆς κινητῆς προσφορᾶς καὶ τὸν βραχίονα τῆς προσφορᾶς τῆς ὑψώσεως, ἥτις ἐκινήθη καὶ ἥτις ὑψώθη, ἐκ τοῦ κριοῦ τῆς καθιερώσεως, ἐξ ἐκείνου ὅστις εἶναι διὰ τὸν Ἀαρών, καὶ ἐξ ἐκείνου ὅστις εἶναι διὰ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ·
Exo 29:28 καὶ θέλει εἶσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ κατὰ νόμον παντοτεινὸν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· διότι εἶναι προσφορὰ ὑψώσεως· καὶ θέλει εἶσθαι προσφορὰ ὑψώσεως παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν εἰρηνικῶν θυσιῶν αὐτῶν, ἡ ὑψουμένη προσφορὰ αὐτῶν πρὸς τὸν Κύριον.
Exo 29:29 Καὶ ἡ ἁγία στολὴ τοῦ Ἀαρὼν θέλει εἶσθαι τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτόν, διὰ νὰ χρισθῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ νὰ καθιερωθῶσιν ἐν αὐτῇ.
Exo 29:30 Ἑπτὰ ἡμέρας θέλει ἐνδύεσθαι αὐτὴν ὁ ἱερεύς, ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου διὰ νὰ λειτουργήσῃ ἐν τῷ ἁγίῳ.
Exo 29:31 Καὶ θέλεις λάβει τὸν κριὸν τῆς καθιερώσεως καὶ βράσει τὸ κρέας αὐτοῦ ἐν τόπῳ ἁγίῳ.

Exo 29:32 Καὶ θέλουσι φάγει ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸ κρέας τοῦ κριοῦ καὶ τὸν ἄρτον τὸν ἐν τῷ κανίστρῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Exo 29:33 Καὶ θέλουσι φάγει ἐκεῖνα, διὰ τῶν ὁποίων ἔγεινεν ἡ ἐξιλέωσις, πρὸς καθιέρωσιν καὶ ἁγιασμὸν αὐτῶν· ξένος ὅμως δὲν θέλει φάγει, διότι εἶναι ἅγια·
Exo 29:34 καὶ ἂν μείνῃ τι ἐκ τοῦ κρέατος τῶν καθιερώσεων ἢ ἐκ τοῦ ἄρτου ἕως πρωΐ, τότε θέλεις καύσει τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν πυρί· δὲν θέλει φαγωθῇ, διότι εἶναι ἅγιον.
Exo 29:35 Καὶ οὕτω θέλεις κάμει εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σέ· ἑπτὰ ἡμέρας θέλεις καθιερώσει αὐτούς·
Exo 29:36 καὶ θέλεις προσφέρει πᾶσαν ἡμέραν ἓν μοσχάριον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας διὰ ἐξιλέωσιν. Καὶ θέλεις καθαρίζει τὸ θυσιαστήριον, κάμνων ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ θέλεις χρίσει αὐτὸ διὰ νὰ ἁγιάσῃς αὐτό.
Exo 29:37 Ἑπτὰ ἡμέρας θέλεις κάμνει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ θέλεις ἁγιάζει αὐτό· καὶ θέλει εἶσθαι θυσιαστήριον ἁγιώτατον· πᾶν τὸ ἐγγίζον τὸ θυσιαστήριον θέλει εἶσθαι ἅγιον.
Exo 29:38 Τοῦτο δὲ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θέλεις προσφέρει ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· δύο ἀρνία ἐνιαύσια τὴν ἡμέραν διαπαντός.
Exo 29:39 τὸ ἓν ἀρνίον θέλεις προσφέρει τὸ πρωΐ, καὶ τὸ ἄλλο ἀρνίον θέλεις προσφέρει τὸ δειλινόν·
Exo 29:40 καὶ μετὰ τοῦ ἑνὸς ἀρνίου ἓν δέκατον σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μὲ τὸ τέταρτον ἑνὸς ἳν ἐλαίου κοπανισμένου· καὶ τὸ τέταρτον ἑνὸς ἳν οἴνου διὰ σπονδήν.
Exo 29:41 καὶ τὸ δεύτερον ἀρνίον θέλεις προσφέρει τὸ δειλινόν· κατὰ τὴν προσφορὰν τῆς πρωΐας, καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτῆς, θέλεις κάμει εἰς αὐτό, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον.
Exo 29:42 τοῦτο θέλει εἶσθαι παντοτεινὸν ὁλοκαύτωμα εἰς τὰς γενεὰς σας παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐνώπιον Κυρίου· ὅπου θέλω ἐμφανίζεσθαι εἰς σᾶς, διὰ νὰ λαλῶ ἐκεῖ πρὸς σέ.
Exo 29:43 Καὶ ἐκεῖ θέλει ἐμφανίζεσθαι εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ ἡ σκηνὴ θέλει ἁγιάζεσθαι μὲ τὴν δόξαν μου.
Exo 29:44 Καὶ θέλω ἁγιάζει τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον· θέλω ἁγιάζει καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ.
Exo 29:45 Καὶ θέλω κατοικεῖ ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν.
Exo 29:46 Καὶ αὐτοὶ θέλουσι γνωρίζει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου διὰ νὰ κατοικῶ ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.
Exo 30:1 Καὶ θέλεις κάμει θυσιαστήριον διὰ νὰ θυμιάζῃς θυμίαμα· ἐκ ξύλου σιττὶμ θέλεις κάμει αὐτό.
Exo 30:2 μιᾶς πήχης τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ μιᾶς πήχης τὸ πλάτος αὐτοῦ τετράγωνον θέλει εἶσθαι καὶ δύο πηχῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ τὰ κέρατα αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ.
Exo 30:3 Καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτὸ μὲ χρυσίον καθαρόν, τὴν κορυφὴν αὐτοῦ καὶ τὰ πλάγια αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτὸ στεφάνην χρυσῆν κύκλῳ.
Exo 30:4 Καὶ δύο χρυσοῦς κρίκους θέλεις κάμει εἰς αὐτὸ ὑπὸ τὴν στεφάνην αὐτοῦ· πλησίον τῶν δύο γωνιῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὰ δύο πλάγια αὐτοῦ θέλεις κάμει αὐτούς, καὶ θέλουσιν εἶσθαι θῆκαι τῶν μοχλῶν, ὥστε νὰ βαστάζωσιν αὐτὸ δἰ αὐτῶν.
Exo 30:5 Καὶ θέλεις κάμει τοὺς μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ, καὶ θέλεις περικαλύψει αὐτοὺς μὲ χρυσίον.
Exo 30:6 Καὶ θέλεις βάλει αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἀντικρὺ τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ ἐπὶ τοῦ μαρτυρίου, ὅπου θέλω ἐμφανίζεσθαι εἰς σέ.
Exo 30:7 Καὶ θέλει θυμιάζει ὁ Ἀαρὼν ἐπ̓ αὐτοῦ θυμίαμα εὐῶδες καθ̓ ἑκάστην πρωΐαν· ὅταν ἑτοιμάζῃ τοὺς λύχνους, θέλει θυμιάζει ἐπ̓ αὐτοῦ.
Exo 30:8 Καὶ ὅταν ἀνάπτῃ ὁ Ἀαρὼν τοὺς λύχνους τὸ ἑσπέρας, θέλει θυμιάζει ἐπ̓ αὐτοῦ, θυμίαμα παντοτεινὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὰς γενεὰς σας.
Exo 30:9 δὲν θέλετε προσφέρει ἐπ̓ αὐτοῦ ξένον θυμίαμα οὐδὲ ὁλοκαύτωμα οὐδὲ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων οὐδὲ θέλετε χύσει ἐπ̓ αὐτοῦ σπονδήν.
Exo 30:10 Καὶ θέλει κάμνει ὁ Ἀαρὼν ἐξιλέωσιν ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μὲ τὸ αἷμα τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς τῆς ἐξιλεώσεως· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει κάμνει ἐξιλέωσιν ἐπ̓ αὐτοῦ εἰς τὰς γενεὰς σας· τοῦτο εἶναι ἁγιώτατον πρὸς τὸν Κύριον.
Exo 30:11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Exo 30:12 Ὅταν λαμβάνῃς τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, τότε θέλουσι δώσει πᾶς ἄνθρωπος λύτρον διὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅταν ἀπαριθμῇς αὐτούς, διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ πληγὴ ἐπ̓ αὐτούς, ὅταν ἀπαριθμῇς αὐτούς·
Exo 30:13 τοῦτο θέλουσι δίδει πᾶς ὅστις περνᾷ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν, ἥμισυ τοῦ σίκλου κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγίου· ὁ σίκλος εἶναι εἴκοσι γερά· ἥμισυ τοῦ σίκλου θέλει εἶσθαι ἡ προσφορὰ τοῦ Κυρίου.
Exo 30:14 πᾶς ὅστις περνᾷ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας καὶ ἐπάνω, θέλει δώσει προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον.
Exo 30:15 Ὁ πλούσιος δὲν θέλει δώσει πλειότερον, καὶ ὁ πτωχὸς δὲν θέλει δώσει ὀλιγώτερον ἡμίσεος σίκλου, ὅταν δίδωσι τὴν προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον διὰ νὰ κάμωσιν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.
Exo 30:16 Καὶ θέλεις λάβει τὸ ἀργύριον τῆς ἐξιλεώσεως παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ θέλεις μεταχειρισθῇ αὐτὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Exo 30:17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Exo 30:18 Καὶ θέλεις κάμει νιπτῆρα χάλκινον καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκίνην, διὰ νὰ νίπτωνται καὶ θέλεις θέσει αὐτὸν μεταξὺ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ θέλεις βάλει ὕδωρ εἰς αὐτόν·
Exo 30:19 καὶ θέλουσι νίπτει ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἐξ αὐτοῦ·
Exo 30:20 Ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, θέλουσι νίπτεσθαι μὲ ὕδωρ, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσιν· ἢ ὅταν πλησιάζωσιν εἰς τὸ θυσιαστήριον διὰ νὰ λειτουργήσωσι, διὰ νὰ καύσωσι θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον·
Exo 30:21 τότε θέλουσι νίπτει τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσι καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμος παντοτεινὸς εἰς αὐτούς, εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.
Exo 30:22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Exo 30:23 Καὶ σὺ λάβε εἰς σεαυτὸν ἐκλεκτὰ ἀρώματα, καθαρᾶς σμύρνης πεντακοσίους σίκλους καὶ εὐώδους κινναμώμου ἥμισυ αὐτῆς, διακοσίους πεντήκοντα, καὶ εὐώδους καλάμου διακοσίους πεντήκοντα,
Exo 30:24 καὶ κασσίας πεντακοσίους, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγίου, καὶ ἐλαίου ἐλαίας ἓν ἳν·
Exo 30:25 καὶ θέλεις κάμει αὐτὸ ἔλαιον ἁγίου χρίσματος, χρίσμα μυρεψικὸν κατὰ τὴν τέχνην τοῦ μυρεψοῦ· ἅγιον χριστήριον ἔλαιον θέλει εἶσθαι.
Exo 30:26 Καὶ θέλεις χρίσει μὲ αὐτὸ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου,
Exo 30:27 καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὴν λυχνίαν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος,
Exo 30:28 καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὁλοκαυτώματος μετὰ πάντων τῶν σκευῶν αὐτοῦ καὶ τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ.
Exo 30:29 Καὶ θέλεις ἁγιάσει αὐτά, διὰ νὰ ἦναι ἁγιώτατα· πᾶν τὸ ἐγγίζον αὐτὰ θέλει εἶσθαι ἅγιον.
Exo 30:30 Καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ θέλεις χρίσει καὶ θέλεις ἁγιάσει αὐτούς, διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμέ.
Exo 30:31 Καὶ θέλεις λαλήσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγων, τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ ἅγιον χριστήριον ἔλαιον εἰς τὰς γενεὰς σας·
Exo 30:32 ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου δὲν θέλει χυθῆ οὐδὲ θέλετε κάμει ὅμοιον αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ· τοῦτο εἶναι ἅγιον καὶ ἅγιον θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς·
Exo 30:33 ὅστις συνθέσῃ ὅμοιον αὐτοῦ ἢ ὅστις βάλῃ ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ ἀλλογενῆ, θέλει ἐξολοθρευθῆ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Exo 30:34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Λάβε εἰς σεαυτὸν εὐώδη ἀρώματα, στακτὴν καὶ ὄνυχα καὶ χαλβάνην, ταῦτα τὰ εὐώδη ἀρώματα μετὰ καθαροῦ λιβανίου· ἴσου βάρους θέλει εἶσθαι ἕκαστον.
Exo 30:35 Καὶ θέλεις κάμει τοῦτο θυμίαμα, σύνθεσιν κατὰ τὴν τέχνην τοῦ μυρεψοῦ μεμιγμένον, καθαρόν, ἅγιον·
Exo 30:36 καὶ θέλεις κοπανίσει μέρος ἐκ τούτου πολλὰ λεπτόν, καὶ θέλεις βάλει ἐξ αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ὅπου θέλω ἐμφανίζεσθαι εἰς σέ· τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ἁγιώτατον.
Exo 30:37 Κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος τούτου, τὸ ὁποῖον θέλεις κάμει, σεῖς δὲν θέλετε κάμει εἰς ἑαυτούς· ἅγιον θέλει εἶσθαι εἰς σὲ διὰ τὸν Κύριον·
Exo 30:38 ὅστις κάμῃ ὅμοιον αὐτοῦ διὰ νὰ μυρίζηται αὐτό, θέλει ἐξολοθρευθῆ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Exo 31:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Exo 31:2 Ἰδέ, ἐγὼ ἐκάλεσα ἐξ ὀνόματος Βεσελεὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Οὐρί, υἱοῦ τοῦ Ὤρ, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα·
Exo 31:3 καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεύματος θείου, σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης καὶ πάσης καλλιτεχνίας,
Exo 31:4 διὰ νὰ ἐπινοῇ ἔντεχνα ἔργα, ὥστε νὰ ἐργάζηται εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἄργυρον καὶ εἰς χαλκόν,
Exo 31:5 καὶ νὰ γλύφῃ λίθους ἐνθέσεως, καὶ νὰ σκαλίζῃ ξύλα δί ἐργασίαν εἰς πᾶσαν καλλιτεχνίαν.
Exo 31:6 Καὶ ἐγώ, ἰδού, ἔδωκα εἰς αὐτὸν Ἐλιὰβ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δάν· καὶ εἰς πάντα συνετὸν τὴν καρδίαν ἔδωκα σοφίαν, διὰ νὰ κάμωσι πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σέ·
Exo 31:7 τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπάνωθεν αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς,
Exo 31:8 καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὴν καθαρὰν λυχνίαν μετὰ πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος,
Exo 31:9 καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὁλοκαυτώματος μετὰ τῶν σκευῶν αὐτοῦ καὶ τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ,
Exo 31:10 καὶ τὰς στολὰς τὰς λειτουργικάς, καὶ τὰς ἁγίας στολὰς τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἱερατεύωσι,
Exo 31:11 καὶ τὸ χριστήριον ἔλαιον, καὶ τὸ εὐῶδες θυμίαμα διὰ τὸ ἅγιον· κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σὲ θέλουσι κάμει.
Exo 31:12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Exo 31:13 Καὶ σὺ λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγων, Προσέχετε νὰ φυλάττητε τὰ σάββατά μου· διότι τοῦτο εἶναι σημεῖον μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, διὰ νὰ γνωρίζητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος, ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς·
Exo 31:14 καὶ θέλετε φυλάττει τὸ σάββατον, διότι εἶναι ἅγιον εἰς ἐσᾶς· ὅστις βεβηλώσῃ αὐτό, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῆ· διότι πᾶς ὅστις κάμῃ ἐργασίαν ἐν αὐτῷ, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῆ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
Exo 31:15 Ἓξ ἡμέρας θέλει γίνεσθαι ἐργασία· ἐν δὲ τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ σάββατον θέλει εἶσθαι, ἀνάπαυσις ἁγία εἰς τὸν Κύριον· καὶ ὅστις κάμῃ ἐργασίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου θέλει ἐξάπαντος θανατωθῆ.

Exo 31:16 Καὶ θέλουσι φυλάττει οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ σάββατον, διὰ νὰ ἑορτάζωσιν αὐτὸ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον.
Exo 31:17 Τοῦτο εἶναι σημεῖον μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διαπαντός· διότι εἰς ἓξ ἡμέρας ἐποίησεν ὁ Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἐν δὲ τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ κατέπαυσε καὶ ἀνεπαύθη.
Exo 31:18 Καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἀφοῦ ἐτελείωσε λαλῶν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινά, δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας μὲ τὸν δάκτυλον τοῦ Θεοῦ.
Exo 32:1 Καὶ ἰδὼν ὁ λαὸς ὅτι ἐβράδυνεν ὁ Μωϋσῆς νὰ καταβῇ ἐκ τοῦ ὄρους, συνήχθη ὁ λαὸς ἐπὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Σηκώθητι, κάμε εἰς ἡμᾶς θεούς, οἵτινες νὰ προπορεύωνται ἡμῶν· διότι οὗτος ὁ Μωϋσῆς, ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δὲν ἐξεύρομεν τί ἀπέγεινεν αὐτός.
Exo 32:2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἀαρών, Ἀφαιρέσατε τὰ χρυσᾶ ἐνώτια, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὰ ὦτα τῶν γυναικῶν σας, τῶν υἱῶν σας καὶ τῶν θυγατέρων σας, καὶ φέρετε πρὸς ἐμέ.
Exo 32:3 Καὶ ἀφῄρεσε πᾶς ὁ λαὸς τὰ χρυσᾶ ἐνώτια, τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ἔφεραν πρὸς τὸν Ἀαρών.
Exo 32:4 Καὶ λαβὼν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, διεμόρφωσεν αὐτὸ μὲ ἐργαλεῖον ἐγχαρακτικόν, καὶ ἔκαμεν αὐτὸ μόσχον χωνευτόν· οἱ δὲ εἶπον, Οὗτοι εἶναι οἱ θεοί σου, Ἰσραήλ, οἵτινες σὲ ἀνεβίβασαν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
Exo 32:5 Καὶ ὅτε εἶδε τοῦτο ὁ Ἀαρών, ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἐκήρυξεν ὁ Ἀαρών, λέγων, Αὔριον εἶναι ἑορτὴ εἰς τὸν Κύριον.
Exo 32:6 Καὶ σηκωθέντες ἐνωρὶς τὴν ἐπαύριον, προσέφεραν ὁλοκαυτώματα καὶ ἔφεραν εἰρηνικὰς προσφοράς· καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς νὰ φάγῃ καὶ νὰ πίῃ, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παίζωσι.
Exo 32:7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὕπαγε, κατάβηθι διότι ἠνόμησεν ὁ λαός σου, τὸν ὁποῖον ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Exo 32:8 ἐξετράπησαν ταχέως ἐκ τῆς ὁδοῦ τὴν ὁποίαν προσέταξα εἰς αὐτούς· ἔκαμαν εἰς ἑαυτοὺς μόσχον χωνευτὸν καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν καὶ ἐθυσίασαν εἰς αὐτὸν καὶ εἶπον, Οὗτοι εἶναι οἱ θεοί σου, Ἰσραήλ, οἵτινες σὲ ἀνεβίβασαν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
Exo 32:9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, εἶδον τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἰδού, εἶναι λαὸς σκληροτράχηλος·
Exo 32:10 τώρα λοιπόν, ἄφες με, καὶ θέλει ἐξαφθῇ ἡ ὀργή μου ἐναντίον αὐτῶν καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτούς· καὶ θέλω σὲ καταστήσει ἔθνος μέγα.
Exo 32:11 Καὶ ἱκέτευσεν ὁ Μωϋσῆς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ καὶ εἶπε, Διὰ τί, Κύριε, ἐξάπτεται ἡ ὀργή σου ἐναντίον τοῦ λαοῦ σου, τὸν ὁποῖον ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου μετὰ μεγάλης δυνάμεως καὶ κραταιᾶς χειρὸς
Exo 32:12 διὰ τί νὰ εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι, λέγοντες, Μὲ πονηρίαν ἐξήγαγεν αὐτούς, διὰ νὰ θανατώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰ ὄρη καὶ νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς ἐπίστρεψον ἀπὸ τῆς ἐξάψεως τῆς ὀργῆς σου καὶ μεταμελήθητι περὶ τοῦ κακοῦ τοῦ πρὸς τὸν λαόν σου·
Exo 32:13 ἐνθυμήθητι τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰσραήλ, τοὺς δούλους σου, πρὸς τοὺς ὁποίους ὤμοσας ἐπὶ σεαυτὸν καὶ εἶπας πρὸς αὐτούς, Θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σας ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην περὶ τῆς ὁποίας ἐλάλησα, θέλω δώσει εἰς τὸ σπέρμα σας, καὶ θέλουσι κληρονομήσει αὐτὴν διαπαντός.
Exo 32:14 Καὶ μετεμελήθη ὁ Κύριος περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον εἶπε νὰ κάμῃ κατὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Exo 32:15 Καὶ στραφεὶς ὁ Μωϋσῆς κατέβη ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· πλάκες γεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου ἦσαν γεγραμμέναι.
Exo 32:16 Καὶ αἱ πλάκες ἦσαν ἔργον Θεοῦ καὶ ἡ γραφὴ ἦτο γραφὴ Θεοῦ ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ τὰς πλάκας.
Exo 32:17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς τὸν θόρυβον τοῦ λαοῦ ἀλαλάζοντος, εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Θόρυβος πολέμου εἶναι ἐν τῷ στρατοπέδῳ.
Exo 32:18 Ὁ δὲ εἶπε, Δὲν εἶναι φωνὴ ἀλαλαζόντων διὰ νίκην οὐδὲ φωνὴ βοώντων διὰ ἧτταν· φωνὴν ᾀδόντων ἐγὼ ἀκούω.
Exo 32:19 Καθὼς δὲ ἐπλησίασεν εἰς τὸ στρατόπεδον, εἶδε τὸν μόσχον καὶ χορούς· καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἔρριψε τὰς πλάκας ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὄρος·
Exo 32:20 καὶ λαβὼν τὸν μόσχον, τὸν ὁποῖον εἶχον κάμει, κατέκαυσεν ἐν πυρί, καὶ συντρίψας ἑωσοῦ ἐλεπτύνθη, ἔσπειρεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐπότισε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Exo 32:21 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρών, Τί ἔκαμεν εἰς σὲ ὁ λαὸς οὗτος, ὥστε ἐπέφερες ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην
Exo 32:22 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀαρών, Ἂς μὴ ἐξάπτηται ὁ θυμὸς τοῦ κυρίου μου· σὺ γνωρίζεις τὸν λαόν, ὅτι ἔγκειται εἰς τὴν κακίαν·
Exo 32:23 διότι εἶπον πρὸς ἐμέ, Κάμε εἰς ἡμᾶς θεούς, οἵτινες νὰ προπορεύωνται ἡμῶν· διότι οὗτος ὁ Μωϋσῆς, ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δὲν ἐξεύρομεν τί ἀπέγεινεν αὐτός·
Exo 32:24 καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Ὅστις ἔχει χρυσίον, ἂς ἀφαιρέσωσιν αὐτό· καὶ ἔδωκαν εἰς ἐμέ· τότε ἔρριψα αὐτὸ εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος.
Exo 32:25 Καὶ ἰδὼν ὁ Μωϋσῆς τὸν λαὸν ὅτι ἦτο ἀχαλίνωτος, διότι ὁ Ἀαρὼν εἶχε ἀφήσει αὐτοὺς ἀχαλινώτους πρὸς καταισχύνην, μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν,
Exo 32:26 ἐστάθη ὁ Μωϋσῆς παρὰ τὴν πύλην τοῦ στρατοπέδου καὶ εἶπεν, Ὅστις εἶναι τοῦ Κυρίου, ἂς ἔλθῃ πρὸς ἐμέ. Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ Λευΐ.
Exo 32:27 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἂς βάλῃ ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ

τὸν μηρὸν αὐτοῦ· καὶ διέλθετε καὶ ἐξέλθετε ἀπὸ πύλης εἰς πύλην διὰ τοῦ στρατοπέδου, καὶ ἄς θανατώσῃ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν φίλον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ.
Exo 32:28 Καὶ ἔκαμον οἱ υἱοὶ τοῦ Λευΐ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσέως· καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκείνην τὴν ἡμέραν περίπου τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες.
Exo 32:29 διότι εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Καθιερώσατε ἑαυτοὺς σήμερον εἰς τὸν Κύριον, ἕκαστος ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐσᾶς εὐλογία σήμερον.
Exo 32:30 Καὶ τὴν ἐπαύριον εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν, Σεῖς ἡμαρτήσατε ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ τώρα θέλω ἀναβῇ πρὸς τὸν Κύριον· ἴσως κάμω ἐξιλέωσιν διὰ τὴν ἁμαρτίαν σας.
Exo 32:31 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Δέομαι· οὗτος ὁ λαὸς ἡμάρτησεν ἁμαρτίαν μεγάλην καὶ ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς θεοὺς χρυσοὺς·
Exo 32:32 πλὴν τώρα, ἐὰν συγχωρήσῃς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν· εἰ δὲ μή, ἐξάλειψόν με, δέομαι, ἐκ τῆς βίβλου σου, τὴν ὁποίαν ἔγραψας.
Exo 32:33 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὅστις ἡμάρτησεν ἐναντίον ἐμοῦ, τοῦτον θέλω ἐξαλείψει ἐκ τῆς βίβλου μου·
Exo 32:34 ὅθεν τώρα ὕπαγε, ὁδήγησον τὸν λαὸν εἰς τὸν τόπον περὶ τοῦ ὁποίου σὲ εἶπα· ἰδού, ὁ ἄγγελός μου θέλει προπορεύεσθαι ἔμπροσθέν σού ἀλλ' ὅμως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδώσεώς μου θέλω ἀνταποδώσει τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
Exo 32:35 Καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαόν, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ μόσχου τὸν ὁποῖον κατεσκεύασεν ὁ Ἀαρών.
Exo 33:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὕπαγε, ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαὸς τὸν ὁποῖον ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσα πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, λέγων, Εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δώσει αὐτήν·
Exo 33:2 καὶ θέλω ἀποστείλει ἄγγελον ἔμπροσθέν σου καὶ θέλω ἐκδιώξει τὸν Χαναναῖον, τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον·
Exo 33:3 εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι διότι ἐγὼ δὲν θέλω ἀναβῇ ἐν τῷ μέσῳ σου, ἐπειδὴ εἶσαι λαὸς σκληροτράχηλος, διὰ νὰ μὴ σὲ ἐξολοθρεύσω καθ' ὁδόν.
Exo 33:4 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ λαὸς τὸν κακὸν τοῦτον λόγον, κατεπένθησαν καὶ οὐδεὶς ἔβαλε τὸν στολισμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἑαυτόν.
Exo 33:5 Διότι ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, Σεῖς εἶσθε λαὸς σκληροτράχηλος· μίαν στιγμὴν ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸ μέσον σου, θέλω σὲ ἐξολοθρεύσει· ὅθεν τώρα ἐκδύθητι τοὺς στολισμοὺς σου ἀπὸ σοῦ, διὰ νὰ γνωρίσω τί θέλω κάμει εἰς σέ.
Exo 33:6 Καὶ ἐξεδύθησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς στολισμοὺς αὐτῶν πλησίον τοῦ ὄρους Χωρήβ.
Exo 33:7 Καὶ λαβὼν ὁ Μωϋσῆς τὴν σκηνήν, ἔστησεν αὐτὴν ἔξω τοῦ στρατοπέδου, μακρὰν τοῦ στρατοπέδου, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ πᾶς ὁ ζητῶν τὸν Κύριον ἐξήρχετο πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου τὴν ἔξω τοῦ στρατοπέδου.
Exo 33:8 Καὶ ὅτε ἐξήρχετο ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὴν σκηνήν, πᾶς ὁ λαὸς ἐσηκόνετο καὶ ἵστατο ἕκαστος παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ ἔβλεπον κατόπιν τοῦ Μωϋσεως, ἑωσοῦ εἰσήρχετο εἰς τὴν σκηνήν.
Exo 33:9 Καὶ καθὼς εἰσήρχετο ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαινεν ὁ στύλος τῆς νεφέλης καὶ ἵστατο ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς· καὶ ἐλάλει ὁ Κύριος μετὰ τοῦ Μωϋσέως.
Exo 33:10 Καὶ ἔβλεπε πᾶς ὁ λαὸς τὸν στύλον τῆς νεφέλης ἱστάμενον ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνιστάμενος προσεκύνει, ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.
Exo 33:11 Καὶ ἐλάλει ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καθὼς λαλεῖ ἄνθρωπος πρὸς τὸν φίλον αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεφεν εἰς τὸ στρατόπεδον· ὁ δὲ θεράπων αὐτοῦ νέος, Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ, δὲν ἀνεχώρει ἀπὸ τῆς σκηνῆς.
Exo 33:12 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, Ἰδέ, σὺ μοὶ λέγεις, Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ σὺ δὲν μὲ ἐφανέρωσας ποῖον θέλεις ἀποστείλει μετ' ἐμοῦ· καὶ σὺ εἶπας, σὲ γνωρίζω κατ' ὄνομα, καὶ μάλιστα εὕρηκας χάριν ἔμπροσθέν μου·
Exo 33:13 τώρα λοιπόν, ἐὰν εὕρηκα χάριν ἔμπροσθέν σου, δεῖξόν μοι, δέομαι, τὴν ὁδὸν σου, διὰ νὰ σὲ γνωρίσω, διὰ νὰ εὕρω χάριν ἐνώπιόν σου· καὶ ἰδὲ ὅτι τοῦτο τὸ ἔθνος εἶναι ὁ λαὸς σου.
Exo 33:14 καὶ εἶπεν, Ἡ παρουσία μου θέλει ἐλθεῖ μετὰ σοῦ καὶ θέλω σοι δώσει ἀνάπαυσιν.
Exo 33:15 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐὰν ἡ παρουσία σου δὲν ἔλθῃ μετ' ἐμοῦ, μὴ ἀναγάγῃς ἡμᾶς ἐντεῦθεν·
Exo 33:16 διότι πῶς θέλει γνωρισθῇ τώρα, ὅτι εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν σου ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς σου οὐχὶ διὰ τῆς ἐλεύσεώς σου μεθ' ἡμῶν οὕτω θέλομεν διακριθῇ, ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς σου, ἀπὸ παντὸς λαοῦ, τοῦ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
Exo 33:17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶπας, θέλω κάμει διότι εὕρηκας χάριν ἐνώπιόν μου καὶ σὲ γνωρίζω κατ' ὄνομα.
Exo 33:18 Καὶ εἶπε, Δεῖξόν μοι, δέομαι, τὴν δόξαν σου.
Exo 33:19 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω κάμει νὰ περάσῃ ἔμπροσθέν σου ὅλη ἡ ἀγαθότης μου καὶ θέλω κηρύξει τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἔμπροσθέν σου καὶ θέλω ἐλεήσει ὅντινα ἐλεῶ καὶ θέλω οἰκτειρήσει ὅντινα οἰκτείρω.
Exo 33:20 Καὶ εἶπε, δὲν δύνασαι νὰ ἴδῃς τὸ πρόσωπόν μου· διότι ἄνθρωπος δὲν θέλει μὲ ἰδεῖ καὶ ζήσει.
Exo 33:21 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Ἰδού, τόπος πλησίον μου, καὶ θέλεις σταθῇ ἐπὶ τῆς πέτρας·

Exo 33:22 καὶ ὅταν ἡ δόξα μου διαβαίνῃ, θέλω σὲ βάλει εἰς τὸ σχίσμα τῆς πέτρας καὶ θέλω σὲ σκεπάσει μὲ τὴν χεῖρά μου, ἑωσοῦ παρέλθω·
Exo 33:23 καὶ θέλω σηκώσει τὴν χεῖρά μου καὶ θέλεις ἰδεῖ τὰ ὀπίσω μου· τὸ δὲ πρόσωπόν μου δὲν θέλεις ἰδεῖ.
Exo 34:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Κόψον εἰς σεαυτὸν δύο πλάκας λιθίνας καθὼς τὰς πρώτας· καὶ θέλω γράψει ἐπὶ τῶν πλακῶν τοὺς λόγους, οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τῶν πρώτων πλακῶν, τὰς ὁποίας συνέτριψας·
Exo 34:2 καὶ γίνου ἕτοιμος τὸ πρωΐ, καὶ ἀνάβηθι τὸ πρωῒ ἐπὶ τὸ ὅρος Σινά, καὶ παράστηθι ἐκεῖ ἐνώπιόν μου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους·
Exo 34:3 καὶ οὐδεὶς θέλει ἀναβῆ μετὰ σοῦ οὐδὲ θέλει φανῆ τις καθ' ὅλον τὸ ὄρος· καὶ τὰ ποίμνια καὶ αἱ ἀγέλαι δὲν θέλουσι βοσκηθῆ ἔμπροσθεν τοῦ ὄρους ἐκείνου.
Exo 34:4 Καὶ ἔκοψε δύο πλάκας λιθίνας καθὼς τὰς πρώτας· καὶ σηκωθεὶς ὁ Μωϋσῆς ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, ἀνέβη ἐπὶ τὸ ὄρος Σινά, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας.
Exo 34:5 Καὶ κατέβη ὁ Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐστάθη μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐκήρυξε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Exo 34:6 Καὶ παρῆλθε Κύριος ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξε, Κύριος, Κύριος ὁ Θεός, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός,
Exo 34:7 φυλάττων ἔλεος εἰς χιλιάδας, συγχωρῶν ἀνομίαν καὶ παράβασιν καὶ ἁμαρτίαν καὶ οὐδόλως ἀθῳόνων τὸν ἔνοχον· ἀνταποδίδων τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν τέκνων, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς.
Exo 34:8 Καὶ ἔσπευσεν ὁ Μωϋσῆς καὶ κύψας εἰς τὴν γῆν, προσεκύνησε·
Exo 34:9 καὶ εἶπεν, Ἐὰν τώρα εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, Κύριε, ἂς ἔλθῃ, δέομαι, ὁ Κύριός μου ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν· διότι ὁ λαὸς οὗτος εἶναι σκληροτράχηλος· καὶ συγχώρησον τὴν ἀνομίαν ἡμῶν καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν καὶ λάβε ἡμᾶς εἰς κληρονομίαν σου.
Exo 34:10 Καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἐγὼ κάμνω διαθήκην· ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ σου θέλω κάμει θαυμάσια, ὁποῖα δὲν ἔγειναν καθ' ὅλην τὴν γῆν καὶ εἰς οὐδὲν ἔθνος· καὶ πᾶς ὁ λαός, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου εἶσαι, θέλει ἰδεῖ τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου· διότι φοβερὸν εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω κάμει μετὰ σοῦ.
Exo 34:11 Φύλαξον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον· ἰδού, ἐγὼ ἐκβάλλω ἀπ' ἔμπροσθέν σου τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον.
Exo 34:12 Προσέχε εἰς σεαυτόν, μὴ κάμῃς συνθήκην μετὰ τῶν κατοίκων τῆς γῆς εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεις, μήποτε γείνῃ παγὶς ἐν τῷ μέσῳ σου·
Exo 34:13 ἀλλὰ τοὺς βωμοὺς αὐτῶν θέλεις καταστρέψει καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν θέλεις συντρίψει καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν θέλεις κατακόψει.
Exo 34:14 Διότι δὲν θέλεις προσκυνήσει ἄλλον θεόν· ἐπειδὴ ὁ Κύριος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι Ζηλότυπος, εἶναι Θεὸς ζηλότυπος·
Exo 34:15 μήποτε κάμῃς συνθήκην μετὰ τῶν κατοίκων τῆς γῆς, καὶ ὅταν πορνεύσωσι κατόπιν τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ θυσιάσωσι πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῶν, σὲ προσκαλέσῃ τις καὶ φάγῃς ἀπὸ τῆς θυσίας αὐτοῦ·
Exo 34:16 καὶ μήποτε λάβῃς ἐκ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ εἰς τοὺς υἱούς σου, καὶ ὅταν αἱ θυγατέρες αὐτοῦ πορνεύσωσι κατόπιν τῶν θεῶν αὐτῶν, κάμωσι τοὺς υἱούς σου νὰ πορνεύσωσι κατόπιν τῶν θεῶν αὐτῶν.
Exo 34:17 Θεοὺς χωνευτοὺς δὲν θέλεις κάμει εἰς σεαυτόν.
Exo 34:18 Τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων θέλεις φυλάττει. Ἑπτὰ ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμα, καθὼς προσέταξα εἰς σέ, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς Ἀβίβ· διότι κατὰ τὸν μῆνα Ἀβὶβ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου.
Exo 34:19 Πᾶν τὸ διανοῖγον μήτραν εἶναι ἰδικόν μου· καὶ πᾶν πρωτότοκον ἀρσενικὸν μεταξὺ τῶν κτηνῶν σου, εἴτε βοῦς εἴτε πρόβατον.
Exo 34:20 Τὸ δὲ πρωτότοκον τῆς ὄνου θέλεις ἐξαγοράζει μὲ ἀρνίον· καὶ ἐὰν δὲν ἐξαγοράσῃς αὐτό, τότε θέλεις λαιμοτομήσει αὐτό. Πάντας τοὺς πρωτοτόκους τῶν υἱῶν σου θέλεις ἐξαγοράζει. Καὶ οὐδεὶς θέλει φανῆ ἐνώπιόν μου κενός.
Exo 34:21 Ἓξ ἡμέρας θέλεις ἐργάζεσθαι τὴν δὲ ἑβδόμην ἡμέραν θέλεις ἀναπαύεσθαι κατὰ τὸν σπορητὸν καὶ κατὰ τὸν θερισμὸν θέλεις ἀναπαύεσθαι.
Exo 34:22 Καὶ θέλεις φυλάττει τὴν ἑορτὴν τῶν ἑβδομάδων, τῶν ἀπαρχῶν τοῦ θερισμοῦ τοῦ σίτου, καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς συγκομιδῆς εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ.
Exo 34:23 Τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει ἐμφανίζεσθαι πᾶν ἀρσενικὸν σου ἐνώπιον Κυρίου, Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
Exo 34:24 Διότι ἀφοῦ ἐκδιώξω τὰ ἔθνη ἀπ' ἔμπροσθέν σου καὶ πλατύνω τὰ ὅριά σου, δὲν θέλει ἐπιθυμήσει οὐδεὶς τὴν γῆν σου, ὅταν ἀναβαίνῃς διὰ νὰ ἐμφανισθῇς ἔμπροσθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ.
Exo 34:25 Δὲν θέλεις προσφέρει τὸ αἷμα τῆς θυσίας μου μὲ ἔνζυμα· καὶ ἡ θυσία τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα δὲν θέλει μείνει ἕως τὸ πρωΐ.
Exo 34:26 Τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς σου θέλεις φέρει εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Δὲν θέλεις ψήσει ἐρίφιον ἐν τῷ γάλακτι τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
Exo 34:27 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Γράψον εἰς σεαυτὸν τοὺς λόγους τούτους· διότι κατὰ τοὺς λόγους τούτους ἔκαμα διαθήκην πρὸς σὲ καὶ πρὸς τὸν Ἰσραήλ,
Exo 34:28 Καὶ ἦτο ἐκεῖ μετὰ τοῦ Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον δὲν ἔφαγε καὶ ὕδωρ δὲν ἔπιε. Καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τῶν πλακῶν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης, τὰς δέκα ἐντολάς.

Exo 34:29 Καὶ ὅτε κατέβαινεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ὄρους Σινά, καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἦσαν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Μωϋσέως, ὅτε κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὁ Μωϋσῆς δὲν ἤξευρεν ὅτι τὸ δέρμα τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἔγεινε λαμπρὸν ἐνῷ ἐλάλει μετ' αὐτοῦ.
Exo 34:30 Καὶ εἶδεν ὁ Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἰδού, τὸ δέρμα τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἔλαμπε· καὶ ἐφοβήθησαν νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτόν.
Exo 34:31 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς· καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς.
Exo 34:32 Καὶ μετὰ ταῦτα πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ προσῆλθον· καὶ προσέταξεν εἰς αὐτοὺς πάντα ὅσα ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινά.
Exo 34:33 Καὶ ἐτελείωσεν ὁ Μωϋσῆς λαλῶν πρὸς αὐτούς· εἶχε δὲ κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.
Exo 34:34 Καὶ ὅτε εἰσήρχετο ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διὰ νὰ λαλήσῃ μετ' αὐτοῦ, ἐσήκονε τὸ κάλυμμα, ἑωσοῦ ἐξέλθῃ. Καὶ ἐξήρχετο καὶ ἐλάλει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ὅ, τι ἦτο προστεταγμένος.
Exo 34:35 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως, ὅτι τὸ δέρμα τοῦ προσώπου τοῦ Μωϋσέως ἔλαμπε· καὶ ἔβαλλε πάλιν ὁ Μωϋσῆς τὸ κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἑωσοῦ εἰσέλθῃ διὰ νὰ λαλήσῃ μετ' αὐτοῦ.
Exo 35:1 Καὶ συνήθροισεν ὁ Μωϋσῆς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους προσέταξεν ὁ Κύριος, διὰ νὰ κάμνητε αὐτούς.
Exo 35:2 Ἕξ ἡμέρας θέλει γίνεσθαι ἐργασία· ἡ δὲ ἑβδόμη ἡμέρα θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ἁγία, σάββατον ἀναπαύσεως εἰς τὸν Κύριον· πᾶς ὅστις κάμῃ ἐν αὐτῇ ἐργασίαν θέλει θανατωθῇ·
Exo 35:3 δὲν θέλετε ἀνάπτει πῦρ ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.
Exo 35:4 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, λέγων, τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος προσέταξε, λέγων,
Exo 35:5 Λάβετε ἀπὸ ὅ, τι ἔχετε προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον· ὅστις προαιρεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἂς φέρῃ τὴν προσφορὰν τοῦ Κυρίου· χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ χαλκόν,
Exo 35:6 καὶ κυανοῦν καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ βύσσον καὶ τρίχας αἰγῶν,
Exo 35:7 καὶ δέρματα κριῶν κοκκινοβαφῆ καὶ δέρματα θώων καὶ ξύλον σιττίμ,
Exo 35:8 καὶ ἔλαιον διὰ τὸ φῶς καὶ ἀρώματα διὰ τὸ χριστήριον ἔλαιον καὶ διὰ τὸ εὐῶδες θυμίαμα,
Exo 35:9 καὶ λίθους ὀνυχίτας καὶ λίθους διὰ νὰ ἐντεθῶσιν εἰς τὸ ἐφὸδ καὶ εἰς τὸ περιστήθιον.
Exo 35:10 Καὶ πᾶς συνετὸς τὴν καρδίαν μεταξὺ σας θέλει ἐλθεῖ καὶ κάμει πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος·
Exo 35:11 τὴν σκηνήν, τὸ περικάλυμμα αὐτῆς καὶ τὴν σκέπην αὐτῆς, τὰς περόνας αὐτῆς καὶ τὰς σανίδας αὐτῆς, τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς,
Exo 35:12 τὴν κιβωτὸν καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, τὸ ἱλαστήριον καὶ τὸ καλυπτήριον καταπέτασμα,
Exo 35:13 τὴν τράπεζαν καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸν ἄρτον τῆς προθέσεως,
Exo 35:14 καὶ τὴν λυχνίαν διὰ τὸ φῶς καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός,
Exo 35:15 καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτοῦ καὶ τὸ χριστήριον ἔλαιον καὶ τὸ εὐῶδες θυμίαμα καὶ τὸν τάπητα τῆς θύρας τῆς εἰσόδου τῆς σκηνῆς,
Exo 35:16 τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τὴν χαλκίνην ἐσχάραν αὐτοῦ τοὺς μοχλοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ,
Exo 35:17 τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς, τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν καὶ τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας τῆς αὐλῆς,
Exo 35:18 τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν,
Exo 35:19 τὰς λειτουργικὰς στολὰς διὰ νὰ λειτουργῶσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, τὰς ἁγίας στολὰς διὰ τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἱερατεύωσι.
Exo 35:20 Καὶ ἐξῆλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως.
Exo 35:21 Καὶ ἦλθον, πᾶς ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου ἡ καρδία διήγειρεν αὐτόν· καὶ πᾶς τις τὸν ὁποῖον τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἔκαμε πρόθυμον, ἔφεραν τὴν προσφορὰν τοῦ Κυρίου διὰ τὸ ἔργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ διὰ πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς καὶ διὰ τὰς ἁγίας στολάς.
Exo 35:22 Καὶ ἦλθον, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, ὅσοι ἦσαν προθύμου καρδίας, φέροντες βραχιόλια καὶ ἐνώτια καὶ δακτυλίδια καὶ περιδέραια, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν· καὶ πάντες ὅσοι προσέφεραν προσφορὰν χρυσίον εἰς τὸν Κύριον.
Exo 35:23 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκετο κυανοῦν καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ βύσσος καὶ τρίχες αἰγῶν καὶ δέρματα κριῶν κοκκινοβαφῆ καὶ δέρματα θώων, ἔφεραν αὐτά.
Exo 35:24 Πᾶς ὅστις ἠδύνατο νὰ κάμῃ προσφορὰν ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ, ἔφεραν τὴν προσφορὰν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶς ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκετο ξύλον σιττὶμ διὰ πᾶν ἔργον τῆς ὑπηρεσίας, ἔφεραν αὐτό.
Exo 35:25 Καὶ πᾶσα γυνὴ συνετὴ τὴν καρδίαν ἔκλωθον μὲ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἔφερον κεκλωσμένα, τὸ κυανοῦν καὶ τὸ πορφυροῦν, τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον.
Exo 35:26 Καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, τῶν ὁποίων ἡ καρδία διήγειρεν αὐτὰς εἰς εὐμηχανίαν, ἔκλωσαν τὰς τρίχας τῶν αἰγῶν.
Exo 35:27 Καὶ οἱ ἄρχοντες ἔφεραν τοὺς λίθους τοὺς ὀνυχίτας καὶ τοὺς λίθους τῆς ἐνθέσεως διὰ τὸ ἐφὸδ καὶ διὰ τὸ περιστήθιον·

Exo 35:28 καὶ τὰ ἀρώματα, καὶ τὸ ἔλαιον διὰ τὸ φῶς καὶ διὰ τὸ χριστήριον ἔλαιον καὶ διὰ τὸ εὐῶδες θυμίαμα.
Exo 35:29 Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφεραν προαιρετικὴν προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον, πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, τῶν ὁποίων ἡ καρδία ἔκαμεν αὐτοὺς προθύμους εἰς τὸ νὰ φέρωσι διὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν προσέταξεν ὁ Κύριος νὰ γείνῃ διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.
Exo 35:30 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, Ἰδέτε, ὁ Κύριος ἐκάλεσεν ἐξ ὀνόματος Βεσελεὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Οὐρί, υἱοῦ τοῦ Ὥρ, ἐκ φυλῆς Ἰούδα·
Exo 35:31 καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεύματος θείου, σοφίας συνέσεως καὶ ἐπιστήμης καὶ πάσης καλλιτεχνίας·
Exo 35:32 καὶ διὰ νὰ ἐπινοῇ ἔντεχνα ἔργα, ὥστε νὰ ἐργάζηται εἰς χρυσίον καὶ εἰς ἀργύριον καὶ εἰς χαλκόν·
Exo 35:33 καὶ νὰ γλύφῃ λίθους ἐνθέσεως καὶ νὰ σκαλίζῃ ξύλα δἰ ἐργασίαν, διὰ πᾶν ἔντεχνον ἔργον.
Exo 35:34 Καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ τὸ νὰ διδάσκῃ, αὐτὸς καὶ Ἐλιὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν.
Exo 35:35 Τούτους ἐνέπλησε συνέσεως καρδίας, διὰ νὰ ἐργάζωνται πᾶν ἔργον ἐγχαράκτου καὶ καλλιτέχνου καὶ κεντητοῦ εἰς κυανοῦν καὶ εἰς πορφυροῦν, εἰς κόκκινον καὶ εἰς βύσσον, καὶ ὑφαντοῦ, τῶν ἐργαζομένων πᾶν ἔργον καὶ ἐπινοούντων ἔντεχνα ἔργα.
Exo 36:1 Καὶ ἔκαμεν ὁ Βεσελεὴλ καὶ ὁ Ἐλιὰβ καὶ πᾶς σοφὸς τὴν καρδίαν, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἔδωκε σοφίαν καὶ σύνεσιν διὰ νὰ ἐξεύρῃ νὰ ἐργάζηται πᾶν τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἁγιαστηρίου, κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος.
Exo 36:2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Βεσελεὴλ καὶ τὸν Ἐλιὰβ καὶ πάντα σοφὸν τὴν καρδίαν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν καρδίαν ὁ Κύριος ἔδωκε σοφίαν, πάντα ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου ἡ καρδία διήγειρεν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸ ἔργον διὰ νὰ κάμῃ αὐτό.
Exo 36:3 Καὶ ἔλαβον ἀπ̓ ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως πάσας τὰς προσφοράς, τὰς ὁποίας ἔφεραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἁγιαστηρίου, διὰ νὰ κάμωσιν αὐτό. Καὶ ἔφερον ἔτι πρὸς αὐτὸν αὐτοπροαιρέτους προσφορὰς καθ̓ ἑκάστην πρωΐαν.
Exo 36:4 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ἐργαζόμενοι πᾶν τὸ ἔργον τοῦ ἁγιαστηρίου, ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἔργου αὑτοῦ, τὸ ὁποῖον ἔκαμνον·
Exo 36:5 καὶ εἶπον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγοντες, Ὁ λαὸς φέρει πλειότερον παρὰ τὸ ἱκανὸν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος προσέταξε νὰ γείνῃ.
Exo 36:6 Καὶ προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐκήρυξαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, λέγοντες, Μηδεὶς ἀνὴρ μήτε γυνή, ἄς μὴ κάμνῃ πλέον ἐργασίαν διὰ τὴν προσφορὰν τοῦ ἁγιαστηρίου. Καὶ ὁ λαὸς ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ φέρῃ·
Exo 36:7 διότι ἡ ὕλη, τὴν ὁποίαν εἶχον, ἦτο ἱκανὴ δἰ ὅλον τὸ ἔργον, ὥστε νὰ κάμωσιν αὐτό, καὶ ἐπερίσσευεν.
Exo 36:8 Καὶ πᾶς σοφὸς τὴν καρδίαν ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὸ ἔργον τῆς σκηνῆς ἔκαμον δέκα παραπετάσματα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου· μὲ χερουβεὶμ ἐντέχνου ἐργασίας ἔκαμον αὐτά·
Exo 36:9 τὸ μῆκος τοῦ ἑνὸς παραπετάσματος εἰκοσιοκτὼ πηχῶν καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἑνὸς παραπετάσματος τεσσάρων πηχῶν· πάντα τὰ παραπετάσματα τοῦ αὐτοῦ μέτρου·
Exo 36:10 καὶ συνῆψε τὰ πέντε παραπετάσματα τὸ ἓν μετὰ τοῦ ἄλλου· καὶ τὰ ἄλλα πέντε παραπετάσματα συνῆψε τὸ ἓν μετὰ τοῦ ἄλλου.
Exo 36:11 Καὶ ἔκαμε θυλειὰς κυανᾶ ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ ἑνὸς παραπετάσματος κατὰ τὸ πλάγιον ὅπου ἔγεινεν ἡ ἕνωσις· ὁμοίως ἔκαμεν ἐπὶ τῆς τελευταίας ἄκρας τοῦ δευτέρου παραπετάσματος, ὅπου ἔγεινεν ἡ ἕνωσις τοῦ δευτέρου·
Exo 36:12 πεντήκοντα θυλειὰς ἔκαμεν εἰς τὸ ἐν παραπέτασμα καὶ πεντήκοντα θυλειὰς ἔκαμεν ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ παραπετάσματος, ὅπου ἔγεινεν ἡ ἕνωσις τοῦ δευτέρου, διὰ νὰ ἀντικρύζωσι αἱ θυλειαὶ πρὸς ἄλληλα.
Exo 36:13 Καὶ ἔκαμε πεντήκοντα περόνας χρυσὰς καὶ συνῆψε τὰ παραπετάσματα πρὸς ἄλληλα μὲ τὰς περόνας. καὶ ἔγεινεν ἡ σκηνὴ μία.
Exo 36:14 Καὶ ἔκαμε παραπετάσματα ἐκ τριχῶν αἰγῶν διὰ νὰ ἦναι κάλυμμα ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ἕνδεκα παραπετάσματα ἔκαμεν αὐτά·
Exo 36:15 τὸ μῆκος τοῦ ἑνὸς παραπετάσματος τριάκοντα πηχῶν καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἑνὸς παραπετάσματος τεσσάρων πηχῶν· τὰ ἕνδεκα παραπετάσματα τοῦ αὐτοῦ μέτρου·
Exo 36:16 καὶ συνῆψε τὰ πέντε παραπετάσματα χωριστά, καὶ τὰ ἓξ παραπετάσματα χωριστά.
Exo 36:17 Καὶ ἔκαμε πεντήκοντα θυλειὰς ἐπὶ τῆς τελευταίας ἄκρας τοῦ παραπετάσματος κατὰ τὴν ἕνωσιν, καὶ πεντήκοντα θυλειὰς ἔκαμεν ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ παραπετάσματος, κατὰ τὴν ἕνωσιν τοῦ δευτέρου.
Exo 36:18 Ἔκαμεν ἔτι πεντήκοντα περόνας χαλκίνας, διὰ νὰ συνάψῃ τὴν σκηνήν, ὥστε νὰ ἦναι μία.
Exo 36:19 Καὶ ἔκαμε ἐπικάλυμμα διὰ τὴν σκηνὴν ἐκ δερμάτων κριῶν κοκκινοβαφῶν, καὶ ἐπικάλυμμα ὑπεράνωθεν ἐκ δερμάτων θώων.
Exo 36:20 Καὶ ἔκαμε τὰς σανίδας διὰ τὴν σκηνὴν ἐκ ξύλου σιττίμ, ὀρθίας·
Exo 36:21 τὸ μῆκος τῆς μιᾶς σανίδος δέκα πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος τῆς μιᾶς σανίδος μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας·
Exo 36:22 μία σανὶς εἶχε δύο ἀγκωνίσκους ἀντικρύζοντας πρὸς ἀλλήλους· οὕτως ἔκαμε δἰ ὅλας τὰς σανίδας τῆς σκηνῆς.
Exo 36:23 Καὶ ἔκαμε τὰς σανίδας διὰ τὴν σκηνήν, εἴκοσι σανίδας ἀπὸ τοῦ νοτίου μέρους πρὸς τὰ δεξιά.
Exo 36:24 Καὶ τεσσαράκοντα ὑποβάσια ἀργυρὰ ἔκαμεν ὑποκάτω τῶν εἴκοσι σανίδων· δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς μιᾶς σανίδος διὰ τοὺς δύο ἀγκωνίσκους αὐτῆς καὶ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς ἄλλης σανίδος διὰ τοὺς δύο ἀγκωνίσκους αὐτῆς.
Exo 36:25 Καὶ διὰ τὸ δεύτερον μέρος τῆς σκηνῆς, τὸ πρὸς βορρᾶν, ἔκαμεν εἴκοσι σανίδας,
Exo 36:26 καὶ τὰ τεσσαράκοντα αὐτῶν ὑποβάσια ἀργυρά· δύο ὑποβάσια ὑποκάτω τῆς μιᾶς σανίδος καὶ δύο ὑποβάσια

ὑποκάτω τῆς ἄλλης σανίδος.
Exo 36:27 Καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς σκηνῆς τὰ πρὸς δυσμὰς ἔκαμεν ἕξ σανίδας.
Exo 36:28 Καὶ δύο σανίδας ἔκαμε διὰ τὰς γωνίας τῆς σκηνῆς εἰς τὰ δύο πλάγια·
Exo 36:29 καὶ ἠνώθησαν κάτωθεν καὶ ἠνώθησαν ὁμοῦ ἄνωθεν διὰ τοῦ ἑνὸς κρίκου· οὕτως ἔκαμε δί αὐτὰς ἀμφοτέρας διὰ τὰς δύο γωνίας.
Exo 36:30 Καὶ ἦσαν ὀκτὼ σανίδες· καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν δεκαὲξ ὑποβάσια ἀργυρά, ἀνὰ δύο ὑποβάσια ὑποκάτω ἑκάστης σανίδος.
Exo 36:31 Καὶ ἔκαμε τοὺς μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ· πέντε διὰ τὰς σανίδας τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς σκηνῆς,
Exo 36:32 καὶ πέντε μοχλοὺς διὰ τὰς σανίδας τοῦ ἄλλου μέρους τῆς σκηνῆς καὶ πέντε μοχλοὺς διὰ τὰς σανίδας τῆς σκηνῆς, διὰ τὰ ὄπισθεν μέρη τὰ πρὸς δυσμάς·
Exo 36:33 καὶ ἔκαμε τὸν μέσον μοχλὸν διὰ νὰ διαπερᾷ διὰ τῶν σανίδων ἀπ̓ ἄκρου ἕως ἄκρου.
Exo 36:34 Καὶ περιεκάλυψε τὰς σανίδας μὲ χρυσίον καὶ ἔκαμε τοὺς κρίκους αὐτῶν χρυσοὺς διὰ νὰ ἦναι θῆκαι τῶν μοχλῶν, καὶ περιεκάλυψε τοὺς μοχλοὺς μὲ χρυσίον.
Exo 36:35 Καὶ ἔκαμε τὸ καταπέτασμα ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης· ἐντέχνου ἐργασίας ἔκαμεν αὐτὸ μὲ χερουβείμ.
Exo 36:36 Καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὸ τοὺς τέσσαρας στύλους ἐκ ξύλου σιττὶμ καὶ περιεκάλυψεν αὐτοὺς μὲ χρυσίον· τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν χρυσά· καὶ ἔχυσε δί αὐτοὺς τέσσαρα ὑποβάσια ἀργυρά.
Exo 36:37 Καὶ ἔκαμε τὸν τάπητα διὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἐργασίας κεντητοῦ·
Exo 36:38 καὶ τοὺς πέντε στύλους αὐτῆς καὶ τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν· καὶ περιεκάλυψε τὰ κιονόκρανα αὐτῶν καὶ τὰς ταινίας αὐτῶν μὲ χρυσίον· τὰ πέντε ὅμως ὑποβάσια αὐτῶν ἦσαν χάλκινα.
Exo 37:1 Καὶ ἔκαμεν ὁ Βεσελεὴλ τὴν κιβωτὸν ἐκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχῶν καὶ ἡμισείας τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας τὸ ὕψος αὐτῆς·
Exo 37:2 καὶ περιεκάλυψεν αὐτὴν μὲ καθαρὸν χρυσίον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὴν στεφάνην χρυσὴν κύκλῳ .
Exo 37:3 Καὶ ἔχυσε δί αὐτὴν τέσσαρας κρίκους χρυσοῦς διὰ τὰς τέσσαρας γωνίας αὐτῆς· δύο μὲν κρίκους εἰς τὸ ἕν πλάγιον αὐτῆς δύο δὲ κρίκους εἰς τὸ ἄλλο πλάγιον αὐτῆς.
Exo 37:4 Καὶ ἔκαμε μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττὶμ καὶ περιεκάλυψεν αὐτοὺς μὲ χρυσίον·
Exo 37:5 καὶ εἰσήγαγε τοὺς μοχλοὺς εἰς τοὺς κρίκους κατὰ τὰ πλάγια τῆς κιβωτοῦ, διὰ νὰ βαστάζωσι τὴν κιβωτόν.
Exo 37:6 Καὶ ἔκαμε τὸ ἱλαστήριον ἐκ χρυσίου καθαροῦ· δύο πηχῶν καὶ ἡμισείας τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας τὸ πλάτος αὐτοῦ.
Exo 37:7 Καὶ ἔκαμε δύο χερουβεὶμ ἐκ χρυσίου· σφυρήλατα ἔκαμεν αὐτά, ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων τοῦ ἱλαστηρίου·
Exo 37:8 ἕν χεροὺβ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἄκρου, καὶ ἕν χεροὺβ ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἄκρου· ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου ἔκαμε τὰ χερουβεὶμ ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων αὐτοῦ·
Exo 37:9 καὶ τὰ χερουβεὶμ ἐξέτεινον τὰς πτέρυγας ἄνωθεν, ἐπικαλύπτοντα μὲ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τὸ ἱλαστήριον καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἔβλεπον τὸ ἕν πρὸς τὸ ἄλλο· πρὸς τὸ ἱλαστήριον ἦσαν τὰ πρόσωπα τῶν χερουβείμ.
Exo 37:10 Καὶ ἔκαμε τὴν τράπεζαν ἐκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ μιᾶς πήχης τὸ πλάτος αὐτῆς, τὸ δὲ ὕψος αὐτῆς μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας·
Exo 37:11 καὶ περιεκάλυψεν αὐτὴν μὲ χρυσίον καθαρόν, καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὴν στεφάνην χρυσὴν κύκλῳ.
Exo 37:12 Ἔκαμεν ἔτι εἰς αὐτὴν χεῖλος κύκλῳ, μιᾶς παλάμης τὸ πλάτος· καὶ ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς κύκλῳ ἔκαμε στεφάνην χρυσήν.
Exo 37:13 Καὶ ἔχυσε δί αὐτὴν τέσσαρας κρίκους χρυσοῦς, καὶ ἔβαλε τοὺς κρίκους ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας, τὰς ἐπὶ τῶν τεσσάρων ποδῶν αὐτῆς·
Exo 37:14 ὑπὸ τὸ χεῖλος ἦσαν οἱ κρίκοι, θήκαι τῶν μοχλῶν, διὰ νὰ βαστάζωσι τὴν τράπεζαν.
Exo 37:15 καὶ ἔκαμε τοὺς μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ, καὶ περιεκάλυψεν αὐτοὺς μὲ χρυσίον, διὰ νὰ βαστάζωσι τὴν τράπεζαν.
Exo 37:16 καὶ ἔκαμε τὰ σκεύη τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, τοὺς δίσκους αὐτῆς καὶ τοὺς θυμιαματοδόχους αὐτῆς καὶ τὰς λεκάνας αὐτῆς καὶ τὰ σπονδεῖα, διὰ νὰ γίνωνται δί αὐτῶν αἱ σπονδαί, ἐκ χρυσίου καθαροῦ.
Exo 37:17 καὶ ἔκαμε τὴν λυχνίαν ἐκ χρυσίου καθαροῦ· σφυρήλατον ἔκαμε τὴν λυχνίαν· ὁ κορμὸς αὐτῆς καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς, αἱ λεκάναι αὐτῆς, οἱ κόμβοι αὐτῆς καὶ τὰ ἄνθη αὐτῆς ἦσαν ἕν σῶμα μετ̓ αὐτῆς.
Exo 37:18 καὶ ἕξ κλάδοι ἐξήρχοντο ἐκ τῶν πλαγίων αὐτῆς· τρεῖς κλάδοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ ἑνὸς πλαγίου αὐτῆς καὶ τρεῖς κλάδοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ ἄλλου πλαγίου αὐτῆς·
Exo 37:19 τρεῖς λεκάναι ἀμυγδαλοειδεῖς εἰς τὸν ἕνα κλάδον, εἷς κόμβος καὶ ἕν ἄνθος· καὶ τρεῖς λεκάναι ἀμυγδαλοειδεῖς εἰς τὸν ἄλλον κλάδον, εἷς κόμβος καὶ ἕν ἄνθος· οὕτως ἔκαμεν εἰς τοὺς ἕξ κλάδους τοὺς ἐξερχομένους ἐκ τῆς λυχνίας.
Exo 37:20 Καὶ εἰς τὴν λυχνίαν ἦσαν τέσσαρες λεκάναι ἀμυγδαλοειδεῖς, οἱ κόμβοι αὐτῶν καὶ τὰ ἄνθη αὐτῶν.
Exo 37:21 Καὶ εἷς κόμβος ὑπὸ τοὺς δύο κλάδους ἐξ αὐτῆς καὶ εἷς κόμβος ὑπὸ τοὺς δύο κλάδους ἐξ αὐτῆς καὶ εἷς κόμβος ὑπὸ τοὺς δύο κλάδους ἐξ αὐτῆς, εἰς τοὺς ἕξ κλάδους τοὺς ἐξερχομένους ἐξ αὐτῆς.
Exo 37:22 Οἱ κόμβοι αὐτῶν καὶ οἱ κλάδοι αὐτῶν ἦσαν ἕν σῶμα μετ̓ αὐτῆς· τὸ ὅλον αὐτῆς ἕν σφυρήλατον ἐκ χρυσίου

καθαροῦ.
Exo 37:23 Καὶ ἔκαμε τοὺς ἑπτὰ λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰ λυχνοψάλιδα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσίου καθαροῦ.
Exo 37:24 Ἐξ ἑνὸς ταλάντου χρυσίου καθαροῦ ἔκαμεν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς.
Exo 37:25 Καὶ ἔκαμε τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος ἐκ ξύλου σιττίμ· τὸ μῆκος αὐτοῦ μιᾶς πήχης καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ μιᾶς πήχης, τετράγωνον· καὶ δύο πηχῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ· τὰ κέρατα αὐτοῦ ἦσαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ.
Exo 37:26 Καὶ περιεκάλυψεν αὐτὸ μὲ χρυσίον καθαρόν, τὴν κορυφὴν αὐτοῦ καὶ τὰ πλάγια αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ· καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὸ στεφάνην χρυσῆν κύκλῳ.
Exo 37:27 Καὶ δύο κρίκους χρυσοῦς ἔκαμε δἰ αὐτὸ ὑπὸ τὴν στεφάνην αὐτοῦ πλησίον τῶν δύο γωνιῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὰ δύο πλάγια αὐτοῦ, διὰ νὰ ἦναι θῆκαι τῶν μοχλῶν, ὥστε νὰ βαστάζωσιν αὐτὸ δἰ αὐτῶν.
Exo 37:28 Καὶ ἔκαμε τοὺς μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττὶμ καὶ περιεκάλυψεν αὐτοὺς μὲ χρυσίον.
Exo 37:29 Καὶ ἔκαμε τὸ ἅγιον χριστήριον ἔλαιον καὶ τὸ καθαρὸν εὐῶδες θυμίαμα κατὰ τὴν τέχνην τοῦ μυρεψοῦ.
Exo 38:1 Καὶ ἔκαμε τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὁλοκαυτώματος ἐκ ξύλου σιττίμ· πέντε πηχῶν τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ πέντε πηχῶν τὸ πλάτος αὐτοῦ, τετράγωνον· καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ τριῶν πηχῶν·
Exo 38:2 καὶ ἔκαμε τὰ κέρατα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν αὐτοῦ· τὰ κέρατα αὐτοῦ ἦσαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ· καὶ περιεκάλυψεν αὐτὸ χαλκόν.
Exo 38:3 Καὶ ἔκαμε πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, τοὺς λέβητας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰς λεκάνας, τὰς κρεάγρας καὶ τὰ πυροδόχα· πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔκαμε χάλκινα.
Exo 38:4 Καὶ ἔκαμε διὰ τὸ θυσιαστήριον χαλκίνην ἐσχάραν δικτυωτῆς ἐργασίας ὑπὸ τὴν περιοχὴν αὐτοῦ κάτωθεν ἕως τοῦ μέσου αὐτοῦ.
Exo 38:5 Καὶ ἔχυσε τέσσαρας κρίκους διὰ τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς χαλκίνης ἐσχάρας, διὰ νὰ ἦναι θῆκαι τῶν μοχλῶν.
Exo 38:6 Καὶ ἔκαμε τοὺς μοχλοὺς ἐκ ξύλου σιττίμ, καὶ περιεκάλυψεν αὐτοὺς μὲ χαλκόν.
Exo 38:7 Καὶ εἰσῆξε τοὺς μοχλοὺς εἰς τοὺς κρίκους κατὰ τὰ πλάγια τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ νὰ βαστάζωσιν αὐτὸ δἰ αὐτῶν· κοῖλον σανιδωτὸν ἔκαμεν αὐτό.
Exo 38:8 Καὶ ἔκαμε τὸν νιπτῆρα χάλκινον καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκίνην ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν συναθροιζομένων γυναικῶν, αἵτινες συνηθροίζοντο παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Exo 38:9 Καὶ ἔκαμε τὴν αὐλήν· κατὰ τὸ πλευρὸν τὸ πρὸς μεσημβρίαν τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς ἦσαν ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ἑκατὸν πηχῶν.
Exo 38:10 Οἱ στύλοι αὐτῶν ἦσαν εἴκοσι καὶ τὰ χάλκινα αὐτῶν ὑποβάσια εἴκοσι τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυρά.
Exo 38:11 Καὶ κατὰ τὸ βόρειον πλευρὸν τὰ παραπετάσματα ἦσαν ἑκατὸν πηχῶν· οἱ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ τὰ χάλκινα ὑποβάσια αὐτῶν εἴκοσι τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυρά.
Exo 38:12 Καὶ κατὰ τὸ δυτικὸν πλευρὸν ἦσαν παραπετάσματα πεντήκοντα πηχῶν· οἱ στύλοι αὐτῶν δέκα καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν δέκα· τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυρά.
Exo 38:13 Καὶ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν τὸ πρὸς ἀνατολάς, πεντήκοντα πηχῶν.
Exo 38:14 Τὰ παραπετάσματα τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς πύλης ἦσαν δεκαπέντε πηχῶν· οἱ στύλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν τρία.
Exo 38:15 Καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἑκατέρωθεν ἦσαν παραπετάσματα δεκαπέντε πηχῶν· οἱ στύλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν τρία.
Exo 38:16 Πάντα τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς κύκλῳ ἦσαν ἐκ βύσσου κεκλωσμένης.
Exo 38:17 Καὶ τὰ ὑποβάσια διὰ τοὺς στύλους ἦσαν χάλκινα· τὰ ἄγκιστρα τῶν στύλων καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυρά· καὶ τὰ κιονόκρανα αὐτῶν ἦσαν περικεκαλυμμένα μὲ ἀργύριον· καὶ πάντες οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς ἦσαν ἐζωσμένοι μὲ ἀργύριον.
Exo 38:18 Καὶ τὸ καταπέτασμα διὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς ἦτο ἐργασίας κεντητοῦ ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης· καὶ ἦτο εἴκοσι πηχῶν τὸ μῆκος καὶ τὸ ὕψος εἰς τὸ πλάτος πέντε πηχῶν, καθὼς εἰς τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς.
Exo 38:19 Καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν τέσσαρες καὶ τὰ χάλκινα ὑποβάσια αὐτῶν τέσσαρα· τὰ ἄγκιστρα αὐτῶν ἀργυρά, καὶ τὰ κιονόκρανα αὐτῶν περικεκαλυμμένα μὲ ἀργύριον καὶ αἱ ζῶναι αὐτῶν ἀργυραί.
Exo 38:20 Καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς καὶ τῆς αὐλῆς κύκλῳ χάλκινοι.
Exo 38:21 Αὕτη εἶναι ἡ ἀπαρίθμησις τῶν πραγμάτων τῆς σκηνῆς, τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καθὼς ἠριθμήθησαν κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Μωϋσέως, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Λευϊτῶν διὰ χειρὸς τοῦ Ἰθάμαρ, υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.
Exo 38:22 Καὶ ὁ Βεσελεὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρί, υἱοῦ τοῦ Ὥρ, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἔκαμε πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 38:23 Καὶ ἦτο μετ̓ αὐτοῦ Ἐλιάβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν, ἐγχαράκτης καὶ εὐμήχανος τεχνίτης καὶ κεντητὴς εἰς κυανοῦν καὶ εἰς πορφυροῦν καὶ εἰς κόκκινον καὶ εἰς βύσσον.
Exo 38:24 Πᾶν τὸ χρυσίον τὸ δαπανηθὲν διὰ τὴν ἐργασίαν εἰς ὅλον τὸ ἔργον τοῦ ἁγιαστηρίου, τὸ χρυσίον τῆς προσφορᾶς, ἦτο εἰκοσιεννέα τάλαντα καὶ ἑπτακόσιοι τριάκοντα σίκλοι, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου.
Exo 38:25 Καὶ τὸ ἀργύριον τῶν ἀπαριθμηθέντων ἐκ τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα, καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι καὶ ἑβδομήκοντα πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου·
Exo 38:26 ἓν βεκὰχ κατὰ κεφαλήν, τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου, διὰ πάντα περνῶντα εἰς τὴν

ἀπαρίθμησιν, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας καὶ ἐπάνω, διὰ ἑξακοσίας καὶ τρεῖς χιλιάδας καὶ πεντακοσίους καὶ πεντήκοντα ἀνθρώπους.
Exo 38:27 Καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου τῶν ἑκατὸν ταλάντων ἐχύθησαν τὰ ὑποβάσια τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ τὰ ὑποβάσια τοῦ καταπετάσματος· ἑκατὸν ὑποβάσια ἀπὸ ἑκατὸν ταλάντων, ἓν τάλαντον δι' ἓν ὑποβάσιον.
Exo 38:28 Καὶ ἀπὸ τῶν χιλίων ἑπτακοσίων ἑβδομήκοντα πέντε σίκλων ἔκαμεν ἄγκιστρα διὰ τοὺς στύλους καὶ περιεκάλυψε τὰ κιονόκρανα αὐτῶν καὶ ἔζωσεν αὐτούς.
Exo 38:29 Καὶ ὁ χαλκὸς τῆς προσφορᾶς ἦτο ἑβδομήκοντα τάλαντα καὶ δύο χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι σίκλοι.
Exo 38:30 Καὶ ἐκ τούτου ἔκαμε τὰ ὑποβάσια εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ χάλκινον θυσιαστήριον καὶ τὴν χαλκίνην ἐσχάραν δι' αὐτό, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου,
Exo 38:31 καὶ τὰ ὑποβάσια τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰ ὑποβάσια τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ πάντας τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ πάντας τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ.
Exo 39:1 Καὶ ἐκ τοῦ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου ἔκαμον στολὰς λειτουργικὰς διὰ νὰ λειτουργῶσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ ἔκαμον τὰς ἁγίας στολὰς διὰ τὸν Ἀαρών, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 39:2 Καὶ ἔκαμε τὸ ἐφὸδ ἐκ χρυσίου, ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης.
Exo 39:3 Καὶ ἐσφυρηλάτησαν τὸ χρυσίον εἰς λεπτὰς πλάκας καὶ ἔκοψαν αὐτὸ εἰς σύρματα, διὰ νὰ ἐργασθῶσιν αὐτὸ εἰς τὸ κυανοῦν καὶ εἰς τὸ πορφυροῦν καὶ εἰς τὸ κόκκινον καὶ εἰς τὴν βύσσον μὲ ἔντεχνον ἐργασίαν.
Exo 39:4 Ἔκαμον ἐπωμίδας συναπτὰς δι' αὐτό· συναπτομένας ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων αὐτοῦ.
Exo 39:5 Καὶ ἡ κεντητὴ ζώνη τοῦ ἐφὸδ ἐπ' αὐτὸ ἦτο ἐκ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ· ἐκ χρυσίου, ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 39:6 Καὶ εἰργάσθησαν τοὺς ὀνυχίτας λίθους ἐνηρμοσμένους ἐν οἰκίσκοις χρυσοῖς, ἐγκεχαραγμένους, καθὼς ἐγχαράττονται αἱ σφραγῖδες, μὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Exo 39:7 Καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἐπωμίδων τοῦ ἐφόδ, λίθους μνημοσύνου εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 39:8 Καὶ ἔκαμε τὸ περιστήθιον ἐντέχνου ἐργασίας, κατὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐφὸδ, ἐκ χρυσίου, ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης.
Exo 39:9 Τετράγωνον ἦτο· διπλοῦν ἔκαμον τὸ περιστήθιον· μιᾶς σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ μιᾶς σπιθαμῆς τὸ πλάτος αὐτοῦ, διπλοῦ.
Exo 39:10 Καὶ ἐνήρμοσαν εἰς αὐτὸ τέσσαρας σειρὰς λίθων· σειρὰ σαρδίου, τοπαζίου καὶ σμαράγδου ἦτο ἡ σειρὰ ἡ πρώτη.
Exo 39:11 Καὶ ἡ δευτέρα σειρά, ἄνθραξ, σάπφειρος καὶ ἀδάμας.
Exo 39:12 Καὶ ἡ τρίτη σειρά, λιγύριον, ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος.
Exo 39:13 Καὶ ἡ τετάρτη σειρά, βηρύλλιον, ὄνυξ καὶ ἴασπις· οὗτοι ἦσαν ἐνηρμοσμένοι ἐν οἰκίσκοις χρυσοῖς εἰς τὰ περικλείσματα αὐτῶν.
Exo 39:14 Καὶ οἱ λίθοι ἦσαν κατὰ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, δώδεκα, κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, κατὰ τὴν γλυφὴν τῆς σφραγῖδος, ἕκαστος μὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ τὰς δώδεκα φυλάς.
Exo 39:15 Καὶ ἔκαμον ἐπὶ τὸ περιστήθιον ἁλύσεις κατὰ τὰ ἄκρα, πλεκτῆς ἐργασίας ἐκ χρυσίου καθαροῦ.
Exo 39:16 Καὶ ἔκαμον δύο οἰκίσκους χρυσοῦς καὶ δύο κρίκους χρυσοῦς καὶ ἐπέρασαν τοὺς δύο κρίκους εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ περιστηθίου.
Exo 39:17 Καὶ ἐπέρασαν τὰς δύο πλεκτὰς χρυσὰς ἁλύσεις εἰς τοὺς δύο κρίκους τοὺς εἰς τὰ ἄκρα τοῦ περιστηθίου.
Exo 39:18 Καὶ τὰ δύο ἄκρα τῶν δύο πλεκτῶν ἁλύσεων συνῆψαν μὲ τοὺς δύο οἰκίσκους καὶ ἔβαλον αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἐπωμίδων τοῦ ἐφὸδ, εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος αὐτοῦ.
Exo 39:19 Καὶ ἔκαμον δύο κρίκους χρυσοὺς καὶ ἔβαλον αὐτοὺς ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων τοῦ περιστηθίου, εἰς τὸ χεῖλος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο κατὰ τὸ μέρος τοῦ ἐφὸδ ἔσωθεν.
Exo 39:20 Καὶ ἔκαμον δύο ἄλλους κρίκους χρυσοῦς καὶ ἔβαλον αὐτοὺς εἰς τὰ δύο πλάγια τοῦ ἐφὸδ κάτωθεν, πρὸς τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος αὐτοῦ ἀντικρὺ τῆς ἄλλης ἑνώσεως αὐτοῦ ἄνωθεν τῆς κεντητῆς ζώνης τοῦ ἐφὸδ.
Exo 39:21 Καὶ ἔδεσαν τὸ περιστήθιον διὰ τῶν κρίκων αὐτοῦ εἰς τοὺς κρίκους τοῦ ἐφὸδ μὲ ταινίαν ἐκ κυανοῦ, διὰ νὰ ἠναι ἄνωθεν τῆς κεντητῆς ζώνης τοῦ ἐφόδ, καὶ διὰ νὰ μὴ ἦναι τὸ περιστήθιον κεχωρισμένον ἀπὸ τοῦ ἐφὸδ· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 39:22 Καὶ ἔκαμε τὸν ποδήρη τοῦ ἐφὸδ ἐργασίας ὑφαντῆς, ὅλον ἐκ κυανοῦ.
Exo 39:23 Καὶ ἦτο ἄνοιγμα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποδήρους, ὡς ἄνοιγμα θώρακος, μὲ ταινίαν κύκλῳ τοῦ ἀνοίγματος, διὰ νὰ μὴ σχίζηται.
Exo 39:24 Καὶ ἔκαμον ἐπὶ τῶν κρασπέδων τοῦ ποδήρους ῥόδια ἐκ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου κεκλωσμένης.
Exo 39:25 Καὶ ἔκαμον κώδωνας ἐκ χρυσίου καθαροῦ καὶ ἔβαλον τοὺς κώδωνας μεταξὺ τῶν ῥοδίων ἐπὶ τοῦ κρασπέδου τοῦ ποδήρους κύκλῳ μεταξὺ τῶν ῥοδίων·
Exo 39:26 κώδωνα καὶ ῥόδιον, κώδωνα καὶ ῥόδιον, ἐπὶ τῶν κρασπέδων τοῦ ποδήρους τοῦ λειτουργικοῦ κύκλῳ καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 39:27 Καὶ ἔκαμον τοὺς χιτῶνας ἐκ βύσσου ὑφαντῆς ἐργασίας, διὰ τὸν Ἀαρὼν καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ,

Exo 39:28 καὶ τὴν μίτραν ἐκ βύσσου καὶ τὰ μιτρίδια κεκοσμημένα ἐκ βύσσου καὶ τὰ λινὰ περισκελῆ ἐκ βύσσου κεκλωσμένης,
Exo 39:29 καὶ τὴν ζώνην ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ κυανοῦ καὶ πορφυροῦ καὶ κοκκίνου, κεντητῆς ἐργασίας· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 39:30 Καὶ ἔκαμον τὸ πέταλον τοῦ ἱεροῦ στέμματος ἐκ χρυσίου καθαροῦ καὶ ἐνεχάραξαν ἐπ' αὐτὸ γράμματα ὡς χάραγμα σφραγῖδος, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ.
Exo 39:31 Καὶ ἔδεσαν εἰς αὐτὸ ταινίαν κυανῆν, διὰ νὰ συνάψωσιν αὐτὸ ἄνωθεν ἐπὶ τῆς μίτρας· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 39:32 Οὕτως ἐτελειώθη ἅπαν τὸ ἔργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν· οὕτως ἔκαμον.
Exo 39:33 Καὶ ἔφεραν τὴν σκηνὴν πρὸς τὸν Μωϋσῆν· τὴν σκηνήν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰς περόνας αὐτῆς, τὰς σανίδας αὐτῆς, τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς,
Exo 39:34 καὶ τὸ ἐπικάλυμμα τὸ ἐκ δερμάτων κριῶν κοκκινοβαφῶν καὶ τὸ ἐπικάλυμμα τὸ ἐκ δερμάτων θώων καὶ τὸ καλυπτήριον καταπέτασμα,
Exo 39:35 τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τὸ ἱλαστήριον,
Exo 39:36 τὴν τράπεζαν, πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως,
Exo 39:37 τὴν καθαρὰν λυχνίαν, τοὺς λύχνους αὐτῆς, τοὺς λύχνους κατὰ τὴν διάταξιν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός,
Exo 39:38 καὶ τὸ χρυσοῦν θυσιαστήριον καὶ τὸ χριστήριον ἔλαιον καὶ τὸ εὐῶδες θυμίαμα καὶ τὸν τάπητα διὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς,
Exo 39:39 τὸ χάλκινον θυσιαστήριον καὶ τὴν χαλκίνην ἐσχάραν αὐτοῦ, τοὺς μοχλοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ,
Exo 39:40 τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς, τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα διὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς, τὰ σχοινία αὐτῆς καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς διὰ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,
Exo 39:41 τὰς λειτουργικὰς στολάς, διὰ νὰ λειτουργῶσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ τὰς ἁγίας στολὰς διὰ τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἱερατεύωσι.
Exo 39:42 Κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἅπαν τὸ ἔργον.
Exo 39:43 Καὶ εἶδεν ὁ Μωϋσῆς ἅπαν τὸ ἔργον καὶ ἰδού, εἶχον κάμει αὐτὸ καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος· οὕτως ἔκαμον· καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς.
Exo 40:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Exo 40:2 Τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνὸς θέλεις στήσει τὴν σκηνήν, τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.
Exo 40:3 Καὶ θέλεις θέσει ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ σκεπάσει τὴν κιβωτὸν μὲ τὸ καταπέτασμα.
Exo 40:4 Καὶ θέλεις εἰσάξει τὴν τράπεζαν καὶ διατάξει τὰ διατακτέα ἐπ' αὐτῆς· καὶ θέλεις εἰσάξει τὴν λυχνίαν καὶ ἀνάψει τοὺς λύχνους αὐτῆς.
Exo 40:5 Καὶ θέλεις θέσει τὸ χρυσοῦν θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπιβάλει τὸν τάπητα τῆς θύρας εἰς τὴν σκηνήν.
Exo 40:6 Καὶ θέλεις θέσει τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὁλοκαυτώματος ἔμπροσθεν τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Exo 40:7 Καὶ θέλεις θέσει τὸν νιπτῆρα μεταξὺ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ βάλει ὕδωρ ἐν αὐτῷ.
Exo 40:8 Καὶ θέλεις στήσει τὴν αὐλὴν κύκλῳ καὶ κρεμάσει τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς.
Exo 40:9 Καὶ θέλεις λάβει τὸ χριστήριον ἔλαιον καὶ χρίσει τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ θέλεις ἁγιάσει αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ θέλει εἶσθαι ἁγία.
Exo 40:10 Καὶ θέλεις χρίσει τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ θέλεις ἁγιάσει τὸ θυσιαστήριον· καὶ θέλει εἶσθαι θυσιαστήριον ἁγιώτατον.
Exo 40:11 Καὶ θέλεις χρίσει τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἁγιάσει αὐτόν.
Exo 40:12 Καὶ θέλεις προσαγάγει τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ νίψει αὐτοὺς μὲ ὕδωρ.
Exo 40:13 Καὶ θέλεις ἐνδύσει τὸν Ἀαρὼν τὰς ἁγίας στολὰς καὶ θέλεις χρίσει αὐτόν, καὶ ἁγιάσει αὐτόν, καὶ θέλει ἱερατεύει εἰς ἐμέ.
Exo 40:14 Καὶ θέλεις προσαγάγει τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐνδύσει αὐτοὺς χιτῶνας.
Exo 40:15 Καὶ θέλεις χρίσει αὐτούς, καθὼς ἔχρισας τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ θέλουσιν ἱερατεύει εἰς ἐμέ· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς τὸ χρίσμα αὐτῶν πρὸς παντοτεινὴν ἱερατείαν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.
Exo 40:16 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς αὐτόν· οὕτως ἔκαμε.
Exo 40:17 Καὶ τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ δευτέρου ἔτους, τὴν πρώτην τοῦ μηνός, ἐστήθη ἡ σκηνή.
Exo 40:18 Καὶ ἔστησεν ὁ Μωϋσῆς τὴν σκηνὴν καὶ ἔβαλε τὰ ὑποβάσια αὐτῆς καὶ ἔστησε τὰς σανίδας αὐτῆς καὶ ἔβαλε τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ ἔστησε τοὺς στύλους αὐτῆς.

Exo 40:19 Καὶ ἐξήπλωσε τὰ παραπετάσματα ἐπὶ τὴν σκηνήν, καὶ ἔβαλε τὸ ἐπικάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ αὐτὴν ἄνωθεν· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 40:20 Καὶ λαβὼν τὸ μαρτύριον ἔθεσεν ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἔβαλε τοὺς μοχλοὺς εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἔβαλε τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν,
Exo 40:21 καὶ ἔφερε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὸ καλυπτήριον καταπέτασμα καὶ ἐσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 40:22 Καὶ ἔθεσε τὴν τράπεζαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου κατὰ τὸ μέρος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος,
Exo 40:23 καὶ διέταξεν ἐπ αὐτῆς τοὺς ἄρτους τοὺς διατεταγμένους, ἐνώπιον Κυρίου· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 40:24 Καὶ ἔθεσε τὴν λυχνίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τῆς τραπέζης κατὰ τὸ μέρος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς μεσημβρίαν,
Exo 40:25 καὶ ἀνῆψε τοὺς λύχνους ἐνώπιον Κυρίου· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 40:26 Καὶ ἔθεσε τὸ χρυσοῦν θυσιαστήριον ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος,
Exo 40:27 καὶ ἐθυμίασεν ἐπ αὐτοῦ εὐῶδες θυμίαμα· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 40:28 Καὶ ἐπέθηκε τὸν τάπητα εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς.
Exo 40:29 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὁλοκαυτώματος ἔθεσε παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσέφερεν ἐπ αὐτοῦ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφοράν· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 40:30 Καὶ ἔθεσε τὸν νιπτῆρα μεταξὺ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν ἐν αὐτῷ, ὕδωρ, διὰ νὰ νίπτωνται·
Exo 40:31 καὶ ἔνιπτον ἐξ αὐτοῦ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν.
Exo 40:32 Ὅτε εἰσήρχοντο εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ὅτε προσήρχοντο εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἐνίπτοντο καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Exo 40:33 Καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐκρέμασε τὸν τάπητα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς. Καὶ συνετέλεσεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἔργον.
Exo 40:34 Τότε ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ δόξα Κυρίου ἐνέπλησε τὴν σκηνήν.
Exo 40:35 Καὶ δὲν ἠδυνήθη ὁ Μωϋσῆς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· διότι ἡ νεφέλη ἐκάθητο ἐπ αὐτήν, καὶ δόξα Κυρίου ἐνέπλησε τὴν σκηνήν.
Exo 40:36 Καὶ ὅτε ἡ νεφέλη ἀνέβαινεν ἐπάνωθεν τῆς σκηνῆς, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐσηκόνοντο καθ ὅλας αὐτῶν τὰς ὁδοιπορίας·
Exo 40:37 ἂν ὅμως ἡ νεφέλη δὲν ἀνέβαινε, τότε δὲν ἐσηκόνοντο μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναβάσεως αὐτῆς.
Exo 40:38 διότι ἡ νεφέλη τοῦ Κυρίου ἦτο ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὴν ἡμέραν, καὶ πῦρ ἦτο ἐπ αὐτῆς τὴν νύκτα, ἐνώπιον παντὸς τοῦ οἴκου Ἰσραήλ· καθ ὅλας αὐτῶν τάς ὁδοιπορίας.
Lev 1:1 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγων,
Lev 1:2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἐὰν τις ἀπὸ σᾶς προσφέρῃ δῶρον πρὸς τὸν Κύριον, θέλετε προσφέρει τὸ δῶρόν σας ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων.
Lev 1:3 Ἐὰν τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦναι ὁλοκαύτωμα ἀπὸ τῶν βοῶν, ἀρσενικὸν ἄμωμον ἄς προσφέρῃ αὐτό· παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου θέλει προσφέρει αὐτό, διὰ νὰ ἦναι δεκτὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Lev 1:4 Καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ θέλει εἶσθαι δεκτὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, διὰ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις περὶ αὐτοῦ.
Lev 1:5 Καὶ θέλουσι σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον Κυρίου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών, οἱ ἱερεῖς, θέλουσι φέρει τὸ αἷμα καὶ θέλουσι ῥαντίσει τὸ αἷμα κύκλῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Lev 1:6 Καὶ θέλουσιν ἐκδάρει τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ θέλουσι διαμελίσει αὐτὸ κατὰ τὰ μέλη αὐτοῦ.
Lev 1:7 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως θέλουσι βάλει πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ θέλουσι στοιβάσει ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ.
Lev 1:8 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών, οἱ ἱερεῖς, θέλουσιν ἐπιστοιβάσει τὰ μέλη, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ, ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός, τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
Lev 1:9 τὰ δὲ ἐντόσθια αὐτοῦ καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ θέλουσι πλύνει μὲ ὕδωρ· καὶ θέλει καύσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ὁλοκαύτωμα εἶναι, θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 1:10 Ἐὰν δὲ τὸ δῶρον αὐτοῦ διὰ τὸ ὁλοκαύτωμα ἦναι ἐκ τῶν ποιμνίων, ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν, ἀρσενικὸν ἄμωμον θέλει προσφέρει αὐτό.
Lev 1:11 Καὶ θέλουσι σφάξει αὐτὸ εἰς τὰ πλάγια τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ θέλουσι ῥαντίσει οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών, οἱ ἱερεῖς, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ·
Lev 1:12 καὶ θέλουσι διαμελίσει αὐτὸ κατὰ τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸ στέαρ αὐτοῦ· καὶ θέλει ἐπιστοιβάσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
Lev 1:13 τὰ δὲ ἐντόσθια καὶ τοὺς πόδας θέλουσι πλύνει μὲ ὕδωρ· καὶ θέλει φέρει τὰ πάντα ὁ ἱερεὺς καὶ καύσει αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ὁλοκαύτωμα εἶναι, θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 1:14 Καὶ ἐὰν τὸ δῶρον αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον ἦναι ὁλοκαύτωμα ἀπὸ πτηνῶν, τότε θέλει προσφέρει τὸ δῶρον

αὐτοῦ ἀπὸ τρυγόνων ἢ ἀπὸ νεοσσῶν περιστερῶν.
Lev 1:15 Καὶ θέλει προσαγάγει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ θέλει ἀποκόψει διὰ τῶν ὀνύχων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ καύσει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει στραγγίσει πρὸς τὸ πλάγιον τοῦ θυσιαστηρίου·
Lev 1:16 καὶ θέλει ἐκβάλει τὸν πρόλοβον αὐτοῦ μετὰ τῆς κόπρου αὐτοῦ καὶ ῥίψει αὐτὰ εἰς τὰ πλάγια τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ ἀνατολάς, εἰς τὸν τόπον τῆς στάκτης·
Lev 1:17 καὶ θέλει διασχίσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων αὐτοῦ, πλὴν δὲν θέλει διαχωρίσει καὶ θέλει καύσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἐπὶ τῶν ξύλων τῶν ἐπὶ τοῦ πυρός· ὁλοκαύτωμα εἶναι, θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 2:1 Ἐὰν δὲ προσφέρῃ τις δῶρον προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων πρὸς τὸν Κύριον, σεμίδαλις θέλει εἶσθαι τὸ δῶρον αὐτοῦ· καὶ θέλει ἐπιχύσει ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον καὶ ἐπιθέσει ἐπ' αὐτὸ λιβάνιον.
Lev 2:2 Καὶ θέλει φέρει αὐτὸ πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρών, τοὺς ἱερεῖς· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει δράξει ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου αὐτοῦ ὅσον χωρεῖ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἅπαν τὸ λιβάνιον αὐτοῦ· καὶ θέλει καύσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 2:3 Τὸ δέ ὑπόλοιπον τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς θέλει εἶσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· εἶναι ἁγιώτατον ἐκ τῶν θυσιῶν τῶν γινομένων διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 2:4 Καὶ ὅταν προσφέρῃς δῶρον προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἐψημένην ἐν κλιβάνῳ, θέλει εἶσθαι ἄρτοι ἄζυμοι ἀπὸ σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα μὲ ἔλαιον.
Lev 2:5 Ἐὰν δὲ τὸ δῶρόν σου ἦναι προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων ἐψημένη εἰς κάψαν, ἄζυμον θέλει εἶσθαι ἐκ σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου.
Lev 2:6 Θέλεις διαμερίσει αὐτὴν εἰς τμήματα καὶ θέλεις ἐπιχύσει ἐπ' αὐτῆς ἔλαιον· εἶναι προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων.
Lev 2:7 Καὶ ἐὰν τὸ δῶρόν σου ἦναι προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων ἐψημένη ἐν τηγανίῳ, θέλει γείνει ἀπὸ σεμιδάλεως μετὰ ἐλαίου.
Lev 2:8 Καὶ θέλεις φέρει πρὸς τὸν Κύριον τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφοράν, τὴν ὁποίαν ἔκαμες ἐκ τούτων· καὶ ὅταν φερθῇ πρὸς τὸν ἱερέα, αὐτὸς θέλει πλησιάσει αὐτὴν εἰς τὸ θυσιαστήριον.
Lev 2:9 Καὶ θέλει χωρίσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ καύσει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 2:10 Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς θέλει εἶσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· εἶναι ἁγιώτατον ἐκ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων θυσιῶν εἰς τὸν Κύριον.
Lev 2:11 Οὐδεμία προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων, τὴν ὁποίαν προσφέρετε πρὸς τὸν Κύριον, θέλει εἶσθαι ἔνζυμος· διότι οὐδὲν προζύμιον οὐδὲ μέλι θέλετε καύσει εἰς οὐδεμίαν θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 2:12 Περὶ δὲ τοῦ δώρου τῶν ἀπαρχῶν, θέλετε προσφέρει αὐτὰς πρὸς τὸν Κύριον· δὲν θέλουσιν ὅμως καυθῆ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.
Lev 2:13 Καὶ πᾶν δῶρον τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς σου θέλεις ἁλατίζει μὲ ἅλας· καὶ δὲν θέλεις ἀφήσει νὰ λείψῃ ἀπὸ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς σου τὸ ἅλας τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ σου· ἐπὶ παντὸς δώρου σου θέλεις προσφέρει ἅλας.
Lev 2:14 Καὶ ἐὰν προσφέρῃς προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἀπὸ τῶν πρωτογεννημάτων σου πρὸς τὸν Κύριον, θέλεις προσφέρει διὰ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν τῶν πρωτογεννημάτων σου ἀστάχυα χλωρὰ ἐψημένα ἐν πυρί, σῖτον πεφρυγανισμένον ἐξ ἀσταχύων μεστῶν.
Lev 2:15 Καὶ θέλεις χύσει ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον καὶ θέλεις θέσει ἐπ' αὐτὴν λιβάνιον· εἶναι προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων.
Lev 2:16 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει καύσει τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐκ τοῦ πεφρυγανισμένου σίτου αὐτῆς καὶ ἐκ τοῦ ἐλαίου αὐτῆς, μεθ' ὅλου λιβανίου αὐτῆς· εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.
Lev 3:1 Ἐὰν δὲ τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦναι θυσία εἰρηνική, ἐὰν προσφέρῃ αὐτὸ ἐκ τῶν βοῶν, εἴτε ἀρσενικὸν εἴτε θηλυκόν, ἄμωμον θέλει προσφέρει αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
Lev 3:2 καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ, καὶ θέλουσι σφάξει αὐτὸ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών, οἱ ἱερεῖς, θέλουσι ῥαντίσει τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
Lev 3:3 Καὶ θέλει προσφέρει ἐκ τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια καὶ ἅπαν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐντοσθίων·
Lev 3:4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ πρὸς τὰ πλευρά, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ ἥπατος, τὸν ὁποῖον μετὰ τῶν νεφρῶν θέλει ἀφαιρέσει.
Lev 3:5 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν θέλουσι καύσει αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐπὶ τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ ἐπὶ τῶν ξύλων τῶν ἐπὶ τοῦ πυρός· εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 3:6 Ἐὰν δὲ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τὸ εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν προσφερόμενον πρὸς τὸν Κύριον, ἦναι ἐκ τοῦ ποιμνίου, ἀρσενικὸν ἢ θηλυκόν, ἄμωμον θέλει προσφέρει αὐτό.
Lev 3:7 Ἐὰν ἀρνίον προσφέρῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, θέλει προσφέρει αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
Lev 3:8 καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ, καὶ θέλουσι σφάξει αὐτὸ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν θέλουσι ῥαντίσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
Lev 3:9 Καὶ θέλει προσφέρει ἐκ τῆς προσφορᾶς τῆς εἰρηνικῆς θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· τὸ στέαρ αὐτοῦ, τὴν οὐρὰν ὁλόκληρον, τὴν ὁποίαν θέλει ἀφαιρέσει ἀπὸ τῆς ῥάχης καὶ τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐντοσθίων·

Lev 3:10 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ πρὸς τὰ πλευρά, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ ἥπατος, τὸν ὁποῖον μετὰ τῶν νεφρῶν θέλει ἀφαιρέσει.
Lev 3:11 Καὶ θέλει καύσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· εἶναι τροφὴ τῆς διὰ πυρὸς γινομένης θυσίας εἰς τὸν Κύριον.
Lev 3:12 Ἐὰν δὲ τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦναι ἐξ αἰγῶν, τότε θέλει προσφέρει αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
Lev 3:13 καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ θέλουσι σφάξει αὐτὸ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν θέλουσι ῥαντίσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
Lev 3:14 Καὶ θέλει προσφέρει ἐξ αὐτοῦ τὸ δῶρον αὐτοῦ, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐντοσθίων·
Lev 3:15 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ πρὸς τὰ πλευρά, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ ἥπατος, τὸν ὁποῖον μετὰ τῶν νεφρῶν θέλει ἀφαιρέσει.
Lev 3:16 Καὶ θέλει καύσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· εἶναι τροφὴ τῆς θυσίας τῆς γινομένης διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· πᾶν τὸ στέαρ εἶναι τοῦ Κυρίου.
Lev 3:17 Νόμιμον αἰώνιον θέλει εἶσθαι εἰς τὰς γενεὰς σας, εἰς πάσας τὰς κατοικήσεις σας· δὲν θέλετε τρώγει οὔτε στέαρ οὔτε αἷμα.
Lev 4:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 4:2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγων, Ἐὰν ψυχὴ τις ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας καὶ ἐκ τῶν ὅσα εἶναι προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ μὴ πράττωνται πράξῃ τι ἐξ αὐτῶν·
Lev 4:3 ἐὰν μὲν ὁ ἱερεὺς ὁ κεχρισμένος ἁμαρτήσῃ ὥστε νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὸν λαόν, τότε θέλει φέρει, διὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, μόσχον βοὸς ἄμωμον πρὸς τὸν Κύριον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας.
Lev 4:4 Καὶ θέλει φέρει τὸν μόσχον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου, καὶ θέλουσι σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Lev 4:5 Καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς ὁ κεχρισμένος ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ φέρει αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·
Lev 4:6 καὶ θέλει ἐμβάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον αὐτοῦ εἰς τὸ αἷμα καὶ θέλει ῥαντίσει ἀπὸ τοῦ αἵματος ἑπτάκις ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἔμπροσθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἁγιαστηρίου.
Lev 4:7 Καὶ θέλει βάλει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ εὐώδους θυμιάματος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ θέλει χύσει πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὁλοκαυτώματος, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Lev 4:8 Καὶ ἅπαν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς θέλει ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ· τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια, καὶ ἅπαν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐντοσθίων·
Lev 4:9 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ πρὸς τὰ πλευρά, καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ ἥπατος, τὸν ὁποῖον μετὰ τῶν νεφρῶν θέλει ἀφαιρέσει,
Lev 4:10 καθ' ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ μόσχου τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς· καὶ θέλει καύσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὁλοκαυτώματος·
Lev 4:11 καὶ τὸ δέρμα τοῦ μόσχου καὶ πᾶν τὸ κρέας αὐτοῦ μετὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ·
Lev 4:12 καὶ θέλει φέρει ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τοῦ στρατοπέδου εἰς τόπον καθαρόν, ὅπου χύνεται ἡ στάκτη, καὶ θέλει καύσει αὐτὸν ἐπὶ ξύλων διὰ πυρός· ὅπου χύνεται ἡ στάκτη, θέλει καυθῇ.
Lev 4:13 Ἐὰν δὲ πᾶσα ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας καὶ τὸ πρᾶγμα κρυφθῇ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς καὶ ἐκ τῶν ὅσα εἶναι προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ μὴ πράττωνται, πράξωσι καὶ ἦναι ἔνοχοι·
Lev 4:14 ὅταν γνωρισθῇ ἡ ἁμαρτία τὴν ὁποίαν ἡμάρτησαν κατὰ τοῦτο, τότε θέλει προσφέρει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν διὰ τὴν ἁμαρτίαν καὶ θέλει φέρει αὐτὸν ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Lev 4:15 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς θέλουσιν ἐπιθέσει τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ θέλουσι σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Lev 4:16 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ κεχρισμένος θέλει φέρει ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·
Lev 4:17 καὶ θέλει ἐμβάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον αὐτοῦ εἰς τὸ αἷμα καὶ θέλει ῥαντίσει ἑπτάκις ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἔμπροσθεν τοῦ καταπετάσματος·
Lev 4:18 καὶ θέλει βάλει ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ θέλει χύσει πᾶν τὸ αἷμα εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὁλοκαυτώματος, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Lev 4:19 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ θέλει ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ καὶ καύσει ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
Lev 4:20 Καὶ θέλει κάμει εἰς τὸν μόσχον καθ' ὃν τρόπον ἔκαμεν εἰς τὸν μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς· οὕτω θέλει κάμει εἰς αὐτόν· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτούς.
Lev 4:21 Καὶ θέλει ἐκβάλει τὸν μόσχον ἔξω τοῦ στρατοπέδου καὶ καύσει αὐτόν, καθὼς ἔκαυσε τὸν πρῶτον μόσχον· εἶναι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ τῆς συναγωγῆς·
Lev 4:22 Ὅταν δὲ ἄρχων τις ἁμαρτήσῃ καὶ πράξῃ ἐξ ἀγνοίας τι ἐκ τῶν ὅσα εἶναι προστεταγμένον ὑπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ νὰ μὴ πράττωνται, καὶ ἦναι ἔνοχος·
Lev 4:23 ἢ ἐὰν ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, γνωστοποιηθῇ εἰς αὐτόν, τότε θέλει φέρει τὴν προσφορὰν

αὐτοῦ, τράγον ἐξ αἰγῶν, ἀρσενικὸν ἄμωμον.
Lev 4:24 καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τράγου, καὶ θέλουσι σφάξει αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου σφάζουσι τὸ ὁλοκαύτωμα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· εἶναι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.
Lev 4:25 Καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ, καὶ βάλει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ θέλει χύσει τὸ αἷμα αὐτοῦ εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὁλοκαυτώματος.
Lev 4:26 Καὶ ἅπαν τὸ στέαρ αὐτοῦ θέλει καύσει ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς τὸ στέαρ τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.
Lev 4:27 Ἐὰν δὲ ψυχὴ τις ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας, πράττων τι ἐκ τῶν ὅσα εἶναι προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ μὴ πράττωνται, καὶ ἦναι ἔνοχος.
Lev 4:28 ἢ ἐὰν γνωστοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε· τότε θέλει φέρει τὴν προσφορὰν αὐτοῦ, τράγον ἐξ αἰγῶν, θηλυκὸν ἄμωμον, διὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε·
Lev 4:29 καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, καὶ θέλουσι σφάξει τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ὁλοκαυτώματος.
Lev 4:30 Καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ βάλει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει χύσει εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου·
Lev 4:31 καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ θέλει ἀφαιρέσει, καθὼς ἀφαιρεῖται τὸ στέαρ ἀπὸ τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς· καὶ θέλει καύσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ ἱερεύς, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.
Lev 4:32 Ἐὰν δὲ φέρῃ πρόβατον διὰ προσφορὰν αὐτοῦ περὶ ἁμαρτίας, θέλει φέρει αὐτὸ θηλυκὸν ἄμωμον·
Lev 4:33 καὶ θέλει ἐπιθέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, καὶ θέλουσι σφάξει αὐτὸ διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐν τῷ τόπῳ ὅπου σφάζουσι τὸ ὁλοκαύτωμα.
Lev 4:34 Καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ καὶ βάλει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ ἅπαν τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει χύσει εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου·
Lev 4:35 καὶ θέλει ἀφαιρέσει πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ, καθὼς ἀφαιρεῖται τὸ στέαρ τοῦ προβάτου ἀπὸ τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς· καὶ θέλει καύσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὰς προσφορὰς τὰς γινομένας διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.
Lev 5:1 Ἐὰν δέ τις ἁμαρτήσῃ καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὁρκισμοῦ καὶ ἦναι μάρτυς, εἴτε εἶδεν εἴτε ἐξεύρει ἐὰν δὲν φανερώσῃ αὐτὸ, τότε θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ.
Lev 5:2 Ἢ ἐάν τις ἐγγίσῃ πρᾶγμά τι ἀκάθαρτον, εἴτε θνησιμαῖον ἀκαθάρτον θηρίου εἴτε θνησιμαῖον ἀκαθάρτου κτήνους εἴτε θνησιμαῖον ἑρπετῶν ἀκαθάρτων, καὶ ἔλαθεν αὐτόν, ὅμως θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος καὶ ἔνοχος.
Lev 5:3 Ἢ ἐὰν ἐγγίσῃ ἀκαθαρσίαν ἀνθρώπου, ἐξ ὁποιασδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας μιαίνεταί τις, καὶ ἔλαθεν αὐτόν· ὅταν αὐτὸς γνωρίσῃ τοῦτο, τότε θέλει εἶσθαι ἔνοχος.
Lev 5:4 Ἢ ἐάν τις ὀμόσῃ, προφέρων ἀστοχάστως διὰ τῶν χειλέων αὐτοῦ νὰ κακοποιήσῃ, ἢ νὰ ἀγαθοποιήσῃ εἰς πᾶν ὅ, τι ἤθελε προφέρει ἀστοχάστως ὁ ἄνθρωπος μεθ ὅρκου καὶ ἔλαθεν αὐτόν· ὅταν γνωρίσῃ τοῦτο, τότε θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς ἓν ἐκ τούτων.
Lev 5:5 Ὅταν λοιπὸν εἶναί τις ἔνοχος εἰς ἓν ἐκ τούτων, θέλει ἐξομολογηθῇ κατὰ τί ἡμάρτησε·
Lev 5:6 καὶ θέλει φέρει πρὸς τὸν Κύριον προσφορὰν περὶ τῆς παραβάσεως αὐτοῦ, διὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, θηλυκὸν ἀρνίον ἐκ προβάτων ἢ τράγον ἐξ αἰγῶν, εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.
Lev 5:7 Καὶ ἐὰν δὲν εὐπορῇ νὰ φέρῃ πρόβατον ἢ αἶγα, θέλει φέρει πρὸς τὸν Κύριον, διὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν· μίαν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν διὰ ὁλοκαύτωμα.
Lev 5:8 Καὶ θέλει φέρει αὐτὰς πρὸς τὸν ἱερέα, ὅστις θέλει προσφέρει πρῶτον ἐκείνην τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφοράν· καὶ θέλει κόψει διὰ τῶν ὀνύχων τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ αὐχένος αὐτῆς, πλὴν δὲν θέλει διαχωρίσει αὐτήν.
Lev 5:9 Καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς θέλει ῥαντίσει τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου· τὸ δὲ ἐναπολειφθὲν τοῦ αἵματος θέλει στραγγίσει ἔξω εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου· εἶναι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.
Lev 5:10 Τὴν δὲ δευτέραν θέλει κάμει ὁλοκαύτωμα κατὰ τὸ διατεταγμένον· καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.
Lev 5:11 Ἀλλ ἐὰν δὲν εὐπορῇ νὰ φέρῃ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, τότε θέλει φέρει ὁ ἁμαρτήσας διὰ προσφορὰν αὐτοῦ τὸ δέκατον ἑνὸς ἐφὰ σεμιδάλεως εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· δὲν θέλει βάλει ἐπ αὐτὴν ἔλαιον οὐδὲ θέλει βάλει ἐπ αὐτὴν λιβάνιον· διότι εἶναι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.
Lev 5:12 καὶ θέλει φέρει αὐτὴν πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει δράξει ἀπ αὐτῆς ὅσον χωρεῖ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ θέλει καύσει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, κατὰ τὰς προσφορὰς τὰς διὰ πυρὸς γινομένας εἰς τὸν Κύριον· εἶναι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.
Lev 5:13 Καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησεν εἰς ἓν ἐκ τούτων, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν· τὸ δὲ ὑπόλοιπον θέλει εἶσθαι τοῦ ἱερέως, ὡς ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορά.
Lev 5:14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

Lev 5:15 Ἐὰν τις πράξῃ παρανομίαν καὶ ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας εἰς τὰ ἅγια τοῦ Κυρίου, τότε θέλει φέρει πρὸς τὸν Κύριον διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ κριὸν ἄμωμον ἐκ τοῦ ποιμνίου, κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου εἰς σίκλους ἀργυρίου, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου, διὰ προσφορὰν περὶ ἀνομίας·

Lev 5:16 καὶ θέλει ἀποδώσει ὅ, τι ἡμάρτησεν εἰς τὰ ἅγια καὶ θέλει προσθέσει ἐπ' αὐτὸ τὸ πέμπτον αὐτοῦ καὶ δώσει αὐτὸ εἰς τὸν ἱερέα· καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τοῦ κριοῦ τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.

Lev 5:17 Καὶ ἐὰν τις ἁμαρτήσῃ καὶ πράξῃ τι ἐκ τῶν ὅσα εἶναι προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ μὴ πράττωνται, καὶ δὲν ἐγνώρισεν αὐτὸ, ὅμως θέλει εἶσθαι ἔνοχος καὶ θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ·

Lev 5:18 καὶ θέλει φέρει κριὸν ἄμωμον ἐκ τοῦ ποιμνίου κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, εἰς προσφορὰν περὶ ἀνομίας, πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐλανθάσθη καὶ δὲν ἐγνώρισε τοῦτο, καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.

Lev 5:19 Εἶναι προσφορὰ περὶ ἀνομίας· αὐτὸς ἀνομίαν ἔπραξε κατὰ τοῦ Κυρίου.

Lev 6:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

Lev 6:2 Ἐὰν τις ἁμαρτήσῃ καὶ πράξῃ παρανομίαν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ ψευσθῇ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ διὰ παρακαταθήκην ἢ διὰ πρᾶγμά τι ἐμπεπιστευμένον εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἢ διὰ ἁρπαγήν, ἢ ἠπάτησε τὸν πλησίον αὐτοῦ,

Lev 6:3 ἢ εὗρε πρᾶγμα χαμένον καὶ ψεύδεται περὶ αὐτοῦ, ἢ ὀμόσῃ ψευδῶς περὶ τινος ἐκ πάντων ὅσα πράττει ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἁμαρτήσῃ εἰς αὐτά·

Lev 6:4 ὅταν ἁμαρτήσῃ καὶ ἦναι ἔνοχος, θέλει ἀποδώσει τὸ ἅρπαγμα τὸ ὁποῖον ἥρπασεν, ἢ τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔλαβε δι' ἀπάτης, ἢ τὴν παρακαταθήκην τὴν ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτόν, ἢ τὸ χαμένον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εὗρεν,

Lev 6:5 ἢ πᾶν ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποίου ὤμοσε ψευδῶς· θέλει ἀποδώσει τὸ κεφάλαιον αὐτοῦ, καὶ θέλει προσθέσει τὸ πέμπτον ἐπ' αὐτὸ· εἰς ὅντινα ἀνήκει, εἰς τοῦτον θέλει ἀποδώσει αὐτὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν φανερωθῇ ἔνοχος.

Lev 6:6 Καὶ θέλει φέρει πρὸς τὸν Κύριον τὴν περὶ ἀνομίας προσφορὰν αὐτοῦ, κριὸν ἄμωμον ἐκ τοῦ ποιμνίου, κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, εἰς προσφορὰν περὶ ἀνομίας, πρὸς τὸν ἱερέα·

Lev 6:7 καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν, περὶ παντὸς πράγματος ἐκ τῶν ὅσα ἔπραξε, ὥστε νὰ ἀνομήσῃ εἰς αὐτά.

Lev 6:8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

Lev 6:9 Πρόσταξον τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ ὁλοκαυτώματος· τὸ ὁλοκαύτωμα θέλει καίεσθαι ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωΐ, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι ἐπ' αὐτοῦ.

Lev 6:10 Καὶ θέλει ἐνδυθῇ ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν καὶ περισκελῆ λινὰ θέλει φορέσει ἐπὶ τὴν σάρκα αὐτοῦ, καὶ θέλει ἀφαιρέσει τὴν στάκτην τοῦ ὁλοκαυτώματος τὸ ὁποῖον κατέφαγε τὸ πῦρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ θέλει βάλει αὐτὴν εἰς τὸ πλάγιον τοῦ θυσιαστηρίου.

Lev 6:11 Καὶ θέλει ἐκδυθῇ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐνδυθῇ ἄλλην στολήν· καὶ θέλει φέρει τὴν στάκτην ἔξω τοῦ στρατοπέδου εἰς τόπον καθαρόν.

Lev 6:12 Καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι ἐπ' αὐτοῦ· δὲν θέλει σβεσθῇ· καὶ θέλει καίει ὁ ἱερεὺς ἐπ' αὐτοῦ ξύλα καθ' ἑκάστην πρωΐαν, καὶ θέλει στοιβάσει τὸ ὁλοκαύτωμα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ θέλει καίει ἐπ' αὐτοῦ τὸ στέαρ τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς.

Lev 6:13 Τὸ πῦρ θέλει καίεσθαι διαπαντὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· δὲν θέλει σβεσθῇ.

Lev 6:14 Οὗτος δὲ εἶναι ὁ νόμος τῆς ἀλφίτων προσφορᾶς· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν θέλουσι προσφέρει αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου.

Lev 6:15 Καὶ θέλει ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτῆς ὅσον χωρεῖ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς μετὰ τοῦ ἐλαίου αὐτῆς καὶ πᾶν τὸ λιβάνιον τὸ ἐπὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς· καὶ θέλει καύσει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, μνημόσυνον αὐτῆς πρὸς τὸν Κύριον.

Lev 6:16 Τὸ δὲ ἐναπολειφθὲν ἐκ τούτων θέλουσι φάγει ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· ἄζυμον θέλει τρώγεσθαι ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου θέλουσι τρώγει αὐτὸ.

Lev 6:17 Δὲν θέλει ἑψηθῇ μετὰ προζυμίου· διὰ μερίδιον αὐτῶν ἔδωκα αὐτὸ ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων προσφορῶν μου· εἶναι ἁγιώτατον, καθὼς ἡ περὶ ἁμαρτίας προσφορά, καὶ καθὼς ἡ περὶ ἀνομίας.

Lev 6:18 Πᾶν ἀρσενικὸν μεταξὺ τῶν τέκνων τοῦ Ἀαρὼν θέλει τρώγει αὐτὸ· τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας, ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων προσφορῶν τοῦ Κυρίου· πᾶς ὅστις ἐγγίσῃ αὐτά, θέλει ἁγιασθῇ.

Lev 6:19 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

Lev 6:20 τοῦτο εἶναι τὸ δῶρον τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ τὸ ὁποῖον θέλουσι προσφέρει πρὸς τὸν Κύριον τὴν ἡμέραν καθ' ἣν χρισθῇ· τὸ δέκατον ἐνὸς ἐφὰ σεμιδάλεως εἰς παντοτεινὴν προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ πρωΐ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ ἑσπέρας·

Lev 6:21 ἐπὶ κάψης θέλει ἑτοιμασθῇ μετὰ ἐλαίου· ἑψημένον θέλεις φέρει αὐτὸ· καὶ τὰ ἑψημένα τμήματα τῶν ἐξ ἀλφίτων προσφορῶν θέλεις προσφέρει εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

Lev 6:22 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ κεχρισμένος ἀντ' αὐτοῦ μεταξὺ των υἱῶν αὐτοῦ θέλει προσφέρει αὐτὸ· τοῦτο εἶναι νόμιμον αἰώνιον διὰ τὸν Κύριον· ὁλοκλήρως θέλει καίεσθαι.

Lev 6:23 Καὶ πᾶσα προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων ἱερέως θέλει καίεσθαι ὁλοκλήρως· δὲν θέλει τρώγεσθαι.

Lev 6:24 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

Lev 6:25 Λάλησον πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς· Ἐν τῷ τόπῳ ὅπου σφάζεται τὸ ὁλοκαύτωμα, θέλει σφαγῇ ἡ περὶ ἁμαρτίας προσφορὰ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· εἶναι ἁγιώτατον.

Lev 6:26 Ὁ ἱερεὺς ὁ προσφέρων αὐτὴν περὶ ἁμαρτίας θέλει τρώγει αὐτήν· ἐν τόπῳ ἁγίῳ θέλει τρώγεσθαι, ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Lev 6:27 πᾶν ὅ, τι ἐγγίσῃ τὸ κρέας αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἅγιον· καὶ ἐὰν ῥαντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τι φόρεμα, ἐκεῖνο, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐρραντίσθη, θέλει πλύνεσθαι ἐν τόπῳ ἁγίῳ.

Lev 6:28 Τὸ δὲ πήλινον ἀγγεῖον ἐν τῷ ὁποίῳ ἔβρασε, θέλει συντρίβεσθαι ἀλλ' ἐὰν βράσῃ ἐν ἀγγείῳ χαλκίνῳ, τοῦτο θέλει τρίβεσθαι ἐπιμελῶς καὶ θέλει πλύνεσθαι μὲ ὕδωρ.

Lev 6:29 Πᾶν ἀρσενικὸν μεταξὺ τῶν ἱερέων θέλει τρώγει ἐξ αὐτῆς· εἶναι ἁγιώτατον.

Lev 6:30 Καὶ πᾶσα προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας, ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς ὁποίας φέρεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου διὰ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ, δὲν θέλει τρώγεσθαι μὲ πῦρ θέλει καίεσθαι.

Lev 7:1 Οὗτος δὲ εἶναι ὁ νόμος τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς· εἶναι ἁγιώτατον.

Lev 7:2 Ἐν τῷ τόπῳ ὅπου σφάζουσι τὸ ὁλοκαύτωμα, θέλουσι σφάζει τὴν περὶ ἀνομίας προσφοράν· καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς θέλει ῥαντίζεσθαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

Lev 7:3 Καὶ θέλει προσφέρεσθαι ἐξ αὐτῆς πᾶν τὸ στέαρ αὐτῆς, ἡ οὐρὰ καὶ τὸ στέαρ τὸ περικαλύπτον τὰ ἐντόσθια,

Lev 7:4 καὶ οἱ δύο νεφροὶ καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ πρὸς τὰ πλευρά, καὶ ὁ ἐπάνω λοβὸς τοῦ ἥπατος, ὅστις μετὰ τῶν νεφρῶν θέλει ἀφαιρεῖσθαι.

Lev 7:5 Καὶ θέλει καίει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον· εἶναι προσφορὰ περὶ ἀνομίας.

Lev 7:6 Πᾶν ἀρσενικὸν μεταξὺ τῶν ἱερέων θέλει τρώγει αὐτήν· ἐν τόπῳ ἁγίῳ θέλει τρώγεσθαι· εἶναι ἁγιώτατον.

Lev 7:7 Καθὼς εἶναι ἡ περὶ ἁμαρτίας προσφορά, οὕτω καὶ ἡ περὶ ἀνομίας προσφορά· εἷς νόμος εἶναι περὶ αὐτῶν· ὁ ἱερεύς, ὅστις κάμνει ἐξιλέωσιν δι' αὐτῆς, θέλει λαμβάνει αὐτήν.

Lev 7:8 Ὁ δὲ ἱερεὺς ὅστις προσφέρει ὁλοκαύτωμα τινος, ὁ ἱερεὺς θέλει λαμβάνει δι' ἑαυτὸν τὸ δέρμα τοῦ ὁλοκαυτώματος, τὸ ὁποῖον προσέφερε.

Lev 7:9 Καὶ πᾶσα προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων, ἥτις ἤθελεν ἐψηθῇ ἐν κλιβάνῳ, καὶ πᾶν ὅ, τι ἑτοιμάζεται ἐν τηγανίῳ καὶ ἐπὶ κάψης, θέλει εἶσθαι τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτήν.

Lev 7:10 Καὶ πᾶσα προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων, ἐζυμωμένη μετὰ ἐλαίου ἢ ξηρά, θέλει εἶσθαι πάντων τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρών, ἴσον τὸ μερίδιον ἑκάστου.

Lev 7:11 Καὶ οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς, τὴν ὁποίαν θέλει προσφέρει τις εἰς τὸν Κύριον.

Lev 7:12 Ἐὰν προσφέρῃ αὐτὴν περὶ εὐχαριστίας, τότε θέλει προσφέρει μετὰ τῆς εὐχαριστηρίου προσφορᾶς, πήττας ἀζύμους ἐζυμωμένας μὲ ἔλαιον καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα μετὰ ἐλαίου καὶ σεμίδαλιν κατεσκευασμένην, πήττας ἐζυμωμένας μετὰ ἐλαίου.

Lev 7:13 Μὲ τὰς πήττας ἄρτον ἔνζυμον θέλει προσφέρει διὰ τὸ δῶρον αὐτοῦ μετὰ τῆς πρὸς εὐχαριστίαν αὐτοῦ εἰρηνικῆς προσφορᾶς.

Lev 7:14 Καὶ ἐκ τούτων θέλει προσφέρει ἓν ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ προσφορὰν ὑψουμένην πρὸς τὸν Κύριον· τοῦτο θέλει εἶσθαι τοῦ ἱερέως τοῦ ῥαντίζοντος τὸ αἷμα τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς.

Lev 7:15 Καὶ τὸ κρέας τῆς θυσίας τῆς πρὸς εὐχαριστίαν εἰρηνικῆς αὐτοῦ προσφορᾶς θέλει τρώγεσθαι τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν προσφέρεται δὲν θέλουσιν ἀφήσει ἀπ' αὐτοῦ ἕως τὸ πρωΐ.

Lev 7:16 Καὶ ἐὰν ἡ θυσία τῆς προσφορᾶς αὐτοῦ ἦναι εὐχή, ἢ προσφορὰ προαιρετική, θέλει τρώγεσθαι τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν προσφέρει τις τὴν θυσίαν αὐτοῦ· καὶ ἐὰν μείνῃ τι, τοῦτο θέλει τρώγεσθαι τὴν ἐπαύριον.

Lev 7:17 Τὸ ἐναπολειφθὲν ὅμως τοῦ κρέατος τῆς θυσίας ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας μὲ πῦρ θέλει καίεσθαι.

Lev 7:18 Ἐὰν δὲ φαγωθῇ τι ἀπὸ τοῦ κρέατος τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς αὐτοῦ τὴν τρίτην ἡμέραν, δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸς ὁ προσφέρων αὐτήν, οὐδὲ θέλει λογισθῇ εἰς αὐτόν· βδέλυγμα θέλει εἶσθαι· ἡ δὲ ψυχή, ἥτις ἤθελε φάγει ἀπ' αὐτοῦ, θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτῆς.

Lev 7:19 Καὶ τὸ κρέας, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐγγίσει ἀκάθαρτόν τι, δὲν θέλει τρώγεσθαι· ἐν πυρὶ θέλει καίεσθαι περὶ δὲ τοῦ κρέατος, ὅστις εἶναι καθαρὸς θέλει τρώγει κρέας.

Lev 7:20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἔχουσα τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐφ' ἑαυτῆς ἤθελε φάγει ἀπὸ τοῦ κρέατος τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς, ἥτις εἶναι τοῦ Κυρίου, ἡ ψυχὴ αὕτη θέλει ἀπολεσθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

Lev 7:21 Καὶ ἡ ψυχὴ ἥτις ἤθελεν ἐγγίσει ἀκάθαρτόν τι, ἀκαθαρσίαν ἀνθρώπου ἢ ζῷον ἀκάθαρτον ἢ βδελυρὸν τι ἀκάθαρτον, καὶ φάγει ἀπὸ τοῦ κρέατος τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς, ἥτις εἶναι τοῦ Κυρίου, καὶ ἡ ψυχὴ αὕτη θέλει ἀπολεσθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

Lev 7:22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

Lev 7:23 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγων, Δὲν θέλετε τρώγει παντελῶς στέαρ βοὸς ἢ προβάτου ἢ αἰγός.

Lev 7:24 Καὶ τὸ στέαρ τοῦ θνησιμαίου ζῴου καὶ τὸ στέαρ τοῦ θηριαλώτου δύναται νὰ χρησιμεύῃ εἰς πᾶσαν ἄλλην χρείαν· δὲν θέλετε ὅμως τρώγει διόλου ἀπ' αὐτοῦ.

Lev 7:25 Διότι ὅστις φάγῃ τὸ στέαρ τοῦ ζῴου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου προσφέρεται θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἐκείνη ψυχή, ἥτις ἤθελε φάγει θέλει ἀπολεσθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

Lev 7:26 Παρομοίως δὲν θέλετε τρώγει οὐδὲν αἷμα, εἴτε πτηνοῦ εἴτε ζῴου ἐν οὐδεμιᾷ ἐκ τῶν κατοικιῶν σας.
Lev 7:27 Πᾶσα ψυχὴ ἥτις ἤθελε φάγει ὁποιονδήποτε αἷμα, καὶ ἐκείνη ἡ ψυχὴ θέλει ἀπολεσθῆ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
Lev 7:28 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 7:29 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγων, Ὁ προσφέρων τὴν θυσίαν τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον, θέλει φέρει τὸ δῶρον αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ἀπὸ τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς αὐτοῦ.
Lev 7:30 Αἱ χεῖρες αὐτοῦ θέλουσι φέρει τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφορὰς τοῦ Κυρίου· θέλει φέρει τὸ στέαρ μετὰ τοῦ στήθους, διὰ νὰ κινῆται τὸ στῆθος ὡς προσφορὰ κινητὴ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.
Lev 7:31 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει καίει τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· τὸ στῆθος ὅμως θέλει εἶσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
Lev 7:32 Καὶ θέλετε δίδει πρὸς τὸν ἱερέα προσφορὰν ὑψουμένην, τὸν δεξιὸν ὦμον ἐκ τῶν θυσιῶν τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς σας.
Lev 7:33 Ὅστις ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν προσφέρει τὸ αἷμα τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς καὶ τὸ στέαρ, θέλει λαμβάνει τὸν δεξιὸν ὦμον εἰς μερίδιον αὐτοῦ.
Lev 7:34 Διότι τὸ κινητὸν στῆθος καὶ τὸν ὑψούμενον ὦμον ἔλαβον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν θυσιῶν τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς αὐτῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἰς νόμιμον αἰώνιον μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Lev 7:35 Τοῦτο εἶναι τὸ χρίσμα τοῦ Ἀαρών, καὶ τὸ χρίσμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων προσφορῶν τοῦ Κυρίου, τὴν ἡμέραν καθ ἣν παρέστησεν αὐτοὺς διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς τὸν Κύριον·
Lev 7:36 τὸ ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος νὰ δίδωται εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καθ ἣν ἡμέραν ἔχρισεν αὐτούς, εἰς νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.
Lev 7:37 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ ὁλοκαυτώματος, τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς καὶ τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς καὶ τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς καὶ τῶν καθιερώσεων καὶ τῆς θυσίας τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς·
Lev 7:38 τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῷ ὄρει Σινά, καθ ἣν ἡμέραν προσέταξε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ προσφέρωσι πρὸς τὸν Κύριον τὰ δῶρα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.
Lev 8:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 8:2 Λάβε τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ αὐτοῦ, καὶ τὰς στολὰς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ τὸν μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς καὶ τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ κάνιστρον τῶν ἀζύμων.
Lev 8:3 Καὶ σύναξον πᾶσαν τὴν συναγωγὴν εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Lev 8:4 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ συνήχθη ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Lev 8:5 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὴν συναγωγήν, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος νὰ γείνῃ.
Lev 8:6 Καὶ ἔφερεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς μὲ ὕδωρ.
Lev 8:7 Καὶ ἔβαλε τὸν χιτῶνα ἐπ αὐτόν, καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ποδήρη, καὶ ἔβαλεν ἐπ αὐτοῦ τὸ ἐφόδ, καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν κεντητὴν ζώνην τοῦ ἐφόδ, καὶ περιέζωσεν αὐτὸν μὲ αὐτήν.
Lev 8:8 Καὶ ἔβαλεν ἐπ αὐτοῦ τὸ περιστήθιον· εἰς δὲ τὸ περιστήθιον ἔβαλε τὸ Οὐρὶμ καὶ τὸ Θουμμίμ.
Lev 8:9 Καὶ ἔβαλε τὴν μίτραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ τῆς μίτρας, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν αὐτῆς, ἔβαλε τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν, τὸ διάδημα τὸ ἅγιον, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Lev 8:10 Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ ἔχρισε τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἡγίασεν αὐτά.
Lev 8:11 Καὶ ἐρράντισεν ἀπ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἑπτάκις καὶ ἔχρισε τὸ θυσιαστήριον· καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὸν νιπτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἁγιάσῃ αὐτά.
Lev 8:12 Καὶ ἔχυσεν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἔχρισεν αὐτόν, διὰ νὰ ἁγιάσῃ αὐτόν.
Lev 8:13 Καὶ ἔφερεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας καὶ ἔζωσεν αὐτοὺς ζῶνας καὶ ἔβαλε μιτρίδια ἐπ αὐτῶν, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Lev 8:14 Καὶ ἔφερε τὸν μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς· ὁ δὲ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπέθεσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς.
Lev 8:15 Καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἔβαλεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ, καὶ ἐκαθάρισε τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ αἷμα ἔχυσεν εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἡγίασεν αὐτό, διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν ἐπ αὐτοῦ.
Lev 8:16 Καὶ ἔλαβε πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐντοσθίων καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ αὐτῶν, καὶ ἔκαυσεν αὐτὰ ὁ Μωϋσῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
Lev 8:17 Τὸν μόσχον ὅμως καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ τὸ κρέας αὐτοῦ καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ, ἔκαυσεν ἐν πυρὶ ἔξω τοῦ στρατοπέδου, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Lev 8:18 Καὶ ἔφερε τὸν κριὸν τοῦ ὁλοκαυτώματος· καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπέθεσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.
Lev 8:19 Καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἐρράντισεν ὁ Μωϋσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
Lev 8:20 Καὶ διεμέλισε τὸν κριὸν κατὰ τὰ μέλη αὐτοῦ· καὶ ἔκαυσεν ὁ Μωϋσῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη καὶ τὸ στέαρ.

Lev 8:21 Τὰ δὲ ἐντόσθια καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνε μὲ ὕδωρ· καὶ ἔκαυσεν ὁ Μωϋσῆς ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ἦτο ὁλοκαύτωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, προσφορὰ γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Lev 8:22 Καὶ ἔφερε τὸν κριὸν τὸν δεύτερον, τὸν κριὸν τῆς καθιερώσεως· ὁ δὲ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπέθεσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.
Lev 8:23 Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἔβαλεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ Ἀαρών, καὶ ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρός, καὶ ἐπὶ τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ ποδός.
Lev 8:24 Καὶ ἔφερε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἔβαλεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοὺς ἀντίχειρας τῶν δεξιῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοὺς μεγάλους δακτύλους τῶν δεξιῶν ποδῶν αὐτῶν· καὶ ἐρράντισεν ὁ Μωϋσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ.
Lev 8:25 Καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ καὶ τὴν οὐρὰν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐντοσθίων καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ αὐτῶν καὶ τὸν δεξιὸν ὦμον·
Lev 8:26 καὶ ἀπὸ τοῦ κανίστρου τῶν ἀζύμων τοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἔλαβε μίαν πήτταν ἄζυμον, καὶ ἕνα ἄρτον ἐλαιωμένον καὶ ἕν λάγανον καὶ ἔβαλεν αὐτὰ ἐπὶ τὸ στέαρ καὶ ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὦμον·
Lev 8:27 καὶ ἔβαλε τὰ πάντα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἀαρὼν καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκίνησεν αὐτὰ εἰς προσφορὰν κινητὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.
Lev 8:28 Καὶ ἔλαβεν αὐτὰ ὁ Μωϋσῆς ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἔκαυσεν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα· αὗ ται ἦσαν καθιερώσεις εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· ἦτο θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.
Lev 8:29 Καὶ λαβὼν ὁ Μωϋσῆς τὸ στῆθος, ἐκίνησεν αὐτὸ εἰς προσφορὰν κινητὴν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· ἐκ τοῦ κριοῦ τῆς καθιερώσεως τοῦτο ἦτο τὸ μερίδιον τοῦ Μωϋσέως, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Lev 8:30 Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐρράντισεν ἐπὶ τὸν Ἀαρών, ἐπὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ́ αὐτοῦ· καὶ ἡγίασε τὸν Ἀαρών, τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ́ αὐτοῦ·
Lev 8:31 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Βράσατε τὸ κρέας εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐκεῖ φάγετε αὐτὸ καὶ τὸν ἄρτον τὸν ἐν τῷ κανίστρῳ τῶν καθιερώσεων, καθὼς μὲ προσέταξεν ὁ Κύριος, λέγων, Ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουσι τρώγει αὐτά.
Lev 8:32 Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ κρέατος καὶ τοῦ ἄρτου ἐν πυρὶ θέλετε κατακαύσει.
Lev 8:33 Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου δὲν θέλετε ἐξέλθει ἑπτὰ ἡμέρας, ἑωσοῦ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθιερώσεώς σας· διότι ἐν ἑπτὰ ἡμέραις θέλει τελειωθῇ ἡ καθιέρωσίς σας.
Lev 8:34 Καθὼς ἔκαμεν εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, οὕτω προσέταξε Κύριος νὰ ἐκτελῆται, διὰ νὰ γίνηται ἐξιλέωσις διὰ σᾶς.
Lev 8:35 Θέλετε λοιπὸν καθίσει ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἡμέραν καὶ νύκτα· καὶ θέλετε φυλάττει τὰς παραγγελίας τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνητε· διότι οὕτω προσετάχθην.
Lev 8:36 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους προσέταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.
Lev 9:1 Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ὁ Μωϋσῆς ἐκάλεσε τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραήλ·
Lev 9:2 καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀαρών, Λάβε εἰς σεαυτὸν μόσχον ἐκ βοῶν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν διὰ ὁλοκαύτωμα ἄμωμα καὶ πρόσφερε αὐτὰ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.
Lev 9:3 Καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ θέλεις λαλήσει, λέγων, Λάβετε τράγον ἐξ αἰγῶν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ μόσχον καὶ ἀρνίον ἐνιαύσια, ἄμωμα, διὰ ὁλοκαύτωμα,
Lev 9:4 καὶ βοῦν καὶ κριὸν διὰ εἰρηνικὴν προσφοράν, εἰς θυσίαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἐζυμωμένην μετὰ ἐλαίου· διότι σήμερον θέλει ἐμφανισθῇ ὁ Κύριος εἰς ἐσᾶς.
Lev 9:5 Καὶ ἔφεραν ὅ, τι προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπλησίασε πᾶσα ἡ συναγωγὴ καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.
Lev 9:6 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον προσέταξε Κύριος νὰ κάμνητε· καὶ θέλει ἐμφανισθῇ εἰς ἐσᾶς ἡ δόξα τοῦ Κυρίου.
Lev 9:7 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρών, Πρόσελθε εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ κάμε τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου καὶ κάμε ἐξιλέωσιν ὑπὲρ σεαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ καὶ κάμε ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτῶν, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος.
Lev 9:8 Καὶ προσῆλθεν ὁ Ἀαρὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, ὅστις ἦτο δί αὐτόν.
Lev 9:9 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν ἔφεραν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν· καὶ ἐνέβαψε τὸν δάκτυλον αὐτοῦ εἰς τὸ αἷμα καὶ ἔβαλεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔχυσε τὸ αἷμα εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.
Lev 9:10 Τὸ στέαρ ὅμως καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν ἐπάνω λοβὸν τοῦ ἥπατος τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς ἔκαυσεν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Lev 9:11 Τὸ δὲ κρέας καὶ τὸ δέρμα ἔκαυσεν ἐν πυρὶ ἔξω τοῦ στρατοπέδου.
Lev 9:12 Καὶ ἔσφαξε τὸ ὁλοκαύτωμα· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν παρέστησαν εἰς αὐτὸν τὸ αἷμα, καὶ ἐρράντισεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ.
Lev 9:13 Καὶ ἔφεραν πρὸς αὐτὸν τὸ ὁλοκαύτωμα διαμεμελισμένον καὶ τὴν κεφαλήν· καὶ ἔκαυσεν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ

θυσιαστηρίου.
Lev 9:14 Καὶ ἔπλυνε τὰ ἐντόσθια καὶ τοὺς πόδας· καὶ ἔκαυσεν αὐτὰ ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
Lev 9:15 Καὶ προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ· καὶ ἔλαβε τὸν τράγον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς τοῦ λαοῦ καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ προσέφερεν αὐτὸν περὶ ἁμαρτίας, καθὼς καὶ τὸ πρῶτον.
Lev 9:16 Καὶ προσέφερε τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἔκαμεν αὐτὸ κατὰ τὸ διατεταγμένον.
Lev 9:17 Καὶ προσέφερε τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφοράν· καὶ ἐνέπλησε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπ' αὐτῆς καὶ ἔκαυσεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἐκτὸς τοῦ πρωϊνοῦ ὁλοκαυτώματος.
Lev 9:18 Ἔσφαξεν ἔτι τὸν βοῦν καὶ τὸν κριὸν τῆς εἰρηνικῆς θυσίας τῆς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν παρέστησαν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ ἐρράντισεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ,
Lev 9:19 καὶ τὸ στέαρ τοῦ βοὸς καὶ τοῦ κριοῦ, τὴν οὐρὰν καὶ τὸ στέαρ τὸ καλύπτον τὰ ἐντόσθια καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος·
Lev 9:20 καὶ ἔθεσαν τὰ στέατα ἐπὶ τὰ στήθη, καὶ ἔκαυσε τὰ στέατα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
Lev 9:21 τὰ δὲ στήθη καὶ τὸν ὦμον τὸν δεξιὸν ἐκίνησεν ὁ Ἀαρὼν εἰς προσφορὰν κινητὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς.
Lev 9:22 Καὶ ὑψώσας ὁ Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέβη, ἀφοῦ προσέφερε τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς.
Lev 9:23 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐξελθόντες εὐλόγησαν τὸν λαόν· καὶ ἐφάνη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἰς πάντα τὸν λαόν.
Lev 9:24 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου καὶ κατέφαγεν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ τὰ στέατα· ἰδὼν δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἠλάλαξαν καὶ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.
Lev 10:1 Καὶ λαβόντες οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών, Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ, ἕκαστος τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ, ἔβαλον πῦρ εἰς αὐτὸ, καὶ ἐπ' αὐτὸ ἔβαλον θυμίαμα καὶ προσέφεραν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πῦρ ξένον, τὸ ὁποῖον δὲν προσέταξεν εἰς αὐτούς.
Lev 10:2 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ ἀπέθανον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.
Lev 10:3 Τότε εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρών, Τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ Κύριος, λέγων, Ἐγὼ θέλω ἁγιασθῆ εἰς τοὺς πλησιάζοντας εἰς ἐμέ, καὶ ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ θέλω δοξασθῆ. Καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐσιώπησε.
Lev 10:4 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Μισαὴλ καὶ τὸν Ἐλισαφάν, υἱοὺς τοῦ Ὀζιήλ, θείου τοῦ Ἀαρών, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Πλησιάσατε, σηκώσατε τοὺς ἀδελφοὺς σας ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ ἁγιαστηρίου ἔξω τοῦ στρατοπέδου.
Lev 10:5 Καὶ ἐπλησίασαν καὶ ἐσήκωσαν αὐτοὺς μὲ τοὺς χιτῶνας αὐτῶν ἔξω τοῦ στρατοπέδου, καθὼς εἶπεν ὁ Μωϋσῆς.
Lev 10:6 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τὸν Ἐλεάζαρ καὶ πρὸς τὸν Ἰθάμαρ, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Τὰς κεφαλὰς σας μὴ ἀποκαλύψητε, καὶ τὰ ἱμάτιά σας μὴ διασχίσητε, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνητε καὶ ἔλθῃ ὀργὴ ἐφ' ὅλην τὴν συναγωγήν· ἀλλ' οἱ ἀδελφοί σας, πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, ἂς κλαύσωσι τὸ καύσιμον τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Κύριος·
Lev 10:7 καὶ δὲν θέλετε ἐξέλθει ἐκ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνητε· διότι τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος τοῦ Κυρίου εἶναι ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ ἔκαμον κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσέως.
Lev 10:8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Ἀαρών, λέγων,
Lev 10:9 Οἶνον καὶ σίκερα δὲν θέλετε πίει, σύ, καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ, ὅταν εἰσέρχησθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνητε· τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας·
Lev 10:10 καὶ διὰ νὰ διακρίνητε μεταξὺ ἁγίου καὶ βεβήλου καὶ μεταξὺ ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ·
Lev 10:11 καὶ διὰ νὰ διδάσκητε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πάντα τὰ διατάγματα, ὅσα ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.
Lev 10:12 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τὸν Ἐλεάζαρ καὶ πρὸς τὸν Ἰθάμαρ, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς ἐναπολειφθέντας, Λάβετε τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν τὴν ἐναπολειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων θυσιῶν τοῦ Κυρίου καὶ φάγετε αὐτὴν ἄζυμον πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου· διότι εἶναι ἁγιώτατον·
Lev 10:13 καὶ θέλετε φάγει αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἐπειδὴ εἶναι τὸ δίκαιόν σου καὶ τὸ δίκαιον τῶν υἱῶν σου ἐκ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων θυσιῶν τοῦ Κυρίου· διότι οὕτω προσετάχθην·
Lev 10:14 καὶ τὸ κινητὸν στῆθος καὶ τὸν ὑψούμενον ὦμον θέλετε φάγει ἐν καθαρῷ τόπῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου μετὰ σοῦ· διότι εἶναι τὸ δίκαιόν σου καὶ τὸ δίκαιον τῶν υἱῶν σου, δοθέντα ἐκ τῶν θυσιῶν τῆς εἰρηνικῆς προσφορᾶς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ·
Lev 10:15 τὸν ὑψούμενον ὦμον καὶ τὸ κινητὸν στῆθος θέλουσι φέρει μετὰ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων προσφορῶν τοῦ στέατος, διὰ νὰ κινήσωσιν αὐτὰ εἰς κινητὴν προσφορὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σὲ καὶ εἰς τοὺς υἱούς σου μετὰ σοῦ εἰς νόμιμον αἰώνιον, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος.
Lev 10:16 Καὶ ἐζήτησεν ἐπιμελῶς ὁ Μωϋσῆς τὸν τράγον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς· καὶ ἰδού, ἦτο κατακεκαυμένος· καὶ ἐθυμώθη κατὰ τοῦ Ἐλεάζαρ καὶ κατὰ τοῦ Ἰθάμαρ, τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν τῶν ἐναπολειφθέντων, λέγων,
Lev 10:17 Διὰ τί δὲν ἐφάγετε τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν ἐν τόπῳ ἁγίῳ διότι εἶναι ἁγιώτατον· καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς ἐσᾶς Κύριος διὰ νὰ σηκόνητε τὴν ἀνομίαν τῆς συναγωγῆς, ὥστε νὰ κάμνητε ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
Lev 10:18 ἰδού, τὸ αἷμα αὐτοῦ δὲν ἐφέρθη εἰς τὸ ἁγιαστήριον· πρέπει ἐξάπαντος νὰ φάγητε αὐτὸ ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ , καθὼς προσέταξα.
Lev 10:19 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀαρὼν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδού, αὐτοὶ προσέφεραν σήμερον τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ συνέβησαν εἰς ἐμὲ τοιαῦτα· ἐὰν λοιπὸν ἤθελον φάγει τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν σήμερον, τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου

Lev 10:20 Καὶ ἤκουσεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἤρεσεν εἰς αὐτόν.
Lev 11:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν ᾿Ααρὼν λέγων πρὸς αὐτούς,
Lev 11:2 Λαλήσατε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγοντες, ταῦτα εἶναι τὰ ζῷα τὰ ὁποῖα θέλετε τρώγει ἐκ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
Lev 11:3 Πᾶν δίχηλον μεταξὺ τῶν κτηνῶν ἔχον τὸν πόδα ἐσχισμένον καὶ ἀναμασσῶν, τοῦτο θέλετε τρώγει.
Lev 11:4 Ταῦτα ὅμως δὲν θέλετε τρώγει ἐκ τῶν ὅσα ἀναμασσῶσιν ἢ ἐκ τῶν ὅσα εἶναι δίχηλα· τὴν κάμηλον, διότι ἀναμασσᾷ μέν, πλὴν δὲν εἶναι δίχηλος· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς·
Lev 11:5 καὶ τὸν δασύποδα, διότι ἀναμασσᾷ μέν, πλὴν δὲν εἶναι δίχηλος· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς·
Lev 11:6 καὶ τὸν λαγωόν, διότι ἀναμασσᾷ μέν, πλὴν δὲν εἶναι δίχηλος· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς·
Lev 11:7 καὶ τὸν χοῖρον, διότι εἶναι μὲν δίχηλος καὶ ἔχει τὸν πόδα ἐσχισμένον, πλὴν δὲν ἀναμασσᾷ· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς·
Lev 11:8 ἀπὸ τοῦ κρέατος αὐτῶν δὲν θέλετε τρώγει καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν δὲν θέλετε ἐγγίζει εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς.
Lev 11:9 Ταῦτα θέλετε τρώγει ἐκ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι πάντα ὅσα ἔχουσι πτερὰ καὶ λέπη, ἐν τοῖς ὕδασι, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς ποταμοῖς, ταῦτα θέλετε τρώγει.
Lev 11:10 Καὶ πάντα ὅσα δὲν ἔχουσι πτερὰ καὶ λέπη, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς ποταμοῖς, ἀπὸ πάντων ὅσα κινοῦνται ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἀπὸ παντὸς ἐμψύχου ζώου τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν τοῖς ὕδασι, θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτὰ εἰς ἐσᾶς·
Lev 11:11 ταῦτα ἐξάπαντος θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτὰ εἰς ἐσᾶς· ἀπὸ τοῦ κρέατος αὐτῶν δὲν θέλετε τρώγει καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν θέλετε βδελύττεσθαι.
Lev 11:12 Πάντα ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι δὲν ἔχουσι πτερὰ οὔτε λέπη, θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτὰ εἰς ἐσᾶς.
Lev 11:13 Ταῦτα δὲ θέλετε βδελύττεσθαι μεταξὺ τῶν πτηνῶν· δὲν θέλουσι τρώγεσθαι εἶναι βδελυκτά· ὁ ἀετός, καὶ ὁ γρυπαετός, καὶ ὁ μελαναετός,
Lev 11:14 καὶ ὁ γύψ, καὶ ὁ ἴκτινος κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ·
Lev 11:15 πᾶς κόραξ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ·
Lev 11:16 καὶ ἡ στρουθοκάμηλος, καὶ ἡ γλαύξ, καὶ ὁ ἶβις, καὶ ὁ ἱέραξ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ,
Lev 11:17 καὶ ὁ νυκτικόραξ, καὶ ἡ αἴθυια, καὶ ἡ μεγάλη γλαύξ,
Lev 11:18 καὶ ὁ κύκνος, καὶ ὁ πελεκάν, καὶ ἡ κίσσα,
Lev 11:19 καὶ ὁ πελαργός, καὶ ὁ ἐρωδιὸς κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ ὁ ἔποψ, καὶ ἡ νυκτερίς.
Lev 11:20 Πάντα τὰ πετώμενα ἑρπετά, τὰ ὁποῖα περιπατοῦσιν ἐπὶ τέσσαρας πόδας, θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτὰ εἰς ἐσᾶς.
Lev 11:21 Ταῦτα ὅμως δύνασθε νὰ τρώγητε ἀπὸ παντὸς πετωμένου ἑρπετοῦ, περιπατοῦντος ἐπὶ τέσσαρας πόδας, τὰ ὁποῖα ἔχουσι σκέλη ὄπισθεν τῶν ποδῶν αὐτῶν, διὰ νὰ πηδῶσι δί αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
Lev 11:22 ταῦτα θέλετε τρώγει ἐξ αὐτῶν· τὸν βροῦχον κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὸν ἀττάκην κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὸν ὀφιομάχον κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀκρίδα κατὰ τὸ εἶδος αὐτῆς.
Lev 11:23 Πάντα δὲ τὰ πετώμενα ἑρπετά, ἔχοντα τέσσαρας πόδας, θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτὰ εἰς ἐσᾶς.
Lev 11:24 Καὶ εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πᾶς ὁ ἐγγίζων τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 11:25 Καὶ πᾶς ὅστις βαστάσῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαῖον αὐτῶν, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 11:26 Ἐκ πάντων τῶν κτηνῶν, ὅσα εἶναι δίχηλα, πλὴν δὲν εἶναι ὁ ποῦς αὐτῶν ἐσχισμένος οὐδὲ ἀναμασσῶσι, θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς· πᾶς ὁ ἐγγίζων αὐτὰ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος.
Lev 11:27 Καὶ ὅσα περιπατοῦσιν ἐπὶ τὰς παλάμας αὐτῶν, μεταξὺ πάντων τῶν ζώων τῶν περιπατούντων ἐπὶ τέσσαρας πόδας, θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς· πᾶς ὁ ἐγγίζων τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 11:28 Καὶ ὅστις βαστάσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας· ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς.
Lev 11:29 Καὶ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς μεταξὺ τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· ἡ γαλῆ καὶ ὁ ποντικός, καὶ ἡ χελώνη κατὰ τὸ εἶδος αὐτῆς·
Lev 11:30 καὶ ὁ ἀκανθόχοιρος, καὶ ὁ χαμαιλέων, καὶ ἡ σαῦρα, καὶ ὁ σαμιάμιθος, καὶ ὁ ἀσπάλαξ.
Lev 11:31 Ταῦτα εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς μεταξὺ πάντων τῶν ἑρπετῶν· πᾶς ὁ ἐγγίζων αὐτὰ τεθνεῶτα, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 11:32 Καὶ πᾶν πρᾶγμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελε πέσει τι ἐκ τούτων τεθνεώτων θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· πᾶν ἀγγεῖον ξύλινον ἢ ἱμάτιον ἢ δέρμα ἢ σάκκος ἢ ὁποιονδήποτε ἀγγεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἐργασία, θέλει ἐμβληθῆ εἰς ὕδωρ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον ἕως ἑσπέρας· τότε θέλει εἶσθαι καθαρόν·
Lev 11:33 καὶ πᾶν ἀγγεῖον πήλινον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμπέσῃ τι ἐκ τούτων, πᾶν ὅ, τι εἶναι ἐντὸς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· αὐτὸ δὲ θέλετε συντρίψει·
Lev 11:34 ἀπὸ παντὸς φαγητοῦ ἐσθιωμένου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει ὕδωρ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· καὶ πᾶν ποτὸν πινόμενον ἐν ὁποιῳδήποτε ἀγγείῳ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον.
Lev 11:35 Καὶ πᾶν πρᾶγμα ἐπὶ τὸ ὁποῖον πέσῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαίου αὐτῶν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· κλίβανος εἴτε ἑστία

θέλουσι κρημνισθῆ· εἶναι ἀκάθαρτα καὶ ἀκάθαρτα θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς.
Lev 11:36 Πηγὴ ὅμως ἢ λάκκος, σύναξις ὑδάτων, θέλει εἶσθαι καθαρόν· πλὴν ὅ, τι ἐγγίσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον.
Lev 11:37 Καὶ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαίου αὐτῶν ἐπὶ τι σπέρμα σπόριμον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ σπαρθῇ, καθαρὸν θέλει εἶσθαι.
Lev 11:38 Ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ τοῦ σπέρματος καὶ πέσῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαίου αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς.
Lev 11:39 Καὶ ἐὰν ἀποθάνῃ τι ἐκ τῶν κτηνῶν τὰ ὁποῖα δύνασθε νὰ τρώγητε, ὅστις ἐγγίσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 11:40 Καὶ ὅστις φάγῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαίου αὐτοῦ, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας· καὶ ὅστις βαστάσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 11:41 Καὶ πᾶν ἑρπετόν, ἕρπον ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει εἶσθαι βδέλυγμα· δὲν θέλει τρώγεσθαι.
Lev 11:42 Πᾶν ὅ, τι περιπατεῖ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ πᾶν ὅ, τι περιπατεῖ ἐπὶ τέσσαρας πόδας ἢ πᾶν τὸ ἔχον πολλοὺς πόδας, μεταξὺ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δὲν θέλετε τρώγει, διότι εἶναι βδέλυγμα.
Lev 11:43 Δὲν θέλετε κάμει βδελυκτὰς τὰς ψυχὰς σας δι' οὐδενὸς ἑρπετοῦ ἕρποντος οὐδὲ θέλετε μιανθῇ δι' αὐτῶν, ὥστε νὰ γείνητε ἀκάθαρτοι δι' αὐτῶν.
Lev 11:44 Διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας· θέλετε λοιπὸν ἁγιασθῇ καὶ θέλετε εἶσθαι ἅγιοι, διότι ἅγιος εἶμαι ἐγώ· καὶ δὲν θέλετε μιάνει τὰς ψυχὰς σας δι' οὐδενὸς ἑρπετοῦ ἕρποντος ἐπὶ τῆς γῆς.
Lev 11:45 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅστις σᾶς ἀνεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἦμαι Θεὸς σας· θέλετε λοιπὸν εἶσθαι ἅγιοι, διότι ἅγιος εἶμαι ἐγώ.
Lev 11:46 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πτηνῶν καὶ περὶ παντὸς ἐμψύχου ὄντος κινουμένου ἐν τοῖς ὕδασι καὶ περὶ παντὸς ὄντος ἕρποντος ἐπὶ τῆς γῆς·
Lev 11:47 διὰ νὰ διακρίνητε μεταξὺ τοῦ ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ καὶ μεταξὺ τῶν ζῴων τὰ ὁποῖα τρώγονται τῶν ζῴων καὶ ὁποῖα δὲν τρώγονται.
Lev 12:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 12:2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγων, Ἐὰν γυνὴ τις συλλάβῃ καὶ γεννήσῃ ἀρσενικόν, τότε θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἑπτὰ ἡμέρας· κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ διὰ τὰ γυναικεῖα αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος.
Lev 12:3 Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει περιτέμνεσθαι ἡ σὰρξ τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.
Lev 12:4 Καὶ ἔτι τριάκοντα τρεῖς ἡμέρας θέλει μείνει εἰς τὸ αἷμα τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς· οὐδὲν πρᾶγμα ἅγιον θέλει ἐγγίσει καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον δὲν θέλει εἰσέλθει, ἑωσοῦ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς.
Lev 12:5 Ἀλλ' ἐὰν γεννήσῃ θηλυκόν, τότε θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος δύο ἑβδομάδας, καθὼς ἐν τῷ χωρισμῷ αὐτῆς· καὶ θέλει μείνει ἐτι εἰς τὸ αἷμα τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς ἑξήκοντα ἕξ ἡμέρας.
Lev 12:6 Καὶ ἀφοῦ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς, διὰ υἱόν, ἢ διὰ θυγατέρα, θέλει φέρει ἀρνίον ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνα, διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα·
Lev 12:7 οὗτος δὲ θέλει προσφέρει αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ θέλει καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥοῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς γεννώσης ἀρσενικὸν ἢ θηλυκόν.
Lev 12:8 Ἐὰν ὅμως δὲν εὐπορῇ νὰ φέρῃ ἀρνίον, τότε θέλει φέρει δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, μίαν διὰ ὁλοκαύτωμα καὶ μίαν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτῆς ὁ ἱερεύς, καὶ θέλει καθαρισθῇ.
Lev 13:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν, λέγων,
Lev 13:2 Ὅταν ἄνθρωπός τις ἔχῃ ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ πρῆσμα ἢ ψώραν, ἢ ἐξάνθημα, καὶ γείνῃ εἰς τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτοῦ πληγὴ λέπρας, τότε θέλει φερθῇ πρὸς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα ἢ πρὸς ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων·
Lev 13:3 καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει θεωρήσει τὴν πληγὴν εἰς τὸ δέρμα τῆς σαρκός. Καὶ ἐὰν ἡ θρὶξ εἰς τὴν πληγὴν μετεβλήθη εἰς λευκήν, καὶ ἡ πληγὴ εἰς τὴν ὄψιν ἦναι βαθυτέρα τοῦ δέρματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, εἶναι πληγὴ λέπρας· ὁ δὲ ἱερεὺς θέλει θεωρήσει αὐτὸν καὶ θέλει κρίνει αὐτὸν ἀκάθαρτον.
Lev 13:4 Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐξάνθημα ἦναι λευκὸν εἰς τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ὄψιν δὲν εἶναι βαθύτερον τοῦ δέρματος καὶ ἡ θρὶξ αὐτοῦ δὲν μετεβλήθη εἰς λευκήν, τότε θέλει κλείσει ὁ ἱερεὺς τὸν ἔχοντα τὴν πληγὴν ἑπτὰ ἡμέρας·
Lev 13:5 καὶ θέλει θεωρήσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἑβδόμην ἡμέραν· καὶ ἰδού, ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἡ πληγὴ εἶναι εἰς στάσιν καὶ ἡ πληγὴ δὲν ἐξηπλώθη εἰς τὸ δέρμα, τότε θέλει κλείσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας·
Lev 13:6 καὶ θέλει θεωρήσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐκ δευτέρου τὴν ἑβδόμην ἡμέραν· καὶ ἰδού, ἐὰν ἡ πληγὴ ἠμαυρώθη καὶ δὲν ἐξηπλώθη ἡ πληγὴ εἰς τὸ δέρμα, θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καθαρόν· αὕτη εἶναι ψώρα· καὶ θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός.
Lev 13:7 Ἐὰν ὅμως ἐξηπλώθη περισσότερον ἡ ψώρα ἐπὶ τοῦ δέρματος, ἀφοῦ ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ ἱερέως διὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ, θέλει δειχθῇ πάλιν εἰς τὸν ἱερέα.
Lev 13:8 Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεύς, ὅτι ἐξηπλώθη ἡ ψώρα ἐπὶ τοῦ δέρματος, τότε θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· εἶναι λέπρα.
Lev 13:9 Ὅταν ἡ πληγὴ τῆς λέπρας ἦναι εἰς ἄνθρωπον, τότε θέλει φερθῇ πρὸς τὸν ἱερέα.

Lev 13:10 καὶ θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεύς· καὶ ἰδού, ἐὰν τὸ πρῆσμα ἦναι λευκὸν εἰς τὸ δέρμα καὶ μετέβαλε τὴν τρίχα εἰς λευκήν, καὶ εὑρίσκεται κρέας ζῶν εἰς τὸ πρῆσμα,
Lev 13:11 εἶναι λέπρα παλαιὰ εἰς τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· δὲν θέλει κλείσει αὐτόν, διότι εἶναι ἀκάθαρτος.
Lev 13:12 Ἀλλ᾿ ἐὰν ἐξηπλώθη πολὺ ἡ λέπρα ἐπὶ τοῦ δέρματος καί ἡ λέπρα ἐσκέπασεν ὅλον τὸ δέρμα τοῦ ἔχοντος τὴν πληγὴν ἀπὸ κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἕως ποδῶν αὐτοῦ, ὅπου καὶ ἂν θεωρήσῃ ὁ ἱερεύς,
Lev 13:13 τότε θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδού, ἐὰν ἡ λέπρα ἐσκέπασεν ὅλην τὴν σάρκαν αὐτοῦ, θέλει κρίνει καθαρὸν τὸν ἔχοντα τὴν πληγήν· εἶναι καθαρός.
Lev 13:14 Ἀλλ᾿ ἐν ὁποίᾳ ἡμέρᾳ φανῇ εἰς αὐτὸν κρέας ζῶν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος.
Lev 13:15 Καὶ θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεὺς τὸ κρέας τὸ ζῶν καὶ θέλει κρίνει αὐτὸν ἀκάθαρτον· τὸ ζῶν κρέας εἶναι ἀκάθαρτον· εἶναι λέπρα.
Lev 13:16 Ἢ ἐὰν τὸ κρέας τὸ ζῶν ἀλλάξῃ πάλιν καὶ μεταβληθῇ εἰς λευκόν, θέλει ἐλθεῖ πρὸς τὸν ἱερέα.
Lev 13:17 Καὶ θέλει θεωρήσει αὐτὸν ὁ ἱερεύς· καὶ ἰδού, ἐὰν ἡ πληγὴ μετεβλήθη εἰς λευκήν, τότε θέλει κρίνει ὁ ἱερεὺς καθαρὸν τὸν ἔχοντα τὴν πληγήν· εἶναι καθαρός.
Lev 13:18 Ἡ δὲ σὰρξ ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς ὁποίας ἦτο ἕλκος, καὶ ἰατρεύθη,
Lev 13:19 καὶ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἕλκους ἔγεινε πρῆσμα λευκόν, ἢ ἐξάνθημα λευκὸν κοκκινωπόν, θέλει δειχθῇ εἰς τὸν ἱερέα·
Lev 13:20 καὶ θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδού, ἐὰν φαίνηται βαθύτερον τοῦ δέρματος καὶ ἡ θρὶξ αὐτοῦ μετεβλήθη εἰς λευκήν, θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· εἶναι πληγὴ λέπρας, ἥτις ἐξήνθησεν εἰς τὸ ἕλκος.
Lev 13:21 Ἐὰν δὲ θεωρήσῃ αὐτὸ ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδού, δὲν ἦναι λευκαὶ τρίχες εἰς αὐτὸ καὶ δὲν ἦναι βαθύτερον τοῦ δέρματος καὶ ἦναι ἠμαυρωμένον, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει κλείσει αὐτὸν ἑπτὰ ἡμέρας·
Lev 13:22 καὶ ἐὰν ἐξηπλώθη πολὺ ἐπὶ τοῦ δέρματος, τότε θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· εἶναι πληγή.
Lev 13:23 Ἀλλ᾿ ἐὰν τὸ ἐξάνθημα μένῃ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξηπλώθη, τοῦτο εἶναι οὐλὴ τοῦ ἕλκους· καὶ θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καθαρόν.
Lev 13:24 Ἐὰν δὲ ἦναι κρέας, ἔχον ἐπὶ τοῦ δέρματος αὐτοῦ καυστικὴν φλόγωσιν, καὶ τὸ ζῶν κρέας τοῦ πεφλογισμένου μέρους ἔχῃ ἐξάνθημα λευκόν, κοκκινωπὸν ἢ κατάλευκον,
Lev 13:25 τότε θέλει θεωρήσει αὐτὸ ὁ ἱερεύς· καὶ ἰδού, ἐὰν ἡ θρὶξ εἰς τὸ ἐξάνθημα μετεβλήθη εἰς λευκὴν καὶ εἰς τὴν ὄψιν ἦναι βαθύτερον τοῦ δέρματος, εἶναι λέπρα ἐξανθήσασα εἰς τὴν φλόγωσιν· καὶ θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· εἶναι πληγὴ λέπρας.
Lev 13:26 Ἀλλ᾿ ἐὰν ὁ ἱερεὺς θεωρήσῃ αὐτό, καὶ ἰδού, δὲν ἦναι θρὶξ λευκὴ εἰς τὸ ἐξάνθημα καὶ δὲν ἦναι βαθύτερον τοῦ δέρματος καὶ ἦναι ἠμαυρωμένον, τότε θέλει κλείσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας·
Lev 13:27 καὶ θέλει θεωρήσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἑβδόμην ἡμέραν· καὶ ἐὰν αὐτὸ ἐξηπλώθη πολὺ εἰς τὸ δέρμα, τότε θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· εἶναι πληγὴ λέπρας.
Lev 13:28 Ἐὰν δὲ τὸ ἐξάνθημα μένῃ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ ἦναι ἠμαυρωμένον, εἶναι πρῆσμα φλογώσεως, καὶ θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καθαρόν· ἐπειδὴ εἶναι οὐλὴ τῆς φλογώσεως.
Lev 13:29 Καὶ ἐὰν ἀνήρ, ἢ γυνή, ἔχῃ πληγὴν εἰς τὴν κεφαλήν, ἢ εἰς τὸ πωγώνιον,
Lev 13:30 τότε θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεὺς τὴν πληγήν· καὶ ἰδού, ἐὰν εἰς τὴν ὄψιν ἦναι βαθυτέρα τοῦ δέρματος καὶ εἰς αὐτὴν θρὶξ ξανθίζουσα, τότε θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον· εἶναι κασίδα, λέπρα τῆς κεφαλῆς ἢ τοῦ πωγωνίου.
Lev 13:31 Καὶ ἐὰν θεωρήσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν πληγὴν τῆς κασίδας καὶ ἰδού, εἰς τὴν ὄψιν δὲν ἦναι βαθυτέρα τοῦ δέρματος καὶ δὲν ἦναι θρὶξ μελανὴ ἐν αὐτῇ, τότε θέλει κλείσει ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας τὸν ἔχοντα τὴν πληγὴν τῆς κασίδας·
Lev 13:32 καὶ θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεὺς τὴν πληγὴν τὴν ἑβδόμην ἡμέραν· καὶ ἰδού, ἐὰν δὲν ἐξηπλώθη ἡ κασίδα καὶ δὲν ἦναι εἰς αὐτὴν θρὶξ ξανθίζουσα καὶ εἰς τὴν ὄψιν ἡ κασίδα δὲν ἦναι βαθυτέρα τοῦ δέρματος,
Lev 13:33 αὐτὸς θέλει ξυρισθῇ, ἀλλ᾿ ἡ κασίδα δὲν θέλει ξυρισθῇ· ὁ δὲ ἱερεὺς θέλει κλείσει τὸν ἔχοντα τὴν κασίδαν ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας.
Lev 13:34 Καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεὺς τὴν κασίδαν· καὶ ἰδού, ἐὰν ἡ κασίδα δὲν ἐξηπλώθη εἰς τὸ δέρμα καὶ εἰς τὴν ὄψιν δὲν ἦναι βαθυτέρα τοῦ δέρματος, τότε θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καθαρόν· καὶ αὐτὸς θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός.
Lev 13:35 Ἀλλ᾿ ἐὰν ἡ κασίδα ἐξηπλώθη πολὺ ἐπὶ τοῦ δέρματος μετὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ,
Lev 13:36 τότε θέλει θεωρήσει αὐτὸν ὁ ἱερεύς· καὶ ἰδού, ἐὰν ἡ κασίδα ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ δέρματος, δὲν θέλει ἐρευνήσει ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ξανθιζούσης τριχός· εἶναι ἀκάθαρτος.
Lev 13:37 Ἀλλ᾿ ἐὰν θεωρήσῃ ὅτι ἡ κασίδα εἶναι εἰς στάσιν καὶ ἐκφύεται θρὶξ μελανὴ ἐν αὐτῇ, ἡ κασίδα εἶναι τεθεραπευμένη· εἶναι καθαρός· καὶ θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καθαρόν.
Lev 13:38 Καὶ ἐὰν ἀνήρ, ἢ γυνή, ἔχωσιν ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς σαρκὸς αὐτῶν ἐξανθήματα, ἐξανθήματα λευκωπά,
Lev 13:39 τότε θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεύς· καὶ ἰδού, ἐὰν τὰ ἐξανθήματα ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς σαρκὸς αὐτῶν ἦναι ὑπόλευκα, εἶναι ἀλφὸς ἐξανθῶν ἐπὶ τοῦ δέρματος· εἶναι καθαρός.
Lev 13:40 Ἐὰν δὲ ἡ κεφαλὴ τινος μαδήσῃ, αὐτὸς εἶναι φαλακρός· εἶναι καθαρός.
Lev 13:41 Καὶ ἐὰν ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ μαδήσῃ πρὸς τὸ πρόσωπον, εἶναι ἀναφάλαντος· εἶναι καθαρός.
Lev 13:42 Ἀλλ᾿ ἐὰν ἦναι εἰς τὸ φαλάκρωμα, ἢ εἰς τὸ ἀναφαλάντωμα, πληγὴ λευκὴ κοκκινωπή, εἶναι λέπρα ἐξανθήσασα

εἰς τὸ φαλάκρωμα αὐτοῦ ἢ εἰς τὸ ἀναφαλάντωμα αὐτοῦ.
Lev 13:43 Καὶ θέλει θεωρήσει αὐτὸν ὁ ἱερεύς· καὶ ἰδού, ἐὰν τὸ πρῆσμα τῆς πληγῆς ἦναι λευκὸν κοκκινωπὸν εἰς τὸ φαλάκρωμα αὐτοῦ ἢ εἰς τὸ ἀναφαλάντωμα αὐτοῦ, ὡς τὸ φαινόμενον τῆς λέπρας ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς σαρκός,
Lev 13:44 εἶναι ἄνθρωπος λεπρός, εἶναι ἀκάθαρτος· θέλει κρίνει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ὅλως ἀκάθαρτον· εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ εἶναι ἡ πληγὴ αὐτοῦ.
Lev 13:45 Καὶ τοῦ λεπροῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ πληγή, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ θέλουσι σχισθῆ καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀσκεπής, καὶ τὸ ἐπάνω χεῖλος αὐτοῦ θέλει καλύψει καὶ θέλει φωνάζει, Ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτος.
Lev 13:46 Πάσας τὰς ἡμέρας καθ᾿ ἃς ἡ πληγὴ θέλει εἶσθαι ἐν αὐτῷ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος· εἶναι ἀκάθαρτος· μόνος θέλει κατοικεῖ· ἔξω τοῦ στρατοπέδου θέλει εἶσθαι ἡ κατοικία αὐτοῦ.
Lev 13:47 Καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς ἱμάτιον πληγὴ λέπρας, εἰς ἱμάτιον μάλλινον ἢ εἰς ἱμάτιον λινοῦν,
Lev 13:48 εἴτε εἰς στημόνιον, εἴτε εἰς ὑφάδιον, ἐκ λινοῦ ἢ ἐκ μαλλίου, εἴτε εἰς δέρμα, εἴτε εἰς πᾶν πρᾶγμα κατεσκευασμένον ἐκ δέρματος,
Lev 13:49 καὶ ἡ πληγὴ ἦναι πρασινωπή, ἢ κοκκινωπή, εἰς τὸ ἱμάτιον, ἢ εἰς τὸ δέρμα, ἢ εἰς τὸ στημόνιον, εἰς τὸ ὑφάδιον, ἢ εἰς πᾶν σκεῦος δερμάτινον, εἶναι πληγὴ λέπρας καὶ θέλει δειχθῆ εἰς τὸν ἱερέα·
Lev 13:50 ὁ δὲ ἱερεὺς θέλει θεωρήσει τὴν πληγὴν καὶ θέλει κλείσει τὸ ἔχον τὴν πληγὴν ἑπτὰ ἡμέρας.
Lev 13:51 Καὶ θέλει θεωρήσει τὴν πληγὴν τὴν ἑβδόμην ἡμέραν· ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ ἱματίου, ἢ ἐπὶ τοῦ στημονίου, ἢ ἐπὶ τοῦ ὑφαδίου, ἢ ἐπὶ τοῦ δέρματος, ἐκ παντὸς πράγματος τὸ ὁποῖον εἶναι κατεσκευασμένον ἐκ δέρματος, ἡ πληγὴ εἶναι λέπρα διαβρωτική· τοῦτο εἶναι ἀκάθαρτον.
Lev 13:52 Καὶ θέλει καύσει τὸ ἱμάτιον, ἢ τὸ στημόνιον, ἢ τὸ ὑφάδιον, μάλλινον, ἢ λινοῦν, ἢ πᾶν σκεῦος δερμάτινον ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ πληγή· διότι εἶναι λέπρα διαβρωτική· μὲ πῦρ θέλει καυθῆ.
Lev 13:53 Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδού, ἡ πληγὴ δὲν ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ ἱματίου, εἴτε ἐπὶ τοῦ στημονίου, εἴτε ἐπὶ τοῦ ὑφαδίου, ἢ ἐπὶ παντὸς σκεύους δερματίνου,
Lev 13:54 τότε θέλει προστάξει ὁ ἱερεὺς νὰ πλυθῇ τὸ ἔχον τὴν πληγὴν καὶ θέλει κλείσει αὐτὸ ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας·
Lev 13:55 καὶ θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεὺς τὴν πληγήν, ἀφοῦ ἐπλύθη· καὶ ἰδού, ἐὰν ἡ πληγὴ δὲν ἤλλαξε τὸ χρῶμα αὐτῆς καὶ δὲν ἐξηπλώθη ἡ πληγή, εἶναι ἀκάθαρτον· μὲ πῦρ θέλεις καύσει αὐτό· εἶναι διαβρωτικόν, τὸ ὁποῖον προχωρεῖ ὑποκάτωθεν ἢ ἐπάνωθεν.
Lev 13:56 Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδού, ἡ πληγή, ἀφοῦ ἐπλύθη, εἶναι ἠμαυρωμένη, τότε θέλει ἐκκόψει αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἱματίου, ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος, ἢ ἀπὸ τοῦ στημονίου, ἢ ἀπὸ τοῦ ὑφαδίου.
Lev 13:57 Ἀλλ᾿ ἐὰν φανῇ ἔτι ἐπὶ τοῦ ἱματίου, ἐπὶ τοῦ στημονίου, ἢ ἐπὶ τοῦ ὑφαδίου, ἢ ἐπὶ παντὸς σκεύους δερματίνου, εἶναι λέπρα ἐξανθίζουσα· μὲ πῦρ θέλεις καύσει τὸ ἔχον τὴν πληγήν.
Lev 13:58 Καὶ τὸ ἱμάτιον, ἢ τὸ στημόνιον, ἢ τὸ ὑφάδιον, πᾶν σκεῦος δερμάτινον, τὸ ὁποῖον ἤθελες πλύνει, ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξηλείφθη ἀπ᾿ αὐτῶν, τότε θέλει πλυθῆ ἐκ δευτέρου καὶ θέλει εἶσθαι καθαρόν.
Lev 13:59 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς πληγῆς τῆς λέπρας ἐπὶ ἱματίου μαλλίνου, ἢ λινοῦ, εἴτε στημονίου, εἴτε ὑφαδίου, ἢ παντὸς σκεύους δερματίνου, διὰ νὰ κρίνηται καθαρόν, ἢ νὰ κρίνηται ἀκάθαρτον.
Lev 14:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 14:2 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ αὐτοῦ· θέλει φερθῆ πρὸς τὸν ἱερέα·
Lev 14:3 καὶ θέλει ἐξέλθει ὁ ἱερεὺς ἔξω τοῦ στρατοπέδου καὶ θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδού, ἐὰν ἰατρεύθη ἡ πληγὴ τῆς λέπρας εἰς τὸν λεπρόν,
Lev 14:4 τότε θέλει προστάξει ὁ ἱερεὺς νὰ λάβωσι διὰ τὸν καθαριζόμενον δύο πτηνὰ ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κόκκινον καὶ ὕσσωπον.
Lev 14:5 Καὶ θέλει προστάξει ὁ ἱερεὺς νὰ σφάξωσι τὸ ἓν πτηνὸν εἰς ἀγγεῖον πήλινον ἐπάνω ὕδατος ζῶντος·
Lev 14:6 τὸ δὲ πτηνὸν τὸ ζῶν, θέλει λάβει αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ θέλει ἐμβάψει αὐτὰ καὶ τὸ πτηνὸν τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ πτηνοῦ τοῦ ἐσφαγμένου ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ζῶντος·
Lev 14:7 καὶ θέλει ῥαντίσει ἐπὶ τὸν καθαριζόμενον ἀπὸ τῆς λέπρας ἑπτάκις καὶ θέλει κρίνει αὐτὸν καθαρόν· καὶ θέλει ἀπολύσει τὸ πτηνὸν τὸ ζῶν ἐπὶ πρόσωπον τῆς πεδιάδος.
Lev 14:8 Καὶ θέλει πλύνει ὁ καθαριζόμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει ξυρίσει πάσας τὰς τρίχας αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῆ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός· καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ἐλθεῖ εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ θέλει διατρίψει ἔξω τῆς σκηνῆς αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.
Lev 14:9 Καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν θέλει ξυρίσει πάσας τὰς τρίχας αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ καὶ τὰ ὀφρύδια αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς τρίχας αὐτοῦ θέλει ξυρίσει καὶ θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός.
Lev 14:10 Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει λάβει δύο ἀρνία ἀρσενικὰ ἄμωμα καὶ ἓν ἀρνίον θηλυκὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, καὶ ἓν λὸγ ἐλαίου·
Lev 14:11 καὶ θέλει παραστήσει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον καὶ αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Lev 14:12 Καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς τὸ ἓν ἀρσενικὸν ἀρνίον καὶ θέλει προσφέρει αὐτὸ εἰς προσφορὰν περὶ ἀνομίας καὶ τὸ λὸγ τοῦ ἐλαίου, καὶ θέλει κινήσει αὐτὰ εἰς κινητὴν προσφορὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Lev 14:13 Καὶ θέλει σφάξει τὸ ἀρνίον ἐν τῷ τόπῳ ὅπου σφάζουσι τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα, ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἁγίῳ· διότι καθὼς ἡ περὶ ἁμαρτίας προσφορά, ἡ περὶ ἀνομίας προσφορὰ εἶναι τοῦ ἱερέως· εἶναι ἁγιώτατον.

Lev 14:14 Καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς καὶ θέλει βάλει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ καθαριζομένου καὶ ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς καὶ ἐπὶ τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ ποδός·

Lev 14:15 καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ λὸγ τοῦ ἐλαίου καὶ θέλει χύσει αὐτὸ εἰς τὴν παλάμην τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ χειρός·

Lev 14:16 καὶ θέλει ἐμβάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον αὐτοῦ τὸν δεξιὸν εἰς τὸ ἔλαιον τὸ ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ παλάμῃ , καὶ θέλει ῥαντίσει ἐκ τοῦ ἐλαίου διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἑπτάκις ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·

Lev 14:17 καὶ ἐκ τοῦ ὑπολοίπου ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ παλάμῃ αὐτοῦ θέλει βάλει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ καθαριζομένου, καὶ ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς καὶ ἐπὶ τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ ποδός, ἐπὶ τὸ αἷμα τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς·

Lev 14:18 τὸ δὲ ἐναπολειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐν τῇ παλάμῃ τοῦ ἱερέως θέλει χύσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαριζομένου· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Lev 14:19 Καὶ θέλει προσφέρει ὁ ἱερεὺς τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφοράν, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· καὶ ἔπειτα θέλει σφάξει τὸ ὁλοκαύτωμα.

Lev 14:20 Καὶ θέλει προσφέρει ὁ ἱερεὺς τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ ἱερεύς, καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός.

Lev 14:21 Ἐὰν δὲ ἦναι πτωχὸς καὶ δὲν εὐπορῇ νὰ φέρῃ τόσα, τότε θέλει λάβει ἓν ἀρνίον διὰ προσφορὰν κινητὴν περὶ ἀνομίας, διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ἓν δέκατον σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου διὰ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ ἐν λὸγ ἐλαίου

Lev 14:22 καὶ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, ὅπως εὐπορεῖ νὰ φέρῃ· καὶ ἡ μὲν μία θέλει εἶσθαι διὰ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφοράν, ἡ δὲ ἄλλη διὰ ὁλοκαύτωμα.

Lev 14:23 Καὶ θέλει φέρει αὐτὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν διὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Lev 14:24 Καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς τὸ ἀρνίον τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς καὶ τὸ λὸγ τοῦ ἐλαίου καὶ θέλει κινήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς εἰς προσφορὰν κινητὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Lev 14:25 Καὶ θέλει σφάξει τὸ ἀρνίον τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς· καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς καὶ θέλει βάλει αὐτὸ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ καθαριζομένου καὶ ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς καὶ ἐπὶ τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ ποδός.

Lev 14:26 Καὶ θέλει χύσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου εἰς τὴν παλάμην τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ χειρός·

Lev 14:27 καὶ θέλει ῥαντίσει ὁ ἱερεὺς διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, τοῦ ἐν τῇ παλάμῃ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ, ἑπτάκις ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·

Lev 14:28 καὶ θέλει βάλει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, τοῦ ἐν τῇ παλάμῃ αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ καθαριζομένου, καὶ ἐπὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς καὶ ἐπὶ τὸν μεγάλον δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ ποδός, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς·

Lev 14:29 τὸ δὲ ἐναπολειφθὲν ἐκ τοῦ ἐλαίου, τοῦ ἐν τῇ παλάμῃ τοῦ ἱερέως, θέλει βάλει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαριζομένου, διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Lev 14:30 Καὶ θέλει προσφέρει τὴν μίαν ἐκ τῶν τρυγόνων ἢ ἐκ τῶν νεοσσῶν τῶν περιστερῶν, ὅπως εὐπορεῖ νὰ φέρῃ·

Lev 14:31 ὅπως εὐπορεῖ νὰ φέρῃ, τὴν μὲν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην διὰ ὁλοκαύτωμα, μετὰ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς· καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ καθαριζομένου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Lev 14:32 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ τοῦ ἔχοντος πληγὴν λέπρας, ὅστις δὲν εὐπορεῖ νὰ φέρῃ τὰ πρὸς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ.

Lev 14:33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, λέγων,

Lev 14:34 Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ σᾶς δίδω εἰς ἰδιοκτησίαν, καὶ βάλω τὴν πληγὴν τῆς λέπρας εἴς τινα οἰκίαν τῆς γῆς τῆς ἰδιοκτησίας σας·

Lev 14:35 καὶ ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ οἰκία, ἔλθῃ καὶ ἀναγγείλῃ πρὸς τὸν ἱερέα, λέγων, Ἐφάνη εἰς ἐμὲ ὡς πληγὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ·

Lev 14:36 τότε θέλει προστάξει ὁ ἱερεὺς νὰ ἐκκενώσωσι τὴν οἰκίαν, πρὶν ὑπάγῃ ὁ ἱερεὺς διὰ νὰ θεωρήσῃ τὴν πληγήν, διὰ νὰ μὴ γείνωσιν ἀκάθαρτα πάντα τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ἐμβῇ ὁ ἱερεὺς διὰ νὰ θεωρήσῃ τὴν οἰκίαν·

Lev 14:37 καὶ θέλει θεωρήσει τὴν πληγήν· καὶ ἰδού, ἐὰν ἡ πληγὴ ἦναι εἰς τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας μὲ κοιλώματα πρασινίζοντα ἢ κοκκινωπὰ καὶ ἡ θεωρία αὐτῶν ἦναι βαθυτέρα τοῦ τοίχου·

Lev 14:38 τότε θέλει ἐξέλθει ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας καὶ θέλει κλείσει τὴν οἰκίαν ἑπτὰ ἡμέρας.

Lev 14:39 Καὶ θέλει ἐπιστρέψει ὁ ἱερεὺς τὴν ἑβδόμην ἡμέραν καὶ θέλει θεωρήσει καὶ ἰδού, ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξηπλώθη εἰς τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας,

Lev 14:40 τότε ὁ ἱερεὺς θέλει προστάξει νὰ ἐκβάλωσι τοὺς λίθους, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἡ πληγή, καὶ θέλουσι ῥίψει αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

Lev 14:41 Καὶ θέλει κάμει νὰ ἀποξύσωσι τὴν οἰκίαν ἔσωθεν κύκλῳ, καὶ θέλουσι ῥίψει τὸ χῶμα τὸ ἀπεξυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον·

Lev 14:42 καὶ θέλουσι λάβει ἄλλους λίθους, καὶ βάλει αὐτοὺς ἀντὶ τῶν λίθων ἐκείνων· καὶ θέλουσι λάβει ἄλλο χῶμα,

καὶ θέλουσι χρίσει τὴν οἰκίαν.
Lev 14:43 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ πάλιν ἡ πληγὴ καὶ ἀναφανῇ εἰς τήν οἰκίαν, ἀφοῦ ἐξέβαλον τοὺς λίθους καὶ ἀφοῦ ἀπέξυσαν τὴν οἰκίαν καὶ ἀφοῦ αὐτὴ ἐχρίσθη,
Lev 14:44 τότε θέλει εἰσέλθει ὁ ἱερεὺς καὶ θέλει θεωρήσει· καὶ ἰδού, ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξηπλώθη εἰς τὴν οἰκίαν, εἶναι λέπρα διαβρωτικὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ· εἶναι ἀκάθαρτος.
Lev 14:45 Καὶ θέλουσι κρημνίσει τὴν οἰκίαν, τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς καὶ πᾶν τὸ χῶμα τῆς οἰκίας· καὶ θέλουσι φέρει αὐτὰ ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.
Lev 14:46 Καὶ ὅστις εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας, καθ᾿ ἃς εἶναι κεκλεισμένη, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 14:47 Καὶ ὅστις κοιμηθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ὅστις φάγῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
Lev 14:48 Ἀλλ᾿ ἐὰν ὁ ἱερεὺς εἰσελθὼν θεωρήσῃ καὶ ἰδού, δὲν ἐξηπλώθη ἡ πληγὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀφοῦ ἐχρίσθη ἡ οἰκία, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει κρίνει τὴν οἰκίαν καθαράν, διότι ἰατρεύθη ἡ πληγή.
Lev 14:49 Καὶ θέλει λάβει, διὰ νὰ καθαρίσῃ τὴν οἰκίαν, δύο πτηνά, καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κόκκινον καὶ ὕσσωπον.
Lev 14:50 Καὶ θέλει σφάξει τὸ ἓν πτηνὸν εἰς ἀγγεῖον πήλινον ἐπάνω ὕδατος ζῶντος.
Lev 14:51 Καὶ θέλει λάβει τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὸ πτηνὸν τὸ ζῶν, καὶ ἐμβάψει αὐτὰ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἐσφαγμένου πτηνοῦ καὶ εἰς τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, καὶ θέλει ῥαντίσει τὴν οἰκίαν ἑπτάκις.
Lev 14:52 Καὶ θέλει καθαρίσει τὴν οἰκίαν διὰ τοῦ αἵματος τοῦ πτηνοῦ καὶ διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ ζῶντος καὶ διὰ τοῦ πτηνοῦ τοῦ ζῶντος καὶ διὰ τοῦ ξύλου τοῦ κεδρίνου καὶ διὰ τοῦ ὑσσώπου καὶ διὰ τοῦ κοκκίνου.
Lev 14:53 Τὸ δὲ ζῶν πτηνὸν θέλει ἀπολύσει ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ πρόσωπον τῆς πεδιάδος, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῆς οἰκίας· καὶ θέλει εἶσθαι καθαρά.
Lev 14:54 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ πάσης πληγῆς λέπρας καὶ κασίδας,
Lev 14:55 καὶ περὶ λέπρας ἱματίου καὶ οἰκίας,
Lev 14:56 καὶ περὶ πρήσματος καὶ περὶ ψώρας καὶ περὶ ἐξανθήματος·
Lev 14:57 διὰ νὰ γίνηται γνωστὸν πότε εἶναί τι ἀκάθαρτον καὶ πότε καθαρόν· οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ τῆς λέπρας.
Lev 15:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, λέγων,
Lev 15:2 Λαλήσατε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ εἴπατε πρὸς αὐτούς, Ἐὰν τις ἄνθρωπος ἔχῃ ῥεῦσιν ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, διὰ τὴν ῥεῦσιν αὐτοῦ εἶναι ἀκάθαρτος.
Lev 15:3 Καὶ αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν τῇ ῥεύσει αὐτοῦ· ἄν τε τὸ σῶμα αὐτοῦ παύσῃ ἀπὸ τῆς ῥεύσεως αὐτοῦ· εἶναι ἡ ἀκαθαρσία ἐν αὐτῷ.
Lev 15:4 Πᾶσα κλίνη, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἤθελε κοιμηθῇ ὁ ἔχων τὴν ῥεῦσιν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος· καὶ πᾶν σκεῦος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελε καθίσει, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον.
Lev 15:5 Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐγγίσῃ τὴν κλίνην αὐτοῦ, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 15:6 Καὶ ὅστις καθίσῃ ἐπὶ τοῦ σκεύους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθισεν ὁ ἔχων τὴν ῥεῦσιν, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 15:7 Καὶ ὅστις ἐγγίσῃ τὸ σῶμα τοῦ ἔχοντος τὴν ῥεῦσιν, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 15:8 Καὶ ἐὰν ὁ ἔχων τὴν ῥεῦσιν πτύσῃ ἐπὶ τὸν καθαρόν, οὗτος θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 15:9 Καὶ πᾶν σαμάριον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελε καθίσει ὁ ἔχων τὴν ῥεῦσιν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον.
Lev 15:10 Καὶ ὅστις ἐγγίσῃ πάντα, ὅσα ἤθελον εἶσθαι ὑποκάτω αὐτοῦ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας· καὶ ὅστις βαστάσῃ αὐτά, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 15:11 Καὶ ὅντινα ἐγγίσῃ ὁ ἔχων τὴν ῥεῦσιν, χωρὶς νὰ ἔχῃ νιμμένας τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν ὕδατι, οὗτος θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 15:12 Καὶ τὸ ἀγγεῖον τὸ πήλινον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐγγίσει ὁ ἔχων τὴν ῥεῦσιν, θέλει συντριφθῇ· καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον θέλει πλυθῇ ἐν ὕδατι.
Lev 15:13 Καὶ ἀφοῦ ὁ ἔχων τὴν ῥεῦσιν καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥεύσεως αὐτοῦ, τότε θέλει ἀριθμήσει εἰς ἑαυτὸν ἑπτὰ ἡμέρας διὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ· καὶ θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι ζῶντι καὶ θέλει εἶσθαι καθαρός.
Lev 15:14 Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει λάβει εἰς ἑαυτὸν δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν καὶ θέλει ἐλθεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ θέλει δώσει αὐτὰς εἰς τὸν ἱερέα·
Lev 15:15 καὶ θέλει προσφέρει αὐτὰς ὁ ἱερεύς, τὴν μὲν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην διὰ ὁλοκαύτωμα· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διὰ τὴν ῥεῦσιν αὐτοῦ.
Lev 15:16 Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἐξέλθει σπέρμα συνουσίας, θέλει λούσει ὅλον αὐτοῦ τὸ σῶμα ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Lev 15:17 Καὶ πᾶν ἱμάτιον καὶ πᾶν δέρμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελεν εἶσθαι σπέρμα συνουσίας, θέλει πλυθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον ἕως ἑσπέρας.

Lev 15:18 Ἡ δὲ γυνή, μετὰ τῆς ὁποίας ἤθελε συγκοιμηθῇ ἄνθρωπος ἐν σπέρματι συνουσίας, θέλουσι λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτοι ἕως ἑσπέρας.

Lev 15:19 Καὶ ἐὰν ἡ γυνὴ ἔχῃ ῥεῦσιν, ἡ δὲ ῥεῦσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἦναι αἷμα, θέλει εἶσθαι ἀποκεχωρισμένη ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ πᾶς ὅστις ἐγγίσῃ αὐτήν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.

Lev 15:20 Καὶ πᾶν πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κοίτεται εἰς τὸν ἀποχωρισμὸν αὐτῆς, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· καὶ πᾶν πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κάθηται, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον.

Lev 15:21 Καὶ πᾶς ὅστις ἐγγίσῃ τὴν κλίνην αὐτῆς, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.

Lev 15:22 Καὶ πᾶς ὅστις ἐγγίσῃ σκεῦός τι, ἐπὶ τοῦ ὁποίου αὐτὴ ἐκάθισε, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.

Lev 15:23 Καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ τι ἐπὶ τῆς κλίνης ἢ ἐπὶ τινος σκεύους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου αὐτὴ κάθηται, ὅταν αὐτὸς ἐγγίσῃ αὐτό, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.

Lev 15:24 Καὶ ἐὰν τις συγκοιμηθῇ μετ' αὐτῆς καὶ ἔλθωσι τὰ γυναικεῖα αὐτῆς ἐπ' αὐτόν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ πᾶσα κλίνη, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἤθελε κοιμηθῇ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος.

Lev 15:25 Καὶ ἐὰν τις γυνὴ ἔχῃ ῥεῦσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς πολλὰς ἡμέρας, ἐκτὸς τοῦ καιροῦ τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς, ἢ ἐὰν ἔχῃ ῥεῦσιν ἐπέκεινα τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ῥεύσεως τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς· θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος.

Lev 15:26 Πᾶσα κλίνη, ἐπὶ τῆς ὁποίας κοίτεται καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ῥεύσεως αὐτῆς, θέλει εἶσθαι εἰς αὐτὴν ὡς κλίνη τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς· καὶ πᾶν σκεῦος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κάθηται, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον, ὡς ἡ ἀκαθαρσία τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς.

Lev 15:27 Καὶ πᾶς ὅστις ἐγγίσῃ αὐτὰ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος καὶ θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.

Lev 15:28 Ἀλλ' ἐὰν καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥεύσεως αὐτῆς, τότε θέλει ἀριθμήσει εἰς ἑαυτὴν ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα θέλει εἶσθαι καθαρά.

Lev 15:29 Καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει λάβει μεθ' ἑαυτῆς δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν καὶ θέλει φέρει αὐτὰς πρὸς τὸν ἱερέα εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Lev 15:30 Καὶ θέλει προσφέρει ὁ ἱερεὺς τὴν μὲν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην διὰ ὁλοκαύτωμα· καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διὰ τὴν ῥεῦσιν τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῆς.

Lev 15:31 Οὕτω θέλετε χωρίζει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν· καὶ δὲν θέλουσιν ἀποθάνει διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν, μιαίνοντες τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν.

Lev 15:32 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ τοῦ ἔχοντος ῥεῦσιν· καὶ περὶ ἐκείνου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξέρχεται τὸ σπέρμα συνουσίας, διὰ νὰ μιαίνηται δι' αὐτοῦ·

Lev 15:33 καὶ περὶ τῆς ἀσθενούσης διὰ τὰ γυναικεῖα αὐτῆς· καὶ περὶ τοῦ ἔχοντος τὴν ῥεῦσιν αὐτοῦ, ἀνδρὸς ἢ γυναικός, καὶ περὶ τοῦ συγκοιμηθέντος μετὰ τῆς ἀκαθάρτου.

Lev 16:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν μετὰ τὸν θάνατον τῶν δύο υἱῶν τοῦ Ἀαρών, ὅτε ἔκαμον προσφορὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἀπέθανον·

Lev 16:2 καὶ εἶπε Κυριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Λάλησον πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἀδελφὸν σου, νὰ μὴ εἰσέρχηται πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἁγιαστήριον τὸ ἔνδοθεν τοῦ καταπετάσματος ἔμπροσθεν τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ· διότι ἐν νεφέλῃ θέλω ἐμφανίζεσθαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου.

Lev 16:3 Οὕτω θέλει εἰσέρχεσθαι ὁ Ἀαρὼν εἰς τὸ ἁγιαστήριον, μετὰ μόσχου ἐκ βοῶν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριοῦ διὰ ὁλοκαύτωμα.

Lev 16:4 Χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον θέλει ἐνδύεσθαι, καὶ περισκελῆ λινὰ θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ζώνην λινὴν θέλει εἶσθαι ἐζωσμένος καὶ μίτραν λινὴν θέλει φορεῖ· ταῦτα εἶναι ἐνδύματα ἅγια· καὶ θέλει λούει ἐν ὕδατι τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ θέλει ἐνδύεσθαι αὐτά.

Lev 16:5 Καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλει λάβει δύο τράγους ἐξ αἰγῶν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἕνα κριὸν διὰ ὁλοκαύτωμα.

Lev 16:6 Καὶ θέλει προσφέρει ὁ Ἀαρὼν τὸν μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, ὅστις εἶναι δι' ἑαυτόν, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

Lev 16:7 Καὶ θέλει λάβει τοὺς δύο τράγους καὶ στήσει αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Lev 16:8 Καὶ θέλει ῥίψει ὁ Ἀαρὼν κλήρους ἐπὶ τοὺς δύο τράγους· ἕνα κλῆρον διὰ τὸν Κύριον καὶ ἕνα κλῆρον διὰ τὸν τράγον τὸν ἀπολυτέον.

Lev 16:9 Καὶ θέλει φέρει ὁ Ἀαρὼν τὸν τράγον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔπεσεν ὁ κλῆρος τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει προσφέρει αὐτὸν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας.

Lev 16:10 Τὸν δὲ τράγον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔπεσεν ὁ κλῆρος τοῦ νὰ ἀπολυθῇ, θέλει στήσει ζῶντα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν ἐπ' αὐτοῦ, ὥστε νὰ ἀποστείλῃ αὐτὸν ἀπόλυτον εἰς τὴν ἔρημον.

Lev 16:11 Καὶ θέλει φέρει ὁ Ἀαρὼν τὸν μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, ὅστις εἶναι δι' ἑαυτόν, καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ θέλει σφάξει τὸν μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς τὸν περὶ ἑαυτοῦ.

Lev 16:12 Καὶ θέλει λάβει τὸ θυμιατήριον πλῆρες ἀνθράκων πυρὸς ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου ἀπ᾿ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ θέλει γεμίσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀπὸ εὐώδους θυμιάματος λειοτριβημένον καὶ θέλει φέρει αὐτὸ ἔνδον τοῦ καταπετάσματος.
Lev 16:13 Καὶ θέλει βάλει τὸ θυμίαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει καλύψει ὁ καπνὸς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ.
Lev 16:14 Καὶ θέλει λάβει ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥαντίσει διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἱλαστηρίου θέλει ῥαντίσει ἑπτάκις ἀπὸ τοῦ αἵματος διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ.
Lev 16:15 Τότε θέλει σφάξει τὸν τράγον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς τὸν περὶ τοῦ λαοῦ· καὶ θέλει φέρει τὸ αἷμα αὐτοῦ ἔνδον τοῦ καταπετάσματος καὶ θέλει κάμει τὸ αἷμα αὐτοῦ, καθὼς ἔκαμε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου, καὶ θέλει ῥαντίσει αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἱλαστηρίου.
Lev 16:16 Καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ ἁγιαστηρίου διὰ τὰς ἀκαθαρσίας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ διὰ τὰς παραβάσεις αὐτῶν καθ᾿ ὅλας αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας· καὶ οὕτω θέλει κάμει περὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἥτις κατοικεῖ μεταξὺ αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν.
Lev 16:17 Οὐδεὶς δὲ ἄνθρωπος θέλει εἶσθαι ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ὅταν αὐτὸς εἰσέρχηται νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν εἰς τὸ ἁγιαστήριον, ἑωσοῦ ἐξέλθῃ, ἀφοῦ κάμῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραήλ.
Lev 16:18 Τότε θέλει ἐξέλθει πρὸς τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ αὐτοῦ· καὶ θέλει λάβει ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τράγου καὶ βάλει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ.
Lev 16:19 Καὶ θέλει ῥαντίσει ἐπ᾿ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἑπτάκις καὶ θέλει καθαρίσει αὐτό, καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Lev 16:20 Ἀφοῦ δὲ τελειώσῃ νὰ κάμνῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, θέλει φέρει τὸν τράγον τὸν ζῶντα·
Lev 16:21 καὶ θέλει ἐπιθέσει ὁ Ἀαρὼν τὰς δύο χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τράγου τοῦ ζῶντος καὶ θέλει ἐξομολογηθῇ ἐπ᾿ αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πάσας τὰς παραβάσεις αὐτῶν καθ᾿ ὅλας αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας· καὶ θέλει ἐπιθέσει αὐτὰς εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ τράγου· καὶ θέλει ἀποστείλει αὐτὸν διὰ χειρὸς διωρισμένου ἀνθρώπου εἰς τὴν ἔρημον.
Lev 16:22 Καὶ θέλει βαστάσει ὁ τράγος ἐφ᾿ ἑαυτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν εἰς γῆν ἀκατοίκητον· καὶ θέλει ἀπολύσει τὸν τράγον εἰς τὴν ἔρημον.
Lev 16:23 Καὶ θέλει εἰσέλθει ὁ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ θέλει ἐκδυθῇ τὴν λινὴν στολήν, τὴν ὁποίαν ἐνεδύθη εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἁγιαστήριον, καὶ θέλει ἀποθέσει αὐτὴν ἐκεῖ·
Lev 16:24 καὶ θέλει λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐνδυθῇ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ θέλει ἔλθει καὶ προσφέρει τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ λαοῦ καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ ἑαυτοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ.
Lev 16:25 Τὸ δὲ στέαρ τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς θέλει καύσει ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
Lev 16:26 Καὶ ὁ ἀποστείλας τὸν τράγον τὸν ἀπολυτέον θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα θέλει εἰσέλθει εἰς τὸ στρατόπεδον.
Lev 16:27 Τὸν δὲ μόσχον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς καὶ τὸν τράγον τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα εἰσήχθη διὰ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις εἰς τὸ ἁγιαστήριον, θέλουσι φέρει ἔξω τοῦ στρατοπέδου· καὶ θέλουσι καύσει ἐν τῷ πυρὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὸ κρέας αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν.
Lev 16:28 Καὶ ὁ καίων αὐτὰ θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα θέλει εἰσέλθει εἰς τὸ στρατόπεδον.
Lev 16:29 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς νόμιμον αἰώνιον· εἰς τὸν ἕβδομον μῆνα, τὴν δεκάτην τοῦ μηνός, θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας καὶ δὲν θέλετε κάμει οὐδὲν ἔργον οὔτε ὁ αὐτόχθων οὔτε ὁ ξένος ὁ παροικῶν μεταξὺ σας·
Lev 16:30 διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὁ ἱερεὺς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν διὰ σᾶς, διὰ νὰ σᾶς καθαρίσῃ, ὥστε νὰ ἦσθε καθαροὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Lev 16:31 Σάββατον ἀναπαύσεως θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς, καὶ θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας κατὰ νόμιμον αἰώνιον.
Lev 16:32 Καὶ θέλει κάμει τὴν ἐξιλέωσιν ὁ ἱερεύς, ὁ χρισθεὶς καὶ καθιερωθεὶς διὰ νὰ ἱερατεύῃ ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θέλει ἐνδυθῇ τὴν λινὴν στολήν, τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν.
Lev 16:33 Καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ἁγιαστηρίου καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ὑπὲρ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν ἱερέων καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς συναγωγῆς.
Lev 16:34 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς νόμιμον αἰώνιον, νὰ κάμνητε ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ ἔγεινε καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Lev 17:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 17:2 Λάλησον πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος, λέγων.
Lev 17:3 Ὅστις ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ σφάξῃ βοῦν ἢ ἀρνίον ἢ αἶγα ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἢ ὅστις σφάξῃ ἔξω τοῦ στρατοπέδου,
Lev 17:4 καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου δὲν φέρῃ αὐτό, διὰ νὰ προσφέρῃ προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου, αἷμα θέλει λογισθῇ εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον· αἷμα ἔχυσε καὶ θέλει ἐξολοθρευθῇ ὁ

ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
Lev 17:5 διὰ νὰ φέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν, τὰς ὁποίας θυσιάζουσιν ἐν τῇ πεδιάδι, καὶ νὰ προσφέρωσιν αὐτὰς πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα καὶ νὰ θυσιάζωσιν αὐτὰς εἰς προσφορὰς εἰρηνικὰς πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 17:6 Καὶ θέλει ῥαντίσει ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ θέλει καύσει τὸ στέαρ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 17:7 Καὶ δὲν θέλουσι θυσιάσει πλέον τὰς θυσίας αὐτῶν εἰς τοὺς δαίμονας, κατόπιν τῶν ὁποίων αὐτοὶ πορνεύουσι· τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.
Lev 17:8 Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Ὅστις ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἢ ἐκ τῶν ξένων τῶν παροικούντων μεταξὺ σας προσφέρῃ ὁλοκαύτωμα ἢ θυσίαν,
Lev 17:9 καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου δὲν φέρῃ αὐτό, διὰ νὰ προσφέρῃ αὐτὸ πρὸς τὸν Κύριον, θέλει ἐξολοθρευθῆ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Lev 17:10 Καὶ ὅστις ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἢ ἐκ τῶν ξένων τῶν παροικούντων μεταξὺ σας φάγῃ οἱονδήποτε αἷ μα, θέλω στήσει τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον ἐκείνης τῆς ψυχῆς ἥτις τρώγει τὸ αἷμα, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτὴν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς·
Lev 17:11 διότι ἡ ζωὴ τῆς σαρκὸς εἶναι ἐν τῷ αἵματι καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτὸ εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ κάμνητε ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· διότι τὸ αἷμα τοῦτο κάμνει ἐξιλασμὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς.
Lev 17:12 Διὰ τοῦτο εἶπα πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, Οὐδεμία ψυχὴ ἀπὸ σᾶς θέλει φάγει αἷμα· οὐδὲ ὁ ξένος, ὁ παροικῶν μεταξὺ σας, θέλει φάγει αἷμα.
Lev 17:13 Καὶ ὅστις ἄνθρωπος ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἐκ τῶν ξένων τῶν παροικούντων μεταξὺ σας, κυνηγήσῃ καὶ πιάσῃ ζῷον ἢ πτηνόν, τὸ ὁποῖον τρώγεται, θέλει χύσει τὸ αἷμα αὐτοῦ καὶ θέλει σκεπάσει αὐτὸ μὲ χῶμα.
Lev 17:14 Διότι ἡ ζωὴ πάσης σαρκὸς εἶναι τὸ αἷμα αὐτῆς· διὰ τὴν ζωὴν αὐτῆς εἶναι· ὅθεν εἶπα πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, Δὲν θέλετε φάγει αἷμα οὐδεμιᾶς σαρκός· διότι ἡ ζωὴ πάσης σαρκὸς εἶναι τὸ αἷμα αὐτῆς· πᾶς ὁ τρώγων αὐτὸ θέλει ἐξολοθρευθῆ.
Lev 17:15 Καὶ πᾶσα ψυχή, ἥτις φάγῃ θνησιμαῖον ἢ διεσπαραγμένον ὑπὸ θηρίου, αὐτόχθων ἢ ξένος, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῆ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας· τότε θέλει εἶσθαι καθαρός.
Lev 17:16 Ἀλλ' ἐὰν δὲν πλύνῃ αὐτὰ μηδὲ λούσῃ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τότε θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ.
Lev 18:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 18:2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος, ὁ Θεὸς σας.
Lev 18:3 Κατὰ τὰς πράξεις τῆς γῆς Αἰγύπτου, ἐν ᾗ κατῳκήσατε, δὲν θέλετε πράξει καὶ κατὰ τὰς πράξεις τῆς γῆς Χαναάν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ σᾶς φέρω, δὲν θέλετε πράξει καὶ κατὰ τὰ νόμιμα αὐτῶν δὲν θέλετε περιπατήσει.
Lev 18:4 Τὰς κρίσεις μου θέλετε κάμει καὶ τὰ προστάγματά μου θέλετε φυλάττει, διὰ νὰ περιπατῆτε εἰς αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 18:5 Θέλετε φυλάττει λοιπὸν τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς κρίσεις μου· τὰ ὁποῖα κάμνων ὁ ἄνθρωπος, θέλει ζήσει δἰ αὐτῶν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 18:6 Οὐδεὶς ἄνθρωπος θέλει πλησιάσει εἰς οὐδένα συγγενῆ αὐτοῦ κατὰ σάρκα, διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 18:7 Ἀσχημοσύνην πατρὸς σου, ἢ ἀσχημοσύνην μητρὸς σου δὲν θέλεις ἀποκαλύψει· εἶναι μήτηρ σου· δὲν θέλεις ἀποκαλύψει τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
Lev 18:8 Ἀσχημοσύνην γυναικὸς τοῦ πατρὸς σου δὲν θέλεις ἀποκαλύψει· εἶναι ἀσχημοσύνη τοῦ πατρὸς σου.
Lev 18:9 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς σου θυγατρὸς τοῦ πατρὸς σου ἢ θυγατρὸς τῆς μητρὸς σου, γεννημένης ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ γεννημένης ἔξω, τούτων τὴν ἀσχημοσύνην δὲν θέλεις ἀποκαλύψει.
Lev 18:10 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς τῆς θυγατρὸς σου, τούτων τὴν ἀσχημοσύνην δὲν θέλεις ἀποκαλύψει διότι ἰδική σου εἶναι ἡ ἀσχημοσύνη αὐτῶν.
Lev 18:11 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς τῆς γυναικὸς τοῦ πατρὸς σου, γεννημένης ἀπὸ τοῦ πατρὸς σου, ἥτις εἶναι ἀδελφὴ σου, δὲν θέλεις ἀποκαλύψει τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
Lev 18:12 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς τοῦ πατρὸς σου δὲν θέλεις ἀποκαλύψει εἶναι στενὴ συγγενὴς τοῦ πατρὸς σου.
Lev 18:13 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς τῆς μητρὸς σου δὲν θέλεις ἀποκαλύψει· διότι εἶναι στενὴ συγγενὴς τῆς μητρὸς σου.
Lev 18:14 Ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς σου δὲν θέλεις ἀποκαλύψει· εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ δὲν θέλεις πλησιάσει· εἶναι θεία σου.
Lev 18:15 Ἀσχημοσύνην νύμφης σου δὲν θέλεις ἀποκαλύψει· εἶναι γυνὴ τοῦ υἱοῦ σου· δὲν θέλεις ἀποκαλύψει τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
Lev 18:16 Ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ σου δὲν θέλεις ἀποκαλύψει· εἶναι ἡ ἀσχημοσύνη τοῦ ἀδελφοῦ σου.
Lev 18:17 Ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς δὲν θέλεις ἀποκαλύψει οὐδὲ θέλεις λάβει τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἢ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, διὰ νὰ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς· εἶναι στεναὶ συγγενεῖς αὐτῆς· εἶναι ἀσέβημα.
Lev 18:18 Καὶ γυναῖκα πρὸς τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς ἀντίζηλον δὲν θέλεις λάβει, διὰ νὰ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς πρὸς τῇ ἄλλῃ, ἐν ὅσῳ ζῇ.
Lev 18:19 Καὶ εἰς γυναῖκα, ἐν καιρῷ ἀποχωρισμοῦ διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς δὲν θέλεις πλησιάσει διὰ νὰ ἀποκαλύψῃς

τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
Lev 18:20 Καὶ μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πλησίον σου δὲν θέλεις συνουσιασθῆ, διὰ νὰ μιανθῇς μετ' αὐτῆς.
Lev 18:21 Καὶ δὲν θέλεις ἀφήσει τινὰ ἐκ τοῦ σπέρματός σου νὰ περάσῃ διὰ τοῦ πυρὸς εἰς τὸν Μολὸχ καὶ δὲν θέλεις βεβηλώσει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 18:22 Καὶ μετὰ ἄρρενος δὲν θέλεις συνουσιασθῆ, ὡς μετὰ γυναικός· εἶναι βδέλυγμα.
Lev 18:23 Οὐδὲ θέλεις συνουσιασθῆ μετ' οὐδενὸς κτήνους, διὰ νὰ μιανθῇς μετ' αὐτοῦ· οὐδὲ γυνὴ θέλει σταθῆ ἔμπροσθεν κτήνους, διὰ νὰ βατευθῇ· εἶναι μυσαρόν.
Lev 18:24 Μὴ μιαίνεσθε εἰς οὐδὲν ἐκ τούτων· διότι εἰς πάντα ταῦτα ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐκδιώκω ἀπ' ἔμπροσθέν σας·
Lev 18:25 καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ· διὰ τοῦτο ἀνταποδίδω τὴν ἀνομίαν αὐτῆς ἐπ' αὐτήν, καὶ ἡ γῆ θέλει ἐξεμέσει τοὺς κατοίκους αὐτῆς.
Lev 18:26 Σεῖς λοιπὸν θέλετε φυλάξει τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς κρίσεις μου καὶ δὲν θέλετε πράττει οὐδὲν ἐκ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ὁ αὐτόχθων ἤ ὁ ξένος ὁ παροικῶν μεταξὺ σας·
Lev 18:27 διότι πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα ἔπραξαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς, οἱ πρὸ ὑμῶν, καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ·
Lev 18:28 διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐξεμέσῃ ἡ γῆ, ὅταν μιάνητε αὐτήν, καθὼς ἐξήμεσε τὰ ἔθνη τὰ πρὸ ὑμῶν.
Lev 18:29 Διότι πᾶς ὅστις πράξῃ τι ἐκ τῶν βδελυγμάτων τούτων, αἱ ψυχαὶ αἵτινες ἤθελον πράξει αὐτὰ θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῶν.
Lev 18:30 Ὅθεν θέλετε φυλάττει τὰ προστάγματά μου, ὥστε νὰ μὴ πράξητε μηδὲν ἐκ τῶν βδελυρῶν τούτων νομίμων, τὰ ὁποῖα ἐπράχθησαν πρὸ ὑμῶν, καὶ νὰ μὴ μιανθῆτε εἰς αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 19:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 19:2 Λάλησον πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἅγιοι θέλετε εἶσθαι· διότι ἅγιος εἶμαι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 19:3 Θέλετε φοβεῖσθαι ἕκαστος τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ τὰ σάββατά μου θέλετε φυλάττει. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 19:4 Μὴ στραφῆτε εἰς εἴδωλα μηδὲ κάμητε εἰς ἑαυτοὺς θεοὺς χωνευτούς. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 19:5 Καὶ ὅταν προσφέρητε θυσίαν εἰρηνικῆς προσφορᾶς πρὸς τὸν Κύριον, αὐτοπροαιρέτως θέλετε προσφέρει αὐτήν.
Lev 19:6 Θέλει τρώγεσθαι τὴν ἡμέραν καθ' ἥν προσφέρετε αὐτήν, καὶ τὴν ἐπαύριον· ἐὰν δὲ μείνῃ τι ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μὲ πῦρ θέλει κατακαυθῆ.
Lev 19:7 Ἐὰν δὲ ποτε φαγωθῇ τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην, εἶναι βδελυκτόν· δὲν θέλει εἶσθαι εὐπρόσδεκτος.
Lev 19:8 Διὰ τοῦτο ὅστις φάγῃ αὐτήν, θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, διότι ἐβεβήλωσε τὰ ἅγια τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ ψυχὴ αὕτη θέλει ἐξολοθρευθῆ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
Lev 19:9 Καὶ ὅταν θερίζητε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς σας, δὲν θέλεις θερίσει ὁλοκλήρως τὰς ἄκρας τοῦ ἀγροῦ σου καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου δὲν θέλεις συλλέξει.
Lev 19:10 Καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου δὲν θέλεις ἐπανατρυγήσει οὔτε τὰς ῥώγας τοῦ ἀμπελῶνός σου θέλεις συλλέξει· εἰς τὸν πτωχὸν καὶ εἰς τὸν ξένον θέλεις ἀφήσει αὐτάς. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 19:11 Δὲν θέλετε κλέπτει οὐδὲ θέλετε ψεύδεσθαι οὐδὲ θέλετε ἀπατήσει ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ.
Lev 19:12 Καὶ δὲν θέλετε ὀμνύει εἰς τὸ ὄνομά μου ψευδῶς καὶ δὲν θέλεις βεβηλόνει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 19:13 Δὲν θέλεις ἀδικήσει τὸν πλησίον σου οὐδὲ θέλεις ἁρπάσει· δὲν θέλει διανυκτερεύσει ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ μετὰ σοῦ ἕως πρωΐ.
Lev 19:14 Δὲν θέλεις κακολογήσει τὸν κωφόν, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ τυφλοῦ δὲν θέλεις βάλει πρόσκομμα, ἀλλὰ θέλεις φοβηθῆ τὸν Θεὸν σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 19:15 Δὲν θέλετε κάμει ἀδικίαν εἰς κρίσιν· δὲν θέλεις ἀποβλέψει εἰς πρόσωπον πτωχοῦ οὐδὲ θέλεις σεβασθῆ πρόσωπον δυνάστου· ἐν δικαιοσύνῃ θέλεις κρίνει τὸν πλησίον σου.
Lev 19:16 Δὲν θέλεις περιφέρεσθαι συκοφαντῶν μεταξὺ τοῦ λαοῦ σου· οὐδὲ θέλεις σηκωθῆ κατὰ τοῦ αἵματος τοῦ πλησίον σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 19:17 Δὲν θέλεις μισήσει τὸν ἀδελφὸν σου ἐν τῇ καρδίᾳ σου· θέλεις ἐλέγξει παρρησίᾳ τὸν πλησίον σου καὶ δὲν θέλεις ὑποφέρει ἁμαρτίαν ἐπ' αὐτόν.
Lev 19:18 Δὲν θέλεις ἐκδικεῖσθαι οὐδὲ θέλεις μνησικακεῖ κατὰ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ σου· ἀλλὰ θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 19:19 Τὰ νόμιμά μου θέλετε φυλάττει· δὲν θέλεις κάμει τὰ κτήνη σου νὰ βατεύωνται μὲ ἑτεροειδῆ· εἰς τὸν ἀγρὸν σου δὲν θέλεις σπείρει ἑτεροειδῆ σπέρματα· οὐδὲ θέλεις βάλει ἐπάνω σου ἔνδυμα σύμμικτον ἐξ ἑτεροειδοῦς κλωστῆς.
Lev 19:20 Καὶ ἐάν τις συνουσιασθῇ μετὰ γυναικός, ἥτις εἶναι δούλη ἠρραβωνισμένη μετὰ ἀνδρὸς καὶ δὲν εἶναι ἐξηγορασμένη, οὐδὲ ἐδόθη εἰς αὐτὴν ἡ ἐλευθερία, θέλουσι μαστιγωθῆ· δὲν θέλουσι φονευθῆ, διότι αὐτὴ δὲν ἦτο ἐλευθέρα.
Lev 19:21 Καὶ αὐτὸς θέλει φέρει τὴν περὶ ἀνομίας προσφορὰν αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, κριὸν διὰ προσφορὰν περὶ ἀνομίας.
Lev 19:22 Καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν περὶ αὐτοῦ διὰ τοῦ κριοῦ τῆς περὶ ἀνομίας προσφορᾶς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε· καὶ θέλει συγχωρηθῆ εἰς αὐτὸν ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ τὴν ὁποίαν

ἡμάρτησε.
Lev 19:23 Καὶ ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν καὶ φυτεύσητε πᾶν δένδρον τρόφιμον, τότε θέλετε περικαθαρίζει τὸν καρπὸν αὐτοῦ ὡς ἀκάθαρτον· τρία ἔτη θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ἀκάθαρτος· δὲν θέλει τρώγεσθαι.
Lev 19:24 Καὶ εἰς τὸ τέταρτον ἔτος θέλει εἶσθαι ὅλος ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου.
Lev 19:25 Εἰς δὲ τὸ πέμπτον ἔτος θέλετε τρώγει τὸν καρπὸν αὐτοῦ, διὰ νὰ πληθυνθῇ εἰς ἐσᾶς τὸ εἰσόδημα αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 19:26 Δὲν θέλετε τρώγει οὐδὲν μετὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ· οὐδὲ θέλετε μεταχειρίζεσθαι μαντείας οὐδὲ θέλετε προμαντεύει καιρούς.
Lev 19:27 Δὲν θέλετε κουρεύσει κυκλοειδῶς τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς σας οὐδὲ θέλετε φθείρει τὰ ἄκρα τῶν πωγώνων σας.
Lev 19:28 Δὲν θέλετε κάμει ἐντομίδας εἰς τὸ σῶμά σας διὰ νεκρόν, οὐδὲ γράμματα στικτὰ θέλετε ἐγχαράξει ἐπάνω σας. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 19:29 Δὲν θέλεις βεβηλώσει τὴν θυγατέρα σου, καθιστῶν αὐτὴν πόρνην· μήπως ὁ τόπος πέσῃ εἰς πορνείαν καὶ γεμίσῃ ὁ τόπος ἀπὸ ἀσεβείας.
Lev 19:30 Τὰ σάββατά μου θέλετε φυλάττει, καὶ τὸ ἁγιαστήριόν μου θέλετε σέβεσθαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 19:31 Δὲν θέλετε ἀκολουθεῖ τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας οὐδὲ θέλετε προσκολληθῆ εἰς ἐπαοιδούς, ὥστε νὰ μιαίνησθε δἰ αὐτῶν. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 19:32 Ἐνώπιον τῆς πολιᾶς θέλεις προσηκόνεσθαι καὶ θέλεις τιμήσει τὸ πρόσωπον τοῦ γέροντος καὶ θέλεις φοβηθῇ τὸν Θεὸν σου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 19:33 Καὶ ἐὰν τις ξένος παροικῇ μετὰ σοῦ ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, δὲν θέλετε θλίψει αὐτόν·
Lev 19:34 ὁ ξένος, ὁ παροικῶν μὲ σᾶς, θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ὡς ὁ αὐτόχθων, καὶ θέλεις ἀγαπᾷ αὐτὸν ὡς σεαυτόν· διότι ξένοι ἐστάθητε ἐν γῇ Αἰγύπτου. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 19:35 Δὲν θέλετε πράξει ἀδικίαν εἰς κρίσιν, εἰς μέτρα, εἰς σταθμὰ καὶ εἰς ζύγια·
Lev 19:36 ζύγια δίκαια σταθμὰ δίκαια, ἐφὰ δίκαιον, καὶ ἶν δίκαιον, θέλετε ἔχει. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις σᾶς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
Lev 19:37 Θέλετε φυλάττει λοιπὸν πάντα τὰ διατάγματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου καὶ θέλετε κάμνει αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 20:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 20:2 Καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ θέλεις εἰπεῖ, Ὅστις ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἐκ τῶν ξένων τῶν παροικούντων ἐν τῷ Ἰσραὴλ δώσῃ ἀπὸ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν Μολόχ, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῇ· ὁ λαὸς τοῦ τόπου θέλει λιθοβολήσει αὐτὸν μὲ λίθους.
Lev 20:3 Καὶ ἐγὼ θέλω ἐπιστήσει τὸ πρόσωπόν μου κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· διότι ἀπὸ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς τὸν Μολόχ, διὰ νὰ μιάνῃ τὸ ἁγιαστήριόν μου καὶ νὰ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον.
Lev 20:4 Ἐὰν δὲ ὁ λαὸς τοῦ τόπου παραβλέψῃ μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅταν δίδῃ ἀπὸ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν Μολόχ, καὶ δὲν φονεύσῃ αὐτόν,
Lev 20:5 τότε θέλω ἐπιστήσει ἐγὼ τὸ πρόσωπόν μου κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου καὶ κατὰ τῆς συγγενείας αὐτοῦ· καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτὸν εἰς τὴν πορνείαν, διὰ νὰ πορνεύωσι κατόπιν τοῦ Μολόχ.
Lev 20:6 Καὶ ψυχή, ἥτις ἀκολουθήσῃ τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας καὶ τοὺς ἐπαοιδούς, διὰ νὰ πορνεύῃ κατόπιν αὐτῶν, θέλω ἐπιστήσει τὸ πρόσωπόν μου κατὰ τῆς ψυχῆς ἐκείνης, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτὴν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
Lev 20:7 Ἁγιάσθητε λοιπὸν καὶ γίνεσθε ἅγιοι διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας·
Lev 20:8 Καὶ θέλετε φυλάττει τὰ διατάγματά μου καὶ θέλετε ἐκτελεῖ αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς.
Lev 20:9 Πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις κακολογήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἐκακολόγησε· τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπ̓ αὐτόν.
Lev 20:10 Καὶ ἄνθρωπος, ὅστις μοιχεύσῃ τὴν γυναῖκά τινος, ὅστις μοιχεύσῃ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη.
Lev 20:11 Καὶ ἄνθρωπος, ὅστις κοιμηθῇ μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν· ἐξάπαντος θέλουσι θανατωθῆ ἀμφότεροι· τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπ̓ αὐτούς.
Lev 20:12 Καὶ ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ, ἐξάπαντος θέλουσι θανατωθῆ ἀμφότεροι· σύγχυσιν ἔπραξαν· τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπ̓ αὐτούς.
Lev 20:13 Ἐὰν δὲ τις κοιμηθῇ μετὰ ἄρρενος, καθὼς κοιμᾶται μετὰ γυναικός, βδέλυγμα ἔπραξαν ἀμφότεροι· ἐξάπαντος θέλουσι θανατωθῆ· τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπ̓ αὐτούς.
Lev 20:14 Καὶ ἐὰν τις λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, εἶναι ἀνομία· ἐν πυρὶ θέλουσι καυθῆ, αὐτὸς καὶ αὐταί, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ἀνομία μεταξὺ σας.
Lev 20:15 Καὶ ἐὰν τις συνουσιασθῇ μετὰ κτήνους, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· καὶ τὸ κτῆνος θέλετε φονεύσει.
Lev 20:16 Καὶ ἡ γυνή, ἥτις πλησιάσῃ εἰς οἱονδήποτε κτῆνος διὰ νὰ βατευθῇ, θέλεις φονεύσει τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος· ἐξάπαντος θέλουσι θανατωθῆ· τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπ̓ αὐτούς.
Lev 20:17 Καὶ ἐὰν τις λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, τὴν θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ

ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὐτὴ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην ἐκείνου, εἶναι αἰσχρόν· καὶ θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ αὐτῶν· τὴν ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε· τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ θέλει βαστάσει.

Lev 20:18 Καὶ ἄνθρωπος, ὅστις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς ἐχούσης τὰ γυναικεῖα αὐτῆς καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, οὗτος τὴν πηγὴν αὐτῆς ἐξεσκέπασε καὶ αὕτη τὴν πηγὴν τοῦ αἵματος αὐτῆς ἀπεκάλυψεν· ὅθεν ἀμφότεροι θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

Lev 20:19 Καὶ τὴν ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς τῆς μητρὸς σου ἢ τῆς ἀδελφῆς τοῦ πατρὸς σου δὲν θέλεις ἀποκαλύψει· διότι τὴν στενὴν συγγενῆ αὐτοῦ ἀποκαλύπτει· τὴν ἀνομίαν αὐτῶν θέλουσι βαστάσει.

Lev 20:20 Ἐὰν δὲ τις κοιμηθῇ μετὰ τῆς θείας αὐτοῦ, τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ θείου αὐτοῦ ἀπεκάλυψε· τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν θέλουσι βαστάσει· ἄτεκνοι θέλουσιν ἀποθάνει.

Lev 20:21 Καὶ ἐὰν τις λάβῃ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, εἶναι ἀκαθαρσία· τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν· ἄτεκνοι θέλουσι μείνει.

Lev 20:22 Θέλετε λοιπὸν φυλάττει πάντα τὰ διατάγματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου, καὶ θέλετε κάμνει αὐτά· διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐξεμέσῃ ἡ γῆ, ὅπου ἐγὼ σᾶς φέρω διὰ νὰ κατοικήσητε ἐν αὐτῇ.

Lev 20:23 Καὶ δὲν θέλετε περιπατεῖ κατὰ τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐκδιώκω ἀπ' ἔμπροσθέν σας· διότι πάντα ταῦτα ἔπραξαν, ὅθεν ἐβδελύχθην αὐτούς.

Lev 20:24 Καὶ εἶπα πρὸς ἐσᾶς, Σεῖς θέλετε κληρονομήσει τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ θέλω δώσει αὐτὴν εἰς ἐσᾶς πρὸς ἰδιοκτησίαν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις σᾶς ἀπεχώρισα ἀπὸ τῶν λαῶν.

Lev 20:25 Διὰ τοῦτο θέλετε ἀποχωρίσει τὰ κτήνη τὰ καθαρὰ ἀπὸ τῶν ἀκαθάρτων καὶ τὰ πτηνὰ τὰ ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν καθαρῶν· καὶ δὲν θέλετε μιάνει τὰς ψυχὰς σας μὲ τὰ κτήνη ἢ μὲ τὰ πτηνὰ ἢ μὲ πᾶν ὅ, τι ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἀπεχώρισα εἰς σᾶς ὡς ἀκάθαρτα.

Lev 20:26 Καὶ θέλετε εἶσθαι ἅγιοι εἰς ἐμέ· διότι ἅγιος εἶμαι ἐγὼ ὁ Κύριος καὶ σᾶς ἀπεχώρισα ἀπὸ τῶν λαῶν, διὰ νὰ ἦσθε ἐμοῦ.

Lev 20:27 Καὶ ἀνὴρ ἡ γυνή, ἥτις ἔχει πνεῦμα μαντείας, ἢ εἶναι ἐπαοιδός, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ· μὲ λίθους θέλουσι λιθοβολήσει αὐτούς· τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτούς.

Lev 21:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Λάλησον πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρών, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὐδεὶς θέλει μιανθῆ μεταξὺ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ διὰ νεκρόν·

Lev 21:2 εἰ μὴ διὰ τὸν συγγενῆ αὐτοῦ τὸν πλησιέστερον, διὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,

Lev 21:3 καὶ διὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, παρθένον οὖσαν, τὴν πλησιεστάτην εἰς αὐτόν, ἥτις δὲν ἔλαβεν ἄνδρα· διὰ ταύτην δύναται νὰ μιανθῇ.

Lev 21:4 Δὲν θέλει μιανθῆ ἀρχηγὸς ὢν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὥστε νὰ βεβηλώσῃ ἑαυτόν.

Lev 21:5 Δὲν θέλουσι φαλακρώσει τὴν κεφαλὴν αὐτῶν οὐδὲ θέλουσι ξυρίσει τὰ πλάγια τῶν πωγώνων αὐτῶν οὐδὲ θέλουσι κάμει ἐντομίδας ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν.

Lev 21:6 Ἅγιοι θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν καὶ δὲν θέλουσι βεβηλώσει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· διότι τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφορὰς τοῦ Κυρίου, τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, προσφέρουσι διὰ τοῦτο θέλουσιν εἶσθαι ἅγιοι.

Lev 21:7 Γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην δὲν θέλουσι λάβει οὐδὲ γυναῖκα ἀποβεβλημένην ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θέλουσι λάβει· διότι ὁ ἱερεὺς εἶναι ἅγιος εἰς τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Lev 21:8 Θέλεις λοιπὸν ἁγιάσει αὐτόν· διότι αὐτὸς τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ σου προσφέρει· ἅγιος θέλει εἶσθαι εἰς σέ· διότι ἅγιος εἶμαι ἐγὼ ὁ Κύριος, ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς.

Lev 21:9 Καὶ θυγάτηρ ἱερέως τινός, ἐὰν βεβηλωθῇ διὰ πορνείας, τὸν πατέρα αὐτῆς αὐτὴ βεβηλόνει· ἐν πυρὶ θέλει κατακαυθῆ.

Lev 21:10 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὁποίου ἐχύθη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ ὅστις καθιερώθη διὰ νὰ ἐνδύηται τὰς ἱερὰς στολάς, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ δὲν θέλει ἀποκαλύψει, οὐδὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ θέλει διασχίσει·

Lev 21:11 καὶ εἰς οὐδὲν σῶμα νεκρὸν θέλει εἰσέλθει οὐδὲ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ θέλει μιανθῆ.

Lev 21:12 Καὶ ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου δὲν θέλει ἐξέλθει οὐδὲ θέλει βεβηλώσει τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· διότι τὸ ἅγιον ἔλαιον τοῦ χρίσματος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ εἶναι ἐπ' αὐτόν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

Lev 21:13 Καὶ οὗτος θέλει λάβει γυναῖκα παρθένον·

Lev 21:14 χήραν ἢ ἀποβεβλημένην ἢ βέβηλον ἢ πόρνην, ταύτας δὲν θέλει λάβει· ἀλλὰ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ θέλει λάβει εἰς γυναῖκα.

Lev 21:15 Καὶ δὲν θέλει βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἁγιάζων αὐτόν.

Lev 21:16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

Lev 21:17 Εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀαρών, λέγων, Ὅστις ἐκ τοῦ σπέρματός σου εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν ἔχει μῶμον, ἃς μὴ πλησιάσῃ διὰ νὰ προσφέρῃ τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ·

Lev 21:18 διότι πᾶς ὅστις ἔχει μῶμον δὲν θέλει πλησιάσει· ἄνθρωπος τυφλός, ἢ χωλός, ἢ κολοβομύττης, ἢ ἔχων τι περιττόν,

Lev 21:19 ἢ ἄνθρωπος ὅστις ἔχει σύντριμμα ποδός, ἢ σύντριμμα χειρός,

Lev 21:20 ἢ εἶναι κυρτός, ἢ πολὺ ἰσχνός, ἢ ὅστις ἔχει βεβλαμμένους τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ ἔχει ψώραν ξηράν, ἢ λειχῆνα, ἢ

εἶναι ἐσπασμένος·
Lev 21:21 οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, ὅστις ἔχει μῶμον, θέλει πλησιάσει διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφορὰς εἰς τὸν Κύριον· μῶμον ἔχει· δὲν θέλει πλησιάσει διὰ νὰ προσφέρῃ τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
Lev 21:22 Θέλει τρώγει τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν ἁγιωτάτων, καὶ ἐκ τῶν ἁγίων.
Lev 21:23 Πλὴν εἰς τὸ καταπέτασμα δὲν θέλει εἰσέρχεσθαι οὐδὲ εἰς τὸ θυσιαστήριον θέλει πλησιάσει, διότι ἔχει μῶμον· διὰ νὰ μὴ βεβηλώσῃ τὸ ἁγιαστήριόν μου· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἁγιάζων αὐτούς.
Lev 21:24 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς ταῦτα πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Lev 22:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 22:2 Εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ νὰ μὴ βεβηλόνωσι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, εἰς ὅσα ἁγιάζουσιν εἰς ἐμέ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 22:3 Εἰπὲ πρὸς αὐτούς, πᾶς ἄνθρωπος ἐκ παντὸς τοῦ σπέρματός σας εἰς τὰς γενεὰς σας, ὅστις πλησιάσῃ εἰς τὰ ἅγια, τὰ ὁποῖα οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἁγιάζουσιν εἰς τὸν Κύριον, ἔχων τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ ἐφ' ἑαυτόν, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῆ ἀπ' ἔμπροσθέν μου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 22:4 Ὅστις ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀαρὼν εἶναι λεπρὸς ἢ ἔχει ῥεῦσιν, ἀπὸ τῶν ἁγίων δὲν θέλει τρώγει, ἑωσοῦ καθαρισθῇ. Καὶ ὅστις ἐγγίσῃ πᾶν ἀκάθαρτον ἀπὸ νεκρὸν ἢ ἄνθρωπον ἐκ τοῦ ὁποίου ἔγεινε ῥεῦσις σπέρματος,
Lev 22:5 ἢ ὅστις ἐγγίσῃ οἱονδήποτε ἑρπετόν, ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ μιανθῇ, ἢ ἄνθρωπον, ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ μιανθῇ, ὁποιαδήποτε εἶναι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ·
Lev 22:6 ἡ ψυχή, ἥτις ἐγγίσῃ αὐτά, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας· καὶ δὲν θέλει φάγει ἀπὸ τῶν ἁγίων· ἐὰν μὴ λούσῃ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι.
Lev 22:7 Καὶ ἀφοῦ δύσῃ ὁ ἥλιος θέλει εἶσθαι καθαρός, καὶ ἔπειτα θέλει φάγει ἀπὸ τῶν ἁγίων· διότι εἶναι ἡ τροφὴ αὐτοῦ.
Lev 22:8 Θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον δὲν θέλει φάγει, ὥστε νὰ μιανθῇ ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 22:9 Ὅθεν θέλουσι φυλάττει τὰ διατάγματά μου, διὰ νὰ μὴ βαστάσωσιν ἁμαρτίαν ἐκ τούτου καὶ ἀποθάνωσι δι' αὐτό, ἐὰν βεβηλώσωσιν αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἁγιάζων αὐτούς.
Lev 22:10 Καὶ οὐδεὶς ἀλλογενὴς θέλει φάγει ἀπὸ τῶν ἁγίων· συγκάτοικος τοῦ ἱερέως ἢ μισθωτὸς δὲν θέλει φάγει ἀπὸ τῶν ἁγίων.
Lev 22:11 Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἱερεὺς ἀγοράσῃ ψυχὴν διὰ τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ, οὗτος θέλει τρώγει ἐξ αὐτῶν, καθὼς καὶ ὁ γεννηθεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· οὗτοι θέλουσι τρώγει ἀπὸ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ.
Lev 22:12 Καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ ἱερέως, ἂν ἦναι νενυμφευμένη μετὰ ἀνδρὸς ξένου, αὕτη δὲν θέλει τρώγει ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν προσφορῶν.
Lev 22:13 Ἀλλ' ἐὰν ἡ θυγάτηρ τοῦ ἱερέως χηρεύσῃ ἢ ἀποβληθῇ καὶ δὲν ἔχῃ τέκνον καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν πατρικὸν αὐτῆς οἶκον, καθὼς εὑρίσκετο ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς, θέλει τρώγει ἀπὸ τοῦ ἄρτου τοῦ πατρὸς αὐτῆς· οὐδεὶς ὅμως ξένος θέλει φάγει ἀπ' αὐτοῦ.
Lev 22:14 Ἐὰν δὲ ἄνθρωπός τις φάγῃ ἀπὸ τῶν ἁγίων ἐξ ἀγνοίας, τότε θέλει προσθέσει τὸ πέμπτον τούτου εἰς αὐτό, καὶ θέλει ἀποδώσει εἰς τὸν ἱερέα τὸ ἅγιον.
Lev 22:15 Καὶ δὲν θέλουσι βεβηλώσει τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τὰ ὁποῖα προσφέρουσιν εἰς τὸν Κύριον,
Lev 22:16 καὶ δὲν θέλουσιν ἀναλάβει ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν παραβάσεως, τρώγοντες τὰ ἅγια αὐτῶν· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἁγιάζων αὐτούς.
Lev 22:17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 22:18 Λάλησον πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Πᾶς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἢ ἐκ τῶν ξένων τῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅστις προσφέρῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, κατὰ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῶν ἢ κατὰ πάσας τὰς αὐτοπροαιρέτους προσφορὰς αὐτῶν, τὰς ὁποίας προσφέρουσιν εἰς τὸν Κύριον διὰ ὁλοκαύτωμα,
Lev 22:19 θέλετε προσφέρει, διὰ νὰ ἦσθε δεκτοί, ἀρσενικὸν ἄμωμον ἐκ τῶν βοῶν, ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν.
Lev 22:20 πᾶν ὅ, τι ἔχει μῶμον, δὲν θέλετε προσφέρει διότι δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸν διὰ σᾶς.
Lev 22:21 Καὶ ὅστις προσφέρει θυσίαν εἰρηνικῆς προσφορᾶς εἰς τὸν Κύριον διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ εὐχήν, ἢ προσφορὰν αὐτοπροαίρετον, ἐκ τῶν βοῶν ἢ ἐκ τῶν προβάτων, θέλει εἶσθαι ἄμωμον διὰ νὰ ἦναι δεκτόν· οὐδεὶς μῶμος θέλει εἶσθαι εἰς αὐτό.
Lev 22:22 Τυφλόν, ἢ συντετριμμένον, ἢ κολοβόν, ἢ ἔχον ἐξόγκωμα, ἢ ψώραν ξηράν, ἢ λειχῆνας, ταῦτα δὲν θέλετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον, οὐδὲ θέλετε κάμει ἐξ αὐτῶν προσφορὰν διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
Lev 22:23 Μόσχον δὲ ἢ πρόβατον, τὸ ὁποῖον ἔχει τι περιττὸν ἢ κολοβόν, δύνασαι νὰ προσφέρῃς αὐτὸ διὰ προσφορὰν αὐτοπροαίρετον· δι' εὐχὴν ὅμως δὲν θέλει εἶσθαι δεκτόν.
Lev 22:24 Θλαδίαν, ἢ ἐκτεθλιμμένον, ἢ ἐκτομίαν, ἢ εὐνουχισμένον, δὲν θέλετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον· οὐδὲ θέλετε κάμει τοῦτο ἐν τῇ γῇ ὑμῶν.
Lev 22:25 Οὐδὲ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς θέλετε προσφέρει τὸν ἄρτον τοῦ Θεοῦ σας ἐκ πάντων τούτων· διότι ἡ διαφθορὰ αὐτῶν εἶναι ἐν αὐτοῖς· μῶμος εἶναι ἐν αὐτοῖς· δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτὰ διὰ σᾶς.
Lev 22:26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

Lev 22:27 Ὅταν μόσχος ἢ ἀρνίον ἢ ἐρίφιον γεννηθῇ, τότε θέλει εἶσθαι ἑπτὰ ἡμέρας ὑποκάτω τῆς μητρὸς αὐτοῦ· ἀπὸ δὲ τῆς ὀγδόης ἡμέρας καὶ ἐπέκεινα θέλει εἶσθαι δεκτὸν εἰς θυσίαν διὰ πυρὸς γινομένην εἰς τὸν Κύριον.
Lev 22:28 Καὶ δάμαλιν ἢ πρόβατον δὲν θέλετε σφάξει αὐτὸ καὶ τὸ παιδίον αὐτοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.
Lev 22:29 Καὶ ὅταν προσφέρητε θυσίαν εὐχαριστίας εἰς τὸν Κύριον, θέλετε προσφέρει αὐτὴν αὐτοπροαιρέτως.
Lev 22:30 Τὴν αὐτὴν ἡμέραν θέλει φαγωθῇ· δὲν θέλετε ἀφήσει οὐδὲν ἐξ αὐτῆς ἕως τὸ πρωΐ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 22:31 Θέλετε λοιπὸν φυλάττει τὰς ἐντολάς μου καὶ θέλετε ἐκτελεῖ αὐτάς. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 22:32 Καὶ δὲν θέλετε βεβηλόνει τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον· ἀλλὰ θέλω ἁγιάζεσθαι μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς·
Lev 22:33 ὅστις ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἦμαι Θεὸς ὑμῶν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 23:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 23:2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Αἱ ἑορταὶ τοῦ Κυρίου, τὰς ὁποίας θέλετε διακηρύξει συγκαλέσεις ἁγίας, αὗται εἶναι αἱ ἑορταί μου.
Lev 23:3 Ἓξ ἡμέρας θέλεις κάμνει ἐργασίαν, τὴν δὲ ἑβδόμην ἡμέραν εἶναι σάββατον ἀναπαύσεως, συγκάλεσις ἁγία· οὐδεμίαν ἐργασίαν θέλετε κάμει· εἶναι σάββατον τοῦ Κυρίου εἰς πάσας τὰς κατοικίας σας.
Lev 23:4 Αὗται εἶναι αἱ ἑορταὶ τοῦ Κυρίου, συγκαλέσεις ἅγιαι, τὰς ὁποίας θέλετε διακηρύξει ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
Lev 23:5 Τὸν πρῶτον μῆνα, τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνός, εἰς τὸ δειλινόν, εἶναι πάσχα τοῦ Κυρίου.
Lev 23:6 Καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων εἰς τὸν Κύριον· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα θέλετε τρώγει.
Lev 23:7 Ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς συγκάλεσις ἁγία· οὐδὲν ἔργον δουλευτικὸν θέλετε κάμει.
Lev 23:8 Καὶ θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον ἑπτὰ ἡμέρας· ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ εἶναι συγκάλεσις ἁγία· οὐδὲν ἔργον δουλευτικὸν θέλετε κάμει.
Lev 23:9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 23:10 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς ἐσᾶς, καὶ θερίσητε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, τότε θέλετε φέρει ἓν δράγμα ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ θερισμοῦ σας πρὸς τὸν ἱερέα·
Lev 23:11 καὶ θέλει κινήσει τὸ δράγμα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ γείνῃ δεκτὸν διὰ σᾶς· τὴν ἐπαύριον τοῦ σαββάτου θέλει κινήσει αὐτὸ ὁ ἱερεύς.
Lev 23:12 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν κινήσητε τὸ δράγμα, θέλετε προσφέρει ἀρνίον ἄμωμον ἐνιαύσιον διὰ ὁλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον·
Lev 23:13 καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτοῦ, δύο δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, τὸ τέταρτον τοῦ ἲν οἴνου.
Lev 23:14 Καὶ ἄρτον ἢ σῖτον ἐψημένον ἢ ἀστάχυα δὲν θέλετε φάγει, μέχρι τῆς αὐτῆς ταύτης ἡμέρας καθ' ἣν προσφέρητε τὸ δῶρον τοῦ Θεοῦ σας· θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας κατὰ πάσας τὰς κατοικίας σας.
Lev 23:15 Καὶ θέλετε ἀριθμήσει εἰς ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τοῦ σαββάτου, ἀφ' ἧς ἡμέρας προσφέρητε τὸ δράγμα τῆς κινητῆς προσφορᾶς, ἑπτὰ ὁλοκλήρους ἑβδομάδας·
Lev 23:16 μέχρι τῆς ἐπαύριον τοῦ ἑβδόμου σαββάτου θέλετε ἀριθμήσει πεντήκοντα ἡμέρας καὶ θέλετε προσφέρει νέαν προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 23:17 Ἀπὸ τῶν κατοικιῶν σας θέλετε φέρει εἰς προσφορὰν κινητὴν δύο ἄρτους· δύο δέκατα σεμιδάλεως θέλουσιν εἶσθαι· ἔνζυμα θέλουσιν ἐψηθῇ· πρωτογεννήματα εἶναι εἰς τὸν Κύριον.
Lev 23:18 Καὶ θέλετε προσφέρει μετὰ τοῦ ἄρτου ἑπτὰ ἀρνία ἄμωμα ἐνιαύσια καὶ ἕνα μόσχον ἐκ βοῶν καὶ δύο κριούς· ὁλοκαύτωμα θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὸν Κύριον μετὰ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτῶν καὶ μετὰ τῶν σπονδῶν αὐτῶν, προσφορὰ γινομένη διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 23:19 Καὶ θέλετε προσφέρει ἕνα τράγον ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ δύο ἀρνία ἐνιαύσια εἰς θυσίαν εἰρηνικῆς προσφορᾶς.
Lev 23:20 Καὶ θέλει κινήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ ἄρτου τῶν πρωτογεννημάτων εἰς προσφορὰν κινητὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, μετὰ τῶν δύο ἀρνίων· ἅγια θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὸν Κύριον διὰ τὸν ἱερέα.
Lev 23:21 Καὶ θέλετε διακηρύξει τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν, συγκάλεσιν ἁγίαν διὰ σᾶς· οὐδὲν ἔργον δουλευτικὸν θέλετε κάμει θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον κατὰ πάσας τὰς κατοικίας σας εἰς τὰς γενεὰς σας.
Lev 23:22 Καὶ ὅταν θερίζητε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς σας, δὲν θέλεις θερίσει ὁλοκλήρως τὰς ἄκρας τοῦ ἀγροῦ σου καὶ τὰ πίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου δὲν θέλεις συλλέξει· εἰς τὸν πτωχὸν καὶ εἰς τὸν ξένον θέλεις ἀφήσει αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 23:23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 23:24 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγων, Τὸν ἕβδομον μῆνα, τὴν πρώτην τοῦ μηνός, θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς σάββατον, μνημόσυνον μετὰ ἀλαλαγμοῦ σαλπίγγων, συγκάλεσις ἁγία.
Lev 23:25 Οὐδὲν ἔργον δουλευτικὸν θέλετε κάμει καὶ θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 23:26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 23:27 Καὶ τὴν δεκάτην τοῦ ἑβδόμου τούτου μηνὸς θέλει εἶσθαι ἡμέρα ἐξιλασμοῦ· συγκάλεσις ἁγία θέλει εἶσθαι εἰς

ἐσᾶς· καὶ θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας καὶ θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 23:28 Καὶ οὐδεμίαν ἐργασίαν θέλετε κάμει εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν· διότι εἶναι ἡμέρα ἐξιλασμοῦ, διὰ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις διὰ σᾶς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.
Lev 23:29 Ἐπειδὴ πᾶσα ψυχή, ἥτις δὲν ταπεινωθῇ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν, θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
Lev 23:30 Καὶ πᾶσα ψυχή, ἥτις κάμῃ ὁποιανδήποτε ἐργασίαν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν, θέλω ἐξολοθρεύσει τὴν ψυχὴν ἐκείνην ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
Lev 23:31 Οὐδεμίαν ἐργασίαν θέλετε κάμει· θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας, κατὰ πάσας τὰς κατοικίας σας.
Lev 23:32 Σάββατον ἀναπαύσεως θέλει εἶσθαι διὰ σᾶς, καὶ θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας τὴν ἐννάτην τοῦ μηνὸς τὸ ἑσπέρας· ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας, θέλετε ἑορτάσει τὸ σάββατόν σας.
Lev 23:33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 23:34 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγων, τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ ἑβδόμου τούτου μηνὸς θέλει εἶσθαι ἡ ἑορτὴ τῶν σκηνῶν ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν Κύριον.
Lev 23:35 Τὴν πρώτην ἡμέραν θέλει εἶσθαι συγκάλεσις ἁγία· οὐδὲν ἔργον δουλευτικὸν θέλετε κάμει.
Lev 23:36 Ἑπτὰ ἡμέρας θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον· τὴν ὀγδόην ἡμέραν θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς συγκάλεσις ἁγία, καὶ θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον· εἶναι σύναξις ἐπίσημος· οὐδὲν ἔργον δουλευτικὸν θέλετε κάμει.
Lev 23:37 Αὗται εἶναι αἱ ἑορταὶ τοῦ Κυρίου, τὰς ὁποίας θέλετε διακηρύξει συγκαλέσεις ἁγίας, διὰ νὰ προσφέρητε προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὁλοκαύτωμα καὶ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, θυσίαν καὶ σπονδάς, τὸ δί ἑκάστην διωρισμένον εἰς τὴν ἡμέραν αὐτοῦ·
Lev 23:38 ἐκτὸς τῶν σαββάτων τοῦ Κυρίου καὶ ἐκτὸς τῶν δώρων σας καὶ ἐκτὸς πασῶν τῶν εὐχῶν σας καὶ ἐκτὸς πασῶν τῶν αὐτοπροαιρέτων προσφορῶν σας, τὰς ὁποίας δίδετε εἰς τὸν Κύριον.
Lev 23:39 Καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ ἑβδόμου μηνός, ἀφοῦ συνάξητε τὰ γεννήματα τῆς γῆς, θέλετε ἑορτάσει τὴν ἑορτὴν τοῦ Κυρίου ἑπτὰ ἡμέρας· τὴν πρώτην ἡμέραν θέλει εἶσθαι ἀνάπαυσις καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀνάπαυσις.
Lev 23:40 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν θέλετε λάβει εἰς ἑαυτοὺς καρπὸν δένδρου ὡραίου, κλάδους φοινίκων καὶ κλάδους δένδρων δασέων καὶ ἰτέας ἀπὸ χειμάρρου· καὶ θέλετε εὐφρανθῇ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας ἑπτὰ ἡμέρας.
Lev 23:41 Καὶ θέλετε ἑορτάσει αὐτὴν ἑορτὴν εἰς τὸν Κύριον ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ· νόμιμον αἰώνιον θέλει εἶσθαι εἰς τὰς γενεάς σας· τὸν ἕβδομον μῆνα θέλετε ἑορτάζει αὐτήν.
Lev 23:42 Ἐν σκηναῖς θέλετε κατοικεῖ ἑπτὰ ἡμέρας· πάντες οἱ αὐτόχθονες Ἰσραηλῖται θέλουσι κατοικεῖ ἐν σκηναῖς·
Lev 23:43 διὰ νὰ γνωρίσωσιν αἱ γενεαὶ σας ὅτι ἐν σκηναῖς κατῴκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 23:44 Καὶ ἐφανέρωσεν ὁ Μωϋσῆς τὰς ἑορτὰς τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Lev 24:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 24:2 Πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ φέρωσι πρὸς σὲ ἔλαιον καθαρὸν ἀπὸ ἐλαίας κοπανισμένας διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ καίῃ ὁ λύχνος διαπαντός.
Lev 24:3 Ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ μαρτυρίου, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, θέλει βάλει αὐτὸν ὁ Ἀαρὼν ἀπὸ ἑσπέρας ἕως τὸ πρωῒ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διαπαντός· νόμιμον αἰώνιον θέλει εἶσθαι εἰς τὰς γενεὰς σας.
Lev 24:4 Ἐπὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν θέλει διαθέσει τοὺς λύχνους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πάντοτε.
Lev 24:5 Καὶ θέλεις λάβει σεμίδαλιν καὶ θέλεις ἐψήσει ἀπ᾿ αὐτῆς δώδεκα ἄρτους· δύο δέκατα θέλει εἶσθαι ἕκαστος ἄρτος.
Lev 24:6 Καὶ θέλεις βάλει αὐτοὺς εἰς δύο σειράς, ἓξ κατὰ τὴν σειράν, ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Lev 24:7 Καὶ θέλεις βάλει ἐφ᾿ ἑκάστην σειρὰν λιβάνιον καθαρόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὸν ἄρτον πρὸς μνημόσυνον, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 24:8 Πᾶσαν ἡμέραν σαββάτου θέλει διαθέσει ταῦτα διαπαντὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον.
Lev 24:9 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ θέλουσι τρώγει αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ διότι εἶναι ἁγιώτατα εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν διὰ πυρὸς γινομένων προσφορῶν τοῦ Κυρίου εἰς νόμιμον αἰώνιον.
Lev 24:10 Καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς τινος Ἰσραηλίτιδος, ὅστις ἦτο υἱὸς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἐμάχοντο ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὁ υἱὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος καὶ ἄνθρωπός τις Ἰσραηλίτης.
Lev 24:11 Καὶ ἐβλασφήμησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ κατηράσθη· καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Σελωμείθ, θυγάτηρ τοῦ Διβρεί, ἐκ τῆς φυλῆς Δάν.
Lev 24:12 Καὶ ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακήν, ἑωσοῦ φανερωθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ θέλησις τοῦ Κυρίου.
Lev 24:13 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 24:14 Φέρε ἔξω τοῦ στρατοπέδου ἐκεῖνον ὅστις κατηράσθη· καὶ ἄς θέσωσι πάντες οἱ ἀκούσαντες αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἄς λιθοβολήσῃ αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγή.
Lev 24:15 Καὶ λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγων, Ὅστις καταρασθῇ τὸν Θεὸν αὐτοῦ, Θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ·

Lev 24:16 καὶ ὅστις βλασφημήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· μὲ λίθους θέλει λιθοβολήσει αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγή· ἄντε ξένος, ἄντε αὐτόχθων, ὅταν βλασφημήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θέλει θανατωθῇ.
Lev 24:17 Καὶ ὅστις φονεύσῃ ἄνθρωπον, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ.
Lev 24:18 Καὶ ὅστις θανατώσῃ κτῆνος, θέλει ἀνταποδώσει ζῷον ἀντὶ ζῴου.
Lev 24:19 Καὶ ἐὰν τις κάμῃ βλάβην εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καθὼς ἔκαμεν, οὕτω θέλει γείνει εἰς αὐτόν·
Lev 24:20 σύντριμμα ἀντὶ συντρίμματος, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· καθὼς ἔκαμε βλάβην εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὕτω θέλει γείνει εἰς αὐτόν.
Lev 24:21 Καὶ ὅστις θανατώσῃ κτῆνος, θέλει ἀνταποδώσει αὐτὸ· καὶ ὅστις φονεύσει ἄνθρωπον, θέλει θανατωθῇ.
Lev 24:22 Κρίσις μία θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς· ὡς εἰς τὸν ξένον, οὕτω θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τὸν αὐτόχθονα· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 24:23 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ ἔφεραν ἔξω τοῦ στρατοπέδου ἐκεῖνον ὅστις κατηράσθη καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν μὲ λίθους· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔκαμον καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Lev 25:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῷ ὄρει Σινά, λέγων,
Lev 25:2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς ἐσᾶς, τότε ἡ γῆ θέλει φυλάξει σάββατον εἰς τὸν Κύριον.
Lev 25:3 Ἓξ ἔτη θέλεις σπείρει τὸν ἀγρὸν σου καὶ ἓξ ἔτη θέλεις κλαδεύει τὴν ἄμπελόν σου καὶ θέλεις συνάγει τὸν καρπὸν αὐτῆς·
Lev 25:4 τὸ δὲ ἕβδομον ἔτος θέλει εἶσθαι σάββατον ἀναπαύσεως εἰς τὴν γῆν, σάββατον διὰ τὸν Κύριον· τὸν ἀγρὸν σου δὲν θέλεις σπείρει καὶ τὴν ἄμπελόν σου δὲν θέλεις κλαδεύσει.
Lev 25:5 Δὲν θέλεις θερίσει τὸν βλαστάνοντα ἀφ ἑαυτοῦ θερισμὸν σου καὶ τὰ σταφύλια τῆς ἀκλαδεύτου ἀμπέλου σου δὲν θέλεις τρυγήσει ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως θέλει εἶσθαι εἰς τὴν γῆν·
Lev 25:6 καὶ τὸ σάββατον τῆς γῆς θέλει εἶσθαι τροφὴ εἰς ἐσᾶς· εἰς σέ, καὶ εἰς τὸν δοῦλόν σου, καὶ εἰς τὴν δούλην σου, καὶ εἰς τὸν μισθωτὸν σου, καὶ εἰς τὸν ξένον τὸν παροικοῦντα μετὰ σοῦ.
Lev 25:7 Καὶ εἰς τὰ κτήνη σου, καὶ εἰς τὰ ζῷα τὰ ἐν τῇ γῇ σου, θέλει εἶσθαι ὅλον τὸ προϊὸν αὐτοῦ εἰς τροφήν.
Lev 25:8 Καὶ θέλεις ἀριθμήσει εἰς σεαυτὸν ἑπτὰ ἑβδομάδας ἐτῶν, ἑπτάκις ἑπτὰ ἔτη· καὶ αἱ ἡμέραι τῶν ἑπτὰ ἑβδομάδων τῶν ἐτῶν θέλουσιν εἶσθαι εἰς σὲ τεσσαράκοντα ἐννέα ἔτη.
Lev 25:9 Τότε θέλεις κάμει νὰ ἠχήσῃ ὁ ἀλαλαγμὸς τῆς σάλπιγγος τὴν δεκάτην τοῦ ἑβδόμου μηνός· τὴν ἡμέραν τοῦ ἐξιλασμοῦ θέλετε κάμει νὰ ἠχήσῃ ἡ σάλπιγξ καθ ὅλην τὴν γῆν σας.
Lev 25:10 Καὶ θέλετε ἁγιάσει τὸ πεντηκοστὸν ἔτος καὶ θέλετε διακηρύξει ἄφεσιν εἰς τὴν γῆν πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους αὐτῆς· οὗτος θέλει εἶσθαι ἐνιαυτὸς ἀφέσεως εἰς ἐσᾶς· καὶ θέλετε ἐπιστρέψει ἕκαστος εἰς τὸ κτῆμα αὐτοῦ καὶ θέλετε ἐπιστρέψει ἕκαστος εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.
Lev 25:11 Ἐνιαυτὸς ἀφέσεως θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς τὸ πεντηκοστὸν ἔτος· δὲν θέλετε σπείρει οὐδὲ θέλετε θερίσει τὸ βλαστάνον ἀφ ἑαυτοῦ ἐν αὐτῷ καὶ δὲν θέλετε τρυγήσει τὴν ἀκλάδευτον ἄμπελον αὐτοῦ·
Lev 25:12 διότι ἐνιαυτὸς ἀφέσεως εἶναι ἅγιος θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς· ἀπὸ τῆς πεδιάδος θέλετε τρώγει τὸ προϊὸν αὐτῆς.
Lev 25:13 Εἰς τὸ ἔτος τοῦτο τῆς ἀφέσεως θέλετε ἐπιστρέψει ἕκαστος εἰς τὸ κτῆμα αὐτοῦ.
Lev 25:14 Καὶ ἐὰν πωλήσῃς τι εἰς τὸν πλησίον σου ἢ ἀγοράσῃς παρὰ τοῦ πλησίον σου, οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν θέλει δυναστεύσει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
Lev 25:15 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν μετὰ τὴν ἄφεσιν θέλεις ἀγοράσει παρὰ τοῦ πλησίον σου, καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν τῶν γεννημάτων θέλει πωλήσει εἰς σέ.
Lev 25:16 Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν θέλεις αὐξήσει τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν ἐτῶν θέλεις ἐλαττώσει τὴν τιμὴν αὐτοῦ· διότι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν τῶν γεννημάτων θέλει πωλήσει εἰς σέ.
Lev 25:17 Καὶ δὲν θέλετε δυναστεύσει ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀλλὰ θέλεις φοβηθῇ τὸν Θεὸν σου· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 25:18 Καὶ θέλετε κάμνει τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς κρίσεις μου θέλετε φυλάττει καὶ θέλετε ἐκτελεῖ αὐτά· καὶ θέλετε κατοικεῖ ἀσφαλῶς ἐπὶ τῆς γῆς.
Lev 25:19 Καὶ ἡ γῆ θέλει δίδει τους καρποὺς αὐτῆς καὶ θέλετε τρώγει εἰς χορτασμόν, καὶ θέλετε κατοικεῖ ἀσφαλῶς ἐπ αὐτῆς.
Lev 25:20 Ἐὰν δὲ εἴπητε, Τί θέλομεν φάγει τὸ ἕβδομον ἔτος, ἂν ἡμεῖς δὲν σπείρωμεν μήτε συνάξωμεν τὰ γεννήματα ἡμῶν
Lev 25:21 τότε θέλω προστάξει τὴν εὐλογίαν μου νὰ ἔλθῃ ἐφ ὑμᾶς τὸ ἕκτον ἔτος, καὶ θέλει κάμει τὰ γεννήματα αὐτῆς διὰ τρία ἔτη.
Lev 25:22 Καὶ θέλετε σπείρει τὸ ὄγδοον ἔτος, καὶ θέλετε τρώγει ἀπὸ τῶν παλαιῶν γεννημάτων μέχρι τοῦ ἐννάτου ἔτους· ἑωσοῦ ἔλθωσι τὰ γεννήματα αὐτῆς θέλετε τρώγει παλαιά.
Lev 25:23 Καὶ ἡ γῆ δὲν θέλει πωλεῖσθαι εἰς ἀπαλλοτρίωσιν· διότι ἰδικὴ μου εἶναι ἡ γῆ· διότι σεῖς εἶσθε ξένοι καὶ πάροικοι ἔμπροσθέν μου.
Lev 25:24 Διὰ τοῦτο καθ ὅλην τὴν γῆν τῆς ἰδιοκτησίας σας θέλετε συγχωρεῖ ἐξαγόρασιν τῆς γῆς.
Lev 25:25 Ἐὰν ὁ ἀδελφὸς σου πτωχεύσῃ καὶ πωλήσῃ ἐκ τῶν κτημάτων αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ ὁ πλησιέστερος αὐτοῦ συγγενὴς διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτά, τότε θέλει ἐξαγοράσει ὅ, τι ἐπώλησεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

Lev 25:26 Ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχῃ συγγενῆ διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτά, καὶ εὐπόρησε καὶ εὕρηκεν ἱκανὰ διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτά,
Lev 25:27 τότε ἄς ἀριθμήσῃ τὰ ἔτη τῆς πωλήσεως αὐτοῦ καὶ ἄς ἀποδώσῃ τὸ περιπλέον εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπώλησεν αὐτά, καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ κτήματα αὐτοῦ.
Lev 25:28 Ἀλλ᾿ ἐὰν δὲν ἦναι ἱκανὸς ὥστε νὰ δώσῃ τὴν τιμὴν εἰς αὐτόν, τότε τὸ πωληθὲν θέλει μένει ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγοράσαντος αὐτὸ μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως· καὶ θέλει ἀπελευθερωθῇ ἐν τῇ ἀφέσει καὶ θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὰ κτήματα αὐτοῦ.
Lev 25:29 Καὶ ἐὰν τις πωλήσῃ οἶκον οἰκήσιμον ἐν πόλει περιτετειχισμένῃ, τότε δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτὸν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ· ἐντὸς ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔτους δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτόν.
Lev 25:30 Ἀλλ᾿ ἐὰν δὲν ἐξαγορασθῇ ἑωσοῦ συμπληρωθῇ εἰς αὐτὸν ὁλόκληρον τὸ ἔτος, τότε ὁ οἶκος ὁ ἐν τῇ περιτετειχισμένῃ πόλει θέλει κυρωθῇ διαπαντὸς εἰς τὸν ἀγοράσαντα, εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ· δὲν θέλει ἀπελευθερωθῇ ἐν τῇ ἀφέσει.
Lev 25:31 Αἱ οἰκίαι ὅμως τῶν χωρίων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι περιτετειχισμένα, θέλουσι λογίζεσθαι ὡς οἱ ἀγροὶ τῆς γῆς· δύνανται νὰ ἐξαγοράζωνται καὶ θέλουσιν ἀπελευθεροῦσθαι ἐν τῇ ἀφέσει.
Lev 25:32 Περὶ δὲ τῶν πόλεων τῶν Λευϊτῶν, αἱ οἰκίαι τῶν πόλεων τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν δύνανται νὰ ἐξαγορασθῶσιν ὑπὸ τῶν Λευϊτῶν ἐν παντὶ καιρῷ.
Lev 25:33 Καὶ ἐὰν τις ἀγοράσῃ παρὰ τινος τῶν Λευϊτῶν, τότε ἡ ἐν τῇ πόλει τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ πωληθεῖσα οἰκία θέλει ἀπελευθερωθῇ ἐν τῇ ἀφέσει· διότι αἱ οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευϊτῶν εἶναι ἡ ἰδιοκτησία αὐτῶν μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Lev 25:34 Ἀλλ᾿ ὁ ἀγρὸς τῶν προαστείων τῶν πόλεων αὐτῶν δὲν θέλει πωλεῖσθαι· διότι εἶναι παντοτεινὴ ἰδιοκτησία αὐτῶν.
Lev 25:35 Καὶ ἐὰν πτωχεύσῃ ὁ ἀδελφὸς σου καὶ δυστυχήσῃ, τότε θέλεις βοηθήσει αὐτὸν ὡς ξένον ἤ πάροικον, διὰ νὰ ζήσῃ μετὰ σοῦ.
Lev 25:36 Μὴ λάβῃς παρ᾿ αὐτοῦ τόκον ἤ πλεονασμόν· ἀλλὰ φοβοῦ τὸν Θεὸν σου· διὰ νὰ ζῇ ὁ ἀδελφὸς σου μετὰ σοῦ.
Lev 25:37 Τὸ ἀργύριόν σου δὲν θέλεις δώσει εἰς αὐτὸν ἐπὶ τόκῳ, καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ, δὲν θέλεις δώσει τὰς τροφὰς σου.
Lev 25:38 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις ἐξήγαγον σᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ δώσω εἰς ἐσᾶς τὴν γῆν Χαναάν, ὥστε νὰ ἦμαι Θεὸς σας.
Lev 25:39 Καὶ ἐὰν πτωχεύσῃ ὁ ἀδελφὸς σου πλησίον σου καὶ πωληθῇ εἰς σέ, δὲν θέλεις ἐπιβάλει εἰς αὐτὸν δουλείαν δούλου.
Lev 25:40 Ὡς μισθωτὸς ἤ πάροικος θέλει εἶσθαι πλησίον σου· μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως θέλει δουλεύει εἰς σέ.
Lev 25:41 Τότε θέλει ἐξέλθει ἀπὸ σοῦ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ᾿ αὐτοῦ καὶ θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν συγγένειαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ θέλει ἐπιστρέψει.
Lev 25:42 Διότι δοῦλοί μου εἶναι οὗτοι, τοὺς τὸ ὁποίους ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου· δὲν θέλουσι πωλεῖσθαι, καθὼς πωλεῖται δοῦλος.
Lev 25:43 Δὲν θέλεις δεσπόζει ἐπ᾿ αὐτὸν μετὰ αὐστηρότητος ἀλλὰ θέλεις φοβηθῇ τὸν Θεὸν σου.
Lev 25:44 Ὁ δὲ δοῦλός σου καὶ ἡ δούλη σου, ὅσους ἄν ἔχῃς, ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν πέριξ ὑμῶν, ἐκ τούτων θέλετε ἀγοράζει δοῦλον καὶ δούλην.
Lev 25:45 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν ἔτι τῶν ξένων τῶν παροικούντων μεταξὺ σας, ἐκ τούτων θέλετε ἀγοράζει καὶ ἐκ τῶν συγγενειῶν αὐτῶν αἵτινες εἶναι μεταξὺ σας, ὅσοι ἐγεννήθησαν ἐν τῇ γῇ ὑμῶν· καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς εἰς ἰδιοκτησίαν.
Lev 25:46 Καὶ θέλετε ἔχει αὐτοὺς κληρονομίαν διὰ τὰ τέκνα σας ὕστερον ἀπὸ σᾶς, διὰ νὰ κληρονομήσωσιν αὐτοὺς ὡς ἰδιοκτησίαν· δοῦλοί σας θέλουσιν εἶσθαι διαπαντός· πλὴν ἐπὶ τοὺς ἀδελφοὺς σας, τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, δὲν θέλετε ἐξουσιάζει ὁ εἷς ἐπὶ τὸν ἄλλον μετὰ αὐστηρότητος.
Lev 25:47 Καὶ ὅταν ὁ ξένος καὶ ὁ παροικῶν μετὰ σοῦ πλουτήσῃ, ὁ δὲ ἀδελφὸς σου ὁ μετ᾿ αὐτοῦ πτωχεύσῃ καὶ πωληθῇ εἰς τὸν ξένον, τὸν παροικοῦντα μετὰ σοῦ, ἤ εἰς τὴν γενεὰν τῆς συγγενείας τοῦ ξένου·
Lev 25:48 ἀφοῦ πωληθῇ, θέλει ἐξαγορασθῇ πάλιν· εἰς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ θέλει ἐξαγοράσει αὐτόν·
Lev 25:49 ἤ ὁ θεῖος αὐτοῦ ἤ ὁ υἱὸς τοῦ θείου αὐτοῦ θέλει ἐξαγοράσει αὐτόν, ἤ ἐξ αἵματος αὐτοῦ συγγενὴς ἐκ τῆς συγγενείας αὐτοῦ θέλει ἐξαγοράσει αὐτόν· ἤ ἐὰν αὐτὸς εὐπόρησε, θέλει ἐξαγοράσει αὐτὸς ἑαυτόν.
Lev 25:50 Καὶ θέλει λογαριάσει μετὰ τοῦ ἀγοραστοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους, καθ᾿ ὅ ἐπωλήθη εἰς αὐτόν, μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως· καὶ ἡ τιμὴ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ θέλει εἶσθαι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν· ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἑνὸς μισθωτοῦ θέλει λογαριασθῇ εἰς αὐτόν.
Lev 25:51 Ἐὰν δὲ μένωσι πολλὰ ἔτη, ἀναλόγως τούτων θέλει ἀποδώσει τὴν τιμὴν τῆς ἐξαγορᾶς αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀργυρίου δι᾿ οὗ ἠγοράσθη.
Lev 25:52 Καὶ ἐὰν ὑπολείπωνται ὀλίγα ἔτη μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, θέλει κάμει λογαριασμὸν μετ᾿ αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ θέλει ἀποδώσει τὴν τιμὴν τῆς ἐξαγορᾶς αὐτοῦ.
Lev 25:53 Ὡς ἐτήσιος μισθωτὸς θέλει εἶσθαι μετ᾿ αὐτοῦ· δὲν θέλει δεσπόζει ἐπ᾿ αὐτὸν μετὰ αὐστηρότητος ἐνώπιόν σου.
Lev 25:54 Καὶ ἐὰν δὲν ἐξαγορασθῇ κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα, τότε θέλει ἀπελευθερωθῇ εἰς τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως, αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ᾿ αὐτοῦ.
Lev 25:55 Διότι εἰς ἐμὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι δοῦλοι· δοῦλοί μου εἶναι, τοὺς ὁποίους ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 26:1 Δὲν θέλετε κάμει εἰς ἑαυτοὺς εἴδωλα οὐδὲ γλυπτά, οὐδὲ θέλετε ἀνεγείρει ἄγαλμα εἰς ἑαυτούς, οὐδὲ θέλετε στήσει λίθον εἰκονόγλυπτον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, διὰ νὰ προσκυνῆτε αὐτόν· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Lev 26:2 Τὰ σάββατά μου θέλετε φυλάττει καὶ τὸ ἁγιαστήριόν μου θέλετε σέβεσθαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 26:3 Ἐὰν περιπατῆτε εἰς τὰ προστάγματά μου καὶ φυλάττητε τὰς ἐντολάς μου καὶ ἐκτελῆτε αὐτάς,
Lev 26:4 τότε θέλω δώσει τὰς βροχὰς σας εἰς τοὺς καιροὺς αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ θέλει δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ θέλουσι δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν.
Lev 26:5 Καὶ τὸ ἁλώνισμά σας θέλει σᾶς φθάσει μέχρι τοῦ τρυγητοῦ, καὶ ὁ τρυγητὸς θέλει φθάσει μέχρι τοῦ σπορητοῦ· καὶ θέλετε τρώγει τὸν ἄρτον σας εἰς χορτασμόν· καὶ θέλετε κατοικεῖ ἀσφαλῶς ἐν τῇ γῇ ὑμῶν.
Lev 26:6 Καὶ θέλω δώσει εἰρήνην εἰς τὴν γῆν, καὶ θέλετε πλαγιάζει καὶ οὐδεὶς θέλει σᾶς φοβίζει καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὰ πονηρὰ θηρία ἀπὸ τῆς γῆς καὶ μάχαιρα δὲν θέλει περάσει διὰ μέσου τῆς γῆς σας.
Lev 26:7 Καὶ θέλετε διώξει τοὺς ἐχθροὺς σας καὶ θέλουσι πέσει ἔμπροσθέν σας ἐν μαχαίρᾳ·
Lev 26:8 καὶ πέντε ἀπὸ σᾶς θέλουσι διώξει ἑκατόν, καὶ ἑκατὸν ἀπὸ σᾶς θέλουσι διώξει μυρίους· καὶ οἱ ἐχθροί σας θέλουσι πέσει ἔμπροσθέν σας ἐν μαχαίρᾳ.
Lev 26:9 Καὶ θέλω ἐπιβλέψει εἰς ἐσᾶς καὶ θέλω σᾶς αὐξήσει καὶ θέλω σᾶς πληθύνει καὶ θέλω στερεώσει τὴν διαθήκην μου μὲ σᾶς.
Lev 26:10 Καὶ θέλετε φάγει παλαιὰ παλαιῶν, καὶ θέλετε ἐκβάλει τὰ παλαιὰ ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν νέων.
Lev 26:11 Καὶ θέλω στήσει τὴν σκηνήν μου μεταξὺ σας· καὶ ἡ ψυχή μου δὲν θέλει σᾶς βδελυχθῇ·
Lev 26:12 καὶ θέλω περιπατεῖ μεταξὺ σας καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς σας καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι λαός μου.
Lev 26:13 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις σᾶς ἐξήγαγον ἐκ τῆς γῆς τῶν Αἰγυπτίων, ἐκ τῆς δουλείας αὐτῶν· καὶ συνέτριψα τοὺς δεσμοὺς τοῦ ζυγοῦ σας καὶ σᾶς ἔκαμα νὰ περιπατῆτε ὄρθιοι.
Lev 26:14 Ἀλλ' ἐὰν δὲν μοῦ ὑπακούσητε καὶ δὲν ἐκτελῆτε πάσας ταύτας τὰς ἐντολάς μου,
Lev 26:15 καὶ ἐὰν καταφρονήσητε τὰ προστάγματά μου ἢ ἐὰν ἡ ψυχή σας ἀποστραφῇ τὰς κρίσεις μου, ὥστε νὰ μὴ ἐκτελῆτε πάσας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε νὰ ἐξουδενώσητε τὴν διαθήκην μου,
Lev 26:16 καὶ ἐγὼ θέλω κάμει τοῦτο εἰς ἐσᾶς· θέλω βάλει ἐφ' ὑμᾶς τρόμον, μαρασμόν, καὶ καύσωνα, τὰ ὁποῖα θέλουσι φθείρει τοὺς ὀφθαλμοὺς σας καὶ θέλουσι κατατήκει τὴν ψυχήν· καὶ θέλετε σπείρει τὸν σπόρον σας εἰς μάτην, διότι οἱ ἐχθροί σας θέλουσι τρώγει αὐτόν.
Lev 26:17 Καὶ θέλω στήσει τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον σας, καὶ θέλετε φονευθῇ ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σας· καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες σᾶς μισοῦσι, θέλουσι σᾶς ἐξουσιάσει καὶ θέλετε φεύγει, οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς.
Lev 26:18 Καὶ ἐὰν μέχρι τούτου δὲν μοῦ ὑπακούσητε, θέλω ἐπιβάλει εἰς ἐσᾶς ἑπταπλάσιον τιμωρίαν διὰ τὰς ἁμαρτίας σας.
Lev 26:19 Καὶ θέλω συντρίψει τὴν ὑπερηφανίαν τῆς δυνάμεώς σας· καὶ θέλω κάμει τὸν οὐρανόν σας ὡς σίδηρον καὶ τὴν γῆν σας ὡς χαλκόν·
Lev 26:20 καὶ ἡ δύναμίς σας θέλει ἀναλωθῇ εἰς μάτην· διότι ἡ γῆ σας δὲν θέλει δίδει τὰ γεννήματα αὐτῆς καὶ τὰ δένδρα τῆς γῆς δὲν θέλουσι δίδει τὸν καρπὸν αὐτῶν.
Lev 26:21 Καὶ ἐὰν πορεύησθε ἐναντίοι εἰς ἐμὲ καὶ δὲν θέλητε νὰ μοῦ ὑπακούσητε, θέλω προσθέσει εἰς ἐσᾶς ἑπταπλασίους πληγὰς κατὰ τὰς ἁμαρτίας σας.
Lev 26:22 Καὶ θέλω ἀποστείλει ἐναντίον σας τὰ θηρία τὰ ἄγρια, τὰ ὁποῖα θέλουσι καταφάγει τὰ τέκνα σας καὶ ἐξολοθρεύσει τὰ κτήνη σας καὶ θέλουσι σᾶς κάμει ὀλιγοστούς· καὶ θέλουσιν ἐρημωθῇ αἱ ὁδοί σας.
Lev 26:23 Καὶ ἐὰν ἐκ τούτων δὲν διορθωθῆτε ἐπιστρέφοντες εἰς ἐμέ, ἀλλὰ πορεύησθε ἐναντίοι εἰς ἐμέ,
Lev 26:24 τότε θέλω πορευθῇ καὶ ἐγὼ ἐναντίος εἰς ἐσᾶς, καὶ θέλω σᾶς παιδεύσει καὶ ἐγὼ ἑπταπλασίως διὰ τὰς ἁμαρτίας σας.
Lev 26:25 Καὶ θέλω φέρει ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν, ἥτις θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν τῆς διαθήκης μου· καὶ ὅταν καταφύγητε εἰς τὰς πόλεις σας, θέλω στείλει θανατικὸν ἐν μέσῳ ὑμῶν· καὶ θέλετε παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.
Lev 26:26 Καὶ ὅταν κατασυντρίψω τὸ στήριγμα τοῦ ἄρτου σας, δέκα γυναῖκες θέλουσι ψήνει τοὺς ἄρτους σας ἐν ἑνὶ κλιβάνῳ, καὶ οἱ ἄρτοι σας θέλουσιν ἀποδοθῇ εἰς ἐσᾶς μὲ ζύγιον· καὶ θέλετε τρώγει καὶ δὲν θέλετε χορταίνει.
Lev 26:27 Ἐὰν δὲ καὶ διὰ τούτων δὲν μοῦ ὑπακούσητε, ἀλλὰ πορεύησθε ἐναντίοι εἰς ἐμέ,
Lev 26:28 τότε ἐγὼ θέλω πορευθῇ ἐναντίος εἰς ἐσᾶς μετὰ θυμοῦ καὶ θέλω σᾶς παιδεύσει καὶ ἐγὼ ἑπταπλασίως διὰ τὰς ἁμαρτίας σας.
Lev 26:29 Καὶ θέλετε φάγει τὰς σάρκας τῶν υἱῶν σας καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων σας θέλετε φάγει.
Lev 26:30 Καὶ θέλω κατεδαφίσει τοὺς ὑψηλοὺς τόπους σας καὶ θέλω καταστρέψει τὰ εἴδωλά σας καὶ θέλω ῥίψει τὰ πτώματά σας ἐπὶ τὰ πτώματα τῶν βδελυρῶν εἰδώλων σας· καὶ θέλει σᾶς βδελυχθῇ ἡ ψυχή μου.
Lev 26:31 Καὶ θέλω καταστήσει τὰς πόλεις σας ἐρήμους καὶ θέλω ἐξερημώσει τὰ ἁγιαστήριά σας καὶ δὲν θέλω ὀσφρανθῇ τὴν ὀσμὴν τῶν εὐωδιῶν σας·
Lev 26:32 καὶ θέλω ἐξερημώσει ἐγὼ τὴν γῆν σας· καὶ θέλουσι θαυμάσει εἰς τοῦτο οἱ ἐχθροί σας, οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
Lev 26:33 Καὶ θέλω σᾶς διασπείρει μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· καὶ θέλω σύρει ὀπίσω σας μάχαιραν· καὶ ἡ γῆ σας θέλει μένει ἔρημος καὶ αἱ πόλεις σας θέλουσιν εἶσθαι ἔρημοι.

Lev 26:34 Τότε ἡ γῆ θέλει ἀπολαύσει τὰ σάββατα αὐτῆς καθ᾽ ὅλον τὸν καιρὸν ὅσον αὐτὴ μείνῃ ἔρημος καὶ σεῖς ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν σας· τότε θέλει ἀναπαυθῇ ἡ γῆ καὶ θέλει ἀπολαύσει τὰ σάββατα αὐτῆς.
Lev 26:35 Καθ᾽ ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς θέλει ἀναπαύεσθαι διότι δὲν ἀνεπαύετο εἰς τὰ σάββατά σας, ὅτε κατῳκεῖτε ἐπ᾽ αὐτῆς.
Lev 26:36 Ἐπὶ δὲ τοὺς ἐναπολειφθέντας ἀπὸ σᾶς θέλω ἐπιφέρει δειλίαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τοῖς τόποις τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ ἦχος φύλλου σειομένου θέλει διώκει αὐτούς· καὶ θέλουσι φεύγει, ὡς φεύγοντες ἀπὸ μαχαίρας καὶ θέλουσι πίπτει, οὐδενὸς διώκοντος.
Lev 26:37 Καὶ θέλουσι πίπτει ὁ εἷς ἐπὶ τὸν ἄλλον ὡς ἔμπροσθεν μαχαίρας, οὐδενὸς διώκοντος· καὶ δὲν θέλετε δυνηθῆ νὰ σταθῆτε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σας.
Lev 26:38 Καὶ θέλετε ἀπολεσθῆ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν σας θέλει σᾶς καταφάγει.
Lev 26:39 Καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες ἀπὸ σᾶς θέλουσι φθείρεσθαι διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς τόποις τῶν ἐχθρῶν σας· καὶ ὅτι διὰ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν θέλουσι φθείρεσθαι μετ᾽ αὐτῶν.
Lev 26:40 Ἐὰν δὲ ὁμολογήσωσι τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων αὐτῶν διὰ τὴν παράβασιν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν παρέβησαν ἐναντίον μου, καὶ διότι ἐπορεύθησαν ἔτι ἐναντίοι εἰς ἐμέ,
Lev 26:41 καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην ἐναντίος εἰς αὐτούς, καὶ ἔφερα αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· ἐὰν τότε ταπεινωθῇ ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος καὶ δεχθῶσι τότε τὴν τιμωρίαν τῆς ἀνομίας αὐτῶν,
Lev 26:42 τότε θέλω ἐνθυμηθῆ τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς τὸν Ἰακώβ, καὶ τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς τὸν Ἰσαάκ, καὶ τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς τὸν Ἀβραὰμ θέλω ἐνθυμηθῆ· καὶ τὴν γῆν θέλω ἐνθυμηθῆ.
Lev 26:43 Καὶ ἡ γῆ θέλει μείνει παρῃτημένη ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ θέλει ἀπολαύσει τὰ σάββατα αὐτῆς, μένουσα ἔρημος αὐτῶν· καὶ αὐτοὶ θέλουσι δεχθῆ τὴν τιμωρίαν τῆς ἀνομίας αὐτῶν· διότι κατεφρόνησαν τὰς κρίσεις μου καὶ διότι ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἀπεστράφη τὰ προστάγματά μου.
Lev 26:44 Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐνῷ εὑρίσκονται ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, δὲν θέλω ἀπορρίψει αὐτούς, οὐδὲ θέλω βδελυχθῆ αὐτούς, ὥστε νὰ ἐξολοθρεύσω αὐτούς, καὶ νὰ ματαιώσω τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτούς· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν·
Lev 26:45 ἀλλὰ θέλω ἐνθυμηθῆ ὑπὲρ αὐτῶν τὴν διαθήκην τῶν πατέρων αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, διὰ νὰ ἦμαι Θεὸς αὐτῶν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Lev 26:46 Ταῦτα εἶναι τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις καὶ οἱ νόμοι, τοὺς ὁποίους ἔκαμεν ὁ Κύριος μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.
Lev 27:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Lev 27:2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ὅταν τις κάμῃ ἐπίσημον εὐχήν, σὺ θέλεις κάμνει τὴν ἐκτίμησιν τῶν ψυχῶν πρὸς τὸν Κύριον.
Lev 27:3 Καὶ ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι τοῦ μὲν ἀρσενικοῦ, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν μέχρις ἑξήκοντα ἐτῶν, ἡ ἐκτίμησίς σου βεβαίως θέλει εἶσθαι πεντήκοντα σίκλοι ἀργυρίου, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου·
Lev 27:4 ἐὰν δὲ ἦναι θηλυκόν, ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι τριάκοντα σίκλοι.
Lev 27:5 Ἐὰν δὲ ἦναι ἀπὸ πέντε ἐτῶν μέχρις εἴκοσι, ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι τοῦ μὲν ἀρσενικοῦ εἴκοσι σίκλοι, τοῦ δὲ θηλυκοῦ δέκα σίκλοι.
Lev 27:6 Ἐὰν δὲ ἦναι ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν, ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι τοῦ μὲν ἀρσενικοῦ πέντε σίκλοι ἀργυρίου· τοῦ δὲ θηλυκοῦ ἡ ἐκτίμησίς σου τρεῖς σίκλοι ἀργυρίου.
Lev 27:7 Ἐὰν δὲ ἀπὸ ἑξήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω, ἐὰν μὲν ἦναι ἀρσενικόν, ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι δεκαπέντε σίκλοι ἐὰν δὲ θηλυκόν, δέκα σίκλοι.
Lev 27:8 Καὶ ἐὰν ἦναι πτωχότερος τῆς ἐκτιμήσεώς σου, θέλει παρασταθῆ ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως, καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει ἐκτιμήσει αὐτόν· κατὰ τὴν δύναμιν ἐκείνου ὅστις ἔκαμε τὴν εὐχήν, ὁ ἱερεὺς θέλει ἐκτιμήσει αὐτόν.
Lev 27:9 Καὶ ἐὰν ἡ εὐχὴ ἦναι κτῆνος, ἐκ τῶν ὅσα προσφέρονται δῶρον πρὸς τὸν Κύριον, πᾶν ὅ, τι δίδει τις ἐκ τούτων εἰς τὸν Κύριον θέλει εἶσθαι ἅγιον.
Lev 27:10 Δὲν θέλει ἀλλάξει αὐτό, οὐδὲ θέλει ἀντικαταστήσει καλὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ κακὸν ἀντὶ καλοῦ· ἐὰν δὲ ποτε ἀνταλλάξῃ κτῆνος ἀντὶ κτήνους, τότε καὶ αὐτὸ καὶ τὸ ἀντάλλαγμα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἅγια.
Lev 27:11 Ἐὰν δὲ ἦναί τι κτῆνος ἀκάθαρτον, ἐκ τῶν ὅσα δὲν προσφέρονται δῶρον πρὸς τὸν Κύριον, τότε θέλει παραστήσει τὸ κτῆνος ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως·
Lev 27:12 καὶ θέλει ἐκτιμήσει αὐτὸ ὁ ἱερεύς, εἴτε καλὸν εἶναι εἴτε κακόν· κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, ὦ ἱερεῦ, οὕτω θέλει εἶσθαι.
Lev 27:13 Καὶ ἐὰν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτό, τότε θέλει προσθέσει τὸ πέμπτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκτίμησίν σου.
Lev 27:14 Καὶ ὅταν τις ἀφιερώσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀφιέρωμα εἰς τὸν Κύριον, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει ἐκτιμήσει αὐτήν, εἴτε καλὴ εἶναι εἴτε κακή· καθὼς ἐκτιμήσῃ αὐτὴν ὁ ἱερεύς, οὕτω θέλει εἶσθαι.
Lev 27:15 Καὶ ἐὰν ὁ ἀφιερώσας αὐτὴν θελήσῃ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, θέλει προσθέσει τὸ πέμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς ἐκτιμήσεώς σου εἰς αὐτὴν καὶ θέλει εἶσθαι αὐτοῦ.
Lev 27:16 Καὶ ἐὰν τις ἀφιερώσῃ εἰς τὸν Κύριον μέρος τοῦ ἀγροῦ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, ἡ ἐκτίμησίς σου θέλει εἶσθαι κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ· ἓν χομὸρ σπόρου κριθῆς θέλει ἐκτιμηθῆ ἀντὶ πεντήκοντα σίκλων ἀργυρίου.
Lev 27:17 Ἐὰν ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἀφιερώσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου θέλει εἶσθαι.
Lev 27:18 Ἀλλ᾽ ἐὰν μετὰ τὴν ἄφεσιν ἀφιερώσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, ὁ ἱερεὺς θέλει λογαριάσει εἰς αὐτὸν τὸ ἀργύριον κατὰ

τὰ ἐπίλοιπα ἔτη μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τῆς ἐκτιμήσεώς σου.
Lev 27:19 Ἐὰν δὲ ποτε ὁ ἀφιερώσας τὸν ἀγρὸν θελήσῃ νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτόν, θέλει προσθέσει εἰς αὐτὸν τὸ πέμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς ἐκτιμήσεώς σου, καὶ θέλει εἶσθαι αὐτοῦ.
Lev 27:20 Καὶ ἐὰν δὲν ἐξαγοράσῃ τὸν ἀγρὸν ἢ ἐὰν ἐπώλησε τὸν ἀγρὸν εἰς ἄλλον τινά, δὲν θέλει ἐξαγοράζεσθαι πλέον.
Lev 27:21 Ἀλλ᾿ ὅταν ὁ ἀγρὸς παρέλθῃ τὴν ἄφεσιν, θέλει εἶσθαι ἅγιος εἰς τὸν Κύριον, ὡς ἀγρὸς καθιερωμένος· ἡ κυριότης αὐτοῦ θέλει εἶσθαι τοῦ ἱερέως.
Lev 27:22 Ἐὰν δὲ ἀφιερώσῃ τις εἰς τὸν Κύριον ἀγρὸν τὸν ὁποῖον ἠγόρασεν, ὅστις δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀγρῶν τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ·
Lev 27:23 ὁ ἱερεὺς θέλει λογαριάσει εἰς αὐτὸν τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτιμήσεώς σου μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως· καὶ θέλει δώσει τὴν ἐκτίμησίν σου τὴν ἡμέραν ἐκείνην· εἶναι ἅγιον εἰς τὸν Κύριον.
Lev 27:24 Εἰς τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως ὁ ἀγρὸς θέλει ἀποδοθῆ εἰς ἐκεῖνον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἠγοράσθη, εἰς τὸν ἔχοντα τὴν κυριότητα τῆς γῆς.
Lev 27:25 Καὶ πᾶσαι αἱ ἐκτιμήσεις σου θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἁγιαστηρίου· εἴκοσι γερὰ θέλει εἶσθαι ὁ σίκλος.
Lev 27:26 Πλὴν τὸ πρωτότοκον μεταξὺ τῶν κτηνῶν, τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὡς πρωτότοκον εἰς τὸν Κύριον, οὐδεὶς θέλει ἀφιερώσει αὐτό· εἴτε μόσχος εἴτε ἀρνίον, τοῦ Κυρίου εἶναι.
Lev 27:27 Καὶ ἐὰν ἦναι ἀπὸ ἀκαθάρτων κτηνῶν, θέλει ἐξαγοράσει αὐτὸ κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου καὶ θέλει προσθέσει τὸ πέμπτον αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτό· ἢ ἐὰν δὲν ἐξαγοράζηται, θέλει πωληθῆ κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου.
Lev 27:28 Οὐδὲν ὅμως καθιέρωμα, τὸ ὁποῖον καθιερώσῃ τις εἰς τὸν Κύριον ἐκ τῶν ὅσα ἔχει, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἕως ἀγροῦ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, θέλει πωληθῆ οὐδὲ θέλει ἐξαγορασθῆ· πᾶν καθιέρωμα εἶναι ἁγιώτατον εἰς τὸν Κύριον.
Lev 27:29 Οὐδὲν καθιέρωμα καθιερωθὲν παρὰ ἀνθρώπου θέλει ἐξαγορασθῆ· ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ.
Lev 27:30 Καὶ πᾶν δέκατον τῆς γῆς, εἴτε ἐκ τοῦ σπόρου τῆς γῆς εἴτε ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν δένδρων, τοῦ Κυρίου εἶναι· εἶναι ἅγιον εἰς τὸν Κύριον.
Lev 27:31 Καὶ ἐὰν ποτε θελήσῃ τις νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ δέκατον αὐτοῦ, θέλει προσθέσει εἰς αὐτὸ τὸ πέμπτον αὐτοῦ.
Lev 27:32 Καὶ πᾶν δέκατον βοῶν καὶ προβάτων, παντὸς ζώου διαβαίνοντος ὑποκάτωθεν τῆς ῥάβδου, τὸ δέκατον θέλει εἶσθαι ἅγιον εἰς τὸν Κύριον.
Lev 27:33 Δὲν θέλει διακρίνει εἴτε καλὸν εἶναι εἴτε κακὸν οὐδὲ θέλει ἀλλάξει αὐτό· καὶ ἐὰν ποτε ἀλλάξῃ αὐτό, καὶ αὐτὸ καὶ τὸ ἀντάλλαγμα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἅγια· δὲν θέλει ἐξαγορασθῆ.
Lev 27:34 Αὗται εἶναι αἱ ἐντολαί, τὰς ὁποίας προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν διὰ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.
Num 1:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, τὴν πρώτην τοῦ δευτέρου μηνός, εἰς τὸ δεύτερον ἔτος ἀφοῦ ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων,
Num 1:2 Λάβετε τὸ κεφάλαιον πάσης τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμοῦντες κατ᾿ ὄνομα πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν.
Num 1:3 Ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντας τοὺς δυναμένους ἐν τῷ Ἰσραὴλ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, σὺ καὶ ὁ Ἀαρὼν ἀπαριθμήσατε αὐτοὺς κατὰ τὰ στρατεύματα αὐτῶν.
Num 1:4 Καὶ μὲ σᾶς θέλει εἶσθαι εἷς ἄνθρωπος ἀφ᾿ ἑκάστης φυλῆς· ἕκαστος ἄρχων τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτοῦ θέλει εἶσθαι.
Num 1:5 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἵτινες θέλουσι παρασταθῆ μὲ σᾶς· ἐκ τοῦ Ῥουβήν, Ἐλισοὺρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδιούρ·
Num 1:6 ἐκ τοῦ Συμεών, Σελουμιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουρισαδαΐ.
Num 1:7 ἐκ τοῦ Ἰούδα, Ναασσὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιναδάβ·
Num 1:8 ἐκ τοῦ Ἰσσάχαρ, Ναθαναὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουάρ·
Num 1:9 ἐκ τοῦ Ζαβουλών, Ἐλιὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Χαιλών·
Num 1:10 ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ, ἐκ μὲν τοῦ Ἐφραΐμ, Ἐλισαμὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ· ἐκ δὲ τοῦ Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Φεδασσούρ·
Num 1:11 ἐκ τοῦ Βενιαμίν, Ἀβειδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Γιδεωνί·
Num 1:12 ἐκ τοῦ Δάν, Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμισαδαΐ·
Num 1:13 ἐκ τοῦ Ἀσήρ, Φαγαιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ὀχρὰν·
Num 1:14 ἐκ τοῦ Γάδ, Ἐλιασὰφ ὁ υἱὸς τοῦ Δεουήλ·
Num 1:15 ἐκ τοῦ Νεφθαλί, Ἀχιρὰ ὁ υἱὸς τοῦ Αἰνάν.
Num 1:16 Οὗτοι ἦσαν οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς συναγωγῆς, ἄρχοντες τῶν φυλῶν τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀρχηγοὶ τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραήλ.
Num 1:17 Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔλαβον τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ὀνομασθέντας κατ᾿ ὄνομα.
Num 1:18 καὶ συνεκάλεσαν πᾶσαν τὴν συναγωγήν, τὴν πρώτην τοῦ δευτέρου μηνός, καὶ κατεγράφησαν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν.

Num 1:19 Καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἀπηρίθμησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.

Num 1:20 Καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβήν, τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Ἰσραήλ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:21 οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν ἦσαν τεσσαράκοντα ἓξ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

Num 1:22 Ἐκ τῶν υἱῶν Συμεών, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, οἱ ἀπαριθμηθέντες κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων ἐξ αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:23 οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ἦσαν πεντήκοντα ἐννέα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.

Num 1:24 Ἐκ τῶν υἱῶν Γάδ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:25 οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ ἦσαν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι πεντήκοντα.

Num 1:26 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:27 οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἦσαν ἑβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

Num 1:28 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:29 οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ ἦσαν πεντήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

Num 1:30 Ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλών, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:31 οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν ἦσαν πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

Num 1:32 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, ἐκ μὲν τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:33 οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραῒμ ἦσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

Num 1:34 Ἐκ τῶν υἱῶν Μανασσῆ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:35 οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ ἦσαν τριάκοντα δύο χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

Num 1:36 Ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:37 οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν ἦσαν τριάκοντα πέντε χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

Num 1:38 Ἐκ τῶν υἱῶν Δάν, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:39 οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν ἦσαν ἑξήκοντα δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

Num 1:40 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσήρ, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:41 οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ ἦσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία καὶ πεντακόσιοι.

Num 1:42 Ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλί, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:43 οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ ἦσαν πεντήκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

Num 1:44 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραήλ, οἱ δώδεκα ἄνδρες· ἕκαστος ἦτο κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτοῦ.

Num 1:45 Καὶ ἦσαν πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον,

Num 1:46 πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες ἦσαν ἑξακόσιαι τρεῖς χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι πεντήκοντα.

Num 1:47 Οἱ Λευῖται ὅμως, κατὰ τὴν φυλὴν τῶν πατέρων αὐτῶν, δὲν ἀπηριθμήθησαν μεταξὺ αὐτῶν.

Num 1:48 Διότι ὁ Κύριος εἶχε λαλήσει πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,

Num 1:49 Μόνον τὴν φυλὴν τοῦ Λευῒ μὴ ἀπαριθμήσῃς καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτῶν μὴ λάβῃς μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·

Num 1:50 ἀλλὰ δὸς εἰς τοὺς Λευΐτας τὴν ἐπιστασίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς καὶ πάντων τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτήν· οὗτοι θέλουσι βαστάζει τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ οὗτοι θέλουσιν ὑπηρετεῖ εἰς αὐτήν, καὶ θέλουσι στρατοπεδεύει κύκλῳ τῆς σκηνῆς.

Num 1:51 Καὶ ὅταν ἡ σκηνὴ μέλλῃ νὰ σηκωθῇ, οἱ Λευῖται θέλουσι καταβιβάζει αὐτήν· καὶ ὅταν ἡ σκηνὴ πρέπῃ νὰ στηθῇ, οἱ Λευῖται θέλουσι στήνει αὐτήν· καὶ ὅστις ξένος πλησιάσῃ, ἂς θανατόνηται.

Num 1:52 Καὶ οἱ μὲν υἱοὶ Ἰσραὴλ θέλουσι στρατοπεδεύει, ἕκαστος ἐν τῷ στρατοπέδῳ αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πλησίον τῆς σημαίας αὐτοῦ κατὰ τὰ στρατεύματα αὐτῶν.

Num 1:53 Οἱ δὲ Λευῖται θέλουσι στρατοπεδεύει κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴ ἦναι ὀργὴ ἐπὶ τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ οἱ Λευῖται θέλουσι φυλάττει τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Num 1:54 Καὶ ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν· οὕτως ἔκαμον.

Num 2:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, λέγων,
Num 2:2 Ἄς στρατοπεδεύωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ἕκαστος πλησίον τῆς σημαίας αὐτοῦ, μετὰ τοῦ σημείου τοῦ οἴκου τῶν
πατέρων αὐτῶν· κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατέναντι θέλουσι στρατοπεδεύει.
Num 2:3 Καὶ οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὰς στρατοπεδεύοντες θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἐκ τῆς σημαίας τοῦ στρατοπέδου Ἰούδα, κατὰ
τὰ τάγματα αὐτῶν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰούδα θέλει εἶσθαι Ναασσὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιναδάβ·
Num 2:4 τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν ἑβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.
Num 2:5 Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἡ φυλὴ Ἰσσάχαρ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ
θέλει εἶσθαι Ναθαναὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουάρ·
Num 2:6 τὸ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν πεντήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Num 2:7 Ἔπειτα ἡ φυλὴ Ζαβουλών· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν θέλει εἶσθαι Ἐλιὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Χαιλών·
Num 2:8 τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Num 2:9 Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ἰούδα ἦσαν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἕξ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι, κατὰ
τὰ τάγματα αὐτῶν· οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι πρῶτοι.
Num 2:10 Πρὸς μεσημβρίαν δὲ θέλει εἶσθαι σημαία τοῦ στρατοπέδου Ῥουβὴν κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν
υἱῶν Ῥουβὴν θέλει εἶσθαι Ἐλισοὺρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδιούρ·
Num 2:11 τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τεσσαράκοντα ἕξ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
Num 2:12 Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἡ φυλὴ Συμεών· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν
θέλει εἶσθαι Σελουμιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουρισαδαΐ·
Num 2:13 τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν πεντήκοντα ἐννέα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.
Num 2:14 Ἔπειτα ἡ φυλὴ Γάδ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γὰδ θέλει εἶσθαι Ἐλιασὰφ ὁ υἱὸς τοῦ Δεουήλ·
Num 2:15 τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι
πεντήκοντα.
Num 2:16 Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ῥουβὴν ἦσαν χιλιάδες ἑκατὸν πεντήκοντα μία καὶ τετρακόσιοι
πεντήκοντα, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι δεύτεροι.
Num 2:17 Ἔπειτα θέλει σηκόνεσθαι ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, τὸ στρατόπεδον τῶν Λευϊτῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν
στρατοπέδων· καθὼς ἐστρατοπέδευσαν, οὕτω θέλουσι σηκόνεσθαι ἕκαστος εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ πλησίον τῆς σημαίας αὐτῶν.
Num 2:18 Πρὸς δυσμὰς δὲ θέλει εἶσθαι ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἐφραῒμ κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· καὶ ὁ ἄρχων
τῶν υἱῶν Ἐφραῒμ θέλει εἶσθαι Ἐλισαμὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ·
Num 2:19 τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
Num 2:20 Καὶ πλησίον αὐτοῦ ἡ φυλὴ Μανασσῆ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ θέλει εἶσθαι Γαμαλιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ
Φεδασσούρ·
Num 2:21 τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τριάκοντα δύο χιλιάδες καὶ διακόσιοι.
Num 2:22 Ἔπειτα ἡ φυλὴ Βενιαμίν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμὶν θέλει εἶσθαι Ἀβειδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Γιδεωνί·
Num 2:23 τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τριάκοντα πέντε χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Num 2:24 Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες τοῦ στρατοπέδου Ἐφραῒμ ἦσαν ἑκατὸν ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ἑκατόν, κατὰ τὰ τάγματα
αὐτῶν· οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι τρίτοι.
Num 2:25 Πρὸς βορρᾶν δὲ θέλει εἶσθαι ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου Δάν, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν
Δὰν θέλει εἶσθαι Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμισαδαΐ·
Num 2:26 τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν ἑξήκοντα δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.
Num 2:27 Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἡ φυλὴ Ἀσήρ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσὴρ θέλει
εἶσθαι Φαγαιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ὀχράν·
Num 2:28 τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία καὶ πεντακόσιοι.
Num 2:29 Ἔπειτα ἡ φυλὴ Νεφθαλί· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ θέλει εἶσθαι Ἀχιρὰ ὁ υἱὸς τοῦ Αἰνάν·
Num 2:30 τὸ δὲ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν πεντήκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Num 2:31 Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες τοῦ στρατοπέδου Δὰν ἦσαν ἑκατὸν πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι οὗτοι
θέλουσι σηκόνεσθαι ἔσχατοι κατὰ τὰς σημαίας αὐτῶν.
Num 2:32 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν· πάντες οἱ
ἀπαριθμηθέντες ἐν τοῖς στρατοπέδοις κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν ἦσαν ἑξακόσιαι τρεῖς χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι πεντήκοντα.
Num 2:33 Οἱ δὲ Λευῖται δὲν συνηριθμήθησαν μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Num 2:34 Καὶ ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν· οὕτως ἐστρατοπέδευσαν κατὰ
τὰς σημαίας αὐτῶν καὶ οὕτως ἐσηκώθησαν ἕκαστος κατὰ τὰς συγγενείας αὐτοῦ, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτοῦ.
Num 3:1 Αὗται δὲ εἶναι αἱ γενεαὶ τοῦ Ἀαρὼν καὶ τοῦ Μωϋσέως, τὴν ἡμέραν καθ ἥν ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν
Μωϋσῆν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινά.
Num 3:2 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρών· Ναδὰβ ὁ πρωτότοκος καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ.
Num 3:3 Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρών, τῶν ἱερέων τῶν κεχρισμένων, οἵτινες καθιερώθησαν διὰ νὰ
ἱερατεύωσιν.
Num 3:4 Ἀπέθανε δὲ ὁ Ναδὰβ καὶ ὁ Ἀβιοὺδ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐνῷ προσέφερον πῦρ ξένον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν
τῇ ἐρήμῳ Σινά, καὶ τέκνα δὲν εἶχον· καὶ ἱεράτευσεν ὁ Ἐλεάζαρ καὶ ὁ Ἰθάμαρ ἐνώπιον Ἀαρὼν τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

Num 3:5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 3:6 Φέρε τὴν φυλὴν τοῦ Λευῒ καὶ παράστησον αὐτοὺς ἔμπροσθεν Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, διὰ νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς αὐτόν.
Num 3:7 Καὶ θέλουσι φυλάττει τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς πάσης τῆς συναγωγῆς ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐκτελοῦντες τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς.
Num 3:8 Καὶ θέλουσι φυλάττει πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἐκτελοῦντες τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς.
Num 3:9 Καὶ θέλεις δώσει τοὺς Λευΐτας εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· οὗτοι εἶναι δεδομένοι δῶρον εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Num 3:10 Τὸν δὲ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ θέλεις καταστήσει εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσι τὰ τῆς ἱερατείας αὐτῶν· ὅστις δὲ ξένος πλησιάσῃ θέλει θανατόνεσθαι.
Num 3:11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 3:12 Ἰδού, ἐγὼ ἔλαβον τοὺς Λευΐτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ Λευΐται ἐμοῦ.
Num 3:13 Διότι πᾶν πρωτότοκον εἶναι ἐμοῦ· ἐπειδὴ καθ' ἣν ἡμέραν ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἡγίασα εἰς ἐμαυτὸν πᾶν πρωτότοκον ἐν τῷ Ἰσραήλ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἐμοῦ θέλουσιν εἶσθαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Num 3:14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, λέγων,
Num 3:15 Ἀπαρίθμησον τοὺς υἱοὺς Λευῒ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω θέλεις ἀπαριθμήσει αὐτούς.
Num 3:16 Καὶ ἀπηρίθμησεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὡς προσετάχθη.
Num 3:17 Ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευῒ κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Γηρσών, καὶ Καάθ, καὶ Μεραρί.
Num 3:18 Καὶ ταῦτα ἦσαν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γηρσών, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· Λιβνί, καὶ Σεμεΐ.
Num 3:19 Καὶ οἱ υἱοὶ Καάθ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, Ἀμράμ, καὶ Ἰσαάρ, Χεβρών, καὶ Ὀζιήλ.
Num 3:20 Καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρί, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, Μααλί, καὶ Μουσί. Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Λευϊτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν.
Num 3:21 Ἐκ τοῦ Γηρσὼν ἦτο ἡ συγγένεια τοῦ Λιβνί, καὶ ἡ συγγένεια τοῦ Σεμεΐ· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Γηρσωνιτῶν.
Num 3:22 Οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν πάντων τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν ἑπτὰ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
Num 3:23 Αἱ συγγένειαι τῶν Γηρσωνιτῶν θέλουσι στρατοπεδεύει ὄπισθεν τῆς σκηνῆς πρὸς δυσμάς.
Num 3:24 Καὶ ὁ ἄρχων τοῦ πατρικοῦ οἴκου τῶν Γηρσωνιτῶν θέλει εἶσθαι Ἐλιασὰφ ὁ υἱὸς τοῦ Λαήλ.
Num 3:25 Καὶ ἡ φυλακὴ τῶν υἱῶν Γηρσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου θέλει εἶσθαι ἡ σκηνὴ καὶ ἡ σκέπη τὸ κάλυμμα αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
Num 3:26 καὶ τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς αὐλῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι διὰ τὴν σκηνὴν καὶ διὰ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ, καὶ τὰ σχοινία αὐτῆς διὰ πάσας τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν.
Num 3:27 Καὶ ἐκ τοῦ Καὰθ ἦτο ἡ συγγένεια τῶν Ἀμραμιτῶν καὶ ἡ συγγένεια τῶν Ἰσααριτῶν καὶ ἡ συγγένεια τῶν Χεβρωνιτῶν καὶ ἡ συγγένεια τῶν Ὀζιηλιτῶν· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Κααθιτῶν.
Num 3:28 Πάντα τὰ ἀρσενικά, ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω ἦσαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι, οἵτινες ἐφύλαττον τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγιαστηρίου.
Num 3:29 Αἱ συγγένειαι τῶν υἱῶν Καὰθ θέλουσι στρατοπεδεύει εἰς τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς πρὸς μεσημβρίαν.
Num 3:30 Καὶ ὁ ἄρχων τοῦ πατρικοῦ οἴκου τῶν συγγενειῶν τῶν Κααθιτῶν θέλει εἶσθαι Ἐλισαφὰν ὁ υἱὸς τοῦ Ὀζιήλ.
Num 3:31 Καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἡ κιβωτός, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ λυχνία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἁγιαστηρίου διὰ τῶν ὁποίων λειτουργοῦσι, καὶ τὸ καταπέτασμα καὶ πάντα τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτῶν.
Num 3:32 Καὶ Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως θέλει εἶσθαι ἀρχηγὸς ἐπὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Λευϊτῶν, ἔχων τὴν ἐπιστασίαν τῶν φυλαττόντων τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγιαστηρίου.
Num 3:33 Ἐκ τοῦ Μεραρὶ ἦτο ἡ συγγένεια τῶν Μααλιτῶν καὶ ἡ συγγένεια τῶν Μουσιτῶν· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τοῦ Μεραρί.
Num 3:34 Καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν πάντων τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω ἦσαν ἓξ χιλιάδες καὶ διακόσιοι.
Num 3:35 Καὶ ὁ ἄρχων τοῦ πατρικοῦ οἴκου τῶν συγγενειῶν τοῦ Μεραρὶ ἦτο Σουρὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιχαΐλ· οὗτοι θέλουσι στρατοπεδεύει εἰς τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς πρὸς βορρᾶν.
Num 3:36 Καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τῆς φυλακῆς τῶν υἱῶν Μεραρὶ θέλουσιν εἶσθαι αἱ σανίδες τῆς σκηνῆς καὶ οἱ μοχλοὶ αὐτῆς καὶ οἱ στύλοι αὐτῆς καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτῆς·
Num 3:37 καὶ οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν καὶ οἱ πάσσαλοι αὐτῶν, καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν.
Num 3:38 Οἱ δὲ στρατοπεδεύοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς πρὸς ἀνατολάς, κατέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατὰ ἀνατολάς, θέλουσιν εἶσθαι Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, φυλάττοντες τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγιαστηρίου ἀντὶ τῶν φυλακῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ὅστις ξένος πλησιάσῃ θέλει θανατόνεσθαι.
Num 3:39 Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες τῶν Λευϊτῶν, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν διὰ προσταγῆς

τοῦ Κυρίου κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, πάντα τὰ ἀρσενικὰ ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, ἦσαν εἴκοσι δύο χιλιάδες.
Num 3:40 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἀπαρίθμησον πάντα τὰ πρωτότοκα ἀρσενικὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, καὶ λάβε τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν.
Num 3:41 Καὶ θέλεις λάβει τοὺς Λευΐτας διὰ ἐμέ, ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευϊτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Num 3:42 Καὶ ἀπηρίθμησεν ὁ Μωϋσῆς, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, πάντα τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Num 3:43 Καὶ πάντα τὰ πρωτότοκα ἀρσενικὰ ἀπαριθμηθέντα κατ' ὄνομα ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν ἦσαν εἴκοσι δύο χιλιάδες διακόσια ἑβδομήκοντα τρία.
Num 3:44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 3:45 Λάβε τοὺς Λευΐτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευϊτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν· καὶ οἱ Λευΐται θέλουσιν εἶσθαι ἐμοῦ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Num 3:46 Καὶ διὰ ἐξαγορὰν τῶν διακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν ἐκ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, οἵτινες ὑπερβαίνουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν Λευϊτῶν,
Num 3:47 θέλεις λάβει ἀνὰ πέντε σίκλους κατὰ κεφαλήν, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον θέλεις λάβει αὐτούς· ὁ σίκλος εἶναι εἴκοσι γερά·
Num 3:48 καὶ θέλεις δώσει τὸ ἀργύριον τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ περισσεύοντος ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ.
Num 3:49 Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἀργύριον τῆς ἐξαγορᾶς τῶν ὑπερβαινόντων τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξαγορασθέντων εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν Λευϊτῶν·
Num 3:50 παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, χιλίους τριακοσίους ἑξήκοντα πέντε σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον·
Num 3:51 καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἀργύριον τῆς ἐξαγορᾶς τῶν ὑπερβαινόντων εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Num 4:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, λέγων,
Num 4:2 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καὰθ ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Λευΐ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν,
Num 4:3 ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν, πάντων τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ τάγμα διὰ νὰ κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
Num 4:4 Αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ ὑπηρεσία τῶν υἱῶν Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.
Num 4:5 Καὶ ὅταν σηκόνηται τὸ στρατόπεδον, θέλουσιν ἔρχεσθαι ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ θέλουσι καταβιβάσει τὸ καλυπτήριον καταπέτασμα καὶ θέλουσι σκεπάζει δι' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου·
Num 4:6 καὶ θέλουσι βάλει ἐπ' αὐτὴν κάλυμμα ἐκ δερμάτων θώων καὶ ἐπάνωθεν θέλουσιν ἐφαπλώσει ὕφασμα ὅλον κυανοῦν καὶ θέλουσι διαπεράσει τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς.
Num 4:7 Καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς προθέσεως θέλουσιν ἐφαπλώσει ὕφασμα ὅλον κυανοῦν καὶ θέλουσι βάλει ἐπ' αὐτὴν τοὺς δίσκους, καὶ τὰ θυμιαματοδόχα, καὶ τὰ λεκάνια, καὶ τὰ σπονδεῖα, διὰ νὰ σπένδωσι· καὶ οἱ παντοτεινοὶ ἄρτοι θέλουσιν εἶσθαι ἐπ' αὐτῆς·
Num 4:8 καὶ θέλουσιν ἐφαπλώσει ἐπ' αὐτὰ ὕφασμα κόκκινον καὶ τοῦτο θέλουσι σκεπάσει διὰ καλύμματος ἐκ δερμάτων θώων καὶ θέλουσι διαπεράσει τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς.
Num 4:9 Καὶ θέλουσι λάβει ὕφασμα κυανοῦν, καὶ θέλουσι περισκεπάσει τὴν λυχνίαν τοῦ φωτός, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰ λυχνοψάλιδα αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα αὐτῆς, διὰ τῶν ὁποίων ἐκτελοῦσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς·
Num 4:10 καὶ θέλουσι θέσει αὐτὴν μετὰ πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς ἐντὸς καλύμματος ἐκ δερμάτων θώων καὶ θέλουσιν ἐπιθέσει αὐτὴν ἐπὶ τοὺς μοχλούς.
Num 4:11 Ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν θέλουσιν ἐφαπλώσει ὕφασμα κυανοῦν καὶ τοῦτο θέλουσι σκεπάσει διὰ καλύμματος ἐκ δερμάτων θώων καὶ θέλουσι διαπεράσει τοὺς μοχλοὺς αὐτοῦ.
Num 4:12 καὶ θέλουσι λάβει πάντα τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τῶν ὁποίων ὑπηρετοῦσιν εἰς τὰ ἅγια, καὶ βάλει εἰς ὕφασμα κυανοῦν καὶ θέλουσι σκεπάσει αὐτὰ διὰ καλύμματος ἐκ δερμάτων θώων καὶ ἐπιθέσει εἰς μοχλούς.
Num 4:13 Καὶ θέλουσι καθαρίσει τὸ θυσιαστήριον ἀπὸ τῆς στάκτης, καὶ θέλουσι περισκεπάσει αὐτὸ διὰ ὑφάσματος πορφυροῦ·
Num 4:14 καὶ θέλουσι βάλει ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, διὰ τῶν ὁποίων ἐκτελοῦσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, τὰ θυμιατήρια, τὰς κρεάγρας, καὶ τὰ πτυάρια, καὶ τὰς λεκάνας· πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ θέλουσιν ἐφαπλώσει ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα ἐκ δερμάτων θώων καὶ διαπεράσει τοὺς μοχλοὺς αὐτοῦ.
Num 4:15 Καὶ ἀφοῦ τελειώσωσιν ὁ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ νὰ περισκεπάζωσι τὰ ἅγια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, ὅταν μέλλῃ νὰ σηκωθῇ τὸ στρατόπεδον, τότε θέλουσι πλησιάσει οἱ υἱοὶ τοῦ Καὰθ διὰ νὰ βαστάσωσιν αὐτά· καὶ δὲν θέλουσιν ἐγγίσει τὰ ἅγια, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσι· ταῦτα εἶναι τὰ ὅσα θέλουσι βαστάζει οἱ υἱοὶ τοῦ Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
Num 4:16 Καὶ ἡ ἐπιστασία τοῦ Ἐλεάζαρ υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως θέλει εἶσθαι τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός, καὶ τὸ εὐῶδες θυμίαμα, καὶ ἡ καθημερινὴ ἐξ ἀλφίτων προσφορά, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, ἡ ἐπιστασία πάσης τῆς σκηνῆς, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ, τοῦ ἁγιαστηρίου, καὶ πάντων τῶν σκευῶν αὐτοῦ.

Num 4:17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν 'Ααρών, λέγων,
Num 4:18 Μὴ ἐξολοθρεύσητε τὴν φυλὴν τῶν συγγενειῶν τῶν Κααθιτῶν ἐκ μέσου τῶν Λευϊτῶν·
Num 4:19 ἀλλὰ τοῦτο κάμετε εἰς αὐτούς, διὰ νὰ ζήσωσι καὶ μὴ ἀποθάνωσι προσεγγίζοντες εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· ὁ 'Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἄς εἰσέρχωνται καὶ ἄς διορίζωσιν αὐτοὺς ἕκαστον εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ φορτίον αὐτοῦ·
Num 4:20 ἄς μὴ εἰσέρχωνται ὅμως νὰ ἴδωσιν, ὅταν περισκεπάζωνται τὰ ἅγια, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσι.
Num 4:21 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 4:22 Λάβε τὸ κεφάλαιον καὶ τῶν υἱῶν Γηρσών, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν·
Num 4:23 ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν θέλεις ἀπαριθμήσει αὐτούς, πάντας τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸ τάγμα, διὰ νὰ κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
Num 4:24 Αὕτη εἶναι ἡ ὑπηρεσία τῶν συγγενειῶν τῶν Γηρσωνιτῶν, νὰ ὑπηρετῶσι καὶ νὰ βαστάζωσι·
Num 4:25 θέλουσι λοιπὸν βαστάζει τὰ παραπετάσματα τῆς σκηνῆς καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, τὸ κάλυμμα αὐτῆς καὶ τὸ κάλυμμα τὸ ἐκ δερμάτων θώων τὸ ἐπάνωθεν αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
Num 4:26 καὶ τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι διὰ τὴν σκηνήν, καὶ διὰ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ, καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ πάντα τὰ χρησιμεύοντα εἰς αὐτά· οὕτω θέλουσιν ὑπηρετεῖ.
Num 4:27 Κατὰ προσταγὴν τοῦ 'Ααρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ θέλουσι γίνεσθαι πᾶσαι αἱ ὑπηρεσίαι τῶν υἱῶν τῶν Γηρσωνιτῶν, εἰς πάντα τὰ φορτία αὐτῶν καὶ εἰς πάσας τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν· καὶ σεῖς θέλετε διορίζει εἰς αὐτοὺς πάντα ὅσα ὀφείλουσι νὰ βαστάζωσιν.
Num 4:28 Αὕτη εἶναι ἡ ὑπηρεσία τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν τῶν Γηρσωνιτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ 'Ιθάμαρ υἱοῦ τοῦ 'Ααρὼν τοῦ ἱερέως.
Num 4:29 Θέλεις ἀπαριθμήσει καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Μεραρὶ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν·
Num 4:30 ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν θέλεις ἀπαριθμήσει αὐτοὺς πάντας τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸ τάγμα, διὰ νὰ κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
Num 4:31 Καὶ ταῦτα εἶναι, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ βαστάζωσι καθ' ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· αἱ σανίδες τῆς σκηνῆς καὶ οἱ μοχλοὶ αὐτῆς καὶ οἱ στύλοι αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῆς,
Num 4:32 καὶ οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰ ὑποβάσια αὐτῶν καὶ οἱ πάσσαλοι αὐτῶν καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν, μετὰ πάντων τῶν σκευῶν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτῶν· καὶ θέλετε διορίσει κατ ὄνομα τὰ σκεύη τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ βαστάζωσιν.
Num 4:33 Αὕτη εἶναι ἡ ὑπηρεσία τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Μεραρί, καθ' ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ 'Ιθάμαρ υἱοῦ τοῦ 'Ααρὼν τοῦ ἱερέως.
Num 4:34 'Ο Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ὁ 'Ααρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς ἀπηρίθμησαν τοὺς υἱοὺς τῶν Κααθιτῶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν,
Num 4:35 ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν, πάντας τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸ τάγμα, διὰ νὰ κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου·
Num 4:36 καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν δύο χιλιάδες ἑπτακόσιοι πεντήκοντα.
Num 4:37 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες τῶν συγγενειῶν τῶν Κααθιτῶν, πάντες οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ 'Ααρών, καθὼς προσέταξε Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.
Num 4:38 Οἱ δὲ ἀπαριθμηθέντες τῶν υἱῶν Γηρσὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν,
Num 4:39 ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν, πάντες οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ τάγμα διὰ νὰ κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου,
Num 4:40 οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἦσαν δύο χιλιάδες ἑξακόσιοι τριάκοντα.
Num 4:41 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Γηρσών, πάντες οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ 'Ααρὼν κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου.
Num 4:42 Οἱ δὲ ἀπαριθμηθέντες τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Μεραρὶ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν,
Num 4:43 ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν, πάντες οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ τάγμα διὰ νὰ κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου,
Num 4:44 οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν τρεῖς χιλιάδες καὶ διακόσιοι.
Num 4:45 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Μεραρί, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ 'Ααρών, καθὼς προσέταξε Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.
Num 4:46 Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες τῶν Λευϊτῶν, τοὺς ὁποίους ἀπηρίθμησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ 'Ααρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ 'Ισραήλ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν καὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν,
Num 4:47 ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν, πάντες οἱ εἰσερχόμενοι διὰ νὰ ὑπηρετῶσιν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ βαστάζωσι τὸ φορτίον ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου,

Num 4:48 οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν ὀκτὼ χιλιάδες πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα.
Num 4:49 Ἀπηριθμήθησαν καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως, ἕκαστος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ φορτίον αὐτοῦ. Οὕτως ἀπηριθμήθησαν ὑπ' αὐτοῦ, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Num 5:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 5:2 Πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ ἀποπέμψωσιν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου πάντα λεπρὸν καὶ πάντα γονόρροιον καὶ πάντα μεμολυσμένον διὰ νεκρόν·
Num 5:3 ἀρσενικόν τε καὶ θηλυκὸν ἀποπέμψατε· ἔξω τοῦ στρατοπέδου ἀποπέμψατε αὐτούς, διὰ νὰ μὴ μολύνωσι τὰ στρατόπεδα αὐτῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἐγὼ κατοικῶ.
Num 5:4 Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέπεμψαν αὐτοὺς ἔξω τοῦ στρατοπέδου· καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
Num 5:5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 5:6 Εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, Ὅταν ἀνὴρ ἢ γυνὴ κάμῃ τι ἐκ τῶν ἁμαρτημάτων τῶν ἀνθρωπίνων, πράττων παράβασιν εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἁμαρτήσῃ ἡ ψυχὴ ἐκείνη,
Num 5:7 τότε θέλει ἐξομολογηθῇ τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔπραξε, καὶ θέλει ἀποδώσει τὸ ἀδίκημα αὐτοῦ μετὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου καὶ εἰς αὐτὸ θέλει προσθέσει τὸ πέμπτον αὐτοῦ καὶ θέλει δώσει αὐτὸ εἰς ὅντινα ἠδίκησεν.
Num 5:8 Ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχῃ συγγενῆ διὰ νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸν τὸ ἀδίκημα, ἂς ἀποδίδεται τὸ ἀδίκημα εἰς τὸν Κύριον πρὸς τὸν ἱερέα, ἐκτὸς τοῦ κριοῦ τῆς ἐξιλεώσεως, διὰ τοῦ ὁποίου θέλει γείνει ἐξιλέωσις περὶ αὐτοῦ.
Num 5:9 Καὶ πᾶσα ὑψουμένη προσφορὰ ἐκ πάντων τῶν ἡγιασμένων πραγμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τὴν ὁποίαν προσφέρουσιν εἰς τὸν ἱερέα, θέλει εἶσθαι αὐτοῦ.
Num 5:10 Αὐτοῦ λοιπὸν θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἁγιαζόμενα παντὸς ἀνθρώπου· ὅ, τι ἕκαστος δίδῃ εἰς τὸν ἱερέα, θέλει εἶσθαι αὐτοῦ.
Num 5:11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 5:12 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἐὰν ἀνθρώπου τινὸς ἡ γυνὴ παραδρομήσῃ καὶ ἁμαρτήσῃ ἐναντίον αὐτοῦ,
Num 5:13 καὶ συγκοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς, καὶ λανθάσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρυφθῇ, καὶ αὐτὴ μολυνθῇ καὶ μάρτυς δὲν ὑπάρχῃ κατ' αὐτῆς καὶ δὲν πιασθῇ,
Num 5:14 καὶ ἐπέλθῃ εἰς αὐτὸν πνεῦμα ζηλοτυπίας καὶ ζηλοτυπήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἦναι μεμολυσμένη· ἢ ἐὰν ἐπέλθῃ εἰς αὐτὸν τὸ πνεῦμα τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ζηλοτυπήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ αὐτὴ δὲν ἦναι μεμολυσμένη·
Num 5:15 τότε θέλει φέρει ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ θέλει προσφέρει τὸ δῶρον αὐτῆς ὑπὲρ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ ἐφὰ ἄλευρον κρίθινον· ἔλαιον ὅμως δὲν θέλει ἐπιχύσει ἐπ' αὐτό, οὐδὲ λιβάνιον θέλει ἐπιθέσει ἐπ' αὐτό· διότι εἶναι προσφορὰ ζηλοτυπίας, προσφορὰ ἐνθυμήσεως, φέρουσα εἰς ἐνθύμησιν ἀνομίαν.
Num 5:16 Καὶ θέλει πλησιάσει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ στήσει αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
Num 5:17 Ἔπειτα θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς ὕδωρ ἅγιον εἰς ἀγγεῖον πήλινον· καὶ ἀπὸ τοῦ χώματος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς, θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς καὶ βάλει εἰς τὸ ὕδωρ.
Num 5:18 Καὶ θέλει στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θέλει ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικός, καὶ θέλει βάλει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν προσφορὰν τῆς ἐνθυμήσεως, τὴν προσφορὰν τῆς ζηλοτυπίας· ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως θέλει εἶσθαι τὸ ὕδωρ τὸ πικρόν, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν κατάραν·
Num 5:19 Καὶ θέλει ὁρκίσει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ θέλει εἰπεῖ πρὸς τὴν γυναῖκα, Ἐὰν δὲν ἐκοιμήθη τις μετὰ σοῦ καὶ ἐὰν δὲν παρεδρόμησας διὰ νὰ μολυνθῇς, δεχομένη ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀνδρός σου, ἂς ἦσαι ἀβλαβὴς ἀπὸ τοῦ ὕδατος τούτου τοῦ πικροῦ, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν κατάραν·
Num 5:20 ἐὰν ὅμως παρεδρόμησας, δεχομένη ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀνδρός σου, καὶ ἐμολύνθης καὶ ἐκοιμήθη τις μετὰ σοῦ ἐκτὸς τοῦ ἀνδρός σου,
Num 5:21 τότε ὁ ἱερεὺς θέλει ὁρκίσει τὴν γυναῖκα μεθ' ὅρκου κατάρας, καὶ θέλει εἰπεῖ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα, Ὁ Κύριος νὰ σὲ καταστήσῃ κατάραν καὶ ὅρκον μεταξὺ τοῦ λαοῦ σου, κάμνων ὁ Κύριος νὰ σαπῇ ὁ μηρός σου καὶ νὰ πρησθῇ ἡ κοιλία σου·
Num 5:22 καὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν κατάραν, θέλει εἰσέλθει εἰς τὰ ἐντόσθιά σου, διὰ νὰ κάμῃ νὰ πρησθῇ ἡ κοιλία σου καὶ νὰ σαπῇ ὁ μηρός σου. Καὶ θέλει εἰπεῖ ἡ γυνή, Ἀμήν, ἀμήν·
Num 5:23 Ἔπειτα θέλει γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς κατάρας ταύτας ἐν βιβλίῳ καὶ θέλει ἐξαλείψει αὐτὰς διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ πικροῦ·
Num 5:24 καὶ θέλει ποτίσει τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τὸ πικρόν, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν κατάραν· καὶ τὸ ὕδωρ, τὸ φέρον τὴν κατάραν, θέλει εἰσέλθει εἰς αὐτὴν διὰ πικρίαν·
Num 5:25 Καὶ θέλει λάβει ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς τὴν προσφορὰν τῆς ζηλοτυπίας καὶ θέλει κινήσει τὴν προσφορὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θέλει προσφέρει αὐτὴν εἰς τὸ θυσιαστήριον·
Num 5:26 καὶ θέλει δράξει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς προσφορᾶς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ θέλει καύσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ μετὰ ταῦτα θέλει ποτίσει τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ.
Num 5:27 Καὶ ἀφοῦ ποτίσῃ αὐτὴν τὸ ὕδωρ τότε θέλει συμβῇ ὥστε, ἂν ἦναι μεμολυσμένη καὶ ἠδίκησε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, θέλει εἰσέλθει εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ, τὸ φέρον τὴν κατάραν, διὰ πικρίαν, καὶ ἡ κοιλία αὐτῆς θέλει πρησθῇ καὶ ὁ μηρὸς αὐτῆς θέλει σαπῇ καὶ θέλει εἶσθαι ἡ γυνὴ κατάρα ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
Num 5:28 Ἐὰν ὅμως δὲν ἦναι μεμολυσμένη ἡ γυνὴ ἀλλὰ καθαρά, τότε θέλει μείνει ἀβλαβής, καὶ θέλει συλλάβει σπέρμα.

Num 5:29 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ὅταν γυνή τις παραδρομήσῃ, δεχομένη ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ μολυνθῇ·
Num 5:30 ἢ ὅταν ἔλθῃ τὸ πνεῦμα τῆς ζηλοτυπίας εἰς ἄνδρα τινὰ καὶ ζηλοτυπήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ ἱερεὺς κάμῃ εἰς αὐτὴν κατὰ πάντα τὸν νόμον τοῦτον·
Num 5:31 Τότε ὁ μὲν ἀνὴρ θέλει εἶσθαι ἀθῷος ἀπὸ τῆς ἀνομίας, ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὑτῆς.
Num 6:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 6:2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ὅταν ἀνὴρ ἢ γυνὴ εὐχηθῇ εὐχὴν Ναζηραίου, διὰ νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸν Κύριον,
Num 6:3 θέλει ἐγκρατεύεσθαι ἀπὸ οἴνου καὶ ἀπὸ σίκερα καὶ δὲν θέλει πίει ὄξος ἀπὸ οἴνου ἢ ὄξος ἀπὸ σίκερα οὔτε θέλει πίει ὅ, τι εἶναι κατεσκευασμένον ἀπὸ σταφυλῆς οὔτε θέλει φάγει σταφυλὴν πρόσφατον οὐδὲ σταφίδας.
Num 6:4 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ δὲν θέλει φάγει οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα γίνονται ἐξ ἀμπέλου, ἀπὸ φλοιοῦ σταφυλῆς ἕως κόκκου αὐτῆς.
Num 6:5 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ δὲν θέλει περάσει ξυράφιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἑωσοῦ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, τὰς ὁποίας εὐχήθη εἰς τὸν Κύριον· ἅγιος θέλει εἶσθαι, ἀφίνων τὰς τρίχας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ νὰ αὐξάνωσι.
Num 6:6 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Κύριον δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τεθνεῶτα.
Num 6:7 Δὲν θέλει μολυνθῇ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ, διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅταν ἀποθάνωσιν· ἐπειδὴ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀφιέρωσις αὐτοῦ εἶναι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.
Num 6:8 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ εἶναι ἅγιος εἰς τὸν Κύριον.
Num 6:9 Καὶ ἐὰν τις ἀποθάνῃ ἐξαίφνης πλησίον αὐτοῦ καὶ μολυνθῇ ἡ κεφαλὴ τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ, τότε θέλει ξυρίσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ αὐτοῦ· εἰς τὴν ἑβδόμην ἡμέραν θέλει ξυρίσει αὐτήν.
Num 6:10 Τὴν δὲ ὀγδόην ἡμέραν θέλει φέρει δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
Num 6:11 καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει προσφέρει τὴν μίαν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην εἰς ὁλοκαύτωμα· καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὴν περὶ τὸν νεκρὸν ἁμαρτίαν αὐτοῦ καὶ θέλει ἁγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
Num 6:12 Καὶ θέλει ἀφιερώσει εἰς τὸν Κύριον τὰς ἡμέρας τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ, καὶ θέλει φέρει ἀρνίον ἐνιαύσιον διὰ προσφορὰν περὶ ἀνομίας· αἱ δὲ ἡμέραι αἱ παρελθοῦσαι δὲν θέλουσι λογισθῇ, διότι ἐμολύνθη ἡ ἀφιέρωσις αὐτοῦ.
Num 6:13 Οὗτος δὲ εἶναι ὁ νόμος τοῦ Ναζηραίου ἀφοῦ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ· θέλει φερθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
Num 6:14 καὶ θέλει προσφέρει τὸ δῶρον αὐτοῦ εἰς τὸν Κύριον, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα καὶ ἓν ἀρνίον θηλυκὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἕνα κριὸν ἄμωμον εἰς προσφορὰν εἰρηνικήν,
Num 6:15 καὶ κάνιστρον ἄρτων ἀζύμων ἐκ σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα μετὰ ἐλαίου καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν.
Num 6:16 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει προσφέρει αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θέλει κάμει τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ.
Num 6:17 Καὶ θέλει προσφέρει τὸν κριὸν εἰς θυσίαν εἰρηνικὴν πρὸς τὸν Κύριον μετὰ τοῦ κανίστρου τῶν ἀζύμων· θέλει προσφέρει ἔτι ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.
Num 6:18 Καὶ ὁ Ναζηραῖος θέλει ξυρισθῇ τὴν κεφαλὴν τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ θέλει λάβει τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ καὶ ἐπιθέσει ἐπὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ὑποκάτω τῆς εἰρηνικῆς θυσίας.
Num 6:19 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει λάβει τὸν ἑψημένον ὦμον τοῦ κριοῦ καὶ ἕνα ἄρτον ἄζυμον ἐκ τοῦ κανίστρου, καὶ ἓν λάγανον ἄζυμον καὶ θέλει ἐπιθέσει αὐτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ Ναζηραίου, ἀφοῦ ξυρισθῇ τὰς τρίχας τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ.
Num 6:20 Καὶ θέλει κινήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς εἰς κινητὴν προσφορὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· τοῦτο εἶναι ἅγιον εἰς τὸν ἱερέα, μετὰ τοῦ στήθους τῆς κινητῆς προσφορᾶς καὶ μετὰ τοῦ ὤμου τῆς ὑψουμένης προσφορᾶς· καὶ μετὰ ταῦτα δύναται νὰ πίῃ οἶνον ὁ Ναζηραῖος.
Num 6:21 Τοῦ Ναζηραίου, ὅστις ἔκαμεν εὐχήν, οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ δώρου αὐτοῦ εἰς τὸν Κύριον διὰ τὴν ἀφιέρωσιν αὐτοῦ, ἐκτὸς τοῦ ὅ, τι ἤθελε προσφέρει ἑκουσίως· συμφώνως μὲ τὴν εὐχὴν, τὴν ὁποίαν εὐχήθη, οὕτω θέλει κάμει κατὰ τὸν νόμον τῆς ἀφιερώσεως αὐτοῦ.
Num 6:22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 6:23 Λάλησον πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Οὕτω θέλετε εὐλογεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγοντες πρὸς αὐτούς·
Num 6:24 Ὁ Κύριος νὰ σὲ εὐλογήσῃ καὶ νὰ σὲ φυλάξῃ·
Num 6:25 Ὁ Κύριος νὰ ἐπιλάμψῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ νὰ σὲ ἐλεήσῃ·
Num 6:26 Ὁ Κύριος νὰ ὑψώσῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ νὰ σοὶ δώσῃ εἰρήνην·
Num 6:27 Καὶ θέλουσιν ἐπιθέσει τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ ἐγὼ θέλω εὐλογήσει αὐτούς.
Num 7:1 Καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Μωϋσῆς ἐτελείωσε νὰ στήνῃ τὴν σκηνὴν καὶ ἔχρισεν αὐτὴν καὶ ἡγίασεν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἔχρισεν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν αὐτά·

Num 7:2 τότε οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραήλ, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν οἴκων τῶν πατέρων αὐτῶν οἵτινες ἦσαν οἱ ἄρχοντες τῶν φυλῶν, οἱ ἐπιστατήσαντες εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν, ἔκαμον προσφοράν·
Num 7:3 καὶ ἔφεραν τὰ δῶρα αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἕξ ἁμάξας σκεπαστὰς καὶ δώδεκα βόας, μίαν ἅμαξαν ἀνὰ δύο ἄρχοντες καὶ ἕνα βοῦν ἕκαστος, καὶ ἔφεραν αὐτὰ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς.
Num 7:4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 7:5 Λάβε ταῦτα παρ αὐτῶν, καὶ θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ θέλεις δώσει αὐτὰ εἰς τοὺς Λευΐτας, εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ.
Num 7:6 Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὰς ἁμάξας καὶ τους βόας καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τοὺς Λευΐτας.
Num 7:7 Τὰς δύο ἁμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς Γηρσών, κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.
Num 7:8 Καὶ τὰς τέσσαρας ἁμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς Μεραρί· κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Ἰθάμαρ υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.
Num 7:9 Εἰς δὲ τοὺς υἱοὺς Καὰθ δὲν ἔδωκε· διότι ἡ ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ ὑπηρεσία αὐτῶν ἦτο νὰ βαστάζωσιν ἐπ ὤμων.
Num 7:10 Καὶ προσέφεραν οἱ ἄρχοντες διὰ τὸν ἐγκαινιασμὸν τοῦ θυσιαστηρίου καθ ἣν ἡμέραν ἐχρίσθη, καὶ προσέφεραν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου.
Num 7:11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Εἷς ἄρχων καθ ἡμέραν, θέλουσι προσφέρει τὰ δῶρα αὐτῶν διὰ τὸν ἐγκαινιασμὸν τοῦ θυσιαστηρίου.
Num 7:12 Καὶ ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ τὴν πρώτην ἡμέραν ἦτο Ναασσὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιναδάβ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα·
Num 7:13 καὶ τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος, βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἓν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 7:14 εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος·
Num 7:15 εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὁλοκαύτωμα·
Num 7:16 εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 7:17 καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ναασσών, υἱοῦ τοῦ Ἀμμιναδάβ.
Num 7:18 Τὴν δευτέραν ἡμέραν προσέφερεν ὁ Ναθαναὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουάρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ·
Num 7:19 καὶ προσέφερε τὸ δῶρον αὐτοῦ ἕνα δίσκον ἀργυροῦν βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἓν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 7:20 ἕνα θυμιαματοδόχον χρυσοῦν δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος·
Num 7:21 ἕνα μόσχον ἐκ βοῶν, ἕνα κριόν, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὁλοκαύτωμα·
Num 7:22 τράγον ἐξ αἰγῶν ἕνα, εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 7:23 καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο βόας, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ναθαναήλ, υἱοῦ τοῦ Σουάρ.
Num 7:24 Τὴν τρίτην ἡμέραν προσέφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλών, Ἐλιὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Χαιλών·
Num 7:25 τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἓν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 7:26 εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος·
Num 7:27 εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὁλοκαύτωμα·
Num 7:28 εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 7:29 καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ἐλιάβ, υἱοῦ τοῦ Χαιλών.
Num 7:30 Τὴν τετάρτην ἡμέραν προσέφερεν Ἐλισοὺρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδιούρ, ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβήν.
Num 7:31 Τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἓν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 7:32 εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος·
Num 7:33 εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὁλοκαύτωμα·
Num 7:34 εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 7:35 καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ἐλισούρ, υἱοῦ τοῦ Σεδιούρ.
Num 7:36 Τὴν πέμπτην ἡμέραν προσέφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεών, Σελουμιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουρισαδαΐ·
Num 7:37 τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς δίσκος ἀργυροῦς βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἓν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 7:38 εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος·

Num 7:39 εἶς μόσχος ἐκ βοῶν, εἶς κριός, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὁλοκαύτωμα·
Num 7:40 εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 7:41 καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Σελουμιήλ, υἱοῦ τοῦ Σουρισαδαΐ.
Num 7:42 Τὴν ἕκτην ἡμέραν προσέφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ, Ἐλιασὰφ ὁ υἱὸς τοῦ Δεουήλ·
Num 7:43 τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἓν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 7:44 εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος·
Num 7:45 εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὁλοκαύτωμα·
Num 7:46 εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 7:47 καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ἐλιασάφ, υἱοῦ τοῦ Δεουήλ.
Num 7:48 Τὴν ἑβδόμην ἡμέραν προσέφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, Ἐλισαμὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ·
Num 7:49 τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἓν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 7:50 εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος·
Num 7:51 εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὁλοκαύτωμα·
Num 7:52 εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 7:53 καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ἐλισαμά, υἱοῦ τοῦ Ἀμμιούδ.
Num 7:54 Τὴν ὀγδόην ἡμέραν προσέφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Φεδασσούρ·
Num 7:55 τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἓν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 7:56 εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος·
Num 7:57 εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὁλοκαύτωμα·
Num 7:58 εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 7:59 καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Γαμαλιήλ, υἱοῦ τοῦ Φεδασσούρ.
Num 7:60 Τὴν ἐννάτην ἡμέραν προσέφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Ἀβειδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Γιδεωνί·
Num 7:61 τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἓν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 7:62 εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος·
Num 7:63 εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὁλοκαύτωμα·
Num 7:64 εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 7:65 καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ἀβειδὰν υἱοῦ τοῦ Γιδεωνί.
Num 7:66 Τὴν δεκάτην ἡμέραν προσέφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμισαδαΐ·
Num 7:67 τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἓν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 7:68 εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος·
Num 7:69 εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὁλοκαύτωμα·
Num 7:70 εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 7:71 καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ἀχιέζερ, υἱοῦ τοῦ Ἀμμισαδαΐ.
Num 7:72 Τὴν ἑνδεκάτην ἡμέραν προσέφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσήρ, Φαγαιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ὀχράν·
Num 7:73 τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἓν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 7:74 εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος.
Num 7:75 εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὁλοκαύτωμα.
Num 7:76 εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 7:77 καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε. Τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον

τοῦ Φαγαιήλ, υἱοῦ τοῦ Ὀχράν.
Num 7:78 Τὴν δωδεκάτην ἡμέραν προσέφερεν ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρὰ ὁ υἱὸς τοῦ Αἰνάν·
Num 7:79 τὸ δῶρον αὐτοῦ ἦτο εἷς ἀργυροῦς δίσκος βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον ἓν ἀργυροῦν ἑβδομήκοντα σίκλων· κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 7:80 εἷς θυμιαματοδόχος χρυσοῦς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος·
Num 7:81 εἷς μόσχος ἐκ βοῶν, εἷς κριός, ἓν ἀρνίον ἐνιαύσιον, εἰς ὁλοκαύτωμα.
Num 7:82 εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 7:83 καὶ εἰς θυσίαν εἰρηνικήν, δύο βόες, κριοὶ πέντε, τράγοι πέντε, ἀρνία ἐνιαύσια πέντε· τοῦτο ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Ἀχιρά, υἱοῦ τοῦ Αἰνάν.
Num 7:84 Οὗτος ἦτο ὁ ἐγκαινιασμὸς τοῦ θυσιαστηρίου, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐχρίσθη ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰσραήλ· δίσκοι ἀργυροῖ δώδεκα, λεκάνια ἀργυρὰ δώδεκα, θυμιαματοδόχοι χρυσοῖ δώδεκα·
Num 7:85 ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων ἦτο ἕκαστος δίσκος ἀργυροῦς, καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἕκαστον λεκάνιον· ἅπαν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν, δύο χιλιάδων καὶ τετρακοσίων σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον·
Num 7:86 θυμιαματοδόχοι χρυσοῖ δώδεκα, πλήρεις θυμιάματος, ἀπὸ δέκα σίκλων ὁ θυμιαματοδόχος κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἅπαν τὸ χρυσίον τῶν θυμιαματοδόχων ἑκατὸν εἴκοσι σίκλων.
Num 7:87 Πάντες οἱ βόες διὰ ὁλοκαύτωμα ἦσαν μόσχοι δώδεκα, οἱ κριοὶ δώδεκα, τὰ ἀρνία τὰ ἐνιαύσια δώδεκα μετὰ τῶν ἐξ ἀλφίτων προσφορῶν αὐτῶν· καὶ οἱ τράγοι ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, δώδεκα.
Num 7:88 Καὶ πάντες οἱ βόες διὰ θυσίαν εἰρηνικὴν ἦσαν μόσχοι εἰκοσιτέσσαρες, οἱ κριοὶ ἑξήκοντα, οἱ τράγοι ἑξήκοντα, τὰ ἀρνία τὰ ἐνιαύσια ἑξήκοντα. Οὗτος ἦτο ὁ ἐγκαινιασμὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ἀφοῦ ἐχρίσθη.
Num 7:89 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου διὰ νὰ λαλήσῃ μετὰ τοῦ Κυρίου, τότε ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτό, ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβείμ· καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν.
Num 8:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 8:2 Λάλησον πρὸς τὸν Ἀαρών, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Ὅταν ἀνάψῃς τοὺς λύχνους, οἱ ἑπτὰ λύχνοι θέλουσι φωτίζει κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας.
Num 8:3 Καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔκαμεν οὕτως· ἤναψε κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Num 8:4 Αὕτη δὲ ἦτο ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας ἀπὸ χρυσίου σφυρηλάτου· καὶ ὁ κορμὸς αὐτῆς καὶ τὰ ἄνθη αὐτῆς, ἦτο ὅλη σφυρήλατος· κατὰ τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔδειξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμε τὴν λυχνίαν.
Num 8:5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 8:6 Λάβε τοὺς Λευΐτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ καθάρισον αὐτούς.
Num 8:7 Καὶ οὕτω θέλεις κάμει εἰς αὐτοὺς διὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτῶν· ῥάντισον ἐπ' αὐτοὺς ὕδωρ καθαρισμοῦ καὶ ἂς περάσωσι ξυράφιον δι' ὅλου τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ ἂς πλύνωσι τὰ ἐνδύματα αὐτῶν καὶ ἂς καθαρισθῶσιν.
Num 8:8 Ἔπειτα ἂς λάβωσιν ἕνα μόσχον ἐκ βοῶν μετὰ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ ἀπὸ σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μετὰ ἐλαίου, καὶ ἕνα ἄλλον μόσχον ἐκ βοῶν θέλεις λάβει εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας.
Num 8:9 Καὶ θέλεις φέρει τοὺς Λευΐτας ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ θέλεις συνάξει ὅλην τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
Num 8:10 καὶ θέλεις φέρει τοὺς Λευΐτας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλουσιν ἐπιθέσει οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευΐτας.
Num 8:11 καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει προσφέρει τοὺς Λευΐτας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου προσφορὰν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διὰ νὰ ὑπηρετῶσι τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου.
Num 8:12 Καὶ οἱ Λευΐται θέλουσιν ἐπιθέσει τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων, καὶ θέλεις προσφέρει τὸν ἕνα περὶ ἁμαρτίας καὶ τὸν ἄλλον δι' ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον· διὰ νὰ κάμῃς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν Λευϊτῶν.
Num 8:13 Καὶ θέλεις στήσει τοὺς Λευΐτας ἔμπροσθεν τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ θέλεις προσφέρει αὐτοὺς προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον.
Num 8:14 Οὕτω θέλεις ἀποχωρίσει τοὺς Λευΐτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ οἱ Λευΐται θέλουσιν εἶσθαι ἐμοῦ.
Num 8:15 Καὶ μετὰ ταῦτα θέλουσιν εἰσέλθει οἱ Λευΐται διὰ νὰ ὑπηρετῶσι τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ θέλεις καθαρίσει αὐτοὺς καὶ θέλεις προσφέρει αὐτοὺς προσφοράν.
Num 8:16 Διότι οὗτοι εἶναι δεδομένοι δῶρον εἰς ἐμὲ ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν, πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβον αὐτοὺς εἰς ἐμαυτόν.
Num 8:17 Διότι πάντα τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἶναι ἐμοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καθ' ἣν ἡμέραν ἐπάταξα πάντα τὰ πρωτότοκα ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ἡγίασα αὐτοὺς εἰς ἐμαυτόν·
Num 8:18 καὶ ἔλαβον τοὺς Λευΐτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Num 8:19 Καὶ ἔδωκα τοὺς Λευΐτας δῶρον εἰς τὸν Ἀαρὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διὰ νὰ ὑπηρετῶσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ διὰ νὰ κάμνωσιν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· διὰ νὰ μὴ ἦναι πληγὴ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ἐὰν πλησιάσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὰ ἅγια.
Num 8:20 Καὶ ἔκαμον ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τοὺς Λευΐτας, κατὰ πάντα

ὅσα προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν περὶ τῶν Λευϊτῶν· οὕτως ἔκαμον εἰς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
Num 8:21 Καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ Λευῖται καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ προσέφερεν αὐτοὺς ὁ Ἀαρὼν προσφορὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔκαμεν ὑπὲρ αὐτῶν ἐξιλέωσιν διὰ νὰ καθαρίσῃ αὐτούς.
Num 8:22 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται διὰ νὰ ὑπηρετῶσι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔμπροσθεν τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν περὶ τῶν Λευϊτῶν, οὕτως ἔκαμον εἰς αὐτούς.
Num 8:23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 8:24 Τοῦτο εἶναι τὸ περὶ τῶν Λευϊτῶν· ἀπὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν καὶ ἐπάνω θέλουσιν εἰσέρχεσθαι νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
Num 8:25 καὶ ἀπὸ πεντήκοντα ἐτῶν θέλουσι παύεσθαι τοῦ νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὑπηρεσίαν καὶ δὲν θέλουσιν ὑπηρετεῖ πλέον·
Num 8:26 ἀλλὰ θέλουσιν ὑπουργεῖ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ φυλάττωσι τὰς φυλακάς· ὑπηρεσίαν ὅμως δὲν θέλουσι κάμνει. Οὕτω θέλεις κάμει εἰς τοὺς Λευΐτας ὡς πρὸς τὰς φυλακὰς αὐτῶν.
Num 9:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ δευτέρου ἔτους ἀφοῦ ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων,
Num 9:2 Ἄς κάμνωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ·
Num 9:3 τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τούτου τοῦ μηνὸς πρὸς ἑσπέραν θέλετε κάμει αὐτό, κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ· κατὰ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ καὶ κατὰ πάσας τὰς τελετὰς αὐτοῦ θέλετε κάμει αὐτὸ.
Num 9:4 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ διὰ νὰ κάμωσι τὸ πάσχα.
Num 9:5 Καὶ ἔκαμον τὸ πάσχα τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ πρώτου μηνὸς πρὸς ἑσπέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά· κατὰ πάντα ὅσα προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
Num 9:6 Καὶ εὑρίσκοντο τινες, οἵτινες ἦσαν ἀκάθαρτοι ἀπὸ νεκροῦ σώματος ἀνθρώπου καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ κάμωσι τὸ πάσχα ἐκείνην τὴν ἡμέραν· καὶ ἦλθον ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἀαρὼν τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
Num 9:7 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτόν, Ἡμεῖς εἴμεθα ἀκάθαρτοι ἀπὸ νεκροῦ σώματος ἀνθρώπου· διὰ τί ἐμποδιζόμεθα νὰ προσφέρωμεν τὸ δῶρον τοῦ Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ
Num 9:8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Στῆτε αὐτοῦ καὶ θέλω ἀκούσει τί θέλει προστάξει ὁ Κύριος διὰ σᾶς.
Num 9:9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 9:10 Εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων, Ἐὰν τις ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἢ ἐκ τῶν γενεῶν ὑμῶν γείνῃ ἀκάθαρτος ἀπὸ νεκροῦ σώματος, ἢ ἦναι εἰς ὁδὸν μακράν, θέλει κάμει τὸ πάσχα εἰς τὸν Κύριον·
Num 9:11 τὴν δεκάτην τοῦ δευτέρου μηνὸς πρὸς ἑσπέραν θέλουσι κάμει αὐτὸ καὶ μετὰ ἀζύμων καὶ πικραλίδων θέλουσι φάγει αὐτό.
Num 9:12 Δὲν θέλουσιν ἀφήσει ἐξ αὐτοῦ μέχρι πρωΐας οὐδὲ θέλουσι συντρίψει ὀστοῦν ἐξ αὐτοῦ· κατὰ πάντα τὰ νόμιμα τοῦ πάσχα θέλουσι κάμει αὐτὸ.
Num 9:13 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅστις καθαρὸς ὤν, καὶ μὴ εὑρισκόμενος εἰς ὁδόν, λείψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ κάμῃ τὸ πάσχα, θέλει ἐξολοθρευθῆ ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς· ἐπειδὴ δὲν προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος θέλει βαστάσει τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ.
Num 9:14 Ἐὰν δὲ παροικῇ ξένος μεταξὺ σας καὶ κάμῃ τὸ πάσχα εἰς τὸν Κύριον κατὰ τὰ νόμιμα τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὰς τελετὰς αὐτοῦ, οὕτω θέλει κάμει αὐτό· τὸν αὐτὸν νόμον θέλετε ἔχει καὶ διὰ τὸν ξένον καὶ διὰ τὸν αὐτόχθονα.
Num 9:15 Καὶ τὴν ἡμέραν καθ ἣν ἐστήθη ἡ σκηνή, ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν, τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωῒ ἦτο ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρός.
Num 9:16 Οὕτως ἐγίνετο πάντοτε· ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα.
Num 9:17 Καὶ ὅτε ἀνέβαινεν ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, τότε ἐσηκόνοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἵστατο ἡ νεφέλη, ἐκεῖ ἐστρατοπέδευον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
Num 9:18 Κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐσηκόνοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐστρατοπέδευον· πάσας τὰς ἡμέρας καθ ἃς ἡ νεφέλη ἔκειτο ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἔμενον ἐστρατοπεδευμένοι.
Num 9:19 Καὶ ὅτε ἡ νεφέλη διέμενεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς πολλὰς ἡμέρας, τότε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐφύλαττον τὰς φυλακὰς τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἐσηκόνοντο.
Num 9:20 Καὶ ὁπότε μὲν ἡ νεφέλη ἵστατο ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁσασδήποτε ἡμέρας, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἔμενον ἐστρατοπεδευμένοι καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐσηκόνοντο.
Num 9:21 Ὁπότε δὲ ἡ νεφέλη ἵστατο ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωΐ, τὸ δὲ πρωῒ ἀνέβαινεν ἡ νεφέλη, τότε αὐτοὶ ἐσηκόνοντο· εἴτε τὴν ἡμέραν εἴτε τὴν νύκτα ἀνέβαινεν ἡ νεφέλη, τότε αὐτοὶ ἐσηκόνοντο.
Num 9:22 Δύο ἡμέρας ἢ ἕνα μῆνα ἢ ἓν ἔτος ἐὰν διέμενεν ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἱσταμένη ἐπ αὐτῆς, ἔμενον ἐστρατοπεδευμένοι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ δὲν ἐσηκόνοντο· ὅτε δὲ αὐτὴ ἀνέβαινεν, ἐσηκόνοντο.
Num 9:23 Κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐστρατοπέδευον καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἐσηκόνοντο· ἐφύλαττον τὰς φυλακὰς τοῦ Κυρίου, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.
Num 10:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 10:2 Κάμε εἰς σεαυτὸν δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς· σφυρηλάτους θέλεις κάμει αὐτάς, καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς σὲ διὰ νὰ συγκαλῇς τὴν συναγωγήν, καὶ νὰ βάλλῃς εἰς κίνησιν τὰ στρατόπεδα.

Num 10:3 Καὶ ὅταν σαλπίζωσι δί αὐτῶν, πᾶσα ἡ συναγωγὴ θέλει συναθροίζεσθαι πρὸς σὲ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Num 10:4 Ἐὰν δὲ σαλπίσωσι διὰ μιᾶς μόνης, τότε θέλουσι συναθροίζεσθαι πρὸς σὲ οἱ ἄρχοντες, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραήλ.
Num 10:5 Καὶ ὅταν σαλπίζητε ἀλαλαγμόν, τότε θέλουσι σηκόνεσθαι τὰ στρατόπεδα τὰ ἐστρατοπεδευμένα πρὸς ἀνατολάς.
Num 10:6 Καὶ ὅταν σαλπίζητε ἀλαλαγμὸν δεύτερον, τότε θέλουσι σηκόνεσθαι τὰ στρατόπεδα τὰ ἐστρατοπεδευμένα πρὸς νότον· θέλουσι σαλπίζει ἀλαλαγμὸν διὰ νὰ σηκωθῶσι.
Num 10:7 Ὅταν δὲ συγκαλῆται ἡ συναγωγή, θέλετε σαλπίζει, οὐχὶ ὅμως ἀλαλαγμόν.
Num 10:8 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών, οἱ ἱερεῖς, θέλουσι σαλπίζει διὰ τῶν σαλπίγγων· καὶ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας.
Num 10:9 Καὶ ἐὰν ἐξέλθητε εἰς μάχην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ πολεμοῦντος ἐναντίον ὑμῶν, τότε θέλετε σαλπίζει ἀλαλαγμὸν διὰ τῶν σαλπίγγων καὶ θέλετε ἐλθεῖ εἰς ἐνθύμησιν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ θέλετε διασωθῇ ἐκ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
Num 10:10 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς ὑμῶν, καὶ εἰς τὰς νεομηνίας ὑμῶν θέλετε σαλπίζει διὰ τῶν σαλπίγγων ἐπὶ τῶν ὁλοκαυτωμάτων ὑμῶν καὶ ἐπὶ τῶν θυσιῶν τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν ὑμῶν, καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς ὑμᾶς πρὸς ἐνθύμησιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
Num 10:11 Καὶ τὴν εἰκοστὴν τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Num 10:12 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὁδοιπορίας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σινά, καὶ ἐστάθη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ Φαράν.
Num 10:13 Καὶ ἐσηκώθησαν πρῶτον, καθὼς προσέταξε Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.
Num 10:14 Καὶ πρώτη ἐσηκώθη ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τῶν υἱῶν Ἰούδα, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ ἦτο Ναασσὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιναδάβ.
Num 10:15 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ ἦτο Ναθαναὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουάρ.
Num 10:16 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ζαβουλών, Ἐλιὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Χαιλών.
Num 10:17 Καὶ κατεβίβασαν τὴν σκηνήν· καὶ οἱ υἱοὶ Γηρσὼν καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρὶ ἐσηκώθησαν, βαστάζοντες τὴν σκηνήν.
Num 10:18 Ἔπειτα ἐσηκώθη σημαία τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ῥουβὴν κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ ἦτο Ἐλισοὺρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδιούρ.
Num 10:19 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Συμεὼν ἦτο Σελουμιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουρισαδαΐ.
Num 10:20 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Γὰδ ἦτο Ἐλιασὰφ ὁ υἱὸς τοῦ Δεουήλ.
Num 10:21 Καὶ οἱ Κααθῖται ἐσηκώθησαν, βαστάζοντες τὰ ἅγια, καὶ οἱ ἄλλοι ἔστηνον τὴν σκηνὴν ἑωσοῦ αὐτοὶ φθάσωσι.
Num 10:22 Ἔπειτα ἐσηκώθη ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ ἦτο Ἐλισαμὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ.
Num 10:23 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Μανασσῆ ἦτο Γαμαλιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Φεδασσούρ.
Num 10:24 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Βενιαμὶν ἦτο Ἀβειδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Γιδεωνί.
Num 10:25 Ἔπειτα ἐσηκώθη ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τῶν υἱῶν Δὰν κατόπιν πάντων τῶν στρατοπέδων κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ ἦτο Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμισαδαΐ.
Num 10:26 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἀσὴρ ἦτο Φαγαιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ὀχράν.
Num 10:27 Καὶ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ ἦτο Ἀχιρὰ ὁ υἱὸς τοῦ Αἰνάν.
Num 10:28 Οὕτως ἐγίνετο ἡ ὁδοιπορία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν, ὅτε ἐσηκόνοντο.
Num 10:29 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ὀβάβ, υἱὸν τοῦ Ῥαγουὴλ τοῦ Μαδιανίτου, πενθεροῦ τοῦ Μωϋσέως, Ἡμεῖς ὑπάγομεν εἰς τὸν τόπον περὶ τοῦ ὁποίου εἶπεν ὁ Κύριος, Τοῦτον θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς· ἐλθὲ μεθ ἡμῶν καὶ θέλομεν σὲ ἀγαθοποιήσει ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἐλάλησεν ἀγαθὰ περὶ τοῦ Ἰσραήλ.
Num 10:30 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, δὲν θέλω ἐλθεῖ ἀλλὰ θέλω ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν μου καὶ εἰς τὴν γενεὰν μου.
Num 10:31 Καὶ εἶπε, Μὴ μᾶς ἀφήσῃς, παρακαλῶ, ἐπειδὴ σὺ γνωρίζεις ποῦ πρέπει νὰ στρατοπεδεύωμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ θέλεις εἶσθαι εἰς ἡμᾶς ἀντὶ ὀφθαλμῶν·
Num 10:32 καὶ ἐὰν ἔλθῃς μεθ ἡμῶν, τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θέλει κάμει εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος, τὰ αὐτὰ θέλομεν κάμει καὶ ἡμεῖς εἰς σέ.
Num 10:33 Καὶ ὡδοιπόρησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου προεπορεύετο ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, διὰ νὰ ζητήσῃ τόπον ἀναπαύσεως δί αὐτούς.
Num 10:34 Καὶ ἡ νεφέλη τοῦ Κυρίου ἦτο ἐπάνωθεν αὐτῶν τὴν ἡμέραν, ὅτε ἐσηκόνοντο ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου.
Num 10:35 Καὶ ὅτε ἐσηκόνετο ἡ κιβωτός, ἔλεγεν ὁ Μωϋσῆς, Ἀνάστα, Κύριε, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντές σε ἀπὸ προσώπου σου.
Num 10:36 Καὶ ὅτε ἀνεπαύετο, ἔλεγεν, Ἐπίστρεψον, Κύριε, εἰς τὰς χιλιάδας τῶν μυριάδων τοῦ Ἰσραήλ.
Num 11:1 Καὶ ἐγόγγυζεν ὁ λαὸς πονηρὰ εἰς τὰ ὦτα τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Κύριος ἤκουσε καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ αὐτοῦ· καὶ ἐξεκαύθη μεταξὺ αὐτῶν πῦρ Κυρίου καὶ κατέφαγε τὸ ἄκρον τοῦ στρατοπέδου.
Num 11:2 Καὶ ἐβόησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν· καὶ ὁ Μωϋσῆς προσηυχήθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἔπαυσε τὸ πῦρ.

Num 11:3 Καὶ ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ταβερά, διότι ἐξεκαύθη μεταξὺ αὐτῶν πῦρ Κυρίου.
Num 11:4 Καὶ τὸ σύμμικτον πλῆθος τὸ μεταξὺ αὐτῶν, ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν· καὶ ἔκλαιον πάλιν καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ εἶπαν, Τίς θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς κρέας νὰ φάγωμεν
Num 11:5 ἐνθυμούμεθα τὰ ὀψάρια, τὰ ὁποῖα ἐτρώγομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεάν, τὰ ἀγγούρια καὶ τὰ πεπόνια καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὰ σκόρδα·
Num 11:6 τώρα δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν εἶναι κατάξηρος· δὲν εἶναι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν οὐδὲν ἄλλο παρὰ τοῦτο τὸ μάννα.
Num 11:7 Τὸ δὲ μάννα ἦτο ὡς ὁ σπόρος τοῦ κοριάνδρου, καὶ τὸ χρῶμα αὐτοῦ ὡς τὸ χρῶμα τοῦ βδελλίου.
Num 11:8 Ὁ λαὸς περιεφέρετο συνάγων αὐτό, καὶ ἤλεθον εἰς μύλον ἢ ἐκοπάνιζον αὐτὸ εἰς ἰγδίον καὶ ἔψηνον αὐτὸ εἰς χύτραν καὶ ἔκαμνον ἐγκρυφίας ἐξ αὐτοῦ· καὶ ἡ γεῦσις αὐτοῦ ἦτο ὡς γεῦσις λαγάνου ἐξ ἐλαίου.
Num 11:9 Καὶ ὅτε κατέβαινεν ἡ δρόσος εἰς τὸ στρατόπεδον τὴν νύκτα, ἔπιπτε τὸ μάννα ἐπ' αὐτῆς.
Num 11:10 Καὶ ἤκουσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν λαὸν κλαίοντα κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, ἕκαστον εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου σφόδρα· ἐφάνη δὲ τοῦτο κακὸν καὶ εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Num 11:11 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, Διὰ τί ἐταλαιπώρησας τὸν δοῦλόν σου καὶ διὰ τί δὲν εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, ὥστε ἔβαλες ἐπ' ἐμὲ τὸ φορτίον ὅλον τοῦ λαοῦ τούτου
Num 11:12 μήπως ἐγὼ συνέλαβον ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον ἢ ἐγὼ ἐγέννησα αὐτούς, διὰ νὰ μοὶ λέγῃς, Λάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, καθὼς βαστάζει ἡ τροφὸς τὸ θηλάζον βρέφος, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσας πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν
Num 11:13 πόθεν εἰς ἐμὲ κρέατα νὰ δώσω εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον διότι κλαίουσι πρὸς ἐμέ, λέγοντες, Δὸς εἰς ἡμᾶς κρέας νὰ φάγωμεν·
Num 11:14 δὲν δύναμαι ἐγὼ μόνος νὰ βαστάσω ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον, διότι εἶναι πολὺ βαρὺ εἰς ἐμέ·
Num 11:15 καὶ ἂν κάμνῃς οὕτως εἰς ἐμέ, θανάτωσόν με εὐθύς, δέομαι, ἐὰν εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, διὰ νὰ μὴ βλέπω τὴν δυστυχίαν μου.
Num 11:16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Σύναξον εἰς ἐμὲ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραήλ, τοὺς ὁποίους γνωρίζεις ὅτι εἶναι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ ἄρχοντες αὐτῶν· καὶ φέρε αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅπου θέλουσι σταθῆ μετὰ σοῦ.
Num 11:17 Καὶ θέλω καταβῆ καὶ λαλήσει ἐκεῖ μετὰ σοῦ· καὶ θέλω λάβει ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σὲ καὶ θέλω ἐπιθέσει ἐπ' αὐτούς· καὶ θέλουσι βαστάζει τὸ φορτίον τοῦ λαοῦ μετὰ σοῦ, διὰ νὰ μὴ βαστάζῃς αὐτὸ σὺ μόνος.
Num 11:18 Καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν λαόν, Ἁγιάσατε ἑαυτοὺς διὰ τὴν αὔριον, καὶ θέλετε φάγει κρέας· διότι ἐκλαύσατε εἰς τὰ ὦτα τοῦ Κυρίου λέγοντες, Τίς θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς κρέας νὰ φάγωμεν διότι καλὰ ἤμεθα ἐν Αἰγύπτῳ. Διὰ τοῦτο θέλει σᾶς δώσει κρέας ὁ Κύριος, καὶ θέλετε φάγει·
Num 11:19 δὲν θέλετε φάγει μίαν ἡμέραν οὔτε δύο ἡμέρας οὔτε πέντε ἡμέρας οὔτε δέκα ἡμέρας, οὔτε εἴκοσι ἡμέρας·
Num 11:20 ὁλόκληρον μῆνα θέλετε φάγει, ἑωσοῦ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτήρων σας καὶ γείνῃ εἰς ἐσᾶς ἀηδία· διότι ἠπειθήσατε εἰς τὸν Κύριον, ὅστις εἶναι μεταξύ σας, καὶ ἐκλαύσατε ἐνώπιον αὐτοῦ, λέγοντες, Διὰ τί νὰ ἀναχωρήσωμεν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου
Num 11:21 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Ἑξακόσιαι χιλιάδες πεζῶν εἶναι ὁ λαός, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἐγὼ εἶμαι καὶ σὺ εἶπας, Θέλω δώσει εἰς αὐτοὺς κρέας, διὰ νὰ φάγωσιν ὁλόκληρον μῆνα.
Num 11:22 Θέλουσι σφαχθῆ δι' αὐτοὺς τὰ ποίμνια καὶ αἱ ἀγέλαι, διὰ νὰ ἐξαρκέσωσιν εἰς αὐτοὺς ἢ θέλουσι συναχθῆ ὁμοῦ πάντα τὰ ὀψάρια τῆς θαλάσσης δι' αὐτούς, διὰ νὰ ἐξαρκέσωσιν εἰς αὐτοὺς
Num 11:23 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Μήπως ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐσμικρύνθη τώρα θέλεις ἰδεῖ ἂν ἐκτελῆται ὁ λόγος μου, ἢ οὐχί.
Num 11:24 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου· καὶ συνήγαγε τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς.
Num 11:25 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους· καὶ ἀφοῦ ἐκάθησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, ἐπροφήτευσαν ἀλλὰ δὲν ἐξηκολούθησαν.
Num 11:26 Ἔμειναν ὅμως δύο ἄνδρες ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τὸ ὄνομα τοῦ ἑνὸς Ἐλδὰδ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Μηδάδ· καὶ ἐκάθησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν ἐκ τῶν καταγεγραμμένων, δὲν ἐξῆλθον ὅμως εἰς τὴν σκηνήν· καὶ ἐπροφήτευον ἐν τῷ στρατοπέδῳ.
Num 11:27 Καὶ ἔδραμε νεανίσκος τις καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, Ὁ Ἐλδὰδ καὶ ὁ Μηδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῷ στρατοπέδῳ.
Num 11:28 Καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ, ὁ θεράπων τοῦ Μωϋσέως, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Κύριέ μου Μωϋσῆ, ἐμπόδισον αὐτούς.
Num 11:29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Μωϋσῆς, Ζηλοτυπεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ εἴθε πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου νὰ ἦσαν προφῆται, καὶ ὁ Κύριος νὰ ἐπέθετεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
Num 11:30 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ στρατόπεδον, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ.
Num 11:31 Καὶ ἐξῆλθεν ἄνεμος παρὰ Κυρίου καὶ ἔφερεν ὀρτύκια ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἔρριψεν αὐτὰ ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ἕως μιᾶς ἡμέρας ὁδὸν ἐντεῦθεν καὶ ἕως μιᾶς ἡμέρας ὁδὸν ἐντεῦθεν, κύκλῳ τοῦ στρατοπέδου· καὶ ἦσαν ἕως δύο πήχας ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Num 11:32 Καὶ σηκωθεὶς ὁ λαὸς ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, ἐσύναξαν τὰ ὀρτύκια· ὁ συνάξας τὸ ὀλιγώτερον, ἐσύναξε δέκα χομόρ· καὶ ἐξήπλονον αὐτὰ κύκλῳ τοῦ στρατοπέδου δι'

ἑαυτούς.
Num 11:33 Ἐνῷ δὲ τὸ κρέας ἦτο ἔτι εἰς τοὺς ὀδόντας αὐτῶν, πρὶν μασσηθῇ, ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τὸν λαόν· καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαὸν ἐν πληγῇ μεγάλῃ σφόδρα.
Num 11:34 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κιβρὼθάττααβά, διότι ἐκεῖ ἐτάφη ὁ λαὸς ὁ ἐπιθυμητής.
Num 11:35 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ λαὸς ἀπὸ Κιβρὼθάττααβὰ εἰς Ἀσηρὼθ καὶ ἔμεινεν ἐν Ἀσηρώθ.
Num 12:1 Καὶ ἐλάλησεν ἡ Μαριὰμ καὶ ὁ Ἀαρὼν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως ἕνεκα τῆς Αἰθιοπίσσης τὴν ὁποίαν ἔλαβε· διότι γυναῖκα Αἰθιόπισσαν ἔλαβε·
Num 12:2 καὶ εἶπαν, Μήπως πρὸς τὸν Μωϋσῆν μόνον ἐλάλησεν ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησε καὶ πρὸς ἐμᾶς Καὶ ἤκουσε τοῦτο ὁ Κύριος.
Num 12:3 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Μωϋσῆς ἦτο πρᾳῢς σφόδρα ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς.
Num 12:4 Καὶ εἶπε Κύριος παρευθὺς πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τὴν Μαριάμ, Ἐξέλθετε σεῖς οἱ τρεῖς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς.
Num 12:5 Καὶ κατέβη ὁ Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης καὶ ἐστάθη εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀαρὼν καὶ τὴν Μαριάμ· καὶ ἐξῆλθον ἀμφότεροι.
Num 12:6 Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε τώρα τοὺς λόγους μου· Ἐὰν ἦναι μεταξὺ σας προφήτης, ἐγὼ ὁ Κύριος δί ὀπτασίας θέλω γνωρισθῇ εἰς αὐτόν· καθ ὕπνον θέλω λαλήσει πρὸς αὐτόν·
Num 12:7 δὲν εἶναι οὕτως περὶ τοῦ θεράποντός μου Μωϋσέως· ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου οὗτος εἶναι πιστός·
Num 12:8 στόμα πρὸς στόμα θέλω λαλεῖ πρὸς αὐτὸν καὶ φανερῶς καὶ οὐχὶ δί αἰνιγμάτων, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου θέλει βλέπει· διὰ τί λοιπὸν δὲν ἐφοβήθητε νὰ λαλήσητε ἐναντίον τοῦ θεράποντός μου Μωϋσέως
Num 12:9 Καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατ αὐτῶν καὶ ἀνεχώρησε.
Num 12:10 Καὶ ἡ νεφέλη ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ ἰδού, ἡ Μαριὰμ ἔγεινε λεπρὰ ὡς χιών· καὶ εἶδεν ὁ Ἀαρὼν τὴν Μαριὰμ καὶ ἰδού, ἦτο λεπρά.
Num 12:11 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀαρὼν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Δέομαι, κύριέ μου, μὴ ἐπιθέσῃς τὴν ἁμαρτίαν ἐφ ἡμᾶς, ἐπειδὴ ἐπράξαμεν ἀνοήτως καὶ ἐπειδὴ ἡμαρτήσαμεν·
Num 12:12 ἄς μὴ ἦναι αὐτὴ ὡς ἔκτρωμα, τοῦ ὁποίου εἶναι φαγωμένον τὸ ἥμισυ τῆς σαρκός, ὅτε ἐξέρχεται ἐκ τῆς μήτρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
Num 12:13 Καὶ ἐβόησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, λέγων, Δέομαι, Θεέ, ἰάτρευσον αὐτήν.
Num 12:14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἐὰν ὁ πατὴρ αὐτῆς μόνον ἔπτυεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, δὲν ἤθελεν εἶσθαι κατῃσχυμμένη ἑπτὰ ἡμέρας ἄς ἀποχωρισθῇ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, καὶ μετὰ ταῦτα ἄς ἐπιστρέψῃ.
Num 12:15 Καὶ ἀπεχωρίσθη ἡ Μαριὰμ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ὁ λαὸς δὲν ἐσηκώθη ἑωσοῦ ἐπέστρεψεν ἡ Μαριάμ.
Num 12:16 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐσηκώθη ὁ λαὸς ἀπὸ Ἀσηρὼθ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Φαράν.
Num 13:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,
Num 13:2 Ἀπόστειλον ἄνδρας διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν Χαναάν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἀπὸ πάσης φυλῆς τῶν πατέρων αὐτῶν θέλετε ἀποστείλει ἀνὰ ἕνα ἄνδρα, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἀρχηγόν.
Num 13:3 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς διὰ προσταγῆς τοῦ Κυρίου ἐκ τῆς ἐρήμου Φαράν. Πάντες οἱ ἄνδρες οὗτοι ἦσαν ἀρχηγοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Num 13:4 Καὶ ταῦτα ἦσαν τὰ ὀνόματα αὐτῶν· ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβήν, Σαμμουὰ ὁ υἱὸς τοῦ Σακχούρ·
Num 13:5 ἐκ τῆς φυλῆς Συμεών, Σαφὰτ ὁ υἱὸς τοῦ Χορρί·
Num 13:6 ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννή·
Num 13:7 ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ, Ἰγὰλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ·
Num 13:8 ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ, Αὐσὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ·
Num 13:9 ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν, Φαλτὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥαφού·
Num 13:10 ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλών, Γαδιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουδί·
Num 13:11 ἐκ τῆς φυλῆς Ἰωσήφ, ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ, Γαδδὶ ὁ υἱὸς τοῦ Σουσί·
Num 13:12 ἐκ τῆς φυλῆς Δάν, Ἀμμιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Γεμαλί·
Num 13:13 ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσήρ, Σεθοὺρ ὁ υἱὸς τοῦ Μιχαήλ·
Num 13:14 ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί, Νααβὶ ὁ υἱὸς τοῦ Βαυσί·
Num 13:15 ἐκ τῆς φυλῆς Γάδ, Γεουὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Μαχί.
Num 13:16 Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλεν ὁ Μωϋσῆς διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν· καὶ ἐπωνόμασεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Αὐσή, τὸν υἱὸν τοῦ Ναυῆ, Ἰησοῦν.
Num 13:17 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν Χαναάν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀνάβητε ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου τῆς μεσημβρίας καὶ θέλετε ἀναβῇ εἰς τὸ ὄρος·
Num 13:18 καὶ θεωρήσατε τὴν γῆν, ὁποία εἶναι, καὶ τὸν λαὸν τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ, ἐὰν ἦναι δυνατὸς ἢ ἀδύνατος, ὀλίγοι ἢ πολλοί·
Num 13:19 καὶ ὁποία εἶναι ἡ γῆ ἐν ᾗ οὗτοι κατοικοῦσι, καλὴ ἦναι ἢ κακή· καὶ ὁποῖαι εἶναι αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας οὗ τοι κατοικοῦσιν, ἀτείχιστοι ἢ περιτετειχισμέναι·

Num 13:20 καὶ ὁποία εἶναι ἡ γῆ, παχεῖα ἦναι ἢ λεπτή, ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὐχί· καὶ ἀνδρίζεσθε καὶ φέρετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Αἱ δὲ ἡμέραι ἦσαν αἱ ἡμέραι τῶν πρώτων σταφυλῶν.

Num 13:21 Καὶ ἀναβάντες κατεσκόπευσαν τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σὶν ἕως Ῥεώβ, κατὰ τὴν εἴσοδον Αἱμάθ.

Num 13:22 Καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὸ μεσημβρινόν, καὶ ἦλθον ἕως Χεβρών, ὅπου ἦσαν Ἀχιμάν, Σεσαΐ καὶ Θαλμαΐ, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀνάκ. Ἡ δὲ Χεβρὼν ἐκτίσθη ἑπτὰ ἔτη πρὸ τῆς Τάνεως τῆς Αἰγύπτου.

Num 13:23 Καὶ ἦλθον μέχρι τῆς φάραγγος Ἐσχώλ, καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα ἀμπέλου μετὰ ἑνὸς βότρυος σταφυλῆς, καὶ ἐβάσταζον αὐτὸ δύο ἐπὶ ξύλου· ἔφεραν καὶ ῥόδια καὶ σῦκα.

Num 13:24 Ὁ τόπος ἐκεῖνος ὠνομάσθη φάραγξ Ἐσχώλ· διὰ τὸν βότρυν τὸν ὁποῖον ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

Num 13:25 Καὶ ἐπέστρεψαν, ἀφοῦ κατεσκόπευσαν τὴν γῆν, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Num 13:26 Καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἐκ τῇ ἐρήμῳ Φαράν, εἰς Κάδης· καὶ ἔφεραν ἀπόκρισιν πρὸς αὐτούς, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγήν, καὶ ἔδειξαν εἰς αὐτοὺς τὸν καρπὸν τῆς γῆς.

Num 13:27 Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπον, Ἤλθομεν εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέστειλας ἐμᾶς, καὶ εἶναι τῳόντι γῆ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι καὶ ἰδού, ὁ καρπὸς αὐτῆς·

Num 13:28 ὁ λαὸς ὅμως, ὁ κατοικῶν ἐν τῇ γῇ, εἶναι δυνατός, καὶ αἱ πόλεις περιτετειχισμέναι, μεγάλαι σφόδρα· πρὸς τούτοις, εἴδομεν ἐκεῖ καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀνάκ·

Num 13:29 οἱ Ἀμαληκῖται κατοικοῦσιν ἐν τῇ γῇ τῆς μεσημβρίας· καὶ οἱ Χετταῖοι, καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι, καὶ οἱ Ἀμορραῖοι, κατοικοῦσιν ἐπὶ τὰ ὄρη· καὶ οἱ Χαναναῖοι κατοικοῦσι παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰορδάνου.

Num 13:30 Καὶ ὁ Χάλεβ κατεσίγασε τὸν λαὸν ἔμπροσθεν τοῦ Μωϋσέως, καὶ εἶπεν, Ἄς ἀναβῶμεν εὐθύς, καὶ ἄς ἐξουσιάσωμεν αὐτήν· διότι δυνάμεθα νὰ κυριεύσωμεν αὐτήν.

Num 13:31 Οἱ ἄνθρωποι ὅμως, οἱ συναναβάντες μετ᾽ αὐτοῦ, εἶπαν, Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναβῶμεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον, διότι εἶναι δυνατώτεροι ἡμῶν.

Num 13:32 Καὶ δυσφήμησαν τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν κατεσκόπευσαν, πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγοντες, Ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν διεπεράσαμεν διὰ νὰ κατασκοπεύσωμεν αὐτήν, εἶναι γῆ κατατρώγουσα τοὺς κατοίκους αὐτῆς· καὶ πᾶς ὁ λαός, τὸν ὁποῖον εἴδομεν ἐν αὐτῇ εἶναι ἄνδρες ὑπερμεγέθεις·

Num 13:33 καὶ εἴδομεν ἐκεῖ τοὺς γίγαντας, τοὺς υἱοὺς Ἀνάκ, τοῦ ἐκ τῶν γιγάντων· καὶ ἐβλέπομεν ἑαυτοὺς ὡς ἀκρίδας καὶ τοιούτους ἔβλεπον ἡμᾶς αὐτοί.

Num 14:1 Καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὑψώσασα τὴν φωνὴν αὐτῆς ἐβόησε· καὶ ἔκλαυσεν ὁ λαὸς τὴν νύκτα ἐκείνην.

Num 14:2 Καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγή, Εἴθε νὰ ἀπεθνήσκομεν ἐν γῇ Αἰγύπτου· ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ εἴθε νὰ ἀπεθνήσκομεν·

Num 14:3 καὶ διὰ τί μᾶς ἔφερεν ὁ Κύριος εἰς τὴν γῆν ταύτην νὰ πέσωμεν διὰ μαχαίρας, νὰ γείνωσι διαρπαγὴ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν δὲν ἦτο καλήτερον εἰς ἡμᾶς νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον

Num 14:4 Καὶ ἔλεγεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἄς κάμωμεν ἀρχηγὸν καὶ ἄς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Num 14:5 Τότε ἔπεσεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐνώπιον ὅλου τοῦ πλήθους τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Num 14:6 Καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ καὶ Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννή, ἐκ τῶν κατασκοπευσάντων τὴν γῆν, διέσχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν·

Num 14:7 καὶ εἶπον πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγοντες, Ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν διεπεράσαμεν διὰ νὰ κατασκοπεύσωμεν αὐτήν, εἶναι γῆ ἀγαθὴ σφόδρα σφόδρα·

Num 14:8 ἐὰν ὁ Κύριος εὐαρεστῆται εἰς ἡμᾶς, τότε θέλει φέρει ἐμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ θέλει δώσει αὐτὴν εἰς ἡμᾶς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι·

Num 14:9 μόνον μὴ ἀποστατεῖτε κατὰ τοῦ Κυρίου μηδὲ φοβεῖσθε τὸν λαὸν τῆς γῆς· διότι αὐτοὶ εἶναι ψωμίον δἰ ἡμᾶς· ἡ σκέπη αὐτῶν ἀπεσύρθη ἐπάνωθεν αὐτῶν, καὶ ὁ Κύριος εἶναι μεθ᾽ ἡμῶν· μὴ φοβεῖσθε αὐτούς.

Num 14:10 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ νὰ λιθοβολήσωσιν αὐτοὺς μὲ λίθους· Καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐπεφάνη ἐπὶ τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου εἰς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

Num 14:11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἕως πότε θέλει μὲ παροργίζει ὁ λαὸς οὗτος καὶ ἕως πότε δὲν θέλουσι πιστεύει εἰς ἐμέ, μετὰ πάντα τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμα ἐν μέσῳ αὐτῶν

Num 14:12 θέλω πατάξει αὐτοὺς μὲ θανατικὸν καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ σὲ θέλω κάμει εἰς ἔθνος μεγαλήτερον καὶ δυνατώτερον αὐτῶν.

Num 14:13 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, Τότε ἡ Αἴγυπτος θέλει ἀκούσει διότι σὺ ἀνεβίβασας τὸν λαὸν τοῦτον ἐν τῇ δυνάμει σου ἐκ μέσου αὐτῶν·

Num 14:14 καὶ θέλουσιν εἰπεῖ τοῦτο πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ταύτης· οἵτινες ἤκουσαν ὅτι σύ, Κύριε, εἶσαι ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτι σύ, Κύριε, φαίνεσαι πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἡ νεφέλη σου ἵσταται ἐπ᾽ αὐτούς, καὶ σὺ προπορεύεσαι αὐτῶν τὴν ἡμέραν ἐν στύλῳ νεφέλης, τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός.

Num 14:15 Ἐὰν λοιπὸν θανατώσῃς τὸν λαὸν τοῦτον ὡς ἕνα ἄνθρωπον, τότε τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἤκουσαν τὸ ὄνομά σου, θέλουσιν εἰπεῖ λέγοντες,

Num 14:16 Ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο ὁ Κύριος νὰ φέρῃ τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσε πρὸς αὐτούς, διὰ τοῦτο κατέστρεψεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Num 14:17 Καὶ τώρα, δέομαί σου, ἄς μεγαλυνθῇ ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου μου καθ᾽ ὅν τρόπον εἶπας λέγων,

Num 14:18 Ὁ Κύριος εἶναι μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, συγχωρῶν ἀνομίαν καὶ παράβασιν, καὶ ὅστις κατ' οὐδένα τρόπον δὲν θέλει ἀθωώσει τὸν ἔνοχον, ἀνταποδίδων τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς.
Num 14:19 Συγχώρησον, δέομαι, τὴν ἀνομίαν τοῦ λαοῦ τούτου κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ καθὼς συνεχώρησας τὸν λαὸν τοῦτον ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τοῦ νῦν.
Num 14:20 Καὶ εἶπε Κύριος, Συνεχώρησα αὐτοὺς κατὰ τὸν λόγον σου·
Num 14:21 ἀλλὰ ζῶ ἐγώ, καὶ θέλει ἐμπλησθῇ πᾶσα ἡ γῆ ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ Κυρίου.
Num 14:22 Ἐπειδὴ πάντες οἱ ἄνδρες, οἱ ἰδόντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖά μου, τὰ ὁποῖα ἔκαμον ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μὲ παρώργισαν ἤδη δεκάκις καὶ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνὴν μου,
Num 14:23 βεβαίως δὲν θέλουσιν ἰδεῖ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσα πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν· οὐδεὶς ἐκ τῶν παροργισάντων με θέλει ἰδεῖ αὐτήν.
Num 14:24 Τὸν δὲ δοῦλόν μου Χάλεβ, ἐπειδὴ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ἄλλο πνεῦμα καί μὲ ἠκολούθησεν ἐντελῶς, τοῦτον θέλω φέρει εἰς τὴν γῆν εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθε, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει κληρονομήσει αὐτήν.
Num 14:25 Οἱ δὲ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ Χαναναῖοι κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι. Αὔριον στρέψατε καὶ ὑπάγετε εἰς τὴν ἔρημον κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης.
Num 14:26 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν λέγων,
Num 14:27 Ἕως πότε θέλω ὑποφέρει τὴν συναγωγὴν ταύτην τὴν πονηράν, ὅσα αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου ἤκουσα τοὺς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τοὺς ὁποίους γογγύζουσιν ἐναντίον μου.
Num 14:28 Εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ζῶ ἐγώ, λέγει ὁ Κύριος, καθὼς σεῖς ἐλαλήσατε εἰς τὰ ὦτά μου, οὕτω βεβαίως θέλω κάμει εἰς ἐσᾶς·
Num 14:29 τὰ πτώματά σας θέλουσι πέσει ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ· καὶ πάντες οἱ ἀπηριθμημένοι ἀπὸ σᾶς καθ ὅλον τὸν ἀριθμὸν σας, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐναντίον μου,
Num 14:30 βεβαίως δὲν θέλετε εἰσέλθει σεῖς εἰς τὴν γῆν, περὶ τῆς ὁποίας ὤμοσα νὰ σᾶς κατοικίσω ἐν αὐτῇ, ἐκτὸς τοῦ Χάλεβ υἱοῦ τοῦ Ἰεφοννὴ καὶ τοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυῆ·
Num 14:31 ἀλλὰ τὰ παιδία σας, τὰ ὁποῖα εἴπετε ὅτι θέλουσι γίνει εἰς διαρπαγήν, ταῦτα θέλω εἰσαγάγει, καὶ θέλουσι γνωρίσει τὴν γῆν τὴν ὁποίαν σεῖς κατεφρονήσατε·
Num 14:32 τὰ δὲ πτώματα ὑμῶν θέλουσι πέσει ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ·
Num 14:33 καὶ τὰ τέκνα σας θέλουσι περιπλανᾶσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ θέλουσι φέρει ἑαυτὰ τὴν ποινὴν τῆς πορνείας σας, ἑωσοῦ διαφθαρῶσι τὰ πτώματά σας ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Num 14:34 κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν εἰς τὰς ὁποίας κατεσκοπεύσατε τὴν γῆν, ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἑκάστης ἡμέρας λογιζομένης δί ἕν ἔτος, τεσσαράκοντα ἔτη θέλετε φέρει ἐφ ἑαυτοὺς τὰς ἀνομίας σας, καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν ἐγκατάλειψίν μου.
Num 14:35 Ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα· βεβαίως θέλω κάμει τοῦτο εἰς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην, τὴν ἐπισυνηγμένην ἐπ ἐμέ· ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ καὶ ἐκεῖ θέλουσιν ἀποθάνει.
Num 14:36 Καὶ οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλεν ὁ Μωϋσῆς διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν, οἵτινες ἐπιστρέψαντες ἔκαμον πᾶσαν τὴν συναγωγὴν νὰ γογγύσῃ ἐναντίον αὐτοῦ, δυσφημοῦντες τὴν γῆν,
Num 14:37 καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐδυσφήμησαν τὴν γῆν, ἀπέθανον ἐν τῇ πληγῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Num 14:38 Ἰησοῦς δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ καὶ Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννὴ ἔζησαν, ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οἵτινες ὑπῆγαν νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν.
Num 14:39 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς σφόδρα.
Num 14:40 Καὶ σηκωθέντες ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, λέγοντες, Ἰδού, ἡμεῖς, καὶ θέλομεν ἀναβῇ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον μᾶς ὑπεσχέθη ὁ Κύριος· διότι ἡμαρτήσαμεν.
Num 14:41 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Διὰ τί σεῖς παραβαίνετε τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου τοῦτο βεβαίως δὲν θέλει εὐοδοθῇ·
Num 14:42 μὴ ἀναβαίνετε· διότι δὲν εἶναι ὁ Κύριος μεθ ὑμῶν· διὰ νὰ μὴ κτυπηθῆτε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σας·
Num 14:43 διότι οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ Χαναναῖοι εἶναι ἐκεῖ ἔμπροσθέν σας καὶ θέλετε πέσει ἐν μαχαίρᾳ· ἐπειδὴ ἐξεκλίνατε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος δὲν θέλει εἶσθαι μεθ ὑμῶν.
Num 14:44 Ἀλλ' αὐτοὶ ἀπετόλμησαν νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· ἡ κιβωτὸς ὅμως τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Μωϋσῆς δὲν ἐκινήθησαν ἐκ μέσου τοῦ στρατοπέδου.
Num 14:45 Τότε οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ Χαναναῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, κατέβησαν καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἕως Ὁρμά.
Num 15:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,
Num 15:2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεώς σας, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς ἐσᾶς,
Num 15:3 καὶ κάμητε προσφορὰν διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὁλοκαύτωμα, θυσίαν εἰς ἐκπλήρωσιν εὐχῆς ἤ αὐτοπροαιρέτως ἤ εἰς τὰς ἑορτὰς σας, διὰ νὰ κάμητε ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, εἴτε ἐκ τῶν βοῶν εἴτε ἐκ τῶν προβάτων,
Num 15:4 τότε ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον θέλει φέρει προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἀπὸ ἑνὸς δεκάτου

σεμιδάλεως, ἐζυμωμένης μὲ τὸ τέταρτον ἑνὸς ἲν ἐλαίου·
Num 15:5 καὶ οἶνον διὰ σπονδήν, τὸ τέταρτον ἑνὸς ἲν, θέλεις προσθέσει εἰς τὸ ὁλοκαύτωμα ἢ τὴν θυσίαν, δἰ ἕκαστον ἀρνίον.
Num 15:6 Ἤ δἰ ἕκαστον κριὸν θέλεις προσθέσει προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, δύο δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μὲ τὸ τρίτον ἑνὸς ἲν ἐλαίου·
Num 15:7 καὶ οἶνον διὰ σπονδὴν θέλεις προσφέρει, τὸ τρίτον ἑνὸς ἲν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Num 15:8 Ἐὰν δὲ προσφέρῃς μόσχον ἐκ βοῶν δἰ ὁλοκαύτωμα ἢ διὰ θυσίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν εὐχῆς ἢ διὰ εἰρηνικὴν προσφορὰν πρὸς τὸν Κύριον,
Num 15:9 τότε θέλεις φέρει μετὰ τοῦ μόσχου ἐκ βοῶν προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, τρία δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μὲ ἓν ἥμισυ ἲν ἐλαίου·
Num 15:10 καὶ θέλεις φέρει οἶνον διὰ σπονδήν, τὸ ἥμισυ τοῦ ἲν, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρός, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Num 15:11 οὕτω θέλει γίνεσθαι δἰ ἕνα μόσχον ἢ δἰ ἕνα κριὸν ἢ δἰ ἀρνίον ἢ διὰ τράγον.
Num 15:12 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τὸν ὁποῖον θέλετε προσφέρει, οὕτω θέλετε κάμει εἰς ἕκαστον κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.
Num 15:13 Πάντες οἱ αὐτόχθονες θέλουσι κάμει ταῦτα κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, προσφέροντες προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Num 15:14 Καὶ ἐὰν παροικῇ μεταξὺ σας ξένος ἢ ὁποιοσδήποτε εἶναι μεταξὺ σας εἰς τὰς γενεὰς σας, καὶ θέλῃ νὰ κάμῃ προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, καθὼς σεῖς κάμνετε, οὕτω θέλει κάμει·
Num 15:15 εἷς νόμος θέλει εἶσθαι διὰ σᾶς τοὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς καὶ διὰ τὸν ξένον τὸν παροικοῦντα μεταξὺ σας, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας· καθὼς σεῖς, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ξένος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
Num 15:16 εἷς νόμος καὶ μία διάταξις θέλει εἶσθαι διὰ σᾶς καὶ διὰ τὸν ξένον τὸν παροικοῦντα μεταξὺ σας.
Num 15:17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 15:18 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ὅταν ἔλθητε εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ σᾶς φέρω,
Num 15:19 τότε ὅταν φάγητε ἐκ τῶν ἄρτων τῆς γῆς, θέλετε προσφέρει εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν ὑψουμένην.
Num 15:20 Θέλετε προσφέρει ἄρτον ἐκ τῆς πρώτης ζύμης σας, εἰς προσφορὰν ὑψουμένην· καθὼς τὴν προσφορὰν τὴν ὑψουμένην ἀπὸ τοῦ ἁλωνίου σας, οὕτω θέλετε ὑψώσει αὐτήν.
Num 15:21 Ἐκ τοῦ πρώτου τῆς ζύμης σας θέλετε δώσει εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν ὑψουμένην εἰς τὰς γενεὰς σας.
Num 15:22 Καὶ ἐὰν σφάλητε καὶ δὲν πράξητε πάντα ταῦτα τὰ προστάγματα, τὰ ὁποῖα ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν,
Num 15:23 κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς ἐσᾶς διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως ἀφ ἧς ἡμέρας ὁ Κύριος προσέταξε καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὰς γενεὰς σας·
Num 15:24 τότε, ἐὰν γείνῃ τι ἐξ ἀγνοίας, χωρὶς νὰ ἐξεύρῃ αὐτὸ ἡ συναγωγή, πᾶσα ἡ συναγωγὴ θέλει προσφέρει ἕνα μόσχον ἐκ βοῶν διὰ ὁλοκαύτωμα, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, μετὰ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ κατὰ τὸ διατεταγμένον, καὶ ἕνα τράγον ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 15:25 καὶ θέλει κάμει ὁ ἱερεὺς ἐξιλέωσιν ὑπὲρ πάσης τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ θέλει συγχωρηθῆ εἰς αὐτούς· διότι ἔγεινεν ἐξ ἀγνοίας· καὶ θέλουσι φέρει τὴν προσφορὰν αὐτῶν, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς πρὸς τὸν Κύριον, καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἄγνοιαν αὐτῶν·
Num 15:26 καὶ θέλει συγχωρηθῆ εἰς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸν ξένον τὸν παροικοῦντα μεταξὺ αὐτῶν· διότι πᾶς ὁ λαὸς ἥμαρτεν ἐξ ἀγνοίας.
Num 15:27 Ἐὰν δὲ ψυχὴ τις ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας, οὗτος πρέπει νὰ φέρῃ αἶγα ἐνιαύσιον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας·
Num 15:28 καὶ θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἥτις ἡμάρτησεν ἐξ ἀγνοίας, ὅταν ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ· καὶ θέλει συγχωρηθῆ εἰς αὐτόν.
Num 15:29 Εἷς νόμος θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς διὰ τὸν αὐτόχθονα μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ διὰ τὸν ξένον τὸν παροικοῦντα μεταξὺ αὐτῶν, ὅταν ἁμαρτήσῃ ἐξ ἀγνοίας.
Num 15:30 Ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις πράξῃ ἁμάρτημα μὲ χεῖρα ὑπερήφανον, εἴτε αὐτόχθων εἴτε ξένος, οὗτος καταφρονεῖ τὸν Κύριον· καὶ θέλει ἐξολοθρευθῆ ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
Num 15:31 Ἐπειδὴ κατεφρόνησε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ παρέβη τὴν προσταγὴν αὐτοῦ, ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξάπαντος θέλει ἐξολοθρευθῆ· ἡ ἁμαρτία αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἐπ αὐτήν.
Num 15:32 Καὶ ὅτε ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὗρον ἄνθρωπον συλλέγοντα ξύλα τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.
Num 15:33 Καὶ οἱ εὑρόντες αὐτὸν συλλέγοντα ξύλα ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγήν·
Num 15:34 καὶ ἔβαλον αὐτὸν εἰς φύλαξιν, ἐπειδὴ δὲν ἦτο ὅτι φανερὸν τί ἔπρεπε νὰ κάμωσιν εἰς αὐτόν.
Num 15:35 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ὁ ἄνθρωπος ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ· πᾶσα ἡ συναγωγὴ θέλει λιθοβολήσει αὐτὸν μὲ λίθους ἔξω τοῦ στρατοπέδου.
Num 15:36 Καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔφεραν αὐτὸν ἔξω τοῦ στρατοπέδου καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν μὲ λίθους καὶ ἀπέθανε· καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Num 15:37 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,

Num 15:38 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς νὰ κάμωσι κράσπεδα εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων αὐτῶν, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, καὶ νὰ βάλωσιν εἰς τὰ κράσπεδα τῶν ἄκρων ταινίαν κυανῆν·
Num 15:39 καὶ θέλετε ἔχει αὐτὴν εἰς τὰ κράσπεδα, διὰ νὰ βλέπητε αὐτὴν καὶ νὰ ἐνθυμῆσθε πάσας τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἐκτελῆτε αὐτάς, καὶ νὰ μὴ διαστραφῆτε κατόπιν τῶν καρδιῶν σας καὶ κατόπιν τῶν ὀφθαλμῶν σας, κατόπιν τῶν ὁποίων σεῖς ἐκπορνεύετε·
Num 15:40 διὰ νὰ ἐνθυμῆσθε καὶ νὰ ἐκτελῆτε πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ νὰ ἦσθε ἅγιοι εἰς τὸν Θεὸν σας.
Num 15:41 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἦμαι Θεὸς σας. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Num 16:1 Ὁ δὲ Κορὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσαάρ, υἱοῦ τοῦ Καάθ, υἱοῦ τοῦ Λευΐ, καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλιάβ, καί Ὤν ὁ υἱὸς τοῦ Φαλέθ, υἱοὶ Ῥουβήν, ἐστασίασαν,
Num 16:2 καὶ ἐσηκώθησαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως μετὰ διακοσίων πεντήκοντα ἀνθρώπων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἀρχηγῶν τῆς συναγωγῆς, συγκλήτων τῆς βουλῆς, ἀνδρῶν ὀνομαστῶν·
Num 16:3 καὶ συνήχθησαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐναντίον τοῦ Ἀαρὼν καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Ἀρκεῖ εἰς ἐσᾶς, διότι πᾶσα ἡ συναγωγή, πάντες εἶναι ἅγιοι καὶ ὁ Κύριος εἶναι μεταξὺ αὐτῶν· καὶ διὰ τί ὑψόνεσθε ὑπεράνω τῆς συναγωγῆς τοῦ Κυρίου
Num 16:4 Ἀκούσας δὲ ὁ Μωϋσῆς ἔπεσε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ·
Num 16:5 καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν Κορὲ καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν συνοδίαν αὐτοῦ, λέγων, Τὸ πρωΐ θέλει φανερώσει ὁ Κύριος ποῖοι εἶναι αὐτοῦ καὶ ποῖος ἅγιος καὶ θέλει κάμει αὐτὸν νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτόν· καὶ ὅντινα ἐξέλεξε, τοῦτον θέλει κάμει νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτόν.
Num 16:6 Τοῦτο κάμετε, Λάβετε εἰς ἑαυτοὺς θυμιατήρια, ὁ Κορὲ καὶ πᾶσα ἡ συνοδία αὐτοῦ·
Num 16:7 καὶ βάλετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπιθέσατε θυμίαμα ἐπ' αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου αὔριον· καὶ ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἐκλέξῃ ὁ Κύριος, οὗτος θέλει εἶσθαι ἅγιος. Ἀρκεῖ εἰς ἐσᾶς, υἱοὶ Λευΐ.
Num 16:8 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κορέ, Ἀκούσατε τώρα, υἱοὶ Λευΐ.
Num 16:9 Μικρὸν πρᾶγμα εἶναι τοῦτο εἰς ἐσᾶς, ὅτι ἐξεχώρισεν ἐσᾶς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραήλ, διὰ νὰ σᾶς φέρῃ πλησίον αὐτοῦ νὰ κάμνητε τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου καὶ νὰ στέκησθε ἔμπροσθεν τῆς συναγωγῆς, διὰ νὰ ὑπηρετῆτε εἰς αὐτοὺς
Num 16:10 καὶ ἀφοῦ σὲ ἔφερε πλησίον ἑαυτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς υἱοὺς Λευΐ μετὰ σοῦ, σεῖς ζητεῖτε καὶ τὴν ἱερατείαν
Num 16:11 οὕτω κάμνεις, σὺ καὶ πᾶσα ἡ συνοδία σου, οἵτινες εἶσθε συνηθροισμένοι ἐναντίον τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Ἀαρὼν τίς εἶναι, ὥστε νὰ γογγύζητε ἐναντίον αὐτοῦ
Num 16:12 Καὶ ἔστειλεν ὁ Μωϋσῆς νὰ καλέσῃ τὸν Δαθὰν καὶ τὸν Ἀβειρὼν τοὺς υἱοὺς Ἐλιάβ· οἱ δὲ εἶπον, Δὲν ἀναβαίνομεν·
Num 16:13 μικρὸν εἶναι τοῦτο, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ γῆς ῥεούσης γάλα καὶ μέλι, διὰ νὰ θανατώσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὅτι ὡς ἄρχων θέλεις νὰ κατεξουσιάζῃς ἡμᾶς
Num 16:14 ἀλλὰ σὺ δὲν ἔφερες ἡμᾶς εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι οὐδὲ ἔδωκας εἰς ἡμᾶς κληρονομίαν ἀγρῶν καὶ ἀμπελώνων· τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων τούτων θέλεις νὰ ἐκβάλῃς δὲν ἀναβαίνομεν.
Num 16:15 Καὶ ἐβαρυθύμησεν ὁ Μωϋσῆς σφόδρα καὶ εἶπε πρὸς τὸν Κύριον, Μὴ ἐπιβλέψῃς εἰς τὴν προσφορὰν αὐτῶν· οὐδὲ ἕνα ὄνον ἀπ' αὐτῶν ἔλαβον οὐδὲ ἔβλαψα τινὰ ἐξ αὐτῶν.
Num 16:16 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κορέ, Σὺ καὶ πᾶσα ἡ συνοδία σου νὰ ἦσθε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, σύ, καὶ αὐτοί, καὶ ὁ Ἀαρών, αὔριον·
Num 16:17 καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ καὶ ἐπιθέσατε θυμίαμα ἐπ' αὐτὰ καὶ φέρετε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἕκαστος τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ, διακόσια πεντήκοντα θυμιατήρια· καὶ σύ, καὶ ὁ Ἀαρών, ἕκαστος τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ.
Num 16:18 Καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ καὶ ἔβαλον ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπέθεσαν ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα καὶ ἐστάθησαν εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μετὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών.
Num 16:19 Καὶ συνήγαγεν ἐναντίον αὐτῶν ὁ Κορὲ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐφάνη εἰς πᾶσαν τὴν συναγωγήν.
Num 16:20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν λέγων,
Num 16:21 Ἀποχωρίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, διὰ νὰ ἐξαναλώσω αὐτοὺς διὰ μιᾶς.
Num 16:22 Καὶ ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον, Ὦ Θεέ, Θεὲ τῶν πνευμάτων πάσης σαρκός, εἷς ἄνθρωπος ἡμάρτησε καὶ θέλεις ὀργισθῇ ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς
Num 16:23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 16:24 Λάλησον πρὸς τὴν συναγωγήν, λέγων, Ἀναχωρήσατε ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Κορέ, τοῦ Δαθὰν καὶ τοῦ Ἀβειρὼν κυκλόθεν.
Num 16:25 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸν Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ.
Num 16:26 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν λέγων, Ἀποχωρίσθητε εὐθὺς ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀσεβῶν τούτων ἀνθρώπων καὶ μὴ ἐγγίσητε μηδὲν ἐκ τῶν ὅσα εἶναι αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἀφανισθῆτε ἐν μέσῳ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
Num 16:27 Ἀνεχώρησαν λοιπὸν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Κορέ, τοῦ Δαθὰν καὶ τοῦ Ἀβειρὼν κυκλόθεν· καὶ ὁ Δαθὰν καὶ ὁ Ἀβειρὼν ἐξῆλθον, καὶ ἐστάθησαν εἰς τὴν θύραν τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ

οἰκογένειαι αὐτῶν.
Num 16:28 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Ἐκ τούτου θέλετε γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλε διὰ νὰ πράξω πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ ὅτι δὲν ἔπραξα ἀπ' ἐμαυτοῦ.
Num 16:29 Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀποθάνωσι τὸν κοινὸν θάνατον πάντων τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἐὰν γείνῃ ἀνταπόδοσις εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀνταπόδοσιν πάντων τῶν ἀνθρώπων, δὲν μὲ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος·
Num 16:30 ἐὰν ὅμως ὁ Κύριος κάμῃ θαῦμα, καὶ ἀνοίξῃ ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ καταπίῃ αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ αὐτῶν καὶ καταβῶσι ζῶντες εἰς τὸν ᾅδην, τότε θέλετε γνωρίσει ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν Κύριον.
Num 16:31 Καὶ ὡς ἔπαυσε λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, ἐσχίσθη τὸ ἔδαφος τὸ ὑποκάτω αὐτῶν.
Num 16:32 Καὶ ἡ γῆ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς μετὰ τοῦ Κορὲ καὶ πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτῶν.
Num 16:33 Καὶ κατέβησαν αὐτοὶ καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ζῶντες εἰς τὸν ᾅδην, καὶ ἡ γῆ ἐκλείσθη ἐπάνωθεν αὐτῶν· καὶ ἠφανίσθησαν ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς.
Num 16:34 Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ὁ πέριξ αὐτῶν ἔφυγον εἰς τὴν βοὴν αὐτῶν, λέγοντες, Μήπως καταπίῃ καὶ ἡμᾶς ἡ γῆ.
Num 16:35 Καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε τοὺς διακοσίους πεντήκοντα ἄνδρας τοὺς προσφέροντας τὸ θυμίαμα.
Num 16:36 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,
Num 16:37 Εἰπὲ πρὸς τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, νὰ λάβῃ τὰ θυμιατήρια ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τὸ πῦρ σκόρπισον ἐκεῖ· διότι εἶναι ἡγιασμένα,
Num 16:38 τὰ θυμιατήρια τούτων τῶν ἁμαρτησάντων ἐναντίον εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ ἄς κάμωσιν αὐτὰ πλάκας διὰ κάλυμμα τοῦ θυσιαστηρίου· ἐπειδὴ οὗτοι προσέφεραν αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦτο εἶναι ἡγιασμένα· καὶ θέλουσιν εἶσθαι διὰ σημεῖον εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Num 16:39 Καὶ ἔλαβεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὰ χάλκινα θυμιατήρια, τὰ ὁποῖα προσέφεραν οἱ καυθέντες· καὶ ἔκαμον αὐτὰ πλάκας διὰ νὰ καλύψωσι τὸ θυσιαστήριον·
Num 16:40 πρὸς μνημόσυνον εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ὥστε μηδεὶς ἀλλογενής, μὴ ὢν ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀαρών, νὰ μὴ πλησιάζῃ διὰ νὰ προσφέρῃ θυμίαμα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ γείνῃ ὡς ὁ Κορὲ καὶ ὡς ἡ συνοδία αὐτοῦ, καθὼς εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.
Num 16:41 Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐγόγγυσαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών, λέγοντες, Σεῖς ἐφονεύσατε τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου.
Num 16:42 Καὶ ἐνῷ ἡ συναγωγὴ ἦτο συνηθροισμένη ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐναντίον τοῦ Ἀαρών, ἀνέβλεψαν πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἰδού, ἡ νεφέλη ἐσκέπασεν αὐτήν, καὶ ἐφάνη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου.
Num 16:43 Καὶ ἦλθεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Num 16:44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
Num 16:45 Ἀποσύρθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, διὰ νὰ ἀναλώσω αὐτοὺς διὰ μιᾶς. Καὶ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.
Num 16:46 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ἀαρών, Λάβε τὸ θυμιατήριον καὶ βάλε πῦρ εἰς αὐτὸ ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπίθες θυμίαμα καὶ ὕπαγε ταχέως εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ κάμε ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτῶν· διότι ἐξῆλθεν ὀργὴ παρὰ τοῦ Κυρίου· ἡ πληγὴ ἤρχισε.
Num 16:47 Καὶ ἔλαβε τὸ θυμιατήριον ὁ Ἀαρών, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἔδραμεν εἰς τὸ μέσον τῆς συναγωγῆς· καὶ ἰδού, ἡ πληγὴ εἶχεν ἀρχίσει ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἐπέθεσε θυμίαμα καὶ ἔκαμεν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.
Num 16:48 Καὶ ἐστάθη ἀναμέσον τῶν ἀποθανόντων καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἔπαυσεν ἡ θραῦσις.
Num 16:49 Ἦσαν δὲ οἱ ἀποθανόντες εἰς τὴν θραῦσιν δεκατέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, ἐκτὸς τῶν ἀποθανόντων ἐξ αἰτίας τοῦ Κορέ.
Num 16:50 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἀαρὼν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔπαυσεν ἡ θραῦσις.
Num 17:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,
Num 17:2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ λάβε παρ' ἑκάστου αὐτῶν ῥάβδον κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτῶν, παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους· ἑκάστου τὸ ὄνομα ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου αὐτοῦ·
Num 17:3 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀαρὼν ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου τοῦ Λευΐ, ἐπειδὴ μία ῥάβδος θέλει εἶσθαι δι' ἕκαστον ἀρχηγὸν τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν·
Num 17:4 καὶ θέλεις ἀποθέσει αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου, ὅπου θέλω εὑρίσκεσθαι μεθ' ὑμῶν·
Num 17:5 καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ ἀνθρώπου, ὅντινα ἐκλέξω, θέλει βλαστήσει καὶ θέλω κάμει νὰ παύσωσιν ἀπ' ἔμπροσθέν μου οἱ γογγυσμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον σας.
Num 17:6 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀνὰ μίαν ῥάβδον ἕκαστος ἄρχων κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους· καὶ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ἦτο μεταξὺ τῶν ῥάβδων αὐτῶν.
Num 17:7 Καὶ ἀπέθηκεν ὁ Μωϋσῆς τὰς ῥάβδους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
Num 17:8 Καὶ τὴν ἐπαύριον εἰσῆλθεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἰδού, ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν διὰ

τὸν οἶκον τοῦ Λευῒ ἐβλάστησε καὶ ἀνεφύησε βλαστὸν καὶ ἐξήνθησεν ἄνθη καὶ ἔδωκεν ἀμύγδαλα.
Num 17:9 Καὶ ἔφερεν ἔξω ὁ Μωϋσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ αὐτοὶ εἶδον καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ.
Num 17:10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἀπόθες τὴν ῥάβδον τοῦ Ἀαρὼν ἔμπροσθεν τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ φυλάττηται εἰς σημεῖον εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀποστασίας· καὶ θέλεις καταπαύσει ἀπ' ἐμοῦ τοὺς γογγυσμοὺς αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσι.
Num 17:11 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· οὕτως ἔκαμε.
Num 17:12 Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγοντες, Ἰδού, ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν, ἀφανιζόμεθα, πάντες ἀφανιζόμεθα·
Num 17:13 πᾶς ὁ πλησιάζων, ὁ πλησιάζων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου, ἀποθνήσκει πάντες θέλομεν ἐκλείψει ἀποθνήσκοντες
Num 18:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἀαρών, Σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου μετὰ σοῦ θέλετε βαστάζει τὴν ἀνομίαν τοῦ ἁγιαστηρίου· καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ θέλετε βαστάζει τὴν ἀνομίαν τῆς ἱερατείας σας.
Num 18:2 Καὶ ἔτι τοὺς ἀδελφούς σου, τὴν φυλὴν τοῦ Λευΐ, τὴν φυλὴν τοῦ πατρός σου, φέρε μετὰ σοῦ, διὰ νὰ ἦναι ἡνωμένοι μετὰ σοῦ καὶ νὰ σὲ ὑπηρετῶσι· σὺ ὅμως καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ θέλετε ὑπηρετεῖ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Num 18:3 Καὶ θέλουσι φυλάττει τὰς φυλακάς σου καὶ τὰς φυλακὰς ὅλης τῆς σκηνῆς· μόνον εἰς τὰ σκεύη τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ εἰς τὸ θυσιαστήριον δὲν θέλουσι πλησιάζει, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσι μήτε αὐτοὶ μήτε σεῖς.
Num 18:4 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἡνωμένοι μετὰ σοῦ καὶ θέλουσι φυλάττει τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς· καὶ ξένος δὲν θέλει σᾶς πλησιάζει.
Num 18:5 Καὶ θέλετε φυλάττει τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ὀργὴ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Num 18:6 Καὶ ἐγώ, ἰδού, ἔλαβον τοὺς ἀδελφούς σας τοὺς Λευΐτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· οὗτοι εἶναι δεδομένοι εἰς ἐσᾶς δῶρον διὰ τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Num 18:7 Σὺ δὲ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ θέλετε φυλάττει τὴν ἱερατείαν σας εἰς πάντα τὰ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ παραπετάσματος, καὶ θέλετε κάμνει τὴν ὑπηρεσίαν. Δῶρον ἔδωκα τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἱερατείας σας· καὶ ὅστις ξένος πλησιάσῃ, θέλει θανατόνεσθαι.
Num 18:8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἀαρών, Ἰδού, ἐγὼ ἔδωκα ἔτι εἰς σὲ τὴν ἐπιστασίαν τῶν ὑψουμένων προσφορῶν μου ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· εἰς σὲ ἔδωκα αὐτὰ διὰ τὸ χρίσμα καὶ εἰς τοὺς υἱούς σου εἰς νόμιμον αἰώνιον.
Num 18:9 Τοῦτο θέλει εἶσθαι σοῦ ἀπὸ τῶν ἁγιωτάτων ἐκ τῶν διὰ πυρὸς προσφερομένων· πάντα τὰ δῶρα αὐτῶν, πᾶσαι αἱ ἐξ ἀλφίτων προσφοραὶ αὐτῶν καὶ πᾶσαι αἱ περὶ ἁμαρτίας προσφοραὶ αὐτῶν καὶ πᾶσαι αἱ περὶ ἀνομίας προσφοραὶ αὐτῶν, τὰς ὁποίας θέλουσιν ἀποδίδει εἰς ἐμέ, ἁγιώτατα θέλουσιν εἶσθαι διὰ σὲ καὶ διὰ τοὺς υἱούς σου.
Num 18:10 Ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων θέλετε τρώγει αὐτά· πᾶν ἀρσενικὸν θέλει τρώγει αὐτά· ἅγια θέλουσιν εἶσθαι εἰς σέ.
Num 18:11 Καὶ τοῦτο εἶναι σοῦ, ἡ ὑψουμένη προσφορὰ ἐκ τῶν δώρων αὐτῶν, μετὰ πασῶν τῶν κινητῶν προσφορῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· εἰς σὲ ἔδωκα αὐτὰ καὶ εἰς τοὺς υἱούς σου καὶ εἰς τὰς θυγατέρας σου μετὰ σοῦ εἰς νόμιμον αἰώνιον· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου θέλει τρώγει αὐτά.
Num 18:12 Πᾶν τὸ ἐξαίρετον τοῦ ἐλαίου, καὶ πᾶν τὸ ἐξαίρετον τοῦ οἴνου καὶ τοῦ σίτου, τὰς ἀπαρχὰς αὐτῶν, ὅσα προσφέρωσιν εἰς τὸν Κύριον, εἰς σὲ ἔδωκα αὐτά·
Num 18:13 Πάντα τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς, ὅσα φέρωσι πρὸς τὸν Κύριον, σοῦ θέλουσιν εἶσθαι πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου θέλει τρώγει αὐτά.
Num 18:14 Πᾶν καθιέρωμα τοῦ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι σοῦ.
Num 18:15 Πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐκ πάσης σαρκός, τὸ ὁποῖον προσφέρωσι πρὸς τὸν Κύριον, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σοῦ θέλει εἶσθαι πλὴν τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων θέλουσιν ἐξάπαντος ἐξαγοράζεσθαι καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων θέλουσιν ἐξαγοράζεσθαι.
Num 18:16 Καὶ ὅσα πρέπει νὰ ἐξαγορασθῶσιν ἀπὸ ἡλικίας ἑνὸς μηνός, θέλουσιν ἐξαγοράζεσθαι κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου, διὰ πέντε σίκλους ἀργυρίου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ὅστις εἶναι εἴκοσι γερά.
Num 18:17 Τὰ πρωτότοκα ὅμως τῶν βοῶν ἢ τὰ πρωτότοκα τῶν προβάτων ἢ τὰ πρωτότοκα τῶν αἰγῶν δὲν θέλουσιν ἐξαγοράζεσθαι· ἅγια εἶναι· τὸ αἷμα αὐτῶν θέλεις ῥαντίζει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὸ πάχος αὐτῶν θέλεις καίει διὰ προσφορὰν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Num 18:18 Καὶ τὸ κρέας αὐτῶν θέλει εἶσθαι σοῦ, καθὼς τὸ κινητὸν στῆθος καὶ ὁ δεξιὸς ὦμος εἶναι σοῦ.
Num 18:19 Πάσας τὰς ὑψουμένας προσφορᾶς τῶν ἁγίων πραγμάτων, τὰς ὁποίας οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ προσφέρωσιν εἰς τὸν Κύριον, ἔδωκα εἰς σὲ καὶ εἰς τους υἱούς σου καὶ εἰς τὰς θυγατέρας σου μετὰ σοῦ εἰς νόμιμον αἰώνιον. Αὕτη εἶναι διαθήκη ἅλατος παντοτεινὴ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς σὲ καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σοῦ.
Num 18:20 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἀαρών, Ἐν τῇ γῇ αὐτῶν δὲν θέλεις ἔχει κληρονομίαν οὐδὲ θέλεις ἔχει μερίδα μεταξὺ αὐτῶν· ἐγὼ εἶμαι ἡ μερίς σου καὶ ἡ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Num 18:21 Καὶ ἰδού, ἔδωκα εἰς τοὺς υἱοὺς Λευῒ πάντα τὰ δέκατα τοῦ Ἰσραὴλ εἰς κληρονομίαν, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν τὴν ὁποίαν ὑπηρετοῦσι, τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·

Num 18:22 καὶ δὲν θέλουσι πλησιάζει τοῦ λοιποῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴ λάβωσιν ἐφ ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν καὶ ἀποθάνωσιν·
Num 18:23 ἀλλ᾿ οἱ Λευῗται, οὗτοι θέλουσιν ὑπηρετεῖ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ οὗτοι θέλουσι βαστάζει τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· τοῦτο θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς σας· καὶ δὲν θέλουσιν ἔχει μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐδεμίαν κληρονομίαν·
Num 18:24 διότι τὰ δέκατα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τὰ ὁποῖα προσφέρωσιν ὑψουμένην προσφορὰν πρὸς τὸν Κύριον, ἔδωκα κληρονομίαν εἰς τοὺς Λευῗτας· διὰ τοῦτο εἶπα περὶ αὐτῶν, Ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δὲν θέλουσιν ἔχει οὐδεμίαν κληρονομίαν.
Num 18:25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,
Num 18:26 Λάλησον καὶ πρὸς τοὺς Λευῗτας καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ὅταν λαμβάνητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ δέκατον, τὸ ὁποῖον ἔδωκα εἰς ἐσᾶς παρ αὐτῶν διὰ κληρονομίαν σας, τότε θέλετε προσφέρει ἐξ αὐτῶν προσφορὰν ὑψουμένην εἰς τὸν Κύριον, δέκατον ἀπὸ τοῦ δεκάτου.
Num 18:27 Καὶ αὗται αἱ ὑψούμεναι προσφοραὶ σας θέλουσι λογίζεσθαι εἰς ἐσᾶς ὡς σῖτος τοῦ ἁλωνίου καὶ ὡς ἀφθονία τοῦ ληνοῦ.
Num 18:28 Οὕτω καὶ σεῖς θέλετε προσφέρει προσφορὰν ὑψουμένην εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ πάντων τῶν δεκάτων σας, τὰ ὁποῖα λαμβάνετε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἀπὸ τούτων θέλετε δίδει τὴν ὑψουμένην προσφορὰν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα.
Num 18:29 Ἀπὸ πάντων τῶν δώρων σας θέλετε προσφέρει πᾶσαν ὑψουμένην προσφορὰν τοῦ Κυρίου, ἀπὸ παντὸς τοῦ ἐξαιρέτου αὐτῶν τὸ ἡγιασμένον μέρος ἐξ αὐτῶν.
Num 18:30 Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Ὅταν προσφέρητε ἐξ αὐτῶν τὸ ἐξαίρετον αὐτῶν, τοῦτο θέλει λογίζεσθαι διὰ τοὺς Λευῗτας ὡς προϊὸν τοῦ ἁλωνίου καὶ ὡς προϊὸν τοῦ ληνοῦ·
Num 18:31 καὶ θέλετε τρώγει αὐτὰ ἐν παντὶ τόπῳ, σεῖς καὶ αἱ οἰκογένειαί σας· διότι τοῦτο εἶναι μισθὸς εἰς ἐσᾶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν σας ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου·
Num 18:32 καὶ δὲν θέλετε φέρει ἐφ ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν δἰ αὐτά, ὅταν προσφέρητε ἀπ αὐτῶν τὸ ἐξαίρετον αὐτῶν· καὶ δὲν θέλετε βεβηλώσει τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνητε.
Num 19:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν λέγων,
Num 19:2 Τοῦτο εἶναι τὸ διάταγμα τοῦ νόμου, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος προσέταξε λέγων, Εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ φέρωσιν εἰς σὲ ξανθὴν δάμαλιν ἄμωμον, μὴ ἔχουσαν ἐλάττωμα, ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν ἐπεβλήθη ζυγός·
Num 19:3 καὶ θέλετε δώσει αὐτὴν εἰς τὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ θέλει φέρει αὐτὴν ἔξω τοῦ στρατοπέδου· καὶ θέλουσι σφάξει αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ.
Num 19:4 Καὶ θέλει λάβει Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς διὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ καὶ θέλει ῥαντίσει ἑπτάκις ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς κατ ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Num 19:5 Καὶ θέλουσι καύσει τὴν δάμαλιν ἐνώπιον αὐτοῦ· τὸ δέρμα αὐτῆς καὶ τὸ κρέας αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς μετὰ τῆς κόπρου αὐτῆς θέλουσι καῇ.
Num 19:6 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει λάβει ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον καὶ θέλει ῥίψει αὐτὰ εἰς τὸ μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως.
Num 19:7 Τότε θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ θέλει λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα θέλει εἰσέλθει εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ὁ ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας.
Num 19:8 Καὶ ὁ καίων αὐτὴν θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ὕδατι καὶ θέλει λούσει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Num 19:9 Καὶ ἄνθρωπος καθαρὸς θέλει συνάξει τὴν στάκτην τῆς δαμάλεως καὶ θέλει ἀποθέσει αὐτὴν ἔξω τοῦ στρατοπέδου εἰς τόπον καθαρόν· καὶ θέλει φυλάττεσθαι διὰ τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διὰ ὕδωρ χωρισμοῦ· τοῦτο εἶναι διὰ καθαρισμὸν ἁμαρτίας.
Num 19:10 Καὶ ὁ συνάξας τὴν στάκτην τῆς δαμάλεως θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰς τοὺς ξένους τοὺς παροικοῦντας μεταξὺ ὑμῶν εἰς νόμιμον αἰώνιον.
Num 19:11 Ὅστις ἐγγίσῃ νεκρὸν σῶμα ἀνθρώπου, οὗτος θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἑπτὰ ἡμέρας.
Num 19:12 Οὗτος θέλει ἁγνισθῇ διὰ τούτου τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην θέλει εἶσθαι καθαρός· ἐὰν ὅμως δὲν ἁγνισθῇ τὴν τρίτην ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν θέλει εἶσθαι καθαρός.
Num 19:13 Ὅστις ἐγγίσῃ νεκρὸν σῶμα ὁποιουδήποτε τεθνεῶτος ἀνθρώπου καὶ δὲν ἁγνισθῇ, μιαίνει τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ Ἰσραήλ· ἐπειδὴ δὲν ἐρραντίσθη ἐπ αὐτὸν τὸ ὕδωρ τοῦ χωρισμοῦ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος· ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ μένει ἐπ αὐτόν.
Num 19:14 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος ὅταν ἄνθρωπός τις ἀποθάνῃ ἐν σκηνῇ· Πάντες οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ σκηνῇ θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα ἑπτὰ ἡμέρας·
Num 19:15 καὶ πᾶν ἀγγεῖον ἀνοικτόν, μὴ ἔχον σκέπασμα δεδεμένον ἐπάνωθεν αὐτοῦ, εἶναι ἀκάθαρτον.
Num 19:16 Καὶ ὅστις ἐγγίσῃ ἐν τῇ πεδιάδι πεφονευμένον τινὰ διὰ μαχαίρας ἢ νεκρὸν σῶμα ἢ ὀστοῦν ἀνθρώπου ἢ μνῆμα, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἑπτὰ ἡμέρας.
Num 19:17 Καὶ θέλουσι λάβει διὰ τὸν ἀκάθαρτον ἀπὸ τῆς στάκτης τῆς καυθείσης δαμάλεως διὰ καθαρισμὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ θέλει χυθῇ ἐπ αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς ἀγγεῖον.

Num 19:18 Καὶ ἄνθρωπος καθαρὸς θέλει λάβει ὕσσωπον, καὶ ἐμβάψας εἰς τὸ ὕδωρ θέλει ῥαντίσει ἐπὶ τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ τους ἀνθρώπους τοὺς εὑρεθέντας ἐκεῖ καὶ ἐπ̓ ἐκεῖνον ὅστις ἤγγισεν ὀστοῦν ἢ πεφονευμένον ἢ νεκρὸν ἢ μνῆμα.
Num 19:19 Καὶ ὁ καθαρὸς θέλει ῥαντίσει ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν· τὴν δὲ ἑβδόμην ἡμέραν θέλει ἁγνίσει αὐτόν· καὶ αὐτὸς θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει λουσθῆ ἐν ὕδατι· καὶ τὸ ἑσπέρας θέλει εἶσθαι καθαρός.
Num 19:20 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὅστις εἶναι ἀκάθαρτος καὶ δὲν ἁγνισθῇ, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῆ ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς· διότι τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Κυρίου ἐμίανε· τὸ ὕδωρ τοῦ χωρισμοῦ δὲν ἐρραντίσθη ἐπ̓ αὐτόν· αὐτὸς εἶναι ἀκάθαρτος.
Num 19:21 Καὶ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς νόμιμον αἰώνιον, ὅτι ὅστις ῥαντίσῃ τὸ ὕδωρ τοῦ χωρισμοῦ, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ὅστις ἐγγίσῃ τὸ ὕδωρ τοῦ χωρισμοῦ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Num 19:22 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἐγγίσῃ ὁ ἀκάθαρτος, τοῦτο θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· καὶ ἡ ψυχὴ ἥτις ἐγγίσῃ αὐτό, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας.
Num 20:1 Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, πᾶσα συναγωγή, εἰς τὴν ἔρημον Σίν, τὸν πρῶτον μῆνα· καὶ ἔμεινεν ὁ λαὸς ἐν Κάδης· καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἡ Μαριὰμ καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.
Num 20:2 Καὶ δὲν ἦτο ὕδωρ διὰ τὴν συναγωγήν· καὶ συνηθροίσθησαν κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ κατὰ τοῦ Ἀαρών.
Num 20:3 Καὶ ὁ λαὸς ἐλοιδόρει κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ εἶπον, λέγοντες, Εἴθε ν̓ ἀπεθνήσκομεν, ὅτε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀπέθανον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Num 20:4 Καὶ διὰ τί ἀνεβιβάσατε τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην, διὰ νὰ ἀποθάνωμεν ἐκεῖ ἡμεῖς καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν
Num 20:5 καὶ διὰ τί ἀνεβιβάσατε ἡμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ φέρητε ἡμᾶς εἰς τὸν κακὸν τοῦτον τόπον οὗτος δὲν εἶναι τόπος σπορᾶς ἢ σύκων ἢ ἀμπέλων ἢ ῥοδίων· οὐδὲ ὕδωρ ὑπάρχει διὰ νὰ πίωμεν.
Num 20:6 Καὶ ἦλθον ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν ἀπ̓ ἔμπροσθεν τῆς συναγωγῆς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν· καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ἡ δόξα τοῦ Κυρίου.
Num 20:7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 20:8 Λάβε τὴν ῥάβδον καὶ συγκάλεσον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφὸς σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ θέλει δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ θέλεις ἐκβάλει εἰς αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας· καὶ θέλεις ποτίσει τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.
Num 20:9 Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον ἀπ̓ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτόν·
Num 20:10 καὶ συνεκάλεσαν Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν τὴν συναγωγὴν ἔμπροσθεν τῆς πέτρας· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατε τώρα, σεῖς οἱ ἀπειθεῖς· νὰ σᾶς ἐκβάλωμεν ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης
Num 20:11 Καὶ ὑψώσας ὁ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκτύπησε μὲ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ τὴν πέτραν δίς· καὶ ἐξῆλθον ὕδατα πολλά· καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.
Num 20:12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρών, Ἐπειδὴ δὲν μὲ ἐπιστεύσατε, διὰ νὰ μὲ ἁγιάσητε ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο σεῖς δὲν θέλετε φέρει τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτούς.
Num 20:13 τοῦτο εἶναι τὸ ὕδωρ Μεριβά· διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐλοιδόρησαν κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ αὐτὸς ἡγιάσθη ἐν αὐτοῖς.
Num 20:14 Καὶ ἀπέστειλε Μωϋσῆς πρέσβεις ἀπὸ Κάδης πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἐδώμ, λέγων, Ταῦτα λέγει ὁ ἀδελφὸς σου Ἰσραήλ· σὺ ἐξεύρεις πᾶσαν τὴν ταλαιπωρίαν ἥτις μᾶς εὕρηκεν·
Num 20:15 ὅτι κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ κατῳκήσαμεν πολὺν καιρὸν ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι κατεδυνάστευσαν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν·
Num 20:16 καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς τὸν Κύριον καὶ αὐτὸς εἰσήκουσε τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ ἀπέστειλεν ἄγγελον καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἰδού, εἴμεθα ἐν Κάδης, πόλει εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὁρίων σου·
Num 20:17 ἂς περάσωμεν, παρακαλῶ, διὰ τῆς γῆς σου· δὲν θέλομεν περάσει διὰ τῶν ἀγρῶν ἢ διὰ τῶν ἀμπελώνων, οὐδὲ θέλομεν πίει ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων· θέλομεν περάσει διὰ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ· δὲν θέλομεν ἐκκλίνει δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ἑωσοῦ περάσωμεν τὰ ὅριά σου.
Num 20:18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἐδώμ, Δὲν θέλεις περάσει διὰ τῆς γῆς μου· εἰ δὲ μή, θέλω ἐξέλθει ἐν μαχαίρᾳ εἰς συνάντησίν σου.
Num 20:19 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἡμεῖς διαβαίνομεν διὰ τῆς λεωφόρου· καὶ ἐὰν ἐγὼ καὶ τὰ κτήνη μου πίωμεν ἐκ τοῦ ὕδατός σου, θέλω πληρώσει αὐτό· θέλω διαβῆ μόνον ἐπὶ ποδός, οὐδὲν ἄλλο.
Num 20:20 Ὁ δὲ εἶπε, Δὲν θέλεις διαβῆ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἐδὼμ ἐναντίον αὐτοῦ μετὰ πολλοῦ λαοῦ καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ.
Num 20:21 Οὕτως ἠρνήθη ὁ Ἐδὼμ νὰ δώσῃ διάβασιν εἰς τὸν Ἰσραὴλ διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλινεν ὁ Ἰσραὴλ ἀπ̓ αὐτοῦ.
Num 20:22 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, πᾶσα ἡ συναγωγή, ἀπὸ Κάδης καὶ ἦλθον εἰς τὸ ὄρος Ὤρ.
Num 20:23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἀαρὼν ἐν τῷ ὄρει Ὢρ πλησίον τῶν ὁρίων τῆς γῆς Ἐδώμ, λέγων,
Num 20:24 Ὁ Ἀαρὼν θέλει προστεθῆ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ· διότι δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἐπειδὴ ἠπειθήσατε εἰς τὸν λόγον μου εἰς τὸ ὕδωρ Μεριβά·

Num 20:25 λάβε τὸν Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος Ὢρ·
Num 20:26 καὶ ἔκδυσον τὸν Ἀαρὼν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἔνδυσον αὐτὴν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ὁ Ἀαρὼν θέλει προστεθῇ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ θέλει ἀποθάνει ἐκεῖ.
Num 20:27 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος· καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος Ὢρ ἔμπροσθεν πάσης τῆς συναγωγῆς.
Num 20:28 Καὶ ἐξέδυσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἀαρὼν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὴν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἀαρὼν ἐκεῖ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους· καὶ κατέβησαν Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ ὄρους.
Num 20:29 Καὶ εἶδε πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἐτελεύτησεν ὁ Ἀαρών· καὶ ἐπένθησαν τὸν Ἀαρὼν τριάκοντα ἡμέρας πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραήλ.
Num 21:1 Καὶ ἤκουσεν ὁ Χαναναῖος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀράδ, ὁ κατοικῶν πρὸς μεσημβρίαν, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰσραὴλ διὰ τῆς ὁδοῦ Ἀθαρείμ, καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ συνέλαβεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλώτους.
Num 21:2 Καὶ ηὐχήθη ὁ Ἰσραὴλ εὐχὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπεν, Ἐὰν τῳόντι παραδώσῃς τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν χεῖρά μου, θέλω καταστρέψει τὰς πόλεις αὐτῶν.
Num 21:3 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκε τοὺς Χαναναίους· καὶ κατέστρεψαν αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Ὁρμά.
Num 21:4 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους Ὢρ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, διὰ νὰ περιέλθωσι τὴν γῆν Ἐδώμ· καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ.
Num 21:5 Καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ κατὰ τοῦ Μωϋσέως, λέγοντες, Διὰ τί ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου διὰ ν᾽ ἀποθάνωμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ διότι ἄρτος δὲν εἶναι καὶ ὕδωρ δὲν εἶναι καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀηδίασε τὸν ἄρτον τοῦτον, τὸν ἐλαφρόν.
Num 21:6 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις τοὺς φλογεροὺς καὶ ἐδάγκανον τὸν λαόν, καὶ λαὸς πολὺς ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἀπέθανε.
Num 21:7 Καὶ ἐλθὼν ὁ λαὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἶπον, Ἡμαρτήσαμεν, διότι ἐλαλήσαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ σοῦ· δεήθητι τοῦ Κυρίου νὰ σηκώσῃ τοὺς ὄφεις ἀφ ἡμῶν. Καὶ ἐδεήθη ὁ Μωϋσῆς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.
Num 21:8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Κάμε εἰς σεαυτὸν ὄφιν φλογερὸν καὶ βάλε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου· καὶ πᾶς ὅστις δαγκασθῇ καὶ ἐμβλέψῃ εἰς αὐτόν, θέλει ζήσει.
Num 21:9 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς ὄφιν χαλκοῦν καὶ ἔβαλεν αὐτὸν ἐπὶ ξύλου· καὶ ἐὰν ὄφις ἐδάγκανε τινά, ἐμβλέπων οὗ τος εἰς τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, ἔζη.
Num 21:10 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ὠβώθ.
Num 21:11 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ὠβὼθ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἰϊεάβαρίμ, ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ κατὰ πρόσωπον τοῦ Μωάβ, πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου.
Num 21:12 Ἐκεῖθεν σηκωθέντες ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ κοιλάδι Ζαρέδ.
Num 21:13 Ἐκεῖθεν σηκωθέντες ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἀρνών, ὅστις εἶναι ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐξέρχεται ἐκ τῶν ὁρίων τῶν Ἀμορραίων· διότι ὁ Ἀρνὼν εἶναι τὸ ὅριον τοῦ Μωάβ, μεταξὺ Μωὰβ καὶ Ἀμορραίων.
Num 21:14 Διὰ τοῦτο λέγεται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πολέμων τοῦ Κυρίου, Κατὰ τὸν Βαὲβ ἐν Σουφά, καὶ ἐπὶ τῶν ῥυάκων τοῦ Ἀρνών,
Num 21:15 καὶ ἐπὶ τοῦ ῥεύματος τῶν ῥυάκων, τὸ ὁποῖον καταβαίνει εἰς τὴν πόλιν Ἂρ καὶ κεῖται εἰς τὰ ὅρια τοῦ Μωάβ.
Num 21:16 Καὶ ἐκεῖθεν ἦλθον εἰς Βήρ· τοῦτο εἶναι τὸ φρέαρ, περὶ τοῦ ὁποίου εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Σύναξον τὸν λαόν, καὶ θέλω δώσει ὕδωρ εἰς αὐτούς.
Num 21:17 Τότε ἔψαλεν ὁ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην· Ἀνάβα, ὦ φρέαρ· ψάλλετε εἰς αὐτό·
Num 21:18 οἱ ἄρχοντες ἔσκαψαν τὸ φρέαρ, οἱ εὐγενεῖς τοῦ λαοῦ ἔσκαψαν, διὰ προσταγῆς τοῦ νομοθέτου, μὲ τὰς ῥάβδους αὐτῶν. Καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἦλθον εἰς Ματτανά,
Num 21:19 καὶ ἀπὸ Ματτανὰ εἰς Νααλιήλ, καὶ ἀπὸ Νααλιὴλ εἰς Βαμώθ,
Num 21:20 καὶ ἀπὸ Βαμώθ τῆς κοιλάδος τῆς ἐν τῇ γῇ Μωάβ, ἐπὶ τῆς κορυφῆς Φασγά, τὸ ὁποῖον βλέπει πρὸς Γεσιμών.
Num 21:21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰσραὴλ πρέσβεις πρὸς τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων λέγων,
Num 21:22 Ἂς περάσωμεν διὰ τῆς γῆς σου· δὲν θέλομεν κλίνει εἰς τοὺς ἀγροὺς οὔτε εἰς τοὺς ἀμπελῶνας· δὲν θέλομεν πίει ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων· ἀλλὰ διὰ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ θέλομεν πορευθῆ, ἑωσοῦ περάσωμεν τὰ ὅριά σου.
Num 21:23 Καὶ ὁ Σηὼν δὲν ἀφῆκε τὸν Ἰσραὴλ νὰ περάσῃ διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ὁ Σηὼν συνήγαγε πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε νὰ παραταχθῇ ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἦλθεν εἰς Ἰασσὰ καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ.
Num 21:24 Καὶ ἐπάταξεν ὁ Ἰσραὴλ αὐτὸν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ κατεκυρίευσε τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνὼν ἕως Ἰαβόκ, μέχρι τῶν υἱῶν Ἀμμών· ἐπειδὴ τὰ ὅρια τῶν υἱῶν Ἀμμὼν ἦσαν ὀχυρά.
Num 21:25 Καὶ ἐκυρίευσεν ὁ Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας· καὶ κατῴκησεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς πάσας τὰς πόλεις τῶν Ἀμορραίων, εἰς Ἑσεβὼν καὶ εἰς πάσας τὰς κώμας αὐτῆς·
Num 21:26 ἐπειδὴ ἡ Ἑσεβὼν ἦτο ἡ πόλις τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὅστις εἶχε πολεμήσει πρότερον τὸν βασιλέα τοῦ Μωὰβ καὶ ἔλαβε πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἕως Ἀρνών.
Num 21:27 Διὰ τοῦτο λέγουσιν οἱ παροιμιασταί, Ἔλθετε εἰς Ἑσεβών· Ἂς κτισθῇ καὶ ἂς κατασκευασθῇ ἡ πόλις τοῦ

Σηών·
Num 21:28 διότι πῦρ ἐξῆλθεν ἀπὸ Ἑσεβών, φλὸξ ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ Σηών· κατέφαγε τὴν Ἄρ τοῦ Μωάβ, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ὑψηλῶν τόπων τοῦ Ἀρνών·
Num 21:29 οὐαὶ εἰς σέ, Μωάβ Ἀπωλέσθης, λαὲ τοῦ Χεμώς· ἔδωκε τοὺς διασωθέντας υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ αἰχμαλώτους εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων·
Num 21:30 Ἡμεῖς κατετοξεύσαμεν αὐτούς· ἡ Ἑσεβὼν ἠφανίσθη ἕως Δαιβών, καὶ κατηρημώσαμεν αὐτοὺς ἕως Νοφά, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἕως Μεδεβά.
Num 21:31 Καὶ κατῴκησεν ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ τῶν Ἀμορραίων.
Num 21:32 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Μωϋσῆς νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν Ἰαζήρ· καὶ ἐκυρίευσαν τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐξεδίωξαν τοὺς Ἀμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐκεῖ.
Num 21:33 Καὶ στρέψαντες ἀνέβησαν τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ὢγ βασιλεὺς τῆς Βασὰν εἰς συνάντησιν αὐτῶν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, πρὸς μάχην εἰς Ἐδρεΐ.
Num 21:34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Μὴ φοβηθῇς αὐτόν· διότι εἰς τὰς χεῖράς σου παρέδωκα αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτόν, ὡς ἔκαμες εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἑσεβών.
Num 21:35 Καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἑωσοῦ δὲν ἐναπελείφθη εἰς αὐτὸν οὐδέν· καὶ κατεκυρίευσαν τὴν γῆν αὐτοῦ.
Num 22:1 Καὶ σηκωθέντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ, παρὰ τὸν Ἰορδάνην, κατέναντι τῆς Ἱεριχώ.
Num 22:2 Καὶ Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ εἶδε πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τοὺς Ἀμορραίους.
Num 22:3 Καὶ ἐφοβήθη ὁ Μωὰβ τὸν λαὸν σφόδρα, διότι ἦσαν πολλοί· καὶ ἦτο ὁ Μωὰβ εἰς ἀμηχανίαν ἐξ αἰτίας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Num 22:4 Καὶ εἶπεν ὁ Μωὰβ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Μαδιάμ, Τώρα θέλει καταφάγει τὸ πλῆθος τοῦτο πάντα τὰ πέριξ ἡμῶν, καθὼς ὁ βοῦς κατατρώγει τὸν χόρτον τῆς πεδιάδος. Καὶ Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ ἦτο βασιλεὺς τῶν Μωαβιτῶν κατ ἐκεῖνον τὸν καιρόν.
Num 22:5 Καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν Βαλαάμ, υἱὸν τοῦ Βεώρ, εἰς Φεθορά, κειμένην πλησίον τοῦ ποταμοῦ τῆς γῆς τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ προσκαλέσῃ αὐτόν, λέγων, Ἰδού, λαὸς ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου· ἰδού, περικαλύπτει τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ κάθηται ἐναντίον μου·
Num 22:6 τώρα λοιπὸν ἐλθέ, σὲ παρακαλῶ, καταράσθητί μοι τὸν λαὸν τοῦτον, διότι εἶναι δυνατώτερός μου· ἴσως ὑπερισχύσω, νὰ πατάξωμεν αὐτοὺς καὶ νὰ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· ἐπειδὴ ἐξεύρω, ὅτι ὅντινα εὐλογήσῃς εἶναι εὐλογημένος, καὶ ὅντινα καταρασθῇς εἶναι κατηραμένος.
Num 22:7 Καὶ ὑπῆγαν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Μωὰβ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Μαδιάμ, φέροντες τὰ δῶρα τῆς μαντείας εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαὰμ καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους τοῦ Βαλάκ.
Num 22:8 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μείνατε ἐνταῦθα ταύτην τὴν νύκτα καὶ θέλω ἀποκριθῆ εἰς ἐσᾶς ὅ, τι λαλήσῃ ὁ Κύριος πρὸς ἐμέ. Καὶ ἔμειναν μετὰ τοῦ Βαλαὰμ οἱ ἄρχοντες τοῦ Μωάβ.
Num 22:9 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Βαλαὰμ καὶ εἶπε, Τί θέλουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι μετὰ σοῦ
Num 22:10 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαὰμ πρὸς τὸν Θεόν, Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφώρ, βασιλεὺς τοῦ Μωάβ, ἀπέστειλε πρὸς ἐμὲ λέγων,
Num 22:11 Ἰδού, λαὸς ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατεκάλυψε τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ἐλθὲ τώρα, καταράσθητί μοι αὐτόν· ἴσως ὑπερισχύσω νὰ νικήσω αὐτὸν καὶ νὰ ἐκδιώξω αὐτόν.
Num 22:12 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Βαλαάμ, Μὴ ὑπάγῃς μετ αὐτῶν· μὴ καταρασθῇς τὸν λαόν, διότι εἶναι εὐλογημένος.
Num 22:13 Καὶ σηκωθεὶς τὴν αὐγὴν ὁ Βαλαὰμ εἶπε πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοῦ Βαλάκ, Ὑπάγετε εἰς τὴν γῆν σας· διότι δὲν μοὶ συγχωρεῖ ὁ Κύριος νὰ ἔλθω μεθ ὑμῶν.
Num 22:14 Καὶ σηκωθέντες οἱ ἄρχοντες τοῦ Μωάβ, ἦλθον πρὸς τὸν Βαλὰκ καὶ εἶπον, Δὲν θέλει ὁ Βαλαὰμ νὰ ἔλθῃ μεθ ἡμῶν.
Num 22:15 Καὶ ὁ Βαλὰκ ἀπέστειλε πάλιν ἄρχοντας περισσοτέρους καὶ ἐντιμοτέρους τούτων·
Num 22:16 καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Βαλαὰμ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, οὕτω λέγει Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφώρ· Μὴ ἐμποδισθῇς, σὲ παρακαλῶ, νὰ ἔλθῃς πρὸς ἐμέ·
Num 22:17 διότι θέλω σὲ τιμήσει μὲ μεγάλας τιμάς, καὶ θέλω κάμει πᾶν ὅ, τι μοὶ εἴπῃς· ἐλθὲ λοιπόν, παρακαλῶ, καταράσθητί μοι τὸν λαὸν τοῦτον.
Num 22:18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Βαλαὰμ καὶ εἶπε πρὸς τοὺς δούλους τοῦ Βαλάκ, Καὶ ἐὰν μοὶ δώσῃ ὁ Βαλὰκ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ πλήρη ἀργυρίου καὶ χρυσίου, δέν δύναμαι νὰ παραβῶ τὸν λόγον Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, διὰ νὰ κάμω ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον·
Num 22:19 διὰ τοῦτο μείνατε ἐνταῦθα, παρακαλῶ, καὶ σεῖς τὴν νύκτα ταύτην, διὰ νὰ ἴδω τί θέλει εἰπεῖ ὅτι ὁ Κύριος πρὸς ἐμέ.
Num 22:20 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Βαλαὰμ τὴν νύκτα καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐὰν ἔλθωσιν οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ σὲ καλέσωσι, σηκωθεὶς ὕπαγε μετ αὐτῶν· πλὴν ὅ, τι σοὶ εἴπω, τοῦτο θέλεις κάμει.
Num 22:21 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Βαλαὰμ τὸ πρωΐ, καὶ ἐσαμάρωσε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ὑπῆγε μετὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ Μωάβ.

Num 22:22 Καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ὅτι ὑπῆγε· καὶ ἐστάθη ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ ὁδῷ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐναντιωθῇ εἰς αὐτόν· αὐτὸς δὲ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ καὶ δύο δοῦλοι αὐτοῦ ἦσαν μετ᾽ αὐτοῦ·
Num 22:23 καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου ἱστάμενον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ γεγυμνωμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ὑπήγαινεν πρὸς τὴν πεδιάδα· καὶ ἐκτύπησεν ὁ Βαλαὰμ τὴν ὄνον, διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὴν εἰς τὴν ὁδόν.
Num 22:24 Ἀλλ᾽ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐστάθη ἐν μιᾷ στενῇ ὁδῷ τῶν ἀμπελώνων, ὅπου ἦτο φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς ἐντεῦθεν·
Num 22:25 καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου, προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον καὶ συνέθλιψε τὸν πόδα τοῦ Βαλαὰμ εἰς τὸν τοῖχον· αὐτὸς δὲ ἐκτύπησεν αὐτὴν πάλιν.
Num 22:26 Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ὑπῆγε παρεμπρός, καὶ ἐστάθη ἐν στενῷ τόπῳ, ὅπου δὲν ἦτο ὁδὸς διὰ νὰ ἐκκλίνῃ δεξιὰ ἢ ἀριστερά·
Num 22:27 καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου, συνεκάθησεν ὑποκάτω τοῦ Βαλαάμ· καὶ θυμωθεὶς ὁ Βαλαάμ, ἐκτύπησε τὴν ὄνον διὰ τῆς ῥάβδου.
Num 22:28 Καὶ ἤνοιξεν ὁ Κύριος τὸ στόμα τῆς ὄνου· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Βαλαάμ, Τί σοὶ ἔκαμα, καὶ μὲ ἐκτύπησας τρίτην ταύτην φοράν
Num 22:29 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαὰμ πρὸς τὴν ὄνον, Διότι μὲ ἐνέπαιξας· εἴθε νὰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ μου, διότι τώρα ἤθελον σὲ θανατώσει.
Num 22:30 Καὶ ἡ ὄνος εἶπε πρὸς τὸν Βαλαάμ, Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκάθιζες ἀφ᾽ οὗ χρόνου μὲ ἔχεις ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἤμην πότε συνειθισμένη νὰ κάμνω οὕτως εἰς σὲ Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί.
Num 22:31 Καὶ ἤνοιξεν ὁ Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Βαλαάμ, καὶ εἶδε τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου ἱστάμενον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ γεγυμνωμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ κύψας προσεκύνησεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ.
Num 22:32 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, Διὰ τί ἐκτύπησας τὴν ὄνον σου τρίτην ταύτην φοράν ἰδού, ἐγὼ ἐξῆλθον διὰ νὰ σοὶ ἐναντιωθῶ, διότι ὁ δρόμος σου εἶναι διεστραμμένος ἐνώπιόν μου·
Num 22:33 καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος ἐξέκλινεν ἀπ᾽ ἐμοῦ τρίτην ταύτην φοράν· ἄλλως, ἐὰν δὲν ἐξέκλινεν ἀπ᾽ ἐμοῦ τώρα σὲ μὲν ἤθελον φονεύσει, ἐκείνην δὲ ἤθελον ἀφήσει ζῶσαν.
Num 22:34 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου, Ἡμάρτησα· διότι δὲν ἤξευρον ὅτι σὺ ἔστεκες ἐν τῇ ὁδῷ ἐναντίον μου· ὅθεν τώρα, ἐὰν δὲν ἦναι ἀρεστὸν εἰς σέ, ἐπιστρέφω.
Num 22:35 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Βαλαάμ, Ὕπαγε μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πλὴν ὅ, τι σοὶ εἴπω, τοῦτο θέλεις λαλήσει. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Βαλαὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ Βαλάκ.
Num 22:36 Καὶ ἀκούσας ὁ Βαλὰκ ὅτι ἤρχετο ὁ Βαλαάμ, ἐξῆλθε νὰ προϋπαντήσῃ αὐτόν, ἕως εἰς πόλιν τινὰ τοῦ Μωάβ, κειμένην ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ Ἀρνών, ὅστις εἶναι τὸ ἔσχατον ὅριον.
Num 22:37 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλὰκ πρὸς τὸν Βαλαάμ, Δὲν ἀπέστειλα πρὸς σὲ μετὰ σπουδῆς νὰ σὲ καλέσω διὰ τί δὲν ἦλθες πρὸς ἐμέ μήπως δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ σὲ τιμήσω
Num 22:38 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαὰμ πρὸς τὸν Βαλάκ, Ἰδού, ἦλθον πρὸς σέ· ἔχω τώρα τὴν δύναμιν νὰ λαλήσω τι ὅντινα λόγον βάλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτον θέλω λαλήσει.
Num 22:39 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Βαλαὰμ μετὰ τοῦ Βαλάκ, καὶ ἦλθον εἰς Κιριὰθουζώθ.
Num 22:40 Καὶ ἐθυσίασεν ὁ Βαλὰκ βόας καὶ πρόβατα, καὶ ἔπεμψεν ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸν Βαλαὰμ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ.
Num 22:41 Καὶ τὸ πρωῒ ἔλαβεν ὁ Βαλὰκ τὸν Βαλαάμ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τοῦ Βάαλ, καὶ ἐκεῖθεν εἶδε τὴν ἄκραν τοῦ λαοῦ.
Num 23:1 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαὰμ πρὸς τὸν Βαλάκ, Οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἑτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς.
Num 23:2 Καὶ ἔκαμεν ὁ Βαλὰκ καθὼς εἶπεν ὁ Βαλαάμ· καὶ προσέφεραν ὁ Βαλὰκ καὶ ὁ Βαλαὰμ μόσχον καὶ κριὸν ἐφ᾽ ἕκαστον βωμόν.
Num 23:3 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαὰμ πρὸς τὸν Βαλάκ, Στῆθι πλησίον τοῦ ὁλοκαυτώματός σου καὶ ἐγὼ θέλω ὑπάγει ἴσως φανῇ ὁ Κύριος εἰς συνάντησίν μου· καὶ ὅ, τι δείξῃ εἰς ἐμέ, τοῦτο θέλω σοὶ ἀναγγείλει. Καὶ ὑπῆγεν εἰς τόπον ὑψηλόν.
Num 23:4 Καὶ συνήντησεν ὁ Θεὸς τὸν Βαλαάμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἡτοίμασα τοὺς ἑπτὰ βωμούς, καὶ προσέφερα μόσχον καὶ κριὸν ἐφ᾽ ἕκαστον βωμόν.
Num 23:5 Καὶ ἔβαλεν ὁ Κύριος λόγον εἰς τὸ στόμα τοῦ Βαλαὰμ καὶ εἶπεν, Ἐπίστρεψον πρὸς τὸν Βαλάκ, καὶ οὕτω θέλεις εἰπεῖ.
Num 23:6 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδού, ἵστατο πλησίον τοῦ ὁλοκαυτώματος αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τοῦ Μωάβ.
Num 23:7 Καὶ ἤρχισε τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε, Βαλὰκ μὲ ἔφερεν ἐκ τῆς Ἀράμ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Μωὰβ ἐκ τῶν ὀρέων τῶν πρὸς ἀνατολάς, λέγων, Ἐλθέ, καταράσθητί μοι τὸν Ἰακώβ· καὶ ἐλθέ, ἀναθεμάτισον τὸν Ἰσραήλ.
Num 23:8 Πῶς νὰ καταρασθῶ τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς δὲν καταρᾶται ἢ πῶς νὰ ἀναθεματίσω τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν ἀνεθεμάτισε
Num 23:9 Διότι ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων βλέπω αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῶν λόφων θεωρῶ αὐτόν· ἰδού, λαός, ὅστις θέλει κατοικήσει μόνος, καὶ δὲν θέλει λογαριασθῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν·
Num 23:10 τίς δύναται νὰ ἀριθμήσῃ τὴν ἄμμον τοῦ Ἰακώβ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ τετάρτου τοῦ Ἰσραήλ εἴθε νὰ ἀποθάνω

κατὰ τὸν θάνατον τῶν δικαίων, καὶ τὸ τέλος μου νὰ ἦναι ὅμοιον μὲ τὸ τέλος αὐτοῦ.
Num 23:11 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλὰκ πρὸς τὸν Βαλαάμ, Τί μοὶ ἔκαμες διὰ νὰ καταρασθῇς τοὺς ἐχθρούς μου σὲ παρέλαβον· καὶ ἰδού, σὺ εὐλογῶν εὐλόγησας αὐτούς.
Num 23:12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, Δὲν πρέπει νὰ προσέξω ὅ, τι ὁ Κύριος ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο νὰ εἴπω
Num 23:13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Βαλάκ, Ἐλθέ, παρακαλῶ, μετ᾿ ἐμοῦ εἰς ἄλλον τόπον, ὅθεν θέλεις ἰδεῖ αὐτόν· μόνον τὴν ἄκραν αὐτοῦ θέλεις ἰδεῖ, τὸ δὲ ὅλον αὐτοῦ δὲν θέλεις ἰδεῖ· καὶ καταράσθητί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν.
Num 23:14 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν πεδιάδα Ζοφὶμ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ Φασγά, καὶ ᾠκοδόμησεν ἑπτὰ βωμοὺς καὶ προσέφερε μόσχον καὶ κριὸν ἐφ᾿ ἕκαστον βωμόν.
Num 23:15 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Βαλάκ, Στῆθι αὐτοῦ πλησίον τοῦ ὁλοκαυτώματός σου καὶ ἐγὼ θέλω συναντήσει ἐκεῖ τὸν Κύριον.
Num 23:16 Καὶ συνήντησεν ὁ Κύριος τὸν Βαλαάμ, καὶ ἔβαλε λόγον εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἐπίστρεψον πρὸς τὸν Βαλὰκ καὶ εἰπὲ οὕτω.
Num 23:17 Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδού, αὐτὸς ἵστατο πλησίον τοῦ ὁλοκαυτώματος αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Μωὰβ μετ᾿ αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Βαλάκ, Τί ἐλάλησεν ὁ Κύριος
Num 23:18 Καὶ ἀρχίσας τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε, Σηκώθητι, Βαλάκ, καὶ ἄκουσον· δὸς ἀκρόασιν εἰς ἐμέ, σὺ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφώρ·
Num 23:19 ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἄνθρωπος νὰ ψευσθῇ, οὔτε υἱὸς ἀνθρώπου νὰ μεταμεληθῇ· αὐτὸς εἶπε καὶ δὲν θέλει ἐκτελέσει ἢ ἐλάλησε καὶ δὲν θέλει ἐμμείνει
Num 23:20 Ἰδού, εὐλογίαν παρέλαβον· καὶ εὐλόγησε· καὶ ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ μεταστρέψω αὐτήν.
Num 23:21 Δὲν ἐθεώρησεν ἀνομίαν εἰς τὸν Ἰακώβ, οὐδὲ εἶδε διαστροφὴν εἰς τὸν Ἰσραήλ· Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ εἶναι μετ᾿ αὐτοῦ, καὶ ἀλαλαγμὸς βασιλέως εἶναι μεταξὺ αὐτῶν.
Num 23:22 Ὁ Θεὸς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου· ἔχουσιν ὡς δύναμιν μονοκέρωτος.
Num 23:23 Βεβαίως οὐδεμία γοητεία δὲν ἰσχύει κατὰ τοῦ Ἰακώβ, οὐδὲ μαντεία κατὰ τοῦ Ἰσραήλ· κατὰ καιρὸν θέλει λαληθῇ περὶ τοῦ Ἰακὼβ καὶ περὶ τοῦ Ἰσραήλ, Τί κατώρθωσεν ὁ Θεός.
Num 23:24 Ἰδού, ὁ λαὸς θέλει σηκωθῇ ὡς λέων, καὶ θέλει ἐγερθῇ ὡς σκύμνος· δὲν θέλει κοιμηθῇ ἑωσοῦ φάγῃ τὸ θήραμα, καὶ πίῃ τὸ αἷμα τῶν πεφονευμένων.
Num 23:25 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλὰκ πρὸς τὸν Βαλαάμ, Μήτε νὰ καταρασθῇς αὐτοὺς διόλου μήτε νὰ εὐλογήσῃς αὐτοὺς διόλου.
Num 23:26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Βαλαὰμ εἶπε πρὸς τὸν Βαλάκ, δὲν σὲ ἐλάλησα, λέγων, Πᾶν ὅ, τι μοὶ εἴπῃ ὁ Κύριος, τοῦτο πρέπει νὰ κάμω
Num 23:27 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλὰκ πρὸς τὸν Βαλαάμ, Ἐλθέ, παρακαλῶ, θέλω σὲ φέρει εἰς ἄλλον τόπον, ἴσως θέλει ἀρέσει εἰς τὸν Θεὸν νὰ μοὶ καταρασθῇς αὐτὸν ἐκεῖθεν.
Num 23:28 Καὶ ἔφερεν ὁ Βαλὰκ τὸν Βαλαὰμ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ Φεγώρ, τὸ ὁποῖον βλέπει πρὸς Γεσιμών.
Num 23:29 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαὰμ πρὸς τὸν Βαλάκ, Οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἑτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς.
Num 23:30 καὶ ἔκαμεν ὁ Βαλὰκ ὡς εἶπεν ὁ Βαλαὰμ καὶ προσέφερε μόσχον καὶ κριὸν ἐφ᾿ ἕκαστον βωμόν.
Num 24:1 Καὶ ἰδὼν ὁ Βαλαὰμ ὅτι ἦτο ἀρεστὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου νὰ εὐλογήσῃ τὸν Ἰσραήλ, δὲν ὑπῆγε, καθὼς ἄλλοτε, νὰ ζητήσῃ μαντείας, ἀλλ᾿ ἔστησε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὴν ἔρημον.
Num 24:2 Καὶ ἀνύψωσεν ὁ Βαλαὰμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε τὸν Ἰσραὴλ κατεσκηνωμένον κατὰ τὰς φυλὰς αὐτῶν· καὶ ἦλθεν ἐπ᾿ αὐτὸν τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.
Num 24:3 Καὶ ἀρχίσας τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε, Βαλαὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Βεὼρ εἶπε, καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἔχων ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶπεν·
Num 24:4 εἶπεν ἐκεῖνος, ὅστις ἤκουσε τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, Ὅστις εἶδεν ὅρασιν τοῦ Παντοδυνάμου, πεσὼν εἰς ἔκστασιν, ἔχων ὅμως ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
Num 24:5 Πόσον ὡραῖαι εἶναι αἱ κατοικίαι σου, Ἰακώβ, αἱ σκηναί σου, Ἰσραήλ.
Num 24:6 Ὡς κοιλάδες εἶναι ἐξηπλωμέναι, ὡς παράδεισοι εἰς ὄχθας ποταμοῦ, ὡς δένδρα ἀλόης τὰ ὁποῖα ἐφύτευσεν ὁ Κύριος, ὡς κέδροι πλησίον τῶν ὑδάτων.
Num 24:7 Θέλει ἐκχέει ὕδωρ ἐκ τῆς ἀντλίας αὐτοῦ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι εἰς ὕδατα πολλά, καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ὑψηλότερος τοῦ Ἀγάγ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ θέλει μεγαλυνθῇ.
Num 24:8 Ὁ Θεὸς ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου· ἔχει ὡς δύναμιν μονοκέρωτος· θέλει καταφάγει τὰ ἔθνη τοὺς πολεμίους αὐτοῦ, καὶ θέλει συντρίψει τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, καὶ θέλει κατατοξεύσει αὐτοὺς μὲ τὰ βέλη αὐτοῦ.
Num 24:9 Ἀναπεσών, ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος λέοντος· τίς θέλει ἐξεγείρει αὐτὸν Εὐλογημένος ὁ εὐλογῶν σε καὶ κατηραμένος ὁ καταρώμενός σε.
Num 24:10 Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Βαλὰκ ἐναντίον τοῦ Βαλαὰμ καὶ συνεκρότησε τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ὁ Βαλὰκ πρὸς τὸν Βαλαάμ, διὰ νὰ καταρασθῇς τοὺς ἐχθρούς μου σὲ ἐκάλεσα· καὶ ἰδού, σὺ εὐλογῶν εὐλόγησας αὐτοὺς τρίτην ταύτην φοράν·
Num 24:11 τώρα λοιπὸν φύγε εἰς τὸν τόπον σου· ἔλεγον νὰ σὲ τιμήσω μὲ τιμάς· ἀλλ᾿ ἰδού, ὁ Κύριος σὲ ἐστέρησε τῆς τιμῆς.

Num 24:12 Καὶ εἶπεν ὁ Βαλαὰμ πρὸς τὸν Βαλάκ, Δὲν εἶπον καὶ πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους σου, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλας πρὸς ἐμέ, λέγων,
Num 24:13 Καὶ ἄν μοὶ δώσῃ ὁ Βαλὰκ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ πλήρη ἀργυρίου καὶ χρυσίου, δὲν δύναμαι νὰ παραβῶ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ κάμω καλὸν ἢ κακὸν ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀλλ' ὅ, τι ὁ Κύριος λαλήσῃ, τοῦτο θέλω εἰπεῖ
Num 24:14 καὶ τώρα, ἰδού, ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν λαὸν μου· ἐλθὲ λοιπὸν νὰ σοὶ φανερώσω τί θέλει κάμει ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν λαὸν σου εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας.
Num 24:15 Καὶ ἀρχίσας τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε, Βαλαὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Βεὼρ εἶπε, καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἔχων ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶπεν·
Num 24:16 εἶπεν ἐκεῖνος, ὅστις ἤκουσε τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔλαβε τὴν γνῶσιν τοῦ Ὑψίστου, ὅστις εἶδεν ὅρασιν τοῦ Παντοδυνάμου, πεσὼν εἰς ἔκστασιν, ἔχων ὅμως ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ·
Num 24:17 Θέλω ἰδεῖ αὐτόν, ἀλλ' οὐχὶ τώρα· θέλω θεωρήσει αὐτόν, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τοῦ πλησίον· θέλει ἀνατείλει ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ θέλει ἀναστηθῆ σκῆπτρον ἐκ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ θέλει πατάξει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωάβ, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ Σήθ·
Num 24:18 καὶ ὁ Ἐδὼμ θέλει εἶσθαι κληρονομία, καὶ ὁ Σηεὶρ θέλει εἶσθαι κληρονομία εἰς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ ὁ Ἰσραὴλ θέλει πράξει ἐν ἰσχύϊ·
Num 24:19 καὶ θέλει ἐξέλθει ἐξ Ἰακὼβ ὁ ἐξουσιάζων, καὶ θέλει ἐξολοθρεύσει τὸν διασωθέντα ἐκ τῆς πόλεως.
Num 24:20 Καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλήκ, ἤρχισε τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ὁ Ἀμαλὴκ εἶναι ἀρχὴ τῶν ἐθνῶν· ἀλλ' ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ θέλει ἀφανισθῆ.
Num 24:21 Καὶ ἰδὼν τὸν Κεναῖον, ἤρχισε τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἰσχυρὰ εἶναι ἡ κατοικία σου, καὶ θέτεις τὴν φωλεὰν σου ἐπὶ τὴν πέτραν·
Num 24:22 πλὴν ὁ Κεναῖος θέλει καταπορθηθῆ, ἑωσοῦ σὲ φέρῃ αἰχμάλωτον ὁ Ἀσσούρ.
Num 24:23 Καὶ ἐπανέλαβε τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ὦ τίς θέλει ζήσει, ὅταν ὁ Θεὸς κάμῃ τοῦτο
Num 24:24 Καὶ πλοῖα θέλουσιν ἐλθεῖ ἀπὸ τῶν παραλίων τῶν Κητιαίων, καὶ θέλουσι καταθλίψει τὸν Ἀσσούρ, καὶ θέλουσι καταθλίψει τὸν Ἔβερ· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι θέλουσιν ἐξαφανισθῆ.
Num 24:25 Καὶ σηκωθεὶς ὁ Βαλαὰμ ἀνεχώρησε καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· ὁ δὲ Βαλὰκ ἀπῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
Num 25:1 Καὶ ἔμεινεν ὁ Ἰσραὴλ ἐν Σιττείμ· καὶ ἤρχισεν ὁ λαὸς νὰ πορνεύῃ μετὰ τῶν θυγατέρων Μωάβ·
Num 25:2 αἵτινες προσεκάλεσαν τὸν λαὸν εἰς τὰς θυσίας τῶν θεῶν αὐτῶν· καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς καὶ προσεκύνησε τοὺς θεοὺς αὐτῶν.
Num 25:3 Καὶ προσεκολλήθη ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Βεελφεγώρ· καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραήλ.
Num 25:4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Λάβε πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ καὶ κρέμασον αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου κατέναντι τοῦ ἡλίου· διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ ἡ φλογερὰ ὀργὴ τοῦ Κυρίου.
Num 25:5 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς κριτὰς τοῦ Ἰσραήλ, Φονεύσατε ἕκαστος τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ, τοὺς ὅσοι προσεκολλήθησαν εἰς τὸν Βεελφεγώρ.
Num 25:6 Καὶ ἰδού, εἷς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦλθε φέρων εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ γυναῖκα Μαδιανίτιν, ἐνώπιον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἐνῷ ἔκλαιον ἐν τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Num 25:7 Καὶ ἰδὼν Φινεές, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, ἐσηκώθη ἐκ μέσον τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ δοράτιον,
Num 25:8 ὑπῆγε κατόπιν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου εἰς τὴν σκηνὴν καὶ διεπέρασεν ἀμφοτέρους, τὸν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς κοιλίας αὐτῆς. Καὶ ἔπαυσεν ἡ πληγὴ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Num 25:9 Ἦσαν δὲ οἱ ἀποθανόντες ἐν τῇ πληγῇ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες.
Num 25:10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,
Num 25:11 Ὁ Φινεές, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, ἀπέστρεψε τὸν θυμὸν μου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, δείξας ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ μεταξὺ αὐτῶν, ὅθεν δὲν ἐξωλόθρευσα τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐν τῇ ζηλοτυπίᾳ μου·
Num 25:12 διὰ τοῦτο εἰπέ, Ἰδού, ἐγὼ δίδω εἰς αὐτὸν τὴν διαθήκην μου τῆς εἰρήνης·
Num 25:13 καὶ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας αἰωνίου· διότι ἐστάθη ζηλωτὴς ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔκαμεν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Num 25:14 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ Ἰσραηλίτου τοῦ θανατωθέντος ἐκείνου, ὅστις ἐθανατώθη μετὰ τῆς γυναικὸς τῆς Μαδιανίτιδος, ἦτο Ζιμβρί, υἱὸς Σαλοῦ, ἄρχοντος οἰκογενείας ἐπισήμου μεταξὺ τῶν Συμεωνιτῶν.
Num 25:15 Καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς τῆς Μαδιανίτιδος τῆς θανατωθείσης ἦτο Χασβί, θυγάτηρ τοῦ Σούρ, ἀρχηγοῦ λαοῦ, ἐξ ἐπισήμου οἰκογενείας ἐν Μαδιάμ.
Num 25:16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,
Num 25:17 Πολεμεῖτε τοὺς Μαδιανίτας καὶ πατάξατε αὐτούς·
Num 25:18 διότι αὐτοὶ σᾶς πολεμοῦσι μὲ τὰς δολιότητας αὐτῶν, μὲ τὰς ὁποίας σᾶς ἐδολιεύθησαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Φεγὼρ καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Χασβὶ θυγατρὸς τοῦ ἄρχοντος Μαδιανίτου, τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν, ἥτις ἐθανατώθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Φεγώρ.
Num 26:1 Καὶ μετὰ τὴν πληγὴν ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, λέγων,

Num 26:2 Λάβετε τὸ κεφάλαιον πάσης τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, πάντας τοὺς δυναμένους ἐν τῷ Ἰσραὴλ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον.

Num 26:3 Καὶ ἐλάλησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς αὐτοὺς εἰς τὰς πεδιάδας Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην, κατέναντι τῆς Ἱεριχώ, λέγοντες,

Num 26:4 Ἀριθμήσατε αὐτοὺς ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, τοὺς ἐξελθόντας ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Num 26:5 Ῥουβήν, ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰσραήλ· οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν ἦσαν Ἀνώχ, ἐξ οὗ ἡ συγγένεια τῶν Ἀνωχιτῶν· ἐκ Φαλλοῦ, ἡ συγγένεια τῶν Φαλλουϊτῶν·

Num 26:6 ἐξ Ἑσρών, ἡ συγγένεια τῶν Ἑσρωνιτῶν· ἐκ τοῦ Χαρμί, ἡ συγγένεια τῶν Χαρμιτῶν.

Num 26:7 Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Ῥουβηνιτῶν· καὶ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἦτο τεσσαράκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι τριάκοντα.

Num 26:8 καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Φαλλοὺ ἦσαν Ἐλιάβ·

Num 26:9 καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλιάβ, Νεμουὴλ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών. Οὗτοι εἶναι ὁ Δαθὰν καὶ ὁ Ἀβειρών, οἱ ὀνομαστοὶ ἐκεῖνοι ἐν τῇ συναγωγῇ, οἱ στασιάσαντες κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ κατὰ τοῦ Ἀαρὼν ἐν τῇ συνοδίᾳ τοῦ Κορέ, ὅτε ἐστασίασαν κατὰ τοῦ Κυρίου·

Num 26:10 καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν αὐτοὺς μετὰ τοῦ Κορέ, ἐν τῷ ἐξολοθρευμῷ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, ὅτε τὸ πῦρ κατέφαγε τοὺς διακοσίους πεντήκοντα ἀνθρώπους· καὶ ἔγειναν εἰς σημεῖον·

Num 26:11 τοῦ Κορὲ ὅμως οἱ υἱοὶ δὲν ἀπέθανον.

Num 26:12 Οἱ υἱοὶ Συμεὼν κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐκ Νεμουήλ, ἡ συγγένεια τῶν Νεμουηλιτῶν· ἐξ Ἰαμείν, ἡ συγγένεια τῶν Ἰαμεινιτῶν· ἐξ Ἰαχείν, ἡ συγγένεια τῶν Ἰαχεινιτῶν·

Num 26:13 ἐκ Ζερά, ἡ συγγένεια τῶν Ζεριτῶν· ἐκ Σαούλ, ἡ συγγένεια τῶν Σαουλιτῶν.

Num 26:14 Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Συμεωνιτῶν· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, εἰκοσιδύο χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

Num 26:15 Οἱ υἱοὶ Γὰδ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐκ τοῦ Σιφών, ἡ συγγένεια τῶν Σιφωνιτῶν· ἐξ Ἁγγί, ἡ συγγένεια τῶν Ἁγγιτῶν· ἐκ Σουνί, ἡ συγγένεια τῶν Σουνιτῶν·

Num 26:16 ἐξ Ἀζενί, ἡ συγγένεια τῶν Ἀζενιτῶν· ἐξ Ἠρί, ἡ συγγένεια τῶν Ἠριτῶν·

Num 26:17 ἐξ Ἀρόδ, ἡ συγγένεια τῶν Ἀροδιτῶν· ἐξ Ἀριηλί, ἡ συγγένεια τῶν Ἀριηλιτῶν.

Num 26:18 Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν υἱῶν Γάδ· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

Num 26:19 Οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἦσαν Ἤρ καὶ Αὐνάν· καὶ ἀπέθανον ὁ Ἤρ καὶ ὁ Αὐνὰν ἐν τῇ γῇ Χαναάν.

Num 26:20 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐκ Σηλά, ἡ συγγένεια τῶν Σηλανιτῶν· ἐκ Φαρές, ἡ συγγένεια τῶν Φαρεσιτῶν· ἐκ Ζαρά, ἡ συγγένεια τῶν Ζαριτῶν·

Num 26:21 καὶ οἱ υἱοὶ Φαρὲς ἦσαν ἐξ Ἑσρών, ἡ συγγένεια τῶν Ἑσρωνιτῶν· ἐξ Ἁμούλ, ἡ συγγένεια τῶν Ἁμουλιτῶν.

Num 26:22 Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι Ἰούδα· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἑβδομήκοντα ἕξ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

Num 26:23 Οἱ υἱοὶ Ἰσσάχαρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐκ Θωλά, συγγένεια τῶν Θωλαϊτῶν· ἐκ Φουά, ἡ συγγένεια τῶν Φουνιτῶν·

Num 26:24 ἐξ Ἰασούβ, ἡ συγγένεια τῶν Ἰασουβιτῶν· ἐκ Σιμβρών, ἡ συγγένεια τῶν Σιμβρωνιτῶν.

Num 26:25 Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι Ἰσσάχαρ· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἑξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.

Num 26:26 Οἱ υἱοὶ Ζαβουλὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐκ Σερέδ, συγγένεια τῶν Σερεδιτῶν· ἐξ Αἰλών, ἡ συγγένεια τῶν Αἰλωνιτῶν· ἐξ Ἰαλεήλ, ἡ συγγένεια τῶν Ἰαλεηλιτῶν.

Num 26:27 Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Ζαβουλωνιτῶν· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

Num 26:28 Οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν Μανασσῆς καὶ Ἐφραΐμ.

Num 26:29 Οἱ υἱοὶ Μανασσῆ ἦσαν, ἐκ Μαχείρ, ἡ συγγένεια τῶν Μαχειριτῶν. Καὶ ὁ Μαχεὶρ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ· ἐκ δὲ τοῦ Γαλαὰδ ἡ συγγένεια τῶν Γαλααδιτῶν·

Num 26:30 οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Γαλαάδ· ἐξ Ἀχιέζερ, ἡ συγγένεια τῶν Ἀχιεζεριτῶν· ἐκ Χελέκ, ἡ συγγένεια τῶν Χελεκιτῶν·

Num 26:31 καὶ ἐξ Ἀσριήλ, ἡ συγγένεια τῶν Ἀσριηλιτῶν· ἐκ Συχέμ, ἡ συγγένεια τῶν Συχεμιτῶν· καὶ ἐκ Σεμιδά, ἡ συγγένεια τῶν Σεμιδαϊτῶν·

Num 26:32 καὶ ἐξ Ἐφέρ, ἡ συγγένεια τῶν Ἐφεριτῶν·

Num 26:33 καὶ Σαλπαάδ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐφέρ, δὲν εἶχεν υἱούς, ἀλλὰ θυγατέρας· τὰ δὲ ὀνόματα τῶν θυγατέρων τοῦ Σαλπαὰδ ἦσαν Μααλὰ καὶ Νουά, Ἀγλά, Μελχὰ καὶ Θερσά.

Num 26:34 Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι Μανασσῆ· καὶ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν, πεντήκοντα δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

Num 26:35 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Ἐφραῒμ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· ἐκ Σουθαλά, ἡ συγγένεια τῶν Σουθαλαϊτῶν· ἐκ Βεχέρ, ἡ συγγένεια τῶν Βεχεριτῶν· ἐκ Ταχάν, ἡ συγγένεια τῶν Ταχανιτῶν·

Num 26:36 καὶ οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Σουθαλά· ἐξ Ἐράν, ἡ συγγένεια τῶν Ἐρανιτῶν.

Num 26:37 Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ· κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, τριάκοντα δύο χιλιάδες καὶ

πεντακόσιοι. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Num 26:38 Οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐκ Βελά, ἡ συγγένεια τῶν Βελαϊτῶν· ἐξ Ἀσβήλ, ἡ συγγένεια τῶν Ἀσβηλιτῶν· ἐξ Ἀχιράμ, ἡ συγγένεια τῶν Ἀχιραμιτῶν·
Num 26:39 ἐκ Σουφάμ, ἡ συγγένεια τῶν Σουφαμιτῶν· ἐξ Οὐφάμ, ἡ συγγένεια τῶν Οὐφαμιτῶν·
Num 26:40 καὶ οἱ υἱοὶ Βελὰ ἦσαν Ἀρὲδ καὶ Νααμάν· ἐξ Ἀρέδ, ἡ συγγένεια τῶν Ἀρεδιτῶν· ἐκ Νααμάν, συγγένεια τῶν Νααμιτῶν.
Num 26:41 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἦτο τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.
Num 26:42 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Δὰν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· ἐκ Σουάμ, ἡ συγγένεια τῶν Σουαμιτῶν· αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι Δὰν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν·
Num 26:43 πᾶσαι αἱ συγγένειαι τῶν Σουαμιτῶν, κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἦσαν ἑξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Num 26:44 Οἱ υἱοὶ Ἀσὴρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐξ Ἰεμνά, ἡ συγγένεια τῶν Ἰεμνιτῶν· ἐξ Ἰεσουΐ, ἡ συγγένεια τῶν Ἰεσουϊτῶν· ἐκ Βεριά, ἡ συγγένεια τῶν Βεριαϊτῶν·
Num 26:45 ἐκ τῶν υἱῶν Βεριὰ ἦσαν, ἐξ Ἕβερ, ἡ συγγένεια τῶν Ἑβεριτῶν· ἐκ Μαλχιήλ, ἡ συγγένεια τῶν Μαλχιηλιτῶν·
Num 26:46 καὶ τὸ ὄνομα τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀσὴρ ἦτο Σάρα.
Num 26:47 Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν υἱῶν Ἀσὴρ κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, πεντήκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Num 26:48 Οἱ υἱοὶ Νεφθαλὶ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐξ Ἰασιήλ, συγγένεια τῶν Ἰασιηλιτῶν· ἐκ Γουνί, ἡ συγγένεια τῶν Γουνιτῶν·
Num 26:49 ἐξ Ἰεσέρ, ἡ συγγένεια τῶν Ἰεσεριτῶν· ἐκ Σιλλήμ, ἡ συγγένεια τῶν Σιλλημιτῶν.
Num 26:50 Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι Νεφθαλὶ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἦτο τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Num 26:51 Αὕτη εἶναι ἡ ἀπαρίθμησις τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι τριάκοντα.
Num 26:52 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 26:53 Εἰς τούτους θέλει μοιρασθῆ ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν·
Num 26:54 εἰς τοὺς περισσοτέρους θέλεις δώσει περισσοτέραν κληρονομίαν καὶ εἰς τοὺς ὀλιγωτέρους θέλεις δώσει ὀλιγωτέραν κληρονομίαν· εἰς ἕκαστον θέλει δοθῆ κληρονομία αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτοῦ·
Num 26:55 καὶ ἡ γῆ θέλει μοιρασθῆ διὰ κλήρων· κατὰ τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν, κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν, θέλουσι κληρονομήσει·
Num 26:56 κατὰ τὸν κλῆρον θέλει μοιρασθῆ ἡ κληρονομία αὐτῶν μεταξὺ πολλῶν καὶ ὀλίγων.
Num 26:57 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀπαρίθμησις τῶν Λευϊτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· ἐκ Γηρσών, ἡ συγγένεια τῶν Γηρσωνιτῶν· ἐκ Καάθ, ἡ συγγένεια τῶν Κααθιτῶν· ἐκ Μεραρί, ἡ συγγένεια τῶν Μεραριτῶν.
Num 26:58 Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Λευϊτῶν· ἡ συγγένεια τῶν Λιβνιτῶν, ἡ συγγένεια τῶν Χεβρωνιτῶν, ἡ συγγένεια τῶν Μααλιτῶν, συγγένεια τῶν Μουσιτῶν, ἡ συγγένεια τῶν Κοραϊτῶν· καὶ ὁ Καὰθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ.
Num 26:59 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀμρὰμ ἦτο Ἰωχαβέδ, θυγάτηρ τοῦ Λευΐ, ἥτις ἐγεννήθη εἰς τὸν Λευΐ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἀμρὰμ τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Μωϋσῆν καὶ Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.
Num 26:60 Καὶ ἐγεννήθησαν εἰς τὸν Ἀαρὼν Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ.
Num 26:61 Ἀπέθανον δὲ ὁ Ναδὰβ καὶ ὁ Ἀβιούδ, ὅτε προσέφεραν πῦρ ξένον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Num 26:62 Καὶ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἦτο εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω· διότι δὲν ἀπηριθμήθησαν μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἐπειδὴ δὲν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς κληρονομία μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Num 26:63 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες διὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἵτινες ἀπηρίθμησαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὰς πεδιάδας Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατέναντι τῆς Ἱεριχώ.
Num 26:64 Μεταξὺ δὲ τούτων δὲν εὑρίσκετο ἄνθρωπος ἐκ τῶν ἀπαριθμηθέντων ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, ὅτε ἀπηρίθμησαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ.
Num 26:65 Διότι ὁ Κύριος εἶπε περὶ αὐτῶν, Ἐξάπαντος θέλουσιν ἀποθάνει ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ δὲν ἐναπελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδείς, εἰ μὴ Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννὴ καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή.
Num 27:1 Καὶ προσῆλθον αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαάδ, υἱοῦ τοῦ Ἐφέρ, υἱοῦ τοῦ Γαλαάδ, υἱοῦ τοῦ Μαχείρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, ἐκ τῶν συγγενειῶν Μανασσῆ υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· Μααλά, Νουὰ καὶ Ἀγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Περσά.
Num 27:2 Καὶ ἐστάθησαν ἐνώπιον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς συναγωγῆς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγουσαι,
Num 27:3 Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ αὐτὸς δὲν ἦτο ἐν τῇ συνοδίᾳ τῶν συναθροισθέντων κατὰ τοῦ Κυρίου ἐν τῇ συνοδίᾳ τοῦ Κορέ, ἀλλ᾽ ἀπέθανε δι᾽ ἰδίαν αὐτοῦ ἁμαρτίαν καὶ δὲν εἶχεν υἱούς·
Num 27:4 διὰ τί νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τῆς συγγενείας αὐτοῦ, διότι δὲν ἔχει υἱὸν δότε εἰς ἡμᾶς κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν.
Num 27:5 Καὶ ἔφερεν ὁ Μωϋσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Num 27:6 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,
Num 27:7 Ὀρθῶς λαλοῦσιν αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαάδ· ἐξάπαντος θέλεις δώσει εἰς αὐτὰς κτῆμα εἰς κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καὶ θέλεις διαβιβάσει εἰς αὐτὰς τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
Num 27:8 Καὶ θέλεις λαλήσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων, Ἐὰν ἄνθρωπός τις ἀποθάνῃ καὶ δὲν ἔχῃ υἱόν, τότε θέλετε διαβιβάσει τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.
Num 27:9 Καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ θυγατέρα, τότε θέλετε δώσει τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
Num 27:10 Καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀδελφούς, τότε θέλετε δώσει τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
Num 27:11 Ἐὰν δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ δὲν ἔχῃ ἀδελφούς, τότε θέλετε δώσει τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τὸν συγγενῆ αὐτοῦ τὸν πλησιέστερον ἐκ τῆς συγγενείας αὐτοῦ, καὶ οὗτος θέλει ἐξουσιάζει αὐτήν. Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ διάταγμα κρίσεως, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Num 27:12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἀνάβα εἰς τοῦτο τὸ ὄρος Ἀβαρὶμ καὶ ἰδὲ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ·
Num 27:13 καὶ ἀφοῦ ἴδῃς αὐτήν, θέλεις προστεθῆ καὶ σὺ εἰς τὸν λαόν σου, καθὼς προσετέθη Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου·
Num 27:14 διότι σεῖς ἠναντιώθητε εἰς τὸν λόγον μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σὶν ἐν τῇ ἀντιλογίᾳ τῆς συναγωγῆς, ὥστε νὰ μὲ ἁγιάσητε εἰς τὸ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν. Τοῦτο εἶναι τὸ ὕδωρ Μεριβὰ ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν.
Num 27:15 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, λέγων,
Num 27:16 Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων πάσης σαρκός, ἄς διορίσῃ ἄνθρωπον ἐπὶ τὴν συναγωγήν,
Num 27:17 ὅστις νὰ ἐξέλθῃ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ὅστις νὰ εἰσέλθῃ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ὅστις νὰ ἐξάγῃ αὐτούς, καὶ ὅστις νὰ εἰσάγῃ αὐτούς· ὥστε νὰ μὴ ἦναι ἡ συναγωγὴ τοῦ Κυρίου ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.
Num 27:18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Λάβε μετὰ σοῦ Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή, ἄνθρωπον εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτόν·
Num 27:19 καὶ παράστησον αὐτὸν ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς καὶ δὸς εἰς αὐτὸν διαταγὰς ἐνώπιον αὐτῶν·
Num 27:20 καὶ θέλεις ἐπιθέσει ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς δόξης σου, διὰ νὰ ὑπακούωσιν εἰς αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
Num 27:21 καὶ θέλει παρασταθῆ ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, ὅστις θέλει ἐρωτήσει περὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οὐρὶμ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ θέλουσιν ἐξέρχεσθαι καὶ κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ θέλουσιν εἰσέρχεσθαι, αὐτὸς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή.
Num 27:22 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἔλαβε τὸν Ἰησοῦν καὶ παρέστησεν αὐτὸν ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς·
Num 27:23 καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διαταγάς, καθὼς προσέταξε Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.
Num 28:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,
Num 28:2 Πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Τὰ δῶρά μου, τοὺς ἄρτους μου, τὴν θυσίαν μου γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς ἐμέ, προσέχετε νὰ προσφέρητε εἰς ἐμὲ ἐν τῷ πρέποντι καιρῷ αὐτῶν.
Num 28:3 Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Αὕτη εἶναι ἡ διὰ πυρὸς γινομένη προσφορά, τὴν ὁποίαν θέλετε προσφέρει πρὸς τὸν Κύριον· δύο ἀρνία ἐνιαύσια ἄμωμα καθ' ἡμέραν, εἰς παντοτεινὸν ὁλοκαύτωμα.
Num 28:4 Τὸ ἓν ἀρνίον θέλεις προσφέρει τὸ πρωΐ, καὶ τὸ ἄλλο ἀρνίον θέλεις προσφέρει τὸ δειλινόν.
Num 28:5 Καὶ διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων θέλετε προσφέρει σεμίδαλιν, τὸ δέκατον τοῦ ἐφά, ἐζυμωμένην μὲ ἔλαιον ἀπὸ ἐλαίας κοπανισμένας, τὸ τέταρτον τοῦ ἴν.
Num 28:6 Τοῦτο εἶναι παντοτεινὸν ὁλοκαύτωμα, διωρισμένον ἐν τῷ ὄρει Σινά, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, θυσία γινομένη διὰ πυρὸς εἰς τὸν Κύριον.
Num 28:7 Καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι τὸ τέταρτον τοῦ ἴν διὰ τὸ ἐν ἀρνίον· εἰς τὸ ἁγιαστήριον θέλεις χύσει σίκερα διὰ σπονδὴν εἰς τὸν Κύριον.
Num 28:8 Καὶ τὸ ἄλλο ἀρνίον θέλεις προσφέρει τὸ δειλινόν· κατὰ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν τῆς πρωΐας καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτῆς θέλεις προσφέρει αὐτὸ θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Num 28:9 καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου θέλεις προσφέρει δύο ἀρνία ἐνιαύσια ἄμωμα, καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μὲ ἔλαιον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῆς.
Num 28:10 τοῦτο εἶναι τὸ ὁλοκαύτωμα ἑκάστου σαββάτου ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.
Num 28:11 Καὶ εἰς τὰς νεομηνίας σας θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον, δύο μόσχους καὶ ἕνα κριόν, ἑπτὰ ἀρνία ἐνιαύσια, ἄμωμα·
Num 28:12 καὶ δι' ἕκαστον μόσχον τρία δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μὲ ἔλαιον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, καὶ διὰ τὸν ἕνα κριὸν δύο δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μὲ ἔλαιον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων·
Num 28:13 καὶ ἀνὰ ἓν δέκατον σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μὲ ἔλαιον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων δι' ἕκαστον ἀρνίον, πρὸς ὁλοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Num 28:14 Καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν θέλει εἶσθαι οἶνος, τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν διὰ τὸν μόσχον, καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἴν διὰ τὸν κριόν, καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν διὰ τὸ ἀρνίον. Τοῦτο εἶναι τὸ ὁλοκαύτωμα ἑκάστου μηνός, κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.
Num 28:15 Καὶ εἷς τράγος ἐξ αἰγῶν θέλει προσφέρεσθαι πρὸς τὸν Κύριον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ

παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.
Num 28:16 Καὶ τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνὸς εἶναι τὸ πάσχα τοῦ Κυρίου.
Num 28:17 Καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνὸς τοῦτον εἶναι ἑορτή· ἑπτὰ ἡμέρας θέλουσι τρώγεσθαι ἄζυμα.
Num 28:18 Ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ θέλει εἶσθαι συγκάλεσις ἁγία· δὲν θέλετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν.
Num 28:19 Καὶ θέλετε προσφέρει θυσίαν γινομένην διὰ πυρός, ὁλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον, δύο μόσχους ἐκ βοῶν καὶ ἕνα κριὸν καὶ ἑπτὰ ἀρνία ἐνιαύσια· ἄμωμα θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς.
Num 28:20 Καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμίδαλις ἐζυμωμένη μὲ ἔλαιον· τρία δέκατα θέλετε προσφέρει διὰ τὸν μόσχον καὶ δύο δέκατα διὰ τὸν κριόν.
Num 28:21 Ἀνὰ ἓν δέκατον θέλεις προσφέρει δἰ ἕκαστον ἀρνίον, κατὰ τὰ ἑπτὰ ἀρνία·
Num 28:22 καὶ ἕνα τράγον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, διὰ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις διὰ σᾶς.
Num 28:23 Ἐκτὸς τοῦ ὁλοκαυτώματος τῆς πρωΐας, τὸ ὁποῖον εἶναι διὰ ὁλοκαύτωμα παντοτεινόν, θέλετε προσφέρει ταῦτα.
Num 28:24 Οὕτω θέλετε προσφέρει καθ ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, τὰ δῶρα τὰ πρὸς θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Τοῦτο θέλει προσφέρεσθαι ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.
Num 28:25 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ θέλετε ἔχει συγκάλεσιν ἁγίαν· δὲν θέλετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν.
Num 28:26 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἀπαρχῶν, ὅταν προσφέρητε νέαν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν πρὸς τὸν Κύριον, εἰς τὸ τέλος τῶν ἑβδομάδων σας, θέλετε ἔχει συγκάλεσιν ἁγίαν· δὲν θέλετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν.
Num 28:27 Καὶ θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, δύο μόσχους ἐκ βοῶν, ἕνα κριόν, ἑπτὰ ἀρνία ἐνιαύσια·
Num 28:28 καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμίδαλις ἐζυμωμένη μὲ ἔλαιον, τρία δέκατα δἰ ἕκαστον μόσχον, δύο δέκατα διὰ τὸν ἕνα κριόν,
Num 28:29 ἀνὰ ἓν δέκατον δἰ ἕκαστον ἀρνίον, κατὰ τὰ ἑπτὰ ἀρνία·
Num 28:30 ἕνα τράγον ἐξ αἰγῶν, διὰ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις διὰ σᾶς.
Num 28:31 Ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ, ταῦτα θέλετε προσφέρει, ἄμωμα θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.
Num 29:1 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, θέλετε ἔχει συγκάλεσιν ἁγίαν· δὲν θέλετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν· αὕτη εἶναι εἰς ἐσᾶς ἡμέρα ἀλαλαγμοῦ σαλπίγγων.
Num 29:2 Καὶ θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, ἕνα μόσχον ἐκ βοῶν, ἕνα κριόν, ἑπτὰ ἀρνία ἐνιαύσια, ἄμωμα·
Num 29:3 καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμίδαλις ἐζυμωμένη μὲ ἔλαιον, τρία δέκατα διὰ τὸν μόσχον, δύο δέκατα διὰ τὸν κριόν,
Num 29:4 καὶ ἓν δέκατον δἰ ἕκαστον ἀρνίον, κατὰ τὰ ἑπτὰ ἀρνία·
Num 29:5 καὶ ἕνα τράγον ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, διὰ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις διὰ σᾶς·
Num 29:6 ἐκτὸς τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ μηνὸς καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῶν σπονδῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ διατεταγμένον περὶ αὐτῶν, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
Num 29:7 Καὶ τῇ δεκάτῃ τούτου τοῦ ἑβδόμου μηνὸς θέλετε ἔχει συγκάλεσιν ἁγίαν· καὶ θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας· οὐδεμίαν ἐργασίαν θέλετε κάμνει·
Num 29:8 καὶ θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, ἕνα μόσχον ἐκ βοῶν, ἕνα κριόν, ἑπτὰ ἀρνία ἐνιαύσια· ἄμωμα θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς.
Num 29:9 Καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμίδαλις ἐζυμωμένη μὲ ἔλαιον, τρία δέκατα διὰ τὸν μόσχον, δύο δέκατα διὰ τὸν ἕνα κριόν,
Num 29:10 ἀνὰ ἓν δέκατον δἰ ἕκαστον ἀρνίον, κατὰ τὰ ἑπτὰ ἀρνία·
Num 29:11 ἕνα τράγον ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τῆς πρὸς ἐξιλέωσιν περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς καὶ τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῶν σπονδῶν αὐτῶν.
Num 29:12 Καὶ τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἑβδόμου μηνὸς θέλετε ἔχει συγκάλεσιν ἁγίαν· δὲν θέλετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν· καὶ θέλετε ἑορτάζει ἑορτὴν εἰς τὸν Κύριον ἑπτὰ ἡμέρας.
Num 29:13 Καὶ θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, δεκατρεῖς μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνιαύσια· ἄμωμα θέλουσιν εἶσθαι.
Num 29:14 Καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμίδαλις ἐζυμωμένη μὲ ἔλαιον, τρία δέκατα δἰ ἕκαστον μόσχον ἐκ τῶν δεκατριῶν μόσχων, δύο δέκατα δἰ ἕκαστον κριὸν ἐκ τῶν δύο κριῶν,
Num 29:15 καὶ ἀνὰ ἓν δέκατον δἰ ἕκαστον ἀρνίον κατὰ τὰ δεκατέσσαρα ἀρνία·
Num 29:16 καὶ ἕνα τράγον ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος, τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.
Num 29:17 Καὶ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ θέλετε προσφέρει δώδεκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνιαύσια, ἄμωμα·
Num 29:18 καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τοὺς μόσχους, διὰ τοὺς κριοὺς καὶ διὰ τὰ ἀρνία, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς εἶναι διατεταγμένον·

Num 29:19 καὶ ἕνα τράγον αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῶν σπονδῶν αὐτῶν.
Num 29:20 Καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἕνδεκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνιαύσια, ἄμωμα·
Num 29:21 καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τοὺς μόσχους, διὰ τοὺς κριοὺς καὶ διὰ τὰ ἀρνία, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς εἶναι διατεταγμένον·
Num 29:22 καὶ ἕνα τράγον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.
Num 29:23 Καὶ τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ δέκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνιαύσια, ἄμωμα·
Num 29:24 τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τοὺς μόσχους, διὰ τοὺς κριοὺς καὶ διὰ τὰ ἀρνία κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς εἶναι διατεταγμένον·
Num 29:25 καὶ ἕνα τράγον ἐξ αἰγῶν εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος, τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.
Num 29:26 Καὶ τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ ἐννέα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνιαύσια, ἄμωμα·
Num 29:27 καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τοὺς μόσχους, διὰ τοὺς κριοὺς καὶ διὰ τὰ ἀρνία, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς εἶναι διατεταγμένον·
Num 29:28 καὶ ἕνα τράγον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.
Num 29:29 Καὶ τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ ὀκτὼ μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνιαύσια, ἄμωμα·
Num 29:30 καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τοὺς μόσχους, διὰ τοὺς κριοὺς καὶ διὰ τὰ ἀρνία κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς εἶναι διατεταγμένον·
Num 29:31 καὶ ἕνα τράγον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος, τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.
Num 29:32 Καὶ τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἑπτὰ μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα ἀρνία ἐνιαύσια, ἄμωμα·
Num 29:33 καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τοὺς μόσχους, διὰ τοὺς κριοὺς καὶ διὰ τὰ ἀρνία κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς εἶναι διατεταγμένον περὶ αὐτῶν·
Num 29:34 καὶ ἕνα τράγον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος, τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.
Num 29:35 Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ θέλετε ἔχει σύναξιν ἐπίσημον· οὐδὲν ἔργον δουλευτικὸν θέλετε κάμνει·
Num 29:36 καὶ θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διὰ πυρὸς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, ἕνα μόσχον, ἕνα κριόν, ἑπτὰ ἀρνία ἐνιαύσια, ἄμωμα·
Num 29:37 τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, διὰ τὸν μόσχον, διὰ τὴν κριὸν καὶ διὰ τὰ ἀρνία κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς εἶναι διατεταγμένον·
Num 29:38 καὶ ἕνα τράγον εἰς προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ.
Num 29:39 ταῦτα θέλετε κάμνει πρὸς τὸν Κύριον εἰς τὰς διωρισμένας ἑορτὰς σας, ἐκτὸς τῶν εὐχῶν σας καὶ τῶν αὐτοπροαιρέτων προσφορῶν σας, διὰ τὰ ὁλοκαυτώματά σας καὶ διὰ τὰς ἐξ ἀλφίτων προσφορὰς σας καὶ διὰ τὰς σπονδὰς σας καὶ διὰ τὰς εἰρηνικὰς προσφορὰς σας.
Num 29:40 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Num 30:1 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, λέγων, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος·
Num 30:2 Ὅταν ἄνθρωπός τις κάμῃ εὐχὴν πρὸς τὸν Κύριον ἢ ὀμόσῃ ὅρκον, ὥστε νὰ δέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μὲ δεσμόν, δὲν θέλει παραβῆ τὸν λόγον αὐτοῦ θέλει κάμει κατὰ πάντα ὅσα ἐξῆλθον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
Num 30:3 Ἐὰν δὲ γυνὴ τις κάμῃ εὐχὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ δέσῃ ἑαυτὴν μὲ δεσμὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς εἰς τὴν νεότητα αὐτῆς,
Num 30:4 καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὴν εὐχὴν αὐτῆς καὶ τὸν δεσμὸν αὐτῆς διὰ τοῦ ὁποίου ἔδεσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς καὶ σιωπήσῃ πρὸς αὐτὴν ὁ πατὴρ αὐτῆς, τότε πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς θέλουσι μένει καὶ πᾶς δεσμός, διὰ τοῦ ὁποίου ἔδεσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς, θέλει μένει.
Num 30:5 Ἐὰν δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς δὲν συγκατανεύσῃ εἰς αὐτήν, καθ' ἣν ἡμέραν ἀκούσῃ, πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἢ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς, διὰ τῶν ὁποίων ἔδεσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς, δὲν θέλουσι μένει καὶ ὁ Κύριος θέλει συγχωρήσει αὐτήν, διότι ὁ πατὴρ αὐτῆς δὲν συγκατένευσεν εἰς αὐτήν.
Num 30:6 Ἐὰν ὅμως ἔχουσα ἄνδρα ηὐχήθη ἢ ἐπρόφερέ τι διὰ τῶν χειλέων αὐτῆς, διὰ τοῦ ὁποίου ἔδεσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς,
Num 30:7 καὶ ἤκουσεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐσιώπησε πρὸς αὐτήν, καθ' ἣν ἡμέραν ἤκουσε, τότε αἱ εὐχαὶ αὐτῆς θέλουσι μένει καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς, διὰ τῶν ὁποίων ἔδεσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς, θέλουσι μένει.
Num 30:8 Ἐὰν ὅμως ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δὲν συγκατένευσεν εἰς αὐτήν, καθ' ἣν ἡμέραν ἤκουσε, τότε θέλει ἀκυρώσει τὴν εὐχὴν αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ηὐχήθη, καὶ ὅ, τι ἐπρόφερε διὰ τῶν χειλέων αὐτῆς, διὰ τοῦ ὁποίου ἔδεσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς· καὶ ὁ Κύριος θέλει συγχωρήσει αὐτήν.
Num 30:9 Πᾶσα ὅμως εὐχὴ χήρας ἢ γυναικὸς ἀποβεβλημένης, διὰ τῆς ὁποίας ἔδεσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς, θέλει μένει ἐπ' αὐτήν.

Num 30:10 Καὶ ἐὰν ηὐχήθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἢ ἔδεσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς μὲ δεσμὸν ὅρκου,
Num 30:11 καὶ ἤκουσεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐσιώπησε πρὸς αὐτὴν καὶ δὲν ἠναντιώθη εἰς αὐτήν, τότε πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς θέλουσι μένει καὶ πάντες οἱ δεσμοί, διὰ τῶν ὁποίων ἔδεσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς, θέλουσι μένει.
Num 30:12 Ἐὰν ὅμως ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἠκύρωσεν αὐτὰ ῥητῶς, καθ ἣν ἡμέραν ἤκουσε, πᾶν ὅ, τι ἐξῆλθεν ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς περὶ τῶν εὐχῶν αὐτῆς καὶ περὶ τοῦ δεσμοῦ τῆς ψυχῆς αὐτῆς δὲν θέλει μένει· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἠκύρωσεν αὐτὰ καὶ ὁ Κύριος θέλει συγχωρήσει αὐτήν.
Num 30:13 Πᾶσαν εὐχὴν καὶ πάντα ὅρκον ὑποχρεόνοντα εἰς κακουχίαν ψυχῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δύναται νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δύναται νὰ ἀκυρώσῃ·
Num 30:14 ἐὰν ὅμως ὁ ἀνὴρ αὐτῆς σιωπήσῃ διόλου πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, τότε ἐπικυρόνει πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς ἢ πάντας τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς, οἵτινες εἶναι ἐπ αὐτήν· αὐτὸς ἐπεκύρωσεν αὐτά, διότι ἐσιώπησε πρὸς αὐτήν, καθ ἣν ἡμέραν ἤκουσεν.
Num 30:15 Ἐὰν ὅμως ἠκύρωσεν αὐτὰ ῥητῶς ἀφοῦ ἤκουσε, τότε θέλει βαστάσει τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς.
Num 30:16 Ταῦτα εἶναι τὰ διατάγματα, τὰ ὁποῖα προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ καὶ μεταξὺ πατρὸς καὶ θυγατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
Num 31:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,
Num 31:2 Κάμε τὴν ἐκδίκησιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τῶν Μαδιανιτῶν· ἔπειτα θέλεις προστεθῇ εἰς τὸν λαὸν σου.
Num 31:3 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Ἄς ὁπλισθῶσιν ἀπὸ σᾶς ἄνδρες εἰς πόλεμον καὶ ἄς ὑπάγωσιν ἐναντίον τοῦ Μαδιάμ, διὰ νὰ ἐκδικήσωσι τὸν Κύριον κατὰ τοῦ Μαδιάμ·
Num 31:4 ἀνὰ χιλίους ἀπὸ πάσης φυλῆς, ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, θέλετε ἀποστείλει εἰς τὸν πόλεμον.
Num 31:5 Καὶ ἐξηριθμήθησαν ἐκ τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραὴλ χίλιοι ἀπὸ πάσης φυλῆς, δώδεκα χιλιάδες ὡπλισμένοι εἰς πόλεμον.
Num 31:6 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν πόλεμον, χιλίους ἀπὸ πάσης φυλῆς, αὐτοὺς καὶ Φινεὲς τὸν υἱὸν τοῦ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, εἰς τὸν πόλεμον, μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἁγίων καὶ μετὰ τῶν σαλπίγγων τοῦ ἀλαλαγμοῦ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
Num 31:7 Καὶ ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ Μαδιάμ, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἐθανάτωσαν πᾶν ἀρσενικόν.
Num 31:8 Καὶ ἐκτὸς τῶν θανατωθέντων καὶ τοὺς βασιλεῖς τοῦ Μαδιὰμ ἐθανάτωσαν, τὸν Εὐῒ καὶ τὸν Ῥεκὲμ καὶ τὸν Σοὺρ καὶ τὸν Οὒρ καὶ τὸν Ῥεβά, πέντε βασιλεῖς τοῦ Μαδιάμ· καὶ τὸν Βαλαὰμ υἱὸν τοῦ Βεὼρ ἐθανάτωσαν ἐν μαχαίρᾳ.
Num 31:9 Καὶ ᾐχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς γυναῖκας τοῦ Μαδιὰμ καὶ τὰ παιδία αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἐλεηλάτησαν.
Num 31:10 Καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν κατὰ τὰς κατοικίας αὐτῶν, καὶ πάντας τοὺς πύργους αὐτῶν, κατέκαυσαν ἐν πυρί.
Num 31:11 Καὶ ἔλαβον πάντα τὰ λάφυρα καὶ πᾶσαν τὴν λεηλασίαν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Num 31:12 Καὶ ἔφεραν πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τὰ λάφυρα καὶ τὴν λεηλασίαν, εἰς τὸ στρατόπεδον, εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωάβ, τὰς παρὰ τὸν Ἰορδάνην, κατέναντι τῆς Ἱεριχώ.
Num 31:13 Καὶ ἐξῆλθον ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτῶν ἔξω τοῦ στρατοπέδου.
Num 31:14 Καὶ ἐθυμώθη ὁ Μωϋσῆς ἐναντίον τῶν ἀρχηγῶν τοῦ στρατεύματος, τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν ἑκατοντάρχων, τῶν ἐλθόντων ἀπὸ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου·
Num 31:15 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Ζώσας ἀφήσατε πάσας τὰς γυναῖκας
Num 31:16 ἰδού, αὗται ἔγειναν αἰτία εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ Βαλαάμ, νὰ ἀνομήσωσιν ἐναντίον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Φεγώρ, καὶ ἔγεινεν ἡ πληγὴ ἐπὶ τῆς συναγωγῆς τοῦ Κυρίου·
Num 31:17 καὶ τώρα θανατώσατε ἐκ τῶν παιδίων πάντα τὰ ἀρσενικά, καὶ θανατώσατε πάσας τὰς γυναῖκας, ὅσαι ἐγνώρισαν ἄνδρα, κοιμηθεῖσαι μετ αὐτοῦ·
Num 31:18 πάντα ὅμως τὰ κοράσια, ὅσα δὲν ἐγνώρισαν κοίτην ἀνδρός, φυλάξατε ζῶντα δἰ ἑαυτούς·
Num 31:19 καὶ μείνατε ἔξω τοῦ στρατοπέδου ἑπτὰ ἡμέρας· ὅστις ἐθανάτωσεν ἄνθρωπον, καὶ ὅστις ἤγγισε πεφονευμένον, καθαρίσθητε σεῖς καὶ οἱ αἰχμάλωτοί σας τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν·
Num 31:20 καὶ καθαρίσατε πάντα τὰ ἱμάτια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ δερμάτινα καὶ πάντα τὰ εἰργασμένα ἐκ τριχῶν αἰγὸς καὶ πάντα τὰ ξύλινα σκεύη.
Num 31:21 Καὶ εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς πολεμιστὰς τοὺς ἐρχομένους εἰς τὸν πόλεμον, Τοῦτο εἶναι τὸ πρόσταγμα τοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν·
Num 31:22 πλὴν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, τὸν χαλκόν, τὸν σίδηρον, τὸν κασσίτερον καὶ τὸν μόλυβδον,
Num 31:23 πᾶν ὅ, τι δύναται νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ πῦρ, θέλετε περάσει διὰ τοῦ πυρὸς καὶ θέλει εἶσθαι καθαρόν· πρέπει ὅμως νὰ καθαρισθῇ καὶ διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ καθαρισμοῦ· καὶ πᾶν ὅ, τι δὲν ἐμβαίνει εἰς τὸ πῦρ, θέλετε περάσει διὰ τοῦ ὕδατος·
Num 31:24 καὶ θέλετε πλύνει τὰ ἱμάτιά σας τὴν ἑβδόμην ἡμέραν καὶ θέλετε εἶσθαι καθαροί· καὶ μετὰ ταῦτα θέλετε εἰσέλθει εἰς τὸ στρατόπεδον.
Num 31:25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,

Num 31:26 Λάβε τὸν ἀριθμὸν τῶν λαφύρων τῆς αἰχμαλωσίας, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σὺ καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς·
Num 31:27 καὶ διαίρεσον τὰ λάφυρα εἰς δύο μεταξὺ τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐξελθόντων εἰς τὸν πόλεμον καὶ πάσης τῆς συναγωγῆς·
Num 31:28 καὶ ἀφαίρεσον διὰ τὸν Κύριον ἀπόδομα ἐκ τῶν ἀνδρῶν, τῶν πολεμιστῶν, τῶν ἐξελθόντων εἰς τὸν πόλεμον, ἀνὰ ἕν ἐκ πεντακοσίων, ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ βοῶν καὶ ἀπὸ ὄνων καὶ ἀπὸ προβάτων·
Num 31:29 ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν θέλετε λάβει καὶ δώσει εἰς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα προσφορὰν τοῦ Κυρίου·
Num 31:30 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως μεριδίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλεις λάβει ἕν μερίδιον ἀπὸ πεντήκοντα, ἀπὸ ἀνθρώπων, ἀπὸ βοῶν, ἀπὸ ὄνων καὶ ἀπὸ προβάτων, ἀπὸ παντὸς κτήνους, καὶ θέλεις δώσει αὐτὰ εἰς τοὺς Λευΐτας, τοὺς φυλάττοντας τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου.
Num 31:31 Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Num 31:32 Καὶ τὰ λάφυρα τὰ ἐναπολειφθέντα ἐκ τῆς λεηλασίας, τὴν ὁποίαν ἔκαμον οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί, ἦσαν πρόβατα ἑξακόσια, ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδες,
Num 31:33 καὶ βόες ἑβδομήκοντα δύο χιλιάδες,
Num 31:34 καὶ ὄνοι χιλιάδες ἑξήκοντα μία,
Num 31:35 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων, ἀπὸ τῶν γυναικῶν αἵτινες δὲν ἐγνώρισαν κοίτην ἀνδρός, πᾶσαι αἱ ψυχαί, τριάκοντα δύο χιλιάδες.
Num 31:36 Καὶ τὸ ἥμισυ, τὸ μερίδιον τῶν ἐξελθόντων εἰς τὸν πόλεμον, ἦτο κατὰ τὸν ἀριθμόν, τὰ πρόβατα τριακόσια τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ πεντακόσια·
Num 31:37 καὶ τὸ ἀπόδομα τοῦ Κυρίου ἀπὸ τῶν προβάτων ἦτο ἑξακόσια ἑβδομήκοντα πέντε·
Num 31:38 καὶ οἱ βόες τριάκοντα ἕξ χιλιάδες, καὶ τὸ ἀπόδομα τοῦ Κυρίου ἑβδομήκοντα δύο·
Num 31:39 καὶ οἱ ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, καὶ τὸ ἀπόδομα τοῦ Κυρίου εἷς καὶ ἑξήκοντα·
Num 31:40 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἦσαν δεκαὲξ χιλιάδες, καὶ τὸ ἀπόδομα τοῦ Κυρίου τριάκοντα δύο ψυχαί.
Num 31:41 Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἀπόδομα, τὴν προσφορὰν τοῦ Κυρίου, εἰς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Num 31:42 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως μεριδίου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τὸ ὁποῖον ὁ Μωϋσῆς ἐξεχώρισεν ἀπὸ τοῦ μεριδίου τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν·
Num 31:43 καὶ τοῦτο τὸ ἥμισυ τῆς συναγωγῆς ἦτο πρόβατα τριακόσια τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ πεντακόσια,
Num 31:44 καὶ βόες τριάκοντα ἕξ χιλιάδες,
Num 31:45 καὶ ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι,
Num 31:46 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων δεκαὲξ χιλιάδες·
Num 31:47 καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως μεριδίου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνὰ ἕν ἐκ πεντήκοντα, ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τοὺς Λευΐτας, τοὺς φυλάττοντας τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν
Num 31:48 Καὶ προσῆλθον εἰς τὸν Μωϋσῆν οἱ ἀρχηγοὶ οἱ ἐπὶ τῶν χιλιάδων τοῦ στρατεύματος, χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι,
Num 31:49 καὶ εἶπον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Οἱ δοῦλοί σου ἔλαβον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν ἡμῶν, καὶ δὲν λείπει ἐξ ἡμῶν οὐδὲ εἷς·
Num 31:50 καὶ ἐφέραμε τὰ δῶρα τοῦ Κυρίου, ἕκαστος ὅ, τι εὕρηκε, σκεύη χρυσά, ἁλύσους καὶ βραχιόλια, δακτυλίδια, ἐνώτια καὶ περιδέραια, διὰ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Num 31:51 Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ᾽ αὐτῶν ὅλον εἰς σκεύη εἰργασμένα.
Num 31:52 Καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τῆς προσφορᾶς τῶν χιλιάρχων καὶ ἑκατοντάρχων, τὸ ὁποῖον προσέφεραν εἰς τὸν Κύριον, ἦτο δεκαὲξ χιλιάδες ἑπτακόσιοι πεντήκοντα σίκλοι.
Num 31:53 Διότι οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ εἶχον λαφυραγωγήσει ἕκαστος δἰ ἑαυτόν.
Num 31:54 Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ ἑκατοντάρχων καὶ ἔφεραν αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου εἰς μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Num 32:1 Οἱ δὲ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ εἶχον πλῆθος κτηνῶν πολὺ σφόδρα· καὶ ὅτε εἶδον τὴν γῆν Ἰαζὴρ καὶ τὴν γῆν Γαλαάδ, ὅτι, ἰδού, ὁ τόπος ἦτο τόπος διὰ κτήνη,
Num 32:2 οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν ἐλθόντες εἶπον πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς, λέγοντες,
Num 32:3 Ἡ Ἀταρὼθ καὶ Δαιβὼν καὶ Ἰαζὴρ καὶ Νιμρὰ καὶ Ἑσεβὼν καὶ Ἐλεαλὴ καὶ Σεβὰμ καὶ Νεβὼ καὶ Βαιών,
Num 32:4 ἡ γῆ τὴν ὁποίαν ἐπάταξεν ὁ Κύριος ἔμπροσθεν τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραήλ, εἶναι γῆ κτηνοτρόφος καὶ οἱ δοῦλοί σου ἔχουσι κτήνη·
Num 32:5 διὰ τοῦτο, εἶπον, ἐὰν εὑρήκαμεν χάριν ἔμπροσθέν σου, ἂς δοθῇ ἡ γῆ αὕτη εἰς τοὺς δούλους σου διὰ ἰδιοκτησίαν· μὴ διαβιβάσῃς ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην.
Num 32:6 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβήν, Οἱ ἀδελφοὶ σας θέλουσιν ὑπάγει εἰς πόλεμον καὶ σεῖς θέλετε μείνει ἐδῶ
Num 32:7 καὶ διὰ τί δειλιάζετε τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διὰ νὰ μὴ περάσωσιν εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ

Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς
Num 32:8 οὕτως ἔκαμον οἱ πατέρες σας, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἀπὸ Κάδησβαρνὴ διὰ νὰ ἴδωσι τὴν γῆν·
Num 32:9 καὶ ἀνέβησαν μέχρι τῆς φάραγγος Ἐσχώλ, καὶ ἰδόντες τὴν γῆν ἐδειλίασαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτούς·
Num 32:10 καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὤμοσε λέγων,
Num 32:11 Δὲν θέλουσιν ἰδεῖ οἱ ἄνδρες οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσα πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ· διότι δὲν μὲ ἠκολούθησαν ἐντελῶς·
Num 32:12 ἐκτὸς Χάλεβ υἱοῦ Ἰεφοννὴ τοῦ Κενεζίτου καὶ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυή· διότι ἠκολούθησαν ἐντελῶς τὸν Κύριον.
Num 32:13 Καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ περιπλανῶνται εἰς τὴν ἔρημον τεσσαράκοντα ἔτη, ἑωσοῦ ἐξωλοθρεύθη πᾶσα ἡ γενεά, ἥτις εἶχε πράξει τὸ κακὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Num 32:14 Καὶ ἰδού, σεῖς ἐσηκώθητε ἀντὶ τῶν πατέρων σας, γενεὰ ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, διὰ νὰ ἐξάψητε περισσότερον τὴν φλόγα τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραήλ.
Num 32:15 Ἐπειδή, ἐὰν ἐκκλίνητε ἀπ' αὐτοῦ, ἔτι πάλιν θέλει ἀφήσει τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ θέλετε ἐξολοθρεύσει πάντα τὸν λαὸν τοῦτον.
Num 32:16 Καὶ προσῆλθον εἰς αὐτὸν καὶ εἶπον, Θέλομεν οἰκοδομήσει ἐνταῦθα μάνδρας διὰ τὰ κτήνη ἡμῶν καὶ πόλεις διὰ τὰ παιδία ἡμῶν·
Num 32:17 ἡμεῖς δὲ ὡπλισμένοι θέλομεν προχωρεῖ πρόθυμοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἑωσοῦ φέρωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον αὐτῶν· τὰ δὲ παιδία ἡμῶν θέλουσι κατοικεῖ εἰς τετειχισμένας πόλεις, διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου·
Num 32:18 δὲν θέλομεν ἐπιστρέψει εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν, ἑωσοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κληρονομήσωσιν ἕκαστος τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
Num 32:19 διότι ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ κληρονομήσωμεν μετ' αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα· διότι ἡ κληρονομία ἡμῶν ἔπεσεν εἰς ἡμᾶς ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολάς.
Num 32:20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Ἐὰν κάμητε κατὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἐὰν προχωρῆτε ὡπλισμένοι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς πόλεμον,
Num 32:21 καὶ διαβῆτε πάντες, ὡπλισμένοι τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἑωσοῦ ἐκδιώξῃ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ,
Num 32:22 καὶ ὑποταχθῇ ἡ γῆ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· τότε μετὰ ταῦτα θέλετε ἐπιστρέψει καὶ θέλετε εἶσθαι ἀθῷοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἰσραήλ, καὶ θέλετε ἔχει τὴν γῆν ταύτην ἰδιοκτησίαν σας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
Num 32:23 ἐάν ὅμως δὲν κάμητε οὕτως, ἰδού, θέλετε ἁμαρτήσει ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἄς ἦσθε βέβαιοι ὅτι θέλει σᾶς εὑρῇ ἡ ἁμαρτία σας·
Num 32:24 οἰκοδομήσατε πόλεις διὰ τὰ παιδία σας καὶ μάνδρας διὰ τὰ πρόβατά σας καὶ κάμετε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματός σας.
Num 32:25 Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγοντες, Οἱ δοῦλοί σου θέλουσι κάμει καθὼς ὁ κύριός μου προστάζει·
Num 32:26 τὰ παιδία ἡμῶν, αἱ γυναῖκες ἡμῶν, τὰ ποίμνια ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν θέλουσι μένει ἐνταῦθα εἰς τὰς πόλεις τοῦ Γαλαάδ·
Num 32:27 οἱ δοῦλοί σου ὅμως θέλουσι διαβῆ πάντες ὡπλισμένοι, παρατεταγμένοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς μάχην, καθὼς λέγει ὁ κύριός μου.
Num 32:28 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἔδωκε προσταγὴν περὶ αὐτῶν εἰς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ναυὴ καὶ εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πατριῶν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
Num 32:29 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, Ἐὰν οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν διαβῶσι μὲ σᾶς τὸν Ἰορδάνην, πάντες ὡπλισμένοι εἰς μάχην, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ ἔμπροσθέν σας, τότε θέλετε δώσει εἰς αὐτοὺς τὴν γῆν Γαλαὰδ εἰς ἰδιοκτησίαν·
Num 32:30 ἐὰν ὅμως δὲν θέλωσι νὰ διαβῶσιν ὡπλισμένοι μὲ σᾶς, τότε θέλουσι λάβει κληρονομίαν μεταξὺ σας ἐν τῇ γῇ Χαναάν.
Num 32:31 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν λέγοντες, Ὡς εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς δούλους σου, οὕτω θέλομεν κάμει·
Num 32:32 ἡμεῖς θέλομεν διαβῆ ὡπλισμένοι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν γῆν Χαναάν, διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου.
Num 32:33 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, εἰς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ, τὸ βασίλειον τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων καὶ τὸ βασίλειον τοῦ Ὤγ βασιλέως τῆς Βασάν, τὴν γῆν μετὰ τῶν πόλεων αὐτῆς ἐν τοῖς ὁρίοις, τὰς πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ.
Num 32:34 Καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ ᾠκοδόμησαν τὴν Δαιβὼν καὶ τὴν Ἀταρὼθ καὶ τὴν Ἀροὴρ
Num 32:35 καὶ τὴν Ἀτρὼθσοφὰν καὶ τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὴν Ἰογβεὰ
Num 32:36 καὶ τὴν Βαὶθνιμρὰ καὶ τὴν Βαὶθάράν, πόλεις ὀχυράς, καὶ μάνδρας προβάτων.
Num 32:37 Καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν ᾠκοδόμησαν τὴν Ἑσεβὼν καὶ τὴν Ἐλεαλὴ καὶ τὴν Κιριαθαΐμ
Num 32:38 καὶ τὴν Νεβὼ καὶ τὴν Βααλμεών, μεταβάλλοντες τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ τὴν Σιβμά· καὶ ἔδωκαν ἄλλα ὀνόματα εἰς τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ᾠκοδόμησαν.

Num 32:39 Καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ ὑπῆγαν εἰς τὴν Γαλαὰδ καὶ ἐκυρίευσαν αὐτήν, ἐκδιώξαντες τὸν Ἀμορραῖον τὸν ἐν αὐτῇ.
Num 32:40 Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὴν Γαλαὰδ εἰς Μαχεὶρ τὸν υἱὸν τοῦ Μανασσῆ· καὶ κατῴκησεν ἐν αὐτῇ.
Num 32:41 Καὶ Ἰαεὶρ ὁ υἱὸς τοῦ Μανασσῆ ὑπῆγε καὶ ἐκυρίευσε τὰς μικρὰς πόλεις αὐτῆς· καὶ ὠνόμασεν αὐτὰς Ἁβὼθιαείρ.
Num 32:42 Καὶ ὁ Νοβὰ ὑπῆγε καὶ ἐκυρίευσε τὴν Καινὰθ καὶ τὰ χωρία αὐτῆς· καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Νοβά, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
Num 33:1 Αὗται εἶναι αἱ ὁδοιπορίαι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τῶν ἐξελθόντων ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου κατὰ τὰ στρατεύματα αὐτῶν διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών.
Num 33:2 Καὶ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς τὰς ἐξόδους αὐτῶν κατὰ τὰς ὁδοιπορίας αὐτῶν, διὰ προσταγῆς τοῦ Κυρίου· καὶ αὗται εἶναι αἱ ὁδοιπορίαι αὐτῶν κατὰ τὰς ἐξόδους αὐτῶν.
Num 33:3 Καὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Ῥαμεσσῆ τὸν πρῶτον μῆνα, τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῦ πρώτου μηνός· τῇ ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῇ ἐνώπιον πάντων τῶν Αἰγυπτίων·
Num 33:4 ἐνῷ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐπάταξε μεταξὺ αὐτῶν, πᾶν πρωτότοκον· καὶ εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἔκαμεν ὁ Κύριος ἐκδίκησιν.
Num 33:5 Καὶ σηκωθέντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ῥαμεσσῆ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Σοκχώθ.
Num 33:6 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Σοκχώθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἐθάμ, ἥτις εἶναι ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς ἐρήμου.
Num 33:7 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἐθάμ, ἔστρεψαν πρὸς Πιαϊρώθ, ἥτις εἶναι κατέναντι Βεελσεφών· καὶ ἐστρατοπέδευσαν κατέναντι τῆς Μιγδώλ.
Num 33:8 Καὶ σηκωθέντες ἀπ' ἔμπροσθεν τῆς Ἀϊρώθ, διέβησαν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ὡδοιπόρησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου Ἐθὰμ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Μερρᾷ.
Num 33:9 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Μερρᾶ, ἦλθον εἰς Αἰλείμ· καὶ ἦσαν ἐν Αἰλεὶμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα δένδρα φοινίκων· καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐκεῖ.
Num 33:10 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Αἰλείμ, ἐστρατοπέδευσαν παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν.
Num 33:11 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν.
Num 33:12 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σίν, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Δοφκᾷ.
Num 33:13 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Δοφκᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Αἰλούς.
Num 33:14 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Αἰλούς, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ῥαφιδείν, ὅπου δὲν ἦτο ὕδωρ διὰ νὰ πίῃ ὁ λαός.
Num 33:15 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ῥαφιδείν, ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.
Num 33:16 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σινά, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Κιβρὼθἁτταβά.
Num 33:17 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Κιβρὼθἁτταβά, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἁσηρώθ.
Num 33:18 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἁσηρώθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ῥιθμᾷ.
Num 33:19 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ῥιθμᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ῥιμμὼνφαρές.
Num 33:20 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ῥιμμὼνφαρές, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Λιβνᾷ.
Num 33:21 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Λιβνᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ῥισσᾷ.
Num 33:22 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ῥισσᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Κεελαθᾷ.
Num 33:23 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Κεελαθᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῷ ὄρει Σαφέρ.
Num 33:24 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τοῦ ὄρους Σαφέρ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Χαραδᾷ.
Num 33:25 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Χαραδᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Μακηλώθ.
Num 33:26 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Μακηλώθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ταχάθ.
Num 33:27 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ταχάθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Θαρᾷ.
Num 33:28 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Θαρᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Μιθκᾷ.
Num 33:29 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Μιθκᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἁσεμωνᾷ.
Num 33:30 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἁσεμωνᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Μοσηρώθ.
Num 33:31 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Μοσηρώθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Βενὲϊακάν.
Num 33:32 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Βενὲϊακάν, ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῷ ὄρει Γαδγάδ.
Num 33:33 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τοῦ ὄρους Γαδγάδ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἰοτβαθᾷ.
Num 33:34 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἰοτβαθᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἐβρωνᾷ.
Num 33:35 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἐβρωνᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἐσιὼνγάβερ.
Num 33:36 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἐσιὼνγάβερ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν, ἥτις εἶναι ἡ Κάδης.
Num 33:37 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Κάδης, ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῷ ὄρει Ὤρ, κατὰ τὸ ἄκρον τῆς γῆς Ἐδώμ.
Num 33:38 Καὶ ἀνέβη Ἀαρὼν ὁ ἱερεύς, διὰ προσταγῆς τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ ὄρος Ὤρ καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ, τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τὸν πέμπτον μῆνα· τὴν πρώτην τοῦ μηνός.
Num 33:39 Καὶ ὁ Ἀαρὼν ἦτο ἑκατὸν εἰκοσιτριῶν ἐτῶν, ὅτε ἀπέθανεν ἐν τῷ ὄρει Ὤρ.
Num 33:40 Καὶ ἤκουσεν ὁ Χαναναῖος, βασιλεὺς τῆς Ἀράδ, ὅστις κατῴκει πρὸς μεσημβρίαν, ἐν γῇ Χαναάν, τὴν ἔλευσιν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Num 33:41 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τοῦ ὄρους Ὤρ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Σαλμωνᾷ.

Num 33:42 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Σαλμωνᾶ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Φυνών.
Num 33:43 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Φυνών, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ὠβώθ.
Num 33:44 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ὠβώθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἰϊὲαβαρίμ, κατὰ τὰ ὅρια τοῦ Μωάβ.
Num 33:45 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἰείμ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Δαιβὼνγάδ.
Num 33:46 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Δαιβὼνγάδ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἀλμὼνδιβλαθαΐμ.
Num 33:47 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Ἀλμὼνδιβλαθαΐμ, ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰ ὄρη Ἀβαρίμ, κατέναντι Νεβώ.
Num 33:48 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ τῶν ὀρέων Ἀβαρίμ, ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰς πεδιάδας Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατέναντι τῆς Ἱεριχώ.
Num 33:49 Καὶ ἐστρατοπέδευσαν παρὰ τὸν Ἰορδάνην, ἀπὸ Βαὶθιεσιμὼθ ἕως Ἀβὲλσιττίμ, εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ.
Num 33:50 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὰς πεδιάδας Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατέναντι τῆς Ἱεριχώ, λέγων,
Num 33:51 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἀφοῦ διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὴν γῆν Χαναάν,
Num 33:52 θέλετε ἐκδιώξει πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ἀπ' ἔμπροσθέν σας καὶ καταστρέψει πάσας τὰς εἰκόνας αὐτῶν καὶ καταστρέψει πάντα τὰ χυτὰ εἴδωλα αὐτῶν καὶ κατεδαφίσει πάντας τοὺς βωμοὺς αὐτῶν·
Num 33:53 καὶ θέλετε κυριεύσει τὴν γῆν καὶ κατοικήσει ἐν αὐτῇ· διότι εἰς ἐσᾶς ἔδωκα τὴν γῆν ταύτην εἰς κληρονομίαν·
Num 33:54 καὶ θέλετε διαμοιρασθῇ τὴν γῆν διὰ κλήρων μεταξὺ τῶν συγγενειῶν σας· εἰς τοὺς περισσοτέρους θέλετε δώσει περισσοτέραν κληρονομίαν, καὶ εἰς τοὺς ὀλιγωτέρους θέλετε δώσει ὀλιγωτέραν κληρονομίαν· ἑκάστου ἡ κληρονομία θέλει εἶσθαι εἰς τὸ μέρος ὅπου πέσῃ ὁ κλῆρος αὐτοῦ· κατὰ τὰς φυλὰς τῶν πατέρων σας θέλετε κληρονομήσει.
Num 33:55 Ἐὰν ὅμως δὲν ἐκδιώξητε τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ἀπ' ἔμπροσθέν σας, τότε ὅσους ἠθέλετε ἀφήσει ἐξ αὐτῶν νὰ μένωσι, θέλουσιν εἶσθαι ἄκανθαι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σας καὶ κέντρα εἰς τὰς πλευρὰς σας καὶ θέλουσι σᾶς ἐνοχλεῖ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου κατοικεῖτε·
Num 33:56 καὶ ἔτι, καθὼς ἐστοχαζόμην νὰ κάμω εἰς αὐτούς, οὕτω θέλω κάμει εἰς ἐσᾶς.
Num 34:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 34:2 Πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, τὴν γῆν ἐκείνην ἥτις θέλει σᾶς πέσει εἰς κληρονομίαν, τὴν γῆν Χαναὰν μετὰ τῶν ὁρίων αὐτῆς,
Num 34:3 τότε τὸ μέρος σας τὸ πρὸς μεσημβρίαν θέλει εἶσθαι ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σὶν ἕως πλησίον Ἐδώμ· καὶ τὰ μεσημβρινὰ ὅριά σας θέλουσιν εἶσθαι ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς ἁλμυρᾶς θαλάσσης πρὸς ἀνατολάς·
Num 34:4 καὶ τὸ ὅριόν σας θέλει στρέφει ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς τὴν ἀνάβασιν Ἀκραββίμ, καὶ θέλει διέρχεσθαι εἰς Σίν· καὶ θέλει προχωρεῖ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ μέρους ἕως Κάδησβαρνή, καὶ θέλει ἐκβαίνει εἰς Ἀσὰράδδάρ, καὶ θέλει διαβαίνει ἕως Ἀσμών·
Num 34:5 καὶ θέλει στρέφεσθαι τὸ ὅριον ἀπὸ Ἀσμὼν ἕως τοῦ χειμάρρου τῆς Αἰγύπτου, καὶ θέλει καταντήσει εἰς τὴν θάλασσαν.
Num 34:6 Δυτικὸν δὲ ὅριον θέλετε ἔχει τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην· αὕτη θέλει εἶσθαι τὸ δυτικὸν ὅριόν σας.
Num 34:7 Καὶ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἀρκτικὰ ὅριά σας· ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης θέλετε θέσει ὅριόν σας τὸ ὄρος Ὥρ·
Num 34:8 ἀπὸ τοῦ ὄρους Ὥρ θέλετε θέσει ὅριόν σας ἕως τῆς εἰσόδου Αἰμάθ, καὶ θέλει προχωρεῖ τὸ ὅριον εἰς Σεδάδ·
Num 34:9 καὶ θέλει προχωρεῖ τὸ ὅριον εἰς Ζιφρών, καὶ θέλει καταντήσει εἰς Ἀσὰρενάν· τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ ἀρκτικὸν ὅριόν σας.
Num 34:10 Καὶ θέλετε θέσει τὰ ἀνατολικὰ ὅριά σας ἀπὸ Ἀσὰρενὰν ἕως Σεπφάμ·
Num 34:11 καὶ θέλει καταβαίνει τὸ ὅριον ἀπὸ Σεπφὰμ ἕως Ῥιβλά, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἀείν· καὶ θέλει καταβαίνει τὸ ὅριον καὶ θέλει φθάνει εἰς τὸ πλάγιον τῆς θαλάσσης Χιννερὼθ πρὸς ἀνατολάς·
Num 34:12 καὶ θέλει καταβαίνει τὸ ὅριον πρὸς τὸν Ἰορδάνην καὶ θέλει καταντήσει εἰς τὴν ἁλμυρὰν θάλασσαν. Αὕτη εἶναι ἡ γῆ σας κατὰ τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ.
Num 34:13 Καὶ προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων, Αὕτη εἶναι ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν θέλετε κληρονομήσει διὰ κλήρων, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος προσέταξε νὰ δοθῇ εἰς τὰς ἐννέα φυλὰς καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς.
Num 34:14 Διότι ἡ φυλὴ τῶν υἱῶν Ῥουβὴν κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ἡ φυλὴ τῶν υἱῶν Γὰδ κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτῶν, ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν· καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ ἔλαβε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
Num 34:15 Αἱ δύο φυλαὶ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου κατέναντι τῆς Ἱεριχώ, πρὸς ἀνατολάς.
Num 34:16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων,
Num 34:17 Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες θέλουσι κληροδοτήσει εἰς ἐσᾶς τὴν γῆν· Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή·
Num 34:18 καὶ θέλετε λάβει ἀνὰ ἕνα ἄρχοντα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς, διὰ νὰ κληροδοτήσωσι τὴν γῆν·
Num 34:19 καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν· Ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννή·
Num 34:20 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Συμεών, Σαμουὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ·
Num 34:21 ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν, Ἐλιδὰδ ὁ υἱὸς τοῦ Χισλών·

Num 34:22 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Δάν, ὁ ἄρχων Βουκκὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰογλί·
Num 34:23 ἐκ τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Μανασσῆ, ὁ ἄρχων Ἀνιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐφώδ·
Num 34:24 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, ὁ ἄρχων Κεμουὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σιφτάν·
Num 34:25 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ζαβουλών, ὁ ἄρχων Ἐλισαφὰν ὁ υἱὸς τοῦ Φαρνάχ·
Num 34:26 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ, ὁ ἄρχων Φαλτιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζάν·
Num 34:27 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἀσήρ, ὁ ἄρχων Ἀχιοὺδ ὁ υἱὸς τοῦ Σελωμί·
Num 34:28 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Νεφθαλί, ὁ ἄρχων Φεδαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ.
Num 34:29 Οὗτοι εἶναι, τοὺς ὁποίους προσέταξεν ὁ Κύριος νὰ κληροδοτήσωσιν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Χαναάν.
Num 35:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὰς πεδιάδας Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατέναντι τῆς Ἱεριχώ, λέγων,
Num 35:2 Πρόσταξον τους υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς Λευΐτας, ἀπὸ τῆς κληρονομίας τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν, πόλεις διὰ νὰ κατοικήσωσι· καὶ περίχωρα θέλετε δώσει εἰς τοὺς Λευΐτας διὰ τὰς πόλεις πέριξ αὐτῶν.
Num 35:3 Καὶ αἱ μὲν πόλεις θέλουσιν εἶσθαι εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ κατοικῶσιν εἰς αὐτάς· τὰ δὲ περίχωρα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ διὰ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ διὰ πάντα τὰ ζῷα αὐτῶν.
Num 35:4 Καὶ τὰ περίχωρα τῶν πόλεων, τὰ ὁποῖα θέλετε δώσει εἰς τοὺς Λευΐτας, θέλουσιν εἶσθαι, ἀπὸ τοῦ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω, χίλιαι πῆχαι κύκλῳ.
Num 35:5 Καὶ θέλετε μετρήσει ἀπὸ τοῦ ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος δύο χιλιάδας πηχῶν, καὶ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος δύο χιλιάδας πηχῶν, καὶ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος δύο χιλιάδας πηχῶν, καὶ πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος δύο χιλιάδας πηχῶν· καὶ ἡ πόλις θέλει εἶσθαι ἐν τῷ μέσῳ. Ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι εἰς αὐτοὺς τὰ περίχωρα τῶν πόλεων.
Num 35:6 Καὶ ἐκ τῶν πόλεων, τὰς ὁποίας θέλετε δώσει εἰς τοὺς Λευΐτας, ἓξ πόλεις θέλουσιν εἶσθαι διὰ καταφύγιον, τὰς ὁποίας θέλετε διορίσει διὰ νὰ φεύγῃ ἐκεῖ ὁ φονεύς· καὶ εἰς ταύτας θέλετε προσθέσει τεσσαράκοντα δύο πόλεις.
Num 35:7 Πᾶσαι αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας θέλετε δώσει εἰς τοὺς Λευΐτας, θέλουσιν εἶσθαι τεσσαράκοντα ὀκτὼ πόλεις· ταύτας θέλετε δώσει μετὰ τῶν περιχώρων αὐτῶν.
Num 35:8 Καὶ αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας θέλετε δώσει, θέλουσιν εἶσθαι ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ἀπὸ τῶν ἐχόντων πολλὰ θέλετε δώσει πολλά, καὶ ἀπὸ τῶν ἐχόντων ὀλίγα θέλετε δώσει ὀλίγα· ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησε, θέλει δώσει ἐκ τῶν πόλεων αὐτοῦ εἰς τοὺς Λευΐτας.
Num 35:9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων,
Num 35:10 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ὅταν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὴν γῆν Χαναάν,
Num 35:11 τότε θέλετε διορίσει εἰς ἑαυτοὺς πόλεις, διὰ νὰ ἦναι εἰς ἐσᾶς πόλεις καταφυγίου, ὥστε νὰ φεύγῃ ἐκεῖ ὁ φονεύς, ὅστις ἐφόνευσεν ἄνθρωπον ἀκουσίως.
Num 35:12 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς πόλεις διὰ καταφύγιον ἀπὸ τοῦ ἐκδικοῦντος τὸ αἷμα· διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεύς, ἑωσοῦ παρασταθῇ ἐνώπιον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.
Num 35:13 Καὶ ἐκ τῶν πόλεων, τὰς ὁποίας θέλετε δώσει, ἓξ πόλεις θέλουσιν εἶσθαι διὰ καταφύγιον εἰς ἐσᾶς.
Num 35:14 Τὰς τρεῖς πόλεις θέλετε δώσει ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰς τρεῖς πόλεις θέλετε δώσει ἐν τῇ γῇ Χαναάν· πόλεις καταφυγίου θέλουσιν εἶσθαι.
Num 35:15 Αὗται αἱ ἓξ πόλεις θέλουσιν εἶσθαι καταφύγιον διὰ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ διὰ τὸν ξένον καὶ διὰ τὸν παροικοῦντα μεταξὺ αὐτῶν· ὥστε ὅστις φονεύσῃ ἄνθρωπον ἀκουσίως νὰ φεύγῃ ἐκεῖ.
Num 35:16 Καὶ ἐὰν πατάξῃ αὐτὸν μὲ ὄργανον σιδηροῦν, ὥστε νὰ ἀποθάνῃ, εἶναι φονεύς· ὁ φονεὺς ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ.
Num 35:17 Καὶ ἐὰν πατάξῃ αὐτὸν μὲ λίθον ἐκ τῆς χειρός, διὰ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ἀποθάνῃ, εἶναι φονεύς· ὁ φονεὺς ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ.
Num 35:18 Ἢ ἐὰν πατάξῃ αὐτὸν μὲ ξύλινον ὄργανον ἐκ χειρός, ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ἀποθάνῃ, εἶναι φονεύς· ὁ φονεὺς ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ.
Num 35:19 Ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος, αὐτὸς θέλει θανατόνει τὸν φονέα· ὅταν ἀπαντήσῃ αὐτόν, θέλει θανατόνει αὐτόν·
Num 35:20 Ἐὰν δὲ διʼ ἔχθραν ὠθήσῃ αὐτὸν ἢ παραμονεύσας ῥίψῃ τι ἐπʼ αὐτὸν καὶ ἀποθάνῃ,
Num 35:21 ἢ ἐχθρικῶς πατάξῃ αὐτὸν μὲ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἀποθάνῃ, ὁ πατάξας ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· εἶναι φονεύς· ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος θέλει θανατόνει τὸν φονέα, ὅταν ἀπαντήσῃ αὐτόν.
Num 35:22 Ἐὰν ὅμως ὠθήσῃ αὐτὸν ἐξαίφνης χωρὶς ἔχθρας ἢ ῥίψῃ τι ἐπʼ αὐτὸν χωρὶς νὰ παραμονεύσῃ αὐτόν,
Num 35:23 ἢ λίθον τινὰ χωρὶς νὰ ἴδῃ αὐτόν, ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ῥίψῃ ἐπʼ αὐτὸν ὥστε νὰ ἀποθάνῃ, καὶ δὲν ἦτο ἐχθρὸς αὐτοῦ οὐδὲ ἐζήτει νὰ κακοποιήσῃ αὐτόν,
Num 35:24 τότε ἡ συναγωγὴ θέλει κρίνει ἀναμέσον τοῦ φονέως καὶ τοῦ ἐκδικοῦντος τὸ αἷμα κατὰ τὰς κρίσεις ταύτας·
Num 35:25 καὶ ἡ συναγωγὴ θέλει ἐλευθερώσει τὸν φονέα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἐκδικοῦντος τὸ αἷμα, καὶ ἡ συναγωγὴ θέλει ἀποκαταστήσει αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου αὐτοῦ, ὅπου εἶχε φύγει· καὶ θέλει κατοικεῖ ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, τοῦ κεχρισμένου διὰ τοῦ ἁγίου ἐλαίου.
Num 35:26 Ἐὰν ὅμως ὁ φονεὺς ἐξέλθῃ ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πόλεως τοῦ καταφυγίου αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔφυγε,
Num 35:27 καὶ ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος εὕρῃ αὐτὸν ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πόλεως τοῦ καταφυγίου αὐτοῦ καὶ ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος θανατώσῃ τὸν φονέα, δὲν θέλει εἶσθαι ἔνοχος αἵματος·

Num 35:28 διότι ἔπρεπε νὰ μένῃ ἐν τῇ πόλει τοῦ καταφυγίου αὐτοῦ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου ἱερέως· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου ἱερέως, ὁ φονεὺς θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὴν γῆν τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ.
Num 35:29 Καὶ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι εἰς διάταγμα κρίσεως πρὸς ἐσᾶς, εἰς πάσας τὰς γενεὰς σας κατὰ πάσας τὰς κατοικίας σας.
Num 35:30 Ὅστις φονεύσῃ τινά, ὁ φονεὺς θέλει θανατωθῆ διὰ στόματος μαρτύρων· πλὴν εἷς μόνος μάρτυς δὲν θέλει μαρτυρήσει ἐναντίον τινός, ὥστε νὰ θανατωθῇ.
Num 35:31 Καὶ δὲν θέλετε λαμβάνει οὐδεμίαν ἐξαγορὰν ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ φονέως, ὅστις εἶναι ἔνοχος θανάτου· ἀλλὰ ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ.
Num 35:32 Καὶ δὲν θέλετε λαμβάνει ἐξαγορὰν ὑπὲρ τοῦ φυγόντος εἰς τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου αὐτοῦ· διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ κατοικῇ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἱερέως.
Num 35:33 Καὶ δὲν θέλετε μολύνει τὴν γῆν εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖτε· διότι τὸ αἷμα αὐτὸ μολύνει τὴν γῆν· καὶ ἡ γῆ δὲν δύναται νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς, εἰμὴ διὰ τοῦ αἵματος ἐκείνου ὅστις ἔχυσεν αὐτό.
Num 35:34 Μὴ μολύνετε λοιπὸν τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλετε κατοικήσει, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ἐγὼ κατοικῶ· διότι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ κατοικῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Num 36:1 Καὶ προσελθόντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Γαλαάδ, υἱοῦ τοῦ Μαχείρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων, οἵτινες ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
Num 36:2 καὶ εἶπον, Ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν κύριόν μου νὰ δώσῃ τὴν γῆν διὰ κλήρου πρὸς κληρονομίαν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ ὁ κύριός μου προσετάχθη παρὰ τοῦ Κυρίου νὰ δώσῃ τὴν κληρονομίαν Σαλπαάδ, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, εἰς τὰς θυγατέρας αὐτοῦ·
Num 36:3 καὶ ἐὰν νυμφευθῶσι μετά τινος ἐκ τῶν υἱῶν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τότε ἡ κληρονομία αὐτῶν θέλει ἀφαιρεθῆ ἐκ τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ θέλει προστεθῆ εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς ἥτις ἤθελε δεχθῆ αὐτάς· οὕτω θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν·
Num 36:4 καὶ ὅταν ἔλθῃ τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τότε ἡ κληρονομία αὐτῶν θέλει προστεθῆ εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, ἥτις ἤθελε δεχθῆ αὐτάς· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τῆς κληρονομίας τῆς φυλῆς τῶν πατέρων ἡμῶν.
Num 36:5 Καὶ προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, λέγων, Ἡ φυλὴ τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ ἐλάλησεν ὀρθῶς.
Num 36:6 Οὗτος εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος περὶ τῶν θυγατέρων τοῦ Σαλπαάδ, λέγων, Ἄς νυμφευθῶσι μὲ ὅντινα ἀρέσκῃ εἰς αὐτάς· μόνον θέλουσι νυμφευθῆ μετὰ ἀνδρῶν ἐκ τῆς συγγενείας τῆς φυλῆς τῶν πατέρων αὐτῶν·
Num 36:7 καὶ δὲν θέλει μεταβαίνει ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς εἰς φυλήν· διότι ἕκαστος ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι προσκεκολλημένος εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς τῶν πατέρων αὐτοῦ.
Num 36:8 Καὶ πᾶσα θυγάτηρ, ἥτις ἔχει κληρονομίαν ἐν φυλῇ τινι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, θέλει εἶσθαι γυνὴ ἑνὸς ἐκ τῆς συγγενείας τῆς φυλῆς τοῦ πατρὸς αὐτῆς· διὰ νὰ ἀπολαμβάνωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων αὐτοῦ.
Num 36:9 Καὶ δὲν θέλει μεταβαίνει ἡ κληρονομία ἀπὸ φυλῆς εἰς ἄλλην φυλήν, ἀλλ' ἕκαστος ἐκ τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι προσκεκολλημένος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
Num 36:10 Ὡς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμον αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαάδ·
Num 36:11 διότι ἡ Μααλά, ἡ Θερσὰ καὶ ἡ Ἀγλὰ καὶ ἡ Μελχὰ καὶ ἡ Νουά, αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαάδ, ἐνυμφεύθησαν μὲ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν·
Num 36:12 ἐνυμφεύθησαν μὲ ἄνδρας ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Μανασσῆ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν ἔμεινεν ἐν τῇ φυλῇ τῆς συγγενείας τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
Num 36:13 Ταῦτα εἶναι τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας προσέταξεν ὁ Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, εἰς τὰς πεδιάδας Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατέναντι τῆς Ἱεριχώ.
Deu 1:1 Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ, ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τῇ πεδιάδι κατέναντι Σούφ, μεταξὺ Φαρὰν καὶ Τοφὲλ καὶ Λαβὰν καὶ Ἁσηρὼθ καὶ Διζαάβ.
Deu 1:2 Ἕνδεκα ἡμέραι εἶναι ἀπὸ Χωρήβ, διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους Σηείρ, ἕως Κάδησβαρνή.
Deu 1:3 Καὶ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τὸν ἑνδέκατον μῆνα, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος περὶ αὐτῶν·
Deu 1:4 ἀφοῦ ἐπάταξε τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅστις κατῴκει ἐν Ἑσεβών, καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅστις κατῴκει ἐν Ἀσταρὼθ ἐν Ἐδρεΐ·
Deu 1:5 ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ γῇ Μωὰβ ἤρχισεν ὁ Μωϋσῆς νὰ διασαφῇ τὸν νόμον τοῦτον, λέγων,
Deu 1:6 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς ἐν Χωρὴβ λέγων, Ἀρκεῖ ὅσον ἐμείνατε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ·
Deu 1:7 στρέψατε καὶ ἀκολουθήσατε τὴν ὁδὸν σας καὶ ὑπάγετε εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἀμορραίων καὶ εἰς πάντας τοὺς περιοίκους αὐτοῦ εἰς τὴν πεδιάδα, εἰς τὸ ὄρος καὶ εἰς τὴν κοιλάδα καὶ εἰς τὴν μεσημβρίαν καὶ εἰς τὰ παράλια, τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ τὸν Λίβανον, ἕως τοῦ μεγάλου ποταμοῦ, τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου·
Deu 1:8 ἰδού, ἐγὼ παρέδωκα ἔμπροσθέν σας τὴν γῆν· εἰσέλθετε καὶ κυριεύσατε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσε Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας σας, πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτῶν

μετ αὐτούς.
Deu 1:9 Καὶ εἶπα πρὸς ἐσᾶς κατ ἐκεῖνον τὸν καιρόν, λέγων, Δὲν δύναμαι ἐγὼ μόνος νὰ σᾶς βαστάζω·
Deu 1:10 Κύριος ὁ Θεὸς σας σᾶς ἐπλήθυνε καὶ ἰδού, τὴν σήμερον εἶσθε ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλῆθος·
Deu 1:11 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας νὰ σᾶς κάμῃ χιλιάκις περισσοτέρους παρ ὅ, τι εἶσθε καὶ νὰ σᾶς εὐλογήσῃ , καθὼς ἐλάλησε πρὸς ἐσᾶς·
Deu 1:12 πῶς θέλω δυνηθῆ ἐγὼ μόνος νὰ βαστάσω τὴν ἐνόχλησίν σας καὶ τὸ φορτίον σας καὶ τὰς ἀντιλογίας σας
Deu 1:13 λάβετε ἄνδρας σοφοὺς καὶ συνετοὺς καὶ γνωστοὺς μεταξὺ τῶν φυλῶν σας, καὶ θέλω καταστήσει αὐτοὺς ἀρχηγοὺς ἐφ ὑμᾶς.
Deu 1:14 Καὶ ἀπεκρίθητε πρὸς ἐμὲ λέγοντες, Καλὸς ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας, διὰ νὰ κάμωμεν αὐτόν.
Deu 1:15 Τότε ἔλαβον τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν φυλῶν σας, ἄνδρας σοφοὺς καὶ γνωστοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἀρχηγοὺς ἐφ ὑμᾶς, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους καὶ ἐπιστάτας τῶν φυλῶν σας.
Deu 1:16 Καὶ προσέταξα εἰς τοὺς κριτὰς σας κατ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν λέγων, Ἀκούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν σας καὶ κρίνετε δικαίως ἀναμέσον ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ξένου αὐτοῦ.
Deu 1:17 Ἐν τῇ κρίσει δὲν θέλετε ἀποβλέπει εἰς πρόσωπα· θέλετε ἀκούει τὸν μικρὸν ὡς τὸν μεγάλον· δὲν θέλετε φοβεῖσθαι πρόσωπον ἀνθρώπου· διότι ἡ κρίσις εἶναι τοῦ Θεοῦ· καὶ πᾶσαν ὑπόθεσιν, ἥτις ἤθελεν εἶσθαι πολὺ δύσκολος διὰ σᾶς, ἀναφέρετε αὐτὴν εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ θέλω ἀκούει αὐτήν.
Deu 1:18 Καὶ προσέταξα εἰς ἐσᾶς κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον πάντα ὅσα ἔπρεπε νὰ πράττητε.
Deu 1:19 Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Χωρήβ, διεπεράσαμεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ φοβερὰν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν εἴδετε, ὁδοιποροῦντες πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἀμορραίων, καθὼς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν προσέταξεν εἰς ἡμᾶς, καὶ ἤλθομεν ἕως Κάδησβαρνή.
Deu 1:20 Καὶ εἶπα πρὸς ἐσᾶς, Ἤλθετε εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἀμορραίων, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν·
Deu 1:21 ἰδού, Κύριος ὁ Θεὸς σου παρέδωκε τὴν γῆν ἔμπροσθέν σου· ἀνάβα, κυρίευσον, καθὼς ἐλάλησε πρὸς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβηθῇς μηδὲ δειλιάσῃς.
Deu 1:22 Καὶ ἤλθετε πρὸς ἐμὲ πάντες ὑμεῖς καὶ εἴπετε, Ἄς ἀποστείλωμεν ἄνδρας ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ ἄς κατασκοπεύσωσιν εἰς ἡμᾶς τὴν γῆν καὶ ἄς ἀπαγγείλωσι πρὸς ἡμᾶς τὴν ὁδὸν δἰ ἧς πρέπει νὰ ἀναβῶμεν· καὶ τὰς πόλεις εἰς τὰς ὁποίας θέλομεν ὑπάγει.
Deu 1:23 Καὶ ἤρεσεν εἰς ἐμὲ ὁ λόγος καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας, ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλήν.
Deu 1:24 Καὶ στραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἦλθον μέχρι τῆς φάραγγος Ἐσχὼλ καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν.
Deu 1:25 Καὶ λαβόντες εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐκ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ἔφεραν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς ἡμᾶς, λέγοντες, Καλὴ εἶναι ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδει εἰς ἡμᾶς.
Deu 1:26 Ἀλλὰ σεῖς δὲν ἠθελήσατε νὰ ἀναβῆτε, ἀλλ ἠπειθήσατε εἰς τὴν προσταγὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.
Deu 1:27 Καὶ ἐγογγύσατε εἰς τὰς σκηνὰς σας, λέγοντες, Ἐπειδὴ ἐμίσει ἡμᾶς ὁ Κύριος, ἐξέβαλεν ἡμᾶς ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ παραδώσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν χεῖρα τῶν Ἀμορραίων, ὥστε νὰ ἐξολοθρευθῶμεν·
Deu 1:28 ποῦ ἀναβαίνομεν ἡμεῖς οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐδειλίασαν τὴν καρδίαν ἡμῶν, λέγοντες, Ὁ λαὸς εἶναι μεγαλήτερος καὶ ὑψηλότερος ἡμῶν· αἱ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμέναι ἕως τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ καὶ υἱοὺς τῶν Ἀνακεὶμ εἴδομεν ἐκεῖ.
Deu 1:29 Ἐγὼ δὲ εἶπα πρὸς ἐσᾶς, Μὴ τρομάξητε μηδὲ φοβηθῆτε ἀπ αὐτῶν·
Deu 1:30 Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις προπορεύεται ἔμπροσθέν σας, αὐτὸς θέλει πολεμήσει ὑπὲρ ὑμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν·
Deu 1:31 καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου εἶδες τίνι τρόπῳ Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ἐβάστασε, καθὼς βαστάζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν περιεπατήσατε ἑωσοῦ ἤλθετε εἰς τοῦτον τὸν τόπον.
Deu 1:32 κατὰ τοῦτο ὅμως δὲν ἐπιστεύσατε εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας,
Deu 1:33 ὅστις προεπορεύετο ἔμπροσθέν σας ἐν τῇ ὁδῷ, διὰ νὰ σᾶς εὑρίσκῃ τόπον στρατοπεδεύσεως, τὴν μὲν νύκτα διὰ πυρός, διὰ νὰ δεικνύῃ εἰς ἐσᾶς τὴν ὁδὸν καθ ἥν ἔπρεπε νὰ βαδίζητε, τὴν δὲ ἡμέραν διὰ νεφέλης.
Deu 1:34 Καὶ ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων σας καὶ ὠργίσθη, καὶ ὤμοσε λέγων,
Deu 1:35 Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τούτων τῆς κακῆς ταύτης γενεᾶς θέλει ἰδεῖ τὴν γῆν τὴν καλήν, τὴν ὁποίαν ὤμοσα νὰ δώσω εἰς τοὺς πατέρας σας,
Deu 1:36 ἐκτὸς Χάλεβ υἱοῦ τοῦ Ἰεφοννή· οὗτος θέλει ἰδεῖ αὐτήν, καὶ εἰς τοῦτον θέλω δώσει τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπάτησε καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διότι οὗτος ἐντελῶς ἠκολούθησε τὸν Κύριον.
Deu 1:37 Καὶ κατ ἐμοῦ ἐθυμώθη ὁ Κύριος διὰ σᾶς, λέγων, Οὐδὲ σὺ θέλεις εἰσέλθει ἐκεῖ·
Deu 1:38 Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή, ὁ παριστάμενος ἐνώπιόν σου, οὗτος θέλει εἰσέλθει ἐκεῖ· ἐνίσχυσον αὐτόν, διότι αὐτὸς θέλει κληροδοτήσει αὐτὴν εἰς τὸν Ἰσραήλ·
Deu 1:39 καὶ τὰ παιδία σας, τὰ ὁποῖα ἐλέγετε ὅτι θέλουσι γείνει λάφυρον, καὶ οἱ υἱοὶ σας, οἵτινες τὴν σήμερον δὲν γνωρίζουσι καλὸν ἤ κακόν, αὐτοὶ θέλουσιν εἰσέλθει ἐκεῖ καὶ εἰς αὐτοὺς θέλω δώσει αὐτήν, καὶ αὐτοὶ θέλουσι κληρονομήσει αὐτήν·
Deu 1:40 σεῖς ὅμως ἐπιστρέψατε καὶ ὑπάγετε εἰς τὴν ἔρημον, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης.
Deu 1:41 Τότε ἀπεκρίθητε καὶ εἴπετε πρὸς ἐμέ, Ἡμαρτήσαμεν εἰς τὸν Κύριον· ἡμεῖς θέλομεν ἀναβῆ καὶ πολεμήσει κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ζωσθέντες ἕκαστος τὰ πολεμικὰ ὅπλα αὐτοῦ, ἦσθε προπετεῖς νὰ ἀναβῆτε εἰς τὸ ὄρος.

Deu 1:42 Καὶ εἶπε Κυριος πρὸς ἐμέ, Εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Μὴ ἀναβῆτε μηδὲ πολεμήσητε, διότι ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐν μέσῳ ὑμῶν, διὰ νὰ μὴ συντριφθῆτε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σας.
Deu 1:43 Οὕτως ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς· καὶ δὲν εἰσηκούσατε, ἀλλ' ἠπειθήσατε εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου, καὶ θρασυνόμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος.
Deu 1:44 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Ἀμορραῖοι, οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, εἰς συνάντησιν ὑμῶν καὶ κατεδίωξαν ὑμᾶς, καθὼς κάμνουσιν αἱ μέλισσαι, καὶ ἐπάταξαν ὑμᾶς ἐν Σηείρ, ἕως Ὁρμά.
Deu 1:45 Τότε ἐπιστρέψαντες ἐκλαύσατε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· ἀλλ' ὁ Κύριος δὲν εἰσήκουσε τῆς φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ ἔδωκεν εἰς ὑμᾶς ἀκρόασιν.
Deu 1:46 Καὶ ἐμείνατε ἐν Κάδης ἡμέρας πολλάς, ὁσασδήποτε ἡμέρας ἐμείνατε.
Deu 2:1 Τότε ἐστρέψαμεν καὶ ὡδοιπορήσαμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καθὼς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἐμέ· καὶ περιεφερόμεθα περὶ τὸ ὄρος Σηεὶρ ἡμέρας πολλάς.
Deu 2:2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμὲ λέγων,
Deu 2:3 Ἀρκεῖ ὅσον περιήλθετε τὸ ὄρος τοῦτο· στράφητε πρὸς βορρᾶν·
Deu 2:4 καὶ πρόσταξον τὸν λαὸν λέγων, Θέλετε περάσει διὰ τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν σας τῶν υἱῶν Ἡσαῦ, οἵτινες κατοικοῦσιν ἐν Σηείρ· καὶ θέλουσι σᾶς φοβηθῆ· καὶ προσέξατε πολύ·
Deu 2:5 μὴ πολεμήσητε μετ' αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲν θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός· διότι εἰς τὸν Ἡσαῦ ἔδωκα τὸ ὄρος Σηεὶρ κληρονομίαν·
Deu 2:6 θέλετε ἀγοράζει παρ' αὐτῶν τροφὰς δι' ἀργυρίου, διὰ νὰ τρώγητε· καὶ ὕδωρ ἔτι θέλετε ἀγοράζει παρ' αὐτῶν δι' ἀργυρίου, διὰ νὰ πίνητε·
Deu 2:7 διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ εὐλόγησεν εἰς πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· γνωρίζει τὴν ὁδοιπορίαν σου διὰ τῆς μεγάλης ταύτης ἐρήμου· τὰ τεσσαράκοντα ταῦτα ἔτη Κύριος ὁ Θεὸς σου ἦτο μετὰ σοῦ· δὲν ἐστερήθης οὐδενός.
Deu 2:8 Καὶ ἀφοῦ ἐπεράσαμεν διὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν υἱῶν Ἡσαῦ, τῶν κατοικούντων ἐν Σηείρ, διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πεδιάδος ἀπὸ Ἐλὰθ καὶ ἀπὸ Ἐσιὼνγάβερ. Καὶ ἐστρέψαμεν καὶ διέβημεν διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρήμου Μωάβ.
Deu 2:9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Μὴ ἐνοχλήσητε τοὺς Μωαβίτας μηδὲ ἔλθητε εἰς μάχην μετ' αὐτῶν· διότι δὲν θέλω δώσει εἰς σὲ ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν διὰ κληρονομίαν· ἐπειδὴ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Λὼτ ἔδωκα τὴν Ἄρ κληρονομίαν.
Deu 2:10 Πρότερον δὲ κατῴκουν ἐν αὐτῇ οἱ Ἐμμαῖοι, λαὸς μέγας καὶ πολυάριθμος καὶ ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα, καθὼς οἱ Ἀνακείμ·
Deu 2:11 οἵτινες καὶ αὐτοὶ ἐλογίζοντο γίγαντες, ὡς οἱ Ἀνακείμ· ἀλλ' οἱ Μωαβῖται ὀνομάζουσιν αὐτοὺς Ἐμμαίους.
Deu 2:12 Καὶ ἐν Σηεὶρ κατῴκουν οἱ Χορραῖοι πρότερον· ἀλλ' οἱ υἱοὶ τοῦ Ἡσαῦ ἐκληρονόμησαν αὐτοὺς καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν· καθὼς ἔκαμεν ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος.
Deu 2:13 Σηκώθητε λοιπὸν καὶ διάβητε τὸν χείμαρρον Ζαρέδ· καὶ διέβημεν τὸν χείμαρρον Ζαρέδ.
Deu 2:14 Καὶ αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς ὡδοιπορήσαμεν ἀπὸ Κάδησβαρνή, ἑωσοῦ διέβημεν τὸν χείμαρρον Ζαρέδ, ἦσαν τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη, ἑωσοῦ ἐξέλιπε πᾶσα ἡ γενεὰ τῶν πολεμιστῶν ἀνδρῶν ἐκ μέσου τοῦ στρατοπέδου, καθὼς ὤμοσεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτούς.
Deu 2:15 Ἔτι ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτο ἐναντίον αὐτῶν, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς ἐκ μέσου τοῦ στρατοπέδου, ἑωσοῦ ἐξέλιπον.
Deu 2:16 Καὶ ἀφοῦ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξέλιπον, ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ,
Deu 2:17 ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἐμὲ λέγων,
Deu 2:18 Σὺ θέλεις διαπεράσει σήμερον τὴν Ἄρ, τὸ ὅριον τοῦ Μωάβ·
Deu 2:19 καὶ θέλεις πλησιάσει κατέναντι τῶν υἱῶν Ἀμμών· μὴ ἐνόχλει αὐτοὺς μηδὲ πολεμήσῃς μετ' αὐτῶν· διότι δὲν θέλω δώσει εἰς σὲ ἐκ τῆς γῆς τῶν υἱῶν Ἀμμὼν κληρονομίαν· ἐπειδὴ εἰς τοὺς υἱοὺς Λὼτ ἔδωκα αὐτὴν κληρονομίαν.
Deu 2:20 Αὕτη ὁμοίως ἐλογίζετο γῆ τῶν γιγάντων· γίγαντες κατῴκουν ἐκεῖ πρότερον· οἱ δὲ Ἀμμωνῖται ὀνομάζουσιν αὐτοὺς Ζαμζουμμείμ·
Deu 2:21 λαὸς μέγας καὶ πολυάριθμος καὶ ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα, καθὼς οἱ Ἀνακείμ· ἀλλ' ὁ Κύριος ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ ἐκληρονόμησαν αὐτοὺς καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν·
Deu 2:22 καθὼς ἔκαμεν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἡσαῦ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηείρ, ὅτε ἐξωλόθρευσε τους Χορραίους ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτούς, καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
Deu 2:23 Καὶ τοὺς Αὐείμ, τοὺς κατοικοῦντας κατὰ κώμας μέχρι Γάζης, οἱ Καφθορείμ, οἱ ἐξελθόντες ἀπὸ Καφθόρ, ἐξωλόθρευσαν αὐτούς, καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν.
Deu 2:24 Σηκώθητε, ἀναχωρήσατε καὶ διάβητε τὸν ποταμὸν Ἀρνών· ἰδού, παρέδωκα εἰς χεῖράς σου τὸν Σηὼν τὸν Ἀμορραῖον, βασιλέα τῆς Ἐσεβών, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἄρχισον νὰ κυριεύῃς αὐτὴν καὶ πολέμησον μετ' αὐτοῦ·
Deu 2:25 σήμερον θέλω ἀρχίσει νὰ ἐμβάλλω τὸν τρόμον σου καὶ τὸν φόβον σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη τὰ ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ· τὰ ὁποῖα, ὅταν ἀκούσωσι τὸ ὄνομά σου, θέλουσι τρομάξει καὶ θέλουσι πέσει εἰς ἀγωνίαν ἐξ αἰτίας σου.
Deu 2:26 Καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἀπὸ τῆς ἐρήμου Κεδημὼθ πρὸς τὸν Σηὼν βασιλέα τῆς Ἐσεβὼν μὲ λόγους εἰρηνικούς, λέγων,
Deu 2:27 Ἄς περάσω διὰ τῆς γῆς σου· κατ' εὐθεῖαν διὰ τῆς ὁδοῦ θέλω περάσει δὲν θέλω κλίνει δεξιὰ ἢ ἀριστερά·
Deu 2:28 θέλεις πωλήσει εἰς ἐμὲ τροφὰς δι' ἀργυρίου διὰ νὰ φάγω καὶ δι' ἀργυρίου θέλεις δώσει εἰς ἐμὲ ὕδωρ διὰ νὰ

πίω· μόνον θέλω περάσει μὲ τοὺς πόδας μου,
Deu 2:29 καθὼς ἔκαμον εἰς ἐμὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἡσαῦ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηείρ, καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἄρ, ἑωσοῦ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδει εἰς ἡμᾶς.
Deu 2:30 Καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ Σηὼν βασιλεὺς τῆς Ἑσεβὼν νὰ περάσωμεν διὰ τῆς γῆς αὐτοῦ· ἐπειδὴ Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐσκλήρυνε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἀπελίθωσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖράς σου, καθὼς τὴν ἡμέραν ταύτην.
Deu 2:31 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἰδού, ἤρχισα νὰ παραδίδω τὸν Σηὼν καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου· ἄρχισον νὰ κυριεύῃς διὰ νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν αὐτοῦ.
Deu 2:32 Τότε ἐξῆλθεν ὁ Σηὼν εἰς συνάντησιν ἡμῶν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, διὰ μάχην εἰς Ἰασσά.
Deu 2:33 Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν αὐτὸν ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Deu 2:34 Καὶ ἐκυριεύσαμεν πάσας τὰς πόλεις αὐτοῦ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, καὶ παιδία· δὲν ἀφήκαμεν οὐδένα ὑπόλοιπον.
Deu 2:35 Μόνον τὰ κτήνη ἐλεηλατήσαμεν δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰ λάφυρα τῶν πόλεων, τὰς ὁποίας ἐκυριεύσαμεν.
Deu 2:36 Ἀπὸ τῆς Ἀροήρ, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ Ἀρνών, καὶ τῆς πόλεως τῆς παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ ἕως Γαλαάδ, δὲν ἐστάθη πόλις ἱκανὴ νὰ ἀντισταθῇ εἰς ἡμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν αὐτὰς πάσας ἔμπροσθεν ἡμῶν.
Deu 2:37 Μόνον εἰς τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμὼν δὲν ἐπλησίασας οὐδὲ εἰς τὰ παρακείμενα τοῦ ποταμοῦ Ἰαβὸκ οὐδὲ εἰς τὰς ὀρεινὰς πόλεις οὐδὲ εἰς ἄλλο ὁποιονδήποτε μέρος, τὸ ὁποῖον ἀπηγόρευσεν εἰς ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Deu 3:1 Τότε στρέψαντες ἀνέβημεν τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὢγ ὁ βασιλεὺς τῆς Βασὰν εἰς συνάντησιν ἡμῶν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, διὰ μάχην εἰς Ἐδρεΐ.
Deu 3:2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Μὴ φοβηθῇς αὐτόν· διότι εἰς τὴν χεῖρά σου παρέδωκα αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτόν, ὡς ἔκαμες εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅστις κατῴκει ἐν Ἑσεβών.
Deu 3:3 Καὶ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὴν χεῖρα ἡμῶν καὶ τὸν Ὢγ, βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπατάξαμεν αὐτόν, ἑωσοῦ δὲν ἀφήκαμεν εἰς αὐτὸν ὑπόλοιπον.
Deu 3:4 Καὶ ἐκυριεύσαμεν πάσας τὰς πόλεις αὐτοῦ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν· δὲν ἐστάθη πόλις, τὴν ὁποίαν δὲν ἐλάβομεν ἀπ' αὐτῶν· ἑξήκοντα πόλεις, πᾶσαν τὴν περίχωρον τῆς Ἀργόβ, τὸ βασίλειον τοῦ Ὢγ ἐν Βασάν.
Deu 3:5 Αἱ πόλεις αὗται ἦσαν πᾶσαι ὠχυρωμέναι μὲ τείχη ὑψηλά, μὲ πύλας καὶ μοχλούς· ἐκτὸς μεγάλου πλήθους ἀτειχίστων πόλεων.
Deu 3:6 Καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν αὐτάς, καθὼς ἐκάμομεν εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῆς Ἑσεβών, ἐξολοθρεύοντες πᾶσαν πόλιν, ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία.
Deu 3:7 Πάντα δὲ τὰ κτήνη καὶ τὰ λάφυρα τῶν πόλεων ἐλεηλατήσαμεν δι' ἑαυτούς.
Deu 3:8 Καὶ ἐλάβομεν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων τὴν γῆν τὴν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἀρνὼν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμών·
Deu 3:9 τὸ Ἀερμὼν ὀνομάζουσιν οἱ Σιδώνιοι Σιριών, οἱ δὲ Ἀμορραῖοι ὀνομάζουσιν αὐτὸ Σενείρ·
Deu 3:10 πάσας τὰς πόλεις τῆς πεδιάδος καὶ πᾶσαν τὴν Γαλαὰδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασὰν ἕως Σαλχὰ καὶ Ἐδρεΐ, πόλεις τοῦ βασιλείου τοῦ Ὢγ ἐν Βασάν.
Deu 3:11 Διότι μόνος ὁ Ὢγ βασιλεὺς τῆς Βασὰν ἐσώζετο ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῶν γιγάντων· ἰδού, ἡ κλίνη αὐτοῦ ἦτο κλίνη σιδηρᾶ· δὲν σώζεται αὕτη ἐν Ῥαββὰ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν ἐννέα πῆχαι τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τέσσαρες πῆχαι τὸ πλάτος αὐτῆς, κατὰ πῆχην ἀνδρός.
Deu 3:12 Καὶ τὴν γῆν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐκυριεύσαμεν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ἀπὸ τῆς Ἀροήρ, τῆς παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀρνών, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους Γαλαὰδ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ, ἔδωκα εἰς τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας.
Deu 3:13 Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Γαλαὰδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασάν, τὸ βασίλειον τοῦ Ὢγ, ἔδωκα εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, πᾶσαν τὴν περίχωρον τῆς Ἀργὸβ μετὰ πάσης τῆς Βασάν, ἥτις ὠνομάζετο γῆ γιγάντων.
Deu 3:14 Ἰαεὶρ ὁ υἱὸς τοῦ Μανασσῆ ἔλαβε πᾶσαν τὴν περίχωρον τῆς Ἀργὸβ μέχρι τῶν ὁρίων τῆς Γεσσουρὶ καὶ Μααχαθί· καὶ ὠνόμασεν αὐτὰς κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Βασὰν-ἀβὼθ-ἰαείρ, μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.
Deu 3:15 Καὶ εἰς τὸν Μαχεὶρ ἔδωκα τὴν Γαλαάδ.
Deu 3:16 Καὶ εἰς τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας ἔδωκα ἀπὸ Γαλαὰδ ἕως τοῦ ποταμοῦ Ἀρνὼν τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὸ ὅριον καὶ ἕως τοῦ ποταμοῦ Ἰαβόκ, τοῦ ὁρίου τῶν υἱῶν Ἀμμών·
Deu 3:17 καὶ τὴν πεδιάδα καὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ τὸ ὅριον ἀπὸ Χιννερὼθ μέχρι τῆς θαλάσσης τῆς πεδιάδος, τῆς ἁλμυρᾶς θαλάσσης, ὑποκάτω τῆς Ἀσδὼθ-φασγὰ πρὸς ἀνατολάς.
Deu 3:18 Καὶ προσέταξα εἰς ἐσᾶς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς τὴν γῆν ταύτην νὰ κυριεύσητε αὐτήν· θέλετε περάσει ὡπλισμένοι ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν σας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, πάντες οἱ ἄνδρες οἱ δυνατοί·
Deu 3:19 πλὴν αἱ γυναῖκές σας καὶ τὰ παιδία σας καὶ τὰ κτήνη σας, ἐξεύρω ὅτι ἔχετε κτήνη πολλά, θέλουσι μένει εἰς τὰς πόλεις σας, τὰς ὁποίας ἔδωκα εἰς ἐσᾶς·
Deu 3:20 ἑωσοῦ δώσῃ ὁ Κύριος ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς σας, καθὼς καὶ εἰς ἐσᾶς, καὶ κυριεύσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς σας, εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ τότε θέλετε ἐπιστρέψει ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς ἐσᾶς.

Deu 3:21 Καὶ κατ᾿ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν προσέταξα εἰς τὸν Ἰησοῦν λέγων, Οἱ ὀφθαλμοί σου εἶδον πάντα ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔκαμεν εἰς τοὺς δύο τούτους βασιλεῖς· οὕτω θέλει κάμει ὁ Κύριος εἰς πάντα τὰ βασίλεια, εἰς τὰ ὁποῖα διαβαίνεις·

Deu 3:22 δὲν θέλετε φοβηθῇ αὐτούς· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας αὐτὸς θέλει πολεμήσει ὑπὲρ ὑμῶν.

Deu 3:23 Καὶ ἐδεήθην τοῦ Κυρίου κατ᾿ ἐκεῖνον τὸν καιρόν, λέγων,

Deu 3:24 Κύριε Θεέ, σὺ ἤρχισας νὰ δεικνύῃς εἰς τὸν δοῦλόν σου τὴν μεγαλωσύνην σου καὶ τὴν κραταιὰν σου χεῖρα· διότι τίς Θεὸς εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐν τῇ γῇ ὅστις δύναται νὰ κάμῃ κατὰ τὰ ἔργα σου καὶ κατὰ τὴν δύναμίν σου

Deu 3:25 ἄς διαβῶ, δέομαι, καὶ ἄς ἴδω τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, τὴν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖνο τὸ ὄρος τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸν Λίβανον.

Deu 3:26 Ἀλλ᾿ ὁ Κύριος ἐθυμώθη ἐναντίον μου ἐξ αἰτίας σας καὶ δὲν μοῦ εἰσήκουσε· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἀρκεῖ εἰς σέ· μὴ λαλήσῃς πρὸς ἐμὲ πλέον περὶ τούτου·

Deu 3:27 ἀνάβα εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Φασγὰ καὶ ὕψωσον τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς δυσμὰς καὶ βορρᾶν καὶ μεσημβρίαν καὶ ἀνατολάς, καὶ θεώρησον διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σου· διότι δὲν θέλεις διαβῇ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον·

Deu 3:28 καὶ παράγγειλον εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐνθάρρυνον αὐτὸν καὶ ἐνίσχυσον αὐτόν· διότι οὗτος θέλει διαβῇ ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ τούτου καὶ οὗτος θέλει κληροδοτήσει εἰς αὐτοὺς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν θέλεις ἰδεῖ.

Deu 3:29 Καὶ ἐκαθήμεθα ἐν τῇ κοιλάδι κατέναντι Βαὶθφεγώρ.

Deu 4:1 Τώρα λοιπὸν ἄκουε, Ἰσραήλ, τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ σᾶς διδάσκω νὰ κάμνητε, διὰ νὰ ζήσητε καὶ νὰ εἰσέλθητε καὶ νὰ κληρονομήσητε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας δίδει εἰς ἐσᾶς.

Deu 4:2 Δὲν θέλετε προσθέσει εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς προστάζω, οὐδὲ θέλετε ἀφαιρέσει ἀπ᾿ αὐτοῦ· διὰ νὰ φυλάττητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὰς ὁποίας ἐγὼ σᾶς προστάζω.

Deu 4:3 Οἱ ὀφθαλμοί σας εἶδον τί ἔκαμεν ὁ Κύριος ἐξ αἰτίας τοῦ Βέελφεγώρ· διότι πάντας τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες ἠκολούθησαν τὸν Βέελφεγώρ, Κύριος ὁ Θεὸς σας ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς ἐκ μέσου ὑμῶν.

Deu 4:4 Σεῖς δέ, οἵτινες εἴσθε προσκεκολλημένοι εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας, πάντες ζῆτε τὴν σήμερον.

Deu 4:5 Ἰδού, ἐγὼ σᾶς ἐδίδαξα διατάγματα καὶ κρίσεις, καθὼς προσέταξεν εἰς ἐμὲ Κύριος ὁ Θεὸς μου, διὰ νὰ κάμνητε οὕτως ἐν τῇ γῇ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσθε διὰ νὰ κληρονομήσητε αὐτήν.

Deu 4:6 Φυλάττετε λοιπὸν καὶ κάμνετε αὐτά· διότι αὕτη εἶναι ἡ σοφία σας καὶ ἡ σύνεσίς σας ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν· τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἀκούσει πάντα τὰ διατάγματα ταῦτα καὶ θέλουσιν εἰπεῖ, Ἰδού, λαὸς σοφὸς καὶ συνετὸς εἶναι τὸ μέγα τοῦτο ἔθνος.

Deu 4:7 Διότι ποῖον ἔθνος εἶναι τόσον μέγα, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς εἶναι οὕτω πλησίον αὐτοῦ, καθὼς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἰς πάντα ὅσα ἐπικαλούμεθα αὐτὸν

Deu 4:8 Καὶ ποῖον ἔθνος εἶναι τόσον μέγα, τὸ ὁποῖον νὰ ἔχῃ διατάγματα καὶ κρίσεις οὕτω δικαίας, καθὼς πᾶς ὁ νόμος οὗτος, τὸν ὁποῖον θέτω ἐνώπιόν σας σήμερον

Deu 4:9 Μόνον πρόσεχε εἰς σεαυτὸν καὶ φύλαττε καλῶς τὴν ψυχὴν σου, μήποτε λησμονήσῃς τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ μήποτε χωρισθῶσιν ἀπὸ τῆς καρδίας σου, κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἀλλὰ δίδασκε αὐτὰ εἰς τοὺς υἱούς σου καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου.

Deu 4:10 Ἐνθυμοῦ τὴν ἡμέραν καθ᾿ ἥν ἐστάθης ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν Χωρήβ, ὅτε εἶπε πρὸς ἐμὲ Κύριος, Σύναξόν μοι τὸν λαὸν καὶ θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ ἀκούσωσι τοὺς λόγους μου, διὰ νὰ μάθωσι νὰ μὲ φοβῶνται πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας ζήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νὰ διδάσκωσι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Deu 4:11 Καὶ ἐπλησιάσατε καὶ ἐστάθητε ὑπὸ τὸ ὄρος· καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο μὲ πῦρ ἕως μέσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦτο σκότος, νέφη καὶ γνόφος.

Deu 4:12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἐσᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρός· σεῖς ἠκούσατε μὲν τὴν φωνὴν τῶν λόγων, ἀλλὰ δὲν εἴδετε οὐδὲν ὁμοίωμα· μόνον φωνὴν ἠκούσατε.

Deu 4:13 Καὶ ἐφανέρωσεν εἰς ἐσᾶς τὴν διαθήκην αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν προσέταξεν εἰς ἐσᾶς νὰ ἐκτελῆτε, τὰς δέκα ἐντολάς· καὶ ἔγραψεν αὐτὰς ἐπὶ δύο λιθίνας πλάκας.

Deu 4:14 Καὶ Κύριος προσέταξεν εἰς ἐμὲ κατ᾿ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν νὰ σᾶς διδάξω διατάγματα καὶ κρίσεις, διὰ νὰ κάμνητε αὐτὰ ἐν τῇ γῇ, εἰς τὴν ὁποίαν σεῖς εἰσέρχεσθε νὰ κληρονομήσητε αὐτήν.

Deu 4:15 Φυλάττετε λοιπὸν καλῶς τὰς ψυχὰς σας, διότι δὲν εἴδετε οὐδὲν ὁμοίωμα, ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ᾿ ἥν ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς ἐσᾶς ἐν Χωρὴβ ἐκ μέσου τοῦ πυρός·

Deu 4:16 μήπως διαφθαρῆτε, καὶ κάμητε εἰς ἑαυτοὺς εἴδωλον, εἰκόνα τινὸς μορφῆς, ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ,

Deu 4:17 ὁμοίωμα τινὸς κτήνους τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίωμα τινὸς πτερωτοῦ ὀρνέου τὸ ὁποῖον πετᾷ εἰς τὸν οὐρανόν,

Deu 4:18 ὁμοίωμα τινὸς ἕρποντος ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίωμα τινὸς ἰχθύος ὅστις εἶναι εἰς τὰ ὕδατα ὑποκάτω τῆς γῆς·

Deu 4:19 καὶ μήπως ὑψώσῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα, πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, πλανηθῇς καὶ προσκυνήσῃς αὐτὰ καὶ λατρεύσῃς αὐτά, τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεὸς σου διεμοίρασεν εἰς πάντα τὰ ἔθνη τὰ ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ·

Deu 4:20 ἐσᾶς ὅμως ἔλαβεν ὁ Κύριος καὶ σᾶς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς, ἐκ τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἦσθε εἰς αὐτὸν λαὸς κληρονομίας ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην.

Deu 4:21 Καὶ ἐθυμώθη ἐναντίον μου ὁ Κύριος ἐξ αἰτίας σας καὶ ὤμοσε νὰ μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην καὶ νὰ μὴ εἰσέλθω εἰς ἐκείνην τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κληρονομίαν·

Deu 4:22 ἀλλ ἐγὼ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· ἐγὼ δὲν διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην· σεῖς δὲ θέλετε διαβῇ καὶ θέλετε κληρονομήσει ἐκείνην τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν.
Deu 4:23 Προσέχετε εἰς ἑαυτούς, μήποτε λησμονήσητε τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς ἐσᾶς, καὶ κάμητε εἰς ἑαυτοὺς εἴδωλον, εἰκόνα τινός, τὸ ὁποῖον ἀπηγόρευσε Κύριος ὁ Θεὸς σου.
Deu 4:24 Διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶναι πῦρ καταναλίσκον, Θεὸς ζηλότυπος.
Deu 4:25 Ἐάν, ἀφοῦ γεννήσῃς υἱοὺς καὶ υἱοὺς υἱῶν, καὶ πολυχρονίσητε ἐπὶ τῆς γῆς, διαφθαρῆτε καὶ κάμητε εἴδωλον, εἰκόνα τινός, καὶ πράξητε πονηρὰ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥστε νὰ παροργίσητε αὐτόν·
Deu 4:26 διαμαρτύρομαι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐναντίον σας σήμερον, ὅτι ἐξάπαντος θέλετε ἀπολεσθῆ ἀπὸ τῆς γῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην διὰ νὰ κυριεύσητε αὐτήν· δὲν θέλετε πολυχρονίσει ἐν αὐτῇ ἀλλ ἐξ ὁλοκλήρου θέλετε ἀφανισθῆ.
Deu 4:27 Καὶ θέλει σᾶς διασκορπίσει ὁ Κύριος μεταξὺ τῶν λαῶν, καὶ θέλετε ἐναπολειφθῆ ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα σᾶς φέρει ὁ Κύριος.
Deu 4:28 Καὶ θέλετε λατρεύσει ἐκεῖ θεούς, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλον καὶ λίθον, τὰ ὁποῖα οὔτε βλέπουσιν οὔτε ἀκούουσιν οὔτε τρώγουσιν, οὔτε ὀσφραίνονται.
Deu 4:29 Καὶ ἐκεῖθεν θέλετε ἐκζητήσει Κύριον τὸν Θεὸν σας καὶ θέλετε εὑρεῖ αὐτόν, ὅταν ἐκζητήσητε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σας.
Deu 4:30 Ὅταν εὑρεθῇς ἐν θλίψει καὶ σὲ εὕρωσι πάντα ταῦτα ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, τότε θέλεις ἐπιστρέψει πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου καὶ θέλεις ἀκούσει τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
Deu 4:31 Διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶναι Θεὸς οἰκτίρμων· δὲν θέλει σὲ ἐγκαταλείψει οὐδὲ θέλει σὲ ἐξολοθρεύσει οὐδὲ θέλει λησμονήσει τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου, τὴν ὁποίαν ὤμοσε πρὸς αὐτούς.
Deu 4:32 Διότι ἐρώτησον τώρα περὶ τῶν προτέρων ἡμερῶν, αἵτινες ὑπῆρξαν πρότερόν σου, ἀφ ἧς ἡμέρας ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐρώτησον ἀπ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἂν ἐστάθη τί ὡς τὸ μέγα τοῦτο πρᾶγμα, ἂν ἠκούσθη ὅμοιον αὐτοῦ.
Deu 4:33 Ἤκουσε ποτὲ λαὸς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καθὼς σὺ ἤκουσας, καὶ ἔζησεν
Deu 4:34 Ἢ ἐδοκίμασεν ὁ Θεὸς νὰ ἔλθῃ νὰ λάβῃ εἰς ἑαυτὸν ἔθνος ἐκ μέσου ἄλλου ἔθνους μὲ δοκιμασίας, μὲ σημεῖα καὶ μὲ θαύματα καὶ μὲ πόλεμον καὶ μὲ κραταιὰν χεῖρα καὶ μὲ ἐξηπλωμένον βραχίονα καὶ μὲ μεγάλα τέρατα, κατὰ πάντα ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔκαμε διὰ σᾶς ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου
Deu 4:35 εἰς σὲ ἐδείχθη τοῦτο, διὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός· δὲν εἶναι ἄλλος ἐκτὸς αὐτοῦ.
Deu 4:36 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σὲ ἔκαμε νὰ ἀκούσῃς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, διὰ νὰ σὲ διδάξῃ· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξεν εἰς σὲ τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός.
Deu 4:37 Καὶ ἐπειδὴ ἠγάπα τοὺς πατέρας σου, διὰ τοῦτο ἐξέλεξε τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ αὐτοὺς καὶ σὲ ἐξήγαγεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου διὰ τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ δυνάμεως·
Deu 4:38 διὰ νὰ καταδιώξῃ ἀπ ἔμπροσθέν σου ἔθνη μεγαλήτερα καὶ ἰσχυρότερά σου, διὰ νὰ σὲ εἰσαγάγῃ, διὰ νὰ σοὶ δώσῃ τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, καθὼς τὴν σήμερον.
Deu 4:39 Γνώρισον λοιπὸν τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ θὲς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι Θεός, ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω· δὲν εἶναι ἄλλος.
Deu 4:40 Καὶ φύλαττε τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον· διὰ νὰ εὐημερῇς σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σὲ καὶ διὰ νὰ μακροημερεύῃς ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου ἔδωκεν εἰς σὲ διαπαντός.
Deu 4:41 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἐξεχώρισε τρεῖς πόλεις ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου·
Deu 4:42 διὰ νὰ φεύγῃ ἐκεῖ ὁ φονεύς, ὅστις φονεύσῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐξ ἀγνοίας, χωρὶς νὰ μισῇ αὐτὸν πρότερον, καὶ φεύγων εἰς μίαν τούτων τῶν πόλεων νὰ ζῇ·
Deu 4:43 τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ πεδινῇ γῇ τῶν Ῥουβηνιτῶν καὶ τὴν Ῥαμὼθ ἐν Γαλαὰδ τῶν Γαδιτῶν καὶ τὴν Γωλὰν ἐν Βασὰν τῶν Μανασσιτῶν.
Deu 4:44 Καὶ οὗτος εἶναι ὁ νόμος, τὸν ὁποῖον ἔθεσεν ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
Deu 4:45 αὗται εἶναι αἱ μαρτυρίαι καὶ τὰ διατάγματα καὶ αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τους υἱοὺς Ἰσραήλ, ἀφοῦ ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου,
Deu 4:46 ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν τῇ κοιλάδι κατέναντι τοῦ Βαὶθφεγώρ, ἐν τῇ γῇ τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὅστις κατῴκει ἐν Ἑσεβών, τὸν ὁποῖον ἐπάταξεν ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ἀφοῦ ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου·
Deu 4:47 καὶ ἐκυρίευσαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν τοῦ Ὢγ βασιλέως τῆς Βασάν, δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἵτινες ἦσαν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου·
Deu 4:48 ἀπὸ τῆς Ἀροήρ, τῆς παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ Ἀρνών, ἕως τοῦ ὄρους Σηών, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ Ἀερμών·
Deu 4:49 καὶ πᾶσαν τὴν πεδινὴν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολάς, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς πεδιάδος, ὑποκάτω τῆς Ἀσδὼθφασγά.
Deu 5:1 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἄκουε, Ἰσραήλ, τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ λαλῶ εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν σήμερον, διὰ νὰ μάθητε αὐτάς, καὶ νὰ προσέχητε νὰ ἐκτελῆτε αὐτάς.
Deu 5:2 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔκαμε διαθήκην πρὸς ἡμᾶς ἐν Χωρήβ.
Deu 5:3 Δὲν ἔκαμε τὴν διαθήκην ταύτην ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς, ἡμᾶς οἵτινες πάντες εἴμεθα ἐνταῦθα σήμερον ζῶντες.

Deu 5:4 Πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἐλάλησε Κύριος μὲ σᾶς εἰς τὸ ὄρος ἐκ μέσου τοῦ πυρός,
Deu 5:5 ἐγὼ δὲ ἐστεκόμην μεταξὺ τοῦ Κυρίου καὶ ὑμῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, διὰ νὰ σᾶς φανερώσω τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· διότι ἦσθε πεφοβισμένοι ἐξ αἰτίας τοῦ πυρὸς καὶ δὲν ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων.
Deu 5:6 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὅστις σὲ ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.
Deu 5:7 Μὴ ἔχῃς ἄλλους θεούς, πλὴν ἐμοῦ.
Deu 5:8 Μὴ κάμῃς εἰς σεαυτὸν εἴδωλον, μηδὲ ὁμοίωμα τινός, ὅσα εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, ἢ ὅσα εἶναι ἐν τῇ γῇ κάτω, ἢ ὅσα εἶναι ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς
Deu 5:9 μὴ προσκυνήσῃς αὐτὰ μηδὲ λατρεύσῃς αὐτά· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶμαι Θεὸς ζηλότυπος, ἀνταποδίδων τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τῶν μισούντων με·
Deu 5:10 καὶ κάμνων ἔλεος εἰς χιλιάδας γενεῶν τῶν ἀγαπώντων με καὶ φυλαττόντων τὰ προστάγματά μου.
Deu 5:11 Μὴ λάβῃς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ διότι ὁ Κύριος δὲν θέλει ἀθῳώσει τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.
Deu 5:12 Φύλαττε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, διὰ νὰ ἁγιάζῃς αὐτήν· καθὼς προσέταξεν εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου·
Deu 5:13 ἓξ ἡμέρας ἐργάζου καὶ κάμνε πάντα τὰ ἔργα σου·
Deu 5:14 ἡ ἡμέρα ὅμως ἡ ἑβδόμη εἶναι σάββατον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· μὴ κάμῃς ἐν ταύτῃ οὐδὲν ἔργον, μήτε σὺ μήτε ὁ υἱὸς σου μήτε ἡ θυγάτηρ σου μήτε ὁ δοῦλός σου μήτε ἡ δούλη σου μήτε ὁ βοῦς σου μήτε ὁ ὄνος σου μήτε κανὲν ἐκ τῶν κτηνῶν σου μήτε ὁ ξένος σου ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σου διὰ νὰ ἀναπαυθῇ ὁ δοῦλός σου καὶ ἡ δούλη σου καθὼς σύ.
Deu 5:15 Καὶ ἐνθυμοῦ, ὅτι ἦσο δοῦλος ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ· διὰ τοῦτο Κύριος ὁ Θεὸς σου προσέταξεν εἰς σὲ νὰ φυλάττῃς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.
Deu 5:16 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καθὼς προσέταξεν εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου· διὰ νὰ γείνῃς μακροχρόνιος καὶ διὰ νὰ εὐημερῇς ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου.
Deu 5:17 Μὴ φονεύσῃς.
Deu 5:18 Καὶ μὴ μοιχεύσῃς.
Deu 5:19 Καὶ μὴ κλέψῃς.
Deu 5:20 Καὶ μὴ ψευδομαρτυρήσῃς κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.
Deu 5:21 Καὶ μὴ ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· μηδὲ ἐπιθυμήσῃς τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου μήτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ μήτε τὸν δοῦλον αὐτοῦ μήτε τὴν δούλην αὐτοῦ μήτε τὸν βοῦν αὐτοῦ μήτε τὸν ὄνον αὐτοῦ μηδὲ πᾶν ὅ, τι εἶναι τοῦ πλησίον σου.
Deu 5:22 Ταῦτα τὰ λόγια ἐλάλησε Κύριος πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν σας ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, τῆς νεφέλης καὶ τοῦ γνόφου, ἐν φωνῇ μεγάλῃ· καὶ ἄλλο τι δὲν ἐπρόσθεσε· καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας καὶ παρέδωκεν αὐτὰς εἰς ἐμέ.
Deu 5:23 Καὶ ἀφοῦ ἠκούσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ σκότους, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο μὲ πῦρ, τότε προσήλθετε πρὸς ἐμέ, πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν σας καὶ οἱ πρεσβύτεροί σας,
Deu 5:24 καὶ ἐλέγετε, Ἰδού, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ, καὶ ἠκούσαμεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐκ μέσου τοῦ πυρός· τὴν ἡμέραν ταύτην εἴδομεν ὅτι ὁ Θεὸς λαλεῖ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ ἄνθρωπος ζῇ·
Deu 5:25 τώρα λοιπὸν διὰ τί νὰ ἀποθάνωμεν ἐπειδὴ τὸ μέγα τοῦτο πῦρ θέλει μᾶς καταφάγει ἐὰν ἡμεῖς ἀκούσωμεν ἔτι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θέλομεν ἀποθάνει·
Deu 5:26 διότι τίς εἶναι ἐκ πάντων τῶν θνητῶν, ὅστις ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ ζῶντος Θεοῦ λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καθὼς ἡμεῖς, καὶ ἔζησε
Deu 5:27 πρόσελθε σὺ καὶ ἄκουσον πάντα ὅσα εἴπῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σὺ εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς ὅσα εἴπῃ πρὸς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἀκούσει καὶ κάμει αὐτά.
Deu 5:28 Καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων σας, ὅτε ἐλαλεῖτε πρὸς ἐμέ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησαν πρὸς σέ· καλῶς εἶπον πάντα ὅσα ἐλάλησαν.
Deu 5:29 Εἴθε νὰ ἦτο εἰς αὐτοὺς τοιαύτη καρδία, ὥστε νὰ μὲ φοβῶνται καὶ νὰ φυλάττωσι πάντοτε πάντα τὰ προστάγματά μου, διὰ νὰ εὐημερῶσιν αἰωνίως, αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν.
Deu 5:30 Ὕπαγε, εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἐπιστρέψατε εἰς τὰς σκηνὰς σας.
Deu 5:31 Σὺ δὲ στῆθι αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ καὶ θέλω σοὶ εἰπεῖ πάσας τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ διατάγματα, καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας θέλεις διδάξει αὐτούς, διὰ νὰ κάμνωσιν αὐτὰς ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν.
Deu 5:32 Θέλετε λοιπὸν προσέχει νὰ κάμνητε καθὼς προσέταξεν εἰς ἐσᾶς Κύριος ὁ Θεὸς σας· δὲν θέλετε ἐκκλίνει δεξιὰ ἢ ἀριστερά.
Deu 5:33 Θέλετε περιπατεῖ εἰς πάσας τὰς ὁδούς, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεὸς σας προσέταξεν εἰς ἐσᾶς· διὰ νὰ ζῆτε καὶ νὰ εὐημερῆτε καὶ νὰ μακροημερεύητε ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν θέλετε κληρονομήσει.
Deu 6:1 Καὶ αὗται εἶναι αἱ ἐντολαί, τὰ διατάγματα καὶ αἱ κρίσεις, ὅσας προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς σας νὰ σᾶς διδάξω, διὰ νὰ κάμνητε αὐτὰς ἐν τῇ γῇ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσθε διὰ νὰ κληρονομήσητε αὐτήν·
Deu 6:2 διὰ νὰ φοβῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν σου, ὥστε νὰ φυλάττῃς πάντα τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐγὼ σὲ προστάζω, σὺ καὶ ὁ υἱὸς σου καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ διὰ νὰ

μακροημερεύσῃς.
Deu 6:3 Ἄκουσον λοιπόν, Ἰσραήλ, καὶ πρόσεχε νὰ κάμνῃς αὐτά, διὰ νὰ εὐημερῇς καὶ διὰ νὰ πληθυνθῆτε σφόδρα, καθὼς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου ὑπεσχέθη εἰς σέ, ἐν τῇ γῇ ἥτις ῥέει γάλα καὶ μέλι.
Deu 6:4 Ἄκουε, Ἰσραήλ· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἷς Κύριος.
Deu 6:5 Καὶ θέλεις ἀγαπᾷ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.
Deu 6:6 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον, θέλουσι εἶσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ σου·
Deu 6:7 καὶ θέλεις διδάσκει αὐτοὺς ἐπιμελῶς εἰς τὰ τέκνα σου, καὶ περὶ αὐτῶν θέλεις ὁμιλεῖ καθήμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ περιπατῶν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ πλαγιάζων καὶ ἐγειρόμενος.
Deu 6:8 Καὶ θέλεις δέσει αὐτοὺς διὰ σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς προμετωπίδια μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν σου.
Deu 6:9 Καὶ θέλεις γράψει αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς παραστάτας τῆς οἰκίας σου καὶ ἐπὶ τὰς πύλας σου.
Deu 6:10 Καὶ ὅταν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ φέρῃ εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου, πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς σὲ πόλεις μεγάλας καὶ καλάς, τὰς ὁποίας δὲν ἔκτισας,
Deu 6:11 καὶ οἰκίας πλήρεις πάντων τῶν ἀγαθῶν, τὰς ὁποίας δὲν ἐγέμισας, καὶ φρέατα ἠνοιγμένα, τὰ ὁποῖα δὲν ἤνοιξας, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας, τοὺς ὁποίους δὲν ἐφύτευσας· ἀφοῦ φάγῃς καὶ χορτάσῃς,
Deu 6:12 πρόσεχε εἰς σεαυτόν, μήποτε λησμονήσῃς τὸν Κύριον, ὅστις σὲ ἐξήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.
Deu 6:13 Κύριον τὸν Θεόν σου θέλεις φοβεῖσθαι καὶ αὐτὸν θέλεις λατρεύει καὶ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλεις ὀμνύει.
Deu 6:14 Δὲν θέλετε ὑπάγει κατόπιν ἄλλων θεῶν, ἐκ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικυκλούντων ὑμᾶς,
Deu 6:15 διότι Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι Θεὸς ζηλότυπος ἐν μέσῳ σου, διὰ νὰ μὴ ἐξαφθῇ ὁ θυμὸς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐναντίον σου καὶ σὲ ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Deu 6:16 Δὲν θέλετε πειράσει Κύριον τὸν Θεόν σας, καθὼς ἐπειράσατε ἐν Μασσά.
Deu 6:17 Θέλετε φυλάττει ἐπιμελῶς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα προσέταξεν εἰς σέ.
Deu 6:18 Καὶ θέλεις κάμνει τὸ εὐθὲς καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διὰ νὰ εὐημερῇς καὶ διὰ νὰ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου·
Deu 6:19 διὰ νὰ ἐκδιώξῃ πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπ' ἔμπροσθέν σου, καθὼς ἐλάλησε Κύριος.
Deu 6:20 Ὅταν ὁ υἱός σου σὲ ἐρωτήσῃ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα, λέγων, Τί δηλοῦσι τὰ μαρτύρια καὶ τὰ διατάγματα καὶ αἱ κρίσεις, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν σᾶς προσέταξε
Deu 6:21 Τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν υἱόν σου, Δοῦλοι ἤμεθα τοῦ Φαραὼ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ Κύριος ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ·
Deu 6:22 καὶ ἔδειξεν ὁ Κύριος σημεῖα καὶ τέρατα, μεγάλα καὶ δεινά, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἐπὶ τὸν Φαραὼ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν·
Deu 6:23 καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκεῖθεν, διὰ νὰ εἰσαγάγῃ ἡμᾶς καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν·
Deu 6:24 καὶ προσέταξεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος νὰ κάμνωμεν πάντα τὰ διατάγματα ταῦτα, νὰ φοβώμεθα Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, διὰ νὰ εὐημερῶμεν πάντοτε, διὰ νὰ φυλάττῃ ἡμᾶς ζῶντας, καθὼς τὴν σήμερον ἡμέραν·
Deu 6:25 καὶ θέλει εἶσθαι δικαιοσύνη εἰς ἡμᾶς, ἐὰν προσέχωμεν νὰ πράττωμεν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθὼς προσέταξεν εἰς ἡμᾶς.
Deu 7:1 Ὅταν Κύριος ὁ Θεός σου σὲ φέρῃ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεις διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ ἐκδιώξῃ ἔθνη πολλὰ ἀπ' ἔμπροσθέν σου, τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους, ἑπτὰ ἔθνη μεγαλήτερα καὶ δυνατώτερά σου·
Deu 7:2 καὶ ὅταν Κύριος ὁ Θεός σου παραδώσῃ αὐτοὺς ἔμπροσθέν σου, θέλεις πατάξει αὐτούς· κατὰ κράτος θέλεις ἐξολοθρεύσει αὐτούς· δὲν θέλεις κάμει συνθήκην μετ' αὐτῶν οὐδὲ θέλεις δείξει ἔλεος πρὸς αὐτούς·
Deu 7:3 οὐδὲ θέλεις συμπενθερεύσει μετ' αὐτῶν· τὴν θυγατέρα σου δὲν θέλεις δώσει εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ θέλεις λάβει εἰς τὸν υἱόν σου·
Deu 7:4 διότι θέλουσιν ἀποπλανήσει τοὺς υἱούς σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ θέλουσι λατρεύει ἄλλους θεούς· καὶ θέλει ἐξαφθῇ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον σας καὶ παραυτα θέλει σὲ ἐξολοθρεύσει.
Deu 7:5 Ἀλλ' οὕτω θέλετε κάμει πρὸς αὐτούς· τοὺς βωμοὺς αὐτῶν θέλετε καταστρέψει καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν θέλετε συντρίψει καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν θέλετε κατακόψει καὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν θέλετε καύσει ἐν πυρί·
Deu 7:6 ἐπειδὴ σὺ εἶσαι λαὸς ἅγιος εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· σὲ ἐξέλεξε Κύριος ὁ Θεός σου διὰ νὰ ἦσαι εἰς αὐτὸν λαὸς ἐκλεκτός, παρὰ πάντας τοὺς λαοὺς τοὺς ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.
Deu 7:7 Δὲν προετίμησεν ἐσᾶς Κύριος οὐδὲ ἐξέλεξεν ἐσᾶς, διότι εἶσθε πολυπληθέστεροι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· ἐπειδὴ σεῖς εἶσθε οἱ πλέον ὀλιγάριθμοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη·
Deu 7:8 ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Κύριος σᾶς ἠγάπησε καὶ διὰ νὰ φυλάξῃ τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σας, σᾶς ἐξήγαγεν ὁ Κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ σᾶς ἐλύτρωσεν ἐκ τοῦ οἴκου τῆς δουλείας, ἐκ χειρὸς Φαραώ, βασιλέως Αἰγύπτου.
Deu 7:9 Γνώρισον λοιπόν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ὁ πιστός, ὁ φυλάττων τὴν διαθήκην καὶ

τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ φυλάττοντας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, εἰς χιλίας γενεάς·
Deu 7:10 καὶ ἀνταποδίδων κατὰ πρόσωπον αὐτῶν εἰς τοὺς μισοῦντας αὐτόν, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτούς· δὲν θέλει βραδύνει εἰς τὸν μισοῦντα αὐτόν· θέλει κάμει εἰς αὐτὸν τὴν ἀνταπόδοσιν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.
Deu 7:11 Φύλαττε λοιπὸν τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον διὰ νὰ κάμνῃς αὐτάς.
Deu 7:12 Καὶ ἐὰν ἀκούητε τὰς κρίσεις ταύτας καὶ φυλάττητε καὶ ἐκτελῆτε αὐτάς, θέλει φυλάξει Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς σὲ τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος, τὰ ὁποῖα ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου·
Deu 7:13 καὶ θέλει σὲ ἀγαπήσει καὶ σὲ εὐλογήσει καὶ σὲ πληθύνει, καὶ θέλει εὐλογήσει τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας σου καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου, τὰς ἀγέλας τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου, ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου νὰ δώσῃ εἰς σέ.
Deu 7:14 Θέλεις εἶσθαι εὐλογημένος ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη· ἄγονος ἢ στεῖρα δὲν θέλει εἶσθαι εἰς σὲ ἢ εἰς τὰ κτήνη σου.
Deu 7:15 Καὶ θέλει ἀφαιρέσει ὁ Κύριος ἀπὸ σοῦ πᾶσαν ἀσθένειαν καὶ δὲν θέλει βάλει ἐπὶ σὲ οὐδεμίαν τῶν κακῶν νόσων τῆς Αἰγύπτου, τὰς ὁποίας γνωρίζεις· ἀλλὰ θέλει βάλει αὐτὰς ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
Deu 7:16 Καὶ θέλεις ἐξολοθρεύσει πάντα τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει παραδώσει εἰς σέ· ὁ ὀφθαλμὸς σου δὲν θέλει σπλαγχνισθῆ δἰ αὐτούς· οὐδὲ θέλεις λατρεύσει τοὺς θεοὺς αὐτῶν· διότι τοῦτο θέλει εἶσθαι παγὶς εἰς σέ.
Deu 7:17 Ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τὰ ἔθνη ταῦτα εἶναι πλέον πολυάριθμα παρ ἐμέ· πῶς δύναμαι νὰ ἐκδιώξω αὐτά
Deu 7:18 Μὴ φοβηθῇς αὐτούς· ἐνθυμοῦ καλῶς τί ἔκαμε Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὸν Φαραὼ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον·
Deu 7:19 τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους τοὺς ὁποίους εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου, καὶ τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα καὶ τὴν κραταιὰν χεῖρα καὶ τὸν ἐξηπλωμένον βραχίονα, μὲ τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ἐξήγαγεν· οὕτω θέλει κάμει Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα σὺ φοβεῖσαι.
Deu 7:20 Καὶ προσέτι τὰς σφῆκας Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει ἀποστείλει εἰς αὐτούς, ἑωσοῦ ἐξολοθρευθῶσιν ὅσοι ἐναπελείφθησαν καὶ ἐκρύπτοντο ἀπὸ προσώπου σου.
Deu 7:21 Δὲν θέλεις τρομάξει ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶναι ἐν μέσῳ σου, Θεὸς μέγας καὶ φοβερός.
Deu 7:22 Καὶ θέλει ἐξαλείψει Κύριος ὁ Θεὸς σου τὰ ἔθνη ἐκεῖνα ἀπ ἔμπροσθέν σου ὀλίγον κατ ὀλίγον· δὲν δύνασαι νὰ ἀφανίσῃς αὐτοὺς πάραυτα, διὰ νὰ μὴ πληθυνθῶσιν ἐναντίον σου τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ.
Deu 7:23 Ἀλλὰ Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει παραδώσει αὐτοὺς ἔμπροσθέν σου καὶ θέλει φθείρει αὐτοὺς ἐν φθορᾷ μεγάλῃ , ἑωσοῦ ἐξολοθρευθῶσι.
Deu 7:24 Καὶ θέλει παραδώσει εἰς τὴν χεῖρά σου τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ θέλεις ἐξαλείψει τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ· οὐδεὶς θέλει δυνηθῆ νὰ σταθῇ ἔμπροσθέν σου, ἑωσοῦ ἐξολοθρεύσῃς αὐτούς.
Deu 7:25 Τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν θέλετε καύσει ἐν πυρί· δὲν θέλεις ἐπιθυμήσει τὸ ἀργύριον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἐπ αὐτῶν, οὐδὲ θέλεις λάβει αὐτὸ εἰς σεαυτὸν διὰ νὰ μὴ παγιδευθῇς εἰς αὐτό· διότι εἶναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου.
Deu 7:26 Καὶ δὲν θέλεις φέρει βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου, διὰ νὰ μὴ γείνῃς ἀνάθεμα ὡς αὐτό· θέλεις ἀποστραφεῖ αὐτὸ διόλου καὶ θέλεις βδελυχθῆ αὐτὸ διόλου· διότι εἶναι ἀνάθεμα.
Deu 8:1 Πάσας τὰς ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον, θέλετε προσέχει νὰ ἐκτελῆτε, διὰ νὰ ζῆτε καὶ νὰ πληθυνθῆτε καὶ διὰ νὰ εἰσέλθητε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας σας.
Deu 8:2 Καὶ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι πᾶσαν τὴν ὁδόν, εἰς τὴν ὁποίαν σὲ ὡδήγησε Κύριος ὁ Θεὸς σου τὰ τεσσαράκοντα ταῦτα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ, διὰ νὰ σὲ ταπεινώσῃ, νὰ σὲ δοκιμάσῃ, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἐὰν θέλῃς φυλάξει τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἢ οὐχί.
Deu 8:3 Καὶ σὲ ἐταπείνωσε καὶ σὲ ἔκαμε νὰ πεινάσῃς καὶ σὲ ἔθρεψε μὲ μάννα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώριζες, οὐδὲ οἱ πατέρες σου ἐγνώριζον, διὰ νὰ σὲ κάμῃ νὰ μάθῃς ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ζῇ μὲ μόνον ἄρτον, ἀλλ ὁ ἄνθρωπος ζῇ μὲ πάντα λόγον ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Κυρίου.
Deu 8:4 Τὰ ἱμάτιά σου δὲν ἐπαλαιώθησαν ἐπάνω σου οὐδὲ ὁ ποῦς σου ἐπρήσθη τὰ τεσσαράκοντα ταῦτα ἔτη.
Deu 8:5 Θέλεις λοιπὸν γνωρίσει ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι καθὼς ὁ ἄνθρωπος παιδεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ἐπαίδευσε.
Deu 8:6 Διὰ τοῦτο θέλεις φυλάττει τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ νὰ περιπατῇς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ νὰ φοβῆσαι αὐτόν.
Deu 8:7 Διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ φέρει εἰς γῆν ἀγαθήν, γῆν ποταμῶν ὑδάτων, πηγῶν καὶ ἀβύσσων, αἵτινες ἀναβλύζουσιν ἀπὸ κοιλάδων καὶ ὀρέων·
Deu 8:8 γῆν σίτου καὶ κριθῆς καὶ ἀμπέλων καὶ συκῶν καὶ ῥοδιῶν· γῆν ἐλαιῶν καὶ μέλιτος·
Deu 8:9 γῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλεις τρώγει ἄρτον οὐχὶ μετ ἐνδείας, δὲν θέλεις στερεῖσθαι οὐδενὸς ἐπ αὐτῆς· γῆν, τῆς ὁποίας οἱ λίθοι εἶναι σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς θέλεις μεταλλεύει χαλκόν.
Deu 8:10 Καὶ θέλεις φάγει καὶ θέλεις χορτασθῆ, καὶ θέλεις εὐλογήσει Κύριον τὸν θεὸν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, τὴν ὁποίαν σοὶ ἔδωκε.
Deu 8:11 Πρόσεχε εἰς σεαυτὸν μήποτε λησμονήσῃς Κύριον τὸν Θεὸν σου, ἀθετῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον·
Deu 8:12 μήπως, ἀφοῦ φάγῃς καὶ χορτασθῇς καὶ οἰκοδομήσῃς οἰκίας καλὰς καὶ κατοικήσῃς,

Deu 8:13 καὶ οἱ βόες σου καὶ τὰ πρόβατά σου αὐξήσωσι, καὶ πολλαπλασιασθῇ τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ πάντα ὅσα ἔχεις αὐξήσωσι,
Deu 8:14 μήπως τότε ὑψωθῇ ἡ καρδία σου καὶ λησμονήσῃς Κύριον τὸν Θεὸν σου, ὅστις σὲ ἐξήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας·
Deu 8:15 ὅστις σὲ ὡδήγησε διὰ τῆς μεγάλης ταύτης καὶ τρομερᾶς ἐρήμου, ὅπου ἦσαν ὄφεις φλογεροὶ καὶ σκορπίοι καὶ ξηρασία, ὅπου δὲν ἦτο ὕδωρ· ὅστις ἀνέδωκεν εἰς σὲ ὕδωρ ἐκ τῆς σκληρᾶς πέτρας·
Deu 8:16 ὅστις σὲ ἔθρεψεν ἐν τῇ ἐρήμῳ μὲ τὸ μάννα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώριζον οἱ πατέρες σου, διὰ νὰ σὲ ταπεινώσῃ καὶ διὰ νὰ σὲ δοκιμάσῃ, διὰ νὰ σὲ ἀγαθοποιήσῃ εἰς τὰ ἔσχατά σου·
Deu 8:17 καὶ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ἡ δύναμίς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρὸς μου ἀπέκτησαν εἰς ἐμὲ τὸν πλοῦτον τοῦτον.
Deu 8:18 Ἀλλὰ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν σου· διότι αὐτὸς εἶναι, ὅστις σὲ δίδει δύναμιν νὰ ἀποκτᾷς πλούτη, διὰ νὰ στερεώσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου, ὡς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην.
Deu 8:19 Ἐὰν ὅμως λησμονήσῃς Κύριον τὸν Θεὸν σου καὶ ὑπάγῃς κατόπιν ἄλλων θεῶν καὶ λατρεύσῃς αὐτοὺς καὶ προσκυνήσῃς αὐτούς, διαμαρτύρομαι πρὸς ἐσᾶς σήμερον ὅτι ἐξάπαντος θέλετε ἀφανισθῇ·
Deu 8:20 καθὼς τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἐξολοθρεύει ἀπ' ἔμπροσθέν σας, οὕτω θέλετε ἀφανισθῇ· διότι δὲν ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.
Deu 9:1 Ἄκουε, Ἰσραήλ· σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην, διὰ νὰ εἰσέλθῃς νὰ κληρονομήσῃς ἔθνη μεγαλήτερα καὶ ἰσχυρότερά σου, πόλεις μεγάλας καὶ τετειχισμένας ἕως τοῦ οὐρανοῦ,
Deu 9:2 λαὸν μέγαν καὶ ὑψηλὸν τὸ ἀνάστημα, υἱοὺς τῶν Ἀνακείμ, τοὺς ὁποίους γνωρίζεις καὶ ἤκουσας, Τίς δύναται νὰ σταθῇ ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ Ἀνάκ
Deu 9:3 Γνώρισον λοιπὸν σήμερον, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι ὁ προπορευόμενος ἔμπροσθέν σου· εἶναι πῦρ καταναλίσκον· αὐτὸς θέλει ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς καὶ αὐτὸς θέλει καταστρέψει αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σου· καὶ θέλεις ἐκδιώξει αὐτοὺς καὶ ταχέως ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καθὼς σοὶ εἶπεν ὁ Κύριος.
Deu 9:4 Ἀφοῦ Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκδιώξῃ αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σου, μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου λέγων, Διὰ τὴν δικαιοσύνην μου μὲ εἰσήγαγεν ὁ Κύριος νὰ κληρονομήσω τὴν γῆν ταύτην· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων ἐκδιώκει αὐτοὺς ὁ Κύριος ἀπ' ἔμπροσθέν σου.
Deu 9:5 Οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου οὐδὲ διὰ τὴν εὐθύτητα τῆς καρδίας σου εἰσέρχεσαι νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν αὐτῶν· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκδιώκει αὐτὰ ἀπ' ἔμπροσθέν σου, καὶ διὰ νὰ στερεώσῃ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου, πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ.
Deu 9:6 Γνώρισον λοιπόν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σου δὲν σοὶ δίδει τὴν γῆν ταύτην τὴν ἀγαθὴν νὰ κληρονομήσῃς αὐτὴν διὰ τὴν δικαιοσύνην σου· διότι εἶσαι λαὸς σκληροτράχηλος.
Deu 9:7 Ἐνθυμοῦ, μὴ λησμονήσῃς πόσον παρώργισας Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἑωσοῦ ἐφθάσατε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, πάντοτε ἐστασιάσατε κατὰ τοῦ Κυρίου.
Deu 9:8 Καὶ ἐν Χωρὴβ παρωργίσατε τὸν Κύριον καὶ ἐθυμώθη ὁ Κύριος ἐναντίον σας διὰ νὰ σᾶς ἐξολοθρεύσῃ,
Deu 9:9 ὅτε ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος διὰ νὰ λάβω τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, τὰς πλάκας τῆς διαθήκης τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔκαμε πρὸς ἐσᾶς. Τότε ἔμεινα ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον δὲν ἔφαγον καὶ ὕδωρ δὲν ἔπιον·
Deu 9:10 καὶ ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος τὰς δύο λιθίνας πλάκας, γεγραμμένας διὰ τοῦ δακτύλου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπ' αὐτὰς ἦσαν γεγραμμένοι πάντες οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς ἐσᾶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συνάξεως.
Deu 9:11 Καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ τεσσαράκοντα νύκτων ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος τὰς δύο λιθίνας πλάκας, τὰς πλάκας τῆς διαθήκης.
Deu 9:12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Σηκώθητι, κατάβα ταχέως ἐντεῦθεν· διότι ὁ λαὸς σου, τὸν ὁποῖον ἐξήγαγες ἐξ Αἰγύπτου, ἠνόμησεν· ταχέως ἐξέκλιναν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν προσέταξα εἰς αὐτούς· ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς εἴδωλον χυτόν.
Deu 9:13 Εἶπεν ὅτι ὁ Κύριος πρὸς ἐμέ, λέγων, Εἶδον τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἰδού, εἶναι λαὸς σκληροτράχηλος·
Deu 9:14 ἄφες με νὰ ἐξολοθρεύσω αὐτοὺς καὶ νὰ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ θέλω σὲ κάμει εἰς ἔθνος δυνατώτερον καὶ μεγαλήτερον παρὰ τούτους.
Deu 9:15 Καὶ ἐπέστρεψα καὶ κατέβην ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο μὲ πῦρ, καὶ αἱ δύο πλάκες τῆς διαθήκης ἦσαν εἰς τὰς δύο χεῖράς μου.
Deu 9:16 Καὶ εἶδον καὶ ἰδού, εἴχετε ἁμαρτήσει ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, κάμνοντες εἰς ἑαυτοὺς μόσχον χυτόν· εἴχετε ἐκκλίνει ταχέως ἐκ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν προσέταξεν εἰς ἐσᾶς ὁ Κύριος·
Deu 9:17 καὶ πιάσας τὰς δύο πλάκας, ἔρριψα αὐτὰς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου καὶ συνέτριψα αὐτὰς ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας·
Deu 9:18 καὶ προσέπεσον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς πρότερον, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον δὲν ἔφαγον καὶ ὕδωρ δὲν ἔπιον ἐξ αἰτίας πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν σας, τὰς ὁποίας ἡμαρτήσατε, πράττοντες πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ παροργίσητε αὐτόν·
Deu 9:19 διότι κατεφοβήθην διὰ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἦτο θυμωμένος ἐναντίον σας διὰ νὰ

σᾶς ἐξολοθρεύσῃ. Ἀλλ᾽ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου καὶ ταύτην τὴν φοράν.
Deu 9:20 Καὶ ἦτο ὁ Κύριος θυμωμένος σφόδρα κατὰ τοῦ Ἀαρών, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτόν· καὶ ἐδεήθην καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἀαρὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
Deu 9:21 Καὶ ἔλαβον τὴν ἁμαρτίαν σας, τὸν μόσχον τὸν ὁποῖον ἐκάμετε, καὶ κατέκαυσα αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ συνέτριψα αὐτὸν καὶ κατελέπτυνα αὐτὸν ἑωσοῦ ἔγεινε λεπτὸν ὡς σκόνη· καὶ ἔρριψα τὴν σκόνην τούτου εἰς τὸν χείμαρρον τὸν καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ ὄρους.
Deu 9:22 Καὶ ἐν Ταβερὰ καὶ ἐν Μασσὰ καὶ ἐν Κιβρὼθ-άτταβὰ παρωργίσατε τὸν Κύριον.
Deu 9:23 Καὶ ὅτε ὁ Κύριος σᾶς ἀπέστειλεν ἀπὸ Κάδησβαρνή, λέγων, Ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς ἐσᾶς, τότε σεῖς ἐστασιάσατε ἐναντίον τῆς προσταγῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, καὶ δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτὸν οὐδὲ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
Deu 9:24 Πάντοτε ἐστασιάσατε ἐναντίον τοῦ Κυρίου, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας σᾶς ἐγνώρισα.
Deu 9:25 Καὶ προσέπεσον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καθὼς προσέπεσον πρότερον· διότι ὁ Κύριος εἶπε νὰ σᾶς ἐξολοθρεύσῃ.
Deu 9:26 Καὶ ἐδεήθην τοῦ Κυρίου λέγων, Κύριε Θεέ, μὴ ἐξολοθρεύσῃς τὸν λαόν σου καὶ τὴν κληρονομίαν σου, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσας διὰ τῆς μεγαλωσύνης σου, τὸν ὁποῖον ἐξήγαγες ἐξ Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ·
Deu 9:27 ἐνθυμήθητι τοὺς δούλους σου, τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ· μὴ ἐπιβλέψῃς εἰς τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου, μήτε εἰς τὰς ἀσεβείας αὐτῶν, μήτε εἰς τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν·
Deu 9:28 μήπως εἴπωσιν οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξήγαγες ἡμᾶς, Ἐπειδὴ ὁ Κύριος δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσαγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπειδὴ ἐμίσει αὐτούς, ἐξήγαγεν αὐτοὺς διὰ νὰ φονεύσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Deu 9:29 ἀλλ᾽ οὗτοι εἶναι λαός σου καὶ κληρονομία σου, τοὺς ὁποίους ἐξήγαγες μὲ τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ μὲ τὸν βραχίονά σου τὸν ἐξηπλωμένον.
Deu 10:1 Κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Λατόμησον εἰς σεαυτὸν δύο πλάκας λιθίνας ὡς τὰς πρώτας, καὶ ἀνάβα πρὸς ἐμὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ κάμε εἰς σεαυτὸν κιβωτὸν ξυλίνην.
Deu 10:2 Καὶ ἐγὼ θέλω γράψει ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ λόγια τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς τὰς πρώτας πλάκας, τὰς ὁποίας συνέτριψας, καὶ θέλεις ἐναποθέσει αὐτὰς ἐν τῇ κιβωτῷ.
Deu 10:3 Καὶ ἔκαμα κιβωτὸν ἐκ ξύλου σιττίμ, καὶ ἐλατόμησα δύο πλάκας λιθίνας ὡς τὰς πρώτας, καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος, ἔχων τὰς δύο πλάκας εἰς τὰς χεῖράς μου.
Deu 10:4 Καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας, κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην, τὰς δέκα ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἐσᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συνάξεως· καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ὁ Κύριος εἰς ἐμέ.
Deu 10:5 Καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέθεσα τὰς πλάκας ἐν τῇ κιβωτῷ τὴν ὁποίαν ἔκαμον· καὶ εἶναι ἐκεῖ, καθὼς προσέταξεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος.
Deu 10:6 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐσηκώθησαν ἀπὸ Βηρὼθ-βενὲ-ἰακὰν εἰς Μοσερά. Ἐκεῖ ἀπέθανεν ὁ Ἀαρὼν καὶ ἐκεῖ ἐτάφη· καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.
Deu 10:7 Ἐκεῖθεν ἐσηκώθησαν εἰς Γαδγὰδ καὶ ἀπὸ Γαδγὰδ εἰς Ἰοτβαθά, γῆν ποταμῶν ὑδάτων.
Deu 10:8 Κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐξεχώρισεν ὁ Κύριος τὴν φυλὴν τοῦ Λευΐ, διὰ νὰ βαστάζῃ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, νὰ παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διὰ νὰ ὑπηρετῇ αὐτόν, καὶ νὰ εὐλογῇ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
Deu 10:9 Διὰ τοῦτο δὲν ἔχουσιν οἱ Λευῖται μερίδιον ἢ κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· ὁ Κύριος εἶναι ἡ κληρονομία αὐτῶν, καθὼς Κύριος ὁ Θεός σου ὑπεσχέθη εἰς αὐτούς.
Deu 10:10 Καὶ ἐγὼ ἐστάθην ἐπὶ τοῦ ὄρους, ὡς τὸ πρότερον, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· καὶ εἰσήκουσέ μου ὁ Κύριος καὶ ταύτην τὴν φοράν, καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ Κύριος νὰ σὲ ἐξολοθρεύσῃ.
Deu 10:11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Σηκώθητι, προπορεύου τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ εἰσέλθωσι καὶ κληρονομήσωσι τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσα πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν νὰ δώσω εἰς αὐτούς.
Deu 10:12 Καὶ τώρα, Ἰσραήλ, τί ζητεῖ Κύριος ὁ Θεός σου παρὰ σοῦ, εἰμὴ νὰ φοβῆσαι Κύριον τὸν Θεόν σου, νὰ περιπατῇς εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ νὰ ἀγαπᾷς αὐτόν, καὶ νὰ λατρεύῃς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
Deu 10:13 νὰ φυλάττῃς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον διὰ τὸ καλόν σου
Deu 10:14 Ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἶναι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν· ἡ γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.
Deu 10:15 Καὶ ὅμως τοὺς πατέρας σου προετίμησεν ὁ Κύριος, νὰ ἀγαπᾷ αὐτούς, καὶ ἐξέλεξε τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς, ἐσᾶς παρὰ πάντας τοὺς λαούς, καθὼς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην.
Deu 10:16 Περιτέμετε λοιπὸν τὴν ἀκροβυστίαν τῆς καρδίας σας καὶ μὴ σκληρύνητε πλέον τὸν τράχηλόν σας.
Deu 10:17 Διότι Κύριος ὁ Θεός σας εἶναι Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν κυρίων, Θεὸς μέγας, ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, μὴ ἀποβλέπων εἰς πρόσωπον μηδὲ λαμβάνων δῶρον·
Deu 10:18 ποιῶν κρίσιν εἰς τὸν ὀρφανὸν καί εἰς τὴν χήραν, καὶ ἀγαπῶν τὸν ξένον, δίδων εἰς αὐτὸν τροφὴν καὶ ἐνδύματα.
Deu 10:19 Ἀγαπᾶτε λοιπὸν τὸν ξένον· διότι σεῖς ξένοι ἐστάθητε ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου.
Deu 10:20 Κύριον τὸν Θεόν σου θέλεις φοβεῖσθαι αὐτὸν θέλεις λατρεύει, καὶ εἰς αὐτὸν θέλεις εἶσθαι προσηλωμένος,

καὶ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλεις ὀμνύει.
Deu 10:21 Αὐτὸς εἶναι καύχημά σου, καὶ αὐτὸς εἶναι Θεὸς σου, ὅστις ἔκαμε διὰ σὲ τὰ μεγάλα ταῦτα καὶ τρομερά, τὰ ὁποῖα εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.
Deu 10:22 Μετὰ ἑβδομήκοντα ψυχῶν κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τώρα Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ κατέστησεν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλῆθος.
Deu 11:1 Ἀγάπα λοιπὸν Κύριον τὸν Θεὸν σου καὶ φύλαττε τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας.
Deu 11:2 Καὶ γνωρίσατε σήμερον· διότι οὐχὶ τὰ παιδία σας, τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώρισαν, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν εἶδον τὴν παιδείαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα αὐτοῦ τὸν ἐξηπλωμένον,
Deu 11:3 καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὅσα ἔκαμεν ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ κατὰ πάσης τῆς γῆς αὐτοῦ,
Deu 11:4 καὶ ὅσα ἔκαμεν εἰς τὸ στράτευμα τῶν Αἰγυπτίων, εἰς τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ εἰς τὰς ἁμάξας αὐτῶν, τίνι τρόπῳ ἔκαμε τὰ ὕδατα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης νὰ καταποντίσωσιν αὐτοὺς ὅτε σᾶς κατεδίωκον ὄπισθεν, καὶ ὁ Κύριος ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης,
Deu 11:5 καὶ τί ἔκαμεν εἰς ἐσᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕως νὰ ἔλθητε εἰς τὸν τόπον τοῦτον,
Deu 11:6 καὶ τί ἔκαμεν εἰς τὸν Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν τοὺς υἱοὺς Ἐλιὰβ υἱοῦ τοῦ Ῥουβήν, πῶς ἡ γῆ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτῶν, ἐν μέσῳ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ·
Deu 11:7 ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ σας εἶδον πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τὰ μεγάλα, ὅσα ἔκαμε.
Deu 11:8 Διὰ τοῦτο θέλετε φυλάττει πάσας τὰς ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον· διὰ νὰ κραταιωθῆτε καὶ νὰ εἰσέλθητε καὶ νὰ κληρονομήσητε τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγετε διὰ νὰ κληρονομήσητε αὐτήν·
Deu 11:9 καὶ διὰ νὰ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ὤμοσε Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας σας νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.
Deu 11:10 Διότι ἡ γῆ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσαι διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν, δὲν εἶναι ὡς ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου ἐκ τῆς ὁποίας ἐξήλθετε, ὅπου ἔσπειρες τὸν σπόρον σου, καὶ ἐπότιζες διὰ τοῦ ποδὸς σου, ὡς κῆπον λαχάνων·
Deu 11:11 ἀλλ' ἡ γῆ, εἰς τὴν ὁποίαν διαβαίνετε διὰ νὰ κληρονομήσητε αὐτήν, γῆ ὀρέων καὶ κοιλάδων, ἀπὸ τῆς βροχῆς τοῦ οὐρανοῦ πίνει ὕδωρ·
Deu 11:12 γῆ, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐπιβλέπει πάντοτε· οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἶναι ἐπ' αὐτήν, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους ἕως τέλους τοῦ ἔτους.
Deu 11:13 Καὶ ἐὰν ἐπιμελῶς ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς μου, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσᾶς σήμερον, νὰ ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεὸν σας, καὶ νὰ λατρεύητε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σας,
Deu 11:14 τότε θέλω δώσει τὴν βροχὴν τῆς γῆς σας ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς, τὴν πρώϊμον καὶ τὴν ὄψιμον, διὰ νὰ συνάξῃς τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνον σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου·
Deu 11:15 καὶ θέλω δώσει χόρτον εἰς τοὺς ἀγροὺς σου διὰ τὰ κτήνη σου, διὰ νὰ τρώγῃς καὶ νὰ χορταίνῃς.
Deu 11:16 Προσέχετε εἰς ἑαυτούς, μήποτε πλανηθῇ ἡ καρδία σας καὶ παραδρομήσητε καὶ λατρεύσητε ἄλλους θεοὺς καὶ προσκυνήσητε αὐτούς·
Deu 11:17 καὶ ἐξαφθῇ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον σας, καὶ κλείσῃ τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ μὴ βρέξῃ, καὶ ἡ γῆ νὰ μὴ δώσῃ τοὺς καρποὺς αὐτῆς· καὶ ἐξολοθρευθῆτε πάραυτα ἐκ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς ἐσᾶς ὁ Κύριος.
Deu 11:18 Θέλετε λοιπὸν βάλει τοὺς λόγους μου τούτους εἰς τὴν καρδίαν σας καὶ εἰς τὴν ψυχήν σας· καὶ θέλετε δέσει αὐτοὺς διὰ σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σας καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς προμετωπίδια μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν σας·
Deu 11:19 καὶ θέλετε διδάσκει αὐτοὺς εἰς τὰ τέκνα σας, ὁμιλοῦντες περί αὐτῶν καθήμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καί περιπατῶν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ πλαγιάζων καὶ ἐγειρόμενος·
Deu 11:20 καὶ θέλεις γράψει αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς παραστάτας τῆς οἰκίας σου καὶ ἐπὶ τὰς πύλας σου·
Deu 11:21 διὰ νὰ πολλαπλασιασθῶσιν αἱ ἡμέραι σας καὶ αἱ ἡμέραι τῶν τέκνων σας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σας νὰ δώσῃ εἰς αὐτούς, ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
Deu 11:22 Ἐπειδή, ἐὰν φυλάξητε ἐπιμελῶς πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσᾶς, ὥστε νὰ ἐκτελῆτε αὐτάς, νὰ ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεὸν σας, νὰ περιπατῆτε εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ νὰ ἦσθε προσκεκολλημένοι εἰς αὐτόν,
Deu 11:23 τότε θέλει ἐκδιώξει ὁ Κύριος πάντα ταῦτα τὰ ἔθνη ἀπ' ἔμπροσθέν σας, καὶ θέλετε κληρονομήσει ἔθνη μεγαλήτερα καὶ δυνατώτερά σας.
Deu 11:24 Πᾶς ὁ τόπος, ὅπου πατήσῃ τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν σας, ἰδικὸς σας θέλει εἶσθαι ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ τοῦ Λιβάνου, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς πρὸς δυσμάς, θέλει εἶσθαι τὸ ὅριόν σας.
Deu 11:25 Οὐδεὶς θέλει δυνηθῇ νὰ σταθῇ ἔμπροσθέν σας· τὸν φόβον σας καὶ τὸν τρόμον σας θέλει ἐμβάλλει Κύριος ὁ Θεὸς σας ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν πατήσητε, καθὼς εἶπεν εἰς ἐσᾶς.
Deu 11:26 Ἰδού, ἐγὼ βάλλω σήμερον ἔμπροσθέν σας εὐλογίαν καὶ κατάραν·
Deu 11:27 τὴν εὐλογίαν, ἐὰν ὑπακούητε εἰς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσᾶς σήμερον,
Deu 11:28 καὶ τὴν κατάραν, ἐὰν δὲν ὑπακούητε εἰς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, ἀλλὰ ἐκκλίνητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ,

τὴν ὁποίαν ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσᾶς σήμερον, ὥστε νὰ ἀκολουθήσητε ἄλλους θεούς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνωρίσατε.
Deu 11:29 Καὶ ὅταν Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεις διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν, θέλεις θέσει τὴν εὐλογίαν ἐπὶ τὸ ὄρος Γαριζὶν καὶ τὴν κατάραν ἐπὶ τὸ ὄρος Ἐβάλ.
Deu 11:30 Δὲν εἶναι ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου, κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς δυσμὰς ἡλίου, ἐν τῇ γῇ τῶν Χαναναίων, τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πεδιάδι, κατέναντι Γαλγάλων, πλησίον τῆς δρυὸς Μορέχ
Deu 11:31 Διότι σεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην, διὰ νὰ εἰσέλθητε νὰ κληρονομήσητε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας δίδει εἰς ἐσᾶς, καὶ θέλετε κληρονομήσει αὐτὴν καὶ κατοικήσει ἐν αὐτῇ.
Deu 11:32 Καὶ θέλετε προσέχει νὰ ἐκτελῆτε πάντα τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ἐγὼ βάλλω ἐνώπιόν σας σήμερον.
Deu 12:1 Ταῦτα εἶναι τὰ διατάγματα καὶ αἱ κρίσεις, τὰ ὁποῖα θέλετε προσέχει νὰ ἐκτελῆτε, ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου δίδει εἰς σὲ διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν, πάσας τὰς ἡμέρας τὰς ὁποίας ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς.
Deu 12:2 Θέλετε καταστρέψει πάντας τοὺς τόπους, ὅπου τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα θέλετε κυριεύσει, ἐλάτρευον τοὺς θεοὺς αὐτῶν, ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη καὶ ἐπὶ τοὺς λόφους καὶ ὑποκάτω παντὸς δένδρου δασέος.
Deu 12:3 Καὶ θέλετε κατεδαφίσει τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καὶ συντρίψει τὰς στήλας αὐτῶν, καὶ κατακαύσει ἐν πυρὶ τὰ ἄλση αὐτῶν, καὶ κατακόψει τὰ εἴδωλα τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐξαλείψει τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου.
Deu 12:4 Δὲν θέλετε κάμει οὕτως εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας·
Deu 12:5 ἀλλ᾿ ἐν τῷ τόπῳ, ὅντινα Κύριος ὁ Θεὸς σας ἐκλέξῃ ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σας, διὰ νὰ θέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, πρὸς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ θέλετε ζητήσει αὐτὸν καὶ ἐκεῖ θέλετε ἐλθεῖ·
Deu 12:6 καὶ ἐκεῖ θέλετε φέρει τὰ ὁλοκαυτώματά σας καὶ τὰς θυσίας σας, καὶ τὰ δέκατά σας καὶ τὰς ὑψουμένας προσφορὰς τῶν χειρῶν σας καὶ τὰς εὐχὰς σας καὶ τὰς αὐτοπροαιρέτους προσφορὰς σας, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σας καὶ τῶν προβάτων σας·
Deu 12:7 καὶ ἐκεῖ θέλετε τρώγει ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, καὶ θέλετε εὐφραίνεσθαι, σεῖς καὶ οἱ οἶκοί σας, εἰς ὅσα ἐπιβάλετε τὰς χεῖράς σας, εἰς ὅ, τι Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ηὐλόγησε.
Deu 12:8 Δὲν θέλετε κάμνει κατὰ πάντα ὅσα ἡμεῖς κάμνομεν ἐνταῦθα σήμερον, ἕκαστος ὅ, τι φανῇ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
Deu 12:9 Διότι δὲν ἤλθετε ἔτι εἰς τὴν ἀνάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς ἐσᾶς Κύριος ὁ Θεὸς σας.
Deu 12:10 Ἀλλ᾿ ὅταν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας δίδει εἰς ἐσᾶς νὰ κληρονομήσητε, καὶ δώσῃ εἰς ἐσᾶς ἀνάπαυσιν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σας κύκλῳ, ὥστε νὰ κατοικήσητε μετὰ ἀσφαλείας,
Deu 12:11 τότε εἰς τὸν τόπον, ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σας, διὰ νὰ κατοικίσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ θέλετε φέρει πάντα ὅσα ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσᾶς· τὰ ὁλοκαυτώματά σας, καὶ τὰς θυσίας σας, τὰ δέκατά σας, καὶ τὰς ὑψουμένας προσφορὰς τῶν χειρῶν σας, καὶ πάσας τὰς ἐκλεκτὰς εὐχὰς σας, ὅσας εὐχηθῆτε εἰς τὸν Κύριον·
Deu 12:12 καὶ θέλετε εὐφραίνεσθαι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, σεῖς καὶ οἱ υἱοί σας καὶ αἱ θυγατέρες σας καὶ οἱ δοῦλοί σας καὶ αἱ δοῦλαί σας, καὶ ὁ Λευΐτης ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σας· διότι αὐτὸς δὲν ἔχει μερίδα οὔτε κληρονομίαν μὲ σᾶς.
Deu 12:13 Πρόσεχε εἰς σεαυτόν, μήποτε προσφέρῃς τὸ ὁλοκαύτωμά σου εἰς πάντα τόπον, ὅντινα ἴδῃς·
Deu 12:14 ἀλλ᾿ εἰς τὸν τόπον, ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ θέλεις προσφέρει τὰ ὁλοκαυτώματά σου καὶ ἐκεῖ θέλεις κάμνει πάντα ὅσα ἐγὼ σὲ προστάζω.
Deu 12:15 Δύνασαι ὅμως νὰ σφάζῃς καὶ νὰ τρώγῃς κρέας ἐντὸς πασῶν τῶν πυλῶν σου, κατὰ πᾶσαν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου, κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τὴν ὁποίαν σοὶ ἔδωκεν· ὁ ἀκάθαρτος καὶ ὁ καθαρὸς δύνανται νὰ τρώγωσιν ἐξ αὐτοῦ, καθὼς τὴν δορκάδα καὶ καθὼς τὴν ἔλαφον.
Deu 12:16 Πλὴν τὸ αἷμα δὲν θέλετε τρώγει· ἐπὶ τὴν γῆν θέλετε χύνει αὐτὸ ὡς ὕδωρ.
Deu 12:17 Δὲν δύνασαι νὰ τρώγῃς ἐντὸς τῶν πυλῶν σου τὸ δέκατον τοῦ σίτου σου ἢ τοῦ οἴνου σου ἢ τοῦ ἐλαίου σου, ἢ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου ἢ τῶν προβάτων σου, οὐδὲ καμμίαν τῶν εὐχῶν σου ὅσας εὐχηθῇς, οὐδὲ τὰς αὐτοπροαιρέτους προσφορὰς σου, ἢ τὰς ὑψουμένας προσφορὰς τῶν χειρῶν σου.
Deu 12:18 Ἀλλὰ πρέπει νὰ τρώγῃς ταῦτα ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου, σύ, καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου καὶ ὁ δοῦλός σου καὶ ἡ δούλη σου καὶ ὁ Λευΐτης ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σου· καὶ θέλεις εὐφραίνεσθαι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, εἰς ὅσα ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου.
Deu 12:19 Πρόσεχε εἰς σεαυτόν, μήποτε ἐγκαταλίπῃς τὸν Λευΐτην, ὅσον χρόνον ζῇς ἐπὶ τῆς γῆς σου.
Deu 12:20 Ὅταν Κύριος ὁ Θεὸς σου πλατύνῃ τὰ ὅριά σου, καθὼς ὑπεσχέθη πρὸς σέ, καὶ εἴπῃς, Θέλω φάγει κρέας, διότι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου νὰ φάγῃ κρέας, δύνασαι νὰ τρώγῃς κρέας, κατὰ πᾶσαν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου.
Deu 12:21 Ἐὰν ὁ τόπος, τὸν ὁποῖον Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐξέλεξε διὰ νὰ θέσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπέχῃ πολὺ ἀπὸ σοῦ, τότε θέλεις σφάζει ἐκ τῶν βοῶν σου καὶ ἐκ τῶν προβάτων σου, τὰ ὁποῖα σοὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος, καθὼς ἐγὼ προσέταξα εἰς ἐσᾶς, καὶ θέλεις τρώγει ἐντὸς τῶν πυλῶν σου κατὰ πᾶσαν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου.
Deu 12:22 Καθὼς τρώγεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω θέλεις τρώγει αὐτά· ὁ ἀκάθαρτος καὶ ὁ καθαρὸς θέλουσι τρώγει ἀπ᾿ αὐτῶν ἐξ ἴσου.
Deu 12:23 Μόνον ἄπεχε ἰσχυρῶς ἀπὸ τοῦ νὰ φάγῃς τὸ αἷμα· διότι τὸ αἷμα εἶναι ἡ ζωή· καὶ δὲν δύνασαι νὰ φάγῃς τὴν ζωὴν μετὰ τοῦ κρέατος.

Deu 12:24 Δὲν θέλεις τρώγει αὐτὸ· ἐπὶ τὴν γῆν θέλεις χύνει αὐτὸ ὡς ὕδωρ.
Deu 12:25 Δὲν θέλεις τρώγει αὐτὸ· διὰ νὰ εὐημερῇς, σὺ καὶ τὰ τέκνα σου μετὰ σέ, ὅταν πράττῃς τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Deu 12:26 Πλὴν τὰ ἀφιερώματά σου, ὅσα ἂν ἔχῃς, καὶ τὰς εὐχάς σου θέλεις λάβει καὶ θέλεις ὑπάγει εἰς τὸν τόπον, ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος.
Deu 12:27 Καὶ θέλεις προσφέρει τὰ ὁλοκαυτώματά σου, τὸ κρέας καὶ τὸ αἷμα, ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· καὶ τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν σου θέλει χυθῇ εἰς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ δὲ κρέας θέλεις φάγει.
Deu 12:28 Πρόσεχε καὶ ἄκουε πάντας τοὺς λόγους τούτους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ προστάζω εἰς σέ· διὰ νὰ εὐημερῇς, σὺ καὶ τὰ τέκνα σου μετὰ σὲ εἰς τὸν αἰῶνα, ὅταν πράττῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Deu 12:29 Ὅταν Κύριος ὁ Θεός σου ἐξολοθρεύσῃ τὰ ἔθνη ἀπ' ἔμπροσθέν σου, ὅπου ὑπάγεις διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτά, καὶ κληρονομήσῃς αὐτὰ καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,
Deu 12:30 πρόσεχε εἰς σεαυτόν, μήποτε παγιδευθῇς καὶ ἀκολουθήσῃς αὐτούς, ἀφοῦ ἐξολοθρευθῶσιν ἀπ' ἔμπροσθέν σου· καὶ μήποτε ἐξετάσῃς περὶ τῶν θεῶν αὐτῶν, λέγων, Πῶς ἐλάτρευον τὰ ἔθνη ταῦτα τοὺς θεοὺς αὐτῶν οὕτω θέλω κάμει καὶ ἐγώ.
Deu 12:31 Δὲν θέλεις κάμει οὕτως εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· διότι πᾶν βδέλυγμα, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος μισεῖ, ἔκαμον εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῶν· ἐπειδὴ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν καίουσιν ἐν πυρὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῶν.
Deu 12:32 Πᾶν ὅ, τι προστάζω ἐγὼ εἰς ἐσᾶς, τοῦτο προσέχετε νὰ κάμνητε· δὲν θέλεις προσθέσει εἰς αὐτὸ οὐδὲ θέλεις ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ.
Deu 13:1 Ἐὰν ἐγερθῇ ἐν μέσῳ σου προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνια καὶ δώσῃ εἰς σὲ σημεῖον ἢ τεράστιον,
Deu 13:2 καὶ ἀληθεύσῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τεράστιον, περὶ τοῦ ὁποίου ἐλάλησε πρὸς σέ, λέγων, Ἄς ὑπάγωμεν κατόπιν ἄλλων θεῶν τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισας, καὶ ἂς λατρεύσωμεν αὐτούς,
Deu 13:3 δὲν θέλεις δώσει ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ ἐκείνου τοῦ ἐνυπνιαζομένου ἐνύπνια· διότι δοκιμάζει ἐσᾶς Κύριος ὁ Θεὸς σας, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἐὰν ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεὸν σας ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σας.
Deu 13:4 Κύριον τὸν Θεὸν σας θέλετε ἀκολουθεῖ καὶ αὐτὸν θέλετε φοβεῖσθαι, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ θέλετε φυλάττει, καὶ εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ θέλετε ὑπακούει, καὶ αὐτὸν θέλετε λατρεύει, καὶ εἰς αὐτὸν θέλετε εἶσθαι προσκεκολλημένοι.
Deu 13:5 Ἐκεῖνος δὲ ὁ προφήτης ἢ ἐκεῖνος ὁ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνια θέλει θανατωθῇ· διότι ἐλάλησεν ἀποστασίαν κατὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, ὅστις σᾶς ἐξήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ σᾶς ἐλύτρωσεν ἐξ οἴκου δουλείας, διὰ νὰ σὲ ἀποπλανήσῃ ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν προσέταξεν εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεός σου νὰ περιπατῇς· καὶ θέλεις ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου.
Deu 13:6 Ἐὰν ὁ ἀδελφός σου, ὁ υἱὸς τῆς μητρός σου, ἢ ὁ υἱός σου ἢ ἡ θυγάτηρ σου ἢ ἡ γυνὴ τοῦ κόλπου σου, ἢ ὁ φίλος σου ὅστις εἶναι ὡς ἡ ψυχή σου, σὲ παρακινήσῃ κρυφίως, λέγων, Ἄς ὑπάγωμεν καὶ ἂς λατρεύσωμεν ἄλλους θεούς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισας σὺ οὔτε οἱ πατέρες σου,
Deu 13:7 ἐκ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν, τῶν πέριξ ὑμῶν, τῶν πλησίον σου ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς,
Deu 13:8 δὲν θέλεις συγκατανεύσει εἰς αὐτόν, οὐδὲ θέλεις δώσει ἀκρόασιν εἰς αὐτόν, οὐδὲ θέλει φεισθῇ αὐτὸν ὁ ὀφθαλμός σου, οὐδὲ θέλεις σπλαγχνισθῇ οὐδὲ θέλεις κρύψει αὐτόν·
Deu 13:9 ἀλλὰ ἐξάπαντος θέλεις θανατώσει αὐτόν· ἡ χείρ σου θέλει εἶσθαι πρώτη ἐπ' αὐτὸν διὰ νὰ θανατώσῃς αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ παντὸς τοῦ λαοῦ ἔπειτα.
Deu 13:10 Καὶ θέλεις λιθοβολήσει αὐτὸν μὲ λίθους, ὥστε νὰ ἀποθάνῃ· διότι ἐζήτησε νὰ σὲ ἀποπλανήσῃ ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅστις σὲ ἐξήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.
Deu 13:11 Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἀκούσας θέλει φοβηθῇ καὶ δὲν θέλει κάμει πλέον ἐν μέσῳ σου τοιοῦτον κακόν.
Deu 13:12 Ἐὰν ἀκούσῃς εἴς τινα τῶν πόλεών σου, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σέ, διὰ νὰ κατοικῇς ἐκεῖ, νὰ λέγωσιν,
Deu 13:13 ἄνθρωποι παράνομοι ἐξῆλθον ἐκ μέσου σου καὶ ἐπλάνησαν τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως αὐτῶν, λέγοντες, Ἄς ὑπάγωμεν καὶ ἂς λατρεύσωμεν ἄλλους θεούς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνωρίσατε,
Deu 13:14 τότε θέλεις ἐξετάσει καὶ ἐρωτήσει καὶ ἐρευνήσει ἐπιμελῶς· καὶ ἐὰν ἦναι ἀληθὲς καὶ βέβαιον τὸ πρᾶγμα, ὅτι τοιοῦτον βδέλυγμα ἐνηργήθη ἐν μέσῳ σου,
Deu 13:15 ἐξάπαντος θέλεις πατάξει τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ἐκείνης ἐν στόματι μαχαίρας, ἐξολοθρεύων αὐτὴν καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς, ἐν στόματι μαχαίρας.
Deu 13:16 Καὶ θέλεις συνάξει πάντα τὰ λάφυρα αὐτῆς ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ θέλεις καύσει ἐν πυρὶ τὴν πόλιν καὶ πάντα τὰ λάφυρα αὐτῆς ὁλοκλήρως, εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς τὸν αἰῶνα ἐρείπια· δὲν θέλει οἰκοδομηθῇ πλέον.
Deu 13:17 Καὶ δὲν θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν χεῖρά σου οὐδὲν ἐκ τοῦ ἀναθέματος· διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Κύριος ἀπὸ τῆς ἐξάψεως τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ νὰ δείξῃ πρὸς σὲ ἔλεος, καὶ νὰ σὲ σπλαγχνισθῇ καὶ νὰ σὲ πολυπλασιάσῃ, καθὼς ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου,
Deu 13:18 ὅταν ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥστε νὰ φυλάττῃς πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον, νὰ πράττῃς τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Deu 14:1 Σεῖς εἶσθε υἱοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας· δὲν θέλετε κάμει εἰς τὸ σῶμά σας ἐντομάς, οὐδὲ θέλετε κάμει

φαλάκρωμα ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν σας, διὰ νεκρόν.
Deu 14:2 Διότι λαὸς ἅγιος εἶσαι εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου· καὶ σὲ ἐξέλεξεν ὁ Κύριος διὰ νὰ ἦσαι εἰς αὐτὸν λαὸς ἐκλεκτός, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.
Deu 14:3 Δὲν θέλεις τρώγει οὐδὲν βδελυκτόν.
Deu 14:4 Ταῦτα εἶναι τὰ κτήνη, τὰ ὁποῖα θέλετε τρώγει· ὁ βοῦς, τὸ πρόβατον καὶ ἡ αἴξ,
Deu 14:5 ἡ ἔλαφος καὶ ἡ δορκὰς καὶ ὁ βούβαλος καὶ ὁ ἀγριότραγος καὶ ὁ πύγαργος καὶ ὁ ἄγριος βοῦς καὶ ἡ καμηλοπάρδαλις.
Deu 14:6 Καὶ πᾶν τετράποδον ἔχον τὸν πόδα δίχηλον καὶ τὸ ὀνύχιον διηρημένον εἰς δύο χηλάς, καὶ ἀναμασσῶν μεταξὺ τῶν τετραπόδων, ταῦτα θέλετε τρώγει.
Deu 14:7 Ταῦτα ὅμως δὲν θέλετε τρώγει ἐκ τῶν ὅσα ἀναμασσῶσιν, ἢ ἐκ τῶν ὅσα ἔχουσι τὸ ὀνύχιον δίχηλον· τὴν κάμηλον καὶ τὸν λαγῳὸν καὶ τὸν δασύποδα· διότι ἀναμασσῶσι μέν, πλὴν δὲν ἔχουσι διηρημένον τὸ ὀνύχιον· ταῦτα εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς·
Deu 14:8 καὶ τὸν χοῖρον, διότι ἔχει μὲν τὸ ὀνύχιον δίχηλον, πλὴν δὲν ἀναμασσᾷ· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς ἐσᾶς· ἀπὸ τοῦ κρέατος αὐτῶν δὲν θέλετε τρώγει οὐδὲ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν θέλετε ἐγγίζει.
Deu 14:9 Ἐκ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι ταῦτα θέλετε τρώγει πάντα, ὅσα ἔχουσι πτερύγια καὶ λέπη, θέλετε τρώγει·
Deu 14:10 πάντα δέ, ὅσα δὲν ἔχουσι πτερύγια καὶ λέπη, δὲν θέλετε τρώγει· εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς.
Deu 14:11 Πᾶν πτηνὸν καθαρὸν θέλετε τρώγει.
Deu 14:12 Ταῦτα ὅμως εἶναι ἐκεῖνα, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν θέλετε τρώγει· ὁ ἀετὸς καὶ ὁ γρυπαετὸς καὶ ὁ μελαναετὸς
Deu 14:13 καὶ ὁ γυπαετὸς καὶ ὁ ἴκτινος καὶ ὁ γὺψ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ,
Deu 14:14 καὶ πᾶς κόραξ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ,
Deu 14:15 καὶ ἡ στρουθοκάμηλος καὶ ἡ γλαὺξ καὶ ὁ ἶβις καὶ ὁ ἱέραξ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ,
Deu 14:16 ὁ νυκτικόραξ καὶ ἡ μεγάλη γλαὺξ καὶ ὁ κύκνος,
Deu 14:17 καὶ ὁ πελεκὰν καὶ ἡ κίσσα καὶ ἡ αἴθυια,
Deu 14:18 καὶ ὁ πελαργὸς καὶ ὁ ἐρωδιὸς κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ ὁ ἔποψ καὶ ἡ νυκτερίς.
Deu 14:19 Καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ πτερωτὰ εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσᾶς· δὲν θέλουσι τρώγεσθαι.
Deu 14:20 Πᾶν πτηνὸν καθαρὸν θέλετε τρώγει.
Deu 14:21 Οὐδὲν θνησιμαῖον θέλετε τρώγει· εἰς τὸν ξένον τὸν ἐντὸς τῶν πυλῶν σου θέλεις δίδει αὐτά, διὰ νὰ τρώγῃ αὐτό· ἢ θέλεις πωλεῖ αὐτὸ εἰς ἀλλογενῆ· διότι λαὸς ἅγιος εἶσαι εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου. Δὲν θέλεις ἑψήσει ἐρίφιον ἐν τῷ γάλακτι τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
Deu 14:22 Θέλεις ἐξάπαντος δεκατίζει πάντα τὰ γεννήματα τοῦ σπόρου σου, τὰ ὁποῖα φέρει ὁ ἀγρὸς κατ' ἔτος.
Deu 14:23 Καὶ θέλεις τρώγει ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ διὰ νὰ θέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, τὸ δέκατον τοῦ σίτου σου, τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου· διὰ νὰ μάθῃς νὰ φοβῆσαι πάντοτε Κύριον τὸν Θεὸν σου.
Deu 14:24 Καὶ ἐὰν ἡ ὁδὸς ἦναι πολὺ μακρὰν διὰ σέ, ὥστε νὰ μὴ δύνασαι νὰ φέρῃς αὐτά, ἢ ἐὰν ὁ τόπος ἀπέχῃ πολὺ ἀπὸ σοῦ, ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου διὰ νὰ θέσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτε σὲ ηὐλόγησε Κύριος ὁ Θεὸς σου,
Deu 14:25 τότε θέλεις ἐξαργυρώσει αὐτά, καὶ θέλεις κομποδέσει τὸ ἀργύριον εἰς τὴν χεῖρά σου καὶ ὑπάγει εἰς τὸν τόπον ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου·
Deu 14:26 καὶ θέλεις δώσει τὸ ἀργύριον ἀντὶ ὁποιουδήποτε πράγματος ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, ἀντὶ βοῶν ἢ ἀντὶ προβάτων ἢ ἀντὶ οἴνου ἢ ἀντὶ σίκερα ἢ ἀντὶ ὁποιουδήποτε πράγματος ὀρέγεται ἡ ψυχὴ σου· καὶ θέλεις τρώγει ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ θέλεις εὐφρανθῇ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου
Deu 14:27 καὶ ὁ Λευΐτης ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σου· δὲν θέλεις ἐγκαταλείψει αὐτόν· διότι δὲν ἔχει μερίδα οὐδὲ κληρονομίαν μετὰ σοῦ.
Deu 14:28 Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους, θέλεις ἐκφέρει πᾶν τὸ δέκατον τῶν γεννημάτων σου τοῦ ἔτους ἐκείνου, καὶ θέλεις ἐναποθέτει ἐντὸς τῶν πυλῶν σου·
Deu 14:29 καὶ ὁ Λευΐτης, διότι δὲν ἔχει μερίδα οὐδὲ κληρονομίαν μετὰ σοῦ, καὶ ὁ ξένος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα, οἵτινες εἶναι ἐντὸς τῶν πυλῶν σου, θέλουσιν ἔρχεσθαι καὶ θέλουσι τρώγει καὶ χορταίνει διὰ νὰ σὲ εὐλογήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς χειρὸς σου ὅσα ἐργάζεσαι.
Deu 15:1 Ἐν τῷ τέλει τοῦ ἑβδόμου ἔτους θέλεις κάμνει ἄφεσιν.
Deu 15:2 Καὶ οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς ἀφέσεως· πᾶς δανειστής, ὅστις ἐδάνεισέ τι εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ, θέλει ἀφήσει αὐτὸ· δὲν θέλει ἀπαιτεῖ αὐτὸ ἀπὸ τὸν πλησίον αὐτοῦ ἢ ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι τοῦτο ὀνομάζεται ἄφεσις τοῦ Κυρίου.
Deu 15:3 Ἀπὸ τοῦ ξένου δύνασαι νὰ ἀπαιτήσῃς αὐτὸ· ὅ, τι ὅμως ὁ ἀδελφὸς σου ἔχει ἐκ τῶν ἰδικῶν σου, ἡ χεὶρ σου θέλει ἀφίνει αὐτὸ·
Deu 15:4 διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ πτωχὸς μεταξὺ σας· διότι ὁ Κύριος θέλει σὲ εὐλογήσει μεγάλως ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κληρονομίαν, διὰ νὰ ἐξουσιάσῃς αὐτήν·
Deu 15:5 ἂν μόνον ἐπιμελῶς ἀκούῃς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ νὰ προσέχῃς νὰ κάμνῃς πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, τὰς ὁποίας ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον.
Deu 15:6 διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει σὲ εὐλογήσει, καθὼς ὑπεσχέθη εἰς σέ· καὶ θέλεις δανείζει εἰς πολλὰ ἔθνη, σύ

ὅμως δὲν θέλεις δανείζεσθαι καὶ θέλεις βασιλεύει ἐπὶ πολλὰ ἔθνη, ἐπὶ σὲ ὅμως δὲν θέλουσι βασιλεύσει.
Deu 15:7 Ἐὰν ἦναι ἐν μέσῳ σου πτωχὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐντὸς τινὸς τῶν πυλῶν σου, ἐν τῇ γῇ σου τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ, δὲν θέλεις σκληρύνει τὴν καρδίαν σου οὐδὲ θέλεις κλείσει τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ ἀδελφοῦ σου·
Deu 15:8 ἀλλ᾽ ἐξάπαντος θέλεις ἀνοίξει τὴν χεῖρά σου πρὸς αὐτόν, καὶ ἐξάπαντος θέλεις δανείσει εἰς αὐτὸν ἱκανὰ διὰ τὴν χρείαν αὐτοῦ, εἰς ὅ, τι χρειάζεται.
Deu 15:9 πρόσεχε εἰς σεαυτόν, μήποτε ἐπέλθῃ κακὸς στοχασμὸς ἐπὶ τὴν καρδίαν σου καὶ εἴπῃς, Πλησιάζει τὸ ἕβδομον ἔτος, τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως· καὶ πονηρευθῇ ὁ ὀφθαλμὸς σου κατὰ τοῦ πτωχοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ δὲν δώσῃς εἰς αὐτόν, καὶ βοήσῃ πρὸς τὸν Κύριον κατὰ σοῦ, καὶ γείνῃ εἰς σὲ ἁμαρτία.
Deu 15:10 Θέλεις δώσει ἐξάπαντος εἰς αὐτόν, καὶ ἡ καρδία σου δὲν θέλει πονηρευθῇ ὅταν δίδῃς εἰς αὐτόν· ἐπειδὴ διὰ τοῦτο θέλει σὲ εὐλογεῖ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάντα τὰ ἔργα σου καὶ εἰς πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις σου.
Deu 15:11 Διότι δὲν θέλει λείψει πτωχὸς ἐκ μέσου τῆς γῆς σου· διὰ τοῦτο ἐγὼ προστάζω εἰς σέ, λέγων, Θέλεις ἐξάπαντος ἀνοίγει τὴν χεῖρά σου πρὸς τὸν ἀδελφὸν σου, πρὸς τὸν πτωχὸν σου καὶ πρὸς τὸν ἐνδεῆ σου ἐπὶ τῆς γῆς σου.
Deu 15:12 Ἐὰν ὁ ἀδελφὸς σου, Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, πωληθῇ εἰς σέ, θέλει σὲ δουλεύσει ἕξ ἔτη, καὶ εἰς τὸ ἕβδομον ἔτος θέλεις ἐξαποστείλει αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ.
Deu 15:13 Καὶ ὅταν ἐξαποστείλῃς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ, δὲν θέλεις ἐξαποστείλει αὐτὸν κενόν·
Deu 15:14 θέλεις ἐξάπαντος ἐφοδιάσει αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ τοῦ ἁλωνίου σου καὶ ἀπὸ τοῦ ληνοῦ σου· ἀπὸ ὅ, τι Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ηὐλόγησε, θέλεις δώσει εἰς αὐτόν.
Deu 15:15 Καὶ θέλεις ἐνθυμηθῇ ὅτι δοῦλος ἐστάθης ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ἐλύτρωσεν· ὅθεν ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο σήμερον.
Deu 15:16 Ἀλλ᾽ ἐὰν σοὶ εἴπῃ, Δὲν ἐξέρχομαι ἀπὸ σοῦ· ἐπειδὴ ἠγάπησε σὲ καὶ τὸν οἶκόν σου, διότι εὐτυχεῖ μετὰ σοῦ·
Deu 15:17 τότε θέλεις λάβει τρυπητήριον καὶ θέλεις τρυπήσει τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν, καὶ θέλει εἶσθαι δοῦλός σου παντοτεινός· καὶ εἰς τὴν δούλην σου θέλεις κάμει ὁμοίως.
Deu 15:18 Δὲν θέλει φανῇ εἰς σὲ σκληρὸν ὅταν ἐξαποστείλῃς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ· διότι σὲ ἐδούλευσε τὸ διπλοῦν μισθωτοῦ δούλου, ἕξ ἔτη· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει σὲ εὐλογεῖ εἰς πᾶν ὅ, τι κάμνεις.
Deu 15:19 Πάντα τὰ πρωτότοκα, ὅσα γεννῶνται μεταξὺ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου τὰ ἀρσενικά, θέλεις ἀφιερόνει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου· δὲν θέλεις μεταχειρισθῇ εἰς ἐργασίαν τὸν πρωτότοκον μόσχον σου, οὐδὲ κουρεύσει τὸ πρωτότοκον τῶν προβάτων σου.
Deu 15:20 Ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου θέλεις τρώγει αὐτὸ κατ᾽ ἔτος, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.
Deu 15:21 Καὶ ἐὰν ἔχῃ τινὰ μῶμον, ἐὰν ἦναι χωλὸν ἢ τυφλὸν ἢ ἔχῃ τινὰ μῶμον κακόν, δὲν θέλεις θυσιάσει αὐτὸ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου.
Deu 15:22 Ἐντὸς τῶν πυλῶν σου θέλεις τρώγει αὐτό· ὁ ἀκάθαρτος καὶ ὁ καθαρὸς ἐξίσου, ὡς τὴν δορκάδα καὶ ὡς τὴν ἔλαφον.
Deu 15:23 Πλὴν τὸ αἷμα αὐτοῦ δὲν θέλεις φάγει ἐπὶ τὴν γῆν θέλεις χύσει αὐτὸ ὡς ὕδωρ.
Deu 16:1 Φύλαττε τὸν μῆνα Ἀβὶβ καὶ κάμνε τὸ πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου· ἐπειδὴ εἰς τὸν μῆνα Ἀβὶβ σὲ ἐξήγαγε Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐξ Αἰγύπτου διὰ νυκτός.
Deu 16:2 Θέλεις λοιπὸν θυσιάζει τὸ πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου, πρόβατον καὶ βοῦν, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος διὰ νὰ κατοικίσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Deu 16:3 Δὲν θέλεις τρώγει μὲ αὐτὸ ἔνζυμα· ἑπτὰ ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμα μὲ αὐτό, ἄρτον θλίψεως, διότι μετὰ σπουδῆς ἐξῆλθες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διὰ νὰ ἐνθυμῆσαι τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
Deu 16:4 Καὶ δὲν θέλει φανῇ προζύμιον εἰς σέ, κατὰ πάντα τὰ ὅριά σου, ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἀπὸ τοῦ κρέατος, τὸ ὁποῖον ἐθυσίασας τὴν πρώτην ἡμέραν πρὸς τὸ ἑσπέρας, δὲν θέλει μείνει οὐδὲν ἕως πρωΐ.
Deu 16:5 Δὲν δύνασαι νὰ θυσιάσῃς τὸ πάσχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεών σου, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ·
Deu 16:6 ἀλλ᾽ ἐν τῷ τόπῳ, ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου διὰ νὰ κατοικίσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θέλεις θυσιάζει τὸ πάσχα τὴν ἑσπέραν, πρὸς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἐν τῷ καιρῷ καθ᾽ ὃν ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου.
Deu 16:7 Καὶ θέλεις ἑψήσει αὐτὸ καὶ φάγει ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου· καὶ τὸ πρωῒ θέλεις ἐπιστρέφει καὶ ὑπάγει εἰς τὰς κατοικίας σου.
Deu 16:8 Ἕξ ἡμέρας θέλεις τρώγει ἄζυμα· καὶ τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην θέλει εἶσθαι σύναξις ἐπίσημος εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου· δὲν θέλεις κάμει ἐργασίαν.
Deu 16:9 Ἑπτὰ ἑβδομάδας θέλεις ἀριθμήσει εἰς σεαυτόν· ἄρχισον νὰ ἀριθμῇς τὰς ἑπτὰ ἑβδομάδας, ἀφοῦ ἀρχίσῃς νὰ βάλῃς τὸ δρέπανον εἰς τὰ σπαρτά.
Deu 16:10 Καὶ θέλεις κάμει τὴν ἑορτὴν τῶν ἑβδομάδων εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου, μετὰ τῆς ἀνηκούσης αὐτοπροαιρέτου προσφορᾶς τῆς χειρὸς σου, τὴν ὁποίαν προσφέρῃς, ὅπως σὲ εὐλόγησε Κύριος ὁ Θεὸς σου.
Deu 16:11 Καὶ θέλεις εὐφρανθῇ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, σὺ καὶ ὁ υἱὸς σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου καὶ ὁ δοῦλός σου καὶ ἡ δούλη σου καὶ ὁ Λευΐτης ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σου καὶ ὁ ξένος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα, οἵτινες εἶναι ἐν μέσῳ σου, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου, διὰ νὰ κατοικίσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Deu 16:12 Καὶ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι ὅτι δοῦλος ἐστάθης ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ θέλεις φυλάττει καὶ ἐκτελεῖ ταῦτα τὰ

διατάγματα.
Deu 16:13 Θέλεις κάμνει τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας ἑπτὰ ἡμέρας, ἀφοῦ συνάξῃς τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου·
Deu 16:14 καὶ θέλεις εὐφρανθῇ ἐν τῇ ἑορτῇ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου καὶ ὁ δοῦλός σου καὶ ἡ δούλη σου καὶ ὁ Λευΐτης καὶ ὁ ξένος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα, οἵτινες εἶναι ἐντὸς τῶν πυλῶν σου.
Deu 16:15 Ἑπτὰ ἡμέρας θέλεις ἑορτάζει εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος· διότι Κύριος ὁ Θεός σου θέλει σὲ εὐλογεῖ εἰς πάντα τὰ γεννήματά σου καὶ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· καὶ θέλεις ἐξάπαντος εὐφρανθῇ.
Deu 16:16 Τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει ἐμφανίζεσθαι πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ· ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας· καὶ δὲν θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου κενοί.
Deu 16:17 Ἕκαστος θέλει δίδει κατὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὴν ὁποίαν σοὶ ἔδωκε.
Deu 16:18 Κριτὰς καὶ ἄρχοντας θέλεις καταστήσει εἰς σεαυτὸν κατὰ πάσας τὰς πόλεις σου, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κατὰ τὰς φυλὰς σου· καὶ θέλουσι κρίνει τὸν λαὸν ἐν κρίσει δικαίᾳ.
Deu 16:19 Δὲν θέλεις διαστρέψει κρίσιν· δὲν θέλεις ἀποβλέπει εἰς πρόσωπον οὐδὲ θέλεις λαμβάνει δῶρον· διότι τὸ δῶρον τυφλόνει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν σοφῶν καὶ διαφθείρει τοὺς λόγους τῶν δικαίων.
Deu 16:20 Τὸ δίκαιον, τὸ δίκαιον θέλεις ἀκολουθεῖ· διὰ νὰ ζήσῃς καὶ νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σέ.
Deu 16:21 Δὲν θέλεις φυτεύσει εἰς σεαυτὸν ἄλσος ὁποιωνδήποτε δένδρων πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ ὁποῖον θέλεις κάμει εἰς σεαυτόν·
Deu 16:22 οὐδὲ θέλεις στήσει εἰς σεαυτὸν ἄγαλμα· τὰ ὁποῖα μισεῖ Κύριος ὁ Θεὸς σου.
Deu 17:1 Δὲν θέλεις θυσιάσει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου βοῦν ἢ πρόβατον ἔχον μῶμον ἢ οἱονδήποτε ἐλάττωμα· διότι εἶναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου.
Deu 17:2 Ἐὰν εὑρεθῇ ἐν μέσῳ σου, ἔν τινι τῶν πόλεών σου τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σέ, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅστις ἔπραξε κακὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, παραβαίνων τὴν διαθήκην αὐτοῦ,
Deu 17:3 καὶ ἀπελθὼν ἐλάτρευσεν ἄλλους θεοὺς καὶ προσεκύνησεν αὐτούς, τὸν ἥλιον ἢ τὴν σελήνην ἢ ὁποιονδήποτε ἐκ τῆς στρατιᾶς τοῦ οὐρανοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν προσέταξα·
Deu 17:4 καὶ ἀναγγελθῇ πρὸς σέ, καὶ ἀκούσῃς καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάσῃς καὶ ἰδού, εἶναι ἀλήθεια καὶ βέβαιον τὸ πρᾶγμα, ὅτι ἐπράχθη τοιοῦτον βδέλυγμα ἐν τῷ Ἰσραήλ·
Deu 17:5 τότε θέλεις φέρει ἔξω εἰς τὰς πύλας σου τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, οἵτινες ἔπραξαν τὸ κακὸν τοῦτο πρᾶγμα, τὸν ἄνδρα ἢ τὴν γυναῖκα· καὶ θέλεις λιθοβολήσει αὐτοὺς μὲ λίθους, καὶ θέλουσιν ἀποθάνει.
Deu 17:6 Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν μαρτύρων θέλει θανατόνεσθαι ὁ ἄξιος θανάτου· ἐπὶ στόματος ἑνὸς μάρτυρος δὲν θέλει θανατόνεσθαι.
Deu 17:7 Αἱ χεῖρες τῶν μαρτύρων θέλουσιν εἶσθαι αἱ πρῶται ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, καὶ ἔπειτα αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ. Οὕτω θέλεις ἐκβάλει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου.
Deu 17:8 Ἐὰν τύχῃ εἰς σὲ ὑπόθεσίς τις πολὺ δύσκολος νὰ κρίνῃς αὐτήν, ἀναμέσον αἵματος καὶ αἵματος, ἀναμέσον δίκης καὶ δίκης, καὶ ἀναμέσον πληγῆς καὶ πληγῆς, ὑποθέσεις ἀμφισβητήσιμοι ἐντὸς τῶν πόλεών σου, τότε θέλεις σηκωθῇ καὶ θέλεις ἀναβῇ εἰς τὸν τόπον ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεός σου·
Deu 17:9 καὶ θέλεις ὑπάγει πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευΐτας καὶ πρὸς τὸν κριτὴν τὸν ὄντα κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, καὶ θέλεις ἐρωτήσει καὶ θέλουσιν ἀναγγείλει πρὸς σὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς κρίσεως·
Deu 17:10 καὶ θέλεις κάμει κατὰ τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν σὲ ἀναγγείλωσιν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος· καὶ θέλεις προσέξει νὰ πράξῃς κατὰ πάντα ὅσα παραγγείλωσιν εἰς σέ.
Deu 17:11 Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ νόμου τὴν ὁποίαν σὲ ἀναγγείλωσι, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τὴν ὁποίαν σὲ εἴπωσι, θέλεις κάμει· δὲν θέλεις ἐκκλίνει ἀπὸ τοῦ λόγου τὸν ὁποῖον σὲ ἀναγγείλωσι, δεξιὰ ἢ ἀριστερά.
Deu 17:12 Ὁ ἄνθρωπος δὲ ὅστις φερθῇ ὑπερηφάνως, ὥστε νὰ μὴ ὑπακούσῃ εἰς τὸν ἱερέα τὸν παριστάμενον νὰ λειτουργῇ ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἢ εἰς τὸν κριτήν, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος θέλει ἀποθάνει· καὶ θέλεις ἐκβάλει τὸ κακὸν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ.
Deu 17:13 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει ἀκούσει καὶ φοβηθῇ, καὶ δὲν θέλουσιν ὑπερηφανεύεσθαι πλέον.
Deu 17:14 Ἀφοῦ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ κληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐν αὐτῇ καὶ εἴπῃς, Θέλω καταστήσει βασιλέα ἐπ' ἐμέ, καθὼς πάντα τὰ ἔθνη τὰ πέριξ ἐμοῦ,
Deu 17:15 θέλεις βέβαια καταστήσει βασιλέα ἐπὶ σέ, ὅντινα ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεός σου· ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου θέλεις καταστήσει βασιλέα ἐπὶ σέ· δὲν δύνασαι νὰ καταστήσῃς ἄνθρωπον ξένον ἐπὶ σέ, ὅστις δὲν εἶναι ἀδελφὸς σου.
Deu 17:16 Πλὴν δὲν θέλει πληθύνει ἵππους εἰς ἑαυτόν, οὐδὲ θέλει ἐπαναφέρει τὸν λαὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον, διὰ νὰ αὐξήσῃ ἵππους· διότι ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐσᾶς, Δὲν θέλετε ἐπιστρέψει πλέον δι' ἐκείνης τῆς ὁδοῦ.
Deu 17:17 Οὐδὲ θέλει πληθύνει εἰς ἑαυτὸν γυναῖκας, διὰ νὰ μὴ ἀποπλανηθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ· οὐδὲ θέλει πληθύνει σφόδρα εἰς ἑαυτὸν ἀργύριον καὶ χρυσίον.
Deu 17:18 Καὶ ὅταν καθήσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, θέλει γράψει δι' ἑαυτὸν ἀντίγραφον τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον, ἐξ ἐκείνου τὸ ὁποῖον εἶναι ἐνώπιον τῶν ἱερέων τῶν Λευϊτῶν·
Deu 17:19 καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι πλησίον αὐτοῦ, καὶ θέλει ἀναγινώσκει ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ·

διὰ νὰ μάθῃ νὰ φοβῆται Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ, νὰ φυλάττῃ πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου καὶ τὰ διατάγματα ταῦτα, ὥστε νὰ ἐκτελῇ αὐτά·
Deu 17:20 διὰ νὰ μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ ὑπεράνω τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ διὰ νὰ μὴ ἐκκλίνῃ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά· ὅπως μακροημερεύσῃ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἰσραήλ.
Deu 18:1 Οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, πᾶσα ἡ φυλὴ τοῦ Λευΐ, δὲν θέλουσιν ἔχει μερίδα οὔτε κληρονομίαν μετὰ τοῦ Ἰσραήλ· τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφορὰς τοῦ Κυρίου καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ θέλουσι τρώγει.
Deu 18:2 Διὰ τοῦτο κληρονομίαν δὲν θέλουσιν ἔχει μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· ὁ Κύριος εἶναι ἡ κληρονομία αὐτῶν, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς.
Deu 18:3 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ δικαίωμα τῶν ἱερέων παρὰ τοῦ λαοῦ, παρὰ τῶν θυσιαζόντων τὰς θυσίας, εἴτε βοῦν εἴτε πρόβατον· θέλουσι δίδει εἰς τὸν ἱερέα τὸν ὦμον καὶ τὰς σιαγόνας καὶ τὴν κοιλίαν.
Deu 18:4 Τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου, τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, καὶ τὸ πρῶτον τοῦ μαλλίου τῶν προβάτων σου, θέλεις δίδει εἰς αὐτόν.
Deu 18:5 διότι αὐτὸν ἐξέλεξε Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου, διὰ νὰ παρίσταται νὰ λειτουργῇ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ διαπαντός.
Deu 18:6 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ Λευΐτης ἔκ τινος τῶν πόλεών σου ἀπὸ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅπου παροικεῖ, καὶ ἔλθῃ μεθ' ὅλου τοῦ πόθου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὅντινα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος,
Deu 18:7 τότε θέλει λειτουργεῖ εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται, οἱ παριστάμενοι ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Deu 18:8 Ἴσας μερίδας θέλουσι τρώγει ἐκτὸς τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς πωλήσεως τῆς πατρικῆς αὐτοῦ περιουσίας.
Deu 18:9 Ἀφοῦ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ, δὲν θέλεις μάθει νὰ πράττῃς κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων.
Deu 18:10 Δὲν θέλει εὑρεθῇ εἰς σὲ οὐδεὶς διαπερνῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρός, ἢ μαντευόμενος μαντείαν ἢ προγνώστης τῶν καιρῶν ἢ οἰωνοσκόπος ἢ μάγος,
Deu 18:11 ἢ γόης ἢ ἀνταποκριτὴς δαιμονίων ἢ τερατοσκόπος ἢ νεκρόμαντις.
Deu 18:12 Διότι πᾶς ὁ πράττων ταῦτα εἶναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· καὶ ἐξ αἰτίας τῶν βδελυγμάτων τούτων Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκδιώκει αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σου.
Deu 18:13 Τέλειος θέλεις εἶσθαι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Deu 18:14 Διότι τὰ ἔθνη ταῦτα, τὰ ὁποῖα θέλεις κατακληρονομήσει, ἔδωκαν ἀκρόασιν εἰς προγνώστας τῶν καιρῶν καὶ εἰς μάντεις· σὲ ὅμως Κύριος ὁ Θεὸς σου δὲν ἀφῆκε νὰ πράττῃς οὕτω.
Deu 18:15 Προφήτην ἐκ μέσου σου θέλει ἀναστήσει εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ θέλετε ἀκούει·
Deu 18:16 κατὰ πάντα ὅσα ἐζήτησας παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν Χωρὴβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συνάξεως, λέγων, Ἄς μὴ ἀκούσω πλέον τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, μηδὲ νὰ ἴδω πλέον τὸ μέγα τοῦτο πῦρ, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνω.
Deu 18:17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Καλῶς ἔχουσιν ὅσα ἐλάλησαν.
Deu 18:18 Προφήτην ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν θέλω ἀναστήσει εἰς αὐτούς, ὡς σέ, καὶ θέλω βάλει τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ θέλει λαλεῖ πρὸς αὐτοὺς πάντα ὅσα ἐγὼ προστάζω εἰς αὐτόν·
Deu 18:19 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅστις δὲν ὑπακούσῃ εἰς τοὺς λόγους μου, τοὺς ὁποίους αὐτὸς θέλει λαλήσει ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ θέλω ἐκζητήσει τοῦτο παρ' αὐτοῦ.
Deu 18:20 Ὁ προφήτης ὅμως ὅστις ἀσεβήσῃ καὶ λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου λόγον τὸν ὁποῖον ἐγὼ δὲν προσέταξα εἰς αὐτὸν νὰ λαλήσῃ, ἢ ὅστις λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματι ἄλλων θεῶν, ὁ προφήτης ἐκεῖνος θέλει θανατωθῇ.
Deu 18:21 Καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Πῶς θέλομεν γνωρίσει τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησεν
Deu 18:22 Ὅταν τὶς προφήτης λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ ὁ λόγος δὲν γείνῃ οὐδὲ συμβῇ, οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησεν· ἐλάλησεν αὐτὸν ὁ προφήτης ἐν ὑπερηφανίᾳ· δὲν θέλετε φοβηθῇ ἀπ' αὐτοῦ.
Deu 19:1 Ἀφοῦ Κύριος ὁ Θεὸς σου ἀφανίσῃ τὰ ἔθνη, τῶν ὁποίων τὴν γῆν δίδει εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτὰ καὶ κατοικήσῃς εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν,
Deu 19:2 θέλεις χωρίσει τρεῖς πόλεις εἰς σεαυτὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς σου, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν.
Deu 19:3 Θέλεις ἑτοιμάσει εἰς σεαυτὸν τὴν ὁδόν· καὶ θέλεις διαιρέσει εἰς τρία τὰ ὅρια τῆς γῆς σου, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου νὰ κληρονομήσῃς, διὰ νὰ φεύγῃ ἐκεῖ πᾶς φονεύς.
Deu 19:4 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ διάταξις περὶ τοῦ φονέως, ὅστις φύγῃ ἐκεῖ, διὰ νὰ ζήσῃ· Ὅστις κτυπήσῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐξ ἀγνοίας, τὸν ὁποῖον πρότερον δὲν ἐμίσει,
Deu 19:5 καθὼς ὅταν ὑπάγῃ τις μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ εἰς τὸ δάσος διὰ νὰ κόψῃ ξύλα, καὶ ἐνῷ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καταβιβάζῃ κτύπημα μὲ τὸν πέλεκυν διὰ νὰ κόψῃ τὸ δένδρον, ἐκβῇ τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ τύχῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἀποθάνῃ, οὗτος θέλει φύγει εἰς μίαν ἐκ τῶν πόλεων ἐκείνων καὶ θέλει ζήσει·
Deu 19:6 μήποτε καταδιώξῃ τὸν φονέα ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος, ἐνῷ εἶναι εἰς ἔξαψιν ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ προφθάσῃ αὐτόν, ἐὰν ἡ ὁδὸς ἦναι μακρά, καὶ φονεύσῃ αὐτόν, καίτοι μὴ ὄντα ἄξιον θανάτου, ἐπειδὴ δὲν ἐμίσει αὐτὸν πρότερον.
Deu 19:7 Διὰ τοῦτο ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ λέγων, Τρεῖς πόλεις θέλεις χωρίσει εἰς σεαυτόν.
Deu 19:8 Καὶ ἐὰν Κύριος ὁ Θεὸς σου πλατύνῃ τὰ ὅριά σου, καθὼς ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ δώσῃ εἰς σὲ πᾶσαν τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πατέρας σου,

Deu 19:9 ἐάν φυλάττῃς πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ὥστε νὰ ἐκτελῇς αὐτάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον, νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεὸν σου καὶ νὰ περιπατῇς πάντοτε εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τότε θέλεις προσθέσει εἰς σεαυτὸν ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τάς τρεῖς ἐκείνας·

Deu 19:10 διὰ νὰ μὴ χυθῇ αἷμα ἀθῷον ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κληρονομίαν, καὶ νὰ ἦναι αἷμα ἐπάνω σου.

Deu 19:11 Ἐὰν δὲ τις ἔχῃ μῖσος κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ παραμονεύσας αὐτὸν ἐφορμήσῃ ἐπ᾿ αὐτὸν καὶ πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων,

Deu 19:12 τότε θέλουσιν ἀποστείλει οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ θέλουσι λάβει αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ θέλουσι παραδώσει αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ αἵματος, διὰ νὰ ἀποθάνῃ.

Deu 19:13 Ὁ ὀφθαλμὸς σου δὲν θέλει φεισθῇ αὐτόν, ἀλλὰ θέλεις ἐξαλείψει ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ τὸ ἀθῷον αἷμα, διὰ νὰ εὐημερῇς.

Deu 19:14 Δὲν θέλεις μετακινήσει τὰ ὅρια τοῦ πλησίον σου, ὅσα οἱ πατέρες σου ἔστησαν εἰς τὴν κληρονομίαν σου, τὴν ὁποίαν θέλεις κατακληρονομήσει, ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ διὰ νὰ κατακληρονομήσῃς αὐτήν.

Deu 19:15 Εἷς μάρτυς δὲν θέλει σηκωθῇ ἐναντίον τινὸς ἀνθρώπου, δί ὁποιανδήποτε ἀνομίαν ἤ δί ὁποιονδήποτε ἁμάρτημα, ὅ, τι ἁμάρτημα ἁμαρτήσῃ· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων θέλει βεβαιοῦσθαι πᾶς λόγος.

Deu 19:16 Ἐὰν ψευδὴς μάρτυς σηκωθῇ ἐναντίον ἀνθρώπου, διὰ νὰ μαρτυρήσῃ κατ᾿ αὐτοῦ ἀδίκως,

Deu 19:17 τότε καὶ οἱ δύο ἄνθρωποι, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ διαφορά, θέλουσι σταθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον τῶν ἱερέων καὶ τῶν κριτῶν τῶν ὄντων κατ᾿ ἐκείνας τὰς ἡμέρας·

Deu 19:18 καὶ οἱ κριταὶ θέλουσιν ἐξετάσει ἀκριβῶς, καὶ ἰδού, ἐὰν ὁ μάρτυς ἦναι ψευδομάρτυς καὶ ἐμαρτύρησε ψευδῶς κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,

Deu 19:19 τότε θέλετε κάμει εἰς αὐτόν, καθὼς αὐτὸς ἐστοχάσθη νὰ κάμῃ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ θέλεις ἐκβάλει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου.

Deu 19:20 Καὶ οἱ λοιποὶ θέλουσιν ἀκούσει καὶ φοβηθῇ, καὶ δὲν θέλουσιν εἰς τὸ ἑξῆς πράξει τοιοῦτον κακὸν ἐν μέσῳ σου.

Deu 19:21 Καὶ ὁ ὀφθαλμὸς σου δὲν θέλει φεισθῇ· θέλει δοθῇ ζωὴ ἀντὶ ζωῆς, ὀφθαλμὸς ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδοὺς ἀντὶ ὀδόντος, χεὶρ ἀντὶ χειρός, ποῦς ἀντὶ ποδός.

Deu 20:1 Ὅταν ἐξέλθῃς εἰς μάχην ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἴδῃς ἵππους καὶ ἁμάξας, λαὸν περισσότερον παρὰ σέ, μὴ φοβηθῇς αὐτούς· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶναι μετὰ σοῦ, ὅστις σὲ ἀνεβίβασεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Deu 20:2 Καὶ ὅταν πλησιάσητε εἰς τὴν μάχην, ὁ ἱερεὺς θέλει προσέλθει καὶ λαλήσει πρὸς τὸν λαόν,

Deu 20:3 καὶ θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Ἄκουε, Ἰσραήλ· σεῖς πλησιάζετε σήμερον εἰς τὴν μάχην κατὰ τῶν ἐχθρῶν σας· ἄς μὴ δειλιάσῃ ἡ καρδία σας, μὴ φοβηθῆτε μηδὲ τρομάξητε μηδὲ ἐκπλαγῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν·

Deu 20:4 διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας εἶναι ὁ προπορευόμενος μεθ᾿ ὑμῶν, διὰ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ ὑμῶν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σας, διὰ νὰ σώσῃ ὑμᾶς.

Deu 20:5 Καὶ οἱ ἄρχοντες θέλουσι λαλήσει πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες, Τίς ἄνθρωπος ᾠκοδόμησεν οἰκίαν νέαν καὶ δὲν ἔκαμεν ἐγκαινιασμὸν αὐτῆς ἄς ἀναχωρήσῃ καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μήποτε ἀποθάνῃ ἐν τῇ μάχῃ καὶ ἐγκαινιάσῃ αὐτὴν ἄλλος ἄνθρωπος.

Deu 20:6 Καὶ τίς ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ δὲν εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ ἄς ἀναχωρήσῃ καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μήποτε ἀποθάνῃ ἐν τῇ μάχῃ, καὶ εὐφρανθῇ ἐξ αὐτοῦ ἄλλος ἄνθρωπος.

Deu 20:7 Καὶ τίς ἄνθρωπος ἠρραβωνίσθη γυναῖκα καὶ δὲν ἔλαβεν αὐτήν ἄς ἀναχωρήσῃ καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μήποτε ἀποθάνῃ ἐν τῇ μάχῃ, καὶ λάβῃ αὐτὴν ἄλλος ἄνθρωπος.

Deu 20:8 Καὶ οἱ ἄρχοντες θέλουσι λαλήσει ἔτι πρὸς τὸν λαὸν καὶ θέλουσιν εἰπεῖ, Τίς ἄνθρωπος εἶναι δειλὸς καὶ ἄκαρδος ἄς ἀναχωρήσῃ καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ δειλιάσῃ ἡ καρδία τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὡς ἡ καρδία αὐτοῦ.

Deu 20:9 Καὶ ἀφοῦ τελειώσωσιν οἱ ἄρχοντες λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν, θέλουσι καταστήσει ἀρχηγοὺς τῶν στρατευμάτων, διὰ νὰ προΐστανται τοῦ λαοῦ.

Deu 20:10 Ὅταν πλησιάσῃς εἰς πόλιν διὰ νὰ ἐκπολεμήσῃς αὐτήν, τότε κάλεσον αὐτὴν εἰς εἰρήνην·

Deu 20:11 καὶ ἐὰν σοὶ ἀποκριθῇ εἰρηνικὰ καὶ ἀνοίξῃ εἰς σέ, τότε πᾶς ὁ λαὸς ὁ εὑρισκόμενος ἐν αὐτῇ θέλει γείνει ὑποτελὴς εἰς σὲ καὶ θέλει σὲ δουλεύει·

Deu 20:12 ἐὰν ὅμως δὲν κάμῃ εἰρήνην μετὰ σοῦ, ἀλλὰ σὲ πολεμήσῃ τότε θέλεις πολιορκήσει αὐτήν·

Deu 20:13 καὶ ἀφοῦ Κύριος ὁ Θεὸς σου παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὰς χεῖράς σου, θέλεις πατάξει πάντα τὰ ἀρσενικὰ αὐτῆς ἐν στόματι μαχαίρας·

Deu 20:14 τὰς δὲ γυναῖκας καὶ τὰ βρέφη καὶ τὰ κτήνη καὶ πάντα ὅσα εὑρίσκονται ἐν τῇ πόλει, πάντα τὰ λάφυρα αὐτῆς, θέλεις λάβει εἰς σεαυτόν· καὶ θέλεις τρώγει τὰ λάφυρα τῶν ἐχθρῶν σου, ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς σου ἔδωκεν εἰς σέ.

Deu 20:15 Οὕτω θέλεις κάμει εἰς πάσας τὰς πόλεις τὰς πολὺ μακρὰν ἀπὸ σοῦ, αἵτινες δὲν εἶναι ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων·

Deu 20:16 ἐκ τῶν πόλεων ὅμως τῶν λαῶν τούτων, τὰς ὁποίας Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κληρονομίαν, δὲν θέλεις ἀφήσει ζῶν οὐδὲν ἔχον πνοήν·

Deu 20:17 ἀλλὰ θέλεις ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς κατὰ κράτος, τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Ἀμορραίους τοὺς Χαναναίους καὶ

τοὺς Φερεζαίους τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους, καθὼς προσέταξεν εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου·
Deu 20:18 διὰ νὰ μὴ σᾶς διδάξωσι νὰ πράττητε κατὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἔκαμον εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἁμαρτήσητε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.
Deu 20:19 Ὅταν πολιορκῇς πόλιν τινὰ ἡμέρας πολλάς, πολεμῶν αὐτὴν διὰ νὰ ἐξουσιάσῃς αὐτήν, δὲν θέλεις ἐξολοθρεύσει τὰ δένδρα αὐτῆς, καταφέρων ἐπ' αὐτὰ πέλεκυν· διότι ἐξ αὐτῶν δύνασαι νὰ τρέφησαι καὶ δὲν θέλεις κόψει αὐτά. Μήπως εἶναι ἄνθρωπος τὸ δένδρον τοῦ ἀγροῦ, ὥστε νὰ ἔλθῃ ἐναντίον σου ἐν τῇ πολιορκίᾳ
Deu 20:20 Μόνον τὰ δένδρα, ὅσα γνωρίζεις ὅτι δὲν εἶναι δένδρα τροφῆς, ταῦτα θέλεις ἐξολοθρεύσει καὶ ἐκκόψει καὶ θέλεις οἰκοδομήσει περιχαρακώματα ἐναντίον τῆς πόλεως, ἥτις πολεμεῖ πρὸς σέ, ἑωσοῦ παραδοθῇ.
Deu 21:1 Ἐὰν τις εὑρεθῇ πεφονευμένος ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν, πεσμένος εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ ἦναι ἄγνωστον τίς ἐφόνευσεν αὐτόν,
Deu 21:2 τότε θέλουσιν ἐξέλθει οἱ πρεσβύτεροί σου καὶ οἱ κριταί σου, καὶ θέλουσι μετρήσει πρὸς τὰς πόλεις τὰς πέριξ τοῦ πεφονευμένου·
Deu 21:3 καὶ τῆς πόλεως, ἥτις εἶναι ἡ πλησιεστέρα εἰς τὸν πεφονευμένον, οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως ἐκείνης θέλουσι λάβει δάμαλιν, ἥτις δὲν ὑπεβλήθη εἰς ἐργασίαν οὐδὲ ἔσυρεν ὑπὸ τὸν ζυγόν·
Deu 21:4 καὶ θέλουσι καταβιβάσει οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως ἐκείνης τὴν δάμαλιν εἰς τραχεῖαν φάραγγα, ἥτις οὔτε γεωργεῖται οὔτε σπείρεται καὶ ἐκεῖ ἐν τῇ φάραγγι θέλουσι κόψει τὸν τράχηλον τῆς δαμάλεως.
Deu 21:5 Καὶ θέλουσι πλησιάσει οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ τοῦ Λευΐ· ἐπειδὴ αὐτοὺς ἐξέλεξε Κύριος ὁ Θεὸς σου νὰ λειτουργῶσιν εἰς αὐτόν, καὶ νὰ εὐλογῶσιν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ κατὰ τὸν λόγον αὐτῶν θέλει κρίνεσθαι πᾶσα διαφορὰ καὶ πᾶσα πληγή·
Deu 21:6 καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως ἐκείνης, τῆς πλησιεστέρας εἰς τὸν πεφονευμένον, θέλουσι νίψει τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τῆς δαμάλεως τῆς ἐσφαγμένης ἐν τῇ φάραγγι·
Deu 21:7 καὶ ἀποκριθέντες θέλουσιν εἰπεῖ, Αἱ χεῖρες ἡμῶν δὲν ἔχυσαν τὸ αἷμα τοῦτο, οὐδὲ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν·
Deu 21:8 γενοῦ ἵλεως, Κύριε, εἰς τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραήλ, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσας, καὶ μὴ βάλῃς ἐπὶ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ αἷμα ἀθῷον· καὶ θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ αἷμα.
Deu 21:9 Οὕτω θέλεις ἐξαλείψει ἐκ μέσου σου τὸ ἀθῷον αἷμα, ὅταν κάμῃς τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου.
Deu 21:10 Ὅταν ἐξέλθῃς νὰ πολεμήσῃς τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σου παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ λάβῃς ἐξ αὐτῶν αἰχμαλώτους,
Deu 21:11 καὶ ἴδῃς μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων γυναῖκα εὐειδῆ καὶ ἐπιθυμήσῃς αὐτήν, διὰ νὰ λάβῃς αὐτὴν εἰς σεαυτὸν γυναῖκα,
Deu 21:12 τότε θέλεις φέρει αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ θέλει ξυρίσει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ περιονυχίσει τοὺς ὄνυχας αὐτῆς·
Deu 21:13 καὶ θέλει ἐκδυθῇ τὰ ἐνδύματα τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῆς ἐπάνωθεν αὐτῆς καὶ θέλει καθήσει ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσει τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς ὁλόκληρον μῆνα· καὶ μετὰ ταῦτα θέλεις εἰσέλθει πρὸς αὐτήν, καὶ θέλεις εἶσθαι ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐκείνη θέλει εἶσθαι γυνή σου.
Deu 21:14 Καὶ ἐὰν συμβῇ νὰ μὴ εὐχαριστῆσαι εἰς αὐτήν, τότε θέλεις ἐξαποστείλει αὐτὴν ἐλευθέραν· καὶ δὲν θέλεις πωλήσει αὐτὴν δί ἀργύριον, δὲν θέλεις ἐμπορευθῇ αὐτήν, διότι ἐταπείνωσας αὐτήν.
Deu 21:15 Ἐὰν τις ἔχῃ δύο γυναῖκας, τὴν μίαν ἀγαπωμένην καὶ τὴν ἄλλην μισουμένην, καὶ γεννήσωσιν εἰς αὐτὸν τέκνα ἡ ἀγαπωμένη καὶ ἡ μισουμένη, καὶ ὁ πρωτότοκος υἱὸς ἦναι τῆς μισουμένης,
Deu 21:16 τότε, καθ ἣν ἡμέραν μοιράζει εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ κάμῃ πρωτότοκον τὸν υἱὸν τῆς ἀγαπωμένης, παριδὼν τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης, τὸν ἀληθῶς πρωτότοκον·
Deu 21:17 ἀλλὰ θέλει ἀναγνωρίσει τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης διὰ πρωτότοκον, δίδων εἰς αὐτὸν διπλοῦν μερίδιον ἐκ πάντων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ· διότι εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· εἰς τοῦτον ἀνήκουσι τὰ πρωτοτόκια.
Deu 21:18 Ἐὰν τις ἔχῃ υἱὸν πεισματώδη καὶ ἀπειθῆ, ὅστις δὲν ὑπακούει εἰς τὴν φωνὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἢ εἰς τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καί, ἀφοῦ παιδεύσωσιν αὐτόν, δὲν ὑπακούῃ εἰς αὐτούς,
Deu 21:19 τότε ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θέλουσι πιάσει αὐτόν, καὶ θέλουσιν ἐκφέρει αὐτὸν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν πύλην τοῦ τόπου αὐτοῦ·
Deu 21:20 καὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτοῦ, Οὗτος ὁ υἱὸς ἡμῶν εἶναι πεισματώδης καὶ ἀπειθής· δὲν ὑπακούει εἰς τὴν φωνὴν ἡμῶν· εἶναι λαίμαργος καὶ μέθυσος·
Deu 21:21 καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως αὐτοῦ θέλουσι λιθοβολήσει αὐτὸν μὲ λίθους, καὶ θέλει ἀποθάνει. Καὶ θέλεις ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου· καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ θέλει ἀκούσει καὶ φοβηθῇ.
Deu 21:22 Καὶ ἐὰν τις ἔπραξεν ἁμάρτημα ἄξιον θανάτου καὶ καταδικασθῇ εἰς θάνατον, καὶ κρεμάσῃς αὐτὸν εἰς ξύλον,
Deu 21:23 δὲν θέλει μένει τὸ σῶμα αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ θέλεις ἐξάπαντος θάψει αὐτὸν τὴν αὐτὴν ἡμέραν, διότι εἶναι κατηραμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ κρεμάμενος· διὰ νὰ μὴ μολύνῃς τὴν γῆν σου, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κληρονομίαν.
Deu 22:1 Ἰδὼν τὸν βοῦν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενον, μὴ παραβλέψῃς αὐτά· θέλεις ἐξάπαντος ἐπιστρέψει αὐτὰ εἰς τὸν ἀδελφόν σου.
Deu 22:2 Καὶ ἐὰν ὁ ἀδελφός σου δὲν κατοικῇ πλησίον σου, ἢ ἐὰν δὲν γνωρίζῃς αὐτόν, τότε θέλεις φέρει αὐτὰ ἐντὸς τῆς οἰκίας σου, καὶ θέλουσιν εἶσθαι μετὰ σοῦ ἑωσοῦ ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου· καὶ θέλεις ἀποδώσει αὐτὰ εἰς αὐτόν.
Deu 22:3 Οὕτω θέλεις κάμει καὶ διὰ τὸν ὄνον αὐτοῦ· οὕτω θέλεις κάμει καὶ διὰ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· οὕτω θέλεις κάμει

καὶ διὰ πάντα τὰ χαμένα πράγματα τοῦ ἀδελφοῦ σου· ὅσα ἔχασε, καὶ σὺ εὗρες αὐτὰ· δὲν δύνασαι νὰ παραβλέψῃς αὐτά.
Deu 22:4 Ἰδὼν τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν βοῦν αὐτοῦ πεσμένον ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ παραβλέψῃς αὐτά· θέλεις ἐξάπαντος σηκώσει αὐτὰ μετ᾿ αὐτοῦ.
Deu 22:5 Ἡ γυνὴ δὲν θέλει φορέσει τὸ ἀνῆκον εἰς ἄνδρα, οὐδὲ ὁ ἀνὴρ θέλει ἐνδυθῇ στολὴν γυναικός· ἐπειδὴ πάντες οἱ πράττοντες οὕτως εἶναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου.
Deu 22:6 Ἐὰν ἀπαντήσῃς καθ ὁδὸν ἔμπροσθέν σου φωλεὰν πτηνοῦ ἐπὶ τινος δένδρου ἢ κατὰ γῆς, ἔχουσαν νεοσσοὺς ἢ ὠά, καὶ τὴν μητέρα καθημένην ἐπὶ τοὺς νεοσσοὺς ἢ ἐπὶ τὰ ὠά, δὲν θέλεις λάβει τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων·
Deu 22:7 θέλεις ἐξάπαντος ἀπολύσει τὴν μητέρα, τὰ δὲ τέκνα θέλεις λάβει εἰς σεαυτόν· διὰ νὰ εὐημερήσῃς καὶ νὰ μακροημερεύσῃς.
Deu 22:8 Ὅταν οἰκοδομῇς νέαν οἰκίαν, θέλεις κάμει περιτείχισμα πέριξ τοῦ δώματός σου, διὰ νὰ μὴ κάμῃς ἔνοχον αἵματος τὴν οἰκίαν σου, ἐὰν πέσῃ τις ἄνθρωπος ἀπ᾿ αὐτῆς.
Deu 22:9 Δὲν θέλεις σπείρει εἰς τὸν ἀμπελῶνά σου ἑτεροειδῆ σπέρματα· διὰ νὰ μὴ μιανθῇ τὸ γέννημα τοῦ σπόρου τὸν ὁποῖον ἔσπειρας, καὶ ὁ καρπὸς τοῦ ἀμπελῶνος.
Deu 22:10 Δὲν θέλεις ἀροτριάσει μὲ βοῦν καὶ ὄνον ὁμοῦ.
Deu 22:11 Δὲν θέλεις φορεῖ ἔνδυμα σύμμικτον ἀπὸ μάλλινον ὁμοῦ καὶ λινάριον.
Deu 22:12 Θέλεις κάμει εἰς σεαυτὸν κρόσσια εἰς τὰς τέσσαρας ἄκρας τοῦ ἐνδύματός σου, μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζεσαι.
Deu 22:13 Ἐαν τις λάβῃ γυναῖκα καὶ εἰσέλθῃ πρὸς αὐτὴν καὶ μισήσῃ αὐτήν,
Deu 22:14 καὶ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ κακολογήσωσιν αὐτήν, καὶ φέρῃ δυσφημίαν ἐπ᾿ αὐτήν, καὶ εἴπῃ, Ἔλαβον ταύτην τὴν γυναῖκα, καὶ ὅτε προσῆλθον πρὸς αὐτήν, δὲν εὕρηκα αὐτὴν παρθένον,
Deu 22:15 τότε ὁ πατὴρ τῆς νέας καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς θέλουσι λάβει καὶ ἐκφέρει πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως, εἰς τὴν πύλην, τὰ παρθένια τῆς νέας·
Deu 22:16 καὶ ὁ πατὴρ τῆς νέας θέλει εἰπεῖ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, Τὴν θυγατέρα μου ἔδωκα εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον διὰ γυναῖκα, καὶ αὐτὸς μισεῖ αὐτήν·
Deu 22:17 καὶ ἰδού, ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ κακολογῶσιν αὐτήν, λέγων, Δὲν εὕρηκα τὴν θυγατέρα σου παρθένον· πλὴν ἰδού, τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου. Καὶ θέλουσιν ἐκδιπλώσει τὸ ἱμάτιον ἔμπροσθεν τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως.
Deu 22:18 Καὶ θέλουσι λάβει οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἄνθρωπον καὶ θέλουσι τιμωρήσει αὐτόν·
Deu 22:19 καὶ θέλουσι ζημιώσει αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους ἀργυρίου, καὶ δώσει αὐτοὺς εἰς τὸν πατέρα τῆς νέας, διότι ἔφερε δυσφημίαν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλῖτιν· καὶ θέλει εἶσθαι γυνὴ αὐτοῦ· δὲν δύναται νὰ ἀποβάλῃ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.
Deu 22:20 Ἐὰν ὅμως τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἦναι ἀληθινόν, καὶ δὲν εὑρεθῇ παρθένος ἡ κόρη,
Deu 22:21 τότε θέλουσιν ἐκφέρει τὴν νέαν εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως αὐτῆς θέλουσι λιθοβολίσει αὐτὴν μὲ λίθους, καὶ θέλει ἀποθάνει διότι ἔπραξεν ἀφροσύνην ἐν τῷ Ἰσραήλ, πορνεύουσα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς· καὶ θέλεις ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου.
Deu 22:22 Ἐὰν τις εὑρεθῇ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς ὑπάνδρου, τότε ἀμφότεροι θέλουσι θανατόνεσθαι, ὁ ἀνὴρ ὁ κοιμώμενος μετὰ τῆς γυναικός, καὶ ἡ γυνή· καὶ θέλεις ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ.
Deu 22:23 Ἐὰν νέα τις παρθένος ἦναι ἠρραβωνισμένη μετὰ ἀνδρός, καὶ εὕρῃ τις αὐτὴν ἐν τῇ πόλει καὶ κοιμηθῇ μετ᾿ αὐτῆς,
Deu 22:24 τότε θέλετε ἐκφέρει αὐτοὺς ἀμφοτέρους εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ θέλετε λιθοβολήσει αὐτοὺς μὲ λίθους, καὶ θέλουσιν ἀποθάνει· τὴν νέαν, διότι δὲν ἐφώναξεν, οὖσα ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἄνθρωπον, διότι ἐταπείνωσε τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ· καὶ θέλεις ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου.
Deu 22:25 Ἀλλ᾿ ἐὰν τις εὕρῃ ἐν ἀγρῷ τὴν νέαν τὴν ἠρραβωνισμένην, καὶ ὁ ἄνθρωπος βιάσῃ αὐτὴν καὶ κοιμηθῇ μετ᾿ αὐτῆς, τότε μόνος ὁ ἄνθρωπος, ὁ κοιμηθεὶς μετ᾿ αὐτῆς, θέλει θανατόνεσθαι·
Deu 22:26 εἰς δὲ τὴν νέαν δὲν θέλεις κάμει οὐδέν· δὲν εἶναι εἰς τὴν νέαν ἁμάρτημα θανάτου· διότι καθὼς ὅταν τις ἐφορμήσῃ ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ φονεύσῃ αὐτόν, οὕτως εἶναι τὸ πρᾶγμα τοῦτο·
Deu 22:27 διότι ἐν τῷ ἀγρῷ εὕρηκεν αὐτήν, ἐφώναξεν ἡ ἠρραβωνισμένη νέα, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχεν ὁ σώζων αὐτήν.
Deu 22:28 Ἐὰν τις εὕρῃ νέαν παρθένον μὴ ἠρραβωνισμένην καὶ πιάσῃ αὐτὴν καὶ κοιμηθῇ μετ᾿ αὐτῆς, καὶ εὑρεθῶσι·
Deu 22:29 τότε ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ᾿ αὐτῆς θέλει δώσει εἰς τὸν πατέρα τῆς νέας πεντήκοντα σίκλους ἀργυρίου, καὶ αὐτὴ θέλει εἶσθαι γυνὴ αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἐταπείνωσεν αὐτήν, δὲν δύναται νὰ ἀποβάλῃ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.
Deu 22:30 Δὲν θέλει λάβει τις τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει ἐκκαλύψει τὸ συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
Deu 23:1 Ὁ ἔχων τὰ κρύφια αὐτοῦ τεθλασμένα ἢ ἀποκεκομμένα δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου.
Deu 23:2 Ὁ νόθος δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου· ἕως δεκάτης γενεᾶς αὐτοῦ δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου.
Deu 23:3 Ἀμμωνίτης καὶ Μωαβίτης δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου· ἕως δεκάτης γενεᾶς αὐτῶν οὐδέποτε θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου.
Deu 23:4 Διότι δὲν σᾶς προϋπήντησαν μὲ ἄρτον καὶ ὕδωρ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτε ἐξήρχεσθε ἐξ Αἰγύπτου· καὶ διότι ἐμίσθωσαν κατὰ σοῦ τὸν Βαλαὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Βεὼρ ἐκ Φεθορὰ τῆς Μεσοποταμίας, διὰ νὰ σὲ καταρασθῇ.
Deu 23:5 Ἀλλὰ Κύριος ὁ Θεὸς σου δὲν ἠθέλησε νὰ εἰσακούσῃ τοῦ Βαλαάμ· ἀλλὰ Κύριος ὁ Θεὸς σου μετέβαλε τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν πρὸς σέ, διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ἠγάπησε.

Deu 23:6 Δὲν θέλεις ζητήσει τὴν εἰρήνην αὐτῶν οὐδὲ τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Deu 23:7 Δὲν θέλεις βδελύττεσθαι τὸν Ἰδουμαῖον, διότι εἶναι ἀδελφὸς σου· δὲν θέλεις βδελύττεσθαι τὸν Αἰγύπτιον, διότι ἐστάθης ξένος ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.
Deu 23:8 Τὰ παιδία, ὅσα γεννηθῶσιν ἐξ αὐτῶν, θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου ἐν τῇ τρίτῃ γενεᾷ αὐτῶν.
Deu 23:9 Ὅταν ἐκστρατεύῃς ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου, φυλάττου ἀπὸ παντὸς κακοῦ πράγματος.
Deu 23:10 Ἐὰν ἦναι ἐν μέσῳ σου ἄνθρωπος, ὅστις δὲν εἶναι καθαρός, ἐκ τινος συμβάντος εἰς αὐτὸν τὴν νύκτα, θέλει ἐξέλθει ἔξω τοῦ στρατοπέδου, δὲν θέλει εἰσέλθει ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου·
Deu 23:11 καὶ πρὸς τὴν ἑσπέραν θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι καὶ δύνοντος τοῦ ἡλίου θέλει εἰσέλθει ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου.
Deu 23:12 Καὶ θέλεις ἔχει τόπον ἔξω τοῦ στρατοπέδου καὶ θέλεις ἐξέλθει ἐκεῖ ἔξω·
Deu 23:13 καὶ θέλεις ἔχει πτυάριον μικρὸν μεταξὺ τῶν ὅπλων σου· καὶ ὅταν κάθησαι ἔξω, θέλεις σκάπτει δἰ αὐτοῦ, καὶ θέλεις στρέψει καὶ σκεπάσει τὸ ἐξερχόμενον ἀπὸ σοῦ.
Deu 23:14 Διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου περιπατεῖ ἐν μέσῳ τοῦ στρατοπέδου σου, διὰ νὰ σὲ ἐλευθερώσῃ καὶ διὰ νὰ παραδώσῃ τοὺς ἐχθροὺς σου ἔμπροσθέν σου· διὰ τοῦτο θέλει εἶσθαι ἅγιον τὸ στρατόπεδόν σου· διὰ νὰ μὴ βλέπῃ ἀκαθαρσίαν τινὰ ἐν σοί, καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ σοῦ.
Deu 23:15 Δὲν θέλεις παραδώσει δοῦλον εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ, ὅστις κατέφυγεν ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ πρὸς σέ·
Deu 23:16 μετὰ σοῦ θέλει κατοικεῖ, ἐν μέσῳ σου, εἰς ὅντινα τόπον ἐκλέξῃ, ἐν μιᾷ τῶν πυλῶν σου ὅπου ἀρέσκῃ εἰς αὐτόν· δὲν θέλεις καταδυναστεύσει αὐτόν.
Deu 23:17 Πόρνη δὲν θέλει ὑπάρχει ἐκ τῶν θυγατέρων Ἰσραήλ, οὐδὲ θέλει εἶσθαι κίναιδος ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Deu 23:18 Δὲν θέλεις φέρει πληρωμὴν πόρνης οὐδὲ μίσθωμα κυνός, εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, δἰ οὐδεμίαν εὐχήν· διότι ἀμφότερα ταῦτα εἶναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου.
Deu 23:19 Δὲν θέλεις δανείζει εἰς τὸν ἀδελφὸν σου χρήματα ἐπὶ τόκῳ, τροφὰς ἐπὶ τόκῳ, οὐδὲν πρᾶγμα δανειζόμενον ἐπὶ τόκῳ.
Deu 23:20 Εἰς τὸν ξένον δύνασαι νὰ τοκίζῃς· εἰς τὸν ἀδελφὸν σου ὅμως δὲν θέλεις τοκίσει διὰ νὰ σὲ εὐλογῇ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις σου, ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεις διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν.
Deu 23:21 Ὅταν εὐχηθῇς εὐχὴν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου, δὲν θέλεις βραδύνει νὰ ἀποδώσῃς αὐτήν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει ἐξάπαντος ἐκζητήσει αὐτὴν παρὰ σοῦ, καὶ θέλει εἶσθαι ἁμαρτία εἰς σέ.
Deu 23:22 Ἐὰν ὅμως δὲν θέλῃς νὰ εὐχηθῇς, δὲν θέλει εἶσθαι ἁμαρτία εἰς σέ.
Deu 23:23 Ὅ, τι ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων σου θέλεις φυλάξει, καὶ θέλεις ἐκτελέσει καθ ὅν τρόπον εὐχήθης εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου τὴν αὐτοπροαίρετον προσφοράν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθης διὰ στόματός σου.
Deu 23:24 Ὅταν εἰσέρχησαι εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, δύνασαι νὰ τρώγῃς σταφύλια κατὰ τὴν ὄρεξίν σου, ἑωσοῦ χορτασθῇς· εἰς τὸ ἀγγεῖόν σου ὅμως δὲν θέλεις βάλει.
Deu 23:25 Ὅταν εἰσέρχησαι εἰς τὰ σπαρτὰ τοῦ πλησίον σου, δύνασαι νὰ ἀποσπᾷς διὰ τῆς χειρὸς σου ἀστάχυα· δρέπανον ὅμως δὲν δύνασαι νὰ βάλῃς εἰς τὰ σπαρτὰ τοῦ πλησίον σου.
Deu 24:1 Ὅταν τις λάβῃ γυναῖκα καὶ νυμφευθῇ μετ αὐτῆς, καὶ συμβῇ νὰ μὴ εὕρῃ χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, διότι εὕρηκεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα, τότε ἄς γράψῃ εἰς αὐτὴν γράμμα διαζυγίου, καὶ ἄς δώσῃ αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἄς ἀποπέμψῃ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.
Deu 24:2 Καὶ ἀφοῦ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, δύναται νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ συζευχθῇ μετὰ ἄλλου ἀνδρός.
Deu 24:3 Καὶ ἐὰν ὁ δεύτερος ἀνὴρ αὐτῆς μισήσῃ αὐτὴν καὶ γράψῃ εἰς αὐτὴν γράμμα διαζυγίου καὶ δώσῃ αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἀποπέμψῃ αὐτὴν ἀπὸ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἤ ἐὰν ἀποθάνῃ ὁ δεύτερος ἀνήρ, ὁ λαβὼν αὐτὴν εἰς γυναῖκα αὐτοῦ,
Deu 24:4 ὁ πρῶτος αὐτῆς ἀνήρ, ὁ ἀποπέμψας αὐτήν, δὲν δύναται νὰ λάβῃ αὐτὴν πάλιν εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα, ἀφοῦ ἐμολύνθη· διότι εἶναι βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ δὲν θέλεις ἐπιφέρει ἁμαρτίαν εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κληρονομίαν.
Deu 24:5 Ἐὰν τις νεωστὶ λάβῃ γυναῖκα, δὲν θέλει ἐξέλθει εἰς πόλεμον, καὶ δὲν θέλει ἐπιφορτισθῇ ἐπ αὐτὸν οὐδὲν ἀλλὰ ἐλεύθερος θέλει εἶσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἕν ἔτος, καὶ θέλει εὐφράνει τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἔλαβε.
Deu 24:6 Δὲν θέλει λάβει οὐδεὶς εἰς ἐνέχυρον τὴν ἄνω οὐδὲ τὴν κάτω πέτραν τοῦ μύλου· διότι ζωὴν λαμβάνει εἰς ἐνέχυρον.
Deu 24:7 Ἐὰν τις φωραθῇ κλέπτων τινὰ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ καταδουλώσας αὐτὸν ἐπώλησε, τότε ὁ κλέπτης οὗτος θέλει θανατόνεσθαι καὶ θέλεις ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου.
Deu 24:8 Πρόσεχε εἰς τὴν πληγὴν τῆς λέπρας, νὰ φυλάττῃς ἐπιμελῶς καὶ νὰ κάμνῃς κατὰ πάντα ὅσα οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται σᾶς διδάξωσι καθὼς προσέταξα εἰς αὐτούς, θέλετε προσέχει νὰ κάμνητε.
Deu 24:9 Ἐνθυμοῦ τί ἔκαμεν εἰς τὴν Μαριὰμ Κύριος ὁ Θεὸς σου καθ ὁδόν, ἀφοῦ ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου.
Deu 24:10 Ὅταν δανείσῃς τι εἰς τὸν πλησίον σου, δὲν θέλεις εἰσέλθει εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ νὰ λάβῃς τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ·
Deu 24:11 ἔξω θέλεις σταθῇ, καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον δανείζεις θέλει ἐκφέρει εἰς σὲ τὸ ἐνέχυρον.
Deu 24:12 Καὶ ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἦναι πτωχός, δὲν θέλεις κοιμηθῇ μετὰ τοῦ ἐνεχύρου αὐτοῦ·
Deu 24:13 ἐξάπαντος θέλεις ἀποδώσει εἰς αὐτὸν τὸ ἐνέχυρον περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ θέλει κοιμηθῇ ἐν τῷ

ἱματίῳ αὐτοῦ καὶ θέλει σὲ εὐλογήσει καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σὲ δικαιοσύνη ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Deu 24:14 Δὲν θέλεις ἀδικήσει μισθωτὸν πτωχὸν καὶ ἐνδεῆ, ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ τῶν ξένων σου τῶν ἐν τῇ γῇ σου, ἐντὸς τῶν πυλῶν σου.
Deu 24:15 Αὐθημερὸν θέλεις δώσει τὸν μισθὸν αὐτοῦ, πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτόν· διότι εἶναι πτωχὸς καὶ ἔχει τὴν ἐλπίδα αὐτοῦ εἰς αὐτόν· διὰ νὰ μὴ βοήσῃ κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ γείνῃ εἰς σὲ ἁμαρτία.
Deu 24:16 Οἱ πατέρες δὲν θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τὰ τέκνα, οὔτε τὰ τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τοὺς πατέρας· ἕκαστος θέλει θανατόνεσθαι διὰ τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ ἁμάρτημα.
Deu 24:17 Δὲν θέλεις διαστρέφει τὴν κρίσιν τοῦ ξένου, τοῦ ὀρφανοῦ, οὐδὲ θέλεις λαμβάνει τὸ ἱμάτιον τῆς χήρας ἐνέχυρον·
Deu 24:18 ἀλλὰ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι ὅτι δοῦλος ἐστάθης ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ σὲ ἐλύτρωσε Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐκεῖθεν· διὰ τοῦτο ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ νὰ κάμνῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο.
Deu 24:19 Ὅταν θερίζῃς τὸ θέρος σου ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ λησμονήσῃς χειρόβολόν τι ἐν τῷ ἀγρῷ, δὲν θέλεις ἐπιστρέψει διὰ νὰ λάβῃς αὐτὸ· διὰ τὸν ξένον θέλει εἶσθαι, διὰ τὸν ὀρφανὸν καὶ διὰ τὴν χήραν· διὰ νὰ σὲ εὐλογῇ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.
Deu 24:20 Ἀφοῦ τινάξῃς τὰς ἐλαίας σου, δὲν θέλεις πάλιν ἐλαιολογήσει τοὺς κλάδους· θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ξένον, διὰ τὸν ὀρφανὸν καὶ διὰ τὴν χήραν.
Deu 24:21 Ἀφοῦ τρυγήσῃς τὸν ἀμπελῶνά σου, δὲν θέλεις σταφυλολογήσει πάλιν· θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ξένον, διὰ τὸν ὀρφανὸν καὶ διὰ τὴν χήραν.
Deu 24:22 Καὶ θέλεις ἐνθυμεῖσθαι ὅτι δοῦλος ἐστάθης ἐν γῇ Αἰγύπτου· διὰ τοῦτο ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ νὰ κάμνῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο.
Deu 25:1 Ἐὰν συμβῇ διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρώπων, καὶ ἔλθωσιν εἰς τὴν κρίσιν, καὶ κρίνωσιν αὐτούς, τότε θέλουσι δικαιώσει τὸν δίκαιον καὶ καταδικάσει τὸν ἔνοχον.
Deu 25:2 Καὶ ἐὰν ὁ ἔνοχος ἦναι ἄξιος μαστιγώσεως, ὁ κριτὴς θέλει προστάξει νὰ ῥίψωσιν αὐτὸν κάτω, καὶ κατὰ τὸ πταῖσμα αὐτοῦ νὰ μαστιγώσωσιν αὐτὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ἀριθμὸν τινα.
Deu 25:3 Τεσσαράκοντα δύναται νὰ μαστιγώσῃ αὐτόν, οὐχὶ περισσότερον· μήποτε, ἐὰν προσθέσῃ νὰ μαστιγώσῃ αὐτὸν ἐπέκεινα τούτων μὲ πολλὰς μαστιγώσεις, φανῇ ὁ ἀδελφὸς σου βδελυκτὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου.
Deu 25:4 Δὲν θέλεις ἐμφράξει τὸ στόμα βοὸς ἀλωνίζοντος.
Deu 25:5 Ἐὰν συγκατοικῶσιν ἀδελφοί, καὶ ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ δὲν ἔχῃ τέκνα, ἡ γυνὴ τοῦ ἀποθανόντος δὲν θέλει ὑπανδρευθῇ μὲ ξένον· ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θέλει εἰσέλθει πρὸς αὐτήν, καὶ θέλει λάβει αὐτὴν εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα καὶ ἐκπληρώσει τὸ χρέος τοῦ ἀνδραδέλφου εἰς αὐτήν.
Deu 25:6 Καὶ ὁ πρωτότοκος, τὸν ὁποῖον γεννήσῃ, θέλει ὀνομασθῇ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἰσραήλ.
Deu 25:7 Ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν εὐαρεστῆται νὰ λάβῃ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τότε ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἄς ἀναβῇ εἰς τὴν πύλην πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἄς εἴπῃ, Ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς μου ἀρνεῖται νὰ ἀναστήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ· δὲν θέλει νὰ ἐκπληρώσῃ εἰς ἐμὲ τὸ χρέος τοῦ ἀνδραδέλφου.
Deu 25:8 Τότε οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως αὐτοῦ θέλουσι καλέσει αὐτὸν καὶ λαλήσει πρὸς αὐτόν· καὶ ἐὰν αὐτὸς ἐπιμένῃ , λέγων, Δὲν εὐαρεστοῦμαι νὰ λάβω αὐτήν,
Deu 25:9 τότε ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ θέλει ἐλθεῖ πρὸς αὐτὸν ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων, καὶ θέλει λύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἐμπτύσει εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀποκριθεῖσα θέλει εἰπεῖ, Οὕτω θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις δὲν θέλει νὰ οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
Deu 25:10 Καὶ θέλει ὀνομάζεσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, Ὁ οἶκος τοῦ ἔχοντος λελυμένου τὸ ὑπόδημα.
Deu 25:11 Ἐὰν ἄνθρωποι μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἡ γυνὴ τοῦ ἑνὸς πλησιάσῃ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτόν, καὶ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα αὐτῆς πιάσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν κρυφίων αὐτοῦ,
Deu 25:12 τότε θέλεις ἀποκόψει τὴν χεῖρα αὐτῆς· ὁ ὀφθαλμὸς σου δὲν θέλει φεισθῇ.
Deu 25:13 Δὲν θέλεις ἔχει ἐν τῷ σακκίῳ σου διάφορα ζύγια, μεγάλον καὶ μικρόν.
Deu 25:14 Δὲν θέλεις ἔχει ἐν τῇ οἰκίᾳ σου διάφορα μέτρα, μεγάλον καὶ μικρόν.
Deu 25:15 Ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ζύγιον θέλεις ἔχει ἀληθινὸν καὶ δίκαιον μέτρον θέλεις ἔχει διὰ νὰ πληθύνωνται αἱ ἡμέραι σου ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ·
Deu 25:16 διότι πάντες οἱ πράττοντες ταῦτα, πάντες οἱ πράττοντες ἀδικίαν, εἶναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου.
Deu 25:17 Ἐνθυμοῦ τί ἔκαμεν εἰς σὲ ὁ Ἀμαλὴκ ἐν τῇ ὁδῷ, ἀφοῦ ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου·
Deu 25:18 τίνι τρόπῳ ἀντεστάθη εἰς σὲ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπέκοψε τοὺς ὀπισθίους σου, πάντας τοὺς ἀδυνάτους τοὺς ὄπισθέν σου, ἐνῷ ἦσο ἀποκαμωμένος καὶ κεκοπιασμένος· καὶ δὲν ἐφοβήθη τὸν Θεόν.
Deu 25:19 Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ Κύριος ὁ Θεὸς σου σοὶ ἔδωκεν ἀνάπαυσιν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου κύκλῳ, ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κληρονομίαν διὰ νὰ κατακληρονομήσῃς αὐτήν, τότε θέλεις ἐξαλείψει τὸ μνημόσυνον τοῦ Ἀμαλὴκ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ· δὲν θέλεις λησμονήσει.
Deu 26:1 Καὶ ὅταν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σὲ κληρονομίαν, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐν αὐτῇ,
Deu 26:2 τότε θέλεις λάβει ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς πάντων τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τοὺς ὁποίους συνάξῃς ἐκ τῆς γῆς σου, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ, καὶ θέλεις βάλει αὐτὴν εἰς καλάθιον, καὶ θέλεις ὑπάγει εἰς τὸν τόπον, ὅντινα

ἐκλέξῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου διὰ νὰ κατοικίσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Deu 26:3 Καὶ θέλεις ὑπάγει πρὸς τὸν ἱερέα, τὸν ὄντα κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Ἀναγγέλλω σήμερον πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου, ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς.
Deu 26:4 Καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει λάβει τὸ καλάθιον ἐκ τῆς χειρὸς σου, καὶ θέλει καταθέσει αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Deu 26:5 Καὶ θέλεις λαλήσει καὶ εἰπεῖ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, Σύριος περιπλανώμενος ἦτο ὁ πατὴρ μου, καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ παροικήσας ἐκεῖ μετὰ ὀλίγων ἀνθρώπων κατεστάθη ἐκεῖ ἔθνος μέγα, δυνατὸν καὶ πολυάριθμον·
Deu 26:6 καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐταλαιπώρησαν ἡμᾶς καὶ κατέθλιψαν ἡμᾶς καὶ ἐπέβαλον ἐφ' ἡμᾶς σκληρὰν δουλείαν·
Deu 26:7 καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ εἰσήκουσεν ὁ Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν θλίψιν ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὸν μόχθον ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν καταδυνάστευσιν ἡμῶν·
Deu 26:8 καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐξ Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ, καὶ μὲ τέρατα μεγάλα καὶ μὲ σημεῖα καὶ μὲ θαύματα·
Deu 26:9 καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν γῆν ταύτην, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι·
Deu 26:10 καὶ τώρα, ἰδού, ἔφερα τὰς ἀπαρχὰς τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν σύ, Κύριε ἔδωκας εἰς ἐμέ. Καὶ θέλεις καταθέσει αὐτὰς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ θέλεις προσκυνήσει ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Deu 26:11 Καὶ θέλεις εὐφρανθῇ εἰς πάντα τὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεὸς σου ἔδωκεν εἰς σὲ καὶ εἰς τὸν οἰκόν σου, σὺ καὶ ὁ Λευΐτης καὶ ὁ ξένος ὁ ἐν μέσῳ σου.
Deu 26:12 Ἀφοῦ τελειώσῃς νὰ δεκατίζῃς πάντα τὰ δέκατα τῶν γεννημάτων σου εἰς τὸ τρίτον ἔτος, τὸ ἔτος τῆς δεκατείας, καὶ δώσῃς αὐτὰ εἰς τὸν Λευΐτην, εἰς τὸν ξένον, εἰς τὸν ὀρφανὸν καὶ εἰς τήν χήραν, καὶ φάγωσιν ἐντὸς τῶν πυλῶν σου καὶ χορτασθῶσι,
Deu 26:13 τότε θέλεις εἰπεῖ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, Ἐξεκαθάρισα ἐκ τῆς οἰκίας μου τὰ ἀφιερώματα, καὶ προσέτι ἔδωκα αὐτὰ εἰς τὸν Λευΐτην καὶ εἰς τὸν ξένον, εἰς τὸν ὀρφανὸν καὶ εἰς τὴν χήραν, κατὰ πάντα τὰ προστάγματά σου, τὰ ὁποῖα προσέταξας εἰς ἐμέ· δὲν παρέβην τὰς ἐντολὰς σου οὐδὲ ἐλησμόνησα αὐτάς·
Deu 26:14 δὲν ἔφαγον ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ πένθος μου, οὔτε ἔλαβον ἐκ τούτων διὰ ἀκάθαρτον χρῆσιν, οὔτε ἔδωκα ἐξ αὐτῶν διὰ νεκρόν· ὑπήκουσα εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, ἔκαμον κατὰ πάντα ὅσα προσέταξας εἰς ἐμέ·
Deu 26:15 ἐπίβλεψον ἐκ τοῦ οἴκου σου τοῦ ἁγίου, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εὐλόγησον τὸν λαὸν σου τὸν Ἰσραήλ, καὶ τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς ἡμᾶς, καθὼς ὤμοσας πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.
Deu 26:16 Σήμερον προσέταξεν εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου νὰ ἐκτελῇς τὰ διατάγματα ταῦτα καὶ τὰς κρίσεις· διὰ τοῦτο θέλεις φυλάττει καὶ θέλεις ἐκτελεῖ αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.
Deu 26:17 Ἐξέλεξας τὸν Κύριον σήμερον νὰ ἦναι Θεὸς σου, καὶ νὰ περιπατῇς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ νὰ φυλάττῃς τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ νὰ ὑπακούῃς εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ·
Deu 26:18 καὶ ὁ Κύριος σοὶ εἶπε σήμερον νὰ ἦσαι εἰς αὐτὸν λαὸς ἐκλεκτός, καθὼς ἐλάλησε πρὸς σέ, καὶ νὰ φυλάττῃς πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ·
Deu 26:19 καὶ νὰ σὲ καταστήσῃ ὑψηλὸν ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν τὰ ὁποῖα ἔκαμεν, εἰς καύχημα καὶ εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν· καὶ νὰ ἦσαι λαὸς ἅγιος εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου, καθὼς ἐλάλησε.
Deu 27:1 Καὶ προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν, λέγων, Φυλάττετε πάσας τὰς ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσᾶς σήμερον.
Deu 27:2 Καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἥν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, πρὸς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ, θέλεις στήσει εἰς σεαυτὸν λίθους μεγάλους, καὶ θέλεις χρίσει αὐτοὺς μὲ ἀσβέστην·
Deu 27:3 καὶ θέλεις γράψει ἐπ' αὐτοὺς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, ἀφοῦ διαβῇς τὸν Ἰορδάνην, διὰ νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδει εἰς σέ, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καθὼς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου ὑπεσχέθη εἰς σέ.
Deu 27:4 Διὰ τοῦτο ἀφοῦ διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, θέλετε στήσει τοὺς λίθους τούτους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσᾶς σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Ἐβάλ, καὶ θέλεις χρίσει αὐτοὺς μὲ ἀσβέστην.
Deu 27:5 Καὶ θέλεις οἰκοδομήσει ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου, θυσιαστήριον ἐκ λίθων· σίδηρον δὲν θέλεις ἐπιβάλει ἐπ' αὐτούς.
Deu 27:6 Θέλεις οἰκοδομήσει τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐκ λίθων ὁλοκλήρων· καὶ θέλεις προσφέρει ἐπ' αὐτοῦ ὁλοκαυτώματα πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου·
Deu 27:7 καὶ θέλεις προσφέρει θυσίας εἰρηνικάς, καὶ θέλεις τρώγει ἐκεῖ, καὶ θέλεις εὐφραίνεσθαι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου·
Deu 27:8 καὶ θέλεις γράψει ἐπὶ τοὺς λίθους πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εὐκρινέστατα.
Deu 27:9 Καὶ ἐλάλησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευΐται πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ λέγοντες, Πρόσεχε καὶ ἄκουε, Ἰσραήλ· ταύτην τὴν ἡμέραν κατεστάθης λαὸς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου·
Deu 27:10 θέλεις λοιπὸν ὑπακούει εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ τὰ ὁποῖα ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον.
Deu 27:11 Καὶ προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς τὸν λαὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, λέγων,
Deu 27:12 Οὗτοι θέλουσι σταθῇ ἐπὶ τὸ ὄρος Γαριζὶν διὰ νὰ εὐλογήσωσι τὸν λαόν, ἀφοῦ διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην· Συμεὼν καὶ Λευΐ καὶ Ἰούδα καὶ Ἰσσάχαρ καὶ Ἰωσὴφ καὶ Βενιαμίν.

Deu 27:13 Καὶ οὗτοι θέλουσι σταθῆ ἐπὶ τὸ ὄρος Ἐβὰλ διὰ νὰ καταρασθῶσι· Ῥουβήν, Γὰδ καὶ Ἀσὴρ καὶ Ζαβουλών, Δὰν καὶ Νεφθαλί.
Deu 27:14 Καὶ θέλουσι λαλήσει οἱ Λευῖται καὶ εἰπεῖ πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ φωνῆς μεγάλης,
Deu 27:15 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις κάμῃ γλυπτὸν ἢ χωνευτόν, βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον, ἔργον χειρῶν τεχνίτου, καὶ θέσῃ ἐν ἀποκρύφῳ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει ἀποκριθῆ καὶ εἰπεῖ, Ἀμήν.
Deu 27:16 Ἐπικατάρατος ὅστις κακολογήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.
Deu 27:17 Ἐπικατάρατος ὅστις μετακινήσῃ τὸ ὁροθέσιον τοῦ πλησίον αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.
Deu 27:18 Ἐπικατάρατος ὅστις ἀποπλανήσῃ τὸν τυφλὸν ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.
Deu 27:19 Ἐπικατάρατος ὅστις διαστρέψῃ τὴν κρίσιν τοῦ ξένου, τοῦ ὀρφανοῦ καὶ τῆς χήρας. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.
Deu 27:20 Ἐπικατάρατος ὅστις κοιμηθῆ μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· διότι ἐκκαλύπτει τὸ συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.
Deu 27:21 Ἐπικατάρατος ὅστις κοιμηθῆ μεθ' ὁποιουδήποτε κτήνους. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.
Deu 27:22 Ἐπικατάρατος ὅστις κοιμηθῆ μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἢ τῆς θυγατρὸς τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.
Deu 27:23 Ἐπικατάρατος ὅστις κοιμηθῆ μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.
Deu 27:24 Ἐπικατάρατος ὅστις κτυπήσῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ κρυφίως. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.
Deu 27:25 Ἐπικατάρατος ὅστις λάβῃ δῶρα διὰ νὰ φονεύσῃ ἄνθρωπον ἀθῷον. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.
Deu 27:26 Ἐπικατάρατος ὅστις δὲν ἐμμένει εἰς τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, διὰ νὰ ἐκτελῇ αὐτούς. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἰπεῖ, Ἀμήν.
Deu 28:1 Καὶ ἐὰν ὑπακούῃς ἐπιμελῶς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ νὰ προσέχῃς νὰ κάμνῃς πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον, θέλει σὲ ὑψώσει Κύριος ὁ Θεός σου ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς·
Deu 28:2 καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὗται καὶ θέλουσι σὲ εὑρεῖ, ἐὰν ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Deu 28:3 Εὐλογημένος θέλεις εἶσθαι ἐν τῇ πόλει καὶ εὐλογημένος θέλεις εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ.
Deu 28:4 Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου καὶ ὁ καρπὸς τῆς γῆς σου καὶ ὁ καρπὸς τῶν κτηνῶν σου, αἱ ἀγέλαι τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου.
Deu 28:5 Εὐλογημένον τὸ καλάθιόν σου καὶ ἡ σκάφη σου.
Deu 28:6 Εὐλογημένος θέλεις εἶσθαι ὅταν εἰσέρχησαι, καὶ εὐλογημένος θέλεις εἶσθαι ὅταν ἐξέρχησαι.
Deu 28:7 Τοὺς ἐχθρούς σου, τοὺς ἐπανισταμένους ἐπὶ σέ, ὁ Κύριος θέλει κάμει αὐτοὺς νὰ συντριφθῶσιν ἔμπροσθέν σου· ἀπὸ μιᾶς ὁδοῦ θέλουσιν ἐξέλθει ἐπὶ σέ, καὶ ἀπὸ ἑπτὰ ὁδῶν θέλουσι φύγει ἀπὸ προσώπου σου.
Deu 28:8 Ὁ Κύριος θέλει ἐξαποστέλλει ἐπὶ σὲ τὴν εὐλογίαν εἰς τὰς ἀποθήκας σου καὶ εἰς πάντα ὅσα ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου· καὶ θέλει σὲ εὐλογήσει ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σέ.
Deu 28:9 Ὁ Κύριος θέλει σὲ καταστήσει εἰς ἑαυτὸν λαὸν ἅγιον, καθὼς ὤμοσε πρὸς σέ, ἐὰν φυλάττῃς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ περιπατῇς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
Deu 28:10 Καὶ πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς θέλουσιν ἰδεῖ, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἐπικέκληται ἐπὶ σέ, καὶ θέλουσι τρομάζει ἀπὸ σοῦ.
Deu 28:11 Καὶ ὁ Κύριος θέλει σὲ πληθύνει εἰς ἀγαθά, εἰς τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας σου καὶ εἰς τὸν καρπὸν τῶν κτηνῶν σου καὶ εἰς τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ὁποίαν ὤμοσε Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας σου νὰ δώσῃ εἰς σέ.
Deu 28:12 Ὁ Κύριος θέλει ἀνοίξει εἰς σὲ τὸν ἀγαθὸν θησαυρὸν αὐτοῦ, τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ δίδῃ βροχὴν εἰς τὴν γῆν σου κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῆς, καὶ διὰ νὰ εὐλογῇ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· καὶ θέλεις δανείζει εἰς πολλὰ ἔθνη, σὺ δὲ δὲν θέλεις δανείζεσθαι.
Deu 28:13 Καὶ θέλει σὲ καταστήσει ὁ Κύριος κεφαλὴν καὶ οὐχὶ οὐράν· καὶ θέλεις εἶσθαι μόνον ὑπεράνω καὶ δὲν θέλεις εἶσθαι ὑποκάτω· ἐὰν ὑπακούσῃς εἰς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον, νὰ φυλάττῃς καὶ νὰ ἐκτελῇς·
Deu 28:14 καὶ δὲν θέλεις ἐκκλίνει ἀπὸ πάντων τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ἐγὼ προστάζω εἰς ἐσᾶς σήμερον, δεξιὰ ἢ ἀριστερά, διὰ νὰ ὑπάγῃς κατόπιν ἄλλων θεῶν διὰ νὰ λατρεύσῃς αὐτούς.
Deu 28:15 Ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ νὰ προσέχῃς νὰ ἐκτελῇς πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον, πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ σὲ καὶ θέλουσι σὲ εὑρεῖ.
Deu 28:16 Κατηραμένος θέλεις εἶσθαι ἐν τῇ πόλει, καὶ κατηραμένος θέλεις εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ.
Deu 28:17 Κατηραμένον τὸ καλάθιόν σου καὶ ἡ σκάφη σου.
Deu 28:18 Κατηραμένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, αἱ ἀγέλαι τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου.
Deu 28:19 Κατηραμένος θέλεις εἶσθαι ὅταν εἰσέρχησαι, καὶ κατηραμένος θέλεις εἶσθαι ὅταν ἐξέρχησαι.
Deu 28:20 Ὁ Κύριος θέλει ἐξαποστείλει ἐπὶ σὲ τὴν κατάραν, τὴν θλῖψιν καὶ τὴν φθοράν, εἰς πάντα ὅσα ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου διὰ νὰ πράξῃς, ἑωσοῦ ἐξολοθρευθῇς καὶ ἑωσοῦ ἀφανισθῇς ταχέως, διὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἔργων σου, διότι

ἐγκατέλιπες ἐμέ.
Deu 28:21 Ὁ Κύριος θέλει προσκολλήσει εἰς σὲ τὸ θανατικόν, ἑωσοῦ σὲ ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τῆς γῆς, ὅπου ὑπάγεις νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν.
Deu 28:22 Ὁ Κύριος θέλει σὲ πατάξει μὲ μαρασμὸν καὶ μὲ πυρετὸν καὶ μὲ ῥῖγος καὶ μὲ φλόγωσιν καὶ μὲ μάχαιραν καὶ μὲ ἀνεμοφθορίαν καὶ μὲ ἐρυσίβην· καὶ θέλουσι σὲ καταδιώκει ἑωσοῦ ἀφανισθῇς.
Deu 28:23 Καὶ ὁ οὐρανὸς σου ὁ ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς σου θέλει εἶσθαι χαλκός, καί ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σίδηρος.
Deu 28:24 Ὁ Κύριος θέλει δώσει τὴν βροχὴν τῆς γῆς σου κονιορτὸν καὶ χῶμα· ἐκ τοῦ οὐρανοῦ θέλει καταβαίνει ἐπὶ σέ, ἑωσοῦ ἐξολοθρευθῇς.
Deu 28:25 Ὁ Κύριος θέλει σὲ κάμει νὰ συντριφθῇς ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου· ἀπὸ μιᾶς ὁδοῦ θέλεις ἐξέλθει ἐπ' αὐτούς, καὶ ἀπὸ ἑπτὰ ὁδῶν θέλεις φύγει ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ θέλεις διασκορπισθῇ εἰς πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς.
Deu 28:26 Καὶ τὸ πτῶμά σου θέλει εἶσθαι τροφὴ εἰς πάντα τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ ἀποδιώκων.
Deu 28:27 Ὁ Κύριος θέλει σὲ πατάξει μὲ τὴν Αἰγυπτιακὴν πληγὴν καὶ μὲ αἱμορροΐδας καὶ μὲ ψώραν καὶ μὲ ξυσμόν, ὥστε νὰ μὴ δύνασαι νὰ ἰατρευθῇς.
Deu 28:28 Ὁ Κύριος θέλει σὲ πατάξει μὲ ἀφροσύνην καὶ μὲ τύφλωσιν καὶ μὲ ἔκστασιν καρδίας·
Deu 28:29 καὶ θέλεις ψηλαφᾷ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡμέρας, ὡς ὁ τυφλὸς ψηλαφᾷ ἐν τῷ σκότει, καὶ δὲν θέλεις εὐοδοῦσθαι εἰς τὰς ὁδοὺς σου· καὶ θέλεις εἶσθαι μόνον καταδυναστευόμενος καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ σώζων.
Deu 28:30 Θέλεις ἀρραβωνισθῇ γυναῖκα, καὶ ἄλλος ἀνὴρ θέλει κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς· οἰκίαν θέλεις οἰκοδομήσει, καὶ δὲν θέλεις κατοικήσει ἐν αὐτῇ· ἀμπελῶνα θέλεις φυτεύσει, καὶ δὲν θέλεις τρυγήσει αὐτόν.
Deu 28:31 Ὁ βοῦς σου θέλει εἶσθαι ἐσφαγμένος ἐνώπιόν σου, καὶ δὲν θέλεις φάγει ἐξ αὐτοῦ· ὁ ὄνος σου θέλει ἁρπαχθῇ ἀπ' ἔμπροσθέν σου καὶ δὲν θέλει ἀποδοθῇ εἰς σέ· τὰ πρόβατά σου θέλουσι παραδοθῇ εἰς τοὺς ἐχθροὺς σου, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι εἰς σὲ ὁ σώζων.
Deu 28:32 Οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου θέλουσι παραδοθῇ εἰς ἄλλον λαόν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου θέλουσι βλέπει καὶ μαραίνεσθαι δι' αὐτοὺς ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι δύναμις ἐν τῇ χειρὶ σου.
Deu 28:33 Τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου καὶ πάντας τοὺς κόπους σου θέλει φάγει ἔθνος τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζεις· καὶ θέλεις εἶσθαι μόνον καταδυναστευόμενος καὶ καταπατούμενος πάσας τὰς ἡμέρας.
Deu 28:34 Καὶ θέλεις γείνει παράφρων διὰ τὰ θεάματα τῶν ὀφθαλμῶν σου, τὰ ὁποῖα θέλεις ἰδεῖ.
Deu 28:35 Ὁ Κύριος θέλει σὲ πατάξει εἰς τὰ γόνατα καὶ εἰς τὰ σκέλη μὲ πληγὴν κακήν, ὥστε νὰ μὴ δύνασαι νὰ ἰατρευθῇς ἀπὸ τοῦ ἴχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου.
Deu 28:36 Ὁ Κύριος θέλει φέρει σὲ καὶ τὸν βασιλέα σου ὅντινα καταστήσῃς ἐπὶ σέ, εἰς ἔθνος τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώρισας, σύ, οὐδὲ οἱ πατέρες σου· καὶ ἐκεῖ θέλεις λατρεύσει ἄλλους θεούς, ξύλα καὶ λίθους.
Deu 28:37 Καὶ θέλεις εἶσθαι εἰς ἔκπληξιν, εἰς παροιμίαν καὶ εἰς διήγημα μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅπου ἐν σὲ φέρῃ ὁ Κύριος.
Deu 28:38 Σπόρον πολὺν θέλεις φέρει εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ ὀλίγον θέλεις συνάξει διότι θέλει καταφάγει αὐτὸν ἡ ἀκρίς.
Deu 28:39 Ἀμπελῶνας θέλεις φυτεύσει καὶ καλλιεργήσει, καὶ οἶνον δὲν θέλεις πίει οὐδὲ θέλεις τρυγήσει διότι ὁ σκώληξ θέλει καταφάγει αὐτούς.
Deu 28:40 Ἐλαίας θέλεις ἔχει εἰς πάντα τὰ ὅριά σου, καὶ μὲ ἔλαιον δὲν θέλεις χρισθῇ· διότι αἱ ἐλαῖαί σου θέλουσιν ἀποβάλει τὸν καρπόν.
Deu 28:41 Υἱοὺς καὶ θυγατέρας θέλεις γεννήσει, καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι σοῦ· διότι θέλουσιν ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν.
Deu 28:42 Πάντα τὰ δένδρα σου καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου θέλει καταφθείρει ὁ βροῦχος.
Deu 28:43 Ὁ ξένος, ὁ ἐν τῷ μέσῳ σου, θέλει ἀναβαίνει ὑπεράνω σου, ἄνω ἄνω, σὺ δὲ θέλεις καταβαίνει κάτω κάτω.
Deu 28:44 Ἐκεῖνος θέλει δανείζει εἰς σέ, σὺ δὲ δὲν θέλεις δανείζει εἰς αὐτόν· αὐτὸς θέλει εἶσθαι κεφαλή, καὶ σὺ θέλεις εἶσθαι οὐρά.
Deu 28:45 Καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται, καὶ θέλουσι σὲ καταδιώξει καὶ σὲ εὑρεῖ, ἑωσοῦ ἐξολοθρευθῇς· διότι δὲν ὑπήκουσας εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ νὰ φυλάττῃς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα προσέταξεν εἰς σέ.
Deu 28:46 Καὶ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, εἰς σημεῖον καὶ τέρας διαπαντός.
Deu 28:47 Ἐπειδὴ δὲν ἐλάτρευσας Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ἀγαθότητι καρδίας, διὰ τὴν ἀφθονίαν πάντων·
Deu 28:48 διὰ τοῦτο θέλεις δουλεύσει τοὺς ἐχθροὺς σου, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος θέλει ἐξαποστείλει ἐπὶ σέ, μὲ πεῖναν καὶ μὲ δίψαν καὶ μὲ γυμνότητα καὶ μὲ ἔλλειψιν πάντων· καὶ θέλει βάλει ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου ζυγὸν σιδηροῦν, ἑωσοῦ σὲ ἐξολοθρεύσῃ.
Deu 28:49 Ὁ Κύριος θέλει φέρει ἔθνος ἐπὶ σὲ μακρόθεν, ἀπὸ ἄκρου τῆς γῆς, ὡς μὲ ὁρμὴν ἀετοῦ· ἔθνος, τοῦ ὁποίου τὴν γλῶσσαν δὲν θέλεις ἐννοεῖ·
Deu 28:50 ἔθνος ἀγριοπρόσωπον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει σεβασθῇ τὸ πρόσωπον τοῦ γέροντος οὐδὲ θέλει ἐλεήσει τὸν νέον·
Deu 28:51 καὶ θέλει τρώγει τὸν καρπὸν τῶν κτηνῶν σου καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, ἑωσοῦ ἐξολοθρευθῇς· τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἀφήσει εἰς σὲ σῖτον, οἶνον ἢ ἔλαιον, τὰς ἀγέλας τῶν βοῶν σου ἢ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου, ἑωσοῦ σὲ ἐξολοθρεύσῃ.

Deu 28:52 Καὶ θέλει σὲ πολιορκήσει εἰς πάσας τὰς πόλεις σου, ἑωσοῦ πέσωσι τὰ ὑψηλὰ καὶ ὀχυρὰ τείχη σου, εἰς τὰ ὁποῖα σὺ ἤλπιζες, καθ ὅλην τὴν γῆν σου· καὶ θέλει σὲ πολιορκήσει εἰς πάσας τὰς πόλεις σου, καθ ὅλην τὴν γῆν σου τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου.

Deu 28:53 Καὶ θέλεις φάγει τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας σου, τὰς σάρκας τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου, τοὺς ὁποίους ἔδωκεν εἰς σὲ Κύριος ὁ Θεὸς σου, ἐν τῇ πολιορκίᾳ καὶ ἐν τῇ καταθλίψει, μὲ τὴν ὁποίαν θέλει σὲ καταθλίψει ὁ ἐχθρὸς σου·

Deu 28:54 ὁ ἀνὴρ ὁ ἁπαλὸς μεταξὺ σου καὶ ὁ σφόδρα τρυφερὸς θέλει ἐμβλέψει μὲ βλέμμα πονηρὸν εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ κόλπου αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ ἐναπολειφθέντα τέκνα αὐτοῦ ὅσα ἐναπολειφθῶσιν·

Deu 28:55 ὥστε νὰ μὴ δώσῃ εἰς οὐδένα ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἤθελε τρώγει διότι δὲν ἔμεινεν εἰς αὐτὸν οὐδὲν ἐν τῇ πολιορκίᾳ καὶ ἐν τῇ καταθλίψει, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς σου θέλει σὲ καταθλίψει εἰς πάσας τὰς πόλεις σου.

Deu 28:56 Ἡ ἁπαλὴ καὶ τρυφερὰ γυνὴ μεταξὺ σου, τῆς ὁποίας ὁ ποῦς δὲν ἐδοκίμασε νὰ πατήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ ἁπαλότητα, θέλει ἐμβλέψει μὲ βλέμμα πονηρὸν εἰς τὸν ἄνδρα τοῦ κόλπου αὐτῆς καὶ εἰς τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ εἰς τὴν θυγατέρα αὐτῆς,

Deu 28:57 καὶ εἰς τὸ βρέφος αὐτῆς τὸ ἐξελθὸν ἐκ μέσου τῶν ποδῶν αὐτῆς καὶ εἰς τὰ τέκνα, τὰ ὁποῖα ἐγέννησε· διότι θέλει φάγει αὐτὰ κρυφίως, διὰ τὴν ἔλλειψιν πάντων, ἐν τῇ πολιορκίᾳ καὶ ἐν τῇ καταθλίψει, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς σου θέλει σὲ καταθλίψει εἰς τὰς πόλεις σου.

Deu 28:58 Ἐὰν δὲν προσέχῃς νὰ κάμνῃς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, ὥστε νὰ φοβῆσαι τὸ ἔνδοξον καὶ φοβερὸν τοῦτο ὄνομα, ΚΥΡΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΣΟΥ,

Deu 28:59 τότε ὁ Κύριος θέλει κάμει τρομερὰς τὰς πληγὰς σου καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας καὶ ἀπαύστους καὶ νόσους κακὰς καὶ ἀπαύστους.

Deu 28:60 Καὶ θέλει ἐπιφέρει ἐπὶ σὲ πάσας τάς ὀδύνας τῆς Αἰγύπτου, διὰ τὰς ὁποίας ἐτρόμαξας· καὶ θέλουσι προσκολληθῆ εἰς σέ·

Deu 28:61 καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν καὶ πᾶσαν πληγήν, ἥτις δὲν εἶναι γεγραμμένη ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ταύτας ὁ Κύριος θέλει φέρει ἐπὶ σέ, ἑωσοῦ ἐξολοθρευθῇς.

Deu 28:62 Καὶ θέλετε ἐναπολειφθῆ ὀλιγοστοὶ τὸν ἀριθμόν, ἐνῷ ἦσθε ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλῆθος· διότι δὲν ὑπήκουσας εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

Deu 28:63 Καὶ καθὼς ὁ Κύριος εὐφράνθη εἰς ἐσᾶς εἰς τὸ νὰ σᾶς ἀγαθοποιῇ καὶ νὰ σᾶς πληθύνῃ, οὕτω θέλει εὐφρανθῆ ὁ Κύριος εἰς ἐσᾶς εἰς τὸ νὰ σᾶς ἐξαλείψῃ καὶ νὰ σᾶς μηδενώσῃ· καὶ θέλετε ἁρπαχθῆ ἀπὸ τῆς γῆς, ὅπου ὑπάγετε νὰ κληρονομήσητε αὐτήν.

Deu 28:64 Καὶ θέλει σὲ διασπείρει ὁ Κύριος εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀπ ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς· καὶ θέλετε λατρεύσει ἐκεῖ ἄλλους θεούς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισας, σὺ οὐδὲ οἱ πατέρες σου, ξύλα καὶ λίθους.

Deu 28:65 Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐθνῶν τούτων δὲν θέλεις εὑρεῖ ἀνάπαυσιν, οὐδὲ θέλει ἔχει στάσιν τὸ ἴχνος τοῦ ποδὸς σου· ἀλλὰ θέλει σοὶ δώσει ὁ Κύριος ἐκεῖ καρδίαν τρέμουσαν καὶ μαραινομένους ὀφθαλμοὺς καὶ τηκομένην ψυχήν.

Deu 28:66 Καὶ ἡ ζωὴ σου θέλει εἶσθαι κρεμαμένη ἐνώπιόν σου· καὶ θέλεις φοβεῖσθαι νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ δὲν θέλεις πιστεύει εἰς τὴν ζωὴν σου.

Deu 28:67 Τὸ πρωῒ θέλεις εἰπεῖ, Εἴθε νὰ ἦτο ἑσπέρα καὶ τὴν ἑσπέραν θέλεις εἰπεῖ, Εἴθε νὰ ἦτο πρωΐ διὰ τὸν φόβον τῆς καρδίας σου, τὸν ὁποῖον θέλεις φοβεῖσθαι, καὶ διὰ τὰ θεάματα τῶν ὀφθαλμῶν σου, τὰ ὁποῖα θέλεις βλέπει.

Deu 28:68 Καὶ θέλει σὲ ἐπαναφέρει ὁ Κύριος εἰς τὴν Αἴγυπτον μὲ πλοῖα, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ περὶ τῆς ὁποίας σοὶ εἶπα, Δὲν θέλεις πλέον ἰδεῖ αὐτὴν ἄλλην φοράν· καὶ θέλετε πωλεῖσθαι ἐκεῖ εἰς τοὺς ἐχθροὺς σας ὡς δοῦλοι καὶ δοῦλαι καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ ἀγοράζων.

Deu 29:1 Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν νὰ κάμῃ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Μωάβ· ἐκτὸς τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς ἐν Χωρήβ.

Deu 29:2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Σεῖς εἴδετε πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Κύριος ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σας ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὸν Φαραὼ καὶ εἰς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ,

Deu 29:3 τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους τοὺς ὁποίους εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τεράστια τὰ μεγάλα ἐκεῖνα·

Deu 29:4 πλὴν ὁ Κύριος δὲν ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς καρδίαν διὰ νὰ καταλαμβάνητε, καὶ ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπητε, καὶ ὦτα διὰ νὰ ἀκούητε, μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

Deu 29:5 Καὶ σᾶς περιέφερα τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ· τὰ ἱμάτιά σας δὲν ἐπαλαιώθησαν ἐπάνω σας, καὶ τὸ ὑπόδημά σου δεν ἐπαλαιώθη εἰς τὸν πόδα σου.

Deu 29:6 Ἄρτον δὲν ἐφάγετε, καὶ οἶνον καὶ σίκερα δὲν ἐπίετε· διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.

Deu 29:7 Καὶ ὅτε ἤλθετε εἰς τοῦτον τὸν τόπον, Σηὼν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἐσεβὼν καὶ Ὢγ ὁ βασιλεὺς τῆς Βασὰν ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν ἡμῶν διὰ πόλεμον, καὶ ἡμεῖς ἐπατάξαμεν αὐτούς·

Deu 29:8 καὶ ἐκυριεύσαμεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐδώκαμεν αὐτὴν κληρονομίαν εἰς τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ.

Deu 29:9 Φυλάττετε λοιπὸν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ ἐκτελεῖτε αὐτούς, διὰ νὰ εὐημερῆτε εἰς πάντα ὅσα πράττετε.

Deu 29:10 Σεῖς ἵστασθε σήμερον πάντες ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν σας, οἱ πρεσβύτεροί σας καὶ οἱ ἄρχοντές σας, πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραήλ,
Deu 29:11 τὰ τέκνα σας, αἱ γυναῖκές σας καὶ ὁ ξένος σου ὁ ἐν μέσῳ τοῦ στρατοπέδου σου, ἀπὸ τοῦ ξυλοκόπου σου ἕως τοῦ ὑδροφόρου σου·
Deu 29:12 διὰ νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ εἰς τὰς κατάρας αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεὸς σου διατίθεται πρὸς σὲ σήμερον·
Deu 29:13 διὰ νὰ σὲ καταστήσῃ σήμερον λαὸν εἰς ἑαυτόν, καὶ αὐτὸς νὰ ἦναι εἰς σὲ Θεός, καθὼς εἶπε πρὸς σέ, καὶ καθὼς ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου, πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ.
Deu 29:14 Καὶ οὐχὶ πρὸς ἐσᾶς μόνον διατίθεμαι ἐγὼ τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὰς κατάρας ταύτας·
Deu 29:15 ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς παρισταμένους ἐνταῦθα μεθ ἡμῶν σήμερον ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρὸς τοὺς μὴ παρισταμένους ἐνταῦθα μεθ ἡμῶν σήμερον·
Deu 29:16 διότι σεῖς ἐξεύρετε πῶς κατῳκήσαμεν ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, καὶ πῶς ἐπεράσαμεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν διὰ τῶν ὁποίων διήλθετε·
Deu 29:17 καὶ εἴδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν, ξύλα καὶ λίθους, ἀργύριον καὶ χρυσίον, τὰ μεταξὺ αὐτῶν·
Deu 29:18 διὰ νὰ μὴ ἦναι μεταξὺ σας ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ συγγένεια ἢ φυλή, τῶν ὁποίων ἡ καρδία νὰ ἐκκλίνῃ σήμερον ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ λατρεύσῃ τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων· διὰ νὰ μὴ ἦναι μεταξὺ σας ῥίζα ἀναβρύουσα χολὴν καὶ πικρίαν·
Deu 29:19 καὶ ὅταν ἀκούῃ τοὺς λόγους τῆς κατάρας ταύτης, νὰ μακαρίζῃ ἑαυτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Ἐγὼ θέλω ἔχει εἰρήνην, καίτοι περιπατῶν ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου, προσθέτων μέθην εἰς τὴν δίψαν·
Deu 29:20 δὲν θέλει σπλαγχνισθῆ αὐτὸν ὁ Κύριος, ἀλλὰ τότε ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ θέλουσιν ἐξαφθῆ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου· καὶ πᾶσαι αἱ κατάραι αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ θέλουσι πέσει ἐπ αὐτόν, καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐξαλείψει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ.
Deu 29:21 Καὶ θέλει ἀποχωρίσει αὐτὸν ὁ Κύριος πρὸς ἀπώλειαν ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, κατὰ πάσας τὰς κατάρας τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου·
Deu 29:22 καὶ ἡ ἐπερχομένη γενεὰ τῶν υἱῶν σας, οἵτινες θέλουσιν ἀναστηθῆ ὕστερον ἀπὸ σᾶς, καὶ ὁ ξένος ὅστις ἔλθῃ ἀπὸ μακρᾶς γῆς, θέλουσιν εἰπεῖ, ὅταν ἴδωσι τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ τὰς ἀρρωστίας τὰς ὁποίας ὁ Κύριος ἐπέφερεν ἐπ αὐτήν,
Deu 29:23 πᾶς ὁ τόπος αὐτῆς εἶναι μὲ θεῖον καὶ ἅλας κατακεκαυμένος, οὔτε σπείρεται οὔτε βλαστάνει, οὔτε χόρτος αὐξάνει ἐπ αὐτῆς, κατὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων, τῆς Ἀδαμὰ καὶ Σεβωείμ, τὰς ὁποίας κατέστρεψεν ὁ Κύριος ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ,
Deu 29:24 καὶ θέλουσιν εἰπεῖ πάντα τὰ ἔθνη, Διὰ τί ὁ Κύριος ἔκαμεν οὕτως εἰς τὴν γῆν ταύτην διὰ τί ὁ θυμὸς τῆς μεγάλης ταύτης ὀργῆς
Deu 29:25 Τότε θέλουσιν εἰπεῖ, Διότι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς αὐτούς, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Deu 29:26 καὶ ὑπῆγαν καὶ ἐλάτρευσαν ἄλλους θεοὺς καὶ προσεκύνησαν αὐτούς, θεοὺς τοὺς ὁποίους δὲν ἤξευρον, οὐδὲ ἔδωκεν εἰς αὐτούς·
Deu 29:27 διὰ τοῦτο ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῆς γῆς ἐκείνης, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ ἐπ αὐτὴν πάσας τὰς κατάρας τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ,
Deu 29:28 καὶ ἐξερρίζωσεν αὐτοὺς ὁ Κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν μετὰ θυμοῦ καὶ μετὰ ὀργῆς· καὶ μετὰ μεγάλης ἀγανακτήσεως· καὶ ἔρριψεν αὐτοὺς εἰς ἄλλην γῆν, καθὼς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην.
Deu 29:29 Τὰ κρυπτὰ ἀνήκουσιν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· τὰ δὲ ἀποκεκαλυμμένα εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν διαπαντός, διὰ νὰ ἐκτελέσωμεν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.
Deu 30:1 Καὶ ὅταν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πράγματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα, τὴν ὁποίαν ἔθεσα ἐνώπιόν σου, καὶ ἀνακαλέσῃς ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν τῷ μέσῳ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅπου ἂν διασκορπίσῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς σου,
Deu 30:2 καὶ ἐπιστραφῇς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου καὶ ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον, σὺ καὶ τὰ τέκνα σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
Deu 30:3 τότε Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει σὲ ἐπαναφέρει ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ θέλει σὲ σπλαγχνισθῆ, καὶ πάλιν θέλει σὲ συνάξει ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅπου σὲ διεσκόρπισε Κύριος ὁ Θεὸς σου·
Deu 30:4 καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ οὐρανοῦ ἂν ἦναι ἡ διασπορὰ σου, ἐκεῖθεν θέλει σὲ συνάξει Κύριος ὁ Θεὸς σου καὶ ἐκεῖθεν θέλει σὲ λάβει,
Deu 30:5 καὶ θέλει σὲ εἰσαγάγει Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου, καὶ θέλεις κληρονομήσει αὐτήν· καὶ θέλει σὲ ἀγαθοποιήσει καὶ σὲ πολλαπλασιάσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου.
Deu 30:6 Καὶ θέλει περιτέμει Κύριος ὁ Θεὸς σου τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, διὰ νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, διὰ νὰ ζῇς.
Deu 30:7 Καὶ θέλει ἐπιφέρει Κύριος ὁ Θεὸς σου πάσας τὰς κατάρας ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε, οἵτινες σὲ κατεδίωξαν.
Deu 30:8 Καὶ σὺ θέλεις ἐπιστραφῆ καὶ ὑπακούσει εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλεις ἐκτελεῖ πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον.

Deu 30:9 Καὶ θέλει σὲ πληθύνει Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, εἰς τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας σου καὶ εἰς τὸν καρπὸν τῶν κτηνῶν σου καὶ εἰς τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, εἰς ἀγαθόν· διότι ὁ Κύριος θέλει εὐφρανθῇ πάλιν ἐπὶ σὲ εἰς ἀγαθόν, καθὼς εὐφράνθη ἐπὶ τοὺς πατέρας σου,

Deu 30:10 ἐὰν ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥστε νὰ φυλάττῃς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου· ἐὰν ἐπιστραφῇς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

Deu 30:11 Ἐπειδὴ ἡ ἐντολὴ αὕτη, τὴν ὁποίαν ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον, δὲν εἶναι πολλὰ βαρεῖα διὰ σέ, οὐδὲ μακράν.

Deu 30:12 Δὲν εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥστε νὰ εἴπῃς, Τίς θέλει ἀναβῇ δἰ ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ φέρει αὐτὴν πρὸς ἡμᾶς, διὰ νὰ ἀκούσωμεν αὐτὴν καὶ νὰ ἐκτελέσωμεν αὐτήν

Deu 30:13 οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης εἶναι, ὥστε νὰ εἴπῃς, Τίς θέλει διαπεράσει τὴν θάλασσαν δἰ ἡμᾶς καὶ φέρει αὐτὴν πρὸς ἡμᾶς, διὰ νὰ ἀκούσωμεν αὐτὴν καὶ νὰ ἐκτελέσωμεν αὐτήν

Deu 30:14 Ἀλλὰ πολὺ πλησίον σου εἶναι ὁ λόγος, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, διὰ νὰ ἐκτελῇς αὐτόν.

Deu 30:15 Ἰδού, ἐγὼ ἔθεσα ἐνώπιόν σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸν θάνατον καὶ τὸ κακόν·

Deu 30:16 καθότι ἐγὼ προστάζω εἰς σὲ σήμερον νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεὸν σου, νὰ περιπατῇς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ νὰ φυλάττῃς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, διὰ νὰ ζῇς καὶ νὰ πληθύνῃσαι καὶ διὰ νὰ σὲ εὐλογήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐν τῇ γῇ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσαι διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν.

Deu 30:17 Ἐὰν ὅμως παρεκτραπῇ ἡ καρδία σου καὶ δὲν ὑπακούσῃς, ἀλλὰ ἀποπλανηθῇς καὶ προσκυνήσῃς ἄλλους θεοὺς καὶ λατρεύσῃς αὐτούς,

Deu 30:18 ἐγὼ ἀναγγέλλω πρὸς ἐσᾶς σήμερον ὅτι ἐξάπαντος θέλετε ἀφανισθῆ· δὲν θέλετε μακροημερεύσει ἐπὶ τῆς γῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνεις τὸν Ἰορδάνην, διὰ νὰ εἰσέλθητε ἐκεῖ νὰ κατακληρονομήσητε αὐτήν.

Deu 30:19 Διαμαρτύρομαι πρὸς ἐσᾶς σήμερον τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἔθεσα ἐνώπιόν σας τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν· διὰ τοῦτο ἐκλέξατε τὴν ζωήν, διὰ νὰ ζῆτε σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου·

Deu 30:20 διὰ νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεὸν σου, διὰ νὰ ὑπακούῃς εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ διὰ νὰ ἦσαι προσηλωμένος εἰς αὐτόν· διότι τοῦτο εἶναι ἡ ζωή σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου· διὰ νὰ κατοικῇς ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας σου, πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, νὰ δώσῃ εἰς αὐτούς.

Deu 31:1 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐλάλησε τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ·

Deu 31:2 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν εἶμαι ἐγὼ σήμερον· δὲν δύναμαι πλέον νὰ εἰσέρχωμαι καὶ νὰ ἐξέρχωμαι, καὶ ὁ Κύριος μοὶ εἶπε, Δὲν θέλεις διαβῇ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.

Deu 31:3 Κύριος ὁ Θεὸς σου, αὐτὸς θέλει διαβῇ ἔμπροσθέν σου, αὐτὸς θέλει καταστρέψει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπ' ἔμπροσθέν σου, καὶ σὺ θέλεις κατακληρονομήσει αὐτά· ὁ Ἰησοῦς, αὐτὸς θέλει διαβῇ ἔμπροσθέν σου, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος.

Deu 31:4 Καὶ θέλει κάμει εἰς αὐτὰ ὁ Κύριος, ὡς ἔκαμεν εἰς τὸν Σηὼν καὶ εἰς τὸν Ὤγ, τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, καὶ εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ἐξωλόθρευσε.

Deu 31:5 Καὶ θέλει παραδώσει αὐτοὺς ὁ Κύριος ἔμπροσθέν σας, διὰ νὰ κάμητε εἰς αὐτοὺς κατὰ πάσας τὰς προσταγὰς τὰς ὁποίας προσέταξα εἰς ἐσᾶς.

Deu 31:6 Ἀνδρίζεσθε καὶ θαρρεῖτε, μὴ φοβεῖσθε μηδὲ δειλιᾶτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σου, αὐτὸς εἶναι ὁ πορευόμενος μετὰ σοῦ· δὲν θέλει σὲ ἀφήσει οὐδὲ θέλει σὲ ἐγκαταλείψει.

Deu 31:7 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, Ἀνδρίζου καὶ θάρρει· διότι σὺ θέλεις εἰσαγάγει τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσε Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν νὰ δώσῃ εἰς αὐτούς, καὶ σὺ θέλεις κληροδοτήσει αὐτὴν εἰς αὐτούς·

Deu 31:8 καὶ ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι ὁ προπορευόμενός σου· αὐτὸς θέλει εἶσθαι μετὰ σοῦ· δὲν θέλει σὲ ἀφήσει οὐδὲ θέλει σὲ ἐγκαταλείψει· μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλία.

Deu 31:9 Καὶ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον τοῦτον καὶ παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευΐ, τοὺς βαστάζοντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραήλ.

Deu 31:10 Καὶ προσέταξεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, λέγων, Ἐν τῷ τέλει ἑκάστου ἑβδόμου ἔτους, ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας,

Deu 31:11 ὅταν πᾶς ὁ Ἰσραὴλ συναχθῇ διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἐν τῷ τόπῳ ὅντινα ἐκλέξῃ , θέλεις ἀναγινώσκει τὸν νόμον τοῦτον ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς ἐπήκοον αὐτῶν.

Deu 31:12 Σύναξον τὸν λαόν, τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία καὶ τὸν ξένον σου τὸν ἐντὸς τῶν πυλῶν σου, διὰ νὰ ἀκούσωσι καὶ διὰ νὰ μάθωσι καὶ νὰ φοβῶνται Κύριον τὸν Θεὸν σας, καὶ διὰ νὰ προσέχωσι νὰ ἐκτελῶσι πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου·

Deu 31:13 καὶ διὰ νὰ ἀκούσωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ἐξεύρουσι, καὶ νὰ μάθωσι νὰ φοβῶνται Κύριον τὸν Θεὸν σας πάσας τὰς ἡμέρας, ὅσας ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην διὰ νὰ κληρονομήσητε αὐτήν.

Deu 31:14 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδού, πλησιάζουσιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου· κάλεσον τὸν Ἰησοῦν, καὶ παρουσιάσθητε ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ δώσω εἰς αὐτὸν προσταγάς. Καὶ ὑπῆγεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ παρουσιάσθησαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

Deu 31:15 Καὶ ἐφάνη ὁ Κύριος ἐν τῇ σκηνῇ ἐν στύλῳ νεφέλης· καὶ ἐστάθη ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς.

Deu 31:16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδού, σὺ θέλεις κοιμηθῇ μετὰ τῶν πατέρων σου· καὶ σηκωθεὶς ὁ λαὸς οὗτος θέλει πορνεύσει κατόπιν τῶν ξένων θεῶν τῆς γῆς, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὸς εἰσέρχεται, καὶ θέλει μὲ ἐγκαταλείψει καὶ παραβῇ τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν ἔκαμον πρὸς αὐτούς·

Deu 31:17 τότε θέλει ἐξαφθῇ ὁ θυμός μου ἐναντίον αὐτῶν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ θέλω ἐγκαταλείψει αὐτοὺς καὶ θέλω κρύψει τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ θέλουσιν ἐξαναλωθῇ· καὶ θέλουσιν εὑρεῖ αὐτοὺς πολλὰ κακὰ καὶ θλίψεις· ὥστε θέλουσιν εἰπεῖ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, δὲν εὗρον ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἡμῶν δὲν εἶναι ἐν μέσῳ ἡμῶν

Deu 31:18 Καὶ ἐγὼ ἐξάπαντος θέλω κρύψει ἀπ' αὐτῶν τὸ πρόσωπόν μου τὴν ἡμέραν ἐκείνην, διὰ πάσας τὰς κακίας τὰς ὁποίας ἔπραξαν, διότι ἐστράφησαν πρὸς θεοὺς ξένους.

Deu 31:19 Τώρα λοιπὸν γράψατε εἰς ἑαυτοὺς τὴν ᾠδὴν ταύτην, καὶ διδάξατε αὐτὴν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· βάλετε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, διὰ νὰ γείνῃ εἰς ἐμὲ ᾠδὴ αὕτη εἰς μαρτύριον ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Deu 31:20 Διότι ἀφοῦ εἰσαγάγω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσα πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ αὐτοὶ φάγωσι καὶ χορτασθῶσι καὶ ἐμπλησθῶσι, τότε θέλουσι στραφῆ πρὸς θεοὺς ξένους καὶ θέλουσι λατρεύσει αὐτούς, καὶ θέλουσι μὲ παροργίσει καὶ παραβῆ τὴν διαθήκην μου.

Deu 31:21 Καὶ ἀφοῦ εὕρωσιν αὐτοὺς πολλὰ κακὰ καὶ θλίψεις, ἡ ᾠδὴ αὕτη θέλει μαρτυρήσει ἐναντίον αὐτῶν ὡς μάρτυς· διότι δὲν θέλει λησμονηθῇ ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν· ἐπειδὴ ἐγὼ γνωρίζω τὴν πονηρίαν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἐργάζονται ἔτι τὴν σήμερον, πρὶν εἰσαγάγω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσα.

Deu 31:22 Καὶ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

Deu 31:23 Καὶ προσέταξεν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυὴ καὶ εἶπεν, Ἀνδρίζου καὶ θάρρει διότι σὺ θέλεις εἰσαγάγει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσα πρὸς αὐτούς, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ.

Deu 31:24 Καὶ ἀφοῦ ὁ Μωϋσῆς ἐτελείωσε νὰ γράφῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον, ἕως τέλους,

Deu 31:25 τότε ὁ Μωϋσῆς προσέταξεν εἰς τοὺς Λευΐτας, τοὺς βαστάζοντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, λέγων,

Deu 31:26 Λάβετε τοῦτο τὸ βιβλίον τοῦ νόμου, καὶ θέσατε αὐτὸ εἰς τὰ πλάγια τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, καὶ θέλει εἶσθαι ἐκεῖ εἰς μαρτύριον κατὰ σοῦ·

Deu 31:27 διότι ἐγὼ ἐξεύρω τὴν ἀπείθειάν σου καὶ τὸν τράχηλόν σου τὸν σκληρόν. Ἰδού, ἐνῷ εἶμαι ζῶν μὲ σᾶς σήμερον, ἠπειθήσατε εἰς τὸν Κύριον· πόσῳ δὲ μᾶλλον μετὰ τὸν θάνατόν μου

Deu 31:28 συνάξατε πρὸς ἐμὲ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῶν φυλῶν σας καὶ τοὺς ἄρχοντάς σας, διὰ νὰ λαλήσω τοὺς λόγους τούτους εἰς ἐπήκοον αὐτῶν, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μάρτυρας ἐναντίον αὐτῶν·

Deu 31:29 ἐπειδὴ ἐξεύρω ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν μου ἐξάπαντος θέλετε διαφθαρῆ καὶ ἐκκλίνει ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν προσέταξα εἰς ἐσᾶς· καὶ θέλουσι σᾶς εὑρεῖ τὰ κακὰ εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας, ἐπειδὴ θέλετε πράξει κακὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ παροργίσητε αὐτὸν μὲ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σας.

Deu 31:30 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς, εἰς ἐπήκοον πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραήλ, τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης ἕως τέλους·

Deu 32:1 Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ θέλω λαλήσει· καὶ ἄς ἀκούῃ ἡ γῆ τοὺς λόγους τοῦ στόματός μου.

Deu 32:2 Ἡ διδασκαλία μου θέλει σταλάξει ὡς ἡ βροχή, ὁ λόγος μου θέλει καταβῆ ὡς ἡ δρόσος, ὡς ἡ ψεκὰς ἐπὶ τὴν χλόην καὶ ὡς ὁ ὄμβρος ἐπὶ τὸν χόρτον·

Deu 32:3 διότι θέλω ἐξυμνήσει τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· ἀπόδοτε μεγαλωσύνην εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Deu 32:4 Αὐτὸς εἶναι ὁ Βράχος, τὰ ἔργα αὐτοῦ εἶναι τέλεια· διότι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εἶναι κρίσις· Θεὸς πιστός, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ εὐθὺς εἶναι αὐτός.

Deu 32:5 Οὗτοι διεφθάρησαν· ἡ κηλὶς αὐτῶν δὲν εἶναι κηλὶς τῶν υἱῶν αὐτοῦ· εἶναι γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη.

Deu 32:6 Ταῦτα ἀνταποδίδετε εἰς τὸν Κύριον, λαὲ μωρὲ καὶ ἀσύνετε δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ πατήρ σου, ὅστις σὲ ἐξηγόρασεν αὐτὸς ὅστις σὲ ἔπλασε καὶ σὲ ἐμόρφωσεν

Deu 32:7 Ἐνθυμήθητι τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, συλλογίσθητι τὰ ἔτη πολλῶν γενεῶν· ἐρώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ αὐτὸς θέλει σοὶ ἀναγγείλει, τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ αὐτοὶ θέλουσι σοὶ εἰπεῖ·

Deu 32:8 ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὕψιστος τὰ ἔθνη, ὅτε διέσπειρε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀδάμ, ἔστησε τὰ ὅρια τῶν λαῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Deu 32:9 Διότι ἡ μερὶς τοῦ Κυρίου εἶναι ὁ λαὸς αὐτοῦ, ὁ Ἰακὼβ εἶναι τὸ μέρος τῆς κληρονομίας αὐτοῦ.

Deu 32:10 Ἐν γῇ ἐρήμῳ εὕρηκεν αὐτόν, καὶ ἐν ἐρημίᾳ φρίκης καὶ ὀλολυγμοῦ· περιωδήγησεν αὐτόν, ἐπαιδαγώγησεν αὐτόν, ἐφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ.

Deu 32:11 Καθὼς ὁ ἀετὸς σκεπάζει τὴν φωλεὰν αὐτοῦ, περιθάλπει τοὺς νεοσσοὺς αὐτοῦ, ἐξαπλόνων τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἀναλαμβάνει αὐτούς, καὶ σηκόνει αὐτοὺς ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτοῦ,

Deu 32:12 οὕτως ὁ Κύριος μόνος ὡδήγησεν αὐτόν, καὶ δὲν ἦτο μετ' αὐτοῦ ξένος Θεός.

Deu 32:13 Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔξοχα μέρη τῆς γῆς, καὶ ἔφαγον τὰ γεννήματα τῶν ἀγρῶν· καὶ ἐθήλασεν αὐτοὺς μέλι ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ τῆς σκληρᾶς πέτρας,

Deu 32:14 Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων, μὲ πάχος ἀρνίων, καὶ κριῶν θρεμμάτων τῆς Βασάν, καὶ τράγων, μετὰ τοῦ ἐξαιρέτου ἄνθους τοῦ σίτου· καὶ ἔπιες οἶνον, αἷμα σταφυλῆς.

Deu 32:15 Ὁ δὲ Ἰεσουροὺν ἐπαχύνθη καὶ ἀπελάκτισεν· ἐπαχύνθης, ἐπλατύνθης, ὑπερελιπάνθης· τότε ἐλησμόνησε τὸν Θεὸν τὸν πλάσαντα αὐτόν, καὶ κατεφρόνησε τὸν Βράχον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ.

Deu 32:16 Παρώξυναν αὐτὸν εἰς ζηλοτυπίαν μὲ ξένους θεούς, μὲ βδελύγματα παρώξυναν αὐτὸν εἰς θυμόν·

Deu 32:17 ἐθυσίασαν εἰς δαιμόνια, οὐχὶ εἰς τὸν Θεόν· εἰς θεούς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώριζον, εἰς νέους θεοὺς νεωστὶ εἰσαχθέντας, τοὺς ὁποίους δὲν ἐλάτρευον οἱ πατέρες σας·
Deu 32:18 τὸν δὲ Βράχον τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐλησμόνησας τὸν Θεὸν τὸν πλάσαντά σε.
Deu 32:19 Καὶ εἶδεν ὁ Κύριος καὶ ἀπεστράφη αὐτούς, διότι παρώργισαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ·
Deu 32:20 καὶ εἶπε, Θέλω ἀποστρέψει τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, θέλω ἰδεῖ ὁποῖον θέλει εἶσθαι τὸ τέλος αὐτῶν· διότι αὐτοὶ εἶναι γενεὰ διεστραμμένη, υἱοὶ εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει πίστις.
Deu 32:21 Αὐτοὶ μὲ παρώξυναν εἰς ζηλοτυπίαν μὲ τὰ μὴ ὄντα θεόν· μὲ τὰ εἴδωλα αὐτῶν μὲ παρώργισαν· καὶ ἐγὼ θέλω παροξύνει αὐτοὺς εἰς ζηλοτυπίαν μὲ τοὺς μὴ ὄντας λαόν, μὲ ἔθνος ἀσύνετον θέλω παροργίσει αὐτούς.
Deu 32:22 Διότι πῦρ ἐξήφθη ἐν τῷ θυμῷ μου, καὶ θέλει ἐκκαυθῇ ἕως εἰς τὰ κατώτατα τοῦ ᾅδου, καὶ θέλει καταφάγει τὴν γῆν μετὰ τῶν γεννημάτων αὐτῆς, καὶ θέλει καταφλογίσει τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων.
Deu 32:23 Θέλω ἐπισωρεύσει ἐπ' αὐτοὺς κακά, πάντα τὰ βέλη μου θέλω ἐκκενώσει ἐπ' αὐτούς.
Deu 32:24 Θέλουσιν ἀναλωθῆ ἐκ τῆς πείνης καὶ καταφαγωθῆ μὲ φλογώδεις νόσους, καὶ μὲ πικρὸν ὄλεθρον· καὶ ὀδόντας θηρίων θέλω ἐξαποστείλει ἐπ' αὐτούς, καὶ φαρμάκιον τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.
Deu 32:25 Ἔξωθεν μάχαιρα, καὶ ἔσωθεν τρόμος, θέλει καταναλώσει τόν τε νέον καὶ τὴν παρθένον, τὸ θηλάζον νήπιον καὶ τὸν πολιὸν γέροντα.
Deu 32:26 Εἶπα, Ἤθελον διασκορπίσει αὐτούς, ἤθελον ἐξαλείψει τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐκ μέσου τῶν ἀνθρώπων,
Deu 32:27 ἐὰν δὲν ἐφοβούμην τὴν ὀργὴν τοῦ ἐχθροῦ, μή πως ὑψηλοφρονήσωσιν οἱ ἐναντίοι αὐτῶν, καὶ εἴπωσιν, Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλή, καὶ οὐχὶ ὁ Κύριος, ἔκαμε πάντα ταῦτα.
Deu 32:28 Διότι εἶναι ἔθνος ἀσύνετον, καὶ δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς φρόνησις.
Deu 32:29 Εἴθε νὰ ἦσαν σοφοί, νὰ ἐνόουν τοῦτο, νὰ ἐσυλλογίζοντο τὸ τέλος αὐτῶν
Deu 32:30 Πῶς ἤθελε δυνηθῆ εἷς νὰ διώξῃ χιλίους, καὶ δύο νὰ τρέψωσιν εἰς φυγὴν μυριάδας, ἐὰν ὁ Βράχος αὐτῶν δέν ἤθελε πωλήσει αὐτούς, καὶ δὲν ἤθελε παραδώσει αὐτοὺς ὁ Κύριος
Deu 32:31 Διότι ὁ βράχος αὐτῶν δὲν εἶναι ὡς ὁ Βράχος ἡμῶν· καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἂς κρίνωσιν.
Deu 32:32 Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀμπέλου τῶν Σοδόμων εἶναι ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν τῆς Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν εἶναι σταφυλὴ χολῆς, οἱ βότρεις αὐτῶν πικροί·
Deu 32:33 ὁ οἶνος αὐτῶν φαρμάκιον δρακόντων, καὶ ἀνίατος ἰὸς ἀσπίδος.
Deu 32:34 Δέν εἶναι τοῦτο ἀποτεταμιευμένον εἰς ἐμέ, ἐσφραγισμένον εἰς τοὺς θησαυρούς μου
Deu 32:35 Εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις καὶ ἡ ἀνταπόδοσις· ὁ ποῦς αὐτῶν ἐν καιρῷ θέλει ὀλισθήσει διότι πλησίον εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ τὰ μέλλοντα νὰ ἔλθωσιν ἐπ' αὐτοὺς σπεύδουσι.
Deu 32:36 Διότι ὁ Κύριος θέλει κρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ θέλει μεταμεληθῆ διὰ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὅταν ἴδῃ ὅτι ἀπωλέσθη ἡ δύναμις αὐτῶν, καὶ δὲν ἔμεινεν οὐδὲν πεφυλαγμένον οὐδὲ ἀφειμένον.
Deu 32:37 Καὶ θέλει εἰπεῖ, Ποῦ εἶναι οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὁ βράχος εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον τὸ θάρρος αὐτῶν
Deu 32:38 οἵτινες ἔτρωγον τὸ πάχος τῶν θυσιῶν αὐτῶν, καὶ ἔπινον τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν ἂς σηκωθῶσι καὶ ἂς σᾶς βοηθήσωσιν, ἂς γείνωσιν εἰς ἐσᾶς σκέπη.
Deu 32:39 Ἴδετε τώρα ὅτι ἐγώ, ἐγὼ εἶμαι, καὶ δὲν εἶναι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ θανατόνω καὶ ζωοποιῶ· ἐγὼ πληγόνω καὶ ἰατρεύω· καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ ἐλευθερῶν ἐκ τῆς χειρός μου.
Deu 32:40 Διότι ἐγὼ ὑψόνω εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, Καὶ λέγω, Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα·
Deu 32:41 ἐὰν ἀκονίσω τὴν ἀστραπηφόρον μάχαιράν μου, καὶ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου εἰς κρίσιν, θέλω κάμει ἐκδίκησιν εἰς τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ θέλω ἀνταποδώσει εἰς τοὺς μισοῦντάς με·
Deu 32:42 θέλω μεθύσει τὰ βέλη μου ἀπὸ αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου θέλει καταφάγει κρέατα, ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν πεφονευμένων καὶ τῶν αἰχμαλώτων, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀρχόντων τῶν ἐχθρῶν.
Deu 32:43 Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· διότι θέλει ἐκδικήσει τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει ἐκδίκησιν εἰς τοὺς ἐναντίους αὐτοῦ, καὶ καθαρίσει τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Deu 32:44 Καὶ ἦλθεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἐλάλησε πάντας τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ, αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή.
Deu 32:45 Καὶ ἐτελείωσεν ὁ Μωϋσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ.
Deu 32:46 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Θέσατε τὰς καρδίας σας εἰς πάντας τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ σήμερον διαμαρτύρομαι πρὸς ἐσᾶς· τοὺς ὁποίους θέλετε παραγγείλει εἰς τὰ τέκνα σας νὰ προσέχωσιν εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσι, πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.
Deu 32:47 Διότι οὗτος δὲν εἶναι εἰς ἐσᾶς λόγος μάταιος· ἐπειδὴ αὕτη εἶναι ἡ ζωὴ σας· καὶ διὰ τοῦ λόγου τούτου θέλετε μακροημερεύσει ἐπὶ τῆς γῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην διὰ νὰ κληρονομήσητε αὐτήν.
Deu 32:48 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν, λέγων,
Deu 32:49 Ἀνάβα εἰς τὸ ὄρος τοῦτο Ἀβαρίμ, εἰς τὸ ὄρος Νεβώ, τὸ ἐν τῇ γῇ Μωὰβ κατέναντι τῆς Ἱεριχώ· καὶ θεώρησον τὴν γῆν Χαναάν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς ἰδιοκτησίαν·
Deu 32:50 καὶ τελεύτησον ἐν τῷ ὄρει ὅπου ἀναβαίνεις, καὶ προστέθητι εἰς τὸν λαόν σου, καθὼς ὁ ἀδελφός σου Ἀαρὼν ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ὄρει Ὢρ καὶ προσετέθη εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Deu 32:51 διότι ἠπειθήσατε εἰς ἐμὲ μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεριβὰκάδης, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν· ἐπειδὴ δὲν μὲ ἡγιάσατε ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·

Deu 32:52 ὅθεν ἀπέναντι θέλεις ἰδεῖ τὴν γῆν, ἐκεῖ ὅμως δὲν θέλεις εἰσέλθει, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Deu 33:1 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ εὐλογία, τὴν ὁποίαν ηὐλόγησε Μωϋσῆς ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ·
Deu 33:2 καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος ἦλθεν ἐκ Σινά, καὶ ἐπεφάνη εἰς αὐτοὺς ἐκ Σηείρ· ἐπέλαμψεν ἐκ τοῦ ὄρους Φαράν, καὶ ἦλθε μετὰ μυριάδων ἁγίων· ἐκ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ ἐξῆλθε πῦρ νόμου δἰ αὐτούς.
Deu 33:3 Ναί, ἠγάπησε τὸν λαόν· ὑπὸ τὴν χεῖρά σου εἶναι πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· καὶ ἐκάθηντο εἰς τοὺς πόδας σου, διὰ νὰ λάβωσι τοὺς λόγους σου.
Deu 33:4 Νόμον προσέταξεν εἰς ἡμᾶς ὁ Μωϋσῆς, τὴν κληρονομίαν τῆς συναγωγῆς Ἰακώβ.
Deu 33:5 Καὶ ἦτο βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰεσουρούν, ὅτε οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ συνήχθησαν μετὰ τῶν φυλῶν Ἰσραήλ.
Deu 33:6 Ζήτω ὁ Ῥουβὴν καὶ ἄς μὴ ἀποθάνῃ, καὶ ἄς ἦναι ὁ λαὸς αὐτοῦ πολυάριθμος.
Deu 33:7 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ εὐλογία τοῦ Ἰούδα· καὶ εἶπεν, Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς τοῦ Ἰούδα, καὶ φέρε αὐτὸν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἄς ἦναι αὐτάρκεις εἰς αὐτόν· καὶ ἔσο βοήθεια εἰς αὐτὸν κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.
Deu 33:8 Καὶ περὶ τοῦ Λευΐ εἶπε, Τὰ Θουμμὶμ σου καὶ τὰ Οὐρὶμ σου ἄς ἦναι μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ὁσίου σου, τὸν ὁποῖον ἐδοκίμασας ἐν Μασσά, καὶ μετὰ τοῦ ὁποίου ἠντιλόγησας εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεριβά·
Deu 33:9 ὅστις εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, Δὲν εἶδον αὐτόν, καὶ ὅστις ἀπηρνήθη τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, οὐδὲ ἐγνώρισε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· διότι ἐτήρησαν τὸν λόγον σου, καὶ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην σου.
Deu 33:10 Θέλουσι διδάσκει τὰς κρίσεις σου εἰς τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν νόμον σου εἰς τὸν Ἰσραήλ· θέλουσι βάλει θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου.
Deu 33:11 Εὐλόγησον, Κύριε, τὰ τάγματα αὐτοῦ, καὶ δέχθητι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· σύνθλασον τὴν ὀσφὺν τῶν ἐπανισταμένων ἐπ̓ αὐτόν, καὶ τῶν μισούντων αὐτόν, ὥστε νὰ μὴ ἐγερθῶσι πλέον.
Deu 33:12 Περὶ τοῦ Βενιαμὶν εἶπεν, Ὁ ἠγαπημένος τοῦ Κυρίου θέλει κατοικεῖ ἐν ἀσφαλείᾳ πλησίον αὐτοῦ· ὁ Κύριος θέλει περισκέπει αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ μεταξὺ τῶν ὤμων αὐτοῦ θέλει ἀναπαύεσθαι.
Deu 33:13 Καὶ περὶ τοῦ Ἰωσὴφ εἶπεν, Εὐλογημένη ἄς ἦναι παρὰ Κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν πολυτίμων δώρων τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τῆς δρόσου, καὶ ἀπὸ τῆς κάτω κειμένης ἀβύσσου,
Deu 33:14 καὶ ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ ἡλίου πολυτίμων καρπῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς σελήνης πολυτίμων δώρων,
Deu 33:15 καὶ ἀπὸ τῶν ἐξαιρέτων ἀγαθῶν τῶν ἀρχαίων ὀρέων, καὶ ἀπὸ τῶν πολυτίμων ἀγαθῶν τῶν αἰωνίων βουνῶν,
Deu 33:16 καὶ ἀπὸ τῶν πολυτίμων ἀγαθῶν τῆς γῆς καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς· καὶ ἡ εὐδοκία τοῦ φανέντος ἐν τῇ βάτῳ ἄς ἔλθῃ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ἐκλεκτοῦ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
Deu 33:17 Ἡ δόξα αὐτοῦ ἄς ἦναι ὡς τοῦ πρωτοτόκου τοῦ ταύρου αὐτοῦ, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ ὡς τὰ κέρατα τοῦ μονοκέρωτος· δἰ αὐτῶν θέλει κερατίσει τὰ ἔθνη ἕως τῶν ἄκρων τῆς γῆς· καὶ αὗται εἶναι αἱ μυριάδες τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ αὗται αἱ χιλιάδες τοῦ Μανασσῆ.
Deu 33:18 Καὶ περὶ τοῦ Ζαβουλὼν εἶπεν, Εὐφραίνου, Ζαβουλών, ἐν τῇ ἐξόδῳ σου· καὶ Ἰσσάχαρ, εἰς τὰς σκηνάς σου.
Deu 33:19 Θέλουσι καλέσει τοὺς λαοὺς εἰς τὸ ὄρος· ἐκεῖ θέλουσι προσφέρει θυσίας δικαιοσύνης· διότι θέλουσι θηλάσει τὴν ἀφθονίαν τῆς θαλάσσης, καὶ τοὺς κεκρυμμένους θησαυροὺς τῆς ἄμμου.
Deu 33:20 Καὶ περὶ τοῦ Γὰδ εἶπεν, Εὐλογημένος ὁ πλατύνων τὸν Γάδ· κάθηται ὡς λέων, καὶ διασπαράττει βραχίονα καὶ κεφαλήν.
Deu 33:21 Καὶ προέβλεψε δἰ ἑαυτὸν τὴν πρώτην μερίδα· διότι ἐκεῖ τὸ μερίδιον τοῦ νομοθέτου ἦτο διαπεφυλαγμένον· καὶ ἦλθε μετὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ, ἐξεπλήρωσε τὴν δικαιοσύνην τοῦ Κυρίου καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἰσραήλ.
Deu 33:22 Καὶ περὶ τοῦ Δὰν εἶπεν, Ὁ Δὰν εἶναι σκύμνος λέοντος· θέλει πηδήσει ἀπὸ Βασάν.
Deu 33:23 Καὶ περὶ τοῦ Νεφθαλὶ εἶπεν, Ὦ Νεφθαλί, κεχορτασμένε εὐδοκίας, καὶ πεπληρωμένε τῆς εὐλογίας τοῦ Κυρίου, κληρονόμησον τὴν δύσιν καὶ τὴν μεσημβρίαν.
Deu 33:24 Καὶ περὶ τοῦ Ἀσὴρ εἶπεν, Ἄς ἦναι εὐλογημένος ἀπὸ τέκνων ὁ Ἀσήρ· ἄς ἦναι δεκτὸς εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ εἰς ἔλαιον ἄς βάψῃ τὸν πόδα αὐτοῦ.
Deu 33:25 Σίδηρος καὶ χαλκὸς ἄς ἦναι τὰ ὑποδήματά σου, καὶ ἡ δύναμίς σου ὡς αἱ ἡμέραι σου.
Deu 33:26 Δὲν εἶναι οὐδεὶς ὡς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰεσουρούν, ὅστις ἐπιβαίνει ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς πρὸς βοήθειάν σου, καὶ ἐν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στερέωμα.
Deu 33:27 Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος εἶναι καταφυγή, καὶ ὑποστήριγμα οἱ αἰώνιοι βραχίονες· καὶ θέλει ἐκδιώξει τὸν ἐχθρὸν ἀπ̓ ἔμπροσθέν σου, καὶ θέλει εἰπεῖ, Ἐξολόθρευσον.
Deu 33:28 Τότε ὁ Ἰσραὴλ θέλει κατοικήσει μόνος ἐν ἀσφαλείᾳ· ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Ἰακὼβ θέλει εἶσθαι ἐπὶ γῆς σίτου καὶ οἴνου· καὶ οἱ οὐρανοὶ αὐτοῦ θέλουσι σταλάζει δρόσον.
Deu 33:29 Μακάριος σύ, Ἰσραήλ. Τίς ὅμοιός σου, λαὲ σωζόμενε ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὅστις εἶναι ἡ ἀσπὶς τῆς βοηθείας σου, καὶ ἡ μάχαιρα τῆς ὑπεροχῆς σου Καὶ θέλουσιν ὑποταχθῆ οἱ ἐχθροί σου εἰς σέ, καὶ σὺ θέλεις πατήσει ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν.
Deu 34:1 Καὶ ἀνέβη ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τῶν πεδιάδων Μωὰβ εἰς τὸ ὄρος Νεβώ, εἰς τὴν κορυφὴν Φασγά· τὴν κατέναντι τῆς Ἱεριχώ. Καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ ἕως Δάν,
Deu 34:2 καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλί, καὶ τὴν γῆν τοῦ Ἐφραῒμ καὶ τοῦ Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ Ἰούδα, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης,

Deu 34:3 καὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ τὴν πεδιάδα τῆς κοιλάδος τῆς Ἱεριχώ, πόλεως φοινίκων, ἕως Σηγώρ.
Deu 34:4 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν, Αὕτη εἶναι ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ὤμοσα πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαὰκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, λέγων, Εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δώσει αὐτήν· ἐγὼ σὲ ἔκαμα νὰ ἴδῃς αὐτὴν μὲ τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἐκεῖ ὅμως δὲν θέλεις διαπεράσει.
Deu 34:5 Καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ ὁ Μωϋσῆς, ὁ θεράπων τοῦ Κυρίου, ἐν τῇ γῇ Μωάβ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
Deu 34:6 Καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν κοιλάδι ἐν τῇ γῇ Μωάβ, κατέναντι τοῦ Βαὶθφεγώρ· καὶ οὐδεὶς γνωρίζει τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς σήμερον.
Deu 34:7 Καὶ ἦτο ὁ Μωϋσῆς ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν, ὅτε ἀπέθανε· δὲν ἠμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ἠλαττώθη ἡ δύναμις αὐτοῦ.
Deu 34:8 Καὶ ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Μωϋσῆν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Μωὰβ τριάκοντα ἡμέρας· καὶ ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ πένθους τοῦ Μωϋσέως.
Deu 34:9 Καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυὴ ἦτο πλήρης πνεύματος σοφίας· διότι ὁ Μωϋσῆς εἶχεν ἐπιθέσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ ὑπήκουον εἰς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἔκαμνον καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Deu 34:10 Καὶ δὲν ἠγέρθη πλέον ἐν τῷ Ἰσραὴλ προφήτης ὡς ὁ Μωϋσῆς, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισεν ὁ Κύριος πρόσωπον πρὸς πρόσωπον,
Deu 34:11 εἰς πάντα τὰ σημεῖα καὶ τεράστια, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἀπέστειλεν αὐτὸν νὰ κάμῃ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὸν Φαραὼ καὶ εἰς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ,
Deu 34:12 καὶ εἰς πᾶσαν τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, καὶ εἰς πάντα τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραήλ.
Jos 1:1 Καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Κυρίου, εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή, τὸν ὑπηρέτην τοῦ Μωϋσέως, λέγων,
Jos 1:2 Μωϋσῆς ὁ θεράπων μου ἐτελεύτησε· τώρα λοιπὸν σηκωθεὶς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗ τος, πρὸς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς αὐτούς, εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Jos 1:3 Πάντα τὸν τόπον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πατήσῃ τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν σας, εἰς ἐσᾶς ἔδωκα αὐτόν, καθὼς εἶπα πρὸς τὸν Μωϋσῆν·
Jos 1:4 ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ τοῦ Λιβάνου τούτου καὶ ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, τοῦ ποταμοῦ τοῦ Εὐφράτου, πᾶσα ἡ γῆ τῶν Χετταίων, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης πρὸς δυσμὰς τοῦ ἡλίου, θέλει εἶσθαι τὸ ὅριόν σας.
Jos 1:5 Δὲν θέλει δυνηθῆ ἄνθρωπος νὰ σταθῇ ἐναντίον σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καθὼς ἤμην μετὰ τοῦ Μωϋσέως, θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ· δέν θέλω σὲ ἀφήσει οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει.
Jos 1:6 Ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου· διότι σὺ θέλεις κληροδοτήσει εἰς τὸν λαὸν τοῦτον τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσα πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν νὰ δώσω εἰς αὐτούς.
Jos 1:7 Μόνον ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου σφόδρα, διὰ νὰ προσέχῃς νὰ κάμνῃς κατὰ πάντα τὸν νόμον, τὸν ὁποῖον προσέταξεν εἰς σὲ Μωϋσῆς ὁ θεράπων μου· μὴ ἐκκλίνῃς ἀπ' αὐτοῦ δεξιὰ ἢ ἀριστερά, διὰ νὰ φέρησαι μετὰ συνέσεως πανταχοῦ ὅπου ἂν ὑπάγῃς.
Jos 1:8 Δὲν θέλει ἀπομακρυνθῇ τοῦτο τὸ βιβλίον τοῦ νόμου ἀπὸ τοῦ στόματός σου, ἀλλ' ἐν αὐτῷ θέλεις μελετᾷ ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ προσέχῃς νὰ κάμνῃς κατὰ πάντα ὅσα εἶναι γεγραμμένα ἐν αὐτῷ· διότι τότε θέλεις εὐοδοῦσθαι εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ τότε θέλεις φέρεσθαι μετὰ συνέσεως.
Jos 1:9 Δὲν σὲ προστάζω ἐγώ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου· μὴ φοβηθῇς μηδὲ δειλιάσῃς· διότι εἶναι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεός σου ὅπου ἂν ὑπάγῃς.
Jos 1:10 Καὶ προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, λέγων,
Jos 1:11 Περάσατε διὰ μέσου τοῦ στρατοπέδου καὶ προστάξατε τὸν λαόν, λέγοντες, Ἑτοιμάσατε εἰς ἑαυτοὺς ἐφόδια· διότι μετὰ τρεῖς ἡμέρας θέλετε διαβῆ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, διὰ νὰ εἰσέλθητε νὰ κληρονομήσητε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας δίδει εἰς ἐσᾶς διὰ νὰ κληρονομήσητε αὐτήν.
Jos 1:12 Καὶ πρὸς τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ πρὸς τοὺς Γαδίτας καὶ πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, λέγων,
Jos 1:13 Ἐνθυμήθητε τὸν λόγον τὸν ὁποῖον προσέταξεν εἰς ἐσᾶς Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς σας σᾶς ἀνέπαυσε καὶ σᾶς ἔδωκε τὴν γῆν ταύτην·
Jos 1:14 αἱ γυναῖκές σας, τὰ τέκνα σας καὶ τὰ κτήνη σας θέλουσι μείνει ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου· σεῖς δὲ θέλετε διαβῆ ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν σας ὡπλισμένοι, πάντες οἱ δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, καὶ θέλετε βοηθήσει αὐτούς·
Jos 1:15 ἑωσοῦ ἀναπαύσῃ ὁ Κύριος τοὺς ἀδελφούς σας καθὼς καὶ ἐσᾶς, καὶ νὰ κληρονομήσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας δίδει εἰς αὐτούς· τότε θέλετε ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν τῆς κληρονομίας σας, καὶ θέλετε κληρονομήσει αὐτήν, τὴν ὁποίαν Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου, πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου.
Jos 1:16 Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες, Πάντα ὅσα προστάζεις εἰς ἡμᾶς θέλομεν κάμει· καὶ πανταχοῦ ὅπου ἀποστείλῃς ἡμᾶς, θέλομεν ὑπάγει·
Jos 1:17 καθὼς ὑπηκούομεν κατὰ πάντα εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτω θέλομεν ὑπακούει καὶ εἰς σέ· μόνον Κύριος ὁ Θεός σου νὰ ἦναι μετὰ σοῦ, καθὼς ἦτο μετὰ τοῦ Μωϋσέως·
Jos 1:18 πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις ἐναντιωθῇ εἰς τὰς προσταγάς σου καὶ δὲν ὑπακούσῃ εἰς τοὺς λόγους σου κατὰ πάντα ὅσα

προστάξης αὐτόν, ἄς θανατόνηται· μόνον ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου.
Jos 2:1 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυὴ ἐκ Σιττεὶμ δύο ἄνδρας νὰ κατασκοπεύσωσι κρυφίως, λέγων, Ὑπάγετε, ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἱεριχώ. Οἱ δὲ ὑπῆγον καὶ εἰσῆλθον εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης, ὀνομαζομένης Ῥαάβ, καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ.
Jos 2:2 Ἀπήγγειλαν δὲ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἱεριχώ, λέγοντες, Ἰδού, ἦλθον ἐνταῦθα τὴν νύκτα ἄνδρες ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν.
Jos 2:3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱεριχὼ πρὸς τὴν Ῥαάβ, λέγων, Ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσελθόντας πρὸς σέ, οἵτινες εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν σου· διότι ἦλθον νὰ κατασκοπεύσωσι πᾶσαν τὴν γῆν.
Jos 2:4 Καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο ἄνδρας ἔκρυψεν αὐτοὺς καὶ εἶπε, Ναὶ μὲν εἰσῆλθον πρὸς ἐμὲ οἱ ἄνδρες καὶ δὲν ἐξεύρω πόθεν ἦσαν·
Jos 2:5 ἐνῷ δὲ ἔμελλε νὰ κλεισθῇ ἡ πύλη, ὅτε ἐσκότασεν, οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον· δὲν ἐξεύρω ποῦ ὑπῆγον οἱ ἄνδρες· τρέξατε ταχέως κατόπιν αὐτῶν, διότι θέλετε προφθάσει αὐτούς.
Jos 2:6 Αὐτὴ ὅμως εἶχεν ἀναβιβάσει αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ σκεπάσει αὐτοὺς μέ λινοκαλάμην, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐστοιβαγμένην ἐπὶ τοῦ δώματος.
Jos 2:7 Καὶ οἱ ἄνδρες ἔτρεξαν κατόπιν αὐτῶν διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς τὸν Ἰορδάνην, μέχρι τῶν διαβάσεων· καὶ εὐθὺς ἀφοῦ ἀνεχώρησαν οἱ τρέχοντες κατόπιν αὐτῶν, ἐκλείσθη ἡ πύλη.
Jos 2:8 Καὶ πρὶν ἐκεῖνοι πλαγιάσωσιν, αὐτὴ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα.
Jos 2:9 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἄνδρας, Γνωρίζω ὅτι ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς τὴν γῆν· καὶ ὅτι ὁ τρόμος σας ἐπέπεσεν ἐφ ἡμᾶς, καὶ ὅτι πάντες οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἐνεκρώθησαν ἐκ τοῦ φόβου σας·
Jos 2:10 ἐπειδὴ ἠκούσαμεν πῶς ὁ Κύριος ἐξήρανε τὰ ὕδατα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἔμπροσθέν σας, ὅτε ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου· καὶ τί ἐκάμετε εἰς τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, τοὺς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν Σηὼν καὶ εἰς τὸν Ὤγ, τοὺς ὁποίους ἐξωλοθρεύσατε·
Jos 2:11 καὶ καθὼς ἠκούσαμεν, διελύθη ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ δὲν ἔμεινε πλέον πνοὴ εἰς οὐδένα ἐκ τοῦ φόβου σας· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας, αὐτὸς εἶναι Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.
Jos 2:12 Καὶ τώρα, ὁμόσατέ μοι, παρακαλῶ, εἰς τὸν Κύριον ὅτι, καθὼς ἐγὼ ἔκαμα ἔλεος εἰς ἐσᾶς, θέλετε κάμει καὶ σεῖς ἔλεος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς μου· καὶ δότε εἰς ἐμὲ σημεῖον πίστεως,
Jos 2:13 ὅτι θέλετε φυλάξει τὴν ζωὴν εἰς τὸν πατέρα μου καὶ εἰς τὴν μητέρα μου καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς μου καὶ εἰς τὰς ἀδελφὰς μου καὶ πάντα ὅσα ἔχουσι, καὶ θέλετε σώσει τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐκ τοῦ θανάτου.
Jos 2:14 Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἄνδρες, Ἡ ζωὴ ἡμῶν εἰς θάνατον ἄς παραδοθῇ ἀντὶ τῆς ἰδικῆς σας, ἄν μόνον δέν φανερώσητε ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν, ἐὰν ἡμεῖς, ὅταν ὁ Κύριος παραδώσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν γῆν, δὲν δείξωμεν ἔλεος καὶ πίστιν εἰς σέ.
Jos 2:15 Τότε κατεβίβασεν αὐτοὺς μὲ σχοινίον διὰ τῆς θυρίδος· διότι ἡ οἰκία αὐτῆς ἦτο ἐν τῷ τείχει τῆς πόλεως καὶ ἐν τῷ τείχει κατῴκει.
Jos 2:16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀπέλθετε εἰς τὴν ὀρεινήν, διὰ νὰ μὴ σᾶς συναντήσωσιν οἱ καταδιώκοντες· καὶ κρύφθητε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἑωσοῦ ἐπιστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες· καὶ ἔπειτα θέλετε ὑπάγει εἰς τὴν ὁδὸν σας.
Jos 2:17 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄνδρες, Οὕτω θέλομεν εἶσθαι καθαροὶ ἀπὸ τοῦ ὅρκου σου τούτου, τὸν ὁποῖον ἔκαμες ἡμᾶς νὰ ὁμόσωμεν·
Jos 2:18 ἰδού, ὅταν ἡμεῖς εἰσερχώμεθα εἰς τὴν γῆν, θέλεις δέσει τὸ σχοινίον τούτου τοῦ κοκκίνου νήματος εἰς τὴν θυρίδα, ἀπὸ τῆς ὁποίας κατεβίβασας ἡμᾶς· καὶ τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφοὺς σου καὶ πᾶσαν τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς σου, θέλεις συνάξει πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν·
Jos 2:19 καὶ πᾶς ὅστις ἐξέλθῃ ἐκ τῆς θύρας τῆς οἰκίας σου, τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ θέλομεν εἶσθαι καθαροί· ὅστις δὲ μένῃ μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν, ἐὰν τις βάλῃ χεῖρα ἐπ αὐτόν·
Jos 2:20 ἀλλ ἐὰν φανερώσῃς τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν ταύτην, τότε θέλομεν εἶσθαι λελυμένοι ἀπὸ τοῦ ὅρκου σου, τὸν ὁποῖον ἔκαμες ἡμᾶς νὰ ὁμόσωμεν.
Jos 2:21 Καὶ εἶπε, Κατὰ τοὺς λόγους σας, οὕτως, ἄς γείνῃ. Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἀνεχώρησαν· αὐτὴ δὲ ἔδεσε τὸ κόκκινον σχοινίον εἰς τὴν θυρίδα.
Jos 2:22 Καὶ ἀνεχώρησαν καὶ ἦλθον εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ ἔμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἑωσοῦ ἐπέστρεψαν οἱ καταδιώκοντες· καὶ ἐζήτησαν αὐτοὺς οἱ καταδιώκοντες καθ ὅλην τὴν ὁδόν, πλὴν δέν εὕρηκαν.
Jos 2:23 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο ἄνδρες καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους καὶ διέβησαν καὶ ἦλθον πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή, καὶ διηγήθησαν πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα συνέβησαν εἰς αὐτούς.
Jos 2:24 Καὶ εἶπον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Βεβαίως ὁ Κύριος παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ μάλιστα πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου ἐνεκρώθησαν ἐκ τοῦ φόβου ἡμῶν.
Jos 3:1 Καὶ ἐξηγέρθη ὁ Ἰησοῦς πρωΐ· καὶ ἀνεχώρησαν ἐκ Σιττεὶμ καὶ ἦλθον ἕως τοῦ Ἰορδάνου, αὐτὸς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ διενυκτέρευσαν ἐκεῖ πρὶν διαβῶσι.
Jos 3:2 μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἐπέρασαν διὰ μέσον τοῦ στρατοπέδου οἱ ἄρχοντες,
Jos 3:3 καὶ προσέταξαν τὸν λαόν, λέγοντες, Ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας καὶ τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευΐτας βαστάζοντας αὐτήν, τότε σεῖς θέλετε κινηθῆ ἀπὸ τῶν τόπων σας καὶ ὑπάγει ὀπίσω αὐτῆς·
Jos 3:4 πλὴν ἄς ἦναι διάστημα μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ἕως δύο χιλιάδων πηχῶν κατὰ τὸ μέτρον, μὴ πλησιάσητε εἰς

αὐτήν, διὰ νὰ γνωρίζητε τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ βαδίζητε· διότι δὲν ἐπεράσατε τὴν ὁδὸν ταύτην χθὲς καὶ προχθές.

Jos 3:5 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν, Καθαρίσθητε, διότι αὔριον θέλει κάμει ὁ Κύριος ἐν μέσῳ ὑμῶν θαυμάσια.

Jos 3:6 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἱερεῖς λέγων, Σήκωσατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ προπορεύεσθε ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐσήκωσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

Jos 3:7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀρχίζω νὰ σὲ μεγαλύνω ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραήλ· διὰ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι, καθὼς ἤμην μετὰ τοῦ Μωϋσέως, θέλω εἶσθαι καὶ μετὰ σοῦ·

Jos 3:8 σὺ λοιπὸν πρόσταξον τοὺς ἱερεῖς τοὺς βαστάζοντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, λέγων, Ὅταν φθάσητε εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, θέλετε σταθῆ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Jos 3:9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, Προσέλθετε ἐνταῦθα καὶ ἀκούσατε τοὺς λόγους Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.

Jos 3:10 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἐκ τούτου θέλετε γνωρίσει, ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ζῶν εἶναι ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, καὶ ὅτι κατὰ κράτος θέλει ἐξολοθρεύσει ἀπ' ἔμπροσθέν σας τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους·

Jos 3:11 ἰδού, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου πάσης τῆς γῆς προβαίνει ἔμπροσθέν σας εἰς τὸν Ἰορδάνην·

Jos 3:12 καὶ τώρα ἐκλέξατε εἰς ἑαυτοὺς δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ἀνὰ ἕνα ἄνδρα κατὰ φυλήν·

Jos 3:13 καὶ καθὼς τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν τῶν ἱερέων, τῶν βασταζόντων τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου, τοῦ Κυρίου πάσης τῆς γῆς, πατήσωσιν ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου θέλουσι διακοπῆ, τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, καὶ θέλουσι σταθῆ εἰς σωρὸν ἕνα.

Jos 3:14 Καὶ καθὼς ἐσηκώθη ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνῶν αὐτῶν, διὰ νὰ διαβῶσι τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ,

Jos 3:15 καὶ καθὼς ἦλθον οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν βασταζόντων τὴν κιβωτὸν ἐβράχησαν κατὰ τὸ χεῖλος τοῦ ὕδατος, διότι ὁ Ἰορδάνης πλημμυρεῖ καθ' ὅλας τὰς ὄχθας αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ θερισμοῦ,

Jos 3:16 ἐστάθησαν τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν καὶ ὑψώθησαν εἰς ἕνα σωρὸν πολὺ μακράν, ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀδάμ, ἥτις εἶναι εἰς τὰ πλάγια τῆς Ζαρετάν· τὰ δὲ καταβαίνοντα κάτω πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς πεδιάδος, τὴν ἁλμυρὰν θάλασσαν, ἀποκοπέντα ἐξέλιπον· καὶ ὁ λαὸς ἐπέρασε κατέναντι τῆς Ἱεριχώ.

Jos 3:17 Καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, ἵσταντο στερεοὶ ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάντες οἱ Ἰσραηλῖται διέβαινον διὰ ξηρᾶς, ἑωσοῦ ἐτελείωσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Jos 4:1 Καὶ ἀφοῦ πᾶς ὁ λαὸς ἐτελείωσε διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην, εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων,

Jos 4:2 Λάβετε εἰς ἑαυτοὺς δώδεκα ἄνδρας ἐκ τοῦ λαοῦ, ἀνὰ ἕνα ἄνδρα κατὰ φυλήν,

Jos 4:3 καὶ πρόσταξον αὐτούς, λέγων, Λάβετε ἐντεῦθεν ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ τοῦ τόπου ὅπου τῶν ἱερέων οἱ πόδες ἐστάθησαν στερεοί, δώδεκα λίθους· καὶ θέλετε μετακομίσει αὐτοὺς μεθ' ἑαυτῶν, καὶ θέλετε θέσει αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ ὅπου στρατοπεδεύσητε ταύτην τὴν νύκτα.

Jos 4:4 Τότε ὁ Ἰησοῦς προσεκάλεσε τοὺς δώδεκα ἄνδρας, τοὺς ὁποίους εἶχε διορίσει ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἀνὰ ἕνα ἄνδρα κατὰ φυλήν·

Jos 4:5 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, διάβητε ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ σηκώσατε ἕκαστος ἀπὸ σᾶς ἕνα λίθον ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·

Jos 4:6 διὰ νὰ ἦναι τοῦτο σημεῖον μεταξὺ σας· ὥστε ὅταν ἐρωτῶσιν οἱ υἱοί σας εἰς τὸ μέλλον λέγοντες, Τί δηλοῦσιν εἰς ἐσᾶς οἱ λίθοι οὗτοι

Jos 4:7 τότε θέλετε ἀποκριθῆ πρὸς αὐτούς, Ὅτι ἐκόπησαν τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου· ὅτε διέβαινε τὸν Ἰορδάνην, τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἐκόπησαν· καὶ οἱ λίθοι οὗτοι θέλουσιν εἶσθαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς μνημόσυνον ἕως αἰῶνος.

Jos 4:8 Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὼς προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔλαβον δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καθὼς εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ μετεκόμισαν αὐτοὺς μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸν τόπον ὅπου κατέλυσαν καὶ ἔθεσαν αὐτοὺς ἐκεῖ.

Jos 4:9 Καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἔστησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐστάθησαν οἱ πόδες τῶν ἱερέων, τῶν βασταζόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης· καὶ ἐκεῖ εἶναι μέχρι τῆς σήμερον.

Jos 4:10 Οἱ δὲ ἱερεῖς οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν ἵσταντο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἑωσοῦ ἐτελέσθησαν πάντα ὅσα ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Ἰησοῦν νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν λαόν, κατὰ πάντα ὅσα ὁ Μωϋσῆς προσέταξεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἔσπευσεν ὁ λαὸς καὶ διέβη.

Jos 4:11 Καὶ ἀφοῦ πᾶς ὁ λαὸς ἐτελείωσε διαβαίνων, διέβη καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου καὶ οἱ ἱερεῖς ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

Jos 4:12 Καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ διέβησαν ὡπλισμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς.

Jos 4:13 Ἕως τεσσαράκοντα χιλιάδες ἔνοπλοι διέβησαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἰς πόλεμον, πρὸς τὰς πεδιάδας τῆς Ἱεριχώ.

Jos 4:14 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν, καθὼς ἐφοβοῦντο τὸν Μωϋσῆν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Jos 4:15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγων,
Jos 4:16 Πρόσταξον τοὺς ἱερεῖς τοὺς βαστάζοντας τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, νὰ ἀναβῶσιν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.
Jos 4:17 Καὶ προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἱερεῖς λέγων, Ἀνάβητε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.
Jos 4:18 Καὶ ἀφοῦ οἱ ἱερεῖς οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ἀνέβησαν ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν τῶν ἱερέων ἐπάτησαν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἐπιστρέψαντα εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐπλημμύρησαν πάσας τὰς ὄχθας αὐτοῦ, καθὼς πρότερον.
Jos 4:19 Καὶ ἀνέβη ὁ λαὸς ἐκ τοῦ Ἰορδάνου τὴν δεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Γαλγάλοις πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἱεριχώ.
Jos 4:20 Καὶ τοὺς δώδεκα ἐκείνους λίθους, τοὺς ὁποίους ἔλαβον ἐκ τοῦ Ἰορδάνου, ἔστησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν Γαλγάλοις.
Jos 4:21 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγων, Ὅταν εἰς τὸ μέλλον ἐρωτῶσιν οἱ υἱοὶ σας τοὺς πατέρας αὐτῶν, λέγοντες, Τί δηλοῦσιν οἱ λίθοι οὗτοι
Jos 4:22 τότε θέλετε ἀναγγείλει πρὸς τοὺς υἱοὺς σας, λέγοντες, Διὰ ξηρᾶς διέβη ὁ Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον·
Jos 4:23 διότι ἀπεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς σας τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἔμπροσθέν σας, ἑωσοῦ διέβητε, καθὼς ἔκαμε Κύριος ὁ Θεὸς σας εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, τὴν ὁποίαν ἀπεξήρανεν ἔμπροσθεν ἡμῶν, ἑωσοῦ διέβημεν·
Jos 4:24 διὰ νὰ γνωρίσωσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου, ὅτι εἶναι κραταιά· διὰ νὰ φοβῆσθε Κύριον τὸν Θεὸν σας πάντοτε.
Jos 5:1 Καὶ ὅτε ἤκουσαν πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οἱ πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμὰς, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Χαναναίων, οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅτι ὁ Κύριος ἀπεξήρανε τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑωσοῦ διέβησαν, διελύθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· καὶ δέν ἔμεινε πλέον εἰς αὐτοὺς πνοή, ἀπὸ τοῦ φόβου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Jos 5:2 Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κάμε εἰς σεαυτὸν λιθίνας μαχαίρας κοπτεράς, καὶ περίτεμε ἐκ δευτέρου τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Jos 5:3 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἑαυτὸν λιθίνας μαχαίρας κοπτεράς, καὶ περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ τῶν ἀκροβυστιῶν.
Jos 5:4 Καὶ ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἰησοῦς ἔκαμε τὴν περιτομήν, εἶναι ὅτι πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐξελθὼν ἐξ Αἰγύπτου, τὰ ἀρσενικά, πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου, ἀπέθανον ἐν τῇ ἐρήμῳ καθ' ὁδόν, ἀφοῦ ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου.
Jos 5:5 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐξελθὼν ἦτο περιτετμημένος· πᾶς δὲ ὁ λαὸς ὅστις ἐγεννήθη ἐν τῇ ἐρήμῳ καθ' ὁδόν, ἀφοῦ ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου, δέν εἶχε περιτμηθῇ.
Jos 5:6 Διότι τεσσαράκοντα ἔτη περιήρχοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑωσοῦ ἐτελεύτησαν πᾶς ὁ λαός, οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου, οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου, ἐπειδὴ δέν ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνήν τοῦ Κυρίου· πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ὤμοσεν, ὅτι δέν θέλει ἀφήσει αὐτοὺς νὰ ἴδωσι τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν ὅτι θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.
Jos 5:7 Ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς περιέτεμε· διότι ἦσαν ἀπερίτμητοι, ἐπειδὴ δὲν εἶχον περιτέμει αὐτοὺς καθ' ὁδόν.
Jos 5:8 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν περιτέμνοντες πάντα τὸν λαόν, ἐκάθηντο εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἑωσοῦ ἰατρεύθησαν.
Jos 5:9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ταύτην τὴν ἡμέραν ἀφήρεσα ἀφ' ὑμῶν τὸν ὀνειδισμὸν τῆς Αἰγύπτου. Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Γάλγαλα ἕως τῆς σήμερον.
Jos 5:10 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Γαλγάλοις καὶ ἔκαμον τὸ πάσχα τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς πρὸς τὸ ἑσπέρας, εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἱεριχώ.
Jos 5:11 Καὶ τῇ ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἔφαγον ἄζυμα ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ σῖτον πεφρυγμένον τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν.
Jos 5:12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἀφοῦ ἔφαγον ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς, ἐξέλιπε τὸ μάννα· καὶ δὲν εἶχον πλέον μάννα οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ἀλλ' ἔτρωγον ἀπὸ τῶν γεννημάτων τῆς γῆς Χαναὰν τὸν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον.
Jos 5:13 Καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἦτο πλησίον τῆς Ἱεριχώ, ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ ἰδού, ἵστατο κατέναντι αὐτοῦ ἄνθρωπος καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἦτο γεγυμνωμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἡμέτερος εἶσαι ἢ τῶν ὑπεναντίων ἡμῶν
Jos 5:14 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί· ἀλλ' ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου τώρα ἦλθον. Καὶ ἔπεσεν ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί προστάζει ὁ κύριός μου εἰς τὸν δοῦλον αὐτοῦ
Jos 5:15 Καὶ ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Λύσον τὸ ὑπόδημά σου ἐκ τῶν ποδῶν σου· διότι ὁ τόπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἵστασαι, εἶναι ἅγιος. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκαμεν οὕτω.
Jos 6:1 Ἡ δὲ Ἱεριχὼ ἦτο συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη ἐξ αἰτίας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· οὐδεὶς ἐξήρχετο καὶ οὐδεὶς εἰσήρχετο.
Jos 6:2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἰδού, παρέδωκα εἰς τὴν χεῖρά σου τὴν Ἱεριχὼ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ.
Jos 6:3 Καὶ θέλετε περιέλθει τὴν πόλιν, πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου, κύκλῳ τῆς πόλεως ἅπαξ· οὕτω θέλεις κάμνει ἓξ ἡμέρας.
Jos 6:4 Καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς θέλουσι βαστάζει ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ ἑπτὰ σάλπιγγας κερατίνας· καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν θέλετε περιέλθει τὴν πόλιν ἑπτάκις· καὶ οἱ ἱερεῖς θέλουσι σαλπίζει μέ τὰς σάλπιγγας.

Jos 6:5 Καὶ ὅταν σαλπίσωσι μὲ τὴν κερατίνην ἐπεκτείνοντες, καθὼς ἀκούσητε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, πᾶς ὁ λαὸς θέλει ἀλαλάξει μέγαν ἀλαλαγμόν, καὶ θέλει καταπέσει τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ὑφ ἑαυτό, καὶ ὁ λαὸς θέλει ἀναβῇ, ἕκαστος κατ ἐνώπιον αὑτοῦ.

Jos 6:6 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυὴ τοὺς ἱερεῖς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Λάβετε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς ἂς βαστάζωσιν ἑπτὰ σάλπιγγας κερατίνας ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου.

Jos 6:7 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν, Περάσατε καὶ περιέλθετε τὴν πόλιν, καὶ οἱ ὡπλισμένοι ἂς περάσωσιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου.

Jos 6:8 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε πρὸς τὸν λαόν, οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς βαστάζοντες τὰς ἑπτὰ κερατίνας σάλπιγγας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἐπέρασαν καὶ ἐσάλπιζον μέ τὰς σάλπιγγας, καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ἠκολούθει αὐτούς.

Jos 6:9 Καὶ οἱ ὡπλισμένοι προεπορεύοντο τῶν ἱερέων, τῶν σαλπιζόντων μέ τὰς σάλπιγγας, καὶ ἡ ὀπισθοφυλακὴ ἠκολούθει ὄπισθεν τῆς κιβωτοῦ, ἐνῷ οἱ ἱερεῖς προχωροῦντες ἐσάλπιζον μὲ τὰς σάλπιγγας.

Jos 6:10 Καὶ προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς τὸν λαόν, λέγων, Δὲν θέλετε ἀλαλάξει, οὐδὲ θέλει ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ σας, οὐδὲ θέλει ἐξέλθει λόγος ἐκ τοῦ στόματός σας, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ ἣν θέλω σᾶς εἰπεῖ νὰ ἀλαλάξητε· τότε θέλετε ἀλαλάξει.

Jos 6:11 Καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου περιῆλθε τὴν πόλιν κύκλῳ ἅπαξ· καὶ ἦλθον εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ διενυκτέρευσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ.

Jos 6:12 Καὶ ἐξηγέρθη ὁ Ἰησοῦς τὸ πρωΐ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσήκωσαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου·

Jos 6:13 καὶ οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς, βαστάζοντες τὰς ἑπτὰ κερατίνας σάλπιγγας, προεπορεύοντο τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι καὶ σαλπίζοντες μὲ τὰς σάλπιγγας· καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ἐπορεύοντο οἱ ὡπλισμένοι· ἡ δὲ ὀπισθοφυλακὴ ἠκολούθει ὄπισθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου, ἐνῷ οἱ ἱερεῖς προχωροῦντες ἐσάλπιζον μὲ τὰς σάλπιγγας.

Jos 6:14 Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν περιῆλθον τὴν πόλιν ἅπαξ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸ στρατόπεδον· οὕτως ἔκαμνον ἕξ ἡμέρας.

Jos 6:15 Καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἐξηγέρθησαν περὶ τὰ χαράγματα καὶ περιῆλθον τὴν πόλιν ἑπτάκις κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· μόνον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ περιῆλθον τὴν πόλιν ἑπτάκις.

Jos 6:16 Καὶ εἰς τὴν ἑβδόμην φοράν, ἐνῷ ἐσάλπιζον οἱ ἱερεῖς μέ τὰς σάλπιγγας, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν, Ἀλαλάξατε· διότι ὁ Κύριος παρέδωκεν εἰς ἐσᾶς τὴν πόλιν·

Jos 6:17 καὶ ἡ πόλις θέλει εἶσθαι ἀνάθεμα εἰς τὸν Κύριον, αὐτὴ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ· εἰς μόνην τὴν Ῥαὰβ τὴν πόρνην θέλει φυλαχθῇ ἡ ζωή, εἰς αὐτὴν καὶ εἰς πάντας τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ μετ αὐτῆς· διότι ἔκρυψε τοὺς κατασκόπους, τοὺς ὁποίους ἀπεστείλαμεν·

Jos 6:18 σεῖς ὅμως φυλάχθητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, διὰ νὰ μὴ γείνητε ἀνάθεμα, λαμβάνοντες ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ καταστήσητε τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰσραὴλ ἀνάθεμα καὶ ταράξητε αὐτό·

Jos 6:19 ἅπαν δὲ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη τὰ χάλκινα καὶ τὰ σιδηρὰ εἶναι ἀφιερωμένα εἰς τὸν Κύριον· εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ Κυρίου θέλουσιν εἰσαχθῇ.

Jos 6:20 Καὶ ἠλάλαξεν ὁ λαός, ὅτε ἐσάλπισαν μὲ τὰς σάλπιγγας· καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν τῶν σαλπίγγων, τότε ἠλάλαξεν ὁ λαὸς ἀλαλαγμὸν μέγαν, καὶ κατέπεσε τὸ τεῖχος ὑφ ἑαυτό, καὶ ἀνέβη ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν, ἕκαστος κατ ἐνώπιον αὑτοῦ, καὶ ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν.

Jos 6:21 Καὶ ἐξωλόθρευσαν ἐν στόματι μαχαίρας πάντας τοὺς ἐν τῇ πόλει, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, νέους καὶ γέροντας, καὶ βόας καὶ πρόβατα καὶ ὄνους.

Jos 6:22 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς δύο ἄνδρας, τοὺς κατασκοπεύσαντας τὴν γῆν, Εἰσέλθετε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς πόρνης καὶ ἐξαγάγετε ἐκεῖθεν τὴν γυναῖκα, καὶ πάντα ὅσα ἔχει, καθὼς ὡμόσατε πρὸς αὐτήν.

Jos 6:23 Καὶ εἰσῆλθον οἱ νέοι οἱ κατάσκοποι καὶ ἐξήγαγον τὴν Ῥαὰβ καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς, καὶ πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἐξήγαγον πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτῆς καὶ ἐφύλαξαν αὐτοὺς ἔξω τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἰσραήλ.

Jos 6:24 Καὶ κατέκαυσαν τὴν πόλιν ἐν πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ· μόνον τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη τὰ χάλκινα καὶ τὰ σιδηρὰ ἔδωκαν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

Jos 6:25 Καὶ εἰς τὴν Ῥαὰβ τὴν πόρνην καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ εἰς πάντα ὅσα εἶχε, ὁ Ἰησοῦς ἐφύλαξε τήν ζωήν· καὶ κατοικεῖ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον· διότι ἔκρυψε τοὺς κατασκόπους, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν Ἱεριχώ.

Jos 6:26 Καὶ ὥμοσεν ὁ Ἰησοῦς κατ ἐκεῖνον τὸν καιρόν, λέγων, Κατηραμένος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἀναστήσῃ καὶ κτίσῃ τὴν πόλιν ταύτην τὴν Ἱεριχώ· μὲ τὸν θάνατον τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ αὐτοῦ θέλει βάλει τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ μὲ τὸν θάνατον τοῦ νεωτάτου υἱοῦ αὐτοῦ θέλει στήσει τὰς πύλας αὐτῆς.

Jos 6:27 Καὶ ὁ Κύριος ἦτο μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ διεφημίσθη καθ ὅλην τὴν γῆν.

Jos 7:1 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔκαμον παράβασιν εἰς τὸ ἀνάθεμα· διότι Ἀχάν, ὁ υἱὸς τοῦ Χαρμί, υἱοῦ τοῦ Ζαβδί, υἱοῦ τοῦ Ζερά, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος· καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Jos 7:2 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἱεριχὼ εἰς Γαί, τὴν πλησίον τῆς Βαιθαυέν, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Βαιθήλ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς λέγων, Ἀνάβητε καὶ κατασκοπεύσατε τὴν γῆν. Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀνέβησαν καὶ κατεσκόπευσαν τὴν Γαί.

Jos 7:3 Καὶ ἐπιστρέψαντες πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἶπαν πρὸς αὐτόν, Ἄς μὴ ἀναβῇ πᾶς ὁ λαός, ἀλλ ὡς δύο ἢ τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες ἂς ἀναβῶσι καὶ ἂς πατάξωσι τὴν Γαί· μὴ βάλῃς πάντα τὸν λαὸν εἰς κόπον φέρων αὐτὸν ἕως ἐκεῖ· διότι εἶναι

ὀλίγοι.
Jos 7:4 Καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖ ἐκ τοῦ λαοῦ ὡς τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες· καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου τῶν ἀνδρῶν τῆς Γαί.
Jos 7:5 Καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Γαὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν ἕως τριάκοντα ἕξ ἄνδρας· καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθεν τῆς πύλης ἕως Σιβαρείμ, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς εἰς τὸ κατωφερές· διὰ τὸ ὁποῖον αἱ καρδίαι τοῦ λαοῦ διελύθησαν, καὶ ἔγειναν ὡς ὕδωρ.
Jos 7:6 Καὶ διέρρηξεν ὁ Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἔπεσε κατὰ γῆς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου ἕως ἑσπέρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐπέθεσαν χῶμα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
Jos 7:7 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἄ Δέσποτα Κύριε, διὰ τί διεβίβασας τὸν λαὸν τοῦτον διὰ τοῦ Ἰορδάνου, διὰ νὰ μᾶς παραδώσῃς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀμορραίων, ὥστε νὰ ἀφανίσωσιν ἡμᾶς εἴθε νὰ εὐχαριστούμεθα καθήμενοι πέραν τοῦ Ἰορδάνου
Jos 7:8 Ὦ Κύριε, τί νὰ εἴπω, ἀφοῦ ὁ Ἰσραὴλ ἔστρεψε τὰ νῶτα ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ
Jos 7:9 καὶ ἀκούσαντες οἱ Χαναναῖοι καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, θέλουσι περικυκλώσει ἡμᾶς καὶ ἐξαλείψει τὸ ὄνομα ἡμῶν ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ τί θέλεις κάμει περὶ τοῦ ὀνόματός σου τοῦ μεγάλου
Jos 7:10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Σηκώθητι· διὰ τί ἔπεσες οὕτως ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου
Jos 7:11 ἡμάρτησεν ὁ Ἰσραήλ, καὶ μάλιστα παρέβησαν τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν προσέταξα αὐτούς· καὶ ἔτι ἔλαβον ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἔτι ἔκλεψαν καὶ ἔτι ἐψεύσθησαν καὶ ἔτι ἔβαλον αὐτὸ εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν·
Jos 7:12 διὰ τοῦτο δέν θέλουσι δυνηθῇ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ νὰ σταθῶσιν ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἀλλὰ θέλουσι στρέψει τὰ νῶτα ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, διότι ἔγειναν ἀνάθεμα· οὐδὲ θέλω εἶσθαι πλέον μὲ σᾶς, ἐὰν δέν ἐξαλείψητε τὸ ἀνάθεμα ἐκ μέσου σας·
Jos 7:13 σηκωθεὶς ἁγίασον τὸν λαὸν καὶ εἰπέ, Ἁγιάσθητε διὰ τὴν αὔριον· διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἀνάθεμα εἶναι ἐν τῷ μέσῳ σου, Ἰσραήλ· δέν δύνασαι νὰ σταθῇς ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, ἑωσοῦ ἀφαιρέσητε τὸ ἀνάθεμα ἐκ μέσου σας·
Jos 7:14 προσέλθετε λοιπὸν τὸ πρωῒ κατὰ τὰς φυλὰς σας· καὶ ἡ φυλή, τὴν ὁποίαν πιάσῃ ὁ Κύριος, θέλει προσέλθει κατὰ συγγενείας· καὶ ἡ συγγένεια, τὴν ὁποίαν πιάσῃ ὁ Κύριος, θέλει προσέλθει κατ' οἰκογενείας· καὶ ἡ οἰκογένεια, τὴν ὁποίαν πιάσῃ ὁ Κύριος, θέλει προσέλθει κατὰ ἄνδρας·
Jos 7:15 καὶ ὅστις πιασθῇ ἔχων τὸ ἀνάθεμα, θέλει κατακαυθῇ ἐν πυρί, αὐτὸς καὶ πάντα ὅσα ἔχει· διότι παρέβη τὴν διαθήκην τοῦ Κυρίου καὶ διότι ἔπραξεν ἀνομίαν ἐν τῷ Ἰσραήλ.
Jos 7:16 Καὶ ἐξεγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς τὸ πρωΐ, προσήγαγε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς φυλὰς αὐτῶν· καὶ ἐπιάσθη ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα·
Jos 7:17 καὶ προσήγαγε τὰς συγγενείας τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐπιάσθη ἡ συγγένεια τῶν Ζαραϊτῶν· καὶ προσήγαγε τὴν συγγένειαν τῶν Ζαραϊτῶν κατὰ ἄνδρας, καὶ ἐπιάσθη ὁ Ζαβδί·
Jos 7:18 καὶ προσήγαγε τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ κατὰ ἄνδρας, καὶ ἐπιάσθη ὁ Ἀχάν, ὁ υἱὸς τοῦ Χαρμί, υἱοῦ τοῦ Ζαβδί, υἱοῦ τοῦ Ζερά, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα.
Jos 7:19 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν Ἀχάν, Τέκνον μου, δὸς τώρα δόξαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐξομολογήθητι εἰς αὐτόν, καὶ εἰπὲ μοι τώρα τί ἔπραξας· μὴ κρύψῃς αὐτὸ ἀπ' ἐμοῦ.
Jos 7:20 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀχὰν πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε, Ἀληθῶς ἐγὼ ἥμαρτον εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔπραξα οὕτω καὶ οὕτω·
Jos 7:21 ἰδὼν μεταξὺ τῶν λαφύρων μίαν καλὴν Βαβυλωνικὴν στολὴν καὶ διακοσίους σίκλους ἀργυρίου καὶ ἔλασμα χρυσοῦ βάρους πεντήκοντα σίκλων, ἐπεθύμησα αὐτὰ καὶ ἔλαβον αὐτά· καὶ ἰδού, εἶναι κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ, κατὰ τὸ μέσον τῆς σκηνῆς μου, καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν.
Jos 7:22 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς ἀνθρώπους· καὶ ἔτρεξαν εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ἰδού, ἦσαν κεκρυμμένα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν.
Jos 7:23 Καὶ ἔλαβον αὐτὰ ἐκ μέσου τῆς σκηνῆς, καὶ ἔφεραν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ ἔθεσαν αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Jos 7:24 Τότε ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐπίασαν τὸν Ἀχὰν τὸν υἱὸν τοῦ Ζερά, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὴν στολὴν καὶ τὸ ἔλασμα τοῦ χρυσοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ τοὺς βόας αὐτοῦ καὶ τοὺς ὄνους αὐτοῦ καὶ τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἔφεραν αὐτοὺς εἰς τὴν κοιλάδα Ἀχώρ.
Jos 7:25 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Διὰ τί κατετάραξας ἡμᾶς ὁ Κύριος θέλει σὲ καταταράξει τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν μὲ λίθους καὶ κατέκαυσαν αὐτοὺς ἐν πυρὶ καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτοὺς μὲ λίθους.
Jos 7:26 Καὶ ἔστησαν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν, ὅστις μένει ἕως τῆς σήμερον· οὕτως ἔπαυσεν ὁ Κύριος ἀπὸ τῆς ἐξάψεως τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο καλεῖται τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κοιλὰς Ἀχὼρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
Jos 8:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς μηδὲ δειλιάσῃς· λάβε μετὰ σοῦ πάντας τοὺς πολεμικούς ἄνδρας, καὶ σηκωθεὶς ἀνάβα εἰς Γαί· ἰδού, ἐγὼ παρέδωκα εἰς τὴν χεῖρά σου τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ·
Jos 8:2 καὶ θέλεις κάμει εἰς τὴν Γαὶ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς, καθὼς ἔκαμες εἰς τὴν Ἱεριχὼ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς· μόνον τὰ λάφυρα αὐτῆς καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς θέλετε λαφυραγωγήσει εἰς ἑαυτούς· στῆσον ἐνέδραν κατὰ τῆς πόλεως ὄπισθεν αὐτῆς.
Jos 8:3 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστής, διὰ νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὴν Γαί· καὶ ἐξέλεξεν ὁ Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἄνδρας δυνατούς ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς διὰ νυκτός,

Jos 8:4 καὶ προσέταξεν εἰς αὐτοὺς λέγων, Ἰδού, σεῖς θέλετε ἐνεδρεύει κατὰ τῆς πόλεως ὄπισθεν αὐτῆς· μὴ ἀπομακρυνθῆτε πολὺ ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ νὰ ἦσθε πάντες ἕτοιμοι·
Jos 8:5 ἐγὼ δὲ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' ἐμοῦ θέλομεν πλησιάσει εἰς τὴν πόλιν· καὶ ὅταν ἐξέλθωσιν ἐναντίον ἡμῶν, καθὼς πρότερον, τότε ἡμεῖς θέλομεν φύγει ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν·
Jos 8:6 καὶ θέλουσιν ἐξέλθει κατόπιν ἡμῶν, ἑωσοῦ ἀπομακρύνωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως, διότι θέλουσιν εἰπεῖ, Αὐτοὶ φεύγουσιν ἀπ' ἔμπροσθεν ἡμῶν, καθὼς πρότερον· καὶ ἡμεῖς θέλομεν φύγει ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν·
Jos 8:7 τότε σεῖς σηκωθέντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, θέλετε κυριεύσει τὴν πόλιν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας θέλει παραδώσει αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρά σας·
Jos 8:8 καὶ ἀφοῦ κυριεύσητε τὴν πόλιν, θέλετε καύσει τὴν πόλιν ἐν πυρί· κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου θέλετε κάμει· ἰδού, προσέταξα εἰς ἐσᾶς.
Jos 8:9 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἐξαπέστειλεν αὐτούς, καὶ ὑπῆγον εἰς ἐνέδραν καὶ ἐκάθισαν μεταξὺ Βαιθὴλ καὶ Γαί, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Γαί· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔμεινε τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ.
Jos 8:10 Καὶ ἐξεγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς τὸ πρωΐ, ἐπεσκέφθη τὸν λαόν, καὶ ἀνέβη αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ, ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ πρὸς Γαί.
Jos 8:11 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστής, ὁ μετ' αὐτοῦ, ἀνέβη καὶ ἐπλησίασε καὶ ἦλθε κατέναντι τῆς πόλεως καὶ ἐστρατοπέδευσε κατὰ τὸ βόρειον μέρος τῆς Γαί· ἦτο δὲ κοιλὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Γαὶ.
Jos 8:12 Καὶ λαβὼν ἕως πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν, ἐκάθισεν αὐτοὺς εἰς ἐνέδραν μεταξὺ Βαιθὴλ καὶ Γαί, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς πόλεως.
Jos 8:13 Καὶ ἀφοῦ διέταξαν τὸν λαόν, ἅπαν τὸ στράτευμα τὸ πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως καὶ τὴν ἐνέδραν αὐτοῦ πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως, ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς ἐκείνην τὴν νύκτα εἰς τὸ μέσον τῆς κοιλάδος.
Jos 8:14 Καὶ ὡς εἶδεν ὁ βασιλεὺς τῆς Γαί, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, ἔσπευσαν καὶ ἐξηγέρθησαν πρωῒ καὶ ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς μάχην, εἰς ὡρισμένην ὥραν, ἐπὶ τὴν πεδιάδα· πλὴν αὐτὸς δὲν ἤξευρεν ὅτι ἦτο ἔνεδρα κατ' αὐτοῦ ὄπισθεν τῆς πόλεως.
Jos 8:15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ προσεποιήθησαν ὅτι κατετροπώθησαν ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔφευγον διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρήμου.
Jos 8:16 Καὶ συνεκαλέσθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν Γαί, διὰ νὰ καταδιώξωσιν αὐτούς· καὶ κατεδίωξαν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τῆς πόλεως.
Jos 8:17 Καὶ δὲν ἀπέμεινεν ἄνθρωπος ἐν Γαὶ καὶ ἐν Βαιθήλ, ὅστις δὲν ἐξῆλθε κατόπιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἀφῆκαν ἀνοικτὴν τὴν πόλιν, καὶ κατεδίωκον τὸν Ἰσραήλ.
Jos 8:18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἔκτεινον τὴν λόγχην, τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου, πρὸς τὴν Γαί· διότι θέλω παραδώσει αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἰησοῦς τὴν λόγχην, τὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, πρὸς τὴν πόλιν.
Jos 8:19 Καὶ ἡ ἐνέδρα ἐσηκώθη μετὰ σπουδῆς ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, καὶ ὥρμησαν εὐθὺς ὅτε ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐκυρίευσαν αὐτήν, καὶ σπεύσαντες ἔκαυσαν τὴν πόλιν ἐκ πυρί.
Jos 8:20 Καὶ ὅτε περιέβλεψαν εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν οἱ ἄνδρες τῆς Γαί, εἶδον, καὶ ἰδού, ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς τῆς πόλεως πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ φύγωσιν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ· ἐπειδὴ ὁ λαὸς ὁ φεύγων πρὸς τὴν ἔρημον ἐστράφησαν ὀπίσω ἐναντίον τῶν καταδιωκόντων.
Jos 8:21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ Ἰσραήλ, ἰδόντες ὅτι ἡ ἐνέδρα εἶχε κυριεύσει τὴν πόλιν καὶ ὅτι ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς τῆς πόλεως, ἐστράφησαν ὀπίσω καὶ ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαί.
Jos 8:22 Καὶ οἱ ἄλλοι ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως ἐναντίον αὐτῶν, ὥστε ἦσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν· καὶ ἐπάταξαν αὐτούς, ὥστε δὲν ἀφῆκαν οὐδένα ἐξ αὐτῶν μείναντα ἢ διαφυγόντα.
Jos 8:23 Τὸν δὲ βασιλέα τῆς Γαὶ συνέλαβον ζῶντα καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
Jos 8:24 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰσραὴλ ἐτελείωσε φονεύων πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Γαὶ ἐν τῇ πεδιάδι ἐκ τῇ ἐρήμῳ, ὅπου κατεδίωκον αὐτούς, καὶ ἔπεσον πάντες ἐν στόματι μαχαίρας, ἑωσοῦ ἐξωλοθρεύθησαν, ἐπέστρεψε πᾶς ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὴν Γαὶ καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας.
Jos 8:25 Καὶ πάντες οἱ πεσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, ἦσαν δώδεκα χιλιάδες, πάντες οἱ ἄνθρωποι τῆς Γαί.
Jos 8:26 Καὶ δὲν ἔσυρεν ὁ Ἰησοῦς ὀπίσω τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἐξέτεινε μὲ τὴν λόγχην, ἑωσοῦ ἐξωλόθρευσε πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Γαί.
Jos 8:27 Μόνον τὰ κτήνη καὶ τὰ λάφυρα τῆς πόλεως ἐκείνης ἐλαφυραγώγησεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς ἑαυτόν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον προσέταξεν εἰς τὸν Ἰησοῦν.
Jos 8:28 Καὶ κατέκαυσεν ὁ Ἰησοῦς τὴν Γαί, καὶ κατέστησεν αὐτὴν σωρὸν παντοτεινὸν ἀοίκητον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
Jos 8:29 Τὸν δὲ βασιλέα τῆς Γαὶ ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου ἕως ἑσπέρας· καὶ ὡς ἔδυσεν ὁ ἥλιος, προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς καὶ κατεβίβασαν τὸ πτῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ ὕψωσαν ἐπ' αὐτοῦ σωρὸν λίθων μέγαν, ὅστις μένει ἕως τῆς σήμερον.
Jos 8:30 Τότε ᾠκοδόμησεν ὁ Ἰησοῦς θυσιαστήριον εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ὄρος Ἐβάλ,
Jos 8:31 καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου προσέταξε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως, θυσιαστήριον ἐκ λίθων ὁλοκλήρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων σίδηρος δὲν ἐπεβλήθη· καὶ προσέφεραν ἐπ' αὐτὸ ὁλοκαυτώματα πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἐθυσίασαν εἰρηνικὰς προσφοράς.
Jos 8:32 Καὶ ἔγραψεν ἐκεῖ ἐπὶ τοὺς λίθους τὸ ἀντίγραφον τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως, τὸν ὁποῖον εἶχε γράψει ἐνώπιον

τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Jos 8:33 Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ κριταὶ αὐτῶν ἐστάθησαν ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι τῶν ἱερέων τῶν Λευϊτῶν, τῶν βασταζόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ ξένος καὶ ὁ αὐτόχθων· τὸ ἥμισυ αὐτῶν πρὸς τὸ ὄρος Γαριζὶν καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῶν πρὸς τὸ ὄρος Ἐβάλ· καθὼς πρότερον προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ εὐλογήσωσι τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ.
Jos 8:34 Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνέγνωσε πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου, τὰς εὐλογίας καὶ τὰς κατάρας, κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου.
Jos 8:35 Δὲν ἦτο λόγος ἐκ πάντων ὅσα προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς, τὸν ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀνέγνωσεν ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραήλ, μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων καὶ τῶν ξένων τῶν παρευρισκομένων μεταξὺ αὐτῶν.
Jos 9:1 Καὶ ὅτε ἤκουσαν πάντες οἱ βασιλεῖς, οἱ ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου, οἱ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ ἐν πάσι τοῖς παραλίοις τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, ἕως κατέναντι τοῦ Λιβάνου, οἱ Χετταῖοι καὶ οἱ Ἀμορραῖοι, οἱ Χαναναῖοι, οἱ Φερεζαῖοι, οἱ Εὐαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι,
Jos 9:2 συνήχθησαν πάντες ὁμοῦ, διὰ νὰ πολεμήσωσι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν Ἰσραήλ.
Jos 9:3 Οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Γαβαὼν ἤκουσαν ὅ, τι ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἱεριχὼ καὶ εἰς τὴν Γαί,
Jos 9:4 καὶ ἔπραξαν καὶ οὗτοι μετὰ πανουργίας, καὶ ὑπῆγον καὶ ἡτοιμάσθησαν μὲ ἐφόδια, καὶ ἔλαβον σάκκους παλαιοὺς ἐπὶ τῶν ὄνων αὐτῶν καὶ ἀσκοὺς οἴνου παλαιοὺς καὶ κατεσχισμένους καὶ δεδεμένους,
Jos 9:5 καὶ εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν ὑποδήματα παλαιὰ καὶ ἐμβαλωμένα, καὶ ἱμάτια παλαιὰ ἐφ ἑαυτῶν· καὶ ὅλος ὁ ἄρτος τοῦ ἐφοδιασμοῦ αὐτῶν ἦτο ξηρὸς καὶ κατατεθρυμμένος.
Jos 9:6 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς Γάλγαλα, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰσραήλ, Ἀπό γῆς μακρᾶς ἤλθομεν· τώρα λοιπὸν κάμετε συνθήκην πρὸς ἡμᾶς.
Jos 9:7 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς Εὐαίους τούτους, Σεῖς κατοικεῖτε ἴσως ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, καὶ πῶς θέλομεν κάμει συνθήκην πρὸς ἐσᾶς
Jos 9:8 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Δοῦλοί σου εἴμεθα. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ποῖοι εἶσθε καὶ πόθεν ἔρχεσθε
Jos 9:9 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἀπὸ πολὺ μακρᾶς γῆς ἦλθον οἱ δοῦλοί σου διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· διότι ἠκούσαμεν τὴν φήμην αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἔκαμεν ἐν Αἰγύπτῳ,
Jos 9:10 καὶ πάντα ὅσα ἔκαμεν εἰς τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, τοὺς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν Σηὼν βασιλέα τῆς Ἑσεβών, καὶ εἰς τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν, τὸν ἐν Ἀσταρώθ·
Jos 9:11 διὰ τοῦτο εἶπον πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἡμῶν, λέγοντες, Λάβετε εἰς ἑαυτοὺς ἐφόδια διὰ τὴν ὁδόν, καὶ ὑπάγετε εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ εἴπατε πρὸς αὐτούς, δοῦλοί σας εἴμεθα· τώρα λοιπὸν κάμετε συνθήκην πρὸς ἡμᾶς·
Jos 9:12 τὸν ἄρτον ἡμῶν τοῦτον ζεστὸν ἐλάβομεν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἡμῶν, καθ ἥν ἡμέραν ἐξήλθομεν διὰ νὰ ἔλθωμεν πρὸς ἐσᾶς· καὶ τώρα, ἰδού, εἶναι ξηρὸς καὶ κατατεθρυμμένος·
Jos 9:13 καὶ οὗτοι οἱ ἀσκοὶ τοῦ οἴνου, τοὺς ὁποίους ἐγεμίσαμεν νέους, καὶ ἰδού, εἶναι κατεσχισμένοι· καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν ταῦτα καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν ἐπαλαιώθησαν διὰ τὴν πολὺ μακρὰν ὁδόν.
Jos 9:14 Καὶ ἐδέχθησαν τοὺς ἄνδρας ἐξ αἰτίας τῶν ἐφοδίων αὐτῶν, καὶ δὲν ἠρώτησαν τὸν Κύριον.
Jos 9:15 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰρήνην πρὸς αὐτοὺς καὶ ἔκαμε συνθήκην πρὸς αὐτούς, νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν αὐτῶν· καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς ὤμοσαν πρὸς αὐτούς.
Jos 9:16 Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφοῦ ἔκαμον συνθήκην πρὸς αὐτούς, ἤκουσαν ὅτι ἦσαν γείτονες αὐτῶν καὶ κατῴκουν μεταξὺ αὐτῶν.
Jos 9:17 Καὶ σηκωθέντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑπῆγον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν τὴν τρίτην ἡμέραν· αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν ἦσαν Γαβαὼν καὶ Χεφειρὰ καὶ Βηρὼθ καὶ Κιριὰθιαρείμ.
Jos 9:18 Καὶ δὲν ἐπάταξαν αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, διότι οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἶχον ὀμόσει πρὸς αὐτοὺς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἐγόγγυζε πᾶσα ἡ συναγωγὴ κατὰ τῶν ἀρχόντων.
Jos 9:19 Πάντες ὅμως οἱ ἄρχοντες εἶπον πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγήν, Ἡμεῖς ὠμόσαμεν πρὸς αὐτοὺς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ· τώρα λοιπὸν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγγίσωμεν αὐτούς·
Jos 9:20 τοῦτο θέλομεν κάμει εἰς αὐτούς· θέλομεν φυλάξει τὴν ζωὴν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἦναι ὀργὴ Θεοῦ ἐφ ἡμᾶς, διὰ τὸν ὅρκον τὸν ὁποῖον ὠμόσαμεν πρὸς αὐτούς.
Jos 9:21 Καὶ οἱ ἄρχοντες εἶπον πρὸς αὐτούς, Ἄς ζῶσι· πλὴν ἄς ἦναι ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι εἰς πᾶσαν συναγωγήν· καθὼς οἱ ἄρχοντες ὑπεσχέθησαν πρὸς αὐτούς.
Jos 9:22 Καὶ συνεκάλεσεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, λέγων, Διὰ τί ἠπατήσατε ἡμᾶς λέγοντες, πολὺ μακρὰν εἴμεθα ἀπὸ σᾶς, ἐνῷ σεῖς κατοικεῖτε μεταξὺ ἡμῶν
Jos 9:23 τώρα λοιπὸν ἐπικατάρατοι εἶσθε, καὶ δὲν θέλει λείψει ἀπὸ σᾶς δοῦλος καὶ ξυλοκόπος καὶ ὑδροφόρος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου.
Jos 9:24 Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγοντες, Ἐπειδὴ οἱ δοῦλοί σου ἔμαθον μετὰ πληροφορίας ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς σου διέταξεν εἰς τὸν δοῦλον αὐτοῦ Μωϋσῆν, νὰ δώσῃ εἰς ἐσᾶς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ νὰ ἐξολοθρεύσῃ ἔμπροσθέν σας πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἐφοβήθημεν ἀπὸ σᾶς σφόδρα διὰ τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ ἐκάμομεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο·
Jos 9:25 καὶ τώρα, ἰδού, εἰς τὰς χεῖράς σου εἴμεθα· ὅ, τι σοὶ φανῇ καλὸν καὶ ἀρεστὸν νὰ κάμῃς εἰς ἡμᾶς, κάμε.

Jos 9:26 Καὶ ἔκαμεν οὕτως εἰς αὐτούς, καὶ ἠλευθέρωσεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ δὲν ἐφόνευσαν αὐτούς.
Jos 9:27 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔκαμεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους μέχρι τοῦδε, εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν τόπον ὅντινα ἐκλέξῃ.
Jos 10:1 Καὶ ὡς ἤκουσεν Ἀδωνισεδὲκ ὁ βασιλεύς τῆς Ἱερουσαλὴμ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐκυρίευσε τὴν Γαὶ καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτήν, ὅτι, καθὼς ἔκαμεν εἰς τὴν Ἱεριχὼ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς, οὕτως ἔκαμεν εἰς τὴν Γαὶ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Γαβαὼν ἔκαμον εἰρήνην μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔμενον μεταξὺ αὐτῶν,
Jos 10:2 ἐφοβήθησαν σφόδρα· διότι ἦτο πόλις μεγάλη ἡ Γαβαών, ὡς μία τῶν βασιλικῶν πόλεων, καὶ διότι ἦτο μεγαλητέρα τῆς Γαί, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς δυνατοί.
Jos 10:3 Διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν Ἀδωνισεδὲκ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ὡὰμ βασιλέα τῆς Χεβρών, καὶ πρὸς τὸν Πιρὰμ βασιλέα τῆς Ἰαρμούθ, καὶ πρὸς τὸν Ἰαφιὰ βασιλέα τῆς Λαχείς, καὶ πρὸς τὸν Δεβεὶρ βασιλέα τῆς Ἐγλών, λέγων,
Jos 10:4 Ἀνάβητε πρὸς ἐμὲ καὶ βοηθήσατέ μοι, διὰ νὰ πατάξωμεν τὴν Γαβαών· διότι ἔκαμεν εἰρήνην μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Jos 10:5 Καὶ συναχθέντες οἱ πέντε βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλήμ, ὁ βασιλεὺς τῆς Χεβρών, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰαρμούθ, ὁ βασιλεὺς τῆς Λαχείς, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἐγλών, ἀνέβησαν, αὐτοὶ καὶ πάντα τὰ στρατεύματα αὐτῶν, καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἔμπροσθεν τῆς Γαβαὼν καὶ ἐπολέμουν ἐναντίον αὐτῆς.
Jos 10:6 Καὶ οἱ Γαβαωνῖται ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς Γάλγαλα, λέγοντες, Μὴ ἀποσύρῃς τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τῶν δούλων σου· ἀνάβα πρὸς ἡμᾶς ταχέως καὶ σῶσον ἡμᾶς καὶ βοήθησον ἡμᾶς· διότι συνήχθησαν ἐναντίον ἡμῶν πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινήν.
Jos 10:7 Καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Γαλγάλων, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ.
Jos 10:8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς αὐτούς· διότι παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου· δὲν θέλει σταθῇ ἔμπροσθέν σου οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν.
Jos 10:9 Ἦλθε λοιπὸν ἐπ' αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ἐξαίφνης, ἀναβὰς ἀπὸ Γαλγάλων δι' ὅλης τῆς νυκτός.
Jos 10:10 Καὶ κατετρόπωσεν αὐτοὺς ὁ Κύριος ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν σφαγῇ μεγάλῃ ἐν Γαβαών, καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἀναβαίνουσαν πρὸς Βαιθωρών, καὶ κατέκοπτον αὐτοὺς ἕως Ἀζηκὰ καὶ ἕως Μακκηδά.
Jos 10:11 Καὶ ἐνῷ, φεύγοντες ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ, ἦσαν ἐν τῇ καταβάσει τῆς Βαιθωρών, ὁ Κύριος ἔρριψεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατ' αὐτῶν λίθους μεγάλους ἕως Ἀζηκά, καὶ ἀπέθανον· περισσότεροι ἦσαν οἱ ἀποθανόντες ἐκ τῶν λίθων τῆς χαλάζης, παρ' ὅσους οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατέκοψαν ἐν μαχαίρᾳ.
Jos 10:12 Τότε ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν Κύριον, καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Κύριος παρέδωκε τοὺς Ἀμορραίους ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν ἐνώπιον τοῦ Ἰσραήλ, Στῆθι, ἥλιε, ἐπὶ τὴν Γαβαών, καὶ σύ, σελήνη, ἐπὶ τὴν φάραγγα Αἰαλών.
Jos 10:13 Καὶ ὁ ἥλιος ἐστάθη καὶ ἡ σελήνη ἔμεινεν, ἑωσοῦ ὁ λαὸς ἐξεδικήθη τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Δὲν εἶναι τοῦτο γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἰασὴρ Καὶ ἐστάθη ὁ ἥλιος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δὲν ἔσπευσε νὰ δύσῃ ἕως μιᾶς ὁλοκλήρου ἡμέρας.
Jos 10:14 Καὶ τοιαύτη ἡμέρα δὲν ὑπῆρξεν οὔτε πρότερον οὔτε ὕστερον, ὥστε ὁ Κύριος νὰ ἀκούσῃ φωνὴν ἀνθρώπου· διότι ὁ Κύριος ἐπολέμει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ.
Jos 10:15 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς Γάλγαλα.
Jos 10:16 Οἱ δὲ πέντε βασιλεῖς οὗτοι ἔφυγον καὶ ἐκρύφθησαν εἰς σπήλαιον ἐν Μακκηδά.
Jos 10:17 Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες, οἱ πέντε βασιλεῖς εὑρέθησαν κεκρυμμένοι εἰς σπήλαιον ἐν Μακκηδά.
Jos 10:18 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Κυλίσατε λίθους μεγάλους εἰς τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, καὶ καταστήσατε ἀνθρώπους πλησίον αὐτοῦ διὰ νὰ φυλάττωσιν αὐτούς·
Jos 10:19 καὶ σεῖς μὴ στέκεσθε· καταδιώκετε τοὺς ἐχθροὺς σας καὶ πατάξατε τὸ ὄπισθεν αὐτῶν· μὴ ἀφήσητε αὐτοὺς νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σας.
Jos 10:20 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐτελείωσαν φονεύοντες αὐτοὺς ἐν σφαγῇ μεγάλῃ σφόδρα, ἑωσοῦ ἐξωλοθρεύθησαν, οἱ λοιποὶ ἐξ αὐτῶν, ὅσοι διεσώθησαν, εἰσῆλθον εἰς ὠχυρωμένας πόλεις.
Jos 10:21 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὸ στρατόπεδον πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς Μακκηδὰ ἐν εἰρήνῃ· οὐδεὶς ἐκίνησε τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κατὰ τινος ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Jos 10:22 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἀνοίξατε τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου καὶ ἐξαγάγετε πρὸς ἐμὲ τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκείνους ἐκ τοῦ σπηλαίου.
Jos 10:23 Καὶ ἔκαμον οὕτω καὶ ἐξήγαγον πρὸς αὐτὸν τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκείνους ἐκ τοῦ σπηλαίου, τὸν βασιλέα τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸν βασιλέα τῆς Χεβρών, τὸν βασιλέα τῆς Ἰαρμούθ, τὸν βασιλέα τῆς Λαχείς, τὸν βασιλέα τῆς Ἐγλών.
Jos 10:24 Καὶ ἀφοῦ ἐξήγαγον πρὸς τὸν Ἰησοῦν τοὺς βασιλεῖς ἐκείνους, ἐκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰσραήλ, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πολεμιστῶν τοὺς ἐλθόντας μετ' αὐτοῦ, Πλησιάσατε, βάλετε τοὺς πόδας σας ἐπὶ τοὺς τραχήλους τῶν βασιλέων τούτων. Καὶ αὐτοὶ ἐπλησίασαν καὶ ἔβαλον τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν.
Jos 10:25 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβεῖσθε μηδὲ δειλιᾶτε· ἀνδρίζεσθε καὶ ἐνδυναμοῦσθε· ἐπειδὴ οὕτω θέλει

κάμει ὁ Κύριος εἰς πάντας τοὺς ἐχθροὺς σας, κατὰ τῶν ὁποίων μάχεσθε.
Jos 10:26 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς εἰς πέντε ξύλα· καὶ ἐκρέμοντο εἰς τὰ ξύλα ἕως ἑσπέρας.
Jos 10:27 Περὶ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ κατεβίβασαν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπήλαιον, ὅπου εἶχον κρυφθῆ, καὶ ἐκύλισαν λίθους μεγάλους εἰς τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, οἵτινες μένουσιν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
Jos 10:28 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκυρίευσεν ὁ Ἰησοῦς τὴν Μακκηδά, καὶ ἐπάταξεν ἐν στόματι μαχαίρας αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς· ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ· δὲν ἀφῆκεν ὑπόλοιπον· καὶ ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Μακκηδά, καθὼς ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἱεριχώ.
Jos 10:29 Καὶ διέβη ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκ Μακκηδὰ εἰς Λιβνὰ καὶ ἐπολέμει τὴν Λιβνά.
Jos 10:30 Καὶ παρέδωκεν ὁ Κύριος καὶ αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐπάταξεν ἐν στόματι μαχαίρας αὐτὴν καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ· δὲν ἀφῆκεν ἐν αὐτῇ ὑπόλοιπον· καὶ ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς, καθὼς ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἱεριχώ.
Jos 10:31 Καὶ διέβη ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκ Λιβνὰ εἰς Λαχείς, καὶ ἐστρατοπέδευσε κατέναντι αὐτῆς καὶ ἐπολέμει αὐτήν.
Jos 10:32 Καὶ παρέδωκεν ὁ Κύριος τὴν Λαχεὶς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν τὴν δευτέραν ἡμέραν, καὶ ἐπάταξεν ἐν στόματι μαχαίρας αὐτὴν καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ, κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν Λιβνά.
Jos 10:33 Τότε ἀνέβη Ὡρὰμ ὁ βασιλεὺς τῆς Γεζὲρ διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν Λαχείς· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἑωσοῦ δὲν ἀφῆκεν εἰς αὐτὸν ὑπόλοιπον.
Jos 10:34 Καὶ διέβη ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκ Λαχεὶς εἰς Ἐγλών, καὶ ἐστρατοπέδευσαν κατέναντι αὐτῆς καὶ ἐπολέμουν αὐτήν·
Jos 10:35 καὶ ἐκυρίευσαν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ ἐξωλόθρευσεν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ, κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν Λαχείς.
Jos 10:36 Καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐξ Ἐγλὼν εἰς Χεβρών, καὶ ἐπολέμουν αὐτήν·
Jos 10:37 καὶ ἐκυρίευσαν αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν ἐν στόματι μαχαίρας αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ· δὲν ἀφῆκεν ὑπόλοιπον· κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν Ἐγλών· καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτὴν καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ.
Jos 10:38 Καὶ ἔστρεψεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ· εἰς Δεβεὶρ καὶ ἐπολέμουν αὐτήν·
Jos 10:39 καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἐξωλόθρευσαν πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ, δὲν ἀφῆκεν ὑπόλοιπον· καθὼς ἔκαμεν εἰς τὴν Χεβρών, οὕτως ἔκαμεν εἰς τὴν Δεβεὶρ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς· καὶ καθὼς ἔκαμεν εἰς τὴν Λιβνὰ καὶ εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς.
Jos 10:40 Οὕτως ἐπάταξεν ὁ Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὀρεινὴν καὶ τὴν μεσημβρινὴν καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν Ἀσδὼθ καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν· δὲν ἀφῆκεν ὑπόλοιπον, ἀλλ' ἐξωλόθρευσε πᾶν τὸ ἔχον πνοήν, καθὼς προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.
Jos 10:41 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Κάδησβαρνὴ ἕως Γάζης, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γεσέν, ἕως Γαβαών.
Jos 10:42 Καὶ πάντας τούτους τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς ἐκυρίευσε διὰ μιᾶς, διότι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπολέμει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ.
Jos 10:43 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς Γάλγαλα.
Jos 11:1 Καὶ ὡς ἤκουσεν Ἰαβεὶν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσώρ, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἰωβὰβ βασιλέα τῆς Μαδὼν καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Σιμβρὼν καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀχσάφ,
Jos 11:2 καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς τοὺς πρὸς βορρᾶν, εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ εἰς τὴν πεδινήν, κατέναντι τῆς Χιννερώθ, καὶ εἰς τὴν κοιλάδα καὶ εἰς Νάφαθδὼρ πρὸς δυσμάς,
Jos 11:3 καὶ πρὸς τοὺς Χαναναίους τοὺς πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμάς, καὶ πρὸς τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους τοὺς ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ πρὸς τοὺς Εὐαίους τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀερμὼν ἐν τῇ γῇ Μισπά.
Jos 11:4 Καὶ ἐξῆλθον, αὐτοὶ καὶ πάντα τὰ στρατεύματα αὐτῶν μετ' αὐτῶν, λαὸς πολὺς ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ πλῆθος, μεθ' ἵππων καὶ ἁμαξῶν πολλῶν σφόδρα.
Jos 11:5 Καὶ συναχθέντες πάντες οὗτοι οἱ βασιλεῖς, ἦλθον καὶ ἐστρατοπέδευσαν ὁμοῦ πλησίον τῶν ὑδάτων Μερώμ, διὰ νὰ πολεμήσωσι τὸν Ἰσραήλ.
Jos 11:6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι αὔριον, περὶ τὴν ὥραν ταύτην, ἐγὼ θέλω παραδώσει αὐτοὺς πάντας πεφονευμένους ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ· τοὺς ἵππους αὐτῶν θέλεις νευροκοπήσει καὶ τὰς ἁμάξας αὐτῶν θέλεις κατακαύσει ἐν πυρί.
Jos 11:7 Καὶ ὑπῆγεν ἐξαίφνης ὁ Ἰησοῦς, καὶ πᾶς ὁ πολεμιστὴς λαὸς μετ' αὐτοῦ, ἐναντίον αὐτῶν εἰς τὰ ὕδατα Μερώμ, καὶ ἐπέπεσον ἐπ' αὐτούς.
Jos 11:8 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως τῆς μεγάλης Σιδῶνος· καὶ ἕως Μισρεφὼθμαῒμ καὶ ἕως τῆς κοιλάδος Μισπὰ πρὸς ἀνατολάς· καὶ ἐπάταξαν αὐτούς, ἑωσοῦ δὲν ἀφῆκαν εἰς αὐτοὺς ὑπόλοιπον.
Jos 11:9 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησε καὶ τὰς ἁμάξας αὐτῶν κατέκαυσεν ἐν πυρί.
Jos 11:10 Καὶ ἔστρεψεν ὁ Ἰησοῦς κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ἐκυρίευσε τὴν Ἀσὼρ καὶ ἐπάταξε τὸν βασιλέα αὐτῆς ἐν

μαχαίρᾳ· διότι ἡ Ἀσὼρ ἦτο πρότερον ἡ πρωτεύουσα πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων.
Jos 11:11 Καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐν αὐτῇ ἐπάταξαν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς· δὲν ἔμεινεν οὐδὲν ἔχον πνοήν· καὶ τὴν Ἀσὼρ κατέκαυσεν ἐν πυρί.
Jos 11:12 Καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλέων ἐκείνων καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν συνέλαβεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· ἐξωλόθρευσεν αὐτούς, καθὼς προσέταξε Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου.
Jos 11:13 Πάσας δὲ τὰς πόλεις, ὅσαι ἔμενον μετὰ τῶν προχωμάτων αὐτῶν, δὲν ἔκαυσεν αὐτὰς ὁ Ἰσραήλ, ἐκτὸς μόνην τὴν Ἀσὼρ κατέκαυσεν ὁ Ἰησοῦς.
Jos 11:14 Καὶ πάντα τὰ λάφυρα τῶν πόλεων τούτων καὶ τὰ κτήνη ἐλαφυραγώγησαν εἰς ἑαυτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· τοὺς δὲ ἀνθρώπους πάντας ἐπάταξαν ἐν στόματι μαχαίρας, ἑωσοῦ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς· δὲν ἀφῆκαν οὐδὲν ἔχον πνοήν.
Jos 11:15 Καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, οὕτω προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἰησοῦν, καὶ οὕτως ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς· δὲν παρέβη οὐδὲν ἐκ πάντων ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Jos 11:16 Καὶ ἐκυρίευσεν ὁ Ἰησοῦς πᾶσαν ἐκείνην τὴν γῆν, τὴν ὀρεινήν, καὶ πᾶσαν τὴν μεσημβρινήν, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γεσέν, καὶ τὴν κοιλάδα καὶ τὴν πεδινήν, καὶ τὸ ὄρος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὴν κοιλάδα αὐτοῦ,
Jos 11:17 ἀπὸ τοῦ ὄρους Ἀλάκ, τοῦ ἀναβαίνοντος πρὸς τὴν Σηείρ, ἕως Βααλγὰδ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Λιβάνου, ὑπὸ τὸ ὄρος Ἀερμών· καὶ συνέλαβε πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ ἐθανάτωσεν αὐτούς.
Jos 11:18 Πολὺν καιρὸν ἐπολέμει ὁ Ἰησοῦς πρὸς πάντας τούτους τοὺς βασιλεῖς.
Jos 11:19 Δὲν ἦτο πόλις ἥτις ἔκαμεν εἰρήνην μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἐκτὸς τῶν Εὐαίων τῶν κατοικούντων ἐν Γαβαών· πάσας ἐκυρίευσαν ἐν πολέμῳ·
Jos 11:20 διότι παρὰ Κυρίου ἔγεινε τό νὰ σκληρυνθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, νὰ ἔλθωσιν εἰς μάχην κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, διὰ νὰ ἐξολοθρευθῶσι, νὰ μὴ γείνῃ εἰς αὐτοὺς ἔλεος, ἀλλὰ νὰ ἐξαφανισθῶσι, καθὼς ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Μωϋσῆν.
Jos 11:21 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, καὶ ἠφάνισε τοὺς Ἀνακεὶμ ἀπὸ τῶν ὀρέων, ἀπὸ Χεβρών, ἀπὸ Δεβείρ, ἀπὸ Ἀνὰβ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ὀρέων τοῦ Ἰούδα καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραήλ· ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν πόλεων αὐτῶν.
Jos 11:22 Δὲν ἔμεινον Ἀνακεὶμ ἐν τῇ γῇ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· μόνον ἐν τῇ Γάζῃ, ἐν τῇ Γὰθ καὶ ἐν τῇ Ἀζώτῳ ἔμεινον.
Jos 11:23 Καὶ ἐκυρίευσεν ὁ Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν κατὰ πάντα ὅσα εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Ἰσραὴλ κληρονομίαν, κατὰ τὸν διαμερισμὸν αὐτῶν εἰς τὰς φυλὰς αὐτῶν. Καὶ ἡ γῆ ἡσύχασεν ἀπὸ τοῦ πολέμου.
Jos 12:1 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, τοὺς ὁποίους ἐπάταξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ κατεκυρίευσαν τὴν γῆν αὐτῶν, εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἀρνὼν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμών, καὶ πᾶσαν τὴν πεδινὴν πρὸς ἀνατολάς·
Jos 12:2 τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἑσεβών, τὸν δεσπόζοντα ἀπὸ Ἀροὴρ τῆς παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ Ἀρνών, καὶ τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλαὰδ ἕως τοῦ ποταμοῦ Ἰαβόκ, τοῦ ὁρίου τῶν υἱῶν Ἀμμών·
Jos 12:3 καὶ ἀπὸ τῆς πεδινῆς ἕως τῆς θαλάσσης Χιννερὼθ πρὸς ἀνατολάς, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς πεδιάδος, τῆς ἁλμυρᾶς θαλάσσης πρὸς ἀνατολάς, κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς Βαὶθ-ἰεσιμώθ, καὶ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ μέρους ὑπὸ τὴν Ἀσδὼθ-φασγά·
Jos 12:4 καὶ τὰ ὅρια τοῦ Ὤγ, βασιλέως τῆς Βασάν, τοῦ ἐναπολειφθέντος ἐκ τῶν γιγάντων καὶ κατοικοῦντος ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδρεΐ·
Jos 12:5 ὅστις ἐξουσίαζεν ἐν τῷ ὄρει Ἀερμὼν καὶ ἐν Σαλχὰ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Βασάν, ἕως τῶν ὁρίων τῶν Γεσσουριτῶν καὶ τῶν Μααχαθιτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς Γαλαάδ, ὁρίου τοῦ Σηὼν βασιλέως τῆς Ἑσεβών.
Jos 12:6 Τούτους ἐπάταξεν ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου κληρονομίαν εἰς τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ.
Jos 12:7 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, τοὺς ὁποίους ἐπάταξεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμάς, ἀπὸ Βάαλγὰδ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Λιβάνου, καὶ ἕως τοῦ ὄρους Ἀλάκ, τοῦ ἀναβαίνοντος εἰς Σηείρ· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ κληρονομίαν, κατὰ τὸν διαμερισμὸν αὐτῶν·
Jos 12:8 εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰς κοιλάδας καὶ εἰς τὰς πεδιάδας καὶ εἰς Ἀσδὼθ καὶ εἰς τὴν ἔρημον καὶ εἰς τὸ μέρος τὸ μεσημβρινόν· τοὺς Χετταίους, τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Χαναναίους, τοὺς Φερεζαίους, τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους·
Jos 12:9 τὸν βασιλέα τῆς Ἱεριχώ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Γαΐ, τῆς παρὰ τὴν Βαιθήλ, ἕνα·
Jos 12:10 τὸν βασιλέα τῆς Ἱερουσαλήμ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Χεβρών, ἕνα·
Jos 12:11 τὸν βασιλέα τῆς Ἰαρμούθ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Λαχείς, ἕνα.
Jos 12:12 τὸν βασιλέα τῆς Ἐγλών, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Γεζέρ, ἕνα·
Jos 12:13 τὸν βασιλέα τῆς Δεβείρ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Γεδέρ, ἕνα·
Jos 12:14 τὸν βασιλέα τῆς Ὁρμά, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἀράδ, ἕνα.
Jos 12:15 τὸν βασιλέα τῆς Λιβνά, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ὀδολλάμ, ἕνα·
Jos 12:16 τὸν βασιλέα τῆς Μακκηδά, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Βαιθήλ, ἕνα·
Jos 12:17 τὸν βασιλέα τῆς Θαπφουά, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἐφέρ, ἕνα·
Jos 12:18 τὸν βασιλέα τῆς Ἀφέκ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Λασαρών, ἕνα.

Jos 12:19 τὸν βασιλέα τῆς Μαδών, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἀσώρ, ἕνα.
Jos 12:20 τὸν βασιλέα τῆς Σιμβρώνμερών, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἀχσάφ, ἕνα·
Jos 12:21 τὸν βασιλέα τῆς Θααναχ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Μεγιδδώ, ἕνα·
Jos 12:22 τὸν βασιλέα τῆς Κέδες, ἕνα· τὸν βασιλέα τῆς Ἰοκνεὰμ ἐν Καρμέλ, ἕνα·
Jos 12:23 τὸν βασιλέα τῆς Δὼρ ἐν Νάφαθδὼρ, ἕνα· τὸν βασιλέα τῶν ἐθνῶν ἐν Γαλγάλοις, ἕνα·
Jos 12:24 τὸν βασιλέα τῆς Θερσά, ἕνα. Πάντες οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ εἷς.
Jos 13:1 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦτο γέρων, προβεβηκὼς εἰς τὴν ἡλικίαν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Σὺ εἶσαι γέρων, προβεβηκὼς εἰς τὴν ἡλικίαν, μένει δὲ ἔτι πολλὴ γῆ νὰ κυριευθῇ.
Jos 13:2 Αὕτη εἶναι ἡ γῆ, ἡ μένουσα ἔτι· πάντα τὰ ὅρια τῶν Φιλισταίων καὶ πᾶσα ἡ Γεσσουρί,
Jos 13:3 ἀπὸ Σιώρ, τοῦ κατέναντι τῆς Αἰγύπτου, ἕως τῶν ὁρίων τῆς Ἀκκαρὼν πρὸς βορρᾶν, τὰ ὁποῖα ἀριθμοῦνται εἰς τοὺς Χαναναίους. αἱ πέντε ἡγεμονίαι τῶν Φιλισταίων, τῶν Γαζαίων, τῶν Ἀζωτίων, τῶν Ἀσκαλωνιτῶν, τῶν Γετθαίων καὶ τῶν Ἀκκαρωνιτῶν, καὶ ἡ τῶν Αὐϊτῶν·
Jos 13:4 ἀπὸ μεσημβρίας, πᾶσα ἡ γῆ τῶν Χαναναίων, καὶ ἡ Μεαρὰ ἡ τῶν Σιδωνίων ἕως Ἀφέκ, ἕως τῶν ὁρίων τῶν Ἀμορραίων·
Jos 13:5 καὶ ἡ γῆ τῶν Γιβλιτῶν καὶ πᾶς ὁ Λίβανος, πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου, ἀπὸ Βάαλγὰδ ὑπὸ τὸ ὄρος Ἀερμών, ἕως τῆς εἰσόδου Αἰμάθ·
Jos 13:6 πάντες οἱ κάτοικοι τῆς ὀρεινῆς, ἀπὸ τοῦ Λιβάνου ἕως Μισρεφὼθμαΐμ, πάντες οἱ Σιδώνιοι· τούτους ἐγὼ θέλω ἐξολοθρεύσει ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· σὺ δὲ διαμοίρασον αὐτὴν διὰ κλήρων εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας, καθὼς προσέταξα εἰς σέ·
Jos 13:7 τώρα λοιπὸν διαμοίρασον τὴν γῆν ταύτην εἰς κληρονομίαν εἰς τὰς ἐννέα φυλὰς καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ.
Jos 13:8 Οἱ Ῥουβηνῖται καὶ οἱ Γαδῖται, μετὰ τοῦ ἄλλου ἡμίσεως αὐτῆς, ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς, πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολάς, καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἔδωκεν εἰς αὐτούς,
Jos 13:9 ἀπὸ τῆς Ἀροήρ, τῆς παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ Ἀρνών, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ· καὶ πᾶσαν τὴν πεδινὴν Μεδεβὰ ἕως Δαιβών,
Jos 13:10 καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, τοῦ βασιλεύοντος ἐν Ἑσεβών, ἕως τῶν ὁρίων τῶν υἱῶν Ἀμμών,
Jos 13:11 καὶ τὴν Γαλαάδ, καὶ τὰ ὅρια τῶν Γεσσουριτῶν καὶ τῶν Μααχαθιτῶν, καὶ πᾶν τὸ ὄρος Ἀερμών, καὶ πᾶσαν τὴν Βασὰν ἕως Σαλχά,
Jos 13:12 ἅπαν τὸ βσσίλειον τοῦ Ὤγ ἐν Βασάν, τοῦ βασιλεύοντος ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδρεΐ, ὅστις ἐναπελείφθη ἀπὸ τῶν ὑπολοίπων τῶν γιγάντων· διότι τούτους ὁ Μωϋσῆς ἐπάταξε καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτούς.
Jos 13:13 Τοὺς Γεσσουρίτας ὅμως καὶ τοὺς Μααχαθίτας οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν ἐξωλόθρευσαν, ἀλλὰ κατοικοῦσιν οἱ Γεσσουρῖται καὶ οἱ Μααχαθῖται μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον.
Jos 13:14 Μόνον εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Λευῒ δὲν ἔδωκε κληρονομίαν· αἱ διὰ πυρὸς γινόμεναι θυσίαι Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ἡ κληρονομία αὐτῶν, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς.
Jos 13:15 Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν Ῥουβὴν κληρονομίαν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 13:16 καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἦσαν ἀπὸ Ἀροήρ, τῆς παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ Ἀρνών, καὶ ἡ πόλις ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ, καὶ πᾶσα ἡ πεδινὴ ἕως Μεδεβά,
Jos 13:17 ἡ Ἑσεβὼν καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς, αἱ ἐν τῇ πεδινῇ· Δαιβών, καὶ ἡ Βαμὼθβαάλ, καὶ ἡ Βαιθβάαλμεών,
Jos 13:18 καὶ ἡ Ἰασσά, καὶ ἡ Κεδημώθ, καὶ ἡ Μηφαάθ,
Jos 13:19 καὶ ἡ Κιριαθαΐμ, καὶ ἡ Σιβμά, καὶ ἡ Ζαρὲθσαὰρ ἐν τῷ ὄρει τῆς κοιλάδος,
Jos 13:20 καὶ ἡ Βαὶθφεγώρ, καὶ ἡ Ἀσδὼθφασγά, καὶ ἡ Βαὶθιέσιμώθ,
Jos 13:21 καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς πεδινῆς, καὶ ἅπαν τὸ βασίλειον τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, τοῦ βασιλεύοντος ἐν Ἑσεβών, τὸν ὁποῖον ἐπάταξεν ὁ Μωϋσῆς, αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς Μαδιάμ, τὸν Εὐῒ καὶ τὸν Ῥεκὲμ καὶ τὸν Σοὺρ καὶ τὸν Οὒρ καὶ τὸν Ῥεβὰ ἄρχοντας τοῦ Σηών, κατοικοῦντας τὴν γῆν.
Jos 13:22 Καὶ τὸν Βαλαάμ· τὸν υἱὸν τοῦ Βεώρ, τὸν μάντιν, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐθανάτωσαν ἐν μαχαίρᾳ μεταξὺ τῶν φονευθέντων ὑπ' αὐτῶν.
Jos 13:23 Καὶ τῶν υἱῶν Ῥουβήν, ὁ Ἰορδάνης ἦτο τὸ ὅριον αὐτῶν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν Ῥουβὴν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 13:24 Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς κληρονομίαν εἰς τὴν φυλὴν Γάδ, εἰς τοὺς υἱοὺς Γάδ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν·
Jos 13:25 καὶ τὸ ὅριον αὐτῶν ἦτο ἡ Ἰαζὴρ, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς Γαλαὰδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς γῆς τῶν υἱῶν Ἀμμών, ἕως τῆς Ἀροήρ, τῆς κατέναντι Ῥαββά,
Jos 13:26 καὶ ἀπὸ Ἑσεβὼν μέχρι Ῥαμὰθμισπὰ καὶ Βετονίμ, καὶ ἀπὸ Μαχαναΐμ ἕως τῶν ὁρίων τῆς Δεβείρ,
Jos 13:27 καὶ ἐν τῇ κοιλάδι, Βαιθὰρὰμ καὶ Βαὶθνιμρὰ καὶ Σοκχὼθ καὶ Σαφών, τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βασιλείου τοῦ Σηὼν βασιλέως τῆς Ἑσεβών, καὶ ὁ Ἰορδάνης τὸ ὅριον ἕως τοῦ ἄκρου τῆς θαλάσσης Χιννερὼθ πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολάς.
Jos 13:28 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν Γὰδ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

Jos 13:29 Καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς κληρονομίαν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ· καὶ ἔγεινε κτῆμα εἰς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Μανασσῆ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 13:30 Καὶ τὸ ὅριον αὐτῶν ἦτο ἀπὸ Μαχαναΐμ, πᾶσα ἡ Βασάν, ἅπαν τὸ βασίλειον τοῦ Ὢγ βασιλέως τῆς Βασὰν καὶ πᾶσαι αἱ κωμοπόλεις τοῦ Ἰαείρ, αἱ ἐν Βασάν, ἑξήκοντα πόλεις·
Jos 13:31 καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλαὰδ καὶ Ἀσταρὼθ καὶ Ἐδρεΐ, πόλεις τοῦ βασιλείου τοῦ Ὢγ ἐκ Βασάν, ἐδόθησαν εἰς τοὺς υἱοὺς Μαχεὶρ υἱοῦ Μανασσῆ, εἰς τὸ ἥμισυ τῶν υἱῶν Μαχεὶρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 13:32 Οὗτοι εἶναι οἱ τόποι, τοὺς ὁποίους ἐκληροδότησεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ, εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, πλησίον τῆς Ἱεριχώ, πρὸς ἀνατολάς.
Jos 13:33 Εἰς δὲ τὴν φυλὴν τοῦ Λευῒ δὲν ἔδωκε κληρονομίαν ὁ Μωϋσῆς. Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, αὐτὸς ἦτο ἡ κληρονομία αὐτῶν, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς.
Jos 14:1 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ τόποι, τοὺς ὁποίους οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκληρονόμησαν ἐν τῇ γῇ Χαναάν, τοὺς ὁποίους ἐκληροδότησαν εἰς αὐτοὺς Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυὴ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Jos 14:2 Διὰ κλήρου ἔγεινεν ἡ κληρονομία τῶν ἐννέα τούτων φυλῶν καὶ τῆς ἡμισείας φυλῆς, καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Μωϋσέως.
Jos 14:3 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶχε δώσει τὴν κληρονομίαν τῶν δύο φυλῶν καὶ τῆς ἡμισείας φυλῆς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· εἰς τοὺς Λευΐτας ὅμως δὲν ἔδωκε κληρονομίαν μεταξὺ αὐτῶν.
Jos 14:4 Διότι οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ ἦσαν δύο φυλαί, τοῦ Μανασσῆ καὶ τοῦ Ἐφραΐμ· καὶ δὲν ἔδωκαν εἰς τοὺς Λευΐτας μερίδιον ἐν τῇ γῇ εἰμὴ πόλεις διὰ νὰ κατοικῶσι, μετὰ τῶν προαστείων αὐτῶν, διὰ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ διὰ τὴν περιουσίαν αὐτῶν.
Jos 14:5 Καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ διεμοίρασαν τὴν γῆν.
Jos 14:6 Καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰούδα πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς Γάλγαλα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννὴ ὁ Κενεζαῖος, Σὺ ἐξεύρεις τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Κάδησβαρνή·
Jos 14:7 ἤμην τεσσαράκοντα ἐτῶν ἡλικίας, ὅτε μὲ ἀπέστειλεν ὁ Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἀπὸ Κάδησβαρνὴ διὰ νὰ κατασκοπεύσω τὴν γῆν· καὶ ἀπήγγειλα πρὸς αὐτὸν λόγον, ὅστις ἦτο ἐν τῇ καρδίᾳ μου·
Jos 14:8 οἱ ἀδελφοὶ μου ὅμως, οἱ συναναβάντες μετ' ἐμοῦ, ἐνέκρωσαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ· ἀλλ' ἐγὼ ἠκολούθησα ἐντελῶς Κύριον τὸν Θεὸν μου·
Jos 14:9 καὶ ὤμοσεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ἡμέραν ἐκείνην λέγων, Ἐξάπαντος ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν ἐπάτησαν οἱ πόδες σου, θέλει εἶσθαι κληρονομία ἰδικὴ σου καὶ τῶν υἱῶν σου διαπαντός· διότι ἐντελῶς ἠκολούθησας Κύριον τὸν Θεὸν μου·
Jos 14:10 καὶ τώρα, ἰδού, ὁ Κύριος μὲ ἐφύλαξε ζῶντα, καθὼς εἶπε, τὰ τεσσαράκοντα πέντε ταῦτα ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλάλησεν ὁ Κύριος τὸν λόγον τοῦτον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, ὅτε ὁ Ἰσραὴλ ἐπορεύετο ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ τώρα, ἰδού, ἐγὼ εἶμαι σήμερον ὀγδοήκοντα πέντε ἐτῶν ἡλικίας·
Jos 14:11 ἔτι καὶ τὴν σήμερον εἶμαι δυνατός, καθὼς τὴν ἡμέραν ὅτε μὲ ἀπέστειλεν ὁ Μωϋσῆς· ὡς ἦτο τότε ἡ δύναμίς μου διὰ πόλεμον καὶ διὰ νὰ ἐξέρχωμαι καὶ διὰ νὰ εἰσέρχωμαι·
Jos 14:12 τώρα λοιπὸν δὸς μοι τὸ ὄρος τοῦτο, περὶ τοῦ ὁποίου ἐλάλησεν ὁ Κύριος τὴν ἡμέραν ἐκείνην· διότι σὺ ἤκουσας τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅτι εἶναι ἐκεῖ Ἀνακεὶμ καὶ πόλεις μεγάλαι ὠχυρωμέναι· ἐὰν ὁ Κύριος ἦναι μετ' ἐμοῦ, ἐγὼ θέλω δυνηθῆ νὰ ἐκδιώξω αὐτούς, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος.
Jos 14:13 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Χάλεβ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεφοννὴ τὴν Χεβρὼν εἰς κληρονομίαν.
Jos 14:14 Διὰ τοῦτο ἡ Χεβρὼν ἀποκατέστη κληρονομία τοῦ Χάλεβ υἱοῦ τοῦ Ἰεφοννὴ τοῦ Κενεζαίου ἕως τῆς σήμερον, διότι ἐντελῶς ἠκολούθησε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.
Jos 14:15 τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρὼν πρότερον ἦτο Κιριὰθάρβά· ἦτο δὲ ὁ Ἀρβὰ ἄνθρωπος μέγας μεταξὺ τῶν Ἀνακείμ. Καὶ ἡ γῆ ἡσύχασεν ἀπὸ τοῦ πολέμου.
Jos 15:1 Ὁ δὲ κλῆρος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰούδα κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦτο εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰδουμαίας· ἡ ἔρημος Σὶν ἡ πρὸς νότον ἦτο τὸ ἄκρον τὸ μεσημβρινόν.
Jos 15:2 Καὶ τὰ μεσημβρινὰ αὐτῶν ὅρια ἦσαν ἀπὸ τῶν παραλίων τῆς ἁλμυρᾶς θαλάσσης, ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ βλέποντος πρὸς μεσημβρίαν·
Jos 15:3 καὶ ἐξετείνοντο πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος εἰς τὴν ἀνάβασιν Ἀκραββίμ, καὶ διέβαινον εἰς Σὶν καὶ ἀνέβαινον ἀπὸ μεσημβρίας εἰς Κάδησβαρνή, καὶ διέβαινον τὴν Ἑσρὼν καὶ ἀνέβαινον εἰς Ἀδδὰρ καὶ ἔστρεφον πρὸς Καρκαά·
Jos 15:4 καὶ διέβαινον εἰς Ἀσμὼν καὶ ἐξήρχοντο ἕως τοῦ χειμάρρου τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐτελείονον τὰ ὅρια εἰς τὴν θάλασσαν· ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι τὰ μεσημβρινὰ ὅριά σας.
Jos 15:5 Τὸ δὲ ἀνατολικὸν ὅριον ἦτο ἡ θάλασσα ἡ ἁλμυρά, ἕως ἄκρου τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ τὸ ὅριον κατὰ τὸ βόρειον μέρος ἤρχετο ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ἄκρον τοῦ Ἰορδάνου·
Jos 15:6 καὶ ἀνέβαινε τὸ ὅριον ἕως Βαὶθὀγλά, καὶ διέβαινεν ἀπὸ βορρᾶ τῆς Βαὶθάραβά· καὶ ἀνέβαινε τὸ ὅριον ἕως τοῦ λίθου τοῦ Βοὰν υἱοῦ τοῦ Ῥουβήν·
Jos 15:7 καὶ ἀνέβαινε τό ὅριον πρὸς Δεβεὶρ ἀπὸ τῆς κοιλάδος Ἀχώρ, καὶ ἐξετείνετο πρὸς βορρᾶν βλέπον εἰς Γάλγαλα, τὴν κατέναντι τῆς ἀναβάσεως Ἀδουμμίμ, ἥτις εἶναι πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τοῦ ποταμοῦ· ἔπειτα διέβαινε τὸ ὅριον ἐπὶ τὰ ὕδατα τοῦ Ἔνσεμές, καὶ ἐξήρχετο εἰς Ἔνρωγήλ·

Jos 15:8 καὶ ἀνέβαινε τὸ ὅριον διὰ τῆς φάραγγος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐννὸμ κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πλάγιον τῆς Ἰεβούς· αὕτη εἶναι ἡ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἀνέβαινε τὸ ὅριον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὅρους, τοῦ κατέναντι τῆς φάραγγος Ἐννὸμ πρὸς δυσμάς, ἥτις εἶναι εἰς τὸ τέλος τῆς κοιλάδος τῶν Ῥαφαεὶμ πρὸς βορρᾶν·
Jos 15:9 καὶ διέβαινε τὸ ὅριον ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὅρους ἕως τῆς πηγῆς τῶν ὑδάτων Νεφθωά, καὶ ἐξήρχετο εἰς τὰς κωμοπόλεις τοῦ ὅρους Ἐφρών· καὶ διευθύνετο τὸ ὅριον εἰς Βααλά, ἥτις εἶναι ἡ Κιριὰθιαρείμ·
Jos 15:10 καὶ ἔστρεφε τὸ ὅριον ἀπὸ Βααλὰ πρὸς δυσμὰς εἰς τὸ ὅρος Σηείρ, καὶ διέβαινεν εἰς τὸ πλάγιον τοῦ ὅρους Ἰαρείμ, ὅπου εἶναι ἡ Χασαλών, πρὸς βορρᾶν· καὶ κατέβαινεν εἰς τὴν Βαὶθσεμὲς καὶ διέβαινεν εἰς Θαμνά·
Jos 15:11 ἔπειτα ἐξήρχετο τὸ ὅριον εἰς τὸ πλάγιον τῆς Ἀκκαρὼν πρὸς βορρᾶν· καὶ διευθύνετο τὸ ὅριον εἰς Σικρών, καὶ διέβαινεν εἰς τὸ ὅρος τῆς Βααλά, καὶ ἐξήρχετο εἰς Ἰαβνήλ, καὶ ἔκαμνε τὸ ὅριον διέξοδον εἰς τὴν θάλασσαν.
Jos 15:12 Καὶ τὸ ὅριον τὸ δυτικὸν ἦτο ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ τὰ παράλια. Ταῦτα εἶναι τὰ ὅρια τῶν υἱῶν Ἰούδα κύκλῳ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 15:13 Καὶ εἰς τὸν Χάλεβ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεφοννὴ ἔδωκε μερίδιον μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰούδα, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου τὴν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, τὴν πόλιν τοῦ Ἀρβὰ πατρὸς τοῦ Ἀνάκ, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών.
Jos 15:14 Καὶ ἐξεδίωξεν ἐκεῖθεν ὁ Χάλεβ τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ Ἀνάκ, τὸν Σεσαῒ καὶ τὸν Ἀχιμὰν καὶ τὸν Θαλμαΐ, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀνάκ.
Jos 15:15 Καὶ ἐκεῖθεν ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς Δεβείρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δεβεὶρ πρότερον ἦτο Κιριὰθσεφέρ.
Jos 15:16 Καὶ εἶπεν ὁ Χάλεβ, Ὅστις πατάξῃ τὴν Κιριὰθσεφὲρ καὶ κυριεύσῃ αὐτήν, θέλω δώσει εἰς τοῦτον Ἀχσὰν τὴν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα.
Jos 15:17 Καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν Γοθονιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Κενὲζ ἀδελφὸς τοῦ Χάλεβ· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν Ἀχσὰν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα.
Jos 15:18 Καὶ αὐτή, ὅτε ἀπήρχετο, παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀγρόν· καὶ κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄνου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Χάλεβ, Τί θέλεις
Jos 15:19 Ἡ δὲ εἶπε, Δός μοι εὐλογίαν· ἐπειδὴ ἔδωκας εἰς ἐμὲ γῆν μεσημβρινήν, δός μοι καὶ πηγὰς ὑδάτων. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὰς ἄνω πηγὰς καὶ τὰς κάτω πηγάς.
Jos 15:20 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰούδα κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 15:21 Καὶ ἦσαν αἱ ἔσχαται πόλεις τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰούδα πρὸς τὰ ὅρια τῆς Ἐδὼμ πρὸς μεσημβρίαν, Καβσεήλ, καὶ Ἐδέρ, καὶ Ἰαγούρ,
Jos 15:22 καὶ Κινά, καὶ Διμωνά, καὶ Ἀδαδά,
Jos 15:23 καὶ Κέδες, καὶ Ἀσώρ, καὶ Ἰθνάν,
Jos 15:24 Ζίφ, καὶ Τελέμ, καὶ Βαλώθ,
Jos 15:25 καὶ Ἁσώρ, Ἁδαττά, καὶ Κιριὼθἐσρών, ἡ καὶ Ἁσώρ,
Jos 15:26 Ἀμάμ, καὶ Σεμά, καὶ Μωλαδά,
Jos 15:27 καὶ Ἀσὰργαδδά, καὶ Ἐσεμών, καὶ Βαὶθφαλέθ,
Jos 15:28 καὶ Ἀσὰρσουάλ, καὶ Βὴρσαβεέ, καὶ Βιζιοθιά,
Jos 15:29 Βααλά, καὶ Ἰείμ, καὶ Ἀσέμ,
Jos 15:30 καὶ Ἐλθωλάδ, καὶ Χεσίλ, καὶ Ὁρμά,
Jos 15:31 καὶ Σικλάγ, καὶ Μαδμαννά, καὶ Σανσαννά,
Jos 15:32 καὶ Λεβαώθ, καὶ Σιλεείμ, καὶ Ἀείν, καὶ Ῥιμμών· πᾶσαι αἱ πόλεις εἴκοσι ἐννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 15:33 Ἐν τῇ πεδινῇ ἦσαν Ἐσθαόλ, καὶ Σαραά, καὶ Ἀσνά,
Jos 15:34 καὶ Ζανωά, καὶ Ἔνγαννίμ, Θαπφουά, καὶ Ἠνάμ,
Jos 15:35 Ἰαρμούθ, καὶ Ὀδολλάμ, Σωχώ, καὶ Ἀζηκά,
Jos 15:36 καὶ Σαγαρείμ, καὶ Ἀδιθαείμ, καὶ Γεδηρά, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν, πόλεις δεκατέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 15:37 Σενάν, καὶ Ἀδασά, καὶ Μάγδαλγάδ,
Jos 15:38 καὶ Διλαάν, καὶ Μισπά, καὶ Ἰοκθεήλ,
Jos 15:39 Λαχείς, καὶ Βασκάθ, καὶ Ἐγλών,
Jos 15:40 καὶ Χαββών, καὶ Λαμάς, καὶ Χιθλείς,
Jos 15:41 καὶ Γεδηρώθ, Βαὶθδαγών, καὶ Ναамά, καὶ Μακκηδά, πόλεις δεκαέξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 15:42 Λιβνά, καὶ Ἐθέρ, καὶ Ἀσάν,
Jos 15:43 καὶ Ἰεφθά, καὶ Ἀσνά, καὶ Νεσίβ,
Jos 15:44 καὶ Κεειλά, καὶ Ἀχζίβ, καὶ Μαρησά, πόλεις ἐννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 15:45 Ἀκκαρών, καὶ αἱ κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς·
Jos 15:46 ἀπὸ τῆς Ἀκκαρὼν ἕως τῆς θαλάσσης, πᾶσαι αἱ πλησίον τῆς Ἀζώτου, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 15:47 Ἄζωτος, αἱ κωμοπόλεις αὐτῆς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Γάζα, αἱ κωμοπόλεις αὐτῆς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἕως τοῦ χειμάρρου τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη τὸ ὅριον.
Jos 15:48 Καὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ, Σαμείρ, καὶ Ἰαθείρ, καὶ Σωχώ,
Jos 15:49 καὶ Δαννά, καὶ Κιριὰθσαννά, ἥτις εἶναι ἡ Δεβείρ,
Jos 15:50 καὶ Ἀνάβ, καὶ Ἐσθεμώ, καὶ Ἀνείμ,

Jos 15:51 καὶ Γεσέν, καὶ Ὡλών, καὶ Γιλώ, πόλεις ἕνδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 15:52 Ἀράβ, καὶ Δουμά, καὶ Ἐσάν,
Jos 15:53 καὶ Ἰανούμ, καὶ Βαὶθθαπφουά, καὶ Ἀφεκά,
Jos 15:54 καὶ Χουματά, καὶ Κιριὰθάρβά, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών, καὶ Σιώρ, πόλεις ἐννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 15:55 Μαών, Καρμέλ, καὶ Ζίφ, καὶ Ἰουτά,
Jos 15:56 καὶ Ἰεζραέλ, καὶ Ἰοκδεάμ, καὶ Ζανωά,
Jos 15:57 Ἀκαΐν, Γαβαά, καὶ Θαμνά, πόλεις δέκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 15:58 Ἀλούλ, Βαὶθσούρ, καὶ Γεδώρ,
Jos 15:59 καὶ Μααράθ, καὶ Βαὶθάνώθ, καὶ Ἐλτεκών, πόλεις ἕξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 15:60 Κιριὰθβαάλ, ἥτις εἶναι ἡ Κιριὰθιαρείμ, καὶ Ῥαββά, πόλεις δύο, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 15:61 Ἐν τῇ ἐρήμῳ, Βαὶθάραβά, Μιδδίν, καὶ Σεχαχά,
Jos 15:62 καὶ Νιβσάν, καὶ ἡ πόλις τοῦ ἅλατος, καὶ Ἔνγαδδί, πόλεις ἕξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 15:63 τοὺς δὲ Ἰεβουσαίους, τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλήμ, οἱ υἱοὶ Ἰούδα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκδιώξωσιν αὐτούς· ἀλλὰ κατοικοῦσιν οἱ Ἰεβουσαῖοι μετὰ τῶν υἱῶν Ἰούδα ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
Jos 16:1 Καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου πλησίον τῆς Ἱεριχώ, ἕως τῶν ὑδάτων τῆς Ἱεριχὼ κατὰ ἀνατολάς, πρὸς τὴν ἔρημον τὴν ἀναβαίνουσαν ἀπὸ τῆς Ἱεριχὼ διὰ τοῦ ὄρους Βαιθήλ,
Jos 16:2 καὶ ἐκτείνεται ἀπὸ Βαιθὴλ ἕως Λούζ, καὶ διαβαίνει διὰ τῶν ὁρίων τοῦ Ἀρχὶάταρώθ,
Jos 16:3 καὶ καταβαίνει ἐκ δυσμῶν εἰς τὰ ὅρια τοῦ Ἰαφλαιτί, ἕως τῶν ὁρίων τῆς κάτω Βαὶθώρών, καὶ ἕως Γεζέρ, καὶ ἐξέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν.
Jos 16:4 Καὶ ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ, ὁ Μανασσῆς καὶ ὁ Ἐφραΐμ.
Jos 16:5 Καὶ τὰ ὅρια τῶν υἱῶν Ἐφραῒμ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν ταῦτα· τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἦσαν ἡ Ἀταρὼθάδάρ, ἕως τῆς ἄνω Βαὶθώρών·
Jos 16:6 καὶ ἐξετείνοντο τὰ ὅρια πρὸς τὴν θάλασσαν εἰς Μιχμεθὰ κατὰ τὸ βόρειον· καὶ τὰ ὅρια ἔστρεφον κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ἕως Ταανὰθσηλώ, καὶ ἐκεῖθεν διέβαινον κατὰ ἀνατολὰς εἰς Ἰανωχά·
Jos 16:7 καὶ κατέβαινον ἀπὸ Ἰανωχὰ εἰς Ἀταρώθ, καὶ εἰς Νααράθ, καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν Ἱεριχώ, καὶ ἐξήρχοντο εἰς τὸν Ἰορδάνην·
Jos 16:8 τὰ ὅρια ἐξηκολούθησαν ἀπὸ Θαπφουὰ πρὸς δυσμὰς ἕως τοῦ χειμάρρου Κανά, καὶ εἶχον τὴν διέξοδον αὐτῶν πρὸς τὴν θάλασσαν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἐφραῒμ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 16:9 Ἦσαν καὶ πόλεις κεχωρισμέναι διὰ τοὺς υἱοὺς Ἐφραῒμ μεταξὺ τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν Μανασσῆ, πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 16:10 Καὶ δὲν ἐξεδίωξαν τοὺς Χαναναίους τοὺς κατοικοῦντας εἰς Γεζέρ· ἀλλ᾿ οἱ Χαναναῖοι κατοικοῦσι μεταξὺ τῶν Ἐφραϊμιτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἔγειναν δοῦλοι ὑποτελεῖς.
Jos 17:1 Ἦτο καὶ κλῆρος διὰ τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, διότι αὐτὸς ἦτο ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰωσήφ, διὰ τὸν Μαχεὶρ τὸν πρωτότοκον τοῦ Μανασσῆ, τὸν πατέρα τοῦ Γαλαάδ· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο ἀνὴρ πολεμιστής, διὰ τοῦτο ἔλαβε τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν.
Jos 17:2 Ἦτο κλῆρος καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς υἱοὺς Μανασσῆ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀβὶεζέρ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Χελέκ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀσριήλ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Συχέμ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἑφέρ, καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Σεμιδά. Ταῦτα ἦσαν τὰ ἀρσενικὰ τέκνα τοῦ Μανασσῆ υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 17:3 Ὁ Σαλπαὰδ ὅμως, ὁ υἱὸς τοῦ Ἑφέρ, υἱοῦ τοῦ Γαλαάδ, υἱοῦ τοῦ Μαχείρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, δὲν εἶχεν υἱούς, ἀλλὰ θυγατέρας· καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, Μααλὰ καὶ Νουά, Ἀγλά, Μελχὰ καὶ Περσά.
Jos 17:4 Καὶ προσελθοῦσαι ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐνώπιον Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυὴ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων, εἶπον, Ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Μωϋσῆν νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου κληρονομία μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
Jos 17:5 Καὶ ἔπεσον εἰς τὸν Μανασσῆ δέκα μερίδια, ἐκτὸς τῆς γῆς Γαλαὰδ καὶ Βασάν, τῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου·
Jos 17:6 διότι αἱ θυγατέρες τοῦ Μανασσῆ ἔλαβον κληρονομίαν μεταξὺ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ οἱ ἐπίλοιποι υἱοὶ τοῦ Μανασσῆ ἔλαβον τὴν γῆν Γαλαάδ.
Jos 17:7 Καὶ τὰ ὅρια τοῦ Μανασσῆ ἦσαν ἀπὸ Ἀσὴρ ἕως τῆς Μιχμεθὰ κειμένης ἀπέναντι τῆς Συχέμ· καὶ ἐξετείνοντο τὰ ὅρια κατὰ τὰ δεξιά, ἕως τῶν κατοίκων τῆς Ἔνθαπφουά.
Jos 17:8 Ὁ δὲ Μανασσῆς εἶχε τὴν γῆν Θαπφουά· ἡ δὲ Θαπφουὰ ἐπὶ τῶν ὁρίων τοῦ Μανασσῆ ἀνῆκεν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἐφραΐμ.
Jos 17:9 Καὶ κατέβαινε τὸ ὅριον ἕως τοῦ χειμάρρου Κανά, πρὸς μεσημβρίαν τοῦ χειμάρρου· αὗται αἱ πόλεις τοῦ Ἐφραῒμ ἦσαν μεταξὺ τῶν πόλεων τοῦ Μανασσῆ· καὶ τὸ ὅριον τοῦ Μανασσῆ ἦτο πρὸς βορρᾶν τοῦ χειμάρρου, καὶ ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν.
Jos 17:10 πρὸς μεσημβρίαν ἦτο τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ Μανασσῆ· καὶ ἡ θάλασσα ἦτο τὸ ὅριον αὐτοῦ· καὶ ἡνόνοντο πρὸς βορρᾶν μὲ τὸ τοῦ Ἀσήρ, καὶ πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὸ τοῦ Ἰσσάχαρ.
Jos 17:11 Καὶ εἶχεν ὁ Μανασσῆς, ἐν τῇ γῇ Ἰσσάχαρ καὶ Ἀσήρ, τὴν Βαιθσὰν καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰβλεὰμ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Δὼρ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς

Ἔνδὼρ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Θααναχ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Μεγιδδὼ καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς, τρεῖς ἐπαρχίας.

Jos 17:12 Οἱ δὲ υἱοὶ Μανασσῆ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκδιώξωσι τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων τούτων, ἀλλ' οἱ Χαναναῖοι ἐπέμενον νὰ κατοικῶσιν ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ.

Jos 17:13 Ἀφοῦ ὅμως ὑπερίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καθυπέβαλον τοὺς Χαναναίους εἰς φόρον, πλὴν δὲν ἐξεδίωξαν αὐτοὺς ὁλοκλήρως.

Jos 17:14 Καὶ εἶπον πρὸς τὸν Ἰησοῦν οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ λέγοντες, Διὰ τί ἔδωκας εἰς ἡμᾶς ἕνα μόνον κλῆρον καὶ μίαν μερίδα νὰ κληρονομήσωμεν, ἐνῷ εἴμεθα λαὸς πολύς, καθὼς ὁ Κύριος εὐλόγησεν ἡμᾶς ἕως τοῦ νῦν

Jos 17:15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν ἦσθε λαὸς πολύς, ἀνάβητε εἰς τὸν δρυμὸν καὶ κόψατε μέρος αὐτοῦ δί ἑαυτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν Φερεζαίων καὶ τῶν Ῥαφαείμ, ἐὰν τὸ ὄρος Ἐφραῒμ ἦναι παραπολὺ στενόχωρον διὰ σᾶς.

Jos 17:16 Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ, Δὲν ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς τὸ ὄρος· καὶ πάντες οἱ Χαναναῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν τῆς κοιλάδος ἔχουσιν ἁμάξας σιδηράς, καὶ οἱ τῆς Βαὶθσὰν καὶ τῶν κωμοπόλεων αὐτῆς καὶ οἱ τῆς κοιλάδος Ἰεζραέλ.

Jos 17:17 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν οἶκον Ἰωσήφ, πρὸς τὸν Ἐφραῒμ καὶ πρὸς τὸν Μανασσῆ, λέγων, Σὺ εἶσαι λαὸς πολύς· καὶ εἰς δύναμιν μεγάλην· σὺ δὲν θέλεις ἔχει ἕνα μόνον κλῆρον·

Jos 17:18 ἀλλὰ τὸ ὄρος θέλει εἶσθαι ἰδικόν σου· ἐπειδὴ εἶναι δρυμός, καὶ θέλεις κατακόψει αὐτόν· καὶ ἕως τῶν ἄκρων αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἰδικόν σου· ἐπειδὴ θέλεις ἐκδιώξει τοὺς Χαναναίους, ἂν καὶ ἔχωσιν ἁμάξας σιδηρὰς καὶ ἦναι δυνατοί.

Jos 18:1 Συνηθροίσθη δὲ πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Σηλώ, καὶ ἔστησαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ὑπετάχθη ἡ γῆ εἰς αὐτούς.

Jos 18:2 Καὶ ἔμενον μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑπτὰ φυλαί, αἵτινες δὲν εἶχον λάβει τὴν κληρονομίαν αὐτῶν.

Jos 18:3 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, Ἕως πότε θέλετε μένει νωθροὶ εἰς τὸ νὰ ὑπάγητε νὰ κυριεύσητε τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς

Jos 18:4 ἐκλέξατε εἰς ἑαυτοὺς τρεῖς ἄνδρας κατὰ φυλήν· καὶ θέλω ἀποστείλει αὐτούς, καὶ σηκωθέντες θέλουσι περιέλθει τὴν γῆν καὶ διαγράψει αὐτὴν κατὰ τὰς κληρονομίας αὐτῶν, καὶ θέλουσιν ἐπιστρέψει πρὸς ἐμέ·

Jos 18:5 καὶ θέλουσι διαιρέσει αὐτὴν εἰς ἑπτὰ μερίδια· ὁ Ἰούδας θέλει κατοικεῖ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ ὁ οἶκος Ἰωσὴφ θέλουσι κατοικεῖ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν πρὸς βορρᾶν·

Jos 18:6 θέλετε λοιπὸν διαγράψει τὴν γῆν εἰς ἑπτὰ μέρη, καὶ θέλετε φέρει ἐδὼ πρὸς ἐμὲ τὴν διαγραφήν, καὶ ἐγὼ θέλω ἐκβάλει κλήρους διὰ σᾶς ἐνταῦθα ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·

Jos 18:7 διότι οἱ Λευῖται δὲν ἔχουσι μερίδιον μεταξὺ σας· διότι ἡ ἱερατεία τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ κληρονομία αὐτῶν· καὶ ὁ Γὰδ καὶ ὁ Ῥουβὴν καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς ἀνατολάς, τὴν ὁποίαν Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἔδωκεν εἰς αὐτούς.

Jos 18:8 Καὶ σηκωθέντες οἱ ἄνδρες ἀπῆλθον· καὶ προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπελθόντας διὰ νὰ διαγράψωσι τὴν γῆν, λέγων, Ὑπάγετε καὶ περιέλθετε τὴν γῆν καὶ διαγράψατε αὐτὴν καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμέ, καὶ ἐγὼ θέλω ἐκβάλει κλήρους διὰ σᾶς ἐνταῦθα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν Σηλώ.

Jos 18:9 Καὶ ὑπῆγαν οἱ ἄνδρες καὶ περιῆλθον τὴν γῆν καὶ διέγραψαν αὐτὴν ἐν βιβλίῳ κατὰ πόλεις εἰς μερίδια ἑπτά, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς Σηλώ.

Jos 18:10 Καὶ ἔρριψεν ὁ Ἰησοῦς κλήρους δί αὐτοὺς ἐν Σηλὼ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ διεμοίρασεν ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ τὴν γῆν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ κατὰ τοὺς μερισμοὺς αὐτῶν.

Jos 18:11 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, καὶ ἔπεσε τὸ ὅριον τῆς κληρονομίας αὐτῶν μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ τῶν υἱῶν Ἰωσήφ.

Jos 18:12 Καὶ ἦτο τὸ ὅριον αὐτῶν πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνέβαινε τὸ ὅριον πρὸς τὸ πλάγιον τῆς Ἱεριχὼ κατὰ βορρᾶν, καὶ ἀνέβαινε διὰ τῶν ὀρέων πρὸς δυσμάς, καὶ ἐτελείονεν εἰς τὴν ἔρημον Βαὶθαυέν.

Jos 18:13 Καὶ ἐκεῖθεν διέβαινε τὸ ὅριον πρὸς τὴν Λούζ, κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πλάγιον τῆς Λούζ, ἥτις εἶναι ἡ Βαιθήλ· καὶ κατέβαινε τὸ ὅριον εἰς τὴν Ἀταρὼθαδδάρ, εἰς τὸ ὄρος τὸ πρὸς μεσημβρίαν τῆς κάτω αἰθὼρών.

Jos 18:14 Καὶ τὸ ὅριον ἐξετείνετο ἐκεῖθεν, καὶ περιήρχετο τὸ δυτικὸν μέρος πρὸς μεσημβρίαν, ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ἀπέναντι τῆς Βαὶθώρὼν κατὰ μεσημβρίαν· καὶ ἐτελείονεν εἰς τὴν Κιριὰθβαάλ, ἥτις εἶναι ἡ Κιριὰθιαρείμ, πόλις τῶν υἱῶν Ἰούδα· τοῦτο ἦτο τὸ δυτικὸν μέρος.

Jos 18:15 Καὶ τὸ μεσημβρινὸν μέρος ἦτο ἀπὸ τοῦ ἄκρον τῆς Κιριὰθιαρείμ, καὶ διέβαινε τὸ ὅριον πρὸς δυσμάς, καὶ ἐξήρχετο εἰς τὸ φρέαρ τῶν ὑδάτων τοῦ Νεφθωά·

Jos 18:16 καὶ κατέβαινε τὸ ὅριον εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρους τοῦ κατέναντι τῆς φάραγγος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐννόμ, ἥτις εἶναι ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Ῥαφαεὶμ πρὸς βορρᾶν, καὶ κατέβαινε διὰ τῆς φάραγγος τοῦ Ἐννὸμ εἰς τὸ μεσημβρινὸν πλάγιον τῆς Ἰεβούς, καὶ κατέβαινεν εἰς Ἔνρωγήλ·

Jos 18:17 καὶ ἐκτεινόμενον ἀπὸ βορρᾶν διέβαινεν εἰς Ἔνσεμὲς καὶ ἐξήρχετο εἰς Γαλιλώθ, ἥτις εἶναι κατέναντι τῆς ἀναβάσεως τοῦ Ἀδουμμίμ, καὶ κατέβαινεν εἰς τὸν λίθον τοῦ Βοὰν υἱοῦ τοῦ Ῥουβήν,

Jos 18:18 καὶ διέβαινε πρὸς τὸ βόρειον πλάγιον τὸ κατέναντι τῆς Ἀραβὰ καὶ κατέβαινεν εἰς Ἀραβά·

Jos 18:19 καὶ διέβαινε τὸ ὅριον πρὸς τὸ βόρειον πλάγιον τῆς αἰθὸγλά· καὶ ἐτελείονε τὸ ὅριον εἰς τὸν βόρειον κόλπον τῆς θαλάσσης τῆς ἁλμυρᾶς, εἰς τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ μεσημβρίαν· τοῦτο ἦτο τὸ μεσημβρινὸν ὅριον.

Jos 18:20 Ὁ δὲ Ἰορδάνης ἦτο τὸ πρὸς ἀνατολὰς ὅριον αὐτοῦ. Αὕτη ἦτο κατὰ τὸ ὅριον αὐτῆς κύκλῳ, ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.

Jos 18:21 Αἱ δὲ πόλεις τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν Ἱεριχώ, καὶ Βαὶθὸγλά, καὶ Ἐμὲκκεσείς,
Jos 18:22 καὶ Βαὶθάραβά, καὶ Σεμαραΐμ, καὶ Βαιθήλ,
Jos 18:23 καὶ Αὐεὶμ, καὶ Φαρά, καὶ Ὀφρά,
Jos 18:24 καὶ Χεφὰράμμωνά, καὶ Ὀφνεί, καὶ Γαβαά, πόλεις δώδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
Jos 18:25 Γαβαών, καὶ Ῥαμά, καὶ Βηρώθ,
Jos 18:26 καὶ Μισπά, καὶ Χεφειρά, καὶ Μωσά,
Jos 18:27 καὶ Ῥεκέμ, καὶ Ἰορφαήλ, καὶ Θαραλά,
Jos 18:28 καὶ Σηλά, Ἐλέφ, καὶ Ἰεβούς, ἥτις εἶναι ἡ Ἱερουσαλήμ, Γαβαάθ, καὶ Κιριάθ, πόλεις δεκατέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 19:1 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ δεύτερος κλῆρος εἰς τὸν Συμεών, εἰς τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν Συμεὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ ἦτο ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐντὸς τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν Ἰούδα.
Jos 19:2 Καὶ ἔλαβον εἰς κληρονομίαν αὐτῶν Βὴρσαβεέ, καὶ Σαβεέ, καὶ Μωλαδά,
Jos 19:3 καὶ Ἀσὰρσουάλ, καὶ Βαλά, καὶ Ἀσέμ,
Jos 19:4 καὶ Ἐλθωλάδ, καὶ Βεθούλ, καὶ Ὁρμά,
Jos 19:5 καὶ Σικλάγ, καὶ Βαὶθμαρκαβώθ, καὶ Ἁσὰρσουσά,
Jos 19:6 καὶ Βαὶθλεβαώθ, καὶ Σαρουέν, πόλεις δεκατρεῖς, καὶ τὰς κώμας αὐτῶν.
Jos 19:7 Ἀείν, Ῥεμμών, καὶ Ἐθέρ, καὶ Ἀσάν, πόλεις τέσσαρας, καὶ τὰς κώμας αὐτῶν·
Jos 19:8 καὶ πάσας τὰς κώμας τὰς πέριξ τῶν πόλεων τούτων ἕως Βαλὰθβήρ, ἥτις εἶναι ἡ Ῥαμὰθ κατὰ μεσημβρίαν. Αὕτη εἶναι κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Συμεὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 19:9 Ἐκ τοῦ μεριδίου τῶν υἱῶν Ἰούδα ἐδόθη ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν Συμεών, διότι τὸ μερίδιον τῶν υἱῶν Ἰούδα ἦ το παραπολὺ μεγάλον δἰ αὐτούς· ὅθεν οἱ υἱοὶ Συμεὼν ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἐντὸς τῆς κληρονομίας ἐκείνων.
Jos 19:10 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τρίτος κλῆρος εἰς τοὺς υἱοὺς Ζαβουλὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ τὸ ὅριον τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἦτο ἕως Σαρείδ·
Jos 19:11 καὶ ἀνέβαινε τὸ ὅριον αὐτῶν πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν Μαραλά, καὶ ἤρχετο εἰς τὴν Δαβασαίθ, καὶ ἔφθανε πρὸς τὸν χείμαρρον τὸν κατέναντι Ἰοκνεάμ·
Jos 19:12 καὶ ἔστρεφεν ἀπὸ τῆς Σαρείδ, κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου πρὸς τὸ ὅριον τῆς Κισλὼθθαβώρ, καὶ ἐξήρχετο εἰς Δαβρὰθ, καὶ ἀνέβαινεν εἰς Ἰαφιά·
Jos 19:13 καὶ ἐκεῖθεν ἐξετείνετο πρὸς ἀνατολὰς εἰς Γιθθὰέφέρ, εἰς Ἰττὰκασίν, καὶ ἐξήρχετο εἰς Ῥεμμὼνμεθωὰρ πρὸς Νεά·
Jos 19:14 καὶ περιήρχετο τὸ ὅριον κατὰ τὸ βόρειον εἰς Ἀνναθών, καὶ ἐτελείονεν εἰς τὴν κοιλάδα Ἰεφθαήλ·
Jos 19:15 καὶ περιελάμβανε τὴν Καττάθ, καὶ Νααλάλ, καὶ Σιμβρών, καὶ Ἰδαλά, καὶ Βηθλεέμ· πόλεις δώδεκα, καὶ τὰς κώμας αὐτῶν.
Jos 19:16 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις αὗται καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 19:17 Ἐξῆλθεν ὁ τέταρτος κλῆρος εἰς τὸν Ἰσσάχαρ, εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσσάχαρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 19:18 Καὶ ἦτο τὸ ὅριον αὐτῶν Ἰεζραέλ, καὶ Κεσουλώθ, καὶ Σουνήμ,
Jos 19:19 καὶ Ἀφεραΐμ, καὶ Σαιών, καὶ Ἀναχαράθ,
Jos 19:20 καὶ Ῥαββίθ, καὶ Κισιών, καὶ Ἀβές,
Jos 19:21 καὶ Ῥαιμέθ, καὶ Ἔνγαννίμ, καὶ Ἔνάδδὰ καὶ Βαὶθφασής·
Jos 19:22 καὶ ἔφθανε τὸ ὅριον εἰς Θαβώρ, καὶ Σαχασειμά, καὶ Βαὶθσεμές, καὶ τὸ ὅριον αὐτῶν ἐτελείονεν εἰς τὸν Ἰορδάνην· πόλεις δεκαέξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 19:23 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 19:24 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ πέμπτος κλῆρος εἰς τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν Ἀσὴρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 19:25 Καὶ ἦτο τὸ ὅριον αὐτῶν Χελκάθ, καὶ Ἁλεί, καὶ Βετέν, καὶ Ἀχσάφ,
Jos 19:26 καὶ Ἀλαμμέλεχ, καὶ Ἀμάδ, καὶ Μισάλ· καὶ ἔφθανεν εἰς Καρμὲλ πρὸς δυσμὰς καὶ εἰς Σιχὼρλιβνάθ·
Jos 19:27 καὶ ἔστρεφε πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου εἰς τὴν Βαὶθδαγών, καὶ ἔφθανεν εἰς Ζαβουλὼν καὶ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰεφθαὴλ πρὸς τὸ βόρειον τῆς Βαὶθὲμέκ, καὶ Ναϊήλ, καὶ ἐξήρχετο εἰς τὴν Χαβοὺλ κατὰ τὰ ἀριστερά,
Jos 19:28 καὶ Χεβρών, καὶ Ῥεώβ, καὶ Ἀμμών, καὶ Κανά, ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης·
Jos 19:29 καὶ ἔστρεφε τὸ ὅριον εἰς τὴν Ῥαμά, καὶ ἕως τῆς ὀχυρᾶς πόλεως Τύρου, καὶ ἔστρεφε τὸ ὅριον εἰς τὴν Ὁσά, καὶ ἐτελείονεν εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ μέρος τοῦ Ἀχζίβ·
Jos 19:30 καὶ Ἀμμά, καὶ Ἀφέκ, καὶ Ῥεώβ· πόλεις εἰκοσιδύο, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 19:31 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἀσὴρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις αὗται καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 19:32 Ἐξῆλθεν ὁ ἕκτος κλῆρος εἰς τοὺς υἱοὺς Νεφθαλί, εἰς τοὺς υἱοὺς Νεφθαλὶ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 19:33 Καὶ ἦτο τὸ ὅριον αὐτῶν ἀπὸ Ἐλέφ, ἀπὸ Ἀλλὸν πλησίον Σααναναείμ, καὶ Ἀδαμί, Νεκέβ, καὶ Ἰαβνήλ, ἕως

Λακκούμ, καὶ ἐτελείονεν εἰς τὸν Ἰορδάνην.
Jos 19:34 καὶ ἔστρεφε τὸ ὅριον ἀπὸ δυσμῶν εἰς Ἀζνὼθθαβώρ, καὶ ἐκεῖθεν ἐξήρχετο εἰς Οὐκκώκ, καὶ ἔφθανεν εἰς Ζαβουλὼν κατὰ μεσημβρίαν, καὶ ἔφθανεν εἰς Ἀσὴρ κατὰ δυσμὰς καὶ εἰς Ἰούδα κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου.
Jos 19:35 Καὶ ἦσαν αἱ τετειχισμέναι πόλεις Σηδδίμ, Σέρ, καὶ Ἁμμάθ, Ῥακκάθ, καὶ Χιννερώθ,
Jos 19:36 καὶ Ἀδαμά, καὶ Ῥαμά, καὶ Ἀσώρ,
Jos 19:37 καὶ Κέδες, καὶ Ἐδρεΐ, καὶ Ἔνάσώρ,
Jos 19:38 καὶ Ἰρών, καὶ Μιγδαλήλ, Ὡρέμ, καὶ Βαὶθἀνάθ, καὶ Βαὶθσεμές· πόλεις δεκαεννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 19:39 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 19:40 Ἐξῆλθεν ὁ ἕβδομος κλῆρος εἰς τὴν φυλὴν τῶν υἱῶν Δὰν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν.
Jos 19:41 Καὶ ἦτο τὸ ὅριον τῆς κληρονομίας αὐτῶν Σαραά, καὶ Ἐσθαόλ, καὶ Ἴρσεμές,
Jos 19:42 καὶ Σαλαβείν, καὶ Αἰαλών, καὶ Ἰεθλά,
Jos 19:43 καὶ Αἰλών, καὶ Θαμναθά, καὶ Ἀκκαρών,
Jos 19:44 καὶ Ἐλθεκώ, καὶ Γιββεθών, καὶ Βααλάθ,
Jos 19:45 καὶ Ἰούδ, καὶ Βανὴβαράκ, καὶ Γὰθριμμών,
Jos 19:46 καὶ Μὲϊαρκών, καὶ Ῥακκών, μετὰ τοῦ ὁρίου τοῦ κατέναντι τῆς Ἰόππης.
Jos 19:47 Τὸ δὲ ὅριον τῶν υἱῶν Δὰν παρετάθη ὑπ' αὐτῶν· διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ Δὰν ἀνέβησαν νὰ πολεμήσωσι τὴν Λεσὲμ καὶ ἐκυρίευσαν αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ ἐξουσίασαν αὐτὴν καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ· καὶ ὠνόμασαν αὐτὴν Λεσὲμ Δάν, κατὰ τὸ ὄνομα Δὰν τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
Jos 19:48 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Δὰν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις αὗται καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
Jos 19:49 Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσαν μεριζόμενοι τὴν γῆν κατὰ τὰ ὅρια αὐτῆς, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔδωκαν μεταξὺ αὐτῶν κληρονομίαν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή·
Jos 19:50 κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ἔδωκαν εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ἐζήτησε, τὴν Θαμνὰθσαρὰχ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ ἔκτισε τὴν πόλιν καὶ κατῴκησεν ἐν αὐτῇ.
Jos 19:51 Αὗται εἶναι αἱ κληρονομίαι, τὰς ὁποίας Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυὴ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διεμοίρασαν διὰ κλήρων ἐν Σηλώ, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἐτελείωσαν τὸν διαμερισμὸν τῆς γῆς.
Jos 20:1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγων,
Jos 20:2 Εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων, Διορίσατε εἰς ἑαυτοὺς τὰς πόλεις τῆς καταφυγῆς, περὶ τῶν ὁποίων εἶπα πρὸς ἐσᾶς διὰ τοῦ Μωϋσέως·
Jos 20:3 διὰ νὰ φεύγῃ ἐκεῖ ὁ φονεύς, ὅστις φονεύσῃ ἄνθρωπον ἀκουσίως ἐξ ἀγνοίας· καὶ αὗται θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς διὰ καταφύγιον ἀπὸ τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ αἵματος.
Jos 20:4 Καὶ ὅταν ὁ φεύγων εἰς μίαν ἐκ τῶν πόλεων τούτων σταθῇ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ λαλήσῃ τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως ἐκείνης, οὗτοι θέλουσι δεχθῇ αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν πρὸς ἑαυτοὺς καὶ δώσει τόπον εἰς αὐτόν, καὶ θέλει κατοικεῖ μετ' αὐτῶν.
Jos 20:5 Καὶ ἐὰν ὁ ἐκδικητὴς τοῦ αἵματος καταδιώξῃ αὐτόν, δὲν θέλουσι παραδώσει τὸν φονέα εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· διότι ἐξ ἀγνοίας ἐπάταξε τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ δὲν ἐμίσει αὐτὸν πρότερον.
Jos 20:6 Καὶ θέλει κατοικεῖ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει, ἑωσοῦ παρασταθῇ ἐνώπιον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν, ἕως τοῦ θανάτου τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, τοῦ ὄντος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· τότε ὁ φονεὺς θέλει ἐπιστρέψει καὶ ὑπάγει εἰς τήν πόλιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, εἰς τὴν πόλιν ὅθεν ἔφυγε.
Jos 20:7 Καὶ διώρισαν τὴν Κέδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει Νεφθαλί, καὶ τὴν Συχὲμ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Κιριὰθἀρβᾶ, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών, ἐν τῇ ὀρεινῇ τοῦ Ἰούδα.
Jos 20:8 Εἰς δὲ τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, πλησίον τῆς Ἱεριχώ, πρὸς ἀνατολάς, διώρισαν τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ τῆς πεδιάδος ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβήν, καὶ τὴν Ῥαμὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ ἐκ τῆς φυλῆς Γάδ, καὶ τὴν Γωλὰν ἐν Βασὰν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ.
Jos 20:9 Αὗται ἦσαν αἱ πόλεις αἱ διορισθεῖσαι διὰ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ διὰ τοὺς ξένους τοὺς παροικοῦντας μεταξὺ αὐτῶν, ὥστε πᾶς ὁ φονεύσας τινὰ ἐξ ἀγνοίας νὰ φεύγῃ ἐκεῖ, καὶ νὰ μὴ θανατωθῇ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ αἵματος, ἑωσοῦ παρασταθῇ ἐνώπιον τῆς συναγωγῆς.
Jos 21:1 Καὶ προσῆλθον οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν Λευϊτῶν πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυὴ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πατριῶν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ,
Jos 21:2 καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλὼ ἐν τῇ γῇ Χαναὰν λέγοντες, Ὁ Κύριος προσέταξε διά τοῦ Μωϋσέως νὰ δοθῶσιν εἰς ἡμᾶς πόλεις νὰ κατοικῶμεν, καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν διὰ τὰ κτήνη ἡμῶν.
Jos 21:3 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τοὺς Λευΐτας ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτῶν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὰς πόλεις ταύτας καὶ τά περίχωρα αὐτῶν.
Jos 21:4 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος εἰς τὰς συγγενείας τῶν Κααθιτῶν· καὶ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, οἱ ἐκ τῶν Λευϊτῶν, ἔλαβον διὰ κλήρον ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Συμεών, καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν δεκατρεῖς πόλεις.
Jos 21:5 Οἱ δὲ υἱοὶ Καὰθ οἱ ἐπίλοιποι ἔλαβον διὰ κλῆρον ἐκ τῶν συγγενειῶν τῆς φυλῆς Ἐφραῒμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν

καὶ ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῆς φυλῆς Μανασσῆ, δέκα πόλεις.
Jos 21:6 Καὶ οἱ υἱοὶ Γηρσὼν ἔλαβον διὰ κλήρου ἐκ τῶν συγγενειῶν τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ καὶ ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῆς φυλῆς Μανασσῆ ἐν Βασάν, δεκατρεῖς πόλεις.
Jos 21:7 Οἱ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἔλαβον ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλών, δώδεκα πόλεις.
Jos 21:8 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ κλήρου εἰς τοὺς Λευΐτας τὰς πόλεις ταύτας καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν, καθὼς ὁ Κύριος προσέταξε διὰ τοῦ Μωϋσέως.
Jos 21:9 Καὶ ἔδωκαν ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Συμεὼν τὰς πόλεις ταύτας, αἵτινες ἀναφέρονται ἐνταῦθα κατ᾽ ὄνομα·
Jos 21:10 καὶ ἔλαβον αὐτὰς οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών, οἱ ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν Κααθιτῶν, οἱ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Λευΐ· διότι τούτων ἦτο ὁ πρῶτος κλῆρος.
Jos 21:11 Καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὴν πόλιν τοῦ Ἀρβὰ πατρὸς τοῦ Ἀνάκ, ἥτις εἶναι ἡ Χεβρών, ἐν τῇ ὀρεινῇ τοῦ Ἰούδα, καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς κύκλῳ.
Jos 21:12 Τοὺς δὲ ἀγροὺς τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν εἰς Χάλεβ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεφοννή, εἰς ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ.
Jos 21:13 Καὶ ἔδωκαν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Χεβρὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Λιβνὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
Jos 21:14 καὶ τὴν Ἰαθεὶρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐσθεμωὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
Jos 21:15 καὶ τὴν Ὡλὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Δεβεὶρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
Jos 21:16 καὶ τὴν Ἀεὶν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰουτὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Βαὶθσεμὲς καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις ἐννέα ἐκ τῶν δύο τούτων φυλῶν·
Jos 21:17 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν, τὴν Γαβαὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Γαβαὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
Jos 21:18 τὴν Ἀναθὼθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀλμὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρας.
Jos 21:19 Πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν τῶν ἱερέων, πόλεις δεκατρεῖς καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν.
Jos 21:20 Καὶ αἱ συγγένειαι τῶν υἱῶν τοῦ Καὰθ τῶν Λευϊτῶν, τῶν ἐπιλοίπων ἐκ τῶν υἱῶν Καάθ, ἔλαβον τὰς πόλεις τοῦ κλήρου αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἐφραΐμ.
Jos 21:21 Καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Συχὲμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Γεζὲρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
Jos 21:22 καὶ τὴν Κιβσαεὶμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Βαὶθωρὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρας·
Jos 21:23 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν, τὴν Ἐλθεκὼ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Γιββεθὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
Jos 21:24 τὴν Αἰαλὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Γὰθριμμὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρας·
Jos 21:25 καὶ ἐκ τοῦ ἡμίσεως τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, τὴν Θαανὰχ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Γὰθριμμὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις δύο.
Jos 21:26 Πᾶσαι αἱ πόλεις ἦσαν δέκα, καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν, διὰ τὰς συγγενείας τῶν ἐπιλοίπων υἱῶν τοῦ Καάθ.
Jos 21:27 Εἰς δὲ τοὺς υἱοὺς Γηρσών, ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν Λευϊτῶν, ἔδωκαν ἐκ τοῦ ἄλλου ἡμίσεως τῆς φυλῆς Μανασσῆ, τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Γωλὰν ἐν Βασὰν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Βεεσθερὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις δύο·
Jos 21:28 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ, τὴν Κισιὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Δαβρὰθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
Jos 21:29 τὴν Ἰαρμοὺθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Ἔνγαννὶμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρας·
Jos 21:30 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσήρ, τὴν Μισαὰλ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Ἀβδὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
Jos 21:31 τὴν Χελκὰθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ῥεὼβ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρας·
Jos 21:32 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί, τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Κέδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἁμμὼθδὼρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Καρθὰν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τρεῖς.
Jos 21:33 Πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν Γηρσωνιτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, ἦσαν πόλεις δεκατρεῖς καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν.
Jos 21:34 Εἰς δὲ τὰς συγγενείας τῶν υἱῶν Μεραρί, τῶν ἐπιλοίπων ἐκ τῶν Λευϊτῶν, ἔδωκαν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλών, τὴν Ἰοκνεὰμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Καρθὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
Jos 21:35 τὴν Διμνὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Νααλὼλ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρας·
Jos 21:36 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν ἔδωκαν τὴν Βοσὸρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰααζὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
Jos 21:37 τὴν Κεδημὼθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Μηφαὰθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πόλεις τέσσαρας·
Jos 21:38 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ ἔδωκαν τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου διὰ τὸν φονέα, τὴν Ῥαμὼθ ἐν Γαλαὰδ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Μαχαναῒμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
Jos 21:39 τὴν Ἑσεβὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πᾶσαι αἱ πόλεις τέσσαρες.
Jos 21:40 πᾶσαι αἱ πόλεις αἱ δοθεῖσαι διὰ κλήρων εἰς τοὺς υἱοὺς Μεραρί, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, τοὺς ὑπολοίπους ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν Λευϊτῶν, ἦσαν πόλεις δώδεκα.
Jos 21:41 Πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν Λευϊτῶν, αἱ μεταξὺ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἦσαν τεσσαράκοντα ὀκτὼ πόλεις καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν.
Jos 21:42 Αἱ πόλεις αὗται ἦσαν ἑκάστη μετὰ τῶν περιχώρων αὐτῶν κύκλῳ· οὕτως ἦσαν πᾶσαι αἱ πόλεις αὗται.

Jos 21:43 Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὤμοσε νὰ δώσῃ πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν· καὶ ἐκυρίευσαν αὐτὴν καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ.

Jos 21:44 Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς αὐτοὺς ἀνάπαυσιν πανταχόθεν, κατὰ πάντα ὅσα ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν· καὶ οὐδεὶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ἠδυνήθη νὰ σταθῇ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν· πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν.

Jos 21:45 Δὲν διέπεσεν οὐδὲ εἷς ἐκ πάντων τῶν ἀγαθῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ· πάντες ἐξετελέσθησαν.

Jos 22:1 Τότε συνεκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ τοὺς Γαδίτας καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ,

Jos 22:2 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Σεῖς ἐφυλάξατε πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς ἐσᾶς Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, καὶ ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνήν μου κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ προσέταξα εἰς ἐσᾶς·

Jos 22:3 δὲν ἐγκατελίπετε τοὺς ἀδελφούς σας εἰς τὰς πολλὰς ταύτας ἡμέρας ἕως τῆς σήμερον, ἀλλ' ἐφυλάξατε ἐντελῶς τὴν ἐντολὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας·

Jos 22:4 καὶ τώρα Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔδωκεν ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς ἀδελφούς σας, καθὼς ὑπεσχέθη πρὸς αὐτούς· τώρα λοιπὸν ἐπιστρέψατε καὶ ὑπάγετε εἰς τὰς κατοικίας σας, εἰς τὴν γῆν τῆς ἰδιοκτησίας σας, τὴν ὁποίαν Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου·

Jos 22:5 προσέχετε ὅμως σφόδρα νὰ ἐκτελῆτε τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον, τὸν ὁποῖον Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου προσέταξεν εἰς ἐσᾶς, νὰ ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεὸν σας, καὶ νὰ περιπατῆτε εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ νὰ φυλάττητε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ νὰ ἦσθε προσηλωμένοι εἰς αὐτόν, καὶ νὰ λατρεύητε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σας.

Jos 22:6 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς· καὶ ἀπῆλθον εἰς τὰς κατοικίας αὐτῶν.

Jos 22:7 Καὶ εἰς μὲν τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς κληρονομίαν ἐν Βασάν· εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἥμισυ αὐτῆς ἔδωκεν ὁ Ἰησοῦς κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμάς. Καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὰς κατοικίας αὐτῶν, εὐλόγησεν αὐτούς·

Jos 22:8 καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς, λέγων, Ἐπιστρέψατε μὲ πολλὰ πλούτη εἰς τὰς κατοικίας σας, καὶ μὲ κτήνη πολλὰ σφόδρα, μὲ ἄργυρον καὶ μὲ χρυσὸν καὶ μὲ χαλκὸν καὶ μὲ σίδηρον καὶ μὲ ἱμάτια πολλὰ σφόδρα, μοιράσθητε τὰ λάφυρα τῶν ἐχθρῶν σας μετὰ τῶν ἀδελφῶν σας.

Jos 22:9 Καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ ἔστρεψαν καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Σηλώ, τῆς ἐν τῇ γῇ Χαναάν, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν γῆν Γαλαάδ, εἰς τὴν γῆν τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησαν κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Μωϋσέως.

Jos 22:10 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ἰορδάνου, τὰ ἐντὸς τῆς γῆς Χαναάν, οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον παρὰ τὸν Ἰορδάνην, θυσιαστήριον μέγα εἰς τὴν ὄψιν.

Jos 22:11 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ νὰ λέγηται, Ἰδού, οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ ᾠκοδόμησαν θυσιαστήριον κατέναντι τῆς γῆς Χαναάν, εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ἰορδάνου, κατὰ τὴν διάβασιν τῶν Ἰσραὴλ.

Jos 22:12 Καὶ ὅτε ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, συνήχθη πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Σηλώ, διὰ νὰ ἀναβῶσι νὰ πολεμήσωσι κατ' αὐτῶν.

Jos 22:13 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ τὸν Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα,

Jos 22:14 καὶ μετ' αὐτοῦ δέκα ἄρχοντας, ἀνὰ ἕνα ἄρχοντα ἀρχηγὸν πατριῶν κατὰ φυλὴν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἕκαστος ἦτο ὁ πρῶτος τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν, ἐπὶ τὰς χιλιάδας τοῦ Ἰσραήλ.

Jos 22:15 Καὶ ὑπῆγον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ εἰς τὴν γῆν Γαλαάδ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς λέγοντες,

Jos 22:16 Ταῦτα λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ Κυρίου· Τίς αὕτη ἡ ἀνομία, τὴν ὁποίαν ἐπράξατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, νὰ ἀπομακρυνθῆτε σήμερον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, οἰκοδομήσαντες θυσιαστήριον εἰς ἑαυτούς, ὥστε νὰ ἀποστατήσητε σήμερον ἀπὸ Κυρίου

Jos 22:17 Μικρὸν ἐστάθη τὸ ἁμάρτημα ἡμῶν εἰς Φεγώρ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἕως τῆς σήμερον δὲν ἐκαθαρίσθημεν, καὶ ἔγεινε πληγὴ εἰς τὴν συναγωγήν τοῦ Κυρίου,

Jos 22:18 καὶ σεῖς θέλετε σήμερον ἀποστατήσει ἀπὸ τοῦ Κυρίου βεβαίως, ἐὰν σεῖς ἀποστατήσητε σήμερον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, αὔριον θέλει ὀργισθῇ ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραήλ.

Jos 22:19 Ἐὰν ἡ γῆ τῆς ἰδιοκτησίας σας ἦναι ἀκάθαρτος, διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Κυρίου, ὅπου ἡ σκηνὴ τοῦ Κυρίου κατοικεῖ, καὶ λάβετε ἰδιοκτησίαν μεταξὺ ἡμῶν· καὶ μὴ ἀποστατήσητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, μηδὲ ἀφ' ἡμῶν ἀποστατήσητε, οἰκοδομοῦντες εἰς ἑαυτοὺς θυσιαστήριον ἐκτὸς τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Jos 22:20 Δὲν ἔπραξεν Ἀχὰν ὁ υἱὸς τοῦ Ζερὰ ἐν τῷ ἀναθέματι, καὶ ἔπεσεν ὀργὴ ἐφ' ὅλην τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος δὲν ἠφανίσθη μόνος ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ.

Jos 22:21 Τότε ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ καὶ εἶπον πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραήλ·

Jos 22:22 Ὁ ἰσχυρὸς Θεὸς ὁ Κύριος, ὁ ἰσχυρὸς Θεὸς ὁ Κύριος, αὐτὸς ἐξεύρει, καὶ αὐτὸς θέλει γνωρίσει· ἐὰν ἐπράξαμεν τοῦτο διὰ ἀποστασίαν ἢ ἐὰν διὰ ἀνομίαν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, μὴ λυτρώσῃς ἡμᾶς τὴν ἡμέραν ταύτην.

Jos 22:23 Ἐὰν ᾠκοδομήσαμεν εἰς ἑαυτοὺς θυσιαστήριον διὰ νὰ ἀποχωρισθῶμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ἢ ἐὰν διὰ νὰ

προσφέρωμεν ἐπ᾿ αὐτοῦ ὁλοκαύτωμα ἢ προσφοράς, ἢ ἐὰν διὰ νὰ προσφέρωμεν ἐπ᾿ αὐτοῦ εἰρηνικὰς θυσίας, αὐτὸς ὁ Κύριος ἄς ἐκζητήσῃ τοῦτο.
Jos 22:24 Καὶ ἐὰν δὲν ἐπράξαμεν αὐτὸ μᾶλλον ἐκ φόβου τοῦ πράγματος τούτου, λέγοντες, Αὔριον δύνανται τὰ τέκνα σας νὰ εἴπωσι πρὸς τὰ τέκνα ἡμῶν, λέγοντα, Τί ἔχετε σεῖς νὰ κάμητε μετὰ τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ
Jos 22:25 διότι ὁ Κύριος ἔθεσε τὸν Ἰορδάνην ὅριον μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν, υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ υἱοὶ Γάδ· δὲν ἔχετε μέρος μετὰ τοῦ Κυρίου· καὶ κάμωσιν οἱ υἱοὶ σας τοὺς υἱοὺς ἡμῶν νὰ παύσωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ φοβῶνται τὸν Κύριον.
Jos 22:26 Διὰ τοῦτο εἴπομεν, Ἄς ἐπιχειρισθῶμεν νὰ οἰκοδομήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς τὸ θυσιαστήριον· οὐχὶ διὰ ὁλοκαύτωμα οὐδὲ διὰ θυσίαν,
Jos 22:27 ἀλλὰ διὰ νὰ ἦναι μαρτύριον ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν γενεῶν ἡμῶν μεθ᾿ ἡμᾶς, ὅτι ἡμεῖς κάμνομεν τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον αὐτοῦ μὲ τὰ ὁλοκαυτώματα ἡμῶν καὶ μὲ τὰς θυσίας ἡμῶν καὶ μὲ τὰς εἰρηνικὰς προσφορὰς ἡμῶν· διὰ νὰ μὴ εἴπωσιν αὔριον τὰ τέκνα σας πρὸς τὰ τέκνα ἡμῶν, Σεῖς δὲν ἔχετε μέρος μετὰ τοῦ Κυρίου.
Jos 22:28 Διὰ τοῦτο εἴπομεν, Ἐὰν τύχῃ νὰ λαλήσωσιν οὕτω πρὸς ἡμᾶς ἢ πρὸς τὰς γενεὰς ἡμῶν αὔριον, τότε θέλομεν ἀποκριθῆ, Ἰδού, τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον ᾠκοδόμησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, οὐχὶ διὰ ὁλοκαύτωμα οὐδὲ διὰ θυσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἦναι μαρτύριον ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν.
Jos 22:29 Μὴ γένοιτο νὰ ἀποστατήσωμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἀποχωρισθῶμεν σήμερον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, οἰκοδομοῦντες θυσιαστήριον διὰ ὁλοκαύτωμα, διὰ προσφορὰς καὶ διὰ θυσίαν, ἐκτὸς τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.
Jos 22:30 Καὶ ἀκούσαντες Φινεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραήλ, οἱ ὄντες μετ᾿ αὐτοῦ, τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ υἱοὶ Μανασσῆ, εὐχαριστήθησαν.
Jos 22:31 Καὶ εἶπε Φινεὲς ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Μανασσῆ, Σήμερον ἐγνωρίσαμεν ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἐν μέσῳ ἡμῶν, διότι δὲν ἐπράξατε τὴν ἀνομίαν ταύτην ἐναντίον τοῦ Κυρίου· διὰ τούτου ἐλυτρώσατε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου.
Jos 22:32 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Φινεὲς ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γὰδ ἐκ τῆς γῆς Γαλαὰδ εἰς τὴν γῆν Χαναὰν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ ἔφεραν ἀπόκρισιν πρὸς αὐτούς.
Jos 22:33 Καὶ τὸ πρᾶγμα ἤρεσεν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ δὲν εἶπαν πλέον νὰ ἀναβῶσιν ἐναντίον αὐτῶν εἰς μάχην, διὰ νὰ ἀφανίσωσι τὴν γῆν ὅπου κατῴκουν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γάδ.
Jos 22:34 Καὶ ὠνόμασαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ τὸ θυσιαστήριον Ἔδ· Διότι, εἶπαν, τοῦτο θέλει εἶσθαι μαρτύριον ἀναμέσον ἡμῶν, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεός.
Jos 23:1 Καὶ μετὰ πολὺν καιρὸν ἀφοῦ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ ἀνάπαυσιν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κύκλῳ, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἦτο γέρων, προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν,
Jos 23:2 συνεκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντα τὸν Ἰσραήλ, τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς κριτὰς αὐτῶν, καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐγὼ ἐγήρασα, εἶμαι προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν.
Jos 23:3 Καὶ σεῖς εἴδετε πάντα ὅσα ἔκαμε Κύριος ὁ Θεὸς σας εἰς πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα διὰ σᾶς· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας, αὐτὸς εἶναι ὁ πολεμήσας ὑπὲρ ὑμῶν.
Jos 23:4 Ἰδού, ἐγὼ ἐμοίρασα διὰ κλήρου εἰς ἐσᾶς ταῦτα τὰ ἐναπολειφθέντα ἔθνη, διὰ κληρονομίαν εἰς τὰς φυλὰς σας, μετὰ πάντων τῶν ἐθνῶν τὰ ὁποῖα ἐξωλόθρευσα, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, πρὸς δυσμὰς ἡλίου.
Jos 23:5 Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σας, αὐτὸς θέλει ἐξώσει αὐτοὺς ἀπ᾿ ἔμπροσθέν σας, καὶ θέλει ἐκδιώξει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σας· καὶ θέλετε κυριεύσει τὴν γῆν αὐτῶν, καθὼς Κύριος ὁ Θεὸς σας ὑπεσχέθη πρὸς ἐσᾶς.
Jos 23:6 Ἀνδρίζεσθε λοιπὸν σφόδρα εἰς τὸ νὰ φυλάττητε καὶ νὰ ἐκτελῆτε πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως, διὰ νὰ μὴ ἐκκλίνητε ἀπ᾿ αὐτοῦ δεξιὰ ἢ ἀριστερά·
Jos 23:7 διὰ νὰ μὴ ἀναμιχθῆτε μετὰ τῶν ἐθνῶν τούτων, τῶν ἐναπολειφθέντων μεταξὺ σας, μηδὲ νὰ μνημονεύητε τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν, μηδὲ νὰ ὁμόσητε, μηδὲ νὰ λατρεύσητε αὐτούς, μηδὲ νὰ προσκυνήσητε αὐτούς·
Jos 23:8 ἀλλ᾿ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας νὰ ἦσθε προσκεκολλημένοι, καθὼς ἐκάμετε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
Jos 23:9 Διότι ὁ Κύριος ἐξεδίωξεν ἀπ᾿ ἔμπροσθέν σας ἔθνη μεγάλα καὶ δυνατά· καὶ οὐδεὶς ἠδυνήθη ἕως τῆς σήμερον νὰ σταθῇ ἔμπροσθέν σας·
Jos 23:10 εἷς ἀπὸ σᾶς θέλει διώξει χιλίους· διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας, αὐτὸς εἶναι ὁ πολεμήσας ὑπὲρ ὑμῶν, καθὼς ὑπεσχέθη πρὸς ἐσᾶς.
Jos 23:11 Προσέχετε λοιπὸν σφόδρα εἰς ἑαυτούς, νὰ ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεὸν σας.
Jos 23:12 Ἐπειδὴ ἐὰν ποτὲ στραφῆτε ὀπίσω καὶ προσκολληθῆτε μετὰ τοῦ ὑπολοίπου τῶν ἐθνῶν τούτων, μετὰ τούτων τῶν ἐναπολειφθέντων μεταξὺ σας, καὶ συμπενθερεύσητε μετ᾿ αὐτῶν καὶ ἀναμιχθῆτε μετ᾿ αὐτῶν καὶ ἐκεῖνα μεθ᾿ ὑμῶν,
Jos 23:13 ἐξεύρετε βεβαίως ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σας δὲν θέλει πλέον ἐκδιώξει ἀπ᾿ ἔμπροσθέν σας τὰ ἔθνη ταῦτα· ἀλλὰ θέλουσιν εἶσθαι παγίδες καὶ ἐνέδραι εἰς ἐσᾶς, καὶ μάστιγες εἰς τὰς πλευρὰς σας καὶ ἄκανθαι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σας, ἑωσοῦ ἐξολοθρευθῆτε ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης τῆς ἀγαθῆς, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς.
Jos 23:14 Καὶ ἰδού, σήμερον ἐγὼ πορεύομαι τὴν ὁδὸν πάσης τῆς γῆς, καὶ σεῖς γνωρίζετε ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ὅτι δὲν διέπεσεν οὐδὲ εἷς ἐκ πάντων τῶν ἀγαθῶν λόγων, τοὺς ὁποίους Κύριος ὁ Θεὸς σας ἐλάλησε διὰ σᾶς· πάντες ἐτελέσθησαν εἰς ἐσᾶς, οὐδὲ εἷς ἐξ αὐτῶν διέπεσε.
Jos 23:15 Διὰ τοῦτο, καθὼς ἦλθον ἐφ᾿ ὑμᾶς πάντες οἱ ἀγαθοὶ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς

ὑμῶν, οὕτως ὁ Κύριος θέλει ἐπιφέρει ἐφ ὑμᾶς πάντας τοὺς λόγους τοὺς κακούς, ἑωσοῦ ἐξολοθρεύσῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς ὑμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Jos 23:16 Ὅταν παραβῆτε τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, τὴν ὁποίαν προσέταξεν εἰς ἐσᾶς, καὶ ὑπάγητε καὶ λατρεύσητε ἄλλους θεοὺς καὶ προσκυνήσητε αὐτούς, τότε ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου θέλει ἐξαφθῇ ἐναντίον σας, καὶ θέλετε ἀφανισθῇ ταχέως ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς.

Jos 24:1 Καὶ συνήθροισεν ὁ Ἰησοῦς πάσας τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Συχέμ, καὶ συνεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς κριτὰς αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν· καὶ παρεστάθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Jos 24:2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· πέραν τοῦ ποταμοῦ κατῴκησαν ἀπ ἀρχῆς οἱ πατέρες σας, Θάρρα ὁ πατὴρ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Ναχώρ, καὶ ἐλάτρευσαν ἄλλους θεούς.

Jos 24:3 Καὶ ἔλαβον τὸν πατέρα σας τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὡδήγησα αὐτὸν διὰ πάσης τῆς γῆς Χαναάν, καὶ ἐπλήθυνα τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκα τὸν Ἰσαὰκ εἰς αὐτόν.

Jos 24:4 Καὶ εἰς τὸν Ἰσαὰκ ἔδωκα τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἡσαῦ· καὶ ἔδωκα εἰς τὸν Ἡσαῦ τὸ ὄρος Σηείρ, διὰ νὰ κληρονομήσῃ αὐτό· ὁ δὲ Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Jos 24:5 Καὶ ἀπέστειλα τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ ἐπάταξα τὴν Αἴγυπτον διὰ πληγῶν, τὰς ὁποίας ἔκαμον ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήγαγον ὑμᾶς.

Jos 24:6 Καὶ ἀφοῦ ἐξήγαγον τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, ἤλθετε εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω τῶν πατέρων ὑμῶν μὲ ἁμάξας καὶ ἵππους εἰς τὴν θάλασσαν τὴν Ἐρυθράν·

Jos 24:7 καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον καὶ αὐτὸς ἔθεσε σκότος ἀναμέσον ὑμῶν καὶ τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ αὐτοὺς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν εἶδον τί ἔκαμον ἐν τῇ Αἰγύπτῳ· καὶ κατῳκήσατε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πολλάς.

Jos 24:8 Καὶ σᾶς ἔφερα εἰς τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων, τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ σᾶς ἐπολέμησαν καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σας, καὶ κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐξωλόθρευσα αὐτοὺς ἀπ ἔμπροσθέν σας.

Jos 24:9 Καὶ ἐσηκώθη Βαλὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφώρ, βασιλεὺς τοῦ Μωάβ, καὶ ἐπολέμησε πρὸς τὸν Ἰσραήλ· καὶ ἀποστείλας προσεκάλεσε τὸν Βαλαὰμ υἱὸν τοῦ Βεὼρ διὰ νὰ σᾶς καταρασθῇ·

Jos 24:10 ἀλλ ἐγὼ δὲν ἠθέλησα νὰ ἀκούσω τὸν Βαλαάμ· μάλιστα δὲ καὶ σᾶς εὐλόγησε, καὶ σᾶς ἠλευθέρωσα ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ.

Jos 24:11 Καὶ διέβητε τὸν Ἰορδάνην καὶ ἤλθετε εἰς Ἱεριχώ· καὶ σᾶς ἐπολέμησαν οἱ ἄνδρες τῆς Ἱεριχώ, οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι καὶ οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Χετταῖοι καὶ οἱ Γεργεσαῖοι, οἱ Εὐαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι· καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σας.

Jos 24:12 Καὶ ἐξαπέστειλα ἔμπροσθέν σας τὰς σφήκας, καὶ ἐξεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ ἔμπροσθέν σας, τοὺς δύο βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων· οὐχὶ διὰ τῆς μαχαίρας σου οὐδὲ διὰ τοῦ τόξου σου.

Jos 24:13 Καὶ ἔδωκα εἰς ἐσᾶς γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐκοπιάσατε, καὶ πόλεις τὰς ὁποίας δὲν ἐκτίσατε, καὶ κατῳκήσατε ἐν αὐταῖς· καὶ τρώγετε ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας, τοὺς ὁποίους δὲν ἐφυτεύσατε.

Jos 24:14 Τώρα λοιπὸν φοβήθητε τὸν Κύριον καὶ λατρεύσατε αὐτὸν ἐν ἀκεραιότητι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ ἀποβάλετε τοὺς θεούς, τοὺς ὁποίους ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες σας πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ λατρεύσατε τὸν Κύριον.

Jos 24:15 Ἀλλ ἐὰν δὲν ἀρέσκῃ εἰς ἐσᾶς νὰ λατρεύητε τὸν Κύριον, ἐκλέξατε σήμερον ποῖον θέλετε νὰ λατρεύητε· ἢ τοὺς θεούς, τοὺς ὁποίους ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες σας πέραν τοῦ ποταμοῦ, ἢ τοὺς θεοὺς τῶν Ἀμορραίων, εἰς τῶν ὁποίων τὴν γῆν κατοικεῖτε· ἐγὼ ὅμως καὶ ὁ οἶκός μου θέλομεν λατρεύει τὸν Κύριον.

Jos 24:16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λέγων, Μὴ γένοιτο νὰ ἀφήσωμεν τὸν Κύριον, διὰ νὰ λατρεύσωμεν ἄλλους θεούς·

Jos 24:17 διότι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἀνεβίβασεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ αὐτὸς ἔκαμεν ἐνώπιον ἡμῶν ἐκεῖνα τὰ σημεῖα τὰ μεγάλα, καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς καθ ὅλην τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν διωδεύσαμεν, καὶ μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τῶν ὁποίων διέβημεν·

Jos 24:18 καὶ ἐξεδίωξεν ὁ Κύριος ἀπ ἔμπροσθεν ἡμῶν πάντας τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς Ἀμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ· καὶ ἡμεῖς θέλομεν λατρεύει τὸν Κύριον· διότι αὐτὸς εἶναι Θεὸς ἡμῶν.

Jos 24:19 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν, Δὲν θέλετε δυνηθῇ νὰ λατρεύητε τὸν Κύριον· διότι αὐτὸς εἶναι Θεὸς ἅγιος· εἶναι Θεὸς ζηλωτής· δὲν θέλει συγχωρήσει τὰς ἀνομίας σας καὶ τὰς ἁμαρτίας σας·

Jos 24:20 διότι θέλετε ἐγκαταλείψει τὸν Κύριον καὶ λατρεύσει ξένους Θεούς· τότε στραφεὶς θέλει σᾶς κακώσει καὶ θέλει σᾶς ἐξολοθρεύσει, ἀφοῦ σᾶς ἀγαθοποίησε.

Jos 24:21 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν, Οὐχί· ἀλλὰ τὸν Κύριον θέλομεν λατρεύει.

Jos 24:22 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν, Σεῖς εἶσθε μάρτυρες εἰς ἑαυτοὺς ὅτι σεῖς ἐξελέξατε εἰς ἑαυτοὺς τὸν Κύριον, διὰ νὰ λατρεύητε αὐτόν. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον, Μάρτυρες.

Jos 24:23 Τώρα λοιπὸν ἀποβάλετε τοὺς ξένους θεούς, τοὺς ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, καὶ κλίνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.

Jos 24:24 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν θέλομεν λατρεύει καὶ εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ θέλομεν ὑπακούει.

Jos 24:25 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔθεσεν εἰς αὐτοὺς νόμον καὶ κρίσιν ἐν Συχέμ.

Jos 24:26 Καὶ ἔγραψεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ· καὶ λαβὼν λίθον μέγαν, ἔστησεν αὐτὸν ἐκεῖ ὑπὸ τὴν δρῦν, τὴν πλησίον τοῦ ἁγιαστηρίου τοῦ Κυρίου.

Jos 24:27 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν, Ἰδού, ὁ λίθος οὗτος θέλει εἶσθαι εἰς ὑμᾶς εἰς μαρτύριον, διότι αὐτὸς ἤκουσε πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου τοὺς ὁποίους ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς· θέλει εἶσθαι λοιπὸν εἰς μαρτύριον εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ μὴ ἀρνηθῆτε τὸν Θεὸν σας.

Jos 24:28 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς τὸν λαόν, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

Jos 24:29 Καὶ μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή, ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, ἡλικίας ἑκατὸν δέκα ἐτῶν.

Jos 24:30 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Φαμνὰθσαράχ, ἥτις εἶναι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, πρὸς βορρᾶν τοῦ ὄρους Γαάς.

Jos 24:31 Καὶ ἐλάτρευσεν ὁ Ἰσραὴλ τὸν Κύριον πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων, οἵτινες ἐπέζησαν μετὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ οἵτινες ἐγνώρισαν πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ὅσα ἔκαμεν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ.

Jos 24:32 Τὰ δὲ ὀστᾶ τοῦ Ἰωσήφ, τὰ ὁποῖα ἀνεβίβασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἔθαψαν ἐν Συχέμ, ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ τὴν ὁποίαν ἠγόρασεν ὁ Ἰακὼβ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἐμμώρ, πατρὸς τοῦ Συχέμ, δἰ ἑκατὸν ἀργύρια, καὶ ἔγεινε κληρονομία τῶν υἱῶν Ἰωσήφ.

Jos 24:33 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀαρών, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ λόφῳ τοῦ Φινεὲς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅστις ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἐκ τῷ ὄρει Ἐφραΐμ.

Jdg 1:1 Καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ, ἠρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, λέγοντες, Τίς θέλει ἀναβῆ ὑπὲρ ἡμῶν πρῶτος κατὰ τῶν Χαναναίων, διὰ νὰ πολεμήσῃ αὐτούς

Jdg 1:2 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Ὁ Ἰούδας θέλει ἀναβῆ· ἰδού, παρέδωκα τὸν τόπον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

Jdg 1:3 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας πρὸς Συμεὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἀνάβα μετ ἐμοῦ εἰς τὸν κλῆρόν μου, διὰ νὰ πολεμήσωμεν τοὺς Χαναναίους, καὶ ἐγὼ ὁμοίως θέλω ἔλθεῖ μετὰ σοῦ εἰς τὸν κλῆρόν σου. Καὶ ὑπῆγε μετ αὐτοῦ ὁ Συμεών.

Jdg 1:4 Καὶ ὁ Ἰούδας ἀνέβη· καὶ παρέδωκεν ὁ Κύριος τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν ἐν Βεζὲκ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

Jdg 1:5 Καὶ εὕρηκαν τὸν ἈδωνὶΒεζὲκ ἐν Βεζέκ, καὶ ἐπολέμησαν αὐτὸν καὶ ἐπάταξαν τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους.

Jdg 1:6 Ὁ δὲ ἈδωνὶΒεζὲκ ἔφυγε· καὶ ἐκεῖνοι κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ συνέλαβον αὐτὸν καὶ ἀπέκοψαν τοὺς μεγάλους δακτύλους τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Jdg 1:7 Καὶ εἶπεν ὁ ἈδωνὶΒεζέκ, Ἑβδομήκοντα βασιλεῖς, ἀποκεκομμένοι τοὺς μεγάλους δακτύλους τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τῶν ποδῶν, ἐσύναζον τὰ πίπτοντα ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου· ὡς ἐγὼ ἔκαμα, οὕτως ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Θεός. Καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

Jdg 1:8 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐπολέμησαν κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκυρίευσαν αὐτήν· καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν παρέδωκαν εἰς πῦρ.

Jdg 1:9 Καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα διὰ νὰ πολεμήσωσι τοὺς Χαναναίους, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῇ μεσημβρινῇ καὶ ἐν τῇ πεδινῇ.

Jdg 1:10 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἰούδας ἐναντίον τῶν Χαναναίων τῶν κατοικούντων ἐν Χεβρών· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρὼν ἦτο πρότερον Κιριὰθάρβά· καὶ ἐθανάτωσαν τὸν Σεσαΐ, καὶ τὸν Ἀχιμὰν καὶ τὸν Θαλμαΐ.

Jdg 1:11 Καὶ ἐκεῖθεν ὑπῆγον ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς Δεβείρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δεβεὶρ ἦτο πρότερον Κιριὰθσεφέρ.

Jdg 1:12 Καὶ εἶπεν ὁ Χάλεβ, Ὅστις πατάξῃ τὴν Κιριὰθσεφέρ καὶ κυριεύσῃ αὐτήν, εἰς τοῦτον θέλω δώσει Ἀχσὰν τὴν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα.

Jdg 1:13 Καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν Γοθονιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Κενὲζ, ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ Χάλεβ· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν Ἀχσὰν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα.

Jdg 1:14 Καὶ αὐτή, ὅτε ἀπήρχετο, παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τὸν ἀγρόν· καὶ κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄνου· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Χάλεβ, τί θέλεις

Jdg 1:15 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δὸς μοι εὐλογίαν· ἐπειδὴ ἔδωκας εἰς ἐμὲ γῆν μεσημβρινήν, δὸς μοι καὶ πηγὰς ὑδάτων. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὴν ὁ Χάλεβ τὰς ἄνω πηγὰς καὶ τὰς κάτω πηγάς.

Jdg 1:16 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Κεναίου, πενθεροῦ τοῦ Μωϋσέως, ἐκ τῆς πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν υἱῶν Ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Ἰούδα, τὴν πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἀράδ· καὶ ὑπῆγον καὶ κατῴκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ.

Jdg 1:17 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἰούδας μετὰ τοῦ Συμεὼν ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τοὺς Χαναναίους τοὺς κατοικοῦντας τὴν Σεφάθ, καὶ κατέστρεψαν αὐτὴν· καὶ ὠνόμασαν τὴν πόλιν Ὁρμά.

Jdg 1:18 Ὁ Ἰούδας ἐκυρίευσε καὶ τὴν Γάζαν καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀκκαρὼν καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς.

Jdg 1:19 Καὶ ἦτο Κύριος μετὰ τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐκυρίευσε τὸ ὄρος· ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς κατοίκους τῆς κοιλάδος, διότι εἶχον ἁμάξας σιδηράς.

Jdg 1:20 Καὶ ἐδόθη ἡ Χεβρὼν εἰς τὸν Χάλεβ, καθὼς εἶπεν ὁ Μωϋσῆς· καὶ ἐξεδίωξεν ἐκεῖθεν τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ Ἀνάκ.

Jdg 1:21 Τὸν δὲ Ἰεβουσαῖον, τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἱερουσαλήμ, δὲν ἐξεδίωξαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν· διὰ τοῦτο ὁ Ἰεβουσαῖος κατῴκησε μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Jdg 1:22 Καὶ ὁ οἶκος Ἰωσὴφ ἀνέβησαν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ Βαιθήλ· καὶ ὁ Κύριος ἦτο μετ αὐτῶν.

Jdg 1:23 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ οἶκος Ἰωσὴφ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν Βαιθήλ· τὸ δέ ὄνομα τῆς πόλεως ἦτο πρότερον Λούζ.

Jdg 1:24 Καὶ εἶδον οἱ κατάσκοποι ἄνθρωπον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Δεῖξον εἰς ἡμᾶς,

παρακαλοῦμεν, τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως, καὶ θέλομεν κάμει ἔλεος εἰς σέ.

Jdg 1:25 Καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως, καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας· τὸν δὲ ἄνθρωπον καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἀπέπεμψαν.

Jdg 1:26 Καὶ ὑπῆγεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν γῆν τῶν Χετταίων καὶ ᾠκοδόμησε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Λούζ· τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομα αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Jdg 1:27 Οὐδὲ ὁ Μανασσῆς ἐξεδίωξε τοὺς κατοίκους τῆς Βαὶθσὰν καὶ τῶν κωμῶν αὐτῆς, οὔτε τῆς Θααναὰχ καὶ τῶν κωμῶν αὐτῆς, οὔτε τοὺς κατοίκους τῆς Δὼρ καὶ τῶν κωμῶν αὐτῆς, οὔτε τοὺς κατοίκους τῆς Ἰβλεὰμ καὶ τῶν κωμῶν αὐτῆς, οὔτε τοὺς κατοίκους τῆς Μεγιδδὼ καὶ τῶν κωμῶν αὐτῆς· ἀλλ᾿ οἱ Χαναναῖοι ἐπέμενον νὰ κατοικῶσιν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ.

Jdg 1:28 Καὶ ὅτε κατεστάθη ὁ Ἰσραὴλ δυνατός, ὑπέβαλε τοὺς Χαναναίους εἰς φόρον καὶ δὲν ἐξεδίωξεν αὐτοὺς ὁλοκλήρως.

Jdg 1:29 Οὐδὲ ὁ Ἐφραῒμ ἐξεδίωξε τοὺς Χαναναίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γεζέρ· ἀλλ᾿ οἱ Χαναναῖοι κατῴκουν ἐν Γεζὲρ μεταξὺ αὐτῶν.

Jdg 1:30 Οὐδὲ ὁ Ζαβουλὼν ἐξεδίωξε τοὺς κατοικοῦντας τὴν Κιτρὼν οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Νααλώλ· ἀλλ᾿ οἱ Χαναναῖοι κατῴκουν μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἔγειναν ὑποτελεῖς.

Jdg 1:31 Οὐδὲ ὁ Ἀσὴρ ἐξεδίωξε τοὺς κατοίκους τῆς Ἀκχώ, οὔτε τοὺς κατοίκους τῆς Σιδῶνος, οὔτε τῆς Ἀαλάβ, οὔτε τῆς Ἀχζίβ, οὔτε τῆς Χελβά, οὔτε τῆς Ἀφίκ, οὔτε τῆς Ῥεώβ·

Jdg 1:32 ἀλλ᾿ ὁ Ἀσὴρ κατῴκει μεταξὺ τῶν Χαναναίων τῶν κατοίκων τοῦ τόπου· διότι δὲν ἐξεδίωξεν αὐτούς.

Jdg 1:33 Οὐδὲ ὁ Νεφθαλὶ ἐξεδίωξε τοὺς κατοίκους τῆς Βαὶθσεμές, οὔτε τοὺς κατοίκους τῆς Βαὶθἀνάθ, ἀλλὰ κατῴκει μεταξὺ τῶν Χαναναίων τῶν κατοίκων τοῦ τόπου· οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Βαὶθσεμὲς καὶ τῆς Βαὶθἀνὰθ ἔγειναν ὑποτελεῖς εἰς αὐτόν.

Jdg 1:34 Καὶ συνέκλεισαν οἱ Ἀμορραῖοι τοὺς υἱοὺς Δὰν εἰς τὸ ὄρος· διότι δὲν ἄφινον αὐτοὺς νὰ καταβαίνωσιν εἰς τὴν κοιλάδα·

Jdg 1:35 οἱ δὲ Ἀμορραῖοι ἐπέμενον νὰ κατοικῶσιν ἐν τῷ ὄρει Ἑρές, εἰς Αἰαλὼν καὶ εἰς Σααλβίμ· ἡ χεὶρ ὅμως τοῦ οἴκου Ἰωσὴφ ὑπερίσχυσεν, ὥστε ἔγειναν ὑποτελεῖς.

Jdg 1:36 Τὸ δὲ ὅριον τὴν Ἀμορραίων ἦτο ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως τῆς Ἀκραββίμ, ἀπὸ τῆς Πέτρας καὶ ἐπάνω.

Jdg 2:1 Καὶ ἀνέβη ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ Γαλγάλων εἰς Βοκὶμ καὶ εἶπε, Σᾶς ἀνεβίβασα ἐξ Αἰγύπτου καὶ σᾶς ἔφερα εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὤμοσα πρὸς τοὺς πατέρας σας· καὶ εἶπα, Δὲν θέλω ἀθετήσει τὴν πρὸς ἐσᾶς διαθήκην μου εἰς τὸν αἰῶνα·

Jdg 2:2 καὶ σεῖς δὲν θέλετε κάμει συνθήκην πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου τούτου· τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν θέλετε καταστρέψει. Δὲν ὑπηκούσατε ὅμως εἰς τὴν φωνὴν μου· διὰ τί ἐπράξατε τοῦτο

Jdg 2:3 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ εἶπα, Δὲν θέλω ἐκδιώξει αὐτοὺς ἀπ᾿ ἔμπροσθέν σας· ἀλλὰ θέλουσιν εἶσθαι ἐναντίοι σας, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι παγὶς εἰς ἐσᾶς.

Jdg 2:4 Καὶ καθὼς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ὁ λαὸς ὕψωσε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε.

Jdg 2:5 Καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Βοκίμ· καὶ ἐθυσίασαν ἐκεῖ εἰς τὸν Κύριον.

Jdg 2:6 Καὶ ὅτε ἀπέλυσε τὸν λαὸν ὁ Ἰησοῦς, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑπῆγον ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, διὰ νὰ κατακληρονομήσωσι τὴν γῆν.

Jdg 2:7 Καὶ ἐλάτρευσαν ὁ λαὸς τὸν Κύριον πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων, οἵτινες ἐπέζησαν μετὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶδον πάντα τὰ ἔργα τὰ μεγάλα τοῦ Κυρίου, ὅσα ἔκαμεν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ.

Jdg 2:8 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή, ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, ἡλικίας ἑκατὸν δέκα ἐτῶν.

Jdg 2:9 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ ὅριον τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμνὰθἀρές, ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, κατὰ τὸ βόρειον μέρος τοῦ ὄρους Γαάς.

Jdg 2:10 Καὶ πᾶσα ἔτι ἡ γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν· καὶ ἐσηκώθη ἄλλη γενεὰ μετ᾿ αὐτούς, ἥτις δὲν ἐγνώρισε τὸν Κύριον οὐδὲ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ.

Jdg 2:11 Καὶ ἔπραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐλάτρευσαν τοὺς Βααλείμ·

Jdg 2:12 καὶ ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ὑπῆγον κατόπιν ἄλλων θεῶν, ἐκ τῶν θεῶν τῶν λαῶν τῶν πέριξ αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν αὐτοὺς καὶ παρώργισαν τὸν Κύριον.

Jdg 2:13 Καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον καὶ ἐλάτρευσαν τὸν Βάαλ καὶ τὰς Ἀσταρώθ.

Jdg 2:14 Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν λεηλατιστῶν, καὶ ἐλεηλάτησαν αὐτούς· καὶ ἐπώλησεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κύκλῳ, ὥστε δὲν ἠδυνήθησαν πλέον νὰ σταθῶσι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

Jdg 2:15 Πανταχοῦ ὅπου ἐξήρχοντο, ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτο ἐναντίον αὐτῶν πρὸς κακόν, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος καὶ καθὼς ὤμοσεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτούς· καὶ ἦλθον εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν.

Jdg 2:16 Τότε ἀνέστησεν ὁ Κύριος κριτάς, οἵτινες ἔσωσαν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν λεηλατούντων αὐτούς.

Jdg 2:17 Πλὴν οὐδὲ εἰς τοὺς κριτὰς αὐτῶν ὑπήκουσαν, ἀλλ᾿ ἐπόρνευσαν κατόπιν ἄλλων θεῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτούς· ἐξέκλιναν ταχέως ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν περιεπάτησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὑπακούοντες εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου· δὲν ἔκαμον οὕτω.

Jdg 2:18 Καὶ ὅτε ἀνέστησεν ὁ Κύριος εἰς αὐτοὺς κριτάς, τότε ὁ Κύριος ἦτο μετὰ τοῦ κριτοῦ καὶ ἔσωζεν αὐτοὺς ἐκ τῆς

χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καθ ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ· διότι ἐσπλαγχνίσθη ὁ Κύριος εἰς τοὺς στεναγμοὺς αὐτῶν τοὺς ἐξ αἰτίας τῶν καταθλιβόντων αὐτοὺς καὶ καταπιεζόντων αὐτούς.

Jdg 2:19 Ὅτε δὲ ἀπέθνησκεν ὁ κριτής, ἐπέστρεφον καὶ διεφθείροντο χειρότερα παρὰ τοὺς πατέρας αὐτῶν, ὑπάγοντες κατόπιν ἄλλων θεῶν, διὰ νὰ λατρεύωσιν αὐτοὺς καὶ νὰ προσκυνῶσιν αὐτούς· δὲν ἔπαυον ἀπὸ τῶν πράξεων αὐτῶν οὐδὲ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς διεστραμμένης.

Jdg 2:20 Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν, Ἐπειδὴ ὁ λαὸς οὗτος παρέβη τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν προσέταξα εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνήν μου·

Jdg 2:21 καὶ ἐγὼ δὲν θέλω ἐκδιώξει πλέον ἀπ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐδὲν ἐκ τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἀφῆκεν ὁ Ἰησοῦς ὅτε ἐτελεύτησε,

Jdg 2:22 διὰ νὰ δοκιμάσω τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῶν, ἐὰν φυλάττωσι τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, περιπατοῦντες ἐν αὐτῇ , καθὼς ἐφύλαξαν αὐτὴν οἱ πατέρες αὐτῶν, ἢ οὐχί.

Jdg 2:23 Καὶ ἀφῆκε Κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα, χωρὶς νὰ ἐκδιώξῃ ταχέως αὐτά· οὐδὲ παρέδωκεν αὐτὰ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰησοῦ.

Jdg 3:1 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἀφῆκεν ὁ Κύριος, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν Ἰσραὴλ δί αὐτῶν, πάντας τοὺς μὴ γνωρίσαντας πάντας τοὺς πολέμους τῆς Χαναάν·

Jdg 3:2 τοὐλάχιστον διὰ νὰ μάθωσιν αἱ γενεαὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ νὰ γυμνασθῶσι τὸν πόλεμον, τοὐλάχιστον ὅσοι πρότερον δὲν εἶχον γνωρίσει αὐτούς·

Jdg 3:3 αἱ πέντε σατραπεῖαι τῶν Φιλισταίων καὶ πάντες οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Σιδώνιοι καὶ οἱ Εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λιβάνου, ἀπὸ τοῦ ὄρους Βάαλ-ἑρμὼν ἕως τῆς εἰσόδου Αἱμάθ.

Jdg 3:4 Καὶ ταῦτα ἦσαν διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν Ἰσραὴλ δί αὐτῶν· διὰ νὰ γνωρίσῃ ἐὰν ὑπήκουον εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, τὰς ὁποίας προσέταξεν εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν διὰ τοῦ Μωϋσέως.

Jdg 3:5 Καὶ κατῴκησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μεταξὺ τῶν Χαναναίων, τῶν Χετταίων καὶ τῶν Ἀμορραίων καὶ τῶν Φερεζαίων καὶ τῶν Εὐαίων καὶ τῶν Ἰεβουσαίων.

Jdg 3:6 Καὶ ἔλαβον εἰς ἑαυτοὺς τὰς θυγατέρας αὐτῶν εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας ἔδωκαν εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν.

Jdg 3:7 Καὶ ἔπραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐλησμόνησαν Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοὺς Βααλεὶμ καὶ τὰ ἄλση.

Jdg 3:8 Διὰ τοῦτο ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐπώλησεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Χουσὰν-ρισαθαῒμ βασιλέως τῆς Μεσοποταμίας· καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Χουσὰν-ρισαθαῒμ ὀκτὼ ἔτη.

Jdg 3:9 Καὶ ὅτε ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Κύριον, ὁ Κύριος ἀνέστησε σωτῆρα εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἔσωσεν αὐτούς, τὸν Γοθονιὴλ υἱὸν τοῦ Κενέζ, τὸν νεώτερον ἀδελφὸν τοῦ Χάλεβ.

Jdg 3:10 Καὶ ἦτο ἐπ αὐτὸν τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραήλ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς μάχην, καὶ παρέδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν Χουσὰν-ρισαθαῒμ βασιλέα τῆς Μεσοποταμίας· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑπερίσχυσεν ἐναντίον τοῦ Χουσὰν-ρισαθαῒμ.

Jdg 3:11 Καὶ ἀνεπαύθη ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ ἐτελεύτησε Γοθονιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Κενέζ.

Jdg 3:12 Καὶ ἤρχισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάλιν νὰ πράττωσι πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐνίσχυσεν ὁ Κύριος τὸν Ἐγλὼν βασιλέα τοῦ Μωὰβ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, διότι ἔπραξαν πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Jdg 3:13 Καὶ συνήθροισεν εἰς σεαυτὸν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ, ὁ καὶ ὑπῆγε καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν τῶν φοινίκων.

Jdg 3:14 Καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Ἐγλὼν βασιλέα τοῦ Μωὰβ δεκαοκτὼ ἔτη.

Jdg 3:15 Καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀνέστησεν ὁ Κύριος εἰς αὐτοὺς σωτῆρα, τὸν Ἀὼδ υἱὸν τοῦ Γηρά, τοῦ Βενιαμίτου, ἄνδρα ἀριστερόχειρα. Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ χειρὸς αὐτοῦ δῶρα πρὸς τὸν Ἐγλὼν βασιλέα τοῦ Μωάβ.

Jdg 3:16 Καὶ κατεσκεύασεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Ἀὼδ μάχαιραν δίστομον, μακρὰν μίαν πήχην· καὶ περιεζώσθη αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸν δεξιόν.

Jdg 3:17 Καὶ προσέφερε τὰ δῶρα πρὸς τὸν ὁ Ἐγλὼν βασιλέα τοῦ Μωάβ· ὁ δὲ Ἐγλὼν ἦτο ἄνθρωπος παχὺς σφόδρα.

Jdg 3:18 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσε προσφέρων τὰ δῶρα καὶ ἀπέπεμψε τοὺς ἀνθρώπους τοὺς βαστάζοντας τὰ δῶρα,

Jdg 3:19 τότε ὁ αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν πρὸς τὰ Γάλγαλα· καὶ εἶπε, Λόγον κρυφὸν ἔχω πρὸς σέ, βασιλεῦ. Ὁ δὲ εἶπε, Σιώπα. Καὶ ἐξῆλθον ἀπ αὐτοῦ πάντες οἱ παριστάμενοι πλησίον αὐτοῦ.

Jdg 3:20 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀώδ· ἐκεῖνος δὲ ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερῴῳ αὐτοῦ τῷ θερινῷ μονώτατος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀώδ, Ἔχω λόγον παρὰ Θεοῦ πρὸς σέ. Τότε ἐσηκώθη ἀπὸ τοῦ θρόνου.

Jdg 3:21 Καὶ ἁπλώσας ὁ Ἀὼδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ἀριστεράν, ἔλαβε τὴν μάχαιραν ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ,

Jdg 3:22 ὥστε καὶ ἡ λαβὴ ἔτι εἰσῆλθε κατόπιν τοῦ σιδήρου· καὶ τὸ πάχος συνέκλεισεν ἐπὶ τὸν σίδηρον, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ σύρῃ τὴν μάχαιραν ἀπὸ τῆς κοιλίας αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθε κόπρος.

Jdg 3:23 Τότε ἐξῆλθεν ὁ Ἀὼδ διὰ τῆς στοᾶς καὶ ἔκλεισεν ὀπίσω αὐτοῦ τὰς θύρας τοῦ ὑπερῴου, καὶ ἐκλείδωσε.

Jdg 3:24 Καὶ ἀφοῦ ἐκεῖνος ἐξῆλθεν, ἦλθον οἱ δοῦλοι τοῦ Ἐγλών· καὶ ὅτε εἶδον ὅτι, ἰδού, αἱ θύραι τοῦ ὑπερῴου ἦσαν κλειδωμέναι, εἶπον, Βεβαίως τοὺς πόδας αὐτοῦ σκεπάζει ἐν τῷ δωματίῳ τῷ θερινῷ.

Jdg 3:25 Καὶ περιέμειναν ἑωσοῦ ἐντράπησαν· καὶ ἰδού, δὲν ἤνοιγε τὰς θύρας τοῦ ὑπερῴου· ὅθεν ἔλαβον τὸ κλειδίον καὶ

ἤνοιξαν· καὶ ἰδού, ὁ κύριος αὐτῶν ἔκειτο κατὰ γῆς νεκρός.
Jdg 3:26 Ὁ δὲ Ἀὼδ ἐξέφυγεν, ἐν ὅσῳ ἐκεῖνοι ἐβράδυνον· καὶ ἐπέρασε τὰ γλυπτὰ καὶ διεσώθη εἰς Σεειρωθά.
Jdg 3:27 Καὶ ὅτε ἦλθεν, ἐσάλπισε διὰ τῆς σάλπιγγος ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν.
Jdg 3:28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀκολουθεῖτέ μοι· διότι ὁ Κύριος παρέδωκε τοὺς ἐχθροὺς σας τοὺς Μωαβίτας εἰς τὴν χεῖρά σας. Καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ κατέλαβον τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου πρὸς τὸν Μωὰβ καὶ δὲν ἀφῆκαν ἄνθρωπον νὰ περάσῃ.
Jdg 3:29 Καὶ ἐπάταξαν τοὺς Μωαβίτας κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, περίπου δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντας ἀνδρείους καὶ πάντας δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ· καὶ δὲν διεσώθη οὐδείς.
Jdg 3:30 Οὕτως ἐταπεινώθη ὁ Μωὰβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἡ γῆ ἀνεπαύθη ὀγδοήκοντα ἔτη.
Jdg 3:31 Μετὰ δὲ τοῦτον ἐστάθη ὁ Σαμεγὰρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνάθ, ὅστις ἐπάταξε τοὺς Φιλισταίους ἑξακοσίους ἄνδρας δι' ἑνὸς βουκέντρου· καὶ ἔσωσε καὶ αὐτὸς τὸν Ἰσραήλ.
Jdg 4:1 Καὶ ἔπραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάλιν πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ ἐτελεύτησεν ὁ Ἀώδ.
Jdg 4:2 Καὶ ἐπώλησεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰαβείν, βασιλέως Χαναάν, ὅστις ἐβασίλευεν ἐν Ἁσώρ· καὶ ἀρχηγὸς τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ ἦτο ὁ Σισάρα, ὅστις κατῴκει ἐκ Ἁρωσὲθ τῶν ἐθνῶν.
Jdg 4:3 Καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· διότι εἶχεν ἐννεακοσίας ἁμάξας σιδηράς· καὶ αὐτὸς κατέθλιψε σφόδρα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη.
Jdg 4:4 Καὶ ἡ Δεβόρρα, γυνὴ προφῆτις, γυνὴ τοῦ Λαφιδώθ, αὕτη ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.
Jdg 4:5 Καὶ αὐτὴ κατῴκει ὑπὸ τὸν φοίνικα τῆς Δεβόρρας, μεταξὺ Ῥαμὰ καὶ Βαιθήλ, ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ νὰ κρίνωνται.
Jdg 4:6 Καὶ ἔστειλε καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαρὰκ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀβινεὲμ ἀπὸ Κέδεσνεφαλί, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δὲν πρόσταξε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Ὕπαγε καὶ σύναξον δύναμιν ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ καὶ λάβε μετὰ σου δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλών,
Jdg 4:7 καὶ θέλω ἐπισύρει πρὸς σὲ εἰς τὸν ποταμὸν Κισὼν τὸν Σισάρα, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατεύματος Ἰαβείν, καὶ τὰς ἁμάξας αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ θέλω παραδώσει αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά σου
Jdg 4:8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Βαράκ, Ἐὰν σὺ ἔλθῃς μετ' ἐμοῦ, θέλω ὑπάγει· ἀλλ' ἐὰν δὲν ἔλθῃς μετ' ἐμοῦ, δὲν θέλω ὑπάγει.
Jdg 4:9 Ἡ δὲ εἶπε, Θέλω ἐλθεῖ ἐξάπαντος μετὰ σοῦ· πλὴν δὲν θέλεις λάβει τιμὴν ἐν τῇ ὁδῷ εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεις· διότι εἰς χεῖρα γυναικὸς θέλει πωλήσει ὁ Κύριος τὸν Σισάρα. Καὶ ἡ Δεβόρρα ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγε μετὰ τοῦ Βαρὰκ εἰς Κέδες.
Jdg 4:10 Καὶ συνεκάλεσεν ὁ Βαρὰκ τὸν Ζαβουλὼν καὶ τὸν Νεφθαλὶ εἰς Κέδες, καὶ ἀνέβη μετὰ δέκα χιλιάδων ἀνδρῶν κατὰ πόδας αὐτοῦ· καὶ ἡ Δεβόρρα ἀνέβη μετ' αὐτοῦ.
Jdg 4:11 Ὁ δὲ Ἕβερ ὁ Κεναῖος, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ὀβὰβ πενθεροῦ τοῦ Μωϋσέως, εἶχε χωρισθῆ ἀπὸ τῶν Κεναίων καὶ εἶχε στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως τῆς δρυὸς Ζααναείμ, τῆς πλησίον Κέδες.
Jdg 4:12 Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν Σισάρα, ὅτι Βαρὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβινεὲμ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος Θαβώρ.
Jdg 4:13 Καὶ συνήθροισεν ὁ Σισάρα πάσας τὰς ἁμάξας αὐτοῦ, ἐννεακοσίας ἁμάξας σιδηράς, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, ἀπὸ Ἁρωσὲθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν ποταμὸν Κισών.
Jdg 4:14 Καὶ εἶπεν ἡ Δεβόρρα πρὸς τὸν Βαράκ, Σηκώθητι· διότι αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Κύριος παρέδωκε τὸν Σισάρα εἰς τὴν χεῖρά σου· δὲν ἐξῆλθεν ὁ Κύριος ἔμπροσθέν σου Καὶ κατέβη ὁ Βαρὰκ ἀπὸ τοῦ ὄρους Θαβὼρ καὶ δέκα χιλιάδες ἄνδρες κατόπιν αὐτοῦ.
Jdg 4:15 Καὶ κατετρόπωσεν ὁ Κύριος τὸν Σισάρα καὶ πάσας τὰς ἁμάξας καὶ πᾶν τὸ στράτευμα, ἐν στόματι μαχαίρας, ἔμπροσθεν τοῦ Βαράκ· καὶ κατέβη ὁ Σισάρα ἀπὸ τῆς ἁμάξης καὶ ἔφυγε πεζός.
Jdg 4:16 Κατεδίωξε δὲ ὁ Βαρὰκ κατόπιν τῶν ἁμαξῶν καὶ κατόπιν τοῦ στρατεύματος ἕως τῆς Ἁρωσὲθ τῶν ἐθνῶν· καὶ ἔπεσε πᾶν τὸ στράτευμα τοῦ Σισάρα ἐν στόματι μαχαίρας· δὲν ἔμεινεν οὐδὲ εἷς.
Jdg 4:17 Καὶ ἔφυγεν ὁ Σισάρα πεζὸς εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Ἰαὴλ, γυναικὸς τοῦ Ἕβερ τοῦ Κεναίου· διότι ἦτο εἰρήνη μεταξὺ τοῦ Ἰαβεὶν βασιλέως τῆς Ἁσὼρ καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἕβερ τοῦ Κεναίου.
Jdg 4:18 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν τοῦ Σισάρα καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Εἴσελθε, κύριέ μου, εἴσελθε πρὸς ἐμέ· μὴ φοβοῦ. Καὶ ὅτε εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν, ἐσκέπασεν αὐτὸν μὲ κάλυμμα.
Jdg 4:19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν. Πότισόν με, παρακαλῶ, ὀλίγον ὕδωρ, διότι ἐδίψησα. Καὶ ἤνοιξε τὸν ἀσκὸν τοῦ γάλακτος καὶ ἐπότισεν αὐτὸν καὶ ἐσκέπασεν αὐτόν.
Jdg 4:20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Στῆθι εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἐὰν ἔλθῃ τις καὶ σὲ ἐρωτήσῃ, λέγων, Εἶναί τις ἐνταῦθα εἰπέ, Οὐχί.
Jdg 4:21 Καὶ ἔλαβεν Ἰαὴλ ἡ γυνὴ τοῦ Ἕβερ τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς, καὶ βαλοῦσα σφύραν εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς, ὑπῆγεν ἡσύχως πρὸς αὐτὸν καὶ ἐνέπηξε τὸν πάσσαλον εἰς τὸν μήνιγγα αὐτοῦ, ὥστε ἐκαρφώθη εἰς τὴν γῆν· διότι αὐτὸς ἀποκαμωμένος ὢν ἐκοιμᾶτο βαθέως. Καὶ ἀπέθανε.
Jdg 4:22 Καὶ ἰδού, ὁ Βαρὰκ κατεδίωκε τὸν Σισάρα· ἡ δὲ Ἰαὴλ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐλθέ, καὶ θέλω σοὶ δείξει τὸν ἄνδρα τὸν ὁποῖον ζητεῖς. Καὶ ὅτε εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, ἰδού, ὁ Σισάρα ἔκειτο νεκρός, καὶ ὁ πάσσαλος εἰς τὸν μήνιγγα αὐτοῦ.

Jdg 4:23 Καὶ ἐταπείνωσεν ὁ Θεὸς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὸν Ἰαβεὶν βασιλέα Χαναὰν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Jdg 4:24 Καὶ ἐκραταιοῦτο ἡ χεὶρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ κατίσχυεν ἐπὶ Ἰαβεὶν βασιλέα Χαναάν, ἑωσοῦ ἐξωλόθρευσαν τὸν Ἰαβεὶν βασιλέα Χαναάν.
Jdg 5:1 Καὶ ἔψαλαν ἡ Δεβόρρα καὶ ὁ Βαρὰκ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβινεὲμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγοντες,
Jdg 5:2 Ἐπειδὴ προεπορεύθησαν ἀρχηγοὶ ἐν τῷ Ἰσραήλ, Ἐπειδὴ ὁ λαὸς προσέφερεν ἑαυτὸν ἑκουσίως, Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
Jdg 5:3 Ἀκούσατε, βασιλεῖς· δότε ἀκρόασιν, σατράπαι· ἐγώ, εἰς τὸν Κύριον ἐγὼ θέλω ψάλλει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ θέλω ψαλμῳδεῖ.
Jdg 5:4 Κύριε, ὅτε ἐξῆλθες ἀπὸ Σηείρ, ὅτε ἐκίνησας ἀπὸ τῆς πεδιάδος τοῦ Ἐδώμ, ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ οἱ οὐρανοὶ ἐστάλαξαν, αἱ νεφέλαι ἔτι ἐστάλαξαν ὕδωρ.
Jdg 5:5 Τὰ ὄρη ἐτάκησαν ὑπὸ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου· αὐτὸ τὸ Σινὰ ἀπὸ τῆς παρουσίας Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
Jdg 5:6 Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Σαμεγὰρ υἱοῦ τοῦ Ἀνάθ, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Ἰαήλ, ἐγκατελείφθησαν αἱ ὁδοί, καὶ οἱ διαβάται περιεπάτουν ὁδοὺς πλαγίας.
Jdg 5:7 Ἐξέλιπον οἱ ἡγεμόνες ἐν τῷ Ἰσραήλ, ἐξέλιπον, ἑωσοῦ ἐγὼ ἡ Δεβόρρα ἐσηκώθην, ἐσηκώθην μήτηρ ἐν τῷ Ἰσραήλ.
Jdg 5:8 Ἐξέλεξαν θεοὺς νέους· τότε πόλεμος ἐν ταῖς πύλαις· ἐφάνη ἆρα ἀσπὶς ἢ λόγχη μεταξὺ τεσσαράκοντα χιλιάδων ἐν τῷ Ἰσραήλ
Jdg 5:9 Ἡ καρδία μου εἶναι πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Ἰσραήλ, ὅσοι μεταξὺ τοῦ λαοῦ προσέφεραν ἑαυτοὺς ἑκουσίως. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
Jdg 5:10 Ὑμνολογεῖτε· οἱ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ λευκῶν ὄνων, οἱ καθήμενοι εἰς τὸ κρίνειν, καὶ οἱ περιπατοῦντες ἐν ταῖς ὁδοῖς.
Jdg 5:11 Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τοῦ κρότου τῶν τοξοτῶν, ἐν τοῖς τόποις ὅπου ἀντλοῦσιν ὕδωρ, ἐκεῖ θέλουσι διηγεῖσθαι τὰς δικαιοσύνας τοῦ Κυρίου, τὰς δικαιοσύνας τῶν ἡγεμόνων αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ Ἰσραήλ. Κατέβη τότε εἰς τὰς πύλας ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου.
Jdg 5:12 Ἐγέρθητι, ἐγέρθητι, Δεβόρρα· ἐγέρθητι, ἐγέρθητι, πρόφερε ᾠδήν· σηκώθητι, Βαράκ, καὶ αἰχμαλώτισον τοὺς αἰχμαλώτους σου, υἱὲ τοῦ Ἀβινεέμ.
Jdg 5:13 Τότε κατέβη τὸ ἐγκαταλελειμμένον τοῦ λαοῦ ἐναντίον τῶν ἰσχυρῶν· ὁ Κύριος κατέβη μετ' ἐμοῦ ἐναντίον τῶν δυνατῶν.
Jdg 5:14 Ἐκ τοῦ Ἐφραῒμ οἱ κατοικοῦντες τὸ ὄρος Ἀμαλὴκ κατέβησαν κατόπιν σου, Βενιαμίν, μεταξὺ τῶν λαῶν σου. Ἐκ τοῦ Μαχεὶρ κατέβησαν οἱ ἀρχηγοί, καὶ ἐκ τοῦ Ζαβουλὼν οἱ κρατοῦντες ῥάβδον γραμματέως.
Jdg 5:15 Καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσσάχαρ μετὰ τῆς Δεβόρρας, ὁ Ἰσσάχαρ προσέτι καὶ ὁ Βαράκ· κατόπιν τούτου ἔδραμον εἰς τήν κοιλάδα. Εἰς τὰς διαιρέσεις τοῦ Ῥουβὴν ἠγέρθησαν μεγάλοι στοχασμοὶ καρδίας.
Jdg 5:16 Διὰ τί ἐκάθησας μεταξὺ εἰς τὰς μάνδρας, διὰ νὰ ἀκούῃς τὰ βελάσματα τῶν ποιμνίων εἰς τὰς διαιρέσεις τοῦ Ῥουβὴν ἠγέρθησαν μεγάλαι συζητήσεις καρδίας.
Jdg 5:17 Ὁ Γαλαὰδ ἡσύχαζε πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ὁ Δὰν διὰ τί ἔμενεν εἰς τὰ πλοῖα ὁ Ἀσὴρ ἐκάθητο εἰς τὰ παράλια, καὶ ἡσύχαζεν εἰς τοὺς λιμένας αὐτοῦ.
Jdg 5:18 Ὁ Ζαβουλὼν εἶναι λαὸς προσφέρων τὴν ζωὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον, καὶ ὁ Νεφθαλί, ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς πεδιάδος.
Jdg 5:19 Ἦλθον οἱ βασιλεῖς, ἐπολέμησαν· τότε ἐπολέμησαν οἱ βασιλεῖς Χαναὰν ἐν Θααναὰχ πλησίον τῶν ὑδάτων τοῦ Μεγιδδώ· λάφυρον ἀργυρίου δὲν ἔλαβον.
Jdg 5:20 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπολέμησαν, οἱ ἀστέρες ἐκ τῆς πορείας αὐτῶν ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ Σισάρα.
Jdg 5:21 Ὁ ποταμὸς Κισὼν κατέσυρεν αὐτούς, ὁ παλαιὸς ποταμός, ὁ ποταμὸς Κισών. Κατεπάτησας, ψυχή μου, δύναμιν.
Jdg 5:22 Τότε κατετρίβησαν οἱ ὄνυχες τῶν ἵππων ἀπὸ τοῦ ὁρμητικοῦ δρόμου, τοῦ ὁρμητικοῦ δρόμου τῶν ἐπ' αὐτοὺς ἰσχυρῶν.
Jdg 5:23 Καταρᾶσθε τὴν Μηρώζ, εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, καταρᾶσθε κατάραν τοὺς κατοίκους αὐτῆς διότι δὲν ἦ λθον εἰς βοήθειαν τοῦ Κυρίου, εἰς βοήθειαν τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῶν δυνατῶν.
Jdg 5:24 Εὐλογημένη ἂς ἦναι ὑπὲρ τὰς γυναῖκας ἡ Ἰαήλ, ἡ γυνὴ τοῦ Ἕβερ τοῦ Κεναίου· ὑπὲρ τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς σκηναῖς εὐλογημένη ἂς ἦναι.
Jdg 5:25 Ὕδωρ ἐζήτησε, γάλα ἔδωκε· βούτυρον προσέφερεν εἰς μεγαλοπρεπῆ κρατῆρα.
Jdg 5:26 Τὴν ἀριστερὰν αὐτῆς ἥπλωσεν εἰς τὸν πάσσαλον, καὶ τὴν δεξιὰν αὐτῆς εἰς τὴν σφύραν τῶν ἐργατῶν· καὶ σφυροκοπήσασα τὸν Σισάρα ἔσχισε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ συνέθλασε καὶ διεπέρασε τοὺς μήνιγγας αὐτοῦ.
Jdg 5:27 Μεταξὺ τῶν ποδῶν αὐτῆς συνεκάμφθη, ἔπεσεν, ἔκειτο· μεταξὺ τῶν ποδῶν αὐτῆς συνεκάμφθη, ἔπεσεν· ὅπου συνεκάμφθη, ἐκεῖ ἔπεσε νεκρός.
Jdg 5:28 Ἡ μήτηρ τοῦ Σισάρα ἔκυπτε διὰ τῆς θυρίδος καὶ ἐβόα διὰ τοῦ δικτυωτοῦ, Διὰ τί ἡ ἅμαξα αὐτοῦ βραδύνει νὰ ἔλθῃ, διὰ τί ἐβράδυναν οἱ τροχοὶ τῶν ἁμαξῶν αὐτοῦ
Jdg 5:29 Αἱ σοφαὶ κυρίαι αὐτῆς ἀπεκρίνοντο πρὸς αὐτήν· αὐτὴ μάλιστα ἔδιδε τὴν ἀπόκρισιν πρὸς ἑαυτήν·
Jdg 5:30 Δὲν ἐπέτυχον δὲν διεμοίρασαν τὰ λάφυρα μίαν ἢ δύο νέας εἰς ἕκαστον ἄνδρα, εἰς τὸν Σισάρα λάφυρα ποικιλόχροα, λάφυρα ποικιλόχροα κεντητά, ποικιλόχροα κεντητὰ καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν, περιλαίμια τῶν λαφυραγωγουμένων

Jdg 5:31 Οὕτω νὰ ἀπολεσθῶσι πάντες οἱ ἐχθροί σου, Κύριε· οἱ δὲ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἂς ἦναι ὡς ὁ ἥλιος ἀνατέλλων ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Καὶ ἀνεπαύθη ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη.

Jdg 6:1 Καὶ ἔπραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Μαδιὰμ ἑπτὰ ἔτη.

Jdg 6:2 Καὶ κατίσχυσεν χεὶρ τοῦ Μαδιὰμ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· ἐξ αἰτίας τῶν Μαδιανιτῶν ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς φωλεὰς ἐκείνας, τὰς ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ ὀχυρώματα.

Jdg 6:3 Καὶ ὅτε ἔσπερνεν ὁ Ἰσραήλ, ἀνέβαινον οἱ Μαδιανῖται καὶ οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἀνατολῆς καὶ ἤρχοντο ἐναντίον αὐτοῦ·

Jdg 6:4 καὶ στρατοπεδεύοντες ἐναντίον αὐτῶν διέφθειρον τὰ γεννήματα τῆς γῆς, ἕως τῆς εἰσόδου Γάζης, καὶ δὲν ἄφινον ζωοτροφίαν εἰς τὸν Ἰσραήλ, οὔτε πρόβατον οὔτε βοῦν οὔτε ὄνον.

Jdg 6:5 Διότι ἀνέβαινον αὐτοὶ καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ ἤρχοντο μετὰ τῶν σκηνῶν αὐτῶν, πολυάριθμοι ὡς ἀκρίδες· ἀναρίθμητοι ἦσαν καὶ αὐτοὶ καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν· καὶ εἰσήρχοντο εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ φθείρωσιν αὐτήν.

Jdg 6:6 Καὶ ἐπτώχευσε σφόδρα ὁ Ἰσραὴλ ἐξ αἰτίας τῶν Μαδιανιτῶν· διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον.

Jdg 6:7 Καὶ ὅτε ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοὺς Μαδιανίτας,

Jdg 6:8 τότε ἀπέστειλεν ὁ Κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἐγὼ ἀνεβίβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας,

Jdg 6:9 καὶ ἐλύτρωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν καταθλιβόντων ὑμᾶς, καὶ ἐξεδίωξα αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθεν ὑμῶν καὶ ἔδωκα εἰς ἐσᾶς τὴν γῆν αὐτῶν·

Jdg 6:10 καὶ εἶπα πρὸς ἐσᾶς, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας· δὲν θέλετε σεβασθῆ τοὺς θεοὺς τῶν Ἀμορραίων, ἐν τῇ γῇ τῶν ὁποίων κατοικεῖτε· καὶ δὲν ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνήν μου.

Jdg 6:11 Καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρῦν τὴν ἐν Ὀφρά, τὴν τοῦ Ἰωὰς τοῦ Ἀβιὲζερίτου· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐκοπάνιζε σῖτον ἐν τῷ ληνῷ, διὰ νὰ κρύψῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν Μαδιανιτῶν.

Jdg 6:12 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, δυνατὲ ἐν ἰσχύϊ.

Jdg 6:13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Γεδεών, Ὦ κύριέ μου, ἂν ὁ Κύριος ἦναι μεθ' ἡμῶν, διὰ τί λοιπὸν εὕρηκαν ἡμᾶς πάντα ταῦτα καὶ ποῦ εἶναι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα διηγήθησαν εἰς ἡμᾶς οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες, Δὲν ἀνεβίβασεν ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐξ Αἰγύπτου ἀλλὰ τώρα ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς ὁ Κύριος καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Μαδιανιτῶν.

Jdg 6:14 Καὶ ἐμβλέψας πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος εἶπεν, Ὕπαγε ἐν τῇ δυνάμει σου ταύτῃ, καὶ θέλεις σώσει τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Μαδιάμ· δὲν σὲ ἀπέστειλα ἐγώ

Jdg 6:15 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὦ κύριέ μου, μὲ τί θέλω σώσει τὸν Ἰσραήλ ἰδού, ἡ οἰκογένειά μου εἶναι ἡ ταπεινοτέρα μεταξὺ τοῦ Μανασσῆ, καὶ ἐγὼ ὁ μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου.

Jdg 6:16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Ἀλλ' ἐγὼ θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ καὶ θέλεις πατάξει τοὺς Μαδιανίτας ὡς ἄνδρα ἕνα.

Jdg 6:17 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐὰν λοιπὸν εὕρηκα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, δεῖξόν μοι σημεῖον ὅτι σὺ εἶσαι ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ.

Jdg 6:18 Μὴ ἀναχωρήσῃς ἐντεῦθεν, δέομαι, ἑωσοῦ ἔλθω πρὸς σὲ καὶ ἐκφέρω τὴν προσφοράν μου καὶ θέσω ἐνώπιόν σου. Ὁ δὲ εἶπε, Θέλω περιμείνει ἑωσοῦ ἐπιστρέψῃς.

Jdg 6:19 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Γεδεὼν καὶ ἡτοίμασεν ἐρίφιον ἐξ αἰγῶν καὶ ἄζυμα ἑνὸς ἐφὰ ἀλεύρου· τὸ μὲν κρέας ἔθεσεν εἰς κάνιστρον, τὸν δὲ ζωμὸν ἔβαλεν εἰς χύτραν, καὶ ἔφερεν ἔξω πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρῦν καὶ προσέφερε.

Jdg 6:20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, Λάβε τὸ κρέας καὶ τὰ ἄζυμα καὶ θὲς ἐπὶ ταύτην τὴν πέτραν, καὶ τὸν ζωμὸν ἐπίχεε. Καὶ ἔκαμεν οὕτω.

Jdg 6:21 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤγγισε τὸ κρέας καὶ τὰ ἄζυμα· καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ κατέφαγε τὸ κρέας καὶ τὰ ἄζυμα. Τότε ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Jdg 6:22 Καὶ ἰδὼν ὁ Γεδεὼν ὅτι ἦτο ἄγγελος Κυρίου, εἶπεν ὁ Γεδεών, Οἴμοι, Κύριε Θεέ· διότι εἶδον τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.

Jdg 6:23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Εἰρήνη σοι· μὴ φοβοῦ· δὲν θέλεις ἀποθάνει.

Jdg 6:24 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ ὁ Γεδεὼν θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον καὶ ὠνόμασεν αὐτὸ Ἰεοβὰσαλώμ· ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἶναι ἐν Ὀφρὰ τῶν Ἀβιὲζεριτῶν.

Jdg 6:25 Καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν, Λάβε τὸν βοῦν τοῦ πατρός σου καὶ τὸν δεύτερον βοῦν τὸν ἑπταετῆ, καὶ κατεδάφισον τὸν βωμὸν τοῦ Βάαλ, τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ πατήρ σου, καὶ τὸ ἄλσος τὸ πλησίον αὐτοῦ κατάκοψον·

Jdg 6:26 καὶ οἰκοδόμησον θυσιαστήριον εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς πέτρας ταύτης, κατὰ τὸ διατεταγμένον· καὶ λάβε τὸν δεύτερον βοῦν καὶ πρόσφερε ὁλοκαύτωμα μὲ τὰ ξύλα τοῦ ἄλσους, τὸ ὁποῖον θέλεις κατακόψει.

Jdg 6:27 Καὶ ἔλαβεν ὁ Γεδεὼν δέκα ἄνδρας ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ καὶ ἔκαμε καθὼς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἐπειδὴ ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς πόλεως, νὰ κάμῃ τοῦτο τὴν ἡμέραν, ἔκαμεν αὐτὸ τὴν νύκτα.

Jdg 6:28 Καὶ ὅτε οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως ἐξηγέρθησαν τὸ πρωΐ, ἰδού, ἦτο κρημνισμένος ὁ βωμὸς τοῦ Βάαλ, καὶ τὸ ἄλσος τὸ πλησίον αὐτοῦ κατακεκομμένον, καὶ ὁ δεύτερος βοῦς ὡλοκαυτωμένος ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ᾠκοδομημένον.

Jdg 6:29 Καὶ εἶπεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, Τίς ἔκαμε τὸ πρᾶγμα τοῦτο Καὶ ἐξετάσαντες καὶ ἀνερευνήσαντες εἶπον, Ὁ Γεδεὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωὰς ἔκαμε τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

Jdg 6:30 Τότε οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως εἶπον πρὸς τὸν Ἰωάς, Ἔκβαλε τὸν υἱόν σου διὰ νὰ θανατωθῇ, ἐπειδὴ ἐκρήμνισε τὸν βωμὸν τοῦ Βάαλ καὶ ἐπειδὴ κατέκοψε τὸ ἄλσος τὸ πλησίον αὐτοῦ.

Jdg 6:31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωὰς πρὸς πάντας τοὺς ἐξανισταμένους ἐναντίον αὐτοῦ, Μήπως σεῖς θέλετε διεκδικήσει ὑπὲρ τοῦ Βάαλ ἢ σεῖς θέλετε σώσει αὐτόν ὅστις διεκδικήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ θέλει θανατωθῇ ἕως πρωΐας· ἐὰν οὗτος ἦναι Θεός, ἄς διεκδικήσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, διότι ἐκρήμνισαν τὸν βωμὸν αὐτοῦ.

Jdg 6:32 Διὰ τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἱεροβάαλ, λέγων, Ἄς ἐκδικήσῃ κατ' αὐτοῦ ὁ Βάαλ, διότι ἐκρήμνισε τὸν βωμὸν αὐτοῦ.

Jdg 6:33 Τότε συνήχθησαν ὁμοῦ πάντες οἱ Μαδιανῖται καὶ οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἀνατολῆς καὶ διέβησαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραέλ.

Jdg 6:34 Καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου περιεχύθη ἐπὶ τὸν Γεδεών, καὶ ἐσάλπισεν ἐν σάλπιγγι καὶ συνήχθησαν οἱ Ἀβιεζερῖται ὀπίσω αὐτοῦ.

Jdg 6:35 Καὶ ἐξαπέστειλε μηνυτὰς πρὸς πάντα τὸν Μανασσῆ, καὶ συνήχθη καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ· ἐξαπέστειλεν ἔτι μηνυτὰς πρὸς τὸν Ἀσὴρ καὶ πρὸς τὸν Ζαβουλὼν καὶ πρὸς τὸν Νεφθαλί· καὶ ἀνέβησαν εἰς συνάντησιν αὐτῶν.

Jdg 6:36 Καὶ εἶπεν ὁ Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν, Ἐὰν μέλλῃς νὰ σώσῃς διὰ χειρός μου τὸν Ἰσραήλ, καθὼς ἐλάλησας,

Jdg 6:37 ἰδού, ἐγὼ θέλω βάλει τὸν πόκον τοῦ μαλλίου εἰς τὸ ἁλώνιον· ἐὰν γείνῃ δρόσος μόνον ἐπὶ τὸν πόκον, ἐφ' ὅλην δὲ τὴν γῆν ξηρασία, τότε θέλω γνωρίσει ὅτι θέλεις σώσει διὰ χειρός μου τὸν Ἰσραήλ, καθὼς ἐλάλησας.

Jdg 6:38 Καὶ ἔγεινεν οὕτω· διότι σηκωθεὶς τὴν ἐπαύριον τὸ πρωΐ, ἐπίεσε τὸν πόκον καὶ ἐξέθλιψε δρόσον ἐκ τοῦ πόκου, λεκάνην πλήρη ὕδατος.

Jdg 6:39 Καὶ εἶπεν ὁ Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν, Ἄς μὴ ἐξαφθῇ ὁ θυμός σου ἐναντίον μου, καὶ θέλω λαλήσει μόνον ταύτην τὴν φοράν· ἄς δοκιμάσω, δέομαι, ταύτην μόνην τὴν φορὰν ἐν τῷ πόκῳ· ἄς γείνῃ τώρα ξηρασία μόνον ἐπὶ τὸν πόκον, ἐφ' ὅλην δὲ τὴν γῆν ἄς ἦναι δρόσος.

Jdg 6:40 Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς οὕτω τὴν νύκτα ἐκείνην· καὶ ἔγεινε ξηρασία μόνον ἐπὶ τὸν πόκον, ἐφ' ὅλην δὲ τὴν γῆν ἦτο δρόσος.

Jdg 7:1 Τότε ὁ Ἱεροβάαλ, ὅστις εἶναι ὁ Γεδεών, ἐξηγέρθη πρωΐ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον τῆς πηγῆς Ἀρώδ· τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Μαδιανιτῶν ἦτο κατὰ τὸ βόρειον αὐτῶν, πρὸς τὸν λόφον Μορὲχ ἐν τῇ κοιλάδι.

Jdg 7:2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Γεδεών, Πολὺς εἶναι ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ ὥστε νὰ παραδώσω τοὺς Μαδιανίτας εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, μήπως ὁ Ἰσραὴλ καυχηθῇ ἐναντίον μου, λέγων, Ἡ χείρ μου μὲ ἔσωσε·

Jdg 7:3 τώρα λοιπὸν κήρυξον εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ, λέγων, Ὅστις εἶναι δειλὸς καὶ φοβούμενος, ἄς στρέψῃ καὶ ἄς σπεύσῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους Γαλαάδ. Καὶ ἔστρεψαν ἐκ τοῦ λαοῦ εἰκοσιδύο χιλιάδες· καὶ ἔμειναν δέκα χιλιάδες.

Jdg 7:4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Γεδεών, Ὁ λαὸς εἶναι ἔτι πολύς· καταβίβασον αὐτοὺς εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκεῖ θέλω ἐκκαθαρίσει αὐτοὺς εἰς σέ· καὶ περὶ οὗτινος σοὶ εἴπω, Οὗτος θέλει ἐλθεῖ μετὰ σοῦ, αὐτὸς θέλει ἐλθεῖ μετὰ σοῦ· καὶ περὶ οὗτινος σοὶ εἴπω, Οὗτος δὲν θέλει ἐλθεῖ μετὰ σοῦ, αὐτὸς δὲν θέλει ἐλθεῖ.

Jdg 7:5 Καὶ κατεβίβασε τὸν λαὸν εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Γεδεών, Πᾶς ὅστις λάψῃ μὲ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος, καθὼς λάπτει ὁ σκύλος, τοῦτον θέλεις στήσει χωριστά· καὶ πᾶς ὅστις κάμψῃ τὰ γόνατα αὐτοῦ διὰ νὰ πίῃ.

Jdg 7:6 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν λαπτόντων μὲ τὴν χεῖρα αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν ἦτο τριακόσιοι ἄνδρες· ἅπαν δὲ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκαμψε τὰ γόνατα αὐτῶν διὰ νὰ πίωσιν ὕδωρ.

Jdg 7:7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Γεδεών, Διὰ τῶν τριακοσίων ἀνδρῶν, οἵτινες ἔλαψαν, θέλω σώσει ὑμᾶς, καὶ θέλω παραδώσει τοὺς Μαδιανίτας εἰς τὴν χεῖρά σου· ἅπαν δὲ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λαοῦ ἄς ὑπάγωσιν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Jdg 7:8 Ἔλαβε λοιπὸν ὁ λαὸς τὰς τροφὰς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὰς σάλπιγγας αὐτῶν· καὶ ἀπέπεμψεν ἅπαν τὸ ἐπίλοιπον τοῦ Ἰσραήλ, ἕκαστον εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκράτησε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας. Καὶ τὸ στρατόπεδον τοῦ Μαδιὰμ ἦτο ὑποκάτω αὐτῶν ἐν τῇ κοιλάδι.

Jdg 7:9 Καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Σηκώθητι, κατάβα εἰς τὸ στρατόπεδον· διότι παρέδωκα αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου·

Jdg 7:10 ἀλλ' ἐὰν φοβῆσαι νὰ καταβῇς, κατάβα σὺ καὶ ὁ Φουρὰ ὁ δοῦλός σου εἰς τὸ στρατόπεδον·

Jdg 7:11 καὶ θέλεις ἀκούσει τί λέγουσι· καὶ μετὰ ταῦτα αἱ χεῖρές σου θέλουσιν ἐνδυναμωθῇ, καὶ θέλεις καταβῇ εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ κατέβη αὐτὸς μετὰ τοῦ Φουρὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ ἕως τῆς προφυλακῆς τοῦ στρατοπέδου.

Jdg 7:12 Ὁ δὲ Μαδιὰμ καὶ ὁ Ἀμαλὴκ καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς ἀνατολῆς ἦσαν ἐξηπλωμένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡς ἀκρίδες κατὰ τὸ πλῆθος· καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἀναρίθμητοι ὡς ἡ ἄμμος παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ πλῆθος.

Jdg 7:13 Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ Γεδεών, ἰδού, ἄνθρωπός τις διηγεῖτο πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ὄνειρον καὶ ἔλεγεν, Ἰδού, ὠνειρεύθην ὄνειρον καὶ ἰδού, ψωμίον κρίθινον κυλιόμενον ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Μαδιὰμ ἦλθεν εἰς τὰς σκηνὰς καὶ ἐκτύπησεν αὐτάς, καὶ ἔπεσον· καὶ ἀνέτρεψεν αὐτάς, καὶ ἔπεσον αἱ σκηναί.

Jdg 7:14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπε, Τοῦτο δὲν εἶναι, εἰμὴ ἡ ῥομφαία τοῦ Γεδεών, υἱοῦ τοῦ Ἰωάς, ἀνδρὸς Ἰσραηλίτου· ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν Μαδιὰμ καὶ ἅπαν τὸ στρατόπεδον.

Jdg 7:15 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Γεδεὼν τὴν διήγησιν τοῦ ὀνείρου καὶ τὴν ἐξήγησιν αὐτοῦ, προσεκύνησε καὶ ἐπέστρεψεν εἰς

τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε, Σηκώθητε· διότι ὁ Κύριος παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρά σας τὸ στρατόπεδον τοῦ Μαδιάμ.
Jdg 7:16 Καὶ διῄρεσε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρία σώματα, καὶ ἔδωκε σάλπιγγας εἰς τὰς χεῖρας πάντων τούτων καὶ ὑδρίας κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαις.
Jdg 7:17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Βλέπετε πρὸς ἐμὲ καὶ κάμετε παρομοίως· καὶ ἰδού, ὅταν ἐγὼ φθάσω εἰς τὸ ἄκρον τοῦ στρατοπέδου, καθὼς ἐγὼ κάμω, οὕτω θέλετε κάμει·
Jdg 7:18 ὅταν σαλπίσω διὰ τῆς σάλπιγγος, ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ, τότε θέλετε σαλπίσει καὶ σεῖς διὰ τῶν σαλπίγγων κύκλῳ παντὸς τοῦ στρατοπέδου καὶ θέλετε εἰπεῖ, Ῥομφαία τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Γεδεών.
Jdg 7:19 Ὁ Γεδεὼν λοιπὸν καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἦλθον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ στρατοπέδου περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς μέσης φυλακῆς· μόλις εἶχον καταστήσει τοὺς φύλακας· καὶ ἐσάλπισαν διὰ τῶν σαλπίγγων καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας τὰς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.
Jdg 7:20 Καὶ τὰ τρία σώματα ἐσάλπισαν διὰ τῶν σαλπίγγων καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας καὶ ἐκράτουν τὰς λαμπάδας εἰς τὰς ἀριστερὰς αὐτῶν χεῖρας καὶ τὰς σάλπιγγας εἰς τὰς δεξιὰς αὐτῶν χεῖρας διὰ νὰ σαλπίζωσι· καὶ ἀνέκραζον, Ῥομφαία τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Γεδεών.
Jdg 7:21 Καὶ ἐστάθη ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ κύκλῳ τοῦ στρατοπέδου· καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα διέτρεχε καὶ ἐφώναζε καὶ ἔφευγε.
Jdg 7:22 Καὶ οἱ τριακόσιοι ἐσάλπισαν διὰ τῶν σαλπίγγων· καὶ ἔστρεψεν ὁ Κύριος καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδον τὴν ῥομφαίαν ἑκάστου ἐναντίον τοῦ πλησίον αὐτοῦ· καὶ τὸ στράτευμα ἔφυγεν εἰς Βαιθάσεττὰ πρὸς Ζερεράθ, ἕως τοῦ χείλους τοῦ Ἀβὲλμεολὰ πρὸς Ταβάθ.
Jdg 7:23 Καὶ συνήχθησαν οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλὶ καὶ ἀπὸ Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ Μανασσῆ, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Μαδιάμ.
Jdg 7:24 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Γεδεὼν μηνυτὰς πρὸς ἅπαν τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, λέγων, Κατάβητε διὰ νὰ συναντήσητε τὸν Μαδιάμ, καὶ προκαταλάβετε πρὸ αὐτῶν τὰ ὕδατα ἕως Βαιθβαρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην. Τότε συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἐφραΐμ καὶ προκατέλαβον τὰ ὕδατα ἕως Βαιθβαρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην.
Jdg 7:25 Καὶ συνέλαβον δύο ἀρχηγοὺς τοῦ Μαδιάμ, τὸν Ὠρὴβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ ἐθανάτωσαν τὸν Ὠρὴβ ἐπὶ τοῦ βράχου Ὠρήβ, τὸν δὲ Ζὴβ ἐθανάτωσαν ἐπὶ τοῦ ληνοῦ Ζήβ· καὶ κατεδίωξαν τὸν Μαδιὰμ καὶ ἔφεραν τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὠρὴβ καὶ τοῦ Ζὴβ πρὸς τὸν Γεδεὼν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
Jdg 8:1 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες Ἐφραΐμ, Τί εἶναι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔκαμες εἰς ἡμᾶς, ὅτι δὲν ἐκάλεσας ἡμᾶς ὅτε ὑπῆγες νὰ πολεμήσῃς ἐναντίον τοῦ Μαδιάμ καὶ ἐλογομάχησαν σφόδρα μετ' αὐτοῦ.
Jdg 8:2 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί ἔκαμα τώρα ὡς πρὸς ἐσᾶς δὲν εἶναι καλήτερον τὸ ἀποτρύγημα τοῦ Ἐφραΐμ παρὰ τὸν τρυγητὸν τοῦ Ἀβιέζερ
Jdg 8:3 παρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖράς σας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Μαδιάμ, τὸν Ὠρὴβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ τί ἠδυνάμην νὰ κάμω ὡς πρὸς ἐσᾶς Τότε τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἡσύχασε πρὸς αὐτόν, ὅτε ἐλάλησε τὸν λόγον τοῦτον.
Jdg 8:4 Καὶ ἐλθὼν ὁ Γεδεὼν εἰς τὸν Ἰορδάνην, διέβη, αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, ἀποκαμωμένοι, ὅμως καταδιώκοντες.
Jdg 8:5 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς Σοκχώθ, Δότε, παρακαλῶ, ἄρτους τινὰς εἰς τὸν λαὸν τὸν ἀκολουθοῦντά με· διότι εἶναι ἀποκαμωμένος, καὶ ἐγὼ καταδιώκω ὀπίσω τοῦ Ζεβεὲ καὶ τοῦ Σαλμανά, τῶν βασιλέων τοῦ Μαδιάμ.
Jdg 8:6 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Σοκχώθ, Μήπως αἱ χεῖρες τοῦ Ζεβεὲ καὶ τοῦ Σαλμανὰ εἶναι τώρα εἰς τὴν χεῖρά σου, ὥστε νὰ δώσωμεν ἄρτους εἰς τὸ στράτευμά σου
Jdg 8:7 Καὶ εἶπεν ὁ Γεδεών, Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ παραδώσῃ ὁ Κύριος τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανὰ εἰς τὴν χεῖρά μου, τότε ἐγὼ θέλω καταξάνει τὰς σάρκας σας μὲ τὰς ἀκάνθας τῆς ἐρήμου καὶ μὲ τοὺς τριβόλους.
Jdg 8:8 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Φανουὴλ καὶ ἐλάλησεν ὡσαύτως πρὸς αὐτούς· καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες τῆς Φανουὴλ πρὸς αὐτὸν καθὼς ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες τῆς Σοκχώθ.
Jdg 8:9 Ὁ δὲ εἶπε καὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Φανουήλ, λέγων, Ὅταν ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ, θέλω κατασκάψει τὸν πύργον τοῦτον.
Jdg 8:10 Ὁ Ζεβεὲ δὲ καὶ ὁ Σαλμανὰ ἦσαν ἐν Καρκὸρ καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν μετ' αὐτῶν, ὡς δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οἱ ἐναπολειφθέντες ὅλου τοῦ στρατεύματος τῶν κατοίκων τῆς ἀνατολῆς· διότι ἔπεσον ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων ῥομφαίαν.
Jdg 8:11 Καὶ ἀνέβη ὁ Γεδεὼν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῶν κατοικούντων ἐν σκηναῖς, ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Νοβὰ καὶ τῆς Ἰογβέα, καὶ ἐπάταξε τὸ στρατόπεδον· ἦτο δὲ τὸ στρατόπεδον ἐν ἀφοβίᾳ.
Jdg 8:12 Ὁ δὲ Ζεβεὲ καὶ ὁ Σαλμανὰ ἔφευγον, καὶ αὐτὸς κατεδίωκεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ συνέλαβε τοὺς δύο βασιλεῖς τοῦ Μαδιάμ, τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά, καὶ ἅπαν τὸ στρατόπεδον κατετρόπωσε.
Jdg 8:13 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Γεδεὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωὰς ἐκ τῆς μάχης ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως τῆς Ἁρές.
Jdg 8:14 Καὶ συλλαβὼν νέον τινὰ ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῆς Σοκχώθ, ἠρώτησεν αὐτόν· ὁ δὲ περιέγραψε πρὸς αὐτὸν τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Σοκχὼθ καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῆς, ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἄνδρας.
Jdg 8:15 Καὶ ἦλθεν ὁ Γεδεὼν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Σοκχὼθ καὶ εἶπεν, Ἰδού, ὁ Ζεβεὲ καὶ ὁ Σαλμανά, διὰ τοὺς ὁποίους μὲ ὠνειδίσατε, λέγοντες, Μήπως αἱ χεῖρες τοῦ Ζεβεὲ καὶ τοῦ Σαλμανὰ ἦναι τώρα εἰς τὴν χεῖρά σου, ὥστε νὰ δώσωμεν ἄρτους εἰς τοὺς ἀνθρώπους σου, τοὺς ἀποκαμωμένους
Jdg 8:16 Καὶ ἔλαβε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως καὶ τὰς ἀκάνθας τῆς ἐρήμου καὶ τοὺς τριβόλους, καὶ ἐπαίδευσε μὲ

αὐτὰ τοὺς ἄνδρας τῆς Σοκχώθ.
Jdg 8:17 Καὶ τὸν πύργον τῆς Φανουὴλ κατέσκαψε καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.
Jdg 8:18 Τότε εἶπε πρὸς τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά, Ὁποῖοι ἦσαν οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ἐθανατώσατε ἐν Θαβώρ Οἱ δὲ εἶπον, Ὁποῖος σύ, τοιοῦτοι ἦσαν· ἕκαστος ὡμοίαζεν υἱὸν βασιλέως.
Jdg 8:19 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἀδελφοί μου, υἱοὶ τῆς μητρός μου ἦσαν· ζῇ Κύριος, ἐὰν ἠθέλετε φυλάξει τὴν ζωὴν αὐτῶν, ἐγὼ δὲν ἤθελον σᾶς θανατώσει.
Jdg 8:20 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰεθὲρ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ, Σηκωθεὶς θανάτωσον αὐτούς· ἀλλ' ὁ νέος δὲν ἔσυρε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, διότι ἐφοβεῖτο, ἐπειδὴ ἦτο ἔτι παιδίον.
Jdg 8:21 Τότε εἶπεν ὁ Ζεβεὲ καὶ ὁ Σαλμανά, Σηκώθητι σὺ καὶ πέσον ἐφ' ἡμᾶς· διότι κατὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ. Καὶ σηκωθεὶς ὁ Γεδεὼν ἐθανάτωσε τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά, καὶ ἔλαβε τοὺς μηνίσκους τοὺς περὶ τὸν τράχηλον τῶν καμήλων αὐτῶν.
Jdg 8:22 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Γεδεών, Γενοῦ ἄρχων ἐφ' ἡμᾶς, καὶ σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου, διότι ἔσωσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Μαδιάμ.
Jdg 8:23 Ὁ δὲ Γεδεὼν εἶπε πρὸς αὐτούς, Δὲν θέλω γείνει ἄρχων ἐφ' ὑμᾶς ἐγώ, ἀλλ' οὐδὲ ὁ υἱός μου θέλει γείνει ἄρχων ἐφ' ὑμᾶς· ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι ἄρχων ἐφ' ὑμᾶς.
Jdg 8:24 Καὶ εἶπεν ὁ Γεδεὼν πρὸς αὐτούς, θέλω ζητήσει ἀπὸ σᾶς ζήτημα· νὰ μοὶ δώσητε ἕκαστος τὰ ἐνώτια ἐκ τῶν λαφύρων αὐτοῦ· διότι οἱ ἐχθροὶ εἶχον ἐνώτια χρυσά, ὄντες Ἰσμαηλῖται.
Jdg 8:25 Καὶ ἀπεκρίθησαν, Θέλομεν δώσει αὐτὰ μετὰ χαρᾶς. Καὶ ἥπλωσαν φόρεμα καὶ ἔρριπτεν ἐκεῖ ἕκαστος τὰ ἐνώτια ἐκ τῶν λαφύρων αὐτοῦ.
Jdg 8:26 Καὶ τὸ βάρος τῶν χρυσῶν ἐνωτίων, τὰ ὁποῖα ἐζήτησεν, ἦτο χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι σίκλοι χρυσοῖ· ἐκτὸς τῶν μηνίσκων καὶ τῶν περιδεραίων καὶ τῶν πορφυρῶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τοῦ Μαδιάμ, καὶ ἐκτὸς τῶν περιλαιμίων, τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς τοὺς τραχήλους τῶν καμήλων αὐτῶν.
Jdg 8:27 Καὶ ἔκαμεν ὁ Γεδεὼν ἐφὸδ ἐξ αὐτῶν καὶ ἔθεσεν αὐτὸ ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, ἐν Ὀφρά· καὶ ἐπόρνευσε πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ· καὶ ἔγεινε παγὶς εἰς τὸν Γεδεὼν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Jdg 8:28 Καὶ ἐταπεινώθη ὁ Μαδιὰμ ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ δὲν ἐσήκωσε πλέον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἀνεπαύθη ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Γεδεών.
Jdg 8:29 Τότε ὑπῆγεν ὁ Ἱεροβάαλ υἱὸς τοῦ Ἰωὰς καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
Jdg 8:30 Εἶχε δὲ Γεδεὼν ἑβδομήκοντα υἱοὺς ἐξελθόντας ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ· διότι εἶχε γυναῖκας πολλάς.
Jdg 8:31 Καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἡ ἐν Συχέμ, καὶ αὐτὴ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν υἱόν, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ὠνόμασεν Ἀβιμέλεχ.
Jdg 8:32 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Γεδεὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωὰς ἐν γήρατι καλῷ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ἰωὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐν τῇ Ὀφρὰ τῶν Ἀβιεζεριτῶν.
Jdg 8:33 Ἀποθανόντος δὲ τοῦ Γεδεών, ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπόρνευσαν κατόπιν τῶν Βααλεὶμ καὶ ἔστησαν εἰς ἑαυτοὺς τὸν Βάαλβερὶθ διὰ Θεόν.
Jdg 8:34 Καὶ δὲν ἐνεθυμήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, τὸν σώσαντα αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν.
Jdg 8:35 Καὶ δὲν ἔκαμον ἔλεος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβάαλ Γεδεών, ἀναλόγως πρὸς πάντα τὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς τὸν Ἰσραήλ.
Jdg 9:1 Καὶ ὑπῆγεν Ἀβιμέλεχ ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροβάαλ εἰς Συχὲμ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν συγγένειαν τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς αὐτοῦ, λέγων,
Jdg 9:2 Λαλήσατε, παρακαλῶ, εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν ἀνδρῶν τῆς Συχέμ, Τί εἶναι καλήτερον εἰς ἐσᾶς, νὰ ἄρχωσιν ἐπάνω σας πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ Ἱεροβάαλ, ἑβδομήκοντα ἄνδρες, ἢ νὰ ἄρχῃ εἷς μόνος ἐπάνω σας καὶ ἐνθυμήθητε ὅτι ὀστοῦν ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἶμαι.
Jdg 9:3 Καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν ἀνδρῶν τῆς Συχὲμ πάντας τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν κατόπιν τοῦ Ἀβιμέλεχ· διότι εἶπον, Ἀδελφὸς ἡμῶν εἶναι.
Jdg 9:4 Καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν ἑβδομήκοντα ἀργύρια ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Βάαλβερίθ, καὶ δί αὐτῶν ἐμίσθωσεν ὁ Ἀβιμέλεχ ἄνδρας ποταποὺς καὶ θρασεῖς, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.
Jdg 9:5 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Ὀφρὰ καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἱεροβάαλ, ἑβδομήκοντα ἄνδρας, ἐπὶ λίθον ἕνα· ἐναπελείφθη ὅμως ὁ Ἰωθὰμ ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ Ἱεροβάαλ, διότι ἐκρύφθη.
Jdg 9:6 Καὶ συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες τῆς Συχὲμ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Μιλλὼ καὶ ἐλθόντες ἔκαμον τὸν Ἀβιμέλεχ βασιλέα, πλησίον τῆς δρυὸς τῆς ἱσταμένης ἐν Συχέμ.
Jdg 9:7 Καὶ ὅτε ἀνηγγέλθη τοῦτο εἰς τὸν Ἰωθάμ, ὑπῆγε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Γαριζίν, καὶ ὕψωσε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐβόησε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατέ μου, ἄνδρες τῆς Συχέμ, καὶ θέλει σᾶς ἀκούσει ὁ Θεός.
Jdg 9:8 Ὑπῆγον ποτὲ τὰ δένδρα νὰ χρίσωσι βασιλέα ἐφ' ἑαυτῶν· καὶ εἶπον πρὸς τὴν ἐλαίαν, Βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.
Jdg 9:9 Ἀλλ' ἡ ἐλαία εἶπε πρὸς αὐτά, Νὰ ἀφήσω ἐγὼ τὸ πάχος μου, διὰ τῆς ὁποίας τιμῶνται Θεὸς καὶ ἄνθρωποι, καὶ νὰ ὑπάγω νὰ ἄρχω ἐπὶ τῶν δένδρων
Jdg 9:10 Καὶ εἶπον τὰ δένδρα πρὸς τὴν συκῆν, Ἐλθὲ σύ, βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.
Jdg 9:11 Ἀλλ' ἡ συκῆ εἶπε πρὸς αὐτά, Νὰ ἀφήσω τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὸν καρπόν μου τὸν καλόν, καὶ νὰ ὑπάγω νὰ ἄρχω ἐπὶ τῶν δένδρων
Jdg 9:12 Καὶ εἶπον τὰ δένδρα πρὸς τὴν ἄμπελον, Ἐλθὲ σύ, βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.

Jdg 9:13 Καὶ εἶπεν ἡ ἄμπελος πρὸς αὐτά, Νὰ ἀφήσω τὸν οἶνόν μου, ὅστις εὐφραίνει Θεὸν καὶ ἀνθρώπους, καὶ νὰ ὑπάγω νὰ ἄρχω ἐπὶ τῶν δένδρων

Jdg 9:14 Τότε εἶπον πάντα τὰ δένδρα πρὸς τὴν ἄκανθαν, Ἐλθὲ σύ, βασίλευσον ἐφ ἡμῶν.

Jdg 9:15 Καὶ εἶπεν ἡ ἄκανθα πρὸς τὰ δένδρα, Ἐὰν ἀληθῶς σεῖς μὲ χρίητε βασιλέα ὑμῶν, ἔλθετε, καταφύγετε ὑπὸ τὴν σκιάν μου· εἰ δὲ μή, πῦρ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ἀκάνθης καὶ νὰ καταφάγῃ τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

Jdg 9:16 Τώρα λοιπόν, ἐὰν ἐπράξατε ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀκεραιότητι κάμνοντες τὸν Ἀβιμέλεχ βασιλέα, καὶ ἐὰν ἐφέρθητε καλῶς πρὸς τὸν Ἱεροβάαλ καὶ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ἐκάμετε πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν χειρῶν αὐτοῦ·

Jdg 9:17 διότι ὁ πατήρ μου ἐπολέμησε διὰ σᾶς καὶ ἐρριψοκινδύνευσε τὴν ζωὴν αὐτοῦ καὶ σᾶς ἔσωσεν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Μαδιάμ·

Jdg 9:18 καὶ σεῖς ἐσηκώθητε σήμερον ἐναντίον τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ ἐθανατώσατε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἑβδομήκοντα ἄνδρας, ἐπὶ λίθον ἕνα, καὶ ἐκάμετε τὸν Ἀβιμέλεχ, τὸν υἱὸν τῆς δούλης αὐτοῦ, βασιλέα ἐπὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν τῆς Συχέμ, διότι εἶναι ἀδελφὸς σας·

Jdg 9:19 ἐὰν λοιπὸν ἐπράξατε σήμερον ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀκεραιότητι πρὸς τὸν Ἱεροβάαλ καὶ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ, χαίρετε εἰς τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἄς χαίρῃ καὶ αὐτὸς εἰς ἐσᾶς.

Jdg 9:20 εἰ δὲ μή, πῦρ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ Ἀβιμέλεχ καὶ νὰ καταφάγῃ τοὺς ἄνδρας τῆς Συχὲμ καὶ τὸν οἶκον τοῦ Μιλλώ· καὶ πῦρ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῆς Συχὲμ καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Μιλλώ, καὶ νὰ καταφάγῃ τὸν Ἀβιμέλεχ.

Jdg 9:21 Τότε ἔφυγεν ὁ Ἰωθὰμ μετὰ σπουδῆς καὶ ὑπῆγεν εἰς Βὴρ καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ, διὰ τὸν φόβον Ἀβιμέλεχ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Jdg 9:22 Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀβιμέλεχ ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴλ τρία ἔτη.

Jdg 9:23 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς πνεῦμα πονηρὸν μεταξὺ τοῦ Ἀβιμέλεχ καὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς Συχέμ· καὶ ἐστασίασαν οἱ ἄνδρες τῆς Συχὲμ κατὰ τοῦ Ἀβιμέλεχ·

Jdg 9:24 διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ ἀδικία τῶν ἑβδομήκοντα υἱῶν τοῦ Ἱεροβάαλ, καὶ νὰ ἐπέλθῃ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐπὶ τὸν Ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν τὸν θανατώσαντα αὐτούς, καὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τῆς Συχέμ, τοὺς ἐνισχύσαντας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, διὰ νὰ θανατώσῃ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

Jdg 9:25 Καὶ ἔθεσαν κατ αὐτοῦ οἱ ἄνδρες τῆς Συχὲμ ἐνέδρας ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ ἐγύμνονον πάντας τοὺς διαβαίνοντας πλησίον αὐτῶν διὰ τῆς ὁδοῦ· καὶ ἀνηγγέλθη πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ.

Jdg 9:26 Καὶ ἦλθε Γαὰλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐβὲδ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ διέβησαν εἰς Συχέμ, καὶ ἐνεπιστεύθησαν εἰς αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς Συχέμ.

Jdg 9:27 Καὶ ἐξῆλθον εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ ἐτρύγησαν τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ ἐπάτησαν καὶ εὐθύμησαν, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ κατηράσθησαν τὸν Ἀβιμέλεχ.

Jdg 9:28 Καὶ εἶπε Γαὰλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐβέδ, Τίς εἶναι ὁ Ἀβιμέλεχ, καὶ τίς ἡ Συχέμ, ὥστε νὰ δουλεύωμεν εἰς αὐτόν δὲν εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροβάαλ καὶ Ζεβοὺλ ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ δουλεύσατε εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἐμμὼρ πατρὸς τοῦ Συχέμ· καὶ διὰ τί ἡμεῖς νὰ δουλεύωμεν εἰς ἐκεῖνον

Jdg 9:29 εἴθε νὰ ἐδίδετο ὁ λαὸς οὗτος ὑπὸ τὴν χεῖρά μου. Τότε ἤθελον ἐκδιώξει τὸν Ἀβιμέλεχ. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, Πλήθυνον τὸ στράτευμά σου καὶ ἔξελθε.

Jdg 9:30 Καὶ ἤκουσε Ζεβοὺλ ὁ ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γαὰλ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐβέδ, καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς αὐτοῦ·

Jdg 9:31 καὶ ἀπέστειλε κρυφίως μηνυτὰς πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, λέγων, Ἰδού, Γαὰλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐβὲδ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἦλθον εἰς Συχέμ· καὶ ἰδού, αὐτοὶ διεγείρουσι τὴν πόλιν ἐναντίον σου·

Jdg 9:32 διὰ τοῦτο λοιπὸν σηκώθητι τὴν νύκτα, σὺ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, καὶ βάλε ἐνέδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς·

Jdg 9:33 καὶ τὸ πρωΐ, ἅμα ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, θέλεις σηκωθῇ ἐνωρὶς καὶ θέλεις ἐφορμήσει ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ ἰδού, αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ αὐτοῦ θέλουσιν ἐξέλθει ἐναντίον σου, καὶ σὺ θέλεις κάμει εἰς αὐτὸν ὅπως δυνηθῇς.

Jdg 9:34 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀβιμέλεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ αὐτοῦ τὴν νύκτα καὶ ἔβαλον εἰς ἐνέδραν κατὰ τῆς Συχὲμ τέσσαρα σώματα.

Jdg 9:35 Καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐβὲδ καὶ ἐστάθη ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πύλης τῆς πόλεως· καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐνέδρας.

Jdg 9:36 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Γαὰλ τὸν λαόν, εἶπε πρὸς τὸν Ζεβούλ, Ἰδού, λαὸς καταβαίνει ἀπὸ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων· εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ζεβούλ, τὴν σκιὰν τῶν ὀρέων βλέπεις σὺ ὡς ἄνδρας.

Jdg 9:37 Καὶ ἐλάλησε πάλιν ὁ Γαὰλ καὶ εἶπεν, Ἰδού, λαὸς καταβαίνει ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν τοῦ τόπου, καὶ ἕν σῶμα ἔρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς δρυὸς Μεωνενίμ.

Jdg 9:38 Τότε εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ζεβούλ, Ποῦ εἶναι τώρα τὸ στόμα σου, μὲ τὸ ὁποῖον εἶπας, Τίς εἶναι ὁ Ἀβιμέλεχ, ὥστε νὰ δουλεύωμεν εἰς αὐτόν Δὲν εἶναι οὗτος ὁ λαός, τὸν ὁποῖον ἐξουθένησας ἔξελθε λοιπὸν τώρα καὶ πολέμησον αὐτούς.

Jdg 9:39 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Γαὰλ ἔμπροσθεν τῶν ἀνδρῶν τῆς Συχὲμ καὶ ἐπολέμησε μὲ τὸν Ἀβιμέλεχ·

Jdg 9:40 ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ κατεδίωξεν αὐτόν, καὶ ἔφυγεν ἀπ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον τετραυματισμένοι πολλοὶ ἕως τῆς εἰσόδου τῆς πύλης.

Jdg 9:41 Καὶ ἐκάθισεν Ἀβιμέλεχ ἐν Ἀρουμά· καὶ ἐξέβαλεν ὁ Ζεβοὺλ τὸν Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ κατοικῶσιν ἐν Συχέμ.

Jdg 9:42 Καὶ τὴν ἐπαύριον ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν πεδιάδα· καὶ ἀνηγγέλθη πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ.

Jdg 9:43 Τότε ἔλαβε τὸν λαὸν καὶ διῄρεσεν αὐτὸν εἰς τρία σώματα καὶ ἔθεσεν ἐνέδρας εἰς τὴν πεδιάδα· καὶ εἶδε, καὶ

ἰδού, ὁ λαὸς ἐξήρχετο ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἐσηκώθη ἐναντίον αὐτῶν καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.
Jdg 9:44 Καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ καὶ τὸ σῶμα τὸ μετ' αὐτὸν ἐφώρμησαν καὶ ἐστάθησαν ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πύλης τῆς πόλεως· τὰ δὲ ἄλλα δύο σώματα ἐφώρμησαν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἐπάταξαν αὐτούς.
Jdg 9:45 Καὶ ἐπολέμει ὁ Ἀβιμέλεχ ἐναντίον τῆς πόλεως ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν· καὶ ἐκυρίευσε τὴν πόλιν καὶ ἐφόνευσε τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ καὶ κατέσκαψε τὴν πόλιν καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας.
Jdg 9:46 Καὶ ὅτε ἤκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πύργου τῆς Συχέμ, εἰσῆλθον εἰς τὸ ὀχύρωμα τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Βερίθ.
Jdg 9:47 Καὶ ἀνηγγέλθη πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πύργου τῆς Συχέμ.
Jdg 9:48 Καὶ ἀνέβη ὁ Ἀβιμέλεχ εἰς τὸ ὄρος Σαλμών, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν ὁ Ἀβιμέλεχ τὴν ἀξίνην εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔκοψε κλάδον δένδρου, καὶ ἐσήκωσεν αὐτὸν καὶ ἐπέθεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, Ὅ, τι βλέπετε ἐμὲ πράττοντα, σπεύσατε καὶ σεῖς νὰ πράξητε ὡς ἐγώ.
Jdg 9:49 Ἔκοψε λοιπὸν καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος τὸν κλάδον αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήσαντες τὸν Ἀβιμέλεχ ἐπέθεσαν αὐτοὺς εἰς τὸ ὀχύρωμα καὶ κατέκαυσαν ἐν πυρὶ τὸ ὀχύρωμα ἐπ' αὐτούς· καὶ ἀπέθανον ὁμοῦ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πύργου τῆς Συχέμ, ἕως χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες.
Jdg 9:50 Τότε ὑπῆγεν ὁ Ἀβιμέλεχ εἰς Θαβαίς· καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐναντίον τῆς Θαβαὶς καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν.
Jdg 9:51 Ἀλλ' ἦτο πύργος ἰσχυρὸς ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ κατέφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, καὶ ἔκλεισαν ὄπισθεν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ δῶμα τοῦ πύργου.
Jdg 9:52 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἀβιμέλεχ μέχρι τοῦ πύργου καὶ ἐπολέμει αὐτόν, καὶ ἐπλησίασε μέχρι τῆς θύρας τοῦ πύργου διὰ νὰ καύσῃ αὐτὸν ἐν πυρί.
Jdg 9:53 Καὶ γυνή τις ἔρριψε τμῆμα μυλοπέτρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀβιμέλεχ καὶ συνέθλασε τὸ κρανίον αὐτοῦ.
Jdg 9:54 Καὶ ἐφώναξε ταχέως πρὸς τὸν νέον τὸν ὁπλοφόρον αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Σύρε τὴν μάχαιράν σου καὶ θανάτωσόν με, διὰ νὰ μὴ εἴπωσι περὶ ἐμοῦ, Γυνὴ ἐφόνευσεν αὐτόν. Καὶ ὁ νέος αὐτοῦ διεπέρασεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε.
Jdg 9:55 Καὶ ὅτε εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ὅτι ἀπέθανεν ὁ Ἀβιμέλεχ, ἀνεχώρησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
Jdg 9:56 Οὕτως ἀνταπέδωκεν ὁ Θεὸς τὴν κακίαν τοῦ Ἀβιμέλεχ, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, φονεύσας τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
Jdg 9:57 Καὶ πᾶσαν τὴν κακίαν τῶν ἀνδρῶν τῆς Συχὲμ ὁ Θεὸς ἀνταπέδωκεν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα τοῦ Ἰωθὰμ υἱοῦ τοῦ Ἱεροβάαλ.
Jdg 10:1 Καὶ ἐσηκώθη μετὰ τὸν Ἀβιμέλεχ διὰ νὰ σώσῃ τὸν Ἰσραὴλ Θωλὰ ὁ υἱὸς τοῦ Φουά, υἱοῦ τοῦ Δωδώ, ἀνὴρ τοῦ Ἰσσάχαρ· καὶ αὐτὸς κατῴκει ἐν Σαμὶρ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ.
Jdg 10:2 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσιτρία ἔτη· καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμὶρ.
Jdg 10:3 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐσηκώθη Ἰαεὶρ ὁ Γαλααδίτης καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσιδύο ἔτη.
Jdg 10:4 Εἶχε δὲ τριάκοντα υἱούς, οἵτινες ἐπέβαινον εἰς τριάκοντα πωλάρια καὶ εἶχον τριάκοντα πόλεις, καλουμένας Χῶραι τοῦ Ἰαεὶρ ἕως τῆς σήμερον, αἵτινες εἶναι ἐν γῇ Γαλαάδ.
Jdg 10:5 Ἀπέθανε δὲ ὁ Ἰαείρ, καὶ ἐτάφη ἐν Καμών.
Jdg 10:6 Καὶ ἔπραξαν πάλιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐλάτρευσαν τοὺς Βααλεὶμ καὶ τὰς Ἀσταρὼθ καὶ τοὺς θεοὺς τῆς Ἀρὰμ καὶ τοὺς θεοὺς τῆς Σιδῶνος καὶ τοὺς θεοὺς τοῦ Μωὰβ καὶ τοὺς θεοὺς τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ τοὺς θεοὺς τῶν Φιλισταίων, καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον καὶ δὲν ἐλάτρευσαν αὐτόν.
Jdg 10:7 Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐπώλησεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταίων καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν υἱῶν Ἀμμών.
Jdg 10:8 Καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ ἔτους κατέθλιψαν καὶ κατεδυνάστευσαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ δεκαοκτὼ ἔτη, πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν τῇ γῇ τῶν Ἀμορραίων, ἥτις εἶναι ἐν Γαλαάδ.
Jdg 10:9 Καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν τὸν Ἰορδάνην, διὰ νὰ πολεμήσωσι καὶ ἐναντίον τοῦ Ἰούδα καὶ ἐναντίον τοῦ Βενιαμὶν καὶ ἐναντίον τοῦ οἴκου Ἐφραΐμ· ὥστε ὁ Ἰσραὴλ ἦτο ἐν ἄκρᾳ ἀμηχανίᾳ.
Jdg 10:10 Καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Κύριον, λέγοντες, Ἡμαρτήσαμεν εἰς σέ, διότι ἐγκατελίπομεν τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ ἐλατρεύσαμεν τοὺς Βααλεὶμ.
Jdg 10:11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, Δὲν σᾶς ἐλύτρωσα ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀπὸ τῶν Ἀμορραίων, ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἀπὸ τῶν Φιλισταίων
Jdg 10:12 οἱ Σιδώνιοι ἔτι καὶ οἱ Ἀμαληκῖται καὶ οἱ Μαωνῖται σᾶς κατέθλιψαν· καὶ ἐβοήσατε πρὸς ἐμέ, καὶ ἐγὼ σᾶς ἐλύτρωσα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν·
Jdg 10:13 ἀλλὰ σεῖς μὲ ἐγκατελίπετε καὶ ἐλατρεύσατε ἄλλους θεούς· διὰ τοῦτο δὲν θέλω σᾶς λυτρώσει πλέον·
Jdg 10:14 ὑπάγετε καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς τοὺς ὁποίους ἐξελέξατε· αὐτοὶ ἂς σᾶς λυτρώσωσιν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀμηχανίας σας.
Jdg 10:15 Καὶ εἶπαν πρὸς τὸν Κύριον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, Ἡμαρτήσαμεν· κάμε σὺ εἰς ἡμᾶς ὅπως εἶναι ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου· πλὴν λύτρωσον ἡμᾶς, δεόμεθα, τὴν ἡμέραν ταύτην.
Jdg 10:16 Καὶ ἀπέβαλον τοὺς θεοὺς τοὺς ξένους ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τὸν Κύριον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ Ἰσραήλ.
Jdg 10:17 Τότε συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Γαλαάδ. Καὶ συνηθροίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Μισπά.
Jdg 10:18 Καὶ εἶπον ὁ λαός, οἱ ἄρχοντες τῆς Γαλαάδ, πρὸς ἀλλήλους, Τίς θέλει ἀρχίσει νὰ πολεμῇ ἐναντίον τῶν υἱῶν

Ἀμμών αὐτὸς θέλει εἶσθαι ἀρχηγὸς ἐπὶ πάντων τῶν κατοίκων τῆς Γαλαάδ.
Jdg 11:1 Καὶ ὁ Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης ἦτο δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ· καὶ ἦτο υἱὸς γυναικὸς πόρνης, καὶ ἐγέννησεν ὁ Γαλαὰδ τὸν Ἰεφθάε.
Jdg 11:2 Καὶ ἐγέννησεν ἡ γυνὴ τοῦ Γαλαὰδ εἰς αὐτὸν υἱούς· καὶ ηὐξήθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἀπέβαλον τὸν Ἰεφθάε, λέγοντες πρὸς αὐτόν, Δὲν θέλεις κληρονομήσει ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· διότι εἶσαι υἱὸς γυναικὸς ξένης.
Jdg 11:3 Καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰεφθάε ἀπὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ γῇ Τώβ· καὶ συνήχθησαν εἰς τὸν Ἰεφθάε ἄνθρωποι ποταποὶ καὶ ἐξήρχοντο μετ' αὐτοῦ.
Jdg 11:4 Καὶ μετὰ καιρὸν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ.
Jdg 11:5 Καὶ ὅτε ἐπολέμησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ, οἱ πρεσβύτεροι τῆς Γαλαὰδ ὑπῆγαν νὰ παραλάβωσι τὸν Ἰεφθάε ἐκ τῆς γῆς Τώβ.
Jdg 11:6 Καὶ εἶπον πρὸς τὸν Ἰεφθάε, Ἐλθὲ καὶ γίνου ἀρχηγὸς ἡμῶν, διὰ νὰ πολεμήσωμεν τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.
Jdg 11:7 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Γαλαάδ, Σεῖς δὲν μὲ ἐμισήσατε καὶ μὲ ἀπεβάλετε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου διὰ τί λοιπὸν ἤλθετε τώρα πρὸς ἐμέ, ὅτε εὑρίσκεσθε εἰς ἀμηχανίαν
Jdg 11:8 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς Γαλαὰδ πρὸς τὸν Ἰεφθάε, Διὰ τοῦτο ἐπεστρέψαμεν τώρα πρὸς σέ· διὰ νὰ ἔλθῃς μεθ' ἡμῶν καὶ νὰ πολεμήσῃς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ νὰ ἦσαι ἄρχων ἐφ' ἡμῶν, ἐπὶ πάντων τῶν κατοίκων τῆς Γαλαάδ.
Jdg 11:9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Γαλαάδ, Ἐὰν σεῖς μὲ ἐπαναφέρητε διὰ νὰ πολεμήσω τοὺς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ ὁ Κύριος παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς ἐμέ, ἐγὼ θέλω εἶσθαι ἄρχων ἐφ' ὑμῶν
Jdg 11:10 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς Γαλαὰδ πρὸς τὸν Ἰεφθάε, Ὁ Κύριος ἂς ἦναι μάρτυς μεταξὺ ἡμῶν, ἐὰν δὲν κάμωμεν κατὰ τὸν λόγον σου.
Jdg 11:11 Τότε ὑπῆγεν ὁ Ἰεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῆς Γαλαάδ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐφ' ἑαυτοῦ κεφαλὴν καὶ ἄρχοντα· καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἰεφθάε πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν Μισπά.
Jdg 11:12 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰεφθάε πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα τῶν υἱῶν Ἀμμών, λέγων, Τί ἔχεις νὰ κάμῃς μετ' ἐμοῦ καὶ ἦλθες ἐναντίον μου νὰ πολεμήσῃς ἐν τῇ γῇ μου
Jdg 11:13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τῶν υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τοὺς πρέσβεις τοῦ Ἰεφθάε, Διότι ὁ Ἰσραὴλ ἔλαβε τὴν γῆν μου, ὅτε ἀνέβαινεν ἐξ Αἰγύπτου, ἀπὸ Ἀρνὼν ἕως Ἰαβὸκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· τώρα λοιπὸν ἐπίστρεψον αὐτὰ ἐν εἰρήνῃ.
Jdg 11:14 Καὶ ἀπέστειλε πάλιν ὁ Ἰεφθάε πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα τῶν υἱῶν Ἀμμών·
Jdg 11:15 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ Ἰεφθάε· Ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἔλαβε τὴν γῆν τοῦ Μωὰβ οὐδὲ τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμών·
Jdg 11:16 ἀλλ' ἀφοῦ ἀνέβη ὁ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐπορεύθη διὰ τῆς ἐρήμου εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ ἦλθεν εἰς Κάδης,
Jdg 11:17 τότε ὁ Ἰσραὴλ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἐδώμ, λέγων, Ἂς περάσω, παρακαλῶ, διὰ τῆς γῆς σου· πλὴν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἐδὼμ δὲν εἰσήκουσεν. Ἔτι δὲ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Μωὰβ ἀπέστειλε· πλὴν καὶ αὐτὸς δὲν συγκατένευσε· καὶ ἐκάθισεν ὁ Ἰσραὴλ ἐν Κάδης.
Jdg 11:18 Τότε ὑπῆγε διὰ τῆς ἐρήμου καὶ περιῆλθε τὴν γῆν τοῦ Ἐδὼμ καὶ τὴν γῆν τοῦ Μωὰβ καὶ ἦλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς τοῦ Μωὰβ καὶ ἐστρατοπέδευσε πέραν τοῦ Ἀρνών, καὶ δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὰ ὅρια τοῦ Μωάβ· διότι ὁ Ἀρνὼν ἦτο ὅριον τοῦ Μωάβ.
Jdg 11:19 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰσραὴλ πρέσβεις πρὸς τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, βασιλέα τῆς Ἑσεβών· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰσραήλ, Ἂς περάσωμεν, παρακαλοῦμεν, διὰ τῆς γῆς σου ἕως τοῦ τόπου μου.
Jdg 11:20 Ἀλλ' ὁ Σηὼν δὲν ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν Ἰσραὴλ νὰ περάσῃ διὰ τοῦ ὁρίου αὐτοῦ· ὅθεν ἐσύναξεν ὁ Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐν Ἰαασὰ καὶ ἐπολέμησε τὸν Ἰσραήλ.
Jdg 11:21 Καὶ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ τὸν Σηὼν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἐκληρονόμησε πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων, τῶν κατοίκων τῆς γῆς ἐκείνης.
Jdg 11:22 Καὶ ἐκληρονόμησαν πάντα τὰ ὅρια τῶν Ἀμορραίων, ἀπὸ Ἀρνὼν ἕως Ἰαβὸκ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ Ἰορδάνου.
Jdg 11:23 Καὶ τώρα, ἀφοῦ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐξεδίωξε τοὺς Ἀμορραίους ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραήλ, σὺ θέλεις κληρονομήσει αὐτούς
Jdg 11:24 σὺ δὲν κληρονομεῖς ὅ, τι ἐκληροδότησεν εἰς σὲ Χεμὼς ὁ Θεὸς σου καὶ ἡμεῖς, πάντα ὅσα ἐκληροδότησεν εἰς ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ταῦτα θέλομεν κληρονομήσει.
Jdg 11:25 Καὶ τώρα μήπως σὺ εἶσαί τι καλήτερος τοῦ Βαλὰκ υἱοῦ τοῦ Σεπφὼρ βασιλέως τοῦ Μωὰβ διεφιλονείκησεν ἐκεῖνος διόλου πρὸς τὸν Ἰσραὴλ ἢ ἐπολέμησε ποτὲ ἐναντίον αὐτοῦ,
Jdg 11:26 ἀφοῦ ὁ Ἰσραὴλ κατῴκησεν εἰς Ἑσεβὼν καὶ εἰς τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ εἰς Ἀροὴρ καὶ εἰς τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ εἰς πάσας τὰς πόλεις τὰς πλησίον τοῦ Ἀρνών, τριακόσια ἔτη διὰ τί λοιπὸν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν ἠλευθερώσατε αὐτά
Jdg 11:27 Ἐγὼ λοιπὸν δὲν ἔπταισα εἰς σέ· ἀλλὰ σὺ πράττεις ἄδικα εἰς ἐμέ, πολεμῶν ἐναντίον μου. Ὁ Κύριος ὁ Κριτὴς ἂς κρίνῃ σήμερον ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῶν υἱῶν Ἀμμών.
Jdg 11:28 Ἀλλὰ δὲν εἰσήκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν υἱῶν Ἀμμὼν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἰεφθάε, τοὺς ὁποίους ἔστειλε πρὸς αὐτόν.
Jdg 11:29 Τότε ἐπῆλθεν ἐπὶ τὸν Ἰεφθάε πνεῦμα Κυρίου, καὶ αὐτὸς ἐπέρασε διὰ τῆς Γαλαὰδ καὶ τοῦ Μανασσῆ, καὶ ἐπέρασε διὰ τῆς Μισπὰ τῆς Γαλαάδ, καὶ ἀπὸ Μισπὰ τῆς Γαλαὰδ ἐπέρασεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

Jdg 11:30 Καὶ εὐχήθη ὁ Ἰεφθάε εὐχὴν πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἶπεν, Ἐὰν τωόντι παραδώσῃς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν εἰς τὴν χεῖρά μου,
Jdg 11:31 τότε ὅ, τι ἐξέλθῃ ἐκ τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου μου εἰς συνάντησίν μου, ὅταν ἐπιστρέφω ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμών, θέλει εἶσθαι τοῦ Κυρίου, καὶ θέλω προσφέρει αὐτὸ εἰς ὁλοκαύτωμα.
Jdg 11:32 Τότε διέβη ὁ Ἰεφθάε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν διὰ νὰ πολεμήσῃ αὐτούς· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
Jdg 11:33 Καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, ἀπὸ Ἀροὴρ ἕως τῆς εἰσόδου Μινίθ, εἴκοσι πόλεις, καὶ ἕως τῆς πεδιάδος τῶν ἀμπελώνων, ἐν σφαγῇ μεγάλῃ σφόδρα. Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Jdg 11:34 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰεφθάε εἰς Μισπὰ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἰδού, ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξήρχετο εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν· καὶ αὕτη ἦτο μονογενής· ἐκτὸς αὐτῆς δὲν εἶχεν οὔτε υἱὸν οὔτε θυγατέρα.
Jdg 11:35 Καὶ ὡς εἶδεν αὐτήν, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Οἴμοι θυγάτηρ μου· ὅλως κατελύπησάς με, καὶ σὺ εἶσαι ἐκ τῶν καταθλιβόντων με· διότι ἐγὼ ἤνοιξα τὸ στόμα μου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ δὲν δύναμαι νὰ λάβω ὀπίσω τὸν λόγον μου.
Jdg 11:36 Ἐκείνη δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Πάτερ μου, ἐὰν ἤνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς τὸν Κύριον, κάμε εἰς ἐμὲ κατ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματός σου· ἀφοῦ ὁ Κύριος ἔκαμεν ἐκδίκησιν εἰς σὲ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου, ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμών.
Jdg 11:37 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, Ἂς γείνῃ εἰς ἐμὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ἄφες με δύο μῆνας, διὰ νὰ ὑπάγω νὰ περιέλθω τὰ ὄρη καὶ νὰ κλαύσω τὴν παρθενίαν μου, ἐγὼ καὶ αἱ σύντροφοί μου.
Jdg 11:38 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὕπαγε· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν διὰ δύο μῆνας, καὶ ὑπῆγεν αὐτὴ μετὰ τῶν συντρόφων αὐτῆς καὶ ἔκλαυσε τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη.
Jdg 11:39 Καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν δύο μηνῶν ἐπέστρεψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς· καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὴν κατὰ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν εὐχήθη· καὶ αὐτὴ δὲν ἐγνώρισεν ἄνδρα. Καὶ ἔγεινεν ἔθος εἰς τὸν Ἰσραήλ,
Jdg 11:40 νὰ ὑπάγωσιν αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ χρόνου εἰς χρόνον, νὰ θρηνῶσι τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰεφθάε τοῦ Γαλααδίτου, τέσσαρας ἡμέρας κατ' ἔτος.
Jdg 12:1 Καὶ συνήχθησαν οἱ ἄνδρες Ἐφραΐμ, καὶ ἐπέρασαν πρὸς βορρᾶν καὶ εἶπαν πρὸς τὸν Ἰεφθάε, Διὰ τί ἐπέρασας νὰ πολεμήσῃς ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ δὲν ἐκάλεσας ἡμᾶς νὰ ἔλθωμεν μετὰ σοῦ τὸν οἶκον σου θέλομεν καύσει ἐπάνω σου ἐν πυρί.
Jdg 12:2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰεφθάε πρὸς αὐτούς, Ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς μου ἤλθομεν εἰς μεγάλην φιλονεικίαν μετὰ τῶν υἱῶν Ἀμμών· καὶ σᾶς ἔκραξα καὶ δὲν μὲ ἐσώσατε ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν·
Jdg 12:3 καὶ ἰδὼν ὅτι δὲν μὲ ἐσώσατε, ἐρριψοκινδύνευσα τὴν ζωὴν μου καὶ ἐπέρασα ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά μου· διὰ τί λοιπὸν ἀνέβητε πρὸς ἐμὲ σήμερον διὰ νὰ μὲ πολεμήσητε
Jdg 12:4 Τότε συνήθροισεν ὁ Ἰεφθάε πάντας τοὺς ἄνδρας τῆς Γαλαὰδ καὶ ἐπολέμησε τὸν Ἐφραΐμ· καὶ ἐπάταξαν οἱ ἄνδρες τῆς Γαλαὰδ τοὺς Ἐφραϊμίτας, διότι εἶπαν, Φυγάδες τοῦ Ἐφραΐμ εἶσθε σεῖς οἱ Γαλααδῖται, μεταξὺ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ μεταξὺ τοῦ Μανασσῆ.
Jdg 12:5 Καὶ ἐπίασαν αἱ Γαλααδῖται διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου πρὸ τῶν Ἐφραϊμιτῶν· καὶ ὁπότε τις ἐκ τῶν Ἐφραϊμιτῶν φυγάδων ἔλεγε, Θέλω νὰ περάσω, τότε οἱ ἄνδρες τῆς Γαλαὰδ ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Μήπως εἶσαι Ἐφραϊμίτης Ἐὰν ἐκεῖνος ἔλεγεν, Οὐχί,
Jdg 12:6 τότε ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Εἰπὲ λοιπὸν Σχίββωλεθ· καὶ ἐκεῖνος ἔλεγε Σίββωλεθ· διότι δὲν ἠδύνατο νὰ προφέρῃ οὕτω. Τότε ἐπίανον αὐτὸν καὶ ἐφόνευον αὐτὸν εἰς τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔπεσον κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες Ἐφραϊμῖται.
Jdg 12:7 Καὶ ἔκρινεν ὁ Ἰεφθάε τὸν Ἰσραὴλ ἓξ ἔτη. Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης καὶ ἐτάφη ἐν πόλει τινὶ τῆς Γαλαάδ.
Jdg 12:8 Καὶ μετ' αὐτὸν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ Ἀβαισὰν ὁ ἐκ Βηθλεέμ.
Jdg 12:9 Καὶ εἶχε τριάκοντα υἱοὺς καὶ τριάκοντα θυγατέρας, τὰς ὁποίας ὑπάνδρευσεν· ἔλαβε δὲ ἔξωθεν τριάκοντα νέας διὰ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἑπτὰ ἔτη.
Jdg 12:10 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἀβαισὰν καὶ ἐτάφη ἐν Βηθλεέμ.
Jdg 12:11 Καὶ μετ' αὐτὸν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ Αἰλὼν ὁ Ζαβουλωνίτης· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ δέκα ἔτη.
Jdg 12:12 Καὶ ἀπέθανεν Αἰλὼν ὁ Ζαβουλωνίτης καὶ ἐτάφη εἰς Αἰαλὼν ἐν τῇ γῇ Ζαβουλών.
Jdg 12:13 Καὶ μετ' αὐτὸν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ Ἀβδών, ὁ υἱὸς τοῦ Ἑλλήλ, ὁ Πιραθωνίτης.
Jdg 12:14 Καὶ εἶχε τεσσαράκοντα υἱοὺς καὶ τριάκοντα ἐγγόνους, ἐπιβαίνοντας ἐπὶ ἑβδομήκοντα πωλάρια· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ὀκτὼ ἔτη.
Jdg 12:15 Καὶ ἀπέθανεν Ἀβδὼν ὁ υἱὸς τοῦ Ἑλλὴλ ὁ Πιραθωνίτης· καὶ ἐτάφη ἐν Πιραθὼν ἐν γῇ Ἐφραΐμ, ἐπὶ τὸ ὄρος Ἀμαλήκ.
Jdg 13:1 Καὶ ἔπραξαν πάλιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταίων τεσσαράκοντα ἔτη.
Jdg 13:2 Ἦτο δὲ ἄνθρωπός τις ἀπὸ Σαραά, ἐκ τῆς συγγενείας Δάν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μανωέ· ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ἦτο στεῖρα, καὶ δὲν ἐγέννα.
Jdg 13:3 Καὶ ἐφάνη ἄγγελος Κυρίου εἰς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἰδού, τώρα εἶσαι στεῖρα καὶ δὲν γεννᾷς· πλὴν θέλεις συλλάβει καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν·

Jdg 13:4 καὶ τώρα λοιπὸν πρόσεχε μὴ πίῃς οἶνον ἢ σίκερα καὶ μὴ φάγῃς μηδὲν ἀκάθαρτον·

Jdg 13:5 διότι, ἰδού, θέλεις συλλάβει καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν· καὶ ξυράφιον δὲν θέλει ἀναβῆ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, διότι τὸ παιδίον θέλει εἶσθαι Ναζηραῖος εἰς τὸν Θεὸν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς θέλει ἀρχίσει νὰ ἐλευθερόνῃ τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς χειρὸς τῶν Φιλισταίων.

Jdg 13:6 Καὶ ὑπῆγεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, λέγουσα, Ἄνθρωπος Θεοῦ ἦλθε πρὸς ἐμέ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἦτο ὡς εἶδος ἀγγέλου Θεοῦ, φοβερὸν σφόδρα· ἀλλὰ δὲν ἠρώτησα αὐτὸν πόθεν εἶναι, οὐδὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐφανέρωσεν εἰς ἐμέ·

Jdg 13:7 καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἰδού, θέλεις συλλάβει καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν· τώρα λοιπὸν μὴ πίῃς οἶνον μηδὲ σίκερα καὶ μὴ φάγῃς μηδὲν ἀκάθαρτον· διότι τὸ παιδίον θέλει εἶσθαι Ναζηραῖος εἰς τὸν Θεόν, ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Jdg 13:8 Τότε προσευχήθη ὁ Μανωὲ πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἶπε, Δέομαι, Κύριέ μου, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλας, ἂς ἔλθῃ πάλιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἂς διδάξῃ ἡμᾶς τί νὰ κάμωμεν εἰς τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ γεννηθῇ.

Jdg 13:9 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὴν φωνὴν τοῦ Μανωέ· καὶ ἦλθε πάλιν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα, ἐνῷ αὐτὴ ἐκάθητο ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ δὲ Μανωέ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δὲν ἦτο μετ' αὐτῆς.

Jdg 13:10 Καὶ ἔτρεξεν ἡ γυνὴ μετὰ σπουδῆς καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, λέγουσα πρὸς αὐτόν, Ἰδού, ἐφάνη εἰς ἐμὲ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἦλθε πρὸς ἐμὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Jdg 13:11 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Μανωὲ καὶ ἠκολούθησε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ εἶσαι ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐλάλησας πρὸς τὴν γυναῖκα Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ.

Jdg 13:12 Καὶ εἶπεν ὁ Μανωέ, Τώρα γενηθήτω ὁ λόγος σου· τί πρέπει νὰ κάμωμεν εἰς τὸ παιδίον καὶ τί νὰ γείνῃ εἰς αὐτό

Jdg 13:13 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Μανωέ, Ἀπὸ πάντων ὅσα εἶπα πρὸς τὴν γυναῖκα, ἂς φυλαχθῇ·

Jdg 13:14 ἀπὸ παντὸς ὅ, τι ἐξέρχεται ἐξ ἀμπέλου ἂς μὴ φάγῃ καὶ οἶνον καὶ σίκερα ἂς μὴ πίῃ· καὶ μηδὲν ἀκάθαρτον ἂς μὴ φάγῃ· πάντα ὅσα παρήγγειλα εἰς αὐτήν, ἂς φυλάξῃ.

Jdg 13:15 Καὶ εἶπεν ὁ Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου, νὰ σὲ κρατήσωμεν, παρακαλῶ, καὶ νὰ ἑτοιμάσωμεν εἰς σὲ ἐρίφιον ἐξ αἰγῶν.

Jdg 13:16 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Μανωέ, Καὶ ἂν μὲ κρατήσῃς, δὲν θέλω φάγει ἀπὸ τοῦ ἄρτου σου· καὶ ἐὰν κάμῃς ὁλοκαύτωμα, πρὸς τὸν Κύριον πρόσφερε αὐτό· διότι δὲν ἐγνώρισεν ὁ Μανωὲ ὅτι ἦτο ἄγγελος Κυρίου.

Jdg 13:17 Καὶ εἶπεν ὁ Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου, Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσωμεν, ἀφοῦ ἐκπληρωθῇ ὁ λόγος σου

Jdg 13:18 Ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Κυρίου εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ὀνόματός μου διότι εἶναι θαυμαστόν.

Jdg 13:19 Τότε ἔλαβεν ὁ Μανωὲ τὸ ἐρίφιον τὸ ἐξ αἰγῶν καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ προσέφερεν εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῆς πέτρας· καὶ ἐθαυματούργησεν· ὁ δὲ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔβλεπον.

Jdg 13:20 Διότι, ἐνῷ ἡ φλὸξ ἀνέβαινεν ἐπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀνέβη καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐν τῇ φλογὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ὁ δὲ Μανωέ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔβλεπον· καὶ ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.

Jdg 13:21 Καὶ δὲν ἐφάνη πλέον ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου εἰς τὸν Μανωὲ καὶ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Τότε ἐγνώρισεν ὁ Μανωὲ ὅτι ἦτο ἄγγελος Κυρίου.

Jdg 13:22 Καὶ εἶπεν ὁ Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Βεβαίως θέλομεν ἀποθάνει, διότι εἴδομεν τὸν Θεόν.

Jdg 13:23 Ἀλλ' ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐὰν ὁ Κύριος ἤθελε νὰ θανατώσῃ ἡμᾶς, δὲν ἤθελε δεχθῇ ὁλοκαύτωμα καὶ προσφορὰν ἐκ τῆς χειρὸς ἡμῶν, οὐδὲ ἤθελε δείξει εἰς ἡμᾶς πάντα ταῦτα, οὐδὲ ἀναγγείλει πρὸς ἡμᾶς τοιαῦτα ἐν τοιούτῳ καιρῷ.

Jdg 13:24 Καὶ ἐγέννησεν ἡ γυνὴ υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμψών· καὶ ηὐξήνθη τὸ παιδίον, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ ὁ Κύριος.

Jdg 13:25 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἤρχισε νὰ διεγείρῃ αὐτὸ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Δάν, μεταξὺ Σαραὰ καὶ Ἐσθαόλ.

Jdg 14:1 Καὶ κατέβη ὁ Σαμψὼν εἰς Θαμνάθ, καὶ εἶδε γυναῖκα ἐν Θαμνὰθ ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Φιλισταίων.

Jdg 14:2 Καὶ ἀνέβη καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, λέγων, Εἶδον γυναῖκα ἐν Θαμνὰθ ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Φιλισταίων· καὶ τώρα λάβετε αὐτὴν εἰς ἐμὲ διὰ γυναῖκα.

Jdg 14:3 Εἶπον δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Μήπως δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν θυγατέρων τῶν ἀδελφῶν σου καὶ μεταξὺ παντὸς τοῦ λαοῦ μου γυνή, καὶ ὑπάγεις σὺ νὰ λάβῃς γυναῖκα ἐκ τῶν Φιλισταίων τῶν ἀπεριτμήτων Ὁ δὲ Σαμψὼν εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ταύτην λάβε εἰς ἐμέ· διότι αὐτὴ εἶναι ἀρεστὴ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Jdg 14:4 Ἀλλ' ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ δὲν ἐγνώρισαν ὅτι παρὰ Κυρίου ἦτο τοῦτο, ὅτι αὐτὸς ἐζήτει ἀφορμὴν ἐναντίον τῶν Φιλισταίων· διότι κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν οἱ Φιλισταῖοι ἐδέσποζον ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Jdg 14:5 Τότε κατέβη ὁ Σαμψὼν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰς Θαμνάθ, καὶ ἦλθον ἕως τῶν ἀμπελώνων τῆς Θαμνάθ· καὶ ἰδού, σκύμνος λέοντος ὠρυόμενος συναπήντησεν αὐτόν.

Jdg 14:6 Καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου, καὶ διεσπάραξεν αὐτὸν ὡς ἐὰν ἤθελε διασπαράξει ἐρίφιον, μὴ ἔχων μηδὲν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· πλὴν δὲν ἀνήγγειλε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ τί εἶχε κάμει.

Jdg 14:7 Καὶ κατέβη καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα· καὶ ἤρεσεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Σαμψών.

Jdg 14:8 Καὶ ἐπέστρεψε μεθ' ἡμέρας νὰ λάβῃ αὐτήν· καὶ ἐξέκλινεν ἐκ τῆς ὁδοῦ διὰ νὰ ἴδῃ τὸ πτῶμα τοῦ λέοντος· καὶ ἰδού, σμῆνος μελισσῶν ἐν τῷ πτώματι τοῦ λέοντος, καὶ μέλι.

Jdg 14:9 Καὶ ἔλαβεν ἐκ τούτου εἰς τὰς χεῖρας αὑτοῦ καὶ ἐπροχώρει τρώγων, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὑτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα αὑτοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς καὶ ἔφαγον· πλὴν δὲν εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἐκ τοῦ πτώματος τοῦ λέοντος ἔλαβε τὸ μέλι.

Jdg 14:10 Καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα· καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ ὁ Σαμψὼν συμπόσιον· διότι οὕτως ἐσυνείθιζον οἱ νέοι.

Jdg 14:11 Καί ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔλαβον τριάκοντα συντρόφους διὰ νὰ ἦναι μετ' αὐτοῦ.

Jdg 14:12 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμψὼν πρὸς αὐτούς, Τώρα θέλω σᾶς προβάλει αἴνιγμα· ἐὰν δυνηθῆτε νὰ λύσητε αὐτὸ εἰς ἐμὲ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ συμποσίου καὶ νὰ εὕρητε αὐτό, τότε ἐγὼ θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς τριάκοντα χιτῶνας λινοῦς καὶ τριάκοντα στολὰς φορεμάτων·

Jdg 14:13 ἀλλ' ἐὰν δὲν δυνηθῆτε νὰ λύσητε αὐτὸ εἰς ἐμέ, τότε σεῖς θέλετε δώσει εἰς ἐμὲ τριάκοντα χιτῶνας λινοῦς καὶ τριάκοντα στολὰς φορεμάτων. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Πρόβαλε τὸ αἴνιγμά σου, διὰ νὰ ἀκούσωμεν αὐτό.

Jdg 14:14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐκ τοῦ τρώγοντος ἐξῆλθε τροφή, καὶ ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ ἐξῆλθε γλυκύτης. Καὶ αὐτοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ λύσωσι τὸ αἴνιγμα διὰ τρεῖς ἡμέρας.

Jdg 14:15 Καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν εἶπαν πρὸς τὴν γυναίκα τοῦ Σαμψών, Κολάκευσον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἄς μᾶς φανερώσῃ τὸ αἴνιγμα, διὰ νὰ μὴ κατακαύσωμεν σὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐν πυρί· διὰ νὰ γυμνώσητε ἡμᾶς προσεκαλέσατε ἡμᾶς δὲν εἶναι οὕτω

Jdg 14:16 Καὶ ἔκλαυσεν γυνὴ τοῦ Σαμψὼν ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ εἶπε, Βεβαίως μὲ μισεῖς καὶ δὲν μὲ ἀγαπᾷς· ἐπρόβαλες αἴνιγμα πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ μου, καὶ εἰς ἐμὲ δὲν ἐφανέρωσας αὐτό. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἰδού, πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πρὸς τὴν μητέρα μου δὲν ἐφανέρωσα αὐτό· καὶ εἰς σὲ θέλω φανερώσει

Jdg 14:17 Ἀλλ' αὐτὴ ἔκλαιεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καθ' ἅς ἦτο τὸ συμπόσιον αὐτῶν· τὴν δὲ ἑβδόμην ἡμέραν ἐφανέρωσεν αὐτὸ πρὸς αὐτήν, διότι παρηνόχλησεν αὐτόν· ἡ δὲ ἐφανέρωσε τὸ αἴνιγμα πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

Jdg 14:18 Τότε εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος, Τί γλυκύτερον τοῦ μέλιτος καὶ τί ἰσχυρότερον τοῦ λέοντος Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐὰν δὲν ἠθέλετε ἀροτριάσει μὲ τὴν δάμαλίν μου, δὲν ἠθέλετε εὑρεῖ τὸ αἴνιγμά μου.

Jdg 14:19 Καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου· καὶ κατέβη εἰς Ἀσκάλωνα καὶ ἐφόνευσε τριάκοντα ἄνδρας ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔδωκε τὰς στολὰς εἰς τοὺς ἐξηγήσαντας τὸ αἴνιγμα. Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Jdg 14:20 Ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Σαμψὼν ἐδόθη εἰς τὸν σύντροφον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχε φίλον αὐτοῦ.

Jdg 15:1 Καὶ μετὰ τινα καιρόν, ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ θερισμοῦ τοῦ σίτου ἐπεσκέφθη ὁ Σαμψὼν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, φέρων ἐρίφιον ἐξ αἰγῶν· καὶ εἶπε, Θέλω εἰσέλθει πρὸς τὴν γυναῖκά μου εἰς τὸν κοιτῶνα. Ἀλλ' ὁ πατὴρ αὐτῆς δὲν ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ.

Jdg 15:2 Καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς, Εἶπα κατ' ἐμαυτὸν ὅτι διόλου ἐμίσησας αὐτήν· διὰ τοῦτο ἔδωκα αὐτὴν εἰς τὸν σύντροφόν σου· ἡ μικροτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς δὲν εἶναι ὡραιοτέρα αὐτῆς λάβε λοιπὸν αὐτὴν ἀντ' ἐκείνης.

Jdg 15:3 Ὁ δὲ Σαμψὼν εἶπε περὶ αὐτῶν, Τώρα θέλω εἶσθαι ἀθῷος πρὸς τοὺς Φιλισταίους, ἄν ἐγὼ κακοποιῶ αὐτούς.

Jdg 15:4 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Σαμψὼν καὶ ἐπίασε τριακοσίας ἀλώπεκας, καὶ ἔλαβε λαμπάδας, καὶ ἔστρεψεν οὐρὰν πρὸς οὐρὰν καὶ ἔβαλε μίαν λαμπάδα μεταξὺ τῶν δύο οὐρῶν εἰς τὸ μέσον.

Jdg 15:5 Καὶ ἀνάψας τὰς λαμπάδας, ἀπέλυσεν εἰς τὰ σπαρτὰ τῶν Φιλισταίων, καὶ ἔκαυσε τὰς θημωνίας, ἕως καὶ τὰ ἀθέριστα ἀστάχυα, ἕως καὶ τὰς ἀμπέλους καὶ ἐλαίας.

Jdg 15:6 Τότε οἱ Φιλισταῖοι εἶπον, Τίς ἔκαμε τοῦτο Καὶ ἀπεκρίθησαν, Σαμψὼν ὁ γαμβρὸς τοῦ Θαμναθαίου· διότι ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὸν σύντροφον αὐτοῦ. Καὶ ἀνέβησαν οἱ Φιλισταῖοι καὶ ἔκαυσαν αὐτὴν καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν πυρί.

Jdg 15:7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Σαμψών, Ἄν καὶ σεῖς ἐκάμετε τοῦτο, ἐγὼ ὅμως θέλω ἐκδικηθῆ ἐναντίον σας, καὶ μετὰ ταῦτα θέλω παύσει.

Jdg 15:8 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην καὶ μηρὸν ἐν σφαγῇ μεγάλῃ· καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ χάσμα τῆς πέτρας Ἠτάμ.

Jdg 15:9 Ἀνέβησαν δὲ οἱ Φιλισταῖοι καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ διεχύθησαν εἰς Λεχί.

Jdg 15:10 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰούδα, Διὰ τί ἀνέβητε ἐναντίον ἡμῶν Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, Διὰ νὰ δέσωμεν τὸν Σαμψὼν ἀνέβημεν, νὰ κάμωμεν εἰς αὐτὸν ὡς ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς.

Jdg 15:11 Καὶ κατέβησαν τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκ τοῦ Ἰούδα εἰς τὸ χάσμα τῆς πέτρας Ἠτὰμ καὶ εἶπον πρὸς τὸν Σαμψών, Δὲν ἐξεύρεις ὅτι οἱ Φιλισταῖοι ἐξουσιάζουσιν ἐφ' ἡμῶν τί τοῦτο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ἔκαμες εἰς ἡμᾶς Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὡς ἔκαμαν εἰς ἐμέ, οὕτως ἔκαμον εἰς αὐτούς.

Jdg 15:12 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Κατέβημεν νὰ σὲ δέσωμεν, διὰ νὰ σὲ παραδώσωμεν εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταίων. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Σαμψών, Ὁρκίσθητε πρὸς ἐμέ, ὅτι σεῖς δὲν θέλετε ἐπιπέσει κατ' ἐμοῦ.

Jdg 15:13 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Οὐχί· ἀλλὰ θέλομεν σὲ δέσει δυνατὰ καὶ σὲ παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν· πλὴν βεβαίως δὲν θέλομεν σὲ θανατώσει. Ἔδεσαν λοιπὸν αὐτὸν μὲ δύο νέα σχοινία καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐκ τῆς πέτρας.

Jdg 15:14 Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς Λεχί, οἱ Φιλισταῖοι ἀλαλάζοντες ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. Καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν Πνεῦμα Κυρίου· καὶ τὰ σχοινία, τὰ εἰς τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, ἔγειναν ὡς λινάριον τὸ ὁποῖον ἐξάπτεται ἐν τῷ πυρί, καὶ

τὰ δεσμὰ αὐτοῦ ἔπεσον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, διεσπασμένα.

Jdg 15:15 Καὶ εὕρηκε σιαγόνα ὄνου νωπήν, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐφόνευσε δί αὐτῆς χιλίους ἄνδρας.

Jdg 15:16 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμψών, Διὰ σιαγόνος ὄνου ἔκαμα σωρούς, σωρούς, διὰ σιαγόνος ὄνου ἐφόνευσα χιλίους ἄνδρας.

Jdg 15:17 Καὶ ἀφοῦ ἔπαυσε λαλῶν, ἔρριψε τὴν σιαγόνα ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· καὶ ὠνόμασε τὸν τόπον ἐκεῖνον, Ῥαμὰθλεχί.

Jdg 15:18 Καὶ διψήσας σφόδρα, ἐβόησε πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Σύ ἔδωκας διὰ χειρὸς τοῦ δούλου σου τὴν μεγάλην ταύτην σωτηρίαν· καὶ τώρα νὰ ἀποθάνω ὑπὸ δίψης καὶ νὰ πέσω εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἀπεριτμήτων

Jdg 15:19 Καὶ ἔσχισεν ὁ Θεὸς τὸ κοίλωμα τὸ ἐν Λεχί, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ ἀπ αὐτοῦ· καὶ ἀφοῦ ἔπιεν, ἀνέλαβε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἀνεζωοποιήθη· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐνάκκορέ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν Λεχὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Jdg 15:20 Καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν Φιλισταίων εἴκοσι ἔτη.

Jdg 16:1 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Σαμψὼν εἰς τὴν Γάζαν, καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.

Jdg 16:2 Ἀνήγγειλαν δὲ πρὸς τοὺς Γαζαίους, λέγοντες, Ὁ Σαμψὼν ἦλθεν ἐνταῦθα. Καὶ αὐτοὶ περικυκλώσαντες ἐνέδρευον αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως· καὶ ἡσύχαζον ὅλην τὴν νύκτα, λέγοντες, Ἄς προσμένωμεν ἕως τῆς αὐγῆς τῆς πρωΐας καὶ θέλομεν φονεύσει αὐτόν.

Jdg 16:3 Ὁ δὲ Σαμψὼν ἐκοιμήθη ἕως μεσονυκτίου· καὶ σηκωθεὶς περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐπίασε τὰς θύρας τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ τοὺς δύο παραστάτας, καὶ ἀποσπάσας αὐτὰς μετὰ τοῦ μοχλοῦ, ἐπέθεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὰς ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ κατέναντι τῆς Χεβρών.

Jdg 16:4 Καὶ μετὰ ταῦτα ἠγάπησε γυναῖκά τινα ἐν τῇ κοιλάδι Σωρήκ, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτο Δαλιδά.

Jdg 16:5 Καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλισταίων καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν, Κολάκευσον αὐτὸν καὶ ἰδὲ εἰς τί ἵσταται ἡ δύναμις αὐτοῦ ἡ μεγάλη, καὶ τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ ὑπερισχύσωμεν κατ αὐτοῦ, ὥστε νὰ δέσωμεν αὐτόν, διὰ νὰ δαμάσωμεν αὐτόν· καὶ ἡμεῖς θέλομεν σοὶ δώσει ἕκαστος χίλια ἑκατὸν ἀργύρια.

Jdg 16:6 Καὶ εἶπεν ἡ Δαλιδὰ πρὸς τὸν Σαμψών, Φανέρωσόν μοι, παρακαλῶ, εἰς τί ἵσταται ἡ δύναμίς σου ἡ μεγάλη, καὶ μὲ τί ἤθελες δεθῇ διὰ νὰ δαμασθῇς.

Jdg 16:7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Σαμψών, Ἐὰν μὲ δέσωσι μὲ ἑπτὰ χορδὰς ὑγράς, αἵτινες δὲν ἐξηράνθησαν, τότε θέλω ἀδυνατήσει καὶ θέλω εἶσθαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων.

Jdg 16:8 Τότε ἔφεραν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλισταίων ἑπτὰ χορδὰς ὑγράς, αἵτινες δὲν εἶχον ξηρανθῇ, καὶ ἔδεσεν αὐτὸν μὲ αὐτάς.

Jdg 16:9 Ἐνέδρευον δὲ ἄνθρωποι καθήμενοι μετ αὐτῆς ἐν τῷ κοιτῶνι. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οἱ Φιλισταῖοι ἐπὶ σέ, Σαμψών. Καὶ ἐκεῖνος ἔκοψε τὰς χορδάς, καθὼς ἤθελε κοπῇ νῆμα στυπίου, ὅταν μυρισθῇ τὸ πῦρ. Καὶ δὲν ἐγνωρίσθη ἡ δύναμις αὐτοῦ.

Jdg 16:10 Καὶ εἶπεν ἡ Δαλιδὰ πρὸς τὸν Σαμψών, Ἰδού, μὲ ἐγέλασας καὶ ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ ψεύδη· εἰπὲ μοι λοιπόν, παρακαλῶ, μὲ τί ἤθελες δεθῇ.

Jdg 16:11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐὰν μὲ δέσωσι δυνατὰ μὲ νέα σχοινία, μὲ τὰ ὁποῖα δὲν ἔγεινεν ἐργασία, τότε θέλω ἀδυνατήσει καὶ θέλω εἶσθαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων.

Jdg 16:12 Ἔλαβε λοιπὸν ἡ Δαλιδὰ σχοινία νέα, καὶ ἔδεσεν αὐτὸν μὲ αὐτὰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οἱ Φιλισταῖοι ἐπὶ σέ, Σαμψών. Ἐνέδρευον δὲ ἄνθρωποι καθήμενοι ἐν τῷ κοιτῶνι. Καὶ ἔκοψεν αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων αὐτοῦ ὡς νῆμα.

Jdg 16:13 Καὶ εἶπεν ἡ Δαλιδὰ πρὸς τὸν Σαμψών, Μέχρι τοῦδε μὲ ἐγέλασας καὶ μὲ εἶπας ψεύδη· εἰπὲ μοι μὲ τί ἤθελες δεθῇ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐὰν πλέξῃς τοὺς ἑπτὰ πλοκάμους τῆς κεφαλῆς μου εἰς τὸ δίασμα.

Jdg 16:14 Καὶ αὐτὴ ἐπέρασεν αὐτούς, ἐμπήγουσα καὶ τὸν πάσσαλον· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οἱ Φιλισταῖοι ἐπὶ σέ, Σαμψών. Καὶ ἐξύπνησεν ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ ἀνέσπασε τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος μὲ τὸ δίασμα.

Jdg 16:15 Τότε εἶπε πρὸς αὐτόν, Πῶς λέγεις, σὲ ἀγαπῶ, ἐνῷ ἡ καρδία σου δὲν εἶναι μετ ἐμοῦ σὺ μὲ ἐγέλασας τρίτην ταύτην τὴν φοράν, καὶ δὲν μὲ ἐφανέρωσας εἰς τί ἵσταται ἡ δύναμίς σου ἡ μεγάλη.

Jdg 16:16 Καὶ ἐπειδὴ ἐστενοχώρει αὐτὸν καθ ἡμέραν μὲ τοὺς λόγους αὐτῆς καὶ ἐβίαζεν αὐτόν, ὥστε ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀπέκαμε μέχρι θανάτου,

Jdg 16:17 ἐφανέρωσε πρὸς αὐτὴν ὅλην τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, ξυράφιον δὲν ἀνέβη ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου· διότι ἐγὼ εἶμαι Ναζηραῖος εἰς τὸν Θεὸν ἐκ κοιλίας μητρός μου. Ἐὰν ξυρισθῶ, τότε ἡ δύναμίς μου θέλει φύγει ἀπ ἐμοῦ, καὶ θέλω ἀδυνατίσει καὶ κατασταθῇ ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι.

Jdg 16:18 Καὶ ἰδοῦσα ἡ Δαλιδά, ὅτι ἐφανέρωσε πρὸς αὐτὴν ὅλην τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἔστειλε καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας τῶν Φιλισταίων, λέγουσα, Ἀνάβητε ταύτην τὴν φοράν· διότι μοὶ ἐφανέρωσεν ὅλην τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Τότε ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλισταίων, φέροντες καὶ τὸ ἀργύριον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.

Jdg 16:19 Καὶ ἀπεκοίμησεν αὐτὸν ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς· καὶ ἐκάλεσεν ἄνθρωπον καὶ ἐξύρισε τοὺς ἑπτὰ πλοκάμους τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἤρχισε νὰ δαμάζῃ αὐτόν, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἔφυγεν ἀπ αὐτοῦ.

Jdg 16:20 Καὶ αὐτὴ εἶπεν, Οἱ Φιλισταῖοι ἐπὶ σέ, Σαμψών. Καὶ αὐτὸς ἐξύπνησεν ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπε, Θέλω ἐξέλθει καθὼς ἄλλοτε καὶ θέλω ἐκτιναχθῇ. Ἀλλ αὐτὸς δὲν ἐγνώρισεν ὅτι ὁ Κύριος εἶχεν ἀπομακρυνθῇ ἀπ αὐτοῦ.

Jdg 16:21 Καὶ ἐπίασαν αὐτὸν οἱ Φιλισταῖοι καὶ ἐξώρυξαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ κατεβίβασαν αὐτὸν εἰς Γάζαν καὶ ἔδεσαν αὐτὸν μὲ δύο χαλκίνας ἁλύσεις· καὶ ἤλεθεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ δεσμωτηρίου.

Jdg 16:22 Αἱ δὲ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἤρχισαν νὰ ἐκφύωνται πάλιν, ἀφοῦ ἐξυρίσθη.

Jdg 16:23 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλισταίων, διὰ νὰ προσφέρωσι θυσίαν μεγάλην εἰς Δαγὼν τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ νὰ εὐφρανθῶσι διότι εἶπον, Ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρα ἡμῶν τὸν Σαμψὼν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν.

Jdg 16:24 Καὶ ὅτε εἶδεν αὐτὸν ὁ λαός, ἐδόξασαν τὸν θεὸν αὐτῶν, λέγοντες, Ὁ θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρα ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν καὶ τὸν ὀλοθρευτὴν τῆς γῆς ἡμῶν καὶ τὸν φονεύσαντα πλῆθος ἐξ ἡμῶν.

Jdg 16:25 Καὶ ὅτε εὐθύμησεν ἡ καρδία αὐτῶν, εἶπαν, Καλέσατε τὸν Σαμψών, διὰ νὰ παίξῃ εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψὼν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ δεσμωτηρίου, καὶ ἔπαιξεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀναμέσον τῶν στύλων.

Jdg 16:26 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμψὼν πρὸς τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ἐκράτει αὐτὸν ἐκ τῆς χειρός, Ἄφες με νὰ ψηλαφήσω τοὺς στύλους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἵσταται ὁ οἶκος, διὰ νὰ στηριχθῶ ἐπ' αὐτούς.

Jdg 16:27 Ὁ δὲ οἶκος ἦτο πλήρης ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· καὶ ἦσαν ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλισταίων· καὶ ἐπὶ τοῦ δώματος περίπου τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἵτινες ἐθεώρουν τὸν Σαμψὼν παίζοντα.

Jdg 16:28 Καὶ ἐβόησεν ὁ Σαμψὼν πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Δέσποτα Κύριε, ἐνθυμήθητί με, δέομαι καὶ ἐνίσχυσόν με, παρακαλῶ, μόνον ταύτην τὴν φοράν, Θεέ, διὰ νὰ ἐκδικηθῶ κατὰ τῶν Φιλισταίων διὰ μιᾶς ὑπὲρ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου.

Jdg 16:29 Καὶ ἐνηγκαλίσθη ὁ Σαμψὼν τοὺς δύο μέσους στύλους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἵστατο ὁ οἶκος, καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ' αὐτούς, τὸν ἕνα μὲ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὸν ἄλλον μὲ τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ.

Jdg 16:30 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμψών, Ἀποθανέτω ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν Φιλισταίων. Καὶ ἐκάμφθη μὲ δύναμιν· καὶ ὁ οἶκος ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀποθανόντες, τοὺς ὁποίους ἐθανάτωσεν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, ἦσαν περισσότεροι παρὰ ὅσους ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Jdg 16:31 Τότε κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐσήκωσαν αὐτόν· καὶ ἀνεβίβασαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μεταξὺ Σαραὰ καὶ Ἐσθαόλ, ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἔκρινε δὲ οὗτος τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη.

Jdg 17:1 Ἦτο δὲ ἄνθρωπός τις ἐκ τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μιχαίας.

Jdg 17:2 Καὶ εἶπε πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, Τὰ χίλια ἑκατὸν ἀργύρια, τὰ ὁποῖα ἀφῃρέθησαν ἀπὸ σοῦ, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ σὺ κατηράσθης, καὶ ἀκόμη ἐλάλησας εἰς τὰ ὦτά μου, ἰδού, τὸ ἀργύριον εἶναι εἰς ἐμέ· ἐγὼ ἔλαβον αὐτό. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, Εὐλογημένος νὰ ἦσαι, υἱέ μου, παρὰ τοῦ Κυρίου.

Jdg 17:3 Καὶ ἐπέστρεψε τὰ χίλια καὶ ἑκατὸν ἀργύρια εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Ἀφιέρωμα ἀφιέρωσα τὸ ἀργύριον εἰς τὸν Κύριον ἐκ τῆς χειρὸς μου, ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου, διὰ νὰ κάμῃ γλυπτὸν καὶ χωνευτόν· καὶ τώρα θέλω ἐπιστρέψει αὐτὸ εἰς σέ.

Jdg 17:4 Αὐτὸς δὲ ἐπέστρεψε τὸ ἀργύριον εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ λαβοῦσα διακόσια ἀργύρια, ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὸν χωνευτήν, ὅστις ἔκαμεν ἐξ αὐτῶν γλυπτὸν καὶ χωνευτόν· καὶ ἦσαν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Μιχαία.

Jdg 17:5 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Μιχαίας εἶχεν οἶκον Θεοῦ καὶ ἔκαμεν ἐφὸδ καὶ θεραφείμ· καὶ καθιέρωσεν ἕνα ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἔγεινεν εἰς αὐτὸν ἱερεύς.

Jdg 17:6 Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας δὲν ἦτο βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰσραήλ· ἕκαστος ἔπραττεν ὅ, τι ἐφαίνετο εἰς αὐτὸν ὀρθόν.

Jdg 17:7 Καὶ ἦτο νέος τις ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ὅστις ἦτο Λευΐτης καὶ παρῴκει ἐκεῖ.

Jdg 17:8 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆς πόλεως Βηθλεὲμ Ἰούδα, διὰ νὰ παροικήσῃ ὅπου εὕρῃ· καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Μιχαία, ἀκολουθῶν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

Jdg 17:9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Μιχαίας, Πόθεν ἔρχεσαι Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι Λευΐτης ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα καὶ ὑπάγω νὰ παροικήσω ὅπου εὕρω.

Jdg 17:10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Μιχαίας, Κάθου μετ' ἐμοῦ καὶ γίνου εἰς ἐμὲ πατὴρ καὶ ἱερεύς, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ δίδει δέκα ἀργύρια κατ' ἔτος καὶ στολὴν καὶ τὴν τροφήν σου. Καὶ ὁ Λευΐτης εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν.

Jdg 17:11 Καὶ εὐχαριστεῖτο ὁ Λευΐτης νὰ κατοικῇ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὁ νέος ἦτο εἰς αὐτὸν ὡς εἷς ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

Jdg 17:12 Καὶ καθιέρωσεν ὁ Μιχαίας τὸν Λευΐτην· καὶ ὁ νέος ἔγεινεν εἰς αὐτὸν ἱερεὺς καὶ ἔμενεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Μιχαία.

Jdg 17:13 Τότε εἶπεν ὁ Μιχαίας, Τώρα γνωρίζω ὅτι ὁ Κύριος θέλει μὲ ἀγαθοποιήσει, διότι ἔχω Λευΐτην διὰ ἱερέα.

Jdg 18:1 Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας δὲν ἦτο βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἡ φυλὴ Δὰν ἐζήτει εἰς ἑαυτὴν κληρονομίαν διὰ νὰ κατοικήσῃ· διότι ἕως ἐκείνης τῆς ἡμέρας δὲν εἶχε πέσει κληρονομία εἰς αὐτοὺς μεταξὺ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.

Jdg 18:2 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δὰν ἐκ τῆς συγγενείας αὐτῶν πέντε ἄνδρας ἐκ τῶν ὁρίων αὐτῶν, ἄνδρας ἰσχυρούς, ἐκ Σαραὰ καὶ ἐξ Ἐσθαόλ, διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὸν τόπον, καὶ νὰ ἐξιχνιάσωσιν αὐτόν· καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Ὑπάγετε, ἐξιχνιάσατε τὸν τόπον. Καὶ ἦλθον εἰς τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Μιχαία, καὶ διενυκτέρευσαν ἐκεῖ.

Jdg 18:3 Διότι καθὼς ἐπλησίασαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Μιχαία, ἐγνώρισαν τὴν φωνὴν τοῦ νέου τοῦ Λευΐτου· καὶ ἐστράφησαν ἐκεῖ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τίς σὲ ἔφερεν ἐνταῦθα καὶ σὺ τί κάμνεις ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ διὰ τί εἶσαι ἐνταῦθα

Jdg 18:4 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω καὶ οὕτως ἔκαμεν εἰς ἐμὲ ὁ Μιχαίας, καὶ μὲ ἐμίσθωσε, καὶ εἶμαι ἱερεὺς αὐτοῦ.

Jdg 18:5 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, Ἐρώτησον, παρακαλοῦμεν, τὸν Θεόν, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἐὰν ἔχῃ νὰ εὐοδωθῇ ἡ ὁδὸς ἡμῶν τὴν ὁποίαν ὑπάγομεν.

Jdg 18:6 Ὁ δὲ ἱερεὺς εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ· ἀρεστὴ εἰς τὸν Κύριον εἶναι ἡ ὁδὸς σας, τὴν ὁποίαν ὑπάγετε.

Jdg 18:7 Τότε ἀνεχώρησαν οἱ πέντε ἄνδρες καὶ ἦλθον εἰς Λαϊσά, καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ ἀμέριμνον, κατὰ τὸν τρόπον τῶν Σιδωνίων, ἡσυχάζοντα καὶ ζῶντα ἐν ἀφοβίᾳ· καὶ δὲν ἦτο οὐδεὶς ἄρχων ἐν τῷ τόπῳ , ὅστις νὰ περιστέλλῃ αὐτοὺς εἰς οὐδέν· καὶ αὐτοὶ ἦσαν μακρὰν τῶν Σιδωνίων, καὶ δὲν εἶχον συγκοινωνίαν μὲ οὐδένα.
Jdg 18:8 Καὶ ἐπανῆλθον πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραὰ καὶ Ἐσθαόλ· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, Τί λέγετε σεῖς
Jdg 18:9 Οἱ δὲ εἶπον, Σηκώθητε, καὶ ἂς ἀναβῶμεν ἐναντίον αὐτῶν· διότι εἴδομεν τὸν τόπον, καὶ ἰδού, εἶναι καλὸς σφόδρα· καὶ σεῖς κάθησθε μὴ ὀκνήσητε νὰ ὑπάγωμεν, νὰ εἰσέλθωμεν διὰ νὰ κληρονομήσωμεν τὸν τόπον·
Jdg 18:10 ἀφοῦ ὑπάγητε, θέλετε ἐλθεῖ εἰς λαὸν ζῶντα ἐν ἀφοβίᾳ καὶ εἰς τόπον εὐρύχωρον· διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά σας· τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι ἔλλειψις οὐδενὸς πράγματος τῶν ἐν τῇ γῇ.
Jdg 18:11 Καὶ ἐκίνησαν ἐκεῖθεν ἐκ τῆς συγγενείας τοῦ Δάν, ἐκ Σαραὰ καὶ ἐξ Ἐσθαόλ, ἑξακόσιοι ἄνδρες περιεζωσμένοι ὅπλα πολεμικά.
Jdg 18:12 Καὶ ἀνέβησαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Κιριὰθ-ἰαρείμ, ἐν Ἰούδα· διὰ τοῦτο ὠνόμασαν τὸν τόπον ἐκεῖνον Μαχανὲ-δάν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· κεῖται δὲ ὄπισθεν τῆς Κιριὰθ-ἰαρείμ.
Jdg 18:13 Καὶ ἐκεῖθεν ἐπέρασαν εἰς τὸ ὄρος Ἐφραῒμ καὶ ἦλθον ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Μιχαία.
Jdg 18:14 Τότε οἱ πέντε ἄνδρες, οἵτινες εἶχον ὑπάγει διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὸν τόπον τῆς Λαϊσά, ἀνήγγειλαν καὶ εἶπον πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, Ἐξεύρετε ὅτι εἶναι ἐν τούτοις τοῖς οἴκοις ἐφὸδ καὶ θεραφεὶμ καὶ γλυπτὸν καὶ χωνευτόν τώρα λοιπὸν σκέφθητε τί ἔχετε νὰ κάμητε.
Jdg 18:15 Καὶ ἐστράφησαν ἐκεῖ καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ νέου τοῦ Λευΐτου, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Μιχαία, καὶ ἐχαιρέτησαν αὐτόν.
Jdg 18:16 Καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ περιεζωσμένοι τὰ πολεμικὰ ὅπλα αὐτῶν οἵτινες ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Δάν, ἐστάθησαν εἰς τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος.
Jdg 18:17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες, οἵτινες εἶχον ὑπάγει διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὸν τόπον, καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ ἐφὸδ καὶ τὸ θεραφεὶμ καὶ τὸ χωνευτόν· ὁ δὲ ἱερεὺς ἵστατο εἰς τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος μετὰ τῶν ἑξακοσίων ἀνδρῶν τῶν περιεζωσμένων τὰ πολεμικὰ ὅπλα.
Jdg 18:18 Καὶ καθὼς οὗτοι εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Μιχαία, καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτόν, τὸ ἐφὸδ καὶ τὸ θεραφεὶμ καὶ τὸ χωνευτόν, ὁ ἱερεὺς εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί κάμνετε σεῖς
Jdg 18:19 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, Σιώπα, βάλε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸ στόμα σου, καὶ ἐλθὲ μεθ ἡμῶν καὶ γίνου εἰς ἡμᾶς πατὴρ καὶ ἱερεύς· εἶναι καλήτερον εἰς σὲ νὰ ἦσαι ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ ἑνὸς ἀνθρώπου, ἢ νὰ ἦσαι ἱερεὺς φυλῆς καὶ οἰκογενείας ἐν τῷ Ἰσραήλ
Jdg 18:20 Καὶ ἐχάρη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως· καὶ ἔλαβε τὸ ἐφὸδ καὶ τὸ θεραφεὶμ καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ ὑπῆγε μεταξὺ τοῦ λαοῦ.
Jdg 18:21 Καὶ στραφέντες ἀνεχώρησαν καὶ ἔβαλον τὰ παιδία καὶ τὰ κτήνη καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἔμπροσθεν αὐτῶν.
Jdg 18:22 Ἀφοῦ ἀπεμακρύνθησαν οὗτοι ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Μιχαία, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὄντες εἰς τοὺς οἴκους τοὺς γειτονεύοντας μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Μιχαία συνήχθησαν καὶ ἐπρόφθασαν τοὺς υἱοὺς Δάν.
Jdg 18:23 Καὶ ἐβόησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Δάν. Καὶ οὗτοι ἔστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν πρὸς τὸν Μιχαίαν, Τί ἔχεις καὶ ἐσύναξας τόσον πλῆθος
Jdg 18:24 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλάβετε τοὺς θεούς μου τοὺς ὁποίους ἔκαμα, καὶ τὸν ἱερέα, καὶ ἀνεχωρήσατε· καὶ τί μένει εἰς ἐμὲ πλέον καὶ τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον λέγετε πρὸς ἐμέ, τί ἔχεις
Jdg 18:25 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Δάν, Ἂς μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνή σου μεταξὺ ἡμῶν, μήποτε ἄνδρες ὀξύθυμοι πέσωσι κατὰ σοῦ, καὶ χάσῃς τὴν ζωήν σου καὶ τὴν ζωὴν τῆς οἰκογενείας σου.
Jdg 18:26 Καὶ ὑπήγαιναν οἱ υἱοὶ Δὰν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν· καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Μιχαίας ὅτι ἐκεῖνοι ἦσαν δυνατώτεροι αὐτοῦ, ἔστρεψε καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Jdg 18:27 Καὶ αὐτοὶ ἔλαβον τὰ ὅσα κατεσκεύασεν ὁ Μιχαίας, καὶ τὸν ἱερέα τὸν ὁποῖον εἶχε, καὶ ἦλθον εἰς Λαϊσά, πρὸς λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ ζῶντα ἐν ἀφοβίᾳ· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν ἔκαυσαν ἐν πυρί.
Jdg 18:28 Καὶ δὲν ἦτο οὐδεὶς ὁ σώζων αὐτήν, διότι εὑρίσκετο μακρὰν ἀπὸ τῆς Σιδῶνος, καὶ δὲν εἶχον συγκοινωνίαν μὲ οὐδένα· ἔκειτο δὲ ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Βαὶθ-ρεώβ. Καὶ ᾠκοδόμησαν πόλιν καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ.
Jdg 18:29 Καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δάν, κατὰ τὸ ὄνομα Δὰν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὅστις ἐγεννήθη εἰς τὸν Ἰσραήλ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦτο τὸ πάλαι ἐξ ἀρχῆς Λαϊσά.
Jdg 18:30 Καὶ ἔστησαν εἰς ἑαυτοὺς οἱ υἱοὶ τοῦ Δὰν τὸ γλυπτόν· καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Γηρσών, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς ἐν τῇ φυλῇ Δάν, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς αἰχμαλωσίας τῆς γῆς.
Jdg 18:31 Καὶ ἔστησαν εἰς ἑαυτοὺς τὸ γλυπτόν, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Μιχαίας, ὅλον τὸν καιρὸν καθ ὃν ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐν Σηλῷ.
Jdg 19:1 Κατ ἐκείνας δὲ τὰς ἡμέρας βασιλεὺς δὲν ἦτο ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἦτο Λευΐτης τις παροικῶν εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ, ὅστις ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα παλλακὴν ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα.
Jdg 19:2 Καὶ ἐπόρνευσεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ παρ αὐτῷ, καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς εἰς Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἦτο ἐκεῖ τέσσαρας ὁλοκλήρους μῆνας.
Jdg 19:3 Καὶ ἐσηκώθη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ὑπῆγε κατόπιν αὐτῆς, διὰ νὰ λαλήσῃ εὐμενῶς πρὸς αὐτήν, ὥστε νὰ κάμῃ αὐτὴν νὰ ἐπιστρέψῃ· εἶχε δὲ μεθ ἑαυτοῦ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ δύο ὄνους· καὶ αὐτὴ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς· καὶ ὅτε εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νέας, ἐχάρη εἰς τὴν ἔντευξιν αὐτοῦ.

Jdg 19:4 Καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν ὁ πενθερὸς αὐτοῦ, ὁ πατὴρ τῆς νέας· καὶ ἐκάθισε μετ᾽ αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ διενυκτέρευσαν ἐκεῖ.

Jdg 19:5 Καὶ τὴν τετάρτην ἡμέραν, ὅτε ἠγέρθησαν τὸ πρωΐ, ἐσηκώθη νὰ ἀναχωρήσῃ· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νέας πρὸς τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, Στήριξον τὴν καρδίαν σου μὲ ὀλίγον ἄρτον καὶ μετὰ ταῦτα θέλετε ὑπάγει.

Jdg 19:6 Καὶ ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νέας πρὸς τὸν ἄνδρα, Εὐαρεστήθητι, παρακαλῶ, καὶ διανυκτέρευσον, καὶ ἂς εὐφρανθῇ ἡ καρδία σου.

Jdg 19:7 Καὶ ὅτε ὁ ἄνθρωπος ἐσηκώθη νὰ ἀναχωρήσῃ, ὁ πενθερὸς αὐτοῦ ἐβίασεν αὐτόν· ὅθεν ἔμεινε καὶ διενυκτέρευσεν ἐκεῖ.

Jdg 19:8 Καὶ ἠγέρθη τὸ πρωῒ τὴν πέμπτην ἡμέραν διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νέας, Στήριξον, παρακαλῶ, τὴν καρδίαν σου. Καὶ ἔμειναν ἑωσοῦ ἔκλινεν ἡ ἡμέρα, καὶ συνέφαγον ἀμφότεροι.

Jdg 19:9 Καὶ ὅτε ὁ ἄνθρωπος ἐσηκώθη νὰ ἀναχωρήσῃ, αὐτὸς καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ὁ δοῦλος αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ πενθερὸς αὐτοῦ, ὁ πατὴρ τῆς νέας, Ἰδού, τώρα ἡ ἡμέρα κλίνει πρὸς ἑσπέραν· διανυκτερεύσατε, παρακαλῶ· ἰδοὺ ἡ ἡμέρα ὑπάγει νὰ τελειώσῃ· διανυκτέρευσον ἐνταῦθα, καὶ ἂς εὐφρανθῇ ἡ καρδία σου· καὶ αὔριον σηκόνεσθε τὸ πρωῒ διὰ τὴν ὁδοιπορίαν σας καὶ ὕπαγε εἰς τὴν κατοικίαν σου.

Jdg 19:10 Ὁ ἄνθρωπος ὅμως δὲν ἠθέλησε νὰ διανυκτερεύσῃ· ἀλλ᾽ ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησε καὶ ἦλθεν ἕως ἀπέναντι τῆς Ἰεβούς, ἥτις εἶναι ἡ Ἱερουσαλήμ· καὶ εἶχε μεθ᾽ ἑαυτοῦ δύο ὄνους σαμαρωμένους, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἦτο μετ᾽ αὐτοῦ.

Jdg 19:11 Καὶ ὅτε ἐπλησίασαν εἰς τὴν Ἰεβούς, ἡ ἡμέρα ἦτο πολὺ προχωρημένη· καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, Ἐλθέ, παρακαλῶ, καὶ ἂς στρέψωμεν πρὸς τὴν πόλιν ταύτην τῶν Ἰεβουσαίων, καὶ ἂς διανυκτερεύσωμεν ἐν αὐτῇ.

Jdg 19:12 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Δὲν θέλομεν στρέψει πρὸς πόλιν ἀλλοτρίων, ἥτις δὲν εἶναι ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ἀλλὰ θέλομεν περάσει ἕως Γαβαά.

Jdg 19:13 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἐλθέ, καὶ ἂς πλησιάσωμεν εἰς ἕνα ἐκ τῶν τόπων τούτων καὶ ἂς διανυκτερεύσωμεν ἐν Γαβαὰ ἢ ἐν Ῥαμά.

Jdg 19:14 Καὶ διέβησαν καὶ ὑπῆγαν· καὶ ἔδυσεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὁ ἥλιος πλησίον τῆς Γαβαά, ἥτις εἶναι τοῦ Βενιαμίν.

Jdg 19:15 Καὶ ἐστράφησαν ἐκεῖ, διὰ νὰ εἰσέλθωσι νὰ καταλύσωσιν ἐν Γαβαά· καὶ ὅτε εἰσῆλθεν, ἐκάθισεν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως· καὶ δὲν ἦτο ἄνθρωπος νὰ παραλάβῃ αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ νὰ διανυκτερεύσωσι.

Jdg 19:16 Καὶ ἰδού, ἄνθρωπος γέρων ἤρχετο ἀπὸ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ τὸ ἑσπέρας· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦτο ἐκ τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ, παρῴκει δὲ ἐν Γαβαά· οἱ δὲ ἄνθρωποι τοῦ τόπου ἦσαν Βενιαμῖται.

Jdg 19:17 Καὶ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁδοιπόρον ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως· καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος ὁ γέρων, Ποῦ ὑπάγεις καὶ πόθεν ἔρχεσαι

Jdg 19:18 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἡμεῖς διαβαίνομεν ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα ἕως τῶν πλευρῶν τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ· ἐκεῖθεν εἶμαι ἐγώ· καὶ ὑπῆγα ἕως Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ τώρα ὑπάγω εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· καὶ δὲν εἶναι οὐδεὶς νὰ μὲ παραλάβῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ·

Jdg 19:19 ἔχομεν δὲ ἄχυρα καὶ τροφὴν διὰ τοὺς ὄνους ἡμῶν, ἔχομεν καὶ προσέτι ἄρτον καὶ οἶνον δι᾽ ἐμὲ καὶ διὰ τὴν δούλην σου καὶ διὰ τὸν νέον, ὅστις εἶναι μετὰ τῶν δούλων σου· δὲν ἔχομεν ἔλλειψιν οὐδενὸς πράγματος.

Jdg 19:20 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος ὁ γέρων, Εἰρήνη εἰς σέ· καὶ πᾶν ὅ, τι χρειάζεσαι ἐγὼ φροντίζω· μόνον ἐν τῇ πλατείᾳ μὴ διανυκτερεύσῃς.

Jdg 19:21 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἔδωκε τροφὴν εἰς τοὺς ὄνους· καὶ ἔπλυναν τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.

Jdg 19:22 Ἐνῷ οὗτοι εὔφραινον τὰς καρδίας αὐτῶν, ἰδού, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, ἄνθρωποι παράνομοι περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, κρούοντες εἰς τὴν θύραν· καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον τῆς οἰκίας τὸν γέροντα, λέγοντες, Ἔκβαλε τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἐλθόντα εἰς τὴν οἰκίαν σου, διὰ νὰ γνωρίσωμεν αὐτόν.

Jdg 19:23 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος, ὁ κύριος τῆς οἰκίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μή, ἀδελφοί μου, παρακαλῶ, μὴ πράξητε τοῦτο τὸ κακόν· ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ πράξητε τοιαύτην ἀφροσύνην·

Jdg 19:24 ἰδού, ἡ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ· τώρα θέλω φέρει αὐτὰς ἔξω, καὶ ταπεινώσατε αὐτὰς καὶ κάμετε εἰς αὐτὰς ὅ, τι φανῇ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σας· ἀλλ᾽ εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον μὴ πράξητε ἔργον τοιαύτης ἀφροσύνης.

Jdg 19:25 Οἱ ἄνδρες ὅμως δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσωσιν αὐτόν· καὶ ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος τὴν παλλακὴν αὐτοῦ καὶ ἔφερεν αὐτὴν ἔξω πρὸς αὐτούς· καὶ ἐγνώρισαν αὐτὴν καὶ ὕβρισαν εἰς αὐτὴν ὅλην τὴν νύκτα ἕως πρωΐ· καὶ καθὼς ἐφάνη ἡ αὐγή, ἀπέλυσαν αὐτήν.

Jdg 19:26 Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸ χάραγμα τῆς ἡμέρας καὶ ἔπεσε παρὰ τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου ἤ το ὁ κύριος αὐτῆς, ἑωσοῦ ἔφεγξε.

Jdg 19:27 Καὶ ἐσηκώθη ὁ κύριος αὐτῆς τὸ πρωῒ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς οἰκίας καὶ ἐξῆλθε διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἰδού, ἡ γυνὴ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ πεσμένη εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τοῦ κατωφλίου.

Jdg 19:28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Σηκώθητι καὶ ἂς ὑπάγωμεν. Ἀλλὰ δὲν ἀπεκρίθη. Τότε ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Jdg 19:29 Καὶ ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἔλαβε τὴν μάχαιραν καὶ πιάσας τὴν παλλακὴν αὐτοῦ, διεμέλισεν αὐτὴν μετὰ τῶν ὀστέων αὐτῆς εἰς δώδεκα μέρη, καὶ ἔστειλεν αὐτὰ εἰς πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραήλ.

Jdg 19:30 Καὶ πάντες ὅσοι ἔβλεπον, ἔλεγον, Δὲν ἔγεινεν οὐδὲ ἐφάνη τοιοῦτον πρᾶγμα, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ

ἀνέβησαν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· σκέφθητε περὶ τούτου, συμβουλεύθητε καὶ λαλήσατε.
Jdg 20:1 Τότε ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ συνηθροίσθη πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὡς εἷς ἄνθρωπος, ἀπὸ Δὰν ἕως Βὴρσαβεέ, μετὰ τῆς γῆς Γαλαάδ, πρὸς τὸν Κύριον εἰς Μισπά.
Jdg 20:2 Καὶ παρεστάθησαν ἐν τῇ συνάξει τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ ἀρχηγοὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραήλ, τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν, συρόντων μάχαιραν.
Jdg 20:3 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μισπά. Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, Εἴπατε, πῶς συνέβη ἡ κακία αὕτη
Jdg 20:4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος ὁ Λευΐτης, ὁ ἀνὴρ τῆς φονευθείσης γυναικός, καὶ εἶπεν, Ἦλθον εἰς Γαβαά, ἥτις εἶναι τοῦ Βενιαμίν, ἐγὼ καὶ ἡ παλλακή μου, διὰ νὰ διανυκτερεύσωμεν·
Jdg 20:5 καὶ ἐσηκώθησαν κατ' ἐμοῦ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαά, καὶ περιεκύκλωσαν διὰ νυκτὸς τὴν οἰκίαν κατ' ἐμοῦ· ἐμὲ ἤθελον νὰ φονεύσωσι καὶ τὴν παλλακήν μου ἐταπείνωσαν, ὥστε ἀπέθανεν·
Jdg 20:6 ὅθεν, πιάσας τὴν παλλακήν μου, διεμέλισα αὐτὴν καὶ ἔστειλα αὐτὴν εἰς πάντα τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας τοῦ Ἰσραήλ· διότι ἔπραξαν ἀνοσιουργίαν καὶ ἀφροσύνην ἐν τῷ Ἰσραήλ·
Jdg 20:7 ἰδού, πάντες σεῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ συμβουλεύθητε ἐνταῦθα μεταξύ σας καὶ δότε τὴν γνώμην σας.
Jdg 20:8 Καὶ ἐσηκώθη πᾶς ὁ λαὸς ὡς εἷς ἄνθρωπος, λέγοντες, Δὲν θέλομεν ὑπάγει οὐδεὶς εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, οὐδὲ θέλομεν ἐπιστρέψει οὐδεὶς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
Jdg 20:9 ἀλλὰ τώρα τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θέλομεν κάμει εἰς τὴν Γαβαά· θέλομεν ἀναβῇ ἐναντίον αὐτῆς κατὰ κλήρους·
Jdg 20:10 καὶ θέλομεν λάβει δέκα ἄνδρας εἰς τοὺς ἑκατὸν ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν Ἰσραήλ, καὶ ἑκατὸν εἰς τοὺς χιλίους, καὶ χιλίους εἰς τοὺς μυρίους, διὰ νὰ φέρωσι τροφὰς εἰς τὸν λαόν, ὥστε, ἀφοῦ ἔλθωσιν εἰς Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν, νὰ κάμωσιν εἰς αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν ἀφροσύνην τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἔκαμεν εἰς τὸν Ἰσραήλ.
Jdg 20:11 Καὶ συνήχθησαν ἐναντίον τῆς πόλεως πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ, ἡνωμένοι ὁμοῦ ὡς εἷς ἄνθρωπος.
Jdg 20:12 Καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἄνδρας εἰς πᾶσαν τὴν φυλὴν Βενιαμίν, λέγοντες, Ποία κακία εἶναι αὕτη, ἥτις ἐπράχθη μεταξύ σας
Jdg 20:13 τώρα λοιπὸν παραδώσατε τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς παρανόμους ἐκείνους τοὺς ἐν Γαβαά, διὰ νὰ θανατώσωμεν αὐτοὺς καὶ νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν κακίαν ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ. Ἀλλὰ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσωσιν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν τὴν φωνὴν τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Jdg 20:14 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἀπὸ τῶν πόλεων εἰς Γαβαά, διὰ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Jdg 20:15 Καὶ ἀπηριθμήθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐκ τῶν πόλεων, εἰκοσιὲξ χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων ῥομφαίαν, ἐκτὸς τῶν κατοίκων τῆς Γαβαά, οἵτινες ἀπηριθμήθησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοί.
Jdg 20:16 Μεταξὺ παντὸς τοῦ λαοῦ τούτου ἦσαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ ἀριστερόχειρες· πάντες οὗτοι σφενδονίζοντες λίθους πρὸς τὴν τρίχα, χωρὶς νὰ ἀποτυγχάνωσι.
Jdg 20:17 Καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἀπηριθμήθησαν, ἐκτὸς τοῦ Βενιαμίν, τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων ῥομφαίαν· πάντες οὗτοι ἄνδρες πολέμου.
Jdg 20:18 Καὶ σηκωθέντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνέβησαν εἰς Βαιθὴλ καὶ ἠρώτησαν τὸν Θεόν, λέγοντες, Τίς θέλει ἀναβῇ ὑπὲρ ἡμῶν πρῶτος διὰ νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῶν υἱῶν Βενιαμίν Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Ὁ Ἰούδας πρῶτος.
Jdg 20:19 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρωῒ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐναντίον τῆς Γαβαά.
Jdg 20:20 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ εἰς μάχην ἐναντίον τοῦ Βενιαμίν· καὶ παρετάχθησαν εἰς μάχην ἐναντίον αὐτῶν οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ, πρὸς τὴν Γαβαά.
Jdg 20:21 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐκ τῆς Γαβαά, καὶ ἔστρωσαν κατὰ γῆς, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ εἰκοσιδύο χιλιάδας ἀνδρῶν.
Jdg 20:22 Καὶ ἀναψυχωθεὶς ὁ λαός, οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραήλ, συνῆψε πάλιν μάχην, ἐν τῷ τόπῳ ὅπου εἶχε παραταχθῇ τὴν πρώτην ἡμέραν.
Jdg 20:23 Ἀνέβησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἕως ἑσπέρας, καὶ ἠρώτησαν τὸν Κύριον, λέγοντες, Νὰ ἀναβῶ πάλιν εἰς μάχην ἐναντίον τῶν υἱῶν Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, Ἀνάβητε ἐναντίον αὐτοῦ.
Jdg 20:24 Καὶ ἐπλησίασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Βενιαμίν, τὴν δευτέραν ἡμέραν.
Jdg 20:25 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Βενιαμὶν ἐναντίον αὐτῶν τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐκ τῆς Γαβαά, καὶ ἔστρωσε πάλιν κατὰ γῆς, ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, δεκαοκτὼ χιλιάδας ἀνδρῶν· πάντες οὗτοι ἔσυρον ῥομφαίαν.
Jdg 20:26 Τότε πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ, καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐνήστευσαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἕως ἑσπέρας, καὶ προσέφεραν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας εἰρηνικὰς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Jdg 20:27 Καὶ ἠρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, διότι ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐκεῖ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας,
Jdg 20:28 Φινεὲς δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ τοῦ Ἀαρών, ἵστατο ἔμπροσθεν αὐτῆς κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, καὶ εἶπον, Νὰ ἐξέλθω πάλιν εἰς μάχην ἐναντίον τῶν υἱῶν Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἢ νὰ παύσω Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, Ἀνάβα· διότι αὔριον θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου.
Jdg 20:29 Καὶ ἔθεσεν ὁ Ἰσραὴλ ἐνέδραν κατὰ τῆς Γαβαὰ κύκλῳ.

Jdg 20:30 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐναντίον τῶν υἱῶν Βενιαμίν, καὶ παρετάχθηααν ἐναντίον τῆς Γαβαά, καθὼς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν φοράν.

Jdg 20:31 Καὶ ἐξελθόντες οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐναντίον τοῦ λαοῦ, ἀπεσπάσθησαν ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἤρχισαν νὰ κτυπῶσι τινὰς ἐκ τοῦ λαοῦ, φονεύοντες, ὡς ἄλλοτε, εἰς τὰς ὁδούς, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἀναβαίνει πρὸς Βαιθήλ, ἡ δὲ ἄλλη πρὸς τὴν Γαβαὰ ἐν τῇ πεδιάδι, περίπου τριάκοντα ἄνδρας ἐκ τοῦ Ἰσραήλ.

Jdg 20:32 Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, αὐτοὶ πίπτουσιν ἔμπροσθεν ἡμῶν, καθὼς πρότερον. Ἀλλ' οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν, Ἄς φύγωμεν καὶ ἄς ἀποσπάσωμεν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδούς.

Jdg 20:33 Καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐσηκώθησαν ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ παρετάχθησαν ἐν Βάαλθαμάρ· καὶ ἡ ἐνέδρα τοῦ Ἰσραὴλ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ λιβαδίου τῆς Γαβαά.

Jdg 20:34 Καὶ ἦλθον ἐναντίον τῆς Γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἡ μάχη ἐστάθη βαρεῖα· ἀλλ' αὐτοὶ δὲν ἐγνώριζον ὅτι τὸ κακὸν ἦτο πλησίον αὐτῶν.

Jdg 20:35 Καὶ ἐπάταξεν ὁ Κύριος τὸν Βενιαμὶν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ. καὶ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκ τῶν Βενιαμιτῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἄνδρας· πάντες οὗτοι ἔσυρον ῥομφαίαν.

Jdg 20:36 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ὅτι ἐκτυπήθησαν· διότι οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ὑπεχώρησαν εἰς τοὺς Βενιαμίτας, ἔχοντες τὸ θάρρος αὐτῶν εἰς τὴν ἐνέδραν τὴν ὁποίαν εἶχον θέσει πλησίον τῆς Γαβαά.

Jdg 20:37 Καὶ οἱ ἐνεδρεύοντες ὥρμησαν καὶ ἐχύθησαν ἐπὶ τὴν Γαβαά· καὶ οἱ ἐνεδρεύοντες ἐξηπλώθησαν καὶ ἐπάταξαν πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας.

Jdg 20:38 Οἱ δὲ ἄνδρες Ἰσραὴλ εἶχον διορίσει σημεῖον εἰς τοὺς ἐνεδρεύοντας, νὰ ὑψώσωσι πῦρ καπνῶδες ἀπὸ τῆς πόλεως.

Jdg 20:39 Καὶ ὅτε ὑπεχώρησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ μάχῃ, ὁ Βενιαμὶν ἤρχισε νὰ κτυπᾷ, καὶ ἐφόνευσεν ἐκ τῶν Ἰσραηλιτῶν περίπου τριάκοντα ἄνδρας· διότι εἶπαν, Βεβαίως πάλιν πίπτουσιν ἔμπροσθεν ἡμῶν, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ μάχῃ.

Jdg 20:40 Ἀλλ' ὅτε τὸ πῦρ ἤρχισε νὰ ὑψοῦται ἀπὸ τῆς πόλεως μὲ στύλον καπνοῦ, οἱ Βενιαμῖται ἐπέβλεψαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἰδού, ἡ πυρκαϊὰ τῆς πόλεως ἀνέβαινεν εἰς τὸν οὐρανόν.

Jdg 20:41 Καὶ ὅτε ἐπέστρεψαν οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ, ἐτρόμαξαν οἱ ἄνδρες Βενιαμίν· διότι εἶδον ὅτι τὸ κακὸν ἔφθασεν ἐπ' αὐτούς.

Jdg 20:42 Καὶ ἐτράπησαν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου· ἀλλ' ἡ μάχη ἐπρόφθασεν αὐτούς· διότι οἱ ἐκ τῶν πόλεων ἐξωλόθρευον αὐτοὺς ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Jdg 20:43 Περιεκύκλωσαν τοὺς Βενιαμίτας, κατεδίωξαν αὐτούς, κατεπάτησαν αὐτούς, ἀπὸ Μενουὰ ἕως ἀπέναντι τῆς Γαβαὰ πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου.

Jdg 20:44 Καὶ ἔπεσον ἐκ τοῦ Βενιαμὶν δεκαοκτὼ χιλιάδες ἀνδρῶν. πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνατοί.

Jdg 20:45 Τότε ἐτράπησαν καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν ἔρημον εἰς τὴν πέτραν Ῥιμμών· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐσταχυολόγησαν ἐξ αὐτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν· καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἕως Γιδώμ, καὶ ἐφόνευσαν ἐξ αὐτῶν δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.

Jdg 20:46 Οὕτω πάντες οἱ πεσόντες κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκ τοῦ Βενιαμὶν ἦσαν εἰκοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων ῥομφαίαν· πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνατοί.

Jdg 20:47 Ἑξακόσιοι ὅμως ἄνδρες ἐτράπησαν καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν ἔρημον εἰς τὴν πέτραν Ῥιμμών, καὶ ἐκάθισαν ἐν τῇ πέτρᾳ Ῥιμμὼν τέσσαρας μῆνας.

Jdg 20:48 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμίν, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας, ἀπὸ ἀνθρώπων ἑκάστης πόλεως, ἕως τῶν κτηνῶν καὶ παντὸς τοῦ παρευρισκομένου· καὶ πάσας τὰς εὑρισκομένας πόλεις παρέδωκαν εἰς πῦρ.

Jdg 21:1 Καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ εἶχον ὁμόσει ἐν Μισπά, λέγοντες, οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν θέλει δώσει τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς τὸν Βενιαμὶν διὰ γυναῖκα.

Jdg 21:2 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς Βαιθήλ, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν·

Jdg 21:3 καὶ εἶπον, Διατί, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, ἔγεινε τοῦτο ἐν τῷ Ἰσραήλ, νὰ ἀποκοπῇ σήμερον ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ μία φυλή

Jdg 21:4 Καὶ τὴν ἐπαύριον ἐσηκώθη ὁ λαὸς τὸ πρωΐ, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ προσέφερεν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας εἰρηνικάς.

Jdg 21:5 Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, Τίς εἶναι μεταξὺ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις δὲν ἀνέβη εἰς τὴν σύναξιν πρὸς τὸν Κύριον Διότι εἶχον κάμει μέγαν ὅρκον κατ' ἐκεῖνον ὅστις δὲν ἤθελεν ἀναβῇ πρὸς τὸν Κύριον εἰς Μισπά, λέγοντες, Ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ.

Jdg 21:6 Καὶ μετενόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ περὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν καὶ εἶπον, Σήμερον ἀπεκόπη μία φυλὴ ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ·

Jdg 21:7 τί θέλομεν κάμει διὰ γυναῖκας εἰς τοὺς ἀπομείναντας, ἀφοῦ ὠμόσαμεν πρὸς τὸν Κύριον νὰ μὴ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς διὰ γυναῖκας ἐκ τῶν θυγατέρων ἡμῶν

Jdg 21:8 Καὶ εἶπον, Ποῖός τις εἶναι ἐκ τῶν φυλῶν Ἰσραήλ, ὅστις δὲν ἀνέβη εἰς Μισπὰ πρὸς τὸν Κύριον Καὶ ἰδού, δὲν εἶχεν ἐλθεῖ οὐδεὶς εἰς τὸ στρατόπεδον ἀπὸ Ἰαβεὶσγαλαὰδ εἰς τὴν σύναξιν.

Jdg 21:9 Διότι ἔγεινεν ἐξέτασις τοῦ λαοῦ, καὶ ἰδού, δὲν ἦτο ἐκεῖ οὐδεὶς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἰαβεὶσγαλαάδ.

Jdg 21:10 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν πλέον δυνατῶν καὶ προσέταξεν αὐτούς,

λέγουσα, Ὑπάγετε καὶ πατάξατε τοὺς κατοίκους τῆς Ἰαβεἰσγαλαὰδ ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία·
Jdg 21:11 καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θέλετε κάμει· πᾶν ἀρσενικὸν καὶ πᾶσαν γυναῖκα γνωρίσασαν κοίτην ἀρσενικοῦ θέλετε ἐξολοθρεύσει.
Jdg 21:12 Καὶ εὕρηκαν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Ἰαβεὶσγαλαὰδ τετρακοσίας νέας παρθένους, αἵτινες δὲν εἶχον γνωρίσει ἄνδρα ἐν κοίτη ἀρσενικοῦ· καὶ ἔφεραν αὐτὰς πρὸς τὸ στρατόπεδον εἰς Σηλώ, ἥτις εἶναι ἐν γῇ Χαναάν.
Jdg 21:13 Καὶ ἀπέστειλε πᾶσα ἡ συναγωγή, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμίν, τοὺς ἐν τῇ πέτρα Ῥιμμών, καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην.
Jdg 21:14 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Βενιαμὶν κατ ἐκεῖνον τὸν καιρόν· καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὰς γυναῖκας, τὰς ὁποίας εἶχον ἀφήσει ζώσας ἐκ τῶν γυναικῶν τῆς Ἰαβεὶσγαλαάδ· πλὴν δὲν ἐξήρκεσαν εἰς αὐτούς.
Jdg 21:15 Καὶ μετενόησεν ὁ λαὸς περὶ Βενιαμίν, διότι ὁ Κύριος ἔκαμε χαλασμὸν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραήλ.
Jdg 21:16 Τότε εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς, Τί θέλομεν κάμει διὰ γυναῖκας εἰς τοὺς λοιπούς ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἠφανίσθησαν ἐκ τοῦ Βενιαμίν.
Jdg 21:17 Καὶ εἶπον, Πρέπει νὰ μένῃ ἡ κληρονομία εἰς τοὺς σωθέντας ἐκ τοῦ Βενιαμίν, διὰ νὰ μὴ ἐξαλειφθῇ μία φυλὴ ἐκ τοῦ Ἰσραήλ·
Jdg 21:18 πλὴν ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς γυναῖκας ἐκ τῶν θυγατέρων ἡμῶν· διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν, λέγοντες, Ἐπικατάρατος, ὅστις δώσῃ γυναῖκα εἰς τὸν Βενιαμίν.
Jdg 21:19 Τότε εἶπον, Ἰδού, κατ ἔτος γίνεται ἑορτὴ τοῦ Κυρίου ἐν Σηλώ, ἥτις εἶναι πρὸς βορρᾶν τῆς Βαιθήλ, πρὸς ἀνατολὰς τῆς ὁδοῦ ἥτις ἀναβαίνει ἀπὸ Βαιθὴλ εἰς Συχὲμ καὶ πρὸς νότον τῆς Λεβωνά.
Jdg 21:20 Προσέταξαν λοιπὸν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Βενιαμίν, λέγοντες, Ὑπάγετε καὶ ἐνεδρεύσατε εἰς τὰς ἀμπέλους·
Jdg 21:21 καὶ παρατηρήσατε, καὶ ἰδού, ἐὰν αἱ θυγατέρες τῆς Σηλὼ ἐξέλθωσι νὰ χορεύσωσιν εἰς τοὺς χορούς, τότε ἐξέλθετε ἐκ τῶν ἀμπέλων καὶ ἁρπάσατε εἰς ἑαυτοὺς ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων τῆς Σηλώ, καὶ ὑπάγετε εἰς τὴν γῆν τοῦ Βενιαμίν·
Jdg 21:22 καὶ ὅταν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἔλθωσιν πρὸς ἡμᾶς διὰ νὰ παραπονεθῶσιν, ἡμεῖς θέλομεν εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Κάμετε εἰς αὐτοὺς ἔλεος διὰ ἡμᾶς, ἐπειδὴ δὲν συνελάβομεν ἐν τῷ πολέμῳ γυναῖκα δἰ ἕκαστον· σεῖς δὲ μὴ δίδοντες εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἠθέλετε εἶσθαι ἔνοχοι.
Jdg 21:23 Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, καὶ ἔλαβον γυναῖκας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐξ ἐκείνων αἵτινες ἐχόρευον, ἁρπάσαντες αὐτάς· καὶ ἀνεχώρησαν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, καὶ ἔκτισαν τὰς πόλεις καὶ κατῴκησαν ἐν αὐταῖς.
Jdg 21:24 Καὶ ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν κατ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ἕκαστος εἰς τὴν φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν συγγένειαν αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν, ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
Jdg 21:25 Κατ ἐκείνας τὰς ἡμέρας δὲν ἦτο βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰσραήλ· ἕκαστος ἔπραττε τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
Rut 1:1 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις καθ ἃς οἱ κριταὶ ἔκρινον, ἔγεινε πεῖνα ἐν τῇ γῇ. Καὶ ὑπῆγεν ἄνθρωπός τις ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰούδα νὰ παροικήσῃ ἐν γῇ Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ.
Rut 1:2 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ἦτο Ἐλιμέλεχ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ναομί, καὶ τὸ ὄνομα τῶν δύο υἱῶν αὐτοῦ Μααλὼν καὶ Χελαιών, Ἐφραθαῖοι ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα. Καὶ ἦλθον εἰς γῆν Μωὰβ καὶ ἦσαν ἐκεῖ.
Rut 1:3 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλιμέλεχ ὁ ἀνὴρ τῆς Ναομί· καὶ ἔμεινεν αὐτὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς.
Rut 1:4 Καὶ οὗτοι ἔλαβον εἰς ἑαυτοὺς γυναῖκας Μωαβίτιδας· τὸ ὄνομα τῆς μιᾶς Ὀρφὰ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἄλλης Ῥούθ· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ἕως δέκα ἔτη.
Rut 1:5 Ἀπέθανον δὲ ἀμφότεροι, ὁ Μααλὼν καὶ ὁ Χελαιών· καὶ ἐστερήθη ἡ γυνὴ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.
Rut 1:6 Τότε ἐσηκώθη αὐτὴ καὶ αἱ νύμφαι αὐτῆς καὶ ἐπέστρεψαν ἐκ τῆς γῆς Μωάβ· διότι ἤκουσεν ἐν γῇ Μωάβ, ὅτι ἐπεσκέφθη ὁ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δίδων εἰς αὐτοὺς ἄρτον.
Rut 1:7 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου ὅπου ἦτο, καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ αὐτῆς καὶ ἐπορεύοντο τὴν ὁδὸν διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς γῆν Ἰούδα.
Rut 1:8 Εἶπε δὲ ἡ Ναομὶ πρὸς τὰς δύο νύμφας αὐτῆς, Ὑπάγετε, ἐπιστρέψατε ἑκάστη εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ὁ Κύριος νὰ κάμῃ ἔλεος εἰς ἐσᾶς, καθὼς σεῖς ἐκάμετε εἰς τοὺς ἀποθανόντας καὶ εἰς ἐμέ·
Rut 1:9 ὁ Κύριος νὰ σᾶς δώσῃ νὰ εὕρητε ἀνάπαυσιν, ἑκάστη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Καὶ ἐφίλησεν αὐτάς· καὶ αὐταὶ ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.
Rut 1:10 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν, Οὐχί· ἀλλὰ μετὰ σοῦ θέλομεν ἐπιστρέψει εἰς τὸν λαὸν σου.
Rut 1:11 Καὶ εἶπεν ἡ Ναομί, Ἐπιστρέψατε, θυγατέρες μου· διὰ τί νὰ ἔλθητε μετ ἐμοῦ μήπως ἔχω ἔτι υἱοὺς ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, διὰ νὰ γείνωσιν ἄνδρες σας
Rut 1:12 ἐπιστρέψατε, θυγατέρες μου, ὑπάγετε· διότι ἐγήρασα καὶ δὲν εἶμαι διὰ ἄνδρα· ἐὰν ἔλεγον, Ἔχω ἐλπίδα, ἐὰν μάλιστα ὑπανδρευόμην ταύτην τὴν νύκτα καὶ ἐγέννων ἔτι υἱούς,
Rut 1:13 σεῖς ἠθέλετε προσμένει αὐτοὺς ἑωσοῦ μεγαλώσωσιν ἠθέλετε δἰ αὐτοὺς ἀναβάλει τὸ νὰ ὑπανδρευθῆτε μή, θυγατέρες μου· ἐπειδὴ ἐπικράνθην πολὺ πλέον παρὰ σεῖς, ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐξῆλθε κατ ἐμοῦ.
Rut 1:14 Ἐκεῖναι δὲ ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν πάλιν· καὶ κατεφίλησεν ἡ Ὀρφὰ τὴν πενθερὰν αὐτῆς· ἡ δὲ Ῥοὺθ ἐπροσκολλήθη εἰς αὐτήν.
Rut 1:15 Καὶ εἶπεν ἡ Ναομί, Ἰδού, ἡ σύννυμφός σου ἐπέστρεψε πρὸς τὸν λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς·

ἐπίστρεψον καὶ σὺ κατόπιν τῆς συννύμφου σου.
Rut 1:16 Ἀλλ' ἡ Ῥοὺθ εἶπε, Μὴ μὲ ἀνάγκαζε νὰ σὲ ἀφήσω, διὰ νὰ ἀναχωρήσω ἀπ' ὄπισθέν σου· διότι ὅπου ἂν σὺ ὑπάγῃ ς, καὶ ἐγὼ θέλω ὑπάγει· καὶ ὅπου ἂν σὺ παραμείνῃς, καὶ ἐγὼ θέλω παραμείνει· ὁ λαός σου, λαός μου, καὶ ὁ Θεός σου, Θεός μου·
Rut 1:17 ὅπου ἂν ἀποθάνῃς, θέλω ἀποθάνει καὶ ἐκεῖ θέλω ταφῆ· οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Κύριος εἰς ἐμὲ καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν ἄλλο τι παρὰ τὸν θάνατον χωρίσῃ ἐμὲ ἀπὸ σοῦ.
Rut 1:18 Ἰδοῦσα δὲ ἡ Ναομὶ ὅτι αὐτὴ διϊσχυρίζετο νὰ ὑπάγῃ μετ' αὐτῆς, ἔπαυσε νὰ λαλῇ πρὸς αὐτήν.
Rut 1:19 Περιεπάτησαν δὲ ἀμφότεραι, ἑωσοῦ ἔφθασαν εἰς Βηθλεέμ. Καὶ ὅτε ἔφθασαν εἰς Βηθλεέμ, πᾶσα ἡ πόλις συνεκινήθη δι' αὐτάς, καὶ αἱ γυναῖκες ἔλεγον, Αὕτη εἶναι ἡ Ναομί
Rut 1:20 Καὶ αὐτὴ εἶπε πρὸς αὐτάς, Μὴ με ὀνομάζετε Ναομί· ὀνομάζετέ με Μαρά· διότι ὁ Παντοδύναμος μὲ ἐπίκρανε σφόδρα·
Rut 1:21 ἐγὼ πλήρης ἀνεχώρησα, καὶ κενὴν ἐπανήγαγέ με ὁ Κύριος· διὰ τί μὲ ὀνομάζετε Ναομί, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἐμαρτύρησε κατ' ἐμοῦ καὶ ὁ Παντοδύναμος μὲ κατέθλιψεν
Rut 1:22 Ἐπέστρεψε λοιπὸν ἡ Ναομί, καὶ μετ' αὐτῆς Ῥοὺθ ἡ Μωαβίτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐλθοῦσα ἐκ γῆς Μωάβ· καὶ αὗται ἔφθασαν εἰς Βηθλεὲμ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ θερισμοῦ τῶν κριθῶν.
Rut 2:1 Εἶχε δὲ ἡ Ναομὶ συγγενῆ τινα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, ἐκ τῆς συγγενείας τοῦ Ἐλιμέλεχ· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βοόζ.
Rut 2:2 Καὶ εἶπεν ἡ Ῥοὺθ ἡ Μωαβίτις πρὸς τὴν Ναομί, Ἂς ὑπάγω, παρακαλῶ, εἰς τὸν ἀγρὸν διὰ νὰ συνάξω ἀστάχυα κατόπιν οὗτινος εὕρω χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ὕπαγε, θυγάτηρ μου.
Rut 2:3 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐλθοῦσα ἐσταχυολόγει ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπιν τῶν θεριστῶν· καὶ ἔτυχεν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ τοῦ Βοόζ, ὅστις ἦτο ἐκ τῆς συγγενείας τοῦ Ἐλιμέλεχ.
Rut 2:4 Καὶ ἰδού, ὁ Βοὸζ ἦλθεν ἐκ Βηθλεὲμ καὶ εἶπε πρὸς τοὺς θεριστάς, Κύριος μεθ' ὑμῶν. Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν, Κύριος νὰ σὲ εὐλογήσῃ.
Rut 2:5 Τότε εἶπεν ὁ Βοὸζ πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, τὸν ἐπιστάτην τῶν θεριστῶν, Τίνος εἶναι ἡ νέα αὕτη
Rut 2:6 Καὶ ὁ ὑπηρέτης ὁ ἐπιστάτης τῶν θεριστῶν ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, εἶναι ἡ νέα ἡ Μωαβίτις, ἡ ἐπιστρέψασα μετὰ τῆς Ναομὶ ἐκ γῆς Μωάβ·
Rut 2:7 καὶ εἶπεν, Ἂς σταχυολογήσω, παρακαλῶ, καὶ ἂς συνάξω τι μεταξὺ τῶν δεματίων κατόπιν τῶν θεριστῶν· καὶ ἦλθε καὶ ἐστάθη ἀπὸ πρωΐας ἕως ταύτης τῆς ὥρας· ὀλίγον μόνον ἀνεπαύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ.
Rut 2:8 Καὶ εἶπεν ὁ Βοὸζ πρὸς τὴν Ῥούθ, Δὲν ἀκούεις, θυγάτηρ μου μὴ ὑπάγῃς νὰ σταχυολογήσῃς ἐν ἄλλῳ ἀγρῷ, μηδὲ νὰ ἀναχωρήσῃς ἐντεῦθεν, ἀλλὰ μένε ἐνταῦθα μετὰ τῶν κορασίων μου·
Rut 2:9 ἂς ἦναι οἱ ὀφθαλμοί σου ἐπὶ τὸν ἀγρὸν ὅπου θερίζουσι, καὶ ὕπαγε κατόπιν αὐτῶν· δὲν προσέταξα ἐγὼ εἰς τοὺς νέους νὰ μὴ σὲ ἐγγίσωσι καὶ ὅταν διψήσῃς ὕπαγε εἰς τὰ ἀγγεῖα καὶ πίνε ἀπὸ ὅ, τι ἀντλήσωσιν οἱ νέοι.
Rut 2:10 Ἡ δὲ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον καὶ προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Πῶς ἐγὼ εὕρηκα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὥστε νὰ λάβῃς πρόνοιαν περὶ ἐμοῦ, ἐνῷ εἶμαι ξένη
Rut 2:11 Καὶ ὁ Βοὸζ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἀνηγγέλθησαν πρὸς ἐμὲ ἀκριβῶς πάντα ὅσα ἔκαμες εἰς τὴν πενθεράν σου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός σου· καὶ ὅτι ἀφῆκας τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, καὶ ἦλθες πρὸς λαόν, τὸν ὁποῖον δὲν ἐγνώριζες πρότερον·
Rut 2:12 ὁ Κύριος νὰ ἀνταμείψῃ τὸ ἔργον σου, καὶ ὁ μισθός σου νὰ ἦναι πλήρης παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ ὁποίου ἦλθες νὰ σκεπασθῇς.
Rut 2:13 Ἡ δὲ εἶπεν, Ἂς εὕρω χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, κύριέ μου· ἐπειδὴ μὲ παρηγόρησας καὶ ἐπειδὴ ἐλάλησας εὐμενῶς πρὸς τὴν δούλην σου, ἂν καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι οὐδὲ ὡς μία τῶν θεραπαινίδων σου.
Rut 2:14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Βοὸζ τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ, Ἐλθὲ καὶ φάγε ἐκ τοῦ ἄρτου καὶ βρέξον τὸ ψωμίον σου εἰς τὸ ὄξος. Καὶ αὐτὴ ἐκάθισεν εἰς τὰ πλάγια τῶν θεριστῶν· ἐκεῖνος δὲ ἔδωκεν εἰς αὐτὴν σῖτον πεφρυγανισμένον, καὶ ἔφαγε καὶ ἐχορτάσθη καὶ ἐπερίσσευσε.
Rut 2:15 Καὶ ἐσηκώθη νὰ σταχυολογήσῃ, καὶ προσέταξεν ὁ Βοὸζ εἰς τοὺς νέους αὐτοῦ, λέγων, Καὶ μεταξὺ τῶν δεματίων ἂς σταχυολογῇ, καὶ μὴ ἐπιπλήττετε αὐτήν·
Rut 2:16 καὶ μάλιστα ἀφίνετε νὰ πίπτῃ τι ἀπὸ τῶν χειροβόλων διὰ αὐτὴν καὶ ἀφίνετε νὰ συλλέγῃ καὶ μὴ ἐλέγχετε αὐτήν.
Rut 2:17 Καὶ ἐσταχυολόγησεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας καὶ ἐκοπάνισεν ὅσον ἐσταχυολόγησε· καὶ ἦτο ἕως ἓν ἐφὰ κριθῆς.
Rut 2:18 Καὶ ἐσήκωσεν αὐτὸ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ὅσον ἐσταχυολόγησε· καὶ ἐκβαλοῦσα ἡ Ῥούθ, ἔδωκεν εἰς αὐτήν ὅ, τι εἶχε περισσεύσει ἀφοῦ ἐχορτάσθη.
Rut 2:19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ἡ πενθερὰ αὐτῆς, Ποῦ ἐσταχυολόγησας σήμερον καὶ ποῦ ἐδούλευσας εὐλογημένος νὰ ἦναι ἐκεῖνος ὅστις ἔλαβε πρόνοιαν περὶ σοῦ. Καὶ ἐκείνη ἐφανέρωσε πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς εἰς τίνος ἀγρὸν ἐδούλευσε καὶ εἶπε, τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδούλευσα σήμερον, εἶναι Βοόζ.
Rut 2:20 Καὶ εἶπεν ἡ Ναομὶ πρὸς τὴν νύμφην αὐτῆς, Εὐλογημένος παρὰ Κυρίου ἐκεῖνος ὅστις δὲν ἀφῆκε τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοὺς ζῶντας καὶ πρὸς τοὺς τεθνεῶτας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ἡ Ναομί, Συγγενὴς ἡμῶν εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκ τῶν πλησίον συγγενῶν ἡμῶν.
Rut 2:21 Καὶ εἶπεν ἡ Ῥοὺθ ἡ Μωαβίτις, Αὐτὸς μὲ εἶπε προσέτι, Σὺ θέλεις μένει μετὰ τῶν ἀνθρώπων μου, ἑωσοῦ τελειώσωσιν ὅλον τὸν θερισμόν μου.

Rut 2:22 Καὶ εἶπεν ἡ Ναομὶ πρὸς τὴν Ῥοὺθ τὴν νύμφην αὐτῆς, Εἶναι καλόν, θυγάτηρ μου, νὰ ἐκβαίνῃς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ, καὶ νὰ μὴ σὲ ἀπαντήσωσιν ἐν ἄλλῳ ἀγρῷ.
Rut 2:23 Καὶ προσεκολλήθη εἰς τὰ κοράσια τοῦ Βοὸζ διὰ νὰ σταχυολογῇ, ἑωσοῦ τελειώσῃ ὁ θερισμὸς τῶν κριθῶν καὶ ὁ θερισμὸς τοῦ σίτου· καὶ ἐκάθητο μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.
Rut 3:1 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ἡ Ναομὶ ἡ πενθερὰ αὐτῆς, Θυγάτηρ μου, νὰ μὴ ζητήσω ἀνάπαυσιν εἰς σὲ διὰ νὰ εὐημερήσῃς
Rut 3:2 καὶ τώρα, μήπως δὲν εἶναι Βοὸζ ἐκ τῆς συγγενείας ἡμῶν, μετὰ τῶν κορασίων τοῦ ὁποίου ἦσο ἰδού, αὐτὸς λικμίζει ταύτην τὴν νύκτα τὸ ἁλώνιον τῶν κριθῶν·
Rut 3:3 λούσθητι λοιπὸν καὶ ἀλείφθητι καὶ ἐνδύθητι τὴν στολήν σου καὶ κατάβα εἰς τὸ ἁλώνιον· μὴ γνωρισθῇς εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἑωσοῦ τελειώσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ φάγῃ καὶ νὰ πίῃ·
Rut 3:4 καὶ ἐνῷ πλαγιάζει, παρατήρησον τὸν τόπον ὅπου πλαγιάζει, καὶ ἐλθοῦσα σήκωσον τὸ σκέπασμα ἀπὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ πλαγίασον· καὶ ἐκεῖνος θέλει σοὶ εἰπεῖ τί νὰ κάμῃς.
Rut 3:5 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Πάντα ὅσα λέγεις εἰς ἐμέ, θέλω κάμει.
Rut 3:6 Καὶ κατέβη εἰς τὸ ἁλώνιον καὶ ἔκαμε πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὴν ἡ πενθερὰ αὐτῆς.
Rut 3:7 Καὶ ἀφοῦ ὁ Βοὸζ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ εὐφράνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, ὑπῆγε νὰ πλαγιάσῃ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ σωροῦ τοῦ σίτου· ἐκείνη δὲ ἦλθε κρυφίως καὶ ἐσήκωσε ὁ σκέπασμα ἀπὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἐπλαγίασε.
Rut 3:8 Καὶ πρὸς τὸ μεσονύκτιον ἐξέστη ὁ ἄνθρωπος καὶ συνεταράχθη· καὶ ἰδού, γυνὴ ἐκοιμᾶτο παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
Rut 3:9 Καὶ εἶπε, Ποία εἶσαι σύ Ἐκείνη δὲ ἀπεκρίθη, Ἐγὼ ἡ Ῥοὺθ ἡ δούλη σου· ἅπλωσον λοιπὸν τὴν πτέρυγά σου ἐπὶ τὴν δούλην σου· διότι εἶσαι ὁ πλησιέστερος συγγενής μου.
Rut 3:10 Ὁ δὲ εἶπεν, Εὐλογημένη νὰ ἦσαι παρὰ Κυρίου, θύγατερ· διότι ἔδειξας περισσοτέραν ἀγαθωσύνην ἐσχάτως παρὰ πρότερον, μὴ ὑπάγουσα κατόπιν νέων, εἴτε πτωχῶν εἴτε πλουσίων·
Rut 3:11 καὶ τώρα, θύγατερ, μὴ φοβοῦ· θέλω κάμει εἰς σὲ πᾶν ὅ, τι εἴπῃς· διότι πᾶσα ἡ πόλις τοῦ λαοῦ μου ἐξεύρει ὅτι εἶσαι γυνὴ ἐνάρετος·
Rut 3:12 καὶ τώρα εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐγὼ εἶμαι στενὸς συγγενής· εἶναι ὅμως ἄλλος συγγενὴς πλησιέστερος ἐμοῦ·
Rut 3:13 μεῖνον ταύτην τὴν νύκτα· καὶ τὸ πρωῒ ἐὰν αὐτὸς θέλῃ νὰ ἐκπληρώσῃ πρὸς σὲ τὸ χρέος τὸ συγγενικόν, καλόν· ἄς τὸ ἐκπληρώσῃ· ἀλλ' ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ ἐκπληρώσῃ πρὸς σὲ τὸ χρέος τὸ συγγενικόν, τότε ἐγὼ θέλω ἐκπληρώσει τοῦτο πρὸς σέ, ζῇ Κύριος· κοιμήθητι ἕως πρωΐ.
Rut 3:14 Καὶ ἐκοιμήθη παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἕως πρωΐ· καὶ ἐσηκώθη πρὶν διακρίνῃ ἄνθρωπος ἄνθρωπον. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἄς μὴ γνωρισθῇ ὅτι ἦλθεν ἡ γυνὴ εἰς τὸ ἁλώνιον.
Rut 3:15 Εἶπε προσέτι, Φέρε τὸ περικάλυμμα τὸ ἐπάνω σου καὶ κράτει αὐτό. Καὶ ἐκείνη ἐκράτει αὐτό, καὶ αὐτὸς ἐμέτρησεν ἓξ μέτρα κριθῆς καὶ ἔβαλεν ἐπ' αὐτήν· καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν πόλιν.
Rut 3:16 Καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς, ἐκείνη εἶπε, Τί ἔγεινεν εἰς σέ, θυγάτηρ μου Καὶ αὐτὴ ἀνήγγειλε πρὸς αὐτὴν πάντα ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος·
Rut 3:17 καὶ εἶπεν, Ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ταῦτα τὰ ἓξ μέτρα τῆς κριθῆς· διότι, Δὲν θέλεις ὑπάγει, μοὶ εἶπε, κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν σου.
Rut 3:18 Ἡ δὲ εἶπε, Κάθου, θυγάτηρ μου, ἑωσοῦ ἴδῃς πῶς θέλει τελειώσει τὸ πρᾶγμα· διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν θέλει ἡσυχάσει, ἑωσοῦ τελειώσῃ τὸ πρᾶγμα σήμερον.
Rut 4:1 Καὶ ἀνέβη ὁ Βοὸζ εἰς τὴν πύλην καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ· καὶ ἰδού, διέβαινεν ὁ συγγενής, περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὁ Βοόζ. Καὶ εἶπεν, Ὦ σύ, στρέψον, κάθισον ἐνταῦθα. Καὶ ἐστράφη καὶ ἐκάθισε.
Rut 4:2 Καὶ ἔλαβεν ὁ Βοὸζ δέκα ἄνδρας ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως, καὶ εἶπε, Καθίσατε ἐνταῦθα. Καὶ ἐκάθισαν.
Rut 4:3 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν συγγενῆ, Ἡ Ναομί, ἡ ἐπιστρέψασα ἐκ γῆς Μωάβ, πωλεῖ τὸ μερίδιον τοῦ ἀγροῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἐλιμέλεχ·
Rut 4:4 καὶ ἐγὼ εἶπα νὰ σὲ εἰδοποιήσω, λέγων, Ἀγόρασον αὐτὸ ἔμπροσθεν τῶν κατοίκων καὶ ἔμπροσθεν τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου· ἐὰν θέλῃς νὰ ἐξαγοράσῃς αὐτὸ ὡς συγγενής, ἐξαγόρασον· ἀλλ' ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἐξαγοράσῃς αὐτό, εἰπὲ πρὸς ἐμέ, διὰ νὰ ἐξεύρω· διότι δὲν εἶναι ἄλλος νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτὸ ὡς συγγενὴς παρὰ σύ· καὶ ἐγὼ εἶμαι μετὰ σέ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω ἐξαγοράσει αὐτό.
Rut 4:5 Καὶ εἶπεν ὁ Βοόζ, Καθ' ἣν ἡμέραν ἀγοράσῃς τὸν ἀγρὸν ἐκ τῆς χειρὸς τῆς Ναομί, πρέπει νὰ λάβῃς καὶ τὴν Ῥοὺθ τὴν Μωαβῖτιν, γυναῖκα τοῦ ἀποθανόντος, διὰ νὰ ἀναστήσῃς τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ.
Rut 4:6 Καὶ εἶπεν ὁ συγγενής, Δὲν δύναμαι νὰ ἐκπληρώσω τὸ χρέος τὸ συγγενικόν, μήποτε φθείρω τὴν κληρονομίαν μου· ἐκπλήρωσον σὺ τὸ χρέος μου τὸ συγγενικόν, διότι δὲν δύναμαι ἐγὼ νὰ ἐκπληρώσω αὐτό.
Rut 4:7 Οὗτος δὲ ἦτο ὁ τρόπος τὸ πάλαι ἐν τῷ Ἰσραὴλ περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς συγγενείας καὶ περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως, διὰ νὰ βεβαιοῦται πᾶς λόγος· ὁ ἄνθρωπος λύων τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, ἔδιδεν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ἦτο μαρτυρία ἐν τῷ Ἰσραήλ.
Rut 4:8 Διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ συγγενὴς πρὸς τὸν Βοόζ, Ἀγόρασον αὐτὸ εἰς σεαυτόν. Καὶ ἔλυσε τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ.
Rut 4:9 Τότε εἶπεν ὁ Βοὸζ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πάντα τὸν λαόν, Μάρτυρες εἶσθε σήμερον, ὅτι ἠγόρασα πάντα τὰ τοῦ Ἐλιμέλεχ καὶ πάντα τὰ τοῦ Χελαιὼν καὶ Μααλών, ἐκ τῆς χειρὸς τῆς Ναομί·
Rut 4:10 καὶ προσέτι, τὴν Ῥοὺθ τὴν Μωαβῖτιν τὴν γυναῖκα τοῦ Μααλών, ἔλαβον εἰς ἐμαυτὸν διὰ γυναῖκα, διὰ νὰ ἀναστήσω τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς κατοικίας αὐτοῦ· μάρτυρες εἶσθε σήμερον.

Rut 4:11 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ πύλῃ καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπαν, Μάρτυρες· ὁ Κύριος νὰ κάμῃ τὴν γυναῖκα, ἥτις εἰσέρχεται εἰς τὸν οἶκόν σου, ὡς τὴν Ῥαχὴλ καὶ ὡς τὴν Λείαν, αἵτινες ᾠκοδόμησαν ἀμφότεραι τὸν οἶκον Ἰσραήλ· καὶ ἴσχυε ἐν Ἐφραθὰ καὶ ἔσο περίφημος ἐν Βηθλεέμ·

Rut 4:12 καὶ ἄς γείνῃ ὁ οἶκός σου ὡς ὁ οἶκος τοῦ Φαρές, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν ἡ Θάμαρ εἰς τὸν Ἰούδαν, ἐκ τοῦ σπέρματος τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει δώσει εἰς σὲ ἐκ τῆς νέας ταύτης.

Rut 4:13 Καὶ ἔλαβεν ὁ Βοὸζ τὴν Ῥούθ, καὶ ἔγεινε γυνὴ αὐτοῦ· καὶ ὅτε εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτὴν σύλληψιν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

Rut 4:14 Καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς τὴν Ναομί, Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὅστις σήμερον δὲν σὲ ἀπεστέρησε συγγενοῦς, ὥστε τὸ ὄνομα αὐτοῦ νὰ καλῆται ἐν τῷ Ἰσραήλ·

Rut 4:15 καὶ οὗτος θέλει εἶσθαι εἰς σὲ ἀναψυχωτὴς τῆς ζωῆς καὶ θέλει θρέψει τὴν πολιάν σου· διότι ἐγέννησεν αὐτὸν ἡ νύμφη σου, ἥτις σὲ ἀγαπᾷ, ἥτις εἶναι εἰς σὲ καλητέρα παρὰ ἑπτὰ υἱούς.

Rut 4:16 Τότε ἔλαβεν ἡ Ναομὶ τὸ παιδίον καὶ ἔθεσεν αὐτὸ εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς καὶ ἔγεινεν εἰς αὐτὸ τροφός.

Rut 4:17 Καὶ αἱ γείτονες ἔδωκαν εἰς αὐτὸ ὄνομα, λέγουσαι, Υἱὸς ἐγεννήθη εἰς τὴν Ναομί· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὠβήδ· οὗτος εἶναι ὁ πατὴρ τοῦ Ἰεσσαὶ πατρὸς τοῦ Δαβίδ.

Rut 4:18 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Φαρές· ὁ Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἐσρών,

Rut 4:19 Ἐσρὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ, Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ,

Rut 4:20 Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών,

Rut 4:21 Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοόζ, Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ,

Rut 4:22 Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, καὶ ὁ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαβίδ.

1Sa 1:1 Ἦτο δὲ ἄνθρωπός τις ἐκ Ῥαμαθαϊμσοφίμ, ἐκ τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐλκανά, υἱὸς τοῦ Ἰεροάμ, υἱοῦ Ἐλιοῦ, υἱοῦ Θοοῦ, υἱοῦ Σούφ, Ἐφραθαῖος.

1Sa 1:2 Καὶ εἶχεν οὗτος δύο γυναῖκας· τὸ ὄνομα τῆς μιᾶς Ἄννα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φενίννα· ἡ μὲν Φενίννα εἶχε τέκνα, ἡ δὲ Ἄννα δὲν εἶχε τέκνα.

1Sa 1:3 Ἀνέβαινε δὲ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ κατ' ἔτος, διὰ νὰ προσκυνήσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ θυσίαν πρὸς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων ἐν Σηλώ. Καὶ ἦσαν ἐκεῖ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ἠλεί, Ὀφνεὶ καὶ Φινεές, ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

1Sa 1:4 Ἔφθασε δὲ ἡ ἡμέρα, καθ' ἥν ἐθυσίασεν ὁ Ἐλκανὰ καὶ ἔδωκε μερίδας εἰς τὴν Φενίνναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἰς πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς.

1Sa 1:5 εἰς δὲ τὴν Ἄνναν ἔδωκε διπλασίαν μερίδα· διότι ἠγάπα τὴν Ἄνναν· ἀλλ' ὁ Κύριος εἶχε κλείσει τὴν μήτραν αὐτῆς.

1Sa 1:6 Καὶ ἡ ἀντίζηλος αὐτῆς παρώξυνεν αὐτὴν σφόδρα, ὥστε νὰ κάμνῃ αὐτὴν νὰ ἀδημονῇ, ὅτι ὁ Κύριος εἶχε κλείσει τὴν μήτραν αὐτῆς.

1Sa 1:7 Καὶ οὕτως ἔκαμνε κατ' ἔτος· ὁσάκις ἀνέβαινεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, οὕτω παρώξυνεν αὐτήν· καὶ ἐκείνη ἔκλαιε καὶ δὲν ἔτρωγεν.

1Sa 1:8 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Ἄννα, διὰ τί κλαίεις καὶ διὰ τί δὲν τρώγεις καὶ διὰ τί ἡ καρδία σου εἶναι τεθλιμμένη δὲν εἶμαι ἐγὼ εἰς σὲ καλήτερος παρὰ δέκα υἱοὺς

1Sa 1:9 Καὶ ἐσηκώθη ἡ Ἄννα, ἀφοῦ ἔφαγον ἐν Σηλὼ καὶ ἀφοῦ ἔπιον· ὁ δὲ Ἠλεὶ ὁ ἱερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ καθέδρας, πλησίον τοῦ παραστάτου τῆς πύλης τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου.

1Sa 1:10 Καὶ αὐτὴ ἦτο καταπικραμένη τὴν ψυχὴν καὶ προσηύχετο εἰς τὸν Κύριον, κλαίουσα καθ' ὑπερβολήν.

1Sa 1:11 Καὶ ηὐχήθη εὐχήν, λέγουσα, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐὰν ἐπιβλέψῃς τῳόντι εἰς τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου καὶ μὲ ἐνθυμηθῇς καὶ δὲν λησμονήσῃς τὴν δούλην σου, ἀλλὰ δώσῃς εἰς τὴν δούλην σου τέκνον ἀρσενικόν, τότε θέλω δώσει αὐτὸ εἰς τὸν Κύριον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ ξυράφιον δὲν θέλει ἀναβῇ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

1Sa 1:12 Ἐνῷ δὲ αὐτὴ ἐξηκολούθει προσευχομένη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὁ Ἠλεὶ παρετήρει τὸ στόμα αὐτῆς.

1Sa 1:13 Πλὴν ἡ Ἄννα αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· μόνον τὰ χείλη αὐτῆς ἐκινοῦντο, ἀλλ' ἡ φωνὴ αὐτῆς δὲν ἠκούετο· ὅθεν ὁ Ἠλεὶ ἐνόμισεν ὅτι ἦτο μεθυσμένη.

1Sa 1:14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Ἠλεί, Ἕως πότε θέλεις εἶσθαι μεθύουσα ἀπόβαλε τὸν οἶνόν σου ἀπὸ σοῦ.

1Sa 1:15 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ Ἄννα καὶ εἶπεν, Οὐχί, κύριέ μου, ἐγὼ εἶμαι γυνὴ κατατεθλιμμένη τὴν ψυχήν· οὔτε οἶνον οὔτε σίκερα δὲν ἔπιον, ἀλλ' ἐξέχεα τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·

1Sa 1:16 μὴ ὑπολάβῃς τὴν δούλην σου ὡς ἀχρεῖαν γυναῖκα· διότι ἐκ τοῦ πλήθους τοῦ πόνου μου καὶ τῆς θλίψεώς μου ἐλάλησα ἕως τώρα.

1Sa 1:17 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἠλεὶ καὶ εἶπεν, Ὕπαγε εἰς εἰρήνην· καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἄς σοὶ δώσῃ τὴν αἴτησίν σου, τὴν ὁποίαν ᾔτησας παρ' αὐτοῦ.

1Sa 1:18 Ἡ δὲ εἶπεν, Εἴθε ἡ δούλη σου νὰ εὕρῃ χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου. Τότε ἀπῆλθεν ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ ἔφαγε, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς δὲν ἦτο πλέον σκυθρωπόν.

1Sa 1:19 Καὶ τὸ πρωῒ ἐσηκώθησαν ἐνωρίς, καὶ προσκυνήσαντες ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐπέστρεψαν καὶ ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν εἰς Ῥαμάθ. Καὶ ὁ Ἐλκανὰ ἐγνώρισεν Ἄνναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ὁ Κύριος ἐνεθυμήθη αὐτήν.

1Sa 1:20 Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἀφότου ἡ Ἄννα συνέλαβεν, ἐγέννησεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουήλ, Διότι παρὰ Κυρίου ᾐτησα αὐτόν, εἶπε.

1Sa 1:21 Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἐλκανὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ, διὰ νὰ προσφέρῃ πρὸς τὸν Κύριον τὴν ἐτήσιον θυσίαν

καὶ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ.
1Sa 1:22 Ἀλλ' ἡ Ἄννα δὲν ἀνέβη· διότι εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, Δὲν θέλω ἀναβῆ ἑωσοῦ τὸ παιδίον ἀπογαλακτισθῇ· καὶ τότε θέλω φέρει αὐτό, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐκεῖ νὰ κατοικῇ διαπαντός.
1Sa 1:23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Κάμε ὅ, τι σοὶ φαίνεται καλόν· κάθου ἑωσοῦ ἀπογαλακτίσῃς αὐτό· μόνον ὁ Κύριος νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν λόγον αὐτοῦ. Καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλαζε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἑωσοῦ ἀπεγαλάκτισεν αὐτόν.
1Sa 1:24 Καὶ ἀφοῦ ἀπεγαλάκτισεν αὐτόν, ἀνεβίβασεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτῆς, μετὰ τριῶν μόσχων καὶ ἑνὸς ἐφὰ ἀλεύρου καὶ ἀσκοῦ οἴνου, καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐν Σηλώ· τὸ δὲ παιδίον ἦτο μικρόν.
1Sa 1:25 Καὶ ἔσφαξαν τὸν μόσχον καὶ ἔφεραν τὸ παιδίον πρὸς τὸν Ἠλεί.
1Sa 1:26 Καὶ εἶπεν ἡ Ἄννα, Ὢ, κύριέ μου ζῇ ἡ ψυχὴ σου, κύριέ μου, ἐγὼ εἶμαι ἡ γυνή, ἥτις ἐστάθη ἐνταῦθα πλησίον σου, δεομένη τοῦ Κυρίου·
1Sa 1:27 περὶ τοῦ παιδίου τούτου ἐδεόμην· καὶ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἐμὲ τὴν αἴτησίν μου, τὴν ὁποίαν ᾔτησα παρ' αὐτοῦ·
1Sa 1:28 ὅθεν καὶ ἐγὼ ἐδάνεισα αὐτὸ εἰς τὸν Κύριον· πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι δανεισμένον εἰς τὸν Κύριον. Καὶ προσεκύνησεν ἐκεῖ τὸν Κύριον.
1Sa 2:1 Καὶ προσηυχήθη ἡ Ἄννα, καὶ εἶπεν, Εὐφράνθη ἡ καρδία μου εἰς τὸν Κύριον· ὑψώθη τὸ κέρας μου διὰ τοῦ Κυρίου· ἐπλατύνθη τὸ στόμα μου ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μου· διότι εὐφράνθην εἰς τὴν σωτηρίαν σου.
1Sa 2:2 Δὲν ὑπάρχει ἅγιος καθὼς ὁ Κύριος· διότι δὲν εἶναι ἄλλος πλὴν σοῦ, οὐδὲ βράχος καθὼς ὁ Θεὸς ἡμῶν.
1Sa 2:3 Μὴ καυχᾶσθε, μὴ λαλεῖτε ὑπερηφάνως· ἂς μὴ ἐξέλθῃ μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματός σας· διότι ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς γνώσεων, καὶ παρ' αὐτοῦ σταθμίζονται αἱ πράξεις.
1Sa 2:4 Τὰ τόξα τῶν δυνατῶν συνετρίβησαν, καὶ οἱ ἀδύνατοι περιεζώσθησαν δύναμιν.
1Sa 2:5 Οἱ κεχορτασμένοι ἐμίσθωσαν ἑαυτοὺς διὰ ἄρτον· οἱ δὲ πεινῶντες ἔπαυσαν· ἕως καὶ ἡ στεῖρα ἐγέννησεν ἑπτά, ἡ δὲ πολύτεκνος ἐξησθένησεν.
1Sa 2:6 Ὁ Κύριος θανατόνει καὶ ζωοποιεῖ· καταβιβάζει εἰς τὸν ᾅδην καὶ ἀναβιβάζει.
1Sa 2:7 Ὁ Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινόνει καὶ ὑψόνει.
1Sa 2:8 Ἀνεγείρει τὸν πένητα ἀπὸ τοῦ χώματος, καὶ ἀνυψόνει τὸν πτωχὸν ἀπὸ τῆς κοπρίας, διὰ νὰ καθίσῃ αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἀρχόντων, καὶ νὰ κάμῃ αὐτοὺς νὰ κληρονομήσωσι θρόνον δόξης· διότι τοῦ Κυρίου εἶναι οἱ στύλοι τῆς γῆς, καὶ ἔστησε τὴν οἰκουμένην ἐπ' αὐτούς.
1Sa 2:9 Θέλει φυλάττει τοὺς πόδας τῶν ὁσίων αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀσεβεῖς θέλουσιν ἀπολεσθῇ ἐν τῷ σκότει· ἐπειδὴ διὰ δυνάμεως δὲν θέλει ὑπερισχύσει ὁ ἄνθρωπος.
1Sa 2:10 Ὁ Κύριος θέλει συντρίψει τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ· ἐξ οὐρανοῦ θέλει βροντήσει ἐπ' αὐτούς· ὁ Κύριος θέλει κρίνει τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ θέλει δώσει ἰσχὺν εἰς τὸν βασιλέα αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει τὸ κέρας τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.
1Sa 2:11 Τότε ἀνεχώρησεν ὁ Ἐλκανὰ εἰς Ῥαμὰθ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Τὸ δὲ παιδίον ὑπηρέτει τὸν Κύριον ἐνώπιον Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως.
1Sa 2:12 Τοῦ Ἠλεὶ ὅμως οἱ υἱοὶ ἦσαν ἀχρεῖοι ἄνθρωποι δὲν ἐγνώριζον τὸν Κύριον.
1Sa 2:13 Ἡ συνήθεια δὲ τῶν ἱερέων πρὸς τὸν λαὸν ἦτο τοιαύτη· ὅτε τις προσέφερε θυσίαν, ἤρχετο ὁ ὑπηρέτης τοῦ ἱερέως, ἐνῷ ἐψήνετο τὸ κρέας, ἔχων εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κρεάγραν τριόδοντον·
1Sa 2:14 καὶ ἐβύθιζεν αὐτὴν εἰς τὸ κακκάβιον, ἢ εἰς τὸν λέβητα, ἢ εἰς τὴν χύτραν, ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον· καί ὅ, τι ἀνεβίβαζεν ἡ κρεάγρα, ἐλάμβανεν ὁ ἱερεὺς δι' ἑαυτόν. Οὕτως ἔκαμνον πρὸς πάντας τοὺς Ἰσραηλίτας τοὺς ἐρχομένους ἐκεῖ εἰς Σηλώ.
1Sa 2:15 Πρὶν ἔτι καύσωσι τὸ πάχος, ἤρχετο ὁ ὑπηρέτης τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλεγε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν προσφέροντα τὴν θυσίαν, Δὸς κρέας διὰ ψητὸν εἰς τὸν ἱερέα· διότι δὲν θέλει νὰ λάβῃ παρὰ σοῦ κρέας βρασμένον, ἀλλὰ ὠμόν.
1Sa 2:16 Καὶ ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἔλεγε πρὸς αὐτόν, Ἂς καύσωσι πρῶτον τὸ πάχος, καὶ ἔπειτα λάβε ὅσον ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου· τότε ἀπεκρίνετο πρὸς αὐτόν, Οὐχί, ἀλλὰ τώρα θέλεις δώσει εἰδὲ μή, θέλω λάβει μετὰ βίας.
1Sa 2:17 Διὰ τοῦτο ἡ ἁμαρτία τῶν νέων ἦτο μεγάλη σφόδρα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι οἱ ἄνθρωποι ἀπεστρέφοντο τὴν θυσίαν τοῦ Κυρίου.
1Sa 2:18 Ὁ δὲ Σαμουὴλ ὑπηρέτει ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, παιδάριον περιεζωσμένον λινοῦν ἐφόδ.
1Sa 2:19 Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἔκαμνεν εἰς αὐτὸν ἐπένδυμα μικρόν, καὶ ἔφερε πρὸς αὐτὸν κατ' ἔτος, ὅτε ἀνέβαινε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν ἐτήσιον θυσίαν.
1Sa 2:20 Καὶ εὐλόγησεν ὁ Ἠλεὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, λέγων, Ὁ Κύριος νὰ ἀποδώσῃ εἰς σὲ σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τοῦ δανείου τὸ ὁποῖον ἐδάνεισεν εἰς τὸν Κύριον. Καὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.
1Sa 2:21 Ἐπεσκέφθη δὲ ὁ Κύριος τὴν Ἄνναν· καὶ συνέλαβε καὶ ἐγέννησε τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας· τὸ δὲ παιδίον ὁ Σαμουὴλ ἐμεγάλονεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
1Sa 2:22 Ἦτο δὲ ὁ Ἠλεὶ πολὺ γέρων· καὶ ἤκουσε πάντα ὅσα ἔπραττον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τὸν Ἰσραήλ· καὶ ὅτι ἐκοιμῶντο μετὰ τῶν γυναικῶν, τῶν συνερχομένων εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
1Sa 2:23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Διὰ τί κάμνετε τοιαῦτα πράγματα διότι ἐγὼ ἀκούω κακὰ πράγματα διὰ σᾶς παρὰ παντὸς τούτου τοῦ λαοῦ·
1Sa 2:24 μή, τέκνα μου· διότι δὲν εἶναι καλὴ ἡ φήμη, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἀκούω· σεῖς κάμνετε τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου νὰ γίνηται παραβάτης·

1Sa 2:25 ἐὰν ἁμαρτήσῃ ἄνθρωπος εἰς ἄνθρωπον, θέλει ἱκεσία γίνεσθαι εἰς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐὰν τις ἁμαρτήσῃ εἰς τὸν Κύριον, τίς θέλει ἱκετεύσει ὑπὲρ αὐτοῦ Ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ὑπήκουον εἰς τὴν φωνὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· διότι ὁ Κύριος ἤθελε νὰ θανατώσῃ αὐτούς.

1Sa 2:26 Τὸ δὲ παιδίον ὁ Σαμουὴλ ἐμεγάλονε καὶ εὐηρέστει καὶ εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

1Sa 2:27 Ἦλθε δὲ ἄνθρωπός τις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἠλεὶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Δὲν ἀπεκαλύφθην φανερὰ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου, ὅτε αὐτοὶ ἦσαν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Φαραώ

1Sa 2:28 Καὶ δὲν ἐξέλεξα αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς ἐμαυτὸν διὰ ἱερέα, διὰ νὰ κάμνῃ προσφορὰς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου, νὰ καίῃ θυμίαμα, νὰ φορῇ ἐφὸδ ἐνώπιόν μου καὶ δὲν ἔδωκα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου πάσας τὰς διὰ πυρὸς γινομένας προσφορὰς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ

1Sa 2:29 Διὰ τί λακτίζετε εἰς τὴν θυσίαν μου καὶ εἰς τὴν προσφορὰν μου, τὴν ὁποίαν προσέταξα νὰ κάμνωσιν ἐν τῷ κατοικητηρίῳ μου, καὶ δοξάζεις τοὺς υἱοὺς σου ὑπὲρ ἐμέ, ὥστε νὰ παχύνησθε μὲ τὸ καλήτερον πασῶν τῶν προσφορῶν τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ λαοῦ μου

1Sa 2:30 Διὰ τοῦτο Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ λέγει, Εἶπα βεβαίως ὅτι ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἤθελον περιπατεῖ ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· ἀλλὰ τώρα ὁ Κύριος λέγει, Μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ· διότι τοὺς δοξάζοντάς με θέλω δοξάσει, οἱ δὲ καταφρονοῦντές με θέλουσιν ἀτιμασθῇ.

1Sa 2:31 Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, ὅτε θέλω κόψει τὸν βραχίονά σου καὶ τὸν βραχίονα τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, ὥστε ἄνθρωπος γέρων δὲν θέλει εἶσθαι ἐν τῷ οἴκῳ σου.

1Sa 2:32 Καὶ θέλεις ἰδεῖ ἐν τῷ κατοικητηρίῳ μου ἀντίπαλον, μεταξὺ πάντων τῶν διδομένων ἀγαθῶν εἰς τὸν Ἰσραήλ· καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει γέρων ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα.

1Sa 2:33 Ὅντινα δὲ ἐκ τῶν ἰδικῶν σου δὲν ἀποκόψω ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου, θέλει εἶσθαι διὰ νὰ καταναλίσκῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ νὰ κατατήκῃ τὴν ψυχήν σου· πάντες δὲ οἱ ἔκγονοι τοῦ οἴκου σου θέλουσι τελευτᾷ εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν.

1Sa 2:34 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι σημεῖον εἰς σέ, τὸ ὁποῖον θέλει ἐλθεῖ ἐπὶ τοὺς δύο υἱοὺς σου, ἐπὶ Ὀφνεὶ καὶ Φινεές· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θέλουσιν ἀποθάνει ἀμφότεροι.

1Sa 2:35 Καὶ θέλω ἀνεγείρει εἰς ἐμαυτὸν ἱερέα πιστόν, πράττοντα κατὰ τὴν καρδίαν μου καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν μου· καὶ θέλω οἰκοδομήσει εἰς αὐτὸν οἶκον ἀσφαλῆ· καὶ θέλει περιπατεῖ ἐνώπιον τοῦ χριστοῦ μου εἰς τὸν αἰῶνα.

1Sa 2:36 Καὶ πᾶς ὁ ἐναπολειφθεὶς ἐν τῷ οἴκῳ σου θέλει ἔρχεσθαι προσπίπτων εἰς αὐτὸν διὰ ὀλίγον ἀργύριον καὶ διὰ κομμάτιον ψωμίου, καὶ θέλει λέγει, Διόρισόν με, παρακαλῶ, εἰς τινα τῶν ἱερατικῶν ὑπηρεσιῶν, διὰ νὰ τρώγω ὀλίγον ἄρτον.

1Sa 3:1 Καὶ τὸ παιδίον ὁ Σαμουὴλ ὑπηρέτει τὸν Κύριον ἔμπροσθεν τοῦ Ἠλεί. Ὁ λόγος δὲ τοῦ Κυρίου ἦτο σπάνιος κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας· ὅρασις δὲν ἐφαίνετο.

1Sa 3:2 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρόν, ὅτε ὁ Ἠλεὶ ἐκοίτετο ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἠμαυρωμένοι, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ,

1Sa 3:3 ὁ δὲ Σαμουὴλ ἐκοίτετο ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου, ὅπου ἦτο ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ, πρὶν ὁ λύχνος τοῦ Θεοῦ σβεσθῇ,

1Sa 3:4 ἐκάλεσεν ὁ Κύριος τὸν Σαμουήλ· ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Ἰδού, ἐγώ.

1Sa 3:5 Καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸν Ἠλεὶ καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ· διότι μὲ ἐκάλεσας. Ὁ δὲ εἶπε, Δὲν σὲ ἐκάλεσα· ἐπίστρεψον νὰ κοιμηθῇς. Καὶ ὑπῆγε νὰ κοιμηθῇ.

1Sa 3:6 Ὁ δὲ Κύριος ἐκάλεσε πάλιν ἐκ δευτέρου, Σαμουήλ. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Σαμουὴλ καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸν Ἠλεὶ καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ· διότι μὲ ἐκάλεσας. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Δὲν σὲ ἐκάλεσα, τέκνον μου· ἐπίστρεψον νὰ κοιμηθῇς.

1Sa 3:7 Καὶ Σαμουὴλ δὲν ἐγνώριζεν ἔτι τὸν Κύριον, καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δὲν εἶχεν ἔτι ἀποκαλυφθῇ εἰς αὐτόν.

1Sa 3:8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Κύριος τὸν Σαμουὴλ πάλιν ἐκ τρίτου. Καὶ ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸν Ἠλεὶ καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ· διότι μὲ ἐκάλεσας. Καὶ ἐνόησεν ὁ Ἠλεὶ ὅτι ὁ Κύριος ἐκάλεσε τὸ παιδίον.

1Sa 3:9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλεὶ πρὸς τὸν Σαμουήλ, Ὕπαγε νὰ κοιμηθῇς· καὶ ἐὰν σὲ κράξῃ, θέλεις εἰπεῖ, Λάλησον, Κύριε· διότι ὁ δοῦλός σου ἀκούει. Καὶ ὁ Σαμουὴλ ὑπῆγε καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

1Sa 3:10 Καὶ ἦλθεν ὁ Κύριος καὶ σταθεὶς ἐκάλεσε καθὼς τὸ πρότερον, Σαμουήλ, Σαμουήλ. Τότε ὁ Σαμουὴλ ἀπεκρίθη, Λάλησον, διότι ὁ δοῦλός σου ἀκούει.

1Sa 3:11 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουήλ, Ἰδού, ἐγὼ θέλω κάμει εἰς τὸν Ἰσραὴλ πρᾶγμα, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὸ θέλουσιν ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα·

1Sa 3:12 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω ἐκτελέσει ἐναντίον τοῦ Ἠλεὶ πάντα ὅσα ἐλάλησα περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· θέλω ἀρχίσει καὶ θέλω ἐπιτελέσει,

1Sa 3:13 διότι ἀνήγγειλα πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐγὼ θέλω κρίνει τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος διὰ τὴν ἀνομίαν· ἐπειδὴ γνωρίσας ὅτι οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔφερον κατάραν ἐφ' ἑαυτούς, δὲν συνέστειλεν αὐτούς·

1Sa 3:14 καὶ διὰ τοῦτο ὤμοσα ἐναντίον τοῦ οἴκου τοῦ Ἠλεί, ὅτι ἡ ἀνομία τῶν υἱῶν τοῦ Ἠλεὶ δὲν θέλει καθαρισθῇ εἰς τὸν αἰῶνα διὰ θυσίας οὐδὲ διὰ προσφορᾶς.

1Sa 3:15 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Σαμουὴλ ἕως πρωΐας· ἔπειτα ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐφοβεῖτο ὁ Σαμουὴλ νὰ ἀναγγείλῃ τὴν ὅρασιν πρὸς τὸν Ἠλεί.

1Sa 3:16 Ἐκάλεσε δὲ ὁ Ἠλεὶ τὸν Σαμουὴλ καὶ εἶπε, Σαμουήλ, τέκνον μου. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Ἰδού, ἐγώ.

1Sa 3:17 Καὶ εἶπε, Ποῖος εἶναι ὁ λόγος, ὁ λαληθεὶς πρὸς σέ μὴ κρύψῃς αὐτόν, παρακαλῶ, ἀπ' ἐμοῦ· οὕτω νὰ κάμῃ εἰς σὲ ὁ Θεὸς καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τινὰ ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων πρὸς σέ.

1Sa 3:18 Καὶ ἀνήγγειλε πρὸς αὐτὸν ὁ Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους, καὶ δὲν ἔκρυψεν ἀπ᾿ αὐτοῦ οὐδένα. Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλεί, Αὐτὸς εἶναι Κύριος· ἄς κάμῃ τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
1Sa 3:19 Καὶ ἐμεγάλονεν ὁ Σαμουήλ· καὶ ὁ Κύριος ἦτο μετ᾿ αὐτοῦ καὶ δὲν ἄφινε νὰ πίπτῃ οὐδεὶς ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν.
1Sa 3:20 Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραήλ, ἀπὸ Δὰν ἕως Βὴρσαβεέ, ἐγνώρισεν ὅτι ὁ Σαμουὴλ ἦτο διωρισμένος εἰς τὸ νὰ ἦναι προφήτης τοῦ Κυρίου.
1Sa 3:21 Καὶ ἐξηκολούθησεν ὁ Κύριος νὰ φανερόνηται ἐν Σηλώ· διότι ἀπεκαλύπτετο ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουὴλ ἐν Σηλὼ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου.
1Sa 4:1 Καὶ ἔγεινε λόγος τοῦ Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰσραὴλ ἐναντίον τῶν Φιλισταίων εἰς μάχην, καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον τοῦ Ἔβενέζερ· οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἀφέκ.
1Sa 4:2 Καὶ παρετάχθησαν οἱ Φιλισταῖοι ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ὅτε ἐξηπλώθη ἡ μάχη, ἐκτυπήθη ὁ Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τῶν Φιλισταίων· καὶ ἐφονεύθησαν ἐν τῷ πεδίῳ κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἕως τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν.
1Sa 4:3 Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸ στρατόπεδον, εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ, Διὰ τί ὁ Κύριος ἐπάταξεν ἡμᾶς σήμερον ἔμπροσθεν τῶν Φιλισταίων ἄς λάβωμεν πρὸς ἑαυτοὺς ἀπὸ Σηλὼ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, καὶ ἐλθοῦσα ἐν μέσῳ ἡμῶν θέλει σώσει ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.
1Sa 4:4 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλώ, καὶ ἐσήκωσαν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ καθημένου ἐπὶ τῶν χερουβείμ· καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἠλεί, Ὀφνεὶ καὶ Φινεές, ἦσαν ἐκεῖ μετὰ τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ.
1Sa 4:5 Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου εἰς τὸ στρατόπεδον, πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἠλάλαξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, ὥστε ἀντήχησεν ἡ γῆ.
1Sa 4:6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ Φιλισταῖοι τὴν φωνὴν τοῦ ἀλαλαγμοῦ, εἶπον, Τί σημαίνει ἡ φωνὴ τοῦ μεγάλου τούτου ἀλαλαγμοῦ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑβραίων Καὶ ἔμαθον ὅτι ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου ἦλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον.
1Sa 4:7 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ Φιλισταῖοι, λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἦλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ εἶπον, Οὐαὶ εἰς ἡμᾶς. Διότι δὲν ἐστάθη τοιοῦτον πρᾶγμα χθὲς καὶ προχθές·
1Sa 4:8 οὐαὶ εἰς ἡμᾶς. Τίς θέλει σώσει ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν θεῶν τούτων τῶν ἰσχυρῶν οὗτοι εἶναι οἱ θεοί, οἱ πατάξαντες τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πάσῃ πληγῇ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
1Sa 4:9 ἐνδυναμώθητε, Φιλισταῖοι, καὶ στάθητε ὡς ἄνδρες, διὰ νὰ μὴ γείνητε δοῦλοι εἰς τοὺς Ἑβραίους, καθὼς αὐτοὶ ἐστάθησαν δοῦλοι εἰς ἐσᾶς· στάθητε ὡς ἄνδρες, καὶ πολεμήσατε αὐτούς.
1Sa 4:10 Τότε οἱ Φιλισταῖοι ἐπολέμησαν· καὶ ἐκτυπήθη ὁ Ἰσραήλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· καὶ ἔγεινε σφαγὴ μεγάλη σφόδρα· καὶ ἔπεσον ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες πεζοί.
1Sa 4:11 Καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐπιάσθη· καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἠλεί, Ὀφνεὶ καὶ Φινεές, ἐθανατώθησαν.
1Sa 4:12 Καὶ ἔδραμεν ἐκ τῆς μάχης ἄνθρωπός τις ἐκ τοῦ Βενιαμίν, καὶ ἦλθεν εἰς Σηλὼ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἔχων τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεσχισμένα καὶ χῶμα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
1Sa 4:13 Καὶ ὅτε ἦλθεν, ἰδού, ὁ Ἠλεὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς καθέδρας, κατὰ τὸ πλάγιον τῆς ὁδοῦ, σκοπεύων· διότι ἡ καρδία αὐτοῦ ἔτρεμε περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε ὁ ἄνθρωπος ἐλθὼν εἰς τὴν πόλιν ἀνήγγειλε ταῦτα, ἀνεβόησε πᾶσα ἡ πόλις.
1Sa 4:14 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἠλεὶ τὴν φωνὴν τῆς βοῆς, εἶπε, Τί σημαίνει ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦλθε σπεύδων καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν Ἠλεί.
1Sa 4:15 Ἦτο δὲ ὁ Ἠλεὶ ἐνενήκοντα ὀκτὼ ἐτῶν· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἠμαυρωμένοι, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ.
1Sa 4:16 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸν Ἠλεί, Ἐγώ εἶμαι ὁ ἐλθὼν ἐκ τῆς μάχης, καὶ ἔφυγον ἐγὼ ἐκ τῆς μάχης σήμερον. Καὶ εἶπε, Τί ἔγεινε, τέκνον μου
1Sa 4:17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ μηνυτής καὶ εἶπεν, Ἔφυγεν ὁ Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τῶν Φιλισταίων, καὶ ἔτι μεγάλη σφαγὴ ἔγεινεν εἰς τὸν λαόν· καὶ προσέτι ἀμφότεροι οἱ υἱοί σου, Ὀφνεὶ καὶ Φινεές, ἀπέθανον· καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐπιάσθη.
1Sa 4:18 Καὶ καθὼς ἀνέφερε περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἠλεὶ ἔπεσεν ἐκ τῆς καθέδρας εἰς τὰ ὀπίσθια πρὸς τὸ πλάγιον τῆς πύλης, καὶ συνετρίβη ὁ τράχηλος αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε· διότι ἦτο γέρων ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρύς. Ἔκρινε δὲ αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη.
1Sa 4:19 Καὶ ἡ νύμφη αὐτοῦ, ἡ γυνὴ τοῦ Φινεές, οὖσα ἔγκυος, ἑτοίμη νὰ γεννήσῃ, ὡς ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐπιάσθη καὶ ὅτι ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀπέθανον, ἐκυρτώθη καὶ ἐγέννησε· διότι ἦλθον εἰς αὐτὴν οἱ πόνοι.
1Sa 4:20 Καὶ καθ᾿ ὅν καιρὸν ἀπέθνησκεν, αἱ γυναῖκες αἱ παριστάμεναι εἶπον πρὸς αὐτήν, Μὴ φοβοῦ· διότι ἐγέννησας υἱόν. Ἐκείνη ὅμως δὲν ἀπεκρίθη οὐδὲ ἔβαλεν αὐτὸ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς.
1Sa 4:21 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδίον Ἰχαβώδ, λέγουσα, Ἡ δόξα ἔφυγεν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ· διότι ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐπιάσθη, καὶ διότι ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀπέθανον.
1Sa 4:22 Καὶ εἶπεν, Ἡ δόξα ἔφυγεν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ· διότι ἐπιάσθη ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ.
1Sa 5:1 Οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφεραν αὐτὴν ἀπὸ Ἔβενέζερ εἰς Ἄζωτον.
1Sa 5:2 Καὶ ἔλαβον οἱ Φιλισταῖοι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφεραν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαγών, καὶ ἔθεσαν αὐτὴν πλησίον τοῦ Δαγών.
1Sa 5:3 Καὶ ὅτε οἱ Ἀζώτιοι ἐσηκώθησαν ἐνωρὶς τὴν ἐπαύριον, ἰδού, ὁ Δαγὼν πεσμένος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς

γῆς ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου. Καὶ λαβόντες τὸν Δαγών, κατέστησαν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
1Sa 5:4 Καὶ τὴν ἐπαύριον ὅτε ἐσηκώθησαν ἐνωρίς τὸ πρωΐ, ἰδού, ὁ Δαγὼν πεσμένος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Δαγὼν καὶ αἱ δύο παλάμαι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀποκεκομμέναι ἐπὶ τοῦ κατωφλίου· μόνον ὁ κορμὸς τοῦ Δαγὼν ἐναπέμεινεν εἰς αὐτόν.
1Sa 5:5 Διὰ τοῦτο ἐν τῇ Ἀζώτῳ οἱ ἱερεῖς τοῦ Δαγών, καὶ πᾶς ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαγών, δὲν πατοῦσιν εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ Δαγὼν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
1Sa 5:6 Καὶ ἐπεβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς μὲ αἱμορροΐδας, τὴν Ἄζωτον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς.
1Sa 5:7 Καὶ ὅτε εἶδον οἱ ἄνδρες τῆς Ἀζώτου ὅτι ἔγεινεν οὕτως, εἶπον, Ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ δὲν θέλει κατοικεῖ μεθ ἡμῶν· διότι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐσκληρύνθη ἐφ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν Δαγὼν τὸν θεὸν ἡμῶν.
1Sa 5:8 Ὅθεν ἀποστείλαντες ἐσύναξαν πρὸς ἑαυτοὺς πάντας τοὺς σατράπας τῶν Φιλισταίων καὶ εἶπον, Τί θέλομεν κάμει εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ οἱ δὲ εἶπον, Ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἄς μετακομισθῇ εἰς Γάθ. Καὶ μετεκόμισαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
1Sa 5:9 Ἀφοῦ δὲ μετεκόμισαν αὐτήν, ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτο ἐναντίον τῆς πόλεως μὲ ὄλεθρον μέγαν σφόδρα· καὶ ἐπάταξε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἐξεφύησαν εἰς αὐτοὺς αἱμορροΐδες.
1Sa 5:10 Διὰ τοῦτο ἀπέστειλαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἀκκαρών. Καὶ ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ εἰς Ακκαρών, οἱ Ἀκκαρωνῖται ἐβόησαν, λέγοντες, Ἔφεραν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν.
1Sa 5:11 Καὶ ἀποστείλαντες ἐσύναξαν πάντας τοὺς σατράπας τῶν Φιλισταίων καὶ εἶπον, Ἀποπέμψατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν· διότι ἦτο τρόμος θανάτου ἐφ ὅλην τὴν πόλιν· ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐκεῖ βαρεῖα σφόρα.
1Sa 5:12 Καὶ οἱ ἄνδρες ὅσοι δὲν ἀπέθανον, ἐκτυπήθησαν ἀπὸ αἱμορροΐδας· καὶ ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν.
1Sa 6:1 Καὶ ἦτο ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου ἐν τῇ γῇ τῶν Φιλισταίων ἑπτὰ μῆνας.
1Sa 6:2 Καὶ ἔκραξαν οἱ Φιλισταῖοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντεις, λέγοντες, Τί νὰ κάμωμεν εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου φανερώσατε εἰς ἡμᾶς τίνι τρόπῳ θέλομεν ἀποστείλει αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς.
1Sa 6:3 Οἱ δὲ εἶπον, Ἐὰν ἐξαποστείλητε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, μὴ ἀποστείλητε αὐτὴν κενήν· ἀλλὰ κατὰ πάντα τρόπον ἀπόδοτε εἰς αὐτὸν προσφοράν περὶ ἀνομίας· τότε θέλετε ἰαθῇ καὶ θέλετε γνωρίσει διὰ τί ἡ χεὶρ αὐτοῦ δὲν ἀπεσύρθη ἀπὸ σᾶς.
1Sa 6:4 Καὶ εἶπον, Ποία εἶναι ἡ περὶ ἀνομίας προσφορά, τὴν ὁποίαν θέλομεν ἀποδώσει εἰς αὐτόν Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν τῶν Φιλισταίων, πέντε αἱμορροΐδες χρυσαὶ καὶ πέντε χρυσοὶ ποντικοί· διότι ἡ αὐτὴ πληγὴ ἦτο ἐπὶ πάντας ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς σατράπας ὑμῶν·
1Sa 6:5 διὰ τοῦτο θέλετε κάμει ὁμοιώματα τῶν αἱμορροΐδων σας καὶ ὁμοιώματα τῶν ποντικῶν σας τῶν φθειρόντων τὴν γῆν· καὶ θέλετε δώσει δόξαν εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ· ἴσως ἐλαφρύνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν·
1Sa 6:6 διὰ τί λοιπὸν σκληρύνετε τὰς καρδίας σας, καθὼς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ὁ Φαραὼ ἐσκλήρυναν τὰς καρδίας αὐτῶν ὅτε ἔκαμε τεράστια ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, δὲν ἀφῆκαν αὐτοὺς νὰ ὑπάγωσι, καὶ αὐτοὶ ἀνεχώρησαν
1Sa 6:7 τώρα λοιπὸν λάβετε καὶ ἑτοιμάσατε μίαν ἅμαξαν νέαν καὶ δύο βοῦς θηλαζούσας, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐπεβλήθη ζυγός, καὶ ζεύξατε τὰς βοῦς εἰς τὴν ἅμαξαν, τοὺς δὲ μόσχους αὐτῶν ἐπαναφέρετε ἀπ ὄπισθεν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον·
1Sa 6:8 καὶ λάβετε τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ θέσατε αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἁμάξης· καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσά, τὰ ὁποῖα ἀποδίδετε εἰς αὐτὸν προσφορὰν περὶ ἀνομίας, θέσατε ἐν κιβωτίῳ εἰς τὰ πλάγια αὐτῆς· καὶ ἐξαποστείλατε αὐτὴν νὰ ὑπάγῃ ·
1Sa 6:9 καὶ βλέπετε, ἐὰν ἀναβαίνῃ διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν ὁρίων αὐτῆς εἰς Βαὶθσεμές, αὐτὸς ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς τὸ μέγα τοῦτο κακόν· ἐὰν δὲ μή, τότε θέλομεν γνωρίσει ὅτι δὲν ἐπάταξεν ἡμᾶς ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἀλλ ὅτι τοῦτο ἐστάθη τυχαῖον εἰς ἡμᾶς.
1Sa 6:10 Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ ἄνδρες, καὶ λαβόντες δύο βοῦς θηλαζούσας, ἔζευξαν αὐτὰς εἰς τὴν ἅμαξαν, τοὺς δὲ μόσχους αὐτῶν ἀπέκλεισαν ἐν τῷ οἴκῳ.
1Sa 6:11 Καὶ ἔθεσαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς ἁμάξης καὶ τὸ κιβώτιον μετὰ τῶν χρυσῶν ποντικῶν καὶ τῶν ὁμοιωμάτων τῶν αἱμορροΐδων αὐτῶν.
1Sa 6:12 Καὶ διευθύνθησαν αἱ βοῦς εἰς τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Βαὶθσεμές· τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐξηκολούθουν, μυκώμεναι ἐνῷ ὑπήγαινον, καὶ δὲν μετεστρέφοντο δεξιὰ ἢ ἀριστερά· οἱ δὲ σατράπαι τῶν Φιλισταίων ἐπορεύοντο κατόπιν αὐτῶν ἕως τῶν ὁρίων τῆς Βαὶθσεμές.
1Sa 6:13 Καὶ οἱ Βαὶθσεμῖται ἐθέριζον τὸν σῖτον αὐτῶν ἐν τῇ κοιλάδι καὶ ὑψώσαντες τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, εἶδον τὴν κιβωτὸν καὶ ἰδόντες ὑπερεχάρησαν.
1Sa 6:14 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ ἅμαξα εἰς τὸν ἀγρὸν Ἰησοῦ τοῦ Βαὶθσεμίτου καὶ ἐστάθη ἐκεῖ, ὅπου ἦτο λίθος μέγας· καὶ ἔσχισαν τὰ ξύλα τῆς ἁμάξης, καὶ προσέφεραν τὰς βοῦς ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον.
1Sa 6:15 Καὶ οἱ Λευῖται κατεβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὸ κιβώτιον τὸ μετ αὐτῆς, τὸ περιέχον τὰ χρυσὰ σκεύη, καὶ ἔθεσαν ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου· καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Βαὶθσεμὲς προσέφεραν ὁλοκαυτώματα καὶ ἔθυσαν θυσίας εἰς τὸν Κύριον τὴν αὐτὴν ἡμέραν.
1Sa 6:16 Καὶ ἀφοῦ οἱ πέντε σατράπαι τῶν Φιλισταίων εἶδον, ἐπέστρεψαν εἰς Ἀκκαρὼν τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

1Sa 6:17 Αὗται δὲ ἦσαν αἱ αἱμορροΐδες αἱ χρυσαί, τὰς ὁποίας οἱ Φιλισταῖοι ἀπέδωκαν προσφορὰν περὶ ἀνομίας εἰς
τὸν Κύριον· τῆς Ἀζώτου μία, τῆς Γάζης μία, τῆς Ἀσκαλῶνος μία, τῆς Γὰθ μία, τῆς Ἀκκαρὼν μία·
1Sa 6:18 καὶ οἱ ποντικοὶ οἱ χρυσοὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν πασῶν τῶν πόλεων τῶν Φιλισταίων, τῶν πέντε σατραπῶν, ἀπὸ
πόλεων περιτετειχισμένων καὶ κωμῶν ἀπεριτειχίστων, ἕως μάλιστα τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου, Ἀβέλ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου
κατέθεσαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου· ὅστις σώζεται ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν τῷ ἀγρῷ Ἰησοῦ τοῦ Βαὶθσεμίτου.
1Sa 6:19 Καὶ ἐπάταξεν ὁ Κύριος τοὺς ἄνδρας τῆς Βαὶθσεμές, διότι ἐνέβλεψαν εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου· καὶ
ἐπάταξεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἄνδρας πεντήκοντα χιλιάδας καὶ ἑβδομήκοντα· καὶ ἐπένθησεν ὁ λαός, διότι ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ
Κύριος ἐν πληγῇ μεγάλῃ.
1Sa 6:20 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς Βαὶθσεμές, Τίς δύναται νὰ σταθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τοῦ ἁγίου τούτου Θεοῦ καὶ
πρὸς τίνα θέλει ἀναβῇ ἀφ ἡμῶν
1Sa 6:21 Καὶ ἀπέστειλαν μηνυτὰς πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κιριὰθ ἰαρείμ, λέγοντες, Οἱ Φιλισταῖοι ἔφεραν ὀπίσω τὴν
κιβωτὸν τοῦ Κυρίου· κατάβητε, ἀναβιβάσατε αὐτὴν πρὸς ἑαυτούς.
1Sa 7:1 Καὶ ἦλθον οἱ ἄνδρες τῆς Κιριὰθιαρείμ, καὶ ἀνεβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἔφεραν αὐτὴν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Ἀβιναδὰβ ἐπὶ τὸν λόφον, καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καθιέρωσαν, διὰ νὰ φυλάττῃ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου.
1Sa 7:2 Καὶ ἀφ ἧς ἡμέρας ἐτέθη ἡ κιβωτὸς ἐν Κιριὰθιαρείμ, παρῆλθε καιρὸς πολύς· καὶ ἔγειναν εἴκοσι ἔτη· καὶ πᾶς ὁ
οἶκος Ἰσραὴλ ἐστέναζεν, ἀναζητῶν τὸν Κύριον.
1Sa 7:3 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν οἶκον Ἰσραήλ, λέγων, Ἐὰν σεῖς ἐπιστρέφητε ἐξ ὅλης ὑμῶν τῆς καρδίας πρὸς
τὸν Κύριον, ἀποβάλετε ἐκ μέσου ὑμῶν τοὺς Θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους καὶ τὰς Ἀσταρώθ, καὶ ἑτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν
πρὸς τὸν Κύριον καὶ αὐτὸν μόνον λατρεύετε· καὶ θέλει ἐλευθερώσει ὑμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων.
1Sa 7:4 Τότε ἀπέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοὺς Βααλεὶμ καὶ τὰς Ἀσταρὼθ καὶ ἐλάτρευσαν τὸν Κύριον μόνον.
1Sa 7:5 Καὶ εἶπε Σαμουήλ, Συνάξατε πάντα τὸν Ἰσραὴλ εἰς Μισπά, καὶ θέλω προσευχηθῇ ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τὸν Κύριον.
1Sa 7:6 Καὶ συνήχθησαν ὁμοῦ εἰς Μισπά, καὶ ἤντλησαν ὕδωρ καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐνήστευσαν τὴν
ἡμέραν ἐκείνην καὶ εἶπον ἐκεῖ, Ἡμαρτήσαμεν εἰς τὸν Κύριον. Καὶ ἔκρινεν ὁ Σαμουὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Μισπά.
1Sa 7:7 Ὅτε δὲ ἤκουσαν οἱ Φιλισταῖοι ὅτι συνηθροίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μισπὰ ἀνέβησαν οἱ σατράπαι τῶν
Φιλισταίων κατὰ τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἀκούσαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Φιλισταίων.
1Sa 7:8 Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Σαμουήλ, Μὴ παύσῃς βοῶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, διὰ νὰ
σώσῃ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων.
1Sa 7:9 Καὶ ἔλαβεν ὁ Σαμουὴλ ἓν ἀρνίον γαλαθηνόν, καὶ προσέφερεν ὁλόκληρον ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον· καὶ
ἐβόησεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Κύριον ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ Κύριος.
1Sa 7:10 Καὶ ἐνῷ προσέφερεν ὁ Σαμουὴλ τὸ ὁλοκαύτωμα, ἐπλησίασαν οἱ Φιλισταῖοι διὰ νὰ πολεμήσωσι κατὰ τοῦ
Ἰσραήλ· καὶ ἐβρόντησεν ὁ Κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπὶ τοὺς Φιλισταίους καὶ κατετρόπωσεν αὐτούς·
καὶ ἐκτυπήθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ.
1Sa 7:11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μισπά, καὶ κατεδίωξαν τοὺς Φιλισταίους καὶ ἐπάταξαν αὐτούς, ἕως
ὑποκάτω τῆς Βαὶθχάρ.
1Sa 7:12 Τότε ἔλαβεν ὁ Σαμουὴλ ἕνα λίθον καὶ ἔστησε μεταξὺ Μισπὰ καὶ Σὲν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἔβενέζερ,
λέγων, Μέχρι τοῦδε ἐβοήθησεν ἡμᾶς ὁ Κύριος.
1Sa 7:13 Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ Φιλισταῖοι καὶ δὲν ἦλθον πλέον εἰς τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἦτο ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου
κατὰ τῶν Φιλισταίων πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουήλ.
1Sa 7:14 Καὶ αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας οἱ Φιλισταῖοι εἶχον λάβει ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ, ἀπεδόθησαν εἰς τὸν Ἰσραήλ, ἀπὸ
Ἀκκαρὼν ἕως Γάθ· καὶ ἠλευθέρωσεν ὁ Ἰσραὴλ τὰ ὅρια αὐτῶν ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων. Καὶ ἦτο εἰρήνη μεταξὺ
Ἰσραὴλ καὶ Ἀμορραίων.
1Sa 7:15 Καὶ ἔκρινεν ὁ Σαμουὴλ τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ·
1Sa 7:16 καὶ ἐπορεύετο κατ ἔτος περιερχόμενος εἰς Βαιθὴλ καὶ Γάλγαλα καὶ Μισπὰ καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι
τοῖς τόποις τούτοις·
1Sa 7:17 ἡ δὲ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ ἦτο εἰς Ῥαμά· διότι ἐκεῖ ἦτο ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἔκρινε τὸν Ἰσραήλ· ἐκεῖ προσέτι
ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον.
1Sa 8:1 Καὶ ὅτε ἐγήρασεν ὁ Σαμουήλ, κατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ κριτὰς ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
1Sa 8:2 Ἦτο δὲ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωὴλ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου αὐτοῦ Ἀβιά· οὗτοι ἦσαν κριταὶ
ἐν Βηρσαβεέ.
1Sa 8:3 Πλὴν δὲν περιεπάτησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ἀλλ ἐξέκλιναν ὀπίσω τοῦ κέρδους καὶ
ἐδωροδοκοῦντο καὶ διέστρεφον τὴν κρίσιν.
1Sa 8:4 Ὅθεν συνηθροίσθησαν πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Σαμουὴλ εἰς Ῥαμά,
1Sa 8:5 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἰδού, σὺ ἐγήρασας, καὶ οἱ υἱοὶ σου δὲν περιπατοῦσιν εἰς τὰς ὁδοὺς σου· κατάστησον
λοιπὸν εἰς ἡμᾶς βασιλέα διὰ νὰ κρίνῃ ἡμᾶς, καθὼς ἔχουσι πάντα τὰ ἔθνη.
1Sa 8:6 Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν ἤρεσεν εἰς τὸν Σαμουήλ, ὅτι εἶπον, Δὸς εἰς ἡμᾶς βασιλέα διὰ νὰ κρίνῃ ἡμᾶς. Καὶ ἐδεήθη
ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Κύριον.
1Sa 8:7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουήλ, Ἄκουσον τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, κατὰ πάντα ὅσα λέγουσι πρὸς σέ· διότι
δὲν ἀπέβαλον σέ, ἀλλ ἐμὲ ἀπέβαλον ἀπὸ τοῦ νὰ βασιλεύω ἐπ αὐτούς·
1Sa 8:8 κατὰ πάντα τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἔπραξαν, ἀφ ἧς ἡμέρας ἀνεβίβασα αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης,

ἐγκαταλίποντές με καὶ λατρεύσαντες ἄλλους θεούς, οὕτω κάμνουσι καὶ πρὸς σέ·
1Sa 8:9 τώρα λοιπὸν ἄκουσον τῆς φωνῆς αὐτῶν· πλὴν διαμαρτυρήθητι παρρησίᾳ πρὸς αὐτοὺς καὶ δεῖξον εἰς αὐτοὺς τὸν τρόπον τοῦ βασιλέως, ὅστις θέλει βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς.
1Sa 8:10 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαόν, τὸν ζητοῦντα παρ' αὐτοῦ βασιλέα·
1Sa 8:11 καὶ εἶπεν, Οὗτος θέλει εἶσθαι ὁ τρόπος τοῦ βασιλέως, ὅστις θέλει βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς· τοὺς υἱούς ὑμῶν θέλει λαμβάνει καὶ διορίζει εἰς ἑαυτόν, διὰ τὰς ἁμάξας αὐτοῦ καὶ διὰ ἱππεῖς αὐτοῦ καὶ διὰ νὰ προτρέχωσι τῶν ἁμαξῶν αὐτοῦ.
1Sa 8:12 Καὶ θέλει διορίζει εἰς ἑαυτὸν χιλιάρχους καὶ πεντηκοντάρχους· καὶ εἰς τὸ νὰ ἐργάζωνται τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ νὰ θερίζωσι τὸν θερισμὸν αὐτοῦ, καὶ νὰ κατασκευάζωσι τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ σκεύη καὶ τὴν σκευὴν τῶν ἁμαξῶν αὐτοῦ.
1Sa 8:13 Καὶ τὰς θυγατέρας σας θέλει λαμβάνει διὰ μυρεψοὺς καὶ μαγειρίσσας καὶ ἀρτοποιούς·
1Sa 8:14 καὶ τοὺς ἀγροὺς σας καὶ τοὺς ἀμπελῶνάς σας καὶ τοὺς ἐλαιῶνάς σας τοὺς καλητέρους θέλει λάβει καὶ δώσει εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ.
1Sa 8:15 Καὶ τὸ δέκατον τῶν σπαρτῶν σας καὶ τῶν ἀμπελώνων σας θέλει λαμβάνει καὶ δίδει εἰς τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ.
1Sa 8:16 Καὶ τοὺς δούλους σας καὶ τὰς δούλας σας καὶ τοὺς καλητέρους νέους σας καὶ τοὺς ὄνους σας θέλει λαμβάνει καὶ διορίζει εἰς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.
1Sa 8:17 Τὰ ποίμνιά σας θέλει δεκατίζει· καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι δοῦλοι αὐτοῦ.
1Sa 8:18 Καὶ θέλετε βοᾷ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἕνεκα τοῦ βασιλέως σας, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐκλέξατε εἰς ἑαυτούς· ἀλλ' ὁ Κύριος δὲν θέλει σᾶς ἐπακούσει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
1Sa 8:19 Ὁ λαὸς ὅμως δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Σαμουήλ· καὶ εἶπον, Οὐχί· ἀλλὰ βασιλεὺς θέλει εἶσθαι ἐφ' ἡμᾶς·
1Sa 8:20 διὰ νὰ ἤμεθα καὶ ἡμεῖς ὡς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ νὰ κρίνῃ ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς ἡμῶν καὶ νὰ ἐξέρχηται ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ νὰ μάχηται τὰς μάχας ἡμῶν.
1Sa 8:21 Καὶ ἤκουσεν ὁ Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ καὶ ἀνέφερεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα τοῦ Κυρίου.
1Sa 8:22 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουήλ, Ἄκουσον τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ κατάστησον ἐπ' αὐτοὺς βασιλέα. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰσραήλ, Ὑπάγετε ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.
1Sa 9:1 Ἦτο δὲ ἀνήρ τις ἐκ τοῦ Βενιαμίν, ὀνομαζόμενος Κείς, υἱὸς τοῦ Ἀβιήλ, υἱοῦ τοῦ Σερώρ, υἱοῦ τοῦ Βεχωράθ, υἱοῦ τοῦ Ἀφιά, ἀνδρὸς Βενιαμίτου, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ.
1Sa 9:2 Εἶχε δὲ οὗτος υἱόν, ὀνομαζόμενον Σαούλ, ἐκλεκτὸν καὶ ὡραῖον· καὶ δὲν ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἄνθρωπος ὡραιότερος αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ὤμων αὐτοῦ καὶ ἐπάνω ἐξεῖχεν ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ.
1Sa 9:3 Καὶ αἱ ὄνοι τοῦ Κεὶς πατρὸς τοῦ Σαοὺλ ἐχάθησαν· καὶ εἶπεν ὁ Κεὶς πρὸς τὸν Σαοὺλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Λάβε τώρα μετὰ σοῦ ἕνα τῶν ὑπηρετῶν, καὶ σηκωθεὶς ὕπαγε νὰ ζητήσῃς τὰς ὄνους.
1Sa 9:4 Καὶ ἐπέρασε διὰ τοῦ ὄρους Ἐφραῒμ καὶ ἐπέρασε διὰ τῆς γῆς Σαλισά, ἀλλὰ δὲν εὕρηκαν αὐτάς· καὶ ἐπέρασαν διὰ τῆς γῆς Σααλείμ, πλὴν δὲν ἦσαν ἐκεῖ· καὶ ἐπέρασε διὰ τῆς γῆς Ἰεμινί, ἀλλὰ δὲν εὕρηκαν αὐτάς.
1Sa 9:5 Ὅτε δὲ ἦλθον εἰς τὴν γῆν Σούφ, εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ τὸν μετ' αὐτοῦ, Ἐλθέ, καὶ ἂς ἐπιστρέψωμεν, μήποτε ὁ πατήρ μου, ἀφήσας τὴν φροντίδα τῶν ὄνων, συλλογίζηται περὶ ἡμῶν.
1Sa 9:6 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ τώρα, ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἔνδοξος· πᾶν ὅ, τι εἴπῃ γίνεται ἐξάπαντος· ἂς ὑπάγωμεν λοιπὸν ἐκεῖ· ἴσως φανερώσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν ὁδὸν ἡμῶν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ὑπάγωμεν.
1Sa 9:7 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Ἀλλ' ἰδού, θέλομεν ὑπάγει, πλὴν τί θέλομεν φέρει πρὸς τὸν ἄνθρωπον διότι ὁ ἄρτος ἐξέλιπεν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν· καὶ δῶρον δὲν ὑπάρχει νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ· τί ἔχομεν
1Sa 9:8 Καὶ ἀποκριθεὶς πάλιν ὁ ὑπηρέτης πρὸς τὸν Σαούλ, εἶπεν, Ἰδού, εὑρίσκεται ἐν τῇ χειρί μου ἓν τέταρτον σίκλου ἀργυρίου, τὸ ὁποῖον θέλω δώσει εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, καὶ θέλει φανερώσει εἰς ἡμᾶς τὴν ὁδὸν ἡμῶν.
1Sa 9:9 Τὸ πάλαι ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὁπότε τίς ὑπήγαινε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Θεόν, ἔλεγεν οὕτως· Ἔλθετε, καὶ ἂς ὑπάγωμεν ἕως εἰς τὸν βλέποντα· διότι ὁ σήμερον προφήτης ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι ὁ βλέπων.
1Sa 9:10 Τότε εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Καλὸς ὁ λόγος σου· ἐλθέ, ἂς ὑπάγωμεν. Ὑπῆγαν λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν, ὅπου ἦτο ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.
1Sa 9:11 Καὶ ἐνῷ ἀνέβαινον τὸ ἀνήφορον τῆς πόλεως, εὕρηκαν κοράσια ἐξερχόμενα διὰ νὰ ἀντλήσωσιν ὕδωρ· καὶ εἶπον πρὸς αὐτά, Εἶναι ἐνταῦθα ὁ βλέπων
1Sa 9:12 Καὶ ἐκεῖνα ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπον, Εἶναι ἰδού, ἔμπροσθέν σου· τάχυνον λοιπόν· διότι σήμερον ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν, ἐπειδὴ εἶναι σήμερον θυσία τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου·
1Sa 9:13 εὐθὺς ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν πόλιν, θέλετε εὑρεῖ αὐτόν, πρὶν ἀναβῇ εἰς τὸν ὑψηλὸν τόπον διὰ νὰ φάγῃ· διότι ὁ λαὸς δὲν τρώγει ἑωσοῦ ἔλθῃ αὐτός, ἐπειδὴ οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν· μετὰ ταῦτα τρώγουσιν οἱ κεκλημένοι τώρα λοιπὸν ἀνάβητε· διότι περὶ τὴν ὥραν ταύτην θέλετε εὑρεῖ αὐτόν.
1Sa 9:14 Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἐνῷ εἰσήρχοντο εἰς τὴν πόλιν, ἰδού, ὁ Σαμουὴλ ἐξήρχετο ἐνώπιον αὐτῶν, διὰ νὰ ἀναβῇ εἰς τὸν ὑψηλὸν τόπον.
1Sa 9:15 Εἶχε δὲ ἀποκαλύψει ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουήλ, μίαν ἡμέραν πρὶν ἔλθῃ ὁ Σαούλ, λέγων
1Sa 9:16 Αὔριον περὶ τὴν ὥραν ταύτην θέλω ἀποστείλει πρὸς σὲ ἄνθρωπον ἐκ γῆς Βενιαμίν, καὶ θέλεις χρίσει αὐτὸν ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ, καὶ θέλει σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων· διότι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὸν

λαὸν μου, ἐπειδὴ ἡ βοὴ αὐτῶν ἦλθεν εἰς ἐμέ.
1Sa 9:17 Καὶ ὅτε ὁ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαούλ, ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδού, ὁ ἄνθρωπος, περὶ τοῦ ὁποίου σοὶ εἶπα· οὗτος θέλει ἄρχει ἐπὶ τὸν λαὸν μου.
1Sa 9:18 Τότε ἐπλησίασεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Σαμουὴλ εἰς τὴν πύλην καὶ εἶπε, Δεῖξόν μοι, παρακαλῶ, ποῦ εἶναι ἡ οἰκία τοῦ βλέποντος.
1Sa 9:19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Σαοὺλ καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι ὁ βλέπων· ἀνάβα ἔμπροσθέν μου εἰς τὸν ὑψηλὸν τόπον· καὶ θέλετε φάγει σήμερον μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ πρωῒ θέλω σὲ ἐξαποστείλει καὶ πάντα ὅσα εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ σου θέλω ἀναγγείλει πρὸς σέ·
1Sa 9:20 περὶ δὲ τῶν ὄνων, τὰς ὁποίας ἔχασας ἤδη τρεῖς ἡμέρας, μὴ φρόντιζε περὶ αὐτῶν, διότι εὑρέθησαν· καὶ πρὸς τίνα εἶναι πᾶσα ἡ ἐπιθυμία τοῦ Ἰσραήλ δὲν εἶναι πρὸς σέ, καὶ πρὸς πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου
1Sa 9:21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σαοὺλ εἶπε, Δὲν εἶμαι ἐγὼ Βενιαμίτης, ἐκ τῆς μικροτέρας τῶν φυλῶν Ἰσραήλ καὶ ἡ οἰκογένειά μου ἡ ἐλαχίστη πασῶν τῶν οἰκογενειῶν τῆς φυλῆς Βενιαμίν διὰ τί λοιπὸν λαλεῖς οὕτω πρὸς ἐμέ
1Sa 9:22 Καὶ ἔλαβεν ὁ Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ καὶ τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ καὶ ἔφερεν αὐτοὺς εἰς τὸ οἴκημα, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν κεκλημένων, οἵτινες ἦσαν περίπου τριάκοντα ἄνδρες.
1Sa 9:23 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν μάγειρον, Φέρε τὸ μερίδιον τὸ ὁποῖον σοὶ ἔδωκα, περὶ τοῦ ὁποῖον σοὶ εἶπα, Φύλαττε τοῦτο πλησίον σου.
1Sa 9:24 Καὶ ὕψωσεν ὁ μάγειρος τὴν πλάτην καὶ τὸ ἐπ' αὐτὴν καὶ ἔθεσεν ἔμπροσθεν τοῦ Σαούλ. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ, Ἰδού, τὸ ἐναπολειφθέν· θὲς αὐτὸ ἔμπροσθέν σου, φάγε· διότι διὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐφυλάχθη διὰ σέ, ὅτε εἶπα, Προσεκάλεσα τὸν λαόν. Καὶ ἔφαγεν ὁ Σαοὺλ μετὰ τοῦ Σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
1Sa 9:25 Καὶ ἀφοῦ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου εἰς τὴν πόλιν, συνωμίλησεν ὁ Σαμουὴλ μετὰ τοῦ Σαοὺλ ἐπὶ τοῦ δώματος.
1Sa 9:26 Καὶ ἐσηκώθησαν ἐνωρίς· καὶ περὶ τὰ χαράγματα τῆς ἡμέρας, ἐκάλεσεν ὁ Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ ὄντα ἐπὶ τοῦ δώματος, λέγων, Σηκώθητι, διὰ νὰ σὲ ἐξαποστείλω. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Σαούλ, καὶ ἐξῆλθον ἀμφότεροι, αὐτὸς καὶ ὁ Σαμουήλ, ἕως ἔξω.
1Sa 9:27 Καθὼς δὲ κατέβαινον εἰς τὸ τέλος τῆς πόλεως, εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Σαούλ, Πρόσταξον τὸν ὑπηρέτην νὰ περάσῃ ἔμπροσθεν ἡμῶν· καὶ ἐκεῖνος ἐπέρασε· σὺ ὅμως στάθητι ὀλίγον, καὶ θέλω σοὶ ἀναγγείλει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
1Sa 10:1 Τότε ἔλαβεν ὁ Σαμουὴλ τὴν φιάλην τοῦ ἐλαίου, καὶ ἔχυσεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν καὶ εἶπε, Δὲν σὲ ἔχρισε Κύριος ἄρχοντα ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ
1Sa 10:2 Ἀφοῦ ἀναχωρήσῃς ἀπ' ἐμοῦ σήμερον, θέλεις εὑρεῖ δύο ἀνθρώπους πλησίον τοῦ τάφου τῆς Ῥαχήλ, κατὰ τὸ ὅριον τοῦ Βενιαμὶν ἐν Σελσά· καὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς σέ, Εὑρέθησαν αἱ ὄνοι, τὰς ὁποίας ὑπῆγες νὰ ζητήσῃς· καὶ ἰδού, ὁ πατὴρ σου, ἀφήσας τὴν φροντίδα τῶν ὄνων, ὑπερλυπεῖται διὰ σᾶς, λέγων, Τί νὰ κάμω περὶ τοῦ υἱοῦ μου
1Sa 10:3 Καὶ προχωρήσας ἐκεῖθεν, θέλεις ἐλθεῖ ἕως τῆς δρυὸς τοῦ Θαβώρ, καὶ ἐκεῖ θέλουσι σὲ εὑρεῖ τρεῖς ἄνθρωποι ἀναβαίνοντες πρὸς τὸν Θεὸν εἰς Βαιθήλ, ὁ εἷς φέρων τρία ἐρίφια, καὶ ὁ ἄλλος φέρων τρεῖς ἄρτους, καὶ ὁ ἄλλος φέρων ἀσκὸν οἴνου·
1Sa 10:4 καὶ θέλουσι σὲ χαιρετήσει καὶ σοὶ δώσει δύο ἄρτους, τοὺς ὁποίους θέλεις δεχθῇ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν.
1Sa 10:5 Μετὰ ταῦτα θέλεις ὑπάγει εἰς τὸ βουνὸν τοῦ Θεοῦ, ὅπου εἶναι ἡ φρουρὰ τῶν Φιλισταίων· καὶ ὅταν ὑπάγῃς ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν, θέλεις ἀπαντήσει ἄθροισμα προφητῶν καταβαινόντων ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου ἐν ψαλτηρίῳ καὶ τυμπάνῳ καὶ αὐλῷ καὶ κιθάρᾳ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ προφητευόντων.
1Sa 10:6 Καὶ θέλει ἐπέλθει ἐπὶ σὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ θέλεις προφητεύσει μετ' αὐτῶν καὶ θέλεις μεταβληθῇ εἰς ἄλλον ἄνθρωπον.
1Sa 10:7 Καὶ ὅταν τὰ σημεῖα ταῦτα ἔλθωσιν ἐπὶ σέ, κάμνε ὅ, τι δύνασαι διότι ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ σοῦ.
1Sa 10:8 Καὶ θέλεις καταβῇ πρὸ ἐμοῦ εἰς Γάλγαλα· καὶ ἰδού, ἐγὼ θέλω καταβῇ πρὸς σέ, διὰ νὰ προσφέρω ὁλοκαυτώματα, νὰ θυσιάσω θυσίας εἰρηνικὰς· πρόσμενε ἑπτὰ ἡμέρας, ἑωσοῦ ἔλθω πρὸς σὲ καὶ σοὶ ἀναγγείλω τί ἔχεις νὰ κάμῃς.
1Sa 10:9 Καὶ ὅτε ἔστρεψε τὰ νῶτα αὐτοῦ διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τοῦ Σαμουήλ, ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἄλλην καρδίαν· καὶ ἦλθον πάντα ἐκεῖνα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
1Sa 10:10 Καὶ ὅτε ἦλθον ἐκεῖ εἰς τὸ βουνόν, ἰδού, ἄθροισμα προφητῶν συνήντησεν αὐτόν· καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν Πνεῦμα Θεοῦ, καὶ ἐπροφήτευσε μεταξὺ αὐτῶν.
1Sa 10:11 Καὶ ὡς εἶδον οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν πρότερον, καὶ ἰδού, προεφήτευε μετὰ τῶν προφητῶν, τότε ἔλεγεν ὁ λαός, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔγεινεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Κείς καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις
1Sa 10:12 Εἷς δὲ ἐκ τῶν ἐκεῖ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, Καὶ τίς εἶναι ὁ πατὴρ αὐτῶν Διὰ τοῦτο ἔγεινε παροιμία, Καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις
1Sa 10:13 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσε προφητεύων, ἦλθεν εἰς τὸν ὑψηλὸν τόπον.
1Sa 10:14 Καὶ εἶπεν ὁ θεῖος τοῦ Σαοὺλ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Ποῦ ὑπήγετε Καὶ εἶπε, νὰ ζητήσωμεν τὰς ὄνους. καὶ ὅτε εἴδομεν ὅτι δὲν ἦσαν, ἤλθομεν πρὸς τὸν Σαμουήλ.
1Sa 10:15 Καὶ εἶπεν ὁ θεῖος τοῦ Σαούλ, Ἀνάγγειλόν μοι, σὲ παρακαλῶ, τί σᾶς εἶπεν ὁ Σαμουήλ.
1Sa 10:16 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν θεῖον αὐτοῦ, Μᾶς εἶπε μετὰ βεβαιότητος ὅτι εὑρέθησαν αἱ ὄνοι· τὸν λόγον ὅμως περὶ τῆς βασιλείας, τὸν ὁποῖον ὁ Σαμουὴλ εἶπε, δὲν ἐφανέρωσεν εἰς αὐτόν.
1Sa 10:17 Καὶ συνήγαγεν ὁ Σαμουὴλ τὸν λαὸν πρὸς τὸν Κύριον εἰς Μισπά·

1Sa 10:18 καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἐγώ ἀνεβίβασα τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ σᾶς ἠλευθέρωσα ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς πασῶν τῶν βασιλειῶν, αἵτινες σᾶς κατέθλιβον·
1Sa 10:19 καὶ σεῖς τὴν ἡμέραν ταύτην ἀπεβάλετε τὸν Θεὸν σας, ὅστις σᾶς ἔσωσεν ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν σας καὶ τῶν θλίψεών σας, καὶ εἴπετε πρὸς αὐτόν, Οὐχί, ἀλλὰ κατάστησον βασιλέα ἐφ ἡμᾶς. Τώρα λοιπὸν παρουσιάσθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ τὰς φυλὰς σας καὶ κατὰ τὰς χιλιάδας σας.
1Sa 10:20 Καὶ ὅτε ἔκαμεν ὁ Σαμουὴλ πάσας τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ νὰ πλησιάσωσιν, ἐπιάσθη ἡ φυλὴ τοῦ Βενιαμίν.
1Sa 10:21 Καὶ ἀφοῦ ἔκαμε τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν νὰ πλησιάσῃ κατὰ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐπιάσθη ἡ οἰκογένεια τοῦ Ματρεί, καὶ ἐπιάσθη ὁ Σαοὺλ ὁ υἱὸς τοῦ Κείς· ἐζήτησαν δὲ αὐτὸν καὶ δὲν εὑρέθη.
1Sa 10:22 Ὅθεν ἐζήτησαν ἔτι παρὰ τοῦ Κυρίου, ἄν ὁ ἄνθρωπος ἔρχηται ἔτι ἐκεῖ. Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδού, αὐτὸς εἶναι κεκρυμμένος μεταξὺ τῆς ἀποσκευῆς.
1Sa 10:23 Τότε ἔδραμον καὶ ἔλαβον αὐτὸν ἐκεῖθεν· καὶ ὅτε ἐστάθη μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ἐξεῖχεν ὑπὲρ πάντα τὸν λαόν, ἀπὸ τοὺς ὤμους αὐτοῦ καὶ ἐπάνω.
1Sa 10:24 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λαόν, Βλέπετε ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν ὁ Κύριος, ὅτι δὲν εἶναι ὅμοιος αὐτοῦ μεταξὺ παντὸς τοῦ λαοῦ Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἠλάλαξε καὶ εἶπε, Ζήτω ὁ βασιλεύς.
1Sa 10:25 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν τὸν τρόπον τῆς βασιλείας, καὶ ἔγραψεν αὐτὸν ἐν βιβλίῳ καὶ ἔθεσεν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπέλυσεν ὁ Σαμουὴλ πάντα τὸν λαόν, ἕκαστον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
1Sa 10:26 Καὶ ὁ Σαοὺλ ὁμοίως ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά· καὶ ὑπῆγε μετ αὐτοῦ ἐκεῖ τάγμα πολεμιστῶν, τῶν ὁποίων τὰς καρδίας εἶχε διαθέσει ὁ Θεός.
1Sa 10:27 Ἄνθρωποι ὅμως κακοὶ εἶπον, Πῶς θέλει σώσει ἡμᾶς οὗτος Καὶ κατεφρόνησαν αὐτὸν καὶ δὲν προσέφεραν πρὸς αὐτὸν δῶρα· ἐκεῖνος ὅμως ἔκαμνε τὸν κωφόν.
1Sa 11:1 Ἀνέβη δὲ Νάας ὁ Ἀμμωνίτης καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐναντίον τῆς Ἰαβεὶσγαλαάδ· καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄνδρες τῆς Ἰαβεὶς εἰς τὸν Νάας, Κάμε συνθήκην πρὸς ἡμᾶς, καὶ θέλομεν σὲ δουλεύει.
1Sa 11:2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Νάας ὁ Ἀμμωνίτης, Μὲ τοῦτο θέλω κάμει συνθήκην πρὸς ἐσᾶς, νὰ ἐξορύξω πάντας τοὺς δεξιοὺς ὀφθαλμοὺς σας, καὶ νὰ βάλω τοῦτο ὄνειδος ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ.
1Sa 11:3 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τῆς Ἰαβεὶς, Δὸς εἰς ἡμᾶς ἑπτὰ ἡμερῶν ἀναβολήν, διὰ νὰ ἀποστείλωμεν μηνυτὰς εἰς πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραήλ· καὶ τότε, ἐὰν δὲν ἦναί τις νὰ μᾶς σώσῃ, θέλομεν ἐξέλθει πρὸς σέ.
1Sa 11:4 Ἦλθον λοιπὸν οἱ μηνυταὶ εἰς Γαβαὰ τοῦ Σαοὺλ καὶ εἶπον τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ· καὶ ὕψωσαν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.
1Sa 11:5 Καὶ ἰδού, ὁ Σαοὺλ ἤρχετο κατόπιν τῆς ἀγέλης ἐκ τοῦ ἀγροῦ· καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Τί ἔχει ὁ λαὸς καὶ κλαίει Καὶ διηγήθησαν πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἰαβείς.
1Sa 11:6 Καὶ ἐπῆλθεν ἐπὶ τὸν Σαοὺλ πνεῦμα Θεοῦ, ὅτε ἤκουσε τοὺς λόγους ἐκείνους· καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ αὐτοῦ σφόδρα.
1Sa 11:7 Καὶ ἔλαβε ζεῦγος βοῶν, καὶ κατακόψας αὐτοὺς εἰς τμήματα, ἀπέστειλεν αὐτὰ κατὰ πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραὴλ διὰ χειρὸς μηνυτῶν, λέγων, Ὅστις δὲν ἐξέλθῃ κατόπιν τοῦ Σαοὺλ καὶ κατόπιν τοῦ Σαμουήλ, οὕτω θέλει γείνει εἰς τοὺς βόας αὐτοῦ. Καὶ ἐπέπεσε φόβος Κυρίου ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ ἐξῆλθον ὡς εἷς ἄνθρωπος.
1Sa 11:8 Καὶ ὅτε ἀπηρίθμησεν αὐτοὺς ἐν Βεζέκ, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἦσαν τριακόσιαι χιλιάδες καὶ οἱ ἄνδρες Ἰούδα τριάκοντα χιλιάδες.
1Sa 11:9 Καὶ εἶπον πρὸς τοὺς ἐλθόντας μηνυτάς, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Ἰαβεὶσγαλαάδ· Αὔριον, καθὼς ὁ ἥλιος θερμάνῃ, θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς σωτηρία. Καὶ ἦλθον οἱ μηνυταὶ καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Ἰαβείς· καὶ ὑπερεχάρησαν.
1Sa 11:10 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς Ἰαβείς, Αὔριον θέλομεν ἐξέλθει πρὸς ἐσᾶς, καὶ θέλετε κάμει εἰς ἡμᾶς πᾶν ὅ, τι σᾶς φαίνεται καλόν.
1Sa 11:11 Καὶ τὴν ἐπαύριον διῄρεσεν ὁ Σαοὺλ τὸν λαὸν εἰς τρία τάγματα· καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοπέδου, ἐν τῇ πρωϊνῇ φυλακῇ, καὶ ἐπάταξαν τοὺς Ἀμμωνίτας ἑωσοῦ θερμάνῃ ἡ ἡμέρα· καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες διεσκορπίσθησαν, ὥστε οὐδὲ δύο ἐξ αὐτῶν δὲν ἔμειναν ἡνωμένοι.
1Sa 11:12 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν Σαμουήλ, Τίς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις εἶπεν, Ὁ Σαοὺλ θέλει βασιλεύσει ἐφ ἡμᾶς παραδώσατε τοὺς ἄνδρας, διὰ νὰ θανατώσωμεν αὐτούς.
1Sa 11:13 Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Δὲν θέλει θανατωθῇ οὐδεὶς τὴν ἡμέραν ταύτην· διότι σήμερον ἔκαμεν ὁ Κύριος σωτηρίαν ἐν τῷ Ἰσραήλ.
1Sa 11:14 Τότε εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, Ἔλθετε, καὶ ἄς ὑπάγωμεν εἰς Γάλγαλα καὶ ἄς ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν.
1Sa 11:15 Καὶ ὑπῆγε πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα· καὶ ἐκεῖ ἔκαμον τὸν Σαοὺλ βασιλέα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν Γαλγάλοις· καὶ ἐκεῖ ἐθυσίασαν θυσίας εἰρηνικὰς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐκεῖ εὐφράνθησαν ὁ Σαοὺλ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ σφόδρα.
1Sa 12:1 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ, Ἰδού, ὑπήκουσα εἰς τὴν φωνὴν σας κατὰ πάντα ὅσα εἴπετε πρὸς ἐμέ, καὶ κατέστησα βασιλέα ἐφ ὑμᾶς·
1Sa 12:2 καὶ τώρα, ἰδού, ὁ βασιλεὺς πορεύεται ἔμπροσθέν σας· ἐγὼ δὲ εἶμαι γέρων καὶ πολιός· καὶ οἱ υἱοὶ μου, ἰδού, εἶναι μεθ ὑμῶν· καὶ ἐγὼ περιεπάτησα ἐνώπιόν σας ἐκ νεότητός μου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
1Sa 12:3 ἰδού, ἐγώ· μαρτυρήσατε κατ ἐμοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐνώπιον τοῦ κεχρισμένου αὐτοῦ· τίνος τὸν βοῦν ἔλαβον ἤ τίνος τὸν ὄνον ἔλαβον ἤ τίνα ἠδίκησα τίνα κατεδυνάστευσα ἤ ἐκ χειρὸς τίνος ἔλαβον δῶρα, διὰ νὰ τυφλώσω

τους ὀφθαλμοὺς μου διὰ τούτων καὶ θέλω ἀποδώσει εἰς ἐσᾶς.
1Sa 12:4 Οἱ δὲ εἶπον, Δὲν ἠδίκησας ἡμᾶς οὐδὲ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς οὐδὲ ἔλαβές τι ἐκ τῆς χειρὸς τινος.
1Sa 12:5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μάρτυς ὁ Κύριος εἰς ἐσᾶς, μάρτυς καὶ ὁ κεχρισμένος αὐτοῦ τὴν ἡμέραν ταύτην, ὅτι δέν εὑρήκατε εἰς τὴν χεῖρά μου οὐδὲν. Καὶ ἀπεκρίβησαν, Μάρτυς.
1Sa 12:6 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, Μάρτυς ὁ Κύριος ὁ καταστήσας τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ ἀναβιβάσας τους πατέρας σας ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
1Sa 12:7 Τώρα λοιπὸν στάθητε, διὰ νὰ διαλεχθῶ μὲ σᾶς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ πάσας τὰς δικαιοσύνας τοῦ Κυρίου, τὰς ὁποίας ἔκαμεν εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς τους πατέρας σας.
1Sa 12:8 Ἀφοῦ ὁ Ἰακὼβ ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ οἱ πατέρες σας ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον, τότε ἀπέστειλεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ ἐξήγαγον τους πατέρας σας ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατῴκισαν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
1Sa 12:9 Ἐλησμόνησαν ὅμως Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· ὅθεν παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Σισάρα, ἀρχηγοῦ τοῦ στρατεύματος τοῦ Ἀσώρ, καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταίων καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως Μωάβ, καὶ ἐπολέμησαν ἐναντίον αὐτῶν.
1Sa 12:10 Καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπον, Ἡμαρτήσαμεν, ἐπειδὴ ἐγκατελίπομεν τὸν Κύριον καὶ ἐλατρεύσαμεν τοὺς Βααλεὶμ καὶ τὰς Ἀσταρὼθ· ἀλλὰ τώρα ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ θέλομεν λατρεύσει σέ.
1Sa 12:11 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος τὸν Ἱεροβάαλ καὶ τὸν Βεδὰν καὶ τὸν Ἰεφθάε καὶ τον Σαμουήλ, καὶ σᾶς ἠλευθέρωσεν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σας πανταχόθεν, καὶ κατῳκήσατε ἐν ἀσφαλείᾳ.
1Sa 12:12 Ἀλλ᾽ ὅτε εἴδετε ὅτι Νάας ὁ βασιλεὺς τῶν υἱῶν Ἀμμὼν ἦλθεν ἐναντίον σας, εἴπετε πρὸς ἐμέ, Οὐχί, ἀλλὰ βασιλεὺς θέλει βασιλεύει ἐφ ἡμᾶς· ἐνῷ Κύριος ὁ Θεὸς σας ἦτο ὁ βασιλεὺς σας.
1Sa 12:13 Τώρα λοιπόν, ἰδού, ὁ βασιλεύς, τὸν ὁποῖον ἐξελέξατε, τὸν ὁποῖον ἐζητήσατε· καὶ ἰδού, ὁ Κύριος κατέστησε βασιλέα ἐφ ὑμᾶς.
1Sa 12:14 Ἐὰν φοβῆσθε τὸν Κύριον καὶ λατρεύητε αὐτὸν καὶ ὑπακούητε εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ δὲν στασιάζητε ἐναντίον τῆς προσταγῆς τοῦ Κυρίου, τότε καὶ σεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ ὑμᾶς θέλετε περιπατεῖ κατόπιν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας·
1Sa 12:15 ἐὰν ὅμως δὲν ὑπακούητε εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ στασιάζητε ἐναντίον τῆς προσταγῆς τοῦ Κυρίου, τότε ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ἐναντίον σας, καθὼς ἐστάθη ἐναντίον τῶν πατέρων σας.
1Sa 12:16 Τώρα λοιπὸν παραστάθητε καὶ ἴδετε τὸ μέγα τοῦτο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει κάμει ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας·
1Sa 12:17 δὲν εἶναι θερισμὸς τῶν σίτων σήμερον θέλω ἐπικαλεσθῆ τὸν Κύριον, καὶ θέλει πέμψει βροντὰς καὶ βροχήν· διὰ νὰ γνωρίσητε καὶ νὰ ἴδητε ὅτι τὸ κακὸν σας εἶναι μέγα, τὸ ὁποῖον ἐπράξατε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ζητήσαντες εἰς ἑαυτοὺς βασιλέα.
1Sa 12:18 Τότε ἐπεκαλέσθη ὁ Σαμουὴλ τὸν Κύριον· καὶ ἔπεμψεν ὁ Κύριος βροντὰς καὶ βροχὴν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐφοβήθη σφόδρα τὸν Κύριον καὶ τὸν Σαμουήλ.
1Sa 12:19 Καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τὸν Σαμουήλ, Δεήθητι ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν· διότι ἐπροσθέσαμεν εἰς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν τὸ κακόν, νὰ ζητήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς βασιλέα.
1Sa 12:20 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, Μὴ φοβεῖσθε· σεῖς ἐπράξατε ὅλον τοῦτο τὸ κακόν· πλὴν μὴ παραδρομήσητε ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ λατρεύετε τὸν Κύριον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας·
1Sa 12:21 καὶ μὴ παραδρομήσητε· διότι τότε ἠθέλετε ὑπάγει κατόπιν τῶν ματαίων, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ὠφελήσωσιν οὐδὲ νὰ ἐλευθερώσωσιν, ἐπειδὴ εἶναι μάταια·
1Sa 12:22 διότι δὲν θέλει ἐγκαταλείψει ὁ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ἐπειδὴ ηὐδόκησεν ὁ Κύριος νὰ σᾶς κάμῃ λαὸν αὐτοῦ·
1Sa 12:23 εἰς ἐμὲ δὲ μὴ γένοιτο νὰ ἁμαρτήσω εἰς τὸν Κύριον, ὥστε νὰ παύσω ἀπὸ τοῦ νὰ δέωμαι ὑπὲρ ὑμῶν· ἀλλὰ θέλω σᾶς διδάσκει τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ εὐθεῖαν·
1Sa 12:24 μόνον φοβεῖσθε τὸν Κύριον καὶ λατρεύετε αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ ἐξ ὅλης καρδίας σας· διότι εἴδετε πόσα μεγαλεῖα ἔκαμεν ὑπὲρ ὑμῶν·
1Sa 12:25 ἀλλ᾽ ἐὰν ἐξακολουθῆτε νὰ πράττητε τὸ κακόν, καὶ σεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν θέλετε ἀπολεσθῆ.
1Sa 13:1 Ὁ Σαοὺλ ἦτο βασιλεὺς ἑνὸς ἔτους· ἀφοῦ δὲ ἐβασίλευσε δύο ἔτη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ,
1Sa 13:2 ἐξέλεξεν ὁ Σαοὺλ εἰς ἑαυτὸν τρεῖς χιλιάδας ἐκ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἦσαν μετὰ τοῦ Σαοὺλ δύο χιλιάδες ἐν Μιχμὰς καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθήλ, καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ τοῦ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν· τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ.
1Sa 13:3 Καὶ ἐπάταξεν ὁ Ἰωνάθαν τὴν φρουρὰν τῶν Φιλισταίων τὴν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ ἤκουσαν οἱ Φιλισταῖοι. Καὶ ἐσάλπισεν ὁ Σαοὺλ διὰ τῆς σάλπιγγος ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγων, Ἄς ἀκούσωσιν οἱ Ἑβραῖοι.
1Sa 13:4 Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἤκουσε νὰ λέγωσιν, Ἐπάταξεν ὁ Σαοὺλ τὴν φρουράν τῶν Φιλισταίων, καὶ μάλιστα ὁ Ἰσραὴλ μισεῖται ὑπὸ τῶν Φιλισταίων. Καὶ συνήχθη ὁ λαὸς κατόπιν τοῦ Σαοὺλ ἐν Γαλγάλοις.
1Sa 13:5 Οἱ δὲ Φιλισταῖοι συνηθροίσθησαν διὰ νὰ πολεμήσωσι μετὰ τοῦ Ἰσραήλ, τριάκοντα χιλιάδες ἁμαξῶν καὶ ἕξ χιλιάδες ἱππέων καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ πλῆθος· καὶ ἀνέβησαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Μιχμάς, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Βαιθαυέν.

1Sa 13:6 Ὅτε οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ εἶδον ὅτι ἦσαν ἐν ἀμηχανίᾳ, διότι ὁ λαὸς ἐμικροψύχει, τότε ἐκρύπτετο ὁ λαὸς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰ πυκνόφυτα καὶ εἰς τοὺς βράχους καὶ εἰς τὰ ὀχυρὰ μέρη καὶ εἰς τοὺς λάκκους.
1Sa 13:7 Καὶ τινες ἐκ τῶν Ἑβραίων διέβησαν τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὴν γῆν Γὰδ καὶ Γαλαάδ. Ὁ δὲ Σαοὺλ αὐτὸς ἦτο ἀκόμη ἐν Γαλγάλοις· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τρέμων κατόπιν αὐτοῦ.
1Sa 13:8 Καὶ περιέμεινεν ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὸν διωρισμένον καιρὸν ὑπὸ τοῦ Σαμουήλ· ἀλλ' ὁ Σαμουὴλ δὲν ἤρχετο εἰς Γάλγαλα· καὶ ὁ λαὸς διεσκορπίζετο ἀπὸ πλησίον αὐτοῦ.
1Sa 13:9 Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Φέρετε ἐδῶ πρὸς ἐμὲ τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς. Καὶ προσέφερε τὸ ὁλοκαύτωμα.
1Sa 13:10 Καὶ ὡς ἐτελείωσε προσφέρων τὸ ὁλοκαύτωμα, ἰδού, ἦλθεν ὁ Σαμουήλ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Σαοὺλ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, διὰ νὰ χαιρετήσῃ αὐτόν.
1Sa 13:11 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ, Τί ἔκαμες Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σαούλ, Ἐπειδὴ εἶδον ὅτι ὁ λαὸς διεσκορπίζετο ἀπ' ἐμοῦ, καὶ σὺ δὲν ἦλθες τὴν διωρισμένην ἡμέραν, οἱ δὲ Φιλισταῖοι συνηθροίζοντο εἰς Μιχμάς,
1Sa 13:12 διὰ τοῦτο εἶπα, Τώρα θέλουσι καταβῆ οἱ Φιλισταῖοι ἐναντίον μου εἰς Γάλγαλα, καὶ ἐγὼ δὲν ἔκαμα δέησιν πρὸς τὸν Κύριον· ἐτόλμησα λοιπόν, καὶ προσέφερα τὸ ὁλοκαύτωμα.
1Sa 13:13 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Σαούλ, Σύ ἔπραξας ἀφρόνως· δὲν ἐφύλαξας τὸ πρόσταγμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ ὁποῖον προσέταξεν εἰς σέ· διότι τώρα ὁ Κύριος ἤθελε στερεώσει τὴν βασιλείαν σου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος·
1Sa 13:14 ἀλλὰ τώρα ἡ βασιλεία σου δὲν θέλει στηριχθῆ· ὁ Κύριος ἐζήτησεν εἰς ἑαυτὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ διώρισεν ὁ Κύριος αὐτὸν νὰ ἦναι ἄρχων ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐπειδὴ δὲν ἐφύλαξας ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προσέταξεν εἰς σὲ ὁ Κύριος.
1Sa 13:15 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Σαμουὴλ καὶ ἀνέβη ἀπὸ Γαλγάλων εἰς Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν. Ὁ δὲ Σαοὺλ ἠρίθμησε τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα μετ' αὐτοῦ, περίπου ἑξακοσίους ἄνδρας.
1Sa 13:16 Καὶ ὁ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς ὁ εὑρεθεὶς μετ' αὐτῶν, ἐκάθηντο ἐν Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν· οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἦσαν ἐστρατοπεδευμένοι ἐν Μιχμάς.
1Sa 13:17 Καὶ ἐξῆλθον λεηλάται ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν Φιλισταίων εἰς τρία σώματα· τὸ ἓν σῶμα ἐστράφη εἰς τὴν ὁδὸν Ὀφρά, πρὸς τὴν γῆν Σωγάλ·
1Sa 13:18 καὶ τὸ ἄλλο σῶμα ἐστράφη εἰς τὴν ὁδὸν Βαὶθ-ωρών· καὶ τὸ ἄλλο σῶμα ἐστράφη εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ὁρίου, τὸ ὁποῖον βλέπει πρὸς τὴν κοιλάδα Σεβωείμ, κατὰ τὴν ἔρημον.
1Sa 13:19 Καὶ σιδηρουργὸς δὲν εὑρίσκετο ἐν πάσῃ τῇ γῇ Ἰσραήλ· διότι οἱ Φιλισταῖοι εἶπον, Μήποτε οἱ Ἑβραῖοι κατασκευάσωσι ῥομφαίας ἢ λόγχας·
1Sa 13:20 ἀλλὰ κατέβαινον πάντες οἱ Ἰσραηλῖται πρὸς τοὺς Φιλισταίους, διὰ νὰ ἀκονῶσιν ἕκαστος τὸ ὑνίον αὐτοῦ καὶ τὴν δικέλλαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀξίνην αὐτοῦ, καὶ τὴν σκαπάνην αὐτοῦ,
1Sa 13:21 ὁσάκις ἤθελον ἀμβλυνθῆ αἱ σκαπάναι καὶ αἱ δικέλλαι καὶ τὰ τρίκρανα καὶ αἱ ἀξίναι αὐτῶν· καὶ διὰ νὰ ὀξύνωσι τὰ βούκεντρα αὐτῶν.
1Sa 13:22 Διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μάχης, δὲν εὑρίσκετο οὔτε μάχαιρα οὔτε λόγχη εἰς τὴν χεῖρα τινὸς ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ ὄντος μετὰ τοῦ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν· εἰς τὸν Σαοὺλ ὅμως καὶ εἰς τὸν Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ εὑρέθησαν.
1Sa 13:23 Ἡ δὲ φρουρὰ τῶν Φιλισταίων ἐξῆλθε πρὸς τὸ πέρασμα Μιχμάς.
1Sa 14:1 Ἡμέραν δὲ τινὰ εἶπεν Ἰωνάθαν, ὁ υἱὸς τοῦ Σαούλ, πρὸς τὸν νέον τὸν βαστάζοντα τὰ ὅπλα αὐτοῦ, Ἐλθέ, καὶ ἂς περάσωμεν πρὸς τὴν φρουρὰν τῶν Φιλισταίων, τὴν ἐν τῷ πέραν· πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅμως δὲν ἐφανέρωσε τοῦτο.
1Sa 14:2 Ὁ δὲ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ Γαβαά, ὑπὸ τὴν ῥοδιὰν τὴν ἐν Μιγρών· καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἦτο ἕως ἑξακόσιοι ἄνδρες·
1Sa 14:3 καὶ Ἀχιά, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιτώβ, ἀδελφοῦ τοῦ Ἰχαβώδ, υἱοῦ τοῦ Φινεές, υἱοῦ τοῦ Ἠλεί, ἱερεὺς τοῦ Κυρίου ἐν Σηλώ, φορῶν ἐφόδ. Καὶ ὁ λαὸς δὲν ἤξευρεν ὅτι ὑπῆγεν ὁ Ἰωνάθαν.
1Sa 14:4 Μεταξὺ δὲ τῶν διαβάσεων, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Ἰωνάθαν ἐζήτει νὰ περάσῃ πρὸς τὴν φρουρὰν τῶν Φιλισταίων, ἦτο ἀπότομος βράχος ἐξ ἑνὸς μέρους καὶ ἀπότομος βράχος ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἑνὸς Βοσές, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἄλλον Σενέ.
1Sa 14:5 Τὸ μέτωπον τοῦ ἑνὸς βράχου ἦτο πρὸς βορρᾶν ἀπέναντι Μιχμάς, καὶ τὸ τοῦ ἄλλου πρὸς νότον ἀπέναντι Γαβαά.
1Sa 14:6 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν νέον τὸν βαστάζοντα τὰ ὅπλα αὐτοῦ, Ἐλθέ, καὶ ἂς περάσωμεν πρὸς τὴν φρουρὰν τῶν ἀπεριτμήτων τούτων· ἴσως ἐνεργήσῃ ὁ Κύριος ὑπὲρ ἡμῶν· διότι δὲν εἶναι εἰς τὸν Κύριον ἐμπόδιον νὰ σώσῃ διὰ πολλῶν ἢ δι' ὀλίγων.
1Sa 14:7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ὁπλοφόρος αὐτοῦ, Κάμε ὅ, τι εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ σου· προχώρει· ἰδού, ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ κατὰ τὴν καρδίαν σου.
1Sa 14:8 Τότε εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν, Ἰδού, ἡμεῖς θέλομεν περάσει πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ θέλομεν δειχθῆ εἰς αὐτούς·
1Sa 14:9 ἐὰν εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς οὕτω, Στάθητε ἕως νὰ ἔλθωμεν πρὸς ἐσᾶς· τότε θέλομεν σταθῆ ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν καὶ δὲν θέλομεν ἀναβῆ πρὸς αὐτούς·
1Sa 14:10 ἀλλ' ἐὰν εἴπωσιν οὕτως, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς· τότε θέλομεν ἀναβῆ· διότι ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα ἡμῶν· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς ἡμᾶς τὸ σημεῖον.
1Sa 14:11 Ἐδείχθησαν λοιπὸν ἀμφότεροι εἰς τὴν φρουρὰν τῶν Φιλισταίων· καὶ οἱ Φιλισταῖοι εἶπον, Ἰδού, οἱ

Ἑβραῖοι ἐξέρχονται ἐκ τῶν τρυπῶν, ὅπου εἶχον κρυφθῆ.
1Sa 14:12 Καὶ ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες τῆς φρουρᾶς πρὸς τὸν Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν βαστάζοντα τὰ ὅπλα αὐτοῦ, καὶ εἶπον, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ θέλομεν σᾶς φανερώσει τί. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν ὁπλοφόρον αὐτοῦ, Ἀνάβα κατόπιν μου· διότι παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραήλ.
1Sa 14:13 Καὶ ἀνέρπυσεν ὁ Ἰωνάθαν μὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ μὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ὁ βαστάζων τὰ ὅπλα αὐτοῦ κατόπιν αὐτοῦ· καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰωνάθαν· καὶ ὁ βαστάζων τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐθανάτονεν αὐτοὺς κατόπιν αὐτοῦ.
1Sa 14:14 Αὕτη δὲ ἡ πρώτη σφαγή, τὴν ὁποίαν ἔκαμον ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ ὁπλοφόρος αὐτοῦ, ἦτο περίπου εἴκοσι ἄνδρες, εἰς διάστημα γῆς ἡμίσεως στρέμματος.
1Sa 14:15 Καὶ ἔγεινε τρόμος ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ· ἡ φρουρὰ καὶ οἱ λεηλατοῦντες, καὶ αὐτοὶ κατετρόμαξαν, καὶ ἡ γῆ συνεταράχθη· ὥστε ἦτο ὡς τρόμος Θεοῦ.
1Sa 14:16 Καὶ εἶδον οἱ φρουροὶ τοῦ Σαοὺλ ἐν Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν, καὶ ἰδού, τὸ πλῆθος διελύετο καὶ βαθμηδὸν διεσκορπίζετο.
1Sa 14:17 Τότε εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, Ἀπαριθμήσατε τώρα καὶ ἰδέτε τίς ἀνεχώρησεν ἐξ ἡμῶν. Καί ὅτε ἀπηρίθμησαν, ἰδού, ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ ὁπλοφόρος αὐτοῦ δὲν ἦσαν.
1Sa 14:18 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Ἀχιά, Φέρε ἐδῶ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ. Διότι ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἦτο τότε μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
1Sa 14:19 Καὶ ἐνῷ ἐλάλει ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, ὁ θόρυβος ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Φιλισταίων ἐπροχώρει ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἐπληθύνετο· ὁ δὲ Σαοὺλ εἶπε πρὸς τὸν ἱερέα, Σύρε ὀπίσω τὴν χεῖρά σου.
1Sa 14:20 Καὶ συνηθροίσθησαν ὁ Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἦλθον ἕως εἰς τὴν μάχην· καὶ ἰδού, παντὸς ἀνδρὸς ἡ ῥομφαία ἦτο ἐναντίον τοῦ συντρόφου αὐτοῦ, σφαγὴ μεγάλη σφόδρα.
1Sa 14:21 οἱ δὲ Ἑβραῖοι οἱ μετὰ τῶν Φιλισταίων ὄντες ὡς ἄλλοτε, οἵτινες εἶχον ἀναβῆ μετ' αὐτῶν εἰς τὸ στρατόπεδον ἐκ τῶν πέριξ, καὶ αὐτοὶ ἔτι ἡνώθησαν μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἵτινες ἦσαν μετὰ τοῦ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν.
1Sa 14:22 Καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, ἀκούσαντες ὅτι οἱ Φιλισταῖοι ἔφευγον, ἔδραμον καὶ αὐτοὶ κατόπιν αὐτῶν εἰς πόλεμον.
1Sa 14:23 Καὶ ἔσωσεν ὁ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἡ μάχη ἐπέρασεν εἰς Βαὶθαὺέν.
1Sa 14:24 Οἱ δὲ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ ἀπέκαμον τὴν ἡμέραν ἐκείνην· διότι ὁ Σαοὺλ εἶχεν ὁρκίσει τὸν λαόν, λέγων, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις φάγῃ τροφὴν ἕως ἑσπέρας, καὶ ἐκδικηθῶ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου. Ὅθεν δὲν ἐγεύθη τροφὴν πᾶς ὁ λαός.
1Sa 14:25 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦλθεν εἰς δάσος, ὅπου ἦτο μέλι κατὰ γῆς.
1Sa 14:26 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸ δάσος, ἰδού, τὸ μέλι ἐστάλαξεν· οὐδεὶς ὅμως ἐπλησίασε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ· διότι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὅρκον.
1Sa 14:27 Ὁ Ἰωνάθαν ὅμως δὲν εἶχεν ἀκούσει, ὅτε ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὥρκισε τὸν λαόν· ὅθεν ἥπλωσε τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐβύθισεν αὐτὸ εἰς κηρήθραν καὶ ἔβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.
1Sa 14:28 Ἀπεκρίθη δὲ εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν, Ὁ πατὴρ σου ὥρκισε δί ὅρκου τὸν λαόν, λέγων, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις φάγῃ τροφὴν σήμερον· διὰ τοῦτο ὁ λαὸς εἶναι ἐκλελυμένος.
1Sa 14:29 Ὁ δὲ Ἰωνάθαν εἶπεν, Ἐτάραξεν ὁ πατὴρ μου τὸν κόσμον· ἰδέτε, παρακαλῶ, πόσον ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου, διότι ἐγεύθην ὀλίγον ἐκ τούτου τοῦ μέλιτος·
1Sa 14:30 πόσῳ μᾶλλον, ἐὰν ὁ λαὸς ἤθελε φάγει τὴν σήμερον ἐλευθέρως ἐκ τῶν λαφύρων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα εὕρηκε διότι δὲν ἤθελε γείνει τώρα πολὺ μεγαλητέρα σφαγὴ μεταξὺ τῶν Φιλισταίων
1Sa 14:31 Ἐπάταξαν δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς Φιλισταίους ἀπὸ Μιχμὰς ἕως Αἰαλών· καὶ ὁ λαὸς ἦτο ἐκλελυμένος σφόδρα.
1Sa 14:32 Ὅθεν ἐρρίφθη ὁ λαὸς εἰς τὰ λάφυρα, καὶ ἔλαβε πρόβατα καὶ βόας καὶ μόσχους καὶ ἔσφαξαν κατὰ γῆς· καὶ ἔτρωγεν ὁ λαὸς μετὰ τοῦ αἵματος.
1Sa 14:33 Ἀνήγγειλαν δὲ πρὸς τὸν Σαούλ, λέγοντες, Ἰδού, ὁ λαὸς ἁμαρτάνει εἰς τὸν Κύριον, διότι τρώγουσι μετὰ τοῦ αἵματος. Καὶ εἶπε, Παραβάται ἐστάθητε· κυλίσατε πρὸς ἐμὲ σήμερον λίθον μέγαν.
1Sa 14:34 Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Διασπάρθητε μεταξὺ τοῦ λαοῦ καὶ εἴπατε πρὸς αὐτούς, Φέρετέ μοι ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν βοῦν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸ πρόβατον αὐτοῦ, καὶ σφάξατε ἐνταῦθα καὶ φάγετε· καὶ μὴ ἁμαρτάνετε εἰς τὸν Κύριον, τρώγοντες μετὰ τοῦ αἵματος. Καὶ ἔφεραν πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος τὸν βοῦν αὐτοῦ μεθ ἑαυτοῦ ἐκείνην τὴν νύκτα καὶ ἔσφαξαν ἐκεῖ.
1Sa 14:35 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ Σαοὺλ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον· τοῦτο ἦτο τὸ πρῶτον θυσιαστήριον, τὸ ὁποῖον ᾠ κοδόμησεν ὁ Σαοὺλ εἰς τὸν Κύριον.
1Sa 14:36 Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Ἄς καταβῶμεν ἐξοπίσω τῶν Φιλισταίων διὰ νυκτός, καὶ ἄς διαρπάσωμεν αὐτοὺς ἕως νὰ φέγξῃ ἡ ἡμέρα, καὶ ἄς μὴ ἀφήσωμεν μηδὲ ἕνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ εἶπον, Κάμε πᾶν ὅ, τι σοὶ φαίνεται καλόν. Τότε εἶπεν ὁ ἱερεύς, Ἄς προσέλθωμεν ἐνταῦθα εἰς τὸν Θεόν.
1Sa 14:37 Καὶ ἠρώτησεν ὁ Σαοὺλ τὸν Θεόν, Νὰ καταβῶ ἐξοπίσω τῶν Φιλισταίων θέλεις παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰσραήλ Ἀλλὰ δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
1Sa 14:38 Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Πλησιάσατε ἐνταῦθα πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ λαοῦ· καὶ μάθετε καὶ ἰδέτε, εἰς ποῖον ἐστάθη ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον·

1Sa 14:39 διότι ζῇ Κύριος, ὁ σώσας τὸν Ἰσραήλ, ὅτι καὶ εἰς τὸν Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν μου ἂν ἐστάθη, θέλει βεβαίως θανατωθῇ. Καὶ δὲν εὑρέθη οὐδεὶς μεταξὺ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅστις ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν.

1Sa 14:40 Καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ, Σταθῆτε σεῖς ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους, ἐγὼ δὲ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς μου θέλομεν σταθῇ ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους. Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν Σαούλ, Κάμε πᾶν ὅ, τι σοὶ φαίνεται καλόν.

1Sa 14:41 Τότε εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, Δεῖξον τὸν ἀθῷον. Καὶ ἐπιάσθη ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Σαούλ· ὁ δὲ λαὸς ἀπελύθη.

1Sa 14:42 Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Ῥίψατε κλήρους μεταξὺ ἐμοῦ καὶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου. Καὶ ἐπιάσθη ὁ Ἰωνάθαν.

1Sa 14:43 Τότε εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Ἰωνάθαν, Φανέρωσόν μοι τί ἔπραξας. Καὶ ἐφανέρωσε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Τῳόντι ἐγεύθην ὀλίγον μέλι διὰ τοῦ ἄκρου τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ μου· ἰδού, ἐγώ, ἀποθνήσκω.

1Sa 14:44 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σαούλ, Οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ· βεβαίως θέλεις ἀποθάνει, Ἰωνάθαν.

1Sa 14:45 Ὁ δὲ λαὸς εἶπε πρὸς τὸν Σαούλ, Ὁ Ἰωνάθαν θέλει ἀποθάνει, ὅστις ἔκαμε τὴν μεγάλην ταύτην σωτηρίαν εἰς τὸν Ἰσραήλ Μὴ γένοιτο· Ζῇ Κύριος, οὐδὲ μία θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ θέλει πέσει εἰς τὴν γῆν· διότι ἐνήργησε μετὰ τοῦ Θεοῦ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ ἐλύτρωσεν ὁ λαὸς τὸν Ἰωνάθαν, καὶ δὲν ἀπέθανε.

1Sa 14:46 Τότε ἀνέβη ὁ Σαοὺλ ἐκ τῆς καταδιώξεως τῶν Φιλισταίων· καὶ οἱ Φιλισταῖοι ὑπῆγαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.

1Sa 14:47 Καὶ ἔλαβεν ὁ Σαοὺλ τὴν βασιλείαν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κύκλῳ· ἐναντίον τοῦ Μωὰβ καὶ ἐναντίον τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμμὼν καὶ ἐναντίον τοῦ Ἐδὼμ καὶ ἐναντίον τῶν βασιλέων τῆς Σωβὰ καὶ ἐναντίον τῶν Φιλισταίων· καὶ ἐναντίον πάντων ὅπου καὶ ἂν ἐστρέφετο, κατετρόπονε.

1Sa 14:48 Συνεκρότησεν ἔτι δύναμιν καὶ ἐπάταξε τὸν Ἀμαλήκ, καὶ ἠλευθέρωσε τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν διαρπαζόντων αὐτούς.

1Sa 14:49 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Σαοὺλ ἦσαν Ἰωνάθαν καὶ Ἰσονεὶ καὶ Μελχισουέ· καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τῆς πρωτοτόκου Μεράβ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς νεωτέρας Μιχάλ·

1Sa 14:50 τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς τοῦ Σαοὺλ ἦτο Ἀχινοάμ, θυγάτηρ τοῦ Ἀχιμάας. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχιστρατήγου αὐτοῦ Ἀβενήρ, υἱὸς τοῦ Νήρ, θείου τοῦ Σαούλ.

1Sa 14:51 Ὁ δὲ Κεὶς ὁ πατὴρ τοῦ Σαούλ, καὶ ὁ Νὴρ ὁ πατὴρ τοῦ Ἀβενήρ, ἦσαν υἱοὶ τοῦ Ἀβιήλ.

1Sa 14:52 Ἦτο δὲ πόλεμος δυνατὸς ἐναντίον τῶν Φιλισταίων κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαούλ· καὶ ὁπότε ἔβλεπεν ὁ Σαοὺλ ἄνδρα τινὰ δυνατὸν ἢ ἀνδρεῖον, παρελάμβανεν αὐτὸν πλησίον ἑαυτοῦ.

1Sa 15:1 Εἶπε δὲ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Σαούλ, Ἐμὲ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος νὰ σὲ χρίσω βασιλέα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· τώρα λοιπὸν ἄκουσον τῆς φωνῆς τῶν λόγων τοῦ Κυρίου.

1Sa 15:2 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Θέλω ἐκδικήσει ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἀμαλὴκ εἰς τὸν Ἰσραήλ, ὅτι ἀντεστάθη εἰς αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτε ἀνέβαινεν ἐξ Αἰγύπτου·

1Sa 15:3 ὕπαγε τώρα καὶ πάταξον τὸν Ἀμαλήκ, καὶ ἐξολόθρευσον πᾶν ὅ, τι ἔχει καὶ μὴ φεισθῇς αὐτούς· ἀλλὰ θανάτωσον καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα καὶ παιδίον καὶ θηλάζον καὶ βοῦν καὶ πρόβατον καὶ κάμηλον καὶ ὄνον.

1Sa 15:4 Καὶ ὁ Σαοὺλ ἐκάλεσε τὸν λαὸν καὶ ἀπηρίθμησεν αὐτοὺς ἐν Τελαΐμ, διακοσίας χιλιάδας πεζῶν καὶ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν Ἰούδα.

1Sa 15:5 Καὶ ἦλθεν ὁ Σαοὺλ ἕως τῆς πόλεως τοῦ Ἀμαλὴκ καὶ ἐνέδρευσεν ἐν τῇ φάραγγι.

1Sa 15:6 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τοὺς Κεναίους, Ὑπάγετε, ἀναχωρήσατε, κατάβητε ἐκ μέσου τῶν Ἀμαληκιτῶν, διὰ νὰ μὴ σᾶς συμπεριλάβω μετ' αὐτῶν· διότι σεῖς ἐδείξατε ἔλεος εἰς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ὅτε ἀνέβαινον ἐξ Αἰγύπτου. Καὶ ἀνεχώρησαν οἱ Κεναῖοι ἐκ μέσου τῶν Ἀμαληκιτῶν.

1Sa 15:7 Καὶ ἐπάταξεν ὁ Σαοὺλ τοὺς Ἀμαληκίτας ἀπὸ Ἀβιλὰ ἕως τῆς εἰσόδου Σούρ, τῆς κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου.

1Sa 15:8 Καὶ συνέλαβεν Ἀγὰγ τὸν βασιλέα τῶν Ἀμαληκιτῶν ζῶντα, πάντα δὲ τὸν λαὸν ἐξωλόθρευσεν ἐν στόματι μαχαίρας.

1Sa 15:9 Πλὴν ἐφείσθη ὁ Σαοὺλ καὶ ὁ λαὸς τὸν Ἀγὰγ καὶ τὰ καλήτερα τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν καὶ τῶν δευτερευόντων καὶ τῶν ἀρνίων καὶ παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ δὲν ἤθελον νὰ ἐξολοθρεύσωσιν αὐτά· ἀλλὰ πᾶν τὸ εὐτελὲς καὶ ἐξουδενωμένον, ἐκεῖνο ἐξωλόθρευσαν.

1Sa 15:10 Τότε ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Σαμουήλ, λέγων,

1Sa 15:11 Μετεμελήθην ὅτι ἔκαμα τὸν Σαοὺλ βασιλέα· διότι ἐστράφη ἀπὸ ὄπισθέν μου καὶ τοὺς λόγους μου δὲν ἐξετέλεσε. Καὶ τοῦτο ἐλύπησε τὸν Σαμουήλ, καὶ ἐβόησε πρὸς τὸν Κύριον δι' ὅλης τῆς νυκτός.

1Sa 15:12 Καὶ ὅτε ἐξηγέρθη ὁ Σαμουὴλ ἐνωρὶς διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς συνάντησιν τοῦ Σαοὺλ τὸ πρωΐ, ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν Σαμουήλ, λέγοντες, Ὁ Σαοὺλ ἦλθεν εἰς τὸν Κάρμηλον, καὶ ἰδού, ἀνήγειρεν εἰς ἑαυτὸν τρόπαιον· ἔπειτα ἐστράφη καὶ διεπέρασε καὶ κατέβη εἰς Γάλγαλα.

1Sa 15:13 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Σαούλ· καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς αὐτόν, Εὐλογημένος νὰ ἦσαι παρὰ τοῦ Κυρίου· ἐξετέλεσα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

1Sa 15:14 Εἶπε δὲ ὁ Σαμουήλ, Καὶ τίς ἡ φωνὴ αὕτη τῶν προβάτων εἰς τὰ ὦτά μου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν βοῶν, τὴν ὁποίαν ἀκούω

1Sa 15:15 Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Ἐκ τῶν Ἀμαληκιτῶν ἔφεραν αὐτά· διότι ὁ λαὸς ἐφείσθη τὰ καλήτερα τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν, διὰ νὰ θυσιάσῃ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου· τὰ δὲ λοιπὰ ἐξωλοθρεύσαμεν.

1Sa 15:16 Τότε εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Σαούλ, Ἄφες, καὶ θέλω ἀπαγγείλει πρὸς σὲ τί ἐλάλησεν ὁ Κύριος εἰς ἐμὲ τὴν νύκτα. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Λέγε.

1Sa 15:17 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ, Ἐνῷ σὺ ἦσο μικρὸς ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου, δὲν ἔγεινες ἡ κεφαλὴ τῶν φυλῶν

τοῦ Ἰσραήλ, καὶ σὲ ἔχρισεν ὁ Κύριος βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ
1Sa 15:18 καὶ σὲ ἔστειλεν ὁ Κύριος εἰς τὴν ὁδὸν καὶ εἶπεν, Ὕπαγε καὶ ἐξολόθρευσον τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἐμέ, τοὺς Ἀμαληκίτας, καὶ πολέμησον ἐναντίον αὐτῶν ἑωσοῦ ἐξαφανίσῃς αὐτούς·
1Sa 15:19 διὰ τί λοιπὸν δὲν ὑπήκουσας τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου, ἀλλ᾿ ὥρμησας ἐπὶ τὰ λάφυρα καὶ ἔπραξας τὸ κακὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου
1Sa 15:20 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Σαμουήλ, Ναί, ὑπήκουσα τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου καὶ ὑπῆγα εἰς τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλε καὶ ἔφερα τὸν Ἀγὰγ τὸν βασιλέα τοῦ Ἀμαλήκ, τοὺς δὲ Ἀμαληκίτας ἐξωλόθρευσα·
1Sa 15:21 ὁ λαὸς ὅμως ἔλαβεν ἐκ τῶν λαφύρων πρόβατα καὶ βόας, τὰ καλήτερα ἀπὸ τῶν ἀπηγορευμένων, διὰ νὰ θυσιάσῃ εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν Γαλγάλοις.
1Sa 15:22 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ, Μήπως ὁ Κύριος ἀρέσκεται εἰς τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ εἰς τὰς θυσίας, καθὼς εἰς τὸ νὰ ὑπακούωμεν τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου ἰδού, ἡ ὑποταγὴ εἶναι καλητέρα παρὰ τὴν θυσίαν· ἡ ὑπακοή, παρὰ τὸ πάχος τῶν κριῶν·
1Sa 15:23 διότι ἡ ἀπείθεια εἶναι καθὼς τὸ ἁμάρτημα τῆς μαγείας· καὶ τὸ πεῖσμα, καθὼς ἡ ἀσέβεια καὶ εἰδωλολατρεία· ἐπειδὴ σὺ ἀπέρριψας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀπέρριψε σὲ ἀπὸ τοῦ νὰ ἦσαι βασιλεύς.
1Sa 15:24 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Σαμουήλ, Ἡμάρτησα· διότι παρέβην τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς λόγους σου, φοβηθεὶς τὸν λαὸν καὶ ὑπακούσας εἰς τὴν φωνὴν αὐτῶν·
1Sa 15:25 τώρα λοιπὸν συγχώρησον, παρακαλῶ, τὸ ἁμάρτημά μου καὶ ἐπίστρεψον μετ᾿ ἐμοῦ, διὰ νὰ προσκυνήσω τὸν Κύριον.
1Sa 15:26 Ὁ δὲ Σαμουὴλ εἶπε πρὸς τὸν Σαούλ, Δὲν θέλω ἐπιστρέψει μετὰ σοῦ· διότι ἀπέρριψας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Κύριος ἀπέρριψε σὲ ἀπὸ τοῦ νὰ ἦσαι βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
1Sa 15:27 Καὶ καθὼς ἐστράφη ὁ Σαμουὴλ διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ, ἐκεῖνος ἐπίασεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ἐξεσχίσθη.
1Sa 15:28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Σαμουήλ, Ἐξέσχισεν ἡ Κύριος τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ σοῦ σήμερον καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὸν πλησίον σου, τὸν καλητερόν σου·
1Sa 15:29 οὐδὲ θέλει ψευσθῇ ὁ Ἰσχυρὸς τοῦ Ἰσραὴλ οὐδὲ μεταμεληθῇ· διότι οὗτος δὲν εἶναι ἄνθρωπος, ὥστε νὰ μεταμεληθῇ.
1Sa 15:30 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἡμάρτησα· ἀλλὰ τίμησόν με τώρα, παρακαλῶ, ἔμπροσθεν τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐπίστρεψον μετ᾿ ἐμοῦ, διὰ νὰ προσκυνήσω Κύριον τὸν Θεόν σου.
1Sa 15:31 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Σαμουὴλ κατόπιν τοῦ Σαοὺλ καὶ προσεκύνησεν ὁ Σαοὺλ τὸν Κύριον.
1Sa 15:32 Τότε εἶπεν ὁ Σαμουήλ, Φέρετέ μοι ἐνταῦθα Ἀγὰγ τὸν βασιλέα τῶν Ἀμαληκιτῶν. Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀγὰγ χαριέντως· διότι ἔλεγεν ὁ Ἀγάγ, Βεβαίως ἡ πικρία τοῦ θανάτου ἐπέρασεν.
1Sa 15:33 Ὁ δὲ Σαμουὴλ εἶπε, Καθὼς ἠτέκνωσε γυναῖκας ἡ ῥομφαία σου, οὕτω θέλει ἀτεκνωθῇ μεταξὺ τῶν γυναικῶν ἡ μήτηρ σου. Καὶ κατέκοψεν ὁ Σαμουὴλ τὸν Ἀγὰγ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν Γαλγάλοις.
1Sa 15:34 Τότε ἀνεχώρησεν ὁ Σαμουὴλ εἰς Ῥαμά· ὁ δὲ Σαοὺλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, εἰς Γαβαὰ Σαούλ.
1Sa 15:35 Ὁ δὲ Σαμουὴλ δὲν εἶδε πλέον τὸν Σαοὺλ ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐπένθησεν ὅμως ὁ Σαμουὴλ διὰ τὸν Σαούλ. Καὶ ὁ Κύριος μετεμελήθη ὅτι ἔκαμε τὸν Σαοὺλ βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
1Sa 16:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Σαμουήλ, Ἕως πότε σὺ πενθεῖς διὰ τὸν Σαούλ, ἐπειδὴ ἐγὼ ἀπεδοκίμασα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ βασιλεύῃ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ γέμισον τὸ κέρας σου ἔλαιον καὶ ὕπαγε· ἐγὼ σὲ ἀποστέλλω πρὸς τὸν Ἰεσσαὶ τὸν Βηθλεεμίτην· διότι προέβλεψα εἰς ἐμαυτὸν βασιλέα μεταξὺ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
1Sa 16:2 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ, Πῶς νὰ ὑπάγω διότι θέλει ἀκούσει τοῦτο ὁ Σαοὺλ καὶ θέλει μὲ θανατώσει. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Λάβε μετὰ σοῦ δάμαλιν καὶ εἰπέ, Ἦλθον νὰ θυσιάσω πρὸς τὸν Κύριον.
1Sa 16:3 Καὶ κάλεσον τὸν Ἰεσσαὶ εἰς τὴν θυσίαν, καὶ ἐγὼ θέλω φανερώσει πρὸς σὲ τί θέλεις κάμει καὶ θέλεις χρίσει εἰς ἐμὲ ὅντινα σοὶ εἴπω.
1Sa 16:4 Καὶ ἔκαμεν ὁ Σαμουὴλ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ Κύριος, καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεέμ. Ἐτρόμαξαν δὲ οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως εἰς τὴν συνάντησιν αὐτοῦ καὶ εἶπον, Ἐν εἰρήνῃ ἔρχεσαι
1Sa 16:5 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐν εἰρήνῃ· ἔρχομαι διὰ νὰ θυσιάσω πρὸς τὸν Κύριον· ἁγιάσθητε καὶ ἔλθετε μετ᾿ ἐμοῦ εἰς τὴν θυσίαν. Καὶ ἡγίασε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν.
1Sa 16:6 Καὶ ἐνῷ εἰσήρχοντο, ἰδὼν τὸν Ἐλιάβ, εἶπε, Βεβαίως ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου εἶναι ὁ κεχρισμένος αὐτοῦ.
1Sa 16:7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Σαμουήλ, Μὴ ἐπιβλέψῃς εἰς τὴν ὄψιν αὐτοῦ ἢ εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἀναστήματος αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἀπεδοκίμασα αὐτόν· διότι δὲν βλέπει ὁ Κύριος καθὼς βλέπει ὁ ἄνθρωπος· διότι ὁ ἄνθρωπος βλέπει τὸ φαινόμενον, ὁ δὲ Κύριος βλέπει τὴν καρδίαν.
1Sa 16:8 Τότε ἐκάλεσεν ὁ Ἰεσσαὶ τὸν Ἀβιναδὰβ καὶ διεβίβασεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Σαμουήλ. Καὶ εἶπεν, οὐδὲ τοῦτον δὲν ἐξέλεξεν ὁ Κύριος.
1Sa 16:9 Τότε διεβίβασεν ὁ Ἰεσσαὶ τὸν Σαμμά. Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐδὲ τοῦτον δὲν ἐξέλεξεν ὁ Κύριος.
1Sa 16:10 Καὶ διεβίβασεν ὁ Ἰεσσαὶ ἑπτὰ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Σαμουήλ. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Ἰεσσαί, Ὁ Κύριος δὲν ἐξέλεξε τούτους.
1Sa 16:11 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Ἰεσσαί, Ἐτελείωσαν τὰ παιδία Καὶ εἶπε, Μένει ἔτι ὁ νεώτερος· καὶ ἰδού, ποιμαίνει τὰ πρόβατα. Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Ἰεσσαί, Πέμψον καὶ φέρε αὐτόν· διότι δὲν θέλομεν καθίσει εἰς τὴν τράπεζαν, ἑωσοῦ ἔλθῃ ἐνταῦθα.

1Sa 16:12 Καὶ ἔστειλε καὶ ἔφερεν αὐτόν. Ἦτο δὲ ξανθὸς καὶ εὐόφθαλμος καὶ ὡραῖος τὴν ὄψιν. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Σηκώθητι, χρίσον αὐτόν· διότι οὗτος εἶναι.

1Sa 16:13 Τότε ἔλαβεν ὁ Σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπῆλθε πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ τὸν Δαβὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐφεξῆς. Σηκωθεὶς δὲ ὁ Σαμουὴλ ἀπῆλθεν εἰς Ῥαμά.

1Sa 16:14 Καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἀπεσύρθη ἀπὸ τοῦ Σαούλ, καὶ πνεῦμα πονηρὸν παρὰ Κυρίου ἐτάραττεν αὐτόν.

1Sa 16:15 Καὶ εἶπον οἱ δοῦλοι τοῦ Σαοὺλ πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ τώρα, πονηρὸν πνεῦμα παρὰ Θεοῦ σὲ ταράττει·

1Sa 16:16 ἄς προστάξῃ τώρα ὁ κύριος ἡμῶν τοὺς δούλους σου, τοὺς ἔμπροσθέν σου, νὰ ζητήσωσιν ἄνθρωπον εἰδήμονα εἰς τὸ νὰ παίζῃ κιθάραν· καὶ ὁπότε τὸ πονηρὸν πνεῦμα παρὰ Θεοῦ εἶναι ἐπὶ σέ, νὰ παίζῃ μὲ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ καλὸν θέλει εἶσθαι εἰς σέ.

1Sa 16:17 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Προβλέψατέ μοι λοιπὸν ἄνθρωπον παίζοντα καλῶς καὶ φέρετε πρὸς ἐμέ.

1Sa 16:18 Τότε ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν δούλων καὶ εἶπεν, Ἰδού, εἶδον υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ τοῦ Βηθλεεμίτου, εἰδήμονα εἰς τὸ παίζειν καὶ ἀνδρειότατον καὶ ἄνδρα πολεμικὸν καὶ συνετὸν εἰς λόγον καὶ ἄνθρωπον ὡραῖον, καὶ ὁ Κύριος εἶναι μετ' αὐτοῦ.

1Sa 16:19 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Σαοὺλ μηνυτὰς πρὸς τὸν Ἰεσσαί, λέγων, Πέμψον μοι Δαβὶδ τὸν υἱόν σου, ὅστις εἶναι μετὰ τῶν προβάτων.

1Sa 16:20 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰεσσαὶ ὄνον φορτωμένον μὲ ἄρτους καὶ ἀσκὸν οἴνου καὶ ἓν ἐρίφιον ἐξ αἰγῶν, καὶ ἔπεμψεν αὐτὰ διὰ τοῦ Δαβὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Σαούλ.

1Sa 16:21 Καὶ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαοὺλ καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν σφόδρα· καὶ ἔγεινεν ὁπλοφόρος αὐτοῦ.

1Sa 16:22 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Ἰεσσαί, λέγων, Ὁ Δαβὶδ ἄς στέκηται, παρακαλῶ, ἔμπροσθέν μου· διότι εὕρηκε χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου.

1Sa 16:23 Καὶ ὁπότε τὸ πονηρὸν πνεῦμα παρὰ Θεοῦ ἦτο ἐπὶ τὸν Σαούλ, ὁ Δαβὶδ ἐλάμβανε τὴν κιθάραν καὶ ἔπαιζε διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· τότε ἀνεκουφίζετο ὁ Σαοὺλ καὶ ἀνεπαύετο καὶ ἀπεσύρετο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν.

1Sa 17:1 Συνήθροισαν δὲ οἱ Φιλισταῖοι τὰ στρατεύματα αὐτῶν διὰ πόλεμον καὶ ἦσαν συνηθροισμένοι ἐν Σοκχώ, ἥτις εἶναι τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐστρατοπέδευσαν μεταξὺ Σοκχὼ καὶ Ἀζηκά, ἐν Ἐφὲσδαμμείμ.

1Sa 17:2 Ὁ δὲ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνηθροίσθησαν, καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν τῇ κοιλάδι Ἠλά, καὶ παρετάχθησαν εἰς μάχην ἐναντίον τῶν Φιλισταίων.

1Sa 17:3 Καὶ οἱ μὲν Φιλισταῖοι ἵσταντο ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐντεῦθεν, ὁ δὲ Ἰσραὴλ ἵστατο ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐκεῖθεν· ἡ δὲ κοιλὰς ἦτο μεταξὺ αὐτῶν.

1Sa 17:4 Καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ προμαχητὴς ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν Φιλισταίων ὀνομαζόμενος Γολιάθ, ἐκ τῆς Γάθ, ὕψους ἓξ πηχῶν καὶ σπιθαμῆς·

1Sa 17:5 εἶχε δὲ περικεφαλαίαν χαλκίνην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἦτο ἐνδεδυμένος θώρακα ἁλυσιδωτόν· καὶ τὸ βάρος τοῦ θώρακος ἦτο πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ·

1Sa 17:6 καὶ κνημίδας χαλκίνας ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ καὶ ἀσπίδα χαλκίνην μεταξὺ τῶν ὤμων αὐτοῦ.

1Sa 17:7 Καὶ τὸ κοντάριον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ἦτο ὡς ἀντίον ὑφαντοῦ· καί ἡ λόγχη τοῦ δόρατος αὐτοῦ ἐζύγιζεν ἑξακοσίους σίκλους σιδήρου· εἷς δὲ κρατῶν τὸν θυρεὸν προεπορεύετο αὐτοῦ.

1Sa 17:8 Καὶ σταθεὶς ἐβόησε πρὸς τὰς παρατάξεις τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Διὰ τί ἐξέρχεσθε νὰ παραταχθῆτε εἰς μάχην δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Φιλισταῖος, καὶ σεῖς δοῦλοι τοῦ Σαούλ ἐκλέξατε εἰς ἑαυτοὺς ἄνδρα, καὶ ἄς καταβῇ πρὸς ἐμέ·

1Sa 17:9 ἐὰν μὲν δυνηθῇ νὰ πολεμήσῃ μετ' ἐμοῦ καὶ μὲ θανατώσῃ, τότε ἡμεῖς θέλομεν εἶσθαι δοῦλοί σας· ἀλλ' ἐὰν ἐγὼ ὑπερισχύσω κατ' αὐτοῦ καὶ θανατώσω αὐτόν, τότε σεῖς θέλετε εἶσθαι δοῦλοι ἡμῶν καὶ θέλετε δουλεύει ἡμᾶς.

1Sa 17:10 Καὶ εἶπεν ὁ Φιλισταῖος, Ἐγὼ ἐξουθένησα τὰς παρατάξεις τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἡμέραν ταύτην· δότε εἰς ἐμὲ ἄνδρα, διὰ νὰ μονομαχήσωμεν.

1Sa 17:11 Ὅτε ἤκουσεν ὁ Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐκείνους τοὺς λόγους τοῦ Φιλισταίου, ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

1Sa 17:12 Ἦτο δὲ Δαβὶδ ὁ υἱὸς ἐκείνου τοῦ Ἐφραθαίου ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, ὀνομαζομένου Ἰεσσαί· εἶχε δὲ ὀκτὼ υἱούς· καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Σαοὺλ εἶχε τάξιν γέροντος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

1Sa 17:13 Καὶ ὑπῆγαν οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Ἰεσσαὶ οἱ μεγαλήτεροι ἀκολουθοῦντες τὸν Σαοὺλ εἰς τὴν μάχην· καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν υἱῶν αὐτοῦ οἵτινες ὑπῆγαν εἰς τὴν μάχην ἦσαν Ἐλιὰβ ὁ πρωτότοκος, καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Ἀβιναδάβ, καὶ ὁ τρίτος Σαμμά.

1Sa 17:14 Ὁ δὲ Δαβὶδ ἦτο ὁ νεώτερος· καὶ οἱ τρεῖς οἱ μεγαλήτεροι ἠκολούθουν τὸν Σαούλ.

1Sa 17:15 Καὶ ἀνεχώρει ὁ Δαβὶδ καὶ ἐπέστρεφεν ἀπὸ τοῦ Σαούλ, διὰ νὰ ποιμαίνῃ τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ.

1Sa 17:16 Ὁ δὲ Φιλισταῖος ἐπλησίαζε πρωῒ καὶ ἑσπέρας καὶ ἐστηλόνετο τεσσαράκοντα ἡμέρας.

1Sa 17:17 Καὶ εἶπεν Ἰεσσαὶ πρὸς Δαβὶδ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Λάβε τώρα διὰ τοὺς ἀδελφούς σου ἓν ἐφὰ ἐκ τούτου τοῦ πεφρυγανισμένου σίτου καὶ τοὺς δέκα τούτους ἄρτους, καὶ τρέξον εἰς τὸ στρατόπεδον πρὸς τοὺς ἀδελφούς σου·

1Sa 17:18 καὶ τὰ δέκα ταῦτα νωπὰ τυρία φέρε πρὸς τὸν χιλίαρχον, καὶ ἰδὲ ἂν ὑγιαίνωσιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ λάβε σημεῖον παρ' αὐτῶν.

1Sa 17:19 Ὁ δὲ Σαοὺλ καὶ αὐτοὶ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἦσαν ἐν τῇ κοιλάδι Ἠλά, μαχόμενοι μετὰ τῶν

Φιλισταίων.
1Sa 17:20 Καὶ ἐξηγέρθη ὁ Δαβὶδ ἐνωρὶς τὸ πρωΐ· καὶ ἀφήσας τὰ πρόβατα εἰς φύλακα, ἔλαβε καὶ ὑπῆγε, καθὼς προσέταξεν αὐτὸν ὁ Ἰεσσαί· καὶ ἦλθεν εἰς τὸ περιχαράκωμα, ἐνῷ τὸ στράτευμα ἐξήρχετο εἰς παράταξιν· καὶ ἠλάλαξαν πρὸς τὴν μάχην·
1Sa 17:21 διότι παρετάχθησαν ὁ Ἰσραὴλ καὶ οἱ Φιλισταῖοι, στράτευμα κατὰ πρόσωπον στρατεύματος.
1Sa 17:22 Καὶ ὁ Δαβίδ, ἀφήσας ἐπάνωθεν αὐτοῦ τὰ σκεύη εἰς τὴν χεῖρα τοῦ σκευοφύλακος, ἔδραμε πρὸς τὸ στράτευμα καὶ ἦλθε καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ πῶς ἔχουσι.
1Sa 17:23 Καὶ ἐνῷ ὡμίλει μετ' αὐτῶν, ἰδού, ἀνέβαινεν ὁ προμαχητής, ὁ Φιλισταῖος ὁ ἐκ τῆς Γάθ, Γολιὰθ τὸ ὄνομα, ἐκ τῶν στρατευμάτων τῶν Φιλισταίων, καὶ ἐλάλησε κατὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους· καὶ ἤκουσεν ὁ Δαβίδ.
1Sa 17:24 Πάντες δὲ οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ, ὡς εἶδον τὸν ἄνδρα, ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
1Sa 17:25 Καὶ ἔλεγον οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ, Εἴδετε τὸν ἄνδρα τοῦτον τὸν ἀναβαίνοντα βεβαίως ἀνέβη διὰ νὰ ἐξουθενήσῃ τὸν Ἰσραήλ· καὶ ὅστις θανατώσῃ αὐτόν, τοῦτον θέλει πλουτίσει ὁ βασιλεὺς μὲ πλούτη μεγάλα, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ θέλει δώσει εἰς αὐτόν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θέλει κάμει ἐλεύθερον μεταξὺ τοῦ Ἰσραήλ.
1Sa 17:26 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἱσταμένους πλησίον αὐτοῦ, λέγων, Τί θέλει γείνει εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις πατάξῃ τὸν Φιλισταῖον τοῦτον καὶ ἀφαιρέσῃ τὸ ὄνειδος ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ διότι τίς εἶναι ὁ Φιλισταῖος οὗτος ὁ ἀπερίτμητος, ὥστε νὰ ἐξουθενῇ τὰ στρατεύματα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος
1Sa 17:27 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ λαὸς κατὰ τὸν λόγον τοῦτον, λέγων, οὕτω θέλει γείνει εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις πατάξῃ αὐτόν.
1Sa 17:28 Καὶ ἤκουσεν Ἐλιὰβ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μεγαλήτερος, ἐνῷ ἐλάλει πρὸς τοὺς ἄνδρας· καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Ἐλιὰβ ἐναντίον τοῦ Δαβίδ, καὶ εἶπε, Διὰ τί κατέβης ἐνταῦθα καὶ εἰς ποῖον ἀφῆκες τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα πρόβατα ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐγὼ ἐξεύρω τὴν ὑπερηφανίαν σου καὶ τὴν πονηρίαν τῆς καρδίας σου· βεβαίως διὰ νὰ ἴδῃς τὴν μάχην κατέβης.
1Sa 17:29 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Τί ἔκαμα τώρα δὲν εἶναι αἰτία
1Sa 17:30 Καὶ ἐστράφη ἀπ' αὐτοῦ πρὸς ἄλλον καὶ ἐλάλησε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· καὶ ὁ λαὸς ἀπεκρίθη πάλιν πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν πρῶτον λόγον.
1Sa 17:31 Καὶ ὅτε ἠκούσθησαν οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐλάλησεν ὁ Δαβίδ, ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν Σαούλ· καὶ παρέλαβεν αὐτόν.
1Sa 17:32 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ, Μηδενὸς ἀνθρώπου ἡ καρδία ἄς μὴ ταπεινόνηται διὰ τοῦτον· ὁ δοῦλός σου θέλει ὑπάγει καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ Φιλισταίου τούτου.
1Sa 17:33 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαβίδ, Δὲν δύνασαι νὰ ὑπάγῃς ἐναντίον τοῦ Φιλισταίου τούτου διὰ νὰ πολεμήσῃς μετ' αὐτοῦ· διότι σὺ εἶσαι παιδίον, αὐτὸς δὲ ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐκ νεότητος αὐτοῦ.
1Sa 17:34 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ, Ὁ δοῦλός σου ἔβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἦλθε λέων καὶ ἄρκτος καὶ ἥρπασε πρόβατον ἐκ τοῦ ποιμνίου·
1Sa 17:35 καὶ ἐξῆλθον κατόπιν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτὸν καὶ ἠλευθέρωσα αὐτὸ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ καθὼς ἐσηκώθη ἐναντίον μου, ἥρπασα αὐτὸν ἀπὸ τῆς σιαγόνος καὶ ἐπάταξα αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν·
1Sa 17:36 ἐπάταξεν ὁ δοῦλός σου καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἄρκτον· καὶ ὁ Φιλισταῖος οὗτος ὁ ἀπερίτμητος θέλει εἶσθαι ὡς ἓν ἐκ τούτων, ἐπειδὴ ἐξουθένησε τὰ στρατεύματα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
1Sa 17:37 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Ὁ Κύριος ὁ ἐλευθερώσας με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκτου, οὗτος θέλει μὲ ἐλευθερώσει ἐκ χειρὸς τοῦ Φιλισταίου τούτου. Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαβίδ, Ὕπαγε, καὶ ὁ Κύριος ἄς ἦναι μετὰ σοῦ.
1Sa 17:38 Καὶ ὥπλισεν ὁ Σαοὺλ τὸν Δαβὶδ μὲ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ καὶ ἔβαλε χαλκίνην περικεφαλαίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν θώρακα.
1Sa 17:39 Καὶ ἐζώσθη ὁ Δαβὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῆς πανοπλίας αὐτοῦ καὶ ἠθέλησε νὰ περιπατήσῃ· διότι δὲν εἶχε δοκιμάσει. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ, Δὲν δύναμαι νὰ περιπατήσω μὲ ταῦτα· διότι δὲν ἐδοκίμασα ποτέ. Καὶ ἐξεδύθη ὁ Δαβὶδ αὐτὰ ἐπάνωθεν αὐτοῦ.
1Sa 17:40 Καὶ ἔλαβε τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέλεξεν εἰς ἑαυτὸν πέντε λίθους ὁμαλοὺς ἐκ τοῦ χειμάρρου, καὶ θέσας αὐτοὺς εἰς τὸ ποιμενικὸν αὐτοῦ σακκίον καὶ θυλάκιον, τὴν δὲ σφενδόνην αὐτοῦ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐπλησίαζε πρὸς τὸν Φιλισταῖον.
1Sa 17:41 Ὁ δὲ Φιλισταῖος ἤρχετο προχωρῶν καὶ ἐπλησίαζε πρὸς τὸν Δαβίδ· καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ ἀσπιδοφόρος ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
1Sa 17:42 Καὶ ὅτε περιέβλεψεν ὁ Φιλισταῖος καὶ εἶδε τὸν Δαβίδ, κατεφρόνησεν αὐτόν· διότι ἦτο παιδίον καὶ ξανθὸς καὶ ὡραῖος τὴν ὄψιν.
1Sa 17:43 Καὶ εἶπεν ὁ Φιλισταῖος πρὸς τὸν Δαβίδ, Κύων εἶμαι ἐγώ, ὥστε ἔρχεσαι πρὸς ἐμὲ μὲ ῥάβδους Καὶ κατηράσθη ὁ Φιλισταῖος τὸν Δαβὶδ εἰς τοὺς θεοὺς αὐτοῦ.
1Sa 17:44 Καὶ εἶπεν ὁ Φιλισταῖος πρὸς τὸν Δαβίδ, Ἐλθὲ πρὸς ἐμέ, καὶ θέλω παραδώσει τὰς σάρκας σου εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ.
1Sa 17:45 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Φιλισταῖον, Σὺ ἔρχεσαι ἐναντίον μου μὲ ῥομφαίαν καὶ δόρυ καὶ ἀσπίδα· ἐγὼ δὲ ἔρχομαι ἐναντίον σου ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ Θεοῦ τῶν στρατευμάτων τοῦ Ἰσραήλ, τὰ ὁποῖα σὺ ἐξουθένησας·
1Sa 17:46 τὴν ἡμέραν ταύτην θέλει σὲ παραδώσει ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρά μου· καὶ θέλω σὲ πατάξει καὶ ἀφαιρέσει ἀπὸ

σοῦ τὴν κεφαλὴν σου· καὶ θέλω παραδώσει τὰ πτώματα τοῦ στρατοπέδου τῶν Φιλισταίων τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰς τά θηρία τῆς γῆς· διὰ νὰ γνωρίσῃ πᾶσα ἡ γῆ ὅτι εἶναι Θεὸς εἰς τὸν Ἰσραὴλ·
1Sa 17:47 καὶ θέλει γνωρίσει πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο ὅτι ὁ Κύριος δὲν σώζει μὲ ῥομφαίαν καὶ δόρυ· διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ μάχη, καὶ αὐτὸς θέλει σᾶς παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα ἡμῶν.
1Sa 17:48 Καὶ ὅτε ἐσηκώθη ὁ Φιλισταῖος καὶ ἤρχετο καὶ ἐπλησίαζεν εἰς συνάντησιν τοῦ Δαβίδ, ὁ Δαβὶδ ἔσπευσε καὶ ἔδραμε πρὸς μάχην ἐναντίον τοῦ Φιλισταίου.
1Sa 17:49 Καὶ ἐκτείνας ὁ Δαβὶδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ σακκίον, ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον καὶ ἐσφενδόνησε καὶ ἐκτύπησε τὸν Φιλισταῖον κατὰ τὸ μέτωπον αὐτοῦ, ὥστε ὁ λίθος ἐνεπήχθη εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ· καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν.
1Sa 17:50 καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ Δαβὶδ κατὰ τοῦ Φιλισταίου διὰ τῆς σφενδόνης καὶ διὰ τοῦ λίθου, καὶ ἐκτύπησε τὸν Φιλισταῖον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. Ἀλλὰ δὲν ἦτο ῥομφαία ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Δαβίδ·
1Sa 17:51 ὅθεν ὁ Δαβὶδ ἔδραμε καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν Φιλισταῖον, ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἔσυρεν αὐτὴν ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς, καὶ θανατώσας αὐτόν, ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μὲ αὐτήν. Ἰδόντες δὲ οἱ Φιλισταῖοι, ὅτι ἀπέθανεν ὁ ἰσχυρὸς αὐτῶν, ἔφυγον·
1Sa 17:52 Τότε ἐσηκώθησαν οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Ἰούδα καὶ ἠλάλαξαν καὶ κατεδίωξαν τοὺς Φιλισταίους, ἕως τῆς εἰσόδου τῆς κοιλάδος, καὶ ἕως τῶν πυλῶν τῆς Ἀκκαρών. Καὶ ἔπεσον οἱ τραυματισμένοι τῶν Φιλισταίων ἐν τῇ ὁδῷ Σααραείμ, ἕως Γὰθ καὶ ἕως Ἀκκαρών.
1Sa 17:53 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς καταδιώξεως τῶν Φιλισταίων καὶ διήρπασαν τὰ στρατόπεδα αὐτῶν.
1Sa 17:54 Ὁ δὲ Δαβὶδ ἔλαβε τὴν κεφαλὴν τοῦ Φιλισταίου, καὶ ἔφερεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλήμ· τὴν δὲ πανοπλίαν αὐτοῦ ἔβαλεν ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ.
1Sa 17:55 Ὅτε δὲ εἶδεν ὁ Σαοὺλ τὸν Δαβὶδ ἐξερχόμενον ἐναντίον τοῦ Φιλισταίου, εἶπε πρὸς Ἀβενήρ, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατεύματος, Ἀβενήρ, τίνος υἱὸς εἶναι ὁ νέος οὗτος Καὶ ὁ Ἀβενὴρ εἶπε, Ζῇ ἡ ψυχὴ σου, βασιλεῦ, δέν ἐξεύρω.
1Sa 17:56 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Ἐρώτησον σύ, τίνος υἱὸς εἶναι ὁ νεανίσκος οὗτος.
1Sa 17:57 Καὶ καθὼς ἐπέστρεψεν ὁ Δαβίδ, πατάξας τὸν Φιλισταῖον, παρέλαβεν αὐτὸν ὁ Ἀβενὴρ καὶ ἔφερεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Σαούλ· καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Φιλισταίου ἦτο ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
1Sa 17:58 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Σαούλ, Τίνος υἱὸς εἶσαι, νέε καὶ ἀπεκρίθη ὁ Δαβίδ, Ὁ υἱὸς τοῦ δούλου σου Ἰεσσαὶ τοῦ Βηθλεεμίτου.
1Sa 18:1 Καὶ ὡς ἐτελείωσε λαλῶν πρὸς τὸν Σαούλ, ἡ ψυχὴ τοῦ Ἰωνάθαν συνεδέθη μετὰ τῆς ψυχῆς τοῦ Δαβίδ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν ὁ Ἰωνάθαν ὡς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ψυχήν.
1Sa 18:2 Καὶ παρέλαβεν αὐτὸν ὁ Σαοὺλ ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ δὲν ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
1Sa 18:3 Τότε ὁ Ἰωνάθαν ἔκαμε συνθήκην μετὰ τοῦ Δαβίδ· διότι ἠγάπα αὐτὸν ὡς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ψυχήν.
1Sa 18:4 καὶ ἐκδυθεὶς ὁ Ἰωνάθαν τὸ ἐπένδυμα τὸ ἐφ ἑαυτόν, ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν Δαβίδ, καὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ, ἕως καὶ αὐτὸ τὸ ξίφος αὐτοῦ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ τὴν ζώνην αὐτοῦ.
1Sa 18:5 καὶ ἐξήρχετο ὁ Δαβὶδ πανταχοῦ ὅπου ἔπεμπεν αὐτὸν ὁ Σαούλ, καὶ ἐφέρετο μετὰ συνέσεως· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὁ Σαοὺλ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ πολέμου· καὶ ἦτο ἀρεστὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ, ἔτι δὲ καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν δούλων τοῦ Σαούλ.
1Sa 18:6 Καθὼς δὲ ἤρχοντο, ἐνῷ ἐπέστρεφεν ὁ Δαβὶδ ἐκ τῆς σφαγῆς τοῦ Φιλισταίου, ἐξήρχοντο αἱ γυναῖκες ἐκ πασῶν τῶν πόλεων τοῦ Ἰσραήλ, ψάλλουσαι καὶ χορεύουσαι, εἰς συνάντησιν τοῦ βασιλέως Σαούλ, μετὰ τυμπάνων, μετὰ χαρᾶς καὶ μετὰ κυμβάλων.
1Sa 18:7 Καὶ ἀπεκρίνοντο αἱ γυναῖκες αἱ παίζουσαι πρὸς ἀλλήλας, καὶ ἔλεγον, Ὁ Σαοὺλ ἐπάταξε τὰς χιλιάδας αὐτοῦ, καὶ ὁ Δαβὶδ τὰς μυριάδας αὐτοῦ.
1Sa 18:8 Παρωξύνθη δέ σφόδρα ὁ Σαούλ, καὶ ἐφάνη δυσάρεστος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὁ λόγος οὗτος, καὶ εἶπεν, Ἀπέδωκαν εἰς τὸν Δαβὶδ τὰς μυριάδας, εἰς ἐμὲ δὲ ἀπέδωκαν τὰς χιλιάδας· καὶ τί λείπεται πλέον εἰς αὐτὸν παρὰ ἡ βασιλεία
1Sa 18:9 Καὶ ὑπέβλεπεν ὁ Σαοὺλ τὸν Δαβὶδ ἀπ ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ εἰς τὸ ἑξῆς.
1Sa 18:10 Καὶ τὴν ἐπαύριον ἐπῆλθε πνεῦμα πονηρὸν παρὰ Θεοῦ ἐπὶ τὸν Σαούλ, καὶ ἐπροφήτευεν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου· καὶ ὁ Δαβὶδ ἔπαιζε διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ὡς καθ ἑκάστην ἡμέραν· ἦτο δὲ τὸ δοράτιον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Σαούλ·
1Sa 18:11 καὶ ἔρριψεν ὁ Σαοὺλ τὸ δοράτιον, λέγων, Θέλω κτυπήσει τὸν Δαβὶδ ἕως καὶ εἰς τὸν τοῖχον. Ἀλλ ὁ Δαβὶδ ἐξέκλινεν ἀπ ἔμπροσθεν αὐτοῦ δίς.
1Sa 18:12 Ἐφοβήθη δὲ ὁ Σαοὺλ ἀπὸ προσώπου Δαβίδ, ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἦτο μετ αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ τοῦ Σαοὺλ εἶχεν ἀπομακρυνθῆ.
1Sa 18:13 Ὅθεν ἀπεμάκρυνεν αὐτὸν ὁ Σαοὺλ ἀπὸ πλησίον ἑαυτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸν χιλίαρχον· καὶ ἐξήρχετο καὶ εἰσήρχετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.
1Sa 18:14 Καὶ ἐφέρετο ὁ Δαβὶδ μετὰ συνέσεως ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· καὶ ὁ Κύριος ἦτο μετ αὐτοῦ.
1Sa 18:15 Διὰ τοῦτο ὁ Σαούλ, βλέπων ὅτι ἐφέρετο μετὰ μεγάλης συνέσεως, ἐφοβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
1Sa 18:16 Πᾶς δὲ ὁ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαβίδ, ἐπειδὴ ἐξήρχετο καὶ εἰσήρχετο ἔμπροσθεν αὐτῶν.
1Sa 18:17 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαβίδ, Ἰδού, ἡ μεγαλητέρα θυγάτηρ μου Μεράβ· ταύτην θέλω σοὶ δώσει εἰς γυναῖκα· μόνον ἔσο ἀνδρεῖος εἰς ἐμὲ καὶ μάχου τὰς μάχας τοῦ Κυρίου. Διότι εἶπεν ὁ Σαούλ, Ἄς μὴ ἦναι ἡ χεὶρ μου ἐπ

αὐτόν, ἀλλ᾽ ἡ χεὶρ τῶν Φιλισταίων ἄς ἦναι ἐπ᾽ αὐτόν.
1Sa 18:18 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ, Ποῖος ἐγώ καὶ ποία ἡ ζωή μου καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ πατρός μου μεταξὺ τοῦ Ἰσραήλ, ὥστε νὰ γείνω γαμβρὸς τοῦ βασιλέως
1Sa 18:19 Ἀλλὰ καθ᾽ ὅν καιρὸν ἡ Μερὰβ ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ ἔπρεπε νὰ δοθῇ εἰς τὸν Δαβίδ, αὐτὴ ἐδόθη εἰς τὸν Ἀδριὴλ τὸν Μεολαθίτην εἰς γυναῖκα.
1Sa 18:20 Ἠγάπα δὲ τὸν Δαβὶδ Μιχὰλ ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαούλ· καὶ ἀνήγγειλαν τοῦτο πρὸς τὸν Σαούλ· καὶ τὸ πρᾶγμα ἤρεσεν εἰς αὐτόν.
1Sa 18:21 Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Θέλω δώσει αὐτὴν εἰς αὐτόν, διὰ νὰ γείνῃ παγὶς εἰς αὐτόν, καὶ διὰ νὰ ἦναι ἐπ᾽ αὐτὸν ἡ χεὶρ τῶν Φιλισταίων. Ὅθεν εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαβίδ, Σήμερον θέλεις εἶσθαι γαμβρὸς μου μὲ τὴν δευτέραν.
1Sa 18:22 Καὶ προσέταξεν ὁ Σαοὺλ τοὺς δούλους αὐτοῦ, λέγων, Λαλήσατε πρὸς τὸν Δαβὶδ κρυφίως καὶ εἴπατε, Ἰδού, ὁ βασιλεὺς εὐαρεστεῖται εἰς σέ, καὶ πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ σὲ ἀγαπῶσι· τώρα λοιπὸν γενοῦ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως.
1Sa 18:23 Καὶ ἐλάλησαν οἱ δοῦλοι τοῦ Σαοὺλ τοὺς λόγους τούτους εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαβίδ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Σᾶς φαίνεται μικρὸν νὰ γείνῃ τις γαμβρὸς βασιλέως ἀλλ᾽ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος πτωχὸς καὶ ποταπός.
1Sa 18:24 Καὶ ἀνήγγειλαν οἱ δοῦλοι τοῦ Σαοὺλ πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Κατὰ τοὺς λόγους τούτους ἐλάλησεν ὁ Δαβίδ.
1Sa 18:25 Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν Δαβίδ, Ὁ βασιλεὺς δὲν θέλει δῶρα νυμφικά, ἀλλ᾽ ἑκατὸν ἀκροβυστίας Φιλισταίων, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ ὁ βασιλεὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Ὁ Σαοὺλ ὅμως ἐστοχάζετο νὰ κάμῃ τὸν Δαβὶδ νὰ πέσῃ διὰ χειρὸς τῶν Φιλισταίων.
1Sa 18:26 Καὶ ὅτε ἀνήγγειλαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ πρὸς τὸν Δαβὶδ τοὺς λόγους τούτους, ἤρεσεν εἰς τὸν Δαβὶδ νὰ γείνῃ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως· ὅθεν καὶ πρὶν αἱ ἡμέραι πληρωθῶσιν,
1Sa 18:27 ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ καὶ ὑπῆγεν, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν ἐκ τῶν Φιλισταίων διακοσίους ἄνδρας· καὶ ἔφερεν ὁ Δαβὶδ τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν, καὶ ἀπέδωκαν αὐτὰς πλήρεις εἰς τὸν βασιλέα, διὰ νὰ γείνῃ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Σαοὺλ Μιχὰλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα.
1Sa 18:28 Καὶ εἶδεν ὁ Σαοὺλ καὶ ἐγνώρισεν ὅτι ὁ Κύριος ἦτο μετὰ τοῦ Δαβίδ· καὶ Μιχὰλ ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ ἠγάπα αὐτόν.
1Sa 18:29 Καὶ ἔτι μᾶλλον ἐφοβεῖτο ὁ Σαοὺλ ἀπὸ προσώπου τοῦ Δαβίδ· καὶ ἔγεινεν ὁ Σαοὺλ παντοτεινὸς ἐχθρὸς τοῦ Δαβίδ.
1Sa 18:30 Ἐξῆλθον δὲ οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλισταίων εἰς πόλεμον· καὶ ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἐξῆλθον, ὁ Δαβὶδ ἐφέρετο μετὰ συνέσεως μεγαλητέρας παρὰ πάντας τοὺς δούλους τοῦ Σαούλ· ὅθεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐτιμήθη σφόδρα.
1Sa 19:1 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ, νὰ θανατώσωσι τὸν Δαβίδ.
1Sa 19:2 Ὁ Ἰωνάθαν ὅμως, ὁ υἱὸς τοῦ Σαούλ, ἠγάπα καθ᾽ ὑπερβολὴν τὸν Δαβίδ· καὶ ἀπήγγειλεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγων, Σαοὺλ ὁ πατήρ μου ζητεῖ νὰ σὲ θανατώσῃ· τώρα λοιπὸν φυλάχθητι, παρακαλῶ, ἕως πρωΐ, καὶ μένε ἐν ἀποκρύφῳ τόπῳ καὶ κρύπτου·
1Sa 19:3 ἐγὼ δὲ θέλω ἐξέλθει καὶ σταθῇ πλησίον τοῦ πατρός μου ἐν τῷ ἀγρῷ ὅπου θέλεις εἶσθαι, καὶ θέλω ὁμιλήσει περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου· καὶ θέλω ἰδεῖ τί εἶναι καὶ θέλω σοὶ ἀπαγγείλει.
1Sa 19:4 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἰωνάθαν καλὰ περὶ τοῦ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαοὺλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄς μὴ ἁμαρτήσῃ ὁ βασιλεὺς ἐναντίον τοῦ δούλου αὐτοῦ, ἐναντίον τοῦ Δαβίδ· ἐπειδὴ δὲν ἡμάρτησεν ἐναντίον σου καὶ ἐπειδὴ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐστάθησαν εἰς σὲ πολὺ καλά·
1Sa 19:5 διότι ἐρριψοκινδύνευσε τὴν ζωὴν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσε τὸν Φιλισταῖον, καὶ ὁ Κύριος ἔκαμε σωτηρίαν μεγάλην εἰς πάντα τὸν Ἰσραήλ· εἶδες καὶ ἐχάρης· διὰ τί λοιπὸν θέλεις νὰ ἁμαρτήσῃς ἐναντίον ἀθῴου αἵματος, θανατόνων τὸν Δαβὶδ χωρὶς αἰτίας
1Sa 19:6 Καὶ ὑπήκουσεν ὁ Σαοὺλ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ἰωνάθαν· καὶ ὤμοσεν ὁ Σαούλ, λέγων, Ζῇ Κύριος, δὲν θέλει θανατωθῇ.
1Sa 19:7 Καὶ ἔκραξεν ὁ Ἰωνάθαν τὸν Δαβὶδ καὶ ἀπήγγειλε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰωνάθαν πάντας τοὺς λόγους τούτους. Καὶ ἔφερεν ὁ Ἰωνάθαν τὸν Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ, καὶ ἦτο ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς τὸ πρότερον.
1Sa 19:8 Ἔγεινε δὲ πάλιν πόλεμος· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἐπολέμησε μετὰ τῶν Φιλισταίων καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐν σφαγῇ μεγάλῃ· καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
1Sa 19:9 Καὶ τὸ πονηρὸν πνεῦμα παρὰ Κυρίου ἐστάθη ἐπὶ τὸν Σαούλ, ἐνῷ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετὰ τοῦ δορατίου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ὁ δὲ Δαβὶδ ἔπαιζε τὸ ὄργανον διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ.
1Sa 19:10 Καὶ ἐζήτησεν ὁ Σαοὺλ νὰ κτυπήσῃ μὲ τὸ δοράτιον τὸν Δαβὶδ καὶ ἕως εἰς τὸν τοῖχον· ἐξέκλινεν ὅμως ἀπὸ προσώπου τοῦ Σαοὺλ καὶ ἐκτύπησε τὸν τοῖχον μὲ τὸ δοράτιον· ὁ δὲ Δαβὶδ ἔφυγε καὶ διεσώθη ἐκείνην τὴν νύκτα.
1Sa 19:11 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Σαοὺλ μηνυτὰς πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Δαβίδ, διὰ νὰ παραφυλάξωσιν αὐτὸν καὶ νὰ θανατώσωσιν αὐτὸν τὸ πρωΐ· ἀπήγγειλε δὲ πρὸς τὸν Δαβὶδ ἡ Μιχάλ, ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Ἐὰν δὲν σώσῃς τὴν ζωὴν σου τὴν νύκτα ταύτην, αὔριον θέλεις θανατωθῇ.
1Sa 19:12 Καὶ κατεβίβασεν ἡ Μιχὰλ τὸν Δαβὶδ διὰ τῆς θυρίδος· καὶ ἀνεχώρησε καὶ ἔφυγε καὶ διεσώθη.
1Sa 19:13 Τότε λαβοῦσα ἡ Μιχὰλ ὁμοίωμα, ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ προσκεφάλαιον ἐκ τριχῶν αἰγῶν καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸ μὲ φόρεμα.
1Sa 19:14 Καὶ ὅτε ἀπέστειλεν ὁ Σαοὺλ μηνυτὰς διὰ νὰ συλλάβωσι τὸν Δαβίδ, ἐκείνη εἶπεν, Ἄρρωστος εἶναι.
1Sa 19:15 Πάλιν ἀπέστειλεν ὁ Σαοὺλ τοὺς μηνυτὰς διὰ νὰ ἴδωσι τὸν Δαβίδ, λέγων, Φέρετέ μοι αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης,

διὰ νὰ θανατώσω αὐτόν.
1Sa 19:16 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον οἱ μηνυταί, ἰδού, ἦτο τὸ ὁμοίωμα ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ προσκεφάλαιον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ τριχῶν αἰγῶν.
1Sa 19:17 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὴν Μιχάλ, Διὰ τί μὲ ἠπάτησας οὕτω καὶ ἀπέπεμψας τὸν ἐχθρόν μου καὶ διεσώθη Καὶ ἀπεκρίθη Μιχὰλ πρὸς τὸν Σαούλ, Αὐτὸς εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἄφες με νὰ φύγω· διὰ τί νὰ σὲ θανατώσω
1Sa 19:18 Καὶ ἔφυγεν ὁ Δαβὶδ καὶ διεσώθη καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Σαμουὴλ εἰς Ῥαμά, καὶ ἀπήγγειλε πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα εἶχε κάμει εἰς αὐτὸν ὁ Σαούλ· καὶ ὑπῆγαν, αὐτὸς καὶ ὁ Σαμουήλ, καὶ κατῴκησαν ἐν Ναυϊώθ.
1Sa 19:19 Ἀπήγγειλαν δὲ πρὸς τὸν Σαοὺλ καὶ εἶπον, Ἰδού, ὁ Δαβὶδ εἶναι ἐν Ναυϊὼθ ἐν Ῥαμά.
1Sa 19:20 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Σαοὺλ μηνυτὰς νὰ συλλάβωσι τὸν Δαβίδ· καὶ ὅτε εἶδον τὴν σύναξιν τῶν προφητῶν προφητευόντων καὶ τὸν Σαμουὴλ προϊστάμενον ἐπ' αὐτούς, ἐπῆλθε Πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ τοὺς μηνυτὰς τοῦ Σαούλ, καὶ προεφήτευον καὶ αὐτοί.
1Sa 19:21 Καὶ ὅτε ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν Σαούλ, ἀπέστειλεν ἄλλους μηνυτάς· καὶ αὐτοὶ ὁμοίως προεφήτευον. Καὶ ἀπέστειλε πάλιν ὁ Σαοὺλ τρίτην φορὰν μηνυτάς, καὶ αὐτοὶ ἔτι προεφήτευον.
1Sa 19:22 Τότε ὑπῆγε καὶ αὐτὸς εἰς Ῥαμὰ καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ μεγάλου φρέατος τοῦ ἐν Σοκχῷ· καὶ ἠρώτησε, λέγων, Ποῦ εἶναι ὁ Σαμουὴλ καὶ ὁ Δαβίδ Καὶ εἶπον, Ἰδού, ἐν Ναυϊὼθ ἐν Ῥαμά.
1Sa 19:23 Καὶ ὑπῆγεν ἐκεῖ εἰς Ναυϊὼθ τὴν ἐν Ῥαμά· καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπῆλθε καὶ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐξηκολούθει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ προφητεύων, ἑωσοῦ ἦλθεν εἰς Ναυϊὼθ ἐν Ῥαμά.
1Sa 19:24 Καὶ ἐκδυθεὶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ αὐτός, προεφήτευεν ἐνώπιον τοῦ Σαμουὴλ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ κατέκειτο γυμνὸς ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα. Διὰ τοῦτο λέγουσι, Καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις
1Sa 20:1 Καὶ ἔφυγεν ὁ Δαβὶδ ἐκ Ναυϊὼθ τῆς ἐν Ῥαμά, καὶ ἦλθε καὶ εἶπεν ἐνώπιον τοῦ Ἰωνάθαν, Τί ἔπραξα τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί τὸ ἁμάρτημά μου ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς σου, διὰ τὸ ὁποῖον ζητεῖ τὴν ψυχὴν μου
1Sa 20:2 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Μὴ γένοιτο· σὺ δὲν θέλεις ἀποθάνει ἰδού, ὁ πατὴρ μου δὲν θέλει κάμει οὐδὲν, εἴτε μέγα εἴτε μικρόν, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ φανερώσῃ εἰς ἐμέ· καὶ διὰ τί ὁ πατὴρ μου ἤθελε κρύψει τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ δὲν εἶναι οὕτω.
1Sa 20:3 Καὶ ὤμοσεν ὁ Δαβὶδ ἔτι καὶ εἶπεν, Ὁ πατὴρ σου ἐξεύρει βεβαίως ὅτι ἐγὼ εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν σου· ὅθεν λέγει, Ἄς μὴ ἐξεύρῃ τοῦτο ὁ Ἰωνάθαν, μήποτε λυπηθῇ. Ἀλλά, ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, δὲν εἶναι παρὰ ἓν βῆμα μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ θανάτου.
1Sa 20:4 Τότε εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ, Ὅ, τι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου θέλω κάμει εἰς σέ.
1Sa 20:5 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἰωνάθαν, Ἰδού, αὔριον εἶναι νεομηνία, καθ' ἣν ἐγὼ συνειθίζω νὰ κάθωμαι μετὰ τοῦ βασιλέως νὰ συντρώγω· ἄφες με λοιπὸν νὰ ὑπάγω, διὰ νὰ κρυφθῶ ἐν τῷ ἀγρῷ μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς τρίτης ἡμέρας.
1Sa 20:6 ἐὰν ὁ πατὴρ σου περιβλέπων μὲ ζητήσῃ, τότε εἰπέ, Ὁ Δαβὶδ ἐζήτησεν ἐνθέρμως παρ' ἐμοῦ νὰ τρέξῃ εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ. διότι γίνεται ἐκεῖ ἐτήσιος θυσία ὑφ' ὅλης τῆς συγγενείας αὐτοῦ·
1Sa 20:7 ἐὰν εἴπῃ οὕτω, Καλῶς· θέλει εἶσθαι εἰρήνη εἰς τὸν δοῦλόν σου· ἐὰν ὅμως ὀργισθῇ πολύ, ἔξευρε ὅτι τὸ κακὸν εἶναι ἀποφασισμένον παρ' αὐτοῦ·
1Sa 20:8 θέλεις λοιπὸν κάμει ἔλεος πρὸς τὸν δοῦλόν σου· διότι εἰς συνθήκην Κυρίου εἰσήγαγες τὸν δοῦλόν σου μετὰ σεαυτοῦ· ἐὰν ὅμως ἦναι ἀδικία ἐν ἐμοί, θανάτωσόν με σύ· καὶ διὰ τί νὰ μὲ φέρῃς ἕως τοῦ πατρὸς σου
1Sa 20:9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν, Μὴ γένοιτο ποτὲ τοῦτο εἰς σέ· διότι, ἐὰν τῷ ὄντι γνωρίσω ὅτι τὸ κακὸν εἶναι ἀποφασισμένον παρὰ τοῦ πατρὸς μου νὰ ἔλθῃ ἐπὶ σέ, βεβαίως θέλω σοὶ ἀπαγγείλει τοῦτο.
1Sa 20:10 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἰωνάθαν, Τίς θέλει μοὶ ἀπαγγείλει ἐὰν ὁ πατὴρ σου ἀποκριθῇ εἰς σὲ σκληρά
1Sa 20:11 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ, Ἐλθέ, καὶ ἄς ἐξέλθωμεν εἰς τὸν ἀγρόν. Καὶ ἐξῆλθον ἀμφότεροι εἰς τὸν ἀγρόν.
1Sa 20:12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ· ὅταν ποτὲ περὶ τὴν αὔριον ἢ τὴν μετὰ τὴν αὔριον, ἐξιχνιάσω τὸν πατέρα μου, καὶ ἰδού, εἶναί τι καλὸν περὶ τοῦ Δαβίδ, ἐὰν δὲν ἀποστείλω τότε πρὸς σὲ νὰ σοὶ τὸ ἀπαγγείλω,
1Sa 20:13 οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰωνάθαν καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ· ἐὰν δὲ ὁ πατὴρ μου ἀπεφάσισε τὸ κακὸν ἐναντίον σου, θέλω σοὶ ἀπαγγείλει τοῦτο καὶ σὲ ἐξαποστείλει, καὶ θέλεις ὑπάγει ἐν εἰρήνῃ· καὶ ὁ Κύριος ἄς ἦναι μετὰ σοῦ, καθὼς ἐστάθη μετὰ τοῦ πατρὸς μου·
1Sa 20:14 καὶ οὐχὶ μόνον ἐνόσῳ ζῶ, θέλεις δείξει πρὸς ἐμὲ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνω·
1Sa 20:15 ἀλλὰ καὶ δὲν θέλεις ἀποκόψει τὸ ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου εἰς τὸν αἰῶνα· οὐχί, οὐδὲ ὅταν ὁ Κύριος ἀφανίσῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Δαβὶδ ἕκαστον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
1Sa 20:16 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωνάθαν συνθήκην μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ, ἐπιλέγων, Καὶ ὁ Κύριος νὰ ἐκζητήσῃ λόγον παρὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Δαβίδ.
1Sa 20:17 Καὶ ἔκαμεν ἔτι ὁ Ἰωνάθαν τὸν Δαβὶδ νὰ ὀμόσῃ εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ τὴν πρὸς αὐτόν· διότι ἠγάπα αὐτὸν καθὼς ἠγάπα τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ψυχήν.
1Sa 20:18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰωνάθαν, Αὔριον εἶναι νεομηνία· καὶ θέλεις ζητηθῇ, διότι ἡ καθέδρα σου θέλει εἶσθαι κενή·
1Sa 20:19 καὶ ἀφοῦ σταθῇς τρεῖς ἡμέρας, θέλεις καταβῇ μετὰ σπουδῆς καὶ ἐλθεῖ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐκρύφθης τὴν ἡμέραν τῆς πράξεως, καὶ θέλεις καθίσει πλησίον τῆς πέτρας Ἐζήλ·
1Sa 20:20 καὶ ἐγὼ θέλω τοξεύσει τρία βέλη εἰς τὸ πλάγιον αὐτῆς, ὡς τοξεύων εἰς σημεῖον·

1Sa 20:21 καὶ ἰδού, θέλω ἀποστείλει τὸν ὑπηρέτην, λέγων, Ὕπαγε, εὑρὲ τὰ βέλη· ἐὰν ῥητῶς εἴπω εἰς τὸν ὑπηρέτην, Ἰδού, τὰ βέλη εἶναι ἐδῶθεν ἀπὸ σοῦ, λάβε αὐτά· τότε ἐλθέ, διότι εἶναι εἰρήνη εἰς σέ, καὶ οὐδεμία βλάβη, ζῇ Κύριος·
1Sa 20:22 ἐὰν ὅμως εἴπω οὕτω πρὸς τὸν νέον, Ἰδού, τὰ βέλη εἶναι ἐπέκεινα ἀπὸ σοῦ· ὕπαγε τὴν ὁδὸν σου, διότι σὲ ἐξαπέστειλεν ὁ Κύριος·
1Sa 20:23 περὶ δὲ τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ὡμιλήσαμεν ἐγὼ καὶ σύ, ἰδού, ὁ Κύριος ἂς ἦναι μάρτυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.
1Sa 20:24 Ἐκρύφθη λοιπὸν ὁ Δαβὶδ ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ νεομηνία, ὁ βασιλεὺς ἐκάθισεν εἰς τὴν τράπεζαν διὰ νὰ φάγῃ.
1Sa 20:25 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς καθέδρας αὐτοῦ, ὡς ἄλλοτε, ἐπὶ καθέδρας πλησίον τοῦ τοίχου· καὶ ὁ Ἰωνάθαν ἐσηκώθη καὶ ἐκάθισεν ὁ Ἀβενὴρ πλησίον τοῦ Σαούλ, ὁ δὲ τόπος τοῦ Δαβὶδ ἦτο κενός.
1Sa 20:26 Ὁ Σαοὺλ ὅμως δὲν ἐλάλησεν οὐδὲν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· διότι εἶπε καθ ἑαυτόν, Τίποτε συνέβη εἰς αὐτὸν ὥστε νὰ μὴ ἦναι καθαρός· βεβαίως δὲν εἶναι καθαρός.
1Sa 20:27 Καὶ τὸ πρωΐ, τὴν δευτέραν τοῦ μηνός, ὁ τόπος τοῦ Δαβὶδ ἦτο κενός· καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Διὰ τί δὲν ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαὶ εἰς τὴν τράπεζαν, οὔτε χθὲς οὔτε σήμερον
1Sa 20:28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Σαούλ, Ὁ Δαβὶδ ἐζήτησεν ἐνθέρμως παρ ἐμοῦ νὰ ὑπάγῃ ἕως Βηθλεέμ,
1Sa 20:29 καὶ εἶπεν, Ἄς ὑπάγω, παρακαλῶ, διότι ἡ συγγένεια ἡμῶν κάμνει θυσίαν ἐν τῇ πόλει· καὶ ὁ ἀδελφὸς μου αὐτὸς παρήγγειλεν εἰς ἐμὲ νὰ παρευρεθῶ· τώρα λοιπόν, ἐὰν εὕρηκα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ἄφες με, παρακαλῶ, νὰ ὑπάγω καὶ νὰ ἴδω τοὺς ἀδελφοὺς μου· διὰ τοῦτο δὲν ἦλθεν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.
1Sa 20:30 Τότε ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Σαοὺλ κατὰ τοῦ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Υἱὲ διεφθαρμένης καὶ ἀποστάτιδος, δὲν ἐξεύρω ὅτι σὺ ἐξέλεξας τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ δί αἰσχύνην σου καὶ δί αἰσχύνην τῆς γυμνώσεως τῆς μητρὸς σου
1Sa 20:31 διότι ἐνόσῳ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς, σὺ δὲν θέλεις στερεωθῇ οὐδὲ ἡ βασιλεία σου· τώρα λοιπὸν πέμψον καὶ φέρε αὐτὸν πρὸς ἐμέ· διότι ἐξάπαντος θέλει ἀποθάνει.
1Sa 20:32 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Σαοὺλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί νὰ θανατωθῇ τί ἔπραξε
1Sa 20:33 Καὶ ἔρριψεν ὁ Σαοὺλ δοράτιον κατ αὐτοῦ, διὰ νὰ κτυπήσῃ αὐτόν· τότε ἐγνώρισεν ὁ Ἰωνάθαν, ὅτι ἦτο ἀποφασισμένον παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ νὰ θανατώσῃ τὸν Δαβίδ.
1Sa 20:34 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης μὲ ἔξαψιν θυμοῦ καὶ δὲν ἔφαγεν ἄρτον τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ μηνός· διότι ἦτο λυπημένος διὰ τὸν Δαβίδ, ἐπειδὴ εἶχε καταισχύνει αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
1Sa 20:35 Καὶ τὸ πρωῒ ἐξῆλθεν ὁ Ἰωνάθαν εἰς τὸν ἀγρόν, κατὰ τὸν καιρὸν τὸν προσδιορισθέντα μετὰ τοῦ Δαβίδ, ἔχων μεθ ἑαυτοῦ μικρὸν παιδάριον.
1Sa 20:36 Καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Τρέξον, εὑρὲ τώρα τὰ βέλη, τὰ ὁποῖα ἐγὼ τοξεύω. Καὶ καθὼς ἔτρεχε τὸ παιδάριον, ἐτόξευσε τὸ βέλος πέραν αὐτοῦ.
1Sa 20:37 Καὶ ὅτε τὸ παιδάριον ἦλθεν εἰς τὸν τόπον τοῦ βέλους, τὸ ὁποῖον ὁ Ἰωνάθαν εἶχε τοξεύσει, ἐφώναξεν ὁ Ἰωνάθαν κατόπιν τοῦ παιδαρίου καὶ εἶπε, Δὲν εἶναι τὸ βέλος πέραν ἀπὸ σοῦ
1Sa 20:38 Καὶ ἐφώναξεν ὁ Ἰωνάθαν κατόπιν τοῦ παιδαρίου, Τάχυνον, σπεῦσον, μὴ σταθῇς. Καὶ ἐσύναξε τὸ παιδάριον τοῦ Ἰωνάθαν τὰ βέλη καὶ ἦλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ.
1Sa 20:39 Τὸ παιδάριον ὅμως δὲν ἤξευρεν οὐδέν· μόνος ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Δαβὶδ ἤξευρον τὴν ὑπόθεσιν.
1Sa 20:40 Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἰωνάθαν τὰ ὅπλα αὐτοῦ εἰς τὸ παιδάριον τὸ μεθ αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτό, Ὕπαγε, φέρε αὐτὰ εἰς τὴν πόλιν.
1Sa 20:41 Καθὼς δὲ ἀνεχώρησε τὸ παιδάριον, ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ μέρους καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε τρίς· καὶ ἠσπάσθησαν ἀλλήλους καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι· ὁ δὲ Δαβὶδ ἔκαμε κλαυθμὸν μέγαν.
1Sa 20:42 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ, Ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ, καθὼς ὠμόσαμεν ἡμεῖς ἀμφότεροι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, λέγοντες, Ὁ Κύριος ἂς ἦναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ μεταξὺ τοῦ σπέρματός μου καὶ τοῦ σπέρματός σου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησεν· ὁ δὲ Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.
1Sa 21:1 Καὶ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς Νώβ, πρὸς Ἀχιμέλεχ τὸν ἱερέα· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἀχιμέλεχ εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ Δαβὶδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί σὺ μόνος, καὶ δὲν εἶναι οὐδεὶς μετὰ σοῦ
1Sa 21:2 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀχιμέλεχ τὸν ἱερέα, Ὁ βασιλεὺς προσέταξεν εἰς ἐμὲ ὑπόθεσίν τινα καὶ μοὶ εἶπεν, Ἄς μὴ ἐξεύρῃ μηδεὶς μηδὲν περὶ τῆς ὑποθέσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγὼ σὲ ἀποστέλλω, μηδὲ τί προσέταξα εἰς ἐσέ· καὶ διώρισα εἰς τοὺς δούλους τὸν δεῖνα καὶ δεῖνα τόπον.
1Sa 21:3 Τώρα λοιπὸν τί σοὶ εἶναι πρόχειρον δὸς πέντε ἄρτους εἰς τὴν χεῖρά μου, ἢ ὅ, τι εὑρίσκεται.
1Sa 21:4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν Δαβίδ, καὶ εἶπε, Δὲν ἔχω πρόχειρον οὐδένα κοινὸν ἄρτον, ἀλλ̓ εἶναι ἄρτοι ἡγιασμένοι· οἱ νέοι ἐφυλάχθησαν καθαροὶ τοὐλάχιστον ἀπὸ γυναικῶν
1Sa 21:5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Μάλιστα αἱ γυναῖκες εἶναι μακρὰν ἀφ ἡμῶν εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας, ἀφοῦ ἐξῆλθον, καὶ τὰ σκεύη τῶν νέων εἶναι καθαρά· καὶ οὗτος ὁ ἄρτος εἶναι τρόπον τινὰ κοινός, μάλιστα ἐπειδὴ σήμερον εἶναι ἄλλος ἡγιασμένος εἰς τὰ σκεύη.
1Sa 21:6 Ἔδωκε λοιπὸν ὁ ἱερεὺς εἰς αὐτὸν τοὺς ἄρτους τοὺς ἁγίους· διότι δὲν ἦτο ἐκεῖ ἄρτος παρὰ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, οἵτινες εἶχον σηκωθῇ ἀπ̓ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ θέσωσιν ἄρτους ζεστοὺς καθ ἣν ἡμέραν ἐσηκώθησαν ἐκεῖνοι.

1Sa 21:7 Ἦτο δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπός τις ἐκ τῶν δούλων τοῦ Σαούλ, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κρατούμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δωήκ, ὁ Ἰδουμαῖος, ὁ πρώτιστος τῶν ποιμένων τοῦ Σαούλ.

1Sa 21:8 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀχιμέλεχ, Καὶ δὲν ἔχεις ἐδῶ πρόχειρον κανὲν δόρυ ἢ ῥομφαίαν διότι οὔτε τὴν ῥομφαίαν μου οὔτε τὰ ὅπλα μου ἔλαβον ἐν τῇ χειρὶ μου, ἐπειδὴ τοῦ βασιλέως ἡ ὑπόθεσις ἦτο κατεπείγουσα.

1Sa 21:9 Καὶ εἶπεν ὁ ἱερεύς, Ἡ ῥομφαία Γολιὰθ τοῦ Φιλισταίου, τὸν ὁποῖον ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ἠλά, ἰδοὺ εἶναι περιτετυλιγμένη εἰς φόρεμα ὄπισθεν τοῦ ἐφόδ· ἐὰν θέλῃς νὰ λάβῃς αὐτήν, λάβε· διότι ἐνταῦθα δὲν εἶναι ἄλλη παρὰ ἐκείνην. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ. Δὲν εἶναι οὐδεμία ὡς αὐτή· δὸς μοι αὐτήν.

1Sa 21:10 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ καὶ ἔφυγε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ προσώπου τοῦ Σαούλ, καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸν Ἀγχοῦς, βασιλέα τῆς Γάθ

1Sa 21:11 Καὶ εἶπον οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀγχοῦς πρὸς αὐτόν, Δὲν εἶναι οὗτος ὁ Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς τοῦ τόπου δὲν εἶναι οὗ τος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀμοιβαίως ἔψαλλον ἐν τοῖς χοροῖς, λέγουσαι, Ὁ Σαοὺλ ἐπάταξε τὰς χιλιάδας αὐτοῦ, καὶ ὁ Δαβὶδ τὰς μυριάδας αὐτοῦ

1Sa 21:12 Καὶ ἔβαλεν ὁ Δαβὶδ τοὺς λόγους τούτους ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τοῦ Ἀγχοῦς βασιλέως τῆς Γάθ.

1Sa 21:13 Καὶ ἤλλαξε τὸν τρόπον αὐτοῦ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ προσεποιήθη τὸν τρελλὸν μεταξὺ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἔξυεν ἐπάνω τῶν θυρῶν τῆς πύλης, καὶ ἄφινε τὸν σίελον αὐτοῦ νὰ καταπίπτῃ εἰς τὸ γένειον αὐτοῦ.

1Sa 21:14 Τότε εἶπεν ὁ Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἰδού, σεῖς βλέπετε τὸν ἄνθρωπον ὅτι εἶναι τρελλός· διὰ τί ἐφέρετε αὐτὸν πρὸς ἐμέ

1Sa 21:15 μήπως ἐγὼ στεροῦμαι τρελλῶν, ὥστε νὰ φέρητε τοῦτον διὰ νὰ κάμνῃ τὸν τρελλὸν ἔμπροσθέν μου οὗτος ἤθελεν εἰσέλθει εἰς τὴν οἰκίαν μου

1Sa 22:1 Ἀνεχώρησε δὲ ὁ Δαβὶδ ἐκεῖθεν καὶ διεσώθη εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ· καὶ ὅτε ἤκουσαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, κατέβησαν ἐκεῖ πρὸς αὐτόν.

1Sa 22:2 Καὶ συνηθροίσθησαν πρὸς αὐτόν, πᾶς ὅστις ἦτο ἐν στενοχωρίᾳ καὶ πᾶς χρεωφειλέτης καὶ πᾶς δυσηρεστημένος· καὶ ἔγεινεν ἀρχηγὸς ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἕως τετρακόσιοι ἄνδρες.

1Sa 22:3 Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Δαβὶδ ἐκεῖθεν εἰς Μισπὰ τῆς Μωάβ· καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Μωάβ, Ἂς ἔλθωσι, παρακαλῶ, ὁ πατὴρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου πρὸς ἐσᾶς, ἑωσοῦ γνωρίσω τί θέλει κάμει ὁ Θεὸς εἰς ἐμέ.

1Sa 22:4 Καὶ ἔφερεν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Μωὰβ καὶ κατῴκησαν μετ' αὐτοῦ ὅλον τὸν καιρὸν καθ' ὅν ὁ Δαβὶδ ἦ το ἐν τῷ ὀχυρώματι.

1Sa 22:5 Εἶπε δὲ Γὰδ ὁ προφήτης πρὸς τὸν Δαβίδ, Μὴ μένῃς ἐν τῷ ὀχυρώματι· ἀναχώρησον καὶ εἴσελθε εἰς τὴν γῆν Ἰούδα. Τότε ἀνεχώρησεν ὁ Δαβὶδ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δάσος Ἀρέθ.

1Sa 22:6 Ἀκούσας δὲ ὁ Σαοὺλ ὅτι ἐφανερώθη ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐκάθητο δὲ ὁ Σαοὺλ ἐν Γαβαὰ ὑπὸ τὸ δένδρον ἐν Ῥαμά, ἔχων τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἵσταντο ἐνώπιον αὐτοῦ,

1Sa 22:7 τότε εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς παρεστῶτας ἐνώπιον αὐτοῦ, Ἀκούσατε τώρα, Βενιαμῖται· μήπως εἰς ὅλους σας θέλει δώσει ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας, καὶ ὅλους σας θέλει κάμει χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους,

1Sa 22:8 ὥστε σεῖς νὰ συνομόσητε πάντες ἐναντίον μου καὶ νὰ μὴ ἦναι μηδεὶς ὅστις νὰ ἀπαγγείλῃ εἰς ἐμὲ ὅτι ὁ υἱὸς μου ἔκαμε συνθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ μηδεὶς ἀπὸ σᾶς νὰ μὴ ἦναι ὅστις νὰ πονῇ δι' ἐμὲ ἢ νὰ ἀπαγγείλῃ εἰς ἐμὲ ὅτι ὁ υἱὸς μου διήγειρε τὸν δοῦλόν μου ἐναντίον μου, διὰ νὰ ἐνεδρεύῃ καθὼς τὴν σήμερον

1Sa 22:9 Καὶ ἀπεκρίθη Δωὴκ ὁ Ἰδουμαῖος, ὅστις ἦτο διωρισμένος ἐπὶ τοὺς δούλους τοῦ Σαούλ, καὶ εἶπεν, Εἶδον τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ ἐλθόντα εἰς Νώβ, πρὸς Ἀχιμέλεχ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχιτώβ·

1Sa 22:10 ὅστις ἠρώτησε περὶ αὐτοῦ τὸν Κύριον, καὶ τροφὰς ἔδωκεν εἰς αὐτόν, καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιὰθ τοῦ Φιλισταίου ἔδωκεν εἰς αὐτόν.

1Sa 22:11 Τότε ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς νὰ καλέσωσιν Ἀχιμέλεχ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχιτώβ, τὸν ἱερέα, καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νώβ· καὶ ἦλθον πάντες πρὸς τὸν βασιλέα.

1Sa 22:12 Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Ἄκουσον τώρα, υἱὲ τοῦ Ἀχιτώβ. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Ἰδοὺ ἐγώ, κύριέ μου.

1Sa 22:13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Σαούλ, Διὰ τί συνωμόσατε ἐναντίον μου, σὺ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί, ὥστε νὰ δώσῃς εἰς αὐτὸν ἄρτον καὶ ῥομφαίαν καὶ νὰ ἐρωτήσῃς τὸν Θεὸν περὶ αὐτοῦ, ὥστε νὰ σηκωθῇ ἐναντίον μου, νὰ ἐνεδρεύῃ, καθὼς τὴν σήμερον

1Sa 22:14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀχιμέλεχ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε, Καὶ τίς μεταξὺ πάντων τῶν δούλων σου εἶναι καθὼς ὁ Δαβὶδ πιστός, καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ πορευόμενος εἰς τὸ πρόσταγμά σου καὶ τιμώμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου

1Sa 22:15 σήμερον ἤρχισα νὰ ἐρωτῶ τὸν Θεὸν περὶ αὐτοῦ μὴ γένοιτο· ἂς μὴ ἀναθέσῃ ὁ βασιλεὺς μηδὲν ἐπὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ μηδὲ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· διότι ὁ δοῦλός σου δὲν ἐξεύρει οὐδὲν περὶ πάντων τούτων, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα.

1Sa 22:16 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει, Ἀχιμέλεχ, σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου.

1Sa 22:17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς δορυφόρους τοὺς περιεστῶτας εἰς αὐτόν, Στρέψατε καὶ θανατώσατε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου· ἐπειδὴ ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν μετὰ τοῦ Δαβίδ, καὶ ἐπειδὴ ἐγνώρισαν ὅτι αὐτὸς ἔφευγε καὶ δὲν μοὶ ἀπήγγειλαν τοῦτο. Δὲν ἠθέλησαν ὅμως οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως νὰ ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν διὰ νὰ πέσωσιν ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

1Sa 22:18 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Δωήκ, Στρέψον σὺ καὶ πέσον ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς. Καὶ ἔστρεψε Δωὴκ ὁ

Ἰδουμαῖος καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἐθανάτωσεν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὀγδοήκοντα πέντε ἄνδρας φοροῦντας λινοῦν ἐφόδ.
1Sa 22:19 Καὶ τὴν Νώβ, τὴν πόλιν τῶν ἱερέων, ἐπάταξεν ἐν στόματι μαχαίρας, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παιδία καὶ βρέφη θηλάζοντα, καὶ βόας καὶ ὄνους καὶ πρόβατα, ἐν στόματι μαχαίρας.
1Sa 22:20 Διεσώθη δὲ εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀχιμέλεχ υἱοῦ τοῦ Ἀχιτώβ, ὀνόματι Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγε κατόπιν τοῦ Δαβίδ.
1Sa 22:21 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ Ἀβιάθαρ πρὸς τὸν Δαβίδ, ὅτι ἐθανάτωσεν ὁ Σαοὺλ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.
1Sa 22:22 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀβιάθαρ, Ἤξευρον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καθ ἥν Δωὴκ ὁ Ἰδουμαῖος ἦτο ἐκεῖ, ὅτι ἤθελε βεβαίως ἀπαγγείλει πρὸς τὸν Σαούλ· ἐγὼ ἐστάθην αἰτία τοῦ θανάτου πάντων τῶν ἀνθρώπων τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου·
1Sa 22:23 κάθου μετ ἐμοῦ, μὴ φοβοῦ· διότι ὁ ζητῶν τὴν ζωὴν μου ζητεῖ καὶ τὴν ζωὴν σου· πλὴν σὺ θέλεις εἶσθαι μετ ἐμοῦ ἐν ἀσφαλείᾳ.
1Sa 23:1 Ἀπήγγειλαν δὲ πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγοντες, Ἰδού, οἱ Φιλισταῖοι πολεμοῦσιν ἐν Κεειλὰ καὶ διαρπάζουσι τὰ ἁλώνια.
1Sa 23:2 Καὶ ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον, λέγων, Νὰ ὑπάγω καὶ νὰ πατάξω τοὺς Φιλισταίους τούτους Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Δαβίδ, Ὕπαγε καὶ πάταξον τοὺς Φιλισταίους καὶ σῶσον τὴν Κεειλά.
1Sa 23:3 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τοῦ Δαβὶδ πρὸς αὐτόν, Ἰδού, ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα· πόσῳ δὲ μᾶλλον, ἐὰν ὑπάγωμεν εἰς Κεειλὰ ἐναντίον τῶν στρατευμάτων τῶν Φιλισταίων
1Sa 23:4 Καὶ ἠρώτησε πάλιν ὁ Δαβὶδ ἐκ δευτέρου τὸν Κύριον. Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ εἶπε, Σηκώθητι, κατάβα εἰς Κεειλά· διότι θέλω παραδώσει τοὺς Φιλισταίους εἰς τὴν χεῖρά σου.
1Sa 23:5 Τότε ἦλθεν ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Κεειλά, καὶ ἐπολέμησε πρὸς τοὺς Φιλισταίους καὶ ἔλαβε τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐν σφαγῇ μεγάλῃ. Καὶ ἔσωσεν ὁ Δαβὶδ τοὺς κατοίκους τῆς Κεειλά.
1Sa 23:6 Ὅτε δὲ Ἀβιάθαρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιμέλεχ ἔφυγε πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Κεειλά, αὐτὸς εἶχε καταβῇ μὲ ἐφὸδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
1Sa 23:7 Καὶ ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν Σαοὺλ ὅτι ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς Κεειλά. Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Ὁ Θεὸς παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου· διότι ἀπεκλείσθη, εἰσελθὼν εἰς πόλιν ἔχουσαν πύλας καὶ μοχλούς.
1Sa 23:8 Καὶ συνεκάλεσεν ὁ Σαοὺλ πάντα τὸν λαὸν εἰς πόλεμον, διὰ νὰ καταβῇ εἰς Κεειλά, νὰ πολιορκήσῃ τὸν Δαβὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ.
1Sa 23:9 Καὶ ἔμαθεν ὁ Δαβὶδ ὅτι ὁ Σαοὺλ ἐμηχανεύετο κακὸν ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, Φέρε ἐνταῦθα τὸ ἐφόδ.
1Sa 23:10 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, μετὰ βεβαιότητος ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου ὅτι ὁ Σαοὺλ ζητεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς Κεειλά, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὴν πόλιν ἐξ αἰτίας μου·
1Sa 23:11 θέλουσι μὲ παραδώσει εἰς αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς Κεειλά θέλει καταβῇ ὁ Σαούλ, καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, φανέρωσον, δέομαι, πρὸς τὸν δοῦλόν σου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Θέλει καταβῇ.
1Sa 23:12 Εἶπε πάλιν ὁ Δαβίδ, Θέλουσι παραδώσει οἱ ἄνδρες τῆς Κεειλὰ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄνδρας μου εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Σαούλ Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Θέλουσι παραδώσει.
1Sa 23:13 Τότε ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, ἕως ἑξακόσιοι, ἐσηκώθησαν καὶ ἐξῆλθον ἀπὸ Κεειλὰ καὶ ὑπῆγον ὅπου ἠδύναντο. Καὶ ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν Σαούλ, ὅτι διεσώθη ὁ Δαβὶδ ἀπὸ Κεειλά· ὅθεν ἀπέσχε τοῦ νὰ ἐξέλθῃ.
1Sa 23:14 Ὁ δὲ Δαβὶδ ἐκάθησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τόποις ὀχυροῖς, καὶ ἔμενεν ἐπὶ τινος ὄρους ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ. Καὶ αὐτὸν ἐζήτει ὁ Σαοὺλ πάσας τὰς ἡμέρας· ὁ Θεὸς ὅμως δὲν παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
1Sa 23:15 Καὶ εἶδεν ὁ Δαβὶδ ὅτι ἐξῆλθεν ὁ Σαοὺλ διὰ νὰ ζητῇ τὴν ζωὴν αὐτοῦ καὶ ἦτο ὁ Δαβὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ, ἐντὸς τοῦ δάσους.
1Sa 23:16 Τότε ἐσηκώθη Ἰωνάθαν, ὁ υἱὸς τοῦ Σαούλ, καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς τὸ δάσος, καὶ ἐνίσχυσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ Θεῷ.
1Sa 23:17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Μὴ φοβοῦ· διότι δὲν θέλει σὲ εὑρεῖ ἡ χεὶρ Σαοὺλ τοῦ πατρὸς μου· καὶ σὺ θέλεις βασιλεύσει ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι δεύτερός σου· μάλιστα καὶ Σαοὺλ ὁ πατὴρ μου ἐξεύρει τοῦτο.
1Sa 23:18 Καὶ ἔκαμον ἀμφότεροι συνθήκην ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐκάθητο ὁ Δαβὶδ ἐντὸς τοῦ δάσους, ὁ δὲ Ἰωνάθαν ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
1Sa 23:19 Ἀνέβησαν δὲ οἱ Ζιφαῖοι πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς Γαβαά, λέγοντες, Δὲν εἶναι κεκρυμμένος ὁ Δαβὶδ εἰς ἡμᾶς ἐν ὀχυρώμασι ἐντὸς τοῦ δάσους, ἐπὶ τοῦ βουνοῦ Ἐχελά, τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ Γεσιμών
1Sa 23:20 τώρα λοιπόν, βασιλεῦ, κατάβα, καθ ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου εἰς τὸ νὰ καταβῇς· καὶ ἡμῶν ἔργον θέλει εἶσθαι νὰ παραδώσωμεν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως.
1Sa 23:21 Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Εὐλογημένοι σεῖς παρὰ Κυρίου, διότι ἐλάβετε συμπάθειαν πρὸς ἐμέ·
1Sa 23:22 ὑπάγετε λοιπόν, βεβαιώθητε ἀκριβέστερα καὶ μάθετε καὶ ἰδέτε τὸν τόπον αὐτοῦ, ποῦ κρύπτεται, τίς εἶδεν αὐτὸν ἐκεῖ· διότι μοὶ εἶπον ὅτι μηχανεύεται πανουργίας·
1Sa 23:23 ἰδέτε λοιπὸν καὶ μάθετε ἐν τίνι ἐκ πάντων τῶν ἀποκρύφων τόπων εἶναι κεκρυμμένος, καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμὲ ἀφοῦ βεβαιωθῆτε· καὶ θέλω ὑπάγει μὲ σᾶς· καὶ ἐὰν ἦναι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, βεβαίως θέλω ἐξιχνιάσει αὐτὸν μεταξὺ πασῶν τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰούδα.
1Sa 23:24 Καὶ ἐσηκώθησαν καὶ ὑπῆγον εἰς Ζὶφ πρὸ τοῦ Σαούλ· ὁ Δαβὶδ ὅμως καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἦσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ

Μαών, ἐν τῇ πεδιάδι κατὰ τὰ δεξιὰ τοῦ Γεσιμών.
1Sa 23:25 Ὑπῆγε δὲ ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ νὰ ζητήσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀπηγγέλθη τοῦτο πρὸς τὸν Δαβίδ· ὅθεν κατέβη εἰς τὴν πέτραν καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαών. Καὶ ἀκούσας ὁ Σαούλ, ἔτρεξε κατόπιν τοῦ Δαβὶδ εἰς τὴν ἔρημον Μαών.
1Sa 23:26 Καὶ ὁ μὲν Σαοὺλ ἐπορεύετο κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τοῦ ὄρους, ὁ δὲ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ ὄρους· καὶ ἔσπευσεν ὁ Δαβὶδ νὰ φύγῃ ἀπὸ προσώπου τοῦ Σαούλ· πλὴν ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ περιεκύκλωσαν τὸν Δαβὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, διὰ νὰ συλλάβωσιν αὐτούς.
1Sa 23:27 Ἦλθε δὲ μηνυτὴς πρὸς τὸν Σαούλ, λέγων, Σπεῦσον καὶ ἐλθέ, διότι οἱ Φιλισταῖοι ἐφώρμησαν εἰς τὴν γῆν.
1Sa 23:28 Ὅθεν ἐπέστρεψεν ὁ Σαοὺλ ἀπὸ τοῦ νὰ διώκῃ κατόπιν τοῦ Δαβίδ, καὶ ὑπῆγεν εἰς συνάντησιν τῶν Φιλισταίων· διὰ τοῦτο ὠνόμασαν ἐκεῖνον τὸν τόπον, Σελὰάμμαλεκώθ.
1Sa 23:29 Ἀνέβη δὲ ὁ Δαβὶδ ἐκεῖθεν καὶ ἐκάθησεν ἐν ὀχυροῖς τόποις τῆς Ἐνγαδδί.
1Sa 24:1 Καὶ ἀφοῦ ἐπέστρεψεν ὁ Σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν Φιλισταίων, ἀνήγγειλαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ἰδού, ὁ Δαβὶδ εἶναι ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐνγαδδί.
1Sa 24:2 Τότε ἔλαβεν ὁ Σαοὺλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν, ἐκλεκτῶν ἀπὸ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ὑπῆγε νὰ ζητῇ τὸν Δαβὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς βράχους τῶν ἀγρίων αἰγῶν.
1Sa 24:3 Καὶ ἦλθεν εἰς τὰς μάνδρας τῶν προβάτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὅπου ἦτο σπήλαιον· καὶ εἰσῆλθεν ὁ Σαοὺλ διὰ νὰ σκεπάσῃ τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὁ δὲ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκάθηντο εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ σπηλαίου.
1Sa 24:4 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τοῦ Δαβὶδ πρὸς αὐτόν, Ἰδού, ἡ ἡμέρα περὶ τῆς ὁποίας ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς σέ, λέγων, Ἰδού, ἐγὼ θέλω παραδώσει τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὴν χεῖρά σου, καὶ θέλεις κάμει εἰς αὐτὸν ὅπως σοὶ φανῇ καλόν. Τότε ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ καὶ ἀπέκοψε κρυφίως τὸ κράσπεδον τοῦ ἐπενδύματος τοῦ Σαούλ.
1Sa 24:5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἡ καρδία τοῦ Δαβὶδ ἐκτύπησεν αὐτόν, ἐπειδὴ εἶχεν ἀποκόψει τὸ κράσπεδον τοῦ Σαούλ.
1Sa 24:6 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, Μὴ γένοιτο εἰς ἐμὲ παρὰ Κυρίου νὰ κάμω τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἰς τὸν κύριόν μου, τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου, νὰ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν· διότι εἶναι κεχρισμένος τοῦ Κυρίου.
1Sa 24:7 Καὶ ἐμπόδισεν ὁ Δαβὶδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ διὰ τῶν λόγων τούτων καὶ δὲν ἀφῆκεν αὐτοὺς νὰ σηκωθῶσι κατὰ τοῦ Σαούλ. Σηκωθεὶς δὲ ὁ Σαοὺλ ἐκ τοῦ σπηλαίου, ὑπῆγεν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
1Sa 24:8 Καὶ μετὰ ταῦτα σηκωθεὶς ὁ Δαβὶδ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ σπηλαίου καὶ ἐβόησεν ὄπισθεν τοῦ Σαούλ, λέγων, Κύριέ μου βασιλεῦ. Καὶ ὅτε ἔβλεψεν ὁ Σαοὺλ ὀπίσω αὐτοῦ, ὁ Δαβὶδ ἔκυψε μὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτόν.
1Sa 24:9 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ, Διὰ τί ἀκούεις τοὺς λόγους ἀνθρώπων λεγόντων, Ἰδού, ὁ Δαβὶδ ζητεῖ τὸ κακόν σου
1Sa 24:10 Ἰδού, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου τίνι τρόπῳ σὲ παρέδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρά μου σήμερον, ἐν τῷ σπηλαίῳ· καὶ εἶπον τινὲς νὰ σὲ θανατώσω· πλὴν ὁ ὀφθαλμός μου σὲ ἐφείσθη· καὶ εἶπα, Δὲν θέλω ἐπιβάλει τὴν χεῖρά μου κατὰ τοῦ κυρίου μου· διότι εἶναι κεχρισμένος τοῦ Κυρίου.
1Sa 24:11 Ἰδὲ προσέτι, πάτερ μου, ἰδὲ μάλιστα τὸ κράσπεδον τοῦ ἐπενδύματός σου ἐν τῇ χειρί μου· ἐπειδή, ἐκ τοῦ ὅτι ἀπέκοψα τὸ κράσπεδον τοῦ ἐπενδύματός σου καὶ δὲν σὲ ἐθανάτωσα, γνώρισον καὶ ἰδὲ ὅτι δὲν εἶναι κακία οὐδὲ παράβασις ἐν τῇ χειρί μου καὶ δὲν ἡμάρτησα ἐναντίον σου· σὺ ὅμως θηρεύεις τὴν ζωήν μου διὰ νὰ ἀφαιρέσῃς αὐτήν.
1Sa 24:12 Ἄς κρίνῃ ὁ Κύριος μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἄς μὲ ἐκδικήσῃ ὁ Κύριος ἀπὸ σοῦ· ἡ χείρ μου ὅμως δὲν θέλει εἶσθαι ἐπὶ σέ·
1Sa 24:13 καθὼς λέγει ἡ παροιμία τῶν ἀρχαίων, Ἐξ ἀνόμων ἐξέρχεται ἀνομία· ὅθεν ἡ χείρ μου δὲν θέλει εἶσθαι ἐπὶ σέ.
1Sa 24:14 Ὀπίσω τίνος ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ὀπίσω τίνος τρέχεις σὺ ὀπίσω κυνὸς νενεκρωμένου, ὀπίσω ἑνὸς ψύλλου.
1Sa 24:15 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἄς ἦναι δικαστὴς καὶ ἄς κρίνῃ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ· καὶ ἄς ἴδῃ, καὶ ἄς δικάσῃ τὴν δίκην μου καὶ ἄς μὲ ἐλευθερώσῃ ἐκ τῆς χειρός σου.
1Sa 24:16 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Δαβὶδ λαλῶν τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Σαούλ, εἶπεν ὁ Σαούλ, Ἡ φωνή σου εἶναι αὕτη, τέκνον μου Δαβίδ Καὶ ὕψωσεν ὁ Σαοὺλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε.
1Sa 24:17 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δαβίδ, Σύ εἶσαι δικαιότερος ἐμοῦ· διότι σὺ ἀνταπέδωκας εἰς ἐμὲ καλόν, ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκα εἰς σὲ κακόν.
1Sa 24:18 Καὶ σὺ ἔδειξας σήμερον μὲ πόσην ἀγαθότητα ἐφέρθης πρὸς ἐμέ· διότι ἐνῷ μὲ ἀπέκλεισεν ὁ Κύριος εἰς τὰς χεῖράς σου, σὺ δὲν μὲ ἐθανάτωσας.
1Sa 24:19 Καὶ τίς, εὑρὼν τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, ἤθελεν ἀφήσει αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἀβλαβῶς ὁ Κύριος λοιπὸν νὰ σοὶ ἀνταποδώσῃ καλόν, δί ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμες εἰς ἐμὲ σήμερον.
1Sa 24:20 Καὶ τώρα, ἰδού, γνωρίζω ὅτι βεβαίως θέλεις βασιλεύσει, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραὴλ θέλει στερεωθῆ ἐν τῇ χειρί σου.
1Sa 24:21 Τώρα λοιπὸν ὅμοσόν μοι εἰς τὸν Κύριον, ὅτι δὲν θέλεις ἐξολοθρεύσει τὸ σπέρμα μου μετ' ἐμέ, καὶ ἔτι δὲν θέλεις ἀφανίσει τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου.
1Sa 24:22 Καὶ ὤμοσεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαούλ. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Σαοὺλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὁ δὲ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὀχύρωμα.
1Sa 25:1 Ἀπέθανε δὲ ὁ Σαμουήλ· καὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ Ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσαν αὐτόν, καὶ ἐνεταφίασαν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ῥαμά. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Φαράν.

1Sa 25:2 Ἦτο δὲ ἄνθρωπός τις ἐν Μαών, τοῦ ὁποίου τὰ κτήματα ἦσαν ἐν τῷ Καρμήλῳ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦτο μέγας σφόδρα καὶ εἶχε τρισχίλια πρόβατα καὶ χιλίας αἶγας· καὶ ἐκούρευε τὰ πρόβατα αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ.

1Sa 25:3 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ἦτο Νάβαλ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀβιγαία· καὶ ἡ μὲν γυνὴ ἦτο καλὴ εἰς τὴν σύνεσιν καὶ ὡραία τὴν ὄψιν· ὁ ἄνθρωπος ὅμως σκληρός, καὶ κακὸς εἰς τὰς πράξεις αὐτοῦ· ἦτο δὲ ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Χάλεβ.

1Sa 25:4 Καὶ ἤκουσεν ὁ Δαβὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι ὁ Νάβαλ ἐκούρευε τὰ πρόβατα αὐτοῦ.

1Sa 25:5 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ δέκα νέους, καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τοὺς νέους, Ἀνάβητε εἰς τὸν Κάρμηλον καὶ ὑπάγετε πρὸς τὸν Νάβαλ καὶ χαιρετήσατε αὐτὸν ἐξ ὀνόματός μου.

1Sa 25:6 καὶ θέλετε εἰπεῖ, Νὰ ἦσαι πολυχρόνιος· εἰρήνη καὶ εἰς σέ, εἰρήνη καὶ εἰς τὸν οἶκόν σου, εἰρήνη καὶ εἰς πάντα ὅσα ἔχεις·

1Sa 25:7 καὶ τώρα ἤκουσα ὅτι ἔχεις κουρευτάς· ἰδού, τοὺς ποιμένας σου, οἵτινες ἦσαν μεθ' ἡμῶν, δὲν ἐβλάψαμεν αὐτούς, οὐδὲ ἐχάθη τι εἰς αὐτούς, καθ' ὅλον τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἦσαν ἐν τῷ Καρμήλῳ·

1Sa 25:8 ἐρώτησον τοὺς νέους σου, καὶ θέλουσι σοὶ εἰπεῖ· ἂς εὕρωσι λοιπὸν οἱ νέοι οὗτοι χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου· διότι εἰς ἡμέραν καλὴν ἤλθομεν· δός, παρακαλοῦμεν, ὅ, τι ἔλθῃ εἰς τὴν χεῖρά σου πρὸς τοὺς δούλους σου καὶ πρὸς τὸν υἱόν σου τὸν Δαβίδ.

1Sa 25:9 Καὶ ἐλθόντες οἱ νέοι τοῦ Δαβὶδ ἐλάλησαν πρὸς τὸν Νάβαλ κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν ὀνόματι τοῦ Δαβίδ, καὶ ἔπαυσαν.

1Sa 25:10 Ἀλλ' ὁ Νάβαλ ἀπεκρίθη πρὸς τοὺς δούλους τοῦ Δαβὶδ καὶ εἶπε, Τίς εἶναι ὁ Δαβὶδ καὶ τίς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί πολλοὶ εἶναι τὴν σήμερον οἱ δοῦλοι, οἵτινες ἀποσκιρτῶσιν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ·

1Sa 25:11 θέλω λάβει λοιπὸν τὸν ἄρτον μου καὶ τὸ ὕδωρ μου καὶ τὸ σφακτὸν μου, τὸ ὁποῖον ἔσφαξα διὰ τοὺς κουρευτὰς μου, καὶ δώσει εἰς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζω πόθεν εἶναι

1Sa 25:12 Καὶ ἐστράφησαν οἱ νέοι τοῦ Δαβὶδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἀνεχώρησαν καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λόγους τούτους.

1Sa 25:13 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, Ζώσθητε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐζώσθησαν ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ ὁ Δαβὶδ ὁμοίως ἐζώσθη τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν κατόπιν τοῦ Δαβὶδ ἕως τετρακόσιοι ἄνδρες· διακόσιοι δὲ ἔμειναν πλησίον τῆς ἀποσκευῆς.

1Sa 25:14 Εἷς δὲ ἐκ τῶν νέων ἀπήγγειλε πρὸς τὴν Ἀβιγαίαν, τὴν γυναῖκα τοῦ Νάβαλ, λέγων, Ἰδού, ὁ Δαβὶδ ἀπέστειλε μηνυτὰς ἐκ τῆς ἐρήμου διὰ νὰ χαιρετήσῃ τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἐκεῖνος ἀπεδίωξεν αὐτούς·

1Sa 25:15 οἱ ἄνδρες ὅμως ἐστάθησαν πολὺ καλοὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ δὲν ἐβλάφθημεν οὐδὲ ἐχάσαμεν οὐδὲν, ὅσον καιρὸν συνανεστράφημεν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἤμεθα ἐν τοῖς ἀγροῖς·

1Sa 25:16 ἦσαν ὡς τεῖχος πέριξ ἡμῶν καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν, καθ' ὅλον τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἤμεθα μετ' αὐτῶν βόσκοντες τὰ πρόβατα·

1Sa 25:17 τώρα λοιπόν, γνώρισον καὶ ἰδὲ τί θέλεις κάμει σύ· διότι κακὸν ἀπεφασίσθη κατὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ κατὰ παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ· ἐπειδὴ εἶναι ἄνθρωπος δύστροπος, ὥστε οὐδεὶς δύναται νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς αὐτόν.

1Sa 25:18 Τότε ἔσπευσεν ἡ Ἀβιγαία, καὶ ἔλαβε διακοσίους ἄρτους, καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου, καὶ πέντε πρόβατα ἡτοιμασμένα, καὶ πέντε μέτρα σίτου πεφρυγανισμένου, καὶ ἑκατὸν δέσμας σταφίδος, καὶ διακοσίας πήττας σύκων, καὶ ἔθεσεν αὐτὰ ἐπὶ ὄνων.

1Sa 25:19 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς νέους αὐτῆς, Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου· ἰδού, ἐγὼ ἔρχομαι κατόπιν σας· πρὸς τὸν Νάβαλ ὅμως τὸν ἄνδρα αὐτῆς δὲν ἐφανέρωσε τοῦτο.

1Sa 25:20 Καὶ καθὼς αὐτή, καθημένη ἐπὶ τοῦ ὄνου, κατέβαινεν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὄρους, ἰδού, ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον πρὸς αὐτήν· καὶ συνήντησεν αὐτούς.

1Sa 25:21 εἶχε δὲ εἰπεῖ ὁ Δαβίδ, Ματαίως τῳόντι ἐφύλαξα πάντα ὅσα εἶχεν οὗτος ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ δὲν ἐχάθη οὐδὲν ἐκ πάντων τῶν κτημάτων αὐτοῦ· καὶ ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμὲ κακὸν ἀντὶ καλοῦ·

1Sa 25:22 οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Δαβὶδ καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν ἕως τὸ πρωῒ ἀφήσω ἐκ πάντων τῶν πραγμάτων αὐτοῦ οὐροῦντα εἰς τοῖχον.

1Sa 25:23 Καὶ καθὼς εἶδεν ἡ Ἀβιγαία τὸν Δαβίδ, ἔσπευσε καὶ κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄνου καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον τοῦ Δαβὶδ κατὰ πρόσωπον καὶ προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους.

1Sa 25:24 Καὶ προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἐμέ, ἐπ' ἐμέ, κύριέ μου, ἂς ἦναι αὕτη ἡ ἀδικία· καὶ ἂς λαλήσῃ, παρακαλῶ, ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά σου, καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου.

1Sa 25:25 Ἄς μὴ δώσῃ ὁ κύριός μου, παρακαλῶ, οὐδεμίαν προσοχὴν εἰς τοῦτον τὸν δύστροπον ἄνθρωπον, τὸν Νάβαλ· διότι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τοιοῦτος εἶναι· Νάβαλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἡ δούλη σου δὲν εἶδον τοὺς νέους τοῦ κυρίου μου, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλας.

1Sa 25:26 Τώρα λοιπὸν, κύριε μου, ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, ὁ Κύριος βεβαίως σὲ ἐκράτησεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐμβῇς εἰς αἷμα καὶ νὰ ἐκδικηθῇς διὰ τῆς χειρὸς σου· τώρα δὲ οἱ ἐχθροὶ σου καὶ οἱ ζητοῦντες κακὸν εἰς τὸν κύριόν μου, ἂς ἤ ναι ὡς ὁ Νάβαλ.

1Sa 25:27 Καὶ τώρα αὕτη ἡ προσφορά, τὴν ὁποίαν ἡ δούλη σου ἔφερε πρὸς τὸν κύριόν μου, ἂς δοθῇ εἰς τοὺς νέους τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸν κύριόν μου.

1Sa 25:28 Συγχώρησον, παρακαλῶ, τὸ ἁμάρτημα τῆς δούλης σου· διότι ὁ Κύριος θέλει βεβαίως κάμει εἰς τὸν κύριόν μου οἶκον ἀσφαλῆ, ἐπειδὴ μάχεται ὁ κύριός μου τὰς μάχας τοῦ Κυρίου, καὶ κακία δὲν εὑρέθη ἐν σοὶ πώποτε.

1Sa 25:29 Ἂν καὶ ἐσηκώθη ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχὴν σου, ἡ ψυχὴ ὅμως τοῦ κυρίου μου θέλει εἶσθαι δεδεμένη εἰς τὸν δεσμὸν τῆς ζωῆς πλησίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· τὰς δὲ ψυχὰς τῶν ἐχθρῶν σου, ταύτας θέλει ἐκσφενδονίσει ἐκ μέσου τῆς σφενδόνης.

1Sa 25:30 Καὶ ὅταν κάμῃ ὁ Κύριος εἰς τὸν κύριόν μου κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ἐλάλησε περὶ σοῦ, καὶ σὲ καταστήσῃ κυβερνήτην ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ,

1Sa 25:31 δὲν θέλει εἶσθαι τοῦτο σκάνδαλον εἰς σὲ οὐδὲ πρόσκομμα καρδίας εἰς τὸν κύριόν μου, ἤ ὅτι ἔχυσας αἷμα ἀναίτιον, ἤ ὅτι ὁ κύριός μου ἐξεδίκησεν αὐτὸς ἑαυτόν· πλὴν ὅταν ὁ Κύριος ἀγαθοποιήσῃ τὸν κύριόν μου, τότε ἐνθυμήθητι τὴν δούλην σου.

1Sa 25:32 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὴν Ἀβιγαίαν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις σὲ ἀπέστειλε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς συνάντησίν μου·

1Sa 25:33 καὶ εὐλογημένη ἡ βουλὴ σου καὶ εὐλογημένη σύ, ἥτις μὲ ἐφύλαξας τὴν ἡμέραν ταύτην ἀπὸ τοῦ νὰ ἐμβῶ εἰς αἵματα καὶ νὰ ἐκδικηθῶ διὰ τῆς χειρὸς μου·

1Sa 25:34 διότι ἀληθῶς, ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις μὲ ἐμπόδισεν ἀπὸ τοῦ νὰ σὲ κακοποιήσω, ἐὰν δέν ἤθελες σπεύσει νὰ ἔλθῃς εἰς συνάντησίν μου, δὲν ἤθελε μείνει εἰς τὸν Νάβαλ ἕως τῆς αὐγῆς οὐρῶν εἰς τοῖχον.

1Sa 25:35 Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς τὰ ὅσα ἔφερε πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἀνάβα πρὸς τὸν οἶκόν σου ἐν εἰρήνῃ· βλέπε, εἰσήκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ ἐτίμησα τὸ πρόσωπόν σου.

1Sa 25:36 Καὶ ἦλθεν ἡ Ἀβιγαία πρὸς τὸν Νάβαλ· καὶ ἰδού, εἶχε συμπόσιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς συμπόσιον βασιλέως· καὶ ἡ καρδία τοῦ Νάβαλ ἦτο εὔθυμος ἐν αὐτῷ, καὶ ἦτο εἰς ἄκρον μεθυσμένος· ὅθεν δὲν ἀπήγγειλε πρὸς αὐτὸν οὐδέν, μικρὸν μέγα, ἕως τῆς αὐγῆς.

1Sa 25:37 Τὸ πρωῒ ὅμως, ἀφοῦ ὁ Νάβαλ ἐξεμέθυσεν, ἐφανέρωσε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ πράγματα ταῦτα· καὶ ἐνεκρώθη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἔγεινεν ὡς λίθος.

1Sa 25:38 Καὶ μετὰ δέκα ἡμέρας περίπου ἐπάταξεν ὁ Κύριος τὸν Νάβαλ, καὶ ἀπέθανε.

1Sa 25:39 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ Δαβὶδ ὅτι ἀπέθανεν ὁ Νάβαλ, εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος, ὅστις ἔκρινε τὴν κρίσιν μο περὶ τοῦ ὀνειδισμοῦ μου τοῦ γενομένου παρὰ τοῦ Νάβαλ, καὶ ἠμπόδισε τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ· καὶ τὴν κακίαν τοῦ Νάβαλ ἔστρεψεν ὁ Κύριος κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν Ἀβιγαίαν, διὰ νὰ λάβῃ αὐτὴν γυναῖκα εἰς ἑαυτόν.

1Sa 25:40 Καὶ ἐλθόντες οἱ δοῦλοι τοῦ Δαβὶδ πρὸς τὴν Ἀβιγαίαν εἰς τὸν Κάρμηλον, ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν, λέγοντες, Ὁ Δαβὶδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ, διὰ νὰ σὲ λάβῃ γυναῖκα εἰς ἑαυτόν.

1Sa 25:41 Καὶ ἐσηκώθη καὶ προσεκύνησε κατὰ πρόσωπον ἕως ἐδάφους καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἂς ἦναι ἡ δούλη σου θεράπαινα διὰ νὰ πλύνῃ τοὺς πόδας τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου.

1Sa 25:42 Καὶ ἔσπευσεν ἡ Ἀβιγαία καὶ ἐσηκώθη καὶ ἀνέβη ἐπὶ τοῦ ὄνου, μετὰ πέντε κορασίων αὐτῆς ἀκολουθούντων ὀπίσω αὐτῆς· καὶ ὑπῆγε κατόπιν των ἀπεσταλμένων τοῦ Δαβὶδ καὶ ἔγεινε γυνὴ αὐτοῦ.

1Sa 25:43 Ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ καὶ τὴν Ἀχινοὰμ ἀπὸ Ἰεζραέλ· καὶ ἦσαν ἀμφότεραι γυναῖκες αὐτοῦ.

1Sa 25:44 Ὁ δὲ Σαοὺλ εἶχε δώσει Μιχάλ, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, τὴν γυναῖκα τοῦ Δαβίδ, εἰς τὸν Φαλτὶ τὸν υἱὸν τοῦ Λαείς, τὸν ἀπὸ Γαλλείμ.

1Sa 26:1 Ἦλθον δὲ οἱ Ζιφαῖοι πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς Γαβαά, λέγοντες, Δὲν κρύπτεται ὁ Δαβὶδ ἐν τῷ βουνῷ Ἐχελὰ ἀπέναντι Γεσιμών

1Sa 26:2 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Σαοὺλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζίφ, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ, διὰ νὰ ζητῇ τὸν Δαβὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ.

1Sa 26:3 Καὶ ἐστρατοπέδευσεν ὁ Σαοὺλ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ Ἐχελά, τοῦ ἀπέναντι Γεσιμών, πλησίον τῆς ὁδοῦ. Ὁ δὲ Δαβὶδ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἶδεν ὅτι ὁ Σαοὺλ ἤρχετο κατόπιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.

1Sa 26:4 Ὅθεν ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ κατασκόπους καὶ ἔμαθεν ὅτι ὁ Σαοὺλ ἦλθε τῳόντι.

1Sa 26:5 Καὶ σηκωθεὶς ὁ Δαβὶδ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὅπου ὁ Σαοὺλ εἶχε στρατοπεδεύσει· καὶ παρετήρησεν ὁ Δαβὶδ τὸν τόπον ὅπου ἐκοιμᾶτο ὁ Σαούλ, καὶ Ἀβενὴρ ὁ υἱὸς τοῦ Νήρ, ὁ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ· ἐκοιμᾶτο δὲ ὁ Σαοὺλ ἐντὸς τοῦ περιβόλου, καὶ ὁ λαὸς ἦτο ἐστρατοπεδευμένος κύκλῳ αὐτοῦ.

1Sa 26:6 Τότε ἐλάλησεν ὁ Δαβὶδ καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀχιμέλεχ τὸν Χετταῖον καὶ πρὸς τὸν Ἀβισαὶ τὸν υἱὸν τῆς Σερουΐας, ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάβ, λέγων, Τίς θέλει καταβῇ μετ' ἐμοῦ πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς τὸ στρατόπεδον Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβισαί, Ἐγὼ θέλω καταβῇ μετὰ σοῦ.

1Sa 26:7 Ἦλθον λοιπὸν ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ Ἀβισαὶ διὰ νυκτὸς πρὸς τὸν λαόν· καὶ ἰδού, ὁ Σαοὺλ ἔκειτο κοιμώμενος ἐντὸς τοῦ περιβόλου, καὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐμπεπηγμένον εἰς τὴν γῆν πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀβενὴρ καὶ ὁ λαὸς ἐκοιμῶντο κύκλῳ αὐτοῦ.

1Sa 26:8 Τότε εἶπεν ὁ Ἀβισαὶ πρὸς τὸν Δαβίδ, Ὁ Θεὸς ἀπέκλεισε σήμερον εἰς τὴν χεῖρά σου τὸν ἐχθρὸν σου· τώρα λοιπὸν ἂς πατάξω αὐτὸν διὰ τοῦ δόρατος ἕως τῆς γῆς διὰ μιᾶς· καὶ δὲν θέλω δευτερώσει ἐπ' αὐτόν.

1Sa 26:9 Ἀλλ' ὁ Δαβὶδ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβισαί, Μὴ θανατώσῃς αὐτόν· διότι τίς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ἀθῷος

1Sa 26:10 Εἶπε μάλιστα ὁ Δαβίδ, Ζῇ Κύριος, ὁ Κύριος θέλει πατάξει αὐτόν· ἤ ἡ ἡμέρα αὐτοῦ θέλει ἐλθεῖ, καὶ θέλει ἀποθάνει· θέλει καταβῇ εἰς πόλεμον καὶ θανατωθῇ·

1Sa 26:11 μὴ γένοιτο εἰς ἐμὲ παρὰ Κυρίου, νὰ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου· λάβε ὅμως τώρα, παρακαλῶ, τὸ δόρυ τὸ πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὕδατος, καὶ ἂς ἀναχωρήσωμεν.

1Sa 26:12 Ἔλαβε λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸ δόρυ καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὕδατος ἀπὸ πλησίον τῆς κεφαλῆς τοῦ Σαούλ· καὶ ἀνεχώρησαν, καὶ οὐδεὶς εἶδε καὶ οὐδεὶς ἐνόησε καὶ οὐδεὶς ἐξύπνησε· διότι πάντες ἐκοιμῶντο, ἐπειδὴ βαθὺς ὕπνος παρὰ Κυρίου ἔπεσεν ἐπ' αὐτούς.
1Sa 26:13 Τότε διέβη ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ πέραν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους μακρόθεν· ἦτο δὲ πολὺ ἀπόστασις μεταξὺ αὐτῶν.
1Sa 26:14 Καὶ ἐβόησεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν λαὸν καὶ πρὸς τὸν Ἀβενὴρ τὸν υἱὸν τοῦ Νήρ, λέγων, Δὲν ἀποκρίνεσαι, Ἀβενὴρ Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀβενὴρ καὶ εἶπε, Τίς εἶσαι σύ, ὅστις βοᾷς πρὸς τὸν βασιλέα
1Sa 26:15 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀβενήρ, Δὲν εἶσαι ἀνὴρ σύ καὶ τίς ὅμοιός σου μεταξὺ τοῦ Ἰσραήλ διὰ τί λοιπὸν δὲν φυλάττεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα διότι εἰσῆλθέ τις ἐκ τοῦ λαοῦ διὰ νὰ θανατώσῃ τὸν βασιλέα τὸν κύριόν σου·
1Sa 26:16 δὲν εἶναι καλὸν τὸ πρᾶγμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔπραξας· ζῇ Κύριος, σεῖς εἶσθε ἄξιοι θανάτου, ἐπειδὴ δὲ ἐφυλάξατε τὸν κύριόν σας, τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου. Καὶ τώρα, ἴδετε ποῦ εἶναι τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὕδατος· τὸ πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
1Sa 26:17 Καὶ ἐγνώρισεν ὁ Σαοὺλ τὴν φωνὴν τοῦ Δαβὶδ καὶ εἶπεν, Ἡ φωνή σου εἶναι, τέκνον μου Δαβίδ Καὶ ὁ Δαβὶδ εἶπεν, Ἡ φωνή μου, κύριέ μου βασιλεῦ.
1Sa 26:18 Καὶ εἶπε, Διὰ τί ὁ κύριός μου καταδιώκει οὕτως ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ διότι τί ἔπραξα ἢ τί κακὸν εἶναι ἐν τῇ χειρί μου
1Sa 26:19 τώρα λοιπὸν ἂς ἀκούσῃ, παρακαλῶ, ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ δούλου αὐτοῦ· ἐὰν ὁ Κύριος σὲ διήγειρεν ἐναντίον μου, ἂς δεχθῇ θυσίαν· ἀλλ' ἐὰν υἱοὶ ἀνθρώπων, οὗτοι ἂς ἦναι ἐπικατάρατοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι μὲ ἐξέβαλον τὴν σήμερον ἀπὸ τοῦ νὰ κατοικῶ ἐν τῇ κληρονομίᾳ τοῦ Κυρίου, λέγοντες, Ὕπαγε, λάτρευε ἄλλους Θεούς·
1Sa 26:20 τώρα λοιπόν, ἂς μὴ πέσῃ τὸ αἷμά μου εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι ἐξῆλθεν ὁ βασιλεύς τοῦ Ἰσραὴλ νὰ ζητήσῃ ἕνα ψύλλον, ὡς ὅταν καταδιώκῃ τις πέρδικα εἰς τὰ ὄρη.
1Sa 26:21 Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Ἡμάρτησα· ἐπίστρεψον, τέκνον μου Δαβίδ· διότι δὲν θέλω σὲ κακοποιήσει πλέον, ἐπειδὴ ἡ ψυχή μου ἐστάθη σήμερον πολύτιμος εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου· ἰδού, ἔπραξα ἀφρόνως καὶ ἐπλανήθην σφόδρα.
1Sa 26:22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Δαβὶδ καὶ εἶπεν, Ἰδού, τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως· καὶ ἂς καταβῇ εἷς ἐκ τῶν νέων καὶ ἂς λάβῃ αὐτό.
1Sa 26:23 ὁ δὲ Κύριος ἂς ἀποδώσῃ εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν πίστιν αὐτοῦ· διότι σὲ παρέδωκεν ὁ Κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου, πλὴν ἐγὼ δὲν ἠθέλησα νὰ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου.
1Sa 26:24 ἰδοὺ λοιπόν, καθὼς ἡ ζωή σου ἐστάθη σήμερον πολύτιμος εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, οὕτως ἡ ζωή μου ἂς σταθῇ πολύτιμος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ ἂς μὲ ἐλευθερώσῃ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων.
1Sa 26:25 Τότε εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαβίδ, Εὐλογημένος νὰ ἦσαι, τέκνον μου Δαβίδ· βεβαίως θέλεις κατορθώσει μεγάλα καὶ θέλεις βεβαίως ὑπερισχύσει. Καὶ ὁ μὲν Δαβὶδ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ Σαοὺλ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
1Sa 27:1 Εἶπε δὲ ὁ Δαβὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Θέλω βεβαίως ἀπολεσθῇ μίαν ἡμέραν διὰ χειρὸς τοῦ Σαούλ· δὲν εἶναι τι καλήτερον δί ἐμέ, παρὰ νὰ διασωθῶ ταχέως εἰς τὴν γῆν τῶν Φιλισταίων· τότε ἀπ' ἐμοῦ ὁ Σαοὺλ ἀπελπισθείς, θέλει παραιτηθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ μὲ ζητῇ πλέον εἰς πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραήλ· οὕτω θέλω σωθῇ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ.
1Sa 27:2 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ καὶ διέβη, αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, πρὸς τὸν Ἀγχοῦς υἱὸν τοῦ Μαώχ, βασιλέα τῆς Γάθ.
1Sa 27:3 Καὶ ἐκάθησεν ὁ Δαβὶδ μετὰ τοῦ Ἀγχοῦς ἐν Γάθ, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, ἕκαστος μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, καὶ ὁ Δαβὶδ μετὰ τῶν δύο γυναικῶν αὐτοῦ, Ἀχινοὰμ τῆς Ἰεζραηλίτιδος καὶ Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίτιδος γυναικὸς τοῦ Νάβαλ.
1Sa 27:4 Ἀνηγγέλθη δὲ πρὸς τὸν Σαοὺλ ὅτι ἔφυγεν ὁ Δαβὶδ εἰς Γάθ. ὅθεν δὲν ἐζήτησε πλέον αὐτόν.
1Sa 27:5 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀγχοῦς, Ἐὰν εὕρηκα τώρα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἂς μοὶ δοθῇ τόπος εἰς τινα τῶν πόλεων τῆς ἐξοχῆς, διὰ νὰ καθήσω ἐκεῖ· διότι πῶς νὰ κάθηται ὁ δοῦλός σου μετὰ σοῦ ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει
1Sa 27:6 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἀγχοῦς τὴν Σικλὰγ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν· διὰ τοῦτο ἡ Σικλὰγ ἔμεινεν εἰς τοὺς βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα μέχρι τῆς σήμερον.
1Sa 27:7 Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν, τὰς ὁποίας ὁ Δαβὶδ ἐκάθησεν ἐν τῇ γῇ τῶν Φιλισταίων, ἔγεινεν ἓν ἔτος καὶ τέσσαρες μῆνες.
1Sa 27:8 Ἀνέβαινε δὲ ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἔκαμνον εἰσδρομὰς εἰς τοὺς Γεσσουρίτας καὶ Γεζραίους καὶ Ἀμαληκίτας· διότι οὗτοι ἦσαν ἐκ παλαιοῦ οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, κατὰ τὴν εἴσοδον Σοὺρ καὶ ἕως τῆς γῆς Αἰγύπτου.
1Sa 27:9 Καὶ ἐκτύπα ὁ Δαβὶδ τὴν γῆν καὶ δὲν ἄφινε ζῶντα οὔτε ἄνδρα οὔτε γυναῖκα· καὶ ἐλάμβανε πρόβατα καὶ βόας καὶ ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἐνδύματα· καὶ ἐπιστρέφων ἤρχετο πρὸς τὸν Ἀγχοῦς.
1Sa 27:10 Καὶ ἔλεγεν ὁ Ἀγχοῦς πρὸς τὸν Δαβίδ, ποῦ ἐκάμετε εἰσδρομὴν σήμερον Καὶ ἀπεκρίνετο ὁ Δαβίδ, πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τοῦ Ἰούδα καὶ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῶν Ἰεραμεηλιτῶν καὶ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῶν Κεναίων.
1Sa 27:11 Καὶ οὔτε ἄνδρα οὔτε γυναῖκα δὲν ἄφινε ζῶντα ὁ Δαβίδ, διὰ νὰ φέρῃ εἴδησιν εἰς Γάθ, λέγων, Μήποτε ἀναγγείλωσιν ἐναντίον ἡμῶν, λέγοντες, Οὕτω κάμνει ὁ Δαβὶδ καὶ τοιοῦτος εἶναι ὁ τρόπος αὐτοῦ, καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας ὅσας κάθηται ἐν τῇ γῇ τῶν Φιλισταίων.

1Sa 27:12 Καὶ ἐπίστευεν ὁ Ἀγχοῦς τὸν Δαβίδ, λέγων, Αὐτὸς ἔκαμεν ἑαυτὸν διόλου μισητὸν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν Ἰσραήλ· διὰ τοῦτο θέλει εἶσθαι δοῦλος εἰς ἐμὲ πάντοτε.

1Sa 28:1 Κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ἡμέρας συνήθροισαν οἱ Φιλισταῖοι τὰ στρατεύματα αὐτῶν πρὸς ἐκστρατείαν, διὰ νὰ πολεμήσωσι μετὰ τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγχοῦς πρὸς τὸν Δαβίδ, Ἔξευρε μετὰ βεβαιότητος ὅτι θέλεις ἐξέλθει μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν πόλεμον, σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου.

1Sa 28:2 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀγχοῦς, Θέλεις βεβαίως γνωρίσει τί θέλει κάμει ὁ δοῦλός σου. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγχοῦς πρὸς τὸν Δαβίδ, Διὰ τοῦτο θέλω σὲ κάμει ἀρχισωματοφύλακά μου διαπαντός.

1Sa 28:3 Ἀπέθανε δὲ ὁ Σαμουήλ, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐθρήνησεν αὐτὸν καὶ ἐνεταφίασεν αὐτὸν ἐν Ῥαμὰ τῇ πόλει αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ὁ Σαοὺλ ἐκ τοῦ τόπου τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας καὶ τοὺς μάγους.

1Sa 28:4 Συνηθροίσθησαν λοιπὸν οἱ Φιλισταῖοι καὶ ἦλθον καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Σουνήμ· καὶ συνήθροισεν ὁ Σαοὺλ πάντα τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Γελβουέ.

1Sa 28:5 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Σαοὺλ τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων, ἐφοβήθη, καὶ ἐτρόμαξεν ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα.

1Sa 28:6 Καὶ ἠρώτησεν ὁ Σαοὺλ τὸν Κύριον· ἀλλ' ὁ Κύριος δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν οὔτε δι' ἐνυπνίων οὔτε διὰ τοῦ Οὐρὶμ οὔτε διὰ προφητῶν.

1Sa 28:7 Τότε εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἔχουσαν πνεῦμα μαντείας, διὰ νὰ ὑπάγω πρὸς αὐτὴν καὶ νὰ ἐρωτήσω αὐτήν. Καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἰδού, εἶναι ἐν Ἔνδὼρ γυνὴ τις ἔχουσα πνεῦμα μαντείας.

1Sa 28:8 Καὶ μετεσχηματίσθη ὁ Σαοὺλ καὶ ἐνεδύθη ἄλλα ἱμάτια, καὶ ὑπῆγεν αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἦλθον πρὸς τὴν γυναῖκα διὰ νυκτός· καὶ εἶπε, Μάντευσον, παρακαλῶ, εἰς ἐμὲ διὰ τοῦ πνεύματος τῆς μαντείας καὶ ἀναβίβασόν μοι ὅντινα σοὶ εἴπω.

1Sa 28:9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς αὐτόν, Ἰδού, σὺ ἐξεύρεις ὅσα ἔκαμεν ὁ Σαούλ, τίνι τρόπῳ ἐξωλόθρευσε τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας καὶ τοὺς μάγους ἐκ τοῦ τόπου· διὰ τί λοιπὸν σὺ παγιδεύεις τὴν ζωὴν μου, διὰ νὰ μὲ θανατώσωσι

1Sa 28:10 Καὶ ὤμοσε πρὸς αὐτὴν ὁ Σαοὺλ εἰς τὸν Κύριον, λέγων, Ζῇ Κύριος, δὲν θέλει σὲ συμβῇ οὐδὲν κακὸν διὰ τοῦτο.

1Sa 28:11 Τότε εἶπεν ἡ γυνή, Τίνα νὰ σοὶ ἀναβιβάσω Καὶ εἶπε, τὸν Σαμουὴλ ἀναβίβασόν μοι.

1Sa 28:12 Καὶ ὅτε εἶδεν γυνὴ τὸν Σαμουήλ, ἐβόησε μετὰ φωνῆς μεγάλης· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Σαούλ, λέγουσα, Διὰ τί μὲ ἠπάτησας καὶ σὺ εἶσαι ὁ Σαούλ.

1Sa 28:13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεύς, Μὴ φοβοῦ· τί εἶδες λοιπὸν Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Σαούλ, Θεοὺς εἶδον ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς.

1Sa 28:14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Τίς εἶναι ἡ μορφὴ αὐτοῦ Ἡ δὲ εἶπε, Γέρων τις ἀναβαίνει καὶ εἶναι περιτετυλιγμένος μὲ ἐπένδυμα. Καὶ ἐγνώρισεν ὁ Σαοὺλ ὅτι ἦτο ὁ Σαμουήλ, καὶ ἔκυψε κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε.

1Sa 28:15 Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Σαούλ, Διὰ τί μὲ παρηνώχλησας, ὥστε νὰ μὲ κάμῃς νὰ ἀναβῶ Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σαούλ, Εὑρίσκομαι ἐν μεγάλῃ ἀμηχανίᾳ· διότι οἱ Φιλισταῖοι πολεμοῦσιν ἐναντίον μου, καὶ ὁ Θεὸς ἀπεμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ καὶ δὲν μοὶ ἀποκρίνεται πλέον οὔτε διὰ προφητῶν οὔτε δι' ἐνυπνίων· διὰ τοῦτο σὲ ἐκάλεσα διὰ νὰ φανερώσῃς εἰς ἐμὲ τί νὰ κάμω.

1Sa 28:16 Τότε εἶπεν ὁ Σαμουήλ, Διὰ τί λοιπὸν ἐρωτᾷς ἐμέ, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἀπεμακρύνθη ἀπὸ σοῦ καὶ ἔγεινεν ἐχθρὸς σου

1Sa 28:17 ὁ Κύριος βεβαίως ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν ὡς ἐλάλησε δι' ἐμοῦ· διότι ἐξέσχισεν ὁ Κύριος τὴν βασιλείαν ἐκ τῆς χειρὸς σου καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὸν πλησίον σου, τὸν Δαβίδ·

1Sa 28:18 ἐπειδὴ δὲν ὑπήκουσας εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, οὐδὲ ἐξετέλεσας τὸν μέγαν θυμὸν αὐτοῦ κατὰ τοῦ Ἀμαλήκ, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς σὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὴν ἡμέραν ταύτην·

1Sa 28:19 καὶ θέλει παραδώσει ὁ Κύριος καὶ τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σοῦ εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταίων· καὶ αὔριον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου θέλετε εἶσθαι μετ' ἐμοῦ· καὶ τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰσραὴλ θέλει παραδώσει ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταίων.

1Sa 28:20 Τότε ἔπεσεν ὁ Σαοὺλ εὐθὺς ὅλος ἐξηπλωμένος κατὰ γῆς· διότι κατετρόμαξεν ἐκ τῶν λόγων τοῦ Σαμουήλ· καὶ δύναμις δὲν ἦτο ἐν αὐτῷ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε φάγει ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα.

1Sa 28:21 Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Σαοὺλ καὶ εἶδεν ὅτι ἦτο σφόδρα τεταραγμένος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδού, ἡ δούλη σου ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν σου, καὶ ἔβαλον τὴν ζωὴν μου εἰς τὴν χεῖρά μου καὶ ὑπετάχθην εἰς τοὺς λόγους σου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησας πρὸς ἐμέ·

1Sa 28:22 τώρα λοιπόν, ἄκουσον καὶ σύ, παρακαλῶ, τὴν φωνὴν τῆς δούλης σου, καὶ ἂς βάλω ὀλίγον ἄρτον ἔμπροσθέν σου· καὶ φάγε, διὰ νὰ λάβῃς δύναμιν, ἐπειδὴ ὑπάγεις εἰς ὁδοιπορίαν.

1Sa 28:23 Πλὴν δὲν ἤθελε, λέγων, Δὲν θέλω φάγει· οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ὅμως μετὰ τῆς γυναικὸς ἐβίαζον αὐτόν, καὶ εἰσήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν αὐτῶν· καὶ σηκωθεὶς ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς κλίνης.

1Sa 28:24 εἶχε δὲ ἡ γυνὴ παχὺ δαμάλιον ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἔσπευσε καὶ ἔσφαξεν αὐτό· καὶ λαβοῦσα ἄλευρον, ἐζύμωσε καὶ ἔψησεν ἄζυμα ἐξ αὐτοῦ.

1Sa 28:25 Καὶ ἔφερεν ἔμπροσθεν τοῦ Σαοὺλ καὶ ἔμπροσθεν τῶν δούλων αὐτοῦ· καὶ ἔφαγον. Καὶ ἐσηκώθησαν καὶ ἀνεχώρησαν τὴν νύκτα ἐκείνην.

1Sa 29:1 Συνήθροισαν δὲ οἱ Φιλισταῖοι πάντα τὰ στρατεύματα αὐτῶν εἰς Ἀφέκ· καὶ οἱ Ἰσραηλῖται ἐστρατοπέδευσαν παρὰ τὴν πηγὴν τὴν ἐν Ἰεζραέλ.

1Sa 29:2 Καὶ οἱ σατράπαι τῶν Φιλισταίων διέβαινον κατὰ ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας· ὁ Δαβὶδ δὲ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ διέβαινον κατόπισθεν μετὰ τοῦ Ἀγχοῦς.
1Sa 29:3 Καὶ εἶπον οἱ στρατηγοὶ τῶν Φιλισταίων, Τί θέλουσιν οὗτοι οἱ Ἑβραῖοι Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν Φιλισταίων, Δὲν εἶναι οὗτος ὁ Δαβίδ, ὁ δοῦλος τοῦ Σαοὺλ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις ἐστάθη μετ' ἐμοῦ ταύτας τὰς ἡμέρας ἢ τούτους τοὺς χρόνους καὶ δὲν εὕρηκα ἐν αὐτῷ οὐδὲν σφάλμα, ἀφοῦ ἐνέπεσεν εἰς ἐμὲ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
1Sa 29:4 Καὶ ἠγανάκτησαν κατ' αὐτοῦ οἱ στρατηγοὶ τῶν Φιλισταίων· καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ στρατηγοὶ τῶν Φιλισταίων, Ἀπόπεμψον τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, καὶ ἂς ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον διώρισας εἰς αὐτόν, καὶ ἂς μὴ καταβῇ μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν μάχην, μήποτε γείνῃ ἐν τῇ μάχῃ πολέμιος ἡμῶν· διότι πῶς ἤθελε διαλλαγῇ οὗτος μετὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐχὶ μὲ τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνδρῶν τούτων
1Sa 29:5 δὲν εἶναι οὗτος ὁ Δαβίδ, περὶ τοῦ ὁποῖον ἔψαλλον ἀμοιβαίως ἐν τοῖς χοροῖς, λέγοντες, Ὁ Σαοὺλ ἐπάταξε τὰς χιλιάδας αὐτοῦ, Καὶ ὁ Δαβὶδ τὰς μυριάδας αὐτοῦ
1Sa 29:6 Τότε ἐκάλεσεν ὁ Ἀγχοῦς τὸν Δαβὶδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ζῇ Κύριος, βεβαίως ἐστάθης εὐθύς, καὶ ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ στρατοπέδῳ εἶναι ἀρεστὴ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου· διότι κακὸν δὲν εὕρηκα ἐν σοί, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦλθες πρὸς ἐμὲ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ἀλλ' ὅμως εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν σατραπῶν δὲν εἶσαι ἀρεστός·
1Sa 29:7 τώρα λοιπὸν ἐπίστρεψον καὶ ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ, διὰ νὰ μὴ φέρῃς δυσαρέσκειαν εἰς τοὺς σατράπας τῶν Φιλισταίων.
1Sa 29:8 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀγχοῦς, Ἀλλὰ τί ἔκαμα καὶ τί εὕρηκας ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶμαι ἐνώπιόν σου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὥστε νὰ μὴ ὑπάγω νὰ πολεμήσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως
1Sa 29:9 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀγχοῦς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δαβίδ, Ἐξεύρω ὅτι εἶσαι ἀρεστὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, ὡς ἄγγελος Θεοῦ· πλὴν οἱ σατράπαι τῶν Φιλισταίων εἶπον, Δὲν θέλει ἀναβῇ μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν μάχην·
1Sa 29:10 τώρα λοιπὸν σηκώθητι ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου σου, τῶν ἐλθόντων μετὰ σοῦ· καὶ καθὼς σηκωθῆτε ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, εὐθὺς ὅταν φέγξῃ, ἀναχωρήσατε.
1Sa 29:11 Καὶ ἐσηκώθη ἐνωρὶς τὸ πρωῒ ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀναχωρήσωσι, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν γῆν τῶν Φιλισταίων. Οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἀνέβησαν εἰς Ἰεζραέλ.
1Sa 30:1 Καὶ ὅτε ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς Σικλὰγ τὴν τρίτην ἡμέραν, οἱ Ἀμαληκῖται εἶχον κάμει εἰσδρομὴν εἰς τὸ μεσημβρινὸν καὶ εἰς Σικλάγ, καὶ εἶχον πατάξει τὴν Σικλὰγ καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί·
1Sa 30:2 καὶ εἶχον αἰχμαλωτίσει τὰς γυναῖκας τὰς ἐν αὐτῇ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· δὲν ἐθανάτωσαν οὐδένα, ἀλλὰ ἔλαβον αὐτοὺς καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν.
1Sa 30:3 Ὁ δὲ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδού, ἦτο πυρπολημένη· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ᾐχμαλωτισμένοι.
1Sa 30:4 Τότε ὕψωσεν ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, ἑωσοῦ δὲν ἔμεινε πλέον ἐν αὐτοῖς δύναμις νὰ κλαίωσι.
1Sa 30:5 Καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες τοῦ Δαβὶδ ᾐχμαλωτίσθησαν, Ἀχινοὰμ ἡ Ἰεζραηλῖτις, καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίτου.
1Sa 30:6 Καὶ ἐθλίβη ὁ Δαβὶδ σφόδρα· διότι ὁ λαὸς ἔλεγε νὰ λιθοβολήσωσιν αὐτόν, ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ παντὸς τοῦ λαοῦ ἦτο κατάπικρος, ἕκαστος διὰ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ διὰ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ· ὁ Δαβὶδ ὅμως ἐκραταιώθη ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
1Sa 30:7 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, υἱὸν τοῦ Ἀχιμέλεχ, Φέρε μοι ἐνταῦθα, παρακαλῶ, τὸ ἐφόδ. Καὶ ἔφερεν ὁ Ἀβιάθαρ τὸ ἐφὸδ πρὸς τὸν Δαβίδ.
1Sa 30:8 Καὶ ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον, λέγων, Νὰ καταδιώξω ὄπισθεν τούτων τῶν ληστῶν θέλω προφθάσει αὐτούς Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Καταδίωξον· διότι θέλεις βεβαίως προφθάσει καὶ ἀφεύκτως θέλεις ἐλευθερώσει πάντα.
1Sa 30:9 Τότε ὑπῆγεν ὁ Δαβίδ, αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἦλθον ἕως τοῦ χειμάρρου Βοσόρ, ὅπου οἱ ἀπομένοντες ἐστάθησαν.
1Sa 30:10 Ὁ δὲ Δαβίδ, αὐτὸς καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες, κατεδίωκον, ἐπειδὴ ἔμειναν ὀπίσω διακόσιοι, οἵτινες ἀποκαμόντες δὲν ἠδύναντο νὰ διαβῶσι τὸν χείμαρρον Βοσόρ.
1Sa 30:11 Καὶ εὕρηκαν ἄνθρωπον Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν Δαβίδ· καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν ἄρτον, καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ·
1Sa 30:12 καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν τμῆμα πήττας σύκων καὶ δύο βότρυς σταφίδων· καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπανῆλθε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰς αὐτόν· διότι δὲν εἶχε φάγει ἄρτον οὐδὲ εἶχε πίει ὕδωρ, τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.
1Sa 30:13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Δαβίδ, Τίνος εἶσαι καὶ πόθεν εἶσαι Καὶ εἶπεν, Εἶμαι νέος Αἰγύπτιος, δοῦλος τινὸς Ἀμαληκίτου· καὶ μὲ ἀφῆκεν ὁ κύριός μου, ἐπειδὴ ἠρρώστησα τρεῖς ἡμέρας τώρα·
1Sa 30:14 ἡμεῖς ἐκάμαμεν εἰσδρομὴν εἰς τὸ μεσημβρινὸν τῶν Χερεθαίων καὶ εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας καὶ εἰς τὸ μεσημβρινὸν τοῦ Χάλεβ· καὶ ἐπυρπολήσαμεν τὴν Σικλάγ.
1Sa 30:15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Δαβίδ, Δύνασαι νὰ μὲ ὁδηγήσῃς κάτω πρὸς τοὺς ληστὰς τούτους Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅμοσόν μοι εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν θέλεις μὲ θανατώσει οὔτε θέλεις μὲ παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα τοῦ κυρίου μου, καὶ θέλω σὲ ὁδηγήσει κάτω πρὸς τούτους τοὺς ληστάς.
1Sa 30:16 Καὶ ὅτε ὡδήγησεν αὐτὸν κάτω, ἰδού, ἦσαν διεσκορπισμένοι ἐπὶ τὸ πρόσωπον παντὸς τοῦ τόπου, τρώγοντες καὶ πίνοντες καὶ χορεύοντες, διὰ πάντα τὰ λάφυρα τὰ μεγάλα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἐκ τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων καὶ ἐκ τῆς

γῆς τοῦ Ἰούδα.
1Sa 30:17 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ Δαβὶδ ἀπὸ τῆς αὐγῆς μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς ἐπιούσης· καὶ δὲν διεσώθη οὐδὲ εἷς ἐξ αὐτῶν, πλὴν τετρακοσίων νέων, οἵτινες ἐκάθηντο ἐπὶ καμήλων καὶ ἔφυγον.
1Sa 30:18 Καὶ ἠλευθέρωσεν ὁ Δαβὶδ ὅσα ἥρπασαν οἱ Ἀμαληκῖται· καὶ τὰς δύο γυναῖκας αὐτοῦ ἠλευθέρωσεν ὁ Δαβίδ.
1Sa 30:19 Καὶ δὲν ἔλειψεν εἰς αὐτοὺς οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα, οὔτε υἱοὶ οὔτε θυγατέρες οὔτε λάφυρον οὔτε οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα ἥρπασαν ἀπ' αὐτῶν· τὰ πάντα ἐπανέλαβεν ὁ Δαβίδ.
1Sa 30:20 Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ πάντα τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ φέροντες αὐτὰ ἔμπροσθεν τῶν ἄλλων κτηνῶν, ἔλεγον, Ταῦτα εἶναι τὰ λάφυρα τοῦ Δαβίδ.
1Sa 30:21 Καὶ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄνδρας, οἵτινες εἶχον ἀποκάμει ὥστε δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀκολουθήσωσι τὸν Δαβίδ, ὅθεν ἐκάθισεν αὐτοὺς εἰς τὸν χείμαρρον Βοσόρ· καὶ ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τοῦ Δαβὶδ καὶ εἰς συνάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐπλησίασεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν λαόν, ἐχαιρέτησεν αὐτούς.
1Sa 30:22 Καὶ ἀπεκρίθηααν πάντες οἱ πονηροὶ καὶ διεστραμμένοι ἐκ τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ὑπῆγαν μετὰ τοῦ Δαβίδ, καὶ εἶπον, Ἐπειδὴ οὗτοι δὲν ἦλθον μεθ' ἡμῶν, δὲν θέλομεν δώσει εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν λαφύρων, τὰ ὁποῖα ἀνελάβομεν, παρὰ εἰς ἕκαστον τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· καὶ ἂς λάβωσιν αὐτὰ καὶ ἂς φύγωσιν.
1Sa 30:23 Ἀλλ' ὁ Δαβὶδ εἶπε, Δὲν θέλετε κάμει οὕτως, ἀδελφοί μου, εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς, ὅστις ἐφύλαξεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρα ἡμῶν τοὺς λῃστὰς τοὺς ἐλθόντας ἐναντίον ἡμῶν·
1Sa 30:24 καὶ τίς θέλει σᾶς εἰσακούσει εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀλλὰ κατὰ τὴν μερίδα τοῦ καταβαίνοντος εἰς τὸν πόλεμον, οὕτω θέλει εἶσθαι ἡ μερὶς τοῦ καθημένου πλησίον τῆς ἀποσκευῆς· ἴσα θέλουσι μοιράζεσθαι.
1Sa 30:25 Καὶ ἔγεινεν οὕτως ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ εἰς τὸ ἑξῆς· καὶ ἔκαμε τοῦτο νόμον καὶ διάταγμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
1Sa 30:26 Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς Σικλάγ, ἔπεμψεν ἐκ τῶν λαφύρων πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα τοὺς φίλους αὐτοῦ, λέγων, Ἰδοὺ εἰς ἐσᾶς εὐλογία, ἐκ τῶν λαφύρων τῶν ἐχθρῶν τοῦ Κυρίου.
1Sa 30:27 πρὸς τοὺς ἐν Βαιθήλ, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ῥαμὼθ τῇ μεσημβρινῇ, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἰαθείρ,
1Sa 30:28 καὶ πρὸς τους ἐν Ἀροήρ, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Σιφμώθ, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἐσθεμωά,
1Sa 30:29 καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ῥαχάλ, καὶ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Ἰεραμεηλιτῶν, καὶ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Κεναίων,
1Sa 30:30 καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ὁρμά, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Χὼῤασάν, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἀθάχ,
1Sa 30:31 καὶ πρὸς τοὺς ἐν Χεβρών, καὶ πρὸς πάντας τοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Δαβὶδ περιήρχετο, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ.
1Sa 31:1 Οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἐπολέμουν κατὰ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου τῶν Φιλισταίων καὶ ἔπεσον πεφονευμένοι ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ.
1Sa 31:2 Καὶ κατέφθασαν οἱ Φιλισταῖοι τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξαν οἱ Φιλισταῖοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀβιναδὰβ καὶ τὸν Μελχισουέ, τοὺς υἱοὺς τοῦ Σαούλ.
1Sa 31:3 Ἐβάρυνε δὲ ἡ μάχη ἐπὶ τὸν Σαούλ, καὶ ἐπέτυχον αὐτὸν οἱ ἄνδρες οἱ τοξόται καὶ ἐπληγώθη βαρέως ὑπὸ τῶν τοξοτῶν.
1Sa 31:4 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν ὁπλοφόρον αὐτοῦ, Σύρε τὴν ῥομφαίαν σου καὶ διαπέρασόν με δι' αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ ἔλθωσιν οὗτοι οἱ ἀπερίτμητοι καὶ μὲ διαπεράσωσι καὶ μὲ ἐμπαίξωσι· πλὴν ὁ ὁπλοφόρος αὐτοῦ δὲν ἤθελε, διότι ἐφοβεῖτο σφόδρα. Ὅθεν ἔλαβεν ὁ Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἔπεσεν ἐπ' αὐτήν.
1Sa 31:5 Καὶ ὡς εἶδεν ὁ ὁπλοφόρος αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανεν ὁ Σαούλ, ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανε μετ' αὐτοῦ.
1Sa 31:6 οὕτως ἀπέθανεν ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ ὁπλοφόρος αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν ὁμοῦ.
1Sa 31:7 Καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ, οἱ πέραν τῆς κοιλάδος, καὶ οἱ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἰδόντες ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ ὅτι ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπέθανον, κατέλιπον τὰς πόλεις καὶ ἔφυγον· καὶ ἐλθόντες οἱ Φιλισταῖοι κατῴκησαν ἐν αὐταῖς.
1Sa 31:8 Καὶ τὴν ἐπαύριον, ὅτε ἦλθον οἱ Φιλισταῖοι διὰ νὰ ἐκδύσωσι τοὺς πεφονευμένους, εὕρηκαν τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὸ ὄρος Γελβουέ.
1Sa 31:9 Καὶ ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐξέδυσαν τὰ ὅπλα αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φιλισταίων κύκλῳ, διὰ νὰ διαδώσωσι τὴν ἀγγελίαν εἰς τὸν οἶκον τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ μεταξὺ τοῦ λαοῦ.
1Sa 31:10 Καὶ ἀνέθεσαν τὰ ὅπλα αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τῆς Ἀσταρώθ, καὶ ἐκρέμασαν τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὸ τεῖχος Βαὶθσάν.
1Sa 31:11 Ἀκούσαντες δὲ περὶ τούτου οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαβεὶσγαλαάδ, τί ἔκαμον οἱ Φιλισταῖοι εἰς τὸν Σαούλ,
1Sa 31:12 ἠγέρθησαν πάντες οἱ δυνατοὶ ἄνδρες καὶ ὡδοιπόρησαν ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα τοῦ Σαοὺλ καὶ τὰ σώματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαὶθσάν, καὶ ἦλθον εἰς Ἰαβεὶς καὶ ἔκαυσαν αὐτὰ ἐκεῖ·
1Sa 31:13 καὶ ἔλαβον τὰ ὀστᾶ αὐτῶν καὶ ἔθαψαν ὑπὸ τὸ δένδρον ἐν Ἰαβεὶς καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας.
2Sa 1:1 Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Σαούλ, ἀφοῦ ἐπέστρεψεν ὁ Δαβὶδ ἀπὸ τῆς σφαγῆς τῶν Ἀμαληκιτῶν, ἐκάθησεν ὁ Δαβὶδ ἐν Σικλὰγ δύο ἡμέρας·
2Sa 1:2 τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν, ἰδού, ἦλθεν ἄνθρωπος ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἀπὸ πλησίον τοῦ Σαούλ, ἔχων διεσχισμένα τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ χῶμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ καθὼς εἰσῆλθε πρὸς τὸν Δαβίδ, ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε.

2Sa 1:3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Δαβίδ, Πόθεν ἔρχεσαι Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἰσραὴλ διεσώθην.
2Sa 1:4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Δαβίδ, Τί συνέβη εἰπὲ μοι, παρακαλῶ. Καὶ ἀπεκρίθη, Ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ μάλιστα ἐκ τοῦ λαοῦ ἔπεσον καὶ ἀπέθανον· ἀπέθανον δὲ καὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Sa 1:5 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν νέον τὸν ἀπαγγέλλοντα πρὸς αὐτόν, Πῶς ἐξεύρεις ὅτι ἀπέθανεν ὁ Σαούλ, καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ
2Sa 1:6 Καὶ εἶπεν ὁ νέος ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς αὐτόν, Εὑρέθην κατὰ τύχην ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ, καὶ ἰδού, ὁ Σαοὺλ ἦτο κεκλιμένος ἐπὶ τοῦ δόρατος αὐτοῦ, καὶ ἰδού, αἱ ἅμαξαι καὶ οἱ ἱππεῖς κατέφθανον αὐτόν.
2Sa 1:7 καὶ ὅτε ἔβλεψεν εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, μὲ εἶδε καὶ μὲ ἐκάλεσε· καὶ ἀπεκρίθην, Ἰδού, ἐγώ.
2Sa 1:8 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ποῖος εἶσαι Καὶ ἀπεκρίθην πρὸς αὐτόν, Εἶμαι Ἀμαληκίτης.
2Sa 1:9 Πάλιν εἶπε πρὸς ἐμέ, Στῆθι ἐπάνω μου, παρακαλῶ, καὶ θανάτωσόν με· διότι σκοτοδινίασις μὲ κατέλαβεν, ἐπειδὴ ἡ ζωὴ μου εἶναι ἔτι ὅλη ἐν ἐμοί.
2Sa 1:10 Ἐστάθην λοιπὸν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν· ἐπειδὴ ἤμην βέβαιος ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ ἀφοῦ ἔπεσε· καὶ ἔλαβον τὸ διάδημα τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸ βραχιόλιον τὸ ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ, καὶ ἔφερα αὐτὰ ἐνταῦθα πρὸς τὸν κύριόν μου.
2Sa 1:11 Τότε πιάσας ὁ Δαβὶδ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, διέσχισεν αὐτά· καὶ πάντες ὁμοίως οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ.
2Sa 1:12 Καὶ ἐπένθησαν καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως ἑσπέρας διὰ τὸν Σαοὺλ καὶ διὰ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ, διότι ἔπεσον διὰ ῥομφαίας.
2Sa 1:13 Εἶπε δὲ ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν νέον, τὸν ἀπαγγέλλοντα πρὸς αὐτόν, Πόθεν εἶσαι Καὶ ἀπεκρίθη, Εἶμαι υἱὸς παροίκου τινὸς Ἀμαληκίτου.
2Sa 1:14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Δαβίδ, Πῶς δὲν ἐφοβήθης νὰ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου διὰ νὰ θανατώσῃς τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου
2Sa 1:15 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Δαβὶδ ἕνα ἐκ τῶν νέων καὶ εἶπε, Πλησίασον, πέσον ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε.
2Sa 1:16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Δαβίδ, Τὸ αἷμά σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· διότι τὸ στόμα σου ἐμαρτύρησεν ἐναντίον σου, λέγων, Ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου.
2Sa 1:17 Καὶ ἐθρήνησεν ὁ Δαβὶδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ·
2Sa 1:18 καὶ παρήγγειλε νὰ διδάξωσι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα τοῦτο τὸ ᾆσμα τοῦ τόξου· ἰδού, εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἰασήρ.
2Sa 1:19 Ὦ δόξα τοῦ Ἰσραήλ, ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους σου κατηκοντισμένη. Πῶς ἔπεσον οἱ δυνατοί.
2Sa 1:20 Μὴ ἀναγγείλητε εἰς τὴν Γάθ, μὴ διακηρύξητε εἰς τὰς πλατείας τῆς Ἀσκάλωνος, μήποτε χαρῶσιν αἱ θυγατέρες τῶν Φιλισταίων, μήποτε ἀγαλλιάσωνται αἱ θυγατέρες τῶν ἀπεριτμήτων·
2Sa 1:21 Ὄρη τὰ ἐν Γελβουέ, Ἂς μὴ ἦναι δρόσος μηδὲ βροχὴ ἐφ' ὑμᾶς, μηδὲ ἀγροὶ δίδοντες ἀπαρχάς· διότι ἐκεῖ ἀπερρίφθη ἡ ἀσπὶς τῶν ἰσχυρῶν, Ἡ ἀσπὶς τοῦ Σαούλ, ὡς νὰ μὴ ἐχρίσθη δι' ἐλαίου.
2Sa 1:22 Ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν πεφονευμένων, ἀπὸ τοῦ στέατος τῶν ἰσχυρῶν, τὸ τόξον τοῦ Ἰωνάθαν δὲν ἐστρέφετο ὀπίσω, καὶ ἡ ῥομφαία τοῦ Σαοὺλ δὲν ἐπέστρεφε κενή.
2Sa 1:23 Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ἦσαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ἐράσμιοι ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν δὲν ἐχωρίσθησαν· ἦσαν ἐλαφρότεροι ἀετῶν, δυνατώτεροι λεόντων.
2Sa 1:24 Θυγατέρες Ἰσραήλ, κλαύσατε ἐπὶ τὸν Σαοὺλ τὸν ἐνδύοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ καλλωπισμῶν, τὸν ἐπιβάλλοντα στολισμοὺς χρυσοὺς ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν.
2Sa 1:25 Πῶς ἔπεσον οἱ δυνατοὶ ἐν μέσῳ τῆς μάχης· Ἰωνάθαν, ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους σου τετραυματισμένε.
2Sa 1:26 Περίλυπος εἶμαι διὰ σέ, ἀδελφὲ μου Ἰωνάθαν· προσφιλέστατος ἐστάθης εἰς ἐμέ· ἡ πρὸς ἐμὲ ἀγάπη σου ἦτο ἐξαίσιος. Ὑπερέβαινε τὴν ἀγάπην τῶν γυναικῶν.
2Sa 1:27 Πῶς ἔπεσον οἱ δυνατοί, καὶ ἀπωλέσθησαν τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου.
2Sa 2:1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον, λέγων, νὰ ἀναβῶ εἴς τινα τῶν πόλεων Ἰούδα Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀνάβα. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, ποῦ νὰ ἀναβῶ Ὁ δὲ εἶπεν, εἰς Χεβρών.
2Sa 2:2 Ἀνέβη λοιπὸν ἐκεῖ ὁ Δαβὶδ καὶ αἱ δύο γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινοὰμ ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίτου.
2Sa 2:3 Καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀνεβίβασεν ὁ Δαβίδ, ἕκαστον μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ· καὶ κατῴκησαν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρών.
2Sa 2:4 Καὶ ἦλθον οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ ἔχρισαν ἐκεῖ τὸν Δαβὶδ βασιλέα ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγοντες, Οἱ ἄνδρες τῆς Ἰαβεὶσγαλαὰδ ἦσαν οἱ θάψαντες τὸν Σαούλ.
2Sa 2:5 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ μηνυτὰς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Ἰαβεὶσγαλαὰδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Εὐλογημένοι νὰ ἦσθε παρὰ τοῦ Κυρίου, διότι ἐκάμετε τὸ ἔλεος τοῦτο εἰς τὸν κύριόν σας, εἰς τὸν Σαούλ, καὶ ἐθάψατε αὐτόν
2Sa 2:6 εἴθε λοιπὸν τώρα νὰ κάμῃ ὁ Κύριος πρὸς ἐσᾶς ἔλεος καὶ ἀλήθειαν καὶ ἐγὼ προσέτι θέλω ἀνταποδώσει εἰς ἐσᾶς τὸ καλὸν τοῦτο, ἐπειδὴ ἐκάμετε τοῦτο τὸ πρᾶγμα·
2Sa 2:7 τώρα λοιπόν, ἄς κραταιωθῶσιν αἱ χεῖρές σας, καὶ γίνεσθε ἀνδρεῖοι διότι ὁ κύριός σας ὁ Σαοὺλ ἀπέθανε, καὶ προσέτι ὁ οἶκος Ἰούδα ἔχρισαν ἐμὲ βασιλέα ἐφ' ἑαυτῶν.

2Sa 2:8 Ὁ Ἀβενὴρ ὅμως, ὁ υἱὸς τοῦ Νήρ, ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαούλ, ἔλαβε τὸν Ἰσβοσθέ, υἱὸν τοῦ Σαούλ, καὶ διεβίβασεν αὐτὸν εἰς Μαχαναΐμ,
2Sa 2:9 καὶ ἔκαμεν αὐτὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς Γαλαάδ, καὶ ἐπὶ τῶν Ἀσσουριτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς Ἰεζραέλ, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ τοῦ Βενιαμίν, καὶ ἐπὶ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ.
2Sa 2:10 Τεσσαράκοντα ἐτῶν ἦτο Ἰσβοσθὲ ὁ υἱὸς τοῦ Σαούλ, ὅτε ἔγεινε βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· καὶ ἐβασίλευσε δύο ἔτη· ὁ οἶκος ὅμως Ἰούδα ἠκολούθησε τὸν Δαβίδ.
2Sa 2:11 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς ἐβασίλευσεν ὁ Δαβὶδ ἐν Χεβρὼν ἐπὶ τοῦ οἴκου Ἰούδα, ἦσαν ἑπτὰ ἔτη καὶ ἓξ μῆνες.
2Sa 2:12 Ἐξῆλθε δὲ Ἀβενὴρ ὁ υἱὸς τοῦ Νὴρ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ Ἰσβοσθέ, υἱοῦ τοῦ Σαούλ, ἐκ Μαχαναῒμ εἰς Γαβαών.
2Sa 2:13 Καὶ Ἰωάβ, ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας, καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ Δαβὶδ ἐξῆλθον καὶ συναπηντήθησαν πλησίον τοῦ ὑδροστασίου τῆς Γαβαών· καὶ ἐκάθησαν οἱ μὲν ἐντεῦθεν τοῦ ὑδροστασίου, οἱ δὲ ἐκεῖθεν τοῦ ὑδροστασίου.
2Sa 2:14 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβενὴρ πρὸς τὸν Ἰωάβ, Ἂς σηκωθῶσι τώρα οἱ νέοι καὶ ἂς παίξωσιν ἔμπροσθεν ἡμῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάβ, Ἂς σηκωθῶσιν.
2Sa 2:15 Ἐσηκώθησαν λοιπὸν καὶ ἐπέρασαν κατὰ ἀριθμόν, δώδεκα ἐκ τοῦ Βενιαμίν, ἀπὸ μέρους τοῦ Ἰσβοσθέ, υἱοῦ τοῦ Σαούλ, καὶ δώδεκα ἐκ τῶν δούλων τοῦ Δαβίδ.
2Sa 2:16 Καὶ ἐπίασαν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, καὶ διεπέρασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον ὁμοῦ· ὅθεν ὁ τόπος ἐκεῖνος ὠνομάσθη Χελκὰθ-άσουρείμ, ὅστις εἶναι ἐν Γαβαών.
2Sa 2:17 Καὶ ἔγεινεν μάχη σκληροτάτη κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν· καὶ ὁ Ἀβενὴρ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν δούλων τοῦ Δαβίδ.
2Sa 2:18 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ οἱ τρεῖς υἱοὶ τῆς Σερουΐας, Ἰωὰβ καὶ Ἀβισαὶ καὶ Ἀσαήλ· ὁ δὲ Ἀσαὴλ ἦτο ἐλαφρὸς τοὺς πόδας, ὡς μία τῶν δορκάδων τῶν ἐν ἀγρῷ.
2Sa 2:19 Καὶ κατεδίωξεν ὁ Ἀσαὴλ ὀπίσω τοῦ Ἀβενήρ· καὶ τρέχων, δὲν ἐξέκλινεν εἰς τὰ δεξιὰ οὐδὲ εἰς τὰ ἀριστερά, ἐξόπισθεν τοῦ Ἀβενήρ.
2Sa 2:20 Καὶ ἔβλεψεν ὁ Ἀβενὴρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶπε, Σὺ εἶσαι ὁ Ἀσαήλ Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Ἐγώ.
2Sa 2:21 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβενήρ, Στρέψον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, καὶ πίασον τινὰ ἐκ τῶν νέων καὶ λάβε εἰς σεαυτὸν τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ· πλὴν δὲν ἠθέλησεν ὁ Ἀσαὴλ νὰ ἐκκλίνῃ ἀπὸ ὄπισθεν αὐτοῦ.
2Sa 2:22 Καὶ πάλιν εἶπεν ὁ Ἀβενὴρ πρὸς τὸν Ἀσαήλ, Στρέψον ἀπὸ ὄπισθέν μου· διὰ τί νὰ σὲ κτυπήσω ἕως ἐδάφους πῶς θέλω σηκώσει τότε τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωὰβ τὸν ἀδελφὸν σου
2Sa 2:23 Ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ στρέψῃ· ὅθεν ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Ἀβενὴρ μὲ τὸ ὄπισθεν τοῦ δόρατος αὐτοῦ εἰς τὴν πέμπτην πλευράν, καὶ ἐξῆλθε τὸ δόρυ ἀπὸ τῶν ὀπισθίων αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐκεῖ καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· καὶ ὅσοι ἤρχοντο εἰς τὸν τόπον, ὅπου ὁ Ἀσαὴλ ἔπεσε καὶ ἀπέθανεν, ἵσταντο.
2Sa 2:24 Ὁ δὲ Ἰωὰβ καὶ ὁ Ἀβισαὶ κατεδίωκον ὀπίσω τοῦ Ἀβενήρ· καὶ ὁ ἥλιος ἔδυεν ὅτε αὐτοὶ ἦλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμά, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπέναντι Γιά, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου Γαβαών.
2Sa 2:25 Καὶ συνηθροίσθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ὀπίσω τοῦ Ἀβενήρ, καὶ ἔγειναν ἓν σῶμα καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τινὸς βουνοῦ.
2Sa 2:26 Τότε ὁ Ἀβενὴρ ἐφώνησε πρὸς τὸν Ἰωὰβ καὶ εἶπε, Θέλει κατατρώγει ἀκαταπαύστως ἡ ῥομφαία δὲν ἐξεύρεις ὅτι πικρία θέλει εἶσθαι εἰς τὸ τέλος ἕως πότε λοιπὸν δὲν θέλεις προστάξει τὸν λαὸν νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ καταδιώκωσι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν
2Sa 2:27 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάβ, Ζῇ ὁ Θεός, ἐὰν δὲν ἤθελες λαλήσει, βεβαίως τότε ὁ λαὸς ἤθελεν ἀναβῆ τὸ πρωΐ, ἕκαστος ἀπὸ τῆς καταδιώξεως τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
2Sa 2:28 Καὶ ἐσάλπισεν ὁ Ἰωὰβ ἐν τῇ σάλπιγγι· καὶ ἐστάθη πᾶς ὁ λαός, καὶ δὲν κατεδίωκον πλέον κατόπιν τοῦ Ἰσραὴλ οὐδὲ ἐμάχοντο πλέον.
2Sa 2:29 Καὶ ὡδοιπόρησαν ὁ Ἀβενὴρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ διὰ τῆς πεδιάδος ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐπέρασαν δί ὅλης τῆς Βιθρὼν καὶ ἦλθον εἰς Μαχαναΐμ.
2Sa 2:30 Ὁ δὲ Ἰωὰβ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς καταδιώξεως τοῦ Ἀβενήρ· καὶ ὅτε συνήθροισε πάντα τὸν λαόν, ἔλειπον ἐκ τῶν δούλων τοῦ Δαβὶδ δεκαεννέα ἄνδρες καὶ ὁ Ἀσαήλ.
2Sa 2:31 Οἱ δοῦλοι δέ τοῦ Δαβὶδ ἐπάταξαν ἐκ τοῦ Βενιαμὶν καὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἀβενὴρ τριακοσίους ἑξήκοντα ἄνδρας, οἵτινες ἀπέθανον.
2Sa 2:32 Καὶ ἐσήκωσαν τὸν Ἀσαὴλ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῷ ἐν Βηθλεέμ. Ὁ δὲ Ἰωὰβ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ὡδοιπόρησαν ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἔφθασαν εἰς Χεβρὼν περὶ τὰ χαράγματα.
2Sa 3:1 Διήρκεσε δὲ πολὺ ὁ πόλεμος μεταξὺ τοῦ οἴκου τοῦ Σαοὺλ καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ. Καὶ ὁ μὲν Δαβὶδ προέβαινε κραταιούμενος· ὁ δὲ οἶκος τοῦ Σαοὺλ προέβαινεν ἐξασθενούμενος.
2Sa 3:2 Ἐγεννήθησαν δὲ εἰς τὸν Δαβὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρών· καὶ ὁ μὲν πρωτότοκος αὐτοῦ ἦτο Ἀμνών, ἐκ τῆς Ἀχινοὰμ τῆς Ἰεζραηλίτιδος·
2Sa 3:3 ὁ δὲ δεύτερος αὐτοῦ, Χιλεάβ, ἐκ τῆς Ἀβιγαίας, γυναικὸς τοῦ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίτου· ὁ δὲ τρίτος, Ἀβεσσαλώμ, υἱὸς τῆς Μααχά, θυγατρὸς τοῦ Θαλμαΐ, βασιλέως τῆς Γεσσούρ·
2Sa 3:4 ὁ δὲ τέταρτος, Ἀδωνίας, υἱὸς τῆς Ἀγγείθ· καὶ ὁ πέμπτος, Σεφατίας, υἱὸς τῆς Ἀβιτάλ·
2Sa 3:5 καὶ ὁ ἕκτος, Ἰθραάμ, ἐκ τῆς Αἰγλά, τῆς γυναικὸς τοῦ Δαβίδ. Οὗτοι ἐγεννήθησαν εἰς τὸν Δαβὶδ ἐν Χεβρών.
2Sa 3:6 Ἐνῷ δὲ ἐξηκολούθει ὁ πόλεμος μεταξὺ τοῦ οἴκου τοῦ Σαοὺλ καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ, ὁ Ἀβενὴρ ὑπεστήριζε

τὸν οἶκον τοῦ Σαούλ.
2Sa 3:7 Εἶχε δὲ ὁ Σαοὺλ παλλακήν, ὀνομαζομένην Ῥεσφά, θυγατέρα τοῦ Ἀϊά· καὶ εἶπεν ὁ Ἴσβοσθὲ πρὸς τὸν Ἀβενήρ, Διὰ τί εἰσέρχεσαι πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου
2Sa 3:8 Καὶ ἐθυμώθη σφόδρα ὁ Ἀβενὴρ διὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἴσβοσθὲ καὶ εἶπε, Κεφαλὴ κυνὸς εἶμαι ἐγώ, ὅστις κάμνω σήμερον ἔλεος πρὸς τὸν οἶκον Σαοὺλ τοῦ πατρός σου, πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς φίλους αὐτοῦ, ἐναντίον τοῦ Ἰούδα, καὶ δὲν σὲ παρέδωκα εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Δαβίδ, ὥστε νὰ ἐλέγχῃς σήμερον ἀδικίαν εἰς ἐμὲ περὶ τῆς γυναικὸς ταύτης
2Sa 3:9 οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβενὴρ καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ εἰς αὐτόν, ἐάν, καθὼς ὤμοσεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Δαβίδ, δὲν κάμω οὕτως εἰς αὐτόν,
2Sa 3:10 νὰ μεταβιβάσω τὴν βασιλείαν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ, καὶ νὰ στήσω τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεέ.
2Sa 3:11 Καὶ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἀποκριθῇ λόγον πρὸς τὸν Ἀβενήρ, ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο αὐτόν.
2Sa 3:12 Τότε ἀπέστειλεν ὁ Ἀβενὴρ μηνυτὰς πρὸς τὸν Δαβὶδ ἀπὸ μέρους αὐτοῦ, λέγων, Τίνος εἶναι ἡ γῆ λέγων προσέτι, Κάμε συνθήκην μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδού, ἡ χεὶρ μου θέλει εἶσθαι μετὰ σοῦ, ὥστε νὰ φέρω ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου πάντα τὸν Ἰσραήλ.
2Sa 3:13 Ὁ δὲ εἶπε, Καλῶς· ἐγὼ θέλω κάμει συνθήκην μετὰ σοῦ· πλὴν ἓν πρᾶγμα ζητῶ ἐγὼ παρὰ σοῦ· καὶ εἶπε, Δὲν θέλεις ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν δὲν φέρῃς ἔμπροσθέν μου Μιχὰλ τὴν θυγατέρα τοῦ Σαούλ, ὅταν ἔλθῃς νὰ ἴδῃς τὸ πρόσωπόν μου.
2Sa 3:14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ μηνυτὰς πρὸς τὸν Ἴσβοσθέ, υἱὸν τοῦ Σαοὺλ λέγων, Ἀπόδος τὴν γυναῖκά μου τὴν Μιχάλ, τὴν ὁποίαν ἐνυμφεύθην εἰς ἐμαυτὸν διὰ ἑκατὸν ἀκροβυστίας Φιλισταίων.
2Sa 3:15 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἴσβοσθέ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, παρὰ τοῦ Φαλτιὴλ υἱοῦ τοῦ Λαείς.
2Sa 3:16 Καὶ ὑπῆγε μετ' αὐτῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, πορευόμενος καὶ κλαίων κατόπιν αὐτῆς ἕως Βαουρείμ. Τότε εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβενήρ, Ὕπαγε, ἐπίστρεψον· καὶ ἐπέστρεψεν.
2Sa 3:17 Ὁ δὲ Ἀβενὴρ συνωμίλησε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Καὶ χθὲς καὶ προχθὲς ἐζητεῖτε τὸν Δαβὶδ νὰ βασιλεύσῃ ἐφ' ὑμᾶς·
2Sa 3:18 τώρα λοιπὸν κάμετε τοῦτο· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε περὶ τοῦ Δαβίδ, λέγων, Διὰ χειρὸς Δαβὶδ τοῦ δούλου μου θέλω σώσει τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.
2Sa 3:19 Καὶ ἐλάλησε προσέτι ὁ Ἀβενὴρ εἰς τὰ ὦτα τοῦ Βενιαμίν· καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἀβενὴρ νὰ λαλήσῃ καὶ εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαβὶδ εἰς Χεβρών, πάντα ὅσα ἦσαν ἀρεστὰ εἰς τὸν Ἰσραὴλ καὶ εἰς πάντα τὸν οἶκον τοῦ Βενιαμίν.
2Sa 3:20 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἀβενὴρ πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Χεβρών, καὶ μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες. Καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν Ἀβενὴρ καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας τοὺς μετ' αὐτοῦ συμπόσιον.
2Sa 3:21 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβενὴρ πρὸς τὸν Δαβίδ, Θέλω σηκωθῇ καὶ ὑπάγει, καὶ θέλω συνάξει πάντα τὸν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, διὰ νὰ κάμωσι συνθήκην μετὰ σοῦ, καὶ νὰ βασιλεύῃς καθ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ τὸν Ἀβενήρ· καὶ ἀνεχώρησεν ἐν εἰρήνῃ.
2Sa 3:22 Καὶ ἰδού, οἱ δοῦλοι τοῦ Δαβὶδ καὶ ὁ Ἰωὰβ ἤρχοντο ἀπὸ ἐκδρομῆς, καὶ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν πολλὰ λάφυρα· ἀλλ' ὁ Ἀβενὴρ δὲν ἦτο μετὰ τοῦ Δαβὶδ ἐν Χεβρών, διότι εἶχεν ἀποστείλει αὐτόν, καὶ εἶχεν ἀναχωρήσει ἐν εἰρήνῃ.
2Sa 3:23 Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Ἰωὰβ καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα τὸ μετ' αὐτοῦ, ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Ἰωάβ, λέγοντες, Ἀβενὴρ ὁ υἱὸς τοῦ Νὴρ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν καὶ ἀνεχώρησεν ἐν εἰρήνῃ.
2Sa 3:24 Τότε, εἰσῆλθεν ὁ Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε, Τί ἔκαμες ἰδού, ὁ Ἀβενὴρ ἦλθε πρὸς σέ· διὰ τί ἐξαπέστειλας αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν
2Sa 3:25 ἐξεύρεις τὸν Ἀβενὴρ τὸν υἱὸν τοῦ Νήρ, ὅτι ἦλθε διὰ νὰ σὲ ἀπατήσῃ καὶ νὰ μάθῃ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου καὶ νὰ μάθῃ πάντα ὅσα σὺ πράττεις.
2Sa 3:26 Καὶ καθὼς ἐξῆλθεν ὁ Ἰωὰβ ἀπὸ τοῦ Δαβίδ, ἔστειλε μηνυτὰς κατόπιν τοῦ Ἀβενὴρ, καὶ ἐπέστρεψαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος Σιρά· ὁ Δαβὶδ ὅμως δὲν ἤξευρε.
2Sa 3:27 Καὶ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ Ἀβενὴρ εἰς Χεβρών, ὁ Ἰωὰβ παρεμέρισεν αὐτὸν εἰς τὰ πλάγια τῆς πύλης, διὰ νὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτὸν μυστικά· καὶ ἐκεῖ ἐπάταξεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν πέμπτην πλευράν, καὶ ἀπέθανε, διὰ τὸ αἷμα Ἀσαὴλ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
2Sa 3:28 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀκούσας ὁ Δαβίδ, εἶπεν, Ἀθῶος εἶμαι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Ἀβενήρ, υἱοῦ τοῦ Νήρ·
2Sa 3:29 ἄς μένῃ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωὰβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἄς μὴ ἐκλείψῃ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωὰβ γονόρροιος ἢ λεπρὸς ἢ ἐπιστηριζόμενος ἐπὶ βακτηρίαν ἢ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ ἢ στερούμενος ἄρτου.
2Sa 3:30 Οὕτως ὁ Ἰωὰβ καὶ Ἀβισαὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐθανάτωσαν τὸν Ἀβενήρ, διότι εἶχε θανατώσει Ἀσαὴλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν ἐν τῇ μάχῃ.
2Sa 3:31 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἰωὰβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, Διασχίσατε τὰ ἱμάτιά σας καὶ περιζώσθητε σάκκον καὶ κλαύσατε ἔμπροσθεν τοῦ Ἀβενήρ. Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἠκολούθει τὸ νεκροκράββατον.
2Sa 3:32 Καὶ ἔθαψαν τὸν Ἀβενὴρ ἐν Χεβρών· καὶ ὕψωσεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀβενήρ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔκλαυσε.
2Sa 3:33 Καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἀβενὴρ καὶ εἶπεν, Ἀπέθανεν ὁ Ἀβενὴρ ὡς ἀποθνήσκει ἄφρων
2Sa 3:34 αἱ χεῖρές σου δὲν ἐδέθησαν, οὐδὲ οἱ πόδες σου ἐτέθησαν ἐν δεσμοῖς· ἔπεσες, καθὼς πίπτει τις ἔμπροσθεν τῶν

υἱῶν τῆς ἀδικίας. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔκλαυσε πάλιν ἐπ᾿ αὐτόν.
2Sa 3:35 Ἦλθεν ἔπειτα πᾶς ὁ λαὸς διὰ νὰ κάμωσι τὸν Δαβὶδ νὰ φάγῃ ἄρτον, ἐνῷ ἦτο ἔτι ἡμέρα· ἀλλ᾿ ὁ Δαβὶδ ὤμοσε λέγων, Οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς εἰς ἐμὲ καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν γευθῶ ἄρτον ἢ ἄλλο τι, πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος.
2Sa 3:36 Καὶ ἔμαθε τοῦτο πᾶς ὁ λαός, καὶ ἤρεσεν εἰς αὐτούς· καθὼς ἤρεσκεν εἰς πάντα τὸν λαὸν ὅ, τι ἔκαμεν ὁ βασιλεύς.
2Sa 3:37 Διότι πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐγνώρισαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅτι δὲν ἦτο ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὸ νὰ θανατωθῇ Ἀβενὴρ ὁ υἱὸς τοῦ Νήρ.
2Sa 3:38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Δὲν ἐξεύρετε ὅτι στρατηγός, καὶ μέγας, ἔπεσε τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν τῷ Ἰσραήλ
2Sa 3:39 ἐγὼ δὲ εἶμαι τὴν σήμερον ἀδύνατος, ἂν καὶ ἐχρίσθην βασιλεύς· καὶ οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ υἱοὶ τῆς Σερουΐας παραπολὺ δυνατοὶ ὡς πρὸς ἐμέ· ὁ Κύριος θέλει κάμει ἀνταπόδοσιν εἰς τὸν ἐργάτην τῆς κακίας κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.
2Sa 4:1 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ υἱὸς τοῦ Σαοὺλ ὅτι ὁ Ἀβενὴρ ἀπέθανεν ἐν Χεβρών, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐνεκρώθησαν, καὶ πάντες οἱ Ἰσραηλῖται συνεταράχθησαν.
2Sa 4:2 Εἶχε δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Σαοὺλ δύο ἄνδρας, οἵτινες ἦσαν ὁπλαρχηγοί, τὸ ὄνομα τοῦ ἑνὸς Βαανά, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἄλλου Ῥηχάβ, υἱοὶ Ῥιμμὼν τοῦ Βηρωθαίου, ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· διότι καὶ ἡ Βηρὼθ ἐλογίζετο τοῦ Βενιαμίν·
2Sa 4:3 οἱ δὲ Βηρωθαῖοι εἶχον φύγει εἰς Γιτθαῒμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
2Sa 4:4 Ἰωνάθαν δέ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαοὺλ, εἶχεν υἱὸν βεβλαμμένον τοὺς πόδας. Ἦτο ἡλικίας πέντε ἐτῶν ὅτε ἦλθον αἱ ἀγγελίαι ἐξ Ἰεζραὴλ περὶ τοῦ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν, καὶ ἐσήκωσεν αὐτὸν τροφὸς αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν· ἐνῷ δὲ ἔσπευδε νὰ φύγῃ, ἔπεσεν αὐτὸς καὶ ἐχωλώθη· τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ Μεμφιβοσθέ.
2Sa 4:5 Καὶ ὑπῆγαν οἱ υἱοὶ Ῥιμμὼν τοῦ Βηρωθαίου, Ῥηχὰβ καὶ Βαανά, καὶ εἰς τὸ καῦμα τῆς ἡμέρας εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰσβοσθὲ ὅστις ἐκοίτετο ἐπὶ κλίνης τὸ μεσημέριον·
2Sa 4:6 καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ ἕως τοῦ μέσου τῆς οἰκίας, ὡς διὰ νὰ λάβωσι σῖτον· καὶ ἐκτύπησαν αὐτὸν ὑπὸ τὴν πέμπτην πλευράν· καὶ ὁ Ῥηχὰβ καὶ Βαανὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διεσώθησαν.
2Sa 4:7 Διότι ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκεῖνος ἐκοίτετο ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ· καὶ ἐκτύπησαν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν καὶ ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ λαβόντες τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἀνεχώρησαν ὁδοιποροῦντες διὰ τῆς πεδιάδος ὅλην τὴν νύκτα.
2Sa 4:8 Καὶ ἔφερον τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰσβοσθὲ πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Χεβρὼν καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδού, ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἰσβοσθέ, υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὅστις ἐζήτει τὴν ζωήν σου· καὶ ὁ Κύριος ἔδωκεν ἐκδίκησιν εἰς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀπὸ τοῦ Σαοὺλ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ.
2Sa 4:9 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ῥηχὰβ καὶ πρὸς Βαανὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ῥιμμὼν τοῦ Βηρωθαίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ζῇ Κύριος, ὅστις ἐλύτρωσε τὴν ψυχήν μου ἀπὸ πάσης στενοχωρίας·
2Sa 4:10 ἐκεῖνον, ὅστις ἀπήγγειλε πρὸς ἐμέ, λέγων, Ἰδού, ἀπέθανεν ὁ Σαούλ, καὶ ἐστοχάζετο ἑαυτὸν μηνυτὴν ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπίασα αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα αὐτὸν ἐν Σικλάγ, ἀντὶ νὰ βραβεύσω αὐτὸν διὰ τὴν ἀγγελίαν αὐτοῦ·
2Sa 4:11 καὶ πόσῳ μᾶλλον ἀνθρώπους πονηρούς, φονεύσαντας ἄνδρα δίκαιον ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ τώρα λοιπὸν δὲν θέλω ἐκζητήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῶν χειρῶν σας καὶ δὲν θέλω σᾶς ἐξολοθρεύσει ἀπὸ τῆς γῆς
2Sa 4:12 Καὶ προσέταξεν ὁ Δαβὶδ τοὺς νέους, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτοὺς καὶ ἔκοψαν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτὰ ἐπὶ τὸ ὑδροστάσιον ἐν Χεβρών· τὴν δὲ κεφαλὴν τοῦ Ἰσβοσθὲ ἔλαβον, καὶ ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἀβενὴρ ἐν Χεβρών.
2Sa 5:1 Καὶ ἦλθον πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Χεβρὼν καὶ εἶπον, λέγοντες, Ἰδού, ὀστοῦν σου καὶ σάρξ σου εἴμεθα ἡμεῖς·
2Sa 5:2 καὶ πρότερον ἔτι, ὅτε ὁ Σαοὺλ ἐβασίλευεν ἐφ᾿ ἡμᾶς, σὺ ἦσο ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραήλ· καὶ πρὸς σὲ εἶπεν ὁ Κύριος, Σὺ θέλεις ποιμάνει τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ, καὶ σὺ θέλεις εἶσθαι ἡγεμὼν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
2Sa 5:3 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών· καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ συνθήκην μετ᾿ αὐτῶν εἰς Χεβρὼν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἔχρισαν τὸν Δαβὶδ βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
2Sa 5:4 Τριάκοντα ἐτῶν ἦτο ὁ Δαβὶδ ὅτε ἔγεινε βασιλεύς, καὶ ἐβασίλευσε τεσσαράκοντα ἔτη·
2Sa 5:5 ἐν μὲν Χεβρὼν ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἑπτὰ ἔτη καὶ ἓξ μῆνας· ἐν δὲ Ἱερουσαλὴμ ἐβασίλευσε τριάκοντα τρία ἔτη ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν.
2Sa 5:6 Καὶ ὑπῆγεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, πρὸς τοὺς Ἰεβουσαίους, τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν· οἵτινες ἐλάλησαν πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγοντες, Δὲν θέλεις εἰσέλθει ἐνταῦθα, ἐὰν δὲν ἐκβάλῃς τοὺς τυφλοὺς καὶ χωλούς· λέγοντες ὅτι ὁ Δαβὶδ δὲν ἤθελε δυνηθῆ να εἰσέλθῃ ἐκεῖ.
2Sa 5:7 Ὁ Δαβὶδ ὅμως ἐκυρίευσε τὸ φρούριον Σιών· αὕτη εἶναι ἡ πόλις Δαβίδ.
2Sa 5:8 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, Ὅστις φθάσῃ εἰς τὸν ὀχετὸν καὶ πατάξῃ τοὺς Ἰεβουσαίους, καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλούς, τοὺς μισουμένους ὑπὸ τῆς ψυχῆς τοῦ Δαβίδ, θέλει εἶσθαι ἀρχηγός. Διὰ τοῦτο λέγουσι, Τυφλὸς καὶ χωλὸς δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὸν οἶκον.
2Sa 5:9 Καὶ κατῴκησεν ὁ Δαβὶδ ἐν τίνι φρουρίῳ καὶ ὠνόμασεν αὐτό, Ἡ πόλις Δαβίδ. Καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ οἰκοδομὰς κύκλῳ ἀπὸ Μιλλὼ καὶ ἔσω.
2Sa 5:10 Καὶ προεχώρει ὁ Δαβὶδ καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἦτο μετ᾿ αὐτοῦ.
2Sa 5:11 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Χειράμ, βασιλεὺς τῆς Τύρου, πρέσβεις πρὸς τὸν Δαβίδ, καὶ ξύλα κέδρινα καὶ ξυλουργοὺς καὶ κτίστας, καὶ ᾠκοδόμησαν οἶκον εἰς τὸν Δαβίδ.

2Sa 5:12 Καὶ ἐγνώρισεν ὁ Δαβίδ, ὅτι ὁ Κύριος κατέστησεν αὐτὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ ὅτι ὕψωσε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ.
2Sa 5:13 Καὶ ἔλαβε προσέτι ὁ Δαβὶδ παλλακὰς καὶ γυναῖκας ἐκ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀφοῦ ἦλθεν ἐκ Χεβρών· καὶ ἐγεννήθησαν ἔτι εἰς τὸν Δαβὶδ υἱοὶ καὶ θυγατέρες.
2Sa 5:14 ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν εἰς αὐτὸν γεννηθέντων ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμμουὰ καὶ Σωβὰβ καὶ Νάθαν καὶ Σολομών,
2Sa 5:15 καὶ Ἰεβὰρ καὶ Ἐλισουὰ καὶ Νεφὲγ καὶ Ἰαφιὰ,
2Sa 5:16 καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Ἐλιαδὰ καὶ Ἐλιφαλέτ.
2Sa 5:17 Ὅτε δὲ ἤκουσαν οἱ Φιλισταῖοι ὅτι ἔχρισαν τὸν Δαβὶδ βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, ἀνέβησαν πάντες οἱ Φιλισταῖοι νὰ ζητήσωσι τὸν Δαβίδ· καὶ ὁ Δαβὶδ ἤκουσε περὶ τούτου καὶ κατέβη εἰς τὸ φρούριον.
2Sa 5:18 Καὶ ἦλθον οἱ Φιλισταῖοι καὶ διεχύθησαν εἰς τὴν κοιλάδα Ῥαφαείμ.
2Sa 5:19 Καὶ ἐρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον, λέγων, Νὰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς Φιλισταίους θέλεις παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χειρά μου Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Δαβίδ, Ἀνάβα· διότι βεβαίως θέλω παραδώσει τοὺς Φιλισταίους εἰς τὴν χεῖρά σου.
2Sa 5:20 Καὶ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς Βάαλφερασείμ, καὶ ἐκεῖ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ Δαβὶδ καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος διέκοψε τοὺς ἐχθρούς μου ἔμπροσθέν μου, καθὼς διακόπτονται τὰ ὕδατα. Διὰ τοῦτο ἐκαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Βάαλφερασείμ.
2Sa 5:21 Καὶ ἐκεῖ κατέλιπον τὰ εἴδωλα αὐτῶν, καὶ ἐσήκωσαν αὐτὰ ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ.
2Sa 5:22 Καὶ ἀνέβησαν πάλιν οἱ Φιλισταῖοι καὶ διεχύθησαν εἰς τὴν κοιλάδα Ῥαφαείμ.
2Sa 5:23 Καὶ ὅτε ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον, εἶπε, Μὴ ἀναβῇς· στρέψον ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐπίπεσον ἐπ' αὐτοὺς ἀπέναντι τῶν συκαμίνων.
2Sa 5:24 καὶ ὅταν ἀκούσῃς θόρυβον διαβάσεως ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν συκαμίνων, τότε θέλεις σπεύσει διότι τότε ὁ Κύριος θέλει ἐξέλθει ἔμπροσθέν σου, διὰ νὰ πατάξῃ τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων.
2Sa 5:25 Καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβίδ, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἐπάταξε τοὺς Φιλισταίους ἀπὸ Γαβαὰ ἕως τῆς εἰσόδου Γεζέρ.
2Sa 6:1 Καὶ πάλιν συνήθροισεν ὁ Δαβὶδ πάντας τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐκ τοῦ Ἰσραήλ, τριάκοντα χιλιάδας.
2Sa 6:2 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ καὶ ὑπῆγε, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, ἀπὸ Βάαλ τοῦ Ἰούδα, διὰ νὰ ἀναγάγῃ ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπικαλεῖται τὸ Ὄνομα, τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ καθημένου ὑπεράνω αὐτῆς ἐπὶ τῶν χερουβείμ.
2Sa 6:3 Καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ νέας ἁμάξης καὶ ἐσήκωσαν αὐτὴν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀβιναδάβ, τοῦ ἐν τῷ βουνῷ· ὡδήγησαν δὲ τὴν ἅμαξαν τὴν νέαν ὁ Οὐζὰ καὶ Ἀχιώ, υἱοὶ τοῦ Ἀβιναδάβ.
2Sa 6:4 Καὶ ἐσήκωσαν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀβιναδάβ, τοῦ ἐν τῷ βουνῷ, μετὰ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ Ἀχιὼ προεπορεύετο τῆς κιβωτοῦ.
2Sa 6:5 Ὁ δὲ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἔπαιζον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου πᾶν εἶδος ὀργάνων ἀπὸ ξύλου ἐλάτης καὶ κιθάρας καὶ ψαλτήρια καὶ τύμπανα καὶ σείστρα καὶ κύμβαλα.
2Sa 6:6 Καὶ ὅτε ἦλθον ἕως τοῦ ἀλωνίου τοῦ Ναχών, ἐξήπλωσεν ὁ Οὐζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκράτησεν αὐτήν· διότι ἔσεισαν αὐτὴν οἱ βόες.
2Sa 6:7 Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Οὐζά· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκεῖ διὰ τὴν προπέτειαν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.
2Sa 6:8 Καὶ ἐλυπήθη ὁ Δαβίδ, ὅτι ὁ Κύριος ἔκαμε χαλασμὸν εἰς τὸν Οὐζά· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Φαρὲσοὐζά, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
2Sa 6:9 Καὶ ἐφοβήθη ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ εἶπε, πῶς θέλει εἰσέλθει πρὸς ἐμὲ ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου
2Sa 6:10 Καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ Δαβὶδ νὰ μετακινήσῃ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν πόλιν Δαβίδ, ἀλλ' ἔστρεψεν αὐτὴν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον Ὠβὴδἐδὼμ τοῦ Γετθαίου.
2Sa 6:11 Καὶ ἐκάθησεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου ἐν τῷ οἴκῳ Ὠβὴδἐδὼμ τοῦ Γετθαίου τρεῖς μῆνας· καὶ εὐλόγησεν ὁ Κύριος τὸν Ὠβὴδἐδὼμ καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ.
2Sa 6:12 Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν βασιλέα Δαβίδ, λέγοντες, Ὁ Κύριος εὐλόγησε τὸν οἶκον τοῦ Ὠβὴδἐδὼμ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἕνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Τότε ὑπῆγεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἀνεβίβασε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ὠβὴδἐδὼμ εἰς τὴν πόλιν Δαβὶδ ἐν εὐφροσύνῃ.
2Sa 6:13 Καί ὅτε ἐβάδιζον οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἕξ βήματα, ἐθυσίαζον βοῦν καὶ σιτευτόν.
2Sa 6:14 Καὶ ἐχόρευεν ὁ Δαβὶδ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐξ ὅλης δυνάμεως· καὶ ἦτο ὁ Δαβὶδ περιεζωσμένος λινοῦν ἐφόδ.
2Sa 6:15 Καὶ ὁ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνεβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐν ἀλαλαγμῷ καὶ ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
2Sa 6:16 Ἐνῷ δὲ ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰσήρχετο εἰς τὴν πόλιν Δαβίδ, Μιχάλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ, ἔκυψε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ ἰδοῦσα τὸν βασιλέα Δαβὶδ ὀρχούμενον καὶ χορεύοντα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
2Sa 6:17 Καὶ ἔφεραν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἔθεσαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ μέσον τῆς σκηνῆς τὴν ὁποίαν ἔστησε δι' αὐτὴν ὁ Δαβίδ· καὶ προσέφερεν ὁ Δαβὶδ ὁλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς προσφορὰς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

2Sa 6:18 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Δαβὶδ προσφέρων τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς, εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων.
2Sa 6:19 Καὶ διεμοίρασεν εἰς πάντα τὸν λαόν, εἰς ἅπαν τὸ πλῆθος τοῦ Ἰσραήλ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός, εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον ἓν ψωμίον καὶ ἓν τμῆμα κρέατος καὶ μίαν φιάλην οἴνου. Τότε πᾶς ὁ λαὸς ἀνεχώρησεν, ἕκαστος εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
2Sa 6:20 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Δαβὶδ διὰ νὰ εὐλογήσῃ τὸν οἶκον αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθοῦσα Μιχάλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ, εἰς συνάντησιν τοῦ Δαβίδ, εἶπε, Πόσον ἔνδοξος ἦτο σήμερον ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις ἐγυμνώθη σήμερον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν θεραπαινίδων τῶν δούλων αὐτοῦ, καθὼς γυμνόνεται ἀναισχύντως εἷς τῶν μηδαμινῶν ἀνθρώπων.
2Sa 6:21 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὴν Μιχάλ, Ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅστις μὲ ἐξέλεξεν ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὥστε νὰ μὲ καταστήσῃ ἡγεμόνα ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, ναί, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἔπαιξα·
2Sa 6:22 καὶ θέλω ἐξευτελισθῇ ἔτι περισσότερον καὶ θέλω ταπεινωθῇ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου· καὶ μετὰ τῶν θεραπαινίδων, περὶ τῶν ὁποίων σὺ ἐλάλησας, μετ' αὐτῶν θέλω δοξασθῇ.
2Sa 6:23 Διὰ τοῦτο ἡ Μιχάλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαούλ, δὲν ἐγέννησε τέκνον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτῆς.
2Sa 7:1 Ἀφοῦ δὲ ἐκάθησεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀνέπαυσεν αὐτὸν ὁ Κύριος πανταχόθεν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ·
2Sa 7:2 εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, Ἰδέ τώρα, ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ· ἡ δὲ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ παραπετασμάτων.
2Sa 7:3 Καὶ εἶπεν ὁ Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα, Ὕπαγε, κάμε πᾶν τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· διότι ὁ Κύριος εἶναι μετὰ σοῦ.
2Sa 7:4 Καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔγεινε λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Νάθαν, λέγων,
2Sa 7:5 Ὕπαγε καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν δοῦλόν μου τὸν Δαβίδ, Οὕτω λέγει Κύριος· σὺ θέλεις οἰκοδομήσει εἰς ἐμὲ οἶκον, διὰ νὰ κατοικῶ
2Sa 7:6 Διότι δὲν κατῴκησα ἐν οἴκῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεβίβασα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀλλὰ περιηρχόμην ἐντὸς σκηνῆς καὶ παραπετασμάτων.
2Sa 7:7 Πανταχοῦ ὅπου περιεπάτησα μετὰ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἐλάλησα ποτὲ πρὸς τινα ἐκ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, εἰς τὸν ὁποῖον προσέταξα νὰ ποιμαίνῃ τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραήλ, λέγων, Διὰ τί δὲν ᾠκοδομήσατε εἰς ἐμὲ οἶκον κέδρινον
2Sa 7:8 Τώρα λοιπόν, οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν δοῦλόν μου τὸν Δαβίδ· Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐγὼ σὲ ἔλαβον ἐκ τῆς μάνδρας, ἀπὸ ὄπισθεν τῶν προβάτων, διὰ νὰ ἦσαι ἡγεμὼν ἐπὶ τὸν λαὸν μου, ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ·
2Sa 7:9 καὶ ἤμην μετὰ σοῦ πανταχοῦ ὅπου περιεπάτησας, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθροὺς σου ἀπ' ἔμπροσθέν σου, καὶ σὲ ἔκαμον ὀνομαστόν, κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
2Sa 7:10 καὶ θέλω διορίσει τόπον διὰ τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραὴλ καὶ θέλω φυτεύσει αὐτούς, καὶ θέλουσι κατοικεῖ ἐν τόπῳ ἰδίῳ ἑαυτῶν καὶ δὲν θέλουσι μεταφέρεσθαι πλέον· καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἀδικίας δὲν θέλουσι καταθλίβει αὐτοὺς πλέον ὡς τὸ πρότερον,
2Sa 7:11 καὶ ὡς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς κατέστησα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραήλ· καὶ θέλω σὲ ἀναπαύσει ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου. Ὁ Κύριος προσέτι ἀναγγέλλει πρὸς σὲ ὅτι ὁ Κύριος θέλει οἰκοδομήσει οἶκον εἰς σέ.
2Sa 7:12 Ἀφοῦ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῇς μετὰ τῶν πατέρων σου, θέλω ἀναστήσει μετὰ σὲ τὸ σπέρμα σου, τὸ ὁποῖον θέλει ἐξέλθει ἐκ τῶν σπλάγχνων σου, καὶ θέλω στερεώσει τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.
2Sa 7:13 αὐτὸς θέλει οἰκοδομήσει οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ θέλω στερεώσει τὸν θρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἕως αἰῶνος·
2Sa 7:14 ἐγὼ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν πατὴρ καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ υἱός· ἐὰν πράξῃ ἀνομίαν, θέλω σωφρονίσει αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν καὶ διὰ μαστιγώσεων υἱῶν ἀνθρώπων·
2Sa 7:15 τὸ ἔλεός μου ὅμως δὲν θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ, ὡς ἀφήρεσα αὐτὸ ἀπὸ τοῦ Σαούλ, τὸν ὁποῖον ἐξέβαλον ἀπ' ἔμπροσθέν σου·
2Sa 7:16 καὶ θέλει στερεωθῇ ὁ οἶκός σου καὶ ἡ βασιλεία σου ἔμπροσθέν σου ἕως αἰῶνος· ὁ θρόνος σου θέλει εἶσθαι ἐστερεωμένος εἰς τὸν αἰῶνα.
2Sa 7:17 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ καθ' ὅλην ταύτην τὴν ὅρασιν, οὕτως ἐλάλησεν ὁ Νάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ.
2Sa 7:18 Τότε εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ καὶ ἐκάθησεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ εἶπε, Τίς εἶμαι ἐγώ, Κύριε Θεὲ καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὥστε μὲ ἔφερες μέχρι τούτου.
2Sa 7:19 Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἔτι ἐστάθη μικρὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, Κύριε Θεέ· καὶ ἐλάλησας ἔτι περὶ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου διὰ μέλλον μακρόν. Καὶ εἶναι οὗτος ὁ τρόπος τῶν ἀνθρώπων, Δέσποτα Κύριε
2Sa 7:20 Καὶ τί δύναται νὰ εἴπῃ πλέον ὁ Δαβὶδ πρὸς σέ διότι σὺ γνωρίζεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα Κύριε.
2Sa 7:21 Διὰ τὸν λόγον σου καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἔπραξας πάντα ταῦτα τὰ μεγαλεῖα, διὰ νὰ γνωστοποιήσῃς αὐτὰ εἰς τὸν δοῦλόν σου.
2Sa 7:22 Διὰ τοῦτο μέγας εἶσαι, Κύριε Θεέ· διότι δὲν εἶναι ὅμοιός σου· οὐδὲ εἶναι Θεὸς ἐκτὸς σοῦ, κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν μὲ τὰ ὦτα ἡμῶν.
2Sa 7:23 Καὶ τί ἄλλο ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι ὡς ὁ λαὸς σου, ὡς ὁ Ἰσραήλ, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἦλθε νὰ ἐξαγοράσῃ διὰ λαὸν ἑαυτοῦ καὶ διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸν ὀνομαστόν, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ ὑμῶν πράγματα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ὑπὲρ τῆς γῆς σου, ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ σου, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσας διὰ σεαυτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἐκ τῶν θεῶν αὐτῶν

2Sa 7:24 Διότι ἐστερέωσας εἰς σεαυτὸν τὸν λαόν σου Ἰσραήλ, διὰ νὰ ἦναι λαός σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ σύ, Κύριε, ἔγεινες Θεὸς αὐτῶν.
2Sa 7:25 καὶ τώρα, Κύριε Θεέ, τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἄς στερεωθῇ ἄς τὸν αἰῶνα, καὶ κάμε ὡς ἐλάλησας.
2Sa 7:26 Καὶ ἄς μεγαλυνθῇ τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος, ὥστε νὰ λέγωσιν, Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἶναι ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· καὶ ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου Δαβὶδ ἄς ἦναι ἐστερεωμένος ἐνώπιόν σου.
2Sa 7:27 Διότι σύ, Κύριε τῶν δυνάμεων, Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, ἀπεκάλυψας εἰς τὸν δοῦλόν σου, λέγων, Οἶκον θέλω οἰκοδομήσει εἰς σέ· διὰ τοῦτο ὁ δοῦλός σου εὕρηκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἑτοίμην νὰ προσευχηθῇ πρὸς σὲ τὴν προσευχὴν ταύτην.
2Sa 7:28 Καὶ τώρα, Δέσποτα Κύριε, σὺ εἶσαι ὁ Θεός, καὶ οἱ λόγοι σου θέλουσιν εἶσθαι ἀληθινοί, καὶ σὺ ὑπεσχέθης τὰ ἀγαθὰ ταῦτα πρὸς τὸν δοῦλόν σου·
2Sa 7:29 τώρα λοιπὸν εὐδόκησον νὰ εὐλογήσῃς τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου, διὰ νὰ ἦναι ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα· διότι σύ, Δέσποτα Κύριε, ἐλάλησας· καὶ ὑπὸ τῆς ευλογίας σου ἄς ἦναι ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου εὐλογημένος εἰς τὸν αἰῶνα.
2Sa 8:1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπάταξεν ὁ Δαβὶδ τοὺς Φιλισταίους καὶ κατετρόπωσεν αὐτούς· καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ τὴν Μεθεγάμμὰ ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων.
2Sa 8:2 Καὶ ἐπάταξε τοὺς Μωαβίτας καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς διὰ σχοινίων, ἁπλώσας αὐτοὺς κατὰ γῆς· καὶ διεμέτρησε διὰ δύο σχοινίων διὰ νὰ θανατώσῃ, καὶ δί ἑνὸς πλήρους σχοινίου διὰ νὰ ἀφήσῃ ζῶντας. Οὕτως οἱ Μωαβῖται ἔγειναν δοῦλοι τοῦ Δαβὶδ ὑποτελεῖς.
2Sa 8:3 Ἐπάταξεν ἔτι ὁ Δαβὶδ τὸν Ἀδαδεζέρ, υἱὸν τοῦ Ῥεώβ, βασιλέα τῆς Σωβά, ἐνῷ ὑπήγαινε νὰ στήσῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.
2Sa 8:4 Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ ἐξ αὐτοῦ χιλίους ἑπτακοσίους ἱππεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν· καὶ ἐνευροκόπησεν ὁ Δαβὶδ πάντας τοὺς ἵππους τῶν ἁμαξῶν, καὶ ἐφύλαξεν ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἁμάξας.
2Sa 8:5 Καὶ ὅτε ἦλθον οἱ Σύριοι τῆς Δαμασκοῦ διὰ νὰ βοηθήσωσι τὸν Ἀδαδέζερ, βασιλέα τῆς Σωβά, ὁ Δαβὶδ ἐπάταξεν ἐκ τῶν Συρίων εἰκοσιδύο χιλιάδας ἀνδρῶν.
2Sa 8:6 Καὶ ἔβαλεν ὁ Δαβὶδ φρουρὰς ἐν τῇ Συρίᾳ τῆς Δαμασκοῦ· καὶ οἱ Σύριοι ἔγειναν δοῦλοι ὑποτελεῖς τοῦ Δαβίδ. Καὶ ἔσωζεν ὁ Κύριος τὸν Δαβὶδ πανταχοῦ, ὅπου ἐπορεύετο.
2Sa 8:7 Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ τὰς ἀσπίδας τὰς χρυσάς, αἵτινες ἦσαν ἐπὶ τοὺς δούλους τοῦ Ἀδαδέζερ, καὶ ἔφερεν αὐτὰς εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Sa 8:8 Καὶ ἐκ τῆς Βετὰχ καὶ ἐκ Βηρωθάϊ, πόλεων τοῦ Ἀδαδέζερ, ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἔλαβε χαλκὸν πολὺν σφόδρα.
2Sa 8:9 Ἀκούσας δὲ ὁ Θοεί, βασιλεὺς τῆς Αἰμάθ, ὅτι ὁ Δαβὶδ ἐπάταξε πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἀδαδέζερ,
2Sa 8:10 ἀπέστειλεν ὁ Θοεὶ Ἰωράμ, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, πρὸς τὸν βασιλέα Δαβίδ, διὰ νὰ χαιρετήσῃ αὐτὸν καὶ νὰ εὐλογήσῃ αὐτόν, ὅτι κατεπολέμησε τὸν Ἀδαδέζερ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν· διότι ὁ Ἀδαδέζερ ἦτο πολέμιος τοῦ Θοεί. Καὶ ἔφερεν ὁ Ἰωρὰμ μεθ ἑαυτοῦ σκεύη ἀργυρὰ καὶ σκεύη χρυσὰ καὶ σκεύη χάλκινα·
2Sa 8:11 καὶ ταῦτα ἀφιέρωσεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ εἰς τὸν Κύριον μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀφιερώσει ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσα ὑπέταξεν·
2Sa 8:12 ἐκ τῆς Συρίας καὶ ἐκ τοῦ Μωὰβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐκ τῶν Φιλισταίων καὶ ἐκ τοῦ Ἀμαλὴκ καὶ ἐκ τῶν λαφύρων τοῦ Ἀδαδέζερ, υἱοῦ τοῦ Ῥεώβ, βασιλέως τῆς Σωβά.
2Sa 8:13 Καὶ ἀπέκτησεν ὁ Δαβὶδ ὄνομα, ὅτε ἐπέστρεφε, κατατροπώσας τοὺς Συρίους ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ἅλατος, δεκαοκτὼ χιλιάδας.
2Sa 8:14 Καὶ ἔβαλε φρουρὰς ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ· καθ ὅλην τὴν Ἰδουμαίαν ἔβαλε φρουράς· καὶ πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι ἔγειναν δοῦλοι τοῦ Δαβίδ. Καὶ ἔσωζεν ὁ Κύριος τὸν Δαβὶδ πανταχοῦ ὅπου ἐπορεύετο.
2Sa 8:15 Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Δαβὶδ ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ· καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην εἰς πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.
2Sa 8:16 Καὶ Ἰωάβ, ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας, ἦτο ἐπὶ τοῦ στρατεύματος· Ἰωσαφάτ δέ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλούδ, ὑπομνηματογράφος·
2Sa 8:17 καὶ Σαδώκ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιτώβ, καὶ Ἀχιμέλεχ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιάθαρ, ἱερεῖς· ὁ δὲ Σεραΐας, γραμματεύς.
2Sa 8:18 Καὶ Βεναΐας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, ἦτο ἐπὶ τῶν Χερεθαίων καὶ ἐπὶ τῶν Φελεθαίων· οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Δαβὶδ ἦσαν αὐλάρχαι.
2Sa 9:1 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Μένει τις ἔτι ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ, διὰ νὰ κάμω ἔλεος πρὸς αὐτὸν χάριν τοῦ Ἰωνάθαν
2Sa 9:2 Ἦτο δὲ δοῦλός τις ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ, ὀνομαζόμενος Σιβά. Καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν πρὸς τὸν Δαβίδ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς, Σὺ εἶσαι ὁ Σιβά Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ δοῦλός σου.
2Sa 9:3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Δὲν μένει τις ἔτι ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ, διὰ νὰ κάμω πρὸς αὐτὸν ἔλεος Θεοῦ Καὶ εἶπεν ὁ Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἔτι ὑπάρχει υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν, βεβλαμμένος τοὺς πόδας.
2Sa 9:4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς, Ποῦ εἶναι οὗτος Ὁ δὲ Σιβὰ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδού, εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Μαχείρ, υἱοῦ τοῦ Ἀμμιήλ, ἐν Λὀδεβάρ.
2Sa 9:5 Τότε ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Μαχείρ, υἱοῦ τοῦ Ἀμμιήλ, ἐκ Λὀδεβάρ.
2Sa 9:6 Καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν Δαβὶδ ὁ Μεμφιβοσθέ, υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν, υἱοῦ τοῦ Σαούλ, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησε. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Μεμφιβοσθέ· Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, ὁ δοῦλός σου.

2Sa 9:7 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς αὐτόν, Μὴ φοβοῦ· διότι βεβαίως θέλω κάμει πρὸς σὲ ἔλεος, χάριν Ἰωνάθαν τοῦ πατρὸς σου, καὶ θέλω ἀποδώσει εἰς σὲ πάντα τὰ κτήματα Σαοὺλ τοῦ πατρὸς σου· καὶ σὺ θέλεις τρώγει ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διὰ παντός.
2Sa 9:8 Ὁ δὲ προσεκύνησεν αὐτὸν καὶ εἶπε, Τίς εἶναι ὁ δοῦλός σου, ὥστε νὰ ἐπιβλέψῃς εἰς τοιοῦτον κύνα τεθνηκότα ὁποῖος ἐγώ
2Sa 9:9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σιβά, τὸν δοῦλον τοῦ Σαούλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Πάντα ὅσα εἶχεν ὁ Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἔδωκα εἰς τὸν υἱὸν τοῦ κυρίου σου·
2Sa 9:10 θέλεις λοιπὸν γεωργεῖ τὴν γῆν δί αὐτόν, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ δοῦλοί σου, καὶ θέλεις φέρει τὰ εἰσοδήματα, διὰ νὰ ἔχῃ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου τροφὴν νὰ τρώγῃ· πλὴν ὁ Μεμφιβοσθέ, ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου, θέλει τρώγει διὰ παντὸς ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου. Εἶχε δὲ ὁ Σιβὰ δεκαπέντε υἱοὺς καὶ εἴκοσι δούλους.
2Sa 9:11 Ὁ δὲ Σιβὰ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν δοῦλον αὐτοῦ, οὕτω θέλει κάμει ὁ δοῦλός σου. Ὁ δὲ Μεμφιβοσθέ, εἶπεν ὁ βασιλεύς, θέλει τρώγει ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ὡς εἰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως.
2Sa 9:12 Εἶχε δὲ ὁ Μεμφιβοσθὲ υἱὸν μικρόν, ὀνομαζόμενον Μιχά. Πάντες δὲ οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Σιβὰ ἠ σαν δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθέ.
2Sa 9:13 Καὶ ὁ Μεμφιβοσθὲ κατῴκει ἐν Ἱερουσαλήμ· διότι ἔτρωγε διὰ παντὸς ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως· ἦτο δὲ χωλὸς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας.
2Sa 10:1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ αὐτοῦ Ἀνοὺν ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Sa 10:2 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Θέλω κάμει ἔλεος πρὸς Ἀνούν, τὸν υἱὸν τοῦ Ναάς, ἐπειδὴ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔκαμεν ἔλεος πρὸς ἐμέ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ νὰ παρηγορήσῃ αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς τῶν δούλων αὐτοῦ. Καὶ ἠ λθον οἱ δοῦλοι τοῦ Δαβὶδ εἰς τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμών.
2Sa 10:3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς Ἀνοὺν τὸν κύριον αὐτῶν, Νομίζεις ὅτι ὁ Δαβὶδ τιμῶν τὸν πατέρα σου ἀπέστειλε πρὸς σὲ παρηγορητάς δεν ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς σέ, διὰ νὰ ἐρευνήσῃ τὴν πόλιν καὶ νὰ κατασκοπεύσῃ αὐτὴν καὶ νὰ καταστρέψῃ αὐτήν
2Sa 10:4 Καὶ ἐπίασεν ὁ Ἀνοὺν τοὺς δούλους τοῦ Δαβίδ, καὶ ἐξύρισε τὸ ἥμισυ τοῦ πώγωνος αὐτῶν καὶ ἀπέκοψε τὸ ἥμισυ τῶν ἱματίων αὐτῶν μέχρι τῶν γλουτῶν αὐτῶν, καὶ ἀπέπεμψεν αὐτούς.
2Sa 10:5 Ὅτε ἀπήγγειλαν τοῦτο πρὸς τὸν Δαβίδ, ἀπέστειλεν εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἐπειδὴ οἱ ἄνδρες ἦσαν ἠτιμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Καθήσατε ἐν Ἱεριχὼ ἑωσοῦ αὐξηνθῶσιν οἱ πώγωνές σας, καὶ ἐπιστρέψατε.
2Sa 10:6 Βλέποντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι ἦσαν βδελυκτοὶ εἰς τὸν Δαβίδ, ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ ἐμίσθωσαν ἐκ τῶν Συρίων Βαὶθρεὼβ καὶ τῶν Συρίων Σωβὰ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως Μααχὰ χιλίους ἄνδρας, καὶ παρὰ τοῦ Ἴστὼβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.
2Sa 10:7 Καὶ ὅτε ἤκουσε ταῦτα ὁ Δαβίδ, ἀπέστειλε τὸν Ἰωὰβ καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα τῶν δυνατῶν.
2Sa 10:8 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ παρετάχθησαν εἰς πόλεμον κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς πύλης· καὶ οἱ Σύριοι Σωβὰ καὶ Ῥεὼβ καὶ Ἴστὼβ καὶ Μααχὰ ἦσαν καθ ἑαυτοὺς ἐν τῇ πεδιάδι.
2Sa 10:9 Βλέπων δὲ ὁ Ἰωὰβ ὅτι ἡ μάχη παρετάχθη ἐναντίον αὐτοῦ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν, ἐξέλεξεν ἐκ πάντων τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ παρέταξεν αὐτοὺς ἐναντίον τῶν Συρίων·
2Sa 10:10 τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἀβισαί, ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρέταξεν αὐτοὺς ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἀμμών.
2Sa 10:11 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν οἱ Σύριοι ὑπερισχύσωσι κατ ἐμοῦ, τότε σὺ θέλεις μὲ σώσει ἐὰν δὲ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὑπερισχύσωσι κατὰ σοῦ, τότε ἐγὼ θέλω ἔλθει διὰ νὰ σὲ σώσω·
2Sa 10:12 ἀνδρίζου, καὶ ἄς κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ δὲ Κύριος ἄς κάμῃ τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
2Sa 10:13 Καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ αὐτοῦ εἰς μάχην ἐναντίον τῶν Συρίων· οἱ δὲ ἔφυγον ἀπ ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
2Sa 10:14 Καί ὅτε εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι οἱ Σύριοι ἔφυγον, τότε ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπ ἔμπροσθεν τοῦ Ἀβισαὶ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν. Καὶ ὁ Ἰωὰβ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Sa 10:15 Ἰδόντες δὲ οἱ Σύριοι ὅτι κατετροπώθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ, συνηθροίσθησαν ὁμοῦ.
2Sa 10:16 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἀδαρέζερ καὶ ἐξήγαγε τοὺς Συρίους τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἦλθον εἰς Αἰλάμ· καὶ Σωβάκ, ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Ἀδαρέζερ, προεπορεύετο ἔμπροσθεν αὐτῶν.
2Sa 10:17 Καί ὅτε ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν Δαβίδ, συνήθροισε πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ ἦλθεν εἰς Αἰλάμ. Οἱ δὲ Σύριοι παρετάχθησαν ἐναντίον τοῦ Δαβὶδ καὶ ἐπολέμησαν μὲ αὐτόν.
2Sa 10:18 Καὶ ἔφυγον οἱ Σύριοι ἀπ ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐξωλόθρευσεν ὁ Δαβὶδ ἐκ τῶν Συρίων ἑπτακοσίας ἁμάξας καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἱππέων, καὶ Σωβὰκ τὸν ἀρχιστράτηγον αὐτῶν ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.
2Sa 10:19 Καὶ ἰδόντες πάντες οἱ βασιλεῖς, οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀδαρέζερ, ὅτι κατετροπώθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ, ἔκαμον εἰρήνην μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔγειναν δοῦλοι αὐτῶν. Καὶ οἱ Σύριοι ἐφοβοῦντο νὰ βοηθήσωσι πλέον τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.
2Sa 11:1 Ἐν δὲ τῷ ἀκολούθῳ ἔτει, καθ ὅν καιρὸν ἐκστρατεύουσιν οἱ βασιλεῖς, ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ τὸν Ἰωὰβ καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ μετ αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ· καὶ κατέστρεψαν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ ἐπολιόρκησαν τὴν Ῥαββά. Ὁ δὲ Δαβὶδ ἔμεινεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

2Sa 11:2 Καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας, ὅτε ὁ Δαβὶδ ἐσηκώθη ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ, περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ βασιλικοῦ οἴκου· καὶ εἶδεν ἀπὸ τοῦ δώματος γυναῖκα λουομένην· καὶ ἡ γυνὴ ἦτο ὡραία τὴν ὄψιν σφόδρα.
2Sa 11:3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἠρεύνησε περὶ τῆς γυναικός. Καὶ εἶπέ τις, Δὲν εἶναι αὕτη Βηθσαβεέ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἐλιάμ, ἡ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου
2Sa 11:4 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ μηνυτὰς καὶ ἔλαβεν αὐτήν· καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς αὐτόν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, διότι εἶχε καθαρισθῆ ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῆς· καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
2Sa 11:5 Καὶ συνέλαβεν ἡ γυνή· καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλε πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ εἶπεν, Ἔγκυος εἶμαι.
2Sa 11:6 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἰωάβ, λέγων, Ἀπόστειλόν μοι Οὐρίαν τὸν Χετταῖον. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰωὰβ τὸν Οὐρίαν πρὸς τὸν Δαβίδ.
2Sa 11:7 Καί ὅτε ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ Οὐρίας, ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ πῶς ἔχει ὁ Ἰωὰβ καὶ πῶς ἔχει ὁ λαὸς καὶ πῶς ἔχουσι τὰ τοῦ πολέμου.
2Sa 11:8 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Οὐρίαν, Κατάβα εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψον τοὺς πόδας σου· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Οὐρίας ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἦλθε μερίδιον ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως.
2Sa 11:9 Ἀλλ' ὁ Οὐρίας ἐκοιμήθη παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, μετὰ πάντων τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ δὲν κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
2Sa 11:10 Καὶ ὅτε ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγοντες, Δὲν κατέβη ὁ Οὐρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Οὐρίαν, Σὺ δὲν ἔρχεσαι ἐξ ὁδοιπορίας διὰ τί δὲν κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου
2Sa 11:11 Καὶ εἶπεν ὁ Οὐρίας πρὸς τὸν Δαβίδ, Ἡ κιβωτὸς καὶ ὁ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Ἰούδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωὰβ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ κυρίου μου, εἶναι ἐστρατοπεδευμένοι ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς πεδιάδος· καὶ ἐγὼ θέλω ὑπάγει εἰς τὸν οἶκόν μου, διὰ νὰ φάγω καὶ νὰ πίω καὶ να κοιμηθῶ μετὰ τῆς γυναικὸς μου ζῇς καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, δὲν θέλω κάμει τὸ πρᾶγμα τοῦτο.
2Sa 11:12 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Οὐρίαν, Μεῖνε ἐνταῦθα καὶ σήμερον, καὶ αὔριον θέλω σὲ ἐξαποστείλει. Καὶ ἔμεινεν ὁ Οὐρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ἐπαύριον.
2Sa 11:13 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Δαβίδ, καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιεν· καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν· καὶ τὸ ἑσπέρας ἐξῆλθε νὰ κοιμηθῇ ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, πλὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δὲν κατέβη.
2Sa 11:14 Καὶ τὸ πρωῒ ἔγραψεν ὁ Δαβὶδ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἰωάβ, καὶ ἔστειλεν αὐτὴν διὰ χειρὸς τοῦ Οὐρίου.
2Sa 11:15 Καὶ ἔγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, λέγων, Θέσατε τὸν Οὐρίαν ἀπέναντι τῆς σκληροτέρας μάχης· ἔπειτα σύρθητε ἀπ' αὐτοῦ, διὰ νὰ κτυπηθῇ καὶ νὰ ἀποθάνῃ.
2Sa 11:16 Καὶ ἀφοῦ παρετήρησε τὴν πόλιν ὁ Ἰωάβ, διώρισε τὸν Οὐρίαν εἰς θέσιν, ὅπου ἤξευρεν ὅτι ἦσαν ἄνδρες δυνάμεως.
2Sa 11:17 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τοῦ Ἰωάβ· καὶ ἔπεσον ἐκ τοῦ λαοῦ τινὲς τῶν δούλων τοῦ Δαβίδ· ἐθανατώθη δὲ καὶ Οὐρίας ὁ Χετταῖος.
2Sa 11:18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰωὰβ καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν Δαβὶδ πάντα τὰ περὶ τοῦ πολέμου.
2Sa 11:19 Καὶ προσέταξε τὸν μηνυτήν, λέγων, Ἀφοῦ τελειώσῃς λαλῶν πρὸς τὸν βασιλέα πάντα τὰ περὶ τοῦ πολέμου,
2Sa 11:20 ἐὰν ἐξαφθῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἴπῃ πρὸς σέ, Διὰ τί ἐπλησιάσατε εἰς τὴν πόλιν μαχόμενοι δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἤθελον τοξεύσει ἀπὸ τοῦ τείχους
2Sa 11:21 τίς ἐπάταξεν Ἀβιμέλεχ τὸν υἱὸν τοῦ Ἱερουβέσεθ γυνὴ τις δὲν ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν τμῆμα μυλοπέτρας ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαιβαίς Διὰ τί ἐπλησιάσατε εἰς τὸ τεῖχος τότε εἰπέ, Ἀπέθανε καὶ ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος.
2Sa 11:22 Ὑπῆγε λοιπὸν ὁ μηνυτὴς καὶ ἐλθών, ἀπήγγειλε πρὸς τὸν Δαβὶδ πάντα ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἰωάβ.
2Sa 11:23 Καὶ εἶπεν ὁ μηνυτὴς πρὸς τὸν Δαβίδ, ὅτι ὑπερίσχυσαν καθ' ἡμῶν οἱ ἄνδρες καὶ ἐξῆλθον πρὸς ἡμᾶς εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ κατεδιώξαμεν αὐτοὺς μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς πύλης·
2Sa 11:24 ἀλλ' οἱ τοξόται ἐτόξευσαν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τινες τῶν δούλων τοῦ βασιλέως ἀπέθανον, καὶ ὁ δοῦλός σου ἔτι Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.
2Sa 11:25 Τότε εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν μηνυτήν, Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν Ἰωάβ· Μὴ σὲ ἀνησυχῇ τοῦτο τὸ πρᾶγμα· διότι ἡ ῥομφαία κατατρώγει ποτὲ μὲν ἕνα, ποτὲ δὲ ἄλλον· ἐνίσχυσον τὴν μάχην σου ἐναντίον τῆς πόλεως καὶ κατάστρεψον αὐτήν· καὶ σὺ ἐνθάρρυνε αὐτόν.
2Sa 11:26 Ὅτε δὲ ἤκουσεν ἡ γυνὴ τοῦ Οὐρίου, ὅτι Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀπέθανεν, ἐπένθησε διὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.
2Sa 11:27 Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασε τὸ πένθος, ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ καὶ παρέλαβεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἔγεινε γυνὴ αὐτοῦ καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν υἱόν· τὸ πρᾶγμα ὅμως τὸ ὁποῖον ἔπραξεν ὁ Δαβίδ, ἐφάνη κακὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου.
2Sa 12:1 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος τὸν Νάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ. Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἦσαν δύο ἄνδρες ἐν πόλει τινί, ὁ εἷς πλούσιος, ὁ δὲ ἄλλος πτωχός.
2Sa 12:2 Ὁ πλούσιος εἶχε ποίμνια καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα·
2Sa 12:3 ὁ δὲ πτωχὸς δὲν εἶχεν ἄλλο, εἰμὴ μίαν μικρὰν ἀμνάδα, τὴν ὁποίαν ἠγόρασε καὶ ἔθρεψε· καὶ ἐμεγάλωσε μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ ὁμοῦ· ἀπὸ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἔτρωγε, καὶ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινε, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκοιμᾶτο, καὶ ἦτο εἰς αὐτὸν ὡς θυγάτηρ.
2Sa 12:4 Ἦλθε δὲ τις διαβάτης πρὸς τὸν πλούσιον καὶ ἐφειδωλεύθη νὰ λάβῃ ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν

ἀγέλων αὐτοῦ, διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ εἰς τὸν ὁδοιπόρον τὸν ἐλθόντα πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ πτωχοῦ καὶ ἡτοίμασεν αὐτὴν διὰ τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐλθόντα πρὸς αὐτόν.
2Sa 12:5 Καὶ ἐξῆφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Δαβὶδ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου σφόδρα· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Νάθαν, Ζῇ Κύριος, ἄξιος θανάτου εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἔπραξε τοῦτο·
2Sa 12:6 καὶ θέλει πληρώσει τὴν ἀμνάδα τετραπλάσιον, ἐπειδὴ ἔπραξε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐσπλαγχνίσθη.
2Sa 12:7 Καὶ εἶπεν ὁ Νάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ, Σύ εἶσαι ὁ ἄνθρωπος· οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἐγώ σὲ ἔχρισα βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ σὲ ἠλευθέρωσα ἐκ χειρὸς τοῦ Σαούλ·
2Sa 12:8 καὶ ἔδωκα εἰς σὲ τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου εἰς τὸν κόλπον σου, καὶ ἔδωκα εἰς σὲ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐὰν τοῦτο ἦτο ὀλίγον, ἤθελον προσθέσει εἰς σὲ τοιαῦτα καὶ τοιαῦτα·
2Sa 12:9 διὰ τί κατεφρόνησας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ πράξῃς τὸ κακὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ Οὐρίαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες εἰς σεαυτὸν γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἐθανάτωσας ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τῶν υἱῶν Ἀμμών·
2Sa 12:10 τώρα λοιπὸν δὲν θέλει ἀποσυρθῇ ποτὲ ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου· ἐπειδὴ μὲ κατεφρόνησας καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα Οὐρίου τοῦ Χετταίου, διὰ νὰ ἦναι γυνὴ σου.
2Sa 12:11 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, θέλω ἐπεγείρει ἐναντίον σου κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου, καὶ θέλω λάβει τὰς γυναῖκάς σου ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου καὶ δώσει αὐτὰς εἰς τὸν πλησίον σου, καὶ θέλει κοιμηθῇ μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐνώπιον τοῦ ἡλίου τούτου·
2Sa 12:12 διότι σὺ ἔπραξας κρυφίως· ἀλλ᾽ ἐγὼ θέλω κάμει τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ κατέναντι τοῦ ἡλίου.
2Sa 12:13 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Νάθαν, Ἡμάρτησα εἰς τὸν Κύριον. Ὁ δὲ Νάθαν εἶπε πρὸς τὸν Δαβίδ, Καὶ ὁ Κύριος παρέβλεψε τὸ ἁμάρτημά σου· δὲν θέλεις ἀποθάνει·
2Sa 12:14 ἐπειδὴ ὅμως διὰ ταύτης τῆς πράξεως ἔδωκας μεγάλην ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Κυρίου νὰ βλασφημῶσι, διὰ τοῦτο τὸ παιδίον τὸ γεννηθὲν εἰς σὲ ἐξάπαντος θέλει ἀποθάνει.
2Sa 12:15 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ Νάθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἐπάταξε τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ἐγέννησεν ἡ γυνὴ τοῦ Οὐρίου εἰς τὸν Δαβίδ, καὶ ἠρρώστησε.
2Sa 12:16 Καὶ ἱκέτευσεν ὁ Δαβὶδ τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ παιδίου· καὶ ἐνήστευσεν ὁ Δαβὶδ καὶ εἰσελθὼν διενυκτέρευσε, κοιτόμενος κατὰ γῆς.
2Sa 12:17 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ σηκώσωσιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς· πλὴν δὲν ἠθέλησεν οὐδὲ ἔφαγεν ἄρτον μετ᾽ αὐτῶν.
2Sa 12:18 Καὶ τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην ἀπέθανε τὸ παιδίον. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ Δαβὶδ νὰ ἀναγγείλωσι πρὸς αὐτὸν ὅτι τὸ παιδίον ἀπέθανε· διότι ἔλεγον, Ἰδού, ἐνῷ ἔζη ἔτι τὸ παιδίον, ἐλαλοῦμεν πρὸς αὐτόν, καὶ δὲν εἰσήκουε τῆς φωνῆς ἡμῶν· πόσον λοιπὸν κακὸν θέλει κάμει, ἐὰν εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τὸ παιδίον ἀπέθανεν
2Sa 12:19 Ἀλλ᾽ ἰδὼν ὁ Δαβὶδ ὅτι οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐψιθύριζον μετ᾽ ἀλλήλων, ἐνόησεν ὁ Δαβὶδ ὅτι τὸ παιδίον ἀπέθανεν· ὅθεν εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἀπέθανε τὸ παιδίον οἱ δὲ εἶπον, Ἀπέθανε.
2Sa 12:20 Τότε ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐλούσθη καὶ ἠλείφθη καὶ ἤλλαξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ προσεκύνησεν· ἔπειτα εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἐζήτησε νὰ φάγῃ καὶ ἔβαλον ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἄρτον, καὶ ἔφαγεν.
2Sa 12:21 Οἱ δὲ δοῦλοι αὐτοῦ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔκαμες ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες περὶ τοῦ παιδίου, ἐνῷ ἔζη· ἀφοῦ δὲ ἀπέθανε τὸ παιδίον, ἐσηκώθης καὶ ἔφαγες ἄρτον.
2Sa 12:22 Καὶ εἶπεν, Ἐνῷ ἔτι ἔζη τὸ παιδίον, ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα, διότι εἶπα, Τίς ἐξεύρει ἴσως ὁ Θεὸς μὲ ἐλεήσῃ, καὶ ζήσῃ τὸ παιδίον·
2Sa 12:23 ἀλλὰ τώρα ἀπέθανε· διὰ τί νὰ νηστεύω μήπως δύναμαι νὰ ἐπιστρέψω αὐτὸ πάλιν ἐγὼ θέλω ὑπάγει πρὸς αὐτό, αὐτὸ ὅμως δὲν θέλει ἀναστρέψει πρὸς ἐμέ.
2Sa 12:24 Καὶ παρηγόρησεν ὁ Δαβὶδ τὴν Βηθσαβεὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ᾽ αὐτῆς, καὶ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σολομών· καὶ ὁ Κύριος ἠγάπησεν αὐτόν.
2Sa 12:25 Καὶ ἔστειλε διὰ χειρὸς Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεδιδία, διὰ τὸν Κύριον.
2Sa 12:26 Ὁ δὲ Ἰωὰβ ἐπολέμησεν ἐναντίον τῆς Ῥαββὰ τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐκυρίευσε τὴν βασιλικὴν πόλιν.
2Sa 12:27 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰωὰβ μηνυτὰς πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ εἶπεν, Ἐπολέμησα ἐναντίον τῆς Ῥαββά, μάλιστα ἐκυρίευσα τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων·
2Sa 12:28 τώρα λοιπὸν σύναξον τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λαοῦ, καὶ στρατοπέδευσον ἐναντίον τῆς πόλεως καὶ κυρίευσον αὐτὴν, διὰ νὰ μὴ κυριεύσω ἐγὼ τὴν πόλιν, καὶ ὀνομασθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτήν.
2Sa 12:29 Καὶ συνήθροισεν ὁ Δαβὶδ πάντα τὸν λαόν, καὶ ὑπῆγεν εἰς Ῥαββὰ καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον αὐτῆς καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν·
2Sa 12:30 καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τὸ βάρος τοῦ ὁποίου ἦτο ἓν τάλαντον χρυσίου μὲ λίθους πολυτίμους· καὶ ἐτέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δαβίδ· καὶ λάφυρα τῆς πόλεως ἐξέφερε πολλὰ σφόδρα·
2Sa 12:31 καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε καὶ ἔβαλεν ὑπὸ πρίονας καὶ ὑπὸ τριβόλους σιδηροῦς καὶ ὑπὸ πελέκεις σιδηροῦς, καὶ ἐπέρασεν αὐτοὺς διὰ τῆς καμίνου τῶν πλίνθων. Καὶ οὕτως ἔκαμεν εἰς πάσας τὰς πόλεις τῶν υἱῶν Ἀμμών. Τότε ἐπέστρεψεν ὁ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Sa 13:1 Μετὰ δὲ ταῦτα Ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς τοῦ Δαβὶδ εἶχεν ἀδελφὴν ὡραίαν, ὀνόματι Θάμαρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν

Ἀμνὼν ὁ υἱὸς τοῦ Δαβίδ.
2Sa 13:2 Καὶ ἔπασχε τόσον ὁ Ἀμνών, ὥστε ἠρρώστησε διὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Θάμαρ· διότι ἦτο παρθένος, καὶ ἐφαίνετο εἰς τὸν Ἀμνὼν δυσκολώτατον νὰ πράξῃ τί εἰς αὐτήν.
2Sa 13:3 εἶχε δὲ ὁ Ἀμνὼν φίλον, ὀνομαζόμενον Ἰωναδάβ, υἱὸν τοῦ Σαμαά, ἀδελφοῦ τοῦ Δαβίδ· ἦτο δὲ ὁ Ἰωναδὰβ ἄνθρωπος πανοῦργος σφόδρα.
2Sa 13:4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί σύ, υἱὲ τοῦ βασιλέως, ἀδυνατεῖς τόσον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν δὲν θέλεις φανερώσει τοῦτο πρὸς ἐμέ Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀμνών, Ἀγαπῶ Θάμαρ, τὴν ἀδελφὴν Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ μου.
2Sa 13:5 Καὶ ὁ Ἰωναδὰβ εἶπε πρὸς αὐτόν, Πλαγίασον ἐπὶ τῆς κλίνης σου καὶ προσποιήθητι τὸν ἄρρωστον· καὶ ὅταν ὁ πατήρ σου ἔλθῃ νὰ σὲ ἴδῃ, εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Ἄς ἔλθῃ, παρακαλῶ, Θάμαρ ἡ ἀδελφή μου, καὶ ἄς μοὶ δώσῃ νὰ φάγω, καὶ ἄς ἑτοιμάσῃ ἔμπροσθέν μου τὸ φαγητόν, διὰ νὰ ἴδω καὶ νὰ φάγω ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.
2Sa 13:6 Καὶ ἐπλαγίασεν ὁ Ἀμνὼν καὶ προσεποιήθη τὸν ἄρρωστον· καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ βασιλεὺς νὰ ἴδῃ αὐτόν, εἶπεν ὁ Ἀμνὼν πρὸς τὸν βασιλέα, Ἄς ἔλθῃ, παρακαλῶ, Θάμαρ ἡ ἀδελφή μου, καὶ ἄς κάμῃ ἔμπροσθέν μου δύο κολλύρια, διὰ νὰ φάγω ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.
2Sa 13:7 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον πρὸς τὴν Θάμαρ, λέγων, Ὕπαγε τώρα εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου Ἀμνών, καὶ ἑτοίμασον εἰς αὐτὸν φαγητόν.
2Sa 13:8 Καὶ ὑπῆγεν ἡ Θάμαρ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Ἀμνών, ὅστις ἦτο πλαγιασμένος· καὶ ἔλαβε τὸ ἄλευρον καὶ ἐζύμωσε καὶ ἔκαμε κολλύρια ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ ἔψησε τὰ κολλύρια.
2Sa 13:9 Ἔπειτα ἔλαβε τὸ τηγάνιον καὶ ἐκένωσεν αὐτὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ· πλὴν δὲν ἠθέλησε νὰ φάγῃ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀμνών, Ἐκβάλετε πάντα ἄνθρωπον ἀπ' ἔμπροσθέν μου. Καὶ ἐξῆλθον ἀπ' αὐτοῦ πάντες.
2Sa 13:10 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀμνὼν πρὸς τὴν Θάμαρ, Φέρε τὸ φαγητὸν εἰς τὸν κοιτῶνα, διὰ νὰ φάγω ἐκ τῆς χειρὸς σου. Καὶ ἡ Θάμαρ ἔλαβε τὰ κολλύρια, τὰ ὁποῖα ἔκαμε, καὶ ἔφερεν εἰς τὸν κοιτῶνα πρὸς Ἀμνὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς.
2Sa 13:11 Καί ὅτε προσέφερε πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ φάγῃ, ἐπίασεν αὐτὴν καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐλθέ, κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ, ἀδελφή μου.
2Sa 13:12 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Μή, ἀδελφέ μου, μὴ μὲ ταπεινώσῃς· διότι δὲν πρέπει τοιοῦτον πρᾶγμα νὰ γείνῃ ἐν τῷ Ἰσραήλ· μὴ κάμῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην·
2Sa 13:13 καὶ ἐγὼ πῶς θέλω ἀπαλείψει τὸ ὄνειδός μου ἀλλὰ καὶ σὺ θέλεις εἶσθαι ὡς εἷς ἐκ τῶν ἀφρόνων ἐν τῷ Ἰσραήλ· τώρα λοιπόν, παρακαλῶ, λάλησον πρὸς τὸν βασιλέα· διότι δὲν θέλει μὲ ἀρνηθῇ εἰς σέ.
2Sa 13:14 Δὲν ἠθέλησεν ὅμως νὰ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτῆς· ἀλλ' ὑπερισχύσας ἐκείνης, ἐβίασεν αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς.
2Sa 13:15 Τότε ὁ Ἀμνὼν ἐμίσησεν αὐτὴν μῖσος μέγα σφόδρα· ὥστε τὸ μίσος, μὲ τὸ ὁποῖον ἐμίσησεν αὐτήν, ἦτο μεγαλήτερον παρὰ τὴν ἀγάπην, μὲ τὴν ὁποίαν ἠγάπησεν αὐτήν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀμνών, Σηκώθητι, ὕπαγε.
2Sa 13:16 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δὲν εἶναι αἰτία· τὸ κακὸν τοῦτο, τὸ νὰ μὲ ἀποβάλῃς, εἶναι μεγαλήτερον τοῦ ἄλλου, τὸ ὁποῖον ἔπραξας εἰς ἐμέ. Δὲν ἠθέλησεν ὅμως νὰ εἰσακούσῃ αὐτῆς.
2Sa 13:17 Καὶ ἔκραξε τὸν νέον αὐτοῦ τὸν ὑπηρετοῦντα αὐτὸν καὶ εἶπεν, Ἔκβαλε τώρα ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω, καὶ μόχλωσον τὴν θύραν κατόπιν αὐτῆς.
2Sa 13:18 Ἦτο δὲ ἐνδεδυμένη χιτῶνα ποικιλόχρουν· διότι αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως, αἱ παρθένοι, τοιαῦτα ἐπενδύματα ἐνεδύοντο. Καὶ ἐξέβαλεν αὐτὴν ἔξω ὁ ὑπηρέτης αὐτοῦ καὶ ἐμόχλωσε τὴν θύραν κατόπιν αὐτῆς.
2Sa 13:19 Λαβοῦσα δὲ ἡ Θάμαρ στάκτην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ διασχίσασα τὸν ἐφ' αὐτῆς χιτῶνα τὸν ποικιλόχρουν, καὶ βαλοῦσα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἀπήρχετο, πορευομένη καὶ κράζουσα.
2Sa 13:20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβεσσαλὼμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, Μήπως Ἀμνὼν ὁ ἀδελφὸς σου εὑρέθη μετὰ σοῦ πλὴν τώρα σιώπησον, ἀδελφή μου· ἀδελφὸς σου εἶναι μὴ κατάθλιβε τὴν καρδίαν σου διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Ἡ Θάμαρ λοιπὸν ἐκάθητο χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Ἀβεσσαλώμ.
2Sa 13:21 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ πάντα ταῦτα τὰ πράγματα, ἐθυμώθη σφόδρα.
2Sa 13:22 Ὁ δὲ Ἀβεσσαλὼμ δὲν ἐλάλησε μετὰ τοῦ Ἀμνὼν οὔτε καλὸν οὔτε κακόν· διότι ἐμίσει ὁ Ἀβεσσαλὼμ τὸν Ἀμνών, ἐπειδὴ ἐταπείνωσε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Θάμαρ.
2Sa 13:23 Καὶ μετὰ δύο ὁλόκληρα ἔτη, ὁ Ἀβεσσαλὼμ εἶχε κουρευτὰς ἐν Βαὰλ-ἀσώρ, ἥτις εἶναι πλησίον τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ προσεκάλεσεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.
2Sa 13:24 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν, Ἰδού, τώρα, ὁ δοῦλός σου ἔχει κουρευτάς· ἄς ἔλθῃ , παρακαλῶ, ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου.
2Sa 13:25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ, Οὐχί, υἱέ μου, ἄς μὴ ἔλθωμεν τώρα πάντες, διὰ νὰ μὴ ἤμεθα βάρος εἰς σέ. Καὶ ἐβίασεν αὐτόν, πλὴν δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπάγῃ, ἀλλ' εὐλόγησεν αὐτόν.
2Sa 13:26 Τότε εἶπεν ὁ Ἀβεσσαλώμ, Ἄν ὄχι, ἄς ἔλθῃ κἄν μεθ' ἡμῶν Ἀμνών, ὁ ἀδελφὸς μου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν, Διὰ τί νὰ ἔλθῃ μετὰ σοῦ
2Sa 13:27 πλὴν ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἐβίασεν αὐτόν, ὥστε ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀμνὼν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.
2Sa 13:28 Τότε προσέταξεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ λέγων. Ἰδέτε τώρα ὅταν εὐφρανθῇ ἡ καρδία τοῦ Ἀμνὼν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ εἴπω πρὸς ἐσᾶς, Πατάξατε τὸν Ἀμνών, τότε θανατώσατε αὐτόν· μὴ φοβεῖσθε· δὲν εἶμαι ἐγὼ ὅστις σᾶς προστάζω ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε υἱοὶ δυνάμεως.
2Sa 13:29 Καὶ ἔκαμον οἱ ὑπηρέται τοῦ Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν Ἀμνών, ὡς προσέταξεν ὁ Ἀβεσσαλώμ. Τότε σηκωθέντες

πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως, ἐκάθησαν ἕκαστος ἐπὶ τῆς ἡμιόνου αὐτοῦ καὶ ἔφυγον.
2Sa 13:30 Ἐνῷ δὲ οὗτοι ἦσαν καθ ὁδόν, ἡ φήμη ἔφθασε πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγουσα, Ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἐπάταξε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ δὲν ἐναπελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.
2Sa 13:31 Τότε σηκωθεὶς ὁ βασιλεὺς διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπλαγίασε κατὰ γῆς· καὶ πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ οἱ περιεστῶτες διέσχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.
2Sa 13:32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδάβ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαμαά, ἀδελφοῦ τοῦ Δαβίδ, καὶ εἶπεν, Ἄς μὴ λέγῃ ὁ κύριός μου ὅτι ἐθανατώθησαν πάντες οἱ νέοι, οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως· διότι ὁ Ἀμνὼν μόνος ἀπέθανεν· ἐπειδὴ ὁ Ἀβεσσαλὼμ εἶχεν ἀποφασίσει τοῦτο, ἀφ ἧς ἡμέρας ἐταπείνωσε Θάμαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ·
2Sa 13:33 τώρα λοιπὸν ἄς μὴ βάλῃ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ πρᾶγμα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων ὅτι πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον· διότι ὁ Ἀμνὼν μόνος ἀπέθανεν.
2Sa 13:34 Ὁ δὲ Ἀβεσσαλὼμ ἔφυγε. Καὶ ὑψώσας ὁ νέος, ὁ σκοπός, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε, καὶ ἰδού, λαὸς πολὺς ἐπορεύετο διὰ τῆς ὁδοῦ ὄπισθεν αὐτοῦ κατὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ὄρους.
2Sa 13:35 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωναδὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδού, οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἔρχονται κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου, οὕτως ἔγεινε.
2Sa 13:36 Καὶ ὡς ἐτελείωσε λαλῶν, ἰδού, οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθον καὶ ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν· καὶ ὁ βασιλεὺς ἔτι, καὶ πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα.
2Sa 13:37 Ὁ δὲ Ἀβεσσαλὼμ ἔφυγε καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸν Θαλμαΐ, υἱὸν τοῦ Ἀμμιούδ, βασιλέα τῆς Γεσσούρ· καὶ ἐπένθησεν ὁ Δαβὶδ διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.
2Sa 13:38 Ὁ Ἀβεσσαλὼμ λοιπὸν ἔφυγε καὶ ὑπῆγεν εἰς Γεσσούρ, καὶ ἦτο ἐκεῖ τρία ἔτη.
2Sa 13:39 Ἐπεπόθησε δὲ ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ, διότι εἶχε παρηγορηθῇ διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀμνών.
2Sa 14:1 Καὶ ἐγνώρισεν ὁ Ἰωὰβ ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας, ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἦτο εἰς τὸν Ἀβεσσαλώμ.
2Sa 14:2 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰωὰβ εἰς Θεκουὲ καὶ ἔφερεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφήν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Προσποιήθητι, παρακαλῶ, ὅτι εἶσαι ἐν πένθει καὶ ἐνδύθητι ἱμάτια πενθικά, καὶ μὴ ἀλειφθῇς ἔλαιον, ἀλλ ἔσο ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἤδη ἡμέρας πολλὰς διὰ ἀποθανόντα·
2Sa 14:3 καὶ ὕπαγε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λάλησον πρὸς αὐτὸν κατὰ τούτους τοὺς λόγους. Καὶ ἔβαλεν ὁ Ἰωὰβ τοὺς λόγους εἰς τὸ στόμα αὐτῆς.
2Sa 14:4 Λαλοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ἡ Θεκωΐτις πρὸς τὸν βασιλέα, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσεκύνησε καὶ εἶπε, Σῶσον, βασιλεῦ.
2Sa 14:5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεύς, Τί ἔχεις Ἡ δὲ εἶπε, Γυνὴ χήρα, φεῦ εἶμαι ἐγώ, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ μου·
2Sa 14:6 καὶ ἡ δούλη σου εἶχε δύο υἱούς, οἵτινες ἐλογομάχησαν ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ δὲν ἦτο ὁ χωρίζων αὐτούς, ἀλλ ἐπάταξεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν·
2Sa 14:7 καὶ ἰδού, ἐσηκώθη πᾶσα ἡ συγγένεια ἐναντίον τῆς δούλης σου καὶ εἶπον, Παράδος τὸν πατάξαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διὰ νὰ θανατώσωμεν αὐτόν, ἀντὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τὸν ὁποῖον ἐφόνευσε, καὶ νὰ ἐξολοθρεύσωμεν ἐνταυτῷ τὸν κληρονόμον· καὶ οὕτω θέλουσι σβέσει τὸν ἄνθρακά μου τὸν ἐναπολειφθέντα, ὥστε νὰ μὴ ἀφήσωσιν εἰς τὸν ἄνδρα μου ὄνομα μηδὲ ἀπομεινάριον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
2Sa 14:8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα, Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἐγὼ θέλω προστάξει ὑπὲρ σοῦ.
2Sa 14:9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωΐτις πρὸς τὸν βασιλέα, Κύριέ μου βασιλεῦ, ἐπ ἐμὲ ἄς ἦναι ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῷοι.
2Sa 14:10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Ὅστις λαλήσῃ ἐναντίον σου, φέρε αὐτὸν πρὸς ἐμέ, καὶ δὲν θέλει πλέον σὲ ἐγγίσει.
2Sa 14:11 Ἡ δὲ εἶπεν, Ἄς ἐνθυμηθῇ, παρακαλῶ, ὁ βασιλεὺς Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ ἄς μὴ ἀφήσῃ τοὺς ἐκδικητὰς τοῦ αἵματος νὰ πληθύνωσι τὴν φθορὰν καὶ νὰ ἀπολέσωσι τὸν υἱόν μου. Ὁ δὲ εἶπε, Ζῇ Κύριος, οὐδὲ μία θρὶξ τοῦ υἱοῦ σου δὲν θέλει πέσει εἰς τὴν γῆν.
2Sa 14:12 Τότε εἶπεν ἡ γυνή, Ἄς λαλήσῃ, παρακαλῶ, ἡ δούλη σου λόγον πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα. Καὶ εἶπε, Λάλησον.
2Sa 14:13 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή, Καὶ διὰ τί ἐστοχάσθης τοιοῦτον πρᾶγμα κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ διότι ὁ βασιλεὺς λαλεῖ τοῦτο ὡς ἄνθρωπος ἔνοχος, ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς δὲν στέλλει νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν ἐξόριστον αὐτοῦ.
2Sa 14:14 Διότι ἀφεύκτως θέλομεν ἀποθάνει, καὶ εἴμεθα ὡς ὕδωρ διακεχυμένον ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπισυνάγεται πάλιν· καὶ ὁ Θεὸς δὲν θέλει νὰ ἀπολεσθῇ ψυχή, ἀλλ ἐφευρίσκει μέσα, ὥστε ὁ ἐξόριστος νὰ μὴ μένῃ ἐξωσμένος ἀπ αὐτοῦ.
2Sa 14:15 Τώρα διὰ τοῦτο ἦλθον νὰ λαλήσω τὸν λόγον τοῦτον πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, διότι ὁ λαὸς μὲ ἐφόβισε· καὶ ἡ δούλη σου εἶπε, Θέλω τώρα λαλήσει πρὸς τὸν βασιλέα· ἴσως κάμῃ ὁ βασιλεὺς τὴν αἴτησιν τῆς δούλης αὐτοῦ.
2Sa 14:16 Διότι ὁ βασιλεὺς θέλει εἰσακούσει, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ζητοῦντος νὰ ἐξαλείψῃ ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν μου ἐνταυτῷ ἀπὸ τῆς κληρονομίας τοῦ Θεοῦ.
2Sa 14:17 Εἶπε μάλιστα ἡ δούλη σου, Ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως θέλει εἶσθαι τώρα παρηγορητικός· διότι ὡς ἄγγελος Θεοῦ, οὕτως εἶναι ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς, εἰς τὸ νὰ διακρίνῃ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σου θέλει εἶσθαι μετὰ σοῦ.
2Sa 14:18 Τότε ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα, Μὴ κρύψῃς ἀπ ἐμοῦ τώρα τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θέλω

σὲ ἐρωτήσει ἐγώ. Καὶ εἶπεν ἡ γυνή, Ἄς λαλήσῃ, παρακαλῶ, ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς.
2Sa 14:19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Δὲν εἶναι εἰς ὅλον τοῦτο ἡ χεὶρ τοῦ Ἰωὰβ μετὰ σοῦ Καὶ ἡ γυνὴ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Ζῇ ἡ ψυχή σου, κύριέ μου βασιλεῦ, οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα εἶπεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς δὲν ἔκλινεν οὔτε δεξιὰ οὔτε ἀριστερά· διότι ὁ δοῦλός σου Ἰωάβ, αὐτὸς προσέταξεν εἰς ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἔβαλε πάντας τοὺς λόγους τούτους εἰς τὸ στόμα τῆς δούλης σου·
2Sa 14:20 ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ ἔκαμε τοῦτο, νὰ μεταστρέψω τὴν μορφὴν τοῦ πράγματος τούτου· καὶ ὁ κύριός μου εἶναι σοφός, κατὰ τὴν σοφίαν ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ νὰ γνωρίζῃ πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ.
2Sa 14:21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἰωάβ, Ἰδού, τώρα, ἔκαμα τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ὕπαγε λοιπόν, ἐπανάφερε τὸν νέον, τὸν Ἀβεσσαλώμ.
2Sa 14:22 Καὶ ἔπεσεν ὁ Ἰωὰβ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάβ, Σήμερον ὁ δοῦλός σου γνωρίζει ὅτι εὕρηκα χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, κύριέ μου βασιλεῦ, καθότι ὁ βασιλεὺς ἔκαμε τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.
2Sa 14:23 Τότε ἐσηκώθη ὁ Ἰωὰβ καὶ ὑπῆγεν εἰς Γεσσοὺρ καὶ ἔφερε τὸν Ἀβεσσαλὼμ εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Sa 14:24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἄς μὴ ἴδῃ τὸ πρόσωπόν μου. Οὕτως ἐπέστρεψεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ δὲν εἶδε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως.
2Sa 14:25 Εἰς πάντα δὲ τὸν Ἰσραὴλ δὲν ὑπῆρχεν ἄνθρωπος οὕτω θαυμαζόμενος διὰ τὴν ὡραιότητα αὐτοῦ ὡς ὁ Ἀβεσσαλώμ· ἀπὸ τοῦ ἴχνους τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἕως τῆς κορυφῆς αὐτοῦ δὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ἐλάττωμα·
2Sa 14:26 καὶ ὁπότε ἐκούρευε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, διότι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἐκούρευεν αὐτήν· ἐπειδὴ τὰ μαλλία ἐβάρυνον αὐτὸν διὰ τοῦτο ἔκοπτεν αὐτά· ἐζύγιζε τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἦσαν διακοσίων σίκλων κατὰ τὸ βασιλικὸν ζύγιον.
2Sa 14:27 Ἐγεννήθησαν δὲ εἰς τὸν Ἀβεσσαλὼμ τρεῖς υἱοὶ καὶ μία θυγάτηρ, ὀνόματι Θάμαρ· αὕτη ἦτο γυνὴ ὡραιοτάτη.
2Sa 14:28 Καὶ κατῴκησεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἐν Ἱερουσαλὴμ δύο ὁλόκληρα ἔτη, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως δὲν εἶδεν.
2Sa 14:29 Ὅθεν ἀπέστειλεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν Ἰωάβ, διὰ νὰ πέμψῃ αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα· πλὴν δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτόν· ἀπέστειλε πάλιν ἐκ δευτέρου, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ.
2Sa 14:30 Τότε εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἰδέτε, ὁ ἀγρὸς τοῦ Ἰωὰβ εἶναι πλησίον τοῦ ἰδικοῦ μου, καὶ ἔχει κριθὴν ἐκεῖ· ὑπάγετε καὶ κατακαύσατε αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ κατέκαυσαν οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀβεσσαλὼμ τὸν ἀγρὸν ἐν πυρί.
2Sa 14:31 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰωὰβ καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί κατέκαυσαν οἱ δοῦλοί σου τὸν ἀγρὸν μου ἐν πυρί
2Sa 14:32 Ὁ δὲ Ἀβεσσαλὼμ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Ἰωάβ, Ἰδού, ἀπέστειλα πρὸς σέ, λέγων, Ἐλθὲ ἐνταῦθα, διὰ νὰ σὲ πέμψω πρὸς τὸν βασιλέα νὰ εἴπῃς, Διὰ τί ἦλθον ἀπὸ Γεσσούρ ἤθελεν εἶσθαι καλήτερον δἰ ἐμὲ νὰ ἤμην ἔτι ἐκεῖ· τώρα λοιπὸν ἄς ἴδω τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως· καὶ ἄν ἦναι ἀδικίᾳ ἐν ἐμοί, ἄς μὲ θανατώσῃ.
2Sa 14:33 Τότε ὁ Ἰωὰβ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀνήγγειλε ταῦτα πρὸς αὐτόν· καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβεσσαλώμ, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, προσεκύνησεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐφίλησε τὸν Ἀβεσσαλώμ.
2Sa 15:1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἡτοίμασεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἁμάξας καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα ἄνδρας, διὰ νὰ τρέχωσιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
2Sa 15:2 Καὶ ἐσηκόνετο ὁ Ἀβεσσαλὼμ πρωΐ, καὶ ἵστατο εἰς τὰ πλάγια τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης· καὶ ὁπότε τις ἔχων διαφορὰν τινα ἤρχετο πρὸς τὸν βασιλέα διὰ κρίσιν, τότε ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἐκάλει αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἔλεγεν, Ἐκ ποίας πόλεως εἶσαι Ὁ δὲ ἀπεκρίνετο, Ὁ δοῦλός σου εἶναι ἐκ τῆς δεῖνος φυλῆς τοῦ Ἰσραήλ.
2Sa 15:3 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεσσαλώμ, Ἰδέ, ἡ ὑπόθεσίς σου εἶναι καλὴ καὶ ὀρθή· πλὴν δὲν εἶναι οὐδεὶς ὁ ἀκούων σε ἀπὸ μέρους τοῦ βασιλέως.
2Sa 15:4 Ἔλεγε προσέτι ὁ Ἀβεσσαλώμ, Τίς νὰ μὲ ἐδιώριζε κριτὴν τοῦ τόπου, διὰ νὰ ἔρχηται πρὸς ἐμὲ πᾶς ὅστις ἔχει διαφορὰν ἤ κρίσιν, καὶ νὰ δικαιόνω αὐτόν.
2Sa 15:5 Καὶ ὁπότε τις ἐπλησίαζε διὰ νὰ προσκυνήσῃ αὐτόν, ἥπλονε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπίανεν αὐτὸν καὶ ἐφίλει αὐτόν.
2Sa 15:6 Καὶ ἔκαμνεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς πάντα Ἰσραηλίτην ἐρχόμενον πρὸς τὸν βασιλέα διὰ κρίσιν· καὶ ὑπέκλεπτεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ τὰς καρδίας τῶν ἀνδρῶν Ἰσραήλ.
2Sa 15:7 Καὶ εἰς τὸ τέλος τεσσαράκοντα ἐτῶν εἶπεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἄς ὑπάγω, παρακαλῶ, διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὴν εὐχὴν μου, τὴν ὁποίαν ηὐχήθην εἰς τὸν Κύριον, ἐν Χεβρών·
2Sa 15:8 διότι ὁ δοῦλός σου ηὐχήθη εὐχήν, ὅτε κατῴκει ἐν Γεσσοὺρ ἐν Συρίᾳ, λέγων· Ἐὰν ὁ Κύριος μὲ ἐπιστρέψῃ τῳ ὄντι εἰς Ἱερουσαλήμ, τότε θέλω προσφέρει θυσίαν εἰς τὸν Κύριον.
2Sa 15:9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς, Ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ. Καὶ σηκωθείς, ὑπῆγεν εἰς Χεβρών.
2Sa 15:10 Ἀπέστειλε δὲ ὁ Ἀβεσσαλὼμ κατασκόπους εἰς πάσας τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Καθὼς ἀκούσητε τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, θέλετε εἰπεῖ Ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών.
2Sa 15:11 Καὶ ὑπῆγαν μετὰ τοῦ Ἀβεσσαλὼμ διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλήμ, κεκλημένοι καὶ ὑπῆγαν ἐν τῇ ἁπλότητι αὐτῶν καὶ δὲν ἤξευραν οὐδέν.
2Sa 15:12 Καὶ προσεκάλεσεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ Ἀχιτόφελ τὸν Γιλωναῖον, τὸν σύμβουλον τοῦ Δαβίδ, ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐκ Γιλώ, ἐνῷ προσέφερε τὰς θυσίας. Καὶ ἡ συνωμοσία ἦτο δυνατὴ καὶ ὁ λαὸς ἐπληθύνετο ἀδιακόπως πλησίον τοῦ Ἀβεσσαλώμ.

2Sa 15:13 Ἦλθε δὲ μηνυτὴς πρὸς τὸν Δαβὶδ λέγων, Αἱ καρδίαι τῶν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ἐστράφησαν κατόπιν τοῦ Ἀβεσσαλώμ.
2Sa 15:14 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς μεθ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, Σηκώθητε, καὶ ἂς φύγωμεν· διότι δὲν θέλομεν δυνηθῇ νὰ διασωθῶμεν ἀπὸ προσώπου τοῦ Ἀβεσσαλώμ· σπεύσατε νὰ ἀναχωρήσωμεν, διὰ νὰ μὴ ἐπιταχύνῃ καὶ καταφθάσῃ ἡμᾶς καὶ σπρώξῃ τὸ κακὸν ἐφ' ἡμᾶς καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας.
2Sa 15:15 Καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα, Εἰς πᾶν, ὅ, τι ἐκλέξῃ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς, ἰδού, οἱ δοῦλοί σου.
2Sa 15:16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ κατόπιν αὐτοῦ. Καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς διὰ νὰ φυλάττωσι τὸν οἶκον.
2Sa 15:17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς κατόπιν αὐτοῦ, καὶ ἐστάθησαν εἰς τόπον μακρὰν ἀπέχοντα.
2Sa 15:18 Καὶ πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπορεύοντο πλησίον αὐτοῦ· καὶ πάντες οἱ Χερεθαῖοι καὶ πάντες οἱ Φελεθαῖοι καὶ πάντες οἱ Γετθαῖοι, ἑξακόσιοι ἄνδρες, οἱ ἐλθόντες ὀπίσω αὐτοῦ ἀπὸ Γάθ, προεπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως.
2Sa 15:19 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰτταῒ τὸν Γετθαῖον, Διὰ τί ἔρχεσαι καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν ἐπίστρεψον καὶ κατοίκει μετὰ τοῦ βασιλέως, διότι εἶσαι ξένος, καὶ μάλιστα εἶσαι μετῳκισμένος ἐκ τοῦ τόπου σου·
2Sa 15:20 χθὲς ἦλθες, καὶ σήμερον θέλω σὲ κάμει νὰ περιπλανᾶσαι μεθ' ἡμῶν ἐγὼ δὲ ὑπάγω ὅπου δυνηθῶ· ἐπίστρεψον καὶ λάβε καὶ τοὺς ἀδελφούς σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια μετὰ σοῦ.
2Sa 15:21 Ὁ δὲ Ἰτταῒ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς, ὅπου καὶ ἂν ᾖ ναι ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς, εἴτε εἰς θάνατον, εἴτε εἰς ζωήν, βεβαίως ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ὁ δοῦλός σου.
2Sa 15:22 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἰτταΐ, Ἐλθὲ λοιπόν, καὶ διάβαινε. Καὶ διέβη ὁ Ἰτταῒ ὁ Γετθαῖος καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ παιδία τὰ μετ' αὐτοῦ.
2Sa 15:23 Ὅλος δὲ ὁ τόπος ἔκλαιε μετὰ φωνῆς μεγάλης, καὶ διέβαινε πᾶς ὁ λαός· διέβη καὶ ὁ βασιλεὺς τὸν χείμαρρον Κέδρων· καὶ πᾶς ὁ λαὸς διέβη κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου.
2Sa 15:24 Καὶ ἰδού, προσέτι ὁ Σαδὼκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ, φέροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ· ἀνέβη δὲ ὁ Ἀβιάθαρ, ἀφοῦ ἐτελείωσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων ἀπὸ τῆς πόλεως.
2Sa 15:25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδώκ, Ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν· ἐὰν εὕρω χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου, θέλει μὲ κάμει νὰ ἐπιστρέψω καὶ νὰ ἴδω αὐτὴν καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ·
2Sa 15:26 ἀλλ' ἐὰν εἴπῃ οὕτω, Δὲν ἔχω εὐαρέσκειαν εἰς σέ, ἰδού, ἐγώ, ἂς κάμῃ εἰς ἐμὲ ὅ, τι φανῇ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
2Sa 15:27 Ὁ βασιλεὺς εἶπεν ἔτι πρὸς Σαδὼκ τὸν ἱερέα, Δὲν εἶσαι σὺ ὁ βλέπων ἐπίστρεψον εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ , καὶ Ἀχιμάας ὁ υἱός σου καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιάθαρ, οἱ δύο υἱοὶ σας μεθ' ὑμῶν·
2Sa 15:28 ἰδέτε, ἐγὼ θέλω μένει εἰς τὰς πεδιάδας τῆς ἐρήμου, ἑωσοῦ ἔλθῃ λόγος παρ' ὑμῶν διὰ νὰ μοὶ ἀναγγείλῃ.
2Sa 15:29 Ὁ Σαδὼκ λοιπὸν καὶ ὁ Ἀβιάθαρ ἐπανέφεραν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔμειναν ἐκεῖ.
2Sa 15:30 Ὁ δὲ Δαβὶδ ἀνέβαινε διὰ τῆς ἀναβάσεως τῶν Ἐλαιῶν, ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ ἔχων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κεκαλυμμένην καὶ περιπατῶν ἀνυπόδητος· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ εἶχεν ἕκαστος κεκαλυμμένην τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβαινον πορευόμενοι καὶ κλαίοντες.
2Sa 15:31 Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγοντες, Ὁ Ἀχιτόφελ εἶναι μεταξὺ τῶν συνωμοτῶν μετὰ τοῦ Ἀβεσσαλώμ. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Κύριε, δέομαί σου, διασκέδασον τὴν βουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ.
2Sa 15:32 Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, ὅπου προσεκύνησε τὸν Θεόν, ἰδού, ἦλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ Χουσαῒ ὁ Ἀρχίτης, ἔχων διεσχισμένον τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ χῶμα ἐπὶ τῆς ὁ κεφαλῆς αὐτοῦ.
2Sa 15:33 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Δαβίδ, Ἐὰν διαβῇς μετ' ἐμοῦ, θέλεις βεβαίως εἶσθαι φορτίον ἐπ' ἐμέ·
2Sa 15:34 ἐάν ὅμως ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν πόλιν καὶ εἴπῃς πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ, Θέλω εἶσθαι δοῦλός σου, βασιλεῦ· καθὼς ἐστάθην δοῦλος τοῦ πατρός σου μέχρι τοῦδε, οὕτω θέλω εἶσθαι τώρα δοῦλός σου· τότε δύνασαι ὑπὲρ ἐμοῦ νὰ ἀνατρέψῃς τὴν βουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ·
2Sa 15:35 καὶ δὲν εἶναι ἐκεῖ μετὰ σοῦ ὁ Σαδὼκ καὶ ὁ Ἀβιάθαρ, οἱ ἱερεῖς πᾶν ὅ, τι λοιπὸν ἤθελες ἀκούσει ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, θέλεις ἀναγγείλει πρὸς τὸν Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ, τοὺς ἱερεῖς·
2Sa 15:36 ἰδού, ἐκεῖ μετ' αὐτῶν οἱ δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχιμάας ὁ τοῦ Σαδώκ καὶ Ἰωνάθαν ὁ τοῦ Ἀβιάθαρ· καὶ δί αὐτῶν θέλετε ἀποστέλλει πρὸς ἐμὲ πᾶν ὅ, τι ἀκούσητε.
2Sa 15:37 Καὶ καθὼς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ Χουσαῒ ὁ φίλος τοῦ Δαβίδ, ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Sa 16:1 Καὶ ὅτε ὁ Δαβὶδ ἐπέρασεν ὀλίγον τὴν κορυφήν, ἰδού, Σιβά, ὁ ὑπηρέτης τοῦ Μεμφιβοσθέ, συνήντησεν αὐτόν, μετὰ δύο ὄνων σαμαρωμένων, ἔχων ἐπ' αὐτοὺς διακοσίους ἄρτους καὶ ἑκατὸν βότρυς σταφίδων καὶ ἑκατὸν ἁρμαθιὰς θερινῶν καρπῶν καὶ ἀσκὸν οἴνου.
2Sa 16:2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σιβά, Διά τί φέρεις ταῦτα Ὁ δὲ Σιβὰ εἶπεν, Οἱ ὄνοι εἶναι διὰ τὴν οἰκογένειαν τοῦ βασιλέως διὰ νὰ ἐπικάθηται, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ θερινοὶ καρποὶ διὰ νὰ τρώγωσιν οἱ νέοι· ὁ δὲ οἶνος, διὰ νὰ πίνωσιν ὅσοι ἀτονίσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
2Sa 16:3 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεύς, Καὶ ποῦ εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου Καὶ εἶπεν ὁ Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδού, κάθηται ἐν Ἱερουσαλήμ· διότι εἶπε, Σήμερον ὁ οἶκος Ἰσραὴλ θέλει ἐπιστρέψει πρὸς ἐμὲ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.
2Sa 16:4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σιβά, Ἰδού, ἰδικά σου εἶναι πάντα τὰ ὑπάρχοντα τοῦ Μεμφιβοσθέ. Καὶ εἶπεν ὁ Σιβά, Δέομαι ὑποκλινῶς νὰ εὕρω χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, κύριέ μου βασιλεῦ.
2Sa 16:5 Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἕως Βαουρείμ, ἰδού, ἐξήρχετο ἐκεῖθεν ἄνθρωπος ἐκ τῆς συγγενείας τοῦ οἴκου

τοῦ Σαούλ, ὀνομαζόμενος Σιμεΐ, υἱὸς τοῦ Γηρά· καὶ ἐξελθὼν, ἤρχετο καταρώμενος.
2Sa 16:6 Καὶ ἔρριπτε λίθους ἐπὶ τὸν Δαβὶδ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς δούλους τοῦ βασιλέως Δαβίδ· πᾶς δὲ ὁ λαὸς καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἦσαν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ.
2Sa 16:7 Καὶ οὕτως ἔλεγεν ὁ Σιμεΐ καταρώμενος, Ἔξελθε, ἔξελθε, ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ κακοποιέ·
2Sa 16:8 ἐπέστρεψεν ὁ Κύριος κατὰ σοῦ πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἐβασίλευσας· καὶ παρέδωκεν ὁ Κύριος τὴν βασιλείαν εἰς τὴν χεῖρα Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ σου· καὶ ἰδού, σὺ ἐπιάσθης ἐν τῇ κακίᾳ σου, διότι εἶσαι ἀνὴρ αἱμάτων.
2Sa 16:9 Τότε εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Ἀβισαὶ ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας, Διὰ τί οὗτος ὁ νεκρὸς κύων καταρᾶται τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἄφες, παρακαλῶ, νὰ περάσω καὶ νὰ κόψω τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
2Sa 16:10 Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπε, Τί μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ἡμῶν, υἱοὶ τῆς Σερουΐας ἄς καταρᾶται, διότι ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν, Καταράσθητι τὸν Δαβίδ. Τίς λοιπὸν θέλει εἰπεῖ, Διὰ τί ἔκαμες οὕτω
2Sa 16:11 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀβισαὶ καὶ πρὸς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἰδού, ὁ υἱός μου, ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν σπλάγχνων μου ζητεῖ τὴν ζωήν μου· πόσῳ μᾶλλον τώρα ὁ Βενιαμίτης ἀφήσατε αὐτόν, καὶ ἄς καταρᾶται, διότι ὁ Κύριος προσέταξεν αὐτόν·
2Sa 16:12 ἴσως ἐπιβλέψῃ ὁ Κύριος ἐπὶ τὴν θλῖψιν μου, καὶ ἀνταποδώσῃ ὁ Κύριος εἰς ἐμὲ ἀγαθὸν ἀντὶ τῆς κατάρας τούτου τὴν ἡμέραν ταύτην.
2Sa 16:13 Καὶ ἐπορεύοντο ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν ὁδόν, ὁ δὲ Σιμεΐ ἐπορεύετο κατὰ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους ἀπέναντι αὐτοῦ, καὶ κατηρᾶτο πορευόμενος καὶ ἔρριπτε λίθους κατ' αὐτοῦ καὶ ἐσκόνιζε μὲ χῶμα.
2Sa 16:14 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεύς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, ἐκλελυμένοι καὶ ἀνεπαύθησαν ἐκεῖ.
2Sa 16:15 Ὁ δὲ Ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ὁ λαός, οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ, ἦλθον εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ ὁ Ἀχιτόφελ μετ' αὐτοῦ.
2Sa 16:16 Καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν Ἀβεσσαλὼμ Χουσαΐ ὁ Ἀρχίτης, ὁ φίλος τοῦ Δαβίδ, εἶπεν ὁ Χουσαΐ πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ, Ζήτω ὁ βασιλεύς· ζήτω ὁ βασιλεύς.
2Sa 16:17 Ὁ δὲ Ἀβεσσαλὼμ εἶπε πρὸς τὸν Χουσαΐ, Τοῦτο εἶναι τὸ ἔλεός σου πρὸς τὸν φίλον σου διὰ τί δὲν ὑπῆγες μετὰ τοῦ φίλου σου
2Sa 16:18 Καὶ εἶπεν ὁ Χουσαΐ πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ, Οὐχί· ἀλλ' ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν ὁ Κύριος καὶ οὗτος ὁ λαὸς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ, τούτου θέλω εἶσθαι καὶ μετὰ τούτου θέλω κατοικεῖ·
2Sa 16:19 καὶ ἔπειτα, ποῖον θέλω δουλεύει ἐγώ οὐχὶ ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθὼς ἐδούλευσα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς σου, οὕτω θέλω εἶσθαι ἔμπροσθέν σου.
2Sa 16:20 Τότε εἶπεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν Ἀχιτόφελ, Συμβουλεύθητε μεταξὺ σας τί θέλομεν κάμει.
2Sa 16:21 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀχιτόφελ πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ, Εἴσελθε εἰς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς σου, τὰς ὁποίας ἀφῆκε διὰ νὰ φυλάττωσι τὸν οἶκον· καὶ θέλει ἀκούσει πᾶς ὁ Ἰσραήλ, ὅτι ἔγεινες μισητὸς εἰς τὸν πατέρα σου· καὶ θέλουσιν ἐνδυναμωθῆ αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ.
2Sa 16:22 Ἔστησαν λοιπὸν εἰς τὸν Ἀβεσσαλὼμ σκηνὴν ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραήλ.
2Sa 16:23 Καὶ ἡ συμβουλὴ τοῦ Ἀχιτόφελ, τὴν ὁποίαν ἔδιδε κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἦτο ὡς ἐὰν τις ἤθελε συμβουλευθῆ τὸν Θεόν· οὕτως ἐνομίζετο πᾶσα συμβουλὴ τοῦ Ἀχιτόφελ καὶ εἰς τὸν Δαβὶδ καὶ εἰς τὸν Ἀβεσσαλώμ.
2Sa 17:1 Καὶ ὁ Ἀχιτόφελ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ, Ἄς ἐκλέξω τώρα δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ σηκωθείς, ἄς καταδιώξω ὀπίσω τοῦ Δαβὶδ τὴν νύκτα·
2Sa 17:2 καὶ θέλω ἐπέλθει κατ' αὐτοῦ, ἐνῷ εἶναι ἀποκαμωμένος καὶ ἐκλελυμένος τὰς χεῖρας, καὶ θέλω κατατρομάξει αὐτόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ θέλει φύγει, καὶ θέλω πατάξει τὸν βασιλέα μεμονωμένον·
2Sa 17:3 καὶ θέλω ἐπιστρέψει πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ· διότι ὁ ἀνήρ, τὸν ὁποῖον σὺ ζητεῖς, εἶναι ὡς ἐὰν πάντες ἐπέστρεφον· πᾶς δὲ ὁ λαὸς θέλει εἶσθαι ἐν εἰρήνῃ.
2Sa 17:4 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος εἰς τὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ εἰς πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραήλ.
2Sa 17:5 Τότε εἶπεν ὁ Ἀβεσσαλώμ, Κάλεσον τώρα καὶ Χουσαΐ τὸν Ἀρχίτην, καὶ ἄς ἀκούσωμεν τί λέγει καὶ αὐτός.
2Sa 17:6 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Χουσαΐ πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεσσαλώμ, λέγων, Ὁ Ἀχιτόφελ ἐλάλησε κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον· πρέπει νὰ κάμωμεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ ἢ οὐχί λάλησον σύ.
2Sa 17:7 Καὶ εἶπεν ὁ Χουσαΐ πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ, Δὲν εἶναι καλὴ ἡ συμβουλή, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Ἀχιτόφελ ταύτην τὴν φοράν.
2Sa 17:8 Καὶ εἶπεν ὁ Χουσαΐ, σὺ ἐξεύρεις τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, ὅτι εἶναι δυνατοὶ καὶ κατάπικροι τὴν ψυχήν, ὡς ἄρκτος στερηθεῖσα τῶν τέκνων αὐτῆς ἐν τῇ πεδιάδι καὶ ὁ πατὴρ σου εἶναι ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ δὲν θέλει μείνει τὴν νύκτα μετὰ τοῦ λαοῦ·
2Sa 17:9 ἰδοὺ, τώρα εἶναι κεκρυμμένος ἐν λάκκῳ τινὶ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ τόπῳ· καὶ ἐὰν πέσωσί τινες ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχήν, πᾶς ὅστις ἀκούσῃ θέλει εἰπεῖ, θραῦσις ἔγεινεν εἰς τὸν λαόν, τὸν ἀκολουθοῦντα τὸν Ἀβεσσαλώμ·
2Sa 17:10 τότε καὶ ὁ ἀνδρεῖος, τοῦ ὁποίου ἡ καρδία εἶναι ὡς ἡ καρδία τοῦ λέοντος, θέλει παντάπασι νεκρωθῆ· διότι πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐξεύρει, ὅτι ὁ πατὴρ σου εἶναι δυνατός· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ἄνδρες δυνάμεως·
2Sa 17:11 διὰ ταῦτα ἐγὼ συμβουλεύω νὰ συναχθῇ πρὸς σὲ πᾶς ὁ Ἰσραήλ, ἀπὸ Δὰν ἕως Βὴρσαβεέ, ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ πλῆθος, καὶ νὰ ὑπάγῃς προσωπικῶς νὰ πολεμήσῃς·
2Sa 17:12 οὕτω θέλομεν ἐπέλθει κατ' αὐτοῦ εἰς ὅντινα τόπον εὑρεθῇ, καὶ θέλομεν πέσει ἐπ' αὐτὸν ὡς πίπτει ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν· ὥστε ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐκ πάντων τῶν ἀνθρώπων τῶν μετ' αὐτοῦ δὲν θέλει μείνει οὐδὲ εἷς·

2Sa 17:13 ἐὰν δὲ καταφύγῃ εἰς πόλιν τινά, τότε πᾶς ὁ Ἰσραὴλ θέλει φέρει κατὰ τῆς πόλεως ἐκείνης σχοινία, καὶ θέλομεν σύρει αὐτὴν ἕως τοῦ χειμάρρου, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ ἐκεῖ οὐδὲ λιθάριον.
2Sa 17:14 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ, Καλητέρα εἶναι ἡ συμβουλὴ τοῦ Χουσαῒ τοῦ Ἀρχίτου παρὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ. Διότι ὁ Κύριος διέταξε νὰ διασκεδάσῃ τὴν καλὴν συμβουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ ὁ Κύριος τὸ κακὸν ἐπὶ τὸν Ἀβεσσαλώμ.
2Sa 17:15 Καὶ εἶπεν ὁ Χουσαῒ πρὸς τὸν Σαδὼκ καὶ πρὸς τὸν Ἀβιάθαρ, τοὺς ἱερεῖς, Οὕτω καὶ οὕτω συνεβούλευσεν ὁ Ἀχιτόφελ τὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραήλ, καὶ οὕτω καὶ οὕτω συνεβούλευσα ἐγώ·
2Sa 17:16 τώρα λοιπὸν ἀποστείλατε ταχέως καὶ ἀναγγείλατε πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγοντες, Μὴ μείνῃς τὴν νύκτα ταύτην ἐν ταῖς πεδιάσι τῆς ἐρήμου, ἀλλὰ σπεῦσον νὰ διαπεράσῃς, διὰ νὰ μὴ καταποθῇ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ.
2Sa 17:17 Ὁ δὲ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Ἀχιμάας ἵσταντο πλησίον τῆς Ἐνρωγήλ, διότι δὲν ἐτόλμων νὰ φανῶσιν ὅτι εἰσήρχοντο εἰς τὴν πόλιν· καὶ ὑπῆγε παιδίσκη τὶς καὶ ἀπήγγειλε πρὸς αὐτοὺς τὸ πρᾶγμα· οἱ δὲ ὑπῆγαν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν βασιλέα Δαβίδ.
2Sa 17:18 Νέος τὶς δὲ ἰδὼν αὐτούς, ἀπήγγειλε πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ· πλὴν καὶ οἱ δύο ὑπῆγαν ταχέως καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τινὸς ἐν Βαουρείμ, ὅστις εἶχε φρέαρ ἐν τῇ αὐλῇ αὐτοῦ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ.
2Sa 17:19 Καὶ ἡ γυνὴ λαβοῦσα κάλυμμα ἐξήπλωσεν ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ φρέατος, καὶ ἔχυσεν ἐπ' αὐτὸ κοπανισμένον σῖτον· ὥστε δὲν ἐγνώσθη τὸ πρᾶγμα.
2Sa 17:20 Καὶ ἐλθόντες οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὴν οἰκίαν πρὸς τὴν γυναῖκα, εἶπον, Ποῦ εἶναι ὁ Ἀχιμάας καὶ ὁ Ἰωνάθαν Ἡ δὲ γυνὴ εἶπε πρὸς αὐτούς, Διέβησαν τὸ ῥυάκιον τοῦ ὕδατος. Καὶ ἀφοῦ ἐζήτησαν καὶ δὲν εὕρηκαν αὐτούς, ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Sa 17:21 Ἀφοῦ δὲ ἐκεῖνοι ἀνεχώρησαν, ἀνέβησαν ἐκ τοῦ φρέατος καὶ ὑπῆγαν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν βασιλέα Δαβὶδ καὶ εἶπον πρὸς τὸν Δαβίδ, Σηκώθητε καὶ περάσατε ταχέως τὸ ὕδωρ· διότι οὕτω συνεβούλευσεν ἐναντίον σας ὁ Ἀχιτόφελ.
2Sa 17:22 Τότε ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην· μέχρι τοῦ χαράγματος τῆς ἡμέρας δὲν ἔλειψεν οὐδὲ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὅστις δὲν διέβη τὸν Ἰορδάνην.
2Sa 17:23 Ὁ δὲ Ἀχιτόφελ, ἰδὼν ὅτι ἡ συμβουλὴ αὐτοῦ δὲν ἐξετελέσθη, ἐσαμάρωσε τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ σηκωθείς, ἀνεχώρησε πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ, εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· καὶ ἀφοῦ διέταξε τὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ἐκρεμάσθη καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
2Sa 17:24 Καὶ ὁ Δαβὶδ ἦλθεν εἰς Μαχαναΐμ· ὁ δὲ Ἀβεσσαλὼμ διέβη τὸν Ἰορδάνην, αὐτὸς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.
2Sa 17:25 Καὶ κατέστησεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἀρχιστράτηγον τὸν Ἀμασὰ ἀντὶ τοῦ Ἰωάβ. Ἦτο δὲ ὁ Ἀμασὰ υἱὸς ἀνδρὸς ὀνομαζομένου Ἰθρά, Ἰσραηλίτου, ὅστις εἰσῆλθε πρὸς τὴν Ἀβιγαίαν, θυγατέρα τοῦ Νάας, ἀδελφὴν Σερουΐας, τῆς μητρὸς τοῦ Ἰωάβ.
2Sa 17:26 Καὶ ἐστρατοπέδευσαν ὁ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἐν γῇ Γαλαάδ.
2Sa 17:27 Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς Μαχαναΐμ, Σωβεί, ὁ υἱὸς τοῦ Νάας ἀπὸ Ῥαββὰ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ Μαχείρ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμὴλ ἀπὸ Λὸδεβάρ, καὶ Βαρζελλαΐ ὁ Γαλααδίτης ἀπὸ Ῥωγελλίμ,
2Sa 17:28 ἔφεραν κλίνας καὶ λεκάνας καὶ σκεύη πήλινα καὶ σῖτον καὶ κριθὴν καὶ ἄλευρον καὶ σῖτον πεφρυγανισμένον καὶ κυάμους καὶ φακὴν καὶ ὄσπρια πεφρυγανισμένα,
2Sa 17:29 καὶ μέλι καὶ βούτυρον καὶ πρόβατα καὶ τυροὺς βοὸς πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ πρὸς τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, διὰ νὰ φάγωσι διότι εἶπον, Ὁ λαὸς εἶναι πεινασμένος καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψασμένος ἐν τῇ ἐρήμῳ.
2Sa 18:1 Καὶ ἀπηρίθμησεν ὁ Δαβὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους.
2Sa 18:2 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ τὸν λαόν, ἓν τρίτον ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Ἰωάβ, καὶ ἓν τρίτον ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Ἀβισαί, υἱοῦ τῆς Σερουΐας, ἀδελφοῦ τοῦ Ἰωάβ, καὶ ἓν τρίτον ὑπὸ τὴν χεῖρα Ἰτταΐ τοῦ Γετθαίου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαόν, Θέλω βεβαίως ἐξέλθει καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν.
2Sa 18:3 Ὁ λαὸς ὅμως ἀπεκρίθη, Δὲν θέλεις ἐξέλθει διότι, ἐὰν τραπῶμεν εἰς φυγήν, δὲν μέλει αὐτοὺς περὶ ἡμῶν· οὐδὲ ἐὰν τὸ ἥμισυ ἐξ ἡμῶν ἀποθάνῃ, δὲν μέλει αὐτοὺς περὶ ἡμῶν· ἐπειδὴ τώρα σὺ εἶσαι ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες· ὅθεν τώρα εἶναι καλήτερον νὰ ἦσαι βοηθὸς ἡμῶν ἐκ τῆς πόλεως.
2Sa 18:4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεύς, Ὅ, τι σᾶς φαίνεται καλόν, θέλω κάμει. Καὶ ἐστάθη ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ πλάγιον τῆς πύλης· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξήρχετο κατὰ ἑκατοντάδας καὶ κατὰ χιλιάδας.
2Sa 18:5 Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν Ἰωὰβ καὶ εἰς τὸν Ἀβισαὶ καὶ εἰς τὸν Ἰτταΐ, λέγων, Σώσατέ μοι τὸν νέον, τὸν Ἀβεσσαλώμ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν, ἐνῷ ὁ βασιλεὺς προσέταττεν εἰς πάντας τοὺς ἄρχοντας ὑπὲρ τοῦ Ἀβεσσαλώμ.
2Sa 18:6 Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ λαὸς εἰς τὸ πεδίον ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἡ μάχη ἔγεινεν ἐν τῷ δάσει Ἐφραΐμ.
2Sa 18:7 Καὶ κατετροπώθη ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὑπὸ τῶν δούλων τοῦ Δαβίδ· καὶ ἔγεινεν ἐκεῖ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θραῦσις μεγάλη, εἴκοσι χιλιάδων.
2Sa 18:8 διότι ἡ μάχη ἔγεινεν ἐκεῖ διεσπαρμένη ἐπὶ τὸ πρόσωπον ὅλου τοῦ τόπου· καὶ τὸ δάσος κατέφαγε πλειότερον λαόν, παρ' ὅσον κατέφαγεν ἡ μάχαιρα, τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
2Sa 18:9 Καὶ συνήντησεν ὁ Ἀβεσσαλὼμ τοὺς δούλους τοῦ Δαβίδ. Καὶ ἐκάθητο ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἐπὶ ἡμιόνου, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τοὺς πυκνοὺς κλάδους μεγάλης δρυός, καὶ ἐπιάσθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἰς τὴν δρῦν, καὶ ἐκρεμάσθη ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ὁ δὲ ἡμίονος ὁ ὑποκάτω αὐτοῦ διεπέρασεν.
2Sa 18:10 Ἰδὼν δὲ ἀνήρ τις, ἀπήγγειλε πρὸς τὸν Ἰωάβ, καὶ εἶπεν, Ἰδού, εἶδον τὸν Ἀβεσσαλὼμ κρεμάμενον εἰς δρῦν.
2Sa 18:11 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωὰβ πρὸς τὸν ἄνδρα, τὸν ἀπαγγείλαντα πρὸς αὐτόν, Καὶ ἰδού, εἶδες, καὶ διὰ τί πατάξας δὲν

κατέβαλες αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν βεβαίως ἤθελον σοὶ δώσει δέκα σίκλους ἀργυρίου καὶ μίαν ζώνην.
2Sa 18:12 Ὁ δὲ ἀνὴρ εἶπε πρὸς τὸν Ἰωάβ, Καὶ χίλιοι σίκλοι ἀργυρίου ἂν ἤθελον μετρηθῇ εἰς τὴν παλάμην μου, δὲν ἤθελον βάλει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως· διότι εἰς ἐπήκοον ἡμῶν προσέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰς σὲ καὶ εἰς τὸν Ἀβισαὶ καὶ εἰς τὸν Ἰτταΐ, λέγων, Φυλάχθητε μὴ ἐγγίσῃ μηδεὶς τὸν νέον, τὸν Ἀβεσσαλώμ·
2Sa 18:13 ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἤθελον πράξει δολίως ἐναντίον τῆς ζωῆς μου, δὲν κρύπτεται οὐδὲν ἀπὸ τοῦ βασιλέως· καὶ σὺ ἤθελες σταθῇ ἐναντίος.
2Sa 18:14 Τότε εἶπεν ὁ Ἰωάβ, Δὲν πρέπει νὰ χρονοτριβῶ οὕτω μετὰ σοῦ. Καὶ λαβὼν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τρία βέλη, διεπέρασεν αὐτὰ διὰ τῆς καρδίας τοῦ Ἀβεσσαλώμ, ἐνῷ ἔτι ἔζη ἐν τῷ μέσῳ τῆς δρυός.
2Sa 18:15 Καὶ περικυκλώσαντες δέκα νέοι, οἱ βαστάζοντες τὰ ὅπλα τοῦ Ἰωάβ, ἐπάταξαν τὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν.
2Sa 18:16 Καὶ ἐσάλπισεν ὁ Ἰωὰβ διὰ τῆς σάλπιγγος, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ λαὸς ἀπὸ τοῦ νὰ καταδιώκῃ ὀπίσω τοῦ Ἰσραήλ· διότι ἀνεχαίτισεν ὁ Ἰωὰβ τὸν λαόν.
2Sa 18:17 Καὶ λαβόντες τὸν Ἀβεσσαλώμ, ἔρριψαν αὐτὸν εἰς λάκκον μέγαν ἐντὸς τοῦ δάσους· καὶ ἔστησαν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα· καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ.
2Sa 18:18 Ἔτι δὲ ζῶν ὁ Ἀβεσσαλὼμ εἶχε λάβει καὶ στήσει δι' ἑαυτὸν στήλην, τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως· διότι εἶπεν, Δὲν ἔχω υἱὸν διὰ νὰ διατηρῇ τὴν μνήμην τοῦ ὀνόματός μου· καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην μὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ καλεῖται ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης Στήλη τοῦ Ἀβεσσαλώμ.
2Sa 18:19 Τότε εἶπεν Ἀχιμάας ὁ υἱὸς τοῦ Σαδώκ, Ἄς τρέξω τώρα καὶ ἄς φέρω πρὸς τὸν βασιλέα ἀγγελίας, ὅτι ὁ Κύριος ἐξεδίκησεν αὐτὸν ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.
2Sa 18:20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰωάβ, Δὲν θέλεις εἶσθαι τὴν ἡμέραν ταύτην ἀγγελιαφόρος, ἀλλ' εἰς ἄλλην ἡμέραν θέλεις φέρει ἀγγελίας· εἰς ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν δὲν θέλεις φέρει ἀγγελίας, ἐπειδὴ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανε.
2Sa 18:21 Τότε εἶπεν ὁ Ἰωὰβ πρὸς τὸν Χουσεί, Ὕπαγε, ἀπάγγειλον πρὸς τὸν βασιλέα ὅσα εἶδες. Καὶ ὁ Χουσεὶ προσεκύνησε τὸν Ἰωὰβ καὶ ἔτρεξε.
2Sa 18:22 Τότε Ἀχιμάας ὁ υἱὸς τοῦ Σαδὼκ εἶπε πάλιν πρὸς τὸν Ἰωάβ, Ἀλλ' ὅ, τι καὶ ἂν ἦναι, ἄς τρέξω καὶ ἐγώ, παρακαλῶ, κατόπιν τοῦ Χουσεί. Ὁ δὲ Ἰωὰβ εἶπε, Διὰ τί θέλεις νὰ τρέξῃς, τέκνον μου, ἐνῷ δὲν ἔχεις ἁρμοδίους ἀγγελίας
2Sa 18:23 Ἀλλ' ὅ, τι καὶ ἂν ἦναι, εἶπεν, ἄς τρέξω. Τότε εἶπε πρὸς αὐτόν, Τρέχε. Καὶ ἔτρεξεν ὁ Ἀχιμάας διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πεδιάδος καὶ ἐπέρασε τὸν Χουσεί.
2Sa 18:24 Ἐκάθητο δὲ ὁ Δαβὶδ μεταξὺ τῶν δύο πυλῶν· καὶ ἀνέβη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης, ἐπὶ τὸ τεῖχος, καὶ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε, καὶ ἰδού, ἄνθρωπος τρέχων μόνος.
2Sa 18:25 Καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπεν, Ἐὰν ἦναι μόνος, ἔχει ἀγγελίας εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἤρχετο προχωρῶν καὶ ἐπλησίαζε.
2Sa 18:26 Καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄλλον ἄνθρωπον τρέχοντα· καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τὸν θυρωρόν, καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἄλλος ἄνθρωπος τρέχων μόνος. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Καὶ οὗτος εἶναι ἀγγελιαφόρος.
2Sa 18:27 Καὶ εἶπεν ὁ σκοπός, Τὸ τρέξιμον τοῦ πρώτου μοὶ φαίνεται ὡς τὸ τρέξιμον τοῦ Ἀχιμάας, υἱοῦ τοῦ Σαδώκ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Καλὸς ἄνθρωπος εἶναι οὗτος καὶ ἔρχεται μὲ ἀγαθὰς ἀγγελίας.
2Sa 18:28 Καὶ ἐβόησεν ὁ Ἀχιμάας καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Χαῖρε. καὶ προσεκύνησε τὸν βασιλέα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἕως ἐδάφους· καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις παρέδωκε τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς σηκώσαντας τὴν χεῖρα αὐτῶν κατὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.
2Sa 18:29 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Ὑγιαίνει ὁ νέος, ὁ Ἀβεσσαλὼμ Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀχιμάας, Ὅτε ὁ Ἰωὰβ ἀπέστελλε τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου, εἶδον τὸν μέγαν θόρυβον, πλὴν δὲν ἤξευρον τί ἦτο.
2Sa 18:30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Στρέψον, στάθητι ἐκεῖ. Καὶ ἐστράφη καὶ ἐστάθη.
2Sa 18:31 Καὶ ἰδού, ἦλθεν ὁ Χουσεί· καὶ εἶπεν ὁ Χουσεί, Ἀγγελίας, κύριέ μου βασιλεῦ· διότι ὁ Κύριος σὲ ἐξεδίκησε τὴν ἡμέραν ταύτην ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπανισταμένων ἐπὶ σέ.
2Sa 18:32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσεί, Ὑγιαίνει ὁ νέος, ὁ Ἀβεσσαλὼμ Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Χουσεί, εἴθε νὰ γείνωσιν ὡς ὁ νέος ἐκεῖνος οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ πάντες οἱ ἐπανιστάμενοι ἐπὶ σὲ διὰ κακόν.
2Sa 18:33 Καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῷον τῆς πύλης, καὶ ἔκλαυσε· καὶ ἐνῷ ἐπορεύετο, ἔλεγεν οὕτως· Υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, υἱέ μου, υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ· εἴθε νὰ ἀπέθνησκον ἐγὼ ἀντὶ σοῦ, Ἀβεσσαλώμ, υἱέ μου, υἱέ μου.
2Sa 19:1 Καὶ ἀνηγγέλθη πρὸς τὸν Ἰωάβ, Ἰδού, ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ διὰ τὸν Ἀβεσσαλώμ.
2Sa 19:2 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ σωτηρία μετεβλήθη εἰς πένθος ἐν παντὶ τῷ λαῷ· διότι ἤκουσεν ὁ λαὸς νὰ λέγωσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ὁ βασιλεὺς εἶναι περίλυπος διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
2Sa 19:3 Καὶ εἰσήρχετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κρυφίως εἰς τὴν πόλιν, ὡς λαὸς ὅστις κρύπτεται αἰσχυνόμενος, ὅταν ἐν τῇ μάχῃ τραπῇ εἰς φυγήν.
2Sa 19:4 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐβόα ὁ βασιλεὺς ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, Ἀβεσσαλώμ, υἱέ μου, υἱέ μου.
2Sa 19:5 Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰωὰβ εἰς τὸν οἶκον πρὸς τὸν βασιλέα, εἶπε, Κατῄσχυνας σήμερον τὰ πρόσωπα πάντων τῶν δούλων σου, οἵτινες ἔσωσαν σήμερον τὴν ζωήν σου καὶ τὴν ζωὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου καὶ τὴν ζωὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τὴν ζωὴν τῶν παλλακῶν σου·
2Sa 19:6 ἐπειδὴ ἀγαπᾷς τοὺς μισοῦντάς σε καὶ μισεῖς τοὺς ἀγαπῶντάς σε· διότι ἔδειξας σήμερον, ὅτι δὲν εἶναι παρὰ

σοὶ οὐδὲν οἱ ἄρχοντές σου καὶ οἱ δοῦλοί σου· διότι σήμερον ἐγνώρισα, ὅτι ἐὰν ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἔζη καὶ ἡμεῖς πάντες ἀπεθνήσκομεν σήμερον, τότε ἤθελεν εἶσθαι ἀρεστὸν εἰς σέ·
2Sa 19:7 τώρα λοιπὸν σηκώθητι, ἔξελθε καὶ λάλησον κατὰ τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου· διότι ὀμνύω εἰς τὸν Κύριον, ἐὰν δὲν ἐξέλθῃς, δὲν θέλει μείνει μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην οὐδὲ εἷς· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ χειρότεραν ὑπὲρ πάντα τὰ κακά, ὅσα ἦλθον ἐπὶ σὲ ἐκ νεότητός σου μέχρι τοῦ νῦν.
2Sa 19:8 Τότε ἐσηκώθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθησεν ἐν τῇ πύλῃ. Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς πάντα τὸν λαόν, λέγοντες, Ἰδού, ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ. Καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως. Ὁ δὲ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ.
2Sa 19:9 Καὶ ἦτο πᾶς ὁ λαὸς εἰς ἔριδα κατὰ πάσας τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ, λέγοντες, Ὁ βασιλεὺς ἔσωσεν ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· καὶ αὐτὸς ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων· καὶ τώρα ἔφυγεν ἐκ τοῦ τόπου ἐξ αἰτίας τοῦ Ἀβεσσαλώμ·
2Sa 19:10 ὁ δὲ Ἀβεσσαλώμ, τὸν ὁποῖον ἐχρίσαμεν βασιλέα ἐφ ἡμᾶς, ἀπέθανεν ἐν τῇ μάχῃ· τώρα λοιπὸν διὰ τί δὲν λαλεῖτε νὰ ἐπιστρέψωμεν τὸν βασιλέα
2Sa 19:11 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ πρὸς τὸν Σαδὼκ καὶ πρὸς τὸν Ἀβιάθαρ, τοὺς ἱερεῖς, λέγων, Λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰούδα, λέγοντες, Διὰ τί εἶσθε οἱ ἔσχατοι εἰς τὸ νὰ ἐπιστρέψητε τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ διότι οἱ λόγοι παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἔφθασαν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
2Sa 19:12 σεῖς εἶσθε ἀδελφοί μου, σεῖς ὀστᾶ μου καὶ σὰρξ μου· διὰ τί λοιπὸν εἶσθε οἱ ἔσχατοι εἰς τὸ νὰ ἐπιστρέψητε τὸν βασιλέα
2Sa 19:13 πρὸς τὸν Ἀμασὰ μάλιστα εἴπατε, Δὲν εἶσαι σὺ ὀστοῦν μου καὶ σὰρξ μου οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς εἰς ἐμὲ καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν δὲν γείνῃς ἀρχιστράτηγος πάντοτε ἔμπροσθέν μου ἀντὶ τοῦ Ἰωάβ.
2Sa 19:14 Καὶ ἔκλινε τὴν καρδίαν πάντων τῶν ἀνδρῶν Ἰούδα ὡς ἑνὸς ἀνθρώπου· καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, Ἐπίστρεψον σὺ καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σου.
2Sa 19:15 Ἐπέστρεψε λοιπὸν ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ὁ Ἰούδας ἦλθεν εἰς Γάλγαλα, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς συνάντησιν τοῦ βασιλέως, νὰ διαβιβάσῃ τὸν βασιλέα διὰ τοῦ Ἰορδάνου.
2Sa 19:16 Ἔσπευσε δὲ Σιμεῒ ὁ υἱὸς τοῦ Γηρά, ὁ Βενιαμίτης, ἐκ Βαουρείμ, καὶ κατέβη μετὰ τῶν ἀνδρῶν Ἰούδα εἰς συνάντησιν τοῦ βασιλέως Δαβίδ.
2Sa 19:17 Καὶ ἦσαν μετ αὐτοῦ χίλιοι ἄνδρες ἐκ τοῦ Βενιαμίν, καὶ Σιβὰ ὁ δοῦλος τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ, καὶ οἱ δεκαπέντε υἱοὶ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ αὐτοῦ· καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
2Sa 19:18 Ἔπειτα ἐπέρασεν ἡ λέμβος διὰ νὰ διαβιβάσῃ τὴν οἰκογένειαν τοῦ βασιλέως, καὶ νὰ κάμῃ ὅ, τι ἤθελε φανῇ εἰς αὐτὸν ἀρεστόν. Καὶ Σιμεῒ ὁ υἱὸς τοῦ Γηρὰ ἔπεσεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐνῷ διέβαινε τὸν Ἰορδάνην·
2Sa 19:19 καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Ἄς μὴ λογαριάσῃ ὁ κύριός μου ἀνομίαν εἰς ἐμέ, καὶ μὴ ἐνθυμηθῇς τὴν ἀνομίαν, τὴν ὁποίαν ἔπραξεν ὁ δοῦλός σου, καθ ἣν ἡμέραν ἐξῆρχετο ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐξ Ἱερουσαλήμ, ὥστε νὰ βάλῃ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
2Sa 19:20 διότι ὁ δοῦλός σου ἐγνώρισεν ὅτι ἐγὼ ἥμαρτον· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντὸς τοῦ οἴκου Ἰωσήφ, διὰ νὰ καταβῶ εἰς συνάντησιν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.
2Sa 19:21 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀβισαὶ ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας, λέγων, Δὲν πρέπει ὁ Σιμεῒ νὰ θανατωθῇ διὰ τοῦτο, διότι κατηράσθη τὸν κεχρισμένον τοῦ Κυρίου
2Sa 19:22 Ἀλλ ὁ Δαβὶδ εἶπε, Τί μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, υἱοὶ τῆς Σερουΐας, ὥστε γίνεσθε σήμερον ἐπίβουλοι εἰς ἐμέ πρέπει τὴν ἡμέραν ταύτην νὰ θανατωθῇ ἄνθρωπος ἐν Ἰσραὴλ διότι δὲν γνωρίζω ἐγὼ ὅτι σήμερον εἶμαι βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ
2Sa 19:23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σιμεΐ, Δὲν θέλεις ἀποθάνει. Καὶ ὤμοσε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς.
2Sa 19:24 Καὶ Μεμφιβοσθέ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαούλ, κατέβη εἰς συνάντησιν τοῦ βασιλέως· καὶ οὔτε τοὺς πόδας αὐτοῦ εἶχε νίψει οὔτε τὸν πώγωνα αὐτοῦ εὐπρεπίσει οὔτε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ εἶχε πλύνει, ἀφ ἧς ἡμέρας ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρησε μέχρι τῆς ἡμέρας καθ ἣν ἐπέστρεψεν ἐν εἰρήνῃ.
2Sa 19:25 Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς συνάντησιν τοῦ βασιλέως, ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί δὲν ἦλθες μετ ἐμοῦ, Μεμφιβοσθέ
2Sa 19:26 Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Κύριέ μου βασιλεῦ, ὁ δοῦλός μου μὲ ἠπάτησε· διότι ὁ δοῦλός σου εἶπε, Θέλω στρώσει δί ἐμαυτὸν τὸν ὄνον, καὶ θέλω ἀναβῆ ἐπ αὐτὸν καὶ ὑπάγει πρὸς τὸν βασιλέα· διότι ὁ δοῦλός σου εἶναι χωλός·
2Sa 19:27 καὶ ἐσυκοφάντησε τὸν δοῦλόν σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα· πλὴν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς εἶναι ὡς ἄγγελος Θεοῦ· κάμε λοιπὸν τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου·
2Sa 19:28 διότι πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου δὲν ἦτο παρὰ ἄξιος θανάτου ἐνώπιον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως· σὺ ὅμως κατέταξας τὸν δοῦλόν σου μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες ἔτρωγον ἐπὶ τῆς τραπέζης σου· καὶ τί δίκαιον ἔχω ἐγὼ πλέον, καὶ διὰ τί νὰ παραπονῶμαι ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα
2Sa 19:29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς, Διὰ τί λαλεῖς ἔτι περὶ τῶν πραγμάτων σου ἐγὼ εἶπα, Σὺ καὶ ὁ Σιβὰ διαμοιράσθητε τοὺς ἀγρούς.
2Sa 19:30 Καὶ εἶπεν ὁ Μεμφιβοσθὲ πρὸς τὸν βασιλέα, Καὶ τὰ πάντα ἂς λάβῃ, ἀφοῦ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.
2Sa 19:31 Καὶ ὁ Βαρζελλαῒ ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἀπὸ Ῥωγελλὶμ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ συμπροπέμψῃ αὐτὸν ἕως πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2Sa 19:32 Ἦτο δὲ ὁ Βαρζελλαῒ ἄνθρωπος γέρων σφόδρα, ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἡλικίας· καὶ διέτρεφε τὸν βασιλέα, ὅτε ἐκάθητο ἐν Μαχαναΐμ· διότι ἦτο ἄνθρωπος μέγας σφόδρα.
2Sa 19:33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Βαρζελλαΐ, Διάβα σὺ μετ' ἐμοῦ, καὶ θέλω σὲ τρέφει μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.
2Sa 19:34 Ὁ δὲ Βαρζελλαῒ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ὥστε νὰ ἀναβῶ μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλήμ
2Sa 19:35 εἶμαι σήμερον ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἡλικίας· δύναμαι νὰ κάμω διάκρισιν μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ δύναται ὁ δοῦλός σου νὰ αἰσθανθῇ τί τρώγω, ἢ τί πίνω δύναμαι νὰ ἀκούσω πλέον τὴν φωνὴν τῶν ᾀδόντων ἢ τῶν ᾀδουσῶν διὰ τί λοιπὸν ὁ δοῦλός σου νὰ ἦναι ἔτι καὶ φορτίον εἰς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα
2Sa 19:36 ὁ δοῦλός σου θέλει διαβῇ τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως μέχρις ὀλίγου διαστήματος· καὶ διὰ τί ὁ βασιλεὺς ἤθελε κάμει εἰς ἐμὲ τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην
2Sa 19:37 ἄς ἐπιστρέψῃ ὁ δοῦλός σου, παρακαλῶ, διὰ νὰ ἀποθάνω ἐν τῇ πόλει μου καὶ νὰ ἐνταφιασθῶ πλησίον τοῦ τάφου τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου· πλὴν ἰδού, ὁ δοῦλός σου Χιμάμ· ἄς διαβῇ μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως· καὶ κάμε εἰς αὐτὸν ὅ, τι φανῇ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου.
2Sa 19:38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Μετ' ἐμοῦ θέλει διαβῇ ὁ Χιμάμ, καὶ ἐγὼ θέλω κάμει εἰς αὐτὸν ὅ, τι φαίνεται ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου· καὶ εἰς σὲ θέλω κάμει πᾶν ὅ, τι ζητήσῃς παρ' ἐμοῦ.
2Sa 19:39 Καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ὅτε διέβη ὁ βασιλεύς, κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαρζελλαῒ καὶ εὐλόγησεν αὐτόν· ὁ δὲ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
2Sa 19:40 Τότε διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλγαλα, καὶ ὁ Χιμὰμ διέβη μετ' αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰούδα καὶ ἔτι τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ διεβίβασαν τὸν βασιλέα.
2Sa 19:41 Καὶ ἰδού, πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα, Διὰ τί σὲ ἔκλεψαν οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν, οἱ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, διὰ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ Δαβὶδ μετ' αὐτοῦ
2Sa 19:42 Καὶ ἀπεκρίθησαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰούδα πρὸς τοὺς ἄνδρας Ἰσραήλ, Διότι ὁ βασιλεὺς εἶναι συγγενὴς ἡμῶν· καὶ τί θυμόνετε διὰ τὸ πρᾶγμα τούτο μήπως ἐφάγομεν τὶ ἐκ τοῦ βασιλέως ἢ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς δῶρον
2Sa 19:43 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς ἄνδρας Ἰούδα καὶ εἶπον, Ἡμεῖς ἔχομεν δέκα μέρη εἰς τὸν βασιλέα, καὶ μάλιστα ἔχομεν εἰς τὸν Δαβὶδ πλειότερον παρὰ σεῖς· διὰ τί λοιπὸν περιφρονεῖτε ἡμᾶς καὶ δὲν ἐλαλήσαμεν ἡμεῖς πρῶτοι μεταξὺ ἡμῶν περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ βασιλέως ἡμῶν Καὶ οἱ λόγοι τῶν ἀνδρῶν Ἰούδα ἦσαν σκληρότεροι παρὰ τοὺς λόγους τῶν ἀνδρῶν Ἰσραήλ.
2Sa 20:1 Συνέπεσε δὲ νὰ ἦναι ἐκεῖ ἄνθρωπός τις διεστραμμένος, ὀνομαζόμενος Σεβά, υἱὸς τοῦ Βιχρεί, Βενιαμίτης· καὶ ἐσάλπισε διὰ τῆς σάλπιγγος καὶ εἶπε, Δὲν ἔχομεν ἡμεῖς μέρος εἰς τὸν Δαβίδ, οὐδὲ ἔχομεν κληρονομίαν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαί· Ἰσραήλ, εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ ἕκαστος.
2Sa 20:2 Καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ Δαβίδ, καὶ ἠκολούθησε Σεβὰ τὸν υἱὸν τοῦ Βιχρεί· οἱ δὲ ἄνδρες Ἰούδα ἔμειναν προσκεκολλημένοι εἰς τὸν βασιλέα αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως Ἱερουσαλήμ.
2Sa 20:3 Καὶ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακάς, τὰς ὁποίας εἶχεν ἀφήσει διὰ νὰ φυλάττωσι τὸν οἶκον, καὶ ἔβαλεν αὐτὰς εἰς οἶκον φυλάξεως καὶ ἔτρεφεν αὐτάς· πλὴν δὲν εἰσῆλθε πρὸς αὐτάς· καὶ ἔμειναν ἀποκεκλεισμέναι μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτῶν, ζῶσαι ἐν χηρείᾳ
.
2Sa 20:4 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἀμασά, Σύναξον εἰς ἐμὲ τοὺς ἄνδρας Ἰούδα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, καὶ σὺ νὰ παρευρεθῇς ἐνταῦθα.
2Sa 20:5 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἀμασὰ νὰ συνάξῃ τὸν Ἰούδαν· ἐβράδυνεν ὅμως ὑπὲρ τὸν ὡρισμένον καιρόν, τὸν ὁποῖον εἶχε διορίσει εἰς αὐτόν.
2Sa 20:6 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀβισαί, Τώρα ὁ Σεβὰ ὁ υἱὸς τοῦ Βιχρεὶ θέλει κάμει εἰς ἡμᾶς μεγαλήτερον κακὸν παρὰ τὸν Ἀβεσσαλώμ· λάβε σὺ τοὺς δούλους τοῦ κυρίου σου καὶ καταδίωξον ὀπίσω αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ εὕρῃ εἰς ἑαυτὸν πόλεις ὀχυρὰς καὶ διασωθῇ ἀπ' ἔμπροσθεν ἡμῶν.
2Sa 20:7 Καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰωὰβ καὶ οἱ Χερεθαῖοι καὶ οἱ Φελεθαῖοι καὶ πάντες οἱ δυνατοί· καὶ ἐξῆλθον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ καταδιώξωσιν ὀπίσω τοῦ Σεβά, υἱοῦ τοῦ Βιχρεί.
2Sa 20:8 Ὅτε ἔφθασαν πλησίον τῆς μεγάλης πέτρας, τῆς ἐν Γαβαών, ὁ Ἀμασὰ ἦλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῶν. Ὁ δὲ Ἰωὰβ εἶχε περιεζωσμένον τὸ ἱμάτιον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐνδεδυμένος, καὶ ἐπ' αὐτὸ περιεζωσμένην τὴν μάχαιραν, κρεμαμένην εἰς τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ ἐν τῇ θήκῃ αὐτῆς· καὶ καθὼς ἐξῆλθεν αὐτός, ἔπεσε.
2Sa 20:9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωὰβ πρὸς τὸν Ἀμασά, Ὑγιαίνεις, ἀδελφέ μου Καὶ ἐπίασεν ὁ Ἰωὰβ τὸν Ἀμασὰ μὲ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἀπὸ τοῦ πώγωνος, διὰ νὰ φιλήσῃ αὐτόν.
2Sa 20:10 Ὁ δὲ Ἀμασὰ δὲν ἐφυλάχθη τὴν μάχαιραν, ἥτις ἦτο ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Ἰωάβ· καὶ ὁ Ἰωὰβ ἐπάταξεν αὐτὸν δι' αὐτῆς εἰς τὴν πέμπτην πλευράν, καὶ ἔχυσε τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ κατὰ γῆς καὶ δὲν ἐδευτέρωσεν εἰς αὐτόν· καὶ ἀπέθανε. Τότε ὁ Ἰωὰβ καὶ Ἀβισαὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Σεβά, υἱοῦ τοῦ ἐν Βιχρεί.
2Sa 20:11 Εἷς δὲ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ἰωὰβ ἐστάθη πλησίον τοῦ Ἀμασὰ καὶ εἶπεν, Ὅστις ἀγαπᾷ τὸν Ἰωάβ, καὶ ὅστις εἶναι τοῦ Δαβίδ, ἄς ἀκολουθῇ τὸν Ἰωάβ.
2Sa 20:12 Ὁ δὲ Ἀμασὰ ἔκειτο αἱματοκυλισμένος ἐκ μέσῳ τῆς ὁδοῦ. Καὶ ὅτε εἶδεν οὗτος ὁ ἀνὴρ ὅτι πᾶς ὁ λαὸς ἵστατο, ἔσυρε τὸν Ἀμασὰ ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν ἱμάτιον, καθὼς εἶδεν ὅτι πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς αὐτὸν ἵστατο.

2Sa 20:13 Ἀφοῦ μετετοπίσθη ἐκ τῆς ὁδοῦ, ὁ πᾶς ὁ λαὸς ἐπέρασεν ὀπίσω τοῦ Ἰωάβ, διὰ νὰ καταδιώξωσι τὸν Σεβά, υἱὸν τοῦ Βιχρεί.
2Sa 20:14 Ἐκεῖνος δὲ διῆλθε διὰ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς Ἀβὲλ καὶ εἰς Βαὶθμααχά, μετὰ πάντων τῶν Βηριτῶν, οἵτινες συνήχθησαν ὁμοῦ καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸν καὶ αὐτοί.
2Sa 20:15 Τότε ἦλθον καὶ ἐπολιόρκησαν αὐτὸν ἐν Ἀβὲλβαὶθμααχά, καὶ ὕψωσαν πρόχωμα ἐναντίον τῆς πόλεως, στήσαντες αὐτὸ πλησίον τοῦ προτειχίσματος, καὶ πᾶς ὁ λαός, ὁ μετὰ τοῦ Ἰωάβ, διώρυσσον τὸ τεῖχος διὰ νὰ κρημνίσωσιν αὐτό.
2Sa 20:16 Τότε γυνή τις σοφὴ ἐβόησεν ἐκ τῆς πόλεως, Ἀκούσατε, ἀκούσατε· εἴπατε, παρακαλῶ, πρὸς τὸν Ἰωάβ, Πλησίασον ἕως ἐνταῦθα, καὶ θέλω λαλήσει πρὸς σέ.
2Sa 20:17 Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν εἰς αὐτήν, ἡ γυνὴ εἶπε, Σὺ εἶσαι ὁ Ἰωάβ Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Ἐγώ. Τότε εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου. Καὶ ἀπεκρίθη, Ἀκούω.
2Sa 20:18 Καὶ εἶπε, λέγουσα, Ἐσυνείθιζον νὰ λέγωσι τὸν παλαιὸν καιρόν, λέγοντες, Ἄς ὑπάγωσι νὰ ζητήσωσι συμβουλὴν εἰς Ἀβέλ· καὶ οὕτως ἐτελείοναν τὴν ὑπόθεσιν·
2Sa 20:19 ἐγὼ εἶμαι ἐκ τῶν εἰρηνικῶν καὶ πιστῶν τοῦ Ἰσραήλ· σὺ ζητεῖς νὰ καταστρέψῃς πόλιν, μάλιστα μητρόπολιν μεταξὺ τοῦ Ἰσραήλ· διὰ τί θέλεις νὰ ἀφανίσῃς τὴν κληρονομίαν τοῦ Κυρίου
2Sa 20:20 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰωάβ, εἶπε, Μὴ γένοιτο, μὴ γένοιτο εἰς ἐμὲ νὰ ἀφανίσω ἢ νὰ καταστρέψω
2Sa 20:21 τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι οὕτως· ἀλλὰ ἀνήρ τις ἐκ τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ, ὀνομαζόμενος Σεβά, υἱὸς Βιχρεί, ἐσήκωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τοῦ βασιλέως, κατὰ τοῦ Δαβίδ· παράδος αὐτὸν μόνον, καὶ θέλω ἀναχωρήσει ἀπὸ τῆς πόλεως. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Ἰωάβ, Ἰδού, ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ θέλει ῥιφθῇ πρὸς σὲ ἀπὸ τοῦ τείχους.
2Sa 20:22 Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαὸν λαλοῦσα ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἔκοψαν τὴν κεφαλὴν τοῦ Σεβά, υἱοῦ τοῦ Βιχρεί, καὶ ἔρριψαν πρὸς τὸν Ἰωάβ. Τότε ἐσάλπισε διὰ τῆς σάλπιγγος καὶ διεκορπίσθησαν ἀπὸ τῆς πόλεως, ἕκαστος εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἰωὰβ ἔστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα.
2Sa 20:23 Ἦτο δὲ ὁ Ἰωὰβ ἐπὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος τοῦ Ἰσραήλ· ὁ δὲ Βεναΐας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, ἐπὶ τῶν Χερεθαίων καὶ ἐπὶ τῶν Φελεθαίων·
2Sa 20:24 καὶ Ἀδωρὰμ ἦτο ἐπὶ τῶν φόρων· καὶ Ἰωσαφάτ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλούδ, ὑπομνηματογράφος·
2Sa 20:25 καὶ ὁ Σεβά, Γραμματεύς· ὁ δὲ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ, ἱερεῖς·
2Sa 20:26 καὶ ἔτι Ἰράς, ὁ Ἰαειρίτης, ἦτο αὐλάρχης πλησίον τοῦ Δαβίδ.
2Sa 21:1 Ἔγεινε δὲ πεῖνα ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Δαβὶδ τρία ἔτη κατὰ συνέχειαν· καὶ ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον· καὶ ὁ Κύριος ἀπεκρίθη, Τοῦτο ἔγεινεν ἐξ αἰτίας τοῦ Σαοὺλ καὶ τοῦ φονικοῦ οἴκου αὐτοῦ, διότι ἐθανάτωσε τοὺς Γαβαωνίτας.
2Sa 21:2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· οἱ δὲ Γαβαωνῖται δὲν ἦσαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναπολειφθέντων Ἀμορραίων· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶχον ὀμόσει πρὸς αὐτούς· ὁ δὲ Σαοὺλ ἐζήτησε νὰ θανατώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ζήλου αὐτοῦ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.
2Sa 21:3 Ὁ Δαβὶδ λοιπὸν εἶπε πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας, Τί θέλω κάμει εἰς ἐσᾶς καὶ μὲ τί θέλω κάμει ἐξιλέωσιν, διὰ νὰ εὐλογήσητε τὴν κληρονομίαν τοῦ Κυρίου
2Sa 21:4 Οἱ δὲ Γαβαωνῖται εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἡμεῖς οὔτε περὶ ἀργυρίου οὔτε περὶ χρυσίου ἔχομεν νὰ κάμωμεν μετὰ τοῦ Σαοὺλ ἢ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· οὐδὲ ζητοῦμεν νὰ θανατώσῃς διὰ ἡμᾶς ἄνθρωπον ἐκ τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ εἶπεν, Ὅ, τι εἴπητε, θέλω κάμει εἰς ἐσᾶς.
2Sa 21:5 Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸν βασιλέα, Τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἠφάνισεν ἡμᾶς καὶ ὅστις ἐμηχανεύθη νὰ ἐξολοθρεύσῃ ἡμᾶς, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχωμεν εἰς οὐδὲν ἐκ τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραήλ,
2Sa 21:6 ἄς παραδοθῶσιν εἰς ἡμᾶς ἑπτὰ ἄνθρωποι ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ θέλομεν κρεμάσει αὐτοὺς πρὸς τὸν Κύριον ἐν Γαβαὰ τοῦ Σαούλ, τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Ἐγὼ θέλω παραδώσει αὐτούς.
2Sa 21:7 Τὸν Μεμφιβοσθὲ ὅμως, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωνάθαν, υἱοῦ τοῦ Σαούλ, ἐφείσθη ὁ βασιλεύς, διὰ τὸν ὅρκον τοῦ Κυρίου τὸν μεταξὺ αὐτῶν, μεταξὺ τοῦ Δαβὶδ καὶ Ἰωνάθαν υἱοῦ τοῦ Σαούλ.
2Sa 21:8 Ἔλαβε δὲ ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς τῆς Ῥεσφά, θυγατρὸς τοῦ Ἀϊά, τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς τὸν Σαούλ, τὸν Ἀρμονεὶ καὶ Μεμφιβοσθέ· καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς τῆς Μιχάλ, θυγατρὸς τοῦ Σαούλ, τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἀδριήλ, υἱὸν τοῦ Βαρζελλαῒ τοῦ Μεωλαθίτου·
2Sa 21:9 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς εἰς τὸν λόφον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἔπεσον ὁμοῦ καὶ οἱ ἑπτὰ καὶ ἐθανατώθησαν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ θερισμοῦ, ἐν ταῖς πρώταις, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θερισμοῦ τῶν κριθῶν.
2Sa 21:10 Ἡ δὲ Ῥεσφά, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀϊά, ἔλαβε σάκκον καὶ ἔστρωσεν αὐτὸν εἰς ἑαυτὴν ἐπὶ τὸν βράχον, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ θερισμοῦ ἑωσοῦ ἔσταξεν ἐπ' αὐτῶν ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δὲν ἄφινεν οὔτε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ καθίσωσιν ἐπ' αὐτῶν τὴν ἡμέραν οὔτε τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὴν νύκτα.
2Sa 21:11 Καὶ ἀνηγγέλθη πρὸς τὸν Δαβὶδ τί ἔκαμεν ἡ Ῥεσφά, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀϊά, παλλακὴ τοῦ Σαούλ.
2Sa 21:12 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ τοῦ Σαούλ καὶ τὰ ὀστᾶ τοῦ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἰαβεὶσγαλαάδ, οἵτινες εἶχον κλέψει αὐτὰ ἐκ τῆς πλατείας Βαὶθσάν, ὅπου οἱ Φιλισταῖοι ἐκρέμασαν αὐτούς, καθ' ἣν ἡμέραν οἱ Φιλισταῖοι ἐθανάτωσαν τὸν Σαοὺλ ἐν Γελβουέ·
2Sa 21:13 καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖθεν τὰ ὀστᾶ τοῦ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐσύναξαν τὰ ὀστᾶ τῶν κρεμασθέντων.
2Sa 21:14 Καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ τοῦ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐν γῇ Βενιαμὶν ἐν Σηλά, ἐν τῷ τάφῳ τοῦ

Κείς, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔκαμον πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ βασιλεύς. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξιλεώθη ὁ Θεὸς πρὸς τὴν γῆν.
2Sa 21:15 Ἔγεινε δὲ πάλιν πόλεμος τῶν Φιλισταίων μετὰ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ κατέβη ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἐπολέμησαν ἐναντίον τῶν Φιλισταίων, καὶ ἀπέκαμεν ὁ Δαβίδ.
2Sa 21:16 Ὁ δὲ Ἰσβὶβενώβ, ὁ ἐκ τῶν τέκνων τοῦ Ῥαφά, τοῦ ὁποίου τῆς λόγχης τὸ βάρος ἦτο τριακόσιοι σίκλοι χαλκοῦ, ὅστις ἦτο περιεζωσμένος ῥομφαίαν νέαν, ἐσκόπευε νὰ θανατώσῃ τὸν Δαβίδ.
2Sa 21:17 Ἐβοήθησεν ὅμως αὐτὸν Ἀβισαί, ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας, καὶ ἐπάταξε τὸν Φιλισταῖον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. Τότε οἱ ἄνδρες τοῦ Δαβὶδ ὤμοσαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Δὲν θέλεις ἐξέλθει πλέον μεθ᾽ ἡμῶν εἰς πόλεμον, διὰ νὰ μὴ σβέσῃς τὸν λύχνον τοῦ Ἰσραήλ.
2Sa 21:18 Μετὰ δὲ ταῦτα ἔγεινε πάλιν πόλεμος μετὰ τῶν Φιλισταίων ἐν Γώβ, ἐν τῷ ὁποίῳ Σιββεχαῒ ὁ Χουσαθίτης ἐθανάτωσε τὸν Σάφ, ὅστις ἦτο ἐκ τῶν τέκνων τοῦ Ῥαφά·
2Sa 21:19 Καὶ πάλιν ἔγεινε πόλεμος ἐν Γὼβ μετὰ τῶν Φιλισταίων, καὶ ὁ Ἐλχανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαρὲὀρεγείμ, Βηθλεεμίτης, ἐθανάτωσε τὸν ἀδελφὸν τοῦ Γολιὰθ τοῦ Γετθαίου, καὶ τὸ ξύλον τῆς λόγχης αὐτοῦ ἦτο ὡς ἀντίον ὑφαντοῦ.
2Sa 21:20 Ἔγεινεν ἔτι πόλεμος ἐν Γάθ, καὶ ἦτο ἀνὴρ ὑπερμεγέθης, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἦσαν ἓξ καὶ ἕξ, εἰκοσιτέσσαρες τὸν ἀριθμόν· καὶ οὗτος ἔτι ἦτο ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Ῥαφά.
2Sa 21:21 Καὶ ὠνείδισε τὸν Ἰσραήλ· καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Σαμαά, ἀδελφοῦ τοῦ Δαβίδ, ἐπάταξεν αὐτόν.
2Sa 21:22 Οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐγεννήθησαν εἰς τὸν Ῥαφὰ ἐν Γάθ, καὶ ἔπεσον διὰ χειρὸς τοῦ Δαβὶδ καὶ διὰ χειρὸς τῶν δούλων αὐτοῦ.
2Sa 22:1 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Κύριον τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, καθ᾽ ἣν ἡμέραν ὁ Κύριος ἠλευθέρωσεν αὐτὸν ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ Σαούλ·
2Sa 22:2 καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος εἶναι πέτρα μου καὶ φρούριόν μου καὶ ἐλευθερωτής μου·
2Sa 22:3 ὁ Θεὸς εἶναι ὁ βράχος μου· ἐπ᾽ αὐτὸν θέλω ἐλπίζει· ἡ ἀσπίς μου καὶ τὸ κέρας τῆς σωτηρίας μου, ὁ ὑψηλὸς πύργος μου καὶ ἡ καταφυγή μου, ὁ σωτήρ μου· σὺ ἔσωσάς με ἐκ τῆς ἀδικίας.
2Sa 22:4 Θέλω ἐπικαλεσθῆ τὸν ἀξιΰμνητον Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου θέλω σωθῆ.
2Sa 22:5 Ὅτε τοῦ θανάτου τὰ κύματα μὲ περιεκύκλωσαν, χείμαρροι ἀνομίας μὲ κατετρόμαξαν,
2Sa 22:6 οἱ πόνοι τοῦ ᾄδου μὲ περιεκύκλωσαν, αἱ παγίδες τοῦ θανάτου μὲ ἔφθασαν,
2Sa 22:7 ἐν τῇ στενοχωρίᾳ μου ἐπεκαλέσθην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐβόησα· καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς μου ἐκ τοῦ ναοῦ αὐτοῦ, καὶ ἡ κραυγή μου ἦλθεν εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
2Sa 22:8 Τότε ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἔγεινεν ἡ γῆ· τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, διότι ὠργίσθη.
2Sa 22:9 Καπνὸς ἀνέβαινεν ἐκ τῶν μυκτήρων αὐτοῦ, καὶ πῦρ κατατρῶγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ᾽ αὐτοῦ.
2Sa 22:10 Καὶ ἔκλινε τοὺς οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
2Sa 22:11 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβεὶμ καὶ ἐπέταξε, καὶ ἐφάνη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
2Sa 22:12 Καὶ ἔθεσε σκηνὴν πέριξ αὐτοῦ τὸ σκότος, ὕδατα ζοφερά, νέφη πυκνὰ τῶν ἀέρων.
2Sa 22:13 Ἄνθρακες πυρὸς ἐξεκαύθησαν ἐκ τῆς λάμψεως τῆς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
2Sa 22:14 Ἐβρόντησεν ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ὁ Ὕψιστος ἔδωκε τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
2Sa 22:15 Καὶ ἀπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς· ἀστραπάς, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.
2Sa 22:16 Καὶ ἐφάνησαν οἱ πυθμένες τῆς θαλάσσης, ἀνεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης, εἰς τὴν ἐπιτίμησιν τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τοῦ φυσήματος τῆς πνοῆς τῶν μυκτήρων αὐτοῦ.
2Sa 22:17 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους· ἔλαβέ με· εἵλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.
2Sa 22:18 Ἠλευθέρωσέ με ἐκ τοῦ δυνατοῦ ἐχθροῦ μου, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, διότι ἦσαν δυνατώτεροί μου.
2Sa 22:19 Προέφθασάν με ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς μου· ἀλλ᾽ ὁ Κύριος ἐστάθη τὸ ἀντιστήριγμά μου·
2Sa 22:20 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς εὐρυχωρίαν· ἠλευθέρωσέ με, διότι ηὐδόκησεν εἰς ἐμέ.
2Sa 22:21 Ἀντήμειψέ με ὁ Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου· κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμέ.
2Sa 22:22 Διότι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἠσέβησα ἐκκλίνας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.
2Sa 22:23 Διότι πᾶσαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ ἦσαν ἔμπροσθέν μου· καὶ ἀπὸ τῶν διαταγμάτων αὐτοῦ δέν ἀπεμακρύνθην.
2Sa 22:24 Καὶ ἐστάθην ἄμεμπτος πρὸς αὐτόν, καὶ ἐφυλάχθην ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.
2Sa 22:25 Καὶ ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, Κατὰ τὴν καθαρότητά μου ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
2Sa 22:26 Μετὰ ὁσίου, ὅσιος θέλεις εἶσθαι, μετὰ ἀνδρὸς τελείου, τέλειος θέλεις εἶσθαι·
2Sa 22:27 μετὰ καθαροῦ, καθαρὸς θέλεις εἶσθαι· καὶ μετὰ διεστραμμένου διεστραμμένα θέλεις φερθῇ.
2Sa 22:28 Καὶ θέλεις σώσει λαὸν τεθλιμμένον· ἐπὶ δὲ τοὺς ὑπερηφάνους οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἶναι, διὰ νὰ ταπεινώσῃς αὐτούς,
2Sa 22:29 διότι σὺ εἶσαι ὁ λύχνος μου, Κύριε· καὶ ὁ Κύριος θέλει φωτίσει τό σκότος μου.
2Sa 22:30 Διότι διὰ σοῦ θέλω διασπάσει στράτευμα· διὰ τοῦ Θεοῦ μου θέλω ὑπερπηδήσει τεῖχος.
2Sa 22:31 Τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁδὸς αὐτοῦ εἶναι ἄμωμος, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι δεδοκιμασμένος· εἶναι ἀσπὶς πάντων τῶν

ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.
2Sa 22:32 Διότι τίς Θεός, πλὴν τοῦ Κυρίου καὶ τίς φρούριον, πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
2Sa 22:33 ὁ Θεὸς εἶναι τὸ κραταιὸν ὀχύρωμά μου· καὶ καθιστῶν ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.
2Sa 22:34 Κάμνει τοὺς πόδας μου ὡς τῶν ἐλάφων καὶ μὲ στήνει ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους μου.
2Sa 22:35 Διδάσκει τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔκαμε τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.
2Sa 22:36 Καὶ ἔδωκας εἰς ἐμὲ τὴν ἀσπίδα τῆς σωτηρίας σου· καὶ ἡ ἀγαθότης σου μὲ ἐμεγάλυνεν.
2Sa 22:37 Σὺ ἐπλάτυνας τὰ βήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οἱ πόδες μου δὲν ἐκλονίσθησαν.
2Sa 22:38 Κατεδίωξα τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἠφάνισα αὐτούς· καὶ δὲν ἐπέστρεψα ἑωσοῦ συνετέλεσα αὐτούς.
2Sa 22:39 Καὶ συνετέλεσα αὐτούς, καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνεγερθῶσιν· καὶ ἔπεσον ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
2Sa 22:40 Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον· συνέκαμψας ὑποκάτω μου τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμέ.
2Sa 22:41 Καὶ ἔκαμες τοὺς ἐχθρούς μου νὰ στρέψωσιν εἰς ἐμὲ τὰ νῶτα, καὶ ἐξωλόθρευσα τοὺς μισοῦντάς με.
2Sa 22:42 Περιέβλεψαν, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ σώζων· ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον, καὶ δὲν εἰσήκουσεν αὐτῶν.
2Sa 22:43 Καὶ κατελέπτυνα αὐτοὺς ὡς τὴν σκόνην τῆς γῆς· συνέτριψα αὐτοὺς ὡς τὸν πηλὸν τῆς ὁδοῦ καὶ κατεπάτησα αὐτούς.
2Sa 22:44 Καὶ ἠλευθέρωσάς με ἐκ τῶν ἀντιλογιῶν τοῦ λαοῦ μου· κατέστησάς με κεφαλὴν ἐθνῶν· λαός, τὸν ὁποῖον δὲν ἐγνώρισα, ἐδούλευσεν εἰς ἐμέ.
2Sa 22:45 Ξένοι ὑπετάχθησαν εἰς ἐμέ· μόλις ἤκουσαν, καὶ ὑπήκουσαν εἰς ἐμέ.
2Sa 22:46 Ξένοι παρελύθησαν καὶ κατετρόμαξαν ἐκ τῶν ἀποκρύφων τόπων αὐτῶν.
2Sa 22:47 Ζῇ Κύριος· καὶ εὐλογημένον τὸ φρούριόν μου· καὶ ἄς ὑψωθῇ ὁ Θεός, τὸ φρούριον τῆς σωτηρίας μου.
2Sa 22:48 Ὁ Θεός, ὁ ἐκδικῶν με καὶ ὑποτάττων τοὺς λαοὺς ὑποκάτω μου·
2Sa 22:49 Καὶ ὁ ἐξαγαγών με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· σύ, ναί, μὲ ὑψόνεις ὑπεράνω τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ· ἠλευθέρωσάς με ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου.
2Sa 22:50 Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὑμνεῖ, Κύριε, μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ εἰς τὸ ὄνομά σου θέλω ψάλλει.
2Sa 22:51 Αὐτὸς μεγαλύνει τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ· καὶ κάμνει ἔλεος εἰς τὸν κεχρισμένον αὐτοῦ, εἰς τὸν Δαβὶδ καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
2Sa 23:1 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ λόγοι τοῦ Δαβίδ, οἱ τελευταῖοι· ὁ Δαβίδ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί, εἶπε, καὶ ὁ ἀνὴρ ὅστις ἀνεβιβάσθη εἰς ὕψος, ὁ κεχρισμένος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακὼβ καὶ ὁ γλυκὺς ψαλμῳδὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἶπε,
2Sa 23:2 Πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησε δι' ἐμοῦ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἦλθεν ἐπὶ τῆς γλώσσης μου.
2Sa 23:3 Ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἶπε πρὸς ἐμέ, ὁ Βράχος τοῦ Ἰσραὴλ ἐλάλησεν, Ὁ ἐξουσιάζων ἐπὶ ἀνθρώπους ἄς ἦναι δίκαιος, ἐξουσιάζων μετὰ φόβου Θεοῦ·
2Sa 23:4 Καὶ θέλει εἶσθαι ὡς τὸ φῶς τῆς πρωΐας, ὅταν ἀνατέλλῃ ὁ ἥλιος πρωΐας ἀνεφέλου, ὡς ἡ ἐκ τῆς γῆς χλόη ἀπὸ τῆς λάμψεως τῆς ἐκ τῆς βροχῆς.
2Sa 23:5 Ἄν καὶ ὁ οἶκός μου δὲν εἶναι τοιοῦτος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διαθήκην ὅμως αἰώνιον ἔκαμε μετ' ἐμοῦ, διατεταγμένην κατὰ πάντα καὶ ἀσφαλῆ· ὅθεν τοῦτο εἶναι πᾶσα ἡ σωτηρία μου καὶ πᾶσα ἡ ἐπιθυμία· ἄν καὶ δὲν ἔκαμε νὰ βλαστήσῃ.
2Sa 23:6 Οἱ δὲ παράνομοι, πάντες οὗτοι θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἄκανθαι ἐξωσμέναι, διότι μὲ χεῖρας δὲν πιάνονται·
2Sa 23:7 Καὶ ὅστις ἐγγίσῃ αὐτάς, πρέπει νὰ ἦναι ὡπλισμένος μὲ σίδηρον καὶ μὲ ξύλον λόγχης· καὶ θέλουσι κατακαυθῆ ἐν πυρὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.
2Sa 23:8 Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἰσχυρῶν, τοὺς ὁποίους εἶχεν ὁ Δαβίδ· Ἰοσὲββασεβὲθ ὁ Ταχμονίτης, πρῶτος τῶν τριῶν· οὗτος ἦτο Ἀδινὼ ὁ Ἀσωναῖος, ὅστις ἐθανάτωσεν ὀκτακοσίους ἐν μιᾷ μάχῃ.
2Sa 23:9 Καὶ μετ' αὐτόν, Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς τοῦ Δωδώ, υἱοῦ τοῦ Ἀχωχί, εἷς ἐκ τῶν τριῶν ἰσχυρῶν μετὰ τοῦ Δαβίδ, ὅτε ὠνείδισαν τοὺς Φιλισταίους τοὺς ἐκεῖ συνηθροισμένους εἰς μάχην, καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐσύρθησαν·
2Sa 23:10 οὗτος σηκωθείς, ἐπάταξε τοὺς Φιλισταίους, ἑωσοῦ ἀπέκαμεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ εἰς τὴν μάχαιραν· καὶ ἔκαμεν ὁ Κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ λαὸς ἐπέστρεψεν ὀπίσω αὐτοῦ μόνον διὰ νὰ λαφυραγωγήσῃ.
2Sa 23:11 μετὰ δὲ τοῦτον Σαμμά, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγαί, ὁ Ἀραρίτης· καὶ οἱ μὲν Φιλισταῖοι εἶχον συναχθῆ εἰς σῶμα, ὅπου ἦτο μερίδιον ἀγροῦ πλῆρες φακῆς, ὁ δὲ λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου τῶν Φιλισταίων·
2Sa 23:12 οὗτος δὲ ἐστηλώθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀγροῦ καὶ ὑπερησπίσθη αὐτόν, καὶ ἐπάταξε τοὺς Φιλισταίους· καὶ ὁ Κύριος ἔκαμε σωτηρίαν μεγάλην.
2Sa 23:13 Κατέβησαν ἔτι τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχηγῶν καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Δαβὶδ ἐν καιρῷ θέρους εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ· τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαείμ.
2Sa 23:14 Καὶ ὁ Δαβὶδ ἦτο τότε ἐν ὀχυρώματι, καὶ ἡ φρουρὰ τῶν Φιλισταίων τότε ἐν Βηθλεέμ.
2Sa 23:15 Καὶ ἐπεπόθησεν ὁ Δαβὶδ ὕδωρ καὶ εἶπε, Τίς ἤθελε μοὶ δώσει νὰ πίω ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος τῆς Βηθλεέμ, τοῦ πλησίον τῆς πύλης
2Sa 23:16 Καὶ διέσχισαν οἱ τρεῖς ἰσχυροὶ τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων καὶ ἤντλησαν ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος τῆς Βηθλεέμ, τοῦ ἐν τῇ πύλῃ, καὶ λαβόντες ἔφεραν πρὸς τὸν Δαβίδ· δὲν ἠθέλησεν ὅμως νὰ πίῃ, ἀλλ' ἔκαμεν αὐτὸ σπονδὴν εἰς τὸν Κύριον·
2Sa 23:17 καὶ εἶπε, Μὴ γένοιτο εἰς ἐμέ, Κύριε, νὰ πράξω τοῦτο· τὸ αἷμα τῶν ἀνδρῶν, τῶν πορευθέντων μετὰ κινδύνου

τῆς ζωῆς αὐτῶν, νὰ πίω ἐγὼ Καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ πίῃ. Ταῦτα ἔκαμον οἱ τρεῖς ἰσχυροί.
2Sa 23:18 Καὶ Ἀβισαί, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ, υἱὸς τῆς Σερουΐας, ἦτο πρῶτος τῶν τριῶν· καὶ οὗτος σείων τὴν λόγχην αὐτοῦ ἐναντίον τριακοσίων, ἐθανάτωσεν αὐτοὺς καὶ ἀπέκτησεν ὄνομα μεταξὺ τῶν τριῶν.
2Sa 23:19 Δὲν ἐστάθη οὗτος ὁ ἐνδοξότερος ἐκ τῶν τριῶν διὰ τοῦτο ἔγεινεν ἀρχηγὸς αὐτῶν· δὲν ἔφθασεν ὅμως μέχρι τῶν τριῶν πρώτων.
2Sa 23:20 Καὶ Βεναΐας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ ἀπὸ Καβσεήλ, ὅστις ἔκαμε πολλὰ ἀνδραγαθήματα, οὗτος ἐπάταξε τοὺς δύο λεοντώδεις ἄνδρας τοῦ Μωάβ· οὗτος ἔτι κατέβη καὶ ἐπάταξε λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν ἡμέρᾳ χιόνος.
2Sa 23:21 Οὗτος ἔτι ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄνδρα ὡραῖον· καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου ἦτο λόγχη· ἐκεῖνος δὲ κατέβη πρὸς αὐτὸν μὲ ῥάβδον, καὶ ἁρπάσας τὴν λόγχην ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου, ἐθανάτωσεν αὐτὸν διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ λόγχης.
2Sa 23:22 Ταῦτα ἔκαμε Βεναΐας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, καὶ ἀπέκτησεν ὄνομα μεταξὺ τῶν τριῶν ἰσχυρῶν.
2Sa 23:23 Ἦτο ἐνδοξότερος τῶν τριάκοντα· δὲν ἔφθασεν ὅμως μέχρι τῶν τριῶν πρώτων· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὁ Δαβὶδ ἐπὶ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ.
2Sa 23:24 Ἀσαήλ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ, ἦτο μεταξὺ τῶν τριάκοντα· οἵτινες ἦσαν Ἐλχανάν, ὁ υἱὸς τοῦ Δωδώ, ἐκ τῆς Βηθλεέμ·
2Sa 23:25 Σαμμὰ ὁ Ἀρωδίτης· Ἐλικὰ ὁ Ἀρωδίτης·
2Sa 23:26 Χελὴς ὁ Φαλτίτης· Ἰράς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰκκής, ὁ Θεκωΐτης·
2Sa 23:27 Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθίτης· Μεβουναὶ ὁ Χουσαθίτης·
2Sa 23:28 Σαλμὼν ὁ Ἀχωχίτης· Μααραῒ ὁ Νετωφαθίτης·
2Sa 23:29 Χελέβ, ὁ υἱὸς τοῦ Βαανά, ὁ Νετωφαθίτης· Ἰτταΐ, ὁ υἱὸς τοῦ Ῥιβαί, ἀπὸ Γαβαά, τῶν υἱῶν Βενιαμίν·
2Sa 23:30 Βεναΐας ὁ Πιραθωνίτης· Ἰδδαΐ, ἐκ τῶν κοιλάδων Γαάς·
2Sa 23:31 Ἀβὶἀλβὼν ὁ Ἀρβαθίτης· Ἀζμαβὲθ ὁ Βαρουμίτης·
2Sa 23:32 Ἐλιαβὰ ὁ Σααλβωνίτης· Ἰωνάθαν, ἐκ τῶν υἱῶν Ἰαασήν·
2Sa 23:33 Σαμμὰ ὁ Ἀραρίτης· Ἀχιάμ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαράρ, ὁ Ἀραρίτης·
2Sa 23:34 Ἐλιφελέτ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀασβαί, υἱὸς τοῦ Μααχαθίτου· Ἐλιάμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιτόφελ τοῦ Γιλωναίου.
2Sa 23:35 Ἑσραῒ ὁ Καρμηλίτης· Φααραὶ ὁ Ἀρβίτης·
2Sa 23:36 Ἰγάλ, ὁ υἱὸς τοῦ Νάθαν, ἀπὸ Σωβά· ανὶ ὁ Γαδίτης·
2Sa 23:37 Σελὲκ ὁ Ἀμμωνίτης· Νααραὶ ὁ Βηρωθαῖος, ὁ ὁπλοφόρος τοῦ Ἰωάβ, υἱοῦ τῆς Σερουΐας·
2Sa 23:38 Ἰρὰς ὁ Ἰεθρίτης· Γαρὴβ ὁ Ἰεθρίτης·
2Sa 23:39 Οὐρίας ὁ Χετταῖος· πάντες τριάκοντα ἑπτά.
2Sa 24:1 Καὶ ἐξήφθη πάλιν ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ, καὶ διήγειρε τὸν Δαβὶδ ἐναντίον αὐτῶν νὰ εἴπῃ, Ὕπαγε, ἀρίθμησον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδαν.
2Sa 24:2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἰωάβ, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατεύματος, ὅστις ἦτο μετ' αὐτοῦ· Δίελθε τώρα πάσας τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ, ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεέ, καὶ ἀπαρίθμησον τὸν λαόν, διὰ νὰ μάθω τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ.
2Sa 24:3 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, Εἴθε Κύριος ὁ Θεὸς σου νὰ προσθέσῃ εἰς τὸν λαὸν ἑκατονταπλάσιον ἀφ' ὅ, τι εἶναι, καὶ νὰ ἴδωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως· πλὴν διὰ τί ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ τὸ πρᾶγμα τοῦτο
2Sa 24:4 Ὁ λόγος ὅμως τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσεν ἐπὶ τὸν Ἰωὰβ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ στρατεύματος· καὶ ἦλθεν ὁ Ἰωὰβ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατεύματος ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ ἀπαριθμήσωσι τὸν λαὸν τὸν Ἰσραήλ.
2Sa 24:5 Καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἀροήρ, ἐκ τῶν δεξιῶν τῆς πόλεως, τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γάδ, καὶ πρὸς Ἰαζήρ.
2Sa 24:6 Ἔπειτα ἦλθον εἰς Γαλαὰδ καὶ εἰς τὴν γῆν Ταχτὶμόδσεί· καὶ ἦλθον εἰς Δὰνἰαὰν καὶ πέριξ, ἕως τῆς Σιδῶνος·
2Sa 24:7 καὶ ἦλθον εἰς τὸ φρούριον τῆς Τύρου καὶ εἰς πάσας τὰς πόλεις τῶν Εὐαίων καὶ τῶν Χαναναίων· καὶ ἐξῆλθον κατὰ τὸ νότιον τοῦ Ἰούδα εἰς Βηρσαβεέ.
2Sa 24:8 Ἀφοῦ δὲ περιώδευσαν πᾶσαν τὴν γῆν, ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὸ τέλος ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι ἡμερῶν.
2Sa 24:9 Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἰωὰβ εἰς τὸν βασιλέα τὸ κεφάλαιον τῆς ἀπαριθμήσεως τοῦ λαοῦ· καὶ ἦσαν ὁ Ἰσραὴλ ὀκτακόσιαι χιλιάδες ἄνδρες δυνάμεως σύροντες ῥομφαίαν· καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰούδα πεντακόσιαι χιλιάδες.
2Sa 24:10 Καὶ ἡ καρδία τοῦ Δαβὶδ ἐκτύπησεν αὐτόν, ἀφοῦ ἀπηρίθμησε τὸν λαόν. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Κύριον, Ἡμάρτησα σφόδρα, πράξας τοῦτο· καὶ τώρα, δέομαί σου, Κύριε, ἀφαίρεσον τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα.
2Sa 24:11 Καὶ ὅτε ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ τὸ πρωΐ, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἦλθε πρὸς τὸν Γὰδ τὸν προφήτην, τὸν βλέποντα τοῦ Δαβίδ, λέγων,
2Sa 24:12 Ὕπαγε καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν Δαβίδ, οὕτω λέγει Κύριος· Τρία πράγματα ἐγὼ προβάλλω εἰς σέ· ἔκλεξον εἰς σεαυτὸν ἓν ἐκ τούτων, καὶ θέλω σοὶ κάμει αὐτό.
2Sa 24:13 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Γὰδ πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ ἀνήγγειλε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Θέλεις νὰ ἐπέλθωσιν εἰς σὲ ἑπτὰ ἔτη πείνης ἐπὶ τὴν γῆν σου ἢ τρεῖς μῆνας νὰ φεύγῃς ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου καὶ νὰ σὲ διώκωσιν ἢ τρεῖς ἡμέρας νὰ ἦναι θανατικὸν ἐν τῇ γῇ σου τώρα συλλογίσθητι, καὶ ἰδὲ ποίαν ἀπόκρισιν θέλω φέρει πρὸς τὸν

ἀποστείλαντά με.
2Sa 24:14 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Γάδ, Στενὰ μοι πανταχόθεν σφόδρα· ἂς πέσω λοιπὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου, διότι εἶναι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ· εἰς χεῖρα δὲ ἀνθρώπου ἂς μὴ πέσω.
2Sa 24:15 Ἀπέστειλε λοιπὸν ὁ Κύριος θανατικὸν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, ἀπὸ πρωΐας μέχρι τοῦ διωρισμένου καιροῦ· καὶ ἀπέθανον ἐκ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ Δάν ἕως Βηρσαβεέ, ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.
2Sa 24:16 Καὶ ὅτε ὁ ἄγγελος ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτήν, μετεμελήθη ὁ Κύριος περὶ τοῦ κακοῦ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον, ὅστις ἔκαμεν ἐν τῷ λαῷ τὴν φθοράν, Ἀρκεῖ ἤδη· σύρε τὴν χεῖρά σου. Ἦτο δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πλησίον τοῦ ἀλωνίου τοῦ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.
2Sa 24:17 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Κύριον, ὅτε εἶδε τὸν ἄγγελον τὸν θανατόνοντα τὸν λαόν, καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἐγὼ ἥμαρτον καὶ ἐγὼ ἠνόμησα· ταῦτα δὲ τὰ πρόβατα τί ἔπραξαν κατ' ἐμοῦ λοιπὸν ἔστω ἡ χεὶρ σου καὶ κατὰ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου.
2Sa 24:18 Καὶ ἦλθεν ὁ Γὰδ τὴν ἡμέραν ἐκείνην πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀνάβα, στῆσον θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον ἐν τῷ ἀλωνίῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.
2Sa 24:19 Καὶ ἀνέβη ὁ Δαβὶδ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Γάδ, ὡς προσέταξεν ὁ Κύριος.
2Sa 24:20 Καὶ ἀνέβλεψεν ὁ Ὀρνὰ καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐρχομένους πρὸς αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ὀρνὰ καὶ προσεκύνησε τὸν βασιλέα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἕως ἐδάφους.
2Sa 24:21 Καὶ εἶπεν ὁ Ὀρνά, Διὰ τί ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Διὰ νὰ ἀγοράσω τὸ ἀλώνιον παρὰ σοῦ, διὰ νὰ οἰκοδομήσω θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον, καὶ νὰ σταθῇ ἡ πληγὴ ἀπὸ τοῦ λαοῦ.
2Sa 24:22 Καὶ εἶπεν ὁ Ὀρνὰ πρὸς τὸν Δαβίδ, Ἂς λάβῃ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς καὶ ἂς προσφέρῃ εἰς θυσίαν ὅ, τι φαίνεται ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· ἰδού, οἱ βόες εἰς ὁλοκαύτωμα καὶ τὰ ἀλωνικὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ ἐργαλεῖα τῶν βοῶν διὰ ξύλα.
2Sa 24:23 Τὰ πάντα ἔδωκεν ὁ Ὀρνά, ὡς βασιλεύς, εἰς τὸν βασιλέα. Καὶ εἶπεν ὁ Ὀρνὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Κύριος ὁ Θεὸς σου νὰ εὐαρεστηθῇ εἰς σέ.
2Sa 24:24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ὀρνά, Οὐχί, ἀλλὰ θέλω ἐξάπαντος ἀγοράσει αὐτὸ παρὰ σοῦ διὰ ἀντιπληρωμῆς· διότι δὲν θέλω προσφέρει ὁλοκαυτώματα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν μου δωρεάν. Καὶ ἠγόρασεν ὁ Δαβὶδ τὸ ἀλώνιον καὶ τοὺς βόας διὰ πεντήκοντα σίκλων ἀργυρίου.
2Sa 24:25 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ Δαβὶδ ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον, καὶ προσέφερεν ὁλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς προσφοράς. Καὶ ἐξιλεώθη ὁ Κύριος πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἐστάθη ἡ πληγὴ ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ.
1Ki 1:1 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἦτο γέρων, προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν· καὶ ἐσκέπαζον αὐτὸν μὲ ἱμάτια, πλὴν δὲν ἐθερμαίνετο.
1Ki 1:2 Καὶ εἶπον οἱ δοῦλοι αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Ἂς ζητήσωσι διὰ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα νεάνιδα παρθένον, διὰ νὰ ἵσταται ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως καὶ νὰ περιθάλπῃ αὐτόν, καὶ νὰ κοιμᾶται εἰς τὸν κόλπον σου, διὰ νὰ θερμαίνηται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς.
1Ki 1:3 Καὶ ἐζήτησαν ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις τοῦ Ἰσραὴλ νεάνιδα ὡραίαν· καὶ εὕρηκαν τὴν Ἀβισὰγ τὴν Σουναμῖτιν, καὶ ἔφεραν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα.
1Ki 1:4 Ἦτο δὲ ἡ νεάνις ὡραία σφόδρα, καὶ περιέθαλπε τὸν βασιλέα, καὶ ὑπηρέτει αὐτόν· πλὴν ὁ βασιλεὺς δὲν ἐγνώρισεν αὐτήν.
1Ki 1:5 Τότε Ἀδωνίας ὁ υἱὸς τῆς Ἀγγεὶθ ἐπήρθη εἰς ἑαυτόν, λέγων, Ἐγώ θέλω βασιλεύσει καὶ ἡτοίμασεν εἰς ἑαυτὸν ἁμάξας καὶ ἱππεῖς καὶ πεντήκοντα ἄνδρας προτρέχοντας ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
1Ki 1:6 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ δὲν ἐπίκραινέ ποτε αὐτόν, λέγων, Διὰ τί σὺ πράττεις οὕτω ἦτο δὲ καὶ ὡραῖος τὴν ὄψιν σφόδρα· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐγέννησεν αὐτὸν μετὰ τὸν Ἀβεσσαλώμ.
1Ki 1:7 Καὶ συνελάλησε μετὰ τοῦ Ἰωὰβ υἱοῦ τῆς Σερουΐας, καὶ μετὰ Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως· καὶ οὗτοι, ἀκολουθήσαντες τὸν Ἀδωνίαν, ἐβοήθουν αὐτόν.
1Ki 1:8 Σαδὼκ ὅμως ὁ ἱερεὺς καὶ Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαὲ καὶ Νάθαν ὁ προφήτης καὶ Σιμεῒ καὶ Ῥεῒ καὶ οἱ δυνατοὶ τοῦ Δαβὶδ δὲν ἦσαν μετὰ τοῦ Ἀδωνία.
1Ki 1:9 Καὶ ἔσφαξεν ὁ Ἀδωνίας πρόβατα καὶ βόας καὶ σιτευτὰ πλησίον τῆς πέτρας τοῦ Ζωελέθ, ἥτις εἶναι πλησίον τῆς Ἐνρωγήλ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰούδα τοὺς δούλους τοῦ βασιλέως.
1Ki 1:10 Τὸν Νάθαν ὅμως τὸν προφήτην καὶ τὸν Βεναΐαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ Σολομῶντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ δὲν ἐκάλεσε.
1Ki 1:11 Καὶ εἶπεν ὁ Νάθαν πρὸς τὴν Βηθσαβεὲ τὴν μητέρα τοῦ Σολομῶντος, λέγων, Δὲν ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας ὁ υἱὸς τῆς Ἀγγείθ, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Δαβὶδ δὲν ἐξεύρει τοῦτο
1Ki 1:12 τώρα λοιπὸν ἐλθὲ νὰ σοὶ δώσω, παρακαλῶ, συμβουλήν, διὰ νὰ σώσῃς τὴν ζωὴν σου καὶ τὴν ζωὴν τοῦ υἱοῦ σου Σολομῶντος·
1Ki 1:13 ὕπαγε καὶ εἴσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαβὶδ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Κύριέ μου βασιλεῦ, σὺ δὲν ὤμοσας εἰς τὴν δούλην σου, λέγων, Βεβαίως Σολομὼν ὁ υἱός σου θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς θέλει καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου μου διὰ τί λοιπὸν ἐβασίλευσεν ὁ Ἀδωνίας
1Ki 1:14 ἰδού, ἐνῷ ἔτι σὺ λαλεῖς ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως, θέλω ἐλθεῖ καὶ ἐγὼ κατόπιν σου καὶ θέλω ἀναπληρώσει τοὺς

λόγους σου.
1Ki 1:15 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ Βὴθσαβεὲ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν κοιτῶνα· ἦτο δὲ ὁ βασιλεὺς γέρων σφόδρα καὶ Ἀβισὰγ ἡ Σουναμίτις ὑπηρέτει τὸν βασιλέα.
1Ki 1:16 Καὶ κύψασα ἡ Βὴθσαβεέ, προσεκύνησε τὸν βασιλέα. Καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπε, Τί ἔχεις
1Ki 1:17 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Κύριέ μου, σὺ ὤμοσας εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου πρὸς τὴν δούλην σου, λέγων, Βεβαίως ὁ Σολομών, ὁ υἱός σου, θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς θέλει καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου μου·
1Ki 1:18 ἀλλὰ τώρα, ἰδού, ὁ Ἀδωνίας ἐβασίλευσε· καὶ σὺ τώρα, κύριέ μου βασιλεῦ, δὲν ἐξεύρεις τοῦτο·
1Ki 1:19 καὶ ἔσφαξε βόας καὶ σιτευτὰ καὶ πρόβατα ἐν ἀφθονίᾳ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰωὰβ τὸν ἀρχιστράτηγον· τὸν δοῦλόν σου ὅμως Σολομῶντα δὲν ἐκάλεσεν·
1Ki 1:20 ἀλλ' εἰς σέ, κύριέ μου βασιλεῦ, εἰς σὲ ἀποβλέπουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, διὰ νὰ ἀπαγγείλῃς πρὸς αὐτοὺς τίς θέλει καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν·
1Ki 1:21 εἰδεμή, ἀφοῦ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς κοιμηθῇ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἐγὼ καὶ ὁ υἱός μου ὁ Σολομὼν θέλομεν θεωρεῖσθαι πταῖσται.
1Ki 1:22 Καὶ ἰδού, ἐνῷ αὐτὴ ἐλάλει ἔτι μετὰ τοῦ βασιλέως, ἦλθε καὶ Νάθαν ὁ προφήτης.
1Ki 1:23 Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, Ἰδού, Νάθαν ὁ προφήτης. Καὶ εἰσελθὼν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, προσεκύνησε τὸν βασιλέα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἕως ἐδάφους.
1Ki 1:24 Καὶ εἶπεν ὁ Νάθαν, Κύριέ μου βασιλεῦ, σὺ εἶπας, Ὁ Ἀδωνίας θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς θέλει καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου μου
1Ki 1:25 διότι κατέβη σήμερον καὶ ἔσφαξε βόας καὶ σιτευτὰ καὶ πρόβατα ἐν ἀφθονίᾳ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα· καὶ ἰδού, τρώγουσι καὶ πίνουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ λέγουσι, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Ἀδωνίας·
1Ki 1:26 ἐμὲ δέ, ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ Βεναΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαὲ καὶ Σολομῶντα τὸν δοῦλόν σου δὲν ἐκάλεσε·
1Ki 1:27 παρὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ἔγεινε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ δὲν ἐφανέρωσας εἰς τὸν δοῦλόν σου τίς θέλει καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν
1Ki 1:28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ καὶ εἶπε, Καλέσατέ μοι τὴν Βὴθσαβεέ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως.
1Ki 1:29 Καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος, ὅστις ἐλύτρωσε τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης στενοχωρίας,
1Ki 1:30 βεβαίως, καθὼς ὤμοσα πρὸς σὲ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, ὅτι Σολομὼν ὁ υἱός σου θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς θέλει καθίσει ἀντ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, οὕτω θέλω κάμει τὴν ἡμέραν ταύτην.
1Ki 1:31 Τότε ἡ Βὴθσαβεέ, κύψασα κατὰ πρόσωπον ἕως ἐδάφους, προσεκύνησε τὸν βασιλέα καὶ εἶπε, Ζήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ εἰς τὸν αἰῶνα.
1Ki 1:32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαβίδ, Καλέσατέ μοι Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ Νάθαν τὸν προφήτην καὶ Βεναΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαέ. Καὶ ἦλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
1Ki 1:33 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεύς, Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν τοὺς δούλους τοῦ κυρίου σας καὶ καθίσατε Σολομῶντα τὸν υἱόν μου ἐπὶ τὴν ἡμιόνόν μου καὶ καταβιβάσατε αὐτὸν εἰς Γιών·
1Ki 1:34 καὶ ἂς χρίσωσιν αὐτὸν ἐκεῖ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφήτης βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· καὶ σαλπίσατε διὰ τῆς σάλπιγγος καὶ εἴπατε, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σολομών·
1Ki 1:35 τότε θέλετε ἀναβῇ κατόπιν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ καθίσῃ ἐπὶ τὸν θρόνον μου· καὶ αὐτὸς θέλει βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ· καὶ αὐτὸν προσέταξα νὰ ἦναι ἡγεμὼν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν.
1Ki 1:36 Καὶ ἀπεκρίθη Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαὲ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ἀμήν· οὕτως ἂς ἐπικυρώσῃ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως·
1Ki 1:37 καθὼς ἐστάθη ὁ Κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕτω νὰ ἦναι καὶ μετὰ τοῦ Σολομῶντος, καὶ νὰ μεγαλύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαβίδ.
1Ki 1:38 Τότε κατέβη Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφήτης καὶ Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαὲ καὶ οἱ Χερεθαῖοι καὶ οἱ Φελεθαῖοι, καὶ ἐκάθισαν τὸν Σολομῶντα ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαβὶδ καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς Γιών.
1Ki 1:39 Καὶ ἔλαβε Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἔχρισε τὸν Σολομῶντα. Καὶ ἐσάλπισαν διὰ τῆς σάλπιγγος· καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαός, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σολομών.
1Ki 1:40 Καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς κατόπιν αὐτοῦ· καὶ ἔπαιζεν ὁ λαὸς αὐλοὺς καὶ εὐφραίνετο εὐφροσύνην μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐσχίζετο ἐκ τῶν φωνῶν αὐτῶν.
1Ki 1:41 Καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας καὶ πάντες οἱ κεκλημένοι αὐτοῦ, καθὼς ἐτελείωσαν νὰ τρώγωσι. Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ Ἰωὰβ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, εἶπε, Τίς ἡ φωνὴ αὕτη τῆς πόλεως θορυβούσης
1Ki 1:42 Ἐνῷ ἔτι ἐλάλει, ἰδού, Ἰωνάθαν, ὁ υἱὸς Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως, ἦλθε· καὶ εἶπεν ὁ Ἀδωνίας πρὸς αὐτόν, Εἴσελθε· διότι σὺ εἶσαι ἀνὴρ γενναῖος καὶ φέρεις ἀγαθὰς ἀγγελίας.
1Ki 1:43 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰωνάθαν εἶπε πρὸς τὸν Ἀδωνίαν, Βεβαίως κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἔκαμε βασιλέα τὸν Σολομῶντα·
1Ki 1:44 καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ Νάθαν τὸν προφήτη καὶ Βεναΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαὲ καὶ τοὺς Χερεθαίους καὶ τοὺς Φελεθαίους, καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως·
1Ki 1:45 καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφήτης βασιλέα ἐν Γιών· καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν

εὐφραινόμενοι, καὶ ἡ πόλις ἀντήχησεν· αὕτη εἶναι ἡ φωνή, τὴν ὁποίαν ἠκούσατε·
1Ki 1:46 καὶ μάλιστα ἐκάθησεν ὁ Σολομὼν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας·
1Ki 1:47 καὶ εἰσῆλθον ἔτι οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως νὰ εὐχηθῶσι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαβίδ, λέγοντες, Ὁ Θεὸς νὰ λαμπρύνῃ τὸ ὄνομα τοῦ Σολομῶντος ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου, καὶ νὰ μεγαλύνῃ τὸν θρόνον σου καί νὰ μεγαλύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου. καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς κλίνης·
1Ki 1:48 καὶ εἶπε προσέτι ὁ βασιλεὺς οὕτως· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις ἔδωκεν εἰς ἐμὲ σήμερον διάδοχον καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσι τοῦτο.
1Ki 1:49 Τότε πάντες οἱ κεκλημένοι, οἱ μετὰ τοῦ Ἀδωνία, ἐξεπλάγησαν καὶ σηκωθέντες, ὑπῆγαν ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
1Ki 1:50 Ὁ δὲ Ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου τοῦ Σολομῶντος καὶ σηκωθεὶς ὑπῆγε καὶ ἐπιάσθη ἀπὸ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
1Ki 1:51 Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν Σολομῶντα, λέγοντες, Ἰδού, ὁ Ἀδωνίας φοβεῖται τὸν βασιλέα Σολομῶντα· καὶ ἰδού, ἐπιάσθη ἀπὸ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων, Ἄς ὀμόσῃ πρὸς ἐμὲ σήμερον ὁ βασιλεὺς Σολομών, ὅτι δὲν θέλει θανατώσει τὸν δοῦλον αὐτοῦ διὰ ῥομφαίας.
1Ki 1:52 Καὶ εἶπεν ὁ Σολομών, Ἐὰν σταθῇ ἀνὴρ ἀγαθός, οὐδὲ μία ἐκ τῶν τριχῶν αὐτοῦ θέλει πέσει ἐπὶ τὴν γῆν· ἐὰν ὅμως εὑρεθῇ κακία ἐν αὐτῷ θέλει θανατωθῇ.
1Ki 1:53 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σολομών, καὶ κατεβίβασαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἦλθε καὶ προσεκύνησε τὸν βασιλέα Σολομῶντα· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Σολομών, Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
1Ki 2:1 Ἐπλησίασαν δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Δαβὶδ νὰ ἀποθάνῃ· καὶ παρήγγειλε πρὸς τὸν Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων,
1Ki 2:2 Ἐγὼ ὑπάγω τὴν ὁδὸν πάσης τῆς γῆς· σὺ δὲ ἴσχυε καὶ ἔσο ἀνήρ·
1Ki 2:3 καὶ φύλαττε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, περιπατῶν εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, φυλάττων τὰ διατάγματα αὐτοῦ, τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ὡς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως, διὰ νὰ εὐημερῇς εἰς πάντα ὅσα πράττεις καὶ πανταχοῦ ὅπου ἂν στραφῇς·
1Ki 2:4 διὰ νὰ στηρίξῃ ὁ Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε περὶ ἐμοῦ, λέγων, Ἐὰν οἱ υἱοί σου προσέχωσιν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν ὥστε νὰ περιπατῶσιν ἐνώπιόν μου ἐν ἀληθείᾳ, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν, βεβαίως δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σὲ ἀνὴρ ἐπάνωθεν τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραήλ.
1Ki 2:5 Καὶ ἔτι σὺ ἐξεύρεις ὅσα ἔκαμεν εἰς ἐμὲ Ἰωὰβ ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας, τί ἔκαμεν εἰς τοὺς δύο ἀρχηγοὺς τῶν στρατευμάτων τοῦ Ἰσραήλ, εἰς τὸν Ἀβενὴρ τὸν υἱὸν τοῦ Νήρ, καὶ εἰς τὸν Ἀμασὰ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεθέρ, τοὺς ὁποίους ἐφόνευσε, καὶ ἔχυσε τὸ αἷμα τοῦ πολέμου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἔβαλε τὸ αἷμα τοῦ πολέμου εἰς τὴν ζώνην αὐτοῦ, τὴν περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ τὰ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ.
1Ki 2:6 Κάμε λοιπὸν κατὰ τὴν σοφίαν σου, καὶ ἡ πολιὰ αὐτοῦ ἄς μὴ καταβῇ εἰς τὸν ᾅδην ἐν εἰρήνῃ.
1Ki 2:7 Πρὸς τοὺς υἱοὺς ὅμως τοῦ Βαρζελλαΐ τοῦ Γαλααδίτου κάμε ἔλεος, καὶ ἄς ἦναι ἐκ τῶν ἐσθιόντων ἐπὶ τῆς τραπέζης σου· διότι οὕτως ἐπλησίασαν πρὸς ἐμέ, ὅτε ἔφευγον ἀπὸ προσώπου τοῦ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
1Ki 2:8 Καὶ ἰδού, μετὰ σοῦ Σιμεΐ ὁ υἱὸς τοῦ Γηρά, ὁ Βενιαμίτης, ἀπὸ Βαουρείμ, ὅστις μὲ κατηράσθη κατάραν ὀδυνηρὰν καθ ἥν ἡμέραν ἐπορευόμην εἰς Μαχαναΐμ· κατέβη ὅμως πρὸς ἀπάντησίν μου εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὤμοσα πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν Κύριον, λέγων, Δὲν θέλω σὲ θανατώσει διὰ ῥομφαίας.
1Ki 2:9 Τώρα λοιπὸν μὴ ἀθῳώσῃς αὐτόν· διότι εἶσαι ἀνὴρ σοφὸς καὶ ἐξεύρεις τί πρέπει νὰ κάμῃς εἰς αὐτόν, καὶ νὰ καταβιβάσῃς τὴν πολιὰν αὐτοῦ μὲ αἷμα εἰς τὸν ᾅδην.
1Ki 2:10 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Δαβὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ πόλει Δαβίδ.
1Ki 2:11 Αἱ ἡμέραι δέ, τὰς ὁποίας ἐβασίλευσεν ὁ Δαβὶδ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, ἔγειναν τεσσαράκοντα ἔτη· ἑπτὰ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν καὶ τριάκοντα τρία ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.
1Ki 2:12 Καὶ ἐκάθησεν ὁ Σολομὼν ἐπὶ τοῦ θρόνου Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐστερεώθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα.
1Ki 2:13 Ἀδωνίας δὲ ὁ υἱὸς τῆς Ἀγγεὶθ ἦλθε πρὸς τὴν Βηθσαβεέ, τὴν μητέρα τοῦ Σολομῶντος. Ἡ δὲ εἶπεν, Ἔρχεσαι ἐν εἰρήνῃ Καὶ εἶπεν, Ἐν εἰρήνῃ.
1Ki 2:14 Ἔπειτα εἶπεν, Ἔχω λόγον τινὰ νὰ εἴπω πρὸς σε. Ἡ δὲ εἶπε, Λάλησον.
1Ki 2:15 Καὶ εἶπε, Σὺ ἐξεύρεις ὅτι εἰς ἐμὲ ἀνῆκεν ἡ βασιλεία καὶ εἰς ἐμὲ εἶχε στήσει πᾶς ὁ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διὰ νὰ βασιλεύσω· ἡ βασιλεία ὅμως ἐστράφη καὶ ἔγεινε τοῦ ἀδελφοῦ μου· διότι παρὰ Κυρίου ἔγεινεν εἰς αὐτόν·
1Ki 2:16 τώρα λοιπὸν ζητῶ μίαν αἴτησιν παρὰ σοῦ· μὴ ἀρνηθῇς ταύτην εἰς ἐμέ. Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Λάλει.
1Ki 2:17 Καὶ εἶπεν, Εἰπέ, παρακαλῶ, πρὸς τὸν Σολομῶντα τὸν βασιλέα, διότι δὲν θέλει σοὶ ἀρνηθῇ τοῦτο, νὰ δώσῃ εἰς ἐμὲ τὴν Ἀβισὰγ τὴν Σουναμῖτιν διὰ γυναῖκα.
1Ki 2:18 Καὶ εἶπεν ἡ Βηθσαβεέ, Καλῶς· ἐγὼ θέλω λαλήσει περὶ σοῦ πρὸς τὸν βασιλέα.
1Ki 2:19 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ Βηθσαβεὲ πρὸς τὸν βασιλέα Σολομῶντα, διὰ νὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ Ἀδωνίου. Καὶ ἐσηκώθη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν αὐτήν· ἔπειτα ἐκάθησεν ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐτέθη θρόνος εἰς τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως· καὶ ἐκάθησεν εἰς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ.
1Ki 2:20 Καὶ εἶπε, Μίαν μικρὰν αἴτησιν ζητῶ παρὰ σοῦ· μὴ ἀρνηθῇς ταύτην εἰς ἐμέ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεύς, Ζήτησον, μήτηρ μου· διότι δὲν θέλω σοὶ ἀρνηθῇ.
1Ki 2:21 Ἡ δὲ εἶπεν, Ἄς δοθῇ ἡ Ἀβισὰγ ἡ Σουναμῖτις εἰς τὸν Ἀδωνίαν τὸν ἀδελφόν σου διὰ γυναῖκα.
1Ki 2:22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς Σολομὼν εἶπε πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, Καὶ διὰ τί σὺ ζητεῖς τὴν Ἀβισὰγ τὴν Σουναμῖτιν διὰ τὸν Ἀδωνίαν ζήτησον δί αὐτὸν καὶ τὴν βασιλείαν, διότι εἶναι μεγαλήτερός μου ἀδελφός· καὶ δί αὐτὸν

καὶ διὰ τὸν Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα καὶ διὰ τὸν Ἰωὰβ τὸν υἱὸν τῆς Σερουΐας.

1Ki 2:23 Καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν πρὸς τὸν Κύριον, λέγων, Οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς εἰς ἐμὲ καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν ὁ Ἀδωνίας δὲν ἐλάλησε τὸν λόγον τοῦτον κατὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ·

1Ki 2:24 καὶ τώρα, ζῇ Κύριος, ὅστις μὲ ἐστερέωσε καὶ μὲ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου Δαβὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ὅστις ἔκαμεν εἰς ἐμὲ οἶκον, καθὼς ὑπεσχέθη, σήμερον θέλει θανατωθῆ ὁ Ἀδωνίας.

1Ki 2:25 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν διὰ χειρὸς τοῦ Βεναΐα, υἱοῦ τοῦ Ἰωδαέ, καὶ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἀπέθανε.

1Ki 2:26 Πρὸς δὲ τὸν Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα εἶπεν ὁ βασιλεύς, Εἰς Ἀναθὼθ ὕπαγε, εἰς τοὺς ἀγροὺς σου· διότι εἶσαι ἄξιος θανάτου· ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ταύτην δὲν θέλω σὲ θανατώσει, ἐπειδὴ ἐσήκωσας τὴν κιβωτὸν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἔμπροσθεν Δαβὶδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐπειδὴ ἐκακοπάθησας εἰς πάντα ὅσα ἐκακοπάθησεν ὁ πατήρ μου.

1Ki 2:27 Καὶ ἀπέβαλεν ὁ Σολομὼν τὸν Ἀβιάθαρ ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἱερεὺς τοῦ Κυρίου· διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε περὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἠλεὶ ἐν Σηλώ.

1Ki 2:28 Καὶ ἡ φήμη ἦλθε μέχρι τοῦ Ἰωάβ· διότι ὁ Ἰωὰβ ἔκλινεν ὀπίσω τοῦ Ἀδωνίου, ἂν καὶ δὲν ἔκλινεν ὀπίσω τοῦ Ἀβεσσαλώμ. Καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰωὰβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου καὶ ἐπιάσθη ἀπὸ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

1Ki 2:29 Καὶ ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν βασιλέα Σολομῶντα, Ὅτι ὁ Ἰωὰβ ἔφυγεν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου· καὶ ἰδού, εἶναι πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου. Τότε ἀπέστειλεν ὁ Σολομὼν Βεναΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαέ, λέγων, Ὕπαγε, πέσον ἐπ' αὐτόν.

1Ki 2:30 Καὶ ἦλθεν ὁ Βεναΐας εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, οὕτω λέγει ὁ βασιλεύς· Ἔξελθε. Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ἐνταῦθα θέλω ἀποθάνει. Καὶ ἀνέφερεν ὁ Βεναΐας ἀπόκρισιν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Οὕτως εἶπεν ὁ Ἰωὰβ καὶ οὕτω μοι ἀπεκρίθη.

1Ki 2:31 Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν, Κάμε ὡς εἶπε, καὶ πέσον ἐπ' αὐτὸν καὶ θάψον αὐτόν· διὰ νὰ ἐξαλείψῃς τὸ ἀθῷον αἷμα, τὸ ὁποῖον ἔχυσεν ὁ Ἰωάβ, ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου·

1Ki 2:32 καὶ ὁ Κύριος θέλει στρέψει τὸ αἷμα αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὅστις ἔπεσεν ἐπὶ δύο ἄνδρας δικαιοτέρους καὶ καλητέρους παρ' αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς διὰ ῥομφαίας, μὴ εἰδότος τοῦ πατρός μου Δαβίδ, τὸν Ἀβενὴρ τὸν υἱὸν τοῦ Νήρ, τὸν ἀρχιστράτηγον τοῦ Ἰσραήλ, καὶ τὸν Ἀμασὰ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεθέρ, τὸν ἀρχιστράτηγον τοῦ Ἰούδα·

1Ki 2:33 καὶ θέλουσιν ἐπιστρέψει τὰ αἵματα αὐτῶν κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰωὰβ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα· ἐπὶ δὲ τὸν Δαβὶδ καὶ ἐπὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ θέλει εἶσθαι εἰρήνη παρὰ Κυρίου ἕως αἰῶνος.

1Ki 2:34 Τότε ἀνέβη Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, καὶ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ ἐτάφη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

1Ki 2:35 Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀντ' αὐτοῦ Βεναΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ στρατεύματος· καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ Ἀβιάθαρ.

1Ki 2:36 Καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν Σιμεῒ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οἰκοδόμησον εἰς σεαυτὸν οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ κατοίκει ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν εἰς οὐδὲν μέρος·

1Ki 2:37 διότι καθ' ἣν ἡμέραν ἐξέλθῃς καὶ περάσῃς τὸν χείμαρρον Κέδρων, ἔξευρε βεβαίως ὅτι ἐξάπαντος θέλεις θανατωθῆ· τὸ αἷμά σου θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου.

1Ki 2:38 Καὶ εἶπεν ὁ Σιμεῒ πρὸς τὸν βασιλέα, Καλὸς ὁ λόγος· καθὼς εἶπεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς, οὕτω θέλει κάμει ὁ δοῦλός σου. Καὶ ἐκάθησεν ὁ Σιμεῒ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡμέρας πολλάς.

1Ki 2:39 Καὶ μετὰ τρία ἔτη, δύο ἐκ τῶν δούλων τοῦ Σιμεῒ ἐδραπέτευσαν πρὸς τὸν Ἀγχοῦς, υἱὸν τοῦ Μαaχά, τὸν βασιλέα τῆς Γάθ· καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν Σιμεΐ, λέγοντες, Ἰδού, οἱ δοῦλοί σου εἶναι ἐν Γάθ.

1Ki 2:40 Καὶ ὁ Σιμεῒ ἐσηκώθη καὶ ἔστρωσε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ὑπῆγεν εἰς Γάθ πρὸς τὸν Ἀγχοῦς, διὰ νὰ ζητήσῃ τοὺς δούλους αὐτοῦ· καὶ ὑπῆγεν ὁ Σιμεῒ καὶ ἔφερε τοὺς δούλους αὐτοῦ ἀπὸ Γάθ.

1Ki 2:41 Καὶ ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν Σολομῶντα, ὅτι ὁ Σιμεῒ ὑπῆγεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γὰθ καὶ ἐπέστρεψε.

1Ki 2:42 Καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν Σιμεῒ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δὲν σὲ ὥρκισα εἰς τὸν Κύριον καὶ διεμαρτυρήθην πρὸς σέ, λέγων, Ἔξευρε βεβαίως, ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἐξέλθῃς καὶ περιπατήσῃς ἔξω ὁπουδήποτε, ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει καὶ σὺ μοὶ εἶπας, Καλὸς ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἤκουσα·

1Ki 2:43 διὰ τί λοιπὸν δὲν ἐφύλαξας τὸν ὅρκον τοῦ Κυρίου καὶ τὴν προσταγήν, τὴν ὁποίαν προσέταξα εἰς σέ

1Ki 2:44 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σιμεΐ, Σὺ ἐξεύρεις ὅλην τὴν κακίαν, τὴν ὁποίαν γνωρίζει ἡ καρδία σου, τί ἔπραξας εἰς τὸν Δαβὶδ τὸν πατέρα μου· διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἔστρεψε τὴν κακίαν σου κατὰ τῆς κεφαλῆς σου·

1Ki 2:45 ὁ δὲ βασιλεὺς Σολομὼν θέλει εἶσθαι εὐλογημένος, καὶ ὁ θρόνος τοῦ Δαβὶδ ἐστερεωμένος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἕως αἰῶνος.

1Ki 2:46 Τότε ὁ βασιλεὺς προσέταξε Βεναΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαέ, ὅστις ἐξελθὼν ἔπεσεν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἡ βασιλεία ἐστερεώθη ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Σολομῶντος.

1Ki 3:1 Ἔκαμε δὲ ὁ Σολομὼν ἐπιγαμίαν μετὰ τοῦ Φαραώ, βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἔλαβε τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραώ· καὶ ἔφερεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν Δαβίδ, ἑωσοῦ ἐτελείωσε νὰ οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ τεῖχος τῆς Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ.

1Ki 3:2 Πλὴν ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, ἐπειδὴ δὲν ἦτο ᾠκοδομημένος οἶκος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων.

1Ki 3:3 Καὶ ἠγάπησεν ὁ Σολομὼν τὸν Κύριον, περιπατῶν εἰς τὰ προστάγματα Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· μόνον ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίαζεν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους.

1Ki 3:4 Καὶ ὑπῆγεν ὁ βασιλεὺς εἰς Γαβαών, διὰ νὰ θυσιάσῃ ἐκεῖ· διότι ἐκεῖνος ἦτο ὁ ὑψηλὸς τόπος ὁ μέγας· χίλια ὁλοκαυτώματα προσέφερεν ὁ Σολομὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο.
1Ki 3:5 Ἐφάνη δὲ ὁ Κύριος ἐν Γαβαὼν εἰς τὸν Σολομῶντα καθ' ὕπνον διὰ νυκτός· καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ζήτησον τί νὰ σοὶ δώσω.
1Ki 3:6 Ὁ δὲ Σολομὼν εἶπε, Σύ ἔκαμες μέγα ἔλεος πρὸς τὸν δοῦλόν σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, ἐπειδὴ περιεπάτησεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ· καὶ ἐφύλαξας εἰς αὐτὸν τὸ μέγα τοῦτο ἔλεος καὶ ἔδωκας εἰς αὐτὸν υἱὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καθὼς τὴν ἡμέραν ταύτην·
1Ki 3:7 καὶ τώρα, Κύριε Θεέ μου, σὺ ἔκαμες τὸν δοῦλόν σου βασιλέα ἀντὶ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἐγὼ εἶμαι παιδάριον μικρόν· δὲν ἐξεύρω πῶς νὰ ἐξέρχωμαι καὶ νὰ εἰσέρχωμαι·
1Ki 3:8 καὶ ὁ δοῦλός σου εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξας, λαοῦ μεγάλου, ὅστις ἐκ τοῦ πλήθους δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῇ οὐδὲ νὰ λογαριασθῇ·
1Ki 3:9 δὸς λοιπὸν εἰς τὸν δοῦλόν σου καρδίαν νοήμονα εἰς τὸ νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν σου, διὰ νὰ διακρίνω μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ· διότι τίς δύναται νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν σου τοῦτον τὸν μέγαν
1Ki 3:10 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος εἰς τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Σολομὼν ἐζήτησε τὸ πρᾶγμα τοῦτο.
1Ki 3:11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς αὐτόν, Ἐπειδὴ ἐζήτησας τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ δὲν ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν πολυζωΐαν, καὶ δὲν ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν πλούτη, καὶ δὲν ἐζήτησας τὴν ζωὴν τῶν ἐχθρῶν σου, ἀλλ' ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν σύνεσιν διὰ νὰ ἐννοῇς κρίσιν,
1Ki 3:12 ἰδού, ἔκαμα κατὰ τοὺς λόγους σου· ἰδού, ἔδωκα εἰς σὲ καρδίαν σοφὴν καὶ συνετήν, ὥστε δὲν ἐστάθη πρότερόν σου ὅμοιός σου, οὐδὲ μετὰ σὲ θέλει ἀναστηθῇ ὅμοιός σου·
1Ki 3:13 ἔτι δὲ ἔδωκα εἰς σὲ καὶ ὅ, τι δὲν ἐζήτησας, καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν, ὥστε μεταξὺ τῶν βασιλέων δὲν θέλει εἶσθαι οὐδεὶς ὅμοιός σου καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας σου·
1Ki 3:14 καὶ ἐὰν περιπατῇς εἰς τὰς ὁδοὺς μου, φυλάττων τὰ διατάγματά μου καὶ τὰς ἐντολὰς μου, καθὼς περιεπάτησε Δαβὶδ ὁ πατὴρ σου, τότε θέλω μακρύνει τὰς ἡμέρας σου.
1Ki 3:15 Καὶ ἐξύπνησεν ὁ Σολομών· καὶ ἰδού, ἦτο ἐνύπνιον. Καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐστάθη ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, καὶ προσέφερεν ὁλοκαυτώματα καὶ ἔκαμεν εἰρηνικὰς προσφορὰς καὶ ἔκαμε συμπόσιον εἰς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ.
1Ki 3:16 Τότε ἦλθον δύο γυναῖκες πόρναι πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐστάθησαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
1Ki 3:17 Καὶ εἶπεν ἡ μία γυνή, Ὤ, κύριέ μου ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη κατοικοῦμεν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐγέννησα συγκατοικοῦσα μετ' αὐτῆς·
1Ki 3:18 τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν ἀφοῦ ἐγὼ ἐγέννησα, ἐγέννησε καὶ ἡ γυνὴ αὕτη· καὶ ἤμεθα ὁμοῦ· δὲν ἦτο ξένος μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ· μόνον ἡμεῖς αἱ δύο ἤμεθα ἐν τῇ οἰκίᾳ·
1Ki 3:19 καὶ τὴν νύκτα ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης, ἐπειδὴ ἐκοιμήθη ἐπ' αὐτόν·
1Ki 3:20 καὶ αὐτὴ σηκωθεῖσα τὸ μεσονύκτιον, ἔλαβε τὸν υἱὸν μου ἐκ τοῦ πλαγίου μου, ἐνῷ ἡ δούλη σου ἐκοιμᾶτο, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς· τὸν δὲ υἱὸν αὐτῆς τὸν νεκρὸν ἔβαλεν εἰς τὸν κόλπον μου·
1Ki 3:21 καὶ ὅτε ἐσηκώθην τὸ πρωΐ, διὰ νὰ θηλάσω τὸν υἱὸν μου, ἰδού, ἦτο νεκρός· πλὴν ἀφοῦ τὸ πρωΐ παρετήρησα αὐτό, ἰδού, δὲν ἦτο ὁ υἱὸς μου τὸν ὁποῖον ἐγέννησα.
1Ki 3:22 Ἡ δὲ ἄλλη γυνὴ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ὁ ζῶν εἶναι ὁ υἱὸς μου, ὁ δὲ νεκρὸς εἶναι ὁ υἱὸς σου. Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ὁ νεκρὸς εἶναι ὁ υἱὸς σου, ὁ δὲ ζῶν εἶναι ὁ υἱὸς μου. Οὕτως ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
1Ki 3:23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Ἡ μὲν λέγει, Οὗτος ὁ ζῶν εἶναι ὁ υἱὸς μου, ὁ δὲ νεκρὸς εἶναι ὁ υἱὸς σου· ἡ δὲ λέγει, Οὐχί, ἀλλ' ὁ νεκρὸς εἶναι ὁ υἱὸς σου, ὁ δὲ ζῶν εἶναι ὁ υἱὸς μου.
1Ki 3:24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, φέρετέ μοι μάχαιραν. Καὶ ἔφεραν τὴν μάχαιραν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως.
1Ki 3:25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Διαιρέσατε εἰς δύο τὸ παιδίον τὸ ζῶν, καὶ δότε τὸ ἥμισυ εἰς τὴν μίαν καὶ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν ἄλλην.
1Ki 3:26 Τότε ἡ γυνή, τῆς ὁποίας ἦτο ὁ υἱὸς ὁ ζῶν, ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, διότι τὰ σπλάγχνα αὐτῆς ἐπόνεσαν διὰ τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ὢ, κύριέ μου, δὸς εἰς αὐτὴν τὸ παιδίον τὸ ζῶν, καὶ κατ' οὐδένα τρόπον μὴ θανατώσῃς αὐτό. Ἡ δὲ ἄλλη εἶπε, Μήτε ἰδικὸν μου ἂς ἦναι, μήτε ἰδικὸν σου· διαιρέσατε αὐτό.
1Ki 3:27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεύς, εἶπε, Δότε εἰς αὐτὴν τὸ παιδίον τὸ ζῶν, καὶ κατ' οὐδένα τρόπον μὴ θανατώσητε αὐτό· αὕτη εἶναι μήτηρ αὐτοῦ.
1Ki 3:28 Καὶ ἤκουσε πᾶς ὁ Ισραὴλ περὶ τῆς κρίσεως, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεύς ἔκρινε, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν βασιλέα· διότι εἶδον ὅτι σοφία Θεοῦ ἦτο ἐν αὐτῷ διὰ νὰ κάμνῃ κρίσιν·
1Ki 4:1 Ὁ δὲ βασιλεὺς Σολομὼν ἐβασίλευεν ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ.
1Ki 4:2 Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ ἄρχοντες, τοὺς ὁποίους εἶχεν· Ἀζαρίας, ὁ υἱὸς τοῦ Σαδώκ, αὐλάρχης·
1Ki 4:3 Ἐλιορὲφ καὶ Ἀχιά, οἱ υἱοὶ τοῦ Σεισά, γραμματεῖς· Ἰωσαφάτ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιούδ, ὑπομνηματογράφος·
1Ki 4:4 καὶ Βεναΐας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, ἐπὶ τοῦ στρατεύματος· καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ, ἱερεῖς·
1Ki 4:5 καὶ Ἀζαρίας, ὁ υἱὸς τοῦ Νάθαν, ἐπὶ τοὺς σιτάρχας· καὶ Ζαβούδ, υἱὸς τοῦ Νάθαν, πρῶτος ἀξιωματικός, φίλος τοῦ βασιλέως·
1Ki 4:6 καὶ Ἀχισάρ, οἰκονόμος· καὶ Ἀδωνιράμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβδά, ἐπὶ τῶν φόρων.
1Ki 4:7 εἶχε δὲ ὁ Σολομὼν δώδεκα σιτάρχας ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ, καὶ προέβλεπον τὰς τροφὰς εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς

τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἑνὸς μηνὸς πρόβλεψιν ἔκαμνεν ἕκαστος τὸν χρόνον.
1Ki 4:8 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα αὐτῶν· ὁ υἱὸς τοῦ Οὔρ σιτάρχης ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ·
1Ki 4:9 ὁ υἱὸς τοῦ Δεκέρ, ἐν Μακὰς καὶ ἐν Σααλβὶμ καὶ Βαὶθσεμὲς καὶ Αἰλὼν τῆς Βαίθἀνάν·
1Ki 4:10 ὁ υἱὸς τοῦ Ἔσεδ, ἐν Ἀρουβὼθ· ὑπὸ τοῦτον ἦτο Σωχὼ καὶ πᾶσα γῆ Ἐφέρ·
1Ki 4:11 ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιναάβ, ἐν πάσῃ τῇ Νάφαθδὼρ· οὗτος εἶχε γυναῖκα Ταφάθ, τὴν θυγατέρα τοῦ Σολομῶντος·
1Ki 4:12 Βαανά, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλούδ, ἐν Θααναχ καὶ Μεγιδδὼ καὶ πάσῃ τῇ αἰθσάν, ἥτις εἶναι πλησίον τῆς Σαρθανὰ ὑπὸ τὴν Ἰεζραέλ, ἀπὸ Βαὶθσὰν ἕως Ἀβὲλμεολά, ἕως ἐπέκεινα Ἰοκμεάμ·
1Ki 4:13 ὁ υἱὸς τοῦ Γεβέρ, ἐν Ῥαμὼθγαλαάδ· οὗτος εἶχε τὰς κώμας τοῦ Ἰαείρ, υἱοῦ Μανασσῆ, τὰς ἐν Γαλαάδ· οὗτος εἶχε καὶ τὴν ἐπαρχίαν Ἀργόβ, τὴν ἐν Βασάν, ἑξήκοντα πόλεις μεγάλας μὲ τείχη καὶ χαλκίνους μοχλούς·
1Ki 4:14 Ἀχιναδάβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰδδώ, ἐν Μαχαναΐμ·
1Ki 4:15 Ἀχιμάας, ἐν Νεφθαλί· καὶ οὗτος ἔλαβε διὰ γυναῖκα Βασεμάθ, τὴν θυγατέρα τοῦ Σολομῶντος·
1Ki 4:16 Βαανά, ὁ υἱὸς τοῦ Χουσαΐ, ἐν Ἀσιὴρ καὶ ἐν Ἀλώθ·
1Ki 4:17 Ἰωσαφάτ, ὁ υἱὸς τοῦ Φαρούα, ἐν Ἰσσάχαρ·
1Ki 4:18 Σιμεΐ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἠλά, ἐν Βενιαμίν·
1Ki 4:19 Γεβέρ, ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρεί, ἐν γῇ Γαλαάδ, τῇ γῇ τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων καὶ τοῦ Ὤγ βασιλέως τῆς Βασάν· καὶ ἦτο ὁ μόνος σιτάρχης ἐν ταύτῃ τῇ γῇ.
1Ki 4:20 Ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἦσαν πολυάριθμοι ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ πλῆθος, τρώγοντες καὶ πίνοντες καὶ εὐθυμοῦντες.
1Ki 4:21 Καὶ ἐξουσίαζεν ὁ Σολομὼν ἐπὶ πάντα τὰ βασίλεια, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἕως τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων, καὶ ἕως τῶν ὁρίων τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἔφερον δῶρα καὶ ἦσαν δοῦλοι εἰς τὸν Σολομῶντα καθ ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
1Ki 4:22 Ἡ δὲ τροφὴ τοῦ Σολομῶντος διὰ μίαν ἡμέραν ἦτο τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως καὶ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου,
1Ki 4:23 δέκα βόες σιτευτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομαδικοὶ καὶ ἑκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς ἐλάφων καὶ ἀγρίων αἰγῶν καὶ δορκάδων καὶ πτηνῶν θρεπτῶν.
1Ki 4:24 Διότι ἐξουσίαζεν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, ἀπὸ Θαψὰ ἕως Γάζης, ἐπὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ· καὶ εἶχεν εἰρήνην πανταχόθεν κύκλῳ αὐτοῦ.
1Ki 4:25 Κατῴκει δὲ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἐν ἀσφαλείᾳ, ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκῆν αὐτοῦ, ἀπὸ Δὰν ἕως Βὴρσαβεέ, πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σολομῶντος.
1Ki 4:26 Καὶ εἶχεν ὁ Σολομὼν τεσσαράκοντα χιλιάδας σταύλους ἵππων διὰ τὰς ἁμάξας αὐτοῦ καὶ δώδεκα χιλιάδας ἱππεῖς.
1Ki 4:27 Καὶ οἱ σιτάρχαι ἐκεῖνοι προεμήθευον τροφὰς διὰ τὸν βασιλέα Σολομῶντα καὶ διὰ πάντας τοὺς προσερχομένους εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως Σολομῶντος, ἕκαστος εἰς τὸν μῆνα αὐτοῦ· δὲν ἄφινον νὰ γίνηται οὐδεμία ἔλλειψις.
1Ki 4:28 Ἔφερον ἔτι κριθὰς καὶ ἄχυρον διὰ τοὺς ἵππους καὶ τὰς ἡμιόνους, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦσαν, ἕκαστος κατὰ τὸ διωρισμένον εἰς αὐτόν.
1Ki 4:29 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Σολομῶντα σοφίαν καὶ φρόνησιν πολλὴν σφόδρα καὶ ἔκτασιν πνεύματος, ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
1Ki 4:30 Καὶ ὑπερέβη ἡ σοφία τοῦ Σολομῶντος τὴν σοφίαν πάντων τῶν κατοίκων τῆς ἀνατολῆς καὶ πᾶσαν τὴν σοφίαν τῆς Αἰγύπτου·
1Ki 4:31 διότι ἦτο σοφώτερος παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, παρὰ τὸν Ἐθὰν τὸν Ἐζραΐτην καὶ τὸν Αἱμὰν καὶ τὸν Χαλκὸλ καὶ τὸν Δαρδά, τοὺς υἱοὺς τοῦ Μαώλ· καὶ ἡ φήμη αὐτοῦ ἦτο εἰς πάντα τὰ ἔθνη κύκλῳ.
1Ki 4:32 Καὶ ἐλάλησε τρισχιλίας παροιμίας· καὶ αἱ ᾠδαὶ αὐτοῦ ἦσαν χίλιαι καὶ πέντε.
1Ki 4:33 Καὶ ἐλάλησε περὶ δένδρων, ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ, μέχρι τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκφυομένης ἐπὶ τοῦ τοίχου· ἐλάλησεν ἔτι περὶ τετραπόδων καὶ περὶ πτηνῶν καὶ περὶ ἑρπετῶν καὶ περὶ ἰχθύων.
1Ki 4:34 Καὶ ἤρχοντο ἐκ πάντων τῶν λαῶν διὰ νὰ ἀκούσωσι τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος, παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ὅσοι ἤκουον τὴν σοφίαν αὐτοῦ.
1Ki 5:1 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Χειρὰμ βασιλεὺς τῆς Τύρου τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τὸν Σολομῶντα, ἀκούσας ὅτι ἔχρισαν αὐτὸν βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· διότι ὁ Χειρὰμ ἠγάπα πάντοτε τὸν Δαβίδ.
1Ki 5:2 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Σολομὼν πρὸς τὸν Χειράμ, λέγων,
1Ki 5:3 Σὺ ἐξεύρεις ὅτι Δαβὶδ ὁ πατήρ μου δὲν ἠδυνήθη νὰ οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἐξ αἰτίας τῶν πολέμων τῶν περικυκλούντων αὐτὸν πανταχόθεν, ἑωσοῦ ὁ Κύριος ἔβαλε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
1Ki 5:4 ἀλλὰ τώρα Κύριος ὁ Θεός μου ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ἀνάπαυσιν πανταχόθεν· δὲν ὑπάρχει οὔτε ἐπίβουλος οὔτε ἀπάντημα κακόν·
1Ki 5:5 καὶ ἰδού, ἐγὼ λέγω νὰ οἰκοδομήσω οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, καθὼς ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων, Ὁ υἱός σου, τὸν ὁποῖον θέλω βάλει ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος θέλει οἰκοδομήσει τὸν οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου·
1Ki 5:6 τώρα λοιπὸν πρόσταξον νὰ κόψωσιν εἰς ἐμὲ κέδρους ἐκ τοῦ Λιβάνου· καὶ οἱ δοῦλοί μου θέλουσιν εἶσθαι μετὰ τῶν δούλων σου· καὶ θέλω δώσει εἰς σὲ μισθὸν διὰ τοὺς δούλους σου, κατὰ πάντα ὅσα εἴπας· διότι σὺ ἐξεύρεις ὅτι μεταξὺ ἡμῶν δὲν εἶναι οὐδεὶς οὕτως ἔμπειρος νὰ κόπτῃ ξύλα, ὡς οἱ Σιδώνιοι.

1Ki 5:7 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Χειρὰμ τοὺς λόγους τοῦ Σολομῶντος, ἐχάρη σφόδρα καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος σήμερον, ὅστις ἔδωκεν εἰς τὸν Δαβὶδ υἱὸν σοφὸν ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον.

1Ki 5:8 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Χειρὰμ πρὸς τὸν Σολομῶντα, λέγων, Ἤκουσα περὶ ὅσων ἐμήνυσας πρὸς ἐμέ· ἐγὼ θέλω κάμει πᾶν τὸ θέλημά σου διὰ ξύλα κέδρινα καὶ διὰ ξύλα πεύκινα·

1Ki 5:9 οἱ δοῦλοί μου θέλουσι καταβιβάζει αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγὼ θέλω κάμει νὰ φέρωσιν αὐτὰ εἰς σχεδίας διὰ τῆς θαλάσσης μέχρι τοῦ τόπου ὅντινα μηνύσῃς πρὸς ἐμέ, καὶ νὰ λύσωσιν αὐτὰ ἐκεῖ· σὺ δὲ θέλεις παραλάβει αὐτά· θέλεις δὲ ἐκπληρώσει καὶ σὺ τὸ θέλημά μου, δίδων τροφὰς διὰ τὸν οἶκόν μου.

1Ki 5:10 Ἔδιδε λοιπὸν ὁ Χειρὰμ εἰς τὸν Σολομῶντα ξύλα κέδρινα καὶ ξύλα πεύκινα, ὅσα ἤθελεν.

1Ki 5:11 Ὁ δὲ Σολομὼν ἔδωκεν εἰς τὸν Χειρὰμ εἴκοσι χιλιάδας κόρων σίτου διὰ τροφὴν τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ εἴκοσι κόρους ἐλαίου κοπανισμένου· οὕτως ἔδιδεν ὁ Σολομὼν εἰς τὸν Χειρὰμ κατ' ἔτος.

1Ki 5:12 Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Σολομῶντα σοφίαν, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτόν· καὶ ἦτο εἰρήνη μεταξὺ Χειρὰμ καὶ Σολομῶντος· καὶ ἔκαμον συνθήκην ἀμφότεροι.

1Ki 5:13 Ἔκαμε δὲ ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ἀνδρολογίαν ἐκ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἦτο ἡ ἀνδρολογία τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

1Ki 5:14 Καὶ ἀπέστελλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον, δέκα χιλιάδας τὸν μῆνα κατὰ ἀλλαγήν· ἕνα μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ δύο μῆνας ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν· ἐπὶ δὲ τῆς ἀνδρολογίας ἦτο ὁ Ἀδωνιράμ.

1Ki 5:15 Καὶ εἶχεν ὁ Σολομὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀχθοφόρων καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων ἐν τῷ ὄρει·

1Ki 5:16 ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τῶν διωρισμένων παρὰ τοῦ Σολομῶντος, οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τῶν ἔργων, τρεῖς χιλιάδες καὶ τριακόσιοι, ἐπιστατοῦντες ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν δουλεύοντα εἰς τὰ ἔργα.

1Ki 5:17 Προσέταξε δὲ ὁ βασιλεύς, καὶ μετέφεραν λίθους μεγάλους, λίθους ἐκλεκτούς, λίθους πελεκητούς, διὰ τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου.

1Ki 5:18 Καὶ ἐπελέκησαν οἱ οἰκοδόμοι τοῦ Σολομῶντος καὶ οἱ οἰκοδόμοι τοῦ Χειρὰμ καὶ οἱ Γίβλιοι, καὶ ἡτοίμασαν τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους, διὰ νὰ οἰκοδομήσωσι τὸν οἶκον.

1Ki 6:1 Καὶ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ καὶ ὀγδοηκοστῷ ἔτει ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τὸ τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Σολομῶντος ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, κατὰ τὸν μῆνα Ζίφ, ὅστις εἶναι ὁ δεύτερος μήν, ἤρχισε νὰ οἰκοδομῇ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

1Ki 6:2 Καὶ τοῦ οἴκου, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ᾠκοδόμησεν εἰς τὸν Κύριον, τὸ μῆκος αὐτοῦ ἦτο ἑξήκοντα πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ εἴκοσι, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ τριάκοντα πηχῶν.

1Ki 6:3 Τὸ δὲ πρόναον, τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ τοῦ οἴκου, εἶχε μῆκος εἴκοσι πηχῶν, κατὰ τὸ πλάτος τοῦ οἴκου· καὶ πλάτος δέκα πηχῶν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου.

1Ki 6:4 Καὶ ἔκαμεν εἰς τὸν οἶκον παράθυρα πλάγια ἀδιόρατα.

1Ki 6:5 Καὶ ᾠκοδόμησε κολλητὰ μὲ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου οἰκήματα κύκλῳ, κολλητὰ μὲ τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ , καὶ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ χρηστηρίου· οὕτως ἔκαμεν οἰκήματα κύκλῳ.

1Ki 6:6 Τοῦ κατωτέρου οἰκήματος τὸ πλάτος ἦτο πέντε πηχῶν, καὶ τοῦ μέσου ἓξ πηχῶν τὸ πλάτος, καὶ τοῦ τρίτου ἑπτὰ πηχῶν τὸ πλάτος· διότι ἔξωθεν τοῦ οἴκου ἔκαμε στενὰ ὑποστηρίγματα κύκλῳ, διὰ νὰ μὴ εἰσέρχωνται αἱ δοκοὶ εἰς τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου.

1Ki 6:7 Καὶ ὁ οἶκος, ἐνῷ ᾠκοδομεῖτο, ᾠκοδομήθη μὲ λίθους προητοιμασμένους πρὶν μετακομισθῶσιν ἐκεῖ· ὥστε οὔτε σφύρα οὔτε πέλεκυς οὐδὲν σιδηροῦν ἐργαλεῖον δὲν ἠκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐνῷ ᾠκοδομεῖτο.

1Ki 6:8 Ἡ θύρα τῶν μέσων οἰκημάτων ἦτο εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ οἴκου· καὶ ἀνέβαινον εἰς τὰ οἰκήματα τοῦ μέσου διὰ κλίμακος ἑλικοειδοῦς, καὶ ἐκ τοῦ μέσου εἰς τὰ τριώροφα.

1Ki 6:9 Οὕτως ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ ἐτελείωσεν αὐτόν· καὶ ἐστέγασε τὸν οἶκον μὲ ὀροφὰς κοιλωτὰς καὶ κοσμήματα ἐκ κέδρου.

1Ki 6:10 Καὶ ᾠκοδόμησε τὰ οἰκήματα κολλητὰ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον, πέντε πηχῶν τὸ ὕψος· καὶ συνείχοντο μετὰ τοῦ οἴκου διὰ ξύλων κεδρίνων.

1Ki 6:11 Καὶ ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Σολομῶντα, λέγων,

1Ki 6:12 Περὶ τοῦ οἴκου τούτου, τὸν ὁποῖον σὺ οἰκοδομεῖς, ἐὰν περιπατῇς εἰς τὰ διατάγματά μου καὶ ἐκτελῇς τὰς κρίσεις μου καὶ φυλάττῃς πάσας τὰς ἐντολάς μου περιπατῶν εἰς αὐτάς, τότε θέλω βεβαιώσει τὸν λόγον μου μετὰ σοῦ, τὸν ὁποῖον ἐλάλησα πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα σοῦ·

1Ki 6:13 καὶ θέλω κατοικεῖ ἐκ μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ δὲν θέλω ἐγκαταλίπει τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

1Ki 6:14 Οὕτως ᾠκοδόμησεν ὁ Σολομὼν τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν.

1Ki 6:15 Καὶ ἐσανίδωσε τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου ἔσωθεν μὲ σανίδας κεδρίνας, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ οἴκου ἕως τῶν τοίχων τῆς στέγης· μὲ ξύλον ἐσκέπασεν αὐτὰ ἔσωθεν· καὶ ἐσκέπασε τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου μὲ σανίδας πευκίνας.

1Ki 6:16 Ἐσανίδωσεν ἔτι μὲ σανίδας κεδρίνας εἴκοσι πήχας εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ οἴκου, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν τοίχων· καὶ ἐσανίδωσεν αὐτὸ ἔσωθεν διὰ νὰ ἦναι τὸ χρηστήριον, τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.

1Ki 6:17 Ὁ δὲ οἶκος, τουτέστι ὁ ναὸς ὁ κατέμπροσθεν, ἦτο τεσσαράκοντα πηχῶν μήκους.

1Ki 6:18 Καὶ τὰ κέδρινα ξύλα τοῦ οἴκου ἔσωθεν ἦσαν γεγλυμμένα μὲ κάλυκας καὶ ἀνοικτὰ ἄνθη· τὰ πάντα κέδρινα· δὲν ἐφαίνετο λίθος.

1Ki 6:19 Καὶ ἡτοίμασε τὸ χρηστήριον εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ οἴκου, διὰ νὰ θέσῃ ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου.

1Ki 6:20 Καὶ τὸ χρηστήριον εἶχε κατὰ πρόσωπον εἴκοσι πηχῶν μῆκος καὶ εἴκοσι πηχῶν πλάτος καὶ εἴκοσι πηχῶν ὕψος· καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸ μὲ καθαρὸν χρυσίον· οὕτως ἐσκέπασε καὶ τὸ θυσιαστήριον μὲ κέδρον.

1Ki 6:21 Καὶ ἐσκέπασεν ὁ Σολομὼν τὸν οἶκον ἔσωθεν μὲ καθαρὸν χρυσίον· καὶ ἔκαμε χώρισμα μὲ ἁλύσεις χρυσᾶς ἔμπροσθεν τοῦ χρηστηρίου καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸ μὲ χρυσίον.

1Ki 6:22 Καὶ ὅλον τὸν οἶκον ἐσκέπασε μὲ χρυσίον, ἑωσοῦ συνετέλεσεν ὅλον τὸν οἶκον· ἐσκέπασεν ἔτι μὲ χρυσίον ὅλον τὸ θυσιαστήριον, τὸ πλησίον τοῦ χρηστηρίου.

1Ki 6:23 Ἔσωθεν δὲ τοῦ χρηστηρίου ἔκαμε δύο χερουβεὶμ ἐκ ξύλου ἐλαίας, δέκα πηχῶν τὸ ὕψος.

1Ki 6:24 Καὶ ἦτο πέντε πῆχαι ἡ μία πτέρυξ τοῦ χεροὺβ καὶ πέντε πῆχαι ἡ ἄλλη πτέρυξ τοῦ χερούβ· ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς μιᾶς πτέρυγος αὐτοῦ ἕως τοῦ ἄκρου τῆς ἄλλης πτέρυγος αὐτοῦ, δέκα πῆχαι.

1Ki 6:25 Καὶ τὸ ἄλλο χεροὺβ ἦτο δέκα πηχῶν· τοῦ αὐτοῦ μέτρου καὶ τῆς αὐτῆς κατασκευῆς ἦσαν ἀμφότερα τὰ χερουβείμ.

1Ki 6:26 Τὸ ὕψος τοῦ ἑνὸς χεροὺβ δέκα πηχῶν, καὶ οὕτω τοῦ ἄλλου χερούβ.

1Ki 6:27 Καὶ ἔθεσε τὰ χερουβεὶμ ἐν μέσῳ τοῦ ἐνδοτάτου οἴκου· καὶ εἶχον τὰ χερουβεὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐξηπλωμένας, ὥστε ἡ πτέρυξ τοῦ ἑνὸς ἤγγιζε τὸν ἕνα τοῖχον· καὶ ἡ πτέρυξ τοῦ ἄλλου χεροὺβ ἤγγιζε τὸν ἄλλον τοῖχον· καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἤγγιζον, ἡ μία τὴν ἄλλην, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ οἴκου.

1Ki 6:28 Καὶ ἐσκέπασε τὰ χερουβεὶμ μὲ χρυσίον.

1Ki 6:29 Καὶ πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐνέγλυψε μὲ γλυπτὰ σχήματα χερουβεὶμ καὶ φοινίκων καὶ ἀνοικτῶν ἀνθέων, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν.

1Ki 6:30 Καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου ἐσκέπασε μὲ χρυσίον, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν.

1Ki 6:31 Καὶ διὰ τὴν εἴσοδον τοῦ χρηστηρίου ἔκαμε θύρας ἐκ ξύλου ἐλαίας· τὸ ἀνώφλιον καὶ οἱ παραστάται ἦσαν ἓν πεντάγωνον.

1Ki 6:32 Καὶ αἱ δύο θύραι ἦσαν ἐκ ξύλου ἐλαίας· καὶ ἐνέγλυψεν ἐπ' αὐταῖς γλυπτὰ χερουβεὶμ καὶ φοίνικας καὶ ἀνοικτὰ ἄνθη, καὶ ἐσκέπασεν αὐτὰ μὲ χρυσίον, ἐφαπλώσας τὸ χρυσίον ἐπὶ τὰ χερουβεὶμ καὶ ἐπὶ τοὺς φοίνικας.

1Ki 6:33 Οὕτως ἔκαμε καὶ εἰς τὴν πύλην τοῦ ναοῦ παραστάτας ἐκ ξύλου ἐλαίας, ἓν τετράγωνον.

1Ki 6:34 Καὶ αἱ δύο θύραι ἦσαν ἐκ ξύλου πευκίνου· τὰ δύο φύλλα τῆς μιᾶς θύρας ἐδιπλόνοντο, καὶ τὰ δύο φύλλα τῆς ἄλλης θύρας ἐδιπλόνοντο.

1Ki 6:35 Καὶ ἐνέγλυψεν ἐπ' αὐτὰς χερουβεὶμ καὶ φοίνικας καὶ ἀνοικτὰ ἄνθη· καὶ ἐσκέπασεν αὐτὰ μὲ χρυσίον ἐφηρμοσμένον ἐπὶ τὴν ἀνάγλυφον ἐργασίαν.

1Ki 6:36 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν μὲ τρεῖς σειρὰς πελεκητῶν λίθων καὶ μὲ μίαν σειρὰν δοκῶν κεδρίνων.

1Ki 6:37 Ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει, τὸν μῆνα Ζίφ, ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου·

1Ki 6:38 καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, τὸν μῆνα Βούλ, ὅστις εἶναι ὁ ὄγδοος μήν, ἐτελειώθη ὁ οἶκος κατὰ πάντα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ· οὕτως εἰς ἑπτὰ ἔτη ᾠκοδόμησεν αὐτόν.

1Ki 7:1 Καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν ὁ Σολομὼν εἰς δεκατρία ἔτη, καὶ ἐτελείωσεν ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

1Ki 7:2 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον τοῦ δάσους τοῦ Λιβάνου· τὸ μῆκος αὐτοῦ ἦτο ἑκατὸν πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ πεντήκοντα πηχῶν, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ τριάκοντα πηχῶν, ἐπὶ τεσσάρων σειρῶν στύλων κεδρίνων, μὲ δοκοὺς κεδρίνους ἐπὶ τῶν στύλων.

1Ki 7:3 Καὶ ἐστεγάσθη μὲ κέδρον ἄνωθεν τῶν δοκῶν, αἵτινες ἐπεστηρίζοντο ἐπὶ τεσσαράκοντα πέντε στύλων, δεκαπέντε εἰς τὴν σειράν.

1Ki 7:4 Καὶ ἦσαν παράθυρα εἰς τρεῖς σειράς, καὶ ἀνταπεκρίνετο παράθυρον εἰς παράθυρον κατὰ τρεῖς σειράς.

1Ki 7:5 Καὶ πᾶσαι αἱ θύραι καὶ οἱ παραστάται ἦσαν τετράγωνοι, μὲ τὰ παράθυρα· καὶ ἀνταπεκρίνετο παράθυρον εἰς παράθυρον κατὰ τρεῖς σειράς.

1Ki 7:6 Καὶ ἔκαμε τὴν στοὰν ἐκ στύλων· τὸ μῆκος αὐτῆς πεντήκοντα πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς τριάκοντα πηχῶν· καὶ ἦτο ἡ στοὰ κατέμπροσθεν τῶν στύλων τοῦ οἴκου, ὥστε οἱ στύλοι καὶ αἱ δοκοὶ ἦσαν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

1Ki 7:7 Ἔκαμεν ἔτι στοὰν διὰ τὸν θρόνον, ὅπου ἔμελλε νὰ κρίνῃ, τὴν στοὰν τῆς κρίσεως· καὶ ἦτο ἐστρωμένη μὲ κέδρον ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ ἄλλου.

1Ki 7:8 Καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάθητο, εἶχε μίαν ἄλλην αὐλὴν ἔσωθεν τῆς στοᾶς, οὖσαν τῆς αὐτῆς κατασκευῆς. Ὁ Σολομὼν ἔκαμεν ἔτι οἶκον διὰ τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραώ, τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει, ὅμοιον μὲ τὴν στοὰν ταύτην.

1Ki 7:9 Πάντα ταῦτα ἦσαν ἐκ λίθων πολυτελῶν, κατὰ τὰ μέτρα τῶν πριονισμένων λίθων, πριονισμένων διὰ πριονίου, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, ἐκ θεμελίου μέχρι τοῦ γείσου, καὶ ἔξωθεν ἕως τῆς μεγάλης αὐλῆς.

1Ki 7:10 Καὶ τὸ θεμέλιον ἦτο ἐκ λίθων πολυτελῶν, λίθων μεγάλων, λίθων δέκα πηχῶν καὶ λίθων ὀκτὼ πηχῶν.

1Ki 7:11 Καὶ ἐπάνωθεν ἦσαν λίθοι πολυτελεῖς, κατὰ τὸ μέτρον τῶν πριονισμένων λίθων, καὶ κέδροι.

1Ki 7:12 Καὶ ἡ μεγάλη αὐλὴ κυκλόθεν ἦτο ἐκ τριῶν σειρῶν λίθων πριονισμένων καὶ ἐκ μιᾶς σειρᾶς κεδρίνων δοκῶν, καθὼς ἡ ἐσωτέρα αὐλὴ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ καθὼς ἡ στοὰ τοῦ οἴκου.

1Ki 7:13 Καὶ ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν καὶ ἔλαβε τὸν Χειρὰμ ἐκ τῆς Τύρου.

1Ki 7:14 Οὗτος ἦτο υἱὸς γυναικὸς χήρας ἐκ φυλῆς Νεφθαλί, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, χαλκουργός· καὶ ἦτο πλήρης τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης εἰς τὸ νὰ ἐργάζηται πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ. Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα Σολομῶντα καὶ ἔκαμε πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

1Ki 7:15 Διότι ἔχυσε τοὺς δύο χαλκίνους στύλους, δεκαοκτὼ πηχῶν ὕψους ἕκαστον στύλον· γραμμὴ δὲ δώδεκα πηχῶν περιεκύκλονεν ἕκαστον αὐτῶν.

1Ki 7:16 Καὶ ἔκαμεν ἐκ χυτοῦ χαλκοῦ δύο ἐπιθέματα, διὰ νὰ θέσῃ αὐτὰ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων· τὸ ὕψος τοῦ ἑνὸς ἐπιθέματος πέντε πηχῶν, καὶ τὸ ὕψος τοῦ ἄλλου ἐπιθέματος πέντε πηχῶν·

1Ki 7:17 καὶ δίκτυα πλεκτὰ εἰργασμένα ἁλυσιδωτὰ ἐκ συρμάτων, διὰ τὰ ἐπιθέματα τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στύλων· ἑπτὰ διὰ τὸ ἓν ἐπίθεμα, καὶ ἑπτὰ διὰ τὸ ἄλλο ἐπίθεμα.

1Ki 7:18 Καὶ ἔκαμε τοὺς στύλους, καὶ δύο σειρὰς ῥοδίων κυκλόθεν ἐπὶ τὸ ἓν δίκτυον, διὰ νὰ σκεπάσῃ μὲ ῥόδια τὰ ἐπιθέματα τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στύλων· καὶ ἔκαμε τὸ αὐτὸ εἰς τὸ ἄλλο ἐπίθεμα.

1Ki 7:19 Καὶ τὰ ἐπιθέματα, τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στύλων ἐν τῇ στοᾷ, ἦσαν ἐργασίας κρίνων τεσσάρων πηχῶν.

1Ki 7:20 Καὶ τὰ ἐπιθέματα τὰ ἐπὶ τῶν δύο στύλων εἶχον ῥόδια καὶ ἐπάνωθεν, πλησίον τῆς κοιλίας, τῆς παρὰ τὸ δικτυωτόν· καὶ τὰ ῥόδια ἦσαν διακόσια κατὰ σειρὰν κυκλόθεν ἐφ' ἑκάστου ἐπιθέματος.

1Ki 7:21 Καὶ ἔστησε τοὺς στύλους εἰς τὴν στοὰν τοῦ ναοῦ· καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν δεξιόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχείν· καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν ἀριστερόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βοάς.

1Ki 7:22 Καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν στύλων ἦτο ἐργασία κρίνων· οὕτως ἐτελειώθη ἡ κατασκευὴ τῶν στύλων.

1Ki 7:23 Ἔκαμεν ἔτι τὴν χυτὴν θάλασσαν, δέκα πηχῶν ἀπὸ χείλους εἰς χεῖλος, στρογγύλην κύκλῳ· καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς πέντε πηχῶν· καὶ γραμμὴ τριάκοντα πηχῶν περιεζώννυεν αὐτὴν κύκλῳ.

1Ki 7:24 Καὶ ὑπὸ τὸ χεῖλος αὐτῆς κύκλῳ ἦσαν ἀνάγλυφα εἰς σχῆμα κολοκύνθης περικυκλοῦντα αὐτήν, δέκα κατὰ πῆχην, περικυκλοῦντα τὴν θάλασσαν κύκλῳ· αἱ δύο σειραὶ τῶν ἀναγλύφων ἦσαν χυμέναι ὁμοῦ μὲ αὐτήν.

1Ki 7:25 Ἵστατο δὲ ἐπὶ δώδεκα βοῶν· τρεῖς ἔβλεπον πρὸς βορρᾶν, καὶ τρεῖς ἔβλεπον πρὸς δυσμάς, καὶ τρεῖς ἔβλεπον πρὸς νότον, καὶ τρεῖς ἔβλεπον πρὸς ἀνατολάς· καὶ ἡ θάλασσα ἔκειτο ἐπ' αὐτῶν· καὶ ὅλα τὰ ὀπίσθια αὐτῶν ἦσαν πρὸς τὰ ἔσω.

1Ki 7:26 Καὶ τὸ πάχος αὐτῆς ἦτο μιᾶς παλάμης, καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς κατεσκευασμένον ὡς χεῖλος ποτηρίου, ὡς ἄνθος κρίνου· ἐχώρει δὲ δύο χιλιάδας βάθ.

1Ki 7:27 Ἔκαμεν ἔτι δέκα βάσεις χαλκίνας· τεσσάρων πηχῶν τὸ μῆκος τῆς μιᾶς βάσεως, καὶ τεσσάρων πηχῶν τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ τριῶν πηχῶν τὸ ὕψος αὐτῆς.

1Ki 7:28 Ἡ δὲ ἐργασία τῶν βάσεων ἦτο τοιαύτη· εἶχον συγκλείσματα, καὶ τὰ συγκλείσματα ἦσαν ἐντὸς τῶν κιονίσκων.

1Ki 7:29 Καὶ ἐπὶ τῶν συγκλεισμάτων τῶν ἐντὸς τῶν κιονίσκων ἦσαν λέοντες, βόες καὶ χερουβείμ· καὶ ἐπὶ τῶν κιονίσκων ἦτο ἄνωθεν τὸ ὑποβάσταγμα· ὑποκάτωθεν δὲ τῶν λεόντων καὶ βοῶν ἦσαν κροσσοὶ ἀνάγλυφοι κρεμάμενοι.

1Ki 7:30 Καὶ ἑκάστη βάσις εἶχε τέσσαρας χαλκίνους τροχοὺς καὶ ἄξονας χαλκίνους· καὶ αἱ τέσσαρες γωνίαι αὐτῆς εἶχον ὤμους· ὑπὸ τὸν λουτῆρα ἦσαν οἱ ὦμοι χυτοί, ἕκαστος ἀπέναντι τῶν κροσσῶν.

1Ki 7:31 Καὶ τὸ στόμα αὐτῆς, ἔσωθεν τῆς κεφαλίδος καὶ ἄνωθεν, ἦτο μία πῆχη· ἦτο δὲ τὸ στόμα αὐτῆς στρογγύλον, κατεσκευασμένον εἰς τὸ ὑποβάσταγμα, μία πῆχη καὶ ἡμίσεια· καὶ ἔτι ἐπάνω τούτου τοῦ στόματος αὐτῆς ἦσαν ἐγχαράγματα μετὰ τῶν συγκλεισμάτων αὐτῶν, τετράγωνα ὄντα, οὐχὶ στρογγύλα.

1Ki 7:32 Καὶ ὑπὸ τὰ συγκλείσματα ἦσαν τέσσαρες τροχοί· καὶ οἱ ἄξονες τῶν τροχῶν ἡνόνοντο μὲ τὴν βάσιν· καὶ τὸ ὕψος ἑκάστου τροχοῦ ἦτο μιᾶς πήχης καὶ ἡμισείας.

1Ki 7:33 Καὶ ἡ ἐργασία τῶν τροχῶν ἦτο ὡς ἡ ἐργασία τοῦ τροχοῦ τῆς ἁμάξης· οἱ ἄξονες αὐτῶν καὶ αἱ πλῆμναι αὐτῶν καὶ ἐπίσωτρα αὐτῶν καὶ αἱ ἀκτῖνες αὐτῶν ἦσαν ὅλα χυτά.

1Ki 7:34 Καὶ ἦσαν τέσσαρες ὦμοι εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας ἑκάστης βάσεως· καὶ οἱ ὦμοι ἦσαν συνέχεια τῆς βάσεως.

1Ki 7:35 Καὶ ἐν τῇ κορυφῇ τῆς βάσεως ἦτο στρογγύλον περίζωμα ἡμισείας πήχης τὸ ὕψος· καὶ ἐν τῇ κορυφῇ τῆς βάσεως τὰ χείλη αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς ἦσαν ἐκ τῆς αὐτῆς.

1Ki 7:36 Ἐπὶ δὲ τὰς πλάκας τῶν χειλέων αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς, ἐνεχάραξε χερουβείμ, λέοντας καὶ φοίνικας, κατὰ ἀναλογίαν ἑκάστης, καὶ κροσσοὺς κύκλῳ.

1Ki 7:37 Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἔκαμε τὰς δέκα βάσεις· πᾶσαι εἶχον τὸ αὐτό χύσιμον, τὸ αὐτό μέτρον, τὸ αὐτό ἐγχάραγμα.

1Ki 7:38 Ἔκαμεν ἔτι δέκα λουτῆρας χαλκίνους· ἕκαστος λουτὴρ ἐχώρει τεσσαράκοντα βάθ· ἕκαστος λουτὴρ ἦτο τεσσάρων πηχῶν· καὶ ἐφ' ἑκάστην τῶν δέκα βάσεων ἦτο εἷς λουτήρ.

1Ki 7:39 Καὶ ἔθεσε τὰς βάσεις, πέντε ἐπὶ τὸ δεξιὸν πλάγιον τοῦ οἴκου καὶ πέντε ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πλάγιον τοῦ οἴκου· καὶ ἔθεσε τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ δεξιὸν πλάγιον τοῦ οἴκου πρὸς ἀνατολὰς ἀπέναντι τοῦ νοτίου μέρους.

1Ki 7:40 Καὶ ἔκαμεν ὁ Χειρὰμ τοὺς λουτῆρας καὶ τὰ πτύαρια καὶ τὰς λεκάνας. Οὕτως ἐτελείωσεν ὁ Χειρὰμ κάμνων πάντα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα Σολομῶντα διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου·

1Ki 7:41 τοὺς δύο στύλους καὶ τὰς σφαίρας τῶν ἐπιθεμάτων, τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν δύο στύλων· καὶ τὰ δύο δικτυωτά, διὰ νὰ σκεπάζωσι τὰς δύο σφαίρας τῶν ἐπιθεμάτων τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στύλων·

1Ki 7:42 καὶ τετρακόσια ῥόδια διὰ τὰ δύο δικτυωτά, δύο σειρὰς ῥοδίων δἰ ἕκαστον δικτυωτόν, διὰ νὰ σκεπάζωσι τὰς δύο σφαίρας τῶν ἐπιθεμάτων τῶν ἐπὶ τῶν στύλων·

1Ki 7:43 καὶ τὰς δέκα βάσεις καὶ τοὺς δέκα λουτῆρας ἐπὶ τῶν βάσεων·

1Ki 7:44 καὶ τὴν μίαν θάλασσαν, καὶ τοὺς δώδεκα βόας ὑποκάτω τῆς θαλάσσης·

1Ki 7:45 καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰς λεκάνας· πάντα ταῦτα τὰ σκεύη, τὰ ὁποῖα ὁ Χειρὰμ ἔκαμεν εἰς τὸν βασιλέα Σολομῶντα διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, ἦσαν ἐκ χαλκοῦ λαμπροῦ.

1Ki 7:46 Ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Ἰορδάνου ἔχυσεν αὐτὰ ὁ βασιλεύς, ἐν γῇ ἀργιλλώδει, μεταξὺ Σοκχὼθ καὶ Σαρθάν.
1Ki 7:47 Καὶ ὁ Σολομὼν ἀφῆκε πάντα τὰ σκεύη ἀζύγιστα, διότι ἦσαν πολλὰ σφόδρα· τὸ βάρος τοῦ χαλκοῦ δὲν ἠδύνατο λογαριασθῇ.
1Ki 7:48 Καὶ ἔκαμεν ὁ Σολομὼν πάντα τὰ σκεύη τὰ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν τράπεζαν τὴν χρυσῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐτίθεντο οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως,
1Ki 7:49 καὶ τὰς λυχνίας, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν, ἔμπροσθεν τοῦ χρηστηρίου, ἐκ χρυσίου καθαροῦ, καὶ τὰ ἄνθη καὶ τοὺς λύχνους καὶ τὰς λαβίδας ἐκ χρυσοῦ,
1Ki 7:50 καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰ λυχνοψάλιδα καὶ τὰς λεκάνας καὶ τοὺς κρατῆρας καὶ τὰ θυμιατήρια ἐκ χρυσίου καθαροῦ, καὶ τοὺς στρόφιγγας ἐκ χρυσίου, διὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου, τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, καὶ διὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ.
1Ki 7:51 Καὶ συνετελέσθη ἅπαν τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἰσέφερεν ὁ Σολομὼν τὰ ἀφιερώματα Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη ἔθεσεν ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.
1Ki 8:1 Τότε συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν πρὸς ἑαυτὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν φυλῶν, τοὺς οἰκογενάρχας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διὰ νὰ ἀναβιβάσωσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ἐκ τῆς πόλεως Δαβίδ, ἥτις εἶναι ἡ Σιών.
1Ki 8:2 Καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα Σολομῶντα ἐν τῇ ἑορτῇ κατὰ τὸν μῆνα Ἐθανείμ, ὅστις εἶναι ὁ ἕβδομος μήν.
1Ki 8:3 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐσήκωσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτόν.
1Ki 8:4 Καὶ ἀνεβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ· οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀνεβίβασαν αὐτά.
1Ki 8:5 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σολομὼν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραήλ, οἱ συναχθέντες πρὸς αὐτόν, ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ, θυσιάζοντες πρόβατα καὶ βόας, ὅσα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λογαριασθῶσι καὶ νὰ ἀριθμηθῶσι διὰ τὸ πλῆθος.
1Ki 8:6 Καὶ εἰσήγαγον οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ χρηστήριον τοῦ οἴκου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν χερουβείμ.
1Ki 8:7 Διότι τὰ χερουβεὶμ εἶχον ἐξηπλωμένας τὰς πτέρυγας ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ τὰ χερουβεὶμ ἐκάλυπτον τὴν κιβωτὸν καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς ἄνωθεν.
1Ki 8:8 Καὶ ἐξεῖχον οἱ μοχλοί, καὶ ἐφαίνοντο τὰ ἄκρα τῶν μοχλῶν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου ἔμπροσθεν τοῦ χρηστηρίου, ἔξωθεν ὅμως δὲν ἐφαίνοντο· καὶ εἶναι ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον.
1Ki 8:9 Δὲν ἦσαν ἐν τῇ κιβωτῷ εἰμὴ αἱ δύο λίθιναι πλάκες, τὰς ὁποίας ὁ Μωϋσῆς ἔθεσεν ἐκεῖ ἐν Χωρήβ, ὅπου ὁ Κύριος ἔκαμε διαθήκην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ὅτε ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
1Ki 8:10 Καὶ ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου, ἡ νεφέλη ἐνέπλησε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου·
1Ki 8:11 καὶ δὲν ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς νὰ σταθῶσι διὰ νὰ λειτουργήσωσιν, ἐξ αἰτίας τῆς νεφέλης· διότι ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐνέπλησε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
1Ki 8:12 Τότε ἐλάλησεν ὁ Σολομών, Ὁ Κύριος εἶπεν ὅτι θέλει κατοικεῖ ἐν γνόφῳ·
1Ki 8:13 ᾠκοδόμησα εἰς σὲ οἶκον κατοικήσεως, τόπον διὰ νὰ κατοικῇς αἰωνίως.
1Ki 8:14 Καὶ στρέψας ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, εὐλόγησε πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἰσραήλ· πᾶσα δὲ ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ ἵστατο.
1Ki 8:15 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις ἐξετέλεσε διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων,
1Ki 8:16 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, δὲν ἐξέλεξα ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ οὐδεμίαν πόλιν διὰ νὰ οἰκοδομηθῇ οἶκος, ὥστε νὰ ἦναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· ἀλλ' ἐξέλεξα τὸν Δαβίδ, διὰ νὰ ἦναι ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.
1Ki 8:17 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν Δαβὶδ τοῦ πατρός μου νὰ οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
1Ki 8:18 Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶπε πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, Ἐπειδὴ ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν σου νὰ οἰκοδομήσῃς οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου, καλῶς μὲν ἔκαμες ὅτι συνέλαβες τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου·
1Ki 8:19 πλὴν σὺ δὲν θέλεις οἰκοδομήσει τὸν οἶκον· ἀλλ' ὁ υἱός σου, ὅστις θέλει ἐξέλθει ἐκ τῆς ὀσφύος σου, οὗτος θέλει οἰκοδομήσει τὸν οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου.
1Ki 8:20 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἐξεπλήρωσε τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε· καὶ ἐγὼ ἀνέστην ἀντὶ Δαβὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐκάθησα ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραήλ, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος, καὶ ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
1Ki 8:21 Καὶ διώρισα ἐκεῖ τόπον διὰ τὴν κιβωτόν, ἐν ᾗ κεῖται ἡ διαθήκη τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
1Ki 8:22 Καὶ σταθεὶς ὁ Σολομὼν ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραήλ, ἐξέτεινε τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν οὐρανόν,
1Ki 8:23 καὶ εἶπε, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, δὲν εἶναι Θεὸς ὅμοιός σου ἐκ τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, ὅστις φυλάττεις τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς δούλους σου τοὺς περιπατοῦντας ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν·

1Ki 8:24 ὅστις ἐφύλαξας πρὸς τὸν δοῦλόν σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου ὅσα ἐλάλησας πρὸς αὐτόν· καὶ ἐλάλησας διὰ τοῦ στόματός σου καὶ ἐξετέλεσας διὰ τῆς χειρὸς σου, καθὼς τὴν ἡμέραν ταύτην.

1Ki 8:25 Καὶ τώρα, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, φύλαξον πρὸς τὸν δοῦλόν σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθης πρὸς αὐτόν, λέγων, Δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σέ ἀνὴρ ἀπ᾽ ἔμπροσθέν μου καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραήλ, μόνον ἐὰν προσέχωσιν οἱ υἱοὶ σου εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν, διὰ νὰ περιπατῶσιν ἐνώπιόν μου, καθὼς σὺ περιεπάτησας ἐνώπιόν μου.

1Ki 8:26 Τώρα λοιπόν, Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, ἂς ἀληθεύσῃ, δέομαι, ὁ λόγος σου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας πρὸς τὸν δοῦλόν σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου.

1Ki 8:27 Ἀλλὰ θέλει ἀληθῶς κατοικήσει Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἰδού, ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ σὲ χωρέσωσι· πόσον ὀλιγώτερον ὁ οἶκος οὗτος, τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησα.

1Ki 8:28 Πλὴν ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ ἐπὶ τὴν δέησιν αὐτοῦ, Κύριε Θεέ μου, ὥστε νὰ εἰσακούσῃς τῆς κραυγῆς καὶ τῆς δεήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ δοῦλός σου δέεται ἐνώπιόν σου τὴν σήμερον.

1Ki 8:29 διὰ νὰ ἦναι οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀνεῳγμένοι πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον νύκτα καὶ ἡμέραν, πρὸς τὸν τόπον περὶ τοῦ ὁποίου εἶπας, Τὸ ὄνομά μου θέλει εἶσθαι ἐκεῖ· διὰ νὰ εἰσακούῃς τῆς δεήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ δοῦλός σου θέλει δέεσθαι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

1Ki 8:30 Καὶ ἐπάκουε τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ὅταν προσεύχωνται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· καὶ ἄκουε σὺ ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἀκούων, γίνου ἵλεως.

1Ki 8:31 Ἐὰν ἁμαρτήσῃ τις ἄνθρωπος εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ζητήσῃ ὅρκον παρ᾽ αὐτοῦ διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸν νὰ ὁρκισθῇ, καὶ ὁ ὅρκος ἔλθῃ ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,

1Ki 8:32 τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐνέργησον καὶ κρῖνον τοὺς δούλους σου, καταδικάζων μὲν τὸν ἄνομον, ὥστε νὰ στρέψῃς κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ, δικαιόνων δὲ τὸν δίκαιον, ὥστε νὰ ἀποδώσῃς εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

1Ki 8:33 Ὅταν κτυπηθῇ ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ, διότι ἡμάρτησαν εἰς σέ, καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σὲ καὶ δοξάσωσι τὸ ὄνομά σου καὶ προσευχηθῶσι καὶ δεηθῶσιν ἐνώπιόν σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,

1Ki 8:34 τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ συγχώρησον τὴν ἁμαρτίαν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, καὶ ἐπανάγαγε αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν.

1Ki 8:35 Ὅταν ὁ οὐρανὸς κλεισθῇ, καὶ δὲν γίνηται βροχή, διότι ἡμάρτησαν εἰς σέ, ἐὰν προσευχηθῶσι πρὸς τὸν τόπον τοῦτον καὶ δοξάσωσι τὸ ὄνομά σου καὶ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀφοῦ ταπεινώσῃς αὐτούς,

1Ki 8:36 τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ συγχώρησον τὴν ἁμαρτίαν τῶν δούλων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, διδάξας αὐτοὺς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθήν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατῶσι, καὶ δὸς βροχὴν ἐπὶ τὴν γῆν σου, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τὸν λαὸν σου διὰ κληρονομίαν.

1Ki 8:37 Πεῖνα ἐὰν γείνῃ ἐν τῇ γῇ, θανατικὸν ἐὰν γείνῃ, ἀνεμοφθορία, ἐρυσίβη, ἀκρίς, βροῦχος ἐὰν γείνῃ, ὁ ἐχθρὸς αὐτῶν ἐὰν πολιορκήσῃ αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας αὐτῶν, ὁποιαδήποτε πληγή, ὁποιαδήποτε νόσος γείνῃ,

1Ki 8:38 πᾶσαν προσευχήν, πᾶσαν δέησιν γινομένην ὑπὸ παντὸς ἀνθρώπου, ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ὅταν γνωρίσῃ ἕκαστος τὴν πληγὴν τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐκτείνῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον,

1Ki 8:39 τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, καὶ συγχώρησον καὶ ἐνέργησον καὶ δὸς εἰς ἕκαστον κατὰ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ὅπως γνωρίζεις τὴν καρδίαν αὐτοῦ, διότι σύ, μόνος σύ, γνωρίζεις τὰς καρδίας πάντων τῶν υἱῶν ἀνθρώπων.

1Ki 8:40 διὰ νὰ σὲ φοβῶνται πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας ζῶσιν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν.

1Ki 8:41 Καὶ τὸν ξένον ἔτι, ὅστις δὲν εἶναι ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ἀλλ᾽ ἔρχεται ἀπὸ γῆς μακρᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου,

1Ki 8:42 διότι θέλουσιν ἀκούσει τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ἐξηπλωμένον, ὅταν ἔλθῃ καὶ προσευχηθῇ πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον,

1Ki 8:43 σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, καὶ ἐνέργησον κατὰ πάντα περὶ ὅσων ὁ ξένος σὲ ἐπικαλεσθῇ· διὰ νὰ γνωρίσωσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου, νὰ σὲ φοβῶνται, καθὼς ὁ λαὸς σου Ἰσραήλ· καὶ διὰ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐκλήθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησα.

1Ki 8:44 Ὅταν ὁ λαὸς σου ἐξέλθῃ εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅπου ἀποστείλῃς αὐτούς, καὶ προσευχηθῶσιν εἰς τὸν Κύριον, πρὸς τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξας, καὶ τὸν οἶκον, τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησα εἰς τὸ ὄνομά σου,

1Ki 8:45 τότε ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ κάμε τὸ δίκαιον αὐτῶν.

1Ki 8:46 Ὅταν ἁμαρτήσωσιν εἰς σέ, διότι οὐδεὶς ἄνθρωπος εἶναι ἀναμάρτητος, καὶ ὀργισθῇς εἰς αὐτοὺς καὶ παραδώσῃς αὐτοὺς εἰς τὸν ἐχθρόν, ὥστε οἱ αἰχμαλωτισταὶ νὰ φέρωσιν αὐτοὺς αἰχμαλώτους εἰς τὴν γῆν τοῦ ἐχθροῦ, μακρὰν ἢ πλησίον,

1Ki 8:47 καὶ ἔλθωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἐν τῇ γῇ, ὅπου ἐφέρθησαν αἰχμάλωτοι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ δεηθῶσι πρὸς σὲ ἐν τῇ γῇ τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς, λέγοντες, Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν,

1Ki 8:48 καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν, ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς, καὶ προσευχηθῶσι πρὸς σὲ πρὸς τὴν γῆν αὐτῶν τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν, τὴν πόλιν τὴν ὁποίαν ἐξέλεξας, καὶ τὸν οἶκον τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησα εἰς τὸ ὄνομά σου,

1Ki 8:49 τότε ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν

καὶ κάμε τὸ δίκαιον αὐτῶν,
1Ki 8:50 καὶ συγχώρησον εἰς τὸν λαὸν σου, τὸν ἁμαρτήσαντα εἰς σέ, καὶ ἄφες πάσας τὰς παραβάσεις αὐτῶν, διά τῶν ὁποίων ἔγειναν παραβάται ἐναντίον σου, καὶ κίνησον εἰς οἰκτιρμὸν αὐτῶν τοὺς αἰχμαλωτίσαντας αὐτοὺς ὥστε νὰ οἰκτείρωσιν αὐτούς·
1Ki 8:51 διότι λαὸς σου καὶ κληρονομία σου εἶναι, τὸν ὁποῖον ἐξήγαγες ἐξ Αἰγύπτου, ἐκ μέσου τοῦ σιδηροῦ χωνευτηρίου.
1Ki 8:52 Ἄς ἦναι λοιπὸν οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀνεῳγμένοι εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, διὰ νὰ εἰσακούῃς αὐτοὺς περὶ ὅσων σὲ ἐπικαλεσθῶσι,
1Ki 8:53 διότι σὺ ἐξεχώρισας αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, διὰ νὰ ἦναι κληρονομία σου, καθὼς ἐλάλησας διὰ χειρὸς Μωϋσέως τοῦ δούλου σου, ὅτε ἐξήγαγες τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, Δέσποτα Κύριε.
1Ki 8:54 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Σολομὼν νὰ κάμνῃ ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην πρὸς τὸν Κύριον, ἐσηκώθη ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, ὅπου ἦτο γονυπετὴς μὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐξηπλωμένας πρὸς τὸν οὐρανόν.
1Ki 8:55 Καὶ ἐστάθη καὶ εὐλόγησε πᾶσαν τὴν σύναξιν τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων,
1Ki 8:56 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅστις ἔδωκεν ἀνάπαυσιν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ, κατὰ πάντα ὅσα ὑπεσχέθη· δὲν ἔπεσεν οὐδὲ εἷς ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν ἀγαθῶν, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε διὰ χειρὸς Μωϋσέως τοῦ δούλου αὐτοῦ.
1Ki 8:57 Γένοιτο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καθὼς ἦτο μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν νὰ μὴ ἀφήσῃ ἡμᾶς, μηδὲ νὰ ἐγκαταλείψῃ ἡμᾶς·
1Ki 8:58 διὰ νὰ ἐπικλίνῃ τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς ἑαυτὸν ὥστε νὰ περιπατῶμεν εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ νὰ φυλάττωμεν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα προσέταξεν εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν.
1Ki 8:59 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι μου, τοὺς ὁποίους ἐδεήθην ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ ἦναι ἡμέραν καὶ νύκτα πλησίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ νὰ κάμνῃ τὸ δίκαιον τοῦ δούλου αὐτοῦ καὶ τὸ δίκαιον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραήλ, κατὰ τὴν ἀνάγκην ἑκάστης ἡμέρας·
1Ki 8:60 διὰ νὰ γνωρίσωσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς, ὅτι ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός, οὐδεὶς ἄλλος.
1Ki 8:61 Ἄς ἦναι λοιπὸν ἡ καρδία σας τελεία πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, διά νὰ περιπατῆτε εἰς τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ νὰ φυλάττητε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καθὼς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
1Ki 8:62 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, προσέφεραν θυσίαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
1Ki 8:63 Καὶ ἐθυσίασεν Σολομὼν τὰς θυσίας τὰς εἰρηνικάς, τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὸν Κύριον, εἰκοσιδύο χιλιάδας βοῶν καὶ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας προβάτων· οὕτως ἐγκαινίασαν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
1Ki 8:64 Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθιέρωσεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· διότι ἐκεῖ προσέφερε τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ τὸ στέαρ τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν· ἐπειδὴ τὸ θυσιαστήριον τὸ χάλκινον, τὸ κατ' ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἦτο μικρὸν ὥστε νὰ χωρέσῃ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ τὸ στέαρ τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν.
1Ki 8:65 Καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔκαμεν Σολομὼν τὴν ἑορτήν, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, σύναξις μεγάλη, ἀπὸ τῆς εἰσόδου Αἱμὰθ μέχρι τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου, ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ ἡμέρας, δεκατέσσαρας ἡμέρας.
1Ki 8:66 τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀπέλυσε τὸν λαόν· καὶ εὐλόγησαν τὸν βασιλέα καὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὰς σκηνὰς αὐτῶν, χαίροντες καὶ εὐφραινόμενοι ἐκ καρδίας, διὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ὅσα ὁ Κύριος ἔκαμε πρὸς Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ πρὸς Ἰσραὴλ τὸν λαὸν αὐτοῦ.
1Ki 9:1 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Σολομών, νὰ οἰκοδομῇ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντα ὅσα ἐπεθύμει ὁ Σολομὼν καὶ ἤθελε νὰ κάμῃ,
1Ki 9:2 ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὸν Σολομῶντα δευτέραν φοράν, καθὼς ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἐν Γαβαών.
1Ki 9:3 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν, Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ τῆς δεήσεώς σου, τὴν ὁποίαν ἐδεήθης ἐνώπιόν μου. Ἡγίασα τὸν οἶκον τοῦτον, τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησας, διὰ νὰ θέσω ἐκεῖ τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ ὀφθαλμοὶ μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ διὰ παντός.
1Ki 9:4 Καὶ σὺ ἐὰν περιπατήσῃς ἐνώπιόν μου, καθὼς περιεπάτησε Δαβὶδ ὁ πατὴρ σου, ἐν ἀκεραιότητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύτητι, ὥστε νὰ κάμνῃς κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σέ, νὰ φυλάττῃς τὰ διατάγματά μου καὶ τὰς κρίσεις μου,
1Ki 9:5 τότε θέλω στερεώσει τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καθὼς ὑπεσχέθην πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα σου, λέγων, Δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σὲ ἀνὴρ ἐπάνωθεν τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραήλ.
1Ki 9:6 Ἐὰν ποτὲ στραφῆτε ἀπ' ἐμοῦ, σεῖς ἢ τὰ τέκνα σας, καὶ δὲν φυλάξητε τὰς ἐντολὰς μου, τὰ διατάγματά μου, τὰ ὁποῖα ἔθεσα ἔμπροσθέν σας, ἀλλὰ ὑπάγητε καὶ λατρεύσητε ἄλλους θεοὺς καὶ προσκυνήσητε αὐτούς,
1Ki 9:7 τότε θέλω ἐκριζώσει τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτούς· καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἡγίασα διὰ τὸ ὄνομά μου, θέλω ἀπορρίψει ἀπὸ προσώπου μου· καὶ ὁ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι εἰς παροιμίαν καὶ ἐμπαιγμὸν μεταξὺ πάντων τῶν λαῶν.
1Ki 9:8 Περὶ δὲ τοῦ οἴκου τούτου, ὅστις ἔγεινε τόσον ὑψηλός, πᾶς ὁ διαβαίνων πλησίον αὐτοῦ θέλει μένει ἔκθαμβος καὶ θέλει κάμνει συριγμόν· καὶ θέλουσι λέγει, Διὰ τί ὁ Κύριος ἔκαμεν οὕτως εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον
1Ki 9:9 Καὶ θέλουσιν ἀποκρίνεσθαι, Ἐπειδὴ ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὅστις ἐξήγαγε τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐκ

γῆς Αἰγύπτου, καὶ προσεκολλήθησαν εἰς ἄλλους θεοὺς καὶ προσεκύνησαν αὐτοὺς καὶ ἐλάτρευσαν αὐτούς, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἐπέφερεν ἐπ' αὐτοὺς ἅπαν τοῦτο τὸ κακόν.

1Ki 9:10 Ἐν δὲ τῷ τέλει τῶν εἴκοσι ἐτῶν καθ ἅ ὁ Σολομὼν ᾠκοδόμησε τοὺς δύο οἴκους, τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως,

1Ki 9:11 ὁ δὲ Χειρὰμ ὁ βασιλεὺς τῆς Τύρου εἶχε βοηθήσει τὸν Σολομῶντα μὲ ξύλα κέδρου καὶ μὲ ξύλα πεύκης καὶ μὲ χρυσίον, καθ ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, τότε ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ἔδωκεν εἰς τὸν Χειρὰμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῆς Γαλιλαίας.

1Ki 9:12 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Χειρὰμ ἀπὸ τῆς Τύρου διὰ νὰ ἴδῃ τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ἔδωκεν ὁ Σολομὼν εἰς αὐτόν· καὶ δὲν ἤρεσαν εἰς αὐτόν.

1Ki 9:13 Καὶ εἶπε, Τί εἶναι αἱ πόλεις αὗται, τὰς ὁποίας μοὶ ἔδωκας, ἀδελφέ μου καὶ ἐκάλεσεν αὐτὰς γῆν Καβούλ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

1Ki 9:14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Χειρὰμ εἰς τὸν βασιλέα ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου.

1Ki 9:15 Οὗτος δὲ εἶναι ὁ τρόπος τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἐπέβαλεν ὁ βασιλεὺς Σολομών, διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ καὶ τὴν Μιλλὼ καὶ τὸ περιτείχισμα τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Ἀσὼρ καὶ τὴν Μεγιδδὼ καὶ τὴν Γεζέρ.

1Ki 9:16 Διότι Φαραὼ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου εἶχεν ἀναβῆ καὶ κυριεύσει τὴν Γεζὲρ καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί, καὶ τοὺς Χαναναίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει εἶχε φονεύσει καὶ εἶχε δώσει αὐτὴν δῶρον εἰς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, τὴν γυναῖκα τοῦ Σολομῶντος.

1Ki 9:17 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ Σολομὼν τὴν Γεζὲρ καὶ τὴν Βαιθωρὼν τὴν κατωτέραν,

1Ki 9:18 καὶ τὴν Βααλὰθ, καὶ τὴν Θαδμὼρ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς γῆς,

1Ki 9:19 καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀποθηκῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ὁ Σολομών, καὶ τὰς πόλεις τῶν ἁμαξῶν καὶ τὰς πόλεις τῶν ἱππέων καὶ ὅ, τι ἐπεθύμησεν ὁ Σολομὼν νὰ οἰκοδομήσῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ.

1Ki 9:20 Πάντα δὲ τὸν λαὸν τὸν ἐναπολειφθέντα ἐκ τῶν Ἀμορραίων, τῶν Χετταίων, τῶν Φερεζαίων, τῶν Εὐαίων καὶ τῶν Ἰεβουσαίων, οἵτινες δὲν ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ,

1Ki 9:21 ἀλλ' ἐκ τῶν τέκνων ἐκείνων τῶν ἐναπολειφθέντων ἐν τῇ γῇ, τοὺς ὁποίους οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξολοθρεύσωσιν, ἐπὶ τούτους ὁ Σολομὼν ἐπέβαλε φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

1Ki 9:22 Ἐκ δὲ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὁ Σολομὼν δὲν ἔκαμεν οὐδένα δοῦλον· διότι ἦσαν ἄνδρες πολεμισταὶ καὶ θεράποντες αὐτοῦ καὶ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ ταξίαρχοι αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες τῶν ἁμαξῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἱππέων αὐτοῦ.

1Ki 9:23 Οἱ δὲ ἀρχηγοὶ τῶν ἐπιστατούντων ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ Σολομῶντος, ἦσαν πεντακόσιοι πεντήκοντα, ἐξουσιάζοντες ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν δουλεύοντα εἰς τὰ ἔργα.

1Ki 9:24 Ἀνέβη δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ ἐκ τῆς πόλεως Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, τὸν ὁποῖον ὁ Σολομὼν ᾠκοδόμησε δι' αὐτήν· τότε ᾠκοδόμησε τὴν Μιλλώ.

1Ki 9:25 Καὶ προσέφερεν ὁ Σολομὼν τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὁλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς προσφορὰς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ ὁποῖον ᾠκοδόμησεν εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἐθυμίαζεν ἐπὶ τοῦ ὄντος ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· οὕτως ἐτελείωσε τὸν οἶκον.

1Ki 9:26 Ἔκαμε δὲ στόλον ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ἐν Ἐσιὼνγάβερ, ἥτις εἶναι πλησίον τῆς Αἰλώθ, ἐπὶ τὸ χεῖλος τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ.

1Ki 9:27 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Χειρὰμ εἰς τὸν στόλον ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ ναύτας ἐμπείρους τῆς θαλάσσης, μετὰ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος.

1Ki 9:28 Καὶ ἦλθον εἰς Ὀφεὶρ καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τετρακόσια καὶ εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καὶ ἔφεραν πρὸς τὸν βασιλέα Σολομῶντα.

1Ki 10:1 Ἀκούσασα δὲ ἡ βασίλισσα τῆς Σεβὰ τὴν περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου φήμην τοῦ Σολομῶντος, ἦλθε διὰ νὰ δοκιμάσῃ αὐτὸν δι' αἰνιγμάτων.

1Ki 10:2 Καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ συνοδίας μεγάλης σφόδρα, μετὰ καμήλων πεφορτωμένων ἀρώματα καὶ χρυσὸν πολὺν σφόδρα καὶ λίθους πολυτίμους· καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν Σολομῶντα, ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ περὶ πάντων ὅσα εἶχεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

1Ki 10:3 Καὶ ἐξήγησεν εἰς αὐτὴν ὁ Σολομὼν πάντα τὰ ἐρωτήματα αὐτῆς· δὲν ἐστάθη οὐδὲν κεκρυμμένον ἀπὸ τοῦ βασιλέως, τὸ ὁποῖον δὲν ἐξήγησεν εἰς αὐτήν.

1Ki 10:4 Καὶ ἰδοῦσα ἡ βασίλισσα τῆς Σεβὰ πᾶσαν τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος καὶ τὸν οἶκον τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησε,

1Ki 10:5 καὶ τὰ φαγητὰ τῆς τραπέζης αὐτοῦ καὶ τὴν καθεδρίασιν τῶν δούλων αὐτοῦ καὶ τὴν στάσιν τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνάβασιν αὐτοῦ, δι' ἧς ἀνέβαινεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, ἔγεινεν ἔκθαμβος.

1Ki 10:6 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀληθὴς ἦτο ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου, περὶ τῶν ἔργων σου καὶ περὶ τῆς σοφίας σου.

1Ki 10:7 Ἀλλὰ δὲν ἐπίστευον εἰς τοὺς λόγους, ἑωσοῦ ἦλθον, καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ μου· καὶ ἰδού, τὸ ἥμισυ δὲν ἀπηγγέλθη εἰς ἐμέ· ἡ σοφία σου καὶ ἡ εὐημερία σου ὑπερβαίνουσι τὴν φήμην τὴν ὁποίαν ἤκουσα·

1Ki 10:8 μακάριοι οἱ ἄνδρες σου, μακάριοι οἱ δοῦλοί σου οὗτοι, οἱ ἱστάμενοι πάντοτε ἐνώπιόν σου, οἱ ἀκούοντες τὴν σοφίαν σου·

1Ki 10:9 ἔστω Κύριος ὁ Θεὸς σου εὐλογημένος, ὅστις εὐηρεστήθη εἰς σέ, διὰ νὰ σὲ θέσῃ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ Ἰσραήλ·

ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἠγάπησεν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο σὲ κατέστησε βασιλέα, διὰ νὰ κάμνῃς κρίσιν καὶ δικαιοσύνην.
1Ki 10:10 Καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλέα ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καὶ ἀρώματα πολλὰ σφόδρα καὶ λίθους πολυτίμους· δὲν ἦλθε πλέον τόση ἀφθονία ἀρωμάτων, ὡς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἡ βασίλισσα τῆς Σεβὰ ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλέα Σολομῶντα.
1Ki 10:11 Καὶ ὁ στόλος ἔτι τοῦ Χειράμ, ὅστις ἔφερε τὸ χρυσίον ἀπὸ Ὀφείρ, ἔφερεν ἀπὸ Ὀφεὶρ καὶ μέγα πλῆθος ξύλων ἀλμουγεὶμ καὶ λίθους τιμίους.
1Ki 10:12 Καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς ἐκ τῶν ξύλων ἀλμουγεὶμ ἀναβάσεις εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ κιθάρας καὶ ψαλτήρια διὰ τοὺς μουσικούς· τοιαῦτα ξύλα ἀλμουγεὶμ δὲν εἶχον ἔλθει οὐδὲ φανῆ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
1Ki 10:13 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν εἰς τὴν βασίλισσαν τῆς Σεβὰ πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ὅσα ἐζήτησεν, ἐκτὸς τῶν ὅσα ἔδωκεν εἰς αὐτὴν οἴκοθεν ὁ βασιλεὺς Σολομών. Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς, αὐτὴ καὶ οἱ δοῦλοι αὐτῆς.
1Ki 10:14 Τὸ βάρος δὲ τοῦ χρυσίου, τὸ ὁποῖον ἤρχετο εἰς τὸν Σολομῶντα κατ' ἔτος, ἦτο ἑξακόσια ἑξήκοντα ἓξ τάλαντα χρυσίου,
1Ki 10:15 ἐκτὸς τοῦ συναγομένου ἐκ τῶν τελωνῶν καὶ ἐκ τῶν πραγματειῶν τῶν ἐμπόρων καὶ ἐκ πάντων τῶν βασιλέων τῆς Ἀραβίας καὶ ἐκ τῶν σατραπῶν τῆς γῆς.
1Ki 10:16 Καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν διακοσίους θυρεοὺς ἐκ χρυσίου σφυρηλάτου· ἑξακόσιοι σίκλοι χρυσίου ἐξωδεύοντο εἰς ἕκαστον θυρεόν·
1Ki 10:17 καὶ τριακοσίας ἀσπίδας ἐκ χρυσίου σφυρηλάτου· τρεῖς μναῖ χρυσίου ἐξωδεύοντο εἰς ἑκάστην ἀσπίδα· καὶ ἔθεσεν αὐτὰς ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ δάσους τοῦ Λιβάνου.
1Ki 10:18 Ἔκαμεν ἔτι ὁ βασιλεὺς θρόνον μέγαν ἐλεφάντινον καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸν μὲ καθαρὸν χρυσίον.
1Ki 10:19 εἶχε δὲ ὁ θρόνος ἓξ βαθμίδας, καὶ ἡ κορυφὴ τοῦ θρόνου ἦτο στρογγύλη ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἀγκῶνας ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν τῆς καθέδρας καὶ δύο λέοντας ἱσταμένους εἰς τὰ πλάγια τῶν ἀγκώνων.
1Ki 10:20 Ἐπὶ δὲ τῶν ἓξ βαθμίδων, ἐκεῖ ἵσταντο δώδεκα λέοντες ἑκατέρωθεν· παρόμοιον δὲν κατεσκευάσθη εἰς οὐδὲν βασίλειον.
1Ki 10:21 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ ποτοῦ τοῦ βασιλέως Σολομῶντος ἦσαν ἐκ χρυσίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ δάσους τοῦ Λιβάνου ἐκ χρυσίου καθαροῦ· οὐδὲν ἐξ ἀργυρίου· τὸ ἀργύριον ἐλογίζετο εἰς οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Σολομῶντος.
1Ki 10:22 Διότι εἶχεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ θαλάσσῃ στόλον τῆς Θαρσεὶς μετὰ τοῦ στόλου τοῦ Χειράμ· ἅπαξ κατὰ τριετίαν ἤρχετο ὁ στόλος ἀπὸ Θαρσείς, φέρων χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ὀδόντας ἐλέφαντος καὶ πιθήκους καὶ παγώνια.
1Ki 10:23 Καὶ ἐμεγαλύνθη ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς εἰς πλοῦτον καὶ εἰς σοφίαν.
1Ki 10:24 Καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἐζήτει τὸ πρόσωπον τοῦ Σολομῶντος, διὰ νὰ ἀκούσωσι τὴν σοφίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ.
1Ki 10:25 Καὶ ἔφερον ἕκαστος αὐτῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, σκεύη ἀργυρὰ καὶ σκεύη χρυσὰ καὶ στολὰς καὶ πανοπλίας καὶ ἀρώματα, ἵππους καὶ ἡμιόνους, κατ' ἔτος.
1Ki 10:26 Καὶ συνήθροισεν ὁ Σολομὼν ἁμάξας καὶ ἱππεῖς· καὶ εἶχε χιλίας τετρακοσίας ἁμάξας καὶ δώδεκα χιλιάδας ἱππέων, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν εἰς τὰς πόλεις τῶν ἁμαξῶν καὶ πλησίον τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ.
1Ki 10:27 Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸν ἄργυρον ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους κατέστησεν ὡς τὰς ἐν τῇ πεδιάδι συκαμίνους, διὰ τὴν ἀφθονίαν.
1Ki 10:28 Ἐγίνετο δὲ εἰς τὸν Σολομῶντα ἐξαγωγὴ ἵππων καὶ λινοῦ νήματος ἐξ Αἰγύπτου· τὸ μὲν νῆμα ἐλάμβανον οἱ ἔμποροι τοῦ βασιλέως εἰς ὡρισμένην τιμήν.
1Ki 10:29 Ἑκάστη δὲ ἅμαξα ἀνέβαινε καὶ ἐξήρχετο ἐξ Αἰγύπτου διὰ ἑξακοσίους σίκλους ἀργυροῦς, καὶ ἕκαστος ἵππος διὰ ἑκατὸν πεντήκοντα· καὶ οὕτω διὰ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Χετταίων καὶ διὰ τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας ἡ ἐξαγωγὴ ἐγίνετο διὰ χειρὸς αὐτῶν.
1Ki 11:1 Ἠγάπησε δὲ ὁ βασιλεὺς Σολομὼν πολλὰς ξένας γυναῖκας, ἐκτὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραώ, Μωαβίτιδας, Ἀμμωνίτιδας, Ἰδουμαίας, Σιδωνίας, Χετταίας·
1Ki 11:2 ἐκ τῶν ἐθνῶν περὶ τῶν ὁποίων ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, Δὲν θέλετε εἰσέλθει πρὸς αὐτά, οὐδὲ αὐτὰ θέλουσιν εἰσέλθει πρὸς ἐσᾶς, μήποτε ἐκκλίνωσι τὰς καρδίας σας κατόπιν τῶν θεῶν αὐτῶν· εἰς αὐτὰ ὁ Σολομὼν προσεκολλήθη μὲ ἔρωτα.
1Ki 11:3 Καὶ εἶχε γυναῖκας βασιλίδας ἑπτακοσίας καὶ παλλακὰς τριακοσίας· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτοῦ ἐξέκλιναν τὴν καρδίαν αὐτοῦ.
1Ki 11:4 Διότι ὅτε ἐγήρασεν ὁ Σολομών, αἱ γυναῖκες αὐτοῦ ἐξέκλιναν τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατόπιν ἄλλων θεῶν· καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ δὲν ἦτο τελεία μετὰ τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὡς ἡ καρδία Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
1Ki 11:5 Καὶ ἐπορεύθη ὁ Σολομὼν κατόπιν τῆς Ἀστάρτης, τῆς θεᾶς τῶν Σιδωνίων, καὶ κατόπιν τοῦ Μελχώμ, τοῦ βδελύγματος τῶν Ἀμμωνιτῶν.
1Ki 11:6 Καὶ ἔπραξεν ὁ Σολομὼν πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἐπορεύθη ἐντελῶς κατόπιν τοῦ Κυρίου, ὡς Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
1Ki 11:7 Τότε ᾠκοδόμησεν ὁ Σολομὼν ὑψηλὸν τόπον εἰς τὸν Χεμώς, τὸ βδέλυγμα τοῦ Μωάβ, ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀπέναντι

τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τὸν Μολὸχ, τὸ βδέλυγμα τῶν υἱῶν Ἀμμών.
1Ki 11:8 Καὶ οὕτως ἔκαμε δί ὅλας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ τὰς ξένας, αἵτινες ἐθυμίαζον καὶ ἐθυσίαζον εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῶν.
1Ki 11:9 Καὶ ὠργίσθη ὁ Κύριος κατὰ τοῦ Σολομῶντος ἐπειδὴ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐξέκλινεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις ἐφανερώθη δὶς εἰς αὐτόν,
1Ki 11:10 καὶ προσέταξεν εἰς αὐτὸν περὶ τοῦ πράγματος τούτου, νὰ μὴ ὑπάγῃ κατόπιν ἄλλων θεῶν· δὲν ἐφύλαξεν ὅμως ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος προσέταξε.
1Ki 11:11 Διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Σολομῶντα, Ἐπειδὴ τοῦτο εὑρέθη ἐν σοί, καὶ δὲν ἐφύλαξας τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ διατάγματά μου, τὰ ὁποῖα προσέταξα εἰς σέ, θέλω ἐξάπαντος διαρρήξει τὴν βασιλείαν ἀπὸ σοῦ καὶ δώσει αὐτὴν εἰς τὸν δοῦλόν σου·
1Ki 11:12 πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου δὲν θέλω κάμει τοῦτο, χάριν Δαβὶδ τοῦ πατρὸς σου· ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ υἱοῦ σου θέλω διαρρήξει αὐτήν·
1Ki 11:13 δὲν θέλω ὅμως διαρρήξει πᾶσαν τὴν βασιλείαν· μίαν φυλὴν θέλω δώσει εἰς τὸν υἱόν σου, χάριν Δαβὶδ τοῦ δούλου μου, καὶ χάριν τῆς Ἱερουσαλὴμ, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξα.
1Ki 11:14 Καὶ ἐσήκωσεν ὁ Κύριος ἀντίπαλον εἰς τὸν Σολομῶντα, τὸν Ἀδὰδ τὸν Ἰδουμαῖον· οὗτος ἦτο ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν βασιλέων τῆς Ἰδουμαίας.
1Ki 11:15 Διότι, ὅτε ἦτο ὁ Δαβὶδ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ καὶ Ἰωὰβ ὁ ἀρχιστράτηγος ἀνέβη νὰ θάψῃ τοὺς θανατωθέντας καὶ ἐπάταξε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ,
1Ki 11:16 ἐπειδὴ ἕξ μῆνας ἐκάθησεν ἐκεῖ ὁ Ἰωὰβ μετὰ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἑωσοῦ ἐξωλόθρευσε πᾶν ἀρσενικὸν ἐκ τῆς Ἰδουμαίας,
1Ki 11:17 τότε ὁ Ἀδὰδ ἔφυγεν, αὐτὸς καὶ μετ' αὐτοῦ τινές Ἰδουμαῖοι ἐκ τῶν δούλων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Αἴγυπτον· ἦτο δὲ ὁ Ἀδὰδ μικρὸν παιδίον.
1Ki 11:18 Καὶ ἐσηκώθησαν ἐκ τῆς Μαδιὰμ καὶ ἦλθον εἰς Φαράν· καὶ ἔλαβον μεθ ἑαυτῶν ἄνδρας ἐκ Φαρὰν καὶ ἦλθον εἰς Αἴγυπτον πρὸς τὸν Φαραὼ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου· ὅστις ἔδωκεν εἰς αὐτὸν οἰκίαν καὶ διέταξεν εἰς αὐτὸν τροφὰς καὶ γῆν ἔδωκεν εἰς αὐτόν.
1Ki 11:19 Καὶ εὕρηκεν ὁ Ἀδὰδ μεγάλην χάριν ἐνώπιον τοῦ Φαραώ, ὥστε ἔδωκεν εἰς αὐτὸν γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τὴν ἀδελφὴν τῆς Ταχπενὲς τῆς βασιλίσσης.
1Ki 11:20 Καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν ἡ ἀδελφὴ τῆς Ταχπενὲς τὸν Γενουβὰθ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ Ταχπενὲς ἀπεγαλάκτισεν ἐντὸς τοῦ οἴκου τοῦ Φαραώ· καὶ ἦτο ὁ Γενουβὰθ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Φαραώ, μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ Φαραώ.
1Ki 11:21 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ Ἀδὰδ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι ἐκοιμήθη ὁ Δαβὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ὅτι ἀπέθανεν Ἰωὰβ ὁ ἀρχιστράτηγος, εἶπεν ὁ Ἀδὰδ πρὸς τὸν Φαραώ, Ἐξαπόστειλόν με, διὰ νὰ ἀπέλθω εἰς τὴν γῆν μου.
1Ki 11:22 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Φαραώ, Ἀλλὰ τί σοί λείπει πλησίον μου, καὶ ἰδού, σὺ ζητεῖς νὰ ἀπέλθῃς εἰς τὴν γῆν σου Καὶ ἀπεκρίθη, Οὐδέν· ἀλλ' ἐξαπόστειλόν με, παρακαλῶ.
1Ki 11:23 Καὶ ἐσήκωσεν ὁ Θεὸς εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλον ἀντίπαλον, τὸν Ῥεζών, υἱὸν τοῦ Ἐλιαδά, ὅστις εἶχε φύγει ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ Ἀδαδέζερ, βασιλέως τῆς Σωβά·
1Ki 11:24 καὶ συναθροίσας εἰς ἑαυτὸν ἄνδρας, ἔγεινεν ἀρχηγὸς συμμορίας, ὅτε ἐπάταξεν ὁ Δαβὶδ τοὺς ἀπὸ Σωβά· καὶ ὑπῆγαν εἰς Δαμασκὸν καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ καὶ ἐβασίλευσαν ἐν Δαμασκῷ·
1Ki 11:25 καὶ ἦτο ἀντίπαλος τοῦ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σολομῶντος, ἐκτὸς τῶν κακῶν, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Ἀδάδ· καὶ ἐπηρέαζε τὸν Ἰσραήλ, βασιλεύων ἐπὶ τῆς Συρίας.
1Ki 11:26 Καὶ ὁ Ἱεροβοάμ, υἱὸς τοῦ Ναβάτ, Ἐφραθαῖος ἀπὸ Σαρηδά, δοῦλος τοῦ Σολομῶντος, τοῦ ὁποίου ἡ μήτηρ ὠνομάζετο Σερουά, γυνὴ χήρα, καὶ οὗτος ἐσήκωσε χεῖρα κατὰ τοῦ βασιλέως.
1Ki 11:27 Αὕτη δὲ ἦτο ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν ἐσήκωσε χεῖρα κατὰ τοῦ βασιλέως· ὁ Σολομὼν ᾠκοδόμει τὴν Μιλλὼ καὶ ἔκλεισε τὸ χάλασμα τῆς πόλεως Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·
1Ki 11:28 καὶ ἦτο ὁ ἄνθρωπος Ἱεροβοὰμ δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ· καὶ εἶδεν ὁ Σολομὼν τὸν νέον ὅτι ἦτο φίλεργος καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπιστάτην ἐπὶ πάντα τὰ φορτία τοῦ οἴκου Ἰωσήφ.
1Ki 11:29 Καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ὅτε ὁ Ἱεροβοὰμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, εὕρηκεν αὐτὸν καθ' ὁδὸν ὁ προφήτης Ἀχιὰ ὁ Σηλωνίτης, ἐνδεδυμένος ἱμάτιον νέον· καὶ ἦσαν οἱ δύο μόνοι ἐν τῇ πεδιάδι.
1Ki 11:30 Καὶ ἐπίασεν ὁ Ἀχιὰ τὸ νέον ἱμάτιον, τὸ ὁποῖον ἐφόρει, καὶ ἔσχισεν αὐτὸ εἰς δώδεκα τμήματα·
1Ki 11:31 καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἱεροβοάμ, Λάβε εἰς σεαυτὸν δέκα τμήματα· διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰδού, θέλω διαρρήξει τὴν βασιλείαν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Σολομῶντος καὶ δώσει τὰς δέκα φυλὰς εἰς σέ·
1Ki 11:32 θέλει μένει ὅμως εἰς αὐτὸν μία φυλή, χάριν τοῦ δούλου μου Δαβὶδ καὶ χάριν τῆς Ἱερουσαλὴμ, τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξα ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ·
1Ki 11:33 διότι μὲ ἐγκατέλιπον καὶ ἐλάτρευσαν Ἀστάρτην τὴν θεὰν τῶν Σιδωνίων, Χεμὼς τὸν θεὸν τῶν Μωαβιτῶν καὶ Μελχὼμ τὸν θεὸν τῶν υἱῶν Ἀμμών· καὶ δὲν περιεπάτησαν εἰς τὰς ὁδοὺς μου διὰ νὰ πράττωσι τὸ εὐθὲς ἐνώπιόν μου, καὶ νὰ φυλάττωσι τὰ διατάγματά μου καὶ τὰς κρίσεις μου, ὡς Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ·
1Ki 11:34 δὲν θέλω ὅμως λάβει πᾶσαν τὴν βασιλείαν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ θέλω διατηρήσει αὐτὸν ἡγεμόνα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, χάριν Δαβὶδ τοῦ δούλου μου, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα, διότι ἐφύλαττε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ διατάγματά μου·
1Ki 11:35 θέλω ὅμως λάβει τὴν βασιλείαν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ δώσει αὐτὴν εἰς σέ, τὰς δέκα φυλάς·

1Ki 11:36 εἰς δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ θέλω δώσει μίαν φυλήν, διὰ νὰ ἔχῃ Δαβὶδ ὁ δοῦλός μου λύχνον πάντοτε ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ, τῇ πόλει τὴν ὁποίαν ἐξέλεξα εἰς ἐμαυτὸν διὰ νὰ θέσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.
1Ki 11:37 καὶ σὲ θέλω λάβει, καὶ θέλεις βασιλεύσει κατὰ πάντα ὅσα ἡ ψυχή σου ἐπιθυμεῖ καὶ θέλεις εἶσθαι βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ·
1Ki 11:38 καὶ ἐὰν εἰσακούσῃς εἰς πάντα ὅσα σὲ προστάζω καὶ περιπατῇς εἰς τὰς ὁδούς μου καὶ πράττῃς τὸ εὐθὲς ἐνώπιόν μου, φυλάττων τὰ διατάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου, καθὼς ἔκαμνε Δαβὶδ ὁ δοῦλός μου, τότε θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ καὶ θέλω οἰκοδομήσει εἰς σὲ οἶκον ἀσφαλῆ, καθὼς ᾠκοδόμησα εἰς τὸν Δαβίδ, καὶ θέλω δώσει τὸν Ἰσραὴλ εἰς σέ·
1Ki 11:39 καὶ θέλω κακουχήσει τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ διὰ τοῦτο, πλὴν οὐχὶ διὰ παντός.
1Ki 11:40 Ὅθεν ἐζήτησεν ὁ Σολομὼν νὰ θανατώσῃ τὸν Ἱεροβοάμ. Καὶ σηκωθεὶς ὁ Ἱεροβοάμ, ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σισὰκ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἦτο ἐν Αἰγύπτῳ ἑωσοῦ ἀπέθανεν ὁ Σολομών.
1Ki 11:41 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Σολομῶντος καὶ πάντα ὅσα ἔκαμε, καί ἡ σοφία αὐτοῦ, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πράξεων τοῦ Σολομῶντος
1Ki 11:42 Αἱ δὲ ἡμέραι, ὅσας ἐβασίλευσεν ὁ Σολομὼν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ, ἦσαν τεσσαράκοντα ἔτη.
1Ki 11:43 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Σολομὼν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
1Ki 12:1 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ῥοβοὰμ εἰς Συχέμ· διότι εἰς Συχὲμ ἤρχετο πᾶς ὁ Ἰσραὴλ διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸν βασιλέα.
1Ki 12:2 Καὶ ὡς ἤκουσε τοῦτο Ἱεροβοὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἦτο ἔτι ἐν Αἰγύπτῳ, ὅπου εἶχε φύγει ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως Σολομῶντος, ἔμεινεν ἔτι ὁ Ἱεροβοὰμ ἐν Αἰγύπτῳ·
1Ki 12:3 ἀπέστειλαν ὅμως καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν. Τότε ἦλθον ὁ Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τὸν Ῥοβοάμ, λέγοντες,
1Ki 12:4 Ὁ πατήρ σου ἐσκλήρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν· τώρα λοιπὸν τὴν δουλείαν τὴν σκληρὰν τοῦ πατρός σου καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ τὸν βαρύν, τὸν ὁποῖον ἐπέβαλεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐλάφρωσον σύ, καὶ θέλομεν σὲ δουλεύει.
1Ki 12:5 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀναχωρήσατε ἕως τρεῖς ἡμέρας· ἔπειτα ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμέ. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ λαός.
1Ki 12:6 Καὶ συνεβουλεύθη ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τοὺς πρεσβυτέρους, οἵτινες παρίσταντο ἐνώπιον Σολομῶντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος, λέγων, Τί μὲ συμβουλεύετε σεῖς νὰ ἀποκριθῶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον
1Ki 12:7 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ἐὰν σήμερον γείνῃς δοῦλος εἰς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ δουλεύσῃς αὐτοὺς καὶ ἀποκριθῇς πρὸς αὐτοὺς καὶ λαλήσῃς ἀγαθοὺς λόγους πρὸς αὐτούς, τότε θέλουσιν εἶσθαι δοῦλοί σου διὰ παντός.
1Ki 12:8 Ἀπέρριψεν ὅμως τὴν συμβουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, τὴν ὁποίαν ἔδωκαν εἰς αὐτόν, καὶ συνεβουλεύθη τοὺς νέους, τοὺς συνανατραφέντας μετ' αὐτοῦ τούς παρισταμένους ἐνώπιον αὐτοῦ.
1Ki 12:9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί μὲ συμβουλεύετε σεῖς νὰ ἀποκριθῶμεν πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, ὅστις ἐλάλησε πρὸς ἐμέ, λέγων, Ἐλάφρωσον τὸν ζυγόν, τὸν ὁποῖον ὁ πατήρ σου ἐπέβαλεν ἐφ' ἡμᾶς
1Ki 12:10 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν οἱ νέοι, οἱ συνανατραφέντες μετ' αὐτοῦ, λέγοντες, οὕτω θέλεις λαλήσει πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, ὅστις ἐλάλησε πρὸς σέ, λέγων, Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, ἀλλὰ σὺ ἐλάφρωσον αὐτὸν εἰς ἡμᾶς· οὕτω θέλεις λαλήσει πρὸς αὐτούς· Ὁ μικρός μου δάκτυλος θέλει εἶσθαι παχύτερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου·
1Ki 12:11 τώρα λοιπόν, ὁ μὲν πατήρ μου ἐπεφόρτισεν εἰς ἐσᾶς ζυγὸν βαρύν, ἐγὼ δὲ θέλω κάμει βαρύτερον τὸν ζυγόν σας· ὁ πατήρ μου σᾶς ἐπαίδευσε μὲ μάστιγας, ἀλλ' ἐγὼ θέλω σᾶς παιδεύσει μὲ σκορπίους.
1Ki 12:12 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τὸν Ῥοβοὰμ τὴν τρίτην ἡμέραν, ὡς εἶχε λαλήσει ὁ βασιλεύς, λέγων, Ἐπανέλθετε πρὸς ἐμὲ τὴν τρίτην ἡμέραν.
1Ki 12:13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρῶς καὶ ἐγκατέλιπε τὴν συμβουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, τὴν ὁποίαν ἔδωκαν εἰς αὐτόν·
1Ki 12:14 καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν νέων, λέγων, Ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν ζυγόν σας, ἀλλ' ἐγὼ θέλω κάμει βαρύτερον τὸν ζυγόν σας· ὁ πατήρ μου σᾶς ἐπαίδευσε μὲ μάστιγας, ἀλλ' ἐγὼ θέλω σᾶς παιδεύσει μὲ σκορπίους.
1Ki 12:15 Καὶ δὲν εἰσήκουσεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν λαόν· διότι τὸ πρᾶγμα ἔγεινε παρὰ Κυρίου, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἐλάλησε διὰ τοῦ Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου πρὸς Ἱεροβοὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Ναβάτ.
1Ki 12:16 Καὶ ἰδὼν πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Τί μέρος ἔχομεν ἡμεῖς ἐν τῷ Δαβίδ οὐδεμίαν κληρονομίαν ἔχομεν ἐν τῷ υἱῷ τοῦ Ἰεσσαί· εἰς τὰς σκηνάς σου, Ἰσραήλ· πρόβλεψον τώρα, Δαβίδ, περὶ τοῦ οἴκου σου. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ.
1Ki 12:17 Περὶ δὲ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, ὁ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτούς.
1Ki 12:18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὸν Ἀδωράμ, τὸν ἐπὶ τῶν φόρων· καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτὸν πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μὲ λίθους, καὶ ἀπέθανεν. Ὅθεν ἔσπευσεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ νὰ ἀναβῇ εἰς τὴν ἅμαξαν, διὰ νὰ φύγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.
1Ki 12:19 Οὕτως ἀπεστάτησεν ὁ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
1Ki 12:20 Ὅτε δὲ ἤκουσε πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ὅτι ὁ Ἱεροβοὰμ ἐπέστρεψεν, ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἔκαμον αὐτὸν βασιλέα ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ· δὲν ἠκολούθησε τὸν οἶκον τοῦ Δαβίδ, εἰμὴ ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα μόνη.
1Ki 12:21 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλήμ, συνήθροισε πάντα τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ τὴν φυλὴν Βενιαμίν, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας ἐκλεκτῶν πολεμιστῶν, διὰ νὰ πολεμήσωσι κατὰ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ, ὅπως ἐπαναφέρωσι τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Ῥοβοὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Σολομῶντος.
1Ki 12:22 Ἔγεινεν ὅμως λόγος Θεοῦ πρὸς τὸν Σεμαΐαν, ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, λέγων,

1Ki 12:23 Λάλησον πρὸς Ῥοβοάμ, τὸν υἱὸν τοῦ Σολομῶντος, τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ πρὸς τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λαοῦ, λέγων,

1Ki 12:24 οὕτω λέγει Κύριος· Δὲν θέλετε ἀναβῇ οὐδὲ πολεμήσει ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν σας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ἐπιστρέψατε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· διότι παρ᾿ ἐμοῦ ἔγεινε τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Καὶ ὑπήκουσαν εἰς τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ ἐπέστρεψαν νὰ ὑπάγωσι, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

1Ki 12:25 Τότε ᾠκοδόμησεν ὁ Ἱεροβοὰμ τὴν Συχὲμ ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ κατῴκησεν ἐν αὐτῇ· ἔπειτα ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Φανουήλ.

1Ki 12:26 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Τώρα θέλει ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαβίδ·

1Ki 12:27 ἐὰν ὁ λαὸς οὗτος ἀναβῇ διὰ νὰ προσφέρῃ θυσίας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ, τότε ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου θέλει ἐπιστρέψει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, τὸν Ῥοβοὰμ βασιλέα τοῦ Ἰούδα, καὶ θέλουσι θανατώσει ἐμὲ καὶ ἐπιστρέψει πρὸς Ῥοβοὰμ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα.

1Ki 12:28 Ἔλαβε λοιπὸν ὁ βασιλεὺς βουλὴν καὶ ἔκαμε δύο μόσχους χρυσούς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Φθάνει εἰς ἐσᾶς νὰ ἀναβαίνητε εἰς Ἱερουσαλήμ· ἰδού, οἱ θεοί σου, Ἰσραήλ, οἵτινες σὲ ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

1Ki 12:29 Καὶ ἔθεσε τὸν ἕνα ἐν Βαιβὴλ καὶ τὸν ἄλλον ἔθεσεν ἐν Δάν.

1Ki 12:30 Καὶ ἔγεινε τὸ πρᾶγμα τοῦτο αἰτία ἁμαρτίας· διότι ἐπορεύετο ὁ λαὸς ἕως εἰς Δάν, διὰ νὰ προσκυνῇ ἐνώπιον τοῦ ἑνός.

1Ki 12:31 Καὶ ἔκαμεν οἴκους ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν τόπων καὶ ἔκαμεν ἱερεῖς ἐκ τῶν ἐσχάτων τοῦ λαοῦ, οἵτινες δὲν ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευΐ.

1Ki 12:32 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἱεροβοὰμ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ, ἐν τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ὡς τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν Ἰούδᾳ, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Οὕτως ἔκαμεν ἐν Βαιθήλ, θυσιάζων εἰς τοὺς μόσχους τοὺς ὁποίους ἔκαμε· καὶ κατέστησεν ἐν Βαιθὴλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων, τοὺς ὁποίους ἔκαμε.

1Ki 12:33 Καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἐν Βαιθήλ, τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ ὀγδόου μηνός, ἐν τῷ μηνὶ τὸν ὁποῖον ἐφεῦρεν ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτοῦ· καὶ ἔκαμεν ἑορτὴν εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, διὰ νὰ θυμιάσῃ.

1Ki 13:1 Καὶ ἰδού, ἦλθεν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἰούδα εἰς Βαιθὴλ μὲ λόγον τοῦ Κυρίου· ὁ δὲ Ἱεροβοὰμ ἵστατο ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ νὰ θυμιάσῃ.

1Ki 13:2 Καὶ ἐφώνησε πρὸς τὸ θυσιαστήριον μὲ λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπε, Θυσιαστήριον, θυσιαστήριον, οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, υἱὸς θέλει γεννηθῇ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαβίδ, Ἰωσίας τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ θέλει θυσιάσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων, τοὺς θυμιάζοντας ἐπὶ σέ, καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων θέλουσι καυθῇ ἐπὶ σέ.

1Ki 13:3 Καὶ ἔδωκε σημεῖον τὴν αὐτὴν ἡμέραν, λέγων, Τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἐλάλησεν ὁ Κύριος· Ἰδού, τὸ θυσιαστήριον θέλει διασχισθῇ, καὶ ἡ στάκτη ἡ ἐπ᾿ αὐτοῦ θέλει ἐκχυθῇ.

1Ki 13:4 Καί ὅτε ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τὸν λόγον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον ἐφώνησε πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν Βαιθήλ, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων, Συλλάβετε αὐτόν. Καὶ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἐξέτεινεν ἐπ᾿ αὐτόν, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὴν πρὸς ἑαυτόν.

1Ki 13:5 Καὶ διεσχίσθη τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐξεχύθη ἡ στάκτη ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, κατὰ τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου.

1Ki 13:6 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, Δεήθητι, παρακαλῶ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ προσευχήθητι ὑπὲρ ἐμοῦ, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἡ χείρ μου πρὸς ἐμέ. Καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ χεὶρ τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτὸν καὶ ἀποκατεστάθη ὡς τὸ πρότερον.

1Ki 13:7 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, Εἴσελθε μετ᾿ ἐμοῦ εἰς τὸν οἶκον καὶ λάβε τροφήν, καὶ θέλω σοὶ δώσει δῶρα.

1Ki 13:8 Ἀλλ᾿ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Τὸ ἥμισυ τοῦ οἴκου σου ἂν μοὶ δώσῃς, δὲν θέλω εἰσέλθει μετὰ σοῦ· οὐδὲ θέλω φάγει ἄρτον οὐδὲ θέλω πίει ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ·

1Ki 13:9 διότι οὕτως εἶναι προστεταγμένον εἰς ἐμὲ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, λέγοντος, Μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς διὰ τῆς ὁδοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἦλθες.

1Ki 13:10 Καὶ ἀνεχώρησε δι᾿ ἄλλης ὁδοῦ καὶ δὲν ἐπέστρεψε διὰ τῆς ὁδοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἦλθεν εἰς Βαιθήλ.

1Ki 13:11 Κατῴκει δὲ ἐν Βαιθὴλ γέρων τις προφήτης· καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγήθησαν πρὸς αὐτὸν πάντα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐν Βαιθήλ· διηγήθησαν δὲ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα.

1Ki 13:12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν, Διὰ τίνος ὁδοῦ ἀνεχώρησεν εἶχον δὲ ἰδεῖ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ διὰ τίνος ὁδοῦ ἀνεχώρησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα.

1Ki 13:13 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Ἑτοιμάσατέ μοι τὴν ὄνον. Καὶ ἡτοίμασαν εἰς αὐτὸν τὴν ὄνον· καὶ ἐκάθησεν ἐπ᾿ αὐτήν,

1Ki 13:14 καὶ ὑπῆγε κατόπιν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ εὕρηκεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ δρῦν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, σὺ εἶσαι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ.

1Ki 13:15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐλθὲ μετ᾿ ἐμοῦ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ φάγε ἄρτον.

1Ki 13:16 Ὁ δὲ εἶπε, Δὲν δύναμαι νὰ ἐπιστρέψω μετὰ σοῦ οὐδὲ νὰ ἔλθω μετὰ σοῦ· οὐδὲ θέλω φάγει ἄρτον οὐδὲ θέλω πίει ὕδωρ μετὰ σοῦ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ·

1Ki 13:17 διότι ἐλαλήθη πρὸς ἐμὲ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, Μὴ φάγῃς ἄρτον μηδὲ πίῃς ὕδωρ ἐκεῖ, μηδὲ ἐπιστρέψῃς

ὑπάγων διὰ τῆς ὁδοῦ διὰ τῆς ὁποίας ἦλθες.
1Ki 13:18 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, Καὶ ἐγὼ προφήτης εἶμαι, καθὼς σύ· καὶ ἄγγελος ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, λέγων, Ἐπίστρεψον αὐτὸν μετὰ σοῦ εἰς τὴν οἰκίαν σου, διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον καὶ νὰ πίῃ ὕδωρ. Ἐψεύσθη δὲ πρὸς αὐτόν.
1Ki 13:19 Καὶ ἐπέστρεψε μετ᾿ αὐτοῦ καὶ ἔφαγεν ἄρτον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἔπιεν ὕδωρ.
1Ki 13:20 Καὶ ἐνῷ ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν, ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν·
1Ki 13:21 καὶ ἐφώνησε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐλθόντα ἐξ Ἰούδα, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος. Ἐπειδὴ παρήκουσας τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεὸς σου προσέταξεν εἰς σέ,
1Ki 13:22 ἀλλ᾿ ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ, περὶ τοῦ ὁποίου εἶπε πρὸς σέ, Μὴ φάγῃς ἄρτον μηδὲ πίῃς ὕδωρ· τὸ σῶμά σου δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου.
1Ki 13:23 Καὶ ἀφοῦ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἀφοῦ ἔπιεν, ἡτοίμασεν ἐκεῖνος τὴν ὄνον εἰς αὐτόν, εἰς τὸν προφήτην τὸν ὁποῖον ἐπέστρεψε.
1Ki 13:24 Καὶ ἀνεχώρησεν· εὗρε δὲ αὐτὸν λέων καθ᾿ ὁδὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦτο ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ· ἡ δὲ ὄνος ἵστατο πλησίον αὐτοῦ καὶ ὁ λέων ἵστατο πλησίον τοῦ σώματος.
1Ki 13:25 Καὶ ἰδού, ἄνδρες διαβαίνοντες εἶδον τὸ σῶμα ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὸν λέοντα ἱστάμενον πλησίον τοῦ σώματος· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τοῦτο ἐν τῇ πόλει, ὅπου κατῴκει ὁ προφήτης ὁ γέρων.
1Ki 13:26 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ προφήτης ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἶπεν, Οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὅστις παρήκουσε τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου· διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτὸν ὁ Κύριος εἰς τὸν λέοντα, καὶ διεσπάραξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς αὐτόν.
1Ki 13:27 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Στρώσατε εἰς ἐμὲ τὴν ὄνον. Καὶ ἔστρωσαν.
1Ki 13:28 Καὶ ὑπῆγε καὶ εὕρηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ὄνον καὶ τὸν λέοντα ἱσταμένους πλησίον τοῦ σώματος· ὁ λέων δὲν ἔφαγε τὸ σῶμα οὐδὲ διεσπάραξε τὴν ὄνον.
1Ki 13:29 Καὶ ἐσήκωσεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέθεσεν αὐτὸ ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ ἀνέφερεν αὐτόν· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ προφήτης ὁ γέρων, διὰ νὰ πενθήσῃ καὶ νὰ θάψῃ αὐτόν.
1Ki 13:30 Καὶ ἔθεσε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ· καὶ ἐπένθησαν ἐπ᾿ αὐτόν, λέγοντες, Φεῦ ἀδελφὲ μου
1Ki 13:31 Καὶ ἀφοῦ ἔθαψεν αὐτόν, ἐλάλησε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Ἀφοῦ ἀποθάνω, θάψατε καὶ ἐμὲ ἐν τῷ τάφῳ, ὅπου ἐτάφη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ· θέσατε τὰ ὀστᾶ μου πλησίον τῶν ὀστέων αὐτοῦ·
1Ki 13:32 διότι θέλει ἐξάπαντος ἐκτελεσθῇ τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐφώνησε διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν Βαιθὴλ καὶ κατὰ πάντων τῶν οἴκων τῶν ὑψηλῶν τόπων, οἵτινες εἶναι εἰς τὰς πόλεις τῆς Σαμαρείας.
1Ki 13:33 Μετὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δὲν ἐπέστρεψεν ὁ Ἱεροβοὰμ ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς κακῆς, ἀλλ᾿ ἔκαμε πάλιν ἐκ τῶν ἐσχάτων τοῦ λαοῦ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων· ὅστις ἤθελε, καθιέρονεν αὐτόν, καὶ ἐγίνετο ἱερεὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων.
1Ki 13:34 Καὶ ἔγεινε τὸ πρᾶγμα τοῦτο αἰτία ἁμαρτίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβοάμ, ὥστε νὰ ἐξολοθρεύσῃ καὶ νὰ ἀφανίσῃ αὐτὸν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
1Ki 14:1 Κατ᾿ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἠρρώστησεν Ἀβιὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροβοάμ.
1Ki 14:2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱεροβοὰμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Σηκώθητι, παρακαλῶ, καὶ μετασχηματίσθητι, ὥστε νὰ μὴ γνωρίσωσιν ὅτι εἶσαι γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ ὕπαγε εἰς Σηλώ· ἰδού, ἐκεῖ εἶναι Ἀχιὰ ὁ προφήτης, ὅστις εἶπε πρὸς ἐμὲ ὅτι θέλω βασιλεύσει ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον·
1Ki 14:3 καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου δέκα ἄρτους καὶ κολλύρια καὶ σταμνίον μέλιτος καὶ ὕπαγε πρὸς αὐτόν· αὐτὸς θέλει σοὶ ἀναγγείλει τί θέλει γείνει εἰς τὸ παιδίον.
1Ki 14:4 Καὶ ἔκαμεν οὕτως ἡ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ· καὶ σηκωθεῖσα, ὑπῆγεν εἰς Σηλὼ καὶ ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀχιά. Ὁ δὲ Ἀχιά δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ· διότι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠμβλυώπουν ἐκ τοῦ γήρατος αὐτοῦ.
1Ki 14:5 Εἶχε δὲ εἰπεῖ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἀχιά, Ἰδού, ἡ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοὰμ ἔρχεται νὰ ζητήσῃ παρὰ σοῦ λόγον περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, διότι εἶναι ἄρρωστος· οὕτω καὶ οὕτω θέλεις λαλήσει πρὸς αὐτήν· διότι, ὅταν εἰσέλθῃ, θέλει προσποιηθῇ ὅτι εἶναι ἄλλη.
1Ki 14:6 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Ἀχιὰ τὸν ἦχον τῶν ποδῶν αὐτῆς, ἐνῷ εἰσήρχετο εἰς τὴν θύραν, εἶπεν, Εἴσελθε, γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ· διὰ τί προσποιεῖσαι ὅτι εἶσαι ἄλλη ἀλλ᾿ ἐγὼ εἶμαι ἀπόστολος πρὸς σὲ σκληρῶν ἀγγελιῶν·
1Ki 14:7 ὕπαγε, εἰπὲ πρὸς τὸν Ἱεροβοάμ, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἐπειδὴ ἐγὼ σὲ ὕψωσα ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ καὶ σὲ κατέστησα ἡγεμόνα ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραήλ,
1Ki 14:8 καὶ διαρρήξας τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ, ἔδωκα αὐτὴν εἰς σέ, καὶ σὺ δὲν ἐστάθης καθὼς ὁ δοῦλός μου Δαβίδ, ὅστις ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς μου καὶ ὅστις μὲ ἠκολούθησεν ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς καρδίας, εἰς τὸ νὰ κάμνῃ μόνον τὸ εὐθὲς ἐνώπιόν μου,
1Ki 14:9 ἀλλ᾿ ὑπερέβης εἰς τὸ κακὸν πάντας ὅσοι ἐστάθησαν πρότεροί σου, διότι ὑπῆγες καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὸν ἄλλους θεοὺς καὶ χωνευτὰ εἴδωλα, διὰ νὰ μὲ παροργίσῃς, καὶ μὲ ἀπέρριψας ὀπίσω τῆς ῥάχης σου.
1Ki 14:10 διὰ τοῦτο, ἰδού, θέλω φέρει κακὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τοῦ Ἱεροβοὰμ τὸν οὐροῦντα εἰς τὸν τοῖχον, τὸν πεφυλαγμένον καὶ τὸν ἀφειμένον ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ θέλω σαρώσει κατόπιν τοῦ οἴκου τοῦ Ἱεροβοάμ, καθὼς σαρόνει τις τὴν κόπρον ἑωσοῦ ἐκλείψῃ·
1Ki 14:11 ὅστις ἐκ τοῦ Ἱεροβοὰμ ἀποθάνῃ ἐν τῇ πόλει, οἱ κύνες θέλουσι καταφάγει αὐτόν· καὶ ὅστις ἀποθάνῃ ἐν τῷ ἀγρῷ, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι καταφάγει αὐτόν· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε.
1Ki 14:12 Σὺ λοιπὸν σηκωθεῖσα ὕπαγε εἰς τὴν οἰκίαν σου· ἐνῷ οἱ πόδες σου ἐμβαίνουσιν εἰς τὴν πόλιν, τὸ παιδίον

θέλει ἀποθάνει
1Ki 14:13 καὶ θέλει πενθήσει αὐτὸ πᾶς ὁ Ἰσραήλ, καὶ θέλουσιν ἐνταφιάσει αὐτό· διότι αὐτὸ μόνον ἐκ τοῦ Ἱεροβοὰμ θέλει ἐλθεῖ εἰς τὸν τάφον, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ εὑρέθη τι καλὸν ἐνώπιον Κυρίου, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἱεροβοάμ.
1Ki 14:14 Καὶ θέλει ἀναστήσει ὁ Κύριος εἰς ἑαυτὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, ὅστις θέλει ἐξολοθρεύσει τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβοὰμ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ἀλλὰ τί τώρα μάλιστα.
1Ki 14:15 Καὶ θέλει πατάξει ὁ Κύριος τὸν Ἰσραήλ, ὥστε νὰ κινῆται ὡς κάλαμος ἐν τῷ ὕδατι, καὶ θέλει ἐκριζώσει τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς ταύτης τῆς ἀγαθῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ διασκορπίσει αὐτοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ· ἐπειδὴ ἔκαμον τὰ ἄλση αὐτῶν, διὰ νὰ παροργίσωσι τὸν Κύριον·
1Ki 14:16 καὶ θέλει παραδώσει τὸν Ἰσραὴλ ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοάμ, ὅστις ἡμάρτησε καὶ ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ.
1Ki 14:17 Καὶ ἐσηκώθη ἡ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοὰμ καὶ ἀνεχώρησε καὶ ἦλθεν εἰς Θερσά· καθὼς αὐτὴ ἐπάτησε τὸ κατώφλιον τῆς θύρας τοῦ οἴκου, ἀπέθανε τὸ παιδίον·
1Ki 14:18 καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐπένθησεν αὐτὸ πᾶς ὁ Ἰσραήλ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ Ἀχιὰ τοῦ προφήτου.
1Ki 14:19 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἱεροβοάμ, πῶς ἐπολέμησε καὶ τίνι τρόπῳ ἐβασίλευσεν, ἰδού, εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ.
1Ki 14:20 Καὶ αἱ ἡμέραι, τὰς ὁποίας ἐβασίλευσεν ὁ Ἱεροβοάμ, ἦσαν εἰκοσιδύο ἔτη· καὶ ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ναδὰβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
1Ki 14:21 Ὁ δὲ Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Σολομῶντος ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰούδαν. Τεσσαρακόντα καὶ ἑνὸς ἔτους ἦτο ὁ Ῥοβοὰμ ὅτε ἔγεινε βασιλεύς, καὶ ἐβασίλευσε δεκαεπτὰ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ, τῇ πόλει τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἐξέλεξεν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ θέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Νααμὰ ἡ Ἀμμωνῖτις.
1Ki 14:22 Ἔπραξε δὲ ὁ Ἰούδας πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ παρώξυναν αὐτὸν εἰς ζηλοτυπίαν μὲ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, τὰς ὁποίας ἡμάρτησαν ὑπὲρ πάντα ὅσα ἔπραξαν οἱ πατέρες αὐτῶν.
1Ki 14:23 Διότι καὶ αὐτοὶ ᾠκοδόμησαν εἰς ἑαυτοὺς τόπους ὑψηλούς, καὶ ἔκαμον ἀγάλματα καὶ ἄλση ἐπὶ παντὸς ὑψηλοῦ λόφου καὶ ὑποκάτω παντὸς δένδρου πρασίνου.
1Ki 14:24 Ἦσαν δὲ ἔτι ἐν τῇ γῇ καὶ σοδομῖται καὶ ἔπραττον κατὰ πάντα τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἐξεδίωξεν ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
1Ki 14:25 Καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ῥοβοάμ, ἀνέβη Σισὰκ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ.
1Ki 14:26 Καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· τὰ πάντα ἔλαβεν· ἔλαβεν ἔτι πάσας τὰς χρυσᾶς ἀσπίδας, τὰς ὁποίας ἔκαμεν ὁ Σολομών.
1Ki 14:27 Καὶ ἀντὶ τούτων ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἔκαμε χαλκίνας ἀσπίδας καὶ παρέδωκεν αὐτὰς εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀρχόντων τῶν δορυφόρων, οἵτινες ἐφύλαττον τὴν θύραν τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως.
1Ki 14:28 Καὶ ὅτε εἰσήρχετο ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, ἐβάσταζον αὐτὰς οἱ δορυφόροι ἔπειτα ἐπανέφερον αὐτὰς εἰς τὸ οἴκημα τῶν δορυφόρων.
1Ki 14:29 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ῥοβοὰμ καὶ πάντα ὅσα ἔκαμε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα
1Ki 14:30 Ἦτο δὲ πόλεμος ἀναμέσον Ῥοβοὰμ καὶ Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας.
1Ki 14:31 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει Δαβίδ. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Νααμὰ ἡ Ἀμμωνῖτις. Ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀβιὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
1Ki 15:1 Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀβιὰμ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ.
1Ki 15:2 Τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Μααχά, θυγάτηρ τοῦ Ἀβεσσαλώμ.
1Ki 15:3 Καὶ περιεπάτησεν εἰς πάσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἔπραξε πρὸ αὐτοῦ· καὶ δὲν ἦτο ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἡ καρδία Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
1Ki 15:4 Ἀλλ' ὅμως, χάριν τοῦ Δαβίδ, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ λύχνον ἐν Ἱερουσαλήμ, ἀναστήσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ μετ' αὐτόν, καὶ στερεώσας τὴν Ἱερουσαλήμ·
1Ki 15:5 διότι ὁ Δαβὶδ ἔκαμνε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου καὶ δὲν ἐξέκλινε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτόν, ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως Οὐρίου τοῦ Χετταίου.
1Ki 15:6 Ἦτο δὲ πόλεμος ἀναμέσον Ῥοβοὰμ καὶ Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
1Ki 15:7 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἀβιὰμ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα Καὶ ἦτο πόλεμος ἀναμέσον Ἀβιὰμ καὶ Ἱεροβοάμ.
1Ki 15:8 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀβιὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀσὰ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
1Ki 15:9 Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀσὰ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τοῦ Ἱεροβοὰμ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ.
1Ki 15:10 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τεσσαράκοντα καὶ ἕν. Τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Μααχά, θυγάτηρ τοῦ Ἀβεσσαλώμ.

1Ki 15:11 Καὶ ἔκαμνεν ὁ Ἀσὰ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, καθὼς Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
1Ki 15:12 Καὶ ἀφήρεσεν ἐκ τῆς γῆς τοὺς σοδομίτας καὶ ἐσήκωσε πάντα τὰ εἴδωλα, τὰ ὁποῖα ἔκαμον οἱ πατέρες αὐτοῦ.
1Ki 15:13 Ἔτι δὲ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ τὴν Μααχά, καὶ αὐτὴν ἀπέβαλε τοῦ νὰ ἦναι βασίλισσα, ἐπειδὴ ἔκαμεν εἴδωλον εἰς ἄλσος· καὶ κατέκοψεν ὁ Ἀσὰ τὸ εἴδωλον αὐτῆς καὶ ἔκαυσεν αὐτὸ πλησίον τοῦ χειμάρρου Κέδρων.
1Ki 15:14 Οἱ ὑψηλοὶ ὅμως τόποι δὲν ἀφηρέθησαν· πλὴν ἡ καρδία τοῦ Ἀσὰ ἦτο τελεία μετὰ τοῦ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.
1Ki 15:15 Καὶ ἔφερεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὰ ἀφιερώματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἀφιερώματα, ἄργυρον καὶ χρυσίον καὶ σκεύη.
1Ki 15:16 Ἦτο δὲ πόλεμος ἀναμέσον Ἀσὰ καὶ Βαασὰ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν.
1Ki 15:17 Καὶ ἀνέβη Βαασὰ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐναντίον τοῦ Ἰούδα καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Ῥαμά, διὰ νὰ μὴ ἀφίνῃ μηδένα νὰ ἐξέρχηται μηδὲ νὰ εἰσέρχηται πρὸς Ἀσὰ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα.
1Ki 15:18 Τότε ἔλαβεν ὁ Ἀσὰ ἅπαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ παρέδωκεν αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας τῶν δούλων αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πρὸς τὸν Βὲνάδάδ, υἱὸν τοῦ Ταβριμών, υἱοῦ τοῦ Ἐσιών, βασιλέα τῆς Συρίας, τὸν κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ, λέγων,
1Ki 15:19 Ἄς γείνῃ συνθήκη ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὡς ἦτο ἀναμέσον τοῦ πατρὸς μου καὶ τοῦ πατρὸς σου· ἰδού, ἀπέστειλα πρὸς σὲ δῶρον ἀργυρίου καὶ χρυσίου· ὕπαγε, διάλυσον τὴν συνθήκην σου τὴν πρὸς τὸν Βαασά, βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' ἐμοῦ.
1Ki 15:20 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Βὲνάδὰδ εἰς τὸν βασιλέα Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ἐναντίον τῶν πόλεων τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐπάταξε τὴν Ἰϊὼν καὶ τὴν Δὰν καὶ τὴν Ἀβὲλβαὶθμααχά, καὶ πᾶσαν τὴν Χιννερώθ, μετὰ πάσης τῆς γῆς Νεφθαλί.
1Ki 15:21 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Βαασά, ἔπαυσε νὰ οἰκοδομῇ τὴν Ῥαμὰ καὶ ἐκάθησεν ἐν Θερσά.
1Ki 15:22 Τότε συνεκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πάντα τὸν Ἰούδαν, χωρίς τινὸς ἐξαιρέσεως· καὶ ἐσήκωσαν τοὺς λίθους τῆς Ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Βαασὰ ἔκαμε τὴν οἰκοδομήν· καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ μὲ ταῦτα τὴν Γεβὰ τοῦ Βενιαμὶν καὶ τὴν Μισπά.
1Ki 15:23 Αἱ δὲ λοιπαὶ πασῶν τῶν πράξεων τοῦ Ἀσὰ καὶ πάντα τὰ κατορθώματα αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, καὶ αἱ πόλεις τὰς ὁποίας ᾠκοδόμησε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα Ἐν τῷ καιρῷ δὲ τοῦ γήρατος αὐτοῦ ἠρρώστησε τοὺς πόδας αὐτοῦ.
1Ki 15:24 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀσὰ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἰωσαφὰτ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
1Ki 15:25 Καὶ ἐβασίλευσε Ναδὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροβοὰμ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ Ἀσὰ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ δύο ἔτη.
1Ki 15:26 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ περιεπάτησεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ.
1Ki 15:27 Συνώμοσε δὲ κατ' αὐτοῦ Βαασὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιά, ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσσάχαρ· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Βαασὰ ἐν Γιββεθών, ἥτις ἦτο τῶν Φιλισταίων· διότι ὁ Ναδὰβ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐπολιόρκουν τὴν Γιββεθών.
1Ki 15:28 Ὁ Βαασὰ λοιπὸν ἐθανάτωσεν αὐτὸν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Ἀσὰ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.
1Ki 15:29 Καὶ καθὼς ἐβασίλευσεν, ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβοάμ· δὲν ἀφῆκεν εἰς τὸν Ἱεροβοὰμ οὐδὲν ζῶν, ἑωσοῦ ἐξωλόθρευσεν αὐτόν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου,
1Ki 15:30 διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ Ἱεροβοάμ, τὰς ὁποίας ἡμάρτησε, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ , καὶ διὰ τὸν παροργισμὸν μὲ τὸν ὁποῖον παρώργισε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.
1Ki 15:31 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ναδὰβ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ
1Ki 15:32 Ἦτο δὲ πόλεμος ἀναμέσον Ἀσὰ καὶ Βαασὰ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν.
1Ki 15:33 Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Ἀσὰ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσε Βαασὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιὰ ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ ἐν Θερσά· καὶ ἐβασίλευσεν εἰκοσιτέσσαρα ἔτη.
1Ki 15:34 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ περιεπάτησεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἱεροβοὰμ καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ.
1Ki 16:1 Καὶ ἦλθε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἰηοῦ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀνανί, ἐναντίον τοῦ Βαασά, λέγων,
1Ki 16:2 Ἐπειδή, ἐνῷ σὲ ὕψωσα ἐκ τοῦ χώματος, καὶ σὲ κατέστησα ἡγεμόνα ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραήλ, σὺ περιεπάτησας εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ ἔκαμες τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ, διὰ νὰ μὲ παροργίσῃς διὰ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν,
1Ki 16:3 ἰδού, ἐγὼ ἐξολοθρεύω κατὰ κράτος τὸν Βαασὰ καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ θέλω καταστήσει τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ·
1Ki 16:4 ὅστις ἐκ τοῦ Βαασὰ ἀποθάνῃ ἐν τῇ πόλει, οἱ κύνες θέλουσι φάγει αὐτόν· καὶ ὅστις ἐξ αὐτοῦ ἀποθάνῃ ἐν τοῖς ἀγροῖς, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι φάγει αὐτόν.
1Ki 16:5 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Βαασὰ καὶ ὅσα ἔπραξε καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ

1Ki 16:6 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Βαασὰ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Περσά· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἠλὰ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
1Ki 16:7 Καὶ ἔτι διὰ Ἰηοῦ τοῦ προφήτου, υἱοῦ τοῦ Ἀνανί, ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Βαασὰ καὶ κατὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ κατὰ πασῶν τῶν κακιῶν ὅσας ἔπραξεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, παροργίσας αὐτὸν διὰ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ὥστε νὰ γείνῃ καθὼς ὁ οἶκος τοῦ Ἱεροβοάμ· καὶ διότι ἐθανάτωσεν αὐτόν.
1Ki 16:8 Κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἕκτον ἔτος τοῦ Ἀσὰ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν ὁ Ἠλὰ υἱὸς τοῦ Βαασὰ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Φερσὰ καὶ ἐβασίλευσε δύο ἔτη.
1Ki 16:9 Συνώμοσε δὲ κατ' αὐτοῦ ὁ δοῦλος αὐτοῦ Ζιμβρί, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἡμίσεως τῶν πολεμικῶν ἁμαξῶν, ἐνῷ ἦτο ἐν Θερσὰ πίνων καὶ μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἀρσά, οἰκονόμου τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν Θερσά.
1Ki 16:10 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ζιμβρὶ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, εἰς τὸ εἰκοστὸν ἕβδομον ἔτος τοῦ Ἀσὰ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.
1Ki 16:11 Καὶ ὡς ἐβασίλευσεν, ἅμα ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ἐπάταξε πάντα τὸν οἶκον τοῦ Βαασά· δὲν ἀφῆκεν εἰς αὐτὸν οὐροῦντα πρὸς τοῖχον οὐδὲ συγγενεῖς αὐτοῦ οὐδὲ φίλους αὐτοῦ.
1Ki 16:12 Καὶ ἐξωλόθρευσεν ὁ Ζιμβρὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ Βαασά, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν ἐναντίον τοῦ Βαασὰ διὰ Ἰηοῦ τοῦ προφήτου,
1Ki 16:13 διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ Βαασὰ καὶ τὰς ἁμαρτίας Ἠλὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἡμάρτησαν, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἔκαμον τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ, παροργίσαντες, Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τῶν ματαιοτήτων αὐτῶν.
1Ki 16:14 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἠλὰ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ
1Ki 16:15 Κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἕβδομον ἔτος τοῦ Ἀσὰ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν ὁ Ζιμβρὶ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν Θερσά. Ὁ δὲ λαὸς ἦτο ἐστρατοπεδευμένος κατὰ τῆς Γιββεθών, ἥτις ἦτο τῶν Φιλισταίων.
1Ki 16:16 Καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς ὁ ἐστρατοπεδευμένος ὅτι ἔλεγον, Ὁ Ζιμβρὶ συνώμοσε καὶ μάλιστα ἐπάταξε τὸν βασιλέα, ἅπας ὁ Ἰσραὴλ ἔκαμε τὸν Ἀμρί, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατεύματος, βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐν τῷ στρατοπέδῳ.
1Ki 16:17 Καὶ ἀνέβη ὁ Ἀμρὶ καὶ ἅπας ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Γιββεθών, καὶ ἐπολιόρκησαν τὴν Θερσά.
1Ki 16:18 Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ζιμβρὶ ὅτι ἐκυριεύθη ἡ πόλις, εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἔκαυσεν ἐφ' ἑαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανε,
1Ki 16:19 διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἡμάρτησε, πράξας πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐπειδὴ περιεπάτησεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἱεροβοὰμ καὶ εἰς τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἔπραξε, κάμνων τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ.
1Ki 16:20 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ζιμβρὶ καὶ ἡ συνωμοσία αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔκαμε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ
1Ki 16:21 Τότε διῃρέθη ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς δύο μέρη· τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ ἠκολούθησε τὸν Θιβνὶ υἱὸν τοῦ Γινάθ, διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸν βασιλέα· καὶ τὸ ἥμισυ ἠκολούθησε τὸν Ἀμρί.
1Ki 16:22 Ὁ λαὸς ὅμως ὁ ἀκολουθήσας τὸν Ἀμρὶ ὑπερίσχυσε κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀκολουθήσαντος τὸν Θιβνὶ υἱὸν τοῦ Γινάθ· καὶ ἀπέθανεν ὁ Θιβνί, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀμρί.
1Ki 16:23 Κατὰ τὸ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος τοῦ Ἀσὰ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν Ἀμρὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐβασίλευσε δώδεκα ἔτη· ἓξ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Θερσά.
1Ki 16:24 Καὶ ἠγόρασε τὸ ὄρος τῆς Σαμαρείας παρὰ τοῦ Σεμὲρ διὰ δύο τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἔκτισε πόλιν ἐπὶ τοῦ ὄρους καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν ἔκτισε, κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Σεμέρ, κυρίου τοῦ ὄρους, Σαμάρειαν.
1Ki 16:25 Ἔπραξε δὲ ὁ Ἀμρὶ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἔπραξε χειρότερα παρὰ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ·
1Ki 16:26 καὶ περιεπάτησεν εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς τοῦ Ἱεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, καὶ εἰς τὰς ἁμαρτίας ἐκείνου, διὰ τῶν ὁποίων ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ, παροργίσας Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τῶν ματαιοτήτων αὐτῶν.
1Ki 16:27 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἀμρὶ τὰς ὁποίας ἔπραξε καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ ὅσα ἔκαμε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ
1Ki 16:28 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀμρὶ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀχαὰβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
1Ki 16:29 Ὁ δὲ Ἀχαὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμρὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τὸ τριακοστὸν ὄγδοον ἔτος τοῦ Ἀσὰ βασιλέως τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμρὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἰκοσιδύο ἔτη.
1Ki 16:30 Καὶ ἔπραξεν ὁ Ἀχαὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμρὶ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὑπὲρ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ.
1Ki 16:31 Καὶ ὡς ἂν ἦτο μικρὸν τὸ νὰ περιπατῇ εἰς τὰς ἁμαρτίας τοῦ Ἱεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ἔλαβεν ἔτι διὰ γυναῖκα Ἰεζάβελ, τὴν θυγατέρα τοῦ Ἐθβαάλ, βασιλέως τῶν Σιδωνίων, καὶ ὑπῆγε καὶ ἐλάτρευσε τὸν Βάαλ καὶ προσεκύνησεν αὐτόν.
1Ki 16:32 Καὶ ἀνήγειρε βωμὸν εἰς τὸν Βάαλ ἐντὸς τοῦ οἴκου τοῦ Βάαλ, τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ.
1Ki 16:33 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἀχαὰβ ἄλσος· καὶ διὰ νὰ παροργίσῃ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, ἔπραξεν ὁ Ἀχαὰβ περισσότερον παρὰ πάντας τοὺς βασιλεῖς τοῦ Ἰσραήλ, ὅσοι ἐστάθησαν πρὸ αὐτοῦ.
1Ki 16:34 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ᾠκοδόμησε Χιὴλ ὁ Βαιθηλίτης τὴν Ἱεριχώ· ἔβαλε τὰ θεμέλια αὐτῆς ἐπὶ Ἀβειρὼν τοῦ πρωτοτόκου αὐτοῦ, καὶ ἔστησε τὰς πύλας αὐτῆς ἐπὶ Σεγοὺβ τοῦ νεωτέρου υἱοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυή.
1Ki 17:1 Καὶ εἶπεν Ἠλίας ὁ Θεσβίτης, ὁ ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Γαλαάδ, πρὸς τὸν Ἀχαάβ, Ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ

Ἰσραήλ, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου παρίσταμαι, δὲν θέλει εἶσθαι τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ βροχή, εἰμὴ διὰ τοῦ λόγου τοῦ στόματός μου.
1Ki 17:2 Καὶ ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτόν, λέγων,
1Ki 17:3 Ἀναχώρησον ἐντεῦθεν καὶ στρέψον πρὸς ἀνατολὰς καὶ κρύφθητι πλησίον τοῦ χειμάρρου Χερίθ, τοῦ ἀπέναντι τοῦ Ἰορδάνου·
1Ki 17:4 καὶ θέλεις πίνει ἐκ τοῦ χειμάρρου· προσέταξα δὲ τοὺς κόρακας νὰ σὲ τρέφωσιν ἐκεῖ.
1Ki 17:5 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἔκαμε κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· διότι ὑπῆγε καὶ ἐκάθησε πλησίον τοῦ χειμάρρου Χερίθ, τοῦ ἀπέναντι τοῦ Ἰορδάνου.
1Ki 17:6 Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον πρὸς αὐτὸν ἄρτον καὶ κρέας τὸ πρωΐ, καὶ ἄρτον καὶ κρέας τὸ ἑσπέρας· καὶ ἔπινεν ἐκ τοῦ χειμάρρου.
1Ki 17:7 Μετὰ δὲ τινας ἡμέρας ἐξηράνθη ὁ χείμαρρος, ἐπειδὴ δὲν ἔγεινε βροχὴ ἐπὶ τῆς γῆς.
1Ki 17:8 Καὶ ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτόν, λέγων,
1Ki 17:9 Σηκωθεὶς ὕπαγε εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδῶνος καὶ κάθισον ἐκεῖ· ἰδού, προσέταξα ἐκεῖ γυναῖκα χήραν νὰ σὲ τρέφῃ.
1Ki 17:10 Καὶ σηκωθεὶς ὑπῆγεν εἰς Σαρεπτά. Καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως, ἰδού, ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνάγουσα ξυλάρια· καὶ ἐφώνησε πρὸς αὐτὴν καὶ εἶπε, Φέρε μοι, παρακαλῶ, ὀλίγον ὕδωρ ἐν ἀγγείῳ, διὰ νὰ πίω.
1Ki 17:11 Καὶ ἐνῷ ὑπῆγε νὰ φέρῃ αὐτό, ἐφώνησε πρὸς αὐτὴν καὶ εἶπε, Φέρε μοι παρακαλῶ, κομμάτιον ἄρτου ἐν τῇ χειρί σου.
1Ki 17:12 Ἡ δὲ εἶπε, Ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς σου, δὲν ἔχω ψωμίον, ἀλλὰ μόνον μίαν χεριὰν ἀλεύρου εἰς τὸ πιθάριον καὶ ὀλίγον ἔλαιον εἰς τὸ ῥωγίον· καὶ ἰδού, συνάγω δύο ξυλάρια, διὰ νὰ ὑπάγω καὶ νὰ κάμω αὐτὸ δἰ ἐμαυτὴν καὶ διὰ τὸν υἱόν μου, καὶ νὰ φάγωμεν αὐτὸ καὶ νὰ ἀποθάνωμεν.
1Ki 17:13 Ὁ δὲ Ἠλίας εἶπε πρὸς αὐτήν, Μὴ φοβοῦ· ὕπαγε, κάμε ὡς εἶπας· πλὴν ἐξ αὐτοῦ κάμε εἰς ἐμὲ πρῶτον μίαν μικρὰν πήτταν καὶ φέρε εἰς ἐμέ, καὶ ἔπειτα κάμε διὰ σεαυτὴν καὶ διὰ τὸν υἱόν σου·
1Ki 17:14 διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· τὸ πιθάριον τοῦ ἀλεύρου δὲν θέλει κενωθῇ, οὐδὲ τὸ ῥωγίον τοῦ ἐλαίου θέλει ἐλαττωθῇ, ἕως τῆς ἡμέρας καθ ἣν ὁ Κύριος θέλει δώσει βροχὴν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
1Ki 17:15 Ἡ δὲ ὑπῆγε καὶ ἔκαμε κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἠλία· καὶ ἔτρωγεν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς ἡμέρας πολλάς·
1Ki 17:16 τὸ πιθάριον τοῦ ἀλεύρου δὲν ἐκενώθη, οὐδὲ τὸ ῥωγίον τοῦ ἐλαίου ἠλαττώθη, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ Ἠλία.
1Ki 17:17 Μετὰ δὲ τὰ πράγματα ταῦτα, ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικός, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου· καὶ ἡ ἀρρωστία αὐτοῦ ἦτο δυνατὴ σφόδρα, ἑωσοῦ δὲν ἔμεινε πνοὴ ἐν αὐτῷ.
1Ki 17:18 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἠλίαν, Τί ἔχεις μετ ἐμοῦ, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ ἦλθες πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ φέρῃς εἰς ἐνθύμησιν τὰς ἀνομίας μου καὶ νὰ θανατώσῃς τὸν υἱόν μου
1Ki 17:19 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Δός μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῷον, ὅπου αὐτὸς ἐκάθητο, καὶ ἐπλαγίασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ.
1Ki 17:20 Καὶ ἀνεβόησε πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Κύριε Θεέ μου· ἐπέφερες κακὸν καὶ εἰς τὴν χήραν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἐγὼ παροικῶ, ὥστε νὰ θανατώσῃς τὸν υἱὸν αὐτῆς
1Ki 17:21 Καὶ ἐξηπλώθη τρὶς ἐπὶ τὸ παιδάριον καὶ ἀνεβόησε πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Κύριε Θεέ μου, ἂς ἐπανέλθῃ , δέομαι, ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου ἐντὸς αὐτοῦ.
1Ki 17:22 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ Ἠλία· καὶ ἐπανῆλθεν ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἀνέζησε.
1Ki 17:23 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἠλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατεβίβασεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλίας, Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου.
1Ki 17:24 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Ἠλίαν, Τώρα γνωρίζω ἐκ τούτου ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου εἶναι ἀλήθεια.
1Ki 18:1 Καὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἠλίαν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος, λέγων, Ὕπαγε, φανερώθητι εἰς τὸν Ἀχαάβ· καὶ θέλω δώσει βροχὴν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
1Ki 18:2 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἠλίας νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἀχαάβ. Ἡ δὲ πεῖνα ἐπεβάρυνεν εἰς τὴν Σαμάρειαν.
1Ki 18:3 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀχαὰβ τὸν Ὀβαδία τὸν οἰκονόμον. Ὁ δὲ Ὀβαδία ἐφοβεῖτο τὸν Κύριον σφόδρα·
1Ki 18:4 διότι, ὅτε ἡ Ἰεζάβελ ἐξωλόθρευε τοὺς προφήτας τοῦ Κυρίου, ὁ Ὀβαδία ἔλαβεν ἑκατὸν προφήτας καὶ ἔκρυψεν αὐτοὺς ἀνὰ πεντήκοντα εἰς σπήλαιον, καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι.
1Ki 18:5 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀχαὰβ πρὸς τὸν Ὀβαδία, Περίελθε εἰς τὴν γῆν, εἰς πάσας τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ εἰς πάντας τοὺς χειμάρρους· ἴσως εὕρωμεν χόρτον, διὰ νὰ σώσωμεν τὴν ζωὴν τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ νὰ μὴ στερηθῶμεν τὰ κτήνη.
1Ki 18:6 Ἐμέρισαν λοιπὸν τὴν γῆν εἰς ἑαυτούς, διὰ νὰ διέλθωσιν αὐτήν· ὁ μὲν Ἀχαὰβ ἀπῆλθε διὰ μιᾶς ὁδοῦ κατὰ μόνας, ὁ δὲ Ὀβαδία ἀπῆλθε δἰ ἄλλης ὁδοῦ κατὰ μόνας.
1Ki 18:7 Καὶ ἐνῷ ἦτο ὁ Ὀβαδία καθ ὁδὸν ἰδού, ὁ Ἠλίας συνήντησεν αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἐγνώρισεν αὐτὸν καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπε, Σὺ εἶσαι, κύριέ μου Ἠλία
1Ki 18:8 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγώ· ὕπαγε, εἰπὲ πρὸς τὸν κύριόν σου, Ἰδού, ὁ Ἠλίας.

1Ki 18:9 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, Τί ἡμάρτησα, ὥστε θέλεις νὰ παραδώσῃς τὸν δοῦλόν σου εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἀχαάβ, διὰ νὰ μὲ θανατώσῃ

1Ki 18:10 Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, δὲν εἶναι ἔθνος ἢ βασίλειον, ὅπου δὲν ἔστειλεν ὁ κύριός μου νὰ σὲ ζητῶσι καὶ ὅτε ἔλεγον, Δὲν εἶναι, αὐτὸς ὥρκιζε τὸ βασίλειον καὶ τὸ ἔθνος, ὅτι δὲν σὲ εὗρηκαν.

1Ki 18:11 Καὶ τώρα σὺ λέγεις, Ὕπαγε, εἰπὲ πρὸς τὸν κύριόν σου, Ἰδού, ὁ Ἠλίας.

1Ki 18:12 Καὶ καθὼς ἐγὼ ἀναχωρήσω ἀπὸ σοῦ, τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου θέλει σὲ φέρει ὅπου δὲν ἐξεύρω· καὶ ὅταν ὑπάγω καὶ ἀναγγείλω τοῦτο πρὸς τὸν Ἀχαάβ, καὶ δὲν σὲ εὕρῃ, θέλει μὲ θανατώσει. Ἀλλ᾽ ὁ δοῦλός σου φοβοῦμαι τὸν Κύριον ἐκ νεότητός μου.

1Ki 18:13 Δὲν ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν κύριόν μου τί ἔκαμα, ὅτε ἡ Ἰεζάβελ ἐθανάτονε τοὺς προφήτας τοῦ Κυρίου, τίνι τρόπῳ ἔκρυψα ἑκατὸν ἄνδρας ἐκ τῶν προφητῶν τοῦ Κυρίου ἀνὰ πεντήκοντα εἰς σπήλαιον, καὶ διέθρεψα αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι

1Ki 18:14 Καὶ τώρα σὺ λέγεις, Ὕπαγε, εἰπὲ πρὸς τὸν κύριόν σου, Ἰδού, ὁ Ἠλίας· ἀλλ᾽ αὐτὸς θέλει μὲ θανατώσει.

1Ki 18:15 Καὶ εἶπεν Ἠλίας, Ζῇ ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου παρίσταμαι, ὅτι σήμερον θέλω ἐμφανισθῇ εἰς αὐτόν.

1Ki 18:16 Ὑπῆγε λοιπὸν ὁ Ὀβαδία εἰς συνάντησιν τοῦ Ἀχαὰβ καὶ ἀπήγγειλε πρὸς αὐτόν. Καὶ ὁ Ἀχαὰβ ὑπῆγεν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἠλία.

1Ki 18:17 Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ἀχαὰβ τὸν Ἠλίαν, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀχαάβ, Σὺ εἶσαι ὁ διαταράττων τὸν Ἰσραὴλ

1Ki 18:18 Ὁ δὲ εἶπε, Δὲν διαταράττω ἐγὼ τὸν Ἰσραήλ, ἀλλὰ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου· διότι σεῖς ἐγκατελίπετε τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καὶ ὑπῆγες κατόπιν τῶν Βααλείμ·

1Ki 18:19 τώρα λοιπὸν ἀπόστειλον, συνάθροισον πρὸς ἐμὲ πάντα τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸν Κάρμηλον, καὶ τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ τοὺς τετρακοσίους πεντήκοντα, καὶ τοὺς τετρακοσίους προφήτας τῶν ἀλσῶν, οἵτινες τρώγουσιν εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Ἰεζάβελ.

1Ki 18:20 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἀχαὰβ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ συνήθροισε τοὺς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸν Κάρμηλον.

1Ki 18:21 Καὶ προσῆλθεν ὁ Ἠλίας πρὸς πάντα τὸν λαὸν καὶ εἶπεν, Ἕως πότε χωλαίνετε μεταξὺ δύο φρονημάτων ἐὰν ὁ Κύριος ἦναι Θεός, ἀκολουθεῖτε αὐτόν· ἀλλ᾽ ἐὰν ὁ Βάαλ, ἀκολουθεῖτε τοῦτον. Καὶ ὁ λαὸς δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν λόγον.

1Ki 18:22 Τότε εἶπεν ὁ Ἠλίας πρὸς τὸν λαόν, Ἐγὼ μόνος ἔμεινα προφήτης τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ προφῆται τοῦ Βάαλ εἶναι τετρακόσιοι πεντήκοντα ἄνδρες·

1Ki 18:23 ἂς δώσωσι λοιπὸν εἰς ἡμᾶς δύο μόσχους· καὶ ἂς ἐκλέξωσι τὸν ἕνα μόσχον δι᾽ ἑαυτούς, καὶ ἂς διαμελίσωσιν αὐτὸν καὶ ἂς ἐπιθέσωσιν αὐτὸν ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ πῦρ ἂς μὴ βάλωσι καὶ ἐγὼ θέλω ἑτοιμάσει τὸν ἄλλον μόσχον καὶ ἐπιθέσει ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ πῦρ δεν θέλω βάλει,

1Ki 18:24 καὶ ἐπικαλέσθητε τὸ ὄνομα τῶν θεῶν σας, καὶ ἐγὼ θέλω ἐπικαλεσθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Θεός, ὅστις εἰσακούσῃ διὰ πυρός, οὗτος ἂς ἦναι ὁ Θεός. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπε, Καλὸς ὁ λόγος.

1Ki 18:25 Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλίας πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, Ἐκλέξατε εἰς ἑαυτοὺς τὸν ἕνα μόσχον καὶ ἑτοιμάσατε αὐτὸν πρῶτοι διότι εἶσθε πολλοί· καὶ ἐπικαλέσθητε τὸ ὄνομα τῶν θεῶν σας, πῦρ ὅμως μὴ βάλητε.

1Ki 18:26 Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον τὸν δοθέντα εἰς αὐτοὺς καὶ ἡτοίμασαν αὐτόν, καὶ ἐπεκαλοῦντο τὸ ὄνομα τοῦ Βάαλ ἀπὸ πρωΐας μέχρι μεσημβρίας, λέγοντες, Ἐπάκουσον ἡμῶν, Βάαλ· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ἐπήδων περὶ τὸ θυσιαστήριον, τὸ ὁποῖον ᾠκοδόμησαν.

1Ki 18:27 Καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ Ἠλίας μυκτηρίζων αὐτοὺς ἔλεγεν, Ἐπικαλεῖσθε μετὰ φωνῆς μεγάλης· διότι θεὸς εἶναι ἢ συνομιλεῖ ἢ ἀσχολεῖται ἢ εἶναι εἰς ὁδοιπορίαν ἢ ἴσως κοιμᾶται καὶ θέλει ἐξυπνήσει.

1Ki 18:28 Καὶ ἐπεκαλοῦντο μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτῶν μὲ μαχαίρας καὶ μὲ λόγχας, ἑωσοῦ αἷμα ἐξεχύθη ἐπ᾽ αὐτούς.

1Ki 18:29 Καὶ ἀφοῦ παρῆλθεν ἡ μεσημβρία, καὶ αὐτοὶ προεφήτευον μέχρι τῆς ὥρας τῆς προσφορᾶς, καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ οὐκ ἦν προσοχή,

1Ki 18:30 τότε εἶπεν ὁ Ἠλίας πρὸς πάντα τὸν λαόν, Πλησιάσατε πρὸς ἐμέ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐπλησίασε πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐπιδιώρθωσε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου, τὸ κεκρημνισμένον.

1Ki 18:31 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἠλίας δώδεκα λίθους, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰακώβ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, λέγων, Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομά σου·

1Ki 18:32 καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους θυσιαστήριον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ ἔκαμεν αὔλακα περὶ τὸ θυσιαστήριον, χωροῦσαν δύο μέτρα σπόρου.

1Ki 18:33 Καὶ ἐστοίβασε τὰ ξύλα καὶ διεμέλισε τὸν μόσχον καὶ ἐπέθεσεν αὐτὸν ἐπὶ τῶν ξύλων.

1Ki 18:34 Καὶ εἶπε, Γεμίσατε ὕδατος τέσσαρας ὑδρίας καὶ χύσατε ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰ ξύλα. Καὶ εἶπε, Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. Καὶ εἶπε, Τριττώσατε· καὶ ἐτρίττωσαν.

1Ki 18:35 Καὶ περιέτρεχε τὸ ὕδωρ πέριξ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἡ αὔλαξ ἔτι ἐγέμισεν ὕδατος.

1Ki 18:36 Καὶ τὴν ὥραν τῆς προσφορᾶς ἐπλησίασεν Ἠλίας ὁ προφήτης καὶ εἶπε, Κύριε, Θεὲ τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰσραήλ, ἂς γείνῃ γνωστὸν σήμερον, ὅτι σὺ εἶσαι Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ δοῦλός σου, καὶ κατὰ τὸν λόγον σου ἔκαμα πάντα ταῦτα τὰ πράγματα·

1Ki 18:37 ἐπάκουσόν μου, Κύριε, ἐπάκουσόν μου, διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ Κύριος εἶσαι ὁ Θεός, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν αὐτῶν ὀπίσω.

1Ki 18:38 Τότε ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸ χῶμα, καὶ ἔγλειψε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ αὔλακι.
1Ki 18:39 Καὶ ὅτε εἶδε πᾶς ὁ λαός, ἔπεσον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπον, Ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός· ὁ Κύριος, αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός.
1Ki 18:40 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἠλίας, Πιάσατε τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ· μηδεὶς ἐξ αὐτῶν ἄς μὴ διασωθῇ. Καὶ ἐπίασαν αὐτούς· καὶ κατεβίβασεν αὐτοὺς ὁ Ἠλίας εἰς τὸν χείμαρρον Κεισὼν καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς ἐκεῖ.
1Ki 18:41 Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλίας πρὸς τὸν Ἀχαάβ, Ἀνάβα, φάγε καὶ πίε. διότι εἶναι φωνὴ πλήθους βροχῆς.
1Ki 18:42 Καὶ ἀνέβη ὁ Ἀχαὰβ διὰ νὰ φάγῃ καὶ νὰ πίῃ. Ὁ δὲ Ἠλίας ἀνέβη εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμήλου καὶ ἔκυψεν εἰς τὴν γῆν καὶ ἔβαλε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ,
1Ki 18:43 καὶ εἶπε πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Ἀνάβα τώρα, βλέψον πρὸς τὴν θάλασσαν. Καὶ ἀνέβη καὶ ἔβλεψε καὶ εἶπε, Δὲν εἶναι οὐδέν. Ὁ δὲ εἶπεν, Ὕπαγε πάλιν, ἕως ἑπτάκις.
1Ki 18:44 Καὶ τὴν ἑβδόμην φορὰν εἶπεν, Ἰδού, νέφος μικρόν, ὡς παλάμη ἀνθρώπου, ἀναβαίνει ἐκ τῆς θαλάσσης. Καὶ εἶπεν, Ἀνάβα, εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀχαάβ, Ζεῦξον τὴν ἅμαξάν σου, καὶ κατάβα, διὰ νὰ μὴ σὲ ἐμποδίσῃ ἡ βροχή.
1Ki 18:45 Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐκ νεφῶν καὶ ἀνέμου, καὶ ἔγεινε βροχὴ μεγάλη. Καὶ ἀνέβη ὁ Ἀχαὰβ εἰς τὴν ἅμαξαν αὐτοῦ καὶ ὑπῆγεν εἰς Ἰεζραέλ.
1Ki 18:46 Καὶ χεὶρ Κυρίου ἐστάθη ἐπὶ τὸν Ἠλίαν· καὶ συνέσφιγξε τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀχαὰβ ἕως τῆς εἰσόδου τῆς Ἰεζραέλ.
1Ki 19:1 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ Ἀχαὰβ πρὸς τὴν Ἰεζάβελ πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἠλίας, καὶ τίνι τρόπῳ ἐθανάτωσεν ἐν ῥομφαίᾳ πάντας τοὺς προφήτας.
1Ki 19:2 Καὶ ἀπέστειλε μηνυτὴν ἡ Ἰεζάβελ πρὸς τὸν Ἠλίαν, λέγουσα, Οὕτω νὰ κάμωσιν οἱ θεοὶ καὶ οὕτω νὰ προσθέσωσιν, ἐὰν αὔριον περὶ τὴν ὥραν ταύτην δὲν καταστήσω τὴν ζωὴν σου ὡς τὴν ζωὴν ἑνὸς ἐξ ἐκείνων.
1Ki 19:3 Καὶ φοβηθείς, ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς Βὴρσαβεὲ τὴν τοῦ Ἰούδα καὶ ἀφῆκεν ἐκεῖ τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ.
1Ki 19:4 Αὐτὸς δὲ ὑπῆγεν εἰς τὴν ἔρημον μιᾶς ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθησεν ὑπὸ τινα ἄρκευθον· καὶ ἐπεθύμησε καθ ἑαυτὸν νὰ ἀποθάνῃ καὶ εἶπεν, Ἀρκεῖ· τώρα, Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου· διότι δὲν εἶμαι ἐγὼ καλήτερος τῶν πατέρων μου.
1Ki 19:5 Καὶ πλαγιάσας ἀπεκοιμήθη ὑποκάτω μιᾶς ἀρκεύθου, καὶ ἰδού, ἄγγελος ἤγγισεν αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Σηκώθητι, φάγε.
1Ki 19:6 Καὶ ἀνέβλεψε, καὶ ἰδού, πλησίον τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἄρτος ἐγκρυφίας καὶ ἀγγεῖον ὕδατος. Καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε καὶ πάλιν ἐπλαγίασε.
1Ki 19:7 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐκ δευτέρου καὶ ἤγγισεν αὐτὸν καὶ εἶπε, Σηκώθητι, φάγε· διότι πολλὴ εἶναι ἡ ὁδὸς ἀπὸ σοῦ.
1Ki 19:8 Καὶ σηκωθείς, ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ μὲ τὴν δύναμιν τῆς τροφῆς ἐκείνης ὡδοιπόρησε τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως Χωρὴβ τοῦ ὄρους τοῦ Θεοῦ.
1Ki 19:9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς σπήλαιον καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ κατάλυμα· καὶ ἰδού, ἦλθε λόγος Κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί κάμνεις ἐνταῦθα, Ἠλία
1Ki 19:10 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐστάθην εἰς ἄκρον ζηλωτὴς ὑπὲρ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν δυνάμεων· διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου, τὰ θυσιαστήριά σου κατέστρεψαν καὶ τοὺς προφήτας σου ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ ἐναπελείφθην ἐγὼ μόνος· καὶ ζητοῦσι τὴν ζωὴν μου, διὰ νὰ ἀφαιρέσωσιν αὐτήν.
1Ki 19:11 Καὶ εἶπεν, Ἔξελθε καὶ στάθητι ἐπὶ τὸ ὄρος ἐνώπιον Κυρίου. Καὶ ἰδού, ὁ Κύριος διέβαινε, καὶ ἄνεμος μέγας καὶ δυνατὸς ἔσχιζε τὰ ὄρη καὶ συνέτριβε τοὺς βράχους ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· ὁ Κύριος δὲν ἦτο ἐν τῷ ἀνέμῳ· καὶ μετὰ τὸν ἄνεμον σεισμός· ὁ Κύριος δὲν ἦτο ἐν τῷ σεισμῷ·
1Ki 19:12 καὶ μετὰ τὸν σεισμόν, πῦρ· ὁ Κύριος δὲν ἦτο ἐν τῷ πυρί· καὶ μετὰ τὸ πῦρ, ἦχος λεπτοῦ ἀέρος.
1Ki 19:13 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Ἠλίας, ἐσκέπασε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μὲ τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐστάθη εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου. Καὶ ἰδού, φωνὴ πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Τί κάμνεις ἐνταῦθα, Ἠλία
1Ki 19:14 Καὶ εἶπεν, Ἐστάθην εἰς ἄκρον ζηλωτὴς ὑπὲρ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν δυνάμεων· διότι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου, τὰ θυσιαστήριά σου κατέστρεψαν καὶ τοὺς προφήτας σου ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ ἐναπελείφθην ἐγὼ μόνος· καὶ ζητοῦσι τὴν ζωὴν μου, διὰ νὰ ἀφαιρέσωσιν αὐτήν.
1Ki 19:15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, Ὕπαγε, ἐπίστρεψον εἰς τὴν ὁδὸν σου πρὸς τὴν ἔρημον τῆς Δαμασκοῦ· καὶ ὅταν ἔλθῃς, χρίσον τὸν Ἀζαὴλ βασιλέα ἐπὶ τὴν Συρίαν·
1Ki 19:16 τὸν δὲ Ἰηοῦ τὸν υἱὸν τοῦ Νιμσὶ θέλεις χρίσει βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· καὶ τὸν Ἐλισσαιὲ τὸν υἱὸν τοῦ Σαφάτ, ἀπὸ Ἀβὲλμεολά, θέλεις χρίσει προφήτην ἀντὶ σοῦ·
1Ki 19:17 καὶ θέλει συμβῇ, ὥστε τὸν διασωθέντα ἐκ τῆς ῥομφαίας τοῦ Ἀζαήλ, θέλει θανατώσει ὁ Ἰηοῦ· καὶ τὸν διασωθέντα ἐκ τῆς ῥομφαίας τοῦ Ἰηοῦ, θέλει θανατώσει ὁ Ἐλισσαιέ·
1Ki 19:18 ἀφῆκα ὅμως εἰς τὸν Ἰσραὴλ ἑπτὰ χιλιάδας, πάντα τὰ γόνατα, ὅσα δὲν ἔκλιναν εἰς τὸν Βάαλ, καὶ πᾶν στόμα τὸ ὁποῖον δὲν ἠσπάσθη αὐτόν.
1Ki 19:19 Καὶ ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, εὕρηκε τὸν Ἐλισσαιὲ τὸν υἱὸν τοῦ Σαφάτ, ἐνῷ ὤργονε μὲ δώδεκα ζεύγη βοῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, αὐτὸς ὢν εἰς τὸ δωδέκατον· καὶ ἐπέρασεν ὁ Ἠλίας ἀπὸ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἔρριψεν ἐπ αὐτὸν τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ.

1Ki 19:20 Ὁ δὲ ἀφῆκε τοὺς βόας καὶ ἔτρεξε κατόπιν τοῦ Ἠλία καὶ εἶπεν, Ἄς ἀσπασθῶ, παρακαλῶ, τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου, καὶ τότε θέλω σὲ ἀκολουθήσει. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὕπαγε, ἐπίστρεψον· διότι τί ἔκαμα εἰς σέ
1Ki 19:21 Καὶ ἔστρεψεν ἐξόπισθεν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἓν ζεῦγος βοῶν καὶ ἔσφαξεν αὐτούς, καὶ ἔψησε τὸ κρέας αὐτῶν μὲ τὰ ἐργαλεῖα τῶν βοῶν καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν λαόν, καὶ ἔφαγον. Τότε σηκωθείς, ὑπῆγε κατόπιν τοῦ Ἠλία καὶ ὑπηρέτει αὐτόν.
1Ki 20:1 Ὁ δὲ Βὲν-ἀδὰδ βασιλεὺς τῆς Συρίας συνήθροισε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ· ἦσαν δὲ μετ' αὐτοῦ τριάκοντα δύο βασιλεῖς καὶ ἵπποι καὶ ἅμαξαι καὶ ἀνέβη καὶ ἐπολιόρκησε τὴν Σαμάρειαν καὶ ἐπολέμει αὐτήν.
1Ki 20:2 Καὶ ἀπέστειλε μηνυτὰς πρὸς Ἀχαὰβ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ Βὲν-ἀδάδ·
1Ki 20:3 τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου εἶναι ἐμοῦ· καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου τὰ ὡραῖα εἶναι ἐμοῦ.
1Ki 20:4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε, Κατὰ τὸν λόγον σου, κύριέ μου βασιλεῦ, σοῦ εἶμαι ἐγὼ καὶ πάντα ὅσα ἔχω.
1Ki 20:5 Καὶ ἐπανῆλθον οἱ μηνυταὶ καὶ εἶπον, Οὕτως ἀποκρίνεται ὁ Βὲν-ἀδάδ, λέγων· Ἐπειδὴ ἀπέστειλα πρὸς σέ, λέγων, Τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου θέλεις παραδώσει εἰς ἐμέ,
1Ki 20:6 αὔριον βεβαίως περὶ τὴν ὥραν ταύτην θέλω ἀποστείλει τοὺς δούλους μου πρὸς σέ, καὶ θέλουσιν ἐρευνήσει τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν δούλων σου· καὶ ὅ, τι εἶναι ἐπιθυμητὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, θέλουσι βάλει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ θέλουσι λάβει αὐτό.
1Ki 20:7 Τότε ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ τόπου καὶ εἶπε, Στοχασθῆτε, παρακαλῶ, καὶ ἰδέτε ὅτι οὗτος κακίαν ζητεῖ· διότι ἀπέστειλε πρὸς ἐμὲ διὰ τὰς γυναῖκάς μου καὶ διὰ τὰ τέκνα μου καὶ διὰ τὸ ἀργύριόν μου καὶ διὰ τὸ χρυσίον μου, καὶ δὲν ἠρνήθην οὐδὲν εἰς αὐτόν.
1Ki 20:8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαός, Μὴ ὑπακούσῃς μηδὲ συγκατανεύσῃς.
1Ki 20:9 Εἶπε λοιπὸν πρὸς τοὺς μηνυτὰς τοῦ Βὲν-ἀδάδ, Εἴπατε πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, Πάντα ὅσα ἐμήνυσας πρὸς τὸν δοῦλόν σου κατ' ἀρχάς, θέλω κάμει τοῦτο ὅμως τὸ πρᾶγμα δὲν δύναμαι νὰ κάμω. Καὶ οἱ μηνυταὶ ἀνεχώρησαν καὶ ἔφεραν πρὸς αὐτὸν τὴν ἀπόκρισιν.
1Ki 20:10 Καὶ ἀναπέστειλεν ὁ Βὲν-ἀδὰδ πρὸς αὐτόν, λέγων, Οὕτω νὰ κάμωσιν εἰς ἐμὲ οἱ θεοὶ καὶ οὕτω νὰ προσθέσωσιν, ἐὰν τὸ χῶμα τῆς Σαμαρείας ἀρκέσῃ διὰ μίαν χεριὰν εἰς πάντα τὸν λαόν, τὸν ἀκολουθοῦντά με.
1Ki 20:11 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν, Εἴπατε πρὸς αὐτόν, Ὅστις περιζώννυται τὰ ὅπλα, ἄς μὴ μεγαλαυχῇ ὡς ὁ ἐκδυόμενος αὐτά.
1Ki 20:12 Ὅτε δὲ ὁ Βὲν-ἀδὰδ ἤκουσε τὸν λόγον τοῦτον, ἔτυχε πίνων, αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς τὰς σκηνάς, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Παρατάχθητε. Καὶ παρετάχθησαν κατὰ τῆς πόλεως.
1Ki 20:13 Καὶ ἰδού, προσῆλθε πρὸς τὸν Ἀχαὰβ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ προφήτης τις, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Βλέπεις ἅπαν τὸ πλῆθος τοῦτο τὸ μέγα ἰδού, ἐγὼ παραδίδω αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου σήμερον· καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
1Ki 20:14 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀχαάβ, Διὰ τίνος Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τῶν θεραπόντων τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν. Τότε εἶπε, Τίς θέλει συγκροτήσει τὴν μάχην Καὶ ἀπεκρίθη, Σύ.
1Ki 20:15 Τότε ἠρίθμησε τοὺς θεράποντας τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν· καὶ ἦσαν διακόσιοι τριάκοντα δύο· καὶ μετ' αὐτούς, ἠρίθμησεν ἅπαντα τὸν λαόν, πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ἑπτὰ χιλιάδας.
1Ki 20:16 Καὶ ἐξῆλθον περὶ τὴν μεσημβρίαν. Ὁ δὲ Βὲν-ἀδὰδ ἔπινε καὶ ἐμέθυεν εἰς τὰς σκηνάς, αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς, οἱ τριάκοντα δύο βασιλεῖς οἱ σύμμαχοι αὐτοῦ.
1Ki 20:17 Καὶ ἐξῆλθον πρῶτοι οἱ θεράποντες τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν· καὶ ἀπέστειλεν ὁ Βὲν-ἀδὰδ νὰ μάθῃ· καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ἄνδρες ἐξῆλθον ἐκ τῆς Σαμαρείας.
1Ki 20:18 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐὰν ἐξῆλθον εἰρηνικῶς, συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας· καὶ ἐὰν ἐξῆλθον διὰ πόλεμον, πάλιν ζῶντας συλλάβετε αὐτούς.
1Ki 20:19 Ἐξῆλθον λοιπὸν ἐκ τῆς πόλεως οὗτοι οἱ θεράποντες τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ τὸ στράτευμα τὸ ὁποῖον ἠκολούθει αὐτούς.
1Ki 20:20 Καὶ ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν ἄνθρωπον αὐτοῦ· καὶ οἱ Σύριοι ἔφυγον· καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ὁ Ἰσραήλ· ὁ δὲ Βὲν-ἀδὰδ ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας διεσώθη ἔφιππος μετὰ τῶν ἱππέων.
1Ki 20:21 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐπάταξε τοὺς ἱππεῖς καὶ τὰς ἁμάξας, καὶ ἔκαμεν εἰς τοὺς Συρίους σφαγὴν μεγάλην.
1Ki 20:22 Καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὕπαγε, ἐνδυναμώθητι καὶ σκέφθητι, καὶ ἰδὲ τί θέλεις κάμει διότι ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ ἔτους ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας θέλει ἀναβῆ ἐναντίον σου.
1Ki 20:23 Εἶπον δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας, Ὁ θεὸς αὐτῶν εἶναι θεὸς τῶν βουνῶν· διὰ τοῦτο ὑπερίσχυσαν καθ' ἡμῶν· ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν αὐτοὺς ἐν τῇ πεδιάδι, βεβαίως θέλομεν ὑπερισχύσει κατ' αὐτῶν.
1Ki 20:24 Κάμε λοιπὸν τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ἔκβαλε τοὺς βασιλεῖς, ἕκαστον ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ· καὶ βάλε ἀντ' αὐτῶν στρατηγούς·
1Ki 20:25 σὺ δὲ συνάθροισον εἰς σεαυτὸν στράτευμα, ὅσον στράτευμα ἐκ τῶν μετὰ σοῦ ἔπεσε, καὶ ἵππον ἀντὶ ἵππου καὶ ἅμαξαν ἀντὶ ἁμάξης· καὶ ἄς πολεμήσωμεν αὐτοὺς ἐν τῇ πεδιάδι, καὶ βεβαίως θέλομεν ὑπερισχύσει κατ' αὐτῶν. Καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἔκαμεν οὕτω.
1Ki 20:26 Καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ ἔτους ἠρίθμησεν ὁ Βὲν-ἀδὰδ τοὺς Συρίους καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφέκ, διὰ νὰ πολεμήσῃ

κατὰ τοῦ Ἰσραήλ.
1Ki 20:27 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἠριθμήθησαν, καὶ προπαρασκευασθέντες ὑπῆγον εἰς συνάντησιν αὐτῶν· καὶ ἐστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπέναντι αὐτῶν, ὡς δύο μικρὰ ποίμνια αἰγῶν· οἱ δὲ Σύριοι ἐγέμισαν τὴν γῆν.
1Ki 20:28 Καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπειδὴ οἱ Σύριοι εἶπον, Ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς τῶν βουνῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θεὸς τῶν κοιλάδων, διὰ τοῦτο θέλω παραδώσει εἰς τὴν χεῖρά σου ἅπαν τὸ μέγα τοῦτο πλῆθος, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
1Ki 20:29 Καὶ ἦσαν ἐστρατοπεδευμένοι ἀντικρὺ ἀλλήλων ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν συνεκροτήθη ἡ μάχη· καὶ ἐπάταξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοὺς Συρίους ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
1Ki 20:30 Οἱ δὲ ἐναπολειφθέντες ἔφυγον εἰς Ἀφέκ, πρὸς τὴν πόλιν· καὶ ἔπεσε τὸ τεῖχος ἐπὶ εἰκοσιεπτὰ χιλιάδας ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐναπολειφθέντων. Καὶ ἔφυγεν ὁ Βὲνάδὰδ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐκρύφθη ἀπὸ κοιτῶνος εἰς κοιτῶνα.
1Ki 20:31 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, Ἰδοὺ τώρα, ἠκούσαμεν ὅτι οἱ βασιλεῖς τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ εἶναι βασιλεῖς ἐλεήμονες· ἂς βάλωμεν λοιπὸν σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν καὶ σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ ἂς ἐξέλθωμεν πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ· ἴσως θέλει σοὶ χαρίσει τὴν ζωήν.
1Ki 20:32 Περιεζώσθησαν λοιπὸν σάκκους εἰς τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ σχοινία εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπον, Ὁ δοῦλός σου Βὲνάδὰδ λέγει, Ἄς ζήσῃ ἡ ψυχή μου, παρακαλῶ. Καὶ εἶπε, Ζῇ ἀκόμη ἀδελφὸς μου εἶναι.
1Ki 20:33 Καὶ οἱ ἄνδρες ἔλαβον τοῦτο διὰ καλὸν οἰωνόν, καὶ ἔσπευσαν νὰ στερεώσωσι τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ εἶπον, Ὁ ἀδελφὸς σου Βὲνάδάδ. Καὶ εἶπεν, Ὑπάγετε, φέρετε αὐτόν. Ὅτε δὲ ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ Βὲνάδάδ, ἐκεῖνος ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὴν ἅμαξαν αὐτοῦ.
1Ki 20:34 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Βὲνάδάδ, τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὁ πατὴρ μου παρὰ τοῦ πατρὸς σου, θέλω ἀποδώσει καὶ θέλεις στήσει εἰς σεαυτὸν ὀχυρώματα ἐν Δαμασκῷ, καθὼς ἔστησεν ὁ πατὴρ μου ἐν Σαμαρείᾳ. Καὶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Ἀχαάβ, θέλω σὲ ἐξαποστείλει ἐπὶ ταύτῃ τῇ συνθήκῃ. Οὕτως ἔκαμε συνθήκην μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν.
1Ki 20:35 Ἄνθρωπος δὲ τις ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπε πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου, Κτύπησόν με, παρακαλῶ. Ἀλλὰ δὲν ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος νὰ κτυπήσῃ αὐτόν.
1Ki 20:36 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐπειδὴ δὲν ὑπήκουσας τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου, ἰδού, καθὼς ἀναχωρήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, λέων θέλει σὲ θανατώσει. Καὶ ὡς ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτοῦ, εὕρηκεν αὐτὸν λέων καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.
1Ki 20:37 Εὑρὼν ἔπειτα ἄλλον ἄνθρωπον, εἶπε, Κτύπησόν με, παρακαλῶ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκτύπησεν αὐτόν, καὶ κτυπήσας ἐπλήγωσε.
1Ki 20:38 Τότε ἀνεχώρησεν ὁ προφήτης καὶ ἐστάθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ διὰ τὸν βασιλέα, μεταμεμορφωμένος μὲ κάλυμμα ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
1Ki 20:39 Καὶ ὡς διέβαινεν ὁ βασιλεὺς αὐτὸς ἐβόησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ὁ δοῦλός σου ἐξῆλθεν εἰς τὸ μέσον τῆς μάχης· καὶ ἰδού, ἄνθρωπος στραφεὶς κατὰ μέρος ἔφερε τινὰ πρὸς ἐμέ, καὶ εἶπε, Φύλαττε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον· ἐὰν ποτὲ φύγῃ, τότε ἡ ζωὴ σου θέλει εἶσθαι ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἢ θέλεις πληρώσει ἓν τάλαντον ἀργυρίου·
1Ki 20:40 καὶ ἐνῷ ὁ δοῦλός σου ἠσχολεῖτο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, αὐτὸς ἔφυγε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, αὕτη εἶναι ἡ κρίσις σου· αὐτὸς σὺ ἀπεφάσισας αὐτήν.
1Ki 20:41 Τότε ἔσπευσε καὶ ἀφῄρεσε τὸ κάλυμμα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· καὶ ἐγνώρισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἦτο ἐκ τῶν προφητῶν.
1Ki 20:42 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπειδὴ σὺ ἐξαπέστειλας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶχον ἀποφασίσει εἰς ὄλεθρον, διὰ τοῦτο ἡ ζωὴ σου θέλει εἶσθαι ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαὸς σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
1Ki 20:43 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ σκυθρωπὸς καὶ δυσηρεστημένος καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Σαμάρειαν.
1Ki 21:1 Μετὰ δὲ ταῦτα τὰ πράγματα Ναβουθαὶ ὁ Ἰεζραηλίτης εἶχεν ἀμπελῶνα ἐν Ἰεζραέλ, πλησίον τοῦ παλατίου τοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως τῆς Σαμαρείας.
1Ki 21:2 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἀχαὰβ πρὸς τὸν Ναβουθαί, λέγων, Δὸς μοι τὸν ἀμπελῶνά σου, διὰ νὰ ἔχω αὐτὸν κῆπον λαχάνων, ἐπειδὴ εἶναι πλησίον τοῦ οἴκου μου· καὶ θέλω σοὶ δώσει ἀντ' αὐτοῦ ἀμπελῶνα καλήτερον παρ' αὐτοῦ· ἤ, ἂν ἦναι ἀρεστὸν εἰς σέ, θέλω σοὶ δώσει τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ εἰς ἀργύριον.
1Ki 21:3 Ὁ δὲ Ναβουθαὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀχαάβ, Μὴ γένοιτο εἰς ἐμὲ παρὰ Θεοῦ, νὰ δώσω τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων μου εἰς σέ.
1Ki 21:4 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἀχαὰβ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ σκυθρωπὸς καὶ δυσηρεστημένος διὰ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Ναβουβαὶ ὁ Ἰεζραηλίτης, εἰπών, Δὲν θέλω σοὶ δώσει τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων μου. Καὶ ἐπλαγίασεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ δὲν ἔφαγεν ἄρτον.
1Ki 21:5 Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί τὸ πνεῦμά σου εἶναι περίλυπον, ὥστε δὲν τρώγεις ἄρτον
1Ki 21:6 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἐπειδὴ ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην, καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν, Δὸς μοι τὸν ἀμπελῶνά σου δἰ ἀργυρίου· ἤ, ἂν ἀγαπᾷς, θέλω σοὶ δώσει ἄλλον ἀμπελῶνα ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, Δὲν θέλω σοὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνά μου.
1Ki 21:7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Σὺ τώρα βασιλεύεις ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ σηκώθητι, φάγε ἄρτον, καὶ ἂς ἦναι εὔθυμος ἡ καρδία σου· ἐγὼ θέλω σοὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου.

1Ki 21:8 Τότε ἔγραψεν ἐπιστολὰς ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀχαὰβ καὶ ἐσφράγισε διὰ τῆς σφραγῖδος αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε τὰς ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, τοὺς κατοικοῦντας μετὰ τοῦ Ναβουβαί.

1Ki 21:9 Καὶ ἔγραφεν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, λέγουσα, Κηρύξατε νηστείαν καὶ καθίσατε τὸν Ναβουθαὶ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λαοῦ·

1Ki 21:10 καὶ παρακαθίσατε δύο ἄνδρας κακοὺς ἀντικρὺ αὐτοῦ, καὶ ἄς μαρτυρήσωσι κατ' αὐτοῦ, λέγοντες, Σὺ ἐβλασφήμησας τὸν Θεὸν καὶ τὸν βασιλέα· καὶ ἐκβάλετε αὐτὸν καὶ λιθοβολήσατε αὐτόν, καὶ ἄς ἀποθάνῃ.

1Ki 21:11 Καὶ ἔκαμον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ, οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἄρχοντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, καθὼς ἐμήνυσε πρὸς αὐτοὺς ἡ Ἰεζάβελ, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τὰς ὁποίας ἔστειλε πρὸς αὐτούς.

1Ki 21:12 Ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐκάθησαν τὸν Ναβουθαὶ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λαοῦ·

1Ki 21:13 καὶ εἰσῆλθον δύο ἄνδρες κακοὶ καὶ ἐκάθισαν ἀντικρὺ αὐτοῦ· καὶ ἐμαρτύρησαν οἱ ἄνδρες οἱ κακοὶ κατ' αὐτοῦ, κατὰ τοῦ Ναβουθαί, ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, λέγοντες, Ὁ Ναβουθαὶ ἐβλασφήμησε τὸν Θεὸν καὶ τὸν βασιλέα. Τότε ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν μὲ λίθους, καὶ ἀπέθανε.

1Ki 21:14 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὴν Ἰεζάβελ, λέγοντες, Ὁ Ναβουβαὶ ἐλιθοβολήθη καὶ ἀπέθανε.

1Ki 21:15 Καὶ ὡς ἤκουσεν ἡ Ἰεζάβελ ὅτι ὁ Ναβουβαὶ ἐλιθοβολήθη καὶ ἀπέθανεν, εἶπεν ἡ Ἰεζάβελ πρὸς τὸν Ἀχαάβ, Σηκώθητι, κληρονόμησον τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου, τὸν ὁποῖον δὲν ἤθελε νὰ σοὶ δώσῃ δι' ἀργυρίου· διότι ὁ Ναβουθαὶ δὲν ζῇ ἀλλ' ἀπέθανε.

1Ki 21:16 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Ἀχαὰβ ὅτι ὁ Ναβουθαὶ ἀπέθανεν, ἐσηκώθη ὁ Ἀχαὰβ νὰ καταβῇ εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου, διὰ νὰ κληρονομήσῃ αὐτόν.

1Ki 21:17 Καὶ ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, λέγων,

1Ki 21:18 Σηκώθητι, κατάβα εἰς συνάντησιν τοῦ Ἀχαάβ, βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις κατοικεῖ ἐν Σαμαρείᾳ· ἰδού, ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Ναβουθαὶ εἶναι, ὅπου κατέβη διὰ νὰ κληρονομήσῃ αὐτόν·

1Ki 21:19 καὶ θέλεις λαλήσει πρὸς αὐτόν, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐφόνευσας καὶ ἔτι ἐκληρονόμησας Καὶ θέλεις λαλήσει πρὸς αὐτόν, λέγων, οὕτω λέγει Κύριος· Ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου οἱ κύνες ἔγλειψαν τὸ αἷμα τοῦ Ναβουθαί, θέλουσι γλείψει οἱ κύνες τὸ αἷμά σου, ναί, σοῦ.

1Ki 21:20 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀχαὰβ πρὸς τὸν Ἠλίαν, Μὲ εὕρηκας, ἐχθρέ μου Καὶ ἀπεκρίθη, Σὲ εὕρηκα· διότι ἐπώλησας σεαυτὸν εἰς τὸ νὰ πράττῃς τὸ πονηρὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

1Ki 21:21 Ἰδού, λέγει Κύριος, Ἐγὼ θέλω φέρει κακὸν ἐπὶ σέ, καὶ θέλω σαρώσει κατόπιν σου καὶ ἐξολοθρεύσει τοῦ Ἀχαὰβ τὸν οὐροῦντα πρὸς τὸν τοῖχον καὶ τὸν πεφυλαγμένον καὶ τὸν ἀφειμένον μεταξὺ τοῦ Ἰσραήλ·

1Ki 21:22 καὶ θέλω καταστήσει τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, καὶ ὡς τὸν οἶκον τοῦ Βαασὰ υἱοῦ τοῦ Ἀχιά, διὰ τὸν παροργισμὸν τὸν ὁποῖον μὲ παρώργιαας, καὶ ἔκαμες τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ.

1Ki 21:23 Καὶ περὶ τῆς Ἰεζάβελ ἔτι ἐλάλησεν ὁ Κύριος, λέγων, Οἱ κύνες θέλουσι καταφάγει τὴν Ἰεζάβελ πλησίον τοῦ προτειχίσματος τῆς Ἰεζραέλ·

1Ki 21:24 ὅστις ἐκ τοῦ Ἀχαὰβ ἀποθάνῃ ἐν τῇ πόλει, οἱ κύνες θέλουσι καταφάγει αὐτόν· καὶ ὅστις ἀποθάνῃ ἐν τῷ ἀγρῷ, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι καταφάγει αὐτόν.

1Ki 21:25 Οὐδεὶς τῳόντι δὲν ἐστάθη ὅμοιος τοῦ Ἀχαάβ, ὅστις ἐπώλησεν ἑαυτὸν εἰς τὸ νὰ πράττῃ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅπως ἐκίνει αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

1Ki 21:26 Καὶ ἔπραξε βδελυρὰ σφόδρα ἀκολουθῶν τὰ εἴδωλα, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραττον οἱ Ἀμορραῖοι, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐξεδίωξεν ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

1Ki 21:27 Ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ Ἀχαὰβ τοὺς λόγους τούτους, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἔβαλε σάκκον ἐπὶ τὴν σάρκα αὐτοῦ καὶ ἐνήστευσε, καὶ ἐκοίτετο περιτετυλιγμένος σάκκον καὶ ἐβάδιζε κεκυφώς.

1Ki 21:28 Ἦλθε δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, λέγων,

1Ki 21:29 Εἶδες πῶς ἐταπεινώθη ὁ Ἀχαὰβ ἐνώπιόν μου ἐπειδὴ ἐταπεινώθη ἐνώπιόν μου, δὲν θέλω φέρει τὸ κακὸν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ· ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ θέλω φέρει τὸ κακὸν ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

1Ki 22:1 Παρῆλθον δὲ τρία ἔτη ἄνευ πολέμου ἀναμέσον τῆς Συρίας καὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

1Ki 22:2 Κατὰ δὲ τὸ τρίτον ἔτος κατέβη Ἰωσαφὰτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ.

1Ki 22:3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐξεύρετε ὅτι ἡ Ῥαμὼθγαλαὰδ εἶναι ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν εἰς τὸ νὰ λάβωμεν αὐτὴν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας

1Ki 22:4 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Ἔρχεσαι μετ' ἐμοῦ διὰ νὰ πολεμήσωμεν τὴν Ῥαμὼθγαλαάδ Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφὰτ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, Ἐγὼ εἶμαι καθὼς σύ, ὁ λαός μου καθὼς ὁ λαός σου, οἱ ἵπποι μου καθὼς οἱ ἵπποι σου.

1Ki 22:5 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφὰτ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, Ἐρώτησον, παρακαλῶ, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου σήμερον.

1Ki 22:6 Καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς προφήτας, περίπου τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, νὰ ὑπάγω ἐναντίον τῆς Ῥαμὼθγαλαὰδ νὰ πολεμήσω, ἢ νὰ ἀπέχω οἱ δὲ εἶπον, Ἀνάβα, καὶ ὁ Κύριος θέλει παραδώσει αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως.

1Ki 22:7 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ, Δὲν εἶναι ἐνταῦθα ἔτι προφήτης τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἐρωτήσωμεν δι' αὐτοῦ

1Ki 22:8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Εἶναι ἔτι ἄνθρωπός τις, Μιχαίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμλά, διὰ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν Κύριον· πλὴν μισῶ αὐτόν· διότι δὲν προφητεύει καλὸν περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ κακόν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ, Ἄς μὴ λαλῇ ὁ βασιλεὺς οὕτως.

1Ki 22:9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἕνα εὐνοῦχον καὶ εἶπε, Σπεῦσον νὰ φέρῃς Μιχαίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεμλά.

1Ki 22:10 Ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἐκάθηντο, ἕκαστος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ἐνδεδυμένοι στολάς, ἐν τόπῳ ἀνοικτῷ κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς πύλης τῆς Σαμαρείας· καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον ἔμπροσθεν αὐτῶν.
1Ki 22:11 Καὶ Σεδεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Χανααναὰ εἶχε κάμει εἰς ἑαυτὸν σιδηρὰ κέρατα· καὶ εἶπεν, Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τούτων θέλεις κερατίσει τοὺς Συρίους, ἑωσοῦ συντελέσῃς αὐτούς.
1Ki 22:12 Καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον οὕτω, λέγοντες, Ἀνάβα εἰς Ῥαμὼθγαλαὰδ καὶ εὐοδοῦ· διότι ὁ Κύριος θέλει παραδώσει αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως.
1Ki 22:13 Καὶ ὁ μηνυτής, ὅστις ὑπῆγε νὰ καλέσῃ τὸν Μιχαίαν, εἶπε πρὸς αὐτόν, λέγων, Ἰδοὺ τώρα, οἱ λόγοι τῶν προφητῶν φανερόνουσιν ἐξ ἑνὸς στόματος καλὸν περὶ τοῦ βασιλέως· ὁ λόγος σου λοιπὸν ἂς ἦναι ὡς ὁ λόγος ἑνὸς ἐξ ἐκείνων, καὶ λάλησον τὸ καλόν.
1Ki 22:14 Ὁ δὲ Μιχαίας εἶπε, Ζῇ Κύριος, ὅ, τι μοὶ εἴπῃ ὁ Κύριος, τοῦτο θέλω λαλήσει.
1Ki 22:15 Ἦλθε λοιπὸν πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν, Μιχαία, νὰ ὑπάγωμεν εἰς Ῥαμὼθγαλαὰδ διὰ νὰ πολεμήσωμεν, ἢ νὰ ἀπέχωμεν Ὁ δὲ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν, Ἀνάβα καὶ εὐοδοῦ· διότι ὁ Κύριος θέλει παραδώσει αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως.
1Ki 22:16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς, Ἕως ποσάκις θέλω σὲ ὁρκίζει, νὰ μὴ λέγῃς πρὸς ἐμὲ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίου
1Ki 22:17 Ὁ δὲ εἶπεν, εἶδον πάντα τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένον ἐπὶ τὰ ὄρη, ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Καὶ εἶπε Κύριος, Οὗτοι δὲν ἔχουσι κύριον· ἂς ἐπιστρέψωσιν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.
1Ki 22:18 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Δὲν σοὶ εἶπα ἔτι δὲν θέλει προφητεύσει καλὸν περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ κακόν
1Ki 22:19 Καὶ ὁ Μιχαίας εἶπεν, Ἄκουσον λοιπὸν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ παρισταμένην περὶ αὐτόν, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ.
1Ki 22:20 Καὶ εἶπε Κύριος, Τίς θέλει ἀπατήσει τὸν Ἀχαάβ, ὥστε νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ πέσῃ ἐν Ῥαμὼθγαλαὰδ Καὶ ὁ μὲν εἶπεν οὕτως, ὁ δὲ εἶπεν οὕτως.
1Ki 22:21 Καὶ ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα καὶ ἐστάθη ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω ἀπατήσει αὐτόν.
1Ki 22:22 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτό, Τίνι τρόπῳ Καὶ εἶπε, Θέλω ἐξέλθει καὶ θέλω εἶσθαι πνεῦμα ψεύδους ἐν τῷ στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος, Θέλεις ἀπατήσει καὶ ἔτι θέλεις κατορθώσει· ἔξελθε καὶ κάμε οὕτω.
1Ki 22:23 Τώρα λοιπόν, ἰδού, ὁ Κύριος ἔβαλε πνεῦμα ψεύδους ἐν τῷ στόματι πάντων τούτων τῶν προφητῶν σου, καὶ ὁ Κύριος ἐλάλησε κακὸν ἐπὶ σέ.
1Ki 22:24 Τότε πλησιάσας Σεδεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Χανααναά, ἐρράπισε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπε, Διὰ ποίας ὁδοῦ ἐπέρασε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἀπ᾿ ἐμοῦ, διὰ νὰ λαλήσῃ πρὸς σέ
1Ki 22:25 Καὶ εἶπεν ὁ Μιχαίας, Ἰδού, θέλεις ἰδεῖ, καθ᾿ ἣν ἡμέραν θέλεις εἰσέρχεσθαι ἀπὸ ταμείου εἰς ταμεῖον διὰ νὰ κρυφθῇς.
1Ki 22:26 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Πιάσατε τὸν Μιχαίαν καὶ ἐπαναφέρετε αὐτὸν πρὸς Ἀμὼν τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ πρὸς Ἰωὰς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως·
1Ki 22:27 καὶ εἴπατε, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεύς· Βάλετε τοῦτον εἰς τὴν φυλακὴν καὶ τρέφετε αὐτὸν μὲ ἄρτον θλίψεως καὶ μὲ ὕδωρ θλίψεως, ἑωσοῦ ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ.
1Ki 22:28 Καὶ εἶπεν ὁ Μιχαίας, Ἐὰν τῳόντι ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, ὁ Θεὸς δὲν ἐλάλησε δἰ ἐμοῦ. Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε σεῖς, πάντες οἱ λαοί.
1Ki 22:29 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ.
1Ki 22:30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Ἐγὼ θέλω μετασχηματισθῇ καὶ εἰσέλθει εἰς τὴν μάχην· σὺ δὲ ἐνδύθητι τὴν στολήν σου. Καὶ μετεσχηματίσθη ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν μάχην.
1Ki 22:31 Ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Συρίας εἶχε προστάξει τοὺς τριάκοντα δύο ἁμαξάρχας αὐτοῦ, λέγων, Μὴ πολεμεῖτε μήτε μικρὸν μήτε μέγαν, ἀλλὰ μόνον τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ.
1Ki 22:32 Καὶ ὡς εἶδον οἱ ἁμαξάρχαι τὸν Ἰωσαφάτ, τότε αὐτοὶ εἶπον, Βεβαίως οὗτος εἶναι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ περιεστράφησαν διὰ νὰ πολεμήσωσιν αὐτόν· ἀλλ᾿ ὁ Ἰωσαφὰτ ἀνεβόησεν.
1Ki 22:33 Ἰδόντες δὲ οἱ ἁμαξάρχαι ὅτι δὲν ἦτο ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ἐπέστρεψαν ἀπὸ τῆς καταδιώξεως αὐτοῦ.
1Ki 22:34 Ἄνθρωπος δέ τις, τοξεύσας ἀσκόπως, ἐκτύπησε τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ μεταξὺ τῶν ἀρθρώσεων τοῦ θώρακος· ὁ δὲ εἶπε πρὸς τὸν ἡνίοχον αὐτοῦ, Στρέψον τὴν χεῖρά σου καὶ ἔκβαλέ με ἐκ τοῦ στρατεύματος· διότι ἐπληγώθην.
1Ki 22:35 Καὶ ἡ μάχη ἐμεγαλύνθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὁ δὲ βασιλεὺς ἵστατο ἐπὶ τῆς ἁμάξης ἀντικρὺ τῶν Συρίων, καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας ἀπέθανε· καὶ τὸ αἷμα ἔρρεεν ἐκ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τῆς ἁμάξης.
1Ki 22:36 Καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἔγεινε διακήρυξις ἐν τῷ στρατοπέδῳ, λέγουσα, Ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
1Ki 22:37 Καὶ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκομίσθη εἰς Σαμάρειαν· καὶ ἐνεταφίασαν τὸν βασιλέα ἐν Σαμαρείᾳ.
1Ki 22:38 Καὶ ἔπλυναν τὴν ἅμαξαν εἰς τὸ ὑδροστάσιον τῆς Σαμαρείας· ἔπλυναν ἔτι καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῦ· καὶ ἔγλειψαν οἱ κύνες τὸ αἷμα αὐτοῦ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν.
1Ki 22:39 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἀχαὰβ καὶ πάντα ὅσα ἔκαμε, καὶ ὁ ἐλεφάντινος οἶκος τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησε καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας ἔκτισε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ

1Ki 22:40 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀχαὰβ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Ὀχοζίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
1Ki 22:41 Ὁ δὲ Ἰωσαφὰτ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσὰ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰούδα, τὸ τέταρτον ἔτος τοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ.
1Ki 22:42 Ὁ Ἰωσαφὰτ ἦτο τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἡλικίας ὅτε ἐβασίλευσε· καὶ ἐβασίλευσεν εἰκοσιπέντε ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀζουβά, θυγάτηρ τοῦ Σιλεΐ.
1Ki 22:43 Καὶ περιεπάτησεν εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· δὲν ἐξέκλινεν ἀπ᾽ αὐτῶν, πράττων τὸ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Οἱ ὑψηλοὶ ὅμως τόποι δὲν ἀφῃρέθησαν· ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν ἔτι καὶ ἐθυμίαζεν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τόποις.
1Ki 22:44 Καὶ εἶχεν εἰρήνην ὁ Ἰωσαφὰτ μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ.
1Ki 22:45 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἰωσαφάτ, καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ ὅσα ἔκαμε, καὶ οἱ πόλεμοι αὐτοῦ, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα
1Ki 22:46 Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν σοδομιτῶν, τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξήλειψεν ἀπὸ τῆς γῆς.
1Ki 22:47 Τότε δὲν ὑπῆρχε βασιλεὺς ἐν Ἐδώμ· διοικητὴς ἦτο βασιλεύς.
1Ki 22:48 Ὁ Ἰωσαφὰτ ἔκαμε πλοῖα ἐν Θαρσείς, διὰ νὰ πλεύσωσιν εἰς Ὀφεὶρ διὰ χρυσίον· πλὴν δὲν ὑπῆγον, διότι τὰ πλοῖα συνετρίφθησαν ἐν Ἐσιὼνγάβερ.
1Ki 22:49 Τότε εἶπεν Ὀχοζίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχαὰβ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Ἄς ὑπάγωσιν οἱ δοῦλοί μου μετὰ τῶν δούλων σου εἰς τὰ πλοῖα· ὁ Ἰωσαφὰτ ὅμως δὲν ἠθέλησε.
1Ki 22:50 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἰωρὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
1Ki 22:51 Ὀχοζίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, τὸ δέκατον ἕβδομον ἔτος τοῦ Ἰωσαφὰτ βασιλέως τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐβασίλευσε δύο ἔτη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
1Ki 22:52 Καὶ ἔπραξε τὰ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ περιεπάτησεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ·
1Ki 22:53 διότι ἐλάτρευσε τὸν Βάαλ καὶ προσεκύνησεν αὐτόν, καὶ παρώργισε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
2Ki 1:1 Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἀχαάβ, ἐπανεστάτησεν ὁ Μωὰβ ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ.
2Ki 1:2 Καὶ ἔπεσεν ὁ Ὀχοζίας διὰ τοῦ δρυφράκτου τοῦ ὑπερῴου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἠρρώστησε· καὶ ἀπέστειλε μηνυτάς, εἰπὼν πρὸς αὐτούς, Ὑπάγετε, ἐρωτήσατε τὸν Βεελζεβούλ, τὸν θεὸν τῆς Ἀκκαρών, ἂν ἔχω νὰ ἀναλάβω ἀπὸ τῆς ἀρρωστίας ταύτης.
2Ki 1:3 Ἀλλ᾽ ὁ ἄγγελος Κυρίου εἶπε πρὸς Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, Σηκώθητι, ἀνάβα εἰς συνάντησιν τῶν μηνυτῶν τοῦ βασιλέως τῆς Σαμαρείας καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἐπειδὴ δὲν εἶναι Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο ὑπάγετε νὰ ἐρωτήσητε τὸν Βεελζεβούλ, τὸν θεὸν τῆς Ἀκκαρών
2Ki 1:4 Τώρα λοιπὸν οὕτω λέγει ὁ Κύριος· Δὲν θέλεις καταβῆ ἀπὸ τῆς κλίνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέβης, ἀλλ᾽ ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Ἠλίας.
2Ki 1:5 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ μηνυταὶ πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Διὰ τί ἐπεστρέψατε
2Ki 1:6 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἄνθρωπός τις ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν καὶ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, Ὑπάγετε, ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν βασιλέα, ὅστις σᾶς ἀπέστειλε, καὶ εἴπατε πρὸς αὐτόν, οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπειδὴ δὲν εἶναι Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο στέλλεις νὰ ἐρωτήσῃς τὸν Βεελζεβούλ, τὸν θεὸν τῆς Ἀκκαρών δὲν θέλεις λοιπὸν καταβῆ ἀπὸ τῆς κλίνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέβης, ἀλλ᾽ ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει.
2Ki 1:7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὁποία ἦτο ἡ μορφὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἀνέβη εἰς συνάντησίν σας καὶ ἐλάλησε πρὸς ἐσᾶς τοὺς λόγους τούτους
2Ki 1:8 Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν, Ἄνθρωπος δασύτριχος καὶ περιεζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ μὲ ζώνην δερματίνην. Καὶ εἶπεν, Ἠλίας ὁ Θεσβίτης εἶναι.
2Ki 1:9 Τότε ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτὸν πεντηκόνταρχον μετὰ τῶν πεντήκοντα αὐτοῦ. Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδού, ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ὁ βασιλεὺς εἶπε, Κατάβα.
2Ki 1:10 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἠλίας εἶπε πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον, Ἐὰν ἐγὼ ἦμαι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἂς καταβῇ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἂς καταφάγῃ σὲ καὶ τοὺς πεντήκοντά σου. Καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.
2Ki 1:11 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πάλιν ἄλλον πεντηκόνταρχον μετὰ τῶν πεντήκοντα αὐτοῦ. Καὶ ἐλάλησε καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, οὕτω λέγει ὁ βασιλεύς· Ταχέως κατάβα.
2Ki 1:12 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἠλίας εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐὰν ἐγὼ ἦμαι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἂς καταβῇ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἂς καταφάγῃ σὲ καὶ τοὺς πεντήκοντά σου. Καὶ κατέβη πῦρ Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.
2Ki 1:13 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε τρίτον πεντηκόνταρχον μετὰ τῶν πεντήκοντα αὐτοῦ. Καὶ ἀναβὰς ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος ἦλθε καὶ ἐγονάτισεν ἔμπροσθεν τοῦ Ἠλία καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ἂς σταθῇ , δέομαι, ἀξιοτίμητος εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου ζωή μου καὶ ἡ ζωὴ τῶν δούλων σου τούτων τῶν πεντήκοντα·
2Ki 1:14 ἰδού, κατέβη πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσε τοὺς δύο πρώτους πεντηκοντάρχους μετὰ τῶν πεντήκοντα αὐτῶν· ἂς σταθῇ λοιπὸν ἡ ζωή μου ἀξιοτίμητος εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου.

2Ki 1:15 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἠλίαν, Κατάβα μετ' αὐτοῦ· μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐσηκώθη καὶ κατέβη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα.
2Ki 1:16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπειδὴ ἀπέστειλας μηνυτὰς νὰ ἐρωτήσωσι τὸν Βέελζεβούλ, τὸν θεὸν τῆς Ἀκκαρών, ὡς ἐὰν δὲν ἦτο Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ διὰ νὰ ζητήσῃς τὸν λόγον αὐτοῦ, διὰ τοῦτο δὲν θέλεις καταβῇ ἀπὸ τῆς κλίνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέβης, ἀλλ' ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει.
2Ki 1:17 Καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν ὁ Ἠλίας· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἰωράμ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Ἰωράμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσαφάτ, βασιλέως τοῦ Ἰούδα· ἐπειδὴ δὲν εἶχεν υἱόν.
2Ki 1:18 Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν πράξεων τοῦ Ὀχοζίου, ὅσας ἔκαμε, δὲν εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ
2Ki 2:1 Ὅτε δὲ ἔμελλεν ὁ Κύριος νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν Ἠλίαν εἰς τὸν οὐρανὸν μὲ ἀνεμοστρόβιλον, ἀνεχώρησεν ὁ Ἠλίας μετὰ τοῦ Ἐλισσαιὲ ἀπὸ Γαλγάλων.
2Ki 2:2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλίας πρὸς τὸν Ἐλισσαιέ, Κάθου ἐνταῦθα, παρακαλῶ· διότι ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλεν ἕως Βαιθήλ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἐλισσαιέ, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, δὲν θέλω σὲ ἀφήσει. Καὶ κατέβησαν εἰς Βαιθήλ.
2Ki 2:3 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθὴλ πρὸς τὸν Ἐλισσαιὲ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἐξεύρεις ὅτι ὁ Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου Καὶ εἶπε, Καὶ ἐγὼ ἐξεύρω τοῦτο· σιωπᾶτε.
2Ki 2:4 Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλίας πρὸς αὐτόν, Ἐλισσαιέ, κάθου ἐνταῦθα, παρακαλῶ· διότι ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλεν εἰς Ἱεριχώ. Ὁ δὲ εἶπε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, δὲν θέλω σὲ ἀφήσει. Καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχώ.
2Ki 2:5 Καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχὼ πρὸς τὸν Ἐλισσαιέ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἐξεύρεις ὅτι ὁ Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου Καὶ εἶπε, Καὶ ἐγὼ ἐξεύρω τοῦτο· σιωπᾶτε.
2Ki 2:6 Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλίας πρὸς αὐτόν, Κάθου ἐνταῦθα, παρακαλῶ· διότι ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ἰορδάνην. Ὁ δὲ εἶπε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, δέν θέλω σὲ ἀφήσει. Καὶ ὑπῆγαν ἀμφότεροι.
2Ki 2:7 Καὶ ὑπῆγαν πεντήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν, καὶ ἐστάθησαν ἀπέναντι μακρόθεν· ἐκεῖνοι δὲ οἱ δύο ἐστάθησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου.
2Ki 2:8 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ ἐδίπλωσεν αὐτὴν καὶ ἐκτύπησε τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθησαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς.
2Ki 2:9 Καὶ ὅτε διέβησαν, εἶπεν ὁ Ἠλίας πρὸς τὸν Ἐλισσαιέ, Ζήτησον τί νὰ σοὶ κάμω, πρὶν ἀναληφθῶ ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἐλισσαιέ, Διπλασία μερὶς τοῦ πνεύματός σου ἂς ἦναι, παρακαλῶ, ἐπ' ἐμέ.
2Ki 2:10 Ὁ δὲ εἶπε, Σκληρὸν πρᾶγμα ἐζήτησας· πλὴν ἐὰν μὲ ἴδῃς ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, θέλει γείνει εἰς σὲ οὕτως· εἰ δὲ μή, δὲν θέλει γείνει.
2Ki 2:11 Καὶ ἐνῷ αὐτοὶ περιεπάτουν ἔτι λαλοῦντες, ἰδού, ἅμαξα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισαν αὐτοὺς ἀμφοτέρους· καὶ ἀνέβη ὁ Ἠλίας μὲ ἀνεμοστρόβιλον εἰς τὸν οὐρανόν.
2Ki 2:12 Ὁ δὲ Ἐλισσαιὲ ἔβλεπε καὶ ἐβόα, Πάτερ μου, πάτερ μου, ἅμαξα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἱππικὸν αὐτοῦ. Καὶ δὲν εἶδεν αὐτὸν πλέον· καὶ ἐπίασε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ διέσχισεν αὐτὰ εἰς δύο τμήματα.
2Ki 2:13 Καὶ σηκώσας τὴν μηλωτὴν τοῦ Ἠλία, ἥτις ἔπεσεν ἐπάνωθεν ἐκείνου, ἐπέστρεφε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου.
2Ki 2:14 Καὶ λαβὼν τὴν μηλωτὴν τοῦ Ἠλία, ἥτις ἔπεσεν ἐπάνωθεν ἐκείνου, ἐκτύπησε τὰ ὕδατα καὶ εἶπε, Ποῦ εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἠλία Καὶ ὡς ἐκτύπησε καὶ αὐτὸς τὰ ὕδατα, διηρέθησαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ διέβη ὁ Ἐλισσαιέ.
2Ki 2:15 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν, οἱ ἐν Ἱεριχὼ ἐκ τοῦ ἀπέναντι, εἶπον, Τὸ πνεῦμα τοῦ Ἠλία ἐπανεπαύθη ἐπὶ τὸν Ἐλισσαιέ. Καὶ ἦλθον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν ἕως ἐδάφους.
2Ki 2:16 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ τώρα, πεντήκοντα δυνατοὶ ἄνδρες εἶναι μετὰ τῶν δούλων σου· ἂς ὑπάγωσι, παρακαλοῦμεν, καὶ ἂς ζητήσωσι τὸν κύριόν σου, μήποτε ἐσήκωσεν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐπὶ τινος ὄρους ἢ ἐπὶ τινος κοιλάδος. Καὶ εἶπε, Μὴ ἀποστείλητε.
2Ki 2:17 Ἀλλ' ἀφοῦ ἐβίασαν αὐτὸν τόσον ὥστε ἠσχύνετο, εἶπεν, Ἀποστείλατε. Ἀπέστειλαν λοιπὸν πεντήκοντα ἄνδρας καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας, πλὴν δὲν εὕρηκαν αὐτόν.
2Ki 2:18 Καὶ ὅτε ἐπέστρεψαν πρὸς αὐτόν, διότι ἔμεινεν ἐν Ἱεριχῷ, εἶπε πρὸς αὐτούς, Δὲν σᾶς εἶπα, Μὴ ὑπάγητε
2Ki 2:19 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς τὸν Ἐλισσαιέ, Ἰδοὺ τώρα, ἡ θέσις τῆς πόλεως ταύτης εἶναι καλή, καθὼς ὁ κύριός μου βλέπει τὰ ὕδατα ὅμως εἶναι κακὰ καὶ ἡ γῆ ἄγονος.
2Ki 2:20 Καὶ εἶπε, Φέρετέ μοι φιάλην καινὴν καὶ βάλετε ἅλας εἰς αὐτήν. Καὶ ἔφεραν πρὸς αὐτόν.
2Ki 2:21 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν πηγὴν τῶν ὑδάτων καὶ ἔρριψε τὸ ἅλας ἐκεῖ καὶ εἶπεν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ὑγίανα τὰ ὕδατα ταῦτα· δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἐκ τούτων θάνατος ἢ ἀκαρπία.
2Ki 2:22 Καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἐλισσαιέ, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε.
2Ki 2:23 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Βαιθήλ· καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἀνέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ, ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως παιδία μικρὰ καὶ ἐνέπαιζον αὐτὸν καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Ἀνάβαινε, φαλακρέ· ἀνάβαινε, φαλακρέ·
2Ki 2:24 ὁ δὲ ἐστράφη ὀπίσω καὶ ἰδὼν αὐτά, κατηράσθη αὐτὰ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ δάσους δύο ἄρκτοι καὶ διεσπάραξαν ἐξ αὐτῶν τεσσαράκοντα δύο παιδία.
2Ki 2:25 Καὶ ὑπῆγεν ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸν Κάρμηλον· καὶ ἐκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.
2Ki 3:1 Ὁ δὲ Ἰωρὰμ υἱὸς τοῦ Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τοῦ Ἰωσαφὰτ βασιλέως τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη δώδεκα.
2Ki 3:2 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, οὐχὶ ὅμως καθὼς ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· διότι ἐσήκωσε τὸ

ἄγαλμα τοῦ Βάαλ, τὸ ὁποῖον εἶχε κάμει ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
2Ki 3:3 Πλὴν ἦτο προσκεκολλημένος εἰς τὰς ἁμαρτίας τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτῶν.
2Ki 3:4 Μησὰ δὲ ὁ βασιλεὺς τοῦ Μωὰβ εἶχε ποίμνια, καὶ ἔδιδεν εἰς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας ἀρνίων καὶ ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν μὲ τὰ μαλλία αὐτῶν.
2Ki 3:5 Ἀλλ' ἀφοῦ ἀπέθανεν ὁ Ἀχαάβ, ἀπεστάτησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Μωὰβ κατὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ.
2Ki 3:6 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰωρὰμ ἐκ τῆς Σαμαρείας κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν καὶ ἀπηρίθμησε πάντα τὸν Ἰσραήλ.
2Ki 3:7 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωσαφὰτ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, λέγων, Ὁ βασιλεὺς τοῦ Μωὰβ ἀπεστάτησε κατ' ἐμοῦ· ἔρχεσαι μετ' ἐμοῦ ἐναντίον τοῦ Μωὰβ εἰς πόλεμον Ὁ δὲ εἶπε, Θέλω ἀναβῆ· ἐγὼ εἶμαι ὡς σύ, ὁ λαός μου ὡς ὁ λαὸς σου, οἱ ἵπποι μου ὡς οἱ ἵπποι σου.
2Ki 3:8 Καὶ εἶπε, Διὰ ποίας ὁδοῦ θέλομεν ἀναβῆ Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρήμου Ἐδώμ.
2Ki 3:9 Καὶ ὑπῆγεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἐδώμ· καὶ περιῆλθον ὁδὸν ἑπτὰ ἡμερῶν· καὶ δὲν ἦτο ὕδωρ διὰ τὸ στρατόπεδον καὶ διὰ τὰ κτήνη τὰ ἀκολουθοῦντα αὐτούς.
2Ki 3:10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Ὢ βεβαίως συνεκάλεσεν ὁ Κύριος τοὺς τρεῖς τούτους βασιλεῖς, διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Μωάβ.
2Ki 3:11 Ὁ δὲ Ἰωσαφὰτ εἶπε, Δὲν εἶναι ἐδῶ προφήτης τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν Κύριον δι' αὐτοῦ Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν, Εἶναι ἐδῶ Ἐλισσαιὲ ὁ υἱὸς τοῦ Σαφάτ, ὅστις ἐπέχεεν ὕδωρ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἠλία.
2Ki 3:12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ, Λόγος Κυρίου εἶναι μετ' αὐτοῦ. Καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Ἰωσαφὰτ καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἐδώμ.
2Ki 3:13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἐλισσαιὲ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, Τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ ὕπαγε πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ πατρὸς σου καὶ πρὸς τοὺς προφήτας τῆς μητρὸς σου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Μή· διότι ὁ Κύριος συνεκάλεσε τοὺς τρεῖς τούτους βασιλεῖς, διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Μωάβ.
2Ki 3:14 Καὶ εἶπεν ὁ Ἐλισσαιέ, Ζῇ ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παρίσταμαι, βεβαίως ἐὰν δὲν ἐσεβόμην τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰωσαφὰτ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, δὲν ἤθελον ἐπιβλέψει πρὸς σέ, οὐδὲ ἤθελον σὲ ἰδεῖ,
2Ki 3:15 ἀλλὰ τώρα φέρετέ μοι ψαλτῳδόν. Καὶ ἐνῷ ἔψαλλεν ὁ ψαλτωδός, ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου.
2Ki 3:16 Καὶ εἶπεν, οὕτω λέγει Κύριος· Κάμε τὴν κοιλάδα ταύτην λάκκους·
2Ki 3:17 διότι οὕτω λέγει Κύριος, Δὲν θέλετε ἰδεῖ ἄνεμον καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ βροχήν· καὶ αὕτη ἡ κοιλὰς θέλει πλησθῆ ὕδατος, καὶ θέλει πίει, σεῖς καὶ τὰ ποίμνιά σας καὶ τὰ κτήνη σας·
2Ki 3:18 ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μικρὸν πρᾶγμα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου· εἰς τὴν χεῖρά σας θέλει παραδώσει καὶ τὸν Μωάβ·
2Ki 3:19 καὶ θέλετε πατάξει πᾶσαν ὀχυρὰν πόλιν καὶ πᾶσαν ἐκλεκτὴν πόλιν, καὶ θέλετε καταβάλει πᾶν δένδρον καλόν, καὶ ἐμφράξει πάσας τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, καὶ ἀχρειώσει μὲ λίθους πᾶσαν ἀγαθὴν μερίδα γῆς.
2Ki 3:20 Καὶ τὸ πρωΐ, ἐνῷ ἐτελεῖτο ἡ προσφορά, ἰδού, ἦλθον ὕδατα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἐδώμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὑδάτων.
2Ki 3:21 Καὶ ὅτε ἤκουσαν πάντες οἱ Μωαβῖται ὅτι ἀνέβησαν οἱ βασιλεῖς διὰ νὰ πολεμήσωσιν αὐτούς, συνηθροίσθησαν πάντες οἱ μάχαιραν περιζωννύμενοι καὶ ἐπάνω, καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τῶν συνόρων.
2Ki 3:22 Καὶ ἐξηγέρθησαν τὸ πρωΐ, καὶ καθὼς ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὰ ὕδατα, εἶδον οἱ Μωαβῖται ἐκ τοῦ ἀπέναντι τὰ ὕδατα κόκκινα ὡς αἷμα·
2Ki 3:23 καὶ εἶπον, Τοῦτο εἶναι αἷμα· βεβαίως οἱ βασιλεῖς ἐπολέμησαν καὶ ἐκτυπήθησαν μετ' ἀλλήλων· τώρα λοιπὸν εἰς τὰ λάφυρα, Μωάβ.
2Ki 3:24 Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰσραήλ, ἐσηκώθησαν οἱ Ἰσραηλῖται καὶ ἐπάταξαν τοὺς Μωαβίτας, ὥστε ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ κτυπῶντες τοὺς Μωαβίτας εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.
2Ki 3:25 Καὶ κατέστρεψαν τὰς πόλεις· καὶ εἰς πᾶσαν ἀγαθὴν μερίδα γῆς ἔρριψαν ἕκαστος τὴν πέτραν αὐτοῦ, καὶ ἐγέμισαν αὐτήν· καὶ πάσας τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων ἐνέφραξαν, καὶ πᾶν δένδρον καλὸν κατέβαλον· ὥστε ἐν Κὶρ-ἀρασὲθ ἔμειναν οἱ λίθοι αὐτῆς, καὶ κυκλώσαντες οἱ σφενδονισταὶ ἐπάταξαν αὐτήν.
2Ki 3:26 Καί ὅτε βασιλεὺς τοῦ Μωὰβ εἶδεν ὅτι ἡ μάχη ὑπερίσχυεν ἐναντίον αὐτοῦ, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτακοσίους ἄνδρας ξιφήρεις, διὰ νὰ διακόψωσι τὸ στράτευμα, μέχρι τοῦ βασιλέως Ἐδώμ· πλὴν δὲν ἠδυνήθησαν.
2Ki 3:27 Τότε ἔλαβε τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱόν, ὅστις ἔμελλε νὰ βασιλεύσῃ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ προσέφερεν αὐτὸν ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ τείχους· καὶ ἔγεινεν ἀγανάκτησις μεγάλη ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἀναχωρήσαντες ἀπ' αὐτοῦ, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.
2Ki 4:1 Γυνὴ δὲ τις ἐκ τῶν γυναικῶν τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἐβόα πρὸς τὸν Ἐλισσαιέ, λέγουσα, Ὁ δοῦλός σου ὁ ἀνὴρ μου ἀπέθανε· καὶ σὺ ἐξεύρεις ὅτι ὁ δοῦλός σου ἐφοβεῖτο τὸν Κύριον· καὶ ὁ δανειστὴς ἦλθε νὰ λάβῃ τοὺς δύο υἱούς μου εἰς ἑαυτὸν διὰ δούλους.
2Ki 4:2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Ἐλισσαιέ, Τί νὰ σοὶ κάμω φανέρωσόν μοι τί ἔχεις ἐν τῷ οἴκῳ σου Ἡ δὲ εἶπεν, Ἡ δούλη σου δὲν ἔχει οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ, εἰμὴ ἓν ἀγγεῖον ἐλαίου.
2Ki 4:3 Καὶ εἶπεν, Ὕπαγε, δανείσθητι ἔξωθεν ἀγγεῖα παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σου, ἀγγεῖα κενά· δανείσθητι οὐχὶ ὀλίγα·
2Ki 4:4 εἴσελθε ἔπειτα καὶ κλεῖσον τὴν θύραν ὄπισθέν σου καὶ ὄπισθεν τῶν υἱῶν σου, καὶ χύσον ἐκ τοῦ ἐλαίου εἰς πάντα τὰ σκεύη ἐκεῖνα, καὶ τὰ γεμιζόμενα θὲς κατὰ μέρος.

2Ki 4:5 Ἀνεχώρησε λοιπὸν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἔκλεισε θύραν ὄπισθεν αὐτῆς καὶ ὄπισθεν τῶν υἱῶν αὐτῆς· καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἐπλησίαζον εἰς αὐτὴν τὰ ἀγγεῖα, αὐτὴ δὲ ἐνέχεε.

2Ki 4:6 Καὶ ἀφοῦ ἐγέμισαν τὰ ἀγγεῖα, εἶπε πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῆς, Φέρε μοι καὶ ἄλλο ἀγγεῖον. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Δὲν εἶναι ἄλλο ἀγγεῖον. Καὶ ἐστάθη τὸ ἔλαιον.

2Ki 4:7 Τότε ἦλθε καὶ ἀπήγγειλε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ὕπαγε, πώλησον τὸ ἔλαιον καὶ πλήρωσον τὸ χρέος σου καὶ ζῆσον μὲ τὸ ὑπόλοιπον, σὺ καὶ τὰ τέκνα σου.

2Ki 4:8 Καὶ ἐν ἡμέρᾳ τινὶ διέβαινεν ὁ Ἐλισσαιὲ εἰς Σουνάμ, ὅπου ἦτο γυνή τις μεγάλη, καὶ αὐτὴ ἐκράτησεν αὐτὸν διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον. Καὶ ὁσάκις διέβαινεν, ἔστρεφεν ἐκεῖ διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον.

2Ki 4:9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, Ἰδοὺ τώρα, γνωρίζω ὅτι εἶναι ἅγιος ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ οὗτος, ὅστις πάντοτε διαβαίνει πρὸς ἡμᾶς·

2Ki 4:10 ἄς κάμωμεν, παρακαλῶ, μικρὸν ὑπερῷον ἐπὶ τοῦ τοίχου· καὶ ἄς βάλωμεν ἐκεῖ δι' αὐτὸν κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ καθέδραν καὶ λύχνον, διὰ νὰ στρέφῃ ἐκεῖ, ὅταν ἔρχηται πρὸς ἡμᾶς.

2Ki 4:11 Καὶ ἐν ἡμέρᾳ τινὶ ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἔστρεψεν εἰς τὸ ὑπερῷον καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ.

2Ki 4:12 Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζεὶ τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Κάλεσον τὴν Σουναμίτιν ταύτην. Καὶ ὅτε ἐκάλεσεν αὐτήν, ἐστάθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

2Ki 4:13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Εἰπὲ τώρα πρὸς αὐτήν, Ἰδού, σὺ ἔλαβες πάσας ταύτας τὰς φροντίδας ὑπὲρ ἡμῶν· τί νὰ κάμω πρὸς σέ ἔχεις τί νὰ εἴπῃς πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, Ἐγὼ κατοικῶ μεταξὺ τοῦ λαοῦ μου.

2Ki 4:14 Καὶ εἶπε, Τί λοιπὸν νὰ κάμω δι' αὐτήν Καὶ ὁ Γιεζεὶ ἀπεκρίθη, Ἀληθῶς, αὐτὴ δὲν ἔχει τέκνον, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς εἶναι γέρων.

2Ki 4:15 Καὶ εἶπε, Κάλεσον αὐτήν. Καὶ ὅτε ἐκάλεσεν αὐτήν, ἐστάθη εἰς τὴν θύραν.

2Ki 4:16 Καὶ εἶπε, Τὸ ἐρχόμενον ἔτος, κατὰ τοῦτον τὸν καιρόν, θέλεις ἔχει υἱὸν εἰς τὰς ἀγκάλας σου. Ἡ δὲ εἶπε, Μή, κύριέ μου, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, μὴ ψευσθῇς πρὸς τὴν δούλην σου.

2Ki 4:17 Καί ἡ γυνὴ συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν υἱὸν τὸ ἐρχόμενον ἔτος, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Ἐλισσαιέ.

2Ki 4:18 Καὶ ὅτε ἐμεγάλωσε τὸ παιδίον, ἐξῆλθεν ἡμέραν τινὰ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς τοὺς θεριστάς.

2Ki 4:19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Τὴν κεφαλήν μου, τὴν κεφαλήν μου. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς τὸν δοῦλον, Λάβε αὐτὸ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ.

2Ki 4:20 Καὶ λαβὼν αὐτό, ἔφερεν αὐτὸ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς μέχρι μεσημβρίας καὶ ἀπέθανε.

2Ki 4:21 Καὶ ἀνέβη καὶ ἐπλαγίασεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε.

2Ki 4:22 Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, λέγουσα, Ἀπόστειλον πρὸς ἐμέ, παρακαλῶ, ἕνα ἐκ τῶν δούλων καὶ μίαν ἐκ τῶν ὄνων, διὰ νὰ τρέξω πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἐπιστρέψω.

2Ki 4:23 Ὁ δὲ εἶπε, Διὰ τί σὺ ὑπάγεις σήμερον πρὸς αὐτόν δὲν εἶναι νεομηνία οὐδὲ σάββατον. Ἡ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη.

2Ki 4:24 Τότε ἔστρωσε τὴν ὄνον καὶ εἶπε πρὸς τὸν δοῦλον αὐτῆς, Σύρε καὶ προχώρει μὴ παύσῃς εἰς ἐμὲ τὴν πορείαν, ἐκτὸς ἐὰν σὲ προστάξω.

2Ki 4:25 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος τὸν Κάρμηλον. Καὶ ὡς εἶδεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ αὐτὴν μακρόθεν, εἶπε πρὸς τὸν Γιεζεὶ τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Ἰδού, ἡ Σουναμίτις ἐκείνη·

2Ki 4:26 τώρα λοιπόν, τρέξον εἰς συνάντησιν αὐτῆς· καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτήν, Καλῶς ἔχεις καλῶς ἔχει ὁ ἀνήρ σου καλῶς ἔχει τὸ παιδίον Ἡ δὲ εἶπε, Καλῶς.

2Ki 4:27 Καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος, ἐπίασε τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὁ δὲ Γιεζεὶ ἐπλησίασε διὰ νὰ ἀποσύρῃ αὐτήν. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως τοῦ Θεοῦ εἶπεν, Ἄφες αὐτήν· διότι ἡ ψυχὴ αὐτῆς εἶναι κατάπικρος ἐν αὐτῇ· καὶ ὁ Κύριος ἔκρυψεν αὐτὸ ἀπ' ἐμοῦ καὶ δὲν μοὶ ἐφανέρωσε.

2Ki 4:28 Καὶ ἐκείνη εἶπε, Μήπως ἐζήτησα υἱὸν παρὰ τοῦ κυρίου μου δὲν εἶπα, Μὴ μὲ ἀπατᾷς

2Ki 4:29 Τότε εἶπε πρὸς τὸν Γιεζεί, Ζώσθητι τὴν ὀσφὺν σου καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου εἰς τὴν χεῖρά σου καὶ ὕπαγε· ἐὰν ἀπαντήσῃς ἄνθρωπον, μὴ χαιρετήσῃς αὐτόν· καὶ ἐάν τις σὲ χαιρετήσῃ, μὴ ἀποκριθῇς εἰς αὐτόν· καὶ ἐπίθες τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ παιδίου.

2Ki 4:30 Καὶ ἡ μήτηρ τοῦ παιδίου εἶπε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, δὲν θέλω σὲ ἀφήσει. Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἠκολούθησεν αὐτήν.

2Ki 4:31 Ὁ δὲ Γιεζεὶ ἐπέρασεν ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἐπέθεσε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ παιδίου· πλὴν οὐδεμία φωνὴ καὶ οὐδεμία ἀκρόασις. Ὅθεν ἐπέστρεψεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλε πρὸς αὐτόν, λέγων, Δὲν ἐξύπνησε τὸ παιδίον.

2Ki 4:32 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Ἐλισσαιὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἰδού, τὸ παιδίον νεκρόν, πλαγιασμένον ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ.

2Ki 4:33 Εἰσῆλθε λοιπὸν καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ὄπισθεν τῶν δύο αὐτῶν καὶ προσηυχήθη εἰς τὸν Κύριον.

2Ki 4:34 Καὶ ἀνέβη καὶ ἐπλαγίασεν ἐπὶ τὸ παιδίον, καὶ ἐπέθεσε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα ἐκείνου, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνου, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἐκείνου· καὶ ἐξηπλώθη ἐπ' αὐτό· καὶ ἐθερμάνθη ἡ σάρξ τοῦ παιδίου.

2Ki 4:35 Ἔπειτα ἐσύρθη, καὶ περιεπάτει ἐν τῷ οἰκήματι πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ· καὶ ἀνέβη πάλιν καὶ ἐξηπλώθη ἐπ'

αὐτό· καὶ τὸ παιδίον ἐπταρνίσθη ἕως ἑπτάκις καὶ ἤνοιξε τὸ παιδίον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

2Ki 4:36 Τότε ἐφώνησε τὸν Γιεζεὶ καὶ εἶπε, Κάλεσον ταύτην τὴν Σουναμίτιν. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν· καὶ ὅτε εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν, εἶπε, Λάβε τὸν υἱόν σου.

2Ki 4:37 Καὶ ἐκείνη εἰσῆλθε καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους, καὶ ἐσήκωσε τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν.

2Ki 4:38 Ὁ δὲ Ἐλισσαιὲ ἐπέστρεψεν εἰς Γάλγαλα· καὶ ἦτο πεῖνα ἐν τῇ γῇ· καὶ οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, Στῆσον τὸν λέβητα τὸν μέγαν καὶ ψῆσον μαγείρευμα διὰ τοὺς υἱοὺς τῶν προφητῶν.

2Ki 4:39 Καὶ ἐξελθὼν τις εἰς τὸν ἀγρὸν διὰ νὰ συνάξῃ χόρτα, εὕρηκεν ἀγριοκολοκύνθην, καὶ ἐσύναξεν ἀπ' αὐτῆς ἄγρια κολοκύνθια ἑωσοῦ ἐγέμισε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψας, ἔκοψεν αὐτὰ εἰς τὸν λέβητα τοῦ μαγειρεύματος, ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζον αὐτά.

2Ki 4:40 Ἔπειτα ἐκένωσαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ νὰ φάγωσι καὶ καθὼς ἔφαγον ἐκ τοῦ μαγειρεύματος, ἐξεφώνησαν καὶ εἶπον, Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, θάνατος εἶναι ἐν τῷ λέβητι. Καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ φάγωσιν.

2Ki 4:41 Ὁ δὲ εἶπε, Φέρετε ἄλευρον. Καὶ ἔρριψεν αὐτὸ εἰς τὸν λέβητα. Ἔπειτα εἶπε, Κένωσον εἰς τὸν λαόν, διὰ νὰ φάγωσι. Καὶ δὲν ἦτο οὐδὲν κακὸν ἐν τῷ λέβητι.

2Ki 4:42 Καὶ ἦλθεν ἄνθρωπός τις ἀπὸ Βάαλσαλισά, καὶ ἔφερεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ ἄρτον ἀπὸ τῶν πρωτογεννημάτων, εἴκοσι κρίθινα ψωμία καὶ νωπὰ ἀστάχυα σίτου, ἐν τῷ σάκκῳ αὐτοῦ. Καὶ εἶπε, Δὸς εἰς τὸν λαόν, διὰ νὰ φάγωσι.

2Ki 4:43 Καὶ ὁ θεράπων αὐτοῦ εἶπε, Τί νὰ βάλω τοῦτο ἔμπροσθεν ἑκατὸν ἀνθρώπων Ὁ δὲ εἶπε, Δὸς εἰς τὸν λαόν, διὰ νὰ φάγωσι διότι οὕτω λέγει Κύριος· Θέλουσι φάγει καὶ ἀφήσει ὑπόλοιπον.

2Ki 4:44 Τότε ἔβαλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔφαγον καὶ ἀφῆκαν ὑπόλοιπον, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

2Ki 5:1 Ὁ δὲ Νεεμάν, ὁ στρατηγὸς τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας, ἦτο ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τιμώμενος, ἐπειδὴ ὁ Κύριος δί αὐτοῦ ἔδωκε σωτηρίαν εἰς τὴν Συρίαν· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦτο δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, λεπρὸς ὅμως.

2Ki 5:2 Ἐξῆλθον δὲ οἱ Σύριοι κατὰ τάγματα καὶ ἔφερον αἰχμάλωτον ἐκ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ μικρὰν τινα κόρην· καὶ ὑπηρέτει τὴν γυναῖκα τοῦ Νεεμάν.

2Ki 5:3 Καὶ εἶπε πρὸς τὴν κυρίαν αὐτῆς, Εἴθε νὰ ἦτο ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ προφήτου τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, διότι ἤθελεν ἰατρεύσει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.

2Ki 5:4 Καὶ εἰσελθὼν ὁ Νεεμὰν ἀπήγγειλε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, λέγων, Οὕτω καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ κόρη ἡ ἐκ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραήλ.

2Ki 5:5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, Ἐλθέ, ὕπαγε, καὶ θέλω στείλει ἐπιστολὴν πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἀνεχώρησε καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἕξ χιλιάδας χρυσοῦς καὶ δέκα ἀλλαγὰς ἐνδυμάτων·

2Ki 5:6 Καὶ ἔφερε τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, λέγουσαν, Καὶ τώρα καθὼς ἔλθῃ ἐπιστολὴ αὕτη πρὸς σέ, ἰδού, ἔστειλα πρὸς σὲ Νεεμὰν τὸν δοῦλόν μου, διὰ νὰ ἰατρεύσῃς αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.

2Ki 5:7 Καὶ καθὼς ἀνέγνωσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἐπιστολήν, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Θεὸς εἶμαι ἐγώ, διὰ νὰ θανατόνω καὶ νὰ ζωοποιῶ, ὥστε οὗτος στέλλει πρὸς ἐμὲ νὰ ἰατρεύσω ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ γνωρίσατε λοιπόν, παρακαλῶ, καὶ ἴδετε ὅτι οὗτος ζητεῖ πρόφασιν ἐναντίον μου.

2Ki 5:8 Ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ Ἐλισσαιέ, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὅτι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Διὰ τί διέσχισας τὰ ἱμάτιά σου ἄς ἔλθῃ τώρα πρὸς ἐμέ, καὶ θέλει γνωρίσει ὅτι εἶναι προφήτης ἐν τῷ Ἰσραήλ.

2Ki 5:9 Τότε ἦλθεν ὁ Νεεμὰν μετὰ τῶν ἵππων αὐτοῦ καὶ μετὰ τῆς ἁμάξης αὐτοῦ, καὶ ἐστάθη εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ Ἐλισσαιέ.

2Ki 5:10 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἐλισσαιὲ μηνυτήν, λέγων, Ὕπαγε καὶ λούσθητι ἑπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ θέλει ἐπανέλθει ἡ σὰρξ σου εἰς σέ, καὶ θέλεις καθαρισθῇ.

2Ki 5:11 Ὁ δὲ Νεεμὰν ἐθυμώθη καὶ ἀνεχώρησε καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἐγὼ ἔλεγον, Θέλει βεβαίως ἐξέλθει πρὸς ἐμὲ καὶ θέλει σταθῇ καὶ ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ διακινήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον καὶ ἰατρεύσει τὸν λεπρόν·

2Ki 5:12 ὁ Ἀβανὰ καὶ ὁ Φαρφάρ, ποταμοὶ τῆς Δαμασκοῦ, δὲν εἶναι καλήτεροι ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα τοῦ Ἰσραήλ δὲν ἠδυνάμην νὰ λουσθῶ ἐν αὐτοῖς καὶ νὰ καθαρισθῶ Καὶ στραφείς, ἀνεχώρησε μετὰ θυμοῦ.

2Ki 5:13 Ἐπλησίασαν δὲ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπον· Πάτερ μου, ἐὰν ὁ προφήτης ἤθελε σοὶ εἰπεῖ μέγα πρᾶγμα, δὲν ἤθελες κάμει αὐτό πόσῳ μᾶλλον τώρα, ὅταν σοὶ λέγῃ, Λούσθητι καὶ καθαρίσθητι

2Ki 5:14 Τότε κατέβη καὶ ἐβυθίσθη ἑπτάκις εἰς τὸν Ἰορδάνην, κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἀποκατέστη ὡς σὰρξ παιδίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

2Ki 5:15 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ συνοδία αὐτοῦ, καὶ ἦλθε καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἰδού, τώρα ἐγνώρισα ὅτι δὲν εἶναι Θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰμὴ ἐν τῷ Ἰσραήλ· ὅθεν τώρα δέχθητι, παρακαλῶ, δῶρον παρὰ τοῦ δούλου σου.

2Ki 5:16 Ὁ δὲ εἶπε, Ζῇ Κύριος, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖον παρίσταμαι, δὲν θέλω δεχθῇ. Ὁ δὲ ἐβίαζεν αὐτὸν νὰ δεχθῇ, ἀλλὰ δὲν ἔστερξε.

2Ki 5:17 Καὶ εἶπεν ὁ Νεεμάν, Καὶ ἂν μή, ἄς δοθῇ, παρακαλῶ, εἰς τὸν δοῦλόν σου δύο ἡμιόνων φορτίον ἐκ τοῦ χώματος τούτου, διότι ὁ δοῦλός σου δὲν θέλει προσφέρει εἰς τὸ ἑξῆς ὁλοκαύτωμα οὐδὲ θυσίαν εἰς ἄλλους θεούς, παρὰ μόνον εἰς

τὸν Κύριον·
2Ki 5:18 περὶ τούτου τοῦ πράγματος ἄς συγχωρήσῃ ὁ Κύριος τὸν δοῦλόν σου, ὅτι, ὅταν εἰσέρχηται ὁ κύριός μου εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ῥιμμὼν διὰ νὰ προσκυνήσῃ ἐκεῖ, καὶ στηρίζηται ἐπὶ τὴν χεῖρά μου, καὶ ἐγὼ κλίνω ἐμαυτὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ῥιμμών, ἐνῷ κλίνω ἐμαυτὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ῥιμμών, ὁ Κύριος ἄς συγχωρήσῃ τὸν δοῦλόν σου περὶ τοῦ πράγματος τούτου
2Ki 5:19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτοῦ μικρὸν τι διάστημα.
2Ki 5:20 Εἶπε δὲ ὁ Γιεζεί, ὁ ὑπηρέτης τοῦ Ἐλισσαιὲ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, Ἰδού, ἐφείσθη ὁ κύριός μου τοῦ Νεεμὰν τούτου τοῦ Συρίου, ὥστε νὰ μὴ λάβῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔφερε· πλὴν, ζῇ Κύριος, ἐγὼ θέλω τρέξει κατόπιν αὐτοῦ καὶ θέλω λάβει τι παρ' αὐτοῦ.
2Ki 5:21 Καὶ ἔτρεξεν ὁ Γιεζεὶ κατόπιν τοῦ Νεεμάν. Καὶ ὅτε εἶδεν αὐτὸν ὁ Νεεμὰν τρέχοντα κατόπιν αὐτοῦ, ἐπήδησεν ἐκ τῆς ἁμάξης εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ εἶπε, Καλῶς ἔχετε
2Ki 5:22 Ὁ δὲ εἶπε, Καλῶς· ὁ κύριός μου μὲ ἀπέστειλε, λέγων, Ἰδού, ταύτην τὴν ὥραν ἦλθον πρὸς ἐμέ, ἐκ τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ, δύο νέοι ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν· δὸς εἰς αὐτούς, παρακαλῶ, ἕν τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλαγὰς ἐνδυμάτων.
2Ki 5:23 Καὶ εἶπεν ὁ Νεεμάν, Λάβε εὐχαρίστως δύο τάλαντα. Καὶ ἐβίασεν αὐτόν, καὶ ἔδωσε τὰ δύο τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς δύο θυλάκια, μετὰ δύο ἀλλαγῶν ἐνδυμάτων· καὶ ἐπέθεσεν αὐτὰ εἰς δύο ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ ἐβάσταζον αὐτὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
2Ki 5:24 Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς Ὀφήλ, ἔλαβεν αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐφύλαξεν ἐν τῷ οἴκῳ· καὶ ἀπέλυσε τοὺς ἄνδρας, καὶ ἀνεχώρησαν.
2Ki 5:25 Αὐτὸς δὲ εἰσῆλθε καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἐλισσαιέ, Πόθεν, Γιεζεί Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ δοῦλός σου δὲν ὑπῆγε πούποτε.
2Ki 5:26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δὲν ὑπῆγεν ἡ καρδία μου μετὰ σοῦ, ὅτε ὁ ἄνθρωπος ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς ἁμάξης αὐτοῦ εἰς συνάντησίν σου εἶναι καιρὸς νὰ λάβῃς ἀργύριον καὶ νὰ λάβῃς ἱμάτια καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ δούλους καὶ δούλας
2Ki 5:27 διὰ τοῦτο ἡ λέπρα τοῦ Νεεμὰν θέλει κολληθῇ εἰς σὲ καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ λελεπρωμένος ὡς χιών.
2Ki 6:1 Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς τὸν Ἐλισσαιέ, Ἰδοὺ τώρα, ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡμεῖς κατοικοῦμεν ἐνώπιόν σου, εἶναι στενὸς δι' ἡμᾶς·
2Ki 6:2 ἄς ὑπάγωμεν, παρακαλοῦμεν, ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκεῖθεν ἄς λάβωμεν ἕκαστος μίαν δοκόν, καὶ ἄς κάμωμεν εἰς ἑαυτοὺς ἐκεῖ τόπον, διὰ νὰ κατοικῶμεν ἐκεῖ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπάγετε.
2Ki 6:3 Καὶ εἶπεν ὁ εἷς, Εὐαρεστήθητι, παρακαλῶ, νὰ ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου. Καὶ εἶπε, Θέλω ἐλθεῖ.
2Ki 6:4 Καὶ ὑπῆγε μετ' αὐτῶν. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν Ἰορδάνην, ἔκοπτον τὰ ξύλα.
2Ki 6:5 Ἐνῷ δὲ ὁ εἷς κατέβαλλε τὴν δοκόν, ἔπεσε τὸ σιδήριον εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ ἐβόησε καὶ εἶπεν, Ὦ, κύριε· καὶ τοῦτο ἦτο δάνειον·
2Ki 6:6 εἶπε δὲ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, Ποῦ ἔπεσε Καὶ ἔδειξε τὸν τόπον εἰς αὐτόν. Τότε ἔκοψε σχίζαν ξύλου, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ· καὶ τὸ σιδήριον ἐπέπλευσε.
2Ki 6:7 Καὶ εἶπεν, Ἀνάλαβε πρὸς σεαυτόν. Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἔλαβεν αὐτό.
2Ki 6:8 Ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Συρίας ἐπολέμει ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ, καὶ συνεβουλεύθη μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ, λέγων, Εἰς τὸν δεῖνα καὶ δεῖνα τόπον θέλω στρατοπεδεύσει.
2Ki 6:9 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Φυλάχθητι νὰ μὴ περάσῃς τὸν τόπον ἐκεῖνον, διότι οἱ Σύριοι στρατοπεδεύουσιν ἐκεῖ.
2Ki 6:10 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καὶ παρήγγειλε περὶ αὐτοῦ· καὶ προεφυλάχθη ἐκεῖθεν οὐχὶ ἅπαξ οὐδὲ δίς.
2Ki 6:11 Καὶ ἐταράχθη ἡ καρδία τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο· καὶ συγκαλέσας τοὺς δούλους αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς, Δὲν θέλετε μὲ ἀναγγείλει, τίς ἐξ ἡμῶν εἶναι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ
2Ki 6:12 Καὶ εἶπεν εἷς ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ, Οὐδείς, κύριέ μου βασιλεῦ· ἀλλ' ὁ Ἐλισσαιὲ ὁ προφήτης, ὁ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ἀναγγέλλει πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους λαλεῖς ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνός σου.
2Ki 6:13 Καὶ εἶπεν, Ὑπάγετε καὶ ἴδετε ποῦ εἶναι, διὰ νὰ στείλω νὰ συλλάβω αὐτόν. Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ἰδού, εἶναι ἐν Δωθάν.
2Ki 6:14 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππους καὶ ἁμάξας καὶ στράτευμα μέγα, οἵτινες, ἐλθόντες διὰ νυκτός, περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν.
2Ki 6:15 Καὶ ὅτε ἐξηγέρθη τὸ πρωῒ ὁ ὑπηρέτης τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξῆλθεν, ἰδού, στράτευμα εἶχε περικυκλωμένην τὴν πόλιν μὲ ἵππους καὶ ἁμάξας. Καὶ εἶπεν ὁ ὑπηρέτης αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Ὦ, κύριε, τί θέλομεν κάμει
2Ki 6:16 Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ φοβοῦ· διότι πλειότεροι εἶναι οἱ μεθ' ἡμῶν παρὰ τοὺς μετ' αὐτῶν.
2Ki 6:17 Καὶ προσηυχήθη ὁ Ἐλισσαιὲ καὶ εἶπε, Κύριε, Ἄνοιξον, δέομαι, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἴδῃ. Καὶ ἤνοιξεν ὁ Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὑπηρέτου, καὶ εἶδε· καὶ ἰδού, τὸ ὄρος ἦτο πλῆρες ἵππων καὶ ἁμαξῶν πυρὸς περὶ τὸν Ἐλισσαιέ.
2Ki 6:18 Καὶ ὅτε κατέβησαν πρὸς αὐτὸν οἱ Σύριοι, προσηυχήθη ὁ Ἐλισσαιὲ πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Πάταξον, δέομαι, τὸν λαὸν τοῦτον μὲ ἀορασίαν. Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς μὲ ἀορασίαν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἐλισσαιέ.

2Ki 6:19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἐλισσαιέ, Δὲν εἶναι αὕτη ἡ ὁδὸς οὐδὲ αὕτη ἡ πόλις· ἔλθετε κατόπιν μου, καὶ θέλω σᾶς φέρει πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ζητεῖτε. Καὶ ἔφερεν αὐτοὺς εἰς τὴν Σαμάρειαν.

2Ki 6:20 Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἶπεν ὁ Ἐλισσαιέ, Ἄνοιξον, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς τούτων, διὰ νὰ βλέπωσι. Καὶ ἤνοιξεν ὁ Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον· καὶ ἰδού, ἦσαν ἐκ τῷ μέσῳ τῆς Σαμαρείας.

2Ki 6:21 Καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, εἶπε πρὸς τὸν Ἐλισσαιέ, Νὰ πατάξω, νὰ πατάξω, πάτερ μου

2Ki 6:22 Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ πατάξῃς· ἤθελες πατάξει ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ᾐχμαλώτευσας διὰ τῆς ῥομφαίας σου καὶ διὰ τοῦ τόξου σου θὲς ἄρτον καὶ ὕδωρ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἂς φάγωσι καὶ ἂς πίωσι καὶ ἂς ἀπέλθωσι πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.

2Ki 6:23 Καὶ ἔθεσεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄφθονον τροφήν· καὶ ἀφοῦ ἔφαγον καὶ ἔπιον, ἀπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἀνεχώρησαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν. Καὶ δὲν ἦλθον πλέον τὰ τάγματα τῆς Συρίας εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ.

2Ki 6:24 Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Βὲνάδὰδ βασιλεὺς τῆς Συρίας συνήθροισεν ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη καὶ ἐπολιόρκησε τὴν Σαμάρειαν.

2Ki 6:25 Ἔγεινε δὲ πεῖνα μεγάλη ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἰδού, ἐπολιόρκουν αὐτήν, ἑωσοῦ κεφαλὴ ὄνου ἐπωλήθη δἰ ὀγδοήκοντα ἀργύρια καὶ τὸ τέταρτον ἑνὸς κάβου κόπρου περιστερῶν διὰ πέντε ἀργύρια.

2Ki 6:26 Καὶ ἐνῷ διέβαινεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ τείχους, γυνὴ τις ἐβόησε πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Σῶσον, κύριέ μου βασιλεῦ.

2Ki 6:27 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν σὲ σώσῃ, πόθεν θέλω σὲ σώσει ἐγώ μὴ ἐκ τοῦ ἁλωνίου ἢ ἐκ τοῦ ληνοῦ

2Ki 6:28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεύς, Τί ἔχεις Ἡ δὲ εἶπε, Ἡ γυνὴ αὕτη μοὶ εἶπε, Δὸς τὸν υἱόν σου, διὰ νὰ φάγωμεν αὐτὸν σήμερον, καὶ αὔριον θέλομεν φάγει τὸν υἱόν μου·

2Ki 6:29 καὶ ἐβράσαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἐφάγομεν αὐτόν· εἶπον δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, Δὸς τὸν υἱόν σου, διὰ νὰ φάγωμεν αὐτόν· ἡ δὲ ἔκρυψε τὸν υἱὸν αὐτῆς.

2Ki 6:30 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τῆς γυναικός, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἐνῷ διέβαινεν ἐπὶ τοῦ τείχους, ὁ λαὸς εἶδε, καὶ ἰδού, σάκκος ἔσωθεν ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ.

2Ki 6:31 Καὶ εἶπεν, Οὕτω νὰ κάμῃ εἰς ἐμὲ ὁ Θεὸς καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, ἐὰν ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἐλισσαιὲ υἱοῦ τοῦ Σαφὰτ σταθῇ ἐπάνω αὐτοῦ σήμερον.

2Ki 6:32 Ὁ δὲ Ἐλισσαιὲ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθηντο μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρα ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ· πρὶν δὲ ἔλθῃ πρὸς αὐτὸν ὁ μηνυτής, αὐτὸς εἶπε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, Δὲν βλέπετε ὅτι οὗ τος ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ ἔστειλε νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν κεφαλήν μου βλέπετε, καθὼς ἔλθῃ ὁ μηνυτής, κλείσατε τὴν θύραν καὶ ἐμποδίσατε αὐτὸν πρὸς τὴν θύραν· ἡ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐξόπισθεν αὐτοῦ

2Ki 6:33 Καὶ ἐνῷ ἔτι ἐλάλει μετ' αὐτῶν, ἰδού, κατέβη πρὸς αὐτὸν ὁ μηνυτής· καὶ εἶπεν, Ἰδού, παρὰ Κυρίου εἶναι τὸ κακὸν τοῦτο· τί πλέον νὰ ἐλπίσω εἰς τὸν Κύριον

2Ki 7:1 Εἶπε δὲ ὁ Ἐλισσαιέ, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· Οὕτω λέγει Κύριος· Αὔριον, περὶ τὴν ὥραν ταύτην, ἓν μέτρον σεμιδάλεως θέλει πωληθῇ δἰ ἕνα σίκλον καὶ δύο μέτρα κριθῆς δἰ ἕνα σίκλον, ἐν τῇ πύλῃ τῆς Σαμαρείας.

2Ki 7:2 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ ὁ ἄρχων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὴν χεῖρα ἐστηρίζετο ὁ βασιλεύς, καὶ εἶπε, Καὶ ἐὰν ὁ Κύριος ἤθελε κάμει παράθυρα εἰς τὸν οὐρανόν, ἠδύνατο τὸ πρᾶγμα τοῦτο νὰ γείνῃ Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού, θέλεις ἰδεῖ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς σου, δὲν θέλεις ὅμως φάγει ἐξ αὐτοῦ.

2Ki 7:3 Ἦσαν δὲ τέσσαρες ἄνδρες λεπροὶ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πύλης· καὶ εἶπον ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, Διὰ τί ἡμεῖς καθήμεθα ἐδὼ ἑωσοῦ ἀποθάνωμεν

2Ki 7:4 ἐὰν εἴπωμεν, νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν, ἡ πεῖνα εἶναι ἐν τῇ πόλει, καὶ θέλομεν ἀποθάνει ἐκεῖ· ἐὰν δὲ καθήμεθα ἐδώ, πάλιν θέλομεν ἀποθάνει· τώρα λοιπὸν ἔλθετε, καὶ ἂς πέσωμεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Συρίων· ἐὰν ἀφήσωσιν ἡμᾶς ζῶντας, θέλομεν ζήσει. καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς, θέλομεν ἀποθάνει.

2Ki 7:5 Καὶ ἐσηκώθησαν ὅτε ἐσκόταζε, διὰ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Συρίων· καὶ ὅτε ἦλθον ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ στρατοπέδου τῆς Συρίας, ἰδού, δὲν ἦτο ἄνθρωπος ἐκεῖ.

2Ki 7:6 Διότι ὁ Κύριος εἶχε κάμει νὰ ἀκουσθῇ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Συρίων κρότος ἁμαξῶν καὶ κρότος ἵππων, κρότος μεγάλου στρατεύματος· καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Ἰδού, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐμίσθωσεν ἐναντίον ἡμῶν τοὺς βασιλεῖς τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων, διὰ νὰ ἔλθωσιν ἐφ ἡμᾶς.

2Ki 7:7 Ὅθεν σηκωθέντες ἔφυγον ἐν τῷ σκότει, καὶ ἐγκατέλιπον τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, τὸ στρατόπεδον ὅπως ἦτο, καὶ ἔφυγον διὰ τὴν ζωὴν αὐτῶν.

2Ki 7:8 Καὶ ὅτε οἱ λεπροὶ οὗτοι ἦλθον ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ στρατοπέδου, εἰσῆλθον εἰς μίαν σκηνὴν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ λαβόντες ἐκεῖθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱμάτια, ὑπῆγαν καὶ ἔκρυψαν αὐτά· ἐπιστρέψαντες δὲ εἰσῆλθον εἰς ἄλλην σκηνήν, καὶ ἔλαβον ἄλλα ἐκεῖθεν καὶ ὑπῆγαν καὶ ἔκρυψαν καὶ ταῦτα.

2Ki 7:9 Τότε εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Ἡμεῖς δὲν κάμνομεν καλά· ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἡμέρα ἀγαθῶν ἀγγελιῶν, καὶ ἂν ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ περιμένωμεν μέχρι τοῦ φωτὸς τῆς αὐγῆς, συμφορά τις θέλει ἐπέλθει ἐφ ἡμᾶς· ἔλθετε λοιπόν, καὶ ἂς ὑπάγωμεν νὰ ἀναγγείλωμεν ταῦτα εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως.

2Ki 7:10 Ἦλθον λοιπὸν καὶ ἐβόησαν πρὸς τοὺς θυρωροὺς τῆς πόλεως· καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς αὐτούς, λέγοντες, Ἤλθομεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Συρίων, καὶ ἰδού, δὲν ἦτο ἐκεῖ ἄνθρωπος οὐδὲ φωνὴ ἀνθρώπου, εἰμὴ ἵπποι δεδεμένοι καὶ ὄνοι δεδεμένοι καὶ σκηναὶ καθὼς εὑρίσκοντο.

2Ki 7:11 Καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ καὶ ἀνήγγειλαν τοῦτο ἔνδον εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως.

2Ki 7:12 Καὶ σηκωθεὶς ὁ βασιλεὺς τὴν νύκτα, εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Τώρα θέλω φανερώσει πρὸς ἐσᾶς τί

ἔκαμον οἱ Σύριοι εἰς ἡμᾶς· ἐγνώρισαν ὅτι εἴμεθα πεινασμένοι καὶ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ στρατοπέδου, διὰ νὰ κρυφθῶσιν ἐν τοῖς ἀγροῖς, λέγοντες, Ὅταν ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς πόλεως, θέλομεν συλλάβει αὐτοὺς ζῶντας, καὶ εἰς τὴν πόλιν θέλομεν εἰσέλθει.
2Ki 7:13 Ἀποκριθεὶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ εἶπεν, Ἂς λάβωσι, παρακαλῶ, πέντε ἐκ τῶν ὑπολειπομένων ἵππων, οἵτινες ἀπέμειναν ἐν τῇ πόλει, ἰδού, αὐτοὶ εἶναι καθὼς εἶπαν τὸ πλῆθος τοῦ Ἰσραὴλ τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν αὐτῇ· ἰδού, εἶναι καθὼς ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν οἵτινες κατηναλώθησαν· καὶ ἂς ἀποστείλωμεν διὰ νὰ ἴδωμεν.
2Ki 7:14 Ἔλαβον λοιπὸν δύο ζεύγη ἵππων καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ὀπίσω τοῦ στρατοπέδου τῶν Συρίων, λέγων, Ὑπάγετε καὶ ἰδέτε.
2Ki 7:15 Καὶ ὑπῆγαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἰδού, πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων καὶ σκευῶν, τὰ ὁποῖα οἱ Σύριοι εἶχον ῥίψει ἐκ τῆς βίας αὐτῶν. Καὶ ἐπιστρέψαντες οἱ μηνυταὶ ἀνήγγειλαν τοῦτο πρὸς τὸν βασιλέα.
2Ki 7:16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαός, καὶ ἥρπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν Συρίων. Καὶ ἐπωλήθη ἓν μέτρον σεμιδάλεως δἰ ἕνα σίκλον καὶ δύο μέτρα κριθῆς δἰ ἕνα σίκλον, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
2Ki 7:17 Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς πύλης τὸν ἄρχοντα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὴν χεῖρα ἐστηρίζετο· καὶ κατεπάτησεν ὁ λαὸς αὐτὸν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε· καθὼς ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐλάλησεν ὅτε ὁ βασιλεὺς κατέβη πρὸς αὐτόν.
2Ki 7:18 Καί, καθὼς ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Δύο μέτρα κριθῆς δἰ ἕνα σίκλον καὶ ἓν μέτρον σεμιδάλεως δἰ ἕνα σίκλον θέλουσιν εἶσθαι αὔριον, περὶ τὴν ὥραν ταύτην, ἐν τῇ πύλῃ τῆς Σαμαρείας,
2Ki 7:19 ὁ δὲ ἄρχων ἀπεκρίθη πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπε, Καὶ ἄν τώρα ὁ Κύριος ἤθελε κάμει παράθυρα εἰς τὸν οὐρανόν, ἠδύνατο τοιοῦτον πρᾶγμα νὰ γείνῃ καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἰδού, θέλεις ἰδεῖ τοῦτο μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου· ἀλλὰ δὲν θέλεις φάγει ἐξ αὐτοῦ,
2Ki 7:20 οὕτω καὶ ἔγεινεν εἰς αὐτόν· διότι ὁ λαὸς κατεπάτησεν αὐτὸν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε.
2Ki 8:1 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἐλισσαιὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἀνεζωοποίησε τὸν υἱόν, λέγων, Σηκώθητι καὶ ὕπαγε, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου, καὶ παροίκησον ὅπου ἄν δυνηθῇς νὰ παροικήσῃς· διότι ὁ Κύριος ἐκάλεσε τὴν πεῖναν, καὶ θέλει μάλιστα ἐπέλθει ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ ἔτη.
2Ki 8:2 Καὶ σηκωθεῖσα ἡ γυνή, ἔκαμε κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ὑπῆγεν αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ παρῴκησεν ἐν τῇ γῇ τῶν Φιλισταίων ἑπτὰ ἔτη.
2Ki 8:3 Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν, ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων· καὶ ἐξῆλθε νὰ βοήσῃ πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῆς οἰκίας αὐτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς.
2Ki 8:4 Καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Γιεζεί, τὸν ὑπηρέτην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, λέγων, Διηγήθητί μοι, παρακαλῶ, πάντα τὰ μεγαλεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Ἐλισσαιέ.
2Ki 8:5 Καὶ ἐνῷ διηγεῖτο πρὸς τὸν βασιλέα πῶς ἀνεζωοποίησε τὸν νεκρόν, ἰδού, ἡ γυνή, τῆς ὁποίας τὸν υἱὸν εἶχεν ἀναζωοποιήσει, ἐβόησε πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῆς οἰκίας αὐτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Γιεζεί, Κύριέ μου βασιλεῦ, αὕτη εἶναι ἡ γυνὴ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς, τὸν ὁποῖον ἀνεζωοποίησεν ὁ Ἐλισσαιέ.
2Ki 8:6 Καὶ ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα, καὶ αὐτὴ διηγήθη τὸ πρᾶγμα πρὸς αὐτόν. Τότε ἔδωκεν εἰς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον, λέγων, Ἐπίστρεψον πάντα τὰ πράγματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προϊόντα τῶν ἀγρῶν αὐτῆς, ἀφ ἧς ἡμέρας ἀφῆκε τὴν γῆν μέχρι τοῦ νῦν.
2Ki 8:7 Ὁ δὲ Ἐλισσαιὲ ἦλθεν εἰς Δαμασκόν. Καὶ Βὲνάδὰδ ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας ἦτο ἄρρωστος· καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθεν ἕως ἐδῶ.
2Ki 8:8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἀζαήλ, Λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου δῶρον καὶ ὕπαγε εἰς συνάντησιν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐρώτησον δἰ αὐτοῦ τὸν Κύριον, λέγων, Θέλω ἀναλάβει ἐκ τῆς ἀρρωστίας ταύτης
2Ki 8:9 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἀζαὴλ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, λαβὼν δῶρον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἀπὸ παντὸς ἀγαθοῦ τῆς Δαμασκοῦ, τεσσαράκοντα καμήλων φορτίον· καὶ ἐλθὼν ἐστάθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ὁ υἱὸς σου Βὲνάδάδ, ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, μὲ ἀπέστειλε πρὸς σέ, λέγων, Θέλω ἀναλάβει ἐκ τῆς ἀρρωστίας ταύτης
2Ki 8:10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἐλισσαιέ, Ὕπαγε, εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Ναί, θέλεις ἀναλάβει πλὴν ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς ἐμὲ ὅτι ἐξάπαντος θέλει ἀποθάνει.
2Ki 8:11 Καὶ ἔστησε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀκίνητον, ἑωσοῦ ἐρυθρίασε· καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.
2Ki 8:12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀζαήλ, Διὰ τί κλαίεις, κύριέ μου Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Διότι ἐξεύρω ὅσα κακὰ θέλεις κάμει εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν θέλεις παραδώσει εἰς πῦρ, καὶ τοὺς νέους αὐτῶν θέλεις ἀποκτείνει ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν θέλεις συντρίψει, καὶ τὰς ἐγκυμονούσας αὐτῶν θέλεις διασχίσει.
2Ki 8:13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀζαήλ, Ἀλλὰ τί εἶναι ὁ δοῦλός σου, ὁ κύων, ὥστε νὰ κάμῃ τὸ μέγα τοῦτο πρᾶγμα Καὶ εἶπεν ὁ Ἐλισσαιέ, Ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς ἐμέ, ὅτι σὺ θέλεις βασιλεύσει ἐπὶ τῆς Συρίας.
2Ki 8:14 Τότε ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Ἐλισσαιὲ καὶ ἦλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί σοὶ εἶπεν ὁ Ἐλισσαιέ Καὶ ἀπεκρίθη, Μοί εἶπε, Ναί, θέλεις ἀναλάβει.
2Ki 8:15 Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἔλαβε τὸ σκέπασμα καὶ ἐμβάψας εἰς ὕδωρ, ἐξήπλωσεν ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανε· καὶ ἀντ̓ αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀζαήλ.
2Ki 8:16 Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἰωράμ, υἱοῦ τοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, βασιλεύοντος Ἰωσαφὰτ ἐπὶ τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν Ἰωράμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσαφὰτ βασιλέως τοῦ Ἰούδα.
2Ki 8:17 Τριάκοντα δύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ ὀκτὼ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ.
2Ki 8:18 Καὶ περιεπάτησεν ἐν τῇ ὁδῷ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ, καθὼς ἔπραξεν ὁ οἶκος τοῦ Ἀχαάβ· διότι ἡ θυγάτηρ

τοῦ Ἀχαὰβ ἦτο γυνὴ αὐτοῦ· καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
2Ki 8:19 Ἀλλ᾽ ὁ Κύριος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸν Ἰούδαν, χάριν Δαβὶδ τοῦ δούλου αὐτοῦ, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι θέλει δώσει εἰς αὐτὸν λύχνον καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.
2Ki 8:20 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀπεστάτησεν ὁ Ἐδὼμ ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς τοῦ Ἰούδα, καὶ κατέστησαν βασιλέα ἐφ᾽ ἑαυτῶν.
2Ki 8:21 Ὅθεν διέβη ὁ Ἰωρὰμ εἰς Σαείρ, καὶ πᾶσαι αἱ ἅμαξαι μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ σηκωθεὶς διὰ νυκτός, ἐπάταξε τοὺς Ἰδουμαίους τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁμαξάρχας· ὁ δὲ λαὸς ἔφυγον εἰς τὰς σκηνὰς αὐτῶν.
2Ki 8:22 Πλὴν ὁ Ἐδὼμ ἀπεστάτησεν ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς τοῦ Ἰούδα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Τότε κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀπεστάτησεν ἡ Λιβνά.
2Ki 8:23 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωρὰμ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα
2Ki 8:24 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωρὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ᾽ αὐτοῦ Ὀχοζίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ki 8:25 Ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἰωράμ, υἱοῦ τοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωρὰμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα.
2Ki 8:26 Εἰκοσιδύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ὀχοζίας ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ ἓν ἔτος ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Γοθολία, θυγάτηρ τοῦ Ἀμρί, βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ.
2Ki 8:27 Καὶ περιεπάτησεν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ, καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς ὁ οἶκος τοῦ Ἀχαάβ· διότι ἦτο γαμβρὸς τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ.
2Ki 8:28 Καὶ ὑπῆγε μετὰ τοῦ Ἰωρὰμ υἱοῦ τοῦ Ἀχαὰβ εἰς πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἀζαὴλ βασιλέως τῆς Συρίας εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ· καὶ ἐτραυμάτισαν οἱ Σύριοι τὸν Ἰωράμ.
2Ki 8:29 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωρὰμ διὰ νὰ ἰατρευθῇ ἐν Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν τραυμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ Σύριοι ἔκαμον εἰς αὐτὸν ἐν Ῥαμά, ὅτε ἐπολέμει ἐναντίον τοῦ Ἀζαὴλ βασιλέως τῆς Συρίας. Ὀχοζίας δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωράμ, βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, κατέβη διὰ νὰ ἴδῃ τὸν Ἰωρὰμ υἱὸν τοῦ Ἀχαὰβ ἐν Ἰεζραέλ, διότι ἦτο ἄρρωστος.
2Ki 9:1 Ἐλισσαιὲ δὲ ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Περίζωσον τὴν ὀσφύν σου καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου τὴν φιάλην ταύτην τοῦ ἐλαίου καὶ ὕπαγε εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ·
2Ki 9:2 καὶ ὅταν εἰσέλθῃς ἐκεῖ, θέλεις ἰδεῖ ἐκεῖ τὸν Ἰηοῦ, υἱὸν τοῦ Ἰωσαφάτ, υἱοῦ τοῦ Νιμσί· καὶ θέλεις εἰσέλθει καὶ σηκώσει αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ θέλεις εἰσαγάγει αὐτὸν εἰς τὸ ἐνδότερον δωμάτιον·
2Ki 9:3 καὶ λαβὼν τὴν φιάλην τοῦ ἐλαίου, θέλεις ἐπιχέει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰπεῖ, Οὕτω λέγει Κύριος· Σὲ ἔχρισα βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· τότε ἀνοίξας τὴν θύραν, φύγε καὶ μὴ μείνῃς.
2Ki 9:4 Καὶ ὑπῆγεν ὁ νέος, ὁ νέος ὁ προφήτης, εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ.
2Ki 9:5 Καὶ ὅτε ἦλθεν, ἰδού, οἱ ἄρχοντες τοῦ στρατεύματος ἐκάθηντο· καὶ εἶπεν, Ἔχω λόγον πρὸς σέ, ὦ ἄρχων. Καὶ ὁ Ἰηοῦ εἶπε, Πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡμῶν Ὁ δὲ εἶπε, πρὸς σέ, ὦ ἄρχων.
2Ki 9:6 Καὶ σηκωθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον· καὶ ἐπέχεε τὸ ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Σὲ ἔχρισα βασιλέα ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ·
2Ki 9:7 καὶ θέλεις πατάξει τὸν οἶκον τοῦ Ἀχαὰβ τοῦ κυρίου σου, διὰ νὰ ἐκδικήσω τὰ αἵματα τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων τοῦ Κυρίου, ἐκ χειρὸς τῆς Ἰεζάβελ·
2Ki 9:8 διότι πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἀχαὰβ θέλει ἐξολοθρευθῇ· καὶ θέλω ἀφανίσει ἐκ τοῦ Ἀχαὰβ τὸν οὐροῦντα εἰς τὸν τοῖχον καὶ τὸν κεκλεισμένον καὶ τὸν ἀφειμένον ἐν τῷ Ἰσραήλ·
2Ki 9:9 καὶ θέλω καταστήσει τὸν οἶκον τοῦ Ἀχαὰβ ὡς τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, καὶ ὡς τὸν οἶκον τοῦ Βαασά, υἱοῦ τοῦ Ἀχιά·
2Ki 9:10 καὶ τὴν Ἰεζάβελ οἱ κύνες θέλουσι καταφάγει ἐν τῷ ἀγρῷ τῆς Ἰεζραέλ, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ θάπτων αὐτήν. Καὶ ἀνοίξας τὴν θύραν, ἔφυγε.
2Ki 9:11 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰηοῦ πρὸς τοὺς δούλους τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ εἶπέ τις πρὸς αὐτόν, Εἰρήνη διὰ τί ἦλθε πρὸς σὲ ὁ παράφρων οὗτος Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Σεῖς γνωρίζετε τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ λέγειν αὐτοῦ.
2Ki 9:12 Καὶ εἶπον, Ψευδὲς εἶναι· εἰπὲ εἰς ἡμᾶς, παρακαλοῦμεν. Ὁ δὲ εἶπεν, Οὕτω καὶ οὕτως ἐλάλησε πρὸς ἐμέ, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· σὲ ἔχρισα βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
2Ki 9:13 Τότε ἔσπευσαν, καὶ λαβόντες ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἔβαλον ὑπ᾽ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου ἀναβαθμοῦ· καὶ ἐσάλπισαν ἐν σάλπιγγι, λέγοντες, Ἐβασίλευσεν ὁ Ἰηοῦ.
2Ki 9:14 Καὶ ὁ Ἰηοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσαφάτ, υἱοῦ τοῦ Νιμσί, ἔκαμε συνωμοσίαν κατὰ τοῦ Ἰωράμ. Ὁ δὲ Ἰωρὰμ ἐφυλάττετο ἐν Ῥαμὼθγαλαάδ, αὐτὸς καὶ ἅπας ὁ Ἰσραήλ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Ἀζαήλ, βασιλέως τῆς Συρίας.
2Ki 9:15 Εἶχε δὲ ἐπιστρέψει ὁ βασιλεὺς Ἰωρὰμ διὰ νὰ ἰατρευθῇ ἐν Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν τραυμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ Σύριοι ἔκαμον εἰς αὐτόν, ὅτε ἐπολέμει ἐναντίον τοῦ Ἀζαὴλ βασιλέως τῆς Συρίας. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰηοῦ· Ἐὰν ἦναι ἡ γνώμη σας, ἂς μὴ ἐξέλθῃ μηδεὶς φεύγων ἐκ τῆς πόλεως, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ ἀπαγγείλῃ τοῦτο ἐν Ἰεζραέλ.
2Ki 9:16 Καὶ ἱππεύσας ὁ Ἰηοῦ, ὑπῆγεν εἰς Ἰεζραέλ· διότι ὁ Ἰωρὰμ ἐκοίτετο ἐκεῖ. Καὶ Ὀχοζίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἶχε καταβῆ νὰ ἴδῃ τὸν Ἰωράμ.
2Ki 9:17 Ἵστατο δὲ ὁ σκοπὸς ἐπὶ τοῦ πύργου ἐν Ἰεζραὴλ καί, ἰδὼν τὴν συνοδίαν τοῦ Ἰηοῦ ἐρχομένου, εἶπε, Συνοδίαν βλέπω. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωράμ· Λάβε ἐπιβάτην καὶ πέμψον εἰς συνάντησιν αὐτῶν· καὶ ἂς ἐρωτήσῃ, Εἰρήνη
2Ki 9:18 Ὑπῆγε λοιπὸν ἐπιβάτης ἵππου εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεύς· Εἰρήνη Καὶ εἶπεν ὁ Ἰηοῦ, Τί σὲ μέλει περὶ εἰρήνης στρέψον ὀπίσω μου. Καὶ ὁ σκοπὸς ἀπήγγειλε, λέγων, Ὁ μηνυτὴς ἦλθε μέχρις αὐτῶν καὶ

δὲν ἐπέστρεψε.
2Ki 9:19 Καὶ ἀπέστειλε δεύτερον ἐπιβάτην ἵππου· ὅστις, ἐλθὼν πρὸς αὐτούς, εἶπεν, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεύς· Εἰρήνη Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰηοῦ, Τί σὲ μέλει περὶ εἰρήνης στρέψον ὀπίσω μου.
2Ki 9:20 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπός, λέγων, Ἦλθε μέχρις αὐτῶν καὶ δὲν ἐπέστρεψεν· ἡ δὲ πορεία εἶναι ὡς ἡ πορεία τοῦ Ἰηοῦ υἱοῦ τοῦ Νιμσί· διότι ὁδεύει μανιωδῶς.
2Ki 9:21 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωράμ, Ζεύξατε. Καὶ ἔζευξαν τὴν ἅμαξαν αὐτοῦ. Καὶ ἐξῆλθον Ἰωρὰμ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ὀχοζίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ἕκαστος ἐν τῇ ἁμάξῃ αὐτοῦ, καὶ ὑπῆγαν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰηοῦ, καὶ εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἀγρῷ Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου.
2Ki 9:22 Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ἰωρὰμ τὸν Ἰηοῦ, εἶπεν, Εἰρήνη, Ἰηοῦ Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Τί εἰρήνη, ἐνόσῳ πληθύνονται αἱ πορνεῖαι τῆς Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς σου καὶ αἱ μαγεῖαι αὐτῆς
2Ki 9:23 Καὶ ἔστρεψεν ὁ Ἰωρὰμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφυγε, λέγων πρὸς τὸν Ὀχοζίαν, Δόλος, Ὀχοζία.
2Ki 9:24 Καὶ δράξας ὁ Ἰηοῦ τὸ τόξον αὐτοῦ, ἐπάταξε τὸν Ἰωρὰμ μεταξὺ τῶν βραχιόνων αὐτοῦ· καὶ τὸ βέλος ἐξῆλθε διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἐκάμφθη ἐν τῇ ἁμάξῃ αὐτοῦ.
2Ki 9:25 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰηοῦ πρὸς τὸν Βιδκάρ, τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ· Λάβε καὶ ῥίψον αὐτὸν εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ τοῦ Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου· διότι ἐνθυμήθητι, ὅτε ἐγὼ καὶ σὺ ἐπορευόμεθα ἔφιπποι ὀπίσω Ἀχαὰβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ὁ Κύριος ἐπρόφερε κατ' αὐτοῦ τὴν ἀπόφασιν ταύτην·
2Ki 9:26 Ναί, εἶδον χθὲς τὰ αἵματα τοῦ Ναβουθαὶ καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ, λέγει Κύριος· καὶ θέλω κάμει εἰς σὲ ἀνταπόδοσιν ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, λέγει Κύριος· τώρα λοιπὸν σήκωσον καὶ ῥίψον αὐτὸν εἰς τὴν μερίδα ταύτην κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
2Ki 9:27 Ὁ δὲ Ὀχοζίας βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ὡς εἶδε τοῦτο, ἔφυγε διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς οἰκίας τοῦ κήπου. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁ Ἰηοῦ καὶ εἶπε, Πατάξατε καὶ τοῦτον ἐν τῇ ἁμάξῃ αὐτοῦ. Καὶ ἔκαμον οὕτω, κατὰ τὴν ἀνάβασιν Γούρ, πλησίον τοῦ Ἰβλεάμ. Καὶ ἔφυγεν εἰς Μεγιδδὼ καὶ ἐκεῖ ἀπέθανε.
2Ki 9:28 Καὶ ἔφεραν αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπὶ ἁμάξης εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἐν τῇ πόλει Δαβίδ.
2Ki 9:29 Ἐβασίλευσε δὲ ὁ Ὀχοζίας ἐπὶ Ἰούδα κατὰ τὸ ἑνδέκατον ἔτος τοῦ Ἰωρὰμ υἱοῦ τοῦ Ἀχαάβ.
2Ki 9:30 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰηοῦ εἰς Ἰεζραέλ, καὶ ἀκούσασα ἡ Ἰεζάβελ, ἔβαψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἐκαλλώπισε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ διέκυψε διὰ τοῦ παραθύρου.
2Ki 9:31 Καί, ἐνῷ εἰσήρχετο εἰς τὴν πύλην ὁ Ἰηοῦ, εἶπεν, Εὐτύχησεν ὁ Ζιμβρί, ὁ φονεύσας τὸν κύριον αὐτοῦ
2Ki 9:32 Ὁ δέ, ὑψώσας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸ παράθυρον, εἶπε, Τίς εἶναι μετ' ἐμοῦ τίς Καὶ ἔκυψαν πρὸς αὐτὸν δύο τρεῖς εὐνοῦχοι.
2Ki 9:33 Καὶ εἶπε, Ῥίψατε αὐτὴν κάτω. Καὶ ἔρριψαν αὐτὴν κάτω, καὶ ἐρραντίσθη ἐκ τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν τοῖχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους· καὶ κατεπάτησεν αὐτήν.
2Ki 9:34 Καὶ ἀφοῦ εἰσῆλθε καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιεν, εἶπεν, Ὑπάγετε νὰ ἴδητε τώρα τὴν κατηραμένην ταύτην, καὶ θάψατε αὐτήν· διότι εἶναι θυγάτηρ βασιλέως.
2Ki 9:35 Καὶ ὑπῆγαν διὰ νὰ θάψωσιν αὐτήν· πλὴν δὲν εὕρηκαν εἰς αὐτὴν παρὰ τὸ κρανίον καὶ τοὺς πόδας καὶ τὰς παλάμας τῶν χειρῶν.
2Ki 9:36 Καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν. Ὁ δὲ εἶπεν, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ Ἠλία τοῦ Θεσβίτου, λέγων, Ἐν τῇ μερίδι τῆς Ἰεζραὲλ θέλουσι καταφάγει οἱ κύνες τὰς σάρκας τῆς Ἰεζάβελ·
2Ki 9:37 καὶ τὸ πτῶμα τῆς Ἰεζάβελ θέλει εἶσθαι ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραέλ, ὥστε νὰ μὴ εἴπωσιν, Αὕτη εἶναι ἡ Ἰεζάβελ.
2Ki 10:1 Εἶχε δὲ ὁ Ἀχαὰβ ἑβδομήκοντα υἱοὺς ἐν Σαμαρείᾳ. Καὶ ἔγραψεν ὁ Ἰηοῦ ἐπιστολάς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Σαμάρειαν πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἰεζραέλ, πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς παιδοτρόφους τοῦ Ἀχαάβ, λέγων,
2Ki 10:2 Τώρα, καθὼς φθάσῃ πρὸς ἐσᾶς ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ἐπειδὴ ἔχετε τοὺς υἱοὺς τοῦ κυρίου σας καὶ ἔχετε τὰς ἁμάξας καὶ τοὺς ἵππους καὶ πόλιν ὀχυρὰν καὶ ὅπλα,
2Ki 10:3 ἰδέτε ποῖος εἶναι ὁ καλήτερος καὶ ἀρεστότερος μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου σας, καὶ καταστήσατε αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σας.
2Ki 10:4 Ἐκεῖνοι ὅμως ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ εἶπον, Ἰδού, δύο βασιλεῖς δὲν ἐστάθησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ πῶς ἡμεῖς θέλομεν σταθῇ
2Ki 10:5 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Ἰηοῦ ὁ ἐπιστάτης τοῦ οἴκου καὶ ὁ ἐπιστάτης τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ παιδοτρόφοι, λέγοντες, Ἡμεῖς εἴμεθα δοῦλοί σου καὶ θέλομεν κάμει πᾶν ὅ, τι μᾶς εἴπῃς· δὲν θέλομεν κάμει οὐδένα βασιλέα· κάμε ὅ, τι εἶναι ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου.
2Ki 10:6 Τότε ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν δευτέραν, λέγων, Ἐὰν ἦσθε ἐμοῦ καὶ εἰσακούητε τῆς φωνῆς μου, λάβετε τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων, τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου σας, καὶ ἔλθετε πρὸς ἐμὲ εἰς Ἰεζραὲλ αὔριον τὴν ὥραν ταύτην· οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ βασιλέως, ἑβδομήκοντα ἄνθρωποι, ἦσαν μετὰ τῶν μεγάλων τῆς πόλεως, οἵτινες ἀνέτρεφον αὐτούς.
2Ki 10:7 Καὶ καθὼς ἔφθασεν ἡ ἐπιστολὴ πρὸς αὐτούς, λαβόντες τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, ἔσφαξαν ἑβδομήκοντα ἀνθρώπους καὶ ἔβαλον τὰς κεφαλὰς αὐτῶν εἰς καλάθια καὶ ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζραέλ.
2Ki 10:8 Καὶ ἦλθεν ὁ μηνυτὴς καὶ ἀνήγγειλε πρὸς αὐτόν, λέγων, Ἔφεραν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπε, Βάλετε αὐτὰς κατὰ δύο σωρούς, ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πύλης, ἕως πρωΐ.

2Ki 10:9 Καὶ τὸ πρωῒ ἐξῆλθε καὶ σταθεὶς εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν, Σεῖς εἶσθε δίκαιοι· ἰδού, ἐγὼ συνώμοσα ἐναντίον τοῦ κυρίου μου καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν· ἀλλὰ πάντας τούτους τίς ἐπάταξε

2Ki 10:10 γνωρίσατε τώρα, ὅτι δὲν θέλει πέσει εἰς τὴν γῆν οὐδὲν ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν ὁ Κύριος κατὰ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ· διότι ἐξετέλεσεν ὁ Κύριος ὅσα ἐλάλησε διὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ Ἠλία.

2Ki 10:11 Καὶ ἐπάταξεν ὁ Ἰηοῦ πάντας τοὺς ἐναπολειφθέντας ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαὰβ ἐν Ἰεζραέλ, καὶ πάντας τοὺς μεγάλους αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰκείους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὥστε δὲν ἀφῆκεν εἰς αὐτὸν ὑπόλοιπον.

2Ki 10:12 Ἔπειτα σηκωθεὶς ἀνεχώρησε καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν. Καὶ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐνῷ ἦτο πλησίον τινὸς μάνδρας ποιμένων,

2Ki 10:13 εὕρηκεν ὁ Ἰηοῦ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Ὀχοζίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα καὶ εἶπε, Τίνες εἶσθε Οἱ δὲ εἶπον, Εἴμεθα οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ὀχοζίου, καὶ καταβαίνομεν νὰ χαιρετήσωμεν τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς τῆς βασιλίσσης.

2Ki 10:14 Καὶ εἶπε, Συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας. Καὶ συνέλαβον αὐτοὺς ζῶντας καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς πλησίον τοῦ φρέατος τῆς μάνδρας, τεσσαράκοντα δύο ἀνθρώπους· δὲν ἀφῆκαν οὐδὲ ἕνα ἐξ αὐτῶν.

2Ki 10:15 Καὶ ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, εὕρηκε τὸν Ἰωναδὰβ υἱὸν τοῦ Ῥηχάβ, ἐρχόμενον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἐχαιρέτησεν αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἡ καρδία σου εἶναι εὐθεῖα, καθὼς ἡ καρδία μου μετὰ τῆς καρδίας σου Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωναδάβ, Εἶναι. Ἐὰν ναί, δὸς τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν.

2Ki 10:16 Καὶ εἶπεν, Ἐλθὲ μετ' ἐμοῦ καὶ ἰδὲ τὸν ζῆλόν μου ὑπὲρ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν εἰς τὴν ἅμαξαν αὐτοῦ.

2Ki 10:17 Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν, ἐπάταξε πάντας τοὺς ἐναπολειφθέντας ἐκ τοῦ Ἀχαὰβ ἐν Σαμαρείᾳ, ἑωσοῦ ἠφάνισεν αὐτόν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς τὸν Ἠλίαν.

2Ki 10:18 Τότε συνήθροισεν ὁ Ἰηοῦ πάντα τὸν λαὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὁ Ἀχαὰβ ἐδούλευσε τὸν Βάαλ ὀλίγον· ὁ Ἰηοῦ θέλει δουλεύσει αὐτὸν πολύ·

2Ki 10:19 τώρα λοιπὸν καλέσατε πρὸς ἐμὲ πάντας τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, πάντας τοὺς λατρευτὰς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ· ἄς μὴ λείψῃ μηδείς· διότι ἔχω θυσίαν μεγάλην εἰς τὸν Βάαλ· πᾶς ὅστις λείψῃ, δὲν θέλει ζήσει. Πλὴν ὁ Ἰηοῦ ἔπραξε τοῦτο δολίως, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς λατρευτὰς τοῦ Βάαλ.

2Ki 10:20 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰηοῦ, Κηρύξατε πανήγυριν διὰ τὸν Βάαλ. Καὶ ἐκήρυξαν.

2Ki 10:21 Καὶ ἔπεμψεν ὁ Ἰηοῦ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ· καὶ ἦλθον πάντες οἱ λατρευταὶ τοῦ Βάαλ· καὶ δὲν ἔμεινεν οὐδείς, ὅστις δὲν ἦλθε. Καὶ ἦλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ· καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Βάαλ, στόμα εἰς στόμα.

2Ki 10:22 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἱματιοφύλακα, Ἐξάγαγε ἱμάτια διὰ πάντας τοὺς λατρευτὰς τοῦ Βάαλ. Καὶ ἐξήγαγεν εἰς αὐτοὺς τὰ ἱμάτια.

2Ki 10:23 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰηοῦ καὶ ὁ Ἰωναδὰβ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥηχὰβ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ· καὶ εἶπε πρὸς τοὺς λατρευτὰς τοῦ Βάαλ, Ἐρευνήσατε καὶ ἴδετε νὰ μὴ ἦναι ἐδῶ μὲ σᾶς μηδεὶς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ μόνον οἱ λατρευταὶ τοῦ Βάαλ.

2Ki 10:24 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον διὰ νὰ προσφέρωσι θυσίας καὶ ὁλοκαυτώματα, ὁ Ἰηοῦ διέταξεν ἔξω ὀγδοήκοντα ἄνδρας καὶ εἶπεν, Ὅστις ἀφήσῃ νὰ διασωθῇ τις ἐκ τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἔφερα εἰς τὰς χεῖράς σας, ἡ ζωὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀντὶ τῆς ζωῆς ἐκείνου.

2Ki 10:25 Καὶ ὡς ἐτελείωσε προσφέρων τὸ ὁλοκαύτωμα, εἶπεν ὁ Ἰηοῦ πρὸς τοὺς δορυφόρους καὶ πρὸς τοὺς ταγματάρχας, Εἰσέλθετε, πατάξατε αὐτούς· μηδεὶς ἄς μὴ ἐξέλθῃ. Καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς οἱ δορυφόροι καὶ οἱ ταγματάρχαι ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἔρριψαν ἔξω· καὶ ὑπῆγαν ἕως τῆς πόλεως τοῦ οἴκου τοῦ Βάαλ.

2Ki 10:26 Καὶ ἐξέβαλον τὰ εἴδωλα τοῦ οἴκου τοῦ Βάαλ καὶ κατέκαυσαν αὐτά.

2Ki 10:27 Καὶ κατεσύντριψαν τὸ εἴδωλον τοῦ Βάαλ καὶ κατεκρήμνισαν τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ, καὶ ἔκαμον αὐτὸν κοπρῶνα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

2Ki 10:28 Οὕτως ἠφάνισεν ὁ Ἰηοῦ τὸν Βάαλ ἐκ τοῦ Ἰσραήλ.

2Ki 10:29 Πλὴν δὲν ἀπεμακρύνθη ὁ Ἰηοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ, ἀπὸ τῶν χρυσῶν μόσχων τῶν ἐν Βαιθὴλ καὶ τῶν ἐν Δάν.

2Ki 10:30 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἰηοῦ, Ἐπειδὴ ἔπραξας καλῶς ἐκτελέσας τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἔκαμες εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀχαὰβ κατὰ πάντα ὅσα ἦσαν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, οἱ υἱοί σου μέχρι τῆς τετάρτης γενεᾶς θέλουσι καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραήλ.

2Ki 10:31 Καὶ δὲν ἐπρόσεξεν ὁ Ἰηοῦ νὰ περιπατῇ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοάμ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ.

2Ki 10:32 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἤρχισεν ὁ Κύριος νὰ κολοβόνῃ τὸν Ἰσραήλ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ Ἀζαὴλ εἰς πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραήλ·

2Ki 10:33 ἀπὸ Ἰορδάνου, πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου, πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαάδ, τοὺς Γαδίτας καὶ τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ τοὺς Μανασσίτας ἀπὸ Ἀροήρ, τῆς ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Ἀρνών, τήν τε Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν.

2Ki 10:34 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰηοῦ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε καὶ πάντα τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ

2Ki 10:35 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰηοῦ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ. Ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάχαζ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

2Ki 10:36 Καὶ ὁ καιρός, καθ' ὅν ὁ Ἰηοῦ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, ἦτο εἰκοσιοκτὼ ἔτη.

2Ki 11:1 Γοθολία δέ, ἡ μήτηρ τοῦ Ὀχοζίου, ἰδοῦσα ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, ἐσηκώθη καὶ ἠφάνισε πᾶν τὸ βασιλικὸν σπέρμα.
2Ki 11:2 Ἰωσαβεὲ ὅμως, ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ, ἀδελφὴ τοῦ Ὀχοζίου, λαβοῦσα τὸν Ἰωὰς υἱὸν τοῦ Ὀχοζίου, ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνος, καὶ ἔκρυψαν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου τῆς Γοθολίας, καὶ δὲν ἐθανατώθη.
2Ki 11:3 Καὶ ἦτο μετ' αὐτῆς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου κρυπτόμενος ἓξ ἔτη. Ἡ δὲ Γοθολία ἐβασίλευεν ἐπὶ τῆς γῆς.
2Ki 11:4 Ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει ὁ Ἰωδαὲ ἀπέστειλε καὶ λαβὼν τοὺς ἑκατοντάρχους μετὰ τῶν ταξιάρχων καὶ τῶν δορυφόρων, ἔφερεν αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ ἔκαμε συνθήκην μετ' αὐτῶν καὶ ὥρκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου· καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως.
2Ki 11:5 Καὶ προσέταξεν εἰς αὐτούς, λέγων, Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θέλετε κάμει τὸ τρίτον ἀπὸ σᾶς, οἱ εἰσερχόμενοι τὸ σάββατον, θέλετε φυλάττει τὴν φυλακὴν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου·
2Ki 11:6 καὶ τὸ τρίτον θέλει εἶσθαι ἐν τῇ πύλῃ Σούρ· καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῇ ὄπισθεν τῶν δορυφόρων· οὕτω θέλετε φυλάττει τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου, διὰ νὰ μὴ παραβιασθῇ·
2Ki 11:7 καὶ δύο τάγματα ἀπὸ σᾶς, πάντες οἱ ἐξερχόμενοι τὸ σάββατον, θέλουσι φυλάττει τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου περὶ τὸν βασιλέα.
2Ki 11:8 καὶ θέλετε περικυκλόνει τὸν βασιλέα κύκλῳ, ἕκαστος ἔχων τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ ὅστις εἰσέλθῃ εἰς τὰς τάξεις, ἂς θανατόνεται· καὶ θέλετε εἶσθαι μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅταν ἐξέρχηται καὶ ὅταν εἰσέρχηται.
2Ki 11:9 Καὶ ἔκαμον οἱ ἑκατόνταρχοι κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς· καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, τοὺς εἰσερχομένους τὸ σάββατον, μετὰ τῶν ἐξερχομένων τὸ σάββατον, καὶ ἦλθον πρὸς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα.
2Ki 11:10 Καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς εἰς τοὺς ἑκατοντάρχους τὰς λόγχας καὶ τὰς ἀσπίδας τοῦ βασιλέως Δαβίδ, τὰς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.
2Ki 11:11 Καὶ οἱ δορυφόροι, ἔχοντες ἕκαστος τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, παρεστάθησαν πέριξ τοῦ βασιλέως, ἀπὸ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ οἴκου ἕως τῆς ἀριστερᾶς, πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ.
2Ki 11:12 Τότε ἐξήγαγε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἐπέθεσεν ἐπ' αὐτὸν τὸ διάδημα καὶ τὸ μαρτύριον· καὶ ἔκαμον αὐτὸν βασιλέα καὶ ἔχρισαν αὐτόν· καὶ κροτήσαντες τὰς χεῖρας, εἶπον, Ζήτω ὁ βασιλεύς
2Ki 11:13 Καὶ ἀκούσασα ἡ Γοθολία τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ συντρέχοντος, ἦλθε πρὸς τὸν λαὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2Ki 11:14 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδού, ὁ βασιλεὺς ἵστατο πλησίον τοῦ στύλου κατὰ τὸ ἔθος, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ σαλπιγκταὶ πλησίον τοῦ βασιλέως· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ἔχαιρε καὶ ἐσάλπιζε μὲ σάλπιγγας. Καὶ διέρρηξεν ἡ Γοθολία τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ ἐβόησε, Προδοσία, προδοσία
2Ki 11:15 Καὶ προσέταξεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἑκατοντάρχους, τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ στρατεύματος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐκβάλετε αὐτὴν ἔξω τῶν τάξεων· καὶ ὅστις ἀκολουθήσῃ αὐτήν, θανατώσατε αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ. Διότι ὁ ἱερεὺς εἶχεν εἰπεῖ, Ἂς μὴ θανατωθῇ ἐντὸς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.
2Ki 11:16 Οὕτως ἔβαλον χεῖρας ἐπ' αὐτήν· καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν ὁδόν, διὰ τῆς ὁποίας οἱ ἵπποι ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, ἐθανατώθη ἐκεῖ.
2Ki 11:17 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωδαὲ διαθήκην ἀναμέσον τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ, ὅτι θέλουσιν εἶσθαι λαὸς τοῦ Κυρίου· καὶ ἀναμέσον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ.
2Ki 11:18 Καὶ εἰσῆλθον πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ καὶ ἐκρήμνισαν αὐτόν· τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰ εἴδωλα αὐτοῦ κατεσύντριψαν ὁλοτελῶς καὶ Ματθὰν τὸν ἱερέα τοῦ Βάαλ ἐθανάτωσαν ἔμπροσθεν τῶν θυσιαστηρίων. Καὶ ὁ ἱερεὺς κατέστησεν ἐπιτηρητὰς ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2Ki 11:19 Καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τοὺς ταξιάρχους καὶ τοὺς δορυφόρους καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς· καὶ κατεβίβασαν τὸν βασιλέα ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ ἦλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῶν δορυφόρων. Καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν βασιλέων.
2Ki 11:20 Καὶ εὐφράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε· τὴν δὲ Γοθολίαν ἐθανάτωσαν ἐν μαχαίρᾳ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως.
2Ki 11:21 Ἑπτὰ ἐτῶν ἦτο ὁ Ἰωὰς ὅτε ἐβασίλευσε.
2Ki 12:1 Ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τοῦ Ἰηοῦ ἐβασίλευσεν ὁ Ἰωάς· καὶ ἐβασίλευσε τεσσαράκοντα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Σιβιὰ ἐκ Βηρσαβεέ.
2Ki 12:2 Καὶ ἔπραττεν ὁ Ἰωὰς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ καθ ἃς ὡδήγει αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς.
2Ki 12:3 Οἱ ὑψηλοὶ ὅμως τόποι δὲν ἀφῃρέθησαν· ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν ἔτι καὶ ἐθυμίαζεν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τόποις.
2Ki 12:4 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωὰς πρὸς τοὺς ἱερεῖς, Πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἀφιερωμάτων τὸ εἰσφερόμενον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, τὸ ἀργύριον ἑκάστου διερχομένου εἰς τοὺς ἀπαριθμουμένους, τὸ ἀργύριον ἑκάστου κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ, πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἔλθει εἰς τὴν καρδίαν τινὸς νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου,
2Ki 12:5 οἱ ἱερεῖς ἂς λαμβάνωσιν αὐτὸ εἰς ἑαυτούς, ἕκαστος παρὰ τοῦ γνωστοῦ αὐτοῦ· καὶ ἂς ἐπισκευάζωσι τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου, πανταχοῦ ὅπου εὑρεθῇ χάλασμα.
2Ki 12:6 Πλὴν ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἰωὰς οἱ ἱερεῖς δὲν εἶχον ἐπισκευάσει τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου.
2Ki 12:7 Ὅθεν ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωὰς τὸν Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Διὰ τί δὲν ἐπεσκευάσατε τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου τώρα λοιπὸν μὴ λαμβάνετε πλέον ἀργύριον παρὰ τῶν γνωστῶν σας, ἀλλὰ δίδετε αὐτὸ διὰ τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου.

2Ki 12:8 Καὶ ἔστερξαν οἱ ἱερεῖς νὰ μὴ λαμβάνωσι πλέον ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ νὰ μὴ ἐπισκευάζωσι τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου.
2Ki 12:9 Καὶ ἔλαβεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς ἓν κιβώτιον καὶ ἤνοιξε τρύπαν ἐπὶ τοῦ σκεπάσματος αὐτοῦ, καὶ ἔθεσεν αὐτὸ πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου, εἰς τὰ δεξιὰ τῆς εἰσόδου τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ φυλάττοντες τὴν θύραν, ἔβαλλον εἰς αὐτὸ πᾶν τὸ ἀργύριον, τὸ εἰσφερόμενον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2Ki 12:10 Καὶ ὅτε ἔβλεπον ὅτι ἦτο πολὺ τὸ ἀργύριον τὸ ἐν τῷ κιβωτίῳ, ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀνέβαινον καὶ ἔδενον εἰς σακκία καὶ ἐμέτρουν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.
2Ki 12:11 Καὶ ἔδιδον τὸ ἀργύριον τὸ μετρηθὲν εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνων οἵτινες ἔκαμνον τὸ ἔργον, οἵτινες εἶχον τὴν ἐπιστασίαν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ ἐξώδευον αὐτὸ εἰς τοὺς ξυλουργοὺς καὶ οἰκοδόμους, τοὺς δουλεύοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου,
2Ki 12:12 καὶ εἰς τοὺς κτίστας καὶ εἰς τοὺς λιθοτόμους, διὰ νὰ ἀγοράζωσι ξύλα καὶ λίθους λατομητούς, ὥστε νὰ ἐπισκευάζωσι τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ διὰ πάντα ὅσα ἐχρειάζοντο διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ οἴκου.
2Ki 12:13 Πλὴν ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσφερομένου εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου δὲν κατεσκευάσθησαν διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου φιάλαι ἀργυραί, λυχνοψάλιδα, λεκάναι, σάλπιγγες, οὐδὲν σκεῦος χρυσοῦν ἢ σκεῦος ἀργυροῦν·
2Ki 12:14 ἀλλ ἔδιδον αὐτό εἰς τοὺς ἐργάτας, καὶ ἐπεσκεύαζον μὲ αὐτό τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2Ki 12:15 Καὶ δὲν ἐζήτουν λογαριασμὸν παρὰ τῶν ἀνθρώπων, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδιδον τὸ ἀργύριον διὰ νὰ μοιρασθῇ εἰς τοὺς ἐργάτας· διότι εἰργάζοντο ἐν πίστει.
2Ki 12:16 Τὸ ἀργύριον τὸ περὶ ἀνομίας καὶ τὸ ἀργύριον τὸ περὶ ἁμαρτίας δὲν ἐφέροντο εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· ταῦτα ἦσαν τῶν ἱερέων.
2Ki 12:17 Τότε ἀνέβη Ἀζαὴλ ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον τῆς Γάθ, καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν· ἔπειτα ἔστησεν ὁ Ἀζαὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ νὰ ἀναβῇ ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ.
2Ki 12:18 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰωὰς βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα πάντα τὰ ἀφιερώματα ὅσα Ἰωσαφὰτ καὶ Ἰωρὰμ καὶ Ὀχοζίας, οἱ πατέρες αὐτοῦ, βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα, εἶχον ἀφιερώσει, καὶ τὰ ἴδια αὐτοῦ ἀφιερώματα καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστειλεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀζαὴλ βασιλέα τῆς Συρίας· καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ.
2Ki 12:19 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωὰς καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα
2Ki 12:20 Καὶ σηκωθέντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, ἔκαμον συνωμοσίαν καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωὰς ἐν τῷ οἴκῳ Μιλλώ, ἐν τῇ καταβάσει Σιλλά.
2Ki 12:21 Διότι Ἰωζαχὰρ ὁ υἱὸς τοῦ Σιμεὰθ καὶ Ἰωζαβὰδ ὁ υἱὸς τοῦ Σωμήρ, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, ἐπάταξαν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ αὐτοῦ Ἀμασίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ki 13:1 Ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Ἰωάς, υἱοῦ τοῦ Ὀχοζίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰηοῦ, ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, δεκαεπτὰ ἔτη.
2Ki 13:2 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἠκολούθησε τὰς ἁμαρτίας τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπ αὐτῶν.
2Ki 13:3 Καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἀζαὴλ βασιλέως τῆς Συρίας καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Βὲνάδὰδ υἱοῦ τοῦ Ἀζαήλ, κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας.
2Ki 13:4 Καὶ ἐδεήθη τοῦ Κυρίου ὁ Ἰωάχαζ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ Κύριος· διότι εἶδε τὴν θλῖψιν τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας κατέθλιβεν αὐτούς.
2Ki 13:5 Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰσραὴλ σωτῆρα, καὶ ἐξῆλθον ὑποκάτωθεν τῆς χειρὸς τῶν Συρίων· καὶ κατῴκησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, ὡς τὸ πρότερον.
2Ki 13:6 Πλὴν δὲν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ οἴκου τοῦ Ἱεροβοάμ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ· εἰς αὐτὰς περιεπάτησαν· καὶ ἔτι διέμενε τὸ ἄλσος ἐν Σαμαρείᾳ.
2Ki 13:7 Διότι δὲν ἔμεινεν εἰς τὸν Ἰωάχαζ λαός, εἰμὴ πεντήκοντα ἱππεῖς καὶ δέκα ἅμαξαι καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν· διότι κατέστρεψεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ὡς τὸ χῶμα τὸ καταπατούμενον.
2Ki 13:8 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωάχαζ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ
2Ki 13:9 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωάχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ αὐτοῦ Ἰωὰς ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ki 13:10 Ἐν τῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει τοῦ Ἰωὰς βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν Ἰωὰς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάχαζ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, δεκαὲξ ἔτη.
2Ki 13:11 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ· εἰς αὐτὰς περιεπάτησεν.
2Ki 13:12 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωὰς καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, πῶς ἐπολέμησε κατὰ τοῦ Ἀμασίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ
2Ki 13:13 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωὰς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· ἐκάθησε δὲ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὁ Ἱεροβοάμ· καὶ ἐτάφη ὁ Ἰωὰς ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ.
2Ki 13:14 Ὁ δὲ Ἐλισσαιὲ ἠρρώστησε τὴν ἀρρωστίαν αὐτοῦ ὑπό τῆς ὁποίας ἀπέθανε. Καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ εἶπε, Πάτερ μου, πάτερ μου, ἅμαξα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ

ἱππικὸν αὐτοῦ.
2Ki 13:15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἐλισσαιέ, Λάβε τόξον καὶ βέλη. Καὶ ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν τόξον καὶ βέλη.
2Ki 13:16 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, Ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ τόξον. Καὶ ἐπέθηκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἐπέθηκεν ὁ Ἐλισσαιὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
2Ki 13:17 Καὶ εἶπεν, Ἄνοιξον τὸ παράθυρον κατὰ ἀνατολάς. Καὶ ἤνοιξε. Καὶ εἶπεν ὁ Ἐλισσαιέ, Τόξευσον. Καὶ ἐτόξευσε. Καὶ εἶπε, τὸ βέλος τῆς σωτηρίας τοῦ Κυρίου καὶ τὸ βέλος τῆς σωτηρίας ἐκ τῶν Συρίων. Καὶ θέλεις πατάξει τοὺς Συρίους ἐν Ἀφέκ, ἑωσοῦ συντελέσῃς αὐτούς.
2Ki 13:18 Καὶ εἶπε, Λάβε τὰ βέλη. Καὶ ἔλαβε. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, Πάταξον ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἐπάταξε τρὶς καὶ ἐστάθη.
2Ki 13:19 Καὶ ὠργίσθη εἰς αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν, Ἔπρεπε νὰ πατάξῃς πεντάκις ἢ ἑξάκις· τότε ἤθελες πατάξει τοὺς Συρίους ἑωσοῦ συντελέσῃς αὐτούς· τώρα ὅμως τρὶς θέλεις πατάξει τοὺς Συρίους.
2Ki 13:20 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἐλισσαιέ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν· τὸ δὲ ἀκόλουθον ἔτος τάγματα Μωαβιτῶν ἔκαμον εἰσβολὴν εἰς τὴν γῆν.
2Ki 13:21 Καὶ ἐνῷ ἔθαπτον ἄνθρωπον τινά, ἰδού, εἶδον τάγμα· καὶ ἔρριψαν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἐλισσαιέ· καὶ καθὼς ὁ ἄνθρωπος ὑπῆγε καὶ ἤγγισε τὰ ὀστᾶ τοῦ Ἐλισσαιέ, ἀνέζησε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
2Ki 13:22 Ὁ δὲ Ἀζαὴλ ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, κατέθλιψε τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰωάχαζ.
2Ki 13:23 Καὶ ἠλέησεν ὁ Κύριος αὐτοὺς καὶ ᾠκτείρησεν αὐτοὺς καὶ ἐπέβλεψεν ἐπ' αὐτούς, διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ· καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς καὶ δὲν ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, μέχρι τοῦ νῦν.
2Ki 13:24 Ἀπέθανε δὲ ὁ Ἀζαὴλ βασιλεὺς τῆς Συρίας, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βὲν-ἀδὰδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ki 13:25 Καὶ ἔλαβε πάλιν Ἰωὰς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάχαζ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Βὲν-ἀδὰδ υἱοῦ τοῦ Ἀζαὴλ τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ὁ Ἀζαὴλ εἶχε λάβει ἐκ τῆς χειρὸς Ἰωάχαζ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Τρὶς ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Ἰωὰς καὶ ἐπανέλαβε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραήλ.
2Ki 14:1 Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Ἰωάς, υἱοῦ τοῦ Ἰωάχαζ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ἐβασίλευσεν Ἀμασίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωὰς βασιλέως τοῦ Ἰούδα.
2Ki 14:2 Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν εἰκοσιεννέα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ. Τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἰωαδὰν ἐξ Ἱερουσαλήμ.
2Ki 14:3 Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, πλὴν οὐχὶ ὡς ὁ Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἔπραξε κατὰ πάντα ὅσα εἶχε πράξει Ἰωὰς ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
2Ki 14:4 Οἱ ὑψηλοὶ ὅμως τόποι δὲν ἀφῃρέθησαν· ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν ἔτι καὶ ἐθυμίαζεν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους.
2Ki 14:5 Ὡς δὲ ἡ βασιλεία ἐκραταιώθη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἐθανάτωσε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς θανατώσαντας τὸν βασιλέα τὸν πατέρα αὐτοῦ.
2Ki 14:6 Ὅμως τὰ τέκνα τῶν φονευτῶν δὲν ἐθανάτωσε· κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως, ὅπου προσέταξεν ὁ Κύριος, λέγων, Οἱ πατέρες δὲν θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τὰ τέκνα, οὐδὲ τὰ τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τοὺς πατέρας, ἀλλ' ἕκαστος θέλει θανατόνεσθαι διὰ τὸ ἑαυτοῦ ἁμάρτημα.
2Ki 14:7 Οὗτος ἐθανάτωσεν ἐκ τοῦ Ἐδὼμ δέκα χιλιάδας ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ἅλατος, καὶ ἐκυρίευσε τὴν Σελὰ διὰ πολέμου καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰοχθεὴλ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.
2Ki 14:8 Τότε ἀπέστειλεν ὁ Ἀμασίας μηνυτὰς πρὸς τὸν Ἰωάς, υἱὸν τοῦ Ἰωάχαζ, υἱοῦ τοῦ Ἰηοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Ἐλθέ, νὰ ἴδωμεν ἀλλήλους προσωπικῶς.
2Ki 14:9 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰωὰς βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἀμασίαν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, λέγων, Ἡ ἄκανθα ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ, λέγουσα, Δὸς τὴν θυγατέρα σου εἰς τὸν υἱόν μου διὰ γυναῖκα· πλὴν διέβη θηρίον τοῦ ἀγροῦ τὸ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ κατεπάτησε τὴν ἄκανθαν·
2Ki 14:10 ἐπάταξας τῳόντι τὸν Ἐδώμ, καὶ ἡ καρδία σου σὲ ὕψωσε· χαίρου τὴν δόξαν σου καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου· διὰ τί ἐμπλέκεσαι εἰς κακόν, διὰ τὸ ὁποῖον ἤθελες πέσει, σὺ καὶ ὁ Ἰούδας μετὰ σοῦ
2Ki 14:11 Ἀλλ' ὁ Ἀμασίας δὲν ὑπήκουσεν. Ἀνέβη λοιπὸν ὁ Ἰωὰς βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, καὶ εἶδον ἀλλήλους προσωπικῶς, αὐτὸς καὶ Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ἐν Βαὶθ-σεμές, ἥτις εἶναι τοῦ Ἰούδα.
2Ki 14:12 Καὶ ἐκτυπήθη ὁ Ἰούδας ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἔφυγον ἕκαστος εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ.
2Ki 14:13 Καὶ συνέλαβεν ὁ Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ τὸν Ἀμασίαν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, υἱὸν τοῦ Ἰωὰς υἱοῦ τοῦ Ὀχοζίου, ἐν Βαὶθ-σεμές· καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, κατηδάφισε τὸ τεῖχος τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς πύλης Ἐφραῒμ ἕως τῆς πύλης τῆς γωνίας, τετρακοσίας πήχας.
2Ki 14:14 Καὶ λαβὼν πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀνθρώπους ἐνέχυρα, ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.
2Ki 14:15 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωάς, ὅσας ἔπραξε, καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, καὶ πῶς ἐπολέμησε μετὰ τοῦ Ἀμασίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ
2Ki 14:16 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωὰς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἱεροβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ki 14:17 Ὁ δὲ Ἀμασίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάς, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ἔζησε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωὰς υἱοῦ τοῦ Ἰωάχαζ, βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, δεκαπέντε ἔτη.
2Ki 14:18 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἀμασίου δὲν εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ

Ἰούδα
2Ki 14:19 Ἔκαμον δὲ κατ' αὐτοῦ συνωμοσίαν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχείς· ἀπέστειλαν ὅμως κατόπιν αὐτοῦ εἰς Λαχεὶς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.
2Ki 14:20 Καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἐπὶ ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἐν τῇ πόλει Δαβίδ.
2Ki 14:21 Ἔλαβε δὲ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰούδα τὸν Ἀζαρίαν, ὄντα ἡλικίας δεκαὲξ ἐτῶν, καὶ ἔκαμον αὐτὸν βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίου.
2Ki 14:22 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Ἐλὰθ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν εἰς τὸν Ἰούδα, ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.
2Ki 14:23 Ἐν τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἀμασίου, υἱοῦ τοῦ Ἰωάς, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν ἐν Σαμαρείᾳ ὁ Ἱεροβοὰμ υἱὸς τοῦ Ἰωάς, βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ἔτη τεσσαράκοντα καὶ ἕν.
2Ki 14:24 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ.
2Ki 14:25 Οὗτος ἀποκατέστησε τὸ ὅριον τοῦ Ἰσραήλ, ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῆς Αἱμὰθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς πεδιάδος, κατὰ τὸν λόγον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ Ἰωνά, υἱοῦ τοῦ Ἀμαθί, τοῦ προφήτου, τοῦ ἀπὸ Γὰθ-έφέρ.
2Ki 14:26 Διότι εἶδεν ὁ Κύριος τὴν θλῖψιν τοῦ Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα, ὅτι δὲν ἦτο οὐδὲν κεκλεισμένον καὶ οὐδὲν ἀφειμένον, οὐδὲ ὁ βοηθήσων τὸν Ἰσραήλ.
2Ki 14:27 Καὶ δὲν εἶπεν ὁ Κύριος νὰ ἐξαλείψῃ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλ' ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ἰωάς.
2Ki 14:28 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἱεροβοὰμ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε καὶ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, πῶς ἐπολέμησε καὶ πῶς ἐπανέλαβε τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἱμὰθ τοῦ Ἰούδα εἰς τὸν Ἰσραήλ, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ
2Ki 14:29 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἱεροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, μετὰ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ζαχαρίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ki 15:1 Ἐν τῷ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει τοῦ Ἱεροβοὰμ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀζαρίας, υἱὸς τοῦ Ἀμασίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα.
2Ki 15:2 Δεκαὲξ ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε πεντήκοντα δύο ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἰεχολία, ἐξ Ἱερουσαλήμ.
2Ki 15:3 Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα εἶχε πράξει Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
2Ki 15:4 Πλὴν οἱ ὑψηλοὶ τόποι δὲν ἀφῃρέθησαν· ὁ λαὸς ἔτι ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίαζεν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους.
2Ki 15:5 Καὶ ἐπάταξεν ὁ Κύριος τὸν βασιλέα, καὶ ἦτο λεπρὸς ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ καὶ κατῴκει ἐν οἰκίᾳ ἀποκεχωρισμένῃ. Ἦτο δὲ ἐπὶ τοῦ οἴκου Ἰωθὰμ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως, κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς.
2Ki 15:6 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἀζαρίου καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα
2Ki 15:7 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἰωθὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ki 15:8 Ἐν τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔτει τοῦ Ἀζαρίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροβοὰμ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, ἓξ μῆνας.
2Ki 15:9 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὡς εἶχον πράξει οἱ πατέρες αὐτοῦ· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ.
2Ki 15:10 Καὶ συνώμοσε κατ' αὐτοῦ Σαλλοὺμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαβείς, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν κατέμπροσθεν τοῦ λαοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.
2Ki 15:11 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ζαχαρίου, ἰδού, εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ.
2Ki 15:12 Οὗτος ἦτο ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς τὸν Ἰηοῦ, λέγων, Οἱ υἱοί σου θέλουσι καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ ἕως τετάρτης γενεᾶς. Καὶ ἔγεινεν οὕτως.
2Ki 15:13 Ἐβασίλευσε δὲ Σαλλοὺμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαβεὶς ἐν τῷ τριακοστῷ ἐννάτῳ ἔτει τοῦ Ὀζίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἕνα μῆνα ἐν Σαμαρείᾳ.
2Ki 15:14 Καὶ ἀνέβη Μεναὴμ ὁ υἱὸς τοῦ Γαδεὶ ἀπὸ Θερσά, καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐκτύπησε τὸν Σαλλοὺμ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰαβεὶς ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.
2Ki 15:15 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Σαλλούμ, καὶ ἡ συνωμοσία αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἔκαμεν, ἰδού, εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ.
2Ki 15:16 Τότε ἐπάταξεν ὁ Μεναὴμ τὴν Θαψὰ καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσά· ἐπειδὴ δὲν ἤνοιξαν εἰς αὐτόν, διὰ τοῦτο ἐπάταξεν αὐτήν· καὶ πάσας τὰς ἐν αὐτῇ ἐγκυμονούσας διέσχισεν.
2Ki 15:17 Ἐν τῷ τριακοστῷ ἐννάτῳ ἔτει τοῦ Ἀζαρίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, Μεναὴμ ὁ υἱὸς τοῦ Γαδεὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, δέκα ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ.
2Ki 15:18 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· δὲν ἀπεμακρύνθη κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ.
2Ki 15:19 Τότε ἦλθεν ὁ Φοὺλ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐναντίον τῆς γῆς. καὶ ἔδωκεν ὁ Μεναὴμ εἰς τὸν Φοὺλ χίλια

τάλαντα ἀργυρίου, διὰ νὰ ἦναι μετ' αὐτοῦ ἡ χεὶρ αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν βασιλείαν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
2Ki 15:20 Καὶ ἀπέσπασεν ὁ Μεναὴμ τὸ ἀργύριον ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ, ἀπὸ πάντων τῶν δυνατῶν εἰς πλούτη, πεντήκοντα σίκλους ἀργυρίου ἀφ' ἑκάστου, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας καὶ δὲν ἐστάθη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ.
2Ki 15:21 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Μεναὴμ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ
2Ki 15:22 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Μεναὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Φακείας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ki 15:23 Ἐν τῷ πεντηκοστῷ ἔτει τοῦ Ἀζαρίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, Φακείας ὁ υἱὸς τοῦ Μεναὴμ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, δύο ἔτη.
2Ki 15:24 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ.
2Ki 15:25 Καὶ συνώμοσε κατ' αὐτοῦ ὁ Φεκὰ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία, ὁ στρατηγὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ, ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, μετὰ τοῦ Ἀργὸβ καὶ Ἀριέ, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ πεντήκοντα ἄνδρας ἐκ τῶν Γαλααδιτῶν· καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.
2Ki 15:26 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Φακείου καὶ πάντα ὅσα ἔπραξεν, ἰδού, εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ.
2Ki 15:27 Ἐν τῷ πεντηκοστῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Ἀζαρίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, Φεκὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, εἴκοσι ἔτη.
2Ki 15:28 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ.
2Ki 15:29 Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Φεκὰ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ἦλθεν ὁ Θεγλὰθφελασὰρ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἐκυρίευσε τὴν Ἰϊὼν καὶ τὴν Ἀβὲλβαὶθμααχὰ καὶ τὴν Ἰανὼχ, καὶ τὴν Κεδὲς καὶ τὴν Ἀσὼρ καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Γαλιλαίαν, πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλί, καὶ μετῴκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίαν.
2Ki 15:30 Καὶ ἔκαμεν Ὡσηὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἠλὰ συνωμοσίαν κατὰ τοῦ Φεκὰ υἱοῦ τοῦ Ῥεμαλία, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τοῦ Ἰωθὰμ υἱοῦ τοῦ Ὀζίου.
2Ki 15:31 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Φεκὰ, καὶ πάντα ὅσα ἔπραξεν, ἰδού, εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ.
2Ki 15:32 Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Φεκὰ υἱοῦ τοῦ Ῥεμαλία βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ἐβασίλευσεν ὁ Ἰωθὰμ υἱὸς τοῦ Ὀζίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα.
2Ki 15:33 Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δεκαὲξ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἱερουσὰ θυγάτηρ τοῦ Σαδώκ.
2Ki 15:34 Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου· ἔπραξε κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξεν Ὀζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
2Ki 15:35 Πλὴν οἱ ὑψηλοὶ τόποι δὲν ἀφηρέθησαν· ὁ λαὸς ἔτι ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίαζεν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους. Οὗτος ᾠ κοδόμησε τὴν ὑψηλὴν πύλην τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.
2Ki 15:36 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωθὰμ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα
2Ki 15:37 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρχισεν ὁ Κύριος νὰ ἐξαποστέλλῃ κατὰ τοῦ Ἰούδα τὸν Ῥεσὶν βασιλέα τῆς Συρίας καὶ τὸν Φεκὰ υἱὸν τοῦ Ῥεμαλία.
2Ki 15:38 Ὁ δὲ Ἰωθὰμ ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἄχαζ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ki 16:1 Ἐν τῷ δεκάτῳ ἑβδόμῳ ἔτει τοῦ Φεκὰ υἱοῦ τοῦ Ῥεμαλία, ἐβασίλευσεν ὁ Ἄχαζ υἱὸς τοῦ Ἰωθάμ, βασιλέως τοῦ Ἰούδα.
2Ki 16:2 Εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἄχαζ ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δεκαὲξ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ. Δὲν ἔπραξεν ὅμως τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὡς ὁ Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
2Ki 16:3 Ἀλλὰ περιεπάτησεν ἐν τῇ ὁδῷ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ, καὶ μάλιστα διεβίβασε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρός, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἐξεδίωξεν ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
2Ki 16:4 Καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίαζεν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ ἐπὶ τοὺς λόφους καὶ ὑποκάτω παντὸς πρασίνου δένδρου.
2Ki 16:5 Τότε ἀνέβησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ διὰ πόλεμον Ῥεσίν, ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, καὶ Φεκά, ὁ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐπολιόρκησαν τὸν Ἄχαζ, πλὴν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ νικήσωσι.
2Ki 16:6 Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Ῥεσὶν ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας ἀποκατέστησε τὴν Ἐλὰθ ὑπό τὴν ἐξουσίαν τῆς Συρίας, καὶ ἐδίωξε τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ἐλάθ· καὶ ἐλθόντες Σύριοι εἰς τὴν Ἐλάθ, κατῴκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
2Ki 16:7 Ὁ δὲ Ἄχαζ ἀπέστειλε μηνυτὰς πρὸς τὸν Θεγλὰθφελασάρ, βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι δοῦλός σου καὶ υἱός σου· ἀνάβα καὶ σῶσόν με ἐκ χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, οἵτινες ἐσηκώθησαν ἐναντίον μου.
2Ki 16:8 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἄχαζ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε δῶρον εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας.
2Ki 16:9 Καὶ εἰσήκουσεν αὐτοῦ ὁ βασιλεύς τῆς Ἀσσυρίας· καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ τὴν Δαμασκὸν καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν, καὶ μετῴκισε τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς Κίρ, τὸν δὲ Ῥεσὶν ἐθανάτωσε.

2Ki 16:10 Καὶ ὑπῆγεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ εἰς τὴν Δαμασκόν, πρὸς συνάντησιν τοῦ Θεγλὰθφελασάρ, βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Δαμασκῷ· καὶ ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ πρὸς τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ, καθ ὅλην τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ.
2Ki 16:11 Καὶ ᾠκοδόμησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον, κατὰ ἡ πάντα ὅσα ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἀπέστειλεν ἐκ Δαμασκοῦ. Οὕτως ἔκαμεν Οὐρίας ὁ ἱερεύς, ἑωσοῦ ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἐκ τῆς Δαμασκοῦ.
2Ki 16:12 Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς Δαμασκοῦ, εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐπλησίασεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔκαμε προσφορὰν ἐπ' αὐτοῦ.
2Ki 16:13 Καὶ ἔκαυσε τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπέχεε τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, καὶ ἐρράντισε τὸ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν αὐτοῦ προσφορῶν, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
2Ki 16:14 Καὶ μετέφερε τὸ χάλκινον θυσιαστήριον, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ οἴκου, ἀπὸ τοῦ μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ ἔθεσεν αὐτὸ κατὰ τὸ βόρειον πλευρὸν τοῦ θυσιαστηρίου.
2Ki 16:15 Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, λέγων, Ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὸ ὁλοκαύτωμα τὸ πρωϊνὸν καὶ τὴν ἑσπερινὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ βασιλέως καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτοῦ, μετὰ τοῦ ὁλοκαυτώματος παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν· καὶ ῥάντισον ἐπ' αὐτὸ ἅπαν τὸ αἷμα τοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ ἅπαν τὸ αἷμα τῆς θυσίας· τὸ δὲ χάλκινον θυσιαστήριον θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ διὰ νὰ ἐρωτῶ τὸν Κύριον.
2Ki 16:16 Καὶ ἔκαμεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ.
2Ki 16:17 Καὶ ἀπέκοψεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν βάσεων, καὶ ἐσήκωσεν ἐπάνωθεν αὐτῶν τὸν λουτῆρα· καὶ κατεβίβασε τὴν θάλασσαν ἐπάνωθεν τῶν χαλκίνων βοῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ ἔθεσεν αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην.
2Ki 16:18 Καὶ τὸ στέγασμα τοῦ σαββάτου, τὸ ὁποῖον εἶχον οἰκοδομήσει ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω μετετόπισεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἐξ αἰτίας τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας.
2Ki 16:19 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἄχαζ, ὅσας ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα
2Ki 16:20 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἄχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἐζεκίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ki 17:1 Ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἄχαζ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν Ὡσηὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἠλὰ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, ἐννέα ἔτη.
2Ki 17:2 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, πλὴν οὐχὶ ὡς οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ οἵτινες ἦσαν πρὸ αὐτοῦ.
2Ki 17:3 Ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σαλμανασὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· καὶ ἔγεινεν Ὡσηὲ δοῦλος αὐτοῦ καὶ ἔδιδεν εἰς αὐτὸν φόρον.
2Ki 17:4 Εὕρηκε δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας συνωμοσίαν ἐν τῷ Ὡσηέ· διότι ἀπέστειλε μηνυτὰς πρὸς τὸν Σώ, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ δὲν ἔδωκε φόρον εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, ὡς ἔκαμνε κατ' ἔτος· ὅθεν συνέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας καὶ ἔδεσεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ.
2Ki 17:5 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας διὰ πάσης τῆς γῆς· καὶ ἀνέβη εἰς τὴν Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτὴν τρία ἔτη.
2Ki 17:6 Ἐν τῷ ἐννάτῳ ἔτει τοῦ Ὡσηέ, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐκυρίευσε τὴν Σαμάρειαν καὶ μετῴκισε τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν Ἀλὰ καὶ ἐν Ἀβώρ, παρὰ τὸν ποταμὸν Γωζάν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Μήδων.
2Ki 17:7 Ἔγεινε δὲ τοῦτο, διότι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἡμάρτησαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὅστις ἀνήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὑποκάτωθεν τῆς χειρὸς τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐσεβάσθησαν ἄλλους θεούς,
2Ki 17:8 καὶ περιεπάτησαν εἰς τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐξεδίωξεν ὁ Κύριος ἀπέμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ τὰ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ, τὰ ὁποῖα ἐθέσπισαν.
2Ki 17:9 Καὶ ἔπραττον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ κρυφίως πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἦσαν εὐθέα ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ᾠκοδόμησαν εἰς ἑαυτοὺς ὑψηλοὺς τόπους ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ἀπὸ πύργου φυλάκων ἕως ὀχυρᾶς πόλεως.
2Ki 17:10 Καὶ ἀνήγειραν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάλματα καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν λόφον καὶ ὑποκάτω παντὸς δένδρου πρασίνου.
2Ki 17:11 Καὶ ἐκεῖ ἐθυμίαζον ἐπὶ πάντας τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, καθὼς τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἐξεδίωξεν ἀπέμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔπραττον πονηρὰ πράγματα διὰ νὰ παροργίζωσι τὸν Κύριον·
2Ki 17:12 καὶ ἐλάτρευσαν τὰ εἴδωλα, περὶ τῶν ὁποίων ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτούς, Δὲν θέλετε κάμει τὸ πρᾶγμα τοῦτο.
2Ki 17:13 Καὶ διεμαρτυρήθη ὁ Κύριος κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ κατὰ τοῦ Ἰούδα, διὰ χειρὸς πάντων τῶν προφητῶν, πάντων τῶν βλεπόντων, λέγων, Ἐπιστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ φυλάττετε τὰς ἐντολάς μου, τὰ διατάγματά μου, κατὰ πάντα τὸν νόμον τὸν ὁποῖον προσέταξα εἰς τοὺς πατέρας σας καὶ τὸν ὁποῖον ἀπέστειλα εἰς ἐσᾶς διὰ μέσου τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν.
2Ki 17:14 Πλὴν αὐτοὶ δὲν ὑπήκουσαν, ἀλλ' ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, ὡς τὸν τράχηλον τῶν πατέρων αὐτῶν, οἵτινες δὲν ἐπίστευσαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.
2Ki 17:15 Καὶ ἀπέρριψαν τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔκαμε μετὰ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ τὰς διαμαρτυρήσεις αὐτοῦ, τὰς ὁποίας διεμαρτυρήθη ἐναντίον αὐτῶν· καὶ ὑπῆγαν ὀπίσω τῆς ματαιότητος, καὶ ἐματαιώθησαν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐθνῶν τῶν πέριξ αὐτῶν, περὶ τῶν ὁποίων ὁ Κύριος προσέταξεν αὐτούς, νὰ μὴ πράξωσιν

ὡς ἐκεῖνα.
2Ki 17:16 Καὶ ἐγκατέλιπον πάσας ταῖς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς χωνευτά, δύο μόσχους, καὶ ἔκαμον ἄλση καὶ προσεκύνησαν πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσαν τὸν Βάαλ.
2Ki 17:17 Καὶ διεβίβαζον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν διὰ τοῦ πυρός, καὶ μετεχειρίζοντο μαντείας καὶ οἰωνισμούς, καὶ ἐπώλησαν ἑαυτοὺς εἰς τὸ νὰ πράττωσι πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ παροργίζωσιν αὐτόν.
2Ki 17:18 Διὰ ταῦτα ὁ Κύριος ὠργίσθη σφόδρα κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· δὲν ἐναπελείφθη, παρὰ μόνη ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα.
2Ki 17:19 Καὶ ὁ Ἰούδας ἔτι δὲν ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ περιεπάτησαν εἰς τὰ διατάγματα τοῦ Ἰσραήλ, τὰ ὁποῖα ἔκαμον.
2Ki 17:20 Καὶ ἀπέβαλεν ὁ Κύριος πᾶν τὸ σπέρμα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ κατέθλιψεν αὐτούς, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν διαρπαζόντων, ἑωσοῦ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
2Ki 17:21 Διότι ἀπεσχίσθη ὁ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαβίδ, καὶ ἔκαμον βασιλέα τὸν Ἱεροβοὰμ υἱὸν τοῦ Ναβάτ· καὶ ὁ Ἱεροβοὰμ ἀπέσπασε τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθεν τοῦ Κυρίου, καὶ ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ ἁμαρτήσωσιν ἁμαρτίαν μεγάλην.
2Ki 17:22 Διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ περιεπάτησαν ἐν πάσαις ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ Ἱεροβοάμ, τὰς ὁποίας ἔπραξε· δὲν ἀπεμακρύνθησαν ἀπ' αὐτῶν,
2Ki 17:23 ἑωσοῦ ὁ Κύριος ἀπέβαλε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε διὰ χειρὸς πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. Καὶ μετῳκίσθη ὁ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
2Ki 17:24 Καὶ ἔφερεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἀνθρώπους ἐκ Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ Χουθὰ καὶ ἀπὸ Αὐὰ καὶ ἀπὸ Αἱμὰθ καὶ ἀπὸ Σεφαρουΐμ, καὶ κατῴκισεν ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν Σαμάρειαν καὶ κατῴκησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς.
2Ki 17:25 Καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐκεῖ κατοικήσεως αὐτῶν, δὲν ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον· καὶ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος τοὺς λέοντας μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἐθανάτονον ἐξ αὐτῶν.
2Ki 17:26 Καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, λέγοντες, Τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα μετῴκισας καὶ ἐκάθισας ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Σαμαρείας, δὲν γνωρίζουσι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἀπέστειλε τοὺς λέοντας μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἰδού, θανατόνουσιν αὐτούς, ἐπειδὴ δὲν γνωρίζουσι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.
2Ki 17:27 Τότε ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας προσέταξε, λέγων, Φέρετε ἐκεῖ ἕνα τῶν ἱερέων, τοὺς ὁποίους μετῳκίσατε ἐκεῖθεν· καὶ ἂς ὑπάγωσι καὶ ἂς κατοικήσωσιν ἐκεῖ· καὶ ἂς διδάξῃ αὐτοὺς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.
2Ki 17:28 Καὶ εἷς τῶν ἱερέων, τοὺς ὁποίους μετῴκισαν ἐκ τῆς Σαμαρείας, ἦλθε καὶ κατῴκησεν ἐν Βαιθήλ, καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς πῶς νὰ φοβῶνται τὸν Κύριον.
2Ki 17:29 Ἕκαστον ὅμως ἔθνος ἔκαμον θεοὺς εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἔθεσαν εἰς τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τόπων, τοὺς ὁποίους οἱ Σαμαρεῖται ἔκαμον, ἕκαστον ἔθνος ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ὅπου κατῴκουν.
2Ki 17:30 Καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Βαβυλῶνος ἔκαμον τὴν Σοκχὼθβενώθ, οἱ δὲ ἄνδρες τῆς Χουθὰ ἔκαμον τὴν Νεργάλ, καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Αἱμὰθ ἔκαμον τὴν Ἀσιμά,
2Ki 17:31 καὶ οἱ Αὐῖται ἔκαμον τὴν Νιβὰζ καὶ τὸν Ταρτάκ, καὶ οἱ Σεφαρουΐται ἔκαιον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διὰ τοῦ πυρὸς εἰς τὸν Ἀδραμμέλεχ καὶ Ἀναμμέλεχ, θεοὺς τῶν Σεφαρουϊτῶν.
2Ki 17:32 Οὕτως ἐφοβοῦντο τὸν Κύριον· ἔκαμον δὲ εἰς ἑαυτοὺς ἐκ τῶν ἐσχάτων μεταξὺ αὐτῶν ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων, οἵτινες ἐθυσίαζον ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν τόπων.
2Ki 17:33 Ἐφοβοῦντο μὲν τὸν Κύριον, ἐλάτρευον ὅμως τοὺς ἰδίους αὐτῶν θεούς, κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐθνῶν, ὅθεν μετῳκίσθησαν.
2Ki 17:34 Ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κάμνουσι κατὰ τοὺς προτέρους τρόπους· δὲν φοβοῦνται τὸν Κύριον καὶ δὲν πράττουσι κατὰ τὰ διατάγματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς κρίσεις αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ, τὸν ὁποῖον ὠνόμασεν Ἰσραήλ·
2Ki 17:35 καὶ ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς ὁ Κύριος διαθήκην καὶ προσέταξεν αὐτούς, λέγων, Δὲν θέλετε φοβηθῆ ἄλλους θεούς, καὶ δὲν θέλετε προσκυνήσει αὐτοὺς οὐδὲ λατρεύσει αὐτοὺς οὐδὲ θυσιάσει εἰς αὐτούς·
2Ki 17:36 ἀλλὰ τὸν Κύριον, ὅστις σᾶς ἀνήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου μετὰ δυνάμεως μεγάλης καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ , αὐτὸν θέλετε φοβεῖσθαι καὶ αὐτὸν θέλετε προσκυνεῖ καὶ εἰς αὐτὸν θέλετε θυσιάζει,
2Ki 17:37 καὶ τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις καὶ τὸν νόμον καὶ τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν ἔγραψε διὰ σᾶς, θέλετε προσέχει νὰ ἐκτελῆτε πάντοτε· ἄλλους δὲ θεοὺς δὲν θέλετε φοβηθῆ·
2Ki 17:38 καὶ τὴν διαθήκην, τὴν ὁποίαν ἔκαμα πρὸς ἐσᾶς, δὲν θέλετε λησμονήσει καὶ δὲν θέλετε φοβηθῆ ἄλλους θεούς·
2Ki 17:39 ἀλλὰ Κύριον τὸν Θεὸν σας θέλετε φοβεῖσθαι καὶ αὐτὸς θέλει σᾶς ἐλευθερώσει ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν σας.
2Ki 17:40 Πλὴν δὲν ὑπήκουσαν, ἀλλ' ἔκαμνον κατὰ τοὺς προτέρους τρόπους αὐτῶν.
2Ki 17:41 Καὶ τὰ ἔθνη ταῦτα ἐφοβοῦντο μὲν τὸν Κύριον, ἐλάτρευον ὅμως τὰ γλυπτὰ αὐτῶν· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν οἱ υἱοί, καθὼς οἱ πατέρες αὐτῶν ἔκαμνον, οὕτω κάμνουσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
2Ki 18:1 Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Ὠσηὲ υἱοῦ τοῦ Ἠλά, βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἄχαζ βασιλέως τοῦ Ἰούδα.
2Ki 18:2 Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο, ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ εἰκοσιεννέα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀβί, θυγάτηρ τοῦ Ζαχαρίου.
2Ki 18:3 Καὶ ἔκαμε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμε Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

2Ki 18:4 Αὐτὸς ἀφήρεσε τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ κατέθραυσε τὰ ἀγάλματα καὶ κατέκοψε τὰ ἄλση καὶ κατεσύντριψε τὸν χάλκινον ὄφιν, τὸν ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς· διότι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐθυμίαζον εἰς αὐτόν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεουσθάν.

2Ki 18:5 Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἤλπισε· καὶ δὲν ἐστάθη μετ' αὐτὸν ὅμοιος αὐτοῦ μεταξὺ πάντων τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα, ἀλλ' οὐδὲ τῶν πρὸ αὐτοῦ·

2Ki 18:6 διότι προσεκολλήθη εἰς τὸν Κύριον· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ ὄπισθεν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Μωϋσῆν.

2Ki 18:7 Καὶ ἦτο ὁ Κύριος μετ' αὐτοῦ· κατευοδοῦτο ὅπου ἐξήρχετο· καὶ ἀπεστάτησε κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας καὶ δὲν ἐδούλευσεν εἰς αὐτόν.

2Ki 18:8 Αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς Φιλισταίους, ἕως Γάζης καὶ τῶν ὁρίων αὐτῆς, ἀπὸ πύργου φυλάκων ἕως ὀχυρᾶς πόλεως.

2Ki 18:9 Ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ ἕβδομον ἔτος τοῦ Ὡσηέ, υἱοῦ τοῦ Ἠλὰ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, Σαλμανασὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἀνέβη ἐπὶ τὴν Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν.

2Ki 18:10 Καὶ ἐν τῷ τέλει τριῶν ἐτῶν ἐκυρίευσαν αὐτήν· ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ Ἐζεκίου, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἔννατον τοῦ Ὡσηὲ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ἐκυριεύθη ἡ Σαμάρεια.

2Ki 18:11 Καὶ μετῴκισεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ἐν Ἀλὰ καὶ ἐν Ἀβὼρ παρὰ τὸν ποταμὸν Γωζὰν καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Μήδων·

2Ki 18:12 διότι δὲν ὑπήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ἀλλὰ παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, πάντα ὅσα προσέταξε Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν ὑπήκουσαν οὐδὲ ἔκαμον αὐτά.

2Ki 18:13 Ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου, ἀνέβη Σενναχειρεὶμ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ πάσας τὰς ὀχυρὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ ἐκυρίευσεν αὐτάς.

2Ki 18:14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἐζεκίας βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας εἰς Λαχείς, λέγων, Ἡμάρτησα· ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ· ὅ, τι ἐπιβάλῃς ἐπ' ἐμέ, θέλω βαστάσει αὐτό. Καὶ ἐπέβαλεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ τὸν Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα τάλαντα χρυσίου.

2Ki 18:15 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἐζεκίας ἅπαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως.

2Ki 18:16 Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀπέκοψεν ὁ Ἐζεκίας τὰς θύρας τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς στύλους, τοὺς ὁποίους Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἶχε περισκεπάσει μὲ χρυσίον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας.

2Ki 18:17 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας τὸν Ταρτὰν καὶ τὸν Ῥαβσαρείς, καὶ τὸν Ῥαβσάκην, ἀπὸ Λαχείς, πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, μετὰ δυνάμεως μεγάλης εἰς Ἱερουσαλήμ· οἱ δὲ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Καί ὅτε ἀνέβησαν, ἦλθον καὶ ἐστάθησαν ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς ἄνω κολυμβήθρας, ἥτις εἶναι ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως.

2Ki 18:18 Καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτοὺς Ἐλιακείμ, ὁ υἱὸς τοῦ Χελκίου, ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνὰς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωάχ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσάφ, ὁ ὑπομνηματογράφος.

2Ki 18:19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ῥάβσάκης, Εἴπατε τώρα πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· Ποῖον εἶναι τὸ θάρρος τοῦτο ἐπὶ τὸ ὁποῖον θαρρεῖς

2Ki 18:20 σὺ λέγεις, πλὴν εἶναι λόγοι χειλέων, Ἔχω βουλὴν καὶ δύναμιν διὰ πόλεμον· ἀλλ' ἐπὶ τίνα θαρρεῖς, ὥστε ἀπεστάτησας ἐναντίον μου

2Ki 18:21 τώρα ἰδού, σὺ θαρρεῖς ἐπὶ τὴν ῥάβδον τοῦ συντετριμμένου ἐκείνου καλάμου, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἐὰν τις ἐπιστηριχθῇ, θέλει ἐμπηχθῆ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρυπήσει αὐτήν· τοιοῦτος εἶναι Φαραὼ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου πρὸς πάντας τοὺς θαρροῦντας ἐπ' αὐτόν.

2Ki 18:22 Ἀλλ' ἐὰν εἴπητε πρὸς ἐμέ, Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν θαρροῦμεν· δὲν εἶναι αὐτός, τοῦ ὁποίου τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ τὰ θυσιαστήρια ἀφήρεσεν ὁ Ἐζεκίας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰούδαν καὶ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, Ἔμπροσθεν τούτου τοῦ θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνήσει ἐν Ἱερουσαλὴμ

2Ki 18:23 Τώρα λοιπόν, δὸς ἐνέχυρα εἰς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ δώσει δισχιλίους ἵππους, ἂν δύνασαι ἀπὸ μέρους σου νὰ δώσῃς ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς.

2Ki 18:24 Πῶς λοιπὸν θέλεις στρέψει ὀπίσω τὸ πρόσωπον ἑνὸς τοπάρχου ἐκ τῶν ἐλαχίστων δούλων τοῦ κυρίου μου, καὶ ἤλπισας ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον διὰ ἁμάξας καὶ διὰ ἱππέας

2Ki 18:25 Καὶ τώρα ἄνευ τοῦ Κυρίου ἀνέβην ἐγὼ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, διὰ νὰ καταστρέψω αὐτόν Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἀνάβα ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ κατάστρεψον αὐτήν.

2Ki 18:26 Τότε εἶπεν Ἐλιακεὶμ ὁ υἱὸς τοῦ Χελκίου, καὶ ὁ Σομνὰς καὶ ὁ Ἰωάχ, πρὸς τὸν Ῥὰβσάκην, Λάλησον, παρακαλῶ, πρὸς τοὺς δούλους σου εἰς τὴν Συριακὴν γλῶσσαν· διότι καταλαμβάνομεν αὐτήν· καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαϊστί, εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους.

2Ki 18:27 Ἀλλ' ὁ Ῥὰβσάκης εἶπε πρὸς αὐτούς, Μήπως ὁ κύριός μου ἀπέστειλεν ἐμὲ πρὸς τὸν κύριόν σου ἢ καὶ πρὸς σέ, διὰ νὰ λαλήσω τοὺς λόγους τούτους δὲν μὲ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους, διὰ νὰ φάγωσι τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ νὰ πίωσι τὸ οὖρον αὐτῶν μὲ σᾶς

2Ki 18:28 Τότε ὁ Ῥὰβσάκης ἐστάθη καὶ ἐφώνησεν Ἰουδαϊστὶ μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ ἐλάλησε, λέγων, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας.

2Ki 18:29 οὕτω λέγει ὁ βασιλεύς· Μὴ σᾶς ἀπατᾷ ὁ Ἐζεκίας· διότι δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ σᾶς λυτρώσῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ·

2Ki 18:30 καὶ μὴ σᾶς κάμνῃ ὁ Ἐζεκίας νὰ θαρρῆτε ἐπὶ τὸν Κύριον, λέγων, Ὁ Κύριος βεβαίως θέλει μᾶς λυτρώσει, καὶ ἡ πόλις αὕτη δὲν θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας.
2Ki 18:31 Μὴ ἀκούετε τοῦ Ἐζεκίου· διότι οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας. Κάμετε συμβιβασμὸν μετ' ἐμοῦ καὶ ἐξέλθετε πρὸς ἐμέ· καὶ φάγετε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ἀμπέλου αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ἀπὸ τῆς συκῆς αὐτοῦ, καὶ πίετε ἕκαστος ἀπὸ τῶν ὑδάτων τῆς δεξαμενῆς αὐτοῦ·
2Ki 18:32 ἑωσοῦ ἔλθω καὶ σᾶς λάβω εἰς γῆν ὁμοίαν μὲ τὴν γῆν σας, γῆν σίτου καὶ οἴνου, γῆν ἄρτου καὶ ἀμπελώνων, γῆν ἐλαίου καὶ μέλιτος, διὰ νὰ ζήσητε καὶ νὰ μὴ ἀποθάνητε· καὶ μὴ ἀκούετε τοῦ Ἐζεκίου, ὅταν σᾶς ἀπατᾷ, λέγων, Ὁ Κύριος θέλει μᾶς λυτρώσει.
2Ki 18:33 Μήπως ἐλύτρωσέ τις τωόντι ἐκ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας
2Ki 18:34 ποῦ οἱ θεοὶ τῆς Αἱμὰθ καὶ Ἀρφάδ ποῦ οἱ θεοὶ τῆς Σεφαρουΐμ, τῆς Ἐνὰ καὶ τῆς Αὐά μήπως ἐλύτρωσαν ἐκ τῆς χειρὸς μου τὴν Σαμάρειαν
2Ki 18:35 τίνες μεταξὺ πάντων τῶν θεῶν τῶν τόπων ἐλύτρωσαν τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς μου, ὥστε καὶ ὁ Κύριος νὰ λυτρώσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῆς χειρὸς μου
2Ki 18:36 Ὁ δὲ λαὸς ἐσιώπα καὶ δὲν ἀπεκρίθη λόγον πρὸς αὐτόν· διότι ὁ βασιλεὺς εἶχε προστάξει, λέγων, Μὴ ἀποκριθῆτε πρὸς αὐτόν.
2Ki 18:37 Τότε Ἐλιακείμ, ὁ υἱὸς τοῦ Χελκίου, ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνὰς ὁ γραμματεύς καὶ Ἰωάχ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσάφ, ὁ ὑπομνηματογράφος, ἦλθον πρὸς τὸν Ἐζεκίαν μὲ διεσχισμένα ἱμάτια καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους τοῦ Ῥαβσάκη.
2Ki 19:1 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐσκεπάσθη μὲ σάκκον καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2Ki 19:2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακεὶμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομνὰν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων, ἐσκεπασμένους μὲ σάκκους, πρὸς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμώς.
2Ki 19:3 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ Ἐζεκίας· Ἡμέρα θλίψεως καὶ ὀνειδισμοῦ καὶ βλασφημίας ἡ ἡμέρα αὕτη· διότι τὰ τέκνα ἦλθον εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς γέννας, πλὴν δύναμις δὲν εἶναι εἰς τὴν τίκτουσαν·
2Ki 19:4 εἴθε νὰ ἤκουσε Κύριος ὁ Θεὸς σου πάντας τοὺς λόγους τοῦ Ῥαβσάκη, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ὁ κύριος αὐτοῦ ἀπέστειλε διὰ νὰ ὀνειδίσῃ τὸν ζῶντα θεόν, καὶ νὰ ὑβρίσῃ διὰ τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ἤκουσε Κύριος ὁ Θεὸς σου· διὰ τοῦτο ὕψωσον δέησιν ὑπὲρ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ σωζομένου.
2Ki 19:5 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἡσαΐαν οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου.
2Ki 19:6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἡσαΐας, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν κύριόν σας· Οὕτω λέγει Κύριος· Μὴ φοβοῦ ἀπὸ τῶν λόγων τοὺς ὁποίους ἤκουσας, διὰ τῶν ὁποίων οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας μὲ ὠνείδισαν·
2Ki 19:7 ἰδού, ἐγὼ θέλω βάλει εἰς αὐτὸν τοιοῦτον πνεῦμα, ὥστε, ἀκούσας θόρυβον, θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ θέλω κάμει αὐτὸν νὰ πέσῃ διὰ μαχαίρας ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.
2Ki 19:8 Ὁ Ῥαβσάκης λοιπὸν ἐπέστρεψε καὶ εὕρηκε τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας πολεμοῦντα ἐναντίον τῆς Λιβνά· διότι ἤκουσεν ὅτι ἔφυγεν ἀπὸ Λαχείς.
2Ki 19:9 Καὶ ὁ βασιλεύς, ὅτε ἤκουσε νὰ λέγωσι περὶ Θιρακὰ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰθιοπίας, Ἰδού, ἐξῆλθε νὰ σὲ πολεμήσῃ, ἀπέστειλε πάλιν πρέσβεις πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, λέγων,
2Ki 19:10 Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς Ἐζεκίαν, τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, λέγοντες, Ὁ Θεὸς σου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον θαρρεῖς, ἄς μὴ σὲ ἀπατᾷ, λέγων, Ἡ Ἱερουσαλὴμ δὲν θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας·
2Ki 19:11 ἰδού, σὺ ἤκουσας τί ἔκαμον οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀσσυρίας εἰς πάντας τοὺς τόπους, καταστρέφοντες αὐτούς· καὶ σὺ θέλεις λυτρωθῇ
2Ki 19:12 μήπως οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἐλύτρωσαν ἐκείνους, τοὺς ὁποίους οἱ πατέρες μου κατέστρεψαν, τὴν Γωζὰν καὶ τὴν Χαρρὰν καὶ Ῥεσὲφ καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐδὲν τοὺς ἐν Τελασσάρ
2Ki 19:13 ποῦ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἱμὰθ, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀρφάδ, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως Σεφαρουΐμ, Ἐνὰ καὶ Αὐά
2Ki 19:14 Καὶ λαβὼν ὁ Ἐζεκίας τὴν ἐπιστολὴν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν πρέσβεων, ἀνέγνωσεν αὐτήν· καὶ ἀνέβη ὁ Ἐζεκίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ ἐξετύλιξεν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
2Ki 19:15 Καὶ προσηυχήθη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὁ Ἐζεκίας, λέγων, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβείμ, σὺ αὐτὸς εἶσαι ὁ Θεός, ὁ μόνος, πάντων τῶν βασιλείων τῆς γῆς· σὺ ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
2Ki 19:16 κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον· ἄνοιξον, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδέ· καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους τοῦ Σενναχειρείμ, ὅστις ἀπέστειλε τοῦτον διὰ νὰ ὀνειδίσῃ τὸν ζῶντα Θεόν·
2Ki 19:17 ἀληθῶς, Κύριε, οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀσσυρίας ἠρήμωσαν τὰ ἔθνη καὶ τοὺς τόπους αὐτῶν,
2Ki 19:18 καὶ ἔρριψαν εἰς τὸ πῦρ, τοὺς θεοὺς αὐτῶν· διότι δὲν ἦσαν θεοί, ἀλλ' ἔργον χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι· διὰ τοῦτο κατέστρεψαν αὐτούς·
2Ki 19:19 τώρα λοιπόν, Κύριε Θεὲ ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς, δέομαι, ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· διὰ νὰ γνωρίσωσι πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶσαι Κύριος ὁ Θεός, ὁ μόνος.
2Ki 19:20 Τότε ἀπέστειλεν Ἡσαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμὼς πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἤκουσα ὅσα προσηυχήθης εἰς ἐμὲ κατὰ τοῦ Σενναχειρεὶμ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας.
2Ki 19:21 Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ· Σὲ κατεφρόνησε, σὲ ἐνέπαιξεν παρθένος, ἡ θυγάτηρ τῆς Σιών· ὀπίσω σου ἔσεισε κεφαλὴν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἱερουσαλήμ.

2Ki 19:22 Τίνα ὠνείδισας καὶ ἐβλασφήμησας καὶ κατὰ τίνος ὕψωσας φωνὴν καὶ ἐσήκωσας ὑψηλὰ τοὺς ὀφθαλμούς σου Κατὰ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ.
2Ki 19:23 Τὸν Κύριον ὠνείδισας διὰ τῶν πρέσβεών σου καὶ εἶπας, Μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαξῶν μου ἀνέβην ἐγὼ εἰς τὸ ὕψος τῶν ὀρέων, εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ Λιβάνου· καὶ θέλω κόψει τὰς ὑψηλὰς κέδρους αὐτοῦ, τὰς ἐκλεκτὰς ἐλάτους αὐτοῦ· καὶ θέλω εἰσέλθει εἰς τὰ ἔσχατα οἰκήματα αὐτοῦ, εἰς τὸ δάσος τοῦ Καρμήλου αὐτοῦ·
2Ki 19:24 ἐγὼ ἀνέσκαψα καὶ ἔπιον ὕδατα ξένα· καὶ μὲ τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν μου ἐξήρανα πάντας τοὺς ποταμοὺς τῶν πολιορκουμένων.
2Ki 19:25 Μὴ δὲν ἤκουσας ὅτι ἐγὼ ἔκαμον τοῦτο παλαιόθεν, καὶ ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχαίων ἐβουλεύθην αὐτό τώρα δὲ ἐξετέλεσα τοῦτο, ὥστε σὺ νὰ ἦσαι διὰ νὰ καταστρέφῃς πόλεις ὠχυρωμένας εἰς ἐρειπίων σωρούς.
2Ki 19:26 Διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι αὐτῶν ἦσαν μικρᾶς δυνάμεως, ἐτρόμαξαν καὶ κατησχύνθησαν· ἦσαν ὡς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ καὶ ὡς ἡ χλόη, ὡς ὁ χόρτος τῶν δωμάτων καὶ ὡς ὁ σῖτος ὁ καιόμενος πρὶν καλαμώσῃ.
2Ki 19:27 Πλὴν ἐγὼ ἐξεύρω τὴν κατοικίαν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν κατ' ἐμοῦ λύσσαν σου.
2Ki 19:28 Ἐπειδὴ ἡ κατ' ἐμοῦ λύσσα σου καὶ ἡ ἀλαζονεία σου ἀνέβησαν εἰς τὰ ὦτά μου, διὰ τοῦτο θέλω βάλει τὸν κρίκον μου εἰς τοὺς μυκτῆράς σου καὶ τὸν χαλινόν μου εἰς τὰ χείλη σου, καὶ θέλω σὲ ἐπιστρέψει διὰ τῆς ὁδοῦ δι' ἧς ἦλθες.
2Ki 19:29 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ τὸ σημεῖον· Τὸ ἔτος τοῦτο θέλετε φάγει ὅ, τι εἶναι αὐτοφυές· καὶ τὸ δεύτερον ἔτος, ὅ, τι ἐκφύεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· τὸ δὲ τρίτον ἔτος, σπείρατε καὶ θερίσατε καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας καὶ φάγετε τὸν καρπὸν αὐτῶν.
2Ki 19:30 Καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ οἴκου Ἰούδα, τὸ διασωθέν, θέλει ῥιζώσει πάλιν ὑποκάτωθεν καὶ θέλει δώσει ἐπάνω καρπούς.
2Ki 19:31 Διότι ἐξ Ἱερουσαλὴμ θέλει ἐξέλθει τὸ ὑπόλοιπον καὶ ἐκ τοῦ ὄρους Σιὼν τὸ διασωθέν· ὁ ζῆλος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων θέλει ἐκτελέσει τοῦτο.
2Ki 19:32 Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος περὶ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας· Δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐδὲ θέλει τοξεύσει ἐκεῖ βέλος οὐδὲ θέλει προβάλει κατ' αὐτῆς ἀσπίδα οὐδὲ θέλει ὑψώσει ἐναντίον αὐτῆς πρόχωμα.
2Ki 19:33 Διὰ τῆς ὁδοῦ δι' ἧς ἦλθε, δι' αὐτῆς θέλει ἐπιστρέψει, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην δὲν θέλει εἰσέλθει, λέγει Κύριος.
2Ki 19:34 Διότι θέλω ὑπερασπισθῆ τὴν πόλιν ταύτην, ὥστε νὰ σώσω αὐτήν, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ δούλου μου Δαβίδ.
2Ki 19:35 Καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας· καὶ ὅτε ἐξηγέρθησαν τὸ πρωΐ, ἰδού, ἦσαν πάντες σώματα νεκρά.
2Ki 19:36 Καὶ ἐσηκώθη Σενναχειρείμ, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἔφυγε καὶ ἐπέστρεψε καὶ κατῴκησεν ἐν Νινευή.
2Ki 19:37 Καὶ ἐνῷ προσεκύνει ἐν τῷ οἴκῳ Νισρὼκ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, Ἀδραμμέλεχ καὶ Σαρασὰρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ. αὐτοὶ δὲ ἔφυγον εἰς γῆν Ἀραράτ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἐσαραδδὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ki 20:1 Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἠρρώστησεν ὁ Ἐζεκίας εἰς θάνατον· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας ὁ προφήτης, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Διάταξον περὶ τοῦ οἴκου σου, ἐπειδὴ ἀποθνήσκεις καὶ δὲν θέλεις ζήσει.
2Ki 20:2 Τότε ἔστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον καὶ προσηυχήθη εἰς τὸν Κύριον, λέγων,
2Ki 20:3 Δέομαι, Κύριε, ἐνθυμήθητι τώρα, πῶς περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ἔπραξα τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου. Καὶ ἔκλαυσεν ὁ Ἐζεκίας κλαυθμὸν μέγαν.
2Ki 20:4 Καὶ πρὶν ἐξέλθῃ ὁ Ἡσαΐας εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεσαίαν, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς αὐτόν, λέγων,
2Ki 20:5 Ἐπίστρεψον καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν Ἐζεκίαν τὸν ἡγεμόνα τοῦ λαοῦ μου, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρός σου· Ἤκουσα τὴν προσευχήν σου, εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδού, ἐγὼ θέλω σὲ ἰατρεύσει τὴν τρίτην ἡμέραν θέλεις ἀναβῇ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου·
2Ki 20:6 καὶ θέλω προσθέσει εἰς τὰς ἡμέρας σου δεκαπέντε ἔτη· καὶ θέλω ἐλευθερώσει σὲ καὶ τὴν πόλιν ταύτην ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας· καὶ θέλω ὑπερασπισθῆ τὴν πόλιν ταύτην, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ δούλου μου Δαβίδ.
2Ki 20:7 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαΐας, Λάβετε παλάθην σύκων. Καὶ ἔλαβον καὶ ἐπέθεσαν αὐτὴν ἐπὶ τὸ ἕλκος, καὶ ἀνέλαβε τὴν ὑγείαν αὐτοῦ.
2Ki 20:8 Καὶ εἶπεν ὁ Ἐζεκίας πρὸς τὸν Ἡσαΐαν, Τί εἶναι τὸ σημεῖον ὅτι ὁ Κύριος θέλει μὲ ἰατρεύσει, καὶ ὅτι θέλω ἀναβῇ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὴν τρίτην ἡμέραν
2Ki 20:9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαΐας, Τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου, ὅτι θέλει κάμει ὁ Κύριος τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐλάλησε· νὰ προχωρήσῃ ἡ σκιὰ δέκα βαθμούς, ἢ νὰ στραφῇ δέκα βαθμούς
2Ki 20:10 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἐζεκίας, Ἐλαφρὸν πρᾶγμα εἶναι νὰ καταβῇ ἡ σκιὰ δέκα βαθμούς· οὐχί, ἀλλ' ἂς στραφῇ ὀπίσω δέκα βαθμοὺς ἡ σκιά.
2Ki 20:11 Καὶ ἐβόησεν ὁ Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἔστρεψεν ὀπίσω τὴν σκιὰν δέκα βαθμούς, διὰ τῶν βαθμῶν τοὺς ὁποίους κατέβη διὰ τῶν βαθμῶν τοῦ Ἄχαζ.
2Ki 20:12 Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Βερωδὰχβαλαδάν, ὁ υἱὸς τοῦ Βαλαδάν, βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἔστειλεν ἐπιστολὰς καὶ δῶρον πρὸς τὸν Ἐζεκίαν· διότι ἤκουσεν ὅτι ἠρρώστησεν ὁ Ἐζεκίας.
2Ki 20:13 Καὶ ἠκροάσθη αὐτοὺς ὁ Ἐζεκίας καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς πάντα τὸν οἶκον τῶν πολυτίμων αὐτοῦ πραγμάτων,

τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν καὶ τὰ ἀρώματα καὶ τὰ πολύτιμα μύρα καὶ ὅλην τὴν ὁπλοθήκην αὐτοῦ καὶ πᾶν ὅ, τι εὑρίσκετο ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· δὲν ἦτο οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ οὐδὲ ὑπὸ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ Ἐζεκίας δὲν ἔδειξεν εἰς αὐτούς.

2Ki 20:14 Τότε ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί λέγουσιν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι καὶ πόθεν ἦλθον πρὸς σέ Καὶ εἶπεν ὁ Ἐζεκίας, Ἀπὸ γῆς μακρᾶς ἔρχονται, ἀπὸ Βαβυλῶνος.

2Ki 20:15 Ὁ δὲ εἶπε, Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἐζεκίας, Εἶδον πᾶν ὅ, τι εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ μου· δὲν εἶναι οὐδὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς μου, τὸ ὁποῖον δὲν ἔδειξα εἰς αὐτούς.

2Ki 20:16 Τότε εἶπεν ὁ Ἡσαΐας πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, Ἄκουσον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου·

2Ki 20:17 Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, καθ ἃς πᾶν ὅ, τι εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅ, τι οἱ πατέρες σου ἐναπεταμίευσαν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, θέλει μετακομισθῇ εἰς τὴν Βαβυλῶνα· δὲν θέλει μείνει οὐδέν, λέγει Κύριος·

2Ki 20:18 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν σου οἵτινες θέλουσιν ἐξέλθει ἀπὸ σοῦ, τοὺς ὁποίους θέλεις γεννήσει, θέλουσι λάβει καὶ θέλουσι γείνει εὐνοῦχοι ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος.

2Ki 20:19 Τότε εἶπεν ὁ Ἐζεκίας πρὸς τὸν Ἡσαΐαν, Καλὸς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας. Εἶπεν ἔτι, Δὲν θέλει εἶσθαι εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια ἐν ταῖς ἡμέραις μου

2Ki 20:20 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἐζεκίου καὶ πάντα τὰ κατορθώματα αὐτοῦ, καὶ τίνι τρόπῳ ἔκαμε τὸ ὑδροστάσιον καὶ τὸ ὑδραγωγεῖον καὶ ἔφερε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα

2Ki 20:21 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Μανασσῆς ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

2Ki 21:1 Δώδεκα ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Μανασσῆς, ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ πεντήκοντα πέντε ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἐφσιβά.

2Ki 21:2 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐξεδίωξεν ὁ Κύριος ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

2Ki 21:3 Καὶ ἀνῳκοδόμησε τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατέστρεψε· καὶ ἀνήγειρε θυσιαστήρια εἰς τὸν Βάαλ καὶ ἔκαμεν ἄλσος, καθὼς ἔκαμεν Ἀχαὰβ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ προσεκύνησε πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσεν αὐτά.

2Ki 21:4 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶπεν, Ἐν Ἱερουσαλὴμ θέλω θέσει τὸ ὄνομά μου.

2Ki 21:5 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια εἰς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ἐντὸς τῶν δύο αὐλῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

2Ki 21:6 Καὶ διεβίβασε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρός, καὶ προεμάντευε καιρούς, καὶ ἔκαμνεν οἰωνισμούς, καὶ ἐσύστησεν ἀνταποκριτὰς δαιμονίων καὶ ἐπαοιδούς· ἔπραξε πολλὰ πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ παροργίσῃ αὐτόν.

2Ki 21:7 Καὶ ἔστησε τὸ γλυπτὸν τοῦ ἄλσους, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν, ἐν τῷ οἴκῳ, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ πρὸς τὸν Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξα ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, θέλω θέσει τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα·

2Ki 21:8 καὶ δὲν θέλω μετασαλεύσει τὸν πόδα τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν· ἐὰν μόνον προσέξωσι νὰ κάμνωσι κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς αὐτούς, καὶ κατὰ πάντα τὸν νόμον τὸν ὁποῖον ὁ δοῦλός μου Μωϋσῆς προσέταξεν εἰς αὐτούς.

2Ki 21:9 Πλὴν δὲν ὑπήκουσαν· καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ὁ Μανασσῆς, ὥστε νὰ πράττωσι πονηρότερα παρὰ τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἠφάνισεν ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.

2Ki 21:10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος διὰ χειρὸς τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν, λέγων,

2Ki 21:11 Ἐπειδὴ Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἔπραξε τὰ βδελύγματα ταῦτα, πονηρότερα ὑπὲρ πάντα ὅσα ἔπραξαν οἱ Ἀμορραῖοι οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἔκαμεν ἔτι τὸν Ἰούδαν νὰ ἁμαρτήσῃ διὰ τῶν εἰδώλων αὐτοῦ,

2Ki 21:12 διὰ ταῦτα οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰδού, ἐγὼ ἐπιφέρω κακὸν ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, ὥστε παντὸς ἀκούοντος περὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ·

2Ki 21:13 καὶ θέλω ἐκτείνει ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ σχοινίον τῆς Σαμαρείας καὶ τὴν στάθμην τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ· καὶ θέλω σπογγίσει τὴν Ἱερουσαλήμ, καθὼς σπογγίζει τις τρυβλίον καὶ σπογγίσας στρέφει ἄνω κάτω·

2Ki 21:14 καὶ θέλω ἐγκαταλείψει τὸ ὑπόλοιπον τῆς κληρονομίας μου καὶ παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς διαρπαγὴν καὶ λεηλασίαν εἰς πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν·

2Ki 21:15 διότι ἔπραξαν πονηρὰ ἐνώπιόν μου καὶ μὲ παρώργισαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας οἱ πατέρες αὐτῶν ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

2Ki 21:16 Καὶ αἷμα ἔτι ἀθῷον ἔχυσεν ὁ Μανασσῆς πολὺ σφόδρα, ἑωσοῦ ἐνέπλησε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου· ἐκτὸς τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἔκαμε τὸν Ἰούδαν νὰ ἁμαρτήσῃ, πράξας πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

2Ki 21:17 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Μανασσῆ καὶ πάντα ὅσα ἔκαμε καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα

2Ki 21:18 Ἐκοιμήθη δὲ ὁ Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ Οὐζά· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀμὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

2Ki 21:19 Εἰκοσιδύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἀμὼν ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δύο ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Μεσουλλεμέθ, θυγάτηρ τοῦ Ἀροὺς ἀπὸ Ἰοτεβά.

2Ki 21:20 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς ἔπραξε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

2Ki 21:21 Καὶ περιεπάτησεν εἰς πάσας τὰς ὁδούς, εἰς τὰς ὁποίας περιεπάτησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ ἐλάτρευσε τὰ εἴδωλα, τὰ ὁποῖα ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτά.
2Ki 21:22 Καὶ ἐγκατέλιπε Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ δὲν περιεπάτησεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου.
2Ki 21:23 Καὶ συνώμοσαν οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀμὼν ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
2Ki 21:24 Ὁ δὲ λαὸς τῆς γῆς ἐθανάτωσε πάντας τοὺς συνωμόσαντας κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀμών· καὶ ἔκαμεν ὁ λαὸς τῆς γῆς Ἰωσίαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ βασιλέα ἀντ' αὐτοῦ.
2Ki 21:25 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἀμών, ὅσας ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα
2Ki 21:26 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, ἐν τῷ κήπῳ Οὐζά· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἰωσίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ki 22:1 Ὀκτὼ ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωσίας ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τριάκοντα καὶ ἕν· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἰεδιδά, θυγάτηρ τοῦ Ἀδαΐου, ἀπὸ Βοσκάθ.
2Ki 22:2 Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ περιεπάτησεν εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ δὲν ἐξέκλινε δεξιὰ ἢ ἀριστερά.
2Ki 22:3 Καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἰωσία, ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σαφάν, υἱὸν τοῦ Ἀζαλίου υἱοῦ τοῦ Μεσουλλάμ, τὸν γραμματέα, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, λέγων,
2Ki 22:4 Ἀνάβα πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ εἰπὲ νὰ ἀπαριθμήσῃ τὸ ἀργύριον τὸ εἰσαχθὲν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον οἱ φυλάττοντες τὴν θύραν ἐσύναξαν παρὰ τοῦ λαοῦ·
2Ki 22:5 καὶ ἂς παραδώσωσιν αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ποιούντων τὰ ἔργα, τῶν ἐπιστατούντων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ ἂς δώσωσιν αὐτὸ εἰς τοὺς ἐργαζομένους τὰ ἔργα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἐπισκευάσωσι τὰ χαλάσματα τοῦ οἴκου,
2Ki 22:6 εἰς τοὺς ξυλουργοὺς καὶ οἰκοδόμους καὶ τοιχοποιούς, καὶ διὰ νὰ ἀγοράσωσι ξύλα και λίθους λατομητούς, διὰ νὰ ἐπισκευάσωσι τὸν οἶκον.
2Ki 22:7 πλὴν δὲν ἐγίνετο μετ' αὐτῶν οὐδεὶς λογαριασμὸς περὶ τοῦ διδομένου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀργυρίου, διότι εἰργάζοντο ἐν πίστει.
2Ki 22:8 Εἶπε δὲ Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαφὰν τὸν γραμματέα, Εὕρηκα τὸ βιβλίον τοῦ νόμου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔδωκεν ὁ Χελκίας τὸ βιβλίον εἰς τὸν Σαφάν, καὶ ἀνέγνωσεν αὐτό.
2Ki 22:9 Καὶ ἦλθε Σαφὰν ὁ γραμματεύς πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀνέφερε λόγον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν, Οἱ δοῦλοί σου ἐσύναξαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ παρέδωκαν αὐτό εἰς τὴν χεῖρα τῶν ποιούντων τὰ ἔργα, τῶν ἐπιστατούντων εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2Ki 22:10 Καὶ ἀπήγγειλε Σαφὰν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἔδωκεν εἰς ἐμὲ βιβλίον. Καὶ ἀνέγνωσεν αὐτὸ ὁ Σαφὰν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
2Ki 22:11 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
2Ki 22:12 Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Χελκίαν τὸν ἱερέα καὶ Ἀχικὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Σαφὰν καὶ Ἀχβὼρ τὸν υἱὸν τοῦ Μιχαΐου καὶ Σαφὰν τὸν γραμματέα καὶ Ἀσαΐαν τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως, λέγων,
2Ki 22:13 Ὑπάγετε, ἐρωτήσατε τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰούδα, περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου, τὸ ὁποῖον εὑρέθη· διότι μεγάλη εἶναι ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἡ ἐξαφθεῖσα ἐναντίον ἡμῶν, ἐπειδὴ οἱ πατέρες ἡμῶν δὲν ὑπήκουσαν εἰς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου, ὥστε νὰ πράττωσι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα περὶ ἡμῶν.
2Ki 22:14 Τότε Χελκίας ὁ ἱερεύς, καὶ Ἀχικὰμ καὶ Ἀχβὼρ καὶ Σαφὰν καὶ Ἀσαΐας, ὑπῆγαν εἰς τὴν Ὄλδαν τὴν προφῆτιν, τὴν γυναῖκα τοῦ Σαλλοὺμ υἱοῦ τοῦ Τικβά, υἱοῦ τοῦ Ἀράς, τοῦ ἱματιοφύλακος· κατῴκει δὲ αὕτη ἐν Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὸ Μισνέ· καὶ ὡμίλησαν μετ' αὐτῆς.
2Ki 22:15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Εἴπατε πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις σᾶς ἀπέστειλε πρὸς ἐμέ,
2Ki 22:16 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους αὐτοῦ, πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἀνέγνωσε·
2Ki 22:17 διότι μὲ ἐγκατέλιπον καὶ ἐθυμίασαν εἰς ἄλλους θεούς, διὰ νὰ μὲ παροργίσωσι διὰ πάντων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν· διὰ τοῦτο θέλει ἐκχυθῇ ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ δὲν θέλει σβεσθῇ.
2Ki 22:18 Πρὸς τὸν βασιλέα ὅμως τοῦ Ἰούδα, ὅστις σᾶς ἀπέστειλε νὰ ἐρωτήσητε τὸν Κύριον, οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτόν· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Περὶ τῶν λόγων τοὺς ὁποίους ἤκουσας,
2Ki 22:19 ἐπειδὴ ἡ καρδία σου ἡπαλύνθη, καὶ ἐταπεινώθης ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅτε ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐναντίον τοῦ τόπου τούτου καὶ ἐναντίον τῶν κατοίκων αὐτοῦ, ὅτι θέλουσι κατασταθῇ ἐρήμωσις καὶ κατάρα, καὶ διέσχισας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας ἐνώπιόν μου· διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἐπήκουσα, λέγει Κύριος·
2Ki 22:20 ἰδοὺ λοιπόν, ἐγὼ θέλω σὲ συνάξει εἰς τοὺς πατέρας σου, καὶ θέλεις συναχθῇ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ· καὶ δὲν θέλουσιν ἰδεῖ οἱ ὀφθαλμοὶ σου πάντα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐπιφέρω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ ἔφεραν ἀπόκρισιν πρὸς τὸν βασιλέα.
2Ki 23:1 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεύς, καὶ συνήγαγον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ.
2Ki 23:2 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαός, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· καὶ ἀνέγνωσεν εἰς

ἐπήκοον αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης, τὸ ὁποῖον εὑρέθη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.
2Ki 23:3 Καὶ σταθεὶς ὁ βασιλεὺς πλησίον τοῦ στύλου, ἔκαμε τὴν διαθήκην ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ περιπατῇ κατόπιν τοῦ Κυρίου καὶ νὰ φυλάττῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ ἐξ ὅλης καρδίας καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς, ὥστε νὰ ἐκτελῶσι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐστάθη εἰς τὴν διαθήκην.
2Ki 23:4 Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ τοὺς ἱερεῖς τῆς δευτέρας τάξεως καὶ τοὺς φύλακας τῆς πύλης, νὰ ἐκβάλωσιν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου πάντα τὰ σκεύη, τὰ κατεσκευασμένα διὰ τὸν Βάαλ καὶ διὰ τὸ ἄλσος καὶ διὰ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐν τοῖς ἀγροῖς Κέδρων, καὶ μετεκόμισαν τὴν στάκτην αὐτῶν εἰς Βαιθήλ.
2Ki 23:5 Καὶ κατήργησε τοὺς εἰδωλολάτρας ἱερεῖς, τοὺς ὁποίους οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα διώρισαν νὰ θυμιάζωσιν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τόποις, ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς πέριξ τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ τοὺς θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάαλ, εἰς τὸν ἥλιον καὶ εἰς τὴν σελήνην καὶ εἰς τὰ ζώδια καὶ εἰς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ.
2Ki 23:6 Καὶ ἐξέβαλε τὸ ἄλσος ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἔξω τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὸν χείμαρρον Κέδρων, καὶ κατέκαυσεν αὐτὸ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κέδρων καὶ κατελέπτυνεν αὐτὸ εἰς σκόνην, καὶ ἔρριψε τὴν σκόνην αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μνημάτων τῶν υἱῶν τοῦ ὄχλου.
2Ki 23:7 Καὶ κατεκρήμνισε τοὺς οἴκους τῶν σοδομιτῶν, τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ὅπου αἱ γυναῖκες ὕφαινον παραπετάσματα διὰ τὸ ἄλσος.
2Ki 23:8 Καὶ ἔφερε πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν πόλεων τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβεβήλωσε τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἱερεῖς ἐθυμίαζον, ἀπὸ Γεβὰ ἕως Βηρσαβεέ, καὶ κατεκρήμνισε τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τῶν πυλῶν, τῶν ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πύλης Ἰησοῦ τοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως, τῇ ἐξ ἀριστερῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως.
2Ki 23:9 Πλὴν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων δὲν ἀνέβησαν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ, ἀλλ᾿ ἔτρωγον ἄζυμα μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
2Ki 23:10 Καὶ ἐβεβήλωσε τὸν Τοφέθ, τὸν ἐν τῇ φάραγγι τῶν υἱῶν τοῦ Ἐννόμ· ὥστε νὰ μὴ δύναται μηδεὶς νὰ διαβιβάσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρὸς εἰς τὸν Μολόχ.
2Ki 23:11 Καὶ ἀφήρεσε τοὺς ἵππους, τοὺς ὁποίους οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα ἔστησαν εἰς τὸν ἥλιον, κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πλησίον τοῦ οἰκήματος τοῦ Νάθανμελὲχ τοῦ εὐνούχου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐν Φαρουρείμ, καὶ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ τὰς ἁμάξας τοῦ ἡλίου.
2Ki 23:12 Καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερῴου τοῦ Ἄχαζ, τὰ ὁποῖα ἔκαμον οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα, καὶ τὰ θυσιαστήρια, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Μανασσῆς ἐν ταῖς δύο αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, κατέστρεψεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς καὶ κατεκρήμνισεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρριψε τὴν σκόνην αὐτῶν εἰς τὸν χείμαρρον Κέδρων.
2Ki 23:13 Καὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τοὺς κατὰ πρόσωπον τῆς Ἱερουσαλήμ, τοὺς ἐν δεξιᾷ τοῦ ὄρους τῆς διαφθορᾶς, τοὺς ὁποίους ᾠκοδόμησε Σολομὼν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὴν Ἀστάρτην τὸ βδέλυγμα τῶν Σιδωνίων, καὶ διὰ τὸν Χεμὼς τὸ βδέλυγμα τῶν Μωαβιτῶν, καὶ διὰ τὸν Μελχὼμ τὸ βδέλυγμα τῶν υἱῶν Ἀμμών, ἐβεβήλωσεν ὁ βασιλεύς.
2Ki 23:14 Καὶ συνέτριψε τὰ ἀγάλματα καὶ κατέκοψε τὰ ἄλση καὶ ἐγέμισε τοὺς τόπους αὐτῶν ἀπὸ ὀστᾶ ἀνθρώπων.
2Ki 23:15 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθὴλ καὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἔκαμεν Ἱεροβοὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ νὰ ἁμαρτήσῃ, καὶ ἐκεῖνο τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον κατεχάλασε καὶ κατέκαυσε τὸν ὑψηλὸν τόπον καὶ ἐλέπτυνεν αὐτὰ εἰς σκόνην καὶ τὸ ἄλσος κατέκαυσεν.
2Ki 23:16 Ὅτε δὲ ὁ Ἰωσίας ἐστράφη καὶ εἶδε τοὺς τάφους τοὺς ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει, ἔστειλε καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν τάφων καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐβεβήλωσεν αὐτό· κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐκήρυξεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ λαλήσας τοὺς λόγους τούτους.
2Ki 23:17 Τότε εἶπε, Τί μνημεῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγὼ βλέπω Καὶ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως εἶπον πρὸς αὐτόν, Ὁ τάφος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἦλθεν ἐξ Ἰούδα καὶ ἐκήρυξε τὰ πράγματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα σὺ ἔκαμες κατὰ τοῦ θυσιαστηρίου τῆς Βαιθήλ.
2Ki 23:18 Καὶ εἶπεν, Ἀφήσατε αὐτόν· ἂς μὴ κινήσῃ μηδεὶς τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. Καὶ διέσωσαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ, μετὰ τῶν ὀστέων τοῦ προφήτου τοῦ ἐλθόντος ἐκ Σαμαρείας.
2Ki 23:19 Καὶ πάντας ἔτι τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Σαμαρείας, τοὺς ὁποίους ἔκαμον οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ παροργίσωσι τὸν Κύριον, ὁ Ἰωσίας ἀφήρεσε, καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς κατὰ πάντα τὰ ἔργα ὅσα ἔκαμεν εἰς Βαιθήλ.
2Ki 23:20 Καὶ ἐθυσίασεν ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς ἐκεῖ, καὶ κατέκαυσεν ἐπ᾿ αὐτῶν τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Ki 23:21 Τότε προσέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰς πάντα τὸν λαόν, λέγων, Κάμετε τὸ πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ τῆς διαθήκης.
2Ki 23:22 Βεβαίως δὲν ἔγεινε τοιοῦτον πάσχα ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἵτινες ἔκρινον τὸν Ἰσραήλ, οὐδὲ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα,
2Ki 23:23 ὁποῖον ἔγεινε πρὸς τὸν Κύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸ πάσχα τοῦτο, κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τοῦ βασιλέως Ἰωσίου.
2Ki 23:24 Ἀφήρεσεν ἔτι ὁ Ἰωσίας καὶ τοὺς ἀνταποκριτὰς τῶν δαιμονίων καὶ τοὺς μάντεις καὶ τὰ ξόανα καὶ τὰ εἴδωλα καὶ πάντα τὰ βδελύγματα τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο ἐν τῇ γῇ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ, τὸ ὁποῖον εὕρηκε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.
2Ki 23:25 Καὶ ὅμοιος αὐτοῦ δὲν ὑπῆρξε πρὸ αὐτοῦ βασιλεύς, ὅστις ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Κύριον ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς

καρδίας καὶ ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς δυνάμεως, κατὰ πάντα τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως· οὐδὲ ἠγέρθη μετ' αὐτὸν ὅμοιος αὐτοῦ.

2Ki 23:26 Πλὴν ὁ Κύριος δὲν ἐστράφη ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης, καθ' ὅν ἐξήφθη ἡ ὀργὴ αὐτοῦ κατὰ τοῦ Ἰούδα, ἐξ αἰτίας πάντων τῶν παροργισμῶν, διὰ τῶν ὁποίων παρώργισεν αὐτὸν ὁ Μανασσῆς.

2Ki 23:27 Καὶ εἶπε Κύριος, Καὶ τὸν Ἰούδαν θέλω ἐκβάλει ἀπ' ἔμπροσθέν μου, καθὼς ἐξέβαλον τὸν Ἰσραήλ, καὶ θέλω ἀπορρίψει τὴν πόλιν ταύτην, τὴν Ἱερουσαλήμ, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξα, καὶ τὸν οἶκον περὶ τοῦ ὁποίου εἶπα, ὁ ὄνομά μου θέλει εἶσθαι ἐκεῖ.

2Ki 23:28 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωσίου καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα

2Ki 23:29 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη ὁ Φαραὼνεχαώ, βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην. Καὶ ὑπῆγεν ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖνος, ὡς εἶδεν αὐτόν, ἐθανάτωσεν αὐτὸν ἐν Μεγιδδῴ.

2Ki 23:30 Καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπεβίβασαν αὐτὸν νεκρὸν εἰς ἅμαξαν ἀπὸ Μεγιδδῴ, καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ. Ὁ δὲ λαὸς τῆς γῆς ἔλαβε τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν τοῦ Ἰωσίου, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ ἔκαμον αὐτὸν βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

2Ki 23:31 Εἰκοσιτριῶν ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωάχαζ, ὅτε ἐβασίλευσε· καὶ ἐβασίλευσε τρεῖς μῆνας ἐν Ἱερουσαλήμ. Τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀμουτάλ, θυγάτηρ τοῦ Ἱερεμίου ἀπὸ Λιβνά.

2Ki 23:32 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

2Ki 23:33 Καὶ ἐφυλάκισεν αὐτὸν ὁ Φαραὼνεχαὼ ἐν Ῥιβλὰ ἐν τῇ γῇ Αἰμάθ, διὰ νὰ μὴ βασιλεύῃ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ κατεδίκασε τὴν γῆν εἰς πρόστιμον ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου καὶ ἑνὸς ταλάντου χρυσίου.

2Ki 23:34 Καὶ ἔκαμεν ὁ Φαραὼνεχαὼ τὸν Ἐλιακεὶμ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσίου βασιλέα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μετήλλαξε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς Ἰωακείμ· τὸν δὲ Ἰωάχαζ ἔλαβε καὶ ἔφερεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

2Ki 23:35 Ὁ δὲ Ἰωακεὶμ ἔδωκεν εἰς τὸν Φαραὼ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον· ἐφορολόγησεν ὅμως τὴν γῆν, διὰ νὰ δώσῃ τὸ ἀργύριον κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Φαραώ· ὁ λαὸς τῆς γῆς συνεισέφερε τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, ἕκαστος κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Φαραὼνεχαώ.

2Ki 23:36 Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωακείμ, ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ ἕνδεκα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ζεβουδά, θυγάτηρ τοῦ Φεδαίου ἀπὸ Ῥουμά.

2Ki 23:37 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

2Ki 24:1 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ὁ Ἰωακεὶμ ἔγεινε δοῦλος αὐτοῦ τρία ἔτη· ἔπειτα ἐστράφη καὶ ἀπεστάτησε κατ' αὐτοῦ.

2Ki 24:2 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος ἐναντίον αὐτοῦ τὰ τάγματα τῶν Χαλδαίων καὶ τὰ τάγματα τῶν Συρίων καὶ τὰ τάγματα τῶν Μωαβιτῶν καὶ τὰ τάγματα τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ Ἰούδα, διὰ νὰ καταστρέψωσιν αὐτόν· κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ χειρὸς τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν.

2Ki 24:3 Τῷ ὄντι κατὰ προσταγὴν τοῦ Κυρίου ἔγεινε τοῦτο εἰς τὸν Ἰούδαν, διὰ νὰ ἀποβάλῃ αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ Μανασσῆ, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξε·

2Ki 24:4 καὶ ἔτι διὰ τὸ ἀθῷον αἷμα τὸ ὁποῖον ἔχυσε, διότι ἐγέμισε τὴν Ἱερουσαλὴμ αἷμα ἀθῶον· καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ Κύριος νὰ συγχωρήσῃ αὐτόν.

2Ki 24:5 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωακεὶμ καὶ πάντα ὅσα ἔπραξε, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα

2Ki 24:6 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωακεὶμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωαχεὶν ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

2Ki 24:7 Ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου δὲν ἐξῆλθε πλέον ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ· διότι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἔλαβεν, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, πάντα ὅσα ἦσαν τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου.

2Ki 24:8 Δεκαοκτὼ ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωαχείν, ὅτε ἐβασίλευσε· καὶ ἐβασίλευσε τρεῖς μῆνας ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Νεουσθά, θυγάτηρ τοῦ Ἐλναθὰν ἐξ Ἱερουσαλήμ.

2Ki 24:9 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

2Ki 24:10 Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀνέβησαν οἱ δοῦλοι τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν.

2Ki 24:11 Καὶ ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος κατὰ τῆς πόλεως, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπολιόρκουν αὐτήν.

2Ki 24:12 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰωαχεὶν βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ· καὶ συνέλαβεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

2Ki 24:13 Καὶ ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ κατέκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσά, τὰ ὁποῖα ἔκαμε Σολομὼν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ, τοῦ Κυρίου, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος.

2Ki 24:14 Καὶ μετῴκισε πᾶσαν τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ πάντας τοὺς δυνατοὺς πολεμιστάς, δέκα χιλιάδας αἰχμαλώτων, καὶ πάντας τοὺς ξυλουργοὺς καὶ σιδηρουργούς· δὲν ἔμεινεν εἰμὴ τὸ πτωχότερον μέρος τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.

2Ki 24:15 Καὶ μετῴκισε τὸν Ἰωαχεὶν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως

καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ καὶ τοὺς δυνατοὺς τῆς γῆς ἔφερεν αἰχμαλώτους ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Βαβυλῶνα·
2Ki 24:16 καὶ πάντας τοὺς πολεμιστάς, ἑπτὰ χιλιάδας, καὶ τοὺς ξυλουργοὺς καὶ τοὺς σιδηρουργούς, χιλίους, πάντας δυνατοὺς καὶ ἐπιτηδείους εἰς πόλεμον· καὶ μετῴκισεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος.
2Ki 24:17 Καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος βασιλέα, ἀντ' αὐτοῦ, Ματθανίαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μετήλλαξε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς Σεδεκίαν.
2Ki 24:18 Ἑνὸς καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Σεδεκίας, ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ ἕνδεκα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀμουτάλ, θυγάτηρ τοῦ Ἱερεμίου ἀπὸ Λιβνά.
2Ki 24:19 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξεν ὁ Ἰωακείμ·
2Ki 24:20 διότι ἐξ ὀργῆς τοῦ Κυρίου κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ Ἰούδα, ἑωσοῦ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ἔγεινε νὰ ἀποστατήσῃ ὁ Σεδεκίας κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος.
2Ki 25:1 Καὶ ἐν τῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δέκατον μῆνα, τὴν δεκάτην τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ πᾶν τὸ στράτευμα αὐτοῦ, κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐναντίον αὐτῆς· καὶ ᾠκοδόμησαν περιτειχίσματα ἐναντίον αὐτῆς κύκλῳ.
2Ki 25:2 Καὶ ἡ πόλις ἐπολιορκεῖτο μέχρι τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου.
2Ki 25:3 Καὶ τὴν ἐνάτην τοῦ τετάρτου μηνὸς ἡ πεῖνα ὑπερίσχυσεν ἐν τῇ πόλει, καὶ δὲν ἦτο ἄρτος διὰ τὸν λαὸν τοῦ τόπου.
2Ki 25:4 Καὶ ἐξεπορθήθη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου ἔφυγον τὴν νύκτα, διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς μεταξὺ τῶν δύο τειχῶν, τῆς πλησίον τοῦ βασιλικοῦ κήπου· οἱ δὲ Χαλδαῖοι ἦσαν πλησίον τῆς πόλεως κύκλῳ· καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπῆγε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πεδιάδος.
2Ki 25:5 Τὸ δὲ στράτευμα τῶν Χαλδαίων κατεδίωξεν ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ ἔφθασαν αὐτὸν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἱεριχώ· καὶ πᾶν τὸ στράτευμα αὐτοῦ διεσκορπίσθη ἀπὸ πλησίον αὐτοῦ.
2Ki 25:6 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος εἰς Ῥιβλά· καὶ ἐπρόφεραν καταδίκην ἐπ' αὐτόν.
2Ki 25:7 Καὶ ἔσφαξαν τοὺς υἱοὺς τοῦ Σεδεκίου ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξετύφλωσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Σεδεκίου, καὶ δέσαντες αὐτὸν μὲ δύο χαλκίνας ἁλύσεις, ἔφεραν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα.
2Ki 25:8 Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ μηνί, τὴν ἑβδόμην τοῦ μηνός, τοῦ δεκάτου ἐνάτου ἔτους τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ἦλθεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ δοῦλος τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος·
2Ki 25:9 καὶ κατέκαυσε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ πάντα μέγαν οἶκον κατέκαυσεν ἐν πυρί.
2Ki 25:10 Καὶ πᾶν τὸ στράτευμα τῶν Χαλδαίων, τὸ μετὰ τοῦ ἀρχισωματοφύλακος, κατεκρήμνισε τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ.
2Ki 25:11 Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοὺς φυγόντας, οἵτινες προσέφυγον πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν τοῦ πλήθους μετῴκισεν ὁ Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ.
2Ki 25:12 Ἐκ τῶν πτωχῶν ὅμως τῆς γῆς ἀφῆκεν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ, διὰ ἀμπελουργοὺς καὶ γεωργούς.
2Ki 25:13 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκίνους, τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν χαλκίνην θάλασσαν τὴν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, οἱ Χαλδαῖοι κατέκοψαν καὶ μετεκόμισαν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.
2Ki 25:14 Ἔλαβον δὲ καὶ τους λέβητας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰ λυχνοψάλιδα καὶ τὰ θυμιατήρια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χάλκινα, διὰ τῶν ὁποίων ἐγίνετο ἡ ὑπηρεσία.
2Ki 25:15 Ἔλαβε προσέτι ὁ ἀρχισωματοφύλαξ καὶ τὰ πυροδοχεῖα καὶ τὰς φιάλας, ὅ, τι ἦτο χρυσοῦν καὶ ὅ, τι ἀργυροῦν·
2Ki 25:16 τοὺς δύο στύλους, τὴν μίαν θάλασσαν καὶ τὰς βάσεις, τὰς ὁποίας ὁ Σολομὼν ἔκαμε διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· ὁ χαλκὸς πάντων τούτων τῶν σκευῶν ἦτο ἀζύγιστος.
2Ki 25:17 Τὸ ὕψος τοῦ ἑνὸς στύλου ἦτο δεκαοκτὼ πηχῶν, καὶ τὸ κιονόκρανον τὸ ἐπ' αὐτοῦ χάλκινον. Τὸ δὲ ὕψος τοῦ κιονοκράνου τριῶν πηχῶν· καὶ τὸ δικτυωτὸν καὶ τὰ ῥόδια ἐπὶ τοῦ κιονοκράνου κύκλῳ ἦσαν πάντα χάλκινα· τὰ αὐτὰ εἶχε καὶ ὁ δεύτερος στύλος μετὰ τοῦ δικτυωτοῦ.
2Ki 25:18 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ Σεραΐαν τὸν πρῶτον ἱερέα καὶ Σοφονίαν τὸν δεύτερον ἱερέα καὶ τοὺς τρεῖς θυρωρούς·
2Ki 25:19 καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβεν ἕνα εὐνοῦχον, ὅστις ἦτο ἐπιστάτης ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ πέντε ἄνδρας ἐκ τῶν παρισταμένων ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τὸν ἄρχοντα τῶν στρατευμάτων, ὅστις ἔκαμνε τὴν στρατολογίαν τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἄνδρας ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει.
2Ki 25:20 Καὶ λαβὼν αὐτοὺς Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ, ἔφερεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος εἰς Ῥιβλά.
2Ki 25:21 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν Ῥιβλά, ἐν τῇ γῇ Αἱμάθ. Οὕτω μετῳκίσθη ὁ Ἰούδας ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ.
2Ki 25:22 Περὶ δὲ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐναπολειφθέντος ἐν τῇ γῇ Ἰούδα, τοὺς ὁποίους Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἀφῆκεν, ἐπὶ τούτους κατέστησε Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικάμ, υἱοῦ τοῦ Σαφάν.
2Ki 25:23 Ἀκούσαντες δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν στρατευμάτων, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος κατέστησε τὸν Γεδαλίαν, ἦλθον πρὸς τὸν Γεδαλίαν εἰς Μισπά, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου καὶ Ἰωανὰν

ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ καὶ Σεραΐας ὁ υἱὸς τοῦ Τανουμὲθ ὁ Νετωφαθίτης καὶ Ἰααζανίας, υἱὸς Μααχαθίτου τινός, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.
2Ki 25:24 Καὶ ὤμοσεν ὁ Γεδαλίας πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μὴ φοβεῖσθε νὰ ἦσθε δοῦλοι τῶν Χαλδαίων. Κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ καὶ δουλεύετε τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· καὶ θέλει εἶσθαι καλὸν εἰς ἐσᾶς.
2Ki 25:25 Ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ μηνί, Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου, υἱοῦ τοῦ Ἐλισαμά, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ σπέρματος, ἦλθεν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ δέκα ἄνδρας, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γεδαλίαν, ὥστε ἀπέθανε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ Χαλδαίους, τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μισπά.
2Ki 25:26 Καὶ ἐσηκώθη πᾶς ὁ λαός, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν στρατευμάτων, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Αἴγυπτον· διότι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων.
2Ki 25:27 Ἐν δὲ τῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς μετοικεσίας τοῦ Ἰωαχεὶν βασιλέως τοῦ Ἰούδα, τὸν δωδέκατον μῆνα, τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ μηνός, ὁ Εὐεὶλμερωδὰχ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, κατὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐβασίλευσεν, ὕψωσεν ἐκ τῆς φυλακῆς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωαχεὶν βασιλέως τοῦ Ἰούδα·
2Ki 25:28 καὶ ἐλάλησεν εὐμενῶς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔθεσε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τοῦ θρόνου τῶν βασιλέων, τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.
2Ki 25:29 καὶ ἤλλαξε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ· καὶ ἔτρωγεν ἄρτον πάντοτε μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ·
2Ki 25:30 καὶ τὸ σιτηρέσιον αὐτοῦ ἦτο παντοτεινὸν σιτηρέσιον, διδόμενον εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ βασιλέως, ἡμερήσιος χορηγία πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
1Ch 1:1 Ἀδάμ, Σήθ, Ἐνώς,
1Ch 1:2 Καϊνάν, Μααλαλεήλ, Ἰάρεδ,
1Ch 1:3 Ἐνώχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ,
1Ch 1:4 Νῶε, Σήμ, Χὰμ καὶ Ἰάφεθ.
1Ch 1:5 υἱοὶ τοῦ Ἰάφεθ, Γομὲρ καὶ Μαγὼγ καὶ Μαδαΐ καὶ Ἰαυὰν καὶ Θουβὰλ καὶ Μεσὲχ καὶ Θειράς·
1Ch 1:6 καὶ υἱοὶ τοῦ Γομέρ, Ἀσχενὰζ καὶ Ῥιφὰθ καὶ Θωγαρμά·
1Ch 1:7 καὶ υἱοὶ τοῦ Ἰαυάν, Ἐλεισὰ καὶ Θαρσεΐς, Κιττεὶμ καὶ Δωδανείμ.
1Ch 1:8 Υἱοὶ τοῦ Χάμ, Χοὺς καὶ Μισραΐμ, Φοὺθ καὶ Χαναάν·
1Ch 1:9 καὶ υἱοὶ τοῦ Χούς, Σεβὰ καὶ Ἀβιλὰ καὶ Σαβθὰ καὶ Ῥααμὰ καὶ Σαβθεκά· καὶ υἱοὶ τοῦ Ῥααμά, Σεβὰ καὶ Δαιδάν.
1Ch 1:10 Καὶ ὁ Χοὺς ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρχισε νὰ ἦναι ἰσχυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς.
1Ch 1:11 Καὶ ὁ Μισραῒμ ἐγέννησε τοὺς Λουδεὶμ καὶ τοὺς Ἀναμεὶμ καὶ τους Λεαβεὶμ καὶ τοὺς Ναφθουχείμ,
1Ch 1:12 καὶ τοὺς Πατρουσεὶμ καὶ τοὺς Χασλουχείμ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξῆλθον οἱ Φιλισταῖοι, καὶ τοὺς Καφθορείμ.
1Ch 1:13 Καὶ ὁ Χαναὰν ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χετταῖον,
1Ch 1:14 καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον,
1Ch 1:15 καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἀρουκαῖον καὶ τὸν Ἀσενναῖον,
1Ch 1:16 καὶ τὸν Ἀρβάδιον καὶ τὸν Σαμαραῖον καὶ τὸν Ἀμαθαῖον.
1Ch 1:17 υἱοὶ τοῦ Σήμ, Ἐλὰμ καὶ Ἀσσοὺρ καὶ Ἀρφαξὰδ καὶ Λοὺδ καὶ Ἀράμ· καὶ υἱοὶ Ἀράμ, Οὔζ καὶ Οὔλ καὶ Γεθὲρ καὶ Μεσέχ.
1Ch 1:18 Καὶ ὁ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Σαλά, καὶ ὁ Σαλὰ ἐγέννησε τὸν Ἔβερ.
1Ch 1:19 Καὶ εἰς τὸν Ἔβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· τὸ ὄνομα τοῦ ἑνός, Φαλέγ· διότι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ· τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Ἰοκτάν.
1Ch 1:20 Καὶ ὁ Ἰοκτὰν ἐγέννησε τὸν Ἀλμωδὰδ καὶ τὸν Σαλὲφ καὶ τὸν Ἀσὰρμαβὲθ καὶ τὸν Ἰαράχ,
1Ch 1:21 καὶ τὸν Ἀδωρὰμ καὶ τὸν Οὐζὰλ καὶ τὸν Δικλά,
1Ch 1:22 καὶ τὸν Ἐβὰλ καὶ τὸν Ἀβιμαὴλ καὶ τὸν Σεβὰ
1Ch 1:23 καὶ τὸν Ὀφείρ, καὶ τὸν Ἀβιλά, καὶ τὸν Ἰωβάβ· πάντες οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰοκτάν.
1Ch 1:24 Σήμ, Ἀρφαξάδ, Σαλά,
1Ch 1:25 Ἔβερ, Φαλέγ, Ῥαγαῦ,
1Ch 1:26 Σερούχ, Ναχώρ, Θάρα,
1Ch 1:27 Ἄβραμ, ὅστις εἶναι ὁ Ἀβραάμ.
1Ch 1:28 Υἱοὶ δὲ τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαήλ.
1Ch 1:29 Αὗται εἶναι αἱ γενεαὶ αὐτῶν· Ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰσμαήλ, Ναβαϊώθ· ἔπειτα Κηδὰρ καὶ Ἀδβεὴλ καὶ Μιβσάμ,
1Ch 1:30 Μισμὰ καὶ Δουμά, Μασσά, Ἀδὰδ καὶ Θαιμά,
1Ch 1:31 Ἰετούρ, Ναφὶς καὶ Κεδμά· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσμαήλ.
1Ch 1:32 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς Χεττούρας, θεραπαίνης τοῦ Ἀβραάμ, οὗτοι· αὕτη ἐγέννησε τὸν Ζεμβρὰν καὶ Ἰοξὰν καὶ Μαδὰν καὶ Μαδιὰμ καὶ Ἰεσβὼκ καὶ Σουά· καὶ υἱοὶ τοῦ Ἰοξάν, Σεβὰ καὶ Δαιδάν·
1Ch 1:33 καὶ υἱοὶ τοῦ Μαδιάμ, Γεφὰ καὶ Ἐφὲρ καὶ Ἀνὼχ καὶ Ἀβειδὰ καὶ Ἐλδαγά· πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ τῆς Χεττούρας.

1Ch 1:34 Καὶ ἐγέννησεν ὁ Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαάκ· υἱοὶ δὲ τοῦ Ἰσαάκ, ὁ Ἡσαῦ καὶ ὁ Ἰσραήλ.
1Ch 1:35 Υἱοὶ τοῦ Ἡσαῦ, Ἐλιφάς, Ῥαγουὴλ καὶ Ἰεοὺς καὶ Ἰεγλὸμ καὶ Κορέ·
1Ch 1:36 υἱοὶ τοῦ Ἐλιφάς, Θαιμὰν καὶ Ὠμάρ, Σωφὰρ καὶ Γοθώμ, Κενὲζ καὶ Θαμνὰ καὶ Ἀμαλήκ.
1Ch 1:37 Υἱοὶ τοῦ Ῥαγουήλ, Ναχάθ, Ζερά, Σομὲ καὶ Μοζέ.
1Ch 1:38 Καὶ υἱοὶ τοῦ Σηείρ, Λωτὰν καὶ Σωβὰλ καὶ Σεβεγὼν καὶ Ἀνὰ καὶ Δησὼν καὶ Ἐσὲρ καὶ Δισάν.
1Ch 1:39 Καὶ υἱοὶ τοῦ Λωτάν, Χορρὶ καὶ Αἰμάμ· ἀδελφὴ δὲ τοῦ Λωτάν, Θαμνά·
1Ch 1:40 Υἱοὶ τοῦ Σωβάλ, Αἰλὰν καὶ Μαναχὰθ καὶ Ἐβάλ, Σεφὼ καὶ Ὠνάμ· καὶ υἱοὶ τοῦ Σεβεγών, Ἀϊὲ καὶ Ἀνά·
1Ch 1:41 υἱοὶ τοῦ Ἀνά, Δησών· καὶ υἱοὶ τοῦ Δησών, Ἀμρὰν καὶ Ἀσβὰν καὶ Ἰθρὰν καὶ Χαρράν.
1Ch 1:42 Υἱοὶ τοῦ Ἐσέρ, Βαλαὰν καὶ Ζααβὰν καὶ Ἰακάν· υἱοὶ τοῦ Δισάν, Οὔζ καὶ Ἀράν.
1Ch 1:43 Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ βασιλεῖς, οἱ βασιλεύσαντες ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ, πρὶν βασιλεύσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Βελά, ὁ υἱὸς τοῦ Βεώρ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ Δεγναβά.
1Ch 1:44 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Βελά, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἰωβάβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ζερά, ἐκ τῆς Βοσόρρας.
1Ch 1:45 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἰωβάβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ ὁ Χουσάμ, ἐκ τῆς γῆς τῶν Θαιμανιτῶν.
1Ch 1:46 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Χουσάμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἀδάδ, ὁ υἱὸς τοῦ Βεδάδ, ὅστις ἐπάταξε τοὺς Μαδιανίτας ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Μωάβ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ Ἀβίθ.
1Ch 1:47 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Ἀδάδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Σαμλά, ὁ ἐκ Μασρεκᾶς.
1Ch 1:48 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Σαμλά, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Σαούλ, ὁ ἀπὸ Ῥεχωβώθ, τῆς παρὰ τὸν ποταμόν.
1Ch 1:49 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Σαούλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Βάαλχανάν, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχβώρ.
1Ch 1:50 Καὶ ἀπέθανεν ὁ Βάαλχανάν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ ὁ Ἀδάδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτοῦ ἦτο Παΐ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μεεταβεὴλ, θυγάτηρ Ματραίδ, θυγατρὸς Μαιζαάβ.
1Ch 1:51 Ἀποθανόντος δὲ τοῦ Ἀδάδ, ἐστάθησαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, ἡγεμὼν Θαμνά, ἡγεμὼν Ἀλβά, ἡγεμὼν Ἰεθέθ,
1Ch 1:52 ἡγεμὼν Ὀλιβαμά, ἡγεμὼν Ἠλά, ἡγεμὼν Φινών,
1Ch 1:53 ἡγεμὼν Κενέζ, ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Μιβσάρ,
1Ch 1:54 ἡγεμὼν Μαγεδιήλ, ἡγεμὼν Ἰράμ· οὗτοι ἐστάθησαν οἱ ἡγεμόνες Ἐδώμ.
1Ch 2:1 Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ· Ῥουβήν, Συμεών, Λευῒ καὶ Ἰούδας, Ἰσσάχαρ καὶ Ζαβουλών,
1Ch 2:2 Δάν, Ἰωσὴφ καὶ Βενιαμίν, Νεφθαλί, Γάδ, καὶ Ἀσήρ.
1Ch 2:3 Υἱοὶ τοῦ Ἰούδα, Ἤρ καὶ Αὐνὰν καὶ Σηλά· τρεῖς ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Σουὰ τῆς Χαναανίτιδος. Ἦτο δὲ ὁ Ἤρ, ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἰούδα, πονηρὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.
1Ch 2:4 Καὶ Θάμαρ, ἡ νύμφη αὐτοῦ, ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρά. Πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰούδα ἦσαν πέντε.
1Ch 2:5 Υἱοὶ τοῦ Φαρὲς, Ἑσρὼν καὶ Ἁμούλ.
1Ch 2:6 Καὶ υἱοὶ τοῦ Ζαρά, Ζιμβρὶ καὶ Ἐθὰν καὶ Αἰμὰν καὶ Χαλχὸλ καὶ Δαρά· πάντες πέντε.
1Ch 2:7 Καὶ υἱοὶ τοῦ Χαρμί, Ἀχάρ, ὁ ταράξας τὸν Ἰσραήλ, ὅστις ἔκαμε παράβασιν εἰς τὸ ἀνάθεμα.
1Ch 2:8 Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἐθάν, Ἀζαρίας.
1Ch 2:9 Υἱοὶ δὲ τοῦ Ἑσρών, οἱ γεννηθέντες εἰς αὐτόν, Ἰεραμεὴλ καὶ Ἀρὰμ καὶ Χάλεβ.
1Ch 2:10 Καὶ Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀμμιναδάβ, καὶ Ἀμμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, τὸν ἄρχοντα τῶν υἱῶν Ἰούδα.
1Ch 2:11 Καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμά, καὶ Σαλμὰ ἐγέννησε τὸν Βοόζ,
1Ch 2:12 καὶ Βοὸζ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ, καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί·
1Ch 2:13 καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησεν Ἐλιὰβ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ καὶ Ἀβιναδὰβ τὸν δεύτερον καὶ Σαμμὰ τὸν τρίτον,
1Ch 2:14 Ναθαναὴλ τὸν τέταρτον, Ῥαδδαὶ τὸν πέμπτον,
1Ch 2:15 Ὀσὲμ τὸν ἕκτον, Δαβὶδ τὸν ἕβδομον.
1Ch 2:16 Καὶ ἀδελφαὶ αὐτῶν ἦσαν Σερουΐα καὶ Ἀβιγαία. Καὶ υἱοὶ τῆς Σερουΐας, Ἀβισαὶ καὶ Ἰωὰβ καὶ Ἀσαήλ, τρεῖς.
1Ch 2:17 Ἡ δὲ Ἀβιγαία ἐγέννησε τὸν Ἀμασά· καὶ πατὴρ τοῦ Ἀμασὰ ἦτο Ἰεθὲρ ὁ Ἰσμαηλίτης.
1Ch 2:18 Καὶ Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἑσρὼν ἐγέννησεν υἱοὺς ἐκ τῆς Ἀζουβὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς Ἰεριώθ· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς ἦσαν Ἰεσὲρ καὶ Σωβὰβ καὶ Ἀρδών.
1Ch 2:19 Ἀποθανούσης δὲ τῆς Ἀζουβά, ὁ Χάλεβ ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν τὴν Ἐφράθ, ἥτις ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ὤρ.
1Ch 2:20 Καὶ Ὤρ ἐγέννησε τὸν Οὐρί, καὶ ὁ Οὐρὶ ἐγέννησε τὸν Βεζελεήλ.
1Ch 2:21 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν ὁ Ἑσρὼν πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ Μαχεὶρ πατρὸς τοῦ Γαλαάδ· καὶ οὗτος ἔλαβεν αὐτὴν ἡλικίας ὢν ἑξήκοντα ἐτῶν· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Σεγούβ.
1Ch 2:22 Καὶ Σεγοὺβ ἐγέννησε τὸν Ἰαείρ, ὅστις εἶχεν εἰκοσιτρεῖς πόλεις ἐν τῇ γῇ Γαλαάδ.
1Ch 2:23 Καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν Γεσσοὺρ καὶ Ἀρὰμ τὰς κώμας Ἰαείρ, τὴν Καινὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἑξήκοντα πόλεις. Πᾶσαι αὗται ἦσαν τῶν υἱῶν τοῦ Μαχείρ, πατρὸς τοῦ Γαλαάδ.
1Ch 2:24 Καὶ ἀφοῦ ἀπέθανεν ὁ Ἑσρὼν Χάλεβέφραθά, Ἀβιὰ ἡ γυνὴ τοῦ Ἑσρὼν ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν Ἀσχὼρ τὸν πατέρα τοῦ Θεκουέ.
1Ch 2:25 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεραμεήλ, πρωτοτόκου τοῦ Ἑσρών, ἦσαν Ἀρὰμ ὁ πρωτότοκος, καὶ Βουνὰ καὶ Ὀρὲν καὶ Ὀσὲμ καὶ Ἀχιά.

1Ch 2:26 Ὁ Ἰεραμεὴλ ἔλαβε καὶ ἄλλην γυναῖκα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτο Ἀτάρα· αὕτη ἦτο μήτηρ τοῦ Ὠνάμ.
1Ch 2:27 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀράμ, πρωτοτόκου τοῦ Ἰεραμεήλ, ἦσαν Μαὰς καὶ Ἰαμεὶν καὶ Ἐκέρ.
1Ch 2:28 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ὠνὰμ ἦσαν Σαμμαῒ καὶ Ἰαδαέ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σαμμαΐ, Ναδὰβ καὶ Ἀβισούρ.
1Ch 2:29 Καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀβισοὺρ ἦτο Ἀβιχαΐλ, καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἀαβὰν καὶ τὸν Μωλήδ.
1Ch 2:30 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ναδὰβ ἦσαν Σελὲδ καὶ Ἀπφαΐμ· ἀπέθανε δὲ ὁ Σελὲδ ἄτεκνος.
1Ch 2:31 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀπφαΐμ, Ἰεσεί. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεσεί, Σησάν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σησάν, Ἀαλαί.
1Ch 2:32 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαδαέ, ἀδελφοῦ τοῦ Σαμμαΐ, Ἰεθὲρ καὶ Ἰωνάθαν· ἀπέθανε δὲ ὁ Ἰεθὲρ ἄτεκνος.
1Ch 2:33 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωνάθαν, Φαλὲθ καὶ Ζαζά· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεραμεήλ.
1Ch 2:34 Ὁ δὲ Σησὰν δὲν εἶχεν υἱούς, ἀλλὰ θυγατέρας. Καὶ εἶχεν ὁ Σησὰν δοῦλον Αἰγύπτιον, ὀνομαζόμενον Ἰαραά·
1Ch 2:35 καὶ ἔδωκεν ὁ Σησὰν τὴν θυγατέρα αὑτοῦ εἰς τὸν Ἰαραά, τὸν δοῦλον αὑτοῦ, εἰς γυναῖκα· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἀτθαΐ.
1Ch 2:36 Καὶ Ἀτθαῒ ἐγέννησε τὸν Νάθαν, καὶ Νάθαν ἐγέννησε τὸν Ζαβάδ,
1Ch 2:37 καὶ Ζαβὰδ ἐγέννησε τὸν Ἐφλάλ, καὶ Ἐφλὰλ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ,
1Ch 2:38 καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰηοῦ, καὶ Ἰηοῦ ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν,
1Ch 2:39 καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Χελής, καὶ Χελὴς ἐγέννησε τὸν Ἐλεασά,
1Ch 2:40 καὶ Ἐλεασὰ ἐγέννησε τὸν Σισαμαΐ, καὶ Σισαμαῒ ἐγέννησε τὸν Σαλλούμ,
1Ch 2:41 καὶ Σαλλοὺμ ἐγέννησε τὸν Ἰεκαμίαν, καὶ Ἰεκαμίας ἐγέννησε τὸν Ἐλισαμά.
1Ch 2:42 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Χάλεβ, ἀδελφοῦ τοῦ Ἰεραμεήλ, ἦσαν Μησὰ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ, ὅστις ἦτο ὁ πατὴρ τοῦ Ζίφ· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μαρησά, πατρὸς τοῦ Χεβρών.
1Ch 2:43 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Χεβρών, Κορὲ καὶ Θαπφουὰ καὶ Ῥεκὲμ καὶ Σεμά.
1Ch 2:44 Καὶ ὁ Σεμὰ ἐγέννησε τὸν Ῥαάμ, πατέρα τοῦ Ἰορκοάμ· καὶ ὁ Ῥεκὲμ ἐγέννησε τὸν Σαμμαΐ.
1Ch 2:45 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Σαμμαῒ ἦτο Μαών· ὁ δὲ Μαὼν ἦτο πατὴρ Βαὶθσούρ.
1Ch 2:46 Καὶ ἡ Γεφά, παλλακὴ τοῦ Χάλεβ, ἐγέννησε τὸν Χαρράν, καὶ τὸν Μοσά, καὶ τὸν Γαζέζ. Καὶ Χαρρὰν ἐγέννησε τὸν Γαζέζ.
1Ch 2:47 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαδαΐ, Ῥεγὲμ καὶ Ἰωθὰμ καὶ Γησὰν καὶ Φελὲτ καὶ Γεφὰ καὶ Σαγάφ.
1Ch 2:48 Ἡ Μααχά, παλλακὴ τοῦ Χάλεβ, ἐγέννησε τὸν Σεβὲρ καὶ τὸν Θιρχανά.
1Ch 2:49 Ἐγέννησεν ἔτι τὸν Σαγὰφ πατέρα Μαδμαννά, τὸν Σεβὰ πατέρα Μαχβηνὰ καὶ πατέρα Γαβαά· ἡ θυγάτηρ δὲ τοῦ Χάλεβ ἦτο ἡ Ἀχσά.
1Ch 2:50 Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Χάλεβ, υἱοῦ τοῦ Ὥρ, πρωτοτόκου τῆς Ἐφραθά· Σωβὰλ ὁ πατὴρ Κιριὰθιαρείμ,
1Ch 2:51 Σαλμὰ ὁ πατὴρ Βηθλεέμ, Ἀρὲφ ὁ πατὴρ Βαὶθγαδέρ.
1Ch 2:52 Καὶ εἰς τὸν Σωβὰλ τὸν πατέρα Κιριὰθιαρεὶμ ἔγειναν υἱοί, ὁ Ἀροὲ καὶ Ἀσεϊὰμενουχὼθ.
1Ch 2:53 Καὶ αἱ συγγένειαι Κιριὰθιαρεὶμ ἦσαν οἱ Ἰεθρῖται καὶ οἱ Φουθῖται καὶ οἱ Σουμαθῖται καὶ οἱ Μισραΐται. Ἐκ τούτων ἐξῆλθον οἱ Σαραθαῖοι καὶ οἱ Ἐσθαωλαῖοι.
1Ch 2:54 Οἱ υἱοὶ τοῦ Σαλμά, Βηθλεὲμ καὶ οἱ Νετωφαθῖται, Ἀταρὼθ τοῦ οἴκου Ἰωὰβ καὶ οἱ Ζωρῖται, τὸ ἥμισυ τῶν Μαναχαθιτῶν,
1Ch 2:55 καὶ αἱ συγγένειαι τῶν γραμματέων, τῶν κατοικούντων ἐν Ἰαβής, οἱ Θιραθῖται, οἱ Σιμεαθῖται καὶ οἱ Σουχαθῖται. Οὗτοι εἶναι οἱ Κεναῖοι, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τοῦ Αἱμάθ, πατρὸς τοῦ οἴκου Ῥηχάβ.
1Ch 3:1 Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Δαβίδ, οἱ γεννηθέντες εἰς αὐτὸν ἐν Χεβρών· ὁ πρωτότοκος, Ἀμνών, ἐκ τῆς Ἀχινοὰμ τῆς Ἰεζραηλίτιδος· ὁ δεύτερος, Δανιήλ, ἐκ τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίτιδος·
1Ch 3:2 ὁ τρίτος, Ἀβεσσαλώμ, ὁ υἱὸς τῆς Μααχά, θυγατρὸς τοῦ Θαλμαῒ βασιλέως τῆς Γεσσούρ· ὁ τέταρτος, Ἀδωνίας, ὁ υἱὸς τῆς Ἀγγείθ·
1Ch 3:3 ὁ πέμπτος, Σεφατίας, ἐκ τῆς Ἀβιτάλ· ὁ ἕκτος, Ἰθραάμ, ἐκ τῆς Αἰγλὰ γυναικὸς αὐτοῦ.
1Ch 3:4 Ἓξ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν ἐν Χεβρών· καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἔτη καὶ ἓξ μῆνας· ἐν δὲ Ἱερουσαλὴμ ἐβασίλευσε τριάκοντα τρία ἔτη.
1Ch 3:5 οὗτοι δὲ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμαὰ καὶ Σωβὰβ καὶ Νάθαν καὶ Σολομών, τέσσαρες, ἐκ τῆς Βὴθσαβεὲ θυγατρὸς τοῦ Ἀμμιήλ·
1Ch 3:6 καὶ Ἰεβάρ, καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Ἐλιφαλέτ
1Ch 3:7 καὶ Νωγὰ καὶ Νεφὲγ καὶ Ἰαφιά
1Ch 3:8 καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Ἐλιαδὰ καὶ Ἐλιφελέτ, ἐννέα·
1Ch 3:9 πάντες υἱοὶ τοῦ Δαβίδ, πλὴν τῶν υἱῶν τῶν παλλακῶν, καὶ Θάμαρ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν.
1Ch 3:10 Υἱὸς δὲ τοῦ Σολομῶντος ἦτο ὁ Ῥοβοάμ, υἱὸς τούτου ὁ Ἀβιά, υἱὸς τούτου ὁ Ἀσά, υἱὸς τούτου ὁ Ἰωσαφάτ,
1Ch 3:11 υἱὸς τούτου ὁ Ἰωράμ, υἱὸς τούτου ὁ Ὀχοζίας, υἱὸς τούτου ὁ Ἰωάς,
1Ch 3:12 υἱὸς τούτου ὁ Ἀμασίας, υἱὸς τούτου ὁ Ἀζαρίας, υἱὸς τούτου ὁ Ἰωθάμ,
1Ch 3:13 υἱὸς τούτου ὁ Ἄχαζ, υἱὸς τούτου ὁ Ἐζεκίας, υἱὸς τούτου ὁ Μανασσῆς,
1Ch 3:14 υἱὸς τούτου ὁ Ἀμών, υἱὸς τούτου ὁ Ἰωσίας.
1Ch 3:15 Οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ Ἰωσίου ἦσαν, ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἰωανάν· ὁ δεύτερος, Ἰωακείμ· ὁ τρίτος, Σεδεκίας· ὁ τέταρτος, Σαλλούμ.

1Ch 3:16 Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἰωακείμ, Ἰεχονίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Σεδεκίας ὁ υἱὸς τούτου.
1Ch 3:17 Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἰεχονίου, Ἀσείρ, Σαλαθιὴλ ὁ υἱὸς τούτου,
1Ch 3:18 καὶ Μαλχιρὰμ καὶ Φεδαΐας καὶ Σενασάρ, Ἰεκαμίας, Ὠσαμὰ καὶ Νεδαβίας.
1Ch 3:19 Καὶ υἱοὶ τοῦ Φεδαΐα, Ζοροβάβελ καὶ Σιμεΐ· καὶ υἱοὶ τοῦ Ζοροβάβελ, Μεσουλλὰμ καὶ Ἀνανίας καὶ Σελωμεὶθ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν·
1Ch 3:20 καὶ Ἀσσουβὰ καὶ Ὀὴλ καὶ Βαραχίας καὶ Ἀσαδίας καὶ Ἰουσὰβ-έσέδ, πέντε.
1Ch 3:21 Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἀνανία, Φελατίας καὶ Ἰεσαΐας· οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥεφαΐα, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀρνάν, οἱ υἱοὶ τοῦ Ὀβαδία, οἱ υἱοὶ τοῦ Σεχανία.
1Ch 3:22 Καὶ υἱοὶ τοῦ Σεχανία, Σεμαΐας· καὶ υἱοὶ τοῦ Σεμαΐα, Χαττοὺς καὶ Ἰγεὰλ καὶ Βαρίας καὶ Νεαρίας καὶ Σαφάτ, ἕξ.
1Ch 3:23 Καὶ υἱοὶ τοῦ Νεαρία, Ἐλιωηνάϊ καὶ Ἐζεκίας καὶ Ἀζρικάμ· τρεῖς.
1Ch 3:24 Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἐλιωηνάϊ, Ὠδαΐας καὶ Ἐλιασεὶβ καὶ Φελαΐας καὶ Ἀκκοὺβ καὶ Ἰωανὰν καὶ Δαλαΐας καὶ Ἀνανί, ἑπτά.
1Ch 4:1 Υἱοὶ τοῦ Ἰούδα, Φαρές, Ἑσρὼν καὶ Χαρμὶ καὶ Ὥρ καὶ Σωβάλ.
1Ch 4:2 Καὶ Ῥεαΐα, ὁ υἱὸς τοῦ Σωβάλ, ἐγέννησε τὸν Ἰαάθ· καὶ Ἰαὰθ ἐγέννησε τὸν Ἀχουμαῒ καὶ τὸν Λαάδ. Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Σαραθιτῶν.
1Ch 4:3 Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς Ἠτάμ· Ἰεζραὲλ καὶ Ἰεσμὰ καὶ Ἰεδβάς· καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Ἀσελελφονί·
1Ch 4:4 καὶ Φανουὴλ ὁ πατὴρ Γεδώρ, καὶ Ἐσὲρ ὁ πατὴρ Χουσά. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ὥρ, πρωτοτόκου Ἐφραθά, πατρὸς Βηθλεέμ.
1Ch 4:5 Καὶ Ἀσχὼρ ὁ πατὴρ Θεκουὲ εἶχε δύο γυναῖκας, Ἑλὰ καὶ Νααρά.
1Ch 4:6 Καὶ ἡ μὲν Νααρὰ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἀχουζὰμ καὶ τὸν Ἐφὲρ καὶ τὸν Θαιμανὶ καὶ τὸν Ἀχασταρί. Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῆς Νααρά.
1Ch 4:7 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς Ἑλά, Σερὲθ καὶ Ἰεσοὰρ καὶ Ἐθνάν.
1Ch 4:8 Καὶ ὁ Κὼς ἐγέννησε τὸν Ἀνοὺβ καὶ τὸν Σωβηβά, καὶ τὰς συγγενείας τοῦ Ἀχαρήλ, υἱοῦ τοῦ Ἀρούμ.
1Ch 4:9 Καὶ ὁ Ἰαβὴς ἦτο ἐνδοξότερος παρὰ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαβής, λέγουσα, Ἐπειδὴ ἐγέννησα αὐτὸν ἐν λύπῃ.
1Ch 4:10 Καὶ ἐπεκαλέσθη ὁ Ἰαβὴς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Εἴθε μετ' εὐλογίας νὰ μὲ εὐλογήσῃς καὶ νὰ ἐκτείνῃς τὰ ὅριά μου, καὶ ἡ χεὶρ σου νὰ ἦναι μετ' ἐμοῦ καὶ νὰ μὲ φυλάττῃς ἀπὸ κακοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἔχω λύπην. Καὶ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς εἰς αὐτὸν ὅσα ἐζήτησε.
1Ch 4:11 Καὶ ὁ Χελούβ, ἀδελφὸς τοῦ Σουά, ἐγέννησε τὸν Μεχείρ· οὗτος ἦτο πατὴρ τοῦ Ἐσθών.
1Ch 4:12 Καὶ ὁ Ἐσθὼν ἐγέννησε τὸν Βαϊθραφὰ καὶ τὸν Φασέα καὶ τὸν Θεχιννά, τὸν πατέρα τῆς πόλεως Νάας· οὗτοι εἶναι οἱ ἄνδρες Ῥηχά.
1Ch 4:13 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Κενέζ, Γοθονιὴλ καὶ Σεραΐας· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γοθονιήλ, Ἀθάθ.
1Ch 4:14 Καὶ ὁ Μεονοθαὶ ἐγέννησε τὸν Ὀφρά· καὶ ὁ Σεραΐας ἐγέννησε τὸν Ἰωάβ, πατέρα τῆς κοιλάδος τῶν τεκτόνων· διότι ἦσαν τέκτονες.
1Ch 4:15 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Χάλεβ, υἱοῦ τοῦ Ἰεφοννή, Ἰρού, Ἠλὰ καὶ Νάαμ· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἠλά, Κενέζ.
1Ch 4:16 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαλελεήλ, Ζὶφ καὶ Ζιφά, Θηριὰ καὶ Ἀσαρεήλ.
1Ch 4:17 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐζρά, Ἰεθὲρ καὶ Μερὲδ καὶ Ἐφὲρ καὶ Ἰαλών· καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Μερὲδ ἐγέννησε τὸν Μαριὰμ καὶ τὸν Σαμμαῒ καὶ τὸν Ἰεσβὰ τὸν πατέρα Ἐσθεμωά.
1Ch 4:18 Καὶ ἡ ἄλλη γυνὴ αὐτοῦ, ἡ Ἰουδαία, ἐγέννησε τὸν Ἰέρεδ τὸν πατέρα Γεδώρ, καὶ τὸν Ἕβερ τὸν πατέρα Σωχώ, καὶ τὸν Ἰεκουθιὴλ τὸν πατέρα Ζανωά. Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς Βιθίας θυγατρὸς τοῦ Φαραώ, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ Μερέδ.
1Ch 4:19 Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῆς Ὀδίας, ἀδελφῆς τοῦ Ναχάμ, πατρὸς Κεειλὰ τοῦ Γαρμίτου καὶ Ἐσθεμωὰ τοῦ Μααχαθίτου.
1Ch 4:20 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σιμὼν ἦσαν Ἀμνὼν καὶ Ῥιννά, Βὲν-ἀνὰν καὶ Θιλών. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεσεί, Ζωχὲθ καὶ Βὲν-ζωχέθ.
1Ch 4:21 Οἱ υἱοὶ τοῦ Σηλά, υἱοῦ τοῦ Ἰούδα, ἦσαν Ἤρ ὁ πατὴρ Ληχὰ καὶ Λaαδὰ ὁ πατὴρ Μαρησά, καὶ αἱ συγγένειαι τοῦ οἴκου τῶν ἐργαζομένων τὴν βύσσον, τοῦ οἴκου τοῦ Ἀσβεά,
1Ch 4:22 καὶ ὁ Ἰωκεὶμ καὶ οἱ ἄνδρες Χαζηβὰ καὶ ὁ Ἰωὰς καὶ ὁ Σαράφ, οἵτινες ἐδέσποζον ἐν Μωάβ, καὶ ὁ Ἰασουβὶ-λεχέμ. Πλὴν ταῦτα εἶναι ἀρχαῖα πράγματα.
1Ch 4:23 Οὗτοι ἦσαν οἱ κεραμεῖς καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Νεταῒμ καὶ Γεδιρά· ἐκεῖ κατῴκουν μετὰ τοῦ βασιλέως διὰ τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.
1Ch 4:24 Οἱ υἱοὶ τοῦ Συμεὼν ἦσαν Νεμουὴλ καὶ Ἰαμείν, Ἰαρείβ, Ζερὰ καὶ Σαούλ·
1Ch 4:25 Σαλλοὺμ υἱὸς τούτου, Μιβσὰμ υἱὸς τούτου, Μισμὰ υἱὸς τούτου.
1Ch 4:26 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μισμά, Ἀμουὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Ζακχοὺρ υἱὸς τούτου, Σιμεῒ υἱὸς τούτου.
1Ch 4:27 Καὶ ὁ Σιμεῒ ἐγέννησε δεκαὲξ υἱοὺς καὶ ἓξ θυγατέρας· οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅμως δὲν εἶχον υἱοὺς πολλούς, οὐδὲ ἐπληθύνθησαν πᾶσαι αἱ συγγένειαι αὐτῶν, καθὼς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα.

1Ch 4:28 Καὶ κατῴκησαν ἐν Βὴρσαβεὲ καὶ Μωλαδὰ καὶ Ἀσὰρσουάλ,
1Ch 4:29 καὶ ἐν Βαλλὰ καὶ ἐν Ἀσὲμ καὶ ἐν Θωλὰδ
1Ch 4:30 καὶ ἐν Βαιθουὴλ καὶ ἐν Ὁρμὰ καὶ ἐν Σικλὰγ
1Ch 4:31 καὶ ἐν Βαὶθμαρχαβὼθ καὶ ἐν Ἀσὰρσουσὶμ καὶ ἐν Βαὶθβηρεὶ καὶ ἐν Σααραείμ· Αὗται ἦσαν αἱ πόλεις αὐτῶν ἕως τῆς βασιλείας τοῦ Δαβίδ.
1Ch 4:32 Καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν ἦσαν, Ἠτὰμ καὶ Ἀείν, Ῥιμμὼν καὶ Θοχὲν καὶ Ἀσάν, πέντε πόλεις·
1Ch 4:33 καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν αἱ πέριξ τούτων τῶν πόλεων, μέχρι Βάαλ. Αὗται ἦσαν αἱ κατοικήσεις αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ γενεὰς διαίρεσις αὐτῶν.
1Ch 4:34 Καὶ Μεσωβὰβ καὶ Ἰαμλὴχ καὶ Ἰωσὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμασία,
1Ch 4:35 καὶ Ἰωὴλ καὶ Ἰηοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσιβία, υἱοῦ τοῦ Σεραΐα, υἱοῦ τοῦ Ἀσιήλ,
1Ch 4:36 καὶ Ἐλιωηνάϊ καὶ Ἰaακωβὰ καὶ Ἰεσοχαΐας καὶ Ἀσαΐας καὶ Ἀδιὴλ καὶ Ἰεσιμιὴλ καὶ Βεναΐας
1Ch 4:37 καὶ Ζιζὰ ὁ υἱὸς τοῦ Σιφεί, υἱοῦ τοῦ Ἀλλόν, υἱοῦ τοῦ Ἰεδαΐα, υἱοῦ τοῦ Σιμρί, υἱοῦ τοῦ Σεμαΐα·
1Ch 4:38 οὗτοι οἱ κατ' ὄνομα μνημονευθέντες ἦσαν ἄρχοντες εἰς τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων αὐτῶν ηὐξήθη εἰς πλῆθος.
1Ch 4:39 Καὶ ὑπῆγαν ἕως τῆς εἰσόδου Γεδώρ, πρὸς ἀνατολὰς τῆς κοιλάδος, διὰ νὰ ζητήσωσι βοσκὴν εἰς τὰ ποίμνια αὐτῶν·
1Ch 4:40 καὶ εὕρηκαν βοσκὴν παχεῖαν καὶ καλήν, καὶ ἡ γῆ ἦτο εὐρύχωρος καὶ ἥσυχος καὶ εἰρηνική· διότι οἱ πρότερον κατοικοῦντες ἐκεῖ ἦσαν ἐκ τοῦ Χάμ.
1Ch 4:41 Καὶ οὗτοι οἱ γεγραμμένοι κατ' ὄνομα ἦλθον ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐπάταξαν τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκεῖ εὑρεθέντας Μιναίους, καὶ ἠφάνισαν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν· διότι ἦτο ἐκεῖ βοσκὴ διὰ τὰ ποίμνια αὐτῶν.
1Ch 4:42 Καὶ ἐξ αὐτῶν, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Συμεών, πεντακόσιοι ἄνδρες ὑπῆγαν εἰς τὸ ὄρος Σηείρ, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Φελατίαν καὶ Νεαρίαν καὶ Ῥεφαΐαν καὶ Ὀζιήλ, υἱοὺς τοῦ Ἰεσεί·
1Ch 4:43 καὶ ἐπάταξαν τὸ ὑπόλοιπον τῶν Ἀμαληκιτῶν τὸ διασωθέν, καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
1Ch 5:1 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν πρωτοτόκου τοῦ Ἰσραήλ, διότι οὗτος ἦτο ὁ πρωτότοκος· ἐπειδὴ ὅμως ἐμίανε τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ ἐδόθησαν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ, υἱοῦ τοῦ Ἰσραήλ· πλὴν οὐχὶ διὰ νὰ ἔχῃ τὰ πρωτοτόκια ὡς πρὸς τὴν γενεαλογίαν·
1Ch 5:2 διότι ὁ Ἰούδας ὑπερίσχυσεν ὑπὲρ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ὥστε ἐξ αὐτοῦ νὰ ἐξέλθῃ ὁ ἡγούμενος· τὰ πρωτοτόκια ὅμως ἦσαν τοῦ Ἰωσήφ·
1Ch 5:3 οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν πρωτοτόκου τοῦ Ἰσραὴλ ἦσαν Ἁνὼχ καὶ Φαλλοῦ, Ἑσρὼν καὶ Χαρμί.
1Ch 5:4 υἱοὶ τοῦ Ἰωήλ, Σεμαΐας υἱὸς τούτου, Γὼγ υἱὸς τούτου, Σιμεῒ υἱὸς τούτου,
1Ch 5:5 Μιχὰ υἱὸς τούτου, Ῥεαΐα υἱὸς τούτου, Βάαλ υἱὸς τούτου,
1Ch 5:6 Βεηρὰ υἱὸς τούτου, τὸν ὁποῖον μετῴκισεν ὁ Θελγὰθφελνασὰρ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· οὗτος ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ῥουβηνιτῶν.
1Ch 5:7 Καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, ὅτε ἡ γενεαλογία τῶν γενεῶν αὐτῶν ἀπηριθμήθη, οἱ ἀρχηγοὶ ἦσαν Ἰεϊὴλ καὶ Ζαχαρίας,
1Ch 5:8 καὶ Βελὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζάζ, υἱοῦ τοῦ Σεμά, υἱοῦ τοῦ Ἰωήλ· οὗτος κατῴκησεν ἐν Ἀροὴρ καὶ ἕως Νεβὼ καὶ Βάαλμεών·
1Ch 5:9 καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατῴκησεν ἕως τῆς εἰσόδου τῆς ἐρήμου ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ· διότι τὰ κτήνη αὐτῶν εἶχον πληθυνθῆ ἐν τῇ γῇ Γαλαάδ.
1Ch 5:10 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Σαοὺλ ἔκαμον πόλεμον πρὸς τοὺς Ἀγαρηνούς, οἵτινες ἔπεσον διὰ τῆς χειρὸς αὐτῶν· καὶ κατῴκησαν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ ἀνατολικὸν τῆς Γαλαάδ.
1Ch 5:11 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Γὰδ κατῴκησαν κατέναντι αὐτῶν, ἐν τῇ γῇ Βασὰν ἕως Σαλχά·
1Ch 5:12 Ἰωὴλ ὁ ἀρχηγὸς καὶ Σαφὰμ ὁ δεύτερος, καὶ Ἰαναῒ καὶ Σαφάτ, ἐν Βασάν.
1Ch 5:13 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν, Μιχαὴλ καὶ Μεσουλλὰμ καὶ Σεβὰ καὶ Ἰωρὰμ καὶ Ἰαχὰν καὶ Ζιὲ καὶ Ἔβερ, ἑπτά.
1Ch 5:14 οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀβιχαὶλ υἱοῦ τοῦ Οὐρί, υἱοῦ τοῦ Ἰαροά, υἱοῦ τοῦ Γαλαάδ, υἱοῦ τοῦ Μιχαήλ, υἱοῦ τοῦ Ἰεσισαΐ, υἱοῦ τοῦ Ἰαδώ, υἱοῦ τοῦ Βούζ.
1Ch 5:15 Ἀχὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβδιήλ, υἱοῦ τοῦ Γουνί, ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν.
1Ch 5:16 Καὶ κατῴκησαν ἐν Γαλαάδ, ἐν Βασὰν καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς περιχώροις Σαρών, ἕως τῶν ὁρίων αὐτῶν.
1Ch 5:17 Πάντες οὗτοι ἀπηριθμήθησαν κατὰ τὴν γενεαλογίαν αὐτῶν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωθὰμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἱεροβοὰμ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ.
1Ch 5:18 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ῥουβὴν καὶ οἱ Γαδῖται καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, ἐκ τῶν δυνατῶν, ἄνδρες φέροντες ἀσπίδα καὶ μάχαιραν καὶ ἐντείνοντες τόξον καὶ γεγυμνασμένοι εἰς πόλεμον, ἦσαν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα, ἐξερχόμενοι εἰς πόλεμον.
1Ch 5:19 Καὶ ἔκαμνον πόλεμον πρὸς τοὺς Ἀγαρηνοὺς καὶ Ἰετουραίους καὶ Ναφισαίους καὶ Νοδαβαίους.
1Ch 5:20 Καὶ ἐβοηθήθησαν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ πάντες οἱ μετ'

αὐτῶν· διότι πρὸς τὸν Θεὸν ἐβόησαν ἐν τῇ μάχῃ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῶν, ἐπειδὴ ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.
1Ch 5:21 Καὶ ᾐχμαλώτισαν τὰ κτήνη αὐτῶν, τὰς καμήλους αὐτῶν πεντήκοντα χιλιάδας, καὶ πρόβατα διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας, καὶ ὄνους δύο χιλιάδας, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων ἑκατὸν χιλιάδας.
1Ch 5:22 Διότι πολλοὶ ἔπεσον τεθανατωμένοι, ἐπειδὴ ὁ πόλεμος ἦτο ἐκ Θεοῦ. Καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς μετοικεσίας.
1Ch 5:23 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς φυλῆς Μανασσῆ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ· οὗτοι ηὔξησαν ἀπὸ Βασὰν ἕως Βάαλ-ἑρμὼν καὶ Σενεὶρ καὶ ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμών·
1Ch 5:24 Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν· Ἐφὲρ καὶ Ἰεσεὶ καὶ Ἐλιὴλ καὶ Ἀζριὴλ καὶ Ἰερεμίας καὶ Ὠδουΐας καὶ Ἰαδιήλ, ἄνδρες δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἄνδρες ὀνομαστοί, ἀρχηγοὶ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν.
1Ch 5:25 Καὶ ἐστάθησαν παραβάται κατὰ τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ἐπόρνευσαν κατόπιν τῶν θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς, τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἠφάνισεν ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν.
1Ch 5:26 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ διήγειρε τὸ πνεῦμα τοῦ Φοὺλ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θελγὰθ-φελνασὰρ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, καὶ μετῴκισεν αὐτούς, τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ τοὺς Γαδίτας καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, καὶ ἔφερεν αὐτοὺς εἰς Ἀλὰ καὶ εἰς Ἀβὼρ καὶ εἰς Ἀρὰ καὶ εἰς τὸν ποταμὸν Γωζάν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
1Ch 6:1 Οἱ υἱοὶ τοῦ Λευΐ ἦσαν Γηρσών, Καὰθ καὶ Μεραρί.
1Ch 6:2 Καὶ οἱ υἱὸς τοῦ Καάθ, Ἀμράμ, Ἰσαὰρ καὶ Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ.
1Ch 6:3 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀμράμ, Ἀαρὼν καὶ Μωϋσῆς καὶ ἡ Μαριάμ. Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών, Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ.
1Ch 6:4 Ὁ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Φινεές, ὁ Φινεὲς ἐγέννησε τὸν Ἀβισσουά,
1Ch 6:5 καὶ Ἀβισσουὰ ἐγέννησε τὸν Βουκκί, καὶ Βουκκὶ ἐγέννησε τὸν Ὀζί,
1Ch 6:6 καὶ Ὀζὶ ἐγέννησε τὸν Ζεραΐαν, καὶ Ζεραΐας ἐγέννησε τὸν Μεραϊώθ,
1Ch 6:7 Μεραϊὼθ ἐγέννησε τὸν Ἀμαρίαν, καὶ Ἀμαρίας ἐγέννησε τὸν Ἀχιτώβ,
1Ch 6:8 καὶ Ἀχιτὼβ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, καὶ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν Ἀχιμάας,
1Ch 6:9 καὶ Ἀχιμάας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Ἰωανάν,
1Ch 6:10 καὶ Ἰωανὰν ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, οὗτος εἶναι ὁ ἱερατεύσας ἐν τῷ ναῷ, τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησεν ὁ Σολομὼν ἐν Ἱερουσαλήμ·
1Ch 6:11 καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Ἀμαρίαν, καὶ Ἀμαρίας ἐγέννησε τὸν Ἀχιτώβ,
1Ch 6:12 καὶ Ἀχιτὼβ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, καὶ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν Σαλλούμ,
1Ch 6:13 καὶ Σαλλοὺμ ἐγέννησε τὸν Χελκίαν, καὶ Χελκίας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν,
1Ch 6:14 καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Σεραΐαν, καὶ Σεραΐας ἐγέννησε τὸν Ἰωσεδέκ,
1Ch 6:15 καὶ Ἰωσεδὲκ ὑπῆγεν εἰς τὴν μετοικεσίαν, ὅτε ὁ Κύριος ἔκαμε νὰ μετοικισθῇ ὁ Ἰούδας καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ διὰ χειρὸς τοῦ Ναβουχοδονόσορ.
1Ch 6:16 Οἱ υἱοὶ τοῦ Λευΐ, Γηρσώμ, Καὰθ καὶ Μεραρί.
1Ch 6:17 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Γηρσώμ· Λιβνὶ καὶ Σιμεΐ.
1Ch 6:18 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Καὰθ, Ἀμρὰμ καὶ Ἰσαὰρ καὶ Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ.
1Ch 6:19 Οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί, Μααλὶ καὶ Μουσί. Καὶ αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Λευϊτῶν κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν.
1Ch 6:20 τοῦ Γηρσώμ, Λιβνὶ υἱὸς τούτου, Ἰαὰθ υἱὸς τούτου, Ζιμμὰ υἱὸς τούτου,
1Ch 6:21 Ἰωὰχ υἱὸς τούτου, Ἰδδὼ υἱὸς τούτου, Ζερὰ υἱὸς τούτου, Ἰεθραὶ υἱὸς τούτου.
1Ch 6:22 Οἱ υἱοὶ τοῦ Καάθ, Ἀμμιναδὰβ υἱὸς αὐτοῦ, Κορὲ υἱὸς τούτου, Ἀσεὶρ υἱὸς τούτου,
1Ch 6:23 Ἐλκανὰ υἱὸς τούτου, καὶ Ἐβιασὰφ υἱὸς τούτου, καὶ Ἀσεὶρ υἱὸς τούτου,
1Ch 6:24 Ταχὰθ υἱὸς τούτου, Οὐριὴλ υἱὸς τούτου, Ὀζίας υἱὸς τούτου, καὶ Σαοὺλ υἱὸς τούτου.
1Ch 6:25 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλκανά, Ἀμασαὶ καὶ Ἀχιμώθ.
1Ch 6:26 Καὶ Ἐλκανά· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλκανά, Σουφὶ υἱὸς τούτου, καὶ Ναχὰθ υἱὸς τούτου,
1Ch 6:27 Ἐλιὰβ υἱὸς τούτου, Ἰεροὰμ υἱὸς τούτου, Ἐλκανὰ υἱὸς τούτου.
1Ch 6:28 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σαμουήλ, Βασνὶ ὁ πρωτότοκος καὶ Ἀβιά.
1Ch 6:29 Οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί, Μααλί, Λιβνὶ υἱὸς τούτου, Σιμεῒ υἱὸς τούτου, Οὐζὰ υἱὸς τούτου,
1Ch 6:30 Σιμαὰ υἱὸς τούτου, Ἀγγία υἱὸς τούτου, Ἀσαΐας υἱὸς τούτου.
1Ch 6:31 Καὶ οὗτοι εἶναι τοὺς ὁποίους κατέστησεν ὁ Δαβὶδ ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς μουσικῆς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ ἡ κιβωτὸς εὕρηκεν ἀνάπαυσιν.
1Ch 6:32 Καὶ ὑπηρέτουν ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὲ ψαλτῳδίας, ἑωσοῦ ὁ Σολομὼν ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ τότε κατεστάθησαν εἰς τὸ ὑπούργημα αὐτῶν, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.
1Ch 6:33 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ κατασταθέντες, μετὰ τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Κααθιτῶν, Αἱμὰν ὁ ψαλτῳδός, υἱὸς τοῦ Ἰωήλ, υἱοῦ τοῦ Σαμουήλ,
1Ch 6:34 υἱοῦ τοῦ Ἐλκανά, υἱοῦ τοῦ Ἰεροάμ, υἱοῦ τοῦ Ἐλιήλ, υἱοῦ τοῦ Θωά,
1Ch 6:35 υἱοῦ τοῦ Σούφ, υἱοῦ τοῦ Ἐλκανά, υἱοῦ τοῦ Μαὰθ υἱοῦ τοῦ Ἀμασαί,

1Ch 6:36 υἱοῦ τοῦ Ἐλκανὰ υἱοῦ τοῦ Ἰωήλ, υἱοῦ τοῦ Ἀζαρίου, υἱοῦ τοῦ Σοφονίου,
1Ch 6:37 υἱοῦ τοῦ Ταχάθ, υἱοῦ τοῦ Ἀσείρ, υἱοῦ τοῦ Ἐβιασάφ, υἱοῦ τοῦ Κορέ,
1Ch 6:38 υἱοῦ τοῦ Ἰσαάρ, υἱοῦ τοῦ Καάθ, υἱοῦ τοῦ Λευὶ υἱοῦ τοῦ Ἰσραήλ·
1Ch 6:39 καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσάφ, ὁ ἱστάμενος ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ· Ἀσὰφ ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου, υἱοῦ τοῦ Σιμεά,
1Ch 6:40 υἱοῦ τοῦ Μιχαήλ, υἱοῦ τοῦ Βαασίου, υἱοῦ τοῦ Μαλχίου,
1Ch 6:41 υἱοῦ τοῦ Ἐθνεὶ υἱοῦ τοῦ Ζερά, υἱοῦ τοῦ Ἀδαΐα,
1Ch 6:42 υἱοῦ τοῦ Ἐθάν, υἱοῦ τοῦ Ζιμμά, υἱοῦ τοῦ Σιμεΐ,
1Ch 6:43 υἱοῦ τοῦ Ἰαάθ, υἱοῦ τοῦ Γηρσώμ, υἱοῦ τοῦ Λευΐ·
1Ch 6:44 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί, οἱ ἐξ ἀριστερῶν· Ἐθὰν ὁ υἱὸς τοῦ Κεισί, υἱοῦ τοῦ Ἀβδί, υἱοῦ τοῦ Μαλλούχ,
1Ch 6:45 υἱοῦ τοῦ Ἀσαβία, υἱοῦ τοῦ Ἀμασία, υἱοῦ τοῦ Χελκίου,
1Ch 6:46 υἱοῦ τοῦ Ἀμσί, υἱοῦ τοῦ Βανί, υἱοῦ τοῦ Σαμείρ,
1Ch 6:47 υἱοῦ τοῦ Μααλί, υἱοῦ τοῦ Μουσί, υἱοῦ τοῦ Μεραρί, υἱοῦ τοῦ Λευΐ·
1Ch 6:48 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται, διωρισμένοι εἰς πάσας τὰς ὑπηρεσίας τῆς σκηνῆς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.
1Ch 6:49 Ὁ δὲ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐθυμίαζον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, διωρισμένοι εἰς πάσας τὰς ἐργασίας τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, καὶ εἰς τὸ νὰ κάμνωσιν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ, κατὰ πάντα ὅσα προσέταξε Μωϋσῆς ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ.
1Ch 6:50 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών· Ἐλεάζαρ υἱὸς τούτου, Φινεὲς υἱὸς τούτου, Ἀβισσουὰ υἱὸς τούτου,
1Ch 6:51 Βουκκὶ υἱὸς τούτου, Ὀζὶ υἱὸς τούτου, Ζεραΐας υἱὸς τούτου,
1Ch 6:52 Μεραϊὼθ υἱὸς τούτου, Ἀμαρίας υἱὸς τούτου, Ἀχιτὼβ υἱὸς τούτου,
1Ch 6:53 Σαδὼκ υἱὸς τούτου, Ἀχιμάας υἱὸς τούτου.
1Ch 6:54 Καὶ αὗται εἶναι αἱ κατοικίαι αὐτῶν κατὰ τὰς κώμας αὐτῶν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν, τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρών, ἐκ τῆς συγγενείας τῶν Καθθιτῶν· διότι εἰς αὐτοὺς ἔπεσεν ὁ κλῆρος·
1Ch 6:55 καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὴν Χεβρὼν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς.
1Ch 6:56 Τοὺς ἀγροὺς ὅμως τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν εἰς τὸν Χάλεβ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεφοννή.
1Ch 6:57 Εἰς δὲ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν ἔδωκαν τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, τὴν Χεβρών, τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου καὶ τὴν Λιβνὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς καὶ τὴν Ἰαθεὶρ καὶ τὴν Ἐσθεμωὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
1Ch 6:58 καὶ τὴν Ἠλὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Δεβεὶρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
1Ch 6:59 καὶ τὴν Ἀσὰν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς καὶ τὴν Βαιθσεμὲς καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
1Ch 6:60 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν τὴν Γαβαὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς καὶ τὴν Ἀλεμὲθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς καὶ τὴν Ἀναθὼθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, δεκατρεῖς.
1Ch 6:61 Καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Καάθ, τοὺς ἐναπολειφθέντας, ἐδόθησαν κατὰ κλῆρον ἐκ τῆς συγγενείας ἑκατέρας φυλῆς καὶ ἐκ τῆς ἡμισείας φυλῆς, τῆς ἡμισείας τοῦ Μανασσῆ, δέκα πόλεις.
1Ch 6:62 Καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Γηρσὼμ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ, καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ ἐν Βασάν, δεκατρεῖς πόλεις.
1Ch 6:63 εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Μεραρί, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, ἐδόθησαν διὰ κλήρου ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα πόλεις.
1Ch 6:64 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔδωκαν εἰς τοὺς Λευΐτας τὰς πόλεις ταύτας καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν.
1Ch 6:65 Καὶ ἔδωκαν κατὰ κλῆρον, ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Συμεὼν καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν υἱῶν Βενιαμίν, τὰς πόλεις ταύτας, ὀνομασθείσας κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν.
1Ch 6:66 Οἱ δὲ ἐκ τῶν συγγενειῶν τῶν υἱῶν Καὰθ ἔλαβον πόλεις τῶν ὁρίων αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ.
1Ch 6:67 Καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς τὰς πόλεις τοῦ καταφυγίου, τὴν Συχὲμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Γεζὲρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
1Ch 6:68 καὶ τὴν Ἰοκμεὰμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Βαιθώρὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
1Ch 6:69 καὶ τὴν Αἰαλὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Γάθριμμὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς·
1Ch 6:70 καὶ ἐκ τῆς ἡμισείας φυλῆς Μανασσῆ τὴν Ἀνὴρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Βιλεὰμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς· ταύτας ἔδωκαν εἰς τὰς συγγενείας τῶν ἐναπολειφθέντων τῶν υἱῶν Καάθ.
1Ch 6:71 εἰς τοὺς υἱοὺς Γηρσὼμ ἔδωκαν, ἐκ τῆς συγγενείας τῆς ἡμισείας φυλῆς Μανασσῆ, τὴν Γωλὰν ἐν Βασὰν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀσταρὼθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς·
1Ch 6:72 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ τὴν Κεδὲς καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Δαβρὰθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
1Ch 6:73 καὶ τὴν Ῥαμὼθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀνεὶμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς·
1Ch 6:74 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ τὴν Μασὰλ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀβδὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,
1Ch 6:75 καὶ τὴν Χουκὼκ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ῥεὼβ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς·
1Ch 6:76 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ τὴν Κεδὲς ἐν Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀμμὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Κιριαθαῒμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς.
1Ch 6:77 Εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Μεραρὶ τοὺς ἐναπολειφθέντας ἔδωκαν, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ζαβουλών, τὴν Ῥιμμὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, τὴν Θαβὼρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς·

1Ch 6:78 εἰς δὲ τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου πλησίον τῆς Ἱεριχώ, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἰορδάνου, ἔδωκαν, ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰασὰ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,

1Ch 6:79 καὶ τὴν Κεδημὼθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Μηφαὰθ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς·

1Ch 6:80 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ τὴν Ῥαμὼθ ἐν Γαλαὰδ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Μαχαναῒμ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς,

1Ch 6:81 καὶ τὴν Ἑσεβὼν καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς.

1Ch 7:1 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰσσάχαρ ἦσαν Θωλὰ καὶ Φουά, Ἰασοὺβ καὶ Σιμβρών, τέσσαρες.

1Ch 7:2 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Θωλά, Ὀζὶ καὶ Ῥεφαΐα καὶ Ἰεριὴλ καὶ Ἰαμαὶ καὶ Ἰεβσὰμ καὶ Σεμουήλ, ἀρχηγοὶ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν εἰς τὸν Θωλά, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἦτο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Δαβίδ, εἰκοσιδύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

1Ch 7:3 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ὀζί, Ἰζραΐας· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰζραΐα, Μιχαὴλ καὶ Ὀβαδία καὶ Ἰωὴλ καὶ Ἰεσία, πέντε, ἀρχηγοὶ πάντες.

1Ch 7:4 Καὶ μετ᾿ αὐτῶν, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τοὺς πατρικοὺς αὐτῶν οἴκους, ἦσαν τάγματα παραταττόμενα εἰς πόλεμον, τριάκοντα ἓξ χιλιάδες ἄνδρες· διότι ἀπέκτησαν πολλὰς γυναῖκας καὶ υἱούς.

1Ch 7:5 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, μεταξὺ πασῶν τῶν οἰκογενειῶν τοῦ Ἰσσάχαρ, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, πάντες ἀπαριθμηθέντες κατὰ τὰς γενεαλογίας αὐτῶν, ὀγδοήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες.

1Ch 7:6 Οἱ υἱοὶ τοῦ Βενιαμίν, Βελὰ καὶ Βεχὲρ καὶ Ἰεδιαήλ, τρεῖς.

1Ch 7:7 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βελά, Ἐσβὼν καὶ Ὀζὶ καὶ Ὀζιὴλ καὶ Ἰεριμὼθ καὶ Ἰρί, πέντε, ἀρχηγοὶ πατρικῶν οἴκων, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἀπαριθμηθέντες κατὰ τὰς γενεαλογίας αὐτῶν, ἦσαν εἰκοσιδύο χιλιάδες καὶ τριάκοντα τέσσαρες.

1Ch 7:8 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βεχέρ, Ζεμιρὰ καὶ Ἰωὰς καὶ Ἐλιέζερ καὶ Ἐλιωηναῒ καὶ Ἀμρὶ καὶ Ἰεριμὼθ καὶ Ἀβιὰ καὶ Ἀναθώθ, καὶ Ἀλαμέθ· πάντες οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Βεχέρ.

1Ch 7:9 Καὶ ἡ γενεαλογικὴ αὐτῶν ἀπαρίθμησις, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, ἦτο εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι, ἀρχηγοὶ τῶν πατρικῶν αὐτῶν οἴκων, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ.

1Ch 7:10 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεδιαήλ, Βαλαάν· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βαλαάν, Ἰεοὺς καὶ Βενιαμὶν καὶ Ἐχοὺδ καὶ Χανααννὰ καὶ Ζηθὰν καὶ Θαρσεὶς καὶ Ἀχισσάρ·

1Ch 7:11 πάντες οὗτοι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεδιαήλ, ἀρχηγοὶ πατριῶν, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἦσαν δεκαεπτὰ χιλιάδες καὶ διακόσιοι, δυνάμενοι νὰ ἐκστρατεύωσιν εἰς πόλεμον.

1Ch 7:12 Καὶ Σουφὶμ καὶ Οὐπίμ, υἱοὶ τοῦ Ἴρ· καὶ υἱοὶ τοῦ Ἀχήρ, Οὐσίμ.

1Ch 7:13 Οἱ υἱοὶ τοῦ Νεφθαλί, Ἰασιὴλ καὶ Γουνὶ καὶ Ἰεσὲρ καὶ Σαλλούμ, υἱοὶ τῆς Βαλλάς.

1Ch 7:14 Οἱ υἱοὶ τοῦ Μανασσῆ, Ἀσριήλ, τὸν ὁποῖον ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐγέννησεν· ἡ δὲ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ Σύριος ἐγέννησε τὸν Μαχεὶρ πατέρα τοῦ Γαλαάδ·

1Ch 7:15 καὶ ὁ Μαχεὶρ ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τοῦ Οὐπὶμ καὶ Σουφίμ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν ἦτο Μααχά· τοῦ δευτέρου δὲ τὸ ὄνομα ἦτο Σαλπαάδ· καὶ ὁ Σαλπαὰδ ἐγέννησε θυγατέρας.

1Ch 7:16 Καὶ ἡ Μααχὰ ἡ γυνὴ τοῦ Μαχεὶρ ἐγέννησεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἦτο Σαρές· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, Οὐλὰμ καὶ Ῥακέμ.

1Ch 7:17 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Οὐλάμ, Βεδάν. Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Γαλαάδ, υἱοῦ τοῦ Μαχείρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ.

1Ch 7:18 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἀμμολεκὲθ ἐγέννησε τὸν Ἰσοὺδ καὶ τὸν Ἀβιέζερ καὶ τὸν Μααλά.

1Ch 7:19 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σεμιδὰ ἦσαν Ἀχιὰν καὶ Συχὲμ καὶ Λικχὶ καὶ Ἀνιάμ.

1Ch 7:20 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐφραΐμ, Σουθαλὰ καὶ Βερὲδ υἱὸς τούτου, καὶ Ταχὰθ υἱὸς τούτου, καὶ Ἐλεαδὰ υἱὸς τούτου, καὶ Ταχὰθ υἱὸς τούτου,

1Ch 7:21 καὶ Ζαβὰδ υἱὸς τούτου, καὶ Σουθαλὰ υἱὸς τούτου, καὶ Ἐσὲρ καὶ Ἐλεάδ· ἐθανάτωσαν δὲ αὐτοὺς οἱ ἄνδρες τῆς Γάθ, οἱ γεννηθέντες ἐν τῷ τόπῳ, διότι κατέβησαν νὰ λάβωσι τὰ κτήνη αὐτῶν.

1Ch 7:22 Καὶ Ἐφραῒμ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐπένθησεν ἡμέρας πολλάς, καὶ ἦλθον οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διὰ νὰ παρηγορήσωσιν αὐτόν.

1Ch 7:23 Ὕστερον εἰσῆλθε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἥτις συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βεριά, ἐπειδὴ ἐγεννήθη ἐν συμφορᾷ συμβάσῃ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

1Ch 7:24 Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ ἦτο Σεερά, ἥτις ᾠκοδόμησε τὴν Βαιθωρών, τὴν κάτω καὶ τὴν ἄνω, καὶ τὴν Οὐζὲνσεερά.

1Ch 7:25 Καὶ Ῥεφὰ ἦτο υἱὸς τούτου, καὶ Ῥεσὲφ καὶ Θελὰ υἱοὶ τούτου, καὶ Ταχὰν υἱὸς τούτου,

1Ch 7:26 Λααδὰν υἱὸς τούτου, Ἀμμιοὺδ υἱὸς τούτου, Ἐλισαμὰ υἱὸς τούτου,

1Ch 7:27 Ναυῆ υἱὸς τούτου, Ἰησοῦς υἱὸς τούτου.

1Ch 7:28 Αἱ δὲ ἰδιοκτησίαι αὐτῶν καὶ αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἦσαν Βαιθὴλ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ κατὰ ἀνατολὰς Νααράν, καὶ κατὰ δυσμὰς Γέζερ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ Συχὲμ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἕως Γάζης καὶ τῶν κωμῶν αὐτῆς·

1Ch 7:29 καὶ εἰς τά ὅρια τῶν υἱῶν Μανασσῆ Βαιθσὰν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Θααννὰχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Μεγιδδὼ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Δὼρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς. Ἐν ταύταις κατῴκησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ υἱοῦ Ἰσραήλ.

1Ch 7:30 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσήρ, Ἰεμνὰ καὶ Ἰεσσουὰ καὶ Ἰεσσουαῒ καὶ Βεριὰ καὶ Σερὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν.

1Ch 7:31 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βεριά, Ἕβερ καὶ Μαλχιήλ, ὅστις εἶναι ὁ πατὴρ Βιρζαβίθ.

1Ch 7:32 Καὶ ὁ Ἕβερ ἐγέννησε τὸν Ἰαφλὴτ καὶ τὸν Σωμὴρ καὶ τὸν Χωθὰμ καὶ τὴν Σουὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

1Ch 7:33 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαφλήτ, Φασὰχ καὶ Βιμὰλ καὶ Ἀσουάθ· οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαφλήτ.

1Ch 7:34 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σωμήρ, Ἀχὶ καὶ Ῥωγά, Ἰεχουβὰ καὶ Ἀράμ.
1Ch 7:35 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἐλὲμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Σωφὰ καὶ Ἰεμνὰ καὶ Σελλὴς καὶ Ἀμάλ.
1Ch 7:36 Οἱ υἱοὶ τοῦ Σωφά, Σουὰ καὶ Ἀρνεφὲρ καὶ Σωγὰλ καὶ Βερὶ καὶ Ἰεμρά,
1Ch 7:37 Βοσὸρ καὶ Ὢδ καὶ Σαμμὰ καὶ Σιλισὰ καὶ Ἰθρὰν καὶ Βεηρά.
1Ch 7:38 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεθέρ, Ἰεφοννὴ καὶ Φισπὰ καὶ Ἀρά.
1Ch 7:39 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Οὐλλά, Ἀρὰχ καὶ Ἀνιὴλ καὶ Ῥισιά.
1Ch 7:40 Πάντες οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσήρ, ἀρχηγοὶ πατρικῶν οἴκων, ἐκλεκτοί, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, πρῶτοι ἀρχηγοί. Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, κατὰ τὴν γενεαλογίαν αὐτῶν, ὅσοι ἦσαν ἄξιοι νὰ παραταχθῶσιν εἰς μάχην, ἦτο εἰκοσιὲξ χιλιάδες ἄνδρες.
1Ch 8:1 Ὁ δὲ Βενιαμὶν ἐγέννησε Βελὰ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ, Ἀσβὴλ τὸν δεύτερον καὶ Ἀαρὰ τὸν τρίτον,
1Ch 8:2 Νωὰ τὸν τέταρτον καὶ Ῥαφὰ τὸν πέμπτον.
1Ch 8:3 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βελὰ ἦσαν, Ἀδδὰρ καὶ Γηρὰ καὶ Ἀβιοὺδ
1Ch 8:4 καὶ Ἀβισσουὰ καὶ Νααμὰν καὶ Ἀχωὰ
1Ch 8:5 καὶ Γηρὰ καὶ Σεφουφὰν καὶ Οὐράμ.
1Ch 8:6 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐχούδ, οἵτινες ἦσαν ἀρχηγοὶ πατριῶν εἰς τοὺς κατοικοῦντας τὴν Γαβαὰ καὶ μετοικισθέντας εἰς Μαναχάθ·
1Ch 8:7 καὶ Νααμὰν καὶ Ἀχιὰ καὶ Γηρά, ὅστις μετῴκισεν αὐτούς, καὶ ἐγέννησε τὸν Οὐζὰ καὶ τὸν Ἀχιούδ.
1Ch 8:8 Καὶ ὁ Σααραῒμ ἐγέννησεν υἱοὺς ἐν τῇ γῇ Μωάβ, ἀφοῦ ἀπέβαλε τὴν Οὐσὶμ καὶ τὴν Βααρὰ, τὰς γυναῖκας αὐτοῦ·
1Ch 8:9 καὶ ἐγέννησεν, ἐκ τῆς Ὀδὲς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τὸν Ἰωβὰβ καὶ τὸν Σιβιὰ καὶ τὸν Μησὰ καὶ τὸν Μαλχὰμ
1Ch 8:10 καὶ τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Σαχιὰ καὶ τὸν Μιρμά· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἀρχηγοὶ πατριῶν.
1Ch 8:11 Ἐκ δὲ τῆς Οὐσὶμ εἶχε γεννήσει τὸν Ἀβιτὼβ καὶ τὸν Ἐλφαάλ.
1Ch 8:12 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλφαὰλ ἦσαν Ἕβερ καὶ Μισαὰμ καὶ Σαμέρ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν Ὠνὼ καὶ τὴν Λὼδ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς·
1Ch 8:13 καὶ ὁ Βεριὰ καὶ ὁ Σεμὰ οὗτοι ἦσαν ἀρχηγοὶ πατριῶν εἰς τοὺς κατοικοῦντας τὴν Αἰαλών· οὗτοι ἐξεδίωξαν τοὺς κατοίκους τῆς Γάθ·
1Ch 8:14 καὶ Ἀχιώ, Σασὰκ καὶ Ἰερεμὼθ
1Ch 8:15 καὶ Ζεβαδίας καὶ Ἀρὰδ καὶ Ἀδέρ,
1Ch 8:16 καὶ Μιχαὴλ καὶ Ἰεσπὰ καὶ Ἰωχὰ υἱοὶ τοῦ Βεριά·
1Ch 8:17 καὶ Ζεβαδίας καὶ Μεσουλλὰμ καὶ Ἐζεκὶ καὶ Ἕβερ
1Ch 8:18 καὶ Ἰσμεραῒ καὶ Ἰεζλιὰ καὶ Ἰωβάβ, υἱοὶ τοῦ Ἐλφαάλ·
1Ch 8:19 καὶ Ἰακεὶμ καὶ Ζιχρὶ καὶ Ζαβδὶ
1Ch 8:20 καὶ Ἐλιηνάϊ καὶ Ζιλθαῒ καὶ Ἐλιὴλ
1Ch 8:21 καὶ Ἀδαΐας καὶ Βεραΐα καὶ Σιμράθ, υἱοὶ τοῦ Σεμά·
1Ch 8:22 καὶ Ἰεσφὰν καὶ Ἕβερ καὶ Ἐλιὴλ
1Ch 8:23 καὶ Ἀβδὼν καὶ Ζιχρὶ καὶ Ἀνὰν
1Ch 8:24 καὶ Ἀνανίας καὶ Ἐλὰμ καὶ Ἀνθωθιὰ
1Ch 8:25 καὶ Ἰεφεδία καὶ Φανουὴλ υἱοὶ τοῦ Σασάκ·
1Ch 8:26 καὶ Σαμσεραῒ καὶ Σεαρία καὶ Γοθολία
1Ch 8:27 καὶ Ἰαρεσία καὶ Ἠλιὰ καὶ Ζιχρί, υἱοὶ τοῦ Ἰεροάμ.
1Ch 8:28 οὗτοι ἦσαν ἀρχηγοὶ πατριῶν, ἀρχηγοὶ κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν. οὗτοι κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλήμ.
1Ch 8:29 Ἐν δὲ Γαβαὼν κατῴκησεν ὁ πατὴρ Γαβαών, τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἦτο Μααχά·
1Ch 8:30 καὶ ὁ πρωτότοκος υἱὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀβδών, ἔπειτα Σοὺρ καὶ Κεὶς καὶ Βάαλ καὶ Ναδὰβ
1Ch 8:31 καὶ Γεδὼρ καὶ Ἀχιὼ καὶ Ζαχὲρ
1Ch 8:32 καὶ Μικλὼθ ὁ γεννήσας τὸν Σιμεά. Καὶ οὗτοι ἔτι κατῴκησαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ, κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
1Ch 8:33 Καὶ ὁ Νὴρ ἐγέννησε τὸν Κείς, καὶ Κεὶς ἐγέννησε τὸν Σαούλ, καὶ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Μαλχὶσουὲ καὶ τὸν Ἀβιναδὰβ καὶ τὸν Ἔσβαάλ.
1Ch 8:34 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν ἦτο ὁ Μερὶββαάλ· καὶ ὁ Μερὶββαὰλ ἐγέννησε τὸν Μιχά.
1Ch 8:35 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μιχὰ ἦσαν Φιθὼν καὶ Μελὲχ καὶ Θαρεὰ καὶ Ἄχαζ.
1Ch 8:36 Καὶ ὁ Ἄχαζ ἐγέννησε τὸν Ἰωαδά· καὶ ὁ Ἰωαδὰ ἐγέννησε τὸν Ἀλεμὲθ καὶ τὸν Ἀζμαβὲθ καὶ τὸν Ζιμβρί· καὶ Ζιμβρὶ ἐγέννησε τὸν Μοσά.
1Ch 8:37 καὶ Μοσὰ ἐγέννησε τὸν Βινεά· Ῥαφά, υἱὸς τούτου· Ἐλεασά, υἱὸς τούτου· Ἀσήλ, υἱὸς τούτου.
1Ch 8:38 Καὶ ὁ Ἀσὴλ εἶχεν ἓξ υἱούς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα· Ἀζρικάμ, Βοχεροῦ καὶ Ἰσμαὴλ καὶ Σεαρία καὶ Ὀβαδία καὶ Ἀνάν· πάντες οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσήλ.
1Ch 8:39 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἠσὲκ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἦσαν Οὐλὰμ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ, Ἰεοὺς ὁ δεύτερος καὶ Ἐλιφελὲτ ὁ τρίτος.

1Ch 8:40 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Οὐλὰμ ἦσαν ἄνδρες δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἐντείνοντες τόξον καὶ ἔχοντες πολλοὺς υἱοὺς καὶ υἱοὺς υἱῶν, ἑκατὸν πεντήκοντα. Πάντες οὗτοι ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν.

1Ch 9:1 Οὕτω πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἀπηριθμήθη κατὰ γενεαλογίας· καὶ ἰδού, εἶναι καταγεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. Μετῳκίσθησαν δὲ εἰς τὴν Βαβυλῶνα διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

1Ch 9:2 Καὶ οἱ πρῶτοι κάτοικοι οἱ ἐν ταῖς ἰδιοκτησίαις αὐτῶν, ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ἦσαν οἱ Ἰσραηλῖται, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται καὶ οἱ Νεθινεἰμ.

1Ch 9:3 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατῴκησαν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ,

1Ch 9:4 Γουθαῒ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ, υἱοῦ τοῦ Ἀμρί, υἱοῦ τοῦ Ἰμρί, υἱοῦ τοῦ Βανί, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Φαρὲς υἱοῦ τοῦ Ἰούδα.

1Ch 9:5 Καὶ ἐκ τῶν Σηλωνιτῶν, Ἀσαΐας ὁ πρωτότοκος καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

1Ch 9:6 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ζερά, Ἰεουὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἑξακόσιοι ἐνενήκοντα.

1Ch 9:7 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Σαλλοὺ ὁ υἱὸς τοῦ Μεσουλλάμ, υἱοῦ τοῦ Ὠδουΐα, υἱοῦ τοῦ Ἀσενουά,

1Ch 9:8 καὶ ὁ Ἰεβνιὰ υἱὸς τοῦ Ἰεροάμ, καὶ ὁ Ἠλὰ υἱὸς τοῦ Ὀζί, υἱοῦ τοῦ Μιχρί, καὶ ὁ Μεσουλλὰμ υἱὸς τοῦ Σεφατία, υἱοῦ τοῦ Ῥαγουήλ, υἱοῦ τοῦ Ἰβνιά·

1Ch 9:9 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, ἐννεακόσιοι πεντήκοντα ἕξ. Πάντες οὗτοι οἱ ἄνδρες ἦσαν ἀρχηγοὶ πατριῶν, κατὰ τοὺς πατρικοὺς οἴκους αὐτῶν.

1Ch 9:10 Καὶ ἐκ τῶν ἱερέων, Ἰεδαΐας καὶ Ἰωϊαρεὶβ καὶ Ἰαχείν

1Ch 9:11 καὶ Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Χελκία, υἱοῦ τοῦ Μεσουλλάμ, υἱοῦ τοῦ Σαδώκ, υἱοῦ τοῦ Μεραϊώθ, υἱοῦ τοῦ Ἀχιτώβ, ἄρχων τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ·

1Ch 9:12 καὶ Ἀδαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεροάμ, υἱοῦ τοῦ Πασχώρ, υἱοῦ τοῦ Μαλχίου, καὶ Μαασαὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀδιήλ, υἱοῦ τοῦ Ἰαζηρά, υἱοῦ τοῦ Μεσουλλάμ, υἱοῦ τοῦ Μεσιλλεμίθ, υἱοῦ τοῦ Ἰμμήρ·

1Ch 9:13 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἀρχηγοὶ τῶν πατρικῶν οἴκων αὐτῶν, χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἄξιοι διὰ τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

1Ch 9:14 καὶ ἐκ τῶν Λευϊτῶν, Σεμαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσσούβ, υἱοῦ τοῦ Ἀζρικάμ, υἱοῦ τοῦ Ἀσαβία, ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί·

1Ch 9:15 καὶ Βακβακάρ, Ἐρὲς καὶ Γαλὰλ καὶ Ματθανίας ὁ υἱὸς τοῦ Μιχά, υἱοῦ τοῦ Ζιχρί, υἱοῦ τοῦ Ἀσάφ·

1Ch 9:16 καὶ Ὀβαδία ὁ υἱὸς τοῦ Σεμαΐα, υἱοῦ τοῦ Γαλάλ, υἱοῦ τοῦ Ἰεδουθούν, καὶ Βαραχίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσά, υἱοῦ τοῦ Ἐλκανά, ὁ κατοικήσας ἐν ταῖς κώμαις τῶν Νετωφαθιτῶν.

1Ch 9:17 οἱ δὲ θυρωροὶ ἦσαν Σαλλοὺμ καὶ Ἀκκοὺβ καὶ Ταλμὼν καὶ Ἀχιμὰν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν· ὁ Σαλλοὺμ ἦτο ὁ ἄρχων·

1Ch 9:18 οὗτοι μέχρι τοῦ νῦν ἦσαν ἐν τῇ πύλῃ τοῦ βασιλέως κατὰ ἀνατολὰς θυρωροὶ κατὰ τὰ τάγματα τῶν υἱῶν τοῦ Λευΐ.

1Ch 9:19 Καὶ Σαλλοὺμ ὁ υἱὸς τοῦ Κωρή, υἱοῦ τοῦ Ἐβιασάφ, υἱοῦ τοῦ Κορέ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οἱ Κορῖται, ἦσαν ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας, φύλακες τῶν πυλῶν τῆς σκηνῆς· καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Κυρίου, ἦσαν φύλακες τῆς εἰσόδου.

1Ch 9:20 Καὶ Φινεὲς ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ, μετὰ τοῦ ὁποίου ἦτο ὁ Κύριος, ἦτο ἄρχων ἐπ' αὐτοὺς τὸ πρότερον.

1Ch 9:21 Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Μεσελεμία ἦτο πυλωρὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

1Ch 9:22 Πάντες οὗτοι, οἱ ἐκλελεγμένοι διὰ νὰ ἦναι πυλωροὶ τῶν θυρῶν, ἦσαν διακόσιοι δώδεκα. Οὗτοι ἦσαν ἀπηριθμημένοι κατὰ γενεαλογίας ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ Σαμουὴλ ὁ βλέπων εἶχον καταστήσει εἰς τὸ ὑπούργημα αὐτῶν.

1Ch 9:23 Καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν εἶχον τὴν ἐπιστασίαν τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, τοῦ οἴκου τῆς σκηνῆς, διὰ νὰ φυλάττωσι.

1Ch 9:24 πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν οἱ πυλωροί, πρὸς ἀνατολάς, πρὸς δυσμάς, πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον.

1Ch 9:25 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, ἔπρεπε νὰ ἔρχωνται κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τοὺς διωρισμένους καιροὺς μετὰ τούτων.

1Ch 9:26 Διότι οἱ Λευῖται οὗτοι, οἱ τέσσαρες ἀρχιπύλωροι, ἔμενον εἰς τὸ ὑπούργημα αὐτῶν καὶ εἶχον τὴν ἐπιστασίαν τῶν οἰκημάτων καὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

1Ch 9:27 Καὶ διενυκτέρευον πέριξ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, διότι ἡ φυλακὴ ἦτο ἐπ' αὐτούς, καὶ αὐτοὶ ἔπρεπε νὰ ἀνοίγωσιν αὐτὸν καθ' ἑκάστην πρωΐαν.

1Ch 9:28 Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν εἶχον τὴν ἐπιστασίαν τῶν λειτουργικῶν σκευῶν, διότι κατὰ ἀριθμὸν εἰσέφερον αὐτὰ καὶ κατὰ ἀριθμὸν ἐξέφερον αὐτά.

1Ch 9:29 Ἐξ αὐτῶν ἔτι ἦσαν διωρισμένοι ἐπὶ τῶν ἄλλων σκευῶν καὶ ἐπὶ πάντων τῶν σκευῶν τῶν ἱερῶν καὶ ἐπὶ τῆς σεμιδάλεως καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ θυμιάματος καὶ τῶν ἀρωμάτων.

1Ch 9:30 Καὶ τινες ἐκ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων κατεσκεύαζον τὸ μύρον τὸ ἀρωματικόν.

1Ch 9:31 Καὶ Ματταθίας, ὁ ἐκ τῶν Λευϊτῶν, ὁ πρωτότοκος Σαλλοὺμ τοῦ Κορίτου, εἶχε τὴν ἐπιστασίαν τῶν τηγανιζομένων πραγμάτων.

1Ch 9:32 Καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Καα θιτῶν, ἦσαν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως, διὰ νὰ

ἑτοιμάζωσιν αὐτοὺς κατὰ σάββατον.
1Ch 9:33 Καὶ ἐκ τούτων ἦσαν οἱ ψαλτῳδοί, ἀρχηγοὶ πατριῶν τῶν Λευϊτῶν, οἵτινες ἔμενον ἐν τοῖς οἰκήμασιν ἐλεύθεροι· διότι ἐνησχολοῦντο εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἡμέραν καὶ νύκτα.
1Ch 9:34 οὗτοι ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν Λευϊτῶν, κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν· οὗτοι οἱ ἀρχηγοὶ κατῴκουν ἐν Ἱερουσαλήμ.
1Ch 9:35 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατώκησεν ὁ πατὴρ Γαβαών, ὁ Ἰεχιήλ, τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἦτο Μααχά·
1Ch 9:36 καὶ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ υἱὸς ἦτο Ἀβδών, ἔπειτα Σοὺρ καὶ Κεὶς καὶ Βάαλ καὶ Νὴρ καὶ Ναδάβ
1Ch 9:37 καὶ Γεδὼρ καὶ Ἀχιὼ καὶ Ζαχαρίας καὶ Μικλώθ·
1Ch 9:38 καὶ ὁ Μικλὼθ ἐγέννησε τὸν Σιμεάμ. Καὶ οὗτοι ἔτι κατῴκησαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἀντικρὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
1Ch 9:39 Καὶ ὁ Νὴρ ἐγέννησε τὸν Κείς, καὶ ὁ Κεὶς ἐγέννησε τὸν Σαούλ, καὶ ὁ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Μαλχὶσουὲ καὶ τὸν Ἀβιναδὰβ καὶ τὸν Ἔσβαάλ.
1Ch 9:40 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν ἦτο ὁ Μερὶββαάλ· καὶ ὁ Μερὶββαὰλ ἐγέννησε τὸν Μιχά.
1Ch 9:41 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μιχὰ ἦσαν Φιθὼν καὶ Μελὲχ καὶ Θαρεά,
1Ch 9:42 καὶ Ἄχαζ ὁ γεννήσας τὸν Ἰαρά· καὶ Ἰαρὰ ἐγέννησε τὸν Ἀλεμέθ, καὶ τὸν Ἀζμαβὲθ καὶ τὸν Ζιμβρί· καὶ Ζιμβρὶ ἐγέννησε τὸν Μοσά.
1Ch 9:43 καὶ Μοσὰ ἐγέννησε τὸν Βινεά· καὶ Ῥεφαΐα ἦτο υἱὸς τούτου. ὁ Ἐλεασὰ υἱὸς τούτου· Ἀσὴλ υἱὸς τούτου.
1Ch 9:44 Ὁ δὲ Ἀσὴλ εἶχεν ἕξ υἱούς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα· Ἀζρικάμ, Βοχεροῦ καὶ Ἰσμαὴλ καὶ Σεαρία καὶ Ὀβαδία καὶ Ἀνάν· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσήλ.
1Ch 10:1 Οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἐπολέμουν κατὰ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου τῶν Φιλισταίων καὶ ἔπεσον πεφονευμένοι ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ.
1Ch 10:2 Καὶ καταφθάσαντες οἱ Φιλισταῖοι ὀπίσω τοῦ Σαοὺλ καὶ ὀπίσω τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐπάταξαν οἱ Φιλισταῖοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀβιναδὰβ καὶ τὸν Μαλχὶσουέ, τοὺς υἱοὺς τοῦ Σαούλ.
1Ch 10:3 Ἐβάρυνε δὲ ἡ μάχη ἐπὶ τὸν Σαούλ, καὶ ἐπέτυχον αὐτοῦ οἱ τοξόται, καὶ ἐπληγώθη ὑπὸ τῶν τοξοτῶν.
1Ch 10:4 Καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν ὁπλοφόρον αὐτοῦ, Σύρε τὴν ῥομφαίαν σου καὶ διαπέρασόν με δί αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ ἔλθωσιν οὗτοι οἱ ἀπερίτμητοι καὶ μὲ ἐμπαίξωσι· πλὴν ὁ ὁπλοφόρος αὐτοῦ δὲν ἤθελε· διότι ἐφοβεῖτο σφόδρα. Ὅθεν ἔλαβεν ὁ Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἔπεσεν ἐπ̓ αὐτήν.
1Ch 10:5 Καὶ ὡς εἶδεν ὁ ὁπλοφόρος αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανεν ὁ Σαούλ, ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἀπέθανεν·
1Ch 10:6 οὕτως ἀπέθανεν ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἀπέθανεν ὁμοῦ.
1Ch 10:7 Καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ, οἱ ἐν τῇ κοιλάδι, ἰδόντες ὅτι ἔφευγον καὶ ὅτι ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπέθανον, τότε κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον· καὶ ἐλθόντες οἱ Φιλισταῖοι κατῴκησαν ἐν αὐταῖς.
1Ch 10:8 Καὶ τὴν ἐπαύριον, ὅτε ἦλθον οἱ Φιλισταῖοι διὰ νὰ ἐκδύσωσι τοὺς πεφονευμένους, εὕρηκαν τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ.
1Ch 10:9 Καὶ ἐξέδυσαν αὐτὸν καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φιλισταίων κύκλῳ, διὰ νὰ διαδώσωσι τὴν ἀγγελίαν εἰς τὰ εἴδωλα αὐτῶν καὶ εἰς τὸν λαόν.
1Ch 10:10 Καὶ ἀνέθεσαν τὰ ὅπλα αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τῶν θεῶν αὐτῶν· καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Δαγὼν προσήλωσαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
1Ch 10:11 Ἀκούσαντες δὲ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαβεὶσγαλαὰδ πάντα ὅσα ἔκαμον οἱ Φιλισταῖοι εἰς τὸν Σαούλ,
1Ch 10:12 ἠγέρθησαν πάντες οἱ δυνατοὶ ἄνδρες καὶ ἐσήκωσαν τὸ σῶμα τοῦ Σαοὺλ καὶ τὰ σώματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἔφεραν αὐτὰ εἰς Ἰαβείς, καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ὑπὸ τὴν δρῦν ἐν Ἰαβεὶς καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας.
1Ch 10:13 Οὕτως ἀπέθανεν ὁ Σαούλ, διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἠνόμησεν εἰς τὸν Κύριον, ἐναντίον τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον δὲν ἐφύλαξε· καὶ ἔτι διότι ἐζήτησεν ἄνθρωπον ἔχοντα πνεῦμα μαντείας, διὰ νὰ ἐρωτήσῃ,
1Ch 10:14 καὶ δὲν ἠρώτησε τὸν Κύριον· διὰ τοῦτο ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἔστρεψε τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Δαβὶδ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαί.
1Ch 11:1 Τότε συνήχθη πᾶς ὁ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Χεβρών, λέγοντες, Ἰδού, ὀστοῦν σου καὶ σὰρξ σου εἴμεθα.
1Ch 11:2 Καὶ πρότερον ἔτι καὶ ὅτε ἐβασίλευεν ὁ Σαούλ, σὺ ἦσο ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραήλ· καὶ πρὸς σὲ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς σου, σὺ θέλεις ποιμάνει τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραήλ, καὶ σὺ θέλεις εἶσθαι ἡγεμὼν ἐπὶ τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραήλ.
1Ch 11:3 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών· καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ συνθήκην μετ̓ αὐτῶν ἐν Χεβρὼν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἔχρισαν τὸν Δαβὶδ βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τὸν λαληθέντα διὰ τοῦ Σαμουήλ.
1Ch 11:4 Καὶ ὑπῆγον ὁ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἥτις εἶναι ἡ Ἰεβούς, ὅπου ἦσαν οἱ Ἰεβουσαῖοι, οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.
1Ch 11:5 Καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἰεβοὺς εἶπον πρὸς τὸν Δαβίδ, Δὲν θέλεις εἰσέλθει ἐνταῦθα. Ἀλλ̓ ὁ Δαβὶδ ἐκυρίευσε τὸ φρούριον Σιών, ἥτις εἶναι ἡ πόλις Δαβίδ.
1Ch 11:6 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Ὅστις πρῶτος πατάξῃ τοὺς Ἰεβουσαίους, θέλει εἶσθαι ἀρχηγὸς καὶ στρατηγός. Πρῶτος δὲ ἀνέβη ὁ Ἰωάβ, ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας, καὶ ἔγεινεν ἀρχηγός.
1Ch 11:7 Καὶ κατῴκησεν ὁ Δαβὶδ ἐν τῷ φρουρίῳ· ὅθεν ὠνόμασαν αὐτὴν πόλιν Δαβίδ.

1Ch 11:8 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν πόλιν κυκλόθεν ἀπὸ Μιλλὼ καὶ κύκλῳ· καὶ ἐπεσκεύασεν ὁ Ἰωὰβ τὸ ἐπίλοιπον τῆς πόλεως.

1Ch 11:9 Καὶ προεχώρει ὁ Δαβὶδ μεγαλυνόμενος· καὶ ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἦτο μετ αὐτοῦ.

1Ch 11:10 Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἰσχυρῶν, τοὺς ὁποίους εἶχεν ὁ Δαβίδ, οἵτινες ἠγωνίσθησαν μετ αὐτοῦ διὰ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, μετὰ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, διὰ νὰ κάμωσιν αὐτὸν βασιλέα, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τὸν περὶ τοῦ Ἰσραήλ.

1Ch 11:11 Καὶ οὗτος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰσχυρῶν τοὺς ὁποίους εἶχεν ὁ Δαβίδ· Ἰασωβεὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχμονί, πρῶτος τῶν ὁπλαρχηγῶν. Οὗτος σείων τὴν λόγχην αὐτοῦ ἐναντίον τριακοσίων, ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν μιᾷ μάχῃ.

1Ch 11:12 Καὶ μετ αὐτὸν Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς τοῦ Δωδώ· ὁ Ἀχωχίτης, ὅστις ἦτο εἷς ἐκ τῶν τριῶν ἰσχυρῶν.

1Ch 11:13 Οὗτος ἦτο μετὰ τοῦ Δαβὶδ ἐν Φὰσδαμμείμ, καὶ οἱ Φιλισταῖοι συνηθροίσθησαν ἐκεῖ διὰ πόλεμον, ὅπου ἦτο μερίδιον ἀγροῦ πλῆρες κριθῆς· ὁ δὲ λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου τῶν Φιλισταίων.

1Ch 11:14 Καὶ οὗτοι ἐστηλώθησαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μεριδίου καὶ ἠλευθέρωσαν αὐτό καὶ ἐπάταξαν τοὺς Φιλισταίους· καὶ ὁ Κύριος ἔκαμε σωτηρίαν μεγάλην.

1Ch 11:15 Κατέβησαν ἔτι τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχηγῶν εἰς τὴν πέτραν πρὸς τὸν Δαβίδ, εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ· τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων ἐστρατοπέδευεν ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαείμ.

1Ch 11:16 Καὶ ὁ Δαβὶδ ἦτο τότε ἐν τῷ ὀχυρώματι καὶ ἡ φρουρὰ τῶν Φιλισταίων τότε ὁ ἐν Βηθλεέμ.

1Ch 11:17 Καὶ ἐπεπόθησεν ὁ Δαβὶδ ὕδωρ καὶ εἶπε, Τίς ἤθελε μοὶ δώσει νὰ πίω ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος τῆς Βηθλεέμ, τοῦ ἐν τῇ πύλῃ

1Ch 11:18 Καὶ οἱ τρεῖς διασχίσαντες τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων, ἤντλησαν ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος τῆς Βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ, καὶ λαβόντες ἔφεραν πρὸς τὸν Δαβίδ· πλὴν ὁ Δαβὶδ δὲν ἠθέλησε νὰ πίῃ αὐτό, ἀλλ ἔκαμεν αὐτὸ σπονδὴν εἰς τὸν Κύριον,

1Ch 11:19 λέγων, Μὴ γένοιτο εἰς ἐμὲ παρὰ τοῦ Θεοῦ μου νὰ κάμω τοῦτο· θέλω πίει τὸ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τούτων, οἵτινες ἐξέθεσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν εἰς κίνδυνον διότι μετὰ κινδύνου τῆς ζωῆς αὐτῶν ἔφεραν αὐτό. Διὰ τοῦτο δὲν ἠθέλησε νὰ πίῃ αὐτό· ταῦτα ἔκαμον οἱ τρεῖς ἰσχυροί.

1Ch 11:20 Καὶ Ἀβισαὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ, οὗτος ἦτο πρῶτος τῶν τριῶν· καὶ οὗτος σείων τὴν λόγχην αὐτοῦ ἐναντίον τριακοσίων, ἐθανάτωσεν αὐτοὺς καὶ ἀπέκτησεν ὄνομα μεταξὺ τῶν τριῶν.

1Ch 11:21 Ἐκ τῶν τριῶν, ἦτο ἐνδοξότερος ὑπὲρ τοὺς δύο καὶ ἔγεινεν ἀρχηγὸς αὐτῶν· δὲν ἔφθασεν ὅμως μέχρι τῶν τριῶν πρώτων.

1Ch 11:22 Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, ὁ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ ἀπὸ Καβσεήλ, ὅστις ἔκαμε πολλὰ ἀνδραγαθήματα, οὗτος ἐπάταξε τοὺς δύο λεοντώδεις ἄνδρας τοῦ Μωάβ· οὗτος ἔτι κατέβη καὶ ἐπάταξε λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν ἡμέρᾳ χιόνος·

1Ch 11:23 οὗτος ἔτι ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄνδρα μεγάλου ἀναστήματος, πεντάπηχον· καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου ἦτο λόγχη ὡς ἀντίον ὑφαντοῦ· κατέβη δὲ πρὸς αὐτὸν μὲ ῥάβδον, καὶ ἁρπάσας τὴν λόγχην ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου ἐθανάτωσεν αὐτὸν διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ λόγχης·

1Ch 11:24 ταῦτα ἔκαμε Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, καὶ ἀπέκτησεν ὄνομα μεταξὺ τῶν τριῶν ἰσχυρῶν·

1Ch 11:25 ἰδού, αὐτὸς ἐστάθη ἐνδοξότερος τῶν τριάκοντα, δὲν ἔφθασεν ὅμως μέχρι τῶν τριῶν πρώτων· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὁ Δαβὶδ ἐπὶ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ.

1Ch 11:26 Καὶ οἱ ἰσχυροὶ τῶν στρατευμάτων ἦσαν Ἀσαὴλ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ, Ἐλχανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Δωδὼ ἐκ τῆς Βηθλεέμ,

1Ch 11:27 Σαμμὼθ ὁ Ἀρουρίτης, Χελὴς ὁ Φελωνίτης,

1Ch 11:28 Ἰρὰς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰκκὴς ὁ Θεκωΐτης, Ἀβιέζερ ὁ Αναθωθίτης,

1Ch 11:29 Σιββεχαῒ ὁ Χουσαθίτης, Ἰλαῒ ὁ Ἀχωχίτης,

1Ch 11:30 Μααραῒ ὁ Νετωφαθίτης, Χελὲδ ὁ υἱὸς τοῦ Βαανὰ Νετωφαθίτης,

1Ch 11:31 Ἰτθαῒ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥιβαὶ ἐκ τῆς Γαβαὰ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν, Βεναΐας ὁ Πιραθωνίτης,

1Ch 11:32 Οὐραὶ ἐκ τῶν κοιλάδων Γαάς, Ἀβιὴλ ὁ Ἀρβαθίτης,

1Ch 11:33 Ἀζμαβὲθ ὁ Βααρουμίτης, Ἐλιαβὰ ὁ Σααλβωνίτης,

1Ch 11:34 οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσὴμ τοῦ Γιζονίτου, Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Σαγὴ ὁ Ἀραρίτης,

1Ch 11:35 Ἀχιὰμ υἱὸς τοῦ Σαχὰρ ὁ Ἀραρίτης, Ἐλιφὰλ υἱὸς τοῦ Οὐρ,

1Ch 11:36 Ἐφὲρ ὁ Μεχηραθίτης, Ἀχιὰ ὁ Φελωνίτης,

1Ch 11:37 Ἐσρὼ ὁ Καρμηλίτης, Νααραὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐσβαί,

1Ch 11:38 Ἰωὴλ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Νάθαν, Μιβὰρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγηρί,

1Ch 11:39 Σελὲκ ὁ Ἀμμωνίτης, Νααραὶ ὁ Βηρωθαῖος, ὁ ὁπλοφόρος τοῦ Ἰωὰβ υἱοῦ τῆς Σερουΐας,

1Ch 11:40 Ἰρὰς ὁ Ἰεθρίτης, Γαρὴβ Ἰεθρίτης,

1Ch 11:41 Οὐρίας ὁ Χετταῖος, Ζαβὰδ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀαλαί,

1Ch 11:42 Ἀδινὰ ὁ υἱὸς τοῦ Σιζὰ τοῦ Ῥουβηνίτου, ἄρχων τῶν Ῥουβηνιτῶν, καὶ τριάκοντα μετ αὐτοῦ,

1Ch 11:43 Ἀνὰν ὁ υἱὸς τοῦ Μααχὰ καὶ Ἰωσαφὰτ ὁ Μιθνίτης,

1Ch 11:44 Ὀζίας ὁ Ἀστερωθίτης, Σαμὰ καὶ Ἰεχιὴλ οἱ υἱοὶ τοῦ Χωθὰν τοῦ Ἀροηρίτου,

1Ch 11:45 Ἰεδιαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σιμρὶ καὶ Ἰωχὰ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Θισίτης,

1Ch 11:46 Ἐλιὴλ ὁ Μααβίτης καὶ Ἰεριβαὶ καὶ Ἰωσαυϊά, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλναάμ, καὶ Ἰεθεμὰ ὁ Μωαβίτης,
1Ch 11:47 Ἐλιὴλ καὶ Ὠβὴδ καὶ Ἰασιὴλ ὁ Μεσωβαΐτης.
1Ch 12:1 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἐλθόντες πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Σικλάγ, ἐνῷ ἦτο ἔτι κεκλεισμένος ἀπὸ προσώπου τοῦ Σαοὺλ υἱοῦ τοῦ Κείς, καὶ οὗτοι ἦσαν ἐκ τῶν ἰσχυρῶν, βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ,
1Ch 12:2 ὡπλισμένοι τόξα, μεταχειριζόμενοι καὶ τὴν δεξιὰν καὶ τὴν ἀριστερὰν εἰς τὸ νὰ τοξεύωσι λίθους καὶ βέλη διὰ τοῦ τόξου, ὄντες ἐκ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Σαούλ, ἐκ τοῦ Βενιαμίν·
1Ch 12:3 ὁ ἀρχηγὸς Ἀχιέζερ, ἔπειτα Ἰωάς, υἱοὶ τοῦ Σεμαὰ τοῦ Γαβααθίτου· καὶ Ἰεζιὴλ καὶ Φελέτ, υἱοὶ τοῦ Ἀζμαβέθ· καὶ Βεραχὰ καὶ Ἰηοῦ ὁ Ἀναθωθίτης·
1Ch 12:4 καὶ Ἰσμαΐα ὁ Γαβαωνίτης, ἰσχυρὸς μεταξὺ τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα· καὶ Ἱερεμίας καὶ Ἰααζιὴλ καὶ Ἰωανὰν καὶ Ἰωζαβὰδ ὁ Γεδηρωθίτης,
1Ch 12:5 Ἐλουζαῒ καὶ Ἰεριμὼθ καὶ Βααλία καὶ Σεμαρίας καὶ Σεφατίας ὁ Ἀρουφίτης
1Ch 12:6 Ἐλκανὰ καὶ Ἰεσιὰ καὶ Ἀζαρεὴλ καὶ Ἰωεζὲρ καὶ Ἰασωβεάμ, οἱ Κορῖται,
1Ch 12:7 καὶ Ἰωηλὰ καὶ Ζεβαδίας, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεροὰμ ἀπὸ Γεδώρ.
1Ch 12:8 Καὶ ἐκ τῶν Γαδιτῶν ἐχωρίσθησαν τινες καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς τὸ ὀχύρωμα ἐν τῇ ἐρήμῳ, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἄνδρες παρατάξεως πολέμου, θυρεοφόροι καὶ λογχοφόροι, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν πρόσωπα λέοντος, εἰς δὲ τὴν ταχύτητα ὡς αἱ δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων·
1Ch 12:9 Ἐσὲρ ὁ ἄρχων, Ὀβαδία ὁ δεύτερος, Ἐλιὰβ ὁ τρίτος,
1Ch 12:10 Μισμανὰ ὁ τέταρτος, Ἱερεμίας ὁ πέμπτος,
1Ch 12:11 Ἀτθαῒ ὁ ἕκτος, Ἐλιὴλ ὁ ἕβδομος,
1Ch 12:12 Ἰωανὰν ὁ ὄγδοος, Ἐλζαβὰδ ὁ ἔννατος,
1Ch 12:13 Ἱερεμίας ὁ δέκατος, Μαχβαναὶ ὁ ἐνδέκατος.
1Ch 12:14 Οὗτοι ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Γάδ, ἀρχηγοὶ τοῦ στρατεύματος, εἷς ὁ μικρότερος ἐπὶ ἑκατόν, καὶ ὁ μεγαλήτερος ἐπὶ χιλίους.
1Ch 12:15 Οὗτοι ἦσαν οἱ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ὅτε πλημμυρεῖ ἐπὶ πάσας τὰς ὄχθας αὐτοῦ· καὶ διεσκόρπισαν πάντας τοὺς κατοίκους τῶν κοιλάδων πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμάς.
1Ch 12:16 Ἦλθον ἔτι ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν καὶ Ἰούδα εἰς τὸ ὀχύρωμα πρὸς τὸν Δαβίδ.
1Ch 12:17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐὰν ἔρχησθε πρὸς ἐμὲ ἐν εἰρήνῃ διὰ νὰ μοὶ βοηθήσητε, ἡ καρδία μου θέλει εἶσθαι ἡνωμένη μὲ σᾶς· ἀλλ᾿ ἐὰν διὰ νὰ μὲ προδόσητε εἰς τοὺς ἐχθροὺς μου, ἐνῷ δὲν εἶναι ἀδικία εἰς τὰς χεῖράς μου, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἄς ἴδῃ καὶ ἄς ἐλέγξῃ τοῦτο.
1Ch 12:18 Καὶ τὸ Πνεῦμα περιεχύθη εἰς τὸν Ἀμασαΐ, τὸν ἄρχοντα τῶν τριάκοντα, καὶ εἶπε, Σοῦ εἴμεθα, Δαβίδ, καὶ μετὰ σοῦ, υἱὲ τοῦ Ἰεσσαί. Εἰρήνη, εἰρήνη εἰς σέ, καὶ εἰρήνη εἰς τοὺς βοηθοὺς σου· διότι ὁ Θεός σου σὲ βοηθεῖ. Τότε ἐδέχθη αὐτοὺς ὁ Δαβὶδ καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἀρχηγοὺς τῶν δυνάμεων αὐτοῦ.
1Ch 12:19 Καὶ ἐκ τοῦ Μανασσῆ προσεχώρησαν εἰς τὸν Δαβίδ, ὅτε ἦλθε μετὰ τῶν Φιλισταίων ἐναντίον τοῦ Σαοὺλ διὰ νὰ πολεμήσῃ, πλὴν δὲν ἐβοήθησαν αὐτούς· διότι οἱ ἡγεμόνες τῶν Φιλισταίων συμβουλευθέντες ἀπέπεμψαν αὐτόν, λέγοντες, Θέλει προσχωρήσει πρὸς τὸν Σαοὺλ τὸν κύριον αὐτοῦ μὲ κίνδυνον τῶν κεφαλῶν ἡμῶν.
1Ch 12:20 Ἐνῷ ἐπορεύετο εἰς Σικλάγ, προσεχώρησαν εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ Μανασσῆ, Ἀδνὰ καὶ Ἰωζαβὰδ καὶ Ἰεδιαὴλ καὶ Μιχαὴλ καὶ Ἰωζαβὰδ καὶ Ἐλιοὺ καὶ Σιλθαΐ, ἀρχηγοὶ τῶν χιλιάδων τοῦ Μανασσῆ·
1Ch 12:21 καὶ οὗτοι ἐβοήθησαν τὸν Δαβὶδ ἐναντίον τῶν ληστῶν· διότι ἦσαν πάντες δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ καὶ ἔγειναν ἀρχηγοὶ τοῦ στρατεύματος.
1Ch 12:22 Διότι τότε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἤρχοντο πρὸς τὸν Δαβὶδ διὰ νὰ βοηθήσωσιν αὐτόν, ἑωσοῦ ἔγεινε στρατόπεδον μέγα, ὡς στρατόπεδον Θεοῦ.
1Ch 12:23 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ὡπλισμένων διὰ πόλεμον, τῶν ἐλθόντων πρὸς τὸν Δαβὶδ εἰς Χεβρών, διὰ νὰ στρέψωσιν εἰς αὐτὸν τὴν βασιλείαν τοῦ Σαούλ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
1Ch 12:24 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰούδα, θυρεοφόροι καὶ λογχοφόροι, ἕξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι, ὡπλισμένοι διὰ πόλεμον.
1Ch 12:25 Ἐκ τῶν υἱῶν Συμεών, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, διὰ πόλεμον, ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατόν.
1Ch 12:26 Ἐκ τῶν υἱῶν Λευΐ, τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.
1Ch 12:27 Καὶ ὁ Ἰωδαὲ ἦτο ἀρχηγὸς τῶν Ἀαρωνιτῶν, καὶ μετ᾿ αὐτοῦ ἦσαν τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι·
1Ch 12:28 καὶ Σαδώκ, νέος δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰκοσιδύο ἀρχηγοί.
1Ch 12:29 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, ἀδελφῶν τοῦ Σαούλ, τρεῖς χιλιάδες· διότι ἕως τότε τὸ μεγαλήτερον μέρος αὐτῶν ὑπερησπίζετο τὸν οἶκον τοῦ Σαούλ.
1Ch 12:30 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, εἴκοσι χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἄνδρες ὀνομαστοὶ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν.
1Ch 12:31 Καὶ ἐκ τῆς ἡμισείας φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, δεκαοκτὼ χιλιάδες· οἵτινες ὠνομάσθησαν κατ᾿ ὄνομα, διὰ νὰ ἔλθωσι νὰ κάμωσι βασιλέα τὸν Δαβίδ.
1Ch 12:32 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ, ἄνδρες συνετοὶ εἰς τὴν γνῶσιν τῶν καιρῶν, ὥστε νὰ γνωρίζωσι τί ἔπρεπε νὰ κάμνῃ ὁ Ἰσραήλ· οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν ἦσαν διακόσιοι· καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ὑπὸ τὴν διαταγὴν αὐτῶν.
1Ch 12:33 Ἐκ τοῦ Ζαβουλών, ὅσοι ἐξήρχοντο εἰς πόλεμον, παραταττόμενοι εἰς μάχην μὲ πάντα τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου, πεντήκοντα χιλιάδες, μάχιμοι ἐκ παρατάξεως, οὐχὶ μὲ διπλῆν καρδίαν.

1Ch 12:34 Καὶ ἐκ τοῦ Νεφθαλί, χίλιοι ἀρχηγοί, καὶ μετ' αὐτῶν θυρεοφόροι καὶ λογχοφόροι τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδες.
1Ch 12:35 Καὶ ἐκ τῶν Δανιτῶν, ἄνδρες παραταττόμενοι εἰς πόλεμον, εἰκοσιοκτὼ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.
1Ch 12:36 Καὶ ἐκ τοῦ Ἀσήρ, ὅσοι ἐξήρχοντο εἰς πόλεμον, μάχιμοι ἐκ παρατάξεως, τεσσαράκοντα χιλιάδες.
1Ch 12:37 Καὶ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ τῶν Ῥουβηνιτῶν καὶ ἐκ τῶν Γαδιτῶν καὶ ἐκ τῆς ἡμισείας φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, μὲ πάντα τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου διὰ μάχην, ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες.
1Ch 12:38 Πάντες οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί, μάχιμοι ἐκ παρατάξεως, ἦλθον μὲ πλήρη καρδίαν εἰς Χεβρών, διὰ νὰ κάμωσι τὸν Δαβὶδ βασιλέα ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ· καὶ πᾶν ἔτι τὸ ἐπίλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ ἦσαν μία καρδία, διὰ νὰ κάμωσι τὸν Δαβὶδ βασιλέα.
1Ch 12:39 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ μετὰ τοῦ Δαβὶδ τρεῖς ἡμέρας, τρώγοντες καὶ πίνοντες· διότι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἶχον κάμει ἑτοιμασίαν δι' αὐτούς.
1Ch 12:40 Προσέτι, οἱ γειτονεύοντες μετ' αὐτῶν, ἕως τοῦ Ἰσσάχαρ, καὶ Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλί, ἔφεραν τροφὰς ἐπὶ ὄνων καὶ ἐπὶ καμήλων καὶ ἐπὶ ἡμιόνων καὶ ἐπὶ βοῶν, τροφὰς ἀλεύρου, παλάθας σύκων καὶ σταφίδας καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ βόας καὶ πρόβατα, ἀφθόνως· διότι ἦτο εὐφροσύνη ἐν τῷ Ἰσραήλ.
1Ch 13:1 Καὶ συνεβουλεύθη ὁ Δαβὶδ μετὰ τῶν χιλιάρχων καὶ ἑκατοντάρχων, μετὰ πάντων τῶν ἀρχηγῶν.
1Ch 13:2 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς πᾶσαν τὴν σύναξιν τοῦ Ἰσραήλ, Ἐὰν σᾶς φαίνηται καλὸν καὶ ἦναι παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄς ἀποστείλωμεν πανταχοῦ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς ἐναπολειφθέντας ἐν πάσῃ τῇ γῇ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ μετ' αὐτῶν πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευΐτας εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ τὰ περίχωρα, διὰ νὰ συναχθῶσι πρὸς ἡμᾶς·
1Ch 13:3 καὶ ἄς μεταφέρωμεν πρὸς ἡμᾶς τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διότι δὲν ἐζητήσαμεν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Σαούλ.
1Ch 13:4 Καὶ πᾶσα ἡ σύναξις εἶπον νὰ κάμωσιν οὕτω· διότι τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ.
1Ch 13:5 Τότε ὁ Δαβὶδ συνήθροισε πάντα τὸν Ἰσραήλ, ἀπὸ Σιχὼρ τῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς εἰσόδου Αἱμάθ, διὰ νὰ φέρωσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ Κιριὰθιαρείμ.
1Ch 13:6 Καὶ ἀνέβη ὁ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ εἰς Βααλά, εἰς Κιριὰθιαρεὶμ τοῦ Ἰούδα, διὰ νὰ ἀναγάγῃ ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν Κυρίου τοῦ Θεοῦ, τοῦ καθημένου ἐπὶ τῶν χερουβείμ, ὅπου τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπεκλήθη.
1Ch 13:7 Καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ νέας ἁμάξης ἐκ τοῦ οἴκου Ἀβιναδάβ· ὡδήγησαν δὲ τὴν ἅμαξαν ὁ Οὐζὰ καὶ Ἀχιώ.
1Ch 13:8 Ὁ δὲ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἔπαιζον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ μὲ ᾄσματα καὶ μὲ κιθάρας καὶ μὲ ψαλτήρια καὶ μὲ τύμπανα καὶ μὲ κύμβαλα καὶ μὲ σάλπιγγας.
1Ch 13:9 Καὶ ὅτε ἔφθασαν ἕως τοῦ ἀλωνίου Χειδών, ὁ Οὐζὰ ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, διὰ νὰ κρατήσῃ τὴν κιβωτόν· διότι οἱ βόες ἔσεισαν αὐτήν.
1Ch 13:10 Καὶ ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Οὐζὰ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, διότι ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτόν· καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
1Ch 13:11 Καὶ ἐλυπήθη ὁ Δαβίδ, ὅτι ὁ Κύριος ἔκαμε χαλασμὸν ἐπὶ τὸν Οὐζά· καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον τοῦτον Φαρὲσοὐζὰ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
1Ch 13:12 Καὶ ἐφοβήθη ὁ Δαβὶδ τὸν Θεὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, λέγων, Πῶς θέλω φέρει πρὸς ἐμαυτὸν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ
1Ch 13:13 Καὶ δὲν μετεκίνησεν ὁ Δαβὶδ τὴν κιβωτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν πόλιν Δαβίδ, ἀλλ' ἔστρεψεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ὠβὴδἐδὼμ τοῦ Γετθαίου.
1Ch 13:14 Καὶ ἐκάθησεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ τρεῖς μῆνας μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὠβὴδἐδὼμ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Κύριος τὸν οἶκον τοῦ Ὠβὴδἐδὼμ καὶ πάντα ὅσα εἶχεν.
1Ch 14:1 Ὁ δὲ Χειρὰμ βασιλεὺς τῆς Τύρου ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν Δαβίδ, καὶ ξύλα κέδρινα καὶ κτίστας καὶ ξυλουργούς, διὰ νὰ οἰκοδομήσωσιν οἶκον εἰς αὐτόν.
1Ch 14:2 Καὶ ἐγνώρισεν ὁ Δαβίδ, ὅτι ὁ Κύριος κατέστησεν αὐτὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, διότι ἡ βασιλεία αὐτοῦ ὑψώθη εἰς ὕψος, διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ.
1Ch 14:3 Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ ἔτι γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐγέννησεν ἔτι ὁ Δαβὶδ υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
1Ch 14:4 Ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν τέκνων, τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμμουὰ καὶ Σωβὰβ, Νάθαν καὶ Σολομών
1Ch 14:5 καὶ Ἰεβὰρ καὶ Ἐλισουὰ καὶ Ἐλφαλὲτ
1Ch 14:6 καὶ Νωγὰ καὶ Νεφὲγ καὶ Ἰαφιὰ
1Ch 14:7 καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Βεελιαδὰ καὶ Ἐλιφαλέτ.
1Ch 14:8 Ἀκούσαντες δὲ οἱ Φιλισταῖοι ὅτι ὁ Δαβὶδ ἐχρίσθη βασιλεὺς ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ, ἀνέβησαν πάντες οἱ Φιλισταῖοι νὰ ζητήσωσι τὸν Δαβίδ. Καὶ ὁ Δαβὶδ ἀκούσας, ἐξῆλθεν ἐναντίον αὐτῶν.
1Ch 14:9 Καὶ ἦλθον οἱ Φιλισταῖοι καὶ διεχύθησαν εἰς τὴν κοιλάδα Ῥαφαείμ.
1Ch 14:10 Καὶ ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Θεόν, λέγων, νὰ ἀναβῶ ἐναντίον τῶν Φιλισταίων καὶ θέλεις παραδώσει σὺ αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά μου Καὶ ὁ Κύριος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν, Ἀνάβα· διότι θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου.
1Ch 14:11 Καὶ ἀνέβησαν εἰς Βααλφερασείμ· καὶ ἐκεῖ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ Δαβίδ. Τότε εἶπεν ὁ Δαβίδ, Ὁ Θεὸς διέκοψε τοὺς ἐχθροὺς μου διὰ χειρὸς μου, καθὼς διακόπτονται τὰ ὕδατα· διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου

Βάαλφερασείμ.
1Ch 14:12 Καὶ ἐκεῖ κατέλιπον τοὺς θεοὺς αὐτῶν· καὶ ὁ Δαβὶδ προσέταξε καὶ κατεκαύθησαν ἐν πυρί.
1Ch 14:13 Οἱ δὲ Φιλισταῖοι καὶ πάλιν διεχύθησαν εἰς τὴν κοιλάδα·
1Ch 14:14 ὅθεν πάλιν ἠρώτησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Θεόν· καὶ ὁ Θεὸς εἶπε πρὸς αὐτόν, Μὴ ἀναβῇς ὀπίσω αὐτῶν· ἀλλὰ στρέψον ἀπ' αὐτῶν καὶ ὕπαγε ἐπ' αὐτοὺς ἀπέναντι τῶν συκαμίνων.
1Ch 14:15 Καὶ ὅταν ἀκούσῃς θόρυβον διαβάσεως ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν συκαμίνων, τότε θέλεις ἐξέλθει εἰς τὴν μάχην· διότι ὁ Θεὸς θέλει ἐξέλθει ἔμπροσθέν σου, διὰ νὰ πατάξῃ τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων.
1Ch 14:16 Καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός· καὶ ἐπάταξαν τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων ἀπὸ Γαβαὼν ἕως Γεζέρ.
1Ch 14:17 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Δαβὶδ ἐξῆλθεν εἰς πάντας τοὺς τόπους· καὶ ὁ Κύριος ἐπέφερε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.
1Ch 15:1 Καὶ ὁ Δαβὶδ ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν οἰκίας ἐν τῇ πόλει Δαβίδ, καὶ ἡτοίμασε τόπον διὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔστησε σκηνὴν δι' αὐτήν.
1Ch 15:2 Τότε εἶπεν ὁ Δαβίδ, Δὲν πρέπει νὰ σηκώσωσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰμὴ οἱ Λευῗται διότι αὐτοὺς ἐξέλεξεν ὁ Κύριος διὰ νὰ σηκόνωσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ λειτουργῶσιν ἐν αὐτῇ διαπαντός.
1Ch 15:3 Καὶ συνήθροισεν ὁ Δαβὶδ πάντα τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ ἀναβιβάσωσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, τὸν ὁποῖον ἡτοίμασε δι' αὐτήν.
1Ch 15:4 Καὶ συνήθροισεν ὁ Δαβὶδ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρὼν καὶ τοὺς Λευῗτας·
1Ch 15:5 ἐκ τῶν υἱῶν Καάθ, Οὐριὴλ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἑκατὸν εἴκοσι·
1Ch 15:6 ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί, Ἀσαΐαν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, διακοσίους εἴκοσι·
1Ch 15:7 ἐκ τῶν υἱῶν Γηρσώμ, Ἰωὴλ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἑκατὸν τριάκοντα·
1Ch 15:8 ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλισαφάν, Σεμαΐαν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, διακοσίους·
1Ch 15:9 ἐκ τῶν υἱῶν Χεβρών, Ἐλιὴλ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ὀγδοήκοντα·
1Ch 15:10 ἐκ τῶν υἱῶν Ὀζιήλ, Ἀμμιναδὰβ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἑκατὸν δώδεκα.
1Ch 15:11 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Δαβὶδ τὸν Σαδὼκ καὶ τὸν Ἀβιάθαρ, τοὺς ἱερεῖς, καὶ τοὺς Λευῗτας Οὐριήλ, Ἀσαΐαν, καὶ Ἰωήλ, Σεμαΐαν καὶ Ἐλιὴλ καὶ Ἀμμιναδάβ,
1Ch 15:12 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, σεῖς οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευΐτῶν, ἁγιάσθητε σεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ σας, καὶ ἀναβιβάσατε τὴν κιβωτὸν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἡτοίμασα δι' αὐτήν·
1Ch 15:13 διότι, ἐπειδὴ σεῖς δὲν ἐκάμετε τοῦτο τὴν ἀρχήν, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔκαμε χαλασμὸν ἐν ἡμῖν, καθότι δὲν ἐζητήσαμεν αὐτὸν κατὰ τὸ διατεταγμένον.
1Ch 15:14 Οἱ ἱερεῖς λοιπὸν καὶ οἱ Λευῗται ἡγιάσθησαν, διὰ νὰ ἀναβιβάσωσι τὴν κιβωτὸν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
1Ch 15:15 Καὶ ἐσήκωσαν οἱ υἱοὶ τῶν Λευΐτῶν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ὤμων μὲ τοὺς μοχλοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, καθὼς προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
1Ch 15:16 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Λευΐτῶν νὰ στήσωσι τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς ψαλτῳδοὺς μὲ ὄργανα μουσικά, ψαλτήρια καὶ κιθάρας καὶ κύμβαλα, διὰ νὰ ἠχῶσιν ὑψόνοντες φωνὴν ἐν εὐφροσύνῃ.
1Ch 15:17 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευῗται τὸν Αἱμὰν υἱὸν τοῦ Ἰωήλ· καὶ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τὸν Ἀσὰφ υἱὸν τοῦ Βαραχίου· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, τὸν Ἐθὰν υἱὸν τοῦ Κεισαΐα·
1Ch 15:18 καὶ μετ' αὐτῶν, τοὺς δευτερεύοντας ἀδελφοὺς αὐτῶν, Ζαχαρίαν, Βὲν καὶ Ἰααζιὴλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ Ἰεχιὴλ καὶ Οὐννί, Ἐλιὰβ καὶ Βεναΐαν καὶ Μαασίαν καὶ Ματταθίαν καὶ Ἐλιφελεοὺ καὶ Μικνεΐαν καὶ Ὠβὴδεδὼμ καὶ Ἰεϊήλ, τοὺς πυλωρούς.
1Ch 15:19 Οὕτως οἱ ψαλτῳδοί, Αἱμάν, Ἀσὰφ καὶ Ἐθάν, διωρίσθησαν διὰ νὰ ἠχῶσι μὲ κύμβαλα χάλκινα·
1Ch 15:20 ὁ δὲ Ζαχαρίας καὶ Ἀζιὴλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ Ἰεχιὴλ καὶ Οὐννὶ καὶ Ἐλιὰβ καὶ Μαασίας καὶ Βεναΐας, μὲ ψαλτήρια ἐπὶ Ἀλαμώθ·
1Ch 15:21 καὶ ὁ Ματταθίας καὶ Ἐλιφελεοὺ καὶ Μικνεΐας καὶ Ὠβὴδεδὼμ καὶ Ἰεϊὴλ καὶ Ἀζαζίας, μὲ κιθάρας ἐπὶ Σεμινίθ, διὰ νὰ ἐνισχύσωσι τὸν τόνον.
1Ch 15:22 Καὶ ὁ Χενανίας ἦτο πρωταοιδὸς τῶν Λευΐτῶν, προεδρεύων εἰς τὸ ᾄδειν, ἐπειδὴ ἦτο συνετός.
1Ch 15:23 Ὁ δὲ Βαραχίας καὶ Ἐλκανὰ ἦσαν πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ.
1Ch 15:24 Καὶ ὁ Σεβανίας καὶ Ἰωσαφὰτ καὶ Ναθαναὴλ καὶ Ἀμασαῒ καὶ Ζαχαρίας καὶ Βεναΐας καὶ Ἐλιέζερ, οἱ ἱερεῖς, ἐσάλπιζον μὲ τὰς σάλπιγγας ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ Ὠβὴδεδὼμ καὶ Ἰεχιὰ ἦσαν πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ.
1Ch 15:25 Καὶ ὑπῆγαν ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλίαρχοι νὰ ἀναβιβάσωσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ὠβὴδεδὼμ ἐν εὐφροσύνῃ.
1Ch 15:26 Καὶ ὅτε ὁ Θεὸς ἐνίσχυε τοὺς Λευῗτας τοὺς βαστάζοντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, ἐθυσίαζον ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς.
1Ch 15:27 Καὶ ὁ Δαβὶδ ἦτο ἐνδεδυμένος στολὴν βυσσίνην, καὶ πάντες οἱ Λευῗται οἱ βαστάζοντες τὴν κιβωτὸν καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ καὶ ὁ Χενανίας ὁ πρωταοιδὸς τῶν ψαλτῳδῶν· καὶ ἐφόρει ὁ Δαβὶδ ἐφὸδ λινοῦν.
1Ch 15:28 Οὕτω πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἀνεβίβαζε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ἐν ἀλαλαγμῷ καὶ ἐν φωνῇ κερατίνης καὶ ἐν σάλπιγξι καὶ ἐν κυμβάλοις, ἠχοῦντες ἐν ψαλτηρίοις καὶ ἐν κιθάραις.

1Ch 15:29 Καὶ ἐνῷ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου εἰσήρχετο εἰς τὴν πόλιν Δαβίδ, Μιχάλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαούλ, ἔκυψε διὰ τῆς θυρίδος καὶ ἰδοῦσα τὸν βασιλέα Δαβὶδ χορεύοντα καὶ παίζοντα, ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
1Ch 16:1 Καὶ ἔφεραν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔθεσαν αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς σκηνῆς, τὴν ὁποίαν ἔστησε δἰ αὐτὴν ὁ Δαβίδ· καὶ προσέφεραν ὁλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς προσφορὰς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
1Ch 16:2 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Δαβὶδ προσφέρων τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς, εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου.
1Ch 16:3 Καὶ διεμοίρασεν εἰς πάντα ἄνθρωπον ἐκ τοῦ Ἰσραήλ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός, εἰς ἕκαστον ἓν ψωμίον καὶ ἓν τμῆμα κρέατος καὶ μίαν φιάλην οἴνου.
1Ch 16:4 Καὶ διώρισεν ἐκ τῶν Λευϊτῶν διὰ νὰ λειτουργῶσιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ μνημονεύωσι καὶ νὰ εὐχαριστῶσι καὶ νὰ ὑμνῶσι Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ·
1Ch 16:5 τὸν Ἀσὰφ πρῶτον, καὶ δεύτερον αὐτοῦ τὸν Ζαχαρίαν, ἔπειτα τὸν Ἰεϊὴλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ Ἰεχιὴλ καὶ Ματταθίαν καὶ Ἐλιὰβ καὶ Βεναΐαν καὶ Ὠβὴδ-ἐδώμ· καὶ ὁ μὲν Ἰεϊὴλ ἤχει ἐν ψαλτηρίοις καὶ κιθάραις, ὁ δὲ Ἀσὰφ ἐν κυμβάλοις·
1Ch 16:6 ὁ Βεναΐας δὲ καὶ ὁ Ἰααζιήλ, οἱ ἱερεῖς, ἐν σάλπιγξι πάντοτε ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ.
1Ch 16:7 Τότε πρῶτον τὴν ἡμέραν ἐκείνην παρέδωκεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἀσὰφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τὸν ψαλμὸν τοῦτον, διὰ νὰ δοξολογήσῃ τὸν Κύριον·
1Ch 16:8 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον· ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· κάμετε γνωστὰ εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἔργα αὐτοῦ.
1Ch 16:9 Ψάλλετε εἰς αὐτόν· ψαλμῳδεῖτε εἰς αὐτόν· λαλεῖτε περὶ πάντων τῶν θαυμασίων αὐτοῦ.
1Ch 16:10 Καυχᾶσθε εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα· ἂς εὐφραίνηται ἡ καρδία τῶν ἐκζητούντων τὸν Κύριον.
1Ch 16:11 Ζητεῖτε τὸν Κύριον καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ· ἐκζητεῖτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.
1Ch 16:12 Μνημονεύετε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ τὰ ὁποῖα ἔκαμε, τῶν τεραστίων αὐτοῦ καὶ τῶν κρίσεων τοῦ στόματος αὐτοῦ,
1Ch 16:13 Σπέρμα Ἰσραὴλ τοῦ δούλου αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ, οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.
1Ch 16:14 Αὐτὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ εἶναι αἱ κρίσεις αὐτοῦ.
1Ch 16:15 Μνημονεύετε πάντοτε τῆς διαθήκης αὐτοῦ, τοῦ λόγου τὸν ὁποῖον προσέταξεν εἰς χιλίας γενεάς·
1Ch 16:16 τῆς διαθήκης τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὅρκον αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσαάκ·
1Ch 16:17 Καὶ ἐβεβαίωσεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰακὼβ διὰ νόμον, πρὸς τὸν Ἰσραὴλ διὰ διαθήκην αἰώνιον.
1Ch 16:18 Λέγων, εἰς σὲ θέλω δώσει τὴν γῆν Χαναάν, μερίδα τῆς κληρονομίας σας.
1Ch 16:19 Ἐνῷ σεῖς ἦσθε ὀλιγοστοὶ τὸν ἀριθμόν, ὀλίγοι καὶ πάροικοι ἐν αὐτῇ,
1Ch 16:20 καὶ διήρχοντο ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ ἀπὸ βασιλείου εἰς ἄλλον λαόν,
1Ch 16:21 δὲν ἀφῆκεν ἄνθρωπον νὰ ἀδικήσῃ αὐτούς· μάλιστα ὑπὲρ αὐτῶν ἤλεγξε βασιλεῖς,
1Ch 16:22 λέγων, Μὴ ἐγγίσητε τοὺς κεχρισμένους μου, καὶ μὴ κακοποιήσητε τοὺς προφήτας μου.
1Ch 16:23 Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον, πᾶσα ἡ γῆ· κηρύττετε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ.
1Ch 16:24 Ἀναγγείλατε εἰς τὰ ἔθνη τὴν δόξαν αὐτοῦ, εἰς πάντας τοὺς λαοὺς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
1Ch 16:25 Διότι μέγας εἶναι ὁ Κύριος καὶ ἀξιΰμνητος σφόδρα, καὶ εἶναι φοβερὸς ὑπὲρ πάντας τους θεούς.
1Ch 16:26 Διότι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἶναι εἴδωλα· ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε.
1Ch 16:27 Δόξα καὶ μεγαλοπρέπεια εἶναι ἐνώπιον αὐτοῦ· ἰσχὺς καὶ ἀγαλλίασις ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.
1Ch 16:28 Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον, πατριαὶ τῶν λαῶν, ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον δόξαν καὶ κράτος.
1Ch 16:29 Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· λάβετε προσφορὰς καὶ ἔλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ· προσκυνήσατε τὸν Κύριον ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ.
1Ch 16:30 Φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πᾶσα ἡ γῆ· ἡ οἰκουμένη θέλει βεβαίως εἶσθαι ἐστερεωμένη, δὲν θέλει σαλευθῇ.
1Ch 16:31 Ἂς εὐφραίνωνται οἱ οὐρανοί, καὶ ἂς ἀγάλλεται ἡ γῆ· καὶ ἂς λέγωσι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, Ὁ Κύριος βασιλεύει.
1Ch 16:32 Ἂς ἠχῇ ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἂς χαίρωσιν αἱ πεδιάδες καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς.
1Ch 16:33 Τότε θέλουσιν ἀγάλλεσθαι τὰ δένδρα τοῦ δάσους ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου· διότι ἔρχεται διὰ νὰ κρίνῃ τὴν γῆν.
1Ch 16:34 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον· διότι εἶναι ἀγαθός· διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
1Ch 16:35 Καὶ εἴπατε, Σῶσον ἡμᾶς, Θεὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ συνάγαγε ἡμᾶς καὶ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, διὰ νὰ δοξολογῶμεν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ νὰ καυχώμεθα εἰς τὴν αἴνεσίν σου.
1Ch 16:36 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ̓ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν, Ἀμήν, καὶ ᾔνεσε τὸν Κύριον.
1Ch 16:37 Τότε ἀφῆκεν ἐκεῖ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου τὸν Ἀσὰφ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ λειτουργῶσιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ πάντοτε, κατὰ τὸ ἀπαιτούμενον ἑκάστης ἡμέρας·
1Ch 16:38 καὶ τὸν Ὠβὴβ-ἐδὼμ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἑξήκοντα ὀκτώ· καὶ τὸν Ὠβὴδ-ἐδὼμ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεδουθούν, καὶ τὸν Ὡσά, διὰ πυλωρούς·
1Ch 16:39 καὶ τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς, ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου ἐν τῷ

ὑψηλῷ τόπῳ τῷ ἐν Γαβαών,
1Ch 16:40 διὰ νὰ προσφέρωσιν ὁλοκαυτώματα πρὸς τὸν Κύριον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων πάντοτε πρωῒ καὶ ἑσπέρας, καὶ νὰ κάμνωσι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον προσέταξεν εἰς τὸν Ἰσραήλ·
1Ch 16:41 καὶ μετ' αὐτῶν τὸν Αἱμὰν καὶ Ἰεδουθοὺν καὶ τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐκλελεγμένους, οἵτινες διωρίσθησαν κατ' ὄνομα, διὰ νὰ δοξολογῶσι τὸν Κύριον, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα·
1Ch 16:42 καὶ μετ' αὐτῶν τὸν Αἱμὰν καὶ Ἰεδουθούν, μὲ σάλπιγγας καὶ κύμβαλα, διὰ ἐκείνους οἵτινες ἔπρεπε νὰ ἠχῶσι, καὶ μὲ ὄργανα μουσικὰ τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰεδουθοὺν ἦσαν πυλωροί.
1Ch 16:43 Καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαός, ἕκαστος εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Δαβίδ, διὰ νὰ εὐλογήσῃ τὸν οἶκον αὐτοῦ.
1Ch 17:1 Ἀφοῦ δὲ ἐκάθησεν ὁ Δαβὶδ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, Ἰδού, ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ὑπὸ παραπετάσματα.
1Ch 17:2 Καὶ εἶπεν ὁ Νάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ, Κάμε πᾶν τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· διότι ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ σοῦ.
1Ch 17:3 Καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔγεινε λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Νάθαν, λέγων,
1Ch 17:4 Ὕπαγε καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου, οὕτω λέγει Κύριος· Σὺ δὲν θέλεις οἰκοδομήσει εἰς ἐμὲ τὸν οἶκον διὰ νὰ κατοικῶ·
1Ch 17:5 διότι δὲν κατῴκησα ἐν οἴκῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεβίβασα τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· ἀλλ' ἤμην ἀπὸ σκηνῆς εἰς σκηνὴν καὶ ἀπὸ κατασκηνώματος εἰς κατασκήνωμα.
1Ch 17:6 Πανταχοῦ ὅπου περιεπάτησα μετὰ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἐλάλησα ποτὲ πρὸς τινα ἐκ τῶν κριτῶν τοῦ Ἰσραήλ, τοὺς ὁποίους προσέταξα νὰ ποιμάνωσι τὸν λαόν μου, λέγων, Διὰ τί δὲν ᾠκοδομήσατε εἰς ἐμὲ οἶκον κέδρινον
1Ch 17:7 Τώρα λοιπὸν οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου· Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐγὼ σὲ ἔλαβον ἐκ τῆς μάνδρας, ἀπὸ ὄπισθεν τῶν προβάτων, διὰ νὰ ἦσαι ἡγεμὼν ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ·
1Ch 17:8 καὶ ἤμην μετὰ σοῦ πανταχοῦ ὅπου περιεπάτησας, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπ' ἔμπροσθέν σου, καὶ ἔκαμα εἰς σὲ ὄνομα, κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
1Ch 17:9 Καὶ θέλω διορίσει τόπον διὰ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ, καὶ θέλω φυτεύσει αὐτούς, καὶ θέλουσι κατοικεῖ ἐν τόπῳ ἰδίῳ ἑαυτῶν καὶ δὲν θέλουσι μεταφέρεσθαι πλέον· καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἀδικίας δὲν θέλουσι καταθλίβει αὐτοὺς πλέον ὡς τὸ πρότερον
1Ch 17:10 καὶ ὡς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς κατέστησα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ. Καὶ θέλω ταπεινώσει πάντας τοὺς ἐχθρούς σου. Ἀναγγέλλω σοι ἔτι, ὅτι ὁ Κύριος θέλει οἰκοδομήσει οἶκον εἰς σέ.
1Ch 17:11 Καὶ ἀφοῦ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου, διὰ νὰ ὑπάγῃς μετὰ τῶν πατέρων σου, θέλω ἀναστήσει μετὰ σὲ τὸ σπέρμα σου, τὸ ὁποῖον θέλει εἶσθαι ἐκ τῶν υἱῶν σου, καὶ θέλω στερεώσει τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.
1Ch 17:12 Αὐτὸς θέλει οἰκοδομήσει εἰς ἐμὲ οἶκον, καὶ θέλω στερεώσει τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
1Ch 17:13 Εγὼ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν πατήρ, καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ υἱός· καὶ δὲν θέλω ἀφαιρέσει τὸ ἔλεός μου ἀπ' αὐτοῦ, ὡς ἀφήρεσα αὐτὸ ἀπ' ἐκεῖνον ὅστις ἦτο πρὸ σοῦ·
1Ch 17:14 ἀλλὰ θέλω στήσει αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐστερεωμένος εἰς τὸν αἰῶνα.
1Ch 17:15 Κατὰ πάντας τούτους τοὺς λόγους καὶ καθ' ὅλην ταύτην τὴν ὅρασιν, οὕτως ἐλάλησεν ὁ Νάθαν πρὸς τὸν Δαβίδ.
1Ch 17:16 Τότε εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ καὶ ἐκάθησεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ εἶπε, Τίς εἶμαι ἐγώ, Κύριε Θεέ, καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὥστε μὲ ἔφερες μέχρι τούτου
1Ch 17:17 Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐστάθη μικρὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, Θεέ· καὶ ἐλάλησας περὶ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου διὰ μέλλον μακρόν, καὶ ἐπέβλεψας εἰς ἐμὲ ὡς εἰς ἄνθρωπον ὑψηλοῦ βαθμοῦ κατὰ τὴν κατάστασιν, Κύριε Θεέ.
1Ch 17:18 Τί δύναται νὰ εἴπῃ πλέον ὁ Δαβὶδ πρὸς σὲ περὶ τῆς εἰς τὸν δοῦλόν σου τιμῆς διότι σὺ γνωρίζεις τὸν δοῦλόν σου.
1Ch 17:19 Κύριε, χάριν τοῦ δούλου σου καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἔκαμες πᾶσαν ταύτην τὴν μεγαλωσύνην, διὰ νὰ κάμῃς γνωστὰ πάντα ταῦτα τὰ μεγαλεῖα.
1Ch 17:20 Κύριε, δὲν εἶναι ὅμοιός σου, οὐδὲ εἶναι Θεὸς ἐκτὸς σοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν μὲ τὰ ὦτα ἡμῶν.
1Ch 17:21 Καὶ τί ἄλλο ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι ὡς ὁ λαός σου ὁ Ἰσραήλ, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἦλθε νὰ ἐξαγοράσῃ διὰ λαὸν ἑαυτοῦ, διὰ νὰ κάμῃς εἰς σεαυτὸν ὄνομα μεγαλωσύνης καὶ τρόμου, ἐκβάλλων τὰ ἔθνη ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ σου, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσας ἐξ Αἰγύπτου
1Ch 17:22 διότι τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ ἔκαμες λαὸν σεαυτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ σύ, Κύριε, ἔγεινες Θεὸς αὐτῶν.
1Ch 17:23 Καὶ τώρα, Κύριε, ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ἂς στερεωθῇ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ κάμε ὡς ἐλάλησας·
1Ch 17:24 καὶ ἂς στερεωθῇ, καὶ ἂς μεγαλυνθῇ τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος, ὥστε νὰ λέγωσιν, Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, εἶναι Θεὸς εἰς τὸν Ἰσραήλ· καὶ ὁ οἶκος Δαβὶδ τοῦ δούλου σου ἂς ἦναι ἐστερεωμένος ἐνώπιόν σου.
1Ch 17:25 Διότι σύ, Θεέ μου, ἀπεκάλυψας εἰς τὸν δοῦλόν σου ὅτι θέλεις οἰκοδομήσει οἶκον εἰς αὐτόν· διὰ τοῦτο ὁ δοῦλός σου ἐνεθαρρύνθη νὰ προσευχηθῇ ἐνώπιόν σου.
1Ch 17:26 Καὶ τώρα, Κύριε, σὺ εἶσαι ὁ Θεός, καὶ ὑπεσχέθης τὰ ἀγαθὰ ταῦτα πρὸς τὸν δοῦλόν σου.
1Ch 17:27 Τώρα λοιπόν, εὐδόκησον νὰ εὐλογήσῃς τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου, διὰ νὰ ἦναι ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα·

διότι σύ, Κύριε, εὐλόγησας, καὶ θέλει εἶσθαι εὐλογημένος εἰς τὸν αἰῶνα.
1Ch 18:1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπάταξεν ὁ Δαβὶδ τοὺς Φιλισταίους καὶ κατετρόπωσεν αὐτούς, καὶ ἔλαβε τὴν Γὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων.
1Ch 18:2 Καὶ ἐπάταξε τοὺς Μωαβίτας, καὶ ἔγειναν οἱ Μωαβῖται δοῦλοι τοῦ Δαβὶδ ὑποτελεῖς.
1Ch 18:3 Ἐπάταξεν ἔτι ὁ Δαβὶδ τὸν Ἀδαρέζερ βασιλέα τῆς Σωβά, ἐν Αἰμάθ, ὅτε ἐπορεύετο νὰ στήσῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.
1Ch 18:4 Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ ἐξ αὐτοῦ χιλίας ἁμάξας καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἱππέων καὶ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν· καὶ ἐνευροκόπησεν ὁ Δαβὶδ πάντας τοὺς ἵππους τῶν ἁμαξῶν καὶ ἐφύλαξεν ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἁμάξας.
1Ch 18:5 Καὶ ὅτε ἦλθον οἱ Σύριοι τῆς Δαμασκοῦ διὰ νὰ βοηθήσωσι τὸν Ἀδαρέζερ βασιλέα τῆς Σωβά, ὁ Δαβὶδ ἐπάταξεν ἐκ τῶν Συρίων εἰκοσιδύο χιλιάδας ἀνδρῶν.
1Ch 18:6 Καὶ ἔβαλεν ὁ Δαβὶδ φρουρὰς ἐν τῇ Συρίᾳ τῆς Δαμασκοῦ· καὶ οἱ Σύριοι ἔγειναν δοῦλοι τοῦ Δαβὶδ ὑποτελεῖς. Καὶ ἔσωσεν ὁ Κύριος τὸν Δαβὶδ πανταχοῦ ὅπου ἐπορεύετο.
1Ch 18:7 Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ τὰς ἀσπίδας τὰς χρυσάς, αἵτινες ἦσαν ἐπὶ τοὺς δούλους τοῦ Ἀδαρέζερ, καὶ ἔφερεν αὐτὰς εἰς Ἱερουσαλήμ.
1Ch 18:8 Καὶ ἐκ τῆς Τιβὰθ καὶ ἐκ τῆς Χούν, πόλεων τοῦ Ἀδαρέζερ, ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα, ἐκ τοῦ ὁποίου ὁ Σολομὼν ἔκαμε τὴν χαλκίνην θάλασσαν καὶ τοὺς στύλους καὶ τὰ σκεύη τὰ χάλκινα.
1Ch 18:9 Ἀκούσας δὲ ὁ Θοοῦ βασιλεὺς τῆς Αἰμὰθ ὅτι ἐπάταξεν ὁ Δαβὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἀδαρέζερ βασιλέως τῆς Σωβά,
1Ch 18:10 ἀπέστειλεν Ἁδωρὰμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Δαβίδ, διὰ νὰ χαιρετήσῃ αὐτὸν καὶ νὰ εὐλογήσῃ αὐτόν, ὅτι κατεπολέμησε τὸν Ἀδαρέζερ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν· διότι ὁ Ἀδαρέζερ ἦτο πολέμιος τοῦ Θοοῦ· ἔφερε δὲ καὶ πᾶν εἶδος σκευῶν χρυσῶν, ἀργυρῶν καὶ χαλκίνων.
1Ch 18:11 Καὶ ταῦτα ἀφιέρωσεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ εἰς τὸν Κύριον, μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου τὰ ὁποῖα ἔφερεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐκ τοῦ Ἐδὼμ καὶ ἐκ τοῦ Μωὰβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμμὼν καὶ ἐκ τῶν Φιλισταίων καὶ ἐκ τοῦ Ἀμαλήκ.
1Ch 18:12 Καὶ ὁ Ἀβισαὶ ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας ἐπάταξε τοὺς Ἰδουμαίους ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ἅλατος, δεκαοκτὼ χιλιάδας.
1Ch 18:13 Καὶ ἔβαλε φρουρὰς ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ· καὶ πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι ἔγειναν δοῦλοι τοῦ Δαβίδ. Καὶ ἔσωσεν ὁ Κύριος τὸν Δαβὶδ πανταχοῦ ὅπου ἐπορεύετο.
1Ch 18:14 Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Δαβὶδ ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἔκαμνε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην εἰς πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.
1Ch 18:15 Καὶ Ἰωὰβ ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας ἦτο ἐπὶ τοῦ στρατεύματος· Ἰωσαφὰτ δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλούδ, ὑπομνηματογράφος.
1Ch 18:16 Καὶ Σαδὼκ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιτὼβ καὶ Ἀβιμέλεχ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιάθαρ, ἱερεῖς· ὁ δὲ Σουσά, γραμματεύς.
1Ch 18:17 Καὶ Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαὲ ἦτο ἐπὶ τῶν Χερεθαίων καὶ Φελεθαίων· οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Δαβίδ, πρῶτοι περὶ τὸν βασιλέα.
1Ch 19:1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέθανεν ὁ Νάας βασιλεὺς τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
1Ch 19:2 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Θέλω κάμει ἔλεος πρὸς Ἀνοὺν τὸν υἱὸν τοῦ Νάας, ἐπειδὴ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔκαμεν ἔλεος πρὸς ἐμέ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ πρέσβεις, διὰ νὰ παρηγορήσῃ αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἦλθον οἱ δοῦλοι τοῦ Δαβὶδ εἰς τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τὸν Ἀνούν, διὰ νὰ παρηγορήσωσιν αὐτόν.
1Ch 19:3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τὸν Ἀνούν, Νομίζεις ὅτι ὁ Δαβὶδ τιμῶν τὸν πατέρα σου ἀπέστειλε παρηγορητὰς πρὸς σέ δὲν ἦλθον οἱ δοῦλοι αὐτοῦ πρὸς σὲ διὰ νὰ ἐρευνήσωσι καὶ νὰ κατασκοπεύσωσι καὶ νὰ καταστρέψωσι τὸν τόπον
1Ch 19:4 Καὶ ἐπίασεν ὁ Ἀνοὺν τοὺς δούλους τοῦ Δαβὶδ καὶ ἐξύρισεν αὐτοὺς καὶ ἀπέκοψε τὸ ἥμισυ τῶν ἱματίων αὐτῶν μέχρι τῶν γλουτῶν, καὶ ἀπέπεμψεν αὐτούς.
1Ch 19:5 Ὑπῆγαν δὲ καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Δαβὶδ περὶ τῶν ἀνδρῶν. Καὶ ἀπέστειλεν εἰς συνάντησιν αὐτῶν· ἐπειδὴ οἱ ἄνδρες ἦσαν ἠτιμασμένοι σφόδρα. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Καθήσατε ἐν Ἱεριχὼ ἑωσοῦ αὐξηθῶσιν οἱ πώγωνές σας, καὶ ἐπιστρέψατε.
1Ch 19:6 Βλέποντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι ἦσαν βδελυκτοὶ εἰς τὸν Δαβίδ, ἔπεμψαν ὁ Ἀνοὺν καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν χίλια τάλαντα ἀργυρίου, διὰ νὰ μισθώσωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἁμάξας καὶ ἱππέας ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἐκ τῆς Συρίασμααχὰ καὶ ἐκ τῆς Σωβά.
1Ch 19:7 Καὶ ἐμίσθωσαν εἰς ἑαυτοὺς τριάκοντα δύο χιλιάδας ἁμάξας καὶ τὸν βασιλέα τῆς Μααχὰ μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, οἵτινες ἦλθον καὶ ἐστρατοπέδευσαν κατέναντι τῆς Μεδεβά. Καὶ συναχθέντες οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν, ἦλθον νὰ πολεμήσωσι.
1Ch 19:8 Καὶ ὅτε ἤκουσε ταῦτα ὁ Δαβίδ, ἀπέστειλε τὸν Ἰωὰβ καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα τῶν δυνατῶν.
1Ch 19:9 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ παρετάχθησαν εἰς πόλεμον κατὰ τὴν πύλην τῆς πόλεως· οἱ δὲ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες ἦσαν καθ ἑαυτοὺς ἐν τῇ πεδιάδι.
1Ch 19:10 Βλέπων δὲ ὁ Ἰωὰβ ὅτι ἡ μάχη παρετάχθη ἐναντίον αὐτοῦ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν, ἐξέλεξεν ἐκ πάντων τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ παρέταξεν αὐτοὺς ἐναντίον τῶν Συρίων.
1Ch 19:11 Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἀβισαὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάχθησαν ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἀμμών.

1Ch 19:12 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν οἱ Σύριοι ὑπερισχύσωσι κατ' ἐμοῦ, τότε σὺ θέλεις μὲ σώσει· ἐὰν δὲ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὑπερισχύσωσι κατὰ σοῦ, τότε ἐγὼ θέλω σὲ σώσει·
1Ch 19:13 ἀνδρίζου, καὶ ἄς κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ δὲ Κύριος ἄς κάμῃ τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
1Ch 19:14 Καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Συρίων εἰς μάχην· οἱ δὲ ἔφυγον ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
1Ch 19:15 Καὶ ὅτε εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι οἱ Σύριοι ἔφυγον, ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Ἀβισαὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν. Καὶ ὁ Ἰωὰβ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ.
1Ch 19:16 Ἰδόντες δὲ οἱ Σύριοι ὅτι κατετροπώθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ, ἀπέστειλαν μηνυτὰς καὶ ἐξήγαγον τοὺς Συρίους τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ· καὶ Σωφάκ, ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Ἀδαρέζερ, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν αὐτῶν.
1Ch 19:17 Καὶ ὅτε ἀπηγγέλθη πρὸς τὸν Δαβίδ, συνήθροισε πάντα τὸν Ἰσραήλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παρετάχθη ἐναντίον αὐτῶν. Καὶ ὅτε παρετάχθη ὁ Δαβὶδ εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν Συρίων, ἐπολέμησαν μὲ αὐτόν.
1Ch 19:18 Καὶ ἔφυγον οἱ Σύριοι ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐξωλόθρευσεν ὁ Δαβὶδ ἐκ τῶν Συρίων ἑπτὰ χιλιάδας ἁμαξῶν καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν· καὶ Σωφάχ, τὸν ἀρχιστράτηγον, ἐθανάτωσε.
1Ch 19:19 Καὶ ἰδόντες οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀδαρέζερ ὅτι κατετροπώθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ, ἔκαμον εἰρήνην μετὰ τοῦ Δαβὶδ καὶ ἔγειναν δοῦλοι αὐτοῦ· καὶ δὲν ἤθελον πλέον οἱ Σύριοι νὰ βοηθήσωσι τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.
1Ch 20:1 Ἐν δὲ τῷ ἀκολούθῳ ἔτει, καθ' ὅν καιρὸν ἐκστρατεύουσιν οἱ βασιλεῖς, ὁ Ἰωὰβ ἐξεκίνησε πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ στρατεύματος καὶ ἔφθειρε τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐλθὼν ἐπολιόρκησε τὴν Ῥαββά· ὁ δὲ Δαβὶδ ἔμεινεν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐπάταξεν ὁ Ἰωὰβ τὴν Ῥαββὰ καὶ κατέστρεψεν αὐτήν.
1Ch 20:2 Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ τὸν στέφανον τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ εὑρέθη τὸ βάρος αὐτοῦ ἓν τάλαντον χρυσίου· καὶ ἦσαν ἐπ' αὐτοῦ λίθοι πολύτιμοι καὶ ἐτέθη ἐπὶ τὴν κεφαλὴς τοῦ Δαβίδ· καὶ λάφυρα τῆς πόλεως ἐξέφερε πολλὰ σφόδρα.
1Ch 20:3 Καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ ἔκοψεν αὐτοὺς μὲ πρίονας καὶ μὲ τριβόλους σιδηροῦς καὶ μὲ πελέκεις. Καὶ οὕτως ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ εἰς πάσας τὰς πόλεις τῶν υἱῶν Ἀμμών. Τότε ἐπέστρεψεν ὁ Δαβὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλήμ.
1Ch 20:4 Μετὰ δὲ ταῦτα συνεκροτήθη πόλεμος ἐν Γεζὲρ μετὰ τῶν Φιλισταίων· τότε ἐπάταξεν ὁ Σιββεχαῒ ὁ Χουσαθίτης τὸν Σιφφαΐ, ἐκ τῶν τέκνων τοῦ Ῥαφά· καὶ κατετροπώθησαν.
1Ch 20:5 Καὶ πάλιν ἔγεινε πόλεμος μετὰ τῶν Φιλισταίων· καὶ ἐπάταξεν ὁ Ἐλχανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαεὶρ τὸν Λααμεί, ἀδελφὸν τοῦ Γολιὰθ τοῦ Γετθαίου, καὶ τὸ ξύλον τῆς λόγχης αὐτοῦ ἦτο ὡς ἀντίον ὑφαντοῦ.
1Ch 20:6 Καὶ πάλιν ἔγεινε πόλεμος ἐν Γάθ, ὅπου ἦτο ἀνὴρ ὑπερμεγέθης, καὶ οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ ἦσαν ἓξ καὶ ἕξ, εἰκοσιτέσσαρες, καὶ οὗτος ἔτι ἦτο ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Ῥαφά.
1Ch 20:7 Καὶ ὠνείδισε τὸν Ἰσραήλ, καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Σαμαά, ἀδελφοῦ τοῦ Δαβίδ, ἐπάταξεν αὐτόν.
1Ch 20:8 Οὗτοι ἐγεννήθησαν εἰς τὸν Ῥαφὰ ἐν Γάθ· καὶ ἔπεσον διὰ χειρὸς τοῦ Δαβὶδ καὶ διὰ χειρὸς τῶν δούλων αὐτοῦ.
1Ch 21:1 Ἀλλ' ὁ Σατανᾶς ἠγέρθη κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ παρεκίνησε τὸν Δαβὶδ νὰ ἀπαριθμήσῃ τὸν Ἰσραήλ.
1Ch 21:2 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἰωὰβ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, Ὑπάγετε, ἀπαριθμήσατε τὸν Ἰσραήλ, ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως Δάν, καὶ φέρετε πρὸς ἐμέ, διὰ νὰ μάθω, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.
1Ch 21:3 Ὁ δὲ Ἰωὰβ ἀπεκρίθη, Ὁ Κύριος νὰ προσθέσῃ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἑκατονταπλάσιον ἀφ' ὅ, τι εἶναι ἀλλά, κύριέ μου βασιλεῦ, δὲν εἶναι πάντες δοῦλοι τοῦ κυρίου μου διὰ τί ὁ κύριός μου ἐπιθυμεῖ τοῦτο διὰ τί νὰ γείνῃ τοῦτο ἁμάρτημα εἰς τὸν Ἰσραήλ
1Ch 21:4 Ὁ λόγος ὅμως τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσεν ἐπὶ τὸν Ἰωάβ. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Ἰωάβ, καὶ περιελθὼν ἅπαντα τὸν Ἰσραὴλ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ.
1Ch 21:5 Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἰωὰβ τὸ κεφάλαιον τῆς ἀπαριθμήσεως τοῦ λαοῦ εἰς τὸν Δαβίδ. Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἦσαν χίλιαι χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων μάχαιραν· ὁ δὲ Ἰούδας, τετρακόσιαι ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων μάχαιραν.
1Ch 21:6 τοὺς Λευΐτας δὲ καὶ Βενιαμίτας δὲν ἠρίθμησε μεταξὺ αὐτῶν· διότι ὁ λόγος τοῦ βασιλέως ἦτο βδελυκτὸς εἰς τὸν Ἰωάβ.
1Ch 21:7 Καὶ ἐφάνη κακὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Θεοῦ τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ὅθεν ἐπάταξε τὸν Ἰσραήλ.
1Ch 21:8 Τότε εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεόν, Ἡμάρτησα σφόδρα, πράξας τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ἀλλὰ τώρα, δέομαι, ἀφαίρεσον τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου· διότι ἐμωράνθην σφόδρα.
1Ch 21:9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Γὰδ τὸν βλέποντα τοῦ Δαβίδ, λέγων,
1Ch 21:10 Ὕπαγε καὶ λάλησον πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγων, οὕτω λέγει Κύριος· Τρία πράγματα ἐγὼ προβάλλω εἰς σέ· ἔκλεξον εἰς σεαυτὸν ἓν ἐκ τούτων, καὶ θέλω σοὶ κάμει αὐτό.
1Ch 21:11 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Γὰδ πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἔκλεξον εἰς σεαυτόν,
1Ch 21:12 ἢ τρία ἔτη πείνης, ἢ τρεῖς μῆνας νὰ φθείρησαι ἔμπροσθεν τῶν πολεμίων σου καὶ νὰ σὲ προφθάνῃ ἡ μάχαιρα τῶν ἐχθρῶν σου, ἢ τρεῖς ἡμέρας τὴν ῥομφαίαν τοῦ Κυρίου καὶ τὸ θανατικὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου ἐξολοθρεύοντα εἰς πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραήλ. Τώρα λοιπὸν ἰδὲ ποῖον λόγον θέλω ἀναφέρει πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με.
1Ch 21:13 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Γάδ, Στενὰ μοι πανταχόθεν σφόδρα· ἄς πέσω λοιπὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου, διότι οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ εἶναι πολλοὶ σφόδρα· εἰς χεῖρα δὲ ἀνθρώπου ἄς μὴ πέσω.

1Ch 21:14 Ἔδωκε λοιπὸν ὁ Κύριος θανατικὸν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· καὶ ἔπεσον ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.
1Ch 21:15 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς ἄγγελον εἰς Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτήν· καὶ ἐνῷ ἐξωλόθρευεν, εἶδεν ὁ Κύριος καὶ μετεμελήθη περὶ τοῦ κακοῦ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν ἐξολοθρεύοντα, Ἀρκεῖ ἤδη· σύρε τὴν χεῖρά σου. Ἵστατο δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πλησίον τοῦ ἁλωνίου τοῦ Ὀρνὰν τοῦ Ἰεβουσαίου.
1Ch 21:16 Καὶ ὑψώσας ὁ Δαβὶδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶδε τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου ἱστάμενον ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ γεγυμνωμένην, ἐκτεταμένην ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔπεσεν ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι, ἐνδεδυμένοι σάκκους, κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.
1Ch 21:17 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Θεόν, Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ προστάξας νὰ ἀπαριθμήσωσι τὸν λαόν ἐγὼ βεβαίως εἶμαι ὁ ἁμαρτήσας καὶ πράξας τὴν κακίαν· ταῦτα δὲ τὰ πρόβατα τί ἔπραξαν ἐπ' ἐμὲ λοιπόν, Κύριε Θεὲ μου, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου ἔστω ἡ χεὶρ σου, καὶ μὴ ἐπὶ τὸν λαὸν σου πρὸς ἀπώλειαν.
1Ch 21:18 Τότε ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου προσέταξε τὸν Γὰδ νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν Δαβίδ, νὰ ἀναβῇ ὁ Δαβὶδ καὶ νὰ στήσῃ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον ἐν τῷ ἁλωνίῳ τοῦ Ὀρνὰν τοῦ Ἰεβουσαίου.
1Ch 21:19 Καὶ ἀνέβη ὁ Δαβίδ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Γάδ, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι Κυρίου.
1Ch 21:20 Καὶ στραφεὶς ὁ Ὀρνὰν εἶδε τὸν ἄγγελον· καὶ ἐκρύφθησαν οἱ τέσσαρες υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ὀρνὰν ἠλώνιζε σῖτον.
1Ch 21:21 Καὶ καθὼς ἦλθεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ὀρνάν, ἀναβλέψας ὁ Ὀρνὰν καὶ ἰδὼν τὸν Δαβίδ, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἁλωνίου καὶ προσεκύνησε τὸν Δαβὶδ κατὰ πρόσωπον ἕως ἐδάφους.
1Ch 21:22 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ὀρνάν, Δὸς μοι τὸν τόπον τοῦ ἁλωνίου, διὰ νὰ οἰκοδομήσω ἐν αὐτῷ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον· δὸς μοι αὐτὸν εἰς τὴν ἀξίαν τιμήν· διὰ νὰ σταθῇ ἡ πληγὴ ἀπὸ τοῦ λαοῦ.
1Ch 21:23 Καὶ εἶπεν ὁ Ὀρνὰν πρὸς τὸν Δαβίδ, Λάβε αὐτὸ εἰς σεαυτόν, καὶ ἂς κάμῃ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· Ἰδού, δίδω τοὺς βόας διὰ ὁλοκαύτωμα καὶ τὰ ἁλωνικὰ ἐργαλεῖα διὰ ξύλα καὶ τὸν σῖτον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων· τὰ πάντα δίδω.
1Ch 21:24 Ὁ δὲ βασιλεὺς Δαβὶδ εἶπε πρὸς τὸν Ὀρνάν, Οὐχί· ἀλλ' ἐξάπαντος θέλω ἀγοράσει αὐτὸ εἰς τὴν ἀξίαν τιμήν· διότι δὲν θέλω λάβει τὸ σὸν διὰ τὸν Κύριον, οὐδὲ θέλω προσφέρει ὁλοκαύτωμα δωρεάν.
1Ch 21:25 Καὶ ἔδωκεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν Ὀρνάν, διὰ τὸν τόπον, ἑξακοσίους σίκλους χρυσίου κατὰ βάρος.
1Ch 21:26 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ ὁ Δαβὶδ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον, καὶ προσέφερεν ὁλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς προσφορὰς καὶ ἐπεκαλέσθη τὸν Κύριον· καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ, ἀποστείλας ἐξ οὐρανοῦ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως.
1Ch 21:27 Καὶ προσέταξε Κύριος τὸν ἄγγελον, καὶ ἔστρεψε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ εἰς τὴν θήκην αὐτῆς.
1Ch 21:28 Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ὅτε ὁ Δαβὶδ εἶδεν ὅτι ὁ Κύριος ἐπήκουσεν αὐτοῦ ἐν τῷ ἁλωνίῳ τοῦ Ὀρνὰν τοῦ Ἰεβουσαίου, ἐθυσίασεν ἐκεῖ.
1Ch 21:29 Διότι ἡ σκηνὴ τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως ἦσαν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐν τῷ ὑψηλῷ τόπῳ ἐν Γαβαών.
1Ch 21:30 Καὶ δὲν ἠδύνατο ὁ Δαβὶδ νὰ ὑπάγῃ ἐνώπιον αὐτῆς διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Θεόν, ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο ἐξ αἰτίας τῆς ῥομφαίας τοῦ ἀγγέλου τοῦ Κυρίου.
1Ch 22:1 Τότε εἶπεν ὁ Δαβίδ, Οὗτος εἶναι ὁ οἶκος Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦτο τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως εἰς τὸν Ἰσραήλ.
1Ch 22:2 Καὶ προσέταξεν ὁ Δαβὶδ νὰ συνάξωσι τοὺς ξένους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραήλ· καὶ κατέστησε λιθοτόμους διὰ νὰ λατομήσωσι λίθους ξυστούς, πρὸς οἰκοδόμησιν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.
1Ch 22:3 Ὁ Δαβὶδ ἡτοίμασε καὶ σίδηρον πολύν, διὰ καρφία τῶν θυρωμάτων τῶν πυλῶν καὶ διὰ τὰς συναρθρώσεις· καὶ χαλκὸν ἄφθονον ἀζύγιστον·
1Ch 22:4 καὶ ξύλα κέδρινα ἀναρίθμητα· διότι οἱ Σιδώνιοι καὶ οἱ Τύριοι ἔφερον πρὸς τὸν Δαβὶδ ἄφθονα κέδρινα ξύλα.
1Ch 22:5 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Σολομὼν ὁ υἱός μου εἶναι νέος καὶ ἁπαλός· ὁ δὲ οἶκος ὅστις μέλλει νὰ οἰκοδομηθῇ εἰς τὸν Κύριον πρέπει νὰ ἦναι εἰς ἄκρον μεγαλοπρεπής, ὀνομαστὸς καὶ ἔνδοξος καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· θέλω λοιπὸν κάμει ἑτοιμασίαν δι' αὐτόν. Καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ ἄφθονον ἑτοιμασίαν πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.
1Ch 22:6 Τότε ἐκάλεσε Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ προσέταξεν εἰς αὐτὸν νὰ οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.
1Ch 22:7 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Σολομῶντα, Υἱὲ μου, ἐγὼ μὲν ἐπεθύμησα ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ οἰκοδομήσω οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου·
1Ch 22:8 πλὴν ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, Αἷμα πολὺ ἔχυσας καὶ πολέμους μεγάλους ἔκαμες· δὲν θέλεις οἰκοδομήσει οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου, διότι αἵματα πολλὰ ἔχυσας ἐπὶ τῆς γῆς ἐνώπιόν μου·
1Ch 22:9 ἰδού, θέλει γεννηθῇ εἰς σὲ υἱός, ὅστις θέλει εἶσθαι ἀνὴρ ἀναπαύσεως· καὶ θέλω ἀναπαύσει αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κύκλῳ· διότι Σολομὼν θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ θέλω δώσει εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν εἰς τὸν Ἰσραήλ·
1Ch 22:10 οὗτος θέλει οἰκοδομήσει οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ οὗτος θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ υἱός, καὶ ἐγὼ πατὴρ εἰς αὐτόν· καὶ θέλω στερεώσει τὸν θρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος.
1Ch 22:11 Τώρα, υἱὲ μου, ὁ Κύριος ἔστω μετὰ σοῦ· καὶ εὐοδοῦ καὶ οἰκοδόμησον τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καθὼς ἐλάλησε περὶ σοῦ.

1Ch 22:12 Μόνον ὁ Κύριος νὰ σοὶ δώσῃ σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ νὰ σὲ καταστήσῃ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, διὰ νὰ φυλάττῃς τὸν νόμον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

1Ch 22:13 Τότε θέλεις εὐοδωθῇ, ἐὰν προσέχῃς νὰ ἐκπληροῖς τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Μωϋσῆν περὶ τοῦ Ἰσραήλ· ἐνδυναμοῦ καὶ ἀνδρίζου· μὴ φοβοῦ καὶ μὴ πτοηθῇς.

1Ch 22:14 Καὶ ἰδού, ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἡτοίμασα διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἑκατὸν χιλιάδας ταλάντων χρυσίου καὶ χιλίας χιλιάδας ταλάντων ἀργυρίου· χαλκὸν δὲ καὶ σίδηρον ἀζύγιστον, διότι εἶναι ἄφθονος· ἡτοίμασα δὲ καὶ ξύλα καὶ λίθους· καὶ σὺ πρόσθες εἰς ταῦτα.

1Ch 22:15 Ἔχεις δὲ ἐργάτας εἰς πλῆθος, λιθοτόμους καὶ κτίστας καὶ ξυλουργούς, καὶ παντὸς εἴδους σοφοὺς εἰς πᾶν ἔργον.

1Ch 22:16 Τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου καὶ τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ σιδήρου ἀριθμὸς δὲν εἶναι. Σηκώθητι καὶ κάμνε· καὶ ὁ Κύριος ἔστω μετὰ σοῦ.

1Ch 22:17 Ὁ Δαβὶδ προσέταξεν ἔτι εἰς πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰσραὴλ νὰ βοηθήσωσι τὸν Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων,

1Ch 22:18 Δὲν εἶναι μὲ σᾶς Κύριος ὁ Θεὸς σας καὶ ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς ἀνάπαυσιν πανταχόθεν διότι παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρά μου τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν· καὶ ἡ γῆ ὑπετάχθη ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου καὶ ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

1Ch 22:19 Δότε λοιπὸν τὴν καρδίαν σας καὶ τὴν ψυχὴν σας εἰς τὸ νὰ ζητῆτε Κύριον τὸν Θεὸν σας· καὶ σηκώθητε καὶ οἰκοδομήσατε τὸ ἁγιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φέρητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου καὶ τὰ ἅγια σκεύη τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οἶκον, ὅστις μέλλει νὰ οἰκοδομηθῇ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

1Ch 23:1 Καὶ ἀφοῦ ἐγήρασεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἦτο πλήρης ἡμερῶν, ἔκαμε Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

1Ch 23:2 Καὶ συνήγαγε πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευΐτας.

1Ch 23:3 Οἱ δὲ Λευΐται ἦσαν ἀπηριθμημένοι ἀπὸ ἡλικίας τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, κατὰ ἄνδρα, ἦτο τριάκοντα ὀκτὼ χιλιάδες.

1Ch 23:4 Ἐκ τούτων εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες ἦσαν ἐργοδιῶκται εἰς τὸ ἔργον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ἓξ χιλιάδες ἐπιστάται καὶ κριταί·

1Ch 23:5 καὶ τέσσαρες χιλιάδες πυλωροί· καὶ τέσσαρες χιλιάδες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, μὲ τὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα ἔκαμα, εἶπεν ὁ Δαβίδ, διὰ νὰ ὑμνῶσι τὸν Κύριον.

1Ch 23:6 Καὶ διῄρεσεν αὐτοὺς ὁ Δαβὶδ εἰς τάξεις κατὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευΐ, Γηρσών, Καὰθ καὶ Μεραρί.

1Ch 23:7 Ἐκ τῶν Γηρσωνιτῶν ἦσαν Λααδὰν καὶ Σιμεΐ.

1Ch 23:8 Οἱ υἱοὶ τοῦ Λααδὰν ἦσαν Ἰεχιὴλ ὁ ἄρχων καὶ Ζαιθὰμ καὶ Ἰωήλ, τρεῖς.

1Ch 23:9 Οἱ υἱοὶ τοῦ Σιμεΐ, Σελωμεὶθ καὶ Ἀζιὴλ καὶ Χαρράν, τρεῖς. Οὗτοι ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τοῦ Λααδάν.

1Ch 23:10 Υἱοὶ δὲ τοῦ Σιμεΐ, Ἰαάθ, Ζινὰ καὶ Ἰεοὺς καὶ Βεριά. Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Σιμεΐ, τέσσαρες.

1Ch 23:11 Καὶ ὁ Ἰαὰθ ἦτο ὁ ἀρχηγός, καὶ Ζιζὰ ὁ δεύτερος· ὁ δὲ Ἰεοὺς καὶ Βεριὰ δὲν εἶχον πολλοὺς υἱούς· διὰ τοῦτο ἠριθμήθησαν ὁμοῦ, ὡς μία πατριά.

1Ch 23:12 Οἱ υἱοὶ τοῦ Καάθ, Ἀμράμ, Ἰσαάρ, Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ, τέσσαρες.

1Ch 23:13 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀμράμ, Ἀαρὼν καὶ Μωϋσῆς· καὶ ὁ Ἀαρὼν ἦτο κεχωρισμένος, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, διὰ νὰ ἁγιάζωσι τὰ ἁγιώτατα πράγματα πάντοτε, διὰ νὰ θυμιάζωσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ λειτουργῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ νὰ εὐλογῶσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ διὰ παντός.

1Ch 23:14 Τοῦ δὲ Μωϋσέως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνηριθμήθησαν μετὰ τῆς φυλῆς τοῦ Λευΐ.

1Ch 23:15 Οἱ υἱοὶ τοῦ Μωϋσέως ἦσαν Γηρσὼμ καὶ Ἐλιέζερ.

1Ch 23:16 Ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Γηρσὼμ ὁ Σεβουὴλ ἦτο ὁ ἀρχηγός.

1Ch 23:17 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐλιέζερ ἦσαν Ῥεαβίας ὁ ἀρχηγός· καὶ δὲν εἶχεν ὁ Ἐλιέζερ ἄλλους υἱούς· τοῦ Ῥεαβιὰ δὲ οἱ υἱοὶ ἦσαν πάμπολλοι.

1Ch 23:18 Ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσαὰρ ὁ Σελωμεὶθ ἦτο ὁ ἀρχηγός.

1Ch 23:19 Οἱ υἱοὶ τοῦ Χεβρὼν ἦσαν Ἰερίας ὁ πρῶτος, Ἀμαρίας ὁ δεύτερος, Ἰααζιὴλ ὁ τρίτος καὶ Ἰεκαμεὰμ ὁ τέταρτος.

1Ch 23:20 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ὀζιήλ, Μιχὰ ὁ πρῶτος καὶ Ἰεσιὰ ὁ δεύτερος.

1Ch 23:21 Οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί, Μααλὶ καὶ Μουσί· οἱ υἱοὶ τοῦ Μααλί, Ἐλεάζαρ καὶ Κείς.

1Ch 23:22 Ἀπέθανε δὲ ὁ Ἐλεάζαρ, μὴ ἔχων υἱούς, ἀλλὰ θυγατέρας· καὶ ἔλαβον αὐτὰς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ υἱοὶ τοῦ Κείς.

1Ch 23:23 Οἱ υἱοὶ τοῦ Μουσί, Μααλὶ καὶ Ἐδὲρ καὶ Ἰερεμώθ, τρεῖς.

1Ch 23:24 Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Λευΐ, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν, κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ἀπαριθμηθέντες κατ' ὄνομα, κατὰ κεφαλήν, οἵτινες ἔκαμνον τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἀπὸ ἡλικίας εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω.

1Ch 23:25 Διότι ὁ Δαβὶδ εἶπε, Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἔδωκεν ἀνάπαυσιν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ θέλει κατοικεῖ ἐν Ἰερουσαλὴμ διὰ παντός·

1Ch 23:26 οἱ δὲ Λευΐται δὲν θέλουσι πλέον βαστάζει τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς.

1Ch 23:27 Ὅθεν κατὰ τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ Δαβίδ, οἱ υἱοὶ Λευῒ ἦσαν ἀπηριθμημένοι ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω·
1Ch 23:28 ἐπειδὴ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦτο νὰ παρίστανται εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρών, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τὰς αὐλὰς καὶ ἐπὶ τὰ οἰκήματα καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμὸν πάντων τῶν ἁγίων πραγμάτων καὶ εἰς τὸ νὰ κάμνωσι τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ·
1Ch 23:29 καὶ διὰ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως καὶ διὰ τὴν σεμίδαλιν εἰς τὰς ἐξ ἀλφίτων προσφορὰς καὶ διὰ τὰ ἄζυμα λάγανα καὶ διὰ τὰς τηγανίτας καὶ διὰ τὰ φρυγανωτὰ καὶ διὰ πᾶν εἶδος μέτρου·
1Ch 23:30 καὶ διὰ νὰ ἵστανται καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ ἑσπέραν, διὰ νὰ ὑμνῶσι καὶ νὰ δοξολογῶσι τὸν Κύριον·
1Ch 23:31 καὶ διὰ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν Κύριον πάντα τὰ ὁλοκαυτώματα ἐν τοῖς σάββασιν, ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς, κατὰ τὸν ἀριθμόν, κατὰ τὸ διατεταγμένον εἰς αὐτούς, πάντοτε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
1Ch 23:32 καὶ διὰ νὰ φυλάττωσι τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ τὴν φυλακὴν τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρὼν τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.
1Ch 24:1 Καὶ αὗται ἦσαν αἱ διαιρέσεις τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρών· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών, Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ.
1Ch 24:2 Καὶ ἀπέθανον ὁ Ναδὰβ καὶ ὁ Ἀβιοὺδ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ δὲν εἶχον υἱούς· ὅθεν ἱεράτευσαν ὁ Ἐλεάζαρ καὶ ὁ Ἰθάμαρ.
1Ch 24:3 Καὶ διῄρεσεν αὐτοὺς ὁ Δαβίδ, τόν τε Σαδὼκ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ, καὶ τὸν Ἀχιμέλεχ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰθάμαρ, κατὰ τὰ χρέη αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.
1Ch 24:4 Εὑρέθησαν δὲ πλειότεροι ἀρχηγοὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ, παρὰ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ· καὶ διῃρέθησαν οὕτω· ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ ἦσαν δεκαὲξ ἀρχηγοὶ οἴκου πατέρων· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ ὀκτὼ ἀρχηγοὶ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν.
1Ch 24:5 Διῄρεσαν δὲ αὐτοὺς διὰ κλήρων, τούτους πρὸς ἐκείνους· διότι διευθυνταὶ τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ διευθυνταὶ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ.
1Ch 24:6 Καὶ κατέγραψεν αὐτοὺς Σεμαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ναθαναὴλ ὁ γραμματεύς, ὁ ἐκ τῶν Λευϊτῶν, ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ Σαδὼκ τοῦ ἱερέως καὶ Ἀχιμέλεχ υἱοῦ τοῦ Ἀβιάθαρ καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ Λευϊτῶν, λαμβανομένης μιᾶς πατριᾶς ἐκ τοῦ Ἐλεάζαρ καὶ μιᾶς ἐκ τοῦ Ἰθάμαρ.
1Ch 24:7 Ὁ πρῶτος δὲ κλῆρος ἐξῆλθεν εἰς τὸν Ἰωϊαρείβ, ὁ δεύτερος εἰς τὸν Ἰεδαΐαν,
1Ch 24:8 ὁ τρίτος εἰς τὸν Χαρήμ, ὁ τέταρτος εἰς τὸν Σεωρήμ,
1Ch 24:9 ὁ πέμπτος εἰς τὸν Μαλχίαν, ὁ ἕκτος εἰς τὸν Μεϊαμείν,
1Ch 24:10 ὁ ἕβδομος εἰς τὸν Ἀκκώς, ὁ ὄγδοος εἰς τὸν Ἀβιά,
1Ch 24:11 ὁ ἔνατος εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὁ δέκατος εἰς τὸν Σεχανίαν,
1Ch 24:12 ὁ ἑνδέκατος εἰς τὸν Ἐλιασείβ, ὁ δωδέκατος εἰς τὸν Ἰακείμ,
1Ch 24:13 ὁ δέκατος τρίτος εἰς τὸν Οὐφφά, ὁ δέκατος τέταρτος εἰς τὸν Ἰεσεβάβ,
1Ch 24:14 ὁ δέκατος πέμπτος εἰς τὸν Βιλγά, ὁ δέκατος ἕκτος εἰς τὸν Ἰμμήρ,
1Ch 24:15 ὁ δέκατος ἕβδομος εἰς τὸν Ἐζείρ, ὁ δέκατος ὄγδοος εἰς τὸν Ἀφισής,
1Ch 24:16 ὁ δέκατος ἔνατος εἰς τὸν Πεθαΐα, ὁ εἰκοστὸς εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ,
1Ch 24:17 ὁ εἰκοστὸς πρῶτος εἰς τὸν Ἰαχείν, ὁ εἰκοστὸς δεύτερος εἰς τὸν Γαμούλ,
1Ch 24:18 ὁ εἰκοστὸς τρίτος εἰς τὸν Δελαΐαν, ὁ εἰκοστὸς τέταρτος εἰς τὸν Μααζίαν.
1Ch 24:19 Αὗται ἦσαν αἱ διατάξεις αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, διὰ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου κατὰ τὸ διατεταγμένον εἰς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ἀαρὼν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὡς προσέταξεν εἰς αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.
1Ch 24:20 Περὶ δὲ τῶν ἐπιλοίπων υἱῶν Λευΐ· ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμρὰμ ἦτο ὁ Σουβαήλ, ἐκ τῶν υἱῶν Σουβαὴλ ὁ Ἰεδαΐας.
1Ch 24:21 Περὶ τοῦ Ῥεαβιά· ἐκ τῶν υἱῶν Ῥεαβιὰ ὁ πρῶτος ἦτο ὁ Ἰεσία.
1Ch 24:22 Ἐκ τῶν Ἰσααριτῶν ὁ Σελωμώθ· ἐκ τῶν υἱῶν Σελωμὼθ ὁ Ἰαάθ.
1Ch 24:23 Οἱ δὲ υἱοὶ Χεβρὼν ἦσαν Ἰεριὰς ὁ πρῶτος, Ἀμαρίας ὁ δεύτερος, Ἰααζιὴλ ὁ τρίτος, Ἰεκαμεὰμ ὁ τέταρτος.
1Ch 24:24 Ἐκ τῶν υἱῶν Ὀζιὴλ Μιχά· ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Μιχὰ Σαμίρ.
1Ch 24:25 Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Μιχὰ ἦτο ὁ Ἰεσία· ἐκ τῶν υἱῶν Ἰεσία ὁ Ζαχαρίας.
1Ch 24:26 Οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρὶ ἦσαν Μααλὶ καὶ Μουσί· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰααζία, Βενώ.
1Ch 24:27 Οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρὶ διὰ τοῦ Ἰααζία, Βενὼ καὶ Σωὰμ καὶ Ζακχοὺρ καὶ Ἰβρί.
1Ch 24:28 Ἐκ τοῦ Μααλὶ ἦτο ὁ Ἐλεάζαρ, ὅστις δὲν εἶχεν υἱούς.
1Ch 24:29 Περὶ δὲ τοῦ Κείς· οἱ υἱοὶ τοῦ Κείς, ὁ Ἰεραμεήλ.
1Ch 24:30 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μουσί, Μααλὶ καὶ Ἐδὲρ καὶ Ἰεριμώθ. Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τῶν Λευϊτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατριῶν αὐτῶν.
1Ch 24:31 Ἔρριψαν καὶ οὗτοι κλήρους, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών, ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως Δαβὶδ καὶ τοῦ Σαδὼκ καὶ τοῦ Ἀχιμέλεχ καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ Λευϊτῶν, ἐξισουμένων τῶν πρώτων πατριῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τῶν νεωτέρων.
1Ch 25:1 Ὁ Δαβὶδ λοιπὸν καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ στρατεύματος διῄρεσαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀσὰφ καὶ τοῦ Αἱμὰν καὶ τοῦ Ἰεδουθούν, διὰ νὰ ὑμνῳδῶσιν ἐν κιθάραις, ἐν ψαλτηρίοις καὶ ἐν κυμβάλοις· καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν

ἐργαζομένων κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ἦτο,
1Ch 25:2 ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ, Ζακχοὺρ καὶ Ἰωσὴφ καὶ Νεθανίας καὶ Ἀσαρηλά, υἱοὶ Ἀσάφ, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ασάφ, τοῦ ὑμνωδοῦντος, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ βασιλέως·
1Ch 25:3 τοῦ Ἰεδουθούν· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεδουθούν, Γεδαλίας καὶ Σερὶ καὶ Ἰεσαΐας, Σιμεΐ, Ἀσαβίας καὶ Ματταθίας, ἕξ, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰεδουθούν, ὅστις ὑμνῴδει ἐν κιθάρᾳ, ὑμνῶν καὶ δοξολογῶν τὸν Κύριον·
1Ch 25:4 τοῦ Αἱμάν· οἱ υἱοὶ τοῦ Αἱμάν, Βουκκίας, Ματθανίας, Ὀζιήλ, Σεβουὴλ καὶ Ἰεριμώθ, Ἀνανίας, Ἀνανί, Ἐλιαθά, Γιδδαλθὶ καὶ Ῥομαμθιέζερ, Ἰωσβεκασά, Μαλλωθί, Ὠθὶρ καὶ Μααζιώθ·
1Ch 25:5 πάντες οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Αἱμὰν τοῦ βλέποντος τοῦ βασιλέως εἰς τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ, διωρισμένοι εἰς τὸ νὰ ὑψόνωσι τὸ κέρας. Ἔδωκε δὲ ὁ Θεὸς εἰς τὸν Αἱμὰν δεκατέσσαρας υἱοὺς καὶ τρεῖς θυγατέρας.
1Ch 25:6 Πάντες οὗτοι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἦσαν ὑμνῳδοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἐν κυμβάλοις, ψαλτηρίοις καὶ κιθάραις, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Ἀσὰφ καὶ Ἰεδουθοὺν καὶ Αἱμάν.
1Ch 25:7 Καὶ ἔγεινεν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, τῶν δεδιδαγμένων τὰ ᾄσματα τοῦ Κυρίου, διακόσιοι ὀγδοήκοντα ὀκτώ, πάντες συνετοί.
1Ch 25:8 Καὶ ἔρριψαν κλήρους περὶ τῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἴσου ὁ μικρὸς καθὼς ὁ μεγάλος, ὁ διδάσκαλος καθὼς ὁ μαθητής.
1Ch 25:9 Ὁ πρῶτος δὲ κλῆρος ἐξῆλθε διὰ τὸν Ἀσὰφ εἰς τὸν Ἰωσήφ· ὁ δεύτερος εἰς τὸν Γεδαλίαν· οὗτος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν δώδεκα.
1Ch 25:10 Ὁ τρίτος εἰς τὸν Ζακχούρ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:11 Ὁ τέταρτος εἰς τὸν Ἰσερί· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:12 Ὁ πέμπτος εἰς τὸν Νεβανίαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:13 Ὁ ἕκτος εἰς τὸν Βουκκίαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:14 Ὁ ἕβδομος εἰς τὸν Ἰεσαρηλά· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:15 Ὁ ὄγδοος εἰς τὸν Ἰεσαΐαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:16 Ὁ ἔννατος εἰς τὸν Ματθανίαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:17 Ὁ δέκατος εἰς τὸν Σιμεΐ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:18 Ὁ ἑνδέκατος εἰς τὸν Ἀζαρεήλ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:19 Ὁ δωδέκατος εἰς τὸν Ἀσαβίαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:20 Ὁ δέκατος τρίτος εἰς τὸν Σουβαήλ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:21 Ὁ δέκατος τέταρτος εἰς τὸν Ματταθίαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:22 Ὁ δέκατος πέμπτος εἰς τὸν Ἰερεμώθ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:23 Ὁ δέκατος ἕκτος εἰς τὸν Ἀνανίαν· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:24 Ὁ δέκατος ἕβδομος εἰς τὸν Ἰωσβεκασά· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:25 Ὁ δέκατος ὄγδοος εἰς τὸν Ἀνανί· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:26 Ὁ δέκατος ἔννατος εἰς τὸν Μαλλωθί· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:27 Ὁ εἰκοστὸς εἰς τὸν Ἐλιαθά· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:28 Ὁ εἰκοστὸς πρῶτος εἰς τὸν Ὠθίρ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:29 Ὁ εἰκοστὸς δεύτερος εἰς τὸν Γιδδαλθί· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:30 Ὁ εἰκοστὸς τρίτος εἰς τὸν Μααζιώθ· οὗτος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 25:31 Ὁ εἰκοστὸς τέταρτος εἰς τὸν Ῥωμαμθιέζερ· οὗτος οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, δώδεκα.
1Ch 26:1 Περὶ δὲ τῶν διαιρέσεων τῶν πυλωρῶν· ἐκ τῶν Κοριτῶν ἦτο Μεσελεμίας ὁ υἱὸς τοῦ Κορέ, ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ.
1Ch 26:2 Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μεσελεμία ἦσαν Ζαχαρίας ὁ πρωτότοκος, Ἰεδιαὴλ ὁ δεύτερος, Ζεβαδίας ὁ τρίτος, Ἰαθνιὴλ ὁ τέταρτος,
1Ch 26:3 Ἐλὰμ ὁ πέμπτος, Ἰωανὰν ὁ ἕκτος, Ἐλιωηναῒ ὁ ἕβδομος.
1Ch 26:4 οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ὠβὴδεδώμ, Σεμαΐας ὁ πρωτότοκος, Ἰωζαβὰδ ὁ δεύτερος, Ἰωὰχ ὁ τρίτος καὶ Σαχὰρ ὁ τέταρτος καὶ Ναθαναὴλ ὁ πέμπτος,
1Ch 26:5 Ἀμμιὴλ ὁ ἕκτος, Ἰσσάχαρ ὁ ἕβδομος, Φεουλθαῒ ὁ ὄγδοος· διότι ὁ Θεὸς εὐλόγησεν αὐτόν.
1Ch 26:6 Καὶ εἰς Σεμαΐαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐγεννήθησαν υἱοί, οἵτινες ἐξουσίαζον ἐπὶ τοῦ πατρικοῦ οἴκου αὐτῶν· διότι ἦ σαν δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ.
1Ch 26:7 Οἱ υἱοὶ τοῦ Σεμαΐα, Γοθνὶ καὶ Ῥαφαὴλ καὶ Ὠβὴδ καὶ Ἐλζαβάδ, τῶν ὁποίων οἱ ἀδελφοὶ ἦσαν ἰσχυροί, ὁ Ἐλιοῦ, καὶ ὁ Σεμαχίας.
1Ch 26:8 Πάντες οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ὠβὴδεδώμ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἰσχυροὶ καὶ ἄξιοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἑξήκοντα δύο ἦσαν τοῦ Ὠβὴδεδώμ.
1Ch 26:9 Καὶ ὁ Μεσελεμίας εἶχεν υἱοὺς καὶ ἀδελφούς, ἰσχυρούς, δεκαοκτώ.
1Ch 26:10 Καὶ ὁ Ὡσά, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Μεραρί, εἶχεν υἱούς· Σιμρὶ τὸν πρῶτον, διότι πρωτότοκος δὲν ἦτο, ὁ πατὴρ ὅμως αὐτοῦ ἔκαμεν αὐτὸν πρῶτον·
1Ch 26:11 Χελκίαν τὸν δεύτερον, Τεβαλίαν τὸν τρίτον, Ζαχαρίαν τὸν τέταρτον· πάντες οἱ υἱοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ

Ὡσὰ ἦσαν δεκατρεῖς.
1Ch 26:12 Μεταξὺ αὐτῶν ἔγειναν αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν· οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δυνατῶν εἶχον τὰς φυλακὰς ἐξ ἴσου μὲ
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, διὰ νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.
1Ch 26:13 Καὶ ἔρριψαν κλήρους ἐξ ἴσου ὁ μικρὸς καθὼς καὶ ὁ μεγάλος, κατ᾽ οἶκον τῶν πατέρων αὐτῶν, περὶ ἑκάστης
πύλης.
1Ch 26:14 Καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος τῆς πρὸς ἀνατολὰς εἰς τὸν Σελεμίαν. Τότε ἔρριψαν κλήρους διὰ τὸν Ζαχαρίαν τὸν
υἱὸν αὐτοῦ, σύμβουλον σοφόν· καὶ ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἐξῆλθε διὰ τὴν πρὸς βορρᾶν.
1Ch 26:15 Εἰς τὸν Ὠβὴδ-ἐδώμ, διὰ τὴν πρὸς νότον· καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διὰ τὸν οἶκον τῆς συνάξεως.
1Ch 26:16 Εἰς τὸν Σουφεὶμ καὶ Ὡσά, διὰ τὴν πρὸς δυσμάς, μετὰ τῆς πύλης Σαλεχέθ, πλησίον τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβάσεως,
φυλακὴ ἀπέναντι φυλακῆς.
1Ch 26:17 Κατὰ ἀνατολὰς ἦσαν ἓξ Λευῖται, πρὸς βορρᾶν τέσσαρες τὴν ἡμέραν, πρὸς νότον τέσσαρες τὴν ἡμέραν καὶ
πρὸς τὸν οἶκον τῆς συνάξεως ἀνὰ δύο.
1Ch 26:18 Εἰς Παρβὰρ πρὸς δυσμὰς τέσσαρες κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἀναβάσεως, καὶ δύο εἰς Παρβάρ.
1Ch 26:19 Αὗται εἶναι αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν μεταξὺ τῶν υἱῶν Κορὲ καὶ μεταξὺ τῶν υἱῶν Μεραρί.
1Ch 26:20 Καὶ ἐκ τῶν Λευϊτῶν ὁ Ἀχιὰ ἦτο ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν
ἀφιερωμάτων.
1Ch 26:21 Περὶ δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Λααδάν· οἱ υἱοὶ τοῦ Γηρσωνίτου Λααδάν, ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τοῦ Λααδὰν τοῦ
Γηρσωνίτου ἦσαν Ἰεχιήλ.
1Ch 26:22 οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεχιήλ, Ζαιθὰμ καὶ Ἰωὴλ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ
Κυρίου.
1Ch 26:23 Περὶ δὲ τῶν Ἀμραμιτῶν, Ἰσααριτῶν, Χεβρωνιτῶν καὶ Ὀζιηλιτῶν·
1Ch 26:24 ὁ μὲν Σεβουὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Γηρσώμ, υἱοῦ τοῦ Μωϋσέως· ἦτο ἐπιστάτης ἐπὶ τοὺς θησαυρούς.
1Ch 26:25 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἦτο ὁ Ῥεαβίας, καὶ Ἰεσαΐας ὁ υἱὸς τούτου, καὶ
Ἰωρὰμ ὁ υἱὸς τούτου, καὶ Ζιχρὶ ὁ υἱὸς τούτου, καὶ Σελωμεὶθ ὁ υἱὸς τούτου·
1Ch 26:26 ὁ Σελωμεὶθ οὗτος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἐπὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τῶν ἀφιερωμάτων, τὰ ὁποῖα Δαβὶδ
ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατεύματος,
ἀφιέρωσαν.
1Ch 26:27 Ἐκ τῶν πολέμων καὶ ἐκ τῶν λαφύρων ἔκαμον τὴν ἀφιέρωσιν, διὰ νὰ ἐπισκευάζωσι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
1Ch 26:28 Καὶ πᾶν ὅ, τι Σαμουὴλ ὁ βλέπων, καὶ Σαοὺλ ὁ υἱὸς τοῦ Κείς, καὶ Ἀβενὴρ ὁ υἱὸς τοῦ Νήρ, καὶ Ἰωὰβ ὁ
υἱὸς τῆς Σερουΐας, ἀφιέρωσαν, πᾶν ἀφιέρωμα ἦτο ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Σελωμεὶθ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
1Ch 26:29 Περὶ τῶν Ἰσααριτῶν· ὁ Χενανίας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν διὰ τὰς ἔξω ὑποθέσεις ἐπὶ τοῦ Ἰσραήλ, ἐπιστάται
καὶ κριταί.
1Ch 26:30 Περὶ δὲ τῶν Χεβρωνιτῶν· ὁ Ἀσαβίας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἰσχυροί, χίλιοι ἑπτακόσιοι ἦσαν ἔφοροι τοῦ
Ἰσραὴλ ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμάς, διὰ πάσας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως.
1Ch 26:31 Μεταξὺ τῶν Χεβρωνιτῶν ἦτο Ἰερίας ὁ ἀρχηγός, μεταξὺ τῶν Χεβρωνιτῶν κατὰ τὰς γενεὰς αὐτῶν, κατὰ τὰς
πατριάς. Ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Δαβὶδ ἐξητάσθησαν καὶ εὑρέθησαν μεταξὺ αὐτῶν δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ,
ἐν Ἰαζὴρ Γαλαάδ.
1Ch 26:32 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἰσχυροί, ἦσαν δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι ἀρχηγοὶ πατριῶν, τοὺς ὁποίους κατέστησε
Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοὺς Ῥουβηνίτας καὶ τοὺς Γαδίτας καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ, διὰ πᾶν πρᾶγμα τοῦ Θεοῦ
καὶ διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ βασιλέως.
1Ch 27:1 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ
ἑκατόνταρχοι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν οἱ ὑπηρετοῦντες τὸν βασιλέα, καθ᾽ ὕλην τὴν τάξιν τῶν διαιρέσεων, αἵτινες
εἰσήρχοντο καὶ ἐξήρχοντο κατὰ μῆνα εἰς πάντας τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἦσαν εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες εἰς ἑκάστην
διαίρεσιν.
1Ch 27:2 Ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῆς πρώτης, διὰ τὸν πρῶτον μῆνα, ἦτο Ἰασωβεὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Ζαβδιήλ· καὶ ἐν τῇ
διαιρέσει αὐτοῦ ἦσαν εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες.
1Ch 27:3 Οὗτος ἦτο ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Φαρές, ἄρχων πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν στρατευμάτων διὰ τὸν πρῶτον μῆνα.
1Ch 27:4 Καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ δευτέρου μηνὸς ἦτο Δωδαῒ ὁ Ἀχωχίτης· καὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ ἄρχων ὁ
Μικλώθ· ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ ἦσαν ὁμοίως εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες.
1Ch 27:5 Ὁ τρίτος ἀρχηγὸς τοῦ στρατεύματος διὰ τὸν τρίτον μῆνα ἦτο Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, πρῶτος ἀξιωματικός·
καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ ἦσαν εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες.
1Ch 27:6 Οὗτος εἶναι ὁ Βεναΐας ὁ δυνατὸς μεταξὺ τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα· καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ
ἦτο Ἀμμιζαβὰδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
1Ch 27:7 Ὁ τέταρτος διὰ τὸν τέταρτον μῆνα Ἀσαὴλ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ, καὶ μετ᾽ αὐτὸν Ζεβαδίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ· καὶ ἐν
τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες.
1Ch 27:8 Ὁ πέμπτος ἀρχηγὸς διὰ τὸν πέμπτον μῆνα Σαμοὺθ ὁ Ἰεζραΐτης· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες
χιλιάδες.
1Ch 27:9 Ὁ ἕκτος διὰ τὸν ἕκτον μῆνα Ἰρὰς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰκκὴς ὁ Θεκωΐτης· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες
χιλιάδες.

1Ch 27:10 Ὁ ἕβδομος διὰ τὸν ἕβδομον μῆνα Χελὴς ὁ Φελωνίτης, ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες.
1Ch 27:11 Ὁ ὄγδοος διὰ τὸν ὄγδοον μῆνα Σιββεχαῒ ὁ Χουσαθίτης, ἐκ τῶν Ζαραϊτῶν· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες.
1Ch 27:12 Ὁ ἔννατος διὰ τὸν ἔννατον μῆνα Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθίτης, ἐκ τῶν Βενιαμιτῶν· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες.
1Ch 27:13 Ὁ δέκατος διὰ τὸν δέκατον μῆνα Μααραῒ ὁ Νετωφαθίτης, ἐκ τῶν Ζαραϊτῶν· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες.
1Ch 27:14 Ὁ ἑνδέκατος διὰ τὸν ἑνδέκατον μῆνα Βεναΐας ὁ Πιραθωνίτης, ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες.
1Ch 27:15 Ὁ δωδέκατος διὰ τὸν δωδέκατον μῆνα Χελδαῒ ὁ Νετωφαθίτης, ἐκ τοῦ Γοθονιήλ· καὶ ἐν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες.
1Ch 27:16 Ἐπὶ δὲ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἄρχων τῶν Ῥουβηνιτῶν ἦτο Ἐλιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ζιχρί· τῶν Συμεωνιτῶν, Σεφατίας ὁ υἱὸς τοῦ Μααχά·
1Ch 27:17 τῶν Λευϊτῶν, Ἀσαβίας ὁ υἱὸς τοῦ Κεμουήλ· τῶν Ἀαρωνιτῶν, ὁ Σαδώκ·
1Ch 27:18 τοῦ Ἰούδα, ὁ Ἐλιού, ἐκ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Δαβίδ· τοῦ Ἰσσάχαρ, Ἀμρὶ ὁ υἱὸς τοῦ Μιχαήλ·
1Ch 27:19 τοῦ Ζαβουλών, Ἰσμαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ὀβαδία· τοῦ Νεφθαλί, Ἰεριμὼθ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζριήλ·
1Ch 27:20 τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζαζίου· τῆς ἡμισείας φυλῆς Μανασσῆ, Ἰωὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Φεδαΐα·
1Ch 27:21 τῆς ἡμισείας φυλῆς Μανασσῆ ἐν Γαλαάδ, Ἰδδὼ ὁ υἱὸς τοῦ Ζαχαρία· τοῦ Βενιαμίν, Ἰασιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβενήρ·
1Ch 27:22 τοῦ Δάν, Ἀζαρεὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεροάμ. Οὗτοι ἦσαν οἱ ἄρχοντες τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.
1Ch 27:23 Πλὴν ὁ Δαβὶδ δὲν ἔλαβε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας καὶ κάτω· διότι ὁ Κύριος εἶπεν, ὅτι θέλει πληθύνει τὸν Ἰσραὴλ ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ.
1Ch 27:24 Ὁ Ἰωὰβ ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας ἤρχισε νὰ ἀριθμῇ, πλὴν δὲν ἐτελείωσε, διότι ἔπεσε διὰ τοῦτο ὀργὴ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ· ὅθεν δὲν κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς μεταξὺ τῶν ἀπαριθμήσεων ἐν τοῖς χρονικοῖς τοῦ βασιλέως Δαβίδ.
1Ch 27:25 Ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως ἦτο Ἀζμαβὲθ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀδιήλ· καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἀγρῶν, τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν καὶ τῶν φρουρίων, Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Ὀζίου·
1Ch 27:26 καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαζομένων τὸ ἔργον τῶν ἀγρῶν διὰ τὴν γεωργίαν τῆς γῆς, Ἐζρὶ ὁ υἱὸς τοῦ Χελούβ·
1Ch 27:27 καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπελώνων, Σιμεῒ ὁ Ῥαμαθαῖος· καὶ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀμπελώνων διὰ τὰς οἰνοθήκας, Ζαβδὶ ὁ Σιφμίτης·
1Ch 27:28 καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν καὶ συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ, Βάαλ-ἀνὰν ὁ Γεδερίτης· καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιοθηκῶν, ὁ Ἰωάς·
1Ch 27:29 καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν βοσκομένων ἐν Σαρών, Σιτραῒ ὁ Σαρωνίτης· καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν ταῖς κοιλάσι, Σαφὰτ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀδλαΐ·
1Ch 27:30 καὶ ἐπὶ τῶν καμήλων, Ὀβὶλ ὁ Ἰσμαηλίτης· καὶ ἐπὶ τῶν ὄνων, Ἰεδαΐας ὁ Μερωνοθίτης·
1Ch 27:31 καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων, Ἰαζὶζ ὁ Ἀγαρίτης. Πάντες οὗτοι ἦσαν ἐπιστάται τῶν ὑπαρχόντων τοῦ βασιλέως Δαβίδ.
1Ch 27:32 Ὁ δὲ Ἰωνάθαν, ὁ πατράδελφος τοῦ Δαβίδ, ἦτο σύμβουλος, ἀνὴρ συνετὸς καὶ γραμματεύς· καὶ Ἰεχιήλ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχμονί, ἦτο μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως·
1Ch 27:33 καὶ ὁ Ἀχιτόφελ, σύμβουλος τοῦ βασιλέως· καὶ Χουσαῒ ὁ Ἀρχίτης, οἰκεῖος τοῦ βασιλέως·
1Ch 27:34 καὶ μετὰ τὸν Ἀχιτόφελ, Ἰωδαὲ ὁ υἱὸς τοῦ Βεναΐα καὶ ὁ Ἀβιάθαρ· ἀρχιστράτηγος δὲ τοῦ βασιλέως ὁ Ἰωάβ.
1Ch 28:1 Καὶ συνεκάλεσεν ὁ Δαβὶδ πάντας τους ἄρχοντας τοῦ Ἰσραήλ, τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν διαιρέσεων αἵτινες ὑπηρέτουν τὸν βασιλέα, καὶ τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τοὺς ἐπιστάτας πάντων τῶν ὑπαρχόντων καὶ κτημάτων τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, μετὰ τῶν εὐνούχων καὶ τῶν ἀνδρείων, καὶ πάντων τῶν δυνατῶν ἐν ἰσχύϊ, εἰς Ἱερουσαλήμ.
1Ch 28:2 Καὶ σταθεὶς ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἀκούσατέ μου, ἀδελφοί μου καὶ λαέ μου· Ἐγὼ συνέλαβον ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ οἰκοδομήσω οἶκον ἀναπαύσεως διὰ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ ἔκαμον ἑτοιμασίαν διὰ τὴν οἰκοδομήν.
1Ch 28:3 Ὁ Θεὸς ὅμως εἶπε πρὸς ἐμέ, Σὺ δὲν θέλεις οἰκοδομήσει οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου, διότι εἶσαι ἀνὴρ πολέμων καὶ αἵματα ἔχυσας.
1Ch 28:4 Ἐξέλεξε δὲ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐμὲ ἐκ παντὸς τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου, διὰ νὰ ἦμαι βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα· διότι ἐξέλεξε τὸν Ἰούδαν ἄρχοντα· ἐκ δὲ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰούδα ἐξέλεξε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· μεταξὺ δὲ τῶν υἱῶν τοῦ πατρός μου ἐμὲ ηὐδόκησε νὰ κάμῃ βασιλέα ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ·
1Ch 28:5 καὶ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν μου, διότι ὁ Κύριος πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκεν εἰς ἐμέ, ἐξέλεξε Σολομῶντα τὸν υἱόν μου, διὰ νὰ καθίσῃ ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
1Ch 28:6 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Σολομὼν ὁ υἱός σου, αὐτὸς θέλει οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὰς αὐλάς μου· διότι αὐτὸν ἐξέλεξα υἱὸν εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι πατὴρ εἰς αὐτόν·
1Ch 28:7 καὶ θέλω στερεώσει τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, ἐὰν μένῃ σταθερὸς εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇ τὰς ἐντολάς μου

καὶ τὰς κρίσεις μου, καθὼς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
1Ch 28:8 Τώρα λοιπόν, ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ τῆς συναγωγῆς τοῦ Κυρίου καὶ εἰς ἐπήκοον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρὸς ἐσᾶς λέγω, Φυλάττετε καὶ ζητεῖτε πάσας τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας· διὰ νὰ κυριεύητε τὴν γῆν ταύτην τὴν ἀγαθήν, καὶ νὰ ἀφήσητε αὐτὴν ὕστερον ἀπὸ σᾶς κληρονομίαν εἰς τοὺς υἱοὺς σας διὰ παντός.
1Ch 28:9 Καὶ σύ, Σολομὼν υἱέ μου, γνώρισον τὸν Θεὸν τοῦ πατρὸς σου καὶ δούλευε αὐτὸν ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ἐν ψυχῇ θελούσῃ· διότι ὁ Κύριος ἐξετάζει πάσας τὰς καρδίας καὶ ἐξεύρει πάντας τοὺς λογισμοὺς τῶν διανοιῶν· ἐὰν ἐκζητῇς αὐτόν, θέλει εὑρίσκεσθαι ὑπὸ σοῦ· ἐὰν ὅμως ἐγκαταλίπῃς αὐτόν, θέλει σὲ ἀπορρίψει διὰ παντός.
1Ch 28:10 Ἰδὲ τώρα ὅτι ὁ Κύριος σὲ ἐξέλεξε, διὰ νὰ οἰκοδομήσῃς οἶκον εἰς ἁγιαστήριον· ἐνδυναμοῦ καὶ ἐκτέλει.
1Ch 28:11 Καὶ ἔδωκεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὸν Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸ σχέδιον τοῦ προνάου καὶ τῶν οἴκων αὐτοῦ, καὶ τῶν θησαυροφυλακίων αὐτοῦ, καὶ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ καὶ τῶν ἔσω δωματίων αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἱλαστηρίου,
1Ch 28:12 καὶ τὸ σχέδιον πάντων ὅσα συνέλαβεν ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ, τῶν αὐλῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ πάντων τῶν πέριξ οἰκημάτων, τῶν ἀποθηκῶν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἀφιερωμάτων·
1Ch 28:13 καὶ τῶν διαιρέσεων τῶν ἱερέων καὶ Λευϊτῶν καὶ παντὸς τοῦ ἔργου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ πάντων τῶν σκευῶν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.
1Ch 28:14 Ἔδωκε χρυσὸν κατὰ βάρος διὰ τὰ χρυσά, διὰ πάντα τὰ σκεύη παντὸς εἴδους ὑπηρεσίας· καὶ ἄργυρον κατὰ βάρος διὰ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἀργυρά, διὰ πάντα τὰ σκεύη παντὸς εἴδους ὑπηρεσίας·
1Ch 28:15 καὶ τὸ βάρος διὰ τὰς χρυσᾶς λυχνίας καὶ διὰ τοὺς χρυσοῦς λύχνους αὐτῶν, κατὰ βάρος δί ἑκάστην λυχνίαν καὶ διὰ τοὺς λύχνους αὐτῆς· καὶ διὰ τὰς ἀργυρὰς λυχνίας κατὰ βάρος, διὰ τὴν λυχνίαν καὶ διὰ τοὺς λύχνους αὐτῆς, κατὰ τὴν χρῆσιν ἑκάστης λυχνίας·
1Ch 28:16 καὶ χρυσὸν κατὰ βάρος διὰ τὰς τραπέζας τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως, δί ἑκάστην τράπεζαν· καὶ ἄργυρον διὰ τὰς τραπέζας τὰς ἀργυράς·
1Ch 28:17 καὶ χρυσὸν καθαρὸν διὰ τὰς κρεάγρας καὶ διὰ τὰς λεκάνας καὶ διὰ τὰς φιάλας· καὶ διὰ τοὺς χρυσοὺς κρατῆρας, κατὰ βάρος δί ἕκαστον κρατῆρα· κατὰ βάρος ὁμοίως δί ἕκαστον ἀργυροῦν κρατῆρα·
1Ch 28:18 καὶ διὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, κεκαθαρισμένον χρυσίον κατὰ βάρος· καὶ χρυσίον διὰ τὸ σχέδιον τῆς ἁμάξης τῶν χερουβείμ, τὰ ὁποῖα ἐξαπλόνουσι τὰς πτέρυγας καὶ σκεπάζουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου.
1Ch 28:19 Τὰ πάντα, εἶπεν, ὁ Κύριος ἐφανέρωσε, γράψας διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ πάντα τὰ ἔργα τοῦ σχεδίου.
1Ch 28:20 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐνδυναμοῦ καὶ ἀνδρίζου καὶ ἐκτέλει μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῇς· διότι Κύριος ὁ Θεός, ὁ Θεὸς μου, θέλει εἶσθαι μετὰ σοῦ· δὲν θέλει σὲ ἀφήσει οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει, ἑωσοῦ τελειώσῃς ἅπαν τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.
1Ch 28:21 Καὶ ἰδού, αἱ διαιρέσεις τῶν ἱερέων καὶ Λευϊτῶν διὰ πᾶσαν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι μετὰ σοῦ, διὰ πᾶν ἔργον, πᾶς ἐπιστήμων, πρόθυμος εἰς πᾶν εἶδος ὑπηρεσίας, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαός, ἕτοιμοι εἰς πάντα τὰ προστάγματά σου.
1Ch 29:1 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ πρὸς πᾶσαν τὴν σύναξιν, Σολομὼν ὁ υἱὸς μου, τὸν ὁποῖον μόνον ἐξέλεξεν ὁ Θεός, εἶναι ἔτι νέος καὶ ἁπαλός· τὸ δὲ ἔργον μέγα· διότι δὲν εἶναι διὰ ἄνθρωπον ἡ οἰκοδομή, ἀλλὰ διὰ Κύριον τὸν Θεόν.
1Ch 29:2 Ἐγὼ λοιπὸν ἡτοίμασα καθ ὅλην τὴν δύναμίν μου διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου, τὸν χρυσὸν διὰ τὰ χρυσὰ καὶ τὸν ἄργυρον διὰ τὰ ἀργυρὰ καὶ τὸν χαλκὸν διὰ τὰ χάλκινα, τὸν σίδηρον διὰ τὰ σιδηρὰ καὶ ξύλα διὰ τὰ ξύλινα, ὀνυχίτας λίθους καὶ λίθους ἐνθέσεως, λίθους λαμπροὺς καὶ ποικίλους καὶ παντὸς εἴδους πολυτίμους λίθους καὶ μάρμαρα ἄφθονα.
1Ch 29:3 Καὶ ἔτι διὰ τὸν πόθον μου εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων μου ὑπαρχόντων ἔδωκα περιπλέον χρυσίον καὶ ἀργύριον διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου, ἐκτὸς παντὸς ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἡτοίμασα διὰ τὸν οἶκον τὸν ἅγιον·
1Ch 29:4 τρεῖς χιλιάδας τάλαντα χρυσίου, ἐκ τοῦ χρυσίου Ὀφείρ, καὶ ἑπτὰ χιλιάδας τάλαντα κεκαθαρισμένου ἀργυρίου, διὰ νὰ περισκεπάσωσι τοὺς τοίχους τῶν οἴκων·
1Ch 29:5 τὸ χρυσίον διὰ τὰ χρυσά, καὶ τὸ ἀργύριον διὰ τὰ ἀργυρά, καὶ διὰ πᾶσαν ἐργασίαν γινομένην διὰ τῶν χειρῶν τῶν τεχνιτῶν. Τίς λοιπὸν προθυμεῖται νὰ κάμῃ σήμερον προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον
1Ch 29:6 Τότε οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι καὶ οἱ ἐπίσταται τῶν ἔργων τοῦ βασιλέως, ἐπροθυμήθησαν·
1Ch 29:7 καὶ ἔδωκαν διὰ τὸ ἔργον τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, χρυσίου πεντακισχίλια τάλαντα καὶ δέκα χιλιάδας χρυσῶν, καὶ ἀργυρίου δέκα χιλιάδας ταλάντων, καὶ χαλκοῦ δεκαοκτὼ χιλιάδας ταλάντων, καὶ ἑκατὸν χιλιάδας ταλάντων σιδήρου.
1Ch 29:8 Καὶ εἰς ὅσους εὑρέθησαν λίθοι τίμιοι, ἔδωκαν αὐτοὺς εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου διὰ χειρὸς Ἰεχιὴλ τοῦ Γηρσωνίτου.
1Ch 29:9 Ἐχάρη δὲ ὁ λαός, διότι ἐπροθυμήθησαν, ἐπειδὴ μὲ πλήρη καρδίαν προσέφεραν αὐτοπροαιρέτως εἰς τὸν Κύριον· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἔτι ἐχάρη χαρὰν μεγάλην.
1Ch 29:10 Καὶ εὐλόγησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον ἐνώπιον πάσης τῆς συνάξεως· καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ, Εὐλογητὸς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
1Ch 29:11 Σοῦ, Κύριε, εἶναι ἡ μεγαλωσύνη καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ δόξα· διότι σοῦ εἶναι πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ τὰ ἐπὶ γῆς· σοῦ ἡ βασιλεία, Κύριε, καὶ σὺ εἶσαι ὁ ὑψούμενος ὡς κεφαλὴ ὑπεράνω πάντων·
1Ch 29:12 καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα παρὰ σοῦ ἔρχονται, καὶ σὺ δεσπόζεις τῶν ἁπάντων· καὶ εἰς τὴν χεῖρά σου εἶναι ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δύναμις· καὶ εἰς τὴν χεῖρά σου τὸ νὰ μεγαλύνῃς καὶ νὰ ἰσχυροποιῇς τὰ πάντα.

1Ch 29:13 Τώρα λοιπόν, Θεὲ ἡμῶν, ἡμεῖς εὐχαριστοῦμέν σε καὶ ὑμνοῦμεν τὸ ἔνδοξον ὄνομά σου.

1Ch 29:14 Ἀλλὰ τίς εἶμαι ἐγώ, καὶ τίς ὁ λαὸς μου, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ προσφέρωμεν προθύμως εἰς σὲ κατὰ ταῦτα διότι τὰ πάντα ἔρχονται ἐκ σοῦ καὶ ἐκ τῶν σῶν δίδομεν εἰς σέ.

1Ch 29:15 Διότι εἴμεθα ξένοι ἐνώπιόν σου καὶ πάροικοι, καθὼς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν· αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι ὡς σκιά, καὶ μονιμότης δὲν ὑπάρχει.

1Ch 29:16 Κύριε Θεὲ ἡμῶν, ἅπαν τοῦτο τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἡτοιμάσαμεν διὰ νὰ οἰκοδομήσωμεν οἶκον εἰς σὲ διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ἐκ τῆς χειρὸς σου ἔρχεται, καὶ σοῦ εἶναι τὰ πάντα.

1Ch 29:17 Καὶ γνωρίζω, Θεὲ μου, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ δοκιμάζων τὴν καρδίαν καὶ ἀρέσκεσαι εἰς τὴν εὐθύτητα. Ἐγὼ ἐν εὐθύτητι τῆς καρδίας μου προσέφερα πάντα ταῦτα· καὶ τώρα εἶδον μετ᾿ εὐφροσύνης τὸν λαὸν σου, τὸν ἐνταῦθα παρόντα, ὅτι αὐτοπροαιρέτως προσφέρει εἰς σέ.

1Ch 29:18 Κύριε Θεὲ τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰσραήλ, τῶν πατέρων ἡμῶν, φύλαττε τοῦτο διὰ παντὸς εἰς τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας τοῦ λαοῦ σου, καὶ κατεύθυνε τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς σέ·

1Ch 29:19 καὶ δὸς εἰς τὸν Σολομῶντα τὸν υἱὸν μου καρδίαν τελείαν, διὰ νὰ φυλάττῃ τὰς ἐντολὰς σου, τὰ μαρτύριά σου καὶ τὰ προστάγματά σου, καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ πάντα καὶ νὰ κατασκευάσῃ τὴν οἰκοδομήν, τὴν ὁποίαν προητοίμασα.

1Ch 29:20 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς πᾶσαν τὴν σύναξιν, Εὐλογήσατε τώρα Κύριον τὸν Θεὸν σας. Καὶ πᾶσα ἡ σύναξις εὐλόγησε Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ κύψαντες, προσεκύνησαν τὸν Κύριον καὶ τὸν βασιλέα.

1Ch 29:21 Καὶ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐθυσίασαν θυσίας εἰς τὸν Κύριον καὶ προσέφεραν ὁλοκαυτώματα πρὸς τὸν Κύριον, χιλίους μόσχους, χιλίους κριούς, χίλια ἀρνία, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν καὶ θυσίας ἀφθόνους διὰ πάντα τὸν Ἰσραήλ·

1Ch 29:22 καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐν χαρᾷ μεγάλῃ. Καὶ ἐκήρυξαν ἐκ δευτέρου Σολομῶντα τὸν υἱὸν τοῦ Δαβὶδ βασιλέα, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἦναι ἄρχων, καὶ τὸν Σαδὼκ διὰ ἱερέα.

1Ch 29:23 Τότε ὁ Σολομὼν ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Κυρίου βασιλεὺς ἀντὶ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εὐημέρησε· καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ὑπήκουσεν εἰς αὐτόν.

1Ch 29:24 Καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ πάντες ἔτι οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως Δαβὶδ ὑπετάχθησαν εἰς Σολομῶντα τὸν βασιλέα.

1Ch 29:25 Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος εἰς ἄκρον τὸν Σολομῶντα ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἔθεσεν ἐπ᾿ αὐτὸν μεγαλειότητα βασιλικήν, ὁποία δὲν ἐστάθη εἰς οὐδένα βασιλέα πρὸ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ.

1Ch 29:26 Οὕτω Δαβὶδ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ·

1Ch 29:27 καὶ ὁ καιρὸς τὸν ὁποῖον ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἦτο τεσσαράκοντα ἔτη· ἑπτὰ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν καὶ τριάκοντα τρία ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

1Ch 29:28 Καὶ ἐτελεύτησεν εἰς γῆρας καλόν, πλήρης ἡμερῶν, πλούτου καὶ δόξης· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾿ αὐτοῦ Σολομὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

1Ch 29:29 Αἱ δὲ πράξεις τοῦ βασιλέως Δαβίδ, αἱ πρῶται καὶ αἱ τελευταῖαι ἰδού, εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ Σαμουὴλ τοῦ βλέποντος, καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ Γὰδ τοῦ βλέποντος,

1Ch 29:30 μετὰ πάσης αὐτοῦ τῆς βασιλείας καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ τῶν καιρῶν, οἵτινες παρῆλθον ἐπ᾿ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς.

2Ch 1:1 Καὶ ἐκραταιώθη ὁ Σολομὼν ὁ υἱὸς τοῦ Δαβὶδ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ ἦτο μετ᾿ αὐτοῦ, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ἄκρον.

2Ch 1:2 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Σολομὼν πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ, πρὸς τοὺς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πρὸς τοὺς κριτὰς καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πατριῶν·

2Ch 1:3 καὶ ὑπῆγαν ὁ Σολομὼν καὶ πᾶσα ἡ σύναξις μετ᾿ αὐτοῦ εἰς τὸν ὑψηλὸν τόπον τὸν ἐν Γαβαών· διότι ἐκεῖ ἦτο ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν Μωϋσῆς, ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, ἔκαμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

2Ch 1:4 Ὁ δὲ Δαβὶδ εἶχεν ἀναβιβάσει τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ Κιριὰθιαρεὶμ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον προητοίμασεν ὁ Δαβὶδ δι᾿ αὐτήν· διότι εἶχε στήσει σκηνὴν δι᾿ αὐτὴν ἐν Ἱερουσαλήμ.

2Ch 1:5 Καὶ τὸ χαλκοῦν θυσιαστήριον, τὸ ὁποῖον ἔκαμε Βεσελεὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρί, υἱοῦ τοῦ Ὥρ, ἦτο ἐκεῖ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ Κυρίου· καὶ ἐξεζήτησαν αὐτὸ ὁ Σολομὼν καὶ ἡ σύναξις.

2Ch 1:6 Καὶ ἀνέβη ὁ Σολομὼν ἐκεῖ ἐπὶ τὸ χαλκοῦν θυσιαστήριον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τὸ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσέφερεν ἐπ᾿ αὐτὸ χίλια ὁλοκαυτώματα.

2Ch 1:7 Κατ᾿ ἐκείνην τὴν νύκτα ἐφάνη ὁ Θεὸς εἰς τὸν Σολομῶντα καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ζήτησον τί νὰ σοὶ δώσω.

2Ch 1:8 Ὁ δὲ Σολομὼν εἶπε πρὸς τὸν Θεόν, Σὺ ἔκαμες μέγα ἔλεος πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, καὶ μὲ κατέστησας βασιλέα ἀντ᾿ αὐτοῦ·

2Ch 1:9 τώρα, Κύριε Θεέ, ἂς βεβαιωθῇ ὁ λόγος σου ὁ πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν πατέρα μου· διότι σὺ μὲ ἔκαμες βασιλέα ἐπὶ λαὸν πολὺν ὡς τὸ χῶμα τῆς γῆς·

2Ch 1:10 δὸς τώρα εἰς ἐμὲ σοφίαν καὶ σύνεσιν, διὰ νὰ ἐξέρχωμαι καὶ νὰ εἰσέρχωμαι ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ τούτου· διότι τίς δύναται νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν σου τοῦτον τὸν μέγαν

2Ch 1:11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Σολομῶντα, Ἐπειδὴ συνέλαβες τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ δὲν ἐζήτησας πλούτη, ἀγαθὰ καὶ δόξαν οὐδὲ τὴν ζωὴν τῶν μισούντων σε, οὐδὲ πολυζωΐαν ἐζήτησας, ἀλλ᾿ ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν σοφίαν καὶ σύνεσιν, διὰ νὰ κρίνῃς τὸν λαὸν μου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον σὲ ἔκαμα βασιλέα·

2Ch 1:12 ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις δίδεται εἰς σέ· καὶ πλοῦτον καὶ ἀγαθὰ καὶ δόξαν θέλω δώσει εἰς σέ, ὡς δὲν ἔγεινεν εἰς τοὺς βασιλεῖς τοὺς πρὸ σοῦ, οὐδὲ εἰς τοὺς μετὰ σὲ θέλουσι γείνει τοιαῦτα.

2Ch 1:13 Τότε ἐπέστρεψεν ὁ Σολομὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου τοῦ ἐν Γαβαών, ἀπ᾿ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐβασίλευεν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

2Ch 1:14 Καὶ συνήθροισεν ὁ Σολομὼν ἁμάξας καὶ ἱππεῖς· καὶ εἶχε χιλίας τετρακοσίας ἁμάξας καὶ δώδεκα χιλιάδας ἱππέων, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν εἰς τὰς πόλεις τῶν ἁμαξῶν καὶ πλησίον τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ.

2Ch 1:15 Καὶ κατέστησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ὁ βασιλεὺς τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους κατέστησεν ὡς τὰς ἐν τῇ πεδιάδι συκαμίνους, διὰ τὴν ἀφθονίαν.

2Ch 1:16 Ἐγίνετο δὲ εἰς τὸν Σολομῶντα ἐξαγωγὴ ἵππων καὶ λινοῦ νήματος ἐξ Αἰγύπτου· τὸ μὲν λινοῦν νῆμα ἐλάμβανον οἱ ἔμποροι τοῦ βασιλέως εἰς ὡρισμένην τιμήν.

2Ch 1:17 Ἀνεβίβαζον δὲ καὶ ἔφερον ἐξ Αἰγύπτου μίαν ἅμαξαν διὰ ἑξακοσίους σίκλους ἀργυρούς, καὶ ἕκαστον ἵππον διὰ ἑκατὸν πεντήκοντα· καὶ οὕτω διὰ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Χετταίων καὶ διὰ τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας ἡ ἐξαγωγὴ ἐγίνετο διὰ χειρὸς αὐτῶν.

2Ch 2:1 Καὶ ἀπεφάσισεν ὁ Σολομὼν νὰ οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ οἶκον βασιλικὸν εἰς ἑαυτόν,

2Ch 2:2 Καὶ ἠρίθμησεν ὁ Σολομὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀχθοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων ἐν τῷ ὄρει, καὶ τρεῖς χιλιάδας ἑξακοσίους ἐπιστάτας ἐπ᾿ αὐτῶν.

2Ch 2:3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Σολομὼν πρὸς Χουρὰμ τὸν βασιλέα τῆς Τύρου, λέγων, Καθὼς ἔκαμες εἰς τὸν Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, καὶ ἔπεμψας πρὸς αὐτὸν κέδρους διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ εἰς ἑαυτὸν οἶκον νὰ κατοικήσῃ ἐν αὐτῷ, οὕτω κάμε καὶ εἰς ἐμέ.

2Ch 2:4 Ἰδού, ἐγὼ οἰκοδομῶ οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, διὰ νὰ καθιερώσω τοῦτον εἰς αὐτόν, διὰ νὰ προσφέρηται ἐνώπιον αὐτοῦ θυμίαμα εὐωδίας καὶ οἱ παντοτεινοὶ ἄρτοι τῆς προθέσεως καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα τὰ πρωϊνὰ καὶ ἑσπερινά, ἐν τοῖς σάββασι καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· τοῦτο εἶναι χρέος τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα.

2Ch 2:5 Καὶ ὁ οἶκος τὸν ὁποῖον οἰκοδομῶ εἶναι μέγας· διότι μέγας ὁ Θεὸς ἡμῶν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

2Ch 2:6 Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ οἰκοδομήσῃ εἰς αὐτὸν οἶκον, ἐνῷ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ χωρέσωσιν αὐτόν Τίς δὲ εἶμαι ἐγώ, ὥστε νὰ οἰκοδομήσω οἶκον εἰς αὐτόν εἰμὴ μόνον διὰ νὰ θυσιάζω ἐνώπιον αὐτοῦ

2Ch 2:7 Τώρα λοιπὸν ἀπόστειλον πρὸς ἐμὲ ἄνδρα σοφὸν εἰς τὸ νὰ ἐργάζηται εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἄργυρον καὶ εἰς χαλκὸν καὶ εἰς σίδηρον καὶ εἰς πορφύραν καὶ εἰς κόκκινον καὶ εἰς κυανοῦν, καὶ ἐπιστήμονα εἰς τὸ ἐγγλύφειν γλυφὰς μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ᾿ ἐμοῦ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, τοὺς ὁποίους Δαβὶδ ὁ πατήρ μου ἡτοίμασεν.

2Ch 2:8 Ἀπόστειλόν μοι καὶ ξύλα κέδρινα, πεύκινα καὶ ξύλα ἀλγουμεὶμ ἐκ τοῦ Λιβάνου· διότι ἐγὼ γνωρίζω ὅτι οἱ δοῦλοί σου ἐξεύρουσι νὰ κόπτωσι ξύλα ἐν τῷ Λιβάνῳ· καὶ ἰδού, οἱ δοῦλοί μου θέλουσιν εἶσθαι μετὰ τῶν δούλων σου,

2Ch 2:9 διὰ νὰ ἑτοιμάσωσιν εἰς ἐμὲ ξύλα ἐν ἀφθονίᾳ· διότι ὁ οἶκος τὸν ὁποῖον ἐγὼ οἰκοδομῶ θέλει εἶσθαι μέγας καὶ θαυμαστός.

2Ch 2:10 Καὶ ἰδού, θέλω δώσει εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς ξυλοτόμους εἴκοσι χιλιάδας κόρους σίτου κοπανισμένου, καὶ εἴκοσι χιλιάδας κόρους κριθῆς, καὶ εἴκοσι χιλιάδας βὰθ οἴνου, καὶ εἴκοσι χιλιάδας βὰθ ἐλαίου.

2Ch 2:11 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Χουρὰμ ὁ βασιλεὺς τῆς Τύρου δἰ ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἔστειλε πρὸς τὸν Σολομῶντα, Ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἠγάπησε τὸν λαὸν αὐτοῦ, σὲ κατέστησε βασιλέα ἐπ᾿ αὐτούς·

2Ch 2:12 εἶπεν ἔτι ὁ Χουράμ, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιητὴς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅστις ἔδωκεν εἰς τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα υἱὸν σοφόν, ἔχοντα φρόνησιν καὶ σύνεσιν, ὅστις θέλει οἰκοδομήσει οἶκον εἰς τὸν Κύριον καὶ οἶκον βασιλικὸν εἰς ἑαυτόν·

2Ch 2:13 ἀποστέλλω λοιπὸν τώρα ἄνθρωπον σοφόν, ἔχοντα σύνεσιν, τοῦ Χουρὰμ τοῦ πατρὸς μου,

2Ch 2:14 υἱὸν γυναικὸς ἐκ τῶν θυγατέρων Δὰν καὶ πατρὸς Τυρίου, ἐπιστήμονα εἰς τὸ νὰ ἐργάζηται εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἄργυρον, εἰς χαλκόν, εἰς σίδηρον, εἰς λίθους καὶ εἰς ξύλα, εἰς πορφύραν, εἰς κυανοῦν καὶ εἰς βύσσον καὶ εἰς κόκκινον· καὶ εἰς τὸ ἐγγλύφειν πᾶν εἶδος γλυφῆς, καὶ ἐφευρίσκειν πᾶσαν ἐφεύρεσιν εἰς ὅ, τι προβληθῇ εἰς αὐτόν, μετὰ τῶν σοφῶν σου καὶ μετὰ τῶν σοφῶν τοῦ κυρίου μου Δαβὶδ τοῦ πατρὸς σου·

2Ch 2:15 τώρα λοιπὸν τὸν σῖτον καὶ τὴν κριθήν, τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον, τὰ ὁποῖα ὁ κύριός μου εἶπεν, ἄς στείλῃ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ·

2Ch 2:16 καὶ ἡμεῖς θέλομεν κόψει ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου, κατὰ πᾶσαν τὴν χρείαν σου, καὶ θέλομεν φέρει αὐτὰ πρὸς σὲ μὲ σχεδίας διὰ θαλάσσης εἰς Ἰόππην· καὶ σὺ θέλεις ἀναβιβάσει αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ.

2Ch 2:17 Καὶ ἠρίθμησεν ὁ Σολομὼν πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς ξένους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραήλ, μετὰ τὸν ἀριθμὸν καθ᾿ ὅν Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἠρίθμησεν αὐτούς· καὶ εὑρέθησαν ἑκατὸν πεντήκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

2Ch 2:18 Καὶ ἐξ αὐτῶν ἔκαμεν ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀχθοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων ἐν τῷ ὄρει, καὶ τρεῖς χιλιάδας ἑξακοσίους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν.

2Ch 3:1 Καὶ ἤρχισεν ὁ Σολομὼν νὰ οἰκοδομῇ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ ὄρει Μοριά, ὅπου ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὸν Δαβὶδ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἐν τῷ τόπῳ τὸν ὁποῖον ἡτοίμασεν ὁ Δαβὶδ ἐν τῷ ἁλωνίῳ Ὀρνὰν τοῦ Ἰεβουσαίου.

2Ch 3:2 Καὶ ἤρχισε νὰ οἰκοδομῇ τῇ δευτέρᾳ τοῦ δευτέρου μηνός, ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

2Ch 3:3 Τοῦτο δὲ ἦτο τὸ σχέδιον τοῦ Σολομῶντος διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· τὸ μῆκος εἰς πήχας, κατὰ τὸ

πρῶτον μέτρον, ἦτο ἑξήκοντα πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος εἴκοσι πηχῶν,
2Ch 3:4 Καὶ τὸ πρόναον, τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, εἶχε μῆκος κατὰ τὸ πλάτος τοῦ οἴκου εἴκοσι πηχῶν, καὶ ὕψος ἑκατὸν εἴκοσι· καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸ ἔσωθεν μὲ χρυσίον καθαρόν.
2Ch 3:5 Καὶ ἐστέγασε τὸν οἶκον τὸν μέγαν μὲ ξύλα πεύκινα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐσκέπασε μὲ χρυσὸν καθαρόν, καὶ ἐνέγλυψεν ἐπ' αὐτὸν φοίνικας καὶ ἁλύσεις.
2Ch 3:6 Καὶ ἐκόσμησε τὸν οἶκον μὲ λίθους τιμίους διὰ ὡραιότητα· τὸ δὲ χρυσίον ἦτο χρυσίον Φαρουΐμ.
2Ch 3:7 Ἐσκέπασεν ἔτι μὲ χρυσίον τὸν οἶκον, τὰς δοκούς, τοὺς παραστάτας καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ καὶ τὰς θύρας αὐτοῦ· καὶ ἐνέγλυψε χερουβεὶμ ἐπὶ τῶν τοίχων.
2Ch 3:8 Καὶ ἔκαμε τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, τὸ μῆκος αὐτοῦ κατὰ τὸ πλάτος τοῦ οἴκου, εἴκοσι πηχῶν, καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ εἴκοσι πηχῶν· καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸν μὲ χρυσίον καθαρὸν ἑξακοσίων ταλάντων.
2Ch 3:9 τὸ βάρος δὲ τῶν καρφίων ἦτο πεντήκοντα σίκλοι χρυσίου. Καὶ ἐσκέπασε τὰ ὑπερῷα μὲ χρυσίον.
2Ch 3:10 Καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἔκαμε δύο χερουβεὶμ ἐργασίας γλυπτῆς καὶ ἐσκέπασεν αὐτὰ μὲ χρυσίον.
2Ch 3:11 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβεὶμ εἶχον μῆκος εἴκοσι πηχῶν· ἡ μία πτέρυξ πέντε πηχῶν, ἐγγίζουσα τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου· καὶ ἡ ἄλλη πτέρυξ πέντε πηχῶν, ἐγγίζουσα τὴν πτέρυγα τοῦ ἄλλου χερούβ.
2Ch 3:12 Καὶ ἡ μία πτέρυξ τοῦ ἄλλου χεροὺβ πέντε πηχῶν, ἐγγίζουσα τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου· καὶ ἡ ἄλλη πτέρυξ πέντε πηχῶν, ἁπτομένη τῆς πτέρυγος τοῦ ἄλλου χερούβ.
2Ch 3:13 Αἱ πτέρυγες τῶν χερουβεὶμ τούτων ἐξηπλοῦντο εἴκοσι πήχας· καὶ αὐτὰ ἵσταντο ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἔβλεπον πρὸς τὸν οἶκον.
2Ch 3:14 Καὶ ἔκαμε τὸ καταπέτασμα ἐκ κυανοῦ καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου, καὶ ὕφανεν ἐπ' αὐτοῦ χερουβείμ.
2Ch 3:15 Ἔκαμεν ἔτι ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου δύο στύλους τριάκοντα πέντε πηχῶν τὸ μῆκος, καὶ τὸ ἐπίθεμα τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἑκάστου, πέντε πηχῶν.
2Ch 3:16 Καὶ ἔκαμεν ἁλύσεις ἐν τῷ χρηστηρίῳ, καὶ ἔβαλεν αὐτὰς ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων· καὶ ἔκαμεν ἑκατὸν ῥόδια καὶ ἔβαλεν αὐτὰ ἐπὶ τῶν ἁλύσεων.
2Ch 3:17 Καὶ ἔστησε τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ ἀριστερῶν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν Ἰαχεὶν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν Βοάς.
2Ch 4:1 Καὶ ἔκαμε θυσιαστήριον χαλκοῦν, εἴκοσι πηχῶν τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι πηχῶν τὸ πλάτος αὐτοῦ, καὶ δέκα πηχῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ.
2Ch 4:2 Ἔκαμεν ἔτι τὴν χυτὴν θάλασσαν δέκα πηχῶν ἀπὸ χείλους εἰς χεῖλος, στρογγύλην κύκλῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς πέντε πηχῶν· καὶ γραμμὴ τριάκοντα πηχῶν περιεζώννυεν αὐτὴν κύκλῳ.
2Ch 4:3 Καὶ ὑπὸ τὸ χεῖλος αὐτῆς ἦτο ὁμοίωμα βοῶν, περικυκλούντων αὐτὴν κύκλῳ, δέκα κατὰ πήχην, περικυκλοῦντες τὴν θάλασσαν κύκλῳ. Αἱ δύο σειραὶ τῶν βοῶν ἦσαν χυμέναι ὁμοῦ μὲ αὐτήν.
2Ch 4:4 Ἵστατο δὲ ἐπὶ δώδεκα βοῶν· τρεῖς ἔβλεπον πρὸς βορρᾶν, καὶ τρεῖς ἔβλεπον πρὸς δυσμάς, καὶ τρεῖς ἔβλεπον πρὸς νότον, καὶ τρεῖς ἔβλεπον πρὸς ἀνατολάς· καὶ ἡ θάλασσα ἔκειτο ἐπ' αὐτῶν· καὶ ὅλα τὰ ὀπίσθια αὐτῶν ἦσαν πρὸς τὰ ἔσω.
2Ch 4:5 Καὶ τὸ πάχος αὐτῆς ἦτο μιᾶς παλάμης καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς κατεσκευασμένον ὡς χεῖλος ποτηρίου, ὡς ἄνθος κρίνου· ἐχώρει δὲ πλήρης οὖσα τρεῖς χιλιάδας βάθ.
2Ch 4:6 Ἔκαμεν ἔτι δέκα λουτῆρας, καὶ ἔθεσε πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν, διὰ νὰ πλύνωσιν ἐν αὐτοῖς· ἐκεῖ ἔπλυνον ὅσα ἦσαν διὰ ὁλοκαύτωσιν· ἡ θάλασσα ὅμως ἦτο διὰ νὰ νίπτωνται ἐν αὐτῇ οἱ ἱερεῖς.
2Ch 4:7 Καὶ ἔκαμε τὰς χρυσᾶς λυχνίας δέκα, κατὰ τὸ διατεταγμένον περὶ αὐτῶν, καὶ ἔθεσεν αὐτὰς ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν.
2Ch 4:8 Καὶ ἔκαμε δέκα τραπέζας, καὶ ἔθεσεν αὐτὰς ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν. Καὶ ἔκαμεν ἑκατὸν χρυσᾶς λεκάνας.
2Ch 4:9 Καὶ ἔκαμε τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων καὶ τὴν μεγάλην αὐλήν, καὶ θύρας διὰ τὴν αὐλήν, καὶ ἐσκέπασε τὰς θύρας αὐτῶν μὲ χαλκόν.
2Ch 4:10 Καὶ ἔθεσε τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ δεξιὸν πλευρὸν πρὸς ἀνατολάς, ἀπέναντι τοῦ μεσημβρινοῦ μέρους.
2Ch 4:11 Καὶ ἔκαμεν ὁ Χουρὰμ τοὺς λέβητας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰς λεκάνας· καὶ ἐτελείωσεν ὁ Χουρὰμ κάμνων τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔκαμνεν εἰς τὸν βασιλέα Σολομῶντα διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·
2Ch 4:12 τοὺς δύο στύλους, καὶ τὰς σφαίρας καὶ τὰ δύο ἐπιθέματα τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στύλων καὶ τὰ δύο δικτυωτὰ διὰ νὰ σκεπάζωσι τὰς δύο σφαίρας τῶν ἐπιθεμάτων τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στύλων·
2Ch 4:13 καὶ τετρακόσια ῥόδια διὰ τὰ δύο δικτυωτά, δύο σειρὰς ῥοδίων δί ἕκαστον δικτυωτόν, διὰ νὰ σκεπάζωσι τὰς δύο σφαίρας τῶν ἐπιθεμάτων τῶν ἐπὶ τῶν στύλων.
2Ch 4:14 Ἔκαμεν ἔτι τὰς βάσεις καὶ ἔκαμε τοὺς λουτῆρας ἐπὶ τῶν βάσεων·
2Ch 4:15 τὴν μίαν θάλασσαν καὶ τοὺς δώδεκα βόας ὑποκάτω αὐτῆς.
2Ch 4:16 Καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἔκαμε Χουρὰμ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἰς τὸν βασιλέα Σολομῶντα διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, ἐκ λαμπροῦ χαλκοῦ.
2Ch 4:17 Ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Ἰορδάνου ἔχυσεν αὐτὰ ὁ βασιλεύς, ἐν γῇ ἀργιλλώδει μεταξὺ Σοκχὼθ καὶ Σαρηδαθά.
2Ch 4:18 Οὕτως ἔκαμεν ὁ Σολομὼν πάντα ταῦτα τὰ σκεύη ἐν ἀφθονίᾳ μεγάλῃ· διότι δὲν ἠδύνατο νὰ λογαριασθῇ τὸ βάρος τοῦ χαλκοῦ.

2Ch 4:19 Καὶ ἔκαμεν ὁ Σολομὼν πάντα τὰ σκεύη τὰ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ τὰς τραπέζας, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐτίθεντο οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως·

2Ch 4:20 καὶ τὰς λυχνίας καὶ τοὺς λύχνους αὐτῶν, διὰ νὰ καίωσι κατὰ τὸ διατεταγμένον ἐνώπιον τοῦ χρηστηρίου, ἐκ χρυσίου καθαροῦ·

2Ch 4:21 καὶ τὰ ἄνθη καὶ τοὺς λύχνους καὶ τὰς λαβίδας ἐκ χρυσίου, καὶ τοῦτο χρυσίον καθαρόν·

2Ch 4:22 καὶ τὰ λυχνοψάλιδα καὶ τὰς λεκάνας καὶ τοὺς κρατῆρας καὶ τὰ θυμιατήρια ἐκ χρυσίου καθαροῦ, καὶ ἡ εἴσοδος τοῦ οἴκου, αἱ ἐσώτεραι θύραι αὐτοῦ διὰ τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων καὶ αἱ θύραι τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ ἦσαν ἐκ χρυσίου.

2Ch 5:1 Καὶ συνετελέσθη ἅπαν τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Σολομὼν διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· καὶ εἰσέφερεν ὁ Σολομὼν τὰ ἀφιερώματα Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ πάντα τὰ σκεύη ἔθεσεν ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

2Ch 5:2 Τότε συνήθροισεν ὁ Σολομὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν φυλῶν, τοὺς οἰκογενάρχας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διὰ νὰ ἀναβιβάσωσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης. τοῦ Κυρίου ἐκ τῆς πόλεως Δαβίδ, ἥτις εἶναι ἡ Σιών.

2Ch 5:3 Καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἑβδόμου μηνός.

2Ch 5:4 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐσήκωσαν οἱ Λευῖται τὴν κιβωτόν.

2Ch 5:5 Καὶ ἀνεβίβασαν τὴν κιβωτὸν καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ· οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀνεβίβασαν αὐτά.

2Ch 5:6 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σολομὼν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραήλ, οἱ συναχθέντες πρὸς αὐτόν, ἦσαν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ, θυσιάζοντες πρόβατα καὶ βόας, ὅσα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λογαριασθῶσιν οὐδὲ νὰ ἀριθμηθῶσι διὰ τὸ πλῆθος.

2Ch 5:7 Καὶ εἰσήγαγον οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ χρηστήριον τοῦ οἴκου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν χερουβείμ·

2Ch 5:8 διότι τὰ χερουβεὶμ εἶχον ἐξηπλωμένας τὰς πτέρυγας ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ τὰ χερουβεὶμ ἐκάλυπτον τὴν κιβωτὸν καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς ἄνωθεν·

2Ch 5:9 καὶ ἐξεῖχον οἱ μοχλοί, καὶ ἐφαίνοντο τὰ ἄκρα τῶν μοχλῶν ἔξω τῆς κιβωτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ χρηστηρίου· ἔξωθεν ὅμως δὲν ἐφαίνοντο. Καὶ εἶναι ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον.

2Ch 5:10 Δὲν ἦτο ἐν τῇ κιβωτῷ εἰμὴ αἱ δύο πλάκες, τὰς ὁποίας ἔθεσεν ὁ Μωϋσῆς ἐκεῖ ἐν Χωρήβ, ὅπου ὁ Κύριος ἔκαμε διαθήκην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ὅτε ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου.

2Ch 5:11 Καὶ ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου, διότι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εὑρεθέντες ἡγιάσθησαν, χωρὶς νὰ ἦναι διατεταγμένοι κατὰ διαιρέσεις·

2Ch 5:12 καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτῳδοί, πάντες οἱ τοῦ Ἀσάφ, τοῦ Αἱμάν, τοῦ Ἰεδουθούν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἐνδεδυμένοι βύσσον, ἐν κυμβάλοις καὶ ψαλτηρίοις καὶ κιθάραις, ἵσταντο κατὰ ἀνατολὰς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ μετ' αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἱερεῖς σαλπίζοντες διὰ σαλπίγγων·

2Ch 5:13 τότε, ὡς ἤχησαν οἱ σαλπιγκταὶ καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ ὁμοῦ μιᾷ φωνῇ, ὑμνοῦντες καὶ δοξολογοῦντες τὸν Κύριον, καὶ καθὼς ὕψωσαν τὴν φωνὴν διὰ σαλπίγγων καὶ κυμβάλων καὶ ὀργάνων μουσικῶν, καὶ ὕμνουν τὸν Κύριον, λέγοντες, Ὅτι εἶναι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, τότε ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης, ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου,

2Ch 5:14 καὶ δὲν ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς νὰ σταθῶσι διὰ νὰ λειτουργήσωσιν, ἐξ αἰτίας τῆς νεφέλης· διότι ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐνέπλησε τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

2Ch 6:1 Τότε ἐλάλησεν ὁ Σολομών, Ὁ Κύριος εἶπεν ὅτι θέλει κατοικεῖ ἐν γνόφῳ·

2Ch 6:2 ἀλλ' ἐγὼ ᾠκοδόμησα εἰς σὲ οἶκον κατοικήσεως καὶ τόπον διὰ νὰ κατοικῇς αἰωνίως.

2Ch 6:3 Καὶ στρέψας ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, εὐλόγησε πᾶσαν τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἰσραήλ· πᾶσα δὲ ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ ἵστατο.

2Ch 6:4 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις ἐξετέλεσε διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων,

2Ch 6:5 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δὲν ἐξέλεξα ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ οὐδεμίαν πόλιν, διὰ νὰ οἰκοδομηθῇ οἶκος, ὥστε νὰ ἦναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· οὐδὲ ἐξέλεξα ἄνδρα, διὰ νὰ ἦναι κυβερνήτης ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ·

2Ch 6:6 ἀλλ' ἐξέλεξα τὴν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ ἦναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· καὶ ἐξέλεξα τὸν Δαβίδ, διὰ νὰ ἦναι ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

2Ch 6:7 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν Δαβὶδ τοῦ πατρός μου νὰ οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

2Ch 6:8 Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶπε πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα μου, Ἐπειδὴ ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν σου νὰ οἰκοδομήσῃς οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου, καλῶς μὲν ἔκαμες ὅτι συνέλαβες τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου·

2Ch 6:9 πλὴν σὺ δὲν θέλεις οἰκοδομήσει τὸν οἶκον· ἀλλ' ὁ υἱός σου, ὅστις θέλει ἐξέλθει ἐκ τῆς ὀσφύος σου, οὗτος θέλει οἰκοδομήσει τὸν οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου.

2Ch 6:10 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἐπλήρωσε τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν ὁποῖον ἐλάλησε· καὶ ἐγὼ ἀνέστην ἀντὶ Δαβὶδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐκάθησα ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραήλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος, καὶ ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ·

2Ch 6:11 καὶ ἔθεσα ἐκεῖ τὴν κιβωτόν, ἐν ᾗ κεῖται ἡ διαθήκη τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

2Ch 6:12 Καὶ σταθεὶς ὁ Σολομὼν ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραήλ,

ἐξέτεινε τὰς χεῖρας αὐτοῦ·
2Ch 6:13 διότι ὁ Σολομῶν ἔκαμε βάσιν χαλκίνην, ἔχουσαν πέντε πηχῶν μῆκος, καὶ πέντε πηχῶν πλάτος, καὶ τριῶν πηχῶν ὕψος· καὶ ἔθεσεν αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς· καὶ σταθεὶς ἐπ' αὐτῆς ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐξέτεινε τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν οὐρανόν,
2Ch 6:14 καὶ εἶπε, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, δὲν εἶναι Θεὸς ὅμοιός σου ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· ὅστις φυλάττεις τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς δούλους σου, τοὺς περιπατοῦντας ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν·
2Ch 6:15 ὅστις ἐφύλαξας πρὸς τὸν δοῦλόν σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου ὅσα ἐλάλησας πρὸς αὐτόν, καὶ ἐλάλησας διὰ τοῦ στόματός σου καὶ ἐξετέλεσας διὰ τῆς χειρὸς σου, καθὼς τὴν ἡμέραν ταύτην.
2Ch 6:16 Καὶ τώρα, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, φύλαξον πρὸς τὸν δοῦλόν σου Δαβὶδ τὸν πατέρα μου ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθης πρὸς αὐτόν, λέγων, Δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σὲ ἀνὴρ ἀπ' ἔμπροσθέν μου καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραήλ, μόνον ἐὰν προσέχωσιν οἱ υἱοὶ σου εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν, διὰ νὰ περιπατῶσιν εἰς τὸν νόμον μου, καθὼς σὺ περιεπάτησας ἐνώπιόν μου.
2Ch 6:17 Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, ἂς ἀληθεύσῃ ὁ λόγος σου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας πρὸς τὸν δοῦλόν σου τὸν Δαβίδ.
2Ch 6:18 Ἀλλὰ θέλει ἀληθῶς κατοικήσει Θεὸς μετὰ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς Ἰδού, ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν, δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ σὲ χωρέσωσι πόσον ὀλιγώτερον ὁ οἶκος οὗτος, τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησα
2Ch 6:19 Πλὴν ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ ἐπὶ τὴν δέησιν αὐτοῦ, Κύριε Θεὲ μου, ὥστε νὰ ἐπακούσῃς τῆς κραυγῆς καὶ τῆς δεήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ δοῦλός σου δέεται ἐνώπιόν σου·
2Ch 6:20 διὰ νὰ ἦναι οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀνεῳγμένοι πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέραν καὶ νύκτα, πρὸς τὸν τόπον περὶ τοῦ ὁποίου εἶπας ὅτι θέλεις θέσει τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, διὰ νὰ ἐπακούῃς τῆς δεήσεως τὴν ὁποίαν ὁ δοῦλός σου θέλει δέεσθαι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
2Ch 6:21 Καὶ ἐπάκουε τῶν δεήσεων τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ὅταν προσεύχωνται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· καὶ ἄκουε σὺ ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἀκούων, γίνου ἵλεως.
2Ch 6:22 Ἐὰν ἁμαρτήσῃ ἄνθρωπος εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ζητήσῃ ὅρκον παρ' αὐτοῦ διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸν νὰ ὁρκισθῇ , καὶ ὁ ὅρκος ἔλθῃ ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,
2Ch 6:23 τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐνέργησον καὶ κρίνον τοὺς δούλους σου, ἀνταποδίδων μὲν εἰς τὸν ἄνομον, ὥστε νὰ στρέψῃς κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ, δικαιόνων δὲ τὸν δίκαιον, ὥστε νὰ ἀποδώσῃς εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
2Ch 6:24 Καὶ ἐὰν κτυπηθῇ ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ, διότι ἡμάρτησαν εἰς σέ, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ δοξάσωσι τὸ ὄνομά σου καὶ προσευχηθῶσι καὶ δεηθῶσι πρὸς σὲ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,
2Ch 6:25 τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ συγχώρησον τὴν ἁμαρτίαν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, καὶ ἐπανάγαγε αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν.
2Ch 6:26 Ὅταν ὁ οὐρανὸς κλεισθῇ καὶ δὲν γίνηται βροχή, διότι ἡμάρτησαν εἰς σέ, ἐὰν προσευχηθῶσι πρὸς τὸν τόπον τοῦτον καὶ δοξάσωσι τὸ ὄνομά σου καὶ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀφοῦ ταπεινώσῃς αὐτούς,
2Ch 6:27 τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ συγχώρησον τὴν ἁμαρτίαν τῶν δούλων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, διδάξας αὐτοὺς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατῶσι καὶ δὸς βροχὴν ἐπὶ τὴν γῆν σου, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τὸν λαὸν σου διὰ κληρονομίαν.
2Ch 6:28 Πεῖνα ἐὰν γείνῃ ἐκ τῇ γῇ, θανατικὸν ἐὰν γείνῃ, ἀνεμοφθορία καὶ ἐρυσίβη, ἀκρὶς καὶ βροῦχος ἐὰν γείνῃ, οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐὰν πολιορκήσωσιν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας αὐτῶν, ὁποιαδήποτε πληγὴ καὶ ὁποιαδήποτε νόσος γείνῃ,
2Ch 6:29 πᾶσαν προσευχήν, πᾶσαν δέησιν γινομένην ὑπὸ παντὸς ἀνθρώπου καὶ ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ὅταν γνωρίσῃ ἕκαστος τὴν πληγὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πόνον αὐτοῦ καὶ ἐκτείνῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον,
2Ch 6:30 τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, καὶ συγχώρησον καὶ δὸς εἰς ἕκαστον κατὰ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ὅπως γνωρίζεις τὴν καρδίαν αὐτοῦ, διότι σύ, μόνος σύ, γνωρίζεις τὰς καρδίας τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων·
2Ch 6:31 διὰ νὰ σὲ φοβῶνται, ὥστε νὰ περιπατῶσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς σου πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας ζῶσιν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν.
2Ch 6:32 Καὶ τὸν ξένον ἔτι, ὅστις δὲν εἶναι ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ἀλλ' ἔρχεται ἀπὸ γῆς μακρᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα, καὶ διὰ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν, καὶ διὰ τὸν βραχίονά σου τὸν ἐξηπλωμένον, ἐὰν ἔλθωσι καὶ προσευχηθῶσι πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον,
2Ch 6:33 τότε σὺ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, καὶ κάμε κατὰ πάντα περὶ ὅσων ὁ ξένος σὲ ἐπικαλεσθῇ, διὰ νὰ γνωρίσωσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου καὶ νὰ σὲ φοβῶνται, καθὼς ὁ λαὸς σου ὁ Ἰσραήλ, καὶ διὰ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐκλήθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησα.
2Ch 6:34 Ὅταν ὁ λαὸς σου ἐξέλθῃ εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, διὰ τῆς ὁδοῦ δι' ἧς ἀποστείλῃς αὐτούς, καὶ προσευχηθῶσιν εἰς σὲ πρὸς τὴν πόλιν ταύτην τὴν ὁποίαν ἐξέλεξας, καὶ τὸν οἶκον τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησα εἰς τὸ ὄνομά σου,
2Ch 6:35 τότε ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ κάμε τὸ δίκαιον αὐτῶν.
2Ch 6:36 Ὅταν ἁμαρτήσωσιν εἰς σέ, διότι οὐδεὶς ἄνθρωπος εἶναι ἀναμάρτητος, καὶ ὀργισθῇς εἰς αὐτούς, καὶ παραδώσῃ ς αὐτοὺς ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οἱ αἰχμαλωτισταὶ φέρωσιν αὐτοὺς αἰχμαλώτους εἰς γῆν μακρὰν ἢ πλησίον,

2Ch 6:37 καὶ ἔλθωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἐν τῇ γῇ ὅπου ἐφέρθησαν αἰχμάλωτοι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ δεηθῶσι πρὸς σὲ ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν, λέγοντες, Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν καὶ ἠδικήσαμεν·
2Ch 6:38 καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν, ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν ὅπου ἐφέρθησαν αἰχμάλωτοι, καὶ προσευχηθῶσι πρὸς τὴν γῆν αὐτῶν τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ τὴν πόλιν τὴν ὁποίαν ἐξέλεξας, καὶ πρὸς τὸν οἶκον τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησα εἰς τὸ ὄνομά σου,
2Ch 6:39 τότε ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῶν δεήσεων αὐτῶν, καὶ κάμε τὸ δίκαιον αὐτῶν καὶ συγχώρησον εἰς τὸν λαὸν σου τὸν ἁμαρτήσαντα εἰς σέ.
2Ch 6:40 Τώρα, Θεὲ μου, ἄς ἦναι, δέομαι, ἀνεῳγμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ σου καὶ προσεκτικὰ τὰ ὦτά σου εἰς τὴν προσευχὴν τὴν γινομένην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
2Ch 6:41 Καὶ τώρα, ἀνάστηθι, Κύριε Θεέ, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς δυνάμεώς σου· οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε Θεέ, ἄς ἐνδυθῶσι σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἄς εὐφρανθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς.
2Ch 6:42 Κύριε Θεέ, μὴ ἀπορρίψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ κεχρισμένου σου. ἐνθυμήθητι τὰ ἐλέη Δαβὶδ τοῦ δούλου σου.
2Ch 7:1 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Σολομὼν προσευχόμενος, κατέβη τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας· καὶ δόξα Κυρίου ἐνέπλησε τὸν οἶκον.
2Ch 7:2 Καὶ δὲν ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, διότι δόξα Κυρίου ἐνέπλησε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2Ch 7:3 Πάντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, βλέποντες τὸ πῦρ καταβαῖνον καὶ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον, ἔπεσον κατὰ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον, καὶ προσεκύνησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Κύριον, λέγοντες, Ὅτι εἶναι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2Ch 7:4 Τότε ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς προσέφεραν θυσίας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
2Ch 7:5 καὶ ἐθυσίασεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν τὴν θυσίαν, εἰκοσιδύο χιλιάδας βοῶν καὶ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας προβάτων. Οὕτως ἐγκαινίασαν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.
2Ch 7:6 Καὶ ἵσταντο οἱ ἱερεῖς εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται μετὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων τοῦ Κυρίου, τὰ ὁποῖα Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς ἔκαμε διὰ νὰ δοξάζωσι τὸν Κύριον, Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοὺς ὕμνους τοῦ Δαβίδ· καὶ ἐσάλπιζον οἱ ἱερεῖς κατέναντι αὐτῶν, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἵστατο.
2Ch 7:7 Καθιέρωσεν ἔτι ὁ Σολομὼν τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, τῆς κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· διότι ἐκεῖ προσέφερε τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὸ στέαρ τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν· ἐπειδὴ τὸ θυσιαστήριον τὸ χάλκινον, τὸ ὁποῖον ὁ Σολομὼν ἔκαμε, δὲν ἠδύνατο νὰ χωρέσῃ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ τὸ στέαρ.
2Ch 7:8 Καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔκαμεν ὁ Σολομὼν τὴν ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, σύναξις μεγάλη σφόδρα, ἀπὸ τῆς εἰσόδου Αἰμὰθ μέχρι τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου.
2Ch 7:9 Καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἔκαμον σύναξιν πάνδημον· διότι ἔκαμον τὸν ἐγκαινιασμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ τὴν ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας.
2Ch 7:10 Καὶ ἐν τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἀπέλυσε τὸν λαὸν εἰς τὰς σκηνὰς αὐτῶν, εὐφραινομένους καὶ ἀγαλλομένους τὴν καρδίαν διὰ τὰ ἀγαθὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ πρὸς τὸν Σολομῶντα καὶ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ τὸν λαὸν αὐτοῦ.
2Ch 7:11 Καὶ ἐτελείωσεν ὁ Σολομὼν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως· καὶ πᾶν ὅ, τι ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Σολομῶντος νὰ κάμῃ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εὐωδώθη.
2Ch 7:12 Καὶ ἐφάνη ὁ Κύριος εἰς τὸν Σολομῶντα διὰ νυκτός, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ ἐξέλεξα τὸν τόπον τοῦτον εἰς ἐμαυτὸν διὰ οἶκον θυσίας.
2Ch 7:13 Ἐὰν κλείσω τὸν οὐρανὸν καὶ δὲν γίνηται βροχή, καὶ ἐὰν προστάξω τὴν ἀκρίδα νὰ καταφάγῃ τὴν γῆν, καὶ ἐὰν ἀποστείλω θανατικὸν μεταξὺ τοῦ λαοῦ μου,
2Ch 7:14 καὶ ὁ λαὸς μου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἐκλήθη τὸ ὄνομά μου, ταπεινώσωσιν ἑαυτοὺς καὶ προσευχηθῶσι καὶ ἐκζητήσωσι τὸ πρόσωπόν μου καὶ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, τότε ἐγὼ θέλω ἐπακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ θέλω συγχωρήσει τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν καὶ θεραπεύσει τὴν γῆν αὐτῶν.
2Ch 7:15 Τώρα οἱ ὀφθαλμοὶ μου θέλουσιν εἶσθαι ἀνεῳγμένοι καὶ τὰ ὦτά μου προσεκτικὰ εἰς τὴν προσευχὴν τὴν γινομένην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
2Ch 7:16 Διότι τώρα ἐξέλεξα καὶ ἡγίασα τὸν οἶκον τοῦτον, διὰ νὰ ἦναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ μου καὶ ἡ καρδία μου θέλουσιν εἶσθαι ἐκεῖ πάσας τὰς ἡμέρας.
2Ch 7:17 Καὶ σύ, ἐὰν περιπατῇς ἐνώπιόν μου, καθὼς περιεπάτησε Δαβὶδ ὁ πατὴρ σου, καὶ κάμνῃς κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σέ, καὶ φυλάττῃς τὰ διατάγματά μου καὶ τὰς κρίσεις μου,
2Ch 7:18 τότε θέλω στερεώσει τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου, καθὼς ὑπεσχέθην πρὸς Δαβὶδ τὸν πατέρα σου, λέγων, Δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σὲ ἀνὴρ ἡγεμονεύων ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
2Ch 7:19 Ἀλλ' ἐὰν σεῖς ἀποστρέψητε καὶ ἐγκαταλείψητε τὰ διατάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου, τὰς ὁποίας ἔθεσα ἔμπροσθέν σας, καὶ ὑπάγητε καὶ λατρεύσητε ἄλλους θεοὺς καὶ προσκυνήσητε αὐτούς,
2Ch 7:20 τότε θέλω ἐκριζώσει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς μου, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτούς· καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἡγίασα διὰ τὸ ὄνομά μου, θέλω ἀπορρίψει ἀπὸ προσώπου μου καὶ θέλω κάμει αὐτὸν παροιμίαν καὶ ἐμπαιγμὸν μεταξὺ πάντων τῶν λαῶν.
2Ch 7:21 Καὶ ὁ οἶκος οὗτος, ὅστις ἔγεινε τόσον ὑψηλός, θέλει εἶσθαι ἔκστασις εἰς πάντας τοὺς διαβαίνοντας παρ' αὐτόν· καὶ θέλουσι λέγει, Διὰ τί ὁ Κύριος ἔκαμεν οὕτως εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον

2Ch 7:22 Καὶ θέλουσιν ἀποκρίνεσθαι, Ἐπειδὴ ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅστις ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ προσεκολλήθησαν εἰς ἄλλους θεοὺς καὶ προσεκύνησαν αὐτοὺς καὶ ἐλάτρευσαν αὐτούς· διὰ τοῦτο ἐπέφερεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἅπαν τοῦτο τὸ κακόν.
2Ch 8:1 Ἐν δὲ τῷ τέλει τῶν εἴκοσι ἐτῶν, καθ᾽ ἃ ὁ Σολομὼν ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ,
2Ch 8:2 τὰς πόλεις τὰς ὁποίας ὁ Χουρὰμ εἶχε δώσει εἰς τὸν Σολομῶντα, ὁ Σολομὼν ᾠκοδόμησεν αὐτὰς καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
2Ch 8:3 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Σολομὼν εἰς Αἰμὰθσωβὰ καὶ ὑπερίσχυσεν ἐναντίον αὐτῆς.
2Ch 8:4 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Θαδμὼρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀποθηκῶν, τὰς ὁποίας ᾠκοδόμησεν ἐν Αἱμάθ.
2Ch 8:5 Ὠικοδόμησεν ἔτι τὴν Βαὶθωρὼν τὴν ἄνω καὶ τὴν Βαὶθωρὼν τὴν κάτω, πόλεις ὠχυρωμένας μὲ τείχη, πύλας καὶ μοχλούς·
2Ch 8:6 καὶ τὴν Βααλὰθ καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀποθηκῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ὁ Σολομών, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἁμαξῶν καὶ τὰς πόλεις τῶν ἱππέων καὶ πᾶν ὅ, τι ἐπεθύμησεν ὁ Σολομὼν νὰ οἰκοδομήσῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ.
2Ch 8:7 Πάντα δὲ τὸν λαὸν τὸν ἐναπολειφθέντα ἐκ τῶν Χετταίων καὶ τῶν Ἀμορραίων καὶ τῶν Φερεζαίων καὶ τῶν Εὐαίων καὶ τῶν Ἰεβουσαίων, οἵτινες δὲν ἦσαν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ,
2Ch 8:8 ἀλλ᾽ ἐκ τῶν τέκνων ἐκείνων, τῶν ἐναπολειφθέντων ἐν τῇ γῇ μετ᾽ αὐτούς, τοὺς ὁποίους οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν ἐξωλόθρευσαν, ἐπὶ τούτους ὁ Σολομὼν ἐπέβαλε φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
2Ch 8:9 Ἐκ δὲ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὁ Σολομὼν δὲν ἔκαμε δούλους διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ, διότι ἦσαν ἄνδρες πολεμισταί, καὶ πρώταρχοι καὶ ἄρχοντες τῶν ἁμαξῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἱππέων αὐτοῦ.
2Ch 8:10 Ἐκ τούτων ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐπιστατῶν, τοὺς ὁποίους εἶχεν ὁ βασιλεὺς Σολομών, διακόσιοι πεντήκοντα, ἐξουσιάζοντες ἐπὶ τὸν λαόν.
2Ch 8:11 Καὶ ἀνεβίβασεν ὁ Σολομὼν τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραὼ ἐκ τῆς πόλεως Δαβίδ, εἰς τὸν οἶκον τὸν ὁποῖον ᾠ κοδόμησε δι᾽ αὐτήν· διότι εἶπεν, Ἡ γυνή μου δὲν θέλει κατοικεῖ ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ἐπειδὴ τὸ μέρος, ὅπου ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰσῆλθεν, εἶναι ἅγιον.
2Ch 8:12 Τότε προσέφερεν ὁ Σολομὼν ὁλοκαυτώματα εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον ᾠ κοδόμησε κατ᾽ ἔμπροσθεν τοῦ προνάου,
2Ch 8:13 κατὰ τὸ ἀπαιτούμενον ἑκάστης ἡμέρας τοῦ νὰ προσφέρωσι κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ Μωϋσέως, ἐν τοῖς σάββασι καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς ταῖς γινομέναις τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν σκηνῶν.
2Ch 8:14 Καὶ κατέστησε, κατὰ τὴν διάταξιν Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὰς διαιρέσεις τῶν ἱερέων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, καὶ τοὺς Λευΐτας εἰς τὰς φυλακὰς αὐτῶν διὰ νὰ ὑμνῶσι καὶ νὰ λειτουργῶσι κατέναντι τῶν ἱερέων, κατὰ τὸ ἀπαιτούμενον ἑκάστης ἡμέρας· καὶ τοὺς πυλωροὺς κατὰ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν εἰς ἑκάστην πύλην· διότι τοιαύτη ἦτο ἡ ἐντολὴ Δαβὶδ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
2Ch 8:15 Καὶ δὲν παρεδρόμησαν ἀπὸ τῆς ἐντολῆς τοῦ βασιλέως περὶ τῶν ἱερέων καὶ Λευϊτῶν εἰς οὐδὲν πρᾶγμα οὐδὲ εἰς τὰ περὶ τῶν θησαυρῶν.
2Ch 8:16 Ἦτο δὲ ἑτοιμασία δι᾽ ἅπαν τὸ ἔργον τοῦ Σολομῶντος, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώθη ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου, ἑωσοῦ ἐξετελέσθη. Οὕτως ἐτελειώθη ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου.
2Ch 8:17 Τότε ὑπῆγεν ὁ Σολομὼν εἰς Ἐσιὼνγάβερ καὶ εἰς Αἰλώθ, ἐπὶ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ.
2Ch 8:18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Χουρὰμ πρὸς αὐτόν, διὰ χειρὸς τῶν δούλων αὐτοῦ πλοῖα καὶ δούλους εἰδήμονας τῆς θαλάσσης· καὶ ὑπῆγαν μετὰ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος εἰς Ὀφείρ, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τετρακόσια πεντήκοντα τάλαντα χρυσίου καὶ ἔφεραν αὐτὰ πρὸς τὸν βασιλέα Σολομῶντα.
2Ch 9:1 Ἀκούσασα δὲ ἡ βασίλισσα τῆς Σεβὰ τὴν φήμην τοῦ Σολομῶντος, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν Σολομῶντα δι᾽ αἰνιγμάτων, ἔχουσα συνοδίαν μεγάλην σφόδρα καὶ καμήλους φορτωμένας ἀρώματα καὶ χρυσὸν ἄφθονον καὶ λίθους πολυτίμους· καί, ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν Σολομῶντα, ἐλάλησε μετ᾽ αὐτοῦ περὶ πάντων ὅσα εἶχεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
2Ch 9:2 Καὶ ἐξήγησεν εἰς αὐτὴν ὁ Σολομὼν πάντα τὰ ἐρωτήματα αὐτῆς· καὶ δὲν ἐστάθη οὐδὲν κεκρυμμένον ἀπὸ τοῦ Σολομῶντος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐξήγησεν εἰς αὐτήν.
2Ch 9:3 Καὶ ἰδοῦσα ἡ βασίλισσα τῆς Σεβὰ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος καὶ τὸν οἶκον, τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησε,
2Ch 9:4 καὶ τὰ φαγητὰ τῆς τραπέζης αὐτοῦ, καὶ τὴν καθεδρίασιν τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ τὴν στάσιν τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν, καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀνάβασιν αὐτοῦ δι᾽ ἧς ἀνέβαινεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, ἔγεινεν ἔκθαμβος·
2Ch 9:5 καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀληθὴς ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου, περὶ τῶν ἔργων σου καὶ περὶ τῆς σοφίας σου·
2Ch 9:6 ἀλλὰ δὲν ἐπίστευον εἰς τοὺς λόγους αὐτῶν, ἑωσοῦ ἦλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου· καὶ ἰδού, τὸ ἥμισυ τοῦ πλήθους τῆς σοφίας σου δὲν ἀπηγγέλθη πρὸς ἐμέ· σὺ ὑπερβαίνεις τὴν φήμην τὴν ὁποίαν ἤκουσα·
2Ch 9:7 μακάριοι οἱ ἄνδρες σου καὶ μακάριοι οἱ δοῦλοί σου οὗτοι, οἱ ἱστάμενοι πάντοτε ἐνώπιόν σου καὶ ἀκούοντες τὴν σοφίαν σου·
2Ch 9:8 ἔστω Κύριος ὁ Θεὸς σου εὐλογημένος, ὅστις εὐηρεστήθη εἰς σέ, διὰ νὰ σὲ θέσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, νὰ ἦσαι βασιλεὺς εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σου· ἐπειδὴ ὁ Θεὸς σου ἠγάπησε τὸν Ἰσραήλ, ὥστε νὰ στερεώσῃ αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ

τοῦτο σὲ κατέστησε βασιλέα ἐπ᾽ αὐτούς, διὰ νὰ κάμνῃς κρίσιν καὶ δικαιοσύνην.
2Ch 9:9 Καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλέα ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καὶ ἀρώματα πολλὰ σφόδρα καὶ λίθους πολυτίμους· καὶ δὲν ἐστάθησαν ποτὲ τοιαῦτα ἀρώματα, ὁποῖα ἡ βασίλισσα τῆς Σεβὰ ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλέα Σολομῶντα.
2Ch 9:10 Καὶ οἱ δοῦλοι δὲ τοῦ Χουρὰμ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ Σολομῶντος, οἵτινες ἔφερον χρυσίον ἀπὸ Ὀφείρ, ἔφερον καὶ ξύλον ἀλγουμεὶμ καὶ λίθους πολυτίμους.
2Ch 9:11 Καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς ἐκ τῶν ξύλων ἀλγουμεὶμ ἀναβάσεις εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ κιθάρας καὶ ψαλτήρια διὰ τοὺς μουσικούς· καὶ τοιαῦτα δὲν ἐφάνησαν πρότερον ἐν τῇ γῇ Ἰούδα.
2Ch 9:12 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν εἰς τὴν βασίλισσαν τῆς Σεβὰ πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ὅσα ἐζήτησε, πλειότερα τῶν ὅσα ἔφερε πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς, αὐτὴ καὶ οἱ δοῦλοι αὐτῆς.
2Ch 9:13 Τὸ βάρος δὲ τοῦ χρυσίου, τὸ ὁποῖον ἤρχετο εἰς τὸν Σολομῶντα κατ᾽ ἔτος, ἦτο ἑξακόσια ἑξήκοντα ἓξ τάλαντα χρυσίου,
2Ch 9:14 ἐκτὸς τοῦ συναγομένου ἐκ τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ πάντων τῶν βασιλέων τῆς Ἀραβίας καὶ τῶν σατραπῶν τῆς γῆς, οἵτινες ἔφερον χρυσίον καὶ ἀργύριον πρὸς τὸν Σολομῶντα.
2Ch 9:15 Καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν διακοσίους θυρεοὺς ἐκ χρυσίου σφυρηλάτου· ἑξακόσιοι σίκλοι χρυσίου σφυρηλάτου ἐξωδεύθησαν εἰς ἕκαστον θυρεόν·
2Ch 9:16 καὶ τριακοσίας ἀσπίδας ἐκ χρυσίου σφυρηλάτου· τριακόσιοι σίκλοι χρυσίου ἐξωδεύθησαν εἰς ἑκάστην ἀσπίδα. Καὶ ἔθεσεν αὐτὰς ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ δάσους τοῦ Λιβάνου.
2Ch 9:17 Ἔκαμεν ἔτι ὁ βασιλεύς, θρόνον μέγαν ἐλεφάντινον καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸν μὲ καθαρὸν χρυσίον.
2Ch 9:18 εἶχε δὲ ὁ θρόνος ἓξ βαθμίδας καὶ ὑποπόδιον χρυσοῦν, συνδεδεμένα μὲ τὸν θρόνον, καὶ ἀγκῶνας ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντας ἱσταμένους εἰς τὰ πλάγια τῶν ἀγκώνων·
2Ch 9:19 καὶ δώδεκα λέοντες ἵσταντο ἐκεῖ, ἑκατέρωθεν ἐπὶ τῶν ἓξ βαθμίδων. Παρόμοιον δὲν κατεσκευάσθη εἰς οὐδὲν βασίλειον.
2Ch 9:20 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ ποτοῦ τοῦ βασιλέως Σολομῶντος ἦσαν ἐκ χρυσίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ δάσους τοῦ Λιβάνου ἐκ χρυσίου καθαροῦ· οὐδὲν ἐξ ἀργυρίου· τὸ ἀργύριον ἐλογίζετο εἰς οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Σολομῶντος.
2Ch 9:21 Διότι εἶχε πλοῖα ὁ βασιλεὺς πορευόμενα εἰς Θαρσεὶς μετὰ τῶν δούλων τοῦ Χουράμ· ἅπαξ κατὰ τριετίαν ἤρχοντο τὰ πλοῖα ἀπὸ Θαρσείς, φέροντα χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ὀδόντας ἐλέφαντος καὶ πιθήκους καὶ παγώνια.
2Ch 9:22 Καὶ ἐμεγαλύνθη ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς εἰς πλοῦτον καὶ εἰς σοφίαν.
2Ch 9:23 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον τοῦ Σολομῶντος, διὰ νὰ ἀκούσωσι τὴν σοφίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἔθεσεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ.
2Ch 9:24 Καὶ ἔφερον ἕκαστος αὐτῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, σκεύη ἀργυρὰ καὶ σκεύη χρυσὰ καὶ στολάς, πανοπλίας καὶ ἀρώματα, ἵππους καὶ ἡμιόνους, κατ᾽ ἔτος.
2Ch 9:25 Καὶ εἶχεν ὁ Σολομὼν τέσσαρας χιλιάδας σταύλους ἵππων καὶ ἁμαξῶν καὶ δώδεκα χιλιάδας ἱππέων, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς πόλεις τῶν ἁμαξῶν καὶ πλησίον ἑαυτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.
2Ch 9:26 Καὶ ἐβασίλευεν ἐπὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἕως τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων καὶ τῶν ὁρίων τῆς Αἰγύπτου.
2Ch 9:27 Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς τὸν ἄργυρον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους κατέστησεν ὡς τὰς ἐν τῇ πεδιάδι συκαμίνους, διὰ τὴν ἀφθονίαν.
2Ch 9:28 Καὶ ἔφερον πρὸς τὸν Σολομῶντα ἵππους ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ πάντων τῶν τόπων.
2Ch 9:29 αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Σολομῶντος, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, δὲν εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ Νάθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐν τῇ προφητείᾳ Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου καὶ ἐν τοῖς ὁράμασιν Ἰδδὼ τοῦ βλέποντος, τοῖς γενομένοις ἐναντίον Ἱεροβοὰμ υἱοῦ τοῦ Ναβάτ
2Ch 9:30 Ἐβασίλευσε δὲ ὁ Σολομὼν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ, τεσσαράκοντα ἔτη.
2Ch 9:31 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Σολομὼν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ᾽ αὐτοῦ Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ch 10:1 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ῥοβοὰμ εἰς Συχέμ· διότι ἤρχετο πᾶς ὁ Ἰσραὴλ εἰς Συχὲμ διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸν βασιλέα.
2Ch 10:2 Καὶ ὡς ἤκουσε τοῦτο Ἱεροβοὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Ναβάτ, ὅστις ἦτο ἐν Αἰγύπτῳ, ὅπου εἶχε φύγει ἀπὸ προσώπου Σολομῶντος τοῦ βασιλέως, ἐπέστρεψεν ὁ Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου,
2Ch 10:3 διότι ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν. Τότε ἦλθον ὁ Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραήλ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τὸν Ῥοβοάμ, λέγοντες,
2Ch 10:4 Ὁ πατήρ σου ἐσκλήρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν· τώρα λοιπὸν τὴν δουλείαν τὴν σκληρὰν τοῦ πατρός σου καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ τὸν βαρύν, τὸν ὁποῖον ἐπέβαλεν ἐφ᾽ ἡμᾶς, ἐλάφρωσον σύ, καὶ θέλομεν σοὶ δουλεύει.
2Ch 10:5 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐπανέλθετε πρὸς ἐμὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας. Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ λαός.
2Ch 10:6 Καὶ συνεβουλεύθη ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τοὺς πρεσβυτέρους, οἵτινες παρίσταντο ἐνώπιον Σολομῶντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος, λέγων, Τί μὲ συμβουλεύετε σεῖς νὰ ἀποκριθῶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον
2Ch 10:7 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ἐὰν φερθῇς εὐμενῶς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εὐαρεστήσῃς εἰς αὐτούς, καὶ λαλήσῃς πρὸς αὐτοὺς ἀγαθοὺς λόγους, τότε θέλουσιν εἶσθαι δοῦλοί σου διὰ παντός.
2Ch 10:8 Ἀπέρριψεν ὅμως τὴν συμβουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, τὴν ὁποίαν ἔδωκαν εἰς αὐτόν, καὶ συνεβουλεύθη τοὺς νέους τοὺς συναναστραφέντας μετ᾽ αὐτοῦ, τοὺς παρισταμένους ἐνώπιον αὐτοῦ.

2Ch 10:9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί μὲ συμβουλεύετε σεῖς νὰ ἀποκριθῶμεν πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, ὅστις ἐλάλησε πρὸς ἐμέ, λέγων, Ἐλάφρωσον τὸν ζυγὸν τὸν ὁποῖον ὁ πατὴρ σου ἐπέβαλεν ἐφ ἡμᾶς
2Ch 10:10 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν οἱ νέοι οἱ συναναστραφέντες μετ αὐτοῦ, λέγοντες, Οὕτω θέλεις λαλήσει πρὸς τὸν λαόν, ὅστις ἐλάλησε πρὸς σέ, λέγων, Ὁ πατὴρ σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, ἀλλὰ σὺ ἐλάφρωσον αὐτὸν εἰς ἡμᾶς· οὕτω θέλεις λαλήσει πρὸς αὐτούς· Ὁ μικρὸς μου δάκτυλος θέλει εἶσθαι παχύτερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου·
2Ch 10:11 τώρα λοιπὸν ὁ μὲν πατὴρ μου ἐπεφόρτισεν εἰς ἐσᾶς ζυγὸν βαρύν, ἐγὼ δὲ θέλω κάμει βαρύτερον τὸν ζυγὸν σας· ὁ πατὴρ μου σᾶς ἐπαίδευσε μὲ μάστιγας, ἐγὼ δὲ θέλω σᾶς παιδεύσει μὲ σκορπίους.
2Ch 10:12 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τὸν Ῥοβοὰμ τὴν τρίτην ἡμέραν, ὡς εἶχε λαλήσει ὁ βασιλεύς, λέγων, Ἐπανέλθετε πρὸς ἐμὲ τὴν τρίτην ἡμέραν.
2Ch 10:13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτοὺς σκληρῶς· καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὴν συμβουλὴν τῶν πρεσβυτέρων,
2Ch 10:14 καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν νέων, λέγων, Ὁ πατὴρ μου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν σας, ἀλλ ἐγὼ θέλω κάμει αὐτὸν βαρύτερον· ὁ πατὴρ μου σᾶς ἐπαίδευσε μὲ μάστιγας, ἀλλ ἐγὼ θέλω σᾶς παιδεύσει μὲ σκορπίους.
2Ch 10:15 Καὶ δὲν εἰσήκουσεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν λαόν· διότι τὸ πρᾶγμα ἔγεινε παρὰ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ ὁ Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τοῦ Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου πρὸς Ἱεροβοὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Ναβάτ.
2Ch 10:16 Καὶ ἰδὼν πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Τί μέρος ἔχομεν ἡμεῖς εἰς τὸν Δαβίδ οὐδεμίαν κληρονομίαν ἔχομεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαί· εἰς τὰς σκηνὰς σου ἕκαστος, Ἰσραήλ· πρόβλεψον τώρα, Δαβίδ, περὶ τοῦ οἴκου σου. Καὶ ἀνεχώρησε πᾶς ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ.
2Ch 10:17 Περὶ δὲ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, ὁ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσεν ἐπ αὐτούς.
2Ch 10:18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὸν Ἁδωράμ, τὸν ἐπὶ τῶν φόρων· καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μὲ λίθους, καὶ ἀπέθανεν. Ὅθεν ἔσπευσεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ νὰ ἀναβῇ εἰς τὴν ἅμαξαν, διὰ νὰ φύγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Ch 10:19 Οὕτως ἀπεστάτησεν ὁ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
2Ch 11:1 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλήμ, συνήθροισε τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας ἐκλεκτῶν πολεμιστῶν, διὰ νὰ πολεμήσωσι κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, ὅπως ἐπαναφέρωσι τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Ῥοβοάμ.
2Ch 11:2 Ἔγεινεν ὅμως λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Σεμαΐαν, ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, λέγων,
2Ch 11:3 Λάλησον πρὸς Ῥοβοὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Σολομῶντος, τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ἰούδᾳ καὶ Βενιαμίν, λέγων,
2Ch 11:4 Οὕτω λέγει Κύριος· Δὲν θέλετε ἀναβῇ οὐδὲ πολεμήσει ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν σας· ἐπιστρέψατε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, διότι παρ ἐμοῦ ἔγεινε τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Καὶ ὑπήκουσαν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου καὶ ἀπεστράφησαν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπάγωσι κατὰ τοῦ Ἱεροβοάμ.
2Ch 11:5 Καὶ κατῴκησεν ὁ Ῥοβοὰμ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις ὀχυρὰς ἐν Ἰούδᾳ.
2Ch 11:6 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Βηθλεὲμ καὶ τὴν Ἠτὰμ καὶ τὴν Θεκουὲ
2Ch 11:7 καὶ τὴν Βαὶθσοὺρ καὶ τὴν Σοκχὼ καὶ τὴν Ὀδολλὰμ
2Ch 11:8 καὶ τὴν Γὰθ καὶ τὴν Μαρησὰ καὶ τὴν Ζὶφ
2Ch 11:9 καὶ τὴν Ἀδωραῒμ καὶ τὴν Λαχεὶς καὶ τὴν Ἀζηκὰ
2Ch 11:10 καὶ τὴν Σαραὰ καὶ τὴν Αἰαλὼν καὶ τὴν Χεβρών, αἵτινες εἶναι ἐν Ἰούδᾳ καὶ ἐν Βενιαμίν, πόλεις ὠχυρωμέναι.
2Ch 11:11 Καὶ ὠχύρωσε τὰ φρούρια, καὶ ἔβαλεν εἰς αὐτὰ φρουράρχους καὶ ἀποθήκας τροφῶν καὶ ἐλαίου καὶ οἴνου.
2Ch 11:12 Καὶ εἰς πᾶσαν πόλιν ἔβαλεν ἀσπίδας καὶ λόγχας, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς πολὺ σφόδρα. Καὶ ἦσαν ὑπ αὐτὸν ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Βενιαμίν.
2Ch 11:13 Καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἐν παντὶ τῷ Ἰσραὴλ συνήχθησαν πρὸς αὐτόν, ἐκ πάντων τῶν ὁρίων αὐτῶν.
2Ch 11:14 Διότι οἱ Λευῖται ἐγκατέλιπον τὰ προάστεια αὐτῶν καὶ τὰς ἰδιοκτησίας αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰούδαν καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· ἐπειδὴ ὁ Ἱεροβοὰμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἶχον ἀποβάλει αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς τὸν Κύριον·
2Ch 11:15 καὶ κατέστησεν εἰς ἑαυτὸν ἱερεῖς διὰ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ διὰ τοὺς δαίμονας καὶ διὰ τοὺς μόσχους, τοὺς ὁποίους ἔκαμε·
2Ch 11:16 καὶ μετ αὐτούς, ὅσοι ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἔδωκαν τὰς καρδίας αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ζητῶσι Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ θυσιάσωσιν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
2Ch 11:17 Καὶ κατίσχυσαν τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰούδα καὶ ἰσχυροποίησαν τὸν Ῥοβοὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Σολομῶντος, τρία ἔτη· διότι τρία ἔτη περιεπάτησαν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος.
2Ch 11:18 Ἔλαβε δὲ ὁ Ῥοβοὰμ εἰς ἑαυτὸν γυναῖκα τὴν Μαελέθ, θυγατέρα τοῦ Ἱεριμὼθ υἱοῦ τοῦ Δαβίδ, καὶ τὴν Ἀβιχαίλ, θυγατέρα τοῦ Ἐλιὰβ υἱοῦ τοῦ Ἰεσσαί·
2Ch 11:19 ἥτις ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν υἱούς, τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Σαμαρίαν καὶ τὸν Ζαάμ.
2Ch 11:20 Καὶ μετ αὐτὴν ἔλαβε τὴν Μααχὰ θυγατέρα τοῦ Ἀβεσσαλώμ, ἥτις ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἀβιὰ καὶ τὸν Ἀτθαῒ καὶ τὸν Ζιζὰ καὶ τὸν Σελωμείθ.
2Ch 11:21 Καὶ ἠγάπησεν ὁ Ῥοβοὰμ τὴν Μααχὰ θυγατέρα τοῦ Ἀβεσσαλὼμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ· διότι ἔλαβε δεκαοκτὼ γυναῖκας καὶ ἑξήκοντα παλλακάς· καὶ ἐγέννησεν εἰκοσιοκτὼ υἱοὺς καὶ ἑξήκοντα

θυγατέρας·
2Ch 11:22 καὶ κατέστησεν ὁ Ῥοβοὰμ ἄρχοντα τὸν Ἀβιὰ τὸν υἱὸν τῆς Μααχά, διὰ νὰ ἄρχῃ ἐπὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· διότι ἐστοχάζετο νὰ κάμῃ αὐτὸν βασιλέα·
2Ch 11:23 καὶ ποιῶν φρονίμως διέσπειρε πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἰς πάντας τοὺς τόπους Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, εἰς πᾶσαν ὀχυρὰν πόλιν· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τροφὰς ἐν ἀφθονίᾳ καὶ ἐζήτησε πολλὰς γυναῖκας.
2Ch 12:1 Καὶ καθὼς ἐστερεώθη ἡ βασιλεία τοῦ Ῥοβοὰμ καὶ ἐνεδυναμώθη, ἐγκατέλιπε τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.
2Ch 12:2 Καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ῥοβοάμ, Σισὰκ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἀνέβη ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐπειδὴ παρηνόμησαν εἰς τὸν Κύριον,
2Ch 12:3 μετὰ χιλίων διακοσίων ἁμαξῶν καὶ ἑξήκοντα χιλιάδων ἱππέων· ὁ δὲ λαὸς ὅστις ἦλθε μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου ἦτο ἀναρίθμητος, Λίβυες, Τρωγλοδύται καὶ Αἰθίοπες.
2Ch 12:4 Καὶ κυριεύσας τὰς ὀχυρὰς πόλεις τὰς ἐν Ἰούδα, ἦλθεν ἕως τῆς Ἱερουσαλήμ.
2Ch 12:5 Τότε Σεμαΐας ὁ προφήτης ἦλθε πρὸς τὸν Ῥοβοὰμ καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα, τοὺς συναχθέντας ἐν Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸν φόβον τοῦ Σισάκ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος· Σεῖς μὲ ἐγκατελίπετε· διὰ τοῦτο σᾶς ἐγκατέλιπον καὶ ἐγὼ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Σισάκ.
2Ch 12:6 Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεύς, καὶ ἔλεγον, Δίκαιος ὁ Κύριος.
2Ch 12:7 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Κύριος ὅτι ἐταπεινώθησαν, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Σεμαΐαν, λέγων, Οὗτοι ἐταπεινώθησαν· δὲν θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτούς, ἀλλὰ θέλω χαρίσει εἰς αὐτοὺς σωτηρίαν τινά· καὶ ὁ θυμός μου δὲν θέλει ἐκχυθῇ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ χειρὸς τοῦ Σισάκ·
2Ch 12:8 ἀλλ' ὅμως θέλουσι γείνει δοῦλοι αὐτοῦ, διὰ νὰ γνωρίσωσι τὴν δουλείαν τὴν ἐμὴν καὶ τὴν δουλείαν τῶν βασιλειῶν τῆς γῆς.
2Ch 12:9 Καὶ ἀνέβη Σισὰκ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· τὰ πάντα ἔλαβεν· ἔλαβεν ἔτι τοὺς θυρεοὺς τοὺς χρυσούς, τοὺς ὁποίους ἔκαμεν ὁ Σολομών.
2Ch 12:10 Καὶ ἀντ' ἐκείνων ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ θυρεοὺς χαλκίνους, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀρχόντων τῶν σωματοφυλάκων, οἵτινες ἐφύλαττον τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως.
2Ch 12:11 Καὶ ὁπότε εἰσήρχετο ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, οἱ σωματοφύλακες ἤρχοντο καὶ ἐλάμβανον αὐτούς, καὶ πάλιν ἔφερον αὐτοὺς εἰς τὸ οἴκημα τῶν σωματοφυλάκων.
2Ch 12:12 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐταπεινώθη, ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀφανίσῃ αὐτοὺς ὁλοκλήρως· διότι ἦσαν ἔτι ἀγαθὰ πράγματα ἐν τῷ Ἰούδα.
2Ch 12:13 Καὶ ἐνεδυναμώθη ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐβασίλευσε· διότι ὁ Ῥοβοὰμ ἦτο ἡλικίας τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἔτους ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δεκαεπτὰ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ, τῇ πόλει τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἐξέλεξεν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, διὰ νὰ θέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. Τῆς δὲ μητρὸς αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἦτο Νααμὰ ἡ Ἀμμωνῖτις.
2Ch 12:14 Καὶ ἔπραξε πονηρά, ἐπειδὴ δὲν προσήλωσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐκζητῇ τὸν Κύριον.
2Ch 12:15 Αἱ δὲ πράξεις τοῦ Ῥοβοάμ, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, δὲν εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ Σεμαΐου τοῦ προφήτου καὶ Ἰδδὼ τοῦ βλέποντος, ἐν ταῖς γενεαλογίαις Ἦσαν δὲ πάντοτε πόλεμοι μεταξὺ Ῥοβοὰμ καὶ Ἱεροβοάμ.
2Ch 12:16 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀβιὰ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ch 13:1 Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀβιὰ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἐν τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἱεροβοάμ.
2Ch 13:2 Τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. Τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Μιχαΐα, θυγάτηρ τοῦ Οὐριὴλ ἀπὸ Γαβαά. Καὶ ἦτο πόλεμος μεταξὺ Ἀβιὰ καὶ Ἱεροβοάμ.
2Ch 13:3 Καὶ παρετάχθη ὁ Ἀβιὰ εἰς μάχην μὲ στράτευμα δυνατῶν πολεμιστῶν, τετρακοσίων χιλιάδων ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν· καὶ ὁ Ἱεροβοὰμ παρετάχθη εἰς μάχην ἐναντίον αὐτοῦ μὲ ὀκτακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν, δυνατῶν ἐν ἰσχύϊ.
2Ch 13:4 Καὶ σηκωθεὶς ὁ Ἀβιὰ ἐπὶ τὸ ὄρος Σεμαραΐμ, τὸ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, εἶπεν, Ἀκούσατέ μου, Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραήλ·
2Ch 13:5 δὲν πρέπει νὰ γνωρίσητε, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἔδωκε τὴν βασιλείαν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ διαπαντὸς εἰς τὸν Δαβίδ, εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, μὲ συνθήκην ἅλατος
2Ch 13:6 ἀλλ' ὁ Ἱεροβοὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Ναβάτ, ὁ δοῦλος τοῦ Σολομῶντος υἱοῦ τοῦ Δαβίδ, ἐσηκώθη καὶ ἐπανεστάτησεν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
2Ch 13:7 καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνθρωποι μηδαμινοί, ἀχρεῖοι, καὶ ἐνεδυναμώθησαν ἐναντίον τοῦ Ῥοβοὰμ υἱοῦ τοῦ Σολομῶντος, ὅτε ἦτο ὁ Ῥοβοὰμ νέος καὶ ἁπαλὸς τὴν καρδίαν καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντισταθῇ εἰς αὐτούς·
2Ch 13:8 καὶ τώρα σεῖς λέγετε νὰ ἀντισταθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Κυρίου, τὴν εἰς τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν τοῦ Δαβίδ, διότι εἶσθε πλῆθος πολὺ καὶ ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν χρυσοῦς μόσχους, τοὺς ὁποίους ὁ Ἱεροβοὰμ ἔκαμεν εἰς ἐσᾶς διὰ θεούς·
2Ch 13:9 δὲν ἀπεβάλετε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρών, καὶ τοὺς Λευΐτας, καὶ ἐκάμετε εἰς ἑαυτοὺς ἱερεῖς κατὰ τὰ ἔθνη τῆς γῆς πᾶς ὅστις προσέρχεται νὰ ἱερωθῇ μὲ μόσχον βοὸς καὶ ἑπτὰ κριούς, γίνεται ἱερεὺς εἰς τοὺς μὴ θεούς·
2Ch 13:10 ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Κύριον ἔχομεν θεὸν ἡμῶν, καὶ δὲν ἐγκατελίπομεν αὐτόν· καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ λειτουργοῦντες εἰς

τὸν Κύριον, εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρών· καὶ οἱ Λευῖται, ἐπὶ τὴν ἐργασίαν·
2Ch 13:11 καὶ καίουσι πρὸς τὸν Κύριον καθ ἑκάστην πρωΐαν καὶ καθ ἑκάστην ἑσπέραν ὁλοκαυτώματα καὶ θυμίαμα εὐῶδες· καὶ διατέθουσι τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς καὶ τὴν λυχνίαν τὴν χρυσὴν καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, διὰ νὰ καίῃ πᾶσαν ἑσπέραν· διότι ἡμεῖς φυλάττομεν τὴν φυλακὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σεῖς ὅμως ἐγκατελίπετε αὐτόν·
2Ch 13:12 καὶ ἰδού, ὁ Θεὸς αὐτὸς εἶναι μεθ ἡμῶν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ μὲ ἠχητικὰς σάλπιγγας, διὰ νὰ ἠχῶσιν ἐναντίον σας. Υἱοὶ Ἰσραήλ, μὴ πολεμεῖτε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων σας· διότι δὲν θέλετε εὐοδωθῆ.
2Ch 13:13 Ὁ δὲ Ἱεροβοὰμ ἔστρεψε τὴν ἐνέδραν διὰ νὰ περιέλθῃ ἐκ τῶν ὄπισθεν αὐτῶν· καὶ ἦσαν κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰούδα, καὶ ἡ ἐνέδρα ὄπισθεν αὐτῶν.
2Ch 13:14 Καὶ ὅτε περιέβλεψεν ὁ Ἰούδας, ἰδού, ἡ μάχη ἦτο ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν αὐτῶν· καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν μὲ τὰς σάλπιγγας.
2Ch 13:15 Τότε οἱ ἄνδρες Ἰούδα ἠλάλαξαν· καὶ καθὼς ἠλάλαξαν οἱ ἄνδρες Ἰούδα, ὁ Θεὸς ἐπάταξε τὸν Ἱεροβοὰμ καὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ, ἔμπροσθεν τοῦ Ἀβιὰ καὶ τοῦ Ἰούδα.
2Ch 13:16 Καὶ ἔφυγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπ ἔμπροσθεν τοῦ Ἰούδα· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν.
2Ch 13:17 Καὶ ἔκαμον ὁ Ἀβιὰ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς αὐτοὺς σφαγὴν μεγάλην· καὶ ἔπεσαν τραυματίαι ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ πεντακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν.
2Ch 13:18 Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰούδα ὑπερίσχυσαν, ἐπειδὴ ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
2Ch 13:19 Καὶ κατεδίωξεν ὁ Ἀβιὰ ἐξ ὀπίσω τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ ἔλαβε παρ αὐτοῦ πόλεις, τὴν Βαιθὴλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεσανὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐφραῒν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς.
2Ch 13:20 Καὶ δὲν ἀνέλαβε πλέον δύναμιν ὁ Ἱεροβοὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἀβιά· ἀλλ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ ἀπέθανε.
2Ch 13:21 Καὶ ἐνεδυναμώθη ὁ Ἀβιά· καὶ ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν δεκατέσσαρας γυναῖκας, καὶ ἐγέννησεν εἰκοσιδύο υἱοὺς καὶ δεκαὲξ θυγατέρας.
2Ch 13:22 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἀβιὰ καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἶναι γεγραμμένοι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ προφήτου Ἰδδώ.
2Ch 14:1 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀβιὰ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ αὐτοῦ Ἀσὰ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἡ γῆ ἡσύχασε δέκα ἔτη.
2Ch 14:2 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἀσὰ τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ·
2Ch 14:3 διότι ἀφήρεσε τὰ θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων θεῶν καὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, καὶ κατεσύντριψε τὰ ἀγάλματα καὶ κατέκοψε τὰ ἄλση·
2Ch 14:4 καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰούδαν νὰ ἐκζητῶσι Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ νὰ κάμνωσι τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς.
2Ch 14:5 Ἀφήρεσεν ἔτι ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων τοῦ Ἰούδα τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ τὰ εἴδωλα· καὶ ἡσύχασε τὸ βασίλειον ἐνώπιον αὐτοῦ.
2Ch 14:6 Καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις ὀχυρὰς ἐν τῷ Ἰούδᾳ· διότι ἡσύχασεν ἡ γῆ, καὶ δὲν ἦτο εἰς αὐτὸν πόλεμος ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἀνάπαυσιν.
2Ch 14:7 Διὰ τοῦτο εἶπε πρὸς τὸν Ἰούδαν, Ἂς οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ἂς κάμωμεν περὶ αὐτὰς τείχη καὶ πύργους, πύλας καὶ μοχλούς, ἐνῷ εἴμεθα κύριοι τῆς γῆς, ἐπειδὴ ἐξεζητήσαμεν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἐξεζητήσαμεν αὐτόν, καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ἀνάπαυσιν κυκλόθεν. Καὶ ᾠκοδόμησαν καὶ εὐωδώθησαν.
2Ch 14:8 Εἶχε δὲ ὁ Ἀσὰ στράτευμα ἐκ τοῦ Ἰούδα τριακοσίας χιλιάδας, φέροντας θυρεοὺς καὶ λόγχας· ἐκ δὲ τοῦ Βενιαμίν, διακοσίας ὀγδοήκοντα χιλιάδας, ἀσπιδοφόρους καὶ τοξότας· πάντες οὗτοι ἦσαν δυνατοὶ ἐν ἰσχΰϊ.
2Ch 14:9 Ἐξῆλθε δὲ ἐναντίον αὐτῶν Ζερὰ ὁ Αἰθίοψ, μὲ στράτευμα ἑκατὸν μυριάδων καὶ μὲ τριακοσίας ἁμάξας, καὶ ἦλθεν ἕως Μαρησά.
2Ch 14:10 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀσὰ ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ παρετάχθησαν εἰς μάχην ἐν τῇ φάραγγι Σεφαθά, πλησίον τῆς Μαρησά.
2Ch 14:11 Καὶ ἐβόησεν ὁ Ἀσὰ πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ καὶ εἶπε, Κύριε, δὲν εἶναι οὐδὲν παρὰ σοὶ νὰ βοηθῇς τοὺς ἔχοντας πολλὴν ἢ μηδεμίαν δύναμιν· βοήθησον ἡμᾶς, Κύριε Θεὲ ἡμῶν· διότι ἐπὶ σὲ πεποίθαμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐρχόμεθα ἐναντίον τοῦ πλήθους τούτου. Κύριε, σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἂς μὴ ὑπερισχύσῃ ἄνθρωπος ἐναντίον σου.
2Ch 14:12 Καὶ ἐπάταξεν ὁ Κύριος τους Αἰθίοπας ἔμπροσθεν τοῦ Ἀσὰ καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἰούδα· καὶ οἱ Αἰθίοπες ἔφυγον.
2Ch 14:13 Ὁ δὲ Ἀσὰ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ αὐτοῦ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἕως Γεράρων· καὶ ἔπεσον ἐκ τῶν Αἰθιόπων τοσοῦτοι, ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ ἀναλάβωσι πλέον· διότι συνετρίβησαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου καὶ ἔμπροσθεν τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ· καὶ ἔλαβον λάφυρα πολλὰ σφόδρα.
2Ch 14:14 Καὶ ἐπάταξαν πάσας τὰς πόλεις κύκλῳ τῶν Γεράρων· διότι ὁ φόβος τοῦ Κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ αὐτούς· καὶ ἐλαφυραγώγησαν πάσας τὰς πόλεις· διότι ἦσαν ἐν αὐταῖς λάφυρα πολλά.
2Ch 14:15 Ἐπάταξαν δὲ καὶ τὰς ἐπαύλεις τῶν ποιμνίων καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλους, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.

2Ch 15:1 Τότε ἦλθε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀζαρίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ὠδήδ·
2Ch 15:2 καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἀσὰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀκούσατέ μου, Ἀσὰ καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Βενιαμίν· Ὁ Κύριος εἶναι μὲ σᾶς, ὅταν σεῖς εἶσθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐὰν ἐκζητῆτε αὐτόν, θέλει εὑρεθῆ εἰς ἐσᾶς· ἐὰν ὅμως ἐγκαταλείψητε αὐτόν, θέλει σᾶς ἐγκαταλείψει·
2Ch 15:3 πολὺν μὲν καιρὸν ἐστάθη ὁ Ἰσραὴλ χωρὶς τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ χωρὶς ἱερέως διδάσκοντος καὶ χωρὶς νόμου·
2Ch 15:4 ὅτε ὅμως ἐν τῇ στενοχωρίᾳ αὐτῶν ἐπέστρεψαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐξεζήτησαν αὐτόν, εὑρέθη εἰς αὐτούς·
2Ch 15:5 καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς δὲν ἦτο εἰρήνη εἰς τὸν ἐξερχόμενον καὶ εἰς τὸν εἰσερχόμενον, ἀλλ' ἦσαν μεγάλαι ταραχαὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῶν τόπων·
2Ch 15:6 καὶ ἐφθείρετο ἔθνος ὑπὸ ἔθνους καὶ πόλις ὑπὸ πόλεως· διότι ὁ Θεὸς κατέθλιβεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ στενοχωρίᾳ·
2Ch 15:7 σεῖς δὲ ἐνδυναμοῦσθε, καὶ ἂς μὴ ἦναι ἐκλελυμέναι αἱ χεῖρές σας· διότι θέλει εἶσθαι μισθὸς εἰς τὸ ἔργον σας.
2Ch 15:8 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ Ἀσὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν Ὠδὴδ τοῦ προφήτου, ἐνεδυναμώθη καὶ ἀπέβαλε τὰ βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ ἐκ τῶν πόλεων, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐκ τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἀνενέωσε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου, τὸ κατ' ἔμπροσθεν τοῦ προνάου τοῦ Κυρίου.
2Ch 15:9 Καὶ συνήγαγε πάντα τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Βενιαμίν, καὶ τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτῶν ἐκ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ καὶ ἐκ τοῦ Συμεών· διότι πολλοὶ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ προσεχώρησαν εἰς αὐτόν, ἰδόντες ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ ἦτο μετ' αὐτοῦ.
2Ch 15:10 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸν τρίτον μῆνα τοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους τῆς βασιλείας τοῦ Ἀσά.
2Ch 15:11 Καὶ προσέφεραν θυσίας εἰς τὸν Κύριον, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐκ τῶν λαφύρων τὰ ὁποῖα ἔφεραν, ἑπτακοσίους βόας καὶ ἑπτὰ χιλιάδας προβάτων.
2Ch 15:12 Καὶ εἰσῆλθον εἰς συνθήκην νὰ ἐκζητήσωσι Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν·
2Ch 15:13 καὶ πᾶς ὅστις δὲν ἐκζητήσῃ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ νὰ θανατόνηται, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός.
2Ch 15:14 Καὶ ὤμοσαν πρὸς τὸν Κύριον ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἐν ἀλαλαγμῷ καὶ ἐν σάλπιγξι καὶ ἐν κερατίναις.
2Ch 15:15 Καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας εὐφράνθη εἰς τὸν ὅρκον· διότι ὤμοσαν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐξεζήτησαν αὐτὸν μεθ' ὅλης τῆς θελήσεως αὐτῶν· καὶ εὑρέθη εἰς αὐτούς· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος ἀνάπαυσιν κυκλόθεν.
2Ch 15:16 Ἔτι δὲ Μααχά, τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως Ἀσά, ἀπέβαλεν αὐτὴν τοῦ νὰ ἦναι βασίλισσα, ἐπειδὴ ἔκαμεν εἴδωλον εἰς ἄλσος· καὶ κατέκοψεν ὁ Ἀσὰ τὸ εἴδωλον αὐτῆς καὶ συνέτριψε καὶ ἔκαυσεν αὐτὸ εἰς τὸν χείμαρρον Κέδρων.
2Ch 15:17 Οἱ ὑψηλοὶ ὅμως τόποι δὲν ἀφῃρέθησαν ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ· πλὴν ἡ καρδία τοῦ Ἀσὰ ἦτο τελεία πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.
2Ch 15:18 Καὶ ἔφερεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὰ ἀφιερώματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἀφιερώματα, ἄργυρον καὶ χρυσὸν καὶ σκεύη.
2Ch 15:19 Καὶ δὲν ἔγεινε πόλεμος ἕως τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς βασιλείας τοῦ Ἀσά.
2Ch 16:1 Ἐν τῷ τριακοστῷ ἕκτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ἀσά, ὁ Βαασὰ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἐναντίον τοῦ Ἰούδα καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Ῥαμά, διὰ νὰ μὴ ἀφίνῃ μηδένα νὰ ἐξέρχηται μηδὲ νὰ εἰσέρχηται πρὸς τὸν Ἀσὰ βασιλέα τοῦ Ἰούδα.
2Ch 16:2 Τότε ὁ Ἀσὰ ἐξέφερεν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐκ τῶν θησαυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν Βὲν-ἀδὰδ βασιλέα τῆς Συρίας, κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ, λέγων,
2Ch 16:3 Ἂς γείνῃ συνθήκη ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὡς ἦτο καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρὸς μου καὶ τοῦ πατρὸς σου· ἰδού, ἀπέστειλα πρὸς σὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον· ὕπαγε, διάλυσον τὴν συνθήκην σου τὴν πρὸς Βαασὰ βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' ἐμοῦ.
2Ch 16:4 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Βὲν-ἀδὰδ εἰς τὸν βασιλέα Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ἐναντίον τῶν πόλεων τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐπάταξαν τὴν Ἰϊὼν καὶ τὴν Δὰν καὶ τὴν Ἀβὲλ-μαΐμ καὶ πάσας τὰς ἀποθήκας τῶν πόλεων Νεφθαλί.
2Ch 16:5 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Βαασά, ἔπαυσε νὰ οἰκοδομῇ τὴν Ῥαμὰ καὶ κατέλιπε τὸ ἔργον αὐτοῦ.
2Ch 16:6 Καὶ παρέλαβεν ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πάντα τὸν Ἰούδαν, καὶ ἐσήκωσαν τοὺς λίθους τῆς Ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, μὲ τὰ ὁποῖα ᾠκοδόμει ὁ Βαασά· καὶ μὲ ταῦτα ᾠκοδόμησε τὴν Γαβαὰ καὶ τὴν Μισπά.
2Ch 16:7 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν Ἀνανὶ ὁ βλέπων ἦλθε πρὸς Ἀσὰ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐπειδὴ ἐπεστηρίχθης ἐπὶ τὸν βασιλέα τῆς Συρίας καὶ δὲν ἐπεστηρίχθης ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σου, διὰ τοῦτο ἐξέφυγε τὸ στράτευμα τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου·
2Ch 16:8 οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ Λίβυες δὲν ἦσαν στράτευμα μέγα, μετὰ πολυαρίθμων ἁμαξῶν καὶ ἱππέων ἐπειδὴ ὅμως ἐπεστηρίχθης εἰς τὸν Κύριον, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου·
2Ch 16:9 διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου περιτρέχουσι διὰ πάσης τῆς γῆς, διὰ νὰ δειχθῇ δυνατὸς ὑπὲρ τῶν ἐχόντων τὴν καρδίαν αὐτῶν τελείαν πρὸς αὐτόν· εἰς τοῦτο ἔπραξας ἀφρόνως· διὰ τοῦτο θέλεις ἔχει πολέμους εἰς τὸ ἑξῆς.
2Ch 16:10 Καὶ ὠργίσθη ὁ Ἀσὰ κατὰ τοῦ βλέποντος καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακήν· διότι ἠγανάκτησεν ἐναντίον αὐτοῦ διὰ τοῦτο. Καὶ κατέθλιψεν ὁ Ἀσὰ τινας ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ.
2Ch 16:11 Καὶ ἰδού, αἱ πράξεις τοῦ Ἀσά, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, ἰδού, εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Ἰσραήλ.
2Ch 16:12 Ἠρρώστησε δὲ ὁ Ἀσὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ τριακοστῷ ἐννάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἑωσοῦ ἡ

ἀρρωστία αὐτοῦ ἔγεινε μεγίστη· ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ ἐξεζήτησε τὸν Κύριον, ἀλλὰ τοὺς ἰατρούς.
2Ch 16:13 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἀσὰ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
2Ch 16:14 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἔσκαψε δι᾽ ἑαυτὸν ἐν πόλει Δαβίδ, καὶ ἔθεσαν αὐτὸν ἐπὶ κλίνης πλήρους εὐωδίας καὶ διαφόρων ἀρωμάτων μυρεψικῶν· καὶ ἔκαμον εἰς αὐτὸν καῦσιν μεγάλην σφόδρα.
2Ch 17:1 Ἐβασίλευσε δὲ ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἰωσαφὰτ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐνεδυναμώθη κατὰ τοῦ Ἰσραήλ.
2Ch 17:2 Καὶ ἔβαλε δυνάμεις εἰς πάσας τὰς ὀχυρὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ κατέστησε φρουρὰς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἐφραΐμ, τὰς ὁποίας εἶχε κυριεύσει Ἀσὰ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
2Ch 17:3 Καὶ ἦτο Κύριος μετὰ τοῦ Ἰωσαφάτ, ἐπειδὴ περιεπάτησεν ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρώταις, καὶ δὲν ἐξεζήτησε τοὺς Βααλείμ·
2Ch 17:4 ἀλλὰ τὸν Θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζήτησε καὶ εἰς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ περιεπάτησε καὶ οὐχὶ κατὰ τὰ ἔργα τοῦ Ἰσραήλ.
2Ch 17:5 Διὰ τοῦτο ἐστερέωσεν ὁ Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας ἔδωκε δῶρα εἰς τὸν Ἰωσαφάτ· καὶ ἀπέκτησε πλοῦτον καὶ δόξαν πολλήν.
2Ch 17:6 Καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου· καὶ ἔτι ἀφήρεσε τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τοῦ Ἰούδα.
2Ch 17:7 Καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστειλε τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ, τὸν Βὲναΐλ καὶ τὸν Ὀβαδίαν καὶ τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὸν Ναθαναὴλ καὶ τὸν Μιχαΐαν, διὰ νὰ διδάσκωσιν ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα.
2Ch 17:8 καὶ μετ᾽ αὐτῶν τοὺς Λευΐτας, τὸν Σεμαΐαν καὶ Ναθανίαν καὶ Ζεβαδίαν καὶ Ἀσαὴλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀδωνίαν καὶ Τωβίαν καὶ Τὼβαδωνίαν, τοὺς Λευΐτας· καὶ μετ᾽ αὐτῶν Ἐλισαμὰ καὶ Ἰωράμ, τοὺς ἱερεῖς·
2Ch 17:9 καὶ ἐδίδασκον ἐν τῷ Ἰούδα, ἔχοντες μεθ᾽ ἑαυτῶν τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τοῦ Κυρίου, καὶ περιήρχοντο εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν.
2Ch 17:10 Καὶ ἐπέπεσε φόβος Κυρίου ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῶν πέριξ τοῦ Ἰούδα τόπων· καὶ δὲν ἐπολέμουν ἐναντίον τοῦ Ἰωσαφάτ.
2Ch 17:11 Καὶ ἀπὸ τῶν Φιλισταίων ἔφερον δῶρα πρὸς τὸν Ἰωσαφὰτ καὶ φόρον ἀργυρίου· οἱ Ἄραβες προσέτι ἔφερον πρὸς αὐτὸν ποίμνια κριῶν ἑπτὰ χιλιάδας ἑπτακοσίους καὶ τράγων ἑπτὰ χιλιάδας ἑπτακοσίους.
2Ch 17:12 Καὶ προεχώρει ὁ Ἰωσαφὰτ μεγαλυνόμενος σφόδρα· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν Ἰούδᾳ φρούρια καὶ πόλεις ἀποθηκῶν.
2Ch 17:13 Καὶ εἶχε πολλὰ ἔργα ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα· καὶ ἄνδρας πολεμιστάς, δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ, ἐν Ἱερουσαλήμ.
2Ch 17:14 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἀριθμοὶ αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατριῶν αὐτῶν· ἐκ τοῦ Ἰούδα, χιλίαρχοι, Ἀδνὰ ὁ ἀρχηγός, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ τριακόσιαι χιλιάδες.
2Ch 17:15 Καὶ μετὰ τοῦτον Ἰωανὰν ὁ ἀρχηγός, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ διακόσιαι ὀγδοήκοντα χιλιάδες.
2Ch 17:16 Καὶ μετὰ τοῦτον Ἀμασίας ὁ υἱὸς τοῦ Ζιχρί, ὅστις προθύμως προσέφερεν ἑαυτὸν εἰς τὸν Κύριον· καὶ μετ᾽ αὐτοῦ διακόσιαι χιλιάδες δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ.
2Ch 17:17 Ἐκ δὲ τοῦ Βενιαμίν, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, Ἐλιαδὰ καὶ μετ᾽ αὐτοῦ τοξόται καὶ ἀσπιδοφόροι διακόσιαι χιλιάδες.
2Ch 17:18 Καὶ μετὰ τοῦτον Ἰωζαβάδ, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες ὡπλισμένοι εἰς πόλεμον.
2Ch 17:19 Οὗτοι ἦσαν οἱ ὑπηρετοῦντες τὸν βασιλέα, ἐκτὸς τῶν ὅσους ἔβαλεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς ὀχυρὰς πόλεις ἐν παντὶ τῷ Ἰούδᾳ.
2Ch 18:1 Καὶ εἶχεν ὁ Ἰωσαφὰτ πλοῦτον καὶ δόξαν πολλήν· καὶ ἐσυμπενθέρευσε μετὰ τοῦ Ἀχαάβ.
2Ch 18:2 Μετὰ δὲ χρόνους κατέβη πρὸς τὸν Ἀχαὰβ εἰς τὴν Σαμάρειαν Καὶ ἔσφαξεν ὁ Ἀχαὰβ πρόβατα καὶ βόας ἐν ἀφθονίᾳ δι᾽ αὐτὸν καὶ διὰ τὸν λαὸν τὸν μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ κατέπεισεν αὐτὸν νὰ συναναβῇ εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ.
2Ch 18:3 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, Ἔρχεσαι μετ᾽ ἐμοῦ εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ Ὁ δὲ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι καθὼς σύ, καὶ ὁ λαὸς μου καθὼς ὁ λαὸς σου· καὶ θέλομεν εἶσθαι μετὰ σοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.
2Ch 18:4 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφὰτ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, Ἐρώτησον σήμερον, παρακαλῶ, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
2Ch 18:5 Καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς προφήτας, τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, νὰ ὑπάγωμεν εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ, διὰ νὰ πολεμήσωμεν ἢ νὰ ἀπέχω Οἱ δὲ εἶπον, Ἀνάβα, καὶ θέλει παραδώσει ὁ Θεὸς αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως.
2Ch 18:6 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ, Δὲν εἶναι ἐνταῦθα ἔτι προφήτης τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἐρωτήσωμεν δι᾽ αὐτοῦ
2Ch 18:7 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, εἶναι ἔτι ἄνθρωπός τις, διὰ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν Κύριον· πλὴν ἐγὼ μισῶ αὐτόν· διότι δὲν προφητεύει καλὸν περὶ ἐμοῦ ἀλλὰ πάντοτε κακόν· εἶναι ὁ Μιχαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμλά. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσαφάτ, Ἂς μὴ λαλῇ ὁ βασιλεὺς οὕτως.
2Ch 18:8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἕνα εὐνοῦχον καὶ εἶπε, Σπεῦσον νὰ φέρῃς Μιχαΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεμλά.
2Ch 18:9 Ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἐκάθηντο, ἕκαστος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ἐνδεδυμένοι στολαῖς, καὶ ἐκάθηντο ἐν τόπῳ ἀνοικτῷ, κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς πύλης τῆς Σαμαρείας· καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον ἔμπροσθεν αὐτῶν.
2Ch 18:10 Καὶ Σεδεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Χαναανὰ εἶχε κάμει εἰς ἑαυτὸν κέρατα σιδηρὰ καὶ εἶπεν, οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τούτων θέλεις κερατίσει τοὺς Συρίους, ἑωσοῦ συντελέσῃς αὐτούς.
2Ch 18:11 Καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον οὕτω, λέγοντες, Ἀνάβα εἰς Ῥαμὼθγαλαὰδ καὶ εὐοδοῦ· διότι ὁ Κύριος

θέλει παραδώσει αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως.
2Ch 18:12 Καὶ ὁ μηνυτής, ὅστις ὑπῆγε νὰ καλέσῃ τὸν Μιχαΐαν, εἶπε πρὸς αὐτόν, λέγων, Ἰδού, οἱ λόγοι τῶν προφητῶν φανερόνουσιν ἐξ ἑνὸς στόματος καλὸν περὶ τοῦ βασιλέως· ὁ λόγος σου λοιπὸν ἄς ἦναι, παρακαλῶ, ὡς ἑνὸς ἐξ ἐκείνων, καὶ λάλησον τὸ καλόν.
2Ch 18:13 Ὁ δὲ Μιχαΐας εἶπε, Ζῇ Κύριος, ὅ, τι μοὶ εἴπῃ ὁ Θεὸς μου, τοῦτο θέλω λαλήσει.
2Ch 18:14 Ἦλθε λοιπὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν, Μιχαΐα, νὰ ὑπάγωμεν εἰς Ῥαμὼθγαλαὰδ διὰ νὰ πολεμήσωμεν ἢ νὰ ἀπέχω Ὁ δὲ εἶπεν, Ἀνάβητε καὶ εὐοδοῦσθε, διότι θέλουσι παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρά σας.
2Ch 18:15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς, Ἕως ποσάκις θέλω σὲ ὁρκίζει νὰ μὴ λέγῃς πρὸς ἐμὲ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίου
2Ch 18:16 Ὁ δὲ εἶπεν· εἶδον πάντα τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένον ἐπὶ τὰ ὄρη, ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ εἶπε Κύριος, Οὗτοι δὲν ἔχουσι κύριον· ἄς ἐπιστρέψωσιν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.
2Ch 18:17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Δὲν σοὶ εἶπα ὅτι δὲν θέλει προφητεύσει καλὸν περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ κακόν
2Ch 18:18 Καὶ ὁ Μιχαΐας εἶπεν, Ἀκούσατε λοιπὸν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ παρισταμένην ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ.
2Ch 18:19 Καὶ εἶπε ὁ Κύριος, Τίς θέλει ἀπατήσει Ἀχαὰβ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, ὥστε νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ πέσῃ ἐν Ῥαμὼθγαλαάδ Καὶ ὁ μὲν ἐλάλησε λέγων οὕτως, ὁ δὲ λέγων οὕτως.
2Ch 18:20 Τότε ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα καὶ ἐστάθη ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἶπεν, Ἐγὼ θέλω ἀπατήσει αὐτόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτό, Τίνι τρόπῳ
2Ch 18:21 Καὶ εἶπε, Θέλω ἐξέλθει καὶ θέλω εἶσθαι πνεῦμα ψεύδους ἐν τῷ στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος, Θέλεις ἀπατήσει καὶ μάλιστα θέλεις κατορθώσει· ἔξελθε καὶ κάμε οὕτω.
2Ch 18:22 Τωρα λοιπόν, ἰδού, ὁ Κύριος ἔβαλε πνεῦμα ψεύδους ἐν τῷ στόματι τούτων τῶν προφητῶν σου, καὶ ἐλάλησε Κύριος κακὸν ἐπὶ σέ.
2Ch 18:23 Τότε πλησιάσας Σεδεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Χαναανά, ἐρράπισε τὸν Μιχαΐαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπε, Διὰ ποίας ὁδοῦ ἐπέρασε τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἀπ' ἐμοῦ, διὰ νὰ λαλήσῃ πρὸς σέ
2Ch 18:24 Καὶ εἶπεν ὁ Μιχαΐας, Ἰδού, θέλεις ἰδεῖ καθ' ἣν ἡμέραν θέλεις εἰσέρχεσθαι ἀπὸ ταμείου εἰς ταμεῖον, διὰ νὰ κρυφθῇς.
2Ch 18:25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Πιάσατε τὸν Μιχαΐαν καὶ ἐπαναφέρετε αὐτὸν πρὸς Ἀμὼν τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ πρὸς Ἰωὰς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως,
2Ch 18:26 καὶ εἴπατε, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεύς· Βάλετε τοῦτον εἰς τὴν φυλακὴν καὶ τρέφετε αὐτὸν μὲ ἄρτον θλίψεως καὶ μὲ ὕδωρ θλίψεως, ἑωσοῦ ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ.
2Ch 18:27 Καὶ εἶπεν ὁ Μιχαΐας, Ἐὰν τῳόντι ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησε δι' ἐμοῦ. Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε σεῖς, πάντες οἱ λαοί.
2Ch 18:28 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ.
2Ch 18:29 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, Ἐγὼ θέλω μετασχηματισθῇ καὶ εἰσέλθει εἰς τὴν μάχην· σὺ δὲ ἐνδύθητι τὴν στολήν σου. Καὶ μετεσχηματίσθη ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν μάχην.
2Ch 18:30 Ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Συρίας εἶχε προστάξει τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁμαξῶν αὐτοῦ, λέγων, Μὴ πολεμεῖτε μήτε μικρὸν μήτε μέγαν, ἀλλὰ μόνον τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ.
2Ch 18:31 Καὶ ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁμαξῶν τὸν Ἰωσαφάτ, τότε αὐτοὶ εἶπον, Οὗτος εἶναι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ περιεκύκλωσαν αὐτὸν διὰ νὰ πολεμήσωσιν αὐτόν· ἀλλ' ὁ Ἰωσαφὰτ ἀνεβόησε, καὶ ἐβοήθησεν αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ.
2Ch 18:32 Ἰδόντες δὲ οἱ ἄρχοντες τῶν ἁμαξῶν ὅτι δὲν ἦτο ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ἐπέστρεψαν ἀπὸ τῆς καταδιώξεως αὐτοῦ.
2Ch 18:33 Ἄνθρωπος δὲ τις, τοξεύσας ἀσκόπως, ἐκτύπησε τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ μεταξὺ τῶν ἀρθρώσεων τοῦ θώρακος· ὁ δὲ εἶπεν πρὸς τὸν ἡνίοχον, Στρέψον τὴν χεῖρά σου καὶ ἔκβαλέ με ἐκ τοῦ στρατεύματος, διότι ἐπληγώθην.
2Ch 18:34 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἡ μάχη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἵστατο ἐπὶ τῆς ἁμάξης ἀντικρὺ τῶν Συρίων ἕως ἑσπέρας· καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἀπέθανε.
2Ch 19:1 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωσαφὰτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Ch 19:2 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰηοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνανί, ὁ βλέπων, εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωσαφάτ, Τὸν ἀσεβῆ βοηθεῖς καὶ τοὺς μισοῦντας τὸν Κύριον ἀγαπᾷς διὰ τοῦτο ὀργὴ παρὰ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ σέ·
2Ch 19:3 πλὴν εὑρέθησαν ἐν σοὶ καλὰ πράγματα, καθότι ἀφῄρεσας τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατεύθυνας τὴν καρδίαν σου εἰς τὸ νὰ ἐκζητῇς τὸν Θεόν.
2Ch 19:4 Καὶ κατῴκησεν ὁ Ἰωσαφὰτ ἐν Ἱερουσαλήμ· ἔπειτα ἐξῆλθε πάλιν διὰ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Βὴρσαβεὲ ἕως τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτοὺς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
2Ch 19:5 Καὶ κατέστησε κριτὰς ἐν τῇ γῇ, ἐν πάσαις ταῖς ὀχυραῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα, ἐν ἑκάστῃ πόλει.
2Ch 19:6 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς κριτάς, Ἰδέτε τί κάμνετε σεῖς· διότι δὲν κρίνετε κρίσιν ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ Κυρίου, ὅστις εἶναι μεθ' ὑμῶν ἐν τῇ κρισολογίᾳ·
2Ch 19:7 τώρα λοιπὸν ἄς ἦναι ἐφ' ὑμᾶς ὁ φόβος τοῦ Κυρίου· προσέχετε εἰς τὰς πράξεις σας· διότι δὲν εἶναι ἀδικία παρὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οὐδὲ προσωποληψία οὐδὲ δωροδοκία.

2Ch 19:8 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτι κατέστησεν ὁ Ἰωσαφὰτ κριτὰς ἐκ τῶν Λευϊτῶν καὶ τῶν ἱερέων καὶ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ, διὰ τὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὰς διαφοράς, καὶ προσέτρεχον εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Ch 19:9 Καὶ προσέταξεν αὐτούς, λέγων, Οὕτω θέλετε κάμνει ἐν φόβῳ Κυρίου, ἐν πίστει καὶ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ·
2Ch 19:10 καὶ ὁποιαδήποτε διαφορὰ ἔλθῃ πρὸς ἐσᾶς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας, τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ἀναμέσον αἵματος καὶ αἵματος, ἀναμέσον νόμου καὶ ἐντολῆς, διαταγμάτων καὶ νομίμων, θέλετε νουθετεῖ αὐτούς, διὰ νὰ μὴ γίνωνται ἔνοχοι εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἔλθῃ ὀργὴ ἐφ᾽ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν· οὕτω κάμνετε, καὶ δὲν θέλετε γίνεσθαι ἔνοχοι·
2Ch 19:11 καὶ ἰδού, Ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς θέλει εἶσθαι ὁ ἀρχηγὸς ὑμῶν ἐν πάσῃ ὑποθέσει τοῦ Κυρίου, καὶ Ζεβαδίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἄρχων τοῦ οἴκου Ἰούδα, ἐν πάσῃ ὑποθέσει τοῦ βασιλέως· οἱ δὲ Λευῖται θέλουσιν εἶσθαι ἐπιστάται ἔμπροσθέν σας· ἀνδρίζεσθε καὶ πράττετε, καὶ ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ.
2Ch 20:1 Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον κατὰ τοῦ Ἰωσαφὰτ οἱ υἱοὶ Μωὰβ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ μετ᾽ αὐτῶν ἄλλοι ἐκτὸς τῶν Ἀμμωνιτῶν, διὰ νὰ πολεμήσωσι.
2Ch 20:2 Καὶ ἦλθον καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ, λέγοντες, Μέγα πλῆθος ἔρχεται ἐναντίον σου ἐκ τοῦ πέραν τῆς θαλάσσης, ἐκ τῆς Συρίας· καὶ ἰδού, εἶναι ἐν Ἀσασὼνθαμάρ, ἥτις εἶναι Ἔνγαδδί.
2Ch 20:3 Καὶ ἐφοβήθη ὁ Ἰωσαφὰτ καὶ ἐδόθη εἰς τὸ νὰ ἐκζητῇ τὸν Κύριον, καὶ ἐκήρυξε νηστείαν διὰ παντὸς τοῦ Ἰούδα.
2Ch 20:4 Καὶ συνήχθησαν οἱ ἄνδρες Ἰούδα, διὰ νὰ ζητήσωσι βοήθειαν παρὰ Κυρίου· ἐκ πασῶν ἔτι τῶν πόλεων Ἰούδα ἦλθον διὰ νὰ ζητήσωσι τὸν Κύριον.
2Ch 20:5 Καὶ ἐστάθη ὁ Ἰωσαφὰτ ἐν τῇ συνάξει τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, κατὰ πρόσωπον τῆς νέας αὐλῆς,
2Ch 20:6 καὶ εἶπε, Κύριε Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν, δὲν εἶσαι σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ δὲν εἶσαι σὺ ὁ κυριεύων ἐπὶ πάντα τὰ βασίλεια τῶν ἐθνῶν, καὶ δὲν εἶναι ἐν τῇ χειρί σου ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχύς, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντισταθῇ εἰς σέ
2Ch 20:7 Δὲν εἶσαι σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκδιώξας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ταύτης ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, καὶ δοὺς αὐτὴν εἰς τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ ἀγαπητοῦ σου εἰς τὸν αἰῶνα
2Ch 20:8 Καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ καὶ ᾠκοδόμησαν εἰς σὲ ἁγιαστήριον ἐν αὐτῇ διὰ τὸ ὄνομά σου, λέγοντες,
2Ch 20:9 Ἐάν, ὅταν ἐπέλθῃ ἐφ᾽ ἡμᾶς κακόν, ῥομφαία, κρίσις ἢ θανατικὸν ἢ πεῖνα, σταθῶμεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐνώπιόν σου, διότι τὸ ὄνομά σου εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ βοήσωμεν πρὸς σὲ ἐν τῇ θλίψει ἡμῶν, τότε θέλεις ἀκούσει καὶ σώσει.
2Ch 20:10 Καὶ τώρα, ἰδού, οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ Μωὰβ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ ὄρους Σηείρ, πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν ἀφῆκας τὸν Ἰσραὴλ νὰ ὑπάγῃ, ὅτε ἤρχοντο ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἀλλ᾽ ἐξέκλιναν ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ δὲν ἐξωλόθρευσαν αὐτούς,
2Ch 20:11 καὶ ἰδού, πῶς ἀνταμείβουσιν ἡμᾶς, ἐρχόμενοι νὰ ἐκβάλωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας σου, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς ἡμᾶς νὰ κληρονομήσωμεν.
2Ch 20:12 Θεὲ ἡμῶν, δὲν θέλεις κρίνει αὐτούς διότι δὲν ὑπάρχει εἰς ἡμᾶς δύναμις διὰ νὰ ἀντισταθῶμεν εἰς τοῦτο τὸ μέγα πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἔρχεται ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ δὲν ἐξεύρομεν τί νὰ κάμωμεν· ἀλλ᾽ ἐπὶ σὲ εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
2Ch 20:13 Καὶ ἵστατο πᾶς ὁ Ἰούδας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὲ τὰ βρέφη αὐτῶν, τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.
2Ch 20:14 Τότε ἦλθε Πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Ἰααζιὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου, υἱοῦ τοῦ Βεναΐα, υἱοῦ τοῦ Ἰεϊήλ, υἱοῦ τοῦ Ματθανίου τοῦ Λευΐτου, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσάφ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς συνάξεως.
2Ch 20:15 καὶ εἶπε, Ἀκούσατε, πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ, καὶ σὺ βασιλεῦ Ἰωσαφάτ· οὕτω λέγει Κύριος πρὸς ὑμᾶς· Μὴ φοβεῖσθε σεῖς μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τούτου τοῦ μεγάλου πλήθους· διότι ἡ μάχη δὲν εἶναι ὑμῶν, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ·
2Ch 20:16 κατάβητε αὔριον ἐναντίον αὐτῶν· ἰδού, ἀναβαίνουσι διὰ τῆς ἀναβάσεως Σίς· καὶ θέλετε εὑρεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ χειμάρρου, ἔμπροσθεν τῆς ἐρήμου Ἰερουήλ·
2Ch 20:17 δὲν θέλετε πολεμήσει σεῖς ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ· παρουσιάσθητε, στῆτε καὶ ἴδετε τὴν μεθ᾽ ὑμῶν σωτηρίαν τοῦ Κυρίου, Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ· μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε· αὔριον ἐξέλθετε ἐναντίον αὐτῶν· καὶ ὁ Κύριος μεθ᾽ ὑμῶν.
2Ch 20:18 Καὶ ἔκυψεν ὁ Ἰωσαφὰτ ἐπὶ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν· καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἱερουσαλὴμ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, προσκυνοῦντες τὸν Κύριον.
2Ch 20:19 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ Λευῖται, ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Καα θιτῶν καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Κοριτῶν, διὰ νὰ ὑμνήσωσι Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν φωνῇ ὑψωμένῃ σφόδρα.
2Ch 20:20 Καὶ ἐξεγερθέντες τὸ πρωΐ· ἐξῆλθον πρὸς τὴν ἔρημον Θεκουέ· καὶ ὅτε ἐξῆλθον, ἐστάθη ὁ Ἰωσαφὰτ καὶ εἶπεν, Ἀκούσατέ μου, Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἱερουσαλήμ· πιστεύσατε εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ θέλετε στερεωθῇ· πιστεύσατε τοὺς προφήτας αὐτοῦ καὶ θέλετε εὐοδωθῇ.
2Ch 20:21 Καὶ συμβουλευθεὶς μετὰ τοῦ λαοῦ, διέταξε ψαλτῳδοὺς διὰ νὰ ψάλλωσιν εἰς τὸν Κύριον καὶ νὰ ὑμνῶσι τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ, ἐξελθόντες ἔμπροσθεν τοῦ στρατεύματος, καὶ νὰ λέγωσι, Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
2Ch 20:22 Καὶ ὅτε ἤρχισαν νὰ ψάλλωσι καὶ νὰ ὑμνῶσιν, ὁ Κύριος ἔστησεν ἐνέδρας ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἀμμών, Μωὰβ καὶ τῶν ἐκ τοῦ ὄρους Σηείρ, τῶν ἐλθόντων κατὰ τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐκτυπήθησαν.
2Ch 20:23 Διότι ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ Μωὰβ κατὰ τῶν κατοίκων τοῦ ὄρους Σηείρ, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσωσι καὶ νὰ ἐξαλείψωσιν αὐτούς· καὶ ἀφοῦ συνετέλεσαν τοὺς κατοίκους τοῦ Σηείρ ἐβοήθησαν ἀλλήλους διὰ νὰ ἐξολοθρευθῶσιν.

2Ch 20:24 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰούδας εἰς τὴν σκοπιὰν τῆς ἐρήμου, ἀνέβλεψε πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ ἰδού, ἦσαν νεκρὰ σώματα πεπτωκότα κατὰ γῆς, καὶ οὐδεὶς διεσώθη.
2Ch 20:25 Καὶ ὅτε ἦλθον ὁ Ἰωσαφὰτ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ διὰ νὰ λαφυραγωγήσωσιν αὐτούς, εὕρηκαν μεταξὺ τῶν νεκρῶν σωμάτων αὐτῶν καὶ πλούτη ἐν ἀφθονίᾳ καὶ πολύτιμον ἀποσκευήν, καὶ ἔλαβον εἰς ἑαυτοὺς τοσαῦτα, ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ μεταφέρωσιν αὐτά· καὶ ἐστάθησαν τρεῖς ἡμέρας λαφυραγωγοῦντες, διότι τὰ λάφυρα ἦσαν πολλά.
2Ch 20:26 Καὶ τὴν τετάρτην ἡμέραν συνήχθησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Εὐλογίας· διότι ἐκεῖ εὐλόγησαν τὸν Κύριον· διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κοιλὰς Εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
2Ch 20:27 Τότε πάντες οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ Ἰωσαφὰτ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν, ἐκίνησαν διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν εὐφροσύνῃ· διότι εὔφρανεν αὐτοὺς ὁ Κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.
2Ch 20:28 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ψαλτηρίοις καὶ κιθάραις καὶ σάλπιγξι, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2Ch 20:29 Καὶ ἐπέπεσε φόβος Θεοῦ ἐπὶ πάντα τὰ βασίλεια τῶν τόπων ἐκείνων ὅτε ἤκουσαν ἔτι ὁ Κύριος ἐπολέμησεν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἰσραήλ.
2Ch 20:30 Καὶ ἡσύχασεν ἡ βασιλεία τοῦ Ἰωσαφάτ· διότι ὁ Θεὸς αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἀνάπαυσιν κυκλόθεν.
2Ch 20:31 Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Ἰωσαφὰτ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν· τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν εἰκοσιπέντε ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀζουβὰ θυγάτηρ τοῦ Σιλεΐ.
2Ch 20:32 Καὶ περιεπάτησεν ἐν τῇ ὁδῷ Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς, πράττων τὸ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
2Ch 20:33 Οἱ ὑψηλοὶ ὅμως τόποι δὲν ἀφῃρέθησαν· διότι ὁ λαὸς δὲν εἶχον ἔτι κατευθύνει τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
2Ch 20:34 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωσαφάτ, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, ἰδού, εἶναι γεγραμμέναι ἐν τοῖς λόγοις τοῦ Ἰηοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀνανί, οἵτινες κατεγράφησαν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ.
2Ch 20:35 Μετὰ δὲ ταῦτα ἡνώθη ὁ Ἰωσαφὰτ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα μετὰ τοῦ Ὀχοζίου βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις ἔπραξε λίαν ἀσεβῶς.
2Ch 20:36 Ἡνώθη δὲ μετ' αὐτοῦ, διὰ νὰ κάμωσι πλοῖα, τὰ ὁποῖα νὰ πλεύσωσιν εἰς Θαρσείς· καὶ ἔκαμον τὰ πλοῖα ἐν Ἐσιὼνγάβερ.
2Ch 20:37 Τότε Ἐλιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Δωδανὰ ἀπὸ Μαρησὰ προεφήτευσεν ἐναντίον τοῦ Ἰωσαφάτ, λέγων, Ἐπειδὴ ἡνώθης μετὰ τοῦ Ὀχοζίου, ὁ Κύριος ἔθραυσε τὰ ἔργα σου. Καὶ συνετρίβησαν τὰ πλοῖα καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὑπάγωσιν εἰς Θαρσείς.
2Ch 21:1 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαβίδ· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωρὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ch 21:2 Καὶ εἶχεν ἀδελφούς, υἱοὺς τοῦ Ἰωσαφάτ, τὸν Ἀζαρίαν, καὶ Ἰεχιὴλ καὶ Ζαχαρίαν καὶ Ἀζαρίαν καὶ Μιχαὴλ καὶ Σεφατίαν· πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ τοῦ Ἰωσαφὰτ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ.
2Ch 21:3 Καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς δῶρα πολλὰ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ πολυτίμων πραγμάτων, μετὰ πόλεων ὀχυρῶν ἐν Ἰούδᾳ· τὴν βασιλείαν ὅμως ἔδωκεν εἰς τὸν Ἰωράμ, ἐπειδὴ ἦτο ὁ πρωτότοκος.
2Ch 21:4 Ὅτε δὲ ὁ Ἰωρὰμ ὑψώθη εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη, ἐθανάτωσε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τινας ἔτι ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰσραήλ.
2Ch 21:5 Τριάκοντα δύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωρὰμ ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν ὀκτὼ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ.
2Ch 21:6 Καὶ περιεπάτησεν ἐν τῇ ὁδῷ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ, καθὼς ἔκαμεν ὁ οἶκος τοῦ Ἀχαάβ· διότι θυγάτηρ τοῦ Ἀχαὰβ ἦτο ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον Κυρίου.
2Ch 21:7 Ἀλλ' ὁ Κύριος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸν οἶκον τοῦ Δαβίδ, διὰ τὴν διαθήκην τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς τὸν Δαβίδ, καὶ διότι εἶπε νὰ δώσῃ λύχνον εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πάντοτε.
2Ch 21:8 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀπεστάτησεν ὁ Ἐδὼμ ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς τοῦ Ἰούδᾳ, καὶ κατέστησαν βασιλέα ἐφ' ἑαυτούς.
2Ch 21:9 Καὶ διῆλθεν ὁ Ἰωρὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ἅμαξαι μετ' αὐτοῦ· καὶ σηκωθεὶς διὰ νυκτός, ἐπάταξε τοὺς Ἰδουμαίους τοὺς περικυκλοῦντας αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁμαξῶν.
2Ch 21:10 Οὕτως ἀπεστάτησεν ὁ Ἐδὼμ ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς τοῦ Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Τότε κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀπεστάτησε καὶ ἡ Λιβνὰ ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐγκατέλιπε Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ.
2Ch 21:11 Αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἔτι ὑψηλοὺς τόπους ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰούδα, καὶ ἔκαμε τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ νὰ πορνεύωσι καὶ ἀπεπλάνησε τὸν Ἰούδαν.
2Ch 21:12 Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν ἔγγραφον παρὰ τοῦ Ἠλία τοῦ προφήτου, λέγον, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς σου· Ἐπειδὴ δὲν περιεπάτησας ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἰωσαφὰτ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Ἀσὰ βασιλέως τοῦ Ἰούδα,
2Ch 21:13 ἀλλὰ περιεπάτησας ἐν τῇ ὁδῷ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἔκαμες τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ νὰ πορνεύσωσι κατὰ τὰς πορνείας τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ, ἔτι δὲ ἐθανάτωσας τοὺς ἀδελφοὺς σου, τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου, τοὺς καλητέρους σου,
2Ch 21:14 Ἰδού, ὁ Κύριος θέλει πατάξει μὲ πληγὴν μεγάλην τὸν λαὸν σου καὶ τὰ τέκνα σου καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου·
2Ch 21:15 καὶ σὺ θέλεις κτυπηθῇ μὲ πολλὰς ἀρρωστίας, μὲ ἀρρωστίαν τῶν ἐντοσθίων σου, ἑωσοῦ ἐξέλθωσι τὰ ἐντόσθιά σου ἐκ τῆς ἀρρωστίας ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

2Ch 21:16 Ὁ Κύριος ἔτι διήγειρεν ἐναντίον τοῦ Ἰωρὰμ τὸ πνεῦμα τῶν Φιλισταίων καὶ τῶν Ἀράβων, τῶν πλησιοχώρων τῶν Αἰθιόπων·
2Ch 21:17 καὶ ἀνέβησαν κατὰ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐφώρμησαν ἐπ' αὐτὸν καὶ διήρπασαν πάντα τὰ ὑπάρχοντα τὰ εὑρεθέντα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἔτι καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ· ὥστε δὲν ἔμεινεν εἰς αὐτὸν ἄλλος υἱός, εἰμὴ Ἰωάχαζ, ὁ νεώτερος τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
2Ch 21:18 Μετὰ δὲ πάντα ταῦτα ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Κύριος εἰς τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ μὲ ἀρρωστίαν ἀνίατον·
2Ch 21:19 καὶ προϊόντος τοῦ καιροῦ, μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν, ἐξῆλθον τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἀρρωστίας αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε μὲ πόνους σκληρούς. Ὁ δὲ λαὸς αὐτοῦ δὲν ἔκαμεν εἰς αὐτὸν καῦσιν, κατὰ τὴν καῦσιν τῶν πατέρων αὐτοῦ.
2Ch 21:20 Τριάκοντα δύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ ὀκτὼ ἔτη, καὶ ἀπῆλθε χωρὶς νὰ ἦναι ποθητός· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαβίδ, πλὴν οὐχὶ ἐν τοῖς τάφοις τῶν βασιλέων.
2Ch 22:1 Καὶ ἔκαμον οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα Ὀχοζίαν τὸν νεώτερον αὐτοῦ υἱόν· διότι πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἐθανάτωσαν τὰ τάγματα τὰ ἐπελθόντα μετὰ τῶν Ἀράβων εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωρὰμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα.
2Ch 22:2 Τεσσαράκοντα δύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ὀχοζίας ὅτε ἐβασίλευσεν, ἐβασίλευσε δὲ ἓν ἔτος ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Γοθολία, θυγάτηρ τοῦ Ἀμρί.
2Ch 22:3 Καὶ αὐτὸς περιεπάτησεν ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ οἴκου Ἀχαάβ· διότι ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἦτο σύμβουλος αὐτοῦ εἰς τὸ ἁμαρτάνειν.
2Ch 22:4 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ· διότι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, αὐτοὶ ἦσαν οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ διὰ τὸν ἀφανισμὸν αὐτοῦ.
2Ch 22:5 Καὶ διὰ τῶν συμβουλῶν αὐτῶν ὑπῆγε μετὰ τοῦ Ἰωρὰμ υἱοῦ τοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, εἰς πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἀζαὴλ βασιλέως τῆς Συρίας εἰς Ῥαμὼθγαλαάδ· καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύριοι τὸν Ἰωράμ.
2Ch 22:6 Καὶ ἐπέστρεψε διὰ νὰ ἰατρευθῇ εἰς Ἰεζραέλ, ἐξ αἰτίας τῶν πληγῶν τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐν Ῥαμά, ὅτε ἐπολέμει κατὰ τοῦ Ἀζαὴλ βασιλέως τῆς Συρίας. Καὶ κατέβη Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωράμ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, διὰ νὰ ἴδῃ Ἰωρὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχαὰβ εἰς Ἰεζραέλ, ἐπειδὴ ἦτο ἄρρωστος.
2Ch 22:7 Καὶ ἐστάθη παρὰ Θεοῦ ὄλεθρος τοῦ Ὀχοζίου τὸ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν Ἰωράμ· διότι, ὅτε ἦλθεν, ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Ἰωρὰμ ἐναντίον Ἰηοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Νιμσί, τὸν ὁποῖον ἔχρισεν ὁ Κύριος διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸν οἶκον Ἀχαάβ.
2Ch 22:8 Καὶ ὅτε ἔκαμνεν ὁ Ἰηοῦ τὴν ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, εὑρὼν τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ὀχοζίου, τοὺς ὑπηρετοῦντας τὸν Ὀχοζίαν, ἐθανάτωσεν αὐτούς.
2Ch 22:9 Καὶ ἐζήτησε τὸν Ὀχοζίαν· καὶ συνέλαβον αὐτὸν κρυπτόμενον ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰηοῦ· καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν καὶ ἔθαψαν αὐτόν· διότι εἶπον, Υἱὸς τοῦ Ἰωσαφὰτ εἶναι, ὅστις ἐξεζήτησε τὸν Κύριον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτοῦ. Καὶ ὁ οἶκος Ὀχοζίου δὲν εἶχε δύναμιν νὰ κρατήσῃ πλέον τὴν βασιλείαν.
2Ch 22:10 Ἡ δὲ Γοθολία, ἡ μήτηρ τοῦ Ὀχοζίου, ἰδοῦσα ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῆς ἀπέθανεν, ἐσηκώθη καὶ ἐξωλόθρευσεν ἅπαν τὸ βασιλικὸν σπέρμα τοῦ οἴκου Ἰούδα.
2Ch 22:11 Ἰωσαβεὲθ ὅμως, ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως, λαβοῦσα τὸν Ἰωὰς υἱὸν τοῦ Ὀχοζίου, ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ τοῦ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν καὶ τὴν τροφὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνος. Οὕτως ἡ Ἰωσαβεέθ, ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ, ἡ γυνὴ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, διότι ἦτο ἀδελφὴ τοῦ Ὀχοζίου, ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου τῆς Γοθολίας, καὶ δὲν ἐθανάτωσεν αὐτόν.
2Ch 22:12 Καὶ ἦτο μετ' αὐτῶν κρυπτόμενος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἓξ ἔτη· ἡ δὲ Γοθολία ἐβασίλευεν ἐπὶ τῆς γῆς.
2Ch 23:1 Ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει ἐκραταιώθη ὁ Ἰωδαέ, καὶ λαβὼν τοὺς ἑκατοντάρχους, Ἀζαρίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεροάμ καὶ Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωανὰν καὶ Ἀζαρίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ὠβὴδ καὶ Μαασίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀδαΐου καὶ Ἐλισαφὰτ τὸν υἱὸν τοῦ Ζιχρί, ἔκαμε συνθήκην μετ' αὐτῶν.
2Ch 23:2 Καὶ περιῆλθον τὸν Ἰούδαν καὶ συνήγαγον τοὺς Λευΐτας ἐκ πασῶν τῶν πόλεων τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Ch 23:3 Καὶ πᾶσα ἡ σύναξις ἔκαμε συνθήκην μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἰδού, ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως θέλει βασιλεύσει, καθὼς ἐλάλησε Κύριος περὶ τῶν υἱῶν τοῦ Δαβίδ.
2Ch 23:4 Τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θέλετε κάμει· τὸ τρίτον ἀπὸ σᾶς οἱ εἰσερχόμενοι τὸ σάββατον, ἐκ τῶν ἱερέων καὶ ἐκ τῶν Λευϊτῶν, θέλουσι φυλάττει ἐν ταῖς πύλαις·
2Ch 23:5 καὶ τὸ τρίτον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως· καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τοῦ θεμελίου· ἅπας δὲ ὁ λαὸς ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου·
2Ch 23:6 καὶ οὐδεὶς θέλει εἰσέρχεσθαι εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, εἰμὴ οἱ ἱερεῖς καὶ ὅσοι ἐκ τῶν Λευϊτῶν λειτουργοῦσιν· αὐτοὶ θέλουσιν εἰσέρχεσθαι, διότι εἶναι ἅγιοι ἅπας δὲ ὁ λαὸς θέλει φυλάττει τὴν φυλακὴν τοῦ Κυρίου·
2Ch 23:7 καὶ οἱ Λευΐται θέλουσι περικυκλόνει τὸν βασιλέα κύκλῳ, ἕκαστος ἔχων τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καί ὅστις εἰσέλθῃ εἰς τὸν οἶκον, ἄς θανατόνεται καὶ θέλετε εἶσθαι μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅταν εἰσέρχηται καὶ ὅταν ἐξέρχηται.
2Ch 23:8 Καὶ ἔκαμον οἱ Λευΐται καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς, καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, τοὺς εἰσερχομένους τὸ σάββατον, μετὰ τῶν ἐξερχομένων τὸ σάββατον· διότι Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς δὲν ἀπέλυε τὰς τάξεις.
2Ch 23:9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς εἰς τοὺς ἑκατοντάρχους τὰς λόγχας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰς ἀσπίδας τοῦ βασιλέως Δαβίδ, τὰς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.
2Ch 23:10 Καὶ ἔστησε πάντα τὸν λαόν, ἕκαστον ἄνδρα ἔχοντα τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, τὰ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς

πλευρᾶς τοῦ οἴκου ἕως τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ οἴκου, πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ, κύκλῳ τοῦ βασιλέως.
2Ch 23:11 Τότε ἐξήγαγον τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπέθεσαν ἐπ' αὐτὸν τὸ διάδημα καὶ τὸ μαρτύριον, καὶ ἔκαμον αὐτὸν βασιλέα. Καὶ ἔχρισαν αὐτὸν ὁ Ἰωδαὲ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ εἶπον, Ζήτω ὁ βασιλεύς.
2Ch 23:12 Καὶ ἀκούσασα ἡ Γοθολία τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ τρέχοντος καὶ εὐφημοῦντος τὸν βασιλέα, ἦλθε πρὸς τὸν λαὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2Ch 23:13 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδού, ὁ βασιλεὺς ἵστατο πλησίον τοῦ στύλου αὐτοῦ ἐν τῇ εἰσόδῳ, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες πλησίον τοῦ βασιλέως· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ἔχαιρε καὶ ἐσάλπιζον ἐν ταῖς σάλπιγξι, καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ ἔψαλλον ἐν τοῖς μουσικοῖς ὀργάνοις καὶ ὅσοι ἦσαν ἐπιστήμονες εἰς τὸ ὑμνῳδεῖν· τότε διέρρηξεν ἡ Γοθολία τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ εἶπε, Προδοσία. Προδοσία.
2Ch 23:14 Καὶ ἐξήγαγεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἑκατοντάρχους, τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ στρατεύματος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐκβάλετε αὐτὴν ἔξω τῶν τάξεων· καὶ ὅστις ἀκολουθήσῃ αὐτήν, ἄς θανατόνεται ἐν μαχαίρᾳ. Διότι ὁ ἱερεύς εἶχεν εἰπεῖ, Μὴ θανατώσητε αὐτὴν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.
2Ch 23:15 Καὶ ἔβαλον χεῖρας ἐπ' αὐτήν· καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πύλης τῶν ἵππων, τὴν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ.
2Ch 23:16 Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωδαὲ διαθήκην ἀναμέσον ἑαυτοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, ὅτι θέλουσιν εἶσθαι λαὸς τοῦ Κυρίου.
2Ch 23:17 Καὶ εἰσῆλθον ὁ πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ, καὶ ἐκρήμνισαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰ εἴδωλα αὐτοῦ κατεσύντριψαν· καὶ Ματθὰν τὸν ἱερέα τοῦ Βάαλ ἐθανάτωσαν ἔμπροσθεν τῶν θυσιαστηρίων.
2Ch 23:18 Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἰωδαὲ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἱερέων τῶν Λευϊτῶν, τοὺς ὁποίους ὁ Δαβὶδ διῄρεσεν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ προσφέρωσι ὁλοκαυτώματα τοῦ Κυρίου, ὡς εἶναι γραμμένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως, εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ᾠδαῖς, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Δαβίδ.
2Ch 23:19 Καὶ ἔστησε τοὺς πυλωροὺς ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ εἰσέρχηται μηδεὶς ἀκάθαρτος δἰ ὁποιονδήποτε πρᾶγμα.
2Ch 23:20 Καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ κατεβίβασε τὸν βασιλέα ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ἦλθον διὰ τῆς ὑψηλῆς πύλης εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας.
2Ch 23:21 Καὶ εὐφράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς· καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε· τὴν δὲ Γοθολίαν ἐθανάτωσαν ἐν μαχαίρᾳ.
2Ch 24:1 Ἑπτὰ ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωὰς ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Σιβιά, ἐκ Βηρσαβεέ.
2Ch 24:2 Καὶ ἔπραττεν ὁ Ἰωὰς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως.
2Ch 24:3 Καὶ ἔλαβεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰωδαὲ δύο γυναῖκας, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
2Ch 24:4 Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰωὰς νὰ ἀνακαινίσῃ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2Ch 24:5 Καὶ συναγαγὼν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευΐτας, εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐξέλθετε εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, καὶ συνάγετε ἀπὸ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀργύριον πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ σας κατ' ἔτος, καὶ ἐπισπεύσατε τὸ πρᾶγμα· οἱ Λευΐται ὅμως δὲν ἐπέσπευσαν.
2Ch 24:6 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰωδαὲ τὸν ἀρχηγὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί δὲν ἐζήτησας παρὰ τῶν Λευϊτῶν νὰ εἰσπράξωσιν ἐκ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸν φόρον τοῦ Μωϋσέως, τοῦ δούλου τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραήλ, διὰ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
2Ch 24:7 Διότι ἡ Γοθολία, ἡ ἀσεβής, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέφθειραν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· καὶ πάντα ἔτι τὰ ἀφιερώματα τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ἀνέθηκαν εἰς τοὺς Βααλείμ.
2Ch 24:8 Ἔκαμον λοιπὸν κατὰ προσταγὴν τοῦ βασιλέως ἓν κιβώτιον, καὶ ἔθεσαν αὐτὸ ἐν τῇ πύλῃ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ἔξω.
2Ch 24:9 Καὶ διεκήρυξαν εἰς τὸν Ἰούδαν καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ εἰσφέρωσι πρὸς τὸν Κύριον τὸν φόρον τοῦ Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐπιβληθέντα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ.
2Ch 24:10 Καὶ ηὐφράνθησαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαός, καὶ εἰσέφερον καὶ ἔρριπτον εἰς τὸ κιβώτιον, ἑωσοῦ γεμισθῇ.
2Ch 24:11 Ὅτε δὲ ἐφέρετο τὸ κιβώτιον πρὸς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν Λευϊτῶν, καὶ ὅτε αὐτοὶ ἔβλεπον ὅτι ἦτο πολὺ τὸ ἀργύριον, ἤρχετο ὁ γραμματεύς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου, καὶ ἐξεκένονον τὸ κιβώτιον καὶ φέροντες ἔθετον αὐτὸ πάλιν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Οὕτως ἔκαμνον καθ ἡμέραν καὶ συνήγαγον ἀργύριον πολύ.
2Ch 24:12 Καὶ ἔδιδεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἰωδαὲ εἰς τοὺς ποιοῦντας τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ ἐμίσθονον κτίστας καὶ ξυλουργοὺς διὰ νὰ ἀνακαινίσωσι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· καὶ σιδηρουργοὺς ἔτι καὶ χαλκουργούς, διὰ νὰ ἐπισκευάσωσι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2Ch 24:13 Καὶ οἱ ἐργαζόμενοι τὸ ἔργον εἰργάζοντο, καὶ διὰ χειρὸς αὐτῶν προέβη τὸ ἔργον τῆς ἐπισκευῆς· καὶ ἀποκατέστησαν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν καὶ ἐστερέωσαν αὐτόν.
2Ch 24:14 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν, ἔφεραν τὸ ἐναπολειφθὲν ἀργύριον ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Ἰωδαέ, καὶ ἐκ τούτου κατεσκεύασαν σκεύη διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, σκεύη λειτουργίας καὶ ὁλοκαυτώσεως καὶ φιάλας καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρά. Καὶ προσέφερον ὁλοκαυτώματα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου διὰ παντός, πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰωδαέ.
2Ch 24:15 Ἐγήρασε δὲ ὁ Ἰωδαὲ καὶ ἦτο πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἀπέθανεν· ἑκατὸν τριάκοντα ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε

ἀπέθανε.
2Ch 24:16 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαβίδ, μετὰ τῶν βασιλέων· ἐπειδὴ ἔπραξε καλὸν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.
2Ch 24:17 Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωδαὲ ἦλθον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰούδα καὶ προσεκύνησαν τὸν βασιλέα· τότε ὁ βασιλεὺς ἐπήκουσεν αὐτῶν·
2Ch 24:18 καὶ ἐγκατέλιπον τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευον τὰ ἄλση καὶ τὰ εἴδωλα· καὶ ἦλθεν ὀργὴ κατὰ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, διὰ ταύτην τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
2Ch 24:19 Ἀπέστειλε μὲν πρὸς αὐτοὺς προφήτας, διὰ νὰ ἐπαναφέρωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν Κύριον, καὶ διεμαρτυρήθησαν ἐναντίον αὐτῶν· ἀλλὰ δὲν ἔδωκαν ἀκρόασιν.
2Ch 24:20 Καὶ περιεχύθη τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ζαχαρίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, καὶ σταθεὶς ἐπάνωθεν τοῦ λαοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει ὁ Θεός· Διὰ τί παραβαίνετε σεῖς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου δὲν θέλετε βεβαίως εὐοδωθῇ· ἐπειδὴ σεῖς ἐγκατελίπετε τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς ἐγκατέλιπεν ἐσᾶς.
2Ch 24:21 Καὶ συνώμοσαν κατ' αὐτοῦ· καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν μὲ λίθους διὰ προσταγῆς τοῦ βασιλέως ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.
2Ch 24:22 Καὶ δὲν ἐνεθυμήθη Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς τὸ ἔλεος, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν εἰς αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐθανάτωσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἐνῷ δὲ ἀπέθνησκεν, εἶπεν, Ὁ Κύριος ἂς ἴδῃ καὶ ἂς ἐκζητήσῃ.
2Ch 24:23 Καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ ἔτους ἀνέβη τὸ στράτευμα τῆς Συρίας ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ ἦλθον ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξωλόθρευσαν πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστειλαν πάντα τὰ λάφυρα αὐτῶν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Δαμασκοῦ.
2Ch 24:24 Ἂν καὶ τὸ στράτευμα τῆς Συρίας ἦλθε μετ' ὀλίγων ἀνδρῶν, ὁ Κύριος ὅμως παρέδωκε στράτευμα μέγα σφόδρα εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν, ἐπειδὴ ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ ἐξετέλεσαν κρίσιν κατὰ τοῦ Ἰωάς.
2Ch 24:25 Ἀφοῦ δὲ ἀνεχώρησαν ἀπ' αὐτοῦ, ἀφήσαντες αὐτὸν ἐν ἀρρωστίαις μεγάλαις, συνώμοσαν ἐναντίον αὐτοῦ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ διὰ τὸ αἷμα τῶν υἱῶν Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαβίδ, δὲν ἔθαψαν ὅμως αὐτὸν ἐν τοῖς τάφοις τῶν βασιλέων.
2Ch 24:26 Οἱ δὲ συνομόσαντες ἐναντίον αὐτοῦ ἦσαν οὗτοι Ζαβὰδ ὁ υἱὸς τῆς Σιμεὰθ τῆς Ἀμμωνίτιδος καὶ Ἰωζαβὰδ ὁ υἱὸς τῆς Σιμρὶθ τῆς Μωαβίτιδος.
2Ch 24:27 Περὶ δὲ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ πλήθους τῶν ὑπ' αὐτοῦ φορτίων, καὶ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἰδού, εἶναι γεγραμμένα ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ βιβλίου τῶν βασιλέων. Ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀμασίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ch 25:1 Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἐβασίλευσεν ὁ Ἀμασίας, καὶ ἐβασίλευσεν εἰκοσιεννέα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἰωαδάν, ἐξ Ἱερουσαλήμ.
2Ch 25:2 Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, πλὴν οὐχὶ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ.
2Ch 25:3 Ὡς δὲ ἡ βασιλεία ἐκραταιώθη εἰς αὐτόν, ἐθανάτωσε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα τὸν πατέρα αὐτοῦ·
2Ch 25:4 τὰ τέκνα ὅμως αὐτῶν δὲν ἐθανάτωσεν, ὡς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Μωϋσέως, ὅπου ὁ Κύριος προσέταξε, λέγων, οἱ πατέρες δὲν θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τὰ τέκνα, οὐδὲ τὰ τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τοὺς πατέρας· ἀλλ' ἕκαστος θέλει θανατόνεσθαι διὰ τὸ ἑαυτοῦ ἁμάρτημα.
2Ch 25:5 Καὶ συνήγαγεν ὁ Ἀμασίας τὸν Ἰούδαν, καὶ κατέστησεν ἐξ αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, κατ' οἴκους πατριῶν, διὰ παντὸς τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν· καὶ ἠρίθμησεν αὐτοὺς ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, καὶ εὕρηκεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας, ἐκλεκτούς, ἐξερχομένους εἰς πόλεμον, κρατοῦντας λόγχην καὶ ἀσπίδα.
2Ch 25:6 Ἐμίσθωσεν ἔτι ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας δυνατῶν ἐν ἰσχύϊ, δι' ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου.
2Ch 25:7 Ἦλθε δὲ πρὸς αὐτὸν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, λέγων, Βασιλεῦ, ἂς μὴ ἔλθῃ μετὰ σοῦ τὸ στράτευμα τοῦ Ἰσραήλ· διότι ὁ Κύριος δὲν εἶναι μετὰ τοῦ Ἰσραήλ, μετὰ πάντων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ·
2Ch 25:8 ἀλλ' ἐὰν θέλῃς νὰ ὑπάγῃς, κάμε τοῦτο· ἐνδυναμώθητι διὰ τὸν πόλεμον· ὁ Θεὸς ὅμως θέλει σὲ κατατροπώσει ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ· διότι ὁ Θεὸς ἔχει δύναμιν νὰ βοηθήσῃ καὶ νὰ κατατροπώσῃ.
2Ch 25:9 Ὁ δὲ Ἀμασίας εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, Ἀλλὰ τί θέλομεν κάμει διὰ τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τὰ ὁποῖα ἔδωκα εἰς τὸ στράτευμα τοῦ Ἰσραήλ Καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἀπεκρίθη, Ὁ Κύριος εἶναι δυνατὸς νὰ δώσῃ εἰς σὲ πλειότερα τούτων.
2Ch 25:10 Τότε διεχώρισεν αὐτοὺς ὁ Ἀμασίας, τὸ στράτευμα τὸ ἐλθὸν πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ Ἐφραΐμ, διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν· καὶ ἐξήφθη σφόδρα ὁ θυμὸς αὐτῶν κατὰ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν μὲ ἔξαψιν θυμοῦ.
2Ch 25:11 Ἐνεδυναμώθη δὲ ὁ Ἀμασίας καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ ἅλατος καὶ ἐπάταξε τοὺς υἱοὺς Σηεὶρ δέκα χιλιάδας.
2Ch 25:12 Καὶ δέκα χιλιάδας ζῶντας ᾐχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, καὶ ἔφεραν αὐτοὺς εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κρημνοῦ καὶ κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρημνοῦ, ὥστε πάντες διερράγησαν.
2Ch 25:13 Οἱ ἄνδρες ὅμως τοῦ στρατεύματος, τὸ ὁποῖον ἀπέπεμψεν ὁ Ἀμασίας, διὰ νὰ μὴ ὑπάγωσι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον, ἐπέπεσον ἐπὶ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, ἀπὸ Σαμαρείας ἕως Βαιθωρών, καὶ ἐπάταξαν τρεῖς χιλιάδας ἐξ αὐτῶν καὶ ἔλαβον λάφυρα πολλά.
2Ch 25:14 Ἀφοῦ δὲ ὁ Ἀμασίας ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς σφαγῆς τῶν Ἰδουμαίων, ἔφερε τοὺς θεοὺς τῶν υἱῶν Σηεὶρ καὶ

ἔστησεν αὐτοὺς εἰς ἑαυτὸν θεοὺς καὶ προσεκύνησεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ ἐθυμίασεν εἰς αὐτούς.
2Ch 25:15 Διὰ τοῦτο ἐξῆφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἀμασίου· καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν προφήτην καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί ἐξεζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ, οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐλευθερώσωσι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς σου
2Ch 25:16 Καὶ ἐνῷ ἐλάλει πρὸς αὐτόν, ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν, Σύμβουλον σὲ ἔκαμον τοῦ βασιλέως παῦσον· διὰ τί νὰ θανατωθῇς Καὶ ἔπαυσεν ὁ προφήτης, εἰπών, Ἐξεύρω ὅτι ὁ Θεὸς ἐβουλεύθη νὰ σὲ ἐξολοθρεύσῃ, ἐπειδὴ ἔκαμες τοῦτο καὶ δὲν ὑπήκουσας εἰς τὴν συμβουλήν μου.
2Ch 25:17 Τότε συνεβουλεύθη Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἰωὰς υἱὸν τοῦ Ἰωάχαζ, υἱοῦ τοῦ Ἰηοῦ, τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Ἐλθέ, νὰ ἴδωμεν ἀλλήλους προσωπικῶς.
2Ch 25:18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἀμασίαν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, λέγων, Ἡ ἄκανθα ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ, λέγουσα, Δὸς τὴν θυγατέρα σου εἰς τὸν υἱόν μου διὰ γυναῖκα· πλὴν διέβη θηρίον τοῦ ἀγροῦ τὸ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ κατεπάτησε τὴν ἄκανθαν.
2Ch 25:19 Σὺ λέγεις, ἰδού, ἐπάταξας τὸν Ἐδώμ· καὶ ἡ καρδία σου ἐπήρθη εἰς καύχησιν· κάθου τώρα ἐν τῷ οἴκῳ σου· διὰ τί ἐμπλέκεσαι εἰς κακόν, διὰ τὸ ὁποῖον ἤθελες πέσει, σὺ καὶ ὁ Ἰούδας μετὰ σοῦ
2Ch 25:20 Ἀλλ' ὁ Ἀμασίας δὲν ὑπήκουσε· διότι ἐκ Θεοῦ ἦτο τοῦτο, διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν, ἐπειδὴ ἐξεζήτησαν τοὺς θεοὺς τοῦ Ἐδώμ.
2Ch 25:21 Ἀνέβη λοιπὸν Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ εἶδον ἀλλήλους προσωπικῶς, αὐτὸς καὶ Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ἐν Βαὶθσεμές, ἥτις εἶναι τοῦ Ἰούδα.
2Ch 25:22 Καὶ ἐκτυπήθη ὁ Ἰούδας ἔμπροσθεν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἔφυγον ἕκαστος εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ.
2Ch 25:23 Καὶ συνέλαβεν Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ Ἀμασίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, υἱὸν τοῦ Ἰωὰς υἱοῦ τοῦ Ἰωάχαζ, ἐν Βαὶθσεμές, καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ κατεδάφισε τὸ τεῖχος τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς πύλης Ἐφραῒμ ἕως τῆς πύλης τῆς γωνίας, τετρακοσίας πήχας.
2Ch 25:24 Καὶ λαβὼν πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ Ὠβὴδ-ἐδώμ, καὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀνθρώπους ἐνέχυρα, ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.
2Ch 25:25 Ἔζησε δὲ Ἀμασίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωὰς υἱοῦ τοῦ Ἰωάχαζ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, δεκαπέντε ἔτη.
2Ch 25:26 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἀμασίου, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, ἰδού, δὲν εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Ἰσραήλ
2Ch 25:27 Καὶ ὕστερον ἀφοῦ ἐστράφη ὁ Ἀμασίας ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ Κυρίου, ἔκαμον συνωμοσίαν κατ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχείς· ἀπέστειλαν ὅμως κατόπιν αὐτοῦ εἰς Λαχεὶς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.
2Ch 25:28 Καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἐπὶ ἵππων, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Ἰούδα.
2Ch 26:1 Ἔλαβε δὲ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰούδα τὸν Ὀζίαν, ὄντα ἡλικίας δεκαὲξ ἐτῶν, καὶ ἔκαμον αὐτὸν βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίου.
2Ch 26:2 Οὗτος ᾠκοδόμησε τὴν Αἰλὼθ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν εἰς τὸν Ἰούδαν, ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.
2Ch 26:3 Δεκαὲξ ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ὀζίας ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε πεντήκοντα δύο ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἰεχολία ἐξ Ἱερουσαλήμ.
2Ch 26:4 Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξεν Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
2Ch 26:5 Καὶ ἐξεζήτει τὸν Θεὸν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ζαχαρίου, τοῦ νοήμονος εἰς τὰς ὁράσεις τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅσον καιρὸν ἐξεζήτει τὸν Κύριον, εὐώδονεν αὐτὸν ὁ Θεός.
2Ch 26:6 Καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον τῶν Φιλισταίων, καὶ ἐκρήμνισε τὸ τεῖχος τῆς Γὰθ καὶ τὸ τεῖχος τῆς Ἰαβνὴ καὶ τὸ τεῖχος τῆς Ἀζώτου καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις ἐν Ἀζώτῳ καὶ ἐν Φιλισταίοις.
2Ch 26:7 Καὶ ἐβοήθησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐναντίον τῶν Φιλισταίων καὶ ἐναντίον τῶν Ἀράβων τῶν κατοικούντων ἐν Γοὺρβαάλ, καὶ τῶν Μεουνείμ.
2Ch 26:8 Καὶ ἔδωκαν οἱ Ἀμμωνῖται δῶρα εἰς τὸν Ὀζίαν· καὶ διεδόθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως τῆς εἰσόδου τῆς Αἰγύπτου· διότι ἐκραταιώθη εἰς ἄκρον.
2Ch 26:9 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ Ὀζίας πύργους ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐπὶ τῆς πύλης τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τῆς πύλης τῆς φάραγγος καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, καὶ ὠχύρωσεν αὐτούς.
2Ch 26:10 Ὠικοδόμησεν ἔτι πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἤνοιξε πολλὰ φρέατα· διότι εἶχε κτήνη πολλὰ καὶ ἐν τοῖς χαμηλοῖς τόποις καὶ ἐν ταῖς πεδιάσι καὶ γεωργοὺς καὶ ἀμπελουργοὺς ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ· διότι ἠγάπα τὴν γεωργίαν.
2Ch 26:11 Καὶ εἶχεν ὁ Ὀζίας στράτευμα πολεμιστῶν, ἐξερχομένων εἰς πόλεμον κατὰ τάγματα, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀπαριθμήσεως αὐτῶν γενομένης ὑπὸ Ἰεϊὴλ τοῦ γραμματέως καὶ Μαασία τοῦ ἐπιστάτου, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἀνανίου, ἑνὸς τῶν στρατηγῶν τοῦ βασιλέως.
2Ch 26:12 Πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν τῶν δυνατῶν ἐν ἰσχύϊ ἦτο δύο χιλιάδες ἑξακόσιοι.
2Ch 26:13 Καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν αὐτῶν ἦτο δύναμις πολεμική, τριακόσιαι ἑπτὰ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, δυνατοὶ καὶ ἀνδρεῖοι εἰς τὸν πόλεμον, διὰ νὰ βοηθῶσι τὸν βασιλέα ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν.
2Ch 26:14 Καὶ ἡτοίμασεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ὀζίας, εἰς ἅπαν τὸ στράτευμα, θυρεοὺς καὶ λόγχας καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ σφενδόνας διὰ λίθους.

2Ch 26:15 Καὶ ἔκαμεν ἐν Ἱερουσαλὴμ μηχανάς, ἐφευρημένας ὑπὸ μηχανικῶν, διὰ νὰ ἦναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, ὥστε νὰ ῥίπτωσι δἰ αὐτῶν βέλη καὶ λίθους μεγάλους· καὶ ἐξῆλθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ μακράν· διότι ἐβοηθεῖτο θαυμασίως, ἑωσοῦ ἐκραταιώθη.
2Ch 26:16 Ἀλλ᾿ ἀφοῦ ἐκραταιώθη, ἐπήρθη ἡ καρδία αὐτοῦ εἰς διαφθοράν· καὶ ἠσέβησεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου διὰ νὰ θυμιάσῃ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος.
2Ch 26:17 Καὶ Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς εἰσῆλθε κατόπιν αὐτοῦ, καὶ μετ᾿ αὐτοῦ ὀγδοήκοντα ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ἄνδρες δυνατοί·
2Ch 26:18 καὶ ἀντέστησαν εἰς τὸν Ὀζίαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Δὲν ἀνήκει εἰς σέ, Ὀζία, νὰ θυμιάσῃς εἰς τὸν Κύριον, ἀλλ᾿ εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρών, τοὺς καθιερωμένους νὰ θυμιάζωσιν· ἔξελθε ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου· διότι ἠσέβησας· καὶ τοῦτο δὲν θέλει εἶσθαι πρὸς δόξαν εἰς σὲ παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ.
2Ch 26:19 Ὁ δὲ Ὀζίας, ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ θυμιατήριον διὰ νὰ θυμιάσῃ, ἐθυμώθη· καὶ ἐνῷ ἐθυμώθη πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ἀνέτειλεν ἡ λέπρα ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἔμπροσθεν τῶν ἱερέων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.
2Ch 26:20 Καὶ ἀνέβλεψεν εἰς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς, καὶ ἰδού, ἦτο λεπρὸς κατὰ τὸ μέτωπον αὐτοῦ· καὶ ἔσπευσαν νὰ ἐκβάλωσιν αὐτὸν ἐκεῖθεν· καὶ αὐτὸς μάλιστα ἔσπευσε νὰ ἐξέλθῃ, διότι ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Κύριος.
2Ch 26:21 Καὶ ἦτο ὁ Ὀζίας ὁ βασιλεὺς λεπρὸς ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ κατῴκει ἐν οἴκῳ κεχωρισμένῳ λεπρός· διότι ἀπεκόπη ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· ἦτο δὲ ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως Ἰωθὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς.
2Ch 26:22 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ὀζίου, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, ἐγράφησαν ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου υἱοῦ τοῦ Ἀμώς.
2Ch 26:23 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ὀζίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων· διότι εἶπον, Εἶναι λεπρός. Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾿ αὐτοῦ Ἰωθὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ch 27:1 Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωθὰμ ὅτε ἐβασίλευσε· καὶ ἐβασίλευσε δεκαὲξ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἱερουσά, θυγάτηρ τοῦ Σαδώκ.
2Ch 27:2 Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξεν Ὀζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ· δὲν εἰσῆλθεν ὅμως εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ λαὸς ἦτο ἔτι διεφθαρμένος.
2Ch 27:3 Οὗτος ᾠκοδόμησε τὴν ὑψηλὴν πύλην τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ Ὀφὴλ ᾠκοδόμησε πολλά.
2Ch 27:4 Ὠικοδόμησεν ἔτι πόλεις ἐν τῇ ὀρεινῇ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς ᾠκοδόμησε φρούρια καὶ πύργους.
2Ch 27:5 Καὶ πολεμήσας μὲ τὸν βασιλέα τῶν υἱῶν Ἀμμών, ὑπερίσχυσεν ἐναντίον αὐτῶν. Καὶ κατ᾿ ἐκεῖνον τὸν ἐνιαυτὸν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἔδωκαν εἰς αὐτὸν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ δέκα χιλιάδας κόρων σίτου καὶ δέκα χιλιάδας κριθῆς. Τόσα ἐπλήρωσαν εἰς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ τὸ δεύτερον ἔτος καὶ τὸ τρίτον.
2Ch 27:6 Καὶ ἐκραταιώθη ὁ Ἰωθάμ, ἐπειδὴ κατεύθυνε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
2Ch 27:7 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωθὰμ καὶ πάντες οἱ πόλεμοι αὐτοῦ, καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ, ἰδού, εἶναι γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.
2Ch 27:8 Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δεκαὲξ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ.
2Ch 27:9 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἰωθὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ᾿ αὐτοῦ Ἄχαζ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ch 28:1 Εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἄχαζ ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δεκαὲξ ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· δὲν ἔπραξεν ὅμως τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, ὡς ὁ Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ·
2Ch 28:2 ἀλλὰ περιεπάτησεν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔκαμεν ἔτι εἴδωλα χωνευτὰ εἰς τοὺς Βααλείμ.
2Ch 28:3 Καὶ αὐτὸς ἐθυμίασεν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ υἱοῦ Ἐννὸμ καὶ διεβίβασε τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρός, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν τὰ ὁποῖα ἐξεδίωξεν ὁ Κύριος ἀπ᾿ ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
2Ch 28:4 Καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίαζεν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ ἐπὶ τοὺς λόφους καὶ ὑποκάτω παντὸς δένδρου πρασίνου.
2Ch 28:5 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας· καὶ ἐπάταξαν αὐτόν, καὶ ἔλαβον αἰχμαλώτους μέγα πλῆθος ἐξ αὐτῶν καὶ ἔφεραν αὐτοὺς εἰς Δαμασκόν. Καὶ παρεδόθη ἔτι εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν σφαγῇ μεγάλῃ.
2Ch 28:6 Διότι Φεκὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία ἐθανάτωσεν ἐκ τοῦ Ἰούδα ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, πάντας δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ, ἐπειδὴ ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
2Ch 28:7 Καὶ Ζιχρί, ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τοῦ Ἐφραΐμ, ἐθανάτωσε Μαασίαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ Ἀζρικὰμ τὸν ἐπιστάτην τοῦ παλατίου καὶ Ἐλκανὰ τὸν δεύτερον μετὰ τὸν βασιλέα.
2Ch 28:8 Καὶ ᾐχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν διακοσίας χιλιάδας, γυναῖκας, υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἔλαβον ἔτι λάφυρα πολλὰ ἐξ αὐτῶν καὶ ἔφεραν τὰ λάφυρα εἰς Σαμάρειαν.
2Ch 28:9 Ἦτο δὲ ἐκεῖ προφήτης τοῦ Κυρίου, ὀνομαζόμενος Ὠδήδ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐρχομένου εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἰδού, ἐπειδὴ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας ἐθυμώθη κατὰ τοῦ Ἰούδα, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σας· καὶ σεῖς ἐθανατώσατε αὐτοὺς ἐν μανίᾳ, ἥτις ἔφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ·
2Ch 28:10 καὶ τώρα λέγετε νὰ ὑποτάξητε εἰς ἑαυτοὺς τοὺς υἱοὺς Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ διὰ δούλους καὶ δούλας· δὲν εἶναι μὲ σᾶς, μὲ σᾶς μάλιστα, ἁμαρτίαι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας

2Ch 28:11 τώρα λοιπὸν ἀκούσατέ μου καὶ ἐπιστρέψατε τοὺς αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους ᾐχμαλωτίσατε ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας· διότι ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπίκειται εἰς ἐσᾶς.
2Ch 28:12 Καὶ ἐσηκώθησάν τινες ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωανάν, Βαραχίας ὁ υἱὸς τοῦ Μεσιλλεμὼθ καὶ Ἐζεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Σαλλοὺμ καὶ Ἀμασὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀδλαῒ ἐναντίον τῶν ἐρχομένων ἀπὸ τοῦ πολέμου,
2Ch 28:13 καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Δὲν θέλετε εἰσάξει ἐδῶ τοὺς αἰχμαλώτους· διότι ἐνῷ ἠνομήσαμεν εἰς Κύριον, θέλετε νὰ προσθέσητε εἰς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ εἰς τὰς ἀνομίας ἡμῶν· διότι μεγάλη εἶναι ἀνομία ἡμῶν, καὶ ὀργὴ θυμοῦ ἐπίκειται ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
2Ch 28:14 Καὶ ἀφῆκαν οἱ πολεμισταὶ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὰ λάφυρα ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς συνάξεως.
2Ch 28:15 Καὶ σηκωθέντες οἱ ἄνδρες, οἱ ὀνομασθέντες κατ' ὄνομα, ἔλαβον τοὺς αἰχμαλώτους καὶ πάντας τοὺς γυμνοὺς αὐτῶν ἐνέδυσαν ἐκ τῶν λαφύρων· καὶ ἀφοῦ ἐνέδυσαν αὐτοὺς καὶ ὑπεδημάτωσαν αὐτοὺς καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσι καὶ νὰ πίωσι καὶ ἤλειψαν αὐτούς, καὶ πάντας τοὺς ἀδυνάτους ἐξ αὐτῶν μετεκόμισαν ἐπὶ ὄνους καὶ ἔφεραν αὐτοὺς εἰς Ἱεριχώ, τὴν πόλιν τῶν φοινίκων, πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν· καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν.
2Ch 28:16 Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἀσσυρίας, διὰ νὰ βοηθήσωσιν αὐτόν.
2Ch 28:17 Διότι ἐλθόντες πάλιν οἱ Ἰδουμαῖοι ἐπάταξαν τὸν Ἰούδαν καὶ ἔλαβον αἰχμαλώτους.
2Ch 28:18 Καὶ ἐφορμήσαντες οἱ Φιλισταῖοι εἰς τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς καὶ τῆς μεσημβρινῆς τοῦ Ἰούδα· ἐκυρίευσαν τὴν Βαὶθσεμὲς καὶ τὴν Αἰαλὼν καὶ τὴν Γεδηρώθ, καὶ τὴν Σοκχὼ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Θαμνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Γιμζὼ καὶ ταῖς κώμας αὐτῆς· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ.
2Ch 28:19 Διότι ὁ Κύριος ἐταπείνωσε τὸν Ἰούδαν διὰ τὸν Ἄχαζ βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ· ἐπειδὴ διέφθειρε τὸν Ἰούδαν καὶ ἠσέβησε σφόδρα εἰς τὸν Κύριον.
2Ch 28:20 Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ Θελγὰθφελνασάρ, βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας, καὶ κατέθλιψεν αὐτὸν ἀντὶ νὰ ἐνδυναμώσῃ αὐτόν.
2Ch 28:21 Διότι ὁ Ἄχαζ, λαβὼν τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας· πλὴν οὐχὶ εἰς βοήθειαν αὐτοῦ.
2Ch 28:22 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς στενοχωρίας αὐτοῦ ἔτι μᾶλλον παρηνόμησεν εἰς τὸν Κύριον αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ.
2Ch 28:23 Καὶ ἐθυσίαζεν εἰς τοὺς θεοὺς τῆς Δαμασκοῦ, τοὺς πατάξαντας αὐτόν· καὶ ἔλεγεν, Ἐπειδὴ οἱ θεοὶ τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας βοηθοῦσιν αὐτούς, εἰς τούτους θέλω θυσιάσει, διὰ νὰ βοηθήσωσι καὶ ἐμέ. Ἐκεῖνοι ὅμως ἐστάθησαν ἡ φθορὰ αὐτοῦ καὶ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ.
2Ch 28:24 Καὶ συνήθροισεν ὁ Ἄχαζ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ κατέκοψε τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ καὶ ἔκλεισε τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν θυσιαστήρια ἐν πάσῃ γωνίᾳ ἐν Ἱερουσαλήμ.
2Ch 28:25 Καὶ ἐν πάσῃ πόλει τοῦ Ἰούδα ἔκαμεν ὑψηλοὺς τόπους, διὰ νὰ θυμιάζῃ εἰς ἄλλους θεούς, καὶ παρώργισε Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ.
2Ch 28:26 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ, αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται, ἰδού, εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ.
2Ch 28:27 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἄχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, ἐν Ἱερουσαλήμ· δὲν ἔφεραν ὅμως αὐτὸν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἐζεκίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ch 29:1 Ὁ Ἐζεκίας ἐβασίλευσεν ἡλικίας εἰκοσιπέντε ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσεν εἰκοσιεννέα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀβιά, θυγάτηρ τοῦ Ζαχαρίου.
2Ch 29:2 Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξε Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
2Ch 29:3 Οὗτος ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν πρῶτον μῆνα, ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς.
2Ch 29:4 Καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευΐτας, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλατεῖαν,
2Ch 29:5 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατέ μου, Λευῗται· Ἁγιάσθητε τώρα, καὶ ἁγιάσατε τὸν ναὸν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων σας καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου.
2Ch 29:6 Διότι οἱ πατέρες ἡμῶν παρηνόμησαν καὶ ἔπραξαν πονηρὰ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐγκατέλιπον αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ κατοικητηρίου τοῦ Κυρίου καὶ ἔστρεψαν τὰ νῶτα·
2Ch 29:7 καὶ ἔκλεισαν τὰς θύρας τοῦ προνάου καὶ ἔσβεσαν τοὺς λύχνους καὶ θυμίαμα δὲν ἐθυμίαζον καὶ ὁλοκαυτώματα δὲν προσέφερον εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ.
2Ch 29:8 Διὰ τοῦτο ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἦλθεν ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς διασποράν, εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς συριγμόν, καθὼς βλέπετε μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς σας.
2Ch 29:9 Διότι ἰδού, οἱ πατέρες ἡμῶν ἔπεσον διὰ μαχαίρας· καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν εἶναι διὰ τοῦτο εἰς αἰχμαλωσίαν.
2Ch 29:10 Τώρα λοιπὸν ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ κάμω διαθήκην πρὸς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, διὰ νὰ ἀποστρέψῃ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν.
2Ch 29:11 Τέκνα μου, μὴ πλανᾶσθε τώρα· διότι ὁ Κύριος σᾶς ἐξέλεξε διὰ νὰ παρίστασθε ἐνώπιον αὐτοῦ, νὰ ὑπηρετῆτε αὐτὸν καὶ νὰ ἦσθε λειτουργοὶ αὐτοῦ καὶ νὰ θυμιάζητε.
2Ch 29:12 Τότε ἐσηκώθησαν οἱ Λευῗται, Μαὰθ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμασαῒ καὶ Ἰωὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζαρίου, ἐκ τῶν υἱῶν τῶν

Κααθιτῶν· ἐκ δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Μεραρί, Κεὶς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβδὶ καὶ Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαλελεὴλ· καὶ ἐκ τῶν Γηρσωνιτῶν, Ἰωὰχ ὁ υἱὸς τοῦ Ζιμμὰ καὶ Ἐδὲν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάχ·

2Ch 29:13 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἐλισαφάν, Σιμρὶ καὶ Ἰεϊὴλ· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσάφ, Ζαχαρίας καὶ Ματθανίας·

2Ch 29:14 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Αἱμάν, Ἰεχιὴλ καὶ Σιμεΐ· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰεδουθούν, Σεμαΐας καὶ Ὀζιήλ.

2Ch 29:15 Καὶ συνήγαγον τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ ἡγιάσθησαν καὶ ἦλθον, ὡς προσέταξεν ὁ βασιλεὺς διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, νὰ καθαρίσωσι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

2Ch 29:16 Καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ καθαρίσωσιν αὐτόν· καὶ ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὑρεθεῖσαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ Λευΐται λαβόντες, ἔφεραν ἔξω εἰς τὸν χείμαρρον Κέδρων.

2Ch 29:17 Καὶ ἤρχισαν νὰ ἁγιάζωσι τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, καὶ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς εἰσῆλθον εἰς τὸν πρόναον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡγίασαν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐν ὀκτὼ ἡμέραις, καὶ τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐτελείωσαν.

2Ch 29:18 Τότε εἰσῆλθον πρὸς Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπον, Ἐκαθαρίσαμεν ὅλον τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς·

2Ch 29:19 καὶ πάντα τὰ σκεύη, τὰ ὁποῖα ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὅτε ἀπεστάτησεν, ἡτοιμάσαμεν καὶ ἡγιάσαμεν· καὶ ἰδού, εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου.

2Ch 29:20 Τότε ἐξηγέρθη Ἐζεκίας ὁ βασιλεύς, καὶ συναγαγὼν τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, ἀνέβη πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

2Ch 29:21 Καὶ ἔφεραν ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς καὶ ἑπτὰ ἀρνία καὶ ἑπτὰ τράγους διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ τῆς βασιλείας καὶ ὑπὲρ τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰούδα. Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἱερεῖς, τοὺς υἱοὺς Ἀαρών, νὰ προσφέρωσιν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου.

2Ch 29:22 Καὶ ἔσφαξαν τοὺς μόσχους· καὶ παραλαβόντες οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, ἐρράντισαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὁμοίως ἔσφαξαν τοὺς κριοὺς καὶ ἐρράντισαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἔσφαξαν τὰ ἀρνία καὶ ἐρράντισαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

2Ch 29:23 Ἔπειτα προσήγαγον τοὺς τράγους, διὰ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφοράν, ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς συνάξεως, οἱ δὲ ἐπέθεσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ᾿ αὐτούς·

2Ch 29:24 καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ἐρράντισαν τὸ αἷμα αὐτῶν περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, διὰ νὰ κάμωσιν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ· διότι ὁ βασιλεὺς προσέταξε τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν ὑπὲρ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ.

2Ch 29:25 Καὶ ἔστησε τοὺς Λευΐτας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἐν κυμβάλοις, ἐν ψαλτηρίοις καὶ ἐν κιθάραις, κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Δαβὶδ καὶ Γὰδ τοῦ βλέποντος τοῦ βασιλέως καὶ Νάθαν τοῦ προφήτου· διότι τὸ πρόσταγμα ἦτο παρὰ Κυρίου διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ.

2Ch 29:26 Καὶ ἐστάθησαν οἱ Λευΐται μὲ τὰ ὄργανα τοῦ Δαβὶδ καὶ οἱ ἱερεῖς μὲ τὰς σάλπιγγας.

2Ch 29:27 Καὶ εἶπεν ὁ Ἐζεκίας νὰ προσφέρωσι τὴν ὁλοκαύτωσιν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ὅτε ἤρχισεν ἡ ὁλοκαύτωσις, ἤρχισεν ὁ ὕμνος τοῦ Κυρίου, μὲ τὰς σάλπιγγας καὶ μὲ τὰ ὄργανα τὰ διωρισμένα παρὰ τοῦ Δαβὶδ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ.

2Ch 29:28 Καὶ προσεκύνει πᾶσα ἡ σύναξις καὶ ἔψαλλον οἱ ψαλτῳδοὶ καὶ οἱ σαλπιγκταὶ ἐσάλπιζον· ὅλον τοῦτο ἐξηκολούθει ἑωσοῦ ἐτελείωσεν ἡ ὁλοκαύτωσις.

2Ch 29:29 Καὶ ὡς ἐτελείωσαν προσφέροντες, ἔκλιναν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὑρεθέντες μετ᾿ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν.

2Ch 29:30 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς Λευΐτας Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες νὰ ὑμνῶσι τὸν Κύριον μὲ τοὺς λόγους τοῦ Δαβὶδ καὶ Ἀσὰφ τοῦ βλέποντος. Καὶ ὕμνησαν ἐν εὐφροσύνῃ καὶ κύψαντες προσεκύνησαν.

2Ch 29:31 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἐζεκίας εἶπε, Τώρα εἶσθε καθιερωμένοι εἰς τὸν Κύριον· προσέλθετε καὶ προσφέρετε θυσίας καὶ εὐχαριστηρίους προσφορὰς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ προσέφερεν ἡ σύναξις θυσίας καὶ εὐχαριστηρίους προσφοράς, καὶ πᾶς πρόθυμος τὴν καρδίαν, ὁλοκαυτώματα.

2Ch 29:32 Καὶ ἔγεινεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁλοκαυτωμάτων, τὰ ὁποῖα προσέφερεν ἡ σύναξις, ἑβδομήκοντα μόσχοι, ἑκατὸν κριοί, διακόσια ἀρνία· πάντα ταῦτα ἦσαν διὰ ὁλοκαύτωσιν πρὸς τὸν Κύριον.

2Ch 29:33 Τὰ δὲ ἀφιερώματα ἦσαν ἑξακόσιοι βόες καὶ τρισχίλια πρόβατα.

2Ch 29:34 Οἱ ἱερεῖς ὅμως ἦσαν ὀλίγοι καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐκδέρωσι πάντα τὰ ὁλοκαυτώματα· ὅθεν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευΐται ἐβοήθησαν αὐτούς, ἑωσοῦ ἡ ἐργασία συνετελέσθη καὶ ἑωσοῦ ἡγιάσθησαν οἱ ἱερεῖς· διότι οἱ Λευΐται ἐστάθησαν εὐθύτεροι τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ ἁγιασθῶσι, παρὰ οἱ ἱερεῖς.

2Ch 29:35 Ἔτι δὲ τὰ ὁλοκαυτώματα ἦσαν πολλά, μετὰ τῶν στεάτων τῶν εἰρηνικῶν προσφορῶν, καὶ μετὰ τῶν σπονδῶν δι᾿ ἕκαστον ὁλοκαύτωμα. Οὕτως ἀποκατεστάθη ἡ ὑπηρεσία τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

2Ch 29:36 Καὶ εὐφράνθη ὁ Ἐζεκίας καὶ πᾶς ὁ λαός, ὅτι ὁ Θεὸς προδιέθεσε τὸν λαόν· ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα ἔγεινεν αἰφνιδίως.

2Ch 30:1 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἐζεκίας πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν· ἔγραψεν ἔτι ἐπιστολὰς πρὸς Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ, διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ, νὰ κάμωσι πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.

2Ch 30:2 Διότι συνεβουλεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ σύναξις ἐν Ἱερουσαλὴμ νὰ κάμωσι τὸ πάσχα ἐν τῷ δευτέρῳ μηνί.

2Ch 30:3 Ἐπειδὴ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κάμωσιν αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διότι οἱ ἱερεῖς δὲν ἦσαν ἀρκετὰ ἡγιασμένοι

καὶ ὁ λαὸς δὲν ἦτο συνηγμένος ἐν Ἱερουσαλήμ.
2Ch 30:4 Καὶ ἤρεσε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς πᾶσαν τὴν σύναξιν.
2Ch 30:5 Ὅθεν ἀπεφάσισαν νὰ διακηρύξωσι διὰ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως Δάν, νὰ ἔλθωσι διὰ νὰ κάμωσι πάσχα εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ· διότι ἀπὸ πολλοῦ χρόνου δὲν εἶχον κάμει κατὰ τὸ γεγραμμένον.
2Ch 30:6 Καὶ ὑπῆγαν οἱ ταχυδρόμοι μετὰ τῶν ἐπιστολῶν παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, διὰ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως, λέγοντες, Υἱοὶ Ἰσραήλ, ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραήλ· καὶ αὐτὸς θέλει ἐπιστρέψει εἰς τοὺς ἐναπολειφθέντας ἀπὸ σᾶς, ὅσοι διεσώθητε ἐκ χειρὸς τῶν βασιλέων τῆς Ἀσσυρίας·
2Ch 30:7 καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες σας καὶ καθὼς οἱ ἀδελφοί σας, οἵτινες ἠσέβησαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν, ὡς βλέπετε·
2Ch 30:8 τώρα μὴ σκληρύνητε τὸν τράχηλόν σας, καθὼς οἱ πατέρες σας· ὑποτάχθητε εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰσέλθετε εἰς τὸ ἁγιαστήριον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἡγίασεν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ δουλεύσατε Κύριον τὸν Θεὸν σας, διὰ νὰ ἀποστρέψῃ τὴν ἔξαψιν τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ ὑμῶν·
2Ch 30:9 διότι ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς τὸν Κύριον, οἱ ἀδελφοί σας καὶ τὰ τέκνα σας θέλουσιν εὑρεῖ ἔλεος ἔμπροσθεν τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς, καὶ θέλουσιν ἐπανέλθει εἰς τὴν γῆν ταύτην· διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς σας καὶ δὲν θέλει ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σᾶς, ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς αὐτόν.
2Ch 30:10 Καὶ διῆλθον οἱ ταχυδρόμοι ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν διὰ τῆς γῆς τοῦ Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ καὶ ἕως Ζαβουλών· πλὴν ἐκεῖνοι κατεγέλασαν αὐτοὺς καὶ ἐμυκτήρισαν αὐτούς.
2Ch 30:11 Τινές ὅμως ἐκ τοῦ Ἀσὴρ καὶ Μανασσῆ καὶ Ζαβουλὼν ὑπέκλιναν καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Ch 30:12 Καὶ ἐπὶ Ἰούδαν ἦτο χεὶρ Θεοῦ, ὥστε νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς καρδίαν μίαν, διὰ νὰ κάμωσι τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
2Ch 30:13 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ λαὸς πολύς, διὰ νὰ κάμωσι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ , σύναξις μεγάλη σφόδρα.
2Ch 30:14 Καὶ σηκωθέντες, ἀφῄρεσαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια τοῦ θυμιάματος ἀφῄρεσαν καὶ ἔρριψαν αὐτὰ εἰς τὸν χείμαρρον Κέδρων.
2Ch 30:15 Καὶ ἐθυσίασαν τὸ πάσχα τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ δευτέρου μηνός· καὶ ἐντράπησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἁγιασθέντες εἰσέφεραν ὁλοκαυτώματα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2Ch 30:16 Καὶ ἐστάθησαν ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐρράντιζον οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, λαμβάνοντες ἐκ τῆς χειρὸς τῶν Λευϊτῶν.
2Ch 30:17 Διότι ἦσαν πολλοὶ ἐν τῇ συνάξει, οἱ μὴ ἁγιασθέντες· διὰ τοῦτο ἔλαβον οἱ Λευῖται τὸ φορτίον νὰ σφάξωσι τὰ ἀρνία τοῦ πάσχα διὰ πάντα τὸν μὴ καθαρόν, διὰ νὰ ἁγιάσωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν Κύριον.
2Ch 30:18 Ἐπειδὴ μέγα μέρος ἐκ τοῦ λαοῦ, πολλοὶ ἐκ τοῦ Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ, Ἰσσάχαρ καὶ Ζαβουλὼν δὲν εἶχον καθαρισθῆ, ἀλλ ἔτρωγον τὸ πάσχα οὐχὶ κατὰ τὸ γεγραμμένον· ὁ Ἐζεκίας ὅμως ἐδεήθη ὑπὲρ αὐτῶν, λέγων, Ὁ ἀγαθὸς Κύριος ἂς γείνῃ ἵλεως εἰς πάντα,
2Ch 30:19 ὅστις κατευθύνει τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐκζητῇ τὸν Θεόν, Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἂν δὲν ἐκαθαρίσθη κατὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ ἁγιαστηρίου.
2Ch 30:20 Καὶ ἐπήκουσεν ὁ Κύριος τοῦ Ἐζεκίου καὶ συνεχώρησε τὸν λαόν.
2Ch 30:21 Καὶ ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ· καὶ ὕμνουν οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἱερεῖς τὸν Κύριον καθ ἑκάστην ἡμέραν, τὸν Κύριον, μὲ ὄργανα δυνατά.
2Ch 30:22 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἐζεκίας κατὰ τὴν καρδίαν πάντων τῶν Λευϊτῶν τῶν ἐχόντων σύνεσιν ἀγαθὴν περὶ τοῦ Κυρίου· καὶ ἔτρωγον ἐν τῇ ἑορτῇ ἑπτὰ ἡμέρας, θυσιάζοντες θυσίας εἰρηνικὰς καὶ δοξολογοῦντες Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
2Ch 30:23 Καὶ συνεβουλεύθη πᾶσα ἡ σύναξις νὰ κάμωσιν ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἔκαμον ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας εὐφροσύνην.
2Ch 30:24 Διότι προσέφερεν Ἐζεκίας, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, εἰς τὴν σύναξιν χιλίους βόας καὶ ἑπτὰ χιλιάδας προβάτων· καὶ οἱ ἄρχοντες προσέφεραν εἰς τὴν σύναξιν χιλίους βόας καὶ δέκα χιλιάδας προβάτων· καὶ ἡγιάσθησαν πολλοὶ ἱερεῖς.
2Ch 30:25 Καὶ εὐφράνθησαν πᾶσα ἡ σύναξις τοῦ Ἰούδα καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶσα ἡ σύναξις ἡ συνελθοῦσα ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ξένοι οἱ ἐλθόντες ἐκ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰούδᾳ.
2Ch 30:26 Καὶ ἔγεινεν εὐφροσύνη μεγάλη ἐν Ἱερουσαλήμ· διότι ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Σολομῶντος υἱοῦ τοῦ Δαβὶδ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, δὲν ἔγεινε τοιοῦτον πρᾶγμα ἐν Ἱερουσαλήμ.
2Ch 30:27 Μετὰ ταῦτα σηκωθέντες οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ηὐλόγησαν τὸν λαόν· καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν, καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανόν, τὸ ἅγιον κατοικητήριον τοῦ Κυρίου.
2Ch 31:1 Ἀφοῦ δὲ συνετελέσθησαν πάντα ταῦτα, πᾶς ὁ Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐξῆλθον εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ συνέτριψαν τὰ ἀγάλματα καὶ κατέκοψαν τὰ ἄλση καὶ ἐκρήμνισαν τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ τὰ θυσιαστήρια ἀπὸ παντὸς τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν· τὸ αὐτὸ ἔκαμον καὶ εἰς τὸν Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ, ἑωσοῦ συνετέλεσαν. Τότε ἐπέστρεψαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ, εἰς τὰς ἑαυτῶν πόλεις.
2Ch 31:2 Καὶ διέταξεν ὁ Ἐζεκίας τὰς διαιρέσεις τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευϊτῶν, κατὰ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν, ἕκαστον κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευΐτας, διὰ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς, διὰ νὰ

λειτουργῶσι καὶ νὰ δοξολογῶσι καὶ νὰ ὑμνῶσιν ἐν ταῖς πύλαις τῶν σκηνωμάτων τοῦ Κυρίου.
2Ch 31:3 Διέταξε καὶ τὸ μερίδιον τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, διὰ τὰς ὁλοκαυτώσεις, διὰ τὰς πρωϊνὰς καὶ ἑσπερινὰς ὁλοκαυτώσεις καὶ διὰ τὰς ὁλοκαυτώσεις τῶν σαββάτων καὶ τῶν νεομηνιῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου.
2Ch 31:4 Εἶπεν ἔτι πρὸς τὸν λαὸν τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἱερουσαλήμ, νὰ δίδῃ τὴν μερίδα τῶν ἱερέων καὶ Λευϊτῶν, διὰ νὰ ἐνισχύωνται ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου.
2Ch 31:5 Καὶ καθὼς ἐξεδόθη ὁ λόγος, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφεραν ἐν ἀφθονίᾳ ἀπαρχὰς σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος καὶ πάντων τῶν γεννημάτων τοῦ ἀγροῦ· ἔφεραν ἔτι ἐν ἀφθονίᾳ τὰ δέκατα παντὸς πράγματος.
2Ch 31:6 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, οἱ κατοικοῦντες ἐν τοὺς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ αὐτοὶ ἔφεραν τὰ δέκατα βοῶν καὶ προβάτων καὶ τὰ δέκατα τῶν ἁγίων πραγμάτων τῶν ἀφιερουμένων εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ ἔθεσαν κατὰ σωρούς.
2Ch 31:7 Ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ ἤρχισαν νὰ κάμνωσι τοὺς σωροὺς καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἐτελείωσαν.
2Ch 31:8 καὶ ὅτε ἦλθον ὁ Ἐζεκίας καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ εἶδον τοὺς σωρούς, ηὐλόγησαν τὸν Κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν Ἰσραήλ.
2Ch 31:9 Ἔπειτα ἠρώτησεν ὁ Ἐζεκίας τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευΐτας περὶ τῶν σωρῶν.
2Ch 31:10 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας, ὁ πρῶτος ἱερεύς, ἐκ τοῦ οἴκου Σαδώκ, καὶ εἶπεν, Ἀφοῦ ἤρχισαν νὰ φέρωσι τὰς προσφορὰς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, ἐφάγομεν εἰς χορτασμόν, καὶ ἐπερίσσευσε πλῆθος· διότι ὁ Κύριος ηὐλόγησε τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν εἶναι ἡ μεγάλη αὕτη ἀφθονία.
2Ch 31:11 Τότε εἶπεν ὁ Ἐζεκίας νὰ ἑτοιμάσωσι ταμεῖα ἐκ τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου· καὶ ἡτοίμασαν,
2Ch 31:12 καὶ εἰσέφεραν ἐν πίστει τὰς προσφορὰς καὶ τὰ δέκατα καὶ τὰ ἀφιερώματα· ἐπ' αὐτῶν δὲ ἦτο ἐπιστάτης Χωνανίας ὁ Λευΐτης καὶ μετ' αὐτὸν Σιμεῒ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.
2Ch 31:13 Ὁ δὲ Ἰεχιὴλ καὶ Ἀζαζίας καὶ Ναχὰθ καὶ Ἀσαὴλ καὶ Ἰεριμὼθ καὶ Ἰωζαβὰδ καὶ Ἐλιὴλ καὶ Ἰσμαχίας καὶ Μαὰθ καὶ Βεναΐας ἦσαν ἐπιτηρηταί, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Χωνανίου καὶ Σιμεῒ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, διὰ προσταγῆς Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως καὶ Ἀζαρίου τοῦ ἐπιστάτου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.
2Ch 31:14 Καὶ Κωρὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμνὰ τοῦ Λευΐτου, ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατολάς, ἦτο ἐπὶ τῶν προαιρετικῶν προσφορῶν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ διανέμῃ τὰς προσφορὰς τοῦ Κυρίου καὶ τὰ ἁγιώτατα πράγματα.
2Ch 31:15 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐδὲν καὶ Μινιαμεὶν καὶ Ἰησοῦς καὶ Σεμαΐας, Ἀμαρίας καὶ Σεχανίας, ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἱερέων ἐμπεπιστευμένοι νὰ διανέμωσιν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν, ἐξ ἴσου εἰς τὸν μεγάλον καὶ εἰς τὸν μικρόν,
2Ch 31:16 εἰς πάντα τὸν εἰσερχόμενον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, τὸ καθημερινὸν αὐτοῦ μερίδιον, διὰ τὴν εἰς τὰ ὑπουργήματα αὐτῶν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, κατὰ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν ἀρσενικῶν αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἀπηριθμήθησαν κατὰ γενεαλογίαν, ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἡλικίας καὶ ἐπάνω·
2Ch 31:17 ἡ ἀπαρίθμησις δὲ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευϊτῶν ἔγεινε κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατριῶν αὐτῶν, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας καὶ ἐπάνω, κατὰ τὰ ὑπουργήματα αὐτῶν, κατὰ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν·
2Ch 31:18 καὶ εἰς πάντα τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τους υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν, εἰς πᾶσαν τὴν σύναξιν, οἵτινες ἀπηριθμήθησαν κατὰ γενεαλογίαν· διότι ἐν πίστει ἡγιάσθησαν εἰς τὰ ἅγια.
2Ch 31:19 Περὶ δὲ τῶν υἱῶν Ἀαρὼν τῶν ἱερέων ἐν τοῖς ἀγροῖς τῶν προαστείων τῶν πόλεων αὐτῶν, ἦσαν ἐν ἑκάστῃ πόλει ἄνθρωποι διωρισμένοι κατ' ὄνομα διὰ νὰ δίδωσι μερίδια εἰς πάντα τὰ ἀρσενικὰ μεταξὺ τῶν ἱερέων καὶ εἰς πάντα τὰ ἀπαριθμηθέντα μεταξὺ τῶν Λευϊτῶν.
2Ch 31:20 Καὶ οὕτως ἔκαμεν ὁ Ἐζεκίας καθ' ὅλον τὸν Ἰούδαν· καὶ ἔπραξε τὸ καλὸν καὶ εὐθὲς καὶ ἀληθινὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
2Ch 31:21 Καὶ εἰς πᾶν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τὰ προστάγματα, ἐκζητῶν τὸν Θεὸν αὐτοῦ, ἔκαμνεν αὐτὸ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ εὐωδοῦτο.
2Ch 32:1 Μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ἦλθε Σενναχειρεὶμ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ἰούδαν καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐναντίον τῶν ὀχυρῶν πόλεων καὶ εἶπε νὰ ὑποτάξῃ αὐτὰς εἰς ἑαυτόν.
2Ch 32:2 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἐζεκίας, ὅτι ὁ Σενναχειρεὶμ ἦλθε καὶ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ἦτο νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ,
2Ch 32:3 συνεβουλεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν δυνατῶν αὐτοῦ, νὰ ἐμφράξῃ τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν τῶν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ συνήργησαν μετ' αὐτοῦ.
2Ch 32:4 Καὶ συνήχθη λαὸς πολύς, καὶ ἐνέφραξαν πάσας τὰς πηγὰς καὶ τὸν ποταμὸν τὸν ῥέοντα διὰ μέσου τῆς γῆς, λέγων, Διὰ τί ἐλθόντες οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀσσυρίας νὰ εὕρωσιν ὕδωρ πολύ
2Ch 32:5 Ἐνδυναμωθεὶς ἔτι ἀνῳκοδόμησεν ὅλον τὸ τεῖχος τὸ κεχαλασμένον καὶ ὕψωσεν ἕως τῶν πύργων, καὶ ἄλλο τεῖχος ἔξω καὶ ἐπεσκεύασε τὴν Μιλλὼ τῆς πόλεως Δαβίδ, καὶ ἔκαμεν ὅπλα πολλὰ καὶ θυρεούς.
2Ch 32:6 Καὶ ἔβαλε πολεμάρχους ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ συνήθροισεν αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πύλης τῆς πόλεως καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῶν, λέγων,
2Ch 32:7 Ἐνδυναμοῦσθε καὶ ἀνδρίζεσθε, μὴ φοβηθῆτε μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἀπὸ προσώπου παντὸς τοῦ πλήθους τοῦ μετ' αὐτοῦ· διότι πλειότεροι εἶναι μεθ' ἡμῶν παρὰ μετ' αὐτοῦ·
2Ch 32:8 μετ' αὐτοῦ εἶναι βραχίονες σάρκινοι μεθ' ἡμῶν δὲ εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ νὰ βοηθῇ ἡμᾶς καὶ νὰ μάχηται τὰς μάχας ἡμῶν. Καὶ ἐνεθαρρύνθη ὁ λαὸς εἰς τοὺς λόγους Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα.

2Ch 32:9 Μετὰ ταῦτα ἀπέστειλεν ὁ Σενναχειρεὶμ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας τοὺς δούλους αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, αὐτὸς δέ, ἔχων μεθ ἑαυτοῦ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἐπολιόρκει τὴν Λαχείς, πρὸς Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα τὸν Ἰούδαν τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, λέγων,
2Ch 32:10 Οὕτω λέγει Σενναχειρεὶμ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· Εἰς τί πεποιθότες κάθησθε, πολιορκούμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ
2Ch 32:11 Δὲν σᾶς ἀπατᾷ ὁ Ἐζεκίας διὰ νὰ σᾶς παραδώσῃ εἰς θάνατον ἀπὸ πείνης καὶ ἀπὸ δίψης, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν θέλει ἐλευθερώσει ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας
2Ch 32:12 Αὐτὸς οὗτος ὁ Ἐζεκίας δὲν ἐσήκωσε τοὺς ὑψηλοὺς αὐτοῦ τόπους καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰούδαν καὶ πρὸς τὸν Ἱερουσαλήμ, λέγων, Ἔμπροσθεν ἑνὸς μόνον θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνεῖ καὶ ἐπ αὐτὸ θέλετε θυμιάζει
2Ch 32:13 Δὲν ἐξεύρετε τί ἔπραξα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου εἰς πάντας τοὺς λαοὺς τῆς γῆς ἠδυνήθησαν οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς νὰ λυτρώσωσι τοὺς τόπους αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς μου
2Ch 32:14 Τίς ἐκ πάντων τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα οἱ πατέρες μου ἐξωλόθρευσαν, ἠδυνήθη νὰ λυτρώσῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς μου, ὥστε νὰ δυνηθῇ ὁ Θεὸς ὑμῶν νὰ λυτρώσῃ ὑμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς μου
2Ch 32:15 Τώρα λοιπὸν ἄς μὴ σᾶς πλανᾷ ὁ Ἐζεκίας, καὶ ἄς μὴ σᾶς ἀπατᾷ οὕτως, καὶ μὴ πιστεύετε αὐτόν· διότι οὐδεὶς θεὸς οὐδενὸς ἔθνους ἤ βασιλείας ἠδυνήθη νὰ λυτρώσῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς μου καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τῶν πατέρων μου· πολὺ ὀλιγώτερον ὁ Θεὸς σας θέλει σᾶς λυτρώσει ἐκ τῆς χειρὸς μου.
2Ch 32:16 Καὶ περισσότερα ἔτι ἐλάλησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐναντίον τοῦ δούλου αὐτοῦ Ἐζεκίου.
2Ch 32:17 Καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψε διὰ νὰ ὀνειδίσῃ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ νὰ λαλήσῃ κατ αὐτοῦ, λέγων, Καθὼς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς δὲν ἐλύτρωσαν τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς μου, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἐζεκίου δὲν θέλει λυτρώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς μου.
2Ch 32:18 Τότε ἐβόησαν Ἰουδαϊστί, μετὰ φωνῆς μεγάλης, πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους, διὰ νὰ φοβίσωσιν αὐτοὺς καὶ νὰ ταράξωσιν αὐτούς, ὅπως κυριεύσωσι τὴν πόλιν·
2Ch 32:19 καὶ ἐλάλησαν κατὰ τοῦ Θεοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ, καθὼς κατὰ τῶν θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς, οἵτινες εἶναι ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
2Ch 32:20 Καὶ προσευχήθη περὶ τούτων Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ Ἡσαΐας ὁ προφήτης, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς, καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν οὐρανόν.
2Ch 32:21 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἄγγελον, ὅστις ἠφάνισε πάντας τοὺς δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας. Καὶ ἐπέστρεψε μὲ κατῃσχυμμένον πρόσωπον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ ἐν μαχαίρᾳ.
2Ch 32:22 Καὶ ἔσωσεν ὁ Κύριος τὸν Ἐζεκίαν καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῆς χειρὸς Σενναχειρεὶμ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας καὶ ἐκ τῆς χειρὸς πάντων, καὶ ἠσφάλισεν αὐτοὺς κυκλόθεν.
2Ch 32:23 Καὶ ἔφεραν πολλοὶ δῶρα πρὸς τὸν Κύριον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ πολύτιμα πράγματα πρὸς Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐμεγαλύνθη ἔκτοτε ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν.
2Ch 32:24 Κατ ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἠρρώστησεν ὁ Ἐζεκίας ἕως θανάτου· καὶ προσευχήθη εἰς τὸν Κύριον· καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν σημεῖον.
2Ch 32:25 Πλὴν δὲν ἀνταπέδωκεν ὁ Ἐζεκίας κατὰ τὴν εἰς αὐτὸν εὐεργεσίαν· διότι ἐπήρθη ἡ καρδία αὐτοῦ· ὅθεν ἐπῆλθεν ὀργὴ ἐπ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.
2Ch 32:26 Καὶ ἐταπεινώθη ὁ Ἐζεκίας διὰ τὴν ἔπαρσιν τῆς καρδίας αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ δὲν ἦλθεν ἐπ αὐτοὺς ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἐζεκίου.
2Ch 32:27 Ἀπέκτησε δὲ ὁ Ἐζεκίας πλοῦτον καὶ δόξαν πολλὴν σφόδρα· καὶ ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν θησαυροὺς ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ λίθων πολυτίμων καὶ ἀρωμάτων καὶ ἀσπίδων καὶ παντὸς εἴδους σκευῶν ἐπιθυμητῶν·
2Ch 32:28 καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ εἰσόδημα τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου· καὶ σταύλους διὰ πᾶν εἶδος κτηνῶν καὶ μάνδρας διὰ ποίμνια.
2Ch 32:29 Καὶ ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν πόλεις καὶ ἀπέκτησε πρόβατα καὶ βόας εἰς πλῆθος· διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν περιουσίαν πολλὴν σφόδρα.
2Ch 32:30 Ἔφραξεν ἔτι αὐτὸς ὁ Ἐζεκίας τὴν ἄνω ἔξοδον τῶν ὑδάτων τοῦ Γιών, καὶ διηύθυνεν αὐτὰ κάτω πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως Δαβίδ. Καὶ εὐωδώθη ὁ Ἐζεκίας εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
2Ch 32:31 Ἐπὶ τῶν πρέσβεων ὅμως τῶν ἀρχόντων τῆς Βαβυλῶνος, οἵτινες ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ ἐρευνήσωσι περὶ τοῦ θαύματος τοῦ γενομένου ἐν τῇ γῇ, ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν, διὰ νὰ δοκιμάσῃ αὐτόν, ὥστε νὰ γνωρίσῃ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
2Ch 32:32 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἐζεκίου καὶ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, ἰδού, εἶναι γεγραμμένα ἐν τῇ ὁράσει Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, υἱοῦ τοῦ Ἀμώς, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ.
2Ch 32:33 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ ὑψηλοτέρῳ τῶν τάφων τῶν υἱῶν Δαβίδ· καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔκαμον εἰς αὐτὸν τιμὰς ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ αὐτοῦ Μανασσῆς ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ch 33:1 Δώδεκα ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Μανασσῆς ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε πεντήκοντα πέντε ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ.

2Ch 33:2 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐξεδίωξεν ὁ Κύριος ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·

2Ch 33:3 καὶ ἀνῳκοδόμησε τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατέστρεψε, καὶ ἀνήγειρε θυσιαστήρια εἰς τοὺς Βααλείμ, καὶ ἔκαμεν ἄλση καὶ προσεκύνησε πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσεν αὐτά.

2Ch 33:4 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶπεν, Ἐν Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα.

2Ch 33:5 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια εἰς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ ἐντὸς τῶν δύο αὐλῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

2Ch 33:6 Καὶ αὐτὸς διεβίβασε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ διὰ τοῦ πυρὸς ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐννόμ· καὶ προεμάντευε καιροὺς καὶ ἔκαμνεν οἰωνισμοὺς καὶ μαγείας καὶ ἐσύστησεν ἀνταποκριτὰς δαιμονίων καὶ ἐπαοιδούς· πολλὰ πονηρὰ ἔπραξεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ παροργίσῃ αὐτόν.

2Ch 33:7 Καὶ ἔστησε τὸ γλυπτόν, τὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν ἔκαμεν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς εἶπε πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ πρὸς τὸν Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἰερουσαλήμ, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξα ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, θέλω θέσει τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα·

2Ch 33:8 καὶ δὲν θέλω μετασαλεύσει τὸν πόδα τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν παρέδωκα εἰς τοὺς πατέρας σας· ἐὰν μόνον προσέξωσι νὰ κάμνωσι πάντα ὅσα προσέταξα εἰς αὐτούς, κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις τὰς δοθείσας διὰ τοῦ Μωϋσέως.

2Ch 33:9 Καὶ ἐπλάνησεν ὁ Μανασσῆς τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, ὥστε νὰ πράττωσι πονηρότερα παρὰ τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἠφάνισεν ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

2Ch 33:10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μανασσῆν καὶ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· πλὴν δὲν ἔδωκαν ἀκρόασιν.

2Ch 33:11 Διὰ τοῦτο ἔφερε κατ' αὐτῶν ὁ Κύριος τοὺς ἄρχοντας τοῦ στρατεύματος τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἐπίασαν τὸν Μανασσῆν μεταξὺ τῶν θάμνων καὶ δέσαντες αὐτὸν μὲ ἁλύσεις, ἔφεραν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

2Ch 33:12 Καὶ ἐνῷ ἦτο ἐν θλίψει, ἱκέτευσε Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ καὶ ἐταπεινώθη σφόδρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτοῦ,

2Ch 33:13 καὶ προσηυχήθη εἰς αὐτόν· τότε ἠλέησεν αὐτὸν καὶ ἐπήκουσε τῆς δεήσεως αὐτοῦ καὶ ἐπανέφερεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὸ βασίλειον αὐτοῦ. Τότε ἐγνώρισεν ὁ Μανασσῆς ὅτι ὁ Κύριος αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός.

2Ch 33:14 Μετὰ δὲ ταῦτα ᾠκοδόμησε τεῖχος ἔξω τῆς πόλεως Δαβίδ, πρὸς δυσμὰς τοῦ Γιών, ἐν τῇ κοιλάδι, ἕως τῆς εἰσόδου τῆς πύλης τῆς ἰχθυϊκῆς, καὶ περιεκύκλωσε τὸ Ὀφὴλ καὶ ὕψωσεν αὐτὸ εἰς μέγα ὕψος, καὶ ἔβαλε πολεμάρχους ἐν πάσαις ταῖς ὠχυρωμέναις πόλεσι τοῦ Ἰούδα.

2Ch 33:15 Καὶ ἀφήρεσε τοὺς ξένους θεοὺς καὶ τὴν εἰκόνα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια, τὰ ὁποῖα ᾠκοδόμησεν ἐν τῷ ὄρει τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔρριψεν αὐτὰ ἔξω τῆς πόλεως.

2Ch 33:16 Καὶ ἀνώρθωσε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου καὶ ἐθυσίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυσίας εἰρηνικὰς καὶ εὐχαριστηρίους, καὶ προσέταξε τὸν Ἰούδαν νὰ λατρεύῃ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.

2Ch 33:17 Ὁ λαὸς ὅμως ἐθυσίαζεν ἔτι ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, πλὴν μόνον εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

2Ch 33:18 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Μανασσῆ καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι τῶν βλεπόντων, οἵτινες ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ, ἰδού, εἶναι γεγραμμέναι ἐν τοῖς χρονικοῖς τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ.

2Ch 33:19 Καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ, καὶ πῶς εἰσηκούσθη, καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ ἡ ἀποστασία αὐτοῦ καὶ τὰ μέρη, ὅπου ᾠκοδόμησεν ὑψηλοὺς τόπους καὶ ἔστησε τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτά, πρὶν ταπεινωθῇ, ἰδού, εἶναι γεγραμμένα ἐν τοῖς λόγοις τῶν βλεπόντων.

2Ch 33:20 Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀμὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

2Ch 33:21 Εἰκοσιδύο ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἀμὼν ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δύο ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ.

2Ch 33:22 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς ἔπραξε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ ἐθυσίαζεν ὁ Ἀμὼν εἰς πάντα τὰ γλυπτά, τὰ ὁποῖα Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔκαμε, καὶ ἐλάτρευεν αὐτά·

2Ch 33:23 καὶ δὲν ἐταπεινώθη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καθὼς ἐταπεινώθη Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Ἀμὼν ἠνόμησε μᾶλλον καὶ μᾶλλον.

2Ch 33:24 Καὶ συνώμοσαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ κατ' αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

2Ch 33:25 Ὁ δὲ λαὸς τῆς γῆς ἐθανάτωσε πάντας τοὺς συνομόσαντας κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀμών· καὶ ἔκαμεν ὁ λαὸς τῆς γῆς βασιλέα ἀντ' αὐτοῦ Ἰωσίαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

2Ch 34:1 Ὀκτὼ ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωσίας ὅτε ἐβασίλευσε· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τριάκοντα καὶ ἕν.

2Ch 34:2 Καὶ ἔπραξε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ περιεπάτησεν ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ δὲν ἐξέκλινε δεξιὰ ἢ ἀριστερά.

2Ch 34:3 Καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, νέος ὢν ἔτι, ἤρχισε νὰ ἐκζητῇ τὸν Θεὸν τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει ἤρχισε νὰ καθαρίζῃ τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν τόπων καὶ ἀπὸ τῶν ἄλσεων καὶ τῶν γλυπτῶν καὶ τῶν χωνευτῶν.

2Ch 34:4 Καὶ κατέστρεψαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὰ θυσιαστήρια τῶν Βααλείμ· καὶ τὰ εἴδωλα τὰ ὑπεράνω αὐτῶν κατεκρήμνισε· καὶ τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ κατεσύντριψε καὶ ἐλέπτυνεν εἰς σκόνην καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μνήματα τῶν θυσιαζόντων εἰς αὐτά.

2Ch 34:5 Καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἱερέων ἔκαυσεν ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν καὶ ἐκαθάρισε τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.
2Ch 34:6 Καὶ ἔκαμε τὸ αὐτὸ εἰς τὰς πόλεις τοῦ Μανασσῆ καὶ Ἐφραῒμ καὶ Συμεὼν καὶ μέχρι τοῦ Νεφθαλί, κύκλῳ τῶν ἠρημωμένων τόπων αὐτῶν.
2Ch 34:7 Καὶ ἀφοῦ κατέστρεψε τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ ἄλση καὶ κατελέπτυνεν εἰς σκόνην τὰ γλυπτὰ καὶ κατέκοψε πάντα τὰ εἴδωλα διὰ πάσης τῆς γῆς τοῦ Ἰσραήλ, ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Ch 34:8 Ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐκαθάρισε τὴν γῆν καὶ τὸν ναόν, ἐξαπέστειλε τὸν Σαφὰν υἱὸν τοῦ Ἀζαλίου, καὶ τὸν Μαασίαν τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ τὸν Ἰωὰχ υἱὸν τοῦ Ἰωάχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον, διὰ νὰ ἐπισκευάσωσι τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
2Ch 34:9 Καὶ ἐλθόντες πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, παρέδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσαχθὲν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον οἱ Λευῗται οἱ φυλάττοντες τὰς θύρας ἐσύναξαν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Μανασσῆ καὶ Ἐφραῒμ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ ἐπιλοίπου τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν· καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.
2Ch 34:10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ποιούντων τὰ ἔργα, τῶν ἐπιστατούντων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ ποιοῦντες τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα εἰργάζοντο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, παρέδωκαν αὐτὸ διὰ νὰ ἐπισκευάσωσι καὶ νὰ ἐπιδιορθώσωσι τὸν οἶκον·
2Ch 34:11 εἰς τοὺς τέκτονας καὶ οἰκοδόμους ἔδωκαν αὐτό, διὰ ν' ἀγοράσωσι λίθους πελεκητοὺς καὶ ξύλα διὰ δοκούς, καὶ διὰ νὰ στεγάσωσι τοὺς οἴκους τοὺς ὁποίους κατέστρεψαν οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα.
2Ch 34:12 Καὶ εἰργάζοντο οἱ ἄνδρες τὸ ἔργον ἐν πίστει· ἐπιτηρηταὶ δὲ ἐπ' αὐτῶν ἦσαν Ἰαὰθ καὶ Ὀβαδίας, οἱ Λευῗται, ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί· καὶ Ζαχαρίας καὶ Μεσουλλάμ, ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Καaθιτῶν, διὰ νὰ κατεπείγωσι τὸ ἔργον· καὶ ἐκ τῶν Λευϊτῶν πάντες οἱ ἐπιστήμονες μουσικῶν ὀργάνων.
2Ch 34:13 Ἦσαν ἔτι ἐπὶ τῶν ἀχθοφόρων καὶ ἐργοδιῶκται πάντων τῶν ἐργαζομένων, καθ' ὁποιανδήποτε ὑπηρεσίαν· καὶ ἐκ τῶν Λευϊτῶν ἦσαν γραμματεῖς καὶ ἐπιστάται καὶ θυρωροί.
2Ch 34:14 Καὶ ἐνῷ ἐξέφερον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσαχθὲν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, εὕρηκε Χελκίας ὁ ἱερεὺς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τοῦ Κυρίου, τοῦ δοθέντος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.
2Ch 34:15 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Χελκίας καὶ εἶπε πρὸς Σαφὰν τὸν γραμματέα, εὕρηκα βιβλίον τοῦ νόμου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔδωκεν ὁ Χελκίας τὸ βιβλίον εἰς τὸν Σαφάν.
2Ch 34:16 Καὶ ὁ Σαφὰν ἔφερε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἔπειτα ἔδωκε λόγον εἰς τὸν βασιλέα, λέγων, Οἱ δοῦλοί σου κάμνουσι πᾶν τὸ διορισθὲν εἰς αὐτούς·
2Ch 34:17 καὶ ἠρίθμησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, καὶ παρέδωκαν αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐπιστατῶν καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ποιούντων τὰ ἔργα.
2Ch 34:18 Καὶ ἀπήγγειλε Σαφὰν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Χελκίας ἱερεὺς ἔδωκεν εἰς ἐμὲ βιβλίον. Καὶ ἀνέγνωσεν αὐτὸ ὁ Σαφὰν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
2Ch 34:19 Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ νόμου, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
2Ch 34:20 Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Χελκίαν καὶ Ἀχικὰμ τὸν υἱὸν τοῦ Σαφὰν καὶ Ἀβδὼν τὸν υἱὸν τοῦ Μιχαία καὶ Σαφὰν τὸν γραμματέα καὶ Ἀσαΐαν τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως, λέγων,
2Ch 34:21 Ὑπάγετε, ἐρωτήσατε τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ τῶν ἐναπολειφθέντων ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ Ἰούδᾳ , περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος· διότι μεγάλη εἶναι ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἥτις ἐξεχύθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐπειδὴ οἱ πατέρες ἡμῶν δὲν ἐφύλαξαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ πράξωσι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
2Ch 34:22 Τότε ὑπῆγεν ὁ Χελκίας καὶ οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως πρὸς Ὄλδαν τὴν προφήτισσαν, τὴν γυναῖκα τοῦ Σαλλοὺμ υἱοῦ τοῦ Τικβά, υἱοῦ τοῦ Ἀσρά, τοῦ ἱματιοφύλακος, κατῴκει δὲ αὕτη ἐν Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὸ Μισνέ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὴν κατὰ ταῦτα.
2Ch 34:23 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Εἴπατε πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὅστις σᾶς ἀπέστειλε πρὸς ἐμέ,
2Ch 34:24 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐγὼ ἐπιφέρω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους αὐτοῦ, πάσας τὰς κατάρας τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ, τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα·
2Ch 34:25 ἐπειδὴ μὲ ἐγκατέλιπον καὶ ἐθυμίασαν εἰς ἄλλους θεούς, διὰ νὰ μὲ παροργίσωσι διὰ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν· διὰ τοῦτο θέλει ἐκχυθῆ ὁ θυμός μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ δὲν θέλει σβεσθῆ.
2Ch 34:26 Πρὸς δὲ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, ὅστις σᾶς ἀπέστειλε διὰ νὰ ἐρωτήσητε τὸν Κύριον, οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτόν· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, περὶ τῶν λόγων τοὺς ὁποίους ἤκουσας·
2Ch 34:27 ἐπειδὴ ἡ καρδία σου ἡπαλύνθη, καὶ ἐταπεινώθης ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτε ἤκουσας τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ τόπου τούτου καὶ ἐναντίον τῶν κατοίκων αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώθης ἐνώπιόν μου καὶ διέσχισας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας ἐνώπιόν μου, διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἐπήκουσα, λέγει Κύριος·
2Ch 34:28 ἰδού, ἐγὼ θέλω σὲ συνάξει εἰς τοὺς πατέρας σου, καὶ θέλεις συναχθῆ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ δὲν θέλουσιν ἰδεῖ οἱ ὀφθαλμοί σου πάντα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐπιφέρω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους αὐτοῦ. Καὶ ἔφεραν ἀπόκρισιν πρὸς τὸν βασιλέα.
2Ch 34:29 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ.
2Ch 34:30 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῗται καὶ πᾶς ὁ λαός, ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ· καὶ ἀνέγνωσεν εἰς ἐπήκοον αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης, τοῦ εὑρεθέντος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.

2Ch 34:31 Καὶ σταθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, ἔκαμε τὴν διαθήκην ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ περιπατῇ κατόπιν τοῦ Κυρίου καὶ νὰ φυλάττῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, ὥστε νὰ ἐκτελῇ τοὺς λόγους τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
2Ch 34:32 Καὶ ἔκαμε πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν Βενιαμὶν νὰ σταθῶσιν ἐν τούτῳ. Καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔκαμον κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν.
2Ch 34:33 Καὶ ἀφῄρεσεν ὁ Ἰωσίας πάντα τὰ βδελύγματα ἐκ πάντων τῶν τόπων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἔκαμε πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῷ Ἰσραὴλ νὰ λατρεύωσι Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ δὲν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ ὄπισθεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν.
2Ch 35:1 Ὁ Ἰωσίας ἔκαμεν ἔτι πάσχα πρὸς τὸν Κύριον ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐθυσίασαν τὸ πάσχα τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ πρώτου μηνός.
2Ch 35:2 Καὶ ἔστησε τοὺς ἱερεῖς εἰς τὰς φυλακὰς αὐτῶν καὶ ἐνίσχυσεν αὐτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου·
2Ch 35:3 καὶ εἶπε πρὸς τοὺς Λευΐτας τοὺς διδάσκοντας πάντα τὸν Ἰσραήλ, τοὺς καθιερωμένους εἰς τὸν Κύριον, Θέσατε τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν ἐν τῷ οἴκῳ, τὸν ὁποῖον ᾠκοδόμησε Σολομὼν ὁ υἱὸς Δαβὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ· δὲν θέλετε βαστάζει πλέον αὐτὴν ἐπ' ὤμων· δουλεύετε τώρα Κύριον τὸν Θεὸν σας καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν Ἰσραήλ·
2Ch 35:4 καὶ ἑτοιμάσθητε κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατριῶν σας, κατὰ τὰς διαιρέσεις σας, κατὰ τὸ γεγραμμένον Δαβὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, καὶ κατὰ τὸ γεγραμμένον Σολομῶντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
2Ch 35:5 Καὶ στῆτε ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ κατὰ τὰς διαιρέσεις τῶν οἴκων τῶν πατριῶν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν σας τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ, καὶ κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν οἴκων τῶν πατριῶν τῶν Λευϊτῶν.
2Ch 35:6 Καὶ θυσιάσατε τὸ πάσχα καὶ ἁγιάσθητε καὶ ἑτοιμάσατε αὐτὸ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς σας, διὰ νὰ κάμωσι κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν δοθέντα διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.
2Ch 35:7 Καὶ προσέφερεν ὁ Ἰωσίας εἰς τὸν λαὸν πρόβατα, ἀρνία καὶ ἐρίφια αἰγῶν, τὰ πάντα διὰ θυσίας τοῦ πάσχα, διὰ πάντας τοὺς παρευρεθέντας, τριάκοντα χιλιάδας τὸν ἀριθμόν, καὶ τρισχιλίους βόας· ταῦτα ἦσαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τοῦ βασιλέως.
2Ch 35:8 Καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ προσέφεραν αὐτοπροαιρέτως εἰς τὸν λαόν, εἰς τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἰς τοὺς Λευΐτας. Ὁ Χελκίας καὶ ὁ Ζαχαρίας καὶ ὁ Ἰεχιήλ, οἱ ἄρχοντες τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἔδωκαν εἰς τοὺς ἱερεῖς, διὰ τὰς θυσίας τοῦ πάσχα, δισχίλια καὶ ἑξακόσια ἀρνία καὶ ἐρίφια, καὶ τριακοσίους βόας.
2Ch 35:9 Καὶ ὁ Χωνανίας καὶ Σεμαΐας καὶ Ναθανιήλ, οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ Ἀσαβίας καὶ Ἰεϊὴλ καὶ Ἰωζαβάδ, ἄρχοντες τῶν Λευϊτῶν, προσέφεραν εἰς τοὺς Λευΐτας, διὰ θυσίας τοῦ πάσχα, πεντακισχίλια ἀρνία καὶ ἐρίφια καὶ πεντακοσίους βόας.
2Ch 35:10 Καὶ ἡτοιμάσθη ἡ ὑπηρεσία, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐστάθησαν ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν καὶ οἱ Λευΐται εἰς τὰς διαιρέσεις αὐτῶν, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως.
2Ch 35:11 Καὶ ἐθυσίασαν τὸ πάσχα καὶ ἐρράντισαν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν, καὶ οἱ Λευΐται ἐξέδειραν τὰ θύματα.
2Ch 35:12 Καὶ διῄρεσαν τὰ ὁλοκαυτώματα, διὰ νὰ δώσωσιν αὐτὰ κατὰ τὰς διαιρέσεις τῶν οἴκων τῶν πατριῶν τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν Κύριον, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Μωϋσέως· καὶ ὡσαύτως περὶ τῶν βοῶν.
2Ch 35:13 Καὶ ἔψησαν τὸ πάσχα ἐν πυρί, κατὰ τὸ διατεταγμένον· τὰ δὲ ἅγια ἔψησαν εἰς χύτρας καὶ εἰς λέβητας καὶ εἰς κακάβια, καὶ διεμοίρασαν ταχέως μεταξὺ παντὸς τοῦ λαοῦ.
2Ch 35:14 Καὶ ἔπειτα ἡτοίμασαν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς· διότι οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν κατεγίνοντο εἰς τὸ νὰ προσφέρωσι τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα μέχρι νυκτός· διὰ τοῦτο οἱ Λευΐται ἡτοίμασαν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς υἱοὺς Ἀαρών.
2Ch 35:15 Καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσὰφ ἦσαν ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν, κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ Ἀσὰφ καὶ τοῦ Αἱμὰν καὶ τοῦ Ἰεδουθούν, τοῦ βλέποντος τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ πυλωροὶ ἐφύλαττον ἐν ἑκάστῃ πύλῃ· δὲν ἦτο χρεία νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν· διότι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευΐται ἡτοίμασαν δι' αὐτούς.
2Ch 35:16 Καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου τὴν αὐτὴν ἡμέραν, διὰ νὰ κάμωσι τὸ πάσχα καὶ νὰ προσφέρωσιν ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσία.
2Ch 35:17 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ παρευρεθέντες ἔκαμον τὸ πάσχα ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας.
2Ch 35:18 Καὶ δὲν ἔγεινε πάσχα ὡς ἐκεῖνο ἐν τῷ Ἰσραήλ, ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου· οὐδὲ ἔκαμον πάντες οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ ὡς τὸ πάσχα, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευΐται καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Ἰσραὴλ οἱ παρευρεθέντες, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ.
2Ch 35:19 Ἐν τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωσία ἔγεινε τὸ πάσχα τοῦτο.
2Ch 35:20 Μετὰ δὲ ταῦτα πάντα, ἀφοῦ ὁ Ἰωσίας ἡτοίμασε τὸν οἶκον, ἀνέβη Νεχαὼ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου διὰ νὰ πολεμήσῃ ἐν Χαρκεμὶς ἐπὶ τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰωσίας ἐναντίον αὐτοῦ.
2Ch 35:21 Ἀπέστειλε δὲ μηνυτὰς πρὸς αὐτόν, λέγων, Τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, βασιλεῦ τοῦ Ἰούδα δὲν ἔρχομαι σήμερον ἐναντίον σοῦ, ἀλλ' ἐναντίον τοῦ οἴκου, μὲ τὸν ὁποῖον ἔχω πόλεμον· καὶ ὁ Θεὸς προσέταξεν εἰς ἐμὲ νὰ σπεύσω· ἄπεχε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶναι μετ' ἐμοῦ, καὶ νὰ μὴ σὲ ἐξολοθρεύσῃ.
2Ch 35:22 Πλὴν ὁ Ἰωσίας δὲν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ· ἀλλὰ μετεσχηματίσθη, διὰ νὰ πολεμήσῃ

ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ δὲν εἰσήκουσεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Νεχαώ, τοὺς ἐκ στόματος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἦλθε νὰ πολεμήσῃ ἐν τῇ κοιλάδι Μεγιδδώ.
2Ch 35:23 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξόται ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἰωσίαν· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐκβάλετέ με ἔξω, διότι ἐπληγώθην βαρέως.
2Ch 35:24 Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐκ τῆς ἁμάξης, καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἅμαξαν· καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἐτάφη ἐν τοῖς τάφοις τῶν πατέρων αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐπένθησαν ἐπὶ τὸν Ἰωσίαν.
2Ch 35:25 Καὶ ἐθρήνησεν ὁ Ἱερεμίας διὰ τὸν Ἰωσίαν· καὶ πάντες οἱ ψάλται καὶ αἱ ψάλτριαι ἀναφέρουσιν ἕως τῆς σήμερον εἰς τοὺς θρήνους αὐτῶν τὸν Ἰωσίαν, καὶ ἔκαμον αὐτοὺς νόμιμον ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἰδού, εἶναι γεγραμμένοι ἐν τοῖς Θρήνοις.
2Ch 35:26 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωσία καὶ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου,
2Ch 35:27 καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα, ἰδού, εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Ἰούδα.
2Ch 36:1 Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ, υἱὸν τοῦ Ἰωσία, καὶ ἔκαμον αὐτὸν βασιλέα ἐν Ἱερουσαλήμ, ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
2Ch 36:2 Εἰκοσιτριῶν ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωάχαζ ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε τρεῖς μῆνας ἐν Ἱερουσαλήμ.
2Ch 36:3 Καθήρεσε δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ κατεδίκασε τὴν γῆν εἰς πρόστιμον ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου καὶ ἑνὸς ταλάντου χρυσίου.
2Ch 36:4 Καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου τὸν Ἐλιακεὶμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλέα ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ μετήλλαξε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς Ἰωακείμ· τὸν δὲ Ἰωάχαζ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἔλαβεν ὁ Νεχαὼ καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον.
2Ch 36:5 Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωακεὶμ ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν ἕνδεκα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
2Ch 36:6 Ἀνέβη ἐναντίον αὐτοῦ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἔδεσεν αὐτὸν μὲ ἁλύσεις, διὰ νὰ φέρῃ αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα.
2Ch 36:7 Καὶ ἐκ τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ἔφερεν ὁ Ναβουχοδονόσορ εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔθεσεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.
2Ch 36:8 Αἱ δὲ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Ἰωακεὶμ καὶ τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ὅσα ἔκαμε, καὶ ὅσα εὑρέθησαν ἐν αὐτῷ, ἰδού, εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἰωαχεὶν ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
2Ch 36:9 Δέκα ὀκτὼ ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Ἰωαχεὶν ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε τρεῖς μῆνας καὶ δέκα ἡμέρας ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον Κυρίου.
2Ch 36:10 Ἐν τῷ τέλει δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, ἔφερεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σκευῶν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ἔκαμε Σεδεκίαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ Ἱερουσαλήμ.
2Ch 36:11 Ἑνὸς καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Σεδεκίας ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν ἕνδεκα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ.
2Ch 36:12 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· δὲν ἐταπεινώθη ἐνώπιον Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λαλοῦντος ἐκ στόματος τοῦ Κυρίου.
2Ch 36:13 Καὶ ἔτι ἀπεστάτησεν ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ, ὅστις ὥρκισεν αὐτὸν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐσκλήρυνε τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἐπεισμάτωσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.
2Ch 36:14 Πάντες προσέτι οἱ πρῶτοι τῶν ἱερέων καὶ ὁ λαὸς ἠθέτησαν καθ ὑπερβολὴν κατὰ πάντα τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν καὶ ἐμίαναν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἡγίασεν ἐν Ἱερουσαλήμ.
2Ch 36:15 Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν διὰ χειρὸς τῶν ἀπεσταλμένων αὐτοῦ, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ ἐξαποστέλλων· διότι ἐφείδετο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ κατοικητηρίου αὐτοῦ.
2Ch 36:16 Ἀλλ᾽ αὐτοὶ ἐχλεύαζον τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Θεοῦ καὶ κατεφρόνουν τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἔσκωπτον τοὺς προφήτας αὐτοῦ, ἑωσοῦ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἀνέβη κατὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὥστε δὲν ἦτο θεραπεία·
2Ch 36:17 διὰ τοῦτο ἔφερεν ἐπ᾽ αὐτοὺς τὸν βασιλέα τῶν Χαλδαίων, καὶ ἐθανάτωσε τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἐντὸς τοῦ οἴκου τοῦ ἁγιαστηρίου αὐτῶν, καὶ δὲν ἐφείσθη νέου ἢ παρθένου, γέροντος ἢ κεκυφότος· πάντας παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
2Ch 36:18 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, μεγάλα καὶ μικρά, καὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, τὰ πάντα ἔφερεν εἰς Βαβυλῶνα.
2Ch 36:19 Καὶ κατέκαυσαν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ κατέσκαψαν τὸ τεῖχος τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ πάντα τὰ παλάτια αὐτῆς κατέκαυσαν ἐν πυρί, καὶ πάντα τὰ πολύτιμα σκεύη αὐτῆς ἠφάνισαν·
2Ch 36:20 Καὶ τοὺς ἐκφυγόντας τὴν μάχαιραν μετῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα, ὅπου ἦσαν δοῦλοι εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, μέχρι τοῦ καιροῦ τῆς βασιλείας τῶν Περσῶν·
2Ch 36:21 διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ διὰ στόματος Ἱερεμίου, ἑωσοῦ ἡ γῆ χαρῇ τὰ σάββατα αὐτῆς· διότι πάντα τὸν καιρὸν τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς ἐφύλαττε σάββατον, ἑωσοῦ συμπληρωθῶσιν ἑβδομήκοντα ἔτη.
2Ch 36:22 Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ διὰ στόματος Ἱερεμίου, διήγειρεν ὁ Κύριος τὸ πνεῦμα τοῦ Κύρου βασιλέως τῆς Περσίας, καὶ διεκήρυξε διὰ παντὸς τοῦ

βασιλείου αὐτοῦ, καὶ μάλιστα ἐγγράφως, λέγων,
2Ch 36:23 Οὕτω λέγει Κῦρος ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας· πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς ἔδωκεν εἰς ἐμὲ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ· καὶ αὐτὸς προσέταξεν εἰς ἐμὲ νὰ οἰκοδομήσω εἰς αὐτὸν οἶκον ἐν Ἱερουσαλήμ, ἥτις εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· τίς ἐξ ὑμῶν εἶναι ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ ἔστω μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἂς ἀναβῇ.
Ezr 1:1 Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ διὰ στόματος τοῦ Ἱερεμίου, διήγειρεν ὁ Κύριος τὸ πνεῦμα τοῦ Κύρου βασιλέως τῆς Περσίας, καὶ διεκήρυξε δἰ ὅλου τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, καὶ μάλιστα ἐγγράφως, λέγων,
Ezr 1:2 Οὕτω λέγει Κῦρος ἡ βασιλεὺς τῆς Περσίας· πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς ἔδωκεν εἰς ἐμὲ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ· καὶ αὐτὸς προσέταξεν εἰς ἐμὲ νὰ οἰκοδομήσω εἰς αὐτὸν οἶκον ἐν Ἱερουσαλήμ, ἥτις εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ·
Ezr 1:3 τίς ἐξ ὑμῶν εἶναι ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὁ Θεὸς αὐτοῦ ἔστω μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἂς ἀναβῇ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἥτις εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἂς οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ· αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς ὁ ἐν Ἱερουσαλήμ·
Ezr 1:4 πάντα δὲ ἀπολειπόμενον, ἐκ πάντων τῶν τόπων, ὅπου παροικεῖ, ἂς βοηθήσωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ μὲ ἀργύριον καὶ μὲ χρυσίον καὶ μὲ ἀγαθὰ καὶ μὲ κτήνη, ἐκτὸς τῆς προαιρετικῆς προσφορᾶς διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.
Ezr 1:5 Τότε ἐσηκώθησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμὶν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῗται, μετὰ πάντων ὅσων τὸ πνεῦμα διήγειρεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ νὰ ἀναβῶσι διὰ νὰ οἰκοδομήσωσι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ·
Ezr 1:6 καὶ πάντες οἱ πέριξ αὐτῶν ἐβοήθησαν αὐτοὺς μὲ σκεύη ἀργυρά, μὲ χρυσίον, μὲ ἀγαθὰ καὶ μὲ κτήνη καὶ μὲ πολύτιμα πράγματα, ἐκτὸς πασῶν τῶν προαιρετικῶν προσφορῶν.
Ezr 1:7 Καὶ ἐξήγαγεν ὁ βασιλεὺς Κύρος τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, τὰ ὁποῖα ὁ Ναβουχοδονόσορ εἶχε φέρει ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ θέσει αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ·
Ezr 1:8 καὶ ἐξήγαγε ταῦτα Κῦρος ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας διὰ χειρὸς τοῦ Μιθρεδὰθ τοῦ θησαυροφύλακος, καὶ ἠρίθμησεν αὐτὰ εἰς τὸν Σασαβασσὰρ τὸν ἄρχοντα τῆς Ἰουδαίας.
Ezr 1:9 Καὶ οὗτος εἶναι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν· τριάκοντα δίσκοι χρυσοί, χίλιοι δίσκοι ἀργυροί, εἰκοσιεννέα μάχαιραι,
Ezr 1:10 τριάκοντα φιάλαι χρυσαί, τετρακόσιαι δέκα φιάλαι ἀργυραὶ δεύτεραι, ἄλλα σκεύη χίλια.
Ezr 1:11 Πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ἦσαν πεντακισχίλια καὶ τετρακόσια· τὰ πάντα ἀνεβίβασεν ὁ Σασαβασσὰρ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων τῶν ἀναβιβασθέντων ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ.
Ezr 2:1 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐπαρχίας οἱ ἀναβάντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, ἐκ τῶν μετοικισθέντων, τοὺς ὁποίους Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος μετῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ·
Ezr 2:2 οἵτινες ἦλθον μετὰ Ζοροβάβελ, Ἰησοῦ, Νεεμία, Σεραΐα, Ῥεελαΐα, Μαροδοχαίου, Βιλσάν, Μισπάρ, Βιγουαί, Ῥεούμ, Βαανά. Ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ·
Ezr 2:3 Υἱοὶ Φαρώς, δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο.
Ezr 2:4 Υἱοὶ Σεφατία, τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο.
Ezr 2:5 Υἱοὶ Ἀράχ, ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε.
Ezr 2:6 Υἱοὶ Φαὰθμωάβ, ἐκ τῶν υἱῶν Ἰησοῦ καὶ Ἰωάβ, δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δώδεκα.
Ezr 2:7 Υἱοὶ Ἐλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες.
Ezr 2:8 Υἱοὶ Ζατθοῦ, ἐννεακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε.
Ezr 2:9 Υἱοὶ Ζακχαί, ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα.
Ezr 2:10 Υἱοὶ Βανί, ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο.
Ezr 2:11 Υἱοὶ Βηβαΐ, ἑξακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.
Ezr 2:12 Υἱοὶ Ἀζγάδ, χίλιοι διακόσιοι εἰκοσιδύο.
Ezr 2:13 Υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἕξ.
Ezr 2:14 Υἱοὶ Βιγουαί, δισχίλιοι πεντήκοντα ἕξ.
Ezr 2:15 Υἱοὶ Ἀδίν, τετρακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες.
Ezr 2:16 Υἱοὶ Ἀτὴρ ἐκ τοῦ Ἐζεκίου, ἐνενήκοντα ὀκτώ.
Ezr 2:17 Υἱοὶ Βησαί, τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.
Ezr 2:18 Υἱοὶ Ἰωρά, ἑκατὸν δώδεκα.
Ezr 2:19 Υἱοὶ Ἀσούμ, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.
Ezr 2:20 Υἱοὶ Γιββάρ, ἐνενήκοντα πέντε.
Ezr 2:21 Υἱοὶ Βηθλεέμ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.
Ezr 2:22 Ἄνδρες Νετωφά, πεντήκοντα ἕξ.
Ezr 2:23 Ἄνδρες Ἀναθώθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.
Ezr 2:24 Υἱοὶ Ἀζμαβέθ, τεσσαράκοντα δύο.
Ezr 2:25 Υἱοὶ Κιριὰθὰρείμ, Χεφειρὰ καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς.
Ezr 2:26 Υἱοὶ Ῥαμὰ καὶ Γαβαά, ἑξακόσιοι εἴκοσι καὶ εἷς.
Ezr 2:27 Ἄνδρες Μιχμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο.

Ezr 2:28 Ἄνδρες Βαιθὴλ καὶ Γαί, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.
Ezr 2:29 Υἱοὶ Νεβώ, πεντήκοντα δύο.
Ezr 2:30 Υἱοὶ Μαγβίς, ἑκατὸν πεντήκοντα ἕξ.
Ezr 2:31 Υἱοὶ τοῦ ἄλλου Ἐλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες.
Ezr 2:32 Υἱοὶ Χαρήμ, τριακόσιοι εἴκοσι.
Ezr 2:33 Υἱοὶ Λώδ, Ἀδίδ, καὶ Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε.
Ezr 2:34 Υἱοὶ Ἱεριχώ, τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε.
Ezr 2:35 Υἱοὶ Σεναά, τρισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι τριάκοντα.
Ezr 2:36 Οἱ ἱερεῖς· υἱοὶ Ἰεδαΐα, ἐκ τοῦ οἴκου Ἰησοῦ, ἐννεακόσιοι ἑβδομήκοντα τρεῖς.
Ezr 2:37 Υἱοὶ Ἰμμήρ, χίλιοι πεντήκοντα δύο.
Ezr 2:38 Υἱοὶ Πασχώρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτά.
Ezr 2:39 Υἱοὶ Χαρήμ, χίλιοι δεκαεπτά.
Ezr 2:40 Οἱ Λευῖται· υἱοὶ Ἰησοῦ, καὶ Καδμιήλ, ἐκ τῶν υἱῶν Ὠδουΐα, ἑβδομήκοντα τέσσαρες.
Ezr 2:41 Οἱ ψαλτῳδοί· υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.
Ezr 2:42 Οἱ υἱοὶ τῶν πυλωρῶν· υἱοὶ Σαλλοὺμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Ταλμὼν, υἱοὶ Ἀκκούβ, υἱοὶ Ἀτιτά, υἱοὶ Σωβαΐ· πάντες ἑκατὸν τριάκοντα ἐννέα.
Ezr 2:43 Οἱ Νεθινείμ· υἱοὶ Σιχά, υἱοὶ Ἀσουφά, υἱοὶ Ταββαώθ,
Ezr 2:44 υἱοὶ Κηρώς, υἱοὶ Σιαά, υἱοὶ Φαδὼν,
Ezr 2:45 υἱοὶ Λεβανά, υἱοὶ Ἀγαβά, υἱοὶ Ἀκκούβ,
Ezr 2:46 υἱοὶ Ἀγάβ, υἱοὶ Σαλμαί, υἱοὶ Ἀνάν,
Ezr 2:47 υἱοὶ Γιδδήλ, υἱοὶ Γαάρ, υἱοὶ Ῥεαΐα,
Ezr 2:48 υἱοὶ Ῥεσίν, υἱοὶ Νεκωδά, υἱοὶ Γαζάμ,
Ezr 2:49 υἱοὶ Οὐζά, υἱοὶ Φασέα, υἱοὶ Βησαί,
Ezr 2:50 υἱοὶ Ἀσενά, υἱοὶ Μεουνείμ, υἱοὶ Νεφουσείμ,
Ezr 2:51 υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά, υἱοὶ Ἀρούρ,
Ezr 2:52 υἱοὶ Βασλούθ, υἱοὶ Μεϊδά, υἱοὶ Ἀρσά,
Ezr 2:53 υἱοὶ Βαρκώς, υἱοὶ Σισάρα, υἱοὶ Θαμά,
Ezr 2:54 υἱοὶ Νεσιά, υἱοὶ Ἀτιφά.
Ezr 2:55 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος· υἱοὶ Σωταΐ, υἱοὶ Σωφερέθ, υἱοὶ Φερουδά,
Ezr 2:56 υἱοὶ Ἰααλά, υἱοὶ Δαρκὼν, υἱοὶ Γιδδήλ,
Ezr 2:57 υἱοὶ Σεφατία, υἱοὶ Ἀττίλ, υἱοὶ Φοχερὲθ ἀπὸ Σεβαΐμ, υἱοὶ Ἀμί.
Ezr 2:58 Πάντες οἱ Νεθινείμ, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος, ἦσαν τριακόσιοι ἐνενήκοντα δύο.
Ezr 2:59 Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θελμελάχ, Θελάρησά, Χερούβ, Ἀδδὰν καὶ Ἰμμήρ· δὲν ἠδύναντο ὅμως νὰ δείξωσι τὸν οἶκον τῆς πατριᾶς αὐτῶν καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν, ἂν ἦσαν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ·
Ezr 2:60 Υἱοὶ Δαλαΐα, υἱοὶ Τωβία, υἱοὶ Νεκωδά, ἑξακόσιοι πεντήκοντα δύο·
Ezr 2:61 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων· υἱοὶ Ἀβαΐα, υἱοὶ Ἀκκώς, υἱοὶ Βαρζελλαΐ, ὅστις ἔλαβε γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Βαρζελλαῒ τοῦ Γαλααδίτου καὶ ὠνομάσθη κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῶν.
Ezr 2:62 Οὗτοι ἐζήτησαν τὴν καταγραφὴν αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἀπαριθμηθέντων κατὰ γενεαλογίαν, καὶ δὲν εὑρέθησαν· ὅθεν ἐξεβλήθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας.
Ezr 2:63 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Θιρσαθὰ νὰ μὴ φάγωσιν ἀπὸ τῶν ἁγιωτάτων πραγμάτων, ἑωσοῦ ἀναστηθῇ ἱερεὺς μετὰ Οὐρὶμ καὶ Θουμμίμ.
Ezr 2:64 Πᾶσα ἡ σύναξις ὁμοῦ ἦσαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι ἑξήκοντα,
Ezr 2:65 ἐκτὸς τῶν δούλων αὐτῶν καὶ τῶν θεραπαινίδων αὐτῶν, οἵτινες ἦσαν ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα ἑπτά· καὶ πλὴν τούτων, διακόσιοι ψαλτῳδοὶ καὶ ψάλτριαι.
Ezr 2:66 Οἱ ἵπποι αὐτῶν ἑπτακόσιοι τριάκοντα ἕξ· αἱ ἡμίονοι αὐτῶν, διακόσιαι τεσσαράκοντα πέντε·
Ezr 2:67 αἱ κάμηλοι αὐτῶν, τετρακόσιαι τριάκοντα πέντε· αἱ ὄνοι, ἑξακισχίλιαι ἑπτακόσιαι εἴκοσι.
Ezr 2:68 Καὶ τινες ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν, ὅτε ἦλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, προσέφεραν αὐτοπροαιρέτως διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀνεγείρωσιν αὐτὸν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ·
Ezr 2:69 ἔδωκαν κατὰ τὴν δύναμιν αὐτῶν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ ἔργου ἕξ μυριάδας καὶ χιλίας δραχμὰς χρυσίου καὶ πέντε χιλιάδας μνᾶς ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν ἱερατικοὺς χιτῶνας.
Ezr 2:70 Οὕτως οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ μέρος ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ Νεθινεὶμ κατῴκησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ.
Ezr 3:1 Καὶ ὅτε ἔφθασεν ὁ ἕβδομος μὴν καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἦσαν ἐν ταῖς πόλεσι, συνηθροίσθη ὁ λαὸς ὡς εἷς ἄνθρωπος εἰς Ἱερουσαλήμ.
Ezr 3:2 Καὶ ἐσηκώθη Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ὁ υἱὸς τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ᾠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, διὰ νὰ προσφέρωσιν ὁλοκαυτώματα ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ·

Ezr 3:3 καὶ ἔστησαν τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καίτοι ἐπαπειλούμενοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῶν τόπων ἐκείνων· καὶ προσέφεραν ἐπ' αὐτοῦ ὁλοκαυτώματα πρὸς τὸν Κύριον, ὁλοκαυτώματα πρωῒ καὶ ἑσπέρας.

Ezr 3:4 Καὶ ἔκαμον τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν, κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ τὰς καθημερινὰς ὁλοκαυτώσεις κατὰ ἀριθμόν, ὡς ἦτο διατεταγμένον κατὰ τὸ καθῆκον ἑκάστης ἡμέρας.

Ezr 3:5 Καὶ μετὰ ταῦτα προσέφεραν τὰ παντοτεινὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τῶν νεομηνιῶν καὶ πασῶν τῶν καθηγιασμένων ἑορτῶν τοῦ Κυρίου καὶ παντὸς προσφέροντος αὐτοπροαίρετον προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον.

Ezr 3:6 Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἤρχισαν νὰ προσφέρωσιν ὁλοκαυτώματα πρὸς τὸν Κύριον· πλὴν τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου δὲν εἶχον τεθῆ ἔτι.

Ezr 3:7 Καὶ ἔδωκαν ἀργύριον εἰς τοὺς λιθοτόμους καὶ εἰς τοὺς τέκτονας· καὶ τροφὰς καὶ ποτὰ καὶ ἔλαιον, εἰς τοὺς Σιδωνίους καὶ εἰς τοὺς Τυρίους, διὰ νὰ φέρωσι ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Ἰόππης, κατὰ τὴν εἰς αὐτοὺς δοθεῖσαν ἄδειαν Κύρου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας.

Ezr 3:8 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ , ἤρχισαν Ζοροβάβελ ὁ υἱὸς τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ἱερεῖς καὶ Λευῖται, καὶ πάντες οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ κατέστησαν τοὺς Λευΐτας, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας καὶ ἐπάνω, διὰ νὰ ἐπισπεύδωσι τὸ ἔργον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

Ezr 3:9 Καὶ παρεστάθη ὁ Ἰησοῦς, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὁ Καδμιὴλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰούδα, ὡς εἷς ἄνθρωπος, διὰ νὰ κατεπείγωσι τοὺς ἐργαζομένους ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἠναδάδ, οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται.

Ezr 3:10 Καὶ ὅτε ἔθεσαν οἱ οἰκοδόμοι τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου, ἐστάθησαν οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι, μετὰ σαλπίγγων, καὶ οἱ Λευῖται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσὰφ μετὰ κυμβάλων, διὰ νὰ ὑμνῶσι τὸν Κύριον, κατὰ τὴν διαταγὴν Δαβὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ·

Ezr 3:11 καὶ ἔψαλλον ἀμοιβαίως ὑμνοῦντες καὶ εὐχαριστοῦντες τὸν Κύριον, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἠλάλαξαν ἀλαλαγμὸν μέγαν, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

Ezr 3:12 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἱερέων καὶ Λευϊτῶν καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν, γέροντες, οἵτινες εἶχον ἰδεῖ τὸν πρότερον οἶκον, ἐνῷ ὁ οἶκος οὗτος ἐθεμελιοῦτο ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ἔκλαιον μετὰ φωνῆς μεγάλης· πολλοὶ δὲ ἠλάλαξαν ἐν φωνῇ μεγάλῃ μετ' εὐφροσύνης.

Ezr 3:13 Καὶ δὲν διέκρινεν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν τοῦ ἀλαλαγμοῦ τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ· διότι ὁ λαὸς ἠλάλαζεν ἀλαλαγμὸν μέγαν, καὶ ἡ βοὴ ἠκούετο ἕως ἀπὸ μακρόθεν.

Ezr 4:1 Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, ἀκούσαντες ὅτι οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας οἰκοδομοῦσι τὸν ναὸν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ,

Ezr 4:2 ἦλθον πρὸς τὸν Ζοροβάβελ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πατριῶν καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Ἄς οἰκοδομήσωμεν μὲ σᾶς· διότι καὶ ἡμεῖς ἐκζητοῦμεν τὸν Θεόν σας, καθὼς σεῖς, καὶ εἰς αὐτὸν θυσιάζομεν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἐσαραδδὼν βασιλέως τῆς Ἀσσούρ, ὅστις ἀνεβίβασεν ἡμᾶς ἐδώ.

Ezr 4:3 Ὁ Ζοροβάβελ ὅμως καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ, εἶπον πρὸς αὐτούς, Οὐδὲν κοινὸν εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς ἡμᾶς, ὥστε νὰ οἰκοδομήσητε οἶκον εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ ἡνωμένοι θέλομεν οἰκοδομήσει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, καθὼς προσέταξεν εἰς ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς Κῦρος, ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας.

Ezr 4:4 Τότε ὁ λαὸς τῆς γῆς παρέλυε τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐτάραττεν αὐτοὺς ἐν τῇ οἰκοδομῇ,

Ezr 4:5 καὶ ἐμίσθονον συμβούλους ἐναντίον αὐτῶν, διὰ νὰ ματαιόνωσι τὴν βουλὴν αὐτῶν, πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας καὶ ἕως τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας.

Ezr 4:6 Καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀσσουήρου, ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἔγραψαν κατηγορίαν κατὰ τῶν κατοίκων τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ.

Ezr 4:7 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἀρταξέρξου ἔγραψεν ὁ Βισλάμ, ὁ Μιθρεδάθ, ὁ Ταβεὴλ καὶ οἱ λοιποὶ συνέταιροι αὐτῶν πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῆς Περσίας· καὶ ἡ ἐπιστολὴ ἦτο γεγραμμένη Συριστὶ καὶ ἐξηγημένη Συριστί.

Ezr 4:8 Ῥεοὺμ ὁ ἔπαρχος καὶ Σαμψαὶ ὁ γραμματεύς, ἔγραψαν ἐπιστολὴν κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον·

Ezr 4:9 Ῥεούμ ὁ ἔπαρχος καὶ Σαμψαὶ ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ λοιποὶ συνέταιροι αὐτῶν, οἱ Δειναῖοι, οἱ Ἀφαρσαχαῖοι, οἱ Ταρφαλαῖοι, οἱ Ἀφαρσαῖοι, οἱ Ἀρχεναῖοι, οἱ Βαβυλώνιοι, οἱ Σουσαναχαῖοι, οἱ Δεαυαῖοι, οἱ Ἐλαμῖται

Ezr 4:10 καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος Ἀσεναφὰρ μετεκόμισε καὶ κατῴκισεν εἰς τὰς πόλεις τῆς Σαμαρείας, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ λοιπά.

Ezr 4:11 Τοῦτο εἶναι τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἔστειλαν πρὸς αὐτόν, πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα· οἱ δοῦλοί σου, οἱ ἄνδρες οἱ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ λοιπά.

Ezr 4:12 Γνωστὸν ἔστω εἰς τὸν βασιλέα, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλήμ, οἰκοδομοῦσι τὴν πόλιν, τὴν ἀποστάτιδα καὶ πονηράν, καὶ ἐγείρουσι τὸν τοῖχον καὶ συνάπτουσι τὰ θεμέλια.

Ezr 4:13 Γνωστὸν ἔστω ἤδη εἰς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ καὶ οἱ τοῖχοι ἐγερθῶσι, δὲν θέλουσι πληρώσει φόρον, τελώνιον ἢ διαγώγιον· καὶ θέλει ζημιωθῆ τὸ εἰσόδημα τῶν βασιλέων.

Ezr 4:14 Ἐπειδὴ δὲ τρεφόμεθα ἀπὸ τοῦ παλατίου, καὶ ἦτο ἀπρεπὲς διὰ ἡμᾶς νὰ βλέπωμεν τὴν ἀτιμίαν τοῦ βασιλέως, διὰ τοῦτο ἐστείλαμεν καὶ ἐγνωστοποιήσαμεν πρὸς τὸν βασιλέα,

Ezr 4:15 διὰ νὰ γείνῃ ἔρευνα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ὑπομνημάτων τῶν πατέρων σου· καὶ θέλεις εὑρεῖ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν

ὑπομνημάτων καὶ γνωρίσει, ὅτι ἡ πόλις αὕτη εἶναι πόλις ἀποστάτις καὶ ὀλέθριος εἰς τοὺς βασιλεῖς καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ ὅτι ἐκ παλαιοῦ χρόνου ἐκίνουν ἐπανάστασιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν ἡ πόλις αὕτη κατηρημώθη.

Ezr 4:16 Γνωστοποιοῦμεν πρὸς τὸν βασιλέα, ἔτι ἐὰν ἡ πόλις αὕτη ἀνοικοδομηθῇ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῆς ἀνεγερθῶσι, δὲν θέλεις ἔχει οὐδὲν μέρος εἰς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ.

Ezr 4:17 Ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Ῥεοὺμ τὸν ἔπαρχον καὶ Σαμψαὶ τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λοιποὺς συνεταίρους αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ, Εἰρήνη, καὶ τὰ λοιπά.

Ezr 4:18 Ἡ ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν ἐστείλατε πρὸς ἡμᾶς, ἀνεγνώσθη ἀκριβῶς ἐνώπιόν μου.

Ezr 4:19 Καὶ ἐξεδόθη διαταγὴ παρ' ἐμοῦ, καὶ ἠρεύνησαν καὶ εὕρηκαν ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἐκ παλαιοῦ χρόνου ἐπαναστατεῖ ἐναντίον τῶν βασιλέων, καὶ γίνονται ἐν αὐτῇ στάσεις καὶ συνωμοσίαι·

Ezr 4:20 Ὑπῆρξαν ἔτι ἰσχυροὶ βασιλεῖς ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, δεσπόζοντες ἐπὶ πάντας τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἐπληρόνετο εἰς αὐτοὺς φόρος, τελώνιον καὶ διαγώγιον.

Ezr 4:21 Τώρα λοιπὸν προστάξατε νὰ παύσωσι τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, καὶ ἡ πόλις αὕτη νὰ μὴ οἰκοδομηθῇ, ἑωσοῦ ἐκδοθῇ διαταγὴ παρ' ἐμοῦ.

Ezr 4:22 Καὶ προσέξατε νὰ μὴ ἀμελήσητε νὰ κάμητε τοῦτο· διὰ νὰ μὴ αὐξηθῇ τὸ κακὸν ἐπὶ ζημίᾳ τῶν βασιλέων.

Ezr 4:23 Ὅτε δὲ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τοῦ Ῥεοὺμ καὶ Σαμψαὶ τοῦ γραμματέως καὶ τῶν συνεταίρων αὐτῶν, ἀνέβησαν μετὰ σπουδῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἔπαυσαν αὐτοὺς ἐν βίᾳ καὶ μετὰ δυνάμεως.

Ezr 4:24 Καὶ ἔπαυσε τὸ ἔργον τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔμεινε πεπαυμένον μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας.

Ezr 5:1 Τότε προεφήτευσαν ὁ προφήτης Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰδδώ, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ, προφητεύοντες πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

Ezr 5:2 Καὶ ἐσηκώθησαν Ζοροβάβελ ὁ υἱὸς τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ ἤρχισαν νὰ οἰκοδομῶσι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντες αὐτούς.

Ezr 5:3 Ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐλθόντες πρὸς αὐτοὺς Ταθναΐ, ὁ ἔπαρχος τῶν ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὁ Σεθὰρβοσναῒ καὶ οἱ συνέταιροι αὐτῶν, εἶπον πρὸς αὐτοὺς οὕτω· Τίς προσέταξεν εἰς ἐσᾶς νὰ οἰκοδομῆτε τὸν οἶκον τοῦτον καὶ νὰ ἐγείρητε τοῦτον τὸν τοῖχον

Ezr 5:4 Καὶ τότε εἴπομεν πρὸς αὐτοὺς ποῖα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες οἰκοδομοῦσι τὴν οἰκοδομὴν ταύτην.

Ezr 5:5 Ἀλλ' ἐπὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων ἦτο ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ παύσωσιν αὐτούς, ἑωσοῦ ἔλθῃ ἡ ὑπόθεσις πρὸς τὸν Δαρεῖον· καὶ τότε ἔδωκαν ἀπόκρισιν δι' ἐπιστολῆς περὶ τούτου.

Ezr 5:6 Ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν Ταθναΐ, ὁ ἔπαρχος τῶν ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὁ Σεθὰρβοσναῒ καὶ οἱ συνέταιροι αὐτοῦ οἱ Ἀφαρσαχαῖοι οἱ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς Δαρεῖον τὸν βασιλέα.

Ezr 5:7 Ἀπέστειλαν ἐπιστολὴν πρὸς αὐτόν, ἐν ᾗ ἦτο γεγραμμένον οὕτως· Εἰς τὸν Δαρεῖον τὸν βασιλέα, πᾶσα εἰρήνη.

Ezr 5:8 Γνωστὸν ἔστω εἰς τὸν βασιλέα, ὅτι ὑπήγαμεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἰουδαίας πρὸς τὸν οἶκον τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται μὲ λίθους μεγάλους καὶ ἐντίθενται ξύλα εἰς τοὺς τοίχους, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο προχωρεῖ ταχέως καὶ εὐοδοῦται εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.

Ezr 5:9 Καὶ ἐρωτήσαντες ἐκείνους τοὺς πρεσβυτέρους, ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτοὺς οὕτω· Τίς προσέταξεν εἰς ἐσᾶς νὰ οἰκοδομῆτε τὸν οἶκον τοῦτον καὶ νὰ ἐγείρητε τοῦτον τὸν τοῖχον

Ezr 5:10 Ἔτι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν, διὰ νὰ σοὶ φανερώσωμεν καὶ γράψωμεν πρὸς σὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν.

Ezr 5:11 Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς ἡμᾶς οὕτω, λέγοντες, Ἡμεῖς εἴμεθα οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον τὸν πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν οἰκοδομηθέντα, τὸν ὁποῖον βασιλεὺς μέγας τοῦ Ἰσραὴλ ᾠκοδόμησε καὶ ἀνήγειρεν·

Ezr 5:12 ἀφοῦ ὅμως οἱ πατέρες ἡμῶν παρώργισαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, τοῦ Χαλδαίου, καὶ κατέστρεψε τὸν οἶκον τοῦτον καὶ μετῴκισε τὸν λαὸν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Ezr 5:13 Πλὴν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ὁ βασιλεὺς Κῦρος ἔδωκε προσταγὴν νὰ οἰκοδομηθῇ οὗτος ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ.

Ezr 5:14 Καὶ τὰ σκεύη ἔτι τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα ὁ Ναβουχοδονόσορ ἔλαβεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔφερεν αὐτὰ εἰς τὸν ναὸν τῆς Βαβυλῶνος, ταῦτα ὁ Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἐσήκωσεν ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ παρεδόθησαν εἰς τὸν ὀνομαζόμενον Σασαβασσάρ, τὸν ὁποῖον εἶχε κάμει ἔπαρχον·

Ezr 5:15 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Λάβε τὰ σκεύη ταῦτα, ὕπαγε, φέρε αὐτὰ εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἂς οἰκοδομηθῇ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

Ezr 5:16 Τότε ἐλθὼν οὗτος ὁ Σασαβασσάρ ἔθεσε τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου ἕως τῆς σήμερον οἰκοδομεῖται καὶ δὲν ἐτελείωσε.

Ezr 5:17 Τώρα λοιπόν, ἐὰν φαίνηται ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἂς γείνῃ ἔρευνα ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τοῦ βασιλέως τῷ ἐν Βαβυλῶνι, ἐὰν ἦναι ἀληθινὸν ὅτι ἐξεδόθη διαταγὴ παρὰ Κύρου τοῦ βασιλέως νὰ οἰκοδομηθῇ ὁ οἶκος οὗτος τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἂς ἀποστείλῃ ὁ βασιλεὺς πρὸς ἡμᾶς τὴν θέλησιν αὐτοῦ περὶ τούτου.

Ezr 6:1 Τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἐξέδωκε διαταγήν, καὶ ἠρεύνησαν ἐν τοῖς ἀρχείοις, ὅπου κεῖνται οἱ θησαυροὶ ἐν Βαβυλῶνι.

Ezr 6:2 Καὶ εὑρέθη ἐν Ἀχμεθά, ἐν τῷ παλατίῳ τῷ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν Μήδων, εἷς τόμος, καὶ ἦτο ἐν αὐτῷ ὑπόμνημα γεγραμμένον οὕτως·
Ezr 6:3 Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως, Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἐξέδωκε διαταγὴν περὶ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, Ἄς οἰκοδομηθῇ ὁ οἶκος, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον προσφέρονται αἱ θυσίαι, καὶ ἂς τεθῶσι τὰ θεμέλια αὐτοῦ δυνατά· τὸ ὕψος αὐτοῦ ἑξήκοντα πῆχαι, τὸ πλάτος αὐτοῦ ἑξήκοντα πῆχαι·
Ezr 6:4 τρεῖς σειραὶ μεγάλων λίθων, καὶ μία σειρὰ ξύλων νέων· καὶ τὰ ἀναλώματα ἂς δοθῶσιν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως·
Ezr 6:5 τὰ χρυσᾶ ἔτι καὶ τὰ ἀργυρᾶ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα ὁ Ναβουχοδονόσορ ἔλαβεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔφερεν εἰς Βαβυλῶνα, ἂς ἀποδοθῶσι καὶ ἂς ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἂς τεθῶσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.
Ezr 6:6 Τώρα λοιπόν, Ταθναΐ, ἔπαρχε τῶν πέραν τοῦ ποταμοῦ, Σεθὰρ βοσναΐ, καὶ οἱ συνέταιροί σας οἱ Ἀφαρσαχαῖοι, οἱ πέραν τοῦ ποταμοῦ, ἀπομακρύνθητε ἐκεῖθεν·
Ezr 6:7 ἀφήσατε τὸ ἔργον τούτου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· ὁ ἔπαρχος τῶν Ἰουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ἂς οἰκοδομήσωσι τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.
Ezr 6:8 Ἐξεδόθη ἔτι ἀπ' ἐμοῦ διαταγή, τί θέλετε κάμει εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων τούτων, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τούτου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τοῦ βασιλέως, ἐκ τοῦ φόρου τῶν πέραν τοῦ ποταμοῦ, θέλουσι δοθῇ ἀμέσως ἀναλώματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους, διὰ νὰ μὴ ἐμποδισθῶσι.
Ezr 6:9 Καὶ οὗτινος πράγματος ἔχουσι χρείαν, καὶ μόσχοι καὶ κριοὶ καὶ πρόβατα, διὰ τὰς ὁλοκαυτώσεις τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, σῖτος, ἅλας, οἶνος καὶ ἔλαιον, κατὰ τὴν αἴτησιν τῶν ἱερέων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἂς δίδωνται εἰς αὐτοὺς καθ' ἡμέραν ἄνευ ἐλλείψεως,
Ezr 6:10 διὰ νὰ προσφέρωσι θυσίας εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ νὰ προσεύχωνται ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
Ezr 6:11 Ἐξεδόθη ἔτι παρ' ἐμοῦ διαταγὴ περὶ παντὸς ἀνθρώπου, ὅστις παραλλάξῃ τὸν λόγον τοῦτον, νὰ ἀποσπασθῇ ξύλον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ νὰ στηθῇ καὶ νὰ κρεμασθῇ ἐπ' αὐτό· ἡ δὲ οἰκία αὐτοῦ ἂς γείνῃ διὰ τοῦτο κοπρών.
Ezr 6:12 Καὶ ὁ Θεός, ὅστις κατῴκισε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἂς ἐξολοθρεύσῃ πάντα βασιλέα καὶ λαόν, ὅστις ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ διὰ νὰ παραλλάξῃ τι, ὥστε νὰ καταστρέψῃ τοῦτον τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐγὼ ὁ Δαρεῖος ἐξέδωκα τὴν διαταγήν· ἂς ἐκτελεσθῇ ταχέως.
Ezr 6:13 Τότε ὁ Ταθναΐ, ὁ ἔπαρχος τῶν ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, ὁ Σεθὰρβοσναΐ, καὶ οἱ συνέταιροι αὐτῶν, κατὰ τὰ προσταχθέντα ὑπὸ τοῦ Δαρείου τοῦ βασιλέως, οὕτως ἔκαμον ταχέως.
Ezr 6:14 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ᾠκοδόμουν καὶ εὐωδοῦντο, κατὰ τὴν προφητείαν Ἀγγαίου τοῦ προφήτου καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ τοῦ Ἰδδώ. Καὶ ᾠκοδόμησαν καὶ ἐτελείωσαν, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρταξέρξου βασιλέως τῆς Περσίας.
Ezr 6:15 Καὶ συνετελέσθη ὁ οἶκος οὗτος τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Ἀδάρ, ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως.
Ezr 6:16 Καὶ ἐγκαινίασαν ἐν εὐφροσύνῃ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας, τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ Θεοῦ·
Ezr 6:17 καὶ προσέφεραν εἰς τὸν ἐγκαινιασμὸν τοῦ οἴκου τούτου τοῦ Θεοῦ ἑκατὸν μόσχους, διακοσίους κριούς, τετρακόσια ἀρνία· καὶ διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα τράγους, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.
Ezr 6:18 Καὶ ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς εἰς τὰς διαιρέσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς Λευΐτας εἰς τὰ ὑπουργήματα αὐτῶν, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐν Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Μωϋσέως.
Ezr 6:19 Καὶ ἔκαμον τὸ πάσχα οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ πρώτου μηνός·
Ezr 6:20 διότι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐκαθαρίσθησαν ὁμοῦ· πάντες ἦσαν κεκαθαρισμένοι, καὶ ἔσφαξαν τὸ πάσχα εἰς πάντας τοὺς υἱοὺς τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἰς ἑαυτούς.
Ezr 6:21 Καὶ ἔφαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ πάντες οἱ χωρισθέντες πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, διὰ νὰ ἐκζητήσωσι Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.
Ezr 6:22 Καὶ ἔκαμον τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας μετ' εὐφροσύνης· διότι εὔφρανεν αὐτοὺς ὁ Κύριος, καὶ ἔστρεψε πρὸς αὐτοὺς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς χεῖρας αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
Ezr 7:1 Μετὰ δὲ τὰ πράγματα ταῦτα, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου βασιλέως τῆς Περσίας, Ἔσδρας ὁ υἱὸς τοῦ Σεραΐου, υἱοῦ τοῦ Ἀζαρία, υἱοῦ τοῦ Χελκία,
Ezr 7:2 υἱοῦ τοῦ Σαλλούμ, υἱοῦ τοῦ Σαδώκ, υἱοῦ τοῦ Ἀχιτώβ,
Ezr 7:3 υἱοῦ τοῦ Ἀμαρία, υἱοῦ τοῦ Ἀζαρία, υἱοῦ τοῦ Μεραϊώθ,
Ezr 7:4 υἱοῦ τοῦ Ζεραΐα, υἱοῦ τοῦ Ὀζί, υἱοῦ τοῦ Βουκκί,
Ezr 7:5 υἱοῦ τοῦ Ἀβισσουά, υἱοῦ τοῦ Φινεές, υἱοῦ τοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου,
Ezr 7:6 οὗτος ὁ Ἔσδρας ἀνέβη ἀπὸ τῆς Βαβυλῶνος, ὢν γραμματεὺς ἔμπειρος εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, τὸν ὁποῖον ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν πάντα τὰ αἰτήματα αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐπ' αὐτὸν χεῖρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
Ezr 7:7 Ἀνέβησαν καὶ τινες ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τῶν ἱερέων, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ καὶ οἱ πυλωροὶ

καὶ οἱ Νεθινεὶμ, εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως.
Ezr 7:8 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ τὸν πέμπτον μῆνα τοῦ ἑβδόμου ἔτους τοῦ βασιλέως.
Ezr 7:9 Διότι τὴν πρώτην τοῦ πρώτου μηνὸς ἤρχισεν οὗτος νὰ ἀναβαίνῃ ἀπὸ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ τὴν πρώτην τοῦ πέμπτου μηνὸς ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὴν ἐπ' αὐτὸν ἀγαθὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
Ezr 7:10 Ἐπειδὴ ὁ Ἔσδρας εἶχεν ἑτοιμάσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐκζητῇ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ ἐκτελῇ καὶ νὰ διδάσκῃ εἰς τὸν Ἰσραὴλ διατάγματα καὶ κρίσεις.
Ezr 7:11 Τοῦτο δὲ εἶναι τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἔδωκεν εἰς τὸν Ἔσδραν τὸν ἱερέα, τὸν γραμματέα, γραμματέα τῶν λόγων τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν διαταγμάτων αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ·
Ezr 7:12 Ἀρταξέρξης, βασιλεὺς τῶν βασιλέων, πρὸς Ἔσδραν τὸν ἱερέα, τὸν γραμματέα τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν τέλειον, καὶ τὰ λοιπά.
Ezr 7:13 Ἐξεδόθη παρ' ἐμοῦ διαταγή, ὥστε πάντες οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἱερέων αὐτοῦ καὶ τῶν Λευϊτῶν, οἱ ἐν τῷ βασιλείῳ μου, ὅσοι θέλουσιν αὐτοπροαιρέτως νὰ ἀναβῶσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, νὰ ἔλθωσι μετὰ σοῦ.
Ezr 7:14 Διότι πέμπεσαι παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἑπτὰ συμβούλων αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐπισκεφθῇς τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὸν ἐν τῇ χειρὶ σου νόμον τοῦ Θεοῦ σου·
Ezr 7:15 καὶ νὰ φέρῃς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ προσέφεραν αὐτοπροαιρέτως εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, τοῦ ὁποίου τὸ κατοικητήριον εἶναι ἐν Ἱερουσαλήμ,
Ezr 7:16 καὶ ἅπαν τὸ ἀργύριον καὶ χρυσίον ὅσον συνάξῃς καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βαβυλῶνος, μετὰ τῶν προαιρετικῶν προσφορῶν τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων, τῶν προσφερόντων αὐτοπροαιρέτως διὰ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἶκον τοῦ Θεοῦ αὐτῶν·
Ezr 7:17 διὰ ν' ἀγοράσῃς ταχέως διὰ τοῦ ἀργυρίου τούτου μόσχους, κριούς, ἀρνία, τὰς ἐξ ἀλφίτων προσφορὰς αὐτῶν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, καὶ νὰ προσφέρῃς αὐτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ σας, τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ.
Ezr 7:18 Καὶ πᾶν ὅ, τι φανῇ ἀρεστὸν εἰς σὲ καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς σου νὰ κάμητε διὰ τοῦ ὑπολοίπου ἀργυρίου καὶ χρυσίου, τοῦτο κάμετε, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ σας.
Ezr 7:19 Καὶ τὰ σκεύη, τὰ δοθέντα εἰς σὲ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ σου, παράδος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ.
Ezr 7:20 Καὶ ὅ, τι περιπλέον χρειασθῇ διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ σου, ὅ, τι συμβῇ νὰ ἐξοδεύσῃς, ἐξόδευε ἐκ τοῦ βασιλικοῦ θησαυροφυλακίου.
Ezr 7:21 Καὶ παρ' ἐμοῦ, ἐμοῦ τοῦ Ἀρταξέρξου βασιλέως, ἐξεδόθη διαταγὴ εἰς πάντας τοὺς θησαυροφύλακας τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ, πᾶν ὅ, τι ζητήσῃ παρ' ὑμῶν ὁ Ἔσδρας ὁ ἱερεύς, ὁ γραμματεὺς τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, νὰ γίνηται παρευθύς,
Ezr 7:22 ἕως ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου, καὶ ἕως ἑκατὸν κόρων σίτου, καὶ ἕως ἑκατὸν βὰθ οἴνου, καὶ ἕως ἑκατὸν βὰθ ἐλαίου, καὶ ἅλας ἀπροσδιόριστον,
Ezr 7:23 Πᾶν ὅ, τι εἶναι προστεταγμένον παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἂς γείνῃ μετὰ σπουδῆς διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ· διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
Ezr 7:24 Ἔτι γνωστοποιεῖται εἰς ἐσᾶς, ὅτι εἰς οὐδένα ἐκ τῶν ἱερέων καὶ Λευϊτῶν, ψαλτῳδῶν, θυρωρῶν, Νεθινεὶμ καὶ ὑπηρετῶν τούτου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, δὲν θέλει εἶσθαι νόμιμον νὰ ἐπιβληθῇ φόρος, τελώνιον ἢ διαγώγιον ἐπ' αὐτούς.
Ezr 7:25 Καὶ σύ, Ἔσδρα, κατὰ τὴν ἐν σοὶ τοῦ Θεοῦ σου σοφίαν, κατάστησον κριτὰς καὶ δικαστάς, διὰ νὰ κρίνωσι πάντα τὸν λαὸν τὸν πέραν τοῦ ποταμοῦ, πάντας τοὺς εἰδότας τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ σου· καὶ διδάσκετε τοὺς μὴ εἰδότας.
Ezr 7:26 Καὶ πᾶς ὅστις δὲν κάμνει τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὸν νόμον τοῦ βασιλέως, ἂς ἐκτελῆται ταχέως κρίσις ἐπ' αὐτόν, εἴτε εἰς θάνατον, εἴτε εἰς ἐξορίαν, ἢ εἰς δήμευσιν ὑπαρχόντων, ἢ εἰς φυλακήν.
Ezr 7:27 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅστις ἔδωκε τοιαῦτα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ δοξάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ·
Ezr 7:28 καὶ ἔκαμε νὰ εὕρω ἔλεος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως τῶν δυνατῶν. Καὶ ἐγὼ ἐνισχύθην κατὰ τὴν ἐπ' ἐμὲ χεῖρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, καὶ συνήγαγον ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἄρχοντας διὰ νὰ συναναβῶσι μετ' ἐμοῦ.
Ezr 8:1 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν αὐτῶν, καὶ ἡ γενεαλογία τῶν συναναβάντων μετ' ἐμοῦ ἀπὸ τῆς Βαβυλῶνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως.
Ezr 8:2 Ἐκ τῶν υἱῶν Φινεές, Γηρσώμ· ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ, Δανιήλ· ἐκ τῶν υἱῶν Δαβίδ, Χαττούς.
Ezr 8:3 Ἐκ τῶν υἱῶν Σεχανία, τοῦ ἐκ τῶν υἱῶν Φαρώς, Ζαχαρίας· καὶ μετ' αὐτοῦ ἠριθμήθησαν κατὰ γενεαλογίαν τὰ ἀρσενικὰ ἑκατὸν πεντήκοντα.
Ezr 8:4 Ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Φαὰθμωάβ, Ἐλιωηνάϊ ὁ υἱὸς τοῦ Ζεραΐα, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ διακόσιοι.
Ezr 8:5 Ἐκ τῶν υἱῶν Σεχανία, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰααζιήλ, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ τριακόσιοι.
Ezr 8:6 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδίν, Ἐβὲδ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ πεντήκοντα.
Ezr 8:7 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλάμ, Ἰεσαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Γοθολία, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα.
Ezr 8:8 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Σεφατία, Ζεβαδίας ὁ υἱὸς τοῦ Μιχαήλ, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ ὀγδοήκοντα.
Ezr 8:9 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰωάβ, Ὀβαδία ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεχιήλ, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ διακόσιοι δεκαοκτώ.
Ezr 8:10 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Σελωμείθ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσιφία, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ ἑκατὸν ἑξήκοντα.
Ezr 8:11 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βηβαΐ, Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Βηβαΐ, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ εἰκοσιοκτώ.

Ezr 8:12 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀζγάδ, Ἰωανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀκκατάν, καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ἀρσενικὰ ἑκατὸν δέκα.
Ezr 8:13 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδωνικὰμ οἱ τελευταῖοι, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Ἐλιφελέτ, Ἰεϊὴλ καὶ Σεμαΐας, καὶ μετ' αὐτῶν τὰ ἀρσενικὰ ἑξήκοντα.
Ezr 8:14 Ἐκ δὲ τῶν υἱῶν Βιγουαί, Γουθαῒ καὶ Ζαββούδ, καὶ μετ' αὐτῶν τὰ ἀρσενικὰ ἑβδομήκοντα.
Ezr 8:15 Καὶ συνήθροισα αὐτοὺς παρὰ τὸν ποταμόν, τὸν ῥέοντα πρὸς Ἀαβά, καὶ ἐκεῖ κατεσκηνώσαμεν τρεῖς ἡμέρας· καὶ παρετήρησα μεταξὺ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων καὶ δὲν εὕρηκα ἐκεῖ οὐδένα ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Λευΐ.
Ezr 8:16 Τότε ἀπέστειλα πρὸς τὸν Ἐλιέζερ, τὸν Ἀριήλ, τὸν Σεμαΐαν καὶ τὸν Ἐλνάθαν καὶ τὸν Ἰαρεὶβ καὶ τὸν Ἐλνάθαν καὶ τὸν Νάθαν καὶ τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὸν Μεσουλλάμ, τοὺς ἄρχοντας· καὶ τὸν Ἰωϊαρίβ, καὶ τὸν Ἐλνάθαν, συνετούς.
Ezr 8:17 Καὶ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς παραγγελίαν πρὸς τὸν Ἰδδὼ τὸν ἄρχοντα, ἐν τῷ τόπῳ Κασιφία, καὶ ἔβαλον εἰς τὸ στόμα αὐτῶν λόγους διὰ νὰ λαλήσωσι πρὸς τὸν Ἰδδὼ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς Νεθινείμ, ἐν τῷ τόπῳ Κασιφία, διὰ νὰ πέμψωσι πρὸς ἡμᾶς λειτουργοὺς διὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Ezr 8:18 Καὶ κατὰ τὴν ἐφ' ἡμᾶς ἀγαθὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔφεραν πρὸς ἡμᾶς ἄνδρα συνετόν, ἐκ τῶν υἱῶν Μααλί, υἱοῦ τοῦ Λευΐ, υἱοῦ Ἰσραήλ· καὶ τὸν Σερεβίαν μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, δεκαοκτώ·
Ezr 8:19 καὶ τὸν Ἀσαβίαν, καὶ μετ' αὐτοῦ τὸν Ἰεσαΐαν ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί, τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, εἴκοσι·
Ezr 8:20 καὶ ἐκ τῶν Νεθινείμ, τοὺς ὁποίους ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄρχοντες διώρισαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Λευϊτῶν, διακοσίους εἴκοσι Νεθινείμ· πάντες οὗτοι ἦσαν σεσημειωμένοι κατ' ὄνομα.
Ezr 8:21 Τότε ἐκήρυξα ἐκεῖ νηστείαν παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀαβά, ὅπως ταπεινωθέντες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ζητήσωμεν παρ' αὐτοῦ εὐθεῖαν ὁδὸν διὰ ἡμᾶς καὶ διὰ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ διὰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα ἡμῶν.
Ezr 8:22 Διότι ἠσχύνθην νὰ ζητήσω παρὰ τοῦ βασιλέως δύναμιν καὶ ἱππεῖς διὰ νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ καθ' ὁδόν· ἐπειδὴ εἴχομεν εἰπεῖ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, Ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἶναι πρὸς ἀγαθὸν ἐπὶ πάντας τοὺς ζητοῦντας αὐτόν· τὸ δὲ κράτος αὐτοῦ καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐγκαταλείποντας αὐτόν.
Ezr 8:23 Ἐνηστεύσαμεν λοιπὸν καὶ ἱκετεύσαμεν τὸν Θεὸν ἡμῶν περὶ τούτου· καὶ ἔγεινεν ἵλεως πρὸς ἡμᾶς.
Ezr 8:24 Τότε ἐχώρισα δώδεκα ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν ἱερέων, τὸν Σερεβίαν, τὸν Ἀσαβίαν καὶ μετ' αὐτῶν δέκα ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
Ezr 8:25 Καὶ ἐζύγισα εἰς αὐτοὺς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη, τὴν προσφορὰν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ὁποίαν προσέφεραν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ παρευρεθεὶς Ἰσραήλ·
Ezr 8:26 ἐζύγισα λοιπὸν καὶ παρέδωκα εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν ἑξακόσια πεντήκοντα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ σκεύη ἀργυρὰ ἑκατὸν ταλάντων, καὶ ἑκατὸν τάλαντα χρυσίου·
Ezr 8:27 καὶ εἴκοσι φιάλας χρυσᾶς, χιλίων δραχμῶν, καὶ δύο σκεύη ἐκ χαλκοῦ στίλβοντος καλοῦ, πολύτιμα ὡς χρυσίον.
Ezr 8:28 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Σεῖς εἶσθε ἅγιοι εἰς τὸν Κύριον, καὶ τὰ σκεύη ἅγια· καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτοπροαίρετος προσφορὰ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων σας.
Ezr 8:29 Προσέχετε καὶ φυλάττετε αὐτά, ἑωσοῦ ζυγίσητε ἔμπροσθεν τῶν ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευϊτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ, ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐντὸς τῶν οἰκημάτων τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.
Ezr 8:30 Καὶ παρέλαβον οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευΐται τὸ βάρος τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου καὶ τὰ σκεύη, διὰ νὰ φέρωσιν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Ezr 8:31 Καὶ ἐσηκώθημεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἀαβὰ τὴν δωδεκάτην τοῦ πρώτου μηνός, διὰ νὰ ὑπάγωμεν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἦτο ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ καὶ ἐνεδρεύοντος ἐν τῇ ὁδῷ.
Ezr 8:32 Καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐκαθήσαμεν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας.
Ezr 8:33 Τὴν τετάρτην δὲ ἡμέραν ἐζυγίσθη τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ παρεδόθη διὰ χειρὸς τοῦ Μερημὼθ υἱοῦ τοῦ Οὐρία τοῦ ἱερέως· καὶ μετ' αὐτοῦ ἦτο Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς τοῦ Φινεές· καὶ μετ' αὐτῶν Ἰωζαβάδ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ, καὶ Νωαδίας ὁ υἱὸς τοῦ Βιννουΐ, οἱ Λευΐται·
Ezr 8:34 κατὰ ἀριθμὸν καὶ κατὰ βάρος τὰ πάντα· καὶ ἅπαν τὸ βάρος ἐγράφη ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.
Ezr 8:35 Οἱ υἱοὶ τῆς μετοικεσίας, οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, προσέφεραν ὁλοκαυτώματα πρὸς τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, δώδεκα μόσχους ὑπὲρ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐνενήκοντα ἓξ κριούς, ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἀρνία, δώδεκα τράγους περὶ ἁμαρτίας, τὰ πάντα ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον.
Ezr 8:36 Καὶ παρέδωκαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως εἰς τοὺς σατράπας τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τοὺς ἐπάρχους τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ· καὶ οὗτοι ἐβοήθησαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.
Ezr 9:1 Καὶ ἀφοῦ ἐτελέσθησαν ταῦτα, προσῆλθον πρὸς ἐμὲ οἱ ἄρχοντες, λέγοντες, Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευΐται, δὲν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τῶν τόπων τούτων, καὶ πράττουσι κατὰ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, τῶν Χαναναίων, τῶν Χετταίων, τῶν Φερεζαίων, τῶν Ἰεβουσαίων, τῶν Ἀμμωνιτῶν, τῶν Μωαβιτῶν, τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν Ἀμορραίων·
Ezr 9:2 διότι ἔλαβον ἐκ τῶν θυγατέρων αὐτῶν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν· ὥστε τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον συνεμίχθη μετὰ τοῦ λαοῦ τῶν τόπων· καὶ ἡ χεὶρ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν προεστώτων ἦτο πρώτη εἰς τὴν παράβασιν ταύτην.
Ezr 9:3 Καὶ ὡς ἤκουσα τὸ πρᾶγμα τοῦτο, διέσχισα τὸ ἱμάτιόν μου καὶ τὸ ἐπένδυμά μου, καὶ ἀνέσπασα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου καὶ τοῦ πώγωνός μου, καὶ ἐκαθήμην ἐκστατικός.
Ezr 9:4 Τότε συνήχθησαν πρὸς ἐμὲ πάντες οἱ τρέμοντες εἰς τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, διὰ τὴν παράβασιν τῶν

μετοικισθέντων· καὶ ἐκαθήμην ἐκστατικὸς ἕως τῆς ἑσπερινῆς προσφορᾶς.
Ezr 9:5 Καὶ ἐν τῇ ἑσπερινῇ προσφορᾷ ἐσηκώθην ἀπὸ τῆς ταπεινώσεώς μου, καὶ διασχίσας τὸ ἱμάτιόν μου καὶ τὸ ἐπένδυμά μου, ἔκλινα ἐπὶ τὰ γόνατά μου καὶ ἐξέτεινα τὰς χεῖράς μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου,
Ezr 9:6 καὶ εἶπον, Θεὲ μου, αἰσχύνομαι καὶ ἐρυθριῶ νὰ ὑψώσω τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σέ, Θεὲ μου· διότι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ηὐξήνθησαν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς, καὶ αἱ παραβάσεις ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως τῶν οὐρανῶν.
Ezr 9:7 Ἀπό τῶν ἡμερῶν τῶν πατέρων ἡμῶν ἤμεθα ἐν παραβάσει μεγάλῃ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν παρεδόθημεν, ἡμεῖς, οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, οἱ ἱερεῖς ἡμῶν, εἰς τὴν χεῖρα τῶν βασιλέων τῶν τόπων, εἰς μάχαιραν, εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς αἰσχύνην προσώπου, ὡς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην.
Ezr 9:8 Καὶ τώρα ὡς ἐν μιᾷ στιγμῇ ἔγεινεν ἔλεος παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὥστε νὰ διασωθῇ εἰς ἡμᾶς ὑπόλοιπον, καὶ νὰ δοθῇ εἰς ἡμᾶς στερέωσις ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ τόπῳ, διὰ νὰ φωτίζῃ ὁ Θεὸς ἡμῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς μικρὰν ἀναψυχὴν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν.
Ezr 9:9 Διότι δοῦλοι ἤμεθα· καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν δὲν ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀλλ᾽ ηὐδόκησε νὰ εὕρωμεν ἔλεος ἐνώπιον τῶν βασιλέων τῆς Περσίας, ὥστε νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ἀναψυχήν, διὰ νὰ ἀνεγείρωμεν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ νὰ ἀνορθώσωμεν τὰς ἐρημώσεις αὐτοῦ, καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς περιτείχισμα ἐν Ἰούδᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ.
Ezr 9:10 Ἀλλὰ τώρα, Θεὲ ἡμῶν, τί θέλομεν εἰπεῖ μετὰ ταῦτα διότι ἐγκατελίπομεν τὰ προστάγματά σου,
Ezr 9:11 τὰ ὁποῖα προσέταξας διὰ χειρὸς τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, λέγων, Ἡ γῆ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσθε διὰ νὰ κληρονομήσητε αὐτήν, εἶναι γῆ μεμολυσμένη μὲ τὸν μολυσμὸν τῶν λαῶν τῶν τόπων, μὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, οἵτινες ἐγέμισαν αὐτήν, ἀπ᾽ ἄκρου ἕως ἄκρου, ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν.
Ezr 9:12 Τώρα λοιπὸν τὰς θυγατέρας σας μὴ δίδετε εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν μὴ λαμβάνετε εἰς τοὺς υἱοὺς σας, καὶ μὴ ζητεῖτε ποτὲ τὴν εἰρήνην αὐτῶν ἢ τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν, διὰ νὰ κραταιωθῆτε καὶ νὰ τρώγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ νὰ ἀφήσητε αὐτὴν κληρονομίαν εἰς τοὺς υἱοὺς σας διὰ παντός.
Ezr 9:13 Καὶ μετὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα ἐφ᾽ ἡμᾶς ἕνεκα τῶν πράξεων τῶν πονηρῶν ἡμῶν, καὶ τῆς παραβάσεως ἡμῶν τῆς μεγάλης, ἀφοῦ σύ, Θεὲ ἡμῶν, ἐκρατήθης κάτω τῆς ἀξίας τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, καὶ ἔδωκας εἰς ἡμᾶς ἐλευθέρωσιν τοιαύτην,
Ezr 9:14 πρέπει ἡμεῖς νὰ ἀθετήσωμεν πάλιν τὰ προστάγματά σου, καὶ νὰ συμπενθερεύσωμεν μὲ τὸν λαὸν τῶν βδελυγμάτων τούτων δὲν ἤθελες ὀργισθῇ καθ᾽ ἡμῶν, ἑωσοῦ συντελέσῃς ἡμᾶς, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ ὑπόλοιπον ἢ σεσωσμένον
Ezr 9:15 Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, δίκαιος εἶσαι διότι ἐμείναμεν σεσωσμένοι, ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην· ἰδού, ἐνώπιόν σου εἴμεθα μὲ τὰς παραβάσεις ἡμῶν διότι δὲν ἦτο δυνατὸν ἕνεκα τούτων νὰ σταθῶμεν ἐνώπιόν σου.
Ezr 10:1 Ἐνῷ δὲ ὁ Ἔσδρας προσηύχετο καὶ ἐξωμολογεῖτο, κλαίων καὶ πεπτωκὼς ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, συνήχθη πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ σύναξις μεγάλη σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παιδία· διότι ἔκλαιεν ὁ λαὸς κλαυθμὸν μέγαν.
Ezr 10:2 Καὶ ἀπεκρίθη Σεχανίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεχιήλ, ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλάμ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἔσδραν, Ἡμεῖς ἠνομήσαμεν εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ ἐλάβομεν ξένας γυναῖκας ἐκ τῶν λαῶν τῆς γῆς· πλὴν τώρα εἶναι ἐλπὶς εἰς τὸν Ἰσραὴλ περὶ τούτου·
Ezr 10:3 ὅθεν ἄς κάμωμεν τώρα διαθήκην πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν, νὰ ἀποβάλωμεν πάσας τὰς γυναῖκας καὶ τὰ γεννηθέντα ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ κυρίου μου καὶ τῶν ὅσοι τρέμουσιν εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ ἄς γείνῃ κατὰ τὸν νόμον·
Ezr 10:4 ἐγέρθητι διότι τὸ πρᾶγμα ἀνήκει εἰς σέ· καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μετὰ σοῦ· ἀνδρίζου καὶ πράττε.
Ezr 10:5 Τότε ἐγερθεὶς ὁ Ἔσδρας, ὥρκισε τοὺς ἄρχοντας τῶν ἱερέων, τῶν Λευϊτῶν καὶ παντὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι θέλουσι κάμει κατὰ τὸν λόγον τοῦτον. Καὶ ὡρκίσθησαν.
Ezr 10:6 Καὶ σηκωθεὶς ὁ Ἔσδρας ἀπ᾽ ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ὑπῆγεν εἰς τὸ οἴκημα τοῦ Ἰωανὰν υἱοῦ τοῦ Ἐλιασείβ· καὶ ὅτε ἦλθεν ἐκεῖ, ἄρτον δὲν ἔφαγεν καὶ ὕδωρ δὲν ἔπιε· διότι ἦτο εἰς πένθος διὰ τὴν παράβασιν τῶν μετοικισθέντων.
Ezr 10:7 Καὶ διεκήρυξαν κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλὴμ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς τῆς μετοικεσίας, νὰ συναχθῶσιν εἰς Ἱερουσαλήμ·
Ezr 10:8 καὶ πᾶς ὅστις δὲν ἔλθῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, κατὰ τὴν βουλὴν τῶν ἀρχόντων καὶ πρεσβυτέρων, θέλει γείνει ἀνάθεμα πᾶσα ἡ περιουσία αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς θέλει χωρισθῇ ἀπὸ τῆς συνάξεως τῶν μετοικισθέντων.
Ezr 10:9 Καὶ συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Ἦτο ὁ ἔνατος μὴν καὶ ἡ εἰκοστὴ τοῦ μηνός· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐκάθησεν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, τρέμων διὰ τὸ πρᾶγμα καὶ διὰ τὴν μεγάλην βροχήν.
Ezr 10:10 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἔσδρας ὁ ἱερεύς, εἶπε πρὸς αὐτούς, Σεῖς ἠνομήσατε καὶ ἐλάβετε γυναῖκας ξένας, διὰ νὰ ἐπιπροσθέσητε εἰς τὴν παράβασιν τοῦ Ἰσραήλ·
Ezr 10:11 τώρα λοιπὸν ἐξομολογήθητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων σας καὶ κάμετε τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ χωρίσθητε ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν ξένων γυναικῶν.
Ezr 10:12 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶσα ἡ σύναξις καὶ εἶπον μετὰ φωνῆς μεγάλης, Καθὼς ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς, οὕτω νὰ κάμωμεν·
Ezr 10:13 ὁ λαὸς ὅμως εἶναι πολὺς καὶ ὁ καιρὸς πολὺ βροχερός, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ στεκώμεθα ἔξω, καὶ τὸ ἔργον δὲν εἶναι μιᾶς ἡμέρας οὐδὲ δύο· διότι εἴμεθα πολλοὶ οἱ ἁμαρτήσαντες εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα·
Ezr 10:14 ἄς διορισθῶσι τώρα ἄρχοντες ἡμῶν ἐν ὅλῃ τῇ συνάξει, καὶ ἄς ἔλθωσι καθ᾽ ὡρισμένους καιροὺς πάντες οἱ λαβόντες ξένας γυναῖκας εἰς τὰς πόλεις ἡμῶν, καὶ μετ᾽ αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι ἑκάστης πόλεως καὶ οἱ κριταὶ αὐτῆς, ἑωσοῦ ἡ φλογερὰ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἀποστραφῇ ἀφ᾽ ἡμῶν.

Ezr 10:15 Διωρίσθησαν λοιπὸν εἰς τοῦτο Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσαήλ, καὶ Ἰααζίας ὁ υἱὸς τοῦ Τικβά· ὁ δὲ Μεσουλλὰμ καὶ ὁ Σαββεθαΐ, οἱ Λευῖται, ἦσαν βοηθοὶ αὐτῶν.
Ezr 10:16 Καὶ ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ τῆς μετοικεσίας. Καὶ ὁ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἄρχοντές τινες τῶν πατριῶν, κατὰ τοὺς πατρικοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ οὗτοι πάντες κατ' ὄνομα, ἐχωρίσθησαν καὶ ἐκάθησαν τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ δεκάτου μηνὸς διὰ νὰ ἐξετάσωσι τὴν ὑπόθεσιν.
Ezr 10:17 Καὶ ἐτελείωσαν μὲ πάντας τοὺς ἄνδρας, τοὺς λαβόντας ξένας γυναῖκας, ἕως τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ πρώτου μηνός.
Ezr 10:18 Καὶ μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων εὑρέθησαν οἱ λαβόντες ξένας γυναῖκας, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὁ Μαασίας καὶ ὁ Ἐλιέζερ, καὶ ὁ Ἰαρεὶβ καὶ ὁ Γεδαλίας.
Ezr 10:19 Καὶ ἔδωκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅτι θέλουσιν ἀποβάλει τὰς γυναῖκας αὐτῶν· καὶ ὡς ἔνοχοι, προσέφεραν κριὸν ἐκ τοῦ ποιμνίου διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
Ezr 10:20 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰμμήρ, Ἀνανὶ καὶ Ζεβαδίας.
Ezr 10:21 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Χαρήμ, Μαασίας καὶ Ἠλίας καὶ Σεμαΐας καὶ Ἰεχιὴλ καὶ Ὀζίας.
Ezr 10:22 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Πασχώρ, Ἐλιωηναΐ, Μαασίας, Ἰσμαήλ, Ναθαναήλ, Ἰωζαβὰδ καὶ Ἐλασά.
Ezr 10:23 Ἐκ δὲ τῶν Λευϊτῶν, Ἰωζαβὰδ καὶ Σιμεῒ καὶ Κελαΐας, οὗτος εἶναι ὁ Κελιτά, Πεθαΐα, Ἰούδας καὶ Ἐλιέζερ.
Ezr 10:24 Καὶ ἐκ τῶν ψαλτῳδῶν, Ἐλιασείβ· καὶ ἐκ τῶν θυρωρῶν, Σαλλοὺμ καὶ Τελὲμ καὶ Οὐρεί.
Ezr 10:25 Ἐκ δὲ τοῦ Ἰσραήλ, ἐκ τῶν υἱῶν Φαρώς, Ῥαμίας καὶ Ἰεζίας καὶ Μαλχίας καὶ Μιαμεὶν καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Μαλχίας καὶ Βεναΐας.
Ezr 10:26 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλάμ, Ματθανίας, Ζαχαρίας καὶ Ἰεχιὴλ καὶ Ἀβδὶ καὶ Ἰερεμὼθ καὶ Ἠλιά.
Ezr 10:27 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζατθοῦ, Ἐλιωηναΐ, Ἐλιασείβ, Ματθανίας καὶ Ἰερεμὼθ καὶ Ζαβὰδ καὶ Ἀζιζά.
Ezr 10:28 Ἐκ δὲ τῶν υἱῶν Βηβαΐ, Ἰωανάν, Ἀνανίας, Ζαββαῒ καὶ Ἀθλαΐ.
Ezr 10:29 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βανί, Μεσουλλάμ, Μαλλοὺχ καὶ Ἀδαΐας, Ἰασοὺβ καὶ Σεὰλ καὶ Ῥαμώθ.
Ezr 10:30 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Φαὰθμωάβ, Ἀδνὰ καὶ Χελάλ, Βεναΐας, Μαασίας, Ματθανίας, Βεζελεὴλ καὶ Βιννουῒ καὶ Μανασσῆς.
Ezr 10:31 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Χαρήμ, Ἐλιέζερ, Ἰεσίας, Μαλχίας, Σεμαΐας καὶ Συμεών,
Ezr 10:32 Βενιαμίν, Μαλλοὺχ καὶ Σεμαρίας.
Ezr 10:33 Ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσοὺμ, Ματθεναΐ, Ματταθά, Ζαβάδ, Ἐλιφελέτ, Ἰερεμαΐ, Μανασσῆς καὶ Σιμεΐ.
Ezr 10:34 Ἐκ τῶν υἱῶν Βανί, Μααδαΐας, Ἀμρὰμ καὶ Οὐήλ,
Ezr 10:35 Βεναΐας, Βεδεΐας, Χελλού,
Ezr 10:36 Βανίας, Μερημώθ, Ἐλιασείβ,
Ezr 10:37 Ματθανίας, Ματθεναῒ καὶ Ἰαασώ
Ezr 10:38 καὶ Βανὶ καὶ Βιννουΐ, Σιμεΐ,
Ezr 10:39 καὶ Σελεμίας καὶ Νάθαν καὶ Ἀδαΐας,
Ezr 10:40 Μαχναδεβαΐ, Σασαΐ, Σαραΐ,
Ezr 10:41 Ἀζαρεὴλ καὶ Σελεμίας, Σεμαρίας,
Ezr 10:42 Σαλλούμ, Ἀμαρίας καὶ Ἰωσήφ.
Ezr 10:43 Ἐκ τῶν υἱῶν Νεβώ, Ἰεϊήλ, Ματταθίας, Ζαβάδ, Ζεβινά, Ἰαδαὺ καὶ Ἰωὴλ καὶ Βεναΐας.
Ezr 10:44 Πάντες οὗτοι εἶχον λάβει ξένας γυναῖκας· καὶ τινες ἐξ αὐτῶν γυναῖκας, ἐξ ὧν ἐτεκνοποίησαν.
Neh 1:1 Λόγοι Νεεμία υἱοῦ τοῦ Ἀχαλία. Καὶ ἐν τῷ μηνὶ Χισλεῦ, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει, ὅτε ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ,
Neh 1:2 ὁ Ἀνανί, εἷς ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου, ἦλθεν, αὐτὸς καὶ τινὲς ἐκ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἠρώτησα αὐτοὺς περὶ τῶν διασωθέντων Ἰουδαίων, οἵτινες ἐναπελείφθησαν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.
Neh 1:3 Καὶ εἶπον πρὸς ἐμέ, Οἱ ὑπόλοιποι, οἱ ἐναπολειφθέντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, εἶναι ἐν θλίψει μεγάλῃ, καὶ ὀνειδισμῷ· καὶ τὸ τεῖχος τῆς Ἱερουσαλὴμ καθηρέθη, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεκαύθησαν ἐν πυρί.
Neh 1:4 Καὶ ὅτε ἤκουσα τοὺς λόγους τούτους, ἐκάθησα καὶ ἔκλαυσα καὶ ἐπένθησα ἡμέρας καὶ ἐνήστευον, καὶ προσηυχόμην ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ,
Neh 1:5 καὶ εἶπα, Δέομαι, Κύριε, Θεὲ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ μέγας καὶ φοβερὸς Θεός, ὁ φυλάττων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ τηροῦντας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ,
Neh 1:6 ἄς ἦναι τώρα τὸ οὖς σου προσεκτικὸν καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεῳγμένοι, διὰ νὰ ἀκούσῃς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου, τὴν ὁποίαν ἤδη προσεύχομαι ἐνώπιόν σου ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν δούλων σου, καὶ ἐξομολογοῦμαι τὰ ἁμαρτήματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τὰ ὁποῖα ἡμαρτήσαμεν εἰς σέ· καὶ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου ἡμαρτήσαμεν.
Neh 1:7 Ὅλως διεφθάρημεν ἐνώπιόν σου, καὶ δὲν ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας προσέταξας εἰς τὸν δοῦλόν σου τὸν Μωϋσῆν.
Neh 1:8 Ἐνθυμήθητι, δέομαι, τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον προσέταξας εἰς τὸν δοῦλόν σου τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Ἐὰν γείνητε παραβάται, ἐγὼ θέλω σᾶς διασκορπίσει μεταξὺ τῶν ἐθνῶν·
Neh 1:9 ἀλλ' ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς ἐμὲ καὶ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ ἐκτελῆτε αὐτάς, καὶ ἂν ἦναι ἀπὸ σᾶς

ἀπερριμμένοι ἕως τῶν ἐσχάτων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκεῖθεν θέλω συνάξει αὐτοὺς καὶ θέλω φέρει αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα διὰ νὰ κατοικίσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

Neh 1:10 Οὗτοι δὲ εἶναι δοῦλοί σου καὶ λαὸς σου, τοὺς ὁποίους ἐλύτρωσας διὰ τῆς δυνάμεώς σου τῆς μεγάλης καὶ διὰ τῆς χειρὸς σου τῆς κραταιᾶς.

Neh 1:11 Δέομαι, Κύριε, ἂς ἦναι ἤδη τὸ οὖς σου προσεκτικὸν εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου, τῶν θελόντων νὰ φοβῶνται τὸ ὄνομά σου· καὶ εὐόδωσον, δέομαι, τὸν δοῦλόν σου τὴν ἡμέραν ταύτην, καὶ χάρισον εἰς αὐτὸν ἔλεος ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου. Διότι ἐγὼ ἤμην οἰνοχόος τοῦ βασιλέως.

Neh 2:1 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ Νισάν, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως, ἦτο οἶνος ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν τὸν οἶνον, ἔδωκα εἰς τὸν βασιλέα. Ποτὲ δὲ δὲν εἶχον σκυθρωπάσει ἐνώπιον αὐτοῦ.

Neh 2:2 Ὅθεν ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς ἐμέ, Διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου εἶναι σκυθρωπόν, ἐνῷ σὺ ἄρρωστος δὲν εἶσαι τοῦτο δὲν εἶναι εἰμὴ λύπη καρδίας. Τότε ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα.

Neh 2:3 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν βασιλέα, Ζήτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα· διὰ τί τὸ πρόσωπόν μου νὰ μὴ ἦναι σκυθρωπόν, ἐνῷ ἡ πόλις, ὁ τόπος τῶν τάφων τῶν πατέρων μου, κεῖται ἠρημωμένος, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατηναλωμέναι ὑπὸ τοῦ πυρός

Neh 2:4 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς ἐμέ, Περὶ τίνος κάμνεις σὺ αἴτησιν Καὶ προσηυχήθην εἰς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

Neh 2:5 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἐὰν ὁ δοῦλός σου εὗρηκε χάριν ἐνώπιόν σου, νὰ μὲ πέμψῃς εἰς τὸν Ἰούδαν, εἰς τὴν πόλιν τῶν τάφων τῶν πατέρων μου, καὶ νὰ ἀνοικοδομήσω αὐτήν.

Neh 2:6 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἐμέ, καθημένης πλησίον αὐτοῦ τῆς βασιλίσσης, Πόσον μακρὰ θέλει εἶσθαι ἡ πορεία σου καὶ πότε θέλεις ἐπιστρέψει Καὶ εὐηρεστήθη ὁ βασιλεὺς καὶ μὲ ἔπεμψε· καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὸν προθεσμίαν.

Neh 2:7 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἂς μοὶ δοθῶσιν ἐπιστολαὶ πρὸς τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπάρχους, διὰ νὰ μὲ συμπαραπέμψωσιν, ἑωσοῦ ἔλθω εἰς τὸν Ἰούδαν·

Neh 2:8 καὶ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀσὰφ τὸν φύλακα τοῦ βασιλικοῦ δάσους, διὰ νὰ μοὶ δώσῃ ξύλα νὰ κατασκευάσω τὰς πύλας τοῦ φρουρίου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως καὶ τὸν οἶκον, εἰς τὸν ὁποῖον θέλω εἰσέλθει. Καὶ ἐχάρισεν ὁ βασιλεὺς εἰς ἐμὲ πάντα, κατὰ τὴν ἐπ' ἐμὲ ἀγαθὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ μου.

Neh 2:9 Ἦλθον λοιπὸν πρὸς τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπάρχους καὶ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως. Εἶχε δὲ ἀποστείλει ὁ βασιλεὺς ἀρχηγοὺς δυνάμεως καὶ ἱππεῖς μετ' ἐμοῦ.

Neh 2:10 Ὅτε δὲ Σαναβαλλὰτ ὁ Ὀρωνίτης καὶ Τωβίας ὁ δοῦλος, ὁ Ἀμμωνίτης, ἤκουσαν, ἐλυπήθησαν καθ' ὑπερβολὴν ὅτι ἦλθεν ἄνθρωπος νὰ ζητήσῃ τὸ καλὸν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Neh 2:11 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἤμην ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας.

Neh 2:12 Καὶ ἐσηκώθην τὴν νύκτα, ἐγὼ καὶ ὀλίγοι τινές μετ' ἐμοῦ· καὶ δὲν ἐφανέρωσα εἰς οὐδένα τί εἶχε βάλει ὁ Θεὸς μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ κάμω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἄλλο κτῆνος δὲν ἦτο μετ' ἐμοῦ, εἰμὴ τὸ κτῆνος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκαθήμην.

Neh 2:13 Καὶ ἐξῆλθον τὴν νύκτα διὰ τῆς πύλης τῆς φάραγγος, καὶ ἦλθον ἀπέναντι τῆς πηγῆς τοῦ δράκοντος καὶ πρὸς τὴν θύραν τῆς κοπρίας, καὶ παρετήρουν τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλήμ, τὰ ὁποῖα ἦσαν κατακεκρημνισμένα, καὶ τὰς πύλας αὐτῆς κατηναλωμένας ὑπὸ τοῦ πυρός.

Neh 2:14 Ἔπειτα διέβην εἰς τὴν πύλην τῆς πηγῆς καὶ εἰς τὴν βασιλικὴν κολυμβήθραν· καὶ δὲν ἦτο τόπος διὰ νὰ περάσῃ τὸ κτῆνος τὸ ὑποκάτω μου.

Neh 2:15 Καὶ ἀνέβην τὴν νύκτα διὰ τοῦ χειμάρρου· καὶ ἀφοῦ παρετήρησα τὸ τεῖχος, ἐστράφην καὶ εἰσῆλθον διὰ τῆς πύλης τῆς φάραγγος καὶ ἐπέστρεψα.

Neh 2:16 Οἱ δὲ προεστῶτες δὲν ἤξευρον ποῦ ὑπῆγα καὶ τί ἔκαμον· οὐδὲ εἶχον φανερώσει ἔτι τοῦτο οὔτε εἰς τοὺς Ἰουδαίους, οὔτε εἰς τοὺς ἱερεῖς, οὔτε εἰς τοὺς προκρίτους, οὔτε εἰς τοὺς προεστῶτας, οὔτε εἰς τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐργαζομένους τὸ ἔργον.

Neh 2:17 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Σεῖς βλέπετε τὴν δυστυχίαν εἰς τὴν ὁποίαν εἴμεθα, πῶς ἡ Ἱερουσαλὴμ κεῖται ἠρημωμένη καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς εἶναι κατηναλωμέναι ὑπὸ τοῦ πυρός· ἔλθετε καὶ ἂς ἀνοικοδομήσωμεν τὸ τεῖχος τῆς Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ μὴ ἤμεθα πλέον ὄνειδος.

Neh 2:18 Καὶ ἀπήγγειλα πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς ἐπ' ἐμὲ ἀγαθῆς χειρὸς τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔτι τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως, τοὺς ὁποίους εἶπε πρὸς ἐμέ. Οἱ δὲ εἶπον, Ἄς σηκωθῶμεν καὶ ἂς οἰκοδομήσωμεν. Οὕτως ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς τὸ ἀγαθόν.

Neh 2:19 Ἀλλ' ὅτε ἤκουσαν ὁ Σαναβαλλὰτ ὁ Ὀρωνίτης καὶ Τωβίας ὁ δοῦλος, ὁ Ἀμμωνίτης, καὶ ὁ Γησὲμ ὁ Ἄραψ, περιεγέλασαν ἡμᾶς καὶ περιεφρόνησαν ἡμᾶς, λέγοντες, Τί εἶναι τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸ ὁποῖον κάμνετε θέλετε νὰ ἐπαναστατήσητε κατὰ τοῦ βασιλέως

Neh 2:20 Καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθην πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, αὐτὸς θέλει εὐοδώσει ἡμᾶς· διὰ τοῦτο ἡμεῖς οἱ δοῦλοι αὐτοῦ θέλομεν σηκωθῇ καὶ οἰκοδομήσει· σεῖς ὅμως δὲν ἔχετε μερίδα οὐδὲ δικαίωμα οὐδὲ μνημόσυνον ἐν Ἱερουσαλήμ.

Neh 3:1 Τότε ἐσηκώθη Ἐλιασεὶβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικήν· οὗτοι ἡγίασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν τὰς θύρας αὐτῆς· καὶ ἡγίασαν αὐτὴν ἕως τοῦ πύργου Μεά, ἕως τοῦ πύργου Ἀνανεήλ.

Neh 3:2 Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ᾠκοδόμησαν οἱ ἄνδρες τῆς Ἱεριχώ. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ᾠκοδόμησε Ζακχοὺρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰμρί.

Neh 3:3 Τὴν θύραν δὲ τὴν ἰχθυϊκὴν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσσεναά, οἵτινες ἐσανίδωσαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν τὰς θύρας αὐτῆς, τὰ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς.
Neh 3:4 Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Μερημὼθ ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρία, υἱοῦ τοῦ Ἀκκώς. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Μεσουλλὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου, υἱοῦ τοῦ Μεσηζαβεήλ. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Σαδὼκ ὁ υἱὸς τοῦ Βαανά.
Neh 3:5 Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασαν οἱ Θεκωῖται πλὴν οἱ πρόκριτοι αὐτῶν δὲν ὑπέβαλον τὸν τράχηλον αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου αὐτῶν.
Neh 3:6 Καὶ τὴν πύλην τὴν παλαιὰν ἐπεσκεύασεν Ἰωδαὲ ὁ υἱὸς τοῦ Φασέα, καὶ Μεσουλλὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Βεσωδία· οὗτοι ἐσανίδωσαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν τὰς θύρας αὐτῆς καὶ τὰ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς.
Neh 3:7 Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Μελαθίας ὁ Γαβαωνίτης καὶ Ἰαδὼν ὁ Μερωνοθίτης, ἄνδρες τῆς Γαβαὼν καὶ τῆς Μισπά, ὑπὸ τὸν θρόνον τοῦ ἐπάρχου τῶν ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ.
Neh 3:8 Εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασεν Ὀχιὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἁραχίου, ἐκ τῶν χρυσοχόων. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασεν Ἀνανίας, ὁ ἐκ τῶν μυρεψῶν· καὶ ἀφῆκαν τὴν Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος.
Neh 3:9 Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Ῥεφαΐα ὁ υἱὸς τοῦ Ὤρ, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Ἱερουσαλήμ.
Neh 3:10 Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασεν Ἰεδαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρουμάφ, καὶ ἀπέναντι τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Χαττοὺς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσαβνία.
Neh 3:11 Μαλχίας ὁ υἱὸς τοῦ Χαρήμ, καὶ Ἀσσοὺβ ὁ υἱὸς τοῦ Φαὰθμωάβ, ἐπεσκεύασαν τὸ ἄλλο τμῆμα καὶ τὸν πύργον τῶν φούρνων.
Neh 3:12 Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Σαλλοὺμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλλωής, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Ἱερουσαλήμ, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ.
Neh 3:13 τὴν πύλην τῆς φάραγγος ἐπεσκεύασεν ὁ Ἀνοὺν καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ζανωά· οὗτοι ᾠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν τὰς θύρας αὐτῆς, τὰ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ χιλίας πήχας εἰς τὸ τεῖχος ἕως τῆς πύλης τῆς κοπρίας.
Neh 3:14 Τὴν πύλην δὲ τῆς κοπρίας ἐπεσκεύασε Μαλχίας ὁ υἱὸς τοῦ Ῥηχάβ, ὁ ἄρχων τῆς περιχώρου τῆς Βαὶθάκκερέμ· οὗτος ᾠκοδόμησεν αὐτὴν καὶ ἔστησε τὰς θύρας αὐτῆς, τὰ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς.
Neh 3:15 Τὴν πύλην δὲ τῆς πηγῆς ἐπεσκεύασε Σαλλοὺν ὁ υἱὸς τοῦ Χὸλόζέ, ὁ ἄρχων τῆς περιχώρου τῆς Μισπά· οὗτος ᾠ κοδόμησεν αὐτὴν καὶ ἐσανίδωσεν αὐτὴν καὶ ἔστησε τὰς θύρας αὐτῆς, τὰ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος τῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλωὰμ πλησίον τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως τῶν βαθμίδων τῶν καταβαινουσῶν, ἀπὸ τῆς πόλεως Δαβίδ.
Neh 3:16 Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Νεεμίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζβούκ, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Βαὶθσούρ, ἕως ἀπέναντι τῶν τάφων τοῦ Δαβὶδ καὶ ἕως τῆς κατασκευασθείσης κολυμβήθρας καὶ ἕως τοῦ οἴκου τῶν ἰσχυρῶν.
Neh 3:17 Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασαν οἱ Λευῖται, Ῥεοὺμ ὁ υἱὸς τοῦ Βανί. Εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασεν Ἀσαβίας, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Κεειλά, διὰ τὸ μέρος αὐτοῦ.
Neh 3:18 Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, Βαβαῒ ὁ υἱὸς τοῦ Ἠναδάδ, ὁ ἄρχων τοῦ ἄλλου ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Κεειλά.
Neh 3:19 Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασεν Ἐσὲρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ἄρχων τῆς Μισπά, ἄλλο τμῆμα ἀπέναντι τῆς ἀναβάσεως πρὸς τὴν ὁπλοθήκην τῆς γωνίας.
Neh 3:20 Κατόπιν αὐτοῦ Βαροὺχ ὁ υἱὸς τοῦ Ζαββαῒ ἐπεσκεύασε μετὰ ζήλου τὸ ἄλλο τμῆμα, ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλιασεὶβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου.
Neh 3:21 Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Μερημὼθ ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρίου, υἱοῦ τοῦ Ἀκκώς, ἄλλο τμῆμα, ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ Ἐλιασεὶβ ἕως τοῦ τέλους τοῦ οἴκου τοῦ Ἐλιασείβ.
Neh 3:22 Καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασαν οἱ ἱερεῖς, οἱ κάτοικοι τῆς περιχώρου.
Neh 3:23 Κατόπιν αὐτῶν ἐπεσκεύασαν ὁ Βενιαμὶν καὶ ὁ Ἀσαοὺβ ἀπέναντι τοῦ οἴκου αὐτῶν. Κατόπιν αὐτῶν ἐπεσκεύασεν Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Μαασίου, υἱοῦ τοῦ Ἀνανίου, πλησίον τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
Neh 3:24 Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Βιννουῒ ὁ υἱὸς τοῦ Ἠναδὰδ ἄλλο τμῆμα, ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀζαρίου ἕως τῆς καμπῆς, ἕως μάλιστα τῆς γωνίας.
Neh 3:25 Φαλὰλ ὁ υἱὸς τοῦ Οὐζαῒ ἐπεσκεύασεν ἀπέναντι τῆς καμπῆς καὶ τοῦ πύργου τοῦ ἐξέχοντος ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, τοῦ πλησίον τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς. Κατόπιν αὐτοῦ Φεδαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Φαρώς.
Neh 3:26 Οἱ δὲ Νεθινεὶμ κατῴκουν ἐν Ὀφήλ, καὶ ἐπεσκεύασαν ἕως ἀπέναντι τῆς πύλης τῶν ὑδάτων πρὸς ἀνατολὰς καὶ τοῦ πύργου τοῦ ἐξέχοντος.
Neh 3:27 Κατόπιν αὐτῶν οἱ Θεκωῖται ἐπεσκεύασαν ἄλλο τμῆμα, ἀπέναντι τοῦ μεγάλου πύργου τοῦ ἐξέχοντος καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ Ὀφήλ.
Neh 3:28 Ἐπάνωθεν τῆς πύλης τῶν ἵππων ἐπεσκεύασαν οἱ ἱερεῖς, ἕκαστος ἀπέναντι τῆς οἰκίας αὐτοῦ.
Neh 3:29 Κατόπιν αὐτῶν ἐπεσκεύασε Σαδὼκ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰμμήρ, ἀπέναντι τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Σεμαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Σεχανίου, ὁ φύλαξ τῆς ἀνατολικῆς πύλης.
Neh 3:30 Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασεν Ἀνανίας ὁ υἱὸς τοῦ Σελεμία, καὶ Ἀνοὺν ὁ ἕκτος υἱὸς τοῦ Σαλάφ, ἄλλο τμῆμα. Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Μεσουλλὰμ ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου ἀπέναντι τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ.
Neh 3:31 Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Μαλχίας, υἱὸς χρυσοχόου, ἕως τῆς οἰκίας τῶν Νεθινεὶμ καὶ τῶν μεταπρατῶν,

ἀπέναντι τῆς πύλης Μιφκάδ, καὶ ἕως τῆς ἀναβάσεως τῆς γωνίας.
Neh 3:32 Καὶ μεταξὺ τῆς ἀναβάσεως τῆς γωνίας ἕως τῆς προβατικῆς πύλης, ἐπεσκεύασαν οἱ χρυσοχόοι καὶ οἱ μεταπράται.
Neh 4:1 Ὅτε δὲ ἤκουσεν ὁ Σαναβαλλὰτ ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, ὠργίσθη καὶ ἠγανάκτησε πολὺ καὶ περιεγέλασε τοὺς Ἰουδαίους.
Neh 4:2 Καὶ ἐλάλησεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος τῆς Σαμαρείας καὶ εἶπε, Τί κάμνουσιν οἱ ἄθλιοι οὗτοι Ἰουδαῖοι θέλουσιν ἀφήσει αὐτούς θέλουσι θυσιάσει θέλουσι τελειώσει ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θέλουσιν ἀναζωοποιήσει ἐκ τῶν σωρῶν τοῦ χώματος τοὺς λίθους, καὶ τούτους κεκαυμένους
Neh 4:3 Πλησίον δὲ αὐτοῦ ἦτο Τωβίας ὁ Ἀμμωνίτης· καὶ εἶπε, Καὶ ἂν κτίσωσιν, ἀλώπηξ ἀναβαίνουσα θέλει καθαιρέσει τὸ λίθινον αὐτῶν τεῖχος.
Neh 4:4 Ἄκουσον, Θεὲ ἡμῶν· διότι μυκτηριζόμεθα· καὶ στρέψον τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν καὶ κάμε αὐτοὺς νὰ γείνωσι λάφυρον ἐν γῇ αἰχμαλωσίας·
Neh 4:5 καὶ μὴ καλύψῃς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτῶν ἂς μὴ ἐξαλειφθῇ ἀπ' ἔμπροσθέν σου· διότι προέφεραν ὀνειδισμοὺς κατὰ τῶν οἰκοδομούντων.
Neh 4:6 Οὕτως ἀνῳκοδομήσαμεν τὸ τεῖχος· καὶ ἅπαν τὸ τεῖχος συνεδέθη, ἕως τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ· διότι ὁ λαὸς εἶχε καρδίαν εἰς τὸ ἐργάζεσθαι.
Neh 4:7 Ἀλλ' ὅτε Σαναβαλλὰτ καὶ Τωβίας καὶ οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Ἀμμωνῖται καὶ οἱ Ἀζώτιοι ἤκουσαν ὅτι τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐπισκευάζονται, καὶ ὅτι τὰ χαλάσματα ἤρχισαν νὰ φράττωνται, ὠργίσθησαν σφόδρα·
Neh 4:8 καὶ συνώμοσαν πάντες ὁμοῦ νὰ ἔλθωσι νὰ πολεμήσωσιν ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ νὰ κάμωσιν εἰς αὐτὴν βλάβην.
Neh 4:9 Καὶ ἡμεῖς προσηυχήθημεν εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ ἐστήσαμεν φυλακὰς ἐναντίον αὐτῶν ἡμέραν καὶ νύκτα, φοβούμενοι ἀπ' αὐτῶν.
Neh 4:10 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας, Ἡ δύναμις τῶν ἐργατῶν ἠτόνησε, καὶ τὸ χῶμα εἶναι πολύ, καὶ ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ οἰκοδομῶμεν τὸ τεῖχος.
Neh 4:11 Οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν εἶπον, Δὲν θέλουσι μάθει οὐδὲ θέλουσιν ἰδεῖ, ἑωσοῦ ἔλθωμεν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν καὶ φονεύσωμεν αὐτούς, καὶ καταπαύσωμεν τὸ ἔργον.
Neh 4:12 Καὶ ἐλθόντες οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ κατοικοῦντες πλησίον αὐτῶν, εἶπον πρὸς ἡμᾶς δεκάκις, Προσέχετε ἀπὸ πάντων τῶν τόπων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιστρέφετε πρὸς ἡμᾶς.
Neh 4:13 Ὅθεν ἔστησα εἰς τοὺς χαμηλοτέρους τόπους ὄπισθεν τοῦ τείχους καὶ εἰς τοὺς ὑψηλοτέρους τόπους, ἔστησα τὸν λαὸν κατὰ συγγενείας, μὲ τὰς ῥομφαίας αὐτῶν, μὲ τὰς λόγχας αὐτῶν καὶ μὲ τὰ τόξα αὐτῶν.
Neh 4:14 Καὶ εἶδον καὶ ἐσηκώθην καὶ εἶπα πρὸς τοὺς προκρίτους καὶ πρὸς τοὺς προεστῶτας καὶ πρὸς τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λαοῦ, Μὴ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν· ἐνθυμεῖσθε τὸν Κύριον, τὸν μέγαν καὶ φοβερόν, καὶ πολεμήσατε ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν σας, τῶν υἱῶν σας καὶ τῶν θυγατέρων σας, τῶν γυναικῶν σας καὶ τῶν οἴκων σας.
Neh 4:15 Καὶ ὅτε οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἤκουσαν ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐγνώσθη εἰς ἡμᾶς, καὶ διεσκέδασεν ὁ Θεὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν, ἐπεστρέψαμεν πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος, ἕκαστος εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ.
Neh 4:16 Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας τὸ ἥμισυ τῶν δούλων μου εἰργάζοντο τὸ ἔργον, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῶν ἐκράτουν τὰς λόγχας, τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ τόξα, τεθωρακισμένοι καὶ οἱ ἄρχοντες ἦσαν ὀπίσω παντὸς τοῦ οἴκου Ἰούδα.
Neh 4:17 Οἱ οἰκοδομοῦντες τὸ τεῖχος καὶ οἱ ἀχθοφοροῦντες καὶ οἱ φορτίζοντες, ἕκαστος διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς αὐτοῦ ἐδούλευεν εἰς τὸ ἔργον καὶ διὰ τῆς ἄλλης ἐκράτει τὸ ὅπλον.
Neh 4:18 Οἱ δὲ οἰκοδόμοι, ἕκαστος εἶχε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ περιεζωσμένην εἰς τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ ᾠκοδόμει ὁ δὲ σαλπίζων ἐν τῇ σάλπιγγι ἦτο πλησίον μου.
Neh 4:19 Καὶ εἶπα πρὸς τοὺς προκρίτους καὶ πρὸς τοὺς προεστῶτας καὶ πρὸς τὸ ἐπίλοιπον τοῦ λαοῦ, τὸ ἔργον εἶναι μέγα καὶ πλατύ· ἡμεῖς δὲ εἴμεθα διακεχωρισμένοι ἐπὶ τὸ τεῖχος, ὁ εἷς μακρὰν τοῦ ἄλλου·
Neh 4:20 εἰς ὅντινα λοιπὸν τόπον ἀκούσητε τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, ἐκεῖ δράμετε πρὸς ἡμᾶς· ὁ Θεὸς ἡμῶν θέλει πολεμήσει ὑπὲρ ἡμῶν.
Neh 4:21 Οὕτως εἰργαζόμεθα τὸ ἔργον· καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῶν ἐκράτει τὰς λόγχας, ἀπ' ἀρχῆς τῆς αὐγῆς ἕως τῆς ἀνατολῆς τῶν ἄστρων.
Neh 4:22 Καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν εἶπα πρὸς τὸν λαόν, Ἕκαστος μετὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ ἂς διανυκτερεύῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἂς ἦναι τὴν νύκτα φύλακες εἰς ἡμᾶς, καὶ ἂς ἐργάζωνται τὴν ἡμέραν.
Neh 4:23 Καὶ οὔτε ἐγώ, οὔτε οἱ ἀδελφοί μου, οὔτε οἱ δοῦλοί μου, οὔτε οἱ ἄνδρες τῆς προφυλάξεως οἱ ἀκολουθοῦντές με, οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἐξεδύετο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· μόνον διὰ νὰ λούηται ἐξεδύετο ἕκαστος.
Neh 5:1 Ἦτο δὲ μεγάλη κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν γυναικῶν αὐτῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων.
Neh 5:2 Διότι ἦσαν τινὲς λέγοντες, Ἡμεῖς, οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν, εἴμεθα πολλοί· ὅθεν ἂς λάβωμεν σῖτον, διὰ νὰ φάγωμεν καὶ νὰ ζήσωμεν.
Neh 5:3 Καὶ ἦσαν τινές λέγοντες, Ἡμεῖς βάλλομεν ἐνέχυρον τοὺς ἀγροὺς ἡμῶν, τοὺς ἀμπελῶνας ἡμῶν καὶ τὰς οἰκίας ἡμῶν, διὰ νὰ λάβωμεν σῖτον ἐξ αἰτίας τῆς πείνης.
Neh 5:4 Ἦσαν ἔτι τινὲς λέγοντες, Ἡμεῖς ἐδανείσθημεν ἀργύρια διὰ τοὺς φόρους τοῦ βασιλέως ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ ἐπὶ τοὺς ἀμπελῶνας ἡμῶν·
Neh 5:5 τώρα δὲ ἡ σὰρξ ἡμῶν εἶναι ὡς ἡ σὰρξ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τὰ τέκνα ἡμῶν ὡς τὰ τέκνα αὐτῶν· καὶ ἰδού, ἡμεῖς

καθυποβάλλομεν εἰς δουλείαν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν διὰ νὰ ἦναι δοῦλοι, καὶ τινες ἐκ τῶν θυγατέρων ἡμῶν ἐφέρθησαν ἤδη εἰς δουλείαν· καὶ δὲν εἶναι οὐδὲν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν, διότι ἄλλοι ἔχουσι τοὺς ἀγροὺς καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ἡμῶν.
Neh 5:6 Καὶ ἠγανάκτησα σφόδρα, ἀκούσας τὴν κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους.
Neh 5:7 Καὶ ἐσκέφθην κατ᾿ ἐμαυτόν, καὶ ἐπέπληξα τοὺς προκρίτους καὶ τοὺς προεστῶτας καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Σεῖς φορολογεῖτε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Καὶ συνεκάλεσα κατ᾿ αὐτῶν σύναξιν μεγάλην.
Neh 5:8 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Ἡμεῖς κατὰ τὴν δύναμιν ἡμῶν ἐξηγοράσαμεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν Ἰουδαίους, τοὺς πωληθέντας εἰς τὰ ἔθνη· καὶ σεῖς αὐτοὶ θέλετε πωλήσει τοὺς ἀδελφοὺς σας ἢ θέλουσι πωληθῆ εἰς ἡμᾶς Ἐκεῖνοι δὲ ἐσιώπων καὶ δὲν εὕρηκαν ἀπόκρισιν.
Neh 5:9 Καὶ εἶπα, Δὲν εἶναι καλὸν τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σεῖς κάμνετε· δὲν πρέπει νὰ περιπατῆτε ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ νὰ μὴ ὀνειδίζωσιν ἡμᾶς τὰ ἔθνη, οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν
Neh 5:10 καὶ ἐγὼ ἔτι καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου καὶ οἱ δοῦλοί μου ἐδανείσαμεν εἰς αὐτοὺς χρήματα καὶ σῖτον· ἂς ἀφήσωμεν, παρακαλῶ, τὴν ἀπαίτησιν ταύτην·
Neh 5:11 ἐπιστρέψατε λοιπὸν εἰς αὐτούς, ταύτην τὴν ἡμέραν, τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν, τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν, τοὺς ἐλαιῶνας αὐτῶν καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὸ ἑκατοστὸν τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ σίτου, τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖτε παρ᾿ αὐτῶν.
Neh 5:12 Τότε εἶπον, Θέλομεν ἀποδώσει ταῦτα καὶ δὲν θέλομεν ζητήσει οὐδὲν παρ᾿ αὐτῶν· οὕτω θέλομεν κάμει, καθὼς σὺ λέγεις. Τότε ἐκάλεσα τοὺς ἱερεῖς καὶ ὥρκισα αὐτούς, ὅτι θέλουσι κάμει κατὰ τὸν λόγον τοῦτον.
Neh 5:13 Ἐξετίναξα ἔτι τὸν κόλπον μου, λέγων, Οὕτω νὰ ἐκτινάξῃ ὁ Θεὸς πάντα ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ κόπου αὐτοῦ, ὅστις δὲν ἐκτελέσῃ τὸν λόγον τοῦτον, καὶ οὕτω νὰ ἦναι ἐκτετιναγμένος καὶ κενός. Καὶ εἶπον πᾶσα ἡ σύναξις, Ἀμήν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Κύριον. Καὶ ἔκαμεν ὁ λαὸς κατὰ τὸν λόγον τοῦτον.
Neh 5:14 Ἀφ᾿ ἧς δὲ ἡμέρας προσετάχθην νὰ ἦμαι κυβερνήτης αὐτῶν ἐν τῇ γῇ Ἰούδα, ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους ἕως τοῦ τριακοστοῦ δευτέρου ἔτους Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως, δώδεκα ἔτη, ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου δὲν ἐφάγομεν τὸν ἄρτον τοῦ κυβερνήτου.
Neh 5:15 Οἱ πρότεροι ὅμως κυβερνῆται, οἱ πρὸ ἐμοῦ, κατεβάρυνον τὸν λαόν, καὶ ἐλάμβανον παρ᾿ αὐτῶν ἄρτον καὶ οἶνον, ἐκτὸς τεσσαράκοντα σίκλων ἀργυρίου· ἔτι καὶ οἱ δοῦλοι αὐτῶν ἐξουσίαζον τὸν λαόν· ἀλλ᾿ ἐγὼ δὲν ἔκαμνον οὕτω, φοβούμενος τὸν Θεόν.
Neh 5:16 Καὶ μάλιστα ἐνισχύθην εἰς τὸ ἔργον τούτου τοῦ τείχους, καὶ ἀγρὸν δὲν ἠγοράσαμεν· καὶ πάντες οἱ δοῦλοί μου ἦσαν συνηγμένοι ἐκεῖ εἰς τὸ ἔργον.
Neh 5:17 Ἦσαν ἔτι εἰς τὴν τράπεζάν μου ἑκατὸν πεντήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν προεστώτων, καὶ οἱ ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν πέριξ ἡμῶν.
Neh 5:18 Τὸ δὲ καθ᾿ ἡμέραν ἑτοιμαζόμενον δι᾿ ἐμὲ ἦτο εἷς βοῦς καὶ ἓξ ἐκλεκτὰ πρόβατα· καὶ πτηνὰ ἡτοιμάζοντο δι᾿ ἐμέ, καὶ ἅπαξ εἰς δέκα ἡμέρας ἀφθονία ἀπὸ παντὸς εἴδους οἴνου· καὶ ὅμως δὲν ἐζήτησα τὸν ἄρτον τοῦ κυβερνήτου· διότι ἡ δουλεία ἦτο βαρεῖα ἐπὶ τοῦτον τὸν λαόν.
Neh 5:19 Μνήσθητί μου, Θεὲ μου, ἐπ᾿ ἀγαθῷ, κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ ἔκαμον ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου.
Neh 6:1 Καθὼς δὲ ἤκουσαν ὁ Σαναβαλλὰτ καὶ ὁ Τωβίας καὶ ὁ Γησὲμ ὁ Ἄραψ καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι ἐγὼ ᾠκοδόμησα τὸ τεῖχος καὶ δὲν ἔμεινε πλέον χάλασμα εἰς αὐτό, ἂν καὶ μέχρις ἐκείνου τοῦ καιροῦ θύρας δὲν ἔστησα ἐπὶ τῶν πυλῶν,
Neh 6:2 ὁ Σαναβαλλὰτ καὶ ὁ Γησὲμ ἀπέστειλαν πρὸς ἐμέ, λέγοντες, Ἔλθετε, καὶ ἂς συναχθῶμεν ὁμοῦ εἴς τινα ἐκ τῶν κωμῶν ἐν τῇ πεδιάδι Ὠνώ. Ἐβουλεύοντο δὲ νὰ κάμωσιν εἰς ἐμὲ κακόν.
Neh 6:3 Καὶ ἀπέστειλα μηνυτὰς πρὸς αὐτούς, λέγων, Ἔργον μέγα κάμνω καὶ δὲν δύναμαι νὰ καταβῶ· διὰ τί νὰ παύσῃ τὸ ἔργον, ὅταν ἐγὼ ἀφήσας αὐτὸ καταβῶ πρὸς ἐσᾶς
Neh 6:4 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς ἐμὲ τετράκις κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον· καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθην πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.
Neh 6:5 Τότε ὁ Σαναβαλλὰτ ἀπέστειλε πρὸς ἐμὲ τὸν δοῦλον αὐτοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, πέμπτην φοράν, μὲ ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ·
Neh 6:6 ἐν ᾗ ἦτο γεγραμμένον, Ἠκούσθη μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ ὁ Γασμοῦ λέγει, ὅτι σὺ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι βουλεύεσθε νὰ ἐπαναστατήσητε· διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος, διὰ νὰ γείνῃς βασιλεὺς αὐτῶν, κατὰ τοὺς λόγους τούτους·
Neh 6:7 ἔτι διώρισας προφήτας, νὰ κηρύττωσι περὶ σοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, λέγοντες, Εἶναι βασιλεὺς ἐν Ἰούδᾳ· καὶ τώρα θέλει ἀπαγγελθῆ πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τοὺς λόγους τούτους· ἐλθὲ λοιπὸν τώρα, καὶ ἂς συμβουλευθῶμεν ὁμοῦ.
Neh 6:8 Τότε ἀπέστειλα πρὸς αὐτόν, λέγων, Δὲν εἶναι τοιαῦτα πράγματα καθὼς σὺ λέγεις, ἀλλὰ σὺ πλάττεις αὐτὰ ἐκ τῆς καρδίας σου.
Neh 6:9 Διότι πάντες οὗτοι ἐφοβέριζον ἡμᾶς, λέγοντες, Θέλουσιν ἐξασθενήσει αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου, καὶ δὲν θέλει ἐκτελεσθῆ. Τώρα λοιπόν, Θεέ, κραταίωσον τὰς χεῖράς μου.
Neh 6:10 Καὶ ἐγὼ ὑπῆγα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σεμαΐα, υἱοῦ τοῦ Δαλαΐα, υἱοῦ τοῦ Μεεταβεήλ, ὅστις ἦτο κεκλεισμένος· καὶ εἶπεν, Ἂς συνέλθωμεν ὁμοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐντὸς τοῦ ναοῦ, καὶ ἂς κλείσωμεν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ· διότι αὐτοὶ ἔρχονται νὰ σὲ φονεύσωσι· ναί, τὴν νύκτα ἔρχονται νὰ σὲ φονεύσωσιν.
Neh 6:11 Ἀλλ᾿ ἐγὼ ἀπεκρίθην, Ἄνθρωπος ὁποῖος ἐγὼ ἤθελον φύγει καὶ τίς, ὁποῖος ἐγώ, ἤθελεν εἰσέλθει εἰς τὸν ναὸν διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ δὲν θέλω εἰσέλθει.

Neh 6:12 Καὶ ἰδού, ἐγνώρισα ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀπέστειλεν αὐτὸν νὰ προφέρῃ τὴν προφητείαν ταύτην ἐναντίον μου· ἀλλ' ὅτι ὁ Τωβίας καὶ ὁ Σαναβαλλὰτ ἐμίσθωσαν αὐτόν.
Neh 6:13 Διὰ τοῦτο ἦτο μεμισθωμένος, διὰ νὰ φοβηθῶ καὶ νὰ κάμω οὕτω καὶ νὰ ἁμαρτήσω, καὶ νὰ ἔχωσιν ἀφορμὴν νὰ κακολογήσωσι, διὰ νὰ μὲ ὀνειδίσωσι.
Neh 6:14 Μνήσθητι, Θεέ μου, τοῦ Τωβία καὶ τοῦ Σαναβαλλὰτ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν ταῦτα, καὶ ἔτι τῆς προφητίσσης Νωαδίας καὶ τῶν λοιπῶν προφητῶν, οἵτινες μὲ ἐφοβέριζον.
Neh 6:15 Οὕτω συνετελέσθη τὸ τεῖχος κατὰ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Ἐλούλ, ἐν πεντήκοντα δύο ἡμέραις.
Neh 6:16 Καὶ ὅτε ἤκουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, τότε ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ πέριξ ἡμῶν, καὶ εταπεινώθησαν σφόδρα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑαυτῶν· διότι ἐγνώρισαν ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔγεινε τὸ ἔργον τοῦτο.
Neh 6:17 Προσέτι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οἱ πρόκριτοι τοῦ Ἰούδα ἔπεμπον συνεχῶς τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν πρὸς τὸν Τωβίαν, καὶ αἱ τοῦ Τωβία ἤρχοντο πρὸς αὐτούς.
Neh 6:18 Διότι ἦσαν ἐν τῷ Ἰούδᾳ πολλοὶ ὡρκισμένοι εἰς αὐτόν, ἐπειδὴ ἦτο γαμβρὸς τοῦ Σεχανία, υἱοῦ τοῦ Ἀράχ· καὶ Ἰωανὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ εἶχε λάβει τὴν θυγατέρα τοῦ Μεσουλλάμ, υἱοῦ τοῦ Βαραχίου.
Neh 6:19 Μάλιστα διηγοῦντο ἐνώπιόν μου τὰς ἀγαθοεργίας αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερον πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους μου. Καὶ ὁ Τωβίας ἔστελλεν ἐπιστολὰς διὰ νὰ μὲ φοβερίζῃ.
Neh 7:1 Ἀφοῦ δὲ τὸ τεῖχος ἐκτίσθη, καὶ ἔστησα τὰς θύρας, καὶ διωρίσθησαν οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ καὶ οἱ Λευῗται,
Neh 7:2 προσέταξα περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸν ἀδελφόν μου Ἀνανὶ καὶ τὸν Ἀνανίαν τὸν ἄρχοντα τοῦ φρουρίου· διότι ἦ το ὡς ἄνθρωπος πιστὸς καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, ὑπὲρ πολλούς.
Neh 7:3 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Ἂς μὴ ἀνοίγωνται αἱ πύλαι τῆς Ἱερουσαλὴμ ἑωσοῦ θερμάνῃ ὁ ἥλιος· καὶ ἐκείνων ἔτι παρόντων, νὰ κλείωνται αἱ θύραι καὶ νὰ ἀσφαλίζωνται καὶ φυλακαὶ νὰ διορίζωνται ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ἱερουσαλήμ, ἕκαστος ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ἀπέναντι τῆς οἰκίας αὐτοῦ.
Neh 7:4 Καὶ ἡ πόλις ἦτο εὐρύχωρος καὶ μεγάλη, ὁ δὲ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ, καὶ οἰκίαι δὲν ἦσαν ᾠκοδομημέναι.
Neh 7:5 Καὶ ἔβαλεν ὁ Θεός μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ συνάξω τοὺς προκρίτους καὶ τοὺς προεστῶτας καὶ τὸν λαόν, διὰ νὰ ἀριθμηθῶσι κατὰ γενεαλογίαν. Καὶ εὗρηκα βιβλίον τῆς γενεαλογίας ἐκείνων, οἵτινες ἀνέβησαν κατ' ἀρχὰς καὶ εὗρηκα γεγραμμένον ἐν αὐτῷ.
Neh 7:6 Οὗτοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐπαρχίας, οἱ ἀναβάντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, ἐκ τῶν μετοικισθέντων, τοὺς ὁποίους μετῴκισε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ·
Neh 7:7 οἱ ἐλθόντες μετὰ Ζοροβάβελ, Ἰησοῦ, Νεεμία, Ἀζαρία, Ῥααμία, Νααμανί, Μαροδοχαίου, Βιλσάν, Μισπερέθ, Βιγουαί, Νεούμ, Βαανά. Ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ λαοῦ Ἰσραήλ·
Neh 7:8 υἱοὶ Φαρώς, δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο.
Neh 7:9 Υἱοὶ Σεφατία, τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο.
Neh 7:10 Υἱοὶ Ἀράχ, ἑξακόσιοι πεντήκοντα δύο.
Neh 7:11 Υἱοὶ Φαὰθμωάβ, ἐκ τῶν υἱῶν Ἰησοῦ καὶ Ἰωάβ, δισχίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι δεκαοκτώ.
Neh 7:12 Υἱοὶ Ἐλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες.
Neh 7:13 Υἱοὶ Ζατθοῦ, ὀκτακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε.
Neh 7:14 Υἱοὶ Ζακχαί, ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα.
Neh 7:15 Υἱοὶ Βιννουΐ, ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα ὀκτώ.
Neh 7:16 Υἱοὶ Βηβαΐ, ἑξακόσιοι εἰκοσιοκτώ.
Neh 7:17 Υἱοὶ Ἀζγάδ, δισχίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο.
Neh 7:18 Υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἑπτά.
Neh 7:19 Υἱοὶ Βιγουαί, δισχίλιοι ἑξήκοντα ἑπτά.
Neh 7:20 Υἱοὶ Ἀδίν, ἑξακόσιοι πεντήκοντα πέντε.
Neh 7:21 Υἱοὶ Ἀτὴρ ἐκ τοῦ Ἐζεκίου, ἐνενήκοντα ὀκτώ.
Neh 7:22 Υἱοὶ Ἀσούμ, τριακόσιοι εἰκοσιοκτώ.
Neh 7:23 Υἱοὶ Βησαί, τριακόσιοι εἰκοσιτέσσαρες.
Neh 7:24 Υἱοὶ Ἀρίφ, ἑκατὸν δώδεκα.
Neh 7:25 Υἱοὶ Γαβαών, ἐνενήκοντα πέντε.
Neh 7:26 Ἄνδρες Βηθλεὲμ καὶ Νετωφά, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὀκτώ.
Neh 7:27 Ἄνδρες Ἀναθώθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.
Neh 7:28 Ἄνδρες Βαὶθάσμαβέθ, τεσσαράκοντα δύο.
Neh 7:29 Ἄνδρες Κιριὰθἰαρείμ, Χεφειρά, καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς.
Neh 7:30 Ἄνδρες Ῥαμὰ καὶ Γαβαά, ἑξακόσιοι εἴκοσι καὶ εἷς.
Neh 7:31 Ἄνδρες Μιχμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο.
Neh 7:32 Ἄνδρες Βαιθήλ, καὶ Γαί, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.
Neh 7:33 Ἄνδρες τῆς ἄλλης Νεβώ, πεντήκοντα δύο.

Neh 7:34 Υἱοὶ τοῦ ἄλλου Ἐλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες.
Neh 7:35 Υἱοὶ Χαρήμ, τριακόσιοι εἴκοσι.
Neh 7:36 Υἱοὶ Ἱεριχώ, τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε.
Neh 7:37 Υἱοὶ Λώδ, Ἀδίδ, καὶ Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἴκοσι καὶ εἷς.
Neh 7:38 Υἱοὶ Σεναά, τρισχίλιοι ἐννεακόσιοι τριάκοντα.
Neh 7:39 Οἱ ἱερεῖς· υἱοὶ Ἰεδαΐα, ἐκ τοῦ οἴκου Ἰησοῦ, ἐννεακόσιοι ἑβδομήκοντα τρεῖς.
Neh 7:40 Υἱοὶ Ἰμμήρ, χίλιοι πεντήκοντα δύο.
Neh 7:41 Υἱοὶ Πασχώρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτά.
Neh 7:42 Υἱοὶ Χαρήμ, χίλιοι δεκαεπτά.
Neh 7:43 Οἱ Λευΐται· υἱοὶ Ἰησοῦ ἐκ τοῦ Καδμιήλ, ἐκ τῶν υἱῶν Ὠδαυΐα, ἑβδομήκοντα τέσσαρες.
Neh 7:44 Οἱ ψαλτῳδοί· υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτώ.
Neh 7:45 Οἱ πυλωροί· υἱοὶ Σαλλούμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Ταλμών, υἱοὶ Ἀκκούβ, υἱοὶ Ἀτιτά, υἱοὶ Σωβαί, ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτώ.
Neh 7:46 Οἱ Νεθινείμ· υἱοὶ Σιχά, υἱοὶ Ἀσουφά, υἱοὶ Ταββαώθ,
Neh 7:47 υἱοὶ Κηρώς, υἱοὶ Σιαά, υἱοὶ Φαδών,
Neh 7:48 υἱοὶ Λεβανά, υἱοὶ Ἀγαβά, υἱοὶ Σαλμαί,
Neh 7:49 υἱοὶ Ἀνάν, υἱοὶ Γιδδήλ, υἱοὶ Γαάρ,
Neh 7:50 υἱοὶ Ῥεαΐα, υἱοὶ Ῥεσίν, υἱοὶ Νεκωδά,
Neh 7:51 υἱοὶ Γαζάμ, υἱοὶ Οὐζά, υἱοὶ Φασεά,
Neh 7:52 υἱοὶ Βησαί, υἱοὶ Μεουνείμ, υἱοὶ Ναφουσεσείμ,
Neh 7:53 υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά, υἱοὶ Ἀρούρ,
Neh 7:54 υἱοὶ Βασλίθ, υἱοὶ Μεϊδά, υἱοὶ Ἀρσά,
Neh 7:55 υἱοὶ Βαρκώς, υἱοὶ Σισάρα, υἱοὶ Θαμά,
Neh 7:56 υἱοὶ Νεσιά, υἱοὶ Ἀτιφά.
Neh 7:57 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος· υἱοὶ Σωταΐ, υἱοὶ Σωφερέθ, υἱοὶ Φερειδά,
Neh 7:58 υἱοὶ Ἰααλά, υἱοὶ Δαρκών, υἱοὶ Γιδδήλ,
Neh 7:59 υἱοὶ Σεφατία, υἱοὶ Ἀττίλ, υἱοὶ Φοχερὲθ ἀπὸ Σεβαΐμ, υἱοὶ Ἀμών.
Neh 7:60 Πάντες οἱ Νεθινείμ, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος, ἦσαν τριακόσιοι ἐνενήκοντα δύο.
Neh 7:61 Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θελμελάχ, Θελάρησά, Χερούβ, Ἀδδών, καὶ Ἰμμήρ· δὲν ἠδύναντο ὅμως νὰ δείξωσι τὸν οἶκον τῆς πατριᾶς αὐτῶν καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν, ἂν ἦσαν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ·
Neh 7:62 Υἱοὶ Δαλαΐα, υἱοὶ Τωβία, υἱοὶ Νεκωδά, ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο.
Neh 7:63 Καὶ ἐκ τῶν ἱερέων· υἱοὶ Ἀβαΐα, υἱοὶ Ἀκκώς, υἱοὶ Βαρζελλαΐ, ὅστις ἔλαβε γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Βαρζελλαῒ τοῦ Γαλααδίτου καὶ ὠνομάσθη κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῶν.
Neh 7:64 Οὗτοι ἐζήτησαν τὴν καταγραφὴν αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἀπαριθμηθέντων κατὰ γενεαλογίαν, καὶ δὲν εὑρέθη· ὅθεν ἐξεβλήθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας.
Neh 7:65 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Θιρσαθά, νὰ μὴ φάγωσιν ἀπὸ τῶν ἁγιωτάτων πραγμάτων, ἑωσοῦ ἀναστηθῇ ἱερεὺς μετὰ Οὐρὶμ καὶ Θουμμίμ.
Neh 7:66 Πᾶσα ἡ σύναξις ὁμοῦ ἦσαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι ἑξήκοντα,
Neh 7:67 ἐκτὸς τῶν δούλων αὐτῶν καὶ τῶν θεραπαινίδων αὐτῶν, οἵτινες ἦσαν ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα ἑπτά· καὶ πλὴν τούτων διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε ψαλτῳδοὶ καὶ ψάλτριαι.
Neh 7:68 Οἱ ἵπποι αὐτῶν, ἑπτακόσιοι τριάκοντα ἕξ· αἱ ἡμίονοι αὐτῶν, διακόσιαι τεσσαράκοντα πέντε·
Neh 7:69 αἱ κάμηλοι, τετρακόσιαι τριάκοντα πέντε· αἱ ὄνοι, ἑξακισχίλιαι ἑπτακόσιαι εἴκοσι.
Neh 7:70 Καὶ τινες ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν διὰ τὸ ἔργον. Ὁ Θιρσαθὰ ἔδωκεν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον χιλίας δραχμὰς χρυσίου, πεντήκοντα φιάλας, πεντακοσίους τριάκοντα ἱερατικοὺς χιτῶνας.
Neh 7:71 Καὶ τινες ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ ἔργου εἴκοσι χιλιάδας δραχμὰς χρυσίου καὶ δύο χιλιάδας διακοσίας μνᾶς ἀργυρίου.
Neh 7:72 Καὶ τὸ δοθὲν ἀπὸ τοῦ ἐπιλοίπου λαοῦ ἦτο εἴκοσι χιλιάδες δραχμαὶ χρυσίου, καὶ δισχίλιαι μναῖ ἀργυρίου, καὶ ἑξήκοντα ἑπτὰ ἱερατικοὶ χιτῶνες.
Neh 7:73 Οὕτως οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευΐται καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ καὶ μέρος ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ Νεθινεὶμ καὶ πᾶς ὁ Ἰσραήλ, κατῴκησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. Καὶ ὅτε ἔφθασεν ὁ ἕβδομος μήν, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἦσαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.
Neh 8:1 Συνήχθη δὲ πᾶς ὁ λαός, ὡς εἷς ἄνθρωπος, εἰς τὴν πλατεῖαν τὴν ἔμπροσθεν τῆς πύλης τῶν ὑδάτων· καὶ εἶπον πρὸς Ἔσδραν τὸν γραμματέα, νὰ φέρῃ τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Ἰσραήλ.
Neh 8:2 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἔφερεν Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς τὸν νόμον ἔμπροσθεν τῆς συνάξεως ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ πάντων τῶν δυναμένων νὰ ἐννοῶσιν ἀκούοντες.
Neh 8:3 Καὶ ἀνέγνωσεν ἐν αὐτῷ, ἐν τῇ πλατείᾳ τῇ ἔμπροσθεν τῆς πύλης τῶν ὑδάτων, ἀπὸ τῆς αὐγῆς μέχρι τῆς

μεσημβρίας, ἐνώπιον τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν δυναμένων νὰ ἐννοῶσι· καὶ τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ προσεῖχον εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.

Neh 8:4 Ἵστατο δὲ Ἔσδρας ὁ γραμματεύς ἐπὶ βήματος ξυλίνου, τὸ ὁποῖον ἔκαμον ἐπίτηδες· καὶ πλησίον αὐτοῦ ἵστατο Ματταθίας καὶ Σεμὰ καὶ Ἀναΐας καὶ Οὐρίας καὶ Χελκίας καὶ Μαασίας, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ἐξ ἀριστερῶν δὲ αὐτοῦ Φεδαΐας καὶ Μισαὴλ καὶ Μαλχίας καὶ Ἀσοὺμ καὶ Ἀσβαδανά, Ζαχαρίας καὶ Μεσουλλάμ.

Neh 8:5 Καὶ ἤνοιξεν ὁ Ἔσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ· διότι ἦτο ὑπεράνω παντὸς τοῦ λαοῦ· καὶ ὅτε ἤνοιξεν αὐτό, πᾶς ὁ λαὸς ἠγέρθη.

Neh 8:6 Καὶ ηὐλόγησεν ὁ Ἔσδρας τὸν Κύριον, τὸν Θεὸν τὸν μέγαν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπεκρίθη, Ἀμήν, Ἀμήν, ὑψόνοντες τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ κύψαντες, προσεκύνησαν τὸν Κύριον μὲ τὰ πρόσωπα ἐπὶ τὴν γῆν.

Neh 8:7 Ἰησοῦς δὲ καὶ Βανὶ καὶ Σερεβίας, Ἰαμείν, Ἀκκούβ, Σαββεθαΐ, Ὠδίας, Μαασίας, Κελιτά, Ἀζαρίας, Ἰωζαβάδ, Ἀνάν, Φελαΐας καὶ οἱ Λευῖται ἐξήγουν τὸν νόμον εἰς τὸν λαόν· καὶ ὁ λαὸς ἵστατο ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

Neh 8:8 Καὶ ἀνέγνωσαν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ εὐκρινῶς, καὶ ἔδωκαν τὴν ἔννοιαν καὶ ἐξήγησαν τὰ ἀναγινωσκόμενα.

Neh 8:9 Καὶ ὁ Νεεμίας, οὗτος εἶναι ὁ Θιρσαθά, καὶ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς ὁ γραμματεύς, καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἐξηγοῦντες εἰς τὸν λαόν, εἶπον πρὸς πάντα τὸν λαόν, Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἁγία εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας· μὴ πενθεῖτε μηδὲ κλαίετε. Διότι πᾶς ὁ λαὸς ἔκλαιεν, ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ νόμου.

Neh 8:10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὑπάγετε, φάγετε παχέα καὶ πίετε γλυκάσματα, καὶ ἀποστείλατε μερίδας πρὸς τοὺς μὴ ἔχοντας μηδὲν ἡτοιμασμένον· διότι ἡ ἡμέρα εἶναι ἁγία εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν· καὶ μὴ λυπεῖσθε· διότι ἡ χαρὰ τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἰσχὺς σας.

Neh 8:11 Καὶ κατεσίγασαν οἱ Λευῖται πάντα τὸν λαόν, λέγοντες, Ἡσυχάζετε· διότι ἡ ἡμέρα εἶναι ἁγία· καὶ μὴ λυπεῖσθε.

Neh 8:12 Καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαός, διὰ νὰ φάγωσι καὶ νὰ πίωσι καὶ νὰ ἀποστείλωσι μερίδας καὶ νὰ κάμωσιν εὐφροσύνην μεγάλην, διότι ἐνόησαν τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐφανέρωσαν εἰς αὐτούς.

Neh 8:13 Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν συνήχθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν παντὸς τοῦ λαοῦ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, πρὸς Ἔσδραν τὸν γραμματέα, διὰ νὰ διδαχθῶσι τοὺς λόγους τοῦ νόμου.

Neh 8:14 Καὶ εὕρηκαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, τὸν ὁποῖον προσέταξεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Μωϋσέως, νὰ κατοικήσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἑβδόμου μηνός·

Neh 8:15 καὶ νὰ δημοσιεύσωσι καὶ νὰ διακηρύξωσιν εἰς πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, λέγοντες, Ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος καὶ φέρετε κλάδους ἐλαίας καὶ κλάδους ἀγριελαίας καὶ κλάδους μυρσίνης καὶ κλάδους φοινίκων καὶ κλάδους δασυφύλλων δένδρων, διὰ νὰ κάμητε σκηνάς, κατὰ τὸ γεγραμμένον.

Neh 8:16 Καὶ ἐξελθὼν ὁ λαὸς ἔφερε, καὶ ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς σκηνάς, ἕκαστος ἐπὶ τοῦ δώματος αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πύλης τῶν ὑδάτων καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πύλης τοῦ Ἐφραΐμ.

Neh 8:17 Καὶ πᾶσα ἡ σύναξις τῶν ἐπιστρεψάντων ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἔκαμον σκηνάς, καὶ ἐκάθησαν ἐν ταῖς σκηναῖς· διότι ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυῆ μέχρι ἐκείνης τῆς ἡμέρας, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν εἶχον κάμει οὕτω. Καὶ ἔγεινεν εὐφροσύνη μεγάλη σφόδρα.

Neh 8:18 Καὶ καθ ἑκάστην ἡμέραν, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔκαμον ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας· τὴν δὲ ὀγδόην ἡμέραν πάνδημον σύναξιν, κατὰ τὸ διατεταγμένον.

Neh 9:1 Καὶ ἐν τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τούτου τοῦ μηνὸς συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μὲ νηστείαν καὶ μὲ σάκκους καὶ μὲ χῶμα ἐφ ἑαυτούς.

Neh 9:2 Καὶ ἐχωρίσθη τὸ σπέρμα τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων τῶν ξένων· καὶ σταθέντες ἐξωμολογήθησαν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν.

Neh 9:3 Καὶ σταθέντες ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν, ἀνέγνωσαν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ἓν τέταρτον τῆς ἡμέρας· καὶ ἓν τέταρτον, ἐξωμολογοῦντο καὶ προσεκύνουν Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

Neh 9:4 Τότε ἐσηκώθη ἐπὶ τὸ βῆμα τῶν Λευϊτῶν Ἰησοῦς καὶ Βανί, Καδμιήλ, Σεβανίας, Βουννί, Σερεβίας, Βανὶ καὶ Χανανί, καὶ ἀνεβόησαν μετὰ φωνῆς μεγάλης πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

Neh 9:5 Καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησοῦς καὶ Καδμιήλ, Βανί, Ἀσαβνίας, Σερεβίας, Ὠδίας, Σεβανίας καὶ Πεθαΐα, εἶπον, Σηκώθητε, εὐλογήσατε Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἄς ἦναι, Θεέ, εὐλογημένον τὸ ἔνδοξόν σου ὄνομα, τὸ ὑπέρτερον πάσης εὐλογίας καὶ αἰνέσεως.

Neh 9:6 Σὺ αὐτὸς εἶσαι Κύριος μόνος· σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανόν, τοὺς οὐρανοὺς τῶν οὐρανῶν, καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν αὐτῶν, τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐπ αὐτῆς, τὰς θαλάσσας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς, καὶ σὺ ζωοποιεῖς πάντα ταῦτα· καὶ σὲ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν.

Neh 9:7 Σὺ εἶσαι Κύριος ὁ Θεός, ὅστις ἐξέλεξας τὸν Ἄβραμ καὶ ἐξήγαγες αὐτὸν ἀπὸ τῆς Οὐρ τῶν Χαλδαίων, καὶ ἔδωκας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Ἀβραάμ·

Neh 9:8 καὶ εὕρηκας τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου, καὶ ἔκαμες πρὸς αὐτὸν διαθήκην, ὅτι θέλεις δώσει τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τῶν Χετταίων, τῶν Ἀμορραίων καὶ τῶν Φερεζαίων καὶ τῶν Ἰεβουσαίων καὶ τῶν Γεργεσαίων, ὅτι θέλεις δώσει αὐτὴν εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ· καὶ ἐξετέλεσας τοὺς λόγους σου· διότι δίκαιος εἶσαι σύ.

Neh 9:9 Καὶ εἶδες τὴν θλῖψιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἤκουσας τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν·

Neh 9:10 καὶ ἔδειξας σημεῖα καὶ τέρατα ἐπὶ τὸν Φαραὼ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἐγνώρισας ὅτι ὑπερηφανεύθησαν ἐναντίον αὐτῶν. Καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὸν ὄνομα, ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην.
Neh 9:11 Καὶ διέσχισας τὴν θάλασσαν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ διέβησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· τοὺς δὲ καταδιώκοντας αὐτοὺς ἔρριψας εἰς τὰ βάθη, ὡς λίθον εἰς ὕδατα ἰσχυρά·
Neh 9:12 καὶ ὡδήγησας αὐτοὺς τὴν ἡμέραν διὰ στύλου νεφέλης, τὴν δὲ νύκτα διὰ στύλου πυρός, διὰ νὰ φωτίζῃς εἰς αὐτοὺς τὴν ὁδὸν δι᾿ ἧς ἔμελλον νὰ διέλθωσι.
Neh 9:13 Καὶ κατέβης ἐπὶ τὸ ὄρος Σινά, καὶ ἐλάλησας μετ᾿ αὐτῶν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔδωκας εἰς αὐτοὺς εὐθείας κρίσεις καὶ ἀληθινοὺς νόμους, διατάγματα καὶ ἐντολὰς ἀγαθάς·
Neh 9:14 καὶ τὸ ἅγιόν σου σάββατον ἔκαμες γνωστὸν εἰς αὐτούς, καὶ προσέταξας εἰς αὐτοὺς ἐντολὰς καὶ διατάγματα καὶ νόμους, διὰ χειρὸς Μωϋσέως τοῦ δούλου σου.
Neh 9:15 Καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν πεῖναν αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήγαγες εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν δίψαν αὐτῶν· καὶ εἶπας πρὸς αὐτοὺς νὰ εἰσέλθωσι διὰ νὰ κληρονομήσωσι τὴν γῆν, περὶ ἧς ὕψωσας τὴν χεῖρά σου ὅτι θέλεις δώσει αὐτὴν εἰς αὐτούς.
Neh 9:16 Ἐκεῖνοι δὲ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερηφανεύθησαν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὰς ἐντολὰς σου·
Neh 9:17 καὶ ἠρνήθησαν νὰ ὑπακούσωσι καὶ δὲν ἐνεθυμήθησαν τὰ θαυμάσιά σου τὰ ὁποῖα ἔκαμες εἰς αὐτούς· ἀλλ᾿ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτῶν διώρισαν ἀρχηγὸν διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν δουλείαν αὐτῶν. Ἀλλὰ σὺ εἶσαι Θεὸς συγχωρητικός, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ δὲν ἐγκατέλιπες αὐτούς.
Neh 9:18 Μάλιστα, ὅτε ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς χωνευτὸν μόσχον καὶ εἶπον, Οὗτος εἶναι ὁ Θεός σου ὅστις σὲ ἀνήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἔπραξαν μεγάλους παροργισμούς·
Neh 9:19 σὺ ὅμως, ἐν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις, δὲν ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὁ στύλος τῆς νεφέλης δὲν ἐξέκλινεν ἀπ᾿ αὐτῶν τὴν ἡμέραν, διὰ νὰ ὁδηγῇ αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, οὐδὲ ὁ στύλος τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα, διὰ νὰ φωτίζῃ εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν ὁδὸν δι᾿ ἧς ἔμελλον νὰ διέλθωσι.
Neh 9:20 Καὶ ἔδωκας εἰς αὐτοὺς τὸ ἀγαθόν σου πνεῦμα, διὰ νὰ συνετίζῃ αὐτούς· καὶ δὲν ἐστέρησας τὸ μάννα σου ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἔδωκας εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν δίψαν αὐτῶν.
Neh 9:21 Καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἔθρεψας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· δὲν ἔλειψεν εἰς αὐτοὺς οὐδέν· τὰ ἱμάτια αὐτῶν δὲν ἐπαλαιώθησαν καὶ οἱ πόδες αὐτῶν δὲν ἐπρήσθησαν.
Neh 9:22 Καὶ ἔδωκας εἰς αὐτοὺς βασίλεια καὶ λαούς, καὶ διεμέρισας εἰς αὐτοὺς διὰ μερίδας· καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν τοῦ Σηὼν καὶ τὴν γῆν τοῦ βασιλέως τῆς Ἐσεβὼν καὶ τὴν γῆν τοῦ Ὤγ βασιλέως τῆς Βασάν.
Neh 9:23 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνας ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔφερες αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶπας πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν νὰ εἰσέλθωσι, διὰ νὰ κληρονομήσωσιν αὐτήν.
Neh 9:24 Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν· καὶ ὑπέταξας ἔμπροσθεν αὐτῶν τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, τοὺς Χαναναίους, καὶ παρέδωκας αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, διὰ νὰ κάμωσιν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν.
Neh 9:25 Καὶ ἐκυρίευσαν πόλεις ἰσχυρὰς καὶ γῆν παχεῖαν, καὶ ἐκληρονόμησαν οἴκους πλήρεις πάντων τῶν ἀγαθῶν, φρέατα ὠρυγμένα, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας καὶ δένδρα κάρπιμα ἐν ἀφθονίᾳ· καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ ἐπαχύνθησαν καὶ ἐνετρύφησαν, ἐν τῇ μεγάλῃ σου ἀγαθότητι.
Neh 9:26 Καὶ ἠπείθησαν καὶ ἐπανεστάτησαν ἐναντίον σου, καὶ ἔρριψαν τὸν νόμον σου ὀπίσω τῶν νώτων αὐτῶν, καὶ τοὺς προφήτας σου ἐφόνευσαν, οἵτινες διεμαρτύροντο ἐναντίον αὐτῶν διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτοὺς πρὸς σέ, καὶ ἔπραξαν μεγάλους παροργισμούς.
Neh 9:27 Διὰ τοῦτο παρέδωκας αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν θλιβόντων αὐτούς, καὶ κατέθλιψαν αὐτούς· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεως αὐτῶν ἀνεβόησαν πρὸς σέ, καὶ σὺ εἰσήκουσας ἐξ οὐρανοῦ· καὶ κατὰ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς σου ἔδωκας σωτῆρας εἰς αὐτούς, καὶ ἔσωσαν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν θλιβόντων αὐτούς.
Neh 9:28 Ἀλλ᾿ ἀφοῦ ἀνεπαύθησαν, ἐστράφησαν εἰς τὸ νὰ πράττωσι πονηρὰ ἐνώπιόν σου· ὅθεν ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐξουσίασαν αὐτούς· ὅτε ὅμως ἐπέστρεψαν καὶ ἀνεβόησαν πρὸς σέ, σὺ εἰσήκουσας ἐξ οὐρανοῦ· καὶ πολλάκις ἠλευθέρωσας αὐτοὺς κατὰ τοὺς οἰκτιρμούς σου.
Neh 9:29 Καὶ διεμαρτυρήθης ἐναντίον αὐτῶν, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃς αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου· πλὴν αὐτοὶ ὑπερηφανεύθησαν καὶ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὰς ἐντολάς σου, ἀλλ᾿ ἡμάρτησαν εἰς τὰς κρίσεις σου, τὰς ὁποίας ἐὰν τις ἐκτελῇ, θέλει ζήσει δι᾿ αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν νῶτον ἀπειθῆ καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ δὲν ἤκουσαν.
Neh 9:30 Καὶ ὅμως ἔτη πολλὰ παρέκτεινας ἐπ᾿ αὐτούς, καὶ διεμαρτυρήθης ἐναντίον αὐτῶν διὰ τοῦ πνεύματός σου διὰ τῶν προφητῶν σου· ἀλλὰ δὲν ἔδωκαν ἀκρόασιν· διὰ τοῦτο παρέδωκας αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν λαῶν τῶν τόπων.
Neh 9:31 Πλὴν διὰ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς σου δὲν συνετέλεσας αὐτούς, οὐδὲ ἐγκατέλιπες αὐτούς· διότι Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων εἶσαι.
Neh 9:32 Τώρα λοιπόν, Θεὲ ἡμῶν, ὁ μέγας, ὁ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς Θεός, ὁ φυλάττων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος, ἂς μὴ λογισθῇ μικρὰ ἐνώπιόν σου πᾶσα ἡ θλῖψις ἥτις εὕρηκεν ἡμᾶς, τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς προφήτας ἡμῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ πάντα τὸν λαόν σου, ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων τῆς Ἀσσυρίας μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.
Neh 9:33 Δίκαιος βεβαίως εἶσαι εἰς πάντα τὰ ἐπελθόντα ἐφ᾿ ἡμᾶς· διότι σὺ μὲν ἀλήθειαν ἔκαμες, ἡμεῖς δὲ ἠσεβήσαμεν.

Neh 9:34 Καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, οἱ ἱερεῖς ἡμῶν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, δὲν ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου καὶ δὲν ἔδωκαν προσοχὴν εἰς τὰς ἐντολὰς σου καὶ εἰς τὰ μαρτύριά σου, μὲ τὰ ὁποῖα διεμαρτυρήθης ἐναντίον αὐτῶν.
Neh 9:35 Διότι αὐτοί, ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ σου ἀγαθωσύνῃ τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς αὐτούς, καὶ ἐν τῇ γῇ τῇ πλατείᾳ καὶ παχείᾳ, τὴν ὁποίαν ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν, δὲν σὲ ἐδούλευσαν οὐδὲ ἐστράφησαν ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἔργων αὐτῶν.
Neh 9:36 Ἰδού, δοῦλοι εἴμεθα τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν, διὰ νὰ τρώγωσι τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, ἰδού, δοῦλοι εἴμεθα ἐπ' αὐτῆς·
Neh 9:37 καὶ αὐτὴ δίδει πολλὴν ἀφθονίαν εἰς τοὺς βασιλεῖς, τοὺς ὁποίους ἐπέβαλες ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ κατεξουσιάζουσιν ἐπὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῶν κτηνῶν ἡμῶν κατὰ τὴν ἀρέσκειαν αὐτῶν· καὶ εἴμεθα ἐν θλίψει μεγάλῃ.
Neh 9:38 Ὅθεν διὰ πάντα ταῦτα ἡμεῖς κάμνομεν διαθήκην πιστὴν καὶ γράφομεν αὐτήν· καὶ ἐπισφραγίζουσιν αὐτὴν οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, οἱ Λευῖται ἡμῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν.
Neh 10:1 Οἱ δὲ ἐπισφραγίσαντες ἦσαν Νεεμίας ὁ Θιρσαθὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχαλία, καὶ Σεδεκίας,
Neh 10:2 Σεραΐας, Ἀζαρίας, Ἱερεμίας,
Neh 10:3 Πασχώρ, Ἀμαρίας, Μαλχίας,
Neh 10:4 Χαττούς, Σεβανίας, Μαλλούχ,
Neh 10:5 Χαρήμ, Μερημώθ, Ὀβαδίας,
Neh 10:6 Δανιήλ, Γιννεθών, Βαρούχ,
Neh 10:7 Μεσσουλλάμ, Ἀβιά, Μειαμείν,
Neh 10:8 Μααζίας, Βιλγαΐ, Σεμαΐας· οὗτοι ἦσαν οἱ ἱερεῖς.
Neh 10:9 Καὶ οἱ Λευῖται Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζανία, Βιννουῒ ἐκ τῶν υἱῶν Ἠναδάδ, Καδμιήλ·
Neh 10:10 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, Σεβανίας, Ὠδίας, Κελιτά, Φελαΐας, Ἀνάν,
Neh 10:11 Μιχά, Ῥεώβ, Ἀσαβίας,
Neh 10:12 Ζακχούρ, Σερεβίας, Σεβανίας,
Neh 10:13 Ὠδίας, Βανί, Βενινού.
Neh 10:14 Οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ· Φαρώς, Φαὰθμωάβ, Ἐλάμ, Ζατθοῦ, Βανί,
Neh 10:15 Βουννί, Ἀζγάδ, Βηβαΐ,
Neh 10:16 Ἀδωνίας, Βιγουαί, Ἀδίν,
Neh 10:17 Ἀτήρ, Ἐζεκίας, Ἀζούρ,
Neh 10:18 Ὠδίας, Ἀσούμ, Βησαί,
Neh 10:19 Ἀρίφ, Ἀναθώθ, Νεβαΐ,
Neh 10:20 Μαγφίας, Μεσουλλάμ, Ἐζείρ,
Neh 10:21 Μεσηζαβεήλ, Σαδώκ, Ἰαδδουά,
Neh 10:22 Φελατίας, Ἀνάν, Ἀναΐας,
Neh 10:23 Ὠσηέ, Ἀνανίας, Ἀσσούβ,
Neh 10:24 Ἀλλωής, Φιλεά, Σωβήκ,
Neh 10:25 Ῥεούμ, Ἀσαβνά, Μαασίας,
Neh 10:26 καὶ Ἀχιά, Ἀνάν, Γανάν,
Neh 10:27 Μαλλούχ, Χαρήμ, Βαανά.
Neh 10:28 Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, οἱ πυλωροί, οἱ ψαλτῳδοί, οἱ Νεθινείμ, καὶ πάντες οἱ ἀποχωρισθέντες ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν τόπων πρὸς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, αἱ γυναῖκες αὐτῶν, οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, πᾶς ἐννοῶν καὶ ἔχων σύνεσιν,
Neh 10:29 ἡνώθησαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, τῶν προκρίτων αὐτῶν, καὶ εἰσῆλθον εἰς κατάραν καὶ εἰς ὅρκον, νὰ περιπατῶσιν εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, τὸν δοθέντα διὰ χειρὸς Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ φυλάττωσι καὶ νὰ ἐκτελῶσι πάσας τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ·
Neh 10:30 καὶ ὅτι δὲν θέλομεν δώσει τὰς θυγατέρας ἡμῶν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν δὲν θέλομεν λάβει εἰς τοὺς υἱοὺς ἡμῶν·
Neh 10:31 καί, ἐὰν οἱ λαοὶ τῆς γῆς φέρωσιν ἀγοράσιμα ἢ ὁποιασδήποτε τροφὰς νὰ πωλήσωσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου, ὅτι δὲν θέλομεν λάβει ταῦτα παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἁγίᾳ· καὶ ὅτι θέλομεν ἀφήσει τὸ ἕβδομον ἔτος καὶ τὴν ἀπαίτησιν παντὸς χρέους.
Neh 10:32 Διετάξαμεν ἔτι εἰς ἑαυτοὺς νὰ ἐπιφορτισθῶμεν νὰ δίδωμεν κατ' ἔτος ἓν τρίτον τοῦ σίκλου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
Neh 10:33 διὰ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως καὶ διὰ τὴν παντοτεινὴν ἐξ ἀλφίτων προσφοράν, καὶ διὰ τὴν παντοτεινὴν ὁλοκαύτωσιν τῶν σαββάτων, τῶν νεομηνιῶν, διὰ τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς καὶ διὰ τὰ ἅγια πράγματα καὶ διὰ τὰς περὶ ἁμαρτίας προσφοράς, διὰ νὰ κάμνωμεν ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ διὰ πᾶν τὸ ἔργον τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Neh 10:34 Καὶ ἐρρίψαμεν κλήρους μεταξὺ τῶν ἱερέων τῶν Λευϊτῶν καὶ τοῦ λαοῦ περὶ τῆς προσφορᾶς τῶν ξύλων, διὰ νὰ φέρωσιν αὐτὰ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατριῶν ἡμῶν, ἐν ὡρισμένοις καιροῖς κατ' ἔτος,

διὰ νὰ καίωσιν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ·

Neh 10:35 καὶ διὰ νὰ φέρωμεν τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς ἡμῶν καὶ τὰ πρωτογεννήματα τῶν καρπῶν παντὸς δένδρου, κατ᾿ ἔτος, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου·

Neh 10:36 καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν ἡμῶν καὶ τῶν κτηνῶν ἡμῶν, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ἡμῶν καὶ τῶν ποιμνίων ἡμῶν, νὰ φέρωμεν αὐτὰ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς λειτουργοῦντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·

Neh 10:37 καὶ νὰ φέρωμεν τὰς ἀπαρχὰς τοῦ φυράματος ἡμῶν καὶ τὰς προσφορὰς ἡμῶν καὶ τοὺς καρποὺς παντὸς δένδρου, οἴνου καὶ ἐλαίου, πρὸς τοὺς ἱερεῖς, εἰς τὰ οἰκήματα τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ τὰ δέκατα τῆς γῆς ἡμῶν πρὸς τοὺς Λευΐτας, καὶ αὐτοὶ οἱ Λευΐται νὰ λαμβάνωσι τὰ δέκατα ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῆς γεωργίας ἡμῶν.

Neh 10:38 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀαρὼν θέλει εἶσθαι μετὰ τῶν Λευϊτῶν, ὅταν οἱ Λευΐται λαμβάνωσι τὰ δέκατα· καὶ οἱ Λευΐται θέλουσιν ἀναφέρει τὸ δέκατον τῶν δεκάτων εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὰ οἰκήματα τοῦ οἴκου τοῦ θησαυροῦ.

Neh 10:39 Διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Λευΐ θέλουσι φέρει τὰς προσφορὰς τοῦ σίτου, τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ οἰκήματα, ὅπου εἶναι τὰ σκεύη τοῦ ἁγιαστηρίου, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ψαλτῳ δοί· καὶ δὲν θέλομεν ἐγκαταλείψει τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Neh 11:1 Καὶ κατῴκησαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ ἔρριψαν κλήρους, διὰ νὰ φέρωσιν ἕνα ἐκ τῶν δέκα νὰ κατοικήσῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἁγίᾳ πόλει, τὰ δὲ ἐννέα μέρη ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι.

Neh 11:2 Καὶ ηὐλόγησεν ὁ λαὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι προσέφεραν αὐτοπροαιρέτως ἑαυτοὺς νὰ κατοικήσωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Neh 11:3 Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἄρχοντες τῆς ἐπαρχίας οἱ κατοικήσαντες ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐν δὲ ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα κατῴ κησαν ἕκαστος ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ αὐτοῦ, ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ὁ Ἰσραήλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευΐται καὶ οἱ Νεθινεὶμ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν δούλων τοῦ Σολομῶντος.

Neh 11:4 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατῴκησάν τινες ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα, Ἀθαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ὀζία, υἱοῦ Ζαχαρία, υἱοῦ Ἀμαρία, υἱοῦ Σεφατία, υἱοῦ Μααλελεήλ, ἐκ τῶν υἱῶν Φαρές·

Neh 11:5 καὶ Μαασίας ὁ υἱὸς τοῦ Βαρούχ, υἱοῦ Χολοζέ, υἱοῦ Ἀζαΐα, υἱοῦ Ἀδαΐα, υἱοῦ Ἰωϊαρίβ, υἱοῦ Ζαχαρία, υἱοῦ τοῦ Σηλωνί·

Neh 11:6 πάντες οἱ υἱοὶ Φαρὲς οἱ κατοικήσαντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἦσαν τετρακόσιοι ἑξήκοντα ὀκτὼ ἄνδρες δυνάμεως.

Neh 11:7 Οἱ δὲ υἱοὶ Βενιαμὶν εἶναι οὗτοι· Σαλλοὺ ὁ υἱὸς τοῦ Μεσουλλάμ, υἱοῦ Ἰωάδ, υἱοῦ Φεδαΐα, υἱοῦ Κωλαΐα, υἱοῦ Μαασία, υἱοῦ Ἰθιήλ, υἱοῦ Ἰεσαΐα·

Neh 11:8 καὶ μετ᾿ αὐτῶν, Γαββαεί, Σαλλαΐ, ἐννεακόσιοι εἰκοσιοκτώ·

Neh 11:9 καὶ Ἰωὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ζιχρὶ ἦτο ἔφορος αὐτῶν· ὁ δὲ Ἰούδας, ὁ υἱὸς τοῦ Σενουά, δεύτερος ἐπὶ τὴν πόλιν·

Neh 11:10 Ἐκ τῶν ἱερέων, Ἰεδαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωϊαρίβ, Ἰαχείν,

Neh 11:11 Σεραΐας ὁ υἱὸς τοῦ Χελκία, υἱοῦ Μεσσουλλάμ, υἱοῦ Σαδώκ, υἱοῦ Μεραϊώθ, υἱοῦ Ἀχιτώβ, ὁ ἄρχων τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

Neh 11:12 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου ἦσαν ὀκτακόσιοι εἰκοσιδύο· καὶ Ἀδαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεροάμ, υἱοῦ Φελαλία, υἱοῦ Ἀμσί, υἱοῦ Ζαχαρία, υἱοῦ Πασχώρ, υἱοῦ Μαλχία,

Neh 11:13 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἄρχοντες πατριῶν, διακόσιοι τεσσαράκοντα δύο· καὶ Ἀμασσαΐ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζαρεήλ, υἱοῦ Ἀαζαΐ, υἱοῦ Μεσιλλεμώθ, υἱοῦ Ἰμμήρ,

Neh 11:14 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἄνδρες δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ· ἔφορος δὲ αὐτῶν ἦτο Ζαβδιήλ, υἱὸς τοῦ Γεδωλείμ.

Neh 11:15 Καὶ ἐκ τῶν Λευϊτῶν, Σεμαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσσούβ, υἱοῦ Ἀζρικάμ, υἱοῦ Ἀσαβία, υἱοῦ Βουννί·

Neh 11:16 καὶ Σαββεθαΐ καὶ Ἰωζαβάδ, ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευϊτῶν, ἦσαν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἔργων τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

Neh 11:17 Καὶ Ματθανίας ὁ υἱὸς τοῦ Μιχά, υἱοῦ Ζαβδί, υἱοῦ Ἀσάφ, ἦτο ὁ ἐξάρχων τῆς ὑμνῳδίας ἐν τῇ προσευχῇ· καὶ Βακβουκίας ὁ δεύτερος μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ Ἀβδὰ ὁ υἱὸς τοῦ Σαμμουά, υἱοῦ Γαλάλ, υἱοῦ Ἰεδουθούν.

Neh 11:18 Πάντες οἱ Λευΐται ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει ἦσαν διακόσιοι ὀγδοήκοντα τέσσαρες.

Neh 11:19 Οἱ δὲ πυλωροί, Ἀκκούβ, Ταλμών, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ φυλάττοντες ἐν ταῖς πύλαις, ἦσαν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο.

Neh 11:20 Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραήλ, οἱ ἱερεῖς καὶ Λευΐται, ἦσαν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ.

Neh 11:21 Οἱ δὲ Νεθινεὶμ κατῴκησαν ἐν Ὀφήλ· καὶ ὁ Σιχὰ καὶ ὁ Γισπὰ ἦσαν ἐπὶ τῶν Νεθινείμ.

Neh 11:22 Καὶ ὁ ἔφορος τῶν Λευΐτῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἦτο Ὀζί, ὁ υἱὸς τοῦ Βανί, υἱοῦ Ἀσαβία, υἱοῦ Ματθανία, υἱοῦ Μιχά. Ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσάφ, οἱ ψαλτῳδοὶ ἦσαν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

Neh 11:23 Διότι ἦτο προσταγὴ τοῦ βασιλέως περὶ αὐτῶν, καὶ διατεταγμένον μερίδιον διὰ τοὺς ψαλτῳδοὺς κατὰ πᾶσαν ἡμέραν.

Neh 11:24 Καὶ Πεθαΐα ὁ υἱὸς τοῦ Μεσηζαβεήλ, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ζερὰ υἱοῦ τοῦ Ἰούδα, ἦτο ἐπίτροπος τοῦ βασιλέως ἐν πάσῃ ὑποθέσει περὶ τοῦ λαοῦ.

Neh 11:25 Περὶ δὲ τῶν χωρίων, μετὰ τῶν ἀγρῶν αὐτῶν, τινὲς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα κατῴκησαν ἐν Κιριὰθ-ἄρβὰ καὶ ταῖς κώμαις αὐτῆς, καὶ ἐν Δαιβὼν καὶ ταῖς κώμαις αὐτῆς, καὶ ἐν Ἰεκαβσεὴλ καὶ τοῖς χωρίοις αὐτῆς,

Neh 11:26 καὶ ἐν Ἰησουὰ καὶ ἐν Μωλαδὰ καὶ ἐν Βαὶθφελέτ,
Neh 11:27 καὶ ἐν Ἀσὰρσουάλ καὶ ἐν Βὴρσαβεὲ καὶ ταῖς κώμαις αὐτῆς,
Neh 11:28 καὶ ἐν Σικλὰγ καὶ ἐν Μεκονὰ καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς,
Neh 11:29 καὶ ἐν Ἔνριμμὼν καὶ ἐν Σαρεὰ καὶ ἐν Ἰαρμούθ,
Neh 11:30 Ζανωά, Ὀδολλὰμ καὶ τοῖς χωρίοις αὐτῶν, Λαχεὶς καὶ τοῖς ἀγροῖς αὐτῆς, Ἀζηκὰ καὶ ταῖς κώμαις αὐτῆς.
Καὶ κατῴκησαν ἀπὸ Βὴρσαβεὲ ἕως τῆς φάραγγος Ἐννόμ.
Neh 11:31 Καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν κατῴκησαν ἀπὸ Γεβὰ ἐν Μιχμὰς καὶ Αἰϊὰ καὶ Βαιθὴλ καὶ ταῖς κώμαις αὐτῆς,
Neh 11:32 ἐν Ἀναθώθ, Νώβ, Ἀνανία,
Neh 11:33 Ἀσώρ, Ῥαμά, Γιτθαΐμ,
Neh 11:34 Ἀδίδ, Σεβωείμ, Νεβαλλάτ,
Neh 11:35 Λώδ, καὶ Ὠνώ, τῇ φάραγγι τῶν τεκτόνων.
Neh 11:36 Καὶ ἐκ τῶν Λευϊτῶν κατῴκησαν διαιρέσεις ἐν Ἰούδᾳ καὶ Βενιαμίν.
Neh 12:1 Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, οἱ ἀναβάντες μετὰ τοῦ Ζοροβάβελ υἱοῦ τοῦ Σαλαθιήλ, καὶ τοῦ Ἰησοῦ·
Σεραΐας, Ἱερεμίας, Ἔσδρας,
Neh 12:2 Ἀμαρίας, Μαλλούχ, Χαττούς,
Neh 12:3 Σεχανίας, Ῥεούμ, Μερημώθ,
Neh 12:4 Ἰδδώ, Γιννεθώ, Ἀβιά,
Neh 12:5 Μιαμείν, Μαadίας, Βιλγά,
Neh 12:6 Σεμαΐας καὶ Ἰωϊαρίβ, Ἰεδαΐας,
Neh 12:7 Σαλλοῦ, Ἀμώκ, Χελχίας, Ἰεδαΐας. Οὗτοι ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐν ταῖς
ἡμέραις Ἰησοῦ.
Neh 12:8 Οἱ δὲ Λευῖται, Ἰησοῦς, Βιννουΐ, Καδμιήλ, Σερεβίας, Ἰούδας καὶ Ματθανίας, ὁ ἐπὶ τῶν ὕμνων, αὐτὸς καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ.
Neh 12:9 Ὁ δὲ Βακβουκίας καὶ ὁ Οὐννί, οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἦσαν ἀπέναντι αὐτῶν διὰ τὰς φυλακάς.
Neh 12:10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγέννησε τὸν Ἰωακείμ, Ἰωακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιασείβ, Ἐλιασεὶβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωαδά,
Neh 12:11 Ἰωαδὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν· Ἰωνάθαν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰαδδουά.
Neh 12:12 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωακείμ, ἱερεῖς, ἄρχοντες πατριῶν, ἦσαν τοῦ Σεραΐα, ὁ Μεραΐας· τοῦ Ἱερεμία, ὁ
Ἀνανίας·
Neh 12:13 τοῦ Ἔσδρα, ὁ Μεσουλλάμ· τοῦ Ἀμαρία, ὁ Ἰωανάν·
Neh 12:14 τοῦ Μελιχοῦ, ὁ Ἰωνάθαν· τοῦ Σεβανία, ὁ Ἰωσήφ·
Neh 12:15 τοῦ Χαρήμ, ὁ Ἀδνά· τοῦ Μεραϊώθ, ὁ Ἐλκαΐ·
Neh 12:16 τοῦ Ἰδδώ, ὁ Ζαχαρίας· τοῦ Γιννεθών, ὁ Μεσουλλάμ·
Neh 12:17 τοῦ Ἀβιά, ὁ Ζιχρί· τοῦ Μινιαμείν, καὶ τοῦ Μωαδία, ὁ Φιλταΐ·
Neh 12:18 τοῦ Βιλγά, ὁ Σαμμουά· τοῦ Σεμαΐα, ὁ Ἰωνάθαν·
Neh 12:19 καὶ τοῦ Ἰωϊαρίβ, ὁ Ματθεναΐ· τοῦ Ἰεδαΐα, ὁ Ὀζί·
Neh 12:20 τοῦ Σαλλαΐ, ὁ Καλλαΐ· τοῦ Ἀμώκ, ὁ Ἔβερ·
Neh 12:21 τοῦ Χελκία, ὁ Ἀσαβίας· τοῦ Ἰεδαΐα, ὁ Ναθαναήλ.
Neh 12:22 Οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἐλιασείβ, Ἰωαδὰ καὶ Ἰωανὰν καὶ Ἰαδδουά, ἦσαν καταγεγραμμένοι ἄρχοντες
πατριῶν· καὶ οἱ ἱερεῖς, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Πέρσου.
Neh 12:23 Οἱ υἱοὶ τοῦ Λευΐ, ἄρχοντες τῶν πατριῶν, ἦσαν καταγεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Χρονικῶν, μάλιστα ἕως
τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰωανὰν υἱοῦ τοῦ Ἐλιασείβ.
Neh 12:24 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν Λευϊτῶν, Ἀσαβίας, Σερεβίας, καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Καδμιήλ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν
ἀπέναντι αὐτῶν, διὰ νὰ αἰνῶσι καὶ νὰ ὑμνῶσι κατὰ τὴν προσταγὴν Δαβὶδ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, φυλακὴ ἀπέναντι
φυλακῆς.
Neh 12:25 Ὁ Ματθανίας καὶ Βακβουκίας, Ὀβαδία, Μεσουλλάμ, Ταλμών, Ἀκκούβ, ἦσαν πυλωροὶ φυλάττοντες τὴν
φυλακὴν ἐν τοῖς ταμείοις τῶν πυλῶν.
Neh 12:26 Οὗτοι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωακείμ, υἱοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ Ἰωσεδέχ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Νεεμία τοῦ
κυβερνήτου καὶ τοῦ ἱερέως Ἔσδρα τοῦ γραμματέως.
Neh 12:27 Καὶ ἐν τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ τείχους τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐζήτησαν τοὺς Λευΐτας ἀπὸ πάντων τῶν τόπων αὐτῶν
διὰ νὰ φέρωσιν αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλήμ, νὰ κάμωσι τὰ ἐγκαίνια μετ' εὐφροσύνης, ὑμνοῦντες καὶ ψάλλοντες ἐν κυμβάλοις,
ψαλτηρίοις καὶ ἐν κιθάραις.
Neh 12:28 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ψαλτῳδῶν καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ τῶν
χωρίων Νετωφαθί·
Neh 12:29 καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου Γιλγὰλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν Γεβὰ καὶ Ἀζμαβέθ· διότι οἱ ψαλτῳδοὶ ᾠκοδόμησαν χωρία εἰς
ἑαυτοὺς κύκλῳ τῆς Ἱερουσαλήμ.
Neh 12:30 Καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τὰς πύλας καὶ τὸ τεῖχος.
Neh 12:31 Τότε ἀνεβίβασα τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα ἐπὶ τὸ τεῖχος καὶ ἔστησα δύο μεγάλους χοροὺς αἰνούντων· ὁ μὲν

ἐπορεύετο ἐπὶ τὰ δεξιά, ἐπὶ τοῦ τείχους πρὸς τὴν πύλην τῆς κοπρίας·
Neh 12:32 καὶ κατόπιν αὐτῶν ἐπορεύοντο ὁ Ὠσαΐας καὶ τὸ ἥμισυ τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰούδα,
Neh 12:33 καὶ ὁ Ἀζαρίας, ὁ Ἔσδρας καὶ ὁ Μεσουλλάμ,
Neh 12:34 ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Βενιαμὶν καὶ ὁ Σεμαΐας καὶ ὁ Ἱερεμίας·
Neh 12:35 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων μετὰ σαλπίγγων, ὁ Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν, υἱοῦ τοῦ Σεμαΐα, υἱοῦ τοῦ Ματθανία, υἱοῦ τοῦ Μιχαΐα, υἱοῦ τοῦ Ζακχούρ, υἱοῦ τοῦ Ἀσάφ·
Neh 12:36 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σεμαΐας, καὶ Ἀζαρεήλ, Μιλαλαΐ, Γιλαλαΐ, Μααΐ, Ναθαναήλ, καὶ Ἰούδας, Ἀνανί, μετὰ μουσικῶν ὀργάνων Δαβὶδ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἔσδρας ὁ γραμματεύς ἔμπροσθεν αὐτῶν.
Neh 12:37 Καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πηγῆς καὶ ἀπέναντι αὐτῶν, ἀνέβησαν διὰ τῶν βαθμίδων τῆς πόλεως Δαβὶδ εἰς τὴν ἀνάβασιν τοῦ τείχους, ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ, καὶ ἕως τῆς πύλης τῶν ὑδάτων πρὸς ἀνατολάς.
Neh 12:38 Ὁ δὲ ἄλλος χορὸς τῶν αἰνούντων ἐπορεύετο εἰς τὸ ἀπέναντι, καὶ ἐγὼ κατόπιν αὐτῶν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους, ἐπάνωθεν τοῦ πύργου τῶν φούρνων καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος.
Neh 12:39 Καὶ ἐπάνωθεν τῆς πύλης Ἐφραῒμ καὶ ἐπάνωθεν τῆς παλαιᾶς πύλης, καὶ ἐπάνωθεν τῆς ἰχθυϊκῆς πύλης καὶ τοῦ πύργου Ἀνανεὴλ καὶ τοῦ πύργου τοῦ Μεὰ καὶ ἕως τῆς πύλης τῆς προβατικῆς· καὶ ἐστάθησαν ἐν τῇ πύλῃ τῆς φυλακῆς.
Neh 12:40 Καὶ ἐστάθησαν οἱ δύο χοροὶ τῶν αἰνούντων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγὼ καὶ τὸ ἥμισυ τῶν προεστώτων μετ' ἐμοῦ·
Neh 12:41 καὶ οἱ ἱερεῖς, Ἐλιακείμ, Μαασίας, Μινιαμείν, Μιχαΐας, Ἐλιωηναΐ, Ζαχαρίας καὶ Ἀνανίας, μετὰ σαλπίγγων·
Neh 12:42 καὶ Μαασίας καὶ Σεμαΐας καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ὀζὶ καὶ Ἰωανὰν καὶ Μαλχίας καὶ Ἐλὰμ καὶ Ἐσέρ. Καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, μετὰ τοῦ Ἰεζραΐα τοῦ ἐπιστάτου.
Neh 12:43 Καὶ προσέφεραν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θυσίας μεγάλας καὶ εὐφράνθησαν· διότι ὁ Θεὸς εὔφρανεν αὐτοὺς εὐφροσύνην μεγάλην. Καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι καὶ τὰ παιδία εὐφράνθησαν· καὶ ἡ εὐφροσύνη τῆς Ἱερουσαλὴμ ἠκούσθη ἕως μακρόθεν.
Neh 12:44 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διωρίσθησαν ἄνδρες ἐπὶ τῶν οἰκημάτων διὰ τοὺς θησαυρούς, διὰ τὰς προσφοράς, διὰ τὰς ἀπαρχὰς καὶ διὰ τὰ δέκατα, διὰ νὰ συνάγωσιν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν τῶν πόλεων τὰ νενομισμένα μερίδια διὰ τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευΐτας· διότι ὁ Ἰούδας εὐφράνθη ἐξ αἰτίας τῶν ἱερέων καὶ ἐξ αἰτίας τῶν Λευϊτῶν τῶν παρεστώτων.
Neh 12:45 Καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ καὶ οἱ πυλωροὶ ἐφύλαξαν τὴν φυλακὴν τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ καθαρισμοῦ, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Δαβὶδ καὶ Σολομῶντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
Neh 12:46 Διότι ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ Ἀσάφ ἦσαν ἐξ ἀρχῆς πρωτοψάλται καὶ ᾄσματα αἰνέσεως καὶ ὕμνοι πρὸς τὸν Θεόν.
Neh 12:47 Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ζοροβάβελ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νεεμία ἔδιδον τὰ τεταγμένα μερίδια τῶν ψαλτῳδῶν καὶ τῶν πυλωρῶν, κατὰ πᾶσαν ἡμέραν· καὶ ἡγίαζον αὐτὰ εἰς τοὺς Λευΐτας, καὶ οἱ Λευΐται ἡγίαζον εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀαρών.
Neh 13:1 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Μωϋσέως εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ· καὶ εὑρέθη γεγραμμένον ἐν αὐτῷ, ὅτι οἱ Ἀμμωνῖται καὶ οἱ Μωαβῖται δὲν ἔπρεπε νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Θεοῦ ἕως αἰῶνος·
Neh 13:2 διότι δὲν προϋπήντησαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ μετὰ ἄρτου καὶ μετὰ ὕδατος, ἀλλ' ἐμίσθωσαν τὸν Βαλαὰμ ἐναντίον αὐτῶν, διὰ νὰ καταρασθῇ αὐτούς· πλὴν ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔτρεψε τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν.
Neh 13:3 Καὶ ὡς ἤκουσαν τὸν νόμον, ἐχώρισαν ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ πάντα ἀλλογενῆ.
Neh 13:4 Πρὸ τούτου δὲ Ἐλιασεὶβ ὁ ἱερεύς, ὅστις εἶχε τὴν ἐπιστασίαν τῶν οἰκημάτων τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εἶχε συγγενεύσει μετὰ τοῦ Τωβία·
Neh 13:5 καὶ εἶχεν ἑτοιμάσει δι' αὐτὸν μέγα οἴκημα, ὅπου πρότερον ἔθετον τὰς ἐξ ἀλφίτων προσφοράς, τὸ λιβάνιον καὶ τὰ σκεύη καὶ τὰ δέκατα τοῦ σίτου, τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, τὸ διατεταγμένον τῶν Λευϊτῶν καὶ τῶν ψαλτῳδῶν καὶ τῶν πυλωρῶν καὶ τὰς προσφορὰς τῶν ἱερέων.
Neh 13:6 Πλὴν ἐν πᾶσι τούτοις ἐγὼ δὲν ἤμην ἐν Ἱερουσαλήμ· διότι ἐν τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς ἐζήτησα παρὰ τοῦ βασιλέως,
Neh 13:7 καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔμαθον τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ὁ Ἐλιασεὶβ ἔκαμε χάριν τοῦ Τωβία, ἑτοιμάσας εἰς αὐτὸν οἴκημα ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.
Neh 13:8 Καὶ δυσηρεστήθην πολύ· καὶ ἔρριψα ἔξω τοῦ οἰκήματος πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Τωβία.
Neh 13:9 Καὶ προσέταξα, καὶ ἐκαθάρισαν τὰ οἰκήματα· καὶ ἐπανέφερα ἐκεῖ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, τὰς ἐξ ἀλφίτων προσφορὰς καὶ τὸ λιβάνιον.
Neh 13:10 Καὶ ἔμαθον ὅτι τὰ μερίδια τῶν Λευΐτῶν δὲν ἐδόθησαν εἰς αὐτούς· διότι οἱ Λευΐται καὶ οἱ ψαλτῳδοί, οἱ ποιοῦντες τὸ ἔργον, ἔφυγον ἕκαστος εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ.
Neh 13:11 Καὶ ἐπέπληξα τοὺς προεστῶτας καὶ εἶπα, Διὰ τί ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ Καὶ ἐσύναξα αὐτοὺς καὶ ἀποκατέστησα αὐτοὺς εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν.
Neh 13:12 Τότε ἔφερε πᾶς ὁ Ἰούδας εἰς τὰς ἀποθήκας τὸ δέκατον τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου.
Neh 13:13 Καὶ κατέστησα φύλακας ἐπὶ τῶν ἀποθηκῶν, Σελεμίαν τὸν ἱερέα καὶ Σαδὼκ τὸν γραμματέα καὶ ἐκ τῶν Λευΐτῶν· τὸν Φεδαΐαν· καὶ πλησίον αὐτῶν, Ἀνὰν τὸν υἱὸν τοῦ Ζακχούρ, υἱοῦ τοῦ Ματθανία· διότι ἐλογίζοντο πιστοί·

τὸ ἔργον δὲ αὐτῶν ἦτο νὰ διανέμωσιν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν.
Neh 13:14 Μνήσθητί μου, Θεὲ μου, περὶ τούτου, καὶ μὴ ἐξαλείψῃς τὰ ἐλέη μου, τὰ ὁποῖα ἔκαμα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μου καὶ εἰς τὰς τελετὰς αὐτοῦ.
Neh 13:15 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις εἶδόν τινας ἐν Ἰούδᾳ ληνοπατοῦντας ἐν σαββάτῳ καὶ εἰσφέροντας δράγματα καὶ ἐπιφορτίζοντας ἐπὶ ὄνους, καὶ οἶνον, σταφύλια καὶ σῦκα καὶ πᾶν εἶδος φορτίων, τὰ ὁποῖα ἔφερον εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου· καὶ διεμαρτυρήθην ἐν τῇ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἐπώλουν τρόφιμα.
Neh 13:16 Καὶ οἱ Τύριοι, οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ἔφερον ἰχθύας καὶ πᾶν εἶδος ὠνίων καὶ ἐπώλουν ἐν σαββάτῳ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ.
Neh 13:17 Καὶ ἐπέπληξα τοὺς προκρίτους τοῦ Ἰούδα καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Τί εἶναι τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον σεῖς κάμνετε, βεβηλοῦντες τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου
Neh 13:18 δὲν ἔκαμνον οὕτως οἱ πατέρες σας, καὶ ἔφερεν ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντα ταῦτα τὰ κακὰ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην ἀλλὰ σεῖς ἐπαναφέρετε ὀργὴν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, βεβηλοῦντες τὸ σάββατον.
Neh 13:19 Διὰ τοῦτο, ὅτε ἤρχιζε νὰ συσκοτάζῃ εἰς τὰς πύλας τῆς Ἱερουσαλὴμ πρὸ τοῦ σαββάτου, εἶπα, καὶ ἔκλεισαν τὰς πύλας, καὶ προσέταξα νὰ μὴ ἀνοιχθῶσιν ἕως μετὰ τὸ σάββατον· καὶ κατέστησα ἐπὶ τὰς πύλας τινὰς ἐκ τῶν ὑπηρετῶν μου, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθῃ φορτίον τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.
Neh 13:20 Καὶ διενυκτέρευσαν οἱ ἔμποροι καὶ οἱ πωληταὶ παντὸς εἴδους ὠνίων ἔξω τῆς Ἱερουσαλὴμ ἅπαξ καὶ δίς.
Neh 13:21 Τότε διεμαρτυρήθην ἐναντίον αὐτῶν καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Διὰ τί διανυκτερεύετε ἔμπροσθεν τοῦ τείχους ἐὰν δευτερώσητε, θέλω βάλει χεῖρα ἐπάνω σας. Ἔκτοτε δὲν ἦλθον ἐν σαββάτῳ.
Neh 13:22 Καὶ εἶπα πρὸς τοὺς Λευΐτας νὰ καθαρίζωνται καὶ νὰ ἔρχωνται νὰ φυλάττωσι τὰς πύλας, διὰ νὰ ἁγιάζωσι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. Μνήσθητί μου, Θεὲ μου, καὶ περὶ τούτου, καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.
Neh 13:23 Προσέτι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον τους Ἰουδαίους τοὺς λαβόντας γυναῖκας Ἀζωτίας, Ἀμμωνίτιδας καὶ Μωαβίτιδας·
Neh 13:24 καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν λαλοῦντα ἥμισυ Ἀζωτιστί, καὶ μὴ ἐξεύροντα νὰ λαλήσωσιν Ἰουδαϊστὶ ἀλλὰ κατὰ τὴν γλῶσσαν διαφόρων λαῶν.
Neh 13:25 Καὶ ἐπέπληξα αὐτοὺς καὶ κατηράσθην αὐτούς, καὶ ἐρράβδισα τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ ἐτριχομάδησα αὐτούς, καὶ ὥρκισα αὐτοὺς εἰς τὸν Θεόν, λέγων, Δὲν θέλετε δώσει τὰς θυγατέρας σας εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ δὲν θέλετε λάβει ἐκ τῶν θυγατέρων αὐτῶν εἰς τοὺς υἱοὺς σας ἢ εἰς ἑαυτούς·
Neh 13:26 δὲν ἡμάρτησεν οὕτω Σολομὼν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καίτοι μεταξὺ πολλῶν ἐθνῶν δὲν ὑπῆρξε βασιλεὺς ὅμοιος αὐτοῦ, ὅστις ἦτο ἀγαπώμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔκαμεν αὐτὸν ὁ Θεὸς βασιλέα ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ· ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτὸν αἱ ξέναι γυναῖκες ἔκαμον νὰ ἁμαρτήσῃ·
Neh 13:27 θέλομεν λοιπὸν συγκατανεύσει εἰς ἐσᾶς νὰ κάμνητε ἅπαν τοῦτο τὸ μέγα κακόν, νὰ γίνησθε παραβάται ἐναντίον εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν λαμβάνοντες ξένας γυναῖκας
Neh 13:28 Καὶ εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωαδά, υἱοῦ τοῦ Ἐλιασεὶβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, ἦτο γαμβρὸς Σαναβαλλὰτ τοῦ Ὡρωνίτου· ὅθεν ἀπεδίωξα αὐτὸν ἀπ' ἔμπροσθέν μου.
Neh 13:29 Μνήσθητι αὐτῶν, Θεὲ μου, διότι ἐβεβήλωσαν τὴν ἱερατείαν καὶ τὴν διαθήκην τῆς ἱερατείας καὶ τῶν Λευϊτῶν.
Neh 13:30 Καὶ ἐκαθάρισα αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν ξένων, καὶ διώρισα φυλακὰς ἐκ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευΐτων, ἕκαστον εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ·
Neh 13:31 καὶ διὰ τὴν προσφορὰν τῶν ξύλων ἐν καιροῖς ὡρισμένοις, καὶ διὰ τὰς ἀπαρχάς. Μνήσθητί μου, Θεὲ μου, ἐπ' ἀγαθῷ.
Est 1:1 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἀσσουήρου, οὗτος εἶναι ὁ Ἀσσουήρης, ὁ βασιλεύων ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ἐπὶ ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἐπαρχιῶν·
Est 1:2 ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ὅτε ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης ἐκάθησεν ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ,
Est 1:3 ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἔκαμε συμπόσιον εἰς πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ· καὶ ἦτο ἐνώπιον αὐτοῦ ἡ δύναμις τῆς Περσίας καὶ τῆς Μηδίας, οἱ εὐγενεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἐπαρχιῶν,
Est 1:4 ὅτε ἐδείκνυε τὰ πλούτη τῆς ἐνδόξου βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς ἐξόχου μεγαλειότητος αὐτοῦ, ἡμέρας πολλάς, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἡμέρας.
Est 1:5 Καὶ ἀφοῦ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι αὗται, ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς συμπόσιον εἰς πάντα τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ, ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ, ἑπτὰ ἡμέρας, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ κήπου τοῦ βασιλικοῦ παλατίου·
Est 1:6 ὅπου ἦσαν παραπετάσματα λευκά, πράσινα καὶ κυανά, κρεμάμενα διὰ σχοινίων βυσσίνων καὶ πορφυρῶν διὰ κρίκων ἀργυρῶν εἰς στύλους ἐκ μαρμάρου· κλίναι χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἦσαν ἐπὶ λιθόστρωτον ἐκ πορφυρίτου καὶ κυανοῦ καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος μαρμάρου.
Est 1:7 Ἐκέρνων δὲ εἰς σκεύη χρυσά, ἠλλάσσοντο δὲ τὰ σκεύη διαδοχικῶς, καὶ ἦτο οἶνος βασιλικὸς ἐν ἀφθονίᾳ, κατὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ βασιλέως.
Est 1:8 Ἡ δὲ πόσις ἦτο κεκανονισμένη· οὐδεὶς ἐβίαζε· διότι ὁ βασιλεὺς προσέταξεν οὕτως εἰς πάντας τοὺς οἰκονόμους τοῦ παλατίου αὐτοῦ, νὰ κάμνωσι κατὰ τὴν εὐχαρίστησιν ἑκάστου.
Est 1:9 Καὶ Ἀστὶν ἔτι ἡ βασίλισσα ἔκαμεν εἰς τὰς γυναῖκας συμπόσιον ἐν τῷ οἴκῳ τῷ βασιλικῷ τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου.

Est 1:10 Ἐν τῇ ἑβδόμῃ δὲ ἡμέρᾳ, ὅτε ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἦτο εὔθυμος ἐκ τοῦ οἴνου, προσέταξε τὸν Μεουμάν, τὸν Βηζαθά, τὸν Ἀρβωνά, τὸν Βηγθὰ καὶ Ἀβαγθά, τὸν Ζεθὰρ καὶ τὸν Χαρκάς, τοὺς ἑπτὰ εὐνούχους τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου,

Est 1:11 νὰ φέρωσι τὴν Ἀστὶν τὴν βασίλισσαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, μετὰ τοῦ βασιλικοῦ διαδήματος, διὰ νὰ δείξῃ τὸ κάλλος αὐτῆς εἰς τοὺς λαοὺς καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας· διότι ἦτο ὡραία τὴν ὄψιν.

Est 1:12 Ἡ βασίλισσα ὅμως Ἀστὶν ἠρνήθη νὰ ἔλθῃ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως, τὴν διὰ τῶν εὐνούχων. Ὅθεν ὁ βασιλεὺς ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἐξήφθη ἐν ἑαυτῷ.

Est 1:13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς σοφούς, τοὺς γνωρίζοντας τοὺς καιρούς· διότι τοιαύτη ἦτο ἡ συνήθεια τοῦ βασιλέως πρὸς πάντας τοὺς γνωρίζοντας τὸν νόμον καὶ τὴν κρίσιν·

Est 1:14 πλησίον δὲ αὐτοῦ ἦτο ὁ Καρσένα, ὁ Σεθάρ, ὁ Ἀδμαθά, ὁ Θαρσείς, ὁ Μερές, ὁ Μαρσενὰ καὶ ὁ Μεμουκάν, οἱ ἑπτὰ ἄρχοντες τῆς Περσίας καὶ τῆς Μηδίας, οἵτινες ἔβλεπον τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ εἶχον τὴν προεδρίαν ἐν τῷ βασιλείῳ·

Est 1:15 Τί ἁρμόζει νὰ κάμωμεν πρὸς τὴν βασίλισσαν Ἀστὶν κατὰ τὸν νόμον, διότι δὲν ἐξετέλεσε τὴν διὰ τῶν εὐνούχων προσταγὴν τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου

Est 1:16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Μεμουκὰν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, Ἡ βασίλισσα Ἀστὶν δὲν ἡμάρτησε μόνον εἰς τὸν βασιλέα, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ εἰς πάντας τοὺς λαοὺς τοὺς ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου·

Est 1:17 διότι ἡ πρᾶξις τῆς βασιλίσσης θέλει διαδοθῆ εἰς πάσας τὰς γυναῖκας, ὥστε θέλουσι καταφρονεῖ τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ὅταν διαφημισθῇ ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης προσέταξε τὴν βασίλισσαν Ἀστὶν νὰ φερθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ δὲν ἦλθε·

Est 1:18 καὶ τὴν σήμερον αἱ δέσποιναι τῆς Περσίας καὶ τῆς Μηδίας, ὅσαι ἤκουσαν περὶ τῆς πράξεως τῆς βασιλίσσης, θέλουσι λαλήσει οὕτω πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ βασιλέως· ἐντεῦθεν μεγάλη περιφρόνησις καὶ ὀργή·

Est 1:19 ἐὰν λοιπὸν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἂς ἐξέλθῃ παρ' αὐτοῦ βασιλικὴ διαταγή, καὶ ἂς γραφῇ μεταξὺ τῶν νόμων τῶν Περσῶν καὶ τῶν Μήδων, διὰ νὰ ἦναι ἀμετάθετος, νὰ μὴ ἔλθῃ πλέον ἡ Ἀστὶν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου· καὶ ἂς δώσῃ ὁ βασιλεὺς τὴν βασιλικὴν αὐτῆς ἀξίαν εἰς ἄλλην καλητέραν αὐτῆς·

Est 1:20 καὶ ὅταν τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως, τὸ ὁποῖον θέλει κάμει, δημοσιευθῇ διὰ παντὸς τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, διότι εἶναι μέγα, πᾶσαι αἱ γυναῖκες θέλουσιν ἀποδίδει τιμὴν εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν, ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ.

Est 1:21 Καὶ ὁ λόγος ἤρεσεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας· καὶ ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μεμουκάν·

Est 1:22 καὶ ἔστειλε γράμματα εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλέως, εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν κατὰ τὸ γράφειν αὐτῆς, καὶ πρὸς ἕκαστον λαὸν κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, νὰ ἦναι πᾶς ἀνὴρ κύριος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ νὰ λαλῇ κατὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Est 2:1 Μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, ἀφοῦ κατεπραΰνθη ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου, ἐνεθυμήθη τὴν Ἀστίν, καὶ τί εἶχε κάμει αὐτὴ καὶ τί εἶχεν ἀποφασισθῆ ἐναντίον αὐτῆς.

Est 2:2 Καὶ εἶπον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως, οἱ ὑπηρετοῦντες αὐτόν, Ἄς ζητηθῶσι διὰ τὸν βασιλέα νέαι παρθένοι, ὡραῖαι τὴν ὄψιν·

Est 2:3 καὶ ἂς διορίσῃ ὁ βασιλεὺς ἐφόρους ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, καὶ νὰ συνάξωσιν εἰς τὰ Σοῦσα τὴν βασιλεύουσαν πάσας τὰς νέας παρθένους τὰς ὡραίας τὴν ὄψιν εἰς τὸν γυναικῶνα, ὑπὸ τὴν τήρησιν τοῦ Ἡγαΐ εὐνούχου τοῦ βασιλέως, τοῦ φύλακος τῶν γυναικῶν· καὶ ἂς δοθῶσιν εἰς αὐτὰς τὰ πρὸς καθαρισμὸν αὐτῶν·

Est 2:4 καὶ ἡ νέα, ἥτις ἀρέσῃ εἰς τὸν βασιλέα, ἂς ἦναι βασίλισσα ἀντὶ τῆς Ἀστίν. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἤρεσεν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἔκαμεν οὕτω.

Est 2:5 Ἦτο δὲ ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ ἄνθρωπός τις Ἰουδαῖος, ὀνομαζόμενος Μαροδοχαῖος, υἱὸς τοῦ Ἰαείρ, υἱοῦ τοῦ Σιμεΐ, υἱοῦ τοῦ Κείς, Βενιαμίτης·

Est 2:6 ὅστις εἶχε μετοικισθῆ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων, οἵτινες μετῳκίσθησαν μετὰ τοῦ Ἰεχονία βασιλέως τοῦ Ἰούδα, τοὺς ὁποίους μετῴκισε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος.

Est 2:7 Καὶ οὗτος ἀνέτρεφε τὴν Ἀδασσά, ἥτις εἶναι ἡ Ἐσθήρ, τὴν θυγατέρα τοῦ θείου αὐτοῦ· διότι δὲν εἶχεν οὔτε πατέρα οὔτε μητέρα· καὶ τὸ κοράσιον ἦτο εὐειδὲς καὶ ὡραῖον· τὸ ὁποῖον ὁ Μαροδοχαῖος, ὅτε ὁ πατὴρ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ ἀπέθανον, ἀνέλαβε διὰ θυγατέρα αὐτοῦ.

Est 2:8 Ὅτε δὲ ἠκούσθη τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως καὶ ἡ διαταγὴ αὐτοῦ, καὶ ὅτε πολλὰ κοράσια συνήχθησαν εἰς τὰ Σοῦσα τὴν βασιλεύουσαν ὑπὸ τὴν τήρησιν τοῦ Ἡγαΐ, ἐφέρθη καὶ ἡ Ἐσθὴρ εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ὑπὸ τὴν τήρησιν τοῦ Ἡγαΐ, τοῦ φύλακος τῶν γυναικῶν.

Est 2:9 Καὶ τὸ κοράσιον ἤρεσεν εἰς αὐτὸν καὶ εὕρηκε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὥστε ἔσπευσε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν τὰ πρὸς καθαρισμὸν αὐτῆς καὶ τὴν μερίδα αὐτῆς· ἔδωκε δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὰ ἑπτὰ κοράσια τὰ διωρισμένα ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· καὶ μετέφερεν αὐτὴν καὶ τὰ κοράσια αὐτῆς εἰς τὸ καλήτερον μέρος τοῦ γυναικῶνος.

Est 2:10 Ἡ Ἐσθὴρ δὲν ἐφανέρωσε τὸν λαὸν αὐτῆς οὐδὲ τὴν συγγένειαν αὐτῆς· διότι ὁ Μαροδοχαῖος εἶχε προστάξει εἰς αὐτὴν νὰ μὴ φανερώσῃ.

Est 2:11 Καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν περιεπάτει ὁ Μαροδοχαῖος ἔμπροσθεν τῆς αὐλῆς τοῦ γυναικῶνος, διὰ νὰ μανθάνῃ πῶς εἶχεν ἡ Ἐσθὴρ καὶ τί ἔγεινεν εἰς αὐτήν.

Est 2:12 Ὅτε δὲ ἔφθανεν ἡ σειρὰ ἑκάστου κορασίου διὰ νὰ εἰσέλθῃ πρὸς τὸν βασιλέα Ἀσσουήρην, ἀφοῦ ἤθελε σταθῇ

δώδεκα μῆνας κατὰ τὸ ἦθος τῶν γυναικῶν, διότι οὕτω συνεπληροῦντο αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν, ἓξ μῆνας περιηλείφοντο μὲ ἔλαιον σμύρνινον, καὶ ἓξ μῆνας μὲ ἀρώματα καὶ μὲ ἄλλα καθαριστικὰ τῶν γυναικῶν·

Est 2:13 καὶ οὕτως εἰσήρχετο τὸ κοράσιον πρὸς τὸν βασιλέα· πᾶν ὅ, τι ἔλεγεν, ἐδίδετο εἰς αὐτήν, διὰ νὰ λάβῃ μεθ ἑαυτῆς ἐκ τοῦ γυναικῶνος εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως.

Est 2:14 Τὸ ἑσπέρας εἰσήρχετο καὶ τὸ πρωῒ ἐπέστρεφεν εἰς τὸν δεύτερον γυναικῶνα, ὑπὸ τὴν τήρησιν τοῦ Σαασγάζ, εὐνούχου τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐφύλαττε τὰς παλλακίδας· δὲν εἰσήρχετο πλέον εἰς τὸν βασιλέα, εἰμὴ ἐὰν ἤθελεν αὐτὴν ὁ βασιλεύς, καὶ ἐκαλεῖτο ὀνομαστί.

Est 2:15 Ὅτε λοιπὸν ἔφθασεν ἡ σειρὰ διὰ νὰ εἰσέλθῃ πρὸς τὸν βασιλέα ἡ Ἐσθήρ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀβιχαίλ, θείου τοῦ Μαροδοχαίου, τὴν ὁποίαν ἔλαβε διὰ θυγατέρα αὐτοῦ, δὲν ἐζήτησεν ἄλλο παρ ὅ, τι διώρισεν ὁ Ἡγαΐ ὁ εὐνοῦχος τοῦ βασιλέως, ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν. Καὶ ἡ Ἐσθὴρ εὕρισκε χάριν ἐνώπιον πάντων τῶν βλεπόντων αὐτήν.

Est 2:16 Ἡ Ἐσθὴρ λοιπὸν ἐφέρθη πρὸς τὸν βασιλέα Ἀσσουήρην εἰς τὸν βασιλικὸν αὐτοῦ οἶκον, τὸν δέκατον μῆνα, οὗ τος εἶναι ὁ μὴν Τεβέθ, ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Est 2:17 Καὶ ἠγάπησεν ὁ βασιλεὺς τὴν Ἐσθὴρ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας, καὶ εὕρηκε χάριν καὶ ἔλεος ἐνώπιον αὐτοῦ ὑπὲρ πάσας τὰς παρθένους· καὶ ἐπέθηκε τὸ βασιλικὸν διάδημα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἔκαμεν αὐτὴν βασίλισσαν ἀντὶ τῆς Ἀστίν.

Est 2:18 Τότε ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς συμπόσιον μέγα εἰς πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, τὸ συμπόσιον τῆς Ἐσθήρ· καὶ ἔκαμεν ἄφεσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἔδωκε δῶρα κατὰ τὴν βασιλικὴν μεγαλοπρέπειαν.

Est 2:19 Καὶ ὅτε αἱ παρθένοι συνήχθησαν τὴν δευτέραν φοράν, τότε ἐκάθησεν ὁ Μαροδοχαῖος ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ.

Est 2:20 Ἡ Ἐσθὴρ δὲν ἐφανέρωσε τὴν συγγένειαν αὐτῆς οὔτε τὸν λαὸν αὐτῆς, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὴν ὁ Μαροδοχαῖος· διότι ἡ Ἐσθὴρ ἔκαμνε τὴν προσταγὴν τοῦ Μαροδοχαίου, καθὼς ὅτε ἀνετρέφετο πλησίον αὐτοῦ.

Est 2:21 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἐνῷ ὁ Μαροδοχαῖος ἐκάθητο ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ, δύο ἐκ τῶν εὐνούχων τοῦ βασιλέως, Βιχθὰν καὶ Θερές, ἐκ τῶν φυλαττόντων τὴν εἴσοδον, ὠργίσθησαν καὶ ἐζήτουν νὰ ἐπιβάλωσι χεῖρα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσουήρην.

Est 2:22 Καὶ τὸ πρᾶγμα ἔγεινε γνωστὸν εἰς τὸν Μαροδοχαῖον, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτὸ πρὸς Ἐσθὴρ τὴν βασίλισσαν· ἡ δὲ Ἐσθὴρ εἶπεν αὐτὸ πρὸς τὸν βασιλέα ἐξ ὀνόματος τοῦ Μαροδοχαίου.

Est 2:23 Καὶ γενομένης ἐξετάσεως περὶ τοῦ πράγματος, εὑρέθη οὕτως· ὅθεν ἐκρεμάσθησαν ἀμφότεροι εἰς ξύλον· καὶ ἐγράφη ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Est 3:1 Μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης τὸν Ἀμάν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμμεδαθὰ τοῦ Ἀγαγίτου, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν καὶ ἔθεσε τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπεράνω πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν περὶ αὐτόν.

Est 3:2 Καὶ πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως, οἱ ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ, ἔκλινον καὶ προσεκύνουν τὸν Ἀμάν· διότι οὕτω προσέταξεν ὁ βασιλεὺς περὶ αὐτοῦ. Ὁ Μαροδοχαῖος ὅμως δὲν ἔκλινε καὶ δὲν προσεκύνει αὐτόν.

Est 3:3 Καὶ εἶπον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως, οἱ ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ, πρὸς τὸν Μαροδοχαῖον, Διὰ τί σὺ παραβαίνεις τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως

Est 3:4 Ἀφοῦ δὲ καθ ἡμέραν ἔλεγον πρὸς αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος δὲν ὑπήκουεν εἰς αὐτούς, ἀπήγγειλαν τοῦτο πρὸς τὸν Ἀμάν, διὰ νὰ ἴδωσιν ἂν οἱ λόγοι τοῦ Μαροδοχαίου ἦσαν στερεοί· διότι εἶχε φανερώσει πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἦτο Ἰουδαῖος.

Est 3:5 Καὶ ὅτε ὁ Ἀμὰν εἶδεν ὅτι ὁ Μαροδοχαῖος δὲν ἔκλινε καὶ δὲν προσεκύνει αὐτόν, ἐνεπλήσθη θυμοῦ ὁ Ἀμάν.

Est 3:6 Καὶ ἐστοχάσθη ταπεινὸν νὰ βάλῃ χεῖρα ἐπὶ μόνον τὸν Μαροδοχαῖον· διότι εἶχον φανερώσει πρὸς αὐτὸν τὸν λαὸν τοῦ Μαροδοχαίου· ὅθεν ἐζήτει ὁ Ἀμὰν νὰ ἀφανίσῃ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν παντὶ τῷ βασιλείῳ τοῦ Ἀσσουήρου, τὸν λαὸν τοῦ Μαροδοχαίου.

Est 3:7 Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, οὗτος εἶναι ὁ μὴν Νισάν, ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου, ἔρριψαν φούρ, ἤγουν κλῆρον, ἐνώπιον τοῦ Ἀμάν, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, μέχρι τοῦ δωδεκάτου μηνός, οὗ τος εἶναι ὁ μὴν Ἀδάρ.

Est 3:8 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀμὰν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀσσουήρην, Ὑπάρχει τις λαὸς διεσπαρμένος καὶ διακεχωρισμένος μεταξὺ τῶν λαῶν κατὰ πάσας τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου σου· καὶ οἱ νόμοι αὐτῶν διάφοροι τῶν νόμων πάντων τῶν λαῶν, καὶ δὲν φυλάττουσι τοὺς νόμους τοῦ βασιλέως· ὅθεν δὲν ἁρμόζει εἰς τὸν βασιλέα νὰ ὑποφέρῃ αὐτούς·

Est 3:9 ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἂς γραφῇ νὰ ἐξολοθρευθῶσι καὶ ἐγὼ θέλω μετρήσει δέκα χιλιάδας ταλάντων ἀργυρίου εἰς τὰς χεῖρας τῶν οἰκονόμων διὰ νὰ φέρωσιν εἰς τὰ θησαυροφυλάκια τοῦ βασιλέως.

Est 3:10 Καὶ ἐκβαλὼν ὁ βασιλεὺς τὸ δακτυλίδιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν Ἀμὰν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμμεδαθὰ τοῦ Ἀγαγίτου, τὸν ἐχθρὸν τῶν Ἰουδαίων,

Est 3:11 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἀμάν· τὸ ἀργύριον δίδεται εἰς σέ, καὶ ὁ λαός, διὰ νὰ κάμῃς εἰς αὐτὸν ὅπως σοὶ ἀρέσκει.

Est 3:12 Καὶ προσεκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως τὴν δεκάτην τρίτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνός, καὶ ἐγράφη κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Ἀμάν, πρὸς τοὺς σατράπας τοῦ βασιλέως καὶ πρὸς τοὺς διοικητὰς τοὺς κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἑκάστου λαοῦ πάσης ἐπαρχίας κατὰ τὸ γράφειν αὐτῶν, καὶ πρὸς ἕκαστον λαὸν κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν· ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου ἐγράφη καὶ ἐσφραγίσθη μὲ τὸ δακτυλίδιον τοῦ βασιλέως.

Est 3:13 Καὶ ἐστάλησαν γράμματα διὰ ταχυδρόμων εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ ἀφανίσωσι, νὰ φονεύσωσι καὶ νὰ ἐξολοθρεύσωσι πάντας τοὺς Ἰουδαίους, νέους καὶ γέροντας, νήπια καὶ γυναῖκας, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ δωδεκάτου μηνός, οὗτος εἶναι ὁ μὴν Ἀδάρ, καὶ νὰ διαρπάσωσι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν.

Est 3:14 Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὸ πρὸς διάδοσιν τοῦ προστάγματος κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, ἐδημοσιεύθη πρὸς

πάντας τοὺς λαούς, διὰ νὰ ἦναι ἕτοιμοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
Est 3:15 Οἱ ταχυδρόμοι ἐξῆλθον, σπεύδοντες διὰ τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ διαταγὴ ἐξεδόθη ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ. Ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμὰν ἐκάθησαν νὰ συμποσιάσωσιν· ἡ δὲ πόλις Σοῦσα ἦτο ἐν ἀμηχανίᾳ.
Est 4:1 Καὶ μαθὼν Μαροδοχαῖος ἅπαν τὸ γινόμενον, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνεδύθη σάκκον ἐν σποδῷ καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως καὶ ἐβόα μετὰ βοῆς μεγάλης καὶ πικρᾶς·
Est 4:2 καὶ ἦλθεν ἕως ἔμπροσθεν τῆς βασιλικῆς πύλης· διότι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλικὴν πύλην ἐνδεδυμένος σάκκον.
Est 4:3 Καὶ κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, ὅπου ἔφθασεν ἡ προσταγὴ τοῦ βασιλέως καὶ τὸ διάταγμα αὐτοῦ, ἦτο μέγα πένθος μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων, καὶ νηστεία καὶ θρῆνος καὶ ὀλολυγμός· πολλοὶ ἐκοίτοντο μὲ σάκκον καὶ σποδόν.
Est 4:4 Εἰσῆλθον δὲ αἱ θεράπαιναι τῆς Ἐσθὴρ καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτῆς, καὶ ἀπήγγειλαν τοῦτο πρὸς αὐτήν. Καὶ ἐταράχθη σφόδρα ἡ βασίλισσα· καὶ ἔπεμψεν ἱμάτια διὰ νὰ ἐνδύσωσι τὸν Μαροδοχαῖον καὶ νὰ ἐκβάλωσι τὸν σάκκον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ δὲν ἐδέχθη.
Est 4:5 Τότε ἐκάλεσεν ἡ Ἐσθὴρ τὸν Ἀθάχ, ἐκ τῶν εὐνούχων τοῦ βασιλέως, τὸν ὁποῖον εἶχε διορίσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς, καὶ προσέταξεν εἰς αὐτὸν περὶ τοῦ Μαροδοχαίου, διὰ νὰ μάθῃ τί τοῦτο, καὶ διὰ τί τοῦτο.
Est 4:6 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀθὰχ πρὸς τὸν Μαροδοχαῖον εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως, τὴν ἀπέναντι τῆς βασιλικῆς πύλης.
Est 4:7 Καὶ ἐφανέρωσε πρὸς αὐτὸν ὁ Μαροδοχαῖος ἅπαν τὸ γεγονὸς εἰς αὐτόν, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἀργυρίου τὸ ὁποῖον ὁ Ἀμὰν ὑπεσχέθη νὰ μετρήσῃ εἰς τὰ θησαυροφυλάκια τοῦ βασιλέως διὰ τοὺς Ἰουδαίους· διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτούς.
Est 4:8 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ ἀντίγραφον τοῦ γράμματος τῆς διαταγῆς, τῆς ἐκδοθείσης ἐν Σούσοις διὰ νὰ ἀφανίσωσιν αὐτούς, διὰ νὰ δείξῃ αὐτὸ εἰς τὴν Ἐσθήρ, καὶ νὰ ἀπαγγείλῃ πρὸς αὐτὴν καὶ νὰ παραγγείλῃ εἰς αὐτὴν νὰ εἰσέλθῃ πρὸς τὸν βασιλέα, νὰ παρακαλέσῃ αὐτὸν καὶ νὰ κάμῃ αἴτησιν πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
Est 4:9 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἀθὰχ καὶ ἀπήγγειλε πρὸς τὴν Ἐσθὴρ τοὺς λόγους τοῦ Μαροδοχαίου.
Est 4:10 Ἡ δὲ Ἐσθὴρ ἐλάλησε πρὸς τὸν Ἀθὰχ καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν προσταγὴν πρὸς τὸν Μαροδοχαῖον,
Est 4:11 Πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ λαὸς τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ βασιλέως, ἐξεύρουσιν, ὅτι ὅστις, ἀνὴρ ἢ γυνή, εἰσέλθῃ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν ἐνδοτέραν αὐλὴν ἄκλητος, εἷς νόμος αὐτοῦ εἶναι νὰ θανατόνηται, ἐκτὸς ἐκείνου πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς ἐκτείνει τὸ χρυσοῦν σκῆπτρον διὰ νὰ ζήσῃ· ἀλλ' ἐγὼ δὲν προσεκλήθην νὰ εἰσέλθω πρὸς τὸν βασιλέα ἤδη τριάκοντα ἡμέρας.
Est 4:12 Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Μαροδοχαῖον τοὺς λόγους τῆς Ἐσθήρ.
Est 4:13 Τότε ὁ Μαροδοχαῖος παρήγγειλε ν' ἀποκριθῶσι πρὸς τὴν Ἐσθήρ, Μὴ στοχάζεσαι ἐν σεαυτῇ ὅτι σὺ ἐκ πάντων τῶν Ἰουδαίων θέλεις σωθῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως·
Est 4:14 διότι ἐὰν σιωπήσῃς διόλου ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, θέλει ἐλθεῖ ἄλλοθεν ἀναψυχὴ καὶ σωτηρία εἰς τοὺς Ἰουδαίους, σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου θέλετε ἀπολεσθῇ· καὶ τίς ἐξεύρει ἐὰν σὺ ἦλθες εἰς τὴν βασιλείαν διὰ τοιοῦτον καιρὸν ὁποῖος οὗτος
Est 4:15 Τότε προσέταξεν ἡ Ἐσθὴρ νὰ ἀποκριθῶσι πρὸς τὸν Μαροδοχαῖον·
Est 4:16 Ὕπαγε, σύναξον πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς εὑρισκομένους ἐν Σούσοις, καὶ νηστεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ μὴ φάγητε καὶ μὴ πίητε τρεῖς ἡμέρας, νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ἐγὼ καὶ αἱ θεράπαιναί μου θέλομεν νηστεύσει ὁμοίως· καὶ οὕτω θέλω εἰσέλθει πρὸς τὸν βασιλέα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι κατὰ τὸν νόμον· καὶ ἂν ἀπολεσθῶ, ἂς ἀπολεσθῶ.
Est 4:17 Καὶ ἀπελθὼν ὁ Μαροδοχαῖος ἔκαμε κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ἡ Ἐσθήρ.
Est 5:1 Τὴν τρίτην δὲ ἡμέραν ἐνδυθεῖσα ἡ Ἐσθὴρ τὴν βασιλικὴν στολὴν ἐστάθη ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ αὐλῇ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, ἀπέναντι τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐν τῷ βασιλικῷ οἴκῳ , ἀπέναντι τῆς πύλης τοῦ οἴκου.
Est 5:2 Καὶ ὡς εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὴν Ἐσθὴρ τὴν βασίλισσαν ἱσταμένην ἐν τῇ αὐλῇ, εὕρηκε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν Ἐσθὴρ τὸ χρυσοῦν σκῆπτρον τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπλησίασεν ἡ Ἐσθὴρ καὶ ἤγγισε τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου.
Est 5:3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεύς, Τί θέλεις, βασίλισσα Ἐσθὴρ καὶ τίς ἡ αἴτησίς σου καὶ ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας θέλει δοθῇ εἰς σέ.
Est 5:4 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ Ἐσθήρ, Ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἂς ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμὰν τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὸ συμπόσιον, τὸ ὁποῖον ἡτοίμασα δι' αὐτόν.
Est 5:5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Ἐπισπεύσατε τὸν Ἀμάν, διὰ νὰ κάμῃ τὸν λόγον τῆς Ἐσθήρ. Καὶ ἦλθον ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμὰν εἰς τὸ συμπόσιον, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἡ Ἐσθήρ.
Est 5:6 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν Ἐσθὴρ ἐπὶ τοῦ συμποσίου τοῦ οἴνου, Τί τὸ ζήτημά σου καὶ θέλει δοθῇ εἰς σέ· καὶ τίς ἡ αἴτησίς σου καὶ ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας ἐὰν ζητήσῃς, θέλει γείνει.
Est 5:7 Τότε ἀποκριθεῖσα ἡ Ἐσθὴρ εἶπε, τὸ ζήτημά μου καὶ ἡ αἴτησίς μου εἶναι·
Est 5:8 Ἐὰν εὕρηκα χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ζήτημά μου καὶ νὰ κάμῃ τὴν αἴτησίν μου, ἂς ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμὰν εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ὁποῖον θέλω ἑτοιμάσει δι' αὐτούς· καὶ αὔριον θέλω κάμει κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.
Est 5:9 Τότε ἐξῆλθεν ὁ Ἀμὰν τὴν ἡμέραν ἐκείνην περιχαρὴς καὶ εὔθυμος τὴν καρδίαν· ἀλλ' ὅτε ὁ Ἀμὰν εἶδε τὸν Μαροδοχαῖον ἐν τῇ πύλῃ τοῦ βασιλέως, ὅτι δὲν ἐσηκώθη οὐδὲ ἐκινήθη δι' αὐτόν, ἐνεπλήσθη ὁ Ἀμὰν θυμοῦ κατὰ τοῦ Μαροδοχαίου.
Est 5:10 Ἀλλ' ὁ Ἀμὰν ἐκράτησεν ἑαυτόν· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἔστειλε καὶ ἐκάλεσε τοὺς φίλους αὐτοῦ καὶ

Ζερὲς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
Est 5:11 καὶ διηγήθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἀμὰν περὶ τῆς δόξης τοῦ πλούτου αὐτοῦ καὶ τοῦ πλήθους τῶν τέκνων αὐτοῦ, καὶ πόσον ὁ βασιλεὺς ἐμεγάλυνεν αὐτόν, καὶ τίνι τρόπῳ ὕψωσεν αὐτὸν ὑπεράνω τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν δούλων τοῦ βασιλέως.
Est 5:12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀμάν, Μάλιστα ἡ βασίλισσα Ἐσθὴρ δὲν προσεκάλεσεν εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ὁποῖον ἔκαμεν, εἰμὴ ἐμέ, μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ αὔριον ἔτι εἶμαι προσκεκλημένος πρὸς αὐτὴν μετὰ τοῦ βασιλέως·
Est 5:13 πλὴν πάντα ταῦτα δὲν μὲ ὠφελοῦσιν, ἐνόσῳ βλέπω τὸν Μαροδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον καθήμενον ἐν τῇ πύλῃ τοῦ βασιλέως.
Est 5:14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζερὲς ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ φίλοι αὐτοῦ, Ἄς κατασκευασθῇ ξύλον πεντήκοντα πηχῶν τὸ ὕψος, καὶ τὸ πρωῒ εἰπὲ πρὸς τὸν βασιλέα νὰ κρεμασθῇ ὁ Μαροδοχαῖος ἐπ' αὐτό· τότε ὕπαγε περιχαρὴς μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὸ συμπόσιον. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἤρεσεν εἰς τὸν Ἀμάν, καὶ προσέταξε νὰ ἑτοιμασθῇ τὸ ξύλον.
Est 6:1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ὁ ὕπνος ἔφυγεν ἀπὸ τοῦ βασιλέως· καὶ προσέταξε νὰ φέρωσι τὸ βιβλίον τῶν ὑπομνημάτων τῶν χρονικῶν· καὶ ἀνεγινώσκοντο ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
Est 6:2 Καὶ εὑρέθη γεγραμμένον ὅτι ὁ Μαροδοχαῖος ἀπήγγειλε περὶ τοῦ Βιχθὰν καὶ Θερές, δύο ἐκ τῶν εὐνούχων τοῦ βασιλέως, θυρωρῶν, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ ἐπιβάλωσι χεῖρα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσουήρην.
Est 6:3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Ποία τιμὴ καὶ ἀξιοπρέπεια ἔγεινεν εἰς τὸν Μαροδοχαῖον διὰ τοῦτο Καὶ εἶπον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως οἱ ὑπηρετοῦντες αὐτόν, Δὲν ἔγεινεν οὐδὲν εἰς αὐτόν.
Est 6:4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Τίς εἶναι ἐν τῇ αὐλῇ εἶχε δὲ ἔλθει ὁ Ἀμὰν εἰς τὴν ἐξωτέραν αὐλὴν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, διὰ νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν βασιλέα νὰ κρεμάσῃ τὸν Μαροδοχαῖον εἰς τὸ ξύλον τὸ ὁποῖον ἡτοίμασε δἰ αὐτόν.
Est 6:5 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως, Ἰδού, ὁ Ἀμὰν ἵσταται ἐν τῇ αὐλῇ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Ἄς εἰσέλθῃ.
Est 6:6 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Ἀμάν, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς, Τί πρέπει νὰ γείνῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον εὐαρεστεῖται ὁ βασιλεὺς νὰ τιμήσῃ Ὁ δὲ Ἀμὰν ἐστοχάσθη ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, εἰς ποῖον ἄλλον ὁ βασιλεὺς ἤθελεν εὐαρεστηθῇ νὰ κάμῃ τιμήν, παρὰ εἰς ἐμέ
Est 6:7 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἀμὰν πρὸς τὸν βασιλέα, Περὶ τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς εὐαρεστεῖται νὰ τιμήσῃ,
Est 6:8 ἄς φέρωσι τὴν βασιλικὴν στολήν, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς ἐνδύεται, καὶ τὸν ἵππον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ βασιλεὺς ἱππεύει, καὶ νὰ τεθῇ τὸ βασιλικὸν διάδημα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ·
Est 6:9 καὶ ἡ στολὴ αὕτη καὶ ὁ ἵππος ἄς δοθῶσιν εἰς τὴν χεῖρα τινὸς ἐκ τῶν μεγαλητέρων ἀρχόντων τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ στολίσῃ τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς εὐαρεστεῖται νὰ τιμήσῃ· καὶ φέρων αὐτὸν ἔφιππον διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ἄς κηρύττῃ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, οὕτω θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς εὐαρεστεῖται νὰ τιμήσῃ.
Est 6:10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἀμάν, Σπεῦσον, λάβε τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον, ὡς εἶπας, καὶ κάμε οὕτως εἰς τὸν Μαροδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον τὸν καθήμενον ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ· ἄς μὴ λείψῃ μηδὲν ἐκ πάντων ὅσα εἶπας.
Est 6:11 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἀμὰν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐστόλισε τὸν Μαροδοχαῖον καὶ ἔφερεν αὐτὸν ἔφιππον διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, κηρύττων ἔμπροσθεν αὐτοῦ, οὕτω θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς εὐαρεστεῖται νὰ τιμήσῃ.
Est 6:12 Καὶ ἐπανῆλθεν ὁ Μαροδοχαῖος εἰς τὴν πύλην τοῦ βασιλέως· ὁ δὲ Ἀμὰν ἔσπευσε πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ περίλυπος καὶ ἔχων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κεκαλυμμένην.
Est 6:13 Καὶ διηγήθη ὁ Ἀμὰν πρὸς Ζερὲς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ πᾶν ὅ, τι συνέβη εἰς αὐτόν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ σοφοὶ αὐτοῦ καὶ Ζερὲς ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Ἐὰν ὁ Μαροδοχαῖος, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου ἤρχισας νὰ ἐκπίπτῃς, ἦναι ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν Ἰουδαίων, δὲν θέλεις κατισχύσει ἐναντίον αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξάπαντος θέλεις πέσει ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
Est 6:14 Ἐνῷ ἐλάλουν ἔτι μετ' αὐτοῦ, ἔφθασαν οἱ εὐνοῦχοι τοῦ βασιλέως καὶ ἔσπευσαν νὰ φέρωσι τὸν Ἀμὰν εἰς τὸ συμπόσιον, τὸ ὁποῖον ἡτοίμασεν ἡ Ἐσθήρ.
Est 7:1 Ἦλθον λοιπὸν ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμὰν νὰ συμποσιάσωσι μετὰ τῆς Ἐσθὴρ τῆς βασιλίσσης.
Est 7:2 Καὶ εἶπε πάλιν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν Ἐσθὴρ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐπὶ τοῦ συμποσίου τοῦ οἴνου, Τί τὸ ζήτημά σου, βασίλισσα Ἐσθήρ καὶ θέλει δοθῇ εἰς σέ· καὶ τίς ἡ αἴτησίς σου καὶ ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας ἐὰν ζητήσῃς, θέλει γείνει.
Est 7:3 Τότε ἀπεκρίθη ἡ Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα καὶ εἶπεν, Ἐὰν εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, βασιλεῦ, καὶ ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἡ ζωή μου ἄς μοὶ δοθῇ εἰς τὸ ζήτημά μου καὶ ὁ λαός μου εἰς τὴν αἴτησίν μου·
Est 7:4 διότι ἐπωλήθημεν, ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου, εἰς ἀπώλειαν, εἰς σφαγὴν καὶ εἰς ὄλεθρον· καὶ ἐὰν ἠθέλομεν πωληθῇ ὡς δοῦλοι καὶ δοῦλαι ἤθελον σιωπήσει, ἄν καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ζημίαν τοῦ βασιλέως.
Est 7:5 Τότε ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης καὶ εἶπε πρὸς τὴν Ἐσθὴρ τὴν βασίλισσαν, Τίς εἶναι αὐτὸς καὶ ποῦ εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἐτόλμησε νὰ κάμῃ οὕτω
Est 7:6 Καὶ εἶπεν ἡ Ἐσθήρ, Ὁ ἐναντίος καὶ ἐχθρὸς εἶναι οὗτος ὁ ἀχρεῖος Ἀμάν. Τότε ἐταράχθη ὁ Ἀμὰν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης.
Est 7:7 Καὶ σηκωθεὶς ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ συμποσίου τοῦ οἴνου ὠργισμένος ὑπῆγεν εἰς τὸν κῆπον τοῦ παλατίου· ὁ δὲ Ἀμὰν ἐστάθη, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ παρὰ τῆς Ἐσθὴρ τῆς βασιλίσσης· διότι εἶδεν ὅτι κακὸν ἦτο ἀποφασισμένον

ἐναντίον αὐτοῦ παρὰ τοῦ βασιλέως.
Est 7:8 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ κήπου τοῦ παλατίου εἰς τὸν οἶκον τοῦ συμποσίου τοῦ οἴνου· ὁ δὲ Ἀμὰν ἦτο πεπτωκὼς ἐπὶ τῆς κλίνης ἐφ ἧς ἦτο ἡ Ἐσθήρ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Θέλει ἔτι καὶ τὴν βασίλισσαν νὰ βιάσῃ ἔμπροσθέν μου ἐν τῷ οἴκῳ Ὁ λόγος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ βασιλέως καὶ ἐσκέπασαν τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀμάν.
Est 7:9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρβονά, εἷς ἐκ τῶν εὐνούχων, ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Ἰδού, καὶ τὸ ξύλον πεντήκοντα πηχῶν τὸ ὕψος, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀμὰν ἔκαμε διὰ τὸν Μαροδοχαῖον, τὸν λαλήσαντα ἀγαθὰ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, ἵσταται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀμάν. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Κρεμάσατε αὐτὸν ἐπ' αὐτοῦ.
Est 7:10 Καὶ ἐκρέμασαν τὸν Ἀμὰν ἐπὶ τοῦ ξύλου, τὸ ὁποῖον ἡτοίμασε διὰ τὸν Μαροδοχαῖον. Καὶ κατέπαυσεν ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως.
Est 8:1 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης ἔδωκεν εἰς τὴν Ἐσθὴρ τὴν βασίλισσαν τὸν οἶκον τοῦ Ἀμάν, τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἦλθεν ὁ Μαροδοχαῖος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· διότι ἡ Ἐσθὴρ ἐφανέρωσε τί ἦτο αὐτῆς.
Est 8:2 Καὶ ἐκβαλὼν ὁ βασιλεὺς τὸ δακτυλίδιον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀφήρεσεν ἀπὸ τοῦ Ἀμάν, ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν Μαροδοχαῖον. Καὶ κατέστησεν ἡ Ἐσθὴρ τὸν Μαροδοχαῖον ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἀμάν.
Est 8:3 Καὶ ἐλάλησε πάλιν ἡ Ἐσθὴρ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἱκέτευσεν αὐτὸν μετὰ δακρύων νὰ ἀκυρώσῃ τὴν κακίαν τοῦ Ἀμὰν τοῦ Ἀγαγίτου, καὶ τὴν σκευωρίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἐσκευώρησε κατὰ τῶν Ἰουδαίων.
Est 8:4 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσοῦν σκῆπτρον πρὸς τὴν Ἐσθήρ. Τότε σηκωθεῖσα ἡ Ἐσθὴρ ἐστάθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
Est 8:5 καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἐὰν εὕρηκα χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρᾶγμα φαίνηται ὀρθὸν εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἀρέσκηται εἰς ἐμέ, ἄς γραφῇ νὰ ἀνακαλεσθῶσι τὰ γράμματα τὰ σκευωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀμὰν τοῦ υἱοῦ Ἀμμεδαθὰ τοῦ Ἀγαγίτου, τὰ ὁποῖα ἔγραψε διὰ νὰ ἀπολεσθῶσιν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλέως·
Est 8:6 διότι πῶς δύναμαι νὰ ὑποφέρω νὰ ἴδω τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον θέλει εὑρεῖ τὸν λαὸν μου ἤ πῶς δύναμαι νὰ ὑποφέρω νὰ ἴδω τὸν ἀφανισμὸν τῆς συγγενείας μου
Est 8:7 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης πρὸς Ἐσθὴρ τὴν βασίλισσαν καὶ πρὸς τὸν Μαροδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον, Ἰδού, ἔδωκα εἰς τὴν Ἐσθὴρ τὸν οἶκον τοῦ Ἀμὰν καὶ αὐτὸν ἐκρέμασαν ἐπὶ τοῦ ξύλου, διότι ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τῶν Ἰουδαίων·
Est 8:8 σεῖς λοιπὸν γράψατε ὑπὲρ τῶν Ἰουδαίων, ὅπως φαίνεται εἰς ἐσᾶς καλόν, ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως, καὶ σφραγίσατε μὲ τὸ βασιλικὸν δακτυλίδιον· διότι τὸ γράμμα τὸ γεγραμμένον ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὸ βασιλικὸν δακτυλίδιον, εἶναι ἀμετάτρεπτον.
Est 8:9 Καὶ προσεκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν τῷ τρίτῳ μηνί, οὗτος εἶναι ὁ μὴν Σιβάν, τὴν εἰκοστὴν τρίτην αὐτοῦ· καὶ ἐγράφη κατὰ πάντα ὅσα ὁ Μαροδοχαῖος προσέταξε, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ πρὸς τοὺς σατράπας καὶ διοικητὰς καὶ ἄρχοντας τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ἀπὸ Ἰνδίας ἕως Αἰθιοπίας, ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἐπαρχιῶν, εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν κατὰ τὸ γράφειν αὐτῆς καὶ πρὸς πάντα λαὸν κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους κατὰ τὸ γράφειν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν.
Est 8:10 Καὶ ἔγραψεν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου καὶ ἐσφράγισεν αὐτὸ μὲ τὸ βασιλικὸν δακτυλίδιον καὶ ἐξαπέστειλε τὰ γράμματα διὰ ταχυδρόμων ἐφίππων, ἱππαζόντων ἐπὶ ταχυπόδων καὶ γενναίων ἡμιόνων·
Est 8:11 δι' ὧν ἐπέτρεπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατὰ πᾶσαν πόλιν, νὰ συναχθῶσι καὶ νὰ σταθῶσιν ὑπὲρ τῆς ζωῆς αὐτῶν, νὰ ἀπολέσωσι, νὰ φονεύσωσι καὶ νὰ ἀφανίσωσι πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐπαρχίας τῶν καταθλιβόντων αὐτούς, παιδία καὶ γυναῖκας, καὶ τὰ λάφυρα αὐτῶν νὰ διαρπάσωσιν,
Est 8:12 ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, κατὰ πάσας τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου, τῇ δεκάτῃ τρίτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός, οὗτος εἶναι ὁ μὴν Ἀδάρ.
Est 8:13 Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὸ πρὸς διάδοσιν τοῦ προστάγματος κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, ἐδημοσιεύθη πρὸς πάντας τοὺς λαούς, διὰ νὰ ἦναι οἱ Ἰουδαῖοι ἕτοιμοι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν νὰ ἐκδικηθῶσιν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.
Est 8:14 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ταχυδρόμοι, ἱππάζοντες ἐπὶ ταχυπόδων ἡμιόνων, σπεύδοντες καὶ κατεπειγόμενοι ὑπὸ τῆς προσταγῆς τοῦ βασιλέως. Καὶ ἡ διαταγὴ ἐξεδόθη ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ.
Est 8:15 Ὁ δὲ Μαροδοχαῖος ἐξῆλθεν ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως ἐν στολῇ βασιλικῇ κυανῇ καὶ λευκῇ καὶ φορῶν μέγαν στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐπένδυμα βύσσινον καὶ πορφυροῦν· καὶ ἡ πόλις Σοῦσα ἔχαιρε καὶ εὐφραίνετο.
Est 8:16 Εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἦτο φῶς καὶ ἀγαλλίασις καὶ χαρὰ καὶ δόξα.
Est 8:17 Καὶ ἐν πάσῃ ἐπαρχίᾳ καὶ ἐν πάσῃ πόλει, ὅπου ἦλθε τοῦ βασιλέως τὸ πρόσταγμα καὶ ἡ διαταγή, ἔγεινεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, εὐωχία καὶ ἡμέρα ἀγαθή. Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν λαῶν τῆς γῆς ἔγειναν Ἰουδαῖοι διότι ὁ φόβος τῶν Ἰουδαίων ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς.
Est 9:1 Ἐν δὲ τῷ δωδεκάτῳ μηνί, οὗτος εἶναι ὁ μὴν Ἀδάρ, τῇ δεκάτῃ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ, ὅτε τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως καὶ ἡ διαταγὴ αὐτοῦ ἦτο πλησίον νὰ ἐκτελεσθῇ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἥν οἱ ἐχθροὶ τῶν Ἰουδαίων ἤλπιζον νὰ κατακρατήσωσιν αὐτῶν, ἄν καὶ ἐτράπη εἰς τὸ ἐναντίον, διότι οἱ Ἰουδαῖοι κατεκράτησαν τῶν μισούντων αὐτούς,
Est 9:2 συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν κατὰ πάσας τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλέως Ἀσσουήρου, διὰ νὰ ἐπιβάλωσι χεῖρα ἐπὶ τοὺς ζητοῦντας τὸ κακὸν αὐτῶν· καὶ οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ ἀντισταθῇ εἰς αὐτούς, διότι ὁ φόβος αὐτῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.
Est 9:3 Καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἐπαρχιῶν καὶ οἱ σατράπαι καὶ οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ οἰκονόμοι τοῦ βασιλέως

ἐβοήθουν τοὺς Ἰουδαίους· διότι ὁ φόβος τοῦ Μαροδοχαίου ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτούς·
Est 9:4 ἐπειδὴ ὁ Μαροδοχαῖος ἦτο μέγας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ ἡ φήμη αὐτοῦ διεδόθη εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας· διότι ὁ ἄνθρωπος ὁ Μαροδοχαῖος προέβαινε μεγαλυνόμενος.
Est 9:5 Καὶ ἐπάταξαν οἱ Ἰουδαῖοι πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν μὲ πάταγμα ῥομφαίας καὶ σφαγὴν καὶ ὄλεθρον, καὶ ἔκαμον εἰς τοὺς μισοῦντας αὐτοὺς ὅπως ἤθελον.
Est 9:6 Καὶ ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ ἐφόνευσαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἀπώλεσαν πεντακοσίους ἄνδρας.
Est 9:7 Καὶ τὸν Φαρσανδαθὰ καὶ τὸν Δαλφὼν καὶ τὸν Ἀσπαθὰ
Est 9:8 καὶ τὸν Πωραθὰ καὶ τὸν Ἀδαλία καὶ τὸν Ἀριδαθὰ
Est 9:9 καὶ τὸν Φαρμαστὰ καὶ τὸν Ἀρισαῒ καὶ τὸν Ἀριδαῒ καὶ τὸν Βαϊεζαθά,
Est 9:10 τοὺς δέκα υἱοὺς τοῦ Ἀμὰν υἱοῦ τοῦ Ἀμμεδαθά, τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, ἐφόνευσαν· ἐπὶ λάφυρα ὅμως δὲν ἔβαλον τὴν χεῖρα αὐτῶν.
Est 9:11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ ἐφέρθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
Est 9:12 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ τὴν βασίλισσαν, Ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ ἐφόνευσαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἀπώλεσαν πεντακοσίους ἄνδρας καὶ τοὺς δέκα υἱοὺς τοῦ Ἀμάν· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλέως τί ἔκαμον τώρα τί τὸ ζήτημά σου καὶ θέλει δοθῇ εἰς σέ· καὶ τίς ἔτι ἡ αἴτησίς σου καὶ θέλει γείνει.
Est 9:13 Καὶ εἶπεν ἡ Ἐσθήρ, Ἐὰν ἦναι ἀρεστὸν εἰς τὸν βασιλέα, ἂς δοθῇ εἰς τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις, νὰ κάμωσι καὶ αὔριον κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ τοὺς δέκα υἱοὺς τοῦ Ἀμὰν νὰ κρεμάσωσιν ἐπὶ ξύλων.
Est 9:14 Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς νὰ γείνῃ οὕτω· καὶ ἐξεδόθη διαταγὴ ἐν Σούσοις· καὶ ἐκρέμασαν τοὺς δέκα υἱοὺς τοῦ Ἀμάν.
Est 9:15 Καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Σούσοις καὶ τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνὸς Ἀδὰρ καὶ ἐφόνευσαν τριακοσίους ἄνδρας ἐν Σούσοις· ἐπὶ λάφυρα ὅμως δὲν ἔβαλον τὴν χεῖρα αὐτῶν.
Est 9:16 Οἱ δὲ ἄλλοι Ἰουδαῖοι, οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλέως, συνήχθησαν καὶ ἐστάθησαν ὑπὲρ τῆς ζωῆς αὐτῶν, καὶ ἔλαβον ἀνάπαυσιν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἐφόνευσαν ἐκ τῶν μισούντων αὐτοὺς ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας· ἐπὶ τὰ λάφυρα ὅμως δὲν ἔβαλον τὴν χεῖρα αὐτῶν·
Est 9:17 τὴν δεκάτην τρίτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Ἀδάρ· καὶ τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τοῦ αὐτοῦ ἀνεπαύθησαν καὶ ἔκαμον ταύτην ἡμέραν συμποσίου καὶ εὐφροσύνης.
Est 9:18 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Σούσοις συνήχθησαν τὴν δεκάτην τρίτην αὐτοῦ καὶ τὴν δεκάτην τετάρτην αὐτοῦ· τὴν δὲ δεκάτην πέμπτην τοῦ αὐτοῦ ἀνεπαύθησαν καὶ ἔκαμον ταύτην ἡμέραν συμποσίου καὶ εὐφροσύνης.
Est 9:19 Διὰ τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι οἱ χωρικοὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς ἀτειχίστοις πόλεσιν ἔκαμνον τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Ἀδὰρ ἡμέραν εὐφροσύνης καὶ συμποσίου καὶ ἡμέραν ἀγαθήν, καὶ ἀπέστελλον μερίδας πρὸς ἀλλήλους.
Est 9:20 Καὶ ἔγραψεν ὁ Μαροδοχαῖος τὰ πράγματα ταῦτα καὶ ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς πρὸς πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τον βασιλέως Ἀσσουήρου, τοὺς πλησίον καὶ τοὺς μακράν,
Est 9:21 προσδιορίζων εἰς αὐτοὺς νὰ φυλάττωσι τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Ἀδὰρ καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ αὐτοῦ καθ᾽ ἕκαστον ἔτος,
Est 9:22 ὡς τὰς ἡμέρας καθ᾽ ἃς οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεπαύθησαν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ τὸν μῆνα καθ᾽ ὃν ἡ λύπη αὐτῶν ἐτράπη εἰς αὐτοὺς εἰς χαρὰν καὶ τὸ πένθος εἰς ἡμέραν ἀγαθήν· ὥστε νὰ κάμνωσιν αὐτὰς ἡμέρας συμποσίου καὶ εὐφροσύνης καὶ νὰ ἀποστέλλωσι μερίδας πρὸς ἀλλήλους καὶ δῶρα πρὸς τοὺς πτωχούς.
Est 9:23 Καὶ ἐδέχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤρχισαν νὰ κάμνωσι καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Μαροδοχαῖος πρὸς αὐτούς·
Est 9:24 διότι ὁ Ἀμὰν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμεδαθά, ὁ Ἀγαγίτης, ὁ ἐχθρὸς πάντων τῶν Ἰουδαίων, ἐσκευώρησε κατὰ τῶν Ἰουδαίων νὰ ἀπολέσῃ αὐτούς, καὶ ἔρριψε Φούρ, ἤγουν κλῆρον, διὰ νὰ ἀναλώσῃ αὐτοὺς καὶ νὰ ἀφανίσῃ αὐτούς·
Est 9:25 Ὅτε ὅμως ἦλθεν αὐτὴ ἡ Ἐσθὴρ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, προσέταξε δἰ ἐπιστολῶν νὰ τραπῇ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἡ κακὴ αὐτοῦ σκευωρία, τὴν ὁποίαν ἐσκευώρησε κατὰ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐκρέμασαν ἐπὶ τοῦ ξύλου αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ.
Est 9:26 Διὰ τοῦτο ὠνόμασαν τὰς ἡμέρας ταύτας Φουρεὶμ ἐκ τοῦ ὀνόματος Φούρ. Ὅθεν διὰ πάντας τους λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, καὶ δἰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδον περὶ τοῦ πράγματος τούτου καὶ τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς αὐτούς,
Est 9:27 διέταξαν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐδέχθησαν ἐφ᾽ ἑαυτοὺς καὶ ἐπὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς προστιθεμένους εἰς αὐτούς, νὰ μὴ λείψωσι ποτὲ ἀπὸ τοῦ νὰ φυλάττωσι τὰς δύο ταύτας ἡμέρας, κατὰ τὸ γεγραμμένον περὶ αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῶν ἑκάστου ἔτους·
Est 9:28 καὶ αἱ ἡμέραι αὗται νὰ μνημονεύωνται καὶ νὰ φυλάττωνται ἐν πάσῃ γενεᾷ, ἑκάστῃ συγγενείᾳ, ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ, καὶ ἑκάστῃ πόλει καὶ αἱ ἡμέραι αὗται Φουρεὶμ νὰ μὴ ἐκλείψωσιν ἐκ μέσου τῶν Ἰουδαίων, καὶ νὰ μὴ παύσῃ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ σπέρματος αὐτῶν.
Est 9:29 Τότε ἡ Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀβιχαίλ, καὶ ὁ Μαροδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος, ἔγραψαν ἐκ δευτέρου μεθ᾽ ὅλου τοῦ κύρους, διὰ νὰ στερεώσωσι ταῦτα τὰ περὶ Φουρεὶμ γεγραμμένα.
Est 9:30 Καὶ ἔπεμψεν ἐπιστολὰς πρὸς πάντας τοὺς Ἰουδαίους, εἰς τὰς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου τοῦ Ἀσσουήρου, μὲ λόγους εἰρήνης καὶ ἀληθείας,
Est 9:31 διὰ νὰ στερεώσῃ τὰς ἡμέρας ταύτας Φουρεὶμ ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν, καθὼς προσδιώρισαν εἰς αὐτοὺς ὁ Μαροδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος καὶ Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα, καὶ καθὼς διώρισαν, ἐφ᾽ ἑαυτοὺς καὶ ἐπὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν, τὴν ὑπόθεσιν τῶν νηστειῶν καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν.

Est 9:32 Καὶ διὰ διαταγῆς τῆς Ἐσθὴρ ἐκυρώθη ἡ ὑπόθεσις αὕτη τῶν Φουρείμ, καὶ ἐγράφη ἐν βιβλίῳ.
Est 10:1 Καὶ ἐπέβαλεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσουήρης φόρον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τὰς νήσους τῆς θαλάσσης.
Est 10:2 Πᾶσαι δὲ αἱ πράξεις τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ἡ περιγραφὴ μεγαλειότητος τοῦ Μαροδοχαίου, εἰς ἣν ὁ βασιλεὺς προεβίβασεν αὐτόν, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν χρονικῶν τῶν βασιλέων τῆς Μηδίας καὶ Περσίας
Est 10:3 Διότι ὁ Μαροδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος ἐστάθη δεύτερος μετὰ τὸν βασιλέα Ἀσσουήρην καὶ μέγας μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ζητῶν τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ λαλῶν εἰρήνην περὶ παντὸς τοῦ σπέρματος αὐτοῦ.
Job 1:1 Ἄνθρωπός τις ἦτο ἐν τῇ γῇ τῆς Αὐσίτιδος ὀνομαζόμενος Ἰώβ· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο ἄμεμπτος καὶ εὐθὺς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν καὶ ἀπεχόμενος ἀπὸ κακοῦ.
Job 1:2 Καὶ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν ἑπτὰ υἱοὶ καὶ τρεῖς θυγατέρες.
Job 1:3 Καὶ ἦσαν τὰ κτήνη αὐτοῦ ἑπτακισχίλια πρόβατα καὶ τρισχίλιαι κάμηλοι καὶ πεντακόσια ζεύγη βοῶν καὶ πεντακόσιαι ὄνοι καὶ πλῆθος πολὺ ὑπηρετῶν· καὶ ἦτο ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ μεγαλήτερος πάντων τῶν κατοίκων τῆς Ἀνατολῆς.
Job 1:4 Καὶ ὑπήγαινον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἔκαμνον συμπόσια ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, ἕκαστος κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, καὶ ἔστελλον καὶ προσεκάλουν τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν διὰ νὰ τρώγωσι καὶ νὰ πίνωσι μετ' αὐτῶν.
Job 1:5 Καὶ ὅτε ἐτελείονον αἱ ἡμέραι τοῦ συμποσίου, ἔστελλεν ὁ Ἰὼβ καὶ ἡγίαζεν αὐτούς, καὶ ἐξεγειρόμενος πρωῒ προσέφερεν ὁλοκαυτώματα κατὰ τὸν ἀριθμὸν πάντων αὐτῶν· διότι ἔλεγεν ὁ Ἰώβ, Μήπως οἱ υἱοί μου ἡμάρτησαν καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. Οὕτως ἔκαμνεν ὁ Ἰώβ, πάντοτε.
Job 1:6 Ἡμέραν δὲ τινα ἦλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἦλθε καὶ ὁ Σατανᾶς.
Job 1:7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Πόθεν ἔρχεσαι Καί ὁ Σατανᾶς ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας ἐν αὐτῇ πάρειμι.
Job 1:8 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Ἔβαλες τὸν νοῦν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν μου Ἰώβ, ὅτι δέν ὑπάρχει ὅμοιος αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, ἄνθρωπος ἄμεμπτος καὶ εὐθύς, φοβούμενος τὸν Θεὸν καί ἀπεχόμενος ἀπὸ κακοῦ
Job 1:9 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σατανᾶς πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Μήπως δωρεὰν φοβεῖται ὁ Ἰὼβ τὸν Θεόν
Job 1:10 δὲν περιέφραξας κυκλόθεν αὐτὸν καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἔχει τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας, καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ ἐπληθύνθησαν ἐπὶ τῆς γῆς·
Job 1:11 πλὴν τώρα ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου καὶ ἔγγισον πάντα ὅσα ἔχει, διὰ νὰ ἴδῃς ἐὰν δὲν σὲ βλασφημήσῃ κατὰ πρόσωπον.
Job 1:12 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Ἰδού, εἰς τὴν χεῖρά σου πάντα ὅσα ἔχει· μόνον ἐπ' αὐτὸν μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Σατανᾶς ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.
Job 1:13 Ἡμέραν δὲ τινα οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔτρωγον καὶ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρωτοτόκου.
Job 1:14 Καὶ ἦλθε μηνυτὴς πρὸς τὸν Ἰὼβ καὶ εἶπεν, Οἱ βόες ἠροτρίαζον καὶ αἱ ὄνοι ἔβοσκον πλησίον αὐτῶν·
Job 1:15 καὶ ἐπέπεσαν οἱ Σαβαῖοι καὶ ἥρπασαν αὐτά· καὶ τοὺς δούλους ἐπάταξαν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ ἐγὼ μόνος διεσώθην διὰ νὰ σοὶ ἀπαγγείλω.
Job 1:16 Ἐνῷ οὗτος ἔτι ἐλάλει, ἦλθε καὶ ἄλλος καὶ εἶπε, Πῦρ Θεοῦ ἔπεσεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔκαυσε τὰ πρόβατα καὶ τοὺς δούλους καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ ἐγὼ μόνος διεσώθην διὰ νὰ σοὶ ἀπαγγείλω.
Job 1:17 Ἐνῷ οὗτος ἔτι ἐλάλει, ἦλθε καὶ ἄλλος καὶ εἶπεν, Οἱ Χαλδαῖοι ἔκαμον τρεῖς λόχους καὶ ἐφώρμησαν εἰς τὰς καμήλους καὶ ἥρπασαν αὐτάς· καὶ τοὺς δούλους ἐπάταξαν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ ἐγὼ μόνος διεσώθην διὰ νὰ σοὶ ἀπαγγείλω.
Job 1:18 Ἐνῷ οὗτος ἔτι ἐλάλει, ἦλθε καὶ ἄλλος καὶ εἶπεν, Οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἔτρωγον καὶ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρωτοτόκου·
Job 1:19 καὶ ἰδού, ἦλθε μέγας ἄνεμος ἐκ τοῦ πέραν τῆς ἐρήμου καὶ προσέβαλε τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ οἴκου καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ παιδία, καὶ ἀπέθανον· καὶ ἐγὼ μόνος διεσώθην διὰ νὰ σοὶ ἀπαγγείλω.
Job 1:20 Τότε σηκωθεὶς ὁ Ἰὼβ διέσχισε τὸ ἐπένδυμα αὐτοῦ καί ἐξύρισε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε,
Job 1:21 καὶ εἶπε, Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου καὶ γυμνὸς θέλω ἐπιστρέψει ἐκεῖ· ὁ Κύριος ἔδωκε καὶ ὁ Κύριος ἀφῄρεσεν· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.
Job 1:22 Ἐν πᾶσι τούτοις δὲν ἡμάρτησεν ὁ Ἰὼβ καὶ δὲν ἔδωκεν ἀφροσύνην εἰς τὸν Θεόν.
Job 2:1 Ἡμέραν δὲ τινα ἦλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἦλθε καὶ ὁ Σατανᾶς, διὰ νὰ παρασταθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Job 2:2 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Πόθεν ἔρχεσαι Καὶ ὁ Σατανᾶς ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Περιελθὼν τὴν γῆν καί ἐμπεριπατήσας ἐν αὐτῇ πάρειμι.
Job 2:3 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Ἔβαλες τὸν νοῦν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν μου Ἰώβ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὅμοιος αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, ἄνθρωπος ἄμεμπτος καὶ εὐθύς, φοβούμενος τὸν Θεὸν καὶ ἀπεχόμενος ἀπὸ κακοῦ καὶ ἔτι κρατεῖ τὴν ἀκεραιότητα αὐτοῦ, ἂν καὶ μὲ παρώξυνας κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσω αὐτὸν ἄνευ αἰτίας.
Job 2:4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σατανᾶς πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, καὶ πάντα ὅσα ἔχει ὁ ἄνθρωπος

θέλει δώσει ὑπὲρ τῆς ζωῆς αὐτοῦ·
Job 2:5 πλὴν τώρα ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου καὶ ἔγγισον τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ καὶ τὴν σάρκα αὐτοῦ, διὰ νὰ ἴδῃς ἐὰν δὲν σέ βλασφημήσῃ κατὰ πρόσωπον.
Job 2:6 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Ἰδού, αὐτὸς εἰς τὴν χεῖρά σου· μόνον τὴν ζωὴν αὐτοῦ φύλαξον.
Job 2:7 Τότε ἐξῆλθεν ὁ Σατανᾶς ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰὼβ μέ ἕλκος κακὸν ἀπὸ τοῦ ἴχνους τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἕως τῆς κορυφῆς αὐτοῦ.
Job 2:8 Καὶ ἔλαβεν εἰς ἑαυτὸν ὄστρακον, διὰ νὰ ξύηται μέ αὐτό· καὶ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῆς σποδοῦ.
Job 2:9 Τότε εἶπε πρὸς αὐτὸν γυνὴ αὐτοῦ, Ἔτι κρατεῖς τὴν ἀκεραιότητά σου Βλασφήμησον τὸν Θεὸν καὶ ἀπόθανε.
Job 2:10 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Ἐλάλησας ὡς λαλεῖ μία ἐκ τῶν ἀφρόνων γυναικῶν· τὰ ἀγαθὰ μόνον θέλομεν δεχθῇ ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ κακὰ δὲν θέλομεν δεχθῇ Ἐν πᾶσι τούτοις δὲν ἡμάρτησεν ὁ Ἰὼβ μὲ τὰ χείλη αὐτοῦ.
Job 2:11 Ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι τοῦ Ἰὼβ πάντα ταῦτα τὰ κακὰ τὰ ἐπελθόντα ἐπ' αὐτόν, ἦλθον ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ· Ἐλιφὰς ὁ Θαιμανίτης καὶ Βιλδὰδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφὰρ ὁ Νααμαθίτης· διότι εἶχον συμφωνήσει νὰ ἔλθωσιν ὁμοῦ, διὰ νὰ συλλυπηθῶσιν αὐτὸν καὶ νὰ παρηγορήσωσιν αὐτόν.
Job 2:12 Καὶ ὅτε ἐσήκωσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν μακρόθεν καὶ δὲν ἐγνώρισαν αὐτόν, ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν· καὶ διέσχισαν ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔρριψαν χῶμα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πρὸς τὸν οὐρανόν.
Job 2:13 Καί ἐκάθησαν μετ' αὐτοῦ κατὰ γῆς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας, καὶ οὐδεὶς ἐλάλησε λόγον πρὸς αὐτόν, διότι ἔβλεπον ὅτι ὁ πόνος αὐτοῦ ἦτο μέγας σφόδρα.
Job 3:1 Μετὰ ταῦτα ἤνοιξεν ὁ Ἰὼβ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ κατηράσθη τὴν ἡμέραν αὐτοῦ.
Job 3:2 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἰὼβ καὶ εἶπεν·
Job 3:3 Εἴθε νὰ χαθῇ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐγεννήθην, καὶ ἡ νὺξ καθ' ἣν εἶπον, Ἐγεννήθη ἀρσενικόν.
Job 3:4 Ἡ ἡμέρα ἐκείνη νὰ ἦναι σκότος· ὁ Θεὸς νὰ μὴ ἀναζητήσῃ αὐτὴν ἄνωθεν, καὶ νὰ μὴ φέγξῃ ἐπ' αὐτὴν φῶς.
Job 3:5 Σκότος καὶ σκιὰ θανάτου νὰ ἀμαυρώσωσιν αὐτήν· γνόφος νὰ ἐπικάθηται ἐπ' αὐτήν. Νὰ ἐπέλθωσιν ἐπ' αὐτὴν ὡς πικροτάτην ἡμέραν.
Job 3:6 Τὴν νύκτα ἐκείνην νὰ κατακρατήσῃ σκότος· νὰ μὴ συναφθῇ μὲ τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους· νὰ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν μηνῶν.
Job 3:7 Ἰδού, ἔρημος νὰ ἦναι ἡ νὺξ ἐκείνη· φωνὴ χαρμόσυνος νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτήν.
Job 3:8 Νὰ καταρασθῶσιν αὐτὴν οἱ καταρώμενοι τὰς ἡμέρας, οἱ ἕτοιμοι νὰ ἀνεγείρωσι τὸ πένθος αὐτῶν.
Job 3:9 Νὰ σκοτισθῶσι τὰ ἄστρα τῆς ἑσπέρας αὐτῆς· νὰ προσμένῃ τὸ φῶς, καὶ νὰ μὴ ἔρχηται· καὶ νὰ μὴ ἴδῃ τὰ βλέφαρα τῆς αὐγῆς·
Job 3:10 διότι δὲν ἔκλεισε τὰς θύρας τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς μου, καὶ δὲν ἔκρυψε τὴν θλῖψιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.
Job 3:11 Διὰ τί δὲν ἀπέθανον ἀπὸ μήτρας καὶ δὲν ἐξέπνευσα ἅμα ἐξῆλθον ἐκ τῆς κοιλίας
Job 3:12 Διὰ τί μὲ ὑπεδέχθησαν τὰ γόνατα ἢ διὰ τί οἱ μαστοὶ διὰ νὰ θηλάσω
Job 3:13 Διότι τώρα ἤθελον κοιμᾶσθαι καὶ ἡσυχάζει· ἤθελον ὑπνώττει· τότε ἤθελον εἶσθαι εἰς ἀνάπαυσιν,
Job 3:14 μετὰ βασιλέων καὶ βουλευτῶν τῆς γῆς, οἰκοδομούντων εἰς ἑαυτοὺς ἐρημώσεις·
Job 3:15 ἢ μετὰ ἀρχόντων, οἵτινες ἔχουσι χρυσίον, οἵτινες ἐγέμισαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου·
Job 3:16 ἢ ὡς ἐξάμβλωμα κεκρυμμένον δὲν ἤθελον ὑπάρχει, ὡς βρέφη μὴ ἰδόντα φῶς.
Job 3:17 Ἐκεῖ οἱ ἀσεβεῖς παύουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ ταράττωσι, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύονται οἱ κεκοπιασμένοι·
Job 3:18 ἐκεῖ ἀναπαύονται ὁμοῦ οἱ αἰχμάλωτοι· δὲν ἀκούουσι φωνὴν καταδυνάστου·
Job 3:19 ἐκεῖ εἶναι ὁ μικρὸς καὶ ὁ μέγας· καὶ ὁ δοῦλος, ἐλεύθερος τοῦ κυρίου αὐτοῦ.
Job 3:20 Διὰ τί ἐδόθη φῶς εἰς τὸν δυστυχῆ, καὶ ζωὴ εἰς τὸν πεπικραμένον τὴν εὐχήν,
Job 3:21 οἵτινες ποθοῦσι τὸν θάνατον καὶ δὲν ἐπιτυγχάνουσιν, ἂν καὶ ἀνορύττωσιν αὐτὸν μᾶλλον παρὰ κεκρυμμένους θησαυρούς,
Job 3:22 οἵτινες ὑπερχαίρουσιν, ὑπερευφραίνονται, ὅταν εὕρωσι τὸν τάφον
Job 3:23 Διὰ τί ἐδόθη φῶς εἰς ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου ἡ ὁδὸς εἶναι κεκρυμμένη, καὶ τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς περιέκλεισε
Job 3:24 Διότι πρὸ τοῦ φαγητοῦ μου ἔρχεται ὁ στεναγμὸς μου, καὶ οἱ βρυγμοὶ μου ἐκχέονται ὡς ὕδατα.
Job 3:25 Ἐπειδὴ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐφοβούμην, συνέβη εἰς ἐμέ, καί ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐτρόμαζον, ἦλθεν ἐπ' ἐμέ.
Job 3:26 Δὲν εἶχον εἰρήνην οὐδὲ ἀνάπαυσιν οὐδὲ ἡσυχίαν· ὀργὴ ἐπῆλθεν ἐπ' ἐμέ.
Job 4:1 Τότε Ἐλιφὰς ὁ Θαιμανίτης ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν·
Job 4:2 Ἐάν ἐπιχειρισθῶμεν νὰ λαλήσωμεν πρὸς σέ, θέλεις δυσαρεστηθῇ ἀλλὰ τίς δύναται νὰ κρατηθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ ὁμιλήσῃ
Job 4:3 Ἰδού, σὺ ἐνουθέτησας πολλούς· καὶ χεῖρας ἀδυνάτους ἐνίσχυσας.
Job 4:4 Οἱ λόγοι σου ὑπεστήριξαν τοὺς κλονιζομένους, καὶ γόνατα κάμπτοντα ἐνεδυνάμωσας.
Job 4:5 Τώρα δὲ ἦλθεν ἐπὶ σὲ τοῦτο, καὶ βαρυθυμεῖς· σὲ ἐγγίζει, καὶ ταράττεσαι.
Job 4:6 Ὁ φόβος σου δὲν εἶναι τὸ θάρρος σου, καὶ ἡ εὐθύτης τῶν ὁδῶν σου ἡ ἐλπὶς σου
Job 4:7 Ἐνθυμήθητι, παρακαλῶ· τίς ἀθῶος ὢν ἀπωλέσθη καὶ ποῦ ἐξωλοθρεύθησαν οἱ εὐθεῖς
Job 4:8 Καθὼς ἐγὼ εἶδον, ὅσοι ἠροτρίασαν ἀνομίαν καί ἔσπειραν ἀσέβειαν, θερίζουσιν αὐτάς·
Job 4:9 ἐξολοθρεύονται ὑπὸ τοῦ φυσήματος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς πνοῆς τῶν μυκτήρων αὐτοῦ ἀφανίζονται·

Job 4:10 ὁ βρυγμὸς τοῦ λέοντος καὶ ἡ φωνὴ τοῦ ἀγρίου λέοντος καὶ τὸ γαυρίαμα τῶν σκύμνων, ἐσβέσθησαν·
Job 4:11 ὁ λέων ἀπόλλυται δί ἔλλειψιν θηράματος, καὶ οἱ σκύμνοι τῆς λεαίνας διασκορπίζονται.
Job 4:12 Καὶ λόγος ἦλθεν ἐπ ἐμὲ κρυφίως, καὶ τὸ ὠτίον μου ἔλαβέ τι παρ αὐτοῦ.
Job 4:13 Ἐν μέσῳ τῶν στοχασμῶν διὰ τὰ ὁράματα τῆς νυκτός, ὅτε βαθὺς ὕπνος πίπτει ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους,
Job 4:14 Φρίκη συνέλαβέ με καὶ τρόμος, καὶ μεγάλως τὰ ὀστᾶ μου συνέσεισε.
Job 4:15 Καὶ πνεῦμα διῆλθεν ἀπ ἔμπροσθέν μου, αἱ τρίχες τοῦ σώματός μου ἀνεσηκώθησαν·
Job 4:16 ἐστάθη, ἀλλ ἐγὼ δὲν διέκρινα τὴν μορφὴν αὐτοῦ· σχῆμα ἐφάνη ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου· ἤκουσα λεπτὸν φύσημα καὶ φωνὴν λέγουσαν,
Job 4:17 Ὁ ἄνθρωπος θέλει εἶσθαι δικαιότερος τοῦ Θεοῦ θέλει εἶσθαι ὁ ἄνθρωπος καθαρώτερος τοῦ Ποιητοῦ αὐτοῦ
Job 4:18 Ἰδού, αὐτὸς δὲν ἐμπιστεύεται εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ βλέπει ἐλάττωμα·
Job 4:19 πόσῳ μᾶλλον εἰς τοὺς κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, αἵτινες ἔχουσι τὸ θεμέλιον αὐτῶν ἐν τῷ χώματι καὶ ἀφανίζονται ἔμπροσθεν τοῦ σαρακίου
Job 4:20 Ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας φθείρονται· χωρὶς νὰ νοήσῃ τις, ἀφανίζονται διὰ παντός.
Job 4:21 Τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν τὸ ἐν αὐτοῖς δὲν παρέρχεται Ἀποθνήσκουσιν, ἀλλ οὐχὶ ἐν σοφίᾳ.
Job 5:1 Κάλεσον τώρα, ἐὰν τίς σοι ἀποκριθῇ καὶ πρὸς τίνα τῶν ἁγίων θέλεις ἀποβλέψει
Job 5:2 Διότι ἡ ὀργὴ φονεύει τὸν ἄφρονα, καὶ ἡ ἀγανάκτησις θανατόνει τὸν μωρόν.
Job 5:3 Ἐγὼ εἶδον τὸν ἄφρονα ῥιζούμενον· ἀλλ εὐθὺς προεῖπα κατηραμένην τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.
Job 5:4 Οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἶναι μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας, καὶ καταπιέζονται ἔμπροσθεν τῆς πύλης, καὶ οὐδεὶς ὁ ἐλευθερῶν·
Job 5:5 τῶν ὁποίων τὸν θερισμὸν κατατρώγει ὁ πεινῶν, καὶ ἁρπάζει αὐτὸν ἐκ τῶν ἀκανθῶν καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν καταπίνει ὁ διψῶν.
Job 5:6 Διότι ἐκ τοῦ χώματος δὲν ἐξέρχεται ἡ θλῖψις, οὐδὲ ἡ λύπη βλαστάνει ἐκ τῆς γῆς·
Job 5:7 ἀλλ ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται διὰ τὴν λύπην, καὶ οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀετῶν διὰ νὰ πετῶσιν ὑψηλά.
Job 5:8 Ἀλλ ἐγὼ τὸν Θεὸν θέλω ἐπικαλεσθῆ, καὶ ἐν τῷ Θεῷ θέλω ἐναποθέσει τὴν ὑπόθεσίν μου·
Job 5:9 ὅστις κάμνει μεγαλεῖα ἀνεξιχνίαστα, θαυμάσια ἀναρίθμητα·
Job 5:10 ὅστις δίδει βροχὴν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ πέμπει ὕδατα ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῶν ἀγρῶν·
Job 5:11 ὅστις ὑψόνει τοὺς ταπεινούς, καὶ ἀνεγείρει εἰς σωτηρίαν τοὺς τεθλιμμένους·
Job 5:12 ὅστις διασκεδάζει τὰς βουλὰς τῶν πανούργων, καὶ δὲν δύνανται αἱ χεῖρες αὐτῶν νὰ ἐκτελέσωσι τὴν ἐπιχείρησιν αὐτῶν·
Job 5:13 ὅστις συλλαμβάνει τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ ἡ βουλὴ τῶν δολίων ἀνατρέπεται·
Job 5:14 τὴν ἡμέραν ἀπαντῶσι σκότος, καὶ ἐν μεσημβρίᾳ ψηλαφῶσι καθὼς ἐν νυκτί.
Job 5:15 Τὸν πτωχὸν ὅμως λυτρόνει ἐκ τῆς ῥομφαίας, ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἰσχυροῦ.
Job 5:16 Καὶ ὁ πτωχὸς ἔχει ἐλπίδα, τῆς δὲ ἀνομίας τὸ στόμα ἐμφράττεται.
Job 5:17 Ἰδού, μακάριος ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἐλέγχει ὁ Θεός· διὰ τοῦτο μὴ καταφρόνει τὴν παιδείαν τοῦ Παντοδυνάμου·
Job 5:18 διότι αὐτὸς πληγόνει καὶ ἐπιδένει· κτυπᾷ, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰατρεύουσιν.
Job 5:19 Ἐν ἓξ θλίψεσι θέλει σὲ ἐλευθερώσει· καὶ ἐν τῇ ἑβδόμῃ δὲν θέλει σὲ ἐγγίσει κακόν.
Job 5:20 Ἐν τῇ πείνῃ θέλει σὲ λυτρώσει ἐκ θανάτου· καὶ ἐν πολέμῳ ἐκ χειρὸς ῥομφαίας.
Job 5:21 Ἀπό μάστιγος γλώσσης θέλεις εἶσθαι πεφυλαγμένος· καὶ δὲν θέλεις φοβηθῇ ἀπὸ τοῦ ἐπερχομένου ὀλέθρου.
Job 5:22 Τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν πεῖναν θέλεις καταγελᾷ· καὶ δὲν θέλεις φοβηθῇ ἀπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.
Job 5:23 Διότι θέλεις ἔχει συμμαχίαν μετὰ τῶν λίθων τῆς πεδιάδος· καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ θέλουσιν εἰρηνεύει μετὰ σοῦ.
Job 5:24 Καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι εἰρήνη εἶναι ἐν τῇ σκηνῇ σου, καὶ θέλεις ἐπισκεφθῆ τὴν κατοικίαν σου, καὶ δὲν θέλει σοὶ λείπει οὐδέν.
Job 5:25 Καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι εἶναι πολὺ τὸ σπέρμα σου, καὶ οἱ ἔκγονοί σου ὡς ἡ βοτάνη τῆς γῆς.
Job 5:26 Θέλεις ἐλθεῖ εἰς τὸν τάφον ἐν βαθεῖ γήρατι, καθὼς συσσωρεύεται ἡ θημωνία τοῦ σίτου ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς.
Job 5:27 Ἰδού, τοῦτο ἐξιχνιάσαμεν, οὕτως ἔχει· ἄκουσον αὐτὸ καὶ γνώρισον ἐν σεαυτῷ.
Job 6:1 Ὁ δὲ Ἰὼβ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν·
Job 6:2 Εἴθε νὰ ἐζυγίζετο τῳόντι ἡ λύπη μου, καὶ ἡ συμφορὰ μου νὰ ἐτίθετο ὅλη ὁμοῦ ἐν τῇ πλάστιγγι.
Job 6:3 Ἐπειδὴ τώρα ἤθελεν εἶσθαι βαρυτέρα ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· διὰ τοῦτο οἱ λόγοι μου καταπίνονται.
Job 6:4 Διότι τὰ βέλη τοῦ Παντοδυνάμου εἶναι ἐντὸς μου, τῶν ὁποίων τὸ φαρμάκιον ἐκπίνει τὸ πνεῦμά μου· οἱ τρόμοι τοῦ Θεοῦ παρατάττονται ἐναντίον μου.
Job 6:5 Ὀγκᾶται ὁ ἄγριος ὄνος παρὰ τῇ χλόῃ ἢ μυκᾶται ὁ βοῦς παρὰ τῇ φάτνῃ αὐτοῦ
Job 6:6 Τρώγεται τὸ ἄνοστον χωρὶς ἅλατος ἢ ὑπάρχει γεῦσις ἐν τῷ λευκώματι τοῦ ᾠοῦ
Job 6:7 Τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἡ ψυχή μου ἀπεστρέφετο νὰ ἐγγίσῃ, ἔγειναν ὡς τὸ ἀηδὲς φαγητὸν μου.
Job 6:8 Εἴθε νὰ ἀπελάμβανον τὴν αἴτησίν μου, καὶ νὰ μοὶ ἔδιδεν ὁ Θεὸς τὴν ἐπιθυμίαν μου.

Job 6:9 Καὶ νὰ ἤθελεν εὐδοκήσει ὁ Θεὸς νὰ μὲ ἀφανίσῃ· νὰ ἀπολύσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ νὰ μὲ κόψῃ.
Job 6:10 Καὶ θέλει εἶσθαι ἔτι ἡ παρηγορία μου, ὅτι, καὶ ἂν καταναλωθῶ ἐν τῇ θλίψει καὶ αὐτὸς δὲν μὲ λυπηθῇ, ἐγὼ δὲν ἔκρυψα τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου.
Job 6:11 Ποία ἡ δύναμίς μου, ὥστε νὰ ἐγκαρτερῶ καὶ ποῖον τὸ τέλος μου, ὥστε νὰ ὑποφέρῃ ἡ ψυχὴ μου
Job 6:12 Μήπως ἡ δύναμίς μου εἶναι δύναμις λίθων ἢ ἡ σὰρξ μου χαλκὸς
Job 6:13 Μήπως δὲν ἐξέλιπεν ἐν ἐμοὶ ἡ βοήθειά μου καὶ ἀπεμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ἡ σωτηρία
Job 6:14 Εἰς τὸν τεθλιμμένον ἔλεος πρέπει παρὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ· ἀλλ' αὐτὸς ἐγκατέλιπε τὸν φόβον τοῦ Παντοδυνάμου.
Job 6:15 Οἱ ἀδελφοὶ μου ἐφέρθησαν ἀπατηλῶς ὡς χείμαρρος, ὡς ῥεῦμα χειμάρρων παρῆλθον·
Job 6:16 οἵτινες θολόνονται ἐκ τοῦ πάγου, εἰς τοὺς ὁποίους διαλύεται ἡ χιών·
Job 6:17 ὅταν θερμανθῶσιν, ἐκλείπουσιν· ὅταν γείνῃ θερμότης, ἐξαλείφονται ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῶν.
Job 6:18 Τὰ ἴχνη τῆς πορείας αὐτῶν συστρέφονται· καταντῶσιν εἰς τὸ μηδὲν καὶ χάνονται·
Job 6:19 τὰ πλήθη τῆς Θαιμὰ ἐθεώρουν, οἱ συνοδοιπόροι τῆς Σεβὰ περιέμενον αὐτούς·
Job 6:20 Ἐψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος αὐτῶν· ἦλθον ἐκεῖ καὶ ἐνετράπησαν.
Job 6:21 Τώρα καὶ σεῖς εἶσθε ὡς αὐτοί· εἴδετε τὴν πληγὴν μου καὶ ἐτρομάξατε.
Job 6:22 Μήπως ἐγὼ εἶπα, Φέρετε πρὸς ἐμέ ἤ, Δότε δῶρον εἰς ἐμὲ ἀπὸ τῆς περιουσίας ὑμῶν
Job 6:23 ἤ, Ἐλευθερώσατέ με ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ ἤ, Λυτρώσατέ με ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἰσχυρῶν
Job 6:24 Διδάξατέ με, καὶ ἐγὼ θέλω σιωπήσει· καὶ δείξατέ μοι κατὰ τί ἔσφαλα.
Job 6:25 Πόσον ἰσχυροὶ εἶναι οἱ ὀρθοὶ λόγοι· ἀλλ' ὁ ἔλεγχός σας, τί ἀποδεικνύει
Job 6:26 Φαντάζεσθε νὰ ἐλέγξητε λόγους, ἐνῷ αἱ ὁμιλίαι τοῦ ἀπηλπισμένου εἶναι ὡς ἄνεμος
Job 6:27 Τῳόντι, σεῖς ἐπιπίπτετε ἐπὶ τὸν ὀρφανόν, καὶ σκάπτετε λάκκον εἰς τὸν φίλον σας.
Job 6:28 Τώρα λοιπὸν εὐαρεστήθητε νὰ ἐμβλέψητε εἰς ἐμέ, διότι ἔμπροσθεν ὑμῶν κεῖται ἂν ἐγὼ ψεύδωμαι.
Job 6:29 Ἐπιστρέψατε, παρακαλῶ· ἂς μὴ γείνῃ ἀδικία· ναί, ἐπιστρέψατε πάλιν· ἡ δικαιοσύνη μου εἶναι ἐν τούτῳ.
Job 6:30 Ὑπάρχει ἀδικία ἐν τῇ γλώσσῃ μου δὲν δύναται ὁ οὐρανίσκος μου νὰ διακρίνῃ τὰ διεφθαρμένα
Job 7:1 Δὲν εἶναι ἐκστρατεία ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡς ἡμέραι μισθωτοῦ
Job 7:2 Καθὼς ὁ δοῦλος ἐπιποθεῖ τὴν σκιάν, καὶ καθὼς ὁ μισθωτὸς ἀναμένει τὸν μισθὸν αὐτοῦ,
Job 7:3 οὕτως ἐγὼ ἔλαβον διὰ κληρονομίαν μῆνας ματαιότητος, καὶ ὀδυνηραὶ νύκτες διωρίσθησαν εἰς ἐμέ.
Job 7:4 Ὅταν πλαγιάζω, λέγω, Πότε θέλω ἐγερθῆ, καὶ θέλει περάσει ἡ νύξ καὶ εἶμαι πλήρης ἀνησυχίας ἕως τῆς αὐγῆς·
Job 7:5 Ἡ σάρξ μου εἶναι περιενδεδυμένη σκώληκας καὶ βώλους χώματος· τὸ δέρμα μου διασχίζεται καὶ ῥέει.
Job 7:6 Αἱ ἡμέραι μου εἶναι ταχύτεραι τῆς κερκίδος τοῦ ὑφαντοῦ, καὶ χάνονται ἄνευ ἐλπίδος.
Job 7:7 Ἐνθυμήθητι ὅτι ἡ ζωὴ μου εἶναι ἄνεμος· ὁ ὀφθαλμὸς μου δὲν θέλει ἐπιστρέψει διὰ νὰ ἴδῃ ἀγαθόν.
Job 7:8 Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ βλέποντός με δὲν θέλει μὲ ἰδεῖ πλέον· οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἶναι ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐγὼ δὲν ὑπάρχω.
Job 7:9 Καθὼς τὸ νέφος διαλύεται καὶ χάνεται οὕτως ὁ καταβαίνων εἰς τὸν τάφον δὲν θέλει ἐπαναβῆ·
Job 7:10 δὲν θέλει ἐπιστρέψει πλέον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ δὲν θέλει γνωρίσει αὐτὸν πλέον.
Job 7:11 Διὰ τοῦτο ἐγὼ δὲν θέλω κρατήσει τὸ στόμα μου· θέλω λαλήσει ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τοῦ πνεύματός μου· θέλω θρηνολογήσει ἐν τῇ πικρίᾳ τῆς ψυχῆς μου.
Job 7:12 Θάλασσα εἶμαι ἢ κῆτος, ὥστε ἔθεσας ἐπ' ἐμὲ φυλακήν
Job 7:13 Ὅταν λέγω, Ἡ κλίνη μου θέλει μὲ παρηγορήσει, ἡ κοίτη μου θέλει ἐλαφρώσει τὸ παράπονόν μου,
Job 7:14 τότε μὲ φοβίζεις μὲ ὄνειρα καὶ μὲ καταπλήττεις μὲ ὁράσεις·
Job 7:15 καὶ ἡ ψυχή μου ἐκλέγει ἀγχόνην καὶ θάνατον, παρὰ τὰ ὀστᾶ μου.
Job 7:16 Ἀηδίασα· δὲν θέλω ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα· λεῖψον ἀπ' ἐμοῦ· διότι αἱ ἡμέραι μου εἶναι ματαιότης.
Job 7:17 Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὥστε μεγαλύνεις αὐτόν, καὶ βάλλεις τὸν νοῦν σου ἐπ' αὐτόν
Job 7:18 Καὶ ἐπισκέπτεσαι αὐτὸν κατὰ πᾶσαν πρωῒαν καὶ δοκιμάζεις αὐτὸν κατὰ πᾶσαν στιγμήν
Job 7:19 Ἕως πότε δὲν θέλεις συρθῆ ἀπ' ἐμοῦ καὶ δὲν θέλεις μὲ ἀφήσει, ἕως νὰ καταπίω τὸν σίελόν μου
Job 7:20 Ἡμάρτησα· τί δύναμαι νὰ κάμω εἰς σέ, διατηρητὰ τοῦ ἀνθρώπου διὰ τί μὲ ἔθεσας σημάδιόν σου, καὶ εἶμαι βάρος εἰς ἐμαυτόν
Job 7:21 Καὶ διὰ τί δὲν συγχωρεῖς τὴν παράβασίν μου καὶ ἀφαιρεῖς τὴν ἀνομίαν μου διότι μετ' ὀλίγον θέλω κοιμᾶσθαι ἐν τῷ χώματι· καὶ τὸ πρωῒ θέλεις μὲ ζητήσει, καὶ δὲν θέλω ὑπάρχει.
Job 8:1 Καὶ ἀπεκρίθη Βιλδὰδ ὁ Σαυχίτης καὶ εἶπεν·
Job 8:2 Ἕως πότε θέλεις λαλεῖ ταῦτα καὶ οἱ λόγοι τοῦ στόματός σου θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἄνεμος σφοδρός
Job 8:3 Μήπως ὁ Θεὸς ἀνατρέπει τὴν κρίσιν ἢ ὁ Παντοδύναμος ἀνατρέπει τὸ δίκαιον
Job 8:4 Ἐάν οἱ υἱοὶ σου ἡμάρτησαν εἰς αὐτόν, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῆς ἀνομίας αὐτῶν.
Job 8:5 Ἐάν σὺ ἤθελες ζητήσει τὸν Θεὸν πρωΐ, καὶ ἤθελες δεηθῆ τοῦ Παντοδυνάμου·
Job 8:6 ἐὰν ἦσο καθαρὸς καὶ εὐθύς, βεβαίως τώρα ἤθελεν ἐγερθῆ διὰ σέ, καὶ ἤθελεν εὐτυχεῖ ἡ κατοικία τῆς δικαιοσύνης σου.
Job 8:7 Καὶ ἂν ἡ ἀρχὴ σου ἦτο μικρά, τὰ ὕστερά σου ὅμως ἤθελον μεγαλυνθῆ σφόδρα.
Job 8:8 Ἐπειδὴ ἐρώτησον, παρακαλῶ, περὶ τῶν προτέρων γενεῶν, καὶ ἐρεύνησον ἀκριβῶς περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν·

Job 8:9 διότι ἡμεῖς εἴμεθα χθεσινοί, καὶ δὲν ἐξεύρομεν οὐδέν, ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι σκιά·
Job 8:10 δὲν θέλουσι σὲ διδάξει αὐτοί, καὶ σοὶ εἰπεῖ καὶ προφέρει λόγους ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν
Job 8:11 Θάλλει ὁ πάπυρος ἄνευ πηλοῦ αὐξάνει ὁ σχοῖνος ἄνευ ὕδατος
Job 8:12 Ἐνῷ εἶναι ἔτι πράσινος καὶ ἀθέριστος, ξηραίνεται πρὸ παντὸς χόρτου.
Job 8:13 Οὕτως εἶναι αἱ ὁδοὶ πάντων τῶν λησμονούντων τὸν Θεόν· καὶ ἡ ἐλπὶς τοῦ ὑποκριτοῦ θέλει χαθῆ·
Job 8:14 ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ θέλει κοπῆ, καὶ τὸ θάρρος αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἱστὸς ἀράχνης.
Job 8:15 Θέλει ἐπιστηριχθῆ ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, πλὴν αὐτὴ δὲν θέλει σταθῆ· θέλει κρατήσει αὐτήν, πλὴν δὲν θέλει ἀνορθωθῆ.
Job 8:16 Εἶναι χλωρὸς ἔμπροσθεν τοῦ ἡλίου, καὶ ὁ κλάδος αὐτοῦ ἁπλόνεται εἰς τὸν κῆπον αὐτοῦ.
Job 8:17 Αἱ ῥίζαι αὐτοῦ περιπλέκονται εἰς τὸν σωρὸν τῶν λίθων, καὶ ἐκλέγει τὸν πετρώδη τόπον.
Job 8:18 Ἐάν ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ, τότε θέλει ἀρνηθῆ αὐτόν, λέγων, Δὲν σὲ εἶδον.
Job 8:19 Ἰδού, αὕτη εἶναι ἡ χαρὰ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ χώματος ἄλλοι θέλουσι ἀναβλαστήσει.
Job 8:20 Ἰδού, ὁ Θεὸς δὲν θέλει ἀπορρίψει τὸν ἄμεμπτον, οὐδὲ θέλει πιάσει τὴν χεῖρα τῶν κακοποιῶν·
Job 8:21 ἑωσοῦ γεμίσῃ τὸ στόμα σου ἀπὸ γέλωτος, καὶ τὰ χείλη σου ἀλαλαγμοῦ.
Job 8:22 Οἱ μισοῦντές σε θέλουσιν ἐνδυθῆ αἰσχύνην· καὶ ἡ κατοικία τῶν ἀσεβῶν δὲν θέλει ὑπάρχει.
Job 9:1 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰὼβ καὶ εἶπεν·
Job 9:2 Ἀληθῶς ἐξεύρω ὅτι οὕτως ἔχει· ἀλλὰ πῶς ὁ ἄνθρωπος θέλει δικαιωθῆ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
Job 9:3 Ἐὰν θελήσῃ νὰ διαδικασθῇ μετ' αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ἀποκριθῇ πρὸς αὐτόν ἓν ἐκ χιλίων.
Job 9:4 Εἶναι σοφὸς τὴν καρδίαν καὶ κραταιὸς τὴν δύναμιν· τίς ἐσκληρύνθη ἐναντίον αὐτοῦ καὶ εὐτύχησεν
Job 9:5 Αὐτὸς μετακινεῖ τὰ ὄρη, καὶ δὲν γνωρίζουσι τίς ἔστρεψεν αὐτὰ ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ.
Job 9:6 Αὐτὸς σείει τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῆς, καὶ οἱ στύλοι αὐτῆς σαλεύονται.
Job 9:7 Αὐτὸς προστάζει τὸν ἥλιον, καὶ δὲν ἀνατέλλει· καὶ κρύπτει ὑπὸ σφραγῖδα τὰ ἄστρα.
Job 9:8 Αὐτὸς μόνος ἐκτείνει τοὺς οὐρανοὺς καὶ πατεῖ ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς θαλάσσης.
Job 9:9 Αὐτὸς κάμνει τὸν Ἀρκτοῦρον, τὸν Ὠρίωνα καὶ τὴν Πλειάδα καὶ τὰ ταμεῖα τοῦ νότου.
Job 9:10 Αὐτὸς κάμνει μεγαλεῖα ἀνεξιχνίαστα καὶ θαυμάσια ἀναρίθμητα.
Job 9:11 Ἰδού, διαβαίνει πλησίον μου, καὶ δὲν βλέπω αὐτόν· διέρχεται, καὶ δὲν ἐννοῶ αὐτόν.
Job 9:12 Ἰδού, ἀφαιρεῖ· τίς θέλει ἐμποδίσει αὐτὸν τίς θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Τί κάμνεις
Job 9:13 Ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν σύρῃ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ, οἱ ἐπηρμένοι βοηθοὶ καταβάλλονται ὑποκάτω αὐτοῦ.
Job 9:14 Πόσον ὀλιγώτερον ἐγὼ ἤθελον ἀποκριθῆ πρὸς αὐτόν, ἐκλέγων τοὺς πρὸς αὐτὸν λόγους μου
Job 9:15 πρὸς τὸν ὁποῖον, καὶ ἂν ἤμην δίκαιος, δὲν ἤθελον ἀποκριθῆ, ἀλλ' ἤθελον ζητήσει ἔλεος παρὰ τοῦ Κριτοῦ μου.
Job 9:16 Ἐὰν κράξω, καὶ μοὶ ἀποκριθῇ, δὲν ἤθελον πιστεύσει ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς μου.
Job 9:17 Διότι μὲ κατασυντρίβει μὲ ἀνεμοστρόβιλον καὶ πληθύνει τὰς πληγάς μου ἀναιτίως.
Job 9:18 Δὲν μὲ ἀφίνει νὰ ἀναπνεύσω, ἀλλὰ μὲ χορτάζει ἀπὸ πικρίας.
Job 9:19 Ἐὰν πρόκηται περὶ δυνάμεως, ἰδού, εἶναι δυνατός· καὶ ἐὰν περὶ κρίσεως, τίς θέλει μαρτυρήσει ὑπὲρ ἐμοῦ
Job 9:20 Ἐὰν ἤθελον νὰ δικαιώσω ἐμαυτόν, τὸ στόμα μου ἤθελε μὲ καταδικάσει· ἐὰν ἤθελον εἰπεῖ, εἶμαι ἄμεμπτος, ἤθελε μὲ ἀποδείξει διεφθαρμένον.
Job 9:21 Καὶ ἂν ἤμην ἄμεμπτος, δὲν ἤθελον φροντίσει περὶ ἐμαυτοῦ· ἤθελον καταφρονήσει τὴν ζωὴν μου.
Job 9:22 Ἓν τοῦτο εἶναι, διὰ τοῦτο εἶπα, αὐτὸς ἀφανίζει τὸν ἄμεμπτον καὶ τὸν ἀσεβῆ.
Job 9:23 Καὶ ἂν ἡ μάστιξ αὐτοῦ θανατόνῃ εὐθύς, γελᾷ ὅμως εἰς τὴν δοκιμασίαν τῶν ἀθῴων.
Job 9:24 Ἡ γῆ παρεδόθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀσεβοῦς· αὐτὸς σκεπάζει τὰ πρόσωπα τῶν κριτῶν αὐτῆς· ἂν οὐχὶ αὐτός, ποῦ καὶ τίς εἶναι
Job 9:25 Αἱ δὲ ἡμέραι μου εἶναι ταχυδρόμου ταχύτεραι· φεύγουσι καὶ δὲν βλέπουσι καλόν.
Job 9:26 Παρῆλθον ὡς πλοῖα σπεύδοντα· ὡς ἀετὸς πετώμενος ἐπὶ τὸ θήραμα.
Job 9:27 Ἐὰν εἴπω, Θέλω λησμονήσει τὸ παράπονόν μου, θέλω παραιτήσει τὸ πένθος μου καὶ παρηγορηθῆ·
Job 9:28 τρομάζω διὰ πάσας τὰς θλίψεις μου, γνωρίζων ὅτι δὲν θέλεις μὲ ἀθῳώσει.
Job 9:29 Εἶμαι ἀσεβής· διὰ τί λοιπόν νὰ κοπιάζω εἰς μάτην
Job 9:30 Ἐὰν λουσθῶ ἐν ὕδατι χιόνος καὶ ἐπιμελῶς ἀποκαθαρίσω τὰς χεῖράς μου·
Job 9:31 σὺ ὅμως θέλεις μὲ βυθίσει εἰς τὸν βόρβορον, ὥστε καὶ αὐτὰ μου τὰ ἱμάτια θέλουσι μὲ βδελύττεσθαι.
Job 9:32 Διότι δὲν εἶναι ἄνθρωπος ὡς ἐγώ, διὰ νὰ ἀποκριθῶ πρὸς αὐτόν, καὶ νὰ ἔλθωμεν εἰς κρίσιν ὁμοῦ.
Job 9:33 Δὲν ὑπάρχει μεσίτης μεταξὺ ἡμῶν, διὰ νὰ βάλῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἀμφοτέρους ἡμᾶς.
Job 9:34 Ἂς ἀπομακρύνῃ ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ἂς μὴ μὲ ἐκπλήττῃ·
Job 9:35 τότε θέλω λαλήσει καὶ δὲν θέλω φοβηθῆ αὐτόν· διότι οὕτω δὲν εἶμαι ἐν ἐμαυτῷ.
Job 10:1 Ἡ ψυχή μου ἐβαρύνθη τὴν ζωὴν μου· θέλω παραδοθῆ εἰς τὸ παράπονόν μου· θέλω λαλήσει ἐν τῇ πικρίᾳ τῆς ψυχῆς μου.
Job 10:2 Θέλω εἰπεῖ πρὸς τὸν Θεόν, μὴ μὲ καταδικάσῃς· δεῖξόν μοι διὰ τί μὲ δικάζεις.
Job 10:3 Εἶναι καλὸν εἰς σὲ νὰ καταθλίβῃς, νὰ καταφρονῇς τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου καὶ νὰ εὐοδόνῃς τὴν βουλὴν τῶν

ἀσεβῶν
Job 10:4 Σαρκὸς ὀφθαλμοὺς ἔχεις ἢ βλέπεις καθὼς βλέπει ἄνθρωπος
Job 10:5 Ἀνθρώπινος εἶναι ὁ βίος σου ἢ τὰ ἔτη σου ὡς ἡμέραι ἀνθρώπου,
Job 10:6 ὥστε ἀναζητεῖς τὴν ἀνομίαν μου καὶ ἀνερευνᾷς τὴν ἁμαρτίαν μου
Job 10:7 Ἐνῷ ἐξεύρεις ὅτι δὲν ἠσέβησα· καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ ἐλευθερῶν ἐκ τῶν χειρῶν σου.
Job 10:8 Αἱ χεῖρές σου μὲ ἐμόρφωσαν καὶ μέ ἔπλασαν ὅλον κύκλῳ· καὶ μὲ καταστρέφεις.
Job 10:9 Ἐνθυμήθητι, δέομαι, ὅτι ὡς πηλὸν μὲ ἔκαμες· καὶ εἰς χῶμα θέλεις μὲ ἐπιστρέψει.
Job 10:10 Δὲν μὲ ἤμελξας ὡς γάλα καὶ μὲ ἔπηξας ὡς τυρόν
Job 10:11 Δέρμα καὶ σάρκα μὲ ἐνέδυσας καὶ μὲ ὀστᾶ καὶ νεῦρα μὲ περιέφραξας.
Job 10:12 Ζωὴν καὶ ἔλεος ἐχάρισας εἰς ἐμέ, καὶ ἡ ἐπίσκεψίς σου ἐφύλαξε τὸ πνεῦμά μου·
Job 10:13 ταῦτα ὅμως ἔκρυπτες ἐν τῇ καρδίᾳ σου· ἐξεύρω ὅτι τοῦτο ἦτο μετὰ σοῦ.
Job 10:14 Ἐὰν ἁμαρτήσω, μὲ παραφυλάττεις, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου δὲν θέλεις μὲ ἀθωώσει.
Job 10:15 Ἐὰν ἀσεβήσω, οὐαὶ εἰς ἐμέ· καὶ ἐὰν ἦμαι δίκαιος, δὲν δύναμαι νὰ σηκώσω τὴν κεφαλήν μου· εἶμαι πλήρης ἀτιμίας· ἰδὲ λοιπὸν τὴν θλῖψιν μου,
Job 10:16 διότι αὐξάνει. Μὲ κυνηγεῖς ὡς ἄγριος λέων· καὶ ἐπιστρέφων δεικνύεσαι θαυμαστὸς κατ' ἐμοῦ.
Job 10:17 Ἀνανεόνεις τοὺς μάρτυράς σου ἐναντίον μου, καὶ πληθύνεις τὴν ὀργήν σου κατ' ἐμοῦ· ἀλλαγαὶ στρατεύματος γίνονται ἐπ' ἐμέ.
Job 10:18 Διὰ τί λοιπὸν μὲ ἐξήγαγες ἐκ τῆς μήτρας εἴθε νὰ ἐξέπνεον, καὶ ὀφθαλμὸς νὰ μὴ μὲ ἔβλεπεν.
Job 10:19 Ἤθελον εἶσθαι ὡς μὴ ὑπάρξας· ἤθελον φερθῆ ἐκ τῆς μήτρας εἰς τὸν τάφον.
Job 10:20 Αἱ ἡμέραι μου δὲν εἶναι ὀλίγαι παῦσον λοιπόν, καὶ ἄφες μέ, διὰ νὰ ἀναλάβω ὀλίγον,
Job 10:21 πρὶν ὑπάγω ὅθεν δὲν θέλω ἐπιστρέψει, εἰς γῆν σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου·
Job 10:22 γῆν γνοφεράν, ὡς τὸ σκότος τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου, ὅπου τάξις δὲν εἶναι, καὶ τὸ φῶς εἶναι ὡς τὸ σκότος.
Job 11:1 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σωφὰρ ὁ Νααμαθίτης καὶ εἶπε·
Job 11:2 Δὲν δίδεται ἀπόκρισις εἰς τὸ πλῆθος τῶν λόγων καὶ ὁ πολύλογος θέλει δικαιωθῆ
Job 11:3 Αἱ φλυαρίαι σου θέλουσιν ἀποστομώσει τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅταν περιγελᾷς, δὲν θέλει σὲ καταισχύνει τις
Job 11:4 Διότι εἶπες, Ἡ ὁμιλία μου εἶναι καθαρά, καὶ εἶμαι καθαρὸς ἐνώπιόν σου.
Job 11:5 Ἀλλ' εἴθε νὰ ἐλάλει ὁ Θεὸς καὶ νὰ ἤνοιγε τὰ χείλη αὐτοῦ ἐναντίον σου.
Job 11:6 Καὶ νὰ σοὶ ἐφανέρονε τὰ κρύφια τῆς σοφίας, ὅτι εἶναι διπλάσια τῶν ὅσα γνωρίζονται. Ἔξευρε λοιπόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπαιτεῖ ἀπὸ σοῦ ὀλιγώτερον τῆς ἀνομίας σου.
Job 11:7 Δύνασαι νὰ ἐξιχνιάσῃς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ δύνασαι νὰ ἐξιχνιάσῃς τὸν Παντοδύναμον μὲ ἐντέλειαν
Job 11:8 Ταῦτα εἶναι ὡς τὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ· τί δύνασαι νὰ κάμῃς εἶναι βαθύτερα τοῦ ᾅδου· τί δύνασαι νὰ γνωρίσῃς
Job 11:9 Τὸ μέτρον αὐτῶν εἶναι μακρότερον τῆς γῆς, καὶ πλατύτερον τῆς θαλάσσης.
Job 11:10 Ἐὰν θελήσῃ νὰ χαλάσῃ καὶ νὰ κλείσῃ, ἢ νὰ συνάξῃ, τότε τίς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸν
Job 11:11 Διότι αὐτὸς γνωρίζει τὴν ματαιότητα τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλέπει τὴν ἀσέβειαν· καὶ δὲν θέλει ἐξετάσει
Job 11:12 Ὁ δὲ μάταιος ἄνθρωπος ὑπερηφανεύεται, καὶ γεννᾶται ὁ ἄνθρωπος ἄγριον ὀνάριον.
Job 11:13 Ἐὰν σὺ ἑτοιμάσῃς τὴν καρδίαν σου καὶ ἐκτείνῃς τὰς χεῖράς σου πρὸς αὐτόν·
Job 11:14 ἐὰν τὴν ἀνομίαν, τὴν ἐν χερσὶ σου, ἀπομακρύνῃς καὶ δὲν ἀφίνῃς νὰ κατοικήσῃ ἀσέβεια ἐν ταῖς σκηναῖς σου·
Job 11:15 τότε βεβαίως θέλεις ὑψώσει τὸ πρόσωπόν σου ἀκηλίδωτον· μάλιστα θέλεις εἶσθαι σταθερὸς καὶ δὲν θέλεις φοβεῖσθαι.
Job 11:16 Διότι σὺ θέλεις λησμονήσει τὴν θλῖψιν· θέλεις ἐνθυμηθῆ αὐτὴν ὡς ὕδατα διαρρεύσαντα·
Job 11:17 καὶ ὁ καιρὸς σου θέλει ἀνατείλει λαμπρότερος τῆς μεσημβρίας· καὶ ἐὰν ἐπέλθῃ σκότος ἐπὶ σέ, πάλιν θέλεις γείνει ὡς ἡ αὐγή·
Job 11:18 καὶ θέλεις εἶσθαι ἀσφαλής, διότι ὑπάρχει ἐλπὶς εἰς σέ· ναί, θέλεις σκάπτει διὰ τὴν σκηνήν σου καὶ θέλεις κοιμᾶσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ·
Job 11:19 θέλεις πλαγιάζει, καὶ οὐδεὶς θέλει σὲ τρομάζει· καὶ πολλοὶ θέλουσιν ἱκετεύει τὸ πρόσωπόν σου.
Job 11:20 Τῶν δὲ ἀσεβῶν οἱ ὀφθαλμοὶ θέλουσι μαρανθῆ, καὶ καταφύγιον θέλει λείψει ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἡ ἐλπὶς αὐτῶν θέλει εἶσθαι νὰ ἐκπνεύσωσι.
Job 12:1 Ὁ δὲ Ἰὼβ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε·
Job 12:2 Σεῖς εἶσθε ἀληθῶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ μὲ σᾶς θέλει τελευτήσει ἡ σοφία.
Job 12:3 Καὶ ἐγὼ ἔχω σύνεσιν ὡς καὶ ὑμεῖς· δὲν εἶμαι κατώτερος ὑμῶν· καὶ τίς δὲν γνωρίζει τοιαῦτα πράγματα
Job 12:4 Ἔγεινα χλεύη εἰς τὸν πλησίον μου, ὅστις ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεόν, καὶ μοὶ ἀποκρίνεται. Ὁ δίκαιος καὶ ἄμεμπτος περιγελᾶται.
Job 12:5 Ὁ κινδυνεύων νὰ ὀλισθήσῃ μὲ τοὺς πόδας εἶναι εἰς τὸν στοχασμὸν τοῦ εὐτυχοῦντος ὡς λύχνος καταπεφρονημένος.
Job 12:6 Αἱ σκηναὶ τῶν ληστῶν εὐτυχοῦσι, καὶ οἱ παροργίζοντες τὸν Θεὸν εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς φέρει ἀφθονίαν.

Job 12:7 Ἀλλ' ἐρώτησον τώρα τὰ ζῷα, καὶ θέλουσι σὲ διδάξει· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ θέλουσι σοὶ ἀπαγγείλει·
Job 12:8 ἢ λάλησον πρὸς τὴν γῆν, καὶ θέλει σὲ διδάξει· καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης θέλουσι σοὶ διηγηθῆ.
Job 12:9 Τίς ἐκ πάντων τούτων δὲν γνωρίζει, ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἔκαμε ταῦτα
Job 12:10 Ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ψυχὴ πάντων τῶν ζώντων καὶ ἡ πνοὴ πάσης ἀνθρωπίνης σαρκός.
Job 12:11 Τὸ ὠτίον δὲν διακρίνει τοὺς λόγους καὶ ὁ οὐρανίσκος λαμβάνει γεῦσιν τοῦ φαγητοῦ αὐτοῦ
Job 12:12 Ἡ σοφία εἶναι μετὰ τῶν γερόντων, καὶ ἡ σύνεσις ἐν τῇ μακρότητι τῶν ἡμερῶν.
Job 12:13 Ἐν αὐτῷ εἶναι ἡ σοφία καὶ ἡ δύναμις· αὐτὸς ἔχει βουλὴν καὶ σύνεσιν.
Job 12:14 Ἰδού, καταστρέφει, καὶ δὲν ἀνοικοδομεῖται· κλείει κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὐδεὶς ὁ ἀνοίγων.
Job 12:15 Ἰδού, κρατεῖ τὰ ὕδατα, καὶ ξηραίνονται· πάλιν ἐξαποστέλλει αὐτὰ, καὶ καταστρέφουσι τὴν γῆν.
Job 12:16 Μετ' αὐτοῦ εἶναι ἡ δύναμις καὶ ἡ σοφία· αὐτοῦ εἶναι ὁ ἀπατώμενος καὶ ὁ ἀπατῶν.
Job 12:17 Παραδίδει λάφυρον τοὺς βουλευτὰς καὶ μωραίνει τοὺς κριτάς.
Job 12:18 Λύει τὴν ζώνην τῶν βασιλέων καὶ περιζώνει τὴν ὀσφὺν αὐτῶν μὲ σχοινίον.
Job 12:19 Παραδίδει λάφυρον τοὺς ἄρχοντας καὶ καταστρέφει τοὺς ἰσχυρούς.
Job 12:20 Ἀφαιρεῖ τὸν λόγον τῶν δεινῶν ῥητόρων, καὶ σηκόνει τὴν σύνεσιν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων.
Job 12:21 Ἐκχέει καταφρόνησιν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ λύει τὴν ζώνην τῶν ἰσχυρῶν.
Job 12:22 Ἀποκαλύπτει ἐκ τοῦ σκότους βαθέα πράγματα, καὶ ἐξάγει εἰς φῶς τὴν σκιάν τοῦ θανάτου.
Job 12:23 Μεγαλύνει τὰ ἔθνη καὶ ἀφανίζει αὐτά· πλατύνει τὰ ἔθνη καὶ συστέλλει αὐτά.
Job 12:24 Ἀφαιρεῖ τὴν καρδίαν ἀπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς, καὶ κάμνει αὐτοὺς νὰ περιπλανῶνται ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ·
Job 12:25 ψηλαφῶσιν ἐν σκότει χωρὶς φωτός, καὶ κάμνει αὐτοὺς νὰ παραφέρωνται ὡς ὁ μεθύων.
Job 13:1 Ἰδού, ταῦτα πάντα εἶδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου· τὸ ὠτίον μου ἤκουσε καὶ ἐνόησε ταῦτα.
Job 13:2 Καθὼς γνωρίζετε σεῖς, γνωρίζω καὶ ἐγώ· δὲν εἶμαι κατώτερος ὑμῶν.
Job 13:3 Ἀλλ' ὅμως θέλω λαλήσει πρὸς τὸν Παντοδύναμον, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ διαλεχθῶ μετὰ τοῦ Θεοῦ.
Job 13:4 Σεῖς δὲ εἶσθε ἐφευρεταὶ ψεύδους· εἶσθε πάντες ἰατροὶ ἀνωφελεῖς.
Job 13:5 Εἴθε νὰ ἐσιωπᾶτε παντάπασι καὶ τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς σοφία.
Job 13:6 Ἀκούσατε τώρα τοὺς λόγους μου, καὶ προσέξατε εἰς τὰς δικαιολογίας τῶν χειλέων μου.
Job 13:7 Θέλετε λαλεῖ ἄδικα ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ καὶ θέλετε προφέρει δόλια ὑπὲρ αὐτοῦ
Job 13:8 Θέλετε κάμει προσωποληψίαν ὑπὲρ αὐτοῦ θέλετε δικολογήσει ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ
Job 13:9 Εἶναι καλὸν νὰ σᾶς ἐξιχνιάσῃ ἢ καθὼς ἄνθρωπος περιγελᾷ ἄνθρωπον, θέλετε περιγελᾷ αὐτόν
Job 13:10 Ἐξάπαντος θέλει σᾶς ἐξελέγξει, ἐὰν κρυφίως προσωποληπτῆτε.
Job 13:11 Τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ δὲν θέλει σᾶς τρομάξει, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ πέσει ἐφ' ὑμᾶς
Job 13:12 τὰ ἀπομνημονεύματά σας ἰσοδυναμοῦσι μὲ κονιορτόν, τὰ προπύργιά σας μὲ προπύργια χώματος.
Job 13:13 Σιωπήσατε, ἀφήσατέ με, διὰ νὰ λαλήσω ἐγὼ, καὶ ἂς ἔλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὅ, τι δήποτε.
Job 13:14 διὰ τί πιάνω τὰς σάρκας μου μὲ τοὺς ὀδόντας μου καὶ βάλλω τὴν ζωὴν μου εἰς τὴν χεῖρά μου
Job 13:15 Καὶ ἂν μὲ θανατόνῃ, ἐγὼ θέλω ἐλπίζει εἰς αὐτόν· πλὴν θέλω ὑπερασπισθῆ τὰς ὁδοὺς μου ἐνώπιον αὐτοῦ.
Job 13:16 Αὐτὸς μάλιστα θέλει εἶσθαι ἡ σωτηρία μου· διότι δὲν θέλει ἐλθεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ ὑποκριτής.
Job 13:17 Ἀκροάσθητε προσεκτικῶς τὸν λόγον μου, καὶ τὴν παράστασίν μου μὲ τὰ ὦτά σας.
Job 13:18 Ἰδοὺ τώρα, διέταξα τὴν κρίσιν μου· ἐξεύρω ὅτι ἐγὼ θέλω δικαιωθῆ.
Job 13:19 Τίς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις θέλει ἀντιδιαλεχθῆ μετ' ἐμοῦ, διὰ νὰ σιωπήσω τώρα καὶ νὰ ἐκπνεύσω
Job 13:20 Μόνον δύο μὴ κάμῃς εἰς ἐμέ· τότε δὲν θέλω κρυφθῆ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου·
Job 13:21 τὴν χεῖρά σου ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ὁ φόβος σου ἂς μὴ μὲ τρομάξῃ.
Job 13:22 Ἔπειτα κάλεσον, καὶ ἐγὼ θέλω ἀποκριθῆ· ἢ ἂς λαλήσω, καὶ ἀποκρίθητί μοι.
Job 13:23 Πόσαι εἶναι αἱ ἀνομίαι μου καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου φανέρωσόν μοι τὸ ἔγκλημά μου καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου.
Job 13:24 Διὰ τί κρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου καὶ μὲ θεωρεῖς ὡς ἐχθρόν σου
Job 13:25 Θέλεις κατατρίψει φύλλον φερόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ θέλεις κατατρέξει ἄχυρον ξηρόν
Job 13:26 Διότι γράφεις πικρίας ἐναντίον μου, καὶ ἀποδίδεις εἰς ἐμὲ τὰς ἀνομίας τῆς νεότητός μου·
Job 13:27 καὶ βάλλεις τοὺς πόδας μου εἰς δεσμά, καὶ παραφυλάττεις πάσας τὰς ὁδοὺς μου· σημειόνεις τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν ἐμοῦ·
Job 13:28 ὅστις φθείρεται ὡς πρᾶγμα σεσηπός, ὡς ἔνδυμα σκωληκόβρωτον.
Job 14:1 Ἄνθρωπος γεγεννημένος ἐκ γυναικὸς εἶναι ὀλιγόβιος καὶ πλήρης ταραχῆς·
Job 14:2 ἀναβλαστάνει ὡς ἄνθος καὶ κόπτεται· φεύγει ὡς σκιὰ καὶ δὲν διαμένει.
Job 14:3 Καὶ ἐπὶ τοιοῦτον ἀνοίγεις τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ μὲ φέρεις εἰς κρίσιν μετὰ σοῦ
Job 14:4 Τίς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ καθαρὸν ἀπὸ ἀκαθάρτου οὐδείς.
Job 14:5 Ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἶναι προσδιωρισμέναι, ὁ ἀριθμὸς τῶν μηνῶν αὐτοῦ εὑρίσκεται παρὰ σοί, καὶ σὺ ἔθεσας τὰ ὅρια αὐτοῦ, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ αὐτά,

Job 14:6 ἀπόστρεψον ἀπ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ, ἑωσοῦ χαίρων ἐκπληρώσῃ ὡς μισθωτὸς τὴν ἡμέραν αὐτοῦ.
Job 14:7 Διότι περὶ τοῦ δένδρου, ἐὰν κοπῇ, εἶναι ἐλπὶς ὅτι θέλει ἀναβλαστήσει, καὶ ὅτι ὁ τρυφερὸς αὐτοῦ βλαστὸς δὲν θέλει ἐκλείψει.
Job 14:8 Καὶ ἂν ἡ ῥίζα αὐτοῦ παλαιωθῇ ἐν τῇ γῇ καὶ ὁ κορμὸς αὐτοῦ ἀποθάνῃ ἐν τῷ χώματι,
Job 14:9 ὅμως διὰ τῆς ὀσμῆς τοῦ ὕδατος θέλει ἀναβλαστήσει καὶ θέλει ἐκβάλει κλάδους ὡς νεόφυτον.
Job 14:10 Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἀποθνήσκει καὶ παρέρχεται· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκπνέει, καὶ ποῦ εἶναι
Job 14:11 Καθὼς τὰ ὕδατα ἐκλείπουσιν ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ ὁ ποταμὸς στειρεύει καὶ ξηραίνεται,
Job 14:12 οὕτως ὁ ἄνθρωπος, ἀφοῦ κοιμηθῇ, δὲν ἀνίσταται· ἑωσοῦ οἱ οὐρανοὶ μὴ ὑπάρξωσι, δὲν θέλουσιν ἐξυπνήσει, καὶ δὲν θέλουσιν ἐγερθῇ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτῶν.
Job 14:13 Εἴθε νὰ μὲ ἔκρυπτες ἐν τῷ τάφῳ, νὰ μὲ ἐσκέπαζες ἑωσοῦ παρέλθῃ ἡ ὀργή σου, νὰ προσδιώριζες εἰς ἐμὲ προθεσμίαν, καὶ τότε νὰ μὲ ἐνθυμηθῇς
Job 14:14 Ἐὰν ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρωπος, θέλει ἀναζήσει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐκστρατείας μου θέλω περιμένει, ἑωσοῦ ἔλθῃ ἡ ἀπαλλαγή μου.
Job 14:15 Θέλεις καλέσει, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ ἀποκριθῆ· θέλεις ἐπιβλέψει εἰς τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου.
Job 14:16 Διότι τώρα ἀριθμεῖς τὰ διαβήματά μου· δὲν παραφυλάττεις τὰς ἁμαρτίας μου
Job 14:17 Ἡ παράβασίς μου εἶναι ἐπεσφραγισμένη ἐν βαλαντίῳ, καὶ ἐπισημειόνεις τὴν ἀνομίαν μου.
Job 14:18 Βεβαίως τὸ μὲν ὄρος πίπτον ἐξουδενοῦται, ὁ δὲ βράχος μετακινεῖται ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ.
Job 14:19 Τὰ ὕδατα τρώγουσι τὰς πέτρας· αἱ πλημμύραι αὐτῶν παρασύρουσι τὸ χῶμα τῆς γῆς· οὕτω σὺ καταστρέφεις τὴν ἐλπίδα τοῦ ἀνθρώπου,
Job 14:20 ὑπερισχύεις πάντοτε ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς παρέρχεται· μεταβάλλεις τὴν ὄψιν αὐτοῦ καὶ ἀποπέμπεις αὐτόν.
Job 14:21 Οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὑψοῦνται, καὶ αὐτὸς δὲν ἐξεύρει· καὶ ταπεινοῦνται, καὶ αὐτὸς δὲν ἐννοεῖ οὐδὲν περὶ αὐτῶν.
Job 14:22 Μόνον ἡ σάρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ θέλει πονεῖ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θέλει πενθεῖ.
Job 15:1 Τότε ἀπεκρίθη Ἐλιφὰς ὁ Θαιμανίτης καὶ εἶπεν·
Job 15:2 Ἔπρεπε σοφὸς νὰ προφέρῃ στοχασμοὺς ματαίους καὶ νὰ γεμίζῃ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ ἀνατολικοῦ ἀνέμου
Job 15:3 Ἔπρεπε νὰ φιλονεικῇ διὰ λόγων ματαίων καὶ ὁμιλιῶν ἀνωφελῶν
Job 15:4 Βεβαίως σὺ ἀπορρίπτεις τὸν φόβον καὶ ἀποκλείεις τὴν δέησιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Job 15:5 Διότι τὸ στόμα σου ἀποδεικνύει τὴν ἀνομίαν σου, καὶ ἐξέλεξας τὴν γλῶσσαν τῶν πανούργων.
Job 15:6 Τὸ στόμα σου σὲ καταδικάζει, καὶ οὐχὶ ἐγώ· καὶ τὰ χείλη σου καταμαρτυροῦσιν ἐναντίον σου.
Job 15:7 Μὴ πρῶτος ἄνθρωπος ἐγεννήθης ἢ πρὸ τῶν βουνῶν ἐπλάσθης
Job 15:8 Μήπως ἤκουσας τὰς βουλὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξήντλησας εἰς σεαυτὸν τὴν σοφίαν
Job 15:9 Τί ἐξεύρεις, καὶ δὲν ἐξεύρομεν τί ἐννοεῖς, καὶ δὲν ἐννοοῦμεν
Job 15:10 Ὑπάρχουσι καὶ μεταξὺ ἡμῶν πολιοὶ καὶ γέροντες, γεροντότεροι τοῦ πατρός σου.
Job 15:11 Αἱ παρηγορίαι τοῦ Θεοῦ φαίνονται μικρὸν πρᾶγμα εἰς σέ ἢ ἔχεις τι ἀπόκρυφον ἐν σεαυτῷ
Job 15:12 Διὰ τί σὲ ἀποπλανᾷ ἡ καρδία σου καὶ διὰ τί παραφέρονται οἱ ὀφθαλμοί σου,
Job 15:13 ὥστε στρέφεις τὸ πνεῦμά σου κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀφίνεις νὰ ἐξέρχωνται τοιοῦτοι λόγοι ἐκ τοῦ στόματός σου
Job 15:14 Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἦναι καθαρὸς καὶ ὁ γεγεννημένος ἐκ γυναικός, ὥστε νὰ ἦναι δίκαιος
Job 15:15 Ἰδού, εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ δὲν ἐμπιστεύεται· καὶ οἱ οὐρανοὶ δὲν εἶναι καθαροὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ·
Job 15:16 πόσῳ μᾶλλον βδελυρὸς καὶ ἀκάθαρτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ πίνων ἀνομίαν ὡς ὕδωρ
Job 15:17 Ἐγὼ θέλω σὲ διδάξει· ἄκουσόν μου· τοῦτο βεβαίως εἶδον καὶ θέλω φανερώσει,
Job 15:18 τὸ ὁποῖον οἱ σοφοὶ ἀνήγγειλαν παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ δὲν ἔκρυψαν·
Job 15:19 εἰς τοὺς ὁποίους μόνους ἐδόθη ἡ γῆ, καὶ ξένος δὲν ἐπέρασε διὰ μέσου αὐτῶν.
Job 15:20 Ὁ ἀσεβὴς βασανίζεται πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀριθμητὰ ἔτη εἶναι πεφυλαγμένα διὰ τὸν τύραννον.
Job 15:21 Ἦχος φόβου εἶναι εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· ἐν μέσῳ εἰρήνης θέλει ἐπέλθει ἐπ' αὐτὸν ὁ ἐξολοθρευτής.
Job 15:22 Δὲν πιστεύει ὅτι θέλει ἐπιστρέψει ἐκ τοῦ σκότους, καὶ περιμένει τὴν μάχαιραν.
Job 15:23 Περιπλανᾶται διὰ ἄρτον, καὶ ποῦ ἐξεύρει ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ σκότους εἶναι ἑτοίμη πλησίον αὐτοῦ.
Job 15:24 Θλῖψις καὶ στενοχωρία θέλουσι καταπλήττει αὐτόν· θέλουσιν ὑπερισχύσει κατ' αὐτοῦ, ὡς βασιλεὺς εἰς μάχην παρεσκευασμένος·
Job 15:25 διότι ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἠλαζονεύθη κατὰ τοῦ Παντοδυνάμου·
Job 15:26 ὥρμησε κατ' αὐτοῦ μὲ τράχηλον ἐπηρμένον, μὲ τὴν πεπυκνωμένην ῥάχιν τῶν ἀσπίδων αὐτοῦ·
Job 15:27 διότι ἐσκέπασε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μὲ τὸ πάχος αὐτοῦ καὶ ὑπερεπάχυνε τὰ πλευρὰ αὐτοῦ·
Job 15:28 καὶ κατῴκησεν εἰς πόλεις ἐρήμους, εἰς οἴκους ἀκατοικήτους, ἑτοίμους διὰ σωρούς.
Job 15:29 δὲν θέλει πλουτισθῇ, οὐδὲ θέλουσι διαμένει τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει ἐκτανθῇ ἡ ἀφθονία αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν.
Job 15:30 Δὲν θέλει χωρισθῇ ἐκ τοῦ σκότους· φλὸξ θέλει ξηράνει τους βλαστοὺς αὐτοῦ, καὶ μὲ τὴν πνοὴν τοῦ στόματος αὐτοῦ θέλει ἀπέλθει.

Job 15:31 Ἄς μὴ πιστεύσῃ εἰς τὴν ματαιότητα ὁ ἠπατημένος, διότι ματαιότης θέλει εἶσθαι ἡ ἀμοιβὴ αὐτοῦ.
Job 15:32 Πρὸ τοῦ καιροῦ αὐτοῦ θέλει φθαρῆ, καὶ ὁ κλάδος αὐτοῦ δὲν θέλει πρασινίσει.
Job 15:33 Θέλει ἀποβάλει τὴν ἄωρον σταφυλὴν αὐτοῦ ὡς ἡ ἄμπελος, καὶ θέλει ῥίψει τὸ ἄνθος αὐτοῦ ὡς ἡ ἐλαία.
Job 15:34 Διότι ἡ σύναξις τῶν ὑποκριτῶν θέλει ἐρημωθῆ, καὶ πῦρ θέλει καταφάγει τὰς σκηνὰς τῆς δωροληψίας.
Job 15:35 Συλλαμβάνουσι πονηρίαν καὶ γεννῶσι ματαιότητα, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν μηχανᾶται δόλον.
Job 16:1 Τότε ὁ Ἰὼβ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε·
Job 16:2 Πολλὰ τοιαῦτα ἤκουσα· ἄθλιοι παρηγορηταὶ εἶσθε πάντες.
Job 16:3 Ἔχουσι τέλος αἱ ματαιολογίαι ἢ τί σὲ ἐνθαρρύνει εἰς τὸ νὰ ἀποκρίνησαι
Job 16:4 Καὶ ἐγὼ ἐδυνάμην νὰ λαλήσω καθὼς σεῖς· ἐὰν ἡ ψυχὴ σας ἦτο εἰς τὸν τόπον τῆς ψυχῆς μου, ἠδυνάμην νὰ ἐπισωρεύσω λόγους ἐναντίον σας, καὶ νὰ κινήσω ἐναντίον σας τὴν κεφαλὴν μου.
Job 16:5 Ἤθελον σᾶς ἐνισχύσει μὲ τὸ στόμα μου, καὶ ἡ κίνησις τῶν χειλέων μου ἤθελε σᾶς ἀνακουφίσει.
Job 16:6 Ἄν λαλῶ, ὁ πόνος μου δὲν ἀνακουφίζεται· καὶ ἄν σιωπῶ, ποία ἐλάττωσις γίνεται εἰς ἐμέ
Job 16:7 Ἀλλὰ τώρα μὲ ὑπερεβάρυνεν· ἠρήμωσας πᾶσαν τὴν συνοδίαν μου.
Job 16:8 Καὶ αἱ ῥυτίδες μὲ τὰς ὁποίας μὲ ἐσημείωσας, εἶναι μαρτυρία· καὶ ἡ ἰσχνότης μου ἀνισταμένη εἰς ἐμέ, μαρτυρεῖ ἐπὶ τοῦ προσώπου μου.
Job 16:9 Μὲ διασπαράττει ὁ ἐχθρὸς μου ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ μὲ μισεῖ· τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ἐναντίον μου· ὀξύνει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ.
Job 16:10 Ἀνοίγουσι τὸ στόμα αὐτῶν κατ' ἐμοῦ· μὲ τύπτουσι κατὰ τῆς σιαγόνος ὑβριστικῶς· συνήχθησαν ὁμοῦ ἐπ' ἐμέ.
Job 16:11 Ὁ Θεὸς μὲ παρέδωκεν εἰς τὸν ἄδικον, καὶ μὲ ἔρριψεν εἰς χεῖρας ἀσεβῶν.
Job 16:12 Ἤμην ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ μὲ κατεσπάραξε· καὶ πιάσας με ἀπὸ τοῦ τραχήλου, μὲ κατεσύντριψε, καὶ μὲ ἔθεσε σκοπὸν αὐτοῦ.
Job 16:13 Οἱ τοξόται αὐτοῦ μὲ περιεκύκλωσαν· διαπερᾷ τὰ νεφρὰ μου, καὶ δὲν φείδεται· ἐκχέει τὴν χολὴν μου ἐπὶ τὴν γῆν.
Job 16:14 Μὲ συντρίβει μὲ πληγὴν ἐπὶ πληγήν· ἔδραμεν ἐπ' ἐμὲ ὡς γίγας.
Job 16:15 Σάκκον ἔρραψα ἐπὶ τὸ δέρμα μου, καὶ ἐμόλυνα τὸ κέρας μου μὲ χῶμα.
Job 16:16 Τὸ πρόσωπόν μου κατεκάη ὑπὸ τοῦ κλαυθμοῦ, καὶ σκιὰ θανάτου εἶναι ἐπὶ τῶν βλεφάρων μου·
Job 16:17 ἐνῷ ἀδικία δὲν ὑπάρχει ἐν ταῖς χερσὶ μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἶναι καθαρά.
Job 16:18 Ὦ γῆ, μὴ σκεπάσῃς τὸ αἷμά μου, καὶ ἄς μὴ ὑπάρχῃ τόπος διὰ τὴν κραυγὴν μου,
Job 16:19 καὶ τώρα, ἰδού, ὁ μάρτυς μου εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ μαρτυρία μου ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Job 16:20 Οἱ φίλοι μου εἶναι οἱ ἐμπαίζοντές με· ὁ ὀφθαλμὸς μου σταλάζει δάκρυα πρὸς τὸν Θεόν.
Job 16:21 Νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διαδικάζηταί τις πρὸς τὸν Θεόν, ὡς ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ.
Job 16:22 Διότι ἦλθον τὰ ἠριθμημένα ἔτη· καὶ θέλω ὑπάγει τὴν ὁδόν, ὁπόθεν δὲν θέλω ἐπιστρέψει.
Job 17:1 Τὸ πνεῦμά μου φθείρεται, αἱ ἡμέραι μου σβύνονται, οἱ τάφοι εἶναι ἕτοιμοι δἰ ἐμέ.
Job 17:2 Δὲν εἶναι χλευασταὶ πλησίον μου καὶ δὲν διανυκτερεύει ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐν ταῖς πικρίαις αὐτῶν
Job 17:3 Ἀσφάλισόν με, δέομαι· γενοῦ εἰς ἐμὲ ἐγγυητὴς πλησίον σου· τίς ἤθελεν ἐγγυηθῆ εἰς ἐμὲ
Job 17:4 Διότι σὺ ἔκρυψας τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀπὸ συνέσεως· διὰ τοῦτο δὲν θέλεις ὑψώσει αὐτούς.
Job 17:5 Τοῦ λαλοῦντος μὲ ἀπάτην πρὸς τοὺς φίλους, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ θέλουσι τήκεσθαι.
Job 17:6 Καὶ μὲ κατέστησε παροιμίαν τῶν λαῶν· καὶ ἐνώπιον αὐτῶν κατεστάθην ὄνειδος.
Job 17:7 Καὶ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐμαράνθη ὑπὸ τῆς θλίψεως, καὶ πάντα τὰ μέλη μου ἔγειναν ὡς σκιά.
Job 17:8 Οἱ εὐθεῖς θέλουσι θαυμάσει εἰς τοῦτο, καὶ ὁ ἀθῷος θέλει διεγερθῆ κατὰ τοῦ ὑποκριτοῦ.
Job 17:9 Ὁ δὲ δίκαιος θέλει κρατεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὁ καθαρὸς τὰς χεῖρας θέλει ἐπαυξήσει τὴν δύναμιν αὐτοῦ.
Job 17:10 Σεῖς δὲ πάντες ἐπιστράφητε, καὶ ἔλθετε τώρα· διότι οὐδένα συνετὸν θέλω εὑρεῖ μεταξὺ σας.
Job 17:11 Αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον, ἐκόπησαν οἱ σκοποὶ μου, αἱ ἐπιθυμίαι τῆς καρδίας μου.
Job 17:12 Τὴν νύκτα μετέβαλον εἰς ἡμέραν· τὸ φῶς εἶναι πλησίον τοῦ σκότους.
Job 17:13 Ἐὰν προσμένω, ὁ τάφος εἶναι ἡ κατοικία μου· ἔστρωσα τὴν κλίνην μου ἐν τῷ σκότει.
Job 17:14 Ἐβόησα πρὸς τὴν φθοράν, Εἶσαι, πατὴρ μου· πρὸς τὸν σκώληκα, Μήτηρ μου καὶ ἀδελφὴ μου εἶσαι.
Job 17:15 Καὶ ποῦ τώρα ἡ ἐλπὶς μου καὶ τὴν ἐλπίδα μου τίς θέλει ἰδεῖ
Job 17:16 εἰς τὸ βάθος τοῦ ᾅδου θέλει καταβῆ· βεβαίως θέλει ἀναπαυθῆ μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ χώματι.
Job 18:1 Καὶ ἀπεκρίθη Βιλδὰδ ὁ Σαυχίτης καὶ εἶπεν·
Job 18:2 Ἕως πότε δὲν θέλετε τελειώσει τοὺς λόγους προσέξατε, καὶ ἔπειτα θέλομεν λαλήσει.
Job 18:3 Διὰ τί λογιζόμεθα ὡς τετράποδα, καὶ ἐξαχρειούμεθα ἔμπροσθέν σας
Job 18:4 Ὦ διασπαράττων τὴν ψυχὴν σου ἐν τῷ θυμῷ σου, διὰ σὲ ἡ γῆ θέλει ἐγκαταλειφθῆ καὶ ὁ βράχος θέλει μετακινηθῆ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ
Job 18:5 Βεβαίως τὸ φῶς τῶν ἀσεβῶν θέλει σβεσθῆ, καὶ ὁ σπινθὴρ τοῦ πυρὸς αὐτῶν δὲν θέλει ἀναλάμψει·
Job 18:6 τὸ φῶς θέλει εἶσθαι σκότος ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, καὶ ὁ λύχνος αὐτοῦ ἄνωθεν αὐτοῦ θέλει σβεσθῆ·
Job 18:7 τὰ βήματα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ θέλουσι συσταλθῆ, καὶ ἡ βουλὴ αὐτοῦ θέλει κατακρημνίσει αὐτόν.

Job 18:8 Διότι μὲ τοὺς ἑαυτοῦ πόδας ἐρρίφθη εἰς δίκτυον, καὶ περιπατεῖ ἐπὶ βρόχων.
Job 18:9 Παγὶς θέλει συλλάβει αὐτὸν ἀπὸ τῆς πτέρνας· ὁ κλέπτης θέλει ὑπερισχύσει κατ' αὐτοῦ.
Job 18:10 Ἡ παγὶς αὐτοῦ εἶναι κεκρυμμένη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἡ ἐνέδρα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.
Job 18:11 Τρόμοι θέλουσι φοβίζει αὐτὸν κυκλόθεν, καὶ θέλουσι καταδιώκει αὐτὸν κατὰ πόδας.
Job 18:12 Ἡ δύναμις αὐτοῦ θέλει λιμοκτονήσει, καὶ ὄλεθρος θέλει εἶσθαι ἕτοιμος εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ.
Job 18:13 Πρωτότοκος θάνατος θέλει καταφάγει τὸ κάλλος τοῦ δέρματος αὐτοῦ· τὸ κάλλος αὐτοῦ θέλει καταφάγει.
Job 18:14 Τὸ θάρρος αὐτοῦ θέλει ἐκριζωθῇ ἀπὸ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς θέλει συρθῇ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν τρόμων.
Job 18:15 Οὗτοι θέλουσι κατοικήσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, ἥτις δὲν εἶναι πλέον αὐτοῦ· θεῖον θέλει διασπαρῇ ἐπὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.
Job 18:16 Ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ θέλουσι ξηρανθῇ, καὶ ἐπάνωθεν θέλει κοπῇ ὁ κλάδος αὐτοῦ.
Job 18:17 Τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ θέλει ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει πλέον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν ταῖς πλατείαις.
Job 18:18 Θέλει ἐξωσθῇ ἀπὸ τοῦ φωτὸς εἰς τὸ σκότος, καὶ θέλει ἐκβληθῇ ἀπὸ τοῦ κόσμου.
Job 18:19 Δὲν θέλει ἔχει οὔτε υἱὸν οὔτε ἔγγονον μεταξὺ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, οὐδὲ ὑπόλοιπον ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτοῦ.
Job 18:20 Οἱ μεταγενέστεροι θέλουσιν ἐκπλαγῇ διὰ τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, καθὼς οἱ προγενέστεροι ἔλαβον φρίκην.
Job 18:21 Βεβαίως τοιαῦται εἶναι αἱ κατοικίαι τοῦ ἀσεβοῦς, καὶ οὗτος ὁ τόπος τοῦ μὴ γνωρίζοντος τὸν Θεόν.
Job 19:1 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰὼβ καὶ εἶπεν·
Job 19:2 Ἕως πότε θέλετε θλίβει τὴν ψυχὴν μου, καὶ θέλετε μὲ κατασυντρίβει μὲ λόγους
Job 19:3 Δεκάκις ἤδη μὲ ὠνειδίσατε· δὲν αἰσχύνεσθε νὰ σκληρύνησθε ἐναντίον μου
Job 19:4 Καὶ ἐὰν τῳόντι ἔσφαλα, τὸ σφάλμα μου μένει ἐν ἐμοί.
Job 19:5 Ἀλλ' ἐὰν θέλητε ἐξάπαντος νὰ μεγαλυνθῆτε ἐναντίον μου, καὶ νὰ ῥίπτητε κατ' ἐμοῦ τὸ ὄνειδός μου,
Job 19:6 μάθετε τώρα ὅτι ὁ Θεὸς μὲ κατέστρεψε, καὶ μὲ περιεκύκλωσε μὲ τὸ δίκτυον αὐτοῦ.
Job 19:7 Ἰδού, φωνάζω, Ἀδικία· ἀλλὰ δὲν εἰσακούομαι· ἐπικαλοῦμαι, ἀλλ' οὐδεμία κρίσις.
Job 19:8 Ἔφραξε τὴν ὁδὸν μου, καὶ δὲν δύναμαι νὰ περάσω, καὶ ἔθεσε σκότος εἰς τὰς τρίβους μου.
Job 19:9 Μὲ ἐξέδυσε τὴν δόξαν μου, καὶ ἀφῄρεσε τὸν στέφανον τῆς κεφαλῆς μου.
Job 19:10 Μὲ ἠφάνισε πανταχόθεν, καὶ χάνομαι· καὶ ἐξερρίζωσε τὴν ἐλπίδα μου ὡς δένδρον.
Job 19:11 Καὶ ἐξῆψε κατ' ἐμοῦ τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ μὲ στοχάζεται ὡς ἐχθρὸν αὐτοῦ.
Job 19:12 Τὰ τάγματα αὐτοῦ ἦλθον ὁμοῦ καὶ ἡτοίμασαν τὴν ὁδὸν αὐτῶν ἐναντίον μου, καὶ ἐστρατοπέδευσαν πέριξ τῆς σκηνῆς μου.
Job 19:13 Ἀπεμάκρυνεν ἀπ' ἐμοῦ τοὺς ἀδελφοὺς μου, καὶ ἠλλοτριώθησαν ὅλως ἀπ' ἐμοῦ οἱ γνώριμοί μου.
Job 19:14 Οἱ πλησίον μου μὲ ἀφῆκαν, καὶ οἱ γνωστοὶ μου μὲ ἐλησμόνησαν.
Job 19:15 Οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ αἱ θεράπαιναί μου μὲ στοχάζονται ὡς ξένον· ξένος κατεστάθην εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.
Job 19:16 Καλῶ τὸν ὑπηρέτην μου, καὶ δὲν ἀποκρίνεται· μὲ τὸ στόμα μου ἱκέτευσα αὐτόν.
Job 19:17 Ἡ πνοή μου ἔγεινε ξένη εἰς τὴν γυναῖκά μου, καὶ αἱ παρακλήσεις μου εἰς τὰ τέκνα τῆς κοιλίας μου.
Job 19:18 Καὶ αὐτὰ τὰ παιδάρια μὲ κατεφρόνησαν· ἐσηκώθην, καὶ ἐλάλησαν ἐναντίον μου.
Job 19:19 Πάντες οἱ μυστικοὶ φίλοι μου μὲ ἐβδελύχθησαν· καὶ ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἠγάπησα, ἐστράφησαν ἐναντίον μου.
Job 19:20 Τὰ ὀστᾶ μου ἐκολλήθησαν εἰς τὸ δέρμα μου καὶ εἰς τὴν σάρκα μου καὶ διεσώθην μὲ τὸ δέρμα τῶν ὀδόντων μου.
Job 19:21 Ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με, σεῖς φίλοι μου· διότι χεὶρ Θεοῦ μὲ ἐπλήγωσε.
Job 19:22 Διὰ τί μὲ κατατρέχετε ὡς ὁ Θεός, καὶ δὲν ἐχορτάσθητε ἀπὸ τῶν σαρκῶν μου
Job 19:23 Ὢ καὶ νὰ ἐγράφοντο οἱ λόγοι μου· νὰ ἐνετυποῦντο ἐν βιβλίῳ·
Job 19:24 νὰ ἐνεχαράττοντο ἐπὶ βράχον διὰ σιδηρᾶς γραφίδος καὶ μολύβδου διαπαντός
Job 19:25 Διότι ἐξεύρω ὅτι ζῇ ὁ Λυτρωτής μου, καὶ θέλει ἐγερθῇ ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἐπὶ τῆς γῆς·
Job 19:26 καὶ ἀφοῦ μετὰ τὸ δέρμα μου τὸ σῶμα τοῦτο φθαρῇ, πάλιν μὲ τὴν σάρκα μου θέλω ἰδῇ τὸν Θεόν·
Job 19:27 τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐγὼ θέλω ἰδεῖ, καὶ θέλουσι θεωρήσει οἱ ὀφθαλμοὶ μου, καὶ οὐχὶ ἄλλος· οἱ νεφροὶ μου κατατήκονται ἐν τῷ κόλπῳ μου.
Job 19:28 Ἀλλὰ σεῖς ἔπρεπε νὰ εἴπητε, Διὰ τί κατατρέχομεν αὐτὸν ἐπειδὴ ἡ ῥίζα τοῦ πράγματος εὑρίσκεται ἐν ἐμοί.
Job 19:29 Φοβήθητε τὴν ῥομφαίαν· διότι ἡ ῥομφαία εἶναι ὁ ἐκδικητὴς τῶν ἀνομιῶν, διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ὑπάρχει κρίσις.
Job 20:1 Καὶ ἀπεκρίθη Σωφὰρ ὁ Νααμαθίτης καὶ εἶπε·
Job 20:2 Διὰ τοῦτο οἱ στοχασμοὶ μου μὲ κινοῦσιν εἰς τὸ νὰ ἀποκριθῶ, καὶ διὰ τοῦτο σπεύδω.
Job 20:3 Ἤκουσα τὴν εἰς ἐμὲ ὀνειδιστικὴν ἐπίπληξιν, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς συνέσεως μου μὲ κάμνει νὰ ἀποκριθῶ.
Job 20:4 Δὲν γνωρίζεις τοῦτο παλαιόθεν ἀφ' ὅτου ὁ ἄνθρωπος ἐτέθη ἐπὶ τῆς γῆς,

Job 20:5 ὅτι ὁ θρίαμβος τῶν ἀσεβῶν εἶναι ὀλιγοχρόνιος, καὶ ἡ χαρὰ τοῦ ὑποκριτοῦ στιγμαία.
Job 20:6 Καὶ ἄν τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ ἀναβῇ εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ φθάσῃ ἕως τῶν νεφελῶν,
Job 20:7 θέλει ἀφανισθῇ διαπαντὸς ὡς κόπρος αὐτοῦ· ὅσοι ἔβλεπον αὐτὸν θέλουσι λέγει, Ποῦ ἐκεῖνος
Job 20:8 θέλει πετάξει ὡς ὄνειρον καὶ δὲν θέλει εὑρεθῇ· καὶ, ὡς ὅρασις τῆς νυκτὸς θέλει ἐξαφανισθῇ.
Job 20:9 Καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὅστις ἔβλεπεν αὐτὸν δὲν θέλει ἰδεῖ αὐτὸν πλέον· καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ δὲν θέλει πλέον γνωρίσει αὐτόν.
Job 20:10 Οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουσι ζητήσει τὴν εὔνοιαν τῶν πτωχῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ θέλουσιν ἐπιστρέψει τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν.
Job 20:11 Τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ γέμουσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρτημάτων τῆς νεότητος αὐτοῦ, καὶ θέλουσι κοιμηθῇ μετ᾽ αὐτοῦ ἐν χώματι.
Job 20:12 Ἄν καὶ ἡ κακία ἦναι γλυκεῖα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, κρύπτῃ αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ·
Job 20:13 ἄν καὶ περιθάλπῃ αὐτὴν καὶ δὲν ἀφίνῃ αὐτήν, ἀλλὰ κρατῇ αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ οὐρανίσκου αὐτοῦ·
Job 20:14 ὅμως ἡ τροφὴ αὐτοῦ θέλει ἀλλοιωθῇ εἰς τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ· χολὴ ἀσπίδων θέλει γείνει ἐν αὐτῷ.
Job 20:15 Τὰ πλούτη ὅσα κατέπιε, θέλει ἐξεμέσει· ὁ Θεὸς θέλει ἐκσπάσει αὐτὰ ἀπὸ τῆς κοιλίας αὐτοῦ.
Job 20:16 Φαρμάκιον ἀσπίδων θέλει θηλάσει· γλῶσσα ἐχίδνης θέλει θανατώσει αὐτόν.
Job 20:17 Δὲν θέλει ἰδεῖ τοὺς ποταμούς, τοὺς ῥύακας τοὺς ῥέοντας μέλι καὶ βούτυρον.
Job 20:18 Ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον ἐκοπίασε, θέλει ἀποδώσει καὶ δὲν θέλει καταπίει αὐτό· κατὰ τὴν ἀπόκτησιν θέλει γείνει ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει χαρῇ.
Job 20:19 Διότι κατέθλιψεν, ἐγκατέλιπε τοὺς πένητας· ἥρπασεν οἰκίαν, τὴν ὁποίαν δὲν ᾠκοδόμησε.
Job 20:20 Βεβαίως δὲν θέλει γνωρίσει ἀνάπαυσιν ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ· δὲν θέλει διασώσει οὐδὲν ἐκ τῶν ἐπιθυμητῶν αὐτοῦ.
Job 20:21 Δὲν θέλει μείνει εἰς αὐτὸν οὐδὲν πρὸς τροφήν· ὅθεν δὲν θέλει ἐλπίσει ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ.
Job 20:22 Ἐν τῇ πλήρει ἀφθονίᾳ αὐτοῦ θέλει ἐπέλθει ἐπ᾽ αὐτὸν στενοχωρία· πᾶσα ἡ δύναμις τῆς ταλαιπωρίας θέλει ἐπιπέσει ἐπ᾽ αὐτόν.
Job 20:23 Ἐνῷ καταγίνεται νὰ ἐμπλήσῃ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, ὁ Θεὸς θέλει ἀποστείλει τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ θέλει ἐπιβρέξει αὐτὸν κατ᾽ αὐτοῦ ἐνῷ τρώγει.
Job 20:24 Ἐνῷ φεύγει τὸ ὅπλον τὸ σιδηροῦν, τὸ χάλκινον τόξον θέλει διαπεράσει αὐτόν.
Job 20:25 Τὸ βέλος σύρεται καὶ διαπερᾷ τὸ σῶμα, καὶ ἡ ἀστράπτουσα ἀκμὴ ἐξέρχεται ἐκ τῆς χολῆς αὐτοῦ. Τρόμοι εἶναι ἐπ᾽ αὐτόν,
Job 20:26 πᾶν σκότος κρύπτεται ἐν τοῖς ταμείοις αὐτοῦ· πῦρ ἄσβεστον θέλει κατατρώγει αὐτόν· ὅσοι ἐναπελείφθησαν ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θέλουσι δυστυχεῖ.
Job 20:27 Ὁ οὐρανὸς θέλει ἀνακαλύψει τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ· καὶ ἡ γῆ θέλει σηκωθῇ κατ᾽ αὐτοῦ.
Job 20:28 Ἡ περιουσία τοῦ οἴκου αὐτοῦ θέλει ἀφανισθῇ· θέλει διαρρεύσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κατ᾽ αὐτοῦ ὀργῆς.
Job 20:29 Αὕτη εἶναι ἡ παρὰ τοῦ Θεοῦ μερὶς τοῦ ἀσεβοῦς ἀνθρώπου, καὶ ἡ κληρονομία ἡ διωρισμένη εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ.
Job 21:1 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰὼβ καὶ εἶπεν·
Job 21:2 Ἀκούσατε μετὰ προσοχῆς τὴν ὁμιλίαν μου, καὶ τοῦτο ἂς ἦναι ἀντὶ τῶν παρηγοριῶν σας.
Job 21:3 Ὑποφέρετέ με νὰ λαλήσω· καὶ ἀφοῦ λαλήσω, ἐμπαίζετε.
Job 21:4 Μὴ εἰς ἄνθρωπον παραπονοῦμαι ἐγὼ διὰ τί λοιπὸν νὰ μὴ ταραχθῇ τὸ πνεῦμά μου
Job 21:5 Ἐμβλέψατε εἰς ἐμὲ καὶ θαυμάσατε, καὶ βάλετε χεῖρα ἐπὶ στόματος.
Job 21:6 Μόνον νὰ ἐνθυμηθῶ, ταράττομαι, καὶ τρόμος κυριεύει τὴν σάρκα μου.
Job 21:7 Διὰ τί οἱ ἀσεβεῖς ζῶσι, γηράσκουσι, μάλιστα ἀκμάζουσιν εἰς πλούτη
Job 21:8 Τὸ σπέρμα αὐτῶν στερεοῦται ἔμπροσθεν αὐτῶν μετ᾽ αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
Job 21:9 Αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἶναι ἀσφαλεῖς ἀπὸ φόβου· καὶ ῥάβδος Θεοῦ δὲν εἶναι ἐπ᾽ αὐτούς.
Job 21:10 Ὁ βοῦς αὐτῶν συλλαμβάνει καὶ δὲν ἀποτυγχάνει· ἡ δάμαλις αὐτῶν τίκτει καὶ δὲν ἀποβάλλει.
Job 21:11 Ἀπολύουσι τὰ τέκνα αὐτῶν ὡς πρόβατα, καὶ τὰ παιδία αὐτῶν σκιρτῶσι.
Job 21:12 Λαμβάνουσι τὸ τύμπανον καὶ τὴν κιθάραν καὶ εὐφραίνονται εἰς τὸν ἦχον τοῦ ὀργάνου.
Job 21:13 Διάγουσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἐν μιᾷ στιγμῇ καταβαίνουσιν εἰς τὸν ᾅδην.
Job 21:14 Καὶ λέγουσι πρὸς τὸν Θεόν, ἀπόστηθι ἀφ᾽ ἡμῶν, διότι δὲν θέλομεν νὰ γνωρίσωμεν τὰς ὁδοὺς σου·
Job 21:15 τί εἶναι ὁ Παντοδύναμος διὰ νὰ δουλεύωμεν αὐτὸν καὶ τί ὠφελούμεθα ἐπικαλούμενοι αὐτὸν
Job 21:16 Ἰδού, τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν δὲν εἶναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν· μακρὰν ἀπ᾽ ἐμοῦ ἡ βουλὴ τῶν ἀσεβῶν.
Job 21:17 Ποσάκις σβύνεται ὁ λύχνος τῶν ἀσεβῶν, καὶ ἔρχεται ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτούς Ὁ Θεὸς διαμοιράζει εἰς αὐτοὺς ὠδῖνας ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ.
Job 21:18 Εἶναι ὡς ἄχυρον ἔμπροσθεν τοῦ ἀνέμου· καὶ ὡς κονιορτός, τὸν ὁποῖον ἁρπάζει ὁ ἀνεμοστρόβιλος.
Job 21:19 Ὁ Θεὸς φυλάττει τὴν ποινὴν τῆς ἀνομίας αὐτῶν διὰ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν· ἀνταποδίδει εἰς αὐτούς, καὶ θέλουσι γνωρίσει τοῦτο.

Job 21:20 Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν θέλουσιν ἰδεῖ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν, καὶ θέλουσι πίει ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τοῦ Παντοδυνάμου.
Job 21:21 Διότι ὁ ἀσεβὴς ποίαν ἡδονὴν ἔχει μεθ ἑαυτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἀφοῦ κοπῇ εἰς τὸ μέσον ὁ ἀριθμὸς τῶν μηνῶν αὐτοῦ
Job 21:22 Θέλει διδάξει τις τὸν Θεὸν γνῶσιν καὶ αὐτὸς κρίνει τοὺς ὑψηλούς.
Job 21:23 Ὁ μὲν ἀποθνήσκει ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς εὐδαιμονίας αὐτοῦ, ἐνῷ εἶναι κατὰ πάντα εὐτυχὴς καὶ ἥσυχος·
Job 21:24 τὰ πλευρὰ αὐτοῦ εἶναι πλήρη πάχους, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ποτίζονται μυελόν.
Job 21:25 Ὁ δὲ ἀποθνήσκει ἐν πικρίᾳ ψυχῆς, καὶ ποτὲ δὲν ἔφαγεν ἐν εὐφροσύνῃ.
Job 21:26 Θέλουσι κοίτεσθαι ὁμοῦ ἐν τῷ χώματι, καὶ σκώληκες θέλουσι σκεπάσει αὐτούς.
Job 21:27 Ἰδού, γνωρίζω τοὺς διαλογισμοὺς σας, καὶ τὰς πονηρίας τὰς ὁποίας μηχανᾶσθε κατ ἐμοῦ.
Job 21:28 Διότι λέγετε, Ποῦ ὁ οἶκος τοῦ ἄρχοντος καὶ ποῦ ἡ σκηνὴ τῆς κατοικήσεως τῶν ἀσεβῶν
Job 21:29 Δὲν ἠρωτήσατε τοὺς διαβαίνοντας τὴν ὁδόν καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν δὲν καταλαμβάνετε
Job 21:30 Ὅτι ὁ ἀσεβὴς φυλάττεται εἰς ἡμέραν ἀφανισμοῦ, εἰς ἡμέραν ὀργῆς φέρεται.
Job 21:31 Τίς θέλει φανερώσει ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ τίς θέλει ἀνταποδώσει εἰς αὐτὸν ὅ, τι αὐτὸς ἔπραξε
Job 21:32 καὶ αὐτὸς θέλει φερθῇ εἰς τὸν τάφον, καὶ θέλει διαμένει ἐν τῷ μνήματι.
Job 21:33 Οἱ βῶλοι τῆς κοιλάδος θέλουσιν εἶσθαι γλυκεῖς εἰς αὐτόν, καὶ πᾶς ἄνθρωπος θέλει ὑπάγει κατόπιν αὐτοῦ, καθὼς ἀναρίθμητοι προπορεύονται αὐτοῦ.
Job 21:34 Πῶς λοιπὸν μὲ παρηγορεῖτε ματαίως, ἀφοῦ εἰς τὰς ἀποκρίσεις σας μένει ψεῦδος
Job 22:1 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐλιφὰς ὁ Θαιμανίτης καὶ εἶπε·
Job 22:2 Δύναται ἄνθρωπος νὰ ὠφελήσῃ τὸν Θεόν, διότι φρόνιμος ὢν δύναται νὰ ὠφελῇ ἑαυτόν
Job 22:3 Εἶναι εὐχαρίστησις εἰς τὸν Παντοδύναμον, ἐὰν ἦσαι δίκαιος ἢ κέρδος, ἐὰν καθιστᾷς ἀμέμπτους τὰς ὁδοὺς σου
Job 22:4 Μήπως φοβούμενός σε θέλει σὲ ἐλέγξει καὶ θέλει ἐλθεῖ εἰς κρίσιν μετὰ σοῦ
Job 22:5 Ἡ κακία σου δὲν εἶναι μεγάλη καὶ αἱ ἀνομίαι σου ἄπειροι
Job 22:6 Διότι ἔλαβες ἐνέχυρον παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀναιτίως καὶ ἐστέρησας τοὺς γυμνοὺς ἀπὸ τοῦ ἐνδύματος αὐτῶν.
Job 22:7 Δὲν ἐπότισας ὕδωρ τὸν διψῶντα, καὶ ἠρνήθης ἄρτον εἰς τὸν πεινῶντα.
Job 22:8 Ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἄνθρωπος ἀπελάμβανε τὴν γῆν· καὶ ὁ περίβλεπτος κατῴκει ἐν αὐτῇ.
Job 22:9 Χήρας ἀπέβαλες ἀβοηθήτους, καὶ οἱ βραχίονες τῶν ὀρφανῶν συνετρίβησαν ὑπὸ σοῦ.
Job 22:10 Διὰ τοῦτο παγίδες σὲ περιεκύκλωσαν, καὶ φόβος αἰφνίδιος σὲ ταράττει·
Job 22:11 καὶ σκότος, ὥστε δὲν βλέπεις· καὶ πλημμύρα ὑδάτων σὲ σκεπάζει.
Job 22:12 Δὲν εἶναι ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ θεώρησον τὸ ὕψος τῶν ἄστρων, πόσον ὑψηλὰ εἶναι
Job 22:13 Καὶ σὺ λέγεις, Τί γνωρίζει ὁ Θεὸς δύναται νὰ κρίνῃ διὰ τοῦ γνόφου
Job 22:14 Νέφη ἀποκρύπτουσιν αὐτόν, καὶ δὲν βλέπει, καὶ τὸν γῦρον τοῦ οὐρανοῦ διαπορεύεται.
Job 22:15 Μήπως θέλεις φυλάξει τὴν παντοτεινὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν ἐπάτησαν οἱ ἄνομοι
Job 22:16 Οἵτινες ἀφηρπάσθησαν ἀώρως, καὶ τὸ θεμέλιον αὐτῶν κατεπόντισε χείμαρρος·
Job 22:17 οἵτινες εἶπον πρὸς τὸν Θεόν, ἀπόστηθι ἀφ ἡμῶν· καὶ τί θέλει κάμει ὁ Παντοδύναμος εἰς αὐτούς
Job 22:18 Ἀλλ αὐτὸς ἐνέπλησεν ἀγαθῶν τοὺς οἴκους αὐτῶν· πλὴν μακρὰν ἀπ ἐμοῦ ἡ βουλὴ τῶν ἀσεβῶν.
Job 22:19 Οἱ δίκαιοι βλέπουσι καὶ ἀγάλλονται· καὶ οἱ ἀθῷοι μυκτηρίζουσιν αὐτούς.
Job 22:20 Ἡ μὲν περιουσία ἡμῶν δὲν ἠφανίσθη, τὸ ὑπόλοιπον ὅμως αὐτῶν κατατρώγει πῦρ.
Job 22:21 Οἰκειώθητι λοιπὸν μετ αὐτοῦ καὶ ἔσο ἐν εἰρήνῃ· οὕτω θέλει ἐλθεῖ καλὸν εἰς σέ.
Job 22:22 Δέχθητι λοιπὸν τὸν νόμον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ βάλε τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ σου.
Job 22:23 Ἐὰν ἐπιστρέψῃς πρὸς τὸν Παντοδύναμον, θέλεις ἀνοικοδομηθῇ, ἐκδιώξας τὴν ἀνομίαν μακρὰν ἀπὸ τῶν σκηνῶν σου.
Job 22:24 Καὶ θέλεις ἐπισωρεύσει τὸ χρυσίον ὡς χῶμα καὶ τὸ χρυσίον τοῦ Ὀφεὶρ ὡς τὰς πέτρας τῶν χειμάρρων.
Job 22:25 Καὶ ὁ Παντοδύναμος θέλει εἶσθαι ὁ ὑπερασπιστὴς σου, καὶ θέλεις ἔχει πλῆθος ἀργυρίου.
Job 22:26 Διότι τότε θέλεις εὐφραίνεσθε εἰς τὸν Παντοδύναμον, καὶ θέλεις ὑψώσει τὸ πρόσωπόν σου πρὸς τὸν Θεόν.
Job 22:27 Θέλεις δεηθῇ αὐτοῦ, καὶ θέλει σοῦ εἰσακούσει, καὶ θέλεις ἀποδώσει τὰς εὐχὰς σου.
Job 22:28 Καὶ ὅ, τι ἀποφασίσῃς, θέλει κατορθοῦσθαι εἰς σέ· καὶ τὸ φῶς θέλει φέγγει ἐπὶ τὰς ὁδοὺς σου.
Job 22:29 Ὅταν ταπεινωθῇ τις, τότε θέλεις εἰπεῖ, Εἶναι ὕψωσις· διότι θέλει σώσει τὸν κεκυφότα τοὺς ὀφθαλμούς.
Job 22:30 Θέλει σώσει καὶ τὸν μὴ ἀθῷον· ναί, διὰ τῆς καθαρότητος τῶν χειρῶν σου θέλει σωθῇ.
Job 23:1 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰὼβ καὶ εἶπε·
Job 23:2 Καὶ τὴν σήμερον τὸ παράπονόν μου εἶναι πικρόν· ἡ πληγὴ μου εἶναι βαρυτέρα τοῦ στεναγμοῦ μου.
Job 23:3 Εἴθε νὰ ἤξευρον ποῦ νὰ εὕρω αὐτόν· ἤθελον ὑπάγει ἕως τοῦ θρόνου αὐτοῦ·
Job 23:4 ἤθελον ἐκθέσει κρίσιν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἤθελον ἐμπλήσει τὸ στόμα μου ἀποδείξεων·
Job 23:5 ἤθελον γνωρίσει τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἤθελε μοὶ ἀποκριθῇ, καὶ ἤθελον νοήσει τί ἤθελε μοὶ εἰπεῖ.
Job 23:6 Μὴ ἐν πλήθει δυνάμεως θέλει διαμάχεσθαι μετ ἐμοῦ οὐχί· ἀλλ ἤθελε βάλει εἰς ἐμὲ προσοχήν.

Job 23:7 Τότε ἠδύνατο ὁ δίκαιος νὰ διαλεχθῇ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἤθελον ἐλευθερωθῇ διαπαντὸς ἀπὸ τοῦ κριτοῦ μου.
Job 23:8 Ἰδού, ὑπάγω ἐμπρός, ἀλλὰ δὲν εἶναι· καὶ ὀπίσω, ἀλλὰ δὲν βλέπω αὐτόν·
Job 23:9 εἰς τὰ ἀριστερά, ὅταν ἐργάζηται, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἴδω αὐτόν. Κρύπτεται εἰς τὰ δεξιά, καὶ δὲν βλέπω αὐτόν.
Job 23:10 Γνωρίζει ὅμως τὴν ὁδὸν μου· μὲ ἐδοκίμασε· θέλω ἐξέλθει ὡς χρυσίον.
Job 23:11 Ὁ ποῦς μου ἐνέμεινεν εἰς τὰ βήματα αὐτοῦ· ἐφύλαξα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξέκλινα·
Job 23:12 τὴν ἐντολὴν τῶν χειλέων αὐτοῦ, καὶ δὲν ὠπισθοδρόμησα· διετήρησα τοὺς λόγους τοῦ στόματος αὐτοῦ, μᾶλλον παρὰ τὴν ἀναγκαίαν μου τροφήν.
Job 23:13 Διότι αὐτὸς εἶναι ἐν μιᾷ βουλῇ· καὶ τίς δύναται νὰ ἀποστρέψῃ αὐτόν καὶ ὅ, τι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, κάμνει.
Job 23:14 Διότι ἐκτελεῖ τὸ ὁρισθὲν εἰς ἐμέ· καὶ πολλὰ τοιαῦτα εἶναι μετ' αὐτοῦ.
Job 23:15 Διὰ τοῦτο καταπλήττομαι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· συλλογίζομαι καὶ φρίττω ἀπ' αὐτοῦ·
Job 23:16 διότι ὁ Θεὸς ἐμαλάκωσε τὴν καρδίαν μου, καὶ ὁ Παντοδύναμος μὲ κατέπληξεν·
Job 23:17 ἐπειδὴ δὲν ἀπεκόπην πρὸ τοῦ σκότους, καὶ δὲν ἔκρυψε τὸν γνόφον ἀπὸ τοῦ προσώπου μου.
Job 24:1 Ἐπειδὴ οἱ καιροὶ δὲν εἶναι κεκρυμμένοι ἀπὸ τοῦ Παντοδυνάμου, διὰ τί οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν δὲν βλέπουσι τὰς ἡμέρας αὐτοῦ
Job 24:2 Μετακινοῦσιν ὅρια· ἁρπάζουσι ποίμνια καὶ ποιμαίνουσιν·
Job 24:3 ἀφαιροῦσι τὴν ὄνον τῶν ὀρφανῶν· λαμβάνουσι τὸν βοῦν τῆς χήρας εἰς ἐνέχυρον·
Job 24:4 ἐξωθοῦσι τοὺς ἐνδεεῖς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ· οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς ὁμοῦ κρύπτονται.
Job 24:5 Ἰδού, ὡς ἄγριοι ὄνοι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξέρχονται εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν ἐγειρόμενοι πρωῒ διὰ ἁρπαγήν· ἡ ἔρημος δίδει τροφὴν δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὰ τέκνα αὐτῶν.
Job 24:6 Θερίζουσιν ἀγρὸν μὴ ὄντα ἑαυτῶν, καὶ τρυγῶσιν ἄμπελον ἀδικίας.
Job 24:7 Κάμνουσι τοὺς γυμνοὺς νὰ νυκτερεύωσιν ἄνευ ἱματίου, καὶ δὲν ἔχουσι σκέπασμα εἰς τὸ ψῦχος.
Job 24:8 Ὑγραίνονται ἐκ τῶν βροχῶν τῶν ὀρέων καὶ ἐναγκαλίζονται τὸν βράχον, μὴ ἔχοντες καταφύγιον.
Job 24:9 Ἐκεῖνοι ἁρπάζουσι τὸν ὀρφανὸν ἀπὸ τοῦ μαστοῦ, καὶ λαμβάνουσιν ἐνέχυρον παρὰ τοῦ πτωχοῦ·
Job 24:10 κάμνουσιν αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ γυμνὸς ἄνευ ἱματίου, καὶ οἱ βαστάζοντες τὰ χειρόβολα μένουσι πεινῶντες.
Job 24:11 Οἱ ἐκπιέζοντες τὸ ἔλαιον ἐντὸς τῶν τοίχων αὐτῶν καὶ πατοῦντες τοὺς ληνοὺς αὐτῶν, διψῶσιν.
Job 24:12 Ἄνθρωποι στενάζουσιν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἡ ψυχὴ τῶν πεπληγωμένων βοᾷ· ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν ἐπιθέτει εἰς αὐτοὺς ἀφροσύνην.
Job 24:13 Οὗτοι εἶναι ἐκ τῶν ἀνθισταμένων εἰς τὸ φῶς· δὲν γνωρίζουσι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ δὲν μένουσιν ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ.
Job 24:14 Ὁ φονεὺς ἐγειρόμενος τὴν αὐγὴν φονεύει τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ἐνδεῆ, τὴν δὲ νύκτα γίνεται ὡς κλέπτης.
Job 24:15 Ὁ ὀφθαλμὸς ὁμοίως τοῦ μοιχοῦ παραφυλάττει τὸ νύκτωμα, λέγων, Ὀφθαλμὸς δὲν θέλει μὲ ἰδεῖ· καὶ καλύπτει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.
Job 24:16 Ἐν τῷ σκότει διατρυπῶσι τὰς οἰκίας, τὰς ὁποίας τὴν ἡμέραν ἐσημείωσαν δι' ἑαυτούς. Δὲν γνωρίζουσι φῶς·
Job 24:17 διότι ἡ αὐγὴ εἶναι εἰς πάντας αὐτοὺς σκιὰ θανάτου· ἐὰν τις γνωρίσῃ αὐτούς, εἶναι τρόμοι σκιᾶς θανάτου.
Job 24:18 Εἶναι ἐλαφροὶ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῶν ὑδάτων· ἡ μερὶς αὐτῶν εἶναι κατηραμένη ἐπὶ τῆς γῆς· δὲν βλέπουσι τὴν ὁδὸν τῶν ἀμπέλων.
Job 24:19 Ἡ ξηρασία καὶ ἡ θερμότης ἁρπάζουσι τὰ ὕδατα τῆς χιόνος, ὁ δὲ τάφος τοὺς ἁμαρτωλούς.
Job 24:20 Ἡ μήτρα θέλει λησμονήσει αὐτούς· ὁ σκώληξ θέλει βόσκεσθαι ἐπ' αὐτούς· δὲν θέλουσιν ἐλθεῖ πλέον εἰς ἐνθύμησιν· καὶ ἡ ἀδικία θέλει συντριφθῇ ὡς ξύλον.
Job 24:21 Κακοποιοῦσι τὴν στεῖραν τὴν ἄτεκνον· καὶ δὲν ἀγαθοποιοῦσι τὴν χήραν·
Job 24:22 καὶ κατακρατοῦσι τοὺς δυνατοὺς διὰ τῆς δυνάμεως αὐτῶν· ἐγείρονται, καὶ δὲν εἶναι οὐδεὶς ἀσφαλὴς ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.
Job 24:23 Ἔδωκε μὲν ὁ Θεὸς εἰς αὐτοὺς ἀσφάλειαν καὶ ἀναπαύονται· ὅμως οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶναι ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.
Job 24:24 Ὑψόνονται ὀλίγον καιρὸν καὶ δὲν ὑπάρχουσι, καὶ καταβάλλονται ὡς πάντες· σηκόνονται ἐκ τοῦ μέσου καὶ ἀποκόπτονται ὡς ἡ κεφαλὴ τῶν ἀσταχύων·
Job 24:25 καὶ ἐὰν τώρα δὲν ἦναι οὕτω, τίς θέλει μὲ διαψεύσει καὶ ἐξουθενίσει τοὺς λόγους μου
Job 25:1 Καὶ ἀπεκρίθη Βιλδὰδ ὁ Σαυχίτης καὶ εἶπεν·
Job 25:2 Ἐξουσία καὶ φόβος εἶναι μετ' αὐτοῦ· ἐκτελεῖ εἰρήνην εἰς τὰ ὕψη αὐτοῦ.
Job 25:3 Ὑπάρχει ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τίνα δὲν ἀνατέλλει τὸ φῶς αὐτοῦ
Job 25:4 Πῶς λοιπὸν δύναται ἄνθρωπος νὰ δικαιωθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἢ πῶς δύναται νὰ ἦναι καθαρὸς ὁ γεγεννημένος ἐκ γυναικὸς
Job 25:5 Ἰδού, καὶ αὐτὴ ἡ σελήνη δὲν εἶναι λαμπρά, καὶ οἱ ἀστέρες δὲν εἶναι καθαροὶ ἐνώπιον αὐτοῦ.
Job 25:6 Πόσον ὀλιγώτερον ὁ ἄνθρωπος, ἡ σαπρία καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ σκώληξ
Job 26:1 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰὼβ καὶ εἶπε·

Job 26:2 Πόσον ἐβοήθησας τὸν ἀδύνατον· ἔσωσας βραχίονα ἀνίσχυρον.
Job 26:3 Πόσον συνεβούλευσας τὸν ἄσοφον καὶ ἐντελῆ σύνεσιν ἔδειξας
Job 26:4 Πρὸς τίνα ἀπήγγειλας τοὺς λόγους καὶ τίνος πνοὴ ἐξῆλθεν ἀπὸ σοῦ
Job 26:5 Οἱ νεκροὶ τρέμουσιν αὐτὸν ὑποκάτωθεν τῶν ὑδάτων, καὶ οἱ συγκατοικοῦντες μετ᾽ αὐτῶν.
Job 26:6 Γυμνὸς ὁ ᾅδης ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀπώλεια δὲν ἔχει σκέπασμα.
Job 26:7 Ἐκτείνει τὸν βορέαν ἐπὶ τὸ κενόν· κρεμᾷ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ μηδέν.
Job 26:8 Δεσμεύει τὰ ὕδατα εἰς τὰς νεφέλας αὐτοῦ· καὶ ἡ νεφέλη δὲν σχίζεται ὑποκάτω αὐτῶν.
Job 26:9 Σκεπάζει τὸ πρόσωπον τοῦ θρόνου αὐτοῦ· ἐκτείνει τὸ νέφος αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτόν.
Job 26:10 Περιεκύκλωσε τὰ ὕδατα μὲ ὅρια, ἕως τῆς συντελείας τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους.
Job 26:11 Οἱ στύλοι τοῦ οὐρανοῦ τρέμουσι καὶ ἐξίστανται ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ.
Job 26:12 Ταράττει τὴν θάλασσαν διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ διὰ τῆς συνέσεως αὐτοῦ καταδαμάζει τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῆς.
Job 26:13 Διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ἐκόσμησε τοὺς οὐρανούς· ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐσχημάτισε τὸν συστρεφόμενον ὄφιν.
Job 26:14 Ἰδού, ταῦτα εἶναι μέρη τῶν ὁδῶν αὐτοῦ· ἀλλὰ πόσον ἐλάχιστον πρᾶγμα ἀκούομεν περὶ αὐτοῦ τὴν δὲ βροντὴν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ τίς δύναται νὰ ἐννοήσῃ
Job 27:1 Καὶ ἐξηκολούθησεν ὁ Ἰὼβ τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε·
Job 27:2 Ζῇ ὁ Θεός, ὁ ἀποβαλὼν τὴν κρίσιν μου, καὶ ὁ Παντοδύναμος, ὁ πικράνας τὴν ψυχήν μου,
Job 27:3 ὅτι πάντα τὸν χρόνον ἐνόσῳ ἡ πνοή μου εἶναι ἐν ἐμοὶ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς μυκτῆράς μου,
Job 27:4 τὰ χείλη μου δὲν θέλουσι λαλήσει ἀδικίαν καὶ ἡ γλῶσσά μου δὲν θέλει μελετήσει δόλον.
Job 27:5 Μὴ γένοιτο εἰς ἐμὲ νὰ σᾶς δικαιώσω· ἕως νὰ ἐκπνεύσω, δὲν θέλω ἀπομακρύνει τὴν ἀκεραιότητά μου ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Job 27:6 Θέλω κρατεῖ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ δὲν θέλω ἀφήσει αὐτήν· ἡ καρδία μου δὲν θέλει μὲ ἐλέγξει ἐνόσῳ ζῶ.
Job 27:7 Ὁ ἐχθρός μου νὰ ἦναι ὡς ὁ ἀσεβὴς καὶ ὁ ἀνιστάμενος κατ᾽ ἐμοῦ ὡς ὁ παράνομος.
Job 27:8 Διότι τίς ἡ ἐλπὶς τοῦ ὑποκριτοῦ, ἂν καὶ ἐπλεονέκτησεν, ὅταν ὁ Θεὸς ἀποσπᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
Job 27:9 Ἆρά γε θέλει ἀκούσει ὁ Θεὸς τὴν κραυγὴν αὐτοῦ, ὅταν ἐπέλθῃ ἐπ᾽ αὐτὸν συμφορά
Job 27:10 Θέλει εὐφραίνεσθαι εἰς τὸν Παντοδύναμον θέλει ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεὸν ἐν παντὶ καιρῷ
Job 27:11 θέλω σᾶς διδάξει τί εἶναι ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Θεοῦ· ὅ, τι εἶναι παρὰ τῷ Παντοδυνάμῳ, δὲν θέλω κρύψει αὐτό.
Job 27:12 Ἰδού, σεῖς πάντες εἴδετε· διὰ τί λοιπὸν εἶσθε ὅλως τόσον μάταιοι
Job 27:13 Τοῦτο εἶναι παρὰ Θεοῦ ἡ μερὶς τοῦ ἀσεβοῦς ἀνθρώπου, καὶ ἡ κληρονομία τῶν δυναστῶν, τὴν ὁποίαν θέλουσι λάβει παρὰ τοῦ Παντοδυνάμου.
Job 27:14 Ἐὰν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πολλαπλασιασθῶσιν, εἶναι διὰ τὴν ῥομφαίαν· καὶ οἱ ἔκγονοι αὐτοῦ δὲν θέλουσι χορτασθῇ ἄρτον.
Job 27:15 Οἱ ἐναπολειφθέντες αὐτοῦ θέλουσι ταφῇ ἐν θανάτῳ· καὶ αἱ χῆραι αὐτοῦ δὲν θέλουσι κλαύσει.
Job 27:16 Καὶ ἂν ἐπισωρεύσῃ ἀργύριον ὡς τὸ χῶμα καὶ ἑτοιμάσῃ ἱμάτια ὡς τὸν πηλόν·
Job 27:17 δύναται μὲν νὰ ἑτοιμάσῃ, πλὴν ὁ δίκαιος θέλει ἐνδυθῇ αὐτά· καὶ ὁ ἀθῶος θέλει διαμοιρασθῇ τὸ ἀργύριον.
Job 27:18 Οἰκοδομεῖ τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς τὸ σαράκιον, καὶ ὡς καλύβην, τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ ἀγροφύλαξ.
Job 27:19 Πλαγιάζει πλούσιος, πλὴν δὲν θέλει συναχθῇ· ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ δὲν ὑπάρχει.
Job 27:20 Τρόμοι συλλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ὕδατα, ἀνεμοστρόβιλος ἁρπάζει αὐτὸν τὴν νύκτα.
Job 27:21 Σηκόνει αὐτὸν ἀνατολικὸς ἄνεμος, καὶ ὑπάγει· καὶ ἀποσπᾷ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ.
Job 27:22 Διότι ὁ Θεὸς θέλει ῥίψει κατ᾽ αὐτοῦ συμφορὰς καὶ δὲν θέλει φεισθῇ· ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ σπεύδει νὰ φύγῃ.
Job 27:23 Θέλουσι κροτήσει τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ θέλουσι συρίξει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῶν.
Job 28:1 Βεβαίως εἶναι τόπος τοῦ ἀργυρίου ὅθεν ἐξάγεται, καὶ τόπος τοῦ χρυσίου ὅπου καθαρίζεται·
Job 28:2 ὁ σίδηρος λαμβάνεται ἐκ τῆς γῆς καὶ ὁ χαλκὸς χύνεται ἐκ τῆς πέτρας.
Job 28:3 Βάλλει μὲν ὁ ἄνθρωπος ὅρια εἰς τὸ σκότος καὶ ἀνιχνεύει τὰ πάντα μέχρι τελειότητος· τοὺς λίθους τοῦ σκότους καὶ τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου.
Job 28:4 Χείμαρρος ἐξορμᾷ ἐκ τοῦ τόπου ὅπου κατοικεῖ· ὕδατα ἀδοκίμαστα ὑπὸ τοῦ ποδός· ταῦτα ὀλιγοστεύουσι καὶ ἀναχωροῦσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.
Job 28:5 Περὶ δὲ τῆς γῆς, ἐξ αὐτῆς ἐξέρχεται ὁ ἄρτος καὶ ὑποκάτωθεν αὐτῆς ἀνασκάπτεται ὡς ὑπὸ πυρός·
Job 28:6 οἱ λίθοι αὐτῆς εἶναι τόπος σαπφείρων· καὶ ἐν αὐτῇ χῶμα χρυσίου.
Job 28:7 Τὴν ὁδὸν ἐκείνην δὲν γνωρίζει πτηνὸν καὶ ὀφθαλμὸς γυπὸς δὲν εἶδεν αὐτήν·
Job 28:8 τὰ θηρία δὲν ἐπάτησαν αὐτήν, ὁ ἄγριος λέων δὲν ἐπέρασε δι᾽ αὐτῆς.
Job 28:9 Ἐκτείνει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν σκληρὸν βράχον· ἀνατρέπει τὰ ὄρη ἀπὸ τῆς ῥίζης.
Job 28:10 Ἐγκόπτει ποταμοὺς μεταξὺ τῶν βράχων· καὶ ὁ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ ἀνακαλύπτει πᾶν πολύτιμον.
Job 28:11 Δεσμεύει τῶν ποταμῶν τὴν πλημμύραν· καὶ τὸ κεκρυμμένον ἐκφέρει εἰς φῶς.
Job 28:12 Ἀλλ᾽ ἡ σοφία πόθεν θέλει εὑρεθῇ καὶ ποῦ εἶναι ὁ τόπος τῆς συνέσεως
Job 28:13 Ὁ ἄνθρωπος δὲν γνωρίζει τὴν τιμὴν αὐτῆς· καὶ δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ γῇ τῶν ζώντων.
Job 28:14 Ἡ ἄβυσσος λέγει, δὲν εἶναι ἐν ἐμοί· καὶ ἡ θάλασσα λέγει, δὲν εἶναι μετ᾽ ἐμοῦ.

Job 28:15 Δὲν δύναται νὰ δοθῇ χρυσίον ἀντ' αὐτῆς· καὶ ἀργύριον δὲν δύναται νὰ ζυγισθῇ εἰς ἀντάλλαγμα αὐτῆς.
Job 28:16 Δὲν δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ μὲ τὸ χρυσίον τοῦ Ὀφείρ, μὲ τὸν πολύτιμον ὄνυχα καὶ σάπφειρον.
Job 28:17 Τὸ χρυσίον καὶ ὁ κρύσταλλος δὲν δύναται νὰ ἐξισωθῶσι μὲ αὐτήν· καὶ ἀντάλλαγμα αὐτῆς νὰ γείνῃ μὲ σκεύη καθαρωτάτου χρυσίου.
Job 28:18 Δὲν θέλει μνημονευθῇ κοράλλιον, ἢ μαργαρίται· διότι ἡ τιμὴ τῆς σοφίας εἶναι ὑπερτέρα τῶν πολυτίμων λίθων.
Job 28:19 Τὸ τοπάζιον τῆς Αἰθιοπίας δὲν θέλει ἐξισωθῇ μὲ αὐτήν· δὲν θέλει ἐκτιμηθῇ μὲ καθαρὸν χρυσίον.
Job 28:20 Πόθεν λοιπὸν ἔρχεται ἡ σοφία καὶ ποῦ εἶναι ὁ τόπος τῆς συνέσεως
Job 28:21 Εἶναι βεβαίως κεκρυμμένη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάντων τῶν ζώντων, καὶ ἐσκεπασμένη ἀπὸ τῶν πτηνῶν τοῦ ουρανοῦ.
Job 28:22 Ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος λέγουσι, Διὰ τῶν ὤτων ἡμῶν ἠκούσαμεν τὴν φήμην αὐτῆς.
Job 28:23 Ὁ Θεὸς ἐννοεῖ τὴν ὁδὸν αὐτῆς, καὶ αὐτὸς γνωρίζει τὸν τόπον αὐτῆς.
Job 28:24 Ἐπειδὴ αὐτὸς θεωρεῖ ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς, βλέπει ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ,
Job 28:25 διὰ νὰ ζυγίζῃ τὸ βάρος τῶν ἀνέμων, καὶ νὰ σταθμίζῃ τὰ ὕδατα μὲ μέτρον.
Job 28:26 Ὅτε ἔκαμε νόμον διὰ τὴν βροχὴν καὶ ὁδὸν διὰ τὴν ἀστραπὴν τῆς βροντῆς,
Job 28:27 τότε εἶδε καὶ ἐφανέρωσεν αὐτήν· ἡτοίμασεν αὐτὴν καὶ μάλιστα ἐξιχνίασεν αὐτήν.
Job 28:28 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον, Ἰδού, ὁ φόβος τοῦ Κυρίου, οὗτος εἶναι ἡ σοφία, καὶ ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τοῦ κακοῦ σύνεσις.
Job 29:1 Καὶ ἐξηκολούθησεν ὁ Ἰὼβ τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν·
Job 29:2 Ὢ νὰ ἤμην ὡς εἰς τοὺς παρελθόντας μῆνας, ὡς ἐν ταῖς ἡμέραις ὅτε ὁ Θεὸς μὲ ἐφύλαττεν·
Job 29:3 ὅτε ὁ λύχνος αὐτοῦ ἔφεγγεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, καὶ διὰ τοῦ φωτὸς αὐτοῦ περιεπάτουν ἐν τῷ σκότει·
Job 29:4 καθὼς ἤμην ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀκμῆς μου, ὅτε ἡ εὔνοια τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐπὶ τὴν σκηνήν μου·
Job 29:5 ὅτε ὁ Παντοδύναμος ἦτο μετ' ἐμοῦ, καὶ τὰ παιδία μου κύκλῳ μου·
Job 29:6 ὅτε ἔπλυνον τὰ βήματά μου μὲ βούτυρον, καὶ ὁ βράχος ἐξέχεε δι' ἐμὲ ποταμοὺς ἐλαίου·
Job 29:7 ὅτε διὰ τῆς πόλεως ἐξηρχόμην εἰς τὴν πύλην, ἡτοίμαζον τὴν καθέδραν μου ἐν τῇ πλατείᾳ
Job 29:8 Οἱ νέοι μὲ ἔβλεπον καὶ ἐκρύπτοντο· καὶ οἱ γέροντες ἐγειρόμενοι ἵσταντο.
Job 29:9 Οἱ ἄρχοντες ἔπαυον ὁμιλοῦντες καὶ ἔβαλλον χεῖρα ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν.
Job 29:10 Ἡ φωνὴ τῶν ἐγκρίτων ἐκρατεῖτο, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἐκολλᾶτο εἰς τὸν οὐρανίσκον αὐτῶν.
Job 29:11 Ὅτε τὸ ὠτίον ἤκουε καὶ μὲ ἐμακάριζε, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ἔβλεπε καὶ ἐμαρτύρει ὑπὲρ ἐμοῦ·
Job 29:12 διότι ἠλευθέρουν τὸν πτωχὸν βοῶντα καὶ τὸν ὀρφανὸν τὸν μὴ ἔχοντα βοηθόν.
Job 29:13 Ἡ εὐλογία τοῦ ἀπολλυμένου ἤρχετο ἐπ' ἐμέ· καὶ τὴν καρδίαν τῆς χήρας εὔφραινον.
Job 29:14 Ἐφόρουν δικαιοσύνην καὶ ἐνεδυόμην τὴν εὐθύτητά μου ὡς ἐπενδύτην καὶ διάδημα.
Job 29:15 Ἤμην ὀφθαλμὸς εἰς τὸν τυφλὸν καὶ ποῦς εἰς τὸν χωλὸν ἐγώ.
Job 29:16 Ἤμην πατὴρ εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ τὴν δίκην τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώριζον ἐξιχνίαζον.
Job 29:17 Καὶ συνέτριβον τοὺς κυνόδοντας τοῦ ἀδίκου καὶ ἀπέσπων τὸ θήραμα ἀπὸ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ.
Job 29:18 Τότε ἔλεγον, θέλω ἀποθάνει ἐν τῇ φωλεᾷ μου καὶ ὡς τὴν ἄμμον θέλω πολλαπλασιάσει τὰς ἡμέρας μου.
Job 29:19 Ἡ ῥίζα μου ἦτο ἀνοικτὴ πρὸς τὰ ὕδατα, καὶ ἡ δρόσος διενυκτέρευεν ἐπὶ τῶν κλάδων μου.
Job 29:20 Ἡ δόξα μου ἀνενεοῦτο ἐν ἐμοί, καὶ τὸ τόξον μου ἐκρατύνετο ἐν τῇ χειρί μου.
Job 29:21 Μὲ ἠκροάζοντο προσέχοντες καὶ εἰς τὴν συμβουλήν μου ἐσιώπων.
Job 29:22 Μετὰ τοὺς λόγους μου δὲν προσέθετον οὐδέν, καὶ ἡ ὁμιλία μου ἐστάλαζεν ἐπ' αὐτούς.
Job 29:23 Καὶ μὲ περιέμενον ὡς τὴν βροχήν· καὶ ἦσαν κεχηνότες ὡς διὰ τὴν ὄψιμον βροχήν.
Job 29:24 Ἐγέλων πρὸς αὐτούς, καὶ δὲν ἐπίστευον· καὶ τὴν φαιδρότητα τοῦ προσώπου μου δὲν ἄφινον νὰ πέσῃ.
Job 29:25 Ἐὰν ἠρεσκόμην εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν, ἐκαθήμην πρῶτος, καὶ κατεσκήνουν ὡς βασιλεὺς ἐν τῷ στρατεύματι, ὡς ὁ παρηγορῶν τοὺς τεθλιμμένους.
Job 30:1 Ἀλλὰ τώρα οἱ νεώτεροί μου τὴν ἡλικίαν μὲ περιγελῶσι, τῶν ὁποίων τοὺς πατέρας δὲν ἤθελον καταδεχθῇ νὰ βάλω μετὰ τῶν κυνῶν τοῦ ποιμνίου μου.
Job 30:2 Καὶ εἰς τί τῳόντι ἠδύνατο νὰ μὲ ὠφελήσῃ ἡ δύναμις τῶν χειρῶν αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἰσχὺς ἐξέλιπε
Job 30:3 Δι' ἔνδειαν καὶ πεῖναν ἦσαν ἀπομεμονωμένοι· ἔφευγον εἰς γῆν ἄνυδρον, σκοτεινήν, ἠφανισμένην καὶ ἔρημον·
Job 30:4 ἔκοπτον μολόχην πλησίον τῶν θάμνων καὶ τὴν ῥίζαν τῶν ἀρκεύθων διὰ τροφὴν αὐτῶν.
Job 30:5 Ἦσαν ἐκ μέσου δεδιωγμένοι· ἐφώναζον ἐπ' αὐτοὺς ὡς κλέπτας.
Job 30:6 Κατῴκουν ἐν τοῖς κρημνοῖς τῶν χειμάρρων, ταῖς τρύπαις τῆς γῆς καὶ τοῖς βρόχοις.
Job 30:7 Μεταξὺ των θάμνων ὠγκῶντο· ὑποκάτω τῶν ἀκανθῶν συνήγοντο·
Job 30:8 ἄφρονες καὶ δύσφημοι, ἐκδεδιωγμένοι ἐκ τῆς γῆς.
Job 30:9 Καὶ τώρα ἐγὼ εἶμαι τὸ τραγῴδιον αὐτῶν, εἶμαι καὶ ἡ παροιμία αὐτῶν.
Job 30:10 Μὲ βδελύττονται, ἀπομακρύνονται ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δὲν συστέλλονται νὰ πτύωσιν εἰς τὸ πρόσωπόν μου.
Job 30:11 Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς διέλυσε τὴν ὑπεροχήν μου καὶ μὲ ἔθλιψεν, ἀπέρριψαν καὶ αὐτοὶ τὸν χαλινὸν ἔμπροσθέν μου.

Job 30:12 Ἐκ δεξιῶν ἀνίστανται οἱ νέοι· ἀπωθοῦσι τοὺς πόδας μου, καὶ ἑτοιμάζουσι κατ' ἐμοῦ τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς αὐτῶν.
Job 30:13 Ἀνατρέπουσι τὴν ὁδόν μου, ἐπαυξάνουσι τὴν συμφοράν μου, χωρὶς νὰ ἔχωσι βοηθόν.
Job 30:14 Ἐφορμῶσιν ὡς σφοδρὰ πλημμύρα, ἐπὶ τῆς ἐρημώσεώς μου περικυλίονται.
Job 30:15 Τρόμοι ἐστράφησαν ἐπ' ἐμέ· καταδιώκουσι τὴν ψυχήν μου ὡς ἄνεμος· καὶ ἡ σωτηρία μου παρέρχεται ὡς νέφος.
Job 30:16 Καὶ τώρα ἡ ψυχή μου ἐξεχύθη ἐντός μου· ἡμέραι θλίψεως μὲ κατέλαβον.
Job 30:17 Τὴν νύκτα τὰ ὀστᾶ μου διεπεράσθησαν ἐν ἐμοί, καὶ τὰ νεῦρά μου δὲν ἀναπαύονται.
Job 30:18 Ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς δυνάμεως ἠλλοιώθη τὸ ἔνδυμά μου· μὲ περισφίγγει ὡς τὸ περιλαίμιον τοῦ χιτῶνός μου.
Job 30:19 Μὲ ἔρριψεν εἰς τὸν πηλόν, καὶ ὡμοιώθην μὲ χῶμα καὶ κόνιν.
Job 30:20 Κράζω πρὸς σέ, καὶ δὲν μοὶ ἀποκρίνεσαι· ἵσταμαι, καὶ μὲ παραβλέπεις.
Job 30:21 Ἔγεινες ἀνελεήμων πρὸς ἐμέ· διὰ τῆς κραταιᾶς χειρός σου μὲ μαστιγόνεις.
Job 30:22 Μὲ ἐσήκωσας ἐπὶ τὸν ἄνεμον· μὲ ἐπεβίβασας καὶ διέλυσας τὴν οὐσίαν μου.
Job 30:23 Ἐξεύρω μὲν ὅτι θέλεις μὲ φέρει εἰς θάνατον καὶ τὸν οἶκον τὸν προσδιωρισμένον εἰς πάντα ζῶντα.
Job 30:24 Ἀλλὰ δὲν θέλει ἐκτείνει χεῖρα εἰς τὸν τάφον, ἐὰν κράζωσι πρὸς αὐτὸν ὅταν ἀφανίζῃ.
Job 30:25 Δὲν ἔκλαυσα ἐγὼ διὰ τὸν ὄντα ἐν ἡμέραις σκληραῖς, καὶ ἐλυπήθη ἡ ψυχή μου διὰ τὸν πτωχόν
Job 30:26 Ἐνῷ περιέμενον τὸ καλόν, τότε ἦλθε τὸ κακόν· καὶ ἐνῷ ἀνέμενον τὸ φῶς, τότε ἦλθε τὸ σκότος.
Job 30:27 Τὰ ἐντόσθιά μου ἀνέβρασαν καὶ δὲν ἀνεπαύθησαν· ἡμέραι θλίψεως μὲ προέφθασαν.
Job 30:28 Περιεπάτησα μελαγχροινὸς οὐχὶ ὑπὸ ἡλίου· ἐσηκώθην, ἐβόησα ἐν συνάξει.
Job 30:29 Ἔγεινα ἀδελφὸς τῶν δρακόντων καὶ σύντροφος τῶν στρουθοκαμήλων.
Job 30:30 Τὸ δέρμα μου ἐμαύρισεν ἐπ' ἐμέ, καὶ τὰ ὀστᾶ μου κατεκαύθησαν ὑπὸ τῆς φλογώσεως.
Job 30:31 Ἡ δὲ κιθάρα μου μετεβλήθη εἰς πένθος καὶ τὸ ὄργανόν μου εἰς φωνὴν κλαιόντων.
Job 31:1 Ἔκαμον συνθήκην μετὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου· καὶ πῶς νὰ ἔχω τὸν στοχασμόν μου ἐπὶ παρθένον
Job 31:2 καὶ τί τὸ μερίδιον παρὰ Θεοῦ ἄνωθεν καὶ ἡ κληρονομία τοῦ Παντοδυνάμου ἐκ τῶν ὑψηλῶν
Job 31:3 Οὐχὶ ἀφανισμὸς διὰ τὸν ἀσεβῆ καὶ ταλαιπωρία διὰ τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας
Job 31:4 δὲν βλέπει αὐτὸς τὰς ὁδούς μου καὶ ἀπαριθμεῖ πάντα τὰ βήματά μου
Job 31:5 Ἐὰν περιεπάτησα μὲ ψεῦδος, ἢ ὁ πούς μου ἔσπευσεν εἰς δόλον,
Job 31:6 ἂς μὲ ζυγίσῃ διὰ τῆς στάθμης τῆς δικαιοσύνης καὶ ἂς γνωρίσῃ ὁ Θεὸς τὴν ἀκεραιότητά μου·
Job 31:7 ἂν τὸ βῆμά μου ἐξετράπη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ καὶ ἡ καρδία μου ἐπηκολούθησε τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἂν κηλὶς προσεκολλήθη εἰς τὰς χεῖράς μου·
Job 31:8 νὰ σπείρω, καὶ ἄλλος νὰ φάγῃ· καὶ νὰ ἐκριζωθῶσιν οἱ ἔκγονοί μου.
Job 31:9 Ἂν ἡ καρδία μου ἠπατήθη ὑπὸ γυναικός, ἢ παρεμόνευσα εἰς τὴν θύραν τοῦ πλησίον μου,
Job 31:10 ἡ γυνή μου νὰ ἀλέσῃ δι' ἄλλον, καὶ ἄλλοι νὰ πέσωσιν ἐπ' αὐτήν.
Job 31:11 Διότι μιαρὸν ἀνόμημα τοῦτο καὶ ἁμάρτημα κατάδικον·
Job 31:12 διότι εἶναι πῦρ κατατρῶγον μέχρις ἀφανισμοῦ, καὶ ἤθελεν ἐκριζώσει πάντα τὰ γεννήματά μου.
Job 31:13 Ἂν κατεφρόνησα τὴν κρίσιν τοῦ δούλου μου ἢ τῆς δούλης μου, ὅτε διεφέροντο πρὸς ἐμέ,
Job 31:14 τί θέλω κάμει τότε, ὅταν ἐγερθῇ ὁ Θεὸς καὶ ὅταν ἐπισκεφθῇ, τί θέλω ἀποκριθῆ πρὸς αὐτὸν
Job 31:15 Ὁ ποιήσας ἐμὲ ἐν τῇ κοιλίᾳ, δὲν ἐποίησε καὶ ἐκεῖνον καὶ δὲν ἐμόρφωσεν ἡμᾶς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ μήτρᾳ
Job 31:16 Ἂν ἠρνήθην τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πτωχῶν, ἢ ἐμάρανα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς χήρας,
Job 31:17 ἢ ἔφαγον μόνος τὸν ἄρτον μου, καὶ ὁ ὀρφανὸς δὲν ἔφαγεν ἐξ αὐτοῦ·
Job 31:18 διότι ὁ μὲν ἐκ νεότητός μου ἐτρέφετο μετ' ἐμοῦ, ὡς μετὰ πατρός, τὴν δὲ ἐκ κοιλίας τῆς μητρός μου ὡδήγησα·
Job 31:19 ἂν εἶδον τινὰ ἀπολλύμενον δι' ἔλλειψιν ἐνδύματος ἢ πτωχὸν χωρὶς σκεπάσματος,
Job 31:20 ἂν οἱ νεφροὶ αὐτοῦ δὲν μὲ εὐλόγησαν καὶ δὲν ἐθερμάνθη μὲ τὸ μαλλίον τῶν προβάτων μου,
Job 31:21 ἂν ἐσήκωσα τὴν χεῖρά μου κατὰ τοῦ ὀρφανοῦ, βλέπων ὅτι ὑπερίσχυον ἐν τῇ πύλῃ,
Job 31:22 νὰ πέσῃ ὁ βραχίων μου ἐκ τοῦ ὤμου, καὶ ἡ χείρ μου νὰ συντριφθῇ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος.
Job 31:23 Διότι ὁ παρὰ τοῦ Θεοῦ ὄλεθρος ἦτο εἰς ἐμὲ φρίκη καὶ διὰ τὴν μεγαλειότητα αὐτοῦ δὲν ἤθελον δυνηθῆ νὰ ἀνθέξω.
Job 31:24 Ἂν ἔθεσα εἰς τὸ χρυσίον τὴν ἐλπίδα μου, ἢ εἶπα πρὸς τὸ καθαρὸν χρυσίον, Σὺ εἶσαι τὸ θάρρος μου,
Job 31:25 ἂν εὐφράνθην διότι ὁ πλοῦτός μου ἦτο μέγας καὶ διότι ἡ χείρ μου εὕρηκεν ἀφθονίαν,
Job 31:26 ἂν ἐθεώρουν τὸν ἥλιον ἀναλάμποντα ἢ τὴν σελήνην περιπατοῦσαν ἐν τῇ λαμπρότητι αὐτῆς,
Job 31:27 καὶ ἡ καρδία μου ἐθέλχθη κρυφίως, ἢ μὲ τὸ στόμα μου ἐφίλησα τὴν χεῖρά μου,
Job 31:28 καὶ τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἀνόμημα κατάδικον· διότι ἤθελον ἀρνηθῆ τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον.
Job 31:29 Ἂν ἐχάρην εἰς τὸν ἀφανισμὸν τοῦ μισοῦντός με, ἢ ἐπεχάρην ὅτε εὕρηκεν αὐτὸν κακόν·
Job 31:30 διότι οὐδὲ ἀφῆκα τὸ στόμα μου νὰ ἁμαρτήσῃ, εὐχόμενος κατάραν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
Job 31:31 ἂν οἱ ἄνθρωποι τῆς σκηνῆς μου δὲν εἶπον, τίς θέλει δείξει ἄνθρωπον μὴ χορτασθέντα ἀπὸ τῶν κρεάτων αὐτοῦ

Job 31:32 Ὁ ξένος δὲν διενυκτέρευεν ἔξω· ἤνοιγον τὴν θύραν μου εἰς τὸν ὁδοιπόρον·
Job 31:33 ἂν ἐσκέπασα τὴν παράβασίν μου ὡς ὁ Ἀδάμ, κρύπτων τὴν ἀνομίαν μου ἐν τῷ κόλπῳ μου·
Job 31:34 διότι μήπως ἐφοβούμην μέγα πλῆθος, ἢ μὲ ἐτρόμαζεν ἡ καταφρόνησις τῶν οἰκογενειῶν, ὥστε νὰ σιωπήσω καὶ νὰ μὴ ἐκβῶ ἐκ τῆς θύρας
Job 31:35 Ὢ νὰ ἦτό τις νὰ μὲ ἤκουεν. Ἰδού, ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ ἀπεκρίνετο ὁ Παντοδύναμος εἰς ἐμέ, καὶ ὁ ἀντίδικός μου νὰ ἔγραφε βιβλίον.
Job 31:36 Βεβαίως ἤθελον βαστάσει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου μου, ἤθελον περιδέσει αὐτὸ στέφανον ἐπ' ἐμέ·
Job 31:37 ἤθελον φανερώσει πρὸς αὐτὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν βημάτων μου· ὡς ἄρχων ἤθελον πλησιάσει εἰς αὐτόν.
Job 31:38 Ἂν ὁ ἀγρὸς μου καταβοᾷ ἐναντίον μου καὶ κλαίωσιν ὁμοῦ οἱ αὔλακες αὐτοῦ,
Job 31:39 ἂν ἔφαγον τὸν καρπὸν αὐτοῦ χωρὶς μισθόν, ἢ ἔκαμον νὰ ἐκβῇ ἡ ψυχὴ τῶν γεωργῶν αὐτοῦ,
Job 31:40 Ἂς φυτρώσωσι τρίβολοι ἀντὶ σίτου καὶ ζιζάνια ἀντὶ κριθῆς. Ἐτελείωσαν οἱ λόγοι τοῦ Ἰώβ.
Job 32:1 Ἔπαυσαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνθρωποι ἀποκρινόμενοι πρὸς τὸν Ἰώβ, διότι ἦτο δίκαιος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
Job 32:2 Τότε ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Ἐλιού, υἱοῦ τοῦ Βαραχιὴλ τοῦ Βουζίτου, ἐκ τῆς συγγενείας τοῦ Ἀράμ· κατὰ τοῦ Ἰὼβ ἐξήφθη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, διότι ἐδικαίονεν ἑαυτὸν μᾶλλον παρὰ τὸν Θεόν.
Job 32:3 Καὶ κατὰ τῶν τριῶν αὐτοῦ φίλων ἐξήφθη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, διότι δὲν εὕρηκαν ἀπόκρισιν καὶ κατεδίκασαν τὸν Ἰώβ.
Job 32:4 Ὁ δὲ Ἐλιοὺ περιέμενε νὰ λαλήσῃ πρὸς τὸν Ἰώβ, διότι ἐκεῖνοι ἦσαν γεροντότεροι αὐτοῦ.
Job 32:5 Ὅτε δὲ ὁ Ἐλιοὺ εἶδεν, ὅτι δὲν ἦτο ἀπόκρισις ἐν τῷ στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, ἐξήφθη ὁ θυμὸς αὐτοῦ.
Job 32:6 καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἐλιοὺ ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχιὴλ τοῦ Βουζίτου καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι νέος τὴν ἡλικίαν, καὶ σεῖς γέροντες· διὰ τοῦτο ἐφοβήθην καὶ συνεστάλην νὰ σᾶς φανερώσω τὴν γνώμην μου.
Job 32:7 Ἐγὼ εἶπα, Αἱ ἡμέραι ἂς λαλήσωσι καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν ἂς διδάξῃ, σοφίαν.
Job 32:8 Βεβαίως εἶναι πνεῦμα ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἡ ἔμπνευσις ὅμως τοῦ Παντοδυνάμου συνετίζει αὐτόν.
Job 32:9 Οἱ μεγαλήτεροι δὲν εἶναι πάντοτε σοφοί· οὔτε οἱ γέροντες νοοῦσι κρίσιν.
Job 32:10 Διὰ τοῦτο εἶπα, Ἀκούσατέ μου· θέλω φανερώσει καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην μου.
Job 32:11 Ἰδού, ἐπρόσμενα τοὺς λόγους σας· ἠκροάσθην τὰ ἐπιχειρήματά σας, ἑωσοῦ ἐξετάσητε τοὺς λόγους.
Job 32:12 Καὶ σᾶς παρετήρουν, καὶ ἰδού, οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἠδυνήθη νὰ καταπείσῃ τὸν Ἰώβ, ἀποκρινόμενος εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ·
Job 32:13 διὰ νὰ μὴ εἴπητε, Ἡμεῖς εὑρήκαμεν σοφίαν. Ὁ Θεὸς θέλει καταβάλει αὐτόν, οὐχὶ ἄνθρωπος.
Job 32:14 Ἐκεῖνος δὲ δὲν διηύθυνε λόγους πρὸς ἐμέ· καὶ δὲν θέλω ἀποκριθῆ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὰς ὁμιλίας σας.
Job 32:15 Ἐκεῖνοι ἐτρόμαξαν, δὲν ἀπεκρίθησαν πλέον· ἔχασαν τοὺς λόγους αὐτῶν.
Job 32:16 Καὶ περιέμενον, ἐπειδὴ δὲν ἐλάλουν· ἀλλ' ἵσταντο· δὲν ἀπεκρίνοντο πλέον.
Job 32:17 Ἂς ἀποκριθῶ καὶ ἐγὼ τὸ μέρος μου· ἂς φανερώσω καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην μου.
Job 32:18 Διότι εἶμαι πλήρης λόγων· τὸ πνεῦμα ἐντὸς μου μὲ ἀναγκάζει.
Job 32:19 Ἰδού, ἡ κοιλία μου εἶναι ὡς οἶνος ὅστις δὲν ἠνοίχθη· εἶναι ἑτοίμη νὰ σπάσῃ, ὡς ἀσκοὶ γλεύκους.
Job 32:20 Θέλω λαλήσει διὰ νὰ ἀναπνεύσω· θέλω ἀνοίξει τὰ χείλη μου καὶ ἀποκριθῆ.
Job 32:21 Μὴ γένοιτο νὰ γείνω προσωπολήπτης, μηδὲ νὰ κολακεύσω ἄνθρωπον.
Job 32:22 Διότι δὲν ἐξεύρω νὰ κολακεύω· ὁ Ποιητής μου ἤθελε μὲ ἀναρπάσει εὐθύς.
Job 33:1 Διὰ τοῦτο, Ἰώβ, ἄκουσον τώρα τὰς ὁμιλίας μου, καὶ ἀκροάσθητι πάντας τοὺς λόγους μου.
Job 33:2 Ἰδού, τώρα ἤνοιξα τὸ στόμα μου· ἡ γλῶσσά μου λαλεῖ ἐν τῷ στόματί μου.
Job 33:3 Οἱ λόγοι μου θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὴν εὐθύτητα τῆς καρδίας μου· καὶ τὰ χείλη μου θέλουσι προφέρει γνῶσιν καθαράν.
Job 33:4 Τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μὲ ἔκαμε καὶ ἡ πνοὴ τοῦ Παντοδυνάμου μὲ ἐζωοποίησεν.
Job 33:5 Ἐὰν δύνασαι, ἀποκρίθητί μοι· παρατάχθητι ἔμπροσθέν μου· στῆθι.
Job 33:6 Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι κατὰ τὸν λόγόν σου ἀπὸ μέρους τοῦ Θεοῦ· ἐκ πηλοῦ εἶμαι καὶ ἐγὼ μεμορφωμένος.
Job 33:7 Ἰδού, ὁ τρόμος μου δὲν θέλει σὲ ταράξει, οὐδὲ ἡ χεὶρ μου θέλει εἶσθαι βαρεῖα ἐπὶ σέ.
Job 33:8 Σὺ τῳόντι εἶπας εἰς τὰ ὦτά μου, καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων σου,
Job 33:9 Εἶμαι καθαρὸς χωρὶς ἁμαρτίας· εἶμαι ἀθῶος· καὶ ἀνομία δὲν ὑπάρχει ἐν ἐμοί·
Job 33:10 ἰδού, εὑρίσκει ἀφορμὰς ἐναντίον μου· μὲ νομίζει ἐχθρὸν αὐτοῦ·
Job 33:11 βάλλει τοὺς πόδας μου ἐν τῷ ξύλῳ· παραφυλάττει πάσας τὰς ὁδοὺς μου.
Job 33:12 Ἰδού, κατὰ τοῦτο δὲν εἶσαι δίκαιος· θέλω ἀποκριθῆ πρὸς σέ, διότι ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλήτερος τοῦ ἀνθρώπου.
Job 33:13 Διὰ τί ἀντιμάχεσαι πρὸς αὐτόν διότι δὲν δίδει λόγον περὶ οὐδεμιᾶς τῶν πράξεων αὐτοῦ.
Job 33:14 Διότι ὁ Θεὸς λαλεῖ ἅπαξ καὶ δίς, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος δὲν προσέχει.
Job 33:15 Ἐν ἐνυπνίῳ, ἐν ὁράσει νυκτερινῇ, ὅτε βαθὺς ὕπνος πίπτει ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὅτε ὑπνώττουσιν ἐπὶ τῆς κλίνης·
Job 33:16 τότε ἀνοίγει τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐπισφραγίζει τὴν πρὸς αὐτοὺς νουθεσίαν·

Job 33:17 διὰ νὰ ἀποστρέψῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν πράξεων αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκβάλῃ τὴν ὑπερηφανίαν ἐκ τοῦ ἀνθρώπου.
Job 33:18 Προλαμβάνει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ λάκκου καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ διαπερασθῇ ὑπὸ ῥομφαίας.
Job 33:19 Πάλιν, τιμωρεῖται μὲ πόνους ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ὀστέων αὐτοῦ μὲ δυνατοὺς πόνους·
Job 33:20 ὥστε ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἀποστρέφεται τὸν ἄρτον καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ τὸ ἐπιθυμητὸν φαγητόν·
Job 33:21 ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἀναλίσκεται, ὥστε δὲν φαίνεται, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ τὰ ἀφανῆ ἐξέχουσιν·
Job 33:22 ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ πλησιάζει εἰς τὸν λάκκον καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ εἰς τοὺς φονευτάς.
Job 33:23 Ἐὰν ἦναι μηνυτὴς μετ' αὐτοῦ ἢ ἑρμηνευτής, εἷς μεταξὺ χιλίων, διὰ νὰ ἀναγγείλῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὴν εὐθύτητα αὐτοῦ·
Job 33:24 τότε θέλει εἶσθαι ἵλεως εἰς αὐτὸν καὶ θέλει εἰπεῖ, Λύτρωσον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ καταβῇ εἰς τὸν λάκκον· ἐγὼ εὕρηκα ἐξιλασμόν.
Job 33:25 Ἡ σὰρξ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀνθηροτέρα νηπίου· θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὰς ἡμέρας τῆς νεότητος αὐτοῦ·
Job 33:26 θέλει δεηθῇ τοῦ Θεοῦ καὶ θέλει εὐνοήσει πρὸς αὐτόν· καὶ θέλει βλέπει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν χαρᾷ· καὶ θέλει ἀποδώσει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
Job 33:27 Θέλει βλέπει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ θέλει λέγει, Ἡμάρτησα καὶ διέστρεψα τὸ ὀρθόν, καὶ δὲν μὲ ὠφέλησεν·
Job 33:28 ἀλλ' αὐτὸς ἐλύτρωσε τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν λάκκον· καὶ ἡ ζωὴ μου θέλει ἰδεῖ τὸ φῶς.
Job 33:29 Ἰδού, πάντα ταῦτα ἐργάζεται ὁ Θεὸς δὶς καὶ τρὶς μετὰ τοῦ ἀνθρώπου,
Job 33:30 διὰ νὰ ἀποστρέψῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ λάκκου, ὥστε νὰ φωτισθῇ ἐν τῷ φωτὶ τῶν ζώντων.
Job 33:31 Πρόσεχε, Ἰώβ, ἄκουσόν μου· σιώπα, καὶ ἐγὼ θέλω λαλήσει.
Job 33:32 Ἐὰν ἔχῃς τί νὰ εἴπῃς, ἀποκρίθητί μοι· λάλησον, διότι ἐπιθυμῶ νὰ δικαιωθῇς.
Job 33:33 Εἰ δὲ μή, σὺ ἄκουσόν μου· σιώπα καὶ θέλω σὲ διδάξει σοφίαν.
Job 34:1 Ἐπανελάβε δὲ ὁ Ἐλιοὺ καὶ εἶπεν·
Job 34:2 Ἀκούσατε τοὺς λόγους μου, ὦ σοφοί· καὶ δότε ἀκρόασιν εἰς ἐμέ, οἱ νοήμονες·
Job 34:3 Διότι τὸ ὠτίον δοκιμάζει τοὺς λόγους, ὁ δὲ οὐρανίσκος γεύεται τὸ φαγητόν.
Job 34:4 Ἄς ἐκλέξωμεν εἰς ἑαυτοὺς κρίσιν· ἄς γνωρίσωμεν μεταξὺ ἡμῶν τί τὸ καλόν.
Job 34:5 Διότι ὁ Ἰὼβ εἶπεν, Εἶμαι δίκαιος· καὶ ὁ Θεὸς ἀφήρεσε τὴν κρίσιν μου·
Job 34:6 ἐψεύσθην εἰς τὴν κρίσιν μου· ἡ πληγὴ μου εἶναι ἀνίατος, ἄνευ παραβάσεως.
Job 34:7 Τίς ἄνθρωπος ὡς ὁ Ἰώβ, ὅστις καταπίνει τὸν χλευασμὸν ὡς ὕδωρ·
Job 34:8 καὶ ὑπάγει ἐν συνοδίᾳ μετὰ τῶν ἐργατῶν τῆς ἀνομίας, καὶ περιπατεῖ μετὰ ἀνθρώπων ἀσεβῶν
Job 34:9 Διότι εἶπεν, οὐδὲν ὠφελεῖ τὸν ἄνθρωπον τὸ νὰ εὐαρεστῇ εἰς τὸν Θεόν.
Job 34:10 Διὰ τοῦτο ἀκούσατέ μου, ἄνδρες συνετοί· μὴ γένοιτο νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸν Θεὸν ἀδικία, καὶ εἰς τὸν Παντοδύναμον ἀνομία.
Job 34:11 Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἔργον τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἀποδώσει εἰς αὐτόν, καὶ θέλει κάμει ἕκαστον νὰ εὕρῃ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
Job 34:12 Ναί, βεβαίως ὁ Θεὸς δὲν θέλει πράξει ἀσεβῶς, οὐδὲ θέλει διαστρέψει ὁ Παντοδύναμος τὴν κρίσιν.
Job 34:13 Τίς κατέστησεν αὐτὸν ἐπιτηρητὴν τῆς γῆς ἢ τίς διέταξε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
Job 34:14 Ἐὰν βάλῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον, θέλει σύρει εἰς ἑαυτὸν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ τὴν πνοὴν αὐτοῦ·
Job 34:15 πᾶσα σὰρξ θέλει ἐκπνεύσει ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄνθρωπος θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὸ χῶμα.
Job 34:16 Ἐὰν τώρα ἔχῃς σύνεσιν· ἄκουσον τοῦτο· ἀκροάσθητι τῆς φωνῆς τῶν λόγων μου.
Job 34:17 Μήπως κυβερνᾷ ὁ μισῶν τὴν εὐθύτητα καὶ θέλεις καταδικάσει τὸν κατ' ἐξοχὴν δίκαιον
Job 34:18 ὅστις λέγει πρὸς βασιλέα, Εἶσαι ἀσεβής, πρὸς ἄρχοντας, Εἶσθε κακοί
Job 34:19 Ὅστις δὲν προσωποληπτεῖ εἰς ἄρχοντας οὐδὲ ἀποβλέπει εἰς τὸν πλούσιον μᾶλλον παρὰ εἰς τὸν πτωχόν ἐπειδὴ πάντες οὗτοι εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν αὐτοῦ.
Job 34:20 Ἐν μιᾷ στιγμῇ θέλουσιν ἀποθάνει, καὶ τὸ μεσονύκτιον ὁ λαὸς θέλει ταραχθῇ καὶ θέλει παρέλθει· καὶ ὁ ἰσχυρὸς θέλει ἀναρπαχθῇ, οὐχὶ ὑπὸ χειρός.
Job 34:21 Διότι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶναι ἐπὶ τὰς ὁδοὺς τοῦ ἀνθρώπου, Καὶ βλέπει πάντα τὰ βήματα αὐτοῦ.
Job 34:22 Δὲν εἶναι σκότος οὐδὲ σκιὰ θανάτου, ὅπου οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας νὰ κρυφθῶσιν.
Job 34:23 Ἐπειδὴ δὲν θέλει ἀφήσει πλέον τὸν ἄνθρωπον νὰ ἔλθῃ εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ Θεοῦ.
Job 34:24 Θέλει συντρίψει ἀναριθμήτους ἰσχυροὺς καὶ βάλει ἄλλους ἀντ' αὐτῶν
Job 34:25 διότι γνωρίζει τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἀνατρέπει αὐτοὺς τὴν νύκτα, καὶ συντρίβονται.
Job 34:26 Κτυπᾷ αὐτοὺς ὡς ἀσεβεῖς ἐν τῷ τόπῳ τῶν θεατῶν·
Job 34:27 ἐπειδὴ ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτοῦ καὶ δὲν ἐθεώρησαν οὐδεμίαν τῶν ὁδῶν αὐτοῦ·
Job 34:28 καὶ ἔκαμον νὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτὸν ἡ κραυγὴ τῶν πτωχῶν, καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν τῶν τεθλιμμένων.
Job 34:29 Καὶ ὅταν αὐτὸς δίδῃ ἡσυχίαν, τίς θέλει διαταράξει αὐτὴν καὶ ὅταν κρύπτῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, τίς δύναται νὰ ἴδῃ αὐτόν εἴτε ἐπὶ ἔθνος εἴτε ἐπὶ ἄνθρωπον ὁμοῦ·

Job 34:30 ὥστε νὰ μὴ βασιλεύῃ ὑποκριτής, διὰ νὰ μὴ παγιδεύηται ὁ λαός.
Job 34:31 Βεβαίως πρέπει νὰ λέγῃ τις πρὸς τὸν Θεόν, Ἔπαθον, δὲν θέλω πλέον πράξει κακῶς·
Job 34:32 ὅ, τι δὲν βλέπω, σὺ δίδαξόν με· ἐὰν ἔπραξα ἀνομίαν, δὲν θέλω πράξει πλέον.
Job 34:33 Ἀλλὰ μήπως θέλει γείνει κατὰ τὸν στοχασμόν σου εἴτε σὺ ἀποβάλῃς εἴτε ἐκλέξῃς, αὐτὸς θέλει ἀνταποδώσει, καὶ οὐχὶ ἐγώ· λέγε λοιπὸν ὅ, τι ἐξεύρεις.
Job 34:34 Ἄνδρες συνετοὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς ἐμέ, καὶ ὁ σοφὸς ἄνθρωπος ὅστις μὲ ἀκούει,
Job 34:35 Ὁ Ἰὼβ δὲν ἐλάλησεν ἐν γνώσει, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ δὲν ἦσαν μετὰ συνέσεως.
Job 34:36 Ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι, ὁ Ἰὼβ νὰ ἐξετασθῇ ἕως τέλους· ἐπειδὴ ἀπεκρίθη ὡς οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀσεβεῖς.
Job 34:37 Διότι εἰς τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ προσθέτει ἀσέβειαν· καυχᾶται μεταξὺ ἡμῶν, καὶ πολλαπλασιάζει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.
Job 35:1 Καὶ ἐπανέλαβεν ὁ Ἐλιοὺ καὶ εἶπε·
Job 35:2 Στοχάζεσαι ὅτι εἶναι ὀρθὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶπας, Εἶμαι δικαιότερος τοῦ Θεοῦ
Job 35:3 Διότι εἶπας, Τίς ὠφέλεια θέλει εἶσθαι εἰς σέ Τί κέρδος θέλω λάβει ἐκ τούτου μᾶλλον παρὰ ἐκ τῆς ἁμαρτίας μου
Job 35:4 Ἐγὼ θέλω ἀποκριθῆ πρὸς σὲ καὶ πρὸς τοὺς φίλους σου μετὰ σοῦ.
Job 35:5 Ἀνάβλεψον εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἰδέ· καὶ θεώρησον τὰ νέφη, πόσον ὑψηλότερά σου εἶναι.
Job 35:6 Ἐὰν ἁμαρτάνῃς, τί πράττεις κατ᾽ αὐτοῦ ἢ ἂν αἱ παραβάσεις σου πολλαπλασιασθῶσι, τί κατορθόνεις κατ᾽ αὐτοῦ
Job 35:7 Ἐὰν ἦσαι δίκαιος, τί θέλεις δώσει εἰς αὐτὸν ἢ τί θέλει λάβει ἐκ τῆς χειρὸς σου
Job 35:8 Ἡ ἀσέβειά σου δύναται νὰ βλάψῃ ἄνθρωπον ὡς σέ· καὶ ἡ δικαιοσύνη σου δύναται νὰ ὠφελήσῃ υἱὸν ἀνθρώπου.
Job 35:9 Ἐκ τοῦ πλήθους τῶν καταθλιβόντων καταβοῶσι· κραυγάζουσιν ἕνεκεν τοῦ βραχίονος τῶν ἰσχυρῶν·
Job 35:10 Ἀλλ᾽ οὐδεὶς λέγει, ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς ὁ Ποιητής μου, ὅστις δίδει ᾄσματα εἰς τὴν νύκτα,
Job 35:11 Ὅστις συνετίζει ἡμᾶς ὑπὲρ τὰ κτήνη τῆς γῆς, καὶ σοφίζει ἡμᾶς ὑπὲρ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
Job 35:12 Ἐκεῖ βοῶσι διὰ τὴν ὑπερηφανίαν τῶν πονηρῶν, δὲν θέλει ὅμως ἀποκριθῆ.
Job 35:13 Ὁ Θεὸς βεβαίως δὲν θέλει εἰσακούσει τῆς ματαιολογίας, οὐδὲ θέλει ἐπιβλέψει ὁ Παντοδύναμος εἰς αὐτήν·
Job 35:14 πόσον ὀλιγώτερον ὅταν σὺ λέγῃς, ὅτι δὲν θέλεις ἰδεῖ αὐτόν· ἡ κρίσις ὅμως εἶναι ἐνώπιον αὐτοῦ· ὅθεν ἔχε τὸ θάρρος σου ἐπ᾽ αὐτόν.
Job 35:15 Ἀλλὰ τώρα, ἐπειδὴ δὲν ἐπεσκέφθη ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ δὲν παρετήρησε μετὰ μεγάλης αὐστηρότητος,
Job 35:16 διὰ τοῦτο ὁ Ἰὼβ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ματαίως· ἐπισωρεύει λόγους ἐν ἀγνωσίᾳ.
Job 36:1 Καὶ ὁ Ἐλιοὺ ἐξηκολούθησε καὶ εἶπεν·
Job 36:2 Ὑπόμεινόν με ὀλίγον, καὶ θέλω σὲ διδάξει· διότι ἔχω ἔτι λόγους ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ.
Job 36:3 Θέλω λάβει τὰ ἐπιχειρήματά μου μακρόθεν, καὶ θέλω ἀποδώσει δικαιοσύνην εἰς τὸν Ποιητήν μου·
Job 36:4 διότι οἱ λόγοι μου ἐπ᾽ ἀληθείας δὲν θέλουσιν εἶσθαι ψευδεῖς· πλησίον σου εἶναι ὁ τέλειος κατὰ τὴν γνῶσιν.
Job 36:5 Ἰδού, ὁ Θεὸς εἶναι ἰσχυρός, ὅμως δὲν καταφρονεῖ οὐδένα· ἰσχυρὸς εἰς δύναμιν σοφίας.
Job 36:6 Δὲν θέλει ζωοποιήσει τὸν ἀσεβῆ· εἰς δὲ τοὺς πτωχοὺς δίδει τὸ δίκαιον.
Job 36:7 Δὲν ἀποσύρει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν δικαίων, ἀλλὰ καὶ μετὰ βασιλέων βάλλει αὐτοὺς ἐπὶ θρόνου· μάλιστα καθίζει αὐτοὺς διαπαντός, καὶ εἶναι ὑψωμένοι.
Job 36:8 Καὶ ἐὰν ἤθελον εἶσθαι δεδεμένοι μὲ δεσμὰ καὶ πιασθῇ μὲ σχοινία θλίψεως,
Job 36:9 τότε φανερόνει εἰς αὐτοὺς τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰς παραβάσεις αὐτῶν, ὅτι ὑπερηύξησαν,
Job 36:10 καὶ ἀνοίγει τὸ ὠτίον αὐτῶν εἰς διδασκαλίαν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνομίας προστάζει νὰ ἐπιστρέψωσιν.
Job 36:11 Ἐὰν ὑπακούσωσι καὶ δουλεύσωσι, θέλουσι τελειώσει τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐφροσύναις.
Job 36:12 Ἀλλ᾽ ἐὰν δὲν ὑπακούσωσι, θέλουσι διαπερασθῆ ὑπὸ ῥομφαίας καὶ θέλουσι τελευτήσει ἐν ἀγνωσίᾳ.
Job 36:13 Οἱ δὲ ὑποκριταὶ τὴν καρδίαν ἐπισωρεύουσιν ὀργήν· δὲν θέλουσι βοήσει ὅταν δέσῃ αὐτούς·
Job 36:14 αὐτοὶ ἀποθνήσκουσιν ἐν τῇ νεότητι, καὶ ἡ ζωὴ αὐτῶν τελειόνει μεταξὺ τῶν ἀσελγῶν.
Job 36:15 Λυτρόνει τὸν τεθλιμμένον ἐν τῇ θλίψει αὐτοῦ καὶ ἀνοίγει τὰ ὦτα αὐτῶν ἐν συμφορᾷ·
Job 36:16 καὶ οὕτως ἤθελε σὲ ἐκβάλει ἀπὸ τῆς στενοχωρίας εἰς εὐρυχωρίαν, ὅπου δὲν ὑπάρχει στενοχωρία· καὶ τὸ παρατιθέμενον ἐπὶ τῆς τραπέζης σου θέλει εἶσθαι πλῆρες πάχους.
Job 36:17 Ἀλλὰ σὺ ἐξεπλήρωσας δίκην ἀσεβοῦς· δίκη καὶ κρίσις θέλουσι σὲ καταλάβει.
Job 36:18 Ἐπειδὴ ὑπάρχει θυμός, πρόσεχε μὴ σὲ ἐξαφανίσῃ διὰ τῆς προσβολῆς αὐτοῦ· τότε οὐδὲ μέγα λύτρον ἤθελε σὲ λυτρώσει.
Job 36:19 Θέλει ἀποβλέψει εἰς τὰ πλούτη σου, οὔτε εἰς χρυσίον οὔτε εἰς πᾶσαν τὴν ἰσχὺν τῆς δυνάμεως
Job 36:20 Μὴ ἐπιπόθει τὴν νύκτα, καθ᾽ ἣν οἱ λαοὶ ἐκκόπτονται ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν.
Job 36:21 Πρόσεχε, μὴ στραφῇς πρὸς τὴν ἀνομίαν· διότι σὺ προέκρινας τοῦτο μᾶλλον παρὰ τὴν θλῖψιν.
Job 36:22 Ἰδού, ὁ Θεὸς εἶναι ὑψωμένος διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· τίς διδάσκει ὡς αὐτὸς
Job 36:23 Τίς διώρισεν εἰς αὐτὸν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ τίς δύναται νὰ εἴπῃ, Ἔπραξας ἀνομίαν

Job 36:24 Ἐνθυμοῦ νὰ μεγαλύνῃς τὸ ἔργον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θεωροῦσιν οἱ ἄνθρωποι.
Job 36:25 Πᾶς ἄνθρωπος βλέπει αὐτό· ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖ αὐτὸ μακρόθεν.
Job 36:26 Ἰδού, ὁ Θεὸς εἶναι μέγας καὶ ἀκατανόητος εἰς ἡμᾶς, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν αὐτοῦ ἀνεξερεύνητος.
Job 36:27 Ὅταν ἀνασύρῃ τὰς ῥανίδας τοῦ ὕδατος, αὐταὶ καταχέουσιν ἐκ τῶν ἀτμῶν αὐτοῦ βροχήν,
Job 36:28 τὴν ὁποίαν τὰ νέφη ῥαίνουσιν· ἀφθόνως σταλάζουσιν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.
Job 36:29 Δύναταί τις ἔτι νὰ ἐννοήσῃ τὰς ἐφαπλώσεις τῶν νεφελῶν, τὸν κρότον τῆς σκηνῆς αὐτοῦ
Job 36:30 Ἰδού, ἐφαπλόνει τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπ' αὐτὴν καὶ σκεπάζει τοὺς πυθμένας τῆς θαλάσσης·
Job 36:31 ἐπειδὴ δι' αὐτῶν δικάζει τοὺς λαοὺς καὶ δίδει τροφὴν ἀφθόνως.
Job 36:32 Ἐν ταῖς παλάμαις αὐτοῦ κρύπτει τὴν ἀστραπήν· καὶ προστάζει αὐτὴν εἰς ὅ, τι ἔχει νὰ ἀπαντήσῃ.
Job 36:33 Παραγγέλλει εἰς αὐτὴν ὑπὲρ τοῦ φίλου αὐτοῦ, κατὰ δὲ τοῦ ἀσεβοῦς ἑτοιμάζει ὀργήν.
Job 37:1 Εἰς τοῦτο ἔτι ἡ καρδία μου τρέμει καὶ ἐκπηδᾷ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῆς.
Job 37:2 Ἀκούσατε προσεκτικῶς τὴν τρομερὰν φωνὴν αὐτοῦ καὶ τὸν ἦχον τὸν ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
Job 37:3 Ἀποστέλλει αὐτὴν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς.
Job 37:4 Κατόπιν αὐτοῦ βοᾷ φωνή· βροντᾷ μὲ τὴν φωνὴν τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ· καὶ δὲν θέλει στήσει αὐτά, ἀφοῦ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἀκουσθῇ.
Job 37:5 Ὁ Θεὸς βροντᾷ θαυμασίως μὲ τὴν φωνὴν αὐτοῦ· κάμνει μεγαλεῖα, καὶ δὲν ἐννοοῦμεν.
Job 37:6 Διότι λέγει πρὸς τὴν χιόνα, γίνου ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ πρὸς τὴν ψεκάδα καὶ πρὸς τὸν ὑετὸν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Job 37:7 Κατασφραγίζει τὴν χεῖρα παντὸς ἀνθρώπου· διὰ νὰ γνωρίσωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι τὸ ἔργον αὐτοῦ.
Job 37:8 Τότε τὰ θηρία εἰσέρχονται εἰς τὰ σπήλαια καὶ κατασκηνοῦσιν ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν.
Job 37:9 Ἐκ τοῦ νότου ἔρχεται ὁ ἀνεμοστρόβιλος, καὶ τὸ ψῦχος ἐκ τοῦ βορρᾶ.
Job 37:10 Ἐκ τοῦ φυσήματος τοῦ Θεοῦ δίδεται πάγος· καὶ τὸ πλάτος τῶν ὑδάτων στερεοῦται.
Job 37:11 Πάλιν ἡ γαλήνη διασκεδάζει τὴν νεφέλην· τὸ φῶς αὐτοῦ διασκορπίζει τὰ νέφη·
Job 37:12 καὶ αὐτὰ περιφέρονται κύκλῳ ὑπὸ τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ, διὰ νὰ κάμνωσι πᾶν ὅ, τι προστάζει εἰς αὐτὰ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς οἰκουμένης·
Job 37:13 κάμνει αὐτὰ νὰ ἔρχωνται, ἢ διὰ παιδείαν, ἢ διὰ τὴν γῆν αὐτοῦ, ἢ διὰ ἔλεος.
Job 37:14 Ἀκροάσθητι τοῦτο, Ἰώβ· στάθητι καὶ συλλογίσθητι τὰ θαυμάσια τοῦ Θεοῦ.
Job 37:15 Ἐννοεῖς πῶς ὁ Θεὸς διατάττει αὐτά, καὶ κάμνει νὰ λάμπῃ τὸ φῶς τῆς νεφέλης αὐτοῦ
Job 37:16 Ἐννοεῖς τὰ ζυγοσταθμίσματα τῶν νεφῶν, τὰ θαυμάσια τοῦ τελείου κατὰ τὴν γνῶσιν
Job 37:17 Διὰ τί τὰ ἐνδύματά σου εἶναι θερμά, ὅταν ἀναπαύῃ τὴν γῆν διὰ τοῦ νότου
Job 37:18 Ἐξήπλωσας μετ' αὐτοῦ τὸ στερέωμα τὸ δυνατὸν ὡς κάτοπτρον χυτόν
Job 37:19 Δίδαξον ἡμᾶς τί νὰ εἴπωμεν πρὸς αὐτόν· ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ διατάξωμεν τοὺς λόγους ἡμῶν ἐξ αἰτίας τοῦ σκότους.
Job 37:20 Θέλει ἀναγγελθῇ πρὸς αὐτόν, ἐὰν ἐγὼ λαλῶ ἐὰν λαλήσῃ ἄνθρωπος, βεβαίως θέλει καταποθῇ.
Job 37:21 Τώρα δὲ οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ ἀτενίσωσιν εἰς τὸ λαμπρὸν φῶς, τὸ ἐν τῷ στερεώματι, ἀφοῦ ὁ ἄνεμος περάσῃ καὶ καθαρίσῃ αὐτό,
Job 37:22 καὶ χρυσαυγὴς καιρὸς ἔλθῃ ἀπὸ βορρᾶ. Φοβερὰ δόξα ὑπάρχει ἐν τῷ Θεῷ.
Job 37:23 Τὸν Παντοδύναμον, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν αὐτόν· εἶναι ὑπέροχος κατὰ τὴν δύναμιν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης, δὲν καταθλίβει.
Job 37:24 Διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι φοβοῦνται αὐτόν· οὐδεὶς σοφὸς τὴν καρδίαν δύναται νὰ ἐννοήσῃ αὐτόν.
Job 38:1 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἰὼβ ἐκ τοῦ ἀνεμοστροβίλου καὶ εἶπε·
Job 38:2 Τίς οὗτος, ὅστις σκοτίζει τὴν βουλήν μου διὰ λόγων ἀσυνέτων
Job 38:3 Ζῶσον ἤδη τὴν ὀσφύν σου ὡς ἀνήρ· διότι θέλω σὲ ἐρωτήσει, καὶ φανέρωσόν μοι.
Job 38:4 Ποῦ ἦσο ὅτε ἐθεμελίονον τὴν γῆν ἀπάγγειλον, ἐὰν ἔχῃς σύνεσιν.
Job 38:5 Τίς ἔθεσε τὰ μέτρα αὐτῆς, ἐάν ἐξεύρῃς ἢ τίς ἥπλωσε στάθμην ἐπ' αὐτήν
Job 38:6 Ἐπὶ τίνος εἶναι ἐστηριγμένα τὰ θεμέλια αὐτῆς ἢ τίς ἔθεσε τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον αὐτῆς,
Job 38:7 ὅτε τὰ ἄστρα τῆς αὐγῆς ἔψαλλον ὁμοῦ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ ἠλάλαζον
Job 38:8 ἢ τίς συνέκλεισε τὴν θάλασσαν μὲ θύρας, ὅτε ἐξορμῶσα ἐξῆλθεν ἐκ μήτρας
Job 38:9 ὅτε περιέβαλον αὐτὴν μὲ νεφέλην καὶ μὲ ὁμίχλην ἐσπαργάνωσα αὐτήν,
Job 38:10 καὶ περιώρισα αὐτὴν διὰ προστάγματός μου, καὶ ἔβαλον μοχλοὺς καὶ πύλας,
Job 38:11 καὶ εἶπα, Ἕως αὐτοῦ θέλεις ἔρχεσθαι καὶ δὲν θέλεις ὑπερβῇ· καὶ ἐδῶ θέλει συντρίβεσθαι ἡ ὑπερηφανία τῶν κυμάτων σου
Job 38:12 Προσέταξας σὺ τὴν πρωΐαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σου ἔδειξας εἰς τὴν αὐγὴν τὸν τόπον αὐτῆς,
Job 38:13 διὰ νὰ πιάσῃ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς, ὥστε οἱ κακοῦργοι νὰ ἐκτιναχθῶσιν ἀπ' αὐτῆς
Job 38:14 Αὐτὴ μεταμορφοῦται ὡς πηλὸς σφραγιζόμενος· καὶ τὰ πάντα παρουσιάζονται ὡς στολή.
Job 38:15 Καὶ τὸ φῶς τῶν ἀσεβῶν ἀφαιρεῖται ἀπ' αὐτῶν, ὁ δὲ βραχίων τῶν ὑπερηφάνων συντρίβεται.
Job 38:16 Εἰσῆλθες ἕως τῶν πηγῶν τῆς θαλάσσης ἢ περιεπάτησας εἰς ἐξιχνίασιν τῆς ἀβύσσου

Job 38:17 Ἠνοίχθησαν εἰς σὲ τοῦ θανάτου αἱ πύλαι ἢ εἶδες τὰς θύρας τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου
Job 38:18 Ἐγνώρισας τὸ πλάτος τῆς γῆς ἀπάγγειλον, ἐὰν ἐνόησας πάντα ταῦτα.
Job 38:19 Ποῦ εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς κατοικίας τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους, ποῦ εἶναι ὁ τόπος αὐτοῦ,
Job 38:20 διὰ νὰ συλλάβῃς αὐτὸ εἰς τὸ ὅριον αὐτοῦ καὶ νὰ γνωρίσῃς τὰς τρίβους τῆς οἰκίας αὐτοῦ
Job 38:21 Γνωρίζεις αὐτό, διότι τότε ἐγεννήθης ἢ διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν σου εἶναι πολύς
Job 38:22 Εἰσῆλθες εἰς τοὺς θησαυροὺς τῆς χιόνος ἢ εἶδες τοὺς θησαυροὺς τῆς χαλάζης,
Job 38:23 τοὺς ὁποίους φυλάττω διὰ τὸν καιρὸν τῆς θλίψεως διὰ τὴν ἡμέραν τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου
Job 38:24 Διὰ τίνος ὁδοῦ διαδίδεται τὸ φῶς, ἢ ὁ ἀνατολικὸς ἄνεμος διαχέεται ἐπὶ τὴν γῆν
Job 38:25 Τίς ἤνοιξε ῥύακας διὰ τὰς ῥαγδαίας βροχὰς, ἢ δρόμον διὰ τὴν ἀστραπὴν τῆς βροντῆς,
Job 38:26 διὰ νὰ φέρῃ βροχὴν ἐπὶ γῆν ἀκατοίκητον, εἰς ἔρημον, ὅπου ἄνθρωπος δὲν ὑπάρχει,
Job 38:27 διὰ νὰ χορτάσῃ τὴν ἄβατον καὶ ἀκατοίκητον, καὶ νὰ ἀναβλαστήσῃ τὸν βλαστὸν τῆς χλόης
Job 38:28 Ἔχει πατέρα ἡ βροχὴ ἢ τίς ἐγέννησε τὰς σταγόνας τῆς δρόσου
Job 38:29 Ἀπὸ μήτρας τίνος ἐξέρχεται ὁ πάγος καὶ τὴν πάχνην τοῦ οὐρανοῦ, τίς ἐγέννησε
Job 38:30 Τὰ ὕδατα σκληρύνονται ὡς λίθος, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς ἀβύσσου πηγνύεται.
Job 38:31 Δύνασαι νὰ δεσμεύσῃς τὰς γλυκείας ἐπιρροὰς τῆς Πλειάδος ἢ νὰ λύσῃς τὰ δεσμὰ τὸν Ὠρίωνος
Job 38:32 Δύνασαι νὰ ἐκβάλῃς τὰ Ζώδια εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν ἢ δύνασαι νὰ ὁδηγήσῃς τὸν Ἀρκτοῦρον μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ
Job 38:33 Γνωρίζεις τοὺς νόμους τοῦ οὐρανοῦ δύνασαι νὰ διατάξῃς τὰς ἐπιρροὰς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν
Job 38:34 Δύνασαι νὰ ὑψώσῃς τὴν φωνὴν σου εἰς τὰ νέφη, διὰ νὰ σὲ σκεπάσῃ ἀφθονία ὑδάτων
Job 38:35 Δύνασαι νὰ ἀποστείλῃς ἀστραπάς, ὥστε νὰ ἐξέλθωσι καὶ νὰ εἴπωσι πρὸς σέ, Ἰδού, ἡμεῖς
Job 38:36 Τίς ἔβαλε σοφίαν ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου ἢ τίς ἔδωκε σύνεσιν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ
Job 38:37 Τίς δύναται νὰ ἀριθμήσῃ τὰ νέφη διὰ σοφίας ἢ τίς δύναται νὰ κενόνῃ τὰ δοχεῖα τοῦ οὐρανοῦ,
Job 38:38 διὰ νὰ χωνευθῇ τὸ χῶμα εἰς σύμπηξιν καὶ οἱ βῶλοι νὰ συγκολλῶνται
Job 38:39 Θέλεις κυνηγήσει θήραμα διὰ τὸν λέοντα ἢ χορτάσει τὴν ὄρεξιν τῶν σκύμνων,
Job 38:40 ὅταν κοίτωνται ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ κάθηνται εἰς τοὺς κρυπτῆρας διὰ νὰ ἐνεδρεύωσι
Job 38:41 Τίς ἑτοιμάζει εἰς τὸν κόρακα τὴν τροφὴν αὐτοῦ, ὅταν οἱ νεοσσοὶ αὐτοῦ κράζωσι πρὸς τὸν Θεόν, περιπλανώμενοι δἰ ἔλλειψιν τροφῆς
Job 39:1 Γνωρίζεις τὸν καιρὸν τοῦ τοκετοῦ τῶν ἀγρίων αἰγῶν τοῦ βράχου δύνασαι νὰ σημειώσῃς πότε γεννῶσιν αἱ ἔλαφοι
Job 39:2 Δύνασαι νὰ ἀριθμήσῃς τοὺς μῆνας τοὺς ὁποίους πληροῦσιν ἢ γνωρίζεις τὸν καιρὸν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν
Job 39:3 Αὐταὶ συγκάμπτονται, γεννῶσι τὰ παιδία αὐτῶν, ἐλευθερόνονται ἀπὸ τῶν ὠδίνων αὐτῶν.
Job 39:4 Τὰ τέκνα αὐτῶν ἐνδυναμοῦνται, αὐξάνουσιν ἐν τῇ πεδιάδι· ἐξέρχονται καὶ δὲν ἐπιστρέφουσι πλέον εἰς αὐτάς.
Job 39:5 Τίς ἐξαπέστειλεν ἐλεύθερον τὸν ἄγριον ὄνον ἢ τίς ἔλυσε τοὺς δεσμοὺς αὐτοῦ
Job 39:6 τοῦ ὁποίου οἰκίαν ἔκαμον τὴν ἔρημον, καὶ τὴν ἁλμυρίδα κατοικίαν αὐτοῦ.
Job 39:7 Καταγελᾷ τοῦ θορύβου τῆς πόλεως· δὲν ἀκούει τὴν κραυγὴν τοῦ ἐργοδιώκτου.
Job 39:8 Κατασκοπεύει τὰ ὄρη διὰ βοσκὴν αὐτοῦ, καὶ ὑπάγει ζητῶν κατόπιν παντὸς εἴδους χλόης.
Job 39:9 Θέλει εὐχαριστηθῇ ὁ μονόκερως νὰ σὲ δουλεύῃ, ἢ θέλει διανυκτερεύσει ἐν τῇ φάτνῃ σου
Job 39:10 Δύνασαι νὰ δέσῃς τὸν μονόκερων μὲ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ πρὸς ἀροτρίασιν ἢ θέλει ὁμαλίζει τὰς πεδιάδας ὀπίσω σου
Job 39:11 Θέλεις βάλει τὸ θάρρος σου εἰς αὐτόν, διότι ἡ δύναμις αὐτοῦ εἶναι μεγάλη ἢ θέλεις ἀφήσει τὴν ἐργασίαν σου ἐπ̓ αὐτὸν
Job 39:12 Θέλεις ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτὸν νὰ σοὶ φέρῃ τὸν σπόρον σου καὶ νὰ συνάξῃ αὐτὸν ἐν τῷ ἁλωνίῳ σου
Job 39:13 Ἔδωκας σὺ τὰς ὡραίας πτέρυγας εἰς τους ταῶνας ἢ πτέρυγας καὶ πτερὰ εἰς τὴν στρουθοκάμηλον
Job 39:14 ἥτις ἀφίνει τὰ ᾠὰ αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ θάλπει αὐτὰ ἐπὶ τοῦ χώματος,
Job 39:15 καὶ λησμονεῖ ὅτι ὁ ποὺς ἐνδέχεται νὰ συντρίψῃ αὐτά, ἢ τὸ θηρίον τοῦ ἀγροῦ νὰ καταπατήσῃ αὐτά·
Job 39:16 σκληρύνεται κατὰ τῶν τέκνων αὐτῆς, ὡς νὰ μὴ ἦσαν αὐτῆς· ματαίως ἐκοπίασε, μὴ φοβουμένη·
Job 39:17 διότι ὁ Θεὸς ἐστέρησεν αὐτὴν ἀπὸ σοφίας καὶ δὲν ἐμοίρασεν εἰς αὐτὴν σύνεσιν·
Job 39:18 ὁσάκις σηκόνεται ὄρθιος, καταγελᾷ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ ἀναβάτου αὐτοῦ.
Job 39:19 Σὺ ἔδωκας δύναμιν εἰς τὸν ἵππον περιενέδυσας τὸν τράχηλον αὐτοῦ μὲ βροντήν
Job 39:20 σὺ κάμνεις αὐτὸν νὰ πηδᾷ ὡς ἀκρὶς τὸ γαυρίαμα τῶν μυκτήρων αὐτοῦ εἶναι τρομερόν·
Job 39:21 ἀνασκάπτει ἐν τῇ κοιλάδι καὶ ἀγάλλεται εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ· ἐξέρχεται εἰς ἀπάντησιν τῶν ὅπλων·
Job 39:22 καταγελᾷ τοῦ φόβου καὶ δὲν τρομάζει· οὐδὲ στρέφει ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας·
Job 39:23 ἡ φαρέτρα κροταλίζει κατ̓ αὐτοῦ, ἡ ἐξαστράπτουσα λόγχη καὶ τὸ δόρυ.
Job 39:24 Καταπίνει τὴν γῆν ἐν ἀγριότητι καὶ μανίᾳ· καὶ δὲν πιστεύει ὅτι ἠχεῖ σάλπιγξ·
Job 39:25 ἅμα δὲ τῇ φωνῇ τῆς σάλπιγγος, λέγει, Ἄ, ἅ καὶ μακρόθεν ὀσφραίνεται τὴν μάχην, τὴν κραυγὴν τῶν στρατηγῶν καὶ τὸν ἀλαλαγμόν.

Job 39:26 Διὰ τῆς σοφίας σου πετᾷ ὁ ἱέραξ καὶ ἁπλόνει τὰς πτέρυγας αὐτοῦ πρὸς νότον
Job 39:27 Εἰς τὴν προσταγὴν σου ἀνυψοῦται ὁ ἀετὸς καὶ κάμνει τὴν φωλεὰν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς
Job 39:28 Κατοικεῖ ἐπὶ βράχου καὶ διατρίβει, ἐπὶ ἀποτόμου βράχου καὶ ἐπὶ ἀβάτων τόπων·
Job 39:29 ἐκεῖθεν ἀναζητεῖ τροφήν· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι μακρόθεν·
Job 39:30 καὶ οἱ νεοσσοὶ αὐτοῦ αἷμα πίνουσι· καὶ ὅπου πτώματα, ἐκεῖ καὶ αὐτός.
Job 40:1 Ὁ Κύριος ἀπεκρίθη ἔτι πρὸς τὸν Ἰὼβ καὶ εἶπεν·
Job 40:2 Ὁ διαδικαζόμενος πρὸς τὸν Παντοδύναμον θέλει διδάξει αὐτόν ὁ ἐλέγχων τὸν Θεὸν ἄς ἀποκριθῇ πρὸς τοῦτο.
Job 40:3 Τότε ὁ Ἰὼβ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπεν·
Job 40:4 Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι οὐτιδανός· τί δύναμαι νὰ ἀποκριθῶ πρὸς σέ θέλω βάλει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸ στόμα μου·
Job 40:5 ἅπαξ ἐλάλησα καὶ δὲν θέλω ἀποκριθῆ πλέον· μάλιστα, δίς· ἀλλὰ δὲν θέλω ἐπιπροσθέσει.
Job 40:6 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἰὼβ ἐκ τοῦ ἀνεμοστροβίλου καὶ εἶπε·
Job 40:7 Ζῶσον ἤδη ὡς ἀνὴρ τὴν ὀσφὺν σου· ἐγὼ θέλω σὲ ἐρωτήσει, καὶ ἀπάγγειλόν μοι.
Job 40:8 Θέλεις ἆρα ἀναιρέσει τὴν κρίσιν μου θέλεις μὲ καταδικάσει, διὰ νὰ δικαιωθῇς
Job 40:9 Ἔχεις βραχίονα ὡς ὁ Θεὸς ἤ δύνασαι νὰ βροντᾷς μὲ φωνὴν ὡς αὐτός
Job 40:10 Στολίσθητι τώρα μεγαλοπρέπειαν καὶ ὑπεροχήν· καὶ ἐνδύθητι δόξαν καὶ ὡραιότητα.
Job 40:11 Ἔκχεε τὰς φλόγας τῆς ὀργῆς σου· καὶ βλέπε πάντα ὑπερήφανον καὶ ταπείνονε αὐτόν.
Job 40:12 Βλέπε πάντα ὑπερήφανον· κρήμνιζε αὐτόν· καὶ καταπάτει τοὺς ἀσεβεῖς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν.
Job 40:13 Κρύψον αὐτοὺς ὁμοῦ ἐν τῷ χώματι· κάλυψον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐν ἀφανείᾳ.
Job 40:14 Τότε καὶ ἐγὼ θέλω ὁμολογήσει πρὸς σέ, ὅτι ἡ δεξιὰ σου δύναται νὰ σὲ σώσῃ.
Job 40:15 Ἰδοὺ τώρα, ὁ Βεεμώθ, τὸν ὁποῖον ἔκαμα μετὰ σοῦ, τρώγει χόρτον ὡς βοῦς.
Job 40:16 Ἰδοὺ τώρα, ἡ δύναμις αὐτοῦ εἶναι ἐν τοῖς νεφροῖς αὐτοῦ καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐν τῷ ὀμφαλῷ τῆς κοιλίας αὐτοῦ.
Job 40:17 Ὑψόνει τὴν οὐρὰν αὐτοῦ ὡς κέδρον· τὰ νεῦρα τῶν μηρῶν αὐτοῦ εἶναι συμπεπλεγμένα.
Job 40:18 Τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ εἶναι χάλκινοι σωλῆνες· τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ὡς μοχλοὶ σιδήρου.
Job 40:19 Τοῦτο εἶναι τὸ ἀριστούργημα τοῦ Θεοῦ· ὁ ποιήσας αὐτὸν δύναται νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ.
Job 40:20 Διότι τὰ ὄρη προμηθεύουσιν εἰς αὐτὸν τὴν τροφήν, ὅπου παίζουσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ.
Job 40:21 Πλαγιάζει ὑποκάτω τῶν σκιερῶν δένδρων, ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν καλάμων καὶ ἐν τοῖς βάλτοις.
Job 40:22 Τὰ σκιερὰ δένδρα σκεπάζουσιν αὐτὸν μὲ τὴν σκιὰν αὐτῶν· αἱ ἰτέαι τῶν ῥυάκων περικαλύπτουσιν αὐτόν.
Job 40:23 Ἰδού, ἐὰν πλημμυρίσῃ ποταμός, δὲν σπεύδει νὰ φύγῃ· ἔχει θάρρος, καὶ ἂν ὁ Ἰορδάνης προσβάλλῃ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.
Job 40:24 Δύναταί τις φανερὰ νὰ συλλάβῃ αὐτόν ἤ διὰ παγίδων νὰ διατρυπήσῃ τὴν ῥῖνα αὐτοῦ
Job 41:1 Δύνασαι νὰ σύρῃς ἔξω τὸν Λευϊάθαν διὰ ἀγκίστρου ἤ νὰ περιδέσῃς τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ μὲ φορβιάν
Job 41:2 Δύνασαι νὰ βάλῃς χαλινὸν εἰς τὴν ῥῖνα αὐτοῦ ἤ νὰ τρυπήσῃς τὴν σιαγόνα αὐτοῦ μὲ ἄκανθαν
Job 41:3 Θέλει πληθύνει πρὸς σὲ ἱκεσίας θέλει σοὶ λαλήσει μετὰ γλυκύτητος
Job 41:4 Θέλει κάμει συνθήκην μετὰ σοῦ θέλεις πάρει αὐτὸν διὰ δοῦλον παντοτεινόν
Job 41:5 Θέλεις παίζει μετ' αὐτοῦ ὡς μετὰ πτηνοῦ ἤ θέλεις δέσει αὐτὸν διὰ τὰς θεραπαίνας σου
Job 41:6 Θέλουσι κάμει οἱ φίλοι συμπόσιον ἐξ αὐτοῦ θέλουσι μοιράσει αὐτὸν μεταξὺ τῶν ἐμπόρων
Job 41:7 Δύνασαι νὰ γεμίσῃς τὸ δέρμα αὐτοῦ μὲ βέλη ἤ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μὲ ἁλιευτικὰ καμάκια
Job 41:8 Βάλε τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτόν· ἐνθυμήθητι τὸν πόλεμον· μὴ κάμῃς πλέον τοῦτο.
Job 41:9 Ἰδού, ἡ ἐλπὶς νὰ πιάσῃ τις αὐτὸν εἶναι ματαία· δὲν ἤθελε μάλιστα ἐκπλαγῆ εἰς τὴν θεωρίαν αὐτοῦ
Job 41:10 Οὐδεὶς εἶναι τόσον τολμηρὸς ὥστε νὰ ἐγείρῃ αὐτόν· καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ ἔμπροσθεν ἐμοῦ
Job 41:11 Τίς πρότερον ἔδωκεν εἰς ἐμὲ καὶ νὰ ἀνταποδόσω τὰ ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ἐμοῦ.
Job 41:12 Δὲν θέλω σιωπήσει τὰ μέλη αὐτοῦ οὐδὲ τὴν δύναμιν οὐδὲ τὴν εὐάρεστον αὐτοῦ συμμετρίαν.
Job 41:13 Τίς νὰ ἐξιχνιάσῃ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ τίς νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τῶν διπλῶν σιαγόνων αὐτοῦ
Job 41:14 Τίς δύναται νὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας τοῦ προσώπου αὐτοῦ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ κύκλῳ εἶναι τρομεροί.
Job 41:15 Αἱ ἰσχυραὶ ἀσπίδες αὐτοῦ εἶναι τὸ ἐγκαύχημα αὐτοῦ, συγκεκλεισμέναι ὁμοῦ διὰ σφιγκτοῦ σφραγίσματος·
Job 41:16 ἡ μία ἑνοῦται μετὰ τῆς ἄλλης, ὥστε οὐδὲ ἀὴρ δύναται νὰ περάσῃ δι' αὐτῶν·
Job 41:17 εἶναι προσκεκολλημέναι ἡ μία μετὰ τῆς ἄλλης· συνέχονται οὕτως, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἀποσπασθῶσιν.
Job 41:18 Εἰς τὸν πταρνισμὸν αὐτοῦ λάμπει φῶς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶναι ὡς τὰ βλέφαρα τῆς αὐγῆς.
Job 41:19 Ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξέρχονται λαμπάδες καιόμεναι καὶ σπινθῆρες πυρὸς ἐξακοντίζονται.
Job 41:20 Ἐκ τῶν μυκτήρων αὐτοῦ ἐξέρχεται καπνός, ὡς ἐξ ἀγγείου κοχλάζοντος ἤ λέβητος.
Job 41:21 Ἡ πνοὴ αὐτοῦ ἀνάπτει ἄνθρακας, καὶ φλὸξ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·
Job 41:22 Ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κατοικεῖ δυναμις, καὶ τρόμος προπορεύεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
Job 41:23 Τὰ στρώματα τῆς σαρκὸς αὐτοῦ εἶναι συγκεκολλημένα· εἶναι στερεὰ ἐπ' αὐτόν· δὲν δύνανται νὰ σαλευθῶσιν.

Job 41:24 Ἡ καρδία αὐτοῦ εἶναι στερεὰ ὡς λίθος· σκληρὰ μάλιστα ὡς ἡ κάτω μυλόπετρα.
Job 41:25 Ὅτε ἀνεγείρεται, φρίττουσιν οἱ δυνατοί, καὶ ἐκ τοῦ φόβου παραφρονοῦσιν.
Job 41:26 Ἡ ῥομφαία τοῦ συναπαντῶντος αὐτὸν δὲν δύναται νὰ ἀνθέξῃ· ἡ λόγχη, τὸ δόρυ, οὐδὲ ὁ θώραξ.
Job 41:27 Θεωρεῖ τὸν σίδηρον ὡς ἄχυρον, τὸν χαλκὸν ὡς ξύλον σαθρόν.
Job 41:28 Τὰ βέλη δὲν δύνανται νὰ τρέψωσιν αὐτὸν εἰς φυγήν· αἱ πέτραι τῆς σφενδόνης εἶναι εἰς αὐτὸν ὡς στυπίον.
Job 41:29 Τὰ ἀκόντια λογίζονται ὡς στυπίον· γελᾷ εἰς τὸ σεῖσμα τῆς λόγχης.
Job 41:30 Ὀξεῖς λίθοι κοίτονται ὑποκάτω αὐτοῦ· ὑποστρόνει τὰ ἀγκυλωτὰ σώματα ἐπὶ πηλοῦ.
Job 41:31 Κάμνει τὴν ἄβυσσον ὡς λέβητα νὰ κοχλάζῃ· καθιστᾷ τὴν θάλασσαν ὡς σκεῦος μυρεψοῦ.
Job 41:32 Ἀφίνει ὀπίσω τὴν πορείαν φωτεινήν· ἤθελέ τις ὑπολάβει τὴν ἄβυσσον ὡς πολιάν.
Job 41:33 Ἐπὶ τῆς γῆς δὲν ὑπάρχει ὅμοιον αὐτοῦ, δεδημιουργημένον οὕτως ἄφοβον.
Job 41:34 Περιορᾷ πάντα τὰ ὑψηλά· εἶναι βασιλεὺς ἐπὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τῆς ὑπερηφανίας.
Job 42:1 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἰὼβ πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπεν·
Job 42:2 Ἐξεύρω ὅτι δύνασαι τὰ πάντα, καὶ οὐδεὶς στοχασμὸς σου δύναται νὰ ἐμποδισθῇ.
Job 42:3 Τίς οὗτος ὁ κρύπτων τὴν βουλὴν ἀσυνέτως Ἐγὼ λοιπὸν προέφερα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ἐνόουν. Πράγματα ὑπερθαύμαστα δἰ ἐμέ, τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώριζον.
Job 42:4 Ἄκουσον, δέομαι· καὶ ἐγὼ θέλω λαλήσει· θέλω σὲ ἐρωτήσει, καὶ σὺ δίδαξόν με.
Job 42:5 Ἤκουον περὶ σοῦ μὲ τὴν ἀκοὴν τοῦ ὠτίου, ἀλλὰ τώρα ὁ ὀφθαλμὸς μου σὲ βλέπει·
Job 42:6 διὰ τοῦτο βδελύττομαι ἐμαυτόν, καὶ μετανοῶ ἐν χώματι καὶ σποδῷ.
Job 42:7 Ἀφοῦ δὲ ὁ Κύριος ἐλάλησε τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Ἰώβ, εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς Ἐλιφὰς τὸν Θαιμανίτην, Ὁ θυμὸς μου ἐξήφθη κατὰ σοῦ καὶ κατὰ τῶν δύο φίλων σου· διότι δὲν ἐλαλήσατε περὶ ἐμοῦ τὸ ὀρθὸν ὡς ὁ δοῦλός μου Ἰώβ·
Job 42:8 διὰ τοῦτο λάβετε τώρα εἰς ἑαυτοὺς ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς καὶ ὑπάγετε πρὸς τὸν δοῦλόν μου Ἰώβ, καὶ προσφέρετε ὁλοκαύτωμα ὑπὲρ ἑαυτῶν· ὁ δὲ Ἰὼβ ὁ δοῦλός μου θέλει ἱκετεύσει ὑπὲρ ὑμῶν· διότι θέλω δεχθῆ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· διὰ νὰ μὴ πράξω μὲ σᾶς κατὰ τὴν ἀφροσύνην σας· διότι δὲν ἐλαλήσατε περὶ ἐμοῦ τὸ ὀρθὸν ὡς ὁ δοῦλός μου Ἰώβ.
Job 42:9 Καὶ ὑπῆγον Ἐλιφὰς ὁ Θαιμανίτης καὶ Βιλδὰδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφὰρ ὁ Νααμαθίτης, καὶ ἔκαμον ὡς προσέταξεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος· ὁ δὲ Κύριος ἐδέχθη τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰώβ.
Job 42:10 Καὶ ἔστρεψεν ὁ Κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰώβ, ἀφοῦ προσηυχήθη ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰὼβ διπλάσια πάντων τῶν ὅσα εἶχε πρότερον.
Job 42:11 Τότε ἦλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν πρότερον, καὶ ἔφαγον ἄρτον μετ̓ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ συνέκλαυσαν μὲ αὐτὸν καὶ παρηγόρησαν αὐτὸν περὶ παντὸς τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἐπέφερεν ἐπ̓ αὐτόν· καὶ ἔδωκαν ἕκαστος εἰς αὐτὸν ἓν ἀργύριον καὶ ἕκαστος ἓν χρυσοῦν ἐνώτιον.
Job 42:12 Καὶ εὐλόγησεν ὁ Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰὼβ μᾶλλον παρὰ τὰ πρῶτα· ὥστε ἀπέκτησε δεκατέσσαρας χιλιάδας προβάτων καὶ ἑξακισχιλίας καμήλους καὶ χίλια ζεύγη βοῶν καὶ χιλίας ὄνους.
Job 42:13 Ἐγεννήθησαν ἔτι εἰς αὐτὸν ἑπτὰ υἱοὶ καὶ τρεῖς θυγατέρες·
Job 42:14 καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πρώτης Ἰεμιμά· καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Κεσιά· καὶ τὸ ὄνομα τῆς τρίτης Κερὲνάππούχ·
Job 42:15 καὶ δὲν εὑρίσκοντο ἐφ̓ ὅλης τῆς γῆς γυναῖκες ὡραῖαι ὡς αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰώβ· καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἔδωκεν εἰς αὐτὰς κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
Job 42:16 Μετὰ ταῦτα ἔζησεν ὁ Ἰὼβ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἔτη, καὶ εἶδε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν.
Job 42:17 καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Ἰώβ, γέρων καὶ πλήρης ἡμερῶν.
Psa 1:1 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν περιεπάτησεν ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν δὲν ἐστάθη, καὶ ἐπὶ καθέδρας χλευαστῶν δὲν ἐκάθησεν·
Psa 1:2 ἀλλ̓ ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετᾷ ἡμέραν καὶ νύκτα.
Psa 1:3 Καὶ θέλει εἶσθαι ὡς δένδρον πεφυτευμένον παρὰ τοὺς ῥύακας τῶν ὑδάτων, τὸ ὁποῖον δίδει τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ δὲν μαραίνεται· καὶ πάντα, ὅσα ἂν πράττῃ, θέλουσιν εὐοδωθῇ.
Psa 1:4 Δὲν θέλουσιν εἶσθαι οὕτως οἱ ἀσεβεῖς· ἀλλ̓ ὡς τὸ λεπτὸν ἄχυρον, τὸ ὁποῖον ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος.
Psa 1:5 Διὰ τοῦτο δὲν θέλουσιν ἐγερθῇ οἱ ἀσεβεῖς ἐν τῇ κρίσει, οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν τῇ συνάξει τῶν δικαίων.
Psa 1:6 Διότι γνωρίζει ὁ Κύριος τὴν ὁδὸν τῶν δικαίων· ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῇ.
Psa 2:1 Διὰ τί ἐφρύαξαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια
Psa 2:2 Παρεστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ὁμοῦ, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, λέγοντες,
Psa 2:3 Ἄς διασπάσωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἄς ἀπορρίψωμεν ἀφ̓ ἡμῶν τὰς ἀλύσεις αὐτῶν.
Psa 2:4 Ὁ καθήμενος ἐν οὐρανοῖς θέλει γελάσει· ὁ Κύριος θέλει ἐκμυκτηρίσει αὐτούς.
Psa 2:5 Τότε θέλει λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ θέλει συνταράξει αὐτούς.
Psa 2:6 Ἀλλ̓ ἐγώ, θέλει εἰπεῖ, ἔχρισα τὸν Βασιλέα μου ἐπὶ Σιών, τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου.

Psa 2:7 Ἐγὼ θέλω ἀναγγείλει τὸ πρόσταγμα· ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱός μου εἶσαι σύ· ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα·
Psa 2:8 Ζήτησον παρ ἐμοῦ, καὶ θέλω σοὶ δώσει τὰ ἔθνη κληρονομίαν σου, καὶ ἰδιοκτησίαν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς·
Psa 2:9 θέλεις ποιμάνει αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς σκεῦος κεραμέως θέλεις συντρίψει αὐτούς.
Psa 2:10 Τώρα λοιπόν, βασιλεῖς, συνετίσθητε· διδάχθητε, κριταὶ τῆς γῆς.
Psa 2:11 Δουλεύετε τὸν Κύριον ἐν φόβῳ καὶ ἀγάλλεσθε ἐν τρόμῳ.
Psa 2:12 Φιλεῖτε τὸν Υἱόν, μήποτε ὀργισθῇ, καὶ ἀπολεσθῆτε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ὅταν ἐξαφθῇ ταχέως ὁ θυμὸς αὐτοῦ. Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ αὐτόν.
Psa 3:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἔφυγεν ἀπ ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀβεσσαλώμ. Κύριε, πόσον ἐπληθύνθησαν οἱ ἐχθροὶ μου πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ ἐμέ·
Psa 3:2 πολλοὶ λέγουσι περὶ τῆς ψυχῆς μου, δὲν εἶναι δί αὐτὸν σωτηρία ἐν τῷ Θεῷ· Διάψαλμα.
Psa 3:3 Ἀλλὰ σύ, Κύριε, εἶσαι ἡ ἀσπὶς μου, ἡ δόξα μου καὶ ὁ ὑψόνων τὴν κεφαλὴν μου.
Psa 3:4 Ἔκραξα μὲ τὴν φωνὴν μου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἰσήκουσέ μου ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου αὐτοῦ. Διάψαλμα.
Psa 3:5 Ἐγὼ ἐπλαγίασα καὶ ἐκοιμήθην· ἐξηγέρθην· διότι ὁ Κύριος μὲ ὑποστηρίζει.
Psa 3:6 Δὲν θέλω φοβηθῆ ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν ἀντιπαρατασσομένων κατ ἐμοῦ κύκλῳ.
Psa 3:7 Ἀνάστηθι, Κύριε· σῶσον με, Θεὲ μου· διότι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου κατὰ τῆς σιαγόνος· συνέτριψας τοὺς ὀδόντας τῶν ἀσεβῶν.
Psa 3:8 Τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ σωτηρία· ἐπὶ τὸν λαὸν σου εἶναι ἡ εὐλογία σου. Διάψαλμα.
Psa 4:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ὅταν ἐπικαλῶμαι, εἰσάκουέ μου Θεὲ τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν στενοχωρίᾳ μὲ ἐπλάτυνας· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Psa 4:2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε μετατρέπετε τὴν δόξαν μου εἰς καταισχύνην, ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος Διάψαλμα.
Psa 4:3 Ἀλλὰ μάθετε ὅτι ἐξέλεξεν ὁ Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· ὁ Κύριος θέλει ἀκούσει, ὅταν κράζω πρὸς αὐτόν.
Psa 4:4 Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· λαλεῖτε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐπὶ τῆς κλίνης ὑμῶν καὶ ἡσυχάζετε. Διάψαλμα.
Psa 4:5 Θυσιάσατε θυσίας δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ τὸν Κύριον.
Psa 4:6 Πολλοὶ λέγουσι, Τίς θέλει δείξει εἰς ἡμᾶς τὸ ἀγαθόν Ὕψωσον ἐφ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
Psa 4:7 Ἔδωκας μεγαλητέραν εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, παρ ὅσην ἀπολαμβάνουσιν αὐτοί, ὅταν πληθύνηται ὁ σῖτος αὐτῶν καὶ ὁ οἶνος αὐτῶν.
Psa 4:8 Ἐν εἰρήνῃ θέλω καὶ πλαγιάσει καὶ κοιμηθῆ· διότι σὺ μόνος, Κύριε, μὲ κατοικίζεις ἐν ἀσφαλείᾳ.
Psa 5:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγιλώθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἀκροάσθητι, Κύριε, τοὺς λόγους μου· νόησον τὸν στεναγμὸν μου.
Psa 5:2 Πρόσεξον εἰς τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς μου, Βασιλεῦ μου καὶ Θεὲ μου· Διότι εἰς σὲ θέλω προσευχηθῆ.
Psa 5:3 Κύριε, τὸ πρωῒ θέλεις ἀκούσει τὴν φωνὴν μου· τὸ πρωῒ θελω παρασταθῆ εἰς σὲ καὶ θέλω προσδοκᾶ.
Psa 5:4 Διότι δὲν εἶσαι σὺ Θεὸς θέλων τὴν ἀσέβειαν· ὁ πονηρευόμενος δὲν θέλει κατοικεῖ πλησίον σου.
Psa 5:5 Οὐδὲ θέλουσι σταθῆ οἱ ἄφρονες ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου· μισεῖς πάντας τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας.
Psa 5:6 Θέλεις ἐξολοθρεύσει τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος· ὁ Κύριος βδελύττεται τὸν ἄνθρωπον τὸν αἱμοβόρον καὶ τὸν δόλιον.
Psa 5:7 Ἀλλ ἐγὼ διὰ τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου θέλω εἰσέλθει εἰς τὸν οἶκόν σου· θέλω προσκυνήσει πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἁγιότητός σου μετὰ φόβου σου.
Psa 5:8 Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου· κατεύθυνον τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν μου.
Psa 5:9 Διότι δὲν εἶναι ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν εἶναι πονηρία· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· διὰ τῆς γλώσσης αὐτῶν κολακεύουσι.
Psa 5:10 Καταδίκασον αὐτούς, Θεέ· ἄς ἀποτύχωσι τῶν διαβουλίων αὐτῶν· ἔξωσον αὐτοὺς διὰ τὸ πλῆθος τῶν παραβάσεων αὐτῶν, διότι ἀπεστάτησαν ἐναντίον σου.
Psa 5:11 Ἄς εὐφραίνωνται δὲ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· ἄς χαίρωσι διαπαντός, διότι σὺ περισκεπάζεις αὐτούς· ἄς καυχῶνται ὁμοίως ἐπὶ σὲ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.
Psa 5:12 Διότι σύ, Κύριε, θέλεις εὐλογήσει τὸν δίκαιον· θέλεις περισκεπάσει αὐτὸν μὲ εὐμένειαν, ὡς μὲ ἀσπίδα.
Psa 6:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ, ἐπὶ Σεμινίθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Κύριε, μὴ μὲ ἐλέγξῃς ἐν τῷ θυμῷ σου, μηδὲ ἐν τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Psa 6:2 Ἐλέησόν με, Κύριε, διότι εἶμαι ἀδύνατος· ἰάτρευσόν με, Κύριε, διότι ἐταράχθησαν τὰ ὀστᾶ μου.
Psa 6:3 Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· ἀλλὰ σύ, Κύριε, ἕως πότε
Psa 6:4 Ἐπίστρεψον, Κύριε· λύτρωσον τὴν ψυχὴν μου· σῶσον με διὰ τὸ ἔλεός σου.
Psa 6:5 Διότι ἐν τῷ θανάτῳ δὲν ὑπάρχει ἐνθύμησις περὶ σοῦ· ἐν τῷ ᾅδῃ τίς θέλει σὲ δοξολογήσει
Psa 6:6 Ἀπέκαμον ἐν τῷ στεναγμῷ μου· ὅλην τὴν νύκτα λούω τὴν κλίνην μου· μὲ τὰ δάκρυά μου καταβρέχω τὴν στρωμνὴν μου.
Psa 6:7 Ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐμαράνθη ἐκ τῆς θλίψεως· ἐγήρασεν ἐξ αἰτίας πάντων τῶν ἐχθρῶν μου.
Psa 6:8 Ἀπομακρύνθητε ἀπ ἐμοῦ, πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας, διότι ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν φωνὴν τοῦ κλαυθμοῦ μου.
Psa 6:9 Ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν δέησίν μου· ὁ Κύριος ἐδέχθη τὴν προσευχὴν μου.

Psa 6:10 Ἄς αἰσχυνθῶσι καὶ ἄς ταραχθῶσι σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροὶ μου· ἄς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω· ἄς καταισχυνθῶσιν αἰφνιδίως.
Psa 7:1 Σιγαϊὼν τοῦ Δαβίδ, τὸ ὁποῖον ἔψαλλεν εἰς τὸν Κύριον, διὰ τοὺς λόγους Χοὺς τοῦ Βενιαμίτου. Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σὲ ἐλπίζω· σῶσον με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ἐλευθέρωσόν με·
Psa 7:2 μήποτε ὁ ἐχθρὸς ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου καὶ διασπαράξῃ, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ ἐλευθερωτής.
Psa 7:3 Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐὰν ἐγὼ ἔπραξα τοῦτο, ἐὰν εἰς τὰς χεῖράς μου ἦναι ἀνομία·
Psa 7:4 ἐὰν ἀνταπέδωκα κακὸν εἰς τὸν εἰρηνεύοντα μετ' ἐμοῦ, ἤ κατέθλιψα τὸν ἀναιτίως διώκοντά με·
Psa 7:5 ἄς καταδιώξῃ ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ ἄς φθάσῃ αὐτήν· καὶ ἄς καταπατήσῃ εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ ἄς καταβάλῃ τὴν δόξαν μου εἰς τὸ χῶμα. Διάψαλμα.
Psa 7:6 Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν τῇ ὀργῇ σου· ὑψώθητι ἕνεκα τῆς λύσσης τῶν ἐχθρῶν μου· καὶ ἐγέρθητι δι' ἐμὲ εἰς τὴν κρίσιν τὴν ὁποίαν προσέταξας.
Psa 7:7 Καὶ ἡ σύναξις τῶν λαῶν θέλει σὲ κυκλώσει· καὶ σὺ ἐπίστρεψον, νὰ καθήσῃς ὑπεράνωθεν αὐτῆς εἰς ὕψος.
Psa 7:8 Ὁ Κύριος θέλει κρίνει τοὺς λαούς. Κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκεραιότητά μου, τὴν ἐν ἐμοί.
Psa 7:9 Ἄς τελειώσῃ πλέον ἡ κακία τῶν ἀσεβῶν· καὶ στερέωσον τὸν δίκαιον, σὺ ὁ Θεὸς ὁ δίκαιος, ὁ ἐξετάζων καρδίας καὶ νεφρούς.
Psa 7:10 Ἡ ἀσπὶς μου εἶναι ἐν τῷ Θεῷ, ὅστις σώζει τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
Psa 7:11 Ὁ Θεὸς εἶναι κριτὴς δίκαιος καὶ Θεὸς ὀργιζόμενος καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Psa 7:12 Ἐὰν ὁ ἀσεβὴς δὲν ἐπιστραφῇ, θέλει ἀκονίσει τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· ἐνέτεινε τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ ἡτοίμασεν αὐτό·
Psa 7:13 καὶ δι' αὐτὸν ἡτοίμασεν ὄργανα θανάτου· προσήρμοσε τὰ βέλη αὐτοῦ ἐναντίον τῶν διωκτῶν.
Psa 7:14 Ἰδού, ὁ ἀσεβὴς κοιλοπονεῖ ἀνομίαν· συνέλαβε δὲ πονηρίαν καὶ ἐγέννησε ψεῦδος·
Psa 7:15 Ἔσκαψε λάκκον καὶ ἐβάθυνεν αὐτόν· πλὴν αὐτὸς θέλει πέσει εἰς τὸν βόθρον, τὸν ὁποῖον ἔκαμεν.
Psa 7:16 Ἡ πονηρία αὐτοῦ θέλει ἐπιστρέψει κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἡ καταδυναστεία αὐτοῦ θέλει καταβῇ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ.
Psa 7:17 Ἐγὼ θέλω ἐπαινεῖ τὸν Κύριον κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.
Psa 8:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Γιττίθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, πόσον εἶναι θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅστις ἔθεσας τὴν δόξαν σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Psa 8:2 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ἡτοίμασας αἶνεσιν ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, διὰ νὰ καταργήσῃς τὸν ἐχθρὸν καὶ τὸν ἐκδικητήν.
Psa 8:3 Ὅταν θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς σου, τὸ ἔργον τῶν δακτύλων σου, τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, τὰ ὁποῖα σὺ ἐθεμελίωσας,
Psa 8:4 Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἐνθυμῆσαι αὐτόν ἤ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νὰ ἐπισκέπτησαι αὐτόν
Psa 8:5 Σὺ δὲ ἔκαμες αὐτὸν ὀλίγον τι κατώτερον τῶν ἀγγέλων, καὶ μὲ δόξαν καὶ τιμὴν ἐστεφάνωσας αὐτόν.
Psa 8:6 Κατέστησας αὐτὸν κύριον ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
Psa 8:7 πάντα τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας, ἔτι δὲ καὶ τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ·
Psa 8:8 τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, πάντα τὰ διαπορευόμενα τὰς ὁδοὺς τῶν θαλασσῶν.
Psa 8:9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, πόσον εἶναι θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
Psa 9:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Μοὺθλαββέν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Θέλω σὲ δοξολογήσει, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· θέλω διηγηθῆ πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Psa 9:2 Θέλω εὐφρανθῆ καὶ χαρῆ ἐν σοί· θέλω ψαλμῳδήσει εἰς τὸ ὄνομά σου, Ὕψιστε.
Psa 9:3 Ὅταν στραφῶσιν οἱ ἐχθροὶ μου εἰς τὰ ὀπίσω, πέσωσι καὶ ἀφανισθῶσιν ἀπ' ἔμπροσθέν σου.
Psa 9:4 Διότι σὺ ἔκαμες τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου· ἐκάθησας ἐπὶ θρόνου κρίνων ἐν δικαιοσύνῃ·
Psa 9:5 Ἐπετίμησας τὰ ἔθνη· ἐξωλόθρευσας τὸν ἀσεβῆ· τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Psa 9:6 Ἐχθρέ, αἱ ἐρημώσεις ἐξέλιπον διαπαντός· καὶ κατηδάφισας πόλεις· τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐχάθη μετ' αὐτῶν.
Psa 9:7 Ἀλλ' ὁ Κύριος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα· ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ διὰ κρίσιν.
Psa 9:8 Καὶ αὐτὸς θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ· θέλει κρίνει τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
Psa 9:9 Καὶ ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι καταφύγιον εἰς τὸν πένητα, καταφύγιον ἐν καιρῷ θλίψεως.
Psa 9:10 Καὶ θέλουσιν ἐλπίσει ἐπὶ σὲ οἱ γνωρίζοντες τὸ ὄνομά σου· διότι δὲν ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε.
Psa 9:11 Ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν Κύριον, τὸν κατοικοῦντα ἐν Σιών· ἀναγγείλατε μεταξὺ τῶν λαῶν τὰ κατορθώματα αὐτοῦ·
Psa 9:12 διότι ὅταν κάμνῃ ἐκζήτησιν αἱμάτων, ἐνθυμεῖται αὐτούς· δὲν λησμονεῖ τὴν κραυγὴν τῶν ταλαιπωρουμένων.
Psa 9:13 Ἐλέησόν με, Κύριε· ἰδὲ τὴν θλῖψιν μου τὴν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, σὺ ὁ ὑψόνων με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου,
Psa 9:14 διὰ νὰ διηγηθῶ πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών· ἐγὼ θέλω ἀγαλλιᾶσθαι διὰ τὴν σωτηρίαν σου.
Psa 9:15 Τὰ ἔθνη κατεβυθίσθησαν εἰς τὸν λάκκον, τὸν ὁποῖον ἔκαμον· ἐν τῇ παγίδι, τὴν ὁποίαν ἔκρυψαν, ἐπιάσθη ὁ ποῦς αὐτῶν.

Psa 9:16 Ὁ Κύριος γνωρίζεται διὰ τὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν κάμνει· ὁ ἀσεβὴς παγιδεύεται ἐν τῷ ἔργῳ τῶν χειρῶν αὐτοῦ· Ἰγαϊών· Διάψαλμα.
Psa 9:17 Οἱ ἀσεβεῖς θέλουσιν ἐπιστραφῆ εἰς τὸν ᾅδην· πάντα τὰ ἔθνη τὰ λησμονοῦντα τὸν Θεόν.
Psa 9:18 Διότι δὲν θέλει λησμονηθῆ διαπαντὸς ὁ πτωχός· ἡ προσδοκία τῶν πενήτων δὲν θέλει ἀπολεσθῆ διαπαντός.
Psa 9:19 Ἀνάστηθι, Κύριε· ἂς μὴ ὑπερισχύῃ ἄνθρωπος· ἂς κριθῶσι τὰ ἔθνη ἐνώπιόν σου.
Psa 9:20 Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· ἂς γνωρίσωσι τὰ ἔθνη, ὅτι εἶναι ἄνθρωποι. Διάψαλμα.
Psa 10:1 Διὰ τί, Κύριε, ἵστασαι μακρόθεν κρύπτεσαι ἐν καιρῷ θλίψεως
Psa 10:2 Ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ τοῦ ἀσεβοῦς κατακαίεται ὁ πτωχός· ἂς πιασθῶσιν ἐν ταῖς πανουργίαις, τὰς ὁποίας διαλογίζονται.
Psa 10:3 Διότι ὁ ἀσεβὴς καυχᾶται εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ πλεονέκτης μακαρίζει ἑαυτόν· καταφρονεῖ τὸν Κύριον.
Psa 10:4 Ὁ ἀσεβὴς διὰ τὴν ἀλαζονείαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ δὲν θέλει ἐκζητήσει τὸν Κύριον· πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός.
Psa 10:5 Αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ μολύνονται ἐν παντὶ καιρῷ· αἱ κρίσεις σου εἶναι πολὺ ὑψηλὰ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· φυσᾷ ἐναντίον πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.
Psa 10:6 Εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, δὲν θέλω σαλευθῆ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· διότι δὲν θέλω πέσει εἰς δυστυχίαν.
Psa 10:7 Τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει κατάρας καὶ ἀπάτης καὶ δόλου· ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ εἶναι κακία καὶ ἀνομία.
Psa 10:8 Κάθηται ἐν ἐνέδρᾳ τῶν προαυλίων, ἐν ἀποκρύφοις, διὰ νὰ φονεύσῃ τὸν ἀθῷον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ παραμονεύουσι τὸν πένητα.
Psa 10:9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει διὰ νὰ ἁρπάσῃ τὸν πτωχόν· ἁρπάζει τὸν πτωχόν, ὅταν σύρῃ αὐτὸν ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ.
Psa 10:10 Κύπτει, χαμηλόνει, διὰ νὰ πέσωσιν οἱ πτωχοὶ εἰς τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ.
Psa 10:11 Εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἐλησμόνησεν ὁ Θεός· ἔκρυψε τὸ πρόσωπόν αὐτοῦ· δὲν θέλει ἰδεῖ ποτέ.
Psa 10:12 Ἀνάστηθι, Κύριε· Θεέ, ὕψωσον τὴν χεῖρά σου· μὴ λησμονήσῃς τοὺς τεθλιμμένους.
Psa 10:13 Διὰ τί παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεὸν εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Δὲν θέλεις ἐξετάσει.
Psa 10:14 Εἶδες· διότι σὺ παρατηρεῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ὕβριν, διὰ νὰ ἀνταποδώσῃς μὲ τὴν χεῖρά σου· εἰς σὲ ἀφιερόνεται ὁ πτωχός· εἰς τὸν ὀρφανὸν σὺ εἶσαι ὁ βοηθός.
Psa 10:15 Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἀσεβοῦς καὶ πονηροῦ· ἐξερεύνησον τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ, ἑωσοῦ μὴ εὕρῃς αὐτὴν πλέον.
Psa 10:16 Ὁ Κύριος εἶναι βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐξαλειφθῆ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
Psa 10:17 Κύριε, εἰσήκουσας τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων· θέλεις στηρίξει τὴν καρδίαν αὐτῶν, θέλεις κάμει προσεκτικὸν τὸ ὠτίον σου·
Psa 10:18 διὰ νὰ κρίνῃς τὸν ὀρφανὸν καὶ τὸν τεταπεινωμένον, ὥστε ὁ ἄνθρωπος ὁ γήϊνος νὰ μὴ καταδυναστεύῃ πλέον.
Psa 11:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἐπὶ τὸν Κύριον πέποιθα· πῶς λέγετε εἰς τὴν ψυχήν μου, Φεῦγε εἰς τὸ ὄρος σας, ὡς πτηνόν
Psa 11:2 Διότι, ἰδού, οἱ ἀσεβεῖς ἐνέτειναν τόξον· ἡτοίμασαν τὰ βέλη αὐτῶν ἐπὶ τὴν χορδήν, διὰ νὰ τοξεύσωσιν ἐν σκότει τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
Psa 11:3 Ἐὰν τὰ θεμέλια καταστραφῶσιν, ὁ δίκαιος τί δύναται νὰ κάμῃ
Psa 11:4 Ὁ Κύριος εἶναι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχει τὸν θρόνον αὐτοῦ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ βλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζουσι, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Psa 11:5 Ὁ Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον· τὸν δὲ ἀσεβῆ καὶ τὸν ἀγαπῶντα τὴν ἀδικίαν μισεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.
Psa 11:6 Θέλει βρέξει ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς παγίδας· πῦρ καὶ θεῖον καὶ ἀνεμοζάλη εἶναι ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.
Psa 11:7 Διότι δίκαιος ὢν ὁ Κύριος, ἀγαπᾷ δικαιοσύνην· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ βλέπει εὐθύτητα.
Psa 12:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Σεμινίθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Σῶσον, Κύριε· διότι ἐξέλιπεν ὅσιος, διότι ἐχάθησαν οἱ φιλαλήθεις μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
Psa 12:2 Ἕκαστος λαλεῖ ματαιότητα πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· μὲ χείλη δόλια λαλοῦσιν ἀπὸ διπλῆς καρδίας.
Psa 12:3 Ἄς ἐξολοθρεύσῃ ὁ Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, τὴν γλῶσσαν τὴν μεγαλορρήμονα.
Psa 12:4 Διότι εἶπον, Θέλομεν ὑπερισχύσει διὰ τῆς γλώσσης ἡμῶν· τὰ χείλη ἡμῶν εἶναι ἡμέτερα· τίς θέλει εἶσθαι κύριος ἐφ' ἡμᾶς
Psa 12:5 Διὰ τὴν ταλαιπωρίαν τῶν πτωχῶν, διὰ τὸν στεναγμὸν τῶν πενήτων, τώρα θέλω ἐγερθῆ, λέγει ὁ Κύριος· θέλω θέσει ἐν ἀσφαλείᾳ ἐκεῖνον, κατὰ τοῦ ὁποίου φυσᾷ ὁ ἀσεβής.
Psa 12:6 Τὰ λόγια τοῦ Κυρίου εἶναι λόγια καθαρά· ἀργύριον δεδοκιμασμένον ἐν πηλίνῳ χωνευτηρίῳ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.
Psa 12:7 Σύ, Κύριε, θέλεις φυλάξει αὐτούς· θέλεις διατηρήσει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 12:8 Οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι κύκλῳ, ὅταν οἱ ἀχρεῖοι ὑψωθῶσι μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
Psa 13:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἕως πότε, Κύριε, θέλεις μὲ λησμονεῖ διαπαντὸς ἕως πότε θέλεις κρύπτει τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ

Psa 13:2 Ἕως πότε θέλω ἔχει βουλὰς ἐν τῇ ψυχῇ μου, ὀδύνας καθ ἡμέραν ἐν τῇ καρδίᾳ μου· ἕως πότε θέλει ὑψόνεσθαι ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ ἐμὲ
Psa 13:3 Ἐπίβλεψον· εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεὸς μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, μήποτε ὑπνώσω τὸν ὕπνον τοῦ θανάτου·
Psa 13:4 Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρὸς μου, Ὑπερίσχυσα κατ αὐτοῦ, καὶ οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιασθῶσιν, ἐὰν σαλευθῶ.
Psa 13:5 Ἀλλ ἐγὼ ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεός σου· ἡ καρδία μου θέλει ἀγάλλεσθαι εἰς τὴν σωτηρίαν σου.
Psa 13:6 Θέλω ψάλλει εἰς τὸν Κύριον, διότι μὲ ἀντήμειψε.
Psa 14:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Εἶπεν ὁ ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, δὲν ὑπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν· ἔγειναν βδελυροὶ εἰς τὰ ἔργα· δὲν ὑπάρχει πράττων ἀγαθόν.
Psa 14:2 Ὁ Κύριος διέκυψεν ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ ἴδῃ ἐὰν ἦναί τις ἔχων σύνεσιν, ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
Psa 14:3 Πάντες ἐξέκλιναν, ὁμοῦ ἐξηχρειώθησαν· δὲν ὑπάρχει πράττων ἀγαθόν· δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἷς.
Psa 14:4 Δὲν ἔχουσι γνῶσιν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατατρώγοντες τὸν λαὸν μου ὡς βρῶσιν ἄρτου τὸν Κύριον δὲν ἐπεκαλέσθησαν.
Psa 14:5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἐν τῇ γενεᾷ τῶν δικαίων.
Psa 14:6 Κατῃσχύνατε τὴν βουλὴν τοῦ πτωχοῦ, διότι ὁ Κύριος εἶναι ἡ καταφυγὴ αὐτοῦ.
Psa 14:7 Τίς θέλει δώσει ἐκ Σιὼν τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἰσραήλ ὅταν ὁ Κύριος ἐπιστρέψῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, θέλει ἀγάλλεσθαι ὁ Ἰακώβ, θέλει εὐφραίνεσθαι ὁ Ἰσραήλ.
Psa 15:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Κύριε, τίς θέλει κατοικήσει ἐν τῇ σκηνῇ σου τίς θέλει κατοικήσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου
Psa 15:2 Ὁ περιπατῶν ἐν ἀκεραιότητι καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, καὶ λαλῶν ἀλήθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
Psa 15:3 Ὁ μὴ καταλαλῶν διὰ τῆς γλώσσης αὐτοῦ, μηδὲ πράττων κακὸν εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ, μηδὲ δεχόμενος ὀνειδισμὸν κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ.
Psa 15:4 Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταφρονεῖται ὁ ἀχρεῖος· τιμᾷ δὲ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον· ὀμνύει εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ δὲν ἀθετεῖ·
Psa 15:5 δὲν δίδει τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ, οὐδὲ λαμβάνει δῶρα κατὰ τοῦ ἀθώου. Ὁ πράττων ταῦτα δὲν θέλει σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 16:1 Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ. Φύλαξόν με, Θεέ, διότι ἐπὶ σὲ ἤλπισα.
Psa 16:2 Σὺ ψυχή μου, εἶπας πρὸς τὸν Κύριον, Σὺ εἶσαι ὁ Κύριός μου· ἡ ἀγαθότης μου δὲν ἐκτείνεται εἰς σέ·
Psa 16:3 Ἀλλ εἰς τοὺς ἁγίους τοὺς ὄντας ἐν τῇ γῇ καὶ εἰς τοὺς ἐξαιρέτους, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ὅλη μου ἡ εὐχαρίστησις.
Psa 16:4 Οἱ πόνοι τῶν τρεχόντων κατόπιν ἄλλων θεῶν θέλουσι πολλαπλασιασθῇ· ἐγὼ δὲν θέλω προσφέρει τὰς ἐξ αἵματος σπονδὰς αὐτῶν, οὐδὲ θέλω λάβει εἰς τὰ χείλη μου τὰ ὀνόματα αὐτῶν.
Psa 16:5 Ὁ Κύριος εἶναι ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ διαφυλάττεις τὸν κλῆρόν μου.
Psa 16:6 Αἱ μερίδες μου ἔπεσον εἰς τόπους τερπνούς· ἔλαβον ὡραιοτάτην κληρονομίαν.
Psa 16:7 Θέλω εὐλογεῖ τὸν Κύριον τὸν νουθετήσαντά με· ἔτι καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς μὲ διδάσκουσιν οἱ νεφροὶ μου.
Psa 16:8 Ἐνώπιόν μου εἶχον τὸν Κύριον διαπαντός· διότι εἶναι ἐκ δεξιῶν μου, διὰ νὰ μὴ σαλευθῶ.
Psa 16:9 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλίασεν ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου θέλει ἀναπαυθῇ ἐπ ἐλπίδι.
Psa 16:10 Διότι δὲν θέλεις ἐγκαταλείψει τὴν ψυχήν μου ἐν τῷ ᾅδῃ, οὐδὲ θέλεις ἀφήσει τὸν Ὅσιόν σου νὰ ἴδῃ διαφθοράν.
Psa 16:11 Ἐφανέρωσας εἰς ἐμὲ τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς· χορτασμὸς εὐφροσύνης εἶναι τὸ πρόσωπόν σου· τερπνότητες εἶναι διαπαντὸς ἐν τῇ δεξιᾷ σου.
Psa 17:1 Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ. Ἄκουσον, Κύριε, τὸ δίκαιον· πρόσεξον εἰς τὴν δέησίν μου· ἀκροάσθητι τὴν προσευχήν μου, τὴν γινομένην οὐχὶ μὲ χείλη δόλια.
Psa 17:2 Ἄς ἐξέλθῃ ἡ κρίσις μου παρὰ τοῦ προσώπου σου· οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἄς ἴδωσι τὴν εὐθύτητα.
Psa 17:3 Ἠρεύνησας τὴν καρδίαν μου· ἐπεσκέφθης αὐτὴν ἐν καιρῷ νυκτός· ἐδοκίμασάς με καὶ δὲν ηὗρες οὐδὲν ἐν ἐμοί· ὁ στοχασμὸς μου δὲν εἶναι διάφορος τῶν λόγων μου.
Psa 17:4 Ὡς πρὸς τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ἐγὼ διὰ τῶν λόγων τῶν χειλέων σου ἐφυλάχθην ἀπὸ τῶν ὁδῶν τῶν παρανόμων.
Psa 17:5 Στήριξον τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, διὰ νὰ μὴ σαλευθῶσιν οἱ πόδες μου.
Psa 17:6 Ἐγὼ σὲ ἐπεκαλέσθην, Θεέ, διότι θέλεις μοῦ εἰσακούσει· Κλῖνον εἰς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου, ἄκουσον τοὺς λόγους μου.
Psa 17:7 Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, σὺ ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων κατὰ τῆς δεξιᾶς σου.
Psa 17:8 Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· κρύψον με ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν πτερύγων σου
Psa 17:9 ἀπ ἔμπροσθεν τῶν ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρούντων με· οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου μὲ περιεκύκλωσαν.
Psa 17:10 Ὑπερεπάχυναν· τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερήφανα.

Psa 17:11 Τώρα περιεκύκλωσαν τὰ διαβήματα ἡμῶν· προσήλωσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν διὰ νὰ κρημνίσωσιν ἡμᾶς κατὰ γῆς·
Psa 17:12 Ὡς λέων ἐπιθυμῶν νὰ κατασπαράξῃ· καὶ ὡς σκύμνος, καθήμενος ἐν ἀποκρύφοις.
Psa 17:13 Ἀνάστηθι, Κύριε· πρόφθασον αὐτόν, ὑποσκέλισον αὐτόν· ἐλευθέρωσον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τοῦ ἀσεβοῦς, ὅστις εἶναι ἡ ῥομφαία σου·
Psa 17:14 Ἀπὸ ἀνθρώπων, Κύριε, τῆς χειρὸς σου· ἀπὸ ἀνθρώπων τοῦ κόσμου, οἵτινες λαμβάνουσι τὴν μερίδα αὐτῶν ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ, καὶ τῶν ὁποίων τὴν κοιλίαν γεμίζεις ἀπὸ τῶν θησαυρῶν σου· ἐχόρτασαν τοὺς υἱούς, καὶ ἀφίνουσι τὰ ὑπόλοιπα αὐτῶν εἰς τοὺς ἐγγόνους αὐτῶν.
Psa 17:15 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ θέλω ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν σου· θέλω χορτασθῇ ἀπὸ τῆς θεωρίας σου, ὅταν ἐξεγερθῶ.
Psa 18:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ δούλου τοῦ Κυρίου, ὅστις ἐλάλησε πρὸς τὸν Κύριον τοὺς λόγους της ᾠδῆς ταύτης, καθ' ἣν ἡμέραν ἠλευθέρωσεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ τῆς χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Σαούλ· καὶ εἶπε, Θέλω σὲ ἀγαπᾷ, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.
Psa 18:2 Ὁ Κύριος εἶναι πέτρα μου καὶ φρούριόν μου καὶ ἐλευθερωτὴς μου· Θεὸς μου, βράχος μου· ἐπ' αὐτὸν θέλω ἐλπίζει· ἡ ἀσπὶς μου καὶ τὸ κέρας τῆς σωτηρίας μου· ὑψηλὸς πύργος μου.
Psa 18:3 Θέλω ἐπικαλεσθῇ τὸν ἀξιύμνητον Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου θέλω σωθῇ.
Psa 18:4 Πόνοι θανάτου μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ χείμαρροι ἀνομίας μὲ κατετρόμαξαν·
Psa 18:5 Πόνοι τοῦ ᾅδου μὲ περιεκύκλωσαν, παγίδες θανάτου μὲ ἔφθασαν.
Psa 18:6 Ἐν τῇ στενοχωρίᾳ μου ἐπεκαλέσθην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μου ἐβόησα. Ἤκουσεν ἐκ τοῦ ναοῦ αὐτοῦ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἦλθεν ἐνώπιον αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
Psa 18:7 Τότε ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἔγεινεν ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, διότι ὠργίσθη.
Psa 18:8 Καπνὸς ἀνέβαινεν ἐκ τῶν μυκτήρων αυτοῦ, καὶ πῦρ κατατρῶγον ἐκ τοῦ στόματος αυτοῦ· ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
Psa 18:9 Καὶ ἔκλινε τοὺς οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
Psa 18:10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβεὶμ καὶ ἐπετάσθη· καὶ ἐπέταξεν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Psa 18:11 Ἔθεσε τὸ σκότος ἀπόκρυφον τόπον αὐτοῦ· ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, πέριξ αὐτοῦ ἦσαν ὕδατα σκοτεινά, νέφη πυκνὰ τῶν ἀέρων.
Psa 18:12 Ἐκ τῆς λάμψεως τῆς ἔμπροσθεν αὐτοῦ διῆλθον τὰ νέφη αὐτοῦ, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.
Psa 18:13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐν οὐρανοῖς ὁ Κύριος, καὶ ὁ Ὕψιστος ἔδωκε τὴν φωνὴν αὐτοῦ· χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.
Psa 18:14 Καὶ ἀπέστειλε τὰ βέλη αὐτοῦ καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς· καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς.
Psa 18:15 Καὶ ἐφάνησαν τὰ βάθη τῶν ὑδάτων καὶ ἀνεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης, ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ τοῦ φυσήματος τῆς πνοῆς τῶν μυκτήρων σου.
Psa 18:16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους· ἔλαβέ με· εἵλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.
Psa 18:17 Ἠλευθέρωσέ με ἐκ τοῦ δυνατοῦ ἐχθροῦ μου, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, διότι ἦσαν δυνατώτεροί μου.
Psa 18:18 Προέφθασάν με ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς μου· ἀλλ' ὁ Κύριος ἐστάθη τὸ ἀντιστήριγμά μου·
Psa 18:19 καὶ ἐξήγαγέ με εἰς εὐρυχωρίαν· ἠλευθέρωσέ με διότι ηὐδόκησεν εἰς ἐμέ.
Psa 18:20 Ἀντήμειψέ με ὁ Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου· κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμέ.
Psa 18:21 Διότι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν ἠσέβησα ἐκκλίνας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.
Psa 18:22 Διότι πᾶσαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ ἦσαν ἔμπροσθέν μου, καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ δὲν ἀπεμάκρυνα ἀπ' ἐμοῦ·
Psa 18:23 καὶ ἐστάθην ἄμεμπτος πρὸς αὐτόν, καὶ ἐφυλάχθην ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.
Psa 18:24 Καὶ ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
Psa 18:25 Μετὰ ὁσίου ὅσιος θέλεις εἶσθαι· μετὰ ἀνδρὸς τελείου τέλειος θέλεις εἶσθαι·
Psa 18:26 μετὰ καθαροῦ, καθαρὸς θέλεις εἶσθαι· καὶ μετὰ διεστραμμένου διεστραμμένως θέλεις φερθῇ.
Psa 18:27 Διότι σὺ θέλεις σώσει λαὸν τεθλιμμένον· ὀφθαλμοὺς δὲ ὑπερηφάνων θέλεις ταπεινώσει.
Psa 18:28 Διότι σὺ θέλεις φωτίσει τὸν λύχνον μου· Κύριος ὁ Θεὸς μου θέλει φωτίσει τὸ σκότος μου.
Psa 18:29 Διότι διὰ σοῦ θέλω διασπάσει στράτευμα, καὶ διὰ τοῦ Θεοῦ μου θέλω ὑπερπηδήσει τεῖχος.
Psa 18:30 Τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁδὸς αὐτοῦ εἶναι ἄμωμος· ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι δεδοκιμασμένος· εἶναι ἀσπὶς πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.
Psa 18:31 Διότι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου καὶ τίς φρούριον πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
Psa 18:32 Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ καθιστῶν ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου.
Psa 18:33 Κάμνει τοὺς πόδας μου ὡς τῶν ἐλάφων καὶ μὲ στήνει ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους μου.
Psa 18:34 Διδάσκει τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔκαμε τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.
Psa 18:35 Καὶ ἔδωκας εἰς ἐμὲ τὴν ἀσπίδα τῆς σωτηρίας σου· καὶ ἡ δεξιὰ σου μὲ ὑπεστήριξε καὶ ἡ ἀγαθότης σου μὲ ἐμεγάλυνεν.
Psa 18:36 Ἐπλάτυνας τὰ βήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οἱ πόδες μου δὲν ἐκλονίσθησαν.

Psa 18:37 Κατεδίωξα τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἔφθασα αὐτούς· καὶ δὲν ἐπέστρεψα ἑωσοῦ συνετέλεσα αὐτούς.
Psa 18:38 Συνέτριψα αὐτοὺς καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνεγερθῶσιν· ἔπεσον ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
Psa 18:39 Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον· συνέκαμψας ὑποκάτω μου τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμέ.
Psa 18:40 Καὶ ἔκαμες τοὺς ἐχθροὺς μου νὰ τρέψωσιν εἰς ἐμὲ τὰ νῶτα, καὶ ἐξωλόθρευσα τοὺς μισοῦντάς με.
Psa 18:41 Ἐβόησαν, καὶ οὐδεὶς ὁ σώζων· πρὸς τὸν Κύριον, καὶ δὲν εἰσήκουσεν αὐτῶν.
Psa 18:42 Καὶ κατελέπτυνα αὐτοὺς ὡς κόνιν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου· ἀπετίναξα αὐτοὺς ὡς τὸν πηλὸν τῶν ὁδῶν.
Psa 18:43 Ἠλευθέρωσάς με ἐκ τῶν ἀντιλογιῶν τοῦ λαοῦ· κατέστησάς με κεφαλὴν ἐθνῶν· λαός, τὸν ὁποῖον δὲν ἐγνώρισα, ἐδούλευσεν εἰς ἐμέ.
Psa 18:44 Μόλις ἤκουσαν, καὶ ὑπήκουσαν εἰς ἐμέ· ξένοι ὑπετάχθησαν εἰς ἐμέ.
Psa 18:45 Ξένοι παρελύθησαν καὶ κατετρόμαξαν ἐκ τῶν ἀποκρύφων τόπων αὐτῶν.
Psa 18:46 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογημένον τὸ φρουριόν μου· καὶ ἄς ὑψωθῇ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
Psa 18:47 ὁ Θεὸς ὁ ἐκδικῶν με καὶ ὑποτάσσων λαοὺς ὑποκάτω μου·
Psa 18:48 ὅστις μὲ ἐλευθερόνει ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου. Ναί, μὲ ὑψόνεις ὑπεράνω τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ· ἠλευθέρωσάς με ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου.
Psa 18:49 Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὑμνεῖ, Κύριε, μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ εἰς τὸ ὄνομά σου θέλω ψάλλει.
Psa 18:50 Αὐτὸς μεγαλύνει τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ κάμνει ἔλεος εἰς τὸν κεχρισμένον αὐτοῦ, εἰς τὸν Δαβὶδ καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
Psa 19:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ στερέωμα ἀναγγέλλει τὸ ἔργον τῶν χειρῶν αὐτοῦ.
Psa 19:2 Ἡ ἡμέρα πρὸς τὴν ἡμέραν λαλεῖ λόγον, καὶ ἡ νὺξ πρὸς τὴν νύκτα ἀναγγέλλει γνῶσιν.
Psa 19:3 Δὲν εἶναι λαλιὰ οὐδὲ λόγος, τῶν ὁποίων ἡ φωνὴ δὲν ἀκούεται.
Psa 19:4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ ἕως τῶν περάτων τῆς οἰκουμένης οἱ λόγοι αὐτῶν. Ἐν αὐτοῖς ἔθεσε σκηνὴν διὰ τὸν ἥλιον·
Psa 19:5 καὶ οὗτος ἐξέρχεται ὡς νυμφίος ἐκ τοῦ θαλάμου αὐτοῦ· ἀγάλλεται ὡς ὁ ἀνδρεῖος εἰς τὸ νὰ τρέξῃ τὸ στάδιον·
Psa 19:6 ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου αὐτοῦ· καὶ δὲν κρύπτεται οὐδὲν ἀπὸ τῆς θερμότητος αὐτοῦ.
Psa 19:7 Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου εἶναι ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχήν· ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου πιστή, σοφίζουσα τὸν ἁπλοῦν·
Psa 19:8 τὰ διατάγματα τοῦ Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου λαμπρά, φωτίζουσα ὀφθαλμούς·
Psa 19:9 ὁ φόβος τοῦ Κυρίου καθαρός, διαμένων εἰς τὸν αἰῶνα· αἱ κρίσεις τοῦ Κυρίου ἀληθιναί, δίκαιαι ἐν ταὐτῷ·
Psa 19:10 πλέον ἐπιθυμηταὶ παρὰ τὸ χρυσίον, μάλιστα παρὰ πλῆθος καθαροῦ χρυσίου, καὶ γλυκύτεραι ὑπὲρ τὸ μέλι καὶ τοὺς σταλαγμοὺς τῆς κηρήθρας.
Psa 19:11 Ὁ δοῦλός σου μάλιστα νουθετεῖται δί αὐτῶν· εἰς τὴν τήρησιν αὐτῶν ἡ ἀνταμοιβὴ εἶναι μεγάλη.
Psa 19:12 Τίς συναισθάνεται τὰ ἑαυτοῦ ἁμαρτήματα καθάρισόν με ἀπὸ τῶν κρυφίων ἁμαρτημάτων.
Psa 19:13 Καὶ ἔτι προφύλαξον τὸν δοῦλόν σου ἀπὸ ὑπερηφανιῶν· ἄς μὴ μὲ κυριεύσωσι· τότε θέλω εἶσθαι τέλειος, καὶ θέλω καθαρισθῇ ἀπὸ μεγάλης παρανομίας.
Psa 19:14 Ἄς ἦναι εὐάρεστα τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, φρούριόν μου καὶ λυτρωτά μου.
Psa 20:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ὁ Κύριος νὰ σοῦ ὑπακούσῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακὼβ νὰ σὲ ὑπερασπίσῃ.
Psa 20:2 Νὰ σοὶ ἐξαποστείλῃ βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου καὶ ἐκ τῆς Σιὼν νὰ σὲ ὑποστηρίξῃ.
Psa 20:3 Νὰ ἐνθυμηθῇ πάσας τὰς προσφορὰς σου καὶ νὰ προσδεχθῇ τὸ ὁλοκαύτωμά σου. Διάψαλμα.
Psa 20:4 Νὰ σοὶ δώσῃ κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ πᾶσαν βουλὴν σου.
Psa 20:5 Εἰς τὴν σωτηρίαν σου θέλομεν χαρῇ· καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν θέλομεν ὑψώσει τὰς σημαίας· ὁ Κύριος νὰ ἐκπληρώσῃ πάντα τὰ αἰτήματά σου.
Psa 20:6 Τώρα ἐγνώρισα ὅτι ἔσωσεν ὁ Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· θέλει εἰσακούσει αὐτοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ· ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ γίνεται ἐν δυνάμει.
Psa 20:7 Οἱ μὲν εἰς ἁμάξας, οἱ δὲ εἰς ἵππους, ἀλλ' ἡμεῖς εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν θέλομεν καυχᾶσθαι·
Psa 20:8 οὗτοι συνεκάμφθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.
Psa 20:9 Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα· καὶ εἰσάκουσον ἡμῶν, καθ' ἥν ἡμέραν σὲ ἐπικαλεσθῶμεν.
Psa 21:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου θέλει εὐφραίνεσθαι ὁ βασιλεύς· καὶ πόσον θέλει ὑπεραγάλλεσθαι ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου.
Psa 21:2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας εἰς αὐτόν, καὶ τῆς αἰτήσεως τῶν χειλέων αὐτοῦ δὲν ἐστέρησας αὐτόν. Διάψαλμα.
Psa 21:3 Διότι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις ἀγαθότητος· ἔθεσας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ καθαροῦ χρυσίου.
Psa 21:4 Ζωὴν σὲ ἐζήτησε, καὶ ἔδωκας εἰς αὐτὸν μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Psa 21:5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ διὰ τῆς σωτηρίας σου· τιμὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔθεσας ἐπ' αὐτόν.

Psa 21:6 Διότι ἔθεσας αὐτὸν εὐλογίαν εἰς τὸν αἰῶνα· ὑπερεύφρανας αὐτὸν διὰ τοῦ προσώπου σου.
Psa 21:7 Διότι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Κύριον, καὶ διὰ τοῦ ἐλέους τοῦ Ὑψίστου δὲν θέλει σαλευθῇ.
Psa 21:8 Ἡ χεὶρ σου θέλει εὑρεῖ πάντας τοὺς ἐχθρούς σου· ἡ δεξιά σου θέλει εὑρεῖ τοὺς μισοῦντάς σε.
Psa 21:9 Θέλεις κάμει αὐτοὺς ὡς κάμινον πυρὸς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς σου· ὁ Κύριος θέλει καταπίει αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ· καὶ πῦρ θέλει καταφάγει αὐτούς.
Psa 21:10 Θέλεις ἀφανίσει ἀπὸ τῆς γῆς τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
Psa 21:11 Διότι ἐμηχανεύθησαν κακὰ ἐναντίον σου· διελογίσθησαν βουλήν, ἀλλὰ δὲν ἴσχυσαν.
Psa 21:12 Διὰ τοῦτο θέλεις κάμει αὐτοὺς νὰ τρέψωσι τὰ νῶτα, ὅταν ἐπὶ τὰς χορδάς σου ἑτοιμάσῃς τὰ βέλη σου κατὰ τοῦ προσώπου αὐτῶν.
Psa 21:13 Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· θέλομεν ὑμνεῖ καὶ ψαλμῳδεῖ τὴν δύναμίν σου.
Psa 22:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἀγέλεθ Σάχαρ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Θεέ μου, Θεέ μου, διὰ τί μὲ ἐγκατέλιπες διὰ τί ἵστασαι μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου καὶ ἀπὸ τῶν λόγων τῶν στεναγμῶν μου
Psa 22:2 Θεέ μου, κράζω τὴν ἡμέραν, καὶ δὲν ἀποκρίνεσαι· καὶ τὴν νύκτα, καὶ δὲν σιωπῶ.
Psa 22:3 Σὺ δὲ ὁ Ἅγιος κατοικεῖς μεταξὺ τῶν ἐπαίνων τοῦ Ἰσραήλ.
Psa 22:4 Ἐπὶ σὲ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν· ἤλπισαν, καὶ ἠλευθέρωσας αὐτούς.
Psa 22:5 Πρὸς σὲ ἔκραξαν καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σὲ ἤλπισαν καὶ δὲν κατῃσχύνθησαν.
Psa 22:6 Ἐγὼ δὲ εἶμαι σκώληξ καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος· ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα τοῦ λαοῦ.
Psa 22:7 Μὲ ἐμυκτήρισαν πάντες οἱ βλέποντές με· ἀνοίγουσι τὰ χείλη, κινοῦσι τὴν κεφαλήν, λέγοντες,
Psa 22:8 Ἤλπισεν ἐπὶ τὸν Κύριον· ἂς ἐλευθερώσῃ αὐτόν· ἂς σώσῃ αὐτόν, ἐπειδὴ θέλει αὐτόν.
Psa 22:9 Ἀλλὰ σὺ εἶσαι ὁ ἐκσπάσας με ἐκ τῆς κοιλίας· ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ τῶν μαστῶν τῆς μητρός μου.
Psa 22:10 Ἐπὶ σὲ ἐρρίφθην ἐκ μήτρας· ἐκ κοιλίας τῆς μητρός μου σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου.
Psa 22:11 Μὴ ἀπομακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ· διότι ἡ θλῖψις εἶναι πλησίον· διότι οὐδεὶς ὁ βοηθῶν.
Psa 22:12 Ταῦροι πολλοὶ μὲ περιεκύκλωσαν· ταῦροι δυνατοὶ ἐκ Βασὰν μὲ περιεστοίχισαν.
Psa 22:13 Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἁρπάζων καὶ βρυχόμενος.
Psa 22:14 Ἐξεχύθην ὡς ὕδωρ, καὶ ἐξηρθρώθησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἡ καρδία μου ἔγεινεν ὡς κηρίον, κατατήκεται ἐν μέσῳ τῶν ἐντοσθίων μου.
Psa 22:15 Ἡ δύναμίς μου ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἐκολλήθη εἰς τὸν λάρυγγά μου· καὶ σὺ μὲ κατεβίβασας εἰς τὸ χῶμα τοῦ θανάτου.
Psa 22:16 Διότι κύνες μὲ περιεκύκλωσαν· σύναξις πονηρευομένων μὲ περιέκλεισεν· ἐτρύπησαν τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου·
Psa 22:17 Δύναμαι νὰ ἀριθμήσω πάντα τὰ ὀστᾶ μου· οὗτοι μὲ ἐνατενίζουσι καὶ μὲ παρατηροῦσι.
Psa 22:18 Διεμερίσθησαν τὰ ἱμάτιά μου εἰς ἑαυτούς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.
Psa 22:19 Ἀλλὰ σύ, Κύριε, μὴ ἀπομακρυνθῇς· σύ, ἡ δύναμίς μου, σπεῦσον εἰς βοήθειάν μου.
Psa 22:20 Ἐλευθέρωσον ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου τὴν μεμονωμένην μου ἀπὸ δυνάμεως κυνός.
Psa 22:21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος καὶ εἰσάκουσόν μου, ἐλευθερόνων με ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων.
Psa 22:22 Θέλω διηγεῖσθαι τὸ ὄνομά σου πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου· ἐν μέσῳ συνάξεως θέλω σὲ ἐπαινεῖ.
Psa 22:23 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνεῖτε αὐτόν· ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ, δοξάσατε αὐτόν· καὶ φοβήθητε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ.
Psa 22:24 Διότι δὲν ἐξουθένωσε καὶ δὲν ἀπεστράφη τὴν θλῖψιν τοῦ τεθλιμμένου, καὶ δὲν ἔκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐβόησε πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσεν.
Psa 22:25 Ἀπὸ σοῦ θέλει ἀρχίζει ἡ αἴνεσίς μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· θέλω ἀποδώσει τὰς εὐχάς μου ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.
Psa 22:26 Οἱ τεθλιμμένοι θέλουσι φάγει καὶ θέλουσι χορτασθῇ· θέλουσιν αἰνέσει τὸν Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ἡ καρδία σας θέλει ζῇ εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 22:27 Θέλουσιν ἐνθυμηθῇ καὶ ἐπιστραφῇ πρὸς τὸν Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ θέλουσι προσκυνήσει ἐνώπιόν σου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῶν ἐθνῶν.
Psa 22:28 Διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς ἐξουσιάζει τὰ ἔθνη.
Psa 22:29 Θέλουσι φάγει καὶ θέλουσι προσκυνήσει πάντες οἱ παχεῖς τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ θέλουσι κλίνει πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὸ χῶμα· καὶ οὐδεὶς τὴν ζωὴν αὐτοῦ θέλει δυνηθῇ νὰ φυλάξῃ.
Psa 22:30 Οἱ μεταγενέστεροι θέλουσι δουλεύσει αὐτόν· θέλουσιν ἀναγραφῇ εἰς τὸν Κύριον ὡς γενεὰ αὐτοῦ.
Psa 22:31 Θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ ἀναγγείλει τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, πρὸς λαόν, ὅστις μέλλει νὰ γεννηθῇ· διότι αὐτὸς ἔκαμε τοῦτο.
Psa 23:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ ποιμήν μου· δὲν θέλω στερηθῇ οὐδενός.
Psa 23:2 Εἰς βοσκὰς χλοερὰς μὲ ἀνέπαυσεν· εἰς ὕδατα ἀναπαύσεως μὲ ὡδήγησεν.
Psa 23:3 Ἀνώρθωσε τὴν ψυχήν μου· μὲ ὡδήγησε διὰ τρίβων δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
Psa 23:4 Καὶ ἐν κοιλάδι σκιᾶς θανάτου ἐὰν περιπατήσω, δὲν θέλω φοβηθῇ κακόν· διότι σὺ εἶσαι μετ' ἐμοῦ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗται μὲ παρηγοροῦσιν.

Psa 23:5 Ἡτοίμασας ἔμπροσθέν μου τράπεζαν ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν μου· ἤλειψας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου· τὸ ποτήριόν μου ὑπερχειλίζει.
Psa 23:6 Βεβαίως χάρις καὶ ἔλεος θέλουσι μὲ ἀκολουθεῖ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ θέλω κατοικεῖ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Psa 24:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
Psa 24:2 Διότι αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ἐπὶ τῶν θαλασσῶν, καὶ ἐστερέωσεν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ποταμῶν.
Psa 24:3 Τίς θέλει ἀναβῇ εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου καὶ τίς θέλει σταθῇ ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ
Psa 24:4 Ὁ ἀθῷος τὰς χεῖρας καὶ ὁ καθαρὸς τὴν καρδίαν· ὅστις δὲν ἔδωκεν εἰς ματαιότητα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ δὲν ὤμοσε μετὰ δολιότητος.
Psa 24:5 Οὗτος θέλει λάβει εὐλογίαν παρὰ Κυρίου καὶ δικαιοσύνην παρὰ τοῦ Θεοῦ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ.
Psa 24:6 Αὕτη εἶναι ἡ γενεὰ τῶν ἐκζητούντων αὐτόν, τῶν ζητούντων τὸ πρόσωπόν σου, Θεὲ τοῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα.
Psa 24:7 Σηκώσατε, πύλαι, τὰς κεφαλὰς σας, καὶ ὑψώθητε, θύραι αἰώνιοι, καὶ θέλει εἰσέλθει ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.
Psa 24:8 Τίς οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης ὁ Κύριος ὁ κραταιὸς καὶ δυνατός, ὁ Κύριος ὁ δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
Psa 24:9 Σηκώσατε, πύλαι, τὰς κεφαλὰς σας, καὶ ὑψώθητε, θύραι αἰώνιοι, καὶ θέλει εἰσέλθει ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.
Psa 24:10 Τίς εἶναι οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· αὐτὸς εἶναι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Διάψαλμα.
Psa 25:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Πρὸς σέ, Κύριε, ὕψωσα τὴν ψυχήν μου.
Psa 25:2 Θεὲ μου, ἐπὶ σὲ ἤλπισα· ἄς μὴ καταισχυνθῶ, ἄς μὴ χαρῶσιν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἐχθροί μου.
Psa 25:3 Βεβαίως πάντες οἱ προσμένοντές σε δὲν θέλουσι καταισχυνθῇ· ἄς καταισχυνθῶσιν οἱ μωροὶ παραβᾶται.
Psa 25:4 Δεῖξόν μοι, Κύριε, τὰς ὁδούς σου· δίδαξόν με τὰ βήματά σου.
Psa 25:5 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου καὶ δίδαξόν με· διότι σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· σὲ προσμένω ὅλην τὴν ἡμέραν.
Psa 25:6 Μνήσθητι, Κύριε, τοὺς οἰκτιρμούς σου καὶ τὰ ἐλέη σου, διότι εἶναι ἀπ' αἰῶνος.
Psa 25:7 Τὰς ἁμαρτίας τῆς νεότητός μου καὶ τὰς παραβάσεις μου μὴ μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, Κύριε, ἕνεκεν τῆς ἀγαθότητός σου.
Psa 25:8 Ἀγαθὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο θέλει διδάξει τοὺς ἁμαρτωλοὺς τὴν ὁδόν.
Psa 25:9 Θέλει ὁδηγήσει τοὺς πράους ἐν κρίσει καὶ θέλει διδάξει τοὺς πράους τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
Psa 25:10 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἔλεος καὶ ἀλήθεια εἰς τοὺς φυλάττοντας τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
Psa 25:11 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, συγχώρησον τὴν ἀνομίαν μου, διότι εἶναι μεγάλη.
Psa 25:12 Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον αὐτὸν θέλει διδάξει τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐκλέξῃ·
Psa 25:13 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ θέλει κατοικεῖ ἐν ἀγαθοῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει κληρονομήσει τὴν γῆν.
Psa 25:14 Τὸ ἀπόρρητον τοῦ Κυρίου εἶναι μετὰ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ τὴν διαθήκην αὐτοῦ θέλει φανερώσει εἰς αὐτούς.
Psa 25:15 Οἱ ὀφθαλμοί μου εἶναι διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, διότι αὐτὸς θέλει ἐξαγάγει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
Psa 25:16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, διότι μεμονωμένος καὶ τεθλιμμένος εἶμαι.
Psa 25:17 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ηὔξησαν· ἐξάγαγέ με ἐκ τῶν στενοχωριῶν μου.
Psa 25:18 Ἰδὲ τὴν θλῖψίν μου καὶ τὸν μόχθον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
Psa 25:19 Ἰδὲ τοὺς ἐχθρούς μου, διότι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον μὲ ἐμίσησαν.
Psa 25:20 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ σῶσόν με· ἄς μὴ καταισχυνθῶ, διότι ἐπὶ σὲ ἤλπισα.
Psa 25:21 Ἀκακία καὶ εὐθύτης ἄς μὲ περιφυλάττωσι, διότι σὲ προσέμεινα.
Psa 25:22 Λύτρωσον, Θεέ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.
Psa 26:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Κρῖνόν με, Κύριε· διότι ἐγὼ περιεπάτησα ἐν ἀκακίᾳ μου· καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον ἤλπισα, καὶ δὲν θέλω σαλευθῇ.
Psa 26:2 Ἐξέτασόν με, Κύριε, καὶ δοκίμασόν με· δοκίμασον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.
Psa 26:3 Διότι τὸ ἔλεός σου εἶναι ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου· καὶ περιεπάτησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
Psa 26:4 Δὲν ἐκάθησα μετὰ ἀνθρώπων ματαίων· καὶ μετὰ ὑποκριτῶν δὲν θέλω ὑπάγει.
Psa 26:5 Ἐμίσησα τὴν σύναξιν τῶν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν δὲν θέλω καθήσει.
Psa 26:6 Θέλω νίψει ἐν ἀθῳότητι τὰς χεῖράς μου καὶ θέλω περικυκλώσει τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε·
Psa 26:7 διὰ νὰ κάμω νὰ ἀντηχήσῃ φωνὴ αἰνέσεως, καὶ διὰ νὰ διηγηθῶ πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Psa 26:8 Κύριε, ἠγάπησα τὴν κατοίκησιν τοῦ οἴκου σου καὶ τὸν τόπον τῆς σκηνῆς τῆς δόξης σου.
Psa 26:9 Μὴ συμπεριλάβῃς μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχήν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου·
Psa 26:10 εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας εἶναι ἀνομία, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν πλήρης δώρων.
Psa 26:11 Ἀλλ' ἐγὼ θέλω περιπατεῖ ἐν ἀκακίᾳ μου· λύτρωσόν με καὶ ἐλέησόν με.
Psa 26:12 Ὁ πούς μου ἵσταται ἐν τῇ εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις θέλω εὐλογεῖ τὸν Κύριον.
Psa 27:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ὁ Κύριος εἶναι φῶς μου καὶ σωτηρία μου· τίνα θέλω φοβηθῇ ὁ Κύριος εἶναι δύναμις τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος θέλω δειλιάσει

Psa 27:2 Ὅτε ἐπλησίασαν ἐπ' ἐμὲ οἱ πονηρευόμενοι, διὰ νὰ καταφάγωσι τὴν σάρκα μου, οἱ ἀντίδικοι καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ προσέκρουσαν καὶ ἔπεσον.
Psa 27:3 Καὶ ἂν παραταχθῇ ἐναντίον μου στράτευμα, ἡ καρδία μου δὲν θέλει φοβηθῇ· καὶ ἂν πόλεμος σηκωθῇ ἐπ' ἐμέ, καὶ τότε θέλω ἐλπίζει.
Psa 27:4 Ἓν ἐζήτησα παρὰ τοῦ Κυρίου, τοῦτο θέλω ἐκζητεῖ· τὸ νὰ κατοικῶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, νὰ θεωρῶ τὸ κάλλος τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἐπισκέπτωμαι τὸν ναὸν αὐτοῦ.
Psa 27:5 Διότι ἐν ἡμέρᾳ συμφορᾶς θέλει μὲ κρύψει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ· Θέλει μὲ κρύψει ἐν τῷ ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· θέλει μὲ ὑψώσει ἐπὶ βράχον·
Psa 27:6 καὶ ἤδη ἡ κεφαλή μου θέλει ὑψωθῇ ὑπεράνω τῶν ἐχθρῶν μου τῶν περικυκλούντων με· καὶ θέλω θυσιάσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίας ἀλαλαγμοῦ· θέλω ὑμνεῖ καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸν Κύριον.
Psa 27:7 Ἄκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ὅταν κράζω· καὶ ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου.
Psa 27:8 Ζητήσατε τὸ πρόσωπόν μου, εἶπε περὶ σοῦ ἡ καρδία μου. Τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, θέλω ζητήσει.
Psa 27:9 Μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου· μὴ ἀπορρίψῃς ἐν ὀργῇ τὸν δοῦλόν σου· σὺ ἐστάθης βοήθειά μου· μὴ μὲ ἀφήσῃς καὶ μὴ μὲ ἐγκαταλείψῃς, Θεὲ τῆς σωτηρίας μου.
Psa 27:10 Καὶ ἂν ὁ πατὴρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου μὲ ἐγκαταλείψωσιν, ὁ Κύριος ὅμως θέλει μὲ προσδεχθῇ.
Psa 27:11 Δίδαξόν με, Κύριε, τὴν ὁδόν σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ ἕνεκεν τῶν ἐχθρῶν μου.
Psa 27:12 Μὴ μὲ παραδώσῃς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐχθρῶν μου· διότι ἠγέρθησαν κατ' ἐμοῦ μάρτυρες ψευδεῖς καὶ πνέοντες ἀδικίαν.
Psa 27:13 Οὐαὶ ἐὰν δὲν ἐπίστευον νὰ ἴδω τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.
Psa 27:14 Πρόσμενε τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ ἂς κραταιωθῇ ἡ καρδία σου· καὶ πρόσμενε τὸν Κύριον.
Psa 28:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Πρὸς σὲ θέλω κράξει, Κύριε· φρούριόν μου, μὴ σιωπήσῃς πρὸς ἐμέ· μήποτε σιωπήσῃς πρὸς ἐμέ, καὶ ὁμοιωθῶ μὲ τοὺς καταβαίνοντας εἰς τὸν λάκκον.
Psa 28:2 Ἄκουσον τῆς φωνῆς τῶν δεήσεών μου, ὅταν κράζω πρὸς σέ, ὅταν ὑψόνω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
Psa 28:3 Μὴ μὲ σύρῃς μετὰ τῶν ἀσεβῶν καὶ μετὰ τῶν ἐργαζομένων ἀνομίαν, οἵτινες λαλοῦντες εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, ἔχουσι κακίαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
Psa 28:4 Δὸς εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς εἰς αὐτούς· ἀπόδος εἰς αὐτοὺς τὴν ἀνταμοιβὴν αὐτῶν.
Psa 28:5 Ἐπειδὴ δὲν προσέχουσιν εἰς τὰς πράξεις τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, θέλει κατακρημνίσει αὐτοὺς καὶ δὲν θέλει ἀνοικοδομήσει αὐτούς.
Psa 28:6 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, διότι ἤκουσε τῆς φωνῆς τῶν δεήσεών μου.
Psa 28:7 Ὁ Κύριος εἶναι δύναμίς μου καὶ ἀσπίς μου· ἐπ' αὐτὸν ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην· διὰ τοῦτο ἠγαλλίασεν ἡ καρδία μου, καὶ μὲ τὰς ᾠδάς μου θέλω ὑμνεῖ αὐτόν.
Psa 28:8 Ὁ Κύριος εἶναι δύναμις τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· αὐτὸς εἶναι καὶ ὑπεράσπισις τῆς σωτηρίας τοῦ κεχρισμένου αὐτοῦ.
Psa 28:9 Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· καὶ ποίμαινε αὐτοὺς καὶ ὕψωσον αὐτοὺς ἕως αἰῶνος.
Psa 29:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον, υἱοὶ τῶν δυνατῶν, ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον δόξαν καὶ κράτος.
Psa 29:2 Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· προσκυνήσατε τὸν Κύριον ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ.
Psa 29:3 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης βροντᾷ· ὁ Κύριος εἶναι ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.
Psa 29:4 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου εἶναι δυνατή· ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου εἶναι μεγαλοπρεπής.
Psa 29:5 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου συντρίβει κέδρους· καὶ συντρίβει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·
Psa 29:6 Καὶ κάμνει αὐτὰς νὰ σκιρτῶσιν ὡς μόσχος τὸν Λίβανον καὶ τὸ Σιριὼν ὡς νέος μονόκερως.
Psa 29:7 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου καταδιαιρεῖ τὰς φλόγας τοῦ πυρός.
Psa 29:8 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου σείει τὴν ἔρημον· ὁ Κύριος σείει τὴν ἔρημον Κάδης.
Psa 29:9 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου κάμνει νὰ κοιλοπονῶσιν αἱ ἔλαφοι καὶ γυμνόνει τὰ δάση· ἐν δὲ τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις κηρύττει τὴν δόξαν αὐτοῦ.
Psa 29:10 Ὁ Κύριος κάθηται ἐπὶ τὸν κατακλυσμόν· καὶ κάθηται ὁ Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 29:11 Ὁ Κύριος θέλει δώσει δύναμιν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ· ὁ Κύριος θέλει εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.
Psa 30:1 Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὸν ἐγκαινιασμὸν τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ. Θέλω σὲ μεγαλύνει, Κύριε· διότι σὺ μὲ ἀνύψωσας, καὶ δὲν εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.
Psa 30:2 Κύριε ὁ Θεός μου, ἐβόησα πρὸς σέ, καὶ μὲ ἐθεράπευσας.
Psa 30:3 Κύριε, ἀνεβίβασας ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου· μ' ἐφύλαξας τὴν ζωήν, διὰ νὰ μὴ καταβῶ εἰς τὸν λάκκον.
Psa 30:4 Ψαλμῳδήσατε εἰς τὸν Κύριον, οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ὑμνεῖτε τὴν μνήμην τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.
Psa 30:5 Διότι ἡ ὀργὴ αὐτοῦ διαρκεῖ μίαν μόνην στιγμήν· ζωὴ ὅμως εἶναι ἐν τῇ εὐμενείᾳ αὐτοῦ· τὸ ἑσπέρας δύναται νὰ συγκατοικήσῃ κλαυθμός, ἀλλὰ τὸ πρωῒ ἔρχεται ἀγαλλίασις.
Psa 30:6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐτυχίᾳ μου, δὲν θέλω σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα.

Psa 30:7 Κύριε, διὰ τῆς εὐμενείας σου ἐστερέωσας τὸ ὄρος μου. Ἀπέκρυψας τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐταράχθην.
Psa 30:8 Πρὸς σέ, Κύριε, ἔκραξα· καὶ πρὸς τὸν Κύριον ἐδεήθην.
Psa 30:9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν λάκκον μήπως θέλει σὲ ὑμνεῖ ὁ κονιορτὸς θέλει ἀναγγέλλει τὴν ἀλήθειάν σου
Psa 30:10 Ἄκουσον, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με· Κύριε, γενοῦ βοηθὸς μου.
Psa 30:11 Μετέβαλες εἰς ἐμὲ τὸν θρῆνόν μου εἰς χαράν· ἔλυσας τὸν σάκκόν μου καὶ μὲ περιέζωσας εὐφροσύνην·
Psa 30:12 διὰ νὰ ψαλμῳδῇ εἰς σὲ ἡ δόξα μου καὶ νὰ μὴ σιωπᾷ. Κύριε ὁ Θεὸς μου, εἰς τὸν αἰῶνα θέλω σὲ ὑμνεῖ.
Psa 31:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἐπὶ σέ, Κύριε, ἤλπισα ἄς μὴ καταισχυνθῶ εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου σῶσόν με.
Psa 31:2 Κλῖνον εἰς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου· τάχυνον νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς· γενοῦ εἰς ἐμὲ ἰσχυρὸς βράχος· οἶκος καταφυγῆς, διὰ νὰ μὲ σώσῃς.
Psa 31:3 Διότι πέτρα μου καὶ φρούριόν μου εἶσαι· καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδήγησόν με καὶ διάθρεψόν με.
Psa 31:4 Ἔκβαλέ με ἐκ τῆς παγίδος, τὴν ὁποίαν ἔκρυψαν δἰ ἐμέ· διότι εἶσαι ἡ δύναμίς μου.
Psa 31:5 Εἰς τὰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου· σὺ μὲ ἐλύτρωσας, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.
Psa 31:6 Ἐμίσησα τους προσέχοντας εἰς τὰς ματαιότητας τοῦ ψεύδους· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίζω.
Psa 31:7 Θέλω ἀγάλλεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι εἰς τὸ ἔλεός σου· διότι εἶδες τὴν θλῖψιν μου, ἐγνώρισας τὴν ψυχὴν μου ἐν στενοχωρίαις,
Psa 31:8 καὶ δὲν μὲ συνέκλεισας εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐχθροῦ· ἔστησας ἐν εὐρυχωρίᾳ τοὺς πόδας μου.
Psa 31:9 Ἐλέησόν με, Κύριε, διότι εἶμαι ἐν θλίψει· ἐμαράνθη ἀπὸ τῆς λύπης ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ κοιλία μου.
Psa 31:10 Διότι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἀπὸ ταλαιπωρίας μου ἡ δύναμίς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου κατεφθάρησαν.
Psa 31:11 Εἰς πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου ἔγεινα ὄνειδος καὶ εἰς τοὺς γείτονάς μου σφόδρα, καὶ φόβος εἰς τοὺς γνωστοὺς μου· οἱ βλέποντές με ἔξω ἔφευγον ἀπ̓ ἐμοῦ.
Psa 31:12 Ἐλησμονήθην ἀπὸ τῆς καρδίας ὡς νεκρός· ἔγεινα ὡς σκεῦος συντετριμμένον.
Psa 31:13 Διότι ἤκουσα τὸν ὀνειδισμὸν πολλῶν· φόβος ἦτο πανταχόθεν· ὅτε συνεβουλεύθησαν κατ̓ ἐμοῦ· ἐμηχανεύθησαν νὰ ἀφαιρέσωσι τὴν ζωὴν μου.
Psa 31:14 Ἀλλ̓ ἐγὼ ἐπὶ σέ, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα, σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς μου.
Psa 31:15 Εἰς τὰς χεῖράς σου εἶναι οἱ καιροὶ μου· λύτρωσόν με ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.
Psa 31:16 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπον σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.
Psa 31:17 Κύριε, ἄς μὴ καταισχυνθῶ, διότι σὲ ἐπεκαλέσθην· ἄς καταισχυνθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς, ἄς σιωπήσωσιν ἐν τῷ ᾅδῃ.
Psa 31:18 Ἄλαλα ἄς γείνωσι τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα σκληρῶς κατὰ τοῦ δικαίου ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ καταφρονήσει.
Psa 31:19 Πόσον μέγάλη εἶναι ἡ ἀγαθότης σου, τὴν ὁποίαν ἐφύλαξας εἰς τοὺς φοβουμένους σε καὶ ἐνήργησας εἰς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
Psa 31:20 Θέλεις κρύψει αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπό τῆς ἀλαζονείας τῶν ἀνθρώπων· θέλεις κρύψει αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ τῆς ἀντιλογίας τῶν γλωσσῶν.
Psa 31:21 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, διότι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ ἐν πόλει ὀχυρᾷ.
Psa 31:22 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκπλήξει μου, Ἀπερρίφθην ἀπ̓ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου· πλὴν σὺ ἤκουσας τῆς φωνῆς τῶν δεήσεών μου, ὅτε ἐβόησα πρὸς σέ.
Psa 31:23 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ· ὁ Κύριος φυλάττει τοὺς πιστούς, καὶ ἀνταποδίδει περισσῶς εἰς τοὺς πράττοντας τὴν ὑπερηφανίαν.
Psa 31:24 Ἀνδρίζεσθε, καὶ ἄς κραταιωθῇ ἡ καρδία σας, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.
Psa 32:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Μασχίλ. Μακάριος ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου συνεχωρήθη ἡ παράβασις, τοῦ ὁποίου ἐσκεπάσθη ἡ ἁμαρτία.
Psa 32:2 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν λογαριάζει ἀνομίαν καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα δὲν ὑπάρχει δόλος.
Psa 32:3 Ὅτε ἀπεσιώπησα, ἐπαλαιώθησαν τὰ ὀστᾶ μου ἐκ τοῦ ὀλολυγμοῦ μου ὅλην τὴν ἡμέραν.
Psa 32:4 Ἐπειδὴ ἡμέραν καὶ νύκτα ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ σου ἐπ̓ ἐμέ· ἡ ὑγρότης μου μετεβλήθη εἰς θερινὴν ξηρασίαν. Διάψαλμα.
Psa 32:5 Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐφανέρωσα πρὸς σέ, καὶ τὴν ἀνομίαν μου δὲν ἔκρυψα· εἶπα, Εἰς τὸν Κύριον θέλω ἐξομολογηθῇ τὰς παραβάσεις μου· καὶ σὺ συνεχώρησας τὴν ἀνομίαν τῆς ἁμαρτίας μου. Διάψαλμα.
Psa 32:6 Διὰ τοῦτο πᾶς ὅσιος θέλει προσεύχεσθαι πρὸς σὲ ἐν καιρῷ προσήκοντι· βεβαίως ἐν κατακλυσμῷ πολλῶν ὑδάτων ταῦτα δὲν θέλουσιν ἐγγίζει εἰς αὐτόν.
Psa 32:7 Σὺ εἶσαι ἡ σκέπη μου· θέλεις μὲ φυλάττει ἀπό θλίψεως· ἀγαλλίασιν λυτρώσεως θέλεις μὲ περικυκλόνει. Διάψαλμα.
Psa 32:8 Ἐγὼ θέλω σὲ συνετίσει καὶ θέλω σὲ διδάξει τὴν ὁδόν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατῇς· θέλω σὲ

συμβουλεύει· ἐπὶ σὲ θέλει εἶσθαι ὁ ὀφθαλμὸς μου.
Psa 32:9 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος, ὡς ἡμίονος, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει σύνεσις· τῶν ὁποίων τὸ στόμα πρέπει νὰ κρατῆται ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ, ἄλλως δὲν ἤθελον πλησιάζει εἰς σέ.
Psa 32:10 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἀσεβοῦς· τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος θέλει περικυκλώσει.
Psa 32:11 Εὐφραίνεσθε εἰς τὸν Κύριον καὶ ἀγάλλεσθε, δίκαιοι· καὶ ἀλαλάξατε, πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
Psa 33:1 Ἀγάλλεσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· εἰς τοὺς εὐθεῖς ἁρμόζει ἡ αἴνεσις.
Psa 33:2 Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον ἐν κιθάρᾳ· ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλμῳδήσατε εἰς αὐτόν.
Psa 33:3 Ψάλλετε εἰς αὐτὸν ᾆσμα νέον· καλῶς σημαίνετε τὰ ὄργανά σας ἐν ἀλαλαγμῷ.
Psa 33:4 Διότι εὐθὺς εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας.
Psa 33:5 Ἀγαπᾷ δικαιοσύνην καὶ κρίσιν· ἀπό τοῦ ἐλέους τοῦ Κυρίου εἶναι πλήρης ἡ γῆ.
Psa 33:6 Μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ἔγειναν οἱ οὐρανοί, καὶ διὰ τῆς πνοῆς τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτῶν.
Psa 33:7 Συνήγαγεν ὡς σωρὸν τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης· ἔβαλεν εἰς ἀποθήκας τὰς ἀβύσσους.
Psa 33:8 Ἂς φοβηθῇ τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ· ἂς τρομάξωσιν ἀπ' αὐτοῦ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς οἰκουμένης.
Psa 33:9 Διότι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἔγεινεν· αὐτὸς προσέταξε, καὶ ἐστερεώθη.
Psa 33:10 Ὁ Κύριος ματαιόνει τὴν βουλὴν τῶν ἐθνῶν, ἀνατρέπει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν λαῶν.
Psa 33:11 Ἡ βουλὴ τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· οἱ λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Psa 33:12 Μακάριον τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος. Ὁ λαός, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξε διὰ κληρονομίαν αὐτοῦ.
Psa 33:13 Ὁ Κύριος διέκυψεν ἐξ οὐρανοῦ· εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Psa 33:14 Ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεως αὐτοῦ θεωρεῖ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς.
Psa 33:15 Ἐξ ἴσου ἔπλασε τὰς καρδίας αὐτῶν· γνωρίζει πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
Psa 33:16 Δὲν σώζεται βασιλεὺς διὰ πλήθους στρατεύματος· ὁ δυνατὸς δὲν ἐλευθεροῦται διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἀνδρείας.
Psa 33:17 Μάταιος ὁ ἵππος πρὸς σωτηρίαν· καὶ διὰ τῆς πολλῆς αὐτοῦ δυνάμεως δὲν θέλει σώσει.
Psa 33:18 Ἰδού, ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 33:19 διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ ἐκ θανάτου τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ πείνης νὰ διαφυλάξῃ αὐτοὺς εἰς ζωήν.
Psa 33:20 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν προσμένει τὸν Κύριον· αὐτὸς εἶναι βοηθὸς ἡμῶν καὶ ἀσπὶς ἡμῶν.
Psa 33:21 Διότι εἰς αὐτὸν θέλει εὐφρανθῇ ἡ καρδία ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ ἅγιον ἠλπίσαμεν.
Psa 33:22 Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθὼς ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Psa 34:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, ὅτε μετέβαλε τὸν τρόπον αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Ἀβιμέλεχ· οὗτος δὲ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθε. Θέλω εὐλογεῖ τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ θέλει εἶσθαι διαπαντὸς ἐν τῷ στόματί μου.
Psa 34:2 Εἰς τὸν Κύριον θέλει καυχᾶσθαι ἡ ψυχὴ μου· οἱ ταπεινοὶ θέλουσιν ἀκούσει, καὶ θέλουσι χαρῇ.
Psa 34:3 Μεγαλύνατε τὸν Κύριον μετ' ἐμοῦ, καὶ ἂς ὑψώσωμεν ὁμοῦ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Psa 34:4 Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πάντων τῶν φόβων μου μὲ ἠλευθέρωσεν.
Psa 34:5 Ἀπέβλεψαν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐφωτίσθησαν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν δὲν κατῃσχύνθησαν.
Psa 34:6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἔκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσε, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
Psa 34:7 Ἄγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ἐλευθερόνει αὐτούς.
Psa 34:8 Γεύθητε καὶ ἴδετε ὅτι ἀγαθὸς ὁ Κύριος· μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ' αὐτόν.
Psa 34:9 Φοβήθητε τὸν Κύριον, οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· διότι δὲν ὑπάρχει στέρησις εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Psa 34:10 Οἱ πλούσιοι πτωχεύουσι καὶ πεινῶσιν· ἀλλ' οἱ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον δὲν στεροῦνται οὐδενὸς ἀγαθοῦ.
Psa 34:11 Ἔλθετε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· τὸν φόβον τοῦ Κυρίου θέλω σᾶς διδάξει.
Psa 34:12 Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅστις θέλει ζωήν, ἀγαπᾷ ἡμέρας, διὰ νὰ ἴδῃ καλόν
Psa 34:13 Φύλαττε τὴν γλῶσσάν σου ἀπό κακοῦ, καὶ τὰ χείλη σου ἀπὸ τοῦ νὰ λαλῶσι δόλον·
Psa 34:14 Ἔκκλινον ἀπὸ τοῦ κακοῦ καὶ πράττε τὸ ἀγαθόν· ζήτει εἰρήνην καὶ κυνήγει αὐτήν.
Psa 34:15 Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ τοὺς δικαίους, καὶ τὰ ὦτα αὐτοῦ εἰς τὴν κραυγὴν αὐτῶν.
Psa 34:16 Τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι κατὰ τῶν πραττόντων κακόν, διὰ νὰ ἀφανίσῃ ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
Psa 34:17 Ἔκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσε, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἠλευθέρωσεν αὐτούς.
Psa 34:18 Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον τῶν συντετριμμένων τὴν καρδίαν, καὶ σώζει τοὺς ταπεινοὺς τὸ πνεῦμα.
Psa 34:19 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τοῦ δικαίου, ἀλλ' ἐκ πασῶν τούτων θέλει ἐλευθερώσει αὐτὸν ὁ Κύριος.
Psa 34:20 Αὐτὸς φυλάττει πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ· οὐδὲν ἐκ τούτων θέλει συντριφθῇ.
Psa 34:21 Ἡ κακία θέλει θανατώσει τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον θέλουσιν ἀπολεσθῇ.
Psa 34:22 Ὁ Κύριος λυτρόνει τὴν ψυχὴν τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλουσιν ἀπολεσθῇ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.
Psa 35:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Δίκασον, Κύριε, τοὺς δικαζομένους μετ' ἐμοῦ· πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.
Psa 35:2 Ἀνάλαβε ὅπλον καὶ ἀσπίδα καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μου.
Psa 35:3 Καὶ δράξον τὸ δόρυ καὶ σύγκλεισον τὴν ὁδὸν τῶν καταδιωκόντων με· εἰπὲ εἰς τὴν ψυχὴν μου, Ἐγὼ εἶμαι ἡ

σωτηρία σου.
Psa 35:4 Ἄς αἰσχυνθῶσι καὶ ἄς ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· ἄς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἄς αἰσχυνθῶσιν οἱ βουλευόμενοι τὸ κακὸν μου.
Psa 35:5 Ἄς ἦναι ὡς λεπτὸν ἄχυρον κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἄς διώκῃ αὐτούς.
Psa 35:6 Ἄς ἦναι ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἄς καταδιώκῃ αὐτούς.
Psa 35:7 Διότι ἀναιτίως ἔκρυψαν δί ἐμὲ τὴν παγίδα αὐτῶν ἐν λάκκῳ· ἀναιτίως ἔσκαψαν αὐτὸν διὰ τὴν ψυχὴν μου.
Psa 35:8 Ἄς ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ὄλεθρος ἀπροσδόκητος· καὶ ἡ παγὶς αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔκρυψεν, ἄς συλλάβῃ αὐτόν· ἄς πέσῃ εἰς αὐτὴν ἐν ὀλέθρῳ.
Psa 35:9 Ἡ δὲ ψυχὴ μου θέλει ἀγάλλεσθαι εἰς τὸν Κύριον, θέλει χαίρει εἰς τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ.
Psa 35:10 Πάντα τὰ ὀστᾶ μου θέλουσιν εἰπεῖ, Κύριε, τίς ὅμοιός σου, ὅστις ἐλευθερόνεις τὸν πτωχὸν ἀπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου αὐτοῦ, καὶ τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα ἀπὸ τοῦ διαρπάζοντος αὐτόν
Psa 35:11 Σηκωθέντες μάρτυρες ἄδικοι, μὲ ἠρώτων περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐγὼ δὲν ἤξευρον·
Psa 35:12 Ἀνταπέδωκαν εἰς ἐμὲ κακὸν ἀντὶ καλοῦ· στέρησιν εἰς τὴν ψυχὴν μου.
Psa 35:13 Ἐγὼ δέ, ὅτε αὐτοὶ ἦσαν ἐν θλίψει, ἐνεδυόμην σάκκον· ἐταπείνωσα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐπέστρεφεν εἰς τὸν κόλπον μου.
Psa 35:14 Ἐφερόμην ὡς πρὸς φίλον, ὡς πρὸς ἀδελφὸν μου· ἔκυπτον σκυθρωπάζων, ὡς ὁ πενθῶν διὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ.
Psa 35:15 Ἀλλ' αὐτοὶ ἐχάρησαν διὰ τὴν συμφοράν μου καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐναντίον μου οἱ χαμερπεῖς, καὶ ἐγὼ δὲν ἤξευρον· μὲ ἐξέσχιζον καὶ δὲν ἔπαυον·
Psa 35:16 Μετὰ ὑποκριτικῶν χλευαστῶν ἐν συμποσίοις ἔτριζον κατ' ἐμοῦ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.
Psa 35:17 Κύριε, πότε θέλεις ἰδεῖ ἐλευθέρωσον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου αὐτῶν, τὴν μεμονωμένην μου ἐκ τῶν λεόντων.
Psa 35:18 Ἐγὼ θέλω σὲ ὑμνεῖ ἐν μεγάλῃ συνάξει· μεταξὺ πολυαρίθμου λαοῦ θέλω σὲ ὑμνεῖ.
Psa 35:19 Ἄς μὴ χαρῶσιν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἐχθρευόμενοί με ἀδίκως· οἱ μισοῦντές με ἀναιτίως ἄς μὴ νεύωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμούς.
Psa 35:20 Διότι δὲν ἐλάλουν εἰρήνην, ἀλλὰ ἐμελέτων δόλους κατὰ τῶν ἡσυχαζόντων ἐπὶ τῆς γῆς·
Psa 35:21 καὶ ἐπλάτυναν κατ' ἐμοῦ τὸ στόμα αὐτῶν, Λέγοντες, Εὖγε, εὖγε· εἶδεν ὁ ὀφθαλμὸς ἡμῶν.
Psa 35:22 Εἶδες, Κύριε· μὴ σιωπήσῃς· Κύριε, μὴ ἀπομακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Psa 35:23 Ἐγέρθητι καὶ ἐξύπνησον διὰ τὴν κρίσιν μου, Θεὲ μου καὶ Κύριέ μου, διὰ τὴν δίκην μου.
Psa 35:24 Κρῖνόν με, Κύριε ὁ Θεὸς μου, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἄς μὴ χαρῶσιν ἐπ' ἐμέ.
Psa 35:25 Ἄς μὴ εἴπωσιν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, Εὖγε, ψυχὴ ἡμῶν. Μηδὲ ἄς εἴπωσι, Κατεπίομεν αὐτόν.
Psa 35:26 Ἄς αἰσχυνθῶσι καὶ ἄς ἐντραπῶσιν ὁμοῦ οἱ ἐπιχαίροντες εἰς τὸ κακὸν μου· ἄς ἐνδυθῶσιν ἐντροπὴν καὶ ὄνειδος οἱ μεγαλαυχοῦντες κατ' ἐμοῦ.
Psa 35:27 Ἄς εὐφρανθῶσι καὶ ἄς χαρῶσιν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ διαπαντὸς ἄς λέγωσιν, Ἄς μεγαλυνθῇ ὁ Κύριος, ὅστις θέλει τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.
Psa 35:28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου θέλει μελετᾷ τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸν ἔπαινόν σου ὅλην τὴν ἡμέραν.
Psa 36:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, δούλου τοῦ Κυρίου. Τοῦ ἀσεβοῦς ἡ παρανομία λέγει ἐν τῇ καρδίᾳ μου, δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
Psa 36:2 Διότι ἀπατᾷ ἑαυτὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ περὶ τοῦ ὅτι θέλει εὑρεθῇ ἡ ἀνομία αὐτοῦ διὰ νὰ μισηθῇ.
Psa 36:3 Τὰ λόγια τοῦ στόματος αὐτοῦ εἶναι ἀνομία καὶ δόλος· δὲν ἠθέλησε νὰ νοήσῃ διὰ νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθόν.
Psa 36:4 Ἀνομίαν διαλογίζεται ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ· ἵσταται ἐν ὁδῷ οὐχὶ καλῇ· τὸ κακὸν δὲν μισεῖ.
Psa 36:5 Κύριε, ἕως τοῦ οὐρανοῦ φθάνει τὸ ἔλεός σου, ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.
Psa 36:6 Ἡ δικαιοσύνη σου εἶναι ὡς τὰ ὑψηλὰ ὄρη· αἱ κρίσεις σου ἄβυσσος μεγάλη· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώζεις, Κύριε.
Psa 36:7 Πόσον πολύτιμον εἶναι τὸ ἔλεός σου, Θεέ. Διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων σου.
Psa 36:8 Θέλουσι χορτασθῆ ἀπὸ τοῦ πάχους τοῦ οἴκου σου, καὶ ἀπὸ τοῦ χειμάρρου τῆς τρυφῆς σου θέλεις ποτίσει αὐτούς.
Psa 36:9 Διότι μετὰ σοῦ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· ἐν τῷ φωτὶ σου θέλομεν ἰδεῖ φῶς.
Psa 36:10 Ἔκτεινον τὸ ἔλεός σου πρὸς τοὺς γνωρίζοντάς σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου πρὸς τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
Psa 36:11 Ἄς μὴ ἔλθῃ ἐπ' ἐμὲ ποὺς ὑπερηφανίας· καὶ χεὶρ ἀσεβῶν ἄς μὴ μὲ σαλεύσῃ.
Psa 36:12 Ἐκεῖ ἔπεσον οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας· κατεσπρώχθησαν καὶ δὲν θέλουσι δυνηθῆ νὰ ἀνεγερθῶσι.
Psa 37:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Μὴ ἀγανάκτει διὰ τοὺς πονηρευομένους, μηδὲ ζήλευε τους ἐργάτας τῆς ἀνομίας.
Psa 37:2 Διότι ὡς χόρτος ταχέως θέλουσι κοπῆ, καὶ ὡς χλωρὰ βοτάνη θέλουσι καταμαρανθῆ.
Psa 37:3 Ἔλπιζε ἐπὶ Κύριον καὶ πράττε τὸ ἀγαθόν· κατοίκει τὴν γῆν καὶ νέμου τὴν ἀλήθειαν·
Psa 37:4 καὶ εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, καὶ θέλει σοὶ δώσει τὰ ζητήματα τῆς καρδίας σου.
Psa 37:5 Ἀνάθες εἰς τὸν Κύριον τὴν ὁδὸν σου καὶ ἔλπιζε ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς θέλει ἐνεργήσει·
Psa 37:6 καὶ θέλει ἐξάξει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὴν κρίσιν σου ὡς μεσημβρίαν.

Psa 37:7 Ἀναπαύου ἐπὶ τὸν Κύριον καὶ πρόσμενε αὐτόν· μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν κατευοδούμενον ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, διὰ ἄνθρωπον πράττοντα παρανομίας.
Psa 37:8 Παῦσον ἀπὸ θυμοῦ καὶ ἄφες τὴν ὀργήν· μηδόλως ἀγανάκτει ὥστε νὰ πράττῃς πονηρά.
Psa 37:9 Διότι οἱ πονηρευόμενοι θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ· οἱ δὲ προσμένοντες τὸν Κύριον, οὗτοι θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν.
Psa 37:10 Διότι ἔτι μικρὸν καὶ ὁ ἀσεβὴς δὲν θέλει ὑπάρχει· καὶ θέλεις ζητήσει τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει εὑρεθῇ·
Psa 37:11 οἱ πραεῖς ὅμως θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν· καὶ θέλουσι κατατρυφᾷ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ.
Psa 37:12 Ὁ ἀσεβὴς μηχανᾶται κατὰ τοῦ δικαίου, καὶ τρίζει κατ' αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.
Psa 37:13 Ὁ Κύριος θέλει γελάσει ἐπ' αὐτῷ, ἐπειδὴ βλέπει ὅτι ἔρχεται ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.
Psa 37:14 Οἱ ἀσεβεῖς ἐξέσπασαν ῥομφαίαν καὶ ἐνέτειναν τὸ τόξον αὐτῶν, διὰ νὰ καταβάλωσι τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα, διὰ νὰ σφάξωσι τοὺς περιπατοῦντας ἐν εὐθύτητι.
Psa 37:15 Ἡ ῥομφαία αὐτῶν θέλει ἐμβῇ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν θέλουσι συντριφθῇ.
Psa 37:16 Κάλλιον τὸ ὀλίγον τοῦ δικαίου παρὰ ὁ πλοῦτος πολλῶν ἀσεβῶν.
Psa 37:17 Διότι οἱ βραχίονες τῶν ἀσεβῶν θέλουσι συντριφθῇ· τοὺς δὲ δικαίους ὑποστηρίζει ὁ Κύριος.
Psa 37:18 Γινώσκει ὁ Κύριος τὰς ἡμέρας τῶν ἀμέμπτων· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν θέλει εἶσθαι εἰς τὸν αἰῶνα·
Psa 37:19 δὲν θέλουσι καταισχυνθῇ ἐν καιρῷ πονηρῷ· καὶ ἐν ἡμέραις πείνης θέλουσι χορτασθῇ.
Psa 37:20 Οἱ δὲ ἀσεβεῖς θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ· καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ὡς τὸ πάχος τῶν ἀρνίων, θέλουσιν ἀναλωθῇ· εἰς καπνὸν θέλουσι διαλυθῇ.
Psa 37:21 Δανείζεται ὁ ἀσεβὴς καὶ δὲν ἀποδίδει, ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ δίδει.
Psa 37:22 Διότι οἱ εὐλογημένοι αὐτοῦ θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν· οἱ δὲ κατηραμένοι αὐτοῦ θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ.
Psa 37:23 Ὅταν ὑπὸ Κυρίου κατευθύνωνται τὰ διαβήματα τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁδὸς αὐτοῦ εἶναι ἀρεστὴ εἰς αὐτόν.
Psa 37:24 Ἐὰν πέσῃ, δὲν θέλει συντριφθῇ· διότι ὁ Κύριος ὑποστηρίζει τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
Psa 37:25 Νέος ἤμην καὶ ἤδη ἐγήρασα, καὶ δὲν εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτον.
Psa 37:26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἶναι εἰς εὐλογίαν.
Psa 37:27 Ἔκκλινον ἀπὸ τοῦ κακοῦ καὶ πράττε τὸ ἀγαθόν, καὶ θέλεις διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 37:28 Διότι ὁ Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα θέλουσι διαφυλαχθῇ· τὸ δὲ σπέρμα τῶν ἀσεβῶν θέλει ἐξολοθρευθῇ.
Psa 37:29 Οἱ δίκαιοι θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν, καὶ ἐπ' αὐτῆς θέλουσι κατοικεῖ εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 37:30 Τὸ στόμα τοῦ δικαίου μελετᾷ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλεῖ κρίσιν.
Psa 37:31 Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· τὰ διαβήματα αὐτοῦ δὲν θέλουσιν ὀλισθήσει.
Psa 37:32 Κατασκοπεύει ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ ζητεῖ νὰ θανατώσῃ αὐτόν.
Psa 37:33 Ὁ Κύριος δὲν θέλει ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει καταδικάσει αὐτὸν ὅταν κρίνῃ αὐτόν.
Psa 37:34 Πρόσμενε τὸν Κύριον καὶ φύλαττε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ θέλει σὲ ὑψώσει διὰ νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν· ὅταν ἐξολοθρευθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς, θέλεις ἰδεῖ.
Psa 37:35 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐξηπλωμένον ὡς τὴν χλωρὰν δάφνην·
Psa 37:36 ἀλλ' ἠφανίσθη· καὶ ἰδού, δὲν ὑπῆρχε· καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ δὲν εὑρέθη.
Psa 37:37 Παρατήρει τὸν ἄκακον καὶ βλέπε τὸν εὐθύν, ὅτι εἰς τὸν εἰρηνικὸν ἄνθρωπον θέλει εἶσθαι ἐγκατάλειμμα·
Psa 37:38 οἱ δὲ παραβάται θέλουσιν ὅλως ἐξολοθρευθῇ· τῶν ἀσεβῶν τὸ ἐγκατάλειμμα θέλει ἀποκοπῇ.
Psa 37:39 Τῶν δικαίων ὅμως ἡ σωτηρία εἶναι παρὰ Κυρίου· αὐτὸς εἶναι ἡ δύναμις αὐτῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.
Psa 37:40 Καὶ θέλει βοηθήσει αὐτοὺς ὁ Κύριος, καὶ ἐλευθερώσει αὐτούς· θέλει ἐλευθερώσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀσεβῶν καὶ σώσει αὐτούς· διότι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.
Psa 38:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν. Κύριε, μὴ μὲ ἐλέγξῃς ἐν τῷ θυμῷ σου, μηδὲ ἐν τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Psa 38:2 Διότι τὰ βέλη σου ἐνεπήχθησαν εἰς ἐμὲ καὶ ἡ χείρ σου καταπιέζει με.
Psa 38:3 Δὲν ὑπάρχει ὑγεία ἐν τῇ σαρκί μου ἐξ αἰτίας τῆς ὀργῆς σου· δὲν εἶναι εἰρήνη εἰς τὰ ὀστᾶ μου ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας μου.
Psa 38:4 Διότι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερέβησαν τὴν κεφαλήν μου· ὡς φορτίον βαρὺ ὑπερεβάρυναν ἐπ' ἐμέ.
Psa 38:5 Ἐβρώμησαν καὶ ἐσάπησαν αἱ πληγαί μου ἐξ αἰτίας τῆς ἀνοησίας μου.
Psa 38:6 Ἐταλαιπωρήθην, ἐκυρτώθην εἰς ἄκρον· ὅλην τὴν ἡμέραν περιπατῶ σκυθρωπός.
Psa 38:7 Διότι τὰ ἐντόσθιά μου γέμουσι φλογώσεως, καὶ δὲν ὑπάρχει ὑγεία ἐν τῇ σαρκί μου.
Psa 38:8 Ἠσθένησα καὶ καθ' ὑπερβολὴν κατεκόπην· βρυχῶμαι ἀπὸ τῆς ἀδημονίας τῆς καρδίας μου.
Psa 38:9 Κύριε, ἐνώπιόν σου εἶναι πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου δὲν κρύπτεται ἀπὸ σοῦ.
Psa 38:10 Ἡ καρδία μου ταράττεται, ἡ δύναμίς μου μὲ ἐγκαταλείπει· καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι μετ' ἐμοῦ.
Psa 38:11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου στέκουσιν ἀπέναντι τῆς πληγῆς μου, καὶ οἱ πλησιέστεροί μου στέκουσιν ἀπὸ μακρόθεν.
Psa 38:12 Καὶ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου στήνουσιν εἰς ἐμὲ παγίδας· καὶ οἱ ἐκζητοῦντες τὸ κακόν μου λαλοῦσι

πονηρά, καὶ μελετῶσι δόλους ὅλην τὴν ἡμέραν.
Psa 38:13 Ἀλλ᾿ ἐγὼ ὡς κωφὸς δὲν ἤκουον καὶ ἤμην ὡς ἄφωνος, μὴ ἀνοίγων τὸ στόμα αὑτοῦ.
Psa 38:14 Καὶ ἤμην ὡς ἄνθρωπος μὴ ἀκούων καὶ μὴ ἔχων ἀντιλογίαν ἐν τῷ στόματι αὑτοῦ.
Psa 38:15 Διότι ἐπὶ σέ, Κύριε, ἤλπισα· σὺ θέλεις μοῦ εἰσακούσει, Κύριε ὁ Θεὸς μου.
Psa 38:16 Ἐπειδὴ εἶπα, Ἄς μὴ χαρῶσιν ἐπ᾿ ἐμέ· ὅταν ὀλισθήσῃ ὁ ποῦς μου, αὐτοὶ μεγαλαυχοῦσι κατ᾿ ἐμοῦ.
Psa 38:17 Διότι εἶμαι ἕτοιμος νὰ πέσω, καὶ ὁ πόνος μου εἶναι πάντοτε ἔμπροσθέν μου.
Psa 38:18 Ἐπειδὴ ἐγὼ θέλω ἀναγγέλλει τὴν ἀνομίαν μου, θέλω λυπεῖσθαι διὰ τὴν ἁμαρτίαν μου.
Psa 38:19 Ἀλλ᾿ οἱ ἐχθροὶ μου ζῶσιν, ὑπερισχύουσι· καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Psa 38:20 Καὶ οἱ ἀνταποδίδοντες κακὸν ἀντὶ καλοῦ εἶναι ἐναντίοι μου, ἐπειδὴ κυνηγῶ τὸ καλόν.
Psa 38:21 Μὴ μὲ ἐγκαταλίπῃς, Κύριε· Θεὲ μου, μὴ ἀπομακρυνθῇς ἀπ᾿ ἐμοῦ.
Psa 38:22 Τάχυνον εἰς βοήθειάν μου, Κύριε, ἡ σωτηρία μου.
Psa 39:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, τὸν Ἰεδουθούν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Εἶπα, Θέλω προσέχει εἰς τὰς ὁδοὺς μου, διὰ νὰ
μὴ ἁμαρτάνω διὰ τῆς γλώσσης μου· θέλω φυλάττει τὸ στόμα μου μὲ χαλινόν, ἐνῷ εἶναι ὁ ἀσεβὴς ἔμπροσθέν μου.
Psa 39:2 Ἐστάθην ἄφωνος καὶ σιωπηλός· ἐσιώπησα καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ λέγω καλόν· καὶ ὁ πόνος μου ἀνεταράχθη.
Psa 39:3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντὸς μου· ἐνῷ ἐμελέτων, ἐξήφθη ἐν ἐμοὶ πῦρ· ἐλάλησα διὰ τῆς γλώσσης μου καὶ
εἶπα,
Psa 39:4 Κάμε γνωστὸν εἰς ἐμέ, Κύριε, τὸ τέλος μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς εἶναι, διὰ νὰ γνωρίσω
πόσον ἔτι θέλω ζήσει.
Psa 39:5 Ἰδού, μέτρον σπιθαμῆς κατέστησας τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς μου εἶναι ὡς οὐδὲν ἔμπροσθέν σου·
ἐπ᾿ ἀληθείας πᾶς ἄνθρωπος, καίτοι στερεός, εἶναι ὅλως ματαιότης. Διάψαλμα.
Psa 39:6 Βεβαίως ὁ ἄνθρωπος περιπατεῖ ἐν φαντασίᾳ· βεβαίως εἰς μάτην ταράττεται· θησαυρίζει, καὶ δὲν ἐξεύρει τίς
θέλει συνάξει αὐτά.
Psa 39:7 Καὶ τώρα, Κύριε, τί περιμένω ἡ ἐλπὶς μου εἶναι ἐπὶ σέ.
Psa 39:8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου λύτρωσόν με· μὴ μὲ κάμῃς ὄνειδος τοῦ ἄφρονος.
Psa 39:9 Ἔγεινα ἄφωνος· δὲν ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ἐπειδὴ σὺ ἔκαμες τοῦτο.
Psa 39:10 Ἀπομάκρυνον ἀπ᾿ ἐμοῦ τὴν πληγήν σου· ἀπὸ τῆς πάλης τῆς χειρὸς σου ἐγὼ ἀπέκαμον.
Psa 39:11 Ὅταν δί ἐλέγχων παιδεύῃς ἄνθρωπον διὰ ἀνομίαν, κατατρώγεις ὡς σκώληξ τὴν ὡραιότητα αυτοῦ· τῷ ὄντι
ματαιότης πᾶς ἄνθρωπος. Διάψαλμα.
Psa 39:12 Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς προσευχῆς μου καὶ δὸς ἀκρόασιν εἰς τὴν κραυγήν μου· μὴ παρασιωπήσῃς εἰς τὰ
δάκρυά μου. Διότι πάροικος εἶμαι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.
Psa 39:13 Παῦσαι ἀπ᾿ ἐμοῦ, διὰ νὰ ἀναλάβω δύναμιν, πρὶν ἀποδημήσω καὶ δὲν ὑπάρχω πλέον.
Psa 40:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Περιέμεινα ἐν ὑπομονῇ τὸν Κύριον, καὶ ἔκλινε πρὸς ἐμὲ καὶ
ἤκουσε τῆς κραυγῆς μου·
Psa 40:2 καὶ μὲ ἀνεβίβασεν ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, ἐκ βορβορώδους πηλοῦ, καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου,
ἐστερέωσε τὰ βήματά μου·
Psa 40:3 καὶ ἔβαλεν ἐν τῷ στόματί μου ᾆσμα νέον, ὕμνον εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν· θέλουσιν ἰδεῖ πολλοὶ καὶ θέλουσι φοβηθῇ
καὶ θέλουσιν ἐλπίσει ἐπὶ Κύριον.
Psa 40:4 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἔθεσε τὸν Κύριον ἐλπίδα αὑτοῦ καὶ δὲν ἀποβλέπει εἰς τοὺς ὑπερηφάνους καὶ εἰς
τοὺς κλίνοντας ἐπὶ ψεύδη.
Psa 40:5 Πολλὰ ἔκαμες σύ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, τὰ θαυμάσιά σου· καὶ τοὺς περὶ ἡμῶν διαλογισμοὺς σου δὲν εἶναι
δυνατὸν νὰ ἐκθέσῃ τις εἰς σέ· ἐὰν ἤθελον νὰ ἀπαγγέλλω καὶ νὰ ὁμιλῶ περὶ αὐτῶν, ὑπερβαίνουσι πάντα ἀριθμόν.
Psa 40:6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν ἠθέλησας· διήνοιξας ἐν ἐμοὶ ὦτα· ὁλοκαύτωμα καὶ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας δὲν
ἐζήτησας.
Psa 40:7 Τότε εἶπα, Ἰδού, ἔρχομαι· ἐν τῷ τόμῳ τοῦ βιβλίου εἶναι γεγραμμένον περὶ ἐμοῦ·
Psa 40:8 χαίρω, Θεὲ μου, νὰ ἐκτελῶ τὸ θέλημά σου· καὶ ὁ νόμος σου εἶναι ἐν τῷ μέσῳ τῆς καρδίας μου.
Psa 40:9 Ἐκήρυξα δικαιοσύνην ἐν συνάξει μεγάλῃ· ἰδού, δὲν ἐμπόδισα τὰ χείλη μου, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις.
Psa 40:10 Τὴν δικαιοσύνην σου δὲν ἔκρυψα ἐντὸς τῆς καρδίας μου· τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὴν σωτηρίαν σου
ἀνήγγειλα· δὲν ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συνάξεως μεγάλης.
Psa 40:11 Σύ, Κύριε, μὴ ἀπομακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμοὺς σου ἀπ᾿ ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἄς μὲ
περιφρουρῶσι διαπαντός.
Psa 40:12 Διότι μὲ περιεκύκλωσαν ἀναρίθμητα κακά· μὲ κατέφθασαν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ δὲν δύναμαι νὰ θεωρῶ αὐτάς·
ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου· καὶ ἡ καρδία μου μὲ ἐγκαταλείπει.
Psa 40:13 Εὐδόκησον, Κύριε, νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς Κύριε, τάχυνον εἰς βοήθειάν μου.
Psa 40:14 Ἄς αἰσχυνθῶσι καὶ ἄς ἐντραπῶσιν ὁμοῦ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, διὰ νὰ ἀπολέσωσιν αὐτήν· ἄς
στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἄς ἐντραπῶσιν οἱ θέλοντες τὸ κακόν μου.
Psa 40:15 Ἄς ἐξολοθρευθῶσι διὰ μισθὸν τῆς αἰσχύνης αὐτῶν οἱ λέγοντες πρὸς ἐμέ, εὖγε, εὖγε.
Psa 40:16 Ἄς ἀγάλλωνται καὶ ἄς εὐφραίνωνται εἰς σὲ πάντες οἱ ζητοῦντές σε· οἱ ἀγαπῶντες τὴν σωτηρίαν σου ἄς

λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος.
Psa 40:17 Ἐγὼ δὲ εἶμαι πτωχὸς καὶ πένης· ἀλλ ὁ Κύριος φροντίζει περὶ ἐμοῦ· ἡ βοήθειά μου καὶ ὁ ἐλευθερωτής μου σὺ εἶσαι· Θεὲ μου, μὴ βραδύνῃς.
Psa 41:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Μακάριος ὁ ἐπιβλέπων εἰς τὸν πτωχόν· ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως θέλει ἐλευθερώσει αὐτὸν ὁ Κύριος.
Psa 41:2 Ὁ Κύριος θέλει φυλάξει αὐτὸν καὶ διατηρήσει τὴν ζωὴν αὐτοῦ· μακάριος θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ δὲν θέλεις παραδώσει αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.
Psa 41:3 Ὁ Κύριος θέλει ἐνδυναμόνει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς ἀσθενείας· ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ σὺ θέλεις στρόνει ὅλην τὴν κλίνην αὐτοῦ.
Psa 41:4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, διότι ἥμαρτον εἰς σέ.
Psa 41:5 Οἱ ἐχθροὶ μου λέγουσι κακὰ περὶ ἐμοῦ, Πότε θέλει ἀποθάνει, καὶ θέλει ἀπολεσθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Psa 41:6 Καὶ ἐὰν τις ἔρχηται νὰ μὲ ἴδῃ, ὁμιλεῖ ματαιότητα· ἡ καρδία αὐτοῦ συνάγει εἰς ἑαυτὴν ἀνομίαν· ἐξελθὼν ἔξω, λαλεῖ αὐτήν.
Psa 41:7 Κατ ἐμοῦ ψιθυρίζουσιν ὁμοῦ πάντες οἱ μισοῦντές με· κατ ἐμοῦ διαλογίζονται κακὰ λέγοντες,
Psa 41:8 Πρᾶγμα κακὸν ἐκολλήθη εἰς αὐτόν· καὶ κατάκοιτος ὢν δὲν θέλει πλέον σηκωθῇ.
Psa 41:9 Καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, μετὰ τοῦ ὁποίου ἔζων εἰρηνικῶς, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἤλπισα, ὅστις ἔτρωγε τὸν ἄρτον μου, ἐσήκωσεν ἐπ ἐμὲ πτέρναν.
Psa 41:10 Ἀλλὰ σύ, Κύριε, ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν με, καὶ θέλω ἀνταποδώσει εἰς αὐτούς.
Psa 41:11 Ἐκ τούτου γνωρίζω ὅτι σὺ μὲ εὐνοεῖς, ἐπειδὴ δὲν θριαμβεύει κατ ἐμοῦ ὁ ἐχθρὸς μου.
Psa 41:12 Ἐμὲ δέ, σὺ μὲ ἐστήριξας εἰς τὴν ἀκεραιότητά μου, καὶ μὲ ἐστερέωσας ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 41:13 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἀπ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. Ἀμὴν καὶ ἀμήν.
Psa 42:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, Μασχίλ, διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Καθὼς ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος τοὺς ῥύακας τῶν ὑδάτων, οὕτως ἡ ψυχὴ μου σὲ ἐπιποθεῖ, Θεέ.
Psa 42:2 Διψᾷ ἡ ψυχὴ μου τὸν Θεόν, τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· πότε θέλω ἐλθεῖ καὶ θέλω φανῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
Psa 42:3 Τὰ δάκρυά μου ἔγειναν τροφὴ μου ἡμέραν καὶ νύκτα, ὅταν μοὶ λέγωσι καθ ἡμέραν, Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς σου
Psa 42:4 Ταῦτα ἐνεθυμήθην καὶ ἐξέχεα τὴν ψυχὴν μου ἐντὸς μου, ὅτι διέβαινον μετὰ τοῦ πλήθους καὶ περιεπάτουν μετ αὐτοῦ ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐν φωνῇ χαρᾶς καὶ αἰνέσεως, μετὰ πλήθους ἑορτάζοντος.
Psa 42:5 Διὰ τί εἶσαι περίλυπος, ψυχὴ μου καὶ διὰ τί ταράττεσαι ἐντὸς μου ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν· ἐπειδὴ ἔτι θέλω ὑμνεῖ αὐτόν· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἶναι σωτηρία.
Psa 42:6 Θεὲ μου, ἡ ψυχὴ μου εἶναι περίλυπος ἐντὸς μου· διὰ τοῦτο θέλω σὲ ἐνθυμεῖσθαι ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνεὶμ ἐκ τοῦ ὄρους Μισάρ.
Psa 42:7 Ἄβυσσος προσκαλεῖ ἄβυσσον εἰς τὸν ἦχον τῶν καταρρακτῶν σου· πάντα τὰ κύματά σου καὶ αἱ τρικυμίαι σου διῆλθον ἐπ ἐμέ.
Psa 42:8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ θέλει προστάξει ὁ Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐν δὲ τῇ νυκτὶ θέλει εἶσθαι μετ ἐμοῦ ἡ ᾠδὴ αὐτοῦ, ἡ προσευχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τῆς ζωῆς μου.
Psa 42:9 Θέλω εἰπεῖ πρὸς τὸν Θεόν, τὴν πέτραν μου, Διὰ τί μὲ ἐλησμόνησας διὰ τὶ περιπατῶ σκυθρωπὸς ἐκ τῆς καταθλίψεως τοῦ ἐχθροῦ
Psa 42:10 Οἱ ἐχθροὶ μου ὀνειδίζοντές με συντρίβουσι τὰ ὀστᾶ μου, λέγοντές μοι καθ ἡμέραν, Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς σου
Psa 42:11 Διὰ τί εἶσαι περίλυπος, ψυχὴ μου καὶ διὰ τί ταράττεσαι ἐντὸς μου ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν· ἐπειδὴ ἔτι θέλω ὑμνεῖ αὐτόν· αὐτὸς εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεὸς μου.
Psa 43:1 Κρῖνόν με, Θεέ, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου κατὰ ἔθνους ἀνοσίου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀπάτης καὶ ἀνομίας ἐλευθέρωσόν με·
Psa 43:2 Διότι σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεώς μου· διὰ τὶ μὲ ἀπέβαλες διὰ τὶ περιπατῶ σκυθρωπὸς ἐκ τῆς καταθλίψεως τοῦ ἐχθροῦ
Psa 43:3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου· αὐτὰ ἂς μὲ ὁδηγῶσιν· ἂς μὲ φέρωσιν εἰς τὸ ὄρος τῆς ἁγιότητός σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.
Psa 43:4 Τότε θέλω εἰσέλθει εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν, τὴν εὐφροσύνην τῆς ἀγαλλιάσεώς μου· καὶ θέλω σὲ δοξολογεῖ ἐν κιθάρᾳ, ὦ Θεέ, ὁ Θεὸς μου.
Psa 43:5 Διὰ τί εἶσαι περίλυπος, ψυχὴ μου καὶ διὰ τὶ ταράττεσαι ἐντὸς μου ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν· ἐπειδὴ ἔτι θέλω ὑμνεῖ αὐτόν· αὐτὸς εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεὸς μου.
Psa 44:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ· Μασχίλ. Θεέ, μὲ τὰ ὦτα ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήθησαν πρὸς ἡμᾶς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔπραξας ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
Psa 44:2 Σὺ διὰ τῆς χειρὸς σου ἐξεδίωξας ἔθνη καὶ ἐφύτευσας αὐτούς· κατέθλιψας λαοὺς καὶ ἀπεδίωξας αὐτούς.
Psa 44:3 Διότι δὲν ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν διὰ τῆς ῥομφαίας αὐτῶν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν δὲν ἔσωσεν αὐτούς· ἀλλ ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου· διότι εὐηρεστήθης εἰς αὐτούς.
Psa 44:4 Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς μου, Θεέ, ὁ διορίζων τὰς σωτηρίας τοῦ Ἰακώβ.
Psa 44:5 Διὰ σοῦ θέλομεν καταβάλει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· διὰ τοῦ ὀνόματός σου θέλομεν καταπατήσει τοὺς ἐπανισταμένους ἐφ ἡμᾶς·

Psa 44:6 Διότι δὲν θέλω ἐλπίσει ἐπὶ τὸ τόξον οὐδὲ ἡ ῥομφαία μου θέλει μὲ σώσει.
Psa 44:7 Διότι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ κατῄσχυνας τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς·
Psa 44:8 εἰς τὸν Θεὸν θέλομεν καυχᾶσθαι ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα θέλομεν ὑμνεῖ. Διάψαλμα.
Psa 44:9 Ὅμως ἀπέβαλες καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς, καὶ δὲν ἐξέρχεσαι πλέον μετὰ τῶν στρατευμάτων ἡμῶν.
Psa 44:10 Ἔκαμες ἡμᾶς νὰ στρέψωμεν εἰς τὰ ὀπίσω ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διαρπάζουσι τὰ ἡμέτερα εἰς ἑαυτούς.
Psa 44:11 Παρέδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα εἰς βρῶσιν καὶ εἰς τὰ ἔθνη διεσκόρπισας ἡμᾶς.
Psa 44:12 Ἐπώλησας τὸν λαὸν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ δὲν ηὔξησας τὸν πλοῦτόν σου ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν.
Psa 44:13 Κατέστησας ἡμᾶς ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν, κατάγελων καὶ χλευασμὸν εἰς τοὺς πέριξ ἡμῶν.
Psa 44:14 Κατέστησας ἡμᾶς παροιμίαν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, κίνησιν κεφαλῆς μεταξὺ τῶν λαῶν.
Psa 44:15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου εἶναι ἐνώπιόν μου, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου μὲ ἐκάλυψε·
Psa 44:16 διὰ τὴν φωνὴν τοῦ ὀνειδίζοντος καὶ ὑβρίζοντος· διὰ τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.
Psa 44:17 Πάντα ταῦτα ἦλθον ἐφ ἡμᾶς, ὅμως δὲν σὲ ἐλησμονήσαμεν καὶ δὲν ἠθετήσαμεν τὴν διαθήκην σου·
Psa 44:18 Οὐδὲ ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, οὐδὲ ἐξέκλιναν τὰ βήματα ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.
Psa 44:19 Ἂν καὶ συνέτριψας ἡμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τῶν δρακόντων καὶ περιεκάλυψας ἡμᾶς διὰ τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου.
Psa 44:20 Ἐὰν ἐλησμονοῦμεν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐξετείνομεν τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς Θεὸν ἀλλότριον,
Psa 44:21 ὁ Θεὸς δὲν ἤθελεν ἐξετάσει τοῦτο διότι αὐτὸς ἐξεύρει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.
Psa 44:22 Ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
Psa 44:23 Ἐξεγέρθητι, διὰ τί καθεύδεις, Κύριε ἐξεγέρθητι, μὴ ἀποβάλῃς ἡμᾶς διαπαντός.
Psa 44:24 Διὰ τί κρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου λησμονεῖς τὴν ταλαιπωρίαν ἡμῶν καὶ τὴν καταδυνάστευσιν ἡμῶν
Psa 44:25 Διότι ἐταπεινώθη ἕως χώματος ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἐκολλήθη εἰς τὴν γῆν ἡ κοιλία ἡμῶν.
Psa 44:26 Ἀνάστηθι εἰς βοήθειαν ἡμῶν καὶ λύτρωσον ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.
Psa 45:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Σοσανίμ, διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ· Μασχίλ· ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. Ἡ καρδία μου ἀναβρύει λόγον ἀγαθόν· ἐγὼ λέγω τὰ ἔργα μου πρὸς τὸν βασιλέα· ἡ γλῶσσά μου εἶναι κάλαμος γραμματέως ταχυγράφου.
Psa 45:2 Σὺ εἶσαι ὡραιότερος τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη χάρις εἰς τὰ χείλη σου· διὰ τοῦτο σὲ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 45:3 Περίζωσον τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρὸν σου, δυνατέ, ἐν τῇ δόξῃ σου καὶ ἐν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ σου.
Psa 45:4 Καὶ κατευοδοῦ ἐν τῇ μεγαλειότητί σου καὶ βασίλευε ἐν ἀληθείᾳ καὶ πρᾳότητι καὶ δικαιοσύνῃ· καὶ ἡ δεξιά σου θέλει σοὶ δείξει φοβερὰ πράγματα.
Psa 45:5 Τὰ βέλη σου εἶναι ὀξέα· λαοὶ ὑποκάτω σου θέλουσι πέσει· καὶ αὐτὰ θέλουσιν ἐμπηχθῆ εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
Psa 45:6 Ὁ θρόνος σου, Θεέ, εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σκῆπτρον εὐθύτητος εἶναι τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου.
Psa 45:7 Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀδικίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεὸς σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους σου.
Psa 45:8 Σμύρναν καὶ ἀλόην καὶ κασίαν εὐωδιάζουσι πάντα τὰ ἱμάτιά σου, ὅταν ἐξέρχησαι ἐκ τῶν ἐλεφαντίνων παλατίων, διὰ τῶν ὁποίων σὲ εὔφραναν.
Psa 45:9 Θυγατέρες βασιλέων παρίστανται ἐν ταῖς τιμαῖς σου· ἡ βασίλισσα ἐστάθη ἐκ δεξιῶν σου ἐστολισμένη μὲ χρυσίον Ὀφείρ.
Psa 45:10 Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἰδέ, καὶ κλῖνον τὸ ὠτίον σου· καὶ λησμόνησον τὸν λαὸν σου καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου·
Psa 45:11 καὶ θέλει ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τὸ κάλλος σου· διότι αὐτὸς εἶναι ὁ κύριός σου· καὶ προσκύνησον αὐτόν.
Psa 45:12 Καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Τύρου θέλει παρασταθῆ μὲ δῶρα· τὸ πρόσωπόν σου θέλουσιν ἱκετεύσει οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
Psa 45:13 Ὅλη ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως εἶναι ἔσωθεν· τὸ ἔνδυμα αὐτῆς εἶναι χρυσοΰφαντον.
Psa 45:14 Θέλει φερθῆ πρὸς τὸν βασιλέα μὲ ἱμάτιον κεντητόν· παρθένοι σύντροφοι αὐτῆς, κατόπιν αὐτῆς, θέλουσι φερθῆ εἰς σέ.
Psa 45:15 Θέλουσι φερθῆ ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὸ παλάτιον τοῦ βασιλέως.
Psa 45:16 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου θέλουσιν εἶσθαι οἱ υἱοί σου· αὐτοὺς θέλεις καταστήσει ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
Psa 45:17 Θέλω μνημονεύει τὸ ὄνομά σου εἰς πάσας τὰς γενεάς· διὰ τοῦτο οἱ λαοὶ θέλουσι σὲ ὑμνεῖ εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Psa 46:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ· ᾠδὴ ἐπὶ Ἀλαμώθ. Ὁ Θεὸς εἶναι καταφυγὴ ἡμῶν καὶ δύναμις, βοήθεια ἑτοιμοτάτη ἐν ταῖς θλίψεσι.
Psa 46:2 Διὰ τοῦτο δὲν θέλομεν φοβηθῆ, καὶ ἂν σαλευθῇ ἡ γῆ καὶ μετατοπισθῶσι τὰ ὄρη εἰς τὸ μέσον τῶν θαλασσῶν·
Psa 46:3 καὶ ἂν ἠχῶσι καὶ ταράττωνται τὰ ὕδατα αὐτῶν· καὶ σείωνται τὰ ὄρη διὰ τὸ ἔπαρμα αὐτῶν. Διάψαλμα.
Psa 46:4 Ποταμός, καὶ οἱ ῥύακες αὐτοῦ θέλουσιν εὐφραίνει τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἅγιον τόπον τῶν σκηνωμάτων τοῦ Ὑψίστου.

Psa 46:5 Ὁ Θεὸς εἶναι ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς· δὲν θέλει σαλευθῇ· θέλει βοηθήσει αὐτὴν ὁ Θεὸς ἀπό τοῦ χαράγματος τῆς αὐγῆς.
Psa 46:6 Ἐφρύαξαν τὰ ἔθνη· ἐσαλεύθησαν αἱ βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· ἡ γῆ ἀνελύθη.
Psa 46:7 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἶναι μεθ ἡμῶν· προπύργιον ἡμῶν εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα.
Psa 46:8 Ἔλθετε, ἰδέτε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου· ὁποίας καταστροφὰς ἔκαμεν ἐν τῇ γῇ.
Psa 46:9 Καταπαύει τοὺς πολέμους ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς· συντρίβει τόξον καὶ κατακόπτει λόγχην· καίει ἁμάξας ἐν πυρί.
Psa 46:10 Ἡσυχάσατε καὶ γνωρίσατε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός· θέλω ὑψωθῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· θέλω ὑψωθῇ ἐν τῇ γῇ.
Psa 46:11 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἶναι μεθ ἡμῶν· προπύργιον ἡμῶν εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα.
Psa 47:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Πάντες οἱ λαοί, κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξατε εἰς τὸν Θεὸν ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
Psa 47:2 Διότι ὁ Κύριος εἶναι ὕψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
Psa 47:3 Ὑπέταξε λαοὺς εἰς ἡμᾶς καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.
Psa 47:4 Ἔκλεξε διὰ ἡμᾶς τὴν κληρονομίαν τὴν δόξαν τοῦ Ἰακώβ, τὸν ὁποῖον ἠγάπησε. Διάψαλμα.
Psa 47:5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, ὁ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
Psa 47:6 Ψάλατε εἰς τὸν Θεόν, ψάλατε· ψάλατε εἰς τὸν Βασιλέα ἡμῶν, ψάλατε.
Psa 47:7 Διότι Βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς εἶναι ὁ Θεός· ψάλατε μετὰ συνέσεως.
Psa 47:8 Ὁ Θεὸς βασιλεύει ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.
Psa 47:9 Οἱ ἄρχοντες τῶν λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἀβραάμ· διότι τοῦ Θεοῦ εἶναι αἱ ἀσπίδες τῆς γῆς· ὑψώθη σφόδρα.
Psa 48:1 Ὠιδὴ Ψαλμοῦ διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν τῇ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῷ ὄρει τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.
Psa 48:2 Ὡραῖον τὴν θέσιν, χαρὰ πάσης τῆς γῆς, εἶναι τὸ ὄρος Σιών, πρὸς τὰ πλάγια τοῦ βορρᾶ· ἡ πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου·
Psa 48:3 ὁ Θεὸς ἐν τοῖς παλατίοις αὐτῆς γνωρίζεται ὡς προπύργιον.
Psa 48:4 Διότι, ἰδού, οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν· διῆλθον ὁμοῦ.
Psa 48:5 Αὐτοί, ὡς εἶδον, ἐθαύμασαν· ἐταράχθησαν καὶ μετὰ σπουδῆς ἔφυγον.
Psa 48:6 Τρόμος συνέλαβεν αὐτοὺς ἐκεῖ· πόνοι ὡς τικτούσης.
Psa 48:7 Δί ἀνέμου ἀνατολικοῦ συντρίβεις τὰ πλοῖα τῆς Θαρσεῖς.
Psa 48:8 Καθὼς ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἴδομεν ἐν τῇ πόλει τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν τῇ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ Θεὸς θέλει θεμελιώσει αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Διάψαλμα.
Psa 48:9 Μελετῶμεν, Θεέ, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ σου.
Psa 48:10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου, Θεέ, οὕτω καὶ ἡ αἴνεσίς σου εἶναι ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς· ἡ δεξιά σου εἶναι πλήρης δικαιοσύνης.
Psa 48:11 Ἂς εὐφραίνεται τὸ ὄρος Σιών, ἂς ἀγάλλωνται αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰούδα διὰ τὰς κρίσεις σου.
Psa 48:12 Κυκλώσατε τὴν Σιὼν καὶ περιέλθετε αὐτήν· ἀριθμήσατε τοὺς πύργους αὐτῆς.
Psa 48:13 Θέσατε τὴν προσοχὴν σας εἰς τὰ περιτειχίσματα αὐτῆς· περιεργάσθητε τὰ παλάτια αὐτῆς· διὰ νὰ διηγῆσθε εἰς γενεάν μεταγενεστέραν·
Psa 48:14 Διότι οὗτος ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς θέλει ὁδηγεῖ ἡμᾶς μέχρι θανάτου.
Psa 49:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντες οἱ λαοί· ἀκροάσθητε, πάντες οἱ κάτοικοι τῆς οἰκουμένης·
Psa 49:2 μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, πλούσιοι ὁμοῦ καὶ πένητες.
Psa 49:3 Τὸ στόμα μου θέλει λαλήσει σοφίαν· καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου εἶναι σύνεσις.
Psa 49:4 Θέλω κλίνει εἰς παραβολὴν τὸ ὠτίον μου· θέλω ἐκθέσει ἐν κιθάρᾳ τὸ αἴνιγμά μου.
Psa 49:5 Διὰ τί νὰ φοβῶμαι ἐν ἡμέραις συμφορᾶς, ὅταν μὲ περικυκλώσῃ ἡ ἀνομία τῶν ἐνεδρευόντων με
Psa 49:6 Οἵτινες ἐλπίζουσιν εἰς τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν καὶ καυχῶνται εἰς τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτῶν·
Psa 49:7 οὐδεὶς δύναται ποτὲ νὰ ἐξαγοράσῃ ἀδελφόν, μηδὲ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Θεὸν λύτρον δί αὐτόν·
Psa 49:8 διότι πολύτιμος εἶναι ἡ ἀπολύτρωσις τῆς ψυχῆς αὐτῶν, καὶ ἀνεύρητος διαπαντός,
Psa 49:9 ὥστε νὰ ζῇ αἰωνίως, νὰ μὴ ἴδῃ διαφθοράν.
Psa 49:10 Διότι βλέπει τοὺς σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, καθὼς καὶ τὸν ἄφρονα καὶ τὸν ἀνόητον ἀπολλυμένους καὶ καταλείποντας εἰς ἄλλους τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν.
Psa 49:11 Ὁ ἐσωτερικὸς λογισμὸς αὐτῶν εἶναι ὅτι οἱ οἶκοι αὐτῶν θέλουσιν ὑπάρχει εἰς τὸν αἰῶνα, αἱ κατοικίαι αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ὀνομάζουσι τὰ ὑποστατικὰ αὐτῶν μὲ τὰ ἴδια αὐτῶν ὀνόματα.
Psa 49:12 Πλὴν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐν τιμῇ δὲν διαμένει, ὡμοιώθη μὲ τὰ κτήνη τὰ φθειρόμενα.
Psa 49:13 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν εἶναι μωρία αὐτῶν· καὶ ὅμως οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν ἠδύνονται εἰς τὰ λόγια αὐτῶν. Διάψαλμα.
Psa 49:14 Ὡς πρόβατα ἐβλήθησαν εἰς τὸν ᾅδην· θάνατος θέλει ποιμάνει αὐτούς· καὶ οἱ εὐθεῖς θέλουσι κατακυριεύσει

αὐτοὺς τὸ πρωΐ· ἡ δὲ δύναμις αὐτῶν θέλει παλαιωθῇ ἐν τῷ ᾅδῃ, ἀφοῦ ἕκαστος ἀφήσῃ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.
Psa 49:15 Ἀλλ' ὁ Θεὸς θέλει λυτρώσει τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου· διότι θέλει μὲ δεχθῇ. Διάψαλμα.
Psa 49:16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ὅταν αὐξήσῃ ἡ δόξα τῆς οἰκίας αὐτοῦ·
Psa 49:17 διότι ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, δὲν θέλει συμπαραλάβει οὐδέν, οὐδὲ θέλει καταβῇ κατόπιν αὐτοῦ ἡ δόξα αὐτοῦ.
Psa 49:18 Ἄν καὶ ηὐλόγησε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλωσι σὲ ἐπαινεῖ ἀγαθοποιοῦντα σεαυτόν,
Psa 49:19 θέλει ὑπάγει εἰς τὴν γενεάν τῶν πατέρων αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλουσιν ἰδεῖ φῶς.
Psa 49:20 Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐν τιμῇ καὶ μὴ ἐννοῶν ὡμοιώθη μὲ τὰ κτήνη τὰ φθειρόμενα.
Psa 50:1 Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ὁ Θεὸς τῶν θεῶν, ὁ Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν, ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἕως δύσεως αὐτοῦ.
Psa 50:2 Ἐκ τῆς Σιών, ἥτις εἶναι ἡ ἐντέλεια τῆς ὡραιότητος, ἔλαμψεν ὁ Θεός.
Psa 50:3 Θέλει ἐλθεῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ δὲν θέλει σιωπήσει· πῦρ κατατρῶγον θέλει εἶσθαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ πέριξ αὐτοῦ σφοδρὰ ἀνεμοζάλη,
Psa 50:4 θέλει προσκαλέσει τοὺς οὐρανοὺς ἄνωθεν καὶ τὴν γῆν, διὰ νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Psa 50:5 Συναθροίσατέ μοι τοὺς ὁσίους μου, οἵτινες ἔκαμον μετ' ἐμοῦ συνθήκην ἐπὶ θυσίας.
Psa 50:6 Καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλουσιν ἀναγγέλλει τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· διότι ὁ Θεός, αὐτὸς εἶναι ὁ Κριτής. Διάψαλμα.
Psa 50:7 Ἄκουσον, λαέ μου, καὶ θέλω λαλήσει· Ἰσραήλ, καὶ θέλω διαμαρτυρήσει κατὰ σοῦ· Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς σου εἶμαι ἐγώ.
Psa 50:8 Δὲν θέλω σὲ ἐλέγξει διὰ τὰς θυσίας σου, τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου εἶναι διαπαντὸς ἐνώπιόν μου.
Psa 50:9 Δὲν θέλω δεχθῇ ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχον, τράγους ἐκ τῶν ποιμνίων σου.
Psa 50:10 Διότι ἐμοῦ εἶναι πάντα τὰ θηρία τοῦ δάσους, τὰ κτήνη τὰ ἐπὶ χιλίων ὀρέων.
Psa 50:11 Γνωρίζω πάντα τὰ πετεινὰ τῶν ὀρέων, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ εἶναι μετ' ἐμοῦ.
Psa 50:12 Ἐὰν πεινάσω, δὲν θέλω εἰπεῖ τοῦτο πρὸς σέ· διότι ἐμοῦ εἶναι ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
Psa 50:13 Μήπως ἐγὼ θέλω φάγει κρέας ταύρων ἢ πίει αἷμα τράγων
Psa 50:14 Θυσίασον εἰς τὸν Θεὸν θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος εἰς τὸν Ὕψιστον τὰς εὐχάς σου·
Psa 50:15 καὶ ἐπικαλοῦ ἐμὲ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, θέλω σὲ ἐλευθερώσει, καὶ θέλεις μὲ δοξάσει.
Psa 50:16 Πρὸς δὲ τὸν ἀσεβῆ εἶπεν ὁ Θεός· Τί πρὸς σέ, νὰ διηγῆσαι τὰ διατάγματά μου καὶ νὰ ἀναλαμβάνῃς τὴν διαθήκην μου ἐν τῷ στόματί σου
Psa 50:17 Σὺ δὲ μισεῖς παιδείαν καὶ ἀπορρίπτεις ὀπίσω σου τοὺς λόγους μου.
Psa 50:18 Ἐὰν ἴδῃς κλέπτην, τρέχεις μετ' αὐτοῦ· καὶ μετὰ τῶν μοιχῶν εἶναι ἡ μερίς σου.
Psa 50:19 Παραδίδεις τὸ στόμα σου εἰς τὴν κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιπλέκει δολιότητα.
Psa 50:20 Καθήμενος λαλεῖς κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου· βάλλεις σκάνδαλον κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου.
Psa 50:21 Ταῦτα ἔπραξας, καὶ ἐσιώπησα· ὑπέλαβες ὅτι εἶμαι τῷ ὄντι ὅμοιός σου· θέλω σὲ ἐλέγξει, καὶ θέλω παραστήσει πάντα ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου.
Psa 50:22 Θέσατε λοιπὸν τοῦτο εἰς τὸν νοῦν σας, οἱ λησμονοῦντες τὸν Θεόν, μήποτε σᾶς ἁρπάσω, καὶ οὐδεὶς ὁ λυτρώσων.
Psa 50:23 Ὁ προσφέρων θυσίαν αἰνέσεως, οὗτος μὲ δοξάζει· καὶ εἰς τὸν εὐθετοῦντα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θέλω δείξει τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ.
Psa 51:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἦλθε Νάθαν ὁ προφήτης πρὸς αὐτόν, ἀφοῦ εἰσῆλθε πρὸς τὴν Βηθσαβεέ. Ἐλέησόν με, ὦ Θεέ, κατὰ τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματά μου.
Psa 51:2 Πλῦνόν με μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Psa 51:3 Διότι τὰ ἀνομήματά μου ἐγὼ γνωρίζω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου εἶναι διαπαντός.
Psa 51:4 Εἰς σέ, εἰς σὲ μόνον ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἔπραξα· διὰ νὰ δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νὰ ἦσαι ἄμεμπτος εἰς τὰς κρίσεις σου.
Psa 51:5 Ἰδού, συνελήφθην ἐν ἀνομίᾳ, καὶ ἐν ἁμαρτίᾳ μὲ ἐγέννησεν ἡ μήτηρ μου.
Psa 51:6 Ἰδού, ἠγάπησας ἀλήθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ εἰς τὰ ἐνδόμυχα θέλεις μὲ διδάξει σοφίαν.
Psa 51:7 Ῥάντισόν με μὲ ὕσσωπον, καὶ θέλω εἶσθαι καθαρός· πλῦνόν με, καὶ θέλω εἶσθαι λευκότερος χιόνος.
Psa 51:8 Κάμε με νὰ ἀκούσω ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, διὰ νὰ εὐφρανθῶσι τὰ ὀστᾶ, τὰ ὁποῖα συνέθλασας.
Psa 51:9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Psa 51:10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, Θεέ· καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἀνανέωσον ἐντός μου.
Psa 51:11 Μὴ μὲ ἀπορρίψῃς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀφαιρέσῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Psa 51:12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τῆς σωτηρίας σου καὶ μὲ πνεῦμα ἡγεμονικὸν στήριξόν με.
Psa 51:13 Θέλω διδάξει εἰς τοὺς παραβάτας τὰς ὁδούς σου· καὶ ἁμαρτωλοὶ θέλουσιν ἐπιστρέφει εἰς σέ.
Psa 51:14 Ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ αἱμάτων, Θεέ, Θεὲ τῆς σωτηρίας μου· ἡ γλῶσσά μου θέλει ψάλλει ἐν ἀγαλλιάσει τὴν δικαιοσύνην σου.
Psa 51:15 Κύριε, ἄνοιξον τὰ χείλη μου· καὶ τὸ στόμα μου θέλει ἀναγγέλλει τὴν αἴνεσίν σου.
Psa 51:16 Διότι δὲν θέλεις θυσίαν, ἄλλως ἤθελον προσφέρει· εἰς ὁλοκαυτώματα δὲν ἀρέσκεσαι.

Psa 51:17 Θυσίαι τοῦ Θεοῦ εἶναι πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην, Θεέ, δὲν θέλεις καταφρονήσει.
Psa 51:18 Εὐεργέτησον τὴν Σιὼν διὰ τῆς εὐνοίας σου· οἰκοδόμησον τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλὴμ.
Psa 51:19 Τότε θέλεις εὐαρεστηθῆ εἰς θυσίας δικαιοσύνης, εἰς προσφορὰς καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε θέλουσι προσφέρει μόσχους ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου.
Psa 52:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, Μασχὶλ τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἦλθε Δωὴκ ὁ Ἰδουμαῖος καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν Σαούλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀχιμέλεχ. Τί καυχᾶσαι εἰς τὴν κακίαν, δυνατὲ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 52:2 Ἡ γλῶσσά σου μελετᾷ κακίας· ὡς ξυράφιον ἠκονημένον ἐργάζεται δόλον.
Psa 52:3 Ἠγάπησας τὸ κακὸν μᾶλλον παρὰ τὸ ἀγαθόν, τὸ ψεῦδος παρὰ νὰ λαλῇς δικαιοσύνην. Διάψαλμα.
Psa 52:4 Ἠγάπησας πάντας τοὺς λόγους τοῦ ἀφανισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.
Psa 52:5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σὲ ἐξολοθρεύσει διαπαντός· θέλει σὲ ἀποσπάσει καὶ σὲ μετατοπίσει ἐκ τῆς σκηνῆς σου, καὶ θέλει σὲ ἐκριζώσει ἐκ γῆς ζώντων. Διάψαλμα.
Psa 52:6 Καὶ οἱ δίκαιοι θέλουσιν ἰδεῖ καὶ φοβηθῆ· καὶ θέλουσι γελάσει ἐπ' αὐτὸν λέγοντες,
Psa 52:7 Ἰδού, ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ἔθεσε τὸν Θεὸν δύναμιν αὐτοῦ. ἀλλ' ἤλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ καὶ ἐπεστηρίζετο ἐπὶ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ.
Psa 52:8 Ἐγὼ δὲ θέλω εἶσθαι ὡς ἐλαία ἀκμάζουσα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· ἐλπίζω ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Psa 52:9 Θέλω σὲ δοξολογεῖ πάντοτε, διότι ἔκαμες οὕτω· καὶ θέλω ἐλπίζει ἐπὶ τὸ ὄνομά σου, διότι εἶναι ἀγαθὸν ἔμπροσθεν τῶν ὁσίων σου.
Psa 53:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Μαχαλάθ· Μασχὶλ τοῦ Δαβίδ. Εἶπεν ὁ ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, δὲν ὑπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἔγειναν βδελυροὶ διὰ τὴν ἀνομίαν· δὲν ὑπάρχει πράττων ἀγαθόν.
Psa 53:2 Ὁ Θεὸς ἐξ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδῃ ἐὰν ἦναί τις ἔχων σύνεσιν, ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
Psa 53:3 Πάντες ἐξέκλιναν· ὁμοῦ ἐξηχρειώθησαν· δὲν ὑπάρχει πράττων ἀγαθόν, δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἷς.
Psa 53:4 Δὲν ἔχουσι γνῶσιν οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατατρώγοντες τὸν λαόν μου ὡς βρῶσιν ἄρτου τὸν Θεὸν δὲν ἐπεκαλέσθησαν.
Psa 53:5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, ὅπου δὲν ἦτο φόβος, διότι ὁ Θεὸς διεσκόρπισε τὰ ὀστᾶ τῶν στρατοπεδευόντων κατὰ σοῦ· κατῄσχυνας αὐτούς, διότι ὁ Θεὸς κατεφρόνησεν αὐτούς.
Psa 53:6 Τίς θέλει δώσει ἐκ Σιὼν τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἰσραὴλ ὅταν ὁ Θεὸς ἐπιστρέψῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, θέλει ἀγάλλεσθαι ὁ Ἰακώβ, θέλει εὐφραίνεσθαι ὁ Ἰσραήλ.
Psa 54:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ· Μασχὶλ τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἦλθον οἱ Ζιφαῖοι καὶ εἶπον πρὸς τὸν Σαούλ, Δὲν εἶναι κεκρυμμένος ὁ Δαβὶδ παρ' ἡμῖν Θεέ, σῶσόν με ἐν τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.
Psa 54:2 Θεέ, ἄκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἀκροάσθητι τῶν λόγων τοῦ στόματός μου.
Psa 54:3 Διότι ξένοι ἠγέρθησαν κατ' ἐμοῦ, καὶ καταδυνάσται ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου· δὲν ἔθεσαν τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Διάψαλμα.
Psa 54:4 Ἰδού, ὁ Θεὸς μὲ βοηθεῖ· ὁ Κύριος εἶναι μετὰ τῶν ὑποστηριζόντων τὴν ψυχήν μου.
Psa 54:5 Θέλει στρέψει τὸ κακὸν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς μου· ἐξολόθρευσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
Psa 54:6 Αὐτοπροαιρέτως θέλω θυσιάσει εἰς σέ· θέλω δοξολογεῖ τὸ ὄνομά σου, Κύριε, διότι εἶναι ἀγαθόν.
Psa 54:7 Διότι ἐκ πάσης στενοχωρίας μὲ ἐλύτρωσε, καὶ ὁ ὀφθαλμός μου εἶδε τὴν ἐκδίκησιν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς μου.
Psa 55:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ· Μασχὶλ τοῦ Δαβίδ. Δὸς ἀκρόασιν, Θεέ, εἰς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ἀποσυρθῇς ἀπὸ τῆς δεήσεώς μου.
Psa 55:2 Πρόσεξον εἰς ἐμὲ καὶ εἰσάκουσόν μου· λυποῦμαι ἐν τῇ μελέτῃ μου καὶ ταράττομαι,
Psa 55:3 ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ ἐχθροῦ, ἀπὸ τῆς καταθλίψεως τοῦ ἀσεβοῦς· διότι ῥίπτουσιν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν καὶ μετ' ὀργῆς μὲ μισοῦσιν.
Psa 55:4 Ἡ καρδία μου καταθλίβεται ἐντός μου, καὶ φόβος θανάτου ἔπεσεν ἐπ' ἐμέ.
Psa 55:5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ φρίκη μὲ ἐκάλυψε.
Psa 55:6 Καὶ εἶπα, Τίς νὰ μοὶ ἔδιδε πτέρυγας ὡς περιστερᾶς· ἤθελον πετάξει καὶ ἀναπαυθῆ.
Psa 55:7 Ἰδού, ἤθελον ἀπομακρυνθῆ φεύγων, ἤθελον διατρίβει ἐν τῇ ἐρήμῳ. Διάψαλμα.
Psa 55:8 Ἤθελον ταχύνει τὴν φυγήν μου ἀπό τῆς ὁρμῆς τοῦ ἀνέμου, ἀπὸ τῆς θυέλλης.
Psa 55:9 Καταπόντισον αὐτούς, Κύριε· διαίρεσον τὰς γλώσσας αὐτῶν· διότι εἶδον καταδυναστείαν καὶ ἔριδα ἐν τῇ πόλει.
Psa 55:10 Ἡμέραν καὶ νύκτα περικυκλοῦσιν αὐτὴν περὶ τὰ τείχη αὐτῆς· καὶ ἀνομία καὶ ὕβρις εἶναι ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς·
Psa 55:11 πονηρία ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς· καὶ ἀπάτη καὶ δόλος δὲν λείπουσιν ἀπὸ τῶν πλατειῶν αὐτῆς.
Psa 55:12 Ἐπειδὴ δὲν μὲ ὠνείδισεν ἐχθρός, τὸ ὁποῖον ἤθελον ὑποφέρει· δὲν ἠγέρθη ἐπ' ἐμὲ ὁ μισῶν με· τότε ἤθελον κρυφθῆ ἀπ' αὐτοῦ·
Psa 55:13 Ἀλλὰ σύ, ἄνθρωπε ὁμόψυχε, ὁδηγέ μου καὶ γνωστέ μου·

Psa 55:14 οἵτινες συνωμιλοῦμεν μετὰ γλυκύτητος, συνεπορευόμεθα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.
Psa 55:15 Ἄς ἔλθῃ θάνατος ἐπ' αὐτούς· ἄς καταβῶσι ζῶντες εἰς τὸν ᾅδην· διότι μεταξὺ αὐτῶν, ἐν ταῖς κατοικίαις
αὐτῶν, εἶναι κακίαι.
Psa 55:16 Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν θέλω κράζει, καὶ ὁ Κύριος θέλει μὲ σώσει.
Psa 55:17 Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίαν θέλω παρακαλεῖ καὶ φωνάζει· καὶ θέλει ἀκούσει τῆς φωνῆς μου.
Psa 55:18 Θέλει λυτρώσει ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς μάχης τῆς κατ' ἐμοῦ· διότι πολλοὶ εἶναι ἐναντίον μου.
Psa 55:19 Ὁ Θεός, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, θέλει εἰσακούσει καὶ θέλει ταπεινώσει αὐτούς· Διάψαλμα· διότι δὲν
μεταβάλλουσι τρόπον οὐδὲ φοβοῦνται τὸν Θεόν.
Psa 55:20 Ἕκαστος ἐκτείνει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς εἰρηνεύοντας μετ' αὐτοῦ· ἀθετεῖ τὴν συνθήκην αὐτοῦ.
Psa 55:21 Τὸ στόμα αὐτοῦ εἶναι ἁπαλώτερον βουτύρου, ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ εἶναι πόλεμος· τὰ λόγια αὐτοῦ εἶναι
μαλακώτερα ἐλαίου, πλὴν εἶναι ξίφη γυμνά.
Psa 55:22 Ἐπίρριψον ἐπὶ τὸν Κύριον τὸ φορτίον σου, καὶ αὐτὸς θέλει σὲ ἀνακουφίσει· δὲν θέλει ποτὲ συγχωρήσει νὰ
σαλευθῇ ὁ δίκαιος.
Psa 55:23 Ἀλλὰ σύ, Θεέ, θέλεις καταβιβάσει αὐτοὺς εἰς φρέαρ ἀπωλείας· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος δὲν θέλουσι
φθάσει εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν· ἀλλ' ἐγὼ θέλω ἐλπίζει ἐπὶ σέ.
Psa 56:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἰωνὰθέλὲμρεχοκίμ, Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ Φιλισταῖοι
ἐν Γάθ. Ἐλέησόν με, ὦ Θεέ, διότι ἄνθρωπος χάσκει νὰ μὲ καταπίῃ· ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν μὲ καταθλίβει.
Psa 56:2 Οἱ ἐχθροί μου χάσκουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν νὰ μὲ καταπίωσι· διότι πολλοὶ εἶναι, Ὕψιστε, οἱ πολεμοῦντές με.
Psa 56:3 Καθ' ἣν ἡμέραν φοβηθῶ, ἐπὶ σὲ θέλω ἐλπίζει·
Psa 56:4 ἐν τῷ Θεῷ θέλω αἰνέσει τὸν λόγον αὐτοῦ· ἐπὶ τὸν Θεὸν ἤλπισα· δὲν θέλω φοβηθῆ· τί νὰ μοὶ κάμῃ σάρξ
Psa 56:5 Καθ' ἑκάστην μεταπλάττουσι τὰ λόγιά μου· πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἶναι κατ' ἐμοῦ εἰς κακόν.
Psa 56:6 Συνάγονται, κρύπτονται, παραφυλάττουσι τὰ βήματά μου, πῶς νὰ πιάσωσι τὴν ψυχήν μου.
Psa 56:7 Θέλουσι λυτρωθῆ διὰ τῆς ἀνομίας Θεέ, ἐν τῇ ὀργῇ σου κατακρήμνισον τοὺς λαούς.
Psa 56:8 Σὺ ἀριθμεῖς τὰς ἀποπλανήσεις μου· θὲς τὰ δάκρυά μου εἰς τὴν φιάλην σου· δὲν εἶναι ταῦτα ἐν τῷ βιβλίῳ σου
Psa 56:9 Τότε θέλουσιν ἐπιστρέψει οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, καθ' ἣν ἡμέραν σὲ ἐπικαλεσθῶ· ἐξεύρω τοῦτο, διότι ὁ
Θεὸς εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ.
Psa 56:10 Ἐν τῷ Θεῷ θέλω αἰνέσει τὸν λόγον αὐτοῦ· ἐν τῷ Κυρίῳ θέλω αἰνέσει τὸν λόγον αὐτοῦ.
Psa 56:11 Ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐλπίζω· δὲν θέλω φοβηθῆ· τί νὰ μοὶ κάμῃ ἄνθρωπος
Psa 56:12 Ἐπάνω μου, Θεέ, εἶναι αἱ πρὸς σὲ εὐχαί μου· θέλω σοὶ ἀποδίδει δοξολογίας.
Psa 56:13 Διότι ἐλύτρωσας τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, οὐχὶ καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, διὰ νὰ περιπατῶ
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ φωτὶ τῶν ζώντων
Psa 57:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἀλτασχέθ, Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἔφευγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ Σαοὺλ εἰς τὸ
σπήλαιον. Ἐλέησόν με, ὦ Θεέ, ἐλέησόν με· διότι ἐπὶ σὲ πέποιθεν ἡ ψυχή μου, καὶ ἐπὶ τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων σου θέλω
ἐλπίζει, ἑωσοῦ παρέλθωσιν αἱ συμφοραί.
Psa 57:2 Θέλω κράζει πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὕψιστον, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐοδοῦντα τὰ πάντα δἰ ἐμέ.
Psa 57:3 Θέλει ἐξαποστείλει ἐξ οὐρανοῦ καὶ θέλει μὲ σώσει· θέλει καταστήσει ὄνειδος τὸν χάσκοντα νὰ μὲ καταπίῃ·
Διάψαλμα· ὁ Θεὸς θέλει ἐξαποστείλει τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ.
Psa 57:4 Ἡ ψυχή μου εἶναι μεταξὺ λεόντων· κοίτομαι μεταξὺ φλογερῶν ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων οἱ ὀδόντες εἶναι
λόγχαι καὶ βέλη καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ξίφος ὀξύ.
Psa 57:5 Ὑψώθητι, Θεέ, ἐπὶ τοὺς οὐρανούς· ἡ δόξα σου ἄς ἦναι ἐφ' ὅλην τὴν γῆν.
Psa 57:6 Παγίδα ἡτοίμασαν εἰς τὰ βήματά μου· ἡ ψυχή μου ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ· ἔσκαψαν ἔμπροσθέν μου λάκκον,
ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. Διάψαλμα.
Psa 57:7 Ἑτοίμη εἶναι ἡ καρδία μου, Θεέ, ἑτοίμη εἶναι ἡ καρδία μου· θέλω ψάλλει καὶ ψαλμῳδεῖ.
Psa 57:8 Ἐξεγέρθητι, δόξα μου· ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα· θέλω ἐξεγερθῆ τὸ πρωΐ.
Psa 57:9 Θέλω σὲ ἐπαινέσει, Κύριε, μεταξὺ λαῶν· θέλω ψαλμωδεῖ εἰς σὲ μεταξὺ ἐθνῶν.
Psa 57:10 Διότι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
Psa 57:11 Ὑψώθητι, Θεέ, ἐπὶ τοὺς οὐρανούς· ἡ δόξα σου ἄς ἦναι ἐφ' ὅλην τὴν γῆν.
Psa 58:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἄλτασχέθ, Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ. Ἀληθῶς ἆρα λαλεῖτε δικαιοσύνην κρίνετε μετ'
εὐθύτητος, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων
Psa 58:2 Μάλιστα ἐν τῇ καρδίᾳ ἐργάζεσθε ἀδικίας· διαμοιράζετε τὴν ἀδικίαν τῶν χειρῶν σας ἐν τῇ γῇ.
Psa 58:3 Ἀπεξενώθησαν οἱ ἀσεβεῖς ἐκ μήτρας· ἐπλανήθησαν ἀπὸ κοιλίας οἱ λαλοῦντες ψεῦδος.
Psa 58:4 Ἔχουσι φαρμάκιον ὡς τὸ φαρμάκιον τοῦ ὄφεως· εἶναι ὅμοιοι μὲ τὴν κωφὴν ἀσπίδα, ἥτις φράττει τὰ ὦτα
αὐτῆς·
Psa 58:5 ἥτις δὲν θέλει νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῶν γοήτων, τῶν γοητευόντων τόσον ἐπιδεξίως.
Psa 58:6 Θεέ, σύντριψον αὐτῶν τοὺς ὀδόντας ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· Κύριε, κατάθραυσον τοὺς κυνόδοντας τῶν λεόντων.
Psa 58:7 Ἄς διαλυθῶσιν ὡς ὕδωρ καὶ ἄς ῥεύσωσι· θέλει ἐκπέμψει τὰ βέλη αὐτοῦ, ἑωσοῦ ἐξολοθρευθῶσιν.
Psa 58:8 Ὡς κοχλίας διαλυόμενος ἄς παρέλθωσιν· ὡς ἐξάμβλωμα γυναικὸς ἄς μὴ ἴδωσι τὸν ἥλιον.

Psa 58:9 Πρὶν αὐξηθῶσιν αἱ ἄκανθαί σας, ὥστε νὰ γείνωσι ῥάμνοι, ζῶντας ὡς ἐν ὀργῇ, θέλει ἁρπάσει αὐτοὺς ἐν ἀνεμοστροβίλῳ.
Psa 58:10 Ὁ δίκαιος θέλει εὐφρανθῇ, ὅταν ἴδῃ τὴν ἐκδίκησιν· τοὺς πόδας αὐτοῦ θέλει νίψει ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀσεβοῦς.
Psa 58:11 Καὶ ἕκαστος θέλει λέγει, Ἐπ' ἀληθείας εἶναι καρπὸς διὰ τὸν δίκαιον· ἐπ' ἀληθείας εἶναι Θεός, κρίνων ἐπὶ τῆς γῆς.
Psa 59:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἀλτασχέθ, Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἔστειλε ὁ Σαούλ, καὶ παρεφύλαττον τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν. Ἐλευθέρωσόν με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Θεὲ μου· ὑπεράσπισόν με ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ.
Psa 59:2 Ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ σῶσόν με ἀπὸ ἀνδρῶν αἱμάτων.
Psa 59:3 Διότι, ἰδού, ἐνεδρεύουσι τὴν ψυχὴν μου· δυνατοὶ συνήχθησαν κατ' ἐμοῦ· οὐχί, Κύριε, διὰ ἀνομίαν μου οὐδὲ διὰ ἁμαρτίαν μου·
Psa 59:4 χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐν ἐμοὶ ἀνομία, τρέχουσι καὶ ἑτοιμάζονται. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἰδέ.
Psa 59:5 Σὺ λοιπόν, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξύπνησον διὰ νὰ ἐπισκεφθῇς πάντα τὰ ἔθνη. Μὴ ἐλεήσῃς μηδένα ἐκ τῶν δολίων παραβατῶν. Διάψαλμα.
Psa 59:6 Ἐπιστρέφουσι τὸ ἑσπέρας· ὑλακτοῦσιν ὡς κύνες καὶ κυκλοῦσι τὴν πόλιν.
Psa 59:7 Ἰδού, αὐτοὶ ἐκχέουσι λόγους διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν· ῥομφαῖαι εἶναι εἰς τὰ χείλη αὐτῶν· ἐπειδὴ λέγουσι, Τίς ἀκούει
Psa 59:8 Ἀλλὰ σύ, Κύριε, θέλεις γελάσει ἐπ' αὐτούς· θέλεις μυκτηρίσει πάντα τὰ ἔθνη.
Psa 59:9 Ἐν τῇ δυνάμει αὐτῶν ἐπὶ σὲ θέλω ἐλπίζει· διότι σύ, Θεέ, εἶσαι τὸ προπύργιόν μου.
Psa 59:10 Ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους μου θέλει μὲ προφθάσει· ὁ Θεὸς θέλει μὲ κάμει νὰ ἴδω τὴν ἐκδίκησιν ἐπὶ τοὺς παραφυλάττοντάς με.
Psa 59:11 Μὴ φονεύσῃς αὐτούς, μήποτε λησμονήσῃ αὐτὸ ὁ λαός μου· διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ ταπείνωσον αὐτούς, Κυριε, ἡ ἀσπὶς ἡμῶν.
Psa 59:12 Διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων αὐτῶν, ἂς πιασθῶσιν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ διὰ τὴν κατάραν καὶ τὸ ψεῦδος, τὰ ὁποῖα λαλοῦσι.
Psa 59:13 Κατάστρεψον αὐτούς, ἐν ὀργῇ κατάστρεψον αὐτούς, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχωσι· καὶ ἂς γνωρίσωσιν ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει ἐν Ἰακώβ, ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς. Διάψαλμα.
Psa 59:14 Ἂς ἐπιστρέφωσι λοιπὸν τὸ ἑσπέρας, ἂς ὑλακτῶσιν ὡς κύνες καὶ ἂς περικυκλῶσι τὴν πόλιν.
Psa 59:15 Ἂς περιπλανῶνται διὰ τροφήν· καὶ ἂν δὲν χορτασθῶσιν, ἂς γογγύζωσιν.
Psa 59:16 Ἐγὼ δὲ θέλω ψάλλει τὴν δύναμίν σου, καὶ τὸ πρωῒ θέλω ὑμνολογεῖ ἐν ἀγαλλιάσει τὸ ἔλεός σου· διότι ἔγεινες προπύργιόν μου καὶ καταφύγιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς μου.
Psa 59:17 Ὦ δύναμίς μου, σὲ θέλω ψαλμωδεῖ· διότι σύ, Θεέ, εἶσαι τὸ προπύργιόν μου, ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους μου.
Psa 60:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Σουσὰνἐδούθ, Μικτὰμ τοῦ Δαβὶδ πρὸς διδασκαλίαν, ὁπότε ἐπολέμησε τὴν Συρίαν τῆς Μεσοποταμίας καὶ τὴν Συρίαν Σωβά, ὁ δὲ Ἰωὰβ ἐπέστρεψε καὶ ἐπάταξε τοῦ Ἐδὼμ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ἅλατος δώδεκα χιλιάδας. Θεέ, ἀπέρριψας ἡμᾶς· διεσκόρπισας ἡμᾶς· ὠργίσθης· ἐπίστρεψον εἰς ἡμᾶς.
Psa 60:2 Ἔσεισας τὴν γῆν· διέσχισας αὐτήν· ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, διότι σαλεύεται.
Psa 60:3 Ἔδειξας εἰς τὸν λαὸν σου πράγματα σκληρά· ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον παραφροσύνης.
Psa 60:4 Ἔδωκας εἰς τοὺς φοβουμένους σε σημαίαν, διὰ νὰ ὑψόνηται ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Διάψαλμα.
Psa 60:5 Διὰ νὰ ἐλευθερόνωνται οἱ ἀγαπητοὶ σου, σῶσον διὰ τῆς δεξιᾶς σου καὶ ἐπάκουσόν μου.
Psa 60:6 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· θέλω χαίρει· θέλω μοιράσει τὴν Συχὲμ καὶ τὴν κοιλάδα Σοκχὼθ θέλω διαμετρήσει.
Psa 60:7 Ἐμοῦ εἶναι ὁ Γαλαὰδ καὶ ἐμοῦ ὁ Μανασσῆς· ὁ μὲν Ἐφραῒμ εἶναι ἡ δύναμις τῆς κεφαλῆς μου· ὁ δὲ Ἰούδας ὁ νομοθέτης μου·
Psa 60:8 Ὁ Μωὰβ εἶναι ἡ λεκάνη τοῦ νιψίματός μου· ἐπὶ τὸν Ἐδὼμ θέλω ῥίψει τὸ ὑπόδημά μου· ἀλάλαξον ἐπ' ἐμοί, Παλαιστίνη.
Psa 60:9 Τίς θέλει μὲ φέρει εἰς τὴν περιτετειχισμένην πόλιν τίς θέλει μὲ ὁδηγήσει ἕως Ἐδώμ
Psa 60:10 Οὐχὶ σύ, Θεέ, ὁ ἀπορρίψας ἡμᾶς καὶ δὲν θέλεις ἐξέλθει, Θεέ, μετὰ τῶν στρατευμάτων ἡμῶν
Psa 60:11 Βοήθησον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς θλίψεως· διότι ματαία εἶναι ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων σωτηρία.
Psa 60:12 Διὰ τοῦ Θεοῦ θέλομεν κάμει ἀνδραγαθίας, καὶ αὐτὸς θέλει καταπατήσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.
Psa 61:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Εἰσάκουσον, Θεέ, τῆς κραυγῆς μου· πρόσεξον εἰς τὴν προσευχὴν μου.
Psa 61:2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ θέλω κράζει, ὅταν λιποθυμῇ ἡ καρδία μου. Ὁδήγησόν με εἰς τὴν πέτραν, ἥτις εἶναι παραπολὺ ὑψηλὴ δί ἐμέ.
Psa 61:3 Διότι σὺ ἔγεινες καταφυγὴ μου, πύργος ἰσχυρὸς ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ.
Psa 61:4 Ἐν τῇ σκηνῇ σου θέλω παροικεῖ διαπαντός· θέλω καταφύγει ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου. Διάψαλμα.
Psa 61:5 Διότι σύ, Θεέ, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκάς μοι τὴν κληρονομίαν τῶν φοβουμένων τὸ ὄνομά σου.
Psa 61:6 Θέλεις προσθέσει ἡμέρας εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ βασιλέως· τὰ ἔτη αὐτοῦ ἂς ἦναι εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Psa 61:7 Θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· κάμε νὰ διαφυλάττωσιν αὐτὸν τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἀλήθεια.
Psa 61:8 Οὕτω θέλω ψαλμωδεῖ διαπαντὸς τὸ ὄνομά σου, διὰ νὰ ἐκπληρῶ τὰς εὐχὰς μου καθ ἡμέραν.
Psa 62:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, διὰ Ἰεδουθούν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἐπὶ τὸν Θεὸν βεβαίως ἀναπαύεται ἡ ψυχὴ μου· ἐξ αὐτοῦ πηγάζει ἡ σωτηρία μου.
Psa 62:2 Αὐτὸς βεβαίως εἶναι πέτρα μου καὶ σωτηρία μου· προπύργιον μου· δὲν θέλω σαλευθῆ πολύ.
Psa 62:3 Ἕως πότε θέλετε ἐπιβουλεύεσθαι ἐναντίον ἀνθρώπου σεῖς πάντες θέλετε φονευθῆ· εἶσθε ὡς τοῖχος κεκλιμένος καὶ φραγμὸς ἑτοιμόρροπος.
Psa 62:4 Δὲν συμβουλεύονται παρὰ νὰ ῥίψωσι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ· ἀγαπῶσι τὸ ψεῦδος· διὰ μὲν τοῦ στόματος αὐτῶν εὐλογοῦσι, διὰ δὲ τῆς καρδίας αὐτῶν καταρῶνται. Διάψαλμα.
Psa 62:5 Ἀλλὰ σύ, ὦ ψυχὴ μου, ἐπὶ τὸν Θεὸν ἀναπαύου, διότι ἐξ αὐτοῦ κρέμαται ἡ ἐλπὶς μου.
Psa 62:6 Αὐτὸς βεβαίως εἶναι πέτρα μου καὶ σωτηρία μου· προπύργιόν μου· δέν θέλω σαλευθῆ.
Psa 62:7 Ἐν τῷ Θεῷ εἶναι ἡ σωτηρία μου καὶ ἡ δόξα μου· ἡ πέτρα τῆς δυνάμεώς μου, τὸ καταφύγιόν μου, εἶναι ἐν τῷ Θεῷ.
Psa 62:8 Ἐλπίζετε ἐπ αὐτὸν ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνοίγετε, λαοί, ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας σας· ὁ Θεὸς εἶναι καταφύγιον εἰς ἡμᾶς. Διάψαλμα.
Psa 62:9 Οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι βεβαίως εἶναι ματαιότης, οἱ ἄρχοντες ψεῦδος· ἐν τῇ πλάστιγγι πάντες ὁμοῦ εἶναι ἐλαφρότεροι αὐτῆς τῆς ματαιότητος.
Psa 62:10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἁρπαγὴν μὴ ματαιόνεσθε· πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προσηλόνετε τὴν καρδίαν σας.
Psa 62:11 Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δὶς ἤκουσα τοῦτο, ὅτι ἡ δύναμις εἶναι τοῦ Θεοῦ·
Psa 62:12 καὶ σοῦ εἶναι, Κύριε, τὸ ἔλεος· Διότι σὺ θέλεις ἀποδώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
Psa 63:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, ὅτε εὑρίσκετο ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἰούδα. Θεέ, σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς μου· ἀπὸ πρωΐας σὲ ζητῶ· σὲ διψᾷ ἡ ψυχὴ μου, σὲ ποθεῖ ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ, ξηρᾷ καὶ ἀνύδρῳ·
Psa 63:2 διὰ νὰ βλέπω τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου, καθὼς σὲ εἶδον ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ.
Psa 63:3 Διότι τὸ ἔλεός σου εἶναι καλήτερον παρὰ τὴν ζωήν· τὰ χείλη μου θέλουσι σὲ ἐπαινεῖ.
Psa 63:4 Οὕτω θέλω σὲ εὐλογεῖ ἐν τῇ ζωῇ μου· ἐν τῷ ὀνόματί σου θέλω ὑψόνει τὰς χεῖράς μου.
Psa 63:5 Ὡς ἀπὸ πάχους καὶ μυελοῦ θέλει χορτασθῆ ἡ ψυχὴ μου καὶ διὰ χειλέων ἀγαλλιάσεως θέλει ὑμνεῖ τὸ στόμα μου,
Psa 63:6 Ὅταν σὲ ἐνθυμῶμαι ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, εἰς σὲ μελετῶ ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς νυκτός.
Psa 63:7 Ἐπειδὴ ἐστάθης βοήθειά μου· διὰ τοῦτο ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν πτερύγων σου θέλω χαίρει.
Psa 63:8 Προσεκολλήθη ἡ ψυχὴ μου κατόπιν σου· ἡ δεξιὰ σου μὲ ὑποστηρίζει.
Psa 63:9 Οἱ δὲ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσωσιν αὐτήν, θέλουσιν ἐμβῆ εἰς τὰ κατώτατα μέρη τῆς γῆς·
Psa 63:10 θέλουσι πέσει διὰ ῥομφαίας· θέλουσιν εἶσθαι μερὶς ἀλωπέκων.
Psa 63:11 Ὁ δὲ βασιλεὺς θέλει εὐφρανθῆ ἐπὶ τὸν Θεόν· θέλει δοξασθῆ πᾶς ὁ ὀμνύων εἰς αὐτόν· διότι θέλει φραχθῆ τὸ στόμα τῶν λαλούντων ψεῦδος.
Psa 64:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἄκουσον, Θεέ, τῆς φωνῆς μου ἐν τῇ δεήσει μου· ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ ἐχθροῦ φύλαξον τὴν ζωὴν μου.
Psa 64:2 Σκέπασόν με ἀπὸ συμβουλίου πονηρῶν, ἀπὸ φρυάγματος ἐργαζομένων ἀνομίαν·
Psa 64:3 οἵτινες ἀκονῶσιν ὡς ῥομφαίαν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν· ἑτοιμάζουσιν ὡς βέλη λόγους πικρούς,
Psa 64:4 διὰ νὰ τοξεύωσι κρυφίως τὸν ἄμεμπτον· ἐξαίφνης τοξεύουσιν αὐτὸν καὶ δὲν φοβοῦνται.
Psa 64:5 Στερεοῦνται ἐπὶ πονηροῦ πράγματος· μελετῶσι νὰ κρύπτωσι παγίδας, λέγοντες, Τίς θέλει ἰδεῖ αὐτούς
Psa 64:6 Ἀνιχνεύουσιν ἀνομίας· ἀπέκαμον ἀνιχνεύοντες ἐπιμελῶς· ἑκάστου δὲ τὰ ἐντὸς καὶ ἡ καρδία εἶναι βυθός.
Psa 64:7 Ἀλλ ὁ Θεὸς θέλει τοξεύσει αὐτούς· ἀπὸ αἰφνιδίου βέλους θέλουσιν εἶσθαι αἱ πληγαὶ αὐτῶν.
Psa 64:8 Καὶ οἱ λόγοι τῆς γλώσσης αὐτῶν θέλουσι πέσει ἐπ αὐτούς· θέλουσι φεύγει πάντες οἱ βλέποντες αὐτούς.
Psa 64:9 Καὶ θέλει φοβηθῆ πᾶς ἄνθρωπος, καὶ θέλουσι διηγηθῆ τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐννοήσει τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.
Psa 64:10 Ὁ δίκαιος θέλει εὐφρανθῆ εἰς τὸν Κύριον καὶ θέλει ἐλπίζει ἐπ αὐτόν· καὶ θέλουσι καυχᾶσθαι πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
Psa 65:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ Δαβίδ. Σὲ προσμένει ὕμνος, Θεέ, ἐν Σιών· καὶ εἰς σὲ θέλει ἀποδοθῆ ἡ εὐχή.
Psa 65:2 Ὦ ἀκούων προσευχήν, εἰς σὲ θέλει ἔρχεσθαι πᾶσα σάρξ.
Psa 65:3 Λόγοι ἀνομίας ὑπερίσχυσαν κατ ἐμοῦ· σὺ θέλεις καθαρίσει τὰς παραβάσεις ἡμῶν.
Psa 65:4 Μακάριος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξας καὶ προσέλαβες, διὰ νὰ κατοικῇ ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· θέλομεν χορτασθῆ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν τοῦ οἴκου σου, τοῦ ἁγίου ναοῦ σου.
Psa 65:5 Διὰ τρομερῶν πραγμάτων μετὰ δικαιοσύνης θέλεις ἀποκρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, Θεὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν μακρὰν ἐν θαλάσσῃ·
Psa 65:6 ὁ στερεόνων διὰ τῆς δυνάμεώς σου τὰ ὄρη, ὁ περιεζωσμένος ἰσχύν·
Psa 65:7 ὁ κατασιγάζων τὸν ἦχον τῆς θαλάσσης, τὸν ἦχον τῶν κυμάτων αὐτῆς καὶ τὸν θόρυβον τῶν λαῶν.

Psa 65:8 καὶ αὐτοὶ οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα φοβοῦνται τὰ σημεῖα σου· χαροποιεῖς τὰς ἀρχὰς τῆς αὐγῆς καὶ τῆς ἑσπέρας.
Psa 65:9 Ἐπισκέπτεσαι τὴν γῆν καὶ ποτίζεις αὐτήν· ὑπερπλουτίζεις αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι πλήρης ὑδάτων· ἑτοιμάζεις τὸν σῖτον αὐτῶν, ἐπειδὴ οὕτω διέταξας.
Psa 65:10 Τὰ αὐλάκια αὐτῆς ποτίζεις· ἐξομαλίζεις τοὺς βώλους αὐτῆς· ἁπαλύνεις αὐτὴν διὰ σταλακτῆς βροχῆς· εὐλογεῖς τὰ βλαστήματα αὐτῆς.
Psa 65:11 Στεφανόνεις τὸ ἔτος μὲ τὰ ἀγαθὰ σου· καὶ τὰ ἴχνη σου σταλάζουσι πάχος.
Psa 65:12 Σταλάζουσιν αἱ βοσκαὶ τῆς ἐρήμου καὶ οἱ λόφοι περιζώνονται χαράν.
Psa 65:13 Αἱ πεδιάδες εἶναι ἐνδεδυμέναι ποίμνια καὶ αἱ κοιλάδες ἐσκεπασμέναι ὑπὸ σίτου· ἀλαλάζουσι καὶ ἔτι ὑμνολογοῦσι.
Psa 66:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ὠιδὴ ψαλμοῦ. Ἀλαλάξατε εἰς τὸν Θεόν, πᾶσα ἡ γῆ.
Psa 66:2 Ψάλατε τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· κάμετε ἔνδοξον τὸν ὕμνον αὐτοῦ.
Psa 66:3 Εἴπατε πρὸς τὸν Θεόν, Πόσον εἶναι φοβερὰ τὰ ἔργα σου διὰ τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεώς σου, ὑποκρίνονται ὑποταγὴν εἰς σὲ οἱ ἐχθροί σου.
Psa 66:4 Πᾶσα ἡ γῆ θέλει σὲ προσκυνεῖ καὶ ψαλμωδεῖ εἰς σέ· θέλουσι ψαλμωδεῖ τὸ ὄνομά σου. Διάψαλμα.
Psa 66:5 Ἔλθετε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ· εἶναι φοβερὸς εἰς τὰς πράξεις πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Psa 66:6 Μετέβαλε τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν· πεζοὶ διέβησαν διὰ τοῦ ποταμοῦ· ἐκεῖ εὐφράνθημεν εἰς αὐτόν.
Psa 66:7 Διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ δεσπόζει εἰς τὸν αἰῶνα· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ τὰ ἔθνη· οἱ ἀποστάται ἄς μὴ ὑψόνωσιν ἑαυτούς. Διάψαλμα.
Psa 66:8 Εὐλογεῖτε, λαοί, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ κάμετε νὰ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ·
Psa 66:9 ὅστις διαφυλάττει ἐν ζωῇ τὴν ψυχὴν ἡμῶν καὶ δὲν ἀφίνει νὰ κλονίζωνται οἱ πόδες ἡμῶν.
Psa 66:10 Διότι σὺ ἠρεύνησας ἡμᾶς, Θεέ· ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὡς δοκιμάζεται τὸ ἀργύριον.
Psa 66:11 Ἐνέβαλες ἡμᾶς εἰς τὸ δίκτυον· ἔθεσας βαρὺ φορτίον ἐπὶ τὰ νῶτα ἡμῶν.
Psa 66:12 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος· καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.
Psa 66:13 Θέλω εἰσέλθει εἰς τὸν οἶκόν σου μὲ ὁλοκαυτώματα· θέλω σοὶ ἀποδώσει τὰς εὐχάς μου,
Psa 66:14 τὰς ὁποίας ἐπρόφεραν τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου, ἐν τῇ θλίψει μου.
Psa 66:15 Παχέα ὁλοκαυτώματα κριῶν θέλω σοὶ προσφέρει μετὰ θυμιάματος· θέλω προσφέρει βόας μετὰ τράγων. Διάψαλμα.
Psa 66:16 Ἔλθετε, ἀκούσατε, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν· καὶ θέλω διηγηθῇ ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν ψυχήν μου.
Psa 66:17 Πρὸς αὐτὸν ἐβόησα διὰ τοῦ στόματός μου, καὶ ὑψώθη διὰ τῆς γλώσσης μου.
Psa 66:18 Ἐὰν ἐθεώρουν ἀδικίαν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὁ Κύριος δὲν ἤθελεν ἀκούσει·
Psa 66:19 ἀλλ' ὁ Θεὸς βεβαίως εἰσήκουσεν· ἐπρόσεξεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς προσευχῆς μου.
Psa 66:20 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὅστις δὲν ἀπεμάκρυνε τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.
Psa 67:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ. Ψαλμὸς ᾠδῆς. Ὁ Θεὸς νὰ σπλαγχνισθῇ ἡμᾶς καὶ νὰ εὐλογήσῃ ἡμᾶς νὰ ἐπιφάνῃ τὸ πρόσωπόν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς Διάψαλμα.
Psa 67:2 Διὰ νὰ γνωρισθῇ ἐν τῇ γῇ ἡ ὁδὸς σου, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἡ σωτηρία σου.
Psa 67:3 Ἄς σὲ ὑμνῶσιν οἱ λαοί, Θεέ· ἄς σὲ ὑμνῶσι πάντες οἱ λαοί.
Psa 67:4 Ἄς εὐφρανθῶσι καὶ ἄς ἀλαλάξωσι τὰ ἔθνη· διότι θέλεις κρίνει τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ τὰ ἔθνη ἐν τῇ γῇ θέλεις ὁδηγήσει. Διάψαλμα.
Psa 67:5 Ἄς σὲ ὑμνῶσιν οἱ λαοί, Θεέ, ἄς σὲ ὑμνῶσι πάντες οἱ λαοί.
Psa 67:6 Ἡ γῆ θέλει δίδει τὸν καρπὸν αὐτῆς· θέλει μᾶς εὐλογήσει ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Psa 67:7 Θέλει μᾶς εὐλογήσει ὁ Θεός, καὶ θέλουσι φοβηθῇ αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
Psa 68:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ Δαβίδ. Ἄς ἐγερθῇ ὁ Θεός, καὶ ἄς διασκορπισθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ ἄς φύγωσιν ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
Psa 68:2 Καθὼς ἀφανίζεται ὁ καπνός, οὕτως ἀφάνισον αὐτούς· καθὼς διαλύεται ὁ κηρὸς ἔμπροσθεν τοῦ πυρός, οὕτως ἄς ἀπολεσθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.
Psa 68:3 Οἱ δὲ δίκαιοι ἄς εὐφραίνωνται· ἄς ἀγάλλωνται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἄς τέρπωνται ἐν εὐφροσύνῃ.
Psa 68:4 Ψάλλετε εἰς τὸν Θεόν· ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἑτοιμάσατε τὰς ὁδοὺς εἰς τὸν ἐπιβαίνοντα ἐπὶ τῶν ἐρήμων· Κύριος εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἀγάλλεσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.
Psa 68:5 Πατὴρ τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτὴς τῶν χηρῶν, εἶναι ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ τόπῳ.
Psa 68:6 Ὁ Θεὸς κατοικίζει εἰς οἰκογένειαν τοὺς μεμονωμένους· ἐξάγει τοὺς δεσμίους εἰς ἀφθονίαν· οἱ δὲ ἀποστᾶται κατοικοῦσιν ἐν γῇ ἀνύδρῳ.
Psa 68:7 Θεέ, ὅτε ἐξῆλθες ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ σου, ὅτε περιεπάτεις διὰ τῆς ἐρήμου· Διάψαλμα·
Psa 68:8 ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αὐτοὶ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ· τὸ Σινὰ αὐτὸ ἐσείσθη ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
Psa 68:9 Θεέ, ἔπεμψας βροχὴν ἄφθονον εἰς τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ αὐτῆς σὺ ἀνεζωοποίησας αὐτήν.

Psa 68:10 Ἡ συναγωγή σου κατῴκησεν ἐν αὐτῇ· Θεέ, ἔκαμες ἑτοιμασίαν εἰς τὸν πτωχὸν διὰ τὴν ἀγαθότητά σου.
Psa 68:11 Ὁ Κύριος ἔδωκε λόγον· οἱ εὐαγγελιζόμενοι ἦσαν στράτευμα μέγα.
Psa 68:12 Βασιλεῖς στρατευμάτων φεύγοντες ἔφυγον, καὶ αἱ διαμένουσαι ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐμοίραζον τὰ λάφυρα.
Psa 68:13 Καὶ ἂν ἐκοίτεσθε ἐν μέσῳ ἑστίας, ὅμως θέλετε εἶσθαι ὡς πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμένης, καὶ τῆς ὁποίας τὰ πτερὰ εἶναι περικεχρυσωμένα ἀπὸ κιτρίνου χρυσίου.
Psa 68:14 Ὅτε ὁ Παντοδύναμος διεσκόρπιζε βασιλεῖς ἐν αὐτῇ, ἔγεινε λευκὴ ὡς ἡ χιὼν ἐν Σαλμών.
Psa 68:15 Τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὡς τὸ ὄρος τῆς Βασάν· ὄρος ὑψηλὸν ὡς τὸ ὄρος τῆς Βασάν.
Psa 68:16 Διὰ τί ζηλοτυπεῖτε, ὄρη ὑψηλά τοῦτο εἶναι τὸ ὄρος, ἐν ᾧ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ κατοικῇ· ὁ Κύριος, ναί, ἐν αὐτῷ θέλει κατοικεῖ εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 68:17 Αἱ ἅμαξαι τοῦ Θεοῦ εἶναι δισμύριαι χιλιάδες χιλιάδων· ὁ Κύριος εἶναι μεταξὺ αὐτῶν ὡς ἐν Σινά, ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ.
Psa 68:18 Ἀνέβης εἰς ὕψος· ᾐχμαλώτισας αἰχμαλωσίαν· ἔλαβες χαρίσματα διὰ τοὺς ἀνθρώπους· ἔτι δὲ καὶ διὰ τοὺς ἀπειθεῖς, διὰ νὰ κατοικῇς μεταξὺ αὐτῶν, Κύριε Θεέ.
Psa 68:19 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅστις καθ ἡμέραν ἐπιφορτίζεις ἡμᾶς ἀγαθά· ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Διάψαλμα.
Psa 68:20 Ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι Θεὸς σωτηρίας· καὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ λύτρωσις ἀπὸ τοῦ θανάτου.
Psa 68:21 Ὁ Θεὸς ἐξάπαντος θέλει συντρίψει τὴν κεφαλὴν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ· καὶ τὴν τετριχωμένην κορυφὴν τοῦ περιπατοῦντος ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ.
Psa 68:22 Ὁ Κύριος εἶπε, Θέλω ἐπαναφέρει ἐκ Βασάν, θέλω ἐπαναφέρει τὸν λαὸν μου ἐκ τῶν βαθέων τῆς θαλάσσης·
Psa 68:23 διὰ νὰ βαφῇ ὁ ποῦς σου ἐν τῷ αἵματι τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ αὐτοῦ.
Psa 68:24 Ἐθεωρήθησαν τὰ βήματά σου, Θεέ· τὰ βήματα τοῦ Θεοῦ μου, τοῦ βασιλέως μου, ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ.
Psa 68:25 Προεπορεύοντο οἱ ψάλται· κατόπιν οἱ παίζοντες ὄργανα, ἐν τῷ μέσῳ νεάνιδες τυμπανίστριαι.
Psa 68:26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν· εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, οἱ ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ Ἰσραήλ.
Psa 68:27 Ἐκεῖ ἦτο ὁ μικρὸς Βενιαμίν, ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν· οἱ ἄρχοντες Ἰούδα καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν· οἱ ἄρχοντες Ζαβουλὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Νεφθαλί.
Psa 68:28 Διέταξεν ὁ Θεὸς σου τὴν δύναμίν σου· στερέωσον, Θεέ, τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐνήργησας εἰς ἡμᾶς.
Psa 68:29 Διὰ τὸν ναὸν σου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, βασιλεῖς θέλουσι προσφέρει εἰς σὲ δῶρα.
Psa 68:30 Ἐπιτίμησον τὰ θηρία τοῦ καλαμῶνος, τὸ πλῆθος τῶν ταύρων καὶ τοὺς μόσχους τῶν λαῶν, ἑωσοῦ ἕκαστος προσφέρῃ ὑποταγὴν μὲ πλάκας ἀργυρίου· διασκόρπισον τοὺς λαοὺς τοὺς ἀγαπῶντας πολέμους.
Psa 68:31 Θέλουσιν ἐλθεῖ μεγιστᾶνες ἐξ Αἰγύπτου· ἡ Αἰθιοπία ταχέως θέλει ἐκτείνει τὰς χεῖρας αὐτῆς πρὸς τὸν Θεόν.
Psa 68:32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ψάλλετε εἰς τὸν Θεόν, ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν Κύριον· Διάψαλμα·
Psa 68:33 εἰς τὸν ἐπιβαίνοντα ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς τῶν ἔκπαλαι οὐρανῶν· ἰδοὺ ἐκπέμπει τὴν φωνὴν αὐτοῦ, φωνὴν κραταιάν.
Psa 68:34 Ἀπόδοτε τὸ κράτος εἰς τὸν Θεόν· ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς οὐρανούς.
Psa 68:35 Φοβερὸς εἶσαι, Θεέ, ἐκ τῶν ἁγιαστηρίων σου· ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ὁ διδοὺς κράτος καὶ δύναμιν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.
Psa 69:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ὑπὸ Σοσανίμ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Σῶσόν με, Θεέ, διότι εἰσῆλθον ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
Psa 69:2 Ἐβυθίσθην εἰς βαθὺν πηλόν, ὅπου δὲν εἶναι τόπος στερεὸς διὰ νὰ σταθῶ· ἔφθασα εἰς τὰ βάθη τῶν ὑδάτων, καὶ τὸ ῥεῦμα μὲ κατακλύζει.
Psa 69:3 Ἠτόνησα κράζων· ὁ λάρυγξ μου ἐξηράνθη· ἀπέκαμον οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἀπὸ τοῦ νὰ περιμένω τὸν Θεὸν μου.
Psa 69:4 Οἱ μισοῦντές με ἀναιτίως ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροὶ μου οἱ προσπαθοῦντες νὰ μὲ ἀφανίσωσιν ἀδίκως. Τότε ἐγὼ ἐπέστρεψα ὅ, τι δὲν ἥρπασα.
Psa 69:5 Θεέ, σὺ γνωρίζεις τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ τὰ πλημμελήματά μου δὲν εἶναι κεκρυμμένα ἀπὸ σοῦ.
Psa 69:6 Ἄς μὴ αἰσχυνθῶσιν ἐξ αἰτίας μου, Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων, οἱ προσμένοντές σε· ἄς μὴ ἐντραπῶσι δἰ ἐμὲ οἱ ἐκζητοῦντές σε, Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ.
Psa 69:7 Διότι ἕνεκα σοῦ ὑπέφερα ὀνειδισμόν· αἰσχύνη ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν μου.
Psa 69:8 Ξένος ἔγεινα εἰς τοὺς ἀδελφοὺς μου, καὶ ἀλλογενὴς εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς μητρὸς μου·
Psa 69:9 Διότι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου μὲ κατέφαγε· καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ ἐμέ.
Psa 69:10 Καὶ ἔκλαυσα ταλαιπωρῶν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, ἀλλὰ τοῦτο ἔγεινεν εἰς ὄνειδός μου.
Psa 69:11 Καὶ ἔκαμα τὸν σάκκον ἔνδυμά μου καὶ ἔγεινα εἰς αὐτοὺς παροιμία.
Psa 69:12 Κατ ἐμοῦ λαλοῦσιν οἱ καθήμενοι ἐν ταῖς πύλαις, καὶ ἔγεινα ᾆσμα τῶν μεθυόντων.
Psa 69:13 Ἐγὼ δὲ πρὸς σὲ κατευθύνω τὴν προσευχὴν μου, Κύριε· καιρὸς εὐμενείας εἶναι· Θεέ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, ἐπάκουσόν μου, κατὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς σωτηρίας σου.
Psa 69:14 Ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τοῦ πηλοῦ, διὰ νὰ μὴ βυθισθῶ· ἄς ἐλευθερωθῶ ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.
Psa 69:15 Ἄς μὴ μὲ κατακλύσῃ τὸ ῥεῦμα τῶν ὑδάτων, μηδὲ ἄς μὲ καταπίῃ ὁ βυθός· καὶ τὸ φρέαρ ἄς μὴ κλείσῃ τὸ

στόμα αὐτοῦ ἐπ᾽ ἐμέ.
Psa 69:16 Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, διότι ἀγαθὸν εἶναι τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμέ.
Psa 69:17 Καὶ μὴ κρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ δούλου σου· ἐπειδὴ θλίβομαι, ταχέως ἐπάκουσόν μου.
Psa 69:18 Πλησίασον εἰς τὴν ψυχήν μου· λύτρωσον αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου λύτρωσόν με.
Psa 69:19 Σὺ γνωρίζεις τὸν ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐνώπιόν σου εἶναι πάντες οἱ θλίβοντές με.
Psa 69:20 Ὀνειδισμὸς συνέτριψε τὴν καρδίαν μου· καὶ εἶμαι περίλυπος· περιέμεινα δὲ συλλυπούμενον, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξε, καὶ παρηγορητάς, ἀλλὰ δὲν εὕρηκα.
Psa 69:21 Καὶ ἔδωκαν εἰς ἐμὲ χολὴν διὰ φαγητόν μου, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου μὲ ἐπότισαν ὄξος.
Psa 69:22 Ἄς γείνῃ ἡ τράπεζα αὐτῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς βρόχον.
Psa 69:23 Ἄς σκοτισθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν διὰ νὰ μὴ βλέπωσι· καὶ τὴν ῥάχιν αὐτῶν διαπαντὸς κύρτωσον.
Psa 69:24 Ἔκχεε ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου· καὶ ὁ θυμὸς τῆς ἀγανακτήσεώς σου ἄς συλλάβῃ αὐτούς.
Psa 69:25 Ἄς γείνωσιν ἔρημα τὰ παλάτια αὐτῶν· ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν ἄς μὴ ἦναι ὁ κατοικῶν.
Psa 69:26 Διότι ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν· καὶ λαλοῦσι περὶ τοῦ πόνου ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐπλήγωσας.
Psa 69:27 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ ἄς μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην σου.
Psa 69:28 Ἄς ἐξαλειφθῶσιν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ μετὰ τῶν δικαίων ἄς μὴ καταγραφθῶσιν.
Psa 69:29 Ἐμὲ δέ, τὸν πτωχὸν καὶ λελυπημένον, ἡ σωτηρία σου, Θεέ, ἄς μὲ ὑψώσῃ.
Psa 69:30 Θέλω αἰνέσει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐν ᾠδῇ καὶ θέλω μεγαλύνει αὐτὸν ἐν ὕμνοις.
Psa 69:31 Τοῦτο βεβαίως θέλει ἀρέσει εἰς τὸν Κύριον, ὑπὲρ μόσχον νέον ἔχοντα κέρατα καὶ ὁπλάς.
Psa 69:32 Οἱ ταπεινοὶ θέλουσιν ἰδεῖ· θέλουσι εὐφρανθῇ· καὶ ἡ καρδία ὑμῶν τῶν ἐκζητούντων τὸν Θεὸν θέλει ζήσει.
Psa 69:33 Διότι εἰσακούει τῶν πενήτων ὁ Κύριος καὶ τοὺς δεσμίους αὐτοῦ δὲν καταφρονεῖ.
Psa 69:34 Ἄς αἰνέσωσιν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, αἱ θάλασσαι καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν αὐταῖς.
Psa 69:35 Διότι ὁ Θεὸς θέλει σώσει τὴν Σιών, καὶ θέλει οἰκοδομήσει τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα· καὶ θέλουσι κατοικήσει ἐκεῖ καὶ θέλουσι κληρονομήσει αὐτήν.
Psa 69:36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ θέλει κληρονομήσει αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλουσι κατοικεῖ ἐν αὐτῇ.
Psa 70:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, εἰς ἀνάμνησιν. Θεέ, τάχυνον νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς· τάχυνον, Κύριε, εἰς βοήθειάν μου.
Psa 70:2 Ἄς αἰσχυνθῶσι καὶ ἄς ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἄς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἄς ἐντραπῶσιν οἱ θέλοντες τὸ κακόν μου.
Psa 70:3 Ἄς στραφῶσιν ὀπίσω πρὸς ἀμοιβὴν τῆς αἰσχύνης αὐτῶν οἱ λέγοντες, εὖγε, εὖγε.
Psa 70:4 Ἄς ἀγάλλωνται καὶ ἄς εὐφραίνωνται εἰς σὲ πάντες οἱ ζητοῦντές σε· καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὴν σωτηρίαν σου ἄς λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Θεός.
Psa 70:5 Ἐγὼ δὲ εἶμαι πτωχὸς καὶ πένης· Θεέ, τάχυνον πρὸς ἐμέ· σὺ εἶσαι βοήθειά μου καὶ ἐλευθερωτής μου· Κύριε, μὴ βραδύνῃς.
Psa 71:1 Ἐπὶ σέ, Κύριε, ἤλπισα· ἄς μὴ καταισχυνθῶ ποτέ.
Psa 71:2 Διὰ τὴν δικαιοσύνην σου λύτρωσόν με καὶ ἐλευθέρωσόν με· Κλῖνον πρὸς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου καὶ σῶσόν με.
Psa 71:3 Γενοῦ εἰς ἐμὲ τόπος ὀχυρός, διὰ νὰ καταφεύγω πάντοτε· σὺ διέταξας νὰ μὲ σώσῃς, διότι πέτρα μου καὶ φρούριόν μου εἶσαι.
Psa 71:4 Θεέ μου, λύτρωσόν με ἐκ δυνάμεως ἀσεβοῦς, ἐκ χειρὸς παρανόμου καὶ ἀδίκου.
Psa 71:5 Διότι σὺ εἶσαι ἡ ἐλπίς μου, Κύριε Θεέ· τὸ θάρρος μου ἐκ νεότητός μου.
Psa 71:6 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἐκ τῆς κοιλίας· σὺ εἶσαι σκέπη μου ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς μητρός μου· εἰς σὲ θέλει εἶσθαι πάντοτε ὁ ὕμνος μου.
Psa 71:7 Ὡς τέρας κατεστάθην εἰς τοὺς πολλούς· ἀλλὰ σὺ εἶσαι τὸ δυνατὸν καταφύγιόν μου,
Psa 71:8 Ἄς ἐμπλησθῇ τὸ στόμα μου ἀπὸ τοῦ ὕμνου σου, ἀπὸ τῆς δόξης σου, ὅλην τὴν ἡμέραν.
Psa 71:9 Μὴ μὲ ἀπορρίψῃς ἐν καιρῷ γήρατος· ὅταν ἐκλείπῃ ἡ δύναμίς μου, μὴ μὲ ἐγκαταλίπῃς.
Psa 71:10 Διότι οἱ ἐχθροί μου λαλοῦσι περὶ ἐμοῦ· καὶ οἱ παραφυλάττοντες τὴν ψυχήν μου συμβουλεύονται ὁμοῦ,
Psa 71:11 Λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώξατε καὶ πιάσατε αὐτόν, διότι δὲν ὑπάρχει ὁ σώζων.
Psa 71:12 Θεέ, μὴ μακρυνθῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ· Θεέ μου, τάχυνον εἰς βοήθειάν μου.
Psa 71:13 Ἄς αἰσχυνθῶσιν, ἄς ἐξαλειφθῶσιν οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου· ἄς σκεπασθῶσι ἀπὸ ὀνείδους καὶ ἐντροπῆς οἱ ζητοῦντες τὸ κακόν μου.
Psa 71:14 Ἐγὼ δὲ πάντοτε θέλω ἐλπίζει, καὶ θέλω προσθέτει ἐπὶ πάντας τοὺς ἐπαίνους σου.
Psa 71:15 Τὸ στόμα μου θέλει κηρύττει τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὴν σωτηρίαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν· διότι δὲν δύναμαι νὰ ἀπαριθμήσω αὐτάς.
Psa 71:16 Θέλω περιπατεῖ ἐν τῇ δυνάμει Κυρίου τοῦ Θεοῦ· θέλω μνημονεύει τὴν δικαιοσύνην σου, σοῦ μόνου.

Psa 71:17 Θεέ, σὺ μὲ ἐδίδαξας ἐκ νεότητός μου· καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐκήρυττον τὰ θαυμάσιά σου.
Psa 71:18 Μὴ μὲ ἐγκαταλίπῃς μηδὲ μέχρι τοῦ γήρατος καὶ πολιᾶς, Θεέ, ἑωσοῦ κηρύξω τὸν βραχίονά σου εἰς ταύτην τὴν γενεάν, τὴν δύναμίν σου εἰς πάντας τους μεταγενεστέρους.
Psa 71:19 Διότι ἡ δικαιοσύνη σου, Θεέ, εἶναι ὑπερυψωμένη· διότι ἔκαμες μεγαλεῖα Θεέ, τίς ὅμοιός σου,
Psa 71:20 ὅστις ἔδειξας εἰς ἐμὲ θλίψεις πολλὰς καὶ ταλαιπωρίας, καὶ πάλιν μὲ ἀνεζωοποίησας καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με
Psa 71:21 Ηὔξησας τὸ μεγαλεῖόν μου καὶ ἐπιστρέψας μὲ παρηγόρησας.
Psa 71:22 Καὶ ἐγώ, Θεὲ μου, θέλω δοξολογεῖ ἐν τῷ ὀργάνῳ τοῦ ψαλτηρίου σὲ καὶ τὴν ἀλήθειάν σου· εἰς σὲ θέλω ψαλμῳδεῖ ἐν κιθάρᾳ, Ἅγιε τοῦ Ἰσραήλ.
Psa 71:23 Θέλουσιν ἀγάλλεσθαι τὰ χείλη μου, ὅταν εἰς σὲ ψαλμῳδῶ· καὶ ἡ ψυχή μου, τὴν ὁποίαν ἐλύτρωσας.
Psa 71:24 Ἔτι δὲ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν θέλει μελετᾶ τὴν δικαιοσύνην σου· διότι ἐνετράπησαν, διότι κατη σχύνθησαν, οἱ ζητοῦντες τὸ κακόν μου.
Psa 72:1 Ψαλμὸς διὰ τὸν Σολομῶντα. Θεέ, δὸς τὴν κρίσιν σου εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὴν δικαιοσύνην σου εἰς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως·
Psa 72:2 Διὰ νὰ κρίνῃ τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.
Psa 72:3 Τά ὄρη θέλουσι φέρει εἰρήνην εἰς τὸν λαὸν καὶ οἱ λόφοι δικαιοσύνην.
Psa 72:4 Θέλει κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ· θέλει σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ συντρίψει τὸν καταδυναστεύοντα.
Psa 72:5 Θέλουσι σὲ φοβεῖσθαι ἐνόσῳ διαμένει ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη, εἰς γενεὰς γενεῶν.
Psa 72:6 Θέλει καταβῇ ὡς βροχὴ ἐπὶ θερισμένον λειβάδιον· ὡς ῥανίδες σταλάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν.
Psa 72:7 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ θέλει ἀνθεῖ ὁ δίκαιος· καὶ ἀφθονία εἰρήνης θέλει εἶσθαι ἑωσοῦ μὴ ὑπάρξῃ ἡ σελήνη.
Psa 72:8 Καὶ θέλει κατακυριεύει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς.
Psa 72:9 Ἔμπροσθεν αὐτοῦ θέλουσι γονυκλιτήσει οἱ κατοικοῦντες ἐν ἐρήμοις, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ θέλουσι γλείψει τὸ χῶμα.
Psa 72:10 Οἱ βασιλεῖς τῆς Θαρσεὶς καὶ τῶν νήσων θέλουσι προσφέρει προσφοράς· οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Σεβὰ θέλουσι προσφέρει δῶρα.
Psa 72:11 Καὶ θέλουσι προσκυνήσει αὐτὸν πάντες οἱ βασιλεῖς· πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι δουλεύσει αὐτόν.
Psa 72:12 Διότι θέλει ἐλευθερώσει τὸν πτωχὸν κράζοντα καὶ τὸν πένητα καὶ τὸν ἀβοήθητον.
Psa 72:13 Θέλει ἐλεήσει τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πενήτων θέλει σώσει.
Psa 72:14 Ἐκ δόλου καὶ ἐξ ἀδικίας θέλει λυτρόνει τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ πολύτιμον θέλει εἶσθαι τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
Psa 72:15 Καὶ θέλει ζῇ, καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ θέλει γίνεσθαι πάντοτε προσευχὴ ὑπὲρ αὐτοῦ· ὅλην τὴν ἡμέραν θέλουσιν εὐλογεῖ αὐτόν.
Psa 72:16 Δρὰξ σίτου ἐὰν ὑπάρχῃ ἐν τῇ γῇ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων, ὁ καρπὸς αὐτοῦ θέλει σείεσθαι ὡς ὁ Λίβανος· καὶ οἱ κάτοικοι ἐν τῇ πόλει θέλουσιν ἐξανθήσει ὡς ὁ χόρτος τῆς γῆς.
Psa 72:17 Τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει διαρκεῖ ἐνόσῳ διαμένει ὁ ἥλιος· καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν εὐλογεῖσθαι ἐν αὐτῷ· πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι μακαρίζει αὐτόν.
Psa 72:18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις μόνος κάμνει θαυμάσια·
Psa 72:19 καὶ εὐλογημένον τὸ ἔνδοξον ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἄς πληρωθῇ ἀπὸ τῆς δόξης αὐτοῦ ἡ πᾶσα γῆ. Ἀμήν, καὶ ἀμήν.
Psa 72:20 Ἐτελείωσαν αἱ προσευχαὶ τοῦ Δαβὶδ υἱοῦ τοῦ Ἰεσσαί.
Psa 73:1 Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ἀγαθὸς τῷόντι εἶναι ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἰσραήλ, εἰς τοὺς καθαροὺς τὴν καρδίαν.
Psa 73:2 Ἐμοῦ δέ, οἱ πόδες μου σχεδὸν ἐκλονίσθησαν· παρ ὀλίγον ὠλίσθησαν τὰ βήματά μου.
Psa 73:3 Διότι ἐζήλευσα τοὺς μωρούς, βλέπων τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀσεβῶν.
Psa 73:4 Ἐπειδὴ δὲν εἶναι λύπαι εἰς τὸν θάνατον αὐτῶν, ἀλλ ἡ δύναμις αὐτῶν εἶναι στερεά.
Psa 73:5 Δὲν εἶναι ἐν κόποις, ὡς οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι· οὐδὲ μαστιγόνονται μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων.
Psa 73:6 Διὰ τοῦτο περικυκλόνει αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία ὡς περιδέραιον· ἡ ἀδικία σκεπάζει αὐτοὺς ὡς ἱμάτιον.
Psa 73:7 Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐξέχουσιν ἐκ τοῦ πάχους· ἐξεπέρασαν τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας αὐτῶν.
Psa 73:8 Ἐμπαίζουσι καὶ λαλοῦσιν ἐν πονηρίᾳ καταδυναστείαν· λαλοῦσιν ὑπερηφάνως.
Psa 73:9 Θέτουσιν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διατρέχει τὴν γῆν.
Psa 73:10 Διὰ τοῦτο θέλει στραφῇ ἐνταῦθα ὁ λαὸς αὐτοῦ· καὶ ὕδατα ποτηρίου πλήρους ἐκθλίβονται δἰ αὐτούς.
Psa 73:11 Καὶ λέγουσι, Πῶς γνωρίζει ταῦτα ὁ Θεὸς καὶ ὑπάρχει γνῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ
Psa 73:12 Ἰδού, οὗτοι εἶναι ἀσεβεῖς καὶ εὐτυχοῦσι διαπαντός· αὐξάνουσι τὰ πλούτη αὐτῶν.
Psa 73:13 Ἄρα, ματαίως ἐκαθάρισα τὴν καρδίαν μου καὶ ἔνιψα ἐν ἀθωότητι τὰς χεῖράς μου.
Psa 73:14 Διότι ἐμαστιγώθην ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐτιμωρήθην πᾶσαν αὐγήν.
Psa 73:15 Ἄν εἴπω, Θέλω ὁμιλεῖ οὕτως· ἰδού, ἐξυβρίζω εἰς τὴν γενεὰν τῶν υἱῶν σου.
Psa 73:16 Καὶ ἐστοχάσθην νὰ ἐννοήσω τοῦτο, πλὴν μ ἐφάνη δύσκολον·

Psa 73:17 ἑωσοῦ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, ἐνόησα τὰ τέλη αὐτῶν.
Psa 73:18 Σὺ βεβαίως ἔθεσας αὐτοὺς εἰς τόπους ὀλισθηρούς· ἔρριψας αὐτοὺς εἰς κρημνόν.
Psa 73:19 Πῶς διὰ μιᾶς κατήντησαν εἰς ἐρήμωσιν Ἠφανίσθησαν, ἀπωλέσθησαν ὑπὸ αἰφνιδίου ὀλέθρου.
Psa 73:20 Ὡς ὄνειρον ἐξεγειρομένου Κύριε, ὅταν ἐγερθῇς, θέλεις ἀφανίσει τὴν εἰκόνα αὐτῶν.
Psa 73:21 Οὕτως ἐκαίετο ἡ καρδία μου, καὶ τὰ νεφρὰ μου ἐβασανίζοντο·
Psa 73:22 καὶ ἐγὼ ἤμην ἀνόητος καὶ δὲν ἐγνώριζον· κτῆνος ἤμην ἐνώπιόν σου.
Psa 73:23 Ἐγὼ ὅμως εἶμαι πάντοτε μετὰ σοῦ· σὺ μὲ ἐπίασας ἀπὸ τῆς δεξιᾶς μου χειρός.
Psa 73:24 Διὰ τῆς συμβουλῆς σου θέλεις μὲ ὁδηγήσει καὶ μετὰ ταῦτα θέλεις μὲ προσλάβει ἐν δόξῃ.
Psa 73:25 Τίνα ἄλλον ἔχω ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δὲν θέλω ἄλλον παρὰ σέ.
Psa 73:26 Ἠτόνησεν ἡ σὰρξ μου καὶ ἡ καρδία μου· ἀλλ̓ ὁ Θεὸς εἶναι ἡ δυναμις τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερὶς μου εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 73:27 Διότι, ἰδού, ὅσοι ἀπομακρύνονται ἀπό σοῦ, θέλουσιν ἀπολεσθῇ· σὺ ἐξωλόθρευσας πάντας τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπό σοῦ.
Psa 73:28 Ἀλλὰ δί ἐμέ, τὸ νὰ προσκολλῶμαι εἰς τὸν Θεὸν εἶναι τὸ ἀγαθὸν μου· ἔθεσα τὴν ἐλπίδα μου ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν, διὰ νὰ κηρύττω πάντα τὰ ἔργα σου.
Psa 74:1 Μασχὶλ τοῦ Ἀσάφ. Διὰ τί, Θεέ, ἀπέρριψας ἡμᾶς διαπαντός διὰ τί καπνίζει ἡ ὀργὴ σου ἐναντίον τῶν προβάτων τῆς βοσκῆς σου
Psa 74:2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησας ἀπ̓ ἀρχῆς· τὴν ῥάβδον τῆς κληρονομίας σου, τὴν ὁποίαν ἐλύτρωσας· τοῦτο τὸ ὄρος Σιών, ἐν ᾧ κατῴκησας.
Psa 74:3 Κίνησον τὰ βήματά σου πρὸς τὰς παντοτεινὰς ἐρημώσεις, πρὸς πᾶν κακόν, τὸ ὁποῖον ἔπραξεν ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ.
Psa 74:4 Οἱ ἐχθροὶ σου βρυχῶνται ἐν τῷ μέσῳ τῶν συναγωγῶν σου· ἔθεσαν σημαίας τὰς σημαίας αὐτῶν.
Psa 74:5 Γνωστὸν ἔγεινεν· ὡς ἐὰν τις σηκόνων πέλεκυν καταφέρῃ ἐπὶ πυκνὰ δένδρα,
Psa 74:6 οὕτω τώρα αὐτοὶ συνέτριψαν διὰ μιᾶς μὲ πελέκεις καὶ σφυρία, τὰ πελεκητὰ ἔργα αὐτοῦ.
Psa 74:7 Κατέκαυσαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου ἕως ἐδάφους· ἐβεβήλωσαν τὸ κατοικητήριον τοῦ ὀνόματός σου.
Psa 74:8 Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Ἄς ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ὁμοῦ· κατέκαυσαν πάσας τὰς συναγωγὰς τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ γῇ.
Psa 74:9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν δὲν βλέπομεν· δὲν ὑπάρχει πλέον προφήτης οὐδὲ γνωρίζων μεταξὺ ἡμῶν τὸ ἕως πότε.
Psa 74:10 Ἕως πότε, Θεέ, θέλει ὀνειδίζει ὁ ἐναντίος θέλει βλασφημεῖ ὁ ἐχθρὸς τὸ ὄνομά σου διαπαντὸς
Psa 74:11 Διὰ τὶ ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιὰν σου ἔκβαλε αὐτὴν ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου καὶ ἀφάνισον αὐτούς.
Psa 74:12 Ἀλλ̓ ὁ Θεὸς εἶναι ἐξ ἀρχῆς Βασιλεὺς μου, ἐργαζόμενος σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
Psa 74:13 Σὺ διεχώρισας διὰ τῆς δυνάμεώς σου τὴν θάλασσαν· σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐν τοῖς ὕδασι.
Psa 74:14 Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ Λευϊάθαν· ἔδωκας αὐτὸν βρῶσιν εἰς τὸν λαόν, τὸν κατοικοῦντα ἐν ἐρήμοις.
Psa 74:15 Σὺ ἤνοιξας πηγὰς καὶ χειμάρρους· ἐξήρανας ποταμοὺς δυνατούς.
Psa 74:16 Σοῦ εἶναι ἡ ἡμέρα καὶ σοῦ ἡ νὺξ· σὺ ἡτοίμασας τὸ φῶς καὶ τὸν ἥλιον.
Psa 74:17 Σὺ ἔθεσας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς· σὺ ἔκαμες τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα.
Psa 74:18 Μνήσθητι τούτου, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον· καὶ λαὸς ἄφρων ἐβλασφήμησε τὸ ὄνομά σου.
Psa 74:19 Μὴ παραδώσῃς εἰς τὰ θηρία τὴν ψυχὴν τῆς τρυγόνος σου· τὴν σύναξιν τῶν πενήτων σου μὴ λησμονήσῃς διαπαντός.
Psa 74:20 Ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν διαθήκην σου· διότι ἐπλήσθησαν οἱ σκοτεινοὶ τῆς γῆς τόποι ἀπὸ οἴκων καταδυναστείας.
Psa 74:21 Ἄς μὴ στραφῇ ὁ ταλαίπωρος εἰς τὰ ὀπίσω κατῃσχυμμένος· ὁ πτωχὸς καὶ ὁ πένης ἄς ἐπαινῶσι τὸ ὄνομά σου.
Psa 74:22 Ἀνάστα, Θεέ· δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ, τὸν ὁποῖον εἰς σὲ κάμνει ὁ ἄφρων ὅλην τὴν ἡμέραν.
Psa 74:23 Μὴ λησμονήσῃς τὴν φωνὴν τῶν ἐχθρῶν σου· ὁ θόρυβος τῶν ἐπανισταμένων κατὰ σοῦ αὐξάνει διαπαντός.
Psa 75:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἄλτασχέθ. Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ Ἀσάφ. Δοξολογοῦμέν σε, Θεέ, δοξολογοῦμεν, διότι πλησίον ἡμῶν εἶναι τὸ ὄνομά σου· κηρύττονται τὰ θαυμάσιά σου.
Psa 75:2 Ὅταν λάβω τὸν ὡρισμένον καιρόν, ἐγὼ θέλω κρίνει ἐν εὐθύτητι.
Psa 75:3 Διελύθη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κάτοικοι αὐτῆς· ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. Διάψαλμα.
Psa 75:4 Εἶπα πρὸς τοὺς ἄφρονας, μὴ γίνεσθε ἄφρονες· καὶ πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς, μὴ ὑψώνετε κέρας.
Psa 75:5 Μὴ ὑψόνετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν· μὴ λαλεῖτε μὲ τράχηλον σκληρόν.
Psa 75:6 Διότι οὔτε ἐξ ἀνατολῶν, οὔτε ἐκ δυσμῶν, οὔτε ἐκ τῆς ἐρήμου, ἔρχεται ὕψωσις.
Psa 75:7 Ἀλλ̓ ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κριτής· τοῦτον ταπεινόνει καὶ ἐκεῖνον ὑψόνει.
Psa 75:8 Διότι ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ποτήριον πλῆρες κεράσματος οἴνου ἀκράτου, καὶ ἐκ τούτου θέλει χύσει· πλὴν τὴν τρυγίαν αὐτοῦ θέλουσι στραγγίσει πάντες οἱ ἀσεβεῖς τῆς γῆς καὶ θέλουσι πίει.
Psa 75:9 Ἐγὼ δὲ θέλω κηρύττει διαπαντός, θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

Psa 75:10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀσεβῶν θέλω συντρίψει· τὰ δὲ κέρατα τῶν δικαίων θέλουσιν ὑψωθῇ.
Psa 76:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ. Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ Ἀσάφ. Γνωστὸς εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός· ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Psa 76:2 Ἡ δὲ σκηνὴ αὐτοῦ εἶναι ἐν Σαλήμ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.
Psa 76:3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ βέλη τοῦ τόξου, τὴν ἀσπίδα καὶ τὴν ῥομφαίαν καὶ τὸν πόλεμον. Διάψαλμα.
Psa 76:4 Εἶσαι λαμπρότερος ὑπὲρ τὰ ὄρη τῶν ἁρπακτήρων.
Psa 76:5 Οἱ θρασυκάρδιοι ἐγυμνώθησαν· ἐκοιμήθησαν τὸν ὕπνον αὐτῶν· καὶ οὐδεὶς τῶν ῥωμαλέων ἀνδρῶν εὕρηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
Psa 76:6 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, Θεὲ τοῦ Ἰακώβ, ἔπεσον εἰς βαθύτατον ὕπνον καὶ ἡ ἅμαξα καὶ ὁ ἵππος.
Psa 76:7 Σὺ εἶσαι φοβερός· καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ ἔμπροσθέν σου, ὅταν ὀργισθῇς
Psa 76:8 Ἐξ οὐρανοῦ ἔκαμες νὰ ἀκουσθῇ κρίσις· ἡ γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν,
Psa 76:9 ὅτε ἐσηκώθη εἰς κρίσιν ὁ Θεός, διὰ νὰ σώσῃ πάντας τοὺς πράους τῆς γῆς. Διάψαλμα.
Psa 76:10 Βεβαίως ὁ θυμὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει καταντήσει εἰς ἔπαινον σου· θέλεις χαλινώσει τὸ ὑπόλοιπον τοῦ θυμοῦ.
Psa 76:11 Κάμετε εὐχὰς καὶ ἀπόδοτε εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας· πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ ἂς φέρωσι δῶρα εἰς τὸν φοβερόν·
Psa 76:12 τὸν ἀφαιροῦντα τὸ πνεῦμα τῶν ἀρχόντων, τὸν φοβερὸν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.
Psa 77:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, διὰ Ἰεδουθούν. Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ἡ φωνὴ μου εἶναι πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐβόησα· ἡ φωνὴ μου εἶναι πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ἀκρόασιν.
Psa 77:2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐξεζήτησα τὸν Κύριον· ἐξέτεινον τὴν νύκτα τὰς χεῖράς μου καὶ δὲν ἔπαυον· ἡ ψυχὴ μου δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ.
Psa 77:3 Ἐνεθυμήθην τὸν Θεὸν καὶ ἐταράχθην· διελογίσθην, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα.
Psa 77:4 Ἐκράτησας τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἐν ἀγρυπνίᾳ· ἐταράχθην καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ λαλήσω.
Psa 77:5 Διελογίσθην τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, τὰ ἔτη τῶν αἰώνων.
Psa 77:6 Ἀνακαλῶ εἰς μνήμην τὴν ᾠδὴν μου· τὴν νύκτα διαλογίζομαι μετὰ τῆς καρδίας μου, καὶ τὸ πνεῦμά μου διερευνᾷ·
Psa 77:7 μήποτε ὁ Κύριος μὲ ἀποβάλῃ αἰωνίως, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι εὐμενὴς πλέον
Psa 77:8 ἢ ἐξέλιπε διαπαντὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἔπαυσεν ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν
Psa 77:9 Μήποτε ἐλησμόνησε νὰ ἐλεῇ ὁ Θεὸς μήποτε ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ θέλει κλείσει τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ Διάψαλμα.
Psa 77:10 Τότε εἶπα, Ἀδυναμία μου εἶναι τοῦτο· ἀλλοιοῦται ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου
Psa 77:11 Θέλω μνημονεύει τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου· ναί, θέλω μνημονεύει τὰ ἀπ' ἀρχῆς θαυμάσιά σου·
Psa 77:12 καὶ θέλω μελετᾷ εἰς πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ περὶ τῶν πράξεών σου θέλω διαλογίζεσθαι.
Psa 77:13 Θεέ, ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ εἶναι ἡ ὁδὸς σου· τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς
Psa 77:14 Σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐφανέρωσας μεταξὺ τῶν λαῶν τὴν δύναμίν σου.
Psa 77:15 Ἐλύτρωσας διὰ τοῦ βραχίονός σου τὸν λαὸν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. Διάψαλμα.
Psa 77:16 Τὰ ὕδατα σὲ εἶδον, Θεέ, τὰ ὕδατα σὲ εἶδον καὶ ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν καὶ αἱ ἄβυσσοι.
Psa 77:17 Πλημμύραν ὑδάτων ἔχυσαν αἱ νεφέλαι· φωνὴν ἔδωκαν οἱ οὐρανοί· καὶ τὰ βέλη σου διεπέταξαν.
Psa 77:18 Ἡ φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἦτο ἐν τῷ οὐρανίῳ τροχῷ· ἐφώτισαν αἱ ἀστραπαὶ τὴν οἰκουμένην· ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἔγεινεν ἡ γῆ.
Psa 77:19 Διὰ τῆς θαλάσσης εἶναι ἡ ὁδὸς σου καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου δὲν γνωρίζονται.
Psa 77:20 Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαὸν σου διὰ χειρὸς Μωϋσέως καὶ Ἀαρών.
Psa 78:1 Μασχὶλ τοῦ Ἀσάφ. Ἄκουσον, λαέ μου, τὸν νόμον μου· κλίνατε τὰ ὦτά σας εἰς τὰ λόγια τοῦ στόματός μου.
Psa 78:2 Θέλω ἀνοίξει ἐν παραβολῇ τὸ στόμα μου· θέλω προφέρει πράγματα ἀξιομνημόνευτα, τὰ ἀπ' ἀρχῆς·
Psa 78:3 ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήθησαν εἰς ἡμᾶς.
Psa 78:4 Δὲν θέλομεν κρύψει αὐτὰ ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς τὴν ἐπερχομένην γενεάν, διηγούμενοι τους ἐπαίνους τοῦ Κυρίου καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμε.
Psa 78:5 Καὶ ἔστησε μαρτύριον ἐν τῷ Ἰακὼβ καὶ νόμον ἔθεσεν ἐν τῷ Ἰσραήλ, τὰ ὁποῖα προσέταξεν εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν, νὰ κάμνωσιν αὐτὰ γνωστὰ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν·
Psa 78:6 διὰ νὰ γνωρίζῃ αὐτὰ ἡ γενεά ἡ ἐπερχομένη, οἱ υἱοὶ οἱ μέλλοντες νὰ γεννηθῶσι· καὶ αὐτοί, ὅταν ἀναστηθῶσι, νὰ διηγῶνται εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν·
Psa 78:7 διὰ νὰ θέσωσιν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ νὰ μὴ λησμονῶσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ νὰ φυλάττωσι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ·
Psa 78:8 καὶ νὰ μὴ γείνωσιν, ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ διεστραμμένη καὶ ἀπειθής· γενεά, ἥτις δὲν ἐφύλαξεν εὐθεῖαν τὴν καρδίαν αὐτῆς, καὶ δὲν ἐστάθη πιστὸν μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς·
Psa 78:9 ὡς οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐφραΐμ, οἵτινες ὡπλισμένοι, βαστάζοντες τόξα, ἐστράφησαν ὀπίσω τὴν ἡμέραν τῆς μάχης.
Psa 78:10 Δὲν ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ δὲν ἠθέλησαν νὰ περιπατῶσι·
Psa 78:11 καὶ ἐλησμόνησαν τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔδειξεν εἰς αὐτούς.
Psa 78:12 Ἔμπροσθεν τῶν πατέρων αὐτῶν ἔκαμε θαυμάσια, ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, τῇ πεδιάδι Τάνεως.

Psa 78:13 Διέσχισε τὴν θάλασσαν καὶ διεπέρασεν αὐτοὺς καὶ ἔστησε τὰ ὕδατα ὡς σωρόν·
Psa 78:14 καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς τὴν ἡμέραν ἐν νεφέλῃ καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτὶ πυρός.
Psa 78:15 Διέσχισε πέτρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐκ μεγάλων ἀβύσσων·
Psa 78:16 καὶ ἐξήγαγε ῥύακας ἐκ τῆς πέτρας καὶ κατεβίβασεν ὕδατα ὡς ποταμούς.
Psa 78:17 Ἀλλ᾽ αὐτοὶ ἐξηκολούθουν ἔτι ἁμαρτάνοντες εἰς αὐτόν, παροξύνοντες τὸν Ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ·
Psa 78:18 καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ζητοῦντες βρῶσιν κατὰ τὴν ὄρεξιν αὐτῶν·
Psa 78:19 καὶ ἐλάλησαν κατὰ τοῦ Θεοῦ, λέγοντες, Μήπως δύναται ὁ Θεὸς νὰ ἑτοιμάσῃ τράπεζαν ἐν τῇ ἐρήμῳ
Psa 78:20 Ἰδού, ἐπάταξε τὴν πέτραν, καὶ ἔρρευσαν ὕδατα καὶ χείμαρροι ἐπλημμύρησαν· μήπως δύναται νὰ δώσῃ καὶ ἄρτον ἢ νὰ ἑτοιμάσῃ κρέας εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ
Psa 78:21 Διὰ τοῦτο ἤκουσεν ὁ Κύριος καὶ ὠργίσθη· καὶ πῦρ ἐξήφθη κατὰ τοῦ Ἰακώβ, ἔτι δὲ καὶ ὀργὴ ἀνέβη κατὰ τοῦ Ἰσραήλ·
Psa 78:22 διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεόν, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ·
Psa 78:23 ἐνῷ προσέταξε τὰς νεφέλας ἀπὸ ἄνωθεν καὶ τὰς θύρας τοῦ οὐρανοῦ ἤνοιξε,
Psa 78:24 καὶ ἔβρεξεν εἰς αὐτοὺς μάννα διὰ νὰ φάγωσι καὶ σῖτον οὐρανοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτούς·
Psa 78:25 ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ὁ ἄνθρωπος· τροφὴν ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς μέχρι χορτασμοῦ.
Psa 78:26 Ἐσήκωσεν ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνατολικὸν ἄνεμον, καὶ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπέφερε τὸν νότον·
Psa 78:27 καὶ ἔβρεξεν ἐπ᾽ αὐτοὺς κρέας ὡς τὸ χῶμα καὶ πετεινὰ πτερωτὰ ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης·
Psa 78:28 καὶ ἔκαμε νὰ πέσωσιν εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνῶν αὐτῶν.
Psa 78:29 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν σφόδρα· καὶ ἔφερεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν·
Psa 78:30 δὲν εἶχον χωρισθῇ ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν, ἔτι ἦτο ἐν τῷ στόματι αὐτῶν βρῶσις αὐτῶν,
Psa 78:31 καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ᾽ αὐτούς, καὶ ἐφόνευσε τοὺς μεγαλητέρους ἐξ αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ κατέβαλεν.
Psa 78:32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἡμάρτησαν ἔτι καὶ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
Psa 78:33 Διὰ τοῦτο συνετέλεσεν ἐν ματαιότητι τὰς ἡμέρας αὐτῶν καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν ταραχῇ.
Psa 78:34 Ὅτε ἐθανάτονεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ἀπὸ ὄρθρου προσέτρεχον εἰς τὸν Θεόν·
Psa 78:35 καὶ ἐνεθυμοῦντο, ὅτι ὁ Θεὸς ἦτο φρούριον αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν.
Psa 78:36 Ἀλλ᾽ ἐκολάκευον αὐτὸν διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ διὰ τῆς γλώσσης αὐτῶν ἐψεύδοντο πρὸς αὐτόν·
Psa 78:37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν δὲν ἦτο εὐθεῖα μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ δὲν ἦσαν πιστοὶ εἰς τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
Psa 78:38 Αὐτὸς ὅμως οἰκτίρμων συνεχώρησε τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ δὲν ἠφάνισεν αὐτούς· ἀλλὰ πολλάκις ἀνέστελλε τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ δὲν διήγειρεν ὅλην τὴν ὀργὴν αὐτοῦ·
Psa 78:39 καὶ ἐνεθυμήθη ὅτι ἦσαν σάρξ· ἄνεμος παρερχόμενος καὶ μὴ ἐπιστρέφων.
Psa 78:40 Ποσάκις παρώξυναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν τῇ ἀνύδρῳ,
Psa 78:41 καὶ ἐστράφησαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.
Psa 78:42 Δὲν ἐνεθυμήθησαν τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τὴν ἡμέραν καθ᾽ ἣν ἐλύτρωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ·
Psa 78:43 πῶς ἔδειξεν ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῇ πεδιάδι Τάνεως·
Psa 78:44 καὶ μετέβαλεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς ῥύακας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ πίωσιν.
Psa 78:45 Ἀπέστειλεν ἐπ᾽ αὐτοὺς κυνόμυιαν καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ βατράχους καὶ ἐφάνισαν αὐτούς.
Psa 78:46 Καὶ παρέδωκε τοὺς καρποὺς αὐτῶν εἰς τὸν βροῦχον καὶ τοὺς κόπους αὐτῶν εἰς τὴν ἀκρίδα.
Psa 78:47 Κατηφάνισε διὰ τῆς χαλάζης τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν μὲ πέτρας χαλάζης·
Psa 78:48 καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν εἰς τοὺς κεραυνούς.
Psa 78:49 Ἀπέστειλεν ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν ἔξαψιν τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ, τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν θλῖψιν, ἀποστέλλων αὐτὰ δι᾽ ἀγγέλων κακοποιῶν.
Psa 78:50 Ἤνοιξεν ὁδὸν εἰς τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· δὲν ἐφείσθη ἀπὸ τοῦ θανάτου τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν εἰς θανατικὸν τὴν ζωὴν αὐτῶν·
Psa 78:51 καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν Αἰγύπτῳ, τὴν ἀπαρχὴν τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς τοῦ Χάμ·
Psa 78:52 καὶ ἐσήκωσεν ἐκεῖθεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὡς ποίμνιον ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Psa 78:53 καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ, καὶ δὲν ἐδειλίασαν· τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν ἐσκέπασεν ἡ θάλασσα.
Psa 78:54 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ ὅριον τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ, τὸ ὄρος τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀπέκτησεν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ·
Psa 78:55 καὶ ἐξεδίωξεν ἀπ᾽ ἔμπροσθεν αὐτῶν τὰ ἔθνη καὶ διεμοίρασεν αὐτὰ κληρονομίαν μὲ σχοινίον, καὶ ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν κατῴκισε τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
Psa 78:56 Καὶ ὅμως ἐπείρασαν καὶ παρώξυναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον καὶ δὲν ἐφύλαξαν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ·
Psa 78:57 ἀλλ᾽ ἐστράφησαν καὶ ἐφέρθησαν ἀπίστως, ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν· ἐστράφησαν ὡς τόξον στρεβλόν·
Psa 78:58 καὶ παρώργισαν αὐτὸν μὲ τοὺς ὑψηλοὺς αὐτῶν τόπους, καὶ μὲ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν διήγειραν αὐτὸν εἰς ζηλοτυπίαν.
Psa 78:59 Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερωργίσθη καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα τὸν Ἰσραήλ·
Psa 78:60 καὶ ἐγκατέλιπε τὴν σκηνὴν τοῦ Σηλώ, τὴν σκηνὴν ὅπου κατῴκησε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων·

Psa 78:61 καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ εἰς χεῖρα ἐχθροῦ·
Psa 78:62 καὶ παρέδωκεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ὑπερωργίσθη κατὰ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ·
Psa 78:63 τοὺς νέους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν δὲν ἐνυμφεύθησαν·
Psa 78:64 οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἔπεσον ἐν μαχαίρᾳ, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν δὲν ἐπένθησαν.
Psa 78:65 Τότε ἐξηγέρθη ὡς ἐξ ὕπνου ὁ Κύριος, ὡς ἄνθρωπος δυνατός, βοῶν ἀπὸ οἴνου·
Psa 78:66 καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· ὄνειδος αἰώνιον ἔθεσεν ἐπ' αὐτούς.
Psa 78:67 Καὶ ἀπέρριψε τὴν σκηνὴν Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραῒμ δὲν ἐξέλεξεν.
Psa 78:68 Ἀλλ' ἐξέλεξε τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τῆς Σιών, τὸ ὁποῖον ἠγάπησε.
Psa 78:69 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς ὑψηλὰ παλάτια τὸ ἁγιαστήριον αὐτοῦ, ὡς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσεν εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 78:70 Καὶ ἐξέλεξε Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων·
Psa 78:71 Ἐξόπισθεν τῶν θηλαζόντων προβάτων ἔφερεν αὐτόν, διὰ νὰ ποιμαίνῃ Ἰακὼβ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
Psa 78:72 Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀκακίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ· καὶ διὰ τῆς συνέσεως τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.
Psa 79:1 Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Θεέ, ἦλθον ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου· ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· κατέστησαν τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς σωροὺς ἐρειπίων·
Psa 79:2 ἔδωκαν τὰ πτώματα τῶν δούλων σου βρῶσιν εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὴν σάρκα τῶν ὁσίων σου εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς.
Psa 79:3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλῳ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ θάπτων.
Psa 79:4 Ἐγείναμεν ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν, κατάγελως καὶ χλευασμὸς εἰς τοὺς πέριξ ἡμῶν.
Psa 79:5 Ἕως πότε, Κύριε θέλεις ὀργίζεσθαι διαπαντός θέλει καίει ὡς πῦρ ἡ ζηλοτυπία σου
Psa 79:6 Ἔκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γνωρίζοντά σε καὶ ἐπὶ τὰ βασίλεια τὰ μὴ ἐπικαλεσθέντα τὸ ὄνομά σου·
Psa 79:7 διότι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.
Psa 79:8 Μὴ ἐνθυμηθῇς καθ ἡμῶν τὰς ἀνομίας τῶν ἀρχαίων· ταχέως ἂς προφθάσωσιν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, διότι ἐταπεινώθημεν σφόδρα.
Psa 79:9 Βοήθησον ἡμᾶς, Θεὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου· καὶ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς καὶ γενοῦ ἵλεως εἰς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Psa 79:10 Διὰ τί νὰ εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν Ἂς γνωρισθῇ εἰς τὰ ἔθνη ἔμπροσθεν ἡμῶν, ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἐκχυθέντος αἵματος τῶν δούλων σου.
Psa 79:11 Ἂς ἔλθῃ ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν δεσμίων· κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου σῶσον τοὺς καταδεδικασμένους εἰς θάνατον·
Psa 79:12 καὶ ἀπόδος εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, μὲ τὸν ὁποῖον σὲ ὠνείδισαν, Κύριε.
Psa 79:13 Ἡμεῖς δὲ ὁ λαὸς σου καὶ τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς σου Θέλομεν σὲ δοξολογεῖ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν θέλομεν ἀναγγέλλει τὴν αἴνεσίν σου.
Psa 80:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Σοσανὶμ-ἐδούθ. Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ἀκροάσθητι, ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, σὺ ὁ ὁδηγῶν ὡς ποίμνιον τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβείμ, ἐμφανίσθητι.
Psa 80:2 Ἔμπροσθεν τοῦ Ἐφραῒμ καὶ τοῦ Βενιαμὶν καὶ τοῦ Μανασσῆ διέγειρον τὴν δύναμίν σου καὶ ἐλθὲ εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.
Psa 80:3 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Θεέ, καὶ ἐπίλαμψον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλομεν λυτρωθῆ.
Psa 80:4 Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων, ἕως πότε θέλεις ὀργίζεσθαι κατὰ τῆς προσευχῆς τοῦ λαοῦ σου
Psa 80:5 Τρέφεις αὐτοὺς μὲ ἄρτον δακρύων καὶ ποτίζεις αὐτοὺς ἀφθόνως μὲ δάκρυα.
Psa 80:6 Ἔκαμες ἡμᾶς ἔριδα εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν· καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν γελῶσι μεταξὺ ἀλλήλων.
Psa 80:7 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Θεὲ τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπίλαμψον τὸ πρόσωπον σου, καὶ θέλομεν λυτρωθῆ.
Psa 80:8 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετεκόμισας· ἐξεδίωξας ἔθνη καὶ ἐφύτευσας αὐτήν.
Psa 80:9 Ἡτοίμασας τόπον ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ βαθέως ἐρρίζωσας αὐτήν· καὶ ἐγέμισε τὴν γῆν.
Psa 80:10 Ἐσκεπάσθησαν τὰ ὄρη ὑπὸ τῆς σκιᾶς αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς ἦσαν ὡς αἱ ὑψηλαὶ κέδροι.
Psa 80:11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ τοὺς βλαστοὺς αὐτῆς ἕως τοῦ ποταμοῦ.
Psa 80:12 Διὰ τί ἐκρήμνισας τοὺς φραγμοὺς αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ διαβαίνοντες τὴν ὁδόν
Psa 80:13 Ἐρημόνει αὐτὴν ὁ ἀγριόχοιρος ἐκ τοῦ δάσους, καὶ τὸ θηρίον τοῦ ἀγροῦ νέμεται αὐτήν.
Psa 80:14 Ἐπίστρεψον, δεόμεθα, Θεὲ τῶν δυνάμεων· ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἰδέ, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην,
Psa 80:15 καὶ τὸ φυτόν, τὸ ὁποῖον ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου καὶ τὸν βλαστόν, τὸν ὁποῖον ἐκραταίωσας εἰς σεαυτόν.
Psa 80:16 Ἐκαύθη ἐν πυρί· ἐκόπη· ἐχάθησαν ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου.
Psa 80:17 Ἂς ἦναι ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τὸν ἄνδρα τῆς δεξιᾶς σου· ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἔκαμες δυνατὸν εἰς σεαυτόν.

Psa 80:18 Καὶ ἡμεῖς δὲν θέλομεν ἐκκλίνει ἀπὸ σοῦ· ζωοποίησον ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου θέλομεν ἐπικαλεῖσθαι.
Psa 80:19 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων· ἐπίλαμψον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλομεν λυτρωθῇ.
Psa 81:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Γιττίθ. Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ψάλατε ἐν εὐφροσύνῃ εἰς τὸν Θεόν, τὴν δύναμιν ἡμῶν· ἀλαλάξατε εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.
Psa 81:2 Ὑψώσατε ψαλμῳδίαν καὶ κρούετε τύμπανον, κιθάραν τερπνὴν μετὰ ψαλτηρίου.
Psa 81:3 Σαλπίσατε σάλπιγγα ἐν νεομηνίᾳ, ἐν καιρῷ ὡρισμένῳ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμῶν.
Psa 81:4 Διότι πρόσταγμα εἶναι τοῦτο εἰς τὸν Ἰσραήλ, νόμος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ.
Psa 81:5 Εἰς μαρτύριον διέταξε τοῦτο εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅτε ἐξῆλθε κατὰ τῆς γῆς Αἰγύπτου· ὅπου ἤκουσα γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώριζον·
Psa 81:6 ἀπεμάκρυνα ἀπὸ τοῦ φορτίου τὸν ὦμον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπαυσαν ἀπὸ κοφίνου·
Psa 81:7 ἐν καιρῷ θλίψεως ἐπεκαλέσθης, καὶ σὲ ἐλύτρωσα· σοὶ ἀπεκρίθην· ἀπὸ τοῦ ἀποκρύφου τόπου τῆς βροντῆς· σὲ ἐδοκίμασα ἐν τοῖς ὕδασι τῆς ἀντιλογίας. Διάψαλμα.
Psa 81:8 Ἄκουσον, λαὲ μου, καὶ θέλω διαμαρτυρηθῆ κατὰ σοῦ· Ἰσραήλ, ἐὰν μοῦ ἀκούσῃς,
Psa 81:9 Ἄς μὴ ἦναι εἰς σὲ θεὸς ξένος, καὶ μὴ προσκυνήσῃς θεὸν ἀλλότριον.
Psa 81:10 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὅστις σὲ ἀνήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ θέλω γεμίσει αὐτό.
Psa 81:11 Ἀλλ᾽ ὁ λαὸς μου δὲν ἤκουσε τῆς φωνῆς μου, καὶ ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐπρόσεξεν εἰς ἐμέ.
Psa 81:12 Διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας αὐτῶν· καὶ περιεπάτησαν ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν.
Psa 81:13 Εἴθε νὰ μοῦ ἤκουεν ὁ λαὸς μου, καὶ ὁ Ἰσραήλ νὰ περιεπάτει εἰς τὰς ὁδοὺς μου·
Psa 81:14 πάραυτα ἤθελον καταβάλει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, καὶ κατὰ τῶν θλιβόντων αὐτοὺς ἤθελον στρέψει τὴν χεῖρά μου.
Psa 81:15 Οἱ μισοῦντες τὸν Κύριον ἤθελον ἀποτύχει ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ δὲ καιρὸς ἐκείνων ἤθελε διαμένει πάντοτε·
Psa 81:16 καὶ ἤθελε θρέψει αὐτοὺς μὲ τὸ πάχος τοῦ σίτου, καὶ μὲ μέλι ἐκ πέτρας ἤθελον σὲ χορτάσει.
Psa 82:1 Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ. Ὁ Θεὸς ἵσταται ἐν τῇ συνάξει τῶν δυνατῶν· ἀναμέσον τῶν θεῶν θέλει κρίνει.
Psa 82:2 Ἕως πότε θέλετε κρίνει ἀδίκως, καὶ θέλετε προσωποληπτεῖ τοὺς ἀσεβεῖς Διάψαλμα.
Psa 82:3 Κρίνατε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ὀρφανόν· κάμετε δικαιοσύνην εἰς τὸν τεθλιμμένον καὶ πένητα.
Psa 82:4 Ἐλευθερόνετε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα· λυτρόνετε αὐτὸν ἐκ χειρὸς τῶν ἀσεβῶν.
Psa 82:5 Δὲν γνωρίζουσιν, οὐδὲ νοοῦσι· περιπατοῦσιν ἐν σκότει· πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς σαλεύονται.
Psa 82:6 Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ εἶσθε σεῖς καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες·
Psa 82:7 Σεῖς ὅμως ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
Psa 82:8 Ἀνάστα, Θεέ, κρῖνον τὴν γῆν· διότι σὺ θέλεις κατακληρονομήσει πάντα τὰ ἔθνη.
Psa 83:1 Ὠιδὴ Ψαλμοῦ τοῦ Ἀσάφ. Θεέ, μὴ σιωπήσῃς· μὴ σιγήσῃς καὶ μὴ ἡσυχάσῃς, Θεέ.
Psa 83:2 Διότι, ἰδού, οἱ ἐχθροὶ σου θορυβοῦσι, καὶ οἱ μισοῦντές σε ὕψωσαν κεφαλήν.
Psa 83:3 Κακὴν βουλὴν ἔλαβον κατὰ τοῦ λαοῦ σου καὶ συνεβουλεύθησαν κατὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου.
Psa 83:4 Εἶπον, Ἔλθετε, καὶ ἄς ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἔθνος· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσραὴλ ἄς μὴ μνημονεύηται πλέον.
Psa 83:5 Διότι ἐκ συμφώνου συνεβουλεύθησαν ὁμοῦ· συνεμάχησαν κατὰ σοῦ·
Psa 83:6 αἱ σκηναὶ τοῦ Ἐδὼμ καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται· ὁ Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί·
Psa 83:7 Ὁ Γεβὰλ καὶ ὁ Ἀμμὼν καὶ ὁ Ἀμαλὴκ· οἱ Φιλισταῖοι μετὰ τῶν κατοικούντων τὴν Τύρον.
Psa 83:8 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἀσσοὺρ ἡνώθη μετ᾽ αὐτῶν· ἐβοήθησαν τοὺς υἱοὺς τοῦ Λώτ. Διάψαλμα.
Psa 83:9 Κάμε εἰς αὐτοὺς ὡς εἰς τοὺς Μαδιανίτας, ὡς εἰς τὸν Σισάραν, ὡς εἰς τὸν Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεισών·
Psa 83:10 οἵτινες ἀπωλέσθησαν ἐν Ἔνδώρ· ἔγειναν κόπρος διὰ τὴν γῆν.
Psa 83:11 Κάμε τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ ὡς τὸν Ζήβ· καὶ ὡς τὸν Ζεβεὲ καὶ ὡς τὸν Σαλμανὰν πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν·
Psa 83:12 οἵτινες εἶπον, Ἄς κληρονομήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς τὰ κατοικητήρια τοῦ Θεοῦ.
Psa 83:13 Θεὲ μου, κάμε αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς ἄχυρον κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.
Psa 83:14 Ὡς τὸ πῦρ καίει τὸ δάσος, καὶ ὡς ἡ φλὸξ κατακαίει τὰ ὄρη,
Psa 83:15 οὕτω καταδίωξον αὐτοὺς μὲ τὴν ἀνεμοζάλην σου, καὶ μὲ τὸν ἀνεμοστρόβιλον σου κατατρόμαξον αὐτούς.
Psa 83:16 Γέμισον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπὸ ἀτιμίας, καὶ θέλουσι ζητήσει τὸ ὄνομά σου, Κύριε.
Psa 83:17 Ἄς καταισχυνθῶσι καὶ ἄς ταραχθῶσι διαπαντός· καὶ ἄς ἐντραπῶσι καὶ ἄς ἀπολεσθῶσι·
Psa 83:18 καὶ ἄς γνωρίσωσιν ὅτι σύ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι Κύριος, εἶσαι ὁ μόνος Ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
Psa 84:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Γιττίθ. Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Πόσον ἀγαπηταὶ εἶναι αἱ σκηναὶ σου, Κύριε τῶν δυνάμεων
Psa 84:2 Ἐπιποθεῖ καὶ μάλιστα λιποθυμεῖ ψυχὴ μου διὰ τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἀγαλλιῶνται διὰ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα.
Psa 84:3 Ναί, τὸ στρουθίον εὕρηκε κατοικίαν, καὶ ἡ τρυγὼν φωλεὰν εἰς ἑαυτήν, ὅπου θέτει τοὺς νεοσσοὺς αὐτῆς, τὰ

θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, Βασιλεῦ μου καὶ Θεὲ μου.
Psa 84:4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου· πάντοτε θέλουσι σὲ αἰνεῖ. Διάψαλμα.
Psa 84:5 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις εἶναι ἐν σοί· ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ὁποίων εἶναι αἱ ὁδοὶ σου·
Psa 84:6 οἵτινες διαβαίνοντες διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ κλαυθμῶνος καθιστῶσιν αὐτὴν πηγὴν ὑδάτων· καὶ ἡ βροχὴ ἔτι γεμίζει τοὺς λάκκους.
Psa 84:7 Προβαίνουσιν ἀπὸ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ἕκαστος αὐτῶν φαίνεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Σιών.
Psa 84:8 Κύριε, Θεὲ τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· Ἀκροάσθητι, Θεὲ τοῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα.
Psa 84:9 Ἰδέ, Θεέ, ἡ ἀσπὶς ἡμῶν, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
Psa 84:10 Διότι καλητέρα εἶναι μία ἡμέρα ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἤθελον προτιμήσει νὰ ἦμαι θυρωρὸς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου, παρὰ νὰ κατοικῶ ἐν ταῖς σκηναῖς τῆς πονηρίας.
Psa 84:11 Διότι ἥλιος καὶ ἀσπὶς εἶναι Κύριος ὁ Θεός· χάριν καὶ δόξαν θέλει δώσει ὁ Κύριος· δὲν θέλει στερήσει οὐδενὸς ἀγαθοῦ τοὺς περιπατοῦντας ἐν ἀκακίᾳ.
Psa 84:12 Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.
Psa 85:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Εὐηρεστήθης, Κύριε, εἰς τὴν γῆν σου· ἔφερες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τὸν Ἰακώβ.
Psa 85:2 Συνεχώρησας τὴν ἀνομίαν τοῦ λαοῦ σου· ἐσκέπασας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Διάψαλμα.
Psa 85:3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου· ἀπέστρεψας ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου.
Psa 85:4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Θεὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ κατάπαυσον τὸν καθ ἡμῶν θυμὸν σου.
Psa 85:5 Θέλεις εἶσθαι διαπαντὸς ὠργισμένος εἰς ἡμᾶς θέλεις ἐπεκτείνει τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν
Psa 85:6 Δὲν θέλεις πάλιν ζωοποιήσει ἡμᾶς, διὰ νὰ εὐφραίνηται ὁ λαὸς σου εἰς σέ
Psa 85:7 Δεῖξον εἰς ἡμᾶς, Κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ δὸς εἰς ἡμᾶς τὴν σωτηρίαν σου.
Psa 85:8 Θέλω ἀκούσει τί θέλει λαλήσει Κύριος ὁ Θεός· διότι θέλει λαλήσει εἰρήνην πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· καὶ ἄς μὴ ἐπιστρέψωσιν εἰς ἀφροσύνην.
Psa 85:9 Βεβαίως πλησίον τῶν φοβουμένων αὐτὸν εἶναι ἡ σωτηρία αὐτοῦ, διὰ νὰ κατοικῇ δόξα ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
Psa 85:10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συναπηντήθησαν· δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη ἐφιλήθησαν.
Psa 85:11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς θέλει ἀναβλαστήσει· καὶ δικαιοσύνη ἐξ οὐρανοῦ θέλει κύψει.
Psa 85:12 Ὁ Κύριος βεβαίως θέλει δώσει τὸ ἀγαθόν· καὶ ἡ γῆ ἡμῶν θέλει δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.
Psa 85:13 Δικαιοσύνη ἔμπροσθεν αὐτοῦ θέλει προπορεύεσθαι, καὶ θέλει βάλει αὐτὴν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν διαβημάτων αὐτοῦ.
Psa 86:1 Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ. Κλῖνον, Κύριε, τὸ ὠτίον σου· ἐπάκουσόν μου, διότι πτωχὸς καὶ πένης εἶμαι ἐγώ.
Psa 86:2 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, διότι εἶμαι ὅσιος· σύ, Θεὲ μου, σῶσον τὸν δοῦλόν σου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
Psa 86:3 Ἐλέησόν με, Κύριε, διότι πρὸς σὲ κράζω ὅλην τὴν ἡμέραν.
Psa 86:4 Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, διότι πρὸς σέ, Κύριε, ὑψόνω τὴν ψυχὴν μου.
Psa 86:5 Διότι σὺ, Κύριε, εἶσαι ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος καὶ πολυέλεος εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους σε.
Psa 86:6 Ἀκροάσθητι, Κύριε, τῆς προσευχῆς μου καὶ πρόσεξον εἰς τὴν φωνὴν τῶν δεήσεών μου.
Psa 86:7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου θέλω σὲ ἐπικαλεῖσθαι, διότι θέλεις μοῦ εἰσακούει.
Psa 86:8 Δὲν εἶναι ὅμοιός σου μεταξὺ τῶν θεῶν, Κύριε· οὐδὲ ἔργα ὅμοια τῶν ἔργων σου.
Psa 86:9 Πάντα τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἔκαμες, θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ προσκυνήσει ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ θέλουσι δοξάσει τὸ ὄνομά σου·
Psa 86:10 διότι μέγας εἶσαι καὶ κάμνεις θαυμάσια· σὺ εἶσαι Θεὸς μόνος.
Psa 86:11 Δίδαξόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν σου, καὶ θέλω περιπατεῖ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· προσήλονε τὴν καρδίαν μου εἰς τὸν φόβον τοῦ ὀνόματός σου.
Psa 86:12 Θέλω σὲ αἰνεῖ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου καὶ θέλω δοξάζει τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Psa 86:13 διότι μέγα ἐπ ἐμὲ τὸ ἔλεός σου· καὶ ἠλευθέρωσας τὴν ψυχὴν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.
Psa 86:14 Θεέ, οἱ ὑπερήφανοι ἐσηκώθησαν κατ ἐμοῦ, καὶ αἱ συνάξεις τῶν βιαστῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· καὶ δὲν σὲ ἔθεσαν ἐνώπιόν αὐτῶν.
Psa 86:15 Ἀλλὰ σύ, Κύριε, εἶσαι Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.
Psa 86:16 Ἐπίβλεψον ἐπ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὴν δύναμίν σου εἰς τὸν δοῦλόν σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς δούλης σου.
Psa 86:17 Κάμε εἰς ἐμὲ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, διὰ νὰ ἴδωσιν οἱ μισοῦντές με καὶ νὰ αἰσχυνθῶσι· διότι σύ, Κύριε, μὲ ἐβοήθησας καὶ μὲ παρηγόρησας.
Psa 87:1 Ψαλμὸς ᾠδῆς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ. Τὸ θεμέλιον αὐτοῦ εἶναι εἰς τὰ ὄρη τὰ ἅγια.
Psa 87:2 Ἀγαπᾷ ὁ Κύριος τὰς πύλας τῆς Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα τοῦ Ἰακώβ.
Psa 87:3 Ἔνδοξα ἐλαλήθησαν περὶ σοῦ, πόλις τοῦ Θεοῦ. Διάψαλμα.
Psa 87:4 Θέλω ἀναφέρει τὴν Ῥαὰβ καὶ τὴν Βαβυλῶνα μεταξὺ τῶν γνωριζόντων με· ἰδού, ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ Τύρος μετὰ τῆς Αἰθιοπίας· οὗτος ἐγεννήθη ἐκεῖ.
Psa 87:5 Καὶ περὶ τῆς Σιὼν θέλουσιν εἰπεῖ, οὗτος καὶ ἐκεῖνος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ· καὶ αὐτὸς ὁ Ὕψιστος θέλει

στερεώσει αὐτήν.
Psa 87:6 Ὁ Κύριος θέλει ἀριθμήσει, ὅταν καταγράψῃ τοὺς λαούς, ὅτι οὗτος ἐγεννήθη ἐκεῖ. Διάψαλμα.
Psa 87:7 Καὶ οἱ ψάλται καθὼς καὶ οἱ λαληταὶ τῶν ὀργάνων θέλουσι λέγει, Πᾶσαι αἱ πηγαί μου εἶναι ἐν σοί.
Psa 88:1 Ὠιδὴ ψαλμοῦ διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ, εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Μαχαλὰθλεανώθ, Μασχὶλ τοῦ Αἱμὰν τοῦ Ἐζραΐτου. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέραν καὶ νύκτα ἔκραξα ἐνώπιόν σου·
Psa 88:2 Ἄς ἔλθῃ ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου· κλῖνον τὸ ὠτίον σου εἰς τὴν κραυγήν μου·
Psa 88:3 Διότι ἐνεπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου πλησιάζει εἰς τὸν ᾅδην.
Psa 88:4 Συγκατηριθμήθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς τὸν λάκκον· ἔγεινα ὡς ἄνθρωπος μὴ ἔχων δύναμιν·
Psa 88:5 ἐγκαταλελειμμένος μεταξὺ τῶν νεκρῶν, ὡς οἱ πεφονευμένοι, κοιτώμενοι ἐν τῷ τάφῳ, τοὺς ὁποίους δὲν ἐνθυμεῖσαι πλέον, καὶ οἵτινες ἀπεκόπησαν ἀπὸ τῆς χειρός σου.
Psa 88:6 Μ ἔβαλες εἰς τὸν κατώτατον λάκκον, εἰς τὸ σκότος, εἰς τὰ βάθη.
Psa 88:7 Ἐπ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τὰ κύματά σου ἐπέφερες ἐπ ἐμέ. Διάψαλμα.
Psa 88:8 Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ ἐμοῦ· μὲ ἔκαμες βδέλυγμα πρὸς αὐτούς· ἀπεκλείσθην καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐξέλθω.
Psa 88:9 Ὁ ὀφθαλμός μου ἠτόνησεν ἀπὸ τῆς θλίψεως· σὲ ἐπεκαλέσθην, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν· ἥπλωσα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Psa 88:10 Μήπως εἰς τοὺς νεκροὺς θέλεις κάμει θαυμάσια ἢ οἱ τεθνεῶτες θέλουσι σηκωθῇ καὶ θέλουσι σὲ αἰνέσει Διάψαλμα.
Psa 88:11 Μήπως ἐν τῷ τάφῳ θέλουσι διηγεῖσθαι τὸ ἔλεός σου ἢ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ φθορᾷ
Psa 88:12 Μήπως θέλουσι γνωρισθῇ ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν τῷ τόπῳ τῆς λήθης.
Psa 88:13 Ἀλλ ἐγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἔκραξα· καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου θέλει σὲ προφθάσει.
Psa 88:14 Διὰ τί, Κύριε, ἀπορρίπτεις τὴν ψυχήν μου, ἀποκρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ ἐμοῦ
Psa 88:15 Εἶμαι τεθλιμμένος καὶ ψυχομαχῶν ἐκ νεότητος· δοκιμάζω τοὺς φόβους σου καὶ εὑρίσκομαι ἐν ἀμηχανίᾳ.
Psa 88:16 Ἐπ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου· οἱ τρόμοι σου μὲ ἐφάνισαν.
Psa 88:17 Ὡς ὕδατα μὲ περιετριγύρισαν ὅλην τὴν ἡμέραν· ὁμοῦ μὲ περιεκύκλωσαν.
Psa 88:18 Ἀπεμάκρυνας ἀπ ἐμοῦ τὸν ἀγαπητὸν καὶ τὸν φίλον· οἱ γνωστοί μου εἶναι ἀφανεῖς.
Psa 89:1 Μασχὶλ τοῦ Ἐθὰν τοῦ Ἐζραΐτου. Τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα θέλω ψάλλει· διὰ τοῦ στόματός μου θέλω ἀναγγέλλει τὴν ἀλήθειάν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Psa 89:2 Διότι εἶπα, Τὸ ἔλεός σου θέλει θεμελιωθῇ εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλεις στερεώσει τὴν ἀλήθειάν σου.
Psa 89:3 Ἔκαμα διαθήκην μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου· ὤμοσα πρὸς Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου·
Psa 89:4 Διαπαντὸς θέλω στερεώσει τὸ σπέρμα σου, καὶ θέλω οἰκοδομήσει τὸν θρόνον σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Διάψαλμα.
Psa 89:5 Καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλουσιν ὑμνεῖ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε· καὶ ἡ ἀλήθειά σου θέλει ἐξυμνεῖσθαι ἐν τῇ συνάξει τῶν ἁγίων.
Psa 89:6 Διότι τίς ἐν τῷ οὐρανῷ δύναται νὰ ἐξισωθῇ μὲ τὸν Κύριον Τίς μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν δυνατῶν δύναται νὰ ὁμοιωθῇ μὲ τὸν Κύριον
Psa 89:7 Ὁ Θεὸς εἶναι φοβερὸς σφόδρα ἐν τῇ βουλῇ τῶν ἁγίων καὶ σεβαστὸς ἐν πᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτοῦ.
Psa 89:8 Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σου δυνατὸς εἶσαι, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου εἶναι κύκλῳ σου.
Psa 89:9 Σὺ δεσπόζεις τὴν ἔπαρσιν τῆς θαλάσσης· ὅταν σηκόνωνται τὰ κύματα αὐτῆς, σὺ ταπεινόνεις αὐτά.
Psa 89:10 Σὺ συνέτριψας τὴν Ῥαὰβ ὡς τραυματίαν· διὰ τοῦ βραχίονος τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.
Psa 89:11 Σοῦ εἶναι οἱ οὐρανοὶ καὶ σοῦ ἡ γῆ τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, σὺ ἐθεμελίωσας αὐτά.
Psa 89:12 Τὸν βορρᾶν καὶ τὸν νότον, σὺ ἔκτισας αὐτούς· Θαβὼρ καὶ Ἀερμὼν εἰς τὸ ὄνομά σου θέλουσιν ἀγάλλεσθαι.
Psa 89:13 Ἔχεις ἰσχυρὸν τὸν βραχίονα· κραταιὰ εἶναι ἡ χείρ σου· ὑψηλὴ ἡ δεξιά σου.
Psa 89:14 Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ κρίσις εἶναι ἡ βάσις τοῦ θρόνου σου· τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἀλήθεια θέλουσι προπορεύεσθαι ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου σου.
Psa 89:15 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· θέλουσι περιπατεῖ, Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου.
Psa 89:16 Εἰς τὸ ὄνομά σου θέλουσιν ἀγάλλεσθαι ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην σου θέλουσιν ὑψωθῇ.
Psa 89:17 Διότι σὺ εἶσαι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν· καὶ διὰ τῆς εὐμενείας σου θέλει ὑψωθῇ τὸ κέρας ἡμῶν.
Psa 89:18 Διότι ὁ Κύριος εἶναι ἡ ἀσπὶς ἡμῶν· καὶ ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ὁ βασιλεὺς ἡμῶν.
Psa 89:19 Ἐλάλησας τότε δί ὁράματος πρὸς τὸν ὅσιόν σου καὶ εἶπας· ἔθεσα βοήθειαν ἐπὶ τὸν δυνατόν· ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ·
Psa 89:20 Εὕρηκα Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου· μὲ τὸ ἔλαιον τὸ ἅγιόν μου ἔχρισα αὐτόν·
Psa 89:21 ἡ χείρ μου θέλει στερεόνει αὐτόν· καὶ ὁ βραχίων μου θέλει ἐνδυναμόνει αὐτόν.
Psa 89:22 δὲν θέλει ὑπερισχύσει ἐχθρὸς κατ αὐτοῦ· οὐδὲ υἱὸς ἀνομίας θέλει ταλαιπωρήσει αὐτόν.
Psa 89:23 Καὶ θέλω κατακόψει ἀπ ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν θέλω κατατροπώσει.

Psa 89:24 Ἡ δὲ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου θέλουσιν εἶσθαι μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου θέλει ὑψωθῆ τὸ κέρας αὐτοῦ.
Psa 89:25 Καὶ θέλω θέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ.
Psa 89:26 Αὐτὸς θέλει κράξει πρὸς ἐμέ, Πατὴρ μου εἶσαι, Θεὸς μου καὶ πέτρα τῆς σωτηρίας μου.
Psa 89:27 Ἐγὼ βεβαίως θέλω κάμει αὐτὸν πρωτότοκόν μου, Ὕψιστον ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.
Psa 89:28 Διαπαντὸς θέλω φυλάττει εἰς αὐτὸν τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου θέλει εἶσθαι στερεὰ μετ' αὐτοῦ.
Psa 89:29 Καὶ θέλω κάμει νὰ διαμένῃ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ.
Psa 89:30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου καὶ εἰς τὰς κρίσεις μου δὲν περιπατήσωσιν·
Psa 89:31 Ἐὰν παραβῶσι τὰ διατάγματά μου καὶ δὲν φυλάξωσι τὰς ἐντολὰς μου·
Psa 89:32 Τότε θέλω ἐπισκεφθῆ μὲ ῥάβδον τὰς παραβάσεις αὐτῶν καὶ μὲ πληγὰς τὰς παρανομίας αὐτῶν.
Psa 89:33 Τὸ ἔλεός μου ὅμως δὲν θέλω ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ θέλω ψευσθῆ κατὰ τῆς ἀληθείας μου.
Psa 89:34 Δὲν θέλω παραβῆ τὴν διαθήκην μου, οὐδὲ θέλω ἀθετήσει ὅ, τι ἐξῆλθεν ἐκ τῶν χειλέων μου.
Psa 89:35 Ἅπαξ ὤμοσα εἰς τὴν ἁγιότητά μου, ὅτι δὲν θέλω ψευσθῆ πρὸς τὸν Δαβίδ.
Psa 89:36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, ἐνώπιόν μου·
Psa 89:37 Ὡς ἡ σελήνη θέλει στερεωθῆ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ μάρτυς πιστὸς ἐν τῷ οὐρανῷ. Διάψαλμα.
Psa 89:38 Ἀλλὰ σὺ ἀπέβαλες καὶ ἐβδελύχθης, ὠργίσθης κατὰ τοῦ χριστοῦ σου·
Psa 89:39 ἠκύρωσας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου· ἐβεβήλωσας τὸ διάδημα αὐτοῦ ἕως τῆς γῆς.
Psa 89:40 Κατέβαλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ· ἠφάνισας τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ·
Psa 89:41 διαρπάζουσιν αὐτὸν πάντες οἱ διαβαίνοντες τὴν ὁδόν· κατεστάθη ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονας αὐτοῦ.
Psa 89:42 Ὕψωσας τὴν δεξιάν τῶν ἐναντίων αὐτοῦ· εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
Psa 89:43 ἤμβλυνας μάλιστα τὸ κοπτερὸν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ δὲν ἐστερέωσας αὐτὸν ἐν τῇ μάχῃ·
Psa 89:44 Ἔπαυσας τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ἔρριψας κατὰ γῆς.
Psa 89:45 Ὠλιγόστευσας τὰς ἡμέρας τῆς νεότητος αὐτοῦ· ἐνέδυσας αὐτὸν μὲ αἰσχύνην. Διάψαλμα.
Psa 89:46 Ἕως πότε, Κύριε θέλεις κρύπτεσθαι διαπαντός θέλει καίεσθαι ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου
Psa 89:47 Μνήσθητι πόσον βραχὺς εἶναι ὁ καιρὸς μου, ἐν τίνι ματαιότητι ἐποίησας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Psa 89:48 Τίς ἄνθρωπος θέλει ζήσει καὶ δὲν θέλει ἰδεῖ θάνατον τίς θέλει λυτρώσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ᾅδου Διάψαλμα.
Psa 89:49 Ποῦ εἶναι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, τὰ ὁποῖα ὤμοσας πρὸς τὸν Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου
Psa 89:50 Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, τὸν ὁποῖον φέρω ἐν τῷ κόλπῳ μου ὑπὸ τοσούτων πολυαρίθμων λαῶν·
Psa 89:51 μὲ τὸν ὁποῖον ὠνείδισαν οἱ ἐχθροὶ σου, Κύριε· μὲ τὸν ὁποῖον ὠνείδισαν τὰ ἴχνη τοῦ χριστοῦ σου.
Psa 89:52 Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀμήν, καὶ ἀμήν.
Psa 90:1 Προσευχὴ τοῦ Μωϋσέως, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Κύριε, σὺ ἔγεινες εἰς ἡμᾶς καταφυγὴ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Psa 90:2 Πρὶν γεννηθῶσι τὰ ὄρη, καὶ πλάσῃς τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος, σὺ εἶσαι ὁ Θεός.
Psa 90:3 Ἐπαναφέρεις τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν χοῦν· καὶ λέγεις, Ἐπιστρέψατε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
Psa 90:4 Διότι χίλια ἔτη ἐνώπιόν σου εἶναι ὡς ἡμέρα ἡ χθές, ἥτις παρῆλθε, καὶ ὡς φυλακὴ νυκτός.
Psa 90:5 Κατακλύζεις αὐτούς· εἶναι ὡς ὄνειρον τῆς αὐγῆς, ὡς χόρτος ὅστις παρέρχεται·
Psa 90:6 τὸ πρωῒ ἀνθεῖ καὶ παρακμάζει· τὸ ἑσπέρας κόπτεται καὶ ξηραίνεται.
Psa 90:7 Διότι ἐκλείπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ταραττόμεθα.
Psa 90:8 Ἔθεσας τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, τὰ κρύφια ἡμῶν εἰς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.
Psa 90:9 Ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν παρέρχονται ἐν τῇ ὀργῇ σου· διατρέχομεν τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς διανόημα.
Psa 90:10 Αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς ἡμῶν εἶναι καθ' ἑαυτὰς ἑβδομήκοντα ἔτη, καὶ ἐὰν ἐν εὐρωστίᾳ, ὀγδοήκοντα ἔτη· πλὴν καὶ τὸ καλήτερον μέρος αὐτῶν εἶναι κόπος καὶ πόνος, διότι ταχέως παρέρχεται καὶ ἐμεῖς πετῶμεν.
Psa 90:11 Τίς γνωρίζει τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου ἀναλόγως τοῦ φόβου σου
Psa 90:12 Δίδαξον ἡμᾶς νὰ μετρῶμεν οὕτω τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ὥστε νὰ προσκολλῶμεν τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὴν σοφίαν.
Psa 90:13 Ἐπίστρεψον, Κύριε· ἕως πότε καὶ γενοῦ ἵλεως εἰς τοὺς δούλους σου.
Psa 90:14 Χόρτασον ἡμᾶς τοῦ ἐλέους σου ἀπὸ πρωΐας, καὶ θέλομεν ἀγάλλεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν.
Psa 90:15 Εὔφρανον ἡμᾶς ἀντὶ τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς ἔθλιψας ἡμᾶς, τῶν ἐτῶν καθ' ἃ εἴδομεν κακά.
Psa 90:16 Ἂς γείνῃ τὸ ἔργον σου φανερὸν εἰς τοὺς δούλους σου καὶ ἡ δόξα σου εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν·
Psa 90:17 καὶ ἂς ἦναι ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν στερέονε ἐφ' ἡμᾶς· ναί, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν, στερέονε αὐτό.
Psa 91:1 Ὁ κατοικῶν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ὑψίστου ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ Παντοκράτορος θέλει διατρίβει.
Psa 91:2 Θέλω λέγει πρὸς τὸν Κύριον, Σὺ εἶσαι καταφυγή μου καὶ φρούριόν μου· Θεὸς μου· ἐπ' αὐτὸν θέλω ἐλπίζει.
Psa 91:3 Διότι αὐτὸς θέλει σὲ λυτρόνει ἐκ τῆς παγίδος τῶν κυνηγῶν καὶ ἐκ θανατηφόρου λοιμοῦ.

Psa 91:4 Μὲ τὰ πτερὰ αὐτοῦ θέλει σὲ σκεπάζει, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ θέλεις εἶσθαι ἀσφαλής· ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ εἶναι πανοπλία καὶ ἀσπίς.
Psa 91:5 Δὲν θέλεις φοβεῖσθαι ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, τὴν ἡμέραν ἀπὸ βέλους πετωμένου.
Psa 91:6 Ἀπὸ θανατικοῦ, τὸ ὁποῖον περιπατεῖ ἐν σκότει· ἀπὸ ὀλέθρου, ὅστις ἐρημόνει ἐν μεσημβρίᾳ·
Psa 91:7 Χιλιὰς θέλει πίπτει ἐξ ἀριστερῶν σου καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου· πλὴν εἰς σὲ δὲν θέλει πλησιάζει.
Psa 91:8 Μόνον μὲ τοὺς ὀφθαλμούς σου θέλεις θεωρεῖ καὶ θέλεις βλέπει τῶν ἀσεβῶν τὴν ἀνταπόδοσιν.
Psa 91:9 Ἐπειδὴ σὺ τὸν Κύριον, τὴν ἐλπίδα μου, τὸν Ὕψιστον ἔκαμες καταφύγιόν σου,
Psa 91:10 δὲν θέλει συμβαίνει εἰς σὲ κακόν, καὶ μάστιξ δὲν θέλει πλησιάζει εἰς τὴν σκηνήν σου.
Psa 91:11 Διότι θέλει προστάξει εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ περὶ σοῦ, διὰ νὰ σὲ διαφυλάττωσιν ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
Psa 91:12 Θέλουσι σὲ σηκόνει ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
Psa 91:13 Θέλεις πατήσει ἐπὶ λέοντα καὶ ἐπὶ ἀσπίδα· θέλεις καταπατήσει σκύμνον καὶ δράκοντα.
Psa 91:14 Ἐπειδὴ ἔθεσεν εἰς ἐμὲ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, διὰ τοῦτο θέλω λυτρώσει αὐτόν· θέλω ὑψώσει αὐτόν, διότι ἐγνώρισε τὸ ὄνομά μου.
Psa 91:15 Θέλει μὲ ἐπικαλεῖσθαι, καὶ θέλω εἰσακούει αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ θέλω εἶσθαι ἐν θλίψει· θέλω λυτρόνει αὐτὸν καὶ θέλω δοξάζει αὐτόν.
Psa 91:16 Θέλω χορτάσει αὐτὸν μακρότητα ἡμερῶν καὶ θέλω δείξει εἰς αὐτὸν τὴν σωτηρίαν μου.
Psa 92:1 Ψαλμὸς ᾠδῆς διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Ἀγαθὸν τὸ νὰ δοξολογῇ τις τὸν Κύριον καὶ νὰ ψαλμῳδῇ εἰς τὸ ὄνομά σου, Ὕψιστε·
Psa 92:2 νὰ ἀναγγέλλῃ τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου πᾶσαν νύκτα,
Psa 92:3 μὲ δεκάχορδον ὄργανον καὶ μὲ ψαλτήριον· μέ ᾠδὴν καὶ κιθάραν.
Psa 92:4 Διότι μὲ εὔφρανας, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου· θέλω ἀγάλλεσθαι ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου.
Psa 92:5 Πόσον μεγάλα εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε βαθεῖς εἶναι οἱ διαλογισμοί σου σφόδρα.
Psa 92:6 Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀνόητος δὲν γνωρίζει, καὶ ὁ μωρὸς δὲν ἐννοεῖ τοῦτο·
Psa 92:7 ὅτι οἱ ἀσεβεῖς βλαστάνουσιν ὡς ὁ χόρτος, καὶ ἀνθοῦσι πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας, διὰ νὰ ἀφανισθῶσιν αἰωνίως.
Psa 92:8 Ἀλλὰ σύ, Κύριε, εἶσαι ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 92:9 Διότι, ἰδού, οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, διότι, ἰδού, οἱ ἐχθροί σου θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ· θέλουσι διασκορπισθῇ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας.
Psa 92:10 Ἀλλὰ σὺ θέλεις ὑψώσει ὡς τοῦ μονοκέρωτος τὸ κέρας μου· ἐγὼ θέλω χρισθῇ μὲ νέον ἔλαιον·
Psa 92:11 καὶ ὁ ὀφθαλμός μου θέλει ἰδεῖ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν μου· τὰ ὦτά μου θέλουσιν ἀκούσει περὶ τῶν κακοποιῶν τῶν ἐπανισταμένων κατ' ἐμοῦ.
Psa 92:12 Ὁ δίκαιος ὡς φοίνιξ θέλει ἀνθεῖ· ὡς κέδρος τοῦ Λιβάνου θέλει αὐξάνει.
Psa 92:13 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, θέλουσιν ἀνθεῖ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
Psa 92:14 θέλουσι καρποφορεῖ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βαθεῖ γήρατι, θέλουσιν εἶσθαι ἀκμάζοντες καὶ ἀνθηροί·
Psa 92:15 διὰ νὰ ἀναγγέλλωσιν ὅτι δίκαιος εἶναι ὁ Κύριος, τὸ φρούριόν μου· καὶ δὲν ὑπάρχει ἀδικία ἐν αὐτῷ.
Psa 93:1 Ὁ Κύριος βασιλεύει· μεγαλοπρέπειαν εἶναι ἐνδεδυμένος· ἐνδεδυμένος εἶναι ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζωσμένος· καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστερέωσεν, ὥστε δὲν θέλει σαλευθῇ.
Psa 93:2 Ἀπ' ἀρχῆς εἶναι ἐστερεωμένος ὁ θρόνος σου· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶσαι.
Psa 93:3 Ὕψωσαν οἱ ποταμοί, Κύριε, ὕψωσαν οἱ ποταμοὶ τὴν φωνὴν αὐτῶν· οἱ ποταμοὶ ὕψωσαν τὰ κύματα αὐτῶν.
Psa 93:4 Ὁ Κύριος ὁ ἐν ὑψίστοις εἶναι δυνατώτερος ὑπὲρ τὸν ἦχον πολλῶν ὑδάτων, ὑπὲρ τὰ δυνατὰ κύματα τῆς θαλάσσης·
Psa 93:5 τὰ μαρτύριά σου εἶναι πιστὰ σφόδρα· εἰς τὸν οἶκόν σου ἀνήκει ἁγιότης, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Psa 94:1 Θεὲ τῶν ἐκδικήσεων, Κύριε, Θεὲ τῶν ἐκδικήσεων, ἐμφάνηθι.
Psa 94:2 Ὑψώθητι, Κριτὰ τῆς γῆς· ἀπόδος ἀνταπόδοσιν εἰς τοὺς ὑπερηφάνους.
Psa 94:3 Ἕως πότε οἱ ἀσεβεῖς, Κύριε, ἕως πότε οἱ ἀσεβεῖς θέλουσι θριαμβεύει
Psa 94:4 Ἕως πότε θέλουσι προφέρει καὶ λαλεῖ σκληρά θέλουσι καυχᾶσθαι πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας
Psa 94:5 Τὸν λαόν σου, Κύριε, καταθλίβουσι καὶ τὴν κληρονομίαν σου κακοποιοῦσι.
Psa 94:6 Τὴν χήραν καὶ τὸν ξένον φονεύουσι καὶ θανατόνουσι τοὺς ὀρφανούς.
Psa 94:7 Καὶ λέγουσι, δὲν θέλει ἰδεῖ ὁ Κύριος οὐδὲ θέλει νοήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
Psa 94:8 Ἐννοήσατε, οἱ ἄφρονες μεταξὺ τοῦ λαοῦ· καὶ οἱ μωροί, πότε θέλετε φρονιμεύσει
Psa 94:9 Ὁ φυτεύσας τὸ ὠτίον, δὲν θέλει ἀκούσει ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμόν, δὲν θέλει ἰδεῖ
Psa 94:10 Ὁ σωφρονίζων τὰ ἔθνη, δὲν θέλει ἐλέγξει ὁ διδάσκων τὸν ἄνθρωπον γνῶσιν
Psa 94:11 Ὁ Κύριος γνωρίζει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἶναι μάταιοι.
Psa 94:12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον σωφρονίζεις, Κύριε, καὶ διὰ τοῦ νόμου σου διδάσκεις αὐτόν·
Psa 94:13 διὰ νὰ ἀναπαύῃς αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς συμφορᾶς, ἑωσοῦ σκαφθῇ λάκκος εἰς τὸν ἀσεβῆ.
Psa 94:14 Διότι δὲν θέλει ἀπορρίψει ὁ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ δὲν θέλει ἐγκαταλείψει.

Psa 94:15 Ἐπειδὴ ἡ κρίσις θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν δικαιοσύνην, καὶ θέλουσιν ἀκολουθήσει αὐτὴν πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
Psa 94:16 Τίς θέλει σηκωθῇ ὑπὲρ ἐμοῦ κατὰ τῶν πονηρευομένων τίς θέλει παρασταθῇ ὑπὲρ ἐμοῦ κατὰ τῶν ἐργατῶν τῆς ἀνομίας
Psa 94:17 Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν μὲ ἐβοήθει, παρ' ὀλίγον ἤθελε κατοικήσει ψυχή μου ἐν τῇ σιωπῇ.
Psa 94:18 Ὅτε ἔλεγον, ὠλίσθησεν ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου, Κύριε, μὲ ἐβοήθει.
Psa 94:19 Ἐν τῷ πλήθει τῶν ἀμηχανιῶν τῆς καρδίας μου, αἱ παρηγορίαι σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου.
Psa 94:20 Μήπως ἔχει μετὰ σοῦ συγκοινωνίαν ὁ θρόνος τῆς ἀνομίας, ὅστις μηχανᾶται ἀδικίαν ἀντὶ νόμου
Psa 94:21 Αὐτοὶ ἐφορμῶσι κατὰ τῆς ψυχῆς τοῦ δικαίου καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάζουσιν.
Psa 94:22 Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶναι εἰς ἐμὲ καταφύγιον καὶ ὁ Θεός μου τὸ φρούριον τῆς ἐλπίδος μου.
Psa 94:23 Καὶ θέλει ἐπιστρέψει ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ πονηρίᾳ αὐτῶν θέλει ἀφανίσει αὐτούς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν θέλει ἀφανίσει αὐτούς.
Psa 95:1 Δεῦτε, ἄς ἀγαλλιασθῶμεν εἰς τὸν Κύριον· ἄς ἀλαλάξωμεν εἰς τὸ φρούριον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.
Psa 95:2 Ἄς προφθάσωμεν ἐνώπιον αὐτοῦ μετὰ δοξολογίας· ἐν ψαλμοῖς ἄς ἀλαλάξωμεν εἰς αὐτόν.
Psa 95:3 Διότι Θεὸς μέγας εἶναι ὁ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.
Psa 95:4 Διότι εἰς αὐτοῦ τὴν χεῖρα εἶναι τὰ βάθη τῆς γῆς· καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων εἶναι αὐτοῦ.
Psa 95:5 Διότι αὐτοῦ εἶναι ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἔκαμεν αὐτήν· καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.
Psa 95:6 Δεῦτε, ἄς προσκυνήσωμεν καὶ ἄς προσπέσωμεν· ἄς γονατίσωμεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τοῦ Ποιητοῦ ἡμῶν.
Psa 95:7 Διότι αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς λαὸς τῆς βοσκῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Σήμερον ἐὰν ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ,
Psa 95:8 μὴ σκληρύνητε τὴν καρδίαν σας, ὡς ἐν τῷ παροργισμῷ, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Psa 95:9 ὅπου οἱ πατέρες σας μὲ ἐπείρασαν, μὲ ἐδοκίμασαν καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.
Psa 95:10 Τεσσαράκοντα ἔτη δυσηρεστήθην μὲ τὴν γενεὰν ἐκείνην, καὶ εἶπα, Οὗτος εἶναι λαὸς πεπλανημένος τὴν καρδίαν, καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδούς μου.
Psa 95:11 Διὰ τοῦτο ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, ὅτι εἰς τὴν ἀνάπαυσίν μου δὲν θέλουσιν εἰσέλθει.
Psa 96:1 Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον ᾆσμα νέον· ψάλατε εἰς τὸν Κύριον, πᾶσα ἡ γῆ.
Psa 96:2 Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον· εὐλογεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· κηρύττετε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ.
Psa 96:3 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
Psa 96:4 Διότι μέγας ὁ Κύριος καὶ ἀξιύμνητος σφόδρα· εἶναι φοβερὸς ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.
Psa 96:5 Διότι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἶναι εἴδωλα· ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε.
Psa 96:6 Δόξα καὶ μεγαλοπρέπεια εἶναι ἐνώπιον αὐτοῦ· ἰσχὺς καὶ ὡραιότης ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ.
Psa 96:7 Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον, πατριαὶ τῶν λαῶν, ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον δόξαν καὶ ἰσχύν.
Psa 96:8 Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· λάβετε προσφορὰς καὶ εἰσέλθετε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.
Psa 96:9 Προσκυνήσατε τὸν Κύριον ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πᾶσα ἡ γῆ.
Psa 96:10 Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ὁ Κύριος βασιλεύει· ἡ οἰκουμένη θέλει βεβαίως εἶσθαι ἐστερεωμένη· δὲν θέλει σαλευθῇ· αὐτὸς θέλει κρίνει τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
Psa 96:11 Ἄς εὐφραίνωνται οἱ οὐρανοί, καὶ ἄς ἀγάλλεται ἡ γῆ· ἄς ἠχῇ ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
Psa 96:12 Ἄς χαίρωσιν αἱ πεδιάδες καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς· τότε θέλουσιν ἀγάλλεσθαι πάντα τὰ δένδρα τοῦ δάσους
Psa 96:13 ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι ἔρχεται, διότι ἔρχεται διὰ νὰ κρίνῃ τὴν γῆν· θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.
Psa 97:1 Ὁ Κύριος βασιλεύει· ἄς ἀγάλλεται ἡ γῆ· ἄς εὐφραίνεται τὸ πλῆθος τῶν νήσων.
Psa 97:2 Νεφέλη καὶ ὁμίχλη εἶναι κύκλῳ αὐτοῦ· δικαιοσύνη καὶ κρίσις ἡ βάσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.
Psa 97:3 Πῦρ προπορεύεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ καταφλέγει πανταχόθεν, τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Psa 97:4 Αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ φωτίζουσι τὴν οἰκουμένην· εἶδεν ἡ γῆ καὶ ἐσαλεύθη.
Psa 97:5 Τὰ ὄρη διαλύονται ὡς κηρὸς ἀπὸ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου πάσης τῆς γῆς·
Psa 97:6 Ἀναγγέλλουσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ βλέπουσι πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.
Psa 97:7 Ἄς αἰσχυνθῶσι πάντες οἱ λατρεύοντες τὰ γλυπτά, οἱ καυχώμενοι εἰς τὰ εἴδωλα· προσκυνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ θεοί.
Psa 97:8 Ἤκουσεν ἡ Σιὼν καὶ εὐφράνθη, καὶ ἐχάρησαν αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰούδα διὰ τὰς κρίσεις σου, Κύριε.
Psa 97:9 Διότι σύ, Κύριε, εἶσαι ὕψιστος ἐφ' ὅλην τὴν γῆν· σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.
Psa 97:10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε τὸ κακόν· αὐτὸς φυλάττει τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ· ἐλευθερόνει αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἀσεβῶν.
Psa 97:11 Φῶς σπείρεται διὰ τὸν δίκαιον καὶ εὐφροσύνη διὰ τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
Psa 97:12 Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, καὶ ὑμνεῖτε τὴν μνήμην τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.
Psa 98:1 Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον ᾆσμα νέον· διότι ἔκαμε θαυμάσια· ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ ἐνήργησαν εἰς αὐτὸν σωτηρίαν.

Psa 98:2 Ὁ Κύριος ἔκαμε γνωστὴν τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ· ἔμπροσθεν τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
Psa 98:3 Ἐνεθυμήθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς εἶδον τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Psa 98:4 Ἀλαλάξατε εἰς τὸν Κύριον, πᾶσα ἡ γῆ· εὐφραίνεσθε καὶ ἀγάλλεσθε καὶ ψαλμῳδεῖτε.
Psa 98:5 Ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν Κύριον ἐν κιθάρᾳ· ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμῳδίας.
Psa 98:6 Μετὰ σαλπίγγων καὶ ἐν φωνῇ κερατίνης ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου.
Psa 98:7 Ἂς ἠχῇ ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
Psa 98:8 Οἱ ποταμοὶ ἂς κροτῶσι χεῖρας, τὰ ὄρη ἂς ἀγάλλωνται ὁμοῦ,
Psa 98:9 ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι ἔρχεται διὰ νὰ κρίνῃ τὴν γῆν· θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
Psa 99:1 Ὁ Κύριος βασιλεύει, ἂς τρέμωσιν οἱ λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβείμ· ἂς σεισθῇ ἡ γῆ.
Psa 99:2 Ὁ Κύριος εἶναι μέγας ἐν Σιών, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς εἶναι ὑψηλός.
Psa 99:3 Ἂς δοξολογῶσι τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ φοβερόν, διότι εἶναι ἅγιον·
Psa 99:4 καὶ τὴν δύναμιν τοῦ βασιλέως, ὅστις ἀγαπᾷ τὴν δικαιοσύνην· σὺ διώρισας τὴν εὐθύτητα, σὺ ἔκαμες κρίσιν καὶ δικαιοσύνην εἰς τὸν Ἰακώβ.
Psa 99:5 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ· διότι εἶναι ἅγιος.
Psa 99:6 Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν μεταξὺ τῶν ἱερέων αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ μεταξὺ τῶν ἐπικαλουμένων τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν.
Psa 99:7 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ἐφύλαξε τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα, τὰ ὁποῖα ἔδωκεν εἰς αὐτούς·
Psa 99:8 Κύριε Θεὲ ἡμῶν, σὺ εἰσήκουες αὐτῶν· ἔγεινας εἰς αὐτοὺς Θεὸς συγχωρητικός, πλὴν καὶ ἐκδικητὴς διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν.
Psa 99:9 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ· διότι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Psa 100:1 Ψαλμὸς δοξολογίας. Ἀλαλάξατε εἰς τὸν Κύριον, πᾶσα ἡ γῆ.
Psa 100:2 Δουλεύσατε εἰς τὸν Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ· ἔλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
Psa 100:3 Γνωρίσατε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεός· αὐτὸς ἔκαμεν ἡμᾶς, καὶ οὐχὶ ἡμεῖς· ἡμεῖς εἴμεθα λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς βοσκῆς αὐτοῦ.
Psa 100:4 Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν δοξολογίᾳ, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνῳ· δοξολογεῖτε αὐτόν· εὐλογεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Psa 100:5 Διότι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός· εἰς τὸν αἰῶνα μένει τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
Psa 101:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. Ἔλεος καὶ κρίσιν θέλω ψάλλει· εἰς σέ, Κύριε, θέλω ψαλμῳδεῖ.
Psa 101:2 Θέλω εἶσθαι συνετὸς ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε θέλεις ἐλθεῖ πρὸς ἐμέ θέλω περιπατεῖ ἐν ἀκεραιότητι τῆς καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.
Psa 101:3 Δὲν θέλω βάλει πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα πονηρόν· μισῶ τοὺς ποιοῦντας παράνομα· οὐδὲν τούτων θέλει κολληθῇ εἰς ἐμέ.
Psa 101:4 Ἡ διεστραμμένη καρδία θέλει ἀποβληθῇ ἀπ' ἐμοῦ· τὸν πονηρὸν δὲν θέλω γνωρίζει.
Psa 101:5 Τὸν καταλαλοῦντα κρυφίως τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον θέλω ἐξολοθρεύει· τὸν ἔχοντα ὑπερήφανον βλέμμα καὶ ἐπηρμένην καρδίαν, τοῦτον δὲν θέλω ὑποφέρει.
Psa 101:6 Οἱ ὀφθαλμοὶ μου θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, διὰ νὰ συγκατοικῶσι μετ' ἐμοῦ· ὁ περιπατῶν ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτος θέλει μὲ ὑπηρετεῖ.
Psa 101:7 Δὲν θέλει κατοικεῖ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου ὁ ἐργαζόμενος ἀπάτην· ὁ λαλῶν ψεῦδος δὲν θέλει στερεωθῇ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου.
Psa 101:8 Κατὰ πᾶσαν πρωΐαν θέλω ἐξολοθρεύει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς τῆς γῆς, διὰ νὰ ἐκκόψω ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Κυρίου πάντας τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας.
Psa 102:1 Προσευχὴ τοῦ τεθλιμμένου, ὅταν ἀδημονῇ, καὶ ἐκχέῃ τὸ παράπονον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἂς ἔλθῃ πρὸς σέ.
Psa 102:2 Μὴ κρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· καθ' ἣν ἡμέραν θλίβομαι, κλῖνον πρὸς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου· καθ' ἣν ἡμέραν σὲ ἐπικαλοῦμαι, ταχέως ἐπάκουέ μου.
Psa 102:3 Διότι ἐξέλιπον ὡς καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡς φρύγανον κατεξηράνθησαν.
Psa 102:4 Ἐπληγώθη ἡ καρδία μου καὶ ἐξηράνθη ὡς χόρτος, ὥστε ἐλησμόνησα νὰ τρώγω τὸν ἄρτον μου.
Psa 102:5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθησαν τὰ ὀστᾶ μου εἰς τὸ δέρμα μου.
Psa 102:6 Κατεστάθην ὅμοιος τοῦ ἐρημικοῦ πελεκάνος· ἔγεινα ὡς νυκτοκόραξ ἐν ταῖς ἐρήμοις.
Psa 102:7 Ἀγρυπνῶ καὶ εἶμαι ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.
Psa 102:8 Ὅλην τὴν ἡμέραν μὲ ὀνειδίζουσιν οἱ ἐχθροὶ μου· οἱ μαινόμενοι ὀμνύουσι κατ' ἐμοῦ.
Psa 102:9 Διότι ἔφαγον στάκτην ὡς ἄρτον καὶ συνεκέρασα μὲ δάκρυα τὸ ποτόν μου,

Psa 102:10 ἐξ αἰτίας τῆς ὀργῆς σου καὶ τῆς ἀγανακτήσεώς σου· διότι σηκώσας μὲ ἔρριψας κάτω.
Psa 102:11 Αἱ ἡμέραι μου παρέρχονται ὡς σκιά, καὶ ἐγὼ ἐξηράνθην ὡς χόρτος.
Psa 102:12 Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα διαμένεις, καὶ τὸ μνημόσυνον σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.
Psa 102:13 Σὺ θέλεις σηκωθῆ, θέλεις σπλαγχνισθῆ τὴν Σιών· διότι εἶναι καιρὸς νὰ ἐλεήσῃς αὐτήν, διότι ὁ διωρισμένος καιρὸς ἔφθασεν.
Psa 102:14 Ἐπειδὴ οἱ δοῦλοι σου ἀρέσκονται εἰς τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ σπλαγχνίζονται τὸ χῶμα αὐτῆς.
Psa 102:15 Τότε τὰ ἔθνη θέλουσι φοβηθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.
Psa 102:16 Ὅταν ὁ Κύριος οἰκοδομήσῃ τὴν Σιὼν θέλει φανῆ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
Psa 102:17 Θέλει ἐπιβλέψει ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ἐγκαταλελειμμένων καὶ δὲν θέλει καταφρονήσει τὴν δέησιν αὐτῶν.
Psa 102:18 Τοῦτο θέλει γραφθῆ διὰ τὴν γενεάν τὴν ἐπερχομένην· καὶ ὁ λαός, ὅστις θέλει δημιουργηθῆ, θέλει αἰνεῖ τὸν Κύριον.
Psa 102:19 Διότι ἔκυψεν ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ ἁγιαστηρίου αὐτοῦ, ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος ἐπὶ τὴν γῆν,
Psa 102:20 διὰ νὰ ἀκούσῃ τὸν στεναγμὸν τῶν δεσμίων, διὰ νὰ λύσῃ τοὺς καταδεδικασμένους εἰς θάνατον·
Psa 102:21 διὰ νὰ κηρύττωσιν ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ,
Psa 102:22 ὅταν συναχθῶσιν ὁμοῦ οἱ λαοὶ καὶ αἱ βασιλεῖαι, διὰ νὰ δουλεύσωσι τὸν Κύριον.
Psa 102:23 Ἠδυνάτισεν ἐν τῇ ὁδῷ τὴν ἰσχὺν μου· συνέτεμε τὰς ἡμέρας μου.
Psa 102:24 Ἐγὼ εἶπα, Μὴ μὲ ἁρπάσῃς, Θεὲ μου, ἐν τῷ ἡμίσει τῶν ἡμερῶν μου· τὰ ἔτη σου εἶναι εἰς γενεὰς γενεῶν.
Psa 102:25 Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί.
Psa 102:26 Αὐτοὶ θέλουσιν ἀπολεσθῆ, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον θέλουσι παλαιωθῆ· ὡς περιένδυμα θέλεις τυλίξει αὐτούς, καὶ θέλουσιν ἀλλαχθῆ·
Psa 102:27 σὺ ὅμως εἶσαι ὁ αὐτός, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θέλουσιν ἐκλείψει.
Psa 102:28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου θέλουσι κατοικεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν θέλει διαμένει ἐνώπιόν σου.
Psa 103:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Psa 103:2 Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ λησμονῇς πάσας τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ·
Psa 103:3 τὸν συγχωροῦντα πάσας τὰς ἀνομίας σου· τὸν ἰατρεύοντα πάσας τὰς ἀρρωστίας σου·
Psa 103:4 τὸν λυτρόνοντα ἐκ τῆς φθορᾶς τὴν ζωὴν σου· τὸν στεφανοῦντά σε μὲ ἔλεος καὶ οἰκτιρμούς·
Psa 103:5 τὸν χορτάζοντα ἐν ἀγαθοῖς τὸ γῆράς σου· ἡ νεότης σου ἀνανεοῦται ὡς τοῦ ἀετοῦ.
Psa 103:6 Ὁ Κύριος κάμνει δικαιοσύνην καὶ κρίσιν εἰς πάντας τοὺς ἀδικουμένους.
Psa 103:7 Ἐφανέρωσε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωϋσῆν, τὰ ἔργα αὐτοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Psa 103:8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων εἶναι ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
Psa 103:9 Δὲν θέλει δικολογεῖ διαπαντὸς οὐδὲ θέλει φυλάττει τὴν ὀργὴν αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 103:10 Δὲν ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, οὐδὲ ἀνταπέδωκεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Psa 103:11 Διότι ὅσον εἶναι τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ὑπεράνω τῆς γῆς, τόσον μέγα εἶναι τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Psa 103:12 Ὅσον ἀπέχει ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ τῆς δύσεως, τόσον ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Psa 103:13 Καθὼς σπλαγχνίζεται ὁ πατὴρ τὰ τέκνα, οὕτως ὁ Κύριος σπλαγχνίζεται τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Psa 103:14 Διότι αὐτὸς γνωρίζει τὴν πλάσιν ἡμῶν, ἐνθυμεῖται ὅτι εἴμεθα χῶμα.
Psa 103:15 Τοῦ ἀνθρώπου αἱ ἡμέραι εἶναι ὡς χόρτος· ὡς τὸ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἀνθεῖ.
Psa 103:16 Διότι διέρχεται ὁ ἄνεμος ἐπ' αὐτοῦ, καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον· καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ δὲν γνωρίζει αὐτὸ πλέον.
Psa 103:17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν·
Psa 103:18 ἐπὶ τοὺς φυλάττοντας τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ ἐνθυμουμένους τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διὰ νὰ ἐκπληρῶσιν αὐτάς.
Psa 103:19 Ὁ Κύριος ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ δεσπόζει τὰ πάντα.
Psa 103:20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἐν ἰσχΰϊ, οἱ ἐκτελοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, οἱ ἀκούοντες τῆς φωνῆς τοῦ λόγου αὐτοῦ.
Psa 103:21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ἐκτελοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Psa 103:22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Psa 104:1 Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε Θεὲ μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα· τιμὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν εἶσαι ἐνδεδυμένος·
Psa 104:2 ὁ περιτυλιττόμενος τὸ φῶς ὡς ἱμάτιον, ὁ ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡς καταπέτασμα·
Psa 104:3 ὁ στεγάζων μὲ ὕδατα τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· ὁ ποιῶν τὰ νέφη ἅμαξαν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
Psa 104:4 ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·
Psa 104:5 ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν βάσιν αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Psa 104:6 Μὲ τὴν ἄβυσσον, ὡς μὲ ἱμάτιον, ἐκάλυψας αὐτήν· τὰ ὕδατα ἐστάθησαν ἐπὶ τῶν ὀρέων·
Psa 104:7 ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ἔφυγον· ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς βροντῆς σου ἐσύρθησαν ἐν βίᾳ·

Psa 104:8 ἀνέβησαν εἰς τὰ ὄρη, κατέβησαν εἰς τὰς κοιλάδας, εἰς τόπον, τὸν ὁποῖον διώρισας δἰ αὐτά·
Psa 104:9 ἔθεσας ὅριον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλουσιν ὑπερβῇ οὐδὲ θέλουσιν ἐπιστρέψει διὰ νὰ σκεπάσωσι τὴν γῆν.
Psa 104:10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς εἰς τὰς φάραγγας, διὰ νὰ ῥέωσιν ἀναμέσον τῶν ὀρέων·
Psa 104:11 ποτίζουσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· οἱ ἄγριοι ὄνοι σβύνουσι τὴν δίψαν αὐτῶν·
Psa 104:12 πλησίον αὐτῶν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦσι, καὶ ἀναμέσον τῶν κλάδων κελαδοῦσιν.
Psa 104:13 Ὁ ποτίζων τὰ ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορταίνει ἡ γῆ.
Psa 104:14 Ὁ ἀναδίδων χόρτον διὰ τὰ κτήνη καὶ βοτάνην πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἐξάγῃ τροφὴν ἐκ τῆς γῆς,
Psa 104:15 καὶ οἶνον εὐφραίνοντα τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἔλαιον διὰ νὰ λαμπρύνῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἄρτον στηρίζοντα τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου.
Psa 104:16 Ἐχορτάσθησαν τὰ δένδρα τοῦ Κυρίου· αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, τὰς ὁποίας ἐφύτευσεν·
Psa 104:17 Ὅπου τὰ πετεινὰ κάμνουσι φωλεάς· αἱ πεῦκαι εἶναι ἡ κατοικία τοῦ πελαργοῦ.
Psa 104:18 Τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ εἶναι διὰ τὰς δορκάδας· αἱ πέτραι καταφυγὴ εἰς τοὺς δασύποδας.
Psa 104:19 Ἔκαμε τὴν σελήνην διὰ τοὺς καιρούς· ὁ ἥλιος γνωρίζει τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Psa 104:20 Φέρεις σκότος, καὶ γίνεται νύξ· ἐν αὐτῇ περιφέρονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δάσους·
Psa 104:21 οἱ σκύμνοι βρυχῶνται διὰ νὰ ἁρπάσωσι, καὶ νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν τροφὴν αὐτῶν.
Psa 104:22 Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει· συνάγονται καὶ πλαγιάζουσιν ἐν τοῖς σπηλαίοις αὐτῶν·
Psa 104:23 ἐξέρχεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Psa 104:24 Πόσον μεγάλα εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε· τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἡ γῆ εἶναι πλήρης τῶν ποιημάτων σου·
Psa 104:25 αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος. Ἐκεῖ εἶναι ἑρπετὰ ἀναρίθμητα, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
Psa 104:26 ἐκεῖ διατρέχουσι τὰ πλοῖα· ἐκεῖ ὁ Λευϊάθαν οὗτος, τὸν ὁποῖον ἔπλασας διὰ νὰ παίζῃ ἐν αὐτῇ.
Psa 104:27 Πάντα ταῦτα ἐπὶ σὲ ἐλπίζουσι, διὰ νὰ δώσῃς ἐν καιρῷ τὴν τροφὴν αὐτῶν.
Psa 104:28 Δίδεις εἰς αὐτά, συνάγουσιν· ἀνοίγεις τὴν χεῖρά σου, χορταίνουσιν ἀγαθά.
Psa 104:29 Ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου, ταράττονται· σηκόνεις τὴν πνοὴν αὐτῶν, ἀποθνήσκουσι καὶ εἰς τὸ χῶμα αὐτῶν ἐπιστρέφουσιν·
Psa 104:30 ἐξαποστέλλεις τὸ πνεῦμά σου, κτίζονται, καὶ ἀνανεόνεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Psa 104:31 Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἔστω εἰς τὸν αἰῶνα· ἄς εὐφραίνεται ὁ Κύριος εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ·
Psa 104:32 ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κάμνων αὐτὴν νὰ τρέμῃ· ἐγγίζει τὰ ὄρη, καὶ καπνίζουσι.
Psa 104:33 Θέλω ψάλλει εἰς τὸν Κύριον ἐνόσῳ ζῶ· θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸν Θεὸν μου ἐνόσῳ ὑπάρχω.
Psa 104:34 Ἡ εἰς αὐτὸν μελέτη μου θέλει εἶσθαι γλυκεῖα· ἐγὼ θέλω εὐφραίνεσθαι εἰς τὸν Κύριον.
Psa 104:35 Ἄς ἐκλείψωσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οἱ ἀσεβεῖς ἄς μὴ ὑπάρχωσι πλέον. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Psa 105:1 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον· ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· κάμετε γνωστὰ ἐν τοῖς λαοῖς τὰ ἔργα αὐτοῦ.
Psa 105:2 Ψάλλετε εἰς αὐτόν· ψαλμῳδεῖτε εἰς αὐτόν· λαλεῖτε περὶ πάντων τῶν θαυμασίων αὐτοῦ.
Psa 105:3 Καυχᾶσθε εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα· ἄς εὐφραίνεται ἡ καρδία τῶν ἐκζητούντων τὸν Κύριον.
Psa 105:4 Ζητεῖτε τὸν Κύριον καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ· ἐκζητεῖτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.
Psa 105:5 Μνημονεύετε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ τὰ ὁποῖα ἔκαμε· τῶν τεραστίων αὐτοῦ καὶ τῶν κρίσεων τοῦ στόματος αὐτοῦ·
Psa 105:6 Σπέρμα Ἀβραὰμ τοῦ δούλου αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ, οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.
Psa 105:7 Αὐτὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ εἶναι αἱ κρίσεις αὐτοῦ.
Psa 105:8 Μνημονεύετε πάντοτε τῆς διαθήκης αὐτοῦ, τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον προσέταξεν εἰς χιλίας γενεάς,
Psa 105:9 τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσαάκ·
Psa 105:10 καὶ ἐβεβαίωσεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰακὼβ διὰ νόμου, πρὸς τὸν Ἰσραὴλ διὰ διαθήκην αἰώνιον,
Psa 105:11 λέγων, Εἰς σὲ θέλω δώσει τὴν γῆν Χαναάν, μερίδα τῆς κληρονομίας σας.
Psa 105:12 Ἐνῷ ἦσαν αὐτοὶ ὀλιγοστοὶ τὸν ἀριθμόν, ὀλίγοι, καὶ πάροικοι ἐν αὐτῇ,
Psa 105:13 καὶ διήρχοντο ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος, ἀπὸ βασιλείου εἰς ἄλλον λαόν,
Psa 105:14 δὲν ἀφῆκεν ἄνθρωπον νὰ ἀδικήσῃ αὐτούς· μάλιστα ὑπὲρ αὐτῶν ἤλεγξε βασιλεῖς,
Psa 105:15 λέγων, μὴ ἐγγίσητε τοὺς κεχρισμένους μου καὶ μὴ κακοποιήσητε τοὺς προφήτας μου.
Psa 105:16 Καὶ ἐκάλεσε πεῖναν ἐπὶ τὴν γῆν· συνέτριψε πᾶν στήριγμα ἄρτου.
Psa 105:17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, Ἰωσὴφ τὸν πωληθέντα ὡς δοῦλον·
Psa 105:18 τοῦ ὁποίου τοὺς πόδας ἔσφιγξαν ἐν δεσμοῖς· ἔβαλον αὐτὸν εἰς τὰ σίδηρα·
Psa 105:19 ἑωσοῦ ἔλθῃ ὁ λόγος αὐτοῦ· ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐδοκίμασεν αὐτόν.
Psa 105:20 Ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν· ὁ ἄρχων τῶν λαῶν, καὶ ἠλευθέρωσεν αὐτόν.
Psa 105:21 Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα ἐπὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτοῦ·
Psa 105:22 διὰ νὰ παιδεύῃ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρέσκειαν αὐτοῦ, καὶ νὰ διδάξῃ σοφίαν τοὺς πρεσβυτέρους

αὐτοῦ.
Psa 105:23 Τότε ἦλθεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὁ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.
Psa 105:24 Καὶ ὁ Κύριος ηὔξησε σφόδρα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Psa 105:25 Ἐστράφη ἡ καρδία αὐτῶν εἰς τὸ νὰ μισῶσι τὸν λαὸν αὐτοῦ, εἰς τὸ νὰ δολιεύωνται ἐναντίον τῶν δούλων αὐτοῦ.
Psa 105:26 Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἀαρών, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν.
Psa 105:27 Ἐξετέλεσαν ἐν μέσῳ αὐτῶν τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ.
Psa 105:28 Ἐξαπέστειλε σκότος, καὶ ἐσκότασε· καὶ δὲν ἠπείθησαν εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ.
Psa 105:29 Μετέβαλε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
Psa 105:30 Ἡ γῆ αὐτῶν ἀνέβρυσε βατράχους, ἕως τῶν ταμείων τῶν βασιλέων αὐτῶν.
Psa 105:31 Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνίπες εἰς πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν.
Psa 105:32 Ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς χάλαζαν ἀντὶ βροχῆς, καὶ πῦρ φλογερὸν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν·
Psa 105:33 καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκέας αὐτῶν, καὶ συνέτριψε τὰ δένδρα τῶν ὁρίων αὐτῶν.
Psa 105:34 Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος ἀναρίθμητος·
Psa 105:35 καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.
Psa 105:36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, τὴν ἀπαρχὴν πάσης δυνάμεως αὐτῶν.
Psa 105:37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς μετὰ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἀσθενὴς ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν.
Psa 105:38 Εὐφράνθη ἡ Αἴγυπτος εἰς τὴν ἔξοδον αὐτῶν· διότι ὁ φόβος αὐτῶν εἶχεν ἐπιπέσει ἐπ' αὐτούς.
Psa 105:39 Ἐξήπλωσε νεφέλην διὰ νὰ σκεπάζῃ αὐτούς, καὶ πῦρ διὰ νὰ φέγγῃ τὴν νύκτα.
Psa 105:40 Ἐζήτησαν, καὶ ἔφερεν ὀρτύκια· καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐχόρτασεν αὐτούς.
Psa 105:41 Διήνοιξε τὴν πέτραν, καὶ ἀνέβλυσαν ὕδατα, καὶ διέρρευσαν ποταμοὶ ἐν τόποις ἀνύδροις.
Psa 105:42 Διότι ἐνεθυμήθη τὸν λόγον τὸν ἅγιον αὐτοῦ, τὸν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.
Psa 105:43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν χαρᾷ·
Psa 105:44 καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὰς γαίας τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐκληρονόμησαν τοὺς κόπους τῶν λαῶν·
Psa 105:45 διὰ νὰ φυλάττωσι τὰ διατάγματα αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐκτελῶσι τοὺς νόμους αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.
Psa 106:1 Ἀλληλούϊα. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός· διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 106:2 Τίς δύναται νὰ κηρύξῃ τὰ κραταιὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, νὰ κάμῃ ἀκουστὰς πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ
Psa 106:3 Μακάριοι οἱ φυλάττοντες κρίσιν, οἱ πράττοντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
Psa 106:4 Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ εὐμενείᾳ τῇ πρὸς τὸν λαόν σου· ἐπισκέφθητί με ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου·
Psa 106:5 διὰ νὰ βλέπω τὸ καλὸν τῶν ἐκλεκτῶν σου, διὰ νὰ εὐφραίνωμαι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, διὰ νὰ καυχῶμαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.
Psa 106:6 Ἡμαρτήσαμεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· ἠνομήσαμεν, ἠσεβήσαμεν.
Psa 106:7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ δὲν ἐνόησαν τὰ θαυμάσιά σου· δὲν ἐνεθυμήθησαν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σὲ παρώργισαν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
Psa 106:8 Καὶ ὅμως ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διὰ νὰ κάμῃ γνωστὰ τὰ κραταιὰ ἔργα αὐτοῦ.
Psa 106:9 Καὶ ἐπετίμησε τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἐξηράνθη· καὶ διεβίβασεν αὐτοὺς διὰ τῶν ἀβύσσων ὡς δἰ ἐρήμου·
Psa 106:10 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ μισοῦντος αὐτούς, καὶ ἐλύτρωσεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ.
Psa 106:11 Καὶ τὰ ὕδατα κατεκάλυψαν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· δὲν ἀπελείφθη οὐδὲ εἷς ἐξ αὐτῶν.
Psa 106:12 Τότε ἐπίστευσαν εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ· ἔψαλαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.
Psa 106:13 Πλὴν ταχέως ἐλησμόνησαν τὰ ἔργα αὐτοῦ· δὲν περιέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ·
Psa 106:14 Ἀλλ' ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἀνύδρῳ.
Psa 106:15 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν αἴτησιν αὐτῶν· ἀπέστειλεν ὅμως εἰς αὐτοὺς νόσον θανατηφόρον.
Psa 106:16 Ἐφθόνησαν ἔτι τὸν Μωϋσῆν ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον τοῦ Κυρίου.
Psa 106:17 Ἡ γῆ ἤνοιξε καὶ κατέπιε τὸν Δαθάν, καὶ ἐσκέπασε τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἀβειρών·
Psa 106:18 καὶ πῦρ ἐξήφθη ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ἡ φλὸξ κατέκαυσε τοὺς ἀσεβεῖς.
Psa 106:19 Κατεσκεύασαν μόσχον ἐν Χωρὴβ, καὶ προσεκύνησαν τὸ χωνευτόν·
Psa 106:20 καὶ μετήλλαξαν τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ὁμοίωμα βοὸς τρώγοντος χόρτον.
Psa 106:21 Ἐλησμόνησαν τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρα αὐτῶν τὸν ποιήσαντα μεγαλεῖα ἐν Αἰγύπτῳ,
Psa 106:22 θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ, φοβερὰ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
Psa 106:23 Καὶ εἶπε νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτούς, ἂν ὁ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ δὲν ἵστατο ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀποστρέψῃ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἀφανίσῃ αὐτούς.
Psa 106:24 Κατεφρόνησαν ἔτι τὴν γῆν τὴν ἐπιθυμητήν· δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ·
Psa 106:25 καὶ ἐγόγγυσαν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν· δὲν εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου.
Psa 106:26 Διὰ τοῦτο ἐσήκωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατ' αὐτῶν, διὰ νὰ καταστρέψῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Psa 106:27 καὶ νὰ στρέψῃ τὸ σπέρμα αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ νὰ διασκορπίσῃ αὐτοὺς εἰς τοὺς τόπους.
Psa 106:28 Καὶ προσεκολλήθησαν εἰς τὸν Βεελφεγώρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν·

Psa 106:29 καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὥστε ἐφώρμησεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ πληγή.
Psa 106:30 Ἀλλὰ σταθεὶς ὁ Φινεὲς ἔκαμε κρίσιν· καὶ ἡ πληγὴ ἔπαυσε·
Psa 106:31 καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἕως αἰῶνος.
Psa 106:32 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ὕδασι τῆς ἀντιλογίας, καὶ ἔπαθε κακῶς ὁ Μωϋσῆς δἰ αὐτούς·
Psa 106:33 διότι παρώργισαν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ὥστε ἐλάλησεν ἀστοχάστως διὰ τῶν χειλέων αὐτοῦ.
Psa 106:34 Δὲν ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς αὐτούς·
Psa 106:35 ἀλλ' ἐσμίχθησαν μετὰ τῶν ἐθνῶν καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν·
Psa 106:36 καὶ ἐλάτρευσαν τὰ γλυπτὰ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἔγειναν παγὶς εἰς αὐτούς·
Psa 106:37 καὶ ἐθυσίασαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν εἰς τὰ δαιμόνια·
Psa 106:38 Καὶ ἔχυσαν αἷμα ἀθῷον, τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοὺς ὁποίους ἐθυσίασαν εἰς τὰ γλυπτὰ τῆς Χαναάν· καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ ἐξ αἱμάτων.
Psa 106:39 Καὶ ἐμολύνθησαν μὲ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν μὲ τὰς πράξεις αὐτῶν.
Psa 106:40 Διὰ τοῦτο ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐξήφθη κατὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύχθη τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ,
Psa 106:41 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐκυρίευσαν αὐτοὺς οἱ μισοῦντες αὐτούς.
Psa 106:42 Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.
Psa 106:43 Πολλάκις ἐλύτρωσεν αὐτούς, ἀλλ' αὐτοὶ παρώργισαν αὐτὸν μὲ τὰς βουλὰς αὐτῶν· διὸ ἐταπεινώθησαν διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
Psa 106:44 Πλὴν ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν θλίψιν αὐτῶν, ὅτε ἤκουσε τὴν κραυγὴν αὐτῶν·
Psa 106:45 καὶ ἐνεθυμήθη τὴν πρὸς αὐτοὺς διαθήκην αὐτοῦ καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.
Psa 106:46 Καὶ ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ εὕρωσιν ἔλεος ἐνώπιον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς.
Psa 106:47 Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συνάγαγε ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, διὰ νὰ δοξολογῶμεν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ νὰ καυχώμεθα εἰς τὴν αἴνεσίν σου.
Psa 106:48 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἄς λέγη πᾶς ὁ λαός, Ἀμήν. Ἀλληλούϊα.
Psa 107:1 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 107:2 Ἄς λέγωσιν οὕτως οἱ λελυτρωμένοι τοῦ Κυρίου, τοὺς ὁποίους ἐλύτρωσεν ἐκ χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ·
Psa 107:3 καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν, ἀπὸ ἀνατολῆς καὶ δύσεως ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ νότου.
Psa 107:4 Περιεπλανῶντο ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν ὁδῷ ἀνύδρῳ· οὐδὲ εὕρισκον πόλιν διὰ κατοίκησιν.
Psa 107:5 Ἦσαν πεινῶντες καὶ διψῶντες· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἀπέκαμνεν ἐν αὐτοῖς.
Psa 107:6 Τότε ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν· καὶ ἠλευθέρωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.
Psa 107:7 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς δἰ εὐθείας ὁδοῦ, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς πόλιν κατοικίας.
Psa 107:8 Ἄς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τὰ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
Psa 107:9 Διότι ἐχόρτασε ψυχὴν διψῶσαν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀπὸ ἀγαθῶν.
Psa 107:10 Τοὺς καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, τοὺς δεδεμένους ἐν θλίψει καὶ ἐν σιδήρῳ·
Psa 107:11 διότι ἠπείθησαν εἰς τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου κατεφρόνησαν·
Psa 107:12 διὰ τοῦτο ἐταπείνωσε τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν κόπῳ· ἔπεσον, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ βοηθῶν.
Psa 107:13 Τότε ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν·
Psa 107:14 ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ σκότους καὶ ἐκ τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου καὶ τὰ δεσμὰ αὐτῶν συνέτριψεν.
Psa 107:15 Ἄς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τὰ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
Psa 107:16 διότι συνέτριψε πύλας χαλκίνας καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς κατέκοψεν.
Psa 107:17 Οἱ ἄφρονες βασανίζονται διὰ τὰς παραβάσεις αὐτῶν καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.
Psa 107:18 Πᾶν φαγητὸν βδελύττεται ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ πλησιάζουσιν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.
Psa 107:19 Τότε βοῶσι πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ σώζει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν·
Psa 107:20 ἀποστέλλει τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰατρεύει αὐτοὺς καὶ ἐλευθερόνει ἀπὸ τῆς φθορᾶς αὐτῶν.
Psa 107:21 Ἄς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τὰ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
Psa 107:22 καὶ ἄς θυσιάζωσι θυσίας αἰνέσεως καὶ ἄς κηρύττωσι τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
Psa 107:23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν μὲ πλοῖα, κάμνοντες ἐργασίας ἐν ὕδασι πολλοῖς,
Psa 107:24 αὐτοὶ βλέπουσι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τὰ γινόμενα εἰς τὰ βάθη·
Psa 107:25 Διότι προστάζει, καὶ ἐγείρεται ἄνεμος καταιγίδος, καὶ ὑψόνει τὰ κύματα αὐτῆς.
Psa 107:26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν τήκεται ὑπὸ τῆς συμφορᾶς.
Psa 107:27 Σείονται καὶ κλονίζονται ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν χάνεται.
Psa 107:28 Τότε κράζουσι πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐξάγει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.
Psa 107:29 Κατασιγάζει τὴν ἀνεμοζάλην, καὶ σιωπῶσι τὰ κύματα αὐτῆς.
Psa 107:30 Καὶ εὐφραίνονται, διότι ἡσύχασαν· καὶ ὁδηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν λιμένα αὐτῶν.

Psa 107:31 Ἄς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τὰ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
Psa 107:32 καὶ ἄς ὑψόνωσιν αὐτὸν ἐν τῇ συνάξει τοῦ λαοῦ, καὶ ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν πρεσβυτέρων ἄς αἰνῶσιν αὐτόν.
Psa 107:33 Μεταβάλλει ποταμοὺς εἰς ἔρημον καὶ πηγὰς ὑδάτων εἰς ξηρασίαν·
Psa 107:34 τὴν καρποφόρον γῆν εἰς ἁλμυράν, διὰ τὴν κακίαν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.
Psa 107:35 Μεταβάλλει τὴν ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ξηρὰν γῆν εἰς πηγὰς ὑδάτων.
Psa 107:36 Καὶ ἐκεῖ κατοικίζει τοὺς πεινῶντας, καὶ συγκροτοῦσι πόλεις εἰς κατοίκησιν·
Psa 107:37 καὶ σπείρουσιν ἀγροὺς καὶ φυτεύουσιν ἀμπελῶνας, οἵτινες κάμνουσι καρποὺς γεννήματος.
Psa 107:38 Καὶ εὐλογεῖ αὐτούς, καὶ πληθύνονται σφόδρα, καὶ δὲν ὀλιγοστεύει τὰ κτήνη αὐτῶν.
Psa 107:39 Ὀλιγοστεύουσιν ὅμως ἔπειτα καὶ ταπεινόνονται, ἀπὸ τῆς στενοχωρίας, τῆς συμφορᾶς καὶ τοῦ πόνου.
Psa 107:40 Ἐπιχέει καταφρόνησιν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ κάμνει αὐτοὺς νὰ περιπλανῶνται ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ.
Psa 107:41 Τὸν δὲ πένητα ὑψόνει ἀπὸ τῆς πτωχείας καὶ καθιστᾷ ὡς ποίμνια τὰς οἰκογενείας.
Psa 107:42 Οἱ εὐθεῖς βλέπουσι καὶ εὐφραίνονται· πᾶσα δὲ ἀνομία θέλει ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.
Psa 107:43 Ὅστις εἶναι σοφὸς ἄς παρατηρῇ ταῦτα· καὶ θέλουσιν ἐννοήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου.
Psa 108:1 Ὠιδὴ Ψαλμοῦ τοῦ Δαβίδ. Ἑτοίμη εἶναι ἡ καρδία μου, Θεέ· θέλω ψάλλει καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ ἐν τῇ δόξῃ μου.
Psa 108:2 Ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον, καὶ κιθάρα· θέλω ἐξεγερθῇ τὸ πρωΐ.
Psa 108:3 Θέλω σὲ ἐπαινέσει, Κύριε, μεταξὺ λαῶν, καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς σὲ μεταξὺ ἐθνῶν·
Psa 108:4 διότι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
Psa 108:5 Ὑψώθητι, Θεέ, ἐπὶ τους οὐρανούς· καὶ ἡ δόξα σου ἄς ἦναι ἐφ ὅλην τὴν γῆν·
Psa 108:6 διὰ νὰ ἐλευθερόνωνται οἱ ἀγαπητοὶ σου· σῶσον διὰ τῆς δεξιᾶς σου καὶ ἐπάκουσόν μου.
Psa 108:7 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· θέλω χαίρει, θέλω μοιράσει τὴν Συχὲμ καὶ τὴν κοιλάδα Σοκχὼθ θέλω διαμετρήσει·
Psa 108:8 Ἐμοῦ εἶναι ὁ Γαλαάδ, ἐμοῦ ὁ Μανασσῆς· ὁ μὲν Ἐφραῒμ εἶναι ἡ δύναμις τῆς κεφαλῆς μου· ὁ δὲ Ἰούδας ὁ νομοθέτης μου·
Psa 108:9 Ὁ Μωὰβ εἶναι ἡ λεκάνη τοῦ πλυσίματός μου· ἐπὶ τὸν Ἐδὼμ θέλω ῥίψει τὸ ὑπόδημά μου· θέλω ἀλαλάξει ἐπὶ τὴν Παλαιστίνην.
Psa 108:10 Τίς θέλει μὲ φέρει εἰς τὴν περιτετειχισμένην πόλιν τίς θέλει μὲ ὁδηγήσει ἕως Ἐδώμ
Psa 108:11 οὐχὶ σύ, Θεέ, ὁ ἀπορρίψας ἡμᾶς καὶ δὲν θέλεις ἐξέλθει, Θεέ, μετὰ τῶν στρατευμάτων ἡμῶν
Psa 108:12 Βοήθησον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς θλίψεως, διότι ματαία εἶναι ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων σωτηρία.
Psa 108:13 Διὰ τοῦ Θεοῦ θέλομεν κάμει ἀνδραγαθίας· καὶ αὐτὸς θέλει καταπατήσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.
Psa 109:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Θεὲ τῆς αἰνέσεώς μου, μὴ σιωπήσῃς·
Psa 109:2 διότι στόμα ἀσεβοῦς καὶ στόμα δολίου ἠνοίχθησαν ἐπ ἐμέ· ἐλάλησαν κατ ἐμοῦ μὲ γλῶσσαν ψευδῆ·
Psa 109:3 καὶ μὲ λόγους μίσους μὲ περιεκύκλωσαν καὶ μὲ ἐπολέμησαν ἀναιτίως.
Psa 109:4 Ἀντὶ τῆς ἀγάπης μου εἶναι ἀντίδικοι εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ προσεύχομαι.
Psa 109:5 Καὶ ἀνταπέδωκαν εἰς ἐμὲ κακὸν ἀντὶ καλοῦ, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγάπης μου.
Psa 109:6 Κατάστησον ἀσεβῆ ἐπ αὐτόν· καὶ διάβολος ἄς στέκῃ ἐκ δεξιῶν αυτοῦ.
Psa 109:7 Ὅταν κρίνηται, ἄς ἐξέλθῃ καταδεδικασμένος· καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἄς γείνῃ εἰς ἁμαρτίαν.
Psa 109:8 Ἄς γείνωσιν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι· ἄλλος ἄς λάβῃ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ.
Psa 109:9 Ἄς γείνωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.
Psa 109:10 Καὶ ἄς περιπλανῶνται πάντοτε οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἄς γείνωσιν ἐπαῖται, καὶ ἄς ζητῶσιν ἐκ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν.
Psa 109:11 Ἄς παγιδεύσῃ ὁ δανειστὴς πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ ἄς διαρπάσωσιν οἱ ξένοι τοὺς κόπους αὐτοῦ.
Psa 109:12 Ἄς μὴ ὑπάρχῃ ὁ ἐλεῶν αὐτόν, καὶ ἄς μὴ ἦναι ὁ οἰκτείρων τὰ ὀρφανὰ αὐτοῦ.
Psa 109:13 Ἄς ἐξολοθρευθῶσιν οἱ ἔκγονοι αὐτοῦ· ἐν τῇ ἐπερχομένῃ γενεᾷ ἄς ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα αὐτῶν.
Psa 109:14 Ἄς ἔλθῃ εἰς ἐνθύμησιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἄς μὴ ἐξαλειφθῇ·
Psa 109:15 Ἄς ἦναι πάντοτε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἐκκόψῃ ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
Psa 109:16 Διότι δὲν ἐνεθυμήθη νὰ κάμῃ ἔλεος· ἀλλὰ κατέτρεξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν, διὰ νὰ θανατώσῃ τὸν συντετριμμένον τὴν καρδίαν.
Psa 109:17 Ἐπειδὴ ἠγάπησε κατάραν, ἄς ἔλθῃ ἐπ αὐτόν· ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησεν εὐλογίαν, ἄς ἀπομακρυνθῇ ἀπ αὐτοῦ.
Psa 109:18 Ἐπειδὴ ἐνεδύθη κατάραν ὡς ἱμάτιον αὐτοῦ, ἄς εἰσέλθῃ ὡς ὕδωρ εἰς τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ καὶ ὡς ἔλαιον εἰς τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ·
Psa 109:19 Ἄς γείνῃ εἰς αὐτὸν ὡς τὸ ἱμάτιον, τὸ ὁποῖον ἐνδύεται καὶ ὡς ἡ ζώνη, τὴν ὁποίαν πάντοτε περιζώννυται.
Psa 109:20 Αὕτη ἄς ἦναι τῶν ἀντιδίκων μου ἡ ἀμοιβὴ παρὰ τοῦ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων κακὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.
Psa 109:21 Ἀλλὰ σύ, Κύριε Θεέ, ἐνέργησον μετ ἐμοῦ διὰ τὸ ὄνομά σου· ἐπειδὴ εἶναι ἀγαθὸν τὸ ἔλεός σου, λύτρωσόν με.

Psa 109:22 Διότι πτωχὸς καὶ πένης εἶμαι, καὶ ἡ καρδία μου εἶναι πεπληγωμένη ἐντός μου.
Psa 109:23 Παρῆλθον ὡς σκιά, ὅταν ἐκκλίνῃ· ἐκτινάζομαι ὡς ἡ ἀκρίς.
Psa 109:24 Τὰ γόνατά μου ἠτόνησαν ἀπὸ τῆς νηστείας καὶ ἡ σάρξ μου ἐξέπεσεν ἀπὸ τοῦ πάχους αὐτῆς.
Psa 109:25 Καὶ ἐγὼ ἔγεινα ὄνειδος εἰς αὐτούς· ὅτε μὲ εἶδον, ἐκίνησαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
Psa 109:26 Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου· σῶσον με κατὰ τὸ ἔλεός σου·
Psa 109:27 καὶ ἄς γνωρίσωσιν ὅτι ἡ χεὶρ σου εἶναι τοῦτο· ὅτι σύ, Κύριε, ἔκαμες αὐτό.
Psa 109:28 Αὐτοὶ θέλουσι καταρᾶσθαι, σὺ δὲ θέλεις εὐλογεῖ· θέλουσι σηκωθῇ, πλὴν θέλουσι καταισχυνθῇ· ὁ δὲ δοῦλός σου θέλει εὐφραίνεσθαι.
Psa 109:29 Ἄς ἐνδυθῶσιν ἐντροπὴν οἱ ἀντίδικοί μου· καὶ ἄς φορέσωσιν ὡς ἐπένδυμα τὴν αἰσχύνην αὐτῶν.
Psa 109:30 Θέλω δοξολογεῖ σφόδρα τὸν Κύριον διὰ τοῦ στόματός μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν θέλω ὑμνολογεῖ αὐτόν·
Psa 109:31 Διότι ἵσταται ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ πτωχοῦ, διὰ νὰ λυτρόνῃ αὐτὸν ἐκ τῶν καταδικαζόντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
Psa 110:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἑωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
Psa 110:2 Ἐκ τῆς Σιὼν θέλει ἐξαποστείλει ὁ Κύριος τὴν ῥάβδον τῆς δυνάμεώς σου· κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.
Psa 110:3 Ὁ λαὸς σου θέλει εἶσθαι πρόθυμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· οἱ νέοι σου θέλουσιν εἶσθαι εἰς σὲ ὡς δρόσος, ἡ ἐξερχομένη ἐκ τῆς μήτρας τῆς αὐγῆς.
Psa 110:4 Ὤμοσεν ὁ Κύριος καὶ δὲν θέλει μεταμεληθῇ, σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
Psa 110:5 Ὁ Κύριος ὁ ἐκ δεξιῶν σου θέλει συντρίψει βασιλεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.
Psa 110:6 Θέλει κρίνει ἐν τοῖς ἔθνεσι· θέλει γεμίσει τὴν γῆν πτωμάτων· Θέλει συντρίψει κεφαλὴν δεσπόζοντος ἐπὶ πολλῶν τόπων.
Psa 110:7 Θέλει πίει ἐκ τοῦ χειμάρρου ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο θέλει ὑψώσει κεφαλήν.
Psa 111:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Θέλω ἐξυμνεῖ τὸν Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ ἐν συνάξει.
Psa 111:2 Μεγάλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ἐξηκριβωμένα ὑπὸ πάντων τῶν ἠδυνομένων εἰς αὐτά.
Psa 111:3 Ἔνδοξον καὶ μεγαλοπρεπὲς τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 111:4 Ἀξιομνημόνευτα ἔκαμε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων εἶναι ὁ Κύριος.
Psa 111:5 Ἔδωκε τροφὴν εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν· θέλει ἐνθυμεῖσθαι διαπαντὸς τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
Psa 111:6 Ἀνήγγειλε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ τὴν δύναμιν τῶν ἔργων αὐτοῦ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς κληρονομίαν ἐθνῶν.
Psa 111:7 Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εἶναι ἀλήθεια καὶ κρίσις· ἀληθιναὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ·
Psa 111:8 ἐστερεωμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.
Psa 111:9 Ἀπέστειλε λύτρωσιν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· διώρισε τὴν διαθήκην αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Psa 111:10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· πάντες οἱ πράττοντες αὐτὰς ἔχουσι σύνεσιν καλήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 112:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· εἰς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἠδύνεται σφόδρα.
Psa 112:2 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι δυνατὸν ἐν τῇ γῇ· ἡ γενεὰ τῶν εὐθέων θέλει εὐλογηθῇ·
Psa 112:3 Ἀγαθὰ καὶ πλούτη θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 112:4 Φῶς ἀνατέλλει ἐν τῷ σκότει διὰ τοὺς εὐθεῖς· εἶναι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.
Psa 112:5 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐλεεῖ καὶ δανείζει· οἰκονομεῖ τὰ πράγματα αὐτοῦ ἐν κρίσει.
Psa 112:6 Βεβαίως δὲν θέλει ποτὲ κλονισθῇ· εἰς μνημόσυνον αἰώνιον θέλει εἶσθαι ὁ δίκαιος.
Psa 112:7 Ἀπὸ κακῆς φήμης δὲν θέλει φοβηθῇ· ἡ καρδία αὐτοῦ εἶναι στερεά, ἐλπίζουσα ἐπὶ τὸν Κύριον.
Psa 112:8 Ἐστηριγμένη εἶναι ἡ καρδία αὐτοῦ· δὲν θέλει φοβηθῇ, ἑωσοῦ ἴδῃ τὴν ἐκδίκησιν ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Psa 112:9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πένητας· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ κέρας αὐτοῦ θέλει ὑψωθῇ ἐν δόξῃ.
Psa 112:10 Ὁ ἀσεβὴς θέλει ἰδεῖ καὶ θέλει ὀργισθῇ· θέλει τρίξει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ θέλει ἀναλυθῇ· ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῇ.
Psa 113:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε, δοῦλοι τοῦ Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Psa 113:2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
Psa 113:3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἕως δυσμῶν αὐτοῦ, ἄς αἰνῆται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Psa 113:4 Ὁ Κύριος εἶναι ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς εἶναι ἡ δόξα αὐτοῦ.
Psa 113:5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς·
Psa 113:6 Ὁ συγκαταβαίνων διὰ νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ·
Psa 113:7 ὁ ἐγείρων ἀπὸ τοῦ χώματος τὸν πτωχὸν καὶ ἀπὸ τῆς κοπρίας ἀνυψῶν τὸν πένητα,
Psa 113:8 διὰ νὰ καθίσῃ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀρχόντων, μετὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
Psa 113:9 ὁ κατοικίζων τὴν στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα εὐφραινομένην εἰς τέκνα. Ἀλληλούϊα.

Psa 114:1 Ὅτε ἐξῆλθεν ὁ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ὁ οἶκος τοῦ Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,
Psa 114:2 Ὁ Ἰούδας ἔγεινεν ἅγιος αὐτοῦ, ὁ Ἰσραὴλ δεσποτεία αὐτοῦ.
Psa 114:3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω·
Psa 114:4 τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡς κριοί, οἱ λόφοι ὡς ἀρνία.
Psa 114:5 Τί σοὶ συνέβη, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω
Psa 114:6 τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡς κριοί καὶ οἱ λόφοι, ὡς ἀρνία
Psa 114:7 Τρέμε, γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ·
Psa 114:8 ὅστις μετέβαλε τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, τὸν σκληρὸν βράχον εἰς πηγὰς ὑδάτων.
Psa 115:1 Μὴ εἰς ἡμᾶς, Κύριε, μὴ εἰς ἡμᾶς, ἀλλ᾽ εἰς τὸ ὄνομά σου δὸς δόξαν, διὰ τὸ ἔλεός σου, διὰ τὴν ἀλήθειάν σου.
Psa 115:2 Διὰ τί νὰ εἴπωσι τὰ ἔθνη, καὶ ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν
Psa 115:3 Ἀλλ᾽ ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.
Psa 115:4 Τὰ εἴδωλα αὐτῶν εἶναι ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
Psa 115:5 Στόμα ἔχουσι καὶ δὲν λαλοῦσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ δὲν βλέπουσιν·
Psa 115:6 ὦτα ἔχουσι καὶ δὲν ἀκούουσι· μυκτῆρας ἔχουσι καὶ δὲν ὀσφραίνονται·
Psa 115:7 Χεῖρας ἔχουσι καὶ δὲν ψηλαφῶσι· πόδας ἔχουσι καὶ δὲν περιπατοῦσιν· οὐδὲ ὁμιλοῦσι διὰ τοῦ λάρυγγος αὐτῶν.
Psa 115:8 Ὅμοιοι αὐτῶν ἂς γείνωσιν οἱ ποιοῦντες αὐτά, πᾶς ὁ ἐλπίζων ἐπ᾽ αὐτά.
Psa 115:9 Ὁ Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· αὐτὸς εἶναι βοηθὸς καὶ ἀσπὶς αὐτῶν.
Psa 115:10 Ὁ οἶκος τοῦ Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· αὐτὸς εἶναι βοηθὸς καὶ ἀσπὶς αὐτῶν.
Psa 115:11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον· αὐτὸς εἶναι βοηθὸς καὶ ἀσπὶς αὐτῶν.
Psa 115:12 Ὁ Κύριος μᾶς ἐνεθυμήθη· θέλει εὐλογεῖ, θέλει εὐλογεῖ τὸν οἶκον Ἰσραήλ· θέλει εὐλογεῖ τὸν οἶκον Ἀαρών.
Psa 115:13 Θέλει εὐλογεῖ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.
Psa 115:14 Ὁ Κύριος θέλει αὐξήσει ὑμᾶς, ὑμᾶς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.
Psa 115:15 Σεῖς εἶσθε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Psa 115:16 Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν εἶναι τοῦ Κυρίου, τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Psa 115:17 Οἱ νεκροὶ δὲν θέλουσιν αἰνέσει τὸν Κύριον, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὸν τόπον τῆς σιωπῆς·
Psa 115:18 ἀλλ᾽ ἡμεῖς θέλομεν εὐλογεῖ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀλληλούϊα.
Psa 116:1 Χαίρω ὅτι ὁ Κύριος εἰσήκουσε τῆς φωνῆς μου, τῶν δεήσεών μου·
Psa 116:2 ὅτι ἔκλινε τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς ἐμέ· καὶ ἐνόσῳ ζῶ, θέλω ἐπικαλεῖσθαι αὐτόν.
Psa 116:3 Πόνοι θανάτου μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ στενοχωρίαι τοῦ ᾅδου μὲ εὕρηκαν· θλῖψιν καὶ πόνον ἀπήντησα.
Psa 116:4 Καὶ ἐπεκαλέσθην τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· ὦ Κύριε, λύτρωσον τὴν ψυχήν μου.
Psa 116:5 Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος· καὶ εὔσπλαγχνος ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Psa 116:6 Ὁ Κύριος φυλάττει τοὺς ἁπλοῦς· ἐταλαιπωρήθην, καὶ μὲ ἔσωσεν.
Psa 116:7 Ἐπίστρεψον, ψυχή μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, διότι ὁ Κύριος σὲ εὐηργέτησε.
Psa 116:8 Διότι ἐλύτρωσας τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.
Psa 116:9 Θέλω περιπατεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.
Psa 116:10 Ἐπίστευσα, διὰ τοῦτο ἐλάλησα· ἐγὼ ἤμην σφόδρα τεθλιμμένος·
Psa 116:11 ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκπλήξει μου, πᾶς ἄνθρωπος εἶναι ψεύστης.
Psa 116:12 Τί νὰ ἀνταποδώσω εἰς τὸν Κύριον, διὰ πάσας τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ τὰς πρὸς ἐμὲ
Psa 116:13 θέλω λάβει τὸ ποτήριον τῆς σωτηρίας καὶ θέλω ἐπικαλεσθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Psa 116:14 Τὰς εὐχάς μου θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν Κύριον, τώρα ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Psa 116:15 Πολύτιμος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
Psa 116:16 Ναί, Κύριε διότι εἶμαι δοῦλός σου· εἶμαι δοῦλός σου, υἱὸς τῆς δούλης σου· σὺ ἔλυσας τὰ δεσμά μου.
Psa 116:17 Εἰς σὲ θέλω θυσιάσει θυσίαν αἰνέσεως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλω ἐπικαλεσθῆ.
Psa 116:18 Τὰς εὐχάς μου θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν Κύριον, τώρα ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
Psa 116:19 ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.
Psa 117:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη· δοξολογεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί·
Psa 117:2 Διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἶναι μέγα ἐφ᾽ ἡμᾶς· καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.
Psa 118:1 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 118:2 Ἂς εἴπῃ τώρα ὁ Ἰσραήλ, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 118:3 Ἂς εἴπῃ τώρα ὁ οἶκος Ἀαρών, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 118:4 Ἂς εἴπωσι τώρα οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 118:5 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσθην τὸν Κύριον· ὁ Κύριος μοῦ ὑπήκουσε, δοὺς εὐρυχωρίαν.
Psa 118:6 Ὁ Κύριος εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ· δὲν θέλω φοβηθῆ· τί νὰ μοὶ κάμῃ ἄνθρωπος

Psa 118:7 Ὁ Κύριος εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ μεταξὺ τῶν βοηθούντων με· καὶ ἐγὼ θέλω ἰδεῖ τὴν ἐκδίκησιν ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς μου.
Psa 118:8 Κάλλιον νὰ ἐλπίζῃ τις ἐπὶ Κύριον, παρὰ νὰ θαρρῇ ἐπ' ἄνθρωπον.
Psa 118:9 Κάλλιον νὰ ἐλπίζῃ τις ἐπὶ Κύριον, παρὰ νὰ θαρρῇ ἐπ' ἄρχοντας.
Psa 118:10 Πάντα τὰ ἔθνη μὲ περιεκύκλωσαν· ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι τὸν Κυρίου θέλω κατατροπώσει αὐτούς.
Psa 118:11 Μὲ περιεκύκλωσαν, ναί, μὲ περιεκύκλωσαν πανταχόθεν· ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου θέλω κατατροπώσει αὐτούς.
Psa 118:12 Μὲ περιεκύκλωσαν ὡς μέλισσαι· ἐσβέσθησαν ὡς πῦρ ἀκανθῶν· διότι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου θέλω κατατροπώσει αὐτούς.
Psa 118:13 Μὲ ὤθησας δυνατὰ διὰ νὰ πέσω· ἀλλ' ὁ Κύριος μὲ ἐβοήθησε.
Psa 118:14 Δύναμίς μου καὶ ὕμνος εἶναι ὁ Κύριος, καὶ ἔγεινεν εἰς ἐμὲ σωτηρία.
Psa 118:15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας εἶναι ἐν σκηναῖς δικαίων· ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου κάμνει κατορθώματα.
Psa 118:16 Ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου ὑψώθη· ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου κάμνει κατορθώματα.
Psa 118:17 Δὲν θέλω ἀποθάνει ἀλλὰ θέλω ζήσει καὶ θέλω διηγεῖσθαι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.
Psa 118:18 Αὐστηρῶς μὲ ἐπαίδευσεν ὁ Κύριος, ἀλλὰ δὲν μὲ παρέδωκεν εἰς θάνατον.
Psa 118:19 Ἀνοίξατε εἰς ἐμὲ τὰς πύλας τῆς δικαιοσύνης· θέλω εἰσέλθει εἰς αὐτὰς καὶ θέλω δοξολογήσει τὸν Κύριον.
Psa 118:20 Αὕτη εἶναι ἡ πύλη τοῦ Κυρίου· οἱ δίκαιοι θέλουσιν εἰσέλθει εἰς αὐτήν.
Psa 118:21 Θέλω σὲ δοξολογεῖ, διότι μοῦ ἐπήκουσας καὶ ἔγεινες εἰς ἐμὲ σωτηρία.
Psa 118:22 Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας·
Psa 118:23 παρὰ Κυρίου ἔγεινεν αὕτη καὶ εἶναι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Psa 118:24 Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Κύριος· ἂς ἀγαλλιασθῶμεν καὶ ἂς εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
Psa 118:25 Ὦ Κύριε, σῶσον, δέομαι· ὦ Κύριε, εὐόδωσον, δέομαι.
Psa 118:26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· σᾶς εὐλογήσαμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.
Psa 118:27 Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος καὶ ἔδειξε φῶς εἰς ἡμᾶς· φέρετε τὴν θυσίαν δεδεμένην μὲ σχοινία ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
Psa 118:28 Σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς μου, καὶ θέλω σὲ δοξολογεῖ· ὁ Θεὸς μου, θέλω σὲ ὑψόνει.
Psa 118:29 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 119:1 Ἄλεφ. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· οἱ περιπατοῦντες ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου·
Psa 119:2 Μακάριοι οἱ φυλάττοντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, οἱ ἐκζητοῦντες αὐτὸν ἐξ ὅλης καρδίας·
Psa 119:3 αὐτοὶ βεβαίως δὲν πράττουσιν ἀνομίαν· ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ περιπατοῦσι.
Psa 119:4 σὺ προσέταξας νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς αἱ ἐντολαὶ σου.
Psa 119:5 Εἴθε νὰ κατευθύνωνται αἱ ὁδοὶ μου, διὰ νὰ φυλάττω τὰ διατάγματά σου
Psa 119:6 Τότε δὲν θέλω αἰσχυνθῇ, ὅταν ἐπιβλέπω εἰς πάντα τὰ προστάγματά σου.
Psa 119:7 Θέλω σὲ δοξολογεῖ ἐν εὐθύτητι καρδίας, ὅταν μάθω τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
Psa 119:8 Τὰ διατάγματά σου θέλω φυλάττει· μὴ μὲ ἐγκαταλίπῃς ὁλοκλήρως.
Psa 119:9 Βέθ. Τίνι τρόπῳ θέλει καθαρίζει ὁ νέος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ φυλάττων τοὺς λόγους σου.
Psa 119:10 Ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου σὲ ἐξεζήτησα· μὲ μὴ ἀφήσῃς νὰ ἀποπλανηθῶ ἀπὸ τῶν προσταγμάτων σου.
Psa 119:11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐφύλαξα τὰ λόγιά σου, διὰ νὰ μὴ ἁμαρτάνω εἰς σέ.
Psa 119:12 Εὐλογητὸς εἶσαι, Κύριε· δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:13 Διὰ τῶν χειλέων μου διηγήθην πάσας τὰς κρίσεις τοῦ στόματός σου.
Psa 119:14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου εὐφράνθην, ὡς διὰ πάντα τὰ πλούτη.
Psa 119:15 Εἰς τὰς ἐντολὰς σου θέλω μελετᾷ, καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς σου θέλω ἐνατενίζει.
Psa 119:16 Εἰς τὰ διατάγματά σου θέλω ἐντρυφᾷ· δὲν θέλω λησμονήσει τοὺς λόγους σου.
Psa 119:17 Γίμελ. Ἀντάμειψον τὸν δοῦλόν σου· οὕτω θέλω ζήσει, καὶ θέλω φυλάξει τὸν λόγον σου.
Psa 119:18 Ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ θέλω βλέπει τὰ θαυμάσια τὰ ἐκ τοῦ νόμου σου.
Psa 119:19 Πάροικος εἶμαι ἐγὼ ἐν τῇ γῇ· μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰ προστάγματά σου.
Psa 119:20 Ἡ ψυχὴ μου λιποθυμεῖ ἐκ τοῦ πόθου τὸν ὁποῖον ἔχω εἰς τὰς κρίσεις σου πάντοτε.
Psa 119:21 Σὺ ἐπετίμησας τοὺς ἐπικαταράτους ὑπερηφάνους, τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τῶν προσταγμάτων σου.
Psa 119:22 Σήκωσον ἀπ' ἐμοῦ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν καταφρόνησιν· διότι ἐφύλαξα τὰ μαρτύριά σου.
Psa 119:23 Ἄρχοντες τῳόντι ἐκάθισαν καὶ ἐλάλουν ἐναντίον μου· ἀλλ' ὁ δοῦλός σου ἐμελέτα εἰς τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:24 Τὰ μαρτυριά σου βεβαίως εἶναι ἡ τρυφὴ μου καὶ οἱ σύμβουλοί μου.
Psa 119:25 Δάλεθ. Ἡ ψυχὴ μου ἐκολλήθη εἰς τὸ χῶμα· ζωοποίησόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Psa 119:26 Ἐφανέρωσα τὰς ὁδοὺς μου, καὶ μοῦ εἰσήκουσας· δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:27 Κάμε με νὰ ἐννοῶ τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ θέλω μελετᾶ εἰς τὰ θαυμάσιά σου.
Psa 119:28 Ἡ ψυχὴ μου τήκεται ὑπὸ θλίψεως· στερέωσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Psa 119:29 Ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ τὴν ὁδὸν τοῦ ψεύδους, καὶ χάρισόν μοι τὸν νόμον σου.

Psa 119:30 Τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐξέλεξα· πρὸ ὀφθαλμῶν μου ἔθεσα τὰς κρίσεις σου.
Psa 119:31 Προσεκολλήθην εἰς τὰ μαρτύριά σου· Κύριε, μὴ μὲ καταισχύνῃς.
Psa 119:32 Τὴν ὁδὸν τῶν προσταγμάτων σου θέλω τρέχει, ὅταν πλατύνῃς τὴν καρδίαν μου.
Psa 119:33 Ἑ. Δίδαξόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν διαταγμάτων σου, καὶ θέλω φυλάττει αὐτὴν μέχρι τέλους.
Psa 119:34 Συνέτισόν με, καὶ θέλω φυλάττει τὸν νόμον σου· ναί, θέλω φυλάττει αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ.
Psa 119:35 Ὁδήγησόν με εἰς τὴν ὁδὸν τῶν προσταγμάτων σου· διότι εὐφραίνομαι εἰς αὐτήν.
Psa 119:36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
Psa 119:37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπωσι ματαιότητα· ζωοποίησόν με ἐν τῇ ὁδῷ σου.
Psa 119:38 Ἐκτέλεσον τὸν λόγον σου πρὸς τὸν δοῦλόν σου, ὅστις εἶναι δεδομένος εἰς τὸν φόβον σου.
Psa 119:39 Ἀφαίρεσον τὸ ὄνειδός μου, τὸ ὁποῖον φοβοῦμαι· διότι αἱ κρίσεις σου εἶναι ἀγαθαί.
Psa 119:40 Ἰδού, ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ζωοποίησόν με διὰ τῆς δικαιοσύνης σου.
Psa 119:41 Βάου. Καὶ ἄς ἔλθῃ ἐπ ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καὶ ἡ σωτηρία σου κατὰ τὸν λόγον σου.
Psa 119:42 Τότε θέλω ἀποκριθῆ πρὸς τὸν ὀνειδίζοντά με· διότι ἐλπίζω ἐπὶ τὸν λόγον σου.
Psa 119:43 Καὶ μὴ ἀφαιρέσῃς ὁλοτελῶς ἀπὸ τοῦ στόματός μου τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· διότι ἤλπισα ἐπὶ τὰς κρίσεις σου.
Psa 119:44 Καὶ θέλω φυλάττει τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Psa 119:45 Καὶ θέλω περιπατεῖ ἐν εὐρυχωρίᾳ· διότι ἐξεζήτησα τὰς ἐντολάς σου.
Psa 119:46 Καὶ θέλω ὁμιλεῖ περὶ τῶν μαρτυρίων σου ἔμπροσθεν βασιλέων, καὶ δὲν θέλω αἰσχυνθῆ.
Psa 119:47 Καὶ θέλω ἐντρυφᾷ εἰς τὰ προστάγματά σου, τὰ ὁποῖα ἠγάπησα.
Psa 119:48 Καὶ θέλω ὑψόνει τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰ προστάγματά σου, τὰ ὁποῖα ἠγάπησα· καὶ θέλω μελετᾶ εἰς τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:49 Ζάϊν. Ἐνθυμήθητι τὸν λόγον τὸν πρὸς τὸν δοῦλόν σου, εἰς τὸν ὁποῖον μὲ ἐπήλπισας.
Psa 119:50 Αὕτη εἶναι ἡ παρηγορία μου ἐν τῇ θλίψει μου, ὅτι ὁ λόγος σου μὲ ἐζωοποίησεν.
Psa 119:51 Οἱ ὑπερήφανοι μὲ ἐχλεύαζον σφόδρα· ἀλλ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νόμου σου δὲν ἐξέκλινα.
Psa 119:52 Ἐνεθυμήθην τὰς ἀπ αἰῶνος κρίσεις σου, Κύριε, καὶ παρηγορήθην.
Psa 119:53 Φρίκη μὲ κατέλαβεν ἐξ αἰτίας τῶν ἀσεβῶν, τῶν ἐγκαταλειπόντων τὸν νόμον σου.
Psa 119:54 Τὰ διατάγματά σου ὑπῆρξαν εἰς ἐμὲ ψαλμῳδίαι ἐν τῷ οἴκῳ τῆς παροικίας μου.
Psa 119:55 Ἐνεθυμήθην ἐν νυκτὶ τὸ ὄνομά σου, Κύριε· καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
Psa 119:56 Τοῦτο ἔγεινεν εἰς ἐμέ, διότι ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου.
Psa 119:57 Χέθ. Σύ, Κύριε, μερίς μου εἶσαι· εἶπα νὰ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
Psa 119:58 Παρεκάλεσα τὸ πρόσωπόν σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ· ἐλέησόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Psa 119:59 Διελογίσθην τὰς ὁδούς μου καὶ ἔστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
Psa 119:60 Ἔσπευσα καὶ δὲν ἐβράδυνα νὰ φυλάξω τὰ προστάγματά σου.
Psa 119:61 Στίφη ἀσεβῶν μὲ περιεκύκλωσαν· ἀλλ ἐγὼ δὲν ἐλησμόνησα τὸν νόμον σου.
Psa 119:62 Τὸ μεσονύκτιον ἐγείρομαι διὰ νὰ σὲ δοξολογῶ διὰ τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
Psa 119:63 Ἐγὼ εἶμαι μέτοχος πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ φυλαττόντων τὰς ἐντολάς σου.
Psa 119:64 Ἡ γῆ, Κύριε, εἶναι πλήρης τοῦ ἐλέους σου· δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:65 έθ. Σύ, Κύριε, εὐηργέτησας τὸν δοῦλόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
Psa 119:66 Δίδαξόν με φρόνησιν καὶ γνῶσιν· διότι ἐπίστευσα εἰς τὰ προστάγματά σου.
Psa 119:67 Πρὶν ταλαιπωρηθῶ, ἐγὼ ἐπλανώμην· ἀλλὰ τώρα ἐφύλαξα τὸν λόγον σου.
Psa 119:68 Σὺ εἶσαι ἀγαθὸς καὶ ἀγαθοποιός· δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:69 Οἱ ὑπερήφανοι ἔπλεξαν κατ ἐμοῦ ψεῦδος· ἀλλ ἐγὼ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ θέλω φυλάττει τὰς ἐντολάς σου.
Psa 119:70 Ἡ καρδία αὐτῶν ἔπηξεν ὡς πάχος· ἀλλ ἐγὼ ἐντρυφῶ εἰς τὸν νόμον σου.
Psa 119:71 Καλὸν ἔγεινεν εἰς ἐμὲ ὅτι ἐταλαιπωρήθην, διὰ νὰ μάθω τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:72 Ὁ νόμος τοῦ στόματός σου εἶναι καλήτερος εἰς ἐμέ, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.
Psa 119:73 Ἰώδ. Αἱ χεῖρές σου μὲ ἔκαμαν καὶ μὲ ἔπλασαν· συνέτισόν με, καὶ θέλω μάθει τὰ προστάγματά σου.
Psa 119:74 Οἱ φοβούμενοί σε θέλουσι μὲ ἰδεῖ καὶ εὐφρανθῆ, διότι ἤλπισα ἐπὶ τὸν λόγον σου.
Psa 119:75 Γνωρίζω, Κύριε, ὅτι αἱ κρίσεις σου εἶναι δικαιοσύνη, καὶ ὅτι πιστῶς μὲ ἐταλαιπώρησας.
Psa 119:76 Ἄς μὲ παρηγορήσῃ, δέομαι, τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸν λόγον σου τὸν πρὸς τὸν δοῦλόν σου.
Psa 119:77 Ἄς ἔλθωσιν ἐπ ἐμὲ οἱ οἰκτιρμοί σου, διὰ νὰ ζῶ· διότι ὁ νόμος σου εἶναι ἡ τρυφή μου.
Psa 119:78 Ἄς αἰσχυνθῶσιν οἱ ὑπερήφανοι, διότι ζητοῦσιν ἀδίκως νὰ μὲ ἀνατρέψωσιν· ἀλλ ἐγὼ θέλω μελετᾷ εἰς τὰς ἐντολάς σου.
Psa 119:79 Ἄς ἐπιστρέψωσιν εἰς ἐμὲ οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γνωρίζοντες τὰ μαρτύριά σου·
Psa 119:80 Ἄς ἦναι ἡ καρδία μου ἄμωμος εἰς τὰ διατάγματά σου, διὰ νὰ μὴ αἰσχυνθῶ.
Psa 119:81 Κάφ. Λιποθυμεῖ ἡ ψυχή μου διὰ τὴν σωτηρίαν σου· ἐπὶ τὸν λόγον σου ἐλπίζω.

Psa 119:82 Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἀπέκαμον διὰ τὸν λόγον σου, λέγοντες, Πότε θέλεις μὲ παρηγορήσει
Psa 119:83 Διότι ἔγεινα ὡς ἀσκὸς ἐν τῷ καπνῷ· ἀλλὰ τὰ διατάγματά σου δὲν ἐλησμόνησα.
Psa 119:84 Πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου πότε θέλεις κάμει κρίσιν ἐναντίον τῶν καταδιωκόντων με
Psa 119:85 Οἱ ὑπερήφανοι, οἱ ἐναντίοι τοῦ νόμου σου, ἔσκαψαν εἰς ἐμὲ λάκκους.
Psa 119:86 Πάντα τὰ προστάγματά σου εἶναι ἀλήθεια· ἀδίκως μὲ κατατρέχουσι· βοήθησόν μοι.
Psa 119:87 Παρ' ὀλίγον μὲ κατέστρεψαν εἰς τὴν γῆν· ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολὰς σου.
Psa 119:88 Ζωοποίησόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ θέλω φυλάξει τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.
Psa 119:89 Λάμεδ. Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, διαμένει ὁ λόγος σου ἐν τῷ οὐρανῷ·
Psa 119:90 ἡ ἀλήθειά σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει.
Psa 119:91 Κατὰ τὰς διατάξεις σου διαμένουσιν ἕως τῆς σήμερον, διότι τὰ σύμπαντα εἶναι δοῦλοι σου.
Psa 119:92 Ἐὰν ὁ νόμος σου δὲν ἦτο ἡ τρυφὴ μου, τότε ἤθελον χαθῆ ἐν τῇ θλίψει μου.
Psa 119:93 Εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλω λησμονήσει τὰς ἐντολὰς σου, διότι ἐν αὐταῖς μὲ ἐζωοποίησας.
Psa 119:94 Σὸς εἶμαι ἐγώ· σῶσόν με· διότι τὰς ἐντολὰς σου ἐξεζήτησα.
Psa 119:95 Οἱ ἀσεβεῖς μὲ περιέμενον διὰ νὰ μὲ ἀφανίσωσιν· ἀλλ' ἐγὼ θέλω προσέχει εἰς τὰ μαρτύριά σου.
Psa 119:96 Εἰς πᾶσαν τελειότητα εἶδον ὅριον· ἀλλ' ὁ νόμος σου εἶναι πλατὺς σφόδρα.
Psa 119:97 Μέμ. Πόσον ἀγαπῶ τὸν νόμον σου· ὅλην τὴν ἡμέραν εἶναι μελέτη μου.
Psa 119:98 Διὰ τῶν προσταγμάτων σου μὲ ἔκαμες σοφώτερον τῶν ἐχθρῶν μου, διότι εἶναι πάντοτε μετ' ἐμοῦ.
Psa 119:99 Εἶμαι συνετώτερος πάντων τῶν διδασκόντων με· διότι τὰ μαρτύριά σου εἶναι μελέτη μου.
Psa 119:100 Εἶμαι συνετώτερος τῶν γερόντων· διότι ἐφύλαξα τὰς ἐντολὰς σου.
Psa 119:101 Ἀπὸ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, διὰ νὰ φυλάξω τὸν λόγον σου.
Psa 119:102 Ἀπὸ τῶν κρίσεών σου δὲν ἐξέκλινα· διότι σὺ μὲ ἐδίδαξας.
Psa 119:103 Πόσον γλυκεῖς εἶναι οἱ λόγοι σου εἰς τὸν οὐρανίσκον μου· εἶναι ὑπὲρ μέλι εἰς τὸ στόμα μου.
Psa 119:104 Ἐκ τῶν ἐντολῶν σου ἔγεινα συνετός· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ψεύδους.
Psa 119:105 Νούν. Λύχνος εἰς τοὺς πόδας μου εἶναι ὁ λόγος σου καὶ φῶς εἰς τὰς τρίβους μου.
Psa 119:106 Ὤμοσα καὶ θέλω ἐμμένει νὰ φυλάττω τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
Psa 119:107 Ἐταλαιπωρήθην σφόδρα· Κύριε, ζωοποίησόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Psa 119:108 Πρόσδεξαι, δέομαι, τὰς προαιρετικὰς προσφορὰς τοῦ στόματός μου, Κύριε· καὶ δίδαξόν με τὰς κρίσεις σου.
Psa 119:109 Ἡ ψυχὴ μου εἶναι πάντοτε ἐν κινδύνῳ· τὸν νόμον σου ὅμως δὲν ἐλησμόνησα.
Psa 119:110 Οἱ ἀσεβεῖς ἔστησαν εἰς ἐμὲ παγίδα· ἀλλ' ἐγὼ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου δὲν ἐξέκλινα.
Psa 119:111 Τὰ μαρτύριά σου ἐκληρονόμησα εἰς τὸν αἰῶνα· διότι ταῦτα εἶναι ἡ ἀγαλλίασις τῆς καρδίας μου.
Psa 119:112 Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου εἰς τὸ νὰ κάμνω τὰ διατάγματά σου πάντοτε μέχρι τέλους.
Psa 119:113 Σάμεχ. Ἐμίσησα τοὺς διεστραμμένους στοχασμούς· τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
Psa 119:114 Σὺ εἶσαι ἡ σκέπη μου καὶ ἡ ἀσπὶς μου· ἐπὶ τὸν λόγον σου ἐλπίζω.
Psa 119:115 Ἀπομακρύνθητε ἀπ' ἐμοῦ οἱ πονηρευόμενοι· διότι θέλω φυλάττει τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ μου.
Psa 119:116 Ὑποστήριζέ με κατὰ τὸν λόγον σου καὶ θέλω ζῇ· καὶ μὴ μὲ καταισχύνῃς εἰς τὴν ἐλπίδα μου.
Psa 119:117 Ὑποστήριζέ με καὶ θέλω σωθῇ· καὶ θέλω προσέχει διαπαντὸς εἰς τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:118 Σὺ κατεπάτησας πάντας τους ἐκκλίνοντας ἀπὸ τῶν διαταγμάτων σου· διότι ματαία εἶναι ἡ δολιότης αὐτῶν.
Psa 119:119 Ἀποσκυβαλίζεις πάντας τοὺς πονηροὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.
Psa 119:120 Ἔφριξεν ἡ σὰρξ μου ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ ἀπὸ τῶν κρίσεών σου ἐφοβήθην.
Psa 119:121 Νγάϊν. Ἔκαμα κρίσιν καὶ δικαιοσύνην· μὴ μὲ παραδώσῃς εἰς τοὺς ἀδικοῦντάς με.
Psa 119:122 Γενοῦ ἐγγυητὴς τοῦ δούλου σου εἰς καλόν· ἄς μὴ μὲ καταθλίψωσιν οἱ ὑπερήφανοι.
Psa 119:123 Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἀπέκαμον διὰ τὴν σωτηρίαν σου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης σου.
Psa 119:124 Κάμε μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:125 Δοῦλός σου εἶμαι ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ θέλω γνωρίσει τὰ μαρτύριά σου.
Psa 119:126 Καιρὸς εἶναι διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὁ Κύριος· ἠκύρωσαν τὸν νόμον σου.
Psa 119:127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ προστάγματά σου ὑπὲρ χρυσίον, καὶ ὑπὲρ χρυσίον καθαρόν.
Psa 119:128 Διὰ τοῦτο ἐγνώρισα ὀρθὰς πάσας τὰς ἐντολὰς σου περὶ παντὸς πράγματος· καὶ ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ψεύδους.
Psa 119:129 Πέ. Θαυμαστὰ εἶναι τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐφύλαξεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.
Psa 119:130 Ἡ φανέρωσις τῶν λόγων σου φωτίζει· συνετίζει τοὺς ἁπλοῦς.
Psa 119:131 Ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἀνεστέναξα· διότι ἐπεθύμησα τὰ προστάγματά σου.
Psa 119:132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, καθὼς συνειθίζεις πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας τὸ ὄνομά σου.
Psa 119:133 Στερέωσον τὰ βήματά μου εἰς τὸν λόγον σου· καὶ ἄς μὴ μὲ κατακυριεύσῃ μηδεμία ἀνομία.
Psa 119:134 Λύτρωσόν με ἀπὸ καταδυναστείας ἀνθρώπων, καὶ θέλω φυλάττει τὰς ἐντολὰς σου.

Psa 119:135 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:136 Ῥύακας ὑδάτων κατεβίβασαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπειδὴ δὲν φυλάττουσι τὸν νόμον σου.
Psa 119:137 Τσάδε. Δίκαιος εἶσαι, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.
Psa 119:138 Τὰ μαρτύριά σου, τὰ ὁποῖα διέταξας, εἶναι δικαιοσύνη καὶ ὑπερτάτη ἀλήθεια.
Psa 119:139 Ὁ ζῆλος μου μὲ κατέφαγε, διότι ἐλησμόνησαν τοὺς λόγους σου οἱ ἐχθροί μου.
Psa 119:140 Ὁ λόγος σου εἶναι κεκαθαρισμένος σφόδρα· διὰ τοῦτο ὁ δοῦλός σου ἀγαπᾷ αὐτόν.
Psa 119:141 Μικρὸς εἶμαι καὶ ἐξουδενωμένος· δὲν ἐλησμόνησα ὅμως τὰς ἐντολάς σου.
Psa 119:142 Ἡ δικαιοσύνη σου εἶναι δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
Psa 119:143 Θλίψεις καὶ στενοχωρίαι μὲ εὕρηκαν· τὰ προστάγματά σου ὅμως εἶναι ἡ χαρά μου.
Psa 119:144 Τὰ μαρτύριά σου εἶναι δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα· Συνέτισόν με καὶ θέλω ζήσει.
Psa 119:145 Κόφ. Ἔκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ· ἄκουσόν μου, Κύριε, καὶ θέλω φυλάξει τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:146 Ἔκραξα πρὸς σέ· σῶσόν με, καὶ θέλω φυλάξει τὰ μαρτύριά σου.
Psa 119:147 Προέλαβον τὴν αὐγὴν καὶ ἔκραξα· ἤλπισα ἐπὶ τὸν λόγον σου.
Psa 119:148 Οἱ ὀφθαλμοί μου προλαμβάνουσι τὰς νυκτοφυλακάς, διὰ νὰ μελετῶ εἰς τὸν λόγον σου.
Psa 119:149 Ἄκουσον τῆς φωνῆς μου κατὰ τὸ ἔλεός σου· ζωοποίησόν με, Κύριε, κατὰ τὴν κρίσιν σου.
Psa 119:150 Ἐπλησίασαν οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν πονηρίαν· ἐξέκλιναν ἀπὸ τοῦ νόμου σου.
Psa 119:151 Σύ, Κύριε, εἶσαι πλησίον, καὶ πάντα τὰ προστάγματά σου εἶναι ἀλήθεια.
Psa 119:152 Πρὸ πολλοῦ ἐγνώρισα ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.
Psa 119:153 Ῥές. Ἰδὲ τὴν θλῖψιν μου καὶ ἐλευθέρωσόν με· διότι δὲν ἐλησμόνησα τὸν νόμον σου.
Psa 119:154 Δίκασον τὴν δίκην μου καὶ λύτρωσόν με· ζωοποίησόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Psa 119:155 Μακρὰν ἀπὸ ἀσεβῶν ἡ σωτηρία· διότι δὲν ἐκζητοῦσι τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:156 Μεγάλοι οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε· ζωοποίησόν με κατὰ τὰς κρίσεις σου.
Psa 119:157 Πολλοὶ εἶναι οἱ καταδιώκοντές με καὶ οἱ θλίβοντές με· ἀλλ᾿ ἀπὸ τῶν μαρτυρίων σου δὲν ἐξέκλινα.
Psa 119:158 Εἶδον τοὺς παραβάτας καὶ ἐταράχθην· διότι δὲν ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου.
Psa 119:159 Ἰδὲ πόσον ἀγαπῶ τὰς ἐντολάς σου· Κύριε, ζωοποίησόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.
Psa 119:160 Τὸ κεφάλαιον τοῦ λόγου σου εἶναι ἡ ἀλήθεια· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα μένουσι πᾶσαι αἱ κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
Psa 119:161 Σχίν. Ἄρχοντες μὲ κατεδίωξαν ἀναιτίως· ἀλλ᾿ ἡ καρδία μου τρέμει ἀπὸ τοῦ λόγου σου.
Psa 119:162 Ἀγάλλομαι εἰς τὸν λόγον σου, ὡς ὁ εὑρίσκων λάφυρα πολλά.
Psa 119:163 Μισῶ καὶ βδελύττομαι τὸ ψεῦδος· τὸν νόμον σου ἀγαπῶ.
Psa 119:164 Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας σὲ αἰνῶ, διὰ τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
Psa 119:165 Εἰρήνην πολλὴν ἔχουσιν οἱ ἀγαπῶντες τὸν νόμον σου· καὶ εἰς αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει πρόσκομμα.
Psa 119:166 Ἤλπισα ἐπὶ τὴν σωτηρίαν σου, Κύριε· καὶ ἔπραξα τὰ προστάγματά σου.
Psa 119:167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου· καὶ ἠγάπησα αὐτὰ σφόδρα.
Psa 119:168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου· διότι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου εἶναι ἐνώπιόν σου.
Psa 119:169 Ταῦ. Ἂς πλησιάσῃ ἡ κραυγή μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· συνέτισόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Psa 119:170 Ἂς ἔλθῃ ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου· λύτρωσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Psa 119:171 Τὰ χείλη μου θέλουσι προφέρει ὕμνον, ὅταν μὲ διδάξῃς τὰ διατάγματά σου.
Psa 119:172 Ἡ γλῶσσά μου θέλει λαλεῖ τὸν λόγον σου· διότι πάντα τὰ προστάγματά σου εἶναι δικαιοσύνη.
Psa 119:173 Ἂς ἦναι ἡ χείρ σου εἰς βοήθειάν μου· διότι ἐξέλεξα τὰς ἐντολάς σου.
Psa 119:174 Ἐπεθύμησα τὴν σωτηρίαν σου, Κύριε· καὶ ὁ νόμος σου εἶναι τρυφή μου.
Psa 119:175 Ἂς ζήσῃ ἡ ψυχή μου καὶ θέλει σὲ αἰνεῖ· καὶ αἱ κρίσεις σου ἃς μὲ βοηθῶσι.
Psa 119:176 Περιεπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου· διότι δὲν ἐλησμόνησα τὰ προστάγματά σου.
Psa 120:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ἐν τῇ θλίψει μου ἔκραξα πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἰσήκουσέ μου.
Psa 120:2 Κύριε, λύτρωσον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ψευδῶν, ἀπὸ γλώσσης δολίας.
Psa 120:3 Τί θέλει σοὶ δώσει ἢ τί θέλει σοὶ προσθέσει, ἡ δολία γλῶσσα
Psa 120:4 Τὰ ἠκονημένα βέλη τοῦ δυνατοῦ, μετὰ ἀνθράκων ἀρκεύθου.
Psa 120:5 Οὐαὶ εἰς ἐμέ, διότι παροικῶ ἐν Μεσέχ, κατοικῶ ἐν ταῖς σκηναῖς τοῦ Κηδάρ·
Psa 120:6 Πολὺν καιρὸν κατῴκησεν ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην.
Psa 120:7 Ἐγὼ ἀγαπῶ τὴν εἰρήνην· ἀλλ᾿ ὅταν ὁμιλῶ, αὐτοὶ ἑτοιμάζονται διὰ πόλεμον.
Psa 121:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ὑψόνω τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὰ ὄρη· πόθεν θέλει ἐλθεῖ ἡ βοήθειά μου
Psa 121:2 Ἡ βοήθειά μου ἔρχεται ἀπὸ τοῦ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Psa 121:3 Δὲν θέλει ἀφήσει νὰ κλονισθῇ ὁ πούς σου· οὐδὲ θέλει νυστάξει ὁ φυλάττων σε.
Psa 121:4 Ἰδού, δὲν θέλει νυστάξει οὐδὲ θέλει ἀποκοιμηθῇ, ὁ φυλάττων τὸν Ἰσραήλ.

Psa 121:5 Ὁ Κύριος εἶναι ὁ φύλαξ σου· ὁ Κύριος εἶναι ἡ σκέπη σου ἐκ δεξιῶν σου.
Psa 121:6 Τὴν ἡμέραν ὁ ἥλιος δὲν θέλει σὲ βλάψει, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
Psa 121:7 Ὁ Κύριος θέλει σὲ φυλάττει ἀπὸ παντὸς κακοῦ· θέλει φυλάττει τὴν ψυχήν σου.
Psa 121:8 Ὁ Κύριος θέλει φυλάττει τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
Psa 122:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Δαβίδ. Εὐφράνθην ὅτε μοὶ εἶπον, Ἂς ὑπάγωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου·
Psa 122:2 Οἱ πόδες ἡμῶν θέλουσιν ἵστασθαι ἐν ταῖς πύλαις σου, Ἱερουσαλήμ·
Psa 122:3 Ἱερουσαλήμ, ἡ ᾠκοδομημένη ὡς πόλις συνηρμοσμένη ὁμοῦ.
Psa 122:4 Ἐκεῖ ἀναβαίνουσιν αἱ φυλαί, αἱ φυλαὶ τοῦ Κυρίου, κατὰ τὸ διατεταγμένον εἰς τὸν Ἰσραήλ, διὰ νὰ δοξολογήσωσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Psa 122:5 Διότι ἐκεῖ ἐτέθησαν θρόνοι διὰ κρίσιν, οἱ θρόνοι τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ.
Psa 122:6 Ζητεῖτε τὴν εἰρήνην τῆς Ἱερουσαλήμ· ἂς εὐτυχῶσιν οἱ ἀγαπῶντές σε.
Psa 122:7 Ἂς ἦναι εἰρήνη εἰς τὰ τείχη σου, ἀφθονία εἰς τὰ παλάτιά σου.
Psa 122:8 Ἕνεκεν τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, θέλω λέγει τώρα, Εἰρήνη εἰς σέ·
Psa 122:9 Ἕνεκεν τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θέλω ζητεῖ τὸ καλόν σου.
Psa 123:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα ἐν οὐρανοῖς.
Psa 123:2 Ἰδού, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δούλων ἀτενίζουσιν εἰς τὴν χεῖρα τῶν κυρίων αὐτῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς δούλης εἰς τὴν χεῖρα τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἑωσοῦ ἐλεήσῃ ἡμᾶς.
Psa 123:3 Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς διότι ἐχορτάσθημεν σφόδρα ἀπὸ ἐξουδενώσεως.
Psa 123:4 Καθ' ὑπερβολὴν ἐχορτάσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὕβρεως τῶν τρυφώντων, ἀπὸ τῆς ἐξουδενώσεως τῶν ὑπερηφάνων.
Psa 124:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Δαβίδ. Ἂν δὲν ἦτο ὁ Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἂς εἴπῃ τώρα ὁ Ἰσραήλ·
Psa 124:2 ἂν δεν ἦτο ὁ Κύριος μεθ' ἡμῶν, ὅτε ἐσηκώθησαν ἄνθρωποι ἐφ' ἡμᾶς,
Psa 124:3 ζῶντας ἤθελον μᾶς καταπίει τότε, ἐνῷ ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐφλέγετο ἐναντίον ἡμῶν·
Psa 124:4 Τότε τὰ ὕδατα ἤθελον μᾶς καταποντίσει, ὁ χείμαρρος ἤθελε περάσει ἐπάνωθεν τῆς ψυχῆς ἡμῶν·
Psa 124:5 τότε τὰ ὕδατα τὰ ἐπηρμένα ἤθελον περάσει ἐπάνωθεν τῆς ψυχῆς ἡμῶν.
Psa 124:6 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅστις δὲν παρέδωκεν ἡμᾶς θήραμα εἰς τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.
Psa 124:7 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐλυτρώθη ὡς πτηνὸν ἀπὸ τῆς παγίδος τῶν θηρευτῶν· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐλυτρώθημεν.
Psa 124:8 Ἡ βοήθεια ἡμῶν εἶναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Psa 125:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον εἶναι ὡς τὸ ὄρος Σιών, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει σαλευθῆ· εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει.
Psa 125:2 Καθὼς ἡ Ἱερουσαλὴμ κυκλόνεται ὑπὸ τῶν ὀρέων, οὕτως ὁ Κύριος κυκλόνει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
Psa 125:3 Διότι δὲν θέλει διαμένει ἡ ῥάβδος τῆς ἀσεβείας ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, διὰ νὰ μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι τὰς χεῖρας αὐτῶν εἰς τὴν ἀνομίαν.
Psa 125:4 Ἀγαθοποίησον, Κύριε, τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
Psa 125:5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς σκολιὰς ὁδοὺς των, ὁ Κύριος θέλει ἀπαγάγει αὐτοὺς μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
Psa 126:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ὅτε ὁ Κύριος ἐπανέφερε τοὺς αἰχμαλώτους τῆς Σιών, ἤμεθα ὡς οἱ ὀνειρευόμενοι.
Psa 126:2 Τότε ἐνεπλήσθη τὸ στόμα ἡμῶν ἀπὸ γέλωτος καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀπὸ ἀγαλλιάσεως· τότε ἔλεγον μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, Μεγαλεῖα ἔκαμε δι' αὐτοὺς ὁ Κύριος.
Psa 126:3 Μεγαλεῖα ἔκαμεν ὁ Κύριος δι' ἡμᾶς· ἐνεπλήσθημεν χαρᾶς.
Psa 126:4 Ἐπίστρεψον, Κύριε, τοὺς αἰχμαλώτους ἡμῶν, ὡς τοὺς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.
Psa 126:5 Οἱ σπείροντες μετὰ δακρύων ἐν ἀγαλλιάσει θέλουσι θερίσει.
Psa 126:6 Ὅστις ἐξέρχεται καὶ κλαίει, βαστάζων σπόρον πολύτιμον, οὗτος βεβαίως θέλει ἐπιστρέψει ἐν ἀγαλλιάσει, βαστάζων τὰ χειρόβολα αὐτοῦ.
Psa 127:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Σολομῶντος. Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην κοπιάζουσιν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν· ἐὰν ὁ Κύριος δὲν φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἀγρυπνεῖ ὁ φυλάττων.
Psa 127:2 Μάταιον εἶναι εἰς ἐσᾶς νὰ σηκόνησθε πρωΐ, νὰ πλαγιάζητε ἀργά, τρώγοντες τὸν ἄρτον τοῦ κόπου· ὁ Κύριος βεβαίως δίδει ὕπνον εἰς τὸν ἀγαπητὸν αὐτοῦ.
Psa 127:3 Ἰδού, κληρονομία παρὰ τοῦ Κυρίου εἶναι τὰ τέκνα· μισθὸς αὐτοῦ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας.
Psa 127:4 Καθὼς εἶναι τὰ βέλη ἐν τῇ χειρὶ τοῦ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῆς νεότητος.
Psa 127:5 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐγέμισε τὴν βελοθήκην αὐτοῦ ἐκ τούτων· οἱ τοιοῦτοι δὲν θέλουσι καταισχυνθῆ, ὅταν λαλῶσι μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἐν τῇ πύλῃ.
Psa 128:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Μακάριος πᾶς ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ὁ περιπατῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
Psa 128:2 Διότι θέλεις τρώγει ἀπὸ τοῦ κόπου τῶν χειρῶν σου· μακάριος θέλεις εἶσθαι, καὶ εὐτυχία εἰς σέ.
Psa 128:3 Ἡ γυνή σου θέλει εἶσθαι ὡς ἄμπελος εὔκαρπος εἰς τὰ πλάγια τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα

ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.
Psa 128:4 Ἰδού, οὕτω θέλει εὐλογηθῇ ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
Psa 128:5 Ὁ Κύριος θέλει σὲ εὐλογήσει ἐκ τῆς Σιών, καὶ θέλεις ἰδεῖ τὸ καλὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·
Psa 128:6 καὶ θέλεις ἰδεῖ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
Psa 129:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Πολλάκις μὲ ἐπολέμησαν ἐκ νεότητός μου, ἄς εἴπῃ τώρα ὁ Ἰσραήλ·
Psa 129:2 Πολλάκις μὲ ἐπολέμησαν ἐκ νεότητός μου· ἀλλὰ δὲν ὑπερίσχυσαν ἐναντίον μου.
Psa 129:3 Οἱ γεωργοὶ ἠροτρίασαν ἐπὶ τῶν νώτων μου· ἔσυραν μακρὰ τὰ αὐλάκια αὐτῶν.
Psa 129:4 Ἀλλὰ δίκαιος ὁ Κύριος· κατέκοψε τὰ σχοινία τῶν ἀσεβῶν.
Psa 129:5 Ἄς αἰσχυνθῶσι καὶ ἄς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες τὴν Σιών.
Psa 129:6 Ἄς γείνωσιν ὡς ὁ χόρτος τῶν δωμάτων, ὅστις πρὶν ἐκριζωθῇ ξηραίνεται·
Psa 129:7 ἀπὸ τοῦ ὁποίου δὲν γεμίζει ὁ θεριστὴς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, οὐδὲ ὁ δένων τὰ χειρόβολα τὸν κόλπον αὐτοῦ·
Psa 129:8 ὥστε οἱ διαβάται δὲν θέλουσιν εἰπεῖ, Εὐλογία Κυρίου ἐφ ὑμᾶς· σᾶς εὐλογοῦμεν ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Psa 130:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ἐκ βαθέων ἔκραξα πρὸς σέ, Κύριε.
Psa 130:2 Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· ἄς ἦναι τὰ ὦτά σου προσεκτικὰ εἰς τὴν φωνὴν τῶν δεήσεών μου.
Psa 130:3 Ἐὰν, Κύριε, παρατηρήσῃς ἀνομίας, Κύριε, τίς θέλει δυνηθῇ νὰ σταθῇ
Psa 130:4 Παρὰ σοὶ ὅμως εἶναι συγχώρησις, διὰ νὰ σὲ φοβῶνται.
Psa 130:5 Προσέμεινα τὸν Κύριον, προσέμεινεν ἡ ψυχή μου, καὶ ἤλπισα ἐπὶ τὸν λόγον αὐτοῦ.
Psa 130:6 Ἡ ψυχή μου προσμένει τὸν Κύριον, μᾶλλον παρὰ τοὺς προσμένοντας τὴν αὐγήν, ναί, τοὺς προσμένοντας τὴν αὐγήν.
Psa 130:7 Ἄς ἐλπίζῃ ὁ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον· διότι παρὰ τῷ Κυρίῳ εἶναι ἔλεος, καὶ λύτρωσις πολλὴ παρ αὐτῷ·
Psa 130:8 καὶ αὐτὸς θέλει λυτρώσει τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.
Psa 131:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Δαβίδ. Κύριε, δὲν ὑπερηφανεύθη ἡ καρδία μου οὐδὲ ὑψώθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ περιπατῶ εἰς πράγματα μεγάλα καὶ ὑψηλότερα ὑπὲρ ἐμέ.
Psa 131:2 Βεβαίως, ὑπέταξα καὶ καθησύχασα τὴν ψυχήν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον παιδίον πλησίον τῆς μητρὸς αὐτοῦ· ἡ ψυχή μου εἶναι ἐν ἐμοὶ ὡς ἀπογεγαλακτισμένον παιδίον.
Psa 131:3 Ἄς ἐλπίζῃ ὁ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
Psa 132:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ἐνθυμήθητι, Κύριε, τὸν Δαβίδ, καὶ πάντας τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ·
Psa 132:2 πῶς ὤμοσε πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἔκαμεν εὐχὴν εἰς τὸν ἰσχυρὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ·
Psa 132:3 Δὲν θέλω εἰσέλθει ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ οἴκου μου, δὲν θέλω ἀναβῇ εἰς τὴν κλίνην τῆς στρωμνῆς μου,
Psa 132:4 δὲν θέλω δώσει ὕπνον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, νυσταγμὸν εἰς τὰ βλέφαρά μου,
Psa 132:5 ἑωσοῦ εὕρω τόπον διὰ τὸν Κύριον, κατοικίαν διὰ τὸν ἰσχυρὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.
Psa 132:6 Ἰδού, ἠκούσαμεν περὶ αὐτῆς ἐν Ἐφραθά· εὑρήκαμεν αὐτὴν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Ἰαάρ.
Psa 132:7 Ἄς εἰσέλθωμεν εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ· ἄς προσκυνήσωμεν εἰς τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
Psa 132:8 Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς δυνάμεώς σου.
Psa 132:9 Οἱ ἱερεῖς σου ἄς ἐνδυθῶσι δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἄς ἀγάλλωνται.
Psa 132:10 Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ κεχρισμένου σου.
Psa 132:11 Ὤμοσεν ὁ Κύριος ἀλήθειαν πρὸς τὸν Δαβίδ, δὲν θέλει ἀθετήσει αὐτήν, Ἐκ τοῦ καρποῦ τοῦ σώματός σου θέλω θέσει ἐπὶ τὸν θρόνον σου.
Psa 132:12 Ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου τὰ ὁποῖα θέλω διδάξει αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν θέλουσι καθίσει διαπαντὸς ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
Psa 132:13 Διότι ἐξέλεξεν ὁ Κύριος τὴν Σιών· εὐηρεστήθη νὰ κατοικῇ ἐν αὐτῇ.
Psa 132:14 Αὕτη εἶναι ἡ ἀνάπαυσίς μου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἐνταῦθα θέλω κατοικεῖ, διότι ἠγάπησα αὐτήν.
Psa 132:15 Θέλω εὐλογήσει ἐν εὐλογίᾳ τὰς τροφὰς αὐτῆς· τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς θέλω χορτάσει ἄρτον·
Psa 132:16 καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς θέλω ἐνδύσει σωτηρίαν· καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς θέλουσιν ἀγάλλεσθαι ἐν ἀγαλλιάσει.
Psa 132:17 Ἐκεῖ θέλω κάμει νὰ βλαστήσῃ κέρας εἰς τὸν Δαβίδ· ἡτοίμασα λύχνον διὰ τὸν κεχρισμένον μου.
Psa 132:18 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ θέλω ἐνδύσει αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτὸν θέλει ἀνθεῖ τὸ διάδημα αὐτοῦ.
Psa 133:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Δαβίδ. Ἰδού, τὶ καλὸν καὶ τί τερπνόν, νὰ συγκατοικῶσιν ἐν ὁμονοίᾳ ἀδελφοί.
Psa 133:2 Εἶναι ὡς τὸ πολύτιμον μύρον ἐπὶ τὴν κεφαλήν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὸν πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών· τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ·
Psa 133:3 ὡς ἡ δρόσος τοῦ Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη τῆς Σιών· διότι ἐκεῖ διώρισεν ὁ Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.
Psa 134:1 Ὠιδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ἰδού, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Κυρίου, οἱ ἱστάμενοι τὴν νύκτα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.
Psa 134:2 Ὑψώσατε τὰς χεῖράς σας εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
Psa 134:3 Νὰ σὲ εὐλογήσῃ ὁ Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Psa 135:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· αἰνεῖτε, δοῦλοι τοῦ Κυρίου,
Psa 135:2 Οἱ ἱστάμενοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Psa 135:3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, διότι ἀγαθὸς ὁ Κύριος· ψαλμῳδήσατε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διότι εἶναι τερπνόν.
Psa 135:4 Διότι τὸν Ἰακὼβ ἐξέλεξεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Κύριος, τὸν Ἰσραὴλ εἰς θησαυρὸν αὐτοῦ.
Psa 135:5 Διότι ἐγὼ ἐγνώρισα ὅτι μέγας ὁ Κύριος· καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν εἶναι ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.
Psa 135:6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Psa 135:7 Ἀναβιβάζει νεφέλας ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς γῆς· κάμνει ἀστραπὰς διὰ βροχήν· ἐκβάλλει ἀνέμους ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ.
Psa 135:8 Ὅστις ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους·
Psa 135:9 ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὸ μέσον σου, Αἴγυπτε, ἐπὶ τὸν Φαραὼ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ.
Psa 135:10 Ὅστις ἐπάταξεν ἔθνη μεγάλα καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς·
Psa 135:11 τὸν Σηών, βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὤγ, βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν·
Psa 135:12 καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Psa 135:13 Τὸ ὄνομά σου, Κύριε, μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ μνημόσυνόν σου, Κύριε, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Psa 135:14 Διότι θέλει κρίνει ὁ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ θέλει ἐλεήσει.
Psa 135:15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν εἶναι ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργον χειρῶν ἀνθρώπου.
Psa 135:16 Στόμα ἔχουσι καὶ δὲν λαλοῦσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ δὲν βλέπουσιν.
Psa 135:17 Ὦτα ἔχουσι καὶ δὲν ἀκούουσιν· οὐδὲ εἶναι πνοὴ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Psa 135:18 Ὅμοιοι αὐτῶν ἄς γείνωσιν οἱ ποιοῦντες αὐτά· πᾶς ὁ ἐλπίζων ἐπ' αὐτά
Psa 135:19 Οἶκος Ἰσραήλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρών, εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
Psa 135:20 οἶκος Λευΐ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Psa 135:21 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος ἐν Σιών, ὁ κατοικῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.
Psa 136:1 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός, διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:2 Δοξολογεῖτε τὸν Θεὸν τῶν θεῶν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:3 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον τῶν κυρίων· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:4 Τὸν μόνον ποιοῦντα θαυμάσια μεγάλα· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:5 Τὸν ποιήσαντα τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:6 Τὸν στερεώσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:7 Τὸν ποιήσαντα τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 136:8 τὸν ἥλιον, διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπὶ τῆς ἡμέρας· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 136:9 τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, διὰ νὰ ἐξουσιάζωσιν ἐπὶ τῆς νυκτός· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:10 Τὸν πατάξαντα τὴν Αἴγυπτον εἰς τὰ πρωτότοκα αὐτῆς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 136:11 καὶ ἐξαγαγόντα τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῆς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 136:12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ἡπλωμένῳ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:13 Τὸν διαιρέσαντα τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς δύο μέρη· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 136:14 καὶ διαβιβάσαντα τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 136:15 καὶ καταστρέψαντα τὸν Φαραὼ καὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:16 Τὸν ὁδηγήσαντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:17 Τὸν πατάξαντα βασιλεῖς μεγάλους· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 136:18 καὶ ἀποκτείναντα βασιλεῖς κραταιούς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 136:19 τὸν Σηών, βασιλέα τῶν Ἀμορραίων· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 136:20 καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 136:21 καὶ δόντα τὴν γῆν αὐτὴν εἰς κληρονομίαν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 136:22 κληρονομίαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:23 Τὸν μνησθέντα ἡμῶν ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Psa 136:24 καὶ λυτρώσαντα ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:25 Τὸν διδόντα τροφὴν εἰς πᾶσαν σάρκα· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 136:26 Δοξολογεῖτε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 137:1 Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν, ὅτε ἐνεθυμήθημεν τὴν Σιών.
Psa 137:2 Ἐπὶ τὰς ἰτέας ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰς κιθάρας ἡμῶν.
Psa 137:3 Διότι οἱ αἰχμαλωτίσαντες ἡμᾶς ἐκεῖ ἐζήτησαν παρ' ἡμῶν λόγους ᾀσμάτων· καὶ οἱ ἐρημώσαντες ἡμᾶς ὕμνον, λέγοντες, Ψάλατε εἰς ἡμᾶς ἐκ τῶν ᾠδῶν τῆς Σιών.
Psa 137:4 Πῶς νὰ ψάλλωμεν τὴν ᾠδὴν τοῦ Κυρίου ἐπὶ ξένης γῆς

Psa 137:5 Ἐὰν σὲ λησμονήσω, Ἱερουσαλήμ, ἂς λησμονήσῃ ἡ δεξιά μου
Psa 137:6 Ἂς κολληθῇ ἡ γλῶσσά μου εἰς τὸν οὐρανίσκον μου, ἐὰν δὲν σὲ ἐνθυμῶμαι· ἐὰν δὲν προτάξω τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς εὐφροσύνης μου
Psa 137:7 Μνήσθητι, Κύριε, τῶν υἱῶν Ἐδώμ, οἵτινες τὴν ἡμέραν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔλεγον, Κατεδαφίσατε, κατεδαφίσατε αὐτὴν ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.
Psa 137:8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος, ἡ μέλλουσα νὰ ἐρημωθῇς, μακάριος ὅστις σοὶ ἀνταποδώσῃ τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν ὅσα ἔπραξας εἰς ἡμᾶς
Psa 137:9 Μακάριος ὅστις πιάσῃ καὶ ρίψῃ τὰ νήπιά σου ἐπὶ τὴν πέτραν
Psa 138:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Θέλω σὲ δοξολογήσει ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· θέλω ψαλμῳδήσει εἰς σὲ ἔμπροσθεν τῶν θεῶν.
Psa 138:2 Θέλω προσκυνήσει πρὸς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· καὶ θέλω δοξολογήσει τὸ ὄνομά σου διὰ τὸ ἔλεός σου καὶ διὰ τὴν ἀλήθειάν σου· διότι ἐμεγάλυνας τὸν λόγον σου ὑπὲρ πᾶσαν τὴν φήμην σου.
Psa 138:3 Καθ ἣν ἡμέραν ἔκραξα, μοῦ εἰσήκουσας· μὲ ἐνίσχυσας μὲ δύναμιν ἐν τῇ ψυχῇ μου.
Psa 138:4 Θέλουσι σὲ δοξολογήσει, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅταν ἀκούσωσι τοὺς λόγους τοῦ στόματός σου·
Psa 138:5 καὶ θέλουσι ψάλλει ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου·
Psa 138:6 ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὑψηλὸς καὶ ἐπιβλέπει ἐπὶ τὸν ταπεινόν· τὸν δὲ ὑψηλόφρονα γινώσκει μακρόθεν.
Psa 138:7 Ἐὰν περιπατήσω ἐν μέσῳ στενοχωρίας, θέλεις μὲ ζωοποιήσει· θέλεις ἐκτείνει τὴν χεῖρά σου κατὰ τῆς ὀργῆς τῶν ἐχθρῶν μου· καὶ ἡ δεξιά σου θέλει μὲ σώσει.
Psa 138:8 Ὁ Κύριος θέλει ἐκτελέσει τὰ περὶ ἐμοῦ· Κύριε, τὸ ἔλεός σου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παραβλέψῃς.
Psa 139:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Κύριε, ἐδοκίμασάς με καὶ μὲ ἐγνώρισας.
Psa 139:2 Σὺ γνωρίζεις τὸ κάθισμά μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου· νοεῖς τοὺς λογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν.
Psa 139:3 Ἐξερευνᾷς τὸ περιπάτημά μου καὶ τὸ πλαγίασμά μου καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου γνωρίζεις.
Psa 139:4 Διότι καὶ πρὶν ἔλθῃ ὁ λόγος εἰς τὴν γλῶσσάν μου, ἰδού, Κύριε, γνωρίζεις τὸ πᾶν.
Psa 139:5 Μὲ περικυκλόνεις ὄπισθεν καὶ ἔμπροσθεν, καὶ ἔθεσας ἐπ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Psa 139:6 Ἡ γνῶσις αὕτη εἶναι ὑπερθαύμαστος εἰς ἐμέ· εἶναι ὑψηλή· δὲν δύναμαι νὰ φθάσω εἰς αὐτήν.
Psa 139:7 Ποῦ νὰ ὑπάγω ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ νὰ φύγω
Psa 139:8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶσαι ἐκεῖ· ἐὰν πλαγιάσω εἰς τὸν ᾅδην, ἰδού, σύ.
Psa 139:9 Ἐὰν λάβω τὰς πτέρυγας τῆς αὐγῆς καὶ κατοικήσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,
Psa 139:10 καὶ ἐκεῖ θέλει μὲ ὁδηγήσει ἡ χείρ σου καὶ ἡ δεξιά σου θέλει μὲ κρατεῖ.
Psa 139:11 Ἐὰν εἴπω, Ἀλλὰ τὸ σκότος θέλει μὲ σκεπάσει, καὶ ἡ νὺξ θέλει εἶσθαι φῶς περὶ ἐμέ·
Psa 139:12 καὶ αὐτὸ τὸ σκότος δὲν σκεπάζει οὐδὲν ἀπὸ σοῦ· καὶ ἡ νὺξ λάμπει ὡς ἡ ἡμέρα· εἰς σὲ τὸ σκότος εἶναι ὡς τὸ φῶς.
Psa 139:13 Διότι σὺ ἐμόρφωσας τοὺς νεφρούς μου· μὲ περιετύλιξας ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρός μου.
Psa 139:14 Θέλω σὲ ὑμνεῖ, διότι φοβερῶς καὶ θαυμασίως ἐπλάσθην· θαυμάσια εἶναι τὰ ἔργα σου· καὶ ἡ ψυχή μου κάλλιστα γνωρίζει τοῦτο.
Psa 139:15 Δὲν ἐκρύφθησαν τὰ ὀστᾶ μου ἀπὸ σοῦ, ἐνῷ ἐπλαττόμην ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ διεμορφονόμην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.
Psa 139:16 Τὸ ἀδιαμόρφωτον τοῦ σώματός μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου· καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ σου πάντα ταῦτα ἦσαν γεγραμμένα, ὡς καὶ αἱ ἡμέραι καθ ἃς ἐσχηματίζοντο, καὶ ἐνῷ οὐδὲν ἐκ τούτων ὑπῆρχε·
Psa 139:17 πόσον δὲ πολύτιμοι εἶναι εἰς ἐμὲ αἱ βουλαί σου, Θεέ· πόσον ἐμεγαλύνθη ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν.
Psa 139:18 Ἐὰν ἤθελον νὰ ἀπαριθμήσω αὐτάς, ὑπερβαίνουσι τὴν ἄμμον· ἐξυπνῶ, καὶ ἔτι εἶμαι μετὰ σοῦ.
Psa 139:19 Βεβαίως θέλεις θανατώσει τοὺς ἀσεβεῖς, Θεέ· ἀπομακρύνθητε λοιπὸν ἀπ ἐμοῦ, ἄνδρες αἱμάτων.
Psa 139:20 Διότι λαλοῦσι κατὰ σοῦ ἀσεβῶς· οἱ ἐχθροί σου λαμβάνουσι τὸ ὄνομά σου ἐπὶ ματαίῳ.
Psa 139:21 Μὴ δὲν μισῶ, Κύριε, τοὺς μισοῦντάς σε καὶ δὲν ἀγανακτῶ κατὰ τῶν ἐπανισταμένων ἐπὶ σέ
Psa 139:22 Μὲ τέλειον μῖσος μισῶ αὐτούς· διὰ ἐχθροὺς ἔχω αὐτούς.
Psa 139:23 Δοκίμασόν με, Θεέ, καὶ γνώρισον τὴν καρδίαν μου· ἐξέτασόν με καὶ μάθε τοὺς στοχασμούς μου·
Psa 139:24 καὶ ἰδέ, ἂν ὑπάρχῃ ἐν ἐμοὶ ὁδὸς ἀνομίας· καὶ ὁδήγησόν με εἰς τὴν ὁδὸν τὴν αἰώνιον.
Psa 140:1 Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Ἐλευθέρωσόν με, Κύριε, ἀπὸ ἀνθρώπου πονηροῦ· λύτρωσόν με ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου·
Psa 140:2 Οἵτινες διαλογίζονται πονηρὰ ἐν τῇ καρδίᾳ· ὅλην τὴν ἡμέραν παρατάττονται εἰς πολέμους.
Psa 140:3 Ἠκόνησαν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς ὄφεως· φαρμάκιον ἀσπίδος εἶναι ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. Διάψαλμα.
Psa 140:4 Φύλαξόν με, Κύριε, ἀπὸ χειρῶν ἀσεβοῦς· λύτρωσόν με ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου· οἵτινες ἐμηχανεύθησαν νὰ ὑποσκελίσωσι τὰ διαβήματά μου.
Psa 140:5 Οἱ ὑπερήφανοι ἔκρυψαν κατ ἐμοῦ παγίδα, καὶ μὲ σχοινία ἥπλωσαν δίκτυα εἰς τὴν διάβασίν μου· ἔστησαν δἰ ἐμὲ βρόχια. Διάψαλμα.
Psa 140:6 Εἶπα πρὸς τὸν Κύριον, Σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου· ἀκροάσθητι, Κύριε, τῆς φωνῆς τῶν δεήσεών μου.
Psa 140:7 Κύριε Θεέ, ἡ δύναμις τῆς σωτηρίας μου, σὺ περιεσκέπασας τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Psa 140:8 Μὴ δώσῃς, Κύριε, εἰς τὸν ἀσεβῆ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ· μὴ ἀφήσῃς νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ στοχασμὸς αὐτοῦ, μήποτε ὑψωθῶσι. Διάψαλμα.
Psa 140:9 Ἡ πονηρία τῶν χειλέων τῶν περικυκλούντων με ἂς σκεπάσῃ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.
Psa 140:10 Ἄνθρακες πεπυρακτωμένοι ἂς πέσωσιν ἐπ' αὐτούς· ἂς ῥιφθῶσιν εἰς τὸ πῦρ, εἰς λάκκους βαθεῖς, διὰ νὰ μὴ ἐγερθῶσι πλέον.
Psa 140:11 Ἄνθρωπος κακόγλωσσος ἂς μὴ στερεωθῇ ἐπὶ τῆς γῆς· ἡ κακία θέλει καταδιώξει τὸν ἄδικον ἄνθρωπον, ἑωσοῦ ἀπολέσῃ αὐτόν.
Psa 140:12 Ἐξεύρω ὅτι ὁ Κύριος θέλει κάμει τὴν κρίσιν τοῦ τεθλιμμένου καὶ τὴν δίκην τῶν πτωχῶν.
Psa 140:13 Βεβαίως οἱ δίκαιοι θέλουσι δοξολογεῖ τὸ ὄνομά σου· οἱ εὐθεῖς θέλουσι κατοικεῖ ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου σου.
Psa 141:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Κύριε, πρὸς σὲ ἔκραξα· σπεῦσον πρὸς ἐμέ· ἀκροάσθητι τῆς φωνῆς μου, ὅταν κράζω πρὸς σέ.
Psa 141:2 Ἂς κατευθυνθῇ ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα· ἡ ὕψωσις τῶν χειρῶν μου ἂς γείνῃ ὡς θυσία ἑσπερινή.
Psa 141:3 Βάλε, Κύριε, φυλακὴν εἰς τὸ στόμα μου· φύλαττε τὴν θύραν τῶν χειλέων μου.
Psa 141:4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς πρᾶγμα πονηρόν, ὥστε νὰ ἐκτελῶ πράξεις ἀσεβεῖς μετὰ ἀνθρώπων ἐργαζομένων ἀνομίαν· μηδὲ νὰ φάγω ἀπὸ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν φαγητῶν.
Psa 141:5 Ἂς μὲ κτυπᾷ ὁ δίκαιος· τοῦτο θέλει εἶσθαι ἔλεος· καὶ ἂς μὲ ἐλέγχῃ· τοῦτο θέλει εἶσθαι μύρον ἐξαίρετον· δὲν θέλει βλάψει τὴν κεφαλήν μου· διότι μάλιστα καὶ θέλω προσεύχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἐν ταῖς συμφοραῖς αὐτῶν.
Psa 141:6 Ὅτε οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν περιήρχοντο εἰς τόπους πετρώδεις, ἤκουσαν τὰ λόγιά μου, ὅτι ἦσαν γλυκέα.
Psa 141:7 Τὰ ὀστᾶ ἡμῶν διασκορπίζονται ἐν τῷ στόματι τοῦ τάφου, ὡς ὅταν τις κόπτῃ καὶ σχίζῃ ξύλα ἐπὶ τὴν γῆν.
Psa 141:8 Διὰ τοῦτο οἱ ὀφθαλμοί μου, Κύριε Θεέ, ἀτενίζουσι πρὸς σέ· ἐπὶ σὲ ἤλπισα· μὴ καταστρέψῃς τὴν ψυχήν μου.
Psa 141:9 Φύλαξόν με ἀπὸ τῆς παγίδος, τὴν ὁποίαν ἔστησαν δι' ἐμέ, καὶ ἀπὸ τῶν βρόχων τῶν ἐργαζομένων ἀνομίαν.
Psa 141:10 Ἂς πέσωσιν ὁμοῦ οἱ ἀσεβεῖς εἰς τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἐνῷ ἐγὼ θέλω περάσει ἀβλαβής.
Psa 142:1 Μασχὶλ τοῦ Δαβίδ· προσευχὴ ὅτε ἦτο ἐν τῷ σπηλαίῳ. Μὲ τὴν φωνήν μου ἔκραξα πρὸς τὸν Κύριον· μὲ τὴν φωνήν μου πρὸς τὸν Κύριον ἐδεήθην.
Psa 142:2 Θέλω ἐκχέει ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου· τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ θέλω ἀπαγγείλει.
Psa 142:3 Ὅτε τὸ πνεῦμά μου ἦτο κατατεθλιμμένον ἐν ἐμοί, τότε σὺ ἐγνώρισας τὴν ὁδόν μου. Παγίδα ἔκρυψαν δι' ἐμὲ ἐν τῇ ὁδῷ τὴν ὁποίαν περιεπάτουν.
Psa 142:4 Ἔβλεπον εἰς τὰ δεξιὰ καὶ παρετήρουν, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ γνωρίζων με· καταφύγιον ἐχάθη ἀπ' ἐμοῦ, δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Psa 142:5 Πρὸς σέ, Κύριε, ἔκραξα, καὶ εἶπα, σὺ εἶσαι ἡ καταφυγή μου, ἡ μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.
Psa 142:6 Πρόσεξον εἰς τὴν φωνήν μου, διότι ταλαιπωροῦμαι σφόδρα· ἐλευθέρωσόν με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, διότι εἶναι δυνατώτεροί μου.
Psa 142:7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, διὰ νὰ δοξολογῶ τὸ ὄνομά σου. Οἱ δίκαιοι θέλουσι μὲ περικυκλώσει, ὅταν μὲ ἀνταμείψῃς.
Psa 143:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς προσευχῆς μου· ἀκροάσθητι τῶν δεήσεών μου· ἀποκρίθητι πρὸς ἐμὲ κατὰ τὴν ἀλήθειάν σου, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου.
Psa 143:2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου· διότι δὲν θέλει δικαιωθῆ ἐνώπιόν σου οὐδεὶς ἄνθρωπος ζῶν.
Psa 143:3 Διότι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν ἕως ἐδάφους τὴν ζωήν μου· μὲ ἐκάθισεν εἰς σκοτεινοὺς τόπους, ὡς τοὺς αἰωνίους νεκρούς.
Psa 143:4 Διὰ τοῦτο τὸ πνεῦμά μου εἶναι κατατεθλιμμένον ἐν ἐμοί, καὶ ἡ καρδία μου τεταραγμένη ἐντός μου.
Psa 143:5 Ἐνθυμοῦμαι τὰς ἀρχαίας ἡμέρας· διαλογίζομαι πάντα τὰ ἔργα σου· μελετῶ εἰς τὰ ποιήματα τῶν χειρῶν σου.
Psa 143:6 Ἐκτείνω πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου σὲ διψᾷ ὡς γῆ ἄνυδρος. Διάψαλμα.
Psa 143:7 Ταχέως εἰσάκουσόν μου, Κύριε· τὸ πνεῦμά μου ἐκλείπει· μὴ κρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῶ μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς τὸν λάκκον.
Psa 143:8 Κάμε με νὰ ἀκούσω τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου· διότι ἐπὶ σὲ ἔθεσα τὸ θάρρος μου· κάμε με νὰ γνωρίσω τὴν ὁδόν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατῶ· διότι πρὸς σὲ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου.
Psa 143:9 Ἐλευθέρωσόν με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον.
Psa 143:10 Δίδαξόν με νὰ κάμνω τὸ θέλημά σου· διότι σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἂς μὲ ὁδηγήσῃ εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν.
Psa 143:11 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζωοποίησόν με· διὰ τὴν δικαιοσύνην σου ἐξάγαγε τὴν ψυχήν μου ἐκ τῆς στενοχωρίας.
Psa 143:12 Καὶ διὰ τὸ ἔλεός σου ἐξολόθρευσον τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀφάνισον πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου· διότι ἐγὼ εἶμαι δοῦλός σου.
Psa 144:1 Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, τὸ φρούριόν μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον, τοὺς δακτύλους μου εἰς μάχην·

Psa 144:2 τὸ ἔλεός μου καὶ τὸ ὀχύρωμά μου, τὸ ὑψηλὸν καταφύγιόν μου καὶ ὁ ἐλευθερωτής μου· ἡ ἀσπίς μου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἤλπισα, ὅστις ὑποτάσσει τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.
Psa 144:3 Κύριε, τὶ εἶναι ὁ ἄνθρωπος, καὶ γνωρίζεις αὐτόν ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ συλλογίζεσαι αὐτόν
Psa 144:4 Ὁ ἄνθρωπος ὁμοιάζει τὴν ματαιότητα· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἶναι ὡς σκιὰ παρερχομένη.
Psa 144:5 Κύριε, κλῖνον τοὺς οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι· ἔγγισον τὰ ὄρη, καὶ θέλουσι καπνίσει.
Psa 144:6 Ἄστραψον ἀστραπήν, καὶ θέλεις διασκορπίσει αὐτούς· ῥίψον τὰ βέλη σου, καὶ θέλεις ἐξολοθρεύσει αὐτούς.
Psa 144:7 Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους· λύτρωσόν με καὶ ἐλευθέρωσόν με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς τῶν υἱῶν τοῦ ἀλλοτρίου,
Psa 144:8 τῶν ὁποίων τὸ στόμα λαλεῖ ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν εἶναι δεξιὰ ψεύδους.
Psa 144:9 Θεέ, ᾠδὴν νέαν θέλω ψάλλει εἰς σέ· ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς σέ·
Psa 144:10 τὸν διδόντα σωτηρίαν εἰς τοὺς βασιλεῖς· τὸν λυτρόνοντα Δαβὶδ τὸν δοῦλόν αὐτοῦ ἀπὸ ῥομφαίας πονηρᾶς.
Psa 144:11 Λύτρωσόν με καὶ ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ χειρὸς τῶν υἱῶν τοῦ ἀλλοτρίου, τῶν ὁποίων τὸ στόμα λαλεῖ ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν εἶναι δεξιὰ ψεύδους·
Psa 144:12 διὰ νὰ ἦναι οἱ υἱοὶ ἡμῶν ὡς νεόφυτα, αὐξάνοντες εἰς τὴν νεότητα αὐτῶν· αἱ θυγατέρες ἡμῶν ὡς ἀκρογωνιαῖοι λίθοι τετορνευμένοι πρὸς στολισμὸν παλατίου·
Psa 144:13 Αἱ ἀποθῆκαι ἡμῶν πλήρεις, ὥστε νὰ δίδωσι πᾶν εἶδος τροφῆς· τὰ πρόβατα ἡμῶν πληθυνόμενα εἰς χιλιάδας καὶ μυριάδας ἐν τοῖς ἀγροῖς ἡμῶν·
Psa 144:14 οἱ βόες ἡμῶν πολύτοκοι· νὰ μὴ ὑπάρχῃ μήτε ἔφοδος ἐχθρῶν μήτε ἐξόρμησις, μηδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν.
Psa 144:15 Μακάριος ὁ λαός, ὅστις εὑρίσκεται ἐν τοιαύτῃ καταστάσει μακάριος ὁ λαός, τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεὸς αὐτοῦ.
Psa 145:1 Αἴνεσις τοῦ Δαβίδ. Θέλω σὲ ὑψόνει, Θεέ μου, βασιλεῦ· καὶ θέλω εὐλογεῖ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 145:2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν θέλω σὲ εὐλογεῖ· καὶ θέλω αἰνεῖ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 145:3 Μέγας ὁ Κύριος καὶ ἀξιύμνητος σφόδρα· καὶ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ ἀνεξιχνίαστος.
Psa 145:4 Γενεὰ εἰς γενεὰν θέλει ἐπαινεῖ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ μεγαλεῖά σου θέλουσι διηγεῖσθαι.
Psa 145:5 Θέλω λαλεῖ περὶ τῆς ἐνδόξου μεγαλοπρεπείας τῆς μεγαλειότητός σου καὶ περὶ τῶν θαυμαστῶν ἔργων σου·
Psa 145:6 καὶ θέλουσι λέγει τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου κατορθωμάτων, καὶ θέλω διηγεῖσθαι τὴν μεγαλωσύνην σου·
Psa 145:7 Θέλουσι διαδίδει τὴν μνήμην τοῦ πλήθους τῆς ἀγαθότητός σου, καὶ θέλουσιν ἀλαλάξει τὴν δικαιοσύνην σου.
Psa 145:8 Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
Psa 145:9 Ἀγαθὸς ὁ Κύριος πρὸς πάντας· καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ποιήματα αὐτοῦ.
Psa 145:10 Πάντα τὰ ποιήματά σου, Κύριε, θέλουσι σὲ αἰνεῖ· καὶ οἱ ὅσιοί σου θέλουσι σὲ εὐλογεῖ.
Psa 145:11 Τὴν δόξαν τῆς βασιλείας σου θέλουσι κηρύττει καὶ θέλουσι διηγεῖσθαι τὸ μεγαλεῖόν σου·
Psa 145:12 διὰ νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
Psa 145:13 Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
Psa 145:14 Ὁ Κύριος ὑποστηρίζει πάντας τοὺς πίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κεκυρτωμένους.
Psa 145:15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων ἀποβλέπουσι πρὸς σέ· καὶ σὺ δίδεις εἰς αὐτοὺς τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν καιρῷ.
Psa 145:16 Ἀνοίγεις τὴν χεῖρά σου καὶ χορταίνεις τὴν ἐπιθυμίαν παντὸς ζῶντος.
Psa 145:17 Δίκαιος ὁ Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ἀγαθὸς ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Psa 145:18 Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον πάντων τῶν ἐπικαλουμένων αὐτόν· πάντων τῶν ἐπικαλουμένων αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.
Psa 145:19 Ἐκπληροῖ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν εἰσακούει καὶ σώζει αὐτούς.
Psa 145:20 Ὁ Κύριος φυλάττει πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν· θέλει δὲ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς.
Psa 145:21 Τὸ στόμα μου θέλει λαλεῖ τὴν αἴνεσιν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶσα σὰρξ ἂς εὐλογῇ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.
Psa 146:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
Psa 146:2 Θέλω αἰνεῖ τὸν Κύριον ἐνόσῳ ζῶ· θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸν Θεόν μου ἐνόσῳ ὑπάρχω.
Psa 146:3 Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι σωτηρία.
Psa 146:4 Τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐξέρχεται· αὐτὸς ἐπιστρέφει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ ἀφανίζονται.
Psa 146:5 Μακάριος ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου βοηθὸς εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ· τοῦ ὁποίου ἡ ἐλπὶς εἶναι ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ·
Psa 146:6 τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάττοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα·
Psa 146:7 τὸν ποιοῦντα κρίσιν εἰς τοὺς ἀδικουμένους· τὸν διδόντα τροφὴν εἰς τοὺς πεινῶντας. Ὁ Κύριος ἐλευθερόνει τοὺς δεσμίους.
Psa 146:8 Ὁ Κύριος ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν τυφλῶν· ὁ Κύριος ἀνορθοῖ τοὺς κεκυρτωμένους· ὁ Κύριος ἀγαπᾷ

τοὺς δικαίους·
Psa 146:9 ὁ Κύριος διαφυλάττει τοὺς ξένους· ὑπερασπίζεται τὸν ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν, τὴν δὲ ὁδὸν τῶν ἁμαρτωλῶν καταστρέφει.
Psa 146:10 Ὁ Κύριος θέλει βασιλεύει εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα.
Psa 147:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον· διότι εἶναι καλὸν νὰ ψάλλωμεν εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν· διότι εἶναι τερπνόν, ἡ αἴνεσις πρέπουσα.
Psa 147:2 Ὁ Κύριος οἰκοδομεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ· θέλει συνάξει τοὺς διεσπαρμένους τοῦ Ἰσραήλ.
Psa 147:3 Ἰατρεύει τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν καὶ δένει τὰς πληγὰς αὐτῶν.
Psa 147:4 Ἀριθμεῖ τὰ πλήθη τῶν ἄστρων· καλεῖ τὰ πάντα ὀνομαστί.
Psa 147:5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ δύναμις αὐτοῦ· ἡ σύνεσις αὐτοῦ ἀμέτρητος.
Psa 147:6 Ὁ Κύριος ὑψόνει τοὺς πράους, τοὺς δὲ ἀσεβεῖς ταπεινόνει ἕως ἐδάφους.
Psa 147:7 Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον εὐχαριστοῦντες· ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·
Psa 147:8 τὸν σκεπάζοντα τὸν οὐρανὸν μὲ νεφέλας· τὸν ἑτοιμάζοντα βροχὴν διὰ τὴν γῆν· τὸν ἀναδιδόντα χόρτον ἐπὶ τῶν ὀρέων·
Psa 147:9 τὸν διδόντα εἰς τὰ κτήνη τὴν τροφὴν αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς νεοσσοὺς τῶν κοράκων, οἵτινες κράζουσι πρὸς αὐτόν.
Psa 147:10 Δὲν χαίρει εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ἵππου· δὲν ἡδύνεται εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀνδρός.
Psa 147:11 Ὁ Κύριος ἡδύνεται εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν, εἰς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Psa 147:12 Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἴνει τὸν Θεὸν σου, Σιών.
Psa 147:13 Διότι ἐνεδυνάμωσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου· ηὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν μέσῳ σου.
Psa 147:14 Βάλλει εἰρήνην εἰς τὰ ὅριά σου· σὲ χορταίνει μὲ τὸ πάχος τοῦ σίτου.
Psa 147:15 Ἀποστέλλει τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, ὁ λόγος αὐτοῦ τρέχει ταχύτατα.
Psa 147:16 Δίδει χιόνα ὡς μαλλίον· διασπείρει τὴν πάχνην ὡς στάκτην.
Psa 147:17 Ῥίπτει τὸν κρύσταλλον αὐτοῦ ὡς κομμάτια· ἔμπροσθεν τοῦ ψύχους αὐτοῦ τίς δύναται νὰ σταθῇ
Psa 147:18 Ἀποστέλλει τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ διαλύει αὐτά· φυσᾷ τὸν ἄνεμον αὐτοῦ, καὶ τὰ ὕδατα ῥέουσιν.
Psa 147:19 Ἀναγγέλλει τὸν λόγον αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰακώβ, τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.
Psa 147:20 Δὲν ἔκαμεν οὕτως εἰς οὐδὲν ἔθνος· οὐδὲ ἐγνώρισαν τὰς κρίσεις αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.
Psa 148:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Psa 148:2 Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.
Psa 148:3 Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιε καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα τοῦ φωτός.
Psa 148:4 Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὰ ὕδατα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Psa 148:5 Ἂς αἰνῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· διότι αὐτὸς προσέταξε, καὶ ἐκτίσθησαν·
Psa 148:6 καὶ ἐστερέωσεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ἔθεσε διάταγμα, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει παρέλθει.
Psa 148:7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι·
Psa 148:8 πῦρ καὶ χάλαζα, χιὼν καὶ ἀτμίς, ἀνεμοστρόβιλος, ὁ ἐκτελῶν τὸν λόγον αὐτοῦ·
Psa 148:9 τὰ ὄρη καὶ πάντα τὰ βουνά· δένδρα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·
Psa 148:10 τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη· ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Psa 148:11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί· ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς·
Psa 148:12 νέοι τε καὶ παρθένοι, γέροντες μετὰ νεωτέρων
Psa 148:13 ἄς αἰνῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· διότι τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου εἶναι ὑψωμένον·
Psa 148:14 Ἡ δόξα αὐτοῦ εἶναι ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν· καὶ αὐτὸς ὕψωσε κέρας εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὕμνον εἰς πάντας τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λαὸν ὅστις εἶναι πλησίον αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.
Psa 149:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον ᾠδὴν νέαν, τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν τῇ συνάξει τῶν ὁσίων.
Psa 149:2 Ἂς εὐφραίνεται ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ· οἱ υἱοὶ τῆς Σιὼν ἄς ἀγάλλωνται εἰς τὸν Βασιλέα αὐτῶν.
Psa 149:3 Ἂς αἰνῶσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ χοροστατοῦντες· ἐν τυμπάνῳ καὶ κιθάρᾳ ἄς ψαλμῳδῶσιν εἰς αὐτόν.
Psa 149:4 Διότι ὁ Κύριος εὐδοκεῖ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ· θέλει δοξάσει τοὺς πράους ἐν σωτηρίᾳ.
Psa 149:5 Οἱ ὅσιοι θέλουσιν ἀγάλλεσθαι ἐν δόξῃ· θέλουσιν ἀγάλλεσθαι ἐπὶ τὰς κλίνας αὐτῶν.
Psa 149:6 Αἱ ἐξυμνήσεις τοῦ Θεοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία δίστομος ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν·
Psa 149:7 διὰ νὰ κάμνωσιν ἐκδίκησιν εἰς τὰ ἔθνη, παιδείαν εἰς τοὺς λαούς·
Psa 149:8 διὰ νὰ δέσωσι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν μὲ ἁλύσεις· καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν μὲ δεσμὰ σιδηρά·
Psa 149:9 διὰ νὰ κάμωσιν ἐπ' αὐτοὺς τὴν γεγραμμένην κρίσιν. Ἡ δόξα αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς πάντας τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.
Psa 150:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τῷ στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Psa 150:2 Αἰνεῖτε αὐτὸν διὰ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Psa 150:3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Psa 150:4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χοροστασίᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Psa 150:5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Psa 150:6 Πᾶσα πνοὴ ἄς αἰνῇ τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Pro 1:1 Παροιμίαι Σολομῶντος, υἱοῦ τοῦ Δαβίδ, βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ,
Pro 1:2 διὰ νὰ γνωρίσῃ τις σοφίαν καὶ παιδείαν, διὰ νὰ νοήσῃ λόγους φρονήσεως,
Pro 1:3 διὰ νὰ λάβῃ διδασκαλίαν συνέσεως, δικαιοσύνης καὶ κρίσεως καὶ εὐθύτητος,
Pro 1:4 διὰ νὰ δώσῃ νόησιν εἰς τοὺς ἁπλοῦς, καὶ εἰς τὸν νέον μάθησιν καὶ διάγνωσιν.
Pro 1:5 Ὁ σοφὸς ἀκούων θέλει γείνει σοφώτερος, καὶ ὁ νοήμων θέλει ἀποκτήσει ἐπιστήμην κυβερνήσεως·
Pro 1:6 ὥστε νὰ ἐννοῇ παροιμίαν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις σοφῶν καὶ αἰνίγματα αὐτῶν.
Pro 1:7 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· οἱ ἄφρονες καταφρονοῦσι τὴν σοφίαν καὶ τὴν διδασκαλίαν.
Pro 1:8 Ἄκουε, υἱὲ μου, τὴν διδασκαλίαν τοῦ πατρὸς σου, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς τὸν νόμον τῆς μητρὸς σου.
Pro 1:9 Διότι ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι στέφανος χαρίτων εἰς τὴν κορυφὴν σου καὶ περιδέραιον περὶ τὸν τράχηλόν σου.
Pro 1:10 Υἱὲ μου, ἐὰν θελήσωσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ νὰ σὲ δελεάσωσι, μὴ θελήσῃς·
Pro 1:11 ἐὰν εἴπωσιν, Ἐλθὲ μεθ ἡμῶν, ἄς ἐνεδρεύσωμεν δί αἷμα, ἄς ἐπιβουλευθῶμεν ἀναιτίως τὸν ἀθῷον,
Pro 1:12 Ἄς καταπίωμεν αὐτοὺς ζῶντας, ὡς ὁ ᾅδης, καὶ ὁλοκλήρους ὡς τοὺς καταβαίνοντας εἰς τὸν λάκκον·
Pro 1:13 θέλομεν εὑρεῖ πᾶν πολύτιμον ἀγαθόν, θέλομεν γεμίσει τοὺς οἴκους ἡμῶν ἀπὸ λαφύρων·
Pro 1:14 θὲς τὸν κλῆρόν σου μεταξὺ ἡμῶν, ἓν βαλάντιον ἄς ἦναι εἰς πάντας ἡμᾶς·
Pro 1:15 υἱὲ μου, μὴ περιπατήσῃς ἐν ὁδῷ μετ αὐτῶν· ἄπεχε τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν·
Pro 1:16 διότι οἱ πόδες αὐτῶν τρέχουσιν εἰς τὸ κακόν, καὶ σπεύδουσιν εἰς τὸ νὰ χύσωσιν αἷμα.
Pro 1:17 Διότι ματαίως ἐξαπλόνεται δίκτυον ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν παντὸς πτερωτοῦ.
Pro 1:18 Διότι οὗτοι ἐνεδρεύουσι κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν αἵματος, ἐπιβουλεύονται τὰς ἑαυτῶν ψυχάς·
Pro 1:19 Τοιαῦται εἶναι αἱ ὁδοὶ παντὸς πλεονέκτου· ἡ πλεονεξία ἀφαιρεῖ τὴν ζωὴν τῶν κυριευομένων ὑπ αὐτῆς.
Pro 1:20 Ἡ σοφία φωνάζει ἔξω, ἐκπέμπει τὴν φωνὴν αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις·
Pro 1:21 Κράζει ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀγορῶν, ἐν ταῖς εἰσόδοις τῶν πυλῶν· ἀπαγγέλλει τοὺς λόγους αὑτῆς διὰ τῆς πόλεως, λέγουσα,
Pro 1:22 Ἕως πότε, μωροί, θέλετε ἀγαπᾷ τὴν μωρίαν, καὶ οἱ χλευασταὶ θέλουσιν ἡδύνεσθαι εἰς τοὺς χλευασμοὺς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄφρονες θέλουσι μισεῖ τὴν γνῶσιν
Pro 1:23 Ἐπιστρέψατε πρὸς τοὺς ἐλέγχους μου· ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐκχέει τὸ πνεῦμά μου ἐφ ὑμᾶς, θέλω σᾶς κάμει νὰ νοήσητε τοὺς λόγους μου.
Pro 1:24 Ἐπειδὴ ἐγὼ ἔκραζον, καὶ σεῖς δὲν ὑπηκούετε· ἐξέτεινον τὴν χεῖρά μου, καὶ οὐδεὶς προσεῖχεν·
Pro 1:25 Ἀλλὰ κατεφρονεῖτε πάσας τὰς συμβουλὰς μου καὶ τοὺς ἐλέγχους μου δὲν ἐδέχεσθε·
Pro 1:26 διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ θέλω ἐπιγελάσει εἰς τὸν ὄλεθρόν σας· θέλω καταχαρῇ, ὅταν ἐπέλθῃ ὁ φόβος σας.
Pro 1:27 Ὅταν ὁ φόβος σας ἐπέλθῃ ὡς ἐρήμωσις καὶ ἡ καταστροφὴ σας ἐφορμήσῃ ὡς ἀνεμοστρόβιλος, ὅταν ἡ θλῖψις καὶ ἡ στενοχωρία ἔλθωσιν ἐφ ὑμᾶς·
Pro 1:28 τότε θέλουσι μὲ ἐπικαλεσθῆ, ἀλλὰ δὲν θέλω ἀποκριθῆ· ἐπιμόνως θέλουσι μὲ ἐκζητήσει, ἀλλὰ δὲν θέλουσι μὲ εὑρεῖ.
Pro 1:29 Διότι ἐμίσησαν τὴν γνῶσιν καὶ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου δὲν ἐξέλεξαν·
Pro 1:30 δὲν ἠθέλησαν τὰς συμβουλὰς μου· κατεφρόνησαν πάντας τοὺς ἐλέγχους μου·
Pro 1:31 διὰ τοῦτο θέλουσι φάγει ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς ὁδοῦ αὑτῶν καὶ θέλουσι χορτασθῆ ἀπὸ τῶν κακοβουλιῶν αὑτῶν.
Pro 1:32 Διότι ἡ ἀποστασία τῶν μωρῶν θέλει θανατώσει αὐτούς, καὶ ἡ ἀμεριμνησία τῶν ἀφρόνων θέλει ἀφανίσει αὐτούς.
Pro 1:33 Ὅστις ὅμως ἀκούει ἐμοῦ, θέλει κατοικήσει ἐν ἀσφαλείᾳ· καὶ θέλει ἡσυχάζει, μὴ φοβούμενος κακόν.
Pro 2:1 Υἱὲ μου, ἐὰν δεχθῇς τοὺς λόγους μου καὶ ταμιεύσῃς τὰς ἐντολὰς μου παρὰ σεαυτῷ,
Pro 2:2 ὥστε νὰ προσέξῃ τὸ ὠτίον σου εἰς τὴν σοφίαν, νὰ κλίνῃς τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν σύνεσιν·
Pro 2:3 καὶ ἐὰν ἐπικαλεσθῇς τὴν φρόνησιν, καὶ ὑψώσῃς τὴν φωνὴν σου εἰς τὴν σύνεσιν·
Pro 2:4 ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον καὶ ἐξερευνήσῃς αὐτὴν ὡς κεκρυμμένους θησαυρούς,
Pro 2:5 τότε θέλεις ἐννοήσει τὸν φόβον τοῦ Κυρίου καὶ θέλεις εὑρεῖ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ.
Pro 2:6 Διότι ὁ Κύριος δίδει σοφίαν· ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξέρχεται γνῶσις καὶ σύνεσις.
Pro 2:7 Ἀποταμιεύει σωτηρίαν εἰς τοὺς εὐθεῖς· εἶναι ἀσπὶς εἰς τοὺς περιπατοῦντας ἐν ἀκεραιότητι,
Pro 2:8 ὑπερασπίζων τὰς ὁδοὺς τῆς δικαιοσύνης καὶ φυλάττων τὴν ὁδὸν τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
Pro 2:9 Τότε θέλεις ἐννοήσει δικαιοσύνην καὶ κρίσιν καὶ εὐθύτητα, πᾶσαν ὁδὸν ἀγαθήν.
Pro 2:10 Ἐὰν ἡ σοφία εἰσέλθῃ εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ ἡ γνῶσις ἡδύνῃ τὴν ψυχὴν σου,
Pro 2:11 ὀρθὴ βουλὴ θέλει σὲ φυλάττει, σύνεσις θέλει σὲ διατηρεῖ·
Pro 2:12 διὰ νὰ σὲ ἐλευθερόνῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς, ἀπὸ ἀνθρώπου λαλοῦντος δόλια,
Pro 2:13 οἵτινες ἐγκαταλείπουσι τὰς ὁδοὺς τῆς εὐθύτητος, διὰ νὰ περιπατῶσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ σκότους·

Pro 2:14 οἵτινες ἠδύνονται εἰς τὸ νὰ κάμνωσι κακόν, χαίρουσιν εἰς τὰς διαστροφὰς τῆς κακίας,
Pro 2:15 τῶν ὁποίων αἱ ὁδοὶ εἶναι σκολιαὶ καὶ αἱ πορεῖαι αὐτῶν διεστραμμέναι·
Pro 2:16 διὰ νὰ σὲ ἐλευθερόνῃ ἀπὸ ξένης γυναικός, ἀπὸ ἀλλοτρίας κολακευούσης μὲ τοὺς λόγους αὐτῆς,
Pro 2:17 ἥτις ἐγκατέλιπε τὸν ἐπιστήθιον τῆς νεότητος αὐτῆς καὶ ἐλησμόνησε τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ αὐτῆς.
Pro 2:18 Διότι ὁ οἶκος αὐτῆς καταβιβάζει εἰς τὸν θάνατον, καὶ τὰ βήματα αὐτῆς εἰς τοὺς νεκρούς·
Pro 2:19 πάντες οἱ εἰσερχόμενοι πρὸς αὐτὴν δὲν ἐπιστρέφουσιν οὐδὲ ἀναλαμβάνουσι τὰς ὁδοὺς τῆς ζωῆς·
Pro 2:20 διὰ νὰ περιπατῇς ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἀγαθῶν καὶ νὰ φυλάττῃς τὰς τρίβους τῶν δικαίων.
Pro 2:21 Διότι οἱ εὐθεῖς θέλουσι κατοικήσει τὴν γῆν, καὶ οἱ τέλειοι θέλουσιν ἐναπολειφθῇ ἐν αὐτῇ.
Pro 2:22 Οἱ δὲ ἀσεβεῖς θέλουσιν ἐκκοπῇ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οἱ παράνομοι θέλουσιν ἐκριζωθῇ ἀπ' αὐτῆς.
Pro 3:1 Υἱὲ μου, μὴ λησμονῇς τοὺς νόμους μου, καὶ ἡ καρδία σου ἂς φυλάττῃ τὰς ἐντολάς μου.
Pro 3:2 Διότι μακρότητα ἡμερῶν καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην θέλουσι προσθέσει εἰς σέ.
Pro 3:3 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια ἂς μὴ σὲ ἐγκαταλίπωσι· δέσον αὐτὰς περὶ τὸν τράχηλόν σου· ἐγχάραξον αὐτὰς ἐπὶ τὴν πλάκα τῆς καρδίας σου·
Pro 3:4 οὕτω θέλεις εὑρεῖ χάριν καὶ εὔνοιαν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.
Pro 3:5 Ἔλπιζε ἐπὶ Κύριον ἐξ ὅλης σου τῆς καρδίας, καὶ μὴ ἐπιστηρίζεσαι εἰς τὴν σύνεσίν σου·
Pro 3:6 ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου αὐτὸν γνώριζε, καὶ αὐτὸς θέλει διευθύνει τὰ διαβήματά σου.
Pro 3:7 Μὴ φαντάζεσαι σεαυτὸν σοφόν· φοβοῦ τὸν Κύριον καὶ ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ.
Pro 3:8 Τοῦτο θέλει εἶσθαι ἴασις εἰς τὰ νεῦρά σου καὶ μυέλωσις εἰς τὰ ὀστᾶ σου.
Pro 3:9 Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων σου καὶ ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν πάντων τῶν γεννημάτων σου·
Pro 3:10 καὶ θέλουσιν ἐμπλησθῇ αἱ σιτοθῆκαι σου ἀπὸ ἀφθονίας καὶ οἱ ληνοὶ σου θέλουσιν ἐκχειλίζει ἀπὸ νέου οἴνου.
Pro 3:11 Υἱὲ μου, μὴ καταφρόνει τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου καὶ μὴ ἀθύμει ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ.
Pro 3:12 Διότι ὁ Κύριος ἐλέγχει ὅντινα ἀγαπᾷ, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ τὸν υἱόν, εἰς τὸν ὁποῖον εὐαρεστεῖται.
Pro 3:13 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εὕρηκε σοφίαν, καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἀπέκτησε σύνεσιν·
Pro 3:14 Διότι τὸ ἐμπόριον αὐτῆς εἶναι καλήτερον παρὰ τὸ ἐμπόριον τοῦ ἀργυρίου καὶ τὸ κέρδος αὐτῆς παρὰ χρυσίον καθαρόν.
Pro 3:15 Εἶναι τιμιωτέρα πολυτίμων λίθων· καὶ πάντα ὅσα ἐπιθυμήσῃς δὲν εἶναι ἀντάξια αὐτῆς.
Pro 3:16 Μακρότης ἡμερῶν εἶναι ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς· ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς, πλοῦτος καὶ δόξα.
Pro 3:17 Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς εἶναι ὁδοὶ τερπναὶ καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς εἰρήνη.
Pro 3:18 Εἶναι δένδρον ζωῆς εἰς τοὺς ἐναγκαλιζομένους αὐτήν· καὶ μακάριοι οἱ κρατοῦντες αὐτήν.
Pro 3:19 Διὰ τῆς σοφίας ἐθεμελίωσεν ὁ Κύριος, ἐστερέωσε τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει.
Pro 3:20 Διὰ τῆς γνώσεως αὐτοῦ αἱ ἄβυσσοι ἠνοίχθησαν καὶ τὰ νέφη σταλάζουσι δρόσον.
Pro 3:21 Υἱὲ μου, ἂς μὴ ἀπομακρυνθῶσι ταῦτα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· φύλαττε ὀρθὴν βουλὴν καὶ φρόνησιν·
Pro 3:22 καὶ θέλει εἶσθαι ζωὴ εἰς τὴν ψυχήν σου καὶ χάρις εἰς τὸν τράχηλόν σου.
Pro 3:23 Τότε θέλεις περιπατεῖ ἀσφαλῶς τὴν ὁδόν σου, καὶ ὁ ποῦς σου δὲν θέλει προσκόψει.
Pro 3:24 Ὅταν πλαγιάζῃς, δὲν θέλεις τρομάζει· μάλιστα θέλεις πλαγιάζει, καὶ ὁ ὕπνος σου θέλει εἶσθαι γλυκύς.
Pro 3:25 Δὲν θέλεις τρομάξει ἀπὸ αἰφνιδίου φόβου οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου τῶν ἀσεβῶν, ὅταν ἐπέλθῃ·
Pro 3:26 Διότι ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι ἡ ἐλπίς σου, καὶ θέλει φυλάξει τὸν πόδα σου ἀπὸ τοῦ νὰ πιασθῇ.
Pro 3:27 Μὴ ἀρνηθῇς τὸ καλὸν πρὸς ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους πρέπει, ὅταν ἦναι ἐν τῇ χειρί σου νὰ κάμνῃς αὐτό.
Pro 3:28 Μὴ εἴπῃς πρὸς τὸν πλησίον σου, Ὕπαγε καὶ ἐπανάστρεψον καὶ αὔριον θέλω σοὶ δώσει· ἐνῷ ἔχεις τοῦτο παρὰ σεαυτῷ.
Pro 3:29 Μὴ μηχανεύου κακὸν κατὰ τοῦ πλησίον σου, ἐνῷ πεποιθὼς κατοικεῖ μετὰ σοῦ.
Pro 3:30 Μὴ μάχου τινὰ ἀναιτίως, ἐὰν δὲν ἔκαμε κακὸν εἰς σέ.
Pro 3:31 Μὴ ζήλευε τὸν βίαιον ἄνθρωπον καὶ μὴ ἐκλέξῃς μηδεμίαν ἐκ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ·
Pro 3:32 διότι ὁ Κύριος βδελύττεται τὸν σκολιόν· τὸ δὲ ἀπόρρητον αὐτοῦ φανερόνεται εἰς τοὺς δικαίους.
Pro 3:33 Κατάρα Κυρίου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀσεβοῦς· εὐλογεῖ δὲ τὴν κατοικίαν τῶν δικαίων.
Pro 3:34 Βεβαίως αὐτὸς ἀντιτάττεται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους· εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν.
Pro 3:35 Οἱ σοφοὶ θέλουσι κληρονομήσει δόξαν· τὸ δὲ ὕψος τῶν ἀφρόνων θέλει εἶσθαι ἡ ἀτιμία.
Pro 4:1 Ἀκούσατε, τέκνα, παιδείαν πατρός, καὶ προσέχετε νὰ μάθητε σύνεσιν.
Pro 4:2 Διότι δίδω εἰς ἐσᾶς καλὴν διδασκαλίαν· μὴ ἐγκαταλίπητε τὸν νόμον μου.
Pro 4:3 Διότι καὶ ἐγὼ ἐστάθην υἱὸς τοῦ πατρός μου, ἀγαπητὸς καὶ μονογενὴς ἐνώπιον τῆς μητρός μου·
Pro 4:4 καὶ μὲ ἐδίδασκε καὶ μοὶ ἔλεγεν, Ἂς κρατῇ ἡ καρδία σου τοὺς λόγους μου· φύλαττε τὰς ἐντολάς μου καὶ θέλεις ζήσει.
Pro 4:5 Ἀπόκτησον σοφίαν, ἀπόκτησον σύνεσιν· μὴ λησμονήσῃς αὐτήν, μηδὲ ἐκκλίνῃς ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ στόματός μου·
Pro 4:6 μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτήν, καὶ θέλει σὲ περιφυλάττει· ἀγάπα αὐτήν, καὶ θέλει σὲ διατηρεῖ.
Pro 4:7 Ἡ σοφία εἶναι τὸ πρώτιστον· ἀπόκτησον σοφίαν· καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀπόκτησίν σου ἀπόκτησον σύνεσιν.
Pro 4:8 Ἀνάλαβε αὐτὴν καὶ θέλει σὲ ὑψώσει· θέλει σὲ δοξάσει, ὅταν ἐναγκαλισθῇς αὐτήν.

Pro 4:9 Θέλει ἐπιθέσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου στέφανον χαρίτων· θέλει σοὶ δώσει διάδημα δόξης.
Pro 4:10 Ἄκουε, υἱὲ μου, καὶ δέχθητι τοὺς λόγους μου· καὶ θέλουσι πληθυνθῇ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς σου.
Pro 4:11 Σὲ διδάσκω τὴν ὁδὸν τῆς σοφίας· σὲ ἐμβιβάζω εἰς τρίβους εὐθείας.
Pro 4:12 Ὅταν περιπατῇς, τὰ βήματά σου δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἐστενοχωρημένα· καὶ ὅταν τρέχῃς, δὲν θέλεις προσκόψει.
Pro 4:13 Δράξον τὴν παιδείαν, μὴ ἀφήσῃς αὐτήν· φύλαττε αὐτήν, διότι εἶναι ἡ ζωή σου.
Pro 4:14 Μὴ εἰσέλθῃς εἰς τὴν τρίβον τῶν ἀσεβῶν, καὶ μὴ ὑπάγῃς εἰς τὴν ὁδὸν τῶν πονηρῶν.
Pro 4:15 Ἀπόφευγε αὐτήν, μὴ περάσῃς δἰ αὐτῆς, ἔκκλινον ἀπ̓ αὐτῆς καὶ διάβα.
Pro 4:16 Διότι αὐτοὶ δὲν κοιμῶνται, ἐὰν δὲν κακοποιήσωσι· καὶ ὁ ὕπνος αὐτῶν ἀφαιρεῖται, ἐὰν δὲν ὑποσκελίσωσιν.
Pro 4:17 Ἐπειδὴ τρώγουσιν ἄρτον ἀσεβείας καὶ πίνουσιν οἶνον δυναστείας.
Pro 4:18 Ἡ ὁδὸς ὅμως τῶν δικαίων εἶναι ὡς τὸ λαμπρὸν φῶς, τὸ φέγγον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἑωσοῦ γείνῃ τελεία ἡμέρα.
Pro 4:19 Ἡ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν εἶναι ὡς τὸ σκότος· δὲν γνωρίζουσι ποῦ προσκόπτουσιν.
Pro 4:20 Υἱὲ μου, πρόσεχε εἰς τὰς ῥήσεις μου· κλῖνον τὸ ὠτίον σου εἰς τὰ λόγιά μου.
Pro 4:21 Ἄς μὴ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· φύλαττε αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου·
Pro 4:22 διότι εἶναι ζωὴ εἰς τοὺς εὑρίσκοντας αὐτὰ καὶ ἴασις εἰς πᾶσαν αὐτῶν τὴν σάρκα.
Pro 4:23 Μετὰ πάσης φυλάξεως φύλαττε τὴν καρδίαν σου· διότι ἐκ ταύτης προέρχονται αἱ ἐκβάσεις τῆς ζωῆς.
Pro 4:24 Ἀπόβαλε ἀπὸ σοῦ σκολιότητα στόματος, καὶ διαστροφὴν χειλέων ἀπομάκρυνον ἀπὸ σοῦ.
Pro 4:25 Οἱ ὀφθαλμοί σου ἄς βλέπωσιν ὀρθά, καὶ τὰ βλέφαρά σου ἄς κατευθύνωνται ἔμπροσθέν σου.
Pro 4:26 Στάθμιζε τὸ βάδισμα τῶν ποδῶν σου, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου θέλουσι κατευθυνθῇ.
Pro 4:27 Μὴ ἐκκλίνῃς δεξιὰ ἤ ἀριστερά· ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ κακοῦ.
Pro 5:1 Υἱὲ μου, πρόσεχε εἰς τὴν σοφίαν μου, κλῖνον τὸ ὠτίον σου εἰς τὴν σύνεσίν μου·
Pro 5:2 διὰ νὰ τηρῇς φρόνησιν καὶ τὰ χείλη σου νὰ φυλάττωσι γνῶσιν.
Pro 5:3 Διότι τὰ χείλη τῆς ἀλλοτρίας γυναικὸς στάζουσιν ὡς κηρήθρα μέλιτος, καὶ ὁ οὐρανίσκος αὐτῆς εἶναι μαλακώτερος ἐλαίου·
Pro 5:4 τὸ τέλος ὅμως αὐτῆς εἶναι πικρὸν ὡς ἀψίνθιον, ὀξὺ ὡς μάχαιρα δίστομος.
Pro 5:5 Οἱ πόδες αὐτῆς καταβαίνουσιν εἰς θάνατον· τὰ βήματα αὐτῆς καταντῶσιν εἰς τὸν ᾅδην.
Pro 5:6 διὰ νὰ μὴ γνωρίσῃς τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, αἱ πορεῖαι αὐτῆς εἶναι ἄστατοι καὶ οὐχὶ εὐδιάγνωστοι.
Pro 5:7 Ἀκούσατέ μου λοιπὸν τώρα, τέκνα, καὶ μὴ ἀποστραφῆτε τοὺς λόγους τοῦ στόματός μου.
Pro 5:8 Ἀπομάκρυνον τὴν ὁδὸν σου ἀπ̓ αὐτῆς, καὶ μὴ πλησιάσῃς εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτῆς,
Pro 5:9 διὰ νὰ μὴ δώσῃς τὴν τιμὴν σου εἰς ἄλλους καὶ τὰ ἔτη σου εἰς τοὺς ἀνελεήμονας·
Pro 5:10 διὰ νὰ μὴ χορτασθῶσι ξένοι ἀπὸ τῆς περιουσίας σου καὶ οἱ κόποι σου ἔλθωσιν εἰς οἶκον ἀλλοτρίου,
Pro 5:11 καὶ σὺ στενάζῃς εἰς τὰ ἔσχατά σου, ὅταν ἡ σὰρξ σου καὶ τὸ σῶμά σου καταναλωθῶσι,
Pro 5:12 καὶ λέγῃς, Πῶς ἐμίσησα τὴν παιδείαν, καὶ ἡ καρδία μου κατεφρόνησε τοὺς ἐλέγχους,
Pro 5:13 καὶ δὲν ὑπήκουσα εἰς τὴν φωνὴν τῶν διδασκόντων με, οὐδὲ ἔκλινα τὸ ὠτίον μου εἰς τοὺς νουθετοῦντάς με.
Pro 5:14 Παῤ ὀλίγον ἔπεσον εἰς πᾶν κακόν, ἐν μέσῳ τῆς συνάξεως καὶ τῆς συναγωγῆς.
Pro 5:15 Πίνε ὕδατα ἐκ τῆς δεξαμενῆς σου καὶ πηγάζοντα ἐκ τοῦ φρέατός σου·
Pro 5:16 Ἄς ἐκχέωνται ἔξω αἱ πηγαί σου, καὶ τὰ ῥυάκια τῶν ὑδάτων σου εἰς τὰς πλατείας·
Pro 5:17 σοῦ μόνου ἄς ἦναι αὐτά, καὶ οὐχὶ ξένων μετὰ σοῦ·
Pro 5:18 ἡ πηγή σου ἄς ἦναι εὐλογημένη· καὶ εὐφραίνου μετὰ τῆς γυναικὸς τῆς νεότητός σου.
Pro 5:19 Ἄς ἦναι εἰς σὲ ὡς ἔλαφος ἐρασμία καὶ δορκὰς κεχαριτωμένη· ἄς σὲ ποτίζωσιν οἱ μαστοὶ αὐτῆς ἐν παντὶ καιρῷ· εὐφραίνου πάντοτε εἰς τὴν ἀγάπην αὐτῆς.
Pro 5:20 Καὶ διὰ τί, υἱὲ μου, θέλεις θέλγεσθαι ὑπὸ ξένης καὶ θέλεις ἐναγκαλίζεσθαι κόλπον ἀλλοτρίας
Pro 5:21 Διότι τοῦ ἀνθρώπου αἱ ὁδοὶ εἶναι ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Κυρίου, καὶ σταθμίζει πάσας τὰς πορείας αὐτοῦ.
Pro 5:22 Αἱ ἴδιαι αὐτοῦ ἀνομίαι θέλουσι συλλάβει τὸν ἀσεβῆ, καὶ μὲ τὰ σχοινία τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ θέλει σφίγγεσθαι.
Pro 5:23 Οὗτος θέλει ἀποθάνει ἀπαίδευτος καὶ ἐκ τοῦ πλήθους τῆς ἀφροσύνης αὐτοῦ θέλει περιπλανᾶσθαι.
Pro 6:1 Υἱὲ μου, ἐὰν ἔγεινας ἐγγυητὴς διὰ τὸν φίλον σου, ἐὰν ἔδωκας τὴν χεῖρά σου εἰς ξένον,
Pro 6:2 ἐπαγιδεύθης διὰ τῶν λόγων τοῦ στόματός σου, ἐπιάσθης διὰ τῶν λόγων τοῦ στόματός σου·
Pro 6:3 Κάμε λοιπὸν τοῦτο, υἱὲ μου, καὶ σώζου, ἐπειδὴ ἦλθες εἰς τὰς χεῖρας τοῦ φίλου σου· ὕπαγε, μὴ ἀποκάμῃς, καὶ βίαζε τὸν φίλον σου.
Pro 6:4 Μὴ δώσῃς ὕπνον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, μηδὲ νυσταγμὸν εἰς τὰ βλεφαρά σου·
Pro 6:5 Σώζου, ὡς δορκάδιον ἐκ χειρὸς τοῦ κυνηγοῦ καὶ ὡς πτηνὸν ἐκ χειρὸς τοῦ ἰξευτοῦ.
Pro 6:6 Ὕπαγε πρὸς τὸν μύρμηκα, ὦ ὀκνηρέ· παρατήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γίνου σοφός·
Pro 6:7 ὅστις μὴ ἔχων ἄρχοντα, ἐπιστάτην ἤ κυβερνήτην,
Pro 6:8 ἑτοιμάζει τὴν τροφὴν αὐτοῦ τὸ θέρος, συνάγει τὰς τροφὰς αὐτοῦ ἐν τῷ θερισμῷ.
Pro 6:9 Ἕως πότε θέλεις κοιμᾶσθαι, ὀκνηρέ πότε θέλεις σηκωθῇ ἐκ τοῦ ὕπνου σου

Pro 6:10 Ὀλίγος ὕπνος, ὀλίγος νυσταγμός, ὀλίγη συμπλοκὴ τῶν χειρῶν εἰς τὸν ὕπνον·
Pro 6:11 Ἔπειτα ἡ πτωχεία σου ἔρχεται ὡς ταχυδρόμος, καὶ ἡ ἔνδειά σου ὡς ἀνὴρ ἔνοπλος.
Pro 6:12 Ὁ ἀχρεῖος ἄνθρωπος, ὁ κακότροπος ἄνθρωπος, περιπατεῖ μὲ στόμα διεστραμμένον·
Pro 6:13 Κάμνει νεῦμα διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, σημαίνει διὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, διδάσκει διὰ τῶν δακτύλων αὐτοῦ·
Pro 6:14 μετὰ διεστραμμένης καρδίας μηχανᾶται κακὰ ἐν παντὶ καιρῷ· ἐγείρει ἔριδας·
Pro 6:15 διὰ τοῦτο ἐξαίφνης θέλει ἐπέλθει ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ· ἐξαίφνης θέλει συντριφθῇ ἀνιάτως.
Pro 6:16 Ταῦτα τὰ ἓξ μισεῖ ὁ Κύριος, ἑπτὰ μάλιστα βδελύττεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·
Pro 6:17 ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνους, γλῶσσαν ψευδῆ καὶ χεῖρας ἐκχεούσας αἷμα ἀθῷον,
Pro 6:18 καρδίαν μηχανευομένην λογισμοὺς κακούς, πόδας τρέχοντας ταχέως εἰς τὸ κακοποιεῖν,
Pro 6:19 μάρτυρα ψευδῆ λαλοῦντα ψεῦδος καὶ τὸν ἐμβάλλοντα ἔριδας μεταξὺ ἀδελφῶν.
Pro 6:20 Υἱὲ μου, φύλαττε τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς σου, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς τὸν νόμον τῆς μητρὸς σου.
Pro 6:21 Περίαψον αὐτὰ διαπαντὸς ἐπὶ τῆς καρδίας σου, περίδεσον αὐτὰ περὶ τὸν τράχηλόν σου.
Pro 6:22 Ὅταν περιπατῇς, θέλει σὲ ὁδηγεῖ· ὅταν κοιμᾶσαι, θέλει σὲ φυλάττει· καὶ ὅταν ἐξυπνήσῃς, θέλει συνομιλεῖ μετὰ σοῦ.
Pro 6:23 Διότι λύχνος εἶναι ἡ ἐντολὴ καὶ φῶς ὁ νόμος, καὶ οἱ ἔλεγχοι τῆς παιδείας ὁδὸς ζωῆς·
Pro 6:24 διὰ νὰ σὲ φυλάττωσιν ἀπὸ κακῆς γυναικός, ἀπὸ κολακείας γλώσσης γυναικὸς ἀλλοτρίας.
Pro 6:25 Μὴ ὀρεχθῇς τὸ κάλλος αὐτῆς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· καὶ ἂς μὴ σὲ θηρεύσῃ διὰ τῶν βλεφάρων αὐτῆς.
Pro 6:26 Διότι ἐξ αἰτίας γυναικὸς πόρνης καταντᾷ τις ἕως τμήματος ἄρτου, ἡ δὲ μοιχαλὶς θηρεύει τὴν πολύτιμον ψυχήν.
Pro 6:27 Δύναταί τις νὰ βάλῃ πῦρ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ νὰ μὴ καῶσι
Pro 6:28 Δύναταί τις νὰ περιπατήσῃ ἐπ' ἀνθράκων πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ νὰ μὴ κατακαῶσιν
Pro 6:29 Οὕτω καὶ ὁ εἰσερχόμενος πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅστις ἐγγίζει αὐτήν, δὲν θέλει ἀθῳωθῇ.
Pro 6:30 Τὸν κλέπτην δὲν ἀποστρέφονται, ἐὰν κλέπτῃ διὰ νὰ χορτάσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ὅταν πεινᾷ·
Pro 6:31 ἀλλ' ἐὰν πιασθῇ, θέλει ἀποδώσει ἑπταπλάσια· θέλει δώσει πάντα τὰ ὑπάρχοντα τῆς οἰκίας αὐτοῦ.
Pro 6:32 Ὅστις ὅμως μοιχεύει μὲ γυναῖκα, εἶναι ἐνδεὴς φρενῶν· ἀπώλειαν φέρει εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ὅστις πράττει τοῦτο.
Pro 6:33 Πληγὰς καὶ ἀτιμίαν θέλει ὑποφέρει· καὶ τὸ ὄνειδος αὐτοῦ δὲν θέλει ἐξαλειφθῇ.
Pro 6:34 Διότι ἡ ζηλοτυπία εἶναι μανία τοῦ ἀνδρός, καὶ δὲν θέλει δείξει ἔλεος εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδικήσεως.
Pro 6:35 Δὲν θέλει δεχθῇ οὐδὲν λύτρον· οὐδὲ θέλει ἐξιλεωθῇ, καὶ ἂν πολλαπλασιάσῃς τὰ δῶρα.
Pro 7:1 Υἱὲ μου, φύλαττε τοὺς λόγους μου καὶ ταμίευσον τὰς ἐντολὰς μου παρὰ σεαυτῷ.
Pro 7:2 Φύλαττε τὰς ἐντολὰς μου, καὶ θέλεις ζήσει· καὶ τὸν νόμον μου, ὡς τὴν κόρην τῶν ὀφθαλμῶν σου.
Pro 7:3 Δέσον αὐτὰ ἐπὶ τοὺς δακτύλους σου, ἐγχάραξον αὐτὰ ἐπὶ τὴν πλάκα τῆς καρδίας σου.
Pro 7:4 Εἰπὲ πρὸς τὴν σοφίαν σὺ εἶσαι ἀδελφὴ μου· καὶ κάλεσον τὴν φρόνησιν συγγενῆ σου·
Pro 7:5 διὰ νὰ σὲ φυλάττωσιν ἀπὸ ξένης γυναικός, ἀπὸ ἀλλοτρίας κολακευούσης διὰ τῶν λόγων αὐτῆς.
Pro 7:6 Ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ παραθύρου τῆς οἰκίας μου ἔκυψα διὰ τοῦ δικτυωτοῦ μου·
Pro 7:7 καὶ εἶδον μεταξὺ τῶν ἀφρόνων, παρετήρησα μεταξὺ τῶν νεανίσκων, νέον ἐνδεῆ φρενῶν·
Pro 7:8 ὅστις διέβαινε διὰ τῆς πλατείας, πλησίον τῆς γωνίας αὐτῆς, καὶ διήρχετο τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν οἰκίαν αὐτῆς,
Pro 7:9 ἐν τῷ ἑσπερινῷ σκότει τῆς ἡμέρας, ἐν τῷ σκοτασμῷ τῆς νυκτὸς καὶ τῷ γνόφῳ·
Pro 7:10 καὶ ἰδού, συναπαντᾷ αὐτὸν γυνὴ ἔχουσα σχῆμα πορνικόν, καὶ καρδίαν δολιόφρονα,
Pro 7:11 φλύαρος καὶ ἀναιδής· οἱ πόδες αὐτῆς δὲν μένουσιν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς·
Pro 7:12 τώρα εἶναι ἔξω, τώρα ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ἐνεδρεύει πλησίον πάσης γωνίας.
Pro 7:13 Καὶ πιάνει αὐτὸν καὶ φιλεῖ αὐτὸν καὶ μὲ ἀναιδὲς πρόσωπον λέγει πρὸς αὐτόν,
Pro 7:14 Ἔχω θυσίας εἰρηνικάς· σήμερον ἀπέδωκα τὰς εὐχὰς μου·
Pro 7:15 διὰ τοῦτο ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησίν σου, ποθοῦσα τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σὲ εὕρηκα·
Pro 7:16 ἔστρωσα τὴν κλίνην μου μὲ πέπλους, μὲ τάπητας πεποικιλμένους, μὲ νήματα τῆς Αἰγύπτου·
Pro 7:17 ἐθυμίασα τὴν κλίνην μου μὲ σμύρναν, ἀλόην καὶ κινάμωμον·
Pro 7:18 ἐλθέ, ἂς μεθυσθῶμεν ἀπὸ ἔρωτος μέχρι τῆς αὐγῆς· ἂς ἐντρυφήσωμεν εἰς ἔρωτας·
Pro 7:19 διότι δὲν εἶναι ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ὑπῆγεν εἰς ὁδὸν μακράν·
Pro 7:20 ἔλαβε βαλάντιον ἀργυρίου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ἐν ὡρισμένῳ καιρῷ θέλει ἐπανέλθει εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
Pro 7:21 Διὰ τῆς πολλῆς αὐτῆς τέχνης ἀπεπλάνησεν αὐτόν· διὰ τῆς κολακείας τῶν χειλέων αὐτῆς εἵλκυσεν αὐτόν.
Pro 7:22 Εὐθὺς ἀκολουθεῖ αὐτὴν κατόπιν, καθὼς ὁ βοῦς ὑπάγει εἰς τὴν σφαγήν, ἢ καθὼς ἡ ἔλαφος πηδᾷ εἰς τὸν βρόχον,
Pro 7:23 ἑωσοῦ βέλος διαπεράσῃ τὸ ἧπαρ αὐτῆς· καθὼς τὸ πτηνὸν σπεύδει εἰς τὴν παγίδα καὶ δὲν ἐξεύρει ὅτι εἶναι ἐναντίον τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
Pro 7:24 Τώρα λοιπὸν ἀκούσατέ μου, τέκνα, καὶ προσέχετε εἰς τοὺς λόγους τοῦ στόματός μου.
Pro 7:25 Ἂς μὴ ἐκκλίνῃ εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου, μὴ παρεκτραπῇς εἰς τὰς τρίβους αὐτῆς.
Pro 7:26 Διότι πολλοὺς ἔκαμε νὰ πέσωσι πεπληγωμένοι, καὶ δυνατοὶ εἶναι οἱ φονευθέντες ὑπ' αὐτῆς.

Pro 7:27 Ὁδοὶ ᾅδου εἶναι ὁ οἶκος αὐτῆς, καταβαίνουσαι εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ θανάτου.
Pro 8:1 Δὲν κράζει ἡ σοφία καὶ δὲν ἐκπέμπει τὴν φωνὴν αὐτῆς ἡ σύνεσις
Pro 8:2 Ἵσταται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὑψηλῶν τόπων, ὑπὲρ τὴν ὁδόν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν τριόδων.
Pro 8:3 Κράζει πλησίον τῶν πυλῶν, ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πόλεως, ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν·
Pro 8:4 πρὸς ἐσᾶς, ἄνθρωποι, κράζω· καὶ ἡ φωνὴ μου ἐκπέμπεται πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Pro 8:5 Ἁπλοί, νοήσατε φρόνησιν· καὶ ἄφρονες, ἀποκτήσατε νοήμονα καρδίαν.
Pro 8:6 Ἀκούσατε· διότι θέλω λαλήσει πράγματα ἔξοχα, καὶ τὰ χείλη μου θέλουσι προφέρει ὀρθά.
Pro 8:7 Διότι ἀλήθειαν θέλει λαλήσει ὁ λάρυγξ μου· τὰ δὲ χείλη μου βδελύττονται τὴν ἀσέβειαν.
Pro 8:8 Πάντες οἱ λόγοι τοῦ στόματός μου εἶναι μετὰ δικαιοσύνης· δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς δόλιον διεστραμμένον·
Pro 8:9 Πάντες εἶναι σαφεῖς εἰς τὸν νοοῦντα καὶ ὀρθοὶ εἰς τοὺς εὑρίσκοντας γνῶσιν.
Pro 8:10 Λάβετε τὴν παιδείαν μου, καὶ μὴ ἀργύριον· καὶ γνῶσιν, μᾶλλον παρὰ χρυσίον ἐκλεκτόν.
Pro 8:11 Διότι ἡ σοφία εἶναι καλητέρα λίθων πολυτίμων· καὶ πάντα τὰ ἐπιθυμητὰ πράγματα δὲν εἶναι ἀντάξια αὐτῆς.
Pro 8:12 Ἐγὼ ἡ σοφία κατοικῶ μετὰ τῆς φρονήσεως, καὶ ἐφευρίσκω γνῶσιν συνετῶν βουλευμάτων.
Pro 8:13 Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου εἶναι νὰ μισῇ τις τὸ κακόν· ἀλαζονείαν καὶ αὐθάδειαν καὶ πονηρὰν ὁδὸν καὶ διεστραμμένον στόμα ἐγὼ μισῶ.
Pro 8:14 Ἐμοῦ εἶναι ἡ βουλὴ καὶ ἡ ἀσφάλεια· ἐγὼ εἶμαι ἡ σύνεσις· ἐμοῦ ἡ δύναμις.
Pro 8:15 Δί ἐμοῦ οἱ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ ἄρχοντες θεσπίζουσι δικαιοσύνην.
Pro 8:16 Δί ἐμοῦ οἱ ἡγεμόνες ἡγεμονεύουσι, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, πάντες οἱ κριταὶ τῆς γῆς·
Pro 8:17 Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ ἀγαπῶντας ἀγαπῶ· καὶ οἱ ζητοῦντές με θέλουσι μὲ εὑρεῖ.
Pro 8:18 Πλοῦτος καὶ δόξα εἶναι μετ ἐμοῦ, ἀγαθὰ διαμένοντα καὶ δικαιοσύνη.
Pro 8:19 Οἱ καρποὶ μου εἶναι καλήτεροι χρυσίου καὶ χρυσίου καθαροῦ· καὶ τὰ γεννήματά μου, ἐκλεκτοῦ ἀργυρίου.
Pro 8:20 Περιπατῶ ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, ἀναμέσον τῶν τρίβων τῆς κρίσεως,
Pro 8:21 διὰ νὰ κάμω τοὺς ἀγαπῶντάς με νὰ κληρονομήσωσιν ἀγαθά, καὶ νὰ γεμίσω τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν.
Pro 8:22 Ὁ Κύριος μὲ εἶχεν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, πρὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἀπ̓ αἰῶνος.
Pro 8:23 Πρὸ τοῦ αἰῶνος μὲ ἔχρισεν, ἀπ̓ ἀρχῆς, πρὶν ὑπάρξῃ ἡ γῆ.
Pro 8:24 Ἐγεννήθην ὅτε δὲν ἦσαν αἱ ἄβυσσοι, ὅτε δὲν ὑπῆρχον αἱ πηγαὶ αἱ ἀναβρύουσαι ὕδατα·
Pro 8:25 Πρὶν τὰ ὄρη θεμελιωθῶσι, πρὸ τῶν λόφων, ἐγὼ ἐγεννήθην·
Pro 8:26 ἐνῷ δὲν εἶχεν ἔτι κάμει τὴν γῆν οὔτε πεδιάδας, οὔτε κορυφὰς χωμάτων τῆς οἰκουμένης.
Pro 8:27 Ὅτε ἡτοίμαζε τοὺς οὐρανούς, ἐγὼ ἤμην ἐκεῖ· ὅτε περιέγραφε καμάραν ὑπεράνω τοῦ προσώπου τῆς ἀβύσσου·
Pro 8:28 ὅτε ἐστερέονε τὸν αἰθέρα ἐπάνω· ὅτε ὠχύρονε τὰς πηγὰς τῆς ἀβύσσου·
Pro 8:29 ὅτε ἐπέβαλλε τὸν νόμον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, νὰ μὴ παραβῶσι τὰ ὕδατα τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ· ὅτε διέταττε τὰ θεμέλια τῆς γῆς·
Pro 8:30 τότε ἤμην πλησίον αὐτοῦ δημιουργοῦσα· καὶ ἐγὼ ἤμην καθ ἡμέραν ἡ τρυφὴ αὐτοῦ, εὐφραινομένη πάντοτε ἐνώπιον αὐτοῦ,
Pro 8:31 εὐφραινομένη ἐν τῇ οἰκουμένῃ τῆς γῆς αὐτοῦ· καὶ ἡ τρυφὴ μου ἦτο μετὰ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
Pro 8:32 Τώρα λοιπὸν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· διότι μακάριοι οἱ φυλάττοντες τὰς ὁδοὺς μου.
Pro 8:33 Ἀκούσατε παιδείαν καὶ γένεσθε σοφοί, καὶ μὴ ἀποδοκιμάζετε αὐτήν.
Pro 8:34 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις μοῦ ἀκούσῃ, ἀγρυπνῶν καθ ἡμέραν ἐν ταῖς πύλαις μου, περιμένων εἰς τοὺς παραστάτας τῶν θυρῶν μου·
Pro 8:35 διότι ὅστις εὕρῃ ἐμέ, θέλει εὑρεῖ ζωήν, καὶ θέλει λάβει χάριν παρὰ Κυρίου.
Pro 8:36 Ὅστις ὅμως ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμέ, τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀδικεῖ· πάντες οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσι θάνατον.
Pro 9:1 Ἡ σοφία ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον αὐτῆς, ἐλατόμησε τοὺς στύλους αὐτῆς ἑπτά·
Pro 9:2 ἔσφαξε τὰ σφάγια αὐτῆς, ἐκέρασε τὸν οἶνον αὐτῆς, καὶ ἡτοίμασε τὴν τράπεζαν αὐτῆς·
Pro 9:3 ἀπέστειλε τὰς θεραπαίνας αὐτῆς, κηρύττει ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν τόπων τῆς πόλεως,
Pro 9:4 Ὅστις εἶναι ἄφρων, ἂς στραφῇ ἐδῶ· καί, πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς φρενῶν, λέγει πρὸς αὐτούς,
Pro 9:5 Ἔλθετε, φάγετε ἀπὸ τοῦ ἄρτου μου, καὶ πίετε ἀπὸ τοῦ οἴνου τὸν ὁποῖον ἐκέρασα·
Pro 9:6 ἀφήσατε τὴν ἀφροσύνην καὶ ζήσατε· καὶ κατευθύνθητε ἐν τῇ ὁδῷ τῆς συνέσεως.
Pro 9:7 Ὁ νουθετῶν χλευαστὴν λαμβάνει εἰς ἑαυτὸν ἀτιμίαν· καὶ ὁ ἐλέγχων τὸν ἀσεβῆ λαμβάνει εἰς ἑαυτὸν μῶμον.
Pro 9:8 Μὴ ἔλεγχε χλευαστήν, διὰ νὰ μὴ σὲ μισήσῃ· ἔλεγχε σοφόν, καὶ θέλει σὲ ἀγαπήσει.
Pro 9:9 Δίδε ἀφορμὴν εἰς τὸν σοφὸν καὶ θέλει γείνει σοφώτερος· δίδασκε τὸν δίκαιον καὶ θέλει αὐξηθῇ εἰς μάθησιν.
Pro 9:10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· καὶ ἐπίγνωσις ἁγίων φρόνησις.
Pro 9:11 Διότι δί ἐμοῦ αἱ ἡμέραι σου θέλουσι πολλαπλασιασθῇ, καὶ ἔτη ζωῆς θέλουσι προστεθῇ εἰς σέ.
Pro 9:12 Ἐὰν γείνῃς σοφός, θέλεις εἶσθαι σοφὸς διὰ σεαυτόν· καὶ ἐὰν γείνῃς χλευαστής, σὺ μόνος θέλεις πάσχει.
Pro 9:13 Γυνὴ ἄφρων, θρασεῖα, ἀνόητος καὶ μὴ γνωρίζουσα μηδέν·
Pro 9:14 κάθηται ἐν τῇ θύρᾳ τῆς οἰκίας αὐτῆς ἐπὶ θρόνου, ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τόποις τῆς πόλεως,
Pro 9:15 προσκαλοῦσα τοὺς διαβάτας τοὺς κατευθυνομένους εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν·

Pro 9:16 ὅστις εἶναι ἄφρων, ἄς στραφῇ ἐδῶ· καὶ πρὸς τὸν ἐνδεῆ φρενῶν, λέγει πρὸς αὐτόν,
Pro 9:17 Τὰ κλοπιμαῖα ὕδατα εἶναι γλυκέα, καὶ ὁ κρύφιος ἄρτος εἶναι ἡδύς.
Pro 9:18 Ἀλλ᾿ αὐτὸς ἀγνοεῖ ὅτι ἐκεῖ εἶναι οἱ νεκροί, καὶ εἰς τὰ βάθη τοῦ ᾅδου οἱ κεκλημένοι αὐτῆς.
Pro 10:1 Παροιμίαι Σολομῶντος. Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα· υἱὸς δὲ ἄφρων εἶναι λύπη τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
Pro 10:2 Οἱ θησαυροὶ τῆς ἀνομίας δὲν ὠφελοῦσιν· ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐλευθερόνει ἐκ θανάτου.
Pro 10:3 Ὁ Κύριος δὲν θέλει λιμοκτονήσει ψυχὴν δικαίου· ἀνατρέπει δὲ τὴν περιουσίαν τῶν ἀσεβῶν.
Pro 10:4 Ἡ ὀκνηρὰ χεὶρ πτωχείαν φέρει· πλουτίζει δὲ ἡ χεὶρ τοῦ ἐπιμελοῦς.
Pro 10:5 Ὁ συνάγων ἐν τῷ θέρει εἶναι υἱὸς συνέσεως· ὁ δὲ κοιμώμενος ἐν τῷ θερισμῷ υἱὸς αἰσχύνης.
Pro 10:6 Εὐλογία ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δικαίου· τὸ στόμα δὲ τῶν ἀσεβῶν ἀδικία καλύπτει.
Pro 10:7 Ἡ μνήμη τοῦ δικαίου εἶναι μετ᾿ εὐλογίας· τὸ δὲ ὄνομα τῶν ἀσεβῶν σήπεται.
Pro 10:8 Ὁ σοφὸς τὴν καρδίαν θέλει δέχεσθαι ἐντολάς· ὁ δὲ μωρὸς τὰ χείλη θέλει ὑποσκελισθῇ.
Pro 10:9 Ὁ περιπατῶν ἐν ἀκεραιότητι περιπατεῖ ἀσφαλῶς· ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ θέλει γνωρισθῇ.
Pro 10:10 Ὅστις νεύει διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ, προξενεῖ ὀδύνην· ὁ δὲ μωρὸς τὰ χείλη θέλει ὑποσκελισθῇ.
Pro 10:11 Τὸ στόμα τοῦ δικαίου εἶναι πηγὴ ζωῆς· τὸ στόμα δὲ τῶν ἀσεβῶν ἀδικία καλύπτει.
Pro 10:12 Τὸ μῖσος διεγείρει ἔριδας· ἀλλ᾿ ἡ ἀγάπη καλύπτει πάντα τὰ σφάλματα.
Pro 10:13 Εἰς τὰ χείλη τοῦ συνετοῦ εὑρίσκεται ἡ σοφία· ἡ δὲ ῥάβδος εἶναι διὰ τὴν ῥάχιν τοῦ ἐνδεοῦς φρενῶν.
Pro 10:14 Οἱ σοφοὶ ἀποταμιεύουσι γνῶσιν· τὸ στόμα δὲ τοῦ προπετοῦς εἶναι πλησίον ἀπωλείας.
Pro 10:15 Τὰ ἀγαθὰ τοῦ πλουσίου εἶναι ἡ ὀχυρὰ αὐτοῦ πόλις· καταστροφὴ δὲ τῶν πενήτων πτωχεία αὐτῶν.
Pro 10:16 Τὰ ἔργα τοῦ δικαίου εἶναι εἰς ζωήν· τὸ προϊὸν τοῦ ἀσεβοῦς εἰς ἁμαρτίαν.
Pro 10:17 Ὁ φυλάττων τὴν παιδείαν εὑρίσκεται ἐν ὁδῷ ζωῆς· ὁ δὲ ἐγκαταλείπων τὸν ἔλεγχον ἀποπλανᾶται.
Pro 10:18 Ὅστις καλύπτει μῖσος ὑπὸ χείλη ψευδῆ, καὶ ὅστις προφέρει συκοφαντίαν, εἶναι ἄφρων.
Pro 10:19 Ἐν τῇ πολυλογίᾳ δὲν λείπει ἁμαρτία· ἀλλ᾿ ὅστις κρατεῖ τὰ χείλη αὐτοῦ, εἶναι συνετός.
Pro 10:20 Ἡ γλῶσσα τοῦ δικαίου ἀργύριον ἐκλεκτόν· ἡ καρδία τῶν ἀσεβῶν πρᾶγμα μηδαμινόν.
Pro 10:21 Τὰ χείλη τοῦ δικαίου βόσκουσι πολλούς· οἱ δὲ ἄφρονες ἀποθνήσκουσι δἰ ἔλλειψιν φρενῶν.
Pro 10:22 Ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου πλουτίζει, καὶ λύπη δὲν θέλει προστεθῇ εἰς αὐτήν.
Pro 10:23 Ὡς γέλως εἶναι εἰς τὸν ἄφρονα νὰ πράττῃ κακόν· ἡ δὲ σοφία εἶναι ἀνδρὸς συνετοῦ.
Pro 10:24 Ὁ φόβος τοῦ ἀσεβοῦς θέλει ἐπέλθει ἐπ᾿ αὐτόν· ἡ ἐπιθυμία δὲ τῶν δικαίων θέλει ἐκπληρωθῇ.
Pro 10:25 Καθὼς παρέρχεται ὁ ἀνεμοστρόβιλος, οὕτως ὁ ἀσεβὴς δὲν ὑπάρχει· ὁ δὲ δίκαιος θέλει εἶσθαι τεθεμελιωμένος εἰς τὸν αἰῶνα.
Pro 10:26 Καθὼς τὸ ὄξος εἰς τοὺς ὀδόντας καὶ ὁ καπνὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, οὕτως εἶναι ὁ ὀκνηρὸς εἰς τοὺς ἀποστέλλοντας αὐτόν.
Pro 10:27 Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου προσθέτει ἡμέρας· τὰ δὲ ἔτη τῶν ἀσεβῶν θέλουσιν ἐλαττωθῇ.
Pro 10:28 Ἡ προσδοκία τῶν δικαίων θέλει εἶσθαι εὐφροσύνη· ἡ ἐλπὶς ὅμως τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῇ.
Pro 10:29 Ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου εἶναι ὀχύρωμα εἰς τὸν ἄμεμπτον, ὄλεθρος δὲ εἰς τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας.
Pro 10:30 Ὁ δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλει σαλευθῇ· οἱ δὲ ἀσεβεῖς δὲν θέλουσι κατοικήσει τὴν γῆν.
Pro 10:31 Τὸ στόμα τοῦ δικαίου ἀναδίδει σοφίαν· ἡ δὲ ψευδὴς γλῶσσα θέλει ἐκκοπῆ.
Pro 10:32 Τὰ χείλη τοῦ δικαίου γνωρίζουσι τὸ εὐχάριστον· τὸ στόμα δὲ τῶν ἀσεβῶν τὰ διεστραμμένα.
Pro 11:1 Δολία πλάστιγξ βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· δίκαιον δὲ ζύγιον εὐαρέστησις αὐτοῦ.
Pro 11:2 Ὅπου εἰσέλθῃ ὑπερηφανία, εἰσέρχεται καὶ καταισχύνη· ἡ δὲ σοφία εἶναι μετὰ τῶν ταπεινῶν.
Pro 11:3 Ἡ ἀκεραιότης τῶν εὐθέων θέλει ὁδηγεῖ αὐτούς· ἡ δὲ ὑπουλότης τῶν σκολιῶν θέλει ἀπολέσει αὐτούς.
Pro 11:4 Τὰ πλούτη δὲν ὠφελοῦσιν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς· ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐλευθερόνει ἐκ θανάτου.
Pro 11:5 Ἡ δικαιοσύνη τοῦ ἀκεραίου θέλει ὀρθοτομήσει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀσεβὴς θέλει πέσει διὰ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ.
Pro 11:6 Ἡ δικαιοσύνη τῶν εὐθέων θέλει ἐλευθερώσει αὐτούς· οἱ δὲ παραβάται θέλουσι συλληφθῇ ἐν τῇ κακίᾳ αὐτῶν.
Pro 11:7 Ὅταν ὁ ἀσεβὴς ἄνθρωπος ἀποθνήσκῃ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἀπόλλυται· ἀπόλλυται καὶ ἡ προσδοκία τῶν ἀνόμων.
Pro 11:8 Ὁ δίκαιος ἐλευθερόνεται ἐκ τῆς θλίψεως, ἀντ᾿ αὐτοῦ δὲ εἰσέρχεται ὁ ἀσεβής.
Pro 11:9 Ὁ ὑποκριτὴς διὰ τοῦ στόματος ἀφανίζει τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἀλλ᾿ οἱ δίκαιοι θέλουσιν ἐλευθερωθῇ διὰ τῆς γνώσεως.
Pro 11:10 Εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν δικαίων ἡ πόλις εὐφραίνεται· καὶ εἰς τὸν ὄλεθρον τῶν ἀσεβῶν ἀγάλλεται.
Pro 11:11 Διὰ τῆς εὐλογίας τῶν εὐθέων ὑψόνεται πόλις· διὰ τοῦ στόματος δὲ τῶν ἀσεβῶν καταστρέφεται.
Pro 11:12 Ὁ ἐνδεὴς φρενῶν περιφρονεῖ τὸν πλησίον αὐτοῦ· ὁ δὲ φρόνιμος ἄνθρωπος σιωπᾷ.
Pro 11:13 Ὁ σπερμολόγος περιέρχεται ἀποκαλύπτων τὰ μυστικά· ὁ δὲ τὴν ψυχὴν πιστὸς κρύπτει τὸ πρᾶγμα.
Pro 11:14 Ὅπου δὲν εἶναι κυβέρνησις, ὁ λαὸς πίπτει· ἐκ τοῦ πλήθους δὲ τῶν συμβούλων προέρχεται σωτηρία.
Pro 11:15 Ὅστις ἐγγυᾶται δἰ ἄλλον, θέλει πάθει κακόν· καὶ ὅστις μισεῖ τὴν ἐγγύησιν, εἶναι ἀσφαλής.
Pro 11:16 Ἡ εὔκοσμος γυνὴ ἀπολαμβάνει τιμήν· οἱ δὲ καρτερικοὶ ἀπολαμβάνουσι πλούτη.
Pro 11:17 Ὁ ἐλεήμων ἄνθρωπος ἀγαθοποιεῖ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀνελεήμων θλίβει τὴν σάρκα αὐτοῦ.

Pro 11:18 Ὁ ἀσεβὴς ἐργάζεται ἔργον ψευδές· εἰς δὲ τὸν σπείροντα δικαιοσύνην θέλει εἶσθαι μισθὸς ἀσφαλής.
Pro 11:19 Καθὼς ἡ δικαιοσύνη τείνει εἰς ζωήν, οὕτως ὁ κυνηγῶν τὸ κακὸν τρέχει εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ.
Pro 11:20 Οἱ διεστραμμένοι τὴν καρδίαν εἶναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· ἀλλ᾿ οἱ ἄμεμπτοι τὴν ὁδὸν εἶναι δεκτοὶ εἰς αὐτόν.
Pro 11:21 Καὶ χεὶρ μὲ χεῖρα ἐὰν συνάπτηται, ὁ ἀσεβὴς δὲν θέλει μένει ἀτιμώρητος· τὸ δὲ σπέρμα τῶν δικαίων θέλει ἐλευθερωθῆ.
Pro 11:22 Ὡς ἔρρινον χρυσοῦν εἰς χοίρου μύτην, οὕτω γυνὴ ὡραία χωρὶς φρονήσεως.
Pro 11:23 Ἡ ἐπιθυμία τῶν δικαίων εἶναι μόνον τὸ καλόν· ἡ προσδοκία δὲ τῶν ἀσεβῶν ὀργή.
Pro 11:24 Οἱ μὲν σκορπίζουσι, καὶ ὅμως περισσεύονται· οἱ δὲ παρὰ τὸ δέον φείδονται, καὶ ὅμως ἔρχονται εἰς ἔνδειαν.
Pro 11:25 Ἡ ἀγαθοποιὸς ψυχὴ θέλει παχυνθῆ· καὶ ὅστις ποτίζει, θέλει ποτισθῆ καὶ αὐτός.
Pro 11:26 Ὅστις κρατεῖ σῖτον, θέλει εἶσθαι λαοκατάρατος· εὐλογία δὲ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πωλοῦντος.
Pro 11:27 Ὅστις προθυμεῖται εἰς τὸ καλόν, θέλει ἀπολαύσει χάριν· ἀλλ᾿ ὅστις ζητεῖ τὸ κακόν, θέλει ἐπέλθει ἐπ᾿ αὐτόν.
Pro 11:28 Ὅστις ἐλπίζει ἐπὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, οὗτος θέλει πέσει· οἱ δὲ δίκαιοι ὡς βλαστὸς θέλουσιν ἀνθήσει.
Pro 11:29 Ὅστις ταράττει τὸν οἶκον αὐτοῦ, θέλει κληρονομήσει ἄνεμον· καὶ ὁ ἄφρων θέλει εἶσθαι δοῦλος εἰς τὸν φρόνιμον.
Pro 11:30 Ὁ καρπὸς τοῦ δικαίου εἶναι δένδρον ζωῆς· καὶ ὅστις κερδίζει ψυχάς, εἶναι σοφός.
Pro 11:31 Ἂν ὁ δίκαιος παιδεύηται ἐπὶ τῆς γῆς, πολλῷ μᾶλλον ὁ ἀσεβὴς καὶ ὁ ἁμαρτωλός.
Pro 12:1 Ὅστις ἀγαπᾷ παιδείαν, ἀγαπᾷ γνῶσιν· ἀλλ᾿ ὅστις μισεῖ ἔλεγχον, εἶναι ἄφρων.
Pro 12:2 Ὁ καλὸς εὑρίσκει χάριν παρὰ Κυρίου· τὸν δὲ μηχανευόμενον κακὰ θέλει καταδικάσει.
Pro 12:3 Δὲν θέλει στερεωθῆ ἄνθρωπος διὰ τῆς ἀνομίας· ἡ ῥίζα δὲ τῶν δικαίων θέλει μένει ἀσάλευτος.
Pro 12:4 Ἡ ἐνάρετος γυνὴ εἶναι στέφανος εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· ἡ δὲ προξενοῦσα αἰσχύνην εἶναι ὡς σαπρία εἰς τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ.
Pro 12:5 Οἱ λογισμοὶ τῶν δικαίων εἶναι εὐθύτης· αἱ δὲ βουλαὶ τῶν ἀσεβῶν δόλος.
Pro 12:6 Οἱ λόγοι τῶν ἀσεβῶν ἐνεδρεύουσιν αἷμα· τὸ δὲ στόμα τῶν εὐθέων θέλει ἐλευθερώσει αὐτούς.
Pro 12:7 Οἱ ἀσεβεῖς καταστρέφονται καὶ δὲν ὑπάρχουσιν· ὁ οἶκος δὲ τῶν δικαίων θέλει διαμένει.
Pro 12:8 Ὁ ἄνθρωπος ἐγκωμιάζεται κατὰ τὴν σύνεσιν αὐτοῦ· ὁ δὲ διεστραμμένος τὴν καρδίαν θέλει εἶσθαι εἰς καταφρόνησιν.
Pro 12:9 Καλήτερος ὁ ἄνθρωπος ὁ μὴ τιμώμενος καὶ ἐπαρκῶν εἰς ἑαυτόν, παρὰ ὁ κενοδοξῶν καὶ στερούμενος ἄρτου.
Pro 12:10 Ὁ δίκαιος ἐπιμελεῖται τὴν ζωὴν τοῦ κτήνους αὐτοῦ· τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν εἶναι ἀνελεήμονα.
Pro 12:11 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν γῆν αὐτοῦ θέλει χορτασθῆ ἄρτον· ὁ δὲ ἀκολουθῶν τοὺς ματαιόφρονας εἶναι ἐνδεὴς φρενῶν.
Pro 12:12 Ὁ ἀσεβὴς ζητεῖ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν κακῶν· ἀλλ᾿ ἡ ῥίζα τοῦ δικαίου ἀναδίδει.
Pro 12:13 Δι᾿ ἁμαρτίαν χειλέων παγιδεύεται ὁ ἀσεβής· ὁ δὲ δίκαιος ἐξέρχεται ἐκ στενοχωρίας.
Pro 12:14 Ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ στόματος αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος θέλει ἐμπλησθῆ ἀγαθῶν· καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν χειρῶν τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐπιστρέψει εἰς αὐτόν.
Pro 12:15 Ἡ ὁδὸς τοῦ ἄφρονος εἶναι ὀρθὴ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀκούων συμβουλὰς εἶναι σοφός.
Pro 12:16 Ὁ ἄφρων φανερόνει εὐθὺς τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ φρόνιμος σκεπάζει τὸ ὄνειδος αὐτοῦ.
Pro 12:17 Ὁ λαλῶν ἀλήθειαν ἀναγγέλλει τὸ δίκαιον· ὁ δὲ ψευδομάρτυς δόλον.
Pro 12:18 Ὁ φλύαρος εἶναι ὡς τραύματα μαχαίρας· ἡ δὲ γλῶσσα τῶν σοφῶν, ἴασις.
Pro 12:19 Τὰ χείλη τῆς ἀληθείας θέλουσιν εἶσθαι σταθερὰ διαπαντός· ἡ δὲ ψευδὴς γλῶσσα μόνον στιγμιαία.
Pro 12:20 Δόλος εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν μηχανευομένων κακά· εὐφροσύνη δὲ εἰς τοὺς βουλευομένους εἰρήνην.
Pro 12:21 Οὐδεμία βλάβη θέλει συμβῆ εἰς τὸν δίκαιον· οἱ δὲ ἀσεβεῖς θέλουσιν ἐμπλησθῆ κακῶν.
Pro 12:22 Ψευδῆ χείλη βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· οἱ δὲ ποιοῦντες ἀλήθειαν εἶναι δεκτοὶ εἰς αὐτόν.
Pro 12:23 Ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος καλύπτει γνῶσιν· ἡ δὲ καρδία τῶν ἀφρόνων διακηρύττει μωρίαν.
Pro 12:24 Ἡ χεὶρ τῶν ἐπιμελῶν θέλει ἐξουσιάζει· οἱ δὲ ὀκνηροὶ θέλουσιν εἶσθαι ὑποτελεῖς.
Pro 12:25 Ἡ λύπη ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ταπεινόνει αὐτήν· ὁ δὲ καλὸς λόγος εὐφραίνει αὐτήν.
Pro 12:26 Ὁ δίκαιος ὑπερέχει τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανᾷ αὐτούς.
Pro 12:27 Ὁ ὀκνηρὸς δὲν ἐπιτυγχάνει τοῦ θηράματος αὐτοῦ· τὰ δὲ ὑπάρχοντα τοῦ ἐπιμελοῦς ἀνθρώπου εἶναι πολύτιμα.
Pro 12:28 Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς δικαιοσύνης εἶναι ζωή· καὶ ἡ πορεία τῆς ὁδοῦ αὐτῆς δὲν φέρει εἰς θάνατον.
Pro 13:1 Ὁ σοφὸς υἱὸς δέχεται τὴν διδασκαλίαν τοῦ πατρός· ὁ δὲ χλευαστὴς δὲν ἀκούει ἔλεγχον.
Pro 13:2 Ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ στόματος αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος θέλει φάγει ἀγαθά· ἡ δὲ ψυχὴ τῶν ἀνόμων ἀδικίαν.
Pro 13:3 Ὁ φυλάττων τὸ στόμα αὐτοῦ διαφυλάττει τὴν ζωὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀνοίγων προπετῶς τὰ χείλη αὐτοῦ θέλει ἀπολεσθῆ.
Pro 13:4 Ἡ ψυχὴ τοῦ ὀκνηροῦ ἐπιθυμεῖ καὶ δὲν ἔχει· ἡ δὲ ψυχὴ τῶν ἐπιμελῶν θέλει χορτασθῆ.
Pro 13:5 Ὁ δίκαιος μισεῖ λόγον ψευδῆ· ὁ δὲ ἀσεβὴς καθίσταται δυσώδης καὶ ἄτιμος.
Pro 13:6 Ἡ δικαιοσύνη φυλάττει τὸν τέλειον τὴν ὁδόν· ἡ δὲ ἀσέβεια καταστρέφει τὸν ἁμαρτωλόν.

Pro 13:7 Ὑπάρχει ἄνθρωπος ὅστις κάμνει τὸν πλούσιον, καὶ δὲν ἔχει οὐδέν· καὶ ἄλλος ὅστις κάμνει τὸν πτωχόν, καὶ ἔχει πλοῦτον πολύν.
Pro 13:8 Τὸ λύτρον τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ πλοῦτος αὐτοῦ· ὁ δὲ πτωχὸς δὲν ἀκούει ἐπίπληξιν.
Pro 13:9 Τὸ φῶς τῶν δικαίων εἶναι φαιδρόν· ὁ δὲ λύχνος τῶν ἀσεβῶν θέλει σβεσθῇ.
Pro 13:10 Μόνον ἀπὸ τῆς ὑπερηφανίας προέρχεται ἡ ἔρις· ἡ δὲ σοφία εἶναι μετὰ τῶν δεχομένων συμβουλάς.
Pro 13:11 Τὰ ἐκ ματαιότητος πλούτη θέλουσιν ἐλαττωθῇ· ὁ δὲ συνάγων μὲ τὴν χεῖρα αὐτοῦ θέλει αὐξηνθῇ.
Pro 13:12 Ἡ ἐλπὶς ἀναβαλλομένη ἀτονίζει τὴν καρδίαν· τὸ δὲ ποθούμενον, ὅταν ἔρχηται, εἶναι δένδρον ζωῆς.
Pro 13:13 Ὁ καταφρονῶν τὸν λόγον θέλει ἀφανισθῇ· ὁ δὲ φοβούμενος τὴν ἐντολήν, οὗτος θέλει ἀνταμειφθῇ.
Pro 13:14 Ὁ νόμος τοῦ σοφοῦ εἶναι πηγὴ ζωῆς, ἀπομακρύνων ἀπὸ παγίδων θανάτου.
Pro 13:15 Σύνεσις ἀγαθὴ δίδει χάριν· ἡ δὲ ὁδὸς τῶν παρανόμων φέρει εἰς ὄλεθρον.
Pro 13:16 Πᾶς φρόνιμος πράττει μετὰ γνώσεως· ὁ δὲ ἄφρων ἀνακαλύπτει μωρίαν.
Pro 13:17 Ὁ κακὸς μηνυτὴς πίπτει εἰς δυστυχίαν· ὁ δὲ πιστὸς πρέσβυς εἶναι ἴασις.
Pro 13:18 Πτωχεία καὶ αἰσχύνη θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὸν ἀποβάλλοντα τὴν διδασκαλίαν· ὁ δὲ φυλάττων τὸν ἔλεγχον θέλει τιμηθῇ.
Pro 13:19 Ἐπιθυμία ἐκπληρωθεῖσα εὐφραίνει τὴν ψυχήν· εἰς δὲ τοὺς ἄφρονας εἶναι βδελυρὸν νὰ ἐκκλίνωσιν ἀπὸ τοῦ κακοῦ.
Pro 13:20 Ὁ περιπατῶν μετὰ σοφῶν θέλει εἶσθαι σοφός· ὁ δὲ σύντροφος τῶν ἀφρόνων θέλει ἀπολεσθῇ.
Pro 13:21 Κακὸν παρακολουθεῖ τοὺς ἁμαρτωλούς· εἰς δὲ τοὺς δικαίους θέλει ἀνταποδοθῇ καλόν.
Pro 13:22 Ὁ ἀγαθὸς ἀφίνει κληρονομίαν εἰς υἱοὺς υἱῶν· ὁ πλοῦτος δὲ τοῦ ἁμαρτωλοῦ θησαυρίζεται διὰ τὸν δίκαιον.
Pro 13:23 Πολλὴν τροφὴν δίδει ὁ ἀγρὸς τῶν πτωχῶν· τινὲς δὲ δἰ ἔλλειψιν κρίσεως ἀφανίζονται.
Pro 13:24 Ὁ φειδόμενος τῆς ῥάβδου αὐτοῦ μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ ἀγαπῶν αὐτὸν παιδεύει αὐτὸν ἐν καιρῷ.
Pro 13:25 Ὁ δίκαιος τρώγει μέχρι χορτασμοῦ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· ἡ δὲ κοιλία τῶν ἀσεβῶν θέλει στερεῖσθαι.
Pro 14:1 Αἱ σοφαὶ γυναῖκες οἰκοδομοῦσι τὸν οἶκον αὐτῶν· ἡ δὲ ἄφρων κατασκάπτει αὐτὸν διὰ τῶν χειρῶν αὐτῆς.
Pro 14:2 Ὁ περιπατῶν ἐν τῇ εὐθύτητι αὐτοῦ φοβεῖται τὸν Κύριον· ὁ δὲ σκολιὸς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καταφρονεῖ αὐτόν.
Pro 14:3 Ἐν στόματι ἄφρονος εἶναι ἡ ῥάβδος τῆς ὑπερηφανίας· τὰ δὲ χείλη τῶν σοφῶν θέλουσι φυλάττει αὐτούς.
Pro 14:4 Ὅπου δὲν εἶναι βόες, ἡ ἀποθήκη εἶναι κενή· ἡ δὲ ἀφθονία τῶν γεννημάτων εἶναι ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ βοός.
Pro 14:5 Ὁ ἀληθὴς μάρτυς δὲν θέλει ψεύδεσθαι· ὁ δὲ ψευδὴς μάρτυς ἐκχέει ψεύδη.
Pro 14:6 Ὁ χλευαστὴς ζητεῖ σοφίαν καὶ δὲν εὑρίσκει· εἰς δὲ τὸν συνετὸν εἶναι εὔκολος ἡ μάθησις.
Pro 14:7 Ὕπαγε κατέναντι τοῦ ἄφρονος ἀνθρώπου καὶ δὲν θέλεις εὑρεῖ χείλη συνέσεως.
Pro 14:8 Ἡ σοφία τοῦ φρονίμου εἶναι νὰ γνωρίζῃ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· ἡ δὲ μωρία τῶν ἀφρόνων ἀποπλάνησις.
Pro 14:9 Οἱ ἄφρονες γελῶσιν εἰς τὴν ἀνομίαν· ἐν μέσῳ δὲ τῶν εὐθέων εἶναι χάρις.
Pro 14:10 Ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου γνωρίζει τὴν πικρίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ξένος δὲν συμμετέχει τῆς χαρᾶς αὐτῆς.
Pro 14:11 Ἡ οἰκία τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀφανισθῇ· ἡ δὲ σκηνὴ τῶν εὐθέων θέλει ἀνθεῖ.
Pro 14:12 Ὑπάρχει ὁδός, ἥτις φαίνεται ὀρθὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὰ τέλη αὐτῆς φέρουσιν εἰς θάνατον.
Pro 14:13 Ἔτι καὶ εἰς τὸν γέλωτα πονεῖ ἡ καρδία· καὶ τὸ τέλος τῆς χαρᾶς εἶναι λύπη.
Pro 14:14 Ὁ διεφθαρμένος τὴν καρδίαν θέλει ἐμπλησθῇ ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἀφ' ἑαυτοῦ.
Pro 14:15 Ὁ ἁπλοῦς πιστεύει εἰς πάντα λόγον· ὁ δὲ φρόνιμος προσέχει εἰς τὰ βήματα αὐτοῦ.
Pro 14:16 Ὁ σοφὸς φοβεῖται καὶ φεύγει ἀπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλ' ὁ ἄφρων προχωρεῖ καὶ θρασύνεται.
Pro 14:17 Ὁ ὀξύθυμος πράττει ἀστοχάστως· καὶ ὁ κακόβουλος ἄνθρωπος εἶναι μισητός.
Pro 14:18 Οἱ ἄφρονες κληρονομοῦσι μωρίαν· οἱ δὲ φρόνιμοι στεφανοῦνται σύνεσιν.
Pro 14:19 Οἱ κακοὶ ὑποκλίνουσιν ἔμπροσθεν τῶν ἀγαθῶν, καὶ οἱ ἀσεβεῖς εἰς τὰς πύλας τῶν δικαίων.
Pro 14:20 Ὁ πτωχὸς μισεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· τοῦ δὲ πλουσίου οἱ φίλοι πολλοί.
Pro 14:21 Ὁ καταφρονῶν τὸν πλησίον αὐτοῦ ἁμαρτάνει· ὁ δὲ ἐλεῶν τοὺς πτωχοὺς εἶναι μακάριος.
Pro 14:22 Δὲν πλανῶνται οἱ βουλευόμενοι κακόν ἔλεος ὅμως καὶ ἀλήθεια θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς βουλευομένους ἀγαθόν.
Pro 14:23 Ἐν παντὶ κόπῳ ὑπάρχει κέρδος· ἡ δὲ φλυαρία τῶν χειλέων φέρει μόνον εἰς ἔνδειαν.
Pro 14:24 Τὰ πλούτη τῶν σοφῶν εἶναι στέφανος εἰς αὐτούς· τῶν δὲ ἀφρόνων ἡ ὑπεροχὴ μωρία.
Pro 14:25 Ὁ ἀληθὴς μάρτυς ἐλευθερόνει ψυχάς· ὁ δὲ δόλιος ἐκχέει ψεύδη.
Pro 14:26 Ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐλπὶς ἰσχυρά· καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ θέλει ὑπάρχει καταφύγιον.
Pro 14:27 Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου εἶναι πηγὴ ζωῆς, ἀπομακρύνων ἀπὸ παγίδων θανάτου.
Pro 14:28 Ἐν τῷ πλήθει τοῦ λαοῦ εἶναι ἡ δόξα τοῦ βασιλέως· ἐν δὲ τῇ ἐλλείψει τοῦ λαοῦ ὁ ἀφανισμὸς τοῦ ἡγεμονεύοντος.
Pro 14:29 Ὁ μακρόθυμος ἔχει μεγάλην φρόνησιν· ὁ δὲ ὀξύθυμος ἀνεγείρει τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ.
Pro 14:30 Ἡ ὑγιαίνουσα καρδία εἶναι ζωὴ τῆς σαρκός· ὁ δὲ φθόνος σαπρία τῶν ὀστέων.
Pro 14:31 Ὁ καταθλίβων τὸν πένητα ὀνειδίζει τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεεῖ τὸν πτωχόν.
Pro 14:32 Ὁ ἀσεβὴς ἐκτινάσσεται ἐν τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ· ὁ δὲ δίκαιος καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἔχει ἐλπίδα.
Pro 14:33 Ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ συνετοῦ ἐπαναπαύεται σοφία· ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἀφρόνων φανεροῦται.

Pro 14:34 Ἡ δικαιοσύνη ὑψόνει ἔθνος· ἡ δὲ ἁμαρτία εἶναι ὄνειδος λαῶν.
Pro 14:35 Εὔνοια τοῦ βασιλέως εἶναι πρὸς φρόνιμον δοῦλον· θυμὸς δὲ αὐτοῦ πρὸς τὸν προξενοῦντα αἰσχύνην.
Pro 15:1 Ἡ γλυκεῖα ἀπόκρισις καταπραΰνει θυμόν· ἀλλ᾽ ὁ λυπηρὸς λόγος διεγείρει ὀργήν.
Pro 15:2 Ἡ γλῶσσα τῶν σοφῶν καλλωπίζει τὴν γνῶσιν· τὸ στόμα δὲ τῶν ἀφρόνων ἐξερεύγεται μωρίαν.
Pro 15:3 Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐν παντὶ τόπῳ, παρατηροῦντες κακοὺς καὶ ἀγαθούς.
Pro 15:4 Ἡ ὑγιαίνουσα γλῶσσα εἶναι δένδρον ζωῆς· ἡ δὲ διεστραμμένη, σύντριψις εἰς τὸ πνεῦμα.
Pro 15:5 Ὁ ἄφρων καταφρονεῖ τὴν διδασκαλίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ὁ δὲ φυλάττων ἔλεγχον εἶναι φρόνιμος.
Pro 15:6 Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ δικαίου εἶναι θησαυρὸς πολύς· εἰς δὲ τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀσεβοῦς διασκορπισμός.
Pro 15:7 Τὰ χείλη τῶν σοφῶν διαδίδουσι γνῶσιν· ἀλλ᾽ ἡ καρδία τῶν ἀφρόνων δὲν εἶναι οὕτως.
Pro 15:8 Ἡ θυσία τῶν ἀσεβῶν εἶναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· ἀλλ᾽ ἡ δέησις τῶν εὐθέων εὐπρόσδεκτος εἰς αὐτόν.
Pro 15:9 Βδέλυγμα εἶναι εἰς τὸν Κύριον ἡ ὁδὸς τοῦ ἀσεβοῦς· ἀγαπᾷ δὲ τον θηρεύοντα τὴν δικαιοσύνην.
Pro 15:10 Ἡ διδασκαλία εἶναι δυσάρεστος εἰς τὸν ἐγκαταλείποντα τὴν ὁδόν· ὁ μισῶν τὸν ἔλεγχον θέλει τελευτήσει.
Pro 15:11 Ὁ ᾅδης καὶ ἡ ἀπώλεια εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· πόσῳ μᾶλλον αἱ καρδίαι τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων
Pro 15:12 Ὁ χλευαστὴς δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἐλέγχοντα αὐτόν, οὐδὲ θέλει ὑπάγει πρὸς τοὺς σοφούς.
Pro 15:13 Καρδία εὐφραινομένη ἱλαρύνει τὸ πρόσωπον· ὑπὸ δὲ τῆς λύπης τῆς καρδίας καταθλίβεται τὸ πνεῦμα.
Pro 15:14 Ἡ καρδία τοῦ συνετοῦ ζητεῖ γνῶσιν· τὸ δὲ στόμα τῶν ἀφρόνων βόσκει μωρίαν.
Pro 15:15 Πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ τεθλιμμένου εἶναι κακαί· ὁ δὲ εὐφραινόμενος τὴν καρδίαν ἔχει εὐωχίαν παντοτεινήν.
Pro 15:16 Καλήτερον τὸ ὀλίγον ἐν φόβῳ Κυρίου, παρὰ θησαυροὶ πολλοὶ καὶ ταραχὴ ἐν αὐτοῖς.
Pro 15:17 Καλήτερον ξενισμὸς λαχάνων μετὰ ἀγάπης, παρὰ μόσχος σιτευτὸς μετὰ μίσους.
Pro 15:18 Ὁ θυμώδης ἄνθρωπος διεγείρει μάχας· ὁ δὲ μακρόθυμος καταπαύει ἔριδας.
Pro 15:19 Ἡ ὁδὸς τοῦ ὀκνηροῦ εἶναι ὡς πεφραγμένη ἀπὸ ἀκάνθας· ἀλλ᾽ ἡ ὁδὸς τῶν εὐθέων εἶναι ἐξωμαλισμένη.
Pro 15:20 Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα· ὁ δὲ μωρὸς ἄνθρωπος καταφρονεῖ τὴν μητέρα αὐτοῦ.
Pro 15:21 Ἡ μωρία εἶναι χαρὰ εἰς τὸν ἐνδεῆ φρενῶν· ὁ δὲ συνετὸς ἄνθρωπος περιπατεῖ ὀρθῶς.
Pro 15:22 Ὅπου συμβούλιον δὲν ὑπάρχει, οἱ σκοποὶ ματαιόνονται· ἐν δὲ τῷ πλήθει τῶν συμβούλων στερεόνονται.
Pro 15:23 Χαρὰ εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ λόγος ἐν καιρῷ, πόσον καλὸς εἶναι.
Pro 15:24 Ἡ ὁδὸς τῆς ζωῆς εἰς τὸν συνετὸν εἶναι πρὸς τὰ ἄνω, διὰ νὰ ἐκκλίνῃ ἀπὸ τοῦ ᾅδου κάτω.
Pro 15:25 Ὁ Κύριος καταστρέφει τὸν οἶκον τῶν ὑπερηφάνων· στερεόνει δὲ τὸ ὅριον τῆς χήρας.
Pro 15:26 Οἱ λογισμοὶ τοῦ πονηροῦ εἶναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· τῶν δὲ καθαρῶν οἱ λόγοι εὐάρεστοι.
Pro 15:27 Ὁ δωρολήπτης ταράττει τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ὅστις μισεῖ τὰ δῶρα θέλει ζήσει.
Pro 15:28 Ἡ καρδία τοῦ δικαίου προμελετᾷ διὰ νὰ ἀποκριθῇ· τὸ δὲ στόμα τῶν ἀσεβῶν ἐξερεύγεται κακά.
Pro 15:29 Ὁ Κύριος εἶναι μακρὰν ἀπὸ τῶν ἀσεβῶν· εἰσακούει δὲ τῆς δεήσεως τῶν δικαίων.
Pro 15:30 Τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν εὐφραίνει τὴν καρδίαν· καὶ ἡ καλὴ φήμη παχύνει τὰ ὀστᾶ.
Pro 15:31 Τὸ ὠτίον, τὸ ὁποῖον ἀκούει τὸν ἔλεγχον τῆς ζωῆς, διατρίβει μεταξὺ τῶν σοφῶν.
Pro 15:32 Ὅστις ἀπωθεῖ τὴν διδασκαλίαν, ἀποστρέφεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ὅστις ἀκούει τὸν ἔλεγχον, ἀποκτᾷ σύνεσιν.
Pro 15:33 Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου εἶναι διδασκαλία σοφίας· καὶ ἡ ταπείνωσις προπορεύεται τῆς δόξης.
Pro 16:1 Τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αἱ προπαρασκευαὶ τῆς καρδίας· παρὰ δὲ τοῦ Κυρίου ἡ ἀπόκρισις τῆς γλώσσης.
Pro 16:2 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ τοῦ ἀνθρώπου φαίνονται ὀρθαὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· πλὴν ὁ Κύριος σταθμίζει τὰ πνεύματα.
Pro 16:3 Ἀφιέρονε τὰ ἔργα σου εἰς τὸν Κύριον, καὶ αἱ βουλαὶ σου θέλουσι στερεωθῇ.
Pro 16:4 Ὁ Κύριος ἔκαμε τὰ πάντα δἰ ἑαυτόν, ἔτι καὶ τὸν ἀσεβῆ διὰ τὴν ἡμέραν τὴν κακήν.
Pro 16:5 Βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον εἶναι πᾶς ὑψηλοκάρδιος· καὶ χεὶρ μὲ χεῖρα ἂν συνάπτηται, δὲν θέλει μένει ἀτιμώρητος.
Pro 16:6 Διὰ χάριτος καὶ ἀληθείας καθαρίζεται ἡ ἀνομία· καὶ διὰ τοῦ φόβου τοῦ Κυρίου ἐκκλίνουσιν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τοῦ κακοῦ.
Pro 16:7 Ὅταν ὁ Κύριος ἀρέσκηται εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰρηνεύει μετ᾽ αὐτοῦ.
Pro 16:8 Καλήτερον ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης, παρὰ εἰσοδήματα μεγάλα μετὰ ἀδικίας.
Pro 16:9 Ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου βουλεύεται τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ὁ Κύριος διευθύνει τὰ βήματα αὐτοῦ.
Pro 16:10 Χρησμὸς εἶναι εἰς τὰ χείλη τοῦ βασιλέως· τὸ στόμα αὐτοῦ δὲν σφάλλει ἐν τῇ κρίσει.
Pro 16:11 Δικαία στάθμη καὶ πλάστιγξ εἶναι τοῦ Κυρίου· πάντα τὰ ζύγια τοῦ σακκίου εἶναι ἔργον αὐτοῦ.
Pro 16:12 Βδέλυγμα εἶναι εἰς τοὺς βασιλεῖς νὰ πράττωσιν ἀνομίαν· διότι ὁ θρόνος στερεόνεται μετὰ τῆς δικαιοσύνης.
Pro 16:13 Τὰ δίκαια χείλη εἶναι εὐπρόσδεκτα εἰς τοὺς βασιλεῖς, καὶ ἀγαπῶσι τὸν λαλοῦντα ὀρθά.
Pro 16:14 Θυμὸς βασιλέως εἶναι ἄγγελος θανάτου· ἀλλ᾽ ὁ σοφὸς ἄνθρωπος καταπραΰνει αὐτόν.
Pro 16:15 Εἰς τὸ φῶς τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως εἶναι ζωή· καὶ ἡ εὔνοια αὐτοῦ εἶναι ὡς νέφος ὀψίμου βροχῆς.
Pro 16:16 Πόσον καλητέρα εἶναι ἡ ἀπόκτησις τῆς σοφίας παρὰ τὸ χρυσίον καὶ προκριτωτέρα ἡ ἀπόκτησις τῆς συνέσεως παρὰ τὸ ἀργύριον

Pro 16:17 Ἡ ὁδὸς τῶν εὐθέων εἶναι νὰ ἐκκλίνωσιν ἀπὸ τοῦ κακοῦ· ὅστις φυλάττει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, διατηρεῖ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
Pro 16:18 Ἡ ὑπερηφανία προηγεῖται τοῦ ὀλέθρου, καὶ ὑψηλοφροσύνη τοῦ πνεύματος προηγεῖται τῆς πτώσεως.
Pro 16:19 Καλήτερον νὰ ἦναι τις ταπεινόφρων μετὰ τῶν ταπεινῶν, παρὰ νὰ μοιράζῃ λάφυρα μετὰ τῶν ὑπερηφάνων.
Pro 16:20 Ὁ συνετὸς εἰς τὰ πράγματα θέλει εὑρεῖ καλόν· καὶ ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν Κύριον εἶναι μακάριος.
Pro 16:21 Ὁ σοφὸς τὴν καρδίαν θέλει ὀνομάζεσθαι φρόνιμος· καὶ ἡ γλυκύτης τῶν χειλέων προσθέτει μάθησιν.
Pro 16:22 Ἡ σύνεσις εἶναι πηγὴ ζωῆς εἰς τὸν ἔχοντα αὐτήν· ἡ δὲ παιδεία τῶν ἀφρόνων μωρία.
Pro 16:23 Ἡ καρδία τοῦ σοφοῦ συνετίζει τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ χείλη αὐτοῦ προσθέτει μάθησιν.
Pro 16:24 Κηρήθρα μέλιτος οἱ εὐάρεστοι λόγοι· γλυκύτης εἰς τὴν ψυχὴν καὶ ἴασις εἰς τὰ ὀστᾶ.
Pro 16:25 Ὑπάρχει ὁδὸς ἥτις φαίνεται ὀρθὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὰ τέλη αὐτῆς εἶναι ὁδοὶ θανάτου.
Pro 16:26 Ὁ ἐργαζόμενος ἐργάζεται δἰ ἑαυτόν· διότι τὸ στόμα αὐτοῦ ἀναγκάζει αὐτόν.
Pro 16:27 Ὁ ἀχρεῖος ἄνθρωπος σκάπτει κακόν· καὶ εἰς τὰ χείλη αὐτοῦ εἶναι ὡς πῦρ καῖον.
Pro 16:28 Ὁ διεστραμμένος ἄνθρωπος διασπείρει ἔριδας· καὶ ὁ ψιθυριστὴς διαχωρίζει τοὺς στενωτέρους φίλους.
Pro 16:29 Ὁ βίαιος ἄνθρωπος ἀποπλανᾷ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ φέρει αὐτὸν εἰς ὁδὸν οὐχὶ καλήν·
Pro 16:30 κλείων τους ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ μηχανᾶται διεστραμμένα· δαγκάνων τὰ χείλη αὐτοῦ ἐκτελεῖ τὸ κακόν.
Pro 16:31 Ἡ πολιὰ εἶναι στέφανος δόξης, εὑρισκομένη ἐν τῇ ὁδῷ τῆς δικαιοσύνης.
Pro 16:32 Καλήτερος ὁ μακρόθυμος παρὰ τὸν δυνατόν· καὶ ὁ ἐξουσιάζων τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρὰ τὸν ἐκπορθοῦντα πόλιν.
Pro 16:33 Ὁ κλῆρος ῥίπτεται εἰς τὴν κάλπην· ὅλη ὅμως ἡ κρίσις αὐτοῦ εἶναι παρὰ Κυρίου.
Pro 17:1 Καλήτερον ξηρὸν ψωμίον καὶ εἰρήνη μετ᾽ αὐτοῦ, παρὰ οἶκον πλήρη θυμάτων μετὰ ἔριδος.
Pro 17:2 Ὁ φρόνιμος ὑπηρέτης θέλει ἐξουσιάζει ἐπὶ υἱοῦ αἰσχύνης καὶ θέλει συμμοιρασθῇ τὴν κληρονομίαν μεταξὺ ἀδελφῶν.
Pro 17:3 Τὸ χωνευτήριον δοκιμάζει τὸν ἄργυρον καὶ ἡ κάμινος τὸν χρυσόν, ὁ δὲ Κύριος τὰς καρδίας.
Pro 17:4 Ὁ κακοποιὸς ὑπακούει εἰς τὰ ἄνομα χείλη· ὁ ψεύστης δίδει ἀκρόασιν εἰς τὴν κακὴν γλῶσσαν.
Pro 17:5 Ὅστις περιγελᾷ τὸν πτωχόν, ὀνειδίζει τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ· ὅστις χαίρει εἰς συμφοράς, δὲν θέλει μείνει ἀτιμώρητος.
Pro 17:6 Τέκνα τέκνων εἶναι ὁ στέφανος τῶν γερόντων· καὶ ἡ δόξα τῶν τέκνων οἱ πατέρες αὐτῶν.
Pro 17:7 Χείλη ὑπεροχῆς δὲν ἁρμόζουσιν εἰς τὸν ἄφρονα· πολὺ ὀλιγώτερον χείλη ψεύδους εἰς τὸν ἄρχοντα.
Pro 17:8 Τὸ δῶρον εἶναι ὡς λίθος πολύτιμος εἰς τους ὀφθαλμοὺς τοῦ δωροδοκουμένου· ὅπου τοῦτο ἐμφανισθῇ
, κατορθόνει.
Pro 17:9 Ὅστις κρύπτει παράβασιν, ζητεῖ φιλίαν· ἀλλ᾽ ὅστις ἐπαναλέγει τὸ πρᾶγμα, χωρίζει τοὺς στενωτέρους φίλους.
Pro 17:10 Περισσότερον τύπτει ὁ ἔλεγχος τὸν φρόνιμον, παρὰ ἑκατὸν μαστιγώσεις τὸν ἄφρονα.
Pro 17:11 Ὁ κακὸς ζητεῖ μόνον στάσεις· διὰ τοῦτο ἄγγελος σκληρὸς θέλει πεμφθῇ κατ᾽ αὐτοῦ.
Pro 17:12 Ἂς ἀπαντήσῃ τὸν ἄνθρωπον ἄρκτος στερηθεῖσα τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ οὐχὶ ἄφρων ἐν τῇ μωρίᾳ αὐτοῦ.
Pro 17:13 Ὅστις ἀποδίδει κακὸν ἀντὶ καλοῦ, κακὸν δὲν θέλει ἀναχωρήσει ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
Pro 17:14 Ὅστις ἀρχίζει φιλονεικίαν, εἶναι ὡς ὁ ἐκφράττων ὕδατα· ὅθεν παῦσον ἀπὸ τῆς φιλονεικίας πρὶν ἐξαφθῇ.
Pro 17:15 Ὁ δικαιόνων τὸν ἀσεβῆ καὶ ὁ καταδικάζων τὸν δίκαιον, ἀμφότεροι εἶναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον.
Pro 17:16 Τί χρησιμεύουσι τὰ χρήματα εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἄφρονος, διὰ νὰ ἀγοράσῃ σοφίαν, ἀφοῦ δὲν ἔχει γνῶσιν
Pro 17:17 Ἐν παντὶ καιρῷ ἀγαπᾷ ὁ φίλος, καὶ ὁ ἀδελφὸς γεννᾶται διὰ καιρὸν ἀνάγκης.
Pro 17:18 Ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν δίδει χεῖρα καὶ ἐγγυᾶται διὰ τὸν φίλον αὐτοῦ.
Pro 17:19 Ὁ ἀγαπῶν ἔριδας ἀγαπᾷ ἁμαρτήματα· ὁ ὑπερυψόνων τὴν πύλην αὐτοῦ ζητεῖ ὄλεθρον.
Pro 17:20 Ὁ σκολιὸς τὴν καρδίαν δὲν εὑρίσκει καλόν· καὶ ὁ διεστραμμένος τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ πίπτει εἰς συμφοράν.
Pro 17:21 Ὅστις γεννᾷ ἄφρονα, γεννᾷ αὐτὸν διὰ λύπην αὐτοῦ· καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ἀνοήτου δὲν ἀπολαμβάνει χαράν.
Pro 17:22 Ἡ εὐφραινομένη καρδία δίδει εὐεξίαν ὡς ἰατρικόν· τὸ δὲ κατατεθλιμμένον πνεῦμα ξηραίνει τὰ ὀστᾶ.
Pro 17:23 Ὁ ἀσεβὴς δέχεται δῶρον ἀπὸ τοῦ κόλπου, διὰ νὰ διαστρέψῃ τὰς ὁδοὺς τῆς κρίσεως.
Pro 17:24 Ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ συνετοῦ εἶναι σοφία· ἀλλ᾽ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος βλέπουσιν εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς.
Pro 17:25 Ὁ ἄφρων υἱὸς εἶναι βαρυθυμία εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πικρία εἰς τὴν γεννήσασαν αὐτόν.
Pro 17:26 Δὲν εἶναι ποτὲ καλὸν νὰ ἐπιβάλληται ποινὴ εἰς τὸν δίκαιον, νὰ ἐπιβουλεύηταί τις τοὺς ἄρχοντας διὰ τὴν εὐθύτητα αὐτῶν.
Pro 17:27 Ὁ κρατῶν τοὺς λόγους αὐτοῦ εἶναι γνωστικός· ὁ μακρόθυμος ἄνθρωπος εἶναι φρόνιμος.
Pro 17:28 Καὶ αὐτὸς ὁ ἄφρων, ὅταν σιωπᾷ λογίζεται σοφός· καὶ ὁ κλείων τὰ χείλη αὐτοῦ, συνετός.
Pro 18:1 Ὁ ἰδιογνώμων ζητεῖ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ καὶ ἐναντιόνεται εἰς πᾶν ὅ, τι εἶναι ὀρθόν.
Pro 18:2 Ὁ ἄφρων δὲν ἡδύνεται εἰς τὴν σύνεσιν, ἀλλ᾽ εἰς ὅ, τι φαντάζεται ἡ καρδία αὐτοῦ.
Pro 18:3 Ὅταν ἔρχηται ὁ ἀσεβής, ἔρχεται καὶ ἡ καταφρόνησις· καὶ μετὰ τοῦ ὀνείδους, ἡ ἀτιμία.
Pro 18:4 Οἱ λόγοι τοῦ στόματος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὕδατα βαθέα· καὶ ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, χείμαρρος ἀναπηδῶν.
Pro 18:5 Δὲν εἶναι καλὸν νὰ προσωποληπτῇ τις τὸν ἀσεβῆ, διὰ νὰ ἀνατρέπῃ τὸ δίκαιον ἐν τῇ κρίσει.
Pro 18:6 Τὰ χείλη τοῦ ἄφρονος ἐμβαίνουσιν εἰς ἔριδας, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ προσκαλεῖ ῥαπίσματα.

Pro 18:7 Τὸ στόμα τοῦ ἄφρονος εἶναι ὁ ἀφανισμὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ χείλη αὐτοῦ παγὶς εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
Pro 18:8 Οἱ λόγοι τοῦ ψιθυριστοῦ καταπίνονται ἡδέως καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἐνδομύχων τῆς κοιλίας.
Pro 18:9 Ὁ ὀκνηρὸς εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ εἶναι βεβαίως ἀδελφὸς τοῦ ἀσώτου.
Pro 18:10 Τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εἶναι πύργος ὀχυρός· ὁ δίκαιος, καταφεύγων εἰς αὐτόν, εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ.
Pro 18:11 Τὰ ἀγαθὰ τοῦ πλουσίου εἶναι ἡ ὀχυρὰ αὐτοῦ πόλις, καὶ φαντάζεται αὐτὰ ὡς ὑψηλὸν τεῖχος.
Pro 18:12 Πρὸ τοῦ ἀφανισμοῦ ὑψόνεται ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἡ ταπείνωσις προπορεύεται τῆς δόξης.
Pro 18:13 Τὸ νὰ ἀποκρίνηταί τις πρὶν ἀκούσῃ, εἶναι εἰς αὐτὸν ἀφροσύνη καὶ ὄνειδος.
Pro 18:14 Τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου θέλει ὑποστηρίζει τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ· ἀλλὰ τὸ κατατεθλιμμένον πνεῦμα τίς δύναται νὰ ὑποφέρῃ
Pro 18:15 Ἡ καρδία τοῦ φρονίμου ἀποκτᾷ σύνεσιν· καὶ τὸ ὠτίον τῶν σοφῶν ζητεῖ γνῶσιν.
Pro 18:16 Τὸ δῶρον τοῦ ἀνθρώπου ἀνοίγει τόπον εἰς αὐτόν, καὶ φέρει αὐτὸν ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων.
Pro 18:17 Ὁ πρωτολογῶν ἐν τῇ κρίσει αὐτοῦ φαίνεται δίκαιος· ἀλλ᾿ ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ ἔρχεται καὶ ἐξελέγχει αὐτόν.
Pro 18:18 Ὁ κλῆρος παύει τὰς ἀντιλογίας καὶ ἀποφασίζει μεταξὺ τῶν δυνατῶν.
Pro 18:19 Ἀδελφὸς δυσαρεστηθεὶς ὑποτάσσεται δυσκολώτερα παρὰ ὀχυρὰ πόλις· αἱ δὲ διαφοραὶ αὐτῶν εἶναι ὡς μοχλοὶ φρουρίου.
Pro 18:20 Ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ στόματος τοῦ ἀνθρώπου θέλει χορτασθῇ ἡ κοιλία αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ προϊόντος τῶν χειλέων αὐτοῦ θέλει ἐμπλησθῇ.
Pro 18:21 Θάνατος καὶ ζωὴ εἶναι εἰς τὴν χεῖρα τῆς γλώσσης· καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὴν θέλουσι φάγει τοὺς καρποὺς αὐτῆς.
Pro 18:22 Ὅστις εὕρηκε γυναῖκα, εὕρηκεν ἀγαθὸν καὶ ἀπήλαυσε χάριν παρὰ Κυρίου.
Pro 18:23 Ὁ πένης λαλεῖ μετὰ ἱκεσιῶν· ἀλλ᾿ ὁ πλούσιος ἀποκρίνεται μετὰ σκληρότητος.
Pro 18:24 Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἔχων φίλους πρέπει νὰ φέρηται φιλικῶς· καὶ ὑπάρχει φίλος στενώτερος ἀδελφοῦ.
Pro 19:1 Καλήτερος ὁ πτωχὸς ὁ περιπατῶν ἐν τῇ ἀκεραιότητι αὐτοῦ, παρὰ τὸν πλούσιον τὸν διεστραμμένον τὰ χείλη αὐτοῦ καὶ ὄντα ἄφρονα.
Pro 19:2 Ψυχὴ ἄνευ γνώσεως βεβαίως δὲν εἶναι καλόν· καὶ ὅστις σπεύδει μὲ τοὺς πόδας, προσκόπτει.
Pro 19:3 Ἡ ἀφροσύνη τοῦ ἀνθρώπου διαστρέφει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀγανακτεῖ κατὰ τοῦ Κυρίου.
Pro 19:4 Ὁ πλοῦτος προσθέτει φίλους πολλούς· ὁ δὲ πτωχὸς ἐγκαταλείπεται ὑπὸ τοῦ φίλου αὐτοῦ.
Pro 19:5 Ὁ ψευδὴς μάρτυς δὲν θέλει μείνει ἀτιμώρητος· καὶ ὁ λαλῶν ψεύδη δὲν θέλει ἐκφύγει.
Pro 19:6 Πολλοὶ κολακεύουσι τὸ πρόσωπον τοῦ ἄρχοντος· καὶ πᾶς τις εἶναι φίλος τοῦ διδόντος ἀνθρώπου.
Pro 19:7 Τὸν πτωχὸν μισοῦσι πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· πόσῳ μᾶλλον θέλουσιν ἀποφεύγει αὐτὸν οἱ φίλοι αὐτοῦ αὐτὸς ἀκολουθεῖ φωνάζων· ἀλλ᾿ ἐκεῖνοι δὲν ἀποκρίνονται.
Pro 19:8 Ὅστις ἀποκτᾷ σοφίαν, ἀγαπᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ὅστις φυλάττει φρόνησιν, θέλει εὑρεῖ καλόν.
Pro 19:9 Ὁ ψευδὴς μάρτυς δὲν θέλει μείνει ἀτιμώρητος· καὶ ὁ λαλῶν ψεύδη θέλει ἀπολεσθῇ.
Pro 19:10 Ἡ τρυφὴ δὲν ἁρμόζει εἰς ἄφρονα· πολὺ ὀλιγώτερον εἰς δοῦλον, νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπ᾿ ἀρχόντων.
Pro 19:11 Ἡ φρόνησις τοῦ ἀνθρώπου συστέλλει τὸν θυμὸν αὐτοῦ· καὶ εἶναι δόξα αὐτοῦ νὰ παραβλέπῃ τὴν παράβασιν.
Pro 19:12 Ἡ ὀργὴ τοῦ βασιλέως εἶναι ὡς βρυχηθμὸς λέοντος· ἡ δὲ εὔνοια αὐτοῦ ὡς δρόσος ἐπὶ τὸν χόρτον.
Pro 19:13 Ὁ ἄφρων υἱὸς εἶναι ὄλεθρος εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ αἱ ἔριδες τῆς γυναικὸς εἶναι ἀκατάπαυστον στάξιμον.
Pro 19:14 Οἶκος καὶ πλούτη κληρονομοῦνται ἐκ τῶν πατέρων· ἀλλ᾿ ἡ φρόνιμος γυνὴ παρὰ Κυρίου δίδεται.
Pro 19:15 Ἡ ὀκνηρία ῥίπτει εἰς βαθὺν ὕπνον· καὶ ἡ ἀεργος ψυχὴ θέλει πεινᾷ.
Pro 19:16 Ὁ φυλάττων τὴν ἐντολὴν φυλάττει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ καταφρονῶν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ θέλει ἀπολεσθῇ.
Pro 19:17 Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανείζει εἰς τὸν Κύριον· καὶ θέλει γείνει εἰς αὐτὸν ἡ ἀνταπόδοσις αὐτοῦ.
Pro 19:18 Παίδευε τὸν υἱόν σου ἐνόσῳ εἶναι ἐλπίς· ἀλλὰ μὴ διεγείρῃς τὴν ψυχήν σου, ὥστε νὰ θανατώσῃς αὐτόν.
Pro 19:19 Ὁ ὀργίλος θέλει λάβει ποινήν· διότι καὶ ἂν ἐλευθερώσῃς αὐτόν, πάλιν θέλεις κάμει τὸ αὐτό.
Pro 19:20 Ἄκουε συμβουλὴν καὶ δέχου διδασκαλίαν διὰ νὰ γείνῃς σοφὸς εἰς τὰ ἔσχατά σου.
Pro 19:21 Εἶναι πολλοὶ λογισμοὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου· ἡ βουλὴ ὅμως τοῦ Κυρίου, ἐκείνη θέλει μένει.
Pro 19:22 Τιμὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ· καὶ καλήτερος ὁ πτωχὸς παρὰ τὸν ψεύστην.
Pro 19:23 Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου φέρει ζωήν, καὶ ὁ φοβούμενος αὐτὸν θέλει πλαγιάζει κεχορτασμένος· κακὸν δὲν θέλει συναπαντήσει.
Pro 19:24 Ὁ ὀκνηρὸς ἐμβάπτει τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ τρυβλίον, καὶ δὲν θέλει οὐδὲ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτήν.
Pro 19:25 Ἐὰν μαστιγώσῃς τὸν χλευαστήν, ὁ ἁπλοῦς θέλει γείνει προσεκτικός· καὶ ἐὰν ἐλέγξῃς τὸν φρόνιμον, θέλει ἐννοήσει γνῶσιν.
Pro 19:26 Ὅστις ἀτιμάζει τὸν πατέρα καὶ ἀπωθεῖ τὴν μητέρα, εἶναι υἱὸς προξενῶν αἰσχύνην καὶ ὄνειδος.
Pro 19:27 Παῦσον, υἱέ μου, νὰ ἀκούῃς διδασκαλίαν παρεκτρέπουσαν ἀπὸ τῶν λόγων τῆς γνώσεως.
Pro 19:28 Ὁ ἀσεβὴς μάρτυς χλευάζει τὸ δίκαιον· καὶ τὸ στόμα τῶν ἀσεβῶν καταπίνει ἀνομίαν.
Pro 19:29 Κρίσεις ἑτοιμάζονται διὰ τοὺς χλευαστάς, καὶ ῥαβδισμοὶ διὰ τὴν ῥάχιν τῶν ἀφρόνων.

Pro 20:1 Ὁ οἶνος εἶναι χλευαστής, καὶ τὰ σίκερα στασιαστικά· καὶ ὅστις δελεάζεται ὑπὸ τούτων, δὲν εἶναι φρόνιμος.
Pro 20:2 Ἀπειλὴ βασιλέως εἶναι βρυχηθμὸς λέοντος· ὅστις παροξύνει αὐτόν, ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ζωήν.
Pro 20:3 Τιμὴ εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ παύῃ ἀπὸ τῆς ἔριδος· πᾶς δὲ ἄφρων ἐμπλέκεται εἰς ταύτην.
Pro 20:4 Ὁ ὀκνηρὸς δὲν θέλει νὰ ἀροτριᾷ ἐξ αἰτίας τοῦ χειμῶνος· διὰ τοῦτο θέλει ζητεῖ ἐν τῷ θέρει καὶ δὲν θέλει λαμβάνει.
Pro 20:5 Ἡ βουλὴ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὡς ὕδατα βαθέα· ἀλλ' ὁ συνετὸς ἄνθρωπος θέλει ἀνασύρει αὐτήν.
Pro 20:6 Πολλοὶ ἄνθρωποι κηρύττουσιν ἕκαστος τὴν καλοκαγαθίαν αὐτοῦ· ἀλλὰ τίς θέλει εὕρῃ ἄνθρωπον πιστόν
Pro 20:7 Ὁ δίκαιος περιπατεῖ ἐν τῇ ἀκεραιότητι αὐτοῦ· καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ εἶναι μακάρια μετ' αὐτόν.
Pro 20:8 Βασιλεύς, καθήμενος ἐπὶ θρόνου κρίσεως, διασκεδάζει πᾶν κακὸν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
Pro 20:9 Τίς δύναται νὰ εἴπῃ, Ἐκαθάρισα τὴν καρδίαν μου, εἶμαι καθαρὸς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου
Pro 20:10 Ζύγια διάφορα, μέτρα διάφορα, εἶναι ἀμφότερα βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον.
Pro 20:11 Γνωρίζεται καὶ αὐτὸ τὸ παιδίον ἐκ τῶν πράξεων αὐτοῦ, ἂν τὰ ἔργα αὐτοῦ εἶναι καθαρὰ, καὶ ἂν εὐθέα.
Pro 20:12 Τὸ ὠτίον ἀκούει καὶ ὁ ὀφθαλμὸς βλέπει· ἀλλ' ὁ Κύριος ἔκαμεν ἀμφότερα.
Pro 20:13 Μὴ ἀγάπα τὸν ὕπνον, διὰ νὰ μὴ ἔλθῃς εἰς πτωχείαν· ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ θέλεις χορτασθῇ ἄρτου.
Pro 20:14 Κακόν, κακόν, λέγει ὁ ἀγοραστής· ἀλλ' ἀφοῦ ἀναχωρήσῃ, τότε καυχᾶται.
Pro 20:15 Ὑπάρχει χρυσίον καὶ πλῆθος μαργαριτῶν· τὰ χείλη ὅμως τῆς γνώσεως εἶναι τὸ πολύτιμον κειμήλιον.
Pro 20:16 Λάβε τὸ ἱμάτιον τοῦ ἐγγυωμένου διὰ ξένον· καὶ λάβε ἐνέχυρον ἀπ' αὐτοῦ, ἐγγυωμένου περὶ ξένων πραγμάτων.
Pro 20:17 Ὁ ἄρτος τοῦ ψεύδους εἶναι γλυκὺς εἰς τὸν ἄνθρωπον· μετὰ ταῦτα ὅμως τὸ στόμα αὐτοῦ θέλει γεμισθῇ χαλίκων.
Pro 20:18 Οἱ σκοποὶ στερεόνονται διὰ τῆς συμβουλῆς· καὶ μετὰ καλὴν σκέψιν κάμνε πόλεμον.
Pro 20:19 Ὁ σπερμολόγος περιερχόμενος ἀποκαλύπτει τὰ μυστικά· διὰ τοῦτο μὴ σμίγου μετὰ τοῦ πλατύνοντος τὰ χείλη αὐτοῦ.
Pro 20:20 Ὁ λύχνος τοῦ κακολογοῦντος τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ θέλει σβεσθῇ ἐν βαθεῖ σκότει.
Pro 20:21 Κληρονομία ἀποκτηθεῖσα ταχέως τὴν ἀρχήν, εἰς τὸ τέλος δὲν εὐλογεῖται.
Pro 20:22 Μὴ εἴπῃς, Θέλω ἀνταποδώσει κακόν· ἀνάμενε τὸν Κύριον καὶ θέλει σὲ σώσει.
Pro 20:23 Ζύγια διάφορα εἶναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον· καὶ ἡ δολία πλάστιγξ δὲν εἶναι καλόν.
Pro 20:24 Τὰ διαβήματα τοῦ ἀνθρώπου διευθύνονται ὑπὸ τοῦ Κυρίου· πῶς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἤθελε γνωρίσει τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν
Pro 20:25 Παγὶς εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, προπετῶς νὰ λαλῇ περὶ ἱερῶν καὶ μετὰ τὰς εὐχὰς νὰ σκέπτηται.
Pro 20:26 Ὁ σοφὸς βασιλεὺς λικμίζει τοὺς ἀσεβεῖς καὶ στρέφει τὸν τροχὸν ἐπ' αὐτούς.
Pro 20:27 Λύχνος τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον διερευνᾷ πάντα τὰ ἐνδόμυχα τῆς καρδίας.
Pro 20:28 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια διαφυλάττουσι τὸν βασιλέα· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὑποστηρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐλέους.
Pro 20:29 Καύχημα τῶν νέων εἶναι ἡ δύναμις αὐτῶν· καὶ δόξα τῶν γερόντων ἡ πολιά.
Pro 20:30 Τὰ μελανίσματα τῶν πληγῶν λευκαίνουσι τὸν κακόν· καὶ τὰ κτυπήματα τὰ ἐνδόμυχα τῆς καρδίας.
Pro 21:1 Ἡ καρδία τοῦ βασιλέως εἶναι ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Κυρίου ὡς ῥεύματα ὑδάτων· ὅπου θέλει στρέφει αὐτήν.
Pro 21:2 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ τοῦ ἀνθρώπου φαίνονται ὀρθαὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· πλὴν ὁ Κύριος σταθμίζει τὰς καρδίας.
Pro 21:3 Νὰ κάμνῃ τις δικαιοσύνην καὶ κρίσιν εἶναι ἀρεστότερον εἰς τὸν Κύριον παρὰ θυσίαν.
Pro 21:4 Τὸ ἐπηρμένον ὄμμα καὶ ἡ ἀλαζὼν καρδία, ὁ λύχνος τῶν ἀσεβῶν, εἶναι ἁμαρτία.
Pro 21:5 Οἱ λογισμοὶ τοῦ ἐπιμελοῦς φέρουσι βεβαίως εἰς ἀφθονίαν· παντὸς δὲ προπετοῦς βεβαίως εἰς ἔνδειαν.
Pro 21:6 Τὸ ἀποκτᾶν θησαυροὺς διὰ ψευδοῦς γλώσσης εἶναι ματαιότης ἄστατος τῶν ζητούντων θάνατον.
Pro 21:7 Αἱ ἁρπαγαὶ τῶν ἀσεβῶν θέλουσιν ἐξολοθρεύσει αὐτούς· διότι ἀρνοῦνται νὰ πράττωσι τὸ δίκαιον.
Pro 21:8 Ἡ ὁδὸς τοῦ διεφθαρμένου ἀνθρώπου εἶναι σκολιά· τοῦ δὲ καθαροῦ τὸ ἔργον εἶναι εὐθές.
Pro 21:9 Καλήτερον νὰ κατοικῇ τις ἐν γωνίᾳ δώματος, παρὰ ἐν οἴκῳ εὐρυχώρῳ μετὰ γυναικὸς φιλέριδος.
Pro 21:10 Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀσεβοῦς ἐπιθυμεῖ κακόν· ὁ πλησίον αὐτοῦ δὲν εὑρίσκει χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
Pro 21:11 Ὅταν ὁ χλευαστὴς τιμωρῆται, ὁ ἁπλοῦς γίνεται σοφώτερος· καὶ ὁ σοφὸς διδασκόμενος λαμβάνει γνῶσιν.
Pro 21:12 Ὁ δίκαιος συλλογίζεται τὴν οἰκίαν τοῦ ἀσεβοῦς, ὅταν οἱ ἀσεβεῖς κατακρημνίζωνται εἰς τὴν κακίαν αὐτῶν.
Pro 21:13 Ὅστις ἐμφράττει τὰ ὦτα αὐτοῦ εἰς τὴν κραυγὴν τοῦ πτωχοῦ, θέλει φωνάξει καὶ αὐτὸς καὶ δὲν θέλει εἰσακουσθῇ.
Pro 21:14 Δῶρον κρύφιον καταπραΰνει θυμόν· καὶ χάρισμα εἰς τὸν κόλπον βαλλόμενον, ὀργὴν ἰσχυράν.
Pro 21:15 Χαρὰ εἶναι εἰς τὸν δίκαιον νὰ κάμνῃ κρίσιν· ὄλεθρος δὲ εἰς τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας.
Pro 21:16 Ἄνθρωπος ἀποπλανώμενος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς συνέσεως θέλει κατασκηνώσει ἐν τῇ συνάξει τῶν τεθανατωμένων.
Pro 21:17 Ὁ ἀγαπῶν εὐθυμίαν θέλει κατασταθῇ πένης· ὁ ἀγαπῶν οἶνον καὶ μύρα δὲν θέλει πλουτήσει.
Pro 21:18 Ὁ ἀσεβὴς θέλει εἶσθαι ἀντίλυτρον τοῦ δικαίου, καὶ τῶν εὐθέων ὁ παραβάτης.

Pro 21:19 Καλήτερον νὰ κατοικῇ τις ἐν γῇ ἐρήμῳ παρὰ μετὰ γυναικὸς φιλέριδος καὶ θυμώδους.
Pro 21:20 Θησαυρὸς πολύτιμος καὶ μύρα εὑρίσκονται ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ σοφοῦ· ὁ δὲ ἄφρων ἄνθρωπος καταδαπανᾷ αὐτά.
Pro 21:21 Ὁ θηρεύων δικαιοσύνην καὶ ἔλεος θέλει εὑρεῖ ζωήν, δικαιοσύνην καὶ δόξαν.
Pro 21:22 Ὁ σοφὸς ἐκπορθεῖ τὴν πόλιν τῶν δυνατῶν καὶ καταβάλλει τὸ ὀχύρωμα τοῦ θάρρους αὐτῆς.
Pro 21:23 Ὅστις φυλάττει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, φυλάττει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ στενοχωριῶν.
Pro 21:24 Ὑπερήφανος καὶ ἀλαζὼν χλευαστὴς καλεῖται, ὅστις πράττει μετὰ θυμοῦ ἀλαζονείας.
Pro 21:25 Αἱ ἐπιθυμίαι τοῦ ὀκνηροῦ θανατόνουσιν αὐτόν· διότι αἱ χεῖρες αὐτοῦ δὲν θέλουσι νὰ ἐργάζωνται·
Pro 21:26 ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας· ὁ δὲ δίκαιος δίδει καὶ δὲν φείδεται.
Pro 21:27 Ἡ θυσία τῶν ἀσεβῶν εἶναι βδέλυγμα· πολλῷ μᾶλλον ὅταν προσφέρωσιν αὐτὴν μετὰ πονηρίας.
Pro 21:28 Ὁ ψευδὴς μάρτυς θέλει ἀπολεσθῇ· ὁ δὲ ἄνθρωπος ὅστις ὑπακούει θέλει λαλεῖ πάντοτε.
Pro 21:29 Ὁ ἀσεβὴς ἄνθρωπος σκληρύνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ὁ εὐθὺς κατευθύνει τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
Pro 21:30 Δὲν εἶναι σοφία οὔτε σύνεσις οὔτε βουλὴ ἐναντίον τοῦ Κυρίου.
Pro 21:31 Ὁ ἵππος ἑτοιμάζεται διὰ τὴν ἡμέραν τῆς μάχης· ἡ σωτηρία ὅμως εἶναι παρὰ Κυρίου.
Pro 22:1 Προτιμότερον ὄνομα καλὸν παρὰ πλούτη μεγάλα, χάρις ἀγαθὴ παρὰ ἀργύριον καὶ χρυσίον.
Pro 22:2 Πλούσιος καὶ πτωχὸς συναπαντῶνται· ὁ Κύριος εἶναι ὁ Ποιητὴς ἀμφοτέρων τούτων.
Pro 22:3 Ὁ φρόνιμος προβλέπει τὸ κακὸν καὶ κρύπτεται· οἱ ἄφρονες ὅμως προχωροῦσι καὶ τιμωροῦνται.
Pro 22:4 Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ταπεινώσεως καὶ τοῦ φόβου τοῦ Κυρίου εἶναι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζωή.
Pro 22:5 Τρίβολοι καὶ παγίδες εἶναι ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ σκολιοῦ· ὅστις φυλάττει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, θέλει εἶσθαι μακρὰν ἀπ᾽ αὐτῶν.
Pro 22:6 Δίδαξον τὸ παιδίον ἐν ἀρχῇ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ· καὶ δὲν θέλει ἀπομακρυνθῇ ἀπ᾽ αὐτῆς οὐδὲ ὅταν γηράσῃ.
Pro 22:7 Ὁ πλούσιος ἐξουσιάζει τοὺς πτωχούς· καὶ ὁ δανειζόμενος εἶναι δοῦλος τοῦ δανείζοντος.
Pro 22:8 Ὁ σπείρων ἀνομίαν θέλει θερίσει συμφοράς· καὶ ἡ ῥάβδος τῆς ὕβρεως αὐτοῦ θέλει ἐκλείψει.
Pro 22:9 Ὁ ἔχων ὄμμα ἀγαθὸν θέλει εὐλογηθῇ· διότι δίδει ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ εἰς τὸν πτωχόν.
Pro 22:10 Ἐκδίωξον τὸν χλευαστὴν καὶ θέλει συνεξέλθει ἡ φιλονεικία, καὶ ἡ ἔρις καὶ ἡ ὕβρις θέλουσι παύσει.
Pro 22:11 Ὅστις ἀγαπᾷ τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας, διὰ τὴν χάριν τῶν χειλέων αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς θέλει εἶσθαι φίλος αὐτοῦ.
Pro 22:12 Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου περιφρουροῦσι τὴν γνῶσιν· ἀνατρέπει δὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ παρανόμου.
Pro 22:13 Ὁ ὀκνηρὸς λέγει, Λέων εἶναι ἔξω· ἐν τῷ μέσῳ τῶν πλατειῶν θέλω φονευθῇ.
Pro 22:14 Στόμα γυναικὸς ἀλλοτρίας εἶναι λάκκος βαθύς· ὁ μισούμενος ὑπὸ Κυρίου θέλει ἐμπέσει εἰς αὐτόν.
Pro 22:15 Ἡ ἀνοησία εἶναι συνδεδεμένη μετὰ τῆς καρδίας τοῦ παιδίου· ἡ ῥάβδος τῆς παιδείας θέλει ἀποχωρίσει αὐτὴν ἀπ᾽ αὐτοῦ.
Pro 22:16 Ὅστις καταθλίβει τὸν πτωχὸν διὰ νὰ αὐξήσῃ τὰ πλούτη αὐτοῦ, καὶ ὅστις δίδει εἰς τὸν πλούσιον, θέλει ἔλθει βεβαίως εἰς ἔνδειαν.
Pro 22:17 Κλῖνον τὸ ὠτίον σου καὶ ἄκουε τοὺς λόγους τῶν σοφῶν, καὶ προσκόλλησον τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν γνῶσιν μου·
Pro 22:18 διότι εἶναι τερπνοί, ἐὰν φυλάττῃς αὐτοὺς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· καὶ θέλουσι συναρμόζεσθαι ὁμοῦ ἐπὶ τῶν χειλέων σου.
Pro 22:19 Διὰ νὰ ἦναι τὸ θάρρος σου ἐπὶ τὸν Κύριον, ἐδίδαξα ταῦτα εἰς σὲ τὴν ἡμέραν ταύτην, μάλιστα εἰς σέ.
Pro 22:20 Δὲν ἔγραψα εἰς σὲ πολλάκις διὰ συμβουλῶν καὶ γνώσεων,
Pro 22:21 διὰ νὰ σὲ κάμω νὰ γνωρίσῃς τὴν βεβαιότητα τῶν λόγων τῆς ἀληθείας, ὥστε νὰ ἀποκρίνησαι λόγους ἀληθείας πρὸς τοὺς ἐξαποστέλλοντάς σε
Pro 22:22 Μὴ γυμνόνῃς τὸν πτωχόν, διότι εἶναι πτωχός· μηδὲ κατάθλιβε εἰς τὴν πύλην τὸν δυστυχοῦντα·
Pro 22:23 διότι ὁ Κύριος θέλει ἐκδικάσει τὴν δίκην αὐτῶν· καὶ θέλει γυμνώσει τὴν ψυχὴν τῶν γυμνωσάντων αὐτούς.
Pro 22:24 Μὴ κάμνε φιλίαν μετὰ ἀνθρώπου θυμώδους· καὶ μετὰ ἀνθρώπου ὀργίλου μὴ συμπεριπάτει·
Pro 22:25 μήποτε μάθῃς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ λάβῃς παγίδα εἰς τὴν ψυχὴν σου.
Pro 22:26 Μὴ ἔσο ἐκ τῶν διδόντων χεῖρα, ἐκ τῶν ἐγγυωμένων διὰ χρέη.
Pro 22:27 Ἐὰν δὲν ἔχῃς πόθεν νὰ πληρώσῃς, διὰ τί νὰ πάρωσι τὴν κλίνην σου ὑποκάτωθέν σου
Pro 22:28 Μὴ μετακίνει ὅρια ἀρχαῖα, τὰ ὁποῖα ἔθεσαν οἱ πατέρες σου.
Pro 22:29 Εἶδες ἄνθρωπον ἐπιτήδειον εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ αὐτὸς θέλει παρασταθῇ ἐνώπιον βασιλέων· δὲν θέλει παρασταθῇ ἐνώπιον οὐτιδανῶν.
Pro 23:1 Ὅταν καθήσῃς νὰ φάγῃς μετὰ ἄρχοντος, παρατήρει ἐπιμελῶς τὰ παρατιθέμενα ἔμπροσθέν σου·
Pro 23:2 καὶ βάλε μάχαιραν εἰς τὸν λαιμὸν σου, ἐὰν ἦσαι ἀδηφάγος·
Pro 23:3 μὴ ἐπιθύμει τὰ ἐδέσματα αὐτοῦ· διότι ταῦτα εἶναι τροφὴ δολιότητος.
Pro 23:4 Μὴ μερίμνα διὰ νὰ γείνῃς πλούσιος· ἄπεχε ἀπὸ τῆς σοφίας σου.
Pro 23:5 Θέλεις ἐπιστήσει τοὺς ὀφθαλμοὺς σου εἰς τὸ μὴ ὑπάρχον διότι ὁ πλοῦτος κατασκευάζει βεβαίως εἰς ἑαυτὸν πτέρυγας ὡς ἀετοῦ καὶ πετᾷ πρὸς τὸν οὐρανόν.

Pro 23:6 Μὴ τρῶγε τὸν ἄρτον τοῦ φθονεροῦ, μηδὲ ἐπιθύμει τὰ ἐδέσματα αὐτοῦ·
Pro 23:7 διότι καθὼς φρονεῖ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, τοιοῦτος εἶναι· φάγε καὶ πίε, λέγει πρὸς σέ· ἀλλ' ἡ καρδία αὐτοῦ δὲν εἶναι μετὰ σοῦ.
Pro 23:8 Τὸ ψωμίον, τὸ ὁποῖον ἔφαγες, θέλεις ἐξεμέσει καὶ θέλεις χάσει τὰς γλυκείας συνομιλίας σου.
Pro 23:9 Μὴ λάλει εἰς τὰ ὦτα τοῦ ἄφρονος· διότι θέλει καταφρονήσει τὴν σοφίαν τῶν λόγων σου.
Pro 23:10 Μὴ μετακίνει ὅρια ἀρχαῖα· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς τοὺς ἀγροὺς τῶν ὀρφανῶν·
Pro 23:11 διότι ὁ Λυτρωτὴς αὐτῶν εἶναι ἰσχυρός· αὐτὸς θέλει ἐκδικάσει τὴν δίκην αὐτῶν ἐναντίον σου.
Pro 23:12 Προσκόλλησον τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν παιδείαν καὶ τὰ ὦτά σου εἰς τοὺς λόγους τῆς γνώσεως.
Pro 23:13 Μὴ φείδου νὰ παιδεύῃς τὸ παιδίον· διότι ἐὰν κτυπήσῃς αὐτὸ διὰ τῆς ῥάβδου, δὲν θέλει ἀποθάνει·
Pro 23:14 σὺ κτυπῶν αὐτὸ διὰ τῆς ῥάβδου, θέλεις ἐλευθερώσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ ᾅδου.
Pro 23:15 Υἱὲ μου, ἐὰν ἡ καρδία σου γείνῃ σοφή, θέλει εὐφραίνεσθαι καὶ ἡ καρδία ἐμοῦ·
Pro 23:16 καὶ τὰ νεφρὰ μου θέλουσιν ἀγάλλεσθαι, ὅταν τὰ χείλη σου λαλῶσιν ὀρθά.
Pro 23:17 Ἄς μὴ ζηλεύῃ ἡ καρδία σου τοὺς ἁμαρτωλούς· ἀλλ' ἔσο ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου ὅλην τὴν ἡμέραν·
Pro 23:18 διότι βεβαίως εἶναι ἀμοιβή, καὶ ἡ ἐλπίς σου δὲν θέλει ἐκκοπῆ.
Pro 23:19 Ἄκουε σύ, υἱὲ μου, καὶ γίνου σοφός, καὶ κατεύθυνε τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν ὁδόν.
Pro 23:20 Μὴ ἔσο μεταξὺ οἰνοποτῶν, μεταξὺ κρεοφάγων ἀσώτων·
Pro 23:21 διότι ὁ μέθυσος καὶ ὁ ἄσωτος θέλουσι πτωχεύσει· καὶ ὁ ὑπνώδης θέλει ἐνδυθῆ ῥάκη.
Pro 23:22 Ὑπάκουε εἰς τὸν πατέρα σου, ὅστις σὲ ἐγέννησε· καὶ μὴ καταφρόνει τὴν μητέρα σου, ὅταν γηράσῃ.
Pro 23:23 Ἀγόραζε τὴν ἀλήθειαν καὶ μὴ πώλει· τὴν σοφίαν καὶ τὴν παιδείαν καὶ τὴν σύνεσιν.
Pro 23:24 Ὁ πατὴρ τοῦ δικαίου θέλει χαρῆ σφόδρα· καὶ ὅστις γεννᾷ σοφὸν υἱόν, θέλει εὐφραίνεσθαι εἰς αὐτόν.
Pro 23:25 Ὁ πατὴρ σου καὶ ἡ μήτηρ σου θέλουσιν εὐφραίνεσθαι· μάλιστα ἐκείνη, ἥτις σὲ ἐγέννησε, θέλει χαίρει.
Pro 23:26 Υἱὲ μου, δὸς τὴν καρδίαν σου εἰς ἐμέ, καὶ ἄς προσέχωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἰς τὰς ὁδοὺς μου·
Pro 23:27 διότι ἡ πόρνη εἶναι λάκκος βαθύς· καὶ ἡ ἀλλοτρία γυνὴ στενὸν φρέαρ.
Pro 23:28 Αὐτὴ προσέτι ἐνεδρεύει ὡς ληστὴς καὶ πληθύνει τοὺς παραβάτας μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.
Pro 23:29 Εἰς τίνα εἶναι οὐαί εἰς τίνα στεναγμοί εἰς τίνα ἔριδες εἰς τίνα ματαιολογίαι εἰς τίνα κτυπήματα ἄνευ αἰτίας εἰς τίνα φλόγωσις ὀφθαλμῶν
Pro 23:30 Εἰς τοὺς ἐγχρονίζοντας ἐν τῷ οἴνῳ· εἰς ἐκείνους οἵτινες διάγουσιν ἀνιχνεύοντες οἰνοποσίας.
Pro 23:31 Μὴ θεώρει τὸν οἶνον ὅτι κοκκινίζει, ὅτι δίδει τὸ χρῶμα αὐτοῦ εἰς τὸ ποτήριον, ὅτι καταβαίνει εὐαρέστως.
Pro 23:32 Ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ δάκνει ὡς ὄφις καὶ κεντρόνει ὡς βασιλίσκος·
Pro 23:33 οἱ ὀφθαλμοὶ σου θέλουσι κυττάξει ἀλλοτρίας γυναῖκας, καὶ ἡ καρδία σου θέλει λαλήσει αἰσχρά·
Pro 23:34 καὶ θέλεις εἶσθαι ὡς κοιμώμενος ἐν μέσῳ θαλάσσης, καὶ ὡς κοιτώμενος ἐπὶ κορυφῆς, καταρτίου·
Pro 23:35 μὲ ἔτυπτον, θέλεις εἰπεῖ, καὶ δὲν ἐπόνεσα· μὲ ἔδειραν, καὶ δὲν ᾐσθάνθην· πότε θέλω ἐγερθῆ, διὰ νὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω αὐτὸν πάλιν
Pro 24:1 Μὴ ζήλευε τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους, μηδὲ ἐπιθύμει νὰ ἦσαι μετ' αὐτῶν·
Pro 24:2 διότι ἡ καρδία αὐτῶν μελετᾷ καταδυνάστευσιν, καὶ τὰ χείλη αὐτῶν λαλοῦσι κακουργίας.
Pro 24:3 Διὰ τῆς σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος καὶ διὰ τῆς συνέσεως στερεόνεται.
Pro 24:4 Καὶ διὰ τῆς γνώσεως τὰ ταμεῖα θέλουσι γεμισθῆ ἀπὸ παντὸς πολυτίμου καὶ εὐφροσύνου πλούτου.
Pro 24:5 Ὁ σοφὸς ἄνθρωπος ἰσχύει, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ φρόνιμος αὐξάνει δύναμιν.
Pro 24:6 Διότι διὰ σοφῶν βουλῶν θέλεις κάμει τὸν πόλεμόν σου· ἐκ τοῦ πλήθους δὲ τῶν συμβούλων προέρχεται σωτηρία.
Pro 24:7 Ἡ σοφία εἶναι παραπολὺ ὑψηλὴ διὰ τὸν ἄφρονα· δὲν θέλει ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν τῇ πύλῃ.
Pro 24:8 Ὅστις μελετᾷ νὰ πράξῃ κακόν, θέλει ὀνομασθῆ ἀνὴρ κακεντρεχής.
Pro 24:9 Ἡ μελέτη τῆς ἀφροσύνης εἶναι ἁμαρτία· καὶ ὁ χλευαστὴς βδέλυγμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
Pro 24:10 Ἐὰν μικροψυχήσῃς ἐν τῇ ἡμέρα τῆς συμφορᾶς, μικρὰ εἶναι ἡ δύναμίς σου.
Pro 24:11 Ἐλευθέρονε τοὺς συρομένους εἰς θάνατον, καὶ μὴ ἀποσύρου ἀπὸ τῶν ὄντων εἰς ἀκμὴν σφαγῆς.
Pro 24:12 Ἐὰν εἴπῃς, Ἰδού, ἡμεῖς δὲν ἐξεύρομεν τοῦτο· δὲν γνωρίζει ὁ σταθμίζων τὰς καρδίας καὶ ὁ φυλάττων τὴν ψυχὴν σου καὶ ἀποδίδων εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, δὲν ἐξεύρει
Pro 24:13 Υἱὲ μου, φάγε μέλι, διότι εἶναι καλόν· καὶ κηρήθραν, διότι εἶναι γλυκεῖα ἐπὶ τοῦ οὐρανίσκον σου·
Pro 24:14 Τοιαύτη θέλει εἶσθαι εἰς τὴν ψυχὴν σου ἡ γνῶσις τῆς σοφίας· ὅταν εὕρῃς αὐτήν, τότε θέλεις λάβει ἀμοιβήν, καὶ ἡ ἐλπὶς σου δὲν θέλει ἐκκοπῆ.
Pro 24:15 Μὴ στῆνε παγίδα, ὦ ἄνομε, κατὰ τῆς κατοικίας τοῦ δικαίου· μὴ ταράξῃς τὸν τόπον τῆς ἀναπαύσεως αὐτοῦ·
Pro 24:16 διότι ὁ δίκαιος πίπτει ἑπτάκις καὶ σηκόνεται· ἀλλ' οἱ ἀσεβεῖς θέλουσι πέσει εἰς ὄλεθρον.
Pro 24:17 Εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ ἐχθροῦ σου μὴ χαρῇς· καὶ εἰς τὸ ὀλίσθημα αὐτοῦ ἄς μὴ εὐφραίνεται ἡ καρδία σου·
Pro 24:18 μήποτε ὁ Κύριος ἴδῃ καὶ φανῇ τοῦτο κακὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ μεταστρέψῃ τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.
Pro 24:19 Μὴ ἀγανάκτει περὶ τῶν πονηρευομένων· μὴ ζήλευε τοὺς ἀσεβεῖς·

Pro 24:20 διότι δὲν θέλει ἔχει τέλος ἀγαθὸν ὁ κακός· ὁ λύχνος τῶν ἀσεβῶν θέλει σβεσθῇ.
Pro 24:21 Υἱὲ μου, φοβοῦ τὸν Κύριον καὶ τὸν βασιλέα· καὶ μὴ ἔχε συγκοινωνίαν μετὰ στασιαστῶν·
Pro 24:22 διότι ἡ συμφορὰ αὐτῶν θέλει ἐπέλθει ἐξαίφνης· καὶ τίς γνωρίζει ἀμφοτέρων τὰς τιμωρίας
Pro 24:23 Ταῦτα προσέτι εἶναι διὰ τοὺς σοφούς. Ἡ προσωποληψία ἐν τῇ κρίσει δὲν εἶναι καλόν.
Pro 24:24 Τὸν λέγοντα πρὸς τὸν ἀσεβῆ, Εἶσαι δίκαιος, τοῦτον οἱ λαοὶ θέλουσι καταρασθῆ καὶ τὰ ἔθνη θέλουσι βδελύττεσθαι·
Pro 24:25 ἀλλ' εἰς τοὺς ἐλέγχοντας αὐτὸν θέλει εἶσθαι χάρις, καὶ εὐλογία ἀγαθῶν θέλει ἐλθεῖ ἐπ' αὐτούς.
Pro 24:26 Ὅστις ἀποκρίνεται λόγους ὀρθούς, εἶναι ὡς ὁ φιλῶν τὰ χείλη.
Pro 24:27 Διάτατττε τὸ ἔργον σου ἔξω καὶ προετοίμαζε αὐτὸ εἰς σεαυτὸν ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ ἔπειτα οἰκοδόμησον τὸν οἶκόν σου.
Pro 24:28 Μὴ ἦσο μάρτυς ἄδικος κατὰ τοῦ πλησίον σου, μηδὲ ἀπάτα διὰ τῶν χειλέων σου.
Pro 24:29 Μὴ εἴπῃς, Καθὼς ἔκαμεν εἰς ἐμέ, οὕτω θέλω κάμει εἰς αὐτόν· θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ.
Pro 24:30 Διέβαινον διὰ τοῦ ἀγροῦ τοῦ ὀκνηροῦ καὶ διὰ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἐνδεοῦς φρενῶν·
Pro 24:31 καὶ ἰδού, πανταχοῦ εἶχον βλαστήσει ἄκανθαι· κνίδαι εἶχον σκεπάσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ λιθόφραγμα αὐτοῦ ἦτο κατακεκρημνισμένον.
Pro 24:32 Τότε ἐγὼ θεωρήσας ἐσυλλογίσθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου· εἶδον, καὶ ἔλαβον διδασκαλίαν.
Pro 24:33 Ὀλίγος ὕπνος, ὀλίγος νυσταγμός, ὀλίγη συμπλοκὴ τῶν χειρῶν εἰς τὸν ὕπνον·
Pro 24:34 ἔπειτα ἡ πτωχεία σου ἔρχεται ὡς ταχυδρόμος, καὶ ἡ ἔνδειά σου ὡς ἀνὴρ ἔνοπλος.
Pro 25:1 Καὶ αὗται εἶναι παροιμίαι τοῦ Σολομῶντος, τὰς ὁποίας συνέλεξαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Ἐζεκίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα.
Pro 25:2 Δόξα τοῦ Θεοῦ εἶναι νὰ καλύπτῃ τὸ πρᾶγμα· δόξα δὲ τῶν βασιλέων νὰ ἐξιχνιάζωσι τὸ πρᾶγμα.
Pro 25:3 Ὁ οὐρανὸς κατὰ τὸ ὕψος καὶ ἡ γῆ κατὰ τὸ βάθος καὶ ἡ καρδία τῶν βασιλέων εἶναι ἀνεξερεύνητα.
Pro 25:4 Ἀφαίρεσον τὴν σκωρίαν ἀπὸ τοῦ ἀργύρου, καὶ σκεῦος θέλει ἐξέλθει εἰς τὸν χρυσοχόον·
Pro 25:5 ἀφαίρεσον τοὺς ἀσεβεῖς ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ θέλει στερεωθῇ ἐν δικαιοσύνῃ.
Pro 25:6 Μὴ ἀλαζονεύου ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, καὶ μὴ ἵστασαι ἐν τῷ τόπῳ τῶν μεγάλων·
Pro 25:7 Διότι καλήτερον νὰ σοὶ εἴπωσιν, Ἀνάβα ἐδώ, παρὰ νὰ καταβιβασθῇς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἄρχοντος, τὸν ὁποῖον εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.
Pro 25:8 Μὴ ἐξέλθῃς εἰς ἔριδα ταχέως· μήποτε ἐν τῷ τέλει ἀπορήσῃς τί νὰ κάμῃς, ὅταν ὁ πλησίον σου σὲ καταισχύνῃ.
Pro 25:9 Ἐκδίκασον τὴν δίκην σου μετὰ τοῦ πλησίον σου· καὶ μὴ ἀνακάλυπτε τὸ μυστικὸν ἄλλου·
Pro 25:10 Μήποτε ὁ ἀκούων σὲ ὀνειδίσῃ καὶ ἡ καταισχύνη σου δὲν ἐξαλειφθῇ.
Pro 25:11 Λόγος λαληθεὶς πρεπόντως εἶναι μῆλα χρυσᾶ εἰς ποικίλματα ἀργυρᾶ.
Pro 25:12 Ὡς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ στολίδιον καθαροῦ χρυσίου, εἶναι ὁ σοφὸς ὁ ἐλέγχων ὠτίον ὑπήκοον.
Pro 25:13 Ὡς τὸ ψύχος τῆς χιόνος ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ, οὕτως εἶναι ὁ πιστὸς πρέσβυς εἰς τοὺς ἀποστέλλοντας αὐτόν· διότι ἀναπαύει τὴν ψυχὴν τῶν κυρίων αὐτοῦ.
Pro 25:14 Ὁ καυχώμενος εἰς δῶρον ψευδὲς ὁμοιάζει σύννεφα καὶ ἄνεμον χωρὶς βροχῆς.
Pro 25:15 Δι' ὑπομονῆς πείθεται ὁ ἡγεμών· καὶ ἡ γλυκεῖα γλῶσσα συντρίβει ὀστᾶ.
Pro 25:16 Εὕρηκας μέλι φάγε ὅσον σοὶ εἶναι ἀρκετόν, μήποτε ὑπερεμπλησθῇς ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐξεμέσῃς αὐτό.
Pro 25:17 Σπανίως βάλε τὸν πόδα σου εἰς τὸν οἶκον τοῦ πλησίον σου, μήποτε σὲ βαρυνθῇ καὶ σὲ μισήσῃ.
Pro 25:18 Ὁ ἄνθρωπος, ὅστις μαρτυρεῖ κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ, εἶναι ὡς ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ βέλος ὀξύ.
Pro 25:19 Πίστις πρὸς ἄπιστον ἐν ἡμέρᾳ συμφορᾶς εἶναι ὡς ὀδόντιον σεσηπὸς καὶ ποὺς ἐξηρθρωμένος.
Pro 25:20 Ὡς ὁ ἐκδυόμενος ἱμάτιον ἐν ἡμέρᾳ ψύχους καὶ τὸ ὄξος ἐπὶ νίτρον, οὕτως εἶναι ὁ ψάλλων ᾄσματα εἰς λελυπημένην καρδίαν.
Pro 25:21 Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, δὸς εἰς αὐτὸν ἄρτον νὰ φάγῃ· καὶ ἐὰν διψᾷ, πότισον αὐτὸν ὕδωρ·
Pro 25:22 διότι θέλεις σωρεύσει ἄνθρακας πυρὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ὁ Κύριος θέλει σὲ ἀνταμείψει.
Pro 25:23 Ὁ βορρᾶς ἄνεμος ἐκδιώκει τὴν βροχήν· τὸ δὲ ὠργισμένον πρόσωπον τὴν ὑποψιθυρίζουσαν γλῶσσαν.
Pro 25:24 Καλήτερον νὰ κατοικῇ τις ἐν γωνίᾳ δώματος, παρὰ ἐν οἴκῳ εὐρυχώρῳ μετὰ γυναικὸς φιλέριδος.
Pro 25:25 Ὡς ὕδωρ ψυχρὸν εἰς ψυχὴν διψῶσαν, οὕτως εἶναι ἀγγελίαι ἀγαθαὶ ἀπὸ μακρυνῆς γῆς.
Pro 25:26 Ὁ δίκαιος σφάλλων ἔμπροσθεν τοῦ ἀσεβοῦς εἶναι ὡς πηγὴ θολερὰ καὶ βρύσις διαφθαρεῖσα.
Pro 25:27 Καθὼς δὲν εἶναι καλὸν νὰ τρώγῃ τις πολὺ μέλι, οὕτω δὲν εἶναι ἔνδοξον νὰ ζητῇ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δόξαν.
Pro 25:28 Ὅστις δὲν κρατεῖ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, εἶναι ὡς πόλις κατηδαφισμένη καὶ ἀτείχιστος.
Pro 26:1 Καθὼς ἡ χιὼν ἐν τῷ θέρει καὶ καθὼς ἡ βροχὴ ἐν τῷ θερισμῷ, οὕτως εἰς τὸν ἄφρονα ἡ τιμὴ δὲν ἁρμόζει.
Pro 26:2 Ὡς περιφέρεται τὸ στρουθίον, ὡς περιπετᾷ ἡ χελιδών, οὕτως ἡ ἄδικος κατάρα δὲν θέλει ἐπιφθάσει.
Pro 26:3 Μάστιξ διὰ τὸν ἵππον, κημὸς διὰ τὸν ὄνον, καὶ ῥάβδος διὰ τὴν ῥάχιν τῶν ἀφρόνων.
Pro 26:4 Μὴ ἀποκρίνου εἰς τὸν ἄφρονα κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ γείνῃς καὶ σὺ ὅμοιος αὐτοῦ.

Pro 26:5 Ἀποκρίνου εἰς τὸν ἄφρονα κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἦναι σοφὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
Pro 26:6 Ὅστις ἀποστέλλει μήνυμα διὰ χειρὸς τοῦ ἄφρονος, ἀποκόπτει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ πίνει ζημίαν.
Pro 26:7 Ὡς τὰ σκέλη τοῦ χωλοῦ κρέμονται ἀνωφελῆ, οὕτως εἶναι καὶ παροιμία ἐν τῷ στόματι τῶν ἀφρόνων.
Pro 26:8 Ὡς ὁ δεσμεύων λίθον εἰς σφενδόνην, οὕτως εἶναι ὅστις δίδει τιμὴν εἰς τὸν ἄφρονα.
Pro 26:9 Ὡς ἡ ἄκανθα ὠθουμένη εἰς τὴν χεῖρα τοῦ μεθύσου, οὕτως εἶναι ἡ παροιμία ἐν τῷ στόματι τῶν ἀφρόνων.
Pro 26:10 Ὁ δυνάστης μιαίνει τὰ πάντα καὶ μισθόνει τοὺς ἄφρονας, μισθόνει καὶ τοὺς παραβάτας.
Pro 26:11 Ὡς ὁ κύων ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἐμετὸν αὐτοῦ, οὕτως ὁ ἄφρων ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ.
Pro 26:12 Εἶδες ἄνθρωπον νομίζοντα ἑαυτὸν σοφόν μᾶλλον ἐλπὶς εἶναι ἐκ τοῦ ἄφρονος παρὰ ἐξ αὐτοῦ.
Pro 26:13 Ὁ ὀκνηρὸς λέγει, Λέων εἶναι ἐν τῇ ὁδῷ, λέων ἐν ταῖς πλατείαις.
Pro 26:14 Ὡς ἡ θύρα περιστρέφεται ἐπὶ τὰς στρόφιγγας αὐτῆς, οὕτως ὁ ὀκνηρὸς ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ.
Pro 26:15 Ὁ ὀκνηρὸς ἐμβάπτει τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ τρυβλίον καὶ βαρύνεται νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.
Pro 26:16 Ὁ ὀκνηρὸς νομίζει ἑαυτὸν σοφώτερον παρὰ ἑπτὰ σοφοὺς γνωμοδότας.
Pro 26:17 Ὅστις διαβαίνων ἀνακατόνεται εἰς ἔριδα μὴ ἀνήκουσαν εἰς αὐτόν, ὁμοιάζει τὸν πιάνοντα κύνα ἀπὸ τῶν ὠτίων.
Pro 26:18 Ὡς ὁ μανιακὸς ὅστις ῥίπτει φλόγας, βέλη καὶ θάνατον,
Pro 26:19 οὕτως εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἀπατᾷ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ λέγει, δὲν ἔκαμον ἐγὼ παίζων
Pro 26:20 Ὅπου δὲν εἶναι ξύλα, τὸ πῦρ σβύνεται· καὶ ὅπου δὲν εἶναι ψιθυριστής, ἡ ἔρις ἡσυχάζει.
Pro 26:21 Οἱ ἄνθρακες διὰ τὴν ἀνθρακιὰν καὶ τὰ ξύλα διὰ τὸ πῦρ, καὶ ὁ φίλερις ἄνθρωπος διὰ νὰ ἐξάπτῃ ἔριδας.
Pro 26:22 Οἱ λόγοι τοῦ ψιθυριστοῦ καταπίνονται ἡδέως, καὶ καταβαίνουσιν εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῆς κοιλίας.
Pro 26:23 Τὰ ἔνθερμα χείλη μετὰ πονηρᾶς καρδίας εἶναι ὡς σκωρία ἀργύρου ἐπικεχρισμένη ἐπὶ πήλινον ἀγγεῖον.
Pro 26:24 Ὅστις μισεῖ, ὑποκρίνεται μὲ τὰ χείλη αὐτοῦ, καὶ μηχανεύεται δόλον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
Pro 26:25 Ὅταν ὁμιλῇ χαριέντως, μὴ πίστευε αὐτόν· διότι ἔχει ἑπτὰ βδελύγματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
Pro 26:26 Ὅστις σκεπάζει τὸ μῖσος διὰ δόλου, ἡ πονηρία αὐτοῦ θέλει φανερωθῇ ἐν μέσῳ τῆς συνάξεως.
Pro 26:27 Ὅστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εἰς αὐτόν· καὶ ὁ λίθος θέλει ἐπιστρέψει ἐπὶ τὸν κυλίοντα αὐτόν.
Pro 26:28 Ἡ ψευδὴς γλῶσσα μισεῖ τοὺς ὑπ' αὐτῆς καταθλιβομένους· καὶ τὸ ἀπατηλὸν στόμα ἐργάζεται καταστροφήν.
Pro 27:1 Μὴ καυχᾶσαι εἰς τὴν αὔριον ἡμέραν· διότι δὲν ἐξεύρεις τί θέλει γεννήσει ἡ ἡμέρα.
Pro 27:2 Ἄς σὲ ἐπαινῇ ἄλλος καὶ μὴ τὸ στόμα σου· ξένος, καὶ μὴ τὰ χείλη σου.
Pro 27:3 Βαρὺς εἶναι ὁ λίθος καὶ δυσβάστακτος ἡ ἄμμος· ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ ἄφρονος εἶναι βαρυτέρα τῶν δύο.
Pro 27:4 Ὁ θυμὸς εἶναι σκληρὸς καὶ ἡ ὀργὴ ὀξεῖα· ἀλλὰ τίς δύναται νὰ σταθῇ ἔμπροσθεν τῆς ζηλοτυπίας
Pro 27:5 Ὁ φανερὸς ἔλεγχος εἶναι καλήτερος παρὰ κρυπτομένη ἀγάπη·
Pro 27:6 πληγαὶ φίλου εἶναι πισταί· φιλήματα δὲ ἐχθρῶν πολυάριθμα.
Pro 27:7 Κεχορτασμένη ψυχὴ ἀποστρέφεται τὴν κηρήθραν· εἰς δὲ τὴν πεινασμένην ψυχὴν πᾶν πικρὸν φαίνεται γλυκύ.
Pro 27:8 Ὡς τὸ πτηνὸν τὸ ἀποπλανώμενὸν ἀπὸ τῆς φωλεᾶς αὐτοῦ, οὕτως εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀποπλανώμενος ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ.
Pro 27:9 Τὰ μύρα καὶ τὰ θυμιάματα εὐφραίνουσι τὴν καρδίαν, καὶ ἡ γλυκύτης τοῦ φίλου διὰ τῆς ἐγκαρδίου συμβουλῆς.
Pro 27:10 Τὸν φίλον σου καὶ τὸν φίλον τοῦ πατρὸς σου μὴ ἐγκαταλίπῃς· εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συμφορᾶς σου· διότι καλήτερον εἶναι γείτων πλησίον παρὰ ἀδελφὸς μακράν.
Pro 27:11 Υἱέ μου, γίνου σοφὸς καὶ εὔφραινε τὴν καρδίαν μου, διὰ νὰ ἔχω τί νὰ ἀποκρίνωμαι πρὸς τὸν ὀνειδίζοντά με.
Pro 27:12 Ὁ φρόνιμος προβλέπει τὸ κακὸν καὶ κρύπτεται· οἱ ἄφρονες ἐξακολουθοῦσι καὶ τιμωροῦνται.
Pro 27:13 Λάβε τὸ ἱμάτιον τοῦ ἐγγυωμένου διὰ ξένον καὶ λάβε ἐνέχυρον ἀπ' αὐτοῦ, ἐγγυωμένου περὶ ξένων πραγμάτων.
Pro 27:14 Ὁ ἐγειρόμενος τὸ πρωῒ καὶ εὐλογῶν μετὰ μεγάλης φωνῆς τὸν πλησίον αὐτοῦ θέλει λογισθῇ ὡς καταρώμενος αὐτόν.
Pro 27:15 Ἀκατάπαυστον στάξιμον ἐν ἡμέρᾳ βροχερᾷ, καὶ φίλερις γυνὴ εἶναι ὅμοια·
Pro 27:16 ὁ κρύπτων αὐτὴν κρύπτει τὸν ἄνεμον· καὶ τὸ μύρον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κρυπτόμενον φωνάζει.
Pro 27:17 Ὁ σίδηρος ἀκονίζει τὸν σίδηρον· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀκονίζει τὸ πρόσωπον τοῦ φίλου αὐτοῦ.
Pro 27:18 Ὁ φυλάττων τὴν συκῆν θέλει φάγει τὸν καρπὸν αὐτῆς· καὶ ὁ φυλάττων τὸν κύριον αὐτοῦ θέλει τιμηθῇ.
Pro 27:19 Καθὼς εἰς τὸ ὕδωρ ἀνταποκρίνεται πρόσωπον εἰς πρόσωπον, οὕτω καρδία ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον.
Pro 27:20 Ὁ ᾅδης καὶ ἡ ἀπώλεια δὲν χορταίνουσι· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀνθρώπου δὲν χορταίνουσιν.
Pro 27:21 Ὁ ἄργυρος δοκιμάζεται διὰ τοῦ χωνευτηρίου καὶ ὁ χρυσὸς διὰ τῆς καμίνου· ὁ δὲ ἄνθρωπος διὰ τοῦ στόματος τῶν ἐγκωμιαζόντων αὐτόν.
Pro 27:22 Καὶ ἂν κοπανίσῃς διὰ κοπάνου τὸν ἄφρονα ἐν ἰγδίῳ μεταξὺ σίτου κοπανιζομένου, ἡ ἀφροσύνη αὐτοῦ δὲν θέλει χωρισθῇ ἀπ' αὐτοῦ.
Pro 27:23 Πρόσεχε νὰ γνωρίζῃς τὴν κατάστασιν τῶν ποιμνίων σου, καὶ ἐπιμελοῦ καλῶς τὰς ἀγέλας σου·
Pro 27:24 Διότι ὁ πλοῦτος δὲν μένει διαπαντός· οὐδὲ τὸ διάδημα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.
Pro 27:25 Ὁ χόρτος βλαστάνει καὶ ἡ χλόη ἀναφαίνεται, καὶ τὰ χόρτα τῶν ὀρέων συνάγονται.

Pro 27:26 Τὰ ἀρνία εἶναι διὰ τὰ ἐνδύματά σου, καὶ οἱ τράγοι διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀγροῦ.
Pro 27:27 Καὶ θέλεις ἔχει ἄφθονον γάλα αἰγῶν διὰ τὴν τροφήν σου, διὰ τὴν τροφὴν τοῦ οἴκου σου καὶ τὴν ζωὴν τῶν θεραπαινῶν σου.
Pro 28:1 Οἱ ἀσεβεῖς φεύγουσιν οὐδενὸς διώκοντος· οἱ δὲ δίκαιοι ἔχουσι θάρρος ὡς λέων.
Pro 28:2 Διὰ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ τόπου πολλοὶ εἶναι οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ· δἰ ἀνθρώπου ὅμως συνετοῦ καὶ νοήμονος τὸ πολίτευμα αὐτοῦ θέλει διαρκεῖ.
Pro 28:3 Πτωχὸς ἄνθρωπος καὶ δυναστεύων πτωχοὺς εἶναι ὡς βροχὴ κατακλύζουσα, ἥτις δὲν δίδει ἄρτον.
Pro 28:4 Ὅσοι ἐγκαταλείπουσι τὸν νόμον, ἐγκωμιάζουσι τοὺς ἀσεβεῖς· ἀλλ̓ οἱ φυλάττοντες τὸν νόμον ἀντιμάχονται εἰς αὐτούς.
Pro 28:5 Οἱ κακοὶ ἄνθρωποι δὲν θέλουσι νοήσει κρίσιν· ἀλλ̓ οἱ ζητοῦντες τὸν Κύριον θέλουσι νοήσει τὰ πάντα.
Pro 28:6 Καλήτερος ὁ πτωχὸς ὁ περιπατῶν ἐν τῇ ἀκεραιότητι αὐτοῦ, παρὰ τὸν διεστραμμένον τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἂν ἦναι πλούσιος.
Pro 28:7 Ὁ φυλάττων τὸν νόμον εἶναι υἱὸς συνετός· ὁ δὲ φίλος τῶν ἀσώτων καταισχύνει τὸν πατέρα αὐτοῦ.
Pro 28:8 Ὁ αὐξάνων τὴν περιουσίαν αὐτοῦ διὰ τόκου καὶ πλεονεξίας συνάγει αὐτὴν διὰ τὸν ἐλεοῦντα τοὺς πτωχούς.
Pro 28:9 Τοῦ ἐκκλίνοντος τὸ ὠτίον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀκούῃ τὸν νόμον, καὶ αὐτὴ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι βδέλυγμα.
Pro 28:10 Ὁ ἀποπλανῶν τοὺς εὐθεῖς εἰς ὁδὸν κακὴν αὐτὸς θέλει πέσει εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ λάκκον· ἀλλ̓ οἱ ἄμεμπτοι θέλουσι κληρονομήσει ἀγαθά.
Pro 28:11 Ὁ πλούσιος ἄνθρωπος νομίζει ἑαυτὸν σοφόν· ἀλλ̓ ὁ συνετὸς πτωχὸς ἐξελέγχει αὐτόν.
Pro 28:12 Ὅταν οἱ δίκαιοι θριαμβεύωσι, μεγάλη εἶναι ἡ δόξα· ἀλλ̓ ὅταν οἱ ἀσεβεῖς ὑψόνωνται, οἱ ἄνθρωποι κρύπτονται.
Pro 28:13 Ὁ κρύπτων τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ δὲν θέλει εὐοδωθῇ· ὁ δὲ ἐξομολογούμενος καὶ παραιτῶν αὐτὰς θέλει ἐλεηθῇ.
Pro 28:14 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος πάντοτε· ὅστις ὅμως σκληρύνει τὴν καρδίαν αὐτοῦ, θέλει πέσει εἰς συμφοράν.
Pro 28:15 Λέων βρυχώμενος καὶ ἄρκτος πεινῶσα εἶναι διοικητὴς ἀσεβὴς ἐπὶ λαὸν πενιχρόν.
Pro 28:16 Ὁ ἡγεμὼν ὁ στερούμενος συνέσεως πληθύνει τὰς καταδυναστείας· ὁ δὲ μισῶν τὴν ἁρπαγὴν θέλει μακρύνει τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.
Pro 28:17 Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἔνοχος αἵματος ἀνθρώπου θέλει σπεύσει εἰς τὸν λάκκον· οὐδεὶς θέλει κρατήσει αὐτόν.
Pro 28:18 Ὁ περιπατῶν ἐν ἀκεραιότητι θέλει σωθῇ· ὁ δὲ διεστραμμένος ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ θέλει πέσει διὰ μιᾶς.
Pro 28:19 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν γῆν αὐτοῦ θέλει χορτασθῇ ἄρτον· ὁ δὲ ἀκολουθῶν τοὺς ματαιόφρονας θέλει ἐμπλησθῇ πτωχείας.
Pro 28:20 Ὁ πιστὸς ἄνθρωπος θέλει ἔχει πολλὴν εὐλογίαν· ἀλλ̓ ὅστις σπεύδει νὰ πλουτήσῃ, δὲν θέλει μείνει ἀτιμώρητος.
Pro 28:21 Νὰ ἦναί τις προσωπολήπτης, δὲν εἶναι καλόν· διότι ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος δἰ ἓν κομμάτιον ἄρτου θέλει ἀνομήσει.
Pro 28:22 Ὁ ἔχων πονηρὸν ὀφθαλμὸν σπεύδει νὰ πλουτήσῃ, καὶ δὲν καταλαμβάνει ὅτι ἡ ἔνδεια θέλει ἐλθεῖ ἐπ̓ αὐτόν.
Pro 28:23 Ὁ ἐλέγχων ἄνθρωπον ὕστερον θέλει εὑρεῖ περισσοτέραν χάριν, παρὰ τὸν κολακεύοντα διὰ τῆς γλώσσης.
Pro 28:24 Ὁ κλέπτων τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ λέγων, Τοῦτο δὲν εἶναι ἁμαρτία, αὐτὸς εἶναι σύντροφος τοῦ ληστοῦ.
Pro 28:25 Ὁ ἀλαζὼν τὴν καρδίαν διεγείρει ἔριδας· ὁ δὲ θαρρῶν ἐπὶ Κύριον θέλει παχυνθῇ.
Pro 28:26 Ὁ θαρρῶν ἐπὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ καρδίαν εἶναι ἄφρων· ἀλλ̓ ὁ περιπατῶν ἐν σοφίᾳ, οὗτος θέλει σωθῇ.
Pro 28:27 Ὅστις δίδει εἰς τοὺς πτωχούς, δὲν θέλει ἐλθεῖ εἰς ἔνδειαν· ἀλλ̓ ὅστις ἀποστρέφει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, θέλει ἔχει πολλὰς κατάρας.
Pro 28:28 Ὅταν οἱ ἀσεβεῖς ὑψόνωνται, οἱ ἄνθρωποι κρύπτονται· ἀλλ̓ ἐν τῇ ἀπωλείᾳ ἐκείνων οἱ δίκαιοι πληθύνονται.
Pro 29:1 Ἄνθρωπος ὅστις ἐλεγχόμενος σκληρύνει τὸν τράχηλον, ἐξαίφνης θέλει ἀφανισθῇ καὶ χωρὶς ἰάσεως.
Pro 29:2 Ὅταν οἱ δίκαιοι μεγαλυνθῶσιν, ὁ λαὸς εὐφραίνεται· ἀλλ̓ ὅταν ὁ ἀσεβὴς ἐξουσιάζῃ, στενάζει ὁ λαός.
Pro 29:3 Ὅστις ἀγαπᾷ τὴν σοφίαν, εὐφραίνει τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἀλλ̓ ὅστις συναναστρέφεται μὲ πόρνας, φθείρει τὴν περιουσίαν αὐτοῦ.
Pro 29:4 Ὁ βασιλεὺς διὰ τῆς δικαιοσύνης στερεόνει τὸν τόπον· ἀλλ̓ ὁ δωρολήπτης καταστρέφει αὐτόν.
Pro 29:5 Ὁ ἄνθρωπος ὅστις κολακεύει τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἐκτείνει δίκτυον ἔμπροσθεν τῶν βημάτων αὐτοῦ.
Pro 29:6 Ὁ κακὸς ἄνθρωπος παγιδεύεται ἐν τῇ ἀνομίᾳ· ἀλλ̓ ὁ δίκαιος ψάλλει καὶ εὐφραίνεται.
Pro 29:7 Ὁ δίκαιος λαμβάνει γνῶσιν τῆς κρίσεως τῶν πενήτων· ὁ ἀσεβὴς δὲν νοεῖ γνῶσιν.
Pro 29:8 Οἱ χλευασταὶ ἄνθρωποι καταφλέγουσι τὴν πόλιν· ἀλλ̓ οἱ σοφοὶ ἀποστρέφουσι τὴν ὀργήν.
Pro 29:9 Ὁ σοφὸς ἄνθρωπος, διαφερόμενος μετὰ τοῦ ἄφρονος ἀνθρώπου, εἴτε ὀργίζεται, εἴτε γελᾷ, δὲν εὑρίσκει ἀνάπαυσιν.
Pro 29:10 Οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων μισοῦσι τὸν ἄμεμπτον· ἀλλ̓ οἱ εὐθεῖς ἐκζητοῦσι τὴν ζωὴν αὐτοῦ.
Pro 29:11 Ὁ ἄφρων ἐκθέτει ὅλην αὐτοῦ τὴν ψυχήν· ὁ δὲ σοφὸς ἀναχαιτίζει αὐτὴν εἰς τὰ ὀπίσω.

Pro 29:12 Ἐὰν ὁ διοικητὴς προσέχῃ εἰς λόγους ψευδεῖς, πάντες οἱ ὑπηρέται αὐτοῦ γίνονται ἀσεβεῖς.
Pro 29:13 Πένης καὶ δανειστὴς συναπαντῶνται· ὁ Κύριος φωτίζει ἀμφοτέρων τοὺς ὀφθαλμούς.
Pro 29:14 Βασιλέως κρίνοντος τοὺς πτωχοὺς ἐν ἀληθείᾳ, ὁ θρόνος αὐτοῦ θέλει στερεωθῇ διαπαντός.
Pro 29:15 Ἡ ῥάβδος καὶ ὁ ἔλεγχος δίδουσι σοφίαν· παιδίον δὲ ἀπολελυμένον καταισχύνει τὴν μητέρα αὐτοῦ.
Pro 29:16 Ὅταν οἱ ἀσεβεῖς πληθύνωνται, ἡ ἀνομία περισσεύει· ἀλλ' οἱ δίκαιοι θέλουσιν ἰδεῖ τὴν πτῶσιν αὐτῶν.
Pro 29:17 Παίδευε τὸν υἱόν σου καὶ θέλει φέρει ἀνάπαυσιν εἰς σέ· καὶ θέλει φέρει ἡδονὴν εἰς τὴν ψυχήν σου.
Pro 29:18 Ὅπου δὲν ὑπάρχει ὅρασις, ὁ λαὸς διαφθείρεται· εἶναι δὲ μακάριος ὁ φυλάττων τὸν νόμον.
Pro 29:19 Ὁ δοῦλος διὰ λόγων δὲν θέλει διορθωθῇ· ἐπειδὴ καταλαμβάνει μέν, ἀλλὰ δὲν ὑπακούει.
Pro 29:20 Εἶδες ἄνθρωπον ταχὺν εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ περισσοτέρα ἐλπὶς εἶναι ἐκ τοῦ ἄφρονος παρὰ ἐξ αὐτοῦ.
Pro 29:21 Ἐάν τις ἀνατρέφῃ παιδιόθεν τὸν δοῦλον αὐτοῦ τρυφηλῶς, τέλος πάντων θέλει κατασταθῇ υἱός.
Pro 29:22 Ὁ θυμώδης ἄνθρωπος ἐξάπτει ἔριδα, καὶ ὁ ὀργίλος ἄνθρωπος πληθύνει ἀνομίας.
Pro 29:23 Ἡ ὑπερηφανία τοῦ ἀνθρώπου θέλει ταπεινώσει αὐτόν· ὁ δὲ ταπεινόφρων ἀπολαμβάνει τιμήν.
Pro 29:24 Ὁ συμμεριστὴς τοῦ κλέπτου μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ἀκούει τὸν ὅρκον καὶ δὲν ὁμολογεῖ.
Pro 29:25 Ὁ φόβος τοῦ ἀνθρώπου στήνει παγίδα· ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον θέλει εἶσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ.
Pro 29:26 Πολλοὶ ζητοῦσι τὸ πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος· ἀλλ' ἡ τοῦ ἀνθρώπου κρίσις εἶναι παρὰ Κυρίου.
Pro 29:27 Ὁ ἄδικος ἄνθρωπος εἶναι βδέλυγμα εἰς τοὺς δικαίους· καὶ ὁ εὐθὺς εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, βδέλυγμα εἰς τοὺς ἀσεβεῖς.
Pro 30:1 Οἱ λόγοι τοῦ Ἀγούρ, υἱοῦ τοῦ Ἰακαί· τοὐτέστιν ὁ χρησμός, τὸν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ἐλάλησε πρὸς τὸν Ἰθιήλ, πρὸς τὸν Ἰθιὴλ καὶ τὸν Οὐκάλ.
Pro 30:2 Βεβαίως ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀφρονέστερος τῶν ἀνθρώπων, καὶ φρόνησις ἀνθρώπου δὲν ὑπάρχει ἐν ἐμοί·
Pro 30:3 καὶ δὲν ἔμαθον τὴν σοφίαν, οὔτε ἐξεύρω τὴν γνῶσιν τῶν ἁγίων.
Pro 30:4 Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη τίς συνήγαγε τὸν ἄνεμον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τίς ἐδέσμευσε τὰ ὕδατα ἐν ἱματίῳ τίς ἐστερέωσε πάντα τὰ ἄκρα τῆς γῆς τί τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τί τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐὰν ἐξεύρῃς
Pro 30:5 Πᾶς λόγος Θεοῦ εἶναι δεδοκιμασμένος· εἶναι ἀσπὶς εἰς τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτόν.
Pro 30:6 Μὴ προσθέσῃς εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ· μήποτε σὲ ἐξελέγξῃ, καὶ εὑρεθῇς ψεύστης.
Pro 30:7 Δύο ζητῶ παρὰ σοῦ· μὴ ἀρνηθῇς ταῦτα εἰς ἐμὲ πρὶν ἀποθάνω.
Pro 30:8 Ματαιότητα καὶ λόγον ψευδῆ ἀπομάκρυνε ἀπ' ἐμοῦ· πτωχείαν καὶ πλοῦτον μὴ δώσῃς εἰς ἐμέ· τρέφε με μὲ αὐτάρκη τροφήν.
Pro 30:9 Μήποτε χορτασθῶ καὶ σὲ ἀρνηθῶ καὶ εἴπω, Τίς εἶναι ὁ Κύριος ἢ μήποτε εὑρεθεὶς πτωχὸς κλέψω καὶ λάβω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου ἐπὶ ματαίῳ.
Pro 30:10 Μὴ καταλάλει ὑπηρέτην πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· μήποτε σὲ καταρασθῇ καὶ εὑρεθῇς ἔνοχος.
Pro 30:11 Ὑπάρχει γενεά, ἥτις καταρᾶται τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ δὲν εὐλογεῖ τὴν μητέρα αὐτῆς·
Pro 30:12 Ὑπάρχει γενεὰ καθαρὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν εἶναι πεπλυμένη ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῆς.
Pro 30:13 Ὑπάρχει γενεά, τῆς ὁποίας πόσον ὑψηλοὶ εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ βλέφαρα αὐτῆς ἐπηρμένα.
Pro 30:14 Ὑπάρχει γενεά, τῆς ὁποίας οἱ ὀδόντες εἶναι ῥομφαῖαι καὶ οἱ μυλόδοντες μάχαιραι, διὰ νὰ κατατρώγωσι τοὺς πτωχοὺς τῆς γῆς καὶ τοὺς ἐνδεεῖς ἐκ μέσου τῶν ἀνθρώπων.
Pro 30:15 Ἡ βδέλλα ἔχει δύο θυγατέρας, αἵτινες φωνάζουσι, Φέρε, φέρε. Τὰ τρία ταῦτα δὲν χορταίνουσι ποτέ, μάλιστα τέσσαρα δὲν λέγουσι ποτέ, Ἀρκεῖ.
Pro 30:16 Ὁ ᾅδης, καὶ ἡ στεῖρα μήτρα· ἡ γῆ, ἥτις δὲν χορταίνει ἀπὸ ὕδατος, καὶ τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον δὲν λέγει, Ἀρκεῖ.
Pro 30:17 Τὸν ὀφθαλμόν, ὅστις ἐμπαίζει τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ καταφρονεῖ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, οἱ κόρακες τῆς φάραγγος θέλουσιν ἐκβάλει καὶ οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀετῶν θέλουσι φάγει.
Pro 30:18 Τὰ τρία ταῦτα εἶναι θαυμαστὰ εἰς ἐμέ, μάλιστα τέσσαρα δὲν ἐννοῶ·
Pro 30:19 Τὰ ἴχνη τοῦ ἀετοῦ εἰς τὸν οὐρανόν· τὰ ἴχνη τοῦ ὄφεως ἐπὶ τοῦ βράχου· τὰ ἴχνη τοῦ πλοίου ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· καὶ τὰ ἴχνη τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ νεότητι.
Pro 30:20 Τοιαύτη εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς μοιχαλίδος γυναικός· τρώγει καὶ σπογγίζει τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ λέγει, Δὲν ἔπραξα ἀνομίαν.
Pro 30:21 Διὰ τρία ἡ γῆ ταράττεται, μάλιστα διὰ τέσσαρα, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ·
Pro 30:22 Διὰ τὸν δοῦλον, ὅταν βασιλεύσῃ· καὶ τὸν ἄφρονα, ὅταν χορτασθῇ ἄρτον·
Pro 30:23 διὰ τὴν μισητὴν γυναῖκα, ὅταν ὑπανδρευθῇ· καὶ τὴν δούλην, ὅταν ἐκδιώξῃ τὴν κυρίαν αὐτῆς.
Pro 30:24 Τὰ τέσσαρα ταῦτα εἶναι ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι ὅμως σοφώτατα·
Pro 30:25 οἱ μύρμηκες, οἵτινες εἶναι λαὸς ἀδύνατος ἀλλ' ἐν τῷ θέρει ἑτοιμάζουσι τὴν τροφὴν αὐτῶν·
Pro 30:26 οἱ χοιρογρύλλιοι, οἵτινες εἶναι λαὸς ἀνίσχυρος ἀλλὰ κάμνουσι τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐπὶ βράχου·
Pro 30:27 αἱ ἀκρίδες, αἵτινες δὲν ἔχουσι βασιλέα ἀλλ' ἐκβαίνουσι πᾶσαι ὁμοῦ κατὰ τάγματα·
Pro 30:28 ὁ ἀσκάλαβος, ὅστις βαστάζεται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ διατρίβει ἐν τοῖς παλατίοις τῶν βασιλέων.
Pro 30:29 Τὰ τρία ταῦτα βαδίζουσι καλῶς, μάλιστα τέσσαρα περιπατοῦσιν εὐπρεπῶς·
Pro 30:30 Ὁ λέων, ὅστις εἶναι ὁ ἰσχυρότερος τῶν ζώων, καὶ δὲν στρέφει ἀπὸ προσώπου τινός·

Pro 30:31 Ὁ ἀλέκτωρ, ὁ τράγος ἔτι· καὶ ὁ βασιλεύς, περικεκυκλωμένος ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Pro 30:32 Ἐὰν ἔπραξας ἀφρόνως ὑψόνων σεαυτόν, καὶ ἐὰν ἐβουλεύθης κακόν, βάλε χεῖρα ἐπὶ στόματος.
Pro 30:33 Διότι ὅστις κτυπᾷ τὸ γάλα, ἐκβάλλει βούτυρον· καὶ ὅστις ἐκθλίβει τὴν ῥίνα, ἐκβάλλει αἷμα· καὶ ὅστις ἐρεθίζει ὀργήν, ἐξάγει μάχας.
Pro 31:1 Οἱ λόγοι τοῦ βασιλέως Λεμουήλ, ὁ χρησμός, τὸν ὁποῖον ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδίδαξεν αὐτόν.
Pro 31:2 Τί, υἱέ μου καὶ τί, τέκνον τῆς κοιλίας μου καὶ τί, υἱὲ τῶν εὐχῶν μου
Pro 31:3 Μὴ δώσῃς τὰς δυνάμεις σου εἰς τὰς γυναῖκας, μηδὲ τὰς ὁδοὺς σου εἰς τὰς ἀφανιστρίας τῶν βασιλέων.
Pro 31:4 Δὲν εἶναι τῶν βασιλέων, Λεμουήλ, δὲν εἶναι τῶν βασιλέων νὰ πίνωσιν οἶνον, οὐδὲ τῶν ἡγεμόνων, σίκερα·
Pro 31:5 μήποτε πιόντες λησμονήσωσι τὸν νόμον καὶ διαστρέψωσι τὴν κρίσιν τινὸς τεθλιμμένου.
Pro 31:6 Δίδετε σίκερα εἰς τοὺς τεθλιμμένους, καὶ οἶνον εἰς τοὺς πεπικραμένους τὴν ψυχήν·
Pro 31:7 διὰ νὰ πίωσι καὶ νὰ λησμονήσωσι τὴν πτωχείαν αὐτῶν καὶ νὰ μὴ ἐνθυμῶνται πλέον τὴν δυστυχίαν αὐτῶν.
Pro 31:8 Ἄνοιγε τὸ στόμα σου ὑπὲρ τοῦ ἀφώνου, ὑπὲρ τῆς κρίσεως πάντων τῶν ἐγκαταλελειμμένων.
Pro 31:9 Ἄνοιγε τὸ στόμα σου, κρίνε δικαίως, καὶ ὑπερασπίζου τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ἐνδεῆ.
Pro 31:10 Γυναῖκα ἐνάρετον τίς θέλει εὑρεῖ διότι ἡ τοιαύτη εἶναι πολὺ τιμιωτέρα ὑπὲρ τοὺς μαργαρίτας.
Pro 31:11 Ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θαρρεῖ ἐπ' αὐτήν, καὶ δὲν θέλει στερεῖσθαι ἀφθονίας.
Pro 31:12 Θέλει φέρει εἰς αὐτὸν καλὸν καὶ οὐχὶ κακόν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς.
Pro 31:13 Ζητεῖ μαλλίον καὶ λινάριον καὶ ἐργάζεται εὐχαρίστως μὲ τὰς χεῖρας αὐτῆς.
Pro 31:14 Εἶναι ὡς τὰ πλοῖα τῶν ἐμπόρων· φέρει τὴν τροφὴν αὐτῆς ἀπὸ μακρόθεν.
Pro 31:15 Καὶ ἐγείρεται ἐνῷ εἶναι ἔτι νὺξ καὶ δίδει τροφὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ ἔργα εἰς τὰς θεραπαίνας αὐτῆς.
Pro 31:16 Θεωρεῖ ἀγρὸν καὶ ἀγοράζει αὐτόν· ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν χειρῶν αὐτῆς φυτεύει ἀμπελῶνα.
Pro 31:17 Ζώνει τὴν ὀσφὺν αὐτῆς μὲ δύναμιν, καὶ ἐνισχύει τοὺς βραχίονας αὐτῆς.
Pro 31:18 Αἰσθάνεται ὅτι τὸ ἐμπόριον αὐτῆς εἶναι καλόν· ὁ λύχνος αὐτῆς δὲν σβύνεται τὴν νύκτα.
Pro 31:19 Βάλλει τὰς χεῖρας αὐτῆς εἰς τὸ ἀδράκτιον καὶ κρατεῖ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς τὴν ἠλακάτην.
Pro 31:20 Ἀνοίγει τὴν χεῖρα αὐτῆς εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐκτείνει τὰς χεῖρας αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς.
Pro 31:21 Δὲν φοβεῖται τὴν χιόνα διὰ τὸν οἶκον αὐτῆς· διότι πᾶς ὁ οἶκος αὐτῆς εἶναι ἐνδεδυμένοι διπλᾶ.
Pro 31:22 Κάμνει εἰς ἑαυτὴν σκεπάσματα· τὸ ἔνδυμα αὐτῆς εἶναι βύσσος καὶ πορφύρα.
Pro 31:23 Ὁ ἀνὴρ αὐτῆς γνωρίζεται ἐν ταῖς πύλαις, ὅταν κάθηται μεταξὺ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ τόπου.
Pro 31:24 Κάμνει λεπτὸν πανίον καὶ πωλεῖ· καὶ δίδει ζῶνας εἰς τοὺς ἐμπόρους.
Pro 31:25 Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν εἶναι ἐνδεδυμένη· καὶ εὐφραίνεται διὰ τὸν μέλλοντα καιρόν.
Pro 31:26 Ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτῆς ἐν σοφίᾳ· καὶ ἐπὶ τῆς γλώσσης αὐτῆς εἶναι νόμος εὐμενείας.
Pro 31:27 Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ ἄρτον ὀκνηρίας δὲν τρώγει.
Pro 31:28 Τὰ τέκνα αὐτῆς σηκόνονται καὶ μακαρίζουσιν αὐτήν· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐπαινεῖ αὐτήν·
Pro 31:29 Πολλαὶ θυγατέρες ἐφέρθησαν ἀξίως, ἀλλὰ σὺ ὑπερέβης πάσας.
Pro 31:30 Ψευδὴς εἶναι ἡ χάρις καὶ μάταιον τὸ κάλλος· ἡ γυνὴ ἡ φοβουμένη τὸν Κύριον, αὐτὴ θέλει ἐπαινεῖσθαι.
Pro 31:31 Δότε εἰς αὐτὴν ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν χειρῶν αὐτῆς· καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς ἂς ἐπαινῶσιν αὐτὴν ἐν ταῖς πύλαις.
Ecc 1:1 Λόγοι τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ, υἱοῦ τοῦ Δαβίδ, βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ.
Ecc 1:2 Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής· ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης.
Ecc 1:3 Τίς ὠφέλεια εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκ παντὸς τοῦ μόχθου αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον
Ecc 1:4 Γενεὰ ὑπάγει, καὶ γενεὰ ἔρχεται· ἡ δὲ γῆ διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Ecc 1:5 Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ δύει ὁ ἥλιος· καὶ σπεύδει πρὸς τὸν τόπον αὐτοῦ, ὅθεν ἀνέτειλεν.
Ecc 1:6 Ὑπάγει πρὸς τὸν νότον ὁ ἄνεμος, καὶ ἐπιστρέφει πρὸς τὸν βορρᾶν· ἀκαταπαύστως περιστρεφόμενος ὑπάγει, καὶ ἐπανέρχεται ἐπὶ τοὺς κύκλους αὐτοῦ, ὁ ἄνεμος.
Ecc 1:7 Πάντες οἱ ποταμοὶ ὑπάγουσιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ θάλασσα ποτὲ δὲν γεμίζει· εἰς τὸν τόπον ὅθεν ῥέουσιν οἱ ποταμοί, ἐκεῖ πάλιν ἐπιστρέφουσι, διὰ νὰ ὑπάγωσι.
Ecc 1:8 Πάντα τὰ πράγματα εἶναι ἐν κόπῳ· δὲν δύναται ἄνθρωπος νὰ ἐκφράσῃ τοῦτο· ὁ ὀφθαλμὸς δὲν χορταίνει βλέπων, καὶ τὸ ὠτίον δὲν γεμίζει ἀκοῦον.
Ecc 1:9 Ὅ, τι ἔγεινε, τοῦτο πάλιν θέλει γείνει· καί ὅ, τι συνέβη, τοῦτο πάλιν θέλει συμβῇ· καὶ δὲν εἶναι οὐδὲν νέον ὑπὸ τὸν ἥλιον.
Ecc 1:10 Ὑπάρχει πρᾶγμα, περὶ τοῦ ὁποίου δύναταί τις νὰ εἴπῃ, Ἰδέ, τοῦτο εἶναι νέον τοῦτο ἔγεινεν ἤδη εἰς τοὺς αἰῶνας οἵτινες ὑπῆρξαν πρὸ ἡμῶν.
Ecc 1:11 Δὲν εἶναι μνήμη τῶν προγεγονότων, οὐδὲ θέλει εἶσθαι μνήμη τῶν ἐπιγενησομένων μετὰ ταῦτα, εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ὑπάρξωσιν ἔπειτα.
Ecc 1:12 Ἐγὼ ὁ Ἐκκλησιαστὴς ἐστάθην βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ·
Ecc 1:13 καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς τὸ νὰ ἐκζητήσω καὶ νὰ ἐρευνήσω διὰ τῆς σοφίας περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν· τὸν ὀχληρὸν τοῦτον περισπασμὸν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ μοχθῶσιν ἐν αὐτῷ.

Ecc 1:14 Εἶδον πάντα τὰ ἔργα τὰ γινόμενα ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ ἰδού, τὰ πάντα ματαιότης καὶ θλῖψις πνεύματος.
Ecc 1:15 Τὸ στρεβλὸν δὲν δύναται νὰ γείνῃ εὐθές, καὶ αἱ ἐλλείψεις δὲν δύνανται νὰ ἀριθμηθῶσιν.
Ecc 1:16 Ἐγὼ ἐλάλησα ἐν τῇ καρδίᾳ μου λέγων, Ἰδού, ἐγὼ ἐμεγαλύνθην καὶ ηὐξήνθην εἰς σοφίαν ὑπὲρ πάντας τοὺς ὑπάρξαντας πρὸ ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἡ καρδία μου ἀπήλαυσε πολλὴν σοφίαν καὶ γνῶσιν.
Ecc 1:17 Καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς τὸ νὰ γνωρίσῃ σοφίαν καὶ εἰς τὸ νὰ γνωρίσῃ ἀνοησίαν καὶ ἀφροσύνην· πλὴν ἐγνώρισα ὅτι καὶ τοῦτο εἶναι θλῖψις πνεύματος.
Ecc 1:18 Διότι ἐν πολλῇ σοφίᾳ εἶναι πολλὴ λύπη· καὶ ὅστις προσθέτει γνῶσιν, προσθέτει πόνον.
Ecc 2:1 Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, Ἐλθὲ τώρα, νὰ σὲ δοκιμάσω δί εὐφροσύνης· καὶ ἐντρύφα εἰς ἀγαθά· καὶ ἰδού, καὶ τοῦτο ματαιότης.
Ecc 2:2 Εἶπα περὶ τοῦ γέλωτος, Εἶναι μωρία· καὶ περὶ τῆς χαρᾶς, Τί ὠφελεῖ αὕτη
Ecc 2:3 Ἐσκέφθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ εὐφραίνω τὴν σάρκα μου μὲ οἶνον, ἐνῷ ἔτι ἡ καρδία μου ἠσχολεῖτο εἰς τὴν σοφίαν· καὶ νὰ κρατήσω τὴν μωρίαν, ἑωσοῦ ἴδω τί εἶναι τὸ ἀγαθὸν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ κάμνωσιν αὐτὸ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.
Ecc 2:4 Ἔκαμον πράγματα μεγάλα εἰς ἐμαυτόν· ᾠκοδόμησα εἰς ἐμαυτὸν οἰκίας· ἐφύτευσα δί ἐμαυτὸν ἀμπελῶνας.
Ecc 2:5 Ἔκαμον δί ἐμαυτὸν κήπους καὶ παραδείσους καὶ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς δένδρα παντὸς καρποῦ.
Ecc 2:6 Ἔκαμον δί ἐμαυτὸν δεξαμενὰς ὑδάτων, διὰ νὰ ποτίζω ἐξ αὐτῶν τὸ ἄλσος τὸ κατάφυτον ἐκ δένδρων.
Ecc 2:7 Ἀπέκτησα δούλους καὶ δούλας καὶ εἶχον δούλους οἰκογενεῖς· ἀπέκτησα ἔτι ἀγέλας καὶ ποίμνια περισσότερα ὑπὲρ πάντας τοὺς ὑπάρξαντας πρὸ ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.
Ecc 2:8 Συνήθροισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἐκλεκτὰ κειμήλια βασιλέων καὶ τόπων· ἀπέκτησα εἰς ἐμαυτὸν ᾄδοντας καὶ ᾀδούσας καὶ τὰ ἐντρυφήματα τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, πᾶν εἶδος παλλακίδων.
Ecc 2:9 Καὶ ἐμεγαλύνθην καὶ ηὐξήνθην ὑπὲρ πάντας τοὺς ὑπάρξαντας πρὸ ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἡ σοφία μου ἔμενεν ἐν ἐμοί.
Ecc 2:10 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἐζήτησαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου, δὲν ἠρνήθην εἰς αὐτούς· δὲν ἐμπόδισα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης, διότι ἡ καρδία μου εὐφραίνετο εἰς πάντας τοὺς μόχθους μου· καὶ τοῦτο ἦτο ἡ μερὶς μου ἐκ παντὸς τοῦ μόχθου μου.
Ecc 2:11 Καὶ παρετήρησα ἐγὼ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις μου τὰ ὁποῖα ἔκαμον αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν παντὶ τῷ μόχθῳ τὸν ὁποῖον ἐμόχθησα, καὶ ἰδού, τὰ πάντα ματαιότης καὶ θλῖψις πνεύματος, καὶ οὐδὲν ὄφελος ὑπὸ τὸν ἥλιον.
Ecc 2:12 Καὶ ἐστράφην ἐγὼ διὰ νὰ παρατηρήσω τὴν σοφίαν καὶ τὴν μωρίαν καὶ τὴν ἀφροσύνην· διότι τί θέλει κάμει ἄνθρωπος ἐλθὼν μετὰ τὸν βασιλέα ὅ, τι ἔκαμον ἤδη.
Ecc 2:13 Καὶ ἐγὼ εἶδον ὅτι ἡ σοφία ὑπερέχει τῆς ἀφροσύνης, καθὼς τὸ φῶς ὑπερέχει τοῦ σκότους.
Ecc 2:14 Τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, ὁ δὲ ἄφρων περιπατεῖ ἐν τῷ σκότει· πλὴν ἐγὼ ἐγνώρισα ἔτι ὅτι ἕν συνάντημα θέλει συναντήσει εἰς πάντας τούτους.
Ecc 2:15 Διὰ τοῦτο εἶπα ἐγὼ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, Καθὼς συμβαίνει εἰς τὸν ἄφρονα, οὕτω θέλει συμβῆ καὶ εἰς ἐμέ· διὰ τί λοιπὸν ἐγὼ νὰ γείνω σοφώτερος ὅθεν ἐσυμπέρανα πάλιν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὅτι καὶ τοῦτο εἶναι ματαιότης.
Ecc 2:16 Διότι δὲν θέλει μένει διαπαντὸς ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ οὐδὲ τοῦ ἄφρονος· ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἐπερχομέναις ἡμέραις τὰ πάντα θέλουσι πλέον λησμονηθῆ. Καὶ πῶς θέλει ἀποθάνει ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ ἄφρονος
Ecc 2:17 Διὰ τοῦτο ἐμίσησα τὴν ζωήν, διότι μοχθηρὰ ἐφάνησαν εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα τὰ γενόμενα ὑπὸ τὸν ἥλιον· ἐπειδὴ τὰ πάντα ματαιότης καὶ θλῖψις πνεύματος.
Ecc 2:18 Ἐμίσησα ἔτι ἐγὼ πάντα τὸν μόχθον μου, τὸν ὁποῖον εἶχον μοχθήσει ὑπὸ τὸν ἥλιον· διότι ἀφίνω αὐτὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅστις θέλει σταθῆ μετ ἐμέ.
Ecc 2:19 Καὶ τίς οἶδεν ἂν θέλῃ εἶσθαι σοφὸς ἢ ἄφρων καὶ ὅμως θέλει ἐξουσιάσει ἐπὶ παντὸς τοῦ μόχθου μου, τὸν ὁποῖον ἐμόχθησα καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἔδειξα τὴν σοφίαν μου ὑπὸ τὸν ἥλιον· ματαιότης καὶ τοῦτο.
Ecc 2:20 Ὅθεν ἐγὼ στραφεὶς ἀπήλπισα τὴν καρδίαν μου περὶ παντὸς τοῦ μόχθου, τὸν ὁποῖον ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον.
Ecc 2:21 Διότι εἶναι ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ὁ μόχθος ἐστάθη ἐν σοφίᾳ καὶ γνώσει καὶ ἐν ὀρθότητι· καὶ ὅμως ἀφίνει αὐτὸν εἰς ἄλλον διὰ μερίδα αὐτοῦ, ὅστις δὲν ἐκοπίασεν εἰς αὐτόν· καὶ τοῦτο ματαιότης καὶ κακὸν μέγα.
Ecc 2:22 Διότι τίς ὠφέλεια εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ παντὸς τοῦ μόχθου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς καρδίας αὐτοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον
Ecc 2:23 Ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἶναι πόνος, καὶ οἱ μόχθοι αὐτοῦ λύπη· καὶ τὴν νύκτα ἔτι ἡ καρδία αὐτοῦ δὲν κοιμᾶται· εἶναι καὶ τοῦτο ματαιότης.
Ecc 2:24 Δὲν εἶναι ἀγαθὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ καὶ νὰ κάμνῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ νὰ ἀπολαμβάνῃ καλὸν ἐκ τοῦ μόχθου αὐτοῦ καὶ τοῦτο εἶδον ἐγώ, ὅτι εἶναι ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Θεοῦ.
Ecc 2:25 Διότι τίς θέλει φάγει καὶ τίς θέλει ἐντρυφήσει ὑπὲρ ἐμέ
Ecc 2:26 Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ δίδει σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ χαράν· εἰς δὲ τὸν ἁμαρτωλὸν δίδει περισπασμόν, εἰς τὸ νὰ προσθέτῃ καὶ νὰ ἐπισωρεύῃ, διὰ νὰ δώσῃ αὐτὰ εἰς τὸν ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ματαιότης καὶ θλῖψις πνεύματος.
Ecc 3:1 Χρόνος εἶναι εἰς πάντα, καὶ καιρὸς παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
Ecc 3:2 Καιρὸς τοῦ γεννᾶσθαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθνήσκειν· καιρὸς τοῦ φυτεύειν καὶ καιρὸς τοῦ ἐκριζόνειν τὸ πεφυτευμένον·

Ecc 3:3 καιρὸς τοῦ ἀποκτείνειν καὶ καιρὸς τοῦ ἰατρεύειν· καιρὸς τοῦ καταστρέφειν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομεῖν·
Ecc 3:4 καιρὸς τοῦ κλαίειν καὶ καιρὸς τοῦ γελᾶν· καιρὸς τοῦ πενθεῖν καὶ καιρὸς τοῦ χορεύειν·
Ecc 3:5 καιρὸς τοῦ διασκορπίζειν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ συνάγειν λίθους· καιρὸς τοῦ ἐναγκαλίζεσθαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπομακρύνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐναγκαλισμοῦ·
Ecc 3:6 καιρὸς τοῦ ἀποκτῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι· καιρὸς τοῦ φυλάττειν καὶ καιρὸς τοῦ ῥίπτειν·
Ecc 3:7 καιρὸς τοῦ σχίζειν καὶ καιρὸς τοῦ ῥάπτειν· καιρὸς τοῦ σιγᾶν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν·
Ecc 3:8 καιρὸς τοῦ ἀγαπῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι· καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης.
Ecc 3:9 Τίς ὠφέλεια εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἀπὸ ὅσα αὐτὸς μοχθεῖ
Ecc 3:10 Εἶδον τὸν περισπασμόν, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ μοχθῶσιν ἐν αὐτῷ.
Ecc 3:11 Τὰ πάντα ἔκαμε καλὰ ἐν τῷ καιρῷ ἑκάστου· καὶ τὸν κόσμον ὑπέβαλεν εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, χωρὶς ὁ ἄνθρωπος νὰ δύναται νὰ ἐξιχνιάσῃ ἀπ᾿ ἀρχῆς μέχρι τέλους τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔκαμεν.
Ecc 3:12 Ἐγνώρισα ὅτι δὲν εἶναι ἄλλο καλὸν δι᾿ αὐτούς, εἰμὴ νὰ εὐφραίνηταί τις καὶ νὰ κάμνῃ καλὸν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.
Ecc 3:13 Καὶ ἔτι τὸ νὰ τρώγῃ πᾶς ἄνθρωπος καὶ νὰ πίνῃ καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ καλὸν ἐκ παντὸς τοῦ μόχθου αὐτοῦ, εἶναι χάρισμα Θεοῦ.
Ecc 3:14 Ἐγνώρισα ὅτι πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεός, τὰ αὐτὰ θέλουσιν εἶσθαι διαπαντός· δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσθέσῃ τις εἰς αὐτὰ οὐδὲ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπ᾿ αὐτῶν· καὶ ὁ Θεὸς ἔκαμε τοῦτο διὰ νὰ φοβῶνται ἐνώπιον αὐτοῦ.
Ecc 3:15 Ὅ, τι ἔγεινεν, ἤδη εἶναι· καὶ ὅ, τι θέλει γείνει, ἤδη ἔγεινε· καὶ ὁ Θεὸς ἀνακαλεῖ τὰ παρελθόντα.
Ecc 3:16 Καὶ εἶδον ἔτι ὑπὸ τὸν ἥλιον τὸν τόπον τῆς κρίσεως, καὶ ἐκεῖ εἶναι ἡ ἀνομία· καὶ τὸν τόπον τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐκεῖ ἡ ἀνομία.
Ecc 3:17 Εἶπα ἐγὼ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, Ὁ Θεὸς θέλει κρίνει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ· διότι δι᾿ ἕκαστον πρᾶγμα καὶ ἐπὶ παντὸς ἔργου εἶναι καιρὸς ἐκεῖ.
Ecc 3:18 Εἶπα ἐγὼ ἐν τῇ καρδίᾳ μου περὶ τῆς καταστάσεως τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, ὅτι θέλει δοκιμάσει αὐτοὺς ὁ Θεός, καὶ θέλουσιν ἰδεῖ ὅτι αὐτοὶ καθ᾿ ἑαυτοὺς εἶναι κτήνη.
Ecc 3:19 Διότι τὸ συνάντημα τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων εἶναι καὶ τὸ συνάντημα τοῦ κτήνους· καὶ ἓν συνάντημα εἶναι εἰς αὐτούς· καθὼς ἀποθνήσκει τοῦτο, οὕτως ἀποθνήσκει καὶ ἐκεῖνος· καὶ ἡ αὐτὴ πνοὴ εἶναι εἰς πάντας· καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ὑπερτερεῖ κατ᾿ οὐδὲν τὸ κτῆνος· διότι τὰ πάντα εἶναι ματαιότης.
Ecc 3:20 Τὰ πάντα καταντῶσιν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· τὰ πάντα ἔγειναν ἐκ τοῦ χώματος καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ χῶμα.
Ecc 3:21 Τίς γνωρίζει τὸ πνεῦμα τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, ἂν αὐτὸ ἀναβαίνῃ εἰς τὰ ἄνω, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ κτήνους, ἂν αὐτὸ καταβαίνῃ κάτω εἰς τὴν γῆν
Ecc 3:22 Εἶδον λοιπὸν ὅτι δὲν εἶναι καλήτερον, εἰμὴ τὸ νὰ εὐφραίνηται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ· διότι αὐτὴ εἶναι ἡ μερὶς αὐτοῦ· ἐπειδὴ τίς θέλει φέρει αὐτὸν διὰ νὰ ἴδῃ τὸ γενησόμενον μετ᾿ αὐτόν
Ecc 4:1 Τότε ἐγὼ ἐστράφην καὶ εἶδον πάσας τὰς ἀδικίας τὰς γινομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδού, δάκρυα τῶν ἀδικουμένων, καὶ δὲν ὑπῆρχεν εἰς αὐτοὺς ὁ παρηγορῶν· ἡ δὲ δύναμις ἦτο ἐν τῇ χειρὶ τῶν ἀδικούντων αὐτούς· καὶ δὲν ὑπῆρχεν εἰς αὐτοὺς ὁ παρηγορῶν.
Ecc 4:2 Ὅθεν ἐγὼ ἐμακάρισα τοὺς τελευτήσαντας, τοὺς ἤδη ἀποθανόντας, μᾶλλον παρὰ τοὺς ζῶντας, ὅσοι ζῶσιν ἔτι.
Ecc 4:3 Καλήτερος δὲ ἀμφοτέρων εἶναι, ὅστις δὲν ὑπῆρξεν ἔτι, ὅστις δὲν εἶδε τὰ πονηρὰ ἔργα τὰ γινόμενα ὑπὸ τὸν ἥλιον.
Ecc 4:4 Προσέτι ἐγὼ ἐθεώρησα πάντα μόχθον καὶ πᾶσαν ἐπίτευξιν ἔργου, ὅτι διὰ τοῦτο ὁ ἄνθρωπος φθονεῖται ὑπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ματαιότης καὶ θλῖψις πνεύματος.
Ecc 4:5 Ὁ ἄφρων περιπλέκει τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τρώγει τὴν ἑαυτοῦ σάρκα.
Ecc 4:6 Καλήτερον μία δρὰξ πλήρης ἀναπαύσεως παρὰ δύο πλήρεις μόχθου καὶ θλίψεως πνεύματος.
Ecc 4:7 Πάλιν ἐστράφην ἐγὼ καὶ εἶδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Ecc 4:8 ὑπάρχει τις καὶ δὲν ἔχει δεύτερον· ναί, δὲν ἔχει οὔτε υἱὸν οὔτε ἀδελφόν· καὶ ὅμως δὲν παύει ἀπὸ παντὸς τοῦ μόχθου αὐτοῦ· μάλιστα ὁ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ δὲν χορταίνει πλούτου· καὶ δὲν λέγει, διὰ τίνα ἐγὼ κοπιάζω καὶ στερῶ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀγαθῶν καὶ τοῦτο εἶναι ματαιότης καὶ περισπασμὸς λυπηρός.
Ecc 4:9 Καλήτεροι οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα· ἐπειδὴ αὐτοὶ ἔχουσι καλὴν ἀντιμισθίαν ἐν τῷ κόπῳ αὐτῶν.
Ecc 4:10 Διότι, ἐὰν πέσωσιν, ὁ εἷς θέλει σηκώσει τὸν σύντροφον αὐτοῦ· ἀλλ᾿ οὐαὶ εἰς τὸν ἕνα, ὅστις πέσῃ καὶ δὲν ἔχῃ δεύτερον νὰ σηκώσῃ αὐτόν.
Ecc 4:11 Πάλιν, ἐὰν δύο πλαγιάσωσιν ὁμοῦ, τότε θερμαίνονται· ὁ εἷς ὅμως πῶς θέλει θερμανθῇ
Ecc 4:12 Καὶ ἐὰν τις ὑπερισχύσῃ κατὰ τοῦ ἑνός, οἱ δύο θέλουσιν ἀντισταθῆ εἰς αὐτόν· καὶ τὸ τριπλοῦν σχοινίον δὲν κόπτεται ταχέως.
Ecc 4:13 Καλήτερον πτωχὸν καὶ σοφὸν παιδίον παρὰ βασιλεὺς γέρων καὶ ἄφρων, ὅστις δὲν εἶναι πλέον ἐπιδεκτικὸς νουθεσίας·
Ecc 4:14 διότι τὸ μὲν ἐξέρχεται ἐκ τοῦ οἴκου τῶν δεσμίων διὰ νὰ βασιλεύσῃ· ὁ δὲ καὶ βασιλεὺς γεννηθεὶς καθίσταται πένης.
Ecc 4:15 Εἶδον πάντας τοὺς ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον, μετὰ τοῦ υἱοῦ, τοῦ δευτέρου, ὅστις θέλει σταθῆ

ἀντ' αὐτοῦ.
Ecc 4:16 Δὲν ὑπάρχει τέλος εἰς πάντα τὸν λαόν, εἰς πάντας τοὺς προϋπάρξαντας αὐτῶν· ἀλλ' οὐδὲ οἱ μετὰ ταῦτα θέλουσιν εὐφρανθῇ εἰς αὐτόν· λοιπὸν καὶ τοῦτο ματαιότης καὶ θλῖψις πνεύματος.
Ecc 5:1 Φύλαττε τὸν πόδα σου, ὅταν ὑπάγῃς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· καὶ προθυμοῦ μᾶλλον νὰ ἀκούῃς, παρὰ νὰ προσφέρῃς θυσίαν ἀφρόνων, οἵτινες δὲν αἰσθάνονται ὅτι πράττουσι κακῶς.
Ecc 5:2 Μὴ σπεῦδε διὰ τοῦ στόματός σου, καὶ ἡ καρδία σου ἂς μὴ ἐπιταχύνῃ νὰ προφέρῃ λόγον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ, σὺ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν οἱ λόγοι σου ἂς ἦναι ὀλίγοι.
Ecc 5:3 Ἐπειδὴ τὸ μὲν ὄνειρον ἔρχεται ἐν τῷ πλήθει τῶν περισπασμῶν· ἡ δὲ φωνὴ τοῦ ἄφρονος ἐν τῷ πλήθει τῶν λόγων.
Ecc 5:4 Ὅταν εὐχηθῇς εὐχὴν εἰς τὸν Θεόν, μὴ βραδύνῃς νὰ ἀποδώσῃς αὐτήν· διότι δὲν εὐαρεστεῖται εἰς τοὺς ἄφρονας· ἀπόδος ὅ, τι ηὐχήθης.
Ecc 5:5 Κάλλιον νὰ μὴ εὐχηθῇς, παρὰ εὐχηθεὶς νὰ μὴ ἀποδώσῃς.
Ecc 5:6 Μὴ συγχωρήσῃς εἰς τὸ στόμα σου νὰ φέρῃ ἐπὶ σὲ ἁμαρτίαν· μηδὲ εἴπῃς ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλου, ὅτι ἦτο ἐξ ἀγνοίας· διὰ τί νὰ ὀργισθῇ ὁ Θεὸς εἰς τὴν φωνήν σου καὶ νὰ ἀφανίσῃ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου
Ecc 5:7 Διότι ἐν τῷ πλήθει τῶν ὀνείρων καὶ ἐν τῷ πλήθει τῶν λόγων εἶναι ματαιότητες· σὺ δὲ φοβοῦ τὸν Θεόν.
Ecc 5:8 Ἐὰν ἴδῃς κατάθλιψιν πένητος καὶ παραβίασιν κρίσεως καὶ δικαιοσύνης ἐν τῇ χώρᾳ, μὴ θαυμάσῃς διὰ τοῦτο· διότι ὁ ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν ὑψηλότερος ἐπιτηρεῖ· καὶ ἐπὶ τούτους ὑψηλότεροι.
Ecc 5:9 Ἡ γῆ ὠφελεῖ ὑπὲρ πάντα· καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἀγρῶν ὑπηρετεῖται.
Ecc 5:10 Ὁ ἀγαπῶν τὸ ἀργύριον δὲν θέλει χορτασθῇ ἀργυρίου· οὐδὲ εἰσοδημάτων ὁ ἀγαπῶν τὴν ἀφθονίαν· ματαιότης καὶ τοῦτο.
Ecc 5:11 Πληθυνομένων τῶν ἀγαθῶν πληθύνονται καὶ οἱ τρώγοντες αὐτά· καὶ τίς ἡ ὠφέλεια εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν, εἰμὴ τὸ νὰ θεωρῶσιν αὐτὰ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν
Ecc 5:12 Ὁ ὕπνος τοῦ ἐργαζομένου εἶναι γλυκύς, εἴτε ὀλίγον φάγῃ, εἴτε πολύ· ὁ δὲ τοῦ πλουσίου χορτασμὸς δὲν ἀφίνει αὐτὸν νὰ κοιμᾶται.
Ecc 5:13 Ὑπάρχει κακὸν θλιβερόν, τὸ ὁποῖον εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον· πλοῦτος φυλαττόμενος ὑπὸ τοῦ ἔχοντος αὐτὸν πρὸς βλάβην αὐτοῦ.
Ecc 5:14 Καὶ ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος χάνεται ὑπὸ συμφορᾶς κακῆς· αὐτὸς δὲ γεννᾷ υἱὸν καὶ δὲν ἔχει οὐδὲν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
Ecc 5:15 Καθὼς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, γυμνὸς θέλει ἐπιστρέψει, ὑπάγων καθὼς ἦλθε· καὶ δὲν θέλει βαστάζει οὐδὲν ἐκ τοῦ κόπου αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔχῃ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
Ecc 5:16 Καὶ τοῦτο ἔτι κακὸν θλιβερόν, καθὼς ἦλθεν, οὕτω νὰ ὑπάγῃ· καὶ τίς ὠφέλεια εἰς αὐτὸν ὅτι ἐκοπίασε διὰ τὸν ἄνεμον
Ecc 5:17 Θέλει προσέτι τρώγει κατὰ πάσας αὐτοῦ τὰς ἡμέρας ἐν σκότει καὶ ἐν πολλῇ λύπῃ καὶ ἀρρωστίᾳ καὶ βασάνῳ.
Ecc 5:18 Ἰδού, τί εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν· εἶναι καλὸν νὰ τρώγῃ τις καὶ νὰ πίνῃ καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀγαθὰ ὅλου τοῦ κόπου αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον κοπιάζει ὑπὸ τὸν ἥλιον, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὅσας ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν· διότι τοῦτο εἶναι ἡ μερὶς αὐτοῦ.
Ecc 5:19 Καὶ εἰς ὅντινα ἄνθρωπον ὁ Θεὸς δόσας πλούτη καὶ ὑπάρχοντα, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ ἐξουσίαν νὰ τρώγῃ ἀπ' αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνῃ τό μερίδιον αὐτοῦ καὶ νὰ εὐφραίνεται εἰς τὸν κόπον αὐτοῦ, τοῦτο εἶναι δῶρον Θεοῦ·
Ecc 5:20 διότι δὲν θέλει ἐνθυμεῖσθαι πολὺ τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ· ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἀποκρίνεται εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ δι' εὐφροσύνης.
Ecc 6:1 Ὑπάρχει κακόν, τὸ ὁποῖον εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ τοῦτο συχνὸν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων·
Ecc 6:2 Ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔδωκε πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν, ὥστε δὲν στερεῖται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὅσα ἤθελεν ἐπιθυμήσει· πλὴν ὁ Θεὸς δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν νὰ τρώγῃ ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ τρώγει αὐτὰ ξένος· καὶ τοῦτο ματαιότης καὶ εἶναι νόσος κακή.
Ecc 6:3 Ἐὰν ἄνθρωπος γεννήσῃ ἑκατὸν τέκνα καὶ ζήσῃ πολλὰ ἔτη, ὥστε αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν αὐτοῦ νὰ γείνωσι πολλαί, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ δὲν χορταίνῃ ἀγαθοῦ καὶ δὲν λάβῃ καὶ ταφήν, λέγω ὅτι τὸ ἐξάμβλωμα εἶναι καλήτερον παρ' αὐτόν.
Ecc 6:4 Διότι ἦλθεν ἐν ματαιότητι καὶ θέλει ὑπάγει ἐν σκότει, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει σκεπασθῇ ὑπὸ σκότους·
Ecc 6:5 δὲν εἶδεν, οὐδὲ ἐγνώρισε τὸν ἥλιον, ἔχει ὅμως περισσοτέραν ἀνάπαυσιν παρ' ἐκεῖνον,
Ecc 6:6 καὶ δισχίλια ἔτη ἂν ζήσῃ καὶ καλὸν δὲν ἴδῃ· δὲν ὑπάγουσι πάντες εἰς τὸν αὐτὸν τόπον
Ecc 6:7 Πᾶς ὁ μόχθος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι διὰ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ὅμως ἡ ψυχὴ δὲν χορταίνει.
Ecc 6:8 Διότι κατὰ τί ὑπερβαίνει ὁ σοφὸς τὸν ἄφρονα κατὰ τί ὁ πτωχός, ἂν καὶ ἐξεύρῃ νὰ περιπατῇ ἔμπροσθεν τῶν ζώντων
Ecc 6:9 Κάλλιον εἶναι νὰ βλέπῃ τις διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, παρὰ νὰ περιπλανᾶται μὲ τὴν ψυχήν· καὶ τοῦτο ματαιότης καὶ θλῖψις πνεύματος.
Ecc 6:10 Ὅ, τι ἔγεινεν, ἔλαβεν ἤδη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐγνωρίσθη ὅτι οὗτος εἶναι ἄνθρωπος· καὶ δὲν δύναται νὰ κριθῇ μετὰ τοῦ ἰσχυροτέρου αὐτοῦ.
Ecc 6:11 Ἐπειδὴ εἶναι πολλὰ πράγματα πληθύνοντα τὴν ματαιότητα, τίς ὠφέλεια εἰς τὸν ἄνθρωπον
Ecc 6:12 Διότι τίς γνωρίζει τί εἶναι καλὸν διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ ζωῇ, κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς τῆς

ματαιότητος αὐτοῦ, τὰς ὁποίας διέρχεται ὡς σκιάν διότι τίς θέλει ἀπαγγείλει πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τί θέλει εἶσθαι μετ' αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον

Ecc 7:1 Κάλλιον ὄνομα καλὸν παρὰ πολύτιμον μύρον· καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου παρὰ τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως.

Ecc 7:2 Κάλλιον νὰ ὑπάγῃ τις εἰς οἶκον πένθους, παρὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς οἶκον συμποσίου· διότι τοῦτο εἶναι τὸ τέλος παντὸς ἀνθρώπου, καὶ ὁ ζῶν θέλει βάλει αὐτὸ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ.

Ecc 7:3 Κάλλιον ἡ λύπη παρὰ τὸν γέλωτα· διότι ἐκ τῆς σκυθρωπότητος τοῦ προσώπου ἡ καρδία γίνεται φαιδροτέρα.

Ecc 7:4 Ἡ καρδία τῶν σοφῶν εἶναι ἐν οἴκῳ πένθους· ἀλλ' ἡ καρδία τῶν ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης.

Ecc 7:5 Κάλλιον εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀκούῃ ἐπίπληξιν σοφοῦ, παρὰ νὰ ἀκούῃ ᾆσμα ἀφρόνων·

Ecc 7:6 διότι καθὼς εἶναι ὁ ἦχος τῶν ἀκανθῶν ὑποκάτω τοῦ λέβητος, οὕτως ὁ γέλως τοῦ ἄφρονος καὶ τοῦτο ματαιότης.

Ecc 7:7 Βεβαίως ἡ καταδυναστεία παραλογίζει τὸν σοφόν· καὶ τὸ δῶρον διαφθείρει τὴν καρδίαν.

Ecc 7:8 Κάλλιον τὸ τέλος τοῦ πράγματος παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ· καλήτερος ὁ μακρόθυμος παρὰ τὸν ὑψηλόφρονα.

Ecc 7:9 Μὴ σπεῦδε ἐν τῷ πνεύματί σου νὰ θυμόνῃς· διότι ὁ θυμὸς ἀναπαύεται ἐν τῷ κόλπῳ τῶν ἀφρόνων.

Ecc 7:10 Μὴ εἴπῃς, Τίς ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν αἱ παρελθοῦσαι ἡμέραι ἦσαν καλήτεραι παρὰ ταύτας διότι δὲν ἐρωτᾷς φρονίμως περὶ τούτου.

Ecc 7:11 Ἡ σοφία εἶναι καλὴ ὡς ἡ κληρονομία, καὶ ὠφέλιμος εἰς τοὺς βλέποντας τὸν ἥλιον.

Ecc 7:12 Διότι ἡ σοφία εἶναι σκέπη, ὡς εἶναι σκέπη τὸ ἀργύριον· πλὴν ἡ ὑπεροχὴ τῆς γνώσεως εἶναι, ὅτι ἡ σοφία ζωοποιεῖ τοὺς ἔχοντας αὐτήν.

Ecc 7:13 Θεώρει τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· διότι τίς δύναται νὰ κάμῃ εὐθὲς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἔκαμε στρεβλόν

Ecc 7:14 Ἐν ἡμέρᾳ εὐτυχίας εὐφραίνου, ἐν δὲ ἡμέρᾳ δυστυχίας σκέπτου· διότι ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸ ἓν ἀντίστιχον τοῦ ἄλλου, διὰ νὰ μὴ εὑρίσκῃ ὁ ἄνθρωπος μηδὲν ὀπίσω αὐτοῦ.

Ecc 7:15 Τὰ πάντα εἶδον ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ματαιότητός μου· ὑπάρχει δίκαιος, ὅστις ἀφανίζεται ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ· καὶ ὑπάρχει ἀσεβής, ὅστις μακροημερεύει ἐν τῇ κακίᾳ αὐτοῦ.

Ecc 7:16 Μὴ γίνου δίκαιος παραπολύ, καὶ μὴ φρόνει σεαυτὸν ὑπέρμετρα σοφόν· διὰ τί νὰ ἀφανισθῇς

Ecc 7:17 Μὴ γίνου κακὸς παραπολύ, καὶ μὴ ἔσο ἄφρων· διὰ τί νὰ ἀποθάνῃς πρὸ τοῦ καιροῦ σου

Ecc 7:18 Εἶναι καλὸν νὰ κρατῇς τοῦτο, ἀπὸ δὲ ἐκείνου νὰ μὴ ἀποσύρῃς τὴν χεῖρά σου· διότι ὁ φοβούμενος τὸν Θεὸν θέλει ἐκφύγει πάντα ταῦτα.

Ecc 7:19 Ἡ σοφία ἐνδυναμόνει τὸν σοφὸν περισσότερον παρὰ δέκα ἐξουσιάζοντες, οἵτινες εἶναι ἐν τῇ πόλει.

Ecc 7:20 Διότι δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος δίκαιος ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις νὰ πράττῃ τὸ καλὸν καὶ νὰ μὴ ἁμαρτάνῃ.

Ecc 7:21 Προσέτι, μὴ δώσῃς τὴν προσοχήν σου εἰς πάντας τοὺς λόγους ὅσοι λέγονται· μήποτε ἀκούσῃς τὸν δοῦλόν σου καταρώμενόν σε·

Ecc 7:22 διότι πολλάκις καὶ ἡ καρδία σου γνωρίζει ὅτι καὶ σὺ παρομοίως κατηράσθης ἄλλους.

Ecc 7:23 Πάντα ταῦτα ἐδοκίμασα διὰ τῆς σοφίας· εἶπα, Θέλω γείνει σοφός· ἀλλ' αὕτη ἀπεμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ.

Ecc 7:24 Ὅ, τι εἶναι πολὺ μακρὰν καὶ εἰς ἄκρον βαρύ, τίς δύναται νὰ εὕρῃ τοῦτο

Ecc 7:25 Ἐγὼ περιῆλθον ἐν τῇ καρδίᾳ μου διὰ νὰ μάθω καὶ νὰ ἀνιχνεύσω, καὶ νὰ ἐκζητήσω σοφίαν καὶ τὸν λόγον τῶν πραγμάτων, καὶ νὰ γνωρίσω τὴν ἀσέβειαν τῆς ἀφροσύνης καὶ τὴν ἠλιθιότητα τῆς ἀνοησίας.

Ecc 7:26 Καὶ εὗρον ὅτι πικροτέρα εἶναι παρὰ θάνατον ἡ γυνή, τῆς ὁποίας ἡ καρδία εἶναι παγίδες καὶ δίκτυα καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς δεσμά· ὁ ἀρεστὸς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ θέλει ἐκφύγει ἀπ' αὐτῆς· ὁ δὲ ἁμαρτωλὸς θέλει συλληφθῇ ἐν αὐτῇ.

Ecc 7:27 Ἰδέ, τοῦτο εὕρηκα, λέγει ὁ Ἐκκλησιαστής, ἐξετάζων ἓν πρὸς ἕν, διὰ νὰ εὕρω τὸν λόγον·

Ecc 7:28 τὸν ὁποῖον ἔτι ἡ ψυχή μου ἐκζητεῖ ἀλλὰ δὲν εὑρίσκω· ἄνδρα ἕνα μεταξὺ χιλίων εὕρηκα· γυναῖκα ὅμως μίαν μεταξὺ πασῶν τούτων δὲν εὕρηκα.

Ecc 7:29 Ἰδού, τοῦτο μόνον εὕρηκα· ὅτι ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν ἄνθρωπον εὐθύν, ἀλλ' αὐτοὶ ἐπεζήτησαν λογισμοὺς πολλούς.

Ecc 8:1 Τίς εἶναι ὡς ὁ σοφὸς καὶ τίς γνωρίζει τὴν λύσιν τῶν πραγμάτων ἡ σοφία τοῦ ἀνθρώπου φαιδρύνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἡ σκληρότης τοῦ προσώπου αὐτοῦ θέλει μεταβληθῇ.

Ecc 8:2 Ἐγὼ σὲ συμβουλεύω νὰ φυλάττῃς τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως, καὶ διὰ τὸν ὅρκον τοῦ Θεοῦ.

Ecc 8:3 Μὴ σπεῦδε νὰ φύγῃς ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ· μὴ ἐμμένῃς εἰς πρᾶγμα κακόν· διότι πᾶν ὅ, τι θελήσῃ, κάμνει.

Ecc 8:4 Ἐν τῷ λόγῳ τοῦ βασιλέως εἶναι ἐξουσία· καὶ τίς θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Τί κάμνεις

Ecc 8:5 Ὁ φυλάττων τὴν προσταγὴν δὲν θέλει δοκιμάσει πρᾶγμα κακόν· καὶ ἡ καρδία τοῦ σοφοῦ γνωρίζει τὸν καιρὸν καὶ τὸν τρόπον.

Ecc 8:6 Παντὶ πράγματι εἶναι καιρὸς καὶ τρόπος· ὅθεν ἡ ἀθλιότης τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πολλὴ ἐπ' αὐτόν·

Ecc 8:7 διότι δὲν γνωρίζει τί θέλει συμβῇ· ἐπειδὴ τίς δύναται νὰ ἀπαγγείλῃ πρὸς αὐτὸν πῶς θέλει ἀκολουθήσει

Ecc 8:8 Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πνεύματος, ὥστε νὰ ἐμποδίζῃ τὸ πνεῦμα· οὐδὲ ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου· καὶ ἐν τῷ πολέμῳ δὲν εἶναι ἀποφυγή· καὶ ἡ ἀσέβεια δὲν θέλει ἐλευθερώσει τοὺς ἔχοντας αὐτήν.

Ecc 8:9 Πάντα ταῦτα εἶδον, καὶ προσήλωσα τὸν νοῦν μου εἰς πᾶν ἔργον, τὸ ὁποῖον γίνεται ὑπὸ τὸν ἥλιον· εἶναι καιρὸς καθ' ὃν ὁ ἄνθρωπος ἐξουσιάζει ἄνθρωπον πρὸς βλάβην αὐτοῦ.

Ecc 8:10 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἀσεβεῖς ἐνταφιασθέντας, οἵτινες ἦλθον καὶ ἀπῆλθον ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἁγίας καὶ ἐλησμονήθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅπου εἶχον πράξει οὕτω· καὶ τοῦτο ματαιότης.

Ecc 8:11 Ἐπειδὴ ἡ κατὰ τοῦ πονηροῦ ἔργου ἀπόφασις δὲν ἐκτελεῖται ταχέως, διὰ τοῦτο ἡ καρδία τῶν υἱῶν τῶν

ἀνθρώπων εἶναι ὅλη ἔκδοτος εἰς τὸ νὰ πράττῃ τὸ κακόν.
Ecc 8:12 Ἄν καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς πράττῃ κακόν, ἑκατοντάκις καὶ μακροημερεύῃ, ἐγὼ ὅμως γνωρίζω βεβαίως ὅτι θέλει εἶσθαι καλὸν εἰς τοὺς φοβουμένους τὸν Θεόν, οἵτινες φοβοῦνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·
Ecc 8:13 εἰς δὲ τὸν ἀσεβῆ δὲν θέλει εἶσθαι καλόν, καὶ δὲν θέλουσι μακρυνθῆ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, αἵτινες παρέρχονται ὡς σκιά· διότι δὲν φοβεῖται ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.
Ecc 8:14 Ὑπάρχει ματαιότης, ἥτις γίνεται ἐπὶ τῆς γῆς· ὅτι εἶναι δίκαιοι εἰς τοὺς ὁποίους συμβαίνει κατὰ τὰ ἔργα τῶν ἀσεβῶν, καὶ εἶναι ἀσεβεῖς εἰς τοὺς ὁποίους συμβαίνει κατὰ τὰ ἔργα τῶν δικαίων· εἶπα ὅτι καὶ τοῦτο ματαιότης.
Ecc 8:15 Διὰ τοῦτο ἐγὼ ἐπῄνεσα τὴν εὐφροσύνην· διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει καλήτερον ὑπὸ τὸν ἥλιον, εἰμὴ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ καὶ νὰ εὐφραίνηται· καὶ τοῦτο θέλει μείνει εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κόπου αὐτοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον.
Ecc 8:16 Ἀφοῦ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς τὸ νὰ γνωρίσω τὴν σοφίαν καὶ νὰ ἴδω τὸν περισπασμὸν τὸν γινόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, διότι οὔτε ἡμέραν οὔτε νύκτα δὲν βλέπουσιν ὕπνον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν·
Ecc 8:17 τότε εἶδον πᾶν τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ εὕρῃ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἔγεινεν ὑπὸ τὸν ἥλιον· ἐπειδὴ ὅσον καὶ ἂν κοπιάσῃ ὁ ἄνθρωπος ζητῶν, βεβαίως δὲν θέλει εὑρεῖ· ἔτι δὲ καὶ ὁ σοφὸς ἐὰν εἴπῃ νὰ γνωρίσῃ αὐτό, δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ εὕρῃ.
Ecc 9:1 Διότι ἅπαν τοῦτο ἐσκέφθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου, διὰ νὰ ἐξιχνιάσω ἅπαν τοῦτο, ὅτι οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοί, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, εἶναι ἐν χειρὶ Θεοῦ· δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος γνωρίζων, εἴτε ἀγάπη θέλει εἶσθαι εἴτε μῖσος· τὰ πάντα εἶναι ἔμπροσθεν αὐτῶν.
Ecc 9:2 Πάντα συμβαίνουσιν ἐπίσης εἰς πάντας· ἓν συνάντημα εἶναι εἰς τὸν δίκαιον καὶ εἰς τὸν ἀσεβῆ, εἰς τὸν ἀγαθὸν καὶ εἰς τὸν καθαρὸν καὶ εἰς τὸν ἀκάθαρτον, καὶ εἰς τὸν θυσιάζοντα καὶ εἰς τὸν μὴ θυσιάζοντα· ὡς ὁ ἀγαθός, οὕτω καὶ ὁ ἁμαρτωλός· ὁ ὀμνύων ὡς ὁ φοβούμενος τὸν ὅρκον.
Ecc 9:3 Τοῦτο εἶναι τὸ κακὸν μεταξὺ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἓν συνάντημα εἶναι εἰς πάντας· καὶ μάλιστα ἡ καρδία τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων εἶναι πλήρης κακίας, καὶ ἀφροσύνη εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἐνόσῳ ζῶσι, καὶ μετὰ ταῦτα ὑπάγουσι πρὸς τοὺς νεκρούς.
Ecc 9:4 Διότι εἰς τὸν ἔχοντα κοινωνίαν μεταξὺ πάντων τῶν ζώντων εἶναι ἐλπίς· ἐπειδὴ κύων ζῶν εἶναι καλήτερος παρὰ λέοντα νεκρόν.
Ecc 9:5 Διότι οἱ ζῶντες γνωρίζουσιν ὅτι θέλουσιν ἀποθάνει· ἀλλ' οἱ νεκροὶ δὲν γνωρίζουσιν οὐδὲν οὐδὲ ἔχουσι πλέον ἀπόλαυσιν· ἐπειδὴ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐλησμονήθη.
Ecc 9:6 Ἔτι καὶ ἡ ἀγάπη αὐτῶν καὶ τὸ μῖσος αὐτῶν καὶ ὁ φθόνος αὐτῶν ἤδη ἐχάθη· καὶ δὲν θέλουσιν ἔχει πλέον εἰς τὸν αἰῶνα μερίδα εἰς πάντα ὅσα γίνονται ὑπὸ τὸν ἥλιον.
Ecc 9:7 Ὕπαγε, φάγε τὸν ἄρτον σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ πίε τὸν οἶνον σου ἐν εὐθύμῳ καρδίᾳ· διότι ἤδη ὁ Θεὸς εὐαρεστεῖται εἰς τὰ ἔργα σου.
Ecc 9:8 Ἐν παντὶ καιρῷ ἂς ἦναι λευκὰ τὰ ἱμάτιά σου· καὶ ἔλαιον ἂς μὴ ἐκλείψῃ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σου.
Ecc 9:9 Χαίρου ζωὴν μετὰ τῆς γυναικός, τὴν ὁποίαν ἠγάπησας, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς τῆς ματαιότητός σου, αἵτινες σοὶ ἐδόθησαν ὑπὸ τὸν ἥλιον, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ματαιότητός σου· διότι τοῦτο εἶναι ἡ μερὶς σου ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου, τὸν ὁποῖον μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον.
Ecc 9:10 Πάντα ὅσα εὕρῃ ἡ χεὶρ σου νὰ κάμῃ, κάμε κατὰ τὴν δύναμίν σου· διότι δὲν εἶναι πρᾶξις οὔτε λογισμὸς οὔτε γνῶσις οὔτε σοφία ἐν τῷ ᾅδῃ ὅπου ὑπάγεις.
Ecc 9:11 Ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ὁ δρόμος δὲν εἶναι εἰς τοὺς ταχύποδας, οὐδὲ ὁ πόλεμος εἰς τοὺς δυνατούς, ἀλλ' οὐδὲ ὁ ἄρτος εἰς τοὺς σοφούς, ἀλλ' οὐδὲ τὰ πλούτη εἰς τοὺς νοήμονας, ἀλλ' οὐδὲ ἡ χάρις εἰς τοὺς ἀξίους· διότι καιρὸς καὶ περίστασις συναντᾷ εἰς πάντας αὐτούς.
Ecc 9:12 Διότι οὐδὲ ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει τὸν καιρὸν αὐτοῦ· καθὼς οἱ ἰχθύες οἵτινες πιάνονται ἐν κακῷ δικτύῳ, καὶ καθὼς τὰ πτηνά, τὰ ὁποῖα πιάνονται ἐν παγίδι, οὕτω παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν καιρῷ κακῷ ὅταν ἐξαίφνης ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτούς.
Ecc 9:13 Καὶ ταύτην τὴν σοφίαν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ ἐφάνη εἰς ἐμὲ μεγάλη·
Ecc 9:14 Ἦτο μικρὰ πόλις καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι· καὶ ἦλθε κατ' αὐτῆς βασιλεὺς μέγας καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτὴν καὶ ᾠκοδόμησεν ἐναντίον αὐτῆς προχώματα μεγάλα·
Ecc 9:15 ἀλλ' εὑρέθη ἐν αὐτῇ ἄνθρωπος πτωχὸς καὶ σοφός, καὶ αὐτὸς διὰ τῆς σοφίας αὐτοῦ ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν· πλὴν οὐδεὶς ἐνεθυμήθη τὸν πτωχὸν ἐκεῖνον ἄνθρωπον.
Ecc 9:16 Τότε ἐγὼ εἶπα, Ἡ σοφία εἶναι καλητέρα παρὰ τὴν δύναμιν, ἂν καὶ ἡ σοφία τοῦ πτωχοῦ καταφρονῆται καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ δὲν εἰσακούωνται.
Ecc 9:17 Οἱ λόγοι τῶν σοφῶν ἐν ἡσυχίᾳ ἀκούονται μᾶλλον παρὰ τὴν κραυγὴν τοῦ ἐξουσιάζοντος μετὰ ἀφρόνων.
Ecc 9:18 Ἡ σοφία εἶναι καλητέρα παρὰ τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου· εἷς δὲ ἁμαρτωλὸς ἀφανίζει μεγάλα καλά.
Ecc 10:1 Μυῖαι ἀποθνήσκουσαι κάμνουσι τὸ μύρον τοῦ μυρεψοῦ νὰ βρωμᾷ, νὰ ἀναβράζῃ· καὶ μικρὰ ἀφροσύνη ἀτιμάζει τὸν ἐν ὑπολήψει ἐπὶ σοφίᾳ καὶ τιμῇ.
Ecc 10:2 Ἡ καρδία τοῦ σοφοῦ εἶναι ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ· ἡ δὲ καρδία τοῦ ἄφρονος ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ.
Ecc 10:3 Καὶ ἔτι ὅταν ὁ ἄφρων περιπατῇ ἐν τῇ ὁδῷ, λείπει σύνεσις αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλει πρὸς πάντας ὅτι εἶναι ἄφρων.
Ecc 10:4 Ἐὰν τὸ πνεῦμα τοῦ ἡγεμόνος ἐγερθῇ ἐναντίον σου, μὴ ἀφήσῃς τὸν τόπον σου· διότι ἡ γλυκύτης καταπαύει

ἁμαρτίας μεγάλας.
Ecc 10:5 Εἶναι κακὸν τὸ ὁποῖον εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, λάθος, λέγω, προερχόμενον ἀπὸ τοῦ ἐξουσιαστοῦ·
Ecc 10:6 ὅτι ὁ ἄφρων βάλλεται εἰς μεγάλας ἀξίας, οἱ δὲ πλούσιοι κάθηνται ἐν ταπεινῷ τόπῳ.
Ecc 10:7 Εἶδον δούλους ἐφ ἵππων καὶ ἄρχοντας περιπατοῦντας ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς.
Ecc 10:8 Ὅστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εἰς αὐτόν· καὶ ὅστις χαλᾷ φραγμόν, ὄφις θέλει δαγκάσει αὐτόν.
Ecc 10:9 Ὁ μετακινῶν λίθους θέλει βλαφθῆ ὑπ αὐτῶν· ὁ σχίζων ξύλα θέλει κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς.
Ecc 10:10 Ἐὰν ὁ σίδηρος ἀμβλυνθῇ καὶ δὲν ἀκονίσῃ τις τὴν κόψιν αὐτοῦ, πρέπει νὰ προσθέσῃ δύναμιν· ἡ σοφία δὲ εἶναι ὠφέλιμος πρὸς διεύθυνσιν.
Ecc 10:11 Ἐὰν ὁ ὄφις δαγκάνῃ χωρὶς συριγμοῦ, πλὴν καὶ ὁ συκοφάντης καλήτερος δὲν εἶναι.
Ecc 10:12 Οἱ λόγοι τοῦ στόματος τοῦ σοφοῦ εἶναι χάρις· τὰ δὲ χείλη τοῦ ἄφρονος θέλουσι καταπίει αὐτόν.
Ecc 10:13 Ἡ ἀρχὴ τῶν λόγων τοῦ στόματος αὐτοῦ εἶναι ἀφροσύνη· καὶ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ κακὴ μωρία.
Ecc 10:14 Ὁ ἄφρων προσέτι πληθύνει λόγους, ἐνῷ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐξεύρει τί μέλλει γενέσθαι· καὶ τίς δύναται νὰ ἀπαγγείλῃ πρὸς αὐτὸν τί θέλει εἶσθαι μετ αὐτόν
Ecc 10:15 Ὁ μόχθος τῶν ἀφρόνων ἀπαυδίζει αὐτούς, ἐπειδὴ δὲν ἐξεύρουσι νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν πόλιν.
Ecc 10:16 Οὐαὶ εἰς σέ, γῆ, τῆς ὁποίας ὁ βασιλεὺς εἶναι νέος, καὶ οἱ ἄρχοντές σου τρώγουσι τὸ πρωΐ
Ecc 10:17 Μακαρία σύ, γῆ, τῆς ὁποίας ὁ βασιλεὺς εἶναι υἱὸς εὐγενῶν, καὶ οἱ ἄρχοντές σου τρώγουσιν ἐν καιρῷ πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ οὐχὶ πρὸς μέθην
Ecc 10:18 Διὰ τὴν πολλὴν ὀκνηρίαν πίπτει ἡ στέγασις· καὶ διὰ τὴν ἀργίαν τῶν χειρῶν σταλάζει ἡ οἰκία.
Ecc 10:19 Δί εὐθυμίαν κάμνουσι συμπόσια, καὶ ὁ οἶνος εὐφραίνει τοὺς ζῶντας· τὸ δὲ ἀργύριον ἀποκρίνεται εἰς πάντα.
Ecc 10:20 Μὴ καταρασθῇς τὸν βασιλέα μηδὲ ἐν τῇ διανοίᾳ σου· καὶ μὴ καταρασθῇς τὸν πλούσιον ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνός σου· διότι πτηνὸν τοῦ οὐρανοῦ θέλει φέρει τὴν φωνήν, καὶ τὸ ἔχον τὰς πτέρυγας θέλει ἀναγγείλει τὸ πρᾶγμα.
Ecc 11:1 Ῥίψον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τῶν ὑδάτων· διότι ἐν ταῖς πολλαῖς ἡμέραις θέλεις εὑρεῖ αὐτόν.
Ecc 11:2 Δὸς μερίδιον εἰς ἑπτὰ καὶ ἔτι εἰς ὀκτώ· διότι δὲν ἐξεύρεις τί κακὸν θέλει γείνει ἐπὶ τῆς γῆς.
Ecc 11:3 Ἐὰν τὰ νέφη ἦναι πλήρη, θέλουσι διαχύσει βροχὴν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐὰν δένδρον πέσῃ πρὸς τὸν νότον ἢ πρὸς τὸν βορρᾶν, ἐν τῷ τόπῳ ὅπου πέσῃ τὸ δένδρον, ἐκεῖ θέλει μείνει.
Ecc 11:4 Ὅστις παρατηρεῖ τὸν ἄνεμον, δὲν θέλει σπείρει· καὶ ὅστις θεωρεῖ τὰ νέφη, δὲν θέλει θερίσει.
Ecc 11:5 Καθὼς δὲν γνωρίζεις τίς ἡ ὁδὸς τοῦ ἀνέμου οὐδὲ τίνι τρόπῳ μορφόνονται τὰ ὀστᾶ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς κυοφορούσης, οὕτω δὲν γνωρίζεις τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὅστις κάμνει τὰ πάντα.
Ecc 11:6 Σπεῖρε τὸν σπόρον σου τὸ πρωΐ, καὶ τὴν ἑσπέραν ἂς μὴ ἡσυχάσῃ ἡ χεὶρ σου· διότι δὲν ἐξεύρεις τί θέλει εὐδοκιμήσει, τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ἢ ἐὰν καὶ τὰ δύο ἦναι ἐπίσης ἀγαθά.
Ecc 11:7 Γλυκὺ βέβαια εἶναι τὸ φῶς, καὶ εὐάρεστον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς νὰ βλέπωσι τὸν ἥλιον·
Ecc 11:8 ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ζήσῃ ἔτη πολλὰ καὶ εὐφραίνηται ἐν πᾶσι τούτοις, ἂς ἐνθυμηθῇ ὅμως τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους, ὅτι θέλουσιν εἶσθαι πολλαί. Πάντα τὰ συμβαίνοντα ματαιότης.
Ecc 11:9 Εὐφραίνου, νεανίσκε, ἐν τῇ νεότητί σου· καὶ ἡ καρδία σου ἂς σὲ χαροποιῇ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς νεότητός σου· καὶ περιπάτει κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας σου καὶ κατὰ τὴν ὅρασιν τῶν ὀφθαλμῶν σου· πλὴν ἔξευρε, ὅτι διὰ πάντα ταῦτα ὁ Θεὸς θέλει σὲ φέρει εἰς κρίσιν.
Ecc 11:10 Καὶ ἀφαίρεσον τὸν θυμὸν ἀπὸ τῆς καρδίας σου, καὶ ἀπομάκρυνον τὴν πονηρίαν ἀπὸ τῆς σαρκός σου· διότι ἡ νεότης καὶ ἡ παιδικὴ ἡλικία εἶναι ματαιότης.
Ecc 12:1 Καὶ ἐνθυμοῦ τὸν Πλάστην σου ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς νεότητός σου· πρὶν ἔλθωσιν αἱ κακαὶ ἡμέραι, καὶ φθάσωσι τὰ ἔτη εἰς τὰ ὁποῖα θέλεις εἰπεῖ, Δὲν ἔχω εὐχαρίστησιν εἰς αὐτά·
Ecc 12:2 πρὶν σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες, καὶ ἐπανέλθωσι τὰ νέφη μετὰ τὴν βροχήν·
Ecc 12:3 ὅτε οἱ φύλακες τῆς οἰκίας θέλουσι τρέμει, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἰσχυροὶ θέλουσι κλονίζεσθαι, καὶ αἱ ἀλέθουσαι θέλουσι παύσει· διότι ὠλιγοστεύθησαν, καὶ αἱ βλέπουσαι διὰ τῶν θυρίδων θέλουσιν ἀμαυρωθῇ·
Ecc 12:4 καὶ αἱ θύραι θέλουσι κλεισθῇ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτε θέλει ἀσθενήσει ἡ φωνὴ τῆς ἀλεθούσης, καὶ ὁ ἄνθρωπος θέλει ἐξεγείρεσθαι εἰς τὴν φωνὴν τοῦ στρουθίου, καὶ πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ᾄσματος ἀτονίσωσιν·
Ecc 12:5 ὅτε θέλουσι φοβεῖσθαι τὸ ὕψος καὶ θέλουσι τρέμει ἐν τῇ ὁδῷ· ὅτε ἡ ἀμυγδαλέα θέλει ἀνθήσει καὶ ἡ ἀκρὶς θέλει προξενεῖ βάρος καὶ ἡ ὄρεξις θέλει ἐκλείψει· διότι ὁ ἄνθρωπος ὑπάγει εἰς τὸν αἰώνιον οἶκον αὐτοῦ καὶ οἱ πενθοῦντες περικυκλοῦσι τὰς ὁδούς·
Ecc 12:6 πρὶν λυθῇ ἡ ἀργυρὰ ἅλυσος καὶ σπάσῃ ὁ λύχνος ὁ χρυσοῦς ἢ συντριφθῇ ἡ ὑδρία ἐν τῇ πηγῇ ἢ χαλάσῃ ὁ τροχὸς ἐν τῷ φρέατι,
Ecc 12:7 καὶ ἐπιστρέψῃ τὸ χῶμα εἰς τὴν γῆν, καθὼς ἦτο, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Θεόν, ὅστις ἔδωκεν αὐτό.
Ecc 12:8 Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής· τὰ πάντα ματαιότης.
Ecc 12:9 Καὶ ὅσον περισσότερον ὁ Ἐκκλησιαστὴς ἐστάθη σοφός, τόσον περισσότερον ἐδίδαξε τὴν γνῶσιν εἰς τὸν λαόν· μάλιστα ἐπρόσεξε καὶ ἠρεύνησε καὶ ἔβαλεν εἰς τάξιν πολλὰς παροιμίας.
Ecc 12:10 Ὁ Ἐκκλησιαστὴς ἐζήτησε νὰ εὕρῃ λόγους εὐαρέστους· καὶ τὸ γεγραμμένον ἦτο εὐθύτης καὶ λόγοι ἀληθείας.
Ecc 12:11 Οἱ λόγοι τῶν σοφῶν εἶναι ὡς βούκεντρα καὶ ὡς καρφία ἐμπεπηγμένα ὑπὸ τῶν διδασκάλων τῶν συναθροισάντων αὐτούς· ἐδόθησαν δὲ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ποιμένος.
Ecc 12:12 Περιπλέον δὲ τούτων, μάθε, υἱέ μου, ὅτι τὸ νὰ κάμνῃ τις πολλὰ βιβλία δὲν ἔχει τέλος, καὶ ἡ πολλὴ μελέτη

εἶναι μόχθος εἰς τὴν σάρκα.
Ecc 12:13 Ἂς ἀκούσωμεν τὸ τέλος τῆς ὅλης ὑποθέσεως· φοβοῦ τὸν Θεὸν καὶ φύλαττε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι τὸ πᾶν τοῦ ἀνθρώπου.
Ecc 12:14 Διότι ὁ Θεὸς θέλει φέρει εἰς κρίσιν πᾶν ἔργον καὶ πᾶν κρυπτόν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε πονηρόν.
Sol 1:1 Τὸ Ἆισμα τῶν Ἀισμάτων, τὸ τοῦ Σολομῶντος.
Sol 1:2 Ἂς μὲ φιλήσῃ μὲ τὰ φιλήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. Διότι ἡ ἀγάπη σου εἶναι καλητέρα παρὰ τὸν οἶνον.
Sol 1:3 Διὰ τὴν εὐωδίαν τῶν καλῶν μύρων σου, τὸ ὄνομά σου εἶναι μύρον ἐκκεχυμένον· διὰ τοῦτο αἱ νεάνιδες σὲ ἀγαπῶσιν.
Sol 1:4 Ἕλκυσόν με· θέλομεν δράμει κατόπιν σου· ὁ βασιλεὺς μὲ εἰσήγαγεν εἰς τὰ ταμεῖα αὐτοῦ· θέλομεν ἀγάλλεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι εἰς σέ, θέλομεν ἐνθυμεῖσθαι τὴν ἀγάπην σου μᾶλλον παρὰ οἶνον· οἱ ἔχοντες εὐθύτητα σὲ ἀγαπῶσι.
Sol 1:5 Μέλαινα εἶμαι, πλὴν εὔχαρις, θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ· ὡς τὰ σκηνώματα τοῦ Κηδάρ, ὡς τὰ παραπετάσματα τοῦ Σολομῶντος.
Sol 1:6 Μὴ βλέπετε εἰς ἐμέ, ὅτι εἶμαι μεμελανωμένη, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος μὲ ἔκαυσεν· οἱ υἱοὶ τῆς μητρός μου ὠργίσθησαν κατ' ἐμοῦ· μὲ ἔβαλον φύλακα εἰς τοὺς ἀμπελῶνας· τὸν ἴδιόν μου ἀμπελῶνα ὅμως δὲν ἐφύλαξα.
Sol 1:7 Ἀπάγγειλόν μοι, σύ, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἡ ψυχή μου, Ποῦ ποιμαίνεις, ποῦ ἀναπαύεις τὸ ποίμνιον τὴν μεσημβρίαν· διὰ τί νὰ γείνω ὡς περικεκαλυμμένη μεταξὺ τῶν ποιμνίων τῶν συντρόφων σου
Sol 1:8 Ἐὰν δὲν γνωρίζῃς τοῦτο ἀφ ἑαυτῆς, ὡραία μεταξὺ τῶν γυναικῶν, ἔξελθε σὺ κατόπιν εἰς τὰ ἴχνη τοῦ ποιμνίου, καὶ ποίμαινε τὰ ἐρίφιά σου πλησίον τῶν σκηνῶν τῶν βοσκῶν.
Sol 1:9 Μὲ τὰς ἵππους τῶν ἁμαξῶν τοῦ Φαραὼ σὲ ἐξωμοίωσα, ἠγαπημένη μου.
Sol 1:10 Αἱ σιαγόνες σου εἶναι ὡραῖαι μὲ τὰς σειρὰς τῶν μαργαριτῶν, καὶ ὁ τράχηλός σου μὲ τὰ περιδέρραια.
Sol 1:11 Θέλομεν κάμει εἰς σὲ ἁλύσεις χρυσᾶς μὲ στίγματα ἀργυρίου.
Sol 1:12 Ἐνόσῳ ὁ βασιλεὺς κάθηται εἰς τὴν τράπεζαν αὐτοῦ, ὁ νάρδος μου διαχέει τὴν ὀσμὴν αὐτοῦ.
Sol 1:13 Δεμάτιον σμύρνης εἶναι εἰς ἐμὲ ὁ ἀγαπητός μου· θέλει διανυκτερεύει μεταξὺ τῶν μαστῶν μου.
Sol 1:14 Ὁ ἀγαπητός μου εἶναι εἰς ἐμὲ ὡς βότρυς κύπρινος εἰς τοὺς ἀμπελῶνας τοῦ Ἐνγαδδί.
Sol 1:15 Ἰδού, εἶσαι ὡραία, ἀγαπητή μου· ἰδού, εἶσαι ὡραία· οἱ ὀφθαλμοί σου εἶναι ὡς περιστερῶν.
Sol 1:16 Ἰδού, εἶσαι ὡραῖος, ἀγαπητέ μου, ναί, εὔχαρις· καὶ ἡ κλίνη ἡμῶν εἶναι εὐθαλής.
Sol 1:17 Αἱ δοκοὶ τῶν οἴκων ἡμῶν εἶναι κέδροι, τὰ σανιδώματα ἡμῶν ἐκ κυπαρίσσου.
Sol 2:1 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ἄνθος τοῦ Σαρὼν καὶ τὸ κρῖνον τῶν κοιλάδων.
Sol 2:2 Καθὼς τὸ κρῖνον μεταξὺ τῶν ἀκανθῶν, οὕτως εἶναι ἡ ἀγαπητή μου μεταξὺ τῶν νεανίδων.
Sol 2:3 Καθὼς ἡ μηλέα μεταξὺ τῶν δένδρων τοῦ δάσους, οὕτως εἶναι ὁ ἀγαπητός μου μεταξὺ τῶν νεανίσκων· ἐπεθύμησα τὴν σκιὰν αὐτοῦ καὶ ἐκάθησα ὑπ' αὐτήν, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἦτο γλυκὺς εἰς τὸν οὐρανίσκον μου.
Sol 2:4 Μὲ ἔφερεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ οἴνου, καὶ ἡ σημαία αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἀγάπη.
Sol 2:5 Ὑποστηρίξατέ με μὲ γλυκίσματα δυναμωτικά, ἀναψύξατέ με μὲ μῆλα· διότι εἶμαι τετρωμένη ὑπὸ ἀγάπης.
Sol 2:6 Ἡ ἀριστερὰ αὐτοῦ εἶναι ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ μὲ ἐναγκαλίζεται.
Sol 2:7 Σᾶς ὁρκίζω, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, εἰς τὰς δορκάδας καὶ εἰς τὰς ἐλάφους τοῦ ἀγροῦ, νὰ μὴ ἐξεγείρητε μηδὲ νὰ ἐξυπνήσητε τὴν ἀγάπην μου, ἑωσοῦ θελήσῃ.
Sol 2:8 Φωνὴ τοῦ ἀγαπητοῦ μου Ἰδού, αὐτὸς ἔρχεται πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, σκιρτῶν ἐπὶ τοὺς λόφους.
Sol 2:9 Ὁ ἀγαπητός μου εἶναι ὅμοιος μὲ δορκάδα ἢ μὲ σκύμνον ἐλάφου· ἰδού, ἵσταται ὄπισθεν τοῦ τοίχου ἡμῶν, κυττάζει ἔξω διὰ τῶν θυρίδων, προκύπτει διὰ τῶν δικτυωτῶν.
Sol 2:10 Ἀποκρίνεται ὁ ἀγαπητός μου καὶ λέγει πρὸς ἐμέ, Σηκώθητι, ἀγαπητή μου, ὡραία μου, καὶ ἐλθέ·
Sol 2:11 Διότι ἰδού, ὁ χειμὼν παρῆλθεν, ἡ βροχὴ διέβη, ἀπῆλθε·
Sol 2:12 τὰ ἄνθη φαίνονται ἐν τῇ γῇ· ὁ καιρὸς τοῦ ᾄσματος ἔφθασε, καὶ ἡ φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν·
Sol 2:13 ἡ συκῆ ἐξέφερε τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, καὶ αἱ ἄμπελοι μὲ τὰ ἄνθη τῆς σταφυλῆς διαδίδουσιν εὐωδίαν· σηκώθητι, ἀγαπητή μου, ὡραία μου, καὶ ἐλθέ·
Sol 2:14 Ὦ περιστερά μου, ἥτις εἶσαι ἐν ταῖς σχισμαῖς τοῦ βράχου, ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τῶν κρημνῶν, δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου, κάμε με νὰ ἀκούσω τὴν φωνήν σου· διότι ἡ φωνή σου εἶναι γλυκεῖα καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία.
Sol 2:15 Πιάσατε εἰς ἡμᾶς τὰς ἀλώπεκας, τὰς μικρὰς ἀλώπεκας, αἵτινες ἀφανίζουσι τὰς ἀμπέλους· διότι αἱ ἄμπελοι ἡμῶν ἀνθοῦσιν.
Sol 2:16 Ὁ ἀγαπητός μου εἶναι εἰς ἐμὲ καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν· ποιμαίνει μεταξὺ τῶν κρίνων.
Sol 2:17 Ἑωσοῦ πνεύσῃ ἡ αὔρα τῆς ἡμέρας καὶ φύγωσιν αἱ σκιαί, ἐπίστρεψον, ἀγαπητέ μου· γίνου ὅμοιος μὲ δορκάδα ἢ μὲ σκύμνον ἐλάφου ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ διεσχισμένα.
Sol 3:1 Τὴν νύκτα ἐπὶ τῆς κλίνης μου ἐζήτησα ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἡ ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν καὶ δὲν εὕρηκα αὐτόν.
Sol 3:2 Θέλω σηκωθῆ τώρα καὶ περιέλθει τὴν πόλιν, ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις· θέλω ζητήσει ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἡ ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν καὶ δὲν εὕρηκα αὐτόν.
Sol 3:3 Μὲ εὕρηκαν οἱ φύλακες οἱ περιερχόμενοι τὴν πόλιν. Μὴ εἴδετε ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἡ ψυχή μου
Sol 3:4 Ἀφοῦ ὀλίγον ἐπέρασα ἀπ' αὐτῶν, εὕρηκα ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἡ ψυχή μου· ἐπίασα αὐτὸν καὶ δὲν ἀφῆκα

αὐτόν, ἑωσοῦ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς μου, καὶ εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς συλλαβούσης με.
Sol 3:5 Σᾶς ὁρκίζω, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, εἰς τὰς δορκάδας καὶ εἰς τὰς ἐλάφους τοῦ ἀγροῦ, νὰ μὴ ἐξεγείρητε μηδὲ νὰ ἐξυπνήσητε τὴν ἀγάπην μου, ἑωσοῦ θελήσῃ.
Sol 3:6 Τίς αὕτη, ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὡς στύλοι καπνοῦ, τεθυμιαμένη μὲ σμύρναν καὶ λίβανον, μὲ πᾶσαν ἀρωματικὴν σκόνην τοῦ μυρεψοῦ
Sol 3:7 Ἰδού, ἡ κλίνη τοῦ Σολομῶντος· ἑξήκοντα δυνατοὶ ἄνδρες εἶναι περὶ αὐτήν, ἐκ τῶν δυνατῶν τοῦ Ἰσραήλ·
Sol 3:8 Πάντες οὗτοι κρατοῦσι ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον· ἕκαστος ἔχει τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ διὰ νυκτερινοὺς φόβους.
Sol 3:9 Ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν φορεῖον ἐκ ξύλων τοῦ Λιβάνου·
Sol 3:10 τοὺς στύλους αὐτοῦ ἔκαμεν ἐξ ἀργύρου, τὸ ἀνακλιντήριον αὐτοῦ ἐκ χρυσοῦ, τὴν στρωμνὴν αὐτοῦ ἐκ πορφύρας· τὸ μέσον αὐτοῦ ἦτο ἐγκεκοσμημένον ἐρασμίως ὑπὸ τῶν θυγατέρων τῆς Ἱερουσαλήμ.
Sol 3:11 Ἐξέλθετε καὶ ἴδετε, θυγατέρες Σιών, τὸν βασιλέα Σολομῶντα ἐν τῷ διαδήματι, μὲ τὸ ὁποῖον ἔστειλεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νυμφεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς εὐφροσύνης τῆς καρδίας αὐτοῦ.
Sol 4:1 Ἰδού, εἶσαι ὡραία, ἀγαπητή μου· ἰδού, εἶσαι ὡραία· οἱ ὀφθαλμοί σου εἶναι ὡς περιστερῶν μεταξὺ τῶν πλοκάμων σου· τὰ μαλλία σου εἶναι ὡς ποίμνιον αἰγῶν, καταβαινόντων ἀπὸ τοῦ ὄρους Γαλαάδ.
Sol 4:2 Οἱ ὀδόντες σου εἶναι ὡς ποίμνιον προβάτων κεκουρευμένων, ἀναβαινόντων ἀπὸ τῆς λούσεως, τὰ ὁποῖα πάντα γεννῶσι δίδυμα, καὶ δὲν ὑπάρχει ἄτεκνον μεταξὺ αὐτῶν·
Sol 4:3 τὰ χείλη σου ὡς ταινία ἐρυθρά, καὶ ἡ λαλιά σου εὔχαρις· αἱ παρειαί σου ὡς τμῆμα ῥοϊδίου μεταξὺ τῶν πλοκάμων σου·
Sol 4:4 Ὁ τράχηλός σου ὡς ὁ πύργος τοῦ Δαβίδ, ὁ ᾠκοδομημένος διὰ ὁπλοθήκην, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κρέμανται χίλιοι θυρεοί, πάντες ἀσπίδες ἰσχυρῶν·
Sol 4:5 οἱ δύο μαστοί σου ὡς δύο σκύμνοι δορκάδος δίδυμοι, βόσκοντες μεταξὺ τῶν κρίνων.
Sol 4:6 Ἑωσοῦ πνεύσῃ ἡ αὔρα τῆς ἡμέρας καὶ φύγωσιν αἱ σκιαί, ἐγὼ θέλω ὑπάγει εἰς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης, καὶ εἰς τὸν λόφον τοῦ θυμιάματος.
Sol 4:7 Ὅλη ὡραία εἶσαι, ἀγαπητή μου· καὶ μῶμος δὲν ὑπάρχει ἐν σοί.
Sol 4:8 Ἐλθὲ μετ' ἐμοῦ ἀπὸ τοῦ Λιβάνου, νύμφη ἀπὸ τοῦ Λιβάνου μετ' ἐμοῦ· βλέψον ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Ἀμανά, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Σενεὶρ καὶ τοῦ Ἀερμών, ἀπὸ τῶν φωλεῶν τῶν λεόντων, ἀπὸ τῶν ὀρέων τῶν παρδάλεων.
Sol 4:9 Ἔτρωσας τὴν καρδίαν μου, ἀδελφή μου, νύμφη· ἔτρωσας τὴν καρδίαν μου, δι' ἑνὸς τῶν ὀφθαλμῶν σου, δι' ἑνὸς πλοκάμου τοῦ τραχήλου σου.
Sol 4:10 Πόσον ὡραία εἶναι ἡ ἀγάπη σου, ἀδελφή μου, νύμφη πόσον καλητέρα ἡ ἀγάπη σου παρὰ τὸν οἶνον καὶ ἡ ὀσμὴ τῶν μύρων σου παρὰ πάντα τὰ ἀρώματα
Sol 4:11 Τὰ χείλη σου, νύμφη, στάζουσιν ὡς κηρήθρα· μέλι καὶ γάλα εἶναι ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου· καὶ ἡ ὀσμὴ τῶν ἱματίων σου ὡς ὀσμὴ τοῦ Λιβάνου.
Sol 4:12 Κῆπος κεκλεισμένος εἶναι ἡ ἀδελφή μου, ἡ νύμφη μου· βρύσις κεκλεισμένη, πηγὴ ἐσφραγισμένη.
Sol 4:13 Οἱ βλαστοί σου εἶναι παράδεισος ῥοϊδίων, μετὰ ἐκλεκτῶν καρπῶν· κύπρος μετὰ νάρδου·
Sol 4:14 νάρδος καὶ κρόκος· κάλαμος καὶ κιννάμωμον, μετὰ πάντων τῶν δένδρων τοῦ θυμιάματος· σμύρνα καὶ ἀλόη, μετὰ πάντων τῶν πρωτίστων ἀρωμάτων·
Sol 4:15 πηγὴ κήπων, φρέαρ ὕδατος ζῶντος, καὶ ῥύακες ἀπὸ τοῦ Λιβάνου.
Sol 4:16 Ἐγέρθητι, Βορρᾶ· καὶ ἔρχου, Νότε· πνεῦσον εἰς τὸν κῆπόν μου· διὰ νὰ ἐκχυθῶσι τὰ ἀρώματα αὐτοῦ. Ἄς ἔλθῃ ὁ ἀγαπητός μου εἰς τὸν κῆπον αὐτοῦ, καὶ ἄς φάγῃ τοὺς ἐξαιρέτους καρποὺς αὐτοῦ.
Sol 5:1 Ἦλθον εἰς τὸν κῆπόν μου, ἀδελφή μου, νύμφη· ἐτρύγησα τὴν σμύρναν μου μετὰ τῶν ἀρωμάτων μου· ἔφαγον τὴν κηρήθραν μου μετὰ τοῦ μέλιτός μου· ἔπιον τὸν οἶνον μου μετὰ τοῦ γάλακτός μου· Φάγετε, φίλοι· πίετε, ναί, πίετε ἀφθόνως, ἀγαπητοί.
Sol 5:2 Ἐγὼ κοιμῶμαι, ἀλλ' ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ· φωνὴ τοῦ ἀγαπητοῦ μου· κρούει· Ἄνοιξόν μοι, ἀδελφή μου, ἀγαπητή μου, περιστερά μου, ἀμώμητέ μου· διότι ἡ κεφαλή μου ἐγέμισεν ἀπὸ δρόσου, οἱ βόστρυχοί μου ἀπὸ ψεκάδων τῆς νυκτός.
Sol 5:3 Ἐξεδύθην τὸν χιτῶνά μου· πῶς νὰ ἐνδυθῶ αὐτόν ἔνιψα τοὺς πόδας μου· πῶς θέλω μολύνει αὐτούς
Sol 5:4 Ὁ ἀγαπητός μου εἰσῆξε τὴν χεῖρα αὐτοῦ διὰ τῆς τρύπης τῆς θύρας, καὶ τὰ σπλάγχνα μου ἐταράχθησαν δι' αὐτόν.
Sol 5:5 Ἐγὼ ἐσηκώθην διὰ νὰ ἀνοίξω εἰς τὸν ἀγαπητόν μου· καὶ αἱ χεῖρές μου ἔσταζον σμύρναν, καὶ οἱ δάκτυλοί μου σμύρναν σταλακτήν, ἐπὶ τὰς λαβὰς τοῦ μοχλοῦ.
Sol 5:6 Ἐγὼ ἤνοιξα εἰς τὸν ἀγαπητόν μου· ἀλλ' ὁ ἀγαπητός μου ἐσύρθη, ἔφυγεν· ἡ ψυχή μου ἐλιποθύμησεν εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ· ἐζήτησα αὐτὸν καὶ δὲν εὕρηκα αὐτόν, ἐφώνησα αὐτὸν καὶ δὲν μοὶ ἀπεκρίθη.
Sol 5:7 Μὲ εὕρηκαν οἱ φύλακες οἱ περιερχόμενοι τὴν πόλιν, μὲ ἐκτύπησαν, μὲ ἐπλήγωσαν· οἱ φύλακες τῶν τειχῶν ἀφή ρεσαν ἀπ' ἐμοῦ τὸ ἱμάτιόν μου.
Sol 5:8 Σᾶς ὁρκίζω, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐὰν εὕρητε τὸν ἀγαπητόν μου, Τί θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτόν Ὅτι εἶμαι τετρωμένη ὑπὸ ἀγάπης.
Sol 5:9 Τί διαφέρει ἄλλου ἀγαπητοῦ ὁ ἀγαπητός σου, ὦ ὡραία μεταξὺ τῶν γυναικῶν τί διαφέρει ἄλλου ἀγαπητοῦ ὁ ἀγαπητός σου, καὶ ὥρκισας ἡμᾶς οὕτως

Sol 5:10 Ὁ ἀγαπητὸς μου εἶναι λευκὸς καὶ ἐρυθρός, διακρινόμενος μεταξὺ μυριάδων·
Sol 5:11 Ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἶναι χρυσίον δεδοκιμασμένον, οἱ πλόκαμοι αὐτοῦ κλάδοι φοινίκων, μέλανες ὡς κόραξ·
Sol 5:12 οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστερῶν ἐπὶ τῶν ῥυάκων τῶν ὑδάτων, λελουμένοι ἐν γάλακτι, καθήμενοι ὡς λίθοι ἐνθέσεως·
Sol 5:13 Αἱ σιαγόνες αὐτοῦ ὡς πρασιαὶ ἀρωμάτων, ὡς ἀλώνια φυτῶν μυρεψικῶν· τὰ χείλη αὐτοῦ ὡς κρίνα, στάζοντα σμύρναν σταλακτήν·
Sol 5:14 Αἱ χεῖρες αὐτοῦ δακτυλίδια χρυσά, πεπληρωμένα μὲ βηρύλλιον· ἡ κοιλία αὐτοῦ ἐλεφάντινον τεχνούργημα, περικεκοσμημένον μὲ σαπφείρους·
Sol 5:15 αἱ κνῆμαι αὐτοῦ στύλοι μαρμάρινοι, ἐστηριγμένοι ἐπὶ βάσεων καθαροῦ χρυσίου· τὸ εἶδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος· ἔξοχος ὡς κέδροι.
Sol 5:16 Ὁ οὐρανίσκος αὐτοῦ εἶναι γλυκασμοί· καὶ αὐτὸς ὅλος ἐπιθυμητός. Οὗτος εἶναι ὁ ἀγαπητὸς μου, καὶ οὗτος ὁ φίλος μου, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ.
Sol 6:1 Ποῦ ὑπῆγεν ὁ ἀγαπητὸς σου, ὦ ὡραία μεταξὺ τῶν γυναικῶν ποῦ ἐστράφη ὁ ἀγαπητός σου καὶ θέλομεν ζητήσει αὐτὸν μετὰ σοῦ.
Sol 6:2 Ὁ ἀγαπητὸς μου κατέβη εἰς τὸν κῆπον αὐτοῦ, εἰς τὰς πρασιὰς τῶν ἀρωμάτων, διὰ νὰ ποιμαίνῃ ἐν τοῖς κήποις καὶ νὰ συνάγῃ κρίνα.
Sol 6:3 Ἐγὼ εἶμαι τοῦ ἀγαπητοῦ μου, καὶ ἐμοῦ ὁ ἀγαπητὸς μου· ποιμαίνει μεταξὺ τῶν κρίνων.
Sol 6:4 Εἶσαι ὡραία, ἀγαπητὴ μου, ὡς Θερσά, εὔχαρις ὡς ἡ Ἱερουσαλήμ, τρομερὰ ὡς στράτευμα μὲ σημαίας.
Sol 6:5 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀπεναντίον μου, διότι μὲ κατέπληξαν· τὰ μαλλία σου εἶναι ὡς ποίμνιον αἰγῶν καταβαινόντων ἀπὸ Γαλαάδ.
Sol 6:6 Οἱ ὀδόντες σου εἶναι ὡς ποίμνιον προβάτων, ἀναβαινόντων ἀπὸ τῆς λούσεως, τὰ ὁποῖα πάντα γεννῶσι δίδυμα, καὶ δὲν ὑπάρχει ἄτεκνον μεταξὺ αὐτῶν·
Sol 6:7 αἱ παρειαὶ σου ὡς τμῆμα ῥοϊδίου μεταξὺ τῶν πλοκάμων σου.
Sol 6:8 Ἑξήκοντα βασίλισσαι εἶναι καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαί, καὶ νεάνιδες ἀναρίθμητοι·
Sol 6:9 μία εἶναι ἡ περιστερὰ μου, ἡ ἀμώμητός μου· αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη τῆς μητρὸς αὐτῆς· εἶναι ἡ ἐκλεκτὴ τῆς τεκούσης αὐτήν. Εἶδον αὐτὴν αἱ θυγατέρες καὶ ἐμακάρισαν αὐτήν· αἱ βασίλισσαι καὶ αἱ παλλακαί, καὶ ἐπῄνεσαν αὐτήν.
Sol 6:10 Τίς αὕτη, ἡ προκύπτουσα ὡς αὐγή, ὡραία ὡς ἡ σελήνη, λάμπουσα ὡς ὁ ἥλιος, τρομερὰ ὡς στράτευμα μὲ σημαίας
Sol 6:11 Κατέβην εἰς τὸν κῆπον τῶν καρυῶν διὰ νὰ ἴδω τὴν χλόην τῆς κοιλάδος, νὰ ἴδω ἐὰν ἐβλάστησεν ἡ ἄμπελος καὶ ἐξήνθησαν αἱ ῥοϊδιαί.
Sol 6:12 Χωρὶς νὰ αἰσθανθῶ, ἡ ψυχὴ μου μὲ κατέστησεν ὡς τὰς ἁμάξας τοῦ Ἀμινναδίβ.
Sol 6:13 Ἐπίστρεψον, ἐπίστρεψον, ὦ Σουλαμίτις· ἐπίστρεψον, ἐπίστρεψον, διὰ νὰ σὲ θεωρήσωμεν. Τί θέλετε ἰδεῖ εἰς τὴν Σουλαμίτιν Ὡς χορὸν δύο στρατοπέδων
Sol 7:1 Πόσον ὡραῖα εἶναι τὰ βήματά σου μὲ τὰ σανδάλια, θύγατερ τοῦ ἡγεμόνος τὸ τόρνευμα τῶν μηρῶν σου εἶναι ὅμοιον μὲ περιδέραιον, ἔργον χειρῶν καλλιτέχνου.
Sol 7:2 Ὁ ὀμφαλὸς σου κρατὴρ τορνευτός, πλήρης κεκερασμένου οἴνου· ἡ κοιλία σου θημωνία σίτου περιπεφραγμένη μὲ κρίνους·
Sol 7:3 οἱ δύο σου μαστοὶ ὡς δύο σκύμνοι δορκάδος δίδυμοι·
Sol 7:4 ὁ τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος· οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὡς αἱ κολυμβῆθραι ἐν Ἑσεβών, πρὸς τὴν πύλην Βὰθραββίμ· ἡ μύτη σου ὡς ὁ πύργος τοῦ Λιβάνου, βλέπων πρὸς τὴν Δαμασκόν·
Sol 7:5 Ἡ κεφαλὴ σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος, καὶ ἡ κόμη τῆς κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα· ὁ βασιλεὺς εἶναι δεδεμένος εἰς τοὺς πλοκάμους σου.
Sol 7:6 Πόσον ὡραία καὶ πόσον ἐπιθυμητὴ εἶσαι, ἀγαπητή, διὰ τὰς τρυφάς.
Sol 7:7 Τοῦτο τὸ ἀνάστημά σου ὁμοιάζει μὲ φοίνικα, καὶ οἱ μαστοὶ σου μὲ βότρυας.
Sol 7:8 Εἶπα, Θέλω ἀναβῆ εἰς τὸν φοίνικα, θέλω πιάσει τὰ βάϊα αὐτοῦ· καὶ ἰδού, οἱ μαστοὶ σου θέλουσιν εἶσθαι ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου, καὶ ἡ ὀσμὴ τῆς ῥινὸς σου ὡς μῆλα·
Sol 7:9 καὶ ὁ οὐρανίσκος σου ὡς ὁ καλὸς οἶνος ῥέων ἡδέως διὰ τὸν ἀγαπητὸν μου, καὶ κάμνων νὰ λαλῶσι τὰ χείλη τῶν κοιμωμένων.
Sol 7:10 Ἐγὼ εἶμαι τοῦ ἀγαπητοῦ μου, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ εἶναι πρὸς ἐμέ.
Sol 7:11 Ἐλθέ, ἀγαπητὲ μου, ἄς ἐξέλθωμεν εἰς τὸν ἀγρόν· ἄς διανυκτερεύσωμεν ἐν ταῖς κώμαις.
Sol 7:12 Ἄς ἐξημερωθῶμεν εἰς τοὺς ἀμπελῶνας· ἄς ἴδωμεν ἐὰν ἐβλάστησεν ἡ ἄμπελος, ἐὰν ἤνοιξε τὸ ἄνθος τῆς σταφυλῆς καὶ ἐξήνθησαν αἱ ῥοϊδιαί· ἐκεῖ θέλω δώσει τὴν ἀγάπην μου εἰς σέ.
Sol 7:13 Οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμήν, καὶ ἐν ταῖς θύραις ἡμῶν εἶναι πᾶν εἶδος καρπῶν ἀρεστῶν, νέων καὶ παλαιῶν, τοὺς ὁποίους ἐφύλαξα, ἀγαπητὲ μου, διὰ σέ.
Sol 8:1 Εἴθε νὰ ἦσο ὡς ἀδελφὸς μου, θηλάσας τοὺς μαστοὺς τῆς μητρὸς μου. Εὑρίσκουσά σε ἔξω ἤθελον σὲ φιλήσει, καὶ δὲν ἤθελον μὲ καταφρονήσει.
Sol 8:2 Ἤθελον σὲ σύρει καὶ σὲ εἰσάξει εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς μου, διὰ νὰ μὲ διδάξῃς· ἤθελον σὲ ποτίσει οἶνον ἀρωματικὸν καὶ χυμὸν τοῦ ῥοϊδίου μου.

Sol 8:3 Ἡ ἀριστερὰ αὐτοῦ ἤθελεν εἶσθαι ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ ἤθελε μὲ ἐναγκαλισθῇ.
Sol 8:4 Σᾶς ὁρκίζω, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, νὰ μὴ ἐξεγείρητε μηδὲ νὰ ἐξυπνήσητε τὴν ἀγάπην μου, ἑωσοῦ θελήσῃ.
Sol 8:5 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀγαπητὸν αὐτῆς Ἐγὼ σὲ ἐξύπνησα ὑπὸ τὴν μηλέαν· ἐκεῖ σὲ ἐκοιλοπόνησεν ἡ μήτηρ σου· ἐκεῖ σὲ ἐγέννησεν ἡ τεκοῦσά σε.
Sol 8:6 Θέσον με, ὡς σφραγίδα, ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου· διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ἰσχυρὰ ὡς ὁ θάνατος· ἡ ζηλοτυπία σκληρὰ ὡς ὁ ᾅδης· αἱ φλόγες αὐτῆς φλόγες πυρός, ἀνάφλεξις ὁρμητικωτάτη.
Sol 8:7 Ὕδατα πολλὰ δὲν δύνανται νὰ σβέσωσι τὴν ἀγάπην, οὐδὲ ποταμοὶ δύνανται νὰ πνίξωσιν αὐτήν· ἐὰν τις δώσῃ πάντα τὰ ὑπάρχοντα τοῦ οἴκου αὐτοῦ διὰ τὴν ἀγάπην, παντελῶς θέλουσι καταφρονήσει αὐτά.
Sol 8:8 Ἡμεῖς ἔχομεν ἀδελφὴν μικράν, καὶ μαστοὺς δὲν ἔχει· τί θέλομεν κάμει εἰς τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν τὴν ἡμέραν καθ ἥν γείνῃ λόγος περὶ αὐτῆς
Sol 8:9 Ἐὰν ἦναι τεῖχος, θέλομεν οἰκοδομήσει ἐπ αὐτὴν παλάτιον ἀργυροῦν· καὶ ἐὰν ἦναι θύρα, θέλομεν περιασφαλίσει αὐτὴν μὲ σανίδας κεδρίνας.
Sol 8:10 Ἐγὼ εἶμαι τεῖχος, καὶ οἱ μαστοί μου ὡς πύργοι· τότε ἤμην εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς εὑρίσκουσα εἰρήνην.
Sol 8:11 Ὁ Σολομὼν εἶχεν ἀμπελῶνα ἐν Βάαλχαμών· ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα εἰς φύλακας· ἕκαστος ἔπρεπε νὰ φέρῃ διὰ τὸν καρπὸν αὐτοῦ χίλια ἀργύρια.
Sol 8:12 Ὁ ἀμπελὼν ἐμοῦ εἶναι ἔμπροσθέν μου· τὰ χίλια ἄς ἦναι διὰ σέ, Σολομών, καὶ διακόσια διὰ τοὺς φυλάττοντας τὸν καρπὸν αὐτοῦ.
Sol 8:13 Ὦ σὺ ἡ καθημένη ἐν τοῖς κήποις, οἱ σύντροφοι προσέχουσιν εἰς τὴν φωνήν σου· κάμε με νὰ ἀκούσω αὐτήν.
Sol 8:14 Φεῦγε, ἀγαπητέ μου, καὶ γίνου ὅμοιος μὲ δορκάδα ἢ μὲ σκύμνον ἐλάφου ἐπὶ τὰ ὄρη τῶν ἀρωμάτων.
Isa 1:1 Ὅρασις Ἡσαΐου υἱοῦ Ἀμώς, τὴν ὁποίαν εἶδε περὶ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐν ταῖς ἡμέραις Ὀζίου Ἰωάθαμ, Ἄχαζ καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων Ἰούδα.
Isa 1:2 Ἀκούσατε, οὐρανοί, καὶ ἀκροάσθητι, γῆ· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησεν· Υἱοὺς ἔθρεψα καὶ ὕψωσα, ἀλλ' αὐτοὶ ἀπεστάτησαν ἀπ ἐμοῦ.
Isa 1:3 Ὁ βοῦς γνωρίζει τὸν κτήτορα αὐτοῦ καὶ ὁ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ ὁ Ἰσραὴλ δὲν γνωρίζει, ὁ λαός μου δὲν ἐννοεῖ.
Isa 1:4 Οὐαί, ἔθνος ἁμαρτωλόν, λαὲ πεφορτωμένε ἀνομίαν, σπέρμα κακοποιῶν υἱοὶ διεφθαρμένοι ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον, κατεφρόνησαν τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ, ἐστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω.
Isa 1:5 Διὰ τί παιδευόμενοι θέλετε ἐπιπροσθέτει στασιασμόν ὅλη ἡ κεφαλὴ εἶναι ἄρρωστος καὶ ὅλη ἡ καρδία κεχαυνωμένη·
Isa 1:6 ἀπὸ ἴχνους ποδὸς μέχρι κεφαλῆς δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῷ ἀκεραιότης ἀλλὰ τραύματα καὶ μελανίσματα καὶ ἕλκη σεσηπότα δὲν ἐξεπιέσθησαν οὐδὲ ἐδέθησαν οὐδὲ ἐμαλακώθησαν δί ἀλοιφῆς
Isa 1:7 ἡ γῆ σας εἶναι ἔρημος, αἱ πόλεις σας πυρίκαυστοι τὴν γῆν σας ξένοι κατατρώγουσιν ἔμπροσθέν σας· καὶ εἶναι ἔρημος, ὡς πεπορθημένη ὑπὸ ἀλλοφύλων
Isa 1:8 καὶ ἡ θυγάτηρ Σιὼν ἐγκαταλελειμμένη ὡς καλύβη ἐν ἀμπελῶνι, ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν κήπῳ ἀγγουρίων ὡς πόλις πολιορκουμένη.
Isa 1:9 Ἄν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων δὲν ἤθελεν ἀφήσει εἰς ἡμᾶς μικρὸν ὑπόλοιπον, ὡς τὰ Σόδομα ἠθέλομεν γείνει, μὲ τὰ Γόμορρα ἠθέλομεν ἐξομοιωθῆ.
Isa 1:10 Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων ἀκροάσθητι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, λαὲ Γομόρρων.
Isa 1:11 Τίνα χρείαν ἔχω τοῦ πλήθους τῶν θυσιῶν σας λέγει Κύριος· κεχορτασμένος εἶμαι ἀπὸ ὁλοκαυτωμάτων κριῶν καὶ ἀπὸ πάχους τῶν σιτευτῶν καὶ δὲν εὐαρεστοῦμαι εἰς αἷμα ταύρων ἢ ἀρνίων ἢ τράγων.
Isa 1:12 Ὅταν ἔρχησθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιόν μου, τίς ἐζήτησεν ἐκ τῶν χειρῶν σας τοῦτο, νὰ πατῆτε τὰς αὐλάς μου
Isa 1:13 Μὴ φέρετε πλέον, ματαίας προσφοράς τὸ θυμίαμα εἶναι βδέλυγμα εἰς ἐμέ τὰς νεομηνίας καὶ τὰ σάββατα, τὴν συγκάλεσιν τῶν συνάξεων, δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω, ἀνομίαν καὶ πανηγυρικὴν σύναξιν.
Isa 1:14 Τὰς νεομηνίας σας καὶ τὰς διατεταγμένας ἑορτὰς σας μισεῖ ἡ ψυχὴ μου εἶναι φορτίον εἰς ἐμέ ἐβαρύνθην νὰ ὑποφέρω.
Isa 1:15 Καὶ ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖράς σας, θέλω κρύπτει τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ σᾶς ναί, ὅταν πληθύνητε δεήσεις, δὲν θέλω εἰσακούει αἱ χεῖρές σας εἶναι πλήρεις αἱμάτων.
Isa 1:16 Λούσθητε, καθαρίσθητε· ἀποβάλετε τὴν κακίαν τῶν πράξεών σας ἀπ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσατε πράττοντες τὸ κακόν,
Isa 1:17 μάθετε νὰ πράττητε τὸ καλόν· ἐκζητήσατε κρίσιν, κάμετε εὐθύτητα εἰς τὸν δεδυναστευμένον, κρίνατε τὸν ὀρφανόν, προστατεύσατε τὴν δίκην τῆς χήρας
Isa 1:18 Ἔλθετε τώρα, καὶ ἄς διαδικασθῶμεν, λέγει Κύριος ἐὰν αἱ ἁμαρτίαι σας ἦναι ὡς τὸ πορφυροῦν, θέλουσι γείνει λευκαὶ ὡς χιών ἐὰν ἦναι ἐρυθραὶ ὡς κόκκινον, θέλουσι γείνει ὡς λευκὸν μαλλίον.
Isa 1:19 Ἐὰν θέλητε καὶ ὑπακούσητε, θέλετε φάγει τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς·
Isa 1:20 ἐὰν ὅμως δὲν θέλητε καὶ ἀποστατήσητε, θέλετε καταφαγωθῆ ὑπὸ μαχαίρας διότι τὸ στόμα τοῦ Κυρίου ἐλάλησε.
Isa 1:21 Πῶς ἡ πιστὴ πόλις κατεστάθη πόρνη, ἦτο πλήρης κρίσεων ἡ δικαιοσύνη κατῴκει ἐν αὐτῇ ἀλλὰ τώρα, φονεῖς.
Isa 1:22 Ὁ ἄργυρός σου κατεστάθη σκωρία, ὁ οἶνός σου συνεκεράσθη μεθ ὕδατος.
Isa 1:23 Οἱ ἄρχοντές σου εἶναι ἀπειθεῖς καὶ σύντροφοι κλεπτῶν· πάντες ἀγαπῶσι δῶρα καὶ κυνηγοῦσιν ἀντιπληρωμάς

δὲν κρίνουσι τὸν ὀρφανὸν οὐδὲ ἔρχεται ἡ δίκη τῆς χήρας πρὸς αὐτούς.
Isa 1:24 Διὰ τοῦτο λέγει ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Κραταιὸς τοῦ Ἰσραήλ, Ὤ, θέλω χορτασθῆ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους μου καὶ θέλω ἐκδικηθῆ κατὰ τῶν ἐχθρῶν μου
Isa 1:25 καὶ θέλω στρέψει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ ἀποκαθαρίσει τὴν σκωρίαν σου καὶ ἀφαιρέσει ὅλον σου τὸν κασσίτερον.
Isa 1:26 Καὶ θέλω ἀποκαταστήσει τοὺς κριτὰς σου ὡς τὸ πρότερον καὶ τοὺς συμβούλους σου ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς μετὰ ταῦτα θέλεις ὀνομασθῆ ἡ πόλις τῆς δικαιοσύνης, ἡ πιστὴ πόλις.
Isa 1:27 Ἡ Σιὼν θέλει ἐξαγορασθῆ διὰ κρίσεως, καὶ οἱ ἐπιστρέψαντες αὐτῆς διὰ δικαιοσύνης.
Isa 1:28 Καὶ οἱ παράνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ὁμοῦ θέλουσι καταστραφῆ, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν Κύριον θέλουσι καταναλωθῆ.
Isa 1:29 Διότι θέλετε καταισχυνθῆ διὰ τὰ ἄλση, τὰ ὁποῖα ἐπεθυμήσατε, καὶ θέλετε ἐντραπῆ διὰ τοὺς κήπους, τοὺς ὁποίους ἐξελέξατε.
Isa 1:30 Ἐπειδὴ θέλετε γείνει ὡς δρῦς, τῆς ὁποίας τὰ φύλλα μαραίνονται, καὶ ὡς κῆπος, ὅστις δὲν ἔχει ὕδωρ.
Isa 1:31 Καὶ ὁ ἰσχυρὸς θέλει εἶσθαι ὡς καλάμιον στυπίου, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ὡς σπινθήρ, καὶ θέλουσι καυθῆ καὶ τὰ δύο ὁμοῦ, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ σβύνων.
Isa 2:1 Ὁ λόγος, ὁ γενόμενος δι' ὁράματος εἰς τὸν Ἡσαΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμώς, περὶ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ.
Isa 2:2 Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις τὸ ὄρος τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου θέλει στηριχθῆ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων καὶ ὑψωθῆ ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι συρρέει εἰς αὐτό,
Isa 2:3 καὶ πολλοὶ λαοὶ θέλουσιν ὑπάγει καὶ εἰπεῖ, Ἔλθετε καὶ ἂς ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακὼβ καὶ θέλει διδάξει ἡμᾶς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ θέλομεν περιπατήσει ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ. Διότι ἐκ Σιὼν θέλει ἐξέλθει νόμος καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.
Isa 2:4 Καὶ θέλει κρίνει ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν καὶ θέλει ἐλέγξει πολλοὺς λαούς καὶ θέλουσι σφυρηλατήσει τὰς μαχαίρας αὐτῶν διὰ ὑνία καὶ τὰς λόγχας αὐτῶν διὰ δρέπανα δὲν θέλει σηκώσει μάχαιραν ἔθνος ἐναντίον ἔθνους, οὐδὲ θέλουσι μάθει πλέον τὸν πόλεμον.
Isa 2:5 Οἶκος Ἰακώβ, ἔλθετε καὶ ἂς περιπατήσωμεν ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου.
Isa 2:6 Βεβαίως σὺ ἐγκατέλιπες τὸν λαόν σου, τὸν οἶκον Ἰακώβ, διότι ἐνεπλήσθησαν τῆς ἀνατολῆς καὶ ἔγειναν μάντεις ὡς οἱ Φιλισταῖοι, καὶ συνηνώθησαν μετὰ τῶν τέκνων τῶν ἀλλοφύλων.
Isa 2:7 Καὶ ἡ γῆ αὐτῶν ἐνεπλήσθη ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ δὲν είναι τέλος τῶν θησαυρῶν αὐτῶν ἐνεπλήσθη ἡ γῆ αὐτῶν καὶ ἵππων, καὶ δὲν εἶναι τέλος τῶν ἁμαξῶν αὐτῶν.
Isa 2:8 Καὶ ἡ γῆ αὐτῶν ἐνεπλήσθη ἀπὸ εἰδώλων ἐλάτρευσαν τὸ ποίημα τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ δάκτυλοι αὐτῶν ἔκαμον
Isa 2:9 καὶ ὁ κοινὸς ἄνθρωπος ὑπέκυψε καὶ ὁ μεγάλος ἐταπεινώθη καὶ δὲν θέλεις συγχωρήσει αὐτούς.
Isa 2:10 Εἴσελθε εἰς τὸν βράχον καὶ κρύφθητι εἰς τὸ χῶμα, διὰ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς μεγαλειότητος αὐτοῦ.
Isa 2:11 Οἱ ὑπερήφανοι ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀνθρώπου θέλουσι ταπεινωθῆ, καὶ ἡ ἔπαρσις τῶν ἀνθρώπων θέλει ὑποκύψει· μόνος δὲ ὁ Κύριος θέλει ὑψωθῆ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
Isa 2:12 Διότι ἡμέρα Κυρίου τῶν δυνάμεων θέλει ἐπέλθει ἐπὶ πάντα ἀλαζόνα καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψωμένον καὶ θέλει ταπεινωθῆ
Isa 2:13 καὶ ἐπὶ πάσας τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου τὰς ὑψηλὰς καὶ ἐπηρμένας καὶ ἐπὶ πάσας τὰς δρῦς τῆς Βασάν,
Isa 2:14 καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ὄρη καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὑψωμένα βουνά,
Isa 2:15 καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος περιπεφραγμένον,
Isa 2:16 καὶ ἐπὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς Θαρσεὶς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἡδονικὰ θεάματα.
Isa 2:17 Καὶ τὸ ὕψος τοῦ ἀνθρώπου θέλει ὑποκύψει, καὶ ἡ ἔπαρσις τῶν ἀνθρώπων θέλει ταπεινωθῆ· μόνος δὲ ὁ Κύριος θέλει ὑψωθῆ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
Isa 2:18 Καὶ τὰ εἴδωλα θέλουσιν ὁλοκλήρως καταστραφῆ.
Isa 2:19 Καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὰ σπήλαια τῶν βράχων καὶ εἰς τὰς τρύπας τῆς γῆς, διὰ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς μεγαλειότητος αὐτοῦ, ὅταν ἐγερθῇ διὰ νὰ κλονίσῃ τὴν γῆν.
Isa 2:20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει ῥίψει ὁ ἄνθρωπος εἰς τοὺς ἀσπάλακας καὶ εἰς τὰς νυκτερίδας τὰ ἀργυρὰ αὐτοῦ εἴδωλα καὶ τὰ χρυσᾶ αὐτοῦ εἴδωλα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν διὰ νὰ προσκυνῇ·
Isa 2:21 διὰ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰς σχισμὰς τῶν βράχων καὶ εἰς τὰ σπήλαια τῶν πετρῶν, διὰ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς μεγαλειότητος αὐτοῦ, ὅταν ἐγερθῇ διὰ νὰ κλονίσῃ τὴν γῆν.
Isa 2:22 Παραιτήθητε ἀπὸ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ἡ πνοὴ εἶναι εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ διότι εἰς τί εἶναι ἄξιος λόγου
Isa 3:1 Διότι ἰδού, ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλει ἀφαιρέσει ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰούδα ὑποστήριγμα καὶ βοήθειαν, ἅπαν τὸ ὑποστήριγμα τοῦ ἄρτου καὶ ἅπαν τὸ ὑποστήριγμα τοῦ ὕδατος,
Isa 3:2 ἰσχυρὸν καὶ πολεμιστήν, κριτὴν καὶ προφήτην καὶ συνετὸν καὶ πρεσβύτερον,
Isa 3:3 πεντηκόνταρχον καὶ ἔντιμον καὶ σύμβουλον καὶ σοφὸν τεχνίτην καὶ συνετὸν γοητευτήν.
Isa 3:4 Καὶ θέλω δώσει παιδάρια ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ νήπια θέλουσιν ἐξουσιάζει ἐπ' αὐτῶν.
Isa 3:5 Καὶ ὁ λαὸς θέλει καταδυναστεύεσθαι, ἄνθρωπος ὑπὸ ἀνθρώπου, καὶ ἕκαστος ὑπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· τὸ παιδίον

θέλει ἀλαζονεύεσθαι πρὸς τὸν γέροντα, καὶ ὁ ποταπὸς πρὸς τὸν ἔντιμον.
Isa 3:6 Ἐὰν τις πιάσῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων, Ἱμάτιον ἔχεις, γενοῦ ἀρχηγὸς ἡμῶν, καὶ ὁ ἀφανισμὸς οὗτος ἄς ἦναι ὑπὸ τὴν χεῖρά σου.
Isa 3:7 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει ὁμόσει, λέγων, δὲν θέλω γείνει θεραπευτής διότι ἐν τῇ οἰκίᾳ μου δὲν εἶναι οὔτε ἄρτος οὔτε ἱμάτιον· μὴ μὲ κάμητε ἀρχηγὸν τοῦ λαοῦ
Isa 3:8 διότι ἠφανίσθη ἡ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔπεσεν ὁ Ἰούδας, ἐπειδὴ ἡ γλῶσσα αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ἦναι ἐναντία εἰς τὸν Κύριον, παροξύνωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς δόξης αὐτοῦ.
Isa 3:9 Ἡ ὕψωσις τοῦ προσώπου αὐτῶν μαρτυρεῖ ἐναντίον αὐτῶν· καὶ κηρύττουσι τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς τὰ Σόδομα· δὲν κρύπτουσιν αὐτήν. Οὐαὶ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν διότι ἀνταπέδωκαν εἰς ἑαυτοὺς κακά.
Isa 3:10 Εἴπατε πρὸς τὸν δίκαιον ὅτι καλὸν θέλει εἶσθαι εἰς αὐτόν· διότι θέλει φάγει τὸν καρπὸν τῶν ἔργων αὐτοῦ.
Isa 3:11 Οὐαὶ εἰς τὸν ἄνομον κακὸν θέλει εἶσθαι εἰς αὐτόν διότι ἡ ἀνταπόδοσις τῶν χειρῶν αὐτοῦ θέλει γείνει εἰς αὐτόν.
Isa 3:12 Τὸν λαὸν μου, παιδάρια καταδυναστεύουσιν αὐτόν, καὶ γυναῖκες ἐξουσιάζουσιν ἐπ' αὐτοῦ. Λαὲ μου, οἱ ὁδηγοὶ σου σὲ κάμνουσι νὰ πλανᾶσαι καὶ καταστρέφουσι τὴν ὁδὸν τῶν βημάτων σου.
Isa 3:13 Ὁ Κύριος ἐξεγείρεται διὰ νὰ δικάσῃ καὶ ἵσταται διὰ νὰ κρίνῃ τοὺς λαούς.
Isa 3:14 Ὁ Κύριος θέλει εἰσέλθει εἰς κρίσιν μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ· διότι σεῖς κατεφάγετε τὸν ἀμπελῶνα· τὰ ἁρπάγματα τοῦ πτωχοῦ εἶναι ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν.
Isa 3:15 Διὰ τί καταδυναστεύετε τὸν λαὸν μου καὶ καταθλίβετε τὰ πρόσωπα τῶν πτωχῶν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων.
Isa 3:16 Καὶ λέγει Κύριος, Ἐπειδὴ αἱ θυγατέρες τῆς Σιὼν ὑπερηφανεύθησαν καὶ περιπατοῦσι μὲ ὑψωμένον τράχηλον καὶ μὲ ὄμματα ἄσεμνα, περιπατοῦσαι τρυφηλὰ καὶ τρίζουσαι μὲ τοὺς πόδας αὐτῶν,
Isa 3:17 διὰ τοῦτο ὁ Κύριος θέλει φαλακρώσει τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς τῶν θυγατέρων τῆς Σιών, καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐκκαλύψει τὴν αἰσχύνην αὐτῶν.
Isa 3:18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος θέλει ἀφαιρέσει τὴν δόξαν τῶν τριζόντων στολισμῶν καὶ τὰ ἐμπλόκια καὶ τοὺς μηνίσκους,
Isa 3:19 τὰ περιδέραια καὶ τὰ βραχιόλια καὶ τὰς καλύπτρας,
Isa 3:20 τοὺς κεκρυφάλους καὶ τὰς περισκελίδας καὶ τὰ κεφαλόδεσμα καὶ τὰς μυροθήκας καὶ τὰ ἐνώτια,
Isa 3:21 τὰ δακτυλίδια καὶ τὰ ἔρρινα,
Isa 3:22 τὰς ποικίλας στολὰς καὶ τὰ ἐπενδύματα καὶ τὰ περικαλύμματα καὶ τὰ θυλάκια,
Isa 3:23 τὰ κάτοπτρα καὶ τὰ λεπτὰ λινὰ καὶ τὰς μίτρας καὶ τὰ θέριστρα.
Isa 3:24 Καὶ ἀντὶ τῆς γλυκείας ὀσμῆς θέλει εἶσθαι δυσωδία καὶ ἀντὶ ζώνης σχοινίον καὶ ἀντὶ καλλικομίας φαλάκρωμα καὶ ἀντὶ ἐπιστομαχίου περίζωμα σάκκινον ἡλιόκαυμα ἀντὶ ὡραιότητος.
Isa 3:25 Οἱ ἄνδρες σου θέλουσι πέσει ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἡ δύναμίς σου ἐν πολέμῳ.
Isa 3:26 Καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς θέλουσι στενάξει καὶ πενθήσει καὶ αὐτὴ θέλει κοίτεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἠρημωμένη.
Isa 4:1 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἑπτὰ γυναῖκες θέλουσι πιάσει ἕνα ἄνδρα λέγουσαι, θέλομεν τρώγει τὸν ἄρτον ἡμῶν καὶ θέλομεν ἐνδύεσθαι τὰ ἱμάτια ἡμῶν μόνον ἄς κράζεται τὸ ὄνομά σου ἐφ ἡμᾶς, διὰ νὰ ἀφαιρέσῃς τὸ ὄνειδος ἡμῶν.
Isa 4:2 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ κλάδος τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ὡραῖος καὶ ἔνδοξος καὶ ὁ καρπὸς τῆς γῆς ἐξαίρετος καὶ εὐφρόσυνος εἰς τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ Ἰσραήλ
Isa 4:3 καὶ ὁ ὑπόλοιπος ἐν Σιὼν καὶ ὁ ἐναπολειφθεὶς ἐν Ἱερουσαλὴμ θέλει ὀνομασθῇ ἅγιος, πάντες οἱ γεγραμμένοι μεταξὺ τῶν ζώντων ἐν Ἱερουσαλήμ,
Isa 4:4 ὅταν ἐκπλύνῃ ὁ Κύριος τὴν ἀκαθαρσίαν τῶν θυγατέρων τῆς Σιὼν καὶ καθαρίσῃ τὸ αἷμα τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐκ μέσου αὐτῆς διὰ πνεύματος κρίσεως καὶ διὰ πνεύματος καύσεως.
Isa 4:5 Καὶ ὁ Κύριος θέλει δημιουργήσει ἐπὶ πάντα τόπον τοῦ ὄρους Σιὼν καὶ ἐπὶ τὰς συναθροίσεις αὐτῆς νεφέλην καὶ καπνὸν τὴν ἡμέραν, ἐν δὲ τῇ νυκτὶ λαμπρότητα φλογεροῦ πυρός· διότι ἐπὶ πᾶσαν τὴν δόξαν θέλει εἶσθαι ὑπεράσπισις,
Isa 4:6 καὶ θέλει εἶσθαι σκηνή, διὰ νὰ ἐπισκιάζῃ ἀπὸ τῆς καύσεως ἐν ἡμέρᾳ, καὶ διὰ νὰ ἦναι καταφύγιον καὶ σκέπη ἀπὸ ἀνεμοζάλης καὶ ἀπὸ βροχῆς.
Isa 5:1 Τώρα θέλω ψάλλει εἰς τὸν ἠγαπημένον μου ᾆσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου περὶ τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ. Ὁ ἠγαπημένος μου εἶχεν ἀμπελῶνα ἐπὶ λόφου παχυτάτου.
Isa 5:2 Καὶ περιέφραξεν αὐτόν, καὶ συνήθροισεν ἐξ αὐτοῦ τοὺς λίθους καὶ ἐφύτευσεν αὐτὸν μὲ τὰ πλέον ἐκλεκτὰ κλήματα καὶ ἔκτισε πύργον ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ καὶ κατεσκεύασεν ἔτι ληνὸν ἐν αὐτῷ καὶ περιέμενε νὰ κάμῃ σταφύλια, ἀλλ' ἔκαμεν ἀγριοστάφυλα.
Isa 5:3 Καὶ τώρα, κάτοικοι Ἱερουσαλὴμ καὶ ἄνδρες Ἰούδα, κρίνατε, παρακαλῶ, ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀμπελῶνός μου.
Isa 5:4 Τί ἦτο δυνατὸν νὰ κάμω ἔτι εἰς τὸν ἀμπελῶνά μου καὶ δὲν ἔκαμον εἰς αὐτόν διὰ τί λοιπόν, ἐνῷ περιέμενον νὰ κάμῃ σταφύλια, ἔκαμεν ἀγριοστάφυλα
Isa 5:5 Τώρα λοιπὸν θέλω σᾶς ἀναγγείλει τί θέλω κάμει ἐγὼ εἰς τὸν ἀμπελῶνά μου· θέλω ἀφαιρέσει τὸν φραγμὸν αὐτοῦ καὶ θέλει καταφαγωθῇ θέλω χαλάσει τὸν τοῖχον αὐτοῦ καὶ θέλει καταπατηθῇ·
Isa 5:6 καὶ θέλω καταστήσει αὐτὸν ἔρημον δὲν θέλει κλαδευθῇ οὐδὲ σκαφθῇ, ἀλλὰ θέλουσι βλαστήσει ἐκεῖ τρίβολοι καὶ ἄκανθαι θέλω προστάξει ἔτι τὰ νέφη νὰ μὴ βρέξωσι βροχὴν ἐπ' αὐτόν.

Isa 5:7 Ἀλλ ὁ ἀμπελὼν τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων εἶναι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰούδα τὸ ἀγαπητὸν αὐτοῦ φυτόν καὶ περιέμενε κρίσιν, πλὴν ἰδού, καταδυνάστευσις δικαιοσύνην, πλὴν ἰδού, κραυγή.

Isa 5:8 Οὐαὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἑνόνουσιν οἰκίαν μὲ οἰκίαν καὶ συνάπτουσιν ἀγρὸν μὲ ἀγρόν, ἑωσοῦ μὴ μείνῃ τόπος, διὰ νὰ κατοικῶσι μόνοι ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς.

Isa 5:9 Εἰς τὰ ὦτά μου εἶπεν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, Βεβαίως πολλαὶ οἰκίαι θέλουσι μείνει ἠρημωμέναι, μεγάλαι καὶ καλαί, χωρὶς κατοίκων

Isa 5:10 ναί, δέκα στρέμματα ἀμπελῶνος θέλουσι δώσει ἐν βάθ, καὶ ὁ σπόρος ἑνὸς χομὸρ θέλει δώσει ἓν ἐφά.

Isa 5:11 Οὐαὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐξεγειρόμενοι τὸ πρωῒ ζητοῦσι σίκερα· οἵτινες ἐξακολουθοῦσι μέχρι τῆς ἑσπέρας, ἑωσοῦ ἐξάψῃ ὁ οἶνος αὐτούς.

Isa 5:12 Καὶ ἡ κιθάρα καὶ ἡ λύρα, τὸ τύμπανον καὶ ὁ αὐλὸς καὶ ὁ οἶνος εἶναι ἐν τοῖς συμποσίοις αὐτῶν ἀλλὰ δὲν παρατηροῦσι τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου καὶ δὲν θεωροῦσι τὴν ἐνέργειαν τῶν χειρῶν αὐτοῦ.

Isa 5:13 Διὰ τοῦτο ὁ λαός μου ἐφέρθη εἰς αἰχμαλωσίαν, διότι δὲν ἔχει ἐπίγνωσιν καὶ οἱ ἔντιμοι αὐτῶν λιμοκτονοῦσι, καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν κατεξηράνθη ὑπὸ δίψης.

Isa 5:14 Διὰ ταῦτα ἐπλάτυνεν ὁ ᾅδης ἑαυτὸν καὶ διήνοιξεν ὑπέρμετρα τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἡ δόξα αὐτῶν καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ ὁ θόρυβος αὐτῶν καὶ οἱ ἐντρυφῶντες θέλουσι καταβῆ εἰς αὐτόν.

Isa 5:15 Καὶ ὁ κοινὸς ἄνθρωπος θέλει ὑποκύψει, καὶ ὁ δυνατὸς θέλει ταπεινωθῆ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ὑψηλῶν θέλουσι χαμηλωθῆ.

Isa 5:16 Ὁ δὲ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει ὑψωθῆ εἰς κρίσιν, καὶ ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος θέλει ἁγιασθῆ εἰς δικαιοσύνην.

Isa 5:17 Τότε τὰ ἀρνία θέλουσι βοσκηθῆ κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτῶν, καὶ ξένοι θέλουσι φάγει τοὺς ἐρήμους τόπους τῶν παχέων.

Isa 5:18 Οὐαὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐπισύρουσι τὴν ἀνομίαν διὰ σχοινίων ματαιότητος καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὡς διὰ λωρίων ἁμάξης

Isa 5:19 οἵτινες λέγουσιν, Ἂς σπεύσῃ, ἂς ἐπιταχύνῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ ἡ βουλὴ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ ἂς πλησιάσῃ καὶ ἂς ἔλθῃ, διὰ νὰ μάθωμεν.

Isa 5:20 Οὐαὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες λέγουσι τὸ κακὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν κακόν οἵτινες θέτουσι τὸ σκότος διὰ φῶς καὶ τὸ φῶς διὰ σκότος οἵτινες θέτουσι τὸ πικρὸν διὰ γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ διὰ πικρόν.

Isa 5:21 Οὐαὶ εἰς τοὺς ὅσοι εἶναι σοφοὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ φρόνιμοι ἐνώπιον ἑαυτῶν.

Isa 5:22 Οὐαὶ εἰς τοὺς ὅσοι εἶναι δυνατοὶ εἰς τὸ νὰ πίνωσιν οἶνον καὶ ἰσχυροὶ εἰς τὸ νὰ σμίγωσι σίκερα

Isa 5:23 οἵτινες δικαιόνουσι τὸν παράνομον διὰ δῶρα, καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου ἀφαιροῦσιν ἀπ' αὐτοῦ.

Isa 5:24 Διὰ τοῦτο, ὡς ἡ γλῶσσα τοῦ πυρὸς κατατρώγει τὴν καλάμην καὶ τὸ ἄχυρον ἀφανίζεται ἐν τῇ φλογί, οὕτως ἡ ῥίζα αὐτῶν θέλει κατασταθῆ ὡς σηπεδών, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν θέλει ἀναβῆ ὡς κονιορτός διότι ἀπέρριψαν τὸν νόμον τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καὶ κατεφρόνησαν τὸν λόγον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ.

Isa 5:25 Διὰ τοῦτο ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου ἐξήφθη ἐναντίον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν ἐπάταξεν αὐτούς· τὰ δὲ ὄρη ἔτρεμον, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἔγειναν ὡς κοπρία ἐν μέσῳ τῶν ὁδῶν. Ἐν πᾶσι τούτοις ὁ θυμὸς αὐτοῦ δὲν ἀπεστράφη, ἀλλ ἡ χεὶρ αὐτοῦ εἶναι ἔτι ἐξηπλωμένη.

Isa 5:26 Καὶ θέλει ὑψώσει εἰς τὰ ἔθνη σημεῖον ἀπὸ μακράν, καὶ θέλει συρίξει εἰς αὐτὰ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς καὶ ἰδού, ταχέως θέλουσιν ἐλθεῖ μετὰ σπουδῆς·

Isa 5:27 οὐδεὶς θέλει ἀποκάμει οὐδὲ προσκρούσει μεταξὺ αὐτῶν οὐδεὶς θέλει νυστάξει οὐδὲ κοιμηθῆ οὐδὲ ἡ ζώνη τῆς ὀσφύος αὐτῶν θέλει λυθῆ, οὐδὲ τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν θέλει κοπῆ

Isa 5:28 τῶν ὁποίων τὰ βέλη εἶναι ὀξέα καὶ πάντα τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα οἱ ὄνυχες τῶν ἵππων αὐτῶν θέλουσι νομισθῆ ὡς πυροβόλος πέτρα, καὶ οἱ τροχοὶ τῶν ἁμαξῶν αὐτῶν ὡς ἀνεμοστρόβιλος

Isa 5:29 τὰ βρυχήματα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ὡς λέοντος θέλουσι βρυχᾶσθαι ὡς σκύμνοι λέοντος· ναί, θέλουσι βρυχᾶσθαι καὶ θέλουσι συναρπάσει τὸ θήραμα καὶ φύγει καὶ οὐδεὶς ὁ ἐλευθερῶν.

Isa 5:30 Καὶ ὅταν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν βοήσωσιν ἐναντίον αὐτῶν ὡς βοὴ τῆς θαλάσσης, θέλουσιν ἐμβλέψει εἰς τὴν γῆν καὶ ἰδού, σκότος, λύπη, καὶ τὸ φῶς ἐσκοτίσθη ἐν τῷ οὐρανῷ αὐτῆς.

Isa 6:1 Κατὰ τὸ ἔτος ἐν ᾧ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεύς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ τὸ κράσπεδον αὐτοῦ ἐγέμισε τὸν ναόν.

Isa 6:2 Ἄνωθεν αὐτοῦ ἵσταντο Σεραφεὶμ ἀνὰ ἓξ πτέρυγας ἔχοντα ἕκαστον μὲ τὰς δύο ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ μὲ τὰς δύο ἐκάλυπτε τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ μὲ τὰς δύο ἐπέτα.

Isa 6:3 Καὶ ἔκραζε τὸ ἓν πρὸς τὸ ἄλλο καὶ ἔλεγεν, Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων πᾶσα ἡ γῆ εἶναι πλήρης τῆς δόξης αὐτοῦ.

Isa 6:4 Καὶ οἱ παραστάται τῆς θύρας ἐσείσθησαν ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ κράζοντος, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ.

Isa 6:5 Τότε εἶπα, Ὢ τάλας ἐγώ διότι ἐχάθην ἐπειδὴ εἶμαι ἄνθρωπος ἀκαθάρτων χειλέων καὶ κατοικῶ ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκαθάρτων χειλέων ἐπειδὴ οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸν Βασιλέα, τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων.

Isa 6:6 Τότε ἐπέτασε πρὸς ἐμὲ ἓν ἐκ τῶν Σεραφείμ ἔχον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἄνθρακα πυρός, τὸν ὁποῖον ἔλαβε διὰ τῆς λαβίδος ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου.

Isa 6:7 Καὶ ἤγγισεν αὐτὸν εἰς τὸ στόμα μου καὶ εἶπεν, Ἰδού, τοῦτο ἤγγισε τὰ χείλη σου καὶ ἡ ἀνομία σου ἐξηλείφθη καὶ ἡ ἁμαρτία σου ἐκαθαρίσθη.

Isa 6:8 Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, λέγοντος, Τίνα θέλω ἀποστείλει, καὶ τίς θέλει ὑπάγει διὰ ἡμᾶς Τότε εἶπα, Ἰδού, ἐγώ, ἀπόστειλόν με.

Isa 6:9 Καὶ εἶπεν, Ὕπαγε καὶ εἰπὲ πρὸς τοῦτον τὸν λαόν, μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει καὶ βλέποντες θέλετε ἰδεῖ καὶ δὲν θέλετε καταλάβει

Isa 6:10 ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ ἔγειναν βαρέα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ἔκλεισαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ βλέπωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἀκούωσι μὲ τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ θεραπευθῶσι.

Isa 6:11 Τότε εἶπα, Κύριε, ἕως πότε Καὶ ἀπεκρίθη, Ἑωσοῦ ἐρημωθῶσιν αἱ πόλεις, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ κάτοικος, καὶ αἱ οἰκίαι, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἄνθρωπος, καὶ ἡ γῆ νὰ ἐρημωθῇ παντάπασιν

Isa 6:12 καὶ ἀπομακρύνῃ ὁ Κύριος τοὺς ἀνθρώπους, καὶ γείνῃ μεγάλη ἐγκατάλειψις ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς.

Isa 6:13 Ἔτι ὅμως θέλει μείνει ἐν αὐτῇ ἓν δέκατον, καὶ αὐτὸ πάλιν θέλει καταφαγωθῇ καθὼς ἡ τερέβινθος καὶ ἡ δρῦς, τῶν ὁποίων ὁ κορμὸς μένει ἐν αὐταῖς ὅταν κόπτωνται, οὕτω τὸ ἅγιον σπέρμα θέλει εἶσθαι ὁ κορμὸς αὐτῆς.

Isa 7:1 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἄχαζ, υἱοῦ τοῦ Ἰωάθαμ, υἱοῦ τοῦ Ὀζίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, Ῥεσὶν ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, καὶ Φεκὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ νὰ πολεμήσωσιν αὐτήν ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκπολιορκήσωσιν αὐτήν.

Isa 7:2 Καὶ ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν οἶκον Δαβὶδ λέγοντες, Ἡ Συρία συνεφώνησε μετὰ τοῦ Ἐφραΐμ. Καὶ ἡ καρδία τοῦ Ἄχαζ καὶ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐκλονίσθη, ὡς τὰ δένδρα τοῦ δάσους κλονίζονται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.

Isa 7:3 Τότε εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἡσαΐαν, Ἔξελθε τώρα εἰς συνάντησιν τοῦ Ἄχαζ, σὺ καὶ Σεὰρ-ἰασοὺβ ὁ υἱός σου, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὑδραγωγοῦ τῆς ἄνω κολυμβήθρας κατὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως

Isa 7:4 καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Πρόσεχε νὰ μένῃς ἥσυχος μὴ φοβηθῇς μηδὲ μικροψυχήσῃς, διὰ τὰς δύο οὐρὰς τῶν καπνιζόντων τούτων δαυλῶν, διὰ τὸν ἄγριον θυμὸν τοῦ Ῥεσὶν καὶ τῆς Συρίας, καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ῥεμαλία.

Isa 7:5 Ἐπειδὴ ἡ Συρία, ὁ Ἐφραΐμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία ἐβουλεύθησαν κακὴν βουλὴν ἐναντίον σου, λέγοντες,

Isa 7:6 Ἄς ἀναβῶμεν ἐναντίον τοῦ Ἰούδα καὶ ἄς στενοχωρήσωμεν αὐτόν, καὶ ἄς διαμερισθῶμεν αὐτὸν εἰς ἑαυτούς, καὶ ἄς βάλωμεν βασιλέα ἐν μέσῳ αὐτοῦ, τὸν υἱὸν τοῦ Ταβεήλ·

Isa 7:7 οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Τοῦτο δὲν θέλει σταθῇ οὐδὲ θέλει γείνει.

Isa 7:8 Διότι ἡ κεφαλὴ τῆς Συρίας εἶναι ἡ Δαμασκός, καὶ ἡ κεφαλή τῆς Δαμασκοῦ ὁ Ῥεσὶν καὶ εἰς ἑξήκοντα πέντε ἔτη ὁ Ἐφραΐμ θέλει συντριφθῇ, ὥστε νὰ μὴ ἦναι λαός.

Isa 7:9 Καὶ ἡ κεφαλή τοῦ Ἐφραΐμ εἶναι ἡ Σαμάρεια, καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Σαμαρείας ὁ υἱὸς τοῦ Ῥεμαλία. Ἐὰν δὲν πιστεύητε, δὲν θέλετε βεβαίως στερεωθῇ.

Isa 7:10 Καὶ ἐλάλησεν ἔτι ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἄχαζ, λέγων,

Isa 7:11 Ζήτησον σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ζήτησον αὐτὸ ἢ εἰς τὸ βάθος ἢ εἰς τὸ ὕψος ἄνω.

Isa 7:12 Ἀλλ' ὁ Ἄχαζ εἶπε, δὲν θέλω ζητήσει οὐδὲ θέλω πειράσει τὸν Κύριον.

Isa 7:13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαΐας, Ἀκούσατε τώρα, οἶκος Δαβίδ μικρὸν πρᾶγμα εἶναι διὰ σᾶς νὰ βαρύνητε ἀνθρώπους, καὶ θέλετε βαρύνει ἔτι καὶ τὸν Θεὸν μου

Isa 7:14 Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος αὐτὸς θέλει σᾶς δώσει σημεῖον ἰδού, ἡ παρθένος θέλει συλλάβει καὶ γεννήσει υἱόν, καὶ θέλει καλεσθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ.

Isa 7:15 Βούτυρον καὶ μέλι θέλει φάγει, ἑωσοῦ μάθῃ νὰ ἀπορρίπτῃ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἐκλέγῃ τὸ ἀγαθόν.

Isa 7:16 Διότι πρὶν μάθῃ τὸ παιδίον νὰ ἀπορρίπτῃ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἐκλέγῃ τὸ ἀγαθόν, ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν ἀποστρέφεσαι, θέλει ἐγκαταλειφθῇ ὑπὸ τῶν δύο βασιλέων αὐτῆς.

Isa 7:17 Ὁ Κύριος θέλει φέρει ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν σου, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου, ἡμέρας, αἵτινες δὲν ἦλθον ἀφ ἧς ἡμέρας ἐχωρίσθη ἀπὸ τοῦ Ἰούδα ὁ Ἐφραΐμ, διὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας.

Isa 7:18 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει συρίξει ὁ Κύριος εἰς τὰς μυίας τὰς ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῶν ποταμῶν τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἰς τὰς μελίσσας τὰς ἐν τῇ γῇ τῆς Ἀσσυρίας

Isa 7:19 καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ ἀναπαυθῇ πᾶσαι ἐπὶ τὰς ἠρημωμένας κοιλάδας καὶ ἐν ταῖς τρύπαις τῶν βράχων καὶ ἐπὶ πᾶσαν βάτον καὶ ἐπὶ πᾶν ὡραῖον δένδρον.

Isa 7:20 Ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος θέλει ξυρίσει, μὲ τὸ ξυράφιον τὸ μεμισθωμένον ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας τῶν ποδῶν καὶ τὸν πώγωνα ἔτι θέλει ἀφαιρέσει.

Isa 7:21 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἄνθρωπος τρέφων μίαν δάμαλιν καὶ δύο πρόβατα,

Isa 7:22 ἀπὸ τῆς ἀφθονίας τοῦ γάλακτος, τὸ ὁποῖον θέλουσι δίδει, βούτυρον θέλει τρώγει διότι βούτυρον καὶ μέλι θέλει τρώγει ἕκαστος, ὅστις ὑπελείφθη ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς.

Isa 7:23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶς τόπος, ἐν ᾧ ἦσαν χίλιαι ἄμπελοι χιλίων ἀργυρίων, θέλει εἶσθαι διὰ τριβόλους καὶ ἀκάνθας.

Isa 7:24 Μὲ βέλη καὶ μὲ τόξα θέλουσιν ἐλθεῖ ἐκεῖ· διότι πᾶσα ἡ γῆ θέλει κατασταθῇ τρίβολοι καὶ ἄκανθαι.

Isa 7:25 Καὶ πᾶν ὄρος γεγεωργημένον μὲ δίκελλαν, ὅπου δὲν ἦλθε φόβος τριβόλων καὶ ἀκανθῶν, θέλει εἶσθαι διὰ νὰ ἐξαποστέλλωνται ἐκεῖ βόες καὶ διὰ νὰ καταπατῆται ὑπὸ προβάτων.

Isa 8:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Λάβε εἰς σεαυτὸν τόμον μέγαν, καὶ γράψον ἐν αὐτῷ διὰ γραφίδος ἀνθρώπου περὶ τοῦ Μαχὲρ-σαλὰλ-χὰς-βάζ·

Isa 8:2 Καὶ παρέλαβον εἰς ἐμαυτὸν πιστοὺς μάρτυρας, Οὐρίαν τὸν ἱερέα καὶ Ζαχαρίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεβερεχίου.

Isa 8:3 Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφήτισσαν, ἥτις συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μαχὲρσαλὰλχὰσβάζ

Isa 8:4 διότι πρὶν μάθῃ τὸ παιδίον νὰ προφέρῃ, Πάτερ μου καὶ μῆτέρ μου, τὰ πλούτη τῆς Δαμασκοῦ καὶ τὰ λάφυρα τῆς Σαμαρείας θέλουσι διαρπαχθῆ ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας.

Isa 8:5 Καὶ ἐλάλησεν ἔτι Κύριος πρὸς ἐμέ, λέγων,

Isa 8:6 Ἐπειδὴ ὁ λαὸς οὗτος ἀπέβαλε τὰ ὕδατα τοῦ Σιλωὰμ τὰ ῥέοντα ἡσύχως, καὶ χαίρει εἰς τὸν Ῥεσὶν καὶ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ῥεμαλία,

Isa 8:7 διὰ τοῦτο, ἰδού, ὁ Κύριος ἀναβιβάζει ἐπ' αὐτοὺς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ, τὰ δυνατὰ καὶ τὰ πολλά, τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας καὶ πᾶσαν τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ θέλει ὑπερβῆ πάντα τὰ αὐλάκια αὐτοῦ καὶ πλημμυρήσει πάσας τὰς ὄχθας αὐτοῦ

Isa 8:8 καὶ θέλει περάσει διὰ τοῦ Ἰούδα, θέλει πλημμυρήσει καὶ ὑπεραναβῆ, θέλει φθάσει μέχρι λαιμοῦ καὶ τὸ ἐξάπλωμα τῶν πτερύγων αὐτοῦ θέλει γεμίσει τὸ πλάτος τῆς γῆς σου, Ἐμμανουήλ.

Isa 8:9 Ἑνώθητε, λαοί, καὶ θέλετε κατακοπῆ· καὶ ἀκροάσθητε, πάντες οἱ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς· ζώσθητε, καὶ θέλετε κατακοπῆ· ζώσθητε, καὶ θέλετε κατακοπῆ.

Isa 8:10 Βουλεύθητε βουλήν, καὶ θέλει ματαιωθῆ· λαλήσατε λόγον, καὶ δὲν θέλει σταθῆ διότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Isa 8:11 Διότι οὕτως ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἐμὲ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ μὲ ἐδίδαξε νὰ μὴ περιπατῶ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ λαοῦ τούτου, λέγων,

Isa 8:12 Μὴ εἴπητε, Συνωμοσία, περὶ παντὸς ἐκείνου, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ λαὸς οὗτος θέλει εἰπεῖ, Συνωμοσία καὶ τὸν φόβον αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε μηδὲ τρομάξητε.

Isa 8:13 Τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων, αὐτὸν ἁγιάσατε καὶ αὐτὸς ἂς ἦναι ὁ φόβος σας καὶ αὐτὸς ἂς ἦναι ὁ τρόμος σας.

Isa 8:14 Καὶ θέλει εἶσθαι διὰ ἁγιαστήριον θέλει εἶσθαι ὅμως διὰ πέτραν προσκόμματος καὶ διὰ βράχον πτώσεως εἰς τοὺς δύο οἴκους τοῦ Ἰσραὴλ διὰ παγίδα καὶ διὰ βρόχον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ.

Isa 8:15 Καὶ πολλοὶ θέλουσι προσκόψει ἐπ' αὐτὰ καὶ πέσει καὶ συντριφθῆ καὶ παγιδευθῆ καὶ πιασθῆ.

Isa 8:16 Δέσον τὴν μαρτυρίαν, σφράγισον τὸν νόμον μεταξὺ τῶν μαθητῶν μου.

Isa 8:17 Ἐγὼ δὲ θέλω περιμείνει τὸν Κύριον, ὅστις κρύπτει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ ἐπ' αὐτὸν θέλω εἶσθαι πεποιθώς.

Isa 8:18 Ἰδού, ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, τὰ ὁποῖα μοὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος, διὰ σημεῖα καὶ τεράστια εἰς τὸν Ἰσραὴλ παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῷ ὄρει Σιών.

Isa 8:19 Καὶ ὅταν σᾶς εἴπωσιν, Ἐρωτήσατε τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας καὶ τοὺς νεκρομάντεις, τοὺς μορμυρίζοντας καὶ ψιθυρίζοντας, ἀποκρίθητε, Ὁ λαὸς δὲν θέλει ἐρωτήσει τὸν Θεὸν αὐτοῦ θέλει προστρέξει εἰς τοὺς νεκροὺς περὶ τῶν ζώντων

Isa 8:20 Εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τὴν μαρτυρίαν ἐὰν δὲν λαλῶσι κατὰ τὸν λόγον τοῦτον, βεβαίως δὲν εἶναι φῶς ἐν αὐτοῖς.

Isa 8:21 Καὶ θέλουσι περάσει δι' αὐτῆς τῆς γῆς σκληρῶς βεβαρημένοι καὶ λιμώττοντες καὶ ὅταν πεινάσωσι θέλουσιν ἀγανακτεῖ, καὶ θέλουσι κακολογεῖ τὸν βασιλέα αὐτῶν καὶ τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ θέλουσιν ἀναβλέψει εἰς τὰ ἄνω.

Isa 8:22 Ἔπειτα θέλουσιν ἐμβλέψει εἰς τὴν γῆν καὶ ἰδού, ταραχὴ καὶ σκότος, θάμβωμα ἀγωνίας καὶ θέλουσιν ἐξωσθῆ εἰς τὸ σκότος.

Isa 9:1 Δὲν θέλει εἶσθαι ὅμως τοιοῦτον θάμβωμα εἰς τὴν γῆν τὴν τεθλιμμένην· ἐν τοῖς προτέροις καιροῖς ἐξουθένωσε τὴν γῆν Ζαβουλὼν καὶ τὴν γῆν Νεφθαλείμ· ἐν δὲ τοῖς ὑστέροις ἔκαμεν ἔνδοξα τὰ μέρη τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὴν Γαλιλαίαν τῶν ἐθνῶν.

Isa 9:2 Ὁ λαὸς ὁ περιπατῶν ἐν τῷ σκότει εἶδε φῶς μέγα· εἰς τοὺς καθημένους ἐν γῇ σκιᾶς θανάτου, φῶς ἔλαμψεν ἐπ' αὐτούς.

Isa 9:3 Ἐπολλαπλασίασας τὸ ἔθνος, ηὔξησας εἰς αὐτὴν τὴν χαράν· χαίρουσιν ἔμπροσθέν σου κατὰ τὴν χαρὰν τοῦ θερισμοῦ, καθὼς ἀγάλλονται οἱ διαμεριζόμενοι τὰ λάφυρα.

Isa 9:4 Διότι σὺ συνέτριψας τὸν ζυγὸν τοῦ φορτίου αὐτοῦ καὶ τὴν ῥάβδον τοῦ ὤμου αὐτοῦ καὶ τὴν μάστιγα τοῦ καταδυναστεύοντος αὐτόν, καθὼς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Μαδιάμ.

Isa 9:5 Διότι πᾶσα περικνημὶς πολεμιστοῦ μαχομένου μετὰ θορύβου καὶ πᾶσα στολὴ κεκυλισμένη εἰς αἵματα θέλει εἶσθαι διὰ καῦσιν καὶ ὕλην πυρός.

Isa 9:6 Διότι παιδίον ἐγεννήθη εἰς ἡμᾶς, υἱὸς ἐδόθη εἰς ἡμᾶς· καὶ ἡ ἐξουσία θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει καλεσθῆ Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, Ἄρχων εἰρήνης.

Isa 9:7 Εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης δὲν θέλει εἶσθαι τέλος, ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, διὰ νὰ διατάξῃ αὐτὴν καὶ νὰ στερεώσῃ αὐτὴν ἐν κρίσει καὶ δικαιοσύνῃ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως αἰῶνος. Ὁ ζῆλος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων θέλει ἐκτελέσει τοῦτο.

Isa 9:8 Ὁ Κύριος ἀπέστειλε λόγον κατὰ τοῦ Ἰακὼβ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Isa 9:9 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει γνωρίσει τοῦτο, ὁ Ἐφραῒμ καὶ ὁ κάτοικος τῆς Σαμαρείας, οἵτινες λέγουσιν ὑπερηφάνως καὶ μὲ ἔπαρσιν καρδίας,

Isa 9:10 οἱ πλίνθοι ἔπεσον, πλὴν ἡμεῖς θέλομεν κτίσει μὲ πελεκητὰς πέτρας· αἱ συκομορέαι ἐκόπησαν, πλὴν ἡμεῖς θέλομεν ἀλλάξει αὐτὰς εἰς κέδρους.

Isa 9:11 Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος θέλει ἐξεγείρει τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ῥεσὶν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ συνενώσει τοὺς πολεμίους

αὐτοῦ·
Isa 9:12 τοὺς Συρίους ἔμπροσθεν καὶ τοὺς Φιλισταίους ὄπισθεν· καὶ θέλουσι καταφάγει τὸν Ἰσραὴλ μὲ ἀνοικτὸν στόμα. Ἐν πᾶσι τούτοις ὁ θυμὸς αὐτοῦ δὲν ἀπεστράφη, ἀλλ᾽ ἡ χεὶρ αὐτοῦ εἶναι ἔτι ἐξηπλωμένη.
Isa 9:13 Πλὴν ὁ λαὸς δὲν ἐπιστρέφει πρὸς τὸν πατάξαντα αὐτόν, οὐδὲ ἐκζητοῦσι τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων.
Isa 9:14 Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος θέλει ἐκκόψει ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐράν, κλάδον καὶ σπάρτον, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.
Isa 9:15 Ὁ πρεσβύτης καὶ ὁ ἔντιμος, αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλή· καὶ ὁ προφήτης ὅστις διδάσκει ψεύδη, αὐτὸς εἶναι ἡ οὐρά.
Isa 9:16 Διότι οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶσιν αὐτόν· καὶ οἱ μακαριζόμενοι ὑπ᾽ αὐτῶν ἀφανίζονται.
Isa 9:17 Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος δὲν θέλει εὐφρανθῇ εἰς τοὺς νεανίσκους αὐτῶν, οὐδὲ θέλει ἐλεήσει τοὺς ὀρφανοὺς καὶ τὰς χήρας αὐτῶν· ἐπειδὴ πάντες εἶναι ὑποκριταὶ καὶ κακοποιοί, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἀσεβῶς. Ἐν πᾶσι τούτοις ὁ θυμὸς αὐτοῦ δὲν ἀπεστράφη, ἀλλ᾽ ἡ χεὶρ αὐτοῦ εἶναι ἔτι ἐξηπλωμένη.
Isa 9:18 Διότι ἡ ἀνομία ἀφανίζει ὡς τὸ πῦρ, τὸ κατατρῶγον τοὺς τριβόλους καὶ τὰς ἀκάνθας καὶ τὸ φλέγον ἐν τοῖς πυκνοτάτοις τοῦ δάσους· καὶ αὐτὰ θέλουσιν ἀναβῇ εἰς στήλην περιτυλισσομένου καπνοῦ.
Isa 9:19 Ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων ἡ γῆ ἐσκοτίσθη, καὶ ὁ λαὸς θέλει εἶσθαι ὡς ὕλη πυρός· ἄνθρωπος δὲν θέλει ἐλεήσει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
Isa 9:20 Καὶ θέλει ἁρπάσει εἰς τὰ δεξιά, πλὴν θέλει πεινάσει· καὶ θέλει φάγει εἰς τὰ ἀριστερά, πλὴν δὲν θέλει χορτασθῇ· θέλουσι φάγει πᾶς ἄνθρωπος τὴν σάρκα τοῦ βραχίονος αὐτοῦ·
Isa 9:21 ὁ Μανασσῆς τὸν Ἐφραῒμ καὶ ὁ Ἐφραῒμ τὸν Μανασσῆν· καὶ αὐτοὶ ὁμοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἐναντίον τοῦ Ἰούδα. Ἐν πᾶσι τούτοις ὁ θυμὸς αὐτοῦ δὲν ἀπεστράφη, ἀλλ᾽ ἡ χεὶρ αὐτοῦ εἶναι ἔτι ἐξηπλωμένη.
Isa 10:1 Οὐαὶ εἰς τους ψηφίζοντας ψηφίσματα ἄδικα καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς τοὺς γράφοντας καταδυνάστευσιν·
Isa 10:2 διὰ νὰ στερήσωσι τὸν ἐνδεῆ ἀπὸ τῆς κρίσεως, καὶ διὰ νὰ ἁρπάσωσι τὸ δίκαιον τῶν πτωχῶν τοῦ λαοῦ μου, διὰ νὰ γείνωσι λάφυρον αὐτῶν αἱ χῆραι, καὶ νὰ γυμνώσωσι τοὺς ὀρφανούς.
Isa 10:3 Καὶ τί θέλετε κάμει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκέψεως καὶ ἐν τῷ ὀλέθρῳ ὅστις θέλει ἐλθεῖ μακρόθεν πρὸς τίνα θέλετε προστρέξει διὰ βοήθειαν καὶ ποῦ θέλετε ἀφήσει τὴν δόξαν σας,
Isa 10:4 εἰμὴ ὅτι θέλουσιν ὑποκύψει εἰς τὰ δεσμά, καὶ θέλουσι πέσει ὑποκάτω τῶν πεφονευμένων Ἐν πᾶσι τούτοις ὁ θυμὸς αὐτοῦ δὲν ἀπεστράφη, ἀλλ᾽ ἡ χεὶρ αὐτοῦ εἶναι ἔτι ἐξηπλωμένη.
Isa 10:5 Οὐαὶ εἰς τὸν Ἀσσύριον, τὴν ῥάβδον τοῦ θυμοῦ μου, ἂν καὶ ἡ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ μάστιξ ἦναι ἡ ὀργή μου.
Isa 10:6 Θέλω ἀποστείλει αὐτὸν ἐπὶ ἔθνος ὑποκριτικόν, καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν προσταγὴν κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ θυμοῦ μου, διὰ νὰ λαφυραγωγήσῃ λάφυρα καὶ νὰ λεηλατήσῃ λεηλασίαν καὶ νὰ καταπατήσῃ αὐτοὺς ὡς τὸν πηλὸν τῶν ὁδῶν.
Isa 10:7 Πλὴν αὐτὸς δὲν ἐννοεῖ οὕτως καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ δὲν διαλογίζεται οὕτως· ἀλλὰ τοῦτο φρονεῖ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, νὰ καταστρέψῃ καὶ νὰ ἐξολοθρεύσῃ ἔθνη οὐκ ὀλίγα.
Isa 10:8 Διότι λέγει, οἱ ἄρχοντές μου δὲν εἶναι πάντες βασιλεῖς
Isa 10:9 δὲν εἶναι ἡ Χαλάνη ὡς ἡ Χαρχεμίς δὲν εἶναι ἡ Αἱμὰθ ὡς ἡ Ἀρφὰδ δὲν εἶναι ἡ Σαμάρεια ὡς ἡ Δαμασκός
Isa 10:10 Καθὼς ἡ χεὶρ μου κατεκράτησε τὰ βασίλεια τῶν εἰδώλων, τῶν ὁποίων τὰ γλυπτὰ ἴσχυον μᾶλλον παρὰ τὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς Σαμαρείας,
Isa 10:11 δὲν θέλω κάμει, ὡς ἔκαμον εἰς τὴν Σαμάρειαν καὶ εἰς τὰ εἴδωλα αὐτῆς, οὕτω καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὰ εἴδωλα αὐτῆς
Isa 10:12 Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἐκτελέσῃ ἅπαν τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος Σιὼν καὶ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, θέλω παιδεύσει, λέγει, τὸν καρπὸν τῆς ἐπηρμένης καρδίας τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας καὶ τὴν ἀλαζονείαν τῶν ὑψηλῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
Isa 10:13 Διότι λέγει, Ἐν τῇ δυνάμει τῆς χειρὸς μου ἔκαμον τοῦτο καὶ διὰ τῆς σοφίας μου, ἐπειδὴ εἶμαι συνετός· καὶ μετέστησα τὰ ὅρια τῶν λαῶν καὶ διήρπασα τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν καὶ καθήρεσα, ὡς ἰσχυρός, τοὺς ἐν ὕψει καθημένους·
Isa 10:14 καὶ ἡ χεὶρ μου εὕρηκεν ὡς φωλεὰν τὰ πλούτη τῶν λαῶν· καὶ καθὼς συνάγει τις ᾠὰ ἀφειμένα, οὕτω συνήγαγον πᾶσαν τὴν γῆν ἐγώ· καὶ οὐδεὶς ἐκίνησε πτέρυγα ἢ ἤνοιξε στόμα ἢ ἐψιθύρισεν.
Isa 10:15 Ἤθελε καυχηθῇ ἡ ἀξίνη κατὰ τοῦ κόπτοντος δἰ αὐτῆς ἤθελε μεγαλαυχήσει τὸ πριόνιον κατὰ τοῦ κινοῦντος αὐτό ὡς ἐὰν ἤθελε κινηθῇ ἡ ῥάβδος κατὰ τῶν ὑψούντων αὐτήν, ὡς ἐὰν ἤθελεν ὑψώσει ἑαυτὴν ἡ βακτηρία ὡς μὴ οὖσα ξύλον.
Isa 10:16 Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλει ἀποστείλει εἰς τοὺς παχεῖς αὐτοῦ ἰσχνότητα· καὶ ὑπὸ τὴν δόξαν αὐτοῦ θέλει ἐξαφθῇ καῦσις, ὡς καῦσις πυρός.
Isa 10:17 Καὶ τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ θέλει γείνει πῦρ καὶ ὁ Ἅγιος αὐτοῦ φλόξ· καὶ θέλει καύσει καὶ καταφάγει τὰς ἀκάνθας αὐτοῦ καὶ τοὺς τριβόλους αὐτοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ·
Isa 10:18 καὶ θέλει ἀφανίσει τὴν δόξαν τοῦ δάσους αὐτοῦ καὶ τοῦ καρποφόρου ἀγροῦ αὐτοῦ ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκός· καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς ὅταν σημαιοφόρος λιποψυχῇ.
Isa 10:19 Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῶν δένδρων τοῦ δάσους αὐτοῦ θέλει εἶσθαι εὐάριθμον, ὥστε παιδίον νὰ καταγράψῃ αὐτά.
Isa 10:20 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ διασεσωσμένοι τοῦ οἴκου Ἰακὼβ δὲν θέλουσι πλέον ἐπιστηρίζεσθαι ἐπὶ τὸν πατάξαντα αὐτούς, ἀλλὰ θέλουσιν ἐπιστηρίζεσθαι ἐπὶ Κύριον, τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ, κατὰ ἀλήθειαν.
Isa 10:21 Τὸ ὑπόλοιπον θέλει ἐπιστρέψει, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰακώβ, πρὸς τὸν ἰσχυρὸν Θεόν.
Isa 10:22 Διότι ἂν καὶ ὁ λαὸς σου, Ἰσραήλ, ἦναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ὑπόλοιπον ἐξ αὐτῶν θέλει ἐπιστρέψει· ἡ

ἀποφασισθεῖσα κατανάλωσις θέλει συντελεσθῆ ἐν δικαιοσύνῃ.
Isa 10:23 Διότι Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων θέλει κάμει κατανάλωσιν, βεβαίως προσδιωρισμένην, ἐν μέσῳ πάσης τῆς γῆς·
Isa 10:24 διὰ τοῦτο, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων. Λαέ μου, ὅστις κατοικεῖς ἐν Σιών, μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τοῦ Ἀσσυρίου· θέλει σὲ πατάξει ἐν ῥάβδῳ καὶ θέλει σηκώσει τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐναντίον σου κατὰ τὸν τρόπον τῆς Αἰγύπτου·
Isa 10:25 διότι ἔτι ὀλίγον καὶ ἡ ὀργὴ θέλει παύσει· καὶ ὁ θυμός μου θέλει εἶσθαι εἰς ὄλεθρον ἐκείνων.
Isa 10:26 Καὶ ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει σηκώσει ἐπ' αὐτὸν μάστιγα, κατὰ τὴν πληγὴν τῆς Μαδιὰμ ἐν τῷ βράχῳ Ὠρήβ· καὶ καθὼς ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ὑψώθη ἐπὶ τὴν θάλασσαν, οὕτω θέλει ὑψώσει αὐτὴν κατὰ τὸν τρόπον τῆς Αἰγύπτου.
Isa 10:27 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὸ φορτίον αὐτοῦ θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τοῦ ὤμου σου καὶ ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου, καὶ ὁ ζυγὸς θέλει συντριφθῆ ἐξ αἰτίας τοῦ χρίσματος.
Isa 10:28 Αὐτὸς ἦλθεν εἰς Ἀϊάθ, ἐπέρασεν εἰς Μιγρών. Ἐν Μιχμὰς θέλει ἀποθέσει τὰ σκεύη αὐτοῦ·
Isa 10:29 διέβησαν τὸ πέρασμα· κατέλυσαν ἐν Γεβά· ἡ Ῥαμὰ ἐτρόμαξεν· ἡ Γαβαὰ τοῦ Σαοὺλ ἔφυγεν.
Isa 10:30 Ὕψωσον τὴν φωνήν σου, θυγάτηρ τῆς Γαλλείμ· κάμε αὐτήν, πτωχὴ Ἀναθώθ, νὰ ἀκουσθῇ ἐν Λαισά.
Isa 10:31 Ἡ Μαδμηνὰ μετετοπίσθη· οἱ κάτοικοι τῆς Γεβεὶμ ἔφυγον ὁμοῦ.
Isa 10:32 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει μείνει ἐν Νώβ, θέλει σείσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τοῦ ὄρους τῆς θυγατρὸς τῆς Σιών, κατὰ τοῦ λόφου τῆς Ἱερουσαλήμ.
Isa 10:33 Ἰδού, ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλει κόψει τοὺς κλάδους μετὰ κρότου τρομεροῦ· καὶ οἱ ὑψωμένοι θέλουσι συντριφθῆ καὶ οἱ ἐπηρμένοι θέλουσι ταπεινωθῆ.
Isa 10:34 Καὶ τὰ πυκνὰ τοῦ δάσους θέλει κόψει ἐν σιδήρῳ, καὶ ὁ Λίβανος θέλει πέσει δἰ ἰσχυροῦ.
Isa 11:1 Καὶ θέλει ἐξέλθει ῥάβδος ἐκ τοῦ κορμοῦ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ κλάδος θέλει ἀναβῆ ἐκ τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ·
Isa 11:2 καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου θέλει ἀναπαυθῆ ἐπ' αὐτόν, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ δυνάμεως, πνεῦμα γνώσεως καὶ φόβου τοῦ Κυρίου·
Isa 11:3 καὶ θέλει κάμει αὐτὸν ὀξύνουν εἰς τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ὥστε δὲν θέλει κρίνει κατὰ τὴν θεωρίαν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδὲ θέλει ἐλέγχει κατὰ τὴν ἀκρόασιν τῶν ὠτίων αὐτοῦ·
Isa 11:4 ἀλλ' ἐν δικαιοσύνῃ θέλει κρίνει τοὺς πτωχούς, καὶ ἐν εὐθύτητι θέλει ὑπερασπίζεσθαι τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς· καὶ θέλει πατάξει τὴν γῆν ἐν τῇ ῥάβδῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ διὰ τῆς πνοῆς τῶν χειλέων αὐτοῦ θέλει θανατόνει τὸν ἀσεβῆ.
Isa 11:5 Καὶ δικαιοσύνη θέλει εἶσθαι ἡ ζώνη τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ πίστις ἡ ζώνη τῶν πλευρῶν αὐτοῦ.
Isa 11:6 Καὶ ὁ λύκος θέλει συγκατοικεῖ μετὰ τοῦ ἀρνίου, καὶ λεοπάρδαλις θέλει ἀναπαύεσθαι μετὰ τοῦ ἐριφίου· καὶ ὁ μόσχος καὶ ὁ σκύμνος καὶ τὰ σιτευτὰ ὁμοῦ, καὶ μικρὸν παιδίον θέλει ὁδηγεῖ αὐτά.
Isa 11:7 Καὶ ἡ δάμαλις καὶ ἡ ἄρκτος θέλουσι συμβόσκεσθαι, τὰ τέκνα αὐτῶν θέλουσιν ἀναπαύεσθαι ὁμοῦ, καὶ ὁ λέων θέλει τρώγει ἄχυρον καθὼς ὁ βοῦς.
Isa 11:8 Καὶ τὸ θηλάζον παιδίον θέλει παίζει εἰς τὴν τρύπαν τῆς ἀσπίδος, καὶ τὸ ἀπογεγαλακτισμένον παιδίον θέλει βάλλει τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὴν φωλεὰν τοῦ βασιλίσκου.
Isa 11:9 Δὲν θέλουσι κακοποιεῖ οὐδὲ φθείρει ἐν ὅλῳ τῷ ἁγίῳ μου ὄρει· διότι ἡ γῆ θέλει εἶσθαι πλήρης τῆς γνώσεως τοῦ Κυρίου, καθὼς τὰ ὕδατα σκεπάζουσι τὴν θάλασσαν.
Isa 11:10 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πρὸς τὴν ῥίζαν τοῦ Ἰεσσαί, ἥτις θέλει ἵστασθαι σημαία τῶν λαῶν, πρὸς αὐτὸν θέλουσι προστρέξει τὰ ἔθνη, καὶ ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ θέλει εἶσθαι δόξα.
Isa 11:11 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος θέλει βάλει τὴν χεῖρα αὐτοῦ πάλιν δευτέραν φορὰν διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει μείνει, ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας καὶ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τοῦ Παθρὼς καὶ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας καὶ ἀπὸ τοῦ Ἐλὰμ καὶ ἀπὸ τοῦ Σενναὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ Αἱμὰθ καὶ ἀπὸ τῶν νήσων τῆς θαλάσσης.
Isa 11:12 Καὶ θέλει ὑψώσει σημαίαν εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλει συνάξει τοὺς ἀπερριμμένους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ συναθροίσει τοὺς διεσκορπισμένους τοῦ Ἰούδα ἀπὸ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς γῆς.
Isa 11:13 Καὶ ὁ φθόνος τοῦ Ἐφραῒμ θέλει ἀφαιρεθῆ, καὶ οἱ ἐχθρευόμενοι τοῦ Ἰούδα θέλουσιν ἀποκοπῆ· ὁ Ἐφραῒμ δὲν θέλει φθονεῖ τὸν Ἰούδαν καὶ ὁ Ἰούδας δὲν θέλει θλίβει τὸν Ἐφραΐμ.
Isa 11:14 Ἀλλὰ θέλουσιν ὁρμήσει ἐπὶ τὰ ὅρια τῶν Φιλισταίων πρὸς τὴν δύσιν· θέλουσι λεηλατήσει καὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀνατολῆς πάντας ὁμοῦ· θέλουσι βάλει τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐπὶ τὸν Ἐδὼμ καὶ Μωάβ· καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν θέλουσιν ὑποταχθῆ εἰς αὐτούς.
Isa 11:15 Καὶ ὁ Κύριος θέλει καταξηράνει τὴν γλῶσσαν τῆς Αἰγυπτιακῆς θαλάσσης· καὶ διὰ τοῦ βιαίου αὐτοῦ ἀνέμου θέλει σείσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ θέλει πατάξει αὐτὸν εἰς ἑπτὰ ῥεύματα, καὶ θέλει κάμει νὰ διαβαίνωσι μὲ ὑποδήματα.
Isa 11:16 Καὶ θέλει εἶσθαι ὁδὸς πλατεῖα εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει μείνει, ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας· ὡς ἦτο εἰς τὸν Ἰσραήλ, καθ' ἣν ἡμέραν ἀνέβη ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
Isa 12:1 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλεις εἰπεῖ, Κύριε, θέλω σὲ δοξολογήσει· διότι ἂν καὶ ὠργίσθης ἐναντίον μου, ἐστράφη ὁ θυμός σου καὶ μὲ παρηγόρησας.
Isa 12:2 Ἰδού, ὁ Θεὸς εἶναι ἡ σωτηρία μου· θέλω θαρρεῖ καὶ δὲν θέλω φοβεῖσθαι· διότι Κύριος ὁ Θεὸς εἶναι ἡ δύναμίς μου καὶ τὸ ᾆσμα· καὶ ἐστάθη ἡ σωτηρία μου.
Isa 12:3 Καὶ ἐν εὐφροσύνῃ θέλετε ἀντλήσει ὕδωρ ἐκ τῶν πηγῶν τῆς σωτηρίας.

Isa 12:4 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλετε εἰπεῖ, Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κάμετε γνωστὰ εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἔργα αὐτοῦ, μνημονεύετε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Isa 12:5 Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον· διότι ἔκαμεν ὑψηλά· γνωστὸν εἶναι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.
Isa 12:6 Ἀγάλλου καὶ εὐφραίνου, κάτοικε τῆς Σιών· διότι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι μέγας ἐν τῷ μέσῳ σου.
Isa 13:1 Ἡ κατὰ Βαβυλῶνος ὅρασις, τὴν ὁποίαν εἶδεν Ἡσαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς.
Isa 13:2 Σηκώσατε σημαίαν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ὑψηλόν, ὑψώσατε τὴν φωνὴν πρὸς αὐτούς, σείσατε τὴν χεῖρα διὰ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰς πύλας τῶν ἀρχόντων.
Isa 13:3 Ἐγὼ προσέταξα τοὺς διωρισμένους μου, μάλιστα ἔκραξα τοὺς δυνατούς μου, διὰ νὰ ἐκτελέσωσι τὸν θυμόν μου, τοὺς χαίροντας εἰς τὴν δόξαν μου.
Isa 13:4 Φωνὴ πλήθους ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς μεγάλου λαοῦ· θορυβώδης φωνὴ τῶν βασιλείων τῶν ἐθνῶν συνηγμένων· ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐπισκέπτεται τὸ στράτευμα τῆς μάχης.
Isa 13:5 Ἔρχονται ἀπὸ γῆς μακρᾶς, ἐκ τῶν περάτων τοῦ οὐρανοῦ, ὁ Κύριος καὶ τὰ ὅπλα τῆς ἀγανακτήσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀφανίσωσι πᾶσαν τὴν γῆν.
Isa 13:6 Ὀλολύζετε, διότι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἐπλησίασε· θέλει ἐλθεῖ ὡς ὄλεθρος ἀπὸ τοῦ Παντοδυνάμου.
Isa 13:7 Διὰ τοῦτο πᾶσαι αἱ χεῖρες θέλουσιν ἐκλυθῆ, καὶ πᾶσα καρδία ἀνθρώπου θέλει διαλυθῆ.
Isa 13:8 Καὶ θέλουσι τρομάξει· πόνοι καὶ θλίψεις θέλουσι κατακυριεύσει αὐτούς· θέλουσιν εἶσθαι ἐν πόνῳ, ὡς τίκτουσα· θέλουσι μείνει ἐκστατικοὶ ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον· τὰ πρόσωπα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι πεφλογισμένα.
Isa 13:9 Ἰδού, ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἔρχεται, σκληρὰ καὶ πλήρης θυμοῦ καὶ ὀργῆς φλογερᾶς, διὰ νὰ καταστήσῃ τὴν γῆν ἔρημον· καὶ θέλει ἐξαλείψει ἀπ' αὐτῆς τοὺς ἁμαρτωλοὺς αὐτῆς.
Isa 13:10 Διότι τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἀστερισμοὶ αὐτοῦ δὲν θέλουσι δώσει τὸ φῶς αὐτῶν· ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῆ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει ἐκπέμψει τὸ φῶς αὐτῆς.
Isa 13:11 Καὶ θέλω παιδεύσει τὸν κόσμον διὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀσεβεῖς διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ θέλω παύσει τὴν μεγαλαυχίαν τῶν ὑπερηφάνων καὶ ταπεινώσει τὴν ὑψηλοφροσύνην τῶν φοβερῶν.
Isa 13:12 Θέλω καταστήσει ἄνθρωπον πολυτιμότερον ὑπὲρ χρυσίον καθαρόν· μάλιστα ἄνθρωπον ὑπὲρ τὸ χρυσίον τοῦ Ὀφείρ.
Isa 13:13 Διὰ τοῦτο θέλω ταράξει τοὺς οὐρανούς, καὶ ἡ γῆ θέλει σεισθῆ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐν τῷ θυμῷ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς φλογερᾶς ὀργῆς αὐτοῦ.
Isa 13:14 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς δορκάδιον κυνηγούμενον καὶ ὡς πρόβατον ἐγκαταλελειμμένον· θέλουσι στρέφεσθαι ἕκαστος πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ θέλουσι φεύγει ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
Isa 13:15 Πᾶς ὁ εὑρεθεὶς θέλει διαπερασθῆ· καὶ πάντες οἱ συνηθροισμένοι θέλουσι πέσει διὰ μαχαίρας.
Isa 13:16 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν θέλουσι συντριφθῆ ἔμπροσθεν αὐτῶν· αἱ οἰκίαι αὐτῶν θέλουσι λεηλατηθῆ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν θέλουσι βιασθῆ.
Isa 13:17 Ἰδού, θέλω ἐπεγείρει τοὺς Μήδους ἐναντίον αὐτῶν, οἵτινες δὲν θέλουσι συλλογισθῆ ἀργύριον· καὶ εἰς τὸ χρυσίον, δὲν θέλουσιν ἠδυνθῆ εἰς αὐτό·
Isa 13:18 ἀλλὰ τὰ τόξα αὐτῶν θέλουσι συντρίψει τοὺς νεανίσκους· καὶ δὲν θέλουσιν ἐλεήσει τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας· ὁ ὀφθαλμὸς αὐτῶν δὲν θέλει φεισθῆ παιδία.
Isa 13:19 Καὶ ἡ Βαβυλών, ἡ δόξα τῶν βασιλείων, τὸ ἔνδοξον καύχημα τῶν Χαλδαίων, θέλει εἶσθαι ὡς ὅτε κατέστρεψεν ὁ Θεὸς τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα·
Isa 13:20 οὐδέποτε θέλει κατοικηθῆ οὐδὲ θέλει κατασκηνωθῆ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς· οὔτε Ἄραβες θέλουσι στήσει τὰς σκηνὰς αὐτῶν ἐκεῖ, οὔτε ποιμένες θέλουσιν ἀναπαύεσθαι ἐκεῖ·
Isa 13:21 ἀλλὰ θηρία θέλουσιν ἀναπαύεσθαι ἐκεῖ· καὶ αἱ οἰκίαι αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι πλήρεις ὀλολυζόντων ζώων· καὶ στρουθοκάμηλοι θέλουσι κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ σάτυροι θέλουσι χορεύει ἐκεῖ·
Isa 13:22 καὶ οἱ αἴλουροι θέλουσι φωνάζει ἐν ταῖς ἠρημωμέναις οἰκίαις αὐτῶν καὶ θῶες ἐν τοῖς παλατίοις τῆς τρυφῆς· καὶ ὁ καιρὸς αὐτῆς πλησιάζει νὰ ἔλθῃ, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῆς δὲν θέλουσιν ἐπιμακρυνθῆ.
Isa 14:1 Διότι ὁ Κύριος θέλει ἐλεήσει τὸν Ἰακώβ, καὶ θέλει ἔτι ἐκλέξει τὸν Ἰσραὴλ καὶ καταστήσει αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ οἱ ξένοι θέλουσιν ἑνωθῆ μετ' αὐτῶν καὶ θέλουσι προσκολληθῆ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ.
Isa 14:2 Καὶ οἱ λαοὶ θέλουσι λάβει αὐτοὺς καὶ φέρει αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον αὐτῶν· καὶ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ θέλει κληρονομήσει αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τοῦ Κυρίου διὰ δούλους καὶ δούλας· καὶ θέλουσιν εἶσθαι αἰχμάλωτοι αὐτῶν οἱ αἰχμαλωτίσαντες αὐτούς, καὶ θέλουσι γείνει κύριοι τῶν καταθλιβόντων αὐτούς.
Isa 14:3 Καὶ καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Κύριος θέλει σὲ ἀναπαύσει ἀπὸ τῆς θλίψεώς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου καὶ ἀπὸ τῆς σκληρᾶς δουλείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσο καταδεδουλωμένος,
Isa 14:4 θέλεις μεταχειρισθῆ τὴν παροιμίαν ταύτην κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, λέγων, Πῶς ἐπαύθη ὁ καταδυνάστης· πῶς ἐπαύθη ἡ φορολόγος τοῦ χρυσίου.
Isa 14:5 Ὁ Κύριος συνέτριψε τὴν ῥάβδον τῶν ἀσεβῶν, τὸ σκῆπτρον τῶν δυναστῶν.
Isa 14:6 Ὁ πατάσσων ἐν θυμῷ τὸν λαὸν μὲ ἀκατάπαυστον κτύπημα, ὁ δεσπόζων ἐν ὀργῇ ἐπὶ τὰ ἔθνη, καταδιώκεται, καὶ οὐδεὶς ὁ κωλύων.
Isa 14:7 Πᾶσα ἡ γῆ ἀναπαύεται, ἡσυχάζει· ἐκφωνοῦσιν ᾄσματα ἀγαλλιάσεως.
Isa 14:8 Χαίρουσιν ἐπὶ σὲ καὶ αἱ ἔλατοι, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, λέγουσαι, Ἀφοῦ σὺ ἐκοιμήθης, δενδροτόμος δὲν ἀνέβη

ἐφ ἡμᾶς.
Isa 14:9 Ὁ ᾅδης κάτωθεν ἐκινήθη διὰ σέ, διὰ νὰ ἀπαντήσῃ τὴν ἔλευσίν σου· διὰ σὲ ἐξήγειρε τοὺς νεκρούς, πάντας τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς· ἐσήκωσεν ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν.
Isa 14:10 Πάντες οὗτοι θέλουσιν ἀποκριθῇ καὶ εἰπεῖ πρὸς σέ, Καὶ σὺ ἔγεινες ἀδύνατος, καθὼς ἡμεῖς κατεστάθης ὅμοιος ἡμῶν
Isa 14:11 Ἡ μεγαλαυχία σου κατηνέχθη εἰς τὸν τάφον καὶ ὁ θόρυβος τῶν μουσικῶν σου ὀργάνων· ὁ σκώληξ εἶναι ἐστρωμένος ὑποκάτω σου καὶ οἱ σκώληκες σὲ σκεπάζουσι·
Isa 14:12 πῶς ἔπεσες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ἑωσφόρε, υἱὲ τῆς αὐγῆς· συνετρίφθης κατὰ γῆς, σὺ ὁ καταπατῶν τὰ ἔθνη.
Isa 14:13 Σὺ δὲ ἔλεγες ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Θέλω ἀναβῆ εἰς τὸν οὐρανόν, θέλω ὑψώσει τὸν θρόνον μου ὑπεράνω τῶν ἄστρων τοῦ Θεοῦ· καὶ θέλω καθήσει ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς συνάξεως, πρὸς τὰ μέρη τοῦ βορρᾶ·
Isa 14:14 θέλω ἀναβῆ ἐπὶ τὰ ὕψη τῶν νεφελῶν· θέλω εἶσθαι ὅμοιος τοῦ Ὑψίστου.
Isa 14:15 Εἰς τὸν ᾅδην ὅμως θέλεις καταβῆ, εἰς τὰ βάθη τοῦ λάκκου.
Isa 14:16 Οἱ βλέποντές σε θέλουσιν ἐνατενίσει πρὸς σέ, θέλουσι σὲ παρατηρεῖ, λέγοντες, οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ποιῶν τὴν γῆν νὰ τρέμῃ, ὁ σείων τὰ βασίλεια
Isa 14:17 Ὁ ἐρημόνων τὴν οἰκουμένην καὶ καταστρέφων τὰς πόλεις αὐτῆς ὁ μὴ ἀπολύων εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν τοὺς δεσμίους αὐτοῦ
Isa 14:18 Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν, πάντες ἀναπαύονται ἐν δόξῃ, ἕκαστος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ·
Isa 14:19 σὺ δὲ ἀπερρίφθης τοῦ τάφου σου ὡς κλάδος βδελυκτός, ἱμάτιον κεκεντημένων, πεφονευμένων ἐν μαχαίρᾳ , καταβαινόντων εἰς τὰς πέτρας τοῦ λάκκου· ὡς πτῶμα καταπατούμενον.
Isa 14:20 Δὲν θέλεις ἑνωθῆ μετ' αὐτῶν εἰς ἐνταφιασμόν, διότι ἠφάνισας τὴν γῆν σου, ἐφόνευσας τὸν λαόν σου· τὸ σπέρμα τῶν κακοποιῶν οὐδέποτε θέλει ὀνομασθῆ.
Isa 14:21 Ἑτοιμάσατε σφαγὴν εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων αὐτῶν, διὰ νὰ μή σηκωθῶσι καὶ κληρονομήσωσι τὴν γῆν, καὶ γεμίσωσι τὸ πρόσωπον τῆς οἰκουμένης ἀπὸ πόλεων.
Isa 14:22 Διότι θέλω σηκωθῆ ἐναντίον αὐτῶν, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· καὶ θέλω ἐξαλείψει ἀπὸ τῆς Βαβυλῶνος τὸ ὄνομα καὶ τὸ ὑπόλοιπον καὶ υἱὸν καὶ ἔκγονον, λέγει Κύριος.
Isa 14:23 Καὶ θέλω καταστήσει αὐτὴν κληρονομίαν ἐχίνων καὶ λίμνας ὑδάτων· καὶ θέλω σαρώσει αὐτὴν μὲ τὸ σάρωθρον τῆς ἀπωλείας, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Isa 14:24 Ὤμοσεν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, λέγων, Ἐξάπαντος καθὼς ἐβουλεύθην, οὕτω θέλει γείνει· καὶ καθὼς ἀπεφάσισα, οὕτω θέλει μείνει,
Isa 14:25 νὰ συντρίψω τὸν Ἀσσύριον ἐν τῇ γῇ μου καὶ νὰ καταπατήσω αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων μου· τότε ὁ ζυγὸς αὐτοῦ θέλει σηκωθῆ ἀπ' αὐτῶν καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τῶν ὤμων αὐτῶν.
Isa 14:26 Αὕτη εἶναι ἡ βουλὴ ἡ βεβουλευμένη καθ' ὅλης τῆς γῆς· καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ἐξηπλωμένη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.
Isa 14:27 Διότι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἀπεφάσισε καὶ τίς θέλει ἀναιρέσει καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐξηπλώθη καὶ τίς θέλει ἀποστρέψει αὐτήν
Isa 14:28 Ἐν τῷ ἔτει, καθ' ὃ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ, ἔγεινεν αὕτη ἡ ὅρασις.
Isa 14:29 Μὴ χαῖρε, Παλαιστίνη πᾶσα, διότι συνετρίφθη ἡ ῥάβδος τοῦ πατάξαντός σε· ἐπειδὴ ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ ὄφεως θέλει ἐξέλθει βασιλίσκος, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι φλογερὸς πετώμενος ὄφις.
Isa 14:30 Καὶ οἱ πρωτότοκοι τοῦ πτωχοῦ θέλουσι τραφῆ καὶ οἱ ἐνδεεῖς θέλουσιν ἀναπαύεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ· καὶ θέλω θανατώσει τὴν ῥίζαν σου μὲ πεῖναν, καὶ θέλω φονεύσει τὸ ὑπόλοιπόν σου.
Isa 14:31 Ὀλόλυζε, πύλη· βόα, πόλις· ἐχάθης, Παλαιστίνη πᾶσα· διότι ἔρχεται καπνὸς ἀπὸ βορρᾶ, καὶ οὐδὲ εἷς θέλει λείψει ἀπὸ τῆς ἐκστρατεύσεως αὐτοῦ ἐν τοῖς ὡρισμένοις καιροῖς.
Isa 14:32 Καὶ τίς ἀπόκρισις θέλει δοθῆ εἰς τοὺς πρέσβεις τῶν ἐθνῶν Ὅτι ὁ Κύριος ἐθεμελίωσε τὴν Σιών, καὶ ἐπ' αὐτὴν θέλουσιν ἐλπίζει οἱ πτωχοὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Isa 15:1 Ἡ κατὰ Μωὰβ ὅρασις. Ἐπειδὴ ἡ Ἄρ Μωὰβ ἐπορθήθη τὴν νύκτα καὶ ἠφανίσθη· ἐπειδὴ ἡ Κὶρ Μωὰβ ἐπορθήθη τὴν νύχτα καὶ ἠφανίσθη·
Isa 15:2 ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον καὶ εἰς Δαιβών, τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, διὰ νὰ κλαύσῃ· ὁ Μωὰβ θέλει ὀλολύξει διὰ τὴν Νεβώ, καὶ διὰ τὴν Μεδεβά· πᾶσαι αἱ κεφαλαὶ θέλουσι φαλακρωθῆ, πᾶν γένειον θέλει ξυρισθῆ.
Isa 15:3 Ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι περιεζωσμένοι σάκκους· ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν πάντες θέλουσιν ὀλολύξει μετὰ κλαυθμοῦ μεγάλου.
Isa 15:4 Καὶ ἡ Εσεβὼν θέλει βοᾷ, καὶ ἡ Ἐλεαλή· ἡ βοὴ αὐτῶν θέλει ἀκουσθῆ ἕως Ἰασσά· διὰ τοῦτο οἱ ὁπλοφόροι ἄνδρες τοῦ Μωὰβ θέλουσιν ὀλολύξει· ἡ ψυχὴ αὐτῶν θέλει ὀλολύξει δί αὐτούς.
Isa 15:5 Ἡ καρδία μου θέλει ἀναβοήσει διὰ τὸν Μωάβ· οἱ φυγάδες αὐτοῦ θέλουσι τρέξει ἕως Σηγὼρ ὡς τριετὴς δάμαλις· διότι κλαίοντες θέλουσιν ἀναβῆ διὰ τῆς ἀναβάσεως τῆς Λουείθ· διότι ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ὀροναῒμ θέλουσιν ὑψώσει φωνὴν ἐξολοθρευμοῦ·
Isa 15:6 διότι τὰ ὕδατα τῆς Νιμρεὶμ θέλουσιν ἐκλείψει· διότι ὁ χόρτος ἐξηράνθη, ἡ χλόη ἐξέλιπε, δὲν ὑπάρχει οὐδὲν χλωρόν·
Isa 15:7 διὰ τοῦτο ἡ ἀφθονία, τὴν ὁποίαν συνῆξαν, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπεταμίευσαν, θέλει φερθῆ εἰς τὴν κοιλάδα τῶν ἰτεῶν.

Isa 15:8 Διότι ἡ φωνὴ ἔφθασε κύκλῳ εἰς τὰ ὅρια τοῦ Μωάβ· ὁ ὀλολυγμὸς αὐτῆς ἕως Ἐγλαΐμ, καὶ ὁ ὀλολυγμὸς αὐτῆς εἰς Βὴραϊλείμ.
Isa 15:9 Διότι τὰ ὕδατα τῆς Δειμὼν θέλουσι γεμισθῆ αἵματος· διότι θέλω ἐπιφέρει ἔτι δεινὰ ἐπὶ Δειμών, λέοντας ἐπὶ τὸν διασωθέντα ἐκ τοῦ Μωὰβ καὶ ἐπὶ τὰ ὑπόλοιπα τοῦ τόπου.
Isa 16:1 Ἀποστείλατε τὸ ἀρνίον πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς γῆς, ἀπὸ Σελὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς τὸ ὄρος τῆς θυγατρὸς τῆς Σιών.
Isa 16:2 Διότι ὡς πτηνὸν πλανώμενον, ἀπὸ τῆς φωλεᾶς αὐτοῦ δεδιωγμένον, οὕτως αἱ θυγατέρες τοῦ Μωὰβ θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὰς διαβάσεις τοῦ Ἀρνών.
Isa 16:3 Βουλεύου, ἐκτέλεσον τὸ δίκαιον· ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡμέρας κάμε τὴν σκιάν σου ὡς νύκτα· κρύψον τοὺς διωκομένους· μὴ φανερώσῃς τὸν περιπλανώμενον.
Isa 16:4 Οἱ δεδιωγμένοι μου ἂς παροικήσωσι παρὰ σοί, Μωάβ· γενοῦ εἰς αὐτοὺς σκέπη ἀπὸ προσώπου τοῦ πορθητοῦ· διότι ὁ ἁρπακτὴρ ἐτελείωσεν, ὁ πορθητὴς ἔπαυσεν, οἱ καταδυνάσται ἐξωλοθρεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς.
Isa 16:5 Καὶ μετὰ ἐλέους θέλει συστοθῆ ὁ θρόνος, καὶ ἐπ' αὐτὸν θέλει καθήσει ἐν ἀληθείᾳ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Δαβίδ, ὁ κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίσιν καὶ σπεύδων δικαιοσύνην.
Isa 16:6 Ἠκούσαμεν τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ Μωάβ, εἶναι λίαν ὑπερήφανος· τὴν ὑψηλοφροσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτοῦ καὶ τὴν μανίαν αὐτοῦ· τὰ ψεύδη αὐτοῦ θέλουσι ματαιωθῆ.
Isa 16:7 Διὰ τοῦτο ὁ Μωὰβ θέλει ὀλολύξει· πάντες θέλουσιν ὀλολύξει διὰ τὸν Μωάβ· θέλετε θρηνολογήσει διὰ τὰ θεμέλια τῆς Κὶράρεσέθ· ἐκτυπήθησαν βεβαίως.
Isa 16:8 Διότι αἱ πεδιάδες τῆς Ἐσεβὼν εἶναι ἠτονημέναι καὶ ἡ ἄμπελος τῆς Σιβμά· οἱ κύριοι τῶν ἐθνῶν κατεσύντριψαν τὰ καλήτερα αὐτῆς φυτά, τὰ ὁποῖα ἤρχοντο ἕως τῆς Ἰαζήρ, καὶ περιεπλανῶντο διὰ τῆς ἐρήμου· οἱ κλάδοι αὐτῆς ἦσαν ἐξηπλωμένοι, διέβαινον τὴν θάλασσαν.
Isa 16:9 Διὰ τοῦτο μετὰ κλαυθμοῦ τῆς Ἰαζὴρ θέλω κλαύσει τὴν ἄμπελον τῆς Σιβμὰ θέλω σὲ βρέξει μὲ τὰ δάκρυά μου, Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλή· διότι ἐπὶ τοὺς θερινοὺς καρποὺς σου καὶ ἐπὶ τὸν θερισμόν σου ἐπέπεσεν ἀλαλαγμός.
Isa 16:10 Καὶ ἀφῃρέθη ἡ εὐφροσύνη καὶ ἡ ἀγαλλίασις ἀπὸ τῆς καρποφόρου πεδιάδος· καὶ εἰς τοὺς ἀμπελῶνάς σου δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλέον ᾄσματα οὐδὲ φωναὶ ἀγαλλιάσεως· οἱ ληνοπάται δὲν θέλουσι πατεῖ οἶνον ἐν τοῖς ληνοῖς· ἐγὼ κατέπαυσα τὸν ἀλαλαγμὸν τοῦ τρυγητοῦ.
Isa 16:11 Ὅθεν τὰ ἐντόσθιά μου θέλουσιν ἠχήσει ὡς κιθάρα διὰ τὸν Μωάβ, καὶ τὰ ἐσωτερικά μου διὰ τὴν Κὶρἄρες.
Isa 16:12 Καὶ ὁ Μωάβ, ὅταν φανῇ ὅτι ἀπέκαμεν ἐπὶ τοὺς βωμοὺς αὐτοῦ, θέλει εἰσέλθει εἰς τὸ ἁγιαστήριον αὐτοῦ διὰ νὰ προσευχηθῇ· πλὴν δὲν θέλει ἐπιτύχει.
Isa 16:13 Οὗτος εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἔκτοτε ἐλάλησε Κύριος περὶ τοῦ Μωάβ.
Isa 16:14 Τώρα δὲ ὁ Κύριος ἐλάλησε λέγων, Εἰς τρία ἔτη, ὡς εἶναι τὰ ἔτη τοῦ μισθωτοῦ, ἡ δόξα τοῦ Μωὰβ θέλει καταφρονηθῆ μεθ' ὅλου τοῦ μεγάλου πλήθους αὐτοῦ· καὶ τὸ ὑπόλοιπον θέλει εἶσθαι πολὺ ὀλίγον καὶ ἀδύνατον.
Isa 17:1 Ἡ κατὰ Δαμασκοῦ ὅρασις. Ἰδού, ἡ Δαμασκὸς πεπαυμένη τοῦ νὰ ἦναι πόλις, καὶ θέλει εἶσθαι σωρὸς ἐρειπίων.
Isa 17:2 Αἱ πόλεις τῆς Ἀροὴρ ἐγκατελείφθησαν· θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὰ ποίμνια, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἀναπαύεσθαι ἐκεῖ, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ φοβίζων.
Isa 17:3 Καὶ θέλει ἐκλείψει ἀπὸ τοῦ Ἐφραΐμ ἡ βοήθεια καὶ τὸ βασίλειον ἀπὸ τῆς Δαμασκοῦ, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Συρίας θέλει γείνει ὡς ἡ δόξα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Isa 17:4 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ δόξα τοῦ Ἰακὼβ θέλει σμικρυνθῆ καὶ τὸ πάχος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ θέλει ἰσχνωθῆ.
Isa 17:5 Καὶ θέλει εἶσθαι, ὡς ὅταν ὁ θεριστὴς συνάγῃ τὸν σῖτον καὶ θερίζῃ τὰ ἀστάχυα διὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· καὶ θέλει εἶσθαι ὡς ὁ συνάγων ἀστάχυα ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαείμ.
Isa 17:6 Θέλουσιν ὅμως μείνει ἐν αὐτῇ ῥῶγες, ὡς ἐν τῷ τιναγμῷ τῆς ἐλαίας, δύο τρεῖς ἐλαῖαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὑψηλοτέρων κλάδων, τέσσαρες πέντε ἐπὶ τῶν μακροτέρων αὐτῆς καρποφόρων κλάδων, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.
Isa 17:7 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἄνθρωπος θέλει ἀναβλέψει πρὸς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἐνατενίσει πρὸς τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ.
Isa 17:8 Καὶ δὲν θέλει ἀναβλέψει πρὸς τοὺς βωμούς, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει σεβασθῆ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμον οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ, οὔτε τὰ ἄλση οὔτε τὰ εἴδωλα.
Isa 17:9 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ αἱ ὀχυραὶ πόλεις αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἐγκαταλελειμμένος κλάδος καὶ ἀκρότατον κλωνάριον, τὸ ὁποῖον ἀφῆκαν ἐξ αἰτίας τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ θέλει εἶσθαι ἐρήμωσις.
Isa 17:10 Ἐπειδὴ ἐλησμόνησας τὸν Θεὸν τῆς σωτηρίας σου καὶ δὲν ἐνεθυμήθης τὸν βράχον τῆς δυνάμεώς σου, διὰ τοῦτο θέλεις φυτεύσει εὐάρεστα φυτά, καὶ θέλεις κάμει τὴν ἐμφύτευσιν μὲ ξένα βλαστήματα·
Isa 17:11 τὴν ἡμέραν θέλεις κάμει τὸ φυτόν σου νὰ αὐξηθῇ, καὶ τὸ πρωῒ θέλεις κάμει τὸν σπόρον σου νὰ ἀνθήσῃ πλὴν τὸ θέρος θέλει διαρπαχθῆ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀπηλπισμένης θλίψεως.
Isa 17:12 Οὐαὶ εἰς τὸ πλῆθος πολλῶν λαῶν, οἵτινες κάμνουσι ταραχὴν ὡς τὴν ταραχὴν τῶν θαλασσῶν· καὶ εἰς τὸν θόρυβον τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα θορυβοῦσιν ὡς θόρυβον ὑδάτων πολλῶν.
Isa 17:13 Τὰ ἔθνη θέλουσι θορυβήσει ὡς θόρυβον ὑδάτων πολλῶν· ἀλλ' ὁ Θεὸς θέλει ἐλέγξει αὐτά, καὶ θέλουσι φύγει μακρὰν καὶ θέλουσιν ἐκδιωχθῆ, ὡς τὸ ἄχυρον τῶν βουνῶν ἔμπροσθεν τοῦ ἀνέμου καὶ ὡς κονιορτὸς ἔμπροσθεν τοῦ ἀνεμοστροβίλου.
Isa 17:14 Πρὸς τὸ ἑσπέρας, ἰδού, ταραχή· καὶ πρὶν τῆς αὐγῆς δὲν ὑπάρχει. Αὕτη εἶναι ἡ μερὶς τῶν λεηλατούντων ἡμᾶς καὶ ὁ κλῆρος τῶν διαρπαζόντων ἡμᾶς.

Isa 18:1 Οὐαί, γῆ σκιάζουσα διὰ τῶν πτερύγων, ἡ πέραν τῶν ποταμῶν τῆς Αἰθιοπίας,
Isa 18:2 ἡ ἐξαποστέλλουσα πρέσβεις διὰ θαλάσσης καὶ μὲ πλοῖα σπάρτινα ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ὑπάγετε, ταχύδρομοι ἀγγελιαφόροι, πρὸς ἔθνος διηρπαγμένον καὶ κατεσπαραγμένον, πρὸς λαὸν τρομερὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἕως τῆς σήμερον, ἔθνος μεμετρημένον καὶ καταπεπατημένον, τοῦ ὁποίου τὴν γῆν διήρπασαν οἱ ποταμοί.
Isa 18:3 Πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ κόσμου καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, βλέπετε, ὅταν ὑψωθῇ σημαία ἐπὶ τὰ ὄρη· καὶ ἀκούσατε, ὅταν ἐκπεμφθῇ φωνὴ σάλπιγγος.
Isa 18:4 Διότι οὕτως εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ· Θέλω ἡσυχάσει καὶ θέλω ἐπιβλέψει εἰς τὸ κατοικητήριόν μου, ὡς καύσων λαμπρότερος τοῦ φωτός, ὡς νεφέλη δρόσου ἐν τῷ καύσωνι τοῦ θέρους.
Isa 18:5 Διότι πρὶν τοῦ θέρους, ὅταν τὸ βλάστημα γείνῃ τέλειον καὶ ἡ ἀγουρίδα ὡριμάσῃ ἐκ τοῦ ἄνθους, θέλει κόψει τοὺς βλαστοὺς διὰ κλαδευτηρίων καὶ τὰς κληματίδας ἀποκόψας θέλει ἀφαιρέσει.
Isa 18:6 Θέλουσιν ἐγκαταλειφθῇ ὁμοῦ διὰ τὰ ὄρνεα τῶν βουνῶν καὶ διὰ τὰ θηρία τῆς γῆς· καὶ τὰ ὄρνεα θέλουσι περάσει τὸ θέρος ἐπ' αὐτούς, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς θέλουσι διαχειμάσει ἐπ' αὐτούς.
Isa 18:7 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ θέλει φερθῇ δῶρον πρὸς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων ἐκ λαοῦ διηρπαγμένου καὶ κατεσπαραγμένου καὶ ἐκ λαοῦ τρομεροῦ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἕως τῆς σήμερον, ἔθνους μεμετρημένου καὶ καταπεπατημένου, τοῦ ὁποίου τὴν γῆν διήρπασαν οἱ ποταμοί, εἰς τὸν τόπον τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τὸ ὄρος Σιών.
Isa 19:1 Ἡ κατὰ τῆς Αἰγύπτου ὅρασις. Ἰδού, ὁ Κύριος ἐπιβαίνει ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ θέλει ἐπέλθει ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον· καὶ τὰ εἴδωλα τῆς Αἰγύπτου θέλουσι σεισθῇ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία τῆς Αἰγύπτου θέλει διαλυθῇ ἐν μέσῳ αὐτῆς.
Isa 19:2 Καὶ θέλει σηκώσει Αἰγυπτίους κατὰ Αἰγυπτίων, καὶ θέλουσι πολεμήσει ἕκαστος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἕκαστος κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· πόλις κατὰ πόλεως, βασιλεία κατὰ βασιλείας.
Isa 19:3 Καὶ θέλει ἐκλείψει τὸ πνεῦμα τῆς Αἰγύπτου ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ θέλω ἀνατρέψει τὴν βουλὴν αὐτῆς· καὶ θέλουσιν ἐρωτήσει τὰ εἴδωλα καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς μάντεις.
Isa 19:4 Καὶ θέλω παραδώσει τοὺς Αἰγυπτίους εἰς χεῖρα σκληρῶν κυρίων· καὶ βασιλεὺς ἄγριος θέλει ἐξουσιάζει αὐτούς, λέγει ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Isa 19:5 Καὶ τὰ ὕδατα θέλουσιν ἐκλείψει ἐκ τῶν θαλασσῶν καὶ ὁ ποταμὸς θέλει ἀφανισθῇ καὶ καταξηρανθῇ.
Isa 19:6 Καὶ οἱ ποταμοὶ θέλουσι στειρεύσει· οἱ ῥύακες οἱ περιπεφραγμένοι θέλουσι κενωθῇ καὶ καταξηρανθῇ· ὁ κάλαμος καὶ ὁ σπάρτος θέλουσι μαρανθῇ·
Isa 19:7 τὰ λιβάδια πλησίον τῶν ῥυάκων, ἐπὶ τῶν στομίων τῶν ῥυάκων, καὶ πᾶν τὸ ἐσπαρμένον παρὰ τοὺς ῥύακας θέλει ξηρανθῇ, ἀπορριφθῇ καὶ ἀφανισθῇ.
Isa 19:8 Καὶ οἱ ἁλιεῖς θέλουσι στενάξει καὶ πάντες οἱ ῥίπτοντες ἄγκιστρον εἰς τοὺς ῥύακας θέλουσι θρηνήσει καὶ οἱ βάλλοντες δίκτυα ἐπὶ τὰ ὕδατα θέλουσι νεκρωθῇ.
Isa 19:9 Καὶ οἱ ἐργαζόμενοι εἰς λεπτὸν λινάριον καὶ οἱ πλέκοντες δίκτυα θέλουσι ταραχθῇ.
Isa 19:10 Καὶ οἱ στύλοι αὐτῆς θέλουσι συντριφθῇ καὶ πάντες οἱ κερδαίνοντες ἀπὸ ἰχθυοτροφείων.
Isa 19:11 Βεβαίως οἱ ἄρχοντες τῆς Τάνεως εἶναι μωροί, ἡ βουλὴ τῶν σοφῶν συμβούλων τοῦ Φαραὼ κατεστάθη ἄλογος· πῶς λέγετε ἕκαστος πρὸς τὸν Φαραώ, Ἐγὼ εἶμαι υἱὸς σοφῶν, υἱὸς ἀρχαίων βασιλέων
Isa 19:12 Ποῦ, ποῦ, οἱ σοφοί σου καὶ ἂς εἴπωσι τώρα πρὸς σέ, καὶ ἂς καταλάβωσι τί ἐβουλεύθη ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων κατὰ τῆς Αἰγύπτου.
Isa 19:13 Οἱ ἄρχοντες τῆς Τάνεως ἐμωράνθησαν, οἱ ἄρχοντες τῆς Μέμφεως ἐπλανήθησαν· καὶ ἐπλάνησαν τὴν Αἴγυπτον οἱ ἄρχοντες τῶν φυλῶν αὐτῆς.
Isa 19:14 Ὁ Κύριος ἐκέρασεν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς πνεῦμα παραφροσύνης· καὶ ἐπλάνησαν τὴν Αἴγυπτον εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς, ὡς ὁ μεθύων πλανᾶται ἐν τῷ ἐμετῷ αὐτοῦ.
Isa 19:15 Καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ἔργον διὰ τὴν Αἴγυπτον, τὸ ὁποῖον ἡ κεφαλὴ ἢ ἡ οὐρά, ὁ κλάδος ἢ ὁ σπάρτος, νὰ δύναται νὰ κάμῃ.
Isa 19:16 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ Αἰγύπτιοι θέλουσιν εἶσθαι ὡς γυναῖκες, καὶ θέλουσι τρομάξει καὶ φοβηθῇ ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων σειομένης, τὴν ὁποίαν σείει ἐπ' αὐτούς.
Isa 19:17 Καὶ ἡ γῆ τοῦ Ἰούδα θέλει εἶσθαι φρίκη εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· πᾶς ὅστις ἐνθυμεῖται αὐτὴν θέλει φρίττει, διὰ τὴν βουλὴν τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισεν ἐναντίον αὐτῶν.
Isa 19:18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πέντε πόλεις θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου λαλοῦσαι τὴν γλῶσσαν τῆς Χαναὰν καὶ ὀμνύουσαι εἰς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων· ἡ μία θέλει ὀνομάζεσθαι ἡ πόλις Ἀχέρες.
Isa 19:19 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει εἶσθαι ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς Αἰγύπτου θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον καὶ στήλη κατὰ τὸ ὅριον αὐτῆς εἰς τὸν Κύριον.
Isa 19:20 Καὶ θέλει εἶσθαι ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου διὰ σημεῖον καὶ μαρτυρίαν εἰς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων· διότι θέλουσι βοᾷ πρὸς τὸν Κύριον ἐξ αἰτίας τῶν καταθλιβόντων, καὶ θέλει ἐξαποστείλει πρὸς αὐτοὺς σωτῆρα καὶ μέγαν καὶ θέλει σώσει αὐτούς.
Isa 19:21 Καὶ θέλει γνωρισθῇ ὁ Κύριος εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι θέλουσι γνωρίσει τὸν Κύριον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ θέλουσι προσφέρει θυσίαν καὶ προσφοράν· καὶ θέλουσιν εὐχηθῇ εὐχὴν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἐκπληρώσει αὐτήν.
Isa 19:22 Καὶ θέλει κτυπήσει ὁ Κύριος τὴν Αἴγυπτον· θέλει κτυπήσει καὶ θεραπεύσει αὐτήν· καὶ θέλουσιν ἐπιστραφῇ

εἰς τὸν Κύριον· καὶ θέλει παρακαλεσθῇ ὑπ' αὐτῶν καὶ θέλει ἰατρεύσει αὐτούς.
Isa 19:23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει εἶσθαι ὁδὸς μεγάλη ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου πρὸς τὴν Ἀσσυρίαν· καὶ οἱ Ἀσσύριοι θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι μετὰ τῶν Ἀσσυρίων θέλουσι δουλεύσει εἰς τὸν Κύριον.
Isa 19:24 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι ὁ τρίτος μετὰ τοῦ Αἰγυπτίου καὶ μετὰ τοῦ Ἀσσυρίου· εὐλογία ἐν μέσῳ τῆς γῆς θέλει εἶσθαι·
Isa 19:25 διότι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει εὐλογήσει αὐτοὺς λέγων, Εὐλογημένη ἡ Αἴγυπτος ὁ λαός μου καὶ ἡ Ἀσσυρία τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μου καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἡ κληρονομία μου.
Isa 20:1 Ἐν τῷ ἔτει καθ' ὃ ὁ Ταρτὰν ἦλθεν εἰς τὴν Ἄζωτον, ὅτε ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Σαργὼν βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας καὶ ἐπολέμησε κατὰ τῆς Ἀζώτου καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν,
Isa 20:2 κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμώς, λέγων, Ὕπαγε καὶ λῦσον τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου καὶ ἔκβαλε τὰ σανδάλιά σου ἀπὸ τῶν ποδῶν σου. Καὶ ἔκαμεν οὕτω, περιπατῶν γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος.
Isa 20:3 Καὶ εἶπε Κύριος, Καθὼς ὁ δοῦλός μου Ἡσαΐας περιεπάτει γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος τρία ἔτη, διὰ σημεῖον καὶ τεράστιον κατὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ κατὰ τῆς Αἰθιοπίας,
Isa 20:4 οὕτως ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας θέλει ἀπαγάγει τοὺς Αἰγυπτίους δεσμίους καὶ τοὺς Αἰθίοπας αἰχμαλώτους, νέους καὶ γέροντας, γυμνοὺς καὶ ἀνυποδήτους, μὲ γυμνὰ μάλιστα τὰ ὀπίσθια αὐτῶν, πρὸς καταισχύνην τῆς Αἰγύπτου.
Isa 20:5 Καὶ θέλουσι τρομάξει καὶ ἐντραπῆ διὰ τὴν Αἰθιοπίαν, τὸ θάρρος αὐτῶν· καὶ διὰ τὴν Αἴγυπτον, τὸ καύχημα αὐτῶν.
Isa 20:6 Καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου τούτου θέλουσι λέγει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Ἰδού, τοιοῦτον εἶναι τὸ καταφύγιον ἡμῶν, εἰς τὸ ὁποῖον καταφεύγομεν πρὸς βοήθειαν, διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας· καὶ πῶς ἡμεῖς θέλομεν σωθῆ
Isa 21:1 Ἡ κατὰ τῆς ἐρήμου τῆς θαλάσσης ὅρασις. Καθὼς οἱ διαβαίνοντες ἀνεμοστρόβιλοι τῆς μεσημβρίας, οὕτως ἔρχεται ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ἀπὸ γῆς τρομερᾶς.
Isa 21:2 Σκληρὸν ὅραμα ἐφανερώθη εἰς ἐμέ· ὁ καταδυναστεύων καταδυναστεύει καὶ ὁ πορθῶν πορθεῖ. Ἀνάβηθι, Ἐλάμ· πολιόρκησον, Μηδία· ἔπαυσα πάσας τὰς καταδυναστείας αὐτῆς.
Isa 21:3 Διὰ τοῦτο ἡ ὀσφύς μου εἶναι πλήρης ὀδύνης· πόνοι μὲ ἐκυρίευσαν, ὡς οἱ πόνοι τῆς τικτούσης· ἐκυρτώθην εἰς τὴν ἀκρόασιν αὐτοῦ· συνεταράχθην εἰς τὴν θέαν αὐτοῦ.
Isa 21:4 Ἡ καρδία μου κλονίζεται· τρόμος μὲ ἐξέπληξεν· ἡ νὺξ τῆς εὐφροσύνης μου εἰς φρίκην μετεβλήθη ἐν ἐμοί.
Isa 21:5 Ἑτοιμάζεται ἡ τράπεζα· φυλάττουσι σκοπιάν, τρώγουσι, πίνουσι· σηκώθητε, στρατάρχαι, ἑτοιμάσατε ἀσπίδας.
Isa 21:6 Διότι ὁ Κύριος εἶπεν οὕτω πρὸς ἐμέ· Ὕπαγε, στῆσον σκοπευτήν, διὰ νὰ ἀναγγέλλῃ ὅ, τι βλέπει.
Isa 21:7 Καὶ εἶδεν ἀναβάτας δύο ἱππεῖς, ἀναβάτην ὄνου καὶ ἀναβάτην καμήλου· καὶ ἐπρόσεξεν ἐπιμελῶς μετὰ πολλῆς προσοχῆς.
Isa 21:8 Καὶ ἐφώναξεν ὡς λέων, Ἀκαταπαύστως, κύριέ μου, ἵσταμαι ἐν τῇ σκοπιᾷ τὴν ἡμέραν καὶ φυλάττω πάσας τὰς νύκτας·
Isa 21:9 καὶ ἰδού, ἔρχονται ἐδῶ ἀναβάται ἄνδρες δύο ἱππεῖς. Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, Ἔπεσεν, ἔπεσεν ἡ Βαβυλών, καὶ πᾶσαι αἱ γλυπταὶ εἰκόνες τῶν θεῶν αὐτῆς συνετρίφθησαν κατὰ γῆς.
Isa 21:10 Ἁλώνισμά μου καὶ σῖτε τοῦ ἁλωνίου μου, ἐφανέρωσα εἰς ἐσᾶς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἤκουσα παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
Isa 21:11 Ἡ κατὰ Δουμὰ ὅρασις. Πρὸς ἐμὲ φωνάζει ἀπὸ Σηείρ, Φρουρέ, τί περὶ τῆς νυκτός φρουρέ, τί περὶ τῆς νυκτός
Isa 21:12 Ὁ φρουρὸς εἶπε, Τὸ πρωῒ ἦλθεν, ἔτι καὶ ἡ νύξ· ἂν θέλητε νὰ ἐρωτήσητε, ἐρωτᾶτε· ἐπιστρέψατε, ἔλθετε.
Isa 21:13 Ἡ κατὰ Ἀραβίας ὅρασις. Ἐν τῷ δάσει τῆς Ἀραβίας θέλετε διανυκτερεύσει, συνοδίαι τῶν Δαιδανιτῶν.
Isa 21:14 Φέρετε ὕδωρ εἰς συνάντησιν τοῦ διψῶντος, κάτοικοι τῆς γῆς Θαιμάν· προϋπαντᾶτε μὲ ἄρτους τὸν φεύγοντα.
Isa 21:15 Διότι φεύγουσιν ἀπὸ προσώπου τῶν ξιφῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ γεγυμνωμένου ξίφους καὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐντεταμένου τόξου καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς ὁρμῆς τοῦ πολέμου.
Isa 21:16 Διότι ὁ Κύριος εἶπεν οὕτω πρὸς ἐμέ· Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ὡς εἶναι τὰ ἔτη τοῦ μισθωτοῦ, θέλει ἐκλείψει βεβαίως πᾶσα ἡ δόξα τῆς Κηδάρ·
Isa 21:17 καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰσχυρῶν τοξοτῶν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Κηδάρ θέλουσιν ἐλαττωθῆ· διότι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐλάλησε.
Isa 22:1 Ὅρασις κατὰ τῆς κοιλάδος τοῦ ὁράματος. Τί σοὶ ἔγεινε τώρα, ὅτι ἀνέβης σὺ πᾶσα εἰς τὰ δώματα
Isa 22:2 Σύ, ἡ πλήρης βοῆς, πόλις θορύβου, πόλις εὐθυμίας· οἱ πεφονευμένοι σου δὲν ἐφονεύθησαν διὰ μαχαίρας οὐδὲ ἀπέθανον ἐν μάχῃ.
Isa 22:3 Πάντες οἱ ἄρχοντές σου ἔφυγον ὁμοῦ· φεύγοντες ἀπὸ τοῦ τόξου, ἐδεσμεύθησαν πάντες οἱ εὑρισκόμενοι ἐν σοί· οἱ μακρόθεν καταφυγόντες ἐδεσμεύθησαν ὁμοῦ.
Isa 22:4 Διὰ τοῦτο εἶπα, Σύρθητε ἀπ' ἐμοῦ· θέλω κλαύσει πικρῶς· μὴ ἀγωνίζεσθε νὰ μὲ παρηγορήσητε διὰ τὴν διαρπαγὴν τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.
Isa 22:5 Διότι εἶναι ἡμέρα ταραχῆς καὶ καταπατήσεως καὶ ἀμηχανίας ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ὁράματος παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν δυνάμεων, ἡμέρα καταστροφῆς τῶν τειχῶν· καὶ ἡ κραυγὴ θέλει φθάσει εἰς τὰ ὄρη.

Isa 22:6 Καὶ ὁ Ἐλὰμ ἔλαβε τὴν φαρέτραν μὲ ἁμάξας ἀνδρῶν καὶ ἱππεῖς, καὶ ὁ Κὶρ ἐξεσκέπασε τὴν ἀσπίδα.
Isa 22:7 Καὶ αἱ ἐκλεκταὶ κοιλάδες σου ἐγεμίσθησαν ἁμαξῶν, καὶ οἱ ἱππεῖς παρετάχθησαν ἐν τῇ πύλῃ.
Isa 22:8 Καὶ ἐσηκώθη τὸ κάλυμμα τοῦ Ἰούδα· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνέβλεψας εἰς τὴν ὁπλοθήκην τῆς οἰκίας τοῦ δάσους.
Isa 22:9 Καὶ εἴδετε ὅτι αἱ χαλάστραι τῆς πόλεως τοῦ Δαβὶδ εἶναι πολλαί, καὶ συνηθροίσατε τὰ ὕδατα τοῦ κάτω ὑδροστασίου.
Isa 22:10 Καὶ ἀπηριθμήσατε τὰς οἰκίας τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ διὰ νὰ ὀχυρώσητε τὸ τεῖχος ἐχαλάσατε τὰς οἰκίας.
Isa 22:11 Ἐκάμετε πρὸς τούτοις μεταξὺ τῶν δύο τειχῶν λάκκον διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ παλαιοῦ ὑδροστασίου· ἀλλὰ δὲν ἀνεβλέψατε πρὸς τὸν Ποιητὴν τούτων οὐδὲ ἐθεωρήσατε πρὸς τὸν παλαιόθεν κτίσαντα αὐτά.
Isa 22:12 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων σᾶς ἐκάλεσεν εἰς κλαυθμὸν καὶ εἰς πένθος καὶ εἰς ξύρισμα καὶ εἰς ζώσιμον σάκκου·
Isa 22:13 ἀλλ' ἰδού, χαρὰ καὶ εὐθυμία· σφάζουσι βόας καὶ θύουσι πρόβατα, τρώγουσι κρέατα καὶ πίνουσιν οἶνον, λέγοντες, Ἂς φάγωμεν καὶ ἂς πίωμεν· διότι αὔριον θέλομεν ἀποθάνει.
Isa 22:14 Καὶ ἀνεκαλύφθη εἰς τὰ ὦτά μου παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, Βεβαίως αὕτη ἡ ἀνομία σας δὲν θέλει καθαρισθῆ ἑωσοῦ ἀποθάνητε, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων.
Isa 22:15 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων· Ὕπαγε, εἴσελθε πρὸς τὸν θησαυροφύλακα τοῦτον, πρὸς τὸν Σομνάν, τὸν ἐπιστάτην τοῦ οἴκου, καὶ εἰπέ,
Isa 22:16 Τί ἔχεις ἐδῶ καὶ ἐδῶ τίνα ἔχεις, ὥστε νὰ κατασκευάσῃς ἐνταῦθα μνημεῖον εἰς σεαυτόν κατασκευάζει τὸ μνῆμα αὐτοῦ ὑψηλὰ καὶ κόπτει ἐν πέτρᾳ κατοικίαν εἰς ἑαυτόν.
Isa 22:17 Ἰδού, ὁ Κύριος θέλει σὲ ἐκβάλει ἐκβολὴν βιαίαν καὶ θέλει σὲ περικαλύψει αἰσχύνην.
Isa 22:18 Θέλει βεβαίως σὲ στροφογυρίσει καὶ τινάξει βιαίως ὡς σφαῖραν εἰς τόπον εὐρύχωρον· ἐκεῖ θέλεις ἀποθάνει καὶ ἐκεῖ θέλουσιν εἶσθαι αἱ ἅμαξαι τῆς δόξης σου, ὦ αἶσχος τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου.
Isa 22:19 Καὶ θέλω σὲ ἐξώσει ἀπὸ τῆς στάσεώς σου καὶ θέλει σὲ κρημνίσει ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός σου.
Isa 22:20 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω καλέσει τὸν δοῦλόν μου Ἐλιακείμ, τὸν υἱὸν τοῦ Χελκίου.
Isa 22:21 Καὶ θέλω ἐνδύσει αὐτὸν τὴν στολὴν σου καὶ θέλω περιζώσει αὐτὸν τὴν ζώνην σου, καὶ τὴν ἐξουσίαν σου θέλω δώσει εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι πατὴρ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα.
Isa 22:22 Καὶ θέλω βάλει ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτοῦ τὸ κλειδίον τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ· καὶ θέλει ἀνοίγει καὶ οὐδεὶς θέλει κλείει· καὶ θέλει κλείει καὶ οὐδεὶς θέλει ἀνοίγει.
Isa 22:23 Καὶ θέλω στηρίξει αὐτὸν ὡς πάσσαλον ἐν τόπῳ στερεῷ καὶ θέλει εἶσθαι ὡς θρόνος δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
Isa 22:24 Καὶ ἀπ' αὐτοῦ θέλουσι κρεμάσει πᾶσαν τὴν δόξαν τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοὺς ἐκγόνους καὶ ἀπογόνους, πάντα τὰ σκεύη τὰ μικρά, ἀπὸ τῶν σκευῶν τῶν ποτηρίων ἕως πάντων τῶν σκευῶν τῶν φιαλῶν.
Isa 22:25 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, τὸ ἐστηριγμένον καρφίον ἐν τῷ στερεῷ τόπῳ θέλει κινηθῆ καὶ θέλει ἐκβληθῆ καὶ πέσει, καὶ τὸ φορτίον τὸ ἐπ' αὐτοῦ θέλει κρημνισθῆ· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε.
Isa 23:1 Ἡ κατὰ τῆς Τύρου ὅρασις. Ὀλολύζετε, πλοῖα τῆς Θαρσείς· διότι ἐξωλοθρεύθη, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ οἰκία μηδὲ εἴσοδος· ἐκ τῆς γῆς τῶν Κητιαίων ἀνηγγέλθη τοῦτο πρὸς αὐτούς.
Isa 23:2 Σιωπήσατε, κάτοικοι τῆς νήσου· σύ, τὴν ὁποίαν ἐγέμισαν οἱ ἔμποροι τῆς Σιδῶνος, οἱ διαβαίνοντες ἐπὶ τῆς θαλάσσης.
Isa 23:3 Καὶ τὸ εἰσόδημα αὐτῆς εἶναι ὁ σπόρος τοῦ Σιώρ, τὸ θέρος τοῦ ποταμοῦ, φερόμενα διὰ πολλῶν ὑδάτων· καὶ αὕτη ἔγεινε τὸ ἐμπόριον τῶν ἐθνῶν.
Isa 23:4 Αἰσχύνθητι, Σιδών· διότι ἡ θάλασσα ἐλάλησε, τὸ ὀχύρωμα τῆς θαλάσσης, λέγουσα, Δὲν κοιλοπονῶ οὐδὲ γεννῶ οὐδὲ ἀνατρέφω νέους οὐδὲ μεγαλώνω παρθένους.
Isa 23:5 Ὅταν ἀκουσθῆ ἐν Αἰγύπτῳ, θέλουσι λυπηθῆ ἀκούοντες περὶ τῆς Τύρου.
Isa 23:6 Διέλθετε εἰς Θαρσείς· ὀλολύξατε, κάτοικοι τῆς νήσου.
Isa 23:7 Αὕτη εἶναι ἡ εὔθυμος πόλις σας, τῆς ὁποίας ἡ ἀρχαιότης εἶναι ἐκ παλαιῶν ἡμερῶν οἱ πόδες αὐτῆς θέλουσι φέρει αὐτὴν μακρὰν διὰ νὰ παροικήσῃ.
Isa 23:8 Τίς ἐβουλεύθη τοῦτο κατὰ τῆς Τύρου, ἥτις διανέμει στέμματα, τῆς ὁποίας οἱ ἔμποροι εἶναι ἡγεμόνες, τῆς ὁποίας οἱ πραγματευταὶ εἶναι οἱ ἔνδοξοι τῆς γῆς
Isa 23:9 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐβουλεύθη τοῦτο, διὰ νὰ καταισχύνῃ τὴν ὑπερηφανίαν πάσης δόξης, νὰ ἐξευτελίσῃ πάντα ἔνδοξον τῆς γῆς.
Isa 23:10 Διαπέρασον τὴν γῆν σου ὡς ποταμός, θυγάτηρ τῆς Θαρσείς· δύναμις πλέον δὲν ὑπάρχει.
Isa 23:11 Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ἔσεισε βασίλεια· ὁ Κύριος ἔδωκε προσταγὴν κατὰ τῆς Χαναάν, διὰ νὰ καταστρέψωσι τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς.
Isa 23:12 Καὶ εἶπε, δὲν θέλεις ἀγάλλεσθαι πλέον, παρθένε κατατεθλιμμένη, θυγάτηρ τῆς Σιδῶνος· σηκώθητι, πέρασον πρὸς τοὺς Κητιαίους· οὐδὲ ἐκεῖ θέλεις ἔχει ἀνάπαυσιν.
Isa 23:13 Ἰδού, ἡ γῆ τῶν Χαλδαίων· οὗτος ὁ λαὸς δὲν ὑπῆρχεν· ὁ Ἀσσύριος ἐθεμελίωσεν αὐτὸν διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν ἔρημον· ἤγειραν τοὺς πύργους αὐτῆς, ὕψωσαν τὰ παλάτια αὐτῆς· καὶ κατέστησεν αὐτὴν ἐρείπια.
Isa 23:14 Ὀλολύζετε, πλοῖα τῆς Θαρσείς· διότι ἠρημώθη τὸ ὀχύρωμά σας.

Isa 23:15 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἡ Τύρος θέλει λησμονηθῇ ἑβδομήκοντα ἔτη, κατὰ τὰς ἡμέρας ἑνὸς βασιλέως· μετὰ δὲ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη θέλει εἶσθαι ἐν τῇ Τύρῳ ὡς ᾆσμα τῆς πόρνης.

Isa 23:16 Λάβε κιθάραν, περίελθε τὴν πόλιν, πόρνη λησμονημένη, παῖζε γλυκά, ᾆδε πολλὰ ᾄσματα, διὰ νὰ σὲ ἐνθυμηθῶσι.

Isa 23:17 Καὶ μετὰ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ὁ Κύριος θέλει ἐπισκεφθῇ τὴν Τύρον· καὶ αὐτὴ θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὸ μίσθωμα αὐτῆς, καὶ θέλει πορνεύεσθαι μετὰ πάντων τῶν βασιλείων τοῦ κόσμου ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

Isa 23:18 Καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτῆς καὶ τὸ μίσθωμα αὐτῆς θέλει ἀφιερωθῇ εἰς τὸν Κύριον· δὲν θέλει θησαυρισθῇ οὐδὲ ταμιευθῇ· διότι τὸ ἐμπόριον αὐτῆς θέλει εἶσθαι διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διὰ νὰ τρώγωσιν εἰς χορτασμὸν καὶ νὰ ἔχωσιν ἐνδύματα πολυχρόνια.

Isa 24:1 Ἰδού, ὁ Κύριος κενόνει τὴν γῆν καὶ ἐρημόνει αὐτὴν καὶ ἀνατρέπει αὐτὴν καὶ διασκορπίζει τοὺς κατοίκους αὐτῆς.

Isa 24:2 Καὶ θέλει εἶσθαι, ὡς ὁ λαός, οὕτως ὁ ἱερεύς· ὡς ὁ θεράπων, οὕτως ὁ κύριος αὐτοῦ· ὡς ἡ θεράπαινα, οὕτως ἡ κυρία αὐτῆς· ὡς ὁ ἀγοραστής, οὕτως ὁ πωλητής· ὡς ὁ δανειστής, οὕτως ὁ δανειζόμενος· ὡς ὁ λαμβάνων τόκον, οὕτως ὁ πληρόνων τόκον εἰς αὐτόν.

Isa 24:3 Ὁλοκλήρως θέλει κενωθῇ ἡ γῆ καὶ ὁλοκλήρως θέλει γυμνωθῇ· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε τὸν λόγον τοῦτον.

Isa 24:4 Ἡ γῆ πενθεῖ, μαραίνεται, ὁ κόσμος ἀτονεῖ, μαραίνεται, οἱ ὑψηλοὶ ἐκ τῶν λαῶν τῆς γῆς εἶναι ἠτονημένοι.

Isa 24:5 Καὶ ἡ γῆ ἐμολύνθη ὑποκάτω τῶν κατοίκων αὐτῆς· διότι παρέβησαν τοὺς νόμους, ἤλλαξαν τὸ διάταγμα, ἠθέτησαν διαθήκην αἰώνιον.

Isa 24:6 Διὰ τοῦτο ἡ ἀρὰ κατέφαγε τὴν γῆν καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ ἠρημώθησαν· διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι τῆς γῆς κατεκαύθησαν καὶ ὀλίγοι ἄνθρωποι ἔμειναν.

Isa 24:7 Ὁ νέος οἶνος πενθεῖ, ἡ ἄμπελος εἶναι ἐν ἀτονίᾳ, πάντες οἱ εὐφραινόμενοι τὴν καρδίαν στενάζουσιν.

Isa 24:8 Ἡ εὐφροσύνη τῶν τυμπάνων παύει· ὁ θόρυβος τῶν εὐθυμούντων τελειόνει· παύει τῆς κιθάρας ἡ εὐφροσύνη.

Isa 24:9 δὲν θέλουσι πίνει οἶνον μετὰ ᾀσμάτων· τὸ σίκερα θέλει εἶσθαι πικρὸν εἰς τοὺς πίνοντας αὐτό.

Isa 24:10 Ἡ πόλις τῆς ἐρημώσεως ἠφανίσθη· πᾶσα οἰκία ἐκλείσθη, ὥστε νὰ μὴ εἰσέλθῃ μηδείς.

Isa 24:11 Κραυγὴ εἶναι ἐν ταῖς ὁδοῖς διὰ τὸν οἶνον· πᾶσα εὐθυμία παρῆλθεν· ἡ χαρὰ τοῦ τόπου ἔφυγεν.

Isa 24:12 Ἐρημία ἔμεινεν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἡ πύλη ἐκτυπήθη ὑπὸ ἀφανισμοῦ·

Isa 24:13 ὅταν γείνῃ οὕτως ἐν μέσῳ τῆς γῆς μεταξὺ τῶν λαῶν, θέλει εἶσθαι ὡς τιναγμὸς ἐλαίας, ὡς τὸ σταφυλολόγημα ἀφοῦ παύσῃ ὁ τρυγητός.

Isa 24:14 Οὗτοι θέλουσιν ὑψώσει τὴν φωνὴν αὐτῶν, θέλουσι ψάλλει διὰ τὴν μεγαλειότητα τοῦ Κυρίου, θέλουσι μεγαλοφωνεῖ ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

Isa 24:15 Διὰ τοῦτο δοξάσατε τὸν Κύριον ἐν ταῖς κοιλάσι, τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς νήσοις τῆς θαλάσσης.

Isa 24:16 Ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἠκούσαμεν ᾄσματα, Δόξα εἰς τὸν δίκαιον. Ἀλλ' ἐγὼ εἶπα, Ταλαιπωρία μου, ταλαιπωρία μου· οὐαὶ εἰς ἐμέ· οἱ ἄπιστοι ἀπίστως ἔπραξαν· ναί, οἱ ἄπιστοι πολλὰ ἀπίστως ἔπραξαν.

Isa 24:17 Φόβος καὶ λάκκος καὶ παγὶς εἶναι ἐπὶ σέ, κάτοικε τῆς γῆς.

Isa 24:18 Καὶ ὁ φεύγων ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ φόβου θέλει πέσει εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ μέσου τοῦ λάκκου θέλει πιασθῇ εἰς τὴν παγίδα· διότι αἱ θυρίδες ἄνωθεν εἶναι ἀνοικταί, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σείονται.

Isa 24:19 Ἡ γῆ κατεσυντρίφθη, ἡ γῆ ὁλοκλήρως διελύθη, ἡ γῆ ἐκινήθη εἰς ὑπερβολήν.

Isa 24:20 Ἡ γῆ θέλει κλονισθῇ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὡς ὁ μεθύων καὶ θέλει μετακινηθῇ ὡς καλύβη· καὶ ἡ ἀνομία αὐτῆς θέλει βαρύνει ἐπ' αὐτήν· καὶ θέλει πέσει καὶ πλέον δὲν θέλει σηκωθῇ.

Isa 24:21 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος θέλει παιδεύσει τὸ στράτευμα τῶν ὑψηλῶν ἐν τῷ ὕψει καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Isa 24:22 Καὶ θέλουσι συναχθῇ, καθὼς συνάγονται οἱ αἰχμάλωτοι εἰς τὸν λάκκον, καὶ θέλουσι κλεισθῇ ἐν τῇ φυλακῇ , καὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας θέλει γείνει ἐπίσκεψις εἰς αὐτούς.

Isa 24:23 Τότε ἡ σελήνη θέλει ἐντραπῇ καὶ ὁ ἥλιος θέλει αἰσχυνθῇ, ὅταν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων βασιλεύσῃ ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ δοξασθῇ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ.

Isa 25:1 Κύριε, σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς μου· θέλω σὲ ὑψόνει, θέλω ὑμνεῖ τὸ ὄνομά σου· διότι ἔκαμες θαυμάσια· αἱ ἀπ' ἀρχῆς βουλαί σου εἶναι πίστις καὶ ἀλήθεια.

Isa 25:2 Διότι σὺ κατέστησας πόλιν σωρόν· πόλιν ὠχυρωμένην, ἐρείπιον· τὰ ὀχυρώματα τῶν ἀλλογενῶν, ὥστε νὰ μὴ ἦναι πόλις· οὐδέποτε θέλουσιν ἀνοικοδομηθῇ.

Isa 25:3 Διὰ τοῦτο ὁ ἰσχυρὸς λαὸς θέλει σὲ δοξάσει, ἡ πόλις τῶν τρομερῶν ἐθνῶν θέλει σὲ φοβηθῇ.

Isa 25:4 Διότι ἐστάθης δύναμις εἰς τὸν πτωχόν, δύναμις τοῦ ἐνδεοῦς ἐν τῇ στενοχωρίᾳ αὐτοῦ, καταφύγιον ἐναντίον τῆς ἀνεμοζάλης, σκιὰ ἐναντίον τοῦ καύσωνος, ὅταν τὸ φύσημα τῶν τρομερῶν προσβάλῃ ὡς ἀνεμοζάλη κατὰ τοίχου.

Isa 25:5 Θέλεις καταπαύσει τὸν θόρυβον τῶν ἀλλογενῶν, ὡς τὸν καύσωνα ἐν ξηρῷ τόπῳ, τὸν καύσωνα διὰ τῆς σκιᾶς τοῦ νέφους· ὁ θρίαμβος τῶν τρομερῶν θέλει ταπεινωθῇ.

Isa 25:6 Καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τούτου ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει κάμει εἰς πάντας τοὺς λαοὺς εὐωχίαν ἀπὸ παχέων, εὐωχίαν ἀπὸ οἴνων ἐν τῇ τρυγίᾳ αὐτῶν, ἀπὸ παχέων μεστῶν μυελοῦ, ἀπὸ οἴνων κεκαθαρισμένων ἐπὶ τῆς τρυγίας.

Isa 25:7 Καὶ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ θέλει ἀφανίσει τὸ πρόσωπον τοῦ περικαλύμματος τοῦ περικαλύπτοντος πάντας τοὺς

λαοὺς καὶ τὸ κάλυμμα τὸ καλύπτον ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.
Isa 25:8 Θέλει καταπίει τὸν θάνατον ἐν νίκῃ· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς θέλει σπογγίσει τὰ δάκρυα ἀπὸ πάντων τῶν προσώπων· καὶ θέλει ἐξαλείψει τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πάσης τῆς γῆς· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε.
Isa 25:9 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλουσιν εἰπεῖ, Ἰδού, οὗτος εἶναι ὁ Θεὸς ἡμῶν· περιεμείναμεν αὐτὸν καὶ θέλει σώσει ἡμᾶς· οὗτος εἶναι ὁ Κύριος· περιεμείναμεν αὐτόν· θέλομεν χαρῇ καὶ εὐφρανθῇ ἐν τῇ σωτηρίᾳ αὐτοῦ.
Isa 25:10 Διότι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου θέλει ἀναπαυθῇ, καὶ ὁ Μωὰβ θέλει καταπατηθῇ ὑποκάτω αὐτοῦ, καθὼς καταπατεῖται τὸ ἄχυρον διὰ τὸν κοπρῶνα.
Isa 25:11 Καὶ θέλει ἐξαπλώσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, καθὼς ὁ κολυμβῶν ἐξαπλόνει τὰς χεῖρας αὐτοῦ διὰ νὰ κολυμβήσῃ· καὶ θέλει ταπεινώσει τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν μετὰ τῶν πανουργευμάτων τῶν χειρῶν αὐτῶν.
Isa 25:12 Καὶ τὰ ὑψηλὰ ὀχυρώματα τῶν τειχῶν σου θέλουσι ταπεινωθῇ, κρημνισθῇ, κατεδαφισθῇ ἕως ἐδάφους.
Isa 26:1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὸ ᾆσμα τοῦτο θέλει ψαλῇ ἐν γῇ Ἰούδα Ἔχομεν πόλιν ὀχυράν· σωτηρίαν θέλει βάλει ὁ Θεὸς ἀντὶ τειχῶν καὶ προτειχισμάτων.
Isa 26:2 Ἀνοίξατε τὰς πύλας καὶ θέλει εἰσέλθει τὸ δίκαιον ἔθνος τὸ φυλάττον τὴν ἀλήθειαν.
Isa 26:3 Θέλεις φυλάξει ἐν τελείᾳ εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σὲ ἐπιστηριζόμενον, διότι ἐπὶ σὲ θαρρεῖ.
Isa 26:4 Θαρρεῖτε ἐπὶ τὸν Κύριον πάντοτε· διότι ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ εἶναι αἰώνιος δύναμις.
Isa 26:5 Διότι ταπεινόνει τοὺς κατοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς· κρημνίζει τὴν ὑψηλὴν πόλιν· κρημνίζει αὐτὴν ἕως ἐδάφους· καταβάλλει αὐτὴν ἕως χώματος.
Isa 26:6 Ὁ ποῦς θέλει καταπατήσει αὐτήν, οἱ πόδες τοῦ πτωχοῦ, τὰ βήματα τοῦ ἐνδεοῦς.
Isa 26:7 Ἡ ὁδὸς τοῦ δικαίου εἶναι ἡ εὐθύτης· σύ, εὐθύτατε, σταθμίζεις τὴν ὁδὸν τοῦ δικαίου.
Isa 26:8 Ναί, ἐν τῇ ὁδῷ, τῶν κρίσεών σου, Κύριε, σὲ περιεμείναμεν· ὁ πόθος τῆς ψυχῆς ἡμῶν εἶναι εἰς τὸ ὄνομά σου καὶ εἰς τὴν ἐνθύμησίν σου.
Isa 26:9 Μὲ τὴν ψυχήν μου σὲ ἐπόθησα τὴν νύκτα· ναί, μὲ τὸ πνεῦμά μου ἐντός μου σὲ ἐξεζήτησα τὸ πρωΐ· διότι ὅταν αἱ κρίσεις σου ἦναι ἐν τῇ γῇ, οἱ κάτοικοι τοῦ κόσμου θέλουσι μάθει δικαιοσύνην.
Isa 26:10 Καὶ ἂν ἐλεηθῇ ὁ ἀσεβής, δὲν θέλει μάθει δικαιοσύνην· ἐν τῇ γῇ τῆς εὐθύτητος θέλει πράξει ἀδίκως καὶ δὲν θέλει ἐμβλέψει εἰς τὴν μεγαλειότητα τοῦ Κυρίου.
Isa 26:11 Ἡ χείρ σου, Κύριε, ὑψοῦται, ἀλλ᾽ αὐτοὶ δὲν θέλουσιν ἰδεῖ· θέλουσιν ὅμως ἰδεῖ καὶ καταισχυνθῇ· ὁ ζῆλος ὁ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου, μάλιστα τὸ πῦρ τὸ κατὰ τῶν ἐχθρῶν σου θέλει καταφάγει αὐτούς.
Isa 26:12 Κύριε, εἰρήνην θέλεις δώσει εἰς ἡμᾶς· διότι σὺ ἔκαμες καὶ πάντα ἡμῶν τὰ ἔργα διὰ ἡμᾶς.
Isa 26:13 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄλλοι κύριοι, πλὴν σοῦ, ἐξουσίασαν ἐφ᾽ ἡμᾶς· ἀλλὰ τώρα διὰ σοῦ μόνον θέλομεν ἀναφέρει τὸ ὄνομά σου.
Isa 26:14 Ἀπέθανον, δὲν θέλουσιν ἀναζήσει· ἐτελεύτησαν, δὲν θέλουσιν ἀναστηθῇ· διὰ τοῦτο ἐπεσκέφθης καὶ ἐξωλόθρευσας αὐτοὺς καὶ ἐξήλειψας πᾶν τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
Isa 26:15 Ἐπλήθυνας τὸ ἔθνος, Κύριε, ἐπλήθυνας τὸ ἔθνος· ἐδοξάσθης· ἐμάκρυνας αὐτὸ εἰς πάντα τὰ ἔσχατα τῆς γῆς.
Isa 26:16 Κύριε, ἐν τῇ θλίψει προσέτρεξαν πρὸς σέ· ἐξέχεαν στεναγμόν, ὅτε ἡ παιδεία σου ἦτο ἐπ᾽ αὐτούς.
Isa 26:17 Ὡς ἔγκυος γυνή, ὅταν πλησιάσῃ εἰς τὴν γένναν, κοιλοπονεῖ, φωνάζουσα ἐν τοῖς πόνοις αὐτῆς, οὕτως ἐγείναμεν ἐνώπιόν σου, Κύριε.
Isa 26:18 Συνελάβομεν, ἐκοιλοπονήσαμεν, πλὴν ὡς νὰ ἐγεννήσαμεν ἄνεμον· οὐδεμίαν ἐλευθέρωσιν κατωρθώσαμεν ἐν τῇ γῇ· οὐδὲ ἔπεσαν οἱ κάτοικοι τοῦ κόσμου.
Isa 26:19 Οἱ νεκροὶ σου θέλουσι ζήσει, μετὰ τοῦ νεκροῦ σώματός μου θέλουσιν ἀναστηθῇ· ἐξεγέρθητε καὶ ψάλλετε, σεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ χώματι· διότι ἡ δρόσος σου εἶναι ὡς ἡ δρόσος τῶν χόρτων, καὶ ἡ γῆ θέλει ἐκρίψει τοὺς νεκρούς.
Isa 26:20 Ἐλθέ, λαέ μου, εἴσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου καὶ κλεῖσον τὰς θύρας σου ὀπίσω σου· κρύφθητι διὰ ὀλίγον καιρόν, ἑωσοῦ παρέλθῃ ἡ ὀργή.
Isa 26:21 Διότι, ἰδού, ὁ Κύριος ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ διὰ νὰ παιδεύσῃ τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ἕνεκεν τῆς ἀνομίας αὐτῶν· ἡ δὲ γῆ θέλει ἀνακαλύψει τὰ αἵματα αὐτῆς καὶ δὲν θέλει σκεπάσει πλέον τοὺς πεφονευμένους αὐτῆς.
Isa 27:1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει παιδεύσει ὁ Κύριος, διὰ τῆς μαχαίρας αὐτοῦ τῆς σκληρᾶς καὶ μεγάλης καὶ δυνατῆς, τὸν Λευϊάθαν, τὸν λοξοβάτην ὄφιν, ναί, τὸν Λευϊάθαν, τὸν σκολιὸν ὄφιν· καὶ θέλει ἀποκτείνει τὸν δράκοντα τὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ.
Isa 27:2 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλετε πρὸς αὐτήν, Ἄμπελος ἀγαπητή·
Isa 27:3 ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω φυλάττει αὐτήν· κατὰ πᾶσαν στιγμὴν θέλω ποτίζει αὐτήν· διὰ νὰ μὴ βλάψῃ αὐτὴν μηδείς, νύκτα καὶ ἡμέραν θέλω φυλάττει αὐτήν·
Isa 27:4 ὀργὴ δὲν εἶναι ἐν ἐμοί· τίς ἤθελεν ἀντιτάξει ἐναντίον μου τριβόλους καὶ ἀκάνθας ἐν τῇ μάχῃ ἤθελον περάσει διὰ μέσου αὐτῶν, ἤθελον κατακαύσει ταῦτα ὁμοῦ·
Isa 27:5 ἢ ἂς πιασθῇ ἀπὸ τῆς δυνάμεώς μου, διὰ νὰ κάμῃ εἰρήνην μετ᾽ ἐμοῦ· καὶ θέλει κάμει μετ᾽ ἐμοῦ εἰρήνην.
Isa 27:6 Εἰς τὸ ἐρχόμενον θέλει ῥιζώσει τὸν Ἰακώβ· ὁ Ἰσραὴλ θέλει ἀνθήσει καὶ βλαστήσει καὶ γεμίσει τὸ πρόσωπον τῆς οἰκουμένης ἀπὸ καρπῶν.
Isa 27:7 Μήπως ἐπάταξεν αὐτόν, καθὼς ἐπάταξε τοὺς πατάξαντας αὐτόν ἢ ἐθανατώθη κατὰ τὸν θάνατον τῶν θανατωθέντων ὑπ᾽ αὐτοῦ
Isa 27:8 Μὲ μέτρον θέλεις διαμαχήσει μετ᾽ αὐτῆς, ὅταν ἀποβάλῃς αὐτήν· συμμετρεῖ τὸν σφοδρὸν αὐτοῦ ἄνεμον ἐν τῇ

ἡμέρᾳ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου.

Isa 27:9 Ὅθεν μὲ τοῦτο θέλει καθαρισθῇ ἡ ἀνομία τοῦ Ἰακὼβ· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι ἅπας ὁ καρπός, νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, ὅταν κατασυντρίψῃ πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν ὡς λεπτὸν κονιορτὸν ἀσβέστου, καὶ τὰ ἄλση καὶ τὰ εἴδωλα δὲν μένωσι πλέον ὄρθια.

Isa 27:10 Διότι ἡ ὠχυρωμένη πόλις θέλει ἐρημωθῇ, ἡ κατοικία θέλει παραιτηθῇ καὶ ἐγκαταλειφθῇ ὡς ἔρημος· ἐκεῖ θέλει βοσκηθῇ τὸ μοσχάριον καὶ ἐκεῖ θέλει ἀναπαυθῇ καὶ καταφάγει τοὺς κλάδους αὐτῆς.

Isa 27:11 Ὅταν οἱ κλάδοι αὐτῆς ξηρανθῶσι, θέλουσιν ἀποκοπῇ· αἱ γυναῖκες θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ κατακαύσει αὐτούς· διότι εἶναι λαὸς ἀσύνετος· ὅθεν ὁ ποιήσας αὐτὸν δὲν θέλει οἰκτείρει αὐτὸν καὶ ὁ πλάσας αὐτὸν δὲν θέλει ἐλεήσει αὐτόν.

Isa 27:12 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος θέλει ἐκτινάξει ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἕως τοῦ ῥεύματος τῆς Αἰγύπτου, καὶ σεῖς θέλετε συναχθῇ καθ' ἕνα ἕκαστος, σεῖς υἱοὶ Ἰσραήλ.

Isa 27:13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει σαλπιγχθῇ μεγάλη σάλπιγξ, καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ οἱ καταφθειρόμενοι ἐν τῇ γῇ τῆς Ἀσσυρίας καὶ οἱ ἀποδεδιωγμένοι ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, καὶ θέλουσι λατρεύσει τὸν Κύριον ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου ἐν Ἱερουσαλήμ.

Isa 28:1 Οὐαὶ εἰς τὸν στέφανον τῆς ὑπερηφανίας τῶν μεθύσων τοῦ Ἐφραΐμ, τῶν ὁποίων ἡ ἔνδοξος ὡραιότης εἶναι ἄνθος μαραινόμενον· οἵτινες ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν παχειῶν κοιλάδων κατακυριεύονται ὑπὸ τοῦ οἴνου.

Isa 28:2 Ἰδού, ὁ Κύριος ἔχει ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν ὅστις ὡς θόρυβος χαλάζης, ὡς καταστρεπτικὸς ἀνεμοστρόβιλος· ὡς κατακλυσμὸς ἰσχυρῶν ὑδάτων πλημμυρούντων, θέλει καταρρίψει εἰς τὴν γῆν τὰ πάντα διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

Isa 28:3 Ὁ στέφανος τῆς ὑπερηφανίας τῶν μεθύσων τοῦ Ἐφραῒμ θέλει καταπατηθῇ ὑπὸ τοὺς πόδας.

Isa 28:4 Καὶ τὸ ἄνθος τῆς ἐνδόξου ὡραιότητος αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς παχείας κοιλάδος, μαραινόμενον θέλει γείνει ὡς ὁ πρώϊμος καρπὸς πρὸ τοῦ θέρους· τὸν ὁποῖον ὁ ἰδὼν αὐτόν, καθὼς λάβῃ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καταπίνει αὐτόν.

Isa 28:5 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει εἶσθαι στέφανος δόξης καὶ διάδημα ὡραιότητος εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,

Isa 28:6 καὶ πνεῦμα κρίσεως εἰς τὸν καθήμενον διὰ κρίσιν, καὶ δύναμις εἰς τοὺς ἀπωθοῦντας τὸν πόλεμον ἕως τῶν πυλῶν.

Isa 28:7 Πλὴν καὶ αὐτοὶ ἐπλανήθησαν ὑπὸ οἴνου καὶ παρεδρόμησαν ὑπὸ σίκερα· ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ προφήτης ἐπλανήθησαν ὑπὸ σίκερα, κατεπόθησαν ὑπὸ οἴνου, παρεδρόμησαν ὑπὸ σίκερα· πλανῶνται ἐν τῇ δράσει, προσκόπτουσιν ἐν τῇ κρίσει.

Isa 28:8 Διότι πᾶσαι αἱ τράπεζαι εἶναι πλήρεις ἐμετοῦ καὶ ἀκαθαρσίας, οὐδεὶς τόπος μένει καθαρός.

Isa 28:9 Τίνα θέλει διδάξει τὴν σοφίαν καὶ τίνα θέλει κάμει νὰ καταλάβῃ τὴν διδασκαλίαν αὐτοὶ εἶναι ὡς βρέφη ἀπογεγαλακτισμένα, ἀπεσπασμένα ἀπὸ τῶν μαστῶν.

Isa 28:10 Διότι μὲ διδασκαλίαν ἐπὶ διδασκαλίαν, μὲ διδασκαλίαν ἐπὶ διδασκαλίαν, μὲ στίχον ἐπὶ στίχον, στίχον ἐπὶ στίχον, ὀλίγον ἐδώ, ὀλίγον ἐκεῖ,

Isa 28:11 διότι μὲ χείλη ψελλίζοντα καὶ μὲ ἄλλην γλῶσσαν θέλει ὁμιλεῖ πρὸς τοῦτον τὸν λαόν·

Isa 28:12 πρὸς τὸν ὁποῖον εἶπεν, Αὕτη εἶναι ἡ ἀνάπαυσις, μὲ τὴν ὁποίαν δύνασθε νὰ ἀναπαύσητε τὸν κεκοπιασμένον, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἄνεσις· ἀλλ' αὐτοὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσωσι.

Isa 28:13 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι πρὸς αὐτοὺς διδασκαλία ἐπὶ διδασκαλίαν, διδασκαλία ἐπὶ διδασκαλίαν, στίχος ἐπὶ στίχον, στίχος ἐπὶ στίχον, ὀλίγον ἐδώ, ὀλίγον ἐκεῖ· διὰ νὰ περιπατήσωσι καὶ νὰ προσκόπτωσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ νὰ συντριφθῶσι καὶ νὰ παγιδευθῶσι καὶ νὰ πιασθῶσι.

Isa 28:14 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἄνθρωποι χλευασταί, οἱ ὁδηγοῦντες τοῦτον τὸν λαὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Isa 28:15 Ἐπειδὴ εἴπετε, Ἡμεῖς ἐκάμομεν συνθήκην μετὰ τοῦ θανάτου καὶ συνεφωνήσαμεν μετὰ τοῦ ᾅδου· ὅταν ἡ μάστιξ πλημμυροῦσα διαβαίνῃ, δὲν θέλει ἐλθεῖ εἰς ἡμᾶς· διότι ἐκάμομεν καταφύγιον ἡμῶν τὸ ψεῦδος καὶ ὑπὸ τὴν ψευδοσύνην θέλομεν κρυφθῇ·

Isa 28:16 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, θέτω ἐν τῇ Σιὼν θεμέλιον, λίθον, λίθον ἐκλεκτόν, ἔντιμον ἀκρογωνιαῖον, θεμέλιον ἀσφαλές· ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν δὲν θέλει καταισχυνθῇ.

Isa 28:17 Καὶ θέλω βάλει τὴν κρίσιν εἰς τὸν κανόνα καὶ τὴν δικαιοσύνην εἰς τὴν στάθμην· καὶ ἡ χάλαζα θέλει ἐξαφανίσει τὸ καταφύγιον τοῦ ψεύδους, καὶ τὰ ὕδατα θέλουσι πλημμυρίσει τὸν κρυψῶνα.

Isa 28:18 Καὶ ἡ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκη σας θέλει ἀκυρωθῇ, καὶ μετὰ τοῦ ᾅδου συμφωνία σας δὲν θέλει σταθῇ· ὅταν ἡ πλημμυροῦσα μάστιξ διαβαίνῃ, τότε θέλετε καταπατηθῇ ὑπ' αὐτῆς.

Isa 28:19 Εὐθὺς ὅταν διαβῇ, θέλει σᾶς πιάσει· διότι καθ' ἑκάστην πρωΐαν θέλει διαβαίνει ἡμέραν καὶ νύκτα· καὶ μόνον τὸ νὰ ἀκούσῃ τις τὴν βοήν, θέλει εἶσθαι φρίκη.

Isa 28:20 Διότι ἡ κλίνη εἶναι μικροτέρα παρὰ ὥστε νὰ δύναταί τις νὰ ἐξαπλωθῇ· καὶ τὸ σκέπασμα στενώτερον παρὰ ὥστε νὰ δύναται νὰ περιτυλιχθῇ.

Isa 28:21 Διότι ὁ Κύριος θέλει σηκωθῇ ὡς ἐν τῷ ὄρει Φερασείμ, θέλει θυμωθῇ ὡς ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Γαβαών, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ, τὸ παράδοξον ἔργον αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ, τὴν ἐξαίσιον πρᾶξιν αὐτοῦ.

Isa 28:22 Τώρα λοιπὸν μὴ ἦσθε χλευασταί, διὰ νὰ μὴ γείνωσι δυνατώτερα τὰ δεσμά σας· διότι ἐγὼ ἤκουσα παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν δυνάμεων συντέλειαν καὶ ἀπόφασιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Isa 28:23 Ἀκροάσθητε καὶ ἀκούσατε τὴν φωνήν μου· προσέξατε καὶ ἀκούσατε τὸν λόγον μου.

Isa 28:24 Ὁ ἀροτριῶν μήπως ὅλην τὴν ἡμέραν ἀροτριᾷ διὰ νὰ σπείρῃ, διανοίγων καὶ βωλοκοπῶν τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ

Isa 28:25 Ἀφοῦ ἐξομαλύνῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, δὲν διασκορπίζει τὸν ἄρακον καὶ διασπείρει τὸ κύμινον καὶ βάλλει τὸν

σῖτον εἰς τὸ καλήτερον μέρος καὶ τὴν κριθὴν εἰς τὸν διωρισμένον αὐτῆς τόπον καὶ τὴν βρίζαν εἰς τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ ἀνῆκον
Isa 28:26 Διότι ὁ Θεὸς αὐτοῦ μανθάνει αὐτὸν νὰ διακρίνῃ, καὶ διδάσκει αὐτόν.
Isa 28:27 Διότι δὲν ἀλωνίζεται ὁ ἄρακος διὰ ἀλωνιστικοῦ ὀργάνου, οὐδὲ ἁμάξης τροχὸς περιστρέφεται ἐπὶ τὸ κύμινον· ἀλλὰ διὰ ῥάβδου κτυπᾶται ὁ ἄρακος καὶ διὰ βακτηρίας τὸ κύμινον.
Isa 28:28 Ὁ δὲ σῖτος τοῦ ἄρτου κατασυντρίβεται· ἀλλὰ δὲν θέλει διὰ πάντα ἀλωνίζει αὐτόν, οὐδὲ θέλει συντρίψει αὐτὸν διὰ τοῦ τροχοῦ τῆς ἁμάξης αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει λεπτύνει αὐτὸν διὰ τῶν ὀνύχων τῶν ἵππων αὐτοῦ.
Isa 28:29 Καὶ τοῦτο ἐξῆλθε παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ θαυμαστοῦ ἐν βουλῇ, τοῦ μεγάλου ἐν συνέσει.
Isa 29:1 Οὐαὶ εἰς τὴν Ἀριήλ, τὴν Ἀριήλ, τὴν πόλιν ὅπου κατῴκησεν ὁ Δαβίδ· προσθέσατε ἐνιαυτὸν ἐπὶ ἐνιαυτόν· ἂς σφάζωσιν ἑορταστικὰς θυσίας.
Isa 29:2 Ἀλλ᾽ ἐγὼ θέλω στενοχωρήσει τὴν Ἀριήλ, καὶ ἐκεῖ θέλει εἶσθαι βάρος καὶ θλῖψις· καὶ εἰς ἐμὲ θέλει εἶσθαι ὡς Ἀριήλ.
Isa 29:3 Καὶ θέλω στρατοπεδεύσει ἐναντίον σου κύκλῳ, καὶ θέλω στήσει πολιορκίαν κατὰ σοῦ μὲ χαράκωμα, καὶ θέλω ἀνεγείρει φρούρια ἐναντίον σου.
Isa 29:4 Καὶ θέλεις ῥιφθῇ κάτω, θέλεις λαλεῖ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καὶ ἡ λαλιὰ σου θέλει εἶσθαι ταπεινὴ ἐκ τοῦ χώματος, καὶ ἡ φωνὴ σου ἐκ τοῦ ἐδάφους θέλει εἶσθαι ὡς τοῦ ἐγγαστριμύθου καὶ ἡ λαλιὰ σου θέλει ψιθυρίζει ἐκ τοῦ χώματος.
Isa 29:5 Τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν σου θέλει εἶσθαι ὡς κονιορτὸς καὶ τὸ πλῆθος τῶν φοβερῶν ὡς ἄχυρον φερόμενον ὑπὸ ἀνέμου· ναί, τοῦτο θέλει γείνει αἰφνιδίως ἐν μιᾷ στιγμῇ.
Isa 29:6 Θέλει γείνει εἰς σὲ ἐπίσκεψις παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, μετὰ βροντῆς καὶ μετὰ σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης, μετὰ ἀνεμοζάλης καὶ ἀνεμοστροβίλου καὶ φλογὸς πυρὸς κατατρώγοντος.
Isa 29:7 Καὶ τὸ πλῆθος πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν πολεμούντων ἐναντίον τῆς Ἀριήλ, πάντες βεβαίως οἱ μαχόμενοι ἐναντίον αὐτῆς καὶ τῶν ὀχυρωμάτων αὐτῆς καὶ οἱ στενοχωροῦντες αὐτὴν θέλουσιν εἶσθαι ὡς ὄνειρον νυκτερινοῦ ὁράματος.
Isa 29:8 Καθὼς μάλιστα ὁ πεινῶν ὀνειρεύεται ὅτι ἰδού, τρώγει· πλὴν ἐξεγείρεται καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἶναι κενή· ἢ καθὼς ὁ διψῶν ὀνειρεύεται ὅτι ἰδού, πίνει· πλὴν ἐξεγείρεται καὶ ἰδού, εἶναι ἠτονημένος καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ διψᾷ· οὕτω θέλουσιν εἶσθαι τὰ πλήθη πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν πολεμούντων ἐναντίον τοῦ ὄρους Σιών.
Isa 29:9 Στῆτε καὶ θαυμάσατε· ἀναβοήσατε καὶ ἀνακράξατε· οὗτοι μεθύουσιν ἀλλ᾽ οὐχὶ ὑπὸ οἴνου· παραφέρονται ἀλλ᾽ οὐχὶ ὑπὸ σίκερα.
Isa 29:10 Διότι ὁ Κύριος ἐξέχεεν ἐφ᾽ ὑμᾶς πνεῦμα βαθέος ὕπνου καὶ ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν· περιεκάλυψε τοὺς προφήτας καὶ τοὺς ἄρχοντας ὑμῶν, τοὺς βλέποντας ὁράσεις.
Isa 29:11 Καὶ πᾶσα ὅρασις θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ὡς λόγια ἐσφραγισμένου βιβλίου, τὸ ὁποῖον ἤθελον δώσει εἰς τινὰ ἐξεύροντα νὰ ἀναγινώσκῃ, λέγοντες, Ἀνάγνωθι τοῦτο, παρακαλῶ· καὶ ἐκεῖνος λέγει, Δὲν δύναμαι, διότι εἶναι ἐσφραγισμένον·
Isa 29:12 καὶ δίδουσι τὸ βιβλίον εἰς μὴ ἐξεύροντα νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ λέγουσιν, Ἀνάγνωθι τοῦτο, παρακαλῶ· καὶ ἐκεῖνος λέγει, δὲν ἐξεύρω νὰ ἀναγινώσκω.
Isa 29:13 Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος λέγει, Ἐπειδὴ ὁ λαὸς οὗτος μὲ πλησιάζει διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ μὲ τιμᾷ διὰ τῶν χειλέων αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπέχει μακρὰν ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ μὲ σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων·
Isa 29:14 διὰ τοῦτο, ἰδού, θέλω προσθέσει νὰ κάμω θαυμαστὸν ἔργον μεταξὺ τούτου τοῦ λαοῦ, θαυμαστὸν ἔργον καὶ ἐξαίσιον· διότι ἡ σοφία τῶν σοφῶν αὐτοῦ θέλει χαθῇ καὶ ἡ σύνεσις τῶν συνετῶν αὐτοῦ θέλει κρυφθῇ.
Isa 29:15 Οὐαὶ εἰς τοὺς σκάπτοντας βαθέως διὰ νὰ κρύψωσι τὴν βουλὴν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἔργα εἶναι ἐν τῷ σκότει, καὶ λέγουσι, Τίς βλέπει ἡμᾶς καὶ τίς ἐξεύρει ἡμᾶς
Isa 29:16 Ὢ διεστραμμένοι, ὁ κεραμεὺς θέλει νομισθῇ ὡς πηλός τὸ πλάσμα θέλει εἰπεῖ περὶ τοῦ πλάσαντος αὐτό, οὗτος δὲν μὲ ἔπλασεν ἢ τὸ ποίημα θέλει εἰπεῖ περὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτό, Οὗτος δὲν εἶχε νόησιν
Isa 29:17 Δὲν θέλει εἶσθαι ἔτι πολὺ ὀλίγος καιρὸς καὶ ὁ Λίβανος θέλει μεταβληθῇ εἰς καρποφόρον πεδιάδα, καὶ ἡ καρποφόρος πεδιὰς θέλει λογισθῇ ὡς δάσος
Isa 29:18 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ κωφοὶ θέλουσιν ἀκούσει τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν τυφλῶν θέλουσιν ἰδεῖ, ἐλευθερωθέντες ἐκ τοῦ σκότους καὶ ἐκ τῆς ὁμίχλης.
Isa 29:19 Καὶ οἱ πραεῖς θέλουσιν ἐπαυξήσει τὴν χαρὰν αὐτῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ οἱ πτωχοὶ τῶν ἀνθρώπων θέλουσιν εὐφρανθῇ διὰ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ.
Isa 29:20 Διότι ὁ τρομερὸς ἐξέλιπε καὶ ὁ χλευαστὴς ἐξωλοθρεύθη καὶ πάντες οἱ παραφυλάττοντες τὴν ἀνομίαν ἐξηλείφθησαν·
Isa 29:21 οἵτινες κάμνουσι τὸν ἄνθρωπον πταίστην διὰ ἕνα λόγον, καὶ στήνουσι παγίδα εἰς τὸν ἐλέγχοντα ἐν τῇ πύλῃ , καὶ μὲ ψεῦδος διαστρέφουσι τὸ δίκαιον.
Isa 29:22 Ὅθεν ὁ Κύριος ὁ λυτρώσας τὸν Ἀβραὰμ οὕτω λέγει περὶ τοῦ οἴκου Ἰακώβ· ὁ Ἰακὼβ δὲν θέλει πλέον αἰσχυνθῇ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ δὲν θέλει πλέον ὠχριάσει.
Isa 29:23 Ἀλλ᾽ ὅταν ἴδῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μου, ἐν μέσῳ αὐτοῦ, θέλουσιν ἁγιάσει τὸ ὄνομά μου καὶ θέλουσιν ἁγιάσει τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰακὼβ καὶ θέλουσι φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.
Isa 29:24 Οἱ δὲ πλανώμενοι κατὰ τὸ πνεῦμα θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς σύνεσιν, καὶ οἱ γογγύζοντες θέλουσι μάθει διδασκαλίαν.

Isa 30:1 Οὐαὶ εἰς τὰ ἀποστατήσαντα τέκνα, λέγει Κύριος, τὰ ὁποῖα λαμβάνουσι βουλήν, πλὴν οὐχὶ παρ' ἐμοῦ· καὶ τὰ ὁποῖα κάμνουσι συνθήκας, πλὴν οὐχὶ διὰ τοῦ πνεύματός μου, διὰ νὰ προσθέσωσιν ἁμαρτίαν εἰς ἁμαρτίαν·
Isa 30:2 τὰ ὁποῖα ὑπάγουσι διὰ νὰ καταβῶσιν εἰς Αἴγυπτον, καὶ δὲν ἐρωτῶσι τὸ στόμα μου, διὰ νὰ ἐνδυναμωθῶσι μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Φαραὼ καὶ νὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς τὴν σκιὰν τῆς Αἰγύπτου.
Isa 30:3 Ἡ δὲ δύναμις τοῦ Φαραὼ θέλει εἶσθαι αἰσχύνη σας καὶ ἡ πεποίθησις ἐπὶ τὴν σκιὰν τῆς Αἰγύπτου ὄνειδος.
Isa 30:4 Διότι οἱ ἀρχηγοὶ αὐτοῦ ἐστάθησαν ἐν Τάνει καὶ οἱ πρέσβεις αὐτοῦ ἦλθον εἰς Χανές.
Isa 30:5 Πάντες ᾐσχύνθησαν διὰ λαόν, ὅστις δὲν ἠδυνήθη νὰ ὠφελήσῃ αὐτοὺς οὐδὲ νὰ σταθῇ βοήθεια ἢ ὄφελος ἀλλὰ καταισχύνη καὶ μάλιστα ὄνειδος.
Isa 30:6 Ἡ κατὰ τῶν ζώων τῆς Μεσημβρίας ὅρασις. Ἐν τῇ γῇ τῆς θλίψεως καὶ τῆς στενοχωρίας, ὅπου εὑρίσκονται ὁ δυνατὸς λέων καὶ ὁ λέων ὁ γηραλέος, ἡ ἔχιδνα καὶ ὁ φλογερὸς πτερωτὸς ὄφις, ἐκεῖ θέλουσι φέρει τὰ πλούτη αὐτῶν ἐπὶ ὤμων ὀναρίων καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐπὶ τοῦ κυρτώματος τῶν καμήλων, πρὸς λαὸν ὅστις δὲν θέλει ὠφελήσει αὐτούς.
Isa 30:7 Διότι οἱ Αἰγύπτιοι εἰς μάτην καὶ ἀνωφελῶς θέλουσι βοηθήσει· ὅθεν ἐβόησα περὶ τούτου, Ἡ δύναμις αὐτῶν εἶναι νὰ κάθηνται ἥσυχοι.
Isa 30:8 Τώρα ὕπαγε, γράψον τοῦτο ἔμπροσθεν αὐτῶν ἐπὶ πινακιδίου, καὶ σημείωσον αὐτὸ ἐν βιβλίῳ, διὰ νὰ σώζηται εἰς τὸν μέλλοντα καιρὸν ἕως αἰῶνος·
Isa 30:9 ὅτι οὗτος εἶναι λαὸς ἀπειθής, ψευδεῖς υἱοί, υἱοὶ μὴ θέλοντες νὰ ἀκούσωσι τὸν νόμον τοῦ Κυρίου·
Isa 30:10 οἵτινες λέγουσι πρὸς τοὺς βλέποντας, Μὴ βλέπετε· καὶ πρὸς τοὺς προφήτας, Μὴ προφητεύετε εἰς ἡμᾶς τὰ ὀρθά, λαλεῖτε πρὸς ἡμᾶς κολακευτικά, προφητεύετε ἀπατηλά·
Isa 30:11 ἀποσύρθητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἐκκλίνατε ἀπὸ τῆς τρίβου, σηκώσατε ἀπ' ἔμπροσθεν ἡμῶν τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ.
Isa 30:12 Ὅθεν οὕτω λέγει ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ· Ἐπειδὴ καταφρονεῖτε τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἐλπίζετε ἐπὶ τὴν ἀπάτην καὶ πονηρίαν καὶ ἐπιστηρίζεσθε ἐπὶ ταῦτα·
Isa 30:13 διὰ τοῦτο ἡ ἀνομία αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ὡς χάλασμα ἑτοιμόρροπον, ὡς κοιλία εἰς ὑψηλὸν τοῖχον, τοῦ ὁποίου ὁ συντριμμὸς ἔρχεται ἐξαίφνης ἐν μιᾷ στιγμῇ.
Isa 30:14 Καὶ θέλει συντρίψει αὐτὸ ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὀστρακίνου, κατασυντριβομένου ἀνηλεῶς, ὥστε νὰ μὴ εὑρίσκηται ἐν τοῖς θρύμμασιν αὐτοῦ ὄστρακον, διὰ νὰ λάβῃ τις πῦρ ἀπὸ τῆς ἑστίας ἢ νὰ λάβῃ ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου.
Isa 30:15 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ· Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ καὶ ἀναπαύσει θέλετε σωθῆ· ἐν τῇ ἡσυχίᾳ καὶ πεποιθήσει θέλει εἶσθαι ἡ δύναμίς σας· ἀλλὰ δὲν ἠθελήσατε·
Isa 30:16 καὶ εἴπετε, Οὐχί· ἀλλὰ θέλομεν φεύγει ἔφιπποι· διὰ τοῦτο θέλετε φεύγει· καί, Θέλομεν ἱππεύσει ἐπὶ ταχύποδας· διὰ τοῦτο οἱ διώκοντές σας θέλουσιν εἶσθαι ταχύποδες.
Isa 30:17 Θέλετε φεύγει χίλιοι ἐν τῇ ἀπειλῇ ἑνός, καὶ πάντες ἐν τῇ ἀπειλῇ πέντε, ἑωσοῦ μείνητε ὡς στύλος ἐπὶ κορυφῆς ὄρους καὶ ὡς σημαία ἐπὶ λόφου.
Isa 30:18 Καὶ οὕτω θέλει προσμείνει ὁ Κύριος διὰ νὰ σᾶς ἐλεήσῃ, καὶ οὕτω θέλει ὑψωθῆ διὰ νὰ σᾶς οἰκτειρήσῃ· διότι ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς κρίσεως· μακάριοι πάντες οἱ προσμένοντες αὐτόν.
Isa 30:19 Διότι ὁ λαὸς θέλει κατοικήσει ἐν Σιὼν ἐν Ἱερουσαλήμ· δὲν θέλεις κλαύσει πλέον· θέλει βεβαίως σὲ ἐλεήσει ἐν τῇ φωνῇ τῆς κραυγῆς σου· ὅταν ἀκούσῃ αὐτήν, θέλει σοὶ ἀποκριθῆ.
Isa 30:20 Καὶ ἂν ὁ Κύριος σᾶς δίδῃ ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ στενοχωρίας, οἱ διδάσκαλοί σου ὅμως δὲν θέλουσιν ἀφαιρεθῆ πλέον, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοί σου θέλουσι βλέπει τοὺς διδασκάλους σου·
Isa 30:21 καὶ τὰ ὦτά σου θέλουσιν ἀκούει λόγον ὄπισθέν σου, λέγοντα, Αὕτη εἶναι ἡ ὁδός, περιπατεῖτε ἐν αὐτῇ· ὅταν στρέφησθε ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ ὅταν στρέφησθε ἐπὶ τὰ ἀριστερά.
Isa 30:22 Καὶ θέλετε ἀποστραφῆ ὡς μεμιασμένα τὸ ἐπικάλυμμα τῶν ἀργυρῶν γλυπτῶν σας καὶ τὸν στολισμὸν τῶν χρυσῶν χωνευτῶν σας· θέλεις ἀπορρίψει αὐτὰ ὡς ῥάκος ἀκάθαρτον· θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτά, Φεύγετε ἀπὸ ἐδῶ.
Isa 30:23 Τότε θέλει δώσει βροχὴν διὰ τὸν σπόρον σου, τὸν ὁποῖον ἤθελες σπείρει ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ ἄρτον τοῦ γεννήματος τῆς γῆς, ὅστις θέλει εἶσθαι παχὺς καὶ ἄφθονος· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὰ κτήνη σου θέλουσι βόσκεσθαι ἐν εὐρυχώροις νομαῖς.
Isa 30:24 Καὶ οἱ βόες καὶ αἱ νέαι ὄνοι, τὰ ὁποῖα ἐργάζονται τὴν γῆν, θέλουσι τρώγει καθαρὸν ἄχυρον λελικμημένον διὰ τοῦ πτυαρίου καὶ ἀνεμιστηρίου.
Isa 30:25 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ παντὸς ὑψηλοῦ ὄρους καὶ ἐπὶ παντὸς ὑψηλοῦ λόφου, ποταμοὶ καὶ ῥεύματα ὑδάτων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μεγάλης σφαγῆς, ὅταν οἱ πύργοι καταπίπτωσι.
Isa 30:26 Τὸ δὲ φῶς τῆς σελήνης θέλει εἶσθαι ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου θέλει εἶσθαι ἑπταπλάσιον ὡς τὸ φῶς ἑπτὰ ἡμερῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ὁ Κύριος ἐπιδένει τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ θεραπεύει τὴν πληγὴν τοῦ τραυματισμοῦ αὐτῶν.
Isa 30:27 Ἰδού, τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἔρχεται μακρόθεν· φλογερὸς εἶναι ὁ θυμὸς αὐτοῦ καὶ τὸ φορτίον βαρύ· τὰ χείλη αὐτοῦ εἶναι πλήρη ἀγανακτήσεως καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ ὡς πῦρ κατατρῶγον·
Isa 30:28 καὶ ἡ πνοὴ αὐτοῦ ὡς ῥεῦμα πλημμυρίζον, φθάνον ἕως μέσου τοῦ τραχήλου, διὰ νὰ κοσκινίσῃ τὰ ἔθνη ἐν τῷ κοσκίνῳ τῆς ματαιώσεως· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς τὰς σιαγόνας τῶν λαῶν χαλινός, ὅστις θέλει κάμει αὐτοὺς νὰ περιπλανῶνται.
Isa 30:29 Εἰς ἐσᾶς θέλει εἶσθαι ᾆσμα, καθὼς ἐν τῇ νυκτὶ πανηγυριζομένης ἑορτῆς· καὶ εὐφροσύνη καρδίας, καθὼς ὅτε ὑπάγουσι μετὰ αὐλῶν διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, πρὸς τὸν Ἰσχυρὸν τοῦ Ἰσραήλ.
Isa 30:30 Καὶ θέλει κάμει ὁ Κύριος νὰ ἀκουσθῇ ἡ δόξα τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ θέλει δείξει τὴν κατάβασιν τοῦ βραχίονος

αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς φλογὸς τοῦ κατατρώγοντος πυρός, τῶν ἐκτιναγμῶν καὶ τῆς ἀνεμοζάλης καὶ τῶν λίθων τῆς χαλάζης.

Isa 30:31 Διότι ὁ Ἀσσύριος διὰ τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου θέλει καταβληθῆ· ἐν ῥάβδῳ θέλει κτυπηθῆ.

Isa 30:32 Καὶ ὅθεν διαβῇ ἡ διωρισμένη ῥάβδος, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος θέλει καταφέρει ἐπ' αὐτόν, τύμπανα καὶ κιθάραι θέλουσιν εἶσθαι· καὶ διὰ πολέμων τρομερῶν θέλει πολεμήσει κατ' αὐτῶν.

Isa 30:33 Διότι ὁ Τοφὲθ εἶναι πρὸ καιροῦ παρεσκευασμένος· ναί, διὰ τὸν βασιλέα ἡτοιμασμένος· αὐτὸς ἔκαμεν αὐτὸν βαθὺν καὶ πλατύν· ἡ πυρὰ αὐτοῦ εἶναι πῦρ καὶ ξύλα πολλά· ἡ πνοὴ τοῦ Κυρίου ὡς ῥεῦμα θείου θέλει ἐξάψει αὐτήν.

Isa 31:1 Οὐαὶ εἰς τοὺς καταβαίνοντας εἰς Αἴγυπτον διὰ βοήθειαν καὶ ἐπιστηριζομένους ἐπὶ ἵππους καὶ θαρροῦντας ἐπὶ ἁμάξας, διότι εἶναι πολυάριθμοι· καὶ ἐπὶ ἱππεῖς, διότι εἶναι πολὺ δυνατοί· καὶ δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὸν Κύριον δὲν ἐκζητοῦσι.

Isa 31:2 Πλὴν αὐτὸς εἶναι σοφὸς καὶ θέλει ἐπιφέρει κακὰ καὶ δὲν θέλει ἀνακαλέσει τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἀλλὰ θέλει σηκωθῆ ἐπὶ τοὺς οἴκους τῶν κακοποιῶν καὶ ἐπὶ τὴν βοήθειαν τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Isa 31:3 Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι εἶναι ἄνθρωποι καὶ οὐχὶ Θεός· καὶ οἱ ἵπποι αὐτῶν σάρκες καὶ οὐχὶ πνεῦμα. Ὅταν ὁ Κύριος ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὁ βοηθῶν θέλει προσκόψει καὶ ὁ βοηθούμενος θέλει πέσει καὶ πάντες ὁμοῦ θέλουσιν ἀπολεσθῆ.

Isa 31:4 Διότι οὕτως ἐλάλησε Κύριος πρὸς ἐμέ· Καθὼς ὁ λέων καὶ ὁ σκύμνος τοῦ λέοντος βρυχώμενος ἐπὶ τὸ θήραμα αὐτοῦ, ἂν καὶ συνήχθη ἐναντίον αὐτοῦ πλῆθος βοσκῶν, δὲν πτοεῖται εἰς τὴν φωνὴν αὐτῶν οὐδὲ συστέλλεται εἰς τὸν θόρυβον αὐτῶν· οὕτως ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει καταβῆ διὰ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τοῦ ὄρους τῆς Σιὼν καὶ ὑπὲρ τῶν λόφων αὐτῆς.

Isa 31:5 Ὡς πτηνὰ διαπετώμενα ἐπὶ τοὺς νεοσσούς, οὕτως ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει ὑπερασπισθῆ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὑπερασπιζόμενος καὶ ἐλευθερόνων αὐτήν, διαβαίνων καὶ σώζων αὐτήν.

Isa 31:6 Ἐπιστράφητε πρὸς ἐκεῖνον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ὅλως ἀπεστάτησαν.

Isa 31:7 Διότι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶς ἄνθρωπος θέλει ῥίψει τὰ ἀργυρὰ αὐτοῦ εἴδωλα καὶ τὰ χρυσὰ αὐτοῦ εἴδωλα, τὰ ὁποῖα αἱ χεῖρές σας κατεσκεύασαν εἰς ἑσᾶς ἁμαρτίαν.

Isa 31:8 Τότε ὁ Ἀσσύριος θέλει πέσει ἐν μαχαίρᾳ οὐχὶ ἀνδρός· καὶ μάχαιρα οὐχὶ ἀνθρώπου θέλει καταφάγει αὐτόν· καὶ θέλει φεύγει ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, καὶ οἱ νέοι αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι διὰ φόρον.

Isa 31:9 Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου θέλει παραδράμει τὸ ὀχύρωμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ αὐτοῦ θέλουσι κατατρομάξει εἰς τὴν σημαίαν, λέγει Κύριος, τοῦ ὁποίου τὸ πῦρ εἶναι ἐν Σιὼν καὶ ἡ κάμινος αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Isa 32:1 Ἰδού, βασιλεὺς θέλει βασιλεύσει ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ἄρχοντες θέλουσιν ἄρχει ἐν κρίσει.

Isa 32:2 Καὶ ὁ ἄνθρωπος θέλει εἶσθαι ὡς σκέπη ἀπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ ὡς καταφύγιον ἀπὸ τῆς τρικυμίας· ὡς ποταμοὶ ὕδατος ἐν ξηρᾷ γῇ, ὡς σκιὰ μεγάλου βράχου ἐν γῇ διψώσῃ.

Isa 32:3 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν βλεπόντων δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἐσκοτισμένοι, καὶ τὰ ὦτα τῶν ἀκουόντων θέλουσιν εἶσθαι προσεκτικά.

Isa 32:4 Καὶ ἡ καρδία τῶν θρασέων θέλει καταλάβει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα τῶν τραυλιζόντων θέλει ἐπιταχύνει νὰ λαλῇ καθαρά.

Isa 32:5 Ὁ ἀχρεῖος δὲν θέλει ὀνομάζεσθαι πλέον ἐλευθέριος, καὶ ὁ φιλάργυρος δὲν θέλει λέγεσθαι μεγαλοπρεπής.

Isa 32:6 Διότι ὁ ἀχρεῖος θέλει λαλεῖ ἀχρεῖα, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ θέλει ἐργάζεσθαι ἀνομίαν, διὰ νὰ ἐκτελῇ πονηρίαν καὶ νὰ προφέρῃ πλάνην ἐναντίον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ στερῇ τὴν ψυχὴν τοῦ πεινῶντος καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν πόσιν εἰς τὸν διψῶντα.

Isa 32:7 Τοῦ δὲ φιλαργύρου τὰ ὅπλα εἶναι ἄδικα· αὐτὸς βουλεύεται πονηρίας διὰ νὰ ἀφανίσῃ τὸν πτωχὸν μὲ λόγους ψευδεῖς, ἔτι καὶ ὅταν ὁ ἐνδεὴς λαλῇ δίκαια.

Isa 32:8 Ἀλλ' ὁ ἐλευθέριος βουλεύεται ἐλευθέρια καὶ ἐπὶ ἐλευθέρια θέλει στηρίζεσθαι αὐτός.

Isa 32:9 Σηκώθητε, γυναῖκες εὔποροι· ἀκούσατε τὴν φωνήν μου, θυγατέρες ἀμέριμνοι· ἀκροάσθητε τοὺς λόγους μου·

Isa 32:10 ἡμέρας καὶ ἔτη θέλετε εἶσθαι τεταραγμέναι, σεῖς αἱ ἀμέριμνοι· διότι ὁ τρυγητὸς θέλει χαθῆ, ἡ συγκομιδὴ δὲν θέλει ἐλθεῖ·

Isa 32:11 τρέμετε, αἱ εὔποροι· ταράχθητε, αἱ ἀμέριμνοι· ἐνδύθητε καὶ γυμνώθητε καὶ περιζώσατε τὰς ὀσφύας μὲ σάκκον.

Isa 32:12 Θέλουσι κτυπήσει τὰ στήθη διὰ τοὺς ἡδονικοὺς ἀγρούς, διὰ τοὺς καρποφόρους ἀμπελῶνας.

Isa 32:13 Ἄκανθαι καὶ τρίβολοι θέλουσι βλαστήσει ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ λαοῦ μου· ἔτι καὶ ἐπὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς χαρᾶς ἐν τῇ εὐφραινομένῃ πόλει.

Isa 32:14 Διότι τὰ παλάτια θέλουσιν ἐγκαταλειφθῆ· τὸ πλῆθος τῆς πόλεως θέλει ἐρημωθῆ· τὰ φρούρια καὶ οἱ πύργοι θέλουσι κατασταθῆ ἕως αἰῶνος σπήλαια, τρυφὴ ἀγρίων ὄνων, βοσκὴ ποιμνίων·

Isa 32:15 ἑωσοῦ τὸ πνεῦμα ἐξ ὕψους ἐκχυθῇ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἔρημος γείνῃ πεδιὰς καρποφόρος, ἡ δὲ καρποφόρος πεδιὰς λογισθῇ ὡς δάσος.

Isa 32:16 Τότε κρίσις θέλει κατασκηνώσει ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ δικαιοσύνη θέλει κατοικήσει ἐν τῇ καρποφόρῳ πεδιάδι.

Isa 32:17 Τὸ δὲ ἔργον τῆς δικαιοσύνης θέλει εἶσθαι εἰρήνη· καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δικαιοσύνης ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια εἰς τὸν αἰῶνα.

Isa 32:18 Καὶ ὁ λαός μου θέλει κατοικεῖ εἰρηνικὴν κατοικίαν καὶ οἰκήματα ἀσφαλῆ καὶ ἡσύχους τόπους εὐπορίας,

Isa 32:19 καὶ θέλει πίπτει χάλαζα κατασυντρίβουσα τὸ δάσος, καὶ ἡ πόλις μὲ ὄλεθρον θέλει ἀνατραπῆ.

Isa 32:20 Μακάριοι σεῖς οἱ σπείροντες πλησίον παντὸς ὕδατος, οἱ ἐξαποστέλλοντες ἐκεῖ τοὺς πόδας τοῦ βοὸς καὶ τῆς ὄνου.
Isa 33:1 Οὐαὶ εἰς σέ, ὅστις πορθεῖς καὶ δὲν ἐπορθήθης· καὶ καταδυναστεύεις καὶ δὲν κατεδυναστεύθης· ὅταν παύσῃς πορθῶν, θέλεις πορθηθῇ· ὅταν τελειώσῃς καταδυναστεύων, θέλεις καταδυναστευθῇ.
Isa 33:2 Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· σὲ προσμένομεν· ἔσο βραχίων αὐτῶν καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.
Isa 33:3 Ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ θορύβου οἱ λαοὶ ἔφυγον· ἀπὸ τῆς ἀνυψώσεώς σου τὰ ἔθνη διεσκορπίσθησαν.
Isa 33:4 Καὶ τὰ λάφυρά σας θέλουσι συναχθῇ, καθὼς συνάγουσιν οἱ βροῦχοι· θέλουσι πηδήσει ἐπ' αὐτόν, καθὼς ἡ ἀκρὶς πηδᾷ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Isa 33:5 Ὁ Κύριος ὑψώθη· διότι κατοικεῖ ἐν ὑψηλοῖς· ἐνέπλησε τὴν Σιὼν κρίσεως καὶ δικαιοσύνης.
Isa 33:6 Σοφία δὲ καὶ ἐπιστήμη θέλουσιν εἶσθαι ἡ στερέωσις τῶν καιρῶν σου καὶ ἡ σωτήριος δύναμις· ὁ φόβος τοῦ Κυρίου, αὐτὸς εἶναι ὁ θησαυρὸς αὐτοῦ.
Isa 33:7 Ἰδού, οἱ ἀνδρεῖοι αὐτῶν θέλουσι βοήσει ἔξωθεν, καὶ οἱ πρέσβεις τῆς εἰρήνης θέλουσι κλαύσει πικρῶς.
Isa 33:8 Αἱ ὁδοὶ ἠρημώθησαν, οἱ ὁδοιπόροι ἔπαυσαν· διέλυσε τὴν συνθήκην, ἀπέβαλε τὰς πόλεις, δὲν λογίζεται ἄνθρωπον.
Isa 33:9 Ἡ γῆ πενθεῖ, μαραίνεται· ὁ Λίβανος αἰσχύνεται, κατακόπτεται· ὁ Σαρὼν ὁμοιάζει ἔρημον· καὶ ἡ Βασὰν καὶ ὁ Κάρμηλος κατετινάχθησαν.
Isa 33:10 Τώρα θέλω σηκωθῆ, λέγει Κύριος· τώρα θέλω ὑψωθῆ, τώρα θέλω μεγαλυνθῆ.
Isa 33:11 Χνοῦν θέλετε συλλάβει καὶ ἄχυρον θέλετε γεννήσει· ἡ πνοὴ σας ὡς πῦρ θέλει σᾶς καταφάγει.
Isa 33:12 Καὶ οἱ λαοὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς καύσεις ἀσβέστου· ὡς ἄκανθαι κεκομμέναι θέλουσι καυθῆ ἐν πυρί.
Isa 33:13 Οἱ μακράν, ἀκούσατε τί ἔκαμον· καὶ σεῖς οἱ πλησίον, γνωρίσατε τὴν δύναμίν μου.
Isa 33:14 Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν Σιὼν θέλουσι τρομάξει· τρόμος θέλει καταλάβει τοὺς ὑποκριτάς, ὥστε θέλουσι λέγει, Τίς μεταξὺ ἡμῶν θέλει κατοικήσει μετὰ τοῦ κατατρώγοντος πυρός τίς μεταξὺ ἡμῶν θέλει κατοικήσει μετὰ τῶν αἰωνίων καύσεων
Isa 33:15 Ὁ περιπατῶν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁ λαλῶν ἐν εὐθύτητι· ὁ καταφρονῶν τὸ κέρδος τῶν δυναστεύσεων, ὁ σείων τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀπὸ δωροληψίας, ὁ ἐμφράττων τὰ ὦτα αὐτοῦ διὰ νὰ μὴ ἀκούῃ περὶ αἵματος, καὶ ὁ κλείων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διὰ νὰ μὴ ἴδῃ τὸ κακόν·
Isa 33:16 οὗτος θέλει κατοικήσει ἐν τοῖς ὑψηλοῖς· οἱ τόποι τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι τὰ ὀχυρώματα τῶν βράχων· ἄρτος θέλει δοθῆ εἰς αὐτόν· τὸ ὕδωρ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι βέβαιον·
Isa 33:17 Οἱ ὀφθαλμοὶ σου θέλουσιν ἰδεῖ τὸν βασιλέα ἐν τῇ ὡραιότητι αὐτοῦ· θέλουσιν ἰδεῖ τὴν γῆν τὴν μακράν.
Isa 33:18 Ἡ καρδία σου θέλει μελετᾷ τὸν παρελθόντα τρόμον, φωνάζουσα, Ποῦ εἶναι ὁ γραμματεύς ποῦ ὁ συζητητής ποῦ ὁ λογιστὴς τῶν πύργων
Isa 33:19 δὲν θέλεις ἰδεῖ λαὸν ἄγριον, λαὸν βαθείας φωνῆς, ὥστε νὰ μὴ διακρίνῃς· τραυλιζούσης γλώσσης, ὥστε νὰ μὴ ἐννοῇς.
Isa 33:20 Ἀνάβλεψον εἰς τὴν Σιών, τὴν πόλιν τῶν ἑορτῶν ἡμῶν· οἱ ὀφθαλμοὶ σου θέλουσιν ἰδεῖ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἥσυχον κατοικίαν, σκηνὴν ἥτις δὲν θέλει καταβιβασθῆ· οἱ πάσσαλοι αὐτῆς δὲν θέλουσι μετακινηθῆ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οὐδὲν ἐκ τῶν σχοινίων αὐτῆς θέλει κοπῆ.
Isa 33:21 Ἀλλ' ἐκεῖ ὁ Κύριος τῆς δόξης θέλει εἶσθαι εἰς ἡμᾶς τόπος πλατέων ποταμῶν καὶ ῥευμάτων· ἐκεῖ δὲν θέλει εἰσέλθει πλοῖον διὰ κωπίων οὔτε ναῦς μεγαλοπρεπὴς θέλει περάσει ἐκεῖθεν.
Isa 33:22 Διότι ὁ Κύριος εἶναι ὁ κριτὴς ἡμῶν· ὁ Κύριος εἶναι ὁ νομοθέτης ἡμῶν· ὁ Κύριος εἶναι ὁ βασιλεὺς ἡμῶν· αὐτὸς θέλει σώσει ἡμᾶς.
Isa 33:23 Τὰ σχοινία σου ἐχαυνώθησαν· δὲν δύνανται νὰ στερεώσωσι τὸ κατάρτιον αὐτῶν, δὲν δύνανται νὰ ἐξαπλώσωσι τὰ πανία· τότε λεία μεγάλων λαφύρων θέλει διαμερισθῆ· οἱ χωλοὶ θέλουσι διαρπάσει τὴν λείαν.
Isa 33:24 Καὶ ὁ κάτοικος δὲν θέλει λέγει, Ἠτόνησα· ὁ λαὸς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ θέλει λάβει ἄφεσιν ἀνομίας.
Isa 34:1 Πλησιάσατε, ἔθνη, διὰ νὰ ἀκούσητε· καὶ προσέξατε, λαοί· ἂς ἀκούσῃ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη καὶ πάντα ὅσα γεννῶνται ἐν αὐτῇ.
Isa 34:2 Διότι ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἡ φλογερὰ ὀργὴ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ στρατεύματα αὐτῶν· κατέστρεψεν αὐτὰ ὁλοκλήρως· παρέδωκεν αὐτὰ εἰς σφαγήν.
Isa 34:3 Οἱ δὲ πεφονευμένοι αὐτῶν θέλουσι ῥιφθῆ ἔξω, καὶ ἡ δυσωδία αὐτῶν θέλει ἀναδοθῆ ἀπὸ τῶν πτωμάτων αὐτῶν· τὰ δὲ ὄρη θέλουσι διαλυθῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν.
Isa 34:4 Καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ θέλει λυώσει, καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλουσι περιτυλιχθῆ ὡς βιβλίον, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτῶν θέλει πέσει, καθὼς πίπτει τὸ φύλλον ἀπὸ τῆς ἀμπέλου καὶ καθὼς πίπτουσι τὰ φύλλα ἀπὸ τῆς συκῆς.
Isa 34:5 Διότι ἡ μάχαιρά μου ἐμεθύσθη ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδού, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς καταστροφῆς μου θέλει καταβῆ διὰ κρίσιν.
Isa 34:6 Ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου εἶναι πλήρης αἵματος· ἐπαχύνθη μὲ τὸ πάχος, μὲ τὸ αἷμα τῶν ἀρνίων καὶ τράγων, μὲ τὸ πάχος τῶν νεφρῶν τῶν κριῶν· διότι ὁ Κύριος ἔχει θυσίαν ἐν Βοσόρρᾳ καὶ σφαγὴν μεγάλην ἐν τῇ γῇ τῆς Ἰδουμαίας.
Isa 34:7 Καὶ οἱ μονόκεροι θέλουσι καταβῆ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ μόσχοι μετὰ τῶν ταύρων· καὶ ἡ γῆ αὐτῶν θέλει μεθυσθῆ ἀπὸ αἵματος, καὶ τὸ χῶμα αὐτῶν θέλει παχυνθῆ ἀπὸ πάχους.

Isa 34:8 Διότι εἶναι ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ Κυρίου, ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεων διὰ τὴν κρίσιν τῆς Σιών.

Isa 34:9 Καὶ τὰ ῥεύματα αὐτῆς θέλουσι μεταβληθῆ εἰς πίσσαν καὶ τὸ χῶμα αὐτῆς εἰς θεῖον, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς θέλει κατασταθῆ πίσσα καιομένη·

Isa 34:10 νύκτα καὶ ἡμέραν δὲν θέλει σβεσθῆ· ὁ καπνὸς αὐτῆς θέλει ἀναβαίνει ἀκαταπαύστως· ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν θέλει μένει ἠρημωμένη· καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ διαβαίνων δι' αὐτῆς εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Isa 34:11 Ἀλλ' ὁ πελεκὰν καὶ ὁ ἀκανθόχοιρος θέλουσι κληρονομήσει αὐτήν· καὶ ἡ γλαὺξ καὶ ὁ κόραξ θέλουσι κατοικεῖ ἐν αὐτῇ· καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐξαπλώσει ἐπ' αὐτῆς, σχοινίον ἐρημώσεως καὶ στάθμην κρημνισμοῦ.

Isa 34:12 Θέλουσι καλέσει εἰς τὴν βασιλείαν τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς ἀλλ' οὐδεὶς θέλει εἶσθαι ἐκεῖ· καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῆς θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς τὸ μηδέν.

Isa 34:13 Καὶ ἄκανθαι θέλουσι βλαστήσει ἐν τοῖς παλατίοις αὐτῆς, κνίδαι καὶ βάτοι ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῆς· καὶ θέλει εἶσθαι κατοικία θώων, αὐλὴ στρουθοκαμήλων.

Isa 34:14 Καὶ οἱ λύκοι θέλουσι συναπαντᾶσθαι ἐκεῖ μὲ τοὺς αἰλούρους· καὶ ὁ σάτυρος θέλει φωνάζει πρὸς τὸν σύντροφον αὐτοῦ· ὁ κόκκυξ ἔτι θέλει ἀναπαύεσθαι ἐκεῖ, εὑρίσκων εἰς ἑαυτὸν τόπον ἀναπαύσεως.

Isa 34:15 Ἐκεῖ θέλει ἐμφωλεύει ὁ νυκτοκόραξ καὶ θέλει γεννᾷ καὶ ἐπῳάζει καὶ συνάγει τοὺς νεοσσοὺς ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ· ἐκεῖ θέλουσι συνάγεσθαι καὶ οἱ γύπες, ἕκαστος μετὰ τοῦ συντρόφου αὐτοῦ.

Isa 34:16 Ζητήσατε ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Κυρίου καὶ ἀναγνώσατε· οὐδὲν ἐκ τούτων θέλει λείψει, οὐδὲν θέλει εἶσθαι χωρὶς τοῦ συντρόφου αὐτοῦ· διότι αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ Κυρίου προσέταξε, καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συνήγαγε ταῦτα.

Isa 34:17 Καὶ αὐτὸς ἔρριψε τὸν κλῆρον περὶ αὐτῶν, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμοίρασεν εἰς αὐτὰ μὲ στάθμην ἐκείνην τὴν γῆν· θέλουσι κληρονομήσει αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα· ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν θέλουσι κατοικεῖ ἐν αὐτῇ.

Isa 35:1 Ἡ ἔρημος καὶ ἡ ἄνυδρος θέλουσιν εὐφρανθῆ δι' αὐτά, καὶ ἡ ἐρημία θέλει ἀγαλλιασθῆ καὶ ἀνθήσει ὡς ῥόδον.

Isa 35:2 Θέλει ἀνθήσει ἐν ἀφθονίᾳ καὶ ἀγαλλιασθῆ μάλιστα χαίρουσα καὶ ἀλαλάζουσα· ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου θέλει δοθῆ εἰς αὐτήν, ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου καὶ Σαρών· οἱ τόποι οὗτοι θέλουσιν ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Isa 35:3 Ἐνισχύσατε τὰς κεχαυνωμένας χεῖρας· καὶ στερεώσατε τὰ παραλελυμένα γόνατα.

Isa 35:4 Εἴπατε πρὸς τοὺς πεφοβισμένους τὴν καρδίαν, Ἰσχύσατε, μὴ φοβεῖσθε· ἰδού, ὁ Θεὸς σας θέλει ἐλθεῖ μετ' ἐκδικήσεως, ὁ Θεὸς μετὰ ἀνταποδόσεως· αὐτὸς θέλει ἐλθεῖ καὶ θέλει σᾶς σώσει.

Isa 35:5 Τότε οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν τυφλῶν θέλουσιν ἀνοιχθῆ καὶ τὰ ὦτα τῶν κωφῶν θέλουσιν ἀκούσει.

Isa 35:6 Τότε ὁ χωλὸς θέλει πηδᾷ ὡς ἔλαφος καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ μογιλάλου θέλει ψάλλει· διότι ἐν τῇ ἐρήμῳ θέλουσιν ἀναβλύσει ὕδατα καὶ ῥεύματα ἐν τῇ ἐρημίᾳ.

Isa 35:7 Καὶ ἡ ξηρὰ γῆ θέλει κατασταθῆ λίμνη καὶ ἡ διψῶσα γῆ πηγαὶ ὕδατος· ἐν τῇ κατοικίᾳ τῶν θώων, ὅπου ἐκοίτοντο, θέλει εἶσθαι χλόη μετὰ καλάμων καὶ σπάρτων.

Isa 35:8 Καὶ ἐκεῖ θέλει εἶσθαι λεωφόρος καὶ ὁδὸς καὶ θέλει ὀνομασθῆ, Ὁδὸς ἁγία· ὁ ἀκάθαρτος δὲν θέλει περάσει δι' αὐτῆς ἀλλὰ θέλει εἶσθαι δι' αὐτοὺς ὁ ὁδεύων καὶ οἱ μωροὶ δὲν θέλουσι πλανᾶσθαι.

Isa 35:9 Λέων δὲν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ καὶ θηρίον ἁρπακτικὸν δὲν θέλει ἀναβῆ ἐκεῖ· δὲν θέλει εὑρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ οἱ λελυτρωμένοι θέλουσι περιπατεῖ ἐκεῖ.

Isa 35:10 Καὶ οἱ λελυτρωμένοι τοῦ Κυρίου θέλουσιν ἐπιστρέψει καὶ ἐλθεῖ ἐν ἀλαλαγμῷ εἰς τὴν Σιών· καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν· ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην θέλουσιν ἀπολαύσει· ἡ λύπη δὲ καὶ ὁ στεναγμὸς θέλουσι φύγει.

Isa 36:1 Ἐν τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου ἀνέβη Σενναχειρεὶμ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ πάσας τὰς ὀχυρὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ ἐκυρίευσεν αὐτάς.

Isa 36:2 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας τὸν Ῥαβσάκην ἀπὸ Λαχεὶς εἰς Ἱερουσαλήμ, πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, μετὰ δυνάμεως μεγάλης. Καὶ ἐστάθη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ, τῆς ἄνω κολυμβήθρας ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως.

Isa 36:3 Τότε ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακείμ, ὁ υἱὸς τοῦ Χελκίου, ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνὰς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωάχ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσάφ, ὁ ὑπομνηματογράφος.

Isa 36:4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ῥαβσάκης, Εἴπατε τώρα πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· Ποῖον εἶναι τὸ θάρρος, ἐπὶ τὸ ὁποῖον θαρρεῖς

Isa 36:5 Λέγεις, πλὴν εἶναι λόγοι χειλέων, Ἔχω βουλὴν καὶ δύναμιν διὰ πόλεμον. Ἀλλ' ἐπὶ τίνα θαρρεῖς ὥστε ἀπεστάτησας ἐναντίον μου

Isa 36:6 Ἰδού, θαρρεῖς ἐπὶ τὴν ῥάβδον τοῦ συντετριμμένου ἐκείνου καλάμου, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον· ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐὰν τις ἐπιστηριχθῇ, θέλει ἐμπηχθῆ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρυπήσει αὐτήν· τοιοῦτος εἶναι ὁ Φαραὼ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου πρὸς πάντας τοὺς θαρροῦντας ἐπ' αὐτόν.

Isa 36:7 Ἀλλ' ἐὰν εἴπῃς πρὸς ἐμέ, Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν θαρροῦμεν, δὲν εἶναι αὐτός, τοῦ ὁποίου τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ τὰ θυσιαστήρια ἀφήρεσεν ὁ Ἐζεκίας καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰούδαν καὶ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, Ἔμπροσθεν τούτου τοῦ θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνήσει

Isa 36:8 Τώρα λοιπὸν δὸς ἐνέχυρα εἰς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ δώσει δισχιλίους ἵππους, ἂν δύνασαι ἀπὸ μέρους σου νὰ δώσῃς ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς.

Isa 36:9 Πῶς λοιπὸν θέλεις τρέψει ὀπίσω τὸ πρόσωπον ἑνὸς τοπάρχου ἐκ τῶν ἐλαχίστων δούλων τοῦ κυρίου μου, καὶ ἤλπισας ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον διὰ ἁμάξας καὶ διὰ ἱππεῖς

Isa 36:10 Καὶ τώρα, ἄνευ τοῦ Κυρίου ἀνέβην ἐγὼ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, διὰ νὰ καταστρέψω αὐτόν ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἀνάβα ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ κατάστρεψον αὐτήν.

Isa 36:11 Τότε εἶπεν ὁ Ἐλιακεὶμ καὶ ὁ Σομνὰς καὶ ὁ Ἰωὰχ πρὸς τὸν Ῥὰβσάκην, Λάλησον, παρακαλῶ, πρὸς τοὺς δούλους σου εἰς τὴν Συριακὴν γλῶσσαν· διότι καταλαμβάνομεν αὐτήν· καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαϊστὶ εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους.

Isa 36:12 Ἀλλ᾿ ὁ Ῥὰβσάκης εἶπε, Μήπως ὁ κύριός μου ἀπέστειλεν ἐμὲ πρὸς τὸν κύριόν σου καὶ πρὸς σέ, διὰ νὰ λαλήσω τοὺς λόγους τούτους δὲν μὲ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους διὰ νὰ φάγωσι τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ νὰ πίωσι τὸ οὖρον αὐτῶν μὲ σᾶς

Isa 36:13 Τότε ὁ Ῥὰβσάκης ἐστάθη καὶ ἐφώνησεν Ἰουδαϊστὶ μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας·

Isa 36:14 οὕτω λέγει ὁ βασιλεύς· Μὴ σᾶς ἀπατᾷ ὁ Ἐζεκίας· διότι δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ σᾶς λυτρώσῃ.

Isa 36:15 Καὶ μὴ σᾶς κάμνῃ ὁ Ἐζεκίας νὰ θαρρῆτε ἐπὶ τὸν Κύριον, λέγων, Ὁ Κύριος βεβαίως θέλει μᾶς λυτρώσει· ἡ πόλις αὕτη δὲν θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας.

Isa 36:16 Μὴ ἀκούετε τοῦ Ἐζεκίου· διότι οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· Κάμετε συμβιβασμὸν μετ᾿ ἐμοῦ καὶ ἐξέλθετε πρὸς ἐμέ· καὶ φάγετε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ἀμπέλου αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ἀπὸ τῆς συκῆς αὐτοῦ καὶ πίετε ἕκαστος ἀπὸ τῶν ὑδάτων τῆς δεξαμενῆς αὐτοῦ·

Isa 36:17 ἑωσοῦ ἔλθω καὶ σᾶς λάβω εἰς γῆν ὁμοίαν μὲ τὴν γῆν σας, γῆν σίτου καὶ οἴνου, γῆν ἄρτου καὶ ἀμπελώνων.

Isa 36:18 Μὴ σᾶς ἀπατᾷ ὁ Ἐζεκίας, λέγων, Ὁ Κύριος θέλει μᾶς λυτρώσει. Ἐλύτρωσέ τις ἐκ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας

Isa 36:19 Ποῦ οἱ θεοὶ τῆς Αἰμὰθ καὶ Ἀρφάδ ποῦ οἱ θεοὶ τῆς Σεφαρουΐμ μήπως ἐλύτρωσαν ἐκ τῆς χειρὸς μου τὴν Σαμάρειαν

Isa 36:20 Τίνες μεταξὺ πάντων τῶν θεῶν τῶν τόπων τούτων ἐλύτρωσαν τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς μου, ὥστε καὶ ὁ Κύριος νὰ λυτρώσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῆς χειρὸς μου

Isa 36:21 Ἐκεῖνοι δὲ ἐσιώπων καὶ δὲν ἀπεκρίθησαν λόγον πρὸς αὐτόν· διότι ὁ βασιλεὺς εἶχε προστάξει, λέγων, Μὴ ἀποκριθῆτε πρὸς αὐτόν.

Isa 36:22 Τότε Ἐλιακεὶμ ὁ υἱὸς τοῦ Χελκίου, ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνὰς ὁ γραμματεύς, καὶ Ἰωάχ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσάφ, ὁ ὑπομνηματογράφος, ἦλθον πρὸς τὸν Ἐζεκίαν μὲ διεσχισμένα ἱμάτια καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους τοῦ Ῥὰβσάκη.

Isa 37:1 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας, διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐσκεπάσθη μὲ σάκκον καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

Isa 37:2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακεὶμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομνὰν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων ἐσκεπασμένους μὲ σάκκους, πρὸς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμώς·

Isa 37:3 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ Ἐζεκίας· Ἡμέρα θλίψεως καὶ ὀνειδισμοῦ καὶ βλασφημίας, ἡ ἡμέρα αὕτη· διότι τὰ τέκνα ἦλθον εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς γέννας, πλὴν δύναμις δὲν εἶναι εἰς τὴν τίκτουσαν·

Isa 37:4 εἴθε νὰ ἤκουσε Κύριος ὁ Θεὸς σου τοὺς λόγους τοῦ Ῥὰβσάκη, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ὁ κύριος αὐτοῦ ἀπέστειλε διὰ νὰ ὀνειδίσῃ τὸν ζῶντα Θεόν, καὶ νὰ ὑβρίσῃ διὰ τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ἤκουσε Κύριος ὁ Θεὸς σου· διὰ τοῦτο ὕψωσον δέησιν ὑπὲρ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ σωζομένου.

Isa 37:5 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἡσαΐαν οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου.

Isa 37:6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἡσαΐας, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν κύριόν σας· Οὕτω λέγει Κύριος· Μὴ φοβοῦ ἀπὸ τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ἤκουσας, διὰ τῶν ὁποίων οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας μὲ ὠνείδισαν·

Isa 37:7 ἰδού, ἐγὼ θέλω βάλει εἰς αὐτὸν τοιοῦτον πνεῦμα, ὥστε ἀκούσας θόρυβον θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ θέλω κάμει αὐτὸν νὰ πέσῃ διὰ μαχαίρας ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Isa 37:8 Ὁ Ῥὰβσάκης λοιπὸν ἐπέστρεψε καὶ εὕρηκε τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας πολεμοῦντα ἐναντίον τῆς Λιβνά· διότι ἤκουσεν ὅτι ἔφυγεν ἀπὸ Λαχείς.

Isa 37:9 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἤκουσε νὰ λέγωσι περὶ Θιρακὰ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰθιοπίας, Ἐξῆλθε νὰ σὲ πολεμήσῃ. Καὶ ὅτε ἤκουσε τοῦτο, ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, λέγων,

Isa 37:10 Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς Ἐζεκίαν, τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, λέγοντες, Ὁ Θεὸς σου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον θαρρεῖς, ἄς μὴ σὲ ἀπατᾷ, λέγων, Ἡ Ἱερουσαλὴμ δὲν θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας.

Isa 37:11 Ἰδού, σὺ ἤκουσας τί ἔκαμον οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀσσυρίας εἰς πάντας τοὺς τόπους, καταστρέφοντες αὐτούς· καὶ σὺ θέλεις λυτρωθῇ

Isa 37:12 Μήπως οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἐλύτρωσαν ἐκείνους, τοὺς ὁποίους οἱ πατέρες μου κατέστρεψαν, τὴν Γωζὰν καὶ τὴν Χαρρὰν καὶ Ῥεσὲφ καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐδέν, τοὺς ἐν Τελασσάρ

Isa 37:13 Ποῦ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰμὰθ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀρφὰδ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως Σεφαρουΐμ, Ἐνὰ καὶ Αὐά

Isa 37:14 Καὶ λαβὼν ὁ Ἐζεκίας τὴν ἐπιστολὴν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν πρέσβεων ἀνέγνωσεν αὐτήν· καὶ ἀνέβη ὁ Ἐζεκίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ ἐξετύλιξεν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Isa 37:15 Καὶ προσηυχήθη εἰς τὸν Κύριον ὁ Ἐζεκίας λέγων,

Isa 37:16 Κύριε τῶν δυνάμεων, Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβείμ, σὺ αὐτὸς εἶσαι ὁ Θεός, ὁ μόνος, πάντων τῶν βασιλείων τῆς γῆς· σὺ ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Isa 37:17 Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον· ἄνοιξον, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδέ· καὶ ἄκουσον πάντας

τοὺς λόγους τοῦ Σενναχειρείμ, ὅστις ἀπέστειλε τοῦτον διὰ νὰ ὀνειδίσῃ τὸν ζῶντα Θεόν.
Isa 37:18 Ἀληθῶς, Κύριε, οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀσσυρίας ἠρήμωσαν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τοὺς τόπους αὐτῶν,
Isa 37:19 καὶ ἔρριψαν εἰς τὸ πῦρ τοὺς θεοὺς αὐτῶν· διότι δὲν ἦσαν θεοί, ἀλλ' ἔργον χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι· διὰ τοῦτο κατέστρεψαν αὐτούς.
Isa 37:20 Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεὲ ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· διὰ νὰ γνωρίσωσι πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Κύριος, ὁ μόνος.
Isa 37:21 Τότε ἀπέστειλεν Ἡσαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμὼς πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἤκουσα ὅσα προσηυχήθης εἰς ἐμὲ κατὰ τοῦ Σενναχειρείμ, βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας.
Isa 37:22 Οὗτος εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ· Σὲ κατεφρόνησε, σὲ ἐνέπαιξεν ἡ παρθένος, θυγάτηρ τῆς Σιών· ὀπίσω σου ἔσεισε κεφαλὴν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἱερουσαλήμ.
Isa 37:23 Τίνα ὠνείδισας καὶ ἐβλασφήμησας καὶ κατὰ τίνος ὕψωσας φωνὴν καὶ ἐσήκωσας ὑψηλὰ τοὺς ὀφθαλμούς σου κατὰ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ.
Isa 37:24 Τὸν Κύριον ὠνείδισας διὰ τῶν δούλων σου καὶ εἶπας, Μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαξῶν μου ἀνέβην ἐγὼ εἰς τὸ ὕψος τῶν ὀρέων, εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ Λιβάνου· καὶ θέλω κόψει τὰς ὑψηλὰς κέδρους αὐτοῦ, τὰς ἐκλεκτὰς ἐλάτους αὐτοῦ· καὶ θέλω εἰσέλθει εἰς τὸ ὕψος τῶν ἄκρων αὐτοῦ, εἰς τὸ δάσος τοῦ Καρμήλου αὐτοῦ·
Isa 37:25 ἐγὼ ἀνέσκαψα καὶ ἔπιον ὕδατα· καὶ μὲ τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν μου ἐξήρανα πάντας τοὺς ποταμοὺς τῶν πολιορκουμένων.
Isa 37:26 Μὴ δὲν ἤκουσας ὅτι ἐγὼ ἔκαμον τοῦτο παλαιόθεν καὶ ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχαίων ἐβουλεύθην αὐτό τώρα δὲ ἐξετέλεσα τοῦτο, ὥστε νὰ ἦσαι διὰ νὰ καταστρέφῃς πόλεις ὠχυρωμένας εἰς ἐρειπίων σωρούς·
Isa 37:27 διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι αὐτῶν ἦσαν μικρᾶς δυνάμεως, ἐτρόμαξαν καὶ κατῃσχύνθησαν· ἦσαν ὡς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ καὶ ὡς ἡ χλόη, ὡς ὁ χόρτος τῶν δωμάτων καὶ ὡς ὁ σῖτος ὁ καιόμενος πρὶν καλαμώσῃ.
Isa 37:28 Πλὴν ἐγὼ ἐξεύρω τὴν κατοικίαν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν κατ' ἐμοῦ λύσσαν σου.
Isa 37:29 Ἐπειδὴ ἡ κατ' ἐμοῦ λύσσα σου καὶ ἡ ἀλαζονεία σου ἀνέβησαν εἰς τὰ ὦτά μου, διὰ τοῦτο θέλω βάλει τὸν κρίκον μου εἰς τοὺς μυκτῆράς σου καὶ τὸν χαλινόν μου εἰς τὰ χείλη σου, καὶ θέλω σὲ ἐπιστρέψει διὰ τῆς ὁδοῦ δι' ἧς ἦλθες.
Isa 37:30 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ τὸ σημεῖον· τὸ ἔτος τοῦτο θέλετε φάγει ὅ, τι εἶναι αὐτοφυές· καὶ τὸ δεύτερον ἔτος, ὅ, τι ἐκφύεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· τὸ δὲ τρίτον ἔτος, σπείρατε καὶ θερίσατε καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας καὶ φάγετε τὸν καρπὸν αὐτῶν.
Isa 37:31 Καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ οἴκου Ἰούδα, τὸ διασωθέν, θέλει ῥιζώσει πάλιν ὑποκάτωθεν καὶ θέλει δώσει ἐπάνω καρπούς.
Isa 37:32 Διότι ἐξ Ἱερουσαλὴμ θέλει ἐξέλθει τὸ ὑπόλοιπον καὶ ἐκ τοῦ ὄρους Σιὼν τὸ διασωθέν· ὁ ζῆλος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων θέλει ἐκτελέσει τοῦτο.
Isa 37:33 Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος περὶ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας· δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ θέλει τοξεύσει ἐκεῖ βέλος, οὐδὲ θέλει προβάλει κατ' αὐτῆς ἀσπίδας, οὐδὲ θέλει ὑψώσει ἐναντίον αὐτῆς πρόχωμα·
Isa 37:34 διὰ τῆς ὁδοῦ δι' ἧς ἦλθε, δι' αὐτῆς θέλει ἐπιστρέψει καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην δὲν θέλει εἰσέλθει, λέγει ὁ Κύριος·
Isa 37:35 διότι θέλω ὑπερασπισθῆ τὴν πόλιν ταύτην, ὥστε νὰ σώσω αὐτήν, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ δούλου μου Δαβίδ.
Isa 37:36 Τότε ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας· καὶ ὅτε ἐξηγέρθησαν τὸ πρωΐ, ἰδού, ἦσαν πάντες σώματα νεκρά.
Isa 37:37 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἔφυγε καὶ ἐπέστρεψε Σενναχειρείμ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας καὶ κατῴκησεν ἐν Νινευή.
Isa 37:38 Καὶ ἐνῷ προσεκύνει ἐν τῷ οἴκῳ Νισρὼκ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, Ἀδραμμέλεχ καὶ Σαρασὰρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, αὐτοὶ δὲ ἔφυγον εἰς γῆν Ἀρμενίας· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἐσαραδδὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
Isa 38:1 Κατ' ἐκείνας ἡμέρας ἠρρώστησεν ὁ Ἐζεκίας εἰς θάνατον· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας ὁ προφήτης ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμὼς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Διάταξον περὶ τοῦ οἴκου σου· ἐπειδὴ ἀποθνήσκεις καὶ δὲν θέλεις ζήσει.
Isa 38:2 Τότε ἔστρεψεν ὁ Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον καὶ προσηυχήθη εἰς τὸν Κύριον,
Isa 38:3 καὶ εἶπε, Δέομαι, Κύριε, ἐνθυμήθητι τώρα πῶς περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ἔπραξα τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου. Καὶ ἔκλαυσεν ὁ Ἐζεκίας κλαυθμὸν μέγαν.
Isa 38:4 Τότε ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἡσαΐαν λέγων,
Isa 38:5 Ὕπαγε καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρός σου· Ἤκουσα τὴν προσευχήν σου, εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδού, θέλω προσθέσει εἰς τὰς ἡμέρας σου δεκαπέντε ἔτη·
Isa 38:6 καὶ θέλω ἐλευθερώσει σὲ καὶ τὴν πόλιν ταύτην ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας καὶ θέλω ὑπερασπισθῆ τὴν πόλιν ταύτην·
Isa 38:7 καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς σὲ τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου ὅτι θέλει κάμει ὁ Κύριος τὸ πρᾶγμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐλάλησεν·
Isa 38:8 ἰδού, θέλω στρέψει ὀπίσω δέκα βαθμοὺς τὴν σκιὰν τῶν βαθμῶν, τοὺς ὁποίους κατέβη εἰς τὸ ἡλιακὸν ὡρολόγιον τοῦ Ἄχαζ. Καὶ ἐστράφη ὁ ἥλιος δέκα βαθμούς, διὰ τῶν ὁποίων εἶχε καταβῆ.
Isa 38:9 Ταῦτα εἶναι τὰ γραφέντα ὑπὸ Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ὅτε ἠρρώστησε καὶ ἀνέλαβεν ἐκ τῆς ἀρρωστίας αὐτοῦ·

Isa 38:10 Ἐγὼ εἶπα, Ἐν τῇ μεσημβρίᾳ τῶν ἡμερῶν μου θέλω ὑπάγει εἰς τὰς πύλας τοῦ τάφου· ἐστερήθην τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐτῶν μου.
Isa 38:11 Εἶπα, δὲν θέλω ἰδεῖ πλέον τὸν Κύριον, τὸν Κύριον, ἐν γῇ ζώντων· δὲν θέλω ἰδεῖ πλέον ἄνθρωπον μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ κόσμου.
Isa 38:12 Ἡ ζωὴ μου ἔφυγε καὶ μετετοπίσθη ἀπ' ἐμοῦ ὡς ποιμένος σκηνή· ἐκόπη ἡ ζωὴ μου ὡς ὑπὸ ὑφαντοῦ· ἀπὸ τοῦ στημονίου θέλει μὲ κόψει· ἀπὸ πρωΐας ἕως ἑσπέρας θέλεις μὲ τελειώσει.
Isa 38:13 Ἐστοχαζόμην ἕως πρωΐας, ὡς λέων θέλει συντρίψει πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἀπὸ πρωΐας ἕως ἑσπέρας θέλεις μὲ τελειώσει.
Isa 38:14 Ὡς γερανός, ὡς χελιδών, οὕτω ἐψέλλιζον· ὠδυρόμην ὡς τρυγών· οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἀπέκαμον ἀτενίζοντες εἰς τὰ ἄνω. Καταθλίβομαι, Κύριε· ἀνακούφισόν με.
Isa 38:15 Τί νὰ εἴπω αὐτὸς καὶ εἶπε πρὸς ἐμὲ καὶ ἐξετέλεσε· θέλω διάγει πάντα τὰ ἔτη μου ἐν τῇ πικρίᾳ τῆς ψυχῆς μου.
Isa 38:16 Ἐν τούτοις, Κύριε, ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ὑπάρχει ζωὴ τοῦ πνεύματός μου· σὺ βεβαίως μὲ θεραπεύεις καὶ μὲ ἀναζωοποιεῖς.
Isa 38:17 Ἰδού, ἀντὶ εἰρήνης ἐπῆλθεν ἐπ' ἐμὲ μεγάλη πικρία· ἀλλὰ σύ, δι' ἀγάπην τῆς ψυχῆς μου, ἐλύτρωσας αὐτὴν ἀπὸ τοῦ λάκκου τῆς φθορᾶς· διότι ἔρριψας ὀπίσω τῶν νώτων σου πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
Isa 38:18 Διότι ὁ τάφος δὲν θέλει σὲ ὑμνήσει· ὁ θάνατος δὲν θέλει σὲ δοξολογήσει· οἱ καταβαίνοντες εἰς τὸν λάκκον δὲν θέλουσιν ἐλπίζει ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου.
Isa 38:19 Ὁ ζῶν, ὁ ζῶν, αὐτὸς θέλει σὲ ὑμνεῖ, καθὼς ἐγὼ ταύτην τὴν ἡμέραν· ὁ πατὴρ θέλει εἰς τὰ τέκνα γνωστοποιήσει τὴν ἀλήθειάν σου.
Isa 38:20 Ὁ Κύριος ἦλθε νὰ μὲ σώσῃ· διὰ τοῦτο θέλομεν ψάλλει τὸ ᾆσμά μου ἐπὶ ἐντεταμένων ὀργάνων πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.
Isa 38:21 Διότι ὁ Ἡσαΐας εἶχεν εἰπεῖ, Ἄς λάβωσι παλάθην σύκων καὶ ἄς βάλωσιν αὐτὴν ὡς ἔμπλαστρον ἐπὶ τὸ ἕλκος καὶ θέλει ἰατρευθῇ.
Isa 38:22 Καὶ ὁ Ἐζεκίας εἶχεν εἰπεῖ, Τί εἶναι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ θέλω ἀναβῇ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου
Isa 39:1 Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Μερωδὰχβαλαδάν, ὁ υἱὸς τοῦ Βαλαδάν, βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἔστειλεν ἐπιστολὰς καὶ δῶρα πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, ἀκούσας ὅτι ἠρρώστησε καὶ ἀνέλαβε.
Isa 39:2 Καὶ ἐχάρη δι' αὐτὰ ὁ Ἐζεκίας καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὸν οἶκον τῶν πολυτίμων πραγμάτων αὐτοῦ, τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν καὶ τὰ ἀρώματα καὶ τὰ πολύτιμα μύρα καὶ πᾶσαν τὴν ὁπλοθήκην αὐτοῦ καὶ πᾶν ὅ, τι εὑρίσκετο ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· δὲν ἦτο οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ οὐδὲ ὑπὸ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ Ἐζεκίας δεν ἔδειξεν εἰς αὐτούς.
Isa 39:3 Τότε ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί λέγουσιν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι καὶ πόθεν ἦλθον πρὸς σέ Καὶ ὁ Ἐζεκίας εἶπεν, Ἀπὸ γῆς μακρᾶς ἔρχονται πρὸς ἐμέ, ἀπὸ Βαβυλῶνος.
Isa 39:4 Ὁ δὲ εἶπε, Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἐζεκίας, Εἶδον πᾶν ὅ, τι εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ μου· δὲν εἶναι οὐδὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς μου, τὸ ὁποῖον δὲν ἔδειξα εἰς αὐτούς.
Isa 39:5 Τότε εἶπεν ὁ Ἡσαΐας πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, Ἄκουσον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων.
Isa 39:6 Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, καθ' ἅς πᾶν ὅ, τι εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅ, τι οἱ πατέρες σου ἐναπεταμίευσαν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, θέλει μετακομισθῇ εἰς τὴν Βαβυλῶνα· δὲν θέλει μείνει οὐδέν, λέγει Κύριος·
Isa 39:7 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν σου, οἵτινες θέλουσιν ἐξέλθει ἀπὸ σοῦ, τοὺς ὁποίους θέλεις γεννήσει, θέλουσι λάβει· καὶ θέλουσι γείνει εὐνοῦχοι ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος.
Isa 39:8 Τότε εἶπεν ὁ Ἐζεκίας πρὸς τὸν Ἡσαΐαν, Καλὸς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας. Εἶπεν ἔτι, Διότι θέλει εἶσθαι εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια ἐν ταῖς ἡμέραις μου.
Isa 40:1 Παρηγορεῖτε, παρηγορεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεὸς σας.
Isa 40:2 Λαλήσατε παρηγορητικὰ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ φωνήσατε πρὸς αὐτήν, ὅτι ὁ καιρὸς τῆς ταπεινώσεως αὐτῆς ἐπληρώθη, ὅτι ἡ ἀνομία αὐτῆς συνεχωρήθη· διότι ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς Κυρίου διπλάσιον διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῆς.
Isa 40:3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. εὐθείας κάμετε ἐν τῇ ἐρήμῳ τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Isa 40:4 Πᾶσα φάραγξ θέλει ὑψωθῇ καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς θέλει ταπεινωθῇ· καὶ τὰ σκολιὰ θέλουσι γείνει εὐθέα· καὶ οἱ τραχεῖς τόποι ὁμαλοί·
Isa 40:5 καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου θέλει φανερωθῇ καὶ πᾶσα σὰρξ ὁμοῦ θέλει ἰδεῖ· διότι τὸ στόμα τοῦ Κυρίου ἐλάλησε.
Isa 40:6 Φωνὴ λέγουσα, Φώνησον· καὶ εἶπε, Τί νὰ φωνήσω πᾶσα σὰρξ εἶναι χόρτος καὶ πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς ὡς ἄνθος τοῦ ἀγροῦ.
Isa 40:7 Ὁ χόρτος ἐξηράνθη, τὸ ἄνθος ἐμαράνθη· διότι πνεῦμα Κυρίου ἔπνευσεν ἐπ' αὐτό· χόρτος τῇ ἀληθείᾳ εἶναι ὁ λαός.
Isa 40:8 Ὁ χόρτος ἐξηράνθη, τὸ ἄνθος ἐμαράνθη· ὁ λόγος ὅμως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Isa 40:9 Σύ, ὁ φέρων εἰς τὴν Σιὼν ἀγαθὰς ἀγγελίας, ἀνάβα εἰς τὸ ὄρος τὸ ὑψηλόν· σύ, ὁ φέρων ἀγαθὰς ἀγγελίας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὕψωσον ἰσχυρῶς τὴν φωνήν σου· ὕψωσον· μὴ φοβοῦ· εἰπὲ πρὸς τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, Ἰδού, ὁ Θεὸς ὑμῶν.
Isa 40:10 Ἰδού, Κύριος ὁ Θεὸς θέλει ἐλθεῖ μετὰ δυνάμεως καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ θέλει ἐξουσιάζει δι' αὐτόν· ἰδού, ὁ

μισθὸς αὐτοῦ εἶναι μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἀμοιβὴ αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ.

Isa 40:11 Θέλει βοσκήσει τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ὡς ποιμήν· θέλει συνάξει τὰ ἀρνία διὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ καὶ βαστάσει ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ· καὶ θέλει ὁδηγεῖ τὰ θηλάζοντα.

Isa 40:12 Τίς ἐμέτρησε τὰ ὕδατα ἐν τῷ κοιλώματι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐστάθμισε τοὺς οὐρανοὺς μὲ τὴν σπιθαμὴν καὶ συμπεριέλαβεν ἐν μέτρῳ τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἐζύγισε τὰ ὄρη διὰ στατῆρος καὶ τοὺς λόφους διὰ πλάστιγγος

Isa 40:13 Τίς ἐστάθμισε τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἢ ἔγεινε σύμβουλος αὐτοῦ καὶ, ἐδίδαξεν αὐτόν

Isa 40:14 Μετὰ τίνος συνεβουλεύθη, καὶ τίς ἐσυνέτισεν αὐτὸν καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν ὁδὸν τῆς κρίσεως καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτὸν ἐπιστήμην καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτὸν τὴν ὁδὸν τῆς συνέσεως

Isa 40:15 Ἰδού, τὰ ἔθνη εἶναι ὡς σανὶς ἀπὸ κάδου καὶ λογίζονται ὡς ἡ λεπτὴ σκόνη τῆς πλάστιγγος· ἰδού, μετατοπίζει τὰς νήσους ὡς σκόνην.

Isa 40:16 Καὶ ὁ Λίβανος δὲν εἶναι ἱκανὸς εἰς καῦσιν οὐδὲ τὰ ζῷα αὐτοῦ ἱκανὰ εἰς ὁλοκαύτωμα.

Isa 40:17 Πάντα τὰ ἔθνη ἐνώπιον αὐτοῦ εἶναι ὡς μηδέν· λογίζονται παρ' αὐτῷ ὀλιγώτερον παρὰ τὸ μηδὲν καὶ τὴν ματαιότητα.

Isa 40:18 Μὲ τίνα λοιπὸν θέλετε ἐξομοιώσει τὸν Θεόν ἢ τί ὁμοίωμα θέλετε προσαρμόσει εἰς αὐτόν

Isa 40:19 Ὁ τεχνίτης χωνεύει εἰκόνα γλυπτήν, καὶ ὁ χρυσοχόος ἐκτείνει χρυσὸν ἐπ' αὐτὴν καὶ χύνει ἀργυρᾶς ἁλύσεις.

Isa 40:20 Ὁ πτωχὸς κάμνων προσφορὰν ἐκλέγει ξύλον ἄσηπτον· καὶ ζητεῖ εἰς ἑαυτὸν ἐπιδέξιον τεχνίτην, διὰ νὰ κατασκευάσῃ εἰκόνα γλυπτὴν μὴ σαλευομένην.

Isa 40:21 Δὲν ἐγνωρίσατε δὲν ἠκούσατε δὲν ἀνηγγέλθη πρὸς ἐσᾶς ἐξ ἀρχῆς δὲν ἐνοήσατε ἀπὸ καταβολῆς τῆς γῆς

Isa 40:22 Αὐτὸς εἶναι ὁ καθήμενος ἐπὶ τὸν γύρον τῆς γῆς καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἶναι ὡς ἀκρίδες· ὁ ἐκτείνων τοὺς οὐρανοὺς ὡς παραπέτασμα καὶ ἐξαπλόνων αὐτοὺς ὡς σκηνὴν πρὸς κατοίκησιν·

Isa 40:23 ὁ φέρων τοὺς ἡγεμόνας εἰς τὸ μηδὲν καὶ καθιστῶν ὡς ματαιότητα τοὺς κριτὰς τῆς γῆς.

Isa 40:24 Ἀλλ' οὐδὲ θέλουσι φυτευθῇ· ἀλλ' οὐδὲ θέλουσι σπαρθῇ· ἀλλ' οὐδὲ θέλει ῥιζωθῇ ἐν τῇ γῇ τὸ στέλεχος αὐτῶν· μόνον νὰ πνεύσῃ ἐπ' αὐτούς, θέλουσι πάραυτα ξηρανθῇ καὶ ὁ ἀνεμοστρόβιλος θέλει ἁναρπάσει αὐτοὺς ὡς ἄχυρον.

Isa 40:25 Μὲ τίνα λοιπὸν θέλετε μὲ ἐξομοιώσει καὶ θέλω ἐξισωθῇ λέγει ὁ Ἅγιος.

Isa 40:26 Σηκώσατε ὑψηλὰ τοὺς ὀφθαλμούς σας καὶ ἴδετε, τίς ἐποίησε ταῦτα Ὁ ἐξάγων τὸ στράτευμα αὐτῶν κατὰ ἀριθμόν· ὁ ὀνομαστὶ καλῶν ταῦτα πάντα ἐν τῇ μεγαλειότητι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, διότι εἶναι ἰσχυρὸς εἰς ἐξουσίαν· δὲν λείπει οὐδέν.

Isa 40:27 Διὰ τί λέγεις, Ἰακώβ, καὶ λαλεῖς, Ἰσραήλ, Ἡ ὁδὸς μου εἶναι κεκρυμμένη ἀπὸ τοῦ Κυρίου καὶ ἡ κρίσις μου παραμελεῖται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μου

Isa 40:28 Δὲν ἐγνώρισας δὲν ἤκουσας, ὅτι ὁ αἰώνιος Θεός, ὁ Κύριος, ὁ Ποιητὴς τῶν ἄκρων τῆς γῆς, δὲν ἀτονεῖ καὶ δὲν ἀποκάμνει δὲν ἐξιχνιάζεται ἡ φρόνησις αὐτοῦ.

Isa 40:29 Δίδει ἰσχὺν εἰς τοὺς ἠτονημένους καὶ αὐξάνει τὴν δύναμιν εἰς τοὺς ἀδυνάτους.

Isa 40:30 Καὶ οἱ νέοι θέλουσιν ἀτονήσει καὶ ἀποκάμει, καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ νέοι θέλουσιν ἀδυνατήσει παντάπασιν·

Isa 40:31 ἀλλ' οἱ προσμένοντες τὸν Κύριον θέλουσιν ἀνανεώσει τὴν δύναμιν αὐτῶν· θέλουσιν ἀναβῇ μὲ πτέρυγας ὡς ἀετοί· θέλουσι τρέξει καὶ δὲν θέλουσιν ἀποκάμει· θέλουσι περιπατήσει καὶ δὲν θέλουσιν ἀτονήσει.

Isa 41:1 Σιωπᾶτε ἐνώπιόν μου, νῆσοι· οἱ λαοὶ ἂς ἀνανεώσωσι δύναμιν· καὶ ἂς πλησιάσωσι καὶ τότε ἂς λαλήσωσιν· ἂς προσέλθωμεν ὁμοῦ εἰς κρίσιν.

Isa 41:2 Τίς ἤγειρε τὸν δίκαιον ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, προσεκάλεσεν αὐτὸν κατὰ πόδας αὐτοῦ, παρέδωκεν εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη καὶ κατέστησεν αὐτὸν κύριον ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τίς παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ὡς χῶμα, καὶ εἰς τὸ τόξον αὐτοῦ ὡς ἄχυρον ὠθούμενον ἀπὸ ἀνέμου

Isa 41:3 Κατεδίωξεν αὐτοὺς καὶ διῆλθεν ἀσφαλῶς διὰ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε περιπατήσει μὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Isa 41:4 Τίς ἐνήργησε καὶ ἔκαμε τοῦτο, καλῶν τὰς γενεὰς ἀπ' ἀρχῆς Ἐγὼ ὁ Κύριος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ μετὰ τῶν ἐσχάτων· ἐγὼ αὐτός.

Isa 41:5 Αἱ νῆσοι εἶδον καὶ ἐφοβήθησαν· τὰ πέρατα τῆς γῆς ἐτρόμαξαν, ἐπλησίασαν καὶ ἦλθον.

Isa 41:6 Ἐβοήθησαν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἴσχυε.

Isa 41:7 Καὶ ὁ ξυλουργὸς ἐνίσχυε τὸν χρυσοχόον καὶ ὁ λεπτύνων μὲ τὴν σφύραν, τὸν σφυροκοποῦντα ἐπὶ τὸν ἄκμονα, λέγων, Καλὸν εἶναι διὰ τὴν συγκόλλησιν· καὶ στερεόνει αὐτὸ μὲ καρφία, διὰ νὰ μὴ κινῆται.

Isa 41:8 Ἀλλὰ σύ, Ἰσραήλ, δοῦλέ μου, Ἰακώβ, ἐκλεκτὲ μου, τὸ σπέρμα Ἀβραὰμ τοῦ ἀγαπητοῦ μου,

Isa 41:9 σύ, τὸν ὁποῖον ἔλαβον ἐκ τῶν ἄκρων τῆς γῆς καὶ σὲ ἐκάλεσα ἐκ τῶν ἐσχάτων αὐτῆς καὶ σοὶ εἶπα, Σὺ εἶσαι ὁ δοῦλός μου· ἐγὼ σὲ ἐξέλεξα καὶ δὲν θέλω σὲ ἀπορρίψει·

Isa 41:10 μὴ φοβοῦ· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ· μὴ τρόμαζε· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς σου· σὲ ἐνίσχυσα· μάλιστα σὲ ἐβοήθησα· μάλιστα σὲ ὑπερησπίσθην διὰ τῆς δεξιᾶς τῆς δικαιοσύνης μου.

Isa 41:11 Ἰδού, πάντες οἱ ὠργισμένοι κατὰ σοῦ θέλουσι καταισχυνθῇ καὶ ἐντραπῇ· θέλουσιν εἶσθαι ὡς μηδέν· καὶ οἱ ἀντίδικοί σου θέλουσιν ἀφανισθῇ.

Isa 41:12 Θέλεις ζητήσει αὐτοὺς καὶ δὲν θέλεις εὑρεῖ αὐτούς, τοὺς ἐναντιουμένους εἰς σέ· οἱ πολεμοῦντες κατὰ σοῦ θέλουσι γείνει μηδὲν καὶ ὡς ἐξουθένημα.

Isa 41:13 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου εἶμαι ὁ κρατῶν τὴν δεξιάν σου, λέγων πρὸς σέ, Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ θέλω σὲ βοηθήσει.

Isa 41:14 Μὴ φοβοῦ, σκώληξ Ἰακώβ, θνητοὶ τοῦ Ἰσραήλ· ἐγὼ θέλω σὲ βοηθεῖ, λέγει ὁ Κύριος· καὶ λυτρωτὴς σου εἶναι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.
Isa 41:15 Ἰδού, ἐγὼ θέλω σὲ κάμει νέον κοπτερὸν ἁλωνιστήριον ὄργανον ὀδοντωτόν· θέλεις ἁλωνίσει τὰ ὄρη καὶ λεπτύνει αὐτά, καὶ θέλεις κάμει τοὺς λόφους ὡς λεπτὸν ἄχυρον.
Isa 41:16 Θέλεις ἀνεμίσει αὐτὰ καὶ ὁ ἄνεμος θέλει σηκώσει αὐτὰ καὶ ὁ ἀνεμοστρόβιλος θέλει διασκορπίσει αὐτά· σὺ δὲ θέλεις εὐφρανθῇ εἰς τὸν Κύριον καὶ θέλεις δοξασθῇ ἐν τῷ Ἁγίῳ τοῦ Ἰσραήλ.
Isa 41:17 Ὅταν οἱ πτωχοὶ καὶ ἐνδεεῖς ζητήσωσιν ὕδωρ καὶ δὲν ὑπάρχῃ, ἡ γλῶσσα δὲ αὐτῶν ξηραίνηται ὑπὸ δίψης, ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω εἰσακούσει αὐτούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ δὲν θέλω ἐγκαταλείψει αὐτούς.
Isa 41:18 Θέλω ἀνοίξει ποταμοὺς ἐν ὑψηλοῖς τόποις καὶ πηγὰς ἐν μέσῳ τῶν κοιλάδων· θέλω κάμει τὴν ἔρημον λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ξηρὰν γῆν πηγὰς ὑδάτων.
Isa 41:19 Ἐν τῇ ἐρήμῳ θέλω ἐμφυτεύσει τὴν κέδρον, τὸ δένδρον τῆς σίττης καὶ τὸν μύρτον καὶ τὴν ἐλαίαν· ἐν τῇ ἀκατοικήτῳ γῇ θέλω βάλει τὴν ἔλατον, τὴν πεύκην καὶ τὸν πύξον ὁμοῦ·
Isa 41:20 διὰ νὰ ἴδωσι καὶ νὰ γνωρίσωσι καὶ νὰ στοχασθῶσι καὶ νὰ ἐννοήσωσιν ὁμοῦ, ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἔκαμε τοῦτο καὶ ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐδημιούργησεν αὐτό.
Isa 41:21 Παραστήσατε τὴν δίκην σας, λέγει Κύριος· προφέρετε τὰ ἰσχυρὰ σας ἐπιχειρήματα, λέγει ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰακώβ.
Isa 41:22 Ἄς πλησιάσωσι καὶ ἄς δείξωσιν εἰς ἡμᾶς τί θέλει συμβῇ· ἄς ἀναγγείλωσι τὰ πρότερα, τί ἦσαν, διὰ νὰ στοχασθῶμεν αὐτὰ καὶ νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἔσχατα αὐτῶν· ἢ ἄς ἀναγγείλωσι πρὸς ἡμᾶς τὰ μέλλοντα.
Isa 41:23 Ἀναγγείλατε τὰ συμβησόμενα εἰς τὸ μετέπειτα, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ὅτι εἶσθε θεοί· κάμετε ἔτι καλὸν ἢ κάμετε κακόν, διὰ νὰ θαυμάσωμεν καὶ νὰ ἴδωμεν ὁμοῦ.
Isa 41:24 Ἰδού, σεῖς εἶσθε ὀλιγώτερον παρὰ τὸ μηδέν, καὶ τὸ ἔργον σας χειρότερον παρὰ τὸ μηδέν· ὅστις σᾶς ἐκλέγει, εἶναι βδέλυγμα.
Isa 41:25 Ἤγειρα ἕνα ἐκ βορρᾶ καὶ θέλει ἔλθει· ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου θέλει ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά μου· καὶ θέλει πατήσει ἐπὶ τοὺς ἡγεμόνας ὡς ἐπὶ πηλὸν καὶ ὡς ὁ κεραμεὺς καταπατεῖ τὸν ἄργιλον.
Isa 41:26 Τίς ἀνήγγειλε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς, διὰ νὰ γνωρίσωμεν καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ, διὰ νὰ εἴπωμεν, αὐτὸς εἶναι ὁ δίκαιος Ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἀναγγέλλων· ἀλλ' οὐδεὶς ὁ διακηρύττων· ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἀκούων τοὺς λόγους σας.
Isa 41:27 Ἐγὼ ὁ πρῶτος θέλω εἰπεῖ πρὸς τὴν Σιών, Ἰδού, ἰδού, ταῦτα· καὶ θέλω δώσει εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν εὐαγγελιζόμενον.
Isa 41:28 Διότι ἐθεώρησα καὶ δὲν ἦτο οὐδείς, ναί, μεταξὺ αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε σύμβουλος δυνάμενος νὰ ἀποκριθῇ λόγον, ὅτε ἠρώτησα αὐτούς.
Isa 41:29 Ἰδού, πάντες εἶναι ματαιότης, τὰ ἔργα αὐτῶν μηδέν· τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἄνεμος καὶ ματαιότης.
Isa 42:1 Ἰδοὺ, ὁ δοῦλός μου, τὸν ὁποῖον ὑπεστήριξα· ὁ ἐκλεκτὸς μου, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ψυχὴ μου εὐηρεστήθη· ἔθεσα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν· θέλει ἐξαγγείλει κρίσιν εἰς τὰ ἔθνη.
Isa 42:2 Δὲν θέλει φωνάξει οὐδὲ θέλει ἀνακράξει οὐδὲ θέλει κάμει τὴν φωνὴν αὐτοῦ νὰ ἀκουσθῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς.
Isa 42:3 Κάλαμον συντεθλασμένον δὲν θέλει συντρίψει καὶ λινάριον καπνίζον δὲν θέλει σβύσει· θέλει ἐκφέρει κρίσιν ἐν ἀληθείᾳ.
Isa 42:4 Δὲν θέλει ἐκλίπει οὐδὲ θέλει μικροψυχήσει, ἑωσοῦ βάλῃ κρίσιν ἐν τῇ γῇ· καὶ αἱ νῆσοι θέλουσι προσμένει τὸν νόμον αὐτοῦ.
Isa 42:5 Οὕτω λέγει ὁ Θεὸς ὁ Κύριος, ὁ ποιήσας τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐκτείνας αὐτούς· ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ γεννώμενα ἐξ αὐτῆς· ὁ διδοὺς πνοὴν εἰς τὸν λαὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς καὶ πνεῦμα εἰς τοὺς περιπατοῦντας ἐπ' αὐτῆς·
Isa 42:6 Ἐγὼ ὁ Κύριος σὲ ἐκάλεσα ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ θέλω κρατεῖ τὴν χεῖρά σου καὶ θέλω σὲ φυλάττει καὶ θέλω σὲ καταστήσει διαθήκην τοῦ λαοῦ, φῶς τῶν ἐθνῶν·
Isa 42:7 διὰ νὰ ἀνοίξῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν τυφλῶν, νὰ ἐκβάλῃς τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν δεσμῶν, τοὺς καθημένους ἐν σκότει ἐκ τοῦ οἴκου τῆς φυλακῆς.
Isa 42:8 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομά μου· καὶ δὲν θέλω δώσει τὴν δόξαν μου εἰς ἄλλον οὐδὲ τὴν αἴνεσίν μου εἰς τὰ γλυπτά.
Isa 42:9 Ἰδού, ἦλθον τὰ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἐγὼ ἀναγγέλλω νέα πράγματα· πρὶν ἐκφύωσι, λαλῶ περὶ αὐτῶν εἰς ἐσᾶς.
Isa 42:10 Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον ᾆσμα νέον, τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἄκρων τῆς γῆς, σεῖς οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ· αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς.
Isa 42:11 Ἡ ἔρημος καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἄς ὑψώσωσι φωνήν, αἱ κῶμαι τὰς ὁποίας κατοικεῖ ὁ Κηδάρ· ἄς ψάλλωσιν οἱ κάτοικοι τῆς Σελά, ἄς ἀλαλάζωσιν ἐκ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων.
Isa 42:12 Ἄς δώσωσι δόξαν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἄς ἀναγγείλωσι τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις.
Isa 42:13 Ὁ Κύριος θέλει ἐξέλθει ὡς ἰσχυρός· θέλει διεγείρει ζῆλον ὡς πολεμιστής· θέλει φωνάξει, μάλιστα θέλει βρυχήσει, θέλει ὑπερισχύσει κατὰ τῶν πολεμίων αὐτοῦ.
Isa 42:14 Ἀπὸ πολλοῦ ἐσιώπησα· θέλω μείνει ἥσυχος θέλω κρατήσει ἐμαυτόν τώρα θέλω φωνάξει ὡς ἡ τίκτουσα· θέλω καταστρέψει καὶ καταπίει ὁμοῦ.
Isa 42:15 Θέλω ἐρημώσει ὄρη καὶ λόφους καὶ καταξηράνει πάντα τὸν χόρτον αὐτῶν· καὶ θέλω καταστήσει τοὺς ποταμοὺς νήσους καὶ τὰς λίμνας θέλω ξηράνει.

Isa 42:16 Καὶ θέλω φέρει τοὺς τυφλοὺς δἰ ὁδοῦ τὴν ὁποίαν δὲν ἤξευρον, θέλω ὁδηγήσει αὐτοὺς εἰς τρίβους τὰς ὁποίας δὲν ἐγνώριζον· τὸ σκότος θέλω κάμει φῶς ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ τὰ σκολιὰ εὐθέα. Ταῦτα τὰ πράγματα θέλω κάμει εἰς αὐτοὺς καὶ δὲν θέλω ἐγκαταλείψει αὐτούς.

Isa 42:17 Ἐστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω, κατησχύνθησαν οἱ θαρροῦντες ἐπὶ τὰ γλυπτά, οἱ λέγοντες πρὸς τὰ χωνευτά, σεῖς εἶσθε οἱ θεοὶ ἡμῶν.

Isa 42:18 Ἀκούσατε, κωφοί· καὶ ἀνοίξατε τοὺς ὀφθαλμοὺς σας, τυφλοί, διὰ νὰ ἴδητε.

Isa 42:19 Τίς τυφλός, παρὰ ὁ δοῦλός μου ἢ κωφός, παρὰ ὁ μηνυτὴς μου, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλα τίς τυφλός, παρὰ ὁ τέλειος καὶ τίς τυφλός, παρὰ ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου

Isa 42:20 Βλέπεις πολλὰ ἀλλὰ δὲν παρατηρεῖς· ἀνοίγεις τὰ ὦτα ἀλλὰ δὲν ἀκούεις.

Isa 42:21 Ὁ Κύριος εὐνόησε πρὸς αὐτὸν ἕνεκεν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ· θέλει μεγαλύνει τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ καταστήσει ἔντιμον.

Isa 42:22 Πλὴν αὐτὸς εἶναι λαὸς διηρπαγμένος καὶ γεγυμνωμένος· εἶναι πάντες πεπαγιδευμένοι ἐν σπηλαίοις καὶ κεκρυμμένοι ἐν ταῖς φυλακαῖς· εἶναι λάφυρον καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ λυτρόνων· διάρπαγμα, καὶ οὐδεὶς ὁ λέγων, Ἐπίστρεψον αὐτό.

Isa 42:23 Τίς ἀπὸ σᾶς θέλει δώσει ἀκρόασιν εἰς τοῦτο θέλει προσέξει καὶ ἀκούσει εἰς τὸ μετὰ ταῦτα

Isa 42:24 Τίς παρέδωκε τὸν Ἰακὼβ εἰς διαρπαγὴν καὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς λεηλατιστάς οὐχὶ ὁ Κύριος, αὐτὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἡμαρτήσαμεν διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ περιπατήσωσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ οὐδὲ ὑπήκουσαν εἰς τὸν νόμον αὐτοῦ.

Isa 42:25 Διὰ τοῦτο ἐξέχεεν ἐπ' αὐτὸν τὴν σφοδρότητα τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ πολέμου· καὶ συνέφλεξεν αὐτὸν πανταχόθεν ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐνόησε· καὶ ἔκαυσεν αὐτὸν ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἔβαλε τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Isa 43:1 Καὶ τώρα οὕτω λέγει Κύριος, ὁ δημιουργὸς σου, Ἰακώβ, καὶ ὁ πλάστης σου, Ἰσραήλ· Μὴ φοβοῦ· διότι ἐγὼ σὲ ἐλύτρωσα, σὲ ἐκάλεσα μὲ τὸ ὄνομά σου· ἐμοῦ εἶσαι.

Isa 43:2 Ὅταν διαβαίνῃς διὰ τῶν ὑδάτων, μετὰ σοῦ θέλω εἶσθαι· καὶ ὅταν διὰ τῶν ποταμῶν, δὲν θέλουσι πλημμυρήσει ἐπὶ σέ· ὅταν περιπατῇς διὰ τοῦ πυρός, δὲν θέλεις καῇ οὐδὲ θέλει ἐξαφθῇ ἡ φλὸξ ἐπὶ σέ.

Isa 43:3 Διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Σωτὴρ σου· διὰ ἀντίλυτρόν σου ἔδωκα τὴν Αἴγυπτον· ὑπὲρ σοῦ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ Σεβά.

Isa 43:4 Ἀφότου ἐστάθης πολύτιμος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, ἐδοξάσθης καὶ ἐγὼ σὲ ἠγάπησα· καὶ θέλω δώσει ἀνθρώπους πολλοὺς ὑπὲρ σοῦ καὶ λαοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου.

Isa 43:5 Μὴ φοβοῦ· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ· ἀπὸ ἀνατολῶν θέλω φέρει τὸ σπέρμα σου καὶ ἀπὸ δυσμῶν θέλω σὲ συνάξει·

Isa 43:6 Θέλω εἰπεῖ πρὸς τὸν βορρᾶν, Δός· καὶ πρὸς τὸν νότον, Μὴ ἐμποδίσῃς· φέρε τοὺς υἱούς μου ἀπὸ μακρὰν καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς,

Isa 43:7 πάντας ὅσοι καλοῦνται μὲ τὸ ὄνομά μου· διότι ἐδημιούργησα αὐτοὺς διὰ τὴν δόξαν μου, ἔπλασα αὐτοὺς καὶ ἔκαμα αὐτούς.

Isa 43:8 Ἐξάγαγε τὸν λαὸν τὸν τυφλὸν καὶ ἔχοντα ὀφθαλμοὺς καὶ τὸν κωφὸν καὶ ἔχοντα ὦτα.

Isa 43:9 Ἄς συναθροισθῶσι πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἄς συναχθῶσιν οἱ λαοί· τίς μεταξὺ αὐτῶν ἀνήγγειλε τοῦτο καὶ ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς τὰ πρότερα ἄς φέρωσι τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ ἄς δικαιωθῶσιν· καὶ ἄς ἀκούσωσι καὶ ἄς εἴπωσι, Τοῦτο εἶναι ἀληθινόν.

Isa 43:10 Σεῖς εἶσθε μάρτυρές μου, λέγει Κύριος, καὶ ὁ δοῦλός μου, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα, διὰ νὰ μάθητε καὶ νὰ πιστεύσητε εἰς ἐμὲ καὶ νὰ ἐννοήσητε ὅτι ἐγὼ αὐτὸς εἶμαι· πρὸ ἐμοῦ ἄλλος Θεὸς δὲν ὑπῆρξεν οὐδὲ θέλει ὑπάρχει μετ' ἐμέ.

Isa 43:11 Ἐγώ, ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· καὶ ἐκτὸς ἐμοῦ σωτὴρ δὲν ὑπάρχει.

Isa 43:12 Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα καὶ ἔδειξα· καὶ δὲν ἐστάθη εἰς ἐσᾶς ξένος θεός· σεῖς δὲ εἶσθε μάρτυρές μου, λέγει Κύριος, καὶ ἐγὼ ὁ Θεός.

Isa 43:13 Καὶ πρὶν γείνῃ ἡ ἡμέρα, ἐγὼ αὐτὸς ἤμην· καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ λυτρόνων ἐκ τῆς χειρὸς μου· θέλω κάμει καὶ τίς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτό

Isa 43:14 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Λυτρωτὴς σας, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ· διὰ σᾶς ἐξαπέστειλα εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ κατέβαλον πάντας τοὺς φυγάδας αὐτῆς καὶ τοὺς Χαλδαίους τοὺς ἐγκαυχωμένους εἰς τὰ πλοῖα.

Isa 43:15 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Ἅγιός σας, ὁ Ποιητὴς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Βασιλεὺς σας.

Isa 43:16 Οὕτω λέγει Κύριος, ὅστις ἔκαμεν ὁδὸν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τρίβον εἰς τὰ ἰσχυρὰ ὕδατα·

Isa 43:17 ὅστις ἐξήγαγεν ἁμάξας καὶ ἵππους, στράτευμα καὶ ῥωμαλέους· πάντα ὁμοῦ ἐξηπλώθησαν κάτω, δὲν ἐσηκώθησαν· ἠφανίσθησαν, ἐσβέσθησαν ὡς στυπίον.

Isa 43:18 Μὴ ἐνθυμῆσθε τὰ πρότερα καὶ μὴ συλλογίζεσθε τὰ παλαιά.

Isa 43:19 Ἰδού, ἐγὼ θέλω κάμει νέον πρᾶγμα· τώρα θέλει ἀνατείλει· δὲν θέλετε γνωρίσει αὐτό θέλω βεβαίως κάμει ὁδὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ποταμοὺς ἐν τῇ ἀνύδρῳ.

Isa 43:20 Τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ θέλουσι μὲ δοξάσει, οἱ θῶες καὶ οἱ στρουθοκάμηλοι· διότι δίδω ὕδατα εἰς τὴν ἔρημον, ποταμοὺς εἰς τὴν ἄνυδρον, διὰ νὰ ποτίσω τὸν λαὸν μου, τὸν ἐκλεκτὸν μου.

Isa 43:21 Ὁ λαός, τὸν ὁποῖον ἔπλασα εἰς ἐμαυτόν, θέλει διηγεῖσθαι τὴν αἴνεσίν μου.

Isa 43:22 Ἀλλὰ σύ, Ἰακώβ, δὲν μὲ ἐπεκαλέσθης· ἀλλὰ σύ, Ἰσραήλ, ἐβαρύνθης ἀπ' ἐμοῦ.

Isa 43:23 Δὲν προσέφερες εἰς ἐμὲ τὰ ἀρνία τῶν ὁλοκαυτωμάτων σου οὐδὲ μὲ ἐτίμησας μὲ τὰς θυσίας σου. Ἐγὼ δὲν σὲ

ἐδούλωσα μὲ προσφορὰς οὐδὲ σὲ ἐβάρυνα μὲ θυμίαμα·
Isa 43:24 δὲν ἠγόρασας μὲ ἀργύριον κάλαμον ἀρωματικὸν δί ἐμέ, οὐδὲ μὲ ἐνέπλησας ἀπὸ τοῦ πάχους τῶν θυσιῶν σου· ἀλλὰ μὲ ἐδούλωσας μὲ τὰς ἁμαρτίας σου, μὲ ἐπεβάρυνας μὲ τὰς ἀνομίας σου.
Isa 43:25 Ἐγώ, ἐγὼ εἶμαι, ὅστις ἐξαλείφω τὰς παραβάσεις σου ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ δὲν θέλω ἐνθυμηθῆ τὰς ἁμαρτίας σου.
Isa 43:26 Ἐνθύμισόν με· ἄς κριθῶμεν ὁμοῦ· λέγε σύ, διὰ νὰ δικαιωθῇς.
Isa 43:27 Ὁ προπάτωρ σου ἡμάρτησε καὶ οἱ διδάσκαλοί σου ἠνόμησαν εἰς ἐμέ.
Isa 43:28 Διὰ τοῦτο θέλω καταστήσει βεβήλους τοὺς ἄρχοντας τοῦ ἁγιαστηρίου, καὶ θέλω παραδώσει τὸν Ἰακὼβ εἰς κατάραν καὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς ὀνειδισμούς.
Isa 44:1 Ἀλλὰ τώρα ἄκουσον, δοῦλέ μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα.
Isa 44:2 Οὕτω λέγει Κύριος, ὅστις σὲ ἔκαμε καὶ σὲ ἔπλασεν ἐκ κοιλίας καὶ θέλει σὲ βοηθήσει· Μὴ φοβοῦ, δοῦλέ μου Ἰακώβ, καὶ σύ, Ἰεσουρούν, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα.
Isa 44:3 Διότι θέλω ἐκχέει ὕδωρ ἐπὶ τὸν διψῶντα καὶ ποταμοὺς ἐπὶ τὴν ξηράν· θέλω ἐκχέει τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου καὶ τὴν εὐλογίαν μου ἐπὶ τοὺς ἐκγόνους σου·
Isa 44:4 καὶ θέλουσι βλαστήσει ὡς μεταξὺ χόρτου, ὡς ἰτέαι παρὰ τοὺς ῥύακας τῶν ὑδάτων.
Isa 44:5 Ὁ μὲν θέλει λέγει, Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Κυρίου· ὁ δὲ θέλει ὀνομάζεσθαι μὲ τὸ ὄνομα Ἰακώβ· καὶ ἄλλος θέλει ὑπογράφεσθαι μὲ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν Κύριον καὶ ἐπονομάζεσθαι μὲ τὸ ὄνομα Ἰσραήλ.
Isa 44:6 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Λυτρωτὴς αὐτοῦ, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ἐγὼ ὁ ἔσχατος· καὶ ἐκτὸς ἐμοῦ δὲν ὑπάρχει Θεός.
Isa 44:7 Καὶ τίς ὡς ἐγὼ θέλει κράξει καὶ ἀναγγείλει καὶ διατάξει εἰς ἐμέ, ἀφοῦ ἐσύστησα τὸν παλαιὸν λαόν καὶ τὰ ἐπερχόμενα καὶ τὰ μέλλοντα ἄς ἀναγγείλωσι πρὸς αὐτούς.
Isa 44:8 Μὴ φοβεῖσθε μηδὲ τρομάζετε· ἔκτοτε δὲν σὲ ἔκαμα νὰ ἀκούσῃς καὶ ἀνήγγειλα τοῦτο σεῖς εἶσθε μάλιστα μάρτυρές μου· ἐκτὸς ἐμοῦ ὑπάρχει Θεός βεβαίως δὲν ὑπάρχει βράχος· δὲν γνωρίζω οὐδένα.
Isa 44:9 Ὅσοι κατασκευάζουσιν εἴδωλα, πάντες εἶναι ματαιότης· καὶ τὰ πολυέραστα αὐτῶν εἴδωλα δὲν ὠφελοῦσι· καὶ αὐτοὶ εἶναι μάρτυρες αὐτῶν ὅτι δὲν βλέπουσιν οὐδὲ νοοῦσι, διὰ νὰ καταισχυνθῶσι.
Isa 44:10 Τίς ἔπλασε θεὸν ἢ ἔχυσεν εἴδωλον, τὸ ὁποῖον οὐδὲν ὠφελεῖ
Isa 44:11 Ἰδού, πάντες οἱ σύντροφοι αὐτοῦ θέλουσιν αἰσχυνθῆ· καὶ οἱ τεχνῖται, αὐτοὶ εἶναι ἐξ ἀνθρώπων· ἄς συναχθῶσι πάντες ὁμοῦ· ἄς παρασταθῶσι· θέλουσι φοβηθῆ, θέλουσιν ἐντραπῆ πάντες ὁμοῦ.
Isa 44:12 Ὁ χαλκεὺς κόπτει σίδηρον καὶ ἐργάζεται εἰς τοὺς ἄνθρακας καὶ μὲ τὰ σφυρία μορφόνει αὐτὸ καὶ κατασκευάζει αὐτὸ μὲ τὴν δύναμιν τῶν βραχιόνων αὐτοῦ· μάλιστα πεινᾷ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἀποκάμνει· ὕδωρ δὲν πίνει καὶ ἀτονεῖ.
Isa 44:13 Ὁ ξυλουργὸς ἐξαπλόνει τὸν κανόνα, σημειόνει αὐτὸ μὲ στάθμην, ὁμαλύνει αὐτὸ μὲ ῥοκάνια καὶ σημειόνει αὐτὸ διὰ τοῦ διαβήτου καὶ κάμνει αὐτὸ κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην μορφήν, κατὰ ἀνθρωπίνην ὡραιότητα, διὰ νὰ κατοικῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ.
Isa 44:14 Κόπτει εἰς ἑαυτὸν κέδρους καὶ λαμβάνει τὴν κυπάρισσον καὶ τὴν δρῦν, τὰ ὁποῖα ἐκλέγει εἰς ἑαυτὸν μεταξὺ τῶν δένδρων τοῦ δάσους· φυτεύει πεύκην καὶ ἡ βροχὴ αὐξάνει αὐτήν.
Isa 44:15 Καὶ θέλει εἶσθαι χρήσιμον εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ καύσιμον· καὶ ἐξ αὐτοῦ λαμβάνει καὶ θερμαίνεται· προσέτι καίει αὐτὸ καὶ ψήνει ἄρτον· προσέτι κάμνει αὐτὸ θεὸν καὶ προσκυνεῖ αὐτό· κάμνει αὐτὸ εἴδωλον καὶ γονατίζει ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
Isa 44:16 Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ καίει ἐν πυρί· μὲ τὸ ἄλλο ἥμισυ τρώγει τὸ κρέας· ψήνει τὸ ψητὸν καὶ χορταίνει· καὶ θερμαίνεται, λέγων, Ὢ ἐθερμάνθην, εἶδον τὸ πῦρ·
Isa 44:17 καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν αὐτοῦ κάμνει θεόν, τὸ γλυπτὸν αὐτοῦ· γονατίζει ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ προσκυνεῖ αὐτὸ καὶ προσεύχεται εἰς αὐτὸ καὶ λέγει, Λύτρωσόν με, διότι εἶσαι ὁ θεός μου.
Isa 44:18 Δὲν καταλαμβάνουσιν οὐδὲ νοοῦσι· διότι ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν διὰ νὰ μὴ βλέπωσι, καὶ τὰς καρδίας αὐτῶν διὰ νὰ μὴ νοῶσι.
Isa 44:19 Καὶ οὐδεὶς συλλογίζεται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐδὲ εἶναι γνῶσις ἐν αὐτῷ οὐδὲ νόησις, ὥστε νὰ εἴπῃ, Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ἔκαυσα ἐν πυρί· ἔτι ἔψησα ἄρτον ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ· ἔψησα κρέας καὶ ἔφαγον· ἔπειτα θέλω κάμει τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ βδέλυγμα θέλω προσκυνήσει δένδρου κορμόν
Isa 44:20 Βόσκεται ἀπὸ στάκτης· ἡ ἠπατημένη καρδία αὐτοῦ ἀπεπλάνησεν αὐτόν, διὰ νὰ μὴ δύναται νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μηδὲ νὰ εἴπῃ, Τοῦτο, τῇ ἐν τῇ δεξιᾷ μου, δὲν εἶναι ψεῦδος
Isa 44:21 Ἐνθυμοῦ ταῦτα, Ἰακὼβ καὶ Ἰσραήλ· διότι δοῦλός μου εἶσαι· ἐγὼ σὲ ἔπλασα· δοῦλός μου εἶσαι· Ἰσραήλ, δὲν θέλεις λησμονηθῆ ὑπ ἐμοῦ.
Isa 44:22 Ἐξήλειψα ὡς πυκνὴν ὁμίχλην τὰς παραβάσεις σου, καὶ ὡς νέφος τὰς ἁμαρτίας σου· ἐπίστρεψον πρὸς ἐμέ· διότι ἐγὼ σὲ ἐλύτρωσα.
Isa 44:23 Ψάλλετε, οὐρανοί· διότι ὁ Κύριος ἔκαμε τοῦτο· ἀλαλάξατε, τὰ κάτω τῆς γῆς· ἐκβάλετε φωνὴν ἀγαλλιάσεως, ὄρη, δάση καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς δένδρα· διότι ὁ Κύριος ἐλύτρωσε τὸν Ἰακὼβ καὶ ἐδοξάσθη ἐν τῷ Ἰσραήλ.
Isa 44:24 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος, ὅστις σὲ ἐλύτρωσε καὶ σὲ ἔπλασεν ἐκ κοιλίας· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ ποιήσας τὰ πάντα· ὁ μόνος ἐκτείνας τους οὐρανούς, ὁ στερεώσας τὴν γῆν ἀπ ἐμαυτοῦ·
Isa 44:25 ὁ ματαιόνων τὰ σημεῖα τῶν ψευδολόγων καὶ καθιστῶν παράφρονας τοὺς μάντεις· ὁ ἀνατρέπων τοὺς σοφοὺς καὶ μωραίνων τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν·

Isa 44:26 ὁ στερεόνων τὸν λόγον τοῦ δούλου μου καὶ ἐκπληρῶν τὴν βουλὴν τῶν μηνυτῶν μου· ὁ λέγων πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, Θέλεις κατοικισθῇ· καὶ πρὸς τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, Θέλετε ἀνακτισθῇ καὶ θέλω ἀνορθώσει τὰ ἐρείπια αὐτοῦ·

Isa 44:27 ὁ λέγων πρὸς τὴν ἄβυσσον, Γενοῦ ξηρὰ καὶ θέλω ξηράνει τοὺς ποταμοὺς σου·

Isa 44:28 ὁ λέγων πρὸς τὸν Κῦρον, Οὗτος εἶναι ὁ βοσκὸς μου καὶ θέλει ἐκπληρώσει πάντα τὰ θελήματά μου· καὶ ὁ λέγων πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, Θέλεις ἀνακτισθῇ· καὶ πρὸς τὸν ναόν, Θέλουσι τεθῇ τὰ θεμέλιά σου.

Isa 45:1 Οὕτω λέγει Κύριος πρὸς τὸν κεχρισμένον αὐτοῦ, τὸν Κῦρον, τοῦ ὁποίου τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐκράτησα, διὰ νὰ ὑποτάξω τὰ ἔθνη ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ θέλω λύσει τὴν ὀσφὺν τῶν βασιλέων, διὰ νὰ ἀνοίξω τὰ δίθυρα ἔμπροθεν αὐτοῦ· καὶ αἱ πῦλαι δὲν θέλουσι κλεισθῇ.

Isa 45:2 Ἐγὼ θέλω ὑπάγει ἔμπροθέν σου καὶ ἐξομαλύνει τὰς σκολιὰς ὁδούς· θέλω συντρίψει τὰς χαλκίνας θύρας καὶ κόψει τοὺς σιδηροὺς μοχλούς.

Isa 45:3 Καὶ θέλω σοὶ δώσει θησαυροὺς φυλαττομένους ἐν σκότει καὶ πλούτη κερυμμένα ἐν ἀποκρύφοις· διὰ νὰ γνωρίσῃ ς ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ καλῶν σε κατ ὄνομα, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Isa 45:4 Διὰ τὸν Ἰακὼβ τὸν δοῦλόν μου καὶ τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἐκλεκτὸν μου σὲ ἐκάλεσα μάλιστα μὲ τὸ ὄνομά σου, σὲ ἐπωνόμασα, ἄν καὶ δὲν μὲ ἐγνώρισας.

Isa 45:5 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ δὲν εἶναι ἄλλος· δὲν ὑπάρχει ἐκτὸς ἐμοῦ Θεός· ἐγὼ σὲ περιέζωσα, ἄν καὶ δὲν μὲ ἐγνώρισας,

Isa 45:6 διὰ νὰ γνωρίσωσιν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἀπὸ δυσμῶν, ὅτι ἐκτὸς ἐμοῦ δὲν ὑπάρχει οὐδείς· ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος·

Isa 45:7 ὁ κατασκευάσας τὸ φῶς καὶ ποιήσας τὸ σκότος· ὁ ποιῶν εἰρήνην καὶ κτίζων κακόν· ἐγὼ ὁ Κύριος ποιῶ πάντα ταῦτα.

Isa 45:8 Σταλάξατε δρόσον ἄνωθεν, οὐρανοί, καὶ ἄς ῥάνωσιν αἱ νεφέλαι δικαιοσύνην· ἄς ἀνοίξῃ ἡ γῆ καὶ ἄς γεννήσῃ σωτηρίαν καὶ ἄς βλαστήσῃ δικαιοσύνην ὁμοῦ· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐποίησα τοῦτο.

Isa 45:9 Οὐαὶ εἰς τὸν ἀντιμαχόμενον πρὸς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ. Ἄς ἀντιμάχεται τὸ ὄστρακον πρὸς τὰ ὄστρακα τῆς γῆς· ὁ πηλὸς θέλει εἰπεῖ πρὸς τὸν πλάττοντα αὐτόν, Τί κάμνεις ἤ τὸ ἔργον σου, Οὗτος δὲν ἔχει χεῖρας

Isa 45:10 Οὐαὶ εἰς τὸν λέγοντα πρὸς τὸν πατέρα, τί γεννᾷς πρὸς τὴν γυναῖκα, τί κοιλοπονεῖς

Isa 45:11 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Πλάστης αὐτοῦ· Ἐρωτᾶτέ με διὰ τὰ μέλλοντα περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν μου προστάξατέ με.

Isa 45:12 Ἐγὼ ἔκτισα τὴν γῆν καὶ ἐποίησα ἄνθρωπον ἐπ αὐτῆς· ἐγὼ διὰ τῶν χειρῶν μου ἐξέτεινα τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἔδωκα διαταγὰς εἰς πᾶσαν τὴν στρατιὰν αὐτῶν.

Isa 45:13 Ἐγὼ ἐξήγειρα ἐκεῖνον εἰς δικαιοσύνην καὶ θέλω διευθύνει πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· αὐτὸς θέλει οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου καὶ θέλει ἐπιστρέψει τοὺς αἰχμαλώτους μου, οὐχὶ μὲ λύτρον οὐδὲ μὲ δῶρα, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Isa 45:14 Οὕτω λέγει Κύριος· Ὁ κόπος τῆς Αἰγύπτου καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῶν Σαβαίων, ἀνδρῶν μεγαλοσώμων, θέλουσι περάσει εἰς σὲ καὶ σοῦ θέλουσιν εἶσθαι· ὀπίσω σου θέλουσιν ἀκολουθεῖ· μὲ ἀλύσεις θέλουσι περάσει καὶ θέλουσι σὲ προσκυνήσει, θέλουσι σὲ ἱκετεύσει, λέγοντες, Βεβαίως ὁ Θεὸς εἶναι ἐν σοί, καὶ δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς ἄλλος Θεός.

Isa 45:15 Τῳόντι σὺ εἶσαι Θεὸς κρυπτόμενος, Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Σωτήρ.

Isa 45:16 Πάντες οὗτοι θέλουσιν αἰσχυνθῇ καὶ ἐντραπῇ· οἱ ἐργάται τῶν εἰδώλων θέλουσι φύγει ἐν καταισχύνῃ πάντες ὁμοῦ.

Isa 45:17 Ὁ δὲ Ἰσραὴλ θέλει σωθῇ διὰ τοῦ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· δὲν θέλετε αἰσχυνθῇ οὐδὲ ἐντραπῇ αἰωνίως.

Isa 45:18 Διότι οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ποιήσας τοὺς οὐρανούς· αὐτὸς ὁ Θεός, ὁ πλάσας τὴν γῆν καὶ ποιήσας αὐτήν· ὅστις αὐτὸς ἐστερέωσεν αὐτήν, ἔκτισεν αὐτὴν οὐχὶ ματαίως ἀλλ ἔπλασεν αὐτὴν διὰ νὰ κατοικῆται· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος.

Isa 45:19 Δὲν ἐλάλησα ἐν κρυπτῷ οὐδὲ ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς γῆς· δὲν εἶπα πρὸς τὸ σπέρμα τοῦ Ἰακώβ, Ζητήσατέ με ματαίως· ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ λαλῶν δικαιοσύνην, ὁ ἀναγγέλλων εὐθύτητα.

Isa 45:20 Συνάχθητε καὶ ἔλθετε· πλησιάσατε ὁμοῦ, οἱ σεσωσμένοι τῶν ἐθνῶν· δὲν ἔχουσι νόησιν, ὅσοι σηκόνουσι τὸ γλυπτὸν ξύλον αὐτῶν καὶ προσεύχονται εἰς θεὸν μὴ δυνάμενον νὰ σώσῃ.

Isa 45:21 Ἀπαγγείλατε καὶ φέρετε αὐτοὺς πλησίον· μάλιστα, ἄς συμβουλευθῶσιν ὁμοῦ· τίς ἀνήγγειλε τοῦτο ἀπ ἀρχῆς τίς ἐφανέρωσε τοῦτο ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ οὐχὶ ἐγὼ ὁ Κύριος καὶ δὲν ὑπάρχει ἐκτὸς ἐμοῦ ἄλλος Θεός· Θεὸς δίκαιος καὶ Σωτήρ· δὲν ὑπάρχει ἐκτὸς ἐμοῦ.

Isa 45:22 Εἰς ἐμὲ βλέψατε καὶ σώθητε, πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος.

Isa 45:23 Ὤμοσα εἰς ἐμαυτόν· ὁ λόγος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματός μου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ δὲν θέλει ἐπιστραφῇ, Ὅτι πᾶν γόνυ θέλει κάμψει εἰς ἐμέ, πᾶσα γλῶσσα θέλει ὀμνύει εἰς ἐμέ.

Isa 45:24 Βεβαίως θέλουσιν εἰπεῖ περὶ ἐμοῦ, Ἐν τῷ Κυρίῳ εἶναι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ δύναμις· εἰς αὐτὸν θέλουσι προσέλθει καὶ θέλουσι καταισχυνθῇ πάντες οἱ ὀργιζόμενοι ἐναντίον αὐτοῦ.

Isa 45:25 Ἐν τῷ Κυρίῳ θέλει δικαιωθῇ ἅπαν τὸ σπέρμα τοῦ Ἰσραήλ.

Isa 46:1 Κατεκάμφθη ὁ Βήλ, ἔκυψεν ὁ Νεβώ· τὰ εἴδωλα αὐτῶν ἐπετέθησαν ἐπὶ ζῴων καὶ κτηνῶν· αἱ ἅμαξαι ὑμῶν ἦσαν πεφορτισμέναι φορτίον κοπιαστικόν.

Isa 46:2 Κύπτουσι, κάμπτουσιν ὁμοῦ· δὲν δύνανται νὰ σώσωσι τὸ φορτίον ἀλλὰ καὶ αὐτὰ φέρονται εἰς αἰχμαλωσίαν.

Isa 46:3 Ἀκούσατέ μου, οἶκος Ἰακὼβ καὶ πᾶν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, τοὺς ὁποίους ἐσήκωσα ἀπὸ κοιλίας, τοὺς

ὁποίους ἐβάστασα ἀπὸ μήτρας·
Isa 46:4 καὶ ἕως τοῦ γήρατός σας ἐγὼ αὐτὸς εἶμαι· καὶ ἕως τῶν λευκῶν τριχῶν ἐγὼ θέλω σᾶς βαστάσει· ἐγὼ σᾶς ἔκαμα
καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς σηκώσει· ναί, ἐγὼ θέλω σᾶς βαστάσει καὶ σώσει.
Isa 46:5 Μὲ τίνα θέλετε μὲ ἐξομοιώσει καὶ θέλετε μὲ ἐξισώσει καὶ μὲ συγκρίνει καὶ θέλομεν εἶσθαι ὅμοιοι
Isa 46:6 Χύνουσι χρυσίον ἐκ τοῦ βαλαντίου καὶ ζυγίζουσιν ἀργύριον διὰ τοῦ στατῆρος καὶ μισθόνουσι χρυσοχόον καὶ
κατασκευάζει αὐτὸ θεόν· ἔπειτα προσπίπτουσι καὶ προσκυνοῦσι·
Isa 46:7 σηκόνουσιν αὐτὸν ἐπ' ὤμου· φέρουσιν αὐτὸν καὶ θέτουσιν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ ἵσταται· δὲν θέλει
μετασαλεύσει ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ· προσέτι βοῶσι πρὸς αὐτὸν ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀποκριθῇ οὐδὲ νὰ σώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ
τῆς συμφορᾶς αὐτῶν.
Isa 46:8 Ἐνθυμήθητε τοῦτο καὶ δείχθητε ἄνθρωποι· ἀνακαλέσατε αὐτὸ εἰς τὸν νοῦν σας, ἀποστάται.
Isa 46:9 Ἐνθυμήθητε τὰ πρότερα, τὰ ἀπ' ἀρχῆς· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος· ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς καὶ
οὐδεὶς ὅμοιός μου·
Isa 46:10 ὅστις ἀπ' ἀρχῆς ἀναγγέλλω τὸ τέλος καὶ ἀπὸ πρότερον τὰ μὴ γεγονότα, λέγων, Ἡ βουλή μου θέλει σταθῇ καὶ
θέλω ἐκτελέσει ἅπαν τὸ θέλημά μου·
Isa 46:11 ὅστις κράζω τὸ ἁρπακτικὸν πτηνὸν ἐξ ἀνατολῶν, τὸν ἄνδρα τῆς βουλῆς μου ἀπὸ γῆς μακράν· ναί, ἐλάλησα
καὶ θέλω κάμει νὰ γείνῃ· ἐβουλεύθην καὶ θέλω ἐκτελέσει αὐτό.
Isa 46:12 Ἀκούσατέ μου, σκληροκάρδιοι, οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.
Isa 46:13 Ἐπλησίασα τὴν δικαιοσύνην μου· δὲν θέλει εἶσθαι μακρὰν καὶ ἡ σωτηρία μου δὲν θέλει βραδύνει· καὶ θέλω
δώσει ἐν Σιὼν σωτηρίαν εἰς τὸν Ἰσραήλ, τὴν δόξαν μου.
Isa 47:1 Κατάβα καὶ κάθησον ἐπὶ τοῦ χώματος, παρθένε θυγάτηρ τῆς Βαβυλῶνος· κάθησον κατὰ γῆς· θρόνος πλέον δὲν
εἶναι, θυγάτηρ τῶν Χαλδαίων· διότι δὲν θέλεις πλέον ὀνομασθῇ ἁπαλὴ καὶ τρυφερά.
Isa 47:2 Πίασον τὸν χειρόμυλον καὶ ἄλεθε ἄλευρον· ἐκκάλυψον τοὺς πλοκάμους σου, γύμνωσον τοὺς πόδας, ἐκκάλυψον
τὰς κνήμας, πέρασον τοὺς ποταμούς.
Isa 47:3 Ἡ γύμνωσίς σου θέλει ἐκκαλυφθῇ· ναί, ἡ αἰσχύνη σου θέλει φανῇ· ἐκδίκησιν θέλω λάβει καὶ δὲν θέλω φεισθῇ
ἄνθρωπον.
Isa 47:4 Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν τὸ ὄνομα εἶναι, Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.
Isa 47:5 Κάθησον σιωπῶσα καὶ εἴσελθε εἰς τὸ σκότος, θυγάτηρ τῶν Χαλδαίων· διότι δὲν θέλεις πλέον ὀνομάζεσθαι, Ἡ
κυρία τῶν βασιλείων.
Isa 47:6 Ὠργίσθην κατὰ τοῦ λαοῦ μου, ἐμίανα τὴν κληρονομίαν μου καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου· πλὴν σὺ
δὲν ἔδειξας εἰς αὐτοὺς ἔλεος· σφόδρα ἐβάρυνας τὸν ζυγὸν σου ἐπὶ τὸν γέροντα.
Isa 47:7 Καὶ εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα θέλω εἶσθαι κυρία· ὥστε δὲν ἔβαλες ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου οὐδὲ ἐνεθυμήθης τὰ
ἔσχατα αὐτῶν.
Isa 47:8 Τώρα λοιπὸν ἄκουσον τοῦτο, ἡ παραδεδομένη εἰς τὰς τρυφάς, ἡ κατοικοῦσα ἀμερίμνως, ἡ λέγουσα ἐν τῇ καρδίᾳ
σου, Ἐγὼ εἶμαι καὶ ἐκτὸς ἐμοῦ οὐδεμία ἄλλη· δὲν θέλω καθήσει χήρα καὶ δὲν θέλω γνωρίσει ἀτέκνωσιν.
Isa 47:9 Τὰ δύο ταῦτα θέλουσι βεβαίως ἐλθεῖ ἐπὶ σὲ ἐξαίφνης ἐν μιᾷ ἡμέρα, ἀτέκνωσις καὶ χηρεία· θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ
σὲ καθ' ὁλοκληρίαν διὰ τὸ πλῆθος τῶν μαγειῶν σου, διὰ τὴν μεγάλην ἀφθονίαν τῶν γοητευμάτων σου·
Isa 47:10 διότι ἐθαρρεύθης ἐπὶ τὴν πονηρίαν σου καὶ εἶπας, δὲν μὲ βλέπει οὐδείς. Ἡ σοφία σου καὶ ἡ ἐπιστήμη σου σὲ
ἀπεπλάνησαν· καὶ εἶπας ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ἐγὼ εἶμαι καὶ ἐκτὸς ἐμοῦ οὐδεμία ἄλλη.
Isa 47:11 Διὰ τοῦτο θέλει ἐλθεῖ κακὸν ἐπὶ σέ, χωρὶς νὰ ἐξεύρῃς πόθεν γεννᾶται· καὶ συμφορὰ θέλει πέσει κατὰ σοῦ,
χωρὶς νὰ δύνασαι νὰ ἀποστρέψῃς αὐτήν· καὶ ὄλεθρος θέλει ἐλθεῖ, αἰφνιδίως ἐπὶ σέ, χωρὶς νὰ ἐξεύρῃς.
Isa 47:12 Στῆθι τώρα μὲ τὰς γοητείας σου καὶ μὲ τὸ πλῆθος τῶν μαγειῶν σου, εἰς τὰς ὁποίας ἠγωνίσθης ἐκ νεότητός
σου· ἂν δύνασαι νὰ ὠφεληθῇς, ἂν δύνασαι νὰ ὑπερισχύσῃς.
Isa 47:13 Ἀπέκαμες ἐν τῷ πλήθει τῶν βουλῶν σου. Ἂς σηκωθῶσι τώρα οἱ οὐρανοσκόποι, οἱ ἀστρολόγοι, οἱ μηνολόγοι
προγνωστικοί, καὶ ἂς σὲ σώσωσιν ἐκ τῶν ἐπερχομένων ἐπὶ σέ.
Isa 47:14 Ἰδού, θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἄχυρον· πῦρ θέλει κατακαύσει αὐτούς· δὲν θέλουσι δυνηθῇ νὰ σώσωσιν ἑαυτοὺς ἀπὸ
τῆς δυνάμεως τῆς φλογός· δὲν θέλει μείνει ἄνθραξ διὰ νὰ θερμανθῇ τις οὐδὲ πῦρ διὰ νὰ καθήσῃ ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
Isa 47:15 Τοιοῦτοι θέλουσιν εἶσθαι εἰς σὲ ἐκεῖνοι, μετὰ τῶν ὁποίων ἐκ νεότητός σου ἐκοπίασας, οἱ ἔμποροί σου·
θέλουσι φύγει περιπλανώμενοι ἕκαστος εἰς τὸ μέρος αὐτοῦ· οὐδεὶς θέλει σὲ σώσει.
Isa 48:1 Ἀκούσατε τοῦτο, οἶκος Ἰακώβ· οἱ κληθέντες μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ Ἰούδα·
οἱ ὀμνύοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ ἀναφέροντες τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, πλὴν οὐχὶ ἐν ἀληθείᾳ οὐδὲ ἐν δικαιοσύνῃ.
Isa 48:2 Διότι λαμβάνουσι τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας καὶ ἐπιστηρίζονται ἐπὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ· τὸ
ὄνομα αὐτοῦ εἶναι, Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Isa 48:3 Ἔκτοτε ἀνήγγειλα τὰ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ στόματός μου καὶ διεκήρυξα αὐτά· ἔκαμα ταῦτα αἰφνιδίως
καὶ ἔγειναν.
Isa 48:4 Ἐπειδὴ γνωρίζω ὅτι εἶσαι σκληρός, καὶ ὁ τράχηλός σου εἶναι νεῦρον σιδηροῦν καὶ τὸ μέτωπόν σου χάλκινον.
Isa 48:5 Ἔκτοτε δὲ ἀνήγγειλα τοῦτο πρὸς σέ· πρὶν γείνῃ διεκήρυξα τοῦτο εἰς σέ, διὰ νὰ μὴ εἴπῃς, Τὸ εἴδωλόν μου
ἔκαμε ταῦτα· καὶ τὸ γλυπτόν μου καὶ τὸ χυτόν μου προσέταξε ταῦτα.
Isa 48:6 Ἤκουσας· ἰδὲ πάντα ταῦτα· καὶ δὲν θέλετε ὁμολογήσει ἀπὸ τοῦδε διακηρύττω πρὸς σὲ νέα, μάλιστα
ἀποκεκρυμμένα, καὶ τὰ ὁποῖα σὺ δὲν ἤξευρες.

Isa 48:7 Τώρα ἔγειναν καὶ οὐχὶ παλαιόθεν, καὶ οὐδὲ πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἤκουσας περὶ αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ εἴπῃς, Ἰδού, ἐγὼ ἤξευρον ταῦτα.
Isa 48:8 Οὔτε ἤκουσας οὔτε ἤξευρες οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἠνοίχθησαν τὰ ὦτά σου· διότι ἤξευρον ἔτι βεβαίως ἤθελες φερθῇ ἀπίστως καὶ ἐκ κοιλίας ὠνομάσθης παραβάτης.
Isa 48:9 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου θέλω μακρύνει τὸν θυμὸν μου, καὶ διὰ τὸν ἔπαινόν μου θέλω βασταχθῇ πρὸς σέ, ὥστε νὰ μὴ σὲ ἐξολοθρεύσω.
Isa 48:10 Ἰδού, σὲ ἐκαθάρισα, πλὴν οὐχὶ ὡς ἄργυρον· σὲ κατέστησα ἐκλεκτὸν ἐν τῷ χωνευτηρίῳ τῆς θλίψεως.
Isa 48:11 Ἕνεκεν ἐμοῦ, ἕνεκεν ἐμοῦ θέλω κάμει τοῦτο· διότι πῶς ἤθελε μολυνθῇ τὸ ὄνομά μου ναί, δὲν θέλω δώσει τὴν δόξαν μου εἰς ἄλλον.
Isa 48:12 Ἄκουσόν μου, Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐκάλεσα· ἐγὼ αὐτὸς εἶμαι· ἐγὼ ὁ πρῶτος, ἐγὼ καὶ ὁ ἔσχατος.
Isa 48:13 Καὶ ἡ χεὶρ μου ἐθεμελίωσε τὴν γῆν καὶ ἡ δεξιὰ μου ἐμέτρησε μὲ σπιθαμὴν τοὺς οὐρανούς· ὅταν καλῶ αὐτούς, παρίστανται ὁμοῦ.
Isa 48:14 Συνάχθητε, πάντες σεῖς, καὶ ἀκούσατε· τίς ἐκ τούτων ἀνήγγειλε ταῦτα Ὁ Κύριος ἠγάπησεν αὐτόν· ὅθεν θέλει ἐκπληρώσει τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους.
Isa 48:15 Ἐγώ, ἐγὼ ἐλάλησα· ναί, ἐκάλεσα αὐτόν· ἔφερα αὐτὸν καὶ ἐγὼ θέλω εὐοδώσει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
Isa 48:16 Πλησιάσατε πρὸς ἐμέ, ἀκούσατε τοῦτο· ἀπ' ἀρχῆς δὲν ἐλάλησα ἐν κρυπτῷ· ἀφότου ἔγεινε τοῦτο, ἐγὼ ἤμην ἐκεῖ καὶ τώρα Κύριος ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἐμὲ καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.
Isa 48:17 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Λυτρωτής σου, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ· Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὁ διδάσκων σε διὰ τὴν ὠφέλειάν σου, ὁ ὁδηγῶν σε διὰ τῆς ὁδοῦ δι' ἧς ἔπρεπε νὰ ὑπάγῃς.
Isa 48:18 Εἴθε νὰ ἤκουες τὰ προστάγματά μου τότε ἡ εἰρήνη σου ἤθελεν εἶσθαι ὡς ποταμὸς καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κύματα θαλάσσης·
Isa 48:19 καὶ τὸ σπέρμα σου ἤθελεν εἶσθαι ὡς ἡ ἄμμος καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς τὰ λιθάρια αὐτῆς· τὸ ὄνομα αὐτοῦ δὲν ἤθελεν ἀποκοπῇ οὐδὲ ἐξαλειφθῇ ἀπ' ἔμπροσθέν μου.
Isa 48:20 Ἐξέλθετε ἐκ τῆς Βαβυλῶνος, φεύγετε ἀπὸ τῶν Χαλδαίων, μετὰ φωνῆς ἀλαλαγμοῦ ἀναγγείλατε, διακηρύξατε τοῦτο, ἐκφωνήσατε αὐτὸ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, εἴπατε, Ὁ Κύριος ἐλύτρωσε τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ.
Isa 48:21 Καὶ δὲν ἐδίψησαν, ὅτε ὡδήγει αὐτοὺς διὰ τῆς ἐρήμου· ἔκαμε νὰ ῥεύσωσι δι' αὐτοὺς ὕδατα ἐκ πέτρας· καὶ ἔσχισε τὴν πέτραν καὶ τὰ ὕδατα ἔρρευσαν.
Isa 48:22 Εἰρήνη δὲν εἶναι εἰς τοὺς ἀσεβεῖς, λέγει Κύριος.
Isa 49:1 Ἀκούσατέ μου, αἱ νῆσοι· καὶ προσέξατε, λαοὶ μακρυνοί· Ὁ Κύριος μὲ ἐκάλεσεν ἐκ κοιλίας· ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς μητρὸς μου ἀνέφερε τὸ ὄνομά μου.
Isa 49:2 Καὶ ἔκαμε τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν· ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς χειρὸς αὐτοῦ μὲ ἔκρυψε, καὶ μὲ ἔκαμεν ὡς βέλος ἐκλεκτόν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ μὲ ἔκρυψε,
Isa 49:3 καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Σὺ εἶσαι ὁ δοῦλός μου, Ἰσραήλ, εἰς τὸν ὁποῖον θέλω δοξασθῇ.
Isa 49:4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ματαίως ἐκοπίασα· εἰς οὐδὲν καὶ εἰς μάτην κατηνάλωσα τὴν δύναμίν μου· πλὴν ἡ κρίσις μου εἶναι μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ἔργον μου μετὰ τοῦ Θεοῦ μου.
Isa 49:5 Τώρα λοιπὸν λέγει Κύριος, ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐπαναφέρω τὸν Ἰακὼβ πρὸς αὐτὸν καὶ διὰ νὰ συναχθῇ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰσραήλ, καὶ θέλω δοξασθῇ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Θεὸς μου θέλει εἶσθαι ἡ δύναμίς μου·
Isa 49:6 καὶ εἶπε, Μικρὸν εἶναι τὸ νὰ ἦσαι δοῦλός μου διὰ νὰ ἀνορθώσῃς τὰς φυλὰς τοῦ Ἰακὼβ καὶ νὰ ἐπαναφέρῃς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραήλ· θέλω προσέτι σὲ δώσει φῶς εἰς τὰ ἔθνη, διὰ νὰ ἦσαι ἡ σωτηρία μου ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
Isa 49:7 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Ἅγιος αὐτοῦ, πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον καταφρονεῖ ἄνθρωπος, πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον βδελύττεται ἔθνος, πρὸς τὸν δοῦλον τῶν ἐξουσιαστῶν· Βασιλεῖς θέλουσι σὲ ἰδεῖ καὶ σηκωθῇ, ἡγεμόνες καὶ θέλουσι σὲ προσκυνήσει, ἕνεκεν τοῦ Κυρίου, ὅστις εἶναι πιστός, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις σὲ ἐξέλεξεν
Isa 49:8 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐν καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα· καὶ θέλω σὲ διαφυλάξει καὶ θέλω σὲ δώσει εἰς διαθήκην τῶν λαῶν, διὰ νὰ ἀνορθώσῃς τὴν γῆν, νὰ κληροδοτήσῃς κληρονομίας ἠρημωμένας·
Isa 49:9 λέγων πρὸς τους δεσμίους, Ἐξέλθετε· πρὸς τοὺς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύφθητε. Θέλουσι βοσκηθῇ πλησίον τῶν ὁδῶν, καὶ αἱ βοσκαὶ αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ἐν πᾶσι τοῖς ὑψηλοῖς τόποις.
Isa 49:10 δὲν θέλουσι πεινάσει οὐδὲ διψήσει· δὲν θέλει προσβάλλει αὐτοὺς οὔτε καύσων οὔτε ἥλιος· διότι ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς θέλει ὁδηγήσει αὐτοὺς καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων θέλει φέρει αὐτούς.
Isa 49:11 Καὶ θέλω κάμει πάντα τὰ ὄρη μου ὁδούς, καὶ αἱ τρίβοι μου θέλουσιν ὑψωθῇ.
Isa 49:12 Ἰδού, οὗτοι θέλουσιν ἐλθεῖ μακρόθεν· καὶ ἰδού, οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ νότου καὶ οὗτοι ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ Σινείμ.
Isa 49:13 Εὐφραίνεσθε, οὐρανοί· καὶ ἀγάλλου, ἡ γῆ· ἀλαλάξατε, τὰ ὄρη· διότι ὁ Κύριος παρηγόρησε τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς τεθλιμμένους αὐτοῦ ἐλέησεν.
Isa 49:14 Ἀλλ' ἡ Σιὼν εἶπεν, Ὁ Κύριος μὲ ἐγκατέλιπε καὶ ὁ Κύριός μου μὲ ἐλησμόνησε.
Isa 49:15 Δύναται γυνὴ νὰ λησμονήσῃ τὸ θηλάζον βρέφος αὐτῆς, ὥστε νὰ μὴ ἐλεήσῃ τὸ τέκνον τῆς κοιλίας αὐτῆς ἀλλὰ καὶ ἂν αὗται λησμονήσωσιν, ἐγὼ ὅμως δὲν θέλω σὲ λησμονήσει.

Isa 49:16 Ἰδού, ἐπὶ τῶν παλαμῶν μου σὲ ἐζωγράφισα· τὰ τείχη σου εἶναι πάντοτε ἐνώπιόν μου.
Isa 49:17 Τὰ τέκνα σου θέλουσιν ἐλθεῖ μετὰ σπουδῆς· οἱ δὲ καταστρέφοντές σε καὶ ἐρημόνοντές σε θέλουσιν ἐξέλθει ἀπὸ σοῦ.
Isa 49:18 Ὕψωσον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδέ· πάντες οὗτοι συναθροίζονται ὁμοῦ, ἔρχονται πρὸς σέ. Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι σὺ θέλεις ἐνδυθῆ πάντας τούτους ὡς κόσμημα, καὶ ὡς νύμφη θέλεις στολισθῆ αὐτούς.
Isa 49:19 Διότι οἱ ἠφανισμένοι σου καὶ οἱ ἠρημωμένοι σου τόποι καὶ ἡ γῆ σου ἡ κατεφθαρμένη θέλουσιν εἶσθαι τώρα παραπολὺ μάλιστα στενοὶ διὰ τοὺς κατοίκους σου· ἐκεῖνοι δέ, οἵτινες σὲ κατέτρωγον, θέλουσι μακρυνθῆ ἀπὸ σοῦ.
Isa 49:20 Τὰ τέκνα, τὰ ὁποῖα θέλεις ἀποκτήσει μετὰ τὴν ἀτεκνίαν σου, θέλουσιν εἰπεῖ προσέτι εἰς τὰ ὦτά σου, Στενὸς εἶναι ὁ τόπος δί ἐμέ· κάμε εἰς ἐμὲ τόπον διὰ νὰ κατοικήσω.
Isa 49:21 Τότε θέλεις εἰπεῖ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἐγέννησεν εἰς ἐμὲ ταῦτα, ἐνῷ ἐγὼ ἤμην ἠτεκνωμένη καὶ ἔρημος, αἰχμάλωτος καὶ μεταφερομένη ταῦτα δὲ τίς ἐξέθρεψεν ἰδού, ἐγὼ εἶχον ἐγκαταλειφθῆ μόνη· ταῦτα ποῦ ἦσαν
Isa 49:22 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, θέλω ὑψώσει τὴν χεῖρά μου πρὸς τὰ ἔθνη καὶ στήσει τὴν σημαίαν μου πρὸς τοὺς λαούς, καὶ θέλουσι φέρει τους υἱούς σου ἐν ταῖς ἀγκάλαις καὶ αἱ θυγατέρες σου θέλουσι φερθῆ ἐπ ὤμων·
Isa 49:23 καὶ βασιλεῖς θέλουσιν εἶσθαι οἱ παιδοτρόφοι σου καὶ αἱ βασίλισσαι αὐτῶν αἱ τροφοί σου· θέλουσι σὲ προσκυνήσει μὲ τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν γῆν καὶ γλείφει τὸ χῶμα τῶν ποδῶν σου· καὶ θέλεις γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ ὅτι οἱ προσμένοντές με δὲν θέλουσιν αἰσχυνθῆ.
Isa 49:24 Δύναται τὸ λάφυρον νὰ ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἢ νὰ ἐλευθερωθῶσιν οἱ δικαίως αἰχμαλωτισθέντες
Isa 49:25 Ἀλλ ὁ Κύριος οὕτω λέγει· Καὶ οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ ἰσχυροῦ θέλουσιν ἀφαιρεθῆ καὶ τὸ λάφυρον τοῦ τρομεροῦ θέλει ἀποσπασθῆ· διότι ἐγὼ θέλω δικολογήσει πρὸς τοὺς δικολογοῦντας κατὰ σοῦ καὶ ἐγὼ θέλω σώσει τὰ τέκνα σου.
Isa 49:26 Τοὺς δὲ καταθλίβοντάς σε θέλω κάμει νὰ φάγωσι τὰς ἰδίας αὐτῶν σάρκας· καὶ θέλουσι μεθυσθῆ μὲ τὸ ἴδιον αὐτῶν αἷμα, ὡς μὲ νέον οἶνον· καὶ θέλει γνωρίσει πᾶσα σάρξ, ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ Σωτήρ σου καὶ ὁ Λυτρωτής σου, ὁ Ἰσχυρὸς τοῦ Ἰακώβ.
Isa 50:1 Οὕτω λέγει Κύριος· Ποῦ εἶναι τὸ ἔγγραφον τοῦ διαζυγίου τῆς μητρὸς σας, δί οὗ ἀπέβαλον αὐτήν ἢ τίς εἶναι ἐκ τῶν δανειστῶν μου, εἰς τὸν ὁποῖον σᾶς ἐπώλησα Ἰδού, διὰ τὰς ἀνομίας σας ἐπωλήθητε, καὶ διὰ τὰς παραβάσεις σας ἀπεβλήθη ἡ μήτηρ σας.
Isa 50:2 Διὰ τί, ὅτε ἦλθον, δὲν ὑπῆρχεν οὐδείς καὶ ὅτε ἐκάλεσα, δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἀποκρινόμενος Ἐσμικρύνθη ποσῶς ἡ χείρ μου, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ λυτρώσῃ ἢ δὲν ἔχω δύναμιν νὰ ἐλευθερώσω Ἰδού, ἐγὼ μὲ τὴν ἐπιτίμησίν μου ἐξήρανα τὴν θάλασσαν, ἔκαμα ἔρημον τοὺς ποταμούς· οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἐξηράνθησαν δί ἔλλειψιν ὕδατος καὶ ἀπέθανον ὑπὸ δίψης.
Isa 50:3 Ἐγὼ περιενδύω τοὺς οὐρανοὺς σκότος καὶ θέτω σάκκον τὸ περικάλυμμα αὐτῶν.
Isa 50:4 Κύριος ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς ἐμὲ γλῶσσαν πεπαιδευμένων, διὰ νὰ ἐξεύρω πῶς νὰ λαλήσω λόγον ἐν καιρῷ πρὸς τὸν βεβαρυμένον· ἐγείρει ἀπὸ πρωΐ εἰς πρωΐ, ἐγείρει τὸ ὠτίον μου, διὰ νὰ ἀκούω ὡς οἱ πεπαιδευμένοι.
Isa 50:5 Κύριος ὁ Θεὸς ἤνοιξεν ὠτίον ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ δὲν ἠπείθησα οὐδὲ ἐστράφην ὀπίσω.
Isa 50:6 Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς τοὺς μαστιγοῦντας καὶ τὰς σιαγόνας μου εἰς τοὺς μαδίζοντας· δὲν ἔκρυψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ ὑβρισμῶν καὶ ἐμπτυσμάτων.
Isa 50:7 Διότι Κύριος ὁ Θεὸς θέλει μὲ βοηθήσει· διὰ τοῦτο δὲν ἐνετράπην· διὰ τοῦτο ἔθεσα τὸ πρόσωπόν μου ὡς πέτραν σκληρὰν καὶ ἐξεύρω ὅτι δὲν θέλω καταισχυνθῆ.
Isa 50:8 Πλησίον εἶναι ὁ δικαιόνων με· τίς θέλει κριθῆ μετ ἐμοῦ ἂς παρασταθῶμεν ὁμοῦ· τίς εἶναι ὁ ἀντίδικός μου ἂς πλησιάσῃ εἰς ἐμέ.
Isa 50:9 Ἰδού, Κύριος ὁ Θεὸς θέλει μὲ βοηθήσει· τίς θέλει μὲ καταδικάσει ἰδού, πάντες οὗτοι θέλουσι παλαιωθῆ ὡς ἱμάτιον· ὁ σκώληξ θέλει καταφάγει αυτούς.
Isa 50:10 Τίς εἶναι μεταξὺ σας ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ὁ ὑπακούων εἰς τὴν φωνὴν τοῦ δούλου αὐτοῦ οὗτος, καὶ ἂν περιπατῇ ἐν σκότει καὶ δὲν ἔχῃ φῶς, ἂς θαρρῇ ἐπὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ ἂς ἐπιστηρίζεται ἐπὶ τὸν Θεὸν αὐτοῦ.
Isa 50:11 Ἰδού, πάντες σεῖς, οἱ ἀνάπτοντες πῦρ καὶ περικυκλούμενοι μὲ σπινθῆρας, περιπατεῖτε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς σας καὶ διὰ τῶν σπινθήρων τοὺς ὁποίους ἐξήψατε. Τοῦτο σᾶς ἔγεινεν ὑπὸ τῆς χειρὸς μου, ἐν λύπῃ θέλετε κοίτεσθαι.
Isa 51:1 Ἀκούσατέ μου, σεῖς οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν δικαιοσύνην, οἱ ζητοῦντες τὸν Κύριον· ἐμβλέψατε εἰς τὸν βράχον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλατομήθητε, καὶ εἰς τὸ στόμιον τοῦ λάκκου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀνωρύχθητε.
Isa 51:2 Ἐμβλέψατε εἰς τὸν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα σας καὶ εἰς τὴν Σάρραν, ἥτις σᾶς ἐγέννησε· διότι ἐκάλεσα αὐτὸν ὄντα ἕνα καὶ εὐλόγησα αὐτὸν καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν.
Isa 51:3 Ὁ Κύριος λοιπὸν θέλει παρηγορήσει τὴν Σιών· αὐτὸς θέλει παρηγορήσει πάντας τοὺς ἠρημωμένους τόπους αὐτῆς· καὶ θέλει κάμει τὴν ἔρημον αὐτῆς ὡς τὴν Ἐδὲμ καὶ τὴν ἐρημίαν αὐτῆς ὡς παράδεισον τοῦ Κυρίου· εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις θέλει εὑρίσκεσθαι ἐν αὐτῇ, δοξολογία καὶ φωνὴ αἰνέσεως.
Isa 51:4 Ἄκουσόν μου, λαέ μου· καὶ δὸς ἀκρόασιν εἰς ἐμέ, ἔθνος μου· διότι νόμος θέλει ἐξέλθει παρ ἐμοῦ καὶ θέλω στήσει τὴν κρίσιν μου διὰ φῶς τῶν λαῶν.
Isa 51:5 Ἡ δικαιοσύνη μου πλησιάζει· ἡ σωτηρία μου ἐξῆλθε καὶ οἱ βραχίονές μου θέλουσι κρίνει τοὺς λαούς· αἱ νῆσοι θέλουσι προσμένει ἐμὲ καὶ θέλουσιν ἐλπίζει ἐπὶ τὸν βραχίονά μου.
Isa 51:6 Ὑψώσατε τοὺς ὀφθαλμούς σας εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ βλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω· διότι οἱ οὐρανοὶ θέλουσι διαλυθῆ ὡς καπνὸς καὶ ἡ γῆ θέλει παλαιωθῆ ὡς ἱμάτιον καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ θέλουσιν ἀποθάνει ἐξίσου· ἀλλ ἡ σωτηρία μου θέλει εἶσθαι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἡ δικαιοσύνη μου δὲν θέλει ἐκλείψει.
Isa 51:7 Ἀκούσατέ μου, σεῖς οἱ γνωρίζοντες δικαιοσύνην· λαέ, ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ νόμος μου· μὴ

φοβεῖσθε τὸν ὀνειδισμὸν τῶν ἀνθρώπων μηδὲ ταράττεσθε εἰς τὰς ὕβρεις αὐτῶν.
Isa 51:8 Διότι ὡς ἱμάτιον θέλει καταφάγει αὐτοὺς ὁ σκώληξ καὶ ὡς μαλλίον θέλει καταφάγει αὐτοὺς ὁ σκῶρος· ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη μου θέλει μένει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἡ σωτηρία μου εἰς γενεὰς γενεῶν.
Isa 51:9 Ἐξεγέρθητι, ἐξεγέρθητι, ἐνδύθητι δύναμιν, βραχίων Κυρίου· ἐξεγέρθητι ὡς ἐν ταῖς ἀρχαίαις ἡμέραις, ἐν ταῖς παλαιαῖς γενεαῖς. Δὲν εἶσαι σύ, ὁ πατάξας τὴν Ῥαὰβ καὶ τραυματίσας τὸν δράκοντα
Isa 51:10 Δὲν εἶσαι σύ, ὁ ξηράνας τὴν θάλασσαν, τὰ ὕδατα τῆς μεγάλης ἀβύσσου ὁ ποιήσας τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως τῶν λελυτρωμένων
Isa 51:11 Καὶ οἱ λελυτρωμένοι τοῦ Κυρίου θέλουσιν ἐπιστρέψει καὶ ἔλθει ἐν ἀλαλαγμῷ εἰς Σιών· καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν· ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην θέλουσιν ἀπολαύσει· ἡ λύπη καὶ ὁ στεναγμὸς θέλουσι φύγει.
Isa 51:12 Ἐγώ, ἐγὼ εἶμαι ὁ παρηγορῶν ὑμᾶς. Σὺ τίς εἶσαι καὶ φοβεῖσαι ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου, ὅστις θέλει γείνει ὡς χόρτος·
Isa 51:13 καὶ ἐλησμόνησας Κύριον τὸν Ποιητήν σου, τὸν ἐκτείναντα τοὺς οὐρανοὺς καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν· καὶ ἐφοβεῖσο πάντοτε καθ' ἡμέραν τὴν ὀργὴν τοῦ καταθλίβοντός σε, ὡς ἐὰν ἦτο ἕτοιμος νὰ καταστρέψῃ καὶ ποῦ εἶναι τώρα ἡ ὀργὴ τοῦ καταθλίβοντος
Isa 51:14 Ὁ ᾐχμαλωτισμένος σπεύδει νὰ λυθῇ καὶ νὰ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ λάκκῳ μηδὲ νὰ στερηθῇ τὸν ἄρτον αὐτοῦ·
Isa 51:15 διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ταράττων τὴν θάλασσαν καὶ ἠχοῦσι τὰ κύματα αὐτῆς· Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Isa 51:16 Καὶ ἔθεσα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου καὶ σὲ ἐσκέπασα μὲ τὴν σκιὰν τῆς χειρός μου, διὰ νὰ στερεώσω τοὺς οὐρανοὺς καὶ νὰ θεμελιώσω τὴν γῆν· καὶ διὰ νὰ εἴπω πρὸς τὴν Σιών, Λαός μου εἶσαι.
Isa 51:17 Ἐξεγέρθητι, ἐξεγέρθητι, ἀνάστηθι, Ἱερουσαλήμ, ἥτις ἔπιες ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ· ἔπιες, ἐξεκένωσας καὶ αὐτὴν τὴν τρυγίαν τοῦ ποτηρίου τῆς ζάλης.
Isa 51:18 Ἐκ πάντων τῶν υἱῶν, τοὺς ὁποίους ἐγέννησε, δὲν ὑπάρχει ὁ ὁδηγῶν αὐτήν· οὐδὲ εἶναι ἐκ πάντων τῶν υἱῶν, τοὺς ὁποίους ἐξέθρεψεν, ὁ πιάνων αὐτὴν ἐκ τῆς χειρός.
Isa 51:19 Τὰ δύο ταῦτα ἦλθον ἐπὶ σέ· τίς θέλει σὲ συλλυπηθῇ ἐρήμωσις καὶ καταστροφὴ καὶ πεῖνα καὶ μάχαιρα· διὰ τίνος νὰ σὲ παρηγορήσω
Isa 51:20 Οἱ υἱοί σου ἀπενεκρώθησαν· κοίτονται ἀπ' ἄκρου πασῶν τῶν ὁδῶν, ὡς ἄγριος ταῦρος ἐν δικτύοις· εἶναι πλήρεις τοῦ θυμοῦ τοῦ Κυρίου, τῆς ἐπιτιμήσεως τοῦ Θεοῦ σου.
Isa 51:21 Ὅθεν, ἄκουε τώρα τοῦτο, τεθλιμμένη καὶ μεθύουσα, πλὴν οὐχὶ ἐξ οἴνου·
Isa 51:22 οὕτω λέγει ὁ Κύριός σου, ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεός σου, ὁ δικολογῶν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· Ἰδού, ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν σου τὸ ποτήριον τῆς ζάλης, τὴν τρυγίαν τοῦ ποτηρίου τοῦ θυμοῦ μου· δὲν θέλεις πλέον πίει αὐτὸ τοῦ λοιποῦ·
Isa 51:23 καὶ θέλω βάλει αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα τῶν καταθλιβόντων σε, οἵτινες εἶπον πρὸς τὴν ψυχήν σου, Κύψον, διὰ νὰ περάσωμεν· καὶ σὺ ἔβαλες τὸ σῶμά σου ὡς γῆν καὶ ὡς ὁδὸν εἰς τοὺς διαβαίνοντας.
Isa 52:1 Ἐξεγέρθητι, ἐξεγέρθητι, ἐνδύθητι τὴν δύναμίν σου, Σιών· ἐνδύθητι τὰ ἱμάτια τῆς μεγαλοπρεπείας σου, Ἱερουσαλήμ, πόλις ἁγία· διότι τοῦ λοιποῦ δὲν θέλει πλέον εἰσέλθει εἰς σὲ ὁ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος.
Isa 52:2 Ἐκτινάχθητι ἀπὸ τὸ χῶμα· σηκώθητι, κάθησον, Ἱερουσαλήμ· λύσον τὰ δεσμὰ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου, αἰχμάλωτος θυγάτηρ τῆς Σιών.
Isa 52:3 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπωλήθητε διὰ μηδὲν καὶ θέλετε λυτρωθῇ ἄνευ ἀργυρίου.
Isa 52:4 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὁ λαός μου κατέβη τὸ πρότερον εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ παροικήσῃ ἐκεῖ καὶ οἱ Ἀσσύριοι ἀναιτίως κατέθλιψαν αὐτούς.
Isa 52:5 Τώρα λοιπόν, τί ἔχω νὰ κάμω ἐδώ, λέγει Κύριος, ἐπειδὴ ὁ λαός μου ἐλήφθη διὰ μηδέν οἱ ἐξουσιάζοντες ἐπ' αὐτοῦ κάμνουσιν ἑαυτὸν νὰ ὀλολύζῃ, λέγει Κύριος· καὶ τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται πάντοτε καθ ἡμέραν.
Isa 52:6 Διὰ τοῦτο ὁ λαός μου θέλει γνωρίσει τὸ ὄνομά μου· διὰ τοῦτο θέλει γνωρίσει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ λαλῶν· ἰδού, ἐγώ.
Isa 52:7 Πόσον ὡραῖοι εἶναι ἐπὶ τῶν ὀρέων οἱ πόδες τοῦ εὐαγγελιζομένου, τοῦ κηρύττοντος εἰρήνην· τοῦ εὐαγγελιζομένου ἀγαθά, τοῦ κηρύττοντος σωτηρίαν, τοῦ λέγοντος πρὸς τὴν Σιών· Ὁ Θεός σου βασιλεύει.
Isa 52:8 Οἱ φύλακές σου θέλουσιν ὑψώσει φωνήν· ἐν φωναῖς ὁμοῦ θέλουσιν ἀλαλάζει· διότι θέλουσιν ἰδεῖ ὀφθαλμὸς πρὸς ὀφθαλμόν, ὅταν ὁ Κύριος ἀνορθώσῃ τὴν Σιών.
Isa 52:9 Ἀλαλάξατε, εὐφράνθητε ὁμοῦ, ἠρημωμένοι τόποι τῆς Ἱερουσαλήμ· διότι ὁ Κύριος παρηγόρησε τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐλύτρωσε τὴν Ἱερουσαλήμ.
Isa 52:10 Ὁ Κύριος ἐγύμνωσε τὸν ἅγιον βραχίονα αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν· καὶ πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς θέλουσιν ἰδεῖ τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Isa 52:11 Σύρθητε, σύρθητε, ἐξέλθετε ἐκεῖθεν, μὴ ἐγγίσητε ἀκάθαρτον· ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς· καθαρίσθητε σεῖς οἱ βαστάζοντες τὰ σκεύη τοῦ Κυρίου·
Isa 52:12 διότι δὲν θέλετε ἐξέλθει ἐν βίᾳ, οὐδὲ μετὰ φυγῆς θέλετε ὁδοιπορήσει· διότι ὁ Κύριος θέλει ὑπάγει ἔμπροσθέν σας καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι ἡ ὀπισθοφυλακή σας.
Isa 52:13 Ἰδού, ὁ δοῦλός μου θέλει εὐοδωθῇ· θέλει ὑψωθῇ καὶ δοξασθῇ καὶ ἀναβῇ ὑψηλὰ σφόδρα.
Isa 52:14 Καθὼς πολλοὶ ἔμειναν ἐκστατικοὶ ἐπὶ σέ, τόσον ἦτο τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἄδοξον παρὰ παντὸς ἀνθρώπου καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ παρὰ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Isa 52:15 Οὕτω θέλει ῥαντίσει πολλὰ ἔθνη· οἱ βασιλεῖς θέλουσι φράξει τὸ στόμα αὐτῶν ἐπ' αὐτόν· διότι θέλουσιν ἰδεῖ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς· καὶ θέλουσι νοήσει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ἤκουσαν.

Isa 53:1 Τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων τοῦ Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη

Isa 53:2 διότι ἀνέβη ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς τρυφερὸν φυτὸν καὶ ὡς ῥίζα ἀπὸ ξηρᾶς γῆς· δὲν ἔχει εἶδος οὐδὲ κάλλος· καὶ εἴδομεν αὐτὸν καὶ δὲν εἶχεν ὡραιότητα ὥστε νὰ ἐπιθυμῶμεν αὐτόν.

Isa 53:3 Καταπεφρονημένος καὶ ἀπερριμμένος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἄνθρωπος θλίψεων καὶ δόκιμος ἀσθενείας· καὶ ὡς ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀποστρέφει τις τὸ πρόσωπον, κατεφρονήθη καὶ ὡς οὐδὲν ἐλογίσθημεν αὐτόν.

Isa 53:4 Αὐτὸς τῳόντι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐβάστασε καὶ τὰς θλίψεις ἡμῶν ἐπεφορτίσθη· ἡμεῖς δὲ ἐνομίσαμεν αὐτὸν τετραυματισμένον, πεπληγωμένον ὑπὸ Θεοῦ καὶ τεταλαιπωρημένον.

Isa 53:5 Ἀλλ' αὐτὸς ἐτραυματίσθη διὰ τὰς παραβάσεις ἡμῶν, ἐταλαιπωρήθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· ἡ τιμωρία, ἥτις ἔφερε τὴν εἰρήνην ἡμῶν, ἦτο ἐπ' αὐτόν· καὶ διὰ τῶν πληγῶν αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν.

Isa 53:6 Πάντες ἡμεῖς ἐπλανήθημεν ὡς πρόβατα· ἐστράφημεν ἕκαστος εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ὁ Κύριος ἔθεσεν ἐπ' αὐτὸν τὴν ἀνομίαν πάντων ἡμῶν.

Isa 53:7 Αὐτὸς ἦτο κατατεθλιμμένος καὶ βεβασανισμένος ἀλλὰ δὲν ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ· ἐφέρθη ὡς ἀρνίον ἐπὶ σφαγήν, καὶ ὡς πρόβατον ἔμπροσθεν τοῦ κείροντος αὐτὸ ἄφωνον, οὕτω δὲν ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ.

Isa 53:8 Ἀπὸ καταθλίψεως καὶ κρίσεως ἀνηρπάχθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς θέλει διηγηθῇ διότι ἐσηκώθη ἀπὸ τῆς γῆς τῶν ζώντων· διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ λαοῦ μου ἐτραυματίσθη.

Isa 53:9 Καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ διωρίσθη μετὰ τῶν κακούργων· πλὴν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐστάθη μετὰ τοῦ πλουσίου· διότι δὲν ἔκαμεν ἀνομίαν οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.

Isa 53:10 Ἀλλ' ὁ Κύριος ἠθέλησε νὰ βασανίσῃ αὐτόν· ἐταλαιπώρησεν αὐτόν. Ἀφοῦ ὅμως δώσῃς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, θέλει ἰδεῖ ἔκγονα, θέλει μακρύνει τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, καὶ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου θέλει εὐοδωθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

Isa 53:11 Θέλει ἰδεῖ τοὺς καρποὺς τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ θέλει χορτασθῇ· ὁ δίκαιος δοῦλός μου θέλει δικαιώσει πολλοὺς διὰ τῆς ἐπιγνώσεως αὐτοῦ· διότι αὐτὸς θέλει βαστάσει τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

Isa 53:12 Διὰ τοῦτο θέλω δώσει εἰς αὐτὸν μερίδα μετὰ τῶν μεγάλων καὶ τοὺς ἰσχυροὺς θέλει μοιρασθῇ λάφυρον, διότι παρέδωκε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη καὶ αὐτὸς ἐβάστασε τὰς ἁμαρτίας πολλῶν καὶ θέλει μεσιτεύσει ὑπὲρ τῶν ἀνόμων.

Isa 54:1 Εὐφράνθητι, στεῖρα, ἡ μὴ τίκτουσα· ἀναβόησον ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τέρπου, ἡ μὴ ὠδίνουσα· διότι πλειότερα εἶναι τὰ τέκνα τῆς ἠρημωμένης παρὰ τὰ τέκνα τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα, λέγει Κύριος.

Isa 54:2 Πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σου καὶ ἄς ἐκτείνωσι τὰ παραπετάσματα τῶν κατοικιῶν σου· μὴ φεισθῇς· μάκρυνον τὰ σχοινία σου καὶ στερέωσον τοὺς πασσάλους σου.

Isa 54:3 Διότι θέλεις ἐκταθῇ εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερά· καὶ τὸ σπέρμα σου θέλει κληρονομήσει τὰ ἔθνη καὶ θέλει κάμει τὰς ἠρημωμένας πόλεις νὰ κατοικισθῶσι.

Isa 54:4 Μὴ φοβοῦ· διότι δὲν θέλεις καταισχυνθῇ· μηδὲ ἐντρέπου· διότι δὲν θέλεις αἰσχυνθῇ· διότι θέλεις λησμονήσει τὴν αἰσχύνην τῆς νεότητός σου καὶ δὲν θέλεις ἐνθυμηθῇ πλέον τὸ ὄνειδος τῆς χηρείας σου.

Isa 54:5 Διότι ὁ ἀνὴρ σου εἶναι ὁ Ποιητὴς σου· τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι, Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· καὶ ὁ Λυτρωτὴς σου εἶναι ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ· αὐτὸς θέλει ὀνομασθῇ, Ὁ Θεὸς πάσης τῆς γῆς.

Isa 54:6 Διότι ὁ Κύριος σὲ ἐκάλεσεν ὡς γυναῖκα ἐγκαταλελειμμένην καὶ τεθλιμμένην τὸ πνεῦμα καὶ γυναῖκα νεότητος ἀποβεβλημένην, λέγει ὁ Θεὸς σου.

Isa 54:7 Σὲ ἐγκατέλιπον διὰ ὀλίγον καιρόν· πλὴν μὲ ἔλεος μέγα θέλω σὲ περισυνάξει.

Isa 54:8 Ἐν θυμῷ μικρῷ ἔκρυψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ διὰ μίαν στιγμήν· μὲ ἔλεος ὅμως αἰώνιον θέλω σὲ ἐλεήσει, λέγει Κύριος ὁ Λυτρωτὴς σου.

Isa 54:9 Διότι τοῦτο εἶναι εἰς ἐμὲ ὡς τὰ ὕδατα τοῦ Νῶε· ἐπειδή, καθὼς ὤμοσα ὅτι τὰ ὕδατα τοῦ Νῶε δὲν θέλουσιν ἐπέλθει πλέον ἐπὶ τὴν γῆν, οὕτως ὤμοσα ὅτι δὲν θέλω θυμωθῇ πλέον κατὰ σοῦ οὐδὲ σὲ ἐλέγξει.

Isa 54:10 Διότι τὰ ὄρη θέλουσι μετατοπισθῇ καὶ οἱ λόφοι μετακινηθῇ· πλὴν τὸ ἔλεός μου δὲν θέλει ἐκλείψει ἀπὸ σοῦ οὐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης μου μετακινηθῇ, λέγει Κύριος ὁ ἐλεῶν σε.

Isa 54:11 Ὦ τεθλιμμένη, τεταραγμένη, ἀπαρηγόρητος, ἰδού, ἐγὼ θέλω στρώσει τοὺς λίθους σου ἐκ μαρμάρων πορφυρῶν καὶ θέλω βάλει τὰ θεμέλιά σου ἐκ σαπφείρων.

Isa 54:12 Καὶ θέλω κάμει τὰς ἐπάλξεις σου ἐξ ἀχάτου καὶ τὰς πύλας σου ἐξ ἀνθράκων καὶ ἅπαντα τὸν περίβολόν σου ἐκ λίθων ἐκλεκτῶν.

Isa 54:13 Πάντες δὲ οἱ υἱοὶ σου θέλουσιν εἶσθαι διδακτοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει εἶσθαι μεγάλη ἡ εἰρήνη τῶν υἱῶν σου.

Isa 54:14 Ἐν δικαιοσύνῃ θέλεις στερεωθῇ· μακρὰν ἀπὸ τῆς καταδυναστείας θέλεις εἶσθαι, διότι δὲν θέλεις φοβεῖσθαι· καὶ ἀπὸ τοῦ τρόμου, διότι δὲν θέλει σὲ πλησιάσει.

Isa 54:15 Ἰδού, βεβαίως θέλουσι συναχθῇ ὁμοῦ ἐναντίον σου, πλὴν οὐχὶ δί ἐμοῦ· Ὅσοι συναχθῶσιν ὁμοῦ ἐναντίον σου, ἕνεκα σοῦ, θέλουσι πέσει.

Isa 54:16 Ἰδού, ἐγὼ ἔκαμον τὸν χαλκέα, ὅστις φυσᾷ τοὺς ἄνθρακας ἐν τῷ πυρὶ καὶ ἐξάγει τὸ ἐργαλεῖον διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ ἔκαμον τὸν πορθητὴν διὰ νὰ καταστρέφῃ.

Isa 54:17 Οὐδὲν ὅπλον κατασκευασθὲν ἐναντίον σου θέλει εὐοδωθῇ· καὶ πᾶσαν γλῶσσαν, ἥτις ἤθελε κινηθῇ κατὰ σοῦ,

θέλεις νικήσει ἐν τῇ κρίσει. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν δούλων τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῶν εἶναι ἐξ ἐμοῦ, λέγει ὁ Κύριος.

Isa 55:1 Ὦ πάντες οἱ διψῶντες, ἔλθετε εἰς τὰ ὕδατα· καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀργύριον, ἔλθετε, ἀγοράσατε καὶ φάγετε· ναὶ ἔλθετε, ἀγοράσατε οἶνον καὶ γάλα ἄνευ ἀργυρίου καὶ ἄνευ ἀντιτίμου.

Isa 55:2 Διὰ τί ἐξοδεύετε ἀργύρια οὐχὶ εἰς ἄρτον καὶ τὸν κόπον σας οὐχὶ εἰς χορτασμόν ἀκούσατέ μου μετὰ προσοχῆς καὶ θέλετε φάγει ἀγαθὰ καὶ ἡ ψυχὴ σας θέλει εὐφρανθῆ εἰς τὸ πάχος.

Isa 55:3 Κλίνατε τὸ ὠτίον σας καὶ ἔλθετε πρὸς ἐμέ· ἀκούσατε καὶ ἡ ψυχὴ σας θέλει ζήσει· καὶ θέλω κάμει πρὸς ἐσᾶς αἰώνιον διαθήκην, τὰ ἐλέη τοῦ Δαβὶδ τὰ πιστά.

Isa 55:4 Ἰδού, ἔδωκα αὐτὸν μαρτύριον εἰς τοὺς λαούς, ἄρχοντα καὶ προστάττοντα εἰς τοὺς λαούς.

Isa 55:5 Ἰδού, θέλεις καλέσει ἔθνος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώριζες· καὶ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δὲν σὲ ἐγνώριζον, θέλουσι τρέξει πρὸς σέ, διὰ Κύριον τὸν Θεὸν σου καὶ διὰ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ· διότι σὲ ἐδόξασε.

Isa 55:6 Ζητεῖτε τὸν Κύριον, ἐνόσῳ δύναται νὰ εὑρεθῇ· ἐπικαλεῖσθε αὐτόν, ἐνόσῳ εἶναι πλησίον.

Isa 55:7 Ἄς ἐγκαταλίπῃ ὁ ἀσεβὴς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ὁ ἄδικος τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ ἄς ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Κύριον, καὶ θέλει ἐλεήσει αὐτόν· καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν, διότι αὐτὸς θέλει συγχωρήσει ἀφθόνως.

Isa 55:8 Διότι αἱ βουλαὶ μου δὲν εἶναι βουλαὶ ὑμῶν οὐδὲ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοὶ μου, λέγει Κύριος.

Isa 55:9 Ἀλλ᾿ ὅσον εἶναι ὑψηλοὶ οἱ οὐρανοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως αἱ ὁδοὶ μου εἶναι ὑψηλότεραι τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ αἱ βουλαὶ μου τῶν βουλῶν ὑμῶν.

Isa 55:10 Διότι καθὼς καταβαίνει ἡ βροχὴ καὶ ἡ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ δὲν ἐπιστρέφει ἐκεῖ, ἀλλὰ ποτίζει τὴν γῆν καὶ κάμνει αὐτὴν νὰ ἐκφύῃ καὶ νὰ βλαστάνῃ, διὰ νὰ δώσῃ σπόρον εἰς τὸν σπείροντα καὶ ἄρτον εἰς τὸν ἐσθίοντα,

Isa 55:11 οὕτω θέλει εἶσθαι ὁ λόγος μου ὁ ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ στόματός μου· δὲν θέλει ἐπιστρέψει εἰς ἐμὲ κενός, ἀλλὰ θέλει ἐκτελέσει τὸ θέλημά μου καὶ θέλει εὐοδωθῆ εἰς ὅ, τι αὐτὸν ἀποστέλλω.

Isa 55:12 Διότι θέλετε ἐξέλθει ἐν χαρᾷ καὶ ὁδηγηθῆ ἐν εἰρήνῃ· τὰ ὄρη καὶ οἱ λόφοι θέλουσιν ἀντηχήσει ἔμπροσθέν σας ὑπὸ ἀγαλλιάσεως καὶ πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ θέλουσιν ἐπικροτήσει τὰς χεῖρας.

Isa 55:13 Ἀντὶ τῆς ἀκάνθης θέλει ἀναβῆ κυπάρισσος, ἀντὶ τῆς κνίδης θέλει ἀναβῇ μυρσίνη· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς τὸν Κύριον διὰ ὄνομα, διὰ σημεῖον αἰώνιον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἐκλείψει.

Isa 56:1 Οὕτω λέγει Κύριος· Φυλάττετε κρίσιν καὶ κάμνετε δικαιοσύνην· διότι ἡ σωτηρία μου πλησιάζει νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ δικαιοσύνη μου νὰ ἀποκαλυφθῇ.

Isa 56:2 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὅστις κάμνει τοῦτο, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅστις κρατεῖ αὐτό· ὅστις φυλάττει τὸ σάββατον, ὥστε νὰ μὴ βεβηλώσῃ αὐτό, καὶ κρατεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ὥστε νὰ μὴ πράξῃ μηδὲν κακόν.

Isa 56:3 Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀλλογενοῦς, ὁ προστεθειμένος εἰς τὸν Κύριον, ἄς μὴ εἴπῃ, λέγων, Ὁ Κύριος διόλου θέλει μὲ χωρίσει ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· μηδὲ ὁ εὐνοῦχος ἄς λέγῃ·, Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι δένδρον ξηρόν.

Isa 56:4 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· εἰς τοὺς εὐνούχους, ὅσοι φυλάττουσι τὰ σάββατά μου καὶ ἐκλέγουσι τὰ ἀρέσκοντα εἰς ἐμὲ καὶ κρατοῦσι τὴν διαθήκην μου,

Isa 56:5 εἰς αὐτοὺς μάλιστα θέλω δώσει ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐντὸς τῶν τειχῶν μου τόπον καὶ ὄνομα καλήτερον παρὰ τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων· εἰς αὐτοὺς θέλω δώσει ὄνομα αἰώνιον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἐκλείψει.

Isa 56:6 Περὶ δὲ τῶν υἱῶν τοῦ ἀλλογενοῦς, οἵτινες ἤθελον προστεθῆ εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ δουλεύωσιν εἰς αὐτὸν καὶ νὰ ἀγαπῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἦναι δοῦλοι αὐτοῦ· ὅσοι φυλάττουσι τὸ σάββατον, ὥστε νὰ μὴ βεβηλώσωσιν αὐτὸ καὶ κρατοῦσι τὴν διαθήκην μου·

Isa 56:7 καὶ τούτους θέλω φέρει εἰς τὸ ἅγιόν μου ὄρος καὶ θέλω εὐφράνει αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου· τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου· διότι ὁ οἶκός μου θέλει ὀνομάζεσθαι, Οἶκος προσευχῆς διὰ πάντας τοὺς λαούς.

Isa 56:8 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ συνάγων τοὺς διεσκορπισμένους τοῦ Ἰσραήλ· Θέλω συνάξει ἔτι καὶ ἄλλους εἰς αὐτόν, ἐκτὸς τῶν συνηγμένων αὐτοῦ.

Isa 56:9 Ἔλθετε, φάγετε, πάντα τὰ ζῷα τοῦ ἀγροῦ, πάντα τὰ θηρία τοῦ δάσους.

Isa 56:10 Οἱ δὲ φύλακες αὐτοῦ εἶναι τυφλοί· πάντες χωρὶς νοήσεως· πάντες κύνες ἄλαλοι, μὴ δυνάμενοι νὰ ὑλακτήσωσι· κοιμώμενοι, κοιτόμενοι, ἀγαπῶντες νυσταγμόν·

Isa 56:11 ναί, κύνες ἀδηφάγοι, οἵτινες δὲν γνωρίζουσι χορτασμόν καὶ ποιμένες, οἵτινες δὲν γνωρίζουσι σύνεσιν· πάντες εἶναι ἐστραμμένοι πρὸς τὴν ὁδὸν αὐτῶν, ἕκαστος εἰς τὸ μέρος αὐτοῦ, διὰ τὸ κέρδος αὐτῶν.

Isa 56:12 Ἔλθετε, λέγουσι, θέλω φέρει οἶνον καὶ θέλομεν μεθυσθῆ μὲ σίκερα· καὶ αὔριον θέλει εἶσθαι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, πολὺ πλέον ἄφθονος.

Isa 57:1 Ὁ δίκαιος ἀποθνήσκει καὶ οὐδεὶς βάλλει τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ οἱ ἄνδρες ἐλέους συλλέγονται, χωρὶς νὰ ἐννοῇ τις, ἄν ὁ δίκαιος συλλέγεται ἀπ᾿ ἔμπροσθεν τῆς κακίας.

Isa 57:2 Θέλει εἰσέλθει εἰς εἰρήνην· οἱ περιπατοῦντες ἐν τῇ εὐθύτητι αὐτῶν, θέλουσιν ἀναπαυθῆ ἐν ταῖς κλίναις αὐτῶν.

Isa 57:3 Σεῖς δὲ οἱ υἱοὶ τῆς μαγίσσης, σπέρμα μοιχοῦ καὶ πόρνης, πλησιάσατε ἐδῶ.

Isa 57:4 Κατὰ τίνος ἐντρυφᾶτε κατὰ τίνος ἐπλατύνατε τὸ στόμα, ἐξετείνατε τὴν γλῶσσαν δὲν εἶσθε τέκνα ἀνομίας, σπέρμα ψεύδους,

Isa 57:5 φλογιζόμενοι μὲ τὰ εἴδωλα ὑπὸ πᾶν δένδρον πράσινον, σφάζοντες τὰ τέκνα ἐν ταῖς φάραγξιν, ὑπὸ τοὺς κρημνοὺς τῶν βράχων

Isa 57:6 Ἡ μερὶς σου εἶναι μεταξὺ τῶν χαλίκων τῶν χειμάρρων· οὗτοι, οὗτοι εἶναι ἡ κληρονομία σου· καὶ εἰς αὐτοὺς

ἐξέχεας σπονδάς, προσέφερες προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων· εἰς ταῦτα θέλω εὐαρεστηθῇ
Isa 57:7 Ἐπὶ ὄρους ὑψηλοῦ καὶ μετεώρου ἔβαλες τὴν κλίνην σου· καὶ ἐκεῖ ἀνέβης διὰ νὰ προσφέρῃς θυσίαν.
Isa 57:8 Καὶ ὀπίσω τῶν θυρῶν καὶ τῶν παραστατῶν ἔστησας τὸ μνημόσυνόν σου· διότι ἐξεσκέπασας σεαυτὴν ἀποστατήσασα ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀνέβης· ἐπλάτυνας τὴν κλίνην σου καὶ συνεφώνησας μετ' ἐκείνων· ἠγάπησας τὴν κλίνην αὐτῶν, ἐξέλεξας τοὺς τόπους·
Isa 57:9 ὑπῆγες μάλιστα πρὸς τὸν βασιλέα μὲ χρίσματα καὶ ηὔξησας τὰ ἀρώματά σου καὶ ἀπέστειλας μακρὰν τοὺς πρέσβεις σου καὶ ἐταπείνωσας σεαυτὴν μέχρις ᾅδου.
Isa 57:10 Ἐκοπίασας εἰς τὸ μάκρος τῆς ὁδοῦ σου· καὶ δὲν εἶπας, εἰς μάτην κοπιάζω· εὕρηκας τὸ ζῆν διὰ τῆς χειρὸς σου· διὰ τοῦτο δὲν ἀπέκαμες.
Isa 57:11 Καὶ τίνα ἐπτοήθης ἢ ἐφοβήθης, ὥστε νὰ ψευσθῇς καὶ νὰ μὴ μὲ ἐνθυμηθῇς μηδὲ νὰ θέσῃς τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου δὲν εἶναι, διότι ἐγὼ ἐσιώπησα, μάλιστα πρὸ πολλοῦ, διὰ τοῦτο σὺ δὲν μὲ ἐφοβήθης
Isa 57:12 Ἐγὼ θέλω ἀπαγγείλει τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὰ ἔργα σου· ὅμως δὲν θέλουσι σὲ ὠφελήσει.
Isa 57:13 Ὅταν ἀναβοήσῃς, ἄς σὲ ἐλευθερώσωσιν οἱ συνηγμένοι σου· ἀλλ' ὁ ἄνεμος θέλει ἀφαρπάσει πάντας αὐτούς· ἡ ματαιότης θέλει λάβει αὐτούς· ὁ ἐλπίζων ὅμως ἐπ' ἐμὲ θέλει κληρονομήσει τὴν γῆν καὶ ἀποκτήσει τὸ ἅγιόν μου ὄρος.
Isa 57:14 Καὶ θέλω εἰπεῖ, Ὑψώσατε, ὑψώσατε, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδόν, ἐκβάλετε τὸ πρόσκομμα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ μου.
Isa 57:15 Διότι οὕτω λέγει ὁ Ὕψιστος καὶ ὁ Ὑπέρτατος, ὁ κατοικῶν τὴν αἰωνιότητα, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι Ὁ Ἅγιος· Ἐγὼ κατοικῶ ἐν ὑψηλοῖς καὶ ἐν ἁγίῳ τόπῳ· καὶ μετὰ τοῦ συντετριμμένου τὴν καρδίαν καὶ τοῦ ταπεινοῦ τὸ πνεῦμα, διὰ νὰ ζωοποιῶ τὸ πνεῦμα τῶν ταπεινῶν καὶ νὰ ζωοποιῶ τὴν καρδίαν τῶν συντετριμμένων.
Isa 57:16 Διότι δὲν θέλω δικολογεῖ αἰωνίως οὐδὲ θέλω εἶσθαι πάντοτε ὠργισμένος· ἐπειδὴ τότε ἤθελον ἐκλείψει ἀπ' ἔμπροσθέν μου τὸ πνεῦμα καὶ αἱ ψυχαὶ τὰς ὁποίας ἔκαμον.
Isa 57:17 Διὰ τὴν ἀνομίαν τῆς αἰσχροκερδείας αὐτοῦ ὠργίσθην καὶ ἐπάταξα αὐτόν· ἔκρυψα τὸ πρόσωπόν μου καὶ ὠργίσθην· ἀλλὰ αὐτὸς ἠκολούθησε πεισματωδῶς τὴν ὁδὸν τῆς καρδίας αὐτοῦ.
Isa 57:18 Εἶδον τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ θέλω ἰατρεύσει αὐτόν· καὶ θέλω ὁδηγήσει αὐτὸν καὶ δώσει πάλιν παρηγορίας εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς τεθλιμμένους αὐτοῦ.
Isa 57:19 Ἐγὼ δημιουργῶ τὸν καρπὸν τῶν χειλέων· εἰρήνην, εἰρήνην, εἰς τὸν μακρὰν καὶ εἰς τὸν πλησίον, λέγει Κύριος· καὶ θέλω ἰατρεύσει αὐτόν.
Isa 57:20 Οἱ δὲ ἀσεβεῖς εἶναι ὡς ἡ τεταραγμένη θάλασσα, ὅταν δὲν δύναται νὰ ἡσυχάσῃ· καὶ τὰ κύματα αὐτῆς ἐκρίπτουσι καταπάτημα καὶ πηλόν.
Isa 57:21 Εἰρήνη δὲν εἶναι εἰς τοὺς ἀσεβεῖς, λέγει ὁ Θεὸς μου.
Isa 58:1 Ἀναβόησον δυνατά, μὴ φεισθῇς· ὕψωσον τὴν φωνὴν σου ὡς σάλπιγγα καὶ ἀνάγγειλον πρὸς τὸν λαὸν μου τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ πρὸς τὸν οἶκον Ἰακὼβ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
Isa 58:2 Μὲ ζητοῦσιν ὅμως καθ' ἡμέραν καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ μανθάνωσι τὰς ὁδοὺς μου, ὡς ἔθνος τὸ ὁποῖον ἔκαμε δικαιοσύνην καὶ δὲν ἐγκατέλιπε τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· ζητοῦσι παρ' ἐμοῦ κρίσεις δικαιοσύνης· ἐπιθυμοῦσι νὰ πλησιάζωσιν εἰς τὸν Θεόν.
Isa 58:3 Διὰ τί ἐνηστεύσαμεν, λέγουσι, καὶ δὲν εἶδες ἐταλαιπωρήσαμεν τὴν ψυχὴν ἡμῶν καὶ δὲν ἐγνώρισας Ἰδού, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νηστείας σας εὑρίσκετε ἡδονὴν καὶ καταθλίβετε πάντας τοὺς μισθωτοὺς σας.
Isa 58:4 Ἰδού, νηστεύετε διὰ δίκας καὶ ἔριδας καὶ γρονθίζετε ἀσεβῶς· μὴ νηστεύετε, καθὼς τὴν σήμερον, διὰ νὰ ἀκουσθῇ ἄνωθεν ἡ φωνὴ σας.
Isa 58:5 Τοιαύτη εἶναι ἡ νηστεία, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἐξέλεξα νὰ ταλαιπωρῇ ὁ ἄνθρωπος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μίαν ἡμέραν νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὡς σπάρτον καὶ νὰ ὑποστρόνῃ σάκκον καὶ στάκτην εἰς ἑαυτόν νηστείαν θέλεις ὀνομάσει τοῦτο καὶ ἡμέραν δεκτὴν εἰς τὸν Κύριον
Isa 58:6 Ἡ νηστεία τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἐξέλεξα, δὲν εἶναι αὕτη τὸ νὰ λύῃς τοὺς δεσμοὺς τῆς κακίας, τὸ νὰ διαλύῃς τὰ βαρέα φορτία καὶ τὸ νὰ ἀφίνῃς ἐλευθέρους τοὺς καταδεδυναστευμένους καὶ τὸ νὰ συντρίβῃς πάντα ζυγόν
Isa 58:7 Δὲν εἶναι τὸ νὰ διαμοιράζῃς τὸν ἄρτον σου εἰς τὸν πεινῶντα καὶ νὰ εἰσάγῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου τοὺς ἀστέγους πτωχούς ὅταν βλέπῃς τὸν γυμνόν, νὰ ἐνδύῃς αὐτόν, καὶ νὰ μὴ κρύπτῃς σεαυτὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς σου
Isa 58:8 Τότε τὸ φῶς σου θέλει ἐκλάμψει ὡς ἡ αὐγὴ καὶ ἡ ὑγιεία σου ταχέως θέλει βλαστήσει· καὶ ἡ δικαιοσύνη σου θέλει προπορεύεσθαι ἔμπροσθέν σου· ἡ δόξα τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ἡ ὀπισθοφυλακὴ σου.
Isa 58:9 Τότε θέλεις κράζει καὶ ὁ Κύριος θέλει ἀποκρίνεσθαι· θέλεις φωνάζει καὶ ἐκεῖνος θέλει λέγει, Ἰδού, ἐγώ. Ἐὰν ἐκβάλῃς ἐκ μέσου σου τὸν ζυγόν, τὴν ἀνάτασιν τοῦ δακτύλου καὶ τοὺς ματαίους λόγους·
Isa 58:10 καὶ ἀνοίγῃς τὴν ψυχὴν σου πρὸς τὸν πεινῶντα καὶ εὐχαριστῇς τὴν τεθλιμμένην ψυχήν· τότε τὸ φῶς σου θέλει ἀνατέλλει ἐν τῷ σκότει καὶ τὸ σκότος σου θέλει εἶσθαι ὡς μεσημβρία.
Isa 58:11 Καὶ ὁ Κύριος θέλει σὲ ὁδηγεῖ πάντοτε καὶ χορταίνει τὴν ψυχὴν σου ἐν ἀνομβρίαις καὶ παχύνει τὰ ὀστᾶ σου· καὶ θέλεις εἶσθαι ὡς κῆπος ποτιζόμενος καὶ ὡς πηγὴ ὕδατος, τῆς ὁποίας τὰ ὕδατα δὲν ἐκλείπουσι.
Isa 58:12 Καὶ οἱ ἀπὸ σοῦ θέλουσιν οἰκοδομήσει τὰς παλαιὰς ἐρημώσεις· θέλεις ἀνεγείρει τὰ θεμέλια πολλῶν γενεῶν· καὶ θέλεις ὀνομασθῇ, Ὁ ἐπιδιορθωτὴς τῶν χαλασμάτων, Ὁ ἀνορθωτὴς τῶν ὁδῶν διὰ τὸν κατοικισμόν.
Isa 58:13 Ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τοῦ σαββάτου, ἀπὸ τοῦ νὰ κάμνῃς τὰ θελήματά σου ἐν τῇ ἁγίᾳ μου ἡμέρᾳ, καὶ ὀνομάζῃς τὸ σάββατον τρυφήν, ἁγίαν ἡμέραν τοῦ Κυρίου, ἔντιμον, καὶ τιμᾷς αὐτό, μὴ ἀκολουθῶν τὰς ὁδοὺς σου μηδὲ εὑρίσκων ἐν αὐτῷ τὸ θέλημά σου μηδὲ λαλῶν τοὺς λόγους σου,

Isa 58:14 τότε θέλεις ἐντρυφᾷ ἐν Κυρίῳ· καὶ ἐγὼ θέλω σὲ ἱππεύσει ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τῆς γῆς καὶ σὲ θρέψει μὲ τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρὸς σου Ἰακὼβ· διότι τὸ στόμα τον Κυρίου ἐλάλησε.
Isa 59:1 Ἰδού, ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου δὲν ἐσμικρύνθη, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ σώσῃ, οὐδὲ τὸ ὠτίον αὐτοῦ ἐβάρυνεν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἀκούσῃ·
Isa 59:2 ἀλλ᾿ αἱ ἀνομίαι σας ἔβαλον χωρίσματα μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ αἱ ἁμαρτίαι σας ἔκρυψαν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σᾶς, διὰ νὰ μὴ ἀκούῃ.
Isa 59:3 Διότι αἱ χεῖρές σας εἶναι μεμολυσμέναι ἀπὸ αἵματος καὶ οἱ δάκτυλοί σας ἀπὸ ἀνομίας· τὰ χείλη σας ἐλάλησαν ψεύδη· ἡ γλῶσσά σας ἐμελέτησε κακίαν.
Isa 59:4 Οὐδεὶς ἐκζητεῖ τὴν δικαιοσύνην οὐδὲ κρίνει ἐν ἀληθείᾳ· θαρροῦσιν ἐπὶ τὴν ματαιότητα καὶ λαλοῦσι ψεύδη· συλλαμβάνουσι κακίαν καὶ γεννῶσιν ἀνομίαν.
Isa 59:5 Βασιλίσκου ᾠὰ ἐπῳάζουσι καὶ ἱστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσιν· ὅστις φάγῃ ἐκ τῶν ᾠῶν αὐτῶν, ἀποθνήσκει· καὶ ἂν σπάσῃς κανέν, ἐξέρχεται ἔχιδνα.
Isa 59:6 Τὰ πανία αὐτῶν δὲν θέλουσι χρησιμεύσει εἰς ἐνδύματα, οὐδὲ θέλουσιν ἐνδυθῆ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὰ ἔργα αὐτῶν εἶναι ἔργα ἀνομίας, καὶ τὸ ἔργον τῆς βίας εἶναι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Isa 59:7 Οἱ πόδες αὐτῶν τρέχουσι πρὸς τὸ κακὸν καὶ σπεύδουσι νὰ χύσωσιν αἷμα ἀθῷον· οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἶναι διαλογισμοὶ ἀνομίας· ἐρήμωσις καὶ καταστροφὴ εἶναι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.
Isa 59:8 Τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης δὲν γνωρίζουσι· καὶ δὲν εἶναι κρίσις εἰς τὰ βήματα αὐτῶν· αὐτοὶ εἰς ἑαυτοὺς διέστρεψαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· πᾶς ὁ περιπατῶν ἐν αὐταῖς δὲν γνωρίζει εἰρήνην.
Isa 59:9 Διὰ τοῦτο ἡ κρίσις εἶναι μακρὰν ἀφ ἡμῶν καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲν μᾶς φθάνει· προσμένομεν φῶς καὶ ἰδού, σκότος· λάμψιν, καὶ περιπατοῦμεν ἐν ζόφῳ.
Isa 59:10 Ψηλαφῶμεν τὸν τοῖχον ὡς οἱ τυφλοί, καὶ ψηλαφῶμεν ὡς οἱ μὴ ἔχοντες ὀφθαλμούς· ἐν μεσημβρίᾳ προσκόπτομεν ὡς ἐν νυκτί· εἴμεθα ἐν μέσῳ τῶν ἀγαθῶν ὡς νεκροί.
Isa 59:11 Πάντες βρυχώμεθα ὡς ἄρκτοι καὶ στενάζομεν ὡς τρυγόνες· κρίσιν προσμένομεν ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει· σωτηρίαν ἀλλ᾿ εἶναι μακρὰν ἀφ ἡμῶν.
Isa 59:12 Διότι αἱ παραβάσεις ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ἐνώπιόν σου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν εἶναι μάρτυρες καθ ἡμῶν· διότι μεθ ἡμῶν εἶναι αἱ παραβάσεις ἡμῶν· καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἡμεῖς γνωρίζομεν αὐτάς·
Isa 59:13 παρέβημεν καὶ ἐψεύσθημεν πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἀπεμακρύνθημεν ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν ἄδικα καὶ στασιαστικά· συνελάβομεν καὶ ἐπροφέραμεν ἐκ τῆς καρδίας λόγους ψεύδους.
Isa 59:14 Καὶ ἡ κρίσις ἐστράφη ὀπίσω καὶ ἡ δικαιοσύνη ἵσταται μακράν· διότι ἡ ἀλήθεια ἔπεσεν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ εὐθύτης δὲν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ.
Isa 59:15 Ναί, ἐξέλιπεν ἡ ἀλήθεια· καὶ ὁ ἐκκλίνων ἀπὸ τοῦ κακοῦ γίνεται θήραμα. Καὶ εἶδε Κύριος καὶ δυσηρεστήθη ὅτι δὲν ὑπῆρχε κρίσις·
Isa 59:16 καὶ εἶδεν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἄνθρωπος, καὶ ἐθαύμασεν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ὁ μεσιτεύων· ὅθεν ὁ βραχίων αὐτοῦ ἐνήργησεν εἰς αὐτὸν σωτηρίαν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, αὐτὴ ἐβάστασεν αὐτόν.
Isa 59:17 Καὶ ἐνεδύθη δικαιοσύνην ὡς θώρακα καὶ περιέθηκε τὴν περικεφαλαίαν τῆς σωτηρίας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐφόρεσεν ὡς ἱμάτιον τὰ ἐνδύματα τῆς ἐκδικήσεως καὶ ὡς ἐπένδυμα περιενεδύθη τὸν ζῆλον.
Isa 59:18 Κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, οὕτω θέλει ἀνταποδώσει, ὀργὴν εἰς τοὺς ἐναντίους αὐτοῦ, ἀνταπόδοσιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· θέλει κάμει ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς τὰς νήσους.
Isa 59:19 Καὶ θέλουσι φοβηθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἀπὸ δυσμῶν καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου· ὅταν ὁ ἐχθρὸς ἐπέλθῃ ὡς ποταμός, τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου θέλει ὑψώσει σημαίαν ἐναντίον αὐτοῦ.
Isa 59:20 Καὶ ὁ Λυτρωτὴς θέλει ἐλθεῖ εἰς Σιὼν καὶ πρὸς τοὺς ὅσοι ἐκ τοῦ Ἰακὼβ ἐπιστρέφουσιν ἀπὸ τῆς παραβάσεως, λέγει Κύριος.
Isa 59:21 Παρ ἐμοῦ δὲ αὕτη εἶναι ἡ πρὸς αὐτοὺς διαθήκη μου, λέγει Κύριος· τὸ πνεῦμά μου τὸ ἐπὶ σὲ καὶ οἱ λόγοι μου, τοὺς ὁποίους ἔθεσα ἐν τῷ στόματί σου, δὲν θέλουσι λείψει ἀπὸ τοῦ στόματός σου οὔτε ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου οὔτε ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματος τοῦ σπέρματός σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως αἰῶνος, λέγει Κύριος.
Isa 60:1 Σηκώθητι, φωτίζου· διότι τὸ φῶς σου ἦλθε, καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἀνέτειλεν ἐπὶ σέ.
Isa 60:2 Διότι ἰδού, σκότος θέλει σκεπάσει τὴν γῆν καὶ ζόφος τὰ ἔθνη· ἐπὶ σὲ ὅμως θέλει ἀνατείλει ὁ Κύριος καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ θέλει φανερωθῆ ἐπὶ σέ.
Isa 60:3 Καὶ τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς τὸ φῶς σου καὶ οἱ βασιλεῖς εἰς τὴν λάμψιν τῆς ἀνατολῆς σου.
Isa 60:4 Ὕψωσον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδέ· πάντες οὗτοι συναθροίζονται, ἔρχονται πρὸς σέ· οἱ υἱοὶ σου θέλουσιν ἐλθεῖ μακρόθεν καὶ αἱ θυγατέρες σου θέλουσι τραφῆ εἰς τὰ πλευρὰ σου.
Isa 60:5 Τότε θέλεις ἰδεῖ καὶ χαρῇ, καὶ ἡ καρδία σου θέλει ἐκπλαγῇ καὶ πλατυνθῇ· διότι ἡ ἀφθονία τῆς θαλάσσης θέλει στραφῆ πρὸς σέ· αἱ δυνάμεις τῶν ἐθνῶν θέλουσιν ἐλθεῖ πρὸς σέ.
Isa 60:6 Πλῆθος καμήλων θέλει σὲ σκεπάσει, αἱ δρομάδες τοῦ Μαδιὰμ καὶ τοῦ Γεφά· πάντες οἱ ἀπὸ Σεβὰ βέλουσιν ἐλθεῖ· χρυσίον καὶ λίβανον θέλουσι φέρει· καὶ θέλουσιν εὐαγγελίζεσθαι τοὺς ἐπαίνους τοῦ Κυρίου.
Isa 60:7 Πάντα τὰ πρόβατα τοῦ Κηδὰρ θέλουσι συναχθῆ πρὸς σέ· οἱ κριοὶ τοῦ Νεβαϊὼθ θέλουσιν εἶσθαι εἰς χρῆσίν σου· θέλουσι προσφερθῆ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου εὐπρόσδεκτοι, καὶ ἐγὼ θέλω δοξάσει τὸν οἶκον τῆς δόξης μου.
Isa 60:8 Τίνες εἶναι οἱ πετώμενοι ὡς νέφη καὶ ὡς περιστεραὶ εἰς τὰς θυρίδας αὐτῶν
Isa 60:9 Αἱ νῆσοι βεβαίως θέλουσι προσμείνει ἐμὲ καὶ ἐν πρώτοις τὰ πλοῖα τῆς Θαρσεῖς, διὰ νὰ φέρωσι μακρόθεν τοὺς

υἱούς σου, τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ᾽ αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ διὰ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ, διότι σὲ ἐδόξασε.

Isa 60:10 Καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀλλογενῶν θέλουσιν ἀνοικοδομήσει τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θέλουσι σὲ ὑπηρετήσει· διότι ἐν τῇ ὀργῇ μου σὲ ἐπάταξα, πλὴν διὰ τὴν εὔνοιάν μου σὲ ἠλέησα.

Isa 60:11 Καὶ αἱ πύλαι σου θέλουσιν εἶσθαι πάντοτε ἀνοικταί· δὲν θέλουσι κλεισθῇ ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ εἰσάγωσιν εἰς σὲ τὰς δυνάμεις τῶν ἐθνῶν καὶ νὰ εἰσφέρωνται οἱ βασιλεῖς αὐτῶν.

Isa 60:12 Διότι τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, τὰ ὁποῖα δεν ἤθελον σὲ δουλεύσει, θέλουσιν ἀφανισθῇ· ναί, τὰ ἔθνη ἐκεῖνα θέλουσιν ὁλοκλήρως ἐρημωθῇ.

Isa 60:13 Ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου θέλει ἡ ἐλθεῖ εἰς σέ, ἡ ἔλατος, ἡ πεύκη καὶ ὁ πύξος ὁμοῦ, διὰ νὰ στολίσωσι τὸν τόπον τοῦ ἁγιαστηρίου μου· καὶ θέλω δοξάσει τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου.

Isa 60:14 Καὶ τὰ τέκνα τῶν λυπησάντων σε θέλουσιν ἐλθεῖ ὑποκλίνοντα πρὸς σέ· καὶ πάντες οἱ καταφρονήσαντές σε θέλουσι προσκυνήσει τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου· καὶ θέλουσι σὲ ὀνομάζει, Ἡ πόλις τοῦ Κυρίου, Ἡ Σιὼν τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ.

Isa 60:15 Ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐγκατελείφθης καὶ ἐμισήθης, ὥστε οὐδεὶς διέβαινε διὰ μέσου σου, θέλω σὲ καταστήσει αἰώνιον ἀγαλλίαμα, εὐφροσύνην εἰς γενεὰς γενεῶν.

Isa 60:16 Καὶ θέλεις θηλάσει τὸ γάλα τῶν ἐθνῶν καὶ θέλεις θηλάσει τοὺς μαστοὺς τῶν βασιλέων· καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ Σωτήρ σου καὶ ὁ Λυτρωτής σου, ὁ Ἰσχυρὸς τοῦ Ἰακώβ.

Isa 60:17 Ἀντὶ χαλκοῦ θέλω φέρει χρυσίον καὶ ἀντὶ σιδήρου θέλω φέρει ἀργύριον καὶ ἀντὶ ξύλου χαλκὸν καὶ ἀντὶ λίθων σίδηρον· καὶ θέλω καταστήσει τοὺς ἀρχηγούς σου εἰρήνην καὶ τοὺς ἐπιστάτας σου δικαιοσύνην.

Isa 60:18 Δὲν θέλει πλέον ἀκούεσθαι βία ἐν τῇ γῇ σου, ἐρήμωσις καὶ καταστροφὴ ἐν τοῖς ὁρίοις σου· ἀλλὰ θέλεις ὀνομάζει τὰ τείχη σου Σωτηρίαν καὶ τὰς πύλας σου Αἴνεσιν.

Isa 60:19 Δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἐν σοὶ ὁ ἥλιος φῶς τῆς ἡμέρας, οὐδὲ ἡ σελήνη διὰ τῆς λάμψεως αὐτῆς θέλει σὲ φωτίζει· ἀλλ᾽ ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι εἰς σὲ φῶς αἰώνιον καὶ ὁ Θεός σου ἡ δόξα σου.

Isa 60:20 Ὁ ἥλιός σου δὲν θέλει δύει πλέον οὐδὲ θέλει λείψει ἡ σελήνη σου· διότι ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι τὸ αἰώνιόν σου φῶς, καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου θέλουσι τελειωθῇ.

Isa 60:21 Καὶ ὁ λαός σου θέλουσιν εἶσθαι πάντες δίκαιοι· θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν διαπαντός, ὁ κλάδος τοῦ φυτεύματός μου, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μου, διὰ νὰ δοξάζωμαι.

Isa 60:22 Τὸ ἐλάχιστον θέλει γείνει χίλια· καὶ τὸ ὀλιγοστὸν ἰσχυρὸν ἔθνος· ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω ἐπιταχύνει τοῦτο κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ.

Isa 61:1 Πνεῦμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπ᾽ ἐμέ· διότι ὁ Κύριος μὲ ἔχρισε διὰ νὰ εὐαγγελίζωμαι εἰς τοὺς πτωχούς· μὲ ἀπέστειλε διὰ νὰ ἰατρεύσω τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, νὰ κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἄνοιξιν δεσμωτηρίου εἰς τοὺς δεσμίους·

Isa 61:2 διὰ νὰ κηρύξω ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον τοῦ Κυρίου καὶ ἡμέραν ἐκδικήσεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ νὰ παρηγορήσω πάντας τοὺς πενθοῦντας·

Isa 61:3 διὰ νὰ θέσω εἰς τοὺς πενθοῦντας ἐν Σιών, νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς ὡραιότητα ἀντὶ τῆς στάκτης, ἔλαιον εὐφροσύνης ἀντὶ τοῦ πένθους, στολὴν αἰνέσεως ἀντὶ τοῦ πνεύματος τῆς ἀκηδίας· διὰ νὰ ὀνομάζωνται δένδρα δικαιοσύνης, φύτευμα τοῦ Κυρίου, εἰς δόξαν αὐτοῦ.

Isa 61:4 Καὶ θέλουσιν ἀνοικοδομήσει τὰς παλαιὰς ἐρημώσεις, θέλουσιν ἀνεγείρει τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια, καὶ θέλουσιν ἀνακαινίσει τὰς ἐρήμους πόλεις, τὰς ἠρημωμένας ἀπὸ γενεὰς γενεῶν.

Isa 61:5 Καὶ ἀλλογενεῖς θέλουσιν ἵστασθαι καὶ βόσκει τὰ ποίμνιά σας, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀλλογενῶν θέλουσιν εἶσθαι οἱ γεωργοί σας καὶ οἱ ἀμπελουργοί σας.

Isa 61:6 Σεῖς δὲ ἱερεῖς τοῦ Κυρίου θέλετε ὀνομάζεσθαι· λειτουργοὺς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν θέλουσι σᾶς λέγει· θέλετε τρώγει τὰ ἀγαθὰ τῶν ἐθνῶν καὶ εἰς τὴν δόξαν αὐτῶν θέλετε καυχᾶσθαι.

Isa 61:7 Ἀντὶ τῆς αἰσχύνης σας θέλετε ἔχει διπλάσια· καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς θέλουσιν ἔχει ἀγαλλίασιν ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτῶν· ὅθεν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν θέλουσι κληρονομήσει τὸ διπλοῦν· αἰώνιος εὐφροσύνη θέλει εἶσθαι εἰς αὐτούς.

Isa 61:8 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην, ὁ μισῶν ἁρπαγὴν καὶ ἀδικίαν· καὶ θέλω ἀνταποδώσει τὸ ἔργον αὐτῶν πιστὰ καὶ θέλω κάμει πρὸς αὐτοὺς διαθήκην αἰώνιον.

Isa 61:9 Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν θέλει φημισθῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ οἱ ἔκγονοι αὐτῶν μεταξὺ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ βλέπων αὐτοὺς θέλει γνωρίζει αὐτούς, ὅτι εἶναι τὸ σπέρμα, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος εὐλόγησε.

Isa 61:10 Θέλω εὐφρανθῇ τὰ μέγιστα ἐπὶ τὸν Κύριον· ἡ ψυχή μου θέλει ἀγαλλιασθῇ εἰς τὸν Θεόν μου· διότι μὲ ἐνέδυσεν ἱμάτιον σωτηρίας, μὲ ἐφόρεσεν ἐπένδυμα δικαιοσύνης, ὡς νυμφίον εὐπρεπισμένον μὲ μίτραν καὶ ὡς νύμφην κεκοσμημένην μὲ τὰ πολύτιμα αὐτῆς καλλωπίσματα.

Isa 61:11 Διότι καθὼς ἡ γῆ ἀναδίδει τὸ βλάστημα αὐτῆς καὶ καθὼς ὁ κῆπος ἐκφύει τὰ σπειρόμενα ἐν αὐτῷ οὕτω Κύριος ὁ Θεὸς θέλει κάμει τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν αἴνεσιν νὰ βλαστήσωσιν ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Isa 62:1 Διὰ τὴν Σιὼν δὲν θέλω σιωπήσει καὶ διὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ δὲν θέλω ἡσυχάσει, ἑωσοῦ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς ἐξέλθῃ ὡς λάμψις καὶ ἡ σωτηρία αὐτῆς ὡς λαμπὰς καιομένη.

Isa 62:2 Καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου· καὶ θέλεις ὀνομασθῇ μὲ νέον ὄνομα, τὸ ὁποῖον τοῦ Κυρίου τὸ στόμα θέλει ὀνομάσει.

Isa 62:3 Καὶ θέλεις εἶσθαι στέφανος δόξης ἐν χειρὶ Κυρίου καὶ διάδημα βασιλικὸν ἐν τῇ παλάμῃ τοῦ Θεοῦ σου.

Isa 62:4 Δὲν θέλεις πλέον ὀνομασθῇ, Ἐγκαταλελειμμένη· οὐδὲ ἡ γῆ σου θέλει πλέον ὀνομασθῇ, Ἠρημωμένη· ἀλλὰ θέλεις ὀνομασθῇ, Ἡ εὐδοκία μου ἐν αὐτῇ· καὶ ἡ γῆ σου, Ἡ νενυμφευμένη· διότι ὁ Κύριος ηὐδόκησεν ἐπὶ σέ, καὶ ἡ γῆ σου θέλει εἶσθαι νενυμφευμένη.

Isa 62:5 Διότι καθὼς ὁ νέος νυμφεύεται μὲ παρθένον, οὕτως οἱ υἱοί σου θέλουσι συνοικεῖ μετὰ σοῦ· καὶ καθὼς ὁ νυμφίος εὐφραίνεται εἰς τὴν νύμφην, οὕτως ὁ Θεὸς σου θέλει εὐφρανθῇ εἰς σέ.

Isa 62:6 Ἐπὶ τῶν τειχῶν σου, Ἱερουσαλήμ, κατέστησα φύλακας, οἵτινες ποτὲ δὲν θέλουσι σιωπᾷ οὔτε ἡμέραν οὔτε νύκτα· ὅσοι ἀνακαλεῖτε τὸν Κύριον, μὴ φυλάττετε σιωπήν.

Isa 62:7 Καὶ μὴ δίδετε εἰς αὐτὸν ἀνάπαυσιν, ἑωσοῦ συστήσῃ καὶ ἑωσοῦ κάμῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ αἴνεσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Isa 62:8 Ὁ Κύριος ὤμοσεν ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν βραχίονα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δὲν θέλω δώσει πλέον τὸν σῖτόν σου τροφὴν εἰς τοὺς ἐχθροὺς σου· καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ἀλλογενοῦς δὲν θέλουσι πίνει τὸν οἶνόν σου, διὰ τὸν ὁποῖον ἐμόχθησας·

Isa 62:9 ἀλλ᾿ οἱ θερίζοντες θέλουσι τρώγει αὐτὸν καὶ αἰνεῖ τὸν Κύριον· καὶ οἱ τρυγῶντες θέλουσι πίνει αὐτὸν ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆς ἁγιότητός μου.

Isa 62:10 Περάσατε, περάσατε διὰ τῶν πυλῶν· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ· ἐπισκευάσατε, ἐπισκευάσατε τὴν ὁδόν· ἐκρίψατε τοὺς λίθους· ὑψώσατε σημαίαν πρὸς τοὺς λαούς.

Isa 62:11 Ἰδού, ὁ Κύριος διεκήρυξεν ἕως τῶν ἄκρων τῆς γῆς, Εἴπατε πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς Σιών, Ἰδού, ὁ Σωτὴρ σου ἔρχεται· ἰδού, ὁ μισθὸς αὐτοῦ εἶναι μετ᾿ αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ.

Isa 62:12 Καὶ θέλουσιν ὀνομάσει αὐτούς, Ὁ Ἅγιος λαός, Ὁ λελυτρωμένος τοῦ Κυρίου· καὶ σὺ θέλεις ὀνομασθῇ, Ἐπιζητουμένη, πόλις οὐκ ἐγκαταλελειμμένη.

Isa 63:1 Τίς οὗτος, ὁ ἐρχόμενος ἐξ Ἐδώμ, μὲ ἱμάτια ἐρυθρὰ ἐκ Βοσόρρας οὗτος ὁ ἔνδοξος εἰς τὴν στολὴν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν τῇ μεγαλειότητι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Ἐγώ, ὁ λαλῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὁ ἰσχυρὸς εἰς τὸ σώζειν.

Isa 63:2 Διὰ τί εἶναι ἐρυθρὰ ἡ στολή σου καὶ τὰ ἱμάτιά σου ὅμοια ἀνθρώπου πατοῦντος ἐν ληνῷ

Isa 63:3 Ἐπάτησα μόνος τὸν ληνόν, καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν λαῶν ἦτο μετ᾿ ἐμοῦ· καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ κατελάκτισα αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου· καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐρραντίσθη ἐπὶ τὰ ἱμάτιά μου καὶ ἐμόλυνα ὅλην μου τὴν στολήν.

Isa 63:4 Διότι ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως ἦτο ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ἔφθασεν ὁ ἐνιαυτὸς τῶν λελυτρωμένων μου.

Isa 63:5 Καὶ περιέβλεψα καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ βοηθῶν· καὶ ἐθαύμασα ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ὁ ὑποστηρίζων· ὅθεν ὁ βραχίων μου ἐνήργησε σωτηρίαν εἰς ἐμέ· καὶ ὁ θυμὸς μου, αὐτὸς μὲ ὑπεστήριξε.

Isa 63:6 Καὶ κατεπάτησα τοὺς λαοὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου καὶ ἐμέθυσα αὐτοὺς ἐκ τοῦ θυμοῦ μου καὶ κατεβίβασα εἰς τὴν γῆν τὸ αἷμα αὐτῶν.

Isa 63:7 Θέλω ἀναφέρει τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Κυρίου, τὰς αἰνέσεις τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς, καὶ τὴν μεγάλην ἀγαθότητα πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ, τὴν ὁποίαν ἔδειξε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

Isa 63:8 Διότι εἶπε, Βεβαίως λαὸς μου εἶναι αὐτοί, τέκνα τὰ ὁποῖα δὲν θέλουσι ψευσθῇ· καὶ ὑπῆρξεν ὁ Σωτὴρ αὐτῶν.

Isa 63:9 Κατὰ πάσας τὰς θλίψεις αὐτῶν ἐθλίβετο, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτούς· ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ αὐτὸς ἐλύτρωσεν αὐτούς· καὶ ἐσήκωσεν αὐτοὺς καὶ ἐβάστασεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

Isa 63:10 Αὐτοὶ ὅμως ἠπείθησαν καὶ ἐλύπησαν τὸ ἅγιον πνεῦμα αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐστράφη ὥστε νὰ γείνῃ ἐχθρὸς αὐτῶν, αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς.

Isa 63:11 Τότε ἐνεθυμήθη τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, τὸν Μωϋσῆν, τὸν λαὸν αὐτοῦ, λέγων, Ποῦ εἶναι ὁ ἀναβιβάσας αὐτοὺς ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ ποιμένος τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ ποῦ ὁ θέσας τὸ ἅγιον αὐτοῦ πνεῦμα ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν

Isa 63:12 Ὁ ὁδηγήσας αὐτοὺς διὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Μωϋσέως μὲ τὸν ἔνδοξον βραχίονα αὐτοῦ, ὁ διασχίσας τὰ ὕδατα ἔμπροσθεν αὐτῶν, διὰ νὰ κάμῃ εἰς ἑαυτὸν ὄνομα αἰώνιον

Isa 63:13 Ὁ ὁδηγήσας αὐτοὺς διὰ τῆς ἀβύσσου, ὡς ἵππον διὰ τῆς ἐρήμου, χωρὶς νὰ προσκόψωσι

Isa 63:14 Τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἀνέπαυσεν αὐτοὺς ὡς κτῆνος καταβαῖνον εἰς τὴν κοιλάδα· οὕτως ὡδήγησας τὸν λαὸν σου, διὰ νὰ κάμῃς εἰς σεαυτὸν ἔνδοξον ὄνομα.

Isa 63:15 Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ ἐκ τῆς κατοικίας τῆς ἁγιότητός σου καὶ τῆς δόξης σου· ποῦ ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ δύναμίς σου, τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἀπεκλείσθησαν εἰς ἐμέ

Isa 63:16 Σὺ βεβαίως εἶσαι ὁ Πατὴρ ἡμῶν, ἂν καὶ ὁ Ἀβραὰμ δὲν ἐξεύρῃ ἡμᾶς καὶ ὁ Ἰσραὴλ δὲν γνωρίζῃ ἡμᾶς· σύ, Κύριε, εἶσαι ὁ Πατὴρ ἡμῶν· Λυτρωτὴς ἡμῶν εἶναι τὸ ὄνομά σου ἀπ᾿ αἰῶνος.

Isa 63:17 Διὰ τί Κύριε, ἀφῆκας ἡμᾶς νὰ ἀποπλανώμεθα ἀπὸ τῶν ὁδῶν σου καὶ νὰ σκληρύνωμεν τὴν καρδίαν ἡμῶν, ὥστε νὰ μὴ σὲ φοβώμεθα ἐπίστρεψον ἕνεκεν τῶν δούλων σου, τῶν φυλῶν τῆς κληρονομίας σου.

Isa 63:18 Ὡς πρᾶγμα ἐλάχιστον κατεκυρίευσαν τὸν ἅγιόν σου λαόν· οἱ ἐναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγιαστήριόν σου.

Isa 63:19 Κατεστάθημεν ὡς ἐκεῖνοι, ἐπὶ τοὺς ὁποίους δὲν ἐδέσποσας ποτὲ οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐπ᾿ αὐτούς.

Isa 64:1 Εἴθε νὰ ἔσχιζες τοὺς οὐρανούς, νὰ κατέβαινες, νὰ διελύοντο τὰ ὄρη ἐν τῇ παρουσίᾳ σου,

Isa 64:2 ὡς πῦρ καῖον θάμνους, ὡς πῦρ κάμνον τὸ ὕδωρ νὰ κοχλάζῃ, διὰ νὰ γείνῃ τὸ ὄνομά σου γνωστὸν εἰς τοὺς ἐναντίους σου, νὰ λάβῃ τρόμος τὰ ἔθνη ἐν τῇ παρουσίᾳ σου.

Isa 64:3 Ὅτε ἔκαμες τρομερὰ πράγματα, ὁποῖα δὲν ἐπροσμέναμεν, κατέβης, καὶ τὰ ὄρη διελύθησαν ἐν τῇ παρουσίᾳ σου.

Isa 64:4 Διότι ἐκ τοῦ αἰῶνος δὲν ἔμαθον οἱ ἄνθρωποι, τὰ ὦτα αὐτῶν δὲν ἤκουσαν, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν δὲν εἶδον Θεὸν

ἐκτὸς σοῦ, ὅστις νὰ ἔκαμε τοιαῦτα εἰς τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.
Isa 64:5 Ἔρχεσαι εἰς συνάντησιν τοῦ εὐφραινομένου καὶ ἐργαζομένου δικαιοσύνην, τῶν ἐνθυμουμένων σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου· ἰδού, σὺ ὠργίσθης, διότι ἡμεῖς ἡμαρτήσαμεν· ἐὰν διεμένομεν ἐν αὐταῖς, ἠθέλομεν σωθῆ
Isa 64:6 Πάντες τωόντι ἐγείναμεν ὡς ἀκάθαρτον πρᾶγμα, καὶ πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν εἶναι ὡς ῥυπαρὸν ἱμάτιον· διὰ τοῦτο ἐπέσαμεν πάντες ὡς τὸ φύλλον, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἀφήρπασαν ἡμᾶς ὡς ὁ ἄνεμος.
Isa 64:7 Καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου, ὁ ἐγειρόμενος διὰ νὰ πιασθῇ ἀπὸ σοῦ· διότι ἔκρυψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ ἡμῶν καὶ ἠφάνισας ἡμᾶς διὰ τῆς χειρὸς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.
Isa 64:8 Ἀλλὰ τώρα, Κύριε, σὺ εἶσαι ὁ Πατὴρ ἡμῶν· ἡμεῖς εἴμεθα ὁ πηλὸς καὶ σὺ ὁ Πλάστης ἡμῶν· καὶ πάντες εἴμεθα τὸ ἔργον τῆς χειρὸς σου.
Isa 64:9 Μὴ ὀργίζου σφόδρα, Κύριε, μηδὲ ἐνθυμοῦ πάντοτε τὴν ἀνομίαν· καὶ τώρα ἐπίβλεψον, δεόμεθα· λαὸς σου εἴμεθα πάντες.
Isa 64:10 Αἱ ἅγιαι πόλεις σου ἔγειναν ἔρημοι, ἡ Σιὼν ἔγεινεν ἔρημος, ἡ Ἱερουσαλὴμ ἠρημωμένη.
Isa 64:11 Ὁ ἅγιος ἡμῶν καὶ ὁ ὡραῖος ἡμῶν οἶκος, ἐν ᾧ οἱ πατέρες ἡμῶν σὲ ἐδοξολόγουν, κατεκάη ἐν πυρί· καὶ πάντα τὰ εἰς ἡμᾶς ἀγαπητὰ ἠφανίσθησαν.
Isa 64:12 Θέλεις, Κύριε, κρατήσει σεαυτὸν ἐν τούτοις θέλεις σιωπήσει καὶ θέλεις θλίψει ἡμᾶς ἕως σφόδρα
Isa 65:1 Ἐζητήθην παρὰ τῶν μὴ ἐρωτώντων περὶ ἐμοῦ· εὑρέθην παρὰ τῶν ζητούντων με· εἶπα, Ἰδού, ἐγώ, ἰδού, ἐγώ, πρὸς ἔθνος μὴ καλούμενον μὲ τὸ ὄνομά μου.
Isa 65:2 Ἐξήπλωσα τὰς χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθῆ, περιπατοῦντα ἐν ὁδῷ οὐχὶ καλῇ, ὀπίσω τῶν διαβουλίων αὐτῶν,
Isa 65:3 λαὸν παροξύνοντά με πάντοτε κατὰ πρόσωπόν μου, θυσιάζοντα ἐν κήποις καὶ θυμιάζοντα ἐπὶ πλίνθων,
Isa 65:4 μένοντα ἐν τοῖς μνήμασι καὶ διανυκτερεύοντα ἐν ἀποκρύφοις, τρώγοντα χοίρειον κρέας καὶ ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτοῦ ἔχοντα ζωμὸν ἀκαθάρτων πραγμάτων,
Isa 65:5 λέγοντα, Μακρὰν ἀπ ἐμοῦ, μὴ μὲ ἐγγίσῃς, διότι εἶμαι ἁγιώτερός σου. Οὗτοι εἶναι καπνὸς εἰς τοὺς μυκτῆράς μου, πῦρ καιόμενον ὅλην τὴν ἡμέραν.
Isa 65:6 Ἰδού, γεγραμμένον εἶναι ἐνώπιόν μου, δὲν θέλω σιωπήσει ἀλλὰ θέλω ἀνταποδώσει, ναί, θέλω ἀνταποδώσει εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν
Isa 65:7 τὰς ἀνομίας σας καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων σας ὁμοῦ, λέγει Κύριος, οἵτινες ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ μὲ ἐβλασφήμησαν ἐπὶ τῶν λόφων· διὰ τοῦτο θέλω ἀντιπληρώσει εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν τὰ ἀπ ἀρχῆς ἔργα αὐτῶν.
Isa 65:8 Οὕτω λέγει Κύριος· Καθὼς ὅταν εὑρίσκηται γλεῦκος ἐν τῇ σταφυλῇ, λέγουσι, Μὴ φθείρῃς αὐτό, διότι εἶναι εὐλογία ἐν αὐτῷ· οὕτω θέλω κάμει ἕνεκεν τῶν δούλων μου, διὰ νὰ μὴ ἐξολοθρεύσω πάντας.
Isa 65:9 Καὶ θέλω ἐξάξει σπέρμα ἐξ Ἰακὼβ καὶ κληρονόμον τῶν ὀρέων μου ἐξ Ἰούδα· καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ μου θέλουσι κληρονομήσει αὐτὰ καὶ οἱ δοῦλοί μου θέλουσι κατοικήσει ἐκεῖ.
Isa 65:10 Καὶ ὁ Σαρὼν θέλει εἶσθαι μάνδρα τῶν ποιμνίων καὶ ἡ κοιλὰς τοῦ Ἀχὼρ τόπος εἰς ἀνάπαυσιν τῶν βουκολίων, διὰ τὸν λαὸν μου τὸν ἐκζητοῦντά με.
Isa 65:11 Ἐσᾶς ὅμως, τοὺς ἐγκαταλείποντας τὸν Κύριον, τοὺς λησμονοῦντας τὸ ἅγιόν μου ὄρος, τοὺς ἑτοιμάζοντας τράπεζαν εἰς τὸν Γάδην καὶ τους κάμνοντας σπονδὴν εἰς τὸν Μένι,
Isa 65:12 θέλω σᾶς ἀριθμήσει διὰ τὴν μάχαιραν καὶ πάντες θέλετε κύψει εἰς τὴν σφαγήν· διότι ἐκάλουν καὶ δὲν ἀπεκρίνεσθε· ἐλάλουν καὶ δὲν ἠκούετε· ἀλλ ἐπράττετε τὸ κακὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἐξελέγετε τὸ μὴ ἀρεστὸν εἰς ἐμέ.
Isa 65:13 Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, οἱ δοῦλοί μου θέλουσι φάγει, σεῖς δὲ θέλετε πεινάσει· ἰδού, οἱ δοῦλοί μου θέλουσι πίει, σεῖς δὲ θέλετε διψήσει· ἰδού, οἱ δοῦλοί μου θέλουσιν εὐφρανθῆ, σεῖς δὲ θέλετε αἰσχυνθῆ·
Isa 65:14 ἰδού, οἱ δοῦλοί μου θέλουσιν ἀλαλάζει ἐν εὐθυμίᾳ, σεῖς δὲ θέλετε βοᾷ ἐν πόνῳ καρδίας καὶ ὀλολύζει ὑπὸ καταθλίψεως πνεύματος.
Isa 65:15 Καὶ θέλετε ἀφήσει τὸ ὄνομά σας εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς μου διὰ κατάραν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς θέλει σὲ θανατώσει καὶ μὲ ἄλλο ὄνομα θέλει ὀνομάσει τοὺς δούλους αὐτοῦ,
Isa 65:16 διὰ νὰ μακαρίζῃ ἑαυτὸν εἰς τὸν Θεὸν τῆς ἀληθείας ὁ μακαρίζων ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ νὰ ὀμνύῃ εἰς τὸν Θεὸν τῆς ἀληθείας ὁ ὀμνύων ἐπὶ τῆς γῆς· διότι αἱ πρότεραι θλίψεις ἐλησμονήθησαν καὶ διότι ἐκρύφθησαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.
Isa 65:17 Ἐπειδὴ ἰδού, νέους οὐρανοὺς κτίζω καὶ νέαν γῆν· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι μνήμη τῶν προτέρων οὐδὲ θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς τὸν νοῦν.
Isa 65:18 Ἀλλ εὐφραίνεσθε καὶ χαίρετε πάντοτε εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κτίζω· διότι, ἰδού, κτίζω τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀγαλλίαμα καὶ τὸν λαὸν αὐτῆς εὐφροσύνην.
Isa 65:19 Καὶ θέλω ἀγάλλεσθαι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐφραίνεσθαι εἰς τὸν λαὸν μου· καὶ δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ καὶ φωνὴ κραυγῆς.
Isa 65:20 Δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἐκεῖ βρέφος ὀλιγοήμερον καὶ γέρων ὅστις δὲν ἐπλήρωσε τὰς ἡμέρας αὐτοῦ· διότι τὸ παιδίον θέλει ἀποθνήσκει ἑκατὸν ἐτῶν, ὁ δὲ ἑκατὸν ἐτῶν ἁμαρτωλὸς θέλει εἶσθαι ἐπικατάρατος.
Isa 65:21 Καὶ θέλουσιν οἰκοδομήσει οἰκίας καὶ κατοικήσει, καὶ θέλουσι φυτεύσει ἀμπελῶνας καὶ φάγει τὸν καρπὸν αὐτῶν.
Isa 65:22 δὲν θέλουσι κτίσει αὐτοὶ καὶ ἄλλος νὰ κατοικήσῃ· δὲν θέλουσι φυτεύσει αὐτοὶ καὶ ἄλλος νὰ φάγῃ· διότι αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου εἶναι ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ δένδρου καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ μου θέλουσι παλαιώσει τὸ ἔργον τῶν χειρῶν

αὐτῶν.
Isa 65:23 Δὲν θέλουσι κοπιάζει εἰς μάτην οὐδὲ θέλουσι τεκνοποιεῖ διὰ καταστροφήν· διότι εἶναι σπέρμα τῶν εὐλογημένων τοῦ Κυρίου καὶ οἱ ἔκγονοι αὐτῶν μετ' αὐτῶν.
Isa 65:24 Καὶ πρὶν αὐτοὶ κράξωσιν, ἐγὼ θέλω ἀποκρίνεσθαι· καὶ ἐνῷ αὐτοὶ λαλοῦσιν, ἐγὼ θέλω ἀκούει.
Isa 65:25 Ὁ λύκος καὶ τὸ ἀρνίον θέλουσι βόσκεσθαι ὁμοῦ, καὶ ὁ λέων θέλει τρώγει ἄχυρον ὡς ὁ βοῦς· ἄρτος δὲ τοῦ ὄφεως θέλει εἶσθαι τὸ χῶμα· ἐν ὅλῳ τῷ ἁγίῳ μου ὄρει δὲν θέλουσι κάμνει ζημίαν οὐδὲ φθοράν, λέγει Κύριος.
Isa 66:1 Οὕτω λέγει Κύριος· Ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος μου καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖος εἶναι ὁ οἶκος, τὸν ὁποῖον ἠθέλετε οἰκοδομήσει δἰ ἐμὲ καὶ ποῖος εἶναι ὁ τόπος τῆς ἀναπαύσεώς μου
Isa 66:2 Διότι ἡ χεὶρ μου ἔκαμε πάντα ταῦτα καὶ ἔγειναν πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος· εἰς τίνα λοιπὸν θέλω ἐπιβλέψει εἰς τὸν πτωχὸν καὶ συντετριμμένον τὸ πνεῦμα καὶ τρέμοντα τὸν λόγον μου.
Isa 66:3 Ὅστις δὲ σφάζει βοῦν, εἶναι ὡς ὁ φονεύων ἄνθρωπον· ὅστις θυσιάζει ἀρνίον, ὡς ὁ κόπτων κυνὸς λαιμόν· ὅστις προσφέρει προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, ὡς προσφέρων αἷμα χοίρειον· ὅστις θυσιάζει, ὡς ὁ εὐλογῶν εἴδωλον. Ναί, αὐτοὶ ἐξέλεξαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἡδύνεται εἰς τὰ βδελύγματα αὐτῶν.
Isa 66:4 Καὶ ἐγὼ λοιπὸν θέλω ἐκλέξει τὰ εἰς αὐτοὺς ὀλέθρια καὶ θέλω φέρει ἐπ' αὐτοὺς ὅσα φοβοῦνται· διότι ἐκάλουν καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίνετο· ἐλάλουν καὶ δὲν ἤκουον· ἀλλ' ἔπραττον τὸ κακὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἐξέλεγον τὸ μὴ ἀρεστὸν εἰς ἐμέ.
Isa 66:5 Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, σεῖς οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ· οἱ ἀδελφοὶ σας, οἵτινες σᾶς μισοῦσι καὶ σᾶς ἀποβάλλουσιν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, εἶπαν, Ἂς δοξασθῇ ὁ Κύριος· πλὴν αὐτὸς θέλει φανῇ εἰς χαρὰν σας, ἐκεῖνοι δὲ θέλουσι καταισχυνθῇ.
Isa 66:6 Φωνὴ κραυγῆς ἔρχεται ἐκ τῆς πόλεως, φωνὴ ἐκ τοῦ ναοῦ, φωνὴ τοῦ Κυρίου, ὅστις κάμνει ἀνταπόδοσιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Isa 66:7 Πρὶν κοιλοπονήσῃ, ἐγέννησε· πρὶν ἔλθωσιν οἱ πόνοι αὐτῆς, ἠλευθερώθη καὶ ἐγέννησεν ἀρσενικόν.
Isa 66:8 Τίς ἤκουσε τοιοῦτον πρᾶγμα τίς εἶδε τοιαῦτα ἤθελε γεννήσει ἡ γῆ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἢ ἔθνος ἤθελε γεννηθῇ ἐνταυτῷ ἀλλ' ἡ Σιὼν ἅμα ἐκοιλοπόνησεν, ἐγέννησε τὰ τέκνα αὐτῆς.
Isa 66:9 Ἐγώ, ὁ φέρων εἰς τὴν γένναν, δὲν ἤθελον κάμει νὰ γεννήσῃ λέγει Κύριος· ἐγώ, ὁ κάμνων νὰ γεννῶσιν, ἤθελον κλείσει τὴν μήτραν λέγει ὁ Θεὸς σου.
Isa 66:10 Εὐφράνθητε μετὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀγάλλεσθε μετ' αὐτῆς, πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν· χαρῆτε χαρὰν μετ' αὐτῆς, πάντες οἱ πενθοῦντες δἰ αὐτήν·
Isa 66:11 διὰ νὰ θηλάσητε καὶ νὰ χορτασθῆτε ἀπὸ τῶν μαστῶν τῶν παρηγοριῶν αὐτῆς· διὰ νὰ ἐκθηλάσητε καὶ νὰ ἐντρυφήσητε εἰς τὴν ἀφθονίαν τῆς δόξης αὐτῆς.
Isa 66:12 διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, εἰς αὐτὴν θέλω στρέψει τὴν εἰρήνην ὡς ποταμόν, καὶ τὴν δόξαν τῶν ἐθνῶν ὡς χείμαρρον πλημμυροῦντα· τότε θέλετε θηλάσει, θέλετε βασταχθῇ ἐπὶ τῶν πλευρῶν καὶ κολακευθῇ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς.
Isa 66:13 Ὡς παιδίον, τὸ ὁποῖον παρηγορεῖ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οὕτως ἐγὼ θέλω σᾶς παρηγορήσει· καὶ θέλετε παρηγορηθῇ ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ.
Isa 66:14 Καὶ θέλετε ἰδεῖ, καὶ ἡ καρδία σας θέλει εὐφρανθῇ καὶ τὰ ὀστᾶ σας θέλουσιν ἀνθήσει ὡς χόρτος· καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου θέλει γνωρισθῇ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, ἡ δὲ ὀργὴ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Isa 66:15 Διότι, ἰδού, ὁ Κύριος θέλει ἐλθεῖ ἐν πυρί, καὶ αἱ ἅμαξαι αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἀνεμοστρόβιλος, διὰ νὰ ἀποδώσῃ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ μὲ ὁρμὴν καὶ τὴν ἐπιτίμησιν αὐτοῦ μὲ φλόγας πυρός.
Isa 66:16 Διότι ἐν πυρὶ Κυρίου καὶ ἐν τῇ μαχαίρᾳ αὐτοῦ θέλει κριθῇ πᾶσα σάρξ, καὶ οἱ πεφονευμένοι τοῦ Κυρίου θέλουσιν εἶσθαι πολλοί.
Isa 66:17 Οἱ ἁγιαζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι ἐν τοῖς κήποις ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἀναφανδόν, τρώγοντες χοίρειον κρέας καὶ τὰ βδελύγματα καὶ τὸν ποντικόν, οὗτοι θέλουσι καταναλωθῇ ὁμοῦ, λέγει Κύριος.
Isa 66:18 Διότι ἐγὼ ἐξεύρω τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν· καὶ ἔρχομαι διὰ νὰ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας· καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ ἰδεῖ τὴν δόξαν μου.
Isa 66:19 Καὶ θέλω στήσει σημεῖον μεταξὺ αὐτῶν· καὶ τοὺς σεσωσμένους ἐξ αὐτῶν θέλω ἐξαποστείλει εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσείς, Φοὺλ καὶ Λούδ, οἵτινες σύρουσι τόξον, εἰς Θουβὰλ καὶ Ἰαυάν, εἰς τὰς νήσους τὰς μακράν, οἵτινες δὲν ἤκουσαν τὴν φήμην μου οὐδὲ εἶδον τὴν δόξαν μου· καὶ θέλουσι κηρύξει τὴν δόξάν μου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.
Isa 66:20 Καὶ θέλουσι φέρει πάντας τοὺς ἀδελφοὺς σας ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον, ἐπὶ ἵππων καὶ ἐπὶ ἁμαξῶν καὶ ἐπὶ φορείων καὶ ἐπὶ ἡμιόνων καὶ ἐπὶ ταχυδρόμων ζώων, πρὸς τὸ ἅγιόν μου ὄρος, τὴν Ἱερουσαλήμ, λέγει Κύριος, καθὼς τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραὴλ φέρουσι τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν ἐν καθαρῷ ἀγγείῳ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
Isa 66:21 Καὶ προσέτι θέλω λάβει ἐξ αὐτῶν ἱερεῖς καὶ Λευΐτας, λέγει Κύριος.
Isa 66:22 Διότι ὡς οἱ νέοι οὐρανοὶ καὶ ἡ νέα γῆ, τὰ ὁποῖα ἐγὼ θέλω κάμει, θέλουσι διαμένει ἐνώπιόν μου, λέγει Κύριος, οὕτω θέλει διαμένει τὸ σπέρμα σας καὶ τὸ ὄνομά σας.
Isa 66:23 Καὶ ἀπὸ νέας σελήνης ἕως ἄλλης καὶ ἀπὸ σαββάτου ἕως ἄλλου θέλει ἔρχεσθαι πᾶσα σὰρξ διὰ νὰ προσκυνῇ ἐνώπιόν μου, λέγει Κύριος.
Isa 66:24 Καὶ θέλουσιν ἐξέλθει καὶ ἰδεῖ τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐστάθησαν παραβάται ἐναντίον μου· διότι ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν θέλει τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν δὲν θέλει σβεσθῇ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι βδέλυγμα εἰς πᾶσαν σάρκα.
Jer 1:1 Οἱ λόγοι τοῦ Ἱερεμίου υἱοῦ τοῦ Χελκίου, ἐκ τῶν ἱερέων τῶν ἐν Ἀναθὼθ ἐν γῇ Βενιαμίν·

Jer 1:2 πρὸς τὸν ὁποῖον ἔγεινε λόγος Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωσίου υἱοῦ τοῦ Ἀμὼν βασιλέως Ἰούδα, κατὰ τὸ δέκατον τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Jer 1:3 Ἔγεινε καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωακείμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ Σεδεκίου, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, μέχρι τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὸν πέμπτον μῆνα.

Jer 1:4 Καὶ λόγος Κυρίου ἔγεινε πρὸς ἐμὲ λέγων,

Jer 1:5 Πρὶν σὲ μορφώσω ἐν τῇ κοιλίᾳ, σὲ ἐγνώρισα· καὶ πρὶν ἐξέλθῃς ἐκ τῆς μήτρας, σὲ ἡγίασα· προφήτην εἰς τὰ ἔθνη σὲ κατέστησα.

Jer 1:6 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ὦ, Κύριε Θεέ, ἰδού, δὲν ἐξεύρω νὰ λαλήσω διότι εἶμαι παιδίον.

Jer 1:7 Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ, Μὴ λέγε, εἶμαι παιδίον· διότι θέλεις ὑπάγει πρὸς πάντας, πρὸς τοὺς ὁποίους θέλω σὲ ἐξαποστείλει· καὶ πάντα ὅσα σὲ προστάξω, θέλεις εἰπεῖ.

Jer 1:8 Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ διὰ νὰ σὲ ἐλευθερόνω, λέγει Κύριος.

Jer 1:9 Καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἤγγισε τὸ στόμα μου· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἰδού, ἔθεσα τοὺς λόγους μου ἐν τῷ στόματί σου.

Jer 1:10 Ἰδέ, σὲ κατέστησα σήμερον ἐπὶ τὰ ἔθνη καὶ ἐπὶ τὰς βασιλείας, διὰ νὰ ἐκριζόνῃς καὶ νὰ κατασκάπτῃς καὶ νὰ καταστρέφῃς καὶ νὰ κατεδαφίζῃς, νὰ ἀνοικοδομῇς καὶ νὰ καταφυτεύῃς.

Jer 1:11 Λόγος Κυρίου ἔγεινεν ἔτι πρὸς ἐμὲ λέγων, Τί βλέπεις σύ, Ἱερεμία Καὶ εἶπα, Βλέπω βακτηρίαν ἀμυγδαλίνην.

Jer 1:12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Καλῶς εἶδες· διότι ἐγὼ θέλω ταχύνει νὰ ἐκπληρώσω τὸν λόγον μου.

Jer 1:13 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμὲ ἐκ δευτέρου λέγων, Τί βλέπεις σύ Καὶ εἶπα, Βλέπω λέβητα ἀναβράζοντα· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἶναι πρὸς βορρᾶν.

Jer 1:14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἀπὸ βορρᾶ θέλει ἐκχυθῇ τὸ κακὸν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς.

Jer 1:15 Διότι ἰδού, ἐγὼ θέλω καλέσει πάσας τὰς οἰκογενείας τῶν βασιλείων τοῦ βορρᾶ, λέγει Κύριος· καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ θέλουσι θέσει ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη αὐτῆς κύκλῳ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα.

Jer 1:16 Καὶ θέλω προφέρει τὰς κρίσεις μου ἐναντίον αὐτῶν περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν· διότι μὲ ἐγκατέλιπον καὶ ἐθυμίασαν εἰς θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ προσεκύνησαν τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Jer 1:17 Σὺ λοιπὸν περίζωσον τὴν ὀσφὺν σου καὶ σηκώθητι καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς πάντα ὅσα ἐγὼ σὲ προστάξω· μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, μήποτε τάχα σὲ ἀφήσω νὰ πέσῃς εἰς ἀμηχανίαν ἔμπροσθεν αὐτῶν.

Jer 1:18 Διότι, ἰδού, ἐγὼ σὲ ἔθεσα σήμερον ὡς πόλιν ὀχυρὰν καὶ ὡς στήλην σιδηρὰν καὶ ὡς τείχη χάλκινα ἐναντίον πάσης τῆς γῆς, ἐναντίον τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα, ἐναντίον τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἱερέων αὐτοῦ καὶ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς·

Jer 1:19 καὶ θέλουσι σὲ πολεμήσει ἀλλὰ δὲν θέλουσιν ὑπερισχύσει ἐναντίον σου· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ διὰ νὰ σὲ ἐλευθερόνω, λέγει Κύριος.

Jer 2:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμὲ λέγων,

Jer 2:2 Ὕπαγε καὶ βόησον εἰς τὰ ὦτα τῆς Ἱερουσαλὴμ λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐνθυμοῦμαι περὶ σοῦ τὴν πρὸς σὲ εὐμένειάν μου ἐν τῇ νεότητί σου, τὴν ἀγάπην τῆς νυμφεύσεώς σου, ὅτε μὲ ἠκολούθεις ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀσπάρτῳ·

Jer 2:3 ὁ Ἰσραὴλ ἦτο ἅγιος εἰς τὸν Κύριον, ἀπαρχὴ τῶν γεννημάτων αὐτοῦ· πάντες οἱ κατατρώγοντες αὐτὸν ἦσαν ἔνοχοι· κακὸν ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος.

Jer 2:4 Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, οἶκος Ἰακὼβ καὶ πᾶσαι αἱ συγγένειαι τοῦ οἴκου Ἰσραήλ·

Jer 2:5 Οὕτω λέγει Κύριος· Ποῖαν ἀδικίαν εὕρηκαν ἐν ἐμοὶ οἱ πατέρες σας, ὥστε ἀπεμακρύνθησαν ἀπ' ἐμοῦ καὶ περιεπάτηαaν ὀπίσω τῆς ματαιότητος καὶ ἐματαιώθησαν

Jer 2:6 καὶ δὲν εἶπον, Ποῦ εἶναι ὁ Κύριος, ὁ ἀναβιβάσας ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ ὁδηγήσας ἡμᾶς διὰ τῆς ἐρήμου, διὰ τόπου ἐρημίας καὶ χασμάτων, διὰ τόπου ἀνυδρίας καὶ σκιᾶς θανάτου, διὰ τόπου τὸν ὁποῖον δὲν ἐπέρασεν ἄνθρωπος καὶ ὅπου ἄνθρωπος δὲν κατῴκησε

Jer 2:7 Καὶ σᾶς εἰσήγαγον εἰς τόπον καρποφόρον, διὰ νὰ τρώγητε τοὺς καρποὺς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· ἀφοῦ ὅμως εἰσήλθετε, ἐμιάνατε τὴν γῆν μου καὶ κατεστήσατε βδέλυγμα τὴν κληρονομίαν μου.

Jer 2:8 Οἱ ἱερεῖς δὲν εἶπον, Ποῦ εἶναι ὁ Κύριος καὶ οἱ κρατοῦντες τὸν νόμον δὲν μὲ ἐγνώρισαν· καὶ οἱ ποιμένες ἐγίνοντο παραβάται ἐναντίον μου, καὶ οἱ προφῆται προεφήτευον διὰ τοῦ Βάαλ καὶ περιεπάτουν ὀπίσω πραγμάτων ἀνωφελῶν.

Jer 2:9 Διὰ τοῦτο ἔτι θέλω κριθῇ μὲ ἐσᾶς, λέγει Κύριος, καὶ μὲ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σας θέλω κριθῇ.

Jer 2:10 Διότι διάβητε εἰς τὰς νήσους τῶν Κητιαίων καὶ ἰδέτε· καὶ πέμψατε εἰς Κηδάρ· καὶ παρατηρήσατε ἐπιμελῶς, καὶ ἰδέτε ἂν ἐστάθη τοιοῦτον πρᾶγμα.

Jer 2:11 Ἤλλαξεν ἔθνος θεούς, ἂν καὶ οὗτοι δὲν ἦναι θεοί ὁ λαὸς μου ὅμως ἤλλαξε τὴν δόξαν αὐτοῦ μὲ πρᾶγμα ἀνωφελές.

Jer 2:12 Ἐκπλάγητε, οὐρανοί, διὰ τοῦτο, καὶ φρίξατε, συνταράχθητε σφόδρα, λέγει Κύριος.

Jer 2:13 Διότι δύο κακὰ ἔπραξεν ὁ λαὸς μου· ἐμὲ ἐγκατέλιπον, τὴν πηγὴν τῶν ζώντων ὑδάτων, καὶ ἔσκαψαν εἰς ἑαυτοὺς λάκκους, λάκκους συντετριμμένους, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ κρατήσωσιν ὕδωρ.

Jer 2:14 Μήπως εἶναι δοῦλος ὁ Ἰσραήλ ἢ δοῦλος οἰκογενὴς διὰ τί κατεστάθη λάφυρον

Jer 2:15 Οἱ σκύμνοι ἐβρύχησαν ἐπ' αὐτόν, ἐξέδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ κατέστησαν τὴν γῆν αὐτοῦ ἔρημον· αἱ πόλεις

αὐτοῦ κατεκάησαν καὶ ἔμειναν ἀκατοίκητοι.
Jer 2:16 Οἱ υἱοὶ προσέτι τῆς Νὼφ καὶ τῆς Τάφνης συνέτριψαν τὴν κορυφήν σου.
Jer 2:17 Δὲν ἔκαμες τοῦτο σὺ εἰς σεαυτόν, διότι ἐγκατέλιπες Κύριον τὸν Θεόν σου ὅτε σὲ ὡδήγει ἐν τῇ ὁδῷ
Jer 2:18 Καὶ τώρα τί ἔχεις νὰ κάμῃς ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ πίῃς τὰ ὕδατα Σιώρ ἢ τί ἔχεις νὰ κάμῃς ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἀσσυρίας, διὰ νὰ πίῃς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ
Jer 2:19 Ἡ ἀσέβειά σου θέλει σὲ παιδεύσει καὶ αἱ παραβάσεις σου θέλουσι σὲ ἐλέγξει· γνώρισον λοιπὸν καὶ ἰδέ, ὅτι εἶναι κακὸν καὶ πικρόν, τὸ ὅτι ἐγκατέλιπες Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ δὲν εἶναι ὁ φόβος μου ἐν σοί, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων.
Jer 2:20 Ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ συνέτριψα τὸν ζυγόν σου, διέσπασα τὰ δεσμά σου, καὶ σὺ εἶπας, δὲν θέλω σταθῆ παραβάτης πλέον· ἐνῷ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν λόφον καὶ ὑποκάτω παντὸς δένδρου πρασίνου περιεπλανήθης ἐκπορνεύων.
Jer 2:21 Ἐγὼ δὲ σὲ ἐφύτευσα ἄμπελον ἐκλεκτήν, σπέρμα ὅλως ἀληθινόν· πῶς λοιπὸν μετεβλήθης εἰς παρεφθαρμένον κλῆμα ἀμπέλου ξένης εἰς ἐμέ
Jer 2:22 Διὰ τοῦτο καὶ ἐὰν πλυθῇς μὲ νίτρον καὶ πληθύνῃς εἰς σεαυτὸν τὸ σμῆγμα, ἡ ἀνομία σου μένει σεσημειωμένη ἐνώπιόν μου, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Jer 2:23 Πῶς δύνασαι νὰ εἴπῃς, δὲν ἐμιάνθην, δὲν ὑπῆγα ὀπίσω τῶν Βααλείμ ἰδὲ τὴν ὁδόν σου ἐν τῇ φάραγγι, γνώρισον τί ἔπραξας· εἶσαι ταχεῖα δρομὰς διατρέχουσα ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς·
Jer 2:24 ὄνος ἀγρία συνειθισμένη εἰς τὴν ἔρημον, ἀναπνέουσα τὸν ἀέρα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτῆς· τὴν ὁρμὴν αὐτῆς, τίς δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτήν πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν δὲν θέλουσι κοπιάζει· ἐν τῷ μηνὶ αὐτῆς θέλουσιν εὑρεῖ αὐτήν.
Jer 2:25 Κράτησον τὸν πόδα σου ἀπὸ τοῦ νὰ περιπατήσῃς ἀνυπόδητος, καὶ τὸν λάρυγγά σου ἀπὸ δίψης· ἀλλὰ σὺ εἶπας, εἰς μάτην· οὐχί· διότι ἠγάπησα ξένους καὶ κατόπιν αὐτῶν θέλω ὑπάγει.
Jer 2:26 Καθὼς ὁ κλέπτης αἰσχύνεται ὅταν εὑρεθῇ, οὕτω θέλει αἰσχυνθῆ ὁ οἶκος Ἰσραήλ, αὐτοί, οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν·
Jer 2:27 οἵτινες λέγουσι πρὸς τὸ ξύλον, Πατήρ μου εἶσαι· καὶ πρὸς τὸν λίθον, Σὺ μὲ ἐγέννησας· διότι ἔστρεψαν νῶτα πρὸς ἐμὲ καὶ οὐχὶ πρόσωπον· ἐν τῷ καιρῷ ὅμως τῆς συμφορᾶς αὐτῶν θέλουσιν εἰπεῖ, Ἀνάστηθι καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Jer 2:28 Καὶ ποῦ εἶναι οἱ θεοί σου, τοὺς ὁποίους ἔκαμες εἰς σεαυτόν ἂς ἀνασταθῶσιν, ἐὰν δύνανται νὰ σὲ σώσωσιν ἐν τῷ καιρῷ τῆς συμφορᾶς σου· διότι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἦσαν οἱ θεοί σου, Ἰούδα.
Jer 2:29 Διὰ τί ἠθέλετε κριθῆ μετ' ἐμοῦ σεῖς πάντες εἴσθε παραβάται εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος.
Jer 2:30 Εἰς μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα σας· δὲν ἐδέχθησαν διόρθωσιν· ἡ μάχαιρά σας κατέφαγε τοὺς προφήτας σας ὡς λέων ἐξολοθρεύων.
Jer 2:31 Ὢ γενεά, ἴδετε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· Ἐστάθην ἔρημος εἰς τὸν Ἰσραήλ, γῆ σκότους διὰ τί λέγει ὁ λαός μου, Ἡμεῖς εἴμεθα κύριοι· δὲν θέλομεν ἔλθει πλέον πρὸς σέ
Jer 2:32 Δύναται ἡ κόρη νὰ λησμονήσῃ τοὺς στολισμοὺς αὐτῆς, ἡ νύμφη τὸν καλλωπισμὸν αὐτῆς καὶ ὅμως ὁ λαός μου μὲ ἐλησμόνησεν ἡμέρας ἀναριθμήτους.
Jer 2:33 Διὰ τί καλλωπίζεις τὴν ὁδόν σου διὰ νὰ ζητῇς ἐραστάς εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἐδίδαξας τὰς ὁδούς σου εἰς τὰς κακάς.
Jer 2:34 Ἔτι εἰς τὰ κράσπεδά σου εὑρέθησαν αἵματα ψυχῶν πτωχῶν ἀθῴων· δὲν εὕρηκα αὐτὰ ἀνορύττων, ἀλλ' ἐπὶ πάντα ταῦτα.
Jer 2:35 Καὶ ὅμως λέγεις, Ἐπειδὴ εἶμαι ἀθῷος, βεβαίως ὁ θυμὸς αὐτοῦ θέλει ἀποστραφῆ ἀπ' ἐμοῦ. Ἰδού, ἐγὼ θέλω κριθῆ μετὰ σοῦ, διότι λέγεις, Δὲν ἡμάρτησα.
Jer 2:36 Διὰ τί περιπλανᾶσαι τόσον διὰ νὰ ἀλλάξῃς τὴν ὁδόν σου θέλεις καταισχυνθῆ καὶ ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου, καθὼς κατῃσχύνθης ὑπὸ τῆς Ἀσσυρίας.
Jer 2:37 Ναί, θέλεις ἐξέλθει ἐντεῦθεν μὲ τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου· διότι ὁ Κύριος ἀπέβαλε τὰς ἐλπίδας σου καὶ δὲν θέλεις εὐημερήσει εἰς αὐτάς.
Jer 3:1 Λέγουσιν, Ἐὰν τις ἀποβάλῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ αὐτοῦ καὶ γείνῃ ἄλλου ἀνδρός, θέλει ἐπιστρέψει πάλιν ἐκεῖνος πρὸς αὐτήν ἡ γῆ ἐκείνη δὲν θέλει ὅλως μιανθῆ σὺ ἐπόρνευσας μὲν μετὰ πολλῶν ἐραστῶν· ἐπίστρεψον δὲ πάλιν πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος.
Jer 3:2 Σήκωσον τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, καὶ ἰδὲ ποῦ δὲν ἐσέλγησας. Ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκάθησας δι' αὐτούς, ὡς ὁ Ἄραψ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐμίανας τὴν γῆν μὲ τὰς πορνείας σου καὶ μὲ τὴν κακίαν σου.
Jer 3:3 Διὰ τοῦτο ἐκρατήθησαν αἱ βροχαί, καὶ δὲν ἔγεινε βροχὴ ὄψιμος· καὶ σὺ εἶχες τὸ μέτωπον τῆς πόρνης, ἀπέβαλες πᾶσαν ἐντροπήν.
Jer 3:4 Δὲν θέλεις κράζει ἀπὸ τοῦ νῦν πρὸς ἐμέ, Πάτερ μου, σὺ εἶσαι ὁ ὁδηγὸς τῆς νεότητός μου
Jer 3:5 Θέλει διατηρεῖ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ διαπαντός θέλει φυλάττει αὐτὴν ἕως τέλους ἰδού, ἐλάλησας καὶ ἔπραξας τὰ κακά, ὅσον ἠδυνήθης.
Jer 3:6 Ὁ Κύριος εἶπεν ἔτι πρὸς ἐμὲ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ βασιλέως, Εἶδες ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα Ἰσραὴλ ἡ ἀποστάτις ἔπραξεν ὑπῆγεν ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος καὶ ὑποκάτω παντὸς πρασίνου δένδρου καὶ ἐπόρνευσεν ἐκεῖ.
Jer 3:7 Καὶ ἀφοῦ ἔπραξε πάντα ταῦτα, εἶπα, Ἐπίστρεψον πρὸς ἐμέ· καὶ δὲν ἐπέστρεψε. Καὶ εἶδε τοῦτο Ἰούδας ἡ ἄπιστος αὐτῆς ἀδελφή.
Jer 3:8 Καὶ εἶδον ὅτι ἐνῷ ἐπειδὴ Ἰσραὴλ ἡ ἀποστάτις ἐμοίχευσεν ἐγὼ ἀπέπεμψα αὐτὴν καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὴν τὸ γράμμα

τοῦ διαζυγίου αὐτῆς, Ἰούδας ἡ ἄπιστος αὐτῆς ἀδελφὴ δὲν ἐφοβήθη ἀλλ̓ ὑπῆγε καὶ ἐπόρνευσε καὶ αὐτή.
Jer 3:9 Καὶ μὲ τὴν διαφήμισιν τῆς πορνείας αὐτῆς ἐμίανε τὸν τόπον καὶ ἐμοίχευσε μετὰ τῶν λίθων καὶ μετὰ τῶν ξύλων.
Jer 3:10 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις Ἰούδας ἡ ἄπιστος αὐτῆς ἀδελφὴ δὲν ἐπέστρεψε πρὸς ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς ἀλλὰ ψευδῶς, λέγει Κύριος.
Jer 3:11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἰσραὴλ ἡ ἀποστάτις ἐδικαίωσεν ἑαυτὴν περισσότερον παρὰ Ἰούδας ἡ ἄπιστος.
Jer 3:12 Ὕπαγε καὶ διακήρυξον τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν βορρᾶν καὶ εἰπέ, Ἐπίστρεψον, Ἰσραὴλ ἡ ἀποστάτις, λέγει Κύριος, καὶ δὲν θέλω κάμει νὰ πέσῃ ἡ ὀργή μου ἐφ̓ ὑμᾶς· διότι ἐλεήμων εἶμαι, λέγει Κύριος· δὲν θέλω φυλάττει τὴν ὀργὴν διαπαντός.
Jer 3:13 Μόνον γνώρισον τὴν ἀνομίαν σου, ὅτι ἡμάρτησας εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ διῄρεσας τὰς ὁδούς σου εἰς τοὺς ξένους ὑποκάτω παντὸς πρασίνου δένδρου, καὶ δὲν ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνήν μου, λέγει Κύριος.
Jer 3:14 Ἐπιστρέψατε, υἱοὶ ἀποστάται, λέγει Κύριος, ἄν καὶ ἐγὼ σᾶς ἀπεστράφην· καὶ θέλω σᾶς λάβει ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ συγγενείας καὶ θέλω σᾶς εἰσάξει εἰς τὴν Σιών·
Jer 3:15 καὶ θέλω σᾶς δώσει ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου καὶ θέλουσι σᾶς ποιμάνει ἐν γνώσει καὶ συνέσει.
Jer 3:16 Καὶ ὅταν πληθυνθῆτε καὶ αὐξηνθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, λέγει Κύριος, δὲν θέλουσι προφέρει πλέον, Ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου, οὐδὲ θέλει ἀναβῆ ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν, οὐδὲ θέλουσιν ἐνθυμηθῆ αὐτήν, οὐδὲ θέλουσιν ἐπισκεφθῆ, οὐδὲ θέλει κατασκευασθῆ πλέον.
Jer 3:17 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ θέλουσιν ὀνομάσει τὴν Ἱερουσαλήμ· θρόνον τοῦ Κυρίου· καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι συναχθῆ πρὸς αὐτὴν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου, πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ δὲν θέλουσι περιπατήσει πλέον ὀπίσω τῆς ὀρέξεως τῆς πονηρᾶς αὐτῶν καρδίας.
Jer 3:18 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὁ οἶκος Ἰούδα θέλει περιπατήσει μετὰ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ὁμοῦ ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐκληροδότησα εἰς τοὺς πατέρας σας.
Jer 3:19 Ἀλλ̓ ἐγὼ εἶπα, Πῶς θέλω σὲ κατατάξει μεταξὺ τῶν τέκνων καὶ δώσει εἰς σὲ γῆν ἐπιθυμητήν, ἔνδοξον κληρονομίαν τῶν δυνάμεων τῶν ἐθνῶν Καὶ εἶπα, Σὺ θέλεις μὲ κράξει, Πάτερ μου· καὶ δὲν θέλεις ἀποστρέψει ἀπὸ ὄπισθέν μου.
Jer 3:20 Βεβαίως καθὼς γυνὴ ἀθετεῖ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, οὕτως ἠθετήσατε εἰς ἐμέ, οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος.
Jer 3:21 Φωνὴ ἠκούσθη ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν τόπων, κλαυθμὸς καὶ δεήσεις τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· διότι διέστρεψαν τὴν ὁδὸν αὐτῶν, ἐλησμόνησαν Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.
Jer 3:22 Ἐπιστρέψατε, υἱοὶ ἀποστάται, καὶ θέλω ἰατρεύσει τὰς ἀποστασίας σας. Ἰδού, ἡμεῖς ἐρχόμεθα πρὸς σέ· διότι σὺ εἶσαι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Jer 3:23 Τῳόντι εἰς μάτην ἐλπίζεται σωτηρία ἐκ τῶν λόφων καὶ ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ὀρέων· μόνον ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραήλ.
Jer 3:24 Διότι ἡ αἰσχύνη κατέφαγε τὸν κόπον τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκ τῆς νεότητος ἡμῶν· τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ τὰς ἀγέλας αὐτῶν, τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν.
Jer 3:25 Ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν κατακείμεθα, καὶ ἡ ἀτιμία ἡμῶν καλύπτει ἡμᾶς· διότι ἡμαρτήσαμεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐκ τῆς νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ δὲν ὑπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Jer 4:1 Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, Ἰσραήλ, λέγει Κύριος, ἐπίστρεψον πρὸς ἐμέ· καὶ ἐὰν ἐκβάλῃς τὰ βδελύγματά σου ἀπ̓ ἔμπροσθέν μου, τότε δὲν θέλεις μετατοπισθῆ.
Jer 4:2 Καὶ θέλεις ὀμόσει, λέγων, Ζῇ Κύριος, ἐν ἀληθείᾳ ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ τὰ ἔθνη θέλουσιν εὐλογεῖσθαι ἐν αὐτῷ καὶ ἐν αὐτῷ θέλουσι δοξασθῆ.
Jer 4:3 Διότι οὕτω λέγει Κύριος πρὸς τοὺς ἄνδρας Ἰούδα καὶ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· Ἀροτριάσατε τοὺς κεχερσωμένους ἀγρούς σας καὶ μὴ σπείρετε μεταξὺ ἀκανθῶν.
Jer 4:4 Περιτμήθητε εἰς τὸν Κύριον καὶ ἀφαιρέσατε τὰς ἀκροβυστίας τῆς καρδίας σας, ἄνδρες Ἰούδα καὶ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ, μήποτε ἐξέλθῃ ὁ θυμός μου ὡς πῦρ καὶ ἐξαφθῆ, καὶ οὐδεὶς θέλει εἶσθαι ὁ σβέσων, ἕνεκεν τῆς κακίας τῶν πράξεών σας.
Jer 4:5 Ἀναγγείλατε πρὸς τὸν Ἰούδαν καὶ κηρύξατε πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ εἴπατε καὶ ἠχήσατε σάλπιγγα εἰς τὴν γῆν· βοήσατε, συναθροίσθητε καὶ εἴπατε, Συνάχθητε καὶ ἄς εἰσέλθωμεν εἰς τὰς ὠχυρωμένας πόλεις.
Jer 4:6 Ὑψώσατε σημαίαν πρὸς τὴν Σιών· σύρθητε, μὴ σταθῆτε· διότι ἐγὼ θέλω φέρει κακὸν ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριμμὸν μέγαν.
Jer 4:7 Ὁ λέων ἀνέβη ἐκ τοῦ δάσους αὐτοῦ καὶ ὁ ἐξολοθρευτὴς τῶν ἐθνῶν ἐσηκώθη· ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ διὰ νὰ ἐρημώσῃ τὴν γῆν σου· αἱ πόλεις σου θέλουσι καταστραφῆ, ὥστε δὲν θέλει εἶσθαι οὐδεὶς ὁ κατοικῶν.
Jer 4:8 Διὰ τοῦτο περιζώσθητε σάκκους, θρηνήσατε καὶ ὀλολύξατε· διότι ὁ φλογερὸς θυμὸς τοῦ Κυρίου δὲν ἐστράφη ἀφ̓ ἡμῶν.
Jer 4:9 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἡ καρδία τοῦ βασιλέως θέλει χαθῆ καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων· καὶ οἱ ἱερεῖς θέλουσιν ἐκθαμβηθῆ καὶ οἱ προφῆται θέλουσιν ἐκπλαγῆ.
Jer 4:10 Τότε εἶπα, Ὢ Κύριε Θεέ ἀπατῶν λοιπὸν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, λέγων, Εἰρήνην θέλετε ἔχει· ἐνῷ ἡ μάχαιρα ἔφθασεν ἕως τῆς ψυχῆς.
Jer 4:11 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, Ἄνεμος καυστικὸς τῶν

ὑψηλῶν τόπων τῆς ἐρήμου φυσᾷ πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ λαοῦ μου, οὐχὶ διὰ νὰ ἀνεμίσῃ οὐδὲ διὰ νὰ καθαρίσῃ·
Jer 4:12 ἄνεμος σφοδρότερος παρὰ τούτους θέλει ἐλθεῖ δί ἐμέ· ἐγὼ δὲ τώρα θέλω ἐκφέρει κρίσεις εἰς αὐτούς.
Jer 4:13 Ἰδού, ὡς νεφέλη θέλει ἀναβῇ, καὶ αἱ ἅμαξαι αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἀνεμοστρόβιλος· οἱ ἵπποι αὐτοῦ εἶναι ἐλαφρότεροι τῶν ἀετῶν. Οὐαὶ εἰς ἡμᾶς, διότι ἐχάθημεν.
Jer 4:14 Ἱερουσαλήμ, ἀπόπλυνον τὴν καρδίαν σου ἀπὸ κακίας, διὰ νὰ σωθῇς· ἕως πότε θέλουσι κατοικεῖ ἐν σοὶ οἱ μάταιοι διαλογισμοὶ σου
Jer 4:15 Διότι φωνὴ ἀναγγέλλει ἐκ τοῦ Δὰν καὶ κηρύττει θλῖψιν ἀπὸ τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ.
Jer 4:16 Ἐνθυμίσατε τοῦτο εἰς τὰ ἔθνη· ἰδού, διακηρύξατε ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅτι πολιορκηταὶ ἔρχονται ἀπὸ γῆς μακρᾶς καὶ ἐκπέμπουσι τὴν φωνὴν αὐτῶν ἐναντίον τῶν πόλεων Ἰούδα.
Jer 4:17 Ὡς φύλακες ἀγροῦ παρετάχθησαν ἐναντίον αὐτῆς κυκλόθεν· διότι ἀπεστάτησεν ἐναντίον μου, λέγει Κύριος.
Jer 4:18 Αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐπροξένησαν εἰς σὲ ταῦτα· αὕτη ἡ κακία σου ἐστάθη μάλιστα πικρά, ναί, ἔφθασεν ἕως τῆς καρδίας σου.
Jer 4:19 Τὰ ἐντόσθιά μου, τὰ ἐντόσθιά μου· πονῶ εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας μου· ἡ καρδία μου θορυβεῖται ἐν ἐμοί· δὲν δύναμαι νὰ σιωπήσω, διότι ἤκουσας, ψυχὴ μου, ἦχον σάλπιγγος, ἀλαλαγμὸν πολέμου.
Jer 4:20 Συντριμμὸς ἐπὶ συντριμμὸν διακηρύττεται· διότι πᾶσα ἡ γῆ ἐρημοῦται· ἐξαίφνης αἱ σκηναὶ μου ἠρημώθησαν καὶ τὰ παραπετάσματά μου ἐν μιᾷ στιγμῇ.
Jer 4:21 Ἕως πότε θέλω βλέπει τὴν σημαίαν, θέλω ἀκούει τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος
Jer 4:22 Διότι ὁ λαὸς μου εἶναι ἄφρων· δὲν μὲ ἐγνώρισαν· εἶναι υἱοὶ ἄφρονες καὶ δὲν ἔχουσι σύνεσιν· εἶναι σοφοὶ εἰς τὸ νὰ κακοποιῶσι, νὰ ἀγαθοποιῶσιν ὅμως δὲν ἐξεύρουσιν.
Jer 4:23 Ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἰδού, ἄμορφος καὶ ἔρημος· καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ δὲν ὑπῆρχε τὸ φῶς αὐτῶν.
Jer 4:24 Εἶδον τὰ ὄρη καὶ ἰδού, ἔτρεμον καὶ πάντες οἱ λόφοι κατεσείοντο.
Jer 4:25 Εἶδον καὶ ἰδού, δὲν ὑπῆρχεν ἄνθρωπος καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἶχον φύγει.
Jer 4:26 Εἶδον καὶ ἰδού, ὁ Κάρμηλος ἔρημος καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτοῦ κατηδαφισμέναι ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ τοῦ φλογεροῦ θυμοῦ αὐτοῦ.
Jer 4:27 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· πᾶσα ἡ γῆ θέλει εἶσθαι ἔρημος· συντέλειαν ὅμως δὲν θέλω κάμει.
Jer 4:28 Διὰ τοῦτο ἡ γῆ θέλει πενθήσει καὶ οἱ οὐρανοὶ ἄνωθεν θέλουσι συσκοτάσει· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, ἀπεφάσισα καὶ δὲν θέλω μετανοήσει οὐδὲ θέλω ἐπιστρέψει ἀπὸ τούτου.
Jer 4:29 Πᾶσα ἡ πόλις θέλει φύγει ὑπὸ τοῦ θορύβου τῶν ἱππέων καὶ τῶν τοξοτῶν θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς τὰ δάση καὶ ἀναβῆ ἐπὶ τοὺς βράχους· πᾶσα πόλις θέλει ἐγκαταλειφθῆ καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ἄνθρωπος κατοικῶν ἐν αὐταῖς.
Jer 4:30 Καὶ σύ, ἠφανισμένη, τί θέλεις κάμει καὶ ἂν ἐνδυθῇς κόκκινον, καὶ ἂν στολισθῇς μὲ στολισμοὺς χρυσούς, καὶ ἂν διατείνῃς μὲ στίμμι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, εἰς μάτην θέλεις καλλωπισθῆ· οἱ ἐρασταὶ σου θέλουσι σὲ καταφρονήσει, θέλουσι ζητεῖ τὴν ζωὴν σου.
Jer 4:31 Διότι ἤκουσα φωνὴν ὡς κοιλοπονούσης, στεναγμὸν ὡς πρωτογεννώσης φωνὴν τῆς θυγατρὸς Σιών, ἥτις θρηνολογεῖ ἑαυτήν, ἐκτείνει τὰς χεῖρας αὐτῆς, λέγουσα, Οὐαὶ εἰς ἐμὲ τώρα, διότι ἡ ψυχὴ μου ἐκλείπει ἕνεκεν τῶν φονευτῶν.
Jer 5:1 Περιέλθετε ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἰδέτε τώρα καὶ μάθετε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ἐὰν δύνασθε νὰ εὕρητε ἄνθρωπον, ἐὰν ὑπάρχῃ ὁ ποιῶν κρίσιν, ὁ ζητῶν ἀλήθειαν· καὶ θέλω συγχωρήσει εἰς αὐτήν.
Jer 5:2 Καὶ ἂν λέγωσι, Ζῇ ὁ Κύριος, ψευδῶς τῳόντι ὀμνύουσι.
Jer 5:3 Κύριε, δὲν ἐπιβλέπουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἐμαστίγωσας αὐτοὺς καὶ δὲν ἐπόνεσαν· κατηνάλωσας αὐτοὺς καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ δεχθῶσι διόρθωσιν ἐσκλήρυναν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ τὸν βράχον· δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐπιστρέψωσι.
Jer 5:4 Τότε ἐγὼ εἶπα, Οὗτοι βεβαίως εἶναι πτωχοί· εἶναι ἄφρονες· διότι δὲν γνωρίζουσι τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ αὐτῶν·
Jer 5:5 θέλω ὑπάγει πρὸς τοὺς μεγάλους καὶ θέλω λαλήσει πρὸς αὐτούς· διότι αὐτοὶ ἐγνώρισαν τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· ἀλλὰ καὶ οὗτοι πάντες ὁμοῦ συνέτριψαν τὸν ζυγόν, ἔκοψαν τοὺς δεσμούς.
Jer 5:6 Διὰ τοῦτο λέων ἐκ τοῦ δάσους θέλει φονεύσει αὐτούς, λύκος τῆς ἐρήμου θέλει ἐξολοθρεύσει αὐτούς, πάρδαλις θέλει κατασκοπεύσει ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πᾶς ὅστις ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν, θέλει κατασπαραχθῆ· διότι ἐπληθύνθησαν αἱ παραβάσεις αὐτῶν, ηὐξήνθησαν αἱ ἀποστασίαι αὐτῶν.
Jer 5:7 Πῶς θέλω συγχωρήσει εἰς σὲ διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ σου μὲ ἐγκατέλιπον καὶ ὤμνυον εἰς τοὺς μὴ θεούς· ἀφοῦ ἐχόρτασα αὐτούς, τότε ἐμοίχευον καὶ συνεσωρεύοντο εἰς οἶκον πόρνης.
Jer 5:8 Ἦσαν ὡς οἱ κεχορτασμένοι ἵπποι τὸ πρωΐ· ἕκαστος ἐχρεμέτιζε κατόπιν τῆς γυναικὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ.
Jer 5:9 Δὲν θέλω κάμει διὰ ταῦτα ἐπίσκεψιν λέγει Κύριος· καὶ ἡ ψυχὴ μου δὲν θέλει ἐκδικηθῆ ἐναντίον ἔθνους τοιούτου
Jer 5:10 Ἀνάβητε ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς καὶ κρημνίζετε, πλὴν μὴ κάμητε συντέλειαν· ἀφαιρέσατε τὰς ἐπάλξεις αὐτῆς, διότι δὲν εἶναι τοῦ Κυρίου·
Jer 5:11 διότι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφέρθησαν πολλὰ ἀπίστως πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος.
Jer 5:12 Ἠρνήθησαν τὸν Κύριον καὶ εἶπον, Δὲν εἶναι αὐτός, καὶ δὲν θέλει ἔλθεῖ κακὸν ἐφ ἡμᾶς, οὐδὲ θέλομεν ἰδεῖ μάχαιραν ἢ πεῖναν·

Jer 5:13 καὶ οἱ προφῆται εἶναι ἄνεμος καὶ ὁ λόγος δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς· εἰς αὐτοὺς θέλει γείνει οὕτω.
Jer 5:14 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων· Ἐπειδὴ λαλεῖτε τὸν λόγον τοῦτον, ἰδού, ἐγὼ θέλω κάμει τοὺς λόγους μου ἐν τῷ στόματί σου πῦρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα καὶ θέλει καταφάγει αὐτούς.
Jer 5:15 Ἰδού, ἐγὼ θέλω φέρει ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος μακρόθεν, οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος· εἶναι ἔθνος ἰσχυρόν, εἶναι ἔθνος ἀρχαῖον, ἔθνος τοῦ ὁποίου δὲν γνωρίζεις τὴν γλῶσσαν οὐδὲ καταλαμβάνεις τί λέγουσιν.
Jer 5:16 Ἡ φαρέτρα αὐτῶν εἶναι ὡς τάφος ἀνεῳγμένος· εἶναι πάντες ἰσχυροί.
Jer 5:17 Καὶ θέλουσι κατατρώγει τὸν θερισμὸν σου καὶ τὸν ἄρτον σου, τὸν ὁποῖον οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἤθελον τρώγει· θέλουσι κατατρώγει τὰ ποίμνιά σου καὶ τὰς ἀγέλας σου· θέλουσι κατατρώγει τοὺς ἀμπελῶνάς σου καὶ τὰς συκέας σου· θέλουσιν ἐξολοθρεύσει διὰ τῆς ῥομφαίας τὰς ὀχυρὰς πόλεις σου, ἐπὶ τὰς ὁποίας σὺ ἤλπιζες.
Jer 5:18 Καὶ ὅμως, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, δὲν θέλω κάμει συντέλειαν εἰς ἐσᾶς.
Jer 5:19 Καὶ ὅταν εἴπητε, Διὰ τί ἔκαμε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντα ταῦτα εἰς ἡμᾶς τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Καθὼς μὲ ἐγκατελίπετε καὶ ἐδουλεύσατε θεοὺς ξένους ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτω θέλετε δουλεύσει ξένους ἐν γῇ οὐχὶ ὑμῶν.
Jer 5:20 Ἀναγγείλατε τοῦτο πρὸς τὸν οἶκον Ἰακὼβ καὶ κηρύξατε αὐτὸ ἐν Ἰούδα, λέγοντες
Jer 5:21 Ἀκούσατε τώρα τοῦτο, λαὲ μωρὲ καὶ ἀσύνετε· οἵτινες ὀφθαλμοὺς ἔχετε καὶ δὲν βλέπετε· ὦτα ἔχετε καὶ δὲν ἀκούετε·
Jer 5:22 ἐμὲ δὲν φοβεῖσθε λέγει Κύριος· δὲν θέλετε τρέμει ἐνώπιόν μου, ὅστις ἔθεσα τὴν ἄμμον ὅριον τῆς θαλάσσης κατὰ πρόσταγμα αἰώνιον, καὶ δὲν θέλει ὑπερβῇ αὐτό· καὶ τὰ κύματα αὐτῆς συνταράσσονται, ὅμως δὲν θέλουσιν ὑπερισχύσει· καὶ ἠχοῦσιν, ὅμως δὲν θέλουσιν ὑπερβῇ αὐτό
Jer 5:23 Ἀλλ' οὗτος ὁ λαὸς ἔχει καρδίαν στασιαστικὴν καὶ ἀπειθῆ· ἀπεστάτησαν καὶ ἀπῆλθον.
Jer 5:24 Καὶ δὲν εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Ἄς φοβηθῶμεν τώρα Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅστις δίδει βροχὴν πρώϊμον καὶ ὄψιμον ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς· φυλάττει δι' ἡμᾶς τὰς διωρισμένας ἑβδομάδας τοῦ θερισμοῦ.
Jer 5:25 Αἱ ἀνομίαι σας ἀπέστρεψαν ταῦτα καὶ αἱ ἁμαρτίαι σας ἐμπόδισαν τὸ ἀγαθὸν ἀπὸ σᾶς.
Jer 5:26 Διότι εὑρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς· ἔστησαν ἐνέδραν, καθὼς ὁ στήνων βρόχια· θέτουσι παγίδα, συλλαμβάνουσιν ἀνθρώπους.
Jer 5:27 Καθὼς τὸ κλωβίον εἶναι πλῆρες πτηνῶν, οὕτως οἱ οἶκοι αὐτῶν εἶναι πλήρεις δόλου· διὰ τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν.
Jer 5:28 Ἐπαχύνθησαν, ἀποστίλβουσιν· ὑπερέβησαν μάλιστα τὰς πράξεις τῶν ἀσεβῶν· δὲν κρίνουσι τὴν κρίσιν, τὴν κρίσιν τοῦ ὀρφανοῦ, καὶ εὐημεροῦσι· καὶ τὸ δίκαιον τῶν πενήτων δὲν κρίνουσι.
Jer 5:29 Δὲν θέλω κάμει διὰ ταῦτα ἐπίσκεψιν λέγει Κύριος· ἡ ψυχή μου δὲν θέλει ἐκδικηθῇ ἐναντίον ἔθνους, τοιούτου
Jer 5:30 Ἔκπληξις καὶ φρίκη ἔγειναν ἐν τῇ γῇ.
Jer 5:31 Οἱ προφῆται προφητεύουσι ψευδῶς καὶ οἱ ἱερεῖς δεσπόζουσι διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ ὁ λαός μου ἀγαπᾷ οὕτω· καὶ τί θέλετε κάμει εἰς τὸ μετὰ ταῦτα
Jer 6:1 Υἱοὶ Βενιαμίν, φύγετε μετὰ σπουδῆς ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἠχήσατε σάλπιγγα ἐν Θεκουὲ καὶ ὑψώσατε σημεῖον ἐκ πυρὸς ἐν Βαὶθ-ἀκκερέμ· διότι κακὸν προκύπτει ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριμμὸς μέγας.
Jer 6:2 Παρωμοίασα τὴν θυγατέρα τῆς Σιὼν μὲ χαρίεσσαν καὶ τρυφερὰν γυναῖκα.
Jer 6:3 Οἱ ποιμένες καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν θέλουσιν ἐλθεῖ εἰς αὐτήν· θέλουσι στήσει σκηνὰς κύκλῳ ἐναντίον αὐτῆς· θέλουσι ποιμαίνει ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.
Jer 6:4 Ἑτοιμάσατε πόλεμον κατ' αὐτῆς· σηκώθητε καὶ ἂς ἀναβῶμεν ἐν μεσημβρίᾳ. Οὐαὶ εἰς ἡμᾶς, διότι κλίνει ἡ ἡμέρα, διότι ἐκτείνονται αἱ σκιαὶ τῆς ἑσπέρας.
Jer 6:5 Σηκώθητε καὶ ἂς ἀναβῶμεν διὰ νυκτὸς καὶ ἂς καταστρέψωμεν τὰ παλάτια αὐτῆς.
Jer 6:6 Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Κατακόψατε δένδρα καὶ ὑψώσατε περιχαρακώματα ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ. Αὕτη εἶναι ἡ πόλις, ἐφ' ἣν πρέπει νὰ γείνῃ ἐπίσκεψις· εἶναι ὅλη καταδυναστεία ἐν μέσῳ αὐτῆς.
Jer 6:7 Καθὼς ἡ πηγὴ ἀναβρύει τὰ ὕδατα αὐτῆς, οὕτως αὐτὴ ἀναβρύει τὴν κακίαν αὐτῆς· βία καὶ ἁρπαγὴ ἀκούονται ἐν αὐτῇ· ἐνώπιόν μου ἀκαταπαύστως εἶναι πόνος καὶ πληγαί.
Jer 6:8 Σωφρονίσθητι, Ἱερουσαλήμ, μήποτε ἀποσυρθῇ ἡ ψυχή μου ἀπὸ σοῦ· μήποτε σὲ καταστήσω ἔρημον, γῆν ἀκατοίκητον.
Jer 6:9 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· θέλουσι σταφυλολογήσει ὁλοτελῶς ὡς ἄμπελον τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Ἰσραήλ· ἐπίστρεψον τὴν χεῖρά σου ὡς ὁ τρυγητὴς εἰς τὰ καλάθια.
Jer 6:10 Πρὸς τίνα θέλω λαλήσει καὶ διαμαρτυρηθῆ, διὰ νὰ ἀκούσωσιν ἰδού, τὸ ὠτίον αὐτῶν εἶναι ἀπερίτμητον καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀκούσωσιν· ἰδού, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι πρὸς αὐτοὺς ὄνειδος· δὲν ἠδύνονται εἰς αὐτόν.
Jer 6:11 Διὰ τοῦτο εἶμαι πλήρης ἀπὸ θυμοῦ τοῦ Κυρίου· ἀπέκαμον κρατῶν ἐμαυτόν· θέλω ἐκχέει αὐτὸν ἐπὶ τὰ νήπια ἔξωθεν καὶ ἐπὶ τὴν σύναξιν τῶν νέων ὁμοῦ· διότι καὶ ὁ ἀνὴρ θέλει πιασθῆ μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ ὁ ἡλικιωμένος μετὰ τοῦ πλήρους ἡμερῶν.
Jer 6:12 Καὶ αἱ οἰκίαι αὐτῶν θέλουσι περάσει εἰς ἄλλους, οἱ ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες ὁμοῦ, διότι θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, λέγει Κύριος.
Jer 6:13 Διότι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν πᾶς τις ἐδόθη εἰς τὴν πλεονεξίαν· καὶ ἀπὸ προφήτου ἕως ἱερέως πᾶς τις πράττει ψεῦδος.
Jer 6:14 Καὶ ἰάτρευσαν τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἐπιπολαίως, λέγοντες, Εἰρήνη, εἰρήνη· καὶ δὲν

ὑπάρχει εἰρήνη.
Jer 6:15 Μήπως ᾐσχύνθησαν, ὅτε ἔπραξαν βδέλυγμα μάλιστα παντελῶς δὲν ᾐσχύνθησαν οὐδὲ ἠρυθρίασαν· διὰ τοῦτο θέλουσι πέσει μεταξὺ τῶν πιπτόντων· ὅταν ἐπισκεφθῶ αὐτούς, θέλουσιν ἀπολεσθῇ, εἶπε Κύριος.
Jer 6:16 Οὕτω λέγει Κύριος· Στῆτε ἐπὶ τὰς ὁδοὺς καὶ ἰδέτε καὶ ἐρωτήσατε περὶ τῶν αἰωνίων τρίβων, ποῦ εἶναι ἡ ἀγαθὴ ὁδός, καὶ περιπατεῖτε ἐν αὐτῇ, καὶ θέλετε εὑρεῖ ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχὰς σας. Ἀλλ' αὐτοὶ εἶπον, δὲν θέλομεν περιπατήσει ἐν αὐτῇ.
Jer 6:17 Καὶ κατέστησα σκοποὺς ἐφ' ὑμᾶς, λέγων, Ἀκούσατε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος. Ἀλλ' εἶπον, δὲν θέλομεν ἀκούσει.
Jer 6:18 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε, ἔθνη, καὶ σύ, συναγωγή, γνώρισον τί εἶναι μεταξὺ αὐτῶν.
Jer 6:19 Ἄκουε, γῆ· ἰδού, ἐγὼ θέλω φέρει κακὸν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον, τὸν καρπὸν τῶν διαλογισμῶν αὐτῶν, διότι δὲν ἐπρόσεξαν εἰς τοὺς λόγους μου καὶ εἰς τὸν νόμον μου, ἀλλ' ἀπέρριψαν αὐτόν.
Jer 6:20 Τί πρὸς ἐμὲ ὁ φερόμενος λίβανος ἀπὸ Σεβὰ καὶ τὸ ἀπὸ γῆς μακρᾶς εὐῶδες κιννάμωμον τὰ ὁλοκαυτώματά σας δὲν εἶναι δεκτὰ οὐδὲ αἱ θυσίαι σας εὐάρεστοι εἰς ἐμέ.
Jer 6:21 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐγὼ θέλω βάλει προσκόμματα ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ τούτου καὶ οἱ πατέρες καὶ οἱ υἱοὶ ὁμοῦ θέλουσι προσκόψει ἐπ' αὐτά, ὁ γείτων καὶ ὁ φίλος αὐτοῦ θέλουσιν ἀπολεσθῇ.
Jer 6:22 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος· Ἰδού, λαὸς ἔρχεται ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα θέλει ἐγερθῇ ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς.
Jer 6:23 Τόξον καὶ λόγχην θέλουσι κρατεῖ· εἶναι σκληροὶ καὶ ἀνίλεοι· φωνὴ αὐτῶν ἐκεῖ ὡς θάλασσα, καὶ ἐπιβαίνουσιν ἐπὶ ἵππους, παρατεταγμένοι ὡς ἄνδρες εἰς πόλεμον ἐναντίον σου, θυγάτηρ τῆς Σιών.
Jer 6:24 Ἠκούσαμεν τὴν φήμην αὐτῶν· αἱ χεῖρες ἡμῶν παρελύθησαν· στενοχωρία κατέλαβεν ἡμᾶς, ὠδῖνες ὡς τικτούσης.
Jer 6:25 Μὴ ἐξέλθητε εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἐν ὁδῷ μὴ περιπατεῖτε· διότι ἡ ῥομφαία τοῦ ἐχθροῦ εἶναι τρόμος πανταχόθεν.
Jer 6:26 Θυγάτηρ τοῦ λαοῦ μου, περιζώσθητι σάκκον καὶ κυλίσθητι εἰς στάκτην· πένθος μονογενοῦς κάμε εἰς σεαυτήν· θρήνησον πικρῶς· διότι ὁ ἐξολοθρευτὴς θέλει ἐλθεῖ ἐξαίφνης ἐφ' ἡμᾶς.
Jer 6:27 Σὲ ἔθεσα σκοπιάν, φρούριον μεταξὺ τοῦ λαοῦ μου, διὰ νὰ γνωρίσῃς καὶ νὰ ἐξερευνήσῃς τὴν ὁδὸν αὐτῶν.
Jer 6:28 Πάντες εἶναι ὅλως ἀπειθεῖς, περιπατοῦσι κακολογοῦντες· εἶναι χαλκὸς καὶ σίδηρος· πάντες εἶναι διεφθαρμένοι.
Jer 6:29 Τὸ φυσητήριον ἐκαύθη· ὁ μόλυβδος κατηναλώθη ὑπὸ τοῦ πυρός· ὁ χωνευτὴς διαλύει εἰς μάτην· διότι οἱ κακοὶ δὲν ἐχωρίσθησαν.
Jer 6:30 Ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον θέλουσιν ὀνομάσει αὐτούς, διότι ὁ Κύριος ἀπεδοκίμασεν αὐτούς.
Jer 7:1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων,
Jer 7:2 Στῆθι ἐν τῇ πύλῃ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ κήρυξον ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον καὶ εἰπέ, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πάντες οἱ Ἰούδα, οἱ διὰ τῶν πυλῶν τούτων εἰσερχόμενοι διὰ νὰ προσκυνῆτε τὸν Κύριον.
Jer 7:3 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Διορθώσατε τὰς ὁδοὺς σας καὶ τὰς πράξεις σας, καὶ θέλω σᾶς στερεώσει ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
Jer 7:4 Μὴ πεποίθατε εἰς λόγους ψευδεῖς, λέγοντες, Ὁ ναὸς τοῦ Κυρίου, ὁ ναὸς τοῦ Κυρίου, ὁ ναὸς τοῦ Κυρίου εἶναι οὗτος.
Jer 7:5 Διότι ἐὰν ἀληθῶς διορθώσητε τὰς ὁδοὺς σας καὶ τὰς πράξεις σας· ἐὰν ἐντελῶς ἐκτελέσητε κρίσιν ἀναμέσον ἀνθρώπου καὶ τοῦ πλησίον αὐτοῦ·
Jer 7:6 ἐὰν δὲν καταδυναστεύητε τὸν ξένον, τὸν ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν, καὶ δὲν χύνητε αἷμα ἀθῶον ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ μηδὲ περιπατῆτε ὀπίσω ξένων θεῶν εἰς φθορὰν σας·
Jer 7:7 τότε θέλω σᾶς κάμει νὰ κατοικῆτε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας σας εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Jer 7:8 Ἰδού, σεῖς πεποίθατε εἰς λόγους ψευδεῖς, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν θέλετε ὠφεληθῇ.
Jer 7:9 Κλέπτετε, φονεύετε καὶ μοιχεύετε καὶ ὀμνύετε ψευδῶς καὶ θυμιάζετε εἰς τὸν Βάαλ καὶ περιπατεῖτε ὀπίσω ἄλλων θεῶν, τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζετε·
Jer 7:10 ἔπειτα ἔρχεσθε καὶ ἵστασθε ἐνώπιόν μου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, ἐφ' ὃν ἐκλήθη τὸ ὄνομά μου, καὶ λέγετε, Ἠλευθερώθημεν, διὰ νὰ κάμνητε πάντα ταῦτα τὰ βδελύγματα
Jer 7:11 Σπήλαιον λῃστῶν ἔγεινεν ἐνώπιόν σας ὁ οἶκος οὗτος, ἐφ' ὃν ἐκλήθη τὸ ὄνομά μου ἰδού, αὐτὸς ἐγὼ εἶδον ταῦτα, λέγει Κύριος.
Jer 7:12 Ἀλλ' ὑπάγετε τώρα εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλώ, ὅπου ἔθεσα τὸ ὄνομά μου κατ' ἀρχάς, καὶ ἰδέτε τί ἔκαμον εἰς αὐτὸν διὰ τὴν κακίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ.
Jer 7:13 Καὶ τώρα, ἐπειδὴ ἐπράξατε πάντα ταῦτα τὰ ἔργα, λέγει Κύριος, καὶ ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ λαλῶν, καὶ δὲν ἠκούσατε· καὶ σᾶς ἔκραξα καὶ δὲν ἀπεκρίθητε·
Jer 7:14 διὰ τοῦτο θέλω κάμει εἰς τὸν οἶκον, ἐφ' ὃν ἐκλήθη τὸ ὄνομά μου, εἰς τὸν ὁποῖον σεῖς θαρρεῖτε, καὶ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔδωκα εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς τοὺς πατέρας σας, καθὼς ἔκαμα εἰς τὴν Σηλώ·
Jer 7:15 καὶ θέλω σᾶς ἀπορρίψει ἀπὸ τοῦ προσώπου μου, καθὼς ἀπέρριψα πάντας τοὺς ἀδελφοὺς σας, ἅπαν τὸ σπέρμα τοῦ Ἐφραΐμ.
Jer 7:16 Διὰ τοῦτο σὺ μὴ προσεύχου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ὕψονε φωνὴν ἢ δέησιν ὑπὲρ αὐτῶν μηδὲ μεσίτευε πρὸς ἐμέ· διότι δὲν θέλω σοῦ εἰσακούσει.
Jer 7:17 Δὲν βλέπεις τί κάμνουσιν αὐτοὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Ἱερουσαλὴμ

Jer 7:18 Οἱ υἱοὶ συλλέγουσι ξύλα καὶ οἱ πατέρες ἀνάπτουσι τὸ πῦρ καὶ αἱ γυναῖκες ζυμόνουσι τὴν ζύμην, διὰ νὰ κάμωσι πέμματα εἰς τὴν βασίλισσαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ κάμωσι, σπονδὰς εἰς ἄλλους θεούς, διὰ νὰ μὲ παροξύνωσι.

Jer 7:19 Μήπως ἐμὲ παροξύνουσι λέγει Κύριος· οὐχὶ ἑαυτοὺς πρὸς καταισχύνην τῶν προσώπων αὐτῶν

Jer 7:20 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμός μου ἐκχέονται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ἐπὶ ἄνθρωπον καὶ ἐπὶ κτῆνος καὶ ἐπὶ τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐπὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς· καὶ θέλει ἐξαφθῇ καὶ δὲν θέλει σβεσθῇ.

Jer 7:21 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· προσθέσατε τὰ ὁλοκαυτώματά σας εἰς τὰς θυσίας σας καὶ φάγετε κρέας.

Jer 7:22 Διότι δὲν ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας σας οὐδὲ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς ἐντολάς, καθ ἣν ἡμέραν ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, περὶ ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν·

Jer 7:23 ἀλλὰ τὸν λόγον τοῦτον προσέταξα εἰς αὐτούς, λέγων, Ἀκούσατε τὴν φωνήν μου καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς σας, καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι λαός μου· καὶ περιπατεῖτε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁποίας διώρισα εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ εὐημερῆτε·

Jer 7:24 πλὴν δὲν ἤκουσαν οὐδὲ ἔκλιναν τὸ ὠτίον αὐτῶν, ἀλλὰ περιεπάτησαν ἐν ταῖς βουλαῖς, ἐν ταῖς ὀρέξεσι τῆς πονηρᾶς αὐτῶν καρδίας, καὶ ὑπῆγον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐχὶ εἰς τὰ ἐμπρός.

Jer 7:25 Ἀφ ἧς ἡμέρας ἐξῆλθον οἱ πατέρες σας ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐξαπέστειλα πρὸς ἐσᾶς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, καθ ἡμέραν ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ ἀποστέλλων·

Jer 7:26 πλὴν δὲν μοῦ ὑπήκουσαν οὐδὲ ἔκλιναν τὸ ὠτίον αὐτῶν, ἀλλ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, ἔπραξαν χειρότερα τῶν πατέρων αὐτῶν.

Jer 7:27 Διὰ τοῦτο θέλεις λαλήσει πρὸς αὐτοὺς πάντας τούτους τοὺς λόγους καὶ δὲν θέλουσι σὲ ἀκούσει· καὶ θέλεις φωνάξει πρὸς αὐτοὺς καὶ δὲν θέλουσι σοὶ ἀποκριθῇ.

Jer 7:28 Θέλεις ὅμως εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Τοῦτο εἶναι τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον δὲν ἀκούει τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ οὐδὲ δέχεται παιδείαν· ἡ ἀλήθεια ἐξέλιπε καὶ ἐχάθη ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῶν.

Jer 7:29 Κούρευσον τὴν κεφαλήν σου, Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπόρριψον τὰς τρίχας, καὶ ἀνάλαβε θρῆνον ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους· διότι ὁ Κύριος ἀπέρριψε καὶ ἐγκατέλιπε τὴν γενεάν, κατὰ τῆς ὁποίας ὠργίσθη.

Jer 7:30 Διότι οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἔπραξαν πονηρὰ ἐνώπιόν μου, λέγει Κύριος· ἔθεσαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ ἐφ ὃν ἐκλήθη τὸ ὄνομά μου, διὰ νὰ μιάνωσιν αὐτόν.

Jer 7:31 Καὶ ᾠκοδόμησαν τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τοῦ Τοφέθ, ὅστις εἶναι ἐν τῇ φάραγγι τοῦ υἱοῦ Ἐννόμ, διὰ νὰ καίωσι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρί· τὸ ὁποῖον δὲν προσέταξα οὐδὲ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν μου.

Jer 7:32 Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καθ ἃς δὲν θέλει ὀνομάζεσθαι πλέον Τοφὲθ οὐδὲ Φάραγξ τοῦ υἱοῦ Ἐννόμ, ἀλλ ἡ φάραγξ τῆς σφαγῆς· διότι θέλουσι θάπτει ἐν Τοφέθ, ἑωσοῦ νὰ μὴ ὑπάρχῃ τόπος.

Jer 7:33 Καὶ τὰ πτώματα τοῦ λαοῦ τούτου θέλουσιν εἶσθαι τροφὴ εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ ἐκφοβίζων.

Jer 7:34 Καὶ θέλω παύσει ἀπὸ τῶν πόλεων τοῦ Ἰούδα καὶ ἀπὸ τῶν ὁδῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ τὴν φωνὴν τῆς χαρᾶς καὶ τὴν φωνὴν τῆς εὐφροσύνης, τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου καὶ τὴν φωνὴν τῆς νύμφης· διότι ἡ γῆ θέλει κατασταθῇ ἔρημος.

Jer 8:1 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, θέλουσιν ἐκρίψει τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν προφητῶν καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν κατοίκων τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ τῶν τάφων αὐτῶν·

Jer 8:2 καὶ θέλουσιν ἁπλώσει αὐτὰ κατέναντι τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης καὶ κατέναντι πάσης τῆς στρατιᾶς τοῦ οὐρανοῦ, τὰ ὁποῖα ἠγάπησαν καὶ τὰ ὁποῖα ἐλάτρευσαν καὶ ὀπίσω τῶν ὁποίων περιεπάτησαν καὶ τὰ ὁποῖα ἐξεζήτησαν καὶ τὰ ὁποῖα προσεκύνησαν· δὲν θέλουσι συναχθῇ οὐδὲ ταφῇ· θέλουσιν εἶσθαι διὰ κοπρίαν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

Jer 8:3 Καὶ ὁ θάνατος θέλει εἶσθαι προτιμότερος παρὰ τὴν ζωὴν εἰς ἅπαν τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐναπολειφθέντων ἀπὸ ἐκείνης τῆς πονηρᾶς γενεᾶς, ὅσοι ἤθελον μείνει ἐν πᾶσι τοῖς τόποις, ὅπου ἤθελον ἐξώσει αὐτούς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Jer 8:4 Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐὰν τις πέσῃ, δὲν σηκόνεται ἐὰν τις ἐκκλίνῃ, δὲν θέλει ἐπιστρέψει

Jer 8:5 Διὰ τί ὁ λαὸς οὗτος τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐστράφη παντοτεινὴν στροφήν προσηλόνονται εἰς τὴν ἀπάτην, ἀρνοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσιν.

Jer 8:6 Ἠκροάσθην καὶ ἤκουσα, ἀλλὰ δὲν ἐλάλησαν ἐν εὐθύτητι· δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων, Τί ἔπραξα πᾶς τις ἐστράφη εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ὡς ἵππος ἐφορμῶν εἰς τὴν μάχην.

Jer 8:7 Καὶ αὐτὸς ὁ πελαργὸς ἐν τῷ οὐρανῷ γνωρίζει τοὺς διωρισμένους καιροὺς αὐτοῦ· καὶ ἡ τρυγὼν καὶ ὁ γερανὸς καὶ ἡ χελιδὼν φυλάττουσι τὸν καιρὸν τῆς ἐλεύσεως αὐτῶν· ὁ δὲ λαός μου δὲν γνωρίζει τὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου.

Jer 8:8 Πῶς λέγετε, Εἴμεθα σοφοί, καὶ ὁ νόμος τοῦ Κυρίου εἶναι μεθ ἡμῶν ἰδού, βεβαίως εἰς μάτην ἔγεινε τοῦτο· ὁ κάλαμος τῶν γραμματέων εἶναι ψευδής.

Jer 8:9 Οἱ σοφοὶ κατῃσχύνθησαν, ἐπτοήθησαν καὶ συνελήφθησαν, διότι ἀπέρριψαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ποία σοφία εἶναι ἐν αὐτοῖς

Jer 8:10 Διὰ τοῦτο θέλω δώσει τὰς γυναῖκας αὐτῶν εἰς ἄλλους, τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν εἰς ἐκείνους οἵτινες θέλουσι κληρονομήσει αὐτούς· διότι πᾶς τις ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἐδόθη εἰς πλεονεξίαν· ἀπὸ προφήτου ἕως ἱερέως, πᾶς τις πράττει ψεῦδος.

Jer 8:11 Διότι ἰάτρευσαν τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἐπιπολαίως, λέγοντες, Εἰρήνη, εἰρήνη· καὶ δὲν

ὑπάρχει εἰρήνη.
Jer 8:12 Μήπως ᾐσχύνθησαν ὅτι ἔπραξαν βδέλυγμα μάλιστα οὐδόλως δὲν ᾐσχύνθησαν οὐδὲ ἠρυθρίασαν· διὰ τοῦτο θέλουσι πέσει μεταξὺ τῶν πιπτόντων· ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν θέλουσιν ἀπολεσθῇ, εἶπε Κύριος.
Jer 8:13 Ἐξάπαντος θέλω ἀναλώσει αὐτούς, λέγει Κύριος· δὲν θέλουσιν εἶσθαι σταφυλαὶ ἐν τῇ ἀμπέλῳ οὐδὲ σῦκα ἐν τῇ συκέα καὶ τὸ φύλλον θέλει μαρανθῇ· καὶ τὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα ἔδωκα εἰς αὐτούς, θέλουσι φύγει ἀπ' αὐτῶν.
Jer 8:14 Διὰ τί καθήμεθα συνάχθητε καὶ ἄς εἰσέλθωμεν εἰς τὰς ὀχυρὰς πόλεις καὶ ἄς κατασιωπήσωμεν ἐκεῖ, διότι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κατεσιώπησεν ἡμᾶς καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ἐπειδὴ ἡμαρτήσαμεν εἰς τὸν Κύριον.
Jer 8:15 Ἐπροσμείναμεν εἰρήνην, ἀλλ' οὐδὲν ἀγαθόν· καιρὸν θεραπείας, ἀλλ' ἰδού, ταραχή.
Jer 8:16 Τὸ φρύαγμα τῶν ἵππων αὐτοῦ ἠκούσθη ἀπὸ Δάν· πᾶσα ἡ γῆ ἐσείσθη ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ χρεμετισμοῦ τῶν ῥωμαλέων ἵππων αὐτοῦ· διότι ἦλθον καὶ κατέφαγον τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ·
Jer 8:17 διότι, ἰδού, ἐγὼ ἐξαποστέλλω πρὸς ἐσᾶς ὄφεις, βασιλίσκους, οἵτινες δὲν θέλουσι γοητεύεσθαι ἀλλὰ θέλουσι σᾶς δαγκάνει, λέγει Κύριος.
Jer 8:18 Ἠθέλησα νὰ παρηγορηθῶ ἀπὸ τῆς λύπης, ἀλλ' ἡ καρδία μου εἶναι ἐκλελυμένη ἐντός μου.
Jer 8:19 Ἰδού, φωνὴ κραυγῆς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρᾶς. Δὲν εἶναι ὁ Κύριος ἐν Σιών ὁ βασιλεὺς αὐτῆς δὲν εἶναι ἐν αὐτῇ Διὰ τί μὲ παρώργισαν μὲ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν, μὲ ματαιότητας ξένας
Jer 8:20 Παρῆλθεν ὁ θερισμός, ἐτελείωσε τὸ θέρος, καὶ ἡμεῖς δὲν ἐσώθημεν.
Jer 8:21 Διὰ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἐπληγώθην, εἶμαι εἰς πένθος, ἔκπληξις μὲ κατέλαβε.
Jer 8:22 Δὲν εἶναι βάλσαμον ἐν Γαλαάδ δὲν εἶναι ἐκεῖ ἰατρός διὰ τί λοιπὸν ἡ θυγάτηρ τοῦ λαοῦ μου δὲν ἀνέλαβε τὴν ὑγείαν αὐτῆς
Jer 9:1 Εἴθε νὰ ἦτο ἡ κεφαλή μου ὕδατα καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου πηγὴ δακρύων, διὰ νὰ κλαίω ἡμέραν καὶ νύκτα τοὺς πεφονευμένους τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.
Jer 9:2 Εἴθε νὰ εἶχον ἐν τῇ ἐρήμῳ κατάλυμα ὁδοιπόρων, διὰ νὰ ἐγκαταλείψω τὸν λαόν μου καὶ νὰ ἀπέλθω ἀπ' αὐτῶν· διότι πάντες εἶναι μοιχοί, ἄθροισμα ἀπίστων.
Jer 9:3 Ἐνέτειναν καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον ψεύδους· καὶ ἴσχυσαν ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχὶ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· διότι προχωροῦσιν ἀπὸ κακίας εἰς κακίαν καὶ ἐμὲ δὲν γνωρίζουσι, λέγει Κύριος.
Jer 9:4 Φυλάττεσθε ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐπ' οὐδένα ἀδελφὸν μὴ πεποίθατε· διότι πᾶς ἀδελφὸς θέλει πάντοτε ὑποσκελίζει καὶ πᾶς πλησίον θέλει περιπατεῖ ἐν δολιότητι.
Jer 9:5 Καὶ θέλουσιν ἀπατᾷ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ δὲν θέλουσι λαλεῖ τὴν ἀλήθειαν· ἐδίδαξαν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν νὰ λαλῇ ψεύδη, ἀποκάμνουσι πράττοντες ἀνομίαν.
Jer 9:6 Ἡ κατοικία σου εἶναι ἐν μέσῳ δολιότητος· ἐν τῇ δολιότητι ἀρνοῦνται νὰ μὲ γνωρίσωσι, λέγει Κύριος.
Jer 9:7 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἰδού, θέλω βάλει αὐτοὺς ἐν χωνευτηρίῳ καὶ θέλω δοκιμάσει αὐτούς· διότι πῶς θέλω κάμει ἕνεκεν τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου
Jer 9:8 Ἡ γλῶσσα αὐτῶν εἶναι βέλος ἐξακοντιζόμενον· λαλεῖ δόλια· ἕκαστος λαλεῖ εἰρηνικὰ διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, πλὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ στήνει ἐνέδραν κατ' αὐτοῦ.
Jer 9:9 Δὲν θέλω ἐπισκεφθῇ αὐτοὺς διὰ ταῦτα λέγει Κύριος· ἡ ψυχή μου δὲν θέλει ἐκδικηθῇ ἐναντίον ἔθνους, τοιούτου
Jer 9:10 Διὰ τὰ ὄρη θέλω ἀναλάβει κλαυθμὸν καὶ θρῆνον καὶ διὰ τὰς βοσκὰς τῆς ἐρήμου ὀδυρμόν, διότι ἠφανίσθησαν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος διαβαίνων, οὐδὲ ἀκούεται φωνὴ ποιμνίου· ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἕως τοῦ κτήνους, ἔφυγον, ἀπῆλθον.
Jer 9:11 Καὶ θέλω καταστήσει τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς σωρούς, κατοικίαν θώων· καὶ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα θέλω κάμει ἐρήμωσιν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁ κατοικῶν.
Jer 9:12 Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ σοφός, ὅστις δύναται νὰ ἐννοήσῃ τοῦτο καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον ἐλάλησε τὸ στόμα τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἀναγγείλῃ αὐτό, διὰ τί ἡ γῆ ἐχάθη, ἠφανίσθη ὡς ἔρημος, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁ διαβαίνων
Jer 9:13 Καὶ εἶπε Κύριος, διότι ἐγκατέλιπον τὸν νόμον μου, τὸν ὁποῖον ἔθεσα ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνήν μου καὶ δὲν περιεπάτησαν ἐν αὐτῷ·
Jer 9:14 ἀλλὰ περιεπάτησαν ὀπίσω τῆς ὀρέξεως τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ὀπίσω τῶν Βααλείμ, τὰ ὁποῖα οἱ πατέρες αὐτῶν ἐδίδαξαν αὐτούς·
Jer 9:15 διὰ τοῦτο, οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰδού, ἐγὼ θέλω θρέψει αὐτούς, τὸν λαὸν τοῦτον· μὲ ἀψίνθιον καὶ ὕδωρ χολῆς θέλω ποτίσει αὐτούς·
Jer 9:16 καὶ θέλω διασκορπίσει αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν δὲν ἐγνώρισαν· καὶ θέλω ἀποστείλει τὴν μάχαιραν ὀπίσω αὐτῶν, ἑωσοῦ ἀναλώσω αὐτούς.
Jer 9:17 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Συλλογίσθητε καὶ καλέσατε τὰς θρηνούσας νὰ ἔλθωσι· καὶ ἀποστείλατε διὰ τὰς σοφὰς νὰ ἔλθωσι·
Jer 9:18 καὶ ἄς σπεύσωσι καὶ ἄς ἀναλάβωσιν ὀδυρμὸν περὶ ἡμῶν καὶ ἄς καταβιβάσωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν δάκρυα καὶ τὰ βλέφαρα ἡμῶν ἄς ῥεύσωσιν ὕδατα.
Jer 9:19 Διότι φωνὴ θρήνου ἠκούσθη ἀπὸ Σιών, Πῶς ἀπωλέσθημεν· κατῃσχύνθημεν σφόδρα, διότι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν, διότι αἱ κατοικίαι ἡμῶν ἐξέρριψαν ἡμᾶς.
Jer 9:20 Ἀκούσατε λοιπόν, γυναῖκες, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἄς δεχθῇ τὸ ὠτίον σας τὸν λόγον τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας σας ὀδυρμὸν καὶ ἑκάστη τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον.

Jer 9:21 Διότι θάνατος ἀνέβη διὰ τῶν θυρίδων ἡμῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὰ παλάτια ἡμῶν, διὰ νὰ ἐκκόψῃ τὰ νήπια ἀπὸ τῶν ὁδῶν τοὺς νέους ἀπὸ τῶν πλατειῶν.
Jer 9:22 Εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος· Καὶ τὰ πτώματα τῶν ἀνθρώπων θέλουσι ῥιφθῇ ὡς κοπρία ἐπὶ πρόσωπον ἀγροῦ καὶ ὡς δράγμα ὀπίσω θεριστοῦ, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ συνάγων.
Jer 9:23 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἄς μὴ καυχᾶται ὁ σοφὸς εἰς τὴν σοφίαν αὐτοῦ, καὶ ἄς μὴ καυχᾶται ὁ δυνατὸς εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἄς μὴ καυχᾶται ὁ πλούσιος εἰς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ·
Jer 9:24 ἀλλ᾿ ὁ καυχώμενος ἄς καυχᾶται εἰς τοῦτο, ὅτι ἐννοεῖ καὶ γνωρίζει ἐμέ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ποιῶν ἔλεος, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπειδὴ εἰς ταῦτα εὐαρεστοῦμαι, λέγει Κύριος.
Jer 9:25 Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω κάμει ἐπίσκεψιν ἐπὶ πάντας τοὺς περιτετμημένους μετὰ τῶν ἀπεριτμήτων·
Jer 9:26 ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ ἐπὶ τὸν Ἐδὼμ καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ τὸν Μωὰβ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς περικείροντας τὴν κόμην, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ· διότι πάντα τὰ ἔθνη εἶναι ἀπερίτμητα καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητος τὴν καρδίαν.
Jer 10:1 Ἀκούσατε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος λαλεῖ πρὸς ἐσᾶς, οἶκος Ἰσραήλ.
Jer 10:2 Οὕτω λέγει Κύριος· Μὴ μανθάνετε τὴν ὁδὸν τῶν ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ μὴ πτοεῖσθε, διότι τὰ ἔθνη πτοοῦνται εἰς αὐτά.
Jer 10:3 Διότι τὰ νόμιμα τῶν λαῶν εἶναι μάταια, διότι κόπτουσι ξύλον ἐκ τοῦ δάσους, ἔργον χειρῶν τέκτονος μὲ τὸν πέλεκυν.
Jer 10:4 Καλλωπίζουσιν αὐτὸ μὲ ἄργυρον καὶ χρυσόν· στερεόνουσιν αὐτὸ μὲ καρφία καὶ μὲ σφύρας, διὰ νὰ μὴ κινῆται.
Jer 10:5 Εἶναι ὄρθια ὡς φοίνιξ, ἀλλὰ δὲν λαλοῦσιν· ἔχουσι χρείαν νὰ βαστάζωνται, διότι δὲν δύνανται νὰ περιπατήσωσι. Μὴ φοβεῖσθε αὐτά· διότι δὲν δύνανται νὰ κακοποιήσωσιν, οὐδὲ εἶναι δυνατὸν εἰς αὐτὰ νὰ ἀγαθοποιήσωσι.
Jer 10:6 Δὲν ὑπάρχει ὅμοιός σου, Κύριε· εἶσαι μέγας καὶ μέγα τὸ ὄνομά σου ἐν δυνάμει.
Jer 10:7 Τίς δὲν ἤθελε σὲ φοβεῖσθαι, Βασιλεῦ τῶν ἐθνῶν διότι εἰς σὲ ἀνήκει τοῦτο, διότι μεταξὺ πάντων τῶν σοφῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐν πᾶσι τοῖς βασιλείοις αὐτῶν δὲν ὑπάρχει ὅμοιός σου.
Jer 10:8 Ἀλλ᾿ εἶναι παντάπασι κτηνώδεις καὶ ἄφρονες· διδασκαλία ματαιοτήτων εἶναι τὸ ξύλον.
Jer 10:9 Ἀργύριον κεχυμένον εἰς πλάκας ἐφέρθη ἀπὸ Θαρσεῖς καὶ χρυσίον ἀπὸ Οὐφάζ, ἔργον τεχνίτου καὶ χειρῶν χρυσοχόου· κυανοῦν καὶ πορφυροῦν εἶναι τὸ ἔνδυμα αὐτῶν· ἔργον σοφῶν πάντα ταῦτα.
Jer 10:10 Ἀλλ᾿ ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς ἀληθινός, εἶναι Θεὸς ζῶν καὶ βασιλεὺς αἰώνιος· ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ ἡ γῆ θέλει σεισθῇ καὶ τὰ ἔθνη δὲν θέλουσιν ἀνθέξει εἰς τὴν ἀγανάκτησιν αὐτοῦ.
Jer 10:11 Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτούς· οἱ θεοί, οἵτινες δὲν ἔκαμον τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, θέλουσιν ἀφανισθῆ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου.
Jer 10:12 Αὐτὸς ἐποίησε τὴν γῆν διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐξέτεινε τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ.
Jer 10:13 Ὅταν ἐκπέμπῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, συνίσταται πλῆθος ὑδάτων ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἀνάγει νεφέλας ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς· κάμνει ἀστραπὰς διὰ βροχὴν καὶ ἐξάγει ἄνεμον ἀπὸ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ.
Jer 10:14 Πᾶς ἄνθρωπος ἐμωράνθη ὑπὸ τῆς γνώσεως αὐτοῦ, πᾶς χωνευτὴς κατῃσχύνθη ὑπὸ τῶν γλυπτῶν· διότι ψεῦδος εἶναι τὸ χωνευτὸν αὐτοῦ καὶ πνοὴ δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῷ.
Jer 10:15 Ματαιότης ταῦτα, ἔργον πλάνης· ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν θέλουσιν ἀπολεσθῆ.
Jer 10:16 Ἡ μερὶς τοῦ Ἰακὼβ δὲν εἶναι ὡς αὐτά· διότι αὐτὸς εἶναι ὁ πλάσας τὰ πάντα, καὶ ὁ Ἰσραὴλ εἶναι ἡ ῥάβδος τῆς κληρονομίας αὐτοῦ· Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Jer 10:17 Σύναξον ἐκ τῆς γῆς τὴν περιουσίαν σου, σύ, ἡ κατοικοῦσα ἐν ὀχυρώματι.
Jer 10:18 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐκσφενδονίσει τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ταύτην τὴν φορὰν καὶ θέλω στενοχωρήσει αὐτούς, ὥστε νὰ εὕρωσιν αὐτό.
Jer 10:19 Οὐαὶ εἰς ἐμὲ διὰ τὴν θραῦσίν μου· ἡ πληγή μου εἶναι ὀδυνηρά· ἀλλ᾿ ἐγὼ εἶπα, Τῳόντι τοῦτο εἶναι πόνος μου, καὶ πρέπει νὰ ὑποφέρω αὐτόν.
Jer 10:20 Ἡ σκηνή μου ἠρημώθη καὶ πάντα τὰ σχοινία μου κατεκόπησαν· οἱ υἱοί μου ἐχωρίσθησαν ἀπ᾿ ἐμοῦ καὶ δὲν ὑπάρχουσι· δὲν ὑπάρχει πλέον ὁ ἐκτείνων τὴν σκηνήν μου καὶ σηκόνων τὰ παραπετάσματά μου.
Jer 10:21 Ἐπειδὴ οἱ ποιμένες ἐμωράνθησαν καὶ τὸν Κύριον δὲν ἐξεζήτησαν, διὰ τοῦτο δὲν θέλουσιν εὐοδωθῆ καὶ πάντα τὰ ποίμνια αὐτῶν θέλουσι διασκορπισθῆ.
Jer 10:22 Ἰδού, ἦχος θορύβου ἔρχεται καὶ συγκίνησις μεγάλη ἐκ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, διὰ νὰ καταστήσῃ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα ἐρήμωσιν, κατοικίαν θώων.
Jer 10:23 Κύριε, γνωρίζω ὅτι ἡ ὁδὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐξαρτᾶται ἀπ᾿ αὐτοῦ· τοῦ περιπατοῦντος ἀνθρώπου δὲν εἶναι τὸ νὰ κατευθύνῃ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
Jer 10:24 Κύριε, παίδευσόν με, πλὴν ἐν κρίσει· μὴ ἐν τῷ θυμῷ σου, διὰ νὰ μὴ μὲ συντελέσῃς.
Jer 10:25 Ἔκχεε τὸν θυμόν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γνωρίζοντά σε, καὶ ἐπὶ γενεάς, αἵτινες δὲν ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομά σου· διότι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ καὶ κατηνάλωσαν αὐτὸν καὶ κατέφθειραν αὐτὸν καὶ ἠρήμωσαν τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.
Jer 11:1 Ὁ λόγος, ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων,

Jer 11:2 Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ λαλήσατε πρὸς τοὺς ἄνδρας Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ·
Jer 11:3 καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ὑπακούει εἰς τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης,
Jer 11:4 τὴν ὁποίαν προσέταξα εἰς τοὺς πατέρας ὑμῶν, καθ ἥν ἡμέραν ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς, λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ πράττετε αὐτά, κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς ἐσᾶς· καὶ θέλετε εἶσθαι λαός μου, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς ὑμῶν·
Jer 11:5 διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ὤμοσα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. Τότε ἀπεκρίθην καὶ εἶπα, Ἀμήν, Κύριε.
Jer 11:6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ, Διακήρυξον πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Ἱερουσαλήμ, λέγων, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ πράττετε αὐτούς.
Jer 11:7 Διότι ῥητῶς διεμαρτυρήθην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, καθ ἥν ἡμέραν ἀνεβίβασα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου μέχρι τῆς σήμερον, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ διαμαρτυρόμενος, λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου.
Jer 11:8 Ἀλλὰ δὲν ἤκουσαν καὶ δὲν ἔκλιναν τὸ ὠτίον αὐτῶν, ἀλλὰ περιεπάτησαν ἕκαστος ἐν ταῖς ὀρέξεσι τῆς πονηρᾶς αὐτῶν καρδίας· διὰ τοῦτο θέλω φέρει ἐπ αὐτοὺς πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, τὴν ὁποίαν προσέταξα νὰ πράττωσι, ἀλλὰ δὲν ἔπραξαν.
Jer 11:9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Συνωμοσία εὑρέθη μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν Ἰούδα καὶ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Ἱερουσαλήμ.
Jer 11:10 Ἐπέστρεψαν εἰς τὰς ἀδικίας τῶν προπατόρων αὐτῶν, οἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσωσι τοὺς λόγους μου· καὶ αὐτοὶ ὑπῆγαν ὀπίσω ἄλλων θεῶν, διὰ νὰ λατρεύωσιν αὐτούς· ὁ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ ὁ οἶκος Ἰούδα ἠθέτησαν τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν ἔκαμα πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν.
Jer 11:11 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, θέλω φέρει ἐπ αὐτοὺς κακόν, ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν θέλουσι δυνηθῆ νὰ ἐξέλθωσι· καὶ θέλουσι βοήσει πρὸς ἐμὲ καὶ δὲν θέλω εἰσακούσει αὐτούς.
Jer 11:12 Τότε αἱ πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ θέλουσιν ὑπάγει καὶ θέλουσι βοήσει πρὸς τοὺς θεούς, εἰς τοὺς ὁποίους θυμιάζουσι· πλὴν δὲν θέλουσι σώσει ἑαυτοὺς παντελῶς ἐν καιρῷ τῆς ταλαιπωρίας αὐτῶν.
Jer 11:13 Διότι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἦσαν οἱ θεοί σου, Ἰούδα· καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁδῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνηγείρατε βωμοὺς εἰς τὰ αἰσχρά, βωμοὺς διὰ νὰ θυμιάζητε εἰς τὸν Βάαλ.
Jer 11:14 Διὰ τοῦτο σὺ μὴ προσεύχου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ὕψωνε φωνὴν ἢ δέησιν ὑπὲρ αὐτῶν· διότι ἐγὼ δὲν θέλω εἰσακούσει, ὅταν κράζωσι πρὸς ἐμὲ ἐν καιρῷ τῆς ταλαιπωρίας αὐτῶν.
Jer 11:15 Τί ἔχει νὰ κάμῃ ἡ ἠγαπημένη μου ἐν τῷ οἴκῳ μου, ἀφοῦ ἔπραξεν ἀσέλγειαν μὲ πολλούς, καὶ τὸ κρέας τὸ ἅγιον ἀφῃρέθη ἀπὸ σοῦ ὅταν πράττῃς τὸ κακόν, τότε εὐφραίνεσαι.
Jer 11:16 Ὁ Κύριος ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου, Ἐλαίαν ἀειθαλῆ, ὡραίαν, καλλίκαρπον· μετ ἤχου θορύβου μεγάλου ἐξήφθη πῦρ ἐπ αὐτὴν καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς συνεθλάσθησαν.
Jer 11:17 Διότι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὅστις σὲ ἐφύτευσεν, ἐπρόφερε κακὸν ἐναντίον σου, διὰ τὴν κακίαν τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ τοῦ οἴκου Ἰούδα, τὴν ὁποίαν ἔπραξαν καθ ἑαυτῶν, ὥστε νὰ μὲ παροργίσωσι θυμιάζοντες εἰς τὸν Βάαλ.
Jer 11:18 Καὶ ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἐμὲ γνῶσιν καὶ ἐγνώρισα· τότε ἔδειξας εἰς ἐμὲ τὰς πράξεις αὐτῶν.
Jer 11:19 Ἀλλ ἐγὼ ἤμην ὡς ἀρνίον ἄκακον φερόμενον εἰς σφαγήν· καὶ δὲν ἐνόησα ὅτι συνεβουλεύθησαν βουλὰς ἐναντίον μου, λέγοντες, Ἄς καταστρέψωμεν τὸ δένδρον μετὰ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ καὶ ἄς ἐκκόψωμεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς τῶν ζώντων, ὥστε τὸ ὄνομα αὐτοῦ νὰ μὴ μνημονευθῇ πλέον.
Jer 11:20 Ἀλλ ὦ Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ κρίνων δικαίως, ὁ δοκιμάζων τοὺς νεφροὺς καὶ τὴν καρδίαν, ἄς ἴδω τὴν ἐκδίκησίν σου ἐπ αὐτούς, διότι πρὸς σὲ ἐφανέρωσα τὴν δίκην μου.
Jer 11:21 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος περὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀναθώθ, οἵτινες ζητοῦσι τὴν ζωήν σου, λέγοντες, Μὴ προφητεύσῃς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃς ὑπὸ τὰς χεῖρας ἡμῶν·
Jer 11:22 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἰδού, θέλω ἐπισκεφθῇ αὐτούς· οἱ νέοι θέλουσιν ἀποθάνει ἐν μαχαίρᾳ· οἱ υἱοὶ αὐτῶν αἱ θυγατέρες αὐτῶν θέλουσι τελευτήσει ὑπὸ πείνης·
Jer 11:23 καὶ δὲν θέλει μείνει ὑπόλοιπον ἐξ αὐτῶν· διότι θέλω φέρει κακὸν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τῆς Ἀναθώθ, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν.
Jer 12:1 Δίκαιος εἶσαι Κύριε, ὅταν δικολογῶμαι μετὰ σοῦ· πλὴν ἄς διαλεχθῶ μετὰ σοῦ περὶ τῶν κρίσεών σου· διατί ἡ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν εὐοδοῦται διὰ τί εὐημεροῦσι πάντες οἱ φερόμενοι ἀπίστως
Jer 12:2 Ἐφύτευσας αὐτούς, μάλιστα ἐρριζώθησαν· αὐξάνουσι, μάλιστα καρποφοροῦσι· σὺ εἶσαι πλησίον τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ μακρὰν ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.
Jer 12:3 Ἀλλὰ σύ, Κύριε, μὲ γνωρίζεις· μὲ εἶδες καὶ ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου ἐνώπιόν σου· σύρε αὐτοὺς ὡς πρόβατα διὰ σφαγὴν καὶ ἑτοίμασον αὐτοὺς διὰ τὴν ἡμέραν τῆς σφαγῆς.
Jer 12:4 Ἕως πότε θέλει πενθεῖ ἡ γῆ, καὶ ὁ χόρτος παντὸς ἀγροῦ θέλει ξηραίνεσθαι διὰ τὴν κακίαν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ Ἠφανίσθησαν τὰ κτήνη καὶ τὰ πτηνά, διότι εἶπον, δὲν θέλει ἰδεῖ τὰ ἔσχατα ἡμῶν.
Jer 12:5 Ἐὰν τρέξῃς μετὰ τῶν πεζῶν καὶ σὲ κάμωσι νὰ ἀτονήσῃς, τότε πῶς θέλεις ἀντιπαραταχθῇ πρὸς τοὺς ἵππους καὶ ἐὰν ἀπέκαμες ἐν τῇ γῇ τῆς εἰρήνης, ἐφ ἥν ἤλπιζες, τότε πῶς θέλεις κάμει εἰς τὸ φρύαγμα τοῦ Ἰορδάνου
Jer 12:6 Διότι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου καὶ αὐτοὶ ἐφέρθησαν ἀπίστως πρὸς σέ· ναί, αὐτοὶ ἐβόησαν ὄπισθέν σου μεγαλοφώνως· μὴ πιστεύσῃς αὐτούς, καὶ ἄν λαλήσωσι καλὰ πρὸς σέ.

Jer 12:7 Ἐγκατέλιπον τὸν οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην τῆς ψυχῆς μου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς.

Jer 12:8 Ἡ κληρονομία μου ἔγεινεν εἰς ἐμὲ ὡς λέων ἐν δρυμῷ· ἐξέπεμψε τὴν φωνὴν αὐτῆς ἐναντίον μου· διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν.

Jer 12:9 Ἡ κληρονομία μου εἶναι εἰς ἐμὲ ὄρνεον ἁρπακτικόν, τὰ ὄρνεα κύκλῳ εἶναι ἐναντίον αὐτῆς· ἔλθετε, συνάχθητε, πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, ἔλθετε νὰ καταφάγητε αὐτήν.

Jer 12:10 Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, κατεπάτησαν τὴν μερίδα μου, κατέστησαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου ἔρημον ἄβατον.

Jer 12:11 Παρέδωκαν αὐτὴν εἰς ἐρήμωσιν· ἐρημωθεῖσα πενθεῖ ἐνώπιόν μου· πᾶσα ἡ γῆ ἠρημώθη, διότι δὲν ὑπάρχει ὁ φροντίζων.

Jer 12:12 Ἐπὶ πάσας τὰς ὑψηλὰς θέσεις τῆς ἐρήμου ἦλθον οἱ λεηλάται· διότι ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου θέλει καταφάγει ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς· εἰς οὐδεμίαν σάρκα δὲν θέλει εἶσθαι εἰρήνη.

Jer 12:13 Ἔσπειραν σῖτον ἀλλὰ θέλουσι θερίσει ἀκάνθας· ἐκοπίασαν ἀλλὰ δὲν θέλουσιν ὠφεληθῇ· καὶ θέλετε αἰσχυνθῆ διὰ τὰ προϊόντα σας ἀπὸ τοῦ φλογεροῦ θυμοῦ τοῦ Κυρίου.

Jer 12:14 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος κατὰ πάντων τῶν κακῶν γειτόνων μου, οἵτινες ἐγγίζουσι τὴν κληρονομίαν τὴν ὁποίαν κληροδότησα εἰς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ· Ἰδού, θέλω ἀποσπάσει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ θέλω ἀποσπάσει τὸν οἶκον Ἰούδα ἐκ μέσου αὐτῶν.

Jer 12:15 Καὶ ἀφοῦ ἀποσπάσω αὐτούς, θέλω ἐπιστρέψει καὶ ἐλεήσει αὐτούς, καὶ θέλω ἐπαναφέρει ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Jer 12:16 Καὶ ἐὰν μάθωσι καλῶς τὰς ὁδοὺς τοῦ λαοῦ μου, νὰ ὀμνύωσιν εἰς τὸ ὄνομά μου, Ζῇ Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου νὰ ὀμνύῃ εἰς τὸν Βάαλ, τότε θέλουσιν οἰκοδομηθῆ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ μου.

Jer 12:17 Ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑπακούσωσι, θέλω ἀποσπάσει ὁλοτελῶς καὶ ἐξολοθρεύσει τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, λέγει Κύριος.

Jer 13:1 Οὕτως εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ· Ὕπαγε καὶ ἀπόκτησον εἰς σεαυτὸν ζώνην λινὴν καὶ περίβαλε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ὀσφύν σου καὶ εἰς ὕδωρ μὴ βάλῃς αὐτήν.

Jer 13:2 Ἀπέκτησα λοιπὸν τὴν ζώνην κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ περιέβαλον ἐπὶ τὴν ὀσφύν μου.

Jer 13:3 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμὲ ἐκ δευτέρου, λέγων,

Jer 13:4 Λάβε τὴν ζώνην τὴν ὁποίαν ἀπέκτησας, τὴν ἐπὶ τὴν ὀσφύν σου, καὶ σηκωθεὶς ὕπαγε εἰς τὸν Εὐφράτην καὶ κρύψον αὐτὴν ἐκεῖ ἐν τῇ ὀπῇ τοῦ βράχου.

Jer 13:5 Ὑπῆγα λοιπὸν καὶ ἔκρυψα αὐτὴν πλησίον τοῦ Εὐφράτου, καθὼς προσέταξεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος.

Jer 13:6 Καὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Σηκωθεὶς ὕπαγε εἰς τὸν Εὐφράτην καὶ λάβε ἐκεῖθεν τὴν ζώνην, τὴν ὁποίαν προσέταξα εἰς σὲ νὰ κρύψῃς ἐκεῖ.

Jer 13:7 Καὶ ὑπῆγα εἰς τὸν Εὐφράτην καὶ ἔσκαψα καὶ ἔλαβον τὴν ζώνην ἐκ τοῦ τόπου ὅπου ἔκρυψα αὐτήν· καὶ ἰδού, ἡ ζώνη ἦτο ἐφθαρμένη, δὲν ἦτο χρήσιμος εἰς οὐδέν.

Jer 13:8 Τότε ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,

Jer 13:9 Οὕτω λέγει Κύριος· κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον θέλω φθείρει τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ Ἰούδα καὶ τὴν μεγάλην ὑπερηφανίαν τῆς Ἱερουσαλήμ.

Jer 13:10 Ὁ κακὸς οὗτος λαός, οἵτινες ἀρνοῦνται τὸ νὰ ὑπακούωσιν εἰς τοὺς λόγους μου, καὶ περιπατοῦσιν ἐν ταῖς ὀρέξεσι τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ὑπάγουσιν ὀπίσω ἄλλων θεῶν, διὰ νὰ λατρεύωσιν αὐτοὺς καὶ νὰ προσκυνῶσιν αὐτούς, θέλει εἶσθαι ἐξάπαντος ὡς ἡ ζώνη αὕτη, ἥτις δὲν εἶναι χρήσιμος εἰς οὐδέν.

Jer 13:11 Διότι καθὼς ἡ ζώνη κολλᾶται εἰς τὴν ὀσφὺν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα εἰς ἐμαυτὸν πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ πάντα τὸν οἶκον Ἰούδα, λέγει Κύριος· διὰ νὰ ἦναι εἰς ἐμὲ λαὸς καὶ ὄνομα καὶ καύχημα καὶ δόξα· ἀλλὰ δὲν ὑπήκουσαν.

Jer 13:12 Διὰ τοῦτο θέλεις λαλήσει πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· πᾶς ἀσκὸς θέλει γεμισθῆ οἴνου· καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς σέ, Μήπως τωόντι δὲν γνωρίζομεν ὅτι πᾶς ἀσκὸς θέλει γεμισθῆ οἴνου

Jer 13:13 Τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, θέλω γεμίσει πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ταύτης καὶ τοὺς βασιλεῖς τοὺς καθημένους ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφήτας καὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ μεθυσμοῦ.

Jer 13:14 Καὶ θέλω συντρίψει αὐτοὺς μετ' ἀλλήλων, καὶ τοὺς πατέρας καὶ τοὺς υἱοὺς ὁμοῦ, λέγει Κύριος· δὲν θέλω σπλαγχνισθῆ οὐδὲ φεισθῆ οὐδὲ ἐλεήσει, ἀλλὰ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτούς.

Jer 13:15 Ἀκούσατε καὶ ἀκροάσθητε· μὴ ἐπαίρεσθε· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε.

Jer 13:16 Δότε δόξαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, πρὶν φέρῃ σκότος καὶ πρὶν οἱ πόδες σας προσκόψωσιν ἐπὶ τὰ σκοτεινὰ ὄρη, καὶ ἐνῷ προσμένετε φῶς, μετατρέψῃ αὐτὸ εἰς σκιὰν θανάτου καὶ καταστήσῃ αὐτὸ πυκνὸν σκότος.

Jer 13:17 Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀκούσητε τοῦτο, ἡ ψυχή μου θέλει κλαύσει κρυφίως διὰ τὴν ὑπερηφανίαν ὑμῶν, καὶ ὁ ὀφθαλμός μου θέλει κλαύσει πικρὰ καὶ καταρρεύσει δάκρυα, διότι τὸ ποίμνιον τοῦ Κυρίου φέρεται εἰς αἰχμαλωσίαν.

Jer 13:18 Εἴπατε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τὴν βασίλισσαν, Ταπεινώθητε, καθήσατε· διότι θέλει καταβιβασθῆ ἀπὸ τῶν κεφαλῶν ὑμῶν ὁ στέφανος τῆς δόξης ὑμῶν.

Jer 13:19 Αἱ πόλεις τοῦ νότου θέλουσι κλεισθῆ καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ ἀνοίγων· ὁ Ἰούδας ἅπας θέλει φερθῆ εἰς αἰχμαλωσίαν, ὁλοκλήρως θέλει φερθῆ αἰχμάλωτος.

Jer 13:20 Ὑψώσατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεωρήσατε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ· ποῦ εἶναι τὸ ποίμνιον τὸ δοθὲν εἰς σέ, τὰ ὡραῖά σου πρόβατα
Jer 13:21 Τί θέλεις εἰπεῖ, ὅταν σὲ ἐπισκεφθῇ διότι σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς νὰ ἄρχωσιν ἐπὶ σοῦ ὡς ἡγεμόνες· δὲν θέλουσι σὲ συλλάβει πόνοι, ὡς γυναῖκα τίκτουσαν
Jer 13:22 Καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Διὰ τί συνέβησαν εἰς ἐμὲ ταῦτα διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀνομίας σου ἐσηκώθησαν τὰ κράσπεδά σου καὶ ἐγυμνώθησαν αἱ πτέρναι σου.
Jer 13:23 Δύναται ὁ Αἰθίοψ νὰ ἀλλάξῃ τὸ δέρμα αὐτοῦ ἢ ἡ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς τότε δύνασθε καὶ σεῖς νὰ κάμητε καλόν, οἱ μαθόντες τὸ κακόν.
Jer 13:24 Διὰ τοῦτο θέλω σκορπίσει αὐτοὺς ὡς ἄχυρον φερόμενον ὑπὸ ἀνέμου τῆς ἐρήμου.
Jer 13:25 Οὗτος εἶναι παρ' ἐμοῦ ὁ κλῆρός σου, τὸ μερίδιον τὸ μεμετρημένον εἰς σέ, λέγει Κύριος· διότι μὲ ἐλησμόνησας καὶ ἤλπισας ἐπὶ τὸ ψεῦδος.
Jer 13:26 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ θέλω σηκώσει τὰ κράσπεδά σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλει φανῇ ἡ αἰσχύνη σου.
Jer 13:27 Εἶδον τὰς μοιχείας σου καὶ τοὺς χρεμετισμούς σου, τὴν αἰσχρότητα τῆς πορνείας σου, τὰ βδελύγματά σου ἐπὶ τοὺς λόφους, ἐπὶ τὰς πεδιάδας. Οὐαὶ εἰς σέ, Ἱερουσαλὴμ δὲν θέλεις καθαρισθῇ μετά, πότε ἔτι
Jer 14:1 Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν περὶ τῆς ἀνομβρίας.
Jer 14:2 Ὁ Ἰούδας πενθεῖ καὶ αἱ πύλαι αὐτοῦ εἶναι περίλυποι· κοίτονται κατὰ γῆς μελανειμονοῦσαι· καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλήμ.
Jer 14:3 Καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νέους αὐτῶν διὰ ὕδωρ· ἦλθον εἰς τὰ φρέατα, δὲν εὕρηκαν ὕδωρ· ἐπέστρεψαν μὲ τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά· ᾐσχύνθησαν καὶ ἐνετράπησαν καὶ ἐσκέπασαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
Jer 14:4 Ἐπειδὴ ἡ γῆ ἐσχίσθη, διότι δὲν ἦτο βροχὴ ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ γεωργοὶ ᾐσχύνθησαν, ἐσκέπασαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
Jer 14:5 Καὶ ἡ ἔλαφος ἔτι, γεννήσασα ἐν τῇ πεδιάδι, ἐγκατέλιπε τὸ τέκνον αὐτῆς, ἐπειδὴ χόρτος δὲν ἦτο.
Jer 14:6 Καὶ οἱ ἄγριοι ὄνοι ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, ἐρρόφουν τὸν ἀέρα ὡς θῶες· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐμαράνθησαν, ἐπειδὴ χόρτος δὲν ἦτο.
Jer 14:7 Κύριε, ἂν καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν καταμαρτυρῶσιν ἐναντίον ἡμῶν, κάμε ὅμως διὰ τὸ ὄνομά σου· διότι αἱ ἀποστασίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν· εἰς σὲ ἡμαρτήσαμεν.
Jer 14:8 Ἐλπὶς τοῦ Ἰσραήλ, σωτὴρ αὐτοῦ ἐν καιρῷ θλίψεως, διὰ τί ἤθελες εἶσθαι ὡς πάροικος ἐν τῇ γῇ καὶ ὡς ὁδοιπόρος ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα
Jer 14:9 Διὰ τί ἤθελες εἶσθαι ὡς ἄνθρωπος ἐκστατικός, ὡς ἰσχυρὸς μὴ δυνάμενος νὰ σώσῃ Ἀλλὰ σύ, Κύριε, ἐν μέσῳ ἡμῶν εἶσαι, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐκλήθη ἐφ' ἡμᾶς· μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς.
Jer 14:10 Οὕτω λέγει Κύριος πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον· Ἐπειδὴ ἠγάπησαν νὰ πλανῶνται καὶ δὲν ἐκράτησαν τοὺς πόδας αὐτῶν, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος δὲν ηὐδόκησεν εἰς αὐτούς· τώρα θέλει ἐνθυμηθῇ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ ἐπισκεφθῇ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
Jer 14:11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Μὴ προσεύχου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου διὰ καλόν.
Jer 14:12 Καὶ ἐὰν νηστεύσωσι, δὲν θέλω εἰσακούσει τῆς κραυγῆς αὐτῶν· καὶ ἐὰν προσφέρωσιν ὁλοκαυτώματα καὶ προσφοράν, δὲν θέλω εὐδοκήσει εἰς αὐτά· ἀλλὰ θέλω καταναλώσει αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ.
Jer 14:13 Καὶ εἶπα, Ὦ, Κύριε Θεέ, ἰδού, οἱ προφῆται λέγουσι πρὸς αὐτούς, δὲν θέλετε ἰδεῖ μάχαιραν οὐδὲ θέλει εἶσθαι πεῖνα εἰς ἐσᾶς, ἀλλὰ θέλω σᾶς δώσει εἰρήνην ἀσφαλῆ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
Jer 14:14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ψευδῆ προφητεύουσιν οἱ προφῆται ἐν τῷ ὀνόματί μου· ἐγὼ δὲν ἀπέστειλα αὐτοὺς οὐδὲ προσέταξα εἰς αὐτοὺς οὐδὲ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· αὐτοὶ προφητεύουσιν εἰς ἐσᾶς ὅρασιν ψευδῆ καὶ μαντείαν καὶ ματαιότητα καὶ τὴν δολιότητα τῆς καρδίας αὐτῶν.
Jer 14:15 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἀπέστειλα, αὐτοὺς ἀλλ' αὐτοὶ λέγουσι, Μάχαιρα καὶ πεῖνα δὲν θέλει εἶσθαι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν πείνῃ θέλουσι συντελεσθῇ οἱ προφῆται ἐκεῖνοι.
Jer 14:16 Ὁ δὲ λαός, εἰς τοὺς ὁποίους αὐτοὶ προφητεύουσι, θέλουσιν εἶσθαι ἐρριμμένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ πείνης καὶ μαχαίρας· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ θάπτων αὐτούς, τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν· καὶ θέλω ἐκχέει ἐπ' αὐτοὺς τὴν κακίαν αὐτῶν.
Jer 14:17 Διὰ τοῦτο θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον· Ἄς χύσωσιν οἱ ὀφθαλμοί μου δάκρυα, νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ἄς μὴ παύσωσι· διότι ἡ παρθένος, ἡ θυγάτηρ τοῦ λαοῦ μου, συνετρίφθη σύντριμμα μέγα, πληγὴν ὀδυνηρὰν σφόδρα.
Jer 14:18 Ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὴν πεδιάδα, τότε ἰδού, οἱ πεφονευμένοι ἐν μαχαίρᾳ· καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, τότε ἰδού, οἱ νενεκρωμένοι ὑπὸ τῆς πείνης, ὁ δὲ προφήτης ἔτι καὶ ὁ ἱερεὺς ἐμπορεύονται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δὲν αἰσθάνονται.
Jer 14:19 Ἀπέρριψας παντάπασι τὸν Ἰούδαν ἀπεστράφη τὴν Σιὼν ἡ ψυχή σου Διὰ τί ἐπάταξας ἡμᾶς, καὶ δὲν ὑπάρχει θεραπεία εἰς ἡμᾶς ἐπροσμένομεν εἰρήνην, ἀλλ' οὐδὲν ἀγαθόν· καὶ τὸν καιρὸν τῆς θεραπείας, καὶ ἰδού, ταραχή.
Jer 14:20 Γνωρίζομεν, Κύριε, τὴν ἀσέβειαν ἡμῶν, τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμαρτήσαμεν εἰς σέ.
Jer 14:21 Μὴ ἀποστραφῇς ἡμᾶς, διὰ τὸ ὄνομά σου· μὴ ἀτιμάσῃς τὸν θρόνον τῆς δόξης σου· ἐνθυμήθητι, μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς ἡμᾶς.
Jer 14:22 Ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ματαιοτήτων τῶν ἐθνῶν διδοὺς βροχὴν ἢ οἱ οὐρανοὶ δίδουσιν ὑετούς δὲν εἶσαι σὺ αὐτὸς ὁ δοτήρ, Κύριε Θεὲ ἡμῶν διὰ τοῦτο θέλομεν σὲ προσμένει· διότι σὺ ἔκαμες πάντα ταῦτα.

Jer 15:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Καὶ ἂν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Σαμουὴλ ἵσταντο ἐνώπιόν μου, ἡ ψυχή μου δὲν ἤθελεν εἶσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου· ἀποδίωξον αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν μου καὶ ἂς ἐξέλθωσι.
Jer 15:2 Καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς σέ, Ποῦ θέλομεν ἐξέλθει τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος· Ὅσοι εἶναι διὰ τὸν θάνατον, εἰς θάνατον· καὶ ὅσοι διὰ τὴν μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· καὶ ὅσοι διὰ τὴν πεῖναν, εἰς πεῖναν· καὶ ὅσοι διὰ τὴν αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν.
Jer 15:3 Καὶ θέλω ἐπιφέρει ἐπ' αὐτοὺς τέσσαρα εἴδη, λέγει Κύριος· τὴν μάχαιραν διὰ σφαγήν, καὶ τοὺς κύνας διὰ σπαραγμόν, καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς, διὰ νὰ καταφάγωσι καὶ νὰ ἀφανίσωσι.
Jer 15:4 Καὶ θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς διασπορὰν ἐν πᾶσι τοῖς βασιλείοις τῆς γῆς· ἐξ αἰτίας τοῦ Μανασσῆ, υἱοῦ Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, δί ὅσα ἔπραξεν ἐν Ἰερουσαλήμ.
Jer 15:5 Διότι τίς θέλει σὲ οἰκτείρει, Ἰερουσαλὴμ ἢ τίς θέλει σὲ συλλυπηθῇ ἢ τίς θέλει στραφῇ διὰ νὰ ἐρωτήσῃ, Πῶς ἔχεις
Jer 15:6 Σὺ μὲ ἐγκατέλιπες, λέγει Κύριος, ὑπῆγες εἰς τὰ ὀπίσω· διὰ τοῦτο θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ θέλω σὲ ἀφανίσει· ἀπέκαμον ἐλεῶν.
Jer 15:7 Καὶ θέλω ἐκλικμήσει αὐτοὺς μὲ τὸ λικμητήριον ἐν ταῖς πύλαις τῆς γῆς· θέλω ἀτεκνώσει αὐτούς, θέλω ἀφανίσει τὸν λαόν μου, διότι δὲν ἐπιστρέφουσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν.
Jer 15:8 Αἱ χῆραι αὐτῶν ἐπληθύνθησαν ἐνώπιόν μου ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· ἔφερα ἐπ' αὐτούς, ἐπὶ τὰς μητέρας τῶν νέων, λεηλάτην ἐν μεσημβρίᾳ· ἐπέφερα ἐπ' αὐτὰς ἐξαίφνης ταραχὰς καὶ τρόμους.
Jer 15:9 Ἐκείνη, ἥτις ἐγέννησεν ἑπτά, ἀπέκαμε, παρέδωκε τὸ πνεῦμα· ὁ ἥλιος αὐτῆς ἔδυσεν, ἐνῷ, ἦτο ἔτι ἡμέρα· κατη σχύνθη καὶ ἐταράχθη· τὸ δὲ ὑπόλοιπον αὐτῶν θέλω παραδώσει εἰς τὴν μάχαιραν ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, λέγει Κύριος.
Jer 15:10 Οὐαὶ εἰς ἐμέ, μῆτέρ μου, διότι ἐγέννησας ἐμὲ ἄνδρα ἔριδος καὶ ἄνδρα φιλονεικίας μεθ' ὅλης τῆς γῆς. Οὔτε ἐτόκισα οὔτε μὲ ἐτόκισαν· καὶ ὅμως πᾶς τις ἐξ αὐτῶν μὲ καταρᾶται.
Jer 15:11 Ὁ Κύριος λέγει, Βεβαίως τὸ ὑπόλοιπόν σου θέλει εἶσθαι καλόν· βεβαίως θέλω μεσιτεύσει ὑπὲρ σοῦ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἐν καιρῷ συμφορᾶς καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως.
Jer 15:12 Ὁ σίδηρος θέλει συντρίψει τὸν σίδηρον τοῦ βορρᾶ καὶ τὸν χαλκόν
Jer 15:13 Τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ τοὺς θησαυρούς σου θέλω παραδώσει εἰς λεηλασίαν ἄνευ ἀνταλλάγματος, καὶ τοῦτο διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας σου καὶ κατὰ πάντα τὰ ὅριά σου.
Jer 15:14 Καὶ θέλω σὲ περάσει μετὰ τῶν ἐχθρῶν σου εἰς τόπον τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζεις· διότι πῦρ ἐξήφθη ἐν τῷ θυμῷ μου, τὸ ὁποῖον θέλει ἐκκαυθῇ καθ' ὑμῶν.
Jer 15:15 Σύ, Κύριε, γνωρίζεις· ἐνθυμήθητί με καὶ ἐπίσκεψαί με καὶ ἐκδίκησόν με ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με· μὴ μὲ ἁρπάσῃς ἐν τῇ μακροθυμίᾳ σου· γνώρισον ὅτι διὰ σὲ ὑπέφερα ὀνειδισμόν.
Jer 15:16 Καθὼς εὑρέθησαν οἱ λόγοι σου, κατέφαγον αὐτούς· καὶ ὁ λόγος σου ἦτο ἐν ἐμοὶ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις τῆς καρδίας μου· διότι τὸ ὄνομά σου ἐκλήθη ἐπ' ἐμέ, Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων.
Jer 15:17 Δὲν ἐκάθησα ἐν συνεδρίῳ χλευαστῶν καὶ συνευφράνθην· ἐκάθησα μόνος ἐξ αἰτίας τῆς χειρός σου· διότι σὺ μὲ ἐνέπλησας ἀδημονίας.
Jer 15:18 Διὰ τί ὁ πόνος μου εἶναι παντοτεινὸς καὶ ἡ πληγή μου ἀνίατος, μὴ θέλουσα νὰ ἰατρευθῇ θέλεις εἶσθαι διόλου εἰς ἐμὲ ὡς ψεύστης καὶ ὡς ὕδατα ἀπατηλά
Jer 15:19 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, τότε θέλω σὲ ἀποκαταστήσει πάλιν, καὶ θέλεις ἵστασθαι ἐνώπιόν μου· καὶ ἐὰν ἀποχωρίσῃς τὸ τίμιον ἀπὸ τοῦ ἀχρείου, θέλεις εἶσθαι ὡς τὸ στόμα μου· αὐτοὶ ἂς ἐπιστρέψωσι πρὸς σέ, ἀλλὰ σὺ μὴ ἐπιστρέψῃς πρὸς αὐτούς.
Jer 15:20 Καὶ θέλω σὲ κάμει πρὸς τοῦτον τὸν λαὸν ὀχυρὸν χαλκοῦν τεῖχος· καὶ θέλουσι σὲ πολεμήσει, ἀλλὰ δὲν θέλουσιν ὑπερισχύσει ἐναντίον σου, διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ διὰ νὰ σὲ σώζω καὶ νὰ σὲ ἐλευθερόνω, λέγει Κύριος.
Jer 15:21 Καὶ θέλω σὲ ἐλευθερώσει ἐκ τῆς χειρὸς τῶν πονηρῶν καὶ θέλω σὲ λυτρώσει ἐκ τῆς χειρὸς τῶν καταδυναστευόντων.
Jer 16:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Jer 16:2 Μὴ λάβῃς εἰς σεαυτὸν γυναῖκα μηδὲ νὰ γείνωσιν εἰς σὲ υἱοὶ μηδὲ θυγατέρες ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
Jer 16:3 Διότι οὕτω λέγει Κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν, αἵτινες ἐγέννησαν αὐτούς, καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν, οἵτινες ἐτεκνοποίησαν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ·
Jer 16:4 θέλουσιν ἀποθάνει μὲ ὀδυνηρὸν θάνατον· δὲν θέλουσι κλαυθῇ οὐδὲ θέλουσι ταφῇ· θέλουσιν εἶσθαι διὰ κοπρίαν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ θέλουσιν ἀφανισθῇ ὑπὸ μαχαίρας καὶ ὑπὸ πείνης, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι τροφὴ εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς.
Jer 16:5 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Μὴ εἰσέλθῃς εἰς οἶκον πένθους καὶ μὴ ὑπάγῃς νὰ πενθήσῃς μηδὲ νὰ συγκλαύσῃς αὐτούς· διότι ἀφήρεσα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος, τὸ ἔλεος καὶ τοὺς οἰκτιρμούς.
Jer 16:6 Καὶ θέλουσιν ἀποθάνει μεγάλοι καὶ μικροὶ ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· δὲν θέλουσι ταφῇ οὐδὲ θέλουσι κλαύσει αὐτοὺς οὐδὲ θέλουσι κάμει ἐντομὰς εἰς τὰ σώματα αὐτῶν οὐδὲ θέλουσι ξυρισθῇ δί αὐτούς·
Jer 16:7 οὐδὲ θέλουσι διαμοιράσει ἄρτον εἰς τὸ πένθος πρὸς παρηγορίαν αὐτῶν διὰ τὸν τεθνεῶτα, οὐδὲ θέλουσι ποτίσει αὐτοὺς τὸ ποτήριον τῆς παρηγορίας διὰ τὸν πατέρα αὐτῶν ἢ διὰ τὴν μητέρα αὐτῶν.
Jer 16:8 Καὶ δὲν θέλεις εἰσέλθει εἰς οἶκον συμποσίου, διὰ νὰ συγκαθήσῃς μετ' αὐτῶν διὰ νὰ φάγῃς καὶ νὰ πίῃς.

Jer 16:9 Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ Ἰδού, ἐγὼ θέλω παύσει ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, τὴν φωνὴν τῆς χαρᾶς καὶ τὴν φωνὴν τῆς εὐφροσύνης, τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου καὶ τὴν φωνὴν τῆς νύμφης.
Jer 16:10 Καὶ ὅταν ἀναγγείλῃς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον πάντας τούτους τοὺς λόγους, καὶ εἴπωσι πρὸς σέ, Διὰ τί ὁ Κύριος ἐπρόφερεν ἅπαν τοῦτο τὸ μέγα κακὸν ἐναντίον ἡμῶν καὶ τίς ἡ ἀνομία ἡμῶν καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἡμαρτήσαμεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
Jer 16:11 Τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Ἐπειδὴ μὲ ἐγκατέλιπον οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύριος, καὶ ὑπῆγαν ὀπίσω ἄλλων θεῶν καὶ ἐλάτρευσαν αὐτοὺς καὶ προσεκύνησαν αὐτοὺς καὶ ἐγκατέλιπον ἐμὲ καὶ τὸν νόμον μου δὲν ἐφύλαξαν·
Jer 16:12 καὶ ἐπειδὴ σεῖς ἐπράξατε χειρότερα παρὰ τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ ἰδού, περιπατεῖτε ἕκαστος ὀπίσω τῆς ὀρέξεως τῆς πονηρᾶς αὐτοῦ καρδίας, ὥστε νὰ μὴ ὑπακούητε εἰς ἐμέ·
Jer 16:13 διὰ τοῦτο θέλω ἀπορρίψει ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης, εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνωρίσατε, ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν· καὶ ἐκεῖ θέλετε λατρεύσει ἄλλους θεοὺς ἡμέραν καὶ νύκτα· διότι δὲν θέλω κάμει ἔλεος πρὸς ὑμᾶς.
Jer 16:14 Διὰ τοῦτο ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ δὲν θέλουσιν εἰπεῖ πλέον, Ζῇ Κύριος, ὅστις ἀνήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
Jer 16:15 ἀλλά, Ζῇ Κύριος, ὅστις ἀνήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ καὶ ἐκ πάντων τῶν τόπων ὅπου εἶχε διώξει αὐτούς· καὶ θέλω ἐπαναφέρει αὐτοὺς πάλιν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν.
Jer 16:16 Ἰδού, θέλω ἀποστείλει πολλοὺς ἁλιεῖς, λέγει Κύριος, καὶ θέλουσιν ἁλιεύσει αὐτούς· καὶ μετὰ ταῦτα θέλω ἀποστείλει πολλοὺς κυνηγοὺς καὶ θέλουσι θηρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς ὄρους καὶ ἀπὸ παντὸς λόφου καὶ ἀπὸ τῶν σχισμῶν τῶν βράχων.
Jer 16:17 Διότι οἱ ὀφθαλμοί μου εἶναι ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· δὲν εἶναι κεκρυμμέναι ἀπὸ τοῦ προσώπου μου οὐδὲ ἡ ἀνομία αὐτῶν εἶναι κεκρυμμένη ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου.
Jer 16:18 Καὶ πρῶτον θέλω ἀνταποδώσει διπλὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν· διότι ἐμίαναν τὴν γῆν μου μὲ τὰ πτώματα τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ ἐνέπλησαν τὴν κληρονομίαν μου ἀπὸ τῶν μιασμάτων αὐτῶν.
Jer 16:19 Κύριε, δύναμίς μου καὶ φρούριόν μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλθεῖ πρὸς σὲ ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ θέλουσιν εἰπεῖ, Βεβαίως οἱ πατέρες ἡμῶν ἐκληρονόμησαν ψεῦδος, ματαιότητα καὶ τὰ ἀνωφελῆ.
Jer 16:20 Θέλει κάμει ἄνθρωπος εἰς ἑαυτὸν θεοὺς τοὺς μὴ ὄντας θεούς
Jer 16:21 Διὰ τοῦτο, ἰδού, θέλω κάμει αὐτοὺς ταύτην τὴν φορὰν νὰ γνωρίσωσι, θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ γνωρίσωσι τὴν χεῖρά μου καὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι τὸ ὄνομά μου εἶναι ὁ Κύριος.
Jer 17:1 Ἡ ἁμαρτία τοῦ Ἰούδα εἶναι γεγραμμένη μὲ γραφίδα σιδηράν, μὲ ὄνυχα ἀδαμάντινον, ἐνεχαράχθη ἐπὶ τῆς πλακὸς τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν·
Jer 17:2 ὥστε οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐνθυμοῦνται τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν, μετὰ τῶν πρασίνων δένδρων ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς λόφους.
Jer 17:3 Ὦ ὄρος μου ἐν τῇ πεδιάδι, θέλω δώσει τὴν περιουσίαν σου καὶ πάντας τοὺς θησαυρούς σου εἰς διαρπαγὴν καὶ τοὺς ὑψηλούς σου τόπους κατὰ πάντα τὰ ὅριά σου, διὰ τὴν ἁμαρτίαν.
Jer 17:4 Καὶ σύ, μάλιστα αὐτὴ σύ, θέλεις ἐκβληθῇ ἀπὸ τῆς κληρονομίας σου, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς σέ, καὶ θέλω σὲ καταδουλώσει εἰς τοὺς ἐχθρούς σου, ἐν γῇ τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώρισας· διότι πῦρ ἐξήψατε ἐν τῷ θυμῷ μου, τὸ ὁποῖον θέλει καίεσθαι εἰς τὸν αἰῶνα.
Jer 17:5 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐλπίζει ἐπὶ ἄνθρωπον καὶ κάμνει σάρκα βραχίονα αὐτοῦ καὶ τοῦ ὁποίου ἡ καρδία ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοῦ Κυρίου.
Jer 17:6 Διότι θέλει εἶσθαι ὡς ἡ ἀγριομυρίκη ἐν ἐρήμῳ, καὶ δὲν θέλει ἰδεῖ ὅταν ἔλθῃ τὸ ἀγαθόν· ἀλλὰ θέλει κατοικεῖ τόπους ξηροὺς ἐν ἐρήμῳ, γῆν ἁλμυρὰν καὶ ἀκατοίκητον.
Jer 17:7 Εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ Κύριον καὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶναι ἡ ἐλπίς.
Jer 17:8 Διότι θέλει εἶσθαι ὡς δένδρον πεφυτευμένον πλησίον τῶν ὑδάτων, τὸ ὁποῖον ἐξαπλόνει τὰς ῥίζας αὐτοῦ πλησίον τοῦ ποταμοῦ, καὶ δὲν θέλει ἰδεῖ ὅταν ἔρχηται τὸ καῦμα ἀλλὰ τὸ φύλλον αὐτοῦ θέλει θάλλει· καὶ δὲν θέλει μεριμνήσει ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀνομβρίας οὐδὲ θέλει παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ κάμνῃ καρπόν.
Jer 17:9 Ἡ καρδία εἶναι ἀπατηλὴ ὑπὲρ πάντα καὶ σφόδρα διεφθαρμένη· τίς δύναται νὰ γνωρίσῃ αὐτήν
Jer 17:10 Ἐγὼ ὁ Κύριος ἐξετάζω τὴν καρδίαν, δοκιμάζω τοὺς νεφρούς, διὰ νὰ δώσω εἰς ἕκαστον κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, κατὰ τὸν καρπὸν τῶν ἔργων αὐτοῦ.
Jer 17:11 Καθὼς ἡ πέρδιξ ἡ ἐπωάζουσα καὶ μὴ νεοσσεύουσα, οὕτως ὁ ἀποκτῶν πλούτη ἀδίκως θέλει ἀφήσει αὐτὰ εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἄφρων.
Jer 17:12 Θρόνος δόξης ὑψωμένος ἐξ ἀρχῆς εἶναι ὁ τόπος τοῦ ἁγιαστηρίου ἡμῶν.
Jer 17:13 Κύριε, ἡ ἐλπὶς τοῦ Ἰσραήλ, πάντες οἱ ἐγκαταλείποντές σε θέλουσι καταισχυνθῇ καὶ οἱ ἀποστάται ἐμοῦ θέλουσι γραφθῇ ἐν τῇ γῇ· διότι ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον, τὴν πηγὴν τῶν ζώντων ὑδάτων.
Jer 17:14 Ἴασαί με, Κύριε, καὶ θέλω ἰαθῆ· σῶσόν με καὶ θέλω σωθῆ· διότι σὺ εἶσαι τὸ καύχημά μου·
Jer 17:15 Ἰδού, οὗτοι λέγουσι πρὸς ἐμέ, Ποῦ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἂς ἔλθῃ τώρα.
Jer 17:16 Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἀπεσύρθην ἀπὸ τοῦ νὰ σὲ ἀκολουθῶ ὡς ποιμήν, οὐδὲ ἐπεθύμησα τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεως· σὺ ἐξεύρεις τοῦτο· τὰ ἐξελθόντα ἐκ τῶν χειλέων μου ἦσαν ἐνώπιόν σου.
Jer 17:17 Μὴ γείνῃς εἰς ἐμὲ τρόμος· σὺ εἶσαι ἡ ἐλπίς μου ἐν ἡμέρᾳ συμφορᾶς·

Jer 17:18 Ἄς καταισχυνθῶσιν οἱ καταδιώκοντές με, ἐγὼ δὲ ἄς μὴ καταισχυνθῶ· ἄς τρομάξωσιν ἐκεῖνοι ἀλλ' ἄς μὴ τρομάξω ἐγώ· φέρε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν συμφορᾶς καὶ σύντριψον αὐτοὺς διπλοῦν σύντριμμα.
Jer 17:19 Οὕτως εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ· Ὕπαγε καὶ στῆθι ἐν τῇ πύλῃ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ σου, δι' ἧς εἰσέρχονται οἱ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ δι' ἧς ἐξέρχονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις τῆς Ἱερουσαλήμ·
Jer 17:20 καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, βασιλεῖς Ἰούδα καί, πᾶς ὁ Ἰούδας καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ, οἱ εἰσερχόμενοι διὰ τῶν πυλῶν τούτων·
Jer 17:21 οὕτω λέγει Κύριος· Προσέχετε εἰς ἑαυτούς, καὶ μὴ βαστάζετε φορτίον τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου μηδὲ ἐμβιβάζετε διὰ τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλήμ·
Jer 17:22 μηδὲ ἐκφέρετε φορτίον ἐκ τῶν οἰκιῶν σας τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου καὶ μὴ κάμνετε μηδεμίαν ἐργασίαν· ἀλλὰ ἁγιάζετε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, καθὼς προσέταξα εἰς τοὺς πατέρας ὑμῶν·
Jer 17:23 δὲν ὑπήκουσαν ὅμως οὐδὲ ἔκλιναν τὸ ὠτίον αὐτῶν, ἀλλ' ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν διὰ νὰ μὴ ἀκούσωσι καὶ διὰ νὰ μὴ δεχθῶσι νουθεσίαν.
Jer 17:24 Ἀλλ' ἐὰν ὑπακούσητε εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος, ὥστε νὰ μὴ ἐμβιβάζητε φορτίον διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, ἀλλὰ νὰ ἁγιάζητε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου μὴ κάμνοντες ἐν αὐτῇ μηδεμίαν ἐργασίαν·
Jer 17:25 τότε θέλουσιν εἰσέλθει διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Δαβίδ, ἐποχούμενοι ἐπὶ ἁμάξας καὶ ἵππους, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἡ πόλις αὕτη θέλει κατοικεῖσθαι εἰς τὸν αἰῶνα.
Jer 17:26 Καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐκ τῶν πόλεων Ἰούδα καὶ ἐκ τῶν πέριξ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκ τῆς γῆς Βενιαμὶν καὶ ἐκ τῆς πεδινῆς καὶ ἐκ τῶν ὀρέων καὶ ἐκ τοῦ νότου, φέροντες ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας καὶ προσφορᾶς ἐξ ἀλφίτων καὶ λίβανον, φέροντες ἔτι καὶ προσφορὰς εὐχαριστηρίους εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
Jer 17:27 Ἀλλ' ἐὰν δὲν μοῦ ὑπακούσητε, ὥστε νὰ ἁγιάζητε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου καὶ νὰ μὴ βαστάζητε φορτίον καὶ ἐμβιβάζητε εἰς τὰς πύλας τῆς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, τότε θέλω ἀνάψει πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς καὶ θέλει καταφάγει τὰ παλάτια τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ δὲν θέλει σβεσθῇ.
Jer 18:1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων,
Jer 18:2 Σηκώθητι καὶ κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἐκεῖ θέλω σὲ κάμει νὰ ἀκούσῃς τοὺς λόγους μου.
Jer 18:3 Τότε κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἰδού, εἰργάζετο ἔργον ἐπὶ τοὺς τροχούς.
Jer 18:4 Καὶ ἐχαλάσθη τὸ ἀγγεῖον, τὸ ὁποῖον ἔκαμνεν ἐκ πηλοῦ, ἐν τῇ χειρὶ τοῦ κεραμέως, καὶ πάλιν ἔκαμεν αὐτὸ ἄλλο ἀγγεῖον, καθὼς ἤρεσεν εἰς τὸν κεραμέα νὰ κάμῃ.
Jer 18:5 Τότε ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Jer 18:6 Οἶκος Ἰσραήλ, δὲν δύναμαι νὰ κάμω εἰς ἐσᾶς, καθὼς οὗτος ὁ κεραμεύς λέγει Κύριος. Ἰδού, ὡς ὁ πηλὸς ἐν τῇ χειρὶ τοῦ κεραμέως, οὕτω σεῖς, οἶκος Ἰσραήλ, εἶσθε ἐν τῇ χειρὶ μου.
Jer 18:7 Ἐν τῇ στιγμῇ, καθ' ἣν ἤθελον λαλήσει κατὰ ἔθνους ἢ κατὰ βασιλείας, διὰ νὰ ἐκριζώσω καὶ νὰ κατασκάψω καὶ νὰ καταστρέψω,
Jer 18:8 ἐὰν τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐλάλησα, ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, θέλω μετανοήσει περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐβουλεύθην νὰ κάμω εἰς αὐτὸ.
Jer 18:9 Καὶ ἐν τῇ στιγμῇ, καθ' ἣν ἤθελον λαλήσει περὶ ἔθνους ἢ περὶ βασιλείας, νὰ οἰκοδομήσω καὶ νὰ φυτεύσω,
Jer 18:10 ἐὰν κάμῃ κακὸν ἐνώπιόν μου, ὥστε νὰ μὴ ὑπακούῃ τῆς φωνῆς μου, τότε θέλω μετανοήσει περὶ τοῦ καλοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον εἶπα ὅτι θέλω ἀγαθοποιήσει αὐτὸ.
Jer 18:11 Καὶ τώρα εἰπὲ πρὸς τοὺς ἄνδρας Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐγὼ ἑτοιμάζω κακὸν καθ' ὑμῶν καὶ βουλεύομαι βουλὴν καθ' ὑμῶν· ἐπιστρέψατε λοιπὸν ἕκαστος ἀπὸ τῆς πονηρᾶς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ὑμῶν.
Jer 18:12 Οἱ δὲ εἶπον, Εἰς μάτην· διότι ὀπίσω τῶν διαβουλίων ἡμῶν θέλομεν περιπατεῖ καὶ ἕκαστος τὰς ὀρέξεις τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς θέλομεν πράττει.
Jer 18:13 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἐρωτήσατε τώρα μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, τίς ἤκουσε τοιαῦτα ἡ παρθένος τοῦ Ἰσραὴλ ἔκαμε φρικτὰ σφόδρα.
Jer 18:14 Θέλει τις ἀφήσει τὸν χιονώδη Λίβανον διὰ τὸν βράχον τῆς πεδιάδος ἢ θέλουσιν ἐγκαταλίπει τὰ δροσερὰ ἐκρέοντα ὕδατα διὰ τὰ μακρόθεν ἐρχόμενα
Jer 18:15 Ἀλλ' ὁ λαὸς μου ἐλησμόνησεν ἐμέ, ἐθυμίασεν εἰς τὴν ματαιότητα καὶ προσέκοψαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ταῖς αἰωνίοις τρίβοις, διὰ νὰ περιπατῶσιν ἐν τρίβοις ὁδοῦ μὴ ἐξωμαλισμένης·
Jer 18:16 διὰ νὰ καταστήσωσι τὴν γῆν αὐτῶν ἐρήμωσιν καὶ χλευασμὸν αἰώνιον· πᾶς ὁ διαβαίνων δι' αὐτῆς θέλει μένει ἔκθαμβος καὶ σείει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
Jer 18:17 Θέλω διασκορπίσει αὐτοὺς ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ ὡς καυστικὸς ἄνεμος· θέλω δείξει εἰς αὐτοὺς νῶτα καὶ οὐχὶ πρόσωπον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συμφορᾶς αὐτῶν.
Jer 18:18 Τότε εἶπον, Ἔλθετε καὶ ἄς συμβουλευθῶμεν βουλὰς κατὰ τοῦ Ἱερεμίου· διότι νόμος δὲν θέλει χαθῇ ἀπὸ ἱερέως οὐδὲ βουλὴ ἀπὸ σοφοῦ οὐδὲ λόγος ἀπὸ προφήτου· ἔλθετε καὶ ἄς πατάξωμεν αὐτὸν μὲ τὴν γλῶσσαν καὶ ἄς μὴ προσέξωμεν εἰς μηδένα τῶν λόγων αὐτοῦ.
Jer 18:19 Πρόσεξον εἰς ἐμέ, Κύριε, καὶ ἄκουσον τὴν φωνὴν τῶν διαφιλονεικούντων μὲ ἐμέ.
Jer 18:20 Θέλει ἀνταποδοθῇ κακὸν ἀντὶ καλοῦ διότι ἔσκαψαν λάκκον διὰ τὴν ψυχὴν μου. Ἐνθυμήθητι ὅτι ἐστάθην ἐνώπιόν σου διὰ νὰ λαλήσω ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθά, διὰ νὰ ἀποστρέψω τὸν θυμὸν σου ἀπ' αὐτῶν.

Jer 18:21 Διὰ τοῦτο παράδος τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς τὴν πεῖναν καὶ δὸς αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας, καὶ ἄς γείνωσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι· καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ἄς θανατωθῶσιν· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἄς πέσωσι διὰ μαχαίρας ἐν τῇ μάχῃ.

Jer 18:22 Ἄς ἀκουσθῇ κραυγὴ ἐκ τῶν οἰκιῶν αὐτῶν, ὅταν φέρῃς ἐξαίφνης ἐπ' αὐτοὺς λεηλάτας· διότι ἔσκαψαν λάκκον διὰ νὰ μὲ πιάσωσι καὶ ἔκρυψαν παγίδας διὰ τοὺς πόδας μου.

Jer 18:23 Σὺ δέ, Κύριε, γνωρίζεις πᾶσαν τὴν κατ' ἐμοῦ βουλὴν αὐτῶν εἰς τὸ νὰ μὲ θανατώσωσι· μὴ συγχωρήσῃς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν μὴ ἐξαλείψῃς ἀπ' ἔμπροσθέν σου· ἀλλὰ ἄς καταστραφῶσιν ἐνώπιόν σου· ἐνέργησον κατ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θυμοῦ σου.

Jer 19:1 Οὕτω λέγει Κύριος· Ὕπαγε καὶ ἀπόκτησον λάγηνον πηλίνην κεραμέως, καὶ φέρε τινὰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἱερέων·

Jer 19:2 καὶ ἔξελθε εἰς τὴν φάραγγα τοῦ υἱοῦ Ἐννόμ, τὴν πλησίον τῆς εἰσόδου τῆς ἀνατολικῆς πύλης, καὶ διακήρυξον ἐκεῖ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους θέλω λαλήσει πρὸς σέ.

Jer 19:3 Καὶ εἰπέ, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, βασιλεῖς Ἰούδα καὶ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰδού, θέλω φέρει ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακά, τὰ ὁποῖα παντὸς ἀκούοντος θέλουσιν ἠχήσει τὰ ὦτα αὐτοῦ.

Jer 19:4 Διότι ἐγκατέλιπον ἐμὲ καὶ ἐβεβήλωσαν τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ εἰς ἄλλους θεούς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισαν, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐγέμισαν τὸν τόπον τοῦτον ἀπὸ αἵματος ἀθώων.

Jer 19:5 Καὶ ᾠκοδόμησαν τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τοῦ Βάαλ, διὰ νὰ καίωσι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρί, ὁλοκαυτώματα πρὸς τὸν Βάαλ· τὸ ὁποῖον δὲν προσέταξα οὐδὲ ἐλάλησα οὐδὲ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν μου.

Jer 19:6 Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ ὁ τόπος οὗτος δὲν θέλει καλεῖσθαι πλέον Τοφὲθ οὐδὲ Φάραγξ τοῦ υἱοῦ Ἐννόμ, ἀλλ' Ἡ φάραγξ τῆς σφαγῆς.

Jer 19:7 Καὶ θέλω ματαιώσει τὴν βουλὴν τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· καὶ θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ πέσωσι διὰ μαχαίρας ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ διὰ τῶν χειρῶν τῶν ζητούντων τὴν ζωὴν αὐτῶν· τὰ δὲ πτώματα αὐτῶν θέλω δώσει βρῶσιν εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς.

Jer 19:8 Καὶ θέλω καταστήσει τὴν πόλιν ταύτην ἐρήμωσιν καὶ συριγμόν· πᾶς ὁ διαβαίνων δι' αὐτῆς θέλει μένει ἔκθαμβος καὶ θέλει συρίξει διὰ πάσας τὰς πληγὰς αὐτῆς.

Jer 19:9 καὶ θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ φάγωσι τὴν σάρκα τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τὴν σάρκα τῶν θυγατέρων αὐτῶν, καὶ θέλουσι φάγει ἕκαστος τὴν σάρκα τοῦ φίλου αὐτοῦ ἐν τῇ πολιορκίᾳ καὶ στενοχωρίᾳ, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν καὶ οἱ ζητοῦντες τὴν ζωὴν αὐτῶν θέλουσι στενοχωρήσει αὐτούς.

Jer 19:10 Τότε θέλεις συντρίψει τὴν λάγηνον ἔμπροσθεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐξελθόντων μετὰ σοῦ·

Jer 19:11 καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Οὕτω θέλω συντρίψει τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβει τις τὸ ἀγγεῖον τοῦ κεραμέως, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ διορθωθῇ πλέον· καὶ θέλουσι θάπτει αὐτοὺς ἐν Τοφέθ, ἑωσοῦ νὰ μὴ ὑπάρχῃ τόπος εἰς ταφήν.

Jer 19:12 Οὕτω θέλω κάμει εἰς τὸν τόπον τοῦτον, λέγει Κύριος, καὶ εἰς τοὺς κατοίκους αὐτοῦ, καὶ θέλω κάμει τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν Τοφέθ·

Jer 19:13 καὶ οἱ οἶκοι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ οἶκοι τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα θέλουσι μιανθῇ, καθὼς ὁ τόπος τῆς Τοφέθ· μετὰ πασῶν τῶν οἰκιῶν, ἐπὶ τῶν δωμάτων τῶν ὁποίων ἐθυμίασαν πρὸς ἅπασαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔκαμαν σπονδὰς εἰς ἄλλους θεούς.

Jer 19:14 Τότε ἦλθεν ὁ Ἱερεμίας ἐκ τῆς Τοφέθ, ὅπου ὁ Κύριος ἀπέστειλεν αὐτὸν διὰ νὰ προφητεύσῃ· καὶ σταθεὶς ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν,

Jer 19:15 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰδού, θέλω φέρει ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ πάσας τὰς κώμας αὐτῆς πάντα τὰ κακὰ ὅσα ἐλάλησα κατ' αὐτῆς· διότι ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ ἀκούσωσι τοὺς λόγους μου.

Jer 20:1 Ὁ δὲ Πασχώρ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰμμὴρ ὁ ἱερεύς, ὁ καὶ προϊστάμενος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἤκουσε τὸν Ἱερεμίαν προφητεύοντα τοὺς λόγους τούτους.

Jer 20:2 Καὶ ἐπάταξεν ὁ Πασχὼρ Ἱερεμίαν τὸν προφήτην καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ ἐν τῇ ἄνω πύλῃ τοῦ Βενιαμίν, τὸ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.

Jer 20:3 Καὶ τὴν ἐπαύριον ἐξήγαγεν ὁ Πασχὼρ τὸν Ἱερεμίαν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. Καὶ ὁ Ἱερεμίας εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὁ Κύριος δὲν ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου Πασχώρ, ἀλλὰ Μαγὸρμισσαβίβ.

Jer 20:4 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, θέλω σὲ κάμει τρόμον εἰς σεαυτὸν καὶ εἰς πάντας τοὺς φίλους σου· καὶ θέλουσι πέσει διὰ τῆς μαχαίρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου θέλουσιν ἰδεῖ τοῦτο· καὶ θέλω δώσει πάντα τὸν Ἰούδαν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ θέλει φέρει αὐτοὺς αἰχμαλώτους εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ θέλει πατάξει αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ.

Jer 20:5 Καὶ θέλω δώσει πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς πόλεως ταύτης καὶ πάντας τοὺς κόπους αὐτῆς καὶ πάντα τὰ πολύτιμα αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τῶν βασιλέων Ἰούδα θέλω δώσει εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ θέλουσι λεηλατήσει αὐτοὺς καὶ λάβει αὐτοὺς καὶ φέρει αὐτοὺς εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Jer 20:6 Καὶ σύ, Πασχώρ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, θέλετε ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν· καὶ θέλεις ἐλθεῖ εἰς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ θέλεις ἀποθάνει καὶ ἐκεῖ θέλεις ταφῇ, σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, εἰς τοὺς ὁποίους προεφήτευσας ψευδῶς.

Jer 20:7 Κύριε, μὲ ἐδελέασας καὶ ἐδελεάσθην· ὑπερίσχυσας κατ' ἐμοῦ καὶ κατίσχυσας· ἔγεινα χλευασμὸς ὅλην τὴν ἡμέραν· πάντες μὲ ἐμπαίζουσι.
Jer 20:8 Διότι ἀφοῦ ἤνοιξα στόμα, βοῶ, φωνάζω βίαν καὶ ἁρπαγήν· ὅθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἔγεινεν εἰς ἐμὲ πρὸς ὀνειδισμὸν καὶ πρὸς χλευασμὸν ὅλην τὴν ἡμέραν.
Jer 20:9 Καὶ εἶπα, Δὲν θέλω ἀναφέρει περὶ αὐτοῦ οὐδὲ θέλω λαλήσει πλέον ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὅμως ὁ λόγος αὐτοῦ ἦτο ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὡς καιόμενον πῦρ περικεκλεισμένον ἐν τοῖς ὀστέοις μου, καὶ ἀπέκαμον χαλινόνων ἐμαυτὸν καὶ δὲν ἠδυνάμην πλέον.
Jer 20:10 Διότι ἤκουσα ὕβριν παρὰ πολλῶν· τρόμος πανταχόθεν· Κατηγορήσατε, λέγουσι, καὶ θέλομεν κατηγορήσει αὐτόν. Πάντες οἱ εἰρηνεύοντες μετ' ἐμοῦ παρεφύλαττον τὸ πρόσκομμά μου, λέγοντες, Ἴσως δελεασθῇ, καὶ θέλομεν ὑπερισχύσει ἐναντίον αὐτοῦ καὶ ἐκδικηθῇ κατ' αὐτοῦ.
Jer 20:11 Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶναι μετ' ἐμοῦ ὡς ἰσχυρὸς πολεμιστής· διὰ τοῦτο οἱ διῶκταί μου θέλουσι προσκόψει καὶ δὲν θέλουσιν ὑπερισχύσει· θέλουσι καταισχυνθῇ σφόδρα· διότι δὲν ἐνόησαν· ἡ αἰώνιος αἰσχύνη αὐτῶν δὲν θέλει λησμονηθῇ.
Jer 20:12 Ἀλλά, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ δοκιμάζων τὸν δίκαιον, ὁ βλέπων τοὺς νεφροὺς καὶ τὴν καρδίαν, ἄς ἴδω τὴν ἐκδίκησίν σου ἐπ' αὐτούς· διότι εἰς σὲ ἐφανέρωσα τὴν κρίσιν μου.
Jer 20:13 Ψάλλετε εἰς τὸν Κύριον, αἰνεῖτε τὸν Κύριον· διότι ἠλευθέρωσε τὴν ψυχὴν τοῦ πτωχοῦ ἐκ χειρὸς πονηρευομένων.
Jer 20:14 Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἐγεννήθην· ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ μήτηρ μου μὲ ἐγέννησεν, ἄς μὴ ἦναι εὐλογημένη.
Jer 20:15 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εὐηγγελίσατο πρὸς τὸν πατέρα μου, λέγων, Ἐγεννήθη εἰς σὲ παιδίον ἄρσεν, εὐφραίνων αὐτὸν σφόδρα.
Jer 20:16 Καὶ ἄς ἦναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος κατέστρεψε καὶ δὲν μετεμελήθη· καὶ ἄς ἀκούσῃ κραυγὴν τὸ πρωῒ καὶ ἀλαλαγμὸν ἐν μεσημβρίᾳ.
Jer 20:17 Διὰ τί δὲν ἐθανατώθην ἐκ μήτρας ἢ ἡ μήτηρ μου δὲν ἔγεινε τάφος εἰς ἐμὲ καὶ ἡ μήτρα αὐτῆς δὲν μὲ ἐβάστασεν εἰς αἰώνιον σύλληψιν
Jer 20:18 διὰ τί ἐξῆλθον ἐκ τῆς μήτρας, διὰ νὰ βλέπω μόχθον καὶ λύπην καὶ νὰ τελειώσωσιν αἱ ἡμέραι μου ἐν αἰσχύνῃ
Jer 21:1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Πασχὼρ υἱὸν τοῦ Μελχίου καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τοῦ Μαασίου τὸν ἱερέα, λέγων,
Jer 21:2 Ἐρώτησον, παρακαλῶ, τὸν Κύριον περὶ ἡμῶν· διότι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἤγειρε πόλεμον καθ' ἡμῶν· ἴσως ὁ Κύριος ἐνεργήσῃ εἰς ἡμᾶς κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὥστε νὰ ἀπέλθῃ ἀφ' ἡμῶν.
Jer 21:3 Τότε εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἱερεμίας, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν Σεδεκίαν.
Jer 21:4 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰδού, ἐγὼ στρέφω εἰς τὰ ὀπίσω τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου τὰ ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, μὲ τὰ ὁποῖα σεῖς πολεμεῖτε κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ τῶν Χαλδαίων, οἵτινες σᾶς πολιορκοῦσιν ἔξωθεν τῶν τειχῶν· καὶ θέλω συνάξει αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης.
Jer 21:5 Καὶ ἐγὼ θέλω πολεμήσει ἐναντίον σας μὲ χεῖρα ἐξηπλωμένην καὶ μὲ βραχίονα κραταιὸν καὶ θυμὸν καὶ μὲ ἀγανάκτησιν καὶ μὲ ὀργὴν μεγάλην.
Jer 21:6 Καὶ θέλω πατάξει τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἄνθρωπον καὶ κτῆνος· ὑπὸ λοιμοῦ μεγάλου θέλουσιν ἀποθάνει.
Jer 21:7 Καὶ μετὰ ταῦτα, λέγει Κύριος, θέλω παραδώσει Σεδεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν καὶ τοὺς ἐναπολειφθέντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ, ἀπὸ τῆς μαχαίρας καὶ ἀπὸ τῆς πείνης, εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς θέλει πατάξει αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· δὲν θέλει φεισθῇ αὐτοὺς οὐδὲ θέλει οἰκτείρει οὐδὲ θέλει σπλαγχνισθῇ αὐτούς.
Jer 21:8 Καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον θέλεις εἰπεῖ, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ἔθεσα ἐνώπιόν σας τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου.
Jer 21:9 Ὅστις κάθηται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, θέλει ἀποθάνει ὑπὸ μαχαίρας καὶ ὑπὸ πείνης καὶ ὑπὸ λοιμοῦ· ἀλλ' ὅστις ἐξέλθῃ καὶ προχωρήσῃ πρὸς τοὺς Χαλδαίους οἵτινες σᾶς πολιορκοῦσι, θέλει ζήσει καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ὡς λάφυρον εἰς αὐτόν.
Jer 21:10 Διότι ἔστησα τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον τῆς πόλεως ταύτης πρὸς κακὸν καὶ οὐχὶ πρὸς καλόν, λέγει Κύριος· θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ θέλει κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί.
Jer 21:11 Περὶ δὲ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, εἰπέ, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου·
Jer 21:12 οἶκος Δαβίδ, οὕτω λέγει Κύριος· Κρίνετε κρίσιν τὸ πρωῒ καὶ ἐλευθερόνετε τὸν γεγυμνωμένον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δυνάστου, μήποτε ἡ ὀργή μου ἐξέλθῃ ὡς πῦρ καὶ ἐκκαυθῇ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ σβέσων, ἐξ αἰτίας τῆς κακίας τῶν ἔργων σας.
Jer 21:13 Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον εἰς σέ, λέγει Κύριος, τὴν καθημένην ἐν τῇ κοιλάδι καὶ ἐν τῷ βράχῳ τῆς πεδιάδος, ἐναντίον εἰς ἐσᾶς τοὺς λέγοντας, Τίς θέλει καταβῇ ἐναντίον ἡμῶν, ἢ τίς θέλει εἰσέλθει εἰς τὰς κατοικίας ἡμῶν
Jer 21:14 Καὶ θέλω σᾶς τιμωρήσει κατὰ τὸν καρπὸν τῶν ἔργων σας, λέγει Κύριος· καὶ θέλω ἀνάψει πῦρ ἐν τῷ δάσει αὐτῆς καὶ θέλει καταφάγει πάντα τὰ πέριξ αὐτῆς.
Jer 22:1 Οὕτω λέγει Κύριος· Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα καὶ λάλησον ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον,
Jer 22:2 καὶ εἰπέ, Ἄκουσον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, βασιλεῦ τοῦ Ἰούδα, ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Δαβίδ, σὺ καὶ

οἱ δοῦλοί σου καὶ ὁ λαὸς σου, οἱ εἰσερχόμενοι διὰ τῶν πυλῶν τούτων·
Jer 22:3 Οὕτω λέγει Κύριος· Κάμνετε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἐλευθερόνετε τὸν γεγυμνωμένον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δυνάστου· καὶ μὴ ἀδικεῖτε μηδὲ καταδυναστεύετε τὸν ξένον, τὸν ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν καὶ αἷμα ἀθῷον μὴ χύνετε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
Jer 22:4 Διότι ἐὰν τῳόντι κάμνητε τὸν λόγον τοῦτον, τότε θέλουσιν εἰσέλθει διὰ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Δαβίδ, ἐποχούμενοι ἐπὶ ἁμαξῶν καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ δοῦλοι αὐτῶν καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν.
Jer 22:5 Ἀλλ᾿ ἐὰν δὲν ἀκούσητε τοὺς λόγους τούτους, ὀμνύω εἰς ἐμαυτόν, λέγει Κύριος, ὅτι ὁ οἶκος οὗτος θέλει κατασταθῆ ἔρημος.
Jer 22:6 Διότι οὕτω λέγει Κύριος πρὸς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Σὺ εἶσαι Γαλαὰδ εἰς ἐμὲ καὶ κορυφὴ τοῦ Λιβάνου· ἀλλὰ θέλω σὲ καταστήσει ἐρημίαν, πόλεις ἀκατοικήτους.
Jer 22:7 Καὶ θέλω ἑτοιμάσει ἐναντίον σου ἐξολοθρευτάς, ἕκαστον μετὰ τῶν ὅπλων αὐτοῦ· καὶ θέλουσι κατακόψει τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου καὶ ῥίψει εἰς τὸ πῦρ.
Jer 22:8 Καὶ πολλὰ ἔθνη θέλουσι διαβῆ διὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ θέλουσιν εἰπεῖ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Διὰ τί ὁ Κύριος ἔκαμεν οὕτως εἰς ταύτην τὴν μεγάλην πόλιν
Jer 22:9 Καὶ θέλουσιν ἀποκριθῆ, Διότι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν ἄλλους θεοὺς καὶ ἐλάτρευσαν αὐτούς.
Jer 22:10 Μὴ κλαίετε τὸν ἀποθανόντα καὶ μὴ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύσατε πικρῶς τὸν ἐξερχόμενον, διότι δὲν θέλει ἐπιστρέψει πλέον καὶ ἰδεῖ τὴν γῆν τῆς γεννήσεως αὐτοῦ.
Jer 22:11 Διότι οὕτω λέγει Κύριος περὶ τοῦ Σαλλούμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, τοῦ βασιλεύοντος ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅστις ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου· Δὲν θέλει ἐπιστρέψει ἐκεῖ πλέον,
Jer 22:12 ἀλλὰ θέλει ἀποθάνει ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἔφεραν αὐτὸν αἰχμάλωτον, καὶ δὲν θέλει ἰδεῖ πλέον τὴν γῆν ταύτην.
Jer 22:13 Οὐαὶ εἰς τὸν οἰκοδομοῦντα τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐχὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ οὐχὶ ἐν εὐθύτητι, τὸν μεταχειριζόμενον τὴν ἐργασίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἀμισθὶ καὶ μὴ ἀποδίδοντα εἰς αὐτὸν τὸν μισθὸν τοῦ κόπου αὐτοῦ,
Jer 22:14 τὸν λέγοντα, Θέλω οἰκοδομήσει εἰς ἐμαυτὸν οἶκον μέγαν καὶ ὑπερῷα εὐρύχωρα, καὶ ἀνοίγοντα εἰς ἑαυτὸν παράθυρα καὶ στεγάζοντα μὲ κέδρον καὶ χρωματίζοντα μὲ μίλτον.
Jer 22:15 Θέλεις βασιλεύει, διότι ἐγκλείεις σεαυτὸν εἰς κέδρον ὁ πατὴρ σου δὲν ἔτρωγε καὶ ἔπινε, καὶ ἐπειδὴ ἔκαμνε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, εὐημέρει
Jer 22:16 Ἔκρινε τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ τοῦ πένητος καὶ τότε εὐημέρει· δὲν ἦτο τοῦτο νὰ μὲ γνωρίζῃ λέγει Κύριος.
Jer 22:17 Ἀλλ᾿ οἱ ὀφθαλμοὶ σου καὶ ἡ καρδία σου δὲν εἶναι παρὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ εἰς τὸ νὰ ἐκχέῃς αἷμα ἀθῷον καὶ εἰς τὴν δυναστείαν καὶ εἰς τὴν βίαν, διὰ νὰ κάμνῃς ταῦτα.
Jer 22:18 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος περὶ τοῦ Ἰωακείμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα· Δὲν θέλουσι κλαύσει αὐτόν, λέγοντες, Οὐαὶ ἀδελφὲ μου Οὐαὶ ἀδελφή δὲν θέλουσι κλαύσει αὐτόν, λέγοντες, Οὐαὶ κύριε ἤ, Οὐαὶ δόξα
Jer 22:19 Θέλει ταφῆ ταφὴν ὄνου, συρόμενος καὶ ῥιπτόμενος πέραν τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλήμ.
Jer 22:20 Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον καὶ βόησον καὶ ὕψωσον τὴν φωνὴν σου πρὸς τὴν Βασὰν καὶ βόησον ἀπὸ Ἀβαρίμ· διότι ἠφανίσθησαν πάντες οἱ ἐρασταὶ σου.
Jer 22:21 Ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ εὐημερίᾳ σου, ἀλλ᾿ εἶπας, Δὲν θέλω ἀκούσει· οὗτος ἐστάθη ὁ τρόπος σου ἐκ νεότητός σου, ὅτι δὲν ὑπήκουσας εἰς τὴν φωνὴν μου.
Jer 22:22 Ὁ ἄνεμος θέλει καταβοσκήσει πάντας τοὺς ποιμένας σου καὶ οἱ ἐρασταὶ σου θέλουσιν ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν· τότε, ναί, θέλεις αἰσχυνθῆ καὶ ἐντραπῆ διὰ πάσας τὰς ἀσεβείας σου.
Jer 22:23 Σὺ ἥτις κατοικεῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ, ἥτις κάμνεις τὴν φωλεὰν σου ἐν ταῖς κέδροις, πόσον ἀξιοθρήνητος θέλεις εἶσθαι, ὅταν ἔλθωσι λύπαι ἐπὶ σέ, ὠδῖνες ὡς τικτούσης.
Jer 22:24 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, καὶ ἐὰν ὁ Χονίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωακείμ, βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ἤθελε γείνει σφραγὶς ἐπὶ τὴν δεξιὰν μου χεῖρα, καὶ ἐκεῖθεν ἤθελον σὲ ἀποσπάσει·
Jer 22:25 καὶ θέλω σὲ παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν σου καὶ εἰς τὴν χεῖρα ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὸ πρόσωπον φοβεῖσαι, ναί, εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων.
Jer 22:26 Καὶ θέλω ἀπορρίψει σὲ καὶ τὴν μητέρα σου, ἥτις σὲ ἐγέννησεν, εἰς γῆν ξένην ὅπου δὲν ἐγεννήθητε, καὶ ἐκεῖ θέλετε ἀποθάνει.
Jer 22:27 Εἰς δὲ τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιστρέψωσιν, ἐκεῖ δὲν θέλουσιν ἐπιστρέψει.
Jer 22:28 Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὁ Χονίας κατεστάθη εἴδωλον καταπεφρονημένον καὶ συντετριμμένον σκεῦος, ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει χάρις διὰ τὶ ἀπεβλήθησαν, αὐτὸς καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τόπον, τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζουσιν
Jer 22:29 Ὦ γῆ, γῆ, γῆ, ἄκουε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
Jer 22:30 Οὕτω λέγει Κύριος· Γράψατε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἄτεκνον, ἄνθρωπον ὅστις δὲν θέλει εὐοδοθῆ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ· διότι δὲν θέλει εὐοδοθῆ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄνθρωπος καθήμενος ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ καὶ ἐξουσιάζων πλέον ἐπὶ τοῦ Ἰούδα.
Jer 23:1 Οὐαὶ εἰς τοὺς ποιμένας τοὺς φθείροντας καὶ διασκορπίζοντας τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς μου, λέγει Κύριος.
Jer 23:2 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, κατὰ τῶν ποιμένων, οἵτινες ποιμαίνουσι τὸν λαὸν μου. Σεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου καὶ ἀπεδιώξατε αὐτὰ καὶ δὲν ἐπεσκέφθητε αὐτά· ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐπισκεφθῆ ἐφ᾿ ὑμᾶς

τὴν κακίαν τῶν ἔργων ὑμῶν, λέγει Κύριος.
Jer 23:3 Καὶ ἐγὼ θέλω συνάξει τὸ ὑπόλοιπον τῶν προβάτων μου ἐκ πάντων τῶν τόπων, ὅπου ἐδίωξα αὐτά, καὶ θέλω ἐπιστρέψει αὐτὰ πάλιν εἰς τὰς βοσκὰς αὐτῶν, καὶ θέλουσι καρποφορήσει καὶ πληθυνθῇ·
Jer 23:4 καὶ θέλω καταστήσει ποιμένας ἐπ' αὐτὰ καὶ θέλουσι ποιμαίνει αὐτά· καὶ δὲν θέλουσι φοβηθῇ πλέον οὐδὲ τρομάξει οὐδὲ ἐκλείψει, λέγει Κύριος.
Jer 23:5 Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω ἀνεγείρει εἰς τὸν Δαβὶδ βλαστὸν δίκαιον, καὶ βασιλεὺς θέλει βασιλεύσει καὶ εὐημερήσει καὶ ἐκτελέσει κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς.
Jer 23:6 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ὁ Ἰούδας θέλει σωθῇ καὶ ὁ Ἰσραὴλ θέλει κατοικήσει ἐν ἀσφαλείᾳ· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον θέλει ὀνομασθῇ, Ὁ Κύριος ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν.
Jer 23:7 Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ δὲν θέλουσιν εἰπεῖ πλέον, Ζῇ ὁ Κύριος, ὅστις ἀνήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Jer 23:8 ἀλλά, Ζῇ ὁ Κύριος, ὅστις ἀνήγαγε καὶ ὅστις ἔφερε τὸ σπέρμα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ καὶ ἐκ πάντων τῶν τόπων, ὅπου εἶχα διώξει αὐτούς· καὶ θέλουσι κατοικήσει ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
Jer 23:9 Ἕνεκεν τῶν προφητῶν ἡ καρδία μου συντρίβεται ἐντός μου· σαλεύονται πάντα τὰ ὀστᾶ μου· εἶμαι ὡς ἄνθρωπος μεθύων καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ὑπὸ οἴνου, ἐξ αἰτίας τοῦ Κυρίου καὶ ἐξ αἰτίας τῶν λόγων τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.
Jer 23:10 Διότι ἡ γῆ εἶναι πλήρης μοιχῶν· διότι ἐξ αἰτίας τοῦ ὅρκου πενθεῖ ἡ γῆ· ἐξηράνθησαν αἱ βοσκαὶ τῆς ἐρήμου καὶ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἔγεινε πονηρὰ καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν ἄδικος.
Jer 23:11 Διότι καὶ ὁ προφήτης καὶ ὁ ἱερεὺς ἐμολύνθησαν· ναί, ἐν τῷ οἴκῳ μου εὕρηκα τὰς ἀσεβείας αὐτῶν, λέγει Κύριος.
Jer 23:12 Διὰ τοῦτο ἡ ὁδὸς αὐτῶν θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ὡς ὀλίσθημα ἐν τῷ σκότει· θέλουσιν ὠθηθῇ καὶ πέσει ἐν αὐτῇ· διότι θέλω φέρει κακὸν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, λέγει Κύριος.
Jer 23:13 Εἶδον μὲν ἀφροσύνην ἐν τοῖς προφήταις τῆς Σαμαρείας. προεφήτευσαν διὰ τοῦ Βάαλ καὶ ἐπλάνων τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραήλ.
Jer 23:14 ἀλλ' ἐν τοῖς προφήταις τῆς Ἱερουσαλὴμ εἶδον φρίκην· μοιχεύουσι καὶ περιπατοῦσιν ἐν ψεύδει καὶ ἐνισχύουσι τὰς χεῖρας τῶν κακούργων, ὥστε οὐδεὶς ἐπιστρέφει ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ· πάντες οὗτοι εἶναι εἰς ἐμὲ ὡς Σόδομα καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ὡς Γόμορρα.
Jer 23:15 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων κατὰ τῶν προφητῶν· Ἰδού, ἐγὼ θέλω ψωμίσει αὐτοὺς ἀψίνθιον καὶ θέλω ποτίσει αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς· διότι ἐκ τῶν προφητῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐξῆλθεν ὁ μολυσμὸς εἰς ἅπαντα τὸν τόπον.
Jer 23:16 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων εἰς ἐσᾶς· οὗτοι σᾶς κάμνουσι ματαίους· λαλοῦσιν ὁράσεις ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, οὐχὶ ἀπὸ στόματος Κυρίου.
Jer 23:17 Λέγουσι πάντοτε πρὸς τοὺς καταφρονοῦντάς με, Ὁ Κύριος εἶπεν, Εἰρήνη θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς· καὶ λέγουσι πρὸς πάντα περιπατοῦντα κατὰ τὰς ὀρέξεις τῆς καρδίας αὐτοῦ, Δὲν θέλει ἐλθεῖ κακὸν ἐφ' ὑμᾶς·
Jer 23:18 διότι τίς παρεστάθη ἐν τῇ βουλῇ τοῦ Κυρίου καὶ εἶδε καὶ ἤκουσε τὸν λόγον αὐτοῦ τίς ἐπρόσεξεν εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἤκουσεν
Jer 23:19 Ἰδού, ἀνεμοστρόβιλος παρὰ Κυρίου ἐξῆλθε μὲ ὁρμήν, καὶ ἀνεμοστρόβιλος ὁρμητικὸς θέλει ἐξορμήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ἀσεβῶν.
Jer 23:20 Ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου δὲν θέλει ἀποστρέψει ἑωσοῦ ἐκτελέσῃ καὶ ἑωσοῦ κάμῃ τοὺς στοχασμοὺς τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλετε νοήσει τοῦτο ἐντελῶς.
Jer 23:21 Δὲν ἀπέστειλα τοὺς προφήτας τούτους καὶ αὐτοὶ ἔτρεξαν· δὲν ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ προεφήτευσαν·
Jer 23:22 ἀλλ' ἐὰν ἤθελον παρασταθῇ ἐν τῇ βουλῇ μου, τότε ἤθελον κάμει τὸν λαὸν μου νὰ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου, καὶ ἤθελον ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πονηρᾶς ὁδοῦ αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς κακίας τῶν ἔργων αὐτῶν.
Jer 23:23 Θεὸς ἐγγύθεν εἶμαι ἐγώ, λέγει Κύριος, καὶ οὐχὶ Θεὸς μακρόθεν
Jer 23:24 Δύναταί τις νὰ κρυφθῇ ἐν κρυφίοις τόποις καὶ ἐγὼ νὰ μὴ ἴδω αὐτόν λέγει Κύριος. Δὲν πληρῶ ἐγὼ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν λέγει Κύριος.
Jer 23:25 Ἤκουσα τί λέγουσιν οἱ προφῆται, οἱ προφητεύοντες ἐν τῷ ὀνόματί μου ψεῦδος, λέγοντες, Εἶδον ἐνύπνιον, εἶδον ἐνύπνιον.
Jer 23:26 Ἕως πότε θέλει εἶσθαι τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψεῦδος ναί, προφητεύουσι τὰς ἀπάτας τῆς καρδίας αὐτῶν·
Jer 23:27 οἵτινες στοχάζονται νὰ κάμωσι τὸν λαὸν μου νὰ λησμονήσῃ τὸ ὄνομά μου, διὰ τῶν ἐνυπνίων αὐτῶν τὰ ὁποῖα διηγοῦνται ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καθὼς ἐλησμόνησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τὸ ὄνομά μου διὰ τὸν Βάαλ.
Jer 23:28 Ὁ προφήτης εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἐνύπνιον, ἄς διηγηθῇ τὸ ἐνύπνιον· καὶ ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ὁ λόγος μου, ἄς λαλήσῃ τὸν λόγον μου ἐν ἀληθείᾳ. Τί εἶναι τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον λέγει Κύριος.
Jer 23:29 Δὲν εἶναι ὁ λόγος μου ὡς πῦρ λέγει ὁ Κύριος· καὶ ὡς σφύρα κατασυντρίβουσα τὸν βράχον
Jer 23:30 Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον τῶν προφητῶν, λέγει Κύριος, οἵτινες κλέπτουσι τοὺς λόγους μου, ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ.
Jer 23:31 Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον τῶν προφητῶν, λέγει Κύριος, οἵτινες κινοῦσι τὰς γλώσσας αὐτῶν καὶ λέγουσιν, Αὐτὸς λέγει.

Jer 23:32 Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον τῶν προφητευόντων ἐνύπνια ψευδῆ, λέγει Κύριος, οἵτινες διηγοῦνται αὐτὰ καὶ πλανῶσι τὸν λαόν μου μὲ τὰ ψεύδη αὐτῶν καὶ μὲ τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν· ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἀπέστειλα αὐτοὺς οὐδὲ προσέταξα αὐτούς· διὰ τοῦτο οὐδόλως θέλουσιν ὠφελήσει τὸν λαὸν τοῦτον, λέγει Κύριος.
Jer 23:33 Καὶ ἐὰν ὁ λαὸς οὗτος ἢ ὁ προφήτης ἢ ὁ ἱερεὺς σὲ ἐρωτήσωσι, λέγοντες, Τί εἶναι τὸ φορτίον τοῦ Κυρίου τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Τί τὸ φορτίον θέλω βεβαίως σᾶς ἐγκαταλείψει, λέγει Κύριος.
Jer 23:34 Τὸν δὲ προφήτην καὶ τὸν ἱερέα καὶ τὸν λαόν, ὅστις εἴπῃ, Τὸ φορτίον τοῦ Κυρίου, ἐγὼ βεβαίως θέλω παιδεύσει τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Jer 23:35 Οὕτω θέλετε εἰπεῖ, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· Τί ἀπεκρίθη ὁ Κύριος καί, Τί ἐλάλησεν ὁ Κύριος
Jer 23:36 Καὶ φορτίον Κυρίου δὲν θέλετε ἀναφέρει πλέον· ἐπειδὴ τὸ φορτίον θέλει εἶσθαι εἰς ἕκαστον ὁ λόγος αὐτοῦ· διότι διεστρέψατε τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Jer 23:37 Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν προφήτην· Τί σοὶ ἀπεκρίθη ὁ Κύριος καί, Τί ἐλάλησεν ὁ Κύριος
Jer 23:38 Ἀλλ' ἐπειδὴ λέγετε, Τὸ φορτίον τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπειδὴ λέγετε τὸν λόγον τοῦτον, Τὸ φορτίον τοῦ Κυρίου, ἐγὼ δὲ ἀπέστειλα πρὸς ἐσᾶς, λέγων, δὲν θέλετε λέγει, Τὸ φορτίον τοῦ Κυρίου·
Jer 23:39 διὰ τοῦτο, Ἰδού, ἐγὼ θέλω σᾶς λησμονήσει παντελῶς καὶ θέλω ἀπορρίψει ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς τοὺς πατέρας ὑμῶν, ἀπὸ προσώπου μου·
Jer 23:40 καὶ θέλω φέρει ἐφ' ὑμᾶς ὄνειδος αἰώνιον, καὶ καταισχύνην αἰώνιον, ἥτις δὲν θέλει λησμονηθῆ.
Jer 24:1 Ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς ἐμὲ καὶ ἰδού, δύο κάλαθοι σύκων κείμενοι ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ ἠχμαλώτισε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος Ἰεχονίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωακείμ, βασιλέα τοῦ Ἰούδα, καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς ξυλουργοὺς καὶ τοὺς χαλκεῖς ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔφερεν αὐτοὺς εἰς τὴν Βαβυλῶνα.
Jer 24:2 Ὁ κάλαθος ὁ εἷς εἶχε σῦκα κάλλιστα, ὡς τὰ σῦκα τὰ πρώϊμα· ὁ δὲ κάλαθος ἄλλος σῦκα κάκιστα, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν ἀχρειότητα δὲν ἐτρώγοντο.
Jer 24:3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Τί βλέπεις, Ἱερεμία Καὶ εἶπα, Σῦκα· τὰ σῦκα τὰ καλὰ εἶναι κάλλιστα, τὰ δὲ κακὰ κάκιστα, ὥστε διὰ τὴν ἀχρειότητα δὲν τρώγονται.
Jer 24:4 Πάλιν ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμὲ λέγων,
Jer 24:5 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Καθὼς τὰ καλὰ ταῦτα σῦκα, οὕτω θέλω ἐπιμεληθῆ τοὺς αἰχμαλωτισθέντας ἐκ τοῦ Ἰούδα, τοὺς ὁποίους ἐξαπέστειλα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων διὰ καλόν.
Jer 24:6 Διότι θέλω ἐπιστηρίξει τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς διὰ καλόν, καὶ θέλω ἀποκαταστήσει αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ οἰκοδομήσει αὐτοὺς καὶ δὲν θέλω κατακρημνίσει, καὶ θέλω φυτεύσει αὐτοὺς καὶ δὲν θέλω ἐκριζώσει.
Jer 24:7 Καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτοὺς καρδίαν διὰ νὰ μὲ γνωρίσωσιν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· καὶ θέλουσιν εἶσθαι λαός μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν· διότι θέλουσιν ἐπιστρέψει εἰς ἐμὲ ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν.
Jer 24:8 Καὶ καθὼς τὰ σῦκα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν ἀχρειότητα δὲν τρώγονται, οὕτω βεβαίως λέγει Κύριος, Οὕτω θέλω παραδώσει Σεδεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου·
Jer 24:9 καὶ θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς διασπορὰν εἰς πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς πρὸς κακόν, εἰς ὄνειδος καὶ εἰς παροιμίαν, εἰς λοιδορίαν καὶ εἰς κατάραν, ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὅπου θέλω διώξει αὐτούς.
Jer 24:10 Καὶ θέλω ἀποστείλει πρὸς αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, τὴν πεῖναν καὶ τὸν λοιμόν, ἑωσοῦ ἀφανισθῶσιν ἐπάνωθεν ἀπὸ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν.
Jer 25:1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰούδα ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἰωακείμ υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τον Ἰούδα, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος·
Jer 25:2 τὸν ὁποῖον Ἱερεμίας ὁ προφήτης ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰούδα καὶ πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, λέγων,
Jer 25:3 Ἀπὸ τοῦ δεκάτου τρίτου ἔτους τοῦ Ἰωσίου· υἱοῦ τοῦ Ἀμών, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἥτις εἶναι τὸ εἰκοστὸν τρίτον ἔτος, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἔγεινε πρὸς ἐμὲ καὶ ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ λαλῶν· καὶ δὲν ἠκούσατε.
Jer 25:4 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος πρὸς ἐσᾶς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ ἀποστέλλων· καὶ δὲν ἠκούσατε οὐδὲ ἐκλίνατε τὸ ὠτίον σας διὰ νὰ ἀκροασθῆτε.
Jer 25:5 Οἵτινες εἶπον, Στράφητε τώρα ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς κακίας τῶν ἔργων σας, καὶ κατοικήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς τοὺς πατέρας σας εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Jer 25:6 καὶ μὴ πορεύεσθε ὀπίσω ἄλλων θεῶν, διὰ νὰ λατρεύητε καὶ νὰ προσκυνῆτε αὐτούς, καὶ μὴ μὲ παροργίζετε μὲ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σας καὶ δὲν θέλω σᾶς κάμει κακόν.
Jer 25:7 Ἀλλὰ δὲν μοῦ ἠκούσατε, λέγει Κύριος· διὰ νὰ μὲ παροργίσητε μὲ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σας πρὸς κακὸν σας.
Jer 25:8 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐπειδὴ δὲν ἠκούσατε τοὺς λόγους μου,
Jer 25:9 ἰδού, ἐγὼ θέλω ἀποστείλει καὶ λάβει πάσας τὰς οἰκογενείας τοῦ βορρᾶ, λέγει Κύριος, καὶ τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· τὸν δοῦλόν μου, καὶ θέλω φέρει αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα ταῦτα τὰ ἔθνη κύκλῳ, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς καὶ καταστήσει αὐτοὺς ἔκπληξιν καὶ ἐρημώσεις αἰωνίους.
Jer 25:10 Καὶ θέλω ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτῶν τὴν φωνὴν τῆς χαρᾶς καὶ τὴν φωνὴν τῆς εὐφροσύνης, τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου καὶ τὴν φωνὴν τῆς νύμφης, τὸν ἦχον τῶν μυλοπετρῶν καὶ τὸ φῶς τοῦ λύχνου.
Jer 25:11 Καὶ πᾶσα αὕτη ἡ γῆ θέλει εἶσθαι εἰς ἐρήμωσιν καὶ θάμβος, καὶ τὰ ἔθνη ταῦτα θέλουσι δουλεύσει τὸν βασιλέα

τῆς Βαβυλῶνος ἑβδομήκοντα ἔτη.
Jer 25:12 Καὶ ὅταν συμπληρωθῶσι τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, θέλω ἀνταποδώσει ἐπὶ τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, λέγει Κύριος, τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων, καὶ θέλω καταστήσει αὐτὴν ἐρήμωσιν αἰώνιον.
Jer 25:13 Καὶ θέλω φέρει ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, ἅπαν τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, τὸ ὁποῖον ὁ Ἱερεμίας προεφήτευσε κατὰ πάντων τῶν ἐθνῶν.
Jer 25:14 Διότι ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μεγάλοι θέλουσι καταδουλώσει καὶ αὐτούς· καὶ θέλω ἀνταποδώσει εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰς πράξεις αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.
Jer 25:15 Διότι οὕτω λέγει πρὸς ἐμὲ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, Λάβε τὸ ποτήριον τοῦτο τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ μου ἐκ τῆς χειρὸς μου καὶ πότισον ἐξ αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς τὰ ὁποῖα ἐγὼ σὲ ἀποστέλλω·
Jer 25:16 καὶ θέλουσι πίει καὶ θέλουσι ταραχθῇ καὶ παραφρονήσει ἐξ αἰτίας τῆς μαχαίρας, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω ἀποστείλει ἐν μέσῳ αὐτῶν.
Jer 25:17 Τότε ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου καὶ ἐπότισα πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλε·
Jer 25:18 τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, διὰ νὰ καταστήσω αὐτοὺς ἐρήμωσιν, θάμβος, συριγμὸν καὶ κατάραν, καθὼς τὴν ἡμέραν ταύτην·
Jer 25:19 τὸν Φαραὼ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ ἅπαντα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Jer 25:20 καὶ πάντα τὸν σύμμικτον λαὸν καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς Οὔζ καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων καὶ τὴν Ἀσκάλωνα καὶ τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ἀκκαρὼν καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἀζώτου,
Jer 25:21 τὸν Ἐδὼμ καὶ τὸν Μωὰβ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών,
Jer 25:22 καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς Τύρου καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς Σιδῶνος καὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν νήσων τῶν πέραν τῆς θαλάσσης,
Jer 25:23 τὴν Δαιδὰν καὶ τὴν Θαιμὰ καὶ τὴν Βοὺζ καὶ πάντας τοὺς περικείροντας τὴν κόμην·
Jer 25:24 καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἀραβίας καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν συμμίκτων λαῶν τῶν κατοικούντων ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Jer 25:25 καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς Ζιμβρὶ καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἐλὰμ καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Μήδων,
Jer 25:26 καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τοῦ βορρᾶ τοὺς μακρὰν καὶ τοὺς ἐγγύς, ἕνα μετὰ τοῦ ἄλλου, καὶ πάντα τὰ βασίλεια τῆς οἰκουμένης, τὰ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς· καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Σησὰχ θέλει πίει μετ' αὐτούς.
Jer 25:27 Διὰ τοῦτο θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Πίετε καὶ μεθύσατε καὶ ἐμέσατε καὶ πέσετε καὶ μὴ σηκωθῆτε, ἐξ αἰτίας τῆς μαχαίρας, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω ἀποστείλει ἐν μέσῳ ὑμῶν.
Jer 25:28 Καὶ ἐὰν δὲν θελήσωσι νὰ λάβωσι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς σου διὰ νὰ πίωσι, τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐξάπαντος θέλετε πίει.
Jer 25:29 Διότι ἰδού, ἐνῷ ἐγὼ ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκλήθη τὸ ὄνομά μου, ἀρχίζω νὰ φέρω κακόν, σεῖς θέλετε μείνει λοιπὸν ἀτιμώρητοι δὲν θέλετε μείνει ἀτιμώρητοι, διότι ἐγὼ θέλω καλέσει μάχαιραν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Jer 25:30 Διὰ τοῦτο, σὺ προφήτευσον κατ' αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Ὁ Κύριος θέλει βρυχήσει ἐξ ὕψους καὶ ἐκπέμψει τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κατοικίας τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ· θέλει βρυχήσει δυνατὰ ἐπὶ τῆς κατοικίας αὐτοῦ· θέλει βοήσει ὡς οἱ ληνοπατοῦντες κατὰ πάντων τῶν κατοίκων τῆς γῆς.
Jer 25:31 Θόρυβος θέλει φθάσει ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς· διότι ὁ Κύριος ἔχει κρίσιν μετὰ τῶν ἐθνῶν· αὐτὸς διαδικάζεται μετὰ πάσης σαρκός· θέλει παραδώσει τοὺς ἀσεβεῖς εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος.
Jer 25:32 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἰδού, κακὸν θέλει ἐξέλθει ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ ἀνεμοστρόβιλος μέγας θέλει ἐγερθῇ ἐκ τῶν ἄκρων τῆς γῆς.
Jer 25:33 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλουσι κοίτεσθαι τεθανατωμένοι παρὰ Κυρίου ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς· δὲν θέλουσι θρηνολογηθῇ οὐδὲ συναχθῇ οὐδὲ ταφῇ· θέλουσιν εἶσθαι διὰ κοπρίαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.
Jer 25:34 Ὀλολύξατε, ποιμένες, καὶ ἀναβοήσατε· καὶ κυλίσθητε εἰς τὸ χῶμα, οἱ ἔγκριτοι τοῦ ποιμνίου· διότι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι σας διὰ τὴν σφαγὴν καὶ διὰ τὸν σκορπισμὸν σας, καὶ θέλετε πέσει ὡς σκεῦος ἐκλεκτόν.
Jer 25:35 Καὶ θέλει λείψει ἡ φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ ἡ σωτηρία ἀπὸ τῶν ἐγκρίτων τοῦ ποιμνίου.
Jer 25:36 Φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων καὶ ὀλολυγμὸς τῶν ἐγκρίτων τοῦ ποιμνίου· διότι ὁ Κύριος ἠφάνισε τὴν βοσκὴν αὐτῶν.
Jer 25:37 Καὶ αἱ εἰρηνικαὶ κατοικίαι κατηδαφίσθησαν ἐξ αἰτίας τῆς φλογερᾶς ὀργῆς τοῦ Κυρίου.
Jer 25:38 Κατέλιπε τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ὡς ὁ λέων, διότι ἡ γῆ αὐτῶν κατεστάθη ἔρημος ἐξ αἰτίας τῆς ἀγριότητος τοῦ καταδυναστεύοντος καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.
Jer 26:1 Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωακεὶμ υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἔγεινεν ὁ λόγος οὗτος παρὰ Κυρίου, λέγων,
Jer 26:2 Οὕτω λέγει Κύριος· Στῆθι ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ λάλησον πρὸς πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα τὰς ἐρχομένας διὰ νὰ προσκυνήσωσιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, πάντας τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους προσέταξα εἰς σὲ νὰ

λαλήσῃς πρὸς αὐτούς· μὴ ἀφαιρέσῃς λόγον.
Jer 26:3 Ἴσως θέλουσιν ἀκούσει καὶ ἐπιστρέψει ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ μετανοήσω περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον βουλεύομαι νὰ κάμω εἰς αὐτοὺς διὰ τὴν κακίαν τῶν ἔργων αὐτῶν.
Jer 26:4 Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐὰν δὲν μοῦ ἀκούσητε, ὥστε νὰ περιπατῆτε ἐν τῷ νόμῳ μου, τὸν ὁποῖον ἔθεσα ἔμπροσθέν σας,
Jer 26:5 νὰ ὑπακούητε εἰς τοὺς λόγους τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλα πρὸς ἐσᾶς ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ ἀποστέλλων, πλὴν σεῖς δὲν ἠκούσατε,
Jer 26:6 τότε θέλω καταστήσει τὸν οἶκον τοῦτον ὡς τὴν Σηλώ, καὶ τὴν πόλιν ταύτην θέλω καταστήσει κατάραν εἰς πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.
Jer 26:7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἱερεμίαν, λαλοῦντα τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.
Jer 26:8 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἱερεμίας ἔπαυσε λαλῶν πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος νὰ λαλήσῃ πρὸς πάντα τὸν λαόν, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς συνέλαβον αὐτὸν λέγοντες, Θέλεις ἐξάπαντος θανατωθῇ·
Jer 26:9 διὰ τί προεφήτευσας ἐν ὀνόματι Κυρίου λέγων, Ὁ οἶκος οὗτος θέλει εἶσθαι ὡς ἡ Σηλὼ καὶ ἡ πόλις αὕτη θέλει ἐρημωθῇ· ὥστε νὰ μὴ ἦναι ὁ κατοικῶν Καὶ πᾶς ὁ λαὸς συνήχθη κατὰ τοῦ Ἱερεμίου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.
Jer 26:10 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰούδα τὰ πράγματα ταῦτα, ἀνέβησαν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ ἐκάθησαν ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς νέας πύλης τοῦ Κυρίου.
Jer 26:11 Τότε οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν λέγοντες, Κρίσις θανάτου πρέπει εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, διότι προεφήτευσε κατὰ τῆς πόλεως ταύτης, ὡς ἠκούσατε μὲ τὰ ὦτά σας.
Jer 26:12 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν λέγων, Ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλε διὰ νὰ προφητεύσω κατὰ τοῦ οἴκου τούτου καὶ κατὰ τῆς πόλεως ταύτης πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἠκούσατε.
Jer 26:13 Διὰ τοῦτο τώρα διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ὑμῶν καὶ ὑπακούσατε εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· καὶ ὁ Κύριος θέλει μετανοήσει περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐλάλησε καθ ὑμῶν.
Jer 26:14 Ἐγὼ δέ, ἰδού, εἶμαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· κάμετε εἰς ἐμέ, ὅπως εἶναι καλὸν καὶ ὅπως ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν.
Jer 26:15 Πλὴν ἐξεύρετε μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἐὰν μὲ θανατώσητε, αἷμα ἀθῷον θέλετε βεβαίως φέρει ἐφ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς· διότι τῇ ἀληθείᾳ ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς, διὰ νὰ λαλήσω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους.
Jer 26:16 Τότε οἱ ἄρχοντες καὶ ἅπας ὁ λαὸς εἶπον πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς προφήτας, δὲν ὑπάρχει κρίσις θανάτου εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον· διότι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς.
Jer 26:17 Τότε ἐσηκώθησαν τινὲς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ τόπου καὶ ἐλάλησαν πρὸς ἅπασαν τὴν συναγωγὴν τοῦ λαοῦ, λέγοντες,
Jer 26:18 Ὁ Μιχαίας ὁ Μωρασθίτης προεφήτευεν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα καὶ ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰούδα λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἡ Σιὼν θέλει ἀροτριασθῇ ὡς ἀγρός, καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει γείνει σωροὶ λίθων καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου ὡς ὑψηλοὶ τόποι δρυμοῦ.
Jer 26:19 Μήπως ὁ Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα καὶ πᾶς ὁ Ἰούδας ἐθανάτωσαν αὐτόν δὲν ἐφοβήθη τὸν Κύριον καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Κύριος μετενόησε περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐλάλησε κατ αὐτῶν Ἡμεῖς λοιπὸν ἠθέλομεν προξενήσει μέγα κακὸν κατὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Jer 26:20 Καὶ προσέτι ὑπῆρξεν ἄνθρωπος προφητεύων ἐν ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας ὁ υἱὸς τοῦ Σεμαΐου ἀπὸ Κιριὰθιαρείμ, καὶ προεφήτευσε κατὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ κατὰ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους τοῦ Ἱερεμίου.
Jer 26:21 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακεὶμ καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τοὺς λόγους αὐτοῦ, ὁ βασιλεὺς ἐζήτει νὰ θανατώσῃ αὐτόν· ἀκούσας δὲ ὁ Οὐρίας ἐφοβήθη καὶ ἔφυγε καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.
Jer 26:22 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωακεὶμ ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὸν Ἐλναθὰν υἱὸν τοῦ Ἀχβὼρ καὶ ἄνδρας μετ αὐτοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτον·
Jer 26:23 καὶ ἐξήγαγον τὸν Οὐρίαν ἐκ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωακείμ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἔρριψε τὸ πτῶμα αὐτοῦ εἰς τοὺς τάφους τοῦ ὄχλου.
Jer 26:24 Πλὴν ἡ χεὶρ τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφὰν ἦτο μετὰ τοῦ Ἱερεμία, διὰ νὰ μὴ παραδώσωσιν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ λαοῦ ὥστε νὰ θανατώσωσιν αὐτόν.
Jer 27:1 Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωακεὶμ υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἔγεινεν ὁ λόγος οὗτος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων,
Jer 27:2 Οὕτω λέγει Κύριος πρὸς ἐμέ· Κάμε εἰς σεαυτὸν δεσμὰ καὶ ζυγοὺς καὶ ἐπίθες αὐτὰ ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου·
Jer 27:3 καὶ πέμψον αὐτὰ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἐδὼμ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Μωὰβ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Τύρου καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Σιδῶνος, διὰ χειρὸς τῶν μηνυτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τοῦ Ἰούδα·
Jer 27:4 καὶ πρόσταξον αὐτοὺς νὰ εἴπωσι πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν·
Jer 27:5 Ἐγὼ ἔκαμον τὴν γῆν, τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῷα τὰ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, διὰ τῆς δυνάμεώς μου τῆς μεγάλης καὶ διὰ τοῦ βραχίονός μου τοῦ ἐξηπλωμένου· καὶ ἔδωκα αὐτὴν εἰς ὅντινα ηὐδόκησα.

Jer 27:6 Καὶ τώρα ἐγὼ ἔδωκα πάντας τούτους τοὺς τόπους εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, τοῦ δούλου μου· καὶ αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἔδωκα εἰς αὐτὸν διὰ νὰ ὑπηρετῶσιν αὐτόν.

Jer 27:7 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι δουλεύσει εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἑωσοῦ ἔλθη ὁ καιρὸς τῆς γῆς καὶ αὐτοῦ, καὶ ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μεγάλοι θέλουσι καταδουλώσει αὐτόν.

Jer 27:8 Καὶ τὸ ἔθνος καὶ τὸ βασίλειον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει δουλεύσει εἰς αὐτὸν τὸν Ναβουχοδονόσορ, τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν θέλει βάλει τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, τὸ ἔθνος ἐκεῖνο θέλω τιμωρήσει, λέγει Κύριος, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ, ἑωσοῦ ἐξολοθρεύσω αὐτὸ διὰ χειρὸς ἐκείνου.

Jer 27:9 Καὶ σεῖς, μὴ ἀκούετε τοὺς προφήτας σας μήτε τοὺς μάντεις σας μήτε τοὺς ἐνυπνιαστὰς σας μήτε τοὺς οἰωνοσκόπους σας μήτε τοὺς μάγους σας, οἵτινες λαλοῦσι πρὸς ἐσᾶς, λέγοντες, δὲν θέλετε δουλεύσει εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος·

Jer 27:10 διότι αὐτοὶ προφητεύουσι ψεῦδος πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ σᾶς ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τῆς γῆς σας, καὶ διὰ νὰ σᾶς διώξω καὶ νὰ ἀπολεσθῆτε.

Jer 27:11 τὸ δὲ ἔθνος, τὸ ὁποῖον ὑποβάλῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ δουλεύσῃ εἰς αὐτόν, ἐκεῖνο θέλω ἀφήσει νὰ μένῃ ἀκόμη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, λέγει Κύριος· καὶ θέλει ἐργάζεσθαι αὐτὴν καὶ κατοικεῖ ἐν αὐτῇ.

Jer 27:12 Ἐλάλησα καὶ πρὸς τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τοῦ Ἰούδα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων, Φέρετε τοὺς τραχήλους σας ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ δουλεύσατε εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ θέλετε ζήσει.

Jer 27:13 Διὰ τί θέλετε νὰ ἀποθάνητε, σὺ καὶ ὁ λαός σου, ἐν μαχαίρᾳ, ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ, καθὼς ὁ Κύριος ἐλάλησε κατὰ τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον δὲν δουλεύσῃ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος

Jer 27:14 Διὰ τοῦτο, μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, οἵτινες λαλοῦσι πρὸς ἐσᾶς, λέγοντες· Δὲν θέλετε δουλεύσει εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· διότι αὐτοὶ προφητεύουσιν εἰς ἐσᾶς ψεῦδος.

Jer 27:15 Διότι ἐγὼ δὲν ἀπέστειλα αὐτούς, λέγει Κύριος, καὶ αὐτοὶ προφητεύουσι ψευδῶς ἐν τῷ ὀνόματί μου· διὰ νὰ σᾶς διώξω καὶ νὰ ἀπολεσθῆτε, σεῖς καὶ οἱ προφῆται οἱ προφητεύοντες πρὸς ἐσᾶς.

Jer 27:16 Ἐλάλησα καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς πάντα τοῦτον τὸν λαὸν λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν σας, οἵτινες προφητεύουσι πρὸς ἐσᾶς, λέγοντες, Ἰδού, τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου θέλουσιν ἐπανακομισθῆ ἐντὸς ὀλίγου ἀπὸ τῆς Βαβυλῶνος· διότι αὐτοὶ προφητεύουσι ψεῦδος πρὸς ἐσᾶς.

Jer 27:17 Μὴ ἀκούετε αὐτούς· δουλεύσατε εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος καὶ θέλετε ζήσει· διὰ τί ἡ πόλις αὕτη νὰ ἐρημωθῇ

Jer 27:18 Ἐὰν δὲ αὐτοὶ ἦναι προφῆται καὶ ἐὰν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἦναι μετ᾽ αὐτῶν, ἂς ἱκετεύσωσι τώρα τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων, ὥστε τὰ σκεύη τὰ ἐναπολειφθέντα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ νὰ μὴ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Jer 27:19 Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων περὶ τῶν στύλων καὶ περὶ τῆς θαλάσσης καὶ περὶ τῶν βάσεων καὶ περὶ τοῦ ὑπολοίπου τῶν σκευῶν τῶν ἐναπολειφθέντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,

Jer 27:20 τὰ ὁποῖα Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος δὲν ἔλαβεν, ὅτε ἔφερεν αἰχμάλωτον τὸν Ἰεχονίαν, υἱὸν τοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ·

Jer 27:21 μάλιστα οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, περὶ τῶν σκευῶν τῶν ἐναπολειφθέντων ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ·

Jer 27:22 αὐτὰ θέλουσι μετακομισθῆ εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας καθ᾽ ἣν θέλω ἐπισκεφθῆ αὐτά, λέγει Κύριος· τότε θέλω ἐπαναφέρει αὐτὰ καὶ ἀποκαταστήσει αὐτὰ εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

Jer 28:1 Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει, ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βασιλείας τοῦ Σεδεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει, ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί, Ἀνανίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζὼρ ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Γαβαών, ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τῶν ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων,

Jer 28:2 Οὕτως εἶπεν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος.

Jer 28:3 Ἐν τῷ διαστήματι δύο ὁλοκλήρων ἐτῶν θέλω ἐπαναφέρει εἰς τὸν τόπον τοῦτον πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, τὰ ὁποῖα Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἔλαβεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου καὶ ἔφερεν αὐτὰ εἰς τὴν Βαβυλῶνα·

Jer 28:4 καὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον θέλω ἐπαναφέρει, λέγει Κύριος, Ἰεχονίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωακεὶμ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα καὶ πάντας τοὺς αἰχμαλώτους τοῦ Ἰούδα, οἵτινες ἐφέρθησαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· διότι θέλω συντρίψει τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος.

Jer 28:5 Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης πρὸς τὸν προφήτην Ἀνανίαν ἐνώπιον τῶν ἱερέων καὶ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ παρεστῶτος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου·

Jer 28:6 καὶ εἶπεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης, Ἀμήν· ὁ Κύριος νὰ κάμῃ οὕτω ὁ Κύριος νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς λόγους σου, τοὺς ὁποίους σὺ προεφήτευσας, νὰ ἐπαναφέρῃ ἀπὸ τῆς Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ πᾶν ὅ, τι ἠχμαλωτίσθη

Jer 28:7 Πλὴν ἄκουσον τώρα τὸν λόγον τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ λαλῶ εἰς τὰ ὦτά σου καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ·

Jer 28:8 Οἱ προφῆται, οἵτινες ἐστάθησαν πρὸ ἐμοῦ καὶ πρὸ σοῦ ἔκπαλαι, προεφήτευσαν καὶ κατὰ πολλῶν τόπων καὶ κατὰ μεγάλων βασιλείων, περὶ πολέμου καὶ περὶ κακῶν καὶ περὶ λοιμοῦ·
Jer 28:9 ὁ προφήτης, ὅστις προφητεύει περὶ εἰρήνης, ὅταν ὁ λόγος τοῦ προφήτου ἐκπληρωθῇ, τότε θέλει γνωρισθῇ ὁ προφήτης, ὅτι ἀληθῶς ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Κύριος.
Jer 28:10 Τότε ὁ Ἀνανίας ὁ προφήτης ἔλαβε τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου τοῦ προφήτου Ἱερεμίου καὶ συνέτριψεν αὐτόν.
Jer 28:11 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἀνανίας ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον θέλω συντρίψει τὸν ζυγὸν τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ἀπὸ τοῦ τραχήλου πάντων τῶν ἐθνῶν ἐν τῷ διαστήματι δύο ὁλοκλήρων ἐτῶν. Καὶ ὁ προφήτης Ἱερεμίας ὑπῆγε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
Jer 28:12 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, ἀφοῦ Ἀνανίας ὁ προφήτης συνέτριψε τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου τοῦ προφήτου Ἱερεμίου, λέγων,
Jer 28:13 Ὕπαγε καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν Ἀνανίαν, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Σὺ συνέτριψας τοὺς ζυγοὺς τοὺς ξυλίνους· ἀλλ᾿ ἀντὶ τούτων θέλεις κάμει ζυγοὺς σιδηρούς.
Jer 28:14 Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ζυγὸν σιδηροῦν ἔθεσα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τούτων τῶν ἐθνῶν διὰ νὰ δουλεύωσιν εἰς τὸν Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· καὶ θέλουσι δουλεύσει εἰς αὐτόν· καὶ αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἔδωκα εἰς αὐτόν.
Jer 28:15 Τότε εἶπεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης πρὸς τὸν Ἀνανίαν τὸν προφήτην, Ἄκουσον τώρα, Ἀνανία· δὲν σὲ ἀπέστειλεν ὁ Κύριος· ἀλλὰ σὺ κάμνεις τὸν λαὸν τοῦτον νὰ ἐλπίζῃ εἰς ψεῦδος.
Jer 28:16 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐγὼ θέλω σὲ ἀπορρίψει ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· ἐν τούτῳ τῷ ἔτει θέλεις ἀποθάνει, διότι ἐλάλησας στασιασμὸν κατὰ τοῦ Κυρίου.
Jer 28:17 Καὶ ἀπέθανεν Ἀνανίας ὁ προφήτης ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει, τὸν ἕβδομον μῆνα.
Jer 29:1 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν Ἱερεμίας ὁ προφήτης ἔστειλεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς ὑπολοίπους τῶν πρεσβυτέρων τῆς αἰχμαλωσίας καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς προφήτας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν, τὸν ὁποῖον ὁ Ναβουχοδονόσορ ἔφερεν αἰχμάλωτον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Βαβυλῶνα,
Jer 29:2 ἀφοῦ Ἰεχονίας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα καὶ οἱ εὐνοῦχοι, οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ξυλουργοὶ καὶ οἱ χαλκεῖς ἐξῆλθον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ,
Jer 29:3 διὰ χειρὸς Ἐλασὰ υἱοῦ τοῦ Σαφὰν καὶ τοῦ Γεμαρίου υἱοῦ τοῦ Χελκίου, τοὺς ὁποίους Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἀπέστειλεν εἰς τὴν Βαβυλῶνα πρὸς Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· λέγων,
Jer 29:4 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, πρὸς πάντας ἐκείνους, οἵτινες ἐφέρθησαν αἰχμάλωτοι, τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἔκαμον νὰ φερθῶσιν αἰχμάλωτοι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Βαβυλῶνα·
Jer 29:5 οἰκοδομήσατε οἴκους καὶ κατοικήσατε· καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγετε τὸν καρπὸν αὐτῶν·
Jer 29:6 λάβετε γυναῖκας καὶ γεννήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ λάβετε γυναῖκας διὰ τοὺς υἱούς σας καὶ δότε τὰς θυγατέρας σας εἰς ἄνδρας καὶ ἄς γεννήσωσιν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ πληθύνθητε ἐκεῖ καὶ μὴ σμικρυνθῆτε·
Jer 29:7 καὶ ζητήσατε τὴν εἰρήνην τῆς πόλεως, ὅπου ἐγὼ σᾶς ἔκαμον νὰ φερθῆτε αἰχμάλωτοι, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ αὐτῆς πρὸς τὸν Κύριον· διότι ἐν τῇ εἰρήνῃ αὐτῆς θέλετε ἔχει εἰρήνην.
Jer 29:8 Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἄς μὴ ἀπατῶσιν ὑμᾶς οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ ἐν μέσῳ ὑμῶν καὶ οἱ μάντεις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε τὰ ἐνύπνια ὑμῶν τὰ ὁποῖα ὑμεῖς ὀνειρεύεσθε·
Jer 29:9 διότι προφητεύουσι ψευδῶς πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου· ἐγὼ δὲν ἀπέστειλα αὐτούς, λέγει Κύριος.
Jer 29:10 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ὅτι ἀφοῦ πληρωθῶσιν ἑβδομήκοντα ἔτη ἐν Βαβυλῶνι, θέλω ἐπισκεφθῇ ὑμᾶς καὶ θέλω ἐκτελέσει πρὸς ὑμᾶς τὸν λόγον μου τὸν ἀγαθόν, νὰ ἐπαναφέρω ὑμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον.
Jer 29:11 Διότι ἐγὼ γνωρίζω τὰς βουλὰς τὰς ὁποίας βουλεύομαι περὶ ὑμῶν, λέγει Κύριος, βουλὰς εἰρήνης καὶ οὐχὶ κακοῦ, διὰ νὰ δώσω εἰς ὑμᾶς τὸ προσδοκώμενον τέλος.
Jer 29:12 Τότε θέλετε κράξει πρὸς ἐμὲ καὶ θέλετε ὑπάγει καὶ προσευχηθῆ εἰς ἐμὲ καὶ θέλω σᾶς εἰσακούσει.
Jer 29:13 Καὶ θέλετε μὲ ζητήσει καὶ εὑρεῖ, ὅταν μὲ ἐκζητήσητε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν.
Jer 29:14 Καὶ θέλω εὑρεθῆ ἀπὸ σᾶς, λέγει Κύριος· καὶ θέλω ἀποστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν σας καὶ θέλω σᾶς συνάξει ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ἐκ πάντων τῶν τόπων ὅπου σᾶς ἐδίωξα, λέγει Κύριος· καὶ θέλω σᾶς ἐπαναφέρει εἰς τὸν τόπον, ὅθεν σᾶς ἔκαμον νὰ φερθῆτε αἰχμάλωτοι.
Jer 29:15 Ἐπειδὴ εἴπετε, Ὁ Κύριος ἐσήκωσεν εἰς ἡμᾶς προφήτας ἐν Βαβυλῶνι,
Jer 29:16 γνωρίσατε, ὅτι οὕτω λέγει Κύριος περὶ τοῦ βασιλέως τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου Δαβὶδ καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ περὶ τῶν ἀδελφῶν σας, τῶν μὴ ἐξελθόντων μεθ᾿ ὑμῶν εἰς αἰχμαλωσίαν·
Jer 29:17 οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἰδού, θέλω ἀποστείλει ἐπ᾿ αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, τὴν πεῖναν καὶ τὸν λοιμόν, καὶ θέλω καταστήσει αὐτοὺς ὡς τὰ σῦκα τὰ ἀχρεῖα, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν ἀχρειότητα δὲν τρώγονται.
Jer 29:18 Καὶ θέλω καταδιώξει αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ, ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ· καὶ θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς διασπορὰν ἐν πᾶσι τοῖς βασιλείοις τῆς γῆς, ὥστε νὰ ἦναι κατάρα καὶ θάμβος καὶ συριγμὸς καὶ ὄνειδος ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὅπου ἐδίωξα αὐτούς·
Jer 29:19 διότι δὲν ἤκουσαν τοὺς λόγους μου, λέγει Κύριος, τοὺς ὁποίους ἔστειλα πρὸς αὐτοὺς διὰ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ ἀποστέλλων· καὶ δὲν ὑπηκούσατε, λέγει Κύριος.
Jer 29:20 Ἀκούσατε λοιπὸν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πάντες σεῖς οἱ αἰχμαλωτισθέντες, τοὺς ὁποίους ἐξαπέστειλα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα.

Jer 29:21 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, περὶ τοῦ Ἀχαὰβ υἱοῦ τοῦ Κωλαίου καὶ περὶ τοῦ Σεδεκίου υἱοῦ τοῦ Μαασίου, οἵτινες προφητεύουσι ψεύδη πρὸς ἐσᾶς ἐν τῷ ὀνόματί μου· Ἰδού, θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ θέλει πατάξει αὐτοὺς ἐνώπιόν σας.

Jer 29:22 Καὶ ἐξ αὐτῶν θέλουσι λάβει κατάραν ἐν πᾶσι τοῖς αἰχμαλώτοις τοῦ Ἰούδα τοῖς ἐν Βαβυλῶνι, λέγοντες, Ὁ Κύριος νὰ σὲ κάμῃ ὡς τὸν Σεδεκίαν καὶ ὡς τὸν Ἀχαάβ, τοὺς ὁποίους ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἔψησεν ἐν πυρί·

Jer 29:23 διότι ἔπραξαν ἀφροσύνην ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐμοίχευον τὰς γυναῖκας τῶν πλησίον αὐτῶν καὶ ἐλάλουν λόγους ψευδεῖς ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοὺς ὁποίους δὲν προσέταξα εἰς αὐτούς· καὶ ἐγὼ ἐξεύρω καὶ εἶμαι μάρτυς, λέγει Κύριος.

Jer 29:24 Καὶ πρὸς Σεμαΐαν τὸν Νεαιλαμίτην θέλεις λαλήσει, λέγων,

Jer 29:25 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Ἐπειδὴ σὺ ἀπέστειλας ἐπιστολὰς ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ πρὸς τὸν Σοφονίαν τὸν υἱὸν τοῦ Μαασίου τὸν ἱερέα καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἱερεῖς, λέγων,

Jer 29:26 Ὁ Κύριος σὲ κατέστησεν ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, διὰ νὰ ἦσθε ἐπιστάται εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐπὶ πάντα ἄνθρωπον μαινόμενον καὶ προφητεύοντα, διὰ νὰ βάλλῃς αὐτὸν εἰς φυλακὴν καὶ εἰς δεσμά·

Jer 29:27 τώρα λοιπὸν διὰ τί δὲν ἤλεγξας Ἱερεμίαν τὸν ἐξ Ἀναθώθ, ὅστις προφητεύει εἰς ἐσᾶς

Jer 29:28 ἐπειδὴ αὐτὸς διὰ τοῦτο ἐπέστειλε πρὸς ἡμᾶς εἰς τὴν Βαβυλῶνα, λέγων, Ἡ αἰχμαλωσία αὕτη εἶναι μακρά· οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ κατοικήσατε· καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγετε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

Jer 29:29 Καὶ Σοφονίας ὁ ἱερεὺς ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς ἐπήκοον τοῦ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου.

Jer 29:30 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, λέγων,

Jer 29:31 Ἀπόστειλον πρὸς πάντας τοὺς αἰχμαλώτους, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος περὶ Σεμαΐα τοῦ Νεαιλαμίτου. Ἐπειδὴ ὁ Σεμαΐας προεφήτευσε πρὸς ἐσᾶς καὶ ἐγὼ δὲν ἀπέστειλα αὐτὸν καὶ σᾶς ἔκαμε νὰ ἐλπίζητε εἰς ψεῦδος,

Jer 29:32 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, θέλω ἐπισκεφθῇ Σεμαΐαν τὸν Νεαιλαμίτην καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ· αὐτὸς δὲν θέλει ἔχει ἄνθρωπον κατοικοῦντα μεταξὺ τοῦ λαοῦ τούτου, οὐδὲ θέλει ἰδεῖ τὸ καλόν, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω κάμει εἰς τὸν λαόν μου, λέγει Κύριος· διότι ἐλάλησε στασιασμὸν κατὰ τοῦ Κυρίου.

Jer 30:1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων,

Jer 30:2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Γράψον εἰς σεαυτὸν ἐν βιβλίῳ πάντας τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐλάλησα πρὸς σέ·

Jer 30:3 διότι, ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, λέγει Κύριος· καὶ θέλω ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ θέλουσι κυριεύσει αὐτήν.

Jer 30:4 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε Κύριος περὶ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ περὶ τοῦ Ἰούδα.

Jer 30:5 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ἠκούσαμεν φωνὴν τρομεράν, φόβον καὶ οὐχὶ εἰρήνην.

Jer 30:6 Ἐρωτήσατε τώρα καὶ ἴδετε, ἐὰν ἄρσεν τίκτῃ· διὰ τί βλέπω ἕκαστον ἄνδρα μὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, ὡς τίκτουσαν, καὶ πάντα τὰ πρόσωπα ἐστράφησαν εἰς ὠχρίασιν

Jer 30:7 Οὐαί· διότι μεγάλη εἶναι ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὁμοία αὐτῆς δὲν ὑπῆρξε καὶ εἶναι καιρὸς τῆς στενοχωρίας τοῦ Ἰακώβ· πλὴν θέλει σωθῆ ἐξ αὐτῆς.

Jer 30:8 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλω συντρίψει τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου καὶ θέλω διασπάσει τὰ δεσμά σου καὶ ξένοι δὲν θέλουσι πλέον καταδουλώσει αὐτόν·

Jer 30:9 ἀλλὰ θέλουσι δουλεύει Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν καὶ Δαβὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν, τὸν ὁποῖον θέλω ἀναστήσει εἰς αὐτούς.

Jer 30:10 Σὺ δὲ μὴ φοβοῦ, δοῦλέ μου Ἰακώβ, λέγει Κύριος· μηδὲ δειλιάσῃς, Ἰσραήλ· διότι, ἰδού, θέλω σὲ σώσει ἀπὸ τοῦ μακρυνοῦ τόπου καὶ τὸ σπέρμα σου ἀπὸ τῆς γῆς τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ὁ Ἰακὼβ θέλει ἐπιστρέψει καὶ θέλει ἡσυχάσει καὶ ἀναπαυθῆ καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ ἐκφοβῶν.

Jer 30:11 Διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ, λέγει Κύριος, διὰ νὰ σὲ σώσω· καὶ ἂν κάμω συντέλειαν πάντων τῶν ἐθνῶν ὅπου σὲ διεσκόρπισα, εἰς σὲ ὅμως δὲν θέλω κάμει συντέλειαν, ἀλλὰ θέλω σὲ παιδεύσει ἐν κρίσει καὶ δὲν θέλω ὅλως σὲ ἀθῳ ώσει.

Jer 30:12 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Τὸ σύντριμμά σου εἶναι ἀνίατον, ἡ πληγή σου ἀλγεινή.

Jer 30:13 δὲν ὑπάρχει ὁ κρίνων τὴν κρίσιν σου, ὥστε νὰ ἀνορθωθῇς· δὲν ὑπάρχουσι διὰ σὲ φάρμακα θεραπευτικά.

Jer 30:14 Πάντες οἱ ἀγαπητοί σου σὲ ἐλησμόνησαν· δὲν σὲ ζητοῦσι· διότι σὲ ἐπλήγωσα ἐν πληγῇ ἐχθροῦ, ἐν τιμωρίᾳ σκληρᾷ, ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους τῶν ἀνομιῶν σου· αἱ ἁμαρτίαι σου ἐπληθύνθησαν.

Jer 30:15 Τί βοᾷς διὰ τὸ σύντριμμά σου ὁ πόνος σου εἶναι ἀνίατος ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους τῶν ἀνομιῶν σου· αἱ ἁμαρτίαι σου ἐπληθύνθησαν· διὰ τοῦτο ἔκαμον ταῦτα εἰς σέ.

Jer 30:16 Διὰ τοῦτο πάντες οἱ κατατρώγοντές σε θέλουσι καταφαγωθῆ· καὶ πάντες οἱ ἐναντίοι σου, πάντες ὁμοῦ θέλουσιν ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν· καὶ οἱ λαφυραγωγοῦντές σε θέλουσι γείνει λάφυρον καὶ πάντας τοὺς διαρπάζοντάς σε θέλω δώσει εἰς διαρπαγήν.

Jer 30:17 Διότι θέλω ἀποκαταστήσει τὴν ὑγίειαν εἰς σὲ καὶ θέλω σὲ ἰατρεύσει ἀπὸ τῶν πληγῶν σου, λέγει Κύριος· διότι αὐτοὶ σὲ ὠνόμασαν Ἀπερριμμένην, λέγοντες, Αὕτη εἶναι ἡ Σιών· δὲν ὑπάρχει ὁ ζητῶν αὐτήν.

Jer 30:18 Οὕτω λέγει Κύριος. Ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐπιστρέψει ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τὰς σκηνὰς τοῦ Ἰακὼβ καὶ θέλω οἰκτείρει τὰς κατοικίας αὐτοῦ· καὶ ἡ πόλις θέλει οἰκοδομηθῆ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῆς, καὶ ὁ ναὸς θέλει ἀποκατασταθῆ κατὰ τὴν διάταξιν αὐτοῦ.

Jer 30:19 Καὶ ἐξ αὐτῶν θέλει ἐξέρχεσθαι εὐχαριστία καὶ φωνὴ ἀγαλλομένων· καὶ θέλω πολλαπλασιάσει αὐτοὺς καὶ δὲν θέλουσιν ὀλιγοστεύσει· καὶ θέλω δοξάσει αὐτοὺς καὶ δὲν θέλουσι σμικρυνθῇ.
Jer 30:20 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ὡς τὸ πρότερον, καὶ ἡ συναγωγὴ αὐτῶν θέλει στερεωθῇ ἐνώπιόν μου, καὶ θέλω τιμωρήσει πάντας τοὺς καταθλίβοντας αὐτούς.
Jer 30:21 Καὶ ὁ ἄρχων αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ ἐξουσιαστὴς αὐτῶν θέλει ἐξέρχεσθαι ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ θέλω κάμει αὐτὸν νὰ πλησιάζῃ καὶ θέλει πλησιάζει εἰς ἐμέ· διότι τίς εἶναι οὗτος, ὅστις ἐγγυᾶται τὴν καρδίαν αὐτοῦ διὰ νὰ πλησιάζῃ πρὸς ἐμέ λέγει Κύριος.
Jer 30:22 Καὶ θέλετε εἶσθαι λαός μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς ὑμῶν.
Jer 30:23 Ἰδού, ἀνεμοστρόβιλος παρὰ Κυρίου ἐξῆλθε μὲ ὁρμήν, ἀνεμοστρόβιλος ἀφανίζων· θέλει ἐξορμήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ἀσεβῶν.
Jer 30:24 Ὁ φλογερὸς θυμὸς τοῦ Κυρίου δὲν θέλει ἐπιστρέψει, ἑωσοῦ ἐκτελέσῃ καὶ ἑωσοῦ ἐκπληρώσῃ τὰς βουλὰς τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλετε νοήσει τοῦτο.
Jer 31:1 Ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ, λέγει Κύριος, θέλω εἶσθαι ὁ Θεὸς πασῶν τῶν οἰκογενειῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαός μου.
Jer 31:2 Οὕτω λέγει Κύριος· Ὁ λαὸς ὁ ἐναπολειφθεὶς ἀπὸ τῆς μαχαίρας εὕρηκε χάριν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὁ Ἰσραὴλ ὑπῆγε νὰ εὕρῃ ἀνάπαυσιν.
Jer 31:3 Ὁ Κύριος ἐφάνη παλαιόθεν εἰς ἐμέ, λέγων, Ναί, σὲ ἠγάπησα ἀγάπησιν αἰώνιον· διὰ τοῦτο σὲ εἵλκυσα μὲ ἔλεος.
Jer 31:4 Πάλιν θέλω σὲ οἰκοδομήσει καὶ θέλεις οἰκοδομηθῇ, παρθένε τοῦ Ἰσραήλ· θέλεις εὐπρεπισθῇ πάλιν μὲ τὰ τύμπανά σου καὶ θέλεις ἐξέρχεσθαι εἰς τοὺς χοροὺς τῶν ἀγαλλομένων.
Jer 31:5 Θέλεις φυτεύσει πάλιν ἀμπελῶνας ἐπὶ τῶν ὀρέων τῆς Σαμαρείας· οἱ φυτευταὶ θέλουσι φυτεύσει καὶ θέλουσι τρώγει τὸν καρπόν.
Jer 31:6 Διότι θέλει εἶσθαι ἡμέρα, καθ ἣν οἱ φύλακες ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἐφραῒμ θέλουσι φωνάζει, Σηκώθητε καὶ ἄς ἀναβῶμεν εἰς τὴν Σιὼν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.
Jer 31:7 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ψάλλετε ἐν ἀγαλλιάσει διὰ τὸν Ἰακὼβ καὶ ἀλαλάξατε διὰ τὴν κεφαλὴν τῶν ἐθνῶν· κηρύξατε, αἰνέσατε καὶ εἴπατε, Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραήλ.
Jer 31:8 Ἰδοὺ ἐγὼ θέλω φέρει αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, καὶ θέλω συνάξει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς γῆς, καὶ μετ αὐτῶν τὸν τυφλὸν καὶ τὸν χωλόν, τὴν ἔγκυον καὶ τὴν γεννῶσαν ὁμοῦ· συνάθροισμα μέγα θέλει ἐπιστρέψει ἐνταῦθα.
Jer 31:9 Μετὰ κλαυθμοῦ θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ μετὰ δεήσεων θέλω ἐπαναφέρει αὐτούς· θέλω ὁδηγήσει αὐτοὺς παρὰ ποταμοὺς ὑδάτων δί εὐθείας ὁδοῦ, καθ ἣν δὲν θέλουσι προσκόψει· διότι εἶμαι πατὴρ εἰς τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὁ Ἐφραῒμ εἶναι ὁ πρωτότοκός μου.
Jer 31:10 Ἀκούσατε, ἔθνη, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἀναγγείλατε εἰς τὰς νήσους τὰς μακρὰν καὶ εἴπατε, Ὁ διασκορπίσας τὸν Ἰσραὴλ θέλει συνάξει αὐτὸν καὶ θέλει φυλάξει αὐτὸν ὡς ὁ βοσκὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ.
Jer 31:11 Διότι ὁ Κύριος ἐξηγόρασε τὸν Ἰακὼβ καὶ ἐλύτρωσεν αὐτὸν ἐκ χειρὸς τοῦ δυνατωτέρου αὐτοῦ.
Jer 31:12 Καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ ψάλλει ἐπὶ τοῦ ὕψους τῆς Σιών, καὶ θέλουσι συρρεύσει εἰς τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου, εἰς σῖτον καὶ εἰς οἶνον καὶ εἰς ἔλαιον καὶ εἰς τὰ γεννήματα τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὡς παράδεισος περιποτιζόμενος· καὶ παντελῶς δὲν θέλουσι λυπηθῇ πλέον.
Jer 31:13 Τότε θέλει χαρῇ ἡ παρθένος ἐν τῷ χορῷ, καὶ οἱ νέοι καὶ οἱ γέροντες ὁμοῦ· καὶ θέλω στρέψει τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρὰν καὶ θέλω παρηγορήσει αὐτοὺς καὶ εὐφράνει αὐτοὺς μετὰ τὴν θλῖψιν αὐτῶν.
Jer 31:14 Καὶ θέλω χορτάσει τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων ἀπὸ παχύτητος, καὶ ὁ λαός μου θέλει χορτασθῇ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν μου, λέγει Κύριος.
Jer 31:15 Οὕτω λέγει Κύριος· Φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ῥαμά, θρῆνος, κλαυθμός, ὀδυρμός· ἡ Ῥαχήλ, κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ διὰ τὰ τέκνα αὐτῆς, διότι δὲν ὑπάρχουσιν.
Jer 31:16 Οὕτω λέγει Κύριος· Παῦσον τὴν φωνήν σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀπὸ δακρύων· διότι τὸ ἔργον σου θέλει ἀνταμειφθῇ, λέγει Κύριος· καὶ θέλουσιν ἐπιστρέψει ἐκ τῆς γῆς τοῦ ἐχθροῦ.
Jer 31:17 Καὶ εἶναι ἐλπὶς εἰς τὰ ἔσχατά σου, λέγει Κύριος, καὶ τὰ τέκνα σου θέλουσιν ἐπιστρέψει εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν.
Jer 31:18 Ἤκουσα τωόντι τὸν Ἐφραῒμ λέγοντα ἐν ὀδυρμοῖς, Μὲ ἐπαίδευσας, καὶ ἐπαιδεύθην ὡς μόσχος ἀδάμαστος· ἐπίστρεψόν με καὶ θέλω ἐπιστρέψει· διότι σὺ εἶσαι Κύριος ὁ Θεός μου·
Jer 31:19 βεβαίως ἀφοῦ ἐπέστρεψα, μετενόησα, καὶ ἀφοῦ ἐδιδάχθην, ἐκτύπησα ἐπὶ τὸν μηρόν μου· ᾐσχύνθην καὶ μάλιστα ἠρυθρίασα, διότι ἐβάστασα τὸ ὄνειδος τῆς νεότητός μου.
Jer 31:20 Ὁ Ἐφραῒμ εἶναι υἱὸς ἀγαπητὸς εἰς ἐμέ παιδίον φίλτατον διότι ἀφοῦ ἐλάλησα ἐναντίον αὐτοῦ, πάντοτε ἐνθυμοῦμαι αὐτόν, διὰ τοῦτο τὰ σπλάγχνα μου ἠχοῦσι δί αὐτόν· θέλω βεβαίως σπλαγχνισθῇ αὐτόν, λέγει Κύριος.
Jer 31:21 Στῆσον σημεῖα τῆς ὁδοῦ, κάμε εἰς σεαυτὸν σωροὺς ὑψηλούς· προσήλωσον τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν λεωφόρον, εἰς τὴν ὁδὸν δί ἧς ὑπῆγες· ἐπίστρεψον, παρθένε τοῦ Ἰσραήλ, ἐπίστρεψον εἰς αὐτὰς τὰς πόλεις σου.
Jer 31:22 Ἕως πότε θέλεις περιφέρεσθαι, θυγάτηρ ἀποστάτρια διότι ὁ Κύριος ἐποίησε νέον πρᾶγμα ἐν τῇ γῇ· Γυνὴ θέλει περικυκλώσει ἄνδρα.
Jer 31:23 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἔτι θέλουσι λέγει τὸν λόγον τοῦτον ἐν τῇ γῇ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν, Ὁ Κύριος νὰ σὲ εὐλογήσῃ, κατοικία δικαιοσύνης, ὄρος ἁγιότητος.

Jer 31:24 Καὶ θέλουσι κατοικήσει ἐν αὐτῇ ὁ Ἰούδας καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτοῦ ὁμοῦ, οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἐξερχόμενοι μετὰ τῶν ποιμνίων·
Jer 31:25 διότι ἐχόρτασα τὴν ἐκλελυμένην ψυχὴν καὶ ἐνέπλησα πᾶσαν τεθλιμμένην ψυχήν.
Jer 31:26 Διὰ τοῦτο ἐξύπνησα καὶ ἐθεώρησα, καὶ ὁ ὕπνος μου ἐστάθη γλυκὺς εἰς ἐμέ.
Jer 31:27 Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω σπείρει τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα μὲ σπέρμα ἀνθρώπου καὶ μὲ σπέρμα κτήνους.
Jer 31:28 Καὶ καθὼς ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς διὰ νὰ ἐκριζόνω καὶ νὰ κατασκάπτω καὶ νὰ κατεδαφίζω καὶ νὰ καταστρέφω καὶ νὰ καταθλίβω, οὕτω θέλω γρηγορήσει ἐπ' αὐτοὺς διὰ νὰ ἀνοικοδομῶ καὶ νὰ φυτεύω, λέγει Κύριος.
Jer 31:29 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις δὲν θέλουσι λέγει πλέον, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ᾐμωδίασαν·
Jer 31:30 ἀλλ' ἕκαστος θέλει ἀποθνήσκει διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ· πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις φάγῃ τὸν ὄμφακα, τούτου οἱ ὀδόντες θέλουσιν αἱμωδιάσει.
Jer 31:31 Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω κάμει πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ πρὸς τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην νέαν·
Jer 31:32 οὐχὶ κατὰ τὴν διαθήκην, τὴν ὁποίαν ἔκαμον πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπίασα αὐτοὺς ἀπὸ τῆς χειρὸς διὰ νὰ ἐξαγάγω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διότι αὐτοὶ παρέβησαν τὴν διαθήκην μου καὶ ἐγὼ ἀπεστράφην αὐτούς, λέγει Κύριος·
Jer 31:33 ἀλλ' αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ· μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, θέλω θέσει τὸν νόμον μου εἰς τὰ ἐνδόμυχα αὐτῶν καὶ θέλω γράψει αὐτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαός μου.
Jer 31:34 Καὶ δὲν θέλουσι διδάσκει πλέον ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γνωρίσατε τὸν Κύριον· διότι πάντες οὗτοι θέλουσι μὲ γνωρίζει ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, λέγει Κύριος· διότι θέλω συγχωρήσει τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν δὲν θέλω ἐνθυμεῖσθαι πλέον.
Jer 31:35 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ διδοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, τὰς διατάξεις τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων εἰς φῶς τῆς νυκτός, ὁ ταράττων τὴν θάλασσαν, καὶ τὰ κύματα αὐτῆς βομβοῦσι· Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Jer 31:36 Ἐὰν αἱ διατάξεις αὗται ἐκλείψωσιν ἀπ' ἔμπροσθέν μου, λέγει Κύριος, τότε καὶ τὸ σπέρμα τοῦ Ἰσραὴλ θέλει παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἔθνος ἐνώπιόν μου πάσας τὰς ἡμέρας.
Jer 31:37 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐὰν ὁ οὐρανὸς ἄνω δύναται νὰ μετρηθῇ καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς κάτω νὰ ἐξιχνιασθῶσι, τότε καὶ ἐγὼ θέλω ἀπορρίψει πᾶν τὸ σπέρμα τοῦ Ἰσραὴλ διὰ πάντα ὅσα ἔπραξαν, λέγει Κύριος.
Jer 31:38 Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ ἡ πόλις θέλει οἰκοδομηθῇ εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ πύργου Ἀνανεὴλ ἕως τῆς πύλης τῆς γωνίας.
Jer 31:39 Καὶ σχοινίον διαμετρήσεως θέλει ἐξέλθει ἔτι ἀπέναντι αὐτῆς ἐπὶ τὸν λόφον Γαρὴβ καὶ θέλει περιέλθει ἕως Γοάθ.
Jer 31:40 Καὶ πᾶσα ἡ κοιλὰς τῶν πτωμάτων καὶ τῆς στάκτης καὶ πάντες οἱ ἀγροὶ ἕως τοῦ χειμάρρου Κέδρων, ἕως τῆς γωνίας τῆς πύλης τῶν ἵππων πρὸς ἀνατολάς, θέλουσιν εἶσθαι ἅγιοι εἰς τὸν Κύριον· δὲν θέλει πλέον ἐκριζωθῇ οὐδὲ καταστραφῇ εἰς τὸν αἰῶνα.
Jer 32:1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τοῦ Ναβουχοδονόσορ.
Jer 32:2 Καὶ τότε τὸ στράτευμα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος ἐπολιόρκει τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὁ Ἱερεμίας ὁ προφήτης ἦ το κεκλεισμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, τῆς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα.
Jer 32:3 Διότι Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἶχε κλείσει αὐτόν, λέγων, Διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος, Ἰδού, ἐγὼ θέλω παραδώσει τὴν πόλιν ταύτην εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ θέλει κυριεύσει αὐτήν·
Jer 32:4 καὶ Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα δὲν θέλει ἐκφύγει ἐκ τῆς χειρὸς των Χαλδαίων, ἀλλὰ θέλει βεβαίως παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ θέλει λαλήσει μετ' αὐτοῦ στόμα πρὸς στόμα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἰδεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ·
Jer 32:5 καὶ θέλει φέρει τὸν Σεδεκίαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἐκεῖ θέλει εἶσθαι, ἑωσοῦ ἐπισκεφθῶ αὐτόν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν πολεμήσητε τοὺς Χαλδαίους, δὲν θέλετε εὐδοκιμήσει.
Jer 32:6 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας, Ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Jer 32:7 Ἰδού, Ἀναμεήλ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαλλοὺμ τοῦ θείου σου, θέλει ἐλθεῖ πρὸς σέ, λέγων, Ἀγόρασον εἰς σεαυτὸν τὸν ἀγρὸν μου τὸν ἐν Ἀναθώθ· διότι εἰς σὲ ἀνήκει τὸ δικαίωμα ἐξαγορᾶς διὰ νὰ ἀγοράσῃς αὐτόν.
Jer 32:8 Καὶ ἦλθε πρὸς ἐμὲ Ἀναμεήλ, ὁ υἱὸς τοῦ θείου μου, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἀγόρασον, παρακαλῶ, τὸν ἀγρὸν μου τὸν ἐν Ἀναθώθ, τὸν ἐν τῇ γῇ Βενιαμίν· διότι εἰς σὲ ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας καὶ εἰς σὲ ἡ ἐξαγορά· ἀγόρασον αὐτὸν εἰς σεαυτόν. Τότε ἐγνώρισα ὅτι λόγος Κυρίου ἦτο οὗ τος.
Jer 32:9 Καὶ ἠγόρασα παρὰ τοῦ Ἀναμεήλ, υἱοῦ τοῦ θείου μου, τὸν ἀγρὸν τὸν ἐν Ἀναθὼθ καὶ ἐζύγισα πρὸς αὐτὸν τὰ χρήματα, δεκαεπτὰ σίκλους ἀργυρίου.
Jer 32:10 Καὶ ἔγραψα τὸ συμφωνητικὸν καὶ ἐσφράγισα καὶ ἔβαλον μάρτυρας καὶ ἐζύγισα τὰ χρήματα ἐν τῇ πλάστιγγι.
Jer 32:11 Καὶ ἔλαβον τὸ συμφωνητικὸν τῆς ἀγορᾶς, τὸ ἐσφραγισμένον κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν συνήθειαν καὶ τὸ

ἀνοικτόν·
Jer 32:12 καὶ ἔδωκα τὸ συμφωνητικὸν τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸν Βαροὺχ τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου υἱοῦ τοῦ Μαασίου, ἔμπροσθεν τοῦ Ἀναμεὴλ υἱοῦ τοῦ θείου μου καὶ ἔμπροσθεν τῶν μαρτύρων τῶν ὑπογραψάντων τὸ συμφωνητικὸν τῆς ἀγορᾶς, ἔμπροσθεν πάντων τῶν Ἰουδαίων τῶν καθημένων ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.
Jer 32:13 Καὶ προσέταξα τὸν Βαροὺχ ἔμπροσθεν αὐτῶν, λέγων,
Jer 32:14 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Λάβε τὰ συμφωνητικὰ ταῦτα, τὸ συμφωνητικὸν τοῦτο τῆς ἀγορᾶς καὶ τὸ ἐσφραγισμένον καὶ τὸ συμφωνητικὸν τοῦτο τὸ ἀνοικτόν· καὶ θὲς αὐτὰ εἰς ἀγγεῖον πήλινον, διὰ νὰ διαμένωσιν ἡμέρας πολλάς.
Jer 32:15 Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Οἰκίαι καὶ ἀγροὶ καὶ ἄμπελοι θέλουσιν ἀποκτηθῇ πάλιν ἐν ταύτῃ τῇ γῇ.
Jer 32:16 Ἀφοῦ δὲ ἔδωκα τὸ συμφωνητικόν, τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸν Βαροὺχ τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου προσηυχήθην εἰς τὸν Κύριον, λέγων,
Jer 32:17 Ὦ Κύριε Θεέ· ἰδού, σὺ ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐν τῇ δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ἐξηπλωμένῳ· δὲν εἶναι οὐδὲν πρᾶγμα δύσκολον εἰς σέ.
Jer 32:18 Κάμνεις ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀνταποδίδεις τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων εἰς τὸν κόλπον τῶν τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ ἰσχυρός, Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Jer 32:19 μέγας ἐν βουλῇ καὶ δυνατὸς ἐν ἔργοις· διότι οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἶναι ἀνεῳγμένοι ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ δώσῃς εἰς ἕκαστον κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸν καρπὸν τῶν ἔργων αὐτοῦ·
Jer 32:20 ὅστις ἔκαμες σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, γνωστὰ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν ἀνθρώποις· καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὸν ὄνομα, ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην.
Jer 32:21 καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου μὲ σημεῖα καὶ μὲ τέρατα καὶ μὲ κραταιὰν χεῖρα καὶ μὲ βραχίονα ἐξηπλωμένον καὶ μὲ τρόμον μέγαν·
Jer 32:22 καὶ ἔδωκας εἰς αὐτοὺς τὴν γῆν ταύτην, τὴν ὁποίαν ὤμοσας πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν νὰ δώσῃς εἰς αὐτούς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι·
Jer 32:23 καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτήν· ἀλλὰ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνήν σου οὐδὲ περιεπάτησαν ἐν τῷ νόμῳ σου· δὲν ἔκαμον οὐδὲν ἐκ πάντων ὅσα προσέταξας εἰς αὐτοὺς νὰ κάμωσι· διὰ τοῦτο ἐπέφερες ἐπ' αὐτοὺς ἅπαν τοῦτο τὸ κακόν.
Jer 32:24 Ἰδού, τὰ χαρακώματα ἔφθασαν εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ κυριεύσωσιν αὐτήν· καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων τῶν πολεμούντων κατ' αὐτῆς, ἐξ αἰτίας τῆς μαχαίρας καὶ τῆς πείνης καὶ τοῦ λοιμοῦ· καὶ ὅ, τι ἐλάλησας, ἔγεινε· καὶ ἰδού, βλέπεις·
Jer 32:25 καὶ σὺ εἶπας πρὸς ἐμέ, Κύριε Θεέ, Ἀγόρασον εἰς σεαυτὸν τὸν ἀγρὸν δι' ἀργυρίου καὶ παράστησον μάρτυρας· καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων.
Jer 32:26 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, λέγων,
Jer 32:27 Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκός· εἶναί τι πρᾶγμα δύσκολον εἰς ἐμέ
Jer 32:28 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, θέλω παραδώσει τὴν πόλιν ταύτην εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ θέλει κυριεύσει αὐτήν·
Jer 32:29 καὶ οἱ Χαλδαῖοι οἱ πολεμοῦντες κατὰ τῆς πόλεως ταύτης θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ βάλει πῦρ εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ κατακαύσει αὐτὴν καὶ τὰς οἰκίας, ἐπὶ τὰ δώματα τῶν ὁποίων ἐθυμίαζον εἰς τὸν Βάαλ καὶ ἔκαμνον σπονδὰς εἰς ἄλλους θεούς, διὰ νὰ μὲ παροργίσωσι.
Jer 32:30 Διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα κακὸν μόνον ἔκαμνον ἐνώπιόν μου ἐκ νεότητος αὐτῶν· διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἄλλο δὲν ἔκαμνον, παρὰ νὰ μὲ παροργίζωσι διὰ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, λέγει Κύριος.
Jer 32:31 Διότι ἡ πόλις αὕτη ἐστάθη εἰς ἐμὲ ἐρεθισμὸς τῆς ὀργῆς μου καὶ τοῦ θυμοῦ μου, ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾠκοδόμησαν αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, διὰ νὰ ἀπορρίψω αὐτὴν ἀπ' ἔμπροσθέν μου,
Jer 32:32 ἕνεκεν πάσης τῆς κακίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῶν υἱῶν Ἰούδα, τὴν ὁποίαν ἔκαμον διὰ νὰ μὲ παροργίσωσιν, αὐτοί, οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν καὶ οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ.
Jer 32:33 Καὶ ἔστρεψαν νῶτα πρὸς ἐμὲ καὶ οὐχὶ πρόσωπον· καὶ ἐδίδασκον αὐτοὺς ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ διδάσκων, πλὴν δὲν ἤκουσαν, ὥστε νὰ λάβωσι παιδείαν·
Jer 32:34 ἀλλ' ἔθεσαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ἐφ' ὃν ἐκλήθη τὸ ὄνομά μου, διὰ νὰ μιάνωσιν αὐτόν.
Jer 32:35 Καὶ ᾠκοδόμησαν τοὺς ὑψηλοὺς τόπους τοῦ Βάαλ τοὺς ἐν τῇ φάραγγι τοῦ υἱοῦ Ἐννόμ, διὰ νὰ διαπεράσωσι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν διὰ τοῦ πυρὸς εἰς τὸν Μολόχ· τὸ ὁποῖον δὲν προσέταξα εἰς αὐτοὺς οὐδὲ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν μου, νὰ πράξωσι τὸ βδέλυγμα τοῦτο, ὥστε νὰ κάμωσι τὸν Ἰούδαν νὰ ἁμαρτάνῃ.
Jer 32:36 Καὶ τώρα διὰ ταῦτα οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, περὶ τῆς πόλεως ταύτης, περὶ ἧς ὑμεῖς λέγετε, Θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, διὰ μαχαίρας καὶ διὰ πείνης καὶ διὰ λοιμοῦ·
Jer 32:37 ἰδού, θέλω συνάξει αὐτοὺς ἐκ πάντων τῶν τόπων, ὅπου ἐδίωξα αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγανακτήσει μου· καὶ θέλω ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ θέλω κατοικίσει αὐτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ·
Jer 32:38 καὶ θέλουσιν εἶσθαι λαός μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν·
Jer 32:39 καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτοὺς καρδίαν μίαν καὶ ὁδὸν μίαν, διὰ νὰ μὲ φοβῶνται πάσας τὰς ἡμέρας, διὰ τὸ καλὸν

αὐτῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς·
Jer 32:40 καὶ θέλω κάμει διαθήκην αἰώνιον πρὸς αὐτούς, ὅτι δὲν θέλω ἀποστρέψει ἀπ' ὀπίσω αὐτῶν, διὰ νὰ ἀγαθοποιῶ αὐτούς· καὶ θέλω δώσει τὸν φόβον μου εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἀποστατήσωσιν ἀπ' ἐμοῦ·
Jer 32:41 καὶ θέλω εὐφραίνεσθαι ἐπ' αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ ἀγαθοποιῶ αὐτούς, καὶ θέλω φυτεύσει αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ κατὰ ἀλήθειαν, ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς.
Jer 32:42 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Καθὼς ἐπέφερα ἐπὶ τοῦτον τὸν λαὸν πάντα ταῦτα τὰ μεγάλα κακά, οὕτω θέλω ἐπιφέρει ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐλάλησα περὶ αὐτῶν.
Jer 32:43 Καὶ θέλουσιν ἀποκτηθῆ ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, περὶ τῆς ὁποίας σεῖς λέγετε, Εἶναι ἔρημος χωρὶς ἀνθρώπου ἢ κτήνους· παρεδόθη εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων.
Jer 32:44 Θέλουσιν ἀγοράζει ἀγροὺς δι' ἀργυρίου καὶ ὑπογράφει συμφωνητικὰ καὶ σφραγίζει καὶ θέλουσι παριστάνει μάρτυρας, ἐν τῇ γῇ Βενιαμὶν καὶ ἐν τοῖς πέριξ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τῆς ὀρεινῆς καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τῆς πεδινῆς καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ νότου· διότι θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν, λέγει Κύριος.
Jer 33:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἐκ δευτέρου, ἐνῷ αὐτὸς ἦτο ἔτι κεκλεισμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,
Jer 33:2 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ κτίσας αὐτήν, Κύριος ὁ πλάσας αὐτὴν διὰ νὰ στερεώσῃ αὐτήν· Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Jer 33:3 Κράξον πρὸς ἐμὲ καὶ θέλω σοὶ ἀποκριθῆ καὶ σοὶ δείξει μεγάλα καὶ ἀπόκρυφα, τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζεις.
Jer 33:4 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ περὶ τῶν οἰκιῶν τῆς πόλεως ταύτης καὶ περὶ τῶν οἰκιῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα, αἵτινες θέλουσι καταστραφῆ ἀπὸ χαρακωμάτων καὶ ἀπὸ μαχαίρας,
Jer 33:5 τῶν ἐρχομένων διὰ νὰ πολεμήσωσι πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ διὰ νὰ ἐμπλήσωσιν αὐτὰς μὲ τὰ πτώματα τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἐγὼ θέλω πατάξει ἐν τῇ ὀργῇ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ διὰ πάσας τὰς κακίας τῶν ὁποίων ἔκρυψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης·
Jer 33:6 ἰδού, ἐγὼ θέλω φέρει εἰς αὐτὴν ὑγιείαν καὶ ἴασιν καὶ θέλω ἰατρεύσει αὐτούς, καὶ θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ ἴδωσιν ἀφθονίαν εἰρήνης καὶ ἀληθείας.
Jer 33:7 Καὶ θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ θέλω οἰκοδομήσει αὐτοὺς ὡς τὸ πρότερον·
Jer 33:8 καὶ θέλω καθαρίσει αὐτοὺς ἀπὸ πάσης τῆς ἀνομίας αὐτῶν, μὲ τὴν ὁποίαν ἡμάρτησαν εἰς ἐμέ· καὶ θέλω συγχωρήσει πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἡμάρτησαν εἰς ἐμὲ καὶ μὲ τὰς ὁποίας ἀπεστάτησαν ἀπ' ἐμοῦ.
Jer 33:9 Καὶ ἡ πόλις αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ ὄνομα εὐφροσύνης, αἴνεσις καὶ δόξα ἔμπροσθεν πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἀκούσει πάντα τὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα ἐγὼ κάμνω εἰς αὐτούς· καὶ θέλουσιν ἐκπλαγῆ καὶ τρομάξει διὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ διὰ πᾶσαν τὴν εἰρήνην, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει εἰς αὐτήν.
Jer 33:10 Οὕτω λέγει Κύριος· Πάλιν θέλει ἀκουσθῆ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, περὶ τοῦ ὁποίου σεῖς λέγετε, Εἶναι ἔρημος, χωρὶς ἀνθρώπου καὶ χωρὶς κτήνους ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ἱερουσαλήμ, αἵτινες εἶναι ἔρημοι, χωρὶς ἀνθρώπου καὶ χωρὶς κατοίκου καὶ χωρὶς κτήνους,
Jer 33:11 ἡ φωνὴ τῆς χαρᾶς καὶ ἡ φωνὴ τῆς εὐφροσύνης, ἡ φωνὴ τοῦ νυμφίου καὶ ἡ φωνὴ τῆς νύμφης, φωνὴ τῶν λεγόντων, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων, διότι ἀγαθὸς ὁ Κύριος, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τῶν προσφερόντων εὐχαριστηρίους προσφορὰς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· διότι θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς γῆς, ὡς τὸ πρότερον, λέγει Κύριος.
Jer 33:12 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Πάλιν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὅστις εἶναι ἔρημος, χωρὶς ἀνθρώπου καὶ χωρὶς κτήνους, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, θέλουσιν εἶσθαι μάνδραι ποιμένων διὰ νὰ ἀναπαύωσι τὰ ποίμνια.
Jer 33:13 Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς ὀρεινῆς, ἐν ταῖς πόλεσι τῆς πεδινῆς καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ νότου καὶ ἐν τῇ γῇ Βενιαμὶν καὶ ἐν τοῖς πέριξ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα θέλουσι περάσει πάλιν τὰ ποίμνια ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀριθμοῦντος, λέγει Κύριος.
Jer 33:14 Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω ἐκτελέσει τὸν ἀγαθὸν ἐκεῖνον λόγον, τὸν ὁποῖον ἐλάλησα περὶ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ περὶ τοῦ οἴκου Ἰούδα.
Jer 33:15 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλω ἀναβλαστήσει εἰς τὸν Δαβὶδ βλαστὸν δικαιοσύνης, καὶ θέλει ἐκτελέσει κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν τῇ γῇ.
Jer 33:16 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὁ Ἰούδας θέλει σωθῆ καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει κατοικήσει ἐν ἀσφαλείᾳ· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομα, μὲ τὸ ὁποῖον θέλει ὀνομασθῆ, Ὁ Κύριος ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν.
Jer 33:17 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Δὲν θέλει λείψει ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ ἄνθρωπος καθήμενος ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ οἴκου Ἰσραήλ·
Jer 33:18 οὔτε ἀπὸ τῶν ἱερέων τῶν Λευϊτῶν θέλει λείψει ἄνθρωπος ἐνώπιόν μου, διὰ νὰ προσφέρῃ ὁλοκαυτώματα καὶ νὰ καίῃ προσφορὰς ἐξ ἀλφίτων καὶ νὰ κάμνῃ θυσίας πάσας τὰς ἡμέρας.
Jer 33:19 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν λέγων,
Jer 33:20 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐὰν ἦναι δυνατὸν νὰ καταλύσητε τὴν διαθήκην μου τῆς ἡμέρας καὶ τὴν διαθήκην μου τῆς νυκτός, ὥστε νὰ μὴ ἦναι πλέον ἡμέρα καὶ νὺξ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν,
Jer 33:21 τότε θέλει δυνηθῆ νὰ καταλυθῆ καὶ ἡ διαθήκη μου ἡ πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ υἱὸν διὰ νὰ βασιλεύῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἡ πρὸς τοὺς Λευΐτας τοὺς ἱερεῖς, τοὺς λειτουργούς μου.
Jer 33:22 Καθὼς ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῆ οὐδὲ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης νὰ μετρηθῆ, οὕτω θέλω

πληθύνει τὸ σπέρμα Δαβὶδ τοῦ δούλου μου καὶ τοὺς Λευΐτας τοὺς λειτουργοῦντας εἰς ἐμέ.
Jer 33:23 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, λέγων,
Jer 33:24 Δὲν εἶδες τί ἐλάλησεν ὁ λαὸς οὗτος, λέγων, Τὰς δύο οἰκογενείας, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος ἐξέλεξεν, ἀπέρριψεν αὐτάς οὕτως αὐτοὶ κατεφρόνησαν τὸν λαὸν μου, ὥστε δὲν λογίζεται πλέον ἔθνος εἰς αὐτούς.
Jer 33:25 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐὰν δὲν ἔκαμον τὴν διαθήκην μου τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός, καὶ ἐὰν δὲν διέταξα τοὺς νόμους τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς,
Jer 33:26 τότε θέλω ἀπορρίψει τὸ σπέρμα τοῦ Ἰακὼβ καὶ τοῦ Δαβὶδ τοῦ δούλου μου, ὥστε νὰ μὴ λάβω ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ κυβερνήτας ἐπὶ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακώβ· διότι θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν καὶ θέλω οἰκτείρει αὐτούς.
Jer 34:1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, ὅτε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ βασίλεια τῆς γῆς τὰ ὑποκείμενα ὑπὸ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ λαοὶ ἐπολέμουν κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ κατὰ πασῶν τῶν πόλεων αὐτῆς, λέγων,
Jer 34:2 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ὕπαγε καὶ λάλησον πρὸς τὸν Σεδεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, θέλω παραδώσει τὴν πόλιν ταύτην εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ θέλει κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί·
Jer 34:3 καὶ σὺ δὲν θέλεις ἐκφύγει ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἀλλ ἐξάπαντος θέλεις πιασθῇ καὶ παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου θέλουσιν ἰδεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ θέλει λαλήσει εἰς τὸ στόμα σου, καὶ θέλεις ὑπάγει εἰς τὴν Βαβυλῶνα.
Jer 34:4 Ἄκουσον ὅμως τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ τοῦ Ἰούδα· οὕτω λέγει Κύριος περὶ σοῦ· Δὲν θέλεις ἀποθάνει διὰ μαχαίρας·
Jer 34:5 ἐν εἰρήνῃ θέλεις ἀποθάνει, καὶ κατὰ τὰς καύσεις τὰς εἰς τοὺς πατέρας σου, τοὺς προγενεστέρους βασιλεῖς, τοὺς ὑπάρξαντας πρὸ σοῦ, οὕτω θέλουσι κάμει καύσεις εἰς σέ· καὶ θέλουσι κλαύσει, λέγοντες, Οὐαί, Κύριε· διότι ἐγὼ ἐλάλησα τὸν λόγον, λέγει Κύριος.
Jer 34:6 Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης πρὸς Σεδεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ἱερουσαλήμ·
Jer 34:7 τὸ δὲ στράτευμα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος ἐπολέμει κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ κατὰ πασῶν τῶν πόλεων τοῦ Ἰούδα τῶν ἐναπολειφθεισῶν, κατὰ τῆς Λαχεὶς καὶ κατὰ τῆς Ἀζηκά· διότι αὗται ἐναπελείφθησαν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, πόλεις ὀχυραί.
Jer 34:8 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας ἔκαμε συνθήκην μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ κηρύξῃ εἰς αὐτοὺς ἄφεσιν·
Jer 34:9 ὥστε νὰ ἀποπέμψῃ ἕκαστος τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὴν δούλην αὐτοῦ, Ἑβραῖον ἢ Ἑβραίαν, ἐλευθέρους, διὰ νὰ μὴ ἔχῃ μηδεὶς δοῦλον Ἰουδαῖον ἀδελφὸν αὐτοῦ·
Jer 34:10 καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαός, οἱ εἰσελθόντες εἰς τὴν συνθήκην, τοῦ νὰ ἀποπέμψωσιν ἕκαστος τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὴν δούλην αὐτοῦ ἐλευθέρους, ὥστε νὰ μὴ ἔχωσι πλέον δούλους αὐτούς· ὑπήκουσαν λοιπὸν καὶ ἀπέπεμψαν·
Jer 34:11 μετὰ ταῦτα ὅμως τοὺς δούλους καὶ τὰς δούλας, τοὺς ὁποίους ἀπέπεμψαν ἐλευθέρους, ἔκαμον νὰ ἐπιστρέψωσι, καὶ καθυπέβαλον αὐτοὺς νὰ ἦναι δοῦλοι καὶ δοῦλαι·
Jer 34:12 καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων,
Jer 34:13 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἐγὼ ἔκαμον διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας σας, καθ ἥν ἡμέραν ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων,
Jer 34:14 Ἐν τῷ τέλει ἑπτὰ ἐτῶν ἀποπέμψατε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἑβραῖον, ὅστις ἐπωλήθη εἰς σὲ καὶ σὲ ὑπηρέτησεν ἓξ ἔτη· τότε θέλεις ἀποπέμψει αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ· ἀλλ οἱ πατέρες σας δὲν μοῦ ἤκουσαν οὐδὲ ἔκλιναν τὸ ὠτίον αὐτῶν.
Jer 34:15 Καὶ σεῖς τώρα εἴχετε ἐπιστρέψει καὶ κάμει τὸ εὐθὲς ἐνώπιόν μου, κηρύττοντες ἕκαστος ἄφεσιν εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ εἴχετε κάμει συνθήκην ἐνώπιόν μου ἐν τῷ οἴκῳ, ἐφ ὅν ἐκλήθη τὸ ὄνομά μου·
Jer 34:16 ἀλλ ἐπεστρέψατε καὶ ἐμιάνατε τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐκάμετε ἕκαστος τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὴν δούλην αὐτοῦ νὰ ἐπιστρέψωσι, τοὺς ὁποίους εἴχετε ἀποπέμψει ἐλευθέρους κατὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν, καὶ καθυπεβάλετε αὐτοὺς διὰ νὰ ἦναι εἰς ἐσᾶς δοῦλοι καὶ δοῦλαι.
Jer 34:17 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Σεῖς δὲν μοῦ ἠκούσατε, νὰ κηρύξητε ἄφεσιν ἕκαστος εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἰδοὺ λοιπόν, λέγει Κύριος, ἐγὼ κηρύττω ἄφεσιν ἐναντίον σας εἰς τὴν μάχαιραν, εἰς τὸν λοιμὸν καὶ εἰς τὴν πεῖναν· καὶ θέλω σᾶς παραδώσει εἰς διασπορὰν ἐν πᾶσι τοῖς βασιλείοις τῆς γῆς.
Jer 34:18 Καὶ θέλω παραδώσει τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀθετήσαντας τὴν διαθήκην μου, οἵτινες δὲν ἐξετέλεσαν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμον ἐνώπιόν μου, ὅτε ἔσχισαν τὸν μόσχον εἰς δύο καὶ ἐπέρασαν μεταξὺ τῶν τμημάτων αὐτοῦ,
Jer 34:19 τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἱερουσαλήμ, τοὺς εὐνούχους καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ πάντα τὸν λαὸν τοῦ τόπου, οἵτινες ἐπέρασαν μεταξὺ τῶν τμημάτων τοῦ μόσχου·
Jer 34:20 καὶ θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν· τὰ δὲ πτώματα αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι διὰ τροφὴν εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς.
Jer 34:21 Καὶ Σεδεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ θέλω παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν

αὐτῶν καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ στρατεύματος τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, οἵτινες ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐσᾶς.

Jer 34:22 Ἰδού, θέλω προστάξει, λέγει Κύριος, καὶ θέλω ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὴν πόλιν ταύτην· καὶ θέλουσι πολεμήσει κατ' αὐτῆς καὶ κυριεύσει αὐτὴν καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ θέλω κάμει ἐρήμωσιν τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁ κατοικῶν.

Jer 35:1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωακεὶμ υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, λέγων,

Jer 35:2 Ὕπαγε πρὸς τὸν οἶκον τῶν Ῥηχαβιτῶν καὶ λάλησον πρὸς αὐτοὺς καὶ φέρε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, εἰς ἓν τῶν δωματίων, καὶ πότισον αὐτοὺς οἶνον.

Jer 35:3 Τότε ἔλαβον Ἰααζανίαν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἱερεμίου, υἱοῦ τοῦ Χαβασινία, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν οἶκον τῶν Ῥηχαβιτῶν,

Jer 35:4 καὶ ἔφερα αὐτοὺς πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ δωμάτιον τῶν υἱῶν τοῦ Ἀνάν, υἱοῦ τοῦ Ἰγδαλίου, ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο πλησίον τοῦ δωματίου τῶν ἀρχόντων τοῦ ἐπὶ τοῦ δωματίου τοῦ Μαασίου υἱοῦ τοῦ Σαλλούμ, τοῦ φύλακος τῆς αὐλῆς·

Jer 35:5 καὶ ἔθεσα ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ οἴκου τῶν Ῥηχαβιτῶν ἀγγεῖα πλήρη οἴνου καὶ ποτήρια, καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Πίετε οἶνον.

Jer 35:6 Καὶ εἶπον, Δὲν θέλομεν πίει οἶνον· διότι Ἰωναδάβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ῥηχάβ, ὁ πατὴρ ἡμῶν, προσέταξεν εἰς ἡμᾶς λέγων, Δὲν θέλετε πίει οἶνον, σεῖς καὶ οἱ υἱοὶ σας, εἰς τὸν αἰῶνα·

Jer 35:7 οὐδὲ οἰκίαν θέλετε οἰκοδομήσει οὐδὲ σπέρμα θέλετε σπείρει οὐδὲ ἀμπελῶνα θέλετε φυτεύσει οὐδὲ θέλετε ἔχει· ἀλλ' ἐν σκηναῖς θέλετε κατοικεῖ πάσας τὰς ἡμέρας σας, διὰ νὰ ζήσητε πολλὰς ἡμέρας ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ᾗ παροικεῖτε.

Jer 35:8 Καὶ ὑπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ἰωναδάβ, υἱοῦ τοῦ Ῥηχάβ, τοῦ πατρὸς ἡμῶν, κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς ἡμᾶς, νὰ μὴ πίωμεν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἡμεῖς, αἱ γυναῖκες ἡμῶν, οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν·

Jer 35:9 μηδὲ νὰ οἰκοδομήσωμεν οἰκίας διὰ νὰ κατοικῶμεν· καὶ δὲν εἴχομεν ἀμπελῶνα ἢ ἀγρὸν ἢ σπέρμα·

Jer 35:10 ἀλλὰ κατῳκήσαμεν ἐν σκηναῖς καὶ ὑπηκούσαμεν καὶ ἐπράξαμεν κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς ἡμᾶς Ἰωναδὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν·

Jer 35:11 ὅτε ὅμως Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἀνέβη εἰς τὸν τόπον, εἴπομεν, Ἔλθετε καὶ ἂς ὑπάγωμεν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐξ αἰτίας τοῦ στρατεύματος τῶν Χαλδαίων καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ στρατεύματος τῶν Συρίων· καὶ κατοικοῦμεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Jer 35:12 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, λέγων,

Jer 35:13 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ὕπαγε καὶ εἰπὲ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, Δὲν θέλετε λάβει παιδείαν διὰ νὰ ἀκούητε τοὺς λόγους μου λέγει Κύριος.

Jer 35:14 Οἱ μὲν λόγοι τοῦ Ἰωναδάβ, υἱοῦ τοῦ Ῥηχάβ, ὅστις προσέταξεν εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ νὰ μὴ πίνωσιν οἶνον, ἐξετελέσθησαν· καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης δὲν πίνουσι, διότι ὑπακούουσιν εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ λαλῶν, πλὴν δὲν μοῦ ἠκούσατε.

Jer 35:15 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ἐσᾶς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ ἀποστέλλων, λέγων, Ἐπιστρέψατε ἤδη ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ διορθώσατε τὰς πράξεις ὑμῶν καὶ μὴ ὑπάγετε ὀπίσω ἄλλων θεῶν διὰ νὰ λατρεύητε αὐτούς, καὶ θέλετε κατοικήσει ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς τοὺς πατέρας σας· ἀλλὰ δὲν ἐκλίνατε τὸ ὠτίον σας καὶ δὲν μοῦ εἰσηκούσατε.

Jer 35:16 Ἐπειδὴ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωναδὰβ υἱοῦ τοῦ Ῥηχὰβ ἐξετέλεσαν τὴν προσταγὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, τὴν ὁποίαν προσέταξεν εἰς αὐτούς, ὁ δὲ λαὸς οὗτος δὲν μοῦ εἰσήκουσε,

Jer 35:17 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰδού, θέλω φέρει ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ πάντα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἐλάλησα κατ' αὐτῶν, διότι ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς καὶ δὲν ἤκουσαν, καὶ ἔκραξα πρὸς αὐτοὺς καὶ δὲν ἀπεκρίθησαν.

Jer 35:18 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς τὸν οἶκον τῶν Ῥηχαβιτῶν, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἐπειδὴ ὑπηκούσατε εἰς τὴν προσταγὴν Ἰωναδὰβ τοῦ πατρὸς σας καὶ ἐφυλάξατε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ ἐκάμετε κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς ἐσᾶς,

Jer 35:19 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· δὲν θέλει λείψει ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ Ἰωναδὰβ υἱοῦ τοῦ Ῥηχὰβ παριστάμενος ἐνώπιόν μου εἰς τὸν αἰῶνα.

Jer 36:1 Καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἰωακείμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἔγεινεν ὁ λόγος οὗτος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων,

Jer 36:2 Λάβε εἰς σεαυτὸν τόμον βιβλίου καὶ γράψον ἐν αὐτῷ πάντας τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐλάλησα πρὸς σὲ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ κατὰ τοῦ Ἰούδα καὶ κατὰ πάντων τῶν ἐθνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλάλησα πρὸς σέ, ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰωσίου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·

Jer 36:3 ἴσως ἀκούσῃ ὁ οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἐγὼ βουλεύομαι νὰ κάμω εἰς αὐτούς, ὥστε νὰ ἐπιστρέψωσιν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ νὰ συγχωρήσω τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν.

Jer 36:4 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἱερεμίας τὸν Βαροὺχ τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου, καὶ ὁ Βαροὺχ ἔγραψεν ἐκ στόματος τοῦ Ἱερεμίου πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, ἐπὶ τόμου βιβλίου.

Jer 36:5 Καὶ προσέταξεν ὁ Ἱερεμίας τὸν Βαρούχ, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι ὑπὸ φύλαξιν· δὲν δύναμαι νὰ εἰσέλθω εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου·

Jer 36:6 διὰ τοῦτο εἴσελθε σὺ καὶ ἀνάγνωσον ἐν τῷ τόμῳ, τὸν ὁποῖον ἔγραψας ἐκ στόματός μου τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας· καὶ θέλεις προσέτι ἀναγνώσει αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ Ἰούδα, ὅσοι ἔρχονται ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν·

Jer 36:7 ἴσως ἡ δέησις αὐτῶν φθάσῃ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐπιστρέψωσιν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς· διότι μέγας εἶναι ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργή, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἐλάλησε κατὰ τοῦ λαοῦ τούτου.

Jer 36:8 Καὶ ἔκαμεν ὁ Βαροὺχ ὁ υἱὸς τοῦ Νηρίου κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν Ἱερεμίας ὁ προφήτης, ἀναγνώσας ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.

Jer 36:9 Καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἰωακείμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἐν τῷ ἐννάτῳ μηνί, ἐκήρυξαν νηστείαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐρχόμενος ἐκ τῶν πόλεων Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλήμ.

Jer 36:10 Καὶ ἀνέγνωσεν ὁ Βαροὺχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους τοῦ Ἱερεμίου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ Γεμαρίου, υἱοῦ τοῦ Σαφάν, τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἄνω, ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς νέας πύλης τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ.

Jer 36:11 Καὶ ἤκουσε Μιχαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Γεμαρίου, υἱοῦ τοῦ Σαφάν, ἐκ τοῦ βιβλίου πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου,

Jer 36:12 καὶ κατέβη πρὸς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ γραμματέως· καὶ ἰδού, πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο ἐκεῖ, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς καὶ Δελαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Σεμαΐου καὶ Ἐλναθὰν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχβὼρ καὶ Γεμαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Σαφὰν καὶ Σεδεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνανίου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες.

Jer 36:13 Καὶ ἀνήγγειλε πρὸς αὐτοὺς ὁ Μιχαΐας πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἤκουσεν, ὅτε ὁ Βαροὺχ ἀνεγίνωσκε τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ.

Jer 36:14 Καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν Βαροὺχ Ἰουδεὶ τὸν υἱὸν τοῦ Νεθανίου, υἱοῦ τοῦ Σελεμίου, υἱοῦ τοῦ Χουσεί, λέγοντες, Τὸν τόμον, τὸν ὁποῖον ἀνέγνωσας εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, λάβε αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά σου καὶ ἐλθέ. Καὶ ἔλαβεν ὁ Βαροὺχ ὁ υἱὸς τοῦ Νηρίου τὸν τόμον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἦλθε πρὸς αὐτούς.

Jer 36:15 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Κάθησον τώρα καὶ ἀνάγνωσον τώρα εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν· καὶ ἀνέγνωσεν ὁ Βαροὺχ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν.

Jer 36:16 Καὶ ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, ἐξεπλάγησαν πρὸς ἀλλήλους καὶ εἶπον πρὸς τὸν Βαρούχ, Θέλομεν βεβαίως ἀναγγείλει πρὸς τὸν βασιλέα πάντας τοὺς λόγους τούτους.

Jer 36:17 Καὶ ἠρώτησαν τὸν Βαρούχ, λέγοντες, Εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς τώρα, πῶς ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ

Jer 36:18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Βαρούχ, Ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ προέφερε πρὸς ἐμὲ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐγὼ ἔγραφον μὲ μελάνην ἐν τῷ βιβλίῳ.

Jer 36:19 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν Βαρούχ, Ὕπαγε, κρύφθητι, σὺ καὶ ὁ Ἱερεμίας· καὶ ἄνθρωπος ἂς μὴ ἐξεύρῃ ποῦ εἶσθε.

Jer 36:20 Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν· ἀφῆκαν ὅμως τὸν τόμον ἐν τῷ δωματίῳ Ἐλισαμὰ τοῦ γραμματέως καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως πάντας τοὺς λόγους.

Jer 36:21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδεὶ νὰ λάβῃ τὸν τόμον· καὶ ἔλαβεν ἐκ τοῦ δωματίου Ἐλισαμὰ τοῦ γραμματέως. Καὶ ἀνέγνωσεν αὐτὸν ὁ Ἰουδεὶ εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν παρεστώτων περὶ τὸν βασιλέα.

Jer 36:22 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τῷ χειμερινῷ, ἐν τῷ ἐννάτῳ μηνί, καὶ ἦτο ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἑστία καίουσα.

Jer 36:23 Καὶ καθὼς ὁ Ἰουδεὶ ἀνεγίνωσκε τρεῖς καὶ τέσσαρας σελίδας, ἐκεῖνος ἔκοπτεν αὐτὸ διὰ τοῦ μαχαιριδίου τοῦ γραμματέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἑστίας, ἑωσοῦ κατηναλώθη ἅπας ὁ τόμος ἐν τῷ πυρὶ τῷ ἐπὶ τῆς ἑστίας.

Jer 36:24 Καὶ δὲν ἐτρόμαξαν οὐδὲ διέσχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ οἱ ἀκούσαντες πάντας τοὺς λόγους τούτους.

Jer 36:25 Καὶ ἐνῷ, μάλιστα ὁ Ἐλναθὰν καὶ ὁ Δελαΐας καὶ ὁ Γεμαρίας ἐμεσίτευον πρὸς τὸν βασιλέα, νὰ μὴ καύσῃ τὸν τόμον, δὲν ἤκουσεν αὐτούς.

Jer 36:26 Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἱεραμεὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμμέλεχ καὶ τὸν Σεραΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀζριὴλ καὶ τὸν Σελεμίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀβδιήλ, νὰ πιάσωσι τὸν Βαροὺχ τὸν γραμματέα καὶ τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην· πλὴν ὁ Κύριος ἔκρυψεν αὐτούς.

Jer 36:27 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς κατέκαυσε τὸν τόμον καὶ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἔγραψεν ὁ Βαροὺχ ἐκ στόματος τοῦ Ἱερεμίου, λέγων,

Jer 36:28 Λάβε πάλιν εἰς σεαυτὸν ἄλλον τόμον καὶ γράψον ἐπ' αὐτῷ πάντας τοὺς προτέρους λόγους, οἵτινες ἦσαν ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ, τὸν ὁποῖον κατέκαυσεν Ἰωακεὶμ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα·

Jer 36:29 καὶ πρὸς τὸν Ἰωακείμ, τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, θέλεις εἰπεῖ, Οὕτω λέγει Κύριος· Σὺ κατέκαυσας τὸν τόμον τοῦτον, λέγων, Διὰ τί ἔγραψας ἐν αὐτῷ, λέγων, Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος θέλει ἐλθεῖ ἐξάπαντος καὶ θέλει ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύτην καὶ κάμει νὰ ἐκλείψῃ ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτῆνος

Jer 36:30 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος περὶ τοῦ Ἰωακεὶμ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα· δὲν θέλει ἔχει καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Δαβίδ· καὶ τὸ πτῶμα αὐτοῦ θέλει ἐκριφθῇ τὴν ἡμέραν εἰς τὸ καῦμα καὶ τὴν νύκτα εἰς τὸν παγετόν·

Jer 36:31 καὶ θέλω παιδεύσει αὐτὸν καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ θέλω φέρει ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἰούδα πάντα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα

ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς καὶ δὲν ἤκουσαν.
Jer 36:32 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἱερεμίας ἄλλον τόμον καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τὸν Βαρούχ, τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου, τὸν γραμματέα, καὶ ἔγραψεν ἐν αὐτῷ ἐκ στόματος τοῦ Ἱερεμίου πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον κατέκαυσεν ἐν πυρὶ Ἰωακεὶμ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα· καὶ ἔτι προσετέθησαν εἰς αὐτοὺς πολλοὶ λόγοι παρόμοιοι.
Jer 37:1 Καὶ ἐβασίλευσε Σεδεκίας ὁ βασιλεύς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσίου, ἀντὶ Χονίου υἱοῦ τοῦ Ἰωακείμ, τὸν ὁποῖον Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος κατέστησε βασιλέα ἐν τῇ γῇ Ἰούδα.
Jer 37:2 Καὶ δὲν ἤκουσεν αὐτὸς καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τοῦ τόπου τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησε διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου.
Jer 37:3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰεουχὰλ υἱὸν τοῦ Σελεμίου καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τοῦ Μαασίου, τὸν ἱερέα, πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, λέγων, Δεήθητι, παρακαλῶ, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.
Jer 37:4 Ὁ δὲ Ἱερεμίας εἰσήρχετο καὶ ἐξήρχετο μεταξὺ τοῦ λαοῦ, καὶ δὲν εἶχον βάλει αὐτὸν εἰς φυλακήν.
Jer 37:5 Καὶ ἐξῆλθε τὸ στράτευμα τοῦ Φαραὼ ἐκ τῆς Αἰγύπτου· καὶ ὅτε οἱ Χαλδαῖοι οἱ πολιορκοῦντες τὴν Ἱερουσαλὴμ ἤκουσαν τὴν φήμην αὐτῶν, ἀνεχώρησαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
Jer 37:6 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, λέγων,
Jer 37:7 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, ὅστις ἀπέστειλεν ὑμᾶς πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ μὲ ἐρωτήσητε· Ἰδού, τὸ στράτευμα τοῦ Φαραὼ τὸ ἐξελθὸν εἰς βοήθειαν ὑμῶν θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, τὴν Αἴγυπτον·
Jer 37:8 καὶ οἱ Χαλδαῖοι θέλουσιν ἐπαναστρέψει καὶ πολεμήσει κατὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ θέλουσι κυριεύσει αὐτὴν καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί.
Jer 37:9 Οὕτω λέγει Κύριος· Μὴ πλανᾶσθε, λέγοντες, οἱ Χαλδαῖοι ἐξάπαντος θέλουσιν ἀπέλθει ἀφ ἡμῶν· ἐπειδὴ δὲν θέλουσιν ἀπέλθει.
Jer 37:10 Διότι καὶ ἄν πατάξητε ἅπαν τὸ στράτευμα τῶν Χαλδαίων, τὸ ὁποῖον σᾶς πολεμεῖ, καὶ ἐναπολειφθῶσι πεπληγωμένοι τινὲς μεταξὺ αὐτῶν, οὗτοι θέλουσι σηκωθῆ ἕκαστος ἐκ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ κατακαύσει τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί.
Jer 37:11 Καὶ ὅτε τὸ στράτευμα τῶν Χαλδαίων ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸν φόβον τοῦ στρατεύματος τοῦ Φαραώ,
Jer 37:12 τότε ἐξῆλθεν ὁ Ἱερεμίας ἐξ Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν γῆν Βενιαμίν, ὥστε νὰ ὑπεκφύγῃ ἐκεῖθεν μεταξὺ τοῦ λαοῦ.
Jer 37:13 Καὶ ὅτε αὐτὸς ἦλθεν εἰς τὴν πύλην Βενιαμίν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς εὑρίσκετο ἐκεῖ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦ το Ἰρεΐας υἱὸς τοῦ Σελεμίου, υἱοῦ τοῦ Ἀνανίου· καὶ ἐπίασε τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, λέγων, Σὺ προσφεύγεις πρὸς τοὺς Χαλδαίους.
Jer 37:14 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας, Ψεῦδος εἶναι· ἐγὼ δὲν προσφεύγω πρὸς τοὺς Χαλδαίους. Πλὴν δὲν ἤκουσεν αὐτόν· καὶ ἐπίασεν ὁ Ἰρεΐας τὸν Ἱερεμίαν καὶ ἔφερεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας.
Jer 37:15 Καὶ ὠργίσθησαν οἱ ἄρχοντες κατὰ τοῦ Ἱερεμίου καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἐφυλάκισαν αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωνάθαν τον γραμματέως, διότι ταύτην εἶχον κάμει δεσμωτήριον.
Jer 37:16 Ὅτε δὲ ὁ Ἱερεμίας εἰσῆλθεν εἰς τὸν λάκκον καὶ εἰς τὰς κρύπτας καὶ ἐκάθησεν ὁ Ἱερεμίας ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας,
Jer 37:17 τότε ἀπέστειλε Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ ἔλαβεν αὐτόν, καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφίως ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Εἶναι λόγος παρὰ Κυρίου Καὶ ὁ Ἱερεμίας εἶπεν, Εἶναι· καὶ εἶπεν, εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος θέλεις παραδοθῆ.
Jer 37:18 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκίαν, Τὶ ἡμάρτησα εἰς σὲ ἢ εἰς τοὺς δούλους σου ἢ εἰς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ μὲ ἐβάλετε εἰς τὸ δεσμωτήριον
Jer 37:19 καὶ ποῦ εἶναι οἱ προφῆταί σας οἱ προφητεύσαντες εἰς ἐσᾶς, λέγοντες, Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος δὲν θέλει ἐλθεῖ ἐφ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην
Jer 37:20 διὰ τοῦτο ἄκουσον τώρα, παρακαλῶ, κύριέ μου βασιλεῦ· ἄς γείνῃ δεκτή, παρακαλῶ, ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου· καὶ μὴ μὲ ἐπαναστρέψῃς εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ.
Jer 37:21 Τότε προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας καὶ ἐφύλαττον τὸν Ἱερεμίαν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδιδον εἰς αὐτὸν καθ ἡμέραν ὀλίγον ἄρτον ἐκ τῶν ἀρτοπωλείων, ἑωσοῦ ἐξέλιπεν ὅλος ὁ ἄρτος τῆς πόλεως. Καὶ ἔμεινεν ὁ Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.
Jer 38:1 Καὶ ἤκουσαν Σεφατίας ὁ υἱὸς τοῦ Ματθὰν καὶ Γεδαλίας ὁ υἱὸς τοῦ Πασχὼρ καὶ Ἰουχὰλ ὁ υἱὸς τοῦ Σελεμίου καὶ Πασχὼρ ὁ υἱὸς τοῦ Μαλχίου τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ Ἱερεμίας ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν λαόν, λέγων,
Jer 38:2 Οὕτω λέγει Κύριος· Ὅστις κάθηται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, θέλει ἀποθάνει ὑπὸ μαχαίρας, ὑπὸ πείνης καὶ ὑπὸ λοιμοῦ· ἀλλ ὅστις ἐξέλθῃ πρὸς τοὺς Χαλδαίους, θέλει ζήσει· καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ὡς λάφυρον εἰς αὐτόν, καὶ θέλει ζήσει·
Jer 38:3 οὕτω λέγει Κύριος· Ἡ πόλις αὕτη θέλει ἐξάπαντος παραδοθῆ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ στρατεύματος τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ θέλει κυριεύσει αὐτήν.
Jer 38:4 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν βασιλέα, Ἄς θανατωθῆ, παρακαλοῦμεν, ὁ ἄνθρωπος οὗτος· διότι ἐκλύει οὕτω τὰς χεῖρας τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐναπολειφθέντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς αὐτοὺς τοιούτους λόγους· διότι ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ζητεῖ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ τούτου ἀλλὰ τὸ κακόν.
Jer 38:5 Καὶ εἶπε Σεδεκίας ὁ βασιλεύς, Ἰδού, εἰς τὴν χεῖρά σας εἶναι· διότι ὁ βασιλεὺς δὲν δύναται οὐδὲν ἐναντίον

σας.
Jer 38:6 Τότε ἔλαβον τὸν Ἱερεμίαν, καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τοῦ Μαλχίου υἱοῦ τοῦ Ἀμμέλεχ τὸν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ κατεβίβασαν τὸν Ἱερεμίαν διὰ σχοινίων· καὶ ἐν τῷ λάκκῳ δὲν ἦτο ὕδωρ ἀλλὰ βόρβορος, καὶ ἐχώθη ὁ Ἱερεμίας εἰς τὸν βόρβορον.
Jer 38:7 Καὶ ὅτε ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, εἷς τῶν εὐνούχων, ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔβαλον τὸν Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον, ἐνῷ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμίν,
Jer 38:8 ἐξῆλθεν ὁ Ἀβδεμέλεχ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ βασιλέως καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων,
Jer 38:9 Κύριέ μου βασιλεῦ, οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἔπραξαν κακὰ εἰς ὅσα ἔκαμον εἰς τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, τὸν ὁποῖον ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ αὐτὸς ἤθελεν ἀποθάνει ὑπὸ πείνης ἐν τῷ τόπῳ ὅπου εἶναι, διότι δὲν εἶναι πλέον ἄρτος ἐν τῇ πόλει.
Jer 38:10 Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα, λέγων, Λάβε ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους μετὰ σοῦ καὶ ἀναβίβασον τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου, πρὶν ἀποθάνῃ.
Jer 38:11 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως ὑπὸ τὸ θησαυροφυλάκιον, καὶ ἐκεῖθεν ἔλαβε παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σεσηπότα ἀποφόρια καὶ κατεβίβασεν αὐτὰ διὰ σχοινίων εἰς τὸν λάκκον πρὸς τὸν Ἱερεμίαν.
Jer 38:12 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἱερεμίαν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, Βάλε τώρα τὰ παλαιὰ ῥάκη καὶ τὰ σεσηπότα ἀποφόρια ὑπὸ τὰς μασχάλας σου, ὑποκάτω τῶν σχοινίων. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἱερεμίας οὕτω.
Jer 38:13 Καὶ ἔσυραν τὸν Ἱερεμίαν διὰ τῶν σχοινίων καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἔμεινεν ὁ Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.
Jer 38:14 Καὶ ἀπέστειλε Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ ἔφερε τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην πρὸς ἑαυτόν, εἰς τὴν τρίτην εἴσοδον τὴν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, Θέλω νὰ σὲ ἐρωτήσω ἓν πρᾶγμα· μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ μηδέν.
Jer 38:15 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς τὸν Σεδεκίαν, Ἐὰν φανερώσω τοῦτο πρὸς σέ, δὲν θέλεις τῳόντι μὲ θανατώσει καὶ ἐὰν σὲ συμβουλεύσω, δὲν θέλεις μὲ ἀκούσει
Jer 38:16 Καὶ ὤμοσε κρυφίως Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, λέγων, Ζῇ Κύριος, ὅστις ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς τὴν ψυχὴν ταύτην, δὲν θέλω σὲ θανατώσει οὐδὲ θέλω σὲ δώσει εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἀνθρώπων τούτων, οἵτινες ζητοῦσι τὴν ψυχὴν σου.
Jer 38:17 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς τὸν Σεδεκίαν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἐὰν τῳόντι ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, τότε ἡ ψυχή σου θέλει ζήσει καὶ ἡ πόλις αὕτη δὲν θέλει κατακαυθῇ ἐν πυρί, καὶ θέλεις ζήσει σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.
Jer 38:18 ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, τότε ἡ πόλις αὕτη θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων καὶ θέλουσι κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ σὺ δὲν θέλεις ἐκφύγει ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.
Jer 38:19 Καὶ εἶπε Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, Ἐγὼ φοβοῦμαι τοὺς Ἰουδαίους, οἵτινες κατέφυγον πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μήποτε μὲ παραδώσωσιν εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν καὶ μὲ ἐμπαίξωσι.
Jer 38:20 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας, Δὲν θέλουσι σὲ παραδώσει. Ὑπάκουσον, παρακαλῶ, εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ· καὶ θέλει εἶσθαι καλὸν εἰς σὲ καὶ ἡ ψυχή σου θέλει ζήσει.
Jer 38:21 Ἐὰν ὅμως σὺ δὲν ἐξέλθῃς, οὗτος εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς ἐμέ.
Jer 38:22 Καὶ ἰδού, πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ ἐναπολειφθεῖσαι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα θέλουσιν ἀχθῇ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ αὗται θέλουσι λέγει, Οἱ ἄνδρες οἱ εἰρηνικοί σου σὲ ἐδελέασαν καὶ ὑπερίσχυσαν ἐναντίον σου· ἐβυθίσθησαν οἱ πόδες σου εἰς τὸν βόρβορον καὶ αὐτοὶ ἐσύρθησαν ὀπίσω·
Jer 38:23 καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου θέλουσιν ἀχθῇ πρὸς τοὺς Χαλδαίους· καὶ σὺ δὲν θέλεις ἐκφύγει ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ θέλεις πιασθῇ ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος· καὶ θέλεις κάμει τὴν πόλιν ταύτην νὰ κατακαυθῇ ἐν πυρί.
Jer 38:24 Καὶ εἶπεν ὁ Σεδεκίας πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, Ἄς μὴ μάθῃ μηδεὶς περὶ τῶν λόγων τούτων καὶ δὲν θέλεις ἀποθάνει.
Jer 38:25 Καὶ ἐὰν οἱ ἄρχοντες ἀκούσωσιν ὅτι ὡμίλησα μετὰ σοῦ καὶ ἔλθωσι πρὸς σὲ καὶ σοὶ εἴπωσιν, Ἀνάγγειλον πρὸς ἡμᾶς τώρα τί ἐλάλησας πρὸς τὸν βασιλέα, μὴ κρύψῃς αὐτὸ ἀφ' ἡμῶν καὶ δὲν θέλομεν σὲ θανατώσει· καὶ τί ὁ βασιλεὺς ἐλάλησε πρὸς σέ·
Jer 38:26 τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Ἐγὼ ὑπέβαλον τὴν δέησίν μου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, διὰ νὰ μὴ μὲ ἐπαναστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωνάθαν, ὥστε νὰ ἀποθάνω ἐκεῖ.
Jer 38:27 Ἦλθον δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν Ἱερεμίαν καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· καὶ ἀνήγγειλε πρὸς αὐτοὺς κατὰ πάντας τοὺς λόγους ἐκείνους, τοὺς ὁποίους προσέταξεν ὁ βασιλεύς. Καὶ αὐτοὶ ἔπαυσαν νὰ ὁμιλῶσι μετ' αὐτοῦ, διότι δὲν ἠκούσθη τὸ πρᾶγμα.
Jer 38:28 Καὶ ἔμεινεν ὁ Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐκυριεύθη ἡ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἦτο ἐκεῖ, ὅτε ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐκυριεύθη.
Jer 39:1 Ἐν τῷ ἐννάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, τὸν δέκατον μῆνα, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν.
Jer 39:2 Ἐν δὲ τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκίου, τὸν τέταρτον μῆνα, τὴν ἐννάτην τοῦ μηνός, ἐπορθήθη ἡ πόλις.
Jer 39:3 Καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος εἰσῆλθον καὶ ἐκάθησαν ἐν τῇ μεσαίᾳ πύλῃ

, Νεργὰλσαρεσέρ, Σαμγὰρνεβώ, Σαρσεχείμ, Ῥὰβσαρεῖς, Νεργὰλσαρεσέρ, Ῥὰβμὰγ καὶ πάντες οἱ λοιποὶ ἄρχοντες τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος.

Jer 39:4 Καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου, ἔφυγον καὶ ἐξῆλθον τὴν νύκτα ἐκ τῆς πόλεως διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, διὰ τῆς πύλης τῆς μεταξὺ τῶν δύο τειχῶν· καὶ ἐξῆλθε διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πεδιάδος.

Jer 39:5 Τὸ δὲ στράτευμα τῶν Χαλδαίων κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἔφθασαν τὸν Σεδεκίαν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἱεριχώ· καὶ συνέλαβον αὐτὸν καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος εἰς Ῥιβλά, ἐν γῇ Αἱμάθ, καὶ ἐπρόφερε καταδίκην ἐπ' αὐτόν.

Jer 39:6 Καὶ ἔσφαξεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς τοῦ Σεδεκίου ἐν Ῥιβλὰ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα ἔσφαξεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος.

Jer 39:7 Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Σεδεκίου ἐξετύφλωσε καὶ ἔδεσεν αὐτὸν μὲ δύο χαλκίνας ἁλύσεις, διὰ νὰ φέρῃ αὐτὸν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Jer 39:8 Καὶ τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως καὶ τὰς οἰκίας τοῦ λαοῦ κατέκαυσαν οἱ Χαλδαῖοι ἐν πυρί, καὶ τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλὴμ κατηδάφισαν.

Jer 39:9 Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς προσφυγόντας, οἵτινες προσέφυγον εἰς αὐτόν, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ τὸ ἐναπολειφθὲν ἔφερεν αἰχμάλωτον εἰς Βαβυλῶνα Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ.

Jer 39:10 Ἐκ δὲ τοῦ λαοῦ τοὺς πτωχοὺς τοὺς μὴ ἔχοντας μηδὲν ἀφῆκεν ὁ Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ ἐν τῇ γῇ τοῦ Ἰούδα καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἀμπελῶνας καὶ ἀγροὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

Jer 39:11 Καὶ ἔδωκε διαταγὴν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος περὶ τοῦ Ἱερεμίου εἰς τὸν Νεβουζαραδὰν τὸν ἀρχισωματοφύλακα, λέγων,

Jer 39:12 Λάβε αὐτὸν καὶ ἐπιμελήθητι αὐτοῦ καὶ μὴ κάμῃς εἰς αὐτὸν κακόν· ἀλλ' ὅπως λαλήσῃ πρὸς σέ, οὕτω κάμε εἰς αὐτόν.

Jer 39:13 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ καὶ ὁ Νεβουσαζβάν, ὁ Ῥὰβσαρεῖς καὶ ὁ Νεργὰλσαρεσέρ, ὁ Ῥὰβμὰγ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος,

Jer 39:14 ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον τὸν Ἱερεμίαν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς καὶ παρέδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν Γεδαλίαν, υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφάν, διὰ νὰ φέρῃ αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ κατῴκησε μεταξὺ τοῦ λαοῦ.

Jer 39:15 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, ἐνῷ ἦτο κεκλεισμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,

Jer 39:16 Ὕπαγε καὶ λάλησον πρὸς Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰδού, ἐγὼ θέλω φέρει τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην διὰ κακὸν καὶ οὐχὶ διὰ καλόν· καὶ θέλουσιν ἐκτελεσθῇ ἐνώπιόν σου τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Jer 39:17 Θέλω ὅμως σὲ σώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, καὶ δὲν θέλεις παραδοθῆ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων σὺ φοβεῖσαι τὸ πρόσωπον,

Jer 39:18 διότι ἐξάπαντος θέλω σὲ σώσει καὶ δὲν θέλεις πέσει διὰ μαχαίρας, ἀλλ' ἡ ζωὴ σου θέλει εἶσθαι ὡς λάφυρον εἰς σέ, ἐπειδὴ πέποιθας ἐπ' ἐμέ, λέγει Κύριος.

Jer 40:1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, ἀφοῦ Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν ἀπὸ Ῥαμά, ὅτε εἶχε λάβει αὐτὸν δεδεμένον μὲ χειρόδεσμα μεταξὺ πάντων τῶν μετοικισθέντων ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδα, οἵτινες ἐφέροντο αἰχμάλωτοι εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Jer 40:2 Καὶ ἐπίασεν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ τὸν Ἱερεμίαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον.

Jer 40:3 Καὶ ἐπέφερεν αὐτὰ ὁ Κύριος καὶ ἔκαμε καθὼς εἶπεν· ἐπειδὴ ἡμαρτήσατε εἰς τὸν Κύριον καὶ δὲν ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔγεινεν εἰς ἐσᾶς τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

Jer 40:4 Καὶ τώρα ἰδού, σὲ ἔλυσα σήμερον ἐκ τῶν χειροδέσμων τῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν σου· ἐὰν φαίνηται εἰς σὲ καλὸν νὰ ἔλθῃς μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐλθέ, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ περιποιηθῆ· ἀλλ' ἐὰν φαίνηται εἰς σὲ κακὸν νὰ ἔλθῃς μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν Βαβυλῶνα, μεῖνον· ἰδού, πᾶς ὁ τόπος εἶναι ἔμπροσθέν σου· ὅπου σοὶ φαίνεται καλὸν καὶ ἀρεστὸν νὰ ὑπάγῃς, ἐκεῖ ὕπαγε.

Jer 40:5 Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐστρέφετο, Ἐπίστρεψον λοιπόν, εἶπε, πρὸς τὸν Γεδαλίαν, υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφάν, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος κατέστησεν ἐπὶ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, καὶ κατοίκησον μετ' αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ λαοῦ· ἢ ὕπαγε ὅπου σοὶ φαίνεται ἀρεστὸν νὰ ὑπάγῃς. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ ζωοτροφίας καὶ δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν.

Jer 40:6 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ εἰς Μισπὰ καὶ κατῴκησε μετ' αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐναπολειφθέντος ἐν τῇ γῇ.

Jer 40:7 Ἀκούσαντες δὲ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων τῶν ἐν τῷ ἀγρῷ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος κατέστησε Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔτι ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὸν ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ παιδία καὶ ἐκ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς, ἐκ τῶν μὴ μετοικισθέντων εἰς τὴν Βαβυλῶνα,

Jer 40:8 ἦλθον πρὸς τὸν Γεδαλίαν εἰς Μισπὰ καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου καὶ Ἰωανὰν καὶ Ἰωνάθαν οἱ υἱοὶ τοῦ Καρηὰ καὶ Σεραΐας ὁ υἱὸς τοῦ Τανουμὲθ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωφὴ τοῦ Νετωφαθίτου καὶ Ἰεζανίας υἱὸς Μααχαθίτου τινός, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

Jer 40:9 Καὶ ὤμοσε πρὸς αὐτοὺς Γεδαλίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφὰν καὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν, λέγων, Μὴ φοβεῖσθε νὰ ἦσθε δοῦλοι τῶν Χαλδαίων· κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ καὶ δουλεύετε εἰς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος καὶ θέλει εἶσθαι καλὸν εἰς ἐσᾶς.

Jer 40:10 Ἐγὼ δέ, ἰδού, θέλω κατοικήσει ἐν Μισπά, διὰ νὰ παρίσταμαι ἐνώπιον τῶν Χαλδαίων, οἵτινες θέλουσιν ἐλθεῖ πρὸς ἡμᾶς· καὶ σεῖς συνάξατε οἶνον καὶ ὀπωρικὰ καὶ ἔλαιον καὶ βάλετε αὐτὰ εἰς τὰ ἀγγεῖά σας καὶ κατοικήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, τὰς ὁποίας κρατεῖτε.

Jer 40:11 Παρομοίως πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Μωὰβ καὶ οἱ μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἀμμών καὶ οἱ ἐν Ἐδὼμ καὶ οἱ ἐν πᾶσι τοῖς τόποις, ὅτε ἤκουσαν ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἀφῆκεν ὑπόλοιπον εἰς τὸν Ἰούδαν καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ᾿ αὐτοὺς Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφάν,

Jer 40:12 τότε ἐπέστρεψαν πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ πάντων τῶν τόπων ὅπου ἦσαν διεσπαρμένοι καὶ ἦλθον εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰούδα, πρὸς τὸν Γεδαλίαν εἰς Μισπά, καὶ ἐσύναξαν οἶνον καὶ ὀπωρικὰ πολλὰ σφόδρα.

Jer 40:13 Ὁ δὲ Ἰωανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ καὶ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων τῶν ἐν τῷ ἀγρῷ ἦλθον πρὸς τὸν Γεδαλίαν εἰς Μισπά,

Jer 40:14 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἐξεύρεις τῳόντι ὅτι ὁ Βααλεὶς ὁ βασιλεὺς τῶν υἱῶν Ἀμμὼν ἀπέστειλε τὸν Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Νεθανίου διὰ νὰ σὲ φονεύσῃ Ἀλλ᾿ ὁ Γεδαλίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχικὰμ δὲν ἐπίστευσεν εἰς αὐτούς.

Jer 40:15 Τότε Ἰωανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ ἐλάλησε κρυφίως πρὸς τὸν Γεδαλίαν ἐν Μισπά, λέγων, Ἄς ὑπάγω τώρα καὶ ἄς πατάξω τὸν Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Νεθανίου καὶ οὐδεὶς θέλει μάθει αὐτό· διὰ τί νὰ σὲ φονεύσῃ καὶ οὕτω πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ συνηγμένοι περὶ σέ, νὰ διασκορπισθῶσι καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰούδα νὰ ἀπολεσθῇ

Jer 40:16 Ἀλλ᾿ ὁ Γεδαλίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχικὰμ εἶπε πρὸς Ἰωανὰν τὸν υἱὸν τοῦ Καρηά, Μὴ κάμῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο, διότι ψευδῆ λέγεις περὶ τοῦ Ἰσμαήλ.

Jer 41:1 Καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ὁ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου, υἱοῦ τοῦ Ἐλισαμά, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ σπέρματος καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ᾿ αὐτοῦ, ἦλθον πρὸς τὸν Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ εἰς Μισπά· καὶ συνέφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἐν Μισπά.

Jer 41:2 Καὶ ἐσηκώθη Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ὄντες μετ᾿ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν τὸν Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφὰν διὰ ῥομφαίας καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος εἶχε καταστήσει ἐπὶ τὴν γῆν.

Jer 41:3 Καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ᾿ αὐτοῦ, μετὰ τοῦ Γεδαλίου ἐν Μισπά, καὶ τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὑρεθέντας ἐκεῖ, ἄνδρας πολεμιστάς, ἐπάταξεν ὁ Ἰσμαήλ.

Jer 41:4 Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν, ἀφοῦ ἐθανάτωσε τὸν Γεδαλίαν, καὶ οὐδεὶς εἶχε μάθει αὐτό,

Jer 41:5 τότε τινὲς ἀπὸ Συχέμ, ἀπὸ Σηλὼ καὶ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀγδοήκοντα ἄνδρες, ἐξυρισμένοι τοὺς πώγωνας καὶ διεσχισμένοι τὰ ἱμάτια καὶ μὲ ἐντομὰς εἰς τὸ σῶμα, ἤρχοντο μετὰ προσφορᾶς καὶ λιβανίου ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν, διὰ νὰ φέρωσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

Jer 41:6 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν ἐκ Μισπά, κλαίων ἐνῷ ἐπορεύετο· καὶ ὅτε ἀπήντησεν αὐτούς, εἶπε πρὸς αὐτούς, Εἰσέλθετε πρὸς Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικάμ.

Jer 41:7 Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου ἔσφαξεν αὐτοὺς καὶ ἔρριψεν εἰς τὸ μέσον τοῦ λάκκου, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾿ αὐτοῦ.

Jer 41:8 Δέκα ὅμως ἄνδρες εὑρέθησαν μεταξὺ αὐτῶν καὶ εἶπον πρὸς τὸν Ἰσμαήλ, Μὴ μᾶς θανατώσῃς, διότι ἔχομεν θησαυροὺς ἐν τῷ ἀγρῷ, σῖτον καὶ κριθὴν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι. Οὕτως ἐκρατήθη καὶ δὲν ἐθανάτωσεν αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

Jer 41:9 Ὁ δὲ λάκκος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἰσμαὴλ ἔρριψε πάντα τὰ πτώματα τῶν ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ἐπάταξεν ἐξ αἰτίας τοῦ Γεδαλίου, ἦτο ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ εἶχε κάμει ὑπὸ φόβου τοῦ Βαασὰ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ· τοῦτον ὁ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου ἐγέμισεν ἀπὸ τῶν θανατωθέντων.

Jer 41:10 Καὶ ᾐχμαλώτισεν ὁ Ἰσμαὴλ ἅπαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ τὸ ἐν Μισπά, τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐναπολειφθέντα ἐν Μισπά, τὸν ὁποῖον Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ εἶχεν ἐμπιστευθῆ εἰς τὸν Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικάμ· καὶ ᾐχμαλώτισεν αὐτὰ ὁ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου καὶ ἀνεχώρησε, διὰ νὰ περάσῃ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

Jer 41:11 Καὶ ὅτε ἤκουσεν Ἰωανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ καὶ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων οἱ μετ᾿ αὐτοῦ πάντα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου,

Jer 41:12 ἔλαβον πάντας τοὺς ἄνδρας καὶ ὑπῆγαν νὰ πολεμήσωσι μὲ τὸν Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Νεθανίου· καὶ εὕρηκαν αὐτὸν πλησίον τῶν πολλῶν ὑδάτων τῶν ἐν Γαβαών.

Jer 41:13 Καὶ ὡς εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ τοῦ Ἰσμαὴλ Ἰωανὰν τὸν υἱὸν τοῦ Καρηὰ καὶ πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν στρατευμάτων τῶν μετ᾿ αὐτοῦ, ἐχάρησαν.

Jer 41:14 Καὶ ἐστράφησαν πᾶς ὁ λαός, τὸν ὁποῖον ὁ Ἰσμαὴλ ᾐχμαλώτισεν ἀπὸ Μισπά, καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ὑπῆγαν μετὰ τοῦ Ἰωανὰν υἱοῦ τοῦ Καρηά.

Jer 41:15 Ἀλλ᾿ ὁ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου ἐξέφυγεν ἀπὸ τοῦ Ἰωανὰν μετὰ ὀκτὼ ἀνδρῶν καὶ ὑπῆγε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

Jer 41:16 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰωανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ καὶ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων οἱ μετ᾿ αὐτοῦ, ἅπαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τοῦ Ἰσμαὴλ υἱοῦ τοῦ Νεθανίου, ἀπὸ Μισπά, ἀφοῦ ἐπάταξε Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικάμ, τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας τοῦ πολέμου καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία καὶ τοὺς εὐνούχους, τοὺς ὁποίους ᾐχμαλώτισεν ἀπὸ Γαβαών,

Jer 41:17 καὶ ὑπῆγαν καὶ κατῴκησαν ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Χιμάμ, τῇ πλησίον τῆς Βηθλεέμ, διὰ νὰ ὑπάγωσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Αἴγυπτον,

Jer 41:18 ἐξ αἰτίας τῶν Χαλδαίων· διότι ἐφοβήθησαν ἀπὸ αὐτούς, ἐπειδὴ ὁ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Νεθανίου ἐπάταξε τὸν Γεδαλίαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχικάμ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος κατέστησεν ἐπὶ τὴν γῆν.

Jer 42:1 Καὶ προσῆλθον πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων καὶ Ἰωανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ καὶ Ἰεζανίας ὁ υἱὸς τοῦ Ὡσαΐου καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου,

Jer 42:2 καὶ εἶπον πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, Ἄς γείνῃ δεκτή, παρακαλοῦμεν, ἡ δέησις ἡμῶν ἐνώπιόν σου, καὶ δεήθητι ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου περὶ πάντων τούτων τῶν ἐναπολειφθέντων· διότι ἐμείναμεν ὀλίγοι ἐκ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέπουσιν ἡμᾶς

Jer 42:3 διὰ νὰ φανερώσῃ εἰς ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς σου τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατήσωμεν καὶ τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κάμωμεν.

Jer 42:4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἱερεμίας ὁ προφήτης, Ἤκουσα· ἰδού, θέλω δεηθῇ πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν, καὶ ὁποιονδήποτε λόγον ὁ Κύριος ἀποκριθῇ περὶ ὑμῶν, θέλω ἀναγγείλει πρὸς ὑμᾶς· δὲν θέλω κρύψει οὐδὲν ἀφ ὑμῶν.

Jer 42:5 Καὶ αὐτοὶ εἶπον πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, Ὁ Κύριος ἄς ἦναι ἀληθὴς καὶ πιστὸς μάρτυς μεταξὺ ἡμῶν, ὅτι βεβαίως θέλομεν κάμει κατὰ πάντας τοὺς λόγους, καθ οὓς Κύριος ὁ Θεὸς σου σὲ ἀποστείλῃ πρὸς ἡμᾶς·

Jer 42:6 εἴτε καλὸν καὶ εἴτε κακόν, θέλομεν ὑπακούσει εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡμεῖς σὲ ἀποστέλλομεν, διὰ νὰ γείνῃ καλὸν εἰς ἡμᾶς, ὅταν ὑπακούσωμεν εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Jer 42:7 Καὶ μετὰ δέκα ἡμέρας ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν.

Jer 42:8 Καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωανὰν τὸν υἱὸν τοῦ Καρηὰ καὶ πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν στρατευμάτων τοὺς μετ᾿ αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαόν, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου,

Jer 42:9 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, πρὸς τὸν ὁποῖον μὲ ἀπεστείλατε διὰ νὰ ὑποβάλω τὴν δέησιν ὑμῶν ἐνώπιον αὐτοῦ·

Jer 42:10 Ἐὰν ἐξακολουθῆτε νὰ κατοικῆτε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, τότε θέλω σᾶς οἰκοδομήσει καὶ δὲν θέλω σᾶς κατακρημνίσει, καὶ θέλω σᾶς φυτεύσει καὶ δὲν θέλω σᾶς ἐκριζώσει, διότι μετενόησα διὰ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἔκαμα εἰς ἐσᾶς.

Jer 42:11 Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τώρα φοβεῖσθε· μὴ φοβηθῆτε ἀπ᾿ αὐτοῦ, λέγει Κύριος, διότι ἐγὼ εἶμαι μεθ᾿ ὑμῶν, διὰ νὰ σώσω ὑμᾶς καὶ νὰ ἐλευθερώσω ὑμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

Jer 42:12 Καὶ θέλω δώσει οἰκτιρμοὺς εἰς ὑμᾶς, διὰ νὰ οἰκτείρῃ ὑμᾶς καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.

Jer 42:13 Ἀλλ᾿ ἐὰν σεῖς λέγητε, Δὲν θέλομεν κατοικήσει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, μὴ ὑπακούοντες εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν,

Jer 42:14 λέγοντες, Οὐχί· ἀλλὰ θέλομεν εἰσέλθει εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ὅπου δὲν θέλομεν βλέπει πόλεμον, καὶ ἦχον σάλπιγγος δὲν θέλομεν ἀκούει, καὶ ἀπὸ ἄρτον δὲν θέλομεν πεινάσει, καὶ ἐκεῖ θέλομεν κατοικήσει·

Jer 42:15 διὰ τοῦτο, ἀκούσατε τώρα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, σεῖς οἱ ὑπόλοιποι τοῦ Ἰούδα· οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἐὰν σεῖς προσηλώσητε τὸ πρόσωπόν σας εἰς τὸ νὰ εἰσέλθητε εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ὑπάγητε νὰ παροικήσητε ἐκεῖ,

Jer 42:16 τότε ἡ μάχαιρα, τὴν ὁποίαν σεῖς φοβεῖσθε, θέλει σᾶς φθάσει ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἡ πεῖνα, ἀπὸ τῆς ὁποίας σεῖς τρομάζετε, θέλει εἶσθαι προσκεκολλημένη ὀπίσω σας ἐκεῖ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ θέλετε ἀποθάνει·

Jer 42:17 καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ προσηλώσαντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ παροικήσωσιν ἐκεῖ, θέλουσιν ἀποθάνει ἐν μαχαίρᾳ, ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν θέλει μείνει ἢ ἐκφύγει ἀπὸ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω φέρει ἐπ᾿ αὐτούς.

Jer 42:18 Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Καθὼς ὁ θυμὸς μου καὶ ἡ ὀργὴ μου ἐξεχύθησαν ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, οὕτως ἡ ὀργὴ μου θέλει ἐκχυθῇ ἐφ᾿ ὑμᾶς, ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ θέλετε εἶσθαι εἰς βδέλυγμα καὶ εἰς θάμβος καὶ εἰς κατάραν καὶ εἰς ὄνειδος· καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ πλέον τὸν τόπον τοῦτον.

Jer 42:19 Ὁ Κύριος εἶπε περὶ ὑμῶν, ὦ ὑπόλοιποι τοῦ Ἰούδα, Μὴ ὑπάγητε εἰς τὴν Αἴγυπτον· γνωρίσατε καλῶς ὅτι σήμερον διεμαρτυρήθην ἐναντίον σας.

Jer 42:20 Διότι σεῖς ἐδολιεύθητε ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, ὅτε μὲ ἀπεστείλατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, λέγοντες, Δεήθητι ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ κατὰ πάντα ὅσα λαλήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὕτως ἀπάγγειλον πρὸς ἡμᾶς καὶ θέλομεν κάμει.

Jer 42:21 Καὶ ἀπήγγειλα σήμερον πρὸς ἐσᾶς· καὶ δὲν ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν οὐδὲ εἰς πάντα, διὰ τὰ ὁποῖα μὲ ἀπέστειλε πρὸς ἐσᾶς.

Jer 42:22 Τώρα λοιπὸν ἐξεύρετε βεβαίως, ὅτι θέλετε ἀποθάνει ἐν μαχαίρᾳ, ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ, ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐπιθυμεῖτε νὰ ὑπάγητε διὰ νὰ παροικήσητε ἐκεῖ.

Jer 43:1 Καὶ ὅτε ἔπαυσεν ὁ Ἱερεμίας λαλῶν πρὸς πάντα τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, διὰ τοὺς ὁποίους Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς αὐτούς, πάντας τοὺς λόγους τούτους,

Jer 43:2 τότε ἐλάλησεν Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ὡσαΐου καὶ Ἰωανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ καὶ πάντες οἱ ὑπερήφανοι ἄνδρες, λέγοντες πρὸς τὸν Ἱερεμίαν· Ψεύδεσαι· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δὲν σὲ ἀπέστειλε νὰ εἴπῃς, Μὴ ὑπάγητε εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ παροικήσητε ἐκεῖ·

Jer 43:3 ἀλλ᾿ ὁ Βαροὺχ ὁ υἱὸς τοῦ Νηρίου σὲ διεγείρει ἐναντίον ἡμῶν, διὰ νὰ μᾶς παραδώσῃς εἰς τὴν χεῖρα τῶν Χαλδαίων, νὰ μᾶς θανατώσωσι καὶ νὰ μᾶς φέρωσιν αἰχμαλώτους εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Jer 43:4 Καὶ δὲν ὑπήκουσεν Ἰωανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ καὶ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς

τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, νὰ κατοικήσωσιν ἐν γῇ Ἰούδα·
Jer 43:5 ἀλλ ὁ Ἰωανὰν ὁ υἱὸς τοῦ Καρηὰ καὶ πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων ἔλαβον πάντας τοὺς ὑπολοίπους τοῦ Ἰούδα, τοὺς ἐπιστρέψαντας ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅπου εἶχον διασπαρῆ, διὰ νὰ κατοικήσωσιν ἐν γῇ Ἰούδα,
Jer 43:6 τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ πάντα ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ εἶχεν ἀφήσει μετὰ τοῦ Γεδαλίου υἱοῦ τοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ τοῦ Σαφάν, καὶ τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην καὶ τὸν Βαροὺχ τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου·
Jer 43:7 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· διότι δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου· καὶ ἦλθον ἕως Τάφνης.
Jer 43:8 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἐν Τάφνης, λέγων,
Jer 43:9 Λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου λίθους μεγάλους καὶ κρύψον αὐτοὺς ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀνδρῶν τῶν Ἰουδαίων ἐν ἀργίλλῳ ἐν τῇ κεραμεικῇ καμίνῳ τῇ πρὸς τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας τοῦ Φαραώ, ἐν Τάφνης·
Jer 43:10 καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰδού, θέλω ἐξαποστείλει καὶ λάβει τὸν Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, τὸν δοῦλόν μου, καὶ θέλω θέσει τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν λίθων τούτων, τοὺς ὁποίους ἔκρυψα· καὶ θέλει ἁπλώσει τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ σκηνὴν ἐπάνω αὐτῶν.
Jer 43:11 Καὶ θέλει ἐλθεῖ καὶ πατάξει τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ παραδώσει τοὺς μὲν διὰ θάνατον, εἰς θάνατον, τοὺς δὲ διὰ αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν, τοὺς δὲ διὰ ῥομφαίαν, εἰς ῥομφαίαν.
Jer 43:12 Καὶ θέλω ἀνάψει πῦρ ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν θεῶν τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὰς μὲν θέλει κατακαύσει τοὺς δὲ θέλει φέρει εἰς αἰχμαλωσίαν· καὶ θέλει ἐνδυθῇ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καθὼς ὁ ποιμὴν ἐνδύεται τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ θέλει ἐξέλθει ἐκεῖθεν ἐν εἰρήνῃ.
Jer 43:13 Καὶ θέλει συντρίψει τὰ εἴδωλα τοῦ οἴκου τοῦ ἡλίου, τοῦ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· καὶ τοὺς οἴκους τῶν θεῶν τῶν Αἰγυπτίων θέλει κατακαύσει ἐν πυρί.
Jer 44:1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν περὶ πάντων τῶν Ἰουδαίων τῶν κατοικούντων ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, τῶν κατοικούντων ἐν Μιγδὼλ καὶ ἐν Τάφνης καὶ ἐν Νὼφ καὶ ἐν τῇ γῇ Παθρώς, λέγων,
Jer 44:2 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· σεῖς εἴδετε πάντα τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἐπέφερα ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, καὶ ἰδού, αὗται ἔρημοι τὴν σήμερον καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ κατοικῶν ἐν αὐταῖς,
Jer 44:3 ἐξ αἰτίας τῆς κακίας αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔπραξαν διὰ νὰ μὲ παροργίσωσιν, ὑπάγοντες νὰ θυμιάζωσι καὶ νὰ λατρεύωσιν ἄλλους θεούς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισαν αὐτοί, σεῖς, οὐδὲ οἱ πατέρες σας.
Jer 44:4 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ἐσᾶς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, ἐγειρόμενος πρωῒ καὶ ἀποστέλλων, λέγων, Μὴ πράττετε τὸ βδελυρὸν τοῦτο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον μισῶ.
Jer 44:5 Ἀλλὰ δὲν ἤκουσαν οὐδὲ ἔκλιναν τὸ ὠτίον αὐτῶν διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ θυμιάζωσιν εἰς ἄλλους θεούς.
Jer 44:6 Διὰ τοῦτο ἐξεχύθη ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμός μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔγειναν ἔρημοι, ἄβατοι, ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην.
Jer 44:7 Καὶ τώρα οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Διὰ τί σεῖς πράττετε τὸ μέγα τοῦτο κακὸν ἐναντίον τῶν ψυχῶν σας, ὥστε νὰ ἀφανίσητε ἀφ ὑμῶν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, νήπιον καὶ θηλάζον, ἐκ μέσου τοῦ Ἰούδα, διὰ νὰ μὴ μείνῃ εἰς ἐσᾶς ὑπόλοιπον·
Jer 44:8 παροργίζοντές με διὰ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν σας, θυμιάζοντες εἰς ἄλλους θεοὺς ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ἤλθετε νὰ παροικήσητε ἐκεῖ, ὥστε νὰ ἀφανίσητε ἑαυτοὺς καὶ νὰ γείνητε κατάρα καὶ ὄνειδος μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.
Jer 44:9 Μήπως ἐλησμονήσατε τὰς κακίας τῶν πατέρων σας καὶ τὰς κακίας τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ τὰς κακίας τῶν γυναικῶν αὐτῶν καὶ τὰς κακίας σας καὶ τὰς κακίας τῶν γυναικῶν σας, τὰς ὁποίας ἔπραξαν ἐν τῇ γῇ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ἱερουσαλήμ
Jer 44:10 Δὲν ἐταπεινώθησαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης οὐδὲ ἐφοβήθησαν οὐδὲ περιεπάτησαν ἐν τῷ νόμῳ μου καὶ ἐν τοῖς διατάγμασί μου, τὰ ὁποῖα ἔθεσα ἐνώπιόν σας καὶ ἐνώπιον τῶν πατέρων σας.
Jer 44:11 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰδού, ἐγὼ θέλω στήσει τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον ὑμῶν εἰς κακόν, καὶ διὰ νὰ ἐξολοθρεύσω πάντα τὸν Ἰούδαν.
Jer 44:12 Καὶ θέλω λάβει τοὺς ὑπολοίπους τοῦ Ἰούδα, οἵτινες ἔστησαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ παροικήσωσιν ἐκεῖ, καὶ θέλουσι καταναλωθῆ πάντες ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· θέλουσι πέσει ἐν μαχαίρᾳ, θέλουσι καταναλωθῆ ἐν πείνῃ· ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν πείνῃ θέλουσιν ἀποθάνει· καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς βδέλυγμα, εἰς θάμβος καὶ εἰς κατάραν καὶ εἰς ὄνειδος.
Jer 44:13 Διότι θέλω ἐπισκεφθῆ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ὡς ἐπεσκέφθην τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐν μαχαίρᾳ , ἐν πείνῃ καὶ ἐν λοιμῷ.
Jer 44:14 Καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπολοίπων τοῦ Ἰούδα, τῶν ἀπελθόντων εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου διὰ νὰ παροικήσωσιν ἐκεῖ, θέλει ἐκφύγει ἢ διασωθῆ, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰούδα, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἔχουσι προσηλωμένην τὴν ψυχὴν αὐτῶν, διὰ νὰ ἐπιστρέψωσι νὰ κατοικήσωσιν ἐκεῖ· διότι δὲν θέλουσιν ἐπιστρέψει, εἰμὴ οἱ διασεσωσμένοι.
Jer 44:15 Καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνωρίζοντες ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐθυμίαζον εἰς ἄλλους θεούς, καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ παρεστῶσαι, σύναξις μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, ἐν Παθρώς, ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸν Ἱερεμίαν, λέγοντες,

Jer 44:16 Περὶ τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου, δὲν θέλομεν σοῦ ἀκούσει·

Jer 44:17 ἀλλὰ θέλομεν ἐξάπαντος κάμνει πᾶν πρᾶγμα ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν, διὰ νὰ θυμιάζωμεν εἰς τὴν βασίλισσαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ κάμνωμεν σπονδὰς εἰς αὐτήν, καθὼς ἐκάμνομεν, ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐχορταίνομεν ἄρτον καὶ διεκείμεθα καλῶς καὶ κακὸν δὲν ἐβλέπομεν.

Jer 44:18 Ἀλλ' ἀφ' ὅτου ἐπαύσαμεν θυμιάζοντες εἰς τὴν βασίλισσαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ κάμνοντες σπονδὰς εἰς αὐτήν, ὥστε ἐστερήθημεν πάντων καὶ κατηναλώθημεν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν πείνῃ.

Jer 44:19 Καὶ ὅτε ἡμεῖς ἐθυμιάζομεν εἰς τὴν βασίλισσαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκάμνομεν σπονδὰς εἰς αὐτήν, μήπως ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐκάμνομεν εἰς αὐτὴν πέμματα διὰ νὰ προσκυνῶμεν αὐτὴν καὶ ἐκάμνομεν εἰς αὐτὴν σπονδάς

Jer 44:20 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς πάντα τὸν λαόν, πρὸς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν, τοὺς ἀποκριθέντας πρὸς αὐτὸν οὕτω, λέγων,

Jer 44:21 Μήπως τὸ θυμίαμα, τὸ ὁποῖον ἐθυμιάζετε ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ἱερουσαλήμ, σεῖς καὶ οἱ πατέρες σας, οἱ βασιλεῖς σας καὶ οἱ ἄρχοντές σας καὶ ὁ λαὸς τοῦ τόπου, δὲν ἐνεθυμήθη αὐτὸ ὁ Κύριος καὶ δὲν ἀνέβη εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ

Jer 44:22 Ὥστε ὁ Κύριος δὲν ἠδυνήθη πλέον νὰ ὑποφέρῃ, ἐξ αἰτίας τῆς κακίας τῶν ἔργων σας, ἐξ αἰτίας τῶν βδελυγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπράττετε· ὅθεν ἡ γῆ σας κατεστάθη ἐρήμωσις καὶ θάμβος καὶ κατάρα, ἄνευ κατοίκου, ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην.

Jer 44:23 Ἐπειδὴ ἐθυμιάζετε καὶ ἐπειδὴ ἡμαρτάνετε εἰς τὸν Κύριον καὶ δὲν ὑπηκούσατε εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου οὐδὲ περιεπατήσατε ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς διατάγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ, διὰ τοῦτο συνέβη εἰς ἐσᾶς τὸ κακὸν τοῦτο, ὡς τὴν ἡμέραν ταύτην.

Jer 44:24 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς πάντα τὸν λαὸν καὶ πρὸς πάσας τὰς γυναῖκας, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πᾶς ὁ Ἰούδας, ὁ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου·

Jer 44:25 οὕτως ἐλάλησεν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Σεῖς καὶ αἱ γυναῖκές σας καὶ ἐλαλήσατε διὰ τοῦ στόματός σας καὶ ἐξετελέσατε διὰ τῆς χειρὸς σας, λέγοντες, Θέλομεν ἐξάπαντος ἐκπληρώσει τὰς εὐχὰς ἡμῶν, τὰς ὁποίας ηὐχήθημεν, νὰ θυμιάζωμεν εἰς τὴν βασίλισσαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ κάμνωμεν σπονδὰς εἰς αὐτήν· ἐξάπαντος λοιπὸν θέλετε ἐκπληρώσει τὰς εὐχὰς σας καὶ ἐξάπαντος θέλετε ἐκτελέσει τὰς εὐχὰς σας.

Jer 44:26 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πᾶς ὁ Ἰούδας, οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου· Ἰδού, ὤμοσα εἰς τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα, λέγει Κύριος, ὅτι τὸ ὄνομά μου δὲν θέλει ὀνομασθῇ πλέον ἐν τῷ στόματι οὐδενὸς ἀνδρὸς τοῦ Ἰούδα, καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ὥστε νὰ λέγῃ, Ζῇ Κύριος ὁ Θεός.

Jer 44:27 Ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐπαγρυπνεῖ ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακὸν καὶ οὐχὶ εἰς καλόν· καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰούδα οἱ ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου θέλουσι καταναλωθῆ ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν πείνῃ, ἑωσοῦ ἐκλείψωσιν.

Jer 44:28 Οἱ δὲ διασεσωσμένοι ἀπὸ τῆς μαχαίρας, ὀλίγοι τὸν ἀριθμόν, θέλουσιν ἐπιστρέψει ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς γῆν Ἰούδα· καὶ πάντες οἱ ὑπόλοιποι τοῦ Ἰούδα, οἱ ἀπελθόντες εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου διὰ νὰ παροικήσωσιν ἐκεῖ, θέλουσι γνωρίσει τίνος λόγος θέλει πληρωθῆ, ὁ ἐμός, ἢ αὐτῶν.

Jer 44:29 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι σημεῖον εἰς σᾶς, λέγει Κύριος, ὅτι ἐγὼ θέλω σᾶς τιμωρήσει ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι οἱ λόγοι μου θέλουσιν ἐξάπαντος πληρωθῆ ἐναντίον σας εἰς κακόν·

Jer 44:30 οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐγὼ θέλω παραδώσει τὸν Φαραὼ-οὐαφρή, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθὼς παρέδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τοῦ Ἰούδα εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Jer 45:1 Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον Ἱερεμίας ὁ προφήτης ἐλάλησε πρὸς τὸν Βαρούχ, τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου, ὅτε ἔγραψε τοὺς λόγους τούτους ἐν βιβλίῳ ἐκ στόματος τοῦ Ἱερεμίου, ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἰωακεὶμ υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, λέγων,

Jer 45:2 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ περὶ σοῦ, Βαρούχ·

Jer 45:3 Εἶπας, Οὐαὶ εἰς ἐμὲ τώρα διότι ὁ Κύριος ἐπρόσθεσε πόνον ἐπὶ τὴν θλῖψιν μου· ἀπέκαμον ἐν τῷ στεναγμῷ μου καὶ ἀνάπαυσιν δὲν εὑρίσκω.

Jer 45:4 Οὕτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτόν· Οὕτω λέγει ὁ Κύριος· Ἰδού, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ᾠκοδόμησα, ἐγὼ θέλω κατεδαφίσει· καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐφύτευσα, ἐγὼ θέλω ἐκριζώσει, καὶ σύμπασαν τὴν γῆν αὐτήν.

Jer 45:5 Καὶ σὺ ζητεῖς εἰς σεαυτὸν μεγάλα μὴ ζητῇς· διότι, ἰδού, ἐγὼ θέλω φέρει κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λέγει Κύριος, ἀλλὰ τὴν ζωὴν σου θέλω δώσει εἰς σὲ ὡς λάφυρον, ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὅπου ὑπάγῃς.

Jer 46:1 Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ γενόμενος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην κατὰ τῶν ἐθνῶν.

Jer 46:2 κατὰ τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Φαραὼ-νεχαὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ἥτις ἦτο παρὰ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην ἐν Χαρκεμίς, τὴν ὁποίαν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἰωακείμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου, βασιλέως τοῦ Ἰούδα.

Jer 46:3 Ἀναλάβετε ἀσπίδα καὶ θυρεὸν καὶ προσέλθετε εἰς πόλεμον.

Jer 46:4 Ζεύξατε τοὺς ἵππους καὶ ἀνάβητε, ἱππεῖς, καὶ παραστάθητε μὲ περικεφαλαίας· στιλβώσατε τὰς λόγχας, ἐνδύθητε τοὺς θώρακας.

Jer 46:5 Διὰ τί εἶδον αὐτοὺς ἐπτοημένους, τρεπομένους εἰς τὰ ὀπίσω οἱ δὲ ἰσχυροὶ αὐτῶν συνετρίβησαν καὶ ἔφυγον μετὰ σπουδῆς, χωρὶς νὰ βλέπωσιν εἰς τὰ ὀπίσω· τρόμος πανταχόθεν, λέγει Κύριος.

Jer 46:6 Ὁ ταχὺς ἂς μὴ ἐκφύγῃ, καὶ ὁ ἰσχυρὸς ἂς μὴ διασωθῇ· θέλουσι προσκόψει καὶ θέλουσι πέσει πρὸς βορρᾶν, παρὰ

τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.
Jer 46:7 Τίς οὗτος, ὁ ἀναβαίνων ὡς πλημμύρα, τοῦ ὁποίου τὰ ὕδατα κυλινδοῦνται ὡς ποταμοί
Jer 46:8 Ἡ Αἴγυπτος ἀναβαίνει ὡς πλημμύρα καὶ τὰ ὕδατα αὐτῆς κυλινδοῦνται ὡς ποταμοί· καὶ λέγει, Θέλω ἀναβῆ· θέλω σκεπάσει τὴν γῆν· θέλω ἀφανίσει τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.
Jer 46:9 Ἀναβαίνετε, ἵπποι, καὶ μαίνεσθε, ἅμαξαι· καὶ ἂς ἐξέλθωσιν οἱ ἰσχυροί, οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ Λίβυες οἱ κρατοῦντες τὴν ἀσπίδα καὶ οἱ Λύδιοι οἱ κρατοῦντες καὶ ἐντείνοντες τόξον.
Jer 46:10 Διότι αὕτη ἡ ἡμέρα εἶναι εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν δυνάμεων, ἡμέρα ἐκδικήσεως, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ ἡ μάχαιρα θέλει καταφάγει αὐτοὺς καὶ θέλει χορτασθῇ καὶ μεθυσθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἔχει θυσίαν ἐν τῇ γῇ τοῦ βορρᾶ, παρὰ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.
Jer 46:11 Ἀνάβα εἰς Γαλαὰδ καὶ λάβε βάλσαμον, παρθένε, θυγάτηρ τῆς Αἰγύπτου· ματαίως θέλεις πληθύνει τὰ ἰατρικά· θεραπεία δὲν ὑπάρχει διὰ σέ.
Jer 46:12 Τὰ ἔθνη ἤκουσαν τὴν αἰσχύνην σου, καὶ ἡ κραυγή σου ἐνέπλησε τὴν γῆν· διότι ἰσχυρὸς προσέκρουσεν ἐπ' ἰσχυρόν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔπεσον ἀμφότεροι.
Jer 46:13 Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, διὰ νὰ πατάξῃ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου·
Jer 46:14 Ἀναγγείλατε ἐν Αἰγύπτῳ καὶ κηρύξατε ἐν Μιγδὼλ καὶ κηρύξατε ἐν Νὼφ καὶ ἐν Τάφνης· εἴπατε, Παραστάθητι καὶ ἑτοιμάσθητι· διότι ἡ μάχαιρα κατέφαγε τοὺς περὶ σέ.
Jer 46:15 Διὰ τί ἐστρώθησαν κατὰ γῆς οἱ ἀνδρεῖοί σου δὲν στέκουσι, διότι ὁ Κύριος ἀπέσπρωξεν αὐτούς.
Jer 46:16 Ἐπλήθυνε τοὺς προσκρούοντας, μάλιστα ἔπιπτεν ὁ εἷς ἐπὶ τὸν ἄλλον· καὶ ἔλεγον, Σηκώθητι καὶ ἂς ἐπαναστρέψωμεν εἰς τὸν λαὸν ἡμῶν καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεως ἡμῶν ἀπὸ προσώπου τῆς ἐξολοθρευτικῆς μαχαίρας.
Jer 46:17 Ἐβόησαν ἐκεῖ, Φαραώ, ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἀπωλέσθη, ἐπέρασε τὸν διωρισμένον καιρόν.
Jer 46:18 Ζῶ ἐγώ, λέγει ὁ Βασιλεύς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, Ἐξάπαντος καθὼς τὸ Θαβὼρ εἶναι μεταξὺ τῶν ὀρέων καὶ καθὼς ὁ Κάρμηλος πλησίον τῆς θαλάσσης, οὕτω θέλει ἔλθει ἐκεῖνος.
Jer 46:19 Θυγάτηρ, ἡ κατοικοῦσα ἐν Αἰγύπτῳ, παρασκευάσθητι εἰς αἰχμαλωσίαν· διότι ἡ Νὼφ θέλει ἀφανισθῇ καὶ ἐρημωθῇ, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁ κατοικῶν.
Jer 46:20 Ἡ Αἴγυπτος εἶναι ὡς δάμαλις ὡραιοτάτη, πλὴν ὁ ὄλεθρος ἔρχεται· ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ.
Jer 46:21 Καὶ αὐτοὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς μόσχοι παχεῖς· διότι καὶ αὐτοὶ ἐστράφησαν, ἔφυγον ὁμοῦ· δὲν ἐστάθησαν, ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα τῆς συμφορᾶς αὐτῶν ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, ὁ καιρὸς τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν.
Jer 46:22 Ἡ φωνὴ αὐτῆς θέλει ἐξέλθει ὡς ὄφεως· διότι θέλουσι κινηθῇ ἐν δυνάμει καὶ θέλουσιν ἐπέλθει ἐπ' αὐτὴν μὲ πελέκεις, ὡς ξυλοκόποι.
Jer 46:23 Θέλουσι κατακόψει τὸ δάσος αὐτῆς, λέγει Κύριος, ἂν καὶ ἦναι ἀμέτρητον· διότι εἶναι κατὰ τὸ πλῆθος ὑπὲρ τὴν ἀκρίδα καὶ ἀναρίθμητοι.
Jer 46:24 Θέλει καταισχυνθῇ ἡ θυγάτηρ τῆς Αἰγύπτου· θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ λαοῦ τοῦ βορρᾶ.
Jer 46:25 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, λέγει, Ἰδού, θέλω τιμωρήσει τὸ πλῆθος τῆς Νὼ καὶ τὸν Φαραὼ καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τοὺς θεοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς, τὸν Φαραὼ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸν θαρροῦντας·
Jer 46:26 καὶ θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ εἰς τὴν χεῖρα τῶν δούλων αὐτοῦ· καὶ μετὰ ταῦτα θέλει κατοικηθῇ, καθὼς εἰς τὰς πρότερον ἡμέρας, λέγει Κύριος.
Jer 46:27 Σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς, δοῦλέ μου Ἰακώβ, μηδὲ δειλιάσῃς, Ἰσραήλ· διότι ἰδού, θέλω σὲ σώσει ἀπὸ τοῦ μακρυνοῦ τόπου καὶ τὸ σπέρμα σου ἀπὸ τῆς γῆς τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ὁ Ἰακὼβ θέλει ἐπιστρέψει καὶ θέλει ἡσυχάσει καὶ ἀναπαυθῇ καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ ἐκφοβῶν.
Jer 46:28 Μὴ φοβηθῇς σύ, δοῦλέ μου Ἰακώβ, λέγει Κύριος· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ· διότι καὶ ἂν κάμω συντέλειαν πάντων τῶν ἐθνῶν ὅπου σὲ ἔξωσα, εἰς σὲ ὅμως δὲν θέλω κάμει συντέλειαν, ἀλλὰ θέλω σὲ παιδεύσει ἐν κρίσει καὶ δὲν θέλω ὅλως σὲ ἀθωώσει.
Jer 47:1 Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, κατὰ τῶν Φιλισταίων, πρὶν πατάξῃ τὴν Γάζαν ὁ Φαραώ.
Jer 47:2 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ὕδατα ἀναβαίνουσιν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι χείμαρρος πλημμυρῶν, καὶ θέλουσι πλημμυρήσει τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· τότε οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἀναβοήσει καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς γῆς θέλουσιν ὀλολύξει.
Jer 47:3 Ὑπὸ τοῦ κρότου τῶν πατημάτων τῶν ὅπλων τῶν ῥωμαλέων αὐτοῦ ἵππων, ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τῶν ἁμαξῶν αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ ἤχου τῶν τροχῶν αὐτοῦ, οἱ πατέρες δὲν θέλουσι στραφῇ πρὸς τὰ τέκνα διὰ τὴν ἀτονίαν τῶν χειρῶν,
Jer 47:4 ἐξ αἰτίας τῆς ἡμέρας τῆς ἐπερχομένης διὰ νὰ ἀπολέσῃ πάντας τοὺς Φιλισταίους, νὰ ἐκκόψῃ ἀπὸ τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος πάντα ἐναπολειφθέντα βοηθόν· διότι ὁ Κύριος θέλει ἀφανίσει τοὺς Φιλισταίους, τὸ ὑπόλοιπον τῆς νήσου Καφθόρ.
Jer 47:5 Φαλάκρωμα ἦλθεν ἐπὶ τὴν Γάζαν· ἡ Ἀσκάλων ἀπωλέσθη μετὰ τοῦ ὑπολοίπου τῆς κοιλάδος αὐτῶν. Ἕως πότε θέλεις κάμνει ἐντομὰς εἰς σεαυτήν
Jer 47:6 Ὦ μάχαιρα τοῦ Κυρίου, ἕως πότε δὲν θέλεις ἡσυχάσει εἴσελθε εἰς τὴν θήκην σου, ἀναπαύθητι καὶ ἡσύχασον.
Jer 47:7 Πῶς νὰ ἡσυχάσῃς διότι ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτὴν παραγγελίαν κατὰ τῆς Ἀσκάλωνος καὶ κατὰ τῆς παραθαλασσίου· ἐκεῖ διώρισεν αὐτήν.

Jer 48:1 Κατὰ τοῦ Μωάβ. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Οὐαὶ εἰς τὴν Νεβώ· διότι ἀπωλέσθη· ἡ Κιριαθαῒμ κατῃσχύνθη, ἐκυριεύθη· ἡ Μισγὰβ κατῃσχύνθη καὶ ἐτρόμαξε.
Jer 48:2 δὲν θέλει εἶσθαι πλέον καύχημα εἰς τὸν Μωάβ· ἐν Ἑσεβὼν κακὸν ἐβουλεύθησαν ἐναντίον αὐτῆς· Ἔλθετε καὶ ἄς ἐξαλείψωμεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἔθνος· καὶ σύ, Μαδμέν, θέλεις κατεδαφισθῆ· μάχαιρα θέλει σὲ καταδιώξει.
Jer 48:3 Φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ Ὀροναῒμ, λεηλασία καὶ σύντριμμα μέγα.
Jer 48:4 Ὁ Μωὰβ συνετρίβη· τὰ παιδία αὐτοῦ ἐξέπεμψαν κραυγήν.
Jer 48:5 Διότι εἰς τὴν ἀνάβασιν τῆς Λουεὶθ θέλει ὑψωθῆ κλαυθμὸς ἐπὶ κλαυθμόν, ἐπειδὴ εἰς τὴν κατάβασιν τοῦ Ὀροναῒμ ἤκουσαν οἱ ἐχθροὶ κραυγὴν συντρίμματος.
Jer 48:6 Φύγετε, σώσατε τὴν ζωὴν σας, καὶ γένεσθε ὡς ἀγριομυρίκη ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Jer 48:7 Διότι, ἐπειδὴ ἤλπισας ἐπὶ τὰ ὀχυρώματά σου καὶ ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς σου, καὶ σὺ αὐτὸς θέλεις πιασθῆ· καὶ ὁ Χεμὼς θέλει ἐξέλθει εἰς αἰχμαλωσίαν, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ὁμοῦ.
Jer 48:8 Καὶ θέλει ἐλθεῖ ἐπὶ πᾶσαν πόλιν ὁ ἐξολοθρευτής, καὶ πόλις δὲν θέλει ἐκφύγει· ἡ κοιλὰς ὅτι θέλει ἀπολεσθῆ καὶ ἡ πεδινὴ θέλει ἀφανισθῆ, καθὼς εἶπε Κύριος.
Jer 48:9 Δότε πτέρυγας εἰς τὸν Μωάβ, διὰ νὰ πετάξῃ καὶ νὰ ἐκφύγῃ· διότι αἱ πόλεις αὐτοῦ θέλουσιν ἐρημωθῆ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ κατοικῶν ἐν αὐταῖς.
Jer 48:10 Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ἀμελῶς· καὶ ἐπικατάρατος ὁ ἀποσύρων τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἀπὸ αἵματος.
Jer 48:11 Ὁ Μωὰβ ἐστάθη ἀτάραχος ἐκ νεότητος αὐτοῦ καὶ ἀνεπαύετο ἐπὶ τὴν τρυγίαν αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξεκενώθη ἀπὸ ἀγγεῖον εἰς ἀγγεῖον οὐδὲ ὑπῆγεν εἰς αἰχμαλωσίαν· διὰ τοῦτο ἡ γεῦσις αὐτοῦ ἔμεινεν εἰς αὐτόν, καὶ ἡ ὀσμὴ αὐτοῦ δὲν μετεβλήθη.
Jer 48:12 Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω ἀποστείλει ἐπ' αὐτὸν μετατοπιστὰς καὶ θέλουσι μετατοπίσει αὐτόν· καὶ θέλουσιν ἐκκενώσει τὰ ἀγγεῖα αὐτοῦ καὶ συντρίψει τοὺς πίθους αὐτοῦ.
Jer 48:13 Καὶ ὁ Μωὰβ θέλει αἰσχυνθῆ διὰ τὸν Χεμώς, καθὼς ᾐσχύνθη ὁ οἶκος Ἰσραὴλ διὰ τὴν Βαιθὴλ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν.
Jer 48:14 Πῶς λέγετε, Ἡμεῖς εἴμεθα ἰσχυροὶ καὶ ἄνδρες δυνατοὶ εἰς πόλεμον
Jer 48:15 Ὁ Μωὰβ ἐλεηλατήθη, καὶ ἐπυρπολήθησαν αἱ πόλεις αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ νέοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγήν, λέγει ὁ Βασιλεύς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Jer 48:16 Ἡ συμφορὰ τοῦ Μωὰβ πλησιάζει νὰ ἔλθῃ, καὶ ἡ θλῖψις αὐτοῦ σπεύδει σφόδρα.
Jer 48:17 Πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ, θρηνήσατε αὐτόν· καὶ πάντες οἱ γνωρίζοντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εἴπατε, Πῶς συνετρίβη ἡ δυνατὴ ῥάβδος, ἡ ἔνδοξος βακτηρία.
Jer 48:18 Θυγάτηρ, ἡ κατοικοῦσα ἐν Δαιβών, κατάβα ἀπὸ τῆς δόξης καὶ κάθησον ἐν ἀνύδρῳ· διότι ὁ λεηλάτης τοῦ Μωὰβ ἀναβαίνει ἐπὶ σὲ καὶ θέλει ἀφανίσει τὰ ὀχυρώματά σου.
Jer 48:19 Ἡ κατοικοῦσα ἐν Ἀροήρ, στῆθι πλησίον τῆς ὁδοῦ καὶ παρατήρησον· ἐρώτησον τὸν φεύγοντα καὶ τὴν διασωζομένην καὶ εἰπέ, Τί ἔγεινεν
Jer 48:20 Ὁ Μωὰβ κατῃσχύνθη· διότι συνετρίβη· ὀλόλυξον καὶ βόησον. ἀναγγείλατε εἰς Ἀρνὼν ὅτι ὁ Μωὰβ ἐλεηλατήθη,
Jer 48:21 καὶ κρίσις ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν τῆς πεδινῆς, ἐπὶ Ὠλὼν καὶ ἐπὶ Ἰαασὰ καὶ ἐπὶ Μηφαάθ,
Jer 48:22 καὶ ἐπὶ Δαιβὼν καὶ ἐπὶ Νεβὼ καὶ ἐπὶ Βαὶθδεβλαθαΐμ,
Jer 48:23 καὶ ἐπὶ Κιριαθαῒμ καὶ ἐπὶ Βαὶθγαμοὺλ καὶ ἐπὶ Βαὶθμεών,
Jer 48:24 καὶ ἐπὶ Κεριὼθ καὶ ἐπὶ Βοσόρρα καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις τῆς γῆς Μωάβ, τὰς μακρὰν καὶ τὰς ἐγγύς.
Jer 48:25 Τὸ κέρας τοῦ Μωὰβ συνεθλάσθη καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ συνετρίβη, λέγει Κύριος.
Jer 48:26 Μεθύσατε αὐτόν· διότι ἐμεγαλύνθη κατὰ τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Μωὰβ θέλει κυλισθῆ εἰς τὸν ἐμετὸν αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι εἰς γέλωτα καὶ αὐτός.
Jer 48:27 Διότι μήπως ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐστάθη γέλως εἰς σέ μήπως εὑρέθη μεταξὺ κλεπτῶν διότι ὁσάκις ὁμιλεῖς περὶ αὐτοῦ, σκιρτᾷς ὑπὸ χαρᾶς.
Jer 48:28 Κάτοικοι τοῦ Μωάβ, καταλίπετε τὰς πόλεις καὶ κατοικήσατε ἐν πέτρᾳ καὶ γένεσθε ὡς περιστερὰ φωλεύουσα εἰς τὰ πλάγια τοῦ στόματος τοῦ σπηλαίου.
Jer 48:29 Ἠκούσαμεν τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ Μωάβ, τοῦ καθ ὑπερβολὴν ὑπερηφάνου· τὴν ὑψηλοφροσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἔπαρσιν τῆς καρδίας αὐτοῦ.
Jer 48:30 Ἐγὼ γνωρίζω τὴν μανίαν αὐτοῦ, λέγει Κύριος, πλὴν οὐχὶ οὕτω· τὰ ψεύδη αὐτοῦ δὲν θέλουσι τελεσφορήσει.
Jer 48:31 Διὰ τοῦτο θέλω ὀλολύξει διὰ τὸν Μωὰβ καὶ θέλω ἀναβοήσει διὰ ὅλον τὸν Μωάβ· θέλουσι θρηνολογήσει διὰ τοὺς ἄνδρας τῆς Κὶρ-έρες.
Jer 48:32 Ἄμπελε τῆς Σιβμά, θέλω κλαύσει διὰ σὲ ὑπὲρ τὸν κλαυθμὸν τῆς Ἰαζήρ· τὰ κλήματά σου διεπέραααν τὴν θάλασσαν, ἔφθασαν ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Ἰαζήρ· ὁ λεηλάτης ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸ θέρος σου καὶ ἐπὶ τὸν τρυγητὸν σου.
Jer 48:33 Καὶ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις ἐξηλείφθη ἀπὸ τῆς καρποφόρου πεδιάδος καὶ ἀπὸ τῆς γῆς Μωάβ· καὶ ἀφήρεσα τὸν οἶνον ἀπὸ τῶν ληνῶν· οὐδεὶς θέλει ληνοπατήσει ἀλαλάζων· ἀλαλαγμὸς δὲν θέλει ἀκουσθῆ.
Jer 48:34 Διὰ τὴν κραυγὴν τῆς Ἐσεβών, ἥτις ἔφθασεν ἕως Ἐλεαλὴ καὶ ἕως Ἰαάς, αὐτοὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν ἀπὸ Σηγὼρ ἕως Ὀροναῒμ ὡς δάμαλις τριετής· διότι καὶ τὰ ὕδατα τοῦ Νιμρεὶμ θέλουσιν ἐκλείψει.

Jer 48:35 Καὶ θέλω παύσει ἐν τῷ Μωάβ, λέγει Κύριος, τὸν προσφέροντα ὁλοκαύτωμα εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ τὸν θυμιάζοντα εἰς τοὺς θεοὺς αὐτοῦ.
Jer 48:36 Διὰ τοῦτο ἡ καρδία μου θέλει βομβήσει διὰ τὸν Μωὰβ ὡς αὐλὸς καὶ ἡ καρδία μου θέλει βομβήσει ὡς αὐλὸς διὰ τοὺς ἄνδρας τῆς Κὶρἔρες· διότι τὰ ἀποκτηθέντα εἰς αὐτὴν ἀγαθὰ ἀπωλέσθησαν.
Jer 48:37 Διότι πᾶσα κεφαλὴ θέλει εἶσθαι φαλακρὰ καὶ πᾶς πώγων ἐξυρισμένος· ἐπὶ πάσας τὰς χεῖρας θέλουσιν εἶσθαι ἐντομαὶ καὶ ἐπὶ τὴν ὀσφὺν σάκκος.
Jer 48:38 Ἐπὶ πάντα τὰ δώματα τοῦ Μωὰβ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πλατείας αὐτοῦ θρῆνος θέλει εἶσθαι· διότι συνέτριψα τὸν Μωὰβ ὡς σκεῦος ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει χάρις, λέγει Κύριος.
Jer 48:39 Ὀλολύξατε, λέγοντες, Πῶς συνετρίβη· πῶς ὁ Μωὰβ ἔστρεψε τὰ νῶτα ἐν καταισχύνῃ· οὕτως ὁ Μωὰβ θέλει εἶσθαι γέλως καὶ φρίκη εἰς πάντας τοὺς περὶ αὐτόν.
Jer 48:40 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, θέλει πετάξει ὡς ἀετός, καὶ θέλει ἁπλώσει τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Μωάβ.
Jer 48:41 Ἡ Κεριὼθ ἐκυριεύθη καὶ τὰ ὀχυρώματα ἐπιάσθησαν, καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἰσχυρῶν τοῦ Μωὰβ θέλουσιν εἶσθαι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὡς καρδία γυναικὸς κοιλοπονούσης.
Jer 48:42 Καὶ ὁ Μωὰβ θέλει ἐξαλειφθῆ ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι λαός, διότι ἐμεγαλύνθη κατὰ τοῦ Κυρίου.
Jer 48:43 Φόβος καὶ λάκκος καὶ παγὶς θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ σέ, κάτοικε τοῦ Μωάβ, λέγει Κύριος.
Jer 48:44 Ὁ ἐκφυγὼν ἀπὸ τοῦ φόβου θέλει πέσει εἰς τὸν λάκκον, καὶ ὁ ἀναβὰς ἐκ τοῦ λάκκου θέλει πιασθῆ ἐν τῇ παγίδι· διότι θέλω φέρει ἐπ' αὐτόν, ἐπὶ τὸν Μωάβ, τὸ ἔτος τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, λέγει Κύριος.
Jer 48:45 Οἱ φυγόντες ἐστάθησαν ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς Ἐσεβὼν ἠτονημένοι· πῦρ ὅμως θέλει ἐξέλθει ἐξ Ἐσεβὼν καὶ φλὸξ ἐκ μέσου τῆς Σηών, καὶ θέλει καταφάγει τὸ ὅριον τοῦ Μωὰβ καὶ τὴν ἀκρόπολιν τῶν θορυβούντων πολεμιστῶν.
Jer 48:46 Οὐαὶ εἰς σέ, Μωάβ· ὁ λαὸς τοῦ Χεμὼς ἀπωλέσθη· διότι οἱ υἱοί σου ἐπιάσθησαν αἰχμάλωτοι καὶ αἱ θυγατέρες σου αἰχμάλωτοι.
Jer 48:47 Ἀλλ' ἐγὼ θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Μωὰβ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει Κύριος. Μέχρι τούτου ἡ κρίσις τοῦ Μωάβ.
Jer 49:1 Περὶ τῶν υἱῶν Ἀμμών. Οὕτω λέγει Κύριος· Μήπως δὲν ἔχει υἱοὺς ὁ Ἰσραήλ δὲν ἔχει κληρονόμον διὰ τί ὁ Μαλχὸμ ἐκληρονόμησε τὴν Γὰδ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ κατοικεῖ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκείνου
Jer 49:2 Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω κάμει νὰ ἀκουσθῇ ἐν Ῥαββὰ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν θόρυβος πολέμου· καὶ θέλει εἶσθαι σωρὸς ἐρειπίων καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς θέλουσι κατακαυθῆ ἐν πυρί· τότε ὁ Ἰσραὴλ θέλει κληρονομήσει τοὺς κληρονομήσαντας αὐτόν, λέγει Κύριος.
Jer 49:3 Ὀλόλυξον, Ἐσεβών, διότι ἡ Γαὶ ἐλεηλατήθη· βοήσατε, αἱ κῶμαι τῆς Ῥαββά, περιζώσθητε σάκκους· θρηνήσατε καὶ περιδράμετε διὰ τῶν φραγμῶν· διότι ὁ Μαλχὸμ θέλει ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ὁμοῦ.
Jer 49:4 Διὰ τί καυχᾶσαι εἰς τὰς κοιλάδας ἡ κοιλὰς σου διέρρευσε, θυγάτηρ ἀποστάτρια, ἥτις ἤλπιζες ἐπὶ τοὺς θησαυρούς σου, λέγουσα, Τίς θέλει ἔλθει ἐναντίον μου
Jer 49:5 Ἰδού, ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἀπὸ πάντων τῶν περιοίκων σου· καὶ θέλετε διασκορπισθῆ ἕκαστος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ συνάξων τὸν πλανώμενον.
Jer 49:6 Καὶ μετὰ ταῦτα θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν Ἀμμών, λέγει Κύριος.
Jer 49:7 Περὶ τοῦ Ἐδώμ. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· δὲν εἶναι πλέον σοφία ἐν Θαιμάν ἐχάθη ἡ βουλὴ ἀπὸ τῶν συνετῶν ἔφυγεν ἡ σοφία αὐτῶν
Jer 49:8 Φύγετε, στραφῆτε, κάμετε τόπους βαθεῖς διὰ κατοικίαν, κάτοικοι τῆς Δαιδάν· διότι θέλω φέρει ἐπ' αὐτὸν τὸν ὄλεθρον τοῦ Ἠσαῦ, τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ.
Jer 49:9 Ἐὰν ἤρχοντο πρὸς σὲ τρυγηταί, δὲν ἤθελον ἀφήσει ἐπιφυλλίδας ἐὰν κλέπται διὰ νυκτός, ἤθελον ἁρπάσει τὸ ἀρκοῦν εἰς αὐτούς.
Jer 49:10 Ἀλλ' ἐγὼ ἐγύμνωσα τὸν Ἠσαῦ, ἀνεκάλυψα τοὺς κρυψῶνας αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ κρυφθῇ· ἐλεηλατήθη τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ γείτονες αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς δὲν ὑπάρχει.
Jer 49:11 Ἄφες τὰ ὀρφανά σου· ἐγὼ θέλω ζωογονήσει αὐτά· καὶ αἱ χῆραί σου ἂς ἐλπίζωσιν ἐπ' ἐμέ.
Jer 49:12 Διότι οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους δὲν προσῆκε νὰ πίωσιν ἀπὸ τοῦ ποτηρίου, τῳόντι ἔπιον· καὶ σὺ θέλεις μείνει ὅλως ἀτιμώρητος δὲν θέλεις μείνει ἀτιμώρητος ἀλλ' ἐξάπαντος θέλεις πίει.
Jer 49:13 Διότι ὤμοσα εἰς ἐμαυτόν, λέγει Κύριος, ὅτι ἡ Βοσόρρα θέλει εἶσθαι εἰς θάμβος, εἰς ὄνειδος, εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς κατάραν· καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι ἔρημοι εἰς τὸν αἰῶνα.
Jer 49:14 Ἤκουσα ἀγγελίαν παρὰ Κυρίου καὶ μηνυτὴς ἀπεστάλη πρὸς τὰ ἔθνη, λέγων, Συνάχθητε καὶ ἔλθετε ἐναντίον αὐτῆς καὶ σηκώθητε εἰς πόλεμον.
Jer 49:15 Διότι ἰδού, θέλω σὲ κάμει μικρὸν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, εὐκαταφρόνητον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.
Jer 49:16 Ἡ τρομερότης σου σὲ ἠπάτησε καὶ ἡ ὑπερηφανία τῆς καρδίας σου, σὺ ὁ κατοικῶν ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν κρημνῶν, ὁ κατέχων τὸ ὕψος τῶν βουνῶν· καὶ ἂν ὑψώσῃς τὴν φωλεάν σου ὡς ὁ ἀετός, καὶ ἐκεῖθεν θέλω σὲ καταβιβάσει, λέγει Κύριος.
Jer 49:17 Καὶ ὁ Ἐδὼμ θέλει εἶσθαι εἰς θάμβος· πᾶς ὁ διαβαίνων δι' αὐτοῦ θέλει ἐκθαμβηθῆ καὶ θέλει συρίξει ἐπὶ πάσαις ταῖς πληγαῖς αὐτοῦ.
Jer 49:18 Καθὼς κατεστράφησαν τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα καὶ τὰ πλησιόχωρα αὐτῶν, λέγει Κύριος, οὕτως ἄνθρωπος

δὲν θέλει κατοικήσει ἐκεῖ οὐδὲ υἱὸς ἀνθρώπου θέλει παροικήσει ἐκεῖ.

Jer 49:19 Ἰδού, θέλει ἀναβῇ ὡς λέων ἀπὸ τοῦ φρυάγματος τοῦ Ἰορδάνου ἐναντίον τῆς κατοικίας τοῦ δυνατοῦ· ἀλλ᾿ ἐγὼ ταχέως θέλω ἐκδιώξει τοῦτον ἀπ᾿ αὐτῆς· καὶ ὅστις εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς μου, τοῦτον θέλω καταστήσει ἐπ᾿ αὐτήν· διότι τίς ὅμοιός μου καὶ τίς θέλει ἀντισταθῇ εἰς ἐμέ καὶ τίς ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος, ὅστις θέλει σταθῇ κατὰ πρόσωπόν μου

Jer 49:20 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἐβουλεύθη κατὰ τοῦ Ἐδώμ, καὶ τοὺς λογισμοὺς αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐλογίσθη κατὰ τῶν κατοίκων τῆς Θαιμάν· Ἐξάπαντος καὶ τὰ ἐλάχιστα τοῦ ποιμνίου θέλουσι κατασύρει αὐτούς· ἐξάπαντος ἡ κατοικία αὐτῶν θέλει ἐρημωθῇ μετ᾿ αὐτῶν.

Jer 49:21 Ἀπὸ τοῦ ἤχου τῆς ἁλώσεως αὐτῶν ἐσείσθη ἡ γῆ· ὁ ἦχος τῆς φωνῆς αὐτῆς ἠκούσθη ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Jer 49:22 Ἰδού, θέλει ἀναβῇ καὶ πετάξει ὡς ἀετός, καὶ θέλει ἁπλώσει τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐπὶ Βοσόρραν· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τοῦ Ἐδὼμ θέλει εἶσθαι ὡς καρδία γυναικὸς κοιλοπονούσης.

Jer 49:23 Περὶ τῆς Δαμασκοῦ. Κατῃσχύνθη ἡ Αἱμὰθ καὶ ἡ Ἀρφάδ· διότι ἤκουσαν κακὴν ἀγγελίαν· ἀνελύθησαν· ταραχὴ εἶναι ἐν τῇ θαλάσσῃ· δὲν δύναται νὰ ἡσυχάσῃ.

Jer 49:24 Ἡ Δαμασκὸς παρελύθη, ἐστράφη εἰς φυγήν, καὶ τρόμος κατέλαβεν αὐτήν· ἀγωνία καὶ πόνοι ἐκυρίευσαν αὐτὴν ὡς τικτούσης.

Jer 49:25 Πῶς δὲν ἐναπελείφθη ἡ πόλις ἡ εὐκλεής, ἡ πόλις τῆς εὐφροσύνης μου.

Jer 49:26 Διὰ τοῦτο οἱ νέοι αὐτῆς θέλουσι πέσει ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ θέλουσιν ἀπολεσθῇ κατ᾿ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Jer 49:27 Καὶ θέλω ἀνάψει πῦρ ἐν τῷ τείχει τῆς Δαμασκοῦ καὶ θέλει καταφάγει τὰ παλάτια τοῦ Βὲνάδάδ.

Jer 49:28 Περὶ τῆς Κηδάρ, καὶ περὶ τῶν βασιλείων τῆς Ἀσώρ, τὰ ὁποῖα ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος. Οὕτω λέγει Κύριος· Σηκώθητε, ἀνάβητε πρὸς τὴν Κηδὰρ καὶ λεηλατήσατε τοὺς υἱοὺς τῆς ἀνατολῆς.

Jer 49:29 Θέλουσι κυριεύσει τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν· θέλουσι λάβει εἰς ἑαυτοὺς τὰ παραπετάσματα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς καμήλους αὐτῶν· καὶ θέλουσι βοήσει πρὸς αὐτούς, Τρόμος πανταχόθεν.

Jer 49:30 Φύγετε, ὑπάγετε μακράν, κάμετε τόπους βαθεῖς διὰ κατοικίαν, κάτοικοι τῆς Ἀσώρ, λέγει Κύριος· διότι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἐβουλεύθη βουλὴν ἐναντίον σας καὶ ἐλογίσθη λογισμοὺς ἐναντίον σας.

Jer 49:31 Σηκώθητε, ἀνάβητε εἰς τὸ ἥσυχον ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐν ἀσφαλείᾳ, λέγει Κύριος· οἵτινες δὲν ἔχουσι πύλας οὐδὲ μοχλοὺς ἀλλὰ κατοικοῦσι μόνοι·

Jer 49:32 καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι λεηλασία καὶ τὸ πλῆθος τῶν κτηνῶν αὐτῶν λάφυρον· καὶ θέλω διασκορπίσει αὐτοὺς εἰς πάντας τοὺς ἀνέμους, πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν τοῖς ἀπωτάτοις μέρεσι· καὶ θέλω ἐπιφέρει τὸν ὄλεθρον αὐτῶν ἐκ πάντων τῶν περάτων αὐτῶν, λέγει Κύριος.

Jer 49:33 Καὶ ἡ Ἀσὼρ θέλει εἶσθαι κατοικία θώων, ἔρημος εἰς τὸν αἰῶνα· δὲν θέλει κατοικεῖ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ δὲν θέλει παροικεῖ ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου.

Jer 49:34 Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, κατὰ τῆς Ἐλὰμ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βασιλείας τοῦ Σεδεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, λέγων,

Jer 49:35 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἰδού, θέλω συντρίψει τὸ τόξον τῆς Ἐλάμ, τὴν ἀρχὴν τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Jer 49:36 Καὶ θέλω φέρει ἐπὶ τὴν Ἐλάμ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ θέλω διασκορπίσει αὐτοὺς εἰς πάντας τούτους τοὺς ἀνέμους· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ἔθνος, ὅπου οἱ δεδιωγμένοι τῆς Ἐλάμ δὲν θέλουσιν ἐλθεῖ.

Jer 49:37 Διότι θέλω κατατρομάξει τὴν Ἐλάμ ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν· καὶ θέλω ἐπιφέρει κακὸν ἐπ᾿ αὐτούς, τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου, λέγει Κύριος· καὶ θέλω ἀποστείλει τὴν μάχαιραν ὀπίσω αὐτῶν, ἑωσοῦ ἀναλώσω αὐτούς.

Jer 49:38 Καὶ θέλω στήσει τὸν θρόνον μου ἐν Ἐλάμ, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνας, λέγει Κύριος.

Jer 49:39 Πλὴν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς Ἐλάμ, λέγει Κύριος.

Jer 50:1 Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε Κύριος κατὰ τῆς Βαβυλῶνος, κατὰ τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων, διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου.

Jer 50:2 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ κηρύξατε καὶ ὑψώσατε σημαίαν· κηρύξατε, μὴ κρύψητε· εἴπατε, Ἐκυριεύθη ἡ Βαβυλών, κατῃσχύνθη ὁ Βήλ, συνετρίβη ὁ Μερωδάχ· κατῃσχύνθησαν τὰ εἴδωλα αὐτῆς, συνετρίβησαν τὰ βδελύγματα αὐτῆς.

Jer 50:3 Διότι ἀπὸ βορρᾶ ἀναβαίνει ἔθνος ἐναντίον αὐτῆς, τὸ ὁποῖον θέλει καταστήσει τὴν γῆν αὐτῆς ἔρημον, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους θέλουσι μετατοπισθῇ, θέλουσι φύγει.

Jer 50:4 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῶ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, θέλουσιν ἐλθεῖ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ὁμοῦ, βαδίζοντες καὶ κλαίοντες· θέλουσιν ὑπάγει καὶ ζητήσει Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

Jer 50:5 Θέλουσιν ἐρωτήσει περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Σιὼν μὲ τὰ πρόσωπα αὐτῶν πρὸς ἐκεῖ, λέγοντες, Ἔλθετε καὶ ἄς ἑνωθῶμεν μετὰ τοῦ Κυρίου ἐν διαθήκῃ αἰωνίῳ, ἥτις δὲν θέλει λησμονηθῇ.

Jer 50:6 Ὁ λαὸς μου ἔγεινε πρόβατα ἀπολωλότα· οἱ ποιμένες αὐτῶν παρέτρεψαν αὐτούς, περιεπλάνησαν αὐτοὺς εἰς τὰ ὄρη· ὑπῆγαν ἀπὸ ὄρους εἰς βουνόν, ἐλησμόνησαν τὴν μάνδραν αὐτῶν.

Jer 50:7 Πάντες οἱ εὑρίσκοντες αὐτοὺς κατέτρωγον αὐτούς, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπον, Δὲν πταίομεν, διότι ἡμάρτησαν εἰς Κύριον, τὴν κατοικίαν τῆς δικαιοσύνης· ναί, εἰς Κύριον, τὴν ἐλπίδα τῶν πατέρων αὐτῶν.

Jer 50:8 Φύγετε ἐκ μέσου τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἐξέλθετε ἐκ τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων καὶ γείνετε ὡς κριοὶ ἔμπροσθεν ποιμνίων.
Jer 50:9 Διότι ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐγείρει καὶ ἀναβιβάσει ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὴν ἐθνῶν μεγάλων ἐκ γῆς βορρᾶ, καὶ θέλουσι παραταχθῆ ἐναντίον αὐτῆς· ἐκεῖθεν θέλει ἁλωθῆ· τὰ βέλη αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἐμπείρου ἰσχυροῦ· δὲν θέλουσιν ἐπιστρέψει κενά.
Jer 50:10 Καὶ ἡ Χαλδαία θέλει εἶσθαι λάφυρον· πάντες οἱ λεηλατοῦντες αὐτὴν θέλουσι χορτασθῆ, λέγει Κύριος.
Jer 50:11 Ἐπειδὴ ηὐφραίνεσθε καὶ ἐκαυχᾶθε, φθορεῖς τῆς κληρονομίας μου, ἐπειδὴ ἐσκιρτᾶτε ὡς δάμαλις ἐπὶ χλόης καὶ ἐχρεμετίζετε ὡς ῥωμαλέοι ἵπποι,
Jer 50:12 ἡ μήτηρ σας κατῃσχύνθη σφόδρα· ἡ γεννήτριά σας ἐνετράπη· ἰδού, αὐτὴ θέλει εἶσθαι ἡ ἐσχάτη τῶν ἐθνῶν, ἔρημος, γῆ ξηρὰ καὶ ἄβατος.
Jer 50:13 Ἐξ αἰτίας τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου δὲν θέλει κατοικηθῆ, ἀλλὰ θέλει ἐρημωθῆ ἅπασα· πᾶς ὁ διαβαίνων διὰ τῆς Βαβυλῶνος θέλει ἐκθαμβηθῆ καὶ συρίξει ἐπὶ πάσαις ταῖς πληγαῖς αὐτῆς.
Jer 50:14 Παρατάχθητε ἐναντίον τῆς Βαβυλῶνος κύκλῳ· πάντες οἱ ἐντείνοντες τόξον, τοξεύσατε κατ' αὐτῆς, μὴ φείδεσθε βελῶν· διότι ἡμάρτησεν εἰς Κύριον.
Jer 50:15 Ἀλαλάξατε ἐπ' αὐτῇ κύκλῳ· παρέδωκεν ἑαυτήν· ἔπεσαν τὰ θεμέλια αὐτῆς, κατηδαφίσθησαν τὰ τείχη αὐτῆς· διότι τοῦτο εἶναι ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κυρίου· ἐκδικήθητε αὐτήν· καθὼς αὐτὴ ἔκαμε, κάμετε εἰς αὐτήν.
Jer 50:16 Ἐκκόψατε ἀπὸ Βαβυλῶνος τὸν σπείροντα καὶ τὸν κρατοῦντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ· ἀπὸ προσώπου τῆς ἐξολοθρευτικῆς μαχαίρας θέλουσιν ἐπιστρέψει ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ θέλουσι φύγει ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
Jer 50:17 Ὁ Ἰσραὴλ εἶναι πρόβατον πλανώμενον· λέοντες ἐκυνήγησαν αὐτό· πρῶτος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας κατέφαγεν αὐτόν· καὶ ὕστερον οὗτος ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, κατεσύντριψε τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ.
Jer 50:18 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· Ἰδού, ἐγὼ θέλω τιμωρήσει τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἐτιμώρησα τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας.
Jer 50:19 Καὶ θέλω ἀποκαταστήσει τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ, καὶ θέλει βόσκεσθαι τὸν Κάρμηλον καὶ τὴν Βασάν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ θέλει χορτασθῆ ἐπὶ τὸ ὄρος Ἐφραῒμ καὶ Γαλαάδ.
Jer 50:20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, ἡ ἀνομία τοῦ Ἰσραὴλ θέλει ζητηθῆ καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει, καὶ αἱ ἁμαρτίαι τοῦ Ἰούδα καὶ δὲν θέλουσιν εὑρεθῆ· διότι θέλω συγχωρήσει ὅσους ἀφήσω ὑπόλοιπον.
Jer 50:21 Ἀνάβα ἐπὶ τὴν γῆν τῶν καταδυναστῶν, ἐπ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς Φεκώδ· ἀφάνισον καὶ ἐξολόθρευσον κατόπιν αὐτῶν, λέγει Κύριος, καὶ κάμε κατὰ πάντα ὅσα προσέταξα εἰς σέ.
Jer 50:22 Φωνὴ πολέμου ἐν τῇ γῇ καὶ σύντριμμα μέγα.
Jer 50:23 Πῶς συνεθλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφύρα πάσης τῆς γῆς· πῶς ἔγεινεν ἡ Βαβυλὼν εἰς θάμβος μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.
Jer 50:24 Ἔστησα παγίδα εἰς σέ, μάλιστα καὶ ἐπιάσθης, Βαβυλών, καὶ σὺ δὲν ἐγνώρισας· εὑρέθης μάλιστα καὶ συνελήφθης, διότι εἰς τὸν Κύριον ἀντεστάθης.
Jer 50:25 Ὁ Κύριος ἤνοιξε τὴν ὁπλοθήκην αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγε τὸ ὅπλα τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· διότι τὸ ἔργον τοῦτο ἔχει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐν τῇ γῇ τῶν Χαλδαίων.
Jer 50:26 Ἔλθετε ἐπ' αὐτὴν ἀπὸ τῶν περάτων· ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς· καταστήσατε αὐτὴν ὡς σωροὺς καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐτήν· ἂς μὴ μείνῃ ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπον.
Jer 50:27 Σφάξατε πάντας τοὺς μόσχους αὐτῆς· ἂς καταβῶσιν εἰς σφαγήν· οὐαὶ εἰς αὐτούς· διότι ἦλθεν ἡ ἡμέρα αὐτῶν, ὁ καιρὸς τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν.
Jer 50:28 Φωνὴ φευγόντων καὶ διασωζομένων ἀπὸ τῆς γῆς Βαβυλῶνος, διὰ νὰ ἀναγγείλῃ ἐν Σιὼν τὴν ἐκδίκησιν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἐκδίκησιν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ.
Jer 50:29 Συγκαλέσατε τοὺς τοξότας ἐπὶ Βαβυλῶνα· πάντες οἱ ἐντείνοντες τόξον, στρατοπεδεύσατε κατ' αὐτῆς κύκλῳ· μηδεὶς ἐξ αὐτῆς ἂς μὴ διασωθῇ· ἀνταπόδοτε εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ ἔργον αὐτῆς· κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμε, κάμετε εἰς αὐτήν· διότι ὑπερηφανεύθη κατὰ τοῦ Κυρίου, κατὰ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ.
Jer 50:30 Διὰ τοῦτο οἱ νέοι αὐτῆς θέλουσι πέσει ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς οἱ πολεμισταὶ θέλουσιν ἀπολεσθῆ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, λέγει Κύριος.
Jer 50:31 Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, ὦ ἐπηρμένη, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων· διότι ἦλθεν ἡ ἡμέρα σου, ὁ καιρὸς τῆς ἐπισκέψεώς σου.
Jer 50:32 Καὶ ὁ ἐπηρμένος θέλει προσκόψει καὶ πέσει, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ ἀναστήσων αὐτόν· καὶ θέλω ἀνάψει πῦρ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καὶ θέλει καταφάγει πάντα τὰ πέριξ αὐτοῦ.
Jer 50:33 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατεδυναστεύθησαν ὁμοῦ· καὶ πάντες οἱ αἰχμαλωτίσαντες αὐτοὺς κατεκράτησαν αὐτούς· ἠρνήθησαν νὰ ἀπολύσωσιν αὐτούς.
Jer 50:34 Πλὴν ὁ Λυτρωτὴς αὐτῶν εἶναι Ἰσχυρός· Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ· θέλει ἐξάπαντος διαδικάσει τὴν δίκην αὐτῶν, διὰ νὰ ἀναπαύσῃ τὴν γῆν καὶ νὰ ταράξῃ τοὺς κατοίκους τῆς Βαβυλῶνος.
Jer 50:35 Μάχαιρα ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, λέγει Κύριος, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς.
Jer 50:36 Μάχαιρα ἐπὶ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ θέλουσι παραφρονήσει· μάχαιρα ἐπὶ τοὺς ἰσχυροὺς αὐτῆς καὶ θέλουσι τρομάξει.
Jer 50:37 Μάχαιρα ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς ἁμάξας αὐτῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὸν σύμμικτον λαὸν τὸν ἐν μέσῳ

αὐτῆς, καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς γυναῖκες· μάχαιρα ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς καὶ θέλουσι διαρπαχθῇ.
Jer 50:38 Ξηρασία ἐπὶ τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ θέλουσι ξηρανθῇ· διότι εἶναι γῆ τῶν γλυπτῶν καὶ ἐμωράνθησαν ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.
Jer 50:39 Διὰ τοῦτο θηρία καὶ αἴλουροι θέλουσι κατοικήσει ἐκεῖ καὶ στρουθοκάμηλοι θέλουσι κατοικήσει ἐν αὐτῇ καὶ δὲν θέλει κατοικηθῇ πλέον εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οὐδεὶς θέλει κατασκηνώσει ἐν αὐτῇ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Jer 50:40 Καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα καὶ τὰ πλησιόχωρα αὐτῶν, λέγει Κύριος, οὕτως ἄνθρωπος δὲν θέλει κατοικήσει ἐκεῖ οὐδὲ υἱὸς ἀνθρώπου θέλει παροικήσει ἐν αὐτῇ.
Jer 50:41 Ἰδού, λαὸς θέλει ἐλθεῖ ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔθνος μέγα, καὶ βασιλεῖς πολλοὶ θέλουσιν ἐγερθῇ ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς γῆς.
Jer 50:42 Τόξον καὶ λόγχην θέλουσι κρατεῖ· εἶναι σκληροὶ καὶ ἀνίλεοι· ἡ φωνὴ αὐτῶν ἠχεῖ ὡς θάλασσα, καὶ ἐπιβαίνουσιν ἐπὶ ἵππους, παρατεταγμένοι ὡς ἄνδρες εἰς πόλεμον, ἐναντίον σου, θυγάτηρ Βαβυλῶνος.
Jer 50:43 Ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος τὴν φήμην αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ παρελύθησαν· στενοχωρία συνέλαβεν αὐτόν, ὠδίνες ὡς τικτούσης.
Jer 50:44 Ἰδού, θέλει ἀναβῇ ὡς λέων ἀπὸ τοῦ φρυάγματος τοῦ Ἰορδάνου ἐναντίον τῆς κατοικίας τοῦ δυνατοῦ· ἀλλ᾿ ἐγὼ ταχέως θέλω ἐκδιώξει αὐτοὺς ἀπ᾿ αὐτῆς· καὶ ὅστις εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς σου, τοῦτον θέλω καταστήσει ἐπ᾿ αὐτήν· διότι τίς ὅμοιός μου καὶ τίς θέλει ἀντισταθῇ εἰς ἐμέ καὶ τίς εἶναι ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος, ὅστις θέλει σταθῇ κατὰ πρόσωπόν μου
Jer 50:45 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἐβουλεύθη κατὰ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ τοὺς λογισμοὺς αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐλογίσθη κατὰ τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων· ἐξάπαντος καὶ τὰ ἐλάχιστα τοῦ ποιμνίου θέλουσι κατασύρει αὐτούς· ἐξάπαντος ἡ κατοικία αὐτῶν θέλει ἐρημωθῇ μετ᾿ αὐτῶν.
Jer 50:46 Ἀπὸ τοῦ ἤχου τῆς ἁλώσεως τῆς Βαβυλῶνος ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ ἡ κραυγὴ ἠκούσθη ἐν τοῖς ἔθνεσι.
Jer 51:1 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐγὼ ἐγείρω ἄνεμον φθοροποιὸν ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς τοὺς ὑψώσαντας τὴν καρδίαν αὐτῶν κατ᾿ ἐμοῦ.
Jer 51:2 Καὶ θέλω ἐξαποστείλει ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα λικμητὰς καὶ θέλουσιν ἐκλικμήσει αὐτὴν καὶ ἐκκενώσει τὴν γῆν αὐτῆς· διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συμφορᾶς κυκλόθεν θέλουσιν εἶσθαι ἐναντίον αὐτῆς.
Jer 51:3 Τοξότης ἐπὶ τοξότην ἂς ἐντείνῃ τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν πεποιθότα ἐπὶ τὸν θώρακα αὐτοῦ· καὶ μὴ φείδεσθε τοὺς νέους αὐτῆς· ἐξολοθρεύσατε ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτῆς.
Jer 51:4 Καὶ οἱ τραυματίαι θέλουσι πέσει ἐν τῇ γῇ τῶν Χαλδαίων καὶ οἱ κατακεκεντημένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς.
Jer 51:5 Διότι ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐγκατελείφθη οὐδὲ ὁ Ἰούδας παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἂν καὶ ἡ γῆ αὐτῶν ἐνεπλήσθη ἀνομίας ἐναντίον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραήλ.
Jer 51:6 Φύγετε ἐκ μέσου τῆς Βαβυλῶνος καὶ διασώσατε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· μὴ ἀπολεσθῆτε ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτῆς· διότι εἶναι καιρὸς ἐκδικήσεως τοῦ Κυρίου· ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδει εἰς αὐτήν.
Jer 51:7 Ἡ Βαβυλὼν ἐστάθη ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Κυρίου, μεθύον πᾶσαν τὴν γῆν· ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἔπιον τὰ ἔθνη· διὰ τοῦτο τὰ ἔθνη παρεφρόνησαν.
Jer 51:8 Ἔπεσεν ἐξαίφνης ἡ Βαβυλὼν καὶ συνετρίβη· ὀλολύζετε δι᾿ αὐτήν· λάβετε βάλσαμον διὰ τὸν πόνον αὐτῆς, ἴσως ἰατρευθῇ.
Jer 51:9 Μετεχειρίσθημεν ἰατρικὰ διὰ τὴν Βαβυλῶνα ἀλλὰ δὲν ἰατρεύθη· ἐγκαταλείψατε αὐτήν, καὶ ἂς ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· διότι ἡ κρίσις αὐτῆς ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὑψώθη ἕως τοῦ στερεώματος.
Jer 51:10 Ὁ Κύριος ἐφανέρωσε τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν· ἔλθετε καὶ ἂς διηγηθῶμεν ἐν Σιὼν τὸ ἔργον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Jer 51:11 Στιλβώσατε τὰ βέλη· πυκνώσατε τὰς ἀσπίδας· ὁ Κύριος ἤγειρε τὸ πνεῦμα τῶν βασιλέων τῶν Μήδων· διότι ὁ σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ἐναντίον τῆς Βαβυλῶνος, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτήν· ἐπειδὴ ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κυρίου εἶναι ἐκδίκησις τοῦ ναοῦ αὐτοῦ.
Jer 51:12 Ὑψώσατε σημαίαν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς Βαβυλῶνος, ἐνδυναμώσατε τὴν φρουράν, στήσατε φυλακάς, ἑτοιμάσατε ἐνέδρας· διότι ὁ Κύριος καὶ ἐβουλεύθη καὶ θέλει ἐκτελέσει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλάλησεν ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς Βαβυλῶνος.
Jer 51:13 Ὦ ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, ἡ πλήρης θησαυρῶν, ἦλθε τὸ τέλος σου, τὸ πέρας τῆς πλεονεξίας σου.
Jer 51:14 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ὤμοσεν εἰς ἑαυτόν, λέγων, Ἐξάπαντος θέλω σὲ γεμίσει ἀπὸ ἀνθρώπων ὡς ἀπὸ ἀκρίδων, καὶ θέλουσιν ἐκπέμψει ἀλαλαγμὸν ἐναντίον σου.
Jer 51:15 Αὐτὸς ἐποίησε τὴν γῆν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐξέτεινε τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ.
Jer 51:16 Ὅταν ἐκπέμπῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, συνίσταται πλῆθος ὑδάτων ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἀνάγει νεφέλας ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς· κάμνει ἀστραπὰς διὰ βροχὴν καὶ ἐξάγει ἄνεμον ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ.
Jer 51:17 Πᾶς ἄνθρωπος ἐμωράνθη ὑπὸ τῆς γνώσεως αὐτοῦ· πᾶς χωνευτὴς κατῃσχύνθη ἀπὸ τῶν γλυπτῶν· διότι ψεῦδος εἶναι τὸ χωνευτὸν αὐτοῦ καὶ πνοὴ ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει.
Jer 51:18 Ματαιότης ταῦτα, ἔργον πλάνης· ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν θέλουσιν ἀπολεσθῇ.
Jer 51:19 Ἡ μερὶς τοῦ Ἰακὼβ δὲν εἶναι ὡς αὐτά, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ πλάσας τὰ πάντα· καὶ ὁ Ἰσραὴλ εἶναι ἡ ῥάβδος τῆς κληρονομίας αὐτοῦ· Κύριος τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Jer 51:20 Σὺ ἦσο πέλεκύς μου, ὅπλα πολέμου, καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα ἔθνη καὶ διὰ σοῦ ἐξωλόθρευσα βασίλεια·
Jer 51:21 καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα ἵππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ, καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα ἅμαξαν καὶ ἀναβάτην αὐτῆς·

Jer 51:22 καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα ἄνδρα καὶ γυναῖκα, καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα γέροντα καὶ νέον, καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα νεανίσκον καὶ παρθένον·
Jer 51:23 καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα ποιμένα καὶ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα γεωργὸν καὶ ζεῦγος αὐτοῦ· καὶ διὰ σοῦ συνέτριψα στρατηγοὺς καὶ ἄρχοντας.
Jer 51:24 Καὶ θέλω ἀνταποδώσει ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Χαλδαίας πᾶσαν τὴν κακίαν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔπραξαν ἐν Σιὼν ἐνώπιόν σας, λέγει Κύριος.
Jer 51:25 Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, ὄρος φθοροποιόν, λέγει Κύριος, τὸ ὁποῖον φθείρεις πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ θέλω σὲ κατακυλίσει ἀπὸ τῶν βράχων καὶ σὲ καταστήσει ὄρος πυρίκαυστον.
Jer 51:26 Καὶ δὲν θέλουσι λάβει ἀπὸ σοῦ λίθον διὰ γωνίαν οὐδὲ λίθον διὰ θεμέλια, ἀλλὰ θέλεις εἶσθαι ἐρήμωσις αἰωνία, λέγει Κύριος.
Jer 51:27 Ὑψώσατε σημαίαν ἐπὶ τὴν γῆν, σαλπίσατε σάλπιγγα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἑτοιμάσατε ἔθνη κατ' αὐτῆς, παραγγείλατε κατ' αὐτῆς, εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Ἀραράτ, τοῦ Μιννὶ καὶ τοῦ Ἀσχενάζ· καταστήσατε ἐπ' αὐτὴν ἀρχηγούς· ἀναβιβάσατε ἵππους ὡς ἀκρίδας ὀρθότριχας.
Jer 51:28 Ἑτοιμάσατε κατ' αὐτῆς ἔθνη, τοὺς βασιλεῖς τῶν Μήδων, τοὺς στρατηγοὺς αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς καὶ πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ἐπικρατείας αὐτῆς.
Jer 51:29 Καὶ ἡ γῆ θέλει σεισθῇ καὶ στενάξει· διότι ἡ βουλὴ τοῦ Κυρίου θέλει ἐκτελεσθῇ κατὰ τῆς Βαβυλῶνος, διὰ νὰ καταστήσῃ τὴν γῆν τῆς Βαβυλῶνος ἔρημον, ἄνευ κατοίκου.
Jer 51:30 Οἱ ἰσχυροὶ τῆς Βαβυλῶνος ἐξέλιπον ἀπὸ τοῦ νὰ πολεμῶσιν, ἔμειναν ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν· ἡ δύναμις αὐτῶν ἐξέλιπεν· ἔγειναν ὡς γυναῖκες· ἔκαυσαν τὰς κατοικίας αὐτῆς· οἱ μοχλοὶ αὐτῆς συνετρίβησαν.
Jer 51:31 Ταχυδρόμος θέλει δράμει εἰς ἀπάντησιν ταχυδρόμου καὶ μηνυτὴς εἰς ἀπάντησιν μηνυτοῦ, διὰ νὰ ἀναγγείλωσι πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος ὅτι ἡ πόλις αὐτοῦ ἠλώθη ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς,
Jer 51:32 καὶ ὅτι αἱ διαβάσεις ἐπιάσθησαν, καὶ κατέκαυσαν ἐν πυρὶ τοὺς καλαμῶνας, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου κατετρόμαξαν.
Jer 51:33 Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ θυγάτηρ τῆς Βαβυλῶνος εἶναι ὡς ἁλώνιον, καιρὸς εἶναι νὰ καταπατηθῇ· ἔτι ὀλίγον καὶ θέλει ἐλθεῖ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ αὐτῆς.
Jer 51:34 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος μὲ κατέφαγε, μὲ συνέτριψε, μὲ κατέστησεν ἀγγεῖον ἄχρηστον, μὲ κατέπιεν ὡς δράκων, ἐνέπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τρυφερῶν μου, μὲ ἔξωσεν.
Jer 51:35 Ἡ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὴν σάρκα μου ἀδικία ἂς ἔλθῃ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα, θέλει εἰπεῖ ἡ κατοικοῦσα τὴν Σιών· καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς Χαλδαίας, θέλει εἰπεῖ ἡ Ἱερουσαλήμ.
Jer 51:36 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐγὼ θέλω διαδικάσει τὴν δίκην σου καὶ θέλω ἐκδικήσει τὴν ἐκδίκησίν σου, καὶ θέλω καταστήσει τὴν θάλασσαν αὐτῆς ξηρὰν καὶ θέλω ξηράνει τὴν πηγὴν αὐτῆς.
Jer 51:37 Καὶ ἡ Βαβυλὼν θέλει εἶσθαι εἰς σωρούς, κατοικητήριον θώων, θάμβος καὶ συριγμός, ἄνευ κατοίκου.
Jer 51:38 Θέλουσι βρυχᾶσθαι ὁμοῦ ὡς λέοντες, θέλουσιν ὠρύεσθαι ὡς σκύμνοι λεόντων.
Jer 51:39 Θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ θερμανθῶσιν ἐν τοῖς συμποσίοις αὐτῶν, καὶ θέλω μεθύσει αὐτούς, διὰ νὰ εὐθυμήσωσι καὶ νὰ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον καὶ νὰ μὴ ἐξυπνήσωσι, λέγει Κύριος.
Jer 51:40 Θέλω καταβιβάσει αὐτοὺς ὡς ἀρνία εἰς σφαγήν, ὡς κριοὺς μετὰ τράγων.
Jer 51:41 Πῶς ἡλώθη ἡ Σησὰχ καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς· πῶς ἔγεινεν Βαβυλὼν θάμβος ἐν τοῖς ἔθνεσιν.
Jer 51:42 Ἡ θάλασσα ἀνέβη ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα· κατεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν κυμάτων αὐτῆς.
Jer 51:43 Αἱ πόλεις αὐτῆς κατεστάθησαν θάμβος, γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος γῆ, ἐν ᾗ δὲν κατοικεῖ οὐδεὶς ἄνθρωπος οὐδὲ υἱὸς ἀνθρώπου διέρχεται δι' αὐτῆς.
Jer 51:44 Καὶ θέλω τιμωρήσει τὸν Βὴλ ἐν Βαβυλῶνι καὶ ἐκβάλει ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὅσα κατέπιε· καὶ τὰ ἔθνη δὲν θέλουσι συναχθῇ πλέον πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸ τὸ τεῖχος τῆς Βαβυλῶνος θέλει πέσει.
Jer 51:45 Λαέ μου, ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς καὶ σώσατε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ τοῦ Κυρίου·
Jer 51:46 μήποτε ἡ καρδία σας χαυνωθῇ καὶ φοβηθῆτε ὑπὸ τῆς ἀγγελίας ἥτις θέλει ἀκουσθῇ ἐν τῇ γῇ· θέλει δὲ ἐλθεῖ ἀγγελία τὸ ἓν ἔτος, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ ἀγγελία τὸ ἄλλο ἔτος, καὶ καταδυναστεία ἐν τῇ γῇ, ἐξουσιαστὴς ἐναντίον ἐξουσιαστοῦ.
Jer 51:47 Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι καὶ θέλω κάμει ἐκδίκησιν ἐπὶ τὰ γλυπτὰ τῆς Βαβυλῶνος· καὶ πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς θέλει καταισχυνθῇ καὶ πάντες οἱ τετραυματισμένοι αὐτῆς θέλουσι πέσει ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς.
Jer 51:48 Τότε οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς θέλουσιν ἀλαλάξει ἐπὶ Βαβυλῶνα· διότι οἱ ἐξολοθρευταὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπ' αὐτὴν ἀπὸ βορρᾶ, λέγει Κύριος.
Jer 51:49 Καθὼς ἡ Βαβυλὼν ἔκαμε τοὺς τετραυματισμένους τοῦ Ἰσραὴλ νὰ πέσωσιν, οὕτω καὶ ἐν Βαβυλῶνι θέλουσι πέσει οἱ τετραυματισμένοι πάσης τῆς γῆς.
Jer 51:50 Οἱ ἐκφυγόντες τὴν μάχαιραν, ὑπάγετε, μὴ στέκεσθε· ἐνθυμήθητε τὸν Κύριον μακρόθεν, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἂς ἀναβῇ ἐπὶ τὴν καρδίαν σας.
Jer 51:51 Κατῃσχύνθημεν, διότι ἠκούσαμεν ὀνειδισμόν· αἰσχύνη κατεκάλυψε τὸ πρόσωπον ἡμῶν· διότι εἰσῆλθον ξένοι εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.
Jer 51:52 Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω κάμει ἐκδίκησιν ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς· καὶ καθ' ὅλην τὴν γῆν αὐτῆς οἱ τετραυματισμένοι θέλουσιν οἰμώζει.

Jer 51:53 Καὶ ἂν ἡ Βαβυλὼν ἀναβῇ ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἂν ὀχυρώσῃ τὸ ὕψος τῆς δυνάμεως αὐτῆς, θέλουσιν ἐλθεῖ παρ ἐμοῦ ἐξολοθρευταὶ ἐπ αὐτήν, λέγει Κύριος.
Jer 51:54 Φωνὴ κραυγῆς ἔρχεται ἀπὸ Βαβυλῶνος καὶ συντριμμὸς μέγας ἐκ γῆς Χαλδαίων,
Jer 51:55 διότι ὁ Κύριος ἐξωλόθρευσε τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἠφάνισεν ἐξ αὐτῆς τὴν μεγάλην φωνήν· τὰ δὲ κύματα ἐκείνων ἠχοῦσιν· ὁ θόρυβος τῆς φωνῆς αὐτῶν ἐξακούεται ὡς ὑδάτων πολλῶν·
Jer 51:56 διότι ὁ ἐξολοθρευτὴς ἦλθεν ἐπ αὐτήν, ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οἱ δυνατοὶ αὐτῆς συνελήφθησαν, τὰ τόξα αὐτῶν συνετρίβησαν· ἐπειδὴ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἀνταποδόσεων θέλει ἐξάπαντος κάμει ἀνταπόδοσιν.
Jer 51:57 Καὶ θέλω μεθύσει τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς, τοὺς στρατηγοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς καὶ τοὺς δυνατοὺς αὐτῆς· καὶ θέλουσι κοιμηθῆ ὕπνον αἰώνιον καὶ δὲν θέλουσιν ἐξυπνήσει, λέγει ὁ Βασιλεύς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Jer 51:58 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· τὰ πλατέα τείχη τῆς Βαβυλῶνος θέλουσιν ὁλοτελῶς κατασκαφῆ, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ θέλουσι κατακαῆ ἐν πυρί, καὶ ὅσα οἱ λαοὶ ἐκοπίασαν θέλουσιν εἶσθαι εἰς μάτην, καὶ ὅσα τὰ ἔθνη ἐμόχθησαν θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὸ πῦρ.
Jer 51:59 Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον Ἱερεμίας ὁ προφήτης προσέταξεν εἰς τὸν Σεραΐαν τὸν υἱὸν τοῦ Νηρίου υἱοῦ τοῦ Μαασίου, ὅτε ἐπορεύετο μετὰ τοῦ Σεδεκίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα, κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ· ἦτο δὲ ὁ Σεραΐας κοιτωνάρχης.
Jer 51:60 Ἔγραψε δὲ ὁ Ἱερεμίας ἐν ἑνὶ βιβλίῳ πάντα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἔμελλον νὰ ἔλθωσιν ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα, πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους κατὰ τῆς Βαβυλῶνος.
Jer 51:61 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεμίας πρὸς τὸν Σεραΐαν, Ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἴδῃς καὶ ἀναγνώσῃς πάντας τοὺς λόγους τούτους,
Jer 51:62 τότε θέλεις εἰπεῖ, Κύριε, σὺ ἐλάλησας κατὰ τοῦ τόπου τούτου, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃς αὐτόν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῷ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἀλλὰ νὰ ἦναι ἐρήμωσις αἰωνία.
Jer 51:63 Καὶ ἀφοῦ τελειώσῃς ἀναγινώσκων τὸ βιβλίον τοῦτο, θέλεις δέσει ἐπ αὐτὸ λίθον καὶ ῥίψει αὐτὸ εἰς τὸ μέσον τοῦ Εὐφράτου·
Jer 51:64 καὶ θέλεις εἰπεῖ, Οὕτω θέλει βυθισθῆ ἡ Βαβυλών, καὶ δὲν θέλει σηκωθῆ ἐκ τῶν κακῶν, τὰ ὁποῖα ἐγὼ θέλω φέρει ἐπ αὐτήν· καὶ οἱ Βαβυλώνιοι θέλουσιν ἐξασθενήσει. Μέχρι τούτου εἶναι οἱ λόγοι τοῦ Ἱερεμίου.
Jer 52:1 Ἑνὸς καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίας ἦτο ὁ Σεδεκίας ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσεν ἕνδεκα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀμουτάλ, θυγάτηρ τοῦ Ἱερεμίου ἀπὸ Λιβνά.
Jer 52:2 Καὶ ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἔπραξεν ὁ Ἰωαχείμ.
Jer 52:3 Διότι ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τοῦ Κυρίου τοῦ γενομένου κατὰ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδα, ἑωσοῦ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὁ Σεδεκίας ἀπεστάτησε κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος.
Jer 52:4 Καὶ ἐν τῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δέκατον μῆνα, τὴν δεκάτην τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐναντίον αὐτῆς καὶ ᾠκοδόμησαν περιτείχισμα κατ αὐτῆς κύκλῳ.
Jer 52:5 Καὶ ἡ πόλις ἐπολιορκεῖτο μέχρι τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου.
Jer 52:6 Ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί, τὴν ἐνάτην τοῦ μηνός, ἡ πεῖνα ἐκραταιώθη ἐν τῇ πόλει καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἄρτος διὰ τὸν λαὸν τοῦ τόπου.
Jer 52:7 Καὶ ἐξεπορθήθη ἡ πόλις καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου ἔφυγον καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως τὴν νύκτα, διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς μεταξὺ τῶν δύο τειχῶν, τῆς πλησίον τοῦ βασιλικοῦ κήπου· οἱ δὲ Χαλδαῖοι ἦσαν πλησίον τῆς πόλεως κύκλῳ, καὶ ὑπῆγον κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πεδιάδος.
Jer 52:8 Τὸ δὲ στράτευμα τῶν Χαλδαίων κατεδίωξεν ὀπίσω τοῦ βασιλέως καὶ ἔφθασαν τὸν Σεδεκίαν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἱεριχώ· καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ διεσκορπίσθη ἀπὸ πλησίον αὐτοῦ.
Jer 52:9 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος εἰς Ῥιβλὰ ἐν τῇ γῇ Αἱμὰθ καὶ ἐπρόφερε καταδίκην ἐπ αὐτόν.
Jer 52:10 Καὶ ἔσφαξεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς τοῦ Σεδεκίου ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ἔσφαξεν ἔτι καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἐν Ῥιβλά.
Jer 52:11 Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδεσεν αὐτὸν μὲ δύο χαλκίνας ἁλύσεις· καὶ ἔφερεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς οἶκον φυλακῆς ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ.
Jer 52:12 Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ μηνί, τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, τοῦ δεκάτου ἐννάτου ἔτους τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος ἦλθεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ παριστάμενος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος,
Jer 52:13 καὶ κατέκαυσε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντα μέγαν οἶκον κατέκαυσεν ἐν πυρί.
Jer 52:14 Καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα τῶν Χαλδαίων, τὸ μετὰ τοῦ ἀρχισωματοφύλακος, κατεκρήμνισαν πάντα τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ.
Jer 52:15 Καὶ ἐκ τῶν πτωχῶν τοῦ λαοῦ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ τὸ ἐναπολειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς φυγόντας, οἵτινες προσέφυγον πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν τοῦ πλήθους, μετῴκισε Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ.
Jer 52:16 Ἐκ τῶν πτωχῶν ὅμως τῆς γῆς ἀφῆκε Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ διὰ ἀμπελουργοὺς καὶ διὰ γεωργούς.

Jer 52:17 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκίνους τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν χαλκίνην θάλασσαν τὴν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου κατέκοψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ μετεκόμισαν ὅλον τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Jer 52:18 Ἔλαβον δὲ καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ πτυάρια καὶ τὰ λυχνοψάλιδα καὶ τὰς λεκάνας καὶ τὰ θυμιατήρια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χάλκινα, διὰ τῶν ὁποίων ἔκαμνον τὴν ὑπηρεσίαν.

Jer 52:19 Ἔλαβε προσέτι ὁ ἀρχισωματοφύλαξ καὶ τοὺς κρατῆρας καὶ τὰ πυροδοχεῖα, καὶ τὰς λεκάνας καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰ θυμιατήρια καὶ τὰς φιάλας, ὅσα ἦσαν χρυσᾶ καὶ ὅσα ἀργυρᾶ·

Jer 52:20 τοὺς δύο στύλους, τὴν μίαν θάλασσαν καὶ τοὺς δώδεκα χαλκίνους μόσχους τοὺς ἀντὶ βάσεων, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Σολομῶν διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· ὁ χαλκὸς πάντων τούτων τῶν σκευῶν ἦτο ἀζύγιστος.

Jer 52:21 Περὶ δὲ τῶν στύλων, τὸ ὕψος τοῦ ἑνὸς στύλου ἦτο δεκαοκτὼ πηχῶν, καὶ ζώνη πηχῶν δώδεκα περιεκύκλονεν αὐτόν, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων· ἦτο κενός.

Jer 52:22 Καὶ τὸ κιονόκρανον τὸ ἐπ' αὐτοῦ χάλκινον· τὸ δὲ ὕψος τοῦ ἑνὸς κιονοκράνου πέντε πηχῶν καὶ τὸ δικτυωτὸν καὶ τὰ ῥόδια ἐπὶ τοῦ κιονοκράνου κύκλῳ, τὰ πάντα χάλκινα· τὰ αὐτὰ εἶχε καὶ ὁ δεύτερος στύλος μετὰ τῶν ῥοδίων.

Jer 52:23 Καὶ ἦσαν ἐνενήκοντα ἓξ ῥόδια κρεμάμενα· πάντα τὰ ῥόδια τὰ ἐπὶ τοῦ δικτυωτοῦ ἦσαν ἑκατὸν κύκλῳ.

Jer 52:24 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ Σεραΐαν τὸν πρῶτον ἱερέα καὶ Σοφονίαν τὸν δεύτερον ἱερέα καὶ τοὺς τρεῖς θυρωρούς·

Jer 52:25 καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβεν ἕνα εὐνοῦχον, ὅστις ἦτο ἐπιστάτης ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν παρισταμένων ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τὸν ἄρχοντα τῶν στρατευμάτων, ὅστις ἔκαμνε τὴν στρατολογίαν τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἄνδρας ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς εὑρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως.

Jer 52:26 Καὶ λαβὼν αὐτοὺς Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ ἔφερεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος εἰς Ῥιβλά.

Jer 52:27 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν Ῥιβλά, ἐν τῇ γῇ Αἱμάθ. Οὕτω μετῳκίσθη ὁ Ἰούδας ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ.

Jer 52:28 Οὗτος εἶναι ὁ λαός, τὸν ὁποῖον μετῴκισεν ὁ Ναβουχοδονόσορ, ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει, τρεῖς χιλιάδας καὶ εἰκοσιτρεῖς Ἰουδαίους·

Jer 52:29 ἐν τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ἔτει τοῦ Ναβουχοδονόσορ μετῴκισεν αὐτὸς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ὀκτακοσίας τριάκοντα δύο ψυχάς·

Jer 52:30 ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Ναβουχοδονόσορ μετῴκισε Νεβουζαραδὰν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἑπτακοσίας τεσσαράκοντα πέντε ψυχάς· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑξακόσιαι.

Jer 52:31 Ἐν δὲ τῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς μετοικεσίας τοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα, τὸν δωδέκατον μῆνα, τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τοῦ μηνός, Εὐεϊλμερωδὰχ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, κατὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐβασίλευσεν, ἀνύψωσε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου τῆς φυλακῆς,

Jer 52:32 καὶ ἐλάλησεν εὐμενῶς μετ' αὐτοῦ καὶ ἔθεσε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τοῦ θρόνου τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.

Jer 52:33 Καὶ ἤλλαξε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ· καὶ ἔτρωγεν ἄρτον πάντοτε μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Jer 52:34 Καὶ τὸ σιτηρέσιον αὐτοῦ ἦτο παντοτεινὸν σιτηρέσιον διδόμενον εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ἡμερήσιος χορηγία μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Lam 1:1 Πῶς ἐκάθησε μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν. Κατέστη ὡς χήρα ἡ πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἡ ἄρχουσα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις· ἔγεινεν ὑποτελής.

Lam 1:2 Ἀκαταπαύστως κλαίει τὴν νύκτα καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς καταρρέουσιν ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτῆς· ἐκ πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν δὲν ὑπάρχει ὁ παρηγορῶν αὐτήν· πάντες οἱ φίλοι αὐτῆς ἐφέρθησαν πρὸς αὐτὴν ἀπίστως· ἐχθροὶ ἔγειναν εἰς αὐτήν.

Lam 1:3 Ἠχμαλωτίσθη ὁ Ἰούδας ὑπὸ θλίψεως καὶ ὑπὸ βαρείας δουλείας· κάθηται ἐν τοῖς ἔθνεσι· δὲν εὑρίσκει ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ διῶκται αὐτοῦ κατέλαβον αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν στενῶν.

Lam 1:4 Αἱ ὁδοὶ τῆς Σιὼν πενθοῦσι, διότι οὐδεὶς ἔρχεται εἰς τὰς ἑορτάς· πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς εἶναι ἔρημοι οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν· αἱ παρθένοι αὐτῆς εἶναι περίλυποι καὶ αὐτὴ πλήρης πικρίας.

Lam 1:5 Οἱ ἐναντίοι αὐτῆς ἔγειναν κεφαλή, οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐημεροῦσι· διότι ὁ Κύριος κατέθλιψεν αὐτὴν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν αὐτῆς· τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν εἰς αἰχμαλωσίαν ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ.

Lam 1:6 Καὶ ἔφυγεν ἀπὸ τῆς θυγατρὸς Σιὼν πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς· οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἔγειναν ὡς ἔλαφοι μὴ εὑρίσκουσαι βοσκήν, καὶ ἐβάδιζον χωρὶς δυνάμεως ἔμπροσθεν τοῦ διώκοντος.

Lam 1:7 Ἐνεθυμήθη ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς θλίψεως αὐτῆς καὶ τῆς ἐξώσεως αὐτῆς πάντα τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀπὸ χρόνων ἀρχαίων, ὅτε ἔπεσεν ὁ λαὸς αὐτῆς εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐχθροῦ καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ βοηθῶν αὐτήν· εἶδον αὐτὴν οἱ ἐχθροί, ἐγέλασαν ἐπὶ τῇ καταπαύσει αὐτῆς.

Lam 1:8 Ἁμαρτίαν ἡμάρτησεν ἡ Ἱερουσαλήμ· διὰ τοῦτο ἔγεινεν ὡς ἀκάθαρτος· πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν κατεφρόνησαν αὐτήν, διότι εἶδον τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς· αὐτὴ δὲ ἀνεστέναζε καὶ ἀπεστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Lam 1:9 Ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἦτο εἰς τὰ κράσπεδα αὐτῆς· δὲν ἐνεθυμήθη τὰ τέλη αὐτῆς· ὅθεν εταπεινώθη ἐξαισίως· δὲν ὑπῆρχεν ὁ παρηγορῶν αὐτήν. Ἰδέ, Κύριε, τὴν θλῖψίν μου, διότι ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός.

Lam 1:10 Ὁ ἐχθρὸς ἐξήπλωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς· διότι αὐτὴ εἶδε τὰ ἔθνη εἰσερχόμενα εἰς

τὸ ἁγιαστήριον αὐτῆς, τὰ ὁποῖα προσέταξας νὰ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν συναγωγὴν σου.
Lam 1:11 Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζει, ζητῶν ἄρτον· ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῶν ἀντὶ τροφῆς, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν. Ἰδέ, Κύριε, καὶ ἐπίβλεψον· διότι ἔγεινα ἐξουθενημένη.
Lam 1:12 Ὦ, πρὸς ὑμᾶς, πάντες οἱ διαβαίνοντες τὴν ὁδόν· ἐπιβλέψατε καὶ ἴδετε, ἂν ἦναι πόνος κατὰ τὸν πόνον μου, ὅστις ἔγεινεν εἰς ἐμέ, μὲ τὸν ὁποῖον μὲ ἔθλιψεν ὁ Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ.
Lam 1:13 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους πῦρ ἐπὶ τὰ ὀστᾶ μου καὶ κατεκράτησεν αὐτά· ἥπλωσε δίκτυον εἰς τοὺς πόδας μου· μὲ ἔστρεψεν εἰς τὰ ὀπίσω· μὲ κατέστησεν ἠφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην.
Lam 1:14 Ὁ ζυγὸς τῶν ἀσεβημάτων μου συνεσφίγχθη διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· περιεπλέχθησαν, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου, κατέλυσε τὴν δύναμίν μου· ὁ Κύριος μὲ παρέδωκεν εἰς χεῖρας, ἐξ ὧν δὲν δύναμαι νὰ ἐγερθῶ.
Lam 1:15 Ὁ Κύριος κατέστρωσε πάντας τοὺς δυνατοὺς μου ἐν τῷ μέσῳ μου· ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ ὡρισμένον καιρὸν διὰ νὰ συντρίψῃ τοὺς ἐκλεκτοὺς μου· ὁ Κύριος ἐπάτησεν ἐν ληνῷ τὴν παρθένον, τὴν θυγατέρα Ἰούδα.
Lam 1:16 Διὰ ταῦτα ἐγὼ θρηνῶ· οἱ ὀφθαλμοὶ μου, οἱ ὀφθαλμοὶ μου καταρρέουσιν ὕδατα· διότι ἀπεμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρηγορητὴς ὁ ἀναζωοποιῶν τὴν ψυχὴν μου· οἱ υἱοὶ μου ἠφανίσθησαν, διότι ὑπερίσχυσεν ὁ ἐχθρός.
Lam 1:17 Ἡ Σιὼν ἐκτείνει τὰς χεῖρας αὐτῆς, δὲν ὑπάρχει ὁ παρηγορῶν αὐτήν· ὁ Κύριος προσέταξε περὶ τοῦ Ἰακὼβ· οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ περιεκύκλωσαν αὐτόν· ἡ Ἱερουσαλὴμ ἔγεινε μεταξὺ αὐτῶν ὡς ἀκάθαρτος.
Lam 1:18 Δίκαιος εἶναι ὁ Κύριος διότι ἀπεστάτησα ἀπὸ τοῦ λόγου αὐτοῦ. Ἀκούσατε, παρακαλῶ, πάντες οἱ λαοί, καὶ ἴδετε τὸν πόνον μου· αἱ παρθένοι μου καὶ οἱ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν εἰς αἰχμαλωσίαν.
Lam 1:19 Ἐκάλεσα τοὺς ἀγαπῶντάς με, ἀλλ' αὐτοὶ μὲ ἠπάτησαν· οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐξέπνευσαν ἐν τῇ πόλει, διότι ἐζήτησαν τροφὴν ὑπὲρ ἑαυτῶν διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν.
Lam 1:20 Ἰδέ, Κύριε, διότι θλίβομαι· τὰ ἐντόσθιά μου ταράττονται, ἡ καρδία μου ἀναστρέφεται ἐντός μου, διότι μεγάλως ἀπεστάτησα· ἔξωθεν ἠτέκνωσεν ἡ μάχαιρα· ἐν τῷ οἴκῳ ὁ θάνατος.
Lam 1:21 Ἤκουσαν, διότι στενάζω· δὲν ὑπάρχει ὁ παρηγορῶν με· πάντες οἱ ἐχθροὶ μου ἤκουσαν τὴν συμφορὰν μου· ἐχάρησαν ὅτι σὺ ἔκαμες τοῦτο· ὅταν φέρῃς τὴν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν ἐκάλεσας, αὐτοὶ θέλουσι γείνει ὡς ἐγώ.
Lam 1:22 Ἂς ἔλθῃ ἐνώπιόν σου πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν· καὶ κάμε εἰς αὐτοὺς ὡς ἔκαμες εἰς ἐμὲ διὰ πάντα τὰ ἁμαρτήματά μου· διότι πολλοὶ εἶναι οἱ στεναγμοὶ μου καὶ ἡ καρδία μου ἐξέλιπε.
Lam 2:1 Πῶς περιεκάλυψεν ὁ Κύριος μὲ νέφος τὴν θυγατέρα Σιὼν ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, κατέρριψεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ δὲν ἐνεθυμήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ
Lam 2:2 Ὁ Κύριος κατεπόντισε πάσας τὰς κατοικίας τοῦ Ἰακὼβ καὶ δὲν ἐφείσθη· κατέστρεψεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰούδα· κατηδάφισεν αὐτά· ἐβεβήλωσε τὸ βασίλειον καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ.
Lam 2:3 Συνέθλασεν ἐν τῇ ἐξάψει τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν τὸ κέρας τοῦ Ἰσραήλ· ἔστρεψεν ὀπίσω τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἐξήφθη κατὰ τοῦ Ἰακὼβ ὡς πῦρ φλογερόν, κατατρῶγον τὰ πέριξ.
Lam 2:4 Ἐνέτεινε τὸ τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρός, ἔστησε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος, καὶ ἐφόνευσε πᾶν τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν τῇ σκηνῇ τῆς θυγατρὸς Σιών· ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ.
Lam 2:5 Ὁ Κύριος ἔγεινεν ὡς ἐχθρός, κατεπόντισε τὸν Ἰσραήλ· κατεπόντισε πάντα τὰ παλάτια αὐτοῦ· ἠφάνισε τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ· καὶ ἐπλήθυνεν εἰς τὴν θυγατέρα Ἰούδα τὸ πένθος καὶ τὴν θλῖψιν.
Lam 2:6 Καὶ ἐξέσπασε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ὡς καλύβην κήπου· κατηφάνισε τὸν τόπον τῶν συνάξεων αὐτοῦ· ὁ Κύριος ἔκαμε νὰ λησμονηθῇ ἐν Σιὼν ἡ ἑορτὴ καὶ τὸ σάββατον, καὶ ἐν τῇ ἀγανακτήσει τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ἀπέρριψε βασιλέα καὶ ἱερέα.
Lam 2:7 Ὁ Κύριος ἀπέβαλε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ, ἐβδελύχθη τὸ ἁγιαστήριον αὐτοῦ· συνέκλεισεν ἐν τῇ χειρὶ τῶν ἐχθρῶν τὰ τείχη τῶν παλατίων αὐτῆς· ἠλάλαξαν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.
Lam 2:8 Ὁ Κύριος ἐβουλεύθη νὰ ἀφανίσῃ τὸ τεῖχος τῆς θυγατρὸς Σιών· ἐξέτεινε τὴν στάθμην, δὲν ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ καταποντίζῃ, καὶ ἔκαμε νὰ πενθήσῃ τὸ περιτείχισμα καὶ τὸ τεῖχος· τὰ πάντα ἠτόνησαν ὁμοῦ.
Lam 2:9 Αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπήχθησαν εἰς τὴν γῆν· ἠφάνισε καὶ κατεσύντριψε τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς· ὁ βασιλεὺς αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς εἶναι ἐν τοῖς ἔθνεσι· νόμος δὲν ὑπάρχει· οὐδὲ οἱ προφῆται αὐτῆς εὑρίσκουσιν ὅρασιν παρὰ Κυρίου.
Lam 2:10 Οἱ πρεσβύτεροι τῆς θυγατρὸς Σιών, κάθηνται κατὰ γῆς, σιωπῶντες· ἀνεβίβασαν χῶμα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, ἐζώσθησαν σάκκους· αἱ παρθένοι τῆς Ἱερουσαλὴμ κατεβίβασαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πρὸς τὴν γῆν.
Lam 2:11 Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐμαράνθησαν ὑπὸ τῶν δακρύων, τὰ ἐντόσθιά μου ταράττονται, ἡ χολὴ μου ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν, διὰ τὸν συντριμμὸν τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου, ἐπειδὴ τὰ νήπια καὶ τὰ θηλάζοντα ἐλιποψύχουν ἐν ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως.
Lam 2:12 Εἶπον πρὸς τὰς μητέρας αὐτῶν, Ποῦ εἶναι σῖτος καὶ οἶνος Ὁπότε ἐλιποθύμουν ἐν ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως ὡς ὁ τραυματίας, ὁπότε ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐξεχέετο εἰς τὸν κόλπον τῶν μητέρων αὐτῶν.
Lam 2:13 Τίνα νὰ λάβω μάρτυρα εἰς σέ μὲ τί νὰ σὲ συγκρίνω, θυγάτηρ τῆς Ἱερουσαλὴμ Μὲ ποῖον νὰ σὲ ἐξομοιώσω διὰ νὰ σὲ παρηγορήσω, παρθένε, θυγάτηρ Σιὼν Διότι ὁ συντριμμὸς σου εἶναι μέγας ὡς ἡ θάλασσα· τίς δύναται νὰ σὲ ἰατρεύσῃ
Lam 2:14 Οἱ προφῆταί σου εἶδον περὶ σοῦ μάταια καὶ ἀφροσύνην, καὶ δὲν ἐφανέρωσαν τὴν ἀνομίαν σου, διὰ νὰ ἀποστρέψωσι τὴν αἰχμαλωσίαν σου· ἀλλ' εἶδον περὶ σοῦ φορτία μάταια καὶ πρόξενα ἐξώσεως.
Lam 2:15 Πάντες οἱ διαβαίνοντες τὴν ὁδὸν ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας· ἐσύριξαν καὶ ἔσεισαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν εἰς τὴν θυγατέρα τῆς Ἱερουσαλήμ, λέγοντες, Αὕτη εἶναι ἡ πόλις, περὶ τῆς ὁποίας ἐλέγετο, Ἡ ἐντέλεια τῆς ὡραιότητος, ἡ χαρὰ πάσης τῆς γῆς

Lam 2:16 Πάντες οἱ ἐχθροὶ σου ἤνοιξαν ἐπὶ σὲ τὸ στόμα αὐτῶν· ἐσύριξαν καὶ ἔτριξαν τοὺς ὀδόντας λέγοντες, Κατεπίομεν αὐτήν· αὕτη τῷόντι εἶναι ἡ ἡμέρα, τὴν ὁποίαν περιεμένομεν· εὕρομεν, εἴδομεν.
Lam 2:17 Ὁ Κύριος ἔκαμεν ὅ, τι ἐβουλεύθη· ἐξεπλήρωσε τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον διώρισεν ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχαίων· κατέστρεψε καὶ δὲν ἐφείσθη, καὶ εὔφρανεν ἐπὶ σὲ τὸν ἐχθρόν· ὕψωσε τὸ κέρας τῶν ἐναντίων σου.
Lam 2:18 Ἡ καρδία αὐτῶν ἐβόησε πρὸς τὸν Κύριον, Τεῖχος τῆς θυγατρὸς Σιών, καταβίβαζε ὡς χείμαρρον δάκρυα ἡμέραν καὶ νύκτα· μὴ δώσῃς παῦσιν εἰς σεαυτόν· ἄς μὴ σιωπήσῃ ἡ κόρη τῶν ὀφθαλμῶν σου.
Lam 2:19 Σηκώθητι, βόησον τὴν νύκτα, ὅταν ἀρχίζωσιν αἱ φυλακαί· ἔκχεον τὴν καρδίαν σου ὡς ὕδωρ ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου· ὕψωσον πρὸς αὐτὸν τὰς χεῖράς σου, διὰ τὴν ζωὴν τῶν νηπίων σου, τὰ ὁποῖα λιποθυμοῦσιν ἀπὸ τῆς πείνης ἐπὶ τῶν ἄκρων πασῶν τῶν ὁδῶν.
Lam 2:20 Ἰδέ, Κύριε, καὶ ἐπίβλεψον, εἰς τίνα ποτὲ ἔκαμες οὕτω Νὰ φάγωσιν αἱ γυναῖκες τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας αὐτῶν, τὰ νήπια ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτῶν Νὰ φονευθῶσιν ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ τοῦ Κυρίου ἱερεὺς καὶ προφήτης
Lam 2:21 Τὸ παιδίον καὶ ὁ γέρων κοίτονται κατὰ γῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς· αἱ παρθένοι μου καὶ οἱ νεανίσκοι μου ἔπεσον ἐν μαχαίρᾳ· ἐφόνευσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς σου, κατέσφαξας, δὲν ἐφείσθης.
Lam 2:22 Προσεκάλεσας πανταχόθεν, ὡς ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως, τοὺς τρόμους μου, καὶ οὐδεὶς ἐσώθη οὐδὲ ὑπελείφθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου· ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἐσπαργάνωσα καὶ ηὔξησα, ὁ ἐχθρὸς μου συνετέλεσεν αὐτούς.
Lam 3:1 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εἶδον θλῖψιν ἀπὸ τῆς ῥάβδου τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ.
Lam 3:2 Μὲ ὡδήγησε καὶ ἔφερεν εἰς σκότος καὶ οὐχὶ εἰς φῶς.
Lam 3:3 Ναί, κατ' ἐμοῦ ἐστράφη· κατ' ἐμοῦ ἔστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν.
Lam 3:4 Ἐπαλαίωσε τὴν σάρκα μου καὶ τὸ δέρμα μου· συνέτριψε τὰ ὀστᾶ μου.
Lam 3:5 Ὠικοδόμησε κατ' ἐμοῦ καὶ μὲ περιεκύκλωσε χολὴν καὶ μόχθον.
Lam 3:6 Μὲ ἐκάθισεν ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰωνίους.
Lam 3:7 Μὲ περιέφραξε, διὰ νὰ μὴ ἐξέλθω· ἐβάρυνε τὰς ἁλύσεις μου.
Lam 3:8 Ἔτι καὶ ὅταν κράζω καὶ ἀναβοῶ, ἀποκλείει τὴν προσευχὴν μου.
Lam 3:9 Περιέφραξε μὲ πελεκητοὺς λίθους τὰς ὁδοὺς μου, ἐστρέβλωσε τὰς τρίβους μου.
Lam 3:10 Ἔγεινεν εἰς ἐμὲ ἄρκτος ἐνεδρεύουσα, λέων ἐν ἀποκρύφοις.
Lam 3:11 Παρέτρεψε τὰς ὁδοὺς μου καὶ μὲ κατεσπάραξε, μὲ κατέστηαεν ἠφανισμένην.
Lam 3:12 Ἐνέτεινε τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ μὲ ἔστησεν ὡς σκοπὸν εἰς βέλος.
Lam 3:13 Ἐνέπηξεν εἰς τὰ νεφρὰ μου τὰ βέλη τῆς φαρέτρας αὐτοῦ.
Lam 3:14 Ἔγεινα γέλως εἰς πάντα τὸν λαὸν μου, ᾆσμα αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν.
Lam 3:15 Μὲ ἐχόρτασε πικρίαν· μὲ ἐμέθυσεν ἀψίνθιον.
Lam 3:16 Καὶ συνέτριψε τοὺς ὀδόντας μου μὲ χάλικας· μὲ ἐκάλυψε μὲ σποδόν.
Lam 3:17 Καὶ ἀπέσπρωξα, ἀπὸ εἰρήνης τὴν ψυχὴν μου· ἐλησμόνησα τὸ ἀγαθόν.
Lam 3:18 Καὶ εἶπα, Ἀπωλέσθη ἡ δύναμίς μου καὶ ἡ ἐλπὶς μου ὑπὸ τοῦ Κυρίου.
Lam 3:19 Ἐνθυμήθητι τὴν θλῖψιν μου καὶ τὴν ἔξωσίν μου, τὸ ἀψίνθιον καὶ τὴν χολήν.
Lam 3:20 Ἡ ψυχὴ μου ἐνθυμεῖται ταῦτα ἀκαταπαύστως καὶ εἶναι τεταπεινωμένη ἐν ἐμοί.
Lam 3:21 Τοῦτο ἀνακαλῶ εἰς τὴν καρδίαν μου, ὅθεν ἔχω ἐλπίδα·
Lam 3:22 Ἔλεος τοῦ Κυρίου εἶναι, ὅτι δὲν συνετελέσθημεν, ἐπειδὴ δὲν ἐξέλιπον οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ.
Lam 3:23 Ἀνανεόνονται ἐν ταῖς πρωΐαις· μεγάλη εἶναι ἡ πιστότης σου.
Lam 3:24 Ὁ Κύριος εἶναι ἡ μερὶς μου, εἶπεν ἡ ψυχὴ μου· διὰ τοῦτο θέλω ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
Lam 3:25 Ἀγαθὸς ὁ Κύριος εἰς τοὺς προσμένοντας αὐτόν, εἰς τὴν ψυχὴν τὴν ἐκζητοῦσαν αὐτόν.
Lam 3:26 Καλὸν εἶναι καὶ νὰ ἐλπίζῃ τις καὶ νὰ ἐφησυχάζῃ εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ Κυρίου.
Lam 3:27 Καλὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ βαστάζῃ ζυγὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ.
Lam 3:28 Θέλει κάθησθαι κατὰ μόνας καὶ σιωπᾷ, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἐπέβαλε φορτίον ἐπ' αὐτόν.
Lam 3:29 Θέλει βάλει τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς τὸ χῶμα, ἴσως ἦναι ἐλπίς.
Lam 3:30 Θέλει δώσει τὴν σιαγόνα εἰς τὸν ῥαπίζοντα αὐτόν· θέλει χορτασθῇ ἀπὸ ὀνειδισμοῦ.
Lam 3:31 Διότι ὁ Κύριος δὲν ἀπορρίπτει εἰς τὸν αἰῶνα·
Lam 3:32 Ἀλλ' ἐὰν καὶ θλίψῃ, θέλει ὅμως καὶ οἰκτειρήσει κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.
Lam 3:33 Διότι δὲν θλίβει ἐκ καρδίας αὐτοῦ οὐδὲ καταθλίβει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Lam 3:34 Τὸ νὰ καταπατῇ τις ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας τοὺς δεσμίους τῆς γῆς.
Lam 3:35 Τὸ νὰ διαστρέφῃ κρίσιν ἀνθρώπου κατέναντι τοῦ προσώπου τοῦ Ὑψίστου·
Lam 3:36 Τὸ νὰ ἀδικῇ ἄνθρωπον ἐν τῇ δίκῃ αὐτοῦ· ὁ Κύριος δὲν βλέπει ταῦτα.
Lam 3:37 Τίς λέγει τι καὶ γίνεται, χωρὶς νὰ προστάξῃ αὐτὸ ὁ Κύριος
Lam 3:38 Ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ὑψίστου δὲν ἐξέρχονται τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθά
Lam 3:39 Διὰ τί ἤθελε γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἄνθρωπος, διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ
Lam 3:40 Ἄς ἐρευνήσωμεν τὰς ὁδοὺς ἡμῶν καὶ ἄς ἐξετάσωμεν καὶ ἄς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸν Κύριον.
Lam 3:41 Ἄς ὑψώσωμεν τὰς καρδίας ἡμῶν καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, λέγοντες,

Lam 3:42 Ἡμαρτήσαμεν καὶ ἀπεστατήσαμεν· σὺ δὲν μᾶς συνεχώρησας.
Lam 3:43 Περιεκάλυψας μὲ θυμὸν καὶ κατεδίωξας ἡμᾶς· ἐφόνευσας, δὲν ἐφείσθης.
Lam 3:44 Ἐκάλυψας σεαυτὸν μὲ νέφος, διὰ νὰ μὴ διαβαίνῃ ἡ προσευχὴ ἡμῶν.
Lam 3:45 Μᾶς ἔκαμες σκύβαλον καὶ βδέλυγμα ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.
Lam 3:46 Πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἤνοιξαν τὸ στόμα αὐτῶν ἐφ ἡμᾶς.
Lam 3:47 Φόβος καὶ λάκκος ἦλθον ἐφ ἡμᾶς, ἐρήμωσις καὶ συντριμμός.
Lam 3:48 Ῥύακας ὑδάτων καταβιβάζει ὁ ὀφθαλμὸς μου διὰ τὸν συντριμμὸν τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.
Lam 3:49 Ὁ ὀφθαλμὸς μου σταλάζει καὶ δὲν σιωπᾷ, διότι δὲν ἔχει ἄνεσιν,
Lam 3:50 Ἑωσοῦ ὁ Κύριος διακύψῃ καὶ ἴδῃ ἐξ οὐρανοῦ.
Lam 3:51 Ὁ ὀφθαλμὸς μου καταθλίβει τὴν ψυχὴν μου, ἐκ πασῶν τῶν θυγατέρων τῆς πόλεώς μου.
Lam 3:52 Οἱ ἐχθρευόμενοί με ἀναιτίως μὲ ἐκυνήγησαν ἀκαταπαύστως ὡς στρουθίον.
Lam 3:53 Ἔκοψαν τὴν ζωὴν μου ἐν τῷ λάκκῳ καὶ ἔρριψαν λίθον ἐπ ἐμέ.
Lam 3:54 Τὰ ὕδατα ἐπλημμύρησαν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μου· εἶπα, Ἀπερρίφθην.
Lam 3:55 Ἐπεκαλέσθην τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ἐκ λάκκου κατωτάτου.
Lam 3:56 Ἤκουσας τὴν φωνὴν μου· μὴ κλείσῃς τὸ ὠτίον σου εἰς τὸν στεναγμὸν μου, εἰς τὴν κραυγὴν μου.
Lam 3:57 Ἐπλησίασας καθ ἣν ἡμέραν σὲ ἐπεκαλέσθην· εἶπας, Μὴ φοβοῦ.
Lam 3:58 Ἐδίκασας, Κύριε, τὴν δίκην τῆς ψυχῆς μου· ἐλύτρωσας τὴν ζωὴν μου.
Lam 3:59 Εἶδες, Κύριε, τὸ πρὸς ἐμὲ ἄδικον· κρῖνον τὴν κρίσιν μου.
Lam 3:60 Εἶδες πάσας τὰς ἐκδικήσεις αὐτῶν, πάντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ ἐμοῦ.
Lam 3:61 Ἤκουσας, Κύριε, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, πάντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ ἐμοῦ·
Lam 3:62 Τοὺς λόγους τῶν ἐπανισταμένων ἐπ ἐμὲ καὶ τὰς μελέτας αὐτῶν κατ ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν.
Lam 3:63 Ἰδέ, ὅταν κάθηνται καὶ ὅταν σηκόνωνται· ἐγὼ εἶμαι τὸ ᾆσμα αὐτῶν.
Lam 3:64 Κάμε, Κύριε, εἰς αὐτοὺς ἀνταπόδοσιν κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.
Lam 3:65 Δὸς εἰς αὐτοὺς πώρωσιν καρδίας, τὴν κατάραν· σου ἐπ αὐτούς.
Lam 3:66 Καταδίωξον ἐν ὀργῇ καὶ ἀφάνισον αὐτοὺς ὑποκάτωθεν τῶν οὐρανῶν τοῦ Κυρίου.
Lam 4:1 Πῶς ἠμαυρώθη τὸ χρυσίον, ἠλλοιώθη τὸ χρυσίον τὸ καθαρώτατον, οἱ λίθοι τοῦ ἁγιαστηρίου διεσπάρησαν εἰς τὰ ἄκρα πασῶν τῶν ὁδῶν.
Lam 4:2 Οἱ ἔνδοξοι υἱοὶ τῆς Σιών, οἱ ἐκτιμώμενοι ὡς τὸ καθαρὸν χρυσίον, πῶς ἐλογίσθησαν ὡς ἀγγεῖα πήλινα, ἔργον χειρὸς κεραμέως.
Lam 4:3 Ἔτι καὶ τὰ κήτη προσφέρουσι μαστοὺς καὶ θηλάζουσι τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ δὲ θυγάτηρ τοῦ λαοῦ μου ἐσκληρύνθη ὡς αἱ στρουθοκάμηλοι ἐν ἐρήμῳ.
Lam 4:4 Ἡ γλῶσσα τοῦ θηλάζοντος ἐκολλήθη εἰς τὸν οὐρανίσκον αὐτοῦ ὑπὸ τῆς δίψης· τὰ παιδία ἐζήτησαν ἄρτον καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ κόπτων εἰς αὐτά.
Lam 4:5 Οἱ τρώγοντες φαγητὰ τρυφερὰ κοίτονται ἐν ταῖς ὁδοῖς ἠφανισμένοι· οἱ ἀνατεθραμμένοι ἐν πορφύρᾳ ἐνηγκαλίσθησαν τὴν κοπρίαν.
Lam 4:6 Καὶ ἡ ποινὴ τῆς ἀνομίας τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἔγεινε μεγαλητέρα παρὰ τὴν ποινὴν τῆς ἁμαρτίας τῶν Σοδόμων, τὰ ὁποῖα κατεστράφησαν ὡς ἐν ῥιπῇ, καὶ δὲν ἐνήργησαν ἐπ αὐτῶν χεῖρες.
Lam 4:7 Οἱ Ναζηραῖοι αὐτῆς ἦσαν καθαρώτεροι χιόνος, λευκότεροι γάλακτος, ἐρυθρότεροι τὴν ὄψιν ὑπὲρ τοὺς πολυτίμους λίθους, στιλπνοὶ ὡς ὁ σάπφειρος·
Lam 4:8 Ἡ ὄψις αὐτῶν κατημαυρώθη ὑπὲρ τὴν ἀσβόλην· δὲν ἐγνωρίζοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς· τὸ δέρμα αὐτῶν ἐκολλήθη ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν· ἐξηράνθη, ἔγεινεν ὡς ξύλον.
Lam 4:9 Εὐτυχέστεροι ἐστάθησαν οἱ θανατωθέντες ὑπὸ τῆς ῥομφαίας, παρὰ οἱ θανατωθέντες ὑπὸ τῆς πείνης· διότι οὗτοι κατατήκονται, τετραυματισμένοι δἰ ἔλλειψιν γεννημάτων τοῦ ἀγροῦ.
Lam 4:10 Αἱ χεῖρες τῶν εὐσπλάγχνων γυναικῶν ἔψησαν τὰ τέκνα αὐτῶν· ἔγειναν εἰς αὐτὰς τροφὴ ἐν τῷ συντριμμῷ τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.
Lam 4:11 Ὁ Κύριος συνετέλεσε τὸν θυμὸν αὐτοῦ, ἐξέχεε τὴν φλόγα τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξῆψε πῦρ ἐν Σιών, τὸ ὁποῖον κατέφαγε τὰ θεμέλια αὐτῆς.
Lam 4:12 Δὲν ἐπίστευον οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, ὅτι ἤθελεν εἰσέλθει ἐχθρὸς καὶ πολέμιος εἰς τὰς πύλας τῆς Ἱερουσαλήμ.
Lam 4:13 Τοῦτο ἔγεινε διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν προφητῶν αὐτῆς καὶ τὰς ἀνομίας τῶν ἱερέων αὐτῆς, οἵτινες ἔχυνον τὸ αἷ μα τῶν δικαίων ἐν μέσῳ αὐτῆς.
Lam 4:14 Περιεπλανήθησαν ὡς τυφλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐμολύνθησαν ἐν τῷ αἵματι, ὥστε οἱ ἄνθρωποι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐγγίσωσι τὰ ἐνδύματα αὐτῶν.
Lam 4:15 Ἀπόστητε, ἀκάθαρτοι, ἔκραζον πρὸς αὐτούς· ἀπόστητε, ἀπόστητε, μὴ ἐγγίσητε· ἐνῷ ἔφευγον καὶ περιεπλανῶντο, ἐλέγετο μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, Δὲν θέλουσι παροικεῖ πλέον μεθ ἡμῶν.
Lam 4:16 Τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου διεμέρισεν αὐτούς, δὲν θέλει πλέον ἐπιβλέπει ἐπ αὐτούς· πρόσωπον ἱερέων δὲν ἐσεβάσθησαν, γέροντας δὲν ἠλέησαν.

Lam 4:17 Ἐνῷ ἔτι ὑπήρχομεν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἀπέκαμον, προσμένοντες τὴν ματαίαν βοήθειαν ἡμῶν· ἀπεβλέψαμεν κεχηνότες πρὸς ἔθνος μὴ δυνάμενον νὰ σώζῃ.
Lam 4:18 Παραμονεύουσι τὰ ἴχνη ἡμῶν, διὰ νὰ μὴ περιπατῶμεν ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν· ἐπλησίασε τὸ τέλος ἡμῶν, αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπληρώθησαν, διότι ἦλθε τὸ τέλος ἡμῶν.
Lam 4:19 Οἱ καταδιώκοντες ἡμᾶς ἔγειναν ἐλαφρότεροι τῶν ἀετῶν τοῦ οὐρανοῦ· ἐκυνήγησαν ἡμᾶς ἐπὶ τὰ ὄρη, ἐνήδρευσαν ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Lam 4:20 Ἡ πνοὴ τῶν μυκτήρων ἡμῶν, ὁ χριστὸς τοῦ Κυρίου, ἐπιάσθη ἐν ταῖς παγίσιν αὐτῶν, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὁποίου, ἐλέγομεν, θέλομεν ζῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.
Lam 4:21 Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, θυγάτηρ Ἐδώμ, ἡ κατοικοῦσα ἐν γῇ Οὐζ· ἔτι καὶ πρὸς σὲ θέλει περάσει τὸ ποτήριον· θέλεις μεθυσθῇ καὶ θέλεις γυμνωθῇ.
Lam 4:22 Ἐτελείωσεν ἡ ποινὴ τῆς ἀνομίας σου, θυγάτηρ Σιών· δὲν θέλει σὲ φέρει πλέον εἰς αἰχμαλωσίαν· θέλει ἐπισκεφθῇ τὴν ἀνομίαν σου, θυγάτηρ Ἐδώμ· θέλει ἀποκαλύψει τὰ ἁμαρτήματά σου.
Lam 5:1 Ἐνθυμήθητι, Κύριε, τί ἔγεινεν εἰς ἡμᾶς· ἐπίβλεψον, καὶ ἰδὲ τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν.
Lam 5:2 Ἡ κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη εἰς ἀλλοτρίους, αἱ οἰκίαι ἡμῶν εἰς ξένους.
Lam 5:3 Ἐγείναμεν ὀρφανοὶ ἄνευ πατρός, αἱ μητέρες ἡμῶν ὡς χῆραι.
Lam 5:4 Μὲ ἀργύριον ἐπίομεν τὸ ὕδωρ ἡμῶν· τὰ ξύλα ἡμῶν ἐπωλήθησαν εἰς ἡμᾶς.
Lam 5:5 Ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν εἶναι διωγμός· ἐμοχθήσαμεν, ἀνάπαυσιν δὲν ἔχομεν.
Lam 5:6 Ἡπλώσαμεν χεῖρα πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους, πρὸς τοὺς Ἀσσυρίους, διὰ νὰ χορτασθῶμεν ἄρτον.
Lam 5:7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἡμάρτησαν, ἐκεῖνοι δὲν ὑπάρχουσι· καὶ ἡμεῖς φέρομεν τὰς ἀνομίας αὐτῶν.
Lam 5:8 Δοῦλοι ἐξουσιάζουσιν ἐφ' ἡμᾶς· δὲν ὑπάρχει ὁ λυτρόνων ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.
Lam 5:9 Φέρομεν τὸν ἄρτον ἡμῶν μετὰ κινδύνου τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀπ' ἔμπροσθεν τῆς ῥομφαίας τῆς ἐρήμου.
Lam 5:10 Τὸ δέρμα ἡμῶν ἠμαυρώθη ὡς κλίβανος, ἀπὸ τῆς καύσεως τῆς πείνης.
Lam 5:11 Ἐταπείνωσαν τὰς γυναῖκας ἐν Σιών, τὰς παρθένους ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα.
Lam 5:12 Οἱ ἄρχοντες ἐκρεμάσθησαν ὑπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν· τὰ πρόσωπα τῶν πρεσβυτέρων δὲν ἐτιμήθησαν.
Lam 5:13 Οἱ νέοι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ ἄλεσμα, καὶ τὰ παιδία ἔπεσον ὑπὸ τὰ ξύλα.
Lam 5:14 Οἱ πρεσβύτεροι ἔπαυσαν ἀπὸ τῶν πυλῶν, οἱ νέοι ἀπὸ τῶν ᾀσμάτων αὐτῶν.
Lam 5:15 Ἔπαυσεν ἡ χαρὰ τῆς καρδίας ἡμῶν, ὁ χορὸς ἡμῶν ἐστράφη εἰς πένθος.
Lam 5:16 Ὁ στέφανος τῆς κεφαλῆς ἡμῶν ἔπεσεν· οὐαὶ δὲ εἰς ἡμᾶς, διότι ἡμαρτήσαμεν.
Lam 5:17 Διὰ τοῦτο ἐξέλιπεν ἡ καρδία ἡμῶν, διὰ ταῦτα ἐσκοτοδινίασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
Lam 5:18 Διὰ τὴν ἐρήμωσιν τοῦ ὄρους Σιών, αἱ ἀλώπεκες περιπατοῦσιν ἐν αὐτῷ.
Lam 5:19 Σύ, Κύριε, κατοικεῖς εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ θρόνος σου διαμένει εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Lam 5:20 Διὰ τί θέλεις μᾶς λησμονήσει διὰ παντός θέλεις μᾶς ἐγκαταλείψει εἰς μακρότητα ἡμερῶν
Lam 5:21 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Κύριε, πρὸς σὲ καὶ θέλομεν ἐπιστραφῇ. Ἀνανέωσον τὰς ἡμέρας ἡμῶν ὡς τὸ πρότερον.
Lam 5:22 Διατί ἀπέρριψας ἡμᾶς ὁλοτελῶς, ὠργίσθης ἐναντίον ἡμῶν ἕως σφόδρα
Eze 1:1 Ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει, τῷ τετάρτῳ μηνί, τῇ πέμπτῃ τοῦ μηνός, ἐνῷ ἤμην μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ, ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδον ὁράματα τοῦ Θεοῦ·
Eze 1:2 τῇ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἔτους τούτου, τοῦ πέμπτου τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωαχείν,
Eze 1:3 ἔγεινε ῥητῶς λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἰεζεκιὴλ υἱὸν τοῦ Βουζεὶ τὸν ἱερέα, ἐν τῇ γῇ τῶν Χαλδαίων παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ, καὶ ἐκεῖ ἐστάθη ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτόν.
Eze 1:4 Καὶ εἶδον καὶ ἰδού, ἀνεμοστρόβιλος ἤρχετο ἀπὸ βορρᾶ, νέφος μέγα καὶ πῦρ συστρεφόμενον· πέριξ δὲ τούτου λάμψις καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ ἐφαίνετο ὡς ὄψις ἠλέκτρου, ἐκ μέσου τοῦ πυρός.
Eze 1:5 Καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ ἐφαίνετο τεσσάρων ζώων ὁμοίωμα. Καὶ ἡ θέα αὐτῶν ἦτο αὕτη· εἶχον ὁμοίωμα ἀνθρώπου.
Eze 1:6 Καὶ ἕκαστον εἶχε τέσσαρα πρόσωπα καὶ ἕκαστον αὐτῶν εἶχε τέσσαρας πτέρυγας.
Eze 1:7 Καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἦσαν πόδες ὀρθοί, καὶ τὸ ἴχνος τοῦ ποδὸς αὐτῶν ὅμοιον μὲ ἴχνος ποδὸς μόσχου· καὶ ἐσπινθηροβόλουν ὡς ὄψις χαλκοῦ στίλβοντος.
Eze 1:8 Καὶ εἶχον χεῖρας ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν, εἰς τὰ τέσσαρα αὐτῶν μέρη· καὶ τὰ τέσσαρα εἶχον τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ τὰς πτέρυγας αὐτῶν.
Eze 1:9 Αἱ πτέρυγες αὐτῶν συνείχοντο ἡ μία μετὰ τῆς ἄλλης· δὲν ἐστρέφοντο ἐνῷ ἐβάδιζον· κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο ἕκαστον.
Eze 1:10 Περὶ δὲ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ προσώπου αὐτῶν, τὰ τέσσαρα εἶχον πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ πρόσωπον λέοντος κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος· καὶ τὰ τέσσαρα εἶχον πρόσωπον βοὸς κατὰ τὸ ἀριστερόν· εἶχον καὶ τὰ τέσσαρα πρόσωπον ἀετοῦ.
Eze 1:11 Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἦσαν διῃρημέναι πρὸς τὰ ἄνω· δύο ἑκάστου συνείχοντο ἡ μία μετὰ τῆς ἄλλης καὶ δύο ἐκάλυπτον τὰ σώματα αὐτῶν.
Eze 1:12 Καὶ ἐπορεύοντο ἕκαστον κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτοῦ· ὅπου τὸ πνεῦμα ἐφέρετο, ἐκεῖ ἐβάδιζον· ἐνῷ ἐβάδιζον, δὲν ἐστρέφοντο.
Eze 1:13 Περὶ δὲ τοῦ ὁμοιώματος τῶν ζώων, ἡ θέα αὐτῶν ἦτο ὡς καιόμενοι ἄνθρακες πυρός, ὡς θέα λαμπάδων· τοῦτο συνεστρέφετο μεταξὺ τῶν ζώων· καὶ ἦτο τὸ πῦρ λαμπρόν, καὶ ἀστραπὴ ἐξήρχετο ἀπὸ τοῦ πυρός.

Eze 1:14 Καὶ τὰ ζῷα ἔτρεχον καὶ ἐπέστρεφον ὡς ἡ θέα τῆς ἀστραπῆς.
Eze 1:15 Καὶ ὡς εἶδον τὰ ζῷα, ἰδού, τροχὸς εἰς ἐπὶ τὴν γῆν, πλησίον τῶν ζώων εἰς τὰ τέσσαρα αὐτῶν πρόσωπα.
Eze 1:16 Ἡ θέα τῶν τροχῶν καὶ ἡ ἐργασία αὐτῶν ἦσαν ὡς ὄψις βηρύλλου· καὶ οἱ τέσσαρες εἶχον τὸ αὐτὸ ὁμοίωμα· καὶ ἡ θέα αὐτῶν καὶ ἡ ἐργασία αὐτῶν ἦσαν ὡς ἐὰν ἦτο τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ.
Eze 1:17 Ὅτε ἐβάδιζον, ἐκινοῦντο κατὰ τὰ τέσσαρα αὐτῶν πλάγια· δὲν ἐστρέφοντο ἐνῷ ἐβάδιζον.
Eze 1:18 Οἱ δὲ κύκλοι αὐτῶν ἦσαν τόσον ὑψηλοί, ὥστε ἔκαμνον φόβον· καὶ οἱ κύκλοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κύκλῳ τῶν τεσσάρων τούτων.
Eze 1:19 Καὶ ὅτε τὰ ζῷα ἐπορεύοντο, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ πλησίον αὐτῶν· καὶ ὅτε τὰ ζῷα ὑψόνοντο ἀπὸ τῆς γῆς, ὑψόνοντο καὶ οἱ τροχοί.
Eze 1:20 Ὅπου ἦτο νὰ ὑπάγῃ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖ ἐπορεύοντο, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα ἦτο νὰ ὑπάγῃ· καὶ οἱ τροχοὶ ὑψόνοντο ἀπέναντι τούτων, διότι τὸ πνεῦμα τῶν ζώων ἦτο ἐν τοῖς τροχοῖς.
Eze 1:21 Ὅτε ἐκεῖνα ἐπορεύοντο, ἐπορεύοντο καὶ οὗτοι· καὶ ὅτε ἐκεῖνα ἵσταντο, ἵσταντο καὶ οὗτοι· ὅτε δὲ ἐκεῖνα ὑψόνοντο ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οἱ τροχοὶ ὑψόνοντο ἀπέναντι αὐτῶν, διότι τὸ πνεῦμα τῶν ζώων ἦτο ἐν τοῖς τροχοῖς.
Eze 1:22 Καὶ τὸ ὁμοίωμα τοῦ στερεώματος τοῦ ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς τῶν ζώων ἦτο ὡς ὄψις φοβεροῦ κρυστάλλου, ἐξηπλωμένου ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
Eze 1:23 Ὑποκάτω δὲ τοῦ στερεώματος ἦσαν ἐκτεταμέναι αἱ πτέρυγες αὐτῶν, ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην· δύο εἶχεν ἕκαστον, μὲ τὰς ὁποίας ἐκάλυπτον τὰ σώματα αὐτῶν.
Eze 1:24 Καὶ ὅτε ἐπορεύοντο, ἤκουον τὸν ἦχον τῶν πτερύγων αὐτῶν, ὡς ἦχον ὑδάτων πολλῶν, ὡς φωνὴν τοῦ Παντοδυνάμου, καὶ τὴν φωνὴν τῆς λαλιᾶς ὡς φωνὴν στρατοπέδου· ὅτε ἵσταντο, κατεβίβαζον τὰς πτέρυγας αὐτῶν.
Eze 1:25 Καὶ ἐγίνετο φωνὴ ἄνωθεν ἐκ τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν· ὅτε ἵσταντο, κατεβίβαζον τὰς πτέρυγας αὐτῶν.
Eze 1:26 Ὑπεράνωθεν δὲ τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐφαίνετο ὁμοίωμα θρόνου, ὡς θέα λίθου σαπφείρου· καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς θέα ἀνθρώπου καθημένου ἐπ' αὐτὸν ἄνωθεν.
Eze 1:27 Καὶ εἶδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρου, ὡς θέαν πυρὸς ἐν αὐτῷ κύκλῳ, ἀπὸ τῆς θέας τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἐπάνω· καὶ ἀπὸ τῆς θέας τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ κάτω εἶδον ὡς θέαν πυρός, καὶ εἶχε λάμψιν κύκλῳ.
Eze 1:28 Ὡς ἡ θέα τοῦ τόξου, τοῦ γινομένου ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέρᾳ βροχῆς, οὕτως ἦτο ἡ θέα τῆς λάμψεως κύκλῳ. Αὕτη ἦτο ἡ θέα τοῦ ὁμοιώματος τῆς δόξης τοῦ Κυρίου. Καὶ ὅτε εἶδον, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος.
Eze 2:1 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ θέλω λαλήσει πρὸς σέ.
Eze 2:2 Καὶ καθὼς ἐλάλησε πρὸς ἐμέ, εἰσῆλθεν εἰς ἐμὲ τὸ πνεῦμα καὶ μὲ ἔστησεν ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἤκουσα τὸν λαλοῦντα πρὸς ἐμέ.
Eze 2:3 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐγὼ σὲ ἐξαποστέλλω πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, πρὸς ἔθνη ἀποστατικά, τὰ ὁποῖα ἀπεστάτησαν ἀπ' ἐμοῦ· αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐστάθησαν παραβάται ἐναντίον μου ἕως ταύτης τῆς σήμερον ἡμέρας·
Eze 2:4 καὶ εἶναι υἱοὶ σκληροπρόσωποι καὶ σκληροκάρδιοι. Ἐγὼ σὲ ἐξαποστέλλω πρὸς αὐτούς, καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 2:5 Καὶ ἐάν τε ἀκούσωσιν, ἐάν τε ἀπειθήσωσι, διότι εἶναι οἶκος ἀποστάτης, θέλουσιν ὅμως γνωρίσει ὅτι ἐστάθη προφήτης ἐν μέσῳ αὐτῶν.
Eze 2:6 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων αὐτῶν μὴ δειλιάσῃς, διότι εἶναι ἄκανθαι καὶ σκόλοπες μετὰ σοῦ, καὶ κατοικεῖς μεταξὺ σκορπίων· μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων αὐτῶν καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ τρομάξῃς, διότι εἶναι οἶκος ἀποστάτης.
Eze 2:7 Καὶ θέλεις λαλήσει τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς, ἐάν τε ἀκούσωσιν, ἐάν τε ἀπειθήσωσι· διότι εἶναι ἀποστάται.
Eze 2:8 Σὺ ὅμως, υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ· μὴ γείνῃς ἀποστάτης ὡς ὁ ἀποστάτης οἶκος· ἄνοιξον τὸ στόμα σου καὶ φάγε τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ δίδω εἰς σέ.
Eze 2:9 Καὶ εἶδον καὶ ἰδού, χεὶρ ἐξηπλωμένη πρὸς ἐμέ, καὶ ἰδού, ἐν αὐτῇ τόμος βιβλίου.
Eze 2:10 Καὶ ἐξετύλιξεν αὐτὸν ἐνώπιόν μου· καὶ ἦτο γεγραμμένος ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, καὶ ἐν αὐτῷ γεγραμμένοι κλαυθμοὶ καὶ θρηνῳδίαι καὶ οὐαί.
Eze 3:1 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, φάγε τοῦτο, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεις· φάγε τοῦτον τὸν τόμον καὶ ὕπαγε νὰ λαλήσῃς πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ.
Eze 3:2 Καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ μὲ ἐψώμισε τὸν τόμον ἐκεῖνον.
Eze 3:3 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἄς φάγῃ ἡ κοιλία σου καὶ ἄς ἐμπλησθῶσι τὰ ἐντόσθιά σου ἀπὸ τοῦ τόμου τούτου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ δίδω εἰς σέ. Καὶ ἔφαγον καὶ ἔγεινεν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι ὑπὸ τῆς γλυκύτητος.
Eze 3:4 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ὕπαγε, εἴσελθε εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς.
Eze 3:5 Διότι δὲν ἐξαποστέλλεσαι πρὸς λαὸν βαθύχειλον καὶ βαρύγλωσσον ἀλλὰ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ·
Eze 3:6 οὐχὶ πρὸς λαοὺς πολλοὺς βαθυχείλους καὶ βαρυγλώσσους, τῶν ὁποίων τοὺς λόγους δὲν ἐννοεῖς. Καὶ πρὸς τοιούτους ἐὰν σὲ ἐξαπέστελλον, οὗτοι ἤθελον σοῦ εἰσακούσει.
Eze 3:7 Ὁ οἶκος ὅμως Ἰσραὴλ δὲν θέλει νὰ σοῦ ἀκούσῃ· διότι δὲν θέλουσι νὰ εἰσακούωσιν ἐμοῦ· ἐπειδὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ εἶναι σκληρομέτωπος καὶ σκληροκάρδιος.

Eze 3:8 Ἰδού, ἔκαμον τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν ἐναντίον τῶν προσώπων αὐτῶν καὶ τὸ μέτωπόν σου, δυνατὸν ἐναντίον τῶν μετώπων αὐτῶν.

Eze 3:9 Ὡς ἀδάμαντα σκληρότερον χάλικος ἔκαμον τὸ μέτωπόν σου· μὴ φοβηθῇς αὐτοὺς καὶ μὴ τρομάξῃς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι εἶναι οἶκος ἀποστάτης.

Eze 3:10 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, πάντας τοὺς λόγους μου, τοὺς ὁποίους θέλω λαλήσει πρὸς σέ, λάβε ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἄκουσον μὲ τὰ ὦτά σου.

Eze 3:11 Καὶ ὕπαγε, εἴσελθε πρὸς τοὺς αἰχμαλωτισθέντας, πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ λάλησον πρὸς αὐτοὺς καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἐάν τε ἀκούσωσιν, ἐάν τε ἀπειθήσωσι.

Eze 3:12 Καὶ μὲ ἐσήκωσε τὸ πνεῦμα, καὶ ἤκουσα ὄπισθέν μου φωνὴν μεγάλης συγκινήσεως λεγόντων, Εὐλογημένη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

Eze 3:13 Καὶ ἤκουσα τὸν ἦχον τῶν πτερύγων τῶν ζώων, αἵτινες συνεῖχοντο ἡ μία μετὰ τῆς ἄλλης, καὶ τὸν ἦχον τῶν τροχῶν ἀπέναντι τούτων καὶ φωνὴν μεγάλης συγκινήσεως.

Eze 3:14 Καὶ μὲ ὕψωσε τὸ πνεῦμα καὶ μὲ ἔλαβε καὶ ὑπῆγα ἐν πικρίᾳ καὶ ἐν ἀγανακτήσει τοῦ πνεύματός μου· πλὴν ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτο κραταιὰ ἐπ' ἐμέ.

Eze 3:15 Καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς μετοικισθέντας εἰς Τελαβίβ, τοὺς κατοικοῦντας παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ, καὶ ἐκάθησα ὅπου ἐκεῖνοι ἐκάθηντο καὶ παρέμεινα ἐκεῖ μεταξὺ αὐτῶν ἑπτὰ ἡμέρας ἐκστατικός.

Eze 3:16 Καὶ μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,

Eze 3:17 Υἱὲ ἀνθρώπου, σὲ κατέστησα φύλακα ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραήλ· ἄκουσον λοιπὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματός μου καὶ νουθέτησον αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ.

Eze 3:18 Ὅταν λέγω πρὸς τὸν ἄνομον, Ἐξάπαντος θέλεις θανατωθῇ, καὶ σὺ δὲν νουθετήσῃς αὐτὸν καὶ δὲν λαλήσῃς διὰ νὰ ἀποτρέψῃς τὸν ἄνομον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς ἀνόμου, ὥστε νὰ σώσῃς τὴν ζωὴν αὐτοῦ, ἐκεῖνος μὲν ὁ ἄνομος θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ· πλὴν ἐκ τῆς χειρὸς σου θέλω ζητήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ.

Eze 3:19 Ἀλλ' ἐὰν σὺ μὲν νουθετήσῃς τὸν ἄνομον, αὐτὸς ὅμως δὲν ἐπιστρέφῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς ἀνόμου, ἐκεῖνος μὲν θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ, σὺ δὲ ἠλευθέρωσας τὴν ψυχὴν σου.

Eze 3:20 Πάλιν, ἐὰν ὁ δίκαιος ἐκτραπῇ ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ πράξῃ ἀνομίαν, καὶ ἐγὼ θέσω πρόσκομμα ἔμπροσθεν αὐτοῦ· ἐκεῖνος θέλει ἀποθάνει· ἐπειδὴ δὲν ἔδωκας εἰς αὐτὸν νουθεσίαν θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔκαμε, δὲν θέλει μνημονευθῇ· πλὴν ἐκ τῆς χειρὸς σου θέλω ζητήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ.

Eze 3:21 Ἐὰν ὅμως σὺ νουθετήσῃς τὸν δίκαιον διὰ νὰ μὴ ἁμαρτήσῃ καὶ αὐτὸς δὲν ἁμαρτήσῃ, ὁ δίκαιος θέλει βεβαίως ζήσει, διότι ἐνουθετήθη· καὶ σὺ ἠλευθέρωσας τὴν ψυχὴν σου.

Eze 3:22 Καὶ ἐστάθη ἐκεῖ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπ' ἐμὲ καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Σηκώθητι, ἔξελθε εἰς τὴν πεδιάδα καὶ ἐκεῖ θέλω λαλήσει πρὸς σέ.

Eze 3:23 Καὶ ἐσηκώθην καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν πεδιάδα καὶ ἰδού, ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἵστατο ἐκεῖ, ὡς ἡ δόξα τὴν ὁποίαν εἶδον παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου.

Eze 3:24 Καὶ εἰσῆλθε τὸ πνεῦμα εἰς ἐμὲ καὶ μὲ ἔστησεν ἐπὶ τοὺς πόδας μου καὶ ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ καὶ μοὶ εἶπεν, Ὕπαγε, κλείσθητι ἐντὸς τῆς οἰκίας σου.

Eze 3:25 Διότι, ὅσον περὶ σοῦ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδού, θέλουσι βάλει ἐπὶ σὲ δεσμὰ καὶ θέλουσι σὲ δέσει μὲ αὐτὰ καὶ δὲν θέλεις ἐξέλθει εἰς τὸ μέσον αὐτῶν.

Eze 3:26 Καὶ τὴν γλῶσσάν σου θέλω κολλήσει πρὸς τὸν λάρυγγά σου καὶ θέλεις γείνει ἄλαλος· καὶ δὲν θέλεις εἶσθαι πρὸς αὐτοὺς ἀνὴρ ἐλέγχων, διότι εἶναι οἶκος ἀποστάτης.

Eze 3:27 Πλὴν ὅταν λαλήσω πρὸς σέ, θέλω ἀνοίξει τὸ στόμα σου καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὁ ἀκούων ἄς ἀκούῃ· καὶ ὁ ἀπειθῶν ἄς ἀπειθῇ· διότι εἶναι οἶκος ἀποστάτης.

Eze 4:1 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε εἰς σεαυτὸν κεραμίδα καὶ θὲς αὐτὴν ἔμπροσθέν σου καὶ διάγραψον ἐπ' αὐτῆς πόλιν, τὴν Ἱερουσαλήμ·

Eze 4:2 καὶ στῆσον πολιορκίαν ἐναντίον αὐτῆς καὶ οἰκοδόμησον προμαχῶνας ἐναντίον αὐτῆς καὶ ὕψωσον προχώματα ἐναντίον αὐτῆς, θὲς ἔτι στρατόπεδον ἐναντίον αὐτῆς καὶ στῆσον κριοὺς κύκλῳ ἐναντίον αὐτῆς.

Eze 4:3 Καὶ λάβε εἰς σεαυτὸν πλάκα σιδηρὰν καὶ θὲς αὐτὴν ὡς τοῖχον σιδηροῦν μεταξὺ σοῦ καὶ τῆς πόλεως, καὶ στήριξον τὸ πρόσωπόν σου ἐναντίον αὐτῆς καὶ θέλει πολιορκηθῇ καὶ θέλεις βάλει πολιορκίαν ἐναντίον αὐτῆς· τοῦτο θέλει εἶσθαι σημεῖον εἰς τὸν οἶκον Ἰσραήλ.

Eze 4:4 Καὶ σὺ πλαγίασον ἐπὶ τὴν ἀριστερὰν σου πλευρὰν καὶ θὲς τὴν ἀνομίαν τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτήν· κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, καθ' ἅς θέλεις πλαγιάσει ἐπ' αὐτήν, θέλεις βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Eze 4:5 Διότι ἐγὼ ἐπὶ σὲ ἔθεσα τὰ ἔτη τῆς ἀνομίας αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, τριακοσίας ἐνενήκοντα ἡμέρας· καὶ θέλεις βαστάσει τὴν ἀνομίαν τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.

Eze 4:6 Καὶ ἀφοῦ τελειώσῃς ταύτας, πλαγίασον πάλιν ἐπὶ τὴν πλευρὰν σου τὴν δεξιάν, καὶ θέλεις βαστάσει τὴν ἀνομίαν τοῦ οἴκου Ἰούδα τεσσαράκοντα ἡμέρας· ἑκάστην μίαν ἡμέραν προσδιώρισα εἰς σὲ ἀντὶ ἑνὸς ἔτους.

Eze 4:7 Καὶ θέλεις στηρίξει τὸ πρόσωπόν σου πρὸς τὴν πολιορκίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ βραχίων σου θέλει εἶσθαι γυμνὸς καὶ θέλεις προφητεύσει ἐναντίον αὐτῆς.

Eze 4:8 Καὶ ἰδού, θέλω βάλει ἐπὶ σὲ δεσμά, καὶ δὲν θέλεις στραφῇ ἀπὸ τῆς μιᾶς σου πλευρᾶς εἰς τὴν ἄλλην, ἑωσοῦ τελειώσῃς τὰς ἡμέρας τῆς πολιορκίας σου.

Eze 4:9 Καὶ σὺ λάβε εἰς σεαυτὸν σῖτον καὶ κριθὴν καὶ κυάμους καὶ φακὴν καὶ κέγχρον καὶ ἄρακον, καὶ θὲς αὐτὰ εἰς

ἕν ἀγγεῖον καὶ κάμε ἐξ αὐτῶν ἄρτους εἰς σεαυτόν· κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν καθ ἅς θέλεις πλαγιάσει ἐπὶ τὴν πλευρὰν σου, τριακοσίας καὶ ἐνενήκοντα ἡμέρας θέλεις τρώγει ἐκ τούτων.
Eze 4:10 Καὶ τὸ φαγητὸν σου, τὸ ὁποῖον θέλεις τρώγει ἐκ τούτων, θέλει εἶσθαι μὲ ζύγιον, εἴκοσι σίκλων τὴν ἡμέραν· ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ θέλεις τρώγει ἐξ αὐτῶν.
Eze 4:11 Καὶ ὕδωρ μὲ μέτρον θέλεις πίνει, τὸ ἕκτον ἑνὸς ἵν· ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ θέλεις πίνει.
Eze 4:12 Καὶ θέλεις τρώγει αὐτοὺς ὡς κριθίνους ἐγκρυφίας, καὶ θέλεις ψήνει αὐτοὺς μὲ κόπρον ἐξερχομένην ἀπὸ ἀνθρώπου, ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
Eze 4:13 Καὶ εἶπε Κύριος, Οὕτω θέλουσι φάγει οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν ἄρτον αὐτῶν μεμολυσμένον μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὅπου θέλω διασκορπίσει αὐτούς.
Eze 4:14 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἄ, Κύριε Θεέ· ἰδού, ψυχὴ μου δὲν ἐμολύνθη, ἐπειδὴ ἀπὸ νεότητός μου ἕως τοῦ νῦν δὲν ἔφαγον θνησιμαῖον ἤ θηριάλωτον, οὐδὲ εἰσῆλθε ποτὲ εἰς τὸ στόμα μου κρέας βδελυκτόν.
Eze 4:15 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἰδέ, ἔδωκα εἰς σὲ κόπρον βοὸς ἀντὶ κόπρου ἀνθρωπίνης, καὶ μὲ ταύτην θέλεις ψήσει τὸν ἄρτον σου.
Eze 4:16 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδού, ἐγὼ θέλω συντρίψει τὸ ὑποστήριγμα τοῦ ἄρτου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ θέλουσι τρώγει ἄρτον μὲ ζύγιον καὶ ἐν στενοχωρίᾳ, καὶ θέλουσι πίνει ὕδωρ μὲ μέτρον καὶ ἐν ἀγωνίᾳ·
Eze 4:17 διὰ νὰ καταντήσωσιν ἐνδεεῖς ἄρτου καὶ ὕδατος· καὶ θέλουσιν ἐκθαμβεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, καὶ θέλουσιν ἀναλωθῇ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.
Eze 5:1 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε εἰς σεαυτὸν μάχαιραν κοπτεράν· θέλεις λάβει εἰς σεαυτὸν ξυράφιον κουρέως καὶ θέλεις περάσει αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου. Λάβε ἔπειτα εἰς σεαυτὸν πλάστιγγας ζυγίων καὶ διαίρεσον αὐτά.
Eze 5:2 Τὸ τρίτον θέλεις καύσει ἐν πυρὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως, ἐνῷ αἱ ἡμέραι τῆς πολιορκίας συμπληροῦνται· καὶ τὸ τρίτον θέλεις λάβει καὶ κατακόψει κύκλῳ αὐτῆς ἐν μαχαίρᾳ· καὶ τὸ τρίτον θέλεις διασκορπίσει εἰς τὸν ἀέρα· καὶ ἐγὼ θέλω γυμνώσει μάχαιραν ὄπισθεν αὐτῶν.
Eze 5:3 Καὶ ἐκ τούτων θέλεις λάβει ἔτι ὀλίγας τινὰς καὶ δέσει αὐτὰς εἰς τὰ κράσπεδά σου.
Eze 5:4 Ἔπειτα λάβε ἔτι ἐκ τούτων καὶ ῥίψον αὐτὰς εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς καὶ κατάκαυσον αὐτὰς ἐν πυρί· ἐντεῦθεν θέλει ἐξέλθει πῦρ εἰς πάντα τὸν οἶκον Ἰσραήλ.
Eze 5:5 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Αὕτη εἶναι ἡ Ἱερουσαλήμ· ἐγὼ ἔθεσα αὐτὴν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν πέριξ αὐτῆς τόπων.
Eze 5:6 Ἀλλ᾽ αὐτὴ μετήλλαξε τὰς κρίσεις μου εἰς ἀνομίαν χειρότερα παρὰ τὰ ἔθνη, καὶ τὰ διατάγματά μου χειρότερα παρὰ τοὺς τόπους τοὺς πέριξ αὐτῆς· διότι ἀπέρριψαν τὰς κρίσεις μου καὶ τὰ διατάγματά μου· δὲν περιεπάτησαν ἐν αὐτοῖς.
Eze 5:7 Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ σεῖς ὑπερέβητε τὰ ἔθνη τὰ πέριξ ὑμῶν καὶ δὲν περιεπατήσατε ἐν τοῖς διατάγμασί μου καὶ τὰς κρίσεις μου δὲν ἐξετελέσατε ἀλλ᾽ οὐδὲ κατὰ τὰς κρίσεις τῶν ἐθνῶν τῶν πέριξ ὑμῶν ἐπράξατε,
Eze 5:8 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου καὶ θέλω ἐκτελέσει κρίσεις ἐν μέσῳ σου ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν.
Eze 5:9 Καὶ θέλω κάμει εἰς σὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔκαμον, οὐδὲ θέλω κάμει ποτὲ ὅμοιον τούτου, διὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου.
Eze 5:10 Διὰ τοῦτο οἱ πατέρες θέλουσι φάγει τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν μέσῳ σου καὶ τὰ τέκνα θέλουσι φάγει τοὺς πατέρας αὐτῶν· καὶ θέλω ἐκτελέσει κρίσεις εἰς σέ· ἅπαν δὲ τὸ ὑπόλοιπόν σου θέλω διασκορπίσει εἰς πάντα ἄνεμον.
Eze 5:11 Διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἐξάπαντος, ἐπειδὴ σὺ ἐμίανας τὰ ἅγιά μου μὲ πάσας τὰς μιαρὰς πράξεις σου καὶ μὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου, καὶ ἐγὼ λοιπὸν θέλω σὲ συντρίψει· καὶ ὁ ὀφθαλμός μου δὲν θέλει φεισθῇ, καὶ ἐγὼ δὲν θέλω σὲ ἐλεήσει.
Eze 5:12 Τὸ τρίτον σου θέλουσιν ἀποθάνει ὑπὸ λοιμοῦ καὶ θέλουσιν ἀναλωθῇ ἐν μέσῳ σου ὑπὸ πείνης· καὶ τὸ τρίτον θέλουσι πέσει κύκλῳ σου ὑπὸ ῥομφαίας· τὸ δὲ ἄλλο τρίτον θέλω διασκορπίσει εἰς πάντα ἄνεμον καὶ θέλω γυμνώσει μάχαιραν ὄπισθεν αὐτῶν.
Eze 5:13 Καὶ θέλει συντελεσθῇ ὁ θυμός μου καὶ θέλω ἀναπαύσει τὴν ὀργὴν μου ἐπ᾽ αὐτοὺς καὶ θέλω εὐχαριστηθῇ· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα ἐν τῷ ζήλῳ μου, ὅταν συντελέσω κατ᾽ αὐτῶν τὴν ὀργὴν μου.
Eze 5:14 Καὶ θέλω σὲ καταστήσει ἔρημον καὶ ὄνειδος μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ σου, ἐνώπιον παντὸς διαβαίνοντος.
Eze 5:15 Καὶ θέλεις εἶσθαι ὄνειδος καὶ παίγνιον, διδασκαλία καὶ θάμβος, εἰς τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ σου, ὅταν ἐκτελέσω κρίσεις εἰς σὲ ἐν θυμῷ καὶ ἐν ὀργῇ καὶ μετ᾽ ἐπιτιμήσεων ὀργῆς· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα.
Eze 5:16 Ὅταν ἐξαποστείλω ἐπ᾽ αὐτοὺς τὰ κακὰ βέλη τῆς πείνης τὰ ἐξολοθρευτικά, τὰ ὁποῖα θέλω ἐξαποστείλει διὰ νὰ σᾶς ἐξολοθρεύσω, θέλω ἐπαυξήσει ἔτι τὴν πεῖναν εἰς ἐσᾶς καὶ θέλω συντρίψει εἰς ἐσᾶς τὸ ὑποστήριγμα τοῦ ἄρτου.
Eze 5:17 Καὶ θέλω ἐξαποστείλει ἐφ᾽ ὑμᾶς πεῖναν καὶ θηρία κακὰ καὶ θέλουσι σὲ ὀρφανίσει, καὶ λοιμὸς καὶ αἷμα θέλουσι περάσει διὰ σοῦ, καὶ θέλω φέρει ῥομφαίαν ἐπὶ σέ· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα.
Eze 6:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 6:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήριξον τὸ πρόσωπόν σου πρὸς τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ καὶ προφήτευσον ἐναντίον αὐτῶν,
Eze 6:3 καὶ εἰπέ, Ὄρη τοῦ Ἰσραήλ, ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου τοῦ Θεοῦ· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς τὰ βουνά, πρὸς τοὺς ῥύακας καὶ πρὸς τὰς κοιλάδας. Ἰδού, ἐγώ, ἐγὼ θέλω φέρει ἐφ᾽ ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ θέλω καταστρέψει τοὺς ὑψηλοὺς τόπους σας.

Eze 6:4 Καὶ τὰ θυσιαστήριά σας θέλουσιν ἀφανισθῆ καὶ τὰ εἴδωλά σας θέλουσι συντριφθῆ, καὶ τοὺς τετραυματισμένους σας θέλω καταβάλει ἔμπροσθεν τῶν ξοάνων σας.

Eze 6:5 Καὶ θέλω στρώσει τὰ πτώματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τῶν ξοάνων αὐτῶν, καὶ θέλω διασκορπίσει τὰ ὀστᾶ σας κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων σας.

Eze 6:6 κατὰ πᾶσαν κατοίκησίν σας αἱ πόλεις θέλουσιν ἐρημωθῆ, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τόποι θέλουσιν ἀφανισθῆ, ὥστε τὰ θυσιαστήριά σας νὰ ἐρημωθῶσι καὶ νὰ ἀφανισθῶσι, καὶ τὰ ξόανά σας νὰ συντριφθῶσι καὶ νὰ ἐκλείψωσι, καὶ τὰ εἴδωλά σας νὰ πέσωσι κατακεκομμένα, καὶ τὰ ἔργα σας νὰ ἐξαλειφθῶσι.

Eze 6:7 Καὶ οἱ τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

Eze 6:8 Θέλω ὅμως ἀφήσει ὑπόλοιπον, διὰ νὰ ἔχητε τινὰς ἐκφυγόντας τὴν μάχαιραν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὅταν διασκορπισθῆτε εἰς τοὺς τόπους.

Eze 6:9 Καὶ ὅσοι ἀπὸ σᾶς ἐκφύγωσι, θέλουσι μὲ ἐνθυμεῖσθαι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὅπου θέλουσι φερθῆ αἰχμάλωτοι, ὅταν φέρω εἰς συντριβὴν τὴν πορνικὴν αὐτῶν καρδίαν ἥτις ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν τοὺς ἐκπορνεύοντας κατόπιν τῶν ξοάνων αὐτῶν· καὶ θέλουσιν ἀποστρέφεσθαι ἑαυτοὺς δι' ὅσας κακίας ἔπραξαν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν.

Eze 6:10 Καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησα ματαίως, ὅτι ἤθελον κάμει εἰς αὐτοὺς τὰ κακὰ ταῦτα.

Eze 6:11 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Κρότησον μὲ τὴν χεῖρά σου καὶ κτύπησον μὲ τὸν πόδα σου καὶ εἰπέ, Οὐαὶ διὰ πάντα τὰ κακὰ βδελύγματα τοῦ οἴκου Ἰσραήλ· διότι θέλουσι πέσει ὑπὸ μαχαίρας, ὑπὸ πείνης καὶ ὑπὸ λοιμοῦ.

Eze 6:12 Ὁ μακρὰν θέλει ἀποθάνει ὑπὸ λοιμοῦ καὶ ὁ πλησίον θέλει πέσει ὑπὸ μαχαίρας, ὁ δὲ ἐναπολειφθεὶς καὶ ὁ πολιορκούμενος θέλει ἀποθάνει ὑπὸ πείνης· οὕτω θέλω συντελέσει τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς.

Eze 6:13 Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν οἱ τραυματίαι αὐτῶν κῆνται μεταξὺ τῶν ξοάνων αὐτῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν, ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν λόφον, ἐπὶ πάσας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων καὶ ὑποκάτω παντὸς δένδρου πρασίνου καὶ ὑποκάτω πάσης δασυφύλλου δρυός, τοῦ τόπου ὅπου προσέφερον ὀσμὴν εὐωδίας εἰς πάντα τὰ ξόανα αὐτῶν.

Eze 6:14 Καὶ θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς καὶ καταστήσει ἔρημον τὴν γῆν, ἐρημοτέραν μάλιστα παρὰ τὴν ἔρημον Διβλαθά, εἰς πάσας αὐτῶν τὰς κατοικήσεις· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

Eze 7:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,

Eze 7:2 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουσον· οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ. Τέλος, τὸ τέλος ἦλθεν ἐπὶ τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς γῆς.

Eze 7:3 Τὸ τέλος ἦλθε τώρα ἐπὶ σὲ καὶ θέλω ἀποστείλει ἐπὶ σὲ τὴν ὀργήν μου καὶ θέλω σὲ κρίνει κατὰ τὰς ὁδούς σου καὶ θέλω ἀνταποδώσει ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου.

Eze 7:4 Καὶ ὁ ὀφθαλμός μου δὲν θέλει σὲ φεισθῆ καὶ δὲν θέλω ἐλεήσει· ἀλλὰ θέλω ἀνταποδώσει ἐπὶ σὲ τὰς ὁδούς σου, καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐν μέσῳ σου τὰ βδελύγματά σου· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

Eze 7:5 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Κακόν, ἓν κακόν, ἰδού, ἔρχεται·

Eze 7:6 τέλος ἦλθε, τὸ τέλος ἦλθεν· ἐξηγέρθη κατὰ σοῦ· ἰδού, ἔφθασεν.

Eze 7:7 Ἡ πρωΐα ἦλθεν ἐπὶ σέ, κάτοικε τῆς γῆς· ὁ καιρὸς ἦλθεν, ἡ ἡμέρα τῆς καταστροφῆς ἐπλησίασε καὶ οὐχὶ ἀγαλλίασις τῶν ὀρέων.

Eze 7:8 Τώρα εὐθὺς θέλω ἐκχέει τὴν ὀργήν μου ἐπὶ σὲ καὶ θέλω συντελέσει τὸν θυμόν μου ἐπὶ σέ· καὶ θέλω σὲ κρίνει κατὰ τὰς ὁδούς σου καὶ ἀνταποδώσει ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου.

Eze 7:9 Καὶ ὁ ὀφθαλμός μου δὲν θέλει φεισθῆ καὶ δὲν θέλω ἐλεήσει· κατὰ τὰς ὁδούς σου θέλω σοὶ ἀνταποδώσει, καὶ θέλουσιν εἶσθαι τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ πατάσσων.

Eze 7:10 Ἰδού, ἡ ἡμέρα, ἰδού, ἦλθεν· ἡ πρωΐα ἐφάνη· ἡ ῥάβδος ἤνθησεν· ἡ ὑπερηφανία ἐβλάστησεν.

Eze 7:11 Ἡ βία ηὐξήνθη εἰς ῥάβδον ἀνομίας· οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν θέλει μείνει οὔτε ἐκ τοῦ πλήθους αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν θορυβούντων ἐξ αὐτῶν· καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ πενθῶν δι' αὐτούς.

Eze 7:12 Ὁ καιρὸς ἦλθεν, ἡ ἡμέρα ἐπλησίασεν· ἄς μὴ χαίρῃ ὁ ἀγοράζων καὶ ἄς μὴ θρηνῇ ὁ πωλῶν, διότι εἶναι ὀργὴ ἐπὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς.

Eze 7:13 Διότι ὁ πωλητὴς δὲν θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὸ πωληθέν, ἂν καὶ εὑρίσκηται ἔτι μεταξὺ τῶν ζώντων· ἐπειδὴ ἡ ὅρασις ἡ περὶ παντὸς τοῦ πλήθους αὐτῶν δὲν θέλει στραφῆ ὀπίσω· καὶ οὐδεὶς θέλει στερεώσει ἑαυτόν, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ εἶναι ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ.

Eze 7:14 Ἐσάλπισαν ἐν σάλπιγγι καὶ ἡτοιμάσθησαν τὰ πάντα· πλὴν οὐδεὶς ὑπάγει εἰς τὸν πόλεμον, διότι ἡ ὀργή μου εἶναι ἐπὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς.

Eze 7:15 Ἡ μάχαιρα εἶναι ἔξωθεν καὶ ὁ λοιμὸς καὶ ἡ πεῖνα ἔσωθεν· ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ θέλει τελευτήσει ἐν μαχαίρᾳ, τὸν δὲ ἐν τῇ πόλει, ἡ πεῖνα καὶ ὁ λοιμὸς θέλουσι καταφάγει αὐτόν.

Eze 7:16 Καὶ ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐκφύγωσι, θέλουσι διασωθῆ καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τῶν ὀρέων ὡς αἱ περιστεραὶ τῶν κοιλάδων, θρηνοῦντες πάντες οὗτοι, ἕκαστος διὰ τὰς ἀνομίας αὐτοῦ.

Eze 7:17 Πᾶσαι αἱ χεῖρες θέλουσι παραλυθῆ καὶ πάντα τὰ γόνατα θέλουσι ῥεύσει ὡς ὕδωρ.

Eze 7:18 Καὶ θέλουσι περιζωσθῆ σάκκον καὶ φρίκη θέλει καλύψει αὐτούς· καὶ αἰσχύνη θέλει εἶσθαι ἐπὶ πάντα τὰ πρόσωπα καὶ φαλάκρωμα ἐπὶ πάσας τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

Eze 7:19 Τὸ ἀργύριον αὐτῶν θέλουσι ῥίψει εἰς τὰς ὁδούς, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὡς ἀκαθαρσία· τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν δὲν θέλουσι δυνηθῆ νὰ λυτρώσωσιν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου·

δὲν θέλουσι χορτάσει τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ δὲν θέλουσι γεμίσει τὰς κοιλίας αὐτῶν, διότι ἔγεινε τὸ πρόσκομμα τῆς ἀνομίας αὐτῶν.
Eze 7:20 Ἐπειδὴ τὴν δόξαν τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν, μετεχειρίσθησαν αὐτὴν εἰς ὑπερηφανίαν καὶ ἔκαμον ἐξ αὐτῆς τὰς εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν, τὰ μισητὰ αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ καθιστῶ αὐτὴν εἰς αὐτοὺς ἀκαθαρσίαν.
Eze 7:21 Καὶ θέλω παραδώσει αὐτὴν εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων διάρπαγμα καὶ εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τῆς γῆς λάφυρον, καὶ θέλουσι βεβηλώσει αὐτήν.
Eze 7:22 Καὶ θέλω ἀποστρέψει τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ θέλουσι βεβηλώσει τὸ ἄδυτόν μου· καὶ οἱ λεηλάται θέλουσιν ἐμβῆ εἰς αὐτὸ καὶ βεβηλώσει αὐτό.
Eze 7:23 Κάμε ἅλυσον, διότι ἡ γῆ εἶναι πλήρης ἀπὸ κρίσεως αἱμάτων καὶ ἡ πόλις πλήρης καταδυναστείας.
Eze 7:24 Διὰ τοῦτο θέλω φέρει τοὺς κακίστους τῶν ἐθνῶν καὶ θέλουσι κληρονομήσει τὰς οἰκίας αὐτῶν· καὶ θέλω καταβάλει τὴν ἔπαρσιν τῶν ἰσχυρῶν· καὶ τὰ ἅγια αὐτῶν θέλουσι βεβηλωθῆ.
Eze 7:25 Ὄλεθρος ἐπέρχεται· καὶ θέλουσι ζητήσει εἰρήνην καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει.
Eze 7:26 Συμφορὰ ἐπὶ συμφορὰν θέλει ἔρχεσθαι καὶ ἀγγελία θέλει φθάνει ἐπ' ἀγγελίαν· τότε θέλουσι ζητήσει παρὰ προφήτου ὅρασιν· καὶ θέλει χαθῆ ὁ νόμος ἀπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἡ βουλὴ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων.
Eze 7:27 Ὁ βασιλεὺς θέλει πενθήσει καὶ ὁ ἄρχων θέλει ἐνδυθῆ ἀφανισμὸν καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς θέλουσι παραλυθῆ· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν θέλω κάμει εἰς αὐτοὺς καὶ κατὰ τὰς κρίσεις αὐτῶν θέλω κρίνει αὐτούς, καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 8:1 Καὶ ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει, τῷ ἕκτῳ μηνί, τῇ πέμπτῃ τοῦ μηνός, ἐνῷ ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰούδα ἐκάθηντο ἔμπροσθέν μου, χεὶρ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἔπεσεν ἐκεῖ ἐπ' ἐμέ.
Eze 8:2 Καὶ εἶδον καὶ ἰδού, ὁμοίωμα ὡς θέα πυρός· ἀπὸ τῆς θέας τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἐπάνω ὡς θέα λάμψεως, ὡς ὄψις ἠλέκτρου.
Eze 8:3 Καὶ ἐξήπλωσεν ὁμοίωμα χειρός, καὶ μὲ ἐπίασεν ἀπὸ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς μου καὶ μὲ ὕψωσε τὸ πνεῦμα μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ μὲ ἔφερε δι' ὁραμάτων Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐσωτέρας πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν, ὅπου ἵστατο τὸ εἴδωλον τῆς ζηλοτυπίας, τὸ παροξῦνον εἰς ζηλοτυπίαν.
Eze 8:4 Καὶ ἰδού, ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἦτο ἐκεῖ, κατὰ τὸ ὅραμα τὸ ὁποῖον εἶδον ἐν τῇ πεδιάδι.
Eze 8:5 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ὕψωσον τώρα τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς βορρᾶν. Καὶ ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς βορρᾶν καὶ ἰδού, κατὰ τὸ βόρειον μέρος ἐν τῇ πύλῃ τοῦ θυσιαστηρίου τὸ εἴδωλον τοῦτο τῆς ζηλοτυπίας κατὰ τὴν εἴσοδον.
Eze 8:6 Τότε εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, βλέπεις σὺ τί κάμνουσιν οὗτοι τὰ μεγάλα βδελύγματα, τὰ ὁποῖα ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κάμνει ἐδῶ, διὰ νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου πλὴν στρέψον ἔτι, θέλεις ἰδεῖ μεγαλήτερα βδελύγματα.
Eze 8:7 Καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς· καὶ εἶδον καὶ ἰδού, μία ὀπὴ ἐν τῷ τοίχῳ.
Eze 8:8 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, σκάψον τώρα ἐν τῷ τοίχῳ· καὶ ἔσκαψα ἐν τῷ τοίχῳ καὶ ἰδού, μία θύρα.
Eze 8:9 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Εἴσελθε καὶ ἰδὲ τὰ πονηρὰ βδελύγματα, τὰ ὁποῖα οὗτοι κάμνουσιν ἐδώ.
Eze 8:10 Καὶ εἰσῆλθον καὶ εἶδον· καὶ ἰδού, πᾶν ὁμοίωμα ἑρπετῶν καὶ βδελυκτῶν ζώων καὶ πάντα τὰ εἴδωλα τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, ἐζωγραφημένα ἐπὶ τὸν τοῖχον κύκλῳ κύκλῳ.
Eze 8:11 Καὶ ἵσταντο ἔμπροσθεν αὐτῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ οἴκου Ἰσραήλ· ἐν μέσῳ δὲ αὐτῶν ἵστατο Ἰααζανίας ὁ υἱὸς τοῦ Σαφάν· καὶ ἐκράτει ἕκαστος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ· καὶ ἀνέβαινε πυκνὸν νέφος θυμιάματος.
Eze 8:12 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, εἶδες τί κάμνουσιν ἐν τῷ σκότει οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, ἕκαστος ἐν τῷ κρυπτῷ οἰκήματι τῶν εἰκόνων αὐτοῦ διότι εἶπον, Ὁ Κύριος δὲν μᾶς βλέπει· ὁ Κύριος ἐγκατέλιπε τὴν γῆν.
Eze 8:13 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Στρέψον ἔτι· θέλεις ἰδεῖ μεγαλήτερα βδελύγματα, τὰ ὁποῖα οὗτοι κάμνουσι.
Eze 8:14 Καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου τῆς πρὸς βορρᾶν, καὶ ἰδού, ἐκεῖ ἐκάθηντο γυναῖκες θρηνοῦσαι τὸν Θαμμούζ.
Eze 8:15 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Εἶδες, υἱὲ ἀνθρώπου Στρέψον ἔτι· θέλεις ἰδεῖ μεγαλήτερα βδελύγματα παρὰ ταῦτα.
Eze 8:16 Καὶ μὲ εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ἰδού, ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου, μεταξὺ τῆς στοᾶς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, περίπου εἴκοσιπέντε ἄνδρες μὲ τὰ νῶτα αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν πρὸς ἀνατολάς, καὶ προσεκύνουν τὸν ἥλιον κατὰ ἀνατολάς.
Eze 8:17 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, εἶδες, υἱὲ ἀνθρώπου Μικρὸν εἶναι τοῦτο εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, νὰ κάμνωσι τὰ βδελύγματα, τὰ ὁποῖα οὗτοι κάμνουσιν ἐνταῦθα ὥστε ἐγέμισαν τὴν γῆν ἀπὸ καταδυναστείας καὶ ἐξέκλιναν διὰ νὰ μὲ παροργίσωσι· καὶ ἰδού, βάλλουσι τὸν κλάδον εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτῶν.
Eze 8:18 Καὶ ἐγὼ λοιπὸν θέλω φερθῆ μετ' ὀργῆς· ὁ ὀφθαλμὸς μου δὲν θέλει φεισθῆ οὐδὲ θέλω ἐλεήσει· καὶ ὅταν κράξωσιν εἰς τὰ ὦτά μου μετὰ φωνῆς μεγάλης, δὲν θέλω εἰσακούσει αὐτούς.
Eze 9:1 Καὶ ἔκραξεν εἰς τὰ ὦτά μου μετὰ φωνῆς μεγάλης· λέγων, Ἄς πλησιάσωσιν οἱ τεταγμένοι κατὰ τῆς πόλεως, ἕκαστος ἔχων τὸ ὅπλον αὐτοῦ τῆς ἐξολοθρεύσεως ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
Eze 9:2 Καὶ ἰδού, ἓξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ὑψηλοτέρας πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν, ἕκαστος ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ὅπλον κατασυντριμμοῦ· καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν εἷς ἄνθρωπος ἐνδεδυμένος λινὰ μὲ γραμματέως καλαμάριον ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ· καὶ εἰσελθόντες ἐστάθησαν πλησίον τοῦ χαλκίνου θυσιαστηρίου.
Eze 9:3 Καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἐπάνωθεν τῶν χερουβείμ, ἐπάνωθεν τῶν ὁποίων ἦτο, εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ οἴκου· καὶ ἐφώνησε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυμένον τὰ λινά, τὸν ἔχοντα ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ τὸ καλαμάριον τοῦ

γραμματέως·
Eze 9:4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, Δίελθε διὰ τῆς πόλεως, διὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ κάμε σημεῖον ἐπὶ τῶν μετώπων τῶν ἀνδρῶν, τῶν στεναζόντων καὶ βοώντων διὰ πάντα τὰ βδελύγματα τὰ γινόμενα ἐν μέσῳ αὐτῆς.
Eze 9:5 Πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους εἶπεν, ἀκούοντος ἐμοῦ, Διέλθετε κατόπιν αὐτοῦ διὰ τῆς πόλεως καὶ πατάξατε· ἄς μὴ φεισθῇ ὁ ὀφθαλμὸς σας καὶ μὴ ἐλεήσητε·
Eze 9:6 γέροντας, νέους καὶ παρθένους καὶ νήπια καὶ γυναῖκας, φονεύσατε μέχρις ἐξαλείψεως· εἰς πάντα ὅμως ἄνθρωπον ἐφ οὗ εἶναι τὸ σημεῖον μὴ πλησιάσητε· καὶ ἀρχίσατε ἀπὸ τοῦ ἁγιαστηρίου μου. Καὶ ἤρχισαν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου.
Eze 9:7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μιάνατε τὸν οἶκον καὶ γεμίσατε τὰς αὐλὰς ἀπὸ τραυματιῶν· ἐξέλθετε. Καὶ ἐξῆλθον καὶ ἐπάταξαν ἐν τῇ πόλει.
Eze 9:8 Ἐνῷ δὲ οὗτοι ἐπάτασσον αὐτούς, ἐναπολειφθεὶς ἐγὼ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα καὶ εἶπα, Οἴμοι, Κύριε Θεέ· σὺ ἐξαλείφεις ἅπαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραήλ, ἐκχέων τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ
Eze 9:9 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἡ ἀνομία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ὑπερεμεγαλύνθη σφόδρα καὶ ἡ γῆ εἶναι πλήρης αἱμάτων· καὶ πόλις πλήρης διαφθορᾶς· διότι λέγουσιν, Ὁ Κύριος ἐγκατέλιπε τὴν γῆν, καί, Ὁ Κύριος δὲν βλέπει.
Eze 9:10 Καὶ ἐγὼ λοιπὸν δὲν θέλει φεισθῇ ὁ ὀφθαλμός μου καὶ δὲν θέλω ἐλεήσει· κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν θέλω ἀνταποδώσει τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.
Eze 9:11 Καὶ ἰδού, ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυμένος τὰ λινά, ὁ ἔχων ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ τὸ καλαμάριον, ἔφερεν ἀπόκρισιν, λέγων, Ἔκαμον καθὼς προσέταξας εἰς ἐμέ.
Eze 10:1 Ἔπειτα εἶδον καὶ ἰδού, ἐν τῷ στερεώματι τῷ ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τῶν χερουβεὶμ ἐφαίνετο ὑπεράνω αὐτῶν ὡς λίθος σάπφειρος, κατὰ τὴν θέαν ὁμοιώματος θρόνου.
Eze 10:2 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυμένον τὰ λινὰ καὶ εἶπεν, Εἴσελθε μεταξὺ τῶν τροχῶν, ὑποκάτω τῶν χερουβείμ, καὶ γέμισον τὴν χεῖρά σου ἄνθρακας πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χερουβεὶμ καὶ διασκόρπισον αὐτοὺς ἐπὶ τὴν πόλιν. Καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιόν μου.
Eze 10:3 Τὰ δὲ χερουβεὶμ ἵσταντο ἐν δεξιοῖς τοῦ οἴκου, ὅτε εἰσήρχετο ὁ ἀνήρ· καὶ ἡ νεφέλη ἐγέμισε τὴν ἐσωτέραν αὐλήν.
Eze 10:4 Καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ὑψώθη ἄνωθεν τῶν χερουβεὶμ κατὰ τὸ κατώφλιον τοῦ οἴκου· καὶ ἐνέπλησε τὸν οἶκον ἡ νεφέλη καὶ ἡ αὐλὴ ἐνεπλήσθη ἀπὸ τῆς λάμψεως τῆς δόξης τοῦ Κυρίου.
Eze 10:5 Καὶ ὁ ἦχος τῶν πτερύγων τῶν χερουβεὶμ ἠκούετο ἕως τῆς ἐξωτέρας αὐλῆς, ὡς φωνὴ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, ὁπόταν λαλῇ.
Eze 10:6 Καὶ ὅτε προσέταξε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυμένον τὰ λινά, λέγων, Λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν, ἐκ μέσου τῶν χερουβείμ, τότε εἰσῆλθε καὶ ἐστάθη πλησίον τῶν τροχῶν.
Eze 10:7 Καὶ ἓν χεροὺβ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ μέσου τῶν χερουβείμ, πρὸς τὸ πῦρ τὸ ἐν τῷ μέσῳ τῶν χερουβείμ, καὶ ἔλαβεν ἐκ τούτου καὶ ἔθεσεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ λινά· ὁ δὲ ἔλαβεν αὐτὸ καὶ ἐξῆλθεν.
Eze 10:8 Ἐφαίνετο δὲ ὁμοίωμα χειρὸς ἀνθρώπου εἰς τὰ χερουβεὶμ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῶν.
Eze 10:9 Καὶ εἶδον καὶ ἰδού, τέσσαρες τροχοὶ πλησίον τῶν χερουβείμ, εἷς τροχὸς πλησίον ἑνὸς χεροὺβ καὶ εἷς τροχὸς πλησίον ἄλλον χερούβ, καὶ ἡ θέα τῶν τροχῶν ἦτο ὡς ὄψις βηρύλλου λίθου.
Eze 10:10 Περὶ δὲ τῆς θέας αὐτῶν, καὶ οἱ τέσσαρες εἶχον τὸ αὐτὸ ὁμοίωμα, ὡς ἐὰν ἦτο τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ.
Eze 10:11 Ἐνῷ ἐβάδιζον, ἐπορεύοντο κατὰ τὰ τέσσαρα αὐτῶν πλάγια· δὲν ἐστρέφοντο ἐνῷ ἐβάδιζον, ἀλλ᾽ εἰς ὅντινα τόπον ὁ πρῶτος ἀπευθύνετο, ἠκολούθουν αὐτὸν οἱ ἄλλοι· δὲν ἐστρέφοντο ἐνῷ ἐβάδιζον.
Eze 10:12 Ὅλον δὲ τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ τὰ νῶτα αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν καὶ οἱ τροχοί, οἱ τέσσαρες αὐτῶν τροχοί, ἦσαν κύκλῳ πλήρεις ὀφθαλμῶν.
Eze 10:13 Περὶ δὲ τῶν τροχῶν, οὗτοι ἐκαλοῦντο, ἀκούοντος ἐμοῦ, Γαλγάλ.
Eze 10:14 Καὶ ἕκαστον εἶχε τέσσαρα πρόσωπα· τὸ πρόσωπον τοῦ ἑνὸς πρόσωπον χερούβ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ δευτέρου πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ τοῦ τρίτου πρόσωπον λέοντος, καὶ τοῦ τετάρτου πρόσωπον ἀετοῦ.
Eze 10:15 Καὶ τὰ χερουβεὶμ ὑψώθησαν τοῦτο εἶναι τὸ ζῷον, τὸ ὁποῖον εἶδον παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ.
Eze 10:16 Καὶ ὅτε τὰ χερουβεὶμ ἐπορεύοντο, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ πλησίον αὐτῶν καὶ ὅτε τὰ χερουβεὶμ ὕψονον τὰς πτέρυγας αὐτῶν διὰ νὰ ἀνυψωθῶσιν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ αὐτοὶ οἱ τροχοὶ δὲν ἐξέκλινον ἀπὸ πλησίον αὐτῶν.
Eze 10:17 Ὅτε δὲ ἵσταντο, καὶ ἐκεῖνοι ἵσταντο· καὶ ὅτε ἀνυψοῦντο, καὶ ἐκεῖνοι ἀνυψοῦντο μετ᾽ αὐτῶν διότι τὸ πνεῦμα τῶν ζώων ἦτο ἐν αὐτοῖς.
Eze 10:18 Καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ κατωφλίου τοῦ οἴκου καὶ ἐστάθη ἐπὶ τῶν χερουβείμ.
Eze 10:19 Καὶ τὰ χερουβεὶμ ὕψωσαν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἀνυψώθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιόν μου ὅτε ἐξῆλθον, ἦσαν καὶ οἱ τροχοὶ πλησίον αὐτῶν· καὶ ἐστάθησαν ἐν τῇ θύρᾳ τῆς ἀνατολικῆς πύλης τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἦτο ἐπ᾽ αὐτῶν ὑπεράνωθεν.
Eze 10:20 Τοῦτο εἶναι τὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον εἶδον ὑποκάτω τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβὰρ· καὶ ἐγνώρισα ὅτι ἦσαν χερουβείμ.
Eze 10:21 Ἕκαστον εἶχεν ἀνὰ τέσσαρα πρόσωπα καὶ ἕκαστον τέσσαρας πτέρυγας καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπου ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῶν.
Eze 10:22 Τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἦσαν κατὰ τὸ ὁμοίωμα, τὰ αὐτὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶδον παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ, ἡ θέα αὐτῶν καὶ αὐτά· ἐπορεύοντο δὲ ἕκαστον κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτοῦ.

Eze 11:1 Καὶ μὲ ἀνέλαβε τὸ πνεῦμα καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, τὴν βλέπουσαν πρὸς ἀνατολάς· καὶ ἰδού, ἐν τῇ θύρᾳ τῆς πύλης εἰκοσιπέντε ἄνδρες, καὶ μεταξὺ αὐτῶν εἶδον τὸν Ἰααζανίαν υἱὸν τοῦ Ἀζὼρ καὶ τὸν Φελατίαν υἱὸν τοῦ Βεναΐα, ἄρχοντας τοῦ λαοῦ.

Eze 11:2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, οὗτοι εἶναι οἱ ἄνδρες οἱ διαλογιζόμενοι ἀδικίαν καὶ συμβουλεύοντες κακὴν συμβουλὴν εἰς τὴν πόλιν ταύτην,

Eze 11:3 οἱ λέγοντες, Δὲν εἶναι πλησίον· ἄς κτίσωμεν οἰκίας· αὕτη ἡ πόλις εἶναι ὁ λέβης καὶ ἡμεῖς τὸ κρέας.

Eze 11:4 Διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐναντίον αὐτῶν, προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου.

Eze 11:5 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἔπεσεν ἐπ' ἐμὲ καὶ μοὶ εἶπε, Λάλησον Οὕτω λέγει Κύριος· κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἐλαλήσατε, οἶκος Ἰσραήλ διότι τὰ διαβούλια τοῦ πνεύματός σας, ἐγὼ ἐξεύρω αὐτά.

Eze 11:6 Ἐπληθύνατε τοὺς πεφονευμένους σας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐγεμίσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἀπὸ πεφονευμένων.

Eze 11:7 Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός οἱ πεφονευμένοι σας, τοὺς ὁποίους ἐθέσατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοι εἶναι τὸ κρέας καὶ αὕτη ἡ πόλις ὁ λέβης· σᾶς ὅμως θέλω ἐκβάλει ἐκ μέσου αὐτῆς.

Eze 11:8 Τὴν μάχαιραν ἐφοβήθητε· καὶ μάχαιραν θέλω φέρει ἐφ' ὑμᾶς, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Eze 11:9 Καὶ θέλω σᾶς ἐκβάλει ἐκ μέσου αὐτῆς καὶ θέλω σᾶς παραδώσει εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων· καὶ θέλω ἐκτελέσει ἐφ' ὑμᾶς κρίσεις.

Eze 11:10 Ὑπὸ ῥομφαίας θέλετε πέσει· ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ Ἰσραὴλ θέλω σᾶς κρίνει· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

Eze 11:11 Ἡ πόλις αὕτη δὲν θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ὁ λέβης οὐδὲ σεῖς θέλετε εἶσθαι ἐν μέσῳ αὐτῆς τὸ κρέας ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ Ἰσραὴλ θέλω σᾶς κρίνει

Eze 11:12 καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· διότι δὲν περιεπατήσατε ἐν τοῖς διατάγμασί μου οὐδὲ ἐξετελέσατε τὰς κρίσεις μου, ἀλλ' ἐπράξατε κατὰ τὰς κρίσεις τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν.

Eze 11:13 Ἐνῷ δ' ἐγὼ προεφήτευον, ἀπέθανεν ὁ Φελατίας ὁ υἱὸς τοῦ Βεναΐα. Τότε ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ εἶπα, Οἴμοι, Κύριε Θεέ συντέλειαν θέλεις νὰ κάμῃς σὺ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ Ἰσραήλ

Eze 11:14 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,

Eze 11:15 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου, οἱ ἀδελφοί σου, οἱ ἄνδρες τῆς συγγενείας σου, καὶ σύμπας ὁ οἶκος Ἰσραήλ, εἶναι ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπον οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἰερουσαλήμ, Ἀπομακρύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου εἰς ἡμᾶς ἐδόθη αὕτη ἡ γῆ διὰ κληρονομίαν.

Eze 11:16 Διὰ τοῦτο εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἄν καὶ ἀπέρριψα αὐτοὺς μακρὰν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ἄν καὶ διεσκόρπισα αὐτοὺς εἰς τοὺς τόπους, θέλω εἶσθαι ὅμως εἰς αὐτοὺς ὡς μικρὸν ἁγιαστήριον, ἐν τοῖς τόποις ὅπου ὑπάγωσι.

Eze 11:17 Διὰ τοῦτο εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καὶ θέλω σᾶς συναθροίσει ἀπὸ τῶν λαῶν καὶ θέλω σᾶς συνάξει ἐκ τῶν τόπων ὅπου ᾖσθε διεσκορπισμένοι καὶ θέλω σᾶς δώσει τὴν γῆν Ἰσραήλ.

Eze 11:18 Καὶ ἐλθόντες ἐκεῖ θέλουσι σηκώσει ἀπ' αὐτῆς πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ μιαρὰ αὐτῆς.

Eze 11:19 Καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτοὺς καρδίαν μίαν καὶ πνεῦμα νέον θέλω βάλει ἐν ὑμῖν· καὶ ἀποσπάσας τὴν λιθίνην καρδίαν ἀπὸ τῆς σαρκὸς αὐτῶν θέλω δώσει εἰς αὐτοὺς καρδίαν σαρκίνην,

Eze 11:20 διὰ νὰ περιπατῶσιν ἐν τοῖς διατάγμασί μου καὶ νὰ φυλάττωσι τὰς κρίσεις μου καὶ νὰ ἐκτελῶσιν αὐτάς· καὶ θέλουσιν εἶσθαι λαός μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν.

Eze 11:21 Ἐκείνων δὲ τῶν ὁποίων ἡ καρδία περιπατεῖ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν μιαρῶν αὐτῶν, τὰς ὁδοὺς τούτων θέλω ἀνταποδώσει κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Eze 11:22 Τότε τὰ χερουβεὶμ ὕψωσαν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ ἀνέβαινον πλησίον αὐτῶν· καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἦτο ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνωθεν.

Eze 11:23 Καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἀνέβη ἐκ μέσου τῆς πόλεως καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς πόλεως.

Eze 11:24 Καὶ μὲ ἀνέλαβε τὸ πνεῦμα καὶ δι' ὁράματος μὲ ἔφερεν ἐν πνεύματι Θεοῦ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων, πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους. Τότε τὸ ὅραμα, τὸ ὁποῖον εἶδον, ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ.

Eze 11:25 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους πάντα τὰ πράγματα ὅσα ἔδειξεν ὁ Κύριος εἰς ἐμέ.

Eze 12:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,

Eze 12:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, σὺ κατοικεῖς ἐν μέσῳ οἴκου ἀποστάτου, οἵτινες ὀφθαλμοὺς ἔχουσι διὰ νὰ βλέπωσι, καὶ δὲν βλέπουσιν· ὦτα ἔχουσι διὰ νὰ ἀκούωσι, καὶ δὲν ἀκούουσι· διότι εἶναι οἶκος ἀποστάτης.

Eze 12:3 Διὰ τοῦτο, σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἑτοίμασον εἰς σεαυτὸν ἀποσκευὴν μετοικισμοῦ, καὶ μετοικίσθητι τὴν ἡμέραν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ θέλεις μετοικισθῇ ἀπὸ τοῦ τόπου σου εἰς ἄλλον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν· ἴσως προσέξωσιν, ἄν καὶ ἠ ναι οἶκος ἀποστάτης.

Eze 12:4 Καὶ θέλεις ἐκφέρει τὴν ἀποσκευήν σου τὴν ἡμέραν ἐνώπιον αὐτῶν, ὡς ἀποσκευὴν μετοικισμοῦ· καὶ σὺ θέλεις ἐξέλθει τὸ ἑσπέρας ἐνώπιον αὐτῶν, ὡς οἱ ἐξερχόμενοι εἰς μετοικισμόν.

Eze 12:5 Ἐνώπιον αὐτῶν κάμε διόρυγμα ἐν τῷ τοίχῳ καὶ ἔκφερε δι' αὐτοῦ.

Eze 12:6 Ἐνώπιον αὐτῶν θέλεις σηκώσει αὐτὴν ἐπ' ὤμων, καὶ θέλεις ἐκφέρει, ἐνῷ σκοτάζει· θέλεις σκεπάσει τὸ πρόσωπόν σου καὶ δὲν θέλεις ἰδεῖ τὴν γῆν· διότι σὲ ἔδωκα σημεῖον εἰς τὸν οἶκον Ἰσραήλ.

Eze 12:7 Καὶ ἔκαμον ὡς προσετάχθην· ἔφερα ἔξω τὴν ἀποσκευήν μου τὴν ἡμέραν ὡς ἀποσκευὴν μετοικισμοῦ, καὶ τὸ ἑσπέρας ἔκαμον εἰς ἐμαυτὸν διόρυγμα ἐν τῷ τοίχῳ διὰ τῆς χειρός· ἐξέφερα αὐτὴν ἐνῷ ἐσκόταζεν, ἐνώπιον αὐτῶν ἐσήκωσα αὐτὴν ἐπ' ὤμων.

Eze 12:8 Καὶ τὸ πρωῒ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμὲ λέγων,
Eze 12:9 Υἱὲ ἀνθρώπου, ὁ οἶκος Ἰσραήλ, ὁ οἶκος ὁ ἀποστάτης, δὲν εἶπε πρὸς σέ, Σὺ τί κάμνεις
Eze 12:10 εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Τὸ φορτίον τοῦτο ἀποβλέπει τὸν ἄρχοντα τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἅπαντα τὸν οἶκον Ἰσραήλ, οἵτινες εἶναι μεταξὺ αὐτῶν.
Eze 12:11 Εἰπέ, Ἐγὼ εἶμαι τὸ σημεῖόν σας· καθὼς ἐγὼ ἔκαμον, οὕτω θέλει γείνει εἰς αὐτούς· εἰς μετοικεσίαν καὶ εἰς αἰχμαλωσίαν θέλουσιν ὑπάγει.
Eze 12:12 Καὶ ὁ ἄρχων ὁ μεταξὺ αὐτῶν θέλει φορτωθῇ ἐπ' ὤμων, ἐνῷ σκοτάζει, καὶ θέλει ἐκφέρει· θέλουσι διορύξει τὸν τοῖχον διὰ νὰ ἐκφέρωσι δι' αὐτοῦ· θέλει σκεπάσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἴδῃ τὴν γῆν μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
Eze 12:13 Θέλω ὅμως ἐξαπλώσει τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτόν, καὶ θέλει πιασθῇ εἰς τὰ βρόχιά μου· καὶ θέλω φέρει αὐτὸν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων· ἀλλὰ δὲν θέλει ἰδεῖ αὐτὴν καὶ ἐκεῖ θέλει ἀποθάνει.
Eze 12:14 Καὶ θέλω διασπείρει εἰς πάντα ἄνεμον πάντας τοὺς περὶ αὐτὸν διὰ νὰ βοηθῶσιν αὐτὸν καὶ πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· καὶ θέλω γυμνώσει μάχαιραν ὄπισθεν αὐτῶν.
Eze 12:15 Καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν διασκορπίσω αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ διασπείρω αὐτοὺς εἰς τοὺς τόπους.
Eze 12:16 Θέλω ὅμως ἀφήσει ὀλίγους τινὰς ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ῥομφαίας, ἀπὸ τῆς πείνης καὶ ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ, διὰ νὰ διηγῶνται πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὅπου ὑπάγωσι· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 12:17 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 12:18 Υἱὲ ἀνθρώπου, φάγε τὸν ἄρτον σου μετὰ τρόμου καὶ πίε τὸ ὕδωρ σου μετὰ φρίκης καὶ ἀγωνίας.
Eze 12:19 Καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς περὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ περὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραήλ. Θέλουσι φάγει τὸν ἄρτον αὐτῶν μετὰ ἀγωνίας καὶ θέλουσι πίει τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἐκστάσεως· διότι ἡ γῆ αὐτῆς θέλει ἐρημωθῇ ἀπὸ τοῦ πληρώματος αὐτῆς, διὰ τὴν ἀνομίαν πάντων τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ·
Eze 12:20 καὶ αἱ πόλεις αἱ κατοικούμεναι θέλουσιν ἐρημωθῇ καὶ ἡ γῆ θέλει ἀφανισθῇ, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 12:21 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 12:22 Υἱὲ ἀνθρώπου, τίς αὕτη ἡ παροιμία, τὴν ὁποίαν ἔχετε ἐν γῇ Ἰσραήλ, λέγοντες, Αἱ ἡμέραι μακρύνονται καὶ πᾶσα ὅρασις ἐχάθη
Eze 12:23 Εἰπὲ διὰ τοῦτο πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Θέλω κάμει τὴν παροιμίαν ταύτην νὰ παύσῃ, καὶ πλέον δὲν θέλουσι παροιμιάζεσθαι αὐτὴν ἐν τῷ Ἰσραήλ· ἀλλ' εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Πλησιάζουσιν αἱ ἡμέραι καὶ ἡ ἐκπλήρωσις πάσης ὁράσεως·
Eze 12:24 διότι δὲν θέλει εἶσθαι πλέον οὐδεμία ὅρασις ψευδὴς οὐδὲ μάντευμα κολακευτικὸν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.
Eze 12:25 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· ἐγὼ θέλω λαλήσει καὶ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον θέλω λαλήσει θέλει ἐκτελεσθῇ· δὲν θέλει πλέον μακρυνθῇ· διότι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, οἶκος ἀποστάτης, θέλω λαλήσει λόγον καὶ ἐκτελέσει αὐτόν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 12:26 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 12:27 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδού, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ λέγουσιν, Ἡ ὅρασις, τὴν ὁποίαν οὗτος βλέπει, ἐκτείνεται εἰς ἡμέρας πολλὰς καὶ προφητεύει περὶ χρόνων μακρῶν.
Eze 12:28 Διὰ τοῦτο εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οὐδεὶς τῶν λόγων μου θέλει πλέον μακρυνθῇ ἀλλ' ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐλάλησα θέλει ἐκτελεσθῇ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 13:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 13:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς προφητεύοντας καὶ εἰπὲ πρὸς τοὺς προφητεύοντας ἐξ ἰδίας αὐτῶν καρδίας, Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
Eze 13:3 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οὐαὶ εἰς τοὺς προφήτας τοὺς μωρούς, τοὺς περιπατοῦντας ὀπίσω τοῦ πνεύματος αὐτῶν, καὶ δὲν εἶδον οὐδεμίαν ὅρασιν.
Eze 13:4 Ἰσραήλ, οἱ προφῆταί σου εἶναι ὡς αἱ ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις.
Eze 13:5 Δὲν ἀνέβητε εἰς τὰς χαλάστρας οὐδὲ ἀνεγείρατε τὰ περιφράγματα ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, διὰ νὰ σταθῇ ἐν τῇ μάχῃ τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου.
Eze 13:6 Εἶδον ματαιότητας καὶ μαντείας ψευδεῖς, αἵτινες λέγουσιν, Ὁ Κύριος λέγει· καὶ ὁ Κύριος δὲν ἀπέστειλεν αὐτούς· καὶ ἔκαμον τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐλπίζωσιν ὅτι ὁ λόγος αὐτῶν ἤθελε πληρωθῇ.
Eze 13:7 Δὲν εἴδετε ὁράσεις ματαίας καὶ ἐλαλήσατε μαντείας ψευδεῖς καὶ λέγετε, Ὁ Κύριος εἶπεν, ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἐλάλησα
Eze 13:8 Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἐλαλήσατε ματαιότητας καὶ εἴδετε ψεύδη, διὰ τοῦτο, ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σας, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 13:9 Καὶ ἡ χείρ μου θέλει εἶσθαι ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς βλέποντας ματαιότητας καὶ μαντεύοντας ψεύδη· δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῇ βουλῇ τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐν τῇ καταγραφῇ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ δὲν θέλουσι καταγραφῇ οὐδὲ θέλουσιν εἰσέλθει εἰς γῆν Ἰσραήλ, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός.
Eze 13:10 Ἐπειδή, ναί, ἐπειδὴ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου, λέγοντες, Εἰρήνη· καὶ δὲν ὑπάρχει εἰρήνη· καὶ ὁ εἷς ἔκτιζε τοῖχον καὶ ἰδού, οἱ ἄλλοι περιήλειφον αὐτὸν μὲ πηλὸν ἀμάλακτον·

Eze 13:11 εἰπὲ πρὸς τοὺς ἀλείφοντας μὲ πηλὸν ἀμάλακτον, ὅτι θέλει πέσει· θέλει γείνει βροχὴ κατακλύζουσα· καὶ σεῖς, λίθοι χαλάζης, θέλετε πέσει κατ' αὐτοῦ καὶ ἄνεμος θυελλώδης θέλει σχίσει αὐτόν.
Eze 13:12 Ἰδού, ὅταν ὁ τοῖχος πέσῃ, δὲν θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς ἐσᾶς, Ποῦ εἶναι ἀλοιφή, μὲ τὴν ὁποίαν ἠλείψατε αὐτόν
Eze 13:13 Διὰ τοῦτο, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· θέλω ἐξάπαντος σχίσει αὐτὸν ἐν τῇ ὀργῇ μου δι' ἀνέμου θυελλώδους· καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου θέλει γείνει βροχὴ κατακλύζουσα καὶ ἐν τῇ ὀργῇ μου λίθοι φοβερᾶς χαλάζης, διὰ νὰ καταστρέψωσιν αὐτόν.
Eze 13:14 Καὶ θέλω ἀνατρέψει τὸν τοῖχον, τὸν ὁποῖον ἠλείψατε μὲ πηλὸν ἀμάλακτον καὶ θέλω κατεδαφίσει αὐτόν, καὶ θέλουσιν ἀνακαλυφθῇ τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ θέλει πέσει καὶ σεῖς θέλετε συναπολεσθῇ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 13:15 Καὶ θέλω συντελέσει τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείψαντας αὐτὸν μὲ πηλὸν ἀμάλακτον, καὶ θέλω εἰπεῖ πρὸς ἐσᾶς, Ὁ τοῖχος δὲν ὑπάρχει οὐδὲ οἱ ἀλείψαντες αὐτόν,
Eze 13:16 οἱ προφῆται τοῦ Ἰσραήλ, οἱ προφητεύοντες περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ βλέποντες ὁράματα εἰρήνης περὶ αὐτῆς, καὶ δὲν ὑπάρχει εἰρήνη, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 13:17 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, στήριξον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου, τὰς προφητευούσας ἐξ ἰδίας αὐτῶν καρδίας· καὶ προφήτευσον κατ' αὐτῶν,
Eze 13:18 καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οὐαὶ εἰς ἐκείνας, αἵτινες συρράπτουσι προσκεφάλαια διὰ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς καὶ κάμνουσι καλύπτρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας, διὰ νὰ δελεάζωσι ψυχάς. Τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ μου δελεάζετε καὶ θέλετε σώσει τὰς ἑαυτῶν ψυχάς
Eze 13:19 Καὶ θέλετε μὲ βεβηλόνει μεταξὺ τοῦ λαοῦ μου διὰ μίαν δράκα κριθῆς καὶ διὰ κομμάτια ἄρτου, ὥστε νὰ θανατόνητε ψυχὰς αἵτινες δὲν ἔπρεπε νὰ ἀποθάνωσι, καὶ νὰ σώζητε ψυχὰς αἵτινες δὲν ἔπρεπε νὰ ζῶσι, ψευδόμεναι πρὸς τὸν λαόν μου, τὸν ἀκούοντα ψεύδη
Eze 13:20 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον εἰς τὰ προσκεφάλαιά σας, μὲ τὰ ὁποῖα δελεάζετε τὰς ψυχάς, διὰ νὰ πετῶσι πρὸς ἐσᾶς, καὶ θέλω διαρρήξει αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων σας, καὶ θέλω ἀφήσει τὰς ψυχὰς νὰ φύγωσι, τὰς ψυχὰς τὰς ὁποίας σεῖς δελεάζετε διὰ νὰ πετῶσι πρὸς ἐσᾶς.
Eze 13:21 Καὶ θέλω διαρρήξει τὰς καλύπτρας σας καὶ ἐλευθερώσει τὸν λαόν μου ἐκ τῆς χειρός σας, καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλέον εἰς τὴν χεῖρά σας διὰ νὰ δελεάζωνται· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 13:22 Διότι μὲ τὰ ψεύδη ἐθλίψατε τὴν καρδίαν τοῦ δικαίου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ δὲν ἐλύπησα· καὶ ἐνισχύσατε τὰς χεῖρας τοῦ κακούργου, ὥστε νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, διὰ νὰ σώσω τὴν ζωὴν αὐτοῦ.
Eze 13:23 Διὰ τοῦτο δὲν θέλετε ἰδεῖ πλέον ματαιότητα καὶ δὲν θέλετε μαντεύσει μαντείας· καὶ θέλω ἐλευθερώσει τὸν λαόν μου ἐκ τῆς χειρός σας· καὶ θέλετε γνωρίσει ἔτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 14:1 Καὶ ἦλθον πρὸς ἐμὲ τινὲς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐκάθησαν ἔμπροσθέν μου.
Eze 14:2 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 14:3 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἀνεβίβασαν τὰ εἴδωλα αὐτῶν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ ἔθεσαν τὸ πρόσκομμα τῆς ἀνομίας αὐτῶν ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου αὐτῶν· ἤθελον ἐκζητηθῆ τῳόντι παρ αὐτῶν
Eze 14:4 Διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς αὐτοὺς καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· εἰς πάντα ἄνθρωπον ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, ὅστις ἀναβιβάσῃ τὰ εἴδωλα αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ θέσῃ τὸ πρόσκομμα τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην, ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω ἀποκριθῆ πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν εἰδώλων αὐτοῦ·
Eze 14:5 διὰ νὰ πιάσω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπειδὴ πάντες ἀπηλλοτριώθησαν ἀπ' ἐμοῦ διὰ τῶν εἰδώλων αὐτῶν.
Eze 14:6 Διὰ τοῦτο εἰπὲ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Μετανοήσατε καὶ ἐπιστρέψατε ἀπὸ τῶν εἰδώλων σας καὶ ἀποστρέψατε τὰ πρόσωπά σας ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων σας.
Eze 14:7 Διότι εἰς πάντα ἄνθρωπον ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τῶν ξένων τῶν παροικούντων ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅστις ἀπαλλοτριωθῇ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀναβιβάσῃ τὰ εἴδωλα αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ θέσῃ τὸ πρόσκομμα τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην διὰ νὰ ἐρωτήσῃ αὐτὸν περὶ ἐμοῦ, ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω ἀποκριθῆ πρὸς αὐτὸν περὶ ἐμοῦ·
Eze 14:8 καὶ θέλω στήσει τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου καὶ θέλω κάμει αὐτὸν σημεῖον καὶ παροιμίαν καὶ θέλω ἐκκόψει αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 14:9 Καὶ ἐὰν ὁ προφήτης πλανηθῇ καὶ λαλήσῃ λόγον, ἐγὼ ὁ Κύριος ἐπλάνησα τὸν προφήτην ἐκεῖνον· καὶ θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ.
Eze 14:10 Καὶ θέλουσι λάβει τὴν ποινὴν τῆς ἀνομίας αὐτῶν· ἡ ποινὴ τοῦ προφήτου θέλει εἶσθαι ὡς ἡ ποινὴ τοῦ ἐρωτῶντος·
Eze 14:11 διὰ νὰ μὴ ἀποπλανᾶται πλέον ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ νὰ μὴ μιαίνωνται πλέον μὲ πάσας τὰς παραβάσεις αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ ἦναι λαός μου καὶ ἐγὼ νὰ ἦμαι Θεὸς αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 14:12 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 14:13 Υἱὲ ἀνθρώπου, ὅταν γῆ τις ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ μὲ παράβασιν βαρεῖαν, τότε θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὴν καὶ συντρίψει τὸ ὑποστήριγμα τοῦ ἄρτου αὐτῆς, καὶ θέλω ἐξαποστείλει τὴν πεῖναν ἐναντίον αὐτῆς καὶ ἐκκόψει ἄνθρωπον καὶ κτῆνος ἀπ' αὐτῆς·
Eze 14:14 καὶ ἐὰν οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνδρες, Νῶε, Δανιὴλ καὶ Ἰώβ, ἦσαν ἐν μέσῳ αὐτῆς, μόνοι οὗτοι ἤθελον σώσει τὰς

ψυχὰς αὐτῶν διὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 14:15 Καὶ ἐὰν ἤθελον ἐπιφέρει κατὰ τῆς γῆς θηρία κακὰ καὶ ἔφθειρον αὐτήν, ὥστε νὰ ἀφανισθῇ, ὥστε νὰ μὴ δύναταί τις νὰ περάσῃ δί αὐτῆς ἐξ αἰτίας τῶν θηρίων,
Eze 14:16 καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνδρες εὑρίσκοντο ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν ἤθελον σώσει οὔτε υἱοὺς οὔτε θυγατέρας· μόνοι οὗτοι ἤθελον σωθῇ, ἡ δὲ γῆ ἤθελεν ἀφανισθῇ.
Eze 14:17 Ἢ καὶ ἐὰν ἤθελον ἐπιφέρει ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ εἰπεῖ, Ῥομφαία, δίελθε διὰ τῆς γῆς, ὥστε νὰ ἐκκόψω ἀπ᾿ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος,
Eze 14:18 καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνδρες εὑρίσκοντο ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν ἤθελον σώσει υἱοὺς καὶ θυγατέρας ἀλλ᾿ αὐτοὶ μόνοι ἤθελον σωθῇ.
Eze 14:19 Ἢ ἐὰν ἤθελον ἐπιφέρει θανατικὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ ἐκχέει τὴν ὀργήν μου ἐπ᾿ αὐτὴν μὲ αἷμα, ὥστε νὰ ἐκκόψω ἀπ᾿ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος,
Eze 14:20 καὶ εὑρίσκοντο ἐν μέσῳ αὐτῆς Νῶε, Δανιὴλ καὶ Ἰώβ, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν ἤθελον σώσει οὔτε υἱὸν οὔτε θυγατέρα· οὗτοι μόνοι ἤθελον σώσει τὰς ψυχὰς αὐτῶν διὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν.
Eze 14:21 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Πόσῳ μᾶλλον λοιπόν, ὅταν ἐξαποστείλω τὰς τέσσαρας δεινὰς κρίσεις μου ἐπὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, τὴν ῥομφαίαν καὶ τὴν πεῖναν καὶ τὰ κακὰ θηρία καὶ τὸ θανατικόν, ὥστε νὰ ἐκκόψω ἀπ᾿ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος
Eze 14:22 Πλὴν ἰδού, θέλουσι μένει ἐν αὐτῇ λείψανα τινά, διασεσωσμένοι τινές, υἱοὶ καὶ θυγατέρες· ἰδού, οὗτοι θέλουσιν ἐξέλθει πρὸς ἐσᾶς καὶ θέλετε ἰδεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν· καὶ θέλετε παρηγορηθῇ διὰ τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἐπέφερα ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, διὰ πάντα ὅσα ἐπέφερα ἐπ᾿ αὐτήν.
Eze 14:23 Καὶ οὗτοι θέλουσι σᾶς παρηγορήσει, ὅταν ἴδητε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ δὲν ἔκαμον χωρὶς αἰτίας πάντα ὅσα ἔκαμον ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 15:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 15:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἤθελεν εἶσθαι τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου πρὸς πᾶν ἄλλο ξύλον, τὰ κλήματα πρὸς πᾶν ὅ, τι εἶναι ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ
Eze 15:3 Ἤθελον λάβει ἀπ᾿ αὐτῆς ξύλον διὰ νὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς ἐργασίαν ἢ ἤθελον λάβει ἀπ᾿ αὐτῆς πάσσαλον, διὰ νὰ κρεμάσωσιν εἰς αὐτὸν σκεῦός τι
Eze 15:4 Ἰδού, ῥίπτεται εἰς τὸ πῦρ διὰ νὰ καταναλωθῇ· τὸ πῦρ κατατρώγει καὶ τὰ δύο ἄκρα αὐτοῦ καὶ τὸ μέσον αὐτοῦ κατακαίεται. θέλει εἶσθαι χρήσιμον εἰς ἐργασίαν
Eze 15:5 Ἰδού, ὅτε ἦτο ἀκέραιον, δὲν ἐχρησίμευεν εἰς ἐργασίαν· πόσον ὀλιγώτερον θέλει εἶσθαι χρήσιμον εἰς ἐργασίαν, ἀφοῦ τὸ πῦρ κατέφαγεν αὐτὸ καὶ ἐκάη
Eze 15:6 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καθὼς εἶναι τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, τὸ ὁποῖον παρέδωκα εἰς τὸ πῦρ διὰ νὰ καταναλωθῇ, οὕτω θέλω παραδώσει τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλήμ.
Eze 15:7 Καὶ θέλω στήσει τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον αὐτῶν· ἐκ τοῦ πυρὸς θέλουσιν ἐξέλθει καὶ τὸ πῦρ θέλει καταφάγει αὐτούς· καὶ ὅταν στήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον αὐτῶν, θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 15:8 Καὶ θέλω παραδώσει τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν, διότι ἔγειναν παραβάται, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 16:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 16:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, κάμε τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ γνωρίσῃ τὰ βδελύγματα αὐτῆς,
Eze 16:3 καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· Ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γέννησίς σου εἶναι ἐκ τῆς γῆς τῶν Χαναναίων· ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία.
Eze 16:4 Εἰς δὲ τὴν γέννησίν σου, καθ᾿ ἥν ἡμέραν ἐγεννήθης, ὁ ὀμφαλός σου δὲν ἐκόπη καὶ ἐν ὕδατι δὲν ἐλούσθης, διὰ νὰ καθαρισθῇς, καὶ μὲ ἅλας δὲν ἡλατίσθης καὶ ἐν σπαργάνοις δὲν ἐσπαργανώθης.
Eze 16:5 Ὀφθαλμὸς δὲν σὲ ἐφείσθη, διὰ νὰ κάμῃ εἰς σὲ τι ἐκ τούτων, ὥστε νὰ σὲ σπλαγχνισθῇ· ἀλλ᾿ ἦσο ἀπερριμμένη εἰς τὸ πρόσωπον τῆς πεδιάδος, ἐν τῇ ἀποστροφῇ τῆς ψυχῆς σου, καθ᾿ ἥν ἡμέραν ἐγεννήθης.
Eze 16:6 Καὶ ὅτε διέβην ἀπὸ πλησίον σου καὶ σὲ εἶδον κυλιομένην ἐν τῷ αἵματί σου, εἶπα πρὸς σὲ εὑρισκομένην ἐν τῷ αἵματί σου, Ζῆθι· ναί, εἶπα πρὸς σὲ εὑρισκομένην ἐν τῷ αἵματί σου, Ζῆθι.
Eze 16:7 Καὶ σὲ ἔκαμον μυριοπλάσιον, ὡς τὴν χλόην τοῦ ἀγροῦ, καὶ ηὐξήνθης καὶ ἐμεγαλύνθης καὶ ἔφθασας εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὡραιότητος· οἱ μαστοί σου ἐμορφώθησαν καὶ αἱ τρίχες σου ἀνεφύησαν· ἦσο ὅμως γυμνὴ καὶ ἀσκέπαστος.
Eze 16:8 Καὶ ὅτε διέβην ἀπὸ πλησίον σου καὶ σὲ εἶδον, ἰδού, ἡ ἡλικία σου ἦτο ἡλικία ἔρωτος· καὶ ἁπλώσας τὸ κράσπεδόν μου ἐπὶ σέ, ἐσκέπασα τὴν ἀσχημοσύνην σου· καὶ ὤμοσα πρὸς σὲ καὶ εἰσῆλθον εἰς συνθήκην μετὰ σοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ἔγεινες ἐμοῦ.
Eze 16:9 Καὶ σὲ ἔλουσα ἐν ὕδατι καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ καὶ σὲ ἔχρισα ἐν ἐλαίῳ.
Eze 16:10 Καὶ σὲ ἐνέδυσα κεντητὰ καὶ σὲ ὑπέδησα μὲ σανδάλια ὑακίνθινα καὶ σὲ περιέζωσα μὲ βύσσον καὶ σὲ ἐφόρεσα μεταξωτά.
Eze 16:11 Καὶ σὲ ἐστόλισα μὲ στολίδια καὶ περιέθεσα εἰς τὰς χεῖράς σου βραχιόλια καὶ περιδέραιον ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου.
Eze 16:12 Καὶ ἔβαλον ἔρρινα εἰς τοὺς μυκτῆράς σου καὶ ἐνώτια εἰς τὰ ὦτά σου καὶ στέφανον δόξης ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου.
Eze 16:13 Καὶ ἐστολίσθης μὲ χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ τὰ ἱμάτιά σου ἦσαν βύσσινα καὶ μεταξωτὰ καὶ κεντητά· σεμίδαλιν καὶ μέλι καὶ ἔλαιον ἔτρωγες· καὶ ἔγεινες ὡραία σφόδρα καὶ εὐημέρησας μέχρι βασιλείας.

Eze 16:14 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη σου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ κάλλος σου· διότι ἦτο τέλειον διὰ τοῦ στολισμοῦ μου, τὸν ὁποῖον ἔθεσα ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 16:15 Σὺ ὅμως ἐθαρρεύθης εἰς τὸ κάλλος σου, καὶ ἐπορνεύθης διὰ τὴν φήμην σου καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου εἰς πάντα διαβάτην, γινομένη αὐτοῦ.
Eze 16:16 Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου καὶ ἐστόλισας τοὺς ὑψηλοὺς σου τόπους μὲ ποικίλα χρώματα καὶ ἐξεπορνεύθης ἀπ' αὐτῶν· τοιαῦτα δὲν ἔγειναν οὐδὲ θέλουσι γείνει.
Eze 16:17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς λαμπρότητός σου, τὰ ἐκ τοῦ χρυσίου μου καὶ τὰ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, τὰ ὁποῖα ἔδωκα εἰς σέ, καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὴν εἰκόνας ἀρσενικὰς καὶ ἐξεπορνεύθης μὲ αὐτάς·
Eze 16:18 καὶ ἔλαβες τὰ κεντητὰ σου ἱμάτια καὶ ἐσκέπασας αὐτάς· καὶ ἔθεσας ἔμπροσθεν αὐτῶν τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου.
Eze 16:19 Καὶ τὸν ἄρτον μου, τὸν ὁποῖον ἔδωκα εἰς σέ, τὴν σεμίδαλιν καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸ μέλι, μὲ τὰ ὁποῖα σὲ ἔτρεφον, ἔθεσας καὶ ταῦτα ἔμπροσθεν αὐτῶν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· οὕτως ἔγεινε, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 16:20 Καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου, τὰς ὁποίας ἐγέννησας εἰς ἐμέ, καὶ ταῦτα ἐθυσίασας εἰς αὐτάς, διὰ νὰ ἀναλωθῶσιν ἐν τῷ πυρί· μικρὸν ἔργον τῶν πορνεύσεών σου ἦτο τοῦτο,
Eze 16:21 ὅτι ἔσφαξας τὰ τέκνα μου καὶ παρέδωκας αὐτὰ διὰ νὰ διαβιβάσωσιν αὐτὰ διὰ τοῦ πυρὸς εἰς τιμὴν αὐτῶν
Eze 16:22 Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου καὶ ταῖς πορνείαις σου δὲν ἐνεθυμήθης ταῖς ἡμέρας τῆς νεότητός σου, ὅτε ἦσο γυμνὴ καὶ ἀσκέπαστος, κυλιομένη ἐν τῷ αἵματί σου.
Eze 16:23 Καὶ μετὰ πάσας τὰς κακίας σου, Οὐαί, οὐαὶ εἰς σέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός,
Eze 16:24 ἔκτισας καὶ εἰς σεαυτὴν οἴκημα πορνικὸν καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὴν πορνοστάσιον ἐν πάσῃ πλατείᾳ.
Eze 16:25 Εἰς πᾶσαν ἀρχὴν ὁδοῦ ᾠκοδόμησας τὸ πορνοστάσιόν σου καὶ ἔκαμες τὸ κάλλος σου βδελυκτὸν καὶ ἤνοιξας τοὺς πόδας σου εἰς πάντα διαβάτην, καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου.
Eze 16:26 Καὶ ἐξεπορνεύθης μὲ τοὺς Αἰγυπτίους τοὺς πλησιοχώρους σου, τοὺς μεγαλοσάρκους· καὶ ἐπολλαπλασίασας τὴν πορνείαν σου, διὰ νὰ μὲ παροργίσῃς.
Eze 16:27 Ἰδοὺ λοιπόν, ἐξήπλωσα τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ ἀφῄρεσα τὰ νενομισμένα σου, καὶ σὲ παρέδωκα εἰς τὴν θέλησιν ἐκείνων αἵτινες σὲ ἐμίσουν, τῶν θυγατέρων τῶν Φιλισταίων, αἵτινες ἐντρέπονται διὰ τὴν ὁδόν σου τὴν αἰσχράν.
Eze 16:28 Καὶ ἐξεπορνεύθης μὲ τοὺς Ἀσσυρίους, διότι ἦσο ἄπληστος· ναί, ἐξεπορνεύθης μὲ αὐτοὺς καὶ ἔτι δὲν ἐχορτάσθης.
Eze 16:29 Καὶ ἐπολλαπλασίασας τὴν πορνείαν σου ἐν γῇ Χαναὰν μέχρι τῶν Χαλδαίων· καὶ οὐδὲ οὕτως ἐχορτάσθης.
Eze 16:30 Πόσον διεφθάρη ἡ καρδία σου, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἐπειδὴ πράττεις πάντα ταῦτα, ἔργα τῆς πλέον ἀναισχύντου πόρνης.
Eze 16:31 Διότι ἔκτισας τὸ πορνικὸν οἴκημά σου ἐν τῇ ἀρχῇ πάσης ὁδοῦ, καὶ ἔκαμες τὸ πορνοστάσιόν σου ἐν πάσῃ πλατείᾳ· καὶ δὲν ἐστάθης ὡς πόρνη, καθότι κατεφρόνησας μίσθωμα,
Eze 16:32 ἀλλ' ὡς γυνὴ μοιχαλίς, ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς δεχομένη ξένους.
Eze 16:33 Εἰς πάσας τὰς πόρνας δίδουσι μίσθωμα· ἀλλὰ σὺ τὰ μισθώματά σου δίδεις εἰς πάντας τοὺς ἐραστὰς σου καὶ διαφθείρεις αὐτούς, διὰ νὰ εἰσέρχωνται πρὸς σὲ πανταχόθεν ἐπὶ τῇ πορνείᾳ σου.
Eze 16:34 Καὶ γίνεται εἰς σὲ τὸ ἀνάπαλιν τῶν ἄλλων γυναικῶν ἐν ταῖς πορνείαις σου· διότι δὲν σὲ ἀκολουθεῖ οὐδεὶς διὰ νὰ πράξῃ πορνείαν· καθότι σὺ δίδεις μίσθωμα καὶ μίσθωμα δὲν δίδεται εἰς σέ, κατὰ τοῦτο γίνεται εἰς σὲ τὸ ἀνάπαλιν.
Eze 16:35 Διὰ τοῦτο, ἄκουσον, πόρνη, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου·
Eze 16:36 οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἐξέχεας τὸν χαλκὸν σου, καὶ ἡ γύμνωσίς σου ἐξεσκεπάσθη ἐν ταῖς πορνείαις σου πρὸς τοὺς ἐραστὰς σου καὶ πρὸς πάντα τὰ εἴδωλα τῶν βδελυγμάτων σου, καὶ διὰ τὸ αἷμα τῶν τέκνων σου, τὰ ὁποῖα προσέφερες εἰς αὐτά·
Eze 16:37 διὰ τοῦτο ἰδού, ἐγὼ συνάγω πάντας τοὺς ἐραστὰς σου, μεθ' ὧν κατετρύφησας, καὶ πάντας ὅσους ἠγάπησας, μετὰ πάντων τῶν μισηθέντων ὑπὸ σοῦ· καὶ θέλω συνάξει αὐτοὺς ἐπὶ σὲ πανταχόθεν καὶ θέλω ἀποκαλύψει τὴν αἰσχύνην σου εἰς αὐτούς, καὶ θέλουσιν ἰδεῖ ὅλην τὴν γύμνωσίν σου.
Eze 16:38 Καὶ θέλω σὲ κρίνει κατὰ τὴν κρίσιν τῶν μοιχαλίδων καὶ ἐκχεουσῶν αἷμα· καὶ θέλω σὲ παραδώσει εἰς αἷμα μετ' ὀργῆς καὶ ζηλοτυπίας.
Eze 16:39 Καὶ θέλω σὲ παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ θέλουσι κατασκάψει τὸ πορνικὸν οἴκημά σου καὶ κατεδαφίσει τοὺς ὑψηλοὺς τόπους σου θέλουσιν ὅτι σὲ ἐκδύσει τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἀφαιρέσει τοὺς στολισμοὺς τῆς λαμπρότητός σου καὶ θέλουσι σὲ ἀφήσει γυμνὴν καὶ ἀσκέπαστον.
Eze 16:40 Καὶ θέλουσι φέρει ἐπὶ σὲ ὄχλους, οἵτινες θέλουσι σὲ λιθοβολήσει μὲ λίθους καὶ σὲ διαπεράσει μὲ τὰ ξίφη αὐτῶν.
Eze 16:41 Καὶ θέλουσι κατακαύσει ἐν πυρὶ τὰς οἰκίας σου, καὶ θέλουσιν ἐκτελέσει ἐπὶ σὲ κρίσεις ἐνώπιον πολλῶν γυναικῶν· καὶ θέλω σὲ κάμει νὰ παύσῃς ἀπὸ τῆς πορνείας, καὶ δὲν θέλεις δίδει τοῦ λοιποῦ μίσθωμα.
Eze 16:42 Καὶ θέλω ἀναπαύσει τὸν θυμὸν μου ἐπὶ σέ, καὶ ἡ ζηλοτυπία μου θέλει σηκωθῆ ἀπὸ σοῦ, καὶ θέλω ἡσυχάσει καὶ δὲν θέλω ὀργισθῆ πλέον.
Eze 16:43 Ἐπειδὴ δὲν ἐνεθυμήθης τὰς ἡμέρας τῆς νεότητός σου, ἀλλὰ μὲ παρώξυνας ἐν πᾶσι τούτοις, διὰ τοῦτο ἰδού, καὶ ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσει τὰς ὁδοὺς σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου, λέγει Κύριος ὁ Θεός· καὶ δὲν θέλεις κάμει κατὰ τὴν

ἀσέβειαν ταύτην ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου.
Eze 16:44 Ἰδού, πᾶς ὁ παροιμιαζόμενος θέλει παροιμιασθῆ κατὰ σοῦ, λέγων, κατὰ τὴν μητέρα ἡ θυγάτηρ αὐτῆς.
Eze 16:45 Σὺ εἶσαι ἡ θυγάτηρ τῆς μητρὸς σου, τῆς ἀποβαλούσης τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ εἶσαι ἡ ἀδελφὴ τῶν ἀδελφῶν σου, αἵτινες ἀπέβαλον τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ μήτηρ σας ἦτο Χετταία καὶ ὁ πατὴρ σας Ἀμορραῖος.
Eze 16:46 Καὶ ἡ ἀδελφὴ σου ἡ πρεσβυτέρα εἶναι ἡ Σαμάρεια, αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, αἱ κατοικοῦσαι ἐν τοῖς ἀριστεροῖς σου· ἡ δὲ νεωτέρα ἀδελφὴ σου, ἡ κατοικοῦσα ἐν τοῖς δεξιοῖς σου, τὰ Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς.
Eze 16:47 Σὺ ὅμως δὲν περιεπάτησας κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ δὲν ἔπραξας κατὰ τὰ βδελύγματα αὐτῶν· ἀλλ' ὡς ἐὰν ἦτο τοῦτο πολὺ μικρόν, ὑπερέβης αὐτῶν τὴν διαφθορὰν ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
Eze 16:48 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἡ ἀδελφὴ σου Σόδομα δὲν ἔπραξεν, αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ὡς ἔπραξας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου.
Eze 16:49 Ἰδού, αὕτη ἦτο ἡ ἀνομία τῆς ἀδελφῆς σου Σοδόμων, ὑπερηφανία, πλησμονὴ ἄρτου καὶ ἀφθονία τρυφηλότητος, αὐτῆς καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς· τὸν πτωχὸν δὲ καὶ τὸν ἐνδεῆ δὲν ἐβοήθει
Eze 16:50 καὶ ὑψοῦντο καὶ ἔπραττον βδελυρὰ ἐνώπιόν μου· ὅθεν, καθὼς εἶδον ταῦτα, ἠφάνισα αὐτάς.
Eze 16:51 Καὶ ἡ Σαμάρεια δὲν ἡμάρτησεν οὐδὲ τὸ ἥμισυ τῶν ἁμαρτημάτων σου· ἀλλὰ σὺ ἐπλήθυνας τὰ βδελύγματά σου ὑπὲρ ἐκείνας καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφὰς σου μὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου, τὰ ὁποῖα ἔπραξας.
Eze 16:52 Σὺ λοιπόν, ἥτις ἔκρινες τὰς ἀδελφὰς σου, βάσταζε τὴν καταισχύνην σου· ἕνεκα τῶν ἁμαρτημάτων σου, μὲ τὰ ὁποῖα κατεστάθης βδελυρωτέρα ἐκείνων, ἐκεῖναι εἶναι δικαιότεραί σου· ὅθεν αἰσχύνθητι καὶ σὺ καὶ βάσταζε τὴν καταισχύνην σου, ὅτι ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφὰς σου.
Eze 16:53 Ὅταν φέρω ὀπίσω τοὺς αἰχμαλώτους αὐτῶν, τοὺς αἰχμαλώτους Σοδόμων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τῆς Σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, τότε θέλω ἐπιστρέψει καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τῆς αἰχμαλωσίας σου μεταξὺ αὐτῶν·
Eze 16:54 διὰ νὰ βαστάζῃς τὴν ἀτιμίαν σου καὶ νὰ καταισχύνησαι διὰ πάντα ὅσα ἔπραξας καὶ νὰ ἦσαι παρηγορία εἰς αὐτάς.
Eze 16:55 Ὅταν ἡ ἀδελφὴ σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν, καὶ ἡ Σαμάρεια καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν, τότε θέλεις ἐπιστρέψει σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου εἰς τὴν προτέραν σας κατάστασιν.
Eze 16:56 Διότι ἡ ἀδελφὴ σου Σόδομα δὲν ἀνεφέρθη ἐκ τοῦ στόματός σου ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ὑπερηφανίας σου,
Eze 16:57 πρὶν ἀνακαλυφθῇ ἡ κακία σου, καθὼς ἀνεκαλύφθη ἐν καιρῷ τοῦ γενομένου εἰς σὲ ὀνείδους ὑπὸ τῶν θυγατέρων τῆς Συρίας καὶ πασῶν τῶν πέριξ αὐτῆς, τῶν θυγατέρων τῶν Φιλισταίων, αἵτινες σὲ ἐλεηλάτησαν πανταχόθεν.
Eze 16:58 Σὺ ἐβάστασας τὴν ἀσέβειάν σου καὶ τὰ βδελύγματά σου, λέγει Κύριος.
Eze 16:59 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐγὼ θέλω κάμει εἰς σὲ καθὼς ἔκαμες σύ, ἥτις κατεφρόνησας τὸν ὅρκον, παραβαίνουσα τὴν διαθήκην.
Eze 16:60 Ἀλλ' ὅμως θέλω ἐνθυμηθῆ τὴν διαθήκην μου τὴν γενομένην πρὸς σὲ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς νεότητός σου, καὶ θέλω στήσει εἰς σὲ διαθήκην αἰώνιον.
Eze 16:61 Τότε θέλεις ἐνθυμηθῆ τὰς ὁδοὺς σου καὶ αἰσχυνθῆ, ὅταν δεχθῇς τὰς ἀδελφὰς σου, τὰς πρεσβυτέρας σου καὶ τὰς νεωτέρας σου· καὶ θέλω δώσει αὐτὰς εἰς σὲ διὰ θυγατέρας, οὐχὶ ὅμως κατὰ τὴν διαθήκην σου.
Eze 16:62 Καὶ ἐγὼ θέλω στήσει τὴν διαθήκην μου πρὸς σέ, καὶ θέλεις γνωρίσει ἔτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος·
Eze 16:63 διὰ νὰ ἐνθυμηθῇς, καὶ νὰ αἰσχυνθῇς καὶ νὰ μὴ ἀνοίξῃς πλέον τὸ στόμα σου ὑπὸ τῆς ἐντροπῆς σου, ὅταν ἐξιλεωθῶ πρὸς σὲ διὰ πάντα ὅσα ἔπραξας, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 17:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 17:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, πρόβαλε αἴνιγμα καὶ παροιμιάσθητι παροιμίαν πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ·
Eze 17:3 καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὁ ἀετὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτέρυγος, ὁ μακρὸς εἰς τὴν ἔκτασιν, ὁ πλήρης πτερῶν ποικιλοχρόων, ἦλθεν εἰς τὸν Λίβανον καὶ ἔλαβε τὸν ὑψηλότερον κλάδον τῆς κέδρου·
Eze 17:4 ἀπέκοψε τὰ ἄκρα τῶν τρυφερῶν αὐτοῦ κλάδων καὶ ἔφερεν αὐτὰ εἰς γῆν ἐμπορικήν· ἔθεσεν αὐτὰ εἰς πόλιν ἐμπόρων.
Eze 17:5 Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ ἔθεσεν αὐτὸ εἰς πεδίον σπόριμον· πλησίον πολλῶν ὑδάτων ἔφερεν αὐτὸ· ὡς ἰτέαν ἔθεσεν αὐτό.
Eze 17:6 Καὶ ἐβλάστησε καὶ ἔγεινεν ἄμπελος πλατεῖα, χαμηλὴ εἰς τὸ ἀνάστημα, τῆς ὁποίας τὰ κλήματα ἐστρέφοντο πρὸς αὐτὸν καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς ἦσαν ὑποκάτω αὐτοῦ· καὶ ἔγεινεν ἄμπελος καὶ ἔκαμε κλήματα καὶ ἐξέδωκε βλαστούς.
Eze 17:7 Ἦτο καὶ ἄλλος ἀετὸς μέγας, ὁ μεγαλοπτέρυγος καὶ πολύπτερος· καὶ ἰδού, ἡ ἄμπελος αὕτη ἐξέτεινε τὰς ῥίζας αὐτῆς πρὸς αὐτόν, καὶ ἥπλωσε τοὺς κλάδους αὐτῆς πρὸς αὐτόν, διὰ νὰ ποτίσῃ αὐτὴν διὰ τῶν αὐλακίων τῆς φυτεύσεως αὐτῆς.
Eze 17:8 Ἦτο πεφυτευμένη ἐν γῇ καλῇ πλησίον ὑδάτων πολλῶν, διὰ νὰ κάμῃ βλαστοὺς καὶ νὰ φέρῃ καρπόν, ὥστε νὰ γείνῃ ἄμπελος ἀγαθή.
Eze 17:9 Εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· θέλει εὐοδωθῆ δὲν θέλει ἀνασπάσει αὐτὸς τὰς ῥίζας αὐτῆς καὶ κόψει τὸν καρπὸν αὐτῆς, ὥστε νὰ ξηρανθῇ θέλει ξηρανθῆ κατὰ πάντα τὰ φύλλα τοῦ βλαστήματος αὐτῆς, χωρὶς μάλιστα μεγάλης δυνάμεως ἢ πολλοῦ λαοῦ, διὰ νὰ ἐκσπάσῃ αὐτὴν ἐκ τῶν ῥιζῶν αὐτῆς.
Eze 17:10 Ναί, ἰδού, φυτευθεῖσα θέλει εὐοδωθῆ δὲν θέλει ξηρανθῆ ὁλοκλήρως, ὡς ὅταν ἐγγίσῃ αὐτὴν ὁ ἀνατολικὸς

ἄνεμος θέλει ξηρανθῆ ἐν ταῖς αὔλαξιν ὅπου ἐβλάστησε.
Eze 17:11 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 17:12 Εἰπὲ τώρα πρὸς τὸν οἶκον τὸν ἀποστάτην· δὲν ἐννοεῖτε τί δηλοῦσι ταῦτα εἰπέ, Ἰδού, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλαβε τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ ἔφερεν αὐτοὺς μεθ' ἑαυτοῦ εἰς Βαβυλῶνα·
Eze 17:13 καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τοῦ βασιλικοῦ καὶ ἔκαμε συνθήκην μετ' αὐτοῦ καὶ ἔκαμεν αὐτὸν νὰ ὁρκισθῇ· ἔλαβε καὶ τοὺς δυνατοὺς τοῦ τόπου,
Eze 17:14 διὰ νὰ ταπεινωθῇ τὸ βασίλειον, ὥστε νὰ μὴ ἀνορθωθῇ, διὰ νὰ φυλάττῃ τὴν συνθήκην αὐτοῦ, ὥστε νὰ στηρίζῃ αὐτήν.
Eze 17:15 Ἀπεστάτησεν ὅμως ἀπ' αὐτοῦ, ἐξαποστείλας πρέσβεις ἑαυτοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτον, διὰ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἵππους καὶ λαὸν πολύν. Θέλει εὐοδωθῇ θέλει διασωθῇ ὁ πράττων ταῦτα ἢ παραβαίνων τὴν συνθήκην θέλει διασωθῇ
Eze 17:16 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, βεβαίως ἐν τῷ τόπῳ τοῦ βασιλέως τοῦ βασιλεύσαντος αὐτόν, τοῦ ὁποίου τὸν ὅρκον κατεφρόνησε καὶ τοῦ ὁποίου τὴν συνθήκην παρέβη, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς Βαβυλῶνος θέλει τελευτήσει.
Eze 17:17 Καὶ δὲν θέλει κάμει ὑπὲρ αὐτοῦ οὐδὲν ἐν τῷ πολέμῳ ὁ Φαραώ, μὲ τὸ δυνατὸν στράτευμα καὶ μὲ τὸ μέγα πλῆθος, ὑψόνων προχώματα καὶ οἰκοδομῶν προμαχῶνας, διὰ νὰ ἀπολέσῃ πολλὰς ψυχάς.
Eze 17:18 Διότι κατεφρόνησε τὸν ὅρκον παραβαίνων τὴν συνθήκην· καὶ ἰδού, ἐπειδή, ἀφοῦ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἔπραξε πάντα ταῦτα, δὲν θέλει διασωθῇ.
Eze 17:19 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ζῶ ἐγώ, βεβαίως τὸν ὅρκον μου τὸν ὁποῖον κατεφρόνησε, καὶ τὴν συνθήκην μου τὴν ὁποίαν παρέβη, κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ θέλω ἀνταποδώσει αὐτά.
Eze 17:20 Καὶ θέλω ἐξαπλώσει τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτὸν καὶ θέλει πιασθῇ εἰς τὰ βρόχιά μου· καὶ θέλω φέρει αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ θέλω κριθῇ μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἠνόμησεν εἰς ἐμέ.
Eze 17:21 Καὶ πάντες οἱ φυγάδες αὐτοῦ μετὰ πάντων τῶν ταγμάτων αὐτοῦ θέλουσι πέσει ἐν μαχαίρᾳ, καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες θέλουσι διασκορπισθῇ εἰς πάντα ἄνεμον· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα.
Eze 17:22 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καὶ θέλω λάβει ἐγὼ ἐκ τοῦ ὑψηλοτέρου κλάδου τῆς ὑψηλῆς κέδρου καὶ φυτεύσει· θέλω κόψει ἐγὼ ἐκ τῆς κορυφῆς τῶν νέων αὐτοῦ κλώνων ἕνα τρυφερὸν καὶ φυτεύσει ἐπὶ ὄρους ὑψηλοῦ καὶ ἐξόχου·
Eze 17:23 ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ ὄρους τοῦ Ἰσραὴλ θέλω φυτεύσει αὐτόν, καὶ θέλει ἐκφέρει κλάδους καὶ καρποφορήσει καὶ θέλει γείνει κέδρος μεγάλη καὶ ὑποκάτω αὐτῆς θέλουσι κατασκηνώσει πᾶν ὄρνεον καὶ πᾶν πτηνόν· ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν κλάδων αὐτῆς θέλουσι κατασκηνώσει.
Eze 17:24 Καὶ πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ θέλουσι γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐταπείνωσα τὸ δένδρον τὸ ὑψηλόν, ὕψωσα τὸ δένδρον τὸ ταπεινόν, κατεξήρανα τὸ δένδρον τὸ χλωρόν, καὶ ἔκαμον τὸ δένδρον τὸ ξηρὸν νὰ ἀναθάλλῃ. Ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα καὶ ἐξετέλεσα.
Eze 18:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 18:2 Τί ἐννοεῖτε σεῖς, οἱ παροιμιαζόμενοι τὴν παροιμίαν ταύτην περὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραήλ, λέγοντες, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἠμωδίασαν
Eze 18:3 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν θέλετε πλέον παροιμιασθῇ τὴν παροιμίαν ταύτην ἐν τῷ Ἰσραήλ.
Eze 18:4 Ἰδού, πᾶσαι αἱ ψυχαὶ εἶναι ἐμοῦ· ὡς ἡ ψυχὴ τοῦ πατρός, οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ ἐμοῦ εἶναι· ψυχὴ ἡ ἁμαρτήσασα, αὐτὴ θέλει ἀποθάνει.
Eze 18:5 Ἀλλ' ὅστις εἶναι δίκαιος καὶ πράττει κρίσιν καὶ δικαιοσύνην,
Eze 18:6 δὲν τρώγει ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ δὲν σηκόνει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πρὸς τὰ εἴδωλα τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, καὶ δὲν μιαίνει τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ δὲν πλησιάζει εἰς γυναῖκα οὖσαν ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῆς,
Eze 18:7 καὶ δὲν καταδυναστεύει ἄνθρωπον, ἐπιστρέφει εἰς τὸν χρεωφειλέτην τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ, δὲν ἁρπάζει βιαίως, δίδει τὸν ἄρτον αὐτοῦ εἰς τὸν πεινῶντα καὶ καλύπτει μὲ ἱμάτιον τὸν γυμνόν,
Eze 18:8 δὲν δίδει ἐπὶ τόκῳ καὶ δὲν λαμβάνει προσθήκην, ἀποστρέφει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ ἀδικίας, κάμνει δικαίαν κρίσιν ἀναμέσον ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου,
Eze 18:9 περιπατεῖ ἐν τοῖς διατάγμασί μου καὶ φυλάττει τὰς κρίσεις μου, διὰ νὰ κάμνῃ ἀλήθειαν, οὗτος εἶναι δίκαιος, θέλει βεβαίως ζήσει, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 18:10 Ἐὰν ὅμως γεννήσῃ υἱὸν κλέπτην, χύνοντα αἷμα καὶ πράττοντά τι ἐκ τῶν τοιούτων,
Eze 18:11 καὶ ὅστις δὲν κάμνει πάντα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων τρώγει καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ μιαίνει,
Eze 18:12 τὸν πτωχὸν καὶ ἐνδεῆ καταδυναστεύει, ἁρπάζει βιαίως, δὲν ἐπιστρέφει τὸ ἐνέχυρον καὶ σηκόνει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πρὸς τὰ εἴδωλα καὶ πράττει βδελύγματα,
Eze 18:13 δίδει ἐπὶ τόκῳ καὶ λαμβάνει προσθήκην, οὗτος θέλει ζήσει δὲν θέλει ζήσει· πάντα ταῦτα τὰ βδελύγματα ἔπραξεν· ἐξάπαντος θέλει θανατωθῇ· τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτόν.
Eze 18:14 Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱόν, ὅστις βλέπων πάντα τὰ ἁμαρτήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔπραξε, προσέχει καὶ δὲν πράττει τοιαῦτα,
Eze 18:15 δὲν τρώγει ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ δὲν σηκόνει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πρὸς τὰ εἴδωλα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ δὲν μιαίνει τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ,
Eze 18:16 καὶ δὲν καταδυναστεύει ἄνθρωπον, δὲν κατακρατεῖ τὸ ἐνέχυρον καὶ δὲν ἁρπάζει βιαίως, δίδει τὸν ἄρτον αὐτοῦ εἰς τὸν πεινῶντα καὶ καλύπτει μὲ ἱμάτιον τὸν γυμνόν,

Eze 18:17 ἀποστρέφει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ, τόκον καὶ προσθήκην δὲν λαμβάνει, ἐκτελεῖ τὰς κρίσεις μου, περιπατεῖ ἐν τοῖς διατάγμασί μου, οὗτος δὲν θέλει θανατωθῆ διὰ τὴν ἀνομίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐξάπαντος θέλει ζήσει.
Eze 18:18 Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐπειδὴ σκληρῶς κατεδυνάστευσεν, ἥρπασε βιαίως τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἔπραξε μεταξὺ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὅ, τι δὲν εἶναι καλόν, ἰδού, οὗτος θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ.
Eze 18:19 Σεῖς ὅμως λέγετε, Διὰ τί ὁ υἱὸς δὲν βαστάζει τὴν ἀνομίαν τοῦ πατρός Ἀφοῦ ὁ υἱὸς ἔκαμε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐφύλαξε πάντα τὰ διατάγματά μου καὶ ἐξετέλεσεν αὐτά, ἐξάπαντος θέλει ζήσει.
Eze 18:20 Ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὐτὴ θέλει ἀποθάνει· ὁ υἱὸς δὲν θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν τοῦ πατρὸς καὶ ὁ πατὴρ δὲν θέλει βαστάσει τὴν ἀνομίαν τοῦ υἱοῦ· ἡ δικαιοσύνη τοῦ δικαίου θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτὸν καὶ ἡ ἀνομία τοῦ ἀνόμου θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτόν.
Eze 18:21 Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἄνομος ἐπιστραφῇ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἔπραξε, καὶ φυλάξῃ πάντα τὰ διατάγματά μου καὶ πράξῃ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, ἐξάπαντος θέλει ζήσει, δὲν θέλει ἀποθάνει·
Eze 18:22 πᾶσαι αἱ ἀνομίαι αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἔπραξε, δὲν θέλουσι μνημονευθῆ εἰς αὐτόν· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔπραξε, θέλει ζήσει.
Eze 18:23 Μήπως ἐγὼ θέλω τῳόντι τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ οὐχὶ τὸ νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ καὶ νὰ ζήσῃ
Eze 18:24 Ὅταν ὅμως ὁ δίκαιος ἐπιστραφῇ ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ πράξῃ ἀδικίαν καὶ πράξῃ κατὰ πάντα τὰ βδελύγματα τὰ ὁποῖα ὁ ἄνομος πράττει, τότε θέλει ζήσει Πᾶσα ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔκαμε, δὲν θέλει μνημονευθῆ· ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἠνόμησε καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἡμάρτησεν, ἐν αὐταῖς θέλει ἀποθάνει.
Eze 18:25 Σεῖς ὅμως λέγετε, Ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι εὐθεία. Ἀκούσατε τώρα, οἶκος Ισραήλ· Ἡ ὁδὸς μου δὲν εἶναι εὐθεῖα οὐχὶ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν διεστραμμέναι
Eze 18:26 Ὅταν ὁ δίκαιος ἐπιστραφῇ ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ πράξῃ ἀδικίαν καὶ ἀποθάνῃ ἐν αὐτῇ, διὰ τὴν ἀδικίαν αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἔπραξε θέλει ἀποθάνει.
Eze 18:27 Καὶ ὅταν ὁ ἄνομος ἐπιστραφῇ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔπραξε, καὶ πράξῃ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, οὗτος θέλει φυλάξει ζῶσαν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
Eze 18:28 Ἐπειδὴ ἐσυλλογίσθη καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἔπραξε, θέλει ἐξάπαντος ζήσει, δὲν θέλει ἀποθάνει.
Eze 18:29 Ἀλλ' ὁ οἶκος Ἰσραὴλ λέγει, Ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι εὐθεῖα· οἶκος Ἰσραήλ, αἱ ὁδοὶ μου δὲν εἶναι εὐθεῖαι οὐχὶ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν διεστραμμέναι
Eze 18:30 Διὰ τοῦτο, οἶκος Ἰσραήλ, θέλω σᾶς κρίνει, ἕκαστον κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Μετανοήσατε καὶ ἐπιστρέψατε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ἡ ἀνομία εἰς ἀπώλειαν.
Eze 18:31 Ἀπορρίψατε ἀφ' ὑμῶν πάσας τὰς ἀνομίας ὑμῶν, τὰς ὁποίας ἠνομήσατε εἰς ἐμέ, καὶ κάμετε εἰς ἑαυτοὺς νέαν καρδίαν καὶ νέον πνεῦμα· καὶ διὰ τί νὰ ἀποθάνητε, οἶκος Ἰσραήλ
Eze 18:32 Διότι ἐγὼ δὲν θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος ὁ Θεός· διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε καὶ ζήσατε.
Eze 19:1 Καὶ σὺ ἀνάλαβε θρῆνον διὰ τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Ἰσραήλ,
Eze 19:2 καὶ εἰπέ, Τί εἶναι ἡ μήτηρ σου Λέαινα· κεῖται μεταξὺ λεόντων, ἔθρεψε τὰ βρέφη αὐτῆς ἐν μέσῳ σκύμνων.
Eze 19:3 Καὶ ἀνέθρεψεν ἓν ἐκ τῶν βρεφῶν αὐτῆς καὶ ἔγεινε σκύμνος καὶ ἔμαθε νὰ ἁρπάζῃ τὸ θήραμα· ἀνθρώπους ἔτρωγε.
Eze 19:4 Καὶ τὰ ἔθνη ἤκουσαν περὶ αὐτοῦ· ἐπιάσθη ἐν τῷ λάκκῳ αὐτῶν, καὶ ἔφεραν αὐτὸν μὲ ἁλύσεις εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
Eze 19:5 Καὶ ἰδοῦσα ὅτι ἡ ἐλπὶς αὐτῆς ἐματαιώθη καὶ ἐχάθη, ἔλαβεν ἓν ἄλλο ἐκ τῶν βρεφῶν αὐτῆς καὶ ἔκαμεν αὐτὸ σκύμνον.
Eze 19:6 Καὶ ἀναστρεφόμενον ἐν μέσῳ τῶν λεόντων ἔγεινε σκύμνος καὶ ἔμαθε νὰ ἁρπάζῃ θήραμα· ἀνθρώπους ἔτρωγε.
Eze 19:7 Καὶ ἐγνώρισε τὰ παλάτια αὐτῶν καὶ ἐρήμονε τὰς πόλεις αὐτῶν· καὶ ἦτο ἠφανισμένη ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ βρυχήματος αὐτοῦ.
Eze 19:8 Καὶ τὰ ἔθνη παρετάχθησαν ἐναντίον αὐτοῦ κυκλόθεν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἥπλωσαν κατ' αὐτοῦ τὰ βρόχια αὐτῶν, καὶ ἐπιάσθη ἐν τῷ λάκκῳ αὐτῶν.
Eze 19:9 Καὶ ἔβαλον αὐτὸν μὲ ἁλύσεις εἰς κλωβίον καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· ἐν δεσμωτηρίῳ εἰσήγαγον αὐτόν, διὰ νὰ μὴ ἀκουσθῇ πλέον φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραήλ.
Eze 19:10 Ἡ μήτηρ σου, καθ' ὁμοίωσίν σου, ἦτο ὡς ἄμπελος πεφυτευμένη πλησίον τῶν ὑδάτων· ἔγεινε καρποφόρος καὶ πλήρης κλάδων διὰ τὰ πολλὰ ὕδατα.
Eze 19:11 Καὶ ἔγειναν εἰς αὐτὴν ῥάβδοι ἰσχυραὶ διὰ σκῆπτρα τῶν κρατούντων· καὶ ὁ κορμὸς αὐτῆς ὑψώθη ἐν μέσῳ τῶν πυκνῶν κλάδων, καὶ ἔγεινε περίβλεπτος κατὰ τὸ ὕψος αὐτῆς μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν βλαστῶν αὐτῆς.
Eze 19:12 Ἀπεσπάσθη ὅμως μετὰ θυμοῦ, ἐρρίφθη κατὰ γῆς, καὶ ἀνατολικὸς ἄνεμος κατεξήρανε τὸν καρπὸν αὐτῆς· αἱ ἰσχυραὶ αὐτῆς ῥάβδοι συνεθλάσθησαν καὶ ἐξηράνθησαν· πῦρ κατέφαγεν αὐτάς.
Eze 19:13 Καὶ τώρα εἶναι πεφυτευμένη ἐν ἐρήμῳ, ἐν ξηρᾷ καὶ ἀνύδρῳ γῇ.
Eze 19:14 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἀπὸ ῥάβδου τινὸς ἐκ τῶν κλάδων αὐτῆς καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν αὐτῆς, ὥστε δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχυρὰ διὰ σκῆπτρον ἡγεμονίας· οὗτος εἶναι ὁ θρῆνος καὶ θέλει εἶσθαι εἰς θρῆνον.

Eze 20:1 Καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει, τῷ πέμπτῳ μηνί, τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθον τινὲς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ ἐπερωτήσωσι τὸν Κύριον, καὶ ἐκάθησαν ἔμπροσθέν μου.

Eze 20:2 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,

Eze 20:3 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἤλθετε διὰ νὰ μὲ ἐπερωτήσητε Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν θέλω ἐπερωτηθῇ ἀπὸ σᾶς.

Eze 20:4 Θέλεις κρίνει αὐτούς υἱὲ ἀνθρώπου, θέλεις κρίνει δεῖξον εἰς αὐτοὺς τὰ βδελύγματα τῶν πατέρων αὐτῶν·

Eze 20:5 καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ ἣν ἐξέλεξα τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὕψωσα τὴν χεῖρά μου πρὸς τὸ σπέρμα τοῦ οἴκου Ἰακὼβ καὶ ἐγνωρίσθην εἰς αὐτοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὕψωσα τὴν χεῖρά μου πρὸς αὐτούς, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας,

Eze 20:6 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὕψωσα τὴν χεῖρά μου πρὸς αὐτοὺς ὅτι θέλω ἐξαγάγει αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς γῆν τὴν ὁποίαν προέβλεψα δί αὐτούς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ἥτις εἶναι ἡ δόξα πασῶν τῶν γαιῶν.

Eze 20:7 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Ἀπορρίψατε ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ καὶ μὴ μιαίνεσθε μὲ τὰ εἴδωλα τῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.

Eze 20:8 Αὐτοὶ ὅμως ἀπεστάτησαν ἀπ ἐμοῦ καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ μοῦ ἀκούσωσι· δὲν ἀπέρριψαν ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ δὲν ἐγκατέλιπον τὰ εἴδωλα τῆς Αἰγύπτου. Τότε εἶπα νὰ ἐκχέω τὸν θυμόν μου ἐπ αὐτούς, διὰ νὰ συντελέσω τὴν ὀργήν μου ἐναντίον αὐτῶν ἐν μέσῳ τῆς γῆς Αἰγύπτου.

Eze 20:9 Πλὴν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, διὰ νὰ μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ ἔμπροσθεν τῶν ὁποίων ἐγνωρίσθην εἰς αὐτούς, ἔκαμον τοῦτο, νὰ ἐξαγάγω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Eze 20:10 Καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἔφερα αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον·

Eze 20:11 καὶ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὰ διατάγματά μου καὶ ἔκαμον εἰς αὐτοὺς γνωστὰς τὰς κρίσεις μου, τὰς ὁποίας κάμνων ὁ ἄνθρωπος θέλει ζήσει δί αὐτῶν.

Eze 20:12 Καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα ἔτι εἰς αὐτούς, διὰ νὰ ἦναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ αὐτῶν σημεῖον, ὥστε νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς.

Eze 20:13 Ἀλλ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀπεστάτησεν ἀπ ἐμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν τοῖς διατάγμασί μου δὲν περιεπάτησαν καὶ τὰς κρίσεις μου ἀπέρριψαν, τὰς ὁποίας κάμνων ὁ ἄνθρωπος θέλει ζήσει δί αὐτῶν· καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα· τότε εἶπα νὰ ἐκχέω τὸν θυμόν μου ἐπ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσω αὐτούς.

Eze 20:14 Πλὴν ἔκαμον τοῦτο ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, διὰ νὰ μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ἔμπροσθεν τῶν ὁποίων ἐξήγαγον αὐτούς.

Eze 20:15 Καὶ ἐγὼ ὕψωσα ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν χεῖρά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι δὲν θέλω φέρει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτούς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ἥτις εἶναι δόξα πασῶν τῶν γαιῶν·

Eze 20:16 διότι τὰς κρίσεις μου ἀπέρριψαν καὶ ἐν τοῖς διατάγμασί μου δὲν περιεπάτησαν καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν· διότι αἱ καρδίαι αὐτῶν ἐπορεύοντο κατόπιν τῶν εἰδώλων αὐτῶν.

Eze 20:17 Καὶ ἐφείσθη ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπ αὐτούς, ὥστε νὰ μὴ ἐξαλείψω αὐτούς, καὶ δὲν συνετέλεσα αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Eze 20:18 Ἀλλ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μὴ περιπατεῖτε ἐν τοῖς διατάγμασι τῶν πατέρων σας καὶ μὴ φυλάττετε τὰς κρίσεις αὐτῶν καὶ μὴ μιαίνεσθε μὲ τὰ εἴδωλα αὐτῶν·

Eze 20:19 ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας· ἐν τοῖς διατάγμασί μου περιπατεῖτε· καὶ τὰς κρίσεις μου φυλάττετε καὶ ἐκτελεῖτε αὐτάς·

Eze 20:20 καὶ ἁγιάζετε τὰ σάββατά μου, καὶ ἄς ἦναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν σημεῖον, ὥστε νὰ γνωρίζητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.

Eze 20:21 Τὰ τέκνα ὅμως ἀπεστάτησαν ἀπ ἐμοῦ· ἐν τοῖς διατάγμασί μου δὲν περιεπάτησαν καὶ τὰς κρίσεις μου δὲν ἐφύλαξαν, ὥστε νὰ ἐκτελῶσιν αὐτάς, τὰς ὁποίας κάμνων ὁ ἄνθρωπος θέλει ζήσει δί αὐτῶν· τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν· τότε εἶπα νὰ ἐκχέω τὸν θυμόν μου ἐπ αὐτούς, διὰ νὰ συντελέσω τὴν ὀργήν μου ἐναντίον αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Eze 20:22 Καὶ ἀπέστρεψα τὴν χεῖρά μου καὶ ἔκαμον τοῦτο ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, διὰ νὰ μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ἔμπροσθεν τῶν ὁποίων ἐξήγαγον αὐτούς.

Eze 20:23 Ὕψωσα ἔτι ἐγὼ τὴν χεῖρά μου πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι ἤθελον διασκορπίσει αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ διασπείρει αὐτοὺς εἰς τοὺς τόπους·

Eze 20:24 διότι τὰς κρίσεις μου δὲν ἐξετέλεσαν καὶ τὰ διατάγματά μου ἀπέρριψαν καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἦσαν κατόπιν τῶν εἰδώλων τῶν πατέρων αὐτῶν.

Eze 20:25 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς διατάγματα οὐχὶ καλὰ καὶ κρίσεις, διὰ τῶν ὁποίων δὲν ἤθελον ζήσει·

Eze 20:26 καὶ ἐμίανα αὐτοὺς εἰς τὰς προσφορὰς αὐτῶν, εἰς τὸ ὅτι διεβίβαζον διὰ τοῦ πυρὸς πᾶν διανοῖγον μήτραν, διὰ νὰ ἐρημώσω αὐτούς, ὥστε νὰ γνωρίσωσιν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

Eze 20:27 Διὰ τοῦτο, υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· κατὰ τοῦτο ὅτι οἱ πατέρες σας ὕβρισαν εἰς ἐμέ, κάμνοντες παράβασιν ἐναντίον μου.

Eze 20:28 Διότι ἀφοῦ ἔφερα αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, περὶ τῆς ὁποίας ὕψωσα τὴν χεῖρά μου ὅτι θέλω δώσει αὐτὴν εἰς αὐτούς, τότε ἐνέβλεψαν εἰς πάντα λόφον ὑψηλὸν καὶ εἰς πᾶν δένδρον κατάσκιον, καὶ ἐκεῖ προσέφεραν τὰς θυσίας αὐτῶν καὶ ἔστησαν ἐκεῖ τὰς παροργιστικὰς προσφορὰς αὐτῶν, καὶ ἔθεσαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας αὐτῶν καὶ ἔκαμον ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

Eze 20:29 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Τί δηλοῖ ὁ ὑψηλὸς τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον σεῖς ὑπάγετε καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκλήθη

Βαμά, ἕως τῆς σήμερον.
Eze 20:30 Διὰ τοῦτο εἰπὲ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐνῷ σεῖς μιαίνεσθε ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πατέρων σας καὶ ἐκπορνεύετε κατόπιν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν
Eze 20:31 καὶ μιαίνεσθε μὲ πάντα τὰ εἴδωλά σας ἕως τῆς σήμερον, προσφέροντες τὰ δῶρά σας, διαβιβάζοντες τοὺς υἱούς σας διὰ τοῦ πυρός, καὶ ἐγὼ θέλω ἐπερωτηθῇ ἀπὸ σᾶς, οἶκος Ἰσραήλ Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν θέλω ἐπερωτηθῇ ἀπὸ σᾶς.
Eze 20:32 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διαβουλεύεσθε, οὐδόλως θέλει γείνει· διότι σεῖς λέγετε, Θέλομεν εἶσθαι ὡς τὰ ἔθνη, ὡς αἱ οἰκογένειαι τῶν τόπων, εἰς τὸ νὰ λατρεύωμεν ξύλα καὶ λίθους.
Eze 20:33 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἐξάπαντος ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ καὶ ἐν θυμῷ ἐκχεομένῳ θέλω βασιλεύσει ἐφ ὑμᾶς.
Eze 20:34 Καὶ θέλω σᾶς ἐξαγάγει ἐκ τῶν λαῶν καὶ θέλω σᾶς συνάξει ἐκ τῶν τόπων, εἰς τοὺς ὁποίους εἶσθε διεσκορπισμένοι, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ καὶ ἐν θυμῷ ἐκχεομένῳ.
Eze 20:35 Καὶ θέλω σᾶς φέρει εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν καὶ ἐκεῖ θέλω κριθῇ μὲ σᾶς πρόσωπον πρὸς πρόσωπον·
Eze 20:36 καθὼς ἐκρίθην μὲ τοὺς πατέρας σας ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς γῆς Αἰγύπτου, οὕτω θέλω σᾶς κρίνει, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 20:37 Καὶ θέλω σᾶς περάσει ὑπὸ τὴν ῥάβδον καὶ θέλω σᾶς φέρει εἰς τοὺς δεσμοὺς τῆς διαθήκης.
Eze 20:38 Καὶ θέλω ἐκκαθαρίσει ἐκ μέσου ὑμῶν τοὺς ἀποστάτας καὶ τοὺς ἀσεβήσαντας εἰς ἐμέ· θέλω ἐκβάλει αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς τῆς παροικίας αὐτῶν καὶ δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς γῆν Ἰσραήλ, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 20:39 Σεῖς δέ, οἶκος Ἰσραήλ, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὑπάγετε, λατρεύετε ἕκαστος τὰ εἴδωλα αὐτοῦ, καὶ τοῦ λοιποῦ, ἐὰν δὲν θέλητε νὰ μοῦ ἀκούητε· καὶ μὴ βεβηλόνετε πλέον τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον μὲ τὰ δῶρά σας καὶ μὲ τὰ εἴδωλά σας.
Eze 20:40 Διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ ὄρους τοῦ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἐκεῖ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ θέλουσι μὲ λατρεύσει· ἐκεῖ θέλω δεχθῇ αὐτοὺς καὶ ἐκεῖ θέλω ζητήσει τὰς προσφορὰς σας καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν δώρων σας μὲ πάντα τὰ ἅγιά σας.
Eze 20:41 Θέλω σᾶς δεχθῇ μὲ ὀσμὴν εὐωδίας, ὅταν σᾶς ἐξαγάγω ἐκ τῶν λαῶν καὶ σᾶς συνάξω ἐκ τῶν τόπων εἰς τοὺς ὁποίους διεσκορπίσθητε· καὶ θέλω ἁγιασθῇ εἰς ἑσᾶς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν.
Eze 20:42 Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν σᾶς φέρω εἰς γῆν Ἰσραήλ, εἰς γῆν περὶ τῆς ὁποίας ὕψωσα τὴν χεῖρά μου ὅτι θέλω δώσει αὐτὴν εἰς τοὺς πατέρας σας.
Eze 20:43 Καὶ ἐκεῖ θέλετε ἐνθυμηθῇ τὰς ὁδοὺς σας καὶ πάντα τὰ ἔργα σας, εἰς τὰ ὁποῖα ἐμιάνθητε· καὶ θέλετε ἀποστραφῇ αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας, διὰ πάντα τὰ κακὰ σας ὅσα ἐπράξατε.
Eze 20:44 Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν κάμω οὕτως εἰς ἑσᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, οὐχὶ κατὰ τὰς πονηρὰς ὁδοὺς σας οὐδὲ κατὰ τὰ διεφθαρμένα ἔργα σας, οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 20:45 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 20:46 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήριξον τὸ πρόσωπόν σου πρὸς μεσημβρίαν καὶ στάλαξον λόγον πρὸς μεσημβρίαν καὶ προφήτευσον κατὰ τοῦ δάσους τῆς μεσημβρινῆς πεδιάδος·
Eze 20:47 καὶ εἰπὲ πρὸς τὸ δάσος τῆς μεσημβρίας, Ἄκουσον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ θέλω ἀνάψει πῦρ ἐν σοί, καὶ θέλει καταφάγει ἐν σοὶ πᾶν δένδρον χλωρὸν καὶ πᾶν δένδρον ξηρόν· ἡ φλὸξ ἡ ἐξαφθεῖσα δὲν θέλει σβεσθῇ, καὶ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι βορρᾶ θέλει καυθῇ ἐν αὐτῷ.
Eze 20:48 Καὶ πᾶσα σὰρξ θέλει ἰδεῖ, ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐξέκαυσα αὐτό· δὲν θέλει σβεσθῇ.
Eze 20:49 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Φεῦ Κύριε Θεέ αὐτοὶ λέγουσι περὶ ἐμοῦ, δὲν λαλεῖ οὗτος παροιμίας
Eze 21:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 21:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήριξον τὸ πρόσωπόν σου πρὸς Ἱερουσαλὴμ καὶ στάλαξον λόγον πρὸς τοὺς ἁγίους τόπους καὶ προφήτευσον κατὰ τῆς γῆς Ἰσραήλ
Eze 21:3 καὶ εἰπὲ πρὸς τὴν γῆν Ἰσραήλ, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου καὶ θέλω σύρει τὴν μάχαιράν μου ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς καὶ θέλω ἐκκόψει ἀπὸ σοῦ τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ.
Eze 21:4 Καὶ ἐπειδὴ θέλω ἐκκόψει ἀπὸ σοῦ τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ, διὰ τοῦτο θέλει ἐξέλθει ἡ μάχαιρά μου ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς ἐναντίον πάσης σαρκός, ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι βορρᾶ·
Eze 21:5 καὶ θέλουσι γνωρίσει πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἔσυρα τὴν μάχαιράν μου ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς· δὲν θέλει ἐπιστρέψει πλέον.
Eze 21:6 Διὰ τοῦτο σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, στέναξον μετὰ συντριμμοῦ τῆς ὀσφύος σου, καὶ μετὰ πικρίας στέναξον ἐνώπιον αὐτῶν.
Eze 21:7 Καὶ ὅταν εἴπωσι πρὸς σέ, διὰ τί στενάζεις σύ θέλεις ἀποκριθῇ· διὰ τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἔρχεται· καὶ πᾶσα καρδία θέλει λυώσει, καὶ πᾶσαι αἱ χεῖρες θέλουσι παραλυθῇ, καὶ πᾶν πνεῦμα θέλει λιποθυμήσει, καὶ πάντα τὰ γόνατα θέλουσι ῥεύσει ὡς ὕδωρ· ἰδού, ἔρχεται καὶ θέλει γείνει, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 21:8 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 21:9 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος· Εἰπέ, Ῥομφαία, ῥομφαία ἀκονίζεται καὶ μάλιστα στιλβοῦται·
Eze 21:10 ἀκονίζεται, διὰ νὰ κάμῃ σφαγήν· στιλβοῦται, διὰ νὰ ἀστράπτῃ. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ ἤμεθα εὔθυμοι αὕτη εἶναι ἡ ῥάβδος τοῦ υἱοῦ μου, ἡ καταφρονοῦσα πᾶν ξύλον.

Eze 21:11 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν νὰ στιλβωθῇ, διὰ νὰ κρατῆται ἐν τῇ χειρί· ἡ ῥομφαία αὕτη εἶναι ἠκονισμένη καὶ ἐστιλβωμένη, διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ σφαγέως.
Eze 21:12 Βόησον καὶ ὀλόλυξον, υἱὲ ἀνθρώπου· διότι αὕτη εἶναι ἐναντίον τοῦ λαοῦ μου, εἶναι ἐναντίον πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰσραήλ· τρόμος θέλει ἐπιπέσει ἐπὶ τὸν λαὸν μου διὰ τὴν ῥομφαίαν· διὰ τοῦτο κτύπησον ἐπὶ τὸν μηρὸν σου.
Eze 21:13 Διότι ἐξέτασις εἶναι· καὶ τί βεβαίως καὶ ἡ καταφρονοῦσα ῥάβδος δὲν θέλει ὑπάρχει, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 21:14 Διὰ τοῦτο σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ κρότησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα καὶ ἄς διπλασιασθῇ ἡ ῥομφαία, ἄς τριπλασιασθῇ, ἡ ῥομφαία τῶν τετραυματισμένων· αὕτη εἶναι ἡ ῥομφαία τῶν μεγάλων τραυματιῶν, ἥτις θέλει διαπεράσει ἕως τῶν ἐνδομύχων αὐτῶν.
Eze 21:15 Ἐπέφερα τὴν κοπὴν τῆς ῥομφαίας ἐπὶ πάσας τὰς πύλας αὐτῶν, διὰ νὰ λυώσῃ πᾶσα καρδία καὶ νὰ πληθυνθῇ ὁ ὄλεθρος. Οὐαί· ἡτοιμάσθη διὰ νὰ ἐξαστράπτῃ, ἠκονίσθη διὰ σφαγήν.
Eze 21:16 Συσφίγχθητι, ῥομφαία, ἐπιτέθητι δεξιά, ἀριστερά, ὅπου στραφῇ τὸ πρόσωπόν σου.
Eze 21:17 Καὶ ἐγὼ ἔτι θέλω κροτήσει χεῖρά μου ἐπὶ χεῖρά μου καὶ θέλω ἀναπαύσει τὸν θυμὸν μου· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα.
Eze 21:18 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 21:19 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, διόρισον εἰς σεαυτὸν δύο ὁδούς, διὰ νὰ διέλθῃ ἡ ῥομφαία τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἀμφότεραι θέλουσιν ἐξέρχεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς γῆς· καὶ κάμε τόπον, κάμε αὐτὸν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ὁδοῦ τῆς πόλεως.
Eze 21:20 Διόρισον ὁδὸν διὰ νὰ διέλθῃ ἡ ῥομφαία εἰς τὴν Ῥαββὰ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὴν ὠχυρωμένην.
Eze 21:21 Διότι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἐστάθη εἰς τὸν διαχωρισμόν, ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν δύο ὁδῶν, διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς μάντεις· ἀνεκάτωσε τὰ μαντικὰ βέλη, ἠρώτησε τὰ γλυπτά, παρετήρησε τὸ ἧπαρ.
Eze 21:22 Πρὸς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἔγεινεν ὁ χρησμὸς διὰ τὴν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ στήσῃ τοὺς κριούς, διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα ἐπὶ σφαγήν, νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν μετὰ ἀλαλαγμοῦ, νὰ στήσῃ κριοὺς ἐναντίον τῶν πυλῶν, νὰ κάμῃ προχώματα, νὰ οἰκοδομήσῃ προμαχῶνας.
Eze 21:23 Πλὴν τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ὡς μαντεία ματαία, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνων, οἵτινες ἔκαμον ὅρκους πρὸς αὐτούς· αὐτὸς ὅμως θέλει ἐνθυμίσει αὐτοὺς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, διὰ νὰ πιασθῶσι.
Eze 21:24 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἐπειδὴ ἐκάμετε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐνθύμησιν ἡ ἀνομία σας, ὅτε ἀνεκαλύφθησαν αἱ παραβάσεις σας, ὥστε νὰ φανερωθῶσι τὰ ἁμαρτήματά σας εἰς πάσας τὰς πράξεις σας· ἐπειδὴ ἤλθετε εἰς ἐνθύμησιν, θέλετε γείνει χειριάλωτοι.
Eze 21:25 Καὶ σύ, βέβηλε ἀσεβῆ, ἡγεμὼν τοῦ Ἰσραήλ, τοῦ ὁποίου ἦλθεν ἡ ἡμέρα, ὅτε ἡ ἀνομία ἔφθασεν εἰς πέρας,
Eze 21:26 οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Σήκωσον τὸ διάδημα καὶ ἀφαίρεσον τὸ στέμμα· αὐτὸ δὲν θέλει εἶσθαι τοιοῦτον· ὁ ταπεινὸς θέλει ὑψωθῇ καὶ ὁ ὑψηλὸς θέλει ταπεινωθῇ.
Eze 21:27 Θέλω ἀνατρέψει, ἀνατρέψει, ἀνατρέψει αὐτό, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ἑωσοῦ ἔλθῃ ἐκεῖνος, εἰς ὅν ἀνήκει· καὶ εἰς τοῦτον θέλω δώσει αὐτό.
Eze 21:28 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς περὶ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ περὶ τοῦ ὀνειδισμοῦ αὐτῶν, καὶ εἰπέ, Ἡ ῥομφαία, ἡ ῥομφαία εἶναι γεγυμνωμένη, διὰ τὴν σφαγὴν ἐστιλβωμένη, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ ἐξαστράπτουσα,
Eze 21:29 ἐνῷ βλέπουσι ματαίας ὁράσεις περὶ σοῦ, ἐνῷ μαντεύουσι ψεῦδος εἰς σέ, διὰ νὰ σὲ βάλωσιν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν τετραυματισμένων, τῶν ἀσεβῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἡμέρα ἦλθεν, ὅτε ἡ ἀνομία αὐτῶν ἔφθασεν εἰς πέρας.
Eze 21:30 Ἐπίστρεψον αὐτὴν εἰς τὴν θήκην αὐτῆς. Ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐκτίσθης, ἐν τῇ γῇ τῆς γεννήσεώς σου, θέλω σὲ κρίνει.
Eze 21:31 Καὶ θέλω ἐκχέει τὴν ὀργὴν μου ἐπὶ σὲ ἐν τῷ πυρὶ τῆς ὀργῆς μου θέλω ἐμφυσήσει ἐπὶ σέ· καὶ θέλω σὲ παραδώσει εἰς χεῖρας ἀνδρῶν ἀγρίων, τεκταινόντων ὄλεθρον.
Eze 21:32 Τροφὴ πυρὸς θέλεις γείνει· τὸ αἷμά σου θέλει εἶσθαι ἐν τῷ μέσῳ τῆς γῆς σου· δὲν θέλει εἶσθαι πλέον μνήμη περὶ σοῦ· διότι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα.
Eze 22:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 22:2 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, θέλεις κρίνει, θέλεις κρίνει τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων καὶ θέλεις παραστήσει εἰς αὐτὴν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς
Eze 22:3 Εἰπὲ λοιπόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὦ πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν μέσῳ ἑαυτῆς, διὰ νὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς αὐτῆς, καὶ κατασκευάζουσα εἴδωλα ἐναντίον ἑαυτῆς, διὰ νὰ μιαίνηται,
Eze 22:4 ἔγεινας ἔνοχος ἐν τῷ αἵματί σου, τὸ ὁποῖον ἐξέχεας, καὶ ἐμιάνθης ἐν τοῖς εἰδώλοις σου, τὰ ὁποῖα κατεσκεύασας, καὶ ἔκαμες νὰ πλησιάσωσιν αἱ ἡμέραι σου, καὶ ἦλθες μέχρι τῶν ἐτῶν σου· διὰ τοῦτο σὲ κατέστησα ὄνειδος εἰς τὰ ἔθνη καὶ παίγνιον εἰς πάντας τοὺς τόπους.
Eze 22:5 Οἱ πλησίον καὶ οἱ μακρὰν ἀπὸ σοῦ θέλουσιν ἐμπαίξει σέ, μεμολυσμένη κατὰ τὸ ὄνομα, μεγάλη κατὰ τὰς συμφοράς.
Eze 22:6 Ἰδού, οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ ἦσαν ἐν σοί, διὰ νὰ χύνωσιν αἷμα, ἕκαστος κατὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ.
Eze 22:7 Ἐν σοὶ κατεφρόνουν πατέρα καὶ μητέρα· ἐν μέσῳ σου ἐφέροντο ἀπατηλῶς πρὸς τὸν ξένον· ἐν σοὶ κατεδυνάστευον τὸν ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν.

Eze 22:8 Τὰ ἅγιά μου κατεφρόνησας καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσας.
Eze 22:9 Ἐν σοὶ ἦσαν ἄνδρες συκοφάνται διὰ νὰ χύνωσιν αἷμα, καὶ ἐν σοὶ ἔτρωγον ἐπὶ τῶν ὀρέων, ἐν μέσῳ σου πράττουσιν ἀνοσιουργίας.
Eze 22:10 Ἐν σοὶ ἐξεσκέπασαν αἰσχύνην πατρός, ἐν σοὶ ἐταπείνωσαν τὴν ἀποκεχωρισμένην ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῆς.
Eze 22:11 Καὶ ὁ μὲν ἔπραξε βδελυρίαν μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὁ δὲ ἐμίανεν ἀνοσίως τὴν νύμφην αὐτοῦ, καὶ ἄλλος ἐν σοὶ ἐταπείνωσε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, τὴν θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
Eze 22:12 Ἐν σοὶ ἐλάμβανον δῶρα διὰ νὰ ἐκχέωσιν αἷμα· ἔλαβες τόκον καὶ προσθήκην καὶ δἰ ἀπάτης ᾐσχροκέρδησας ἀπὸ τῶν πλησίον σου, καὶ ἐλησμόνησας ἐμέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 22:13 Ἰδού, διὰ τοῦτο ἐκρότησα τὰς χεῖράς μου ἐπὶ τῇ αἰσχροκερδείᾳ σου, τὴν ὁποίαν ἔπραξας, καὶ ἐπὶ τῷ αἵματί σου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐν μέσῳ σου.
Eze 22:14 Θέλει ἀνθέξει ἡ καρδία σου ἢ θέλουσιν ἔχει δύναμιν αἱ χεῖρές σου, ἐν ἡμέραις καθ ἅς ἐγὼ θέλω ἐνεργήσει ἐναντίον σου ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα καὶ θέλω ἐκτελέσει.
Eze 22:15 Καὶ θέλω σὲ διασκορπίσει ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ σὲ διασπείρει εἰς τοὺς τόπους καὶ θέλω ἐξαλείψει ἀπὸ σοῦ τὴν ἀκαθαρσίαν σου.
Eze 22:16 Καὶ θέλεις βεβηλωθῆ ἐν σοὶ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 22:17 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 22:18 Υἱὲ ἀνθρώπου, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἔγεινεν εἰς ἐμὲ σκωρία· πάντες εἶναι χαλκὸς καὶ κασσίτερος καὶ σίδηρος καὶ μόλυβδος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χωνευτηρίου· εἶναι σκωρίαι ἀργύρου.
Eze 22:19 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ πάντες σεῖς ἐγείνετε σκωρίαι, ἰδού, διὰ τοῦτο θέλω σᾶς συνάξει εἰς τὸ μέσον τῆς Ἱερουσαλήμ·
Eze 22:20 καθὼς συνάγουσιν εἰς τὸ μέσον τοῦ χωνευτηρίου τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον καὶ τὸν μόλυβδον καὶ τὸν κασσίτερον, διὰ νὰ φυσήσωσι τὸ πῦρ ἐπ αὐτὰ ὥστε νὰ διαλύσωσιν αὐτά, οὕτως ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ ἐν τῇ ὀργῇ μου θέλω σᾶς συνάξει καὶ θέλω σᾶς βάλει ἐκεῖ καὶ διαλύσει.
Eze 22:21 Θέλω ἐξάπαντος σᾶς συνάξει, καὶ ἐν τῷ πυρὶ τῆς ὀργῆς μου θέλω ἐμφυσήσει ἐφ ὑμᾶς καὶ θέλετε διαλυθῆ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς.
Eze 22:22 Καθὼς ὁ ἄργυρος διαλύεται ἐν μέσῳ τοῦ χωνευτηρίου, οὕτω θέλετε διαλυθῆ ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐξέχεα τὴν ὀργήν μου ἐφ ὑμᾶς.
Eze 22:23 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 22:24 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὲ πρὸς αὐτήν· Σὺ εἶσαι ἡ γῆ, ἥτις δὲν ἐκαθαρίσθη, καὶ δὲν ἔγεινε βροχὴ ἐπ αὐτῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς.
Eze 22:25 Ἐν μέσῳ αὐτῆς εἶναι συνωμοσία τῶν προφητῶν αὐτῆς· ὡς λέοντες ὠρυόμενοι, ἁρπάζοντες τὸ θήραμα, κατατρώγουσι ψυχάς· ἔλαβον θησαυροὺς καὶ πολύτιμα πράγματα· ἐπλήθυναν τὰς χήρας αὐτῆς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς.
Eze 22:26 Οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν τὸν νόμον μου καὶ ἐβεβήλωσαν τὰ ἅγιά μου· μεταξὺ ἁγίου καὶ βεβήλου δὲν ἔκαμον διαφορὰν καὶ μεταξὺ ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ δὲν ἔκαμον διάκρισιν, καὶ ἔκρυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαββάτων μου, καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν.
Eze 22:27 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἁρπάζοντες τὸ θήραμα, διὰ νὰ ἐκχέωσιν αἷμα, διὰ νὰ ἀφανίζωσι ψυχάς, διὰ νὰ αἰσχροκερδήσωσιν αἰσχροκέρδειαν.
Eze 22:28 Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς περιήλειφον αὐτοὺς μὲ πηλὸν ἀμάλακτον, βλέποντες ὁράσεις ματαίας καὶ μαντεύοντες πρὸς αὐτοὺς ψεύδη, λέγοντες, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἐνῷ ὁ Κύριος δὲν ἐλάλησεν.
Eze 22:29 Ὁ λαὸς τῆς γῆς μετεχειρίζετο ἀπάτην καὶ ἔκαμνεν ἁρπαγὰς καὶ κατεδυνάστευε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ἐνδεῆ καὶ τὸν ξένον ἠπάτα ἄνευ κρίσεως.
Eze 22:30 Καὶ ἐζήτησα μεταξὺ αὐτῶν ἄνδρα, ὅστις νὰ ἀνεγείρῃ τὸ περίφραγμα καὶ νὰ σταθῇ ἐν τῇ χαλάστρᾳ ἐνώπιόν μου ὑπὲρ τῆς γῆς, διὰ νὰ μὴ ἐξολοθρεύσω αὐτήν· καὶ δὲν εὗρηκα.
Eze 22:31 Διὰ τοῦτο ἐξέχεα τὴν ὀργήν μου ἐπ αὐτούς· κατηνάλωσα αὐτοὺς ἐν τῷ πυρὶ τῆς ὀργῆς μου· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ἀνταπέδωκα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 23:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 23:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἦσαν δύο γυναῖκες, θυγατέρες τῆς αὐτῆς μητρός·
Eze 23:3 καὶ ἐξεπορνεύθησαν ἐν Αἰγύπτῳ· ἐξεπορνεύθησαν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν· ἐκεῖ ἐπιέσθησαν τὰ στήθη αὐτῶν καὶ ἐκεῖ συνεθλίβησαν οἱ παρθενικοὶ αὐτῶν μαστοί.
Eze 23:4 Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν ἦσαν, Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα καὶ Ὀολιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς· καὶ αὗται ἔγειναν ἐμοῦ καὶ ἐγέννησαν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Ἦσαν λοιπὸν τὰ ὀνόματα αὐτῶν Σαμάρεια ἡ Ὀολὰ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἡ Ὀολιβά.
Eze 23:5 Καὶ ἡ Ὀολὰ ἐξεπορνεύθη, ἐνῷ ἦτο ἐμοῦ, καὶ παρεφρόνησε διὰ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς γείτονας αὐτῆς,
Eze 23:6 ἐνδεδυμένους κυανᾶ, ταξιάρχους καὶ ἄρχοντας, πάντας ἐρασμίους νέους, ἱππεῖς ἱππεύοντας ἐφ ἵππων.
Eze 23:7 Καὶ ἔπραξε τὰς πορνείας αὐτῆς μετ αὐτῶν, οἵτινες πάντες ἦσαν οἱ ἐκλεκτοὶ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ μετὰ πάντων ἐκείνων, διὰ τοὺς ὁποίους παρεφρόνησεν· ἐν πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐμιαίνετο.
Eze 23:8 Καὶ δὲν ἀφῆκε τὴν πορνείαν αὐτῆς τὴν ἐξ Αἰγύπτου· διότι μετ αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς καὶ οὗτοι ἐπίεζον τὰ παρθενικὰ αὐτῆς στήθη καὶ ἐξέχεον τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ αὐτήν.

Eze 23:9 Διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀσσυρίων, διὰ τοὺς ὁποίους παρεφρόνησεν.

Eze 23:10 Οὗτοι ἀνεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς· ἔλαβον τοὺς υἱοὺς αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς καὶ αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν, καὶ ἔγεινε περιβόητος μεταξὺ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐξετέλεσαν κρίσιν ἐπ' αὐτήν.

Eze 23:11 Ὅτε δὲ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὀολιβὰ εἶδε τοῦτο, διεφθάρη ἐν τῇ παραφροσύνῃ αὐτῆς ὑπὲρ ἐκείνην καὶ ἐν ταῖς πορνείαις αὐτῆς ὑπὲρ τὰς πορνείας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς·

Eze 23:12 παρεφρόνησε διὰ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς γείτονας αὐτῆς, ταξιάρχους καὶ ἄρχοντας ἐνδεδυμένους πολυτελῶς, ἱππεῖς ἱππεύοντας ἐφ' ἵππων, πάντας νέους ἐρασμίους.

Eze 23:13 Καὶ εἶδον ὅτι ἐμιάνθη· μίαν ὁδὸν ἔχουσιν ἀμφότεραι.

Eze 23:14 Προσέθεσεν ἔτι εἰς τὰς ἑαυτῆς πορνείας· διότι ὡς εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίων, οἵτινες ἦσαν ἐζωγραφημένοι μὲ μίλτον,

Eze 23:15 περιεζωσμένους ζώνας ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, φοροῦντας τιάρας βεβαμμένας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, πάντας ἔχοντας ὄψιν ἀρχόντων, ὁμοίους μὲ τοὺς Βαβυλωνίους τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων, ἐν ᾗ ἐγεννήθησαν.

Eze 23:16 καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, παρεφρόνησε δι' αὐτοὺς καὶ ἐξαπέστειλε πρὸς αὐτοὺς πρέσβεις εἰς τὴν Χαλδαίαν.

Eze 23:17 Καὶ οἱ Βαβυλώνιοι ἦλθον πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν κοίτην τοῦ ἔρωτος καὶ ἐμίαναν αὐτὴν μὲ τὴν πορνείαν αὐτῶν καὶ ἐμιάνθη μετ' αὐτῶν καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπεξενώθη ἀπ' αὐτῶν.

Eze 23:18 Καὶ ἀπεκάλυψε τὰς πορνείας αὐτῆς καὶ ἐξεσκέπασε τὴν αἰσχύνην αὐτῆς· τότε ἡ ψυχή μου ἀπεξενώθη ἀπ' αὐτῆς, καθὼς ἡ ψυχή μου εἶχεν ἀποξενωθῆ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

Eze 23:19 Διότι ἐπλήθυνε τὰς πορνείας αὐτῆς, ἀνακαλοῦσα εἰς μνήμην τὰς ἡμέρας τῆς νεότητος αὐτῆς, ὅτε ἐπορνεύετο ἐν γῇ Αἰγύπτου.

Eze 23:20 Καὶ παρεφρόνησε διὰ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, τῶν ὁποίων ἡ σὰρξ εἶναι σὰρξ ὄνων καὶ ἡ ῥεῦσις αὐτῶν ῥεῦσις ἵππων.

Eze 23:21 Καὶ ἐνεθυμήθης τὴν ἀκολασίαν τῆς νεότητός σου, ὅτε τὰ στήθη σου ἐπιέζοντο ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, διὰ τοὺς μαστοὺς τῆς νεότητός σου.

Eze 23:22 Διὰ τοῦτο, Ὀολιβά, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐγείρει τοὺς ἐραστάς σου ἐναντίον σου, ἀφ' ὧν ἡ ψυχή σου ἀπεξενώθη, καὶ θέλω φέρει αὐτοὺς ἐναντίον σου πανταχόθεν·

Eze 23:23 τοὺς Βαβυλωνίους καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους, Φεκὼδ καὶ Σωὲ καὶ Κωέ, πάντας τοὺς Ἀσσυρίους μετ' αὐτῶν· οἵτινες πάντες εἶναι ἐράσμιοι νέοι, ταξίαρχοι καὶ ἡγεμόνες, στρατάρχαι καὶ ὀνομαστοί, πάντες ἱππεύοντες ἐφ' ἵππων.

Eze 23:24 Καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐναντίον σου μετὰ ἁρμάτων, μετὰ ἁμαξῶν καὶ τροχῶν καὶ μετὰ πλήθους λαῶν, καὶ θέλουσι θέσει κύκλῳ ἐναντίον σου θυρεοὺς καὶ ἀσπίδας καὶ περικεφαλαίας· καὶ θέλω θέσει ἐνώπιον αὐτῶν κρίσιν καὶ θέλουσι σὲ κρίνει κατὰ τὰς κρίσεις αὐτῶν.

Eze 23:25 Καὶ θέλω στήσει τὸν ζῆλόν μου ἐναντίον σου καὶ θέλουσι φερθῆ πρὸς σὲ μετ' ὀργῆς· θέλουσιν ἐκκόψει τὴν μύτην σου καὶ τὰ ὦτά σου· καὶ τὸ ὑπόλοιπόν σου θέλει πέσει ἐν μαχαίρᾳ· οὗτοι θέλουσι λάβει τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου· τὸ δὲ ὑπόλοιπόν σου θέλει καταφαγωθῆ ὑπὸ πυρός.

Eze 23:26 Θέλουσιν ἔτι σὲ ἐκδύσει τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἀφαιρέσει τοὺς στολισμοὺς τῆς λαμπρότητός σου.

Eze 23:27 Καὶ θέλω παύσει ἀπὸ σοῦ τὴν ἀκολασίαν σου καὶ τὴν πορνείαν σου τὴν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ δὲν θέλεις σηκώσει τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς αὐτούς, καὶ δὲν θέλεις ἐνθυμηθῆ πλέον τὴν Αἴγυπτον.

Eze 23:28 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, θέλω σὲ παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα ἐκείνων τοὺς ὁποίους μισεῖς, εἰς τὴν χεῖρα ἐκείνων ἀφ' ὧν ἀπεξενώθη ἡ ψυχή σου.

Eze 23:29 Καὶ θέλουσι φερθῆ πρὸς σὲ μὲ μῖσος, καὶ θέλουσι λάβει πάντας τοὺς κόπους σου, καὶ θέλουσι σὲ ἐγκαταλείψει γυμνὴν καὶ ἀσκέπαστον· καὶ ἡ αἰσχύνη τῆς πορνείας σου θέλει ἀποκαλυφθῆ καὶ ἡ ἀκολασία σου καὶ αἱ πορνεῖαί σου.

Eze 23:30 Ταῦτα θέλω κάμει εἰς σέ, ἐπειδὴ ἐπορνεύθης κατόπιν τῶν ἐθνῶν, ἐπειδὴ ἐμιάνθης ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

Eze 23:31 Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου περιεπάτησας· διὰ τοῦτο θέλω δώσει εἰς τὴν χεῖρά σου τὸ ποτήριον αὐτῆς.

Eze 23:32 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου θέλεις πίει, τὸ βαθὺ καὶ πλατύ· θέλεις εἶσθαι γέλως καὶ παίγνιον· τὸ ποτήριον τοῦτο χωρεῖ πολύ.

Eze 23:33 Θέλεις ἐμπλησθῆ ἀπὸ μέθης καὶ θλίψεως, μὲ τὸ ποτήριον τῆς ἐκπλήξεως καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ, μὲ τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου Σαμαρείας.

Eze 23:34 Καὶ θέλεις πίει αὐτὸ καὶ στραγγίσει, καὶ θέλεις συντρίψει τὰ ὄστρακα αὐτοῦ, καὶ θέλεις διασπαράξει τὰ στήθη σου· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Eze 23:35 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ μὲ ἐλησμόνησας καὶ μὲ ἀπέρριψας ὀπίσω τῶν νώτων σου, βάστασον λοιπὸν καὶ σὺ τὴν ἀκολασίαν σου καὶ τὰς πορνείας σου.

Eze 23:36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ· Υἱὲ ἀνθρώπου, θέλεις κρίνει τὴν Ὀολὰ καὶ τὴν Ὀολιβά ἀπάγγειλον λοιπὸν πρὸς αὐτὰς τὰ βδελύγματα αὐτῶν·

Eze 23:37 ὅτι ἐμοιχεύοντο, καὶ εἶναι αἷμα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἐμοιχεύοντο μετὰ τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ ὅτι διεβίβαζον χάριν αὐτῶν τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἐγέννησαν εἰς ἐμέ, διὰ τοῦ πυρὸς εἰς κατανάλωσιν.

Eze 23:38 Ἔπραξαν ἔτι τοῦτο εἰς ἐμέ· ἐμίαναν τὰ ἅγιά μου ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐβεβήλωσαν τὰ σάββατά μου.

Eze 23:39 Διότι ὅτε ἔσφαξαν τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τὰ εἴδωλα αὐτῶν, τότε εἰσήρχοντο τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὰ ἅγιά μου,

διὰ νὰ βεβηλόνωσιν αὐτά· καὶ ἰδού, οὕτως ἔπραττον ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.
Eze 23:40 Καὶ προσέτι εἰπὲ ὅτι σεῖς ἐπέμψατε πρὸς ἄνδρας, διὰ νὰ ἔλθωσι μακρόθεν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐστάλη πρέσβυς, καὶ ἰδού, ἦλθον· διὰ τοὺς ὁποίους ἐλούσθης, βάψας τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἐστολίσθης μὲ στολισμούς.
Eze 23:41 Καὶ ἐκάθησας ἐπὶ κλίνης μεγαλοπρεποῦς καὶ ἔμπροσθεν αὐτῆς ἦτο τράπεζα ἡτοιμασμένη, ἐφ ἧς ἔθεσας τὸ θυμίαμά μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου.
Eze 23:42 Καὶ ἦσαν ἐν αὐτῇ φωναὶ πλήθους ἀγαλλομένου· καὶ μετὰ τῶν ἀνδρῶν τοῦ ὄχλου εἰσήγοντο Σαβαῖοι ἐκ τῆς ἐρήμου, φοροῦντες βραχιόλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ὡραίους στεφάνους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
Eze 23:43 Τότε εἶπα πρὸς τὴν καταγηράσασαν ἐν μοιχείαις, Τώρα κάμνουσι πορνείας μετ᾿ αὐτῆς καὶ αὐτὴ μετ᾿ ἐκείνων
Eze 23:44 καὶ οὗτοι εἰσήρχοντο πρὸς αὐτήν, καθὼς εἰσέρχονται πρὸς γυναῖκα πόρνην· οὕτως εἰσήρχοντο πρὸς τὴν Ὀολὰ καὶ πρὸς τὴν Ὀολιβά, τὰς ἀκολάστους γυναῖκας.
Eze 23:45 Διὰ τοῦτο ἄνδρες δίκαιοι, οὗτοι θέλουσι κρίνει αὐτάς, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν μοιχαλίδων καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐκχεουσῶν αἷμα· ἐπειδὴ εἶναι μοιχαλίδες καὶ αἷμα εἶναι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Eze 23:46 Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Θέλω ἀναβιβάσει ἐπ αὐτὰς ὄχλον καὶ θέλω παραδώσει αὐτὰς εἰς ταραχὴν καὶ διαρπαγήν.
Eze 23:47 Καὶ ὁ ὄχλος θέλει λιθοβολήσει αὐτὰς μὲ λίθους καὶ κατακόψει αὐτὰς μὲ τὰ ξίφη αὐτῶν· θέλουσι φονεύσει τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν θέλουσι κατακαύσει ἐν πυρί.
Eze 23:48 Οὕτω θέλω παύσει τὴν ἀκολασίαν ἀπὸ τῆς γῆς, διὰ νὰ μάθωσι πᾶσαι αἱ γυναῖκες νὰ μὴ πράττωσι κατὰ τὰς ἀκολασίας σας.
Eze 23:49 Καὶ θέλουσιν ἀνταποδώσει τὰς ἀκολασίας ὑμῶν ἐφ ὑμᾶς, καὶ θέλετε βαστάσει τὰς ἁμαρτίας τῶν εἰδώλων σας· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός.
Eze 24:1 Καὶ ἐν τῷ ἐννάτῳ ἔτει, τῷ δεκάτῳ μηνί, τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 24:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, γράψον εἰς σεαυτὸν τὸ ὄνομα τῆς ἡμέρας, αὐτῆς ταύτης τῆς ἡμέρας· διότι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος παρετάχθη κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ.
Eze 24:3 Καὶ πρόφερε παραβολὴν πρὸς τὸν ἀποστάτην οἶκον· καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Στῆσον τὸν λέβητα στῆσον, καὶ ἔτι χῦσον ὕδωρ εἰς αὐτόν·
Eze 24:4 συνάγαγε εἰς αὐτὸν τὰ τμήματα αὐτοῦ, πᾶν τμῆμα καλόν, τὸν μηρὸν καὶ τὸν ὦμον· γέμισον αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐκλεκτῶν ὀστέων.
Eze 24:5 Λάβε ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ ποιμνίου καὶ στίβασον ἔτι τὰ ὀστᾶ κάτω αὐτοῦ· βράσον αὐτὰ καλῶς καὶ ἄς ἑψηθῶσι καὶ αὐτὰ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ.
Eze 24:6 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οὐαὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων, εἰς τὸν λέβητα, τοῦ ὁποίου ἡ σκωρία εἶναι ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ ὁποίου ἡ σκωρία δὲν ἐξῆλθεν ἀπ αὐτοῦ. Ἔκβαλε κατὰ σειρὰν τὰ τμήματα αὐτῆς· κλῆρος ἄς μὴ πέσῃ ἐπ αὐτήν.
Eze 24:7 Διότι τὸ αἷμα αὐτῆς εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῆς· ἐπὶ λειόπετραν ἐξέθεσεν αὐτό· δὲν ἔχυσεν αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν, ὥστε νὰ σκεπασθῇ μὲ χῶμα.
Eze 24:8 Διὰ νὰ κάμω νὰ ἀναβῇ θυμὸς εἰς ἐκτέλεσιν ἐκδικήσεως, θέλω ἐκθέσει τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λειόπετραν, διὰ νὰ μὴ σκεπασθῇ.
Eze 24:9 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οὐαὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων· καὶ ἐγὼ θέλω μεγαλύνει τὴν πυράν.
Eze 24:10 Ἐπισώρευσον τὰ ξύλα, ἄναψον τὸ πῦρ, κατανάλωσον τὰ κρέατα καὶ διάλυσον αὐτά, ἄς καῶσι καὶ τὰ ὀστᾶ.
Eze 24:11 Τότε στῆσον αὐτὸν κενὸν ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας αὐτόν, διὰ νὰ πυρωθῇ ὁ χαλκὸς αὐτοῦ καὶ νὰ καῇ καὶ νὰ λυώσῃ ἐν αὐτῷ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ, νὰ καταναλωθῇ ἡ σκωρία αὐτοῦ.
Eze 24:12 Ματαίως ἐδοκιμάσθη μὲ κόπους, καὶ ἡ μεγάλη αὐτῆς σκωρία δὲν ἐξῆλθεν ἀπ αὐτῆς, ἡ σκωρία αὐτῆς ἐν τῷ πυρί.
Eze 24:13 Ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ σου ὑπάρχει μιαρότης· ἐπειδὴ ἐγὼ σὲ ἐκαθάρισα καὶ δὲν ἐκαθαρίσθης, δὲν θέλεις πλέον καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας σου, ἑωσοῦ ἀναπαύσω τὸν θυμὸν μου ἐπὶ σέ.
Eze 24:14 Ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα· θέλει γείνει καὶ θέλω ἐκτελέσει αὐτό· δὲν θέλω στραφῇ ὀπίσω καὶ δὲν θέλω φεισθῇ καὶ δὲν θέλω μεταμεληθῇ· κατὰ τὰς ὁδοὺς σου καὶ κατὰ τὰς πράξεις σου θέλουσι σὲ κρίνει, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 24:15 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 24:16 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδού, ἐγὼ θέλω ἀφαιρέσει ἀπὸ σοῦ διὰ μιᾶς πληγῆς τὸ ἐπιθύμημα τῶν ὀφθαλμῶν σου· καὶ μὴ πενθήσῃς καὶ μὴ κλαύσῃς καὶ ἄς μὴ ῥεύσωσι τὰ δάκρυά σου·
Eze 24:17 κρατήθητι ἀπὸ στεναγμῶν, μὴ κάμῃς πένθος νεκρῶν, δέσον τὴν τιάραν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, καὶ βάλε εἰς τοὺς πόδας σου τὰ ὑποδήματά σου, καὶ μὴ καλύψῃς τὰ χείλη σου, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν μὴ φάγῃς.
Eze 24:18 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τὸ πρωΐ, καὶ τὸ ἑσπέρας ἀπέθανεν ἡ γυνὴ μου· καὶ ἔκαμον τὸ πρωῒ ὡς προσετάχθην.
Eze 24:19 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς ἐμέ, Δὲν θέλεις ἀπαγγείλει πρὸς ὑμᾶς τί δηλοῦσιν εἰς ὑμᾶς ταῦτα, τὰ ὁποῖα κάμνεις
Eze 24:20 Καὶ ἀπεκρίθην πρὸς αὐτούς, λόγος Κυρίου ἔγεινε πρὸς ἐμὲ λέγων,
Eze 24:21 Εἰπὲ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, θέλω βεβηλώσει τὰ ἅγιά μου, τὸ καύχημα τῆς δυνάμεώς σας, τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σας καὶ τὰ περιπόθητα τῶν ψυχῶν σας· καὶ οἱ υἱοί σας καὶ αἱ θυγατέρες σας, ὅσους ἀφήκατε, ἐν ῥομφαίᾳ θέλουσι πέσει.

Eze 24:22 Καὶ θέλετε κάμει καθὼς ἐγὼ ἔκαμον· δὲν θέλετε καλύψει τὰ χείλη σας καὶ ἄρτον ἀνδρῶν δὲν θέλετε φάγει.
Eze 24:23 Καὶ αἱ τιάραι σας θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τῶν κεφαλῶν σας καὶ τὰ ὑποδήματά σας εἰς τοὺς πόδας σας· δὲν θέλετε πενθήσει οὐδὲ κλαύσει· ἀλλὰ θέλετε λυώσει διὰ τὰς ἀνομίας σας καὶ θέλετε στενάξει ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον.
Eze 24:24 Καὶ ὁ Ἰεζεκιὴλ θέλει εἶσθαι σημεῖον εἰς ἐσᾶς· κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμε θέλετε κάμει· ὅταν τοῦτο ἔλθῃ, τότε θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός.
Eze 24:25 Περὶ δὲ σοῦ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἀφαιρέσω ἀπ' αὐτῶν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, τὴν χαρὰν τῆς δόξης αὐτῶν, τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ τὸ θάρρος τῶν ψυχῶν αὐτῶν, τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν,
Eze 24:26 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ διασωθεὶς δὲν θέλει ἐλθεῖ πρὸς σέ, διὰ νὰ ἀναγγείλῃ ταῦτα εἰς τὰ ὦτά σου
Eze 24:27 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὸ στόμα σου θέλει ἀνοιχθῇ πρὸς τὸν διασωθέντα καὶ θέλεις λαλήσει καὶ δὲν θέλεις εἶσθαι πλέον ἄλαλος· καὶ θέλεις εἶσθαι εἰς αὐτοὺς σημεῖον· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 25:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 25:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήριξον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ προφήτευσον κατ' αὐτῶν·
Eze 25:3 καὶ εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμών, Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου τοῦ Θεοῦ· οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἐπιλέγεις εἰς τὰ ἅγιά μου, Εὖγε, διότι ἐβεβηλώθησαν, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, διότι ἠφανίσθη, καὶ εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, διότι ὑπῆγαν εἰς αἰχμαλωσίαν,
Eze 25:4 διὰ τοῦτο, ἰδού, θέλω σὲ παραδώσει πρὸς κληρονομίαν εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀνατολῆς, καὶ θέλουσι θέσει τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐν σοὶ καὶ θέλουσι κάμει τὰς κατασκηνώσεις αὐτῶν ἐν σοί· οὗτοι θέλουσι φάγει τοὺς καρποὺς σου καὶ οὗτοι θέλουσι πίει τὸ γάλα σου.
Eze 25:5 Καὶ θέλω καταστήσει τὴν Ῥαββὰ σταῦλον καμήλων καὶ τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμὼν μάνδραν προβάτων· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 25:6 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἐπεκρότησας χεῖρας καὶ ἐκτύπησας μὲ τὸν πόδα καὶ ἐν ὅλῃ τῇ περιφρονήσει τῆς καρδίας σου ἐχάρης κατὰ τῆς γῆς Ἰσραήλ,
Eze 25:7 διὰ τοῦτο, ἰδού, θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ θέλω σὲ παραδώσει εἰς διαρπαγὴν τῶν ἐθνῶν καὶ θέλω σὲ ἐκκόψει ἀπὸ τῶν λαῶν καὶ σὲ ἐξαφανίσει ἀπὸ τῶν τόπων· θέλω σὲ ἐξολοθρεύσει· καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 25:8 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ὁ Μωὰβ καὶ ὁ Σηεὶρ λέγουσιν, Ἰδού, ὁ οἶκος Ἰούδα εἶναι ὡς πάντα τὰ ἔθνη·
Eze 25:9 διὰ τοῦτο, ἰδού, θέλω ἀνοίξει τὴν πλευρὰν τοῦ Μωὰβ ἀπὸ τῶν πόλεων, ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτοῦ, τὴν δόξαν τῆς γῆς, τὴν Βαὶθ-ἰεσιμώθ, Βάαλμεὼν καὶ Κιριαθαῒμ,
Eze 25:10 εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀνατολῆς, κατὰ τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ θέλω παραδώσει αὐτὴν εἰς κληρονομίαν, διὰ νὰ μὴ μνημονεύωνται οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.
Eze 25:11 Καὶ θέλω ἐκτελέσει κρίσεις ἐπὶ τὸν Μωάβ· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 25:12 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ὁ Ἐδὼμ ἔπραξεν ἐκδικητικῶς εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ ἔβρισε βαρέως καὶ ἐξεδικήθη ἐναντίον αὐτῶν,
Eze 25:13 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· θέλω λοιπὸν ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν Ἐδώμ, καὶ θέλω ἐκκόψει ἀπ' αὐτοῦ ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ θέλω ἐξαφανίσει αὐτὸν ἀπὸ Θαιμάν, καὶ θέλουσι πέσει ἐν ῥομφαίᾳ ἕως Δαιδάν.
Eze 25:14 Καὶ θέλω ἐνεργήσει τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὸν Ἐδὼμ διὰ χειρὸς τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ· καὶ θέλουσι κάμει εἰς τὸν Ἐδὼμ κατὰ τὸν θυμόν μου καὶ κατὰ τὴν ὀργήν μου· καὶ θέλουσι γνωρίσει τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 25:15 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ οἱ Φιλισταῖοι ἐφέρθησαν ἐκδικητικῶς καὶ ἔκαμον ἐκδίκησιν περιφρονοῦντες ἐκ ψυχῆς, ὥστε νὰ φέρωσιν ὄλεθρον διὰ παλαιὸν μῖσος,
Eze 25:16 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς Φιλισταίους καὶ θέλω ἐκκόψει τοὺς Χερεθαίους καὶ ἐξαφανίσει τὸ ὑπόλοιπον τῶν λιμένων τῆς θαλάσσης·
Eze 25:17 καὶ θέλω κάμει ἐπ' αὐτοὺς μεγάλην ἐκδίκησιν ἐν ἐλεγμοῖς θυμοῦ· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν ἐκτελέσω τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς.
Eze 26:1 Καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 26:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐπειδὴ ἡ Τύρος εἶπε κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, Εὖγε, συνετρίβη ἡ πύλη τῶν λαῶν· ἐστράφη πρὸς ἐμέ· θέλω γεμισθῆ, διότι ἠρημώθη·
Eze 26:3 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, Τύρος, καὶ θέλω ἐπεγείρει ἐναντίον σου ἔθνη πολλά, ὡς ἐπεγείρει ἡ θάλασσα τὰ κύματα αὐτῆς.
Eze 26:4 Καὶ θέλουσι καταστρέψει τὰ τείχη τῆς Τύρου καὶ κατεδαφίσει τοὺς πύργους αὐτῆς· καὶ θέλω ξύσει τὸ χῶμα αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ καταστήσει αὐτὴν ὡς λειόπετραν.
Eze 26:5 Θέλει εἶσθαι διὰ νὰ ἐξαπλόνωσι δίκτυα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος ὁ Θεός· καὶ θέλει κατασταθῆ διαρπαγὴ τῶν ἐθνῶν.
Eze 26:6 Καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, αἱ ἐν τῇ πεδιάδι, θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ ἐν μαχαίρᾳ· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 26:7 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, θέλω φέρει κατὰ τῆς Τύρου τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, βασιλέα βασιλέων, ἀπὸ βορρᾶ, μεθ' ἵππων καὶ μετὰ ἁρμάτων καὶ μεθ' ἱππέων καὶ συνάξεως καὶ λαοῦ πολλοῦ.

Eze 26:8 Οὗτος θέλει ἐξολοθρεύσει ἐν μαχαίρᾳ τὰς κώμας σου ἐν τῇ πεδιάδι· καὶ θέλει ἐγείρει προμαχῶνας ἐναντίον σου καὶ θέλει κάμει προχώματα ἐναντίον σου καὶ ὑψώσει κατὰ σοῦ ἀσπίδας.
Eze 26:9 Καὶ θέλει στήσει τὰς πολεμικὰς μηχανὰς αὐτοῦ ἐπὶ τὰ τείχη σου καὶ μὲ τοὺς πελέκεις αὐτοῦ θέλει καταβάλει τοὺς πύργους σου.
Eze 26:10 Ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ ὁ κονιορτὸς αὐτῶν θέλει σὲ σκεπάσει· τὰ τείχη σου θέλουσι σεισθῇ ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν ἱππέων καὶ τῶν τροχῶν καὶ τῶν ἁμαξῶν, ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὰς πύλας σου, καθὼς εἰσέρχονται εἰς πόλιν ἐκπορθουμένην.
Eze 26:11 Μὲ τὰς ὁπλὰς τῶν ἵππων αὐτοῦ θέλει καταπατήσει πάσας τὰς ὁδοὺς σου· τὸν λαὸν σου θέλει θανατώσει ἐν μαχαίρᾳ, καὶ οἱ ἰσχυροὶ σου φρουροὶ θέλουσι καταβληθῇ εἰς τὴν γῆν.
Eze 26:12 Καὶ θέλουσι διαρπάσει τὰ πλούτη σου καὶ λαφυραγωγήσει τὰ ἐμπορεύματά σου· καὶ θέλουσι καταβάλει τὰ τείχη σου καὶ κρημνίσει τοὺς οἴκους σου τοὺς ὡραίους· καὶ θέλουσι ρίψει εἰς τὸ μέσον τῶν ὑδάτων τοὺς λίθους σου καὶ τὰ ξύλα σου καὶ τὸ χῶμά σου.
Eze 26:13 Καὶ θέλω παύσει τὸν θόρυβον τῶν ᾀσμάτων σου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν κιθαρῶν σου δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον·
Eze 26:14 καὶ θέλω σὲ καταστήσει ὡς λειόπετραν· θέλεις εἶσθαι διὰ νὰ ἐξαπλόνωσι δίκτυα· δὲν θέλεις πλέον οἰκοδομηθῇ· διότι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 26:15 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὴν Τύρον· δὲν θέλουσι σεισθῇ αἱ νῆσοι εἰς τὸν ἦχον τῆς πτώσεώς σου, ὅταν οἱ τραυματίαι σου στενάζωσιν, ὅταν ἡ σφαγὴ γίνηται ἐν μέσῳ σου
Eze 26:16 Τότε πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς θαλάσσης θέλουσι καταβῆ ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν, καὶ θέλουσιν ἐκβάλει τὰς χλαμύδας αὐτῶν καὶ ἐκδυθῇ τὰ κεντητὰ ἱμάτια αὐτῶν· θέλουσιν ἐνδυθῇ τρόμον· κατὰ γῆς θέλουσι καθήσει καὶ τρέμει κατὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἐκπλήττεσθαι διὰ σέ.
Eze 26:17 Καὶ ἀναλαβόντες θρῆνον διὰ σὲ θέλουσι λέγει πρὸς σέ, Πῶς κατεστράφης, ἡ κατοικουμένη ὑπὸ θαλασσοπόρων, ἡ περίφημος πόλις, ἥτις ἦσο ἰσχυρὰ ἐν θαλάσσῃ, σὺ καὶ οἱ κάτοικοί σου, οἵτινες διέδιδον τὸν τρόμον αὐτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ.
Eze 26:18 Τώρα αἱ νῆσοι θέλουσι τρέμει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου, ναί, αἱ νῆσοι αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ θέλουσι ταραχθῇ ἐν τῇ ἀφανείᾳ σου.
Eze 26:19 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὅταν σὲ καταστήσω πόλιν ἠρημωμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικουμένας, ὅταν ἐπιφέρω ἐπὶ σὲ τὴν ἄβυσσον καὶ σὲ σκεπάσωσιν ὕδατα πολλά,
Eze 26:20 ὅταν σὲ καταβιβάσω μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, πρὸς λαὸν αἰώνιον, καὶ σὲ θέσω εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, εἰς τόπους ἐρήμους ἀπ' αἰῶνος, μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, διὰ νὰ μὴ κατοικηθῇς, καὶ ὅταν ἀποκαταστήσω δόξαν ἐν τῇ γῇ τῶν ζώντων,
Eze 26:21 θέλω σὲ καταστήσει τρόμον καὶ δὲν θέλεις ὑπάρχει· καὶ θέλεις ζητηθῇ καὶ δὲν θέλεις εὑρεθῇ πλέον εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 27:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 27:2 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάλαβε θρῆνον διὰ τὴν Τύρον,
Eze 27:3 καὶ εἰπὲ πρὸς τὴν Τύρον τὴν κειμένην ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς θαλάσσης, τὴν ἐμπορευομένην μετὰ τῶν λαῶν ἐν πολλαῖς νήσοις, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Τύρος, σὺ εἶπας, Ἐγὼ εἶμαι πλήρης εἰς τὸ κάλλος.
Eze 27:4 Τὰ ὅριά σου εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν θαλασσῶν, οἱ οἰκοδόμοι σου ἔκαμον πλῆρες τὸ κάλλος σου.
Eze 27:5 Ἔκτισαν πάντα τὰ πλευρὰ τῶν πλοίων σου ἐξ ἐλάτων ἀπὸ Σενείρ· ἔλαβον κέδρους ἐκ τοῦ Λιβάνου διὰ νὰ κάμωσι κατάρτια εἰς σέ.
Eze 27:6 Ἐκ τῶν δρυῶν τῆς Βασὰν ἔκαμον τὰ κωπία σου· ἔκαμον τὰ καθίσματά σου ἐξ ἐλέφαντος, ἐν πύξῳ ἀπὸ τῶν νήσων τῶν Κητιαίων.
Eze 27:7 Λεπτὸν λινὸν ἐξ Αἰγύπτου κεντητὸν ἐξήπλονες εἰς σεαυτὴν διὰ πανία· κυανοῦν καὶ πορφυροῦν ἐκ τῶν νήσων Ἐλεισὰ ἦτο τὸ ἐπισκήνωμά σου.
Eze 27:8 Οἱ κάτοικοι τῆς Σιδῶνος καὶ Ἀρβὰδ ἦσαν οἱ κωπηλάται σου· οἱ σοφοὶ σου, Τύρος, οἱ ὄντες ἐν σοί, αὐτοὶ ἦ σαν οἱ κυβερνῆται τῶν πλοίων σου.
Eze 27:9 Οἱ πρεσβύτεροι τῆς Γεβὰλ καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῆς ἦσαν ἐν σοὶ οἱ ἐπισκευασταὶ τῶν χαλασμάτων σου· πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ ναῦται αὐτῶν ἦσαν ἐν σοί, διὰ νὰ ἐμπορεύωνται τὸ ἐμπόριόν σου.
Eze 27:10 Πέρσαι καὶ Λύδιοι καὶ Λίβυες ἦσαν ἐν τοῖς στρατεύμασί σου οἱ ἄνδρες σου οἱ πολεμισταί· ἀσπίδας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμων εἰς σέ· οὗτοι ἐπεδείκνυον τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
Eze 27:11 Οἱ ἄνδρες τῆς Ἀρβὰδ μετὰ τοῦ στρατεύματός σου ἦσαν κύκλῳ ἐπὶ τὰ τείχη σου, καὶ οἱ Γαμμαδῖται ἐπὶ τοὺς πύργους σου· ἐκρέμων τὰς ἀσπίδας αὐτῶν ἐπὶ τὰ τείχη σου κύκλῳ· οὗτοι συνεπλήρουν τὸ κάλλος σου.
Eze 27:12 Ἡ Θαρσεὶς ἐμπορεύετο μετὰ σοῦ εἰς πλῆθος παντὸς πλούτου· μὲ ἄργυρον, σίδηρον, κασσίτερον καὶ μόλυβδον ἐμπορεύοντο ἐν ταῖς ἀγοραῖς σου.
Eze 27:13 Ἰαυάν, Θουβὰλ καὶ Μεσὲχ ἦσαν ἔμποροί σου· ἐν τῇ ἀγορᾷ σου ἐμπορεύοντο ψυχὰς ἀνθρώπων καὶ σκεύη χάλκινα.
Eze 27:14 Ἀπὸ δὲ τοῦ οἴκου Θωγαρμὰ ἐμπορεύοντο ἐν ταῖς ἀγοραῖς σου ἵππους καὶ ἱππέας καὶ ἡμιόνους.
Eze 27:15 Οἱ ἄνδρες τῆς Δαιδὰν ἦσαν ἔμποροί σου· πολλῶν νήσων τὸ ἐμπόριον ἦτο ἐν τῇ χειρὶ σου· ἔφερον εἰς σὲ ὀδόντας ἐλεφάντων καὶ ἔβενον εἰς ἀνταλλαγήν.
Eze 27:16 Ἡ Συρία ἐμπορεύετο μετὰ σοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐργασιῶν σου· ἔδιδεν εἰς τὰς ἀγορὰς σου σμάραγδον,

πορφύραν καὶ κεντητὰ καὶ βύσσον καὶ κοράλλιον καὶ ἀχάτην.
Eze 27:17 Ὁ Ἰούδας καὶ ἡ γῆ Ἰσραὴλ ἦσαν ἔμποροί σου· ἔδιδον εἰς τὴν ἀγορὰν σου σῖτον τοῦ Μιννὶθ καὶ στακτὴν καὶ μέλι καὶ ἔλαιον καὶ βάλσαμον.
Eze 27:18 Ἡ Δαμασκὸς ἐμπορεύετο μετὰ σοῦ εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἐργασιῶν σου, εἰς τὸ πλῆθος παντὸς πλούτου· εἰς οἶνον τῆς Χελβὼν καὶ εἰς λευκὰ ὄρια.
Eze 27:19 Καὶ Δὰν καὶ Ἰαυὰν καὶ Μωσὲλ ἔδιδον εἰς τὰς ἀγορὰς σου σίδηρον εἰργασμένον, κασίαν καὶ κάλαμον ἀρωματικόν· ταῦτα ἦσαν μεταξὺ τῶν πραγματειῶν σου.
Eze 27:20 Ἡ Δαιδὰν ἐμπορεύετο μετὰ σοῦ εἰς πολύτιμα ὑφάσματα διὰ ἁμάξας.
Eze 27:21 Ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδὰρ ἦσαν ἔμποροί σου, ἐμπορευόμενοι μετὰ σοῦ εἰς ἀρνία καὶ κριοὺς καὶ τράγους.
Eze 27:22 Οἱ ἔμποροι τῆς Σαβὰ καὶ Ῥααμὰ ἦσαν ἔμποροί σου, δίδοντες εἰς τὰς ἀγορὰς σου πᾶν ἐξαίρετον ἄρωμα καὶ πάντα λίθον τίμιον καὶ χρυσίον.
Eze 27:23 Χαρρὰν καὶ Χαναὰ καὶ Ἐδέν, οἱ ἔμποροι τῆς Σαβά, ὁ Ἀσσοὺρ καὶ ὁ Χιλμάδ, ἐμπορεύοντο μετὰ σοῦ.
Eze 27:24 Οὗτοι ἦσαν ἔμποροί σου εἰς πᾶν εἶδος, εἰς κυανᾶ ἐνδύματα καὶ κεντητὰ καὶ εἰς κιβώτια πλουσίων στολισμάτων, δεδεμένα μὲ σχοινία καὶ κατεσκευασμένα ἐκ κέδρου, μεταξὺ τῶν ἄλλων σου πραγματειῶν.
Eze 27:25 Τὰ πλοῖα τῆς Θαρσεὶς ὑπερεῖχον εἰς τὸ ἐμπόριόν σου, καὶ ἦσο πλήρης, καὶ ἐστάθης ἐνδοξοτάτη ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν θαλασσῶν.
Eze 27:26 Οἱ κωπηλάται σου σὲ ἔφερον εἰς ὕδατα πολλά· ἀλλ᾿ ὁ ἄνεμος ὁ ἀνατολικὸς σὲ συνέτριψεν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν θαλασσῶν.
Eze 27:27 Τὰ πλούτη σου καὶ αἱ ἀγοραὶ σου, τὸ ἐμπόριόν σου, οἱ ναῦταί σου καὶ οἱ κυβερνῆταί σου, οἱ ἐπισκευασταὶ τῶν πλοίων σου καὶ οἱ ἐμπορευόμενοι τὸ ἐμπόριόν σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες σου οἱ πολεμισταὶ οἱ ἐν σοὶ καὶ πᾶν τὸ ἄθροισμά σου τὸ ἐν μέσῳ σου, θέλουσι πέσει ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν θαλασσῶν, τὴν ἡμέραν τῆς πτώσεώς σου.
Eze 27:28 Τὰ προάστεια θέλουσι σεισθῇ εἰς τὸν ἦχον τῆς κραυγῆς τῶν κυβερνητῶν σου.
Eze 27:29 Καὶ πάντες οἱ κωπηλάται, οἱ ναῦται, πάντες οἱ κυβερνῆται τῆς θαλάσσης, θέλουσι καταβῇ ἐκ τῶν πλοίων αὐτῶν, θέλουσι σταθῇ ἐπὶ τῆς γῆς,
Eze 27:30 καὶ θέλουσι κραυγάσει μὲ τὴν φωνὴν αὐτῶν ἐπὶ σέ, καὶ θέλουσι βοήσει πικρὰ καὶ ῥίψει χῶμα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ κατακυλισθῇ ἐν τῇ σποδῷ.
Eze 27:31 Καὶ θέλουσι φαλακρωθῇ ὁλοκλήρως διὰ σὲ καὶ περιζωσθῇ σάκκον καὶ κλαύσει διὰ σὲ μὲ πικρίαν ψυχῆς, ὀδυρόμενοι πικρῶς.
Eze 27:32 Καὶ ἐν τῷ ὀδυρμῷ αὐτῶν θέλουσιν ἀναλάβει θρῆνον διὰ σὲ καὶ θέλουσι θρηνῳδήσει, λέγοντες περὶ σοῦ, Τίς ὡς ἡ Τύρος, ὡς ἡ καταστραφεῖσα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης
Eze 27:33 Ὅτε αἱ πραγματεῖαί σου ἐξήρχοντο ἐκ τῶν θαλασσῶν, ἐχόρταινες πολλοὺς λαούς· μὲ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου σου καὶ τοῦ ἐμπορίου σου ἐπλούτιζες τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.
Eze 27:34 Τώρα συνετρίβης ἐν ταῖς θαλάσσαις, ἐν τῷ βάθει τῶν ὑδάτων· τὸ ἐμπόριόν σου καὶ πᾶν τὸ ἄθροισμά σου ἔπεσον ἐν μέσῳ σου.
Eze 27:35 Πάντες οἱ κάτοικοι τῶν νήσων θέλουσιν ἐκπλαγῇ διὰ σὲ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θέλουσι κατατρομάξει, θέλουσιν ὠχριάσει τὰ πρόσωπα.
Eze 27:36 Οἱ ἔμποροι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν θέλουσι συρίξει ἐπὶ σέ· φρίκη θέλεις εἶσθαι καὶ δὲν θέλεις ὑπάρξει ἕως αἰῶνος.
Eze 28:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 28:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὲ πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς Τύρου, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ὑψώθη ἡ καρδία σου καὶ εἶπας, Ἐγὼ εἶμαι θεός, ἐπὶ τῆς καθέδρας τοῦ Θεοῦ κάθημαι, ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν θαλασσῶν· ἐνῷ εἶσαι ἄνθρωπος ἀλλ᾿ οὐχὶ Θεός· καὶ ἔκαμες τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ·
Eze 28:3 ἰδού, σὺ εἶσαι σοφώτερος τοῦ Δανιήλ· οὐδὲν μυστήριον εἶναι κεκρυμμένον ἀπὸ σοῦ·
Eze 28:4 διὰ τῆς σοφίας σου καὶ διὰ τῆς συνέσεώς σου ἔκαμες εἰς σεαυτὸν δύναμιν καὶ ἀπέκτησας ἐν τοῖς θησαυροῖς σου χρυσίον καὶ ἀργύριον·
Eze 28:5 διὰ τῆς μεγάλης σοφίας σου ηὔξησας τὰ πλούτη σου διὰ τοῦ ἐμπορίου, καὶ ἡ καρδία σου ὑψώθη διὰ τὴν δύναμίν σου·
Eze 28:6 διὰ τοῦτο, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἔκαμες τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ,
Eze 28:7 ἰδού, διὰ τοῦτο θέλω φέρει ἐναντίον σου ξένους, τοὺς τρομερωτέρους τῶν ἐθνῶν· καὶ θέλουσιν ἐκσπάσει τὰ ξίφη αὐτῶν κατὰ τοῦ κάλλους τῆς σοφίας σου καὶ θέλουσι μολύνει τὴν λαμπρότητά σου.
Eze 28:8 Θέλουσι σὲ καταβιβάσει εἰς τὸν λάκκον, καὶ θέλεις τελευτήσει μὲ τὸν θάνατον τῶν πεφονευμένων ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν θαλασσῶν.
Eze 28:9 Θέλεις λέγει ἔτι ἐνώπιον τοῦ φονεύοντός σε, Ἐγὼ εἶμαι θεός, ἄνθρωπος ὢν καὶ οὐχὶ θεός, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ φονεύοντός σε
Eze 28:10 Θάνατον ἀπεριτμήτων θέλεις θανατωθῇ διὰ χειρὸς τῶν ξένων· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 28:11 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 28:12 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάλαβε θρῆνον ἐπὶ τὸν βασιλέα τῆς Τύρου καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός·

Σὺ ἐπεσφράγισας τὰ πάντα, εἶσαι πλήρης σοφίας καὶ τέλειος εἰς κάλλος.
Eze 28:13 Ἐστάθης ἐν Ἐδὲμ τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ· ἦσο περιεσκεπασμένος ὑπὸ παντὸς λίθου τιμίου, ὑπὸ σαρδίου, τοπαζίου καὶ ἀδάμαντος, βηρυλλίου, ὄνυχος καὶ ἰάσπεως, σαπφείρου, σμαράγδου καὶ ἄνθρακος καὶ χρυσίου· ἡ ὑπηρεσία τῶν τυμπάνων σου καὶ τῶν αὐλῶν σου ἦτο ἡτοιμασμένη διὰ σὲ τὴν ἡμέραν καθ ἥν ἐκτίσθης.
Eze 28:14 Ἦσο χερούβ κεχρισμένον, διὰ νὰ ἐπισκιάζῃς· καὶ ἐγὼ σὲ ἔστησα· ἦσο ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ τοῦ Θεοῦ· περιεπάτεις ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων.
Eze 28:15 Ἦσο τέλειος ἐν ταῖς ὁδοῖς σου ἀφ ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης, ἑωσοῦ εὑρέθη ἀδικία ἐν σοί.
Eze 28:16 Ἐκ τοῦ πλήθους τοῦ ἐμπορίου σου ἐνέπλησαν τὸ μέσον σου ἀπὸ ἀνομίας καὶ ἥμαρτες· διὰ τοῦτο θέλω σὲ ἀπορρίψει ὡς βέβηλον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Θεοῦ, καὶ θέλω σὲ καταστρέψει ἐν μέσῳ τῶν πυρίνων λίθων, χερούβ ἐπισκιάζον.
Eze 28:17 Ἡ καρδία σου ὑψώθη διὰ τὸ κάλλος σου· ἔφθειρας τὴν σοφίαν σου διὰ τὴν λαμπρότητά σου· θέλω σὲ ῥίψει κατὰ γῆς· θέλω σὲ ἐκθέσει ἐνώπιον τῶν βασιλέων, διὰ νὰ βλέπωσιν εἰς σέ.
Eze 28:18 Ἐβεβήλωσας τὰ ἱερὰ σου διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου, διὰ τὰς ἀδικίας τοῦ ἐμπορίου σου· διὰ τοῦτο θέλω ἐκβάλει πῦρ ἐκ μέσου σου, τὸ ὁποῖον θέλει σὲ καταφάγει· καὶ θέλω σὲ καταστήσει σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνώπιον πάντων τῶν βλεπόντων σε.
Eze 28:19 Πάντες οἱ γνωρίζοντές σε μεταξὺ τῶν λαῶν θέλουσιν ἐκπλαγῆ διὰ σέ· φρίκη θέλεις εἶσθαι καὶ δὲν θέλεις ὑπάρξει ἕως αἰῶνος.
Eze 28:20 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 28:21 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήριξον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὴν Σιδῶνα, καὶ προφήτευσον κατ αὐτῆς
Eze 28:22 καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, Σιδών· καὶ θέλω δοξασθῆ ἐν μέσῳ σου· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν ἐκτελέσω κρίσεις εἰς αὐτὴν καὶ ἁγιασθῶ ἐν αὐτῇ.
Eze 28:23 Διότι θέλω ἐξαποστείλει εἰς αὐτὴν θανατικὸν καὶ αἷμα ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς· καὶ οἱ τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει ἐν μέσῳ αὐτῆς διὰ μαχαίρας ἐλθούσης ἐπ αὐτὴν κυκλόθεν· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 28:24 Καὶ δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας καὶ ἄκανθα ὀδύνης ἐκ πάντων τῶν πέριξ αὐτῶν τῶν καταφρονούντων αὐτούς· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός.
Eze 28:25 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὅταν συνάξω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ τῶν λαῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι διεσκορπισμένοι, καὶ ἁγιασθῶ ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, τότε θέλουσι κατοικήσει ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τὸν δοῦλόν μου τὸν Ἰακώβ.
Eze 28:26 Καὶ θέλουσι κατοικήσει ἐν αὐτῇ ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ θέλουσιν οἰκοδομήσει οἰκίας καὶ φυτεύσει ἀμπελῶνας· ναί, θέλουσι κατοικήσει ἐν ἀσφαλείᾳ, ὅταν ἐκτελέσω κρίσεις ἐπὶ πάντας τοὺς καταφρονήσαντας αὐτοὺς κυκλόθεν αὐτῶν· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.
Eze 29:1 Ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει τῷ δεκάτῳ μηνί, τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 29:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήριξον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ προφήτευσον κατ αὐτοῦ καὶ καθ ὅλης τῆς Αἰγύπτου·
Eze 29:3 λάλησον καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, Φαραὼ βασιλεῦ Αἰγύπτου, μεγάλε δράκων, κοιτόμενε ἐν μέσῳ τῶν ποταμῶν αὐτοῦ· ὅστις εἶπας, Ὁ ποταμὸς μου εἶναι ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἔκαμον αὐτὸν δι ἐμαυτόν.
Eze 29:4 Καὶ θέλω βάλει ἄγκιστρα εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ θέλω προσκολλήσει τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου εἰς τὰ λέπη σου, καὶ θέλω σὲ ἀνασύρει ἐκ μέσου τῶν ποταμῶν σου· καὶ πάντες οἱ ἰχθύες τῶν ποταμῶν σου θέλουσι προσκολληθῆ εἰς τὰ λέπη σου.
Eze 29:5 Καὶ θέλω σὲ ἐκρίψει ἐν τῇ ἐρήμῳ, σὲ καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῶν ποταμῶν σου· θέλεις πέσει ἐπὶ πρόσωπον τῆς πεδιάδος· δὲν θέλεις συναχθῆ οὐδὲ περισταλθῆ· εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ σὲ παρέδωκα εἰς βρῶσιν·
Eze 29:6 καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Αἴγυπτον θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· διότι ἐστάθησαν ῥάβδος καλαμίνη εἰς τὸν οἶκον Ἰσραήλ.
Eze 29:7 Ὅτε σὲ ἐπίασαν μὲ τὴν χεῖρα, συνετρίβης καὶ ἐτρύπησας ὅλον τὸν ὦμον αὐτῶν· καὶ ὅτε ἐστηρίχθησαν ἐπὶ σέ, συνεθλάσθης καὶ συνέκαμψας πάσας τὰς ὀσφύας αὐτῶν.
Eze 29:8 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, θέλω φέρει ῥομφαίαν ἐπὶ σὲ καὶ θέλω ἐκκόψει ἀπὸ σοῦ ἄνθρωπον καὶ κτῆνος.
Eze 29:9 Καὶ ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου θέλει εἶσθαι θάμβος καὶ ἐρημία· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· διότι εἶπεν, Ὁ ποταμὸς εἶναι ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἔκαμον αὐτόν.
Eze 29:10 Διὰ τοῦτο ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου καὶ ἐναντίον τῶν ποταμῶν σου· καὶ θέλω κάμει τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου ὅλως ἔρημον καὶ θάμβος, ἀπὸ Μιγδὼλ μέχρι Συήνης καὶ μέχρι τῶν ὁρίων τῆς Αἰθιοπίας.
Eze 29:11 Ποῦς ἀνθρώπου δὲν θέλει διέλθει δι αὐτῆς οὐδὲ ποῦς κτήνους θέλει διέλθει δι αὐτῆς οὐδὲ θέλει κατοικηθῆ τεσσαράκοντα ἔτη.
Eze 29:12 Καὶ θέλω κάμει τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου θάμβος, ἐν μέσῳ τῶν ἠρημωμένων τόπων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ τῶν πόλεων τῶν ἠρημωμένων θέλουσιν εἶσθαι θάμβος τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ θέλω διασπείρει τοὺς Αἰγυπτίους μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ διασκορπίσει αὐτοὺς εἰς τοὺς τόπους.
Eze 29:13 Πλὴν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐν τῷ τέλει τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν θέλω συνάξει τοὺς Αἰγυπτίους ἐκ

τῶν λαῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἦσαν διεσκορπισμένοι·
Eze 29:14 καὶ θέλω ἐπαναγάγει τοὺς αἰχμαλώτους τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν Παθρώς, εἰς τὴν γῆν τῆς καταγωγῆς αὐτῶν· καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐκεῖ βασίλειον ποταπόν.
Eze 29:15 Θέλει εἶσθαι τὸ ποταπώτερον τῶν βασιλείων· καὶ δὲν θέλει ὑψωθῇ πλέον ἐπὶ τὰ ἔθνη· διότι θέλω ἐλαττώσει αὐτούς, διὰ νὰ μὴ δεσπόζωσιν ἐπὶ τὰ ἔθνη.
Eze 29:16 Καὶ δὲν θέλει εἶσθαι πλέον τὸ θάρρος τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, ἀναμιμνήσκον τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, ἀποβλεπόντων ὀπίσω αὐτῶν· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός.
Eze 29:17 Καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει, τῷ πρώτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 29:18 Υἱὲ ἀνθρώπου, Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἐδούλευσε τὸ στράτευμα αὐτοῦ δουλείαν μεγάλην κατὰ τῆς Τύρου· πᾶσα κεφαλὴ ἐφαλακρώθη καὶ πᾶς ὦμος ἐξεδάρθη· μισθὸν ὅμως διὰ τὴν Τύρον δὲν ἔλαβεν οὔτε αὐτὸς οὔτε τὸ στράτευμα αὐτοῦ διὰ τὴν δουλείαν, τὴν ὁποίαν ἐδούλευσε κατ' αὐτῆς·
Eze 29:19 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ δίδω τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος· καὶ θέλει σηκώσει τὸ πλῆθος αὐτῆς καὶ θέλει λεηλατήσει τὴν λεηλασίαν αὐτῆς καὶ λαφυραγωγήσει τὰ λάφυρα αὐτῆς· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι ὁ μισθὸς εἰς τὸ στράτευμα αὐτοῦ.
Eze 29:20 Ἔδωκα εἰς αὐτὸν τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου διὰ τὸν κόπον αὐτοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον ἐδούλευσε κατ' αὐτῆς, ἐπειδὴ ἠγωνίσθησαν δι' ἐμέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 29:21 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω κάμει νὰ βλαστήσῃ τὸ κέρας τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, καὶ θέλω σὲ κάμει νὰ ἀνοίξῃς στόμα ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 30:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 30:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ὀλολύζετε, Οὐαί, διὰ τὴν ἡμέραν.
Eze 30:3 Διότι πλησίον εἶναι ἡ ἡμέρα, ναί, ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου εἶναι πλησίον, ἡμέρα νεφώδης· ὁ καιρὸς τῶν ἐθνῶν θέλει εἶσθαι.
Eze 30:4 Καὶ ἡ μάχαιρα θέλει ἐλθεῖ, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ μέγας τρόμος θέλει εἶσθαι ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ, ὅταν οἱ τετραυματισμένοι πέσωσιν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ θέλουσι λάβει τὸ πλῆθος αὐτῆς καὶ θέλουσι καταστρέψει τὰ θεμέλια αὐτῆς.
Eze 30:5 Αἰθίοπες καὶ Λίβυες καὶ Λύδιοι καὶ πάντες οἱ σύμμικτοι λαοί, καὶ ὁ Χοὺβ καὶ οἱ υἱοὶ τῆς συμμάχου γῆς, θέλουσι πέσει μετ' αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ.
Eze 30:6 Οὕτω λέγει Κύριος· Θέλουσι πέσει καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἡ ὑπερηφανία τῆς δυνάμεως αὐτῆς θέλει καταβληθῇ· ἀπὸ Μιγδὼλ μέχρι Συήνης θέλουσι πέσει ἐν αὐτῇ διὰ μαχαίρας, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 30:7 Καὶ θέλουσιν ἀφανισθῇ ἐν μέσῳ τῶν ἠφανισμένων τόπων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι ἐν μέσῳ τῶν ἠρημωμένων πόλεων.
Eze 30:8 Καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν βάλω πῦρ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ συντριφθῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτήν.
Eze 30:9 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλουσιν ἐξέλθει ἀπ' ἐμοῦ μηνυταὶ ἐν πλοίοις, διὰ νὰ ἐκπλήξωσι τοὺς ἀμερίμνους Αἰθίοπας· καὶ τρόμος μέγας θέλει ἐπέλθει ἐπ' αὐτούς, καθὼς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Αἰγύπτου· διότι, ἰδού, ἔρχεται.
Eze 30:10 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καὶ θέλω ἀπολέσει τὸ πλῆθος τῆς Αἰγύπτου διὰ χειρὸς τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος.
Eze 30:11 Αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, οἱ τρομερώτεροι τῶν ἐθνῶν, θέλουσι φερθῇ διὰ νὰ ἀφανίσωσι τὴν γῆν· καὶ θέλουσιν ἐκσπάσει τὰς ῥομφαίας αὐτῶν κατὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ γεμίσει τὴν γῆν ἀπὸ τετραυματισμένων.
Eze 30:12 Καὶ θέλω ξηράνει τοὺς ποταμοὺς καὶ παραδώσει τὴν γῆν εἰς χεῖρας κακῶν, καὶ θέλω ἀφανίσει τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς διὰ χειρὸς τῶν ξένων· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα.
Eze 30:13 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καὶ θέλω καταστρέψει τὰ ξόανα καὶ ἐξαλείψει τὰ εἴδωλα ἀπὸ Νώφ, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει πλέον ἄρχων ἐκ τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου, καὶ θέλω ἐμβάλει φόβον εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
Eze 30:14 Καὶ θέλω ἀφανίσει τὴν Παθρὼς καὶ βάλει πῦρ εἰς τὴν Τάνιν καὶ ἐκτελέσει κρίσεις ἐν Νώ.
Eze 30:15 Καὶ θέλω ἐκχέει τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σὶν τὴν ἰσχὺν τῆς Αἰγύπτου, καὶ θέλω ἐκκόψει τὸ πλῆθος τῆς Νώ.
Eze 30:16 Καὶ θέλω βάλει πῦρ εἰς τὴν Αἴγυπτον· ἡ Σὶν θέλει λάβει μέγαν τρόμον καὶ ἡ Νὼ θέλει διασπαραχθῇ καὶ ἡ Νὼφ θέλει εἶσθαι καθ' ἡμέραν ἐν ἀγωνίᾳ.
Eze 30:17 Οἱ νεανίσκοι τῆς Ἀβὴν καὶ τῆς Πὶβεσὲθ θέλουσι πέσει ἐν μαχαίρᾳ, καὶ αὗται θέλουσιν ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν.
Eze 30:18 Καὶ ἐν Τάφνης ἡ ἡμέρα θέλει συσκοτάσει, ὅταν συντρίψω ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἡ ἔπαρσις τῆς δυνάμεως αὐτῆς θέλει παύσει ἐν αὐτῇ· ταύτην δέ, νέφος θέλει σκεπάσει αὐτήν, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς θέλουσιν ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν.
Eze 30:19 Καὶ θέλω ἐκτελέσει κρίσεις ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 30:20 Καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, τῷ πρώτῳ μηνί, τῇ ἑβδόμῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμὲ λέγων,
Eze 30:21 Υἱὲ ἀνθρώπου, συνέθλασα τὸν βραχίονα τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἰδού, δὲν θέλει ἐπιδεθῇ πρὸς θεραπείαν, ὥστε νὰ περιτυλίξωσιν αὐτὸν μὲ ἐπιδέσματα διὰ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν δύναμις νὰ κρατῇ μάχαιραν.
Eze 30:22 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον τοῦ Φαραὼ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ θέλω συνθλάσει τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, τὸν δυνατὸν καὶ τὸν συντεθλασμένον· καὶ θέλω κάμει τὴν μάχαιραν νὰ ἐκπέσῃ ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ.
Eze 30:23 Καὶ θέλω διασπείρει τοὺς Αἰγυπτίους μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ διασκορπίσει αὐτοὺς εἰς τοὺς τόπους.

Eze 30:24 Καὶ θέλω ἐνισχύσει τοὺς βραχίονας τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος καὶ θέλω δώσει τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοὺς δὲ βραχίονας τοῦ Φαραὼ θέλω συνθλάσει καὶ θέλει στενάξει ἔμπροσθεν αὐτοῦ μὲ στεναγμοὺς τετραυματισμένου.

Eze 30:25 Τοὺς βραχίονας ὅμως τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος θέλω ἐνισχύσει, οἱ δὲ βραχίονες τοῦ Φαραὼ θέλουσι πέσει· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος· καὶ θέλει ἐκτείνει αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

Eze 30:26 Καὶ θέλω διασπείρει τοὺς Αἰγυπτίους μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ διασκορπίσει αὐτοὺς εἰς τοὺς τόπους· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

Eze 31:1 Καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, τῷ τρίτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,

Eze 31:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὲ πρὸς τὸν Φαραὼ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ πρὸς τὸ πλῆθος αὐτοῦ· Μὲ ποῖον ὡμοιώθης ἐν τῇ μεγαλειότητί σου

Eze 31:3 Ἰδού, ὁ Ἀσσύριος ἦτο κέδρος ἐν τῷ Λιβάνῳ μὲ κλάδους ὡραίους, καὶ πυκνὸς τὴν σκιὰν καὶ ὑψηλὸς τὸ μέγεθος, καὶ ἡ κορυφὴ αὐτοῦ ἦτο ἐν μέσῳ κλάδων πυκνῶν.

Eze 31:4 Τὰ ὕδατα ηὔξησαν αὐτόν, ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτὸν μὲ τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς τοὺς ῥέοντας κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξέπεμπε τοὺς ῥύακας αὐτῆς εἰς πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ.

Eze 31:5 Ὅθεν τὸ ὕψος ἑαυτοῦ ἀνέβη ὑπεράνω πάντων τῶν δένδρων τοῦ ἀγροῦ καὶ οἱ κλῶνοι αὐτοῦ ἐπλήθυναν καὶ οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἐξετάνθησαν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὑδάτων, ἐνῷ ἐβλάστανε.

Eze 31:6 Πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐφώλευον ἐν τοῖς κλώνοις αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ζῷα τοῦ ἀγροῦ ἐγέννων ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτοῦ· ὑπὸ δὲ τὴν σκιὰν αὐτοῦ κατῴκουν πάντα τὰ μεγάλα ἔθνη.

Eze 31:7 Ἦτο λοιπὸν ὡραῖος κατὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν ἔκτασιν τῶν κλάδων αὐτοῦ, διότι αἱ ῥίζαι αὐτοῦ ἦ σαν πλησίον ὑδάτων πολλῶν.

Eze 31:8 Αἱ κέδροι ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ δὲν ἠδύναντο νὰ κρύψωσιν αὐτόν· αἱ ἔλατοι δὲν ἐξισοῦντο μὲ τοὺς κλώνους αὐτοῦ, καὶ αἱ κάστανοι δὲν ἐξισοῦντο μὲ τοὺς κλάδους αὐτοῦ· οὐδὲν δένδρον ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ ὡμοίαζεν αὐτὸν κατὰ τὴν ὡραιότητα αὐτοῦ.

Eze 31:9 Ἔκαμον αὐτὸν ὡραῖον κατὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὥστε πάντα τὰ δένδρα τῆς Ἐδέμ, τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ, ἐζήλευον αὐτόν.

Eze 31:10 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ὕψωσας σεαυτὸν ὑψηλά, καὶ ἐπειδὴ ἐσήκωσε τὴν κορυφὴν αὐτοῦ μεταξὺ τῶν πυκνῶν κλώνων καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπήρθη εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ,

Eze 31:11 διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ δυνάστου τῶν ἐθνῶν, ὅστις θέλει φερθῇ ἀξίως πρὸς αὐτόν· ἀπέβαλον αὐτὸν διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ.

Eze 31:12 Καὶ ξένοι, οἱ τρομερώτεροι τῶν ἐθνῶν, ἔκοψαν αὐτὸν καὶ ἐγκατέλιπον αὐτόν· οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἔπεσον ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐν πάσαις ταῖς φάραγξι καὶ οἱ κλῶνοι αὐτοῦ συνετρίφθησαν ὑπὸ πάντων τῶν ποταμῶν τῆς γῆς, καὶ πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκιᾶς αὐτοῦ καὶ ἐγκατέλιπον αὐτόν.

Eze 31:13 Ἐπὶ τοῦ πτώματος αὐτοῦ θέλουσιν ἐπικάθησθαι πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς κλάδους αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι πάντα τὰ ζῷα τοῦ ἀγροῦ·

Eze 31:14 διὰ νὰ μὴ ὑψωθῇ ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ οὐδὲν ἐκ τῶν δένδρων τῶν ὑδάτων μηδὲ νὰ σηκώσωσι τὴν κορυφὴν αὐτῶν μεταξὺ τῶν πυκνῶν κλάδων, καὶ ἐκ πάντων τῶν πινόντων ὕδωρ, οὐδὲν ἐκ τούτων νὰ μὴ στέκηται ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· διότι πάντα παρεδόθησαν εἰς τὸν θάνατον, εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Eze 31:15 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καθ ἣν ἡμέραν κατέβη εἰς τὸν ᾅδην, ἔκαμον νὰ γείνῃ πένθος· ἐσκέπασα τὴν ἄβυσσον δί αὐτὸν καὶ ἐμπόδισα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς καὶ τὰ μεγάλα ὕδατα ἐκρατήθησαν· καὶ ἔκαμον νὰ πενθήσῃ ὁ Λίβανος δί αὐτὸν καὶ πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ ἐμαράνθησαν δί αὐτόν.

Eze 31:16 Ἔκαμον τὰ ἔθνη νὰ σεισθῶσιν εἰς τὸν ἦχον τῆς πτώσεως αὐτοῦ, ὅτε κατεβίβασα αὐτὸν εἰς τὸν ᾅδην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· καὶ πάντα τὰ δένδρα τῆς Ἐδέμ, τὰ ἐκλεκτὰ καὶ τὰ καλὰ τοῦ Λιβάνου, πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ, παρηγορήθησαν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Eze 31:17 Καὶ αὐτοὶ ὅτι κατέβησαν εἰς τὸν ᾅδην μετ αὐτοῦ, πρὸς τοὺς τεθανατωμένους ἐν μαχαίρᾳ· καὶ ὅσοι ἦσαν ὁ βραχίων αὐτοῦ, οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν.

Eze 31:18 Μὲ ποῖον ὡμοιώθης οὕτως ἐν τῇ δόξῃ καὶ ἐν τῇ μεγαλειότητι, μεταξὺ τῶν δένδρων τῆς Ἐδὲμ θέλεις ὅμως καταβιβασθῇ μετὰ τῶν δένδρων τῆς Ἐδὲμ εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· θέλεις κοίτεσθαι ἐν μέσῳ τῶν ἀπεριτμήτων μετὰ τῶν τεθανατωμένων ἐν μαχαίρᾳ· οὗτος εἶναι ὁ Φαραὼ καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Eze 32:1 Καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, τῷ δωδεκάτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,

Eze 32:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάλαβε θρῆνον ἐπὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτόν, Ὡμοιώθης μὲ σκύμνον λέοντος μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ εἶσαι ὡς δράκων ἐν ταῖς θαλάσσαις· καὶ ἐφώρμησας εἰς τοὺς ποταμοὺς σου καὶ ἐτάραττες τὰ ὕδατα μὲ τοὺς πόδας σου καὶ κατεπάτεις τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν.

Eze 32:3 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· διὰ τοῦτο θέλω ἐξαπλώσει τὸ δίκτυόν μου ἐπὶ σὲ μὲ ἄθροισμα πολλῶν λαῶν, καὶ θέλουσι σὲ ἀνασύρει ἐν τῇ σαγήνῃ μου.

Eze 32:4 Καὶ θέλω σὲ ἐγκαταλείψει ἐν τῇ γῇ, θέλω σὲ ἐκρίψει ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς πεδιάδος, καὶ θέλω ἐπικαθίσει ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ χορτάσει ἀπὸ σοῦ τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς.

Eze 32:5 Καὶ θέλω ἐκθέσει τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσει τὰς κοιλάδας ἀπὸ τῶν σωρῶν τοῦ πτώματός σου.

Eze 32:6 Καὶ τὴν γῆν, ὅπου πλέεις, θέλω ποτίσει μὲ τὸ αἷμά σου ἕως τῶν ὀρέων· καὶ οἱ ποταμοὶ θέλουσιν ἐμπλησθῆ ἀπὸ σοῦ.
Eze 32:7 Καὶ ὅταν σὲ ἀποσβέσω, θέλω περικαλύψει τὸν οὐρανὸν καὶ συσκοτάσει τοὺς ἀστέρας αὐτοῦ· θέλω περικαλύψει ἐν νεφέλῃ τὸν ἥλιον καὶ σελήνη δὲν θέλει φέγγει τὸ φῶς αὐτῆς.
Eze 32:8 Πάντας τοὺς λαμπροὺς φωστῆρας τοῦ οὐρανοῦ θέλω συσκοτάσει ἐπὶ σέ, καὶ θέλω ἐπιβάλει σκότος ἐπὶ τὴν γῆν σου, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 32:9 Καὶ θέλω κάμει νὰ φρίξῃ ἡ καρδία πολλῶν λαῶν, ὅταν φέρω τὸν συντριμμόν σου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, εἰς τόπους τοὺς ὁποίους δὲν ἐγνώρισας.
Eze 32:10 Καὶ θέλω κάμει πολλοὺς λαοὺς νὰ ἐκπλαγῶσι διὰ σὲ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θέλουσι φρίξει σφόδρα διὰ σέ, ὅταν διασείσω τὴν ῥομφαίαν μου ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ θέλουσι τρέμει κατὰ πᾶσαν στιγμήν, ἕκαστος διὰ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου.
Eze 32:11 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἡ ῥομφαία τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος θέλει ἐλθεῖ ἐπὶ σέ.
Eze 32:12 Ἐν μαχαίραις ἰσχυρῶν θέλω καταβάλει τὸ πλῆθός σου· πάντες οὗτοι εἶναι οἱ τρομερώτεροι τῶν ἐθνῶν· καὶ θέλουσι πορθήσει τὴν ἔπαρσιν τῆς Αἰγύπτου καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῆς θέλει καταστραφῆ.
Eze 32:13 Καὶ θέλω ἐξαφανίσει πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀπὸ πλησίον ὑδάτων πολλῶν, καὶ δὲν θέλει πλέον ταράξει αὐτὰ ποῦς ἀνθρώπου καὶ ἴχνος κτήνους δὲν θέλει ταράξει αὐτά.
Eze 32:14 Τότε θέλω ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν καὶ κάμει τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν νὰ ῥέωσιν ὡς ἔλαιον, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 32:15 Ὅταν κάμω τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου θάμβος, καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ πληρώματος αὐτῆς, ὅταν πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, τότε θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 32:16 Οὗτος εἶναι ὁ θρῆνος, μὲ τὸν ὁποῖον θέλουσι θρηνήσει αὐτήν· αἱ θυγατέρες τῶν ἐθνῶν θέλουσι θρηνήσει αὐτήν· θέλουσι θρηνήσει διὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ δί ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῆς, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 32:17 Καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 32:18 Υἱὲ ἀνθρώπου, θρήνησον διὰ τὸ πλῆθος τῆς Αἰγύπτου καὶ καταβίβασον αὐτούς, αὐτὴν καὶ τὰς θυγατέρας τῶν ἰσχυρῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.
Eze 32:19 Τίνος εἶσαι ὡραιοτέρα κατάβηθι καὶ κοίτου μετὰ τῶν ἀπεριτμήτων.
Eze 32:20 Θέλουσι πέσει ἐν μέσῳ τῶν τεθανατωμένων ἐν μαχαίρᾳ· εἰς τὴν μάχαιραν παρεδόθη αὐτή· σύρετε αὐτὴν καὶ πάντα τὰ πλήθη αὐτῆς.
Eze 32:21 Οἱ ἰσχυρότεροι μεταξὺ τῶν δυνατῶν θέλουσι λαλήσει πρὸς αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ ᾅδου μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτόν· κατέβησαν, κοίτονται ἀπερίτμητοι, τεθανατωμένοι ἐν μαχαίρᾳ.
Eze 32:22 Ἐκεῖ εἶναι ὁ Ἀσσοὺρ καὶ ἅπαν τὸ ἄθροισμα αὐτοῦ· οἱ τάφοι αὐτοῦ εἶναι κύκλῳ αὐτοῦ· πάντες οὗτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες ἐν μαχαίρᾳ.
Eze 32:23 Διότι οἱ τάφοι αὐτοῦ εἶναι τεθειμένοι εἰς τὰ βάθη τοῦ λάκκου καὶ τὸ ἄθροισμα αὐτοῦ κύκλῳ τοῦ τάφου αὐτοῦ· πάντες οὗτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες ἐν μαχαίρᾳ, οἵτινες διέδιδον τρόμον εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων.
Eze 32:24 Ἐκεῖ εἶναι ὁ Ἐλὰμ καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτοῦ κύκλῳ τοῦ τάφου αὐτοῦ· πάντες οὗτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες ἐν μαχαίρᾳ, καταβάντες ἀπερίτμητοι εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, οἵτινες διέδιδον τὸν τρόμον αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων· καὶ ἔλαβον τὴν καταισχύνην αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.
Eze 32:25 Ἔθεσαν εἰς αὐτὸν κλίνην μετὰ παντὸς τοῦ πλήθους αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν τεθανατωμένων· οἱ τάφοι αὐτοῦ εἶναι κύκλῳ αὐτοῦ· πάντες οὗτοι ἀπερίτμητοι, τεθανατωμένοι ἐν μαχαίρᾳ, ἂν καὶ διεδόθη ὁ τρόμος αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων· καὶ ἔλαβον τὴν καταισχύνην αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐτέθη ἐν μέσῳ τῶν τεθανατωμένων.
Eze 32:26 Ἐκεῖ εἶναι ὁ Μεσέχ, ὁ Θουβὰλ καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτοῦ· οἱ τάφοι αὐτοῦ εἶναι κύκλῳ αὐτοῦ· πάντες οὗτοι ἀπερίτμητοι, τεθανατωμένοι ἐν μαχαίρᾳ, ἂν καὶ διέδωκαν τὸν τρόμον αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων.
Eze 32:27 Πλὴν δὲν κοίτονται μετὰ τῶν πεσόντων ἰσχυρῶν ἐκ τῶν ἀπεριτμήτων, οἵτινες κατέβησαν εἰς τὸν ᾅδην μετὰ τῶν πολεμικῶν αὐτῶν ὅπλων· καὶ ἔθεσαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· ἀλλ̓ αἱ ἀνομίαι αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἂν καὶ ἦσαν τρόμος τῶν ἰσχυρῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ζώντων.
Eze 32:28 Ναί, σὺ θέλεις συντριφθῆ ἐν μέσῳ τῶν ἀπεριτμήτων, καὶ θέλεις κοίτεσθαι μετὰ τῶν τεθανατωμένων ἐν μαχαίρᾳ.
Eze 32:29 Ἐκεῖ εἶναι ὁ Ἐδώμ, οἱ βασιλεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες αὐτοῦ, οἵτινες μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐτέθησαν μεταξὺ τῶν τεθανατωμένων ἐν μαχαίρᾳ· οὗτοι θέλουσι κοίτεσθαι μετὰ τῶν ἀπεριτμήτων καὶ μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.
Eze 32:30 Ἐκεῖ εἶναι οἱ ἡγεμόνες τοῦ βορρᾶ, πάντες οὗτοι, καὶ πάντες οἱ Σιδώνιοι, οἵτινες κατέβησαν μετὰ τῶν τεθανατωμένων, ἐν τῷ τρόμῳ αὐτῶν, κατῃσχυμμένοι ἐν τῇ δυνάμει αὐτῶν· καὶ κοίτονται ἀπερίτμητοι μετὰ τῶν τεθανατωμένων ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἔλαβον τὴν καταισχύνην αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.
Eze 32:31 Ὁ Φαραὼ θέλει ἰδεῖ αὐτοὺς καὶ παρηγορηθῆ δί ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, ὁ Φαραὼ καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ, οἱ τεθανατωμένοι ἐν μαχαίρᾳ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 32:32 Διότι ἔδωκα τὸν τρόμον μου εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων· καὶ θέλει κοίτεσθαι ἐν μέσῳ τῶν ἀπεριτμήτων μετὰ τῶν τεθανατωμένων ἐν μαχαίρᾳ· ὁ Φαραὼ καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 33:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,

Eze 33:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Ὅταν ἐπιφέρω τὴν ῥομφαίαν ἐπὶ γῆν τινα καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς λάβῃ ἄνθρωπόν τινα ἐκ μέσου αὐτοῦ καὶ θέσωσιν αὐτὸν φύλακα εἰς ἑαυτούς,
Eze 33:3 καὶ αὐτός, ἰδὼν τὴν ῥομφαίαν ἐπερχομένην ἐπὶ τὴν γῆν, σαλπίσῃ ἐν σάλπιγγι καὶ σημάνῃ εἰς τὸν λαόν,
Eze 33:4 τότε ὅστις ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ δὲν φυλαχθῇ, ἐὰν ἡ ῥομφαία ἐλθοῦσα καταλάβῃ αὐτόν, τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
Eze 33:5 Ἤκουσε τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ δὲν ἐφυλάχθη· τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπ' αὐτόν. Ὅστις ὅμως φυλαχθῇ, θέλει διασώσει τὴν ζωὴν αὐτοῦ.
Eze 33:6 Ἀλλ' ἐὰν ὁ φύλαξ, ἰδὼν τὴν ῥομφαίαν ἐπερχομένην, δὲν σαλπίσῃ ἐν τῇ σάλπιγγι καὶ ὁ λαὸς δὲν φυλαχθῇ, ἡ δὲ ῥομφαία ἐλθοῦσα καταλάβῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν, οὗτος μὲν κατελήφθη διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, πλὴν τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλω ἐκζητήσει ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ φύλακος.
Eze 33:7 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἐγὼ σὲ ἔθεσα φύλακα ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραήλ· ἄκουσον λοιπὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματός μου καὶ νουθέτησον αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ·
Eze 33:8 Ὅταν λέγω εἰς τὸν ἄνομον, Ἄνομε, θέλεις ἐξάπαντος θανατωθῇ· καὶ σὺ δὲν λαλήσῃς διὰ νὰ ἀποτρέψῃς τὸν ἄνομον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ἐκεῖνος μὲν ὁ ἄνομος θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ, πλὴν ἐκ τῆς χειρός σου θέλω ἐκζητήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ.
Eze 33:9 Ἀλλ' ἐὰν σὺ ἀποτρέπῃς τὸν ἄνομον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπ' αὐτῆς, καὶ δὲν ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ἐκεῖνος μὲν θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ, σὺ δὲ ἠλευθέρωσας τὴν ψυχήν σου.
Eze 33:10 Διὰ τοῦτο, σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὲ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ· Οὕτω σεῖς ἐλαλήσατε, λέγοντες, Ἐὰν αἱ παραβάσεις ἡμῶν καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἦναι ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἀπωλεσμένοι δι' αὐτάς, πῶς θέλομεν ζήσει
Eze 33:11 Εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ ἀσεβὴς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ νὰ ζῇ· ἐπιστρέψατε, ἐπιστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν· διὰ τί νὰ ἀποθάνητε, οἶκος Ἰσραήλ
Eze 33:12 Διὰ τοῦτο σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὲ πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, Ἡ δικαιοσύνη τοῦ δικαίου δὲν θέλει ἐλευθερώσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς παραβάσεως αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀσεβὴς δὲν θέλει πέσει διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ, καὶ ὁ δίκαιος δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ ζήσῃ διὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καθ' ἣν ἡμέραν ἁμαρτήσῃ.
Eze 33:13 Ὅταν εἴπω πρὸς τὸν δίκαιον ὅτι θέλει ἐξάπαντος ζήσει, καὶ αὐτὸς θαρρῶν εἰς τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ πράξῃ ἀδικίαν, ἅπασα ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ δὲν θέλει μνημονευθῇ· καὶ ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἔπραξεν, ἐν αὐτῇ θέλει ἀποθάνει.
Eze 33:14 Καὶ ὅταν λέγω πρὸς τὸν ἀσεβῆ, Ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει, ὁ δὲ ἐπιστρέψας ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ πράξῃ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην,
Eze 33:15 ἀποδώσῃ τὸ ἐνέχυρον ὁ ἀσεβής, ἐπιστρέψῃ τὸ ἡρπαγμένον, περιπατῇ ἐν τοῖς διατάγμασι τῆς ζωῆς μὴ πράττων ἀδικίαν, θέλει ἐξάπαντος ζήσει, δὲν θέλει ἀποθάνει·
Eze 33:16 πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἡμάρτησε, δὲν θέλουσι πλέον μνημονευθῇ εἰς αὐτόν· ἔκαμε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην· θέλει ἐξάπαντος ζήσει.
Eze 33:17 Οἱ υἱοὶ ὅμως τοῦ λαοῦ σου λέγουσιν, Ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι εὐθεία. Ἀλλὰ τούτων αὐτῶν ἡ ὁδὸς δὲν εἶναι εὐθεῖα.
Eze 33:18 Ὅταν ὁ δίκαιος ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ πράξῃ ἀδικίαν, διὰ τοῦτο μάλιστα θέλει ἀποθάνει.
Eze 33:19 Καὶ ὅταν ὁ ἄνομος ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ πράξῃ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, αὐτὸς θέλει ζήσει διὰ τοῦτο.
Eze 33:20 Σεῖς ὅμως λέγετε, Ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι εὐθεῖα· οἶκος Ἰσραήλ, θέλω σᾶς κρίνει ἕκαστον κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
Eze 33:21 Καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, τῷ δεκάτῳ μηνί, τῇ πέμπτῃ τοῦ μηνός, ἦλθε πρὸς ἐμὲ διασεσωσμένος τις ἐξ Ἱερουσαλήμ, λέγων, Ἡλώθη ἡ πόλις.
Eze 33:22 Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐστάθη ἐπ' ἐμὲ τὸ ἑσπέρας πρὶν ἔλθῃ ὁ διασεσωσμένος, καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα μου ἑωσοῦ ἦλθε πρὸς ἐμὲ τὸ πρωΐ· καὶ ἀνοιχθέντος τοῦ στόματός μου δὲν ἐσιώπησα πλέον.
Eze 33:23 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 33:24 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες ἐκείνας τὰς ἐρημώσεις ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ λαλοῦσι, λέγοντες, Εἷς ἦτο ὁ Ἀβραὰμ καὶ ἐκληρονόμησε τὴν γῆν· ἡμεῖς δὲ εἴμεθα πολλοί· εἰς ἡμᾶς ἐδόθη ἡ γῆ διὰ κληρονομίαν.
Eze 33:25 Διὰ τοῦτο εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· σεῖς τρώγετε κρέας ἐν αἵματι καὶ σηκόνετε τοὺς ὀφθαλμούς σας πρὸς τὰ εἴδωλά σας καὶ χύνετε αἷμα, καὶ θέλετε κληρονομήσει τὴν γῆν
Eze 33:26 Σεῖς στηρίζεσθε ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν σας, ἐργάζεσθε βδελύγματα καὶ μιαίνετε ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ θέλετε κληρονομήσει τὴν γῆν
Eze 33:27 Εἰπὲ οὕτω πρὸς αὐτούς· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ζῶ ἐγώ, οἱ ἐν ταῖς ἐρημώσεσι θέλουσιν ἐξάπαντος πέσει ἐν μαχαίρᾳ, καὶ τὸν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς πεδιάδος, θέλω παραδώσει αὐτὸν εἰς τὰ θηρία διὰ νὰ καταφάγωσιν αὐτόν, οἱ δὲ ἐν τοῖς φρουρίοις καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις θέλουσιν ἀποθάνει ὑπὸ θανατικοῦ.
Eze 33:28 Διότι θέλω παραδώσει εἰς ὄλεθρον καὶ ἐρήμωσιν τὴν γῆν, καὶ ἡ ἔπαρσις τῆς δυνάμεως αὐτῆς θέλει καταβληθῇ, καὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ θέλουσιν ἐρημωθῇ, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁ διαβαίνων.

Eze 33:29 Καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν παραδώσω εἰς ὄλεθρον καὶ ἐρήμωσιν τὴν γῆν, διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν τὰ ὁποῖα ἔπραξαν.
Eze 33:30 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου λαλοῦσιν ἐναντίον σου παρὰ τὰ τείχη καὶ ἐν ταῖς θύραις τῶν οἰκιῶν, καὶ λαλοῦσι πρὸς ἀλλήλους, ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγοντες, Ἔλθετε λοιπὸν καὶ ἀκούσατε τίς ὁ λόγος ὁ ἐξερχόμενος παρὰ Κυρίου.
Eze 33:31 Καὶ ἔρχονται πρὸς σέ, καθὼς συνάγεται ὁ λαός, καὶ κάθηται ἔμπροσθέν σου ὁ λαός μου καὶ ἀκούουσι τοὺς λόγους σου, ἀλλὰ δὲν κάμνουσιν αὐτούς· διότι ἐν τῷ στόματι αὐτῶν δεικνύουσι πολλὴν ἀγάπην, ἡ καρδία ὅμως αὐτῶν ὑπάγει κατόπιν τῆς αἰσχροκερδείας αὐτῶν.
Eze 33:32 Καὶ ἰδού, σὺ εἶσαι πρὸς αὐτοὺς ὡς ἐρωτικὸν ᾆσμα ἀνθρώπου ἡδυφώνου καὶ παίζοντος ὄργανα καλῶς, διότι ἀκούουσι τοὺς λόγους σου ἀλλὰ δὲν κάμνουσιν αὐτούς.
Eze 33:33 Πλὴν ὅταν ἔλθῃ τοῦτο, καὶ ἰδού, ἔρχεται, τότε θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐστάθη προφήτης ἐν μέσῳ αὐτῶν.
Eze 34:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 34:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραήλ· προφήτευσον καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς ποιμένας· Οὐαὶ εἰς τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραήλ, οἵτινες βόσκουσιν ἑαυτούς· οἱ ποιμένες δὲν βόσκουσι τὰ ποίμνια
Eze 34:3 Σεῖς τρώγετε τὸ πάχος καὶ ἐνδύεσθε τὸ μαλλίον, σφάζετε τὰ παχέα· δὲν βόσκετε τὰ ποίμνια.
Eze 34:4 Δὲν ἐνισχύσατε τὸ ἀσθενὲς καὶ δὲν ἰατρεύσατε τὸ κακῶς ἔχον καὶ δὲν ἐκάμετε ἐπίδεσμα εἰς τὸ συντετριμμένον καὶ δὲν ἐπανεφέρατε τὸ πεπλανημένον καὶ δὲν ἐζητήσατε τὸ ἀπολωλός· ἀλλὰ ἐν βίᾳ καὶ ἐν σκληρότητι ἐδεσπόζετε ἐπ' αὐτά.
Eze 34:5 Καὶ διεσκορπίσθησαν, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε ποιμήν, καὶ ἔγειναν κατάβρωμα εἰς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ διεσκορπίσθησαν.
Eze 34:6 Τὰ πρόβατά μου περιεπλανῶντο ἐπὶ πᾶν ὄρος καὶ ἐπὶ πάντα λόφον ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἦσαν διεσκορπισμένα τὰ πρόβατά μου, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐρευνῶν οὐδὲ ὁ ζητῶν.
Eze 34:7 Διὰ τοῦτο, ἀκούσατε, ποιμένες, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου·
Eze 34:8 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἐξάπαντος, ἐπειδὴ τὰ πρόβατά μου ἔγειναν λάφυρον καὶ τὰ πρόβατά μου ἔγειναν κατάβρωμα πάντων τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ δι' ἔλλειψιν ποιμένος, καὶ δὲν ἐζήτησαν οἱ ποιμένες μου τὰ πρόβατά μου ἀλλ' οἱ ποιμένες ἐβόσκησαν ἑαυτοὺς καὶ δὲν ἐβόσκησαν τὰ πρόβατά μου,
Eze 34:9 διὰ τοῦτο, ἀκούσατε, ποιμένες, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου·
Eze 34:10 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον τῶν ποιμένων, καὶ θέλω ἐκζητήσει τὰ πρόβατά μου ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν καὶ θέλω παύσει αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ποιμαίνωσι τὰ πρόβατα· καὶ δὲν θέλουσι πλέον βόσκει ἑαυτοὺς οἱ ποιμένες, διότι θέλω ἐλευθερώσει ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν τὰ πρόβατά μου καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι κατάβρωμα εἰς αὐτούς.
Eze 34:11 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγώ, ἐγὼ θέλω καὶ ἀναζητήσει τὰ πρόβατά μου καὶ ἐπισκεφθῆ αὐτά.
Eze 34:12 Καθὼς ὁ ποιμὴν ἐπισκέπτεται τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καθ' ἣν ἡμέραν εὑρίσκεται ἐν μέσῳ τῶν προβάτων αὐτοῦ διεσκορπισμένων, οὕτω θέλω ἐπισκεφθῆ τὰ πρόβατά μου καὶ θέλω ἐλευθερώσει αὐτὰ ἐκ πάντων τῶν τόπων, ὅπου ἦσαν διεσκορπισμένα, ἐν ἡμέρᾳ νεφώδει καὶ ζοφερᾷ.
Eze 34:13 Καὶ θέλω ἐξαγάγει αὐτὰ ἐκ τῶν λαῶν καὶ συνάξει αὐτὰ ἐκ τῶν τόπων καὶ φέρει αὐτὰ εἰς τὴν γῆν αὐτῶν καὶ βοσκήσει αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραήλ, πλησίον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κατοικούμενα τῆς γῆς.
Eze 34:14 Θέλω βοσκήσει αὐτὰ ἐν ἀγαθῇ νομῇ, καὶ ἡ μάνδρα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραήλ· ἐκεῖ θέλουσιν ἀναπαύεσθαι ἐν μάνδρᾳ καλῇ, καὶ θέλουσι βόσκεσθαι ἐν παχείᾳ νομῇ ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραήλ.
Eze 34:15 Ἐγὼ θέλω βοσκήσει τὰ πρόβατά μου καὶ ἐγὼ θέλω ἀναπαύσει αὐτά, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 34:16 Θέλω ἐκζητήσει τὸ ἀπολωλὸς καὶ ἐπαναφέρει τὸ πεπλανημένον καὶ ἐπιδέσει τὸ συντετριμμένον καὶ ἐνισχύσει τὸ ἀσθενές· τὸ παχὺ ὅμως καὶ τὸ ἰσχυρὸν θέλω καταστρέψει· ἐν δικαιοσύνῃ θέλω βοσκήσει αὐτά.
Eze 34:17 Καὶ περὶ ὑμῶν, ποίμνιόν μου, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ θέλω κρίνει ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου, ἀναμέσον κριῶν καὶ τράγων.
Eze 34:18 Μικρὸν εἶναι εἰς ἐσᾶς, ὅτι ἐβοσκήσατε τὴν καλὴν βοσκήν, τὸ δὲ ἐπίλοιπον τῆς βοσκῆς σας κατεπατεῖτε μὲ τοὺς πόδας σας καὶ ὅτι ἐπίνετε καθαρὸν ὕδωρ, τὸ δὲ ἐπίλοιπον ἐταράττετε μὲ τοὺς πόδας σας
Eze 34:19 τὰ δὲ πρόβατά μου ἔβοσκον τὸ καταπεπατημένον μὲ τοὺς πόδας σας καὶ ἔπινον τὸ τεταραγμένον μὲ τοὺς πόδας σας.
Eze 34:20 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει πρὸς αὐτὰ Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγώ, ἐγὼ θέλω κρίνει ἀναμέσον προβάτου παχέος καὶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχνοῦ.
Eze 34:21 Ἐπειδὴ ἀπωθεῖτε μὲ πλευρὰ καὶ μὲ ὤμους καὶ κερατίζετε διὰ τῶν κεράτων σας πάντα τὰ ἀσθενῆ, ἑωσοῦ διεσκορπίσατε αὐτὰ εἰς τὰ ἔξω,
Eze 34:22 διὰ τοῦτο θέλω σώσει τὰ πρόβατά μου καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλέον λάφυρον· καὶ θέλω κρίνει ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου.
Eze 34:23 Καὶ θέλω καταστήσει ἐπ' αὐτὰ ἕνα ποιμένα καὶ θέλει ποιμαίνει αὐτά, τὸν δοῦλόν μου Δαβίδ· αὐτὸς θέλει ποιμαίνει αὐτὰ καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι ποιμὴν αὐτῶν.
Eze 34:24 Καὶ ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ δοῦλός μου Δαβὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα.
Eze 34:25 Καὶ θέλω κάμει πρὸς αὐτὰ διαθήκην εἰρήνης· καὶ θέλω ἀφανίσει ἀπὸ τῆς γῆς τὰ πονηρὰ θηρία· καὶ θέλουσι

κατοικήσει ἀσφαλῶς ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς δρυμοῖς.
Eze 34:26 Καὶ θέλω καταστήσει εὐλογίαν αὐτὰ καὶ τὰ πέριξ τοῦ ὄρους μου, καὶ θέλω καταβιβάζει τὴν βροχὴν ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς· βροχὴ εὐλογίας θέλει εἶσθαι.
Eze 34:27 Καὶ τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ θέλουσιν ἀποδίδει τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ ἡ γῆ θέλει δίδει τὸ προϊὸν αὐτῆς καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἀσφαλεῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν συντρίψω τὰ δεσμὰ τοῦ ζυγοῦ αὐτῶν καὶ ἐλευθερώσω αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν καταδουλωσάντων αὐτούς.
Eze 34:28 Καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλέον λάφυρον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς δὲν θέλουσι κατατρώγει αὐτούς· ἀλλὰ θέλουσι κατοικεῖ ἀσφαλῶς καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ ἐκφοβῶν.
Eze 34:29 Καὶ θέλω ἀναστήσει εἰς αὐτοὺς φυτὸν ὀνομαστόν, καὶ δὲν θέλουσι πλέον φθείρεσθαι ὑπὸ πείνης ἐν τῇ γῇ καὶ δὲν θέλουσι φέρει πλέον τὴν ὕβριν τῶν ἐθνῶν.
Eze 34:30 Καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν εἶμαι μετ' αὐτῶν καὶ αὐτοί, ὁ οἶκος Ἰσραήλ, λαός μου, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 34:31 Καὶ σεῖς, πρόβατά μου, τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς μου, σεῖς εἶσθε ἄνθρωποι, καὶ ἐγὼ ὁ Θεὸς σας, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 35:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 35:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήριξον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ὄρος Σηεὶρ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτό·
Eze 35:3 καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτό, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ὄρος Σηείρ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου· καὶ θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου κατὰ σοῦ, καὶ θέλω σὲ παραδώσει εἰς ὄλεθρον καὶ ἐρήμωσιν.
Eze 35:4 Θέλω ἀφανίσει τὰς πόλεις σου καὶ σὺ θέλεις εἶσθαι ἐρήμωσις, καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 35:5 Ἐπειδὴ ἐφύλαξας παλαιὸν μῖσος καὶ παρέδωκας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς χεῖρα ῥομφαίας ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεως αὐτῶν, ὅτε ἡ ἀνομία αὐτῶν ἔφθασεν εἰς τὸ ἄκρον,
Eze 35:6 διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, θέλω σὲ παραδώσει εἰς αἷμα καὶ αἷμα θέλει σὲ καταδιώκει· ἐπειδὴ δὲν ἐμίσησας τὸ αἷμα, αἷμα λοιπὸν θέλει σὲ καταδιώκει·
Eze 35:7 καὶ θέλω παραδώσει εἰς παντελῆ ἐρήμωσιν τὸ ὄρος Σηεὶρ καὶ θέλω ἐξαλείψει ἀπ' αὐτοῦ τὸν διαβαίνοντα καὶ τὸν ἐπιστρέφοντα.
Eze 35:8 Καὶ θέλω γεμίσει τὰ ὄρη αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τεθανατωμένων αὐτοῦ· ἐν τοῖς ὄρεσί σου καὶ ἐν ταῖς φάραγξί σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ποταμοῖς σου θέλουσι πέσει οἱ τεθανατωμένοι ἐν μαχαίρᾳ.
Eze 35:9 Θέλω σὲ καταστήσει ἐρημίαν αἰώνιον, καὶ αἱ πόλεις σου δὲν θέλουσι κατοικηθῆ· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 35:10 Ἐπειδὴ εἶπας, τὰ δύο ταῦτα ἔθνη καὶ οἱ δύο οὗτοι τόποι θέλουσιν εἶσθαι ἐμοῦ καὶ ἡμεῖς θέλομεν κληρονομήσει αὐτά, ἂν καὶ ὁ Κύριος ἐστάθη ἐκεῖ,
Eze 35:11 διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, θέλω κάμει κατὰ τὸν θυμόν σου καὶ κατὰ τὸν φθόνον σου, τὸν ὁποῖον ἐξετέλεσας διὰ τὸ πρὸς αὐτοὺς μῖσός σου, καὶ θέλω γνωσθῆ εἰς αὐτοὺς ὅταν σὲ κρίνω.
Eze 35:12 Καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἤκουσα πάσας τὰς βλασφημίας σου, τὰς ὁποίας ἐπρόφερες κατὰ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, αὐτὰ ἠρημώθησαν, εἰς ἡμᾶς ἐδόθησαν διὰ τροφήν.
Eze 35:13 Καὶ μὲ τὸ στόμα ὑμῶν ἐμεγαλορρημονήσατε κατ' ἐμοῦ καὶ ἐπληθύνατε τοὺς λόγους ὑμῶν κατ' ἐμοῦ· ἐγὼ ἤκουσα.
Eze 35:14 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὅταν πᾶσα ἡ γῆ εὐφραίνηται, ἔρημον θέλω καταστήσει σέ.
Eze 35:15 Καθὼς εὐφράνθης ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ διότι ἠφανίσθη, οὕτω θέλω κάμει εἰς σέ· θέλεις ἐρημωθῆ, ὄρος Σηεὶρ καὶ πᾶς ὁ Ἐδώμ, πᾶς αὐτός· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 36:1 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ καὶ εἰπέ, Ὄρη τοῦ Ἰσραήλ, ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου·
Eze 36:2 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς εἶπεν ἐναντίον σας, Εὖγε, οἱ αἰώνιοι ὑψηλοὶ τόποι ἔγειναν κληρονομία ἡμῶν,
Eze 36:3 διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἠρήμωσαν καὶ κατέπιον ἐσᾶς κυκλόθεν, διὰ νὰ γείνητε κληρονομία εἰς τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐθνῶν, καὶ κατεστάθητε λάλημα τῆς γλώσσης καὶ ὄνειδος τῶν λαῶν·
Eze 36:4 διὰ τοῦτο, ὄρη τοῦ Ἰσραήλ, ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου τοῦ Θεοῦ· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς τὰ βουνά, πρὸς τοὺς χειμάρρους καὶ πρὸς τὰς φάραγγας καὶ πρὸς τοὺς ἠρημωμένους καὶ ἠφανισμένους τόπους καὶ πρὸς τὰς ἐγκαταλελειμμένας πόλεις, αἵτινες ἔγειναν λάφυρον καὶ ἐμπαιγμὸς εἰς τὸ ὑπόλοιπον τῶν πέριξ ἐθνῶν·
Eze 36:5 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐξάπαντος ἐν τῷ πυρὶ τοῦ ζήλου μου ἐλάλησα κατὰ τοῦ ὑπολοίπου τῶν ἐθνῶν καὶ κατὰ παντὸς τοῦ Ἐδώμ, οἵτινες ἔκαμον τὴν γῆν μου κληρονομίαν ἑαυτῶν ἐν χαρᾷ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐν περιφρονήσει ψυχῆς, διὰ νὰ ἐκθέσωσιν αὐτὴν εἰς λάφυρον.
Eze 36:6 Διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραήλ, καὶ εἰπὲ πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς τὰ βουνά, πρὸς τοὺς χειμάρρους καὶ πρὸς τὰς φάραγγας, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ ἐλάλησα ἐν τῷ ζήλῳ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου, διότι ἐβαστάσατε τὴν ὕβριν τῶν ἐθνῶν·
Eze 36:7 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐγὼ ὕψωσα τὴν χεῖρά μου· ἐξάπαντος τὰ ἔθνη τὰ πέριξ ὑμῶν, αὐτὰ θέλουσι βαστάσει τὴν αἰσχύνην αὐτῶν.
Eze 36:8 Σεῖς δέ, ὄρη τοῦ Ἰσραήλ, θέλετε ἐκβλαστήσει τοὺς κλάδους σας καὶ θέλετε δώσει τὸν καρπὸν σας εἰς τὸν λαὸν μου Ἰσραήλ, διότι πλησιάζουσι νὰ ἔλθωσι.

Eze 36:9 Διότι ἰδού, ἐγὼ ἐπιβλέπω ἐφ ὑμᾶς καὶ θέλω στραφῇ πρὸς ὑμᾶς, καὶ θέλετε ἀροτριασθῇ καὶ σπαρθῇ.
Eze 36:10 Καὶ θέλω πληθύνει ἐφ ὑμῶν ἀνθρώπους, ἅπαντα τὸν οἶκον Ἰσραήλ, ἅπαντα αὐτόν· καὶ αἱ πόλεις θέλουσι κατοικηθῇ καὶ αἱ ἐρημώσεις θέλουσιν οἰκοδομηθῇ.
Eze 36:11 Καὶ θέλω πληθύνει ἐφ ὑμῶν ἀνθρώπους καὶ κτήνη καὶ θέλουσιν αὐξηθῇ καὶ καρποφορήσει· καὶ θέλω σᾶς κατοικίσει ὡς ἦσθε πρότερον καὶ ἀγαθοποιήσει μᾶλλον παρὰ τὰς ἀρχὰς σας· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 36:12 Καὶ θέλω κάμει νὰ περιπατῶσιν ἐφ ὑμῶν ἄνθρωποι, ὁ λαὸς μου Ἰσραήλ· καὶ θέλουσι σᾶς κληρονομήσει, καὶ θέλετε εἶσθαι κληρονομία αὐτῶν, καὶ τοῦ λοιποῦ δὲν θέλετε πλέον ἀτεκνώσει αὐτούς.
Eze 36:13 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ εἶπον πρὸς ἐσᾶς, Σὺ εἶσαι γῆ κατατρώγουσα ἀνθρώπους καὶ ἀτεκνόνουσα τοὺς λαοὺς σου,
Eze 36:14 διὰ τοῦτο δὲν θέλεις πλέον κατατρώγει ἀνθρώπους οὐδὲ ἀτεκνώσει πλέον τοὺς λαοὺς σου, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 36:15 Καὶ δὲν θέλω πλέον κάμει νὰ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἡ ὕβρις τῶν ἐθνῶν, καὶ δὲν θέλεις φέρει πλέον τὸν ὀνειδισμὸν τῶν λαῶν, καὶ δὲν θέλεις κάμει πλέον τοὺς λαοὺς σου νὰ ἀτεκνωθῶσι, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 36:16 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 36:17 Υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτε ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἐμίαναν αὐτὴν διὰ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν καὶ διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν· ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἦτο ἔμπροσθέν μου ὡς ἀκαθαρσία ἀποκεχωρισμένης.
Eze 36:18 Διὰ τοῦτο ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐπ αὐτούς, διὰ τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον ἔχυσαν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ διὰ τὰ εἴδωλα αὐτῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἐμόλυναν αὐτήν·
Eze 36:19 καὶ διέσπειρα αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ ἦσαν διεσκορπισμένοι ἐν τοῖς τόποις· κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς.
Eze 36:20 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη, ὅπου ἦλθον, ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ἐνῷ ἐλέγετο περὶ αὐτῶν, Οὗ τοι εἶναι ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξῆλθον.
Eze 36:21 Ἐσπλαγχνίσθην ὅμως ἕνεκεν τοῦ ἁγίου ὀνόματός μου, τὸ ὁποῖον ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἐβεβήλωσε μεταξὺ τῶν ἐθνῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἦλθον.
Eze 36:22 Διὰ τοῦτο εἰπὲ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐγὼ δὲν κάμνω τοῦτο ἕνεκεν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραήλ, ἀλλ̓ ἕνεκεν τοῦ ἁγίου ὀνόματός μου, τὸ ὁποῖον ἐβεβηλώσατε μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἤλθετε.
Eze 36:23 Καὶ θέλω ἁγιάσει τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα, τὸ βεβηλωθὲν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, τὸ ὁποῖον ἐβεβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ θέλουσι γνωρίσει τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὅταν ἁγιασθῶ ἐν ὑμῖν ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
Eze 36:24 Διότι θέλω σᾶς λάβει ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν καὶ θέλω σᾶς συνάξει ἐκ πάντων τῶν τόπων καὶ σᾶς φέρει εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.
Eze 36:25 Καὶ θέλω ῥάνει ἐφ ὑμῶν καθαρὸν ὕδωρ καὶ θέλετε καθαρισθῇ· ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν σας καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων σας θέλω σᾶς καθαρίσει.
Eze 36:26 Καὶ θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς καρδίαν νέαν, καὶ πνεῦμα νέον θέλω ἐμβάλει ἐν ὑμῖν, καὶ ἀποσπάσας τὴν λιθίνην καρδίαν ἀπὸ τῆς σαρκὸς σας θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς καρδίαν σαρκίνην.
Eze 36:27 Καὶ θέλω ἐμβάλει ἐν ὑμῖν τὸ Πνεῦμά μου καὶ σᾶς κάμει νὰ περιπατῆτε ἐν τοῖς διατάγμασί μου καὶ νὰ φυλάττητε τὰς κρίσεις μου καὶ νὰ ἐκτελῆτε αὐτάς.
Eze 36:28 Καὶ θέλετε κατοικήσει ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας σας· καὶ θέλετε εἶσθαι λαὸς μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς σας.
Eze 36:29 Καὶ θέλω σᾶς σώσει ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν σας· καὶ θέλω ἀνακαλέσει τὸν σῖτον καὶ πληθύνει αὐτόν, καὶ δὲν θέλω πλέον ἐπιφέρει εἰς ἐσᾶς πεῖναν.
Eze 36:30 Καὶ θέλω πληθύνει τὸν καρπὸν τῶν δένδρων καὶ τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ, διὰ νὰ μὴ λάβητε πλέον ὀνειδισμὸν πείνης μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.
Eze 36:31 Καὶ θέλετε ἐνθυμηθῇ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηρὰς καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθά, καὶ θέλετε ἀποστραφῇ αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας διὰ τὰς ἀνομίας σας καὶ διὰ τὰ βδελύγματά σας.
Eze 36:32 Ἐγὼ δὲν κάμνω ταῦτα ἕνεκεν ὑμῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἂς ἦναι γνωστὸν εἰς ἐσᾶς· αἰσχύνθητε καὶ ἐντράπητε διὰ τὰς ὁδοὺς σας, οἶκος Ἰσραήλ.
Eze 36:33 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καθ ἣν ἡμέραν σᾶς καθαρίσω ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν σας, θέλω κάμει ἔτι νὰ κατοικηθῶσιν αἱ πόλεις, καὶ θέλουσιν οἰκοδομηθῇ αἱ ἐρημώσεις.
Eze 36:34 Καὶ ἡ γῆ ἡ ἠφανισμένη θέλει γεωργηθῇ, ἀντὶ νὰ κῆται ἠφανισμένη ἐνώπιον παντὸς διαβαίνοντος.
Eze 36:35 Καὶ θέλουσι λέγει, Ἡ γῆ αὕτη, ἥτις ἦτο ἠφανισμένη, κατεστάθη ὡς ὁ παράδεισος τῆς Ἐδέμ, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἠρημωμέναι καὶ ἠφανισμέναι καὶ κατηδαφισμέναι ὠχυρώθησαν, κατῳκίσθησαν.
Eze 36:36 Καὶ τὰ ἔθνη τὰ ἐναπολειφθέντα κύκλῳ ὑμῶν θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ᾠκοδόμησα τὰ κατηδαφισμένα καὶ ἐφύτευσα τὰ ἠφανισμένα· ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα, καὶ θέλω ἐκτελέσει.
Eze 36:37 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καὶ τοῦτο θέλει ζητηθῇ παρ ἐμοῦ ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ νὰ κάμω εἰς αὐτούς, νὰ πληθύνω αὐτοὺς μὲ ἀνθρώπους ὡς ποίμνιον προβάτων.
Eze 36:38 Ὡς τὸ ἅγιον ποίμνιον, ὡς τὸ ποίμνιον τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς αὐτῆς, οὕτως αἱ πόλεις αἱ ἠρημωμέναι θέλουσι γείνει πλήρεις ποιμνίων ἀνθρώπων· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

Eze 37:1 Χεὶρ Κυρίου ἐστάθη ἐπ' ἐμέ· καὶ μὲ ἐξήγαγεν ὁ Κύριος διὰ πνεύματος καὶ μὲ ἔθεσεν ἐν μέσῳ πεδιάδος καὶ αὐτὴ ἦτο πλήρης ὀστέων.
Eze 37:2 Καὶ μὲ ἔκαμε νὰ διέλθω πλησίον αὐτῶν κύκλῳ· καὶ ἰδού, ἦσαν πολλὰ σφόδρα ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς πεδιάδος· καὶ ἰδού, ἦσαν κατάξηρα.
Eze 37:3 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, δύνανται τὰ ὀστᾶ ταῦτα νὰ ἀναζήσωσι Καὶ εἶπα, Κύριε Θεέ, σὺ ἐξεύρεις.
Eze 37:4 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτά, Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρά, ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου·
Eze 37:5 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὰ ὀστᾶ ταῦτα· Ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐμβάλει εἰς ἐσᾶς πνεῦμα καὶ θέλετε ἀναζήσει·
Eze 37:6 καὶ θέλω βάλει ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα καὶ ἀναγάγει σάρκα ἐφ' ὑμᾶς καὶ περισκεπάσει ὑμᾶς μὲ δέρμα, καὶ θέλω ἐμβάλει εἰς ἐσᾶς πνεῦμα καὶ θέλετε ἀναζήσει καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 37:7 Καὶ προεφήτευσα, ὡς προσετάχθην· καὶ καθὼς προεφήτευσα, ἔγεινεν ἦχος, καὶ ἰδού, σεισμός, καὶ τὰ ὀστᾶ συνῆλθον ὁμοῦ, ὀστοῦν μετὰ τοῦ ὀστοῦ αὐτοῦ.
Eze 37:8 Καὶ εἶδον καὶ ἰδού, νεῦρα καὶ σάρκες ἀνεφύησαν ἐπ' αὐτὰ καὶ δέρμα περιεσκέπασεν αὐτὰ ἐπάνω· πνεῦμα ὅμως δὲν ἦτο ἐν αὐτοῖς.
Eze 37:9 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὲ πρὸς τὸ πνεῦμα, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐλθέ, πνεῦμα, ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων καὶ ἐμφύσησον ἐπὶ τοὺς πεφονευμένους τούτους καὶ ἂς ἀναζήσωσι.
Eze 37:10 Καὶ προεφήτευσα, ὡς προσετάχθην· καὶ τὸ πνεῦμα εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς καὶ ἀνέζησαν καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, στράτευμα μέγα σφόδρα.
Eze 37:11 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα εἶναι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραήλ· ἰδού, οὗτοι λέγουσι, τὰ ὀστᾶ ἡμῶν ἐξηράνθησαν καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐχάθη· ἡμεῖς ἠφανίσθημεν.
Eze 37:12 Διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, λαέ μου, ἐγὼ ἀνοίγω τοὺς τάφους σας καὶ θέλω σᾶς ἀναβιβάσει ἐκ τῶν τάφων σας, θέλω σᾶς φέρει εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ.
Eze 37:13 Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν, λαέ μου, ἀνοίξω τοὺς τάφους σας καὶ σᾶς ἀναβιβάσω ἐκ τῶν τάφων σας.
Eze 37:14 Καὶ θέλω δώσει τὸ πνεῦμά μου εἰς ἐσᾶς καὶ θέλετε ἀναζήσει καὶ θέλω σᾶς θέσει ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα καὶ ἐξετέλεσα, λέγει Κύριος.
Eze 37:15 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 37:16 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε εἰς σεαυτὸν ῥάβδον μίαν καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν περὶ τοῦ Ἰούδα καὶ περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν συνακολούθων αὐτοῦ· λάβε καὶ ἄλλην ῥάβδον καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν περὶ τοῦ Ἰωσήφ, τῆς ῥάβδον τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ παντὸς τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ τῶν συνακολούθων αὐτοῦ.
Eze 37:17 Καὶ σύναψον αὐτὰς εἰς σεαυτὸν μίαν πρὸς μίαν εἰς ῥάβδον μίαν καὶ θέλουσι γείνει μία ἐν τῇ χειρί σου.
Eze 37:18 Καὶ ὅταν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου εἴπωσι πρὸς σέ, λέγοντες, Δὲν θέλεις ἀπαγγείλει εἰς ἡμᾶς τί δηλοῦσιν εἰς σὲ ταῦτα
Eze 37:19 εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ θέλω λάβει τὴν ῥάβδον τοῦ Ἰωσήφ, τὴν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ τῶν συνακολούθων αὐτοῦ, καὶ θέλω βάλει ἐκείνας μετὰ ταύτης, τῆς ῥάβδου τοῦ Ἰούδα, καὶ κάμει αὐτὰς μίαν ῥάβδον, καὶ θέλουσιν εἶσθαι μία ἐν τῇ χειρὶ μου.
Eze 37:20 Καὶ αἱ ῥάβδοι, ἐπὶ τὰς ὁποίας ἔγραψας, θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν.
Eze 37:21 Καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ θέλω λάβει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν ὅπου ὑπῆγον, καὶ θέλω συνάξει αὐτοὺς πανταχόθεν καὶ φέρει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.
Eze 37:22 Καὶ θέλω κάμει αὐτοὺς ἓν ἔθνος ἐν τῇ γῇ, ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραήλ· καὶ εἷς βασιλεὺς θέλει εἶσθαι βασιλεὺς ἐπὶ πάντας αὐτούς· καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι πλέον δύο ἔθνη καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι τοῦ λοιποῦ διῃρημένοι πλέον εἰς δύο βασίλεια·
Eze 37:23 καὶ δὲν θέλουσι μιαίνεσθαι πλέον ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν οὐδὲ ἐν τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν οὐδὲ ἐν πάσαις ταῖς παραβάσεσιν αὐτῶν· ἀλλὰ θέλω σώσει αὐτοὺς ἐκ πασῶν τῶν κατοικήσεων αὐτῶν, ἐν αἷς ἡμάρτησαν, καὶ θέλω καθαρίσει αὐτούς· καὶ θέλουσιν εἶσθαι λαός μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν.
Eze 37:24 Καὶ Δαβὶδ ὁ δοῦλός μου θέλει εἶσθαι βασιλεὺς ἐπ' αὐτούς· καὶ θέλει εἶσθαι ἐπὶ πάντας αὐτοὺς εἷς ποιμήν· καὶ θέλουσι περιπατεῖ ἐν ταῖς κρίσεσί μου καὶ θέλουσι φυλάττει τὰ διατάγματά μου καὶ ἐκτελεῖ αὐτά.
Eze 37:25 Καὶ θέλουσι κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τὸν δοῦλόν μου τὸν Ἰακώβ, ὅπου κατῴκησαν οἱ πατέρες σας· καὶ ἐν αὐτῇ θέλουσι κατοικεῖ, αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα τῶν τέκνων αὐτῶν, ἕως αἰῶνος· καὶ Δαβὶδ ὁ δοῦλός μου θέλει εἶσθαι ἄρχων αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
Eze 37:26 Καὶ θέλω κάμει πρὸς αὐτοὺς διαθήκην εἰρήνης· αὕτη θέλει εἶσθαι διαθήκη αἰώνιος πρὸς αὐτούς· καὶ θέλω στηρίξει αὐτοὺς καὶ πληθύνει αὐτούς, καὶ θέλω θέσει τὸ ἁγιαστήριόν μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
Eze 37:27 Καὶ ἡ σκηνή μου θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαός μου.
Eze 37:28 Καὶ θέλουσι γνωρίσει τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ ἁγιάζων τὸν Ἰσραήλ, ὅταν τὸ ἁγιαστήριόν μου ᾖ ναι ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
Eze 38:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Eze 38:2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήριξον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γώγ, τὴν γῆν τοῦ Μαγώγ, τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ῥώς, Μεσὲχ καὶ

Θουβάλ, καὶ προφήτευσον κατ' αὐτοῦ,
Eze 38:3 καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, Γώγ, ἡγεμὼν τῆς Ῥῶς, Μεσὲχ καὶ Θουβάλ·
Eze 38:4 καὶ θέλω σὲ περιστρέψει καὶ βάλει ἄγκιστρα εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ θέλω ἐκβάλει σὲ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου, ἵππους καὶ ἱππέας, πάντας τούτους ἐντελῶς ὡπλισμένους, μέγα ἄθροισμα μετὰ θυρεῶν καὶ ἀσπίδων, πάντας τούτους μεταχειριζομένους μαχαίρας.
Eze 38:5 Πέρσας, Αἰθίοπας καὶ Λίβυας μετ' αὐτῶν· πάντας τούτους μετ' ἀσπίδων καὶ περικεφαλαιῶν·
Eze 38:6 τὸν Γομὲρ καὶ πάντα τὰ τάγματα αὐτοῦ, τὸν οἶκον Θωγαρμὰ ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τοῦ βορρᾶ καὶ πάντα τὰ τάγματα αὐτοῦ καὶ πολλοὺς λαοὺς μετὰ σοῦ.
Eze 38:7 Ἑτοιμάσθητι καὶ ἑτοίμασον σεαυτόν, σὺ καὶ πᾶν τὸ ἄθροισμά σου τὸ συναθροισθὲν εἰς σέ, καὶ ἔσο φύλαξ εἰς αὐτούς·
Eze 38:8 μετὰ πολλὰς ἡμέρας θέλει γείνει ἐπίσκεψις εἰς σέ· ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις θέλεις ἐλθεῖ εἰς τὴν γῆν, ἥτις ἠλευθερώθη ἐκ τῆς μαχαίρας καὶ συνήχθη ἐκ πολλῶν λαῶν ἐναντίον τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραήλ, τὰ ὁποῖα κατεστάθησαν ἔρημα διαπαντός· αὐτὸς ὅμως μετεφέρθη ἐκ μέσου τῶν λαῶν, καὶ θέλουσι κατοικήσει πάντες ἀσφαλῶς.
Eze 38:9 Καὶ θέλεις ἀναβῇ καὶ ἐλθεῖ ὡς ἀνεμοζάλη· θέλεις εἶσθαι ὡς νέφος, διὰ νὰ σκεπάσῃς τὴν γῆν, σὺ καὶ πάντα τὰ τάγματά σου καὶ πολὺς λαὸς μετὰ σοῦ.
Eze 38:10 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλουσιν ἀναβῇ πράγματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου καὶ θέλεις βουλευθῇ βουλὰς πονηράς·
Eze 38:11 καὶ θέλεις εἰπεῖ, Θέλω ἀναβῇ εἰς γῆν πόλεων ἀτειχίστων· θέλω ἐλθεῖ πρὸς ἡσυχάζοντας, κατοικοῦντας ἐν ἀσφαλείᾳ, πάντας τούτους κατοικοῦντας πόλεις ἀτειχίστους καὶ μὴ ἐχούσας μοχλοὺς καὶ πύλας·
Eze 38:12 διὰ νὰ λεηλατήσῃς λεηλασίαν καὶ νὰ λαφυραγωγήσῃς λάφυρον, διὰ νὰ ἐπαναστρέψῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ἐρημώσεις κατοικισθείσας καὶ ἐπὶ λαὸν συνηγμένον ἐκ τῶν ἐθνῶν ἀποκτήσαντα κτήνη καὶ ἀγαθά, κατοικοῦντα ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
Eze 38:13 Σεβὰ καὶ Δαιδὰν καὶ οἱ ἔμποροι τῆς Θαρσεῖς, μετὰ πάντων τῶν σκύμνων αὐτῆς, θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς σέ, Ἦλθες νὰ λεηλατήσῃς λεηλασίαν συνήθροισας τὸ πλῆθός σου διὰ νὰ λαφυραγωγήσῃς λάφυρον διὰ νὰ ἁρπάσῃς ἀργύριον καὶ χρυσίον, διὰ νὰ λάβῃς κτήνη καὶ ἀγαθά, διὰ νὰ κάμῃς λείαν μεγάλην
Eze 38:14 Διὰ τοῦτο, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν Γώγ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε ὁ λαὸς μου Ἰσραὴλ θέλει κατοικεῖ ἐν ἀσφαλείᾳ, σὺ δὲν θέλεις μάθει τοῦτο
Eze 38:15 Καὶ θέλεις ἐλθεῖ ἐκ τοῦ τόπου σου, ἐκ τῶν ἐσχάτων τοῦ βορρᾶ, σὺ καὶ πολλοὶ λαοὶ μετὰ σοῦ, ἅπαντες ἀναβάται ἵππων, πλῆθος μέγα καὶ δύναμις πολλή·
Eze 38:16 καὶ θέλεις ἀναβῇ ἐναντίον τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ ὡς νέφος, διὰ νὰ σκεπάσῃς τὴν γῆν· τοῦτο θέλει εἶσθαι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις· καὶ θέλω σὲ φέρει ἐναντίον τῆς γῆς μου, διὰ νὰ μὲ γνωρίσωσι τὰ ἔθνη, ὅταν ἁγιασθῶ ἐν σοί, Γώγ, ἐνώπιον αὐτῶν.
Eze 38:17 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐλάλησα ἐν ταῖς ἀρχαίαις ἡμέραις, διὰ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν τοῦ Ἰσραήλ, οἵτινες προεφήτευσαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις διὰ πολλῶν ἐτῶν, ὅτι ἔμελλον νὰ σὲ φέρω ἐναντίον αὐτῶν
Eze 38:18 Ἀλλ' ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ ἣν ὁ Γὼγ ἔλθῃ ἐναντίον τῆς γῆς Ἰσραήλ, ἡ ὀργή μου θέλει ἀναβῇ ἐπὶ τὸ πρόσωπόν μου, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 38:19 Διότι ἐν τῷ ζήλῳ μου, ἐν τῷ πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα, Ἐξάπαντος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει εἶσθαι σεισμὸς μέγας ἐν γῇ Ἰσραήλ·
Eze 38:20 καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ ἕρποντα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς θέλουσι σεισθῇ ἀπὸ τῆς παρουσίας μου· καὶ τὰ ὄρη θέλουσιν ἀνατραπῇ καὶ οἱ πύργοι θέλουσι πέσει καὶ πᾶν τεῖχος θέλει κατεδαφισθῇ.
Eze 38:21 Καὶ θέλω καλέσει ἐναντίον αὐτοῦ μάχαιραν κατὰ πάντα τὰ ὄρη μου, λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἡ μάχαιρα ἑκάστου ἀνθρώπου θέλει εἶσθαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
Eze 38:22 Καὶ θέλω ἐλθεῖ εἰς κρίσιν ἐναντίον αὐτοῦ ἐν λοιμῷ καὶ ἐν αἵματι· καὶ θέλω βρέξει ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ τάγματα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν πολὺν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ βροχὴν κατακλυσμοῦ καὶ λίθους χαλάζης, πῦρ καὶ θεῖον.
Eze 38:23 Καὶ θέλω μεγαλυνθῇ καὶ ἁγιασθῇ, καὶ θέλω γνωρισθῇ ἐνώπιον πολλῶν ἐθνῶν καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
Eze 39:1 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον κατὰ τοῦ Γὼγ καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, Γώγ, ἡγεμὼν τῆς Ῥῶς, Μεσὲχ καὶ Θουβάλ·
Eze 39:2 καὶ θέλω σὲ περιστρέψει καὶ σὲ περιπλανήσει, καὶ θέλω σὲ ἀναβιβάσει ἐκ τῶν ἐσχάτων τοῦ βορρᾶ καὶ φέρει ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραήλ·
Eze 39:3 καὶ θέλω ἐκτινάξει τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς σου χειρὸς καὶ κάμει τὰ βέλη σου νὰ ἐκπέσωσιν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς σου χειρός.
Eze 39:4 Θέλεις πέσει ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραήλ, σὺ καὶ πάντα τὰ τάγματά σου καὶ οἱ λαοὶ οἱ μετὰ σοῦ· θέλω σὲ δώσει εἰς τὰ πτερωτὰ ὄρνεα παντὸς εἴδους καὶ εἰς τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, εἰς κατάβρωμα·
Eze 39:5 θέλεις πέσει ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἀγροῦ· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ θέλω ἀποστείλει πῦρ ἐπὶ τὸν Μαγὼγ καὶ μεταξὺ τῶν κατοικούντων ἐν ἀσφαλείᾳ, τὰς νήσους· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

Eze 39:6 Καὶ θέλω κάμει τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωστὸν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ.
Eze 39:7 Καὶ δὲν θέλω ἀφήσει νὰ βεβηλώσωσι πλέον τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον· καὶ θέλουσι γνωρίσει τὰ ἔθνη, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Ἅγιος ἐν Ἰσραήλ·
Eze 39:8 Ἰδού, ἦλθε καὶ ἔγεινε, λέγει Κύριος ὁ Θεός· αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα, περὶ τῆς ὁποίας ἐλάλησα.
Eze 39:9 Καὶ οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ θέλουσιν ἐξέλθει καὶ θέλουσι βάλει εἰς τὸ πῦρ καὶ καύσει τὰ ὅπλα καὶ τὰς ἀσπίδας καὶ τοὺς θυρεούς, τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκόντια καὶ τὰς λόγχας· καὶ θέλουσι καίει μὲ αὐτὰ πῦρ ἑπτὰ ἔτη·
Eze 39:10 καὶ δὲν θέλουσι λάβει ξύλα ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐδὲ θέλουσι κόψει ἐκ τῶν δρυμῶν, διότι θέλουσι καίει πῦρ ἐκ τῶν ὅπλων· καὶ θέλουσι λεηλατήσει τοὺς λεηλατήσαντας αὐτοὺς καὶ λαφυραγωγήσει τοὺς λαφυραγωγήσαντας αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 39:11 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω δώσει εἰς τὸν Γὼγ τόπον ταφῆς ἐκεῖ ἐν Ἰσραήλ, τὴν φάραγγα τῶν διαβατῶν, πρὸς ἀνατολὰς τῆς θαλάσσης· καὶ αὐτὴ θέλει κλείει τὴν ὁδὸν τῶν διαβαινόντων· καὶ ἐκεῖ θέλουσι χώσει τὸν Γὼγ καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτοῦ· καὶ θέλουσιν ὀνομάσει αὐτήν, Ἡ φάραγξ τοῦ Ἀμὼνγώγ.
Eze 39:12 Καὶ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ θέλει χόνει αὐτοὺς ἑπτὰ μῆνας, διὰ νὰ καθαρίσωσι τὴν γῆν.
Eze 39:13 Καὶ ἅπας ὁ λαὸς τῆς γῆς θέλει χόνει αὐτούς· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ὀνομαστὴ ἡ ἡμέρα καθ ἥν ἐδοξάσθην, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 39:14 Καὶ θέλουσι διαχωρίσει ἄνδρας, οἵτινες περιερχόμενοι ἀκαταπαύστως τὴν γῆν θέλουσι θάπτει μὲ τὴν βοήθειαν τῶν διαβατῶν τοὺς μείναντας ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, διὰ νὰ καθαρίσωσιν αὐτήν· μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ μηνῶν θέλουσι κάμει ἀκριβῆ ἀναζήτησιν.
Eze 39:15 Καὶ ἐκ τῶν διαβατῶν τῶν διαβαινόντων τὴν γῆν, ὅταν τις ἴδῃ ὀστοῦν ἀνθρώπου, τότε θέλει στήνει σημεῖον πλησίον αὐτοῦ, ἑωσοῦ οἱ ἐνταφιασταὶ θάψωσιν αὐτὸ ἐν τῇ φάραγγι τοῦ Ἀμὼνγώγ.
Eze 39:16 Καὶ τῆς πόλεως δὲ τὸ ὄνομα θέλει εἶσθαι Ἀμωνά. Οὕτω θέλουσι καθαρίσει τὴν γῆν.
Eze 39:17 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Εἰπὲ πρὸς τὰ ὄρνεα παντὸς εἴδους καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, συνάχθητε καὶ ἔλθετε· συναθροίσθητε πανταχόθεν εἰς τὴν θυσίαν μου, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἐθυσίασα διὰ σᾶς, θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραήλ, διὰ νὰ φάγητε σάρκα καὶ νὰ πίητε αἷμα.
Eze 39:18 Θέλετε φάγει τὴν σάρκα τῶν ἰσχυρῶν καὶ πίει τὸ αἷμα τῶν ἀρχόντων τῆς γῆς, τῶν κριῶν, τῶν ἀρνίων καὶ τῶν τράγων καὶ τῶν μόσχων, πάντων σιτευτῶν τῆς Βασάν·
Eze 39:19 καὶ θέλετε φάγει πάχος εἰς χορτασμὸν καὶ πίει αἷμα εἰς μέθην ἐκ τῆς θυσίας μου τὴν ὁποίαν ἐθυσίασα διὰ σᾶς·
Eze 39:20 καὶ θέλετε χορτασθῆ ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἀπὸ ἵππων καὶ ἀναβατῶν, ἀπὸ ἰσχυρῶν καὶ ἀπὸ παντὸς ἀνδρὸς πολεμιστοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 39:21 Καὶ θέλω θέσει τὴν δόξαν μου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἰδεῖ τὴν κρίσιν μου τὴν ὁποίαν ἐξετέλεσα καὶ τὴν χεῖρά μου, τὴν ὁποίαν ἐπέβαλον ἐπ αὐτά.
Eze 39:22 Καὶ θέλει γνωρίσει ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ εἰς τὸ ἑξῆς.
Eze 39:23 Καὶ τὰ ἔθνη θέλουσι γνωρίσει ὅτι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἠχμαλωτίσθη διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· ἐπειδὴ ἐστάθησαν παραβάται πρὸς ἐμέ, διὰ τοῦτο ἔκρυψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ αὐτῶν καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ ἔπεσον πάντες ἐν μαχαίρᾳ.
Eze 39:24 Κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς παραβάσεις αὐτῶν ἔπραξα εἰς αὐτούς, καὶ ἔκρυψα ἀπ αὐτῶν τὸ πρόσωπόν μου.
Eze 39:25 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Τώρα θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰακὼβ καὶ ἐλεήσει ἅπαντα τὸν οἶκον Ἰσραήλ, καὶ θέλω εἶσθαι ζηλότυπος διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον,
Eze 39:26 καὶ θέλουσι βαστάσει τὴν αἰσχύνην αὐτῶν καὶ πάσας τὰς παραβάσεις αὐτῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἔγειναν παραβάται πρὸς ἐμέ, ὅτε κατῴκουν ἀσφαλῶς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐκφοβῶν.
Eze 39:27 Ὅταν ἐπαναφέρω αὐτοὺς ἐκ τῶν λαῶν καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν τόπων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἁγιασθῶ ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον ἐθνῶν πολλῶν,
Eze 39:28 τότε θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ὅταν, ἀφοῦ κάμω αὐτοὺς νὰ φερθῶσιν εἰς αἰχμαλωσίαν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, συνάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν καὶ δὲν ἀφήσω ἐξ αὐτῶν πλέον ἐκεῖ ὑπόλοιπον·
Eze 39:29 καὶ δὲν θέλω κρύψει πλέον τὸ πρόσωπόν μου ἀπ αὐτῶν, διότι ἐξέχεα τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραήλ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 40:1 Ἐν τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔτους, τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ ἔτει μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ χεὶρ Κυρίου ἐστάθη ἐπ ἐμὲ καὶ μὲ ἔφερεν ἐκεῖ.
Eze 40:2 Δί ὁραμάτων τοῦ Θεοῦ μὲ ἔφερεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ καὶ μὲ ἔθεσεν ἐπὶ ὄρους ὑψηλοτάτου, ἐφ οὗ ἦτο πρὸς μεσημβρίαν ὡς οἰκοδομὴ πόλεως.
Eze 40:3 Καὶ μὲ ἔφερεν ἐκεῖ καὶ ἰδού, ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου ἡ θέα ἦτο ὡς θέα χαλκοῦ, καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ νῆμα λινοῦν καὶ μέτρον καλάμινον, καὶ αὐτὸς ἵστατο ἐν τῇ πύλῃ.
Eze 40:4 Καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδὲ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἄκουσον μὲ τὰ ὦτά σου καὶ θέσον τὴν καρδίαν σου ἐπὶ πάντα ὅσα ἐγὼ σοὶ δείξω· διότι, διὰ νὰ σοὶ δείξω ταῦτα, εἰσήχθης ἐνταῦθα· ἀπάγγειλον πάντα ὅσα βλέπεις πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ.

Eze 40:5 Καὶ ἰδού, περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνθρώπου μέτρον καλάμινον ἓξ πηχῶν καὶ μιᾶς παλάμης· καὶ ἐμέτρησε τὸ πλάτος τοῦ οἰκοδομήματος, ἕνα κάλαμον, καὶ τὸ ὕψος, ἕνα κάλαμον.

Eze 40:6 Τότε ἦλθε πρὸς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς, καὶ ἀνέβη τὰς βαθμίδας αὐτῆς καὶ ἐμέτρησε τὸ κατώφλιον τῆς πύλης, πλάτος ἑνὸς καλάμου, καὶ τὸ ἀνώφλιον, πλάτος ἑνὸς καλάμου.

Eze 40:7 Καὶ ἕκαστον οἴκημα ἦτο μακρὸν ἕνα κάλαμον καὶ πλατὺ ἕνα κάλαμον· καὶ μεταξὺ τῶν οἰκημάτων ἦσαν πέντε πῆχαι· καὶ τὸ κατώφλιον τῆς πύλης πλησίον τῆς στοᾶς τῆς πρὸς τὴν πύλην τὴν ἔσωθεν ἦτο ἑνὸς καλάμου.

Eze 40:8 Τότε ἐμέτρησε τὴν στοὰν τῆς πύλης τῆς ἔσωθεν καὶ ἦτο ἑνὸς καλάμου.

Eze 40:9 Ἔπειτα ἐμέτρησε τὴν στοὰν τῆς πύλης, ὀκτὼ πήχας, καὶ τὰ μέτωπα αὐτῆς, δύο πήχας· ἡ στοὰ δὲ τῆς πύλης ἦ το ἔσωθεν.

Eze 40:10 Καὶ τὰ οἰκήματα τῆς πύλης πρὸς ἀνατολὰς ἦσαν τρία ἐντεῦθεν καὶ τρία ἐκεῖθεν· καὶ τὰ τρία ἑνὸς μέτρου, καὶ τὰ μέτωπα εἶχον ἓν μέτρον, ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν.

Eze 40:11 Καὶ ἐμέτρησε τὸ πλάτος τῆς εἰσόδου τῆς πύλης, δέκα πήχας, καὶ τὸ μῆκος τῆς πύλης, δεκατρεῖς πήχας.

Eze 40:12 Ἦτο δὲ ἔμπροσθεν τῶν οἰκημάτων διάστημα μία πήχη ἐντεῦθεν καὶ διάστημα μία πήχη ἐκεῖθεν· καὶ τὰ οἰκήματα ἦσαν ἓξ πηχῶν ἐντεῦθεν καὶ ἓξ πηχῶν ἐκεῖθεν.

Eze 40:13 Ἔπειτα ἐμέτρησε τὴν πύλην ἀπὸ τῆς στέγης τοῦ ἑνὸς οἰκήματος μέχρι τῆς στέγης τοῦ ἄλλου· τὸ πλάτος ἦτο εἰκοσιπέντε πηχῶν καὶ θύρα ἀπέναντι θύρας.

Eze 40:14 Καὶ ἔκαμε τὰ μέτωπα ἑξήκοντα πηχῶν μέχρι τοῦ μετώπου τῆς αὐλῆς κύκλῳ κύκλῳ τοῦ πυλῶνος.

Eze 40:15 Καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς πύλης τῆς εἰσόδου ἕως τοῦ προσώπου τῆς στοᾶς τῆς ἐσωτέρας πύλης ἦσαν πεντήκοντα πῆχαι.

Eze 40:16 Καὶ ἦσαν παράθυρα ἀδιόρατα εἰς τὰ οἰκήματα καὶ εἰς τὰ μέτωπα αὐτῶν ἔσωθεν τῆς πύλης κύκλῳ κύκλῳ, καὶ ὡσαύτως εἰς τὰς στοάς· ἦσαν παράθυρα καὶ ἔσωθεν κύκλῳ κύκλῳ, ἐφ ἑκάστου δὲ μετώπου φοίνικες.

Eze 40:17 Καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὴν ἐξωτέραν αὐλὴν καὶ ἰδού, θάλαμοι καὶ λιθόστρωτον κατεσκευασμένον ἐν τῇ αὐλῇ κύκλῳ κύκλῳ· τριάκοντα θάλαμοι ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου.

Eze 40:18 Καὶ τὸ λιθόστρωτον τὸ ἐπὶ τὰ πλάγια τῶν πυλῶν, κατὰ τὸ μῆκος τῶν πυλῶν, ἦτο τὸ κατώτερον λιθόστρωτον.

Eze 40:19 Καὶ ἐμέτρησε τὸ πλάτος ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς κατωτέρας πύλης μέχρι τοῦ προσώπου τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς ἔξωθεν, ἑκατὸν πήχας πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς βορρᾶν.

Eze 40:20 Καὶ τὴν πύλην τῆς ἐξωτέρας αὐλῆς τὴν βλέπουσαν πρὸς βορρᾶν ἐμέτρησε, τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς.

Eze 40:21 Καὶ τὰ οἰκήματα αὐτῆς ἦσαν τρία ἐντεῦθεν καὶ τρία ἐκεῖθεν, καὶ τὰ μέτωπα αὐτῆς καὶ τὰ τόξα αὐτῆς ἦσαν κατὰ τὸ μέτρον τῆς πρώτης πύλης, τὸ μῆκος αὐτῆς πεντήκοντα πηχῶν καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς εἰκοσιπέντε πηχῶν.

Eze 40:22 Καὶ τὰ παράθυρα αὐτῶν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν καὶ οἱ φοίνικες αὐτῶν ἦσαν κατὰ τὸ μέτρον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολάς· καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν δί ἑπτὰ βαθμίδων· καὶ τὰ τόξα αὐτῆς ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτῶν.

Eze 40:23 Καὶ ἡ πύλη τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς ἦτο ἀπέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς ἀνατολάς· καὶ ἐμέτρησεν ἀπὸ πύλης εἰς πύλην, ἑκατὸν πήχας.

Eze 40:24 Καὶ μὲ ἔφερε πρὸς νότον, καὶ ἰδού, πύλη βλέπουσα πρὸς νότον· καὶ ἐμέτρησε τὰ μέτωπα αὐτῆς καὶ τὰ τόξα αὐτῆς, κατὰ τὰ αὐτὰ μέτρα.

Eze 40:25 Καὶ ἦσαν παράθυρα εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὰ τόξα αὐτῆς κύκλῳ κύκλῳ, ὡς τὰ παράθυρα ἐκεῖνα· τὸ μῆκος πεντήκοντα πηχῶν καὶ τὸ πλάτος εἰκοσιπέντε πηχῶν.

Eze 40:26 Καὶ ἡ ἀνάβασις αὐτῆς ἦτο ἑπτὰ βαθμίδες καὶ τὰ τόξα αὐτῆς ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ εἶχε φοίνικας, ἕνα ἐντεῦθεν καὶ ἕνα ἐκεῖθεν, ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῆς.

Eze 40:27 Καὶ ἦτο πύλη εἰς τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν πρὸς νότον· καὶ ἐμέτρησεν ἀπὸ πύλης εἰς πύλην, πρὸς νότον, ἑκατὸν πήχας.

Eze 40:28 Καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν διὰ τῆς νοτίου πύλης· καὶ ἐμέτρησε τὴν νότιον πύλην κατὰ τὰ αὐτὰ μέτρα.

Eze 40:29 Καὶ τὰ οἰκήματα αὐτῆς καὶ τὰ μέτωπα αὐτῆς καὶ τὰ τόξα αὐτῆς κατὰ τὰ αὐτὰ μέτρα· καὶ ἦσαν παράθυρα εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὰ τόξα αὐτῆς κύκλῳ κύκλῳ· πεντήκοντα πηχῶν τὸ μῆκος καὶ εἰκοσιπέντε πηχῶν τὸ πλάτος.

Eze 40:30 Καὶ τὰ τόξα κύκλῳ κύκλῳ ἦσαν εἰκοσιπέντε πηχῶν τὸ μῆκος καὶ πέντε πηχῶν τὸ πλάτος.

Eze 40:31 Καὶ τὰ τόξα αὐτῆς ἦσαν πρὸς τὴν ἐξωτέραν αὐλήν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῆς, καὶ ὀκτὼ βαθμίδες ἡ ἀνάβασις αὐτῆς.

Eze 40:32 Καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὴν ἐσωτέραν πύλην πρὸς ἀνατολάς, καὶ ἐμέτρησε τὴν πύλην κατὰ τὰ αὐτὰ μέτρα.

Eze 40:33 Καὶ τὰ οἰκήματα αὐτῆς καὶ τὰ μέτωπα αὐτῆς καὶ τὰ τόξα αὐτῆς ἦσαν κατὰ τὰ αὐτὰ μέτρα· καὶ ἦσαν παράθυρα εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὰ τόξα αὐτῆς κύκλῳ κύκλῳ, πεντήκοντα πηχῶν τὸ μῆκος καὶ εἰκοσιπέντε πηχῶν τὸ πλάτος.

Eze 40:34 Καὶ τὰ τόξα αὐτῆς ἦσαν πρὸς τὴν ἐξωτέραν αὐλήν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῆς, ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, καὶ ὀκτὼ βαθμίδες ἡ ἀνάβασις αὐτῆς.

Eze 40:35 Καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὴν βόρειον πύλην καὶ ἐμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ αὐτὰ μέτρα·

Eze 40:36 τὰ οἰκήματα αὐτῆς, τὰ μέτωπα αὐτῆς καὶ τὰ τόξα αὐτῆς καὶ τὰ παράθυρα αὐτῆς κύκλῳ κύκλῳ· τὸ μῆκος πεντήκοντα πηχῶν καὶ τὸ πλάτος εἰκοσιπέντε πηχῶν.

Eze 40:37 Καὶ τὰ μέτωπα αὐτῆς ἦσαν πρὸς τὴν ἐξωτέραν αὐλήν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῆς, ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, καὶ ὀκτὼ βαθμίδες ἡ ἀνάβασις αὐτῆς.
Eze 40:38 Καὶ οἱ θάλαμοι καὶ αἱ εἴσοδοι αὐτῆς ἦσαν πλησίον τῶν μετώπων τῶν πυλῶν, ὅπου ἔπλυνον τὸ ὁλοκαύτωμα.
Eze 40:39 Καὶ ἐν τῇ στοᾷ τῆς πύλης ἦσαν δύο τράπεζαι ἐντεῦθεν καὶ δύο τράπεζαι ἐκεῖθεν, διὰ νὰ σφάζωσιν ἐπ' αὐτῶν τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν καὶ τὴν περὶ ἀνομίας προσφοράν.
Eze 40:40 Καὶ εἰς τὸ ἔξω πλάγιον, καθὼς ἀνέβαινέ τις πρὸς τὴν εἴσοδον τῆς βορείου πύλης, ἦσαν δύο τράπεζαι, καὶ εἰς τὸ ἄλλο πλάγιον, τὸ πρὸς τὴν στοὰν τῆς πύλης, δύο τράπεζαι.
Eze 40:41 Τέσσαρες τράπεζαι ἦσαν ἐντεῦθεν καὶ τέσσαρες τράπεζαι ἐκεῖθεν παρὰ τὰ πλάγια τῆς πύλης· ὀκτὼ τράπεζαι, ἐφ' ὧν ἔσφαζον τὰ θύματα.
Eze 40:42 Καὶ αἱ τέσσαρες τράπεζαι τοῦ ὁλοκαυτώματος ἦσαν ἐκ λίθου πελεκητοῦ, μιᾶς πήχης καὶ ἡμίσεος τὸ μῆκος καὶ μιᾶς πήχης καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος καὶ μιᾶς πήχης τὸ ὕψος· καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔθετον τὰ ἐργαλεῖα, δι' ὧν ἔσφαζον τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν.
Eze 40:43 Καὶ ἔσωθεν ἦσαν ἄγκιστρα, μιᾶς παλάμης τὸ πλάτος, προσηλωμένα κύκλῳ κύκλῳ· ἐπὶ δὲ τῶν τραπεζῶν ἔθετον τὸ κρέας τῶν προσφορῶν.
Eze 40:44 Καὶ ἔξωθεν τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας ἦσαν οἱ θάλαμοι τῶν μουσικῶν, ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ αὐλῇ τῇ ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς βορείου πύλης· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἦσαν πρὸς νότον, ἓν ἐπὶ τὸ πλάγιον τῆς ἀνατολικῆς πύλης βλέπον πρὸς βορρᾶν.
Eze 40:45 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ὁ θάλαμος οὗτος ὁ βλέπων πρὸς νότον εἶναι διὰ τοὺς ἱερεῖς τοὺς φυλάττοντας τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου,
Eze 40:46 ὁ δὲ θάλαμος ὁ βλέπων πρὸς βορρᾶν εἶναι διὰ τοὺς ἱερεῖς τοὺς φυλάττοντας τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου· οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Σαδώκ, μεταξὺ τῶν υἱῶν Λευΐ, οἵτινες προσέρχονται εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ λειτουργῶσιν εἰς αὐτόν.
Eze 40:47 Καὶ ἐμέτρησε τὴν αὐλήν, μῆκος ἑκατὸν πηχῶν καὶ πλάτος ἑκατὸν πηχῶν, εἰς τετράγωνον· καὶ τὸ θυσιαστήριον ἦτο ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου.
Eze 40:48 Καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὴν στοὰν τοῦ οἴκου καὶ ἐμέτρησεν ἕκαστον μέτωπον τῆς στοᾶς, πέντε πηχῶν ἐντεῦθεν καὶ πέντε πηχῶν ἐκεῖθεν· καὶ τὸ πλάτος τῆς πύλης τριῶν πηχῶν ἐντεῦθεν καὶ τριῶν πηχῶν ἐκεῖθεν.
Eze 40:49 τὸ μῆκος τῆς στοᾶς ἦτο εἴκοσι πηχῶν καὶ τὸ πλάτος ἕνδεκα πηχῶν· καὶ μὲ ἔφερε διὰ τῶν βαθμίδων, δι' ὧν ἀνέβαινον εἰς αὐτήν· καὶ ἦσαν στύλοι παρὰ τὰ μέτωπα, εἷς ἐντεῦθεν καὶ εἷς ἐκεῖθεν.
Eze 41:1 Ἔπειτα μὲ ἔφερεν εἰς τὸν ναὸν καὶ ἐμέτρησε τὰ μέτωπα, ἓξ πήχας τὸ πλάτος ἐντεῦθεν καὶ ἓξ πήχας τὸ πλάτος ἐκεῖθεν, τὸ πλάτος τῆς σκηνῆς.
Eze 41:2 Καὶ τὸ πλάτος τῆς εἰσόδου ἦτο δέκα πηχῶν· καὶ τὰ πλευρὰ τῆς θύρας πέντε πηχῶν ἐντεῦθεν καὶ πέντε πηχῶν ἐκεῖθεν· καὶ ἐμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ, τεσσαράκοντα πήχας, καὶ τὸ πλάτος εἴκοσι πήχας.
Eze 41:3 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσώτερον καὶ ἐμέτρησε τὸ μέτωπον τῆς θύρας, δύο πήχας, καὶ τὴν θύραν, ἓξ πήχας, καὶ τὸ πλάτος τῆς θύρας, ἑπτὰ πήχας.
Eze 41:4 Ἔπειτα ἐμέτρησε τὸ μῆκος τούτου, εἴκοσι πήχας, καὶ τὸ πλάτος εἴκοσι πήχας, ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ· καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, τοῦτο εἶναι τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.
Eze 41:5 Καὶ ἐμέτρησε τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου, ἓξ πήχας· καὶ τὸ πλάτος ἑκάστου τῶν εἰς τὰ πλάγια οἰκημάτων, τέσσαρας πήχας, κύκλῳ κύκλῳ τοῦ οἴκου κύκλῳ.
Eze 41:6 Καὶ τὰ πλάγια οἰκήματα ἦσαν ἀνὰ τρία, οἴκημα ἐπὶ οἰκήματος, καὶ τριάκοντα κατὰ τάξιν· καὶ εἰσεχώρουν εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ναοῦ, ἐκτισμένον κύκλῳ κύκλῳ διὰ τὰ πλάγια οἰκήματα, διὰ νὰ κρατῶνται στερεά, χωρὶς νὰ ἐπιστηρίζωνται ὅμως ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου.
Eze 41:7 Καὶ ὁ οἶκος ἐπλατύνετο, καὶ ἦτο κλίμαξ ἑλικοειδὴς ἀναβαίνουσα εἰς τὰ πλάγια οἰκήματα· διότι ἡ ἑλικοειδὴς κλῖμαξ τοῦ οἴκου ἀνέβαινε πρὸς τὰ ἄνω κύκλῳ κύκλῳ τοῦ οἴκου· ὅθεν ὁ οἶκος ἐγίνετο πλατύτερος πρὸς τὰ ἄνω, καὶ οὕτως ηὔξανεν ἀπὸ τοῦ κατωτάτου πατώματος ἕως τοῦ ἀνωτάτου διὰ τῶν μέσων.
Eze 41:8 Καὶ εἶδον τὸ ὕψος τοῦ οἴκου κύκλῳ κύκλῳ· τὰ θεμέλια τῶν πλαγίων οἰκημάτων ἦσαν εἷς ὁλόκληρος κάλαμος ἓξ πηχῶν διάστημα.
Eze 41:9 Τὸ πλάτος τοῦ τοίχου διὰ τὰ ἔξωθεν πλάγια οἰκήματα ἦτο πέντε πηχῶν· καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν κενὸν ἦτο ὁ τόπος τῶν ἔσωθεν πλαγίων οἰκημάτων.
Eze 41:10 Καὶ μεταξὺ τῶν θαλάμων ἦτο διάστημα εἴκοσι πηχῶν κύκλῳ κύκλῳ, περὶ τὸν οἶκον.
Eze 41:11 Καὶ αἱ θύραι τῶν πλαγίων οἰκημάτων ἦσαν πρὸς τὸ μέρος τὸ ἐναπολειφθὲν μία θύρα πρὸς βορρᾶν καὶ μία θύρα πρὸς νότον· καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἐναπολειφθέντος μέρους ἦτο πέντε πηχῶν κύκλῳ κύκλῳ.
Eze 41:12 Ἡ δὲ οἰκοδομὴ ἡ κατὰ πρόσωπον τοῦ κεχωρισμένου μέρους, πρὸς τὸ δυτικὸν πλάγιον, ἦτο ἑβδομήκοντα πηχῶν τὸ πλάτος· καὶ ὁ τοῖχος τῆς οἰκοδομῆς, πέντε πηχῶν τὸ πάχος κύκλῳ κύκλῳ· τὸ δὲ μῆκος αὐτῆς ἐνενήκοντα πηχῶν.
Eze 41:13 Καὶ ἐμέτρησε τὸν τοῖχον, ἐξ ἑκατὸν πηχῶν τὸ μῆκος· καὶ τὸ κεχωρισμένον μέρος καὶ τὴν οἰκοδομὴν καὶ τοὺς τοίχους αὐτῆς, ἑκατὸν πηχῶν τὸ μῆκος·
Eze 41:14 καὶ τὸ πλάτος τοῦ προσώπου τοῦ οἴκου καὶ τοῦ κεχωρισμένου μέρους πρὸς ἀνατολάς, ἑκατὸν πηχῶν.
Eze 41:15 Καὶ ἐμέτρησε τὸ μῆκος τῆς οἰκοδομῆς τῆς κατὰ πρόσωπον τοῦ κεχωρισμένου μέρους ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ τὰς στοὰς αὐτοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, ἑκατὸν πηχῶν, καὶ τὸν ἐνδότερον ναὸν καὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς·

Eze 41:16 τοὺς παραστάτας τῆς θύρας καὶ τὰ ἀόρατα παράθυρα καὶ τὰς στοὰς κύκλῳ κατὰ τὰ τρία αὐτῶν πατώματα, κατὰ πρόσωπον τῆς θύρας, ἐστρωμένα μὲ ξύλον κύκλῳ κύκλῳ· καὶ τὸ ἔδαφος ἕως τῶν παραθύρων καὶ τὰ παράθυρα ἦσαν ἐσκεπασμένα·

Eze 41:17 ἕως ἐπάνωθεν τῆς θύρας καὶ ἕως τοῦ ἐσωτέρου οἴκου καὶ ἔξωθεν καὶ δἰ ὅλου τοῦ τοίχου κύκλῳ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, κατὰ τὰ μέτρα.

Eze 41:18 Καὶ ἦτο εἰργασμένον μὲ χερουβεὶμ καὶ μὲ φοίνικας, ὥστε φοίνιξ ἦτο μεταξὺ χεροὺβ καὶ χερούβ, καὶ ἕκαστον χεροὺβ εἶχε δύο πρόσωπα·

Eze 41:19 καὶ πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοίνικα ἐντεῦθεν καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοίνικα ἐκεῖθεν· οὕτως ἦτο εἰργασμένον δἰ ὅλου τοῦ οἴκου κύκλῳ κύκλῳ.

Eze 41:20 Ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕως ἐπάνωθεν τῆς θύρας ἦσαν εἰργασμένα χερουβεὶμ καὶ φοίνικες καὶ εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ναοῦ.

Eze 41:21 Οἱ παραστάται τοῦ ναοῦ ἦσαν τετράγωνοι καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ ἁγιαστηρίου, ἡ θέα τοῦ ἑνὸς ὡς ἡ θέα τοῦ ἄλλου.

Eze 41:22 Τὸ ξύλινον θυσιαστήριον ἦτο τριῶν πηχῶν τὸ ὕψος, τὸ δὲ μῆκος αὐτοῦ δύο πηχῶν· καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ καὶ τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ἦσαν ἐκ ξύλου· καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Αὕτη εἶναι ἡ τράπεζα ἡ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Eze 41:23 Καὶ ὁ ναὸς καὶ τὸ ἁγιαστήριον εἶχον δύο θυρώματα.

Eze 41:24 Καὶ τὰ θυρώματα εἶχον δύο φύλλα ἕκαστον, δύο στρεφόμενα φύλλα· δύο εἰς τὸ ἕν θύρωμα καὶ δύο φύλλα εἰς τὸ ἄλλο.

Eze 41:25 Καὶ ἦσαν εἰργασμένα ἐπ̓ αὐτῶν, ἐπὶ τῶν θυρωμάτων τοῦ ναοῦ, χερουβεὶμ καὶ φοίνικες, καθὼς ἦσαν εἰργαμένα ἐπὶ τῶν τοίχων· καὶ ἦσαν δοκοὶ ξύλιναι ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς στοᾶς ἔξωθεν.

Eze 41:26 Καὶ ἦσαν παράθυρα ἀδιόρατα καὶ φοίνικες ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰ πλάγια τῆς στοᾶς καὶ ἐπὶ τὰ πλάγια οἰκήματα τοῦ οἴκου καὶ δοκοὶ ξύλιναι.

Eze 42:1 Καὶ μὲ ἐξήγαγεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς βορρᾶν· καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὸν θάλαμον τὸν ἀπέναντι τοῦ κεχωρισμένου μέρους κατὰ τὸν κατὰ πρόσωπον τῆς οἰκοδομῆς, πρὸς βορρᾶν.

Eze 42:2 κατὰ πρόσωπον τοῦ μήκους, τὸ ὁποῖον ἦτο ἑκατὸν πηχῶν, ἦτο ἡ βόρειος θύρα, τὸ δὲ πλάτος πεντήκοντα πηχῶν.

Eze 42:3 Ἀπέναντι τῶν εἴκοσι πηχῶν, αἵτινες ἦσαν διὰ τὴν ἐσωτέραν αὐλήν, καὶ ἀπέναντι τοῦ λιθοστρώτου τοῦ διὰ τὴν ἐξωτέραν αὐλήν, ἦτο στοὰ ἀντικρὺ στοᾶς τριπλή.

Eze 42:4 Καὶ κατὰ πρόσωπον τῶν θαλάμων ἦτο περίπατος δέκα πηχῶν τὸ πλάτος, καὶ πρὸς τὰ ἔσω ὁδὸς μιᾶς πήχης· καὶ αἱ θύραι αὐτῶν ἦσαν πρὸς βορρᾶν.

Eze 42:5 Οἱ δὲ ἀνώτατοι θάλαμοι ἦσαν στενώτεροι, ἐπειδὴ αἱ κάτω στοαὶ καὶ αἱ μεσαῖαι τῆς οἰκοδομῆς ἐξεῖχον μᾶλλον παρὰ ἐκείνους.

Eze 42:6 Διότι οὗτοι ἦσαν εἰς τρία πατώματα, δὲν εἶχον ὅμως στύλους ὡς τοὺς στύλους τῶν αὐλῶν· διὰ τοῦτο ἡ οἰκοδομὴ ἐστενοῦτο μᾶλλον παρὰ τὸ κατώτατον καὶ τὸ μεσαῖον ἀπὸ τῆς γῆς.

Eze 42:7 Καὶ ὁ τοῖχος ὁ ἔξωθεν ἀπέναντι τῶν θαλάμων, πρὸς τὴν ἐξωτέραν αὐλὴν κατὰ πρόσωπον τῶν θαλάμων, εἶχε μῆκος πεντήκοντα πηχῶν.

Eze 42:8 Διότι τὸ μῆκος τῶν θαλάμων τῶν ἐν τῇ ἐξωτέρᾳ αὐλῇ ἦτο πεντήκοντα πηχῶν· καὶ ἰδού, κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ ἦσαν ἑκατὸν πῆχαι.

Eze 42:9 Κάτωθεν δὲ τῶν θαλάμων τούτων ἦτο ἡ εἴσοδος κατὰ ἀνατολάς, καθὼς ὑπάγει τις πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας.

Eze 42:10 Οἱ θάλαμοι ἦσαν εἰς τὸ πάχος τοῦ τοίχου τῆς αὐλῆς πρὸς ἀνατολάς, κατὰ πρόσωπον τοῦ κεχωρισμένου μέρους καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς οἰκοδομῆς.

Eze 42:11 Καὶ ἡ ὁδὸς ἡ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἦτο κατὰ τὴν θέαν τῶν θαλάμων τῶν πρὸς βορρᾶν· εἶχον ἴσον μῆκος μὲ ἐκείνους, ἴσον πλάτος μὲ ἐκείνους· καὶ πᾶσαι αἱ ἔξοδοι αὐτῶν ἦσαν καὶ κατὰ τὰς διατάξεις ἐκείνων καὶ κατὰ τὰς θύρας ἐκείνων.

Eze 42:12 Καὶ κατὰ τὰς θύρας τῶν βαλάμων τῶν πρὸς νότον ἦτο θύρα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ, τῆς ὁδοῦ κατ̓ εὐθεῖαν ἀπέναντι τοῦ τοίχου πρὸς ἀνατολάς, καθὼς ἐμβαίνει τις πρὸς αὐτά.

Eze 42:13 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Οἱ βόρειοι θάλαμοι καὶ οἱ νότιοι θάλαμοι οἱ κατὰ πρόσωπον τοῦ κεχωρισμένου μέρους, οὗτοι εἶναι θάλαμοι ἅγιοι, ὅπου οἱ ἱερεῖς οἱ πλησιάζοντες εἰς τὸν Κύριον θέλουσι τρώγει τὰ ἁγιώτατα· ἐκεῖ θέλουσι θέτει τὰ ἁγιώτατα καὶ τὴν προσφορὰν τὴν ἐξ ἀλφίτων καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν καὶ τὴν περὶ ἀνομίας προσφορὰν, διότι ὁ τόπος εἶναι ἅγιος.

Eze 42:14 Ὅταν οἱ ἱερεῖς εἰσέρχωνται ἐκεῖ, δὲν θέλουσιν ἐξέρχεσθαι ἀπὸ τοῦ ἁγίου τόπου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ἀλλ̓ ἐκεῖ θέλουσιν ἀποθέτει τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, μὲ τὰ ὁποῖα λειτουργοῦσι, διότι εἶναι ἅγια· καὶ θέλουσιν ἐνδύεσθαι ἄλλα ἐνδύματα, καὶ τότε θέλουσι πλησιάζει εἰς ὅ, τι εἶναι τοῦ λαοῦ.

Eze 42:15 Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσε τὰ μέτρα τοῦ ἔσωθεν οἴκου, μὲ ἐξήγαγε πρὸς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐμέτρησεν αὐτὸν κύκλῳ κύκλῳ.

Eze 42:16 Ἐμέτρησε τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν μὲ τὸ καλάμινον μέτρον, πεντακοσίους καλάμους, μὲ τὸ καλάμινον μέτρον κύκλῳ.

Eze 42:17 Ἐμέτρησε τὴν βόρειον πλευράν, πεντακοσίους καλάμους, μὲ τὸ καλάμινον μέτρον κύκλῳ.

Eze 42:18 Ἐμέτρησε τὴν νότιον πλευράν, πεντακοσίους καλάμους, μὲ τὸ καλάμινον μέτρον.
Eze 42:19 Ἐστράφη ἔπειτα πρὸς τὴν δυτικὴν πλευρὰν καὶ ἐμέτρησε πεντακοσίους καλάμους μὲ τὸ καλάμινον μέτρον.
Eze 42:20 Ἐμέτρησεν αὐτὸν κατὰ τὰς τέσσαρας πλευράς· εἶχε τοῖχον κύκλῳ κύκλῳ, πεντακοσίων καλάμων τὸ μῆκος καὶ πεντακοσίων τὸ πλάτος, διὰ νὰ κάμνῃ χώρισμα μεταξὺ τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ βεβήλου τόπου.
Eze 43:1 Καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὴν πύλην, τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς.
Eze 43:2 Καὶ ἰδού, ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἤρχετο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀνατολῆς· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν· καὶ ἡ γῆ ἔλαμπεν ἀπὸ τῆς δόξης αὐτοῦ.
Eze 43:3 Καὶ ἡ θέα τὴν ὁποίαν εἶδον ἦτο κατὰ τὴν θέαν, κατὰ τὴν θέαν τὴν ὁποίαν εἶδον, ὅτε ἦλθον νὰ χαλάσω τὴν πόλιν· καὶ αἱ θέαι ἦσαν κατὰ τὴν θέαν, τὴν ὁποίαν εἶδον παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου.
Eze 43:4 Καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς.
Eze 43:5 Καὶ μὲ ἐσήκωσε τὸ πνεῦμα καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ ἰδού, ὁ οἶκος ἦτο πλήρης τῆς δόξης τοῦ Κυρίου.
Eze 43:6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος πρὸς ἐμὲ ἐκ τοῦ οἴκου· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἵστατο πλησίον μου.
Eze 43:7 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου καὶ τὸν τόπον τοῦ ἴχνους τῶν ποδῶν μου, ὅπου θέλω κατοικεῖ ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, δὲν θέλει πλέον βεβηλώσει ὁ οἶκος Ἰσραήλ, οὔτε αὐτοὶ οὔτε οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, μὲ τὰς πορνείας αὐτῶν οὐδὲ μὲ τὰ πτώματα τῶν βασιλέων αὐτῶν οὐδὲ μὲ τοὺς ὑψηλοὺς αὐτῶν τόπους.
Eze 43:8 Θέτοντες τὰ κατώφλια αὐτῶν πλησίον τῶν κατωφλίων μου καὶ τοὺς παραστάτας αὐτῶν πλησίον τῶν παραστατῶν μου, ὥστε δὲν ἦτο παρὰ ὁ τοῖχος μεταξὺ ἐμοῦ καὶ αὐτῶν, ἐβεβήλουν οὕτω τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον μὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἔπραττον· διὰ τοῦτο ἠνάλωσα αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ μου.
Eze 43:9 Τώρα ἄς ἀπομακρύνωσιν ἀπ' ἐμοῦ τὰς πορνείας αὐτῶν καὶ τὰ πτώματα τῶν βασιλέων αὐτῶν, καὶ θέλω κατοικεῖ ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
Eze 43:10 Σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, δεῖξον τὸν οἶκον τοῦτον εἰς τὸν οἶκον Ἰσραήλ, διὰ νὰ ἐντραπῶσι διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν· καὶ ἄς μετρήσωσι τὸ σχέδιον.
Eze 43:11 Καὶ ἐὰν ἐντραπῶσι διὰ πάντα ὅσα ἔπραξαν, δεῖξον εἰς αὐτοὺς τὴν μορφὴν τοῦ οἴκου καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ τὰς εἰσόδους αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν μορφὴν αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν μορφὴν αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ διάγραψον αὐτὸν ἐνώπιον αὐτῶν, διὰ νὰ φυλάξωσιν ὅλην τὴν μορφὴν αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκτελῶσιν αὐτάς.
Eze 43:12 Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ οἴκου· ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ὅλον τὸ ὅριον αὐτοῦ κύκλῳ κύκλῳ θέλει εἶσθαι ἁγιώτατον. Ἰδού, οὗτος εἶναι ὁ νόμος τοῦ οἴκου.
Eze 43:13 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου εἰς πήχας· ἡ πήχη εἶναι μία πήχη κοινὴ καὶ παλάμη· τὸ μὲν κοίλωμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι μία πήχη καὶ τὸ πλάτος μία πήχη, τὸ δὲ γείσωμα αὐτοῦ εἰς τὰ χείλη αὐτοῦ κύκλῳ μία σπιθαμή· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ θυσιαστηρίου.
Eze 43:14 Ἀπὸ δὲ τοῦ κοιλώματος τοῦ πρὸς τὴν γῆν ἕως τῆς κατωτέρας ὀφρύος θέλει εἶσθαι δύο πῆχαι καὶ τὸ πλάτος μία πήχη· καὶ ἀπὸ τῆς ὀφρύος τῆς μικροτέρας ἕως τῆς ὀφρύος τῆς μεγαλητέρας, τέσσαρες πῆχαι, καὶ τὸ πλάτος μία πήχη.
Eze 43:15 Καὶ τὸ θυσιαστήριον θέλει εἶσθαι τεσσάρων πηχῶν τὸ ὕψος· ἀπὸ δὲ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπάνω θέλουσιν εἶσθαι τέσσαρα κέρατα.
Eze 43:16 Καὶ τὸ θυσιαστήριον θέλει εἶσθαι δώδεκα πηχῶν τὸ μῆκος καὶ δώδεκα τὸ πλάτος, τετράγωνον εἰς τὰς τέσσαρας πλευρὰς αὐτοῦ.
Eze 43:17 Καὶ ἡ ὀφρὺς θέλει εἶσθαι δεκατεσσάρων πηχῶν τὸ μῆκος καὶ δεκατεσσάρων τὸ πλάτος εἰς τὰς τέσσαρας πλευρὰς αὐτῆς· καὶ τὸ γείσωμα κύκλῳ αὐτῆς μισὴ πήχη· καὶ τὸ κοίλωμα αὐτῆς κύκλῳ μία πήχη· καὶ αἱ βαθμίδες αὐτῆς θέλουσι βλέπει πρὸς ἀνατολάς.
Eze 43:18 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Αὗται εἶναι αἱ διατάξεις τοῦ θυσιαστηρίου καθ' ἣν ἡμέραν κατασκευάσωσιν αὐτό, διὰ νὰ προσφέρωσιν ἐπ' αὐτοῦ ὁλοκαύτωμα καὶ νὰ ῥαντίζωσιν ἐπ' αὐτὸ αἷμα.
Eze 43:19 Καὶ θέλεις δώσει εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευΐτας, τοὺς ὄντας ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδώκ, τοὺς πλησιάζοντάς με διὰ νὰ λειτουργῶσιν εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, μόσχον βοὸς διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας.
Eze 43:20 Καὶ θέλεις λάβει ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ βάλει ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς ὀφρύος καὶ ἐπὶ τὸ γείσωμα κύκλῳ· καὶ θέλεις καθαρίσει αὐτὸ καὶ κάμει ἐξιλέωσιν περὶ αὐτοῦ.
Eze 43:21 Καὶ θέλεις λάβει τὸν μόσχον τὸν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, καὶ θέλουσι καύσει αὐτὸν ἐν τῷ διωρισμένῳ τόπῳ τοῦ οἴκου ἔξω τοῦ ἁγιαστηρίου.
Eze 43:22 Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν θέλεις προσφέρει τράγον ἐξ αἰγῶν ἄμωμον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ θέλουσι καθαρίσει τὸ θυσιαστήριον, ὡς ἐκαθάρισαν διὰ τοῦ μόσχου.
Eze 43:23 Ἀφοῦ τελειώσῃς καθαρίζων αὐτό, θέλεις προσφέρει μόσχον βοὸς ἄμωμον καὶ κριὸν ἐκ τοῦ ποιμνίου ἄμωμον.
Eze 43:24 Καὶ θέλεις προσφέρει αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἱ ἱερεῖς θέλουσι ῥίψει ὅλας ἐπ' αὐτὰ καὶ θέλουσιν ὁλοκαυτώσει αὐτὰ ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον.
Eze 43:25 Ἑπτὰ ἡμέρας θέλεις ἑτοιμάζει καθ' ἑκάστην τράγον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας· καὶ θέλουσιν ἑτοιμάζει μόσχον βοὸς καὶ κριὸν ἐκ τοῦ ποιμνίου, ἀμώμους.
Eze 43:26 Ἑπτὰ ἡμέρας θέλουσι κάμνει ἐξιλέωσιν περὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ καθαρίζει αὐτό· καὶ αὐτοὶ θέλουσι καθιερωθῇ.

Eze 43:27 Καὶ ἀφοῦ συμπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, ἀπὸ τῆς ὀγδόης ἡμέρας καὶ ἐφεξῆς θέλουσι προσφέρει οἱ ἱερεῖς τὰ ὁλοκαυτώματά σας ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφορὰς σας· καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δεχθῆ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 44:1 Καὶ μὲ ἐπέστρεψε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἐξωτέρας πύλης τοῦ ἁγιαστηρίου τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦτο κεκλεισμένη.
Eze 44:2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἡ πύλη αὕτη θέλει εἶσθαι κεκλεισμένη, δὲν θέλει ἀνοιχθῆ, καὶ ἄνθρωπος δὲν θέλει εἰσέλθει δἰ αὐτῆς· διότι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσῆλθε δἰ αὐτῆς, διὰ τοῦτο θέλει εἶσθαι κεκλεισμένη.
Eze 44:3 Αὕτη θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ἄρχοντα· ὁ ἄρχων, οὗτος θέλει καθήσει ἐν αὐτῇ διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· θέλει εἰσέλθει διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς στοᾶς τῆς πύλης ταύτης καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ θέλει ἐξέλθει.
Eze 44:4 Καὶ μὲ ἔφερε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς βορείου πύλης κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον καὶ ἰδού, ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου ἦτο πλήρης τῆς δόξης τοῦ Κυρίου· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου.
Eze 44:5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, πρόσεξον ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἰδὲ μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἄκουσον μὲ τὰ ὦτά σου πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ πρὸς σὲ περὶ πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ περὶ πάντων τῶν νόμων αὐτοῦ· καὶ παρατήρησον καλῶς τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου, μετὰ πασῶν τῶν ἐξόδων τοῦ ἁγιαστηρίου.
Eze 44:6 Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς τοὺς ἀπειθεῖς, πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οἶκος Ἰσραήλ, ἀρκέσθητε εἰς πάντα τὰ βδελύγματα ὑμῶν,
Eze 44:7 ὅτι εἰσήξατε ἀλλογενεῖς, ἀπεριτμήτους τὴν καρδίαν καὶ ἀπεριτμήτους τὴν σάρκα, διὰ νὰ ἦναι ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ μου, νὰ βεβηλόνωσιν αὐτό, τὸν οἶκόν μου, ὅταν προσφέρητε τὸν ἄρτον μου, τὸ πάχος καὶ τὸ αἷμα, ἐνῷ παραβαίνουσι τὴν διαθήκην μου ἐξ αἰτίας πάντων τῶν βδελυγμάτων σας.
Eze 44:8 Καὶ δὲν ἐφυλάξατε σεῖς τὴν φυλακὴν τῶν ἁγίων μου, ἀλλὰ κατεστήσατε ἐπὶ τοῦ ἁγιαστηρίου μου φύλακας τῆς φυλακῆς μου ἀντὶ ὑμῶν.
Eze 44:9 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οὐδεὶς ἀλλογενὴς ἀπερίτμητος τὴν καρδίαν καὶ ἀπερίτμητος τὴν σάρκα θέλει εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ ἁγιαστήριόν μου, ἐκ πάντων τῶν ἀλλογενῶν τῶν μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
Eze 44:10 ἀλλ᾽ οἱ Λευῖται, οἵτινες ἀπεστάτησαν ἀπ᾽ ἐμοῦ ὅτε ὁ Ἰσραὴλ ἀπεπλανᾶτο, ἀποπλανηθέντες ἀπ᾽ ἐμοῦ κατόπιν τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ θέλουσι βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
Eze 44:11 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι λειτουργοὶ ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ μου, ἐπιστατοῦντες ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου καὶ φυλάττοντες τὸν οἶκον· αὐτοὶ θέλουσι σφάζει εἰς τὸν λαὸν τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἵστασθαι ἐνώπιον αὐτῶν διὰ νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς αὐτούς.
Eze 44:12 Διότι ὑπηρέτουν εἰς αὐτοὺς ἔμπροσθεν τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἦσαν πρόσκομμα ἀνομίας εἰς τὸν οἶκον Ἰσραήλ· διὰ τοῦτο ἐγὼ ὕψωσα τὴν χεῖρά μου ἐναντίον αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ θέλουσι βαστάσει τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
Eze 44:13 Καὶ δὲν θέλουσι μὲ πλησιάζει διὰ νὰ ἱερατεύωσιν εἰς ἐμὲ καὶ δὲν θέλουσι πλησιάζει εἰς οὐδὲν ἀπὸ τῶν ἁγίων μου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· ἀλλὰ θέλουσι βαστάσει τὴν αἰσχύνην αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἔπραξαν.
Eze 44:14 Καὶ θέλω καταστήσει αὐτοὺς φύλακας τῆς φυλακῆς τοῦ οἴκου διὰ πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ καὶ διὰ πάντα ὅσα θέλουσι γίνεσθαι ἐν αὐτῷ.
Eze 44:15 Οἱ δὲ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, οἱ υἱοὶ Σαδώκ, οἱ φυλάξαντες τὴν φυλακὴν τοῦ ἁγιαστηρίου μου, ὅτε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπεπλανῶντο ἀπ᾽ ἐμοῦ, οὗτοι θέλουσι μὲ πλησιάζει διὰ νὰ λειτουργῶσιν εἰς ἐμέ, καὶ θέλουσιν ἵστασθαι ἐνώπιόν μου διὰ νὰ προσφέρωσιν εἰς ἐμὲ τὸ πάχος καὶ τὸ αἷμα, λέγει Κύριος ὁ Θεός·
Eze 44:16 οὗτοι θέλουσιν εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ ἁγιαστήριόν μου καὶ οὗτοι θέλουσι πλησιάζει εἰς τὴν τράπεζάν μου, διὰ νὰ λειτουργῶσιν εἰς ἐμὲ καὶ θέλουσι φυλάττει τὴν φυλακὴν μου.
Eze 44:17 Καὶ ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὰς πύλας τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς, θέλουσιν ἐνδύεσθαι λινὰ ἱμάτια· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι μαλλίον ἐπ᾽ αὐτῶν, ἐνῷ λειτουργοῦσιν εἰς τὰς πύλας τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς καὶ ἔνδον.
Eze 44:18 Θέλουσιν ἔχει τιάρας λινὰς ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ θέλουσιν ἔχει λινᾶ περισκελῆ ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν· δὲν θέλουσι περιζώννυσθαι οὐδὲν προξενοῦν ἱδρῶτα.
Eze 44:19 Καὶ ὅταν ἐξέρχωνται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαόν, θέλουσιν ἐκδύεσθαι τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἐλειτούργουν, καὶ θέτει αὐτὰ εἰς τοὺς ἁγίους θαλάμους, καὶ θέλουσιν ἐνδύεσθαι ἄλλα ἐνδύματα· καὶ δὲν θέλουσιν ἁγιάζει τὸν λαὸν μὲ τὰ ἐνδύματα αὐτῶν.
Eze 44:20 Καὶ δὲν θέλουσι ξυρίζει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ δὲν θέλουσιν ἀφίνει τὴν κόμην αὐτῶν νὰ αὐξάνηται· μόνον θέλουσι κουρεύει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
Eze 44:21 Καὶ οἶνον δὲν θέλει πίνει οὐδεὶς ἱερεύς, ὅταν εἰσέρχηται εἰς τὴν ἐσωτέραν αὐλήν.
Eze 44:22 Καὶ χήραν καὶ ἀποβεβλημένην δὲν θέλουσι λαμβάνει εἰς ἑαυτοὺς διὰ γυναῖκα· ἀλλὰ θέλουσι λαμβάνει παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἢ χήραν χηρεύουσαν ἱερέως.
Eze 44:23 Καὶ θέλουσι διδάσκει τὸν λαὸν μου τὴν διαφορὰν μεταξὺ ἁγίου καὶ βεβήλου, καὶ θέλουσι κάμνει αὐτοὺς νὰ διακρίνωσι μεταξὺ ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ.
Eze 44:24 Καὶ ἐν ταῖς ἀμφισβητήσεσιν οὗτοι θέλουσιν ἵστασθαι διὰ νὰ κρίνωσι· κατὰ τὰς κρίσεις μου θέλουσι κρίνει αὐτὰς καὶ θέλουσι φυλάττει τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ διατάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου· καὶ θέλουσιν ἁγιάζει τὰ σάββατά μου.
Eze 44:25 Καὶ δὲν θέλουσιν εἰσέρχεσθαι εἰς νεκρὸν ἀνθρώπου διὰ νὰ μιανθῶσιν· εἰμὴ διὰ πατέρα ἢ διὰ μητέρα ἢ διὰ

υἱὸν ἢ διὰ θυγατέρα, δἰ ἀδελφὸν ἢ διὰ ἀδελφὴν μὴ ὑπανδρευθεῖσαν, διὰ τούτους θέλουσι μιαίνεσθαι.
Eze 44:26 Ἀφοῦ δὲ ὁ μεμιασμένος καθαρισθῇ, θέλουσιν ἀριθμεῖ εἰς αὐτὸν ἑπτὰ ἡμέρας.
Eze 44:27 Καὶ τὴν ἡμέραν, καθ ἣν εἰσέρχεται εἰς τὸ ἁγιαστήριον, εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, διὰ νὰ λειτουργήσῃ ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ, θέλει προσφέρει τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 44:28 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς διὰ κληρονομίαν· ἐγὼ εἶμαι ἡ κληρονομία αὐτῶν· καὶ ἰδιοκτησίαν δὲν θέλετε δίδει εἰς αὐτοὺς ἐν τῷ Ἰσραήλ· ἐγὼ εἶμαι ἡ ἰδιοκτησία αὐτῶν.
Eze 44:29 Θέλουσι τρώγει τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν καὶ τὴν περὶ ἀνομίας προσφοράν· καὶ πᾶν ἀφιέρωμα μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι αὐτῶν.
Eze 44:30 Καὶ αἱ ἀπαρχαὶ πάντων τῶν πρωτογεννημάτων καὶ πᾶσα ὑψουμένη προσφορὰ πάντων ἐκ παντὸς εἴδους τῶν ὑψουμένων προσφορῶν σας θέλουσιν εἶσθαι τῶν ἱερέων· καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῆς ζύμης σας θέλετε δίδει εἰς τὸν ἱερέα, διὰ νὰ ἐπαναπαύῃ εὐλογίαν εἰς τοὺς οἴκους σας.
Eze 44:31 Οἱ ἱερεῖς δὲν θέλουσι τρώγει οὐδὲν θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον, εἴτε πτηνὸν εἴτε κτῆνος.
Eze 45:1 Καὶ ὅταν κληρόνητε τὴν γῆν εἰς κληρονομίαν, θέλετε χωρίσει μερίδα εἰς τὸν Κύριον, μερίδα ἁγίαν ἐκ τῆς γῆς· τὸ μῆκος θέλει εἶσθαι μῆκος εἰκοσιπέντε χιλιάδων καλάμων καὶ τὸ πλάτος δέκα χιλιάδων· τοῦτο θέλει εἶσθαι ἅγιον κατὰ πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κύκλῳ.
Eze 45:2 Ἐκ τούτου θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὸ ἁγιαστήριον πεντακόσιαι κατὰ μῆκος μὲ πεντακοσίας κατὰ πλάτος, τετράγωνον κύκλῳ, καὶ πεντήκοντα πῆχαι κύκλῳ διὰ τὰ προάστεια αὐτοῦ.
Eze 45:3 Κατὰ τοῦτο λοιπὸν τὸ μέτρον θέλεις μετρήσει μῆκος εἰκοσιπέντε χιλιάδων καὶ πλάτος δέκα χιλιάδων, καὶ ἐν τούτῳ θέλει εἶσθαι τὸ ἁγιαστήριον, τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.
Eze 45:4 Τοῦτο θέλει εἶσθαι ἐκ τῆς γῆς, ἁγία μερὶς διὰ τοὺς ἱερεῖς, τοὺς λειτουργοῦντας ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ, τοὺς πλησιάζοντας διὰ νὰ λειτουργῶσιν εἰς τὸν Κύριον· καὶ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς τόπος διὰ οἰκίας καὶ τόπος ἅγιος διὰ τὸ ἁγιαστήριον.
Eze 45:5 Καὶ εἰκοσιπέντε χιλιάδας μήκους καὶ δέκα χιλιάδας πλάτους θέλουσιν ἔχει οἱ Λευῖται δἰ ἑαυτούς, οἱ ὑπηρέται τοῦ οἴκου, διὰ ἰδιοκτησίαν μετὰ εἴκοσι θαλάμων.
Eze 45:6 Καὶ θέλετε δώσει διὰ ἰδιοκτησίαν τῆς πόλεως πέντε χιλιάδας πλάτους καὶ εἰκοσιπέντε χιλιάδας μήκους πλησίον τῆς ἁγίας μερίδος· τοῦτο θέλει εἶσθαι δἰ ἅπαντα τὸν οἶκον Ἰσραήλ·
Eze 45:7 καὶ διὰ τὸν ἄρχοντα θέλει εἶσθαι μερὶς ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τῆς ἁγίας μερίδος καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως, κατὰ πρόσωπον τῆς ἁγίας μερίδος καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως, ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ πρὸς δυσμὰς καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πρὸς ἀνατολάς· καὶ τὸ μῆκος θέλει εἶσθαι πλησίον μιᾶς ἑκάστης τῶν μερίδων, ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ὁρίου πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ὅριον.
Eze 45:8 Εἰς γῆν θέλει εἶσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἰδιοκτησία, ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ οἱ ἄρχοντές μου δὲν θέλουσι πλέον καταβλίβει τὸν λαόν μου· τὸ ὑπόλοιπον δὲ τῆς γῆς θέλουσι δώσει εἰς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ κατὰ τὰς φυλὰς αὐτῶν.
Eze 45:9 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἀρκεῖ εἰς ἐσᾶς, ἄρχοντες τοῦ Ἰσραήλ· ἀπομακρύνατε τὴν βίαν καὶ ἁρπαγὴν καὶ κάμνετε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην· σηκώσατε τὰς καταδυναστείας σας ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 45:10 Δικαίαν πλάστιγγα θέλετε ἔχει καὶ δίκαιον ἐφὰ καὶ δίκαιον βάθ.
Eze 45:11 Τὸ ἐφὰ καὶ τὸ βὰθ θέλουσιν εἶσθαι τοῦ αὐτοῦ μέτρου, ὥστε τὸ βὰθ νὰ περιλαμβάνῃ τὸ δέκατον τοῦ χομὸρ καὶ τὸ ἐφὰ τὸ δέκατον τοῦ χομόρ· τὸ μέτρον αὐτοῦ θέλει εἶσθαι κατὰ τὸ χομόρ.
Eze 45:12 Καὶ ὁ σίκλος θέλει εἶσθαι εἴκοσι γερά· εἴκοσι σίκλοι, εἰκοσιπέντε σίκλοι, δεκαπέντε σίκλοι, θέλει εἶσθαι ἡ μνᾶ σας.
Eze 45:13 Ἡ ὑψουμένη προσφορά, τὴν ὁποίαν θέλετε προσφέρει, εἶναι αὕτη· Τὸ ἕκτον τοῦ ἐφὰ ἑνὸς χομὸρ σίτου· καὶ θέλετε δίδει τὸ ἕκτον τοῦ ἐφὰ ἑνὸς χομόρ κριθῆς.
Eze 45:14 Περὶ δὲ τοῦ διατάγματος τοῦ ἐλαίου, ἑνὸς βὰθ ἐλαίου, θέλετε προσφέρει τὸ δέκατον τοῦ βὰθ διὰ ἓν κόρ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἓν χομὸρ ἐκ δέκα βάθ· διότι δέκα βὰθ εἶναι ἓν χομόρ.
Eze 45:15 Καὶ ἐκ τοῦ ποιμνίου ἓν πρόβατον ἀπὸ τῶν διακοσίων, ἀπὸ τῶν παχειῶν βοσκῶν τοῦ Ἰσραήλ, διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων καὶ διὰ ὁλοκαύτωμα καὶ διὰ εἰρηνικὰς προσφοράς, διὰ νὰ κάμνῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 45:16 Πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς θέλει δίδει ταύτην τὴν ὑψουμένην προσφορὰν εἰς τὸν ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ.
Eze 45:17 Εἰς δὲ τὸν ἄρχοντα ἀνήκει νὰ δίδῃ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς ἐξ ἀλφίτων προσφορὰς καὶ τὰς σπονδάς, ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν τοῖς σάββασι κατὰ πάσας τὰς πανηγύρεις τοῦ οἴκου Ἰσραήλ· αὐτὸς θέλει ἑτοιμάζει τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφοράς, διὰ νὰ κάμνῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.
Eze 45:18 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, θέλεις λαμβάνει μόσχον βοὸς ἄμωμον καὶ θέλεις καθαρίζει τὸ ἁγιαστήριον·
Eze 45:19 καὶ ὁ ἱερεὺς θέλει λαμβάνει ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς περὶ ἁμαρτίας προσφορᾶς καὶ θέλει θέτει ἐπὶ τοὺς παραστάτας τοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς ὀφρύος τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπὶ τοὺς παραστάτας τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς.
Eze 45:20 Καὶ οὕτω θέλεις κάμνει τῇ ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς ὑπὲρ παντὸς ἁμαρτάνοντος ἐξ ἀγνοίας καὶ ὑπὲρ τοῦ ἁπλοῦ· οὕτω θέλετε κάμνει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τοῦ οἴκου.
Eze 45:21 Ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς τὸ πάσχα, ἑορτὴ ἑπτὰ

ἡμερῶν· ἄζυμα θέλουσι τρώγει.
Eze 45:22 Καὶ κατ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ ἄρχων θέλει ἑτοιμάζει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς μόσχον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας.
Eze 45:23 Καὶ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τῆς ἑορτῆς θέλει κάμνει ὁλοκαυτώματα εἰς τὸν Κύριον, ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἀμώμους καθ ἡμέραν ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις, καὶ τράγον ἐξ αἰγῶν καθ ἡμέραν διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας.
Eze 45:24 Καὶ θέλει ἑτοιμάζει προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἑνὸς ἐφὰ διὰ τὸν μόσχον καὶ ἑνὸς ἐφὰ διὰ τὸν κριὸν καὶ ἑνὸς ἳν ἐλαίου εἰς τὸ ἐφά.
Eze 45:25 Ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνί, τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, θέλει κάμνει ἐν τῇ ἑορτῇ κατὰ τὰ αὐτὰ ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὴν προσφορὰν τὴν περὶ ἁμαρτίας, κατὰ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ κατὰ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ κατὰ τὸ ἔλαιον.
Eze 46:1 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἡ πύλη τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς, ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολάς, θέλει εἶσθαι κεκλεισμένη τὰς ἓξ ἐργασίμους ἡμέρας· τὴν δὲ ἡμέραν τοῦ σαββάτου θέλει ἀνοίγεσθαι καὶ τὴν ἡμέραν τῆς νεομηνίας θέλει ἀνοίγεσθαι.
Eze 46:2 Καὶ ὁ ἄρχων θέλει εἰσέλθει διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς στοᾶς τῆς πύλης τῆς ἔξωθεν καὶ θέλει ἵστασθαι πλησίον τοῦ παραστάτου τῆς πύλης, καὶ οἱ ἱερεῖς θέλουσιν ἑτοιμάζει τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφορὰς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς θέλει προσκυνήσει ἐπὶ τὸ κατώφλιον τῆς πύλης· τότε θέλει ἐξέλθει· ἡ πύλη ὅμως δὲν θέλει κλεισθῇ ἕως ἑσπέρας.
Eze 46:3 Ὁ λαὸς τῆς γῆς θέλει προσκυνεῖ ὡσαύτως εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πύλης ταύτης ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν τοῖς σάββασι καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις.
Eze 46:4 Τὸ δὲ ὁλοκαύτωμα, τὸ ὁποῖον ὁ ἄρχων θέλει προσφέρει εἰς τὸν Κύριον τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, θέλει εἶσθαι ἓξ ἀρνία ἄμωμα, καὶ κριὸς ἄμωμος.
Eze 46:5 Καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ θέλει εἶσθαι ἓν ἐφὰ δί ἕνα κριόν· ἡ δὲ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ διὰ τὰ ἀρνία, ὅσον προαιρεῖται νὰ δώσῃ· καὶ ἓν ἳν ἐλαίου δί ἓν ἐφά.
Eze 46:6 Καὶ τὴν ἡμέραν τῆς νεομηνίας θέλει εἶσθαι μόσχος βοὸς ἄμωμος καὶ ἓξ ἀρνία καὶ κριός· ἄμωμα θέλουσιν εἶσθαι.
Eze 46:7 Καὶ θέλει ἑτοιμάζει προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, ἓν ἐφὰ διὰ τὸν μόσχον καὶ ἓν ἐφὰ διὰ τὸν κριόν· διὰ δὲ τὰ ἀρνία, ὅσον εἶναι ἱκανὴ ἡ χεὶρ αὐτοῦ· καὶ ἓν ἳν ἐλαίου δί ἓν ἐφά.
Eze 46:8 Καὶ ὅταν ὁ ἄρχων εἰσέρχηται, θέλει εἰσέρχεσθαι διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς στοᾶς τῆς πύλης ταύτης καὶ θέλει ἐξέρχεσθαι διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς αὐτῆς.
Eze 46:9 Ὅταν ὅμως ὁ λαὸς τῆς γῆς ἔρχηται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς, ὁ εἰσερχόμενος διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς βορείου πύλης διὰ νὰ προσκυνήσῃ θέλει ἐξέρχεσθαι διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς νοτίου πύλης· καὶ ὁ εἰσερχόμενος διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς νοτίου πύλης θέλει ἐξέρχεσθαι διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς βορείου πύλης· δὲν θέλει ἐπιστρέφει διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης, δί ἧς εἰσῆλθεν, ἀλλὰ θέλει ἐξέρχεσθαι διὰ τῆς ἀπέναντι.
Eze 46:10 Καὶ ὁ ἄρχων ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν εἰσερχομένων θέλει εἰσέρχεσθαι, καὶ ἐξερχομένων θέλει ἐξέρχεσθαι.
Eze 46:11 Καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ θέλει εἶσθαι ἓν ἐφὰ διὰ τὸν μόσχον καὶ ἓν ἐφὰ διὰ τὸν κριόν, διὰ δὲ τὰ ἀρνία, ὅσον προαιρεῖται νὰ δώσῃ· καὶ ἓν ἳν ἐλαίου δί ἓν ἐφά.
Eze 46:12 Ὅταν δὲ ὁ ἄρχων ἑτοιμάζῃ αὐτοπροαίρετον ὁλοκαύτωμα ἢ προσφορὰς εἰρηνικὰς αὐτοπροαιρέτους εἰς τὸν Κύριον, τότε θέλουσιν ἀνοίγει εἰς αὐτὸν τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς, καὶ θέλει ἑτοιμάζει τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὰς εἰρηνικὰς προσφορὰς αὐτοῦ, καθὼς κάμνει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· τότε θέλει ἐξέρχεσθαι, καὶ μετὰ τὴν ἐξέλευσιν αὐτοῦ θέλουσι κλείει τὴν πύλην.
Eze 46:13 Θέλεις δὲ ἑτοιμάζει καθ ἡμέραν ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν Κύριον ἐξ ἀρνίου ἐνιαυσίου ἀμώμου· καθ ἑκάστην πρωΐαν θέλεις ἑτοιμάζει αὐτό.
Eze 46:14 Καὶ θέλεις ἑτοιμάζει δί αὐτὸ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων καθ ἑκάστην πρωΐαν, τὸ ἕκτον τοῦ ἐφὰ καὶ ἔλαιον τὸ τρίτον τοῦ ἵν, διὰ νὰ ἀναμιγνύῃς αὐτὸ μετὰ τῆς σεμιδάλεως· προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων εἰς τὸν Κύριον διὰ παντὸς κατὰ πρόσταγμα αἰώνιον.
Eze 46:15 Καὶ θέλουσιν ἑτοιμάζει τὸ ἀρνίον καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν καὶ τὸ ἔλαιον καθ ἑκάστην πρωΐαν, ὁλοκαύτωμα παντοτεινόν.
Eze 46:16 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐὰν ὁ ἄρχων δώσῃ δῶρον εἴς τινα ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τοῦτο θέλει εἶσθαι κληρονομία αὐτοῦ· τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶναι· ἰδιοκτησία αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐν κληρονομίᾳ.
Eze 46:17 Ἀλλ ἐὰν δώσῃ δῶρον ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ εἴς τινα ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ τότε θέλει εἶσθαι αὐτοῦ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως· μετὰ τοῦτο θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἄρχοντα· διότι ἡ κληρονομία αὐτοῦ εἶναι τῶν υἱῶν αὐτοῦ· αὐτῶν θέλει εἶσθαι.
Eze 46:18 Ὁ δὲ ἄρχων δὲν θέλει λαμβάνει ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ, ἐκβάλλων αὐτοὺς διὰ καταδυναστείας ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν· ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ θέλει κληροδοτήσει τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ διασκορπίζηται ὁ λαός μου ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ.
Eze 46:19 Ἔπειτα μὲ ἔφερε διὰ τῆς εἰσόδου τῆς εἰς τὰ πλάγια τῆς πύλης πρὸς τοὺς ἁγίους θαλάμους τῶν ἱερέων τοὺς βλέποντας πρὸς βορρᾶν· καὶ ἰδού, ἐκεῖ τόπος εἰς τὸ ἐνδότερον πρὸς δυσμάς.
Eze 46:20 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, οὗτος εἶναι ὁ τόπος, ὅπου οἱ ἱερεῖς θέλουσι βράζει τὴν περὶ ἀνομίας προσφορὰν καὶ τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφοράν, ὅπου θέλουσι ψήνει τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφοράν, διὰ νὰ μὴ ἐκφέρωσιν αὐτὰ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, διὰ νὰ ἁγιάσωσι τὸν λαόν.
Eze 46:21 Καὶ μὲ ἐξήγαγεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν καὶ μὲ περιέφερεν εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς αὐλῆς· καὶ

ἰδού, αὐλὴ ἐν ἑκάστῃ γωνίᾳ τῆς αὐλῆς.
Eze 46:22 κατὰ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς αὐλῆς ἦσαν αὐλαὶ ἡνωμέναι, τεσσαράκοντα πηχῶν τὸ μῆκος καὶ τριάκοντα τὸ πλάτος· αἱ τέσσαρες αὗται γωνίαι ἦσαν τοῦ αὐτοῦ μέτρου.
Eze 46:23 Καὶ ἦτο σειρὰ οἰκοδομῶν κύκλῳ αὐτῶν, κύκλῳ τῶν τεσσάρων αὐτῶν· καὶ ἦσαν μαγειρεῖα κατεσκευασμένα ὑποκάτω τῶν σειρῶν κύκλῳ.
Eze 46:24 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ταῦτα εἶναι τὰ οἰκήματα τῶν μαγείρων, ὅπου οἱ ὑπηρέται τοῦ οἴκου θέλουσι βράζει τὰς θυσίας τοῦ λαοῦ.
Eze 47:1 Καὶ μὲ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴκου· καὶ ἰδού, ὕδατα ἐξερχόμενα κάτωθεν ἀπὸ τοῦ κατωφλίου τοῦ οἴκου πρὸς ἀνατολάς· διότι τὸ μέτωπον τοῦ οἴκου ἦτο πρὸς ἀνατολάς, καὶ τὰ ὕδατα κατέβαινον κάτωθεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ πλαγίου τοῦ οἴκου, κατὰ τὸ νότιον τοῦ θυσιαστηρίου.
Eze 47:2 Καὶ μὲ ἐξήγαγε διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ μὲ ἔφερε κύκλῳ διὰ τῆς ἔξωθεν ὁδοῦ πρὸς τὴν πύλην τὴν ἐξωτέραν, διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολάς· καὶ ἰδού, τὰ ὕδατα ἔρρεον ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ πλαγίου.
Eze 47:3 Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εἶχε τὸ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἐξελθὼν πρὸς ἀνατολὰς ἐμέτρησε χιλίας πήχας καὶ μὲ διεβίβασε διὰ τῶν ὑδάτων· τὰ ὕδατα ἦσαν ἕως τῶν ἀστραγάλων.
Eze 47:4 Καὶ ἐμέτρησε χιλίας καὶ μὲ διεβίβασε διὰ τῶν ὑδάτων· τὰ ὕδατα ἦσαν ἕως τῶν γονάτων. Πάλιν ἐμέτρησε χιλίας καὶ μὲ διεβίβασε· τὰ ὕδατα ἦσαν ἕως τῆς ὀσφύος.
Eze 47:5 Ἔπειτα ἐμέτρησε χιλίας· καὶ ἦτο ποταμός, τὸν ὁποῖον δὲν ἠδυνάμην νὰ διαβῶ, διότι τὰ ὕδατα ἦσαν ὑψωμένα, ὕδατα κολυμβήματος, ποταμὸς ἀδιάβατος.
Eze 47:6 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Εἶδες, υἱὲ ἀνθρώπου Τότε μὲ ἔφερε καὶ μὲ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ.
Eze 47:7 Καὶ ὅτε ἐπέστρεψα, ἰδού, κατὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν.
Eze 47:8 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Τὰ ὕδατα ταῦτα ἐξέρχονται πρὸς τὴν ἀνατολικὴν γῆν καὶ καταβαίνουσιν εἰς τὴν πεδινὴν καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὅταν ἐκχυθῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν, τὰ ὕδατα αὐτῆς θέλουσιν ἰαθῇ.
Eze 47:9 Καὶ πᾶν ἔμψυχον ἕρπον, εἰς ὅσα μέρη ἤθελον ἐπέλθει οὗτοι οἱ ποταμοί, θέλει ζῇ· καὶ θέλει εἶσθαι ἐκεῖ πλῆθος ἰχθύων πολὺ σφόδρα, ἐπειδὴ τὰ ὕδατα ταῦτα ἔρχονται ἐκεῖ· διότι θέλουσιν ἰαθῇ· καὶ θέλουσι ζῇ τὰ πάντα, ὅπου ὁ ποταμὸς ἔρχεται.
Eze 47:10 Καὶ οἱ ἁλιεῖς θέλουσιν ἵστασθαι ἐπ' αὐτὴν ἀπὸ Ἔνγαδδὶ ἕως Ἐνέγλαΐμ· ἐκεῖ θέλουσιν ἐξαπλόνει τὰ δίκτυα· οἱ ἰχθύες αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὰ εἴδη αὐτῶν ὡς οἱ ἰχθύες τῆς μεγάλης θαλάσσης, πολλοὶ σφόδρα.
Eze 47:11 Οἱ ἑλώδεις ὅμως τόποι αὐτῆς καὶ οἱ βαλτώδεις αὐτῆς δὲν θέλουσιν ἰαθῇ· θέλουσιν εἶσθαι διωρισμένοι διὰ ἅλας.
Eze 47:12 Πλησίον δὲ τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, θέλουσιν αὐξάνεσθαι δένδρα παντὸς εἴδους διὰ τροφήν, τῶν ὁποίων τὰ φύλλα δὲν θέλουσι μαραίνεσθαι καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν δὲν θέλει ἐκλείψει· νέος καρπὸς θέλει γεννᾶσθαι καθ' ἕκαστον μῆνα, διότι τὰ ὕδατα αὐτοῦ ἐξέρχονται ἀπὸ τοῦ ἁγιαστηρίου· καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν θέλει εἶσθαι διὰ τροφὴν καὶ τὸ φύλλον αὐτῶν διὰ ἰατρείαν.
Eze 47:13 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι τὰ ὅρια, διὰ τῶν ὁποίων θέλετε κληρονομήσει τὴν γῆν κατὰ τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ· ὁ Ἰωσὴφ θέλει ἔχει δύο μερίδας.
Eze 47:14 Σεῖς δὲ θέλετε κληρονομήσει αὐτήν, ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· περὶ τῆς ὁποίας ὕψωσα τὴν χεῖρά μου ὅτι θέλω δώσει αὐτὴν εἰς τοὺς πατέρας σας· καὶ ἡ γῆ αὕτη θέλει κληρωθῇ εἰς ἐσᾶς εἰς κληρονομίαν.
Eze 47:15 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ ὅριον τῆς γῆς πρὸς τὸ βόρειον πλάγιον, ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐθλών, καθὼς ὑπάγει τις εἰς Σεδάδ,
Eze 47:16 Αἱμάθ, Βηρωθά, Σιβραΐμ, ἥτις εἶναι ἀναμέσον τοῦ ὁρίου τῆς Δαμασκοῦ καὶ τοῦ ὁρίου τῆς Αἱμάθ, Ἀσὰρ-αττιχών, ἡ πλησίον τῶν ὁρίων τῆς Αὐράν.
Eze 47:17 Καὶ τὸ ὅριον ἀπὸ τῆς θαλάσσης θέλει εἶσθαι Ἀσὰρ-ενάν, τὸ ὅριον τῆς Δαμασκοῦ, καὶ τὸ βόρειον τὸ κατὰ βορρᾶν, καὶ τὸ ὅριον τῆς Αἱμάθ. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ βόρειον πλευρόν.
Eze 47:18 Τὸ δὲ ἀνατολικὸν πλευρὸν θέλετε μετρήσει ἀπὸ Αὐρὰν καὶ ἀπὸ Δαμασκοῦ καὶ ἀπὸ Γαλαὰδ καὶ ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν Ἰορδάνην, ἀπὸ τοῦ ὁρίου τοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν ἀνατολικήν. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀνατολικὸν πλευρόν.
Eze 47:19 Τὸ δὲ μεσημβρινὸν πλευρὸν πρὸς νότον, ἀπὸ Θαμὰρ ἕως τῶν ὑδάτων τῆς Μεριβὰ Κάδης, κατὰ τὴν ἔκτασιν τοῦ χειμάρρου ἕως τῆς μεγάλης θαλάσσης. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ νότιον πλευρὸν πρὸς μεσημβρίαν.
Eze 47:20 Τὸ δὲ δυτικὸν πλευρὸν θέλει εἶσθαι ἡ μεγάλη θάλασσα ἀπὸ τοῦ ὁρίου, ἑωσοῦ ἔλθῃ τις κατέναντι τῆς Αἱμάθ. Τοῦτο εἶναι τὸ δυτικὸν πλευρόν.
Eze 47:21 Οὕτω θέλετε διαιρέσει τὴν γῆν ταύτην μεταξὺ σας κατὰ τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
Eze 47:22 Καὶ θέλετε κληρώσει αὐτὴν εἰς ἑαυτοὺς διὰ κληρονομίαν, μετὰ τῶν ξένων τῶν παροικούντων μεταξὺ σας, ὅσοι γεννήσωσιν υἱοὺς ἐν μέσῳ σας· καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ὡς αὐτόχθονες μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· θέλουσιν ἔχει μεθ' ὑμῶν κληρονομίαν μεταξὺ τῶν φυλῶν Ἰσραήλ.
Eze 47:23 Καὶ εἰς ἥν τινα φυλὴν παροικῇ ὁ ξένος, ἐκεῖ θέλετε δώσει εἰς αὐτὸν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 48:1 Ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν· ἀπὸ τοῦ βορείου ἄκρου, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐθλών, καθὼς ὑπάγει τις εἰς Αἱμάθ, Ἀσὰρ-ενάν, τὸ ὅριον τῆς Δαμασκοῦ πρὸς βορρᾶν, κατὰ τὸ μέρος τῆς Αἱμάθ· καὶ ταῦτα εἶναι τὸ ἀνατολικὸν αὐτοῦ πλευρὸν καὶ τὸ δυτικόν· τοῦ Δάν, ἓν μερίδιον.

Eze 48:2 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τοῦ Δάν, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ἀσήρ, ἕν.
Eze 48:3 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τοῦ Ἀσήρ, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Νεφθαλί, ἕν.
Eze 48:4 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τοῦ Νεφθαλί, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Μανασσῆ,
ἕν.
Eze 48:5 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τοῦ Μανασσῆ, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ἐφραΐμ, ἕν.
Eze 48:6 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τοῦ Ἐφραΐμ, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ῥουβήν, ἕν.
Eze 48:7 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τοῦ Ῥουβήν, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ἰούδα, ἕν.
Eze 48:8 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τοῦ Ἰούδα, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, θέλει εἶσθαι τὸ
μερίδιον, τὸ ὁποῖον θέλετε ἀφιερώσει ἀπὸ εικοσιπέντε χιλιάδων καλάμων εἰς πλάτος, κατὰ δὲ τὸ μῆκος ὡς ἓν τῶν ἄλλων
μεριδίων, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ· καὶ τὸ ἁγιαστήριον θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ αὐτοῦ.
Eze 48:9 Ἡ μερίς, τὴν ὁποίαν θέλετε ἀφιερώσει εἰς τὸν Κύριον, θέλει εἶσθαι ἀπὸ εἴκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ μῆκος
καὶ δέκα χιλιάδων κατὰ πλάτος.
Eze 48:10 Καὶ δἰ αὐτούς, διὰ τοὺς ἱερεῖς, θέλει εἶσθαι αὕτη ἡ ἁγία μερίς, πρὸς βορρᾶν εἴκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ
μῆκος καὶ πρὸς δυσμὰς δέκα χιλιάδων κατὰ πλάτος καὶ πρὸς ἀνατολὰς δέκα χιλιάδων κατὰ πλάτος καὶ πρὸς νότον
εἴκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ μῆκος· καὶ τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ αὐτοῦ.
Eze 48:11 Αὕτη θέλει εἶσθαι διὰ τοὺς ἱερεῖς τοὺς καθιερωθέντας, ἐκ τῶν υἱῶν Σαδώκ, τοὺς φυλάξαντας τὴν φυλακὴν
μου, τοὺς μὴ ἀποπλανηθέντας εἰς τὴν ἀποπλάνησιν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καθὼς ἀπεπλανήθησαν οἱ Λευῖται.
Eze 48:12 Καὶ αὕτη ἡ ἀφιερωθεῖσα μερὶς τῆς γῆς θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ἁγιωτάτη, πλησίον τοῦ ορίου τῶν Λευϊτῶν.
Eze 48:13 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τῶν ἱερέων θέλουσιν ἔχει οἱ Λευῖται εἴκοσιπέντε χιλιάδας κατὰ μῆκος καὶ δέκα
χιλιάδας κατὰ πλάτος· ὅλον τὸ μῆκος θέλει εἶσθαι εἴκοσιπέντε χιλιάδων καὶ τὸ πλάτος δέκα χιλιάδων.
Eze 48:14 Καὶ δὲν θέλουσι πωλήσει ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ θέλουσιν ἀλλάξει οὐδὲ θέλουσιν ἀπαλλοτριώσει τὰ πρωτογεννήματα
τῆς γῆς· διότι εἶναι ἅγιον εἰς τὸν Κύριον.
Eze 48:15 Αἱ δὲ πέντε χιλιάδες αἱ περισσεύουσαι εἰς τὸ πλάτος ἀπέναντι τῶν εἴκοσιπέντε χιλιάδων θέλουσιν εἶσθαι
τόπος βέβηλος διὰ τὴν πόλιν, πρὸς κατοίκησιν καὶ διὰ προάστεια· καὶ ἡ πόλις θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ αὐτοῦ.
Eze 48:16 Καὶ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι τὰ μέτρα αὐτῆς· τὸ βόρειον πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσιαι καὶ τὸ
μεσημβρινὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσιαι καὶ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ
πεντακόσιαι καὶ τὸ δυτικὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσιαι.
Eze 48:17 Καὶ τὰ προάστεια τῆς πόλεως θέλουσιν εἶσθαι πρὸς βορρᾶν διακόσιαι πεντήκοντα καὶ πρὸς νότον διακόσιαι
πεντήκοντα καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιαι πεντήκοντα καὶ πρὸς δυσμὰς διακόσιαι πεντήκοντα.
Eze 48:18 Καὶ τὸ ἐπίλοιπον κατὰ μῆκος τὸ συνεχόμενον μετὰ τῆς ἁγίας μερίδος, δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς καὶ δέκα
χιλιάδες πρὸς δυσμάς, καὶ θέλει συνέχεσθαι μετὰ τῆς ἁγίας μερίδος, καὶ τὰ γεννήματα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι διὰ τροφὴν
τῶν ὑπηρετούντων τὴν πόλιν.
Eze 48:19 Καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες τὴν πόλιν θέλουσιν ὑπηρετεῖ αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.
Eze 48:20 Ἅπαν τὸ ἀφιέρωμα θέλει εἶσθαι εικοσιπέντε χιλιάδων μετὰ εικοσιπέντε χιλιάδων· τετράγωνον θέλετε
ἀφιερώσει τὴν ἁγίαν μερίδα, μετὰ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως.
Eze 48:21 Καὶ τὸ ὑπόλοιπον θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ἄρχοντα, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν τῆς ἁγίας μερίδος, καὶ τῆς
ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως, ἀπέναντι τῶν εικοσιπέντε χιλιάδων τοῦ ἀφιερώματος κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ὅριον, καὶ πρὸς
δυσμὰς ἀπέναντι τῶν εικοσιπέντε χιλιάδων κατὰ τὸ δυτικὸν ὅριον, πλησίον τῶν μερίδων τοῦ ἄρχοντος. Οὕτω θέλει
εἶσθαι ἁγία μερίς· καὶ τὸ ἁγιαστήριον τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτοῦ.
Eze 48:22 Καὶ ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν Λευϊτῶν καὶ ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως, αἵτινες εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ
ἀνήκοντος εἰς τὸν ἄρχοντα, μεταξὺ τοῦ ορίου τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ ορίου τοῦ Βενιαμίν, τοῦτο θέλει εἶσθαι τοῦ ἄρχοντος.
Eze 48:23 Περὶ δὲ τῶν ἐπιλοίπων φυλῶν, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Βενιαμίν, ἓν
μερίδιον.
Eze 48:24 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τοῦ Βενιαμίν, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Συμεών,
ἕν.
Eze 48:25 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τοῦ Συμεών, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ἰσσάχαρ, ἕν.
Eze 48:26 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τοῦ Ἰσσάχαρ, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ζαβουλών,
ἕν.
Eze 48:27 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τοῦ Ζαβουλών, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Γάδ, ἕν.
Eze 48:28 Καὶ πλησίον τοῦ ορίου τοῦ Γὰδ κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πλευρὸν πρὸς νότον, τὸ ὅριον θέλει εἶσθαι ἀπὸ Θαμὰρ
ἕως τῶν ὑδάτων τῆς Μεριβὰ Κάδης, κατὰ τὸν χείμαρρον ἕως τῆς μεγάλης θαλάσσης.
Eze 48:29 Αὕτη εἶναι ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν θέλετε κληρώσει εἰς τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ κληρονομίαν, καὶ αὗται εἶναι
αἱ μερίδες αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Eze 48:30 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἔκτασις τῆς πόλεως ἡ πρὸς βορρᾶν, τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια μέτρα.
Eze 48:31 Καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν Ἰσραήλ· τρεῖς πύλαι πρὸς βορρᾶν· ἡ
πύλη τοῦ Ῥουβὴν μία, ἡ πύλη τοῦ Ἰούδα μία, πύλη τοῦ Λευῒ μία.
Eze 48:32 Καὶ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια μέτρα· καὶ τρεῖς πύλαι· καὶ ἡ πύλη τοῦ
Ἰωσὴφ μία, ἡ πύλη τοῦ Βενιαμὶν μία, ἡ πύλη τοῦ Δὰν μία.

Eze 48:33 Καὶ κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια μέτρα, καὶ τρεῖς πύλαι· ἡ πύλη τοῦ Συμεὼν μία, ἡ πύλη τοῦ Ἰσσάχαρ μία, ἡ πύλη τοῦ Ζαβουλὼν μία.

Eze 48:34 Κατὰ τὸ δυτικὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια· αἱ πύλαι αὐτῶν τρεῖς· ἡ πύλη τοῦ Γάδ μία, ἡ πύλη τοῦ Ἀσὴρ μία, ἡ πύλη τοῦ Νεφθαλὶ μία.

Eze 48:35 Ἡ περιφέρεια ἦτο δεκαοκτὼ χιλιάδων μέτρων. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἀπ᾿ ἐκείνης τῆς ἡμέρας θέλει εἶσθαι, Ὁ Κύριος ἐκεῖ.

Dan 1:1 Ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωακείμ, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτήν.

Dan 1:2 Καὶ παρέδωκε Κύριος εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ, βασιλέα τοῦ Ἰούδα, καὶ μέρος τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔφερεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναάρ, εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ· καὶ εἰσήγαγε τὰ σκεύη εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ.

Dan 1:3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἀσφενὰζ τὸν ἀρχιευνοῦχον αὐτοῦ, νὰ φέρῃ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ βασιλικοῦ καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων

Dan 1:4 νεανίσκους μὴ ἔχοντας μηδένα μῶμον καὶ ὡραίους τὴν ὄψιν καὶ νοήμονας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ εἰδήμονας πάσης γνώσεως καὶ ἔχοντας φρόνησιν καὶ δυναμένους νὰ ἵστανται ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ βασιλέως καὶ νὰ διδάσκῃ αὐτοὺς τὰ γράμματα καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν Χαλδαίων.

Dan 1:5 Καὶ διέταξεν εἰς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς καθημερινὴν μερίδα ἀπὸ τῶν βασιλικῶν ἐδεσμάτων καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἔπινε· καὶ ἀφοῦ ἀνατραφῶσι τρία ἔτη, νὰ ἵστανται μετὰ ταῦτα ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Dan 1:6 Καὶ μεταξὺ τούτων ἦσαν, ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα, Δανιήλ, Ἀνανίας, Μισαὴλ καὶ Ἀζαρίας·

Dan 1:7 εἰς τοὺς ὁποίους ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐπέθηκεν ὀνόματα· καὶ τὸν μὲν Δανιὴλ ὠνόμασε Βαλτασάσαρ· τὸν δὲ Ἀνανίαν Σεδράχ· τὸν δὲ Μισαὴλ Μισάχ· καὶ τὸν Ἀζαρίαν Ἀβδεναγώ.

Dan 1:8 Ἀλλ᾿ ὁ Δανιὴλ ἔβαλεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ νὰ μὴ μιανθῇ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων τοῦ βασιλέως οὐδὲ ἀπὸ τοῦ οἴνου τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἔπινε· διὰ τοῦτο παρεκάλεσε τὸν ἀρχιευνοῦχον νὰ μὴ μιανθῇ.

Dan 1:9 Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν Δανιὴλ νὰ εὕρῃ χάριν καὶ ἔλεος ἐνώπιον τοῦ ἀρχιευνούχου.

Dan 1:10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦχος πρὸς τὸν Δανιήλ, Ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, ὅστις διέταξε τὸ φαγητὸν σας καὶ τὸ ποτὸν σας, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπά σας σκυθρωπότερα παρὰ τῶν νεανίσκων τῶν συνομηλίκων σας, καὶ ἐνοχοποιήσητε τὴν κεφαλήν μου εἰς τὸν βασιλέα.

Dan 1:11 Καὶ εἶπεν ὁ Δανιὴλ πρὸς τὸν Ἀμελσάρ, τὸν ὁποῖον ὁ ἀρχιευνοῦχος κατέστησεν ἐπὶ τὸν Δανιήλ, τὸν Ἀνανίαν, τὸν Μισαὴλ καὶ τὸν Ἀζαρίαν,

Dan 1:12 Δοκίμασον, παρακαλῶ, τοὺς δούλους σου δέκα ἡμέρας· καὶ ἂς δοθῶσιν εἰς ἡμᾶς ὄσπρια νὰ τρώγωμεν καὶ ὕδωρ νὰ πίνωμεν·

Dan 1:13 ἔπειτα ἂς θεωρηθῶσι τὰ πρόσωπα ἡμῶν ἐνώπιόν σου καὶ τὸ πρόσωπον τῶν νεανίσκων, οἵτινες τρώγουσιν ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων τοῦ βασιλέως· καὶ ὅπως ἴδῃς, κάμε μὲ τοὺς δούλους σου.

Dan 1:14 Καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα καὶ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς δέκα ἡμέρας.

Dan 1:15 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐφάνησαν ὡραιότερα καὶ παχύτερα εἰς τὴν σάρκα παρὰ πάντων τῶν νεανίσκων, οἵτινες ἔτρωγον τὰ ἐδέσματα τοῦ βασιλέως.

Dan 1:16 Καὶ ἀφῄρει ὁ Ἀμελσὰρ τὸ φαγητὸν αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ πίνωσι καὶ ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς ὄσπρια.

Dan 1:17 Καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας τούτους νεανίσκους ἔδωκεν ὁ Θεὸς γνῶσιν καὶ σύνεσιν εἰς πᾶσαν μάθησιν καὶ σοφίαν, καὶ κατέστησε τὸν Δανιὴλ νοήμονα εἰς πᾶσαν ὅρασιν καὶ ἐνύπνιον.

Dan 1:18 Καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν ἡμερῶν, ὅτε ὁ βασιλεὺς εἶπε νὰ εἰσάξωσιν αὐτούς, ὁ ἀρχιευνοῦχος εἰσῆξεν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Ναβουχοδονόσορ.

Dan 1:19 Καὶ ἐλάλησε μετ᾿ αὐτῶν ὁ βασιλεύς· καὶ δὲν εὑρέθη μεταξὺ πάντων αὐτῶν ὅμοιος τοῦ Δανιήλ, τοῦ Ἀνανία, τοῦ Μισαὴλ καὶ τοῦ Ἀζαρία, καὶ ἵσταντο ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Dan 1:20 Καὶ ἐν πάσῃ ὑποθέσει σοφίας καὶ νοήσεως, περὶ τῆς ὁποίας ὁ βασιλεὺς ἠρώτησεν αὐτούς, εὕρηκεν αὐτοὺς δεκαπλασίως καλητέρους παρὰ πάντας τοὺς μάγους καὶ ἐπαοιδούς, ὅσοι ἦσαν ἐν παντὶ τῷ βασιλείῳ αὐτοῦ.

Dan 1:21 Καὶ διέμενεν ὁ Δανιὴλ οὕτως ἕως τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου τοῦ βασιλέως.

Dan 2:1 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ναβουχοδονόσορ, ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐνυπνιάσθη ἐνύπνια, καὶ ἐταράχθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἔφυγεν ἀπ᾿ αὐτοῦ.

Dan 2:2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς νὰ καλέσωσι τοὺς μάγους καὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ τοὺς γόητας καὶ τοὺς Χαλδαίους, διὰ νὰ φανερώσωσι πρὸς τὸν βασιλέα τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ. Ἦλθον λοιπὸν καὶ ἐστάθησαν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως.

Dan 2:3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεύς, Ἐνυπνιάσθην ἐνύπνιον καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐταράχθη εἰς τὸ νὰ γνωρίσω τὸ ἐνύπνιον.

Dan 2:4 Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι πρὸς τὸν βασιλέα Συριστί, λέγοντες, Βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα· εἰπὲ τὸ ἐνύπνιον πρὸς τοὺς δούλους σου καὶ ἡμεῖς θέλομεν φανερώσει τὴν ἑρμηνείαν.

Dan 2:5 Ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς Χαλδαίους, τὸ πρᾶγμα διέφυγεν ἀπ᾿ ἐμοῦ· ἐὰν δὲν κάμητε γνωστὸν εἰς ἐμὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ, θέλετε καταμελισθῆ καὶ αἱ οἰκίαι σας θέλουσι γείνει κοπρῶνες·

Dan 2:6 ἀλλ᾿ ἐὰν φανερώσητε τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ, θέλετε λάβει παρ᾿ ἐμοῦ δῶρα καὶ ἀμοιβὰς καὶ τιμὴν μεγάλην· τὸ ἐνύπνιον λοιπὸν καὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ φανερώσατε εἰς ἐμέ.

Dan 2:7 Ἀπεκρίθησαν ἐκ δευτέρου καὶ εἶπον, Ἄς εἴπῃ ὁ βασιλεὺς τὸ ἐνύπνιον πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς θέλομεν φανερώσει τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ.

Dan 2:8 Ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Ἐπ᾿ ἀληθείας καταλαμβάνω ὅτι σεῖς θέλετε νὰ ἐξαγοράζητε τὸν καιρόν, βλέποντες ὅτι διέφυγεν ἀπ᾿ ἐμοῦ τὸ πρᾶγμα.

Dan 2:9 Ἀλλ᾿ ἐὰν δὲν κάμητε γνωστὸν εἰς ἐμὲ τὸ ἐνύπνιον, αὕτη μόνη ἡ ἀπόφασις εἶναι διὰ σᾶς· διότι συνεβουλεύθητε νὰ εἴπητε ψευδεῖς καὶ διεφθαρμένους λόγους ἔμπροσθέν μου, ἑωσοῦ παρέλθῃ ὁ καιρός· εἴπατέ μοι λοιπὸν τὸ ἐνύπνιον καὶ θέλω γνωρίσει ὅτι δύνασθε νὰ φανερώσητε εἰς ἐμὲ καὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ.

Dan 2:10 Ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπον, δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς δυνάμενος νὰ φανερώσῃ τὸ πρᾶγμα τοῦ βασιλέως· καθὼς δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς βασιλεύς, ἄρχων ἢ διοικητής, ὅστις νὰ ζητῇ τοιαῦτα πράγματα παρὰ μάγου ἢ ἐπαοιδοῦ ἢ Χαλδαίου·

Dan 2:11 καὶ τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς ζητεῖ εἶναι μέγα, καὶ δὲν εἶναι ἄλλος δυνάμενος νὰ φανερώσῃ αὐτὸ ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, ἐκτὸς τῶν θεῶν, τῶν ὁποίων ἡ κατοικία δὲν εἶναι μετὰ σαρκός.

Dan 2:12 Διὰ τοῦτο ἐθυμώθη ὁ βααιλεὺς καὶ ὠργίσθη σφόδρα καὶ εἶπε νὰ ἀπολέσωσι πάντας τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος.

Dan 2:13 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀπόφασις καὶ οἱ σοφοὶ ἐθανατόνοντο· ἐζήτησαν δὲ καὶ τὸν Δανιὴλ καὶ τοὺς συντρόφους αὐτοῦ, διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτούς.

Dan 2:14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Δανιὴλ μετὰ φρονήσεως καὶ σοφίας πρὸς τὸν Ἀριὼχ τὸν ἀρχισωματοφύλακα τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐξῆλθε διὰ νὰ θανατώσῃ τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος,

Dan 2:15 ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀριώχ, τὸν ἄρχοντα τοῦ βασιλέως, Διὰ τί ἡ βιαία αὕτη ἀπόφασις παρὰ τοῦ βασιλέως Καὶ ὁ Ἀριὼχ ἐφανέρωσε τὸ πρᾶγμα πρὸς τὸν Δανιήλ.

Dan 2:16 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Δανιὴλ καὶ παρεκάλεσε τὸν βασιλέα νὰ δώσῃ καιρὸν εἰς αὐτὸν καὶ ἤθελε φανερώσει τὴν ἑρμηνείαν πρὸς τὸν βασιλέα.

Dan 2:17 Καὶ ὑπῆγεν ὁ Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐγνωστοποίησε τὸ πρᾶγμα πρὸς τὸν Ἀνανίαν, πρὸς τὸν Μισαὴλ καὶ πρὸς τὸν Ἀζαρίαν, τοὺς συντρόφους αὐτοῦ,

Dan 2:18 διὰ νὰ ζητήσωσιν ἔλεος παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὥστε νὰ μὴ ἀπολεσθῇ ὁ Δανιὴλ καὶ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοίπων σοφῶν τῆς Βαβυλῶνος.

Dan 2:19 Καὶ τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη πρὸς τὸν Δανιὴλ δἰ ὁράματος τῆς νυκτός. Τότε εὐλόγησεν ὁ Δανιὴλ τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

Dan 2:20 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Δανιὴλ καὶ εἶπεν, Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· διότι αὐτοῦ εἶναι ἡ σοφία καὶ ἡ δύναμις·

Dan 2:21 καὶ αὐτὸς μεταβάλλει τοὺς καιροὺς καὶ τοὺς χρόνους· καθαιρεῖ βασιλεῖς καὶ καθιστᾷ βασιλεῖς· δίδει σοφίαν εἰς τοὺς σοφοὺς καὶ γνῶσιν εἰς τοὺς συνετούς.

Dan 2:22 Αὐτὸς ἀποκαλύπτει τὰ βαθέα καὶ τὰ κεκρυμμένα· γνωρίζει τὰ ἐν τῷ σκότει καὶ τὸ φῶς κατοικεῖ μετ᾿ αὐτοῦ.

Dan 2:23 Σέ, Θεὲ τῶν πατέρων μου, εὐχαριστῶ καὶ σὲ δοξολογῶ, ὅστις μοὶ ἔδωκας σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ ἔκαμες γνωστὸν εἰς ἐμὲ ὅ, τι ἐδεήθημεν παρὰ σοῦ. Διότι σὺ ἔκαμες γνωστὴν εἰς ἡμᾶς τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόθεσιν.

Dan 2:24 Ὑπῆγε λοιπὸν ὁ Δανιὴλ πρὸς τὸν Ἀριώχ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς διέταξε νὰ ἀπολέσῃ τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος· ὑπῆγε καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν οὕτω· Μὴ ἀπολέσῃς τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος· εἴσαξόν με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ θέλω φανερώσει τὴν ἑρμηνείαν πρὸς τὸν βασιλέα.

Dan 2:25 Καὶ εἰσῆξεν ὁ Ἀριὼχ μετὰ σπουδῆς τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν οὕτως, Εὕρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα, ὅστις θέλει φανερώσει τὴν ἑρμηνείαν εἰς τὸν βασιλέα.

Dan 2:26 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δανιήλ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτο Βαλτασάσαρ, Εἶσαι ἱκανὸς νὰ φανερώσῃς πρὸς ἐμὲ τὸ ἐνύπνιον τὸ ὁποῖον εἶδον καὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ

Dan 2:27 Ἀπεκρίθη ὁ Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπε, Τὸ μυστήριον, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, δὲν δύνανται σοφοί, ἐπαοιδοί, μάγοι, μάντεις, νὰ φανερώσωσι πρὸς τὸν βασιλέα·

Dan 2:28 ἀλλ᾿ εἶναι Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅστις ἀποκαλύπτει μυστήρια καὶ κάμνει γνωστὸν εἰς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, τί μέλλει γενέσθαι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις. Τὸ ἐνύπνιόν σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κλίνης σου εἶναι αὗται·

Dan 2:29 βασιλεῦ, οἱ διαλογισμοὶ σου ἀνέβησαν εἰς τὸν νοῦν σου ἐπὶ τῆς κλίνης σου, περὶ τοῦ τί μέλλει γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἔκαμε γνωστὸν εἰς σὲ τί μέλλει γενέσθαι.

Dan 2:30 Πλὴν ὅσον τὸ κατ᾿ ἐμέ, τὸ μυστήριον τοῦτο δὲν ἀπεκαλύφθη πρὸς ἐμὲ διὰ σοφίας, τὴν ὁποίαν ἔχω ἐγὼ μᾶλλον παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας, ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ ἡ ἑρμηνεία πρὸς τὸν βασιλέα καὶ διὰ νὰ γνωρίσῃς τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου.

Dan 2:31 Σύ, βασιλεῦ, ἐθεώρεις καὶ ἰδού, εἰκὼν μεγάλη· ἐξαίσιος ἦτο ἐκείνη ἡ εἰκὼν καὶ ὑπέροχος ἡ λάμψις αὐτῆς, ἱσταμένης ἐνώπιόν σου, καὶ ἡ μορφὴ αὐτῆς φοβερά.

Dan 2:32 Ἡ κεφαλὴ τῆς εἰκόνος ἐκείνης ἦτο ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, τὸ στῆθος αὐτῆς καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἐξ ἀργύρου, ἡ κοιλία αὐτῆς καὶ οἱ μηροὶ αὐτῆς ἐκ χαλκοῦ,

Dan 2:33 αἱ κνῆμαι αὐτῆς ἐκ σιδήρου, οἱ πόδες αὐτῆς μέρος μὲν ἐκ σιδήρου, μέρος δὲ ἐκ πηλοῦ.

Dan 2:34 Ἐθεώρεις ἑωσοῦ ἀπεκόπη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐκτύπησε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῆς τοὺς ἐκ σιδήρου καὶ πηλοῦ καὶ κατεσύντριψεν αὐτούς.

Dan 2:35 Τότε ὁ σίδηρος, ὁ πηλός, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος καὶ ὁ χρυσὸς κατεσυντρίφθησαν ὁμοῦ καὶ ἔγειναν ὡς λεπτὸν ἄχυρον ἁλωνίου θερινοῦ· καὶ ὁ ἄνεμος ἐσήκωσεν αὐτὰ καὶ οὐδεὶς τόπος εὑρέθη αὐτῶν· ὁ δὲ λίθος ὁ κτυπήσας τὴν εἰκόνα ἔγεινεν ὄρος μέγα καὶ ἐγέμισεν ὅλην τὴν γῆν.

Dan 2:36 Τοῦτο εἶναι τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ θέλομεν εἰπεῖ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Dan 2:37 Σύ, βασιλεῦ, εἶσαι βασιλεὺς βασιλέων· διότι ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν εἰς σὲ βασιλείαν, δύναμιν καὶ ἰσχὺν καὶ δόξαν.

Dan 2:38 Καὶ πάντα τόπον, ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἔδωκεν εἰς τὴν χεῖρά σου καὶ σὲ κατέστησε κύριον ἐπὶ πάντων τούτων· σὺ εἶσαι ἡ κεφαλὴ ἐκείνη ἡ χρυσή.

Dan 2:39 Καὶ μετὰ σὲ θέλει ἀναστηθῇ ἄλλη βασιλεία κατωτέρα σου καὶ τρίτη ἄλλη βασιλεία ἐκ χαλκοῦ, ἥτις θέλει κυριεύσει ἐπὶ πάσης τῆς γῆς.

Dan 2:40 Καὶ τετάρτη βασιλεία θέλει σταθῇ ἰσχυρὰ ὡς ὁ σίδηρος· καθὼς ὁ σίδηρος κατακόπτει καὶ καταλεπτύνει τὰ πάντα· μάλιστα καθὼς ὁ σίδηρος ὁ συντρίβων τὰ πάντα, οὕτω θέλει κατακόπτει καὶ κατασυντρίβει.

Dan 2:41 Περὶ δὲ τοῦ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας καὶ τοὺς δακτύλους, μέρος μὲν ἐκ πηλοῦ κεραμέως, μέρος δὲ ἐκ σιδήρου, θέλει εἶσθαι βασιλεία διῃρημένη· πλὴν θέλει μένει τι ἐν αὐτῇ ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ σιδήρου, καθὼς εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον μετὰ ἀργιλλώδους πηλοῦ.

Dan 2:42 Καὶ καθὼς οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν ἦσαν μέρος ἐκ σιδήρου καὶ μέρος ἐκ πηλοῦ, οὕτως ἡ βασιλεία θέλει εἶσθαι κατὰ μέρος ἰσχυρὰ καὶ κατὰ μέρος εὔθραυστος.

Dan 2:43 Καὶ καθὼς εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον μετὰ τοῦ ἀργιλλώδους πηλοῦ, οὕτω θέλουσιν ἀναμιχθῇ διὰ σπέρματος ἀνθρώπων· πλὴν δὲν θέλουσιν εἶσθαι κεκολλημένοι ὁ εἷς μετὰ τοῦ ἄλλου, καθὼς ὁ σίδηρος δὲν μιγνύεται μετὰ τοῦ πηλοῦ.

Dan 2:44 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων, θέλει ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλει φθαρῇ· καὶ ἡ βασιλεία αὕτη δὲν θέλει περάσει εἰς ἄλλον λαόν· θέλει κατασυντρίψει καὶ συντελέσει πάσας ταύτας τὰς βασιλείας, αὐτὴ δὲ θέλει διαμένει εἰς τοὺς αἰῶνας,

Dan 2:45 καθὼς εἶδες ὅτι ἀπεκόπη λίθος ἐκ τοῦ ὄρους ἄνευ χειρῶν καὶ κατεσύντριψε τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν πηλόν, τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσόν· ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἔκαμε γνωστὸν εἰς τὸν βασιλέα ὅ, τι θέλει γείνει μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν εἶναι τὸ ἐνύπνιον καὶ πιστὴ ἡ ἑρμηνεία αὐτοῦ.

Dan 2:46 Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον καὶ προσεκύνησε τὸν Δανιὴλ καὶ προσέταξε νὰ προσφέρωσιν εἰς αὐτὸν προσφορὰν καὶ θυμιάματα.

Dan 2:47 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Δανιήλ, εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας, ὁ Θεὸς σας, αὐτὸς εἶναι Θεὸς θεῶν καὶ Κύριος τῶν βασιλέων καὶ ὅστις ἀποκαλύπτει μυστήρια· διότι ἠδυνήθης νὰ ἀποκαλύψῃς τὸ μυστήριον τοῦτο.

Dan 2:48 Τότε ὁ βασιλεὺς ἐμεγάλυνε τὸν Δανιὴλ καὶ δῶρα μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ κατέστησεν αὐτὸν κύριον ἐπὶ πάσης τῆς ἐπαρχίας τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἀρχιδιοικητὴν ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος.

Dan 2:49 Καὶ ἐζήτησεν ὁ Δανιὴλ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ κατέστησε τὸν Σεδράχ, τὸν Μισὰχ καὶ τὸν Ἀβδὲνεγὼ ἐπὶ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπαρχίας τῆς Βαβυλῶνος· ὁ δὲ Δανιὴλ εὑρίσκετο ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

Dan 3:1 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἔκαμεν εἰκόνα χρυσήν, τὸ ὕψος αὐτῆς ἑξήκοντα πηχῶν καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς ἕξ πηχῶν· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν τῇ πεδιάδι Δουρά, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Βαβυλῶνος.

Dan 3:2 Καὶ ἀπέστειλε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς νὰ συνάξῃ τοὺς σατράπας, τοὺς διοικητὰς καὶ τοὺς τοπάρχας, τοὺς κριτάς, τοὺς θησαυροφύλακας, τοὺς συμβούλους, τοὺς νομοδιδασκάλους καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος, τὴν ὁποίαν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

Dan 3:3 Καὶ οἱ σατράπαι, οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ τοπάρχαι, οἱ κριταί, οἱ θησαυροφύλακες, οἱ σύμβουλοι, οἱ νομοδιδάσκαλοι καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἐπαρχιῶν συνήχθησαν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος, τὴν ὁποίαν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ ἐστάθησαν ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος, τὴν ὁποίαν ἔστησεν ὁ Ναβουχοδονόσορ.

Dan 3:4 Καὶ κήρυξ ἐβόα μεγαλοφώνως, Εἰς ἐσᾶς προστάττεται, λαοί, ἔθνη καὶ γλῶσσαι,

Dan 3:5 καθ ἣν ὥραν ἀκούσητε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τῆς σύριγγος, τῆς κιθάρας, τῆς σαμβύκης, τοῦ ψαλτηρίου, τῆς συμφωνίας καὶ παντὸς εἴδους μουσικῆς, πεσόντες προσκυνήσατε τὴν εἰκόνα τὴν χρυσήν, τὴν ὁποίαν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς·

Dan 3:6 καὶ ὅστις δὲν πέσῃ καὶ προσκυνήσῃ, τὴν αὐτὴν ὥραν θέλει ῥιφθῇ εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης.

Dan 3:7 Διὰ τοῦτο ὅτε ἤκουσαν πάντες οἱ λαοὶ τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τῆς σύριγγος, τῆς κιθάρας, τῆς σαμβύκης, τοῦ ψαλτηρίου καὶ παντὸς εἴδους μουσικῆς, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, τὰ ἔθνη καὶ αἱ γλῶσσαι προσεκύνουν τὴν εἰκόνα τὴν χρυσήν, τὴν ὁποίαν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

Dan 3:8 Χαλδαῖοι δὲ τινες προσῆλθον τότε καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους·

Dan 3:9 καὶ εἶπον λέγοντες πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, Βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα.

Dan 3:10 Σύ, βασιλεῦ, ἐξέδωκας πρόσταγμα, πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις ἀκούσῃ τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τῆς σύριγγος, τῆς κιθάρας, τῆς σαμβύκης, τοῦ ψαλτηρίου καὶ τῆς συμφωνίας καὶ παντὸς εἴδους μουσικῆς, νὰ πέσῃ καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὴν εἰκόνα τὴν χρυσήν·

Dan 3:11 καὶ ὅστις δὲν πέσῃ καὶ προσκυνήσῃ, νὰ ῥιφθῇ εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης.

Dan 3:12 Εἶναι ἄνδρες τινὲς Ἰουδαῖοι, τοὺς ὁποίους κατέστησας ἐπὶ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπαρχίας τῆς Βαβυλῶνος, ὁ Σεδράχ, ὁ Μισὰχ καὶ ὁ Ἀβδὲνεγώ· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, βασιλεῦ, δὲν σὲ ἐσεβάσθησαν· τοὺς θεοὺς σου δὲν λατρεύουσι καὶ

τὴν εἰκόνα τὴν χρυσήν, τὴν ὁποίαν ἔστησας, δὲν προσκυνοῦσι.
Dan 3:13 Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς προσέταξε νὰ φέρωσι τὸν Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδὲνεγώ. Καὶ ἔφεραν τοὺς ἀνθρώπους τούτους ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
Dan 3:14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ναβουχοδονόσορ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τῳόντι, Σεδρὰχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδὲνεγώ, τοὺς θεοὺς μου δὲν λατρεύετε καὶ τὴν εἰκόνα τὴν χρυσήν, τὴν ὁποίαν ἔστησα, δὲν προσκυνεῖτε
Dan 3:15 τώρα λοιπὸν ἐὰν ἦσθε ἕτοιμοι, ὁπόταν ἀκούσητε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τῆς σύριγγος, τῆς κιθάρας, τῆς σαμβύκης, τοῦ ψαλτηρίου καὶ τῆς συμφωνίας καὶ παντὸς εἴδους μουσικῆς, νὰ πέσητε καὶ νὰ προσκυνήσητε τὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν ἔκαμα, καλῶς· ἐὰν ὅμως δὲν προσκυνήσητε, θέλετε ῥιφθῇ τὴν αὐτὴν ὥραν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης· καὶ τίς εἶναι ἐκεῖνος ὁ Θεός, ὅστις θέλει σᾶς ἐλευθερώσει ἐκ τῶν χειρῶν μου
Dan 3:16 Ἀπεκρίθησαν ὁ Σεδράχ, ὁ Μισὰχ καὶ ὁ Ἀβδὲνεγὼ καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα, Ναβουχοδονόσορ, ἡμεῖς δὲν ἔχομεν χρείαν νὰ σοὶ ἀποκριθῶμεν περὶ τοῦ πράγματος τούτου.
Dan 3:17 Ἐὰν ἦναι οὕτως, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς λατρεύομεν, εἶναι δυνατὸς νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης· καὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου, βασιλεῦ, θέλει μᾶς ἐλευθερώσει.
Dan 3:18 Ἀλλὰ καὶ ἄν οὐχί, ἄς ἦναι γνωστὸν εἰς σέ, βασιλεῦ, ὅτι τοὺς θεοὺς σου δὲν λατρεύομεν καὶ τὴν εἰκόνα τὴν χρυσήν, τὴν ὁποίαν ἔστησας, δὲν προσκυνοῦμεν.
Dan 3:19 Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη κατὰ τοῦ Σεδράχ, τοῦ Μισὰχ καὶ τοῦ Ἀβδὲνεγώ· καὶ λαλήσας προσέταξε νὰ ἐκκαύσωσι τὴν κάμινον ἑπταπλασίως μᾶλλον παρ' ὅσον ἐφαίνετο καιομένη.
Dan 3:20 Καὶ προσέταξε τοὺς δυνατωτέρους ἄνδρας τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ νὰ δέσωσι τὸν Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδὲνεγώ, καὶ νὰ ῥίψωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.
Dan 3:21 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐδέθησαν μετὰ τῶν σαλβαρίων αὐτῶν, τῶν τιαρῶν αὐτῶν καὶ τῶν περικνημίδων αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐνδυμάτων αὐτῶν καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης.
Dan 3:22 Ἐπειδὴ δὲ ἡ προσταγὴ τοῦ βασιλέως ἦτο κατεπείγουσα καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη εἰς ὑπερβολήν, ἡ φλὸξ τοῦ πυρὸς ἐθανάτωσε τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οἵτινες ἐσήκωσαν τὸν Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδὲνεγώ.
Dan 3:23 Οὗτοι δὲ οἱ τρεῖς ἄνδρες, ὁ Σεδρὰχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδὲνεγώ, ἔπεσον δεμένοι εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης.
Dan 3:24 Ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐξεπλάγη· καὶ σηκωθεὶς μετὰ σπουδῆς ἐλάλησε καὶ εἶπε πρὸς τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, Δὲν ἐρρίψαμεν τρεῖς ἄνδρας δεδεμένους εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρός οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀληθῶς, βασιλεῦ.
Dan 3:25 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἰδού, ἐγὼ βλέπω τέσσαρας ἄνδρας λελυμένους, περιπατοῦντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ βλάβη δὲν εἶναι εἰς αὐτούς, καὶ ἡ ὄψις τοῦ τετάρτου εἶναι ὁμοία μὲ Υἱὸν Θεοῦ.
Dan 3:26 Τότε πλησιάσας ὁ Ναουχοδονόσορ εἰς τὸ στόμα τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης ἐλάλησε καὶ εἶπε, Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδὲνεγώ, δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ ἔλθετε. Τότε ὁ Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδὲνεγὼ ἐξῆλθον ἐκ μέσου τοῦ πυρός.
Dan 3:27 Καὶ συναχθέντες οἱ σατράπαι, οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ τοπάρχαι καὶ οἱ μεγιστᾶνες τοῦ βασιλέως εἶδον τοὺς ἄνδρας τούτους, ὅτι ἐπὶ τῶν σωμάτων αὐτῶν τὸ πῦρ δὲν ἴσχυσε καὶ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν δὲν ἐκάη καὶ τὰ σαλβάρια αὐτῶν δὲν παρήλλαξαν οὐδὲ ὀσμὴ πυρὸς ἐπέρασεν ἐπ' αὐτούς.
Dan 3:28 Τότε ἐλάλησεν ὁ Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδὲνεγώ, ὅστις ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἠλευθέρωσε τοὺς δούλους αὐτοῦ, οἵτινες ἤλπισαν ἐπ' αὐτὸν καὶ παρήκουσαν τὸν λόγον τοῦ βασιλέως καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ λατρεύσωσι μηδὲ νὰ προσκυνήσωσιν ἄλλον θεὸν ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.
Dan 3:29 Διὰ τοῦτο ἐκδίδω πρόσταγμα, ὅτι πᾶς λαός, ἔθνος καὶ γλῶσσα, ἥτις λαλήσῃ κακὸν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ τοῦ Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδὲνεγώ, θέλει καταμελισθῇ, καὶ αἱ οἰκίαι αὐτῶν θέλουσι γείνει κοπρῶνες· διότι ἄλλος Θεὸς δὲν εἶναι δυνάμενος νὰ ἐλευθερώσῃ οὕτω.
Dan 3:30 Τότε ὁ βασιλεὺς προεβίβασε τὸν Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδὲνεγὼ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βαβυλῶνος.
Dan 4:1 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς, πρὸς πάντας τοὺς λαούς, ἔθνη καὶ γλώσσας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ πάσης τῆς γῆς· Εἰρήνη ἄς πληθυνθῇ εἰς ἐσᾶς.
Dan 4:2 Τὰ σημεῖα καὶ τὰ θαυμάσια, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς ἐμὲ ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος, ἤρεσεν ἐνώπιόν μου νὰ ἀναγγείλω.
Dan 4:3 Πόσον εἶναι μεγάλα τὰ σημεῖα αὐτοῦ· καὶ πόσον ἰσχυρὰ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ· ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἶναι βασιλεία αἰώνιος καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Dan 4:4 Ἐγὼ ὁ Ναβουχοδονόσορ ἤμην ἀναπαυόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἀκμάζων ἐν τῷ παλατίῳ μου.
Dan 4:5 Εἶδον ἐνύπνιον, τὸ ὁποῖον μὲ κατέπληξε, καὶ οἱ διαλογισμοὶ μου ἐπὶ τῆς κλίνης μου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου μὲ ἐτάραξαν.
Dan 4:6 Διὰ τοῦτο ἐξέδωκα πρόσταγμα νὰ εἰσαχθῶσιν ἐνώπιόν μου πάντες οἱ σοφοὶ τῆς Βαβυλῶνος, διὰ νὰ φανερώσωσιν εἰς ἐμὲ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ἐνυπνίου.
Dan 4:7 Τότε εἰσῆλθον οἱ μάγοι, οἱ ἐπαοιδοί, οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ μάντεις· καὶ ἐγὼ εἶπα τὸ ἐνύπνιον ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν μοὶ ἐφανέρωσαν τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ.
Dan 4:8 Ὕστερον δὲ ἦλθεν ὁ Δανιὴλ ἐνώπιόν μου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτο Βαλτασάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τὸ πνεῦμα τῶν ἁγίων θεῶν· καὶ ἔμπροσθεν τούτου εἶπα τὸ ἐνύπνιον, λέγων,

Dan 4:9 Βαλτασάσαρ, ἄρχων τῶν μάγων, ἐπειδὴ ἐγνώρισα ὅτι τὸ πνεῦμα τῶν ἁγίων θεῶν εἶναι ἐν σοί, καὶ οὐδὲν κρυπτὸν εἶναι δύσκολον εἰς σέ, εἰπὲ τὰς ὁράσεις τοῦ ἐνυπνίου μου, τὸ ὁποῖον εἶδον, καὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ.

Dan 4:10 Ἰδοὺ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐπὶ τῆς κλίνης μου· Ἔβλεπον καὶ ἰδού, δένδρον ἐν μέσῳ τῆς γῆς καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ μέγα.

Dan 4:11 Τὸ δένδρον ἐμεγαλύνθη καὶ ἐνεδυναμώθη καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἔφθανεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡ θέα αὐτοῦ ἕως τῶν περάτων πάσης τῆς γῆς.

Dan 4:12 Τὰ φύλλα αὐτοῦ ἦσαν ὡραῖα καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς καὶ ἐν αὐτῷ ἦτο τροφὴ πάντων· ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀνεπαύοντο τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐτρέφετο πᾶσα σάρξ.

Dan 4:13 Εἶδον ἐν ταῖς ὁράσεσι τῆς κεφαλῆς μου ἐπὶ τῆς κλίνης μου καὶ ἰδού, φύλαξ καὶ ἅγιος κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,

Dan 4:14 καὶ ἐφώνησε μεγαλοφώνως καὶ εἶπεν οὕτω· Κόψατε τὸ δένδρον καὶ ἀποκόψατε τοὺς κλάδους αὐτοῦ· ἐκτινάξατε τὰ φύλλα αὐτοῦ καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· ἂς φύγωσι τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτοῦ καὶ τὰ πετεινὰ ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτοῦ·

Dan 4:15 τὸ στέλεχος ὅμως τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἀφήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ τοῦτο μὲ δεσμὸν σιδηροῦν καὶ χαλκοῦν, ἐν τῷ τρυφερῷ χόρτῳ τοῦ ἀγροῦ· καὶ θέλει βρέχεσθαι μὲ τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι μετὰ τῶν θηρίων ἐν τῷ χόρτῳ τῆς γῆς·

Dan 4:16 ἡ καρδία αὐτοῦ θέλει μεταβληθῇ ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν καρδία θηρίου· καὶ ἑπτὰ καιροὶ θέλουσι παρέλθει ἐπ' αὐτόν.

Dan 4:17 Τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἶναι διὰ προστάγματος τῶν φυλάκων καὶ ἡ ὑπόθεσις διὰ τοῦ λόγου τῶν ἁγίων· ὥστε νὰ γνωρίσωσιν οἱ ζῶντες, ὅτι ὁ Ὕψιστος εἶναι Κύριος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰς ὅντινα θέλει δίδει αὐτήν, καὶ τὸ ἐξουθένημα τῶν ἀνθρώπων καθιστᾷ ἐπ' αὐτήν.

Dan 4:18 Τοῦτο τὸ ἐνύπνιον εἶδον ἐγὼ ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ σύ, Βαλτασάσαρ, εἰπὲ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ· διότι πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλείου μου δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ φανερώσωσι πρὸς ἐμὲ τὴν ἑρμηνείαν· σὺ δὲ εἶσαι ἱκανός· διότι τὸ πνεῦμα τῶν ἁγίων θεῶν εἶναι ἐν σοί.

Dan 4:19 Τότε ὁ Δανιήλ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτο Βαλτασάσαρ, ἔμεινεν ἐκστατικὸς ἕως μιᾶς ὥρας, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ ἐτάραττον αὐτόν. Ὁ βασιλεὺς ἐλάλησε καὶ εἶπε, Βαλτασάσαρ, ἂς μὴ σὲ ταράττῃ τὸ ἐνύπνιον ἢ ἡ ἑρμηνεία αὐτοῦ. Ὁ Βαλτασάσαρ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Κύριέ μου, τὸ ἐνύπνιον ἂς ἐπέλθῃ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε καὶ ἡ ἑρμηνεία αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου.

Dan 4:20 Τὸ δένδρον, τὸ ὁποῖον εἶδες, τὸ αὐξηθὲν καὶ ἐνδυναμωθέν, τοῦ ὁποίου τὸ ὕψος ἔφθανεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ θέα αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν,

Dan 4:21 καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ ἦσαν ὡραῖα καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολύς, καὶ τροφὴ πάντων ἦτο ἐν αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατῴκουν τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, ἐν δὲ τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,

Dan 4:22 σὺ εἶσαι τὸ δένδρον τοῦτο, βασιλεῦ, ὅστις ἐμεγαλύνθης καὶ ἐνεδυναμώθης· καὶ ἡ μεγαλωσύνη σου ὑψώθη καὶ ἔφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ ἐξουσία σου ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς.

Dan 4:23 Περὶ δὲ τοῦ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς φύλακα καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ λέγοντα, Κόψατε τὸ δένδρον καὶ καταστρέψατε αὐτό· μόνον τὸ στέλεχος τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἀφήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ τοῦτο μὲ δεσμὸν σιδηροῦν καὶ χαλκοῦν, ἐν τῷ τρυφερῷ χόρτῳ τοῦ ἀγροῦ· καὶ ἂς βρέχηται ὑπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ ἂς ἦναι ἡ μερὶς αὐτοῦ, ἑωσοῦ παρέλθωσιν ἑπτὰ καιροὶ ἐπ' αὐτό·

Dan 4:24 αὕτη εἶναι ἡ ἑρμηνεία, βασιλεῦ, καὶ αὕτη ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑψίστου, ἥτις ἔφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα·

Dan 4:25 καὶ θέλεις διωχθῇ ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ θέλει εἶσθαι ἡ κατοικία σου, καὶ θέλεις τρώγει χόρτον ὡς οἱ βόες καὶ ὑπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ θέλεις βρέχεσθαι· καὶ ἑπτὰ καιροὶ θέλουσι παρέλθει ἐπὶ σέ, ἑωσοῦ γνωρίσῃς ὅτι ὁ Ὕψιστος εἶναι Κύριος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς ὅντινα θέλει, δίδει αὐτήν.

Dan 4:26 Περὶ δὲ τοῦ ὅτι προσετάχθη νὰ ἀφήσωσι τὸ στέλεχος τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου· τὸ βασίλειόν σου θέλει στερεωθῇ ἐν σοί, ἀφοῦ γνωρίσῃς τὴν οὐράνιον ἐξουσίαν.

Dan 4:27 Διὰ τοῦτο, βασιλεῦ, ἂς γείνῃ δεκτὴ ἡ συμβουλή μου πρὸς σέ, καὶ ἔκκοψον τὰς ἁμαρτίας σου διὰ δικαιοσύνης καὶ τὰς ἀνομίας σου διὰ οἰκτιρμῶν πενήτων· ἴσως καὶ διαρκέσῃ ἡ εὐημερία σου.

Dan 4:28 Πάντα ταῦτα ἦλθον ἐπὶ τὸν Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα.

Dan 4:29 Ἐν τῷ τέλει δώδεκα μηνῶν, ἐνῷ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου τῆς Βαβυλῶνος,

Dan 4:30 ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε, Δὲν εἶναι αὕτη ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ᾠκοδόμησα διὰ καθέδραν τοῦ βασιλείου μὲ τὴν ἰσχὺν τῆς δυνάμεώς μου καὶ εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου

Dan 4:31 Ὁ λόγος ἦτο ἔτι ἐν τῷ στόματι τοῦ βασιλέως καὶ ἔγεινε φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ λέγουσα, Πρὸς σὲ ἀναγγέλλεται, Ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ· ἡ βασιλεία παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ·

Dan 4:32 καὶ θέλεις ἐκδιωχθῇ ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ θέλει εἶσθαι ἡ κατοικία σου· χόρτον ὡς οἱ βόες θέλεις τρώγει, καὶ ἑπτὰ καιροὶ θέλουσι παρέλθει ἐπὶ σέ, ἑωσοῦ γνωρίσῃς ὅτι ὁ Ὕψιστος εἶναι Κύριος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰς ὅντινα θέλει, δίδει αὐτήν.

Dan 4:33 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος ἐξετελέσθη ἐπὶ τὸν Ναβουχοδονόσορ· καὶ ἐξεδιώχθη ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ χόρτον ὡς οἱ βόες ἔτρωγε καὶ ὑπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβρέχετο, ἑωσοῦ αἱ τρίχες αὐτοῦ ηὐξήνθησαν ὡς ἀετῶν πτερὰ καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων.

Dan 4:34 Καὶ ἐν τέλει τῶν ἡμερῶν, ἐγὼ ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐσήκωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ αἱ φρένες μου ἐπέστρεψαν εἰς ἐμὲ καὶ εὐλόγησα τὸν Ὕψιστον καὶ ᾔνεσα καὶ ἐδόξασα τὸν ζῶντα εἰς τὸν αἰῶνα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξουσία εἶναι ἐξουσία αἰώνιος καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν,

Dan 4:35 καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς γῆς λογίζονται ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς οὐδέν, καὶ κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ πράττει εἰς τὸ στράτευμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ ἐμποδίζων τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἢ ὁ λέγων πρὸς αὐτόν, Τί ἔκαμες

Dan 4:36 Ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπέστρεψαν εἰς ἐμέ· καὶ πρὸς δόξαν τῆς βασιλείας μου ἐπανῆλθεν εἰς ἐμὲ ἡ λαμπρότης μου καὶ ἡ μορφή μου καὶ οἱ αὐλικοί μου καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου μὲ ἐζήτουν, καὶ ἐστερεώθην ἐν τῇ βασιλείᾳ μου καὶ μεγαλειότης περισσοτέρα προσετέθη εἰς ἐμέ.

Dan 4:37 Τώρα ἐγὼ ὁ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, διότι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ εἶναι ἀλήθεια καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις, καὶ τοὺς περιπατοῦντας ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ δύναται νὰ ταπεινώσῃ.

Dan 5:1 Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἔκαμε συμπόσιον μέγα εἰς χιλίους ἐκ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ καὶ ἔπινεν οἶνον ἐνώπιον τῶν χιλίων.

Dan 5:2 Καὶ ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου προσέταξεν ὁ Βαλτάσαρ νὰ φέρωσι τὰ σκεύη τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρά, τὰ ὁποῖα Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀφῄρεσεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ πίωσιν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ, αἱ γυναῖκες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ.

Dan 5:3 Καὶ ἐφέρθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσά, τὰ ὁποῖα ἀφῃρέθησαν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ, αἱ γυναῖκες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ.

Dan 5:4 Ἔπινον οἶνον καὶ ᾔνεσαν τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοὺς καὶ ἀργυρούς, τοὺς χαλκούς, τοὺς σιδηρούς, τοὺς ξυλίνους καὶ τοὺς λιθίνους.

Dan 5:5 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραψαν κατέναντι τῆς λυχνίας ἐπὶ τὸ κονίαμα τοῦ τοίχου τοῦ παλατίου τοῦ βασιλέως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἔβλεπε τὴν παλάμην τῆς χειρός, ἥτις ἔγραψε.

Dan 5:6 Τότε ἡ ὄψις τοῦ βασιλέως ἠλλοιώθη καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάραττον αὐτόν, ὥστε οἱ σύνδεσμοι τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διελύοντο καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκρούοντο.

Dan 5:7 Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς μεγαλοφώνως νὰ εἰσάξωσι τοὺς ἐπαοιδούς, τοὺς Χαλδαίους καὶ τοὺς μάντεις. Τότε ὁ βασιλεὺς ἐλάλησε καὶ εἶπε πρὸς τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος, Ὅστις ἀναγνώσῃ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ μοὶ δείξῃ τὴν ἑρμηνείαν αὐτῆς, θέλει ἐνδυθῆ πορφύραν, καὶ ἡ ἅλυσος ἡ χρυσὴ θέλει τεθῆ περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ὁ τρίτος ἄρχων τοῦ βασιλείου.

Dan 5:8 Τότε εἰσῆλθον πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλέως· πλὴν δὲν ἠδύναντο νὰ ἀναγνώσωσι τὴν γραφὴν οὐδὲ τὴν ἑρμηνείαν αὐτῆς νὰ φανερώσωσι πρὸς τὸν βασιλέα.

Dan 5:9 Καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐταράχθη μεγάλως καὶ ἠλλοιώθη ἐν αὐτῷ ἡ ὄψις αὐτοῦ καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ συνεταράχθησαν.

Dan 5:10 Ἡ βασίλισσα ἐκ τῶν λόγων τοῦ βασιλέως καὶ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ συμποσίου· καὶ ἐλάλησεν ἡ βασίλισσα καὶ εἶπε, Βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα· μὴ σὲ ταράττωσιν οἱ διαλογισμοί σου καὶ ἡ ὄψις σου ἂς μὴ ἀλλοιοῦται.

Dan 5:11 Ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν τῷ βασιλείῳ σου, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τὸ πνεῦμα τῶν ἁγίων θεῶν· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρός σου φῶς καὶ σύνεσις καὶ σοφία, ὡς ἡ σοφία τῶν θεῶν, εὑρέθησαν ἐν αὐτῷ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατήρ σου, ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ σου, κατέστησεν ἄρχοντα τῶν μάγων, τῶν ἐπαοιδῶν, τῶν Χαλδαίων καὶ τῶν μάντεων.

Dan 5:12 Διότι πνεῦμα ἔξοχον καὶ γνῶσις καὶ σύνεσις, ἑρμηνεία ἐνυπνίων καὶ ἐξήγησις αἰνιγμάτων καὶ λύσις ἀποριῶν, εὑρέθησαν ἐν αὐτῷ τῷ Δανιήλ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς μετωνόμασε Βαλτασάσαρ· τώρα λοιπὸν ἂς προσκληθῇ ὁ Δανιήλ, καὶ θέλει δείξει τὴν ἑρμηνείαν.

Dan 5:13 Τότε εἰσήχθη ὁ Δανιὴλ ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως. Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλησε καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δανιήλ, Σὺ εἶσαι ὁ Δανιὴλ ἐκεῖνος, ὅστις εἶσαι ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα, τοὺς ὁποίους ἔφερεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ μου

Dan 5:14 Ἤκουσα τωόντι περὶ σοῦ, ὅτι τὸ πνεῦμα τῶν θεῶν εἶναι ἐν σοὶ καὶ φῶς καὶ σύνεσις καὶ σοφία ἔξοχος εὑρέθησαν ἐν σοί.

Dan 5:15 Καὶ τώρα εἰσῆλθον ἔμπροσθέν μου οἱ σοφοὶ καὶ οἱ ἐπαοιδοί, διὰ νὰ ἀναγνώσωσι τὴν γραφὴν ταύτην καὶ νὰ φανερώσωσιν εἰς ἐμὲ τὴν ἑρμηνείαν αὐτῆς, πλὴν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ δείξωσι τοῦ πράγματος τὴν ἑρμηνείαν.

Dan 5:16 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ, ὅτι δύνασαι νὰ ἑρμηνεύῃς καὶ νὰ λύῃς ἀπορίας· τώρα λοιπόν, ἐὰν δυνηθῇς νὰ ἀναγνώσῃς τὴν γραφὴν καὶ νὰ φανερώσῃς πρὸς ἐμὲ τὴν ἑρμηνείαν αὐτῆς θέλεις ἐνδυθῆ πορφύραν καὶ ἡ ἅλυσος ἡ χρυσὴ θέλει τεθῆ περὶ τὸν τράχηλόν σου καὶ θέλεις εἶσθαι ὁ τρίτος ἄρχων τοῦ βασιλείου.

Dan 5:17 Τότε ὁ Δανιὴλ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, Τὰ δῶρά σου ἂς ἦναι ἐν σοὶ καὶ δὸς εἰς ἄλλον τὰς ἀμοιβάς σου· ἐγὼ δὲ θέλω ἀναγνώσει τὴν γραφὴν εἰς τὸν βασιλέα καὶ θέλω φανερώσει τὴν ἑρμηνείαν πρὸς αὐτόν.

Dan 5:18 Βασιλεῦ, ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος ἔδωκεν εἰς τὸν Ναβουχοδονόσορ τὸν πατέρα σου βασιλείαν καὶ μεγαλειότητα καὶ δόξαν καὶ τιμήν.

Dan 5:19 Καὶ διὰ τὴν μεγαλειότητα, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτόν, πάντες οἱ λαοί, ἔθνη καὶ γλῶσσαι ἔτρεμον καὶ ἐφοβοῦντο ἔμπροσθεν αὐτοῦ· ὅντινα ἤθελεν ἐφόνευε καὶ ὅντινα ἤθελεν ἐφύλαττε ζῶντα καὶ ὅντινα ἤθελεν ὕψωνε καὶ ὅντινα ἤθελεν ἐταπείνονεν·

Dan 5:20 ἀλλ᾿ ὅτε ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπήρθη καὶ ὁ νοῦς αὐτοῦ ἐσκληρύνθη ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ, κατεβιβάσθη ἀπὸ τοῦ

βασιλικοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἀφῃρέθη ἡ δόξα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ·
Dan 5:21 καὶ ἐξεδιώχθη ἐκ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἔγεινεν ὡς τῶν θηρίων καὶ ἡ κατοικία αὐτοῦ ἦτο μετὰ τῶν ἀγρίων ὄνων· μὲ χόρτον ὡς οἱ βόες ἐτρέφετο καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβρέχετο ὑπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ· ἑωσοῦ ἐγνώρισεν ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος εἶναι Κύριος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅντινα θέλει, στήνει ἐπ' αὐτήν.
Dan 5:22 Καὶ σὺ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ Βαλτάσαρ, δὲν ἐταπείνωσας τὴν καρδίαν σου, ἐνῷ ἐγνώριζες πάντα ταῦτα·
Dan 5:23 ἀλλ' ὑψώθης ἐναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἔφεραν ἔμπροσθέν σου, καὶ ἐπίνετε οἶνον ἐξ αὐτῶν καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνές σου, αἱ γυναῖκές σου καὶ αἱ παλλακαί σου· καὶ ἐδοξολόγησας τοὺς θεοὺς τοὺς ἀργυροὺς καὶ τοὺς χρυσούς, τοὺς χαλκούς, τοὺς σιδηρούς, τοὺς ξυλίνους καὶ τοὺς λιθίνους, οἵτινες δὲν βλέπουσιν οὐδὲ ἀκούουσιν οὐδὲ νοοῦσι· τὸν δὲ Θεόν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν χεῖρα εἶναι ἡ πνοή σου καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου, δὲν ἐδόξασας.
Dan 5:24 Διὰ τοῦτο ἐστάλη ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἡ παλάμη τῆς χειρὸς καὶ ἐνεχαράχθη ἡ γραφὴ αὕτη.
Dan 5:25 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ γραφὴ ἥτις ἐνεχαράχθη· Μενέ, Μενέ, Θεκέλ, Ο ὐ φ α ρ ς ί ν.
Dan 5:26 Αὕτη εἶναι ἡ ἑρμηνεία τοῦ πράγματος· Μενέ, ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐτελείωσεν αὐτήν·
Dan 5:27 Θεκέλ, ἐζυγίσθης ἐν τῇ πλάστιγγι καὶ εὑρέθης ἐλλιπής·
Dan 5:28 Φερές, διῃρέθη ἡ βασιλεία σου καὶ ἐδόθη εἰς τοὺς Μήδους καὶ Πέρσας.
Dan 5:29 Τότε προσέταξεν ὁ Βαλτάσαρ καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιὴλ τὴν πορφύραν, καὶ περιέθηκαν τὴν ἅλυσον τὴν χρυσὴν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ διεκήρυξαν περὶ αὐτοῦ, νὰ ἦναι ὁ τρίτος ἄρχων τοῦ βασιλείου.
Dan 5:30 Τὴν αὐτὴν νύκτα ἐφονεύθη ὁ Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς τῶν Χαλδαίων.
Dan 5:31 Καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδος ἔλαβε τὴν βασιλείαν, ὢν περίπου ἐτῶν ἑξήκοντα δύο.
Dan 6:1 Ἀρεστὸν ἐφάνη εἰς τὸν Δαρεῖον νὰ καταστήσῃ ἐπὶ τοῦ βασιλείου ἑκατὸν εἴκοσι σατράπας, διὰ νὰ ἦναι ἐφ' ὅλου τοῦ βασιλείου·
Dan 6:2 καὶ ἐπ' αὐτοὺς τρεῖς προέδρους, εἷς τῶν ὁποίων ἦτο ὁ Δανιήλ, διὰ ν' ἀποδίδωσι λόγον εἰς αὐτοὺς οἱ σατράπαι οὗτοι, καὶ ὁ βασιλεὺς νὰ μὴ ζημιόνηται.
Dan 6:3 Τότε ὁ Δανιὴλ οὗτος προετιμήθη ὑπὲρ τοὺς προέδρους καὶ σατράπας, διότι πνεῦμα ἔξοχον ἦτο ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐστοχάσθη νὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἐφ' ὅλου τοῦ βασιλείου.
Dan 6:4 Οἱ δὲ πρόεδροι καὶ οἱ σατράπαι ἐζήτουν νὰ εὕρωσι πρόφασιν κατὰ τοῦ Δανιὴλ ἐκ τῶν ὑποθέσεων τῆς βασιλείας· πλὴν δὲν ἠδύναντο νὰ εὕρωσιν οὐδεμίαν πρόφασιν οὐδὲ ἁμάρτημα· διότι ἦτο πιστός, καὶ δὲν εὑρέθη ἐν αὐτῷ οὐδὲν σφάλμα οὐδὲ ἁμάρτημα.
Dan 6:5 Καὶ εἶπον οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, δὲν θέλομεν εὑρεῖ πρόφασιν κατὰ τοῦ Δανιὴλ τούτου, ἐκτὸς ἐὰν εὕρωμέν τι ἐναντίον αὐτοῦ ἐκ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
Dan 6:6 Τότε οἱ πρόεδροι καὶ οἱ σατράπαι οὗτοι συνηχθησαν εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον οὕτω πρὸς αὐτόν· Βασιλεῦ Δαρεῖε, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα.
Dan 6:7 Πάντες οἱ πρόεδροι τοῦ βασιλείου, οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ σατράπαι, οἱ αὐλικοὶ καὶ οἱ τοπάρχαι, συνεβουλεύθησαν νὰ ἐκδοθῇ βασιλικὸν ψήφισμα καὶ νὰ στηριχθῇ ἀπαγόρευσις, ὅτι ὅστις κάμῃ αἴτησίν τινα παρ' ὁποιουδήποτε θεοῦ ἢ ἀνθρώπου, ἕως τριάκοντα ἡμερῶν, ἐκτὸς παρὰ σοῦ, βασιλεῦ, οὗτος νὰ ῥιφθῇ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων·
Dan 6:8 τώρα λοιπόν, βασιλεῦ, κάμε τὴν ἀπαγόρευσιν καὶ ὑπόγραψον τὸ ψήφισμα, διὰ νὰ μὴ ἀλλαχθῇ, κατὰ τὸν νόμον τῶν Μήδων καὶ Περσῶν, ὅστις δὲν ἀκυροῦται.
Dan 6:9 Ὅθεν ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ὑπέγραψε τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν.
Dan 6:10 Καὶ ὁ Δανιήλ, καθὼς ἔμαθεν ὅτι ὑπεγράφη ἡ γραφή, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· και ἔχων τὰς θυρίδας τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ ἀνεῳγμένας πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔπιπτεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας, προσευχόμενος καὶ δοξολογῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἔκαμνε πρότερον.
Dan 6:11 Τότε οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι συνήχθησαν καὶ εὕρηκαν τὸν Δανιὴλ κάμνοντα αἴτησιν καὶ ἱκετεύοντα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
Dan 6:12 Ὅθεν προσελθόντες ἐλάλησαν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως περὶ τῆς βασιλικῆς ἀπαγορεύσεως λέγοντες, Δὲν ὑπέγραψας ἀπόφασιν, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις κάμῃ αἴτησιν παρ' ὁποιουδήποτε θεοῦ ἢ ἀνθρώπου, ἕως τριάκοντα ἡμερῶν, ἐκτὸς παρὰ σοῦ, βασιλεῦ, θέλει ῥιφθῇ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων Ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, Ἀληθινὸς εἶναι ὁ λόγος, κατὰ τὸν νόμον τῶν Μήδων καὶ Περσῶν, ὅστις δὲν ἀκυροῦται.
Dan 6:13 Τότε ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, Ὁ Δανιὴλ ἐκεῖνος, ὁ ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα, δὲν σὲ σέβεται, βασιλεῦ, οὐδὲ τὴν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ὑπέγραψας, ἀλλὰ κάμνει τὴν δέησιν αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας.
Dan 6:14 Τότε ὁ βασιλεύς, ὡς ἤκουσε τοὺς λόγους, ἐλυπήθη πολὺ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐφρόντιζεν ἐγκαρδίως περὶ τοῦ Δανιὴλ νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτόν, καὶ ἠγωνίζετο μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου διὰ νὰ λυτρώσῃ αὐτόν.
Dan 6:15 Τότε οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι συνήχθησαν εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἔξευρε, βασιλεῦ, ὅτι ὁ νόμος τῶν Μήδων καὶ Περσῶν εἶναι, οὐδεμία ἀπαγόρευσις οὔτε διαταγή, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς κάμῃ, νὰ ἀκυροῦται.
Dan 6:16 Τότε ὁ βασιλεὺς προσέταξε καὶ ἔφεραν τὸν Δανιὴλ καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. Ἐλάλησε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δανιήλ, Ὁ Θεός σου, τὸν ὁποῖον σὺ λατρεύεις ἀκαταπαύστως, αὐτὸς θέλει σὲ ἐλευθερώσει.
Dan 6:17 Καὶ ἐφέρθη εἷς λίθος καὶ ἐπετέθη ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ λάκκου, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσφράγισεν αὐτὸν διὰ τῆς ἰδίας

αὐτοῦ σφραγίδος καὶ διὰ τῆς σφραγίδος τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἀλλοιωθῇ μηδὲν περὶ τοῦ Δανιήλ.
Dan 6:18 Τότε ὁ βασιλεὺς ὑπῆγεν εἰς τὸ παλάτιον αὐτοῦ καὶ διενυκτέρευσε νηστικὸς καὶ δὲν ἐφέρθησαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὄργανα μουσικά, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἔφυγεν ἀπ᾽ αὐτοῦ.
Dan 6:19 Ἐξηγέρθη δὲ ὁ βασιλεὺς πολλὰ ἐνωρὶς τὸ πρωῒ καὶ ὑπῆγε μετὰ σπουδῆς εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.
Dan 6:20 Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς τὸν λάκκον, ἐφώνησε μετὰ φωνῆς κλαυθμηρᾶς πρὸς τὸν Δανιήλ· καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δανιήλ, Δανιήλ, δοῦλε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ Θεός σου, τὸν ὁποῖον σὺ λατρεύεις ἀκαταπαύστως, ἠδυνήθη νὰ σὲ ἐλευθερώσῃ ἐκ τῶν λεόντων
Dan 6:21 Τότε ἐλάλησεν ὁ Δανιὴλ πρὸς τὸν βασιλέα, Βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα.
Dan 6:22 Ὁ Θεός μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἔφραξε τὰ στόματα τῶν λεόντων καὶ δὲν μὲ ἔβλαψαν, διότι ἀθῳότης εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἔτι ἐνώπιόν σου, βασιλεῦ, πταῖσμα δὲν ἔπραξα.
Dan 6:23 Τότε ὁ βασιλεὺς μεγάλως ἐχάρη ἐπ᾽ αὐτῷ καὶ προσέταξε νὰ ἀναβιβάσωσι τὸν Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου καὶ οὐδεμία βλάβη ηὑρέθη ἐν αὐτῷ, διότι εἶχε πίστιν εἰς τὸν Θεὸν αὐτοῦ.
Dan 6:24 Τότε ὁ βασιλεὺς προσέταξε καὶ ἔφεραν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες διέβαλον τὸν Δανιήλ, καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων αὐτούς, τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν· καὶ πρὶν φθάσωσιν εἰς τὸ βάθος τοῦ λάκκου, οἱ λέοντες συνήρπασαν αὐτοὺς καὶ κατεσύντριψαν πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν.
Dan 6:25 Τότε ἔγραψε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς πρὸς πάντας τοὺς λαούς, ἔθνη καὶ γλώσσας, τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ πάσης τῆς γῆς, Εἰρήνη ἄς πληθυνθῇ εἰς ἐσᾶς.
Dan 6:26 Διαταγὴ ἐξεδόθη παρ᾽ ἐμοῦ, ἐν ὅλῳ τῷ κράτει τῆς βασιλείας μου, νὰ τρέμωσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ φοβῶνται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ Δανιήλ· διότι αὐτὸς εἶναι Θεὸς ζῶν καὶ διαμένων εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ δὲν θέλει φθαρῇ καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι μέχρι τέλους·
Dan 6:27 αὐτὸς ὁ ἐλευθερωτὴς καὶ σωτὴρ καὶ ποιῶν σημεῖα καὶ τεράστια ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ἠλευθέρωσε τὸν Δανιὴλ ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν λεόντων.
Dan 6:28 Καὶ εὐημέρησεν αὐτὸς ὁ Δανιὴλ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Δαρείου καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Πέρσου.
Dan 7:1 Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τοῦ Βαλτάσαρ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος ὁ Δανιὴλ εἶδεν ἐνύπνιον καὶ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ· τότε ἔγραψε τὸ ἐνύπνιον καὶ διηγήθη τὸ κεφάλαιον τῶν λόγων.
Dan 7:2 Ὁ Δανιὴλ ἐλάλησε καὶ εἶπεν, Ἐγὼ ἐθεώρουν ἐν τῷ ὁράματί μου τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ συνεφώρμησαν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην.
Dan 7:3 Καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα ἀνέβησαν ἐκ τῆς θαλάσσης, διαφέροντα ἀπ᾽ ἀλλήλων.
Dan 7:4 Τὸ πρῶτον ἦτο ὡς λέων καὶ εἶχε πτέρυγας ἀετοῦ· ἐθεώρουν ἑωσοῦ ἀπεσπάσθησαν αἱ πτέρυγες αὐτοῦ, καὶ ἐσηκώθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοὺς πόδας ὡς ἄνθρωπος, καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη εἰς αὐτό.
Dan 7:5 Καὶ ἰδού, ἔπειτα θηρίον δεύτερον ὅμοιον μὲ ἄρκτον, καὶ ἐσηκώθη κατὰ τὸ ἓν πλάγιον, καὶ εἶχε τρεῖς πλευρὰς ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ· καὶ ἔλεγον οὕτω πρὸς αὐτό· Σηκώθητι, κατάφαγε σάρκας πολλάς.
Dan 7:6 Μετὰ τοῦτο ἐθεώρουν καὶ ἰδού, ἕτερον ὡς λεοπάρδαλις, ἔχον ἐπὶ τὰ νῶτα αὐτοῦ τέσσαρας πτέρυγας πτηνοῦ· τὸ θηρίον εἶχεν ἔτι τέσσαρας κεφαλάς· καὶ ἐδόθη ἐξουσία εἰς αὐτό.
Dan 7:7 Μετὰ τοῦτο εἶδον ἐν τοῖς ὁράμασι τῆς νυκτὸς καὶ ἰδού, θηρίον τέταρτον, τρομερὸν καὶ καταπληκτικὸν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα· καὶ εἶχε μεγάλους σιδηροὺς ὀδόντας· κατέτρωγε καὶ κατεσύντριβε καὶ κατεπάτει τὸ ὑπόλοιπον μὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ αὐτὸ ἦτο διάφορον πάντων τῶν θηρίων τῶν πρὸ αὐτοῦ· καὶ εἶχε δέκα κέρατα.
Dan 7:8 Παρετήρουν τὰ κέρατα καὶ ἰδού, ἕτερον μικρὸν κέρας ἀνέβη μεταξὺ αὐτῶν, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου τρία ἐκ τῶν πρώτων κεράτων ἐξερριζώθησαν· καὶ ἰδού, ἐν τῷ κέρατι τούτῳ ἦσαν ὀφθαλμοὶ ὡς ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου καὶ στόμα λαλοῦν πράγματα μεγάλα.
Dan 7:9 Ἐθεώρουν ἕως ὅτου οἱ θρόνοι ἐτέθησαν καὶ ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν ἐκάθησε, τοῦ ὁποίου τὸ ἔνδυμα ἦτο λευκὸν ὡς χιὼν καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡς μαλλίον καθαρόν· ὁ θρόνος αὐτοῦ ἦτο ὡς φλὸξ πυρός, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ ὡς πῦρ καταφλέγον.
Dan 7:10 Ποταμὸς πυρὸς ἐξήρχετο καὶ διεχέετο ἀπ᾽ ἔμπροσθεν αὐτοῦ· χίλιαι χιλιάδες ὑπηρέτουν εἰς αὐτὸν καὶ μύριαι μυριάδες παρίσταντο ἐνώπιον αὐτοῦ· τὸ κριτήριον ἐκάθησε καὶ τὰ βιβλία ἀνεῴχθησαν.
Dan 7:11 Ἐθεώρουν τότε ἐξ αἰτίας τῆς φωνῆς τῶν μεγάλων λόγων, τοὺς ὁποίους τὸ κέρας ἐλάλει, ἐθεώρουν ἑωσοῦ ἐθανατώθη τὸ θηρίον καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπωλέσθη καὶ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός.
Dan 7:12 Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν θηρίων, ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀφῃρέθη· πλὴν παράτασις ζωῆς ἐδόθη εἰς αὐτὰ ἕως καιροῦ καὶ χρόνου.
Dan 7:13 Εἶδον ἐν ὁράμασι νυκτὸς καὶ ἰδού, ὡς Υἱὸς ἀνθρώπου ἤρχετο μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔφθασεν ἕως τοῦ Παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.
Dan 7:14 Καὶ εἰς αὐτὸν ἐδόθη ἡ ἐξουσία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ βασιλεία, διὰ νὰ λατρεύωσιν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί, τὰ ἔθνη καὶ αἱ γλῶσσαι· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἶναι ἐξουσία αἰώνιος, ἥτις δὲν θέλει παρέλθει, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, ἥτις δὲν θέλει φθαρῇ.
Dan 7:15 Ἔφριξε τὸ πνεῦμα ἐμοῦ τοῦ Δανιὴλ ἐντὸς τοῦ σώματός μου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου μὲ ἐτάραττον.
Dan 7:16 Ἐπλησίασα εἰς ἕνα τῶν παρισταμένων καὶ ἐζήτουν νὰ μάθω παρ᾽ αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν πάντων τούτων. Καὶ ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ καὶ μοὶ ἐφανέρωσε τὴν ἑρμηνείαν τῶν πραγμάτων.
Dan 7:17 Ταῦτα τὰ μεγάλα θηρία, τὰ ὁποῖα εἶναι τέσσαρα, εἶναι τέσσαρες βασιλεῖς, οἵτινες θέλουσιν ἐγερθῇ ἐκ τῆς γῆς.

Dan 7:18 Ἀλλ' οἱ ἅγιοι τοῦ Ὑψίστου θέλουσι παραλάβει τὴν βασιλείαν καὶ θέλουσιν ἔχει τὸ βασίλειον εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Dan 7:19 Τότε ἤθελον νὰ μάθω τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ τετάρτου θηρίου, τὸ ὁποῖον ἦτο διάφορον ἀπὸ πάντων τῶν ἄλλων, καθ' ὑπερβολὴν τρομερόν, τοῦ ὁποίου οἱ ὀδόντες ἦσαν σιδηροὶ καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ χάλκινοι· κατέτρωγε, κατεσύντριβε καὶ κατεπάτει τὸ ὑπόλοιπον μὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ·
Dan 7:20 καὶ περὶ τῶν δέκα κεράτων, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ ἄλλου, τὸ ὁποῖον ἀνέβη καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου ἔπεσον τρία· περὶ τοῦ κέρατος λέγω ἐκείνου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα πράγματα, τοῦ ὁποίου ἡ ὄψις ἦτο ῥωμαλεωτέρα παρὰ τῶν συντρόφων αὐτοῦ.
Dan 7:21 Ἐθεώρουν, καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο ἔκαμνε πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων καὶ ὑπερίσχυε κατ' αὐτῶν·
Dan 7:22 ἑωσοῦ ἦλθεν ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν καὶ ἐδόθη ἡ κρίσις εἰς τοὺς ἁγίους τοῦ Ὑψίστου· καὶ ὁ καιρὸς ἔφθασε καὶ οἱ ἅγιοι ἔλαβον τὴν βασιλείαν.
Dan 7:23 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, τὸ θηρίον τὸ τέταρτον θέλει εἶσθαι ἡ τετάρτη βασιλεία ἐπὶ τῆς γῆς, ἥτις θέλει διαφέρει ἀπὸ πασῶν τῶν βασιλειῶν, καὶ θέλει καταφάγει πᾶσαν τὴν γῆν καὶ θέλει καταπατήσει αὐτὴν καὶ κατασυντρίψει αὐτήν.
Dan 7:24 Καὶ τὰ δέκα κέρατα εἶναι δέκα βασιλεῖς, οἵτινες θέλουσιν ἐγερθῇ ἐκ τῆς βασιλείας ταύτης· καὶ κατόπιν αὐτῶν ἄλλος θέλει ἐγερθῇ· καὶ αὐτὸς θέλει διαφέρει τῶν πρώτων καὶ θέλει ὑποτάξει τρεῖς βασιλεῖς.
Dan 7:25 Καὶ θέλει λαλήσει λόγους ἐναντίον τοῦ Ὑψίστου, καὶ θέλει κατατρέχει τοὺς ἁγίους τοῦ Ὑψίστου, καὶ θέλει διανοηθῇ νὰ μεταβάλλῃ καιροὺς καὶ νόμους· καὶ θέλουσι δοθῇ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ μέχρι καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἡμίσεος καιροῦ.
Dan 7:26 Κριτήριον ὅμως θέλει καθήσει, καὶ θέλει ἀφαιρεθῇ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ, διὰ νὰ φθαρῇ καὶ νὰ ἀφανισθῇ ἕως τέλους.
Dan 7:27 Καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλωσύνη τῶν βασιλειῶν τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ θέλει δοθῇ εἰς τὸν λαὸν τῶν ἁγίων τοῦ Ὑψίστου, τοῦ ὁποίου ἡ βασιλεία εἶναι βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἐξουσίαι θέλουσι λατρεύσει καὶ ὑπακούσει εἰς αὐτόν.
Dan 7:28 Ἕως ἐνταῦθα εἶναι τὸ τέλος τοῦ πράγματος. Ὅσον δἰ ἐμὲ τὸν Δανιήλ, οἱ διαλογισμοί μου πολὺ μὲ ἐτάραττον καὶ ἡ ὄψις μου ἠλλοιώθη ἐν ἐμοί· πλὴν συνετήρησα τὸ πρᾶγμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου.
Dan 8:1 Ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως Βαλτάσαρ ὅρασις ἐφάνη εἰς ἐμέ, εἰς ἐμὲ τὸν Δανιήλ, μετὰ τὴν εἰς ἐμὲ φανεῖσαν πρότερον.
Dan 8:2 Καὶ εἶδον ἐν τῇ ὁράσει· καὶ ὅτε εἶδον, ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βασιλευούσῃ τῇ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἐλάμ· καὶ εἶδον ἐν τῇ ὁράσει καὶ ἐγὼ ἤμην πλησίον τοῦ ποταμοῦ Οὐλαΐ.
Dan 8:3 Καὶ ἐσήκωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδού, ἵστατο ἔμπροσθεν τοῦ ποταμοῦ κριὸς εἷς ἔχων κέρατα· καὶ τὰ κέρατα ἦσαν ὑψηλά, τὸ ἓν ὅμως ὑψηλότερον τοῦ ἄλλου· καὶ τὸ ὑψηλότερον ἐξεφύτρωσεν ὕστερον.
Dan 8:4 Εἶδον τὸν κριὸν κερατίζοντα πρὸς δύσιν καὶ πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον· καὶ οὐδὲν θηρίον ἠδύνατο νὰ σταθῇ ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐλευθερῶν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· ἀλλ' ἔκαμνε κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ καὶ ἐμεγαλύνθη.
Dan 8:5 Ἐνῷ δὲ ἐγὼ ἐσκεπτόμην, ἰδού, τράγος ἤρχετο ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς καὶ δὲν ἤγγιζε τὸ ἔδαφος· καὶ ὁ τράγος εἶχε κέρας περίβλεπτον μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
Dan 8:6 Καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ ἔχοντος τὰ δύο κέρατα, τὸν ὁποῖον εἶδον ἱστάμενον ἔμπροσθεν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ ὁρμῇ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Dan 8:7 Καὶ εἶδον αὐτὸν ὅτι ἐπλησίασεν εἰς τὸν κριὸν καὶ ἐξηγριώθη κατ' αὐτοῦ καὶ ἐκτύπησε τὸν κριὸν καὶ συνέτριψε τὰ δύο κέρατα αὐτοῦ· καὶ δὲν ἦτο δύναμις ἐν τῷ κριῷ νὰ σταθῇ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἀλλ' ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ γῆς καὶ κατεπάτησεν αὐτόν· καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐλευθερῶν τὸν κριὸν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ.
Dan 8:8 Διὰ τοῦτο ὁ τράγος ἐμεγαλύνθη σφόδρα· καὶ ὅτε ἐνεδυναμώθη, συνετρίβη τὸ κέρας τὸ μέγα· καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἀνέβησαν τέσσαρα ἄλλα περίβλεπτα πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ.
Dan 8:9 Καὶ ἐκ τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἐξῆλθεν ἓν κέρας μικρόν, τὸ ὁποῖον ἐμεγαλύνθη καθ' ὑπερβολὴν πρὸς τὸν νότον καὶ πρὸς τὴν ἀνατολὴν καὶ πρὸς τὴν γῆν τῆς δόξης·
Dan 8:10 καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τοῦ στρατεύματος τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν γῆν μέρος ἐκ τῆς στρατιᾶς καὶ ἐκ τῶν ἀστέρων καὶ κατεπάτησεν αὐτά·
Dan 8:11 μάλιστα ἐμεγαλύνθη ἕως κατὰ τοῦ ἄρχοντος τοῦ στρατεύματος· καὶ ἀφήρεσεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν παντοτεινὴν θυσίαν, καὶ τὸ ἅγιον κατοικητήριον αὐτοῦ κατεβλήθη·
Dan 8:12 καὶ τὸ στράτευμα παρεδόθη εἰς αὐτὸν μετὰ τῆς παντοτεινῆς θυσίας ἐξ αἰτίας τῆς παραβάσεως, καὶ ἔρριψε κατὰ γῆς τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἔπραξε καὶ εὐωδώθη.
Dan 8:13 Τότε ἤκουσα ἁγίου τινὸς λαλοῦντος· καὶ ἄλλος ἅγιος ἔλεγε πρὸς τὸν δεῖνα λαλοῦντα, Ἕως πότε θέλει διαρκεῖ ὅρασις ἡ περὶ τῆς παντοτεινῆς θυσίας καὶ τῆς παραβάσεως, ἥτις φέρει τὴν ἐρήμωσιν, καὶ τὸ ἁγιαστήριον καὶ τὸ στράτευμα παραδίδονται εἰς καταπάτησιν
Dan 8:14 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἕως δύο χιλιάδων καὶ τριακοσίων ἡμερονυκτίων· τότε τὸ ἁγιαστήριον θέλει καθαρισθῇ.
Dan 8:15 Καὶ ὅτε ἐγὼ ὁ Δανιὴλ εἶδον τὴν ὅρασιν καὶ ἐζήτουν τὴν ἔννοιαν, τότε ἰδού, ἐστάθη ἔμπροσθέν μου ὡς θέα ἀνθρώπου·
Dan 8:16 καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνθρώπου ἐν μέσῳ τοῦ Οὐλαΐ, ἥτις ἔκραξε καὶ εἶπε, Γαβριήλ, κάμε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον νὰ ἐννοήσῃ τὴν ὅρασιν.
Dan 8:17 Καὶ ἦλθε πλησίον ὅπου ἱστάμην· καὶ ὅτε ἦλθεν, ἐτρόμαξα καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου· ὁ δὲ εἶπε πρὸς ἐμέ,

Ἐννόησον, υἱὲ ἀνθρώπου· διότι ἡ ὅρασις εἶναι διὰ τοὺς ἐσχάτους καιρούς.
Dan 8:18 Καὶ ἐνῷ ἐλάλει πρὸς ἐμέ, ἐγὼ ἤμην βεβυθισμένος εἰς βαθὺν ὕπνον μὲ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν· πλὴν μὲ ἤγγισε καὶ μὲ ἔκαμε νὰ σταθῶ ὄρθιος.
Dan 8:19 Καὶ εἶπεν, Ἰδού, ἐγὼ θέλω σὲ κάμει νὰ γνωρίσῃς τί θέλει συμβῇ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς ὀργῆς· διότι ἐν τῷ ὡρισμένῳ καιρῷ θέλει εἶσθαι τὸ τέλος.
Dan 8:20 Ὁ κριός, τὸν ὁποῖον εἶδες, ὁ ἔχων τὰ δύο κέρατα, εἶναι οἱ βασιλεῖς τῆς Μηδίας καὶ τῆς Περσίας.
Dan 8:21 Καὶ ὁ τριχωτὸς τράγος εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος· καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα, τὸ μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος βασιλεύς.
Dan 8:22 Τὸ δὲ ὅτι συνετρίβη καὶ ἀνέβησαν τέσσαρα ἀντ᾿ αὐτοῦ, δηλοῖ ὅτι τέσσαρα βασίλεια θέλουσιν ἐγερθῇ ἐκ τοῦ ἔθνους τούτου· πλὴν οὐχὶ κατὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ.
Dan 8:23 Καὶ ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς τῆς βασιλείας αὐτῶν, ὅταν αἱ ἀνομίαι φθάσωσιν εἰς τὸ πλῆρες, θέλει ἐγερθῇ βασιλεὺς σκληροπρόσωπος καὶ συνετὸς εἰς πανουργίας.
Dan 8:24 Καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἰσχυρά, οὐχὶ ὅμως ἐξ ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεως· καὶ θέλει ἀφανίζει ἐξαισίως καὶ θέλει εὐοδοῦσθαι καὶ κατορθόνει καὶ θέλει ἀφανίζει τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τὸν λαὸν τὸν ἅγιον.
Dan 8:25 Καὶ διὰ τῆς πανουργίας αὐτοῦ θέλει κάμει νὰ εὐοδοῦται ἡ ἀπάτη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ θέλει μεγαλυνθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν εἰρήνῃ θέλει ἀφανίσει πολλούς· καὶ θέλει σηκωθῇ κατὰ τοῦ Ἄρχοντος τῶν ἀρχόντων· πλὴν θέλει συντριφθῇ ἄνευ χειρός.
Dan 8:26 Καὶ ἡ ῥηθεῖσα ὅρασις περὶ τῶν ἡμερονυκτίων εἶναι ἀληθής· σὺ λοιπὸν σφράγισον τὴν ὅρασιν, διότι εἶναι διὰ ἡμέρας πολλάς.
Dan 8:27 Καὶ ἐγὼ ὁ Δανιὴλ ἐλιποθύμησα καὶ ἤμην ἀσθενὴς ἡμέρας τινάς· μετὰ ταῦτα ἐσηκώθην καὶ ἔκαμνον τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως· ἐθαύμαζον δὲ διὰ τὴν ὅρασιν καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐννοῶν.
Dan 9:1 Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀσσουήρου, ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν Μήδων, ὅστις ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸ βασίλειον τῶν Χαλδαίων,
Dan 9:2 ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐγὼ ὁ Δανιὴλ ἐνόησα ἐν τοῖς βιβλίοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, περὶ τῶν ὁποίων ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἔγεινε πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, ὅτι ἤθελον συμπληρωθῇ ἑβδομήκοντα ἔτη εἰς τὰς ἐρημώσεις τῆς Ἱερουσαλήμ.
Dan 9:3 Καὶ ἔστρεψα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν, διὰ νὰ κάμω προσευχὴν καὶ δεήσεις ἐν νηστείᾳ καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ·
Dan 9:4 καὶ ἐδεήθην πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν μου καὶ ἐξωμολογήθην καὶ εἶπον, Ὦ Κύριε, ὁ μέγας καὶ φοβερὸς Θεός, ὁ φυλάττων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ τηροῦντας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ·
Dan 9:5 ἡμαρτήσαμεν καὶ ἠνομήσαμεν καὶ ἠσεβήσαμεν καὶ ἀπεστατήσαμεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν κρίσεών σου.
Dan 9:6 Καὶ δὲν ὑπηκούσαμεν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφήτας, οἵτινες ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς.
Dan 9:7 Εἰς σέ, Κύριε, εἶναι ἡ δικαιοσύνη, εἰς ἡμᾶς δὲ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς πάντα τὸν Ἰσραήλ, τοὺς ἐγγὺς καὶ τοὺς μακράν, κατὰ πάντας τοὺς τόπους ὅπου ἐδίωξας αὐτούς, διὰ τὴν παράβασιν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν παρέβησαν εἰς σέ.
Dan 9:8 Κύριε, εἰς ἡμᾶς εἶναι ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου, εἰς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν, οἵτινες ἡμαρτήσαμεν εἰς σέ.
Dan 9:9 Εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν εἶναι οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ αἱ ἀφέσεις· διότι ἀπεστατήσαμεν ἀπ᾿ αὐτοῦ,
Dan 9:10 καὶ δὲν ὑπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, νὰ περιπατῶμεν ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ἐνώπιον ἡμῶν διὰ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν.
Dan 9:11 Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ παρέβη τὸν νόμον σου καὶ ἐξέκλινε διὰ νὰ μὴ ὑπακούῃ εἰς τὴν φωνὴν σου· διὰ τοῦτο ἐξεχύθη ἐφ᾿ ἡμᾶς ἡ κατάρα καὶ ὁ ὅρκος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως, δούλου τοῦ Θεοῦ· διότι ἡμαρτήσαμεν εἰς αὐτόν.
Dan 9:12 Καὶ ἐβεβαίωσε τοὺς λόγους αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐλάλησεν ἐναντίον ἡμῶν καὶ ἐναντίον τῶν κριτῶν ἡμῶν, οἵτινες μᾶς ἔκρινον, φέρων ἐφ᾿ ἡμᾶς κακὸν μέγα· διότι δὲν ἔγεινεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἔγεινεν ἐν Ἱερουσαλήμ.
Dan 9:13 Ὡς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως, ἅπαν τὸ κακὸν τοῦτο ἦλθεν ἐφ᾿ ἡμᾶς· πλὴν δὲν ἐδεήθημεν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ νὰ ἐπιστρέψωμεν ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν καὶ νὰ προσέξωμεν εἰς τὴν ἀλήθειάν σου·
Dan 9:14 διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὸ κακὸν καὶ ἔφερεν αὐτὸ ἐφ᾿ ἡμᾶς· διότι δίκαιος εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ὅσα πράττει· ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν ὑπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
Dan 9:15 Καὶ τώρα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅστις ἐξήγαγες τὸν λαὸν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὸν ὄνομα, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἡμαρτήσαμεν, ἠσεβήσαμεν.
Dan 9:16 Κύριε, κατὰ πάσας τὰς δικαιοσύνας σου ἂς ἀποστραφῇ, δέομαι, ὁ θυμὸς σου καὶ ἡ ὀργὴ σου ἀπὸ τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλήμ, τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου· διότι διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ διὰ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων ἡμῶν ἡ Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ λαὸς σου κατεστάθημεν ὄνειδος εἰς πάντας τοὺς πέριξ ἡμῶν.
Dan 9:17 Τώρα λοιπὸν εἰσάκουσον, Θεὲ ἡμῶν, τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ τὰς δεήσεις αὐτοῦ, καὶ ἐπίλαμψον τὸ πρόσωπόν σου, ἕνεκεν τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τὸ ἠρημωμένον ἁγιαστήριόν σου.

Dan 9:18 Κλῖνον, Θεὲ μου, τὸ ὠτίον σου καὶ ἄκουσον· ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδὲ τὰς ἐρημώσεις ἡμῶν καὶ τὴν πόλιν, ἐπὶ τὴν ὁποίαν ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου· διότι ἡμεῖς δὲν προσφέρομεν τὰς ἱκεσίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν, ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμοὺς σου.

Dan 9:19 Κύριε, εἰσάκουσον· Κύριε, συγχώρησον· Κύριε, ἀκροάσθητι καὶ κάμε· μὴ χρονίσῃς, ἕνεκέν σου, Θεὲ μου· διότι τὸ ὄνομά σου ἐκλήθη ἐπὶ τὴν πόλιν σου καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν σου.

Dan 9:20 Καὶ ἐνῷ ἐγὼ ἐλάλουν ἔτι καὶ προσηυχόμην καὶ ἐξωμολογούμην τὴν ἁμαρτίαν μου καὶ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ, καὶ προσέφερον τὴν ἱκεσίαν μου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ μου,

Dan 9:21 καὶ ἐνῷ ἐγὼ ἐλάλουν ἔτι ἐν τῇ προσευχῇ, ὁ ἀνὴρ Γαβριήλ, τὸν ὁποῖον εἶδον ἐν τῇ ὁράσει κατ' ἀρχάς, πετῶν ταχέως μὲ ἤγγισε περὶ τὴν ὥραν τῆς ἑσπερινῆς θυσίας·

Dan 9:22 καὶ μὲ συνέτισε καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ καὶ εἶπε, Δανιήλ, τώρα ἐξῆλθον διὰ νὰ σὲ κάμω νὰ λάβῃς σύνεσιν.

Dan 9:23 Ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἱκεσιῶν σου ἐξῆλθεν ἡ προσταγὴ καὶ ἐγὼ ἦλθον νὰ δείξω τοῦτο εἰς σέ· διότι εἶσαι σφόδρα ἀγαπητός· διὰ τοῦτο ἐννόησον τὸν λόγον καὶ κατάλαβε τὴν ὀπτασίαν.

Dan 9:24 Ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες διωρίσθησαν ἐπὶ τὸν λαὸν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου, διὰ νὰ συντελεσθῇ ἡ παράβασις καὶ νὰ τελειώσωσιν αἱ ἁμαρτίαι, καὶ νὰ γείνῃ ἐξιλέωσις περὶ τῆς ἀνομίας καὶ νὰ εἰσαχθῇ δικαιοσύνη αἰώνιος καὶ νὰ σφραγισθῇ ὅρασις καὶ προφητεία καὶ νὰ χρισθῇ ὁ Ἅγιος τῶν ἁγίων.

Dan 9:25 Γνώρισον λοιπὸν καὶ κατάλαβε ὅτι ἀπὸ τῆς ἐξελεύσεως τῆς προσταγῆς τοῦ νὰ ἀνοικοδομηθῇ ἡ Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἡγουμένου θέλουσιν εἶσθαι ἑβδομάδες ἑπτὰ καὶ ἑβδομάδες ἑξήκοντα δύο· θέλει οἰκοδομηθῇ πάλιν ἡ πλατεῖα καὶ τὸ τεῖχος, μάλιστα ἐν καιροῖς στενοχωρίας.

Dan 9:26 Καὶ μετὰ τὰς ἑξήκοντα δύο ἑβδομάδας θέλει ἐκκοπῆ ὁ Χριστός, πλὴν οὐχὶ δι' ἑαυτόν· καὶ ὁ λαὸς τοῦ ἡγουμένου, ὅστις θέλει ἐλθεῖ, θέλει ἀφανίσει τὴν πόλιν καὶ τὸ ἁγιαστήριον· καὶ τὸ τέλος αὐτῆς θέλει ἐλθεῖ μετὰ κατακλυσμοῦ, καὶ ἕως τοῦ τέλους τοῦ πολέμου εἶναι διωρισμένοι ἀφανισμοί.

Dan 9:27 Καὶ θέλει στερεώσει τὴν διαθήκην εἰς πολλοὺς ἐν μιᾷ ἑβδομάδι· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος θέλει παύσει ἡ θυσία καὶ ἡ προσφορά, καὶ ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ Ἱεροῦ θέλει εἶσθαι τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, καὶ ἕως τῆς συντελείας τοῦ καιροῦ θέλει δοθῇ διορία ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

Dan 10:1 Ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Κύρου, βασιλέως τῆς Περσίας, ἀπεκαλύφθη λόγος εἰς τὸν Δανιήλ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐκλήθη Βαλτασάσαρ· καὶ ὁ λόγος ἦτο ἀληθινὸς καὶ ἡ δύναμις τῶν λεγομένων μεγάλη· καὶ κατέλαβε τὸν λόγον καὶ ἐννόησε τὴν ὀπτασίαν.

Dan 10:2 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ ὁ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ὁλοκλήρους ἑβδομάδας.

Dan 10:3 Ἄρτον ἐπιθυμητὸν δὲν ἔφαγον καὶ κρέας καὶ οἶνος δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου οὐδὲ ἤλειψα ἐμαυτὸν παντελῶς, μέχρι συμπληρώσεως τριῶν ὁλοκλήρων ἑβδομάδων.

Dan 10:4 Καὶ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνός, ἐνῷ ἤμην παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ μεγάλου ποταμοῦ, ὅστις εἶναι ὁ Τίγρις,

Dan 10:5 ἐσήκωσα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδού, εἷς ἄνθρωπος ἐνδεδυμένος λινὰ καὶ αἱ ὀσφύες αὐτοῦ ἦσαν περιεζωσμέναι μὲ χρυσίον καθαρὸν τοῦ Οὐφάζ,

Dan 10:6 τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἦτο ὡς βηρύλλιον, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς θέα ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ὄψις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου.

Dan 10:7 Καὶ μόνος ἐγὼ ὁ Δανιὴλ εἶδον τὴν ὅρασιν· οἱ δὲ ἄνδρες οἱ ὄντες μετ' ἐμοῦ δὲν εἶδον τὴν ὅρασιν· ἀλλὰ τρόμος μέγας ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔφυγον διὰ νὰ κρυφθῶσιν.

Dan 10:8 Ἐγὼ λοιπὸν ἔμεινα μόνος καὶ εἶδον τὴν ὅρασιν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ δὲν ἀπέμεινεν ἰσχὺς ἐν ἐμοί· καὶ ἡ ἀκμὴ μου μετεστράφη ἐν ἐμοὶ εἰς μαρασμὸν καὶ δὲν ἔμεινεν ἰσχὺς ἐν ἐμοί.

Dan 10:9 Ἤκουσα ὅμως τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐνῷ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ, ἐγὼ ἤμην βεβυθισμένος εἰς βαθὺν ὕπνον ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν.

Dan 10:10 Καὶ ἰδού, χεὶρ μὲ ἤγγισε καὶ μὲ ἤγειρεν ἐπὶ τὰ γόνατά μου καὶ τὰς παλάμας τῶν χειρῶν μου.

Dan 10:11 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Δανιήλ, ἀνὴρ σφόδρα ἀγαπητέ, ἐννόησον τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στῆθι ὀρθός· διότι πρὸς σὲ ἀπεστάλην τώρα. Καὶ ὅτε ἐλάλησε πρὸς ἐμὲ τὸν λόγον τοῦτον, ἐσηκώθην ἔντρομος.

Dan 10:12 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Μὴ φοβοῦ, Δανιήλ· διότι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, καθ' ἣν ἔδωκας τὴν καρδίαν σου εἰς τὸ νὰ ἐννοῇς καὶ κακουχῆσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ σου, εἰσηκούσθησαν οἱ λόγοι σου καὶ ἐγὼ ἦλθον εἰς τοὺς λόγους σου.

Dan 10:13 Πλὴν ὁ ἄρχων τῆς βασιλείας τῆς Περσίας ἀνθίστατο εἰς ἐμὲ εἰκοσιμίαν ἡμέραν· ἀλλ' ἰδού, ὁ Μιχαήλ, εἷς τῶν πρώτων ἀρχόντων, ἦλθε διὰ νὰ μοὶ βοηθήσῃ· καὶ ἐγὼ ἔμεινα ἐκεῖ πλησίον τῶν βασιλέων τῆς Περσίας.

Dan 10:14 Καὶ ἦλθον νὰ σὲ κάμω νὰ καταλάβῃς τί θέλει συμβῇ εἰς τὸν λαὸν σου ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις· διότι ἡ ὅρασις εἶναι ἔτι διὰ πολλὰς ἡμέρας.

Dan 10:15 Καὶ ἐνῷ ἐλάλει τοιούτους λόγους πρὸς ἐμέ, ἔβαλον τὸ πρόσωπόν μου πρὸς τὴν γῆν καὶ ἔγεινα ἄφωνος.

Dan 10:16 Καὶ ἰδού, ὡς θέα υἱοῦ ἀνθρώπου ἤγγισε τὰ χείλη μου· τότε ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἱστάμενον ἔμπροσθέν μου, Κύριέ μου, ἐξ αἰτίας τῆς ὁράσεως συνεστράφησαν τὰ ἐντόσθιά μου ἐν ἐμοὶ καὶ δὲν ἔμεινεν ἰσχὺς ἐν ἐμοί.

Dan 10:17 Καὶ πῶς δύναται ὁ δοῦλος τούτου τοῦ κυρίου μου νὰ λαλήσῃ μετὰ τοῦ κυρίου μου τούτου ἐν ἐμοὶ βεβαίως ἀπὸ τοῦ νῦν δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἰσχὺς ἀλλ' οὐδὲ πνοὴ ἔμεινεν ἐν ἐμοί.

Dan 10:18 Καὶ μὲ ἤγγισε πάλιν ὡς θέα ἀνθρώπου καὶ μὲ ἐνίσχυσε,

Dan 10:19 καὶ εἶπε, Μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ σφόδρα ἀγαπητέ· εἰρήνη εἰς σέ· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐνῷ ἐλάλει πρὸς ἐμέ, ἐνισχύθην καὶ εἶπον, Ἄς λαλήσῃ ὁ κύριός μου· διότι μὲ ἐνίσχυσας.
Dan 10:20 Καὶ εἶπεν, Ἐξεύρεις διὰ τί ἦλθον πρὸς σέ τώρα δὲ θέλω ἐπιστρέψει νὰ πολεμήσω μετὰ τοῦ ἄρχοντος τῆς Περσίας· καὶ ὅταν ἐξέλθω, ἰδού, ὁ ἄρχων τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐλθεῖ.
Dan 10:21 Πλὴν θέλω σοὶ ἀναγγείλει τὸ γεγραμμένον ἐν τῇ γραφῇ τῆς ἀληθείας· καὶ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὁ ἀγωνιζόμενος μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τούτων, εἰμὴ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.
Dan 11:1 Καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου τοῦ Μήδου ἱστάμην διὰ νὰ κραταιώσω καὶ νὰ ἐνδυναμώσω αὐτόν.
Dan 11:2 Καὶ τώρα θέλω σοὶ ἀναγγείλει τὴν ἀλήθειαν. Ἰδού, ὅτι τρεῖς βασιλεῖς θέλουσιν ἐγερθῇ ἐν τῇ Περσίᾳ· καὶ ὁ τέταρτος θέλει εἶσθαι πολὺ πλουσιώτερος παρὰ πάντας· καὶ ἀφοῦ κραταιωθῇ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, θέλει διεγείρει τὸ πᾶν ἐναντίον τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.
Dan 11:3 Καὶ θέλει σηκωθῇ βασιλεὺς δυνατὸς καὶ θέλει ἐξουσιάζει ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ κάμει κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ.
Dan 11:4 Καὶ καθὼς σταθῇ, θέλει συντριφθῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ θέλει διαιρεθῇ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ· πλὴν οὐχὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, μὲ τὴν ὁποίαν ἐξουσίασε· διότι ἡ βασιλεία αὐτοῦ θέλει ἐκριζωθῇ καὶ διαμερισθῇ εἰς ἄλλους, ἐκτὸς τούτων.
Dan 11:5 Καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θέλει ἰσχύσει, καὶ εἷς ἐκ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ· καὶ θέλει ἰσχύσει ὑπὲρ αὐτὸν καὶ θέλει ἐξουσιάσει· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐξουσία μεγάλη.
Dan 11:6 Καὶ μετὰ ἔτη θέλουσι συζευχθῇ· καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τοῦ νότου θέλει ἐλθεῖ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ βορρᾶ, διὰ νὰ κάμῃ συμφιλίωσιν· πλὴν αὐτὴ δὲν θέλει ἀναχαιτίσει τὴν δύναμιν τοῦ βραχίονος οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει σταθῇ· ἀλλὰ θέλει παραδοθῇ αὐτὴ καὶ οἱ φέροντες αὐτὴν καὶ τὸ γεννηθὲν ἐξ αὐτῆς καὶ ὁ ἐνισχύων αὐτὴν ἐν καιροῖς.
Dan 11:7 Ἐκ τοῦ βλαστοῦ ὅμως τῶν ῥιζῶν αὐτῆς θέλει σηκωθῇ τις ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐλθὼν μετὰ δυνάμεως θέλει εἰσέλθει εἰς τὰ ὀχυρώματα τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ καὶ θέλει ἐνεργήσει ἐναντίον αὐτῶν καὶ ὑπερισχύσει·
Dan 11:8 καὶ προσέτι θέλει φέρει αἰχμαλώτους εἰς τὴν Αἴγυπτον τοὺς θεοὺς αὐτῶν, μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν, μετὰ τῶν πολυτίμων σκευῶν αὐτῶν, τῶν ἀργυρῶν καὶ τῶν χρυσῶν· καὶ αὐτὸς θέλει σταθῇ ἔτη τινά ὑπὲρ τὸν βασιλέα τοῦ βορρᾶ.
Dan 11:9 Ἐκεῖνος δὲ θέλει εἰσέλθει εἰς τὸ βασίλειον τοῦ βασιλέως τοῦ νότου, πλὴν θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
Dan 11:10 Οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἐγερθῇ εἰς πόλεμον καὶ συνάξει πλῆθος δυνάμεων πολλῶν· καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν θέλει ἐλθεῖ ἐν ὁρμῇ καὶ πλημμυρήσει καὶ διαβῇ· καὶ θέλει ἐπανέλθει καὶ ἐγερθῇ εἰς μάχην ἕως τοῦ ὀχυρώματος αὐτοῦ.
Dan 11:11 Καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θέλει ἐξαγριωθῇ καὶ θέλει ἐξέλθει καὶ πολεμήσει μετ' αὐτοῦ, μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ· ὅστις θέλει παρατάξει πλῆθος πολύ· τὸ πλῆθος ὅμως θέλει παραδοθῇ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
Dan 11:12 Καὶ ἀφοῦ πατάξῃ τὸ πλῆθος, ἡ καρδία αὐτοῦ θέλει ὑψωθῇ· καὶ θέλει καταβάλει μυριάδας, πλὴν δὲν θέλει κραταιωθῇ.
Dan 11:13 Καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ θέλει ἐπιστρέψει καὶ θέλει παρατάξει πλῆθος περισσότερον παρὰ τὸ πρῶτον, καὶ θέλει ἐλθεῖ ἐν ὁρμῇ ἐν τῷ τέλει τῶν ὡρισμένων ἐτῶν μετὰ δυνάμεως μεγάλης καὶ μετὰ πλούτου πολλοῦ.
Dan 11:14 Καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ θέλουσι σηκωθῇ ἐναντίον τοῦ βασιλέως τοῦ νότου· καὶ οἱ λυμεῶνες ἐκ τοῦ λαοῦ σου θέλουσιν ἐπαρθῇ διὰ νὰ ἐκπληρώσωσιν ὅρασιν· πλὴν θέλουσι πέσει.
Dan 11:15 Καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ θέλει ἐλθεῖ καὶ ὑψώσει πρόχωμα καὶ κυριεύσει τὰς ὀχυρὰς πόλεις· καὶ οἱ βραχίονες τοῦ νότου δὲν θέλουσιν ἀντισταθῇ οὐδὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι δύναμις πρὸς ἀντίστασιν.
Dan 11:16 Καὶ ὁ ἐρχόμενος ἐναντίον αὐτοῦ θέλει κάμει κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὁ ἀνθιστάμενος εἰς αὐτόν· καὶ θέλει σταθῇ ἐν τῇ γῇ τῆς δόξης, ἥτις θέλει ἀναλωθῇ ὑπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ.
Dan 11:17 Καὶ θέλει στηρίξει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ εἰσέλθῃ μετὰ τῆς δυνάμεως παντὸς τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, καὶ εὐθύτης θέλει εἶσθαι μετ' αὐτοῦ· καὶ θέλει ἐνεργήσει· καὶ θέλει δώσει εἰς αὐτὸν θυγατέρα γυναικῶν, διαφθείρων αὐτήν· πλὴν αὐτὴ δὲν θέλει σταθῇ οὐδὲ θέλει εἶσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ.
Dan 11:18 Ἔπειτα θέλει στρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὰς νήσους καὶ θέλει κυριεύσει πολλάς· ἀλλ' ἡγεμὼν τις θέλει παύσει τὸ ἐξ αὐτοῦ ὄνειδος· ἐκτὸς τούτου θέλει ἐπιστρέψει τὸ ὄνειδος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν.
Dan 11:19 Τότε θέλει στρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὰ ὀχυρώματα τῆς γῆς αὐτοῦ· πλὴν θέλει προσκόψει καὶ πέσει καὶ δὲν θέλει εὑρεθῇ.
Dan 11:20 Καὶ ἀντ' αὐτοῦ θέλει σηκωθῇ τύραννος, ὅστις θέλει κάμει νὰ παρέλθῃ ἡ δόξα τοῦ βασιλείου· πλὴν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις θέλει ἀφανισθῇ καὶ οὐχὶ ἐν ὀργῇ οὐδὲ ἐν μάχῃ.
Dan 11:21 Καὶ ἀντ' αὐτοῦ θέλει σηκωθῇ ἐξουθενημένος τις, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν θέλουσι δώσει τιμὴν βασιλικήν· ἀλλὰ θέλει ἐλθεῖ εἰρηνικῶς καὶ κυριεύσει τὸ βασίλειον ἐν κολακείαις.
Dan 11:22 Καὶ οἱ βραχίονες τοῦ κατακλύζοντος θέλουσι κατακλυσθῇ ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ θέλουσι συντριφθῇ, καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ ἄρχων τῆς διαθήκης.
Dan 11:23 Καὶ μετὰ τὴν συμμαχίαν τὴν μετ' αὐτοῦ θέλει φέρεσθαι δολίως· διότι θέλει ἀναβῇ καὶ ὑπερισχύσει μετὰ ὀλίγον λαοῦ.
Dan 11:24 Θέλει ἐλθεῖ μάλιστα εἰρηνικῶς ἐπὶ τοὺς παχυτέρους τόπους τῆς ἐπαρχίας, καὶ θέλει κάμει ὅ, τι δὲν ἔκαμον

οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐδὲ οἱ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ· θέλει διαμοιράσει μεταξὺ αὐτῶν διάρπαγμα καὶ λάφυρα καὶ πλούτη, καὶ θέλει μηχανευθῇ τὰς μηχανὰς αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀχυρωμάτων καὶ τοῦτο μέχρι καιροῦ.
Dan 11:25 Καὶ θέλει διεγείρει τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ βασιλέως τοῦ νότου μετὰ δυνάμεως μεγάλης· καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θέλει ἐγερθῇ εἰς πόλεμον μετὰ δυνάμεως μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς σφόδρα· πλὴν δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ σταθῇ, διότι θέλουσι μηχανευθῇ μηχανὰς κατ' αὐτοῦ.
Dan 11:26 Καὶ οἱ τρώγοντες τὰ ἐδέσματα αὐτοῦ θέλουσι συντρίψει αὐτόν, καὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ θέλει πλημμυρήσει, καὶ πολλοὶ θέλουσι πέσει πεφονευμένοι.
Dan 11:27 Αἱ δὲ καρδίαι ἀμφοτέρων τούτων τῶν βασιλέων θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῇ πονηρίᾳ καὶ θέλουσι λαλεῖ ψεύδη ἐν τῇ αὐτῇ τραπέζῃ· ἀλλὰ τοῦτο δὲν θέλει εὐδοκιμήσει, ἐπειδὴ ἔτι τὸ τέλος θέλει εἶσθαι ἐν τῷ ὡρισμένῳ καιρῷ.
Dan 11:28 Τότε θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ μετὰ μεγάλου πλούτου· καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐναντίον τῆς διαθήκης τῆς ἁγίας· καὶ θέλει ἐνεργήσει καὶ θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
Dan 11:29 Ἐν τῷ ὡρισμένῳ καιρῷ θέλει ἐπιστρέψει καὶ ἐλθεῖ πρὸς τὸν νότον· πλὴν ἡ ἐσχάτη φορὰ δὲν θέλει εἶσθαι ὡς ἡ πρώτη,
Dan 11:30 διότι τὰ πλοῖα τῶν Κηττιαίων θέλουσιν ἐλθεῖ ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ θέλει ταπεινωθῇ καὶ ἐπιστρέψει καὶ θυμωθῇ ἐναντίον τῆς διαθήκης τῆς ἁγίας· καὶ θέλει ἐνεργήσει καὶ ἐπιστρέψει καὶ θέλει συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἐγκαταλιπόντων τὴν διαθήκην τὴν ἁγίαν.
Dan 11:31 Καὶ βραχίονες θέλουσιν ἐγερθῇ ἐξ αὐτοῦ, καὶ θέλουσι βεβηλώσει τὸ ἁγιαστήριον τῆς δυνάμεως καὶ ἀφαιρέσει τὴν παντοτεινὴν θυσίαν καὶ στήσει τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως.
Dan 11:32 Καὶ τοὺς ἀνομοῦντας εἰς τὴν διαθήκην θέλει διαφθείρει ἐν κολακείαις· ὁ λαὸς ὅμως, ὅστις γνωρίζει τὸν Θεὸν αὐτοῦ, θέλει ἰσχύσει καὶ κατορθώσει.
Dan 11:33 Καὶ οἱ συνετοὶ τοῦ λαοῦ θέλουσι διδάξει πολλούς· πλὴν θέλουσι πέσει διὰ ῥομφαίας καὶ διὰ φλογός, δἰ αἰχμαλωσίας καὶ διὰ λαφυραγωγίας, πολλῶν ἡμερῶν.
Dan 11:34 Καὶ ὅταν πέσωσι, θέλουσι βοηθηθῇ μικρὰν βοήθειαν· πολλοὶ ὅμως θέλουσι προστεθῇ εἰς αὐτοὺς ἐν κολακείαις.
Dan 11:35 Καὶ ἐκ τῶν συνετῶν θέλουσι πέσει, διὰ νὰ δοκιμασθῶσι καὶ νὰ καθαρισθῶσι καὶ νὰ λευκανθῶσιν, ἕως τοῦ ἐσχάτου καιροῦ· διότι καὶ τοῦτο θέλει γείνει ἐν τῷ ὡρισμένῳ καιρῷ.
Dan 11:36 Καὶ ὁ βασιλεὺς θέλει κάμει κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ, καὶ θέλει ὑψωθῇ καὶ μεγαλυνθῇ ὑπεράνω παντὸς Θεοῦ, καὶ θέλει μεγαλορρημονήσει κατὰ τοῦ Θεοῦ τῶν θεῶν, καὶ θέλει εὐημερεῖ, ἑωσοῦ συντελεσθῇ ἡ ὀργή· διότι τὸ ὡρισμένον θέλει γείνει.
Dan 11:37 Καὶ δὲν θέλει φροντίζει περὶ τῶν θεῶν τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐδὲ περὶ ἐπιθυμίας γυναικῶν οὐδὲ θέλει φροντίζει περὶ οὐδενὸς θεοῦ, διότι θέλει μεγαλυνθῇ ὑπεράνω πάντων.
Dan 11:38 Τὸν δὲ θεὸν Μαουζεὶμ θέλει δοξάσει ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ· καὶ θεόν, τὸν ὁποῖον οἱ πατέρες αὐτοῦ δὲν ἐγνώρισαν, θέλει τιμήσει μὲ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ μὲ πολυτίμους λίθους καὶ μὲ πράγματα ἐπιθυμητά.
Dan 11:39 Οὕτω θέλει κάμει εἰς τὰ ὀχυρώματα Μαουζεὶμ μετὰ θεοῦ ἀλλοτρίου· ὅσοι γνωρίσωσιν αὐτόν, εἰς αὐτοὺς θέλει πληθύνει δόξαν καὶ θέλει κάμει αὐτοὺς νὰ ἐξουσιάσωσιν ἐπὶ πολλῶν, καὶ τὴν γῆν θέλει διαμοιράσει μὲ τιμήν.
Dan 11:40 Καὶ ἐν τῷ ἐσχάτῳ καιρῷ ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θέλει συγκερατισθῇ μετ' αὐτοῦ· καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ θέλει ἐλθεῖ ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἀνεμοστρόβιλος, μετὰ ἁμαξῶν καὶ μετὰ ἱππέων καὶ μετὰ πολλῶν πλοίων· καὶ θέλει ἐλθεῖ εἰς τοὺς τόπους καὶ θέλει πλημμυρήσει καὶ διαβῇ·
Dan 11:41 θέλει εἰσέλθει ἔτι εἰς τὴν γῆν τῆς δόξης καὶ πολλοὶ τόποι θέλουσι καταστραφῆ· οὗτοι ὅμως θέλουσι διασωθῇ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ὁ Ἐδὼμ καὶ ὁ Μωὰβ καὶ οἱ πρῶτοι τῶν υἱῶν Ἀμμών.
Dan 11:42 Καὶ θέλει ἐκτείνει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς τόπους· καὶ ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου δὲν θέλει ἐκφύγει.
Dan 11:43 Καὶ θέλει κυριεύσει τοὺς θησαυροὺς τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ πάντα τὰ ἐπιθυμητὰ τῆς Αἰγύπτου· καὶ οἱ Λίβυες καὶ οἱ Αἰθίοπες θέλουσιν εἶσθαι κατόπιν τῶν βημάτων αὐτοῦ.
Dan 11:44 Πλὴν ἀγγελίαι ἐκ τῆς ἀνατολῆς καὶ ἐκ τοῦ βορρᾶ θέλουσι ταράξει αὐτόν· διὰ τοῦτο θέλει ἐκβῇ μετὰ θυμοῦ μεγάλου, διὰ νὰ ἀφανίσῃ καὶ νὰ ἐξολοθρεύσῃ πολλούς.
Dan 11:45 Καὶ θέλει στήσει τὰς σκηνὰς τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ κατοικήσεως μεταξὺ τῶν θαλασσῶν ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου ὄρους τῆς ἁγιότητος· πλὴν θέλει ἐλθεῖ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ βοηθῶν αὐτόν.
Dan 12:1 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλει ἐγερθῇ Μιχαήλ, ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἱστάμενος ὑπὲρ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ σου· καὶ θέλει εἶσθαι καιρὸς θλίψεως, ὁποία ποτὲ δὲν ἔγεινεν ἀφοῦ ὑπῆρξεν ἔθνος, μέχρις ἐκείνου τοῦ καιροῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλει διασωθῇ ὁ λαὸς σου, πᾶς ὅστις εὑρεθῇ γεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ.
Dan 12:2 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν κοιμωμένων ἐν τῷ χώματι τῆς γῆς θέλουσιν ἐξεγερθῇ, οἱ μὲν εἰς αἰώνιον ζωήν, οἱ δὲ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς καταισχύνην αἰώνιον.
Dan 12:3 Καὶ οἱ συνετοὶ θέλουσιν ἐκλάμψει ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος· καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες πολλοὺς εἰς δικαιοσύνην ὡς οἱ ἀστέρες, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Dan 12:4 Καὶ σύ, Δανιήλ, ἔγκλεισον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον, ἕως τοῦ ἐσχάτου καιροῦ· τότε πολλοὶ θέλουσι περιτρέχει καὶ ἡ γνῶσις θέλει πληθυνθῇ.
Dan 12:5 Καὶ ἐγὼ ὁ Δανιὴλ ἐθεώρησα καὶ ἰδού, ἵσταντο δύο ἄλλοι, εἷς ἐντεῦθεν ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ καὶ εἷς ἐκεῖθεν ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ.
Dan 12:6 Καὶ εἶπεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυμένον λινά, ὅστις ἦτο ἐπάνωθεν τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ, Ἕως

πότε θέλει εἶσθαι τὸ τέλος τῶν θαυμασίων τούτων
Dan 12:7 Καὶ ἤκουσα τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυμένον λινά, ὅστις ἦτο ἐπάνωθεν τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ, ὅτε ὕψωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὤμοσεν εἰς τὸν ζῶντα εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι θέλει εἶσθαι εἰς καιρόν, καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ· καὶ ὅταν συντελεσθῇ ὁ διασκορπισμὸς τῆς δυνάμεως τοῦ ἁγίου λαοῦ, πάντα ταῦτα θέλουσιν ἐκπληρωθῇ.
Dan 12:8 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα, ἀλλὰ δὲν ἐνόησα· τότε εἶπον, Κύριέ μου, ποῖον τὸ τέλος τούτων
Dan 12:9 Καὶ εἶπε, Ὕπαγε, Δανιήλ· διότι οἱ λόγοι εἶναι κεκλεισμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι ἕως τοῦ ἐσχάτου καιροῦ.
Dan 12:10 Πολλοὶ θέλουσι καθαρισθῇ καὶ λευκανθῇ καὶ δοκιμασθῇ· καὶ οἱ ἀσεβεῖς θέλουσιν ἀσεβεῖ· καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀσεβῶν θέλει νοήσει· ἀλλ᾽ οἱ συνετοὶ θέλουσι νοήσει.
Dan 12:11 Καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, καθ᾽ ὃν ἡ παντοτεινὴ θυσία ἀφαιρεθῇ καὶ τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως στηθῇ, θέλουσιν εἶσθαι ἡμέραι χίλιαι διακόσιαι καὶ ἐνενήκοντα.
Dan 12:12 Μακάριος ὅστις ὑπομείνῃ καὶ φθάσῃ εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας καὶ τριάκοντα πέντε.
Dan 12:13 Ἀλλὰ σὺ ὕπαγε, ἕως τοῦ τέλους· καὶ θέλεις ἀναπαυθῇ καὶ θέλεις σταθῇ ἐν τῷ κλήρῳ σου εἰς τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν.
Hos 1:1 Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ γενόμενος πρὸς Ὠσηὲ τὸν υἱὸν τοῦ Βεηρί, ἐν ταῖς ἡμέραις Ὀζίου, Ἰωάθαμ, Ἄχαζ καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἱεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωάς, βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ.
Hos 1:2 Ἀρχὴ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Ὠσηέ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ὠσηέ, Ὕπαγε, λάβε εἰς σεαυτὸν γυναῖκα πορνείας καὶ τέκνα πορνείας· διότι ἡ γῆ κατεπόρνευσε, ἐκκλίνασα ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ Κυρίου.
Hos 1:3 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἔλαβε τὴν Γόμερ, θυγατέρα τοῦ Δεβηλαΐμ· καὶ συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν υἱόν.
Hos 1:4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραέλ· διότι ἔτι ὀλίγον καὶ θέλω ἐκδικήσει τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραέλ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰηού, καὶ θέλω καταπαύσει τὴν βασιλείαν τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.
Hos 1:5 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλω συντρίψει τὸ τόξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ἰεζραέλ.
Hos 1:6 Καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἐγέννησε θυγατέρα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς Λὸρουχαμμά· διότι δὲν θέλω ἐλεήσει πλέον τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀλλὰ θέλω σηκώσει αὐτοὺς διόλου.
Hos 1:7 Τὸν δὲ οἶκον Ἰούδα θέλω ἐλεήσει καὶ θέλω σώσει αὐτοὺς διὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ δὲν θέλω σώσει αὐτοὺς διὰ τόξου οὐδὲ διὰ ῥομφαίας οὐδὲ διὰ πολέμου, διὰ ἵππων οὐδὲ διὰ ἱππέων.
Hos 1:8 Καὶ ἀφοῦ ἀπεγαλάκτισε τὴν Λὸρουχαμμά, συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν υἱόν.
Hos 1:9 Καὶ εἶπε Κύριος, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Λὸαμμί· διότι σεῖς δὲν εἶσθε λαός μου καὶ ἐγὼ δὲν θέλω εἶσθαι ὑμῶν.
Hos 1:10 Ὁ ἀριθμὸς ὅμως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἥτις δὲν δύναται νὰ μετρηθῇ οὐδὲ νὰ ἐξαριθμηθῇ καὶ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐλέχθη πρὸς αὐτούς, δὲν εἶσθε λαός μου, ἐκεῖ θέλει λεχθῇ πρὸς αὐτούς, Υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
Hos 1:11 Τότε θέλουσι συναχθῇ ὁμοῦ οἱ υἱοὶ Ἰούδα καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ θέλουσι καταστήσει εἰς ἑαυτοὺς ἀρχηγὸν ἕνα, καὶ θέλουσιν ἀναβῇ ἐκ τῆς γῆς· διότι μεγάλη θέλει εἶσθαι ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζραέλ.
Hos 2:1 Εἴπατε πρὸς τοὺς ἀδελφούς σας, Ἀμμί, καὶ πρὸς τὰς ἀδελφάς σας, Ῥουχαμμά.
Hos 2:2 Κρίθητε μετὰ τῆς μητρός σας, κρίθητε· διότι αὕτη δὲν εἶναι γυνή μου καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀνὴρ αὐτῆς· ἄς ἀφαιρέσῃ λοιπὸν τὰς πορνείας αὐτῆς ἀπ᾽ ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ τὰς μοιχείας αὐτῆς ἐκ μέσου τῶν μαστῶν αὐτῆς·
Hos 2:3 μήποτε ἐκδύσας γυμνώσω αὐτὴν καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτῆς, καὶ θέσω αὐτὴν ὡς ἔρημον καὶ καταστήσω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον καὶ θανατώσω αὐτὴν ἐν δίψῃ.
Hos 2:4 Καὶ δὲν θέλω ἐλεήσει τὰ τέκνα αὐτῆς· ἐπειδὴ εἶναι τέκνα πορνείας.
Hos 2:5 Διότι ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐπόρνευσεν· ἡ συλλαβοῦσα αὐτὰ ἔπραξεν αἰσχύνην· διότι εἶπε, Θέλω ὑπάγει κατόπιν τῶν ἐραστῶν μου, οἵτινες μοὶ δίδουσι τὸν ἄρτον μου καὶ τὸ ὕδωρ μου, τὸ μαλλίον μου καὶ τὸ λινάριόν μου, τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὰ ποτά μου.
Hos 2:6 Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἐγὼ θέλω φράξει τὴν ὁδὸν σου μὲ ἀκάνθας καὶ οἰκοδομήσει φραγμόν, διὰ νὰ μὴ εὕρῃ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς.
Hos 2:7 Καὶ θέλει τρέξει κατόπιν τῶν ἐραστῶν αὐτῆς καὶ δὲν θέλει φθάσει αὐτούς, καὶ θέλει ζητήσει αὐτοὺς καὶ δὲν θέλει εὑρεῖ· τότε θέλει εἰπεῖ, Θέλω ὑπάγει καὶ ἐπιστρέψει πρὸς τὸν πρῶτόν μου ἄνδρα· διότι καλήτερον ἦτο τότε εἰς ἐμὲ παρὰ τώρα.
Hos 2:8 Καὶ αὐτὴ δὲν ἐγνώριζεν ὅτι ἐγὼ ἔδωκα εἰς αὐτὴν τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐπλήθυνα τὸ ἀργύριον εἰς αὐτὴν καὶ τὸ χρυσίον, μὲ τὰ ὁποῖα κατεσκεύασαν τὸν Βάαλ.
Hos 2:9 Διὰ τοῦτο θέλω ἐπιστρέψει καὶ λάβει τὸν σῖτόν μου ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ καὶ τὸν οἶνόν μου ἐν τῷ διωρισμένω καιρῷ αὐτοῦ, καὶ θέλω ἀφαιρέσει τὸ μαλλίον μου καὶ τὸ λινάριόν μου, τὰ ὁποῖα εἶχε διὰ νὰ σκεπάζῃ τὴν γύμνωσιν αὐτῆς.
Hos 2:10 Καὶ τώρα θέλω ἀποκαλύψει τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἔμπροσθεν τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, καὶ οὐδεὶς θέλει λυτρώσει αὐτὴν ἐκ τῆς χειρός μου.
Hos 2:11 Καὶ θέλω καταπαύσει πᾶσαν τὴν εὐφροσύνην αὐτῆς, τὰς ἑορτὰς αὐτῆς, τὰς νεομηνίας αὐτῆς καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς.
Hos 2:12 Καὶ θέλω ἀφανίσει τὰς ἀμπέλους αὐτῆς καὶ τὰς συκὰς αὐτῆς, περὶ τῶν ὁποίων εἶπε, Μισθώματά μου εἶναι ταῦτα, τὰ ὁποῖα μοὶ ἔδωκαν οἱ ἐρασταί μου· καὶ θέλω καταστήσει αὐτὰς δάσος, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ θέλουσι

κατατρώγει αὐτάς.
Hos 2:13 Καὶ θέλω ἐπισκεφθῆ ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεὶμ, καθ' ἅς ἐθυμίαζεν εἰς αὐτοὺς καὶ ἐστολίζετο μὲ τὰ ἐνώτια αὐτῆς καὶ τὰ περιδέραια αὐτῆς καὶ ἐπορεύετο κατόπιν τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, ἐμὲ δὲ ἐλησμόνησε, λέγει Κύριος.
Hos 2:14 Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐφελκύσει αὐτὴν καὶ θέλω φέρει αὐτὴν εἰς τὴν ἔρημον καὶ θέλω λαλήσει πρὸς τὴν καρδίαν αὐτῆς.
Hos 2:15 Καὶ ἐκεῖθεν θέλω δώσει εἰς αὐτὴν τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῆς καὶ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀχὼρ διὰ θύραν ἐλπίδος· καὶ θέλει ψάλλει ἐκεῖ ὡς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς νεότητος αὐτῆς καὶ ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναβάσεως αὐτῆς ἀπὸ γῆς Αἰγύπτου.
Hos 2:16 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλεις μὲ καλέσει, Ὁ ἀνήρ μου· καὶ δὲν θέλεις μὲ καλέσει πλέον, Ὁ Βάαλ μου·
Hos 2:17 διότι θέλω ἀφαιρέσει τὰ ὀνόματα τῶν Βααλεὶμ ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῆς καὶ δὲν θέλουσιν ἀναφέρεσθαι πλέον τὰ ὀνόματα αὐτῶν.
Hos 2:18 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλω κάμει διαθήκην ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πρὸς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς· τόξον δὲ καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον θέλω συντρίψει ἐκ τῆς γῆς καὶ θέλω κατοικίσει αὐτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ.
Hos 2:19 Καὶ θέλω σὲ μνηστευθῆ εἰς ἐμαυτὸν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ θέλω σὲ μνηστευθῆ εἰς ἐμαυτὸν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίσει καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς·
Hos 2:20 καὶ θέλω σὲ μνηστευθῆ εἰς ἐμαυτὸν ἐν πίστει· καὶ θέλεις γνωρίσει τὸν Κύριον.
Hos 2:21 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω ἀποκριθῆ, λέγει Κύριος, θέλω ἀποκριθῆ πρὸς τοὺς οὐρανούς, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἀποκριθῆ πρὸς τὴν γῆν·
Hos 2:22 καὶ ἡ γῆ θέλει ἀποκριθῆ πρὸς τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ ταῦτα θέλουσιν ἀποκριθῆ πρὸς τὸν Ἰεζραέλ.
Hos 2:23 Καὶ θέλω σπείρει αὐτὴν δι' ἐμαυτὸν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ θέλω ἐλεήσει τὴν οὐκ ἠλεημένην· καὶ θέλω εἰπεῖ πρὸς τὸν οὐ λαὸν μου, Λαὸς μου εἶσαι· καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἰπεῖ, Θεὸς μου εἶσαι.
Hos 3:1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ὕπαγε ἔτι, ἀγάπησον γυναῖκα, ἥτις καίτοι ἀγαπωμένη ὑπὸ τοῦ φίλου αὐτῆς εἶναι μοιχαλίς, κατὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, οἵτινες ὅμως ἐπιβλέπουσιν εἰς θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ ἀγαπῶσι φιάλας οἴνου.
Hos 3:2 Καὶ ἐμίσθωσα αὐτὴν εἰς ἐμαυτὸν διὰ δεκαπέντε ἀργύρια καὶ ἐν χομὸρ κριθῆς καὶ ἥμισυ χομὸρ κριθῆς.
Hos 3:3 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτήν, Θέλεις καθήσει δι' ἐμὲ πολλὰς ἡμέρας· δὲν θέλεις πορνεύσει καὶ δὲν θέλεις εἶσθαι δι' ἄλλον· καὶ ἐγὼ ὁμοίως θέλω εἶσθαι διὰ σέ.
Hos 3:4 Διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θέλουσι καθήσει πολλὰς ἡμέρας χωρὶς βασιλέως καὶ χωρὶς ἄρχοντος καὶ χωρὶς θυσίας καὶ χωρὶς ἀγάλματος καὶ χωρὶς ἐφὸδ καὶ θεραφείμ.
Hos 3:5 Μετὰ ταῦτα θέλουσιν ἐπιστρέψει οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ θέλουσι ζητήσει Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν καὶ Δαβὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν· καὶ θέλουσι φοβεῖσθαι τὸν Κύριον καὶ τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις.
Hos 4:1 Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, υἱοὶ Ἰσραήλ· διότι ὁ Κύριος ἔχει κρίσιν μετὰ τῶν κατοίκων τῆς γῆς, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἀλήθεια οὐδὲ ἔλεος οὐδὲ γνῶσις Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
Hos 4:2 Ἐπιορκία καὶ ψεῦδος καὶ φόνος καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεία ἐπλημμύρησαν, καὶ αἵματα ἐγγίζουσιν ἐπὶ αἵματα.
Hos 4:3 Διὰ τοῦτο θέλει πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ θέλει λιποψυχήσει, μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ἔτι καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης θέλουσιν ἐκλείψει.
Hos 4:4 Πλὴν ἄς μὴ ἀντιλέγῃ μηδεὶς μηδ' ἄς ἐλέγχῃ τὸν ἄλλον· διότι ὁ λαὸς σου εἶναι ὡς οἱ ἀντιλέγοντες εἰς τὸν ἱερέα.
Hos 4:5 Διὰ τοῦτο θέλεις ὀλισθήσει τὴν ἡμέραν, καὶ μετὰ σοῦ θέλει ὀλισθήσει καὶ ὁ προφήτης τὴν νύκτα, καὶ θέλω ἀφανίσει τὴν μητέρα σου.
Hos 4:6 Ὁ λαὸς μου ἠφανίσθη δι' ἔλλειψιν γνώσεως· ἐπειδὴ σὺ ἀπέρριψας τὴν γνῶσιν καὶ ἐγὼ ἀπέρριψα σὲ ἀπὸ τοῦ νὰ ἱερατεύῃς εἰς ἐμέ· ἐπειδὴ ἐλησμόνησας τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ἐγὼ θέλω λησμονήσει τὰ τέκνα σου.
Hos 4:7 Καθὼς ἐπλήθυναν, οὕτως ἡμάρτησαν εἰς ἐμέ· τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θέλω μεταβάλει.
Hos 4:8 Τρώγουσι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου καὶ ἔχουσι προσηλωμένην τὴν ψυχὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
Hos 4:9 Διὰ τοῦτο θέλει εἶσθαι, καθὼς ὁ λαός, οὕτω καὶ ὁ ἱερεύς· καὶ θέλω ἐπισκεφθῆ ἐπ' αὐτοὺς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ ἀνταποδώσει εἰς αὐτοὺς τὰς πράξεις αὐτῶν.
Hos 4:10 Διότι θέλουσι τρώγει καὶ δὲν θέλουσι χορτάζεσθαι, θέλουσι πορνεύει καὶ δὲν θέλουσι πληθύνεσθαι· ἐπειδὴ ἐγκατέλιπον τὸ νὰ λατρεύωσι τὸν Κύριον.
Hos 4:11 Πορνεία καὶ οἶνος καὶ μέθη ἀφαιροῦσι τὴν καρδίαν.
Hos 4:12 Ὁ λαὸς μου ἐρωτᾷ τὰ ξύλα αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἀποκρίνεται πρὸς αὐτόν· διότι τὸ πνεῦμα τῆς πορνείας ἐπλάνησεν αὐτοὺς καὶ ἐπόρνευσαν ἐκκλίνοντες ἀπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.
Hos 4:13 Θυσιάζουσιν ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων καὶ θυμιάζουσιν ἐπὶ τοὺς λόφους, ὑπὸ τὰς δρῦς καὶ λεύκας καὶ τερεβίνθους, διότι ἡ σκιὰ αὐτῶν εἶναι καλὴ διὰ τοῦτο αἱ θυγατέρες σας θέλουσι πορνεύσει καὶ αἱ νύμφαι σας θέλουσι μοιχεύσει.
Hos 4:14 Δὲν θέλω τιμωρήσει τὰς θυγατέρας σας ὅταν πορνεύσωσιν οὐδὲ τὰς νύμφας σας ὅταν μοιχεύσωσι, διότι αὐτοὶ ἀποχωρίζονται μετὰ τῶν πορνῶν καὶ θυσιάζουσι μετὰ τῶν ἀσελγῶν· διὰ τοῦτο ὁ λαὸς ὁ ἀσύνετος θέλει κατακρημνισθῆ.
Hos 4:15 Ἐὰν σύ, Ἰσραήλ, πορνεύῃς, τοὐλάχιστον ἄς μὴ ἀνομήσῃ ὁ Ἰούδας· μὴ ὑπάγετε λοιπὸν εἰς Γάλγαλα μηδ'

ἀναβαίνετε εἰς Βαιθαυὲν μηδὲ ὀμνύετε, Ζῇ ὁ Κύριος.
Hos 4:16 Διότι ὁ Ἰσραὴλ ἀπεσκίρτησεν ὡς δάμαλις ἀποσκιρτῶσα· τώρα θέλει βοσκήσει αὐτοὺς ὁ Κύριος ὡς ἀρνία ἐν τόπῳ πλατεῖ.
Hos 4:17 Ὁ Ἐφραῒμ προσεκολλήθη εἰς τὰ εἴδωλα· ἀφήσατε αὐτόν.
Hos 4:18 Τὸ ποτὸν αὐτῶν ὠξύνισεν· ὅλως ἐδόθησαν εἰς τὴν πορνείαν· οἱ ὑπερασπισταὶ αὐτῆς ὤ τῆς αἰσχύνης, ἀγαπῶσι τὸ Δότε.
Hos 4:19 Ὁ ἄνεμος θέλει συσφίγξει αὐτὴν ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ, καὶ θέλουσι καταισχυνθῇ διὰ τὰς θυσίας αὐτῶν.
Hos 5:1 Ἀκούσατε τοῦτο, ἱερεῖς, καὶ προσέξατε, οἶκος Ἰσραήλ, καὶ δότε ἀκρόασιν, οἶκος βασιλέως· διότι πρὸς ἐσᾶς εἶναι κρίσις· ἐπειδὴ ἐστάθητε παγὶς ἐπὶ Μισπὰ καὶ δίκτυον ἡπλωμένον ἐπὶ τὸ Θαβώρ.
Hos 5:2 Καὶ οἱ ἀγρεύοντες ἔκαμον βαθεῖαν σφαγήν· ἀλλ᾽ ἐγὼ θέλω παιδεύσει πάντας αὐτούς.
Hos 5:3 Ἐγὼ ἐγνώρισα τὸν Ἐφραῒμ, καὶ ὁ Ἰσραὴλ δὲν εἶναι κεκρυμμένος ἀπ᾽ ἐμοῦ· διότι τώρα πορνεύεις, Ἐφραῒμ, καὶ ἐμιάνθη ὁ Ἰσραήλ.
Hos 5:4 Δὲν ἀφίνουσιν αὐτοὺς αἱ πράξεις αὐτῶν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν· διότι τὸ πνεῦμα τῆς πορνείας εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ δὲν ἐγνώρισαν τὸν Κύριον.
Hos 5:5 Καὶ ἡ ὑπερηφανία τοῦ Ἰσραὴλ μαρτυρεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ὁ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Ἐφραῒμ θέλουσι πέσει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν· ὁ Ἰούδας ἔτι θέλει πέσει μετ᾽ αὐτῶν.
Hos 5:6 Μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτῶν καὶ μετὰ τῶν ἀγελῶν αὐτῶν θέλουσιν ὑπάγει διὰ νὰ ζητήσωσι τὸν Κύριον· ἀλλὰ δὲν θέλουσιν εὑρεῖ· ἀπεμακρύνθη ἀπ᾽ αὐτῶν.
Hos 5:7 Ἐφέρθησαν ἀπίστως πρὸς τὸν Κύριον· διότι ἐγέννησαν τέκνα ἀλλότρια· τώρα δὲ εἷς μὴν θέλει καταφάγει αὐτοὺς καὶ τὰς κληρονομίας αὐτῶν.
Hos 5:8 Σαλπίσατε κερατίνην ἐν Γαβαά, σάλπιγγα ἐν Ῥαμά· ἠχήσατε δυνατὰ ἐν Βαιθαυέν· κατόπιν σου, Βενιαμίν.
Hos 5:9 Ὁ Ἐφραῒμ θέλει εἶσθαι ἠρημωμένος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἐλέγχου· μεταξὺ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐγνωστοποίησα τὸ βεβαίως γενησόμενον·
Hos 5:10 οἱ ἄρχοντες Ἰούδα ἔγειναν ὡς οἱ μετατοπίζοντες ὅρια· ἐπ᾽ αὐτοὺς θέλω ἐκχύσει ὡς ὕδατα τὴν ὀργήν μου.
Hos 5:11 Κατεδυναστεύθη ὁ Ἐφραῒμ, συνετρίβη ἐν τῇ κρίσει διότι ἑκουσίως ὑπῆγε κατόπιν προστάγματος·
Hos 5:12 διὰ τοῦτο ἐγὼ θέλω εἶσθαι ὡς σαράκιον εἰς τὸν Ἐφραῒμ καὶ ὡς σκώληξ εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα.
Hos 5:13 Καὶ εἶδεν ὁ Ἐφραῒμ τὴν νόσον αὐτοῦ καὶ ὁ Ἰούδας τὸ ἕλκος αὐτοῦ, καὶ ὑπῆγεν ὁ Ἐφραῒμ πρὸς τὸν Ἀσσύριον καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰαρεὶβ· ἀλλ᾽ οὗτος δὲν ἠδυνήθη νὰ σᾶς ἰατρεύσῃ οὐδὲ νὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τοῦ ἕλκους σας.
Hos 5:14 Διότι ἐγὼ θέλω εἶσθαι ὡς λέων εἰς τὸν Ἐφραῒμ καὶ ὡς σκύμνος λέοντος εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα· ἐγώ, ἐγὼ θέλω διασπαράξει καὶ ἀναχωρήσει· θέλω λάβει, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ ἐλευθερῶν.
Hos 5:15 Θέλω ὑπάγει, θέλω ἐπιστρέψει εἰς τὸν τόπον μου, ἑωσοῦ γνωρίσωσι τὸ ἔγκλημα αὐτῶν καὶ ζητήσωσι τὸ πρόσωπόν μου· ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν θέλουσιν ὀρθρίσει πρὸς ἐμέ.
Hos 6:1 Ἔλθετε καὶ ἂς ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὸν Κύριον· διότι αὐτὸς διεσπάραξε, καὶ θέλει μᾶς ἰατρεύσει· ἐπάταξε, καὶ θέλει περιδέσει τὴν πληγὴν ἡμῶν.
Hos 6:2 Θέλει ἀναζωοποιήσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας· ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει μᾶς ἀναστήσει, καὶ θέλομεν ζῇ ἐνώπιον αὐτοῦ.
Hos 6:3 Τότε θέλομεν γνωρίσει καὶ θέλομεν ἐξακολουθεῖ νὰ γνωρίζωμεν τὸν Κύριον· ἡ ἔξοδος αὐτοῦ εἶναι προδιατεταγμένη ὡς ἡ αὐγή· καὶ θέλει ἐλθεῖ πρὸς ἡμᾶς ὡς ὑετός, ὡς βροχὴ ὄψιμος καὶ πρώϊμος ἐπὶ τὴν γῆν.
Hos 6:4 Τί νὰ κάμω εἰς σέ, Ἐφραῒμ τί νὰ κάμω εἰς σέ, Ἰούδα διότι ἡ καλωσύνη σας εἶναι ὡς νεφέλη πρωϊνὴ καὶ ὡς δρόσος ἑωθινὴ ἥτις παρέρχεται.
Hos 6:5 Διὰ τοῦτο κατέκοψα αὐτοὺς διὰ τῶν προφητῶν· ἐφόνευσα αὐτοὺς διὰ τῶν λόγων τοῦ στόματός μου· καὶ αἱ κρίσεις σου θέλουσιν ἐξέλθει ὡς φῶς.
Hos 6:6 Διότι ἔλεος θέλω καὶ οὐχὶ θυσίαν· καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ μᾶλλον παρὰ ὁλοκαυτώματα.
Hos 6:7 Αὐτοὶ ὅμως ὡς ὁ Ἀδὰμ παρέβησαν τὴν διαθήκην· ἐν τούτῳ ἐφέρθησαν ἀπίστως πρὸς ἐμέ.
Hos 6:8 Ἡ Γαλαὰδ εἶναι πόλις ἐργαζομένων ἀνομίαν, ἐνεδρεύουσα αἷμα.
Hos 6:9 Καὶ ὡς στίφη ληστῶν παραμονεύοντα ἄνθρωπον, οὕτως ὁ σύλλογος τῶν ἱερέων φονεύουσιν ἐν τῇ ὁδῷ μέχρι Συχέμ· διότι ἔπραξαν αἰσχρά.
Hos 6:10 Ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἶδον φρίκην· ἐκεῖ εἶναι ἡ πορνεία τοῦ Ἐφραΐμ· ὁ Ἰσραὴλ ἐμιάνθη.
Hos 6:11 Καὶ διὰ σέ, Ἰούδα, διωρίσθη θερισμός, ὅταν ἐγὼ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου.
Hos 7:1 Ἐνῷ ἰάτρευον τὸν Ἰσραήλ, ἀπεκαλύφθη τότε ἡ ἀνομία τοῦ Ἐφραῒμ καὶ ἡ κακία τῆς Σαμαρείας· διότι ἔπραξαν ψεῦδος· καὶ ὁ κλέπτης εἰσέρχεται, ὁ ληστὴς γυμνόνει ἔξωθεν.
Hos 7:2 Καὶ αὐτοὶ δὲν λέγουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ὅτι ἐνθυμοῦμαι πᾶσαν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· τώρα περιεκύκλωσαν αὐτοὺς αἱ πράξεις αὐτῶν· ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου μου ἔγειναν.
Hos 7:3 Ἐν τῇ κακίᾳ αὐτῶν εὔφραναν τὸν βασιλέα καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας.
Hos 7:4 Πάντες εἶναι μοιχοί, ὡς ὁ κλίβανος ὁ πεπυρωμένος ὑπὸ τοῦ ἀρτοποιοῦ· ὅστις, ἀφοῦ ζυμώσῃ τὸ φύραμα, παύει τοῦ νὰ θερμαίνῃ αὐτόν, ἑωσοῦ γείνῃ ἡ ζύμωσις.
Hos 7:5 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ βασιλέως ἡμῶν, οἱ ἄρχοντες ἠσθένησαν ὑπὸ τῆς φλογώσεως τοῦ οἴνου, καὶ αὐτὸς ἐξήπλωσε

τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀχρείους.
Hos 7:6 Διότι ἐνασχολοῦσι τὴν καρδίαν αὐτῶν φλεγωμένην ὡς κλίβανον ἐν ταῖς ἐνέδραις αὐτῶν· ὁ ἀρτοποιὸς αὐτῶν κοιμᾶται ὅλην τὴν νύκτα· τὴν δὲ αὐγὴν αὐτὴ καίει ὡς πῦρ φλογίζον.
Hos 7:7 Πάντες οὗτοι ἐθερμάνθησαν ὡς κλίβανος καὶ κατέφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν· πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπεσον· δὲν ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν ὁ ἐπικαλούμενός με.
Hos 7:8 Ὁ Ἐφραΐμ, αὐτὸς συνεμίγη μετὰ τῶν λαῶν· ὁ Ἐφραΐμ εἶναι ὡς ἐγκρυφίας ὅστις δὲν ἐστράφη.
Hos 7:9 Ξένοι κατέφαγον τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς δὲν γνωρίζει τοῦτο· καὶ λευκαὶ τρίχες ἀνεφύησαν σποράδην ἐν αὐτῷ καὶ αὐτὸς δὲν γνωρίζει τοῦτο.
Hos 7:10 Καὶ ἡ ὑπερηφανία τοῦ Ἰσραὴλ μαρτυρεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ δὲν ἐπιστρέφουσι πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν οὐδὲ ἐκζητοῦσιν αὐτὸν διὰ πάντα ταῦτα.
Hos 7:11 Καὶ ὁ Ἐφραῒμ εἶναι ὡς περιστερὰ δελεαζομένη, μὴ ἔχουσα σύνεσιν· ἐπικαλοῦνται τὴν Αἴγυπτον, ὑπάγουσιν εἰς τὴν Ἀσσυρίαν.
Hos 7:12 Ὅταν ὑπάγωσι, θέλω ἐξαπλώσει ἐπ' αὐτοὺς τὸ δίκτυόν μου· θέλω καταβιβάσει αὐτοὺς καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· θέλω παιδεύσει αὐτοὺς καθὼς ἐκηρύχθη ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν.
Hos 7:13 Οὐαὶ εἰς αὐτούς, διότι ἀπεσκίρτησαν ἀπ' ἐμοῦ· ὄλεθρος εἰς αὐτούς, διότι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ· ἐνῷ ἐγὼ ἐξηγόρασα αὐτούς, αὐτοὶ ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ ψεύδη.
Hos 7:14 Καὶ δὲν μὲ ἐπεκαλέσθησαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἀλλὰ ὠλόλυζον ἐπὶ τὰς κλίνας αὐτῶν· βασανίζονται διὰ σῖτον καὶ οἶνον καὶ στασιάζουσιν ἐναντίον μου.
Hos 7:15 Καὶ ἐγὼ ἐπαίδευσα αὐτοὺς ἐνῷ ἐνίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν, αὐτοὶ ὅμως διελογίζοντο πονηρὰ ἐναντίον μου.
Hos 7:16 Ἐπιστρέφουσιν, οὐχὶ εἰς τὸν Ὕψιστον· ἔγειναν ὡς τόξον στρεβλόν· οἱ ἄρχοντες αὐτῶν θέλουσι πέσει ἐν ῥομφαίᾳ διὰ τὴν αὐθάδειαν τῆς γλώσσης αὐτῶν· τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ ὄνειδος αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου.
Hos 8:1 Σάλπισον ταῦτα μὲ τὸ στόμα σου· θέλεις ὁρμήσει ὡς ἀετὸς ἐναντίον τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, διότι παρέβησαν τὴν διαθήκην μου καὶ ἠσέβησαν εἰς τὸν νόμον μου.
Hos 8:2 Ὁ Ἰσραὴλ θέλει κράζει πρὸς ἐμέ, Θεὲ μου, σὲ γνωρίζομεν.
Hos 8:3 Ὁ Ἰσραὴλ ἀπέρριψε τὸ ἀγαθόν· ὁ ἐχθρὸς θέλει καταδιώξει αὐτόν.
Hos 8:4 Αὐτοὶ κατέστησαν βασιλεῖς, πλὴν οὐχὶ παρ' ἐμοῦ· ἔκαμον ἄρχοντας, πλὴν χωρὶς νὰ ἔχω εἴδησιν· ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν καὶ ἐκ τοῦ χρυσίου αὐτῶν ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς εἴδωλα, διὰ νὰ ἐξολοθρευθῶσιν.
Hos 8:5 Ἀπέρριψεν αὐτοὺς ὁ μόσχος σου, Σαμάρεια· ὁ θυμός μου ἐξήφθη ἐναντίον αὐτῶν· ἕως πότε δὲν θέλουσι δυνηθῇ νὰ καθαρισθῶσι
Hos 8:6 Καὶ τοῦτο βεβαίως ἔγεινεν ὑπὸ τοῦ Ἰσραήλ· ὁ τεχνίτης ἔκαμεν αὐτό· ὅθεν αὐτὸ δὲν εἶναι Θεός· ὁ μόσχος λοιπὸν τῆς Σαμαρείας θέλει γείνει συντρίμματα.
Hos 8:7 Ἐπειδὴ ἔσπειραν ἄνεμον, διὰ τοῦτο θέλουσι θερίσει ἀνεμοστρόβιλον· δὲν ἔχει κάλαμον· ὁ βλαστὸς δὲν θέλει δώσει ἄλευρον· καὶ ἂν δώσῃ, ξένοι θέλουσι καταπίει αὐτό.
Hos 8:8 Κατεπόθη ὁ Ἰσραήλ· τώρα ἔγειναν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ὡς σκεῦος ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει χάρις.
Hos 8:9 Διότι ἀφ' ἑαυτῶν ἀνέβησαν εἰς τοὺς Ἀσσυρίους, ὡς ὄναγρος μονάζων καθ' ἑαυτόν· ὁ Ἐφραῒμ ἐμίσθωσεν ἐραστάς.
Hos 8:10 Πλὴν ἂν καὶ ἐμίσθωσαν ἐραστὰς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, τώρα θέλω συνάξει αὐτούς· καὶ θέλουσι λυπηθῇ μετ' ὀλίγον διὰ τὸ φορτίον τοῦ βασιλέως τῶν ἀρχόντων.
Hos 8:11 Ἐπειδὴ ὁ Ἐφραΐμ ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια διὰ νὰ ἁμαρτάνῃ, θέλουσι γείνει εἰς αὐτὸν θυσιαστήρια τοῦ ἁμαρτάνειν.
Hos 8:12 Ἔγραψα πρὸς αὐτὸν τὰ μεγαλεῖα τοῦ νόμου μου· πλὴν ἐλογίσθησαν ὡς ἀλλότριον πρᾶγμα.
Hos 8:13 Ἐν ταῖς θυσίαις, τὰς ὁποίας προσφέρουσιν εἰς ἐμέ, θυσιάζουσι κρέας καὶ τρώγουσιν· ὁ Κύριος δὲν δέχεται αὐτάς· τώρα θέλει ἐνθυμηθῇ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ ἐπισκεφθῇ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· αὐτοὶ θέλουσιν ἐπιστρέψει εἰς τὴν Αἴγυπτον.
Hos 8:14 Διότι ὁ Ἰσραὴλ ἐλησμόνησε τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ καὶ οἰκοδομεῖ ναούς, καὶ ὁ Ἰούδας ἐπλήθυνεν ὠχυρωμένας πόλεις· ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πῦρ ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ θέλει καταφάγει τὰ παλάτια αὐτῶν.
Hos 9:1 Μὴ χαῖρε, Ἰσραήλ, μηδὲ εὐφραίνου ὡς οἱ λαοί· διότι ἐπόρνευσας ἐκκλίνων ἀπὸ τοῦ Θεοῦ σου· ἠγάπησας μισθώματα ἐπὶ πᾶν ἁλώνιον σίτου.
Hos 9:2 Τὸ ἁλώνιον καὶ ὁ ληνὸς δὲν θέλουσι θρέψει αὐτούς, καὶ ὁ οἶνος θέλει ἐκλείψει ἀπ' αὐτῶν.
Hos 9:3 Δὲν θέλουσι κατοικήσει ἐν τῇ γῇ τοῦ Κυρίου· ἀλλ' ὁ Ἐφραῒμ θέλει ἐπιστρέψει πρὸς τὴν Αἴγυπτον, καὶ θέλουσι φάγει ἀκάθαρτα ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ.
Hos 9:4 Δὲν θέλουσι προσφέρει σπονδὰς οἴνου εἰς τὸν Κύριον, οὐδὲ θέλουσιν εἶσθαι ἀρεστοὶ εἰς αὐτόν· αἱ θυσίαι αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ὡς ἄρτος πενθούντων· πάντες οἱ τρώγοντες αὐτὰς θέλουσι μιανθῇ· διότι ἄρτος αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτῶν δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
Hos 9:5 Τί θέλετε κάμει ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς τοῦ Κυρίου
Hos 9:6 Διότι, ἰδού, ἔφυγον διὰ τὴν ταλαιπωρίαν· ἡ Αἴγυπτος θέλει συνάξει αὐτούς, ἡ Μέμφις θέλει θάψει αὐτούς· τὰ δί ἀργυρίου ἐπιθυμητὰ αὐτῶν, κνίδαι θέλουσι κληρονομήσει αὐτά· ἄκανθαι θέλουσιν εἶσθαι ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν.

Hos 9:7 Ἦλθον αἱ ἡμέραι τῆς ἐπισκέψεως, αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεως ἦλθον· ὁ Ἰσραὴλ θέλει γνωρίσει τοῦτο· ὁ προφήτης εἶναι ἄφρων, ὁ ἄνθρωπος ὁ πνευματέμφορος μαινόμενος, διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀνομίας σου καὶ τοῦ μεγάλου κατὰ σοῦ μίσους.
Hos 9:8 Ὁ φρουρὸς τοῦ Ἐφραῒμ ἦτο ὁ μετὰ τοῦ Θεοῦ μου, ὁ δὲ προφήτης ἔγεινε παγὶς ἰξευτοῦ εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ μῖσος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
Hos 9:9 Διεφθάρησαν βαθέως ὡς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Γαβαά· διὰ τοῦτο θέλει ἐνθυμηθῆ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, θέλει ἐπισκεφθῆ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
Hos 9:10 Εὕρηκα τὸν Ἰσραὴλ ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ· εἶδον τοὺς πατέρας σας ὡς τὰ πρωτογέννητα τῆς συκῆς ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς· ἀλλ᾿ αὐτοὶ ὑπῆγον πρὸς τὸν Βεελφεγὼρ καὶ ἀφιερώθησαν εἰς τὴν αἰσχύνην· καὶ ἔγειναν βδελυκτοί, καθὼς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης αὐτῶν.
Hos 9:11 Περὶ δὲ τοῦ Ἐφραΐμ, ὡς πτηνὸν θέλει πετάξει ἡ δόξα αὐτῶν, ἀπὸ τῆς γέννας καὶ ἀπὸ τῆς μήτρας καὶ ἀπὸ τῆς συλλήψεως·
Hos 9:12 ἀλλὰ καὶ ἂν ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, θέλω ἀτεκνώσει αὐτούς, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ ἄνθρωπος, διότι οὐαὶ ἔτι εἰς αὐτούς, ὅταν συρθῶ ἀπ᾿ αὐτῶν.
Hos 9:13 Ὁ Ἐφραῒμ μὲ ἐφαίνετο ὡς ἡ Τύρος, πεφυτευμένος ἐν τόπῳ τερπνῷ· πλὴν ὁ Ἐφραῒμ θέλει ἐκφέρει τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ τὸν φονέα.
Hos 9:14 Δὸς εἰς αὐτούς, Κύριε· τί θέλεις δώσει δὸς εἰς αὐτοὺς μήτραν ἀποβάλλουσαν καὶ μαστοὺς ξηρούς.
Hos 9:15 Πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν εἶναι ἐν Γαλγάλοις· διότι ἐκεῖ ἐμίσησα αὐτούς· διὰ τὴν κακίαν τῶν πράξεων αὐτῶν θέλω ἐξώσει αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ οἴκου μου· δὲν θέλω ἀγαπᾷ πλέον αὐτούς· πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν εἶναι ἀποστάται.
Hos 9:16 Ἐπατάχθη ὁ Ἐφραΐμ· ἡ ῥίζα αὐτῶν ἐξηράνθη· καρπὸν δὲν θέλουσι κάμει· ὅτι καὶ ἂν γεννήσωσι, θέλω θανατώσει τὰ ἐπιθυμητὰ τῆς μήτρας αὐτῶν.
Hos 9:17 Ὁ Θεὸς μου θέλει ἀπορρίψει αὐτούς, διότι δὲν εἰσήκουσαν αὐτόν· καὶ θέλουσιν εἶσθαι πλανώμενοι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.
Hos 10:1 Ὁ Ἰσραὴλ εἶναι ἄμπελος εὐκληματοῦσα· ἐκαρποφόρησεν ἀφθόνως· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρπῶν αὐτοῦ ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια· κατὰ τὴν ἀγαθότητα τῆς γῆς αὐτοῦ ἐλάμπρυνε τὰ ἀγάλματα.
Hos 10:2 Ἡ καρδία αὐτῶν εἶναι μεμερισμένη· τώρα θέλουσι τιμωρηθῆ· αὐτὸς θέλει κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, θέλει φθείρει τὰ ἀγάλματα αὐτῶν.
Hos 10:3 Διότι τώρα θέλουσιν εἰπεῖ, Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλέα, διότι δὲν ἐφοβήθημεν τὸν Κύριον· καὶ ὁ βασιλεὺς τί ἤθελε μᾶς κάμει
Hos 10:4 Ἐλάλησαν λόγους, ὀμνύοντες ψευδῶς, ἐνῷ ἔκαμνον συνθήκην· ὅθεν ἡ καταδίκη θέλει ἐκβλαστήσει ὡς τὸ κώνειον ἐν ταῖς αὔλαξι τοῦ ἀγροῦ.
Hos 10:5 Οἱ κάτοικοι τῆς Σαμαρείας θέλουσι κατατρομάξει διὰ τὸν μόσχον τῆς Βαὶθαυέν· διότι ὁ λαὸς αὐτοῦ θέλει πενθήσει δι᾿ αὐτὸν καὶ οἱ εἰδωλοθύται αὐτοῦ, οἱ χαίροντες εἰς αὐτόν, διὰ τὴν δόξαν αὐτοῦ, διότι μετῳκίσθη ἀπ᾿ αὐτοῦ.
Hos 10:6 Αὐτὸς ὅτι θέλει φερθῆ εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, δῶρον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰαρεὶβ· αἰσχύνη θέλει καταλάβει τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ὁ Ἰσραὴλ θέλει ἐντραπῆ διὰ τὴν βουλὴν αὐτοῦ.
Hos 10:7 Ἀφανίζεται ἡ Σαμάρεια καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῆς ὡς ἀφρὸς ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος.
Hos 10:8 Καὶ οἱ βωμοὶ τῆς Αὐέν, ἡ ἁμαρτία τοῦ Ἰσραήλ, θέλουσι καταστραφῆ· ἄκανθαι καὶ τρίβολοι θέλουσι βλαστήσει ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν· καὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς τὰ ὄρη, Καλύψατέ μας· καὶ πρὸς τοὺς λόφους, Πέσατε ἐφ᾿ ἡμᾶς.
Hos 10:9 Ἰσραήλ, ἡμάρτησας ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς Γαβαά· ἐκεῖ ἐστάθησαν· ἡ ἐν Γαβαὰ κατὰ τῶν υἱῶν τῆς ἀνομίας μάχη δὲν ἔφθασεν εἰς αὐτούς.
Hos 10:10 Κατὰ τὴν βουλήν μου βεβαίως θέλω παιδεύσει αὐτούς· καὶ οἱ λαοὶ θέλουσι συναχθῆ ἐναντίον αὐτῶν, ὅταν φέρωνται εἰς αἰχμαλωσίαν διὰ τὰς δύο ἀνομίας αὐτῶν.
Hos 10:11 Ὁ Ἐφραῒμ εἶναι μὲν δάμαλις δεδιδαγμένη καὶ ἀγαπῶσα νὰ ἀλωνίζῃ· πλὴν ἐγὼ θέλω περάσει ζυγὸν ἐπὶ τὸν ὡραῖον αὐτῆς τράχηλον· θέλω ὑποζεύξει τὸν Ἐφραΐμ· ὁ Ἰούδας θέλει ἀροτριᾷ, ὁ Ἰακὼβ θέλει βωλοκοπεῖ εἰς ἑαυτόν.
Hos 10:12 Σπείρατε δι᾿ ἑαυτοὺς ἐν δικαιοσύνῃ, θερίσατε ἐν ἐλέει· ἀνοίξατε τὴν ἀφειμένην σας γῆν· διότι εἶναι καιρὸς νὰ ἐκζητήσητε τὸν Κύριον, ἑωσοῦ ἔλθῃ καὶ ἐπισταλάξῃ δικαιοσύνην ἐφ᾿ ὑμᾶς.
Hos 10:13 Ἠροτριάσατε ἀσέβειαν, ἐθερίσατε ἀνομίαν, ἐφάγετε καρπὸν ψεύδους· διότι ἤλπισας εἰς τὴν ὁδόν σου, εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἰσχυρῶν σου.
Hos 10:14 Διὰ τοῦτο ἀπώλεια θέλει ἐγερθῆ μεταξὺ τῶν λαῶν σου, καὶ πάντα τὰ φρούριά σου θέλουσιν ἐκπορθηθῆ, καθὼς ὁ Σαλμὰν ἐξεπόρθησε τὴν Βαὶθάρβὲλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μάχης· ἡ μήτηρ κατεσυντρίβη ἐπὶ τὰ τέκνα.
Hos 10:15 Οὕτω θέλει κάμει εἰς ἐσᾶς ἡ Βαιθὴλ ἕνεκεν τῆς ἐσχάτης ἀνομίας σας· πρωῒ θέλει ἀφανισθῆ ὁλοτελῶς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
Hos 11:1 Ὅτε ὁ Ἰσραὴλ ἦτο νήπιον, τότε ἐγὼ ἠγάπησα αὐτὸν καὶ ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.
Hos 11:2 Ὅσον ἐκάλουν αὐτούς, τόσον αὐτοὶ ἀνεχώρουν ἀπ᾿ ἔμπροσθεν αὐτῶν· ἐθυσίαζον εἰς τοὺς Βααλεὶμ καὶ ἐθυμίαζον εἰς τὰ γλυπτά.
Hos 11:3 Ἐγὼ ἐδίδαξα ἔτι τὸν Ἐφραῒμ νὰ περιπατῇ, πιάνων αὐτὸν ἀπὸ τῶν βραχιόνων αὐτοῦ· ἀλλὰ δὲν ἐγνώρισαν ὅτι ἰάτρευον αὐτούς.
Hos 11:4 Ἔσυρα αὐτοὺς μὲ σχοινία ἀνθρώπου, μὲ δεσμοὺς ἀγάπης· καὶ ἤμην εἰς αὐτοὺς ὡς οἱ ἀφαιροῦντες τὸν ζυγὸν ἐπάνωθεν τῶν σιαγόνων αὐτῶν, καὶ ἔθεσα τροφὴν ἔμπροσθεν αὐτῶν.

Hos 11:5 Δὲν θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ὁ Ἀσσύριος θέλει εἶσθαι βασιλεὺς αὐτοῦ, διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐπιστραφῶσι.
Hos 11:6 Καὶ ἡ ῥομφαία θέλει ἐπιπέσει ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ θέλει ἀναλώσει τοὺς ἰσχυροὺς αὐτοῦ καὶ καταφάγει, ἕνεκα τῶν διαβουλίων αὐτῶν.
Hos 11:7 Καὶ ὁ λαός μου εἶναι προσκεκολλημένος εἰς τὴν ἀποστασίαν τὴν κατ' ἐμοῦ· ἂν καὶ ἐκαλέσθησαν πρὸς τὸν Ὕψιστον, οὐδεὶς ὅμως ὕψωσεν αὐτόν.
Hos 11:8 Πῶς θέλω σὲ παραδώσει, Ἐφραΐμ πῶς θέλω σὲ ἐγκαταλίπει, Ἰσραήλ πῶς θέλω σὲ κάμει ὡς Ἀδαμά πῶς θέλω σὲ θέσει ὡς Σεβωείμ ἡ καρδία μου μετεστράφη ἐντός μου, τὰ σπλάγχνα μου συνεκινήθησαν.
Hos 11:9 Δὲν θέλω ἐκτελέσει τὴν ἔξαψιν τοῦ θυμοῦ μου, δὲν θέλω ἐπιστρέψει εἰς ἐξολοθρευμὸν τοῦ Ἐφραΐμ· διότι ἐγὼ εἶμαι Θεὸς καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος, Ἅγιος ἐν τῷ μέσῳ σου· καὶ δὲν θέλω εἰσέλθει ἐν θυμῷ.
Hos 11:10 Κατόπιν τοῦ Κυρίου θέλουσι περιπατεῖ· ὡς λέων θέλει βρυχᾶσθαι· ὅταν αὐτὸς βρυχηθῇ, τότε θέλουσι σπεύσει ἐκστατικὰ τὰ τέκνα ἀπὸ τῆς δύσεως·
Hos 11:11 θέλουσι σπεύσει ἐκστατικὰ ὡς πτηνὸν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ ὡς περιστερὰ ἀπὸ τῆς γῆς τῆς Ἀσσυρίας, καὶ θέλω ἀποκαταστήσει αὐτοὺς ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, λέγει Κύριος.
Hos 11:12 Ὁ Ἐφραῒμ μὲ περιεκύκλωσε μὲ ψεύδη, καὶ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ μὲ ἀπάτην· ἀλλ' ὁ Ἰούδας ἔτι ἔχει ἐξουσίαν μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι πιστὸς μετὰ τῶν ἁγίων.
Hos 12:1 Ὁ Ἐφραῒμ βόσκεται ἄνεμον καὶ κυνηγεῖ τὸν ἀνατολικὸν ἄνεμον· καθ' ἡμέραν πληθύνει ψεύδη καὶ ὄλεθρον κάμνουσι δὲ συνθήκην μετὰ τῶν Ἀσσυρίων καὶ φέρουσιν ἔλαιον εἰς τὴν Αἴγυπτον.
Hos 12:2 Ὁ Κύριος ἔχει ἔτι κρίσιν μετὰ τοῦ Ἰούδα, καὶ θέλει ἐπισκεφθῇ τὸν Ἰακὼβ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ θέλει ἀνταποδώσει εἰς αὐτόν.
Hos 12:3 Ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἀνδρικῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ ἐνίσχυσε πρὸς τὸν Θεόν.
Hos 12:4 Ναί, ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου καὶ ὑπερίσχυσεν· ἔκλαυσε καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ· ἐν Βαιθὴλ εὕρηκεν αὐτόν, καὶ ἐκεῖ ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς·
Hos 12:5 ναί, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Κύριος εἶναι τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ.
Hos 12:6 Διὰ τοῦτο σὺ ἐπίστρεψον πρὸς τὸν Θεόν σου· φύλαττε ἔλεος καὶ κρίσιν καὶ ἔλπιζε ἐπὶ τὸν Θεόν σου διὰ παντός.
Hos 12:7 Ὁ Ἐφραῒμ εἶναι ἔμπορος· ζύγια ἀπάτης εἶναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ἀγαπᾷ νὰ ἀδικῇ.
Hos 12:8 Καὶ ὁ Ἐφραῒμ εἶπε, Βεβαίως ἐγὼ ἐπλούτησα, ἀπέκτησα ὑπάρχοντα εἰς ἐμαυτόν· ἐν πᾶσι τοῖς κόποις μου δὲν θέλει εὑρεθῆ ἐν ἐμοὶ ἀνομία, ἥτις νὰ λογίζηται ἁμαρτία.
Hos 12:9 Ἐγὼ δὲ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, θέλω σὲ κατοικίσει ἔτι ἐν σκηναῖς ὡς ἐν ἡμέραις ἐπισήμου ἑορτῆς.
Hos 12:10 Ἐλάλησα ἔτι διὰ προφητῶν καὶ ὁράσεις ἐπλήθυνα ἐγώ, καὶ παρέστησα ὁμοιώσεις διὰ χειρὸς τῶν προφητῶν.
Hos 12:11 Ἐν Γαλαὰδ τάχα ὑπῆρξεν ἀνομία ἐν Γαλγάλοις μάλιστα ἐστάθησαν ματαιότης· θυσιάζουσι ταύρους, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν εἶναι ὡς σωροὶ ἐν ταῖς αὔλαξι τῶν ἀγρῶν.
Hos 12:12 Ὁ δὲ Ἰακὼβ ἔφυγεν εἰς τὴν γῆν τῆς Συρίας καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἐδούλευσε διὰ γυναῖκα καὶ διὰ γυναῖκα ἐφύλαξε πρόβατα.
Hos 12:13 Καὶ διὰ προφήτου ἀνεβίβασεν ὁ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ διὰ προφήτου διεφυλάχθη.
Hos 12:14 Ὁ Ἐφραῒμ παρώξυνεν αὐτὸν πικρότατα· διὰ τοῦτο θέλει ἐκχέει τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν καὶ τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ ὁ Κύριος αὐτοῦ θέλει ἐπιστρέψει ἐπ' αὐτόν.
Hos 13:1 Ὅτε ὁ Ἐφραῒμ ἐλάλει ἐν τρόμῳ, αὐτὸς ὑψώθη ἐν τῷ Ἰσραήλ· ὅτε δὲ ἡμάρτησε περὶ τοῦ Βάαλ, τότε ἐτελεύτησε.
Hos 13:2 Καὶ τώρα ἁμαρτάνουσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καὶ ἔκαμον εἰς ἑαυτοὺς χωνευτὰ ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν, εἴδωλα κατὰ τὴν φαντασίαν αὐτῶν, πάντα ταῦτα ἔργον τεχνιτῶν· αὐτοὶ λέγουσι περὶ αὐτῶν, οἱ ἄνθρωποι οἱ θυσιάζοντες ἄς φιλήσωσι τοὺς μόσχους.
Hos 13:3 Διὰ τοῦτο θέλουσιν εἶσθαι ὡς νεφέλη πρωϊνὴ καὶ ὡς δρόσος ἑωθινὴ διαβαίνουσα, ὡς λεπτὸν ἄχυρον ἐκφυσώμενον ἐκ τοῦ ἁλωνίου καὶ ὡς καπνὸς ἐκ τῆς καπνοδόχου.
Hos 13:4 Ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ ἄλλον θεὸν πλὴν ἐμοῦ δὲν θέλεις γνωρίσει· διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλος σωτὴρ ἐκτὸς ἐμοῦ.
Hos 13:5 Ἐγὼ σὲ ἐγνώρισα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ.
Hos 13:6 Κατὰ τὰς βοσκὰς αὐτῶν, οὕτως ἐχορτάσθησαν· ἐχορτάσθησαν, καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτῶν· διὰ τοῦτο μὲ ἐλησμόνησαν.
Hos 13:7 Ὅθεν θέλω εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ὡς λέων· ὡς πάρδαλις ἐν ὁδῷ θέλω παραμονεύει αὐτούς.
Hos 13:8 Θέλω ἀπαντήσει αὐτοὺς ὡς ἄρκτος στερηθεῖσα τῶν τέκνων αὐτῆς, καὶ θέλω διασπαράξει τὸ περίφραγμα τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ καταφάγει αὐτοὺς ἐκεῖ ὡς λέων· θηρίον ἄγριον θέλει διασπαράξει αὐτούς.
Hos 13:9 Ἀπωλέσθης, Ἰσραήλ· πλὴν ἐν ἐμοὶ εἶναι ἡ βοήθειά σου.
Hos 13:10 Ποῦ εἶναι ὁ βασιλεύς σου ποῦ ἄς σὲ σώσῃ τώρα ἐν πάσαις σου ταῖς πόλεσι· καὶ ποῦ οἱ κριταί σου, περὶ τῶν ὁποίων εἶπας, Δός μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντας
Hos 13:11 Σοὶ ἔδωκα βασιλέα ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ ἀφήρεσα αὐτὸν ἐν τῇ ὀργῇ μου.

Hos 13:12 Ἡ ἀνομία τοῦ Ἐφραῒμ εἶναι περιδεδεμένη· ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἀποτεταμιευμένη.
Hos 13:13 Πόνοι τικτούσης θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπ' αὐτόν· εἶναι υἱὸς ἀσύνετος· διότι δὲν εἶναι καιρὸς νὰ στέκηται ἐν τῷ ἀνοίγματι τῆς μήτρας.
Hos 13:14 Ἐκ χειρὸς ᾅδου θέλω ἐλευθερώσει αὐτούς, ἐκ θανάτου θέλω σώσει αὐτούς. Ποῦ εἶναι, θάνατε, ὁ ὄλεθρός σου ποῦ, ᾅδη, ἡ φθορὰ σου ἡ μεταμέλεια θέλει κρύπτεσθαι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.
Hos 13:15 Ἂν καὶ οὗτος ἐστάθη καρποφόρος μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἀνατολικὸς ἄνεμος ὅμως θέλει ἐλθεῖ, ὁ ἄνεμος τοῦ Κυρίου θέλει ἀναβῇ ἀπὸ τῆς ἐρήμου, καὶ αἱ βρύσεις αὐτοῦ θέλουσιν ἐκλείψει καὶ θέλει καταξηρανθῇ ἡ πηγὴ αὐτοῦ· οὗτος θέλει ἀφαρπάσει τὸν θησαυρὸν πάντων τῶν ἐπιθυμητῶν αὐτοῦ σκευῶν.
Hos 13:16 Ἡ Σαμάρεια θέλει ἀφανισθῇ, διότι ἀπεστάτησε κατὰ τοῦ Θεοῦ αὐτῆς· θέλουσι πέσει ἐν ῥομφαίᾳ· τὰ θηλάζοντα νήπια αὐτῶν θέλουσι συντριφθῇ, καὶ αἱ ἐγκυμονοῦσαι αὐτῶν θέλουσι διασχισθῇ.
Hos 14:1 Ἰσραήλ, ἐπίστρεψον πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου, διότι ἔπεσας διὰ τῆς ἀνομίας σου.
Hos 14:2 Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν Κύριον· εἴπατε πρὸς αὐτόν, Ἀφαίρεσον πᾶσαν ἀνομίαν ἡμῶν καὶ δέχθητι ἡμᾶς εὐμενῶς, καὶ θέλομεν ἀποδώσει τὸν καρπὸν τῶν χειλέων ἡμῶν·
Hos 14:3 ὁ Ἀσσοὺρ δὲν θέλει μᾶς σώσει· δὲν θέλομεν ἀναβῇ ἐφ' ἵππους· καὶ δὲν θέλομεν εἰπεῖ πλέον πρὸς τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν, Εἶσθε θεοὶ ἡμῶν· διότι ἐν σοὶ θέλει ἐλεηθῇ ὁ ὀρφανός.
Hos 14:4 Θέλω ἰατρεύσει τὴν ἀποστασίαν αὐτῶν, θέλω ἀγαπήσει αὐτοὺς ἐγκαρδίως· διότι ὁ θυμός μου ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ.
Hos 14:5 Θέλω εἶσθαι ὡς δρόσος εἰς τὸν Ἰσραήλ· ὡς κρίνον θέλει ἀνθήσει καὶ θέλει ἐκτείνει τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὡς δένδρον τοῦ Λιβάνου.
Hos 14:6 Οἱ κλάδοι αὐτοῦ θέλουσιν ἐξαπλωθῇ καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ὡς ἐλαίας καὶ ἡ ὀσμὴ αὐτοῦ ὡς τοῦ Λιβάνου.
Hos 14:7 Θέλουσιν ἐπιστρέψει καὶ καθήσει ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ· θέλουσιν ἀναζήσει ὡς σῖτος καὶ ἀνθήσει ὡς ἄμπελος· ἡ μνήμη αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ὡς οἶνος Λιβάνου.
Hos 14:8 Ὁ Ἐφραῒμ θέλει εἰπεῖ, Τί ἔχω νὰ κάμω πλέον μετὰ τῶν εἰδώλων Ἐγὼ ἤκουσα καὶ θέλω παραφυλάξει αὐτόν· ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτὸν ὡς ἐλάτη εὐθαλής· ἀπ' ἐμοῦ ὁ καρπός σου θέλει προέλθει.
Hos 14:9 Τίς εἶναι σοφὸς καὶ θέλει ἐννοήσει ταῦτα, συνετὸς καὶ θέλει γνωρίσει αὐτά διότι εὐθεῖαι εἶναι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ οἱ δίκαιοι θέλουσι περιπατεῖ ἐν αὐταῖς· οἱ δὲ παραβάται θέλουσι πέσει ἐν αὐταῖς.
Joe 1:1 Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ γενόμενος πρὸς Ἰωὴλ τὸν υἱὸν τοῦ Φαθουήλ.
Joe 1:2 Ἀκούσατε τοῦτο, οἱ πρεσβύτεροι, καὶ δότε ἀκρόασιν, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν· ἔγεινε τοῦτο ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν
Joe 1:3 Διηγήθητε πρὸς τὰ τέκνα σας περὶ τούτου καὶ τὰ τέκνα σας πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν πρὸς ἄλλην γενεάν.
Joe 1:4 Ὅ, τι ἀφῆκεν ἡ κάμπη, κατέφαγεν ἡ ἀκρίς· καὶ ὅ, τι ἀφῆκεν ἡ ἀκρίς, κατέφαγεν ὁ βροῦχος· καὶ ὅ, τι ἀφῆκεν ὁ βροῦχος, κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη.
Joe 1:5 Ἀνανήψατε, μέθυσοι, καὶ κλαύσατε, καὶ ὀλολύξατε, πάντες οἱ οἰνοπόται, διὰ τὸν νέον οἶνον· διότι ἀφῃρέθη ἀπὸ τοῦ στόματός σας.
Joe 1:6 Ἐπειδὴ ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου, ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον, τοῦ ὁποίου οἱ ὀδόντες εἶναι ὀδόντες λέοντος, καὶ ἔχει μυλόδοντας σκύμνου.
Joe 1:7 Ἔθεσε τὴν ἄμπελόν μου εἰς ἀφανισμὸν καὶ τὰς συκάς μου εἰς θραῦσιν· ὅλως ἐξελέπισεν αὐτὴν καὶ ἀπέρριψε· τὰ κλήματα αὐτῆς ἔμειναν λευκά.
Joe 1:8 Θρήνησον ὡς νύμφη περιεζωσμένη σάκκον διὰ τὸν ἄνδρα τῆς νεότητος αὐτῆς.
Joe 1:9 Ἡ προσφορὰ καὶ ἡ σπονδὴ ἀφῃρέθη ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· πενθοῦσιν οἱ ἱερεῖς, οἱ λειτουργοὶ τοῦ Κυρίου.
Joe 1:10 Ἠρημώθη ἡ πεδιάς, πενθεῖ ἡ γῆ· διότι ἠφανίσθη ὁ σῖτος, ἐξηράνθη ὁ νέος οἶνος, ἐξέλιπε τὸ ἔλαιον.
Joe 1:11 Αἰσχύνθητε, γεωργοί· ὀλολύξατε, ἀμπελουργοί, διὰ τὸν σῖτον καὶ διὰ τὴν κριθήν· διότι ὁ θερισμὸς τοῦ ἀγροῦ ἀπωλέσθη.
Joe 1:12 Ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη καὶ ἡ συκῆ ἐξέλιπεν· ἡ ῥοϊδιὰ καὶ ὁ φοῖνιξ καὶ ἡ μηλέα, πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν, ὥστε ἐξέλιπεν ἡ χαρὰ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
Joe 1:13 Περιζώσθητε καὶ θρηνεῖτε, ἱερεῖς· ὀλολύζετε, λειτουργοὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ἔλθετε, διανυκτερεύσατε ἐν σάκκῳ, λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ μου· διότι ἡ προσφορὰ καὶ ἡ σπονδὴ ἐπαύθη ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ σας.
Joe 1:14 Ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε σύναξιν ἐπίσημον, συνάξατε τοὺς πρεσβυτέρους, πάντας τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου, εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας· καὶ βοήσατε πρὸς τὸν Κύριον,
Joe 1:15 Οἴμοι διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· διότι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἐπλησίασε καὶ θέλει ἐλθεῖ ὡς ὄλεθρος ἀπὸ τοῦ Παντοδυνάμου.
Joe 1:16 Δὲν ἀφῃρέθησαν αἱ τροφαὶ ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ εὐφροσύνη καὶ ἡ χαρὰ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
Joe 1:17 Οἱ σπόροι φθείρονται ὑπὸ τοὺς βώλους αὐτῶν, αἱ σιτοθῆκαι ἠρημώθησαν, αἱ ἀποθῆκαι ἐχαλάσθησαν· διότι ὁ σῖτος ἐξηράνθη.
Joe 1:18 Πῶς στενάζουσι τὰ κτήνη· ἀδημονοῦσιν αἱ ἀγέλαι τῶν βοῶν, διότι δὲν ἔχουσι βοσκήν· ναί, τὰ ποίμνια τῶν

προβάτων ἠφανίσθησαν.
Joe 1:19 Κύριε, πρὸς σὲ θέλω βοήσει· διότι τὸ πῦρ κατηνάλωσε τὰς βοσκὰς τῆς ἐρήμου καὶ ἡ φλὸξ κατέκαυσε πάντα τὰ δένδρα τοῦ ἀγροῦ.
Joe 1:20 Τὰ κτήνη ἔτι τῆς πεδιάδος χάσκουσι πρὸς σέ· διότι ἐξηράνθησαν οἱ ῥύακες τῶν ὑδάτων καὶ πῦρ κατέφαγε τὰς βοσκὰς τῆς ἐρήμου.
Joe 2:1 Σαλπίσατε σάλπιγγα ἐν Σιών, καὶ ἀλαλάξατε ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου· ἄς τρομάξωσι πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν· διότι ἔρχεται ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, διότι εἶναι ἐγγύς·
Joe 2:2 ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης· ὡς αὐγὴ ἐξαπλοῦται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρός· ὅμοιος αὐτοῦ δὲν ἐστάθη ἀπ' αἰῶνος οὐδὲ μετ' αὐτὸν θέλει σταθῇ πλέον ποτὲ εἰς γενεὰς γενεῶν.
Joe 2:3 Πῦρ κατατρώγει ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ φλὸξ κατακαίει ὄπισθεν αὐτοῦ· ἡ γῆ εἶναι ὡς ὁ παράδεισος τῆς Ἐδὲμ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ὄπισθεν αὐτοῦ πεδιὰς ἠφανισμένη· καὶ βεβαίως δὲν θέλει ἐκφύγει ἀπ' αὐτοῦ οὐδέν.
Joe 2:4 Ἡ θέα αὐτῶν εἶναι ὡς θέα ἵππων, καὶ ὡς ἱππεῖς, οὕτω θέλουσι τρέχει.
Joe 2:5 Ὡς κρότος ἁμαξῶν θέλουσι πηδᾷ ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, ὡς ἦχος φλογὸς πυρός, ἥτις κατατρώγει τὴν καλάμην, ὡς ἰσχυρὸς λαὸς παρατεταγμένος εἰς μάχην.
Joe 2:6 Ἐνώπιον αὐτοῦ οἱ λαοὶ θέλουσι κατατρομάξει· πάντα τὰ πρόσωπα θέλουσιν ἀποσβολωθῇ.
Joe 2:7 Θέλουσι τρέξει ὡς μαχηταί, ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ θέλουσιν ἀναβῇ τὸ τεῖχος, καὶ θέλουσιν ὑπάγει ἕκαστος εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ δὲν θέλουσι χαλάσει τὰς τάξεις αὐτῶν.
Joe 2:8 Καὶ δὲν θέλουσι σπρώξει ὁ εἷς τὸν ἄλλον· θέλουσι περιπατεῖ ἕκαστος εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πίπτοντες ἐπὶ τὰ βέλη δὲν θέλουσι πληγωθῇ.
Joe 2:9 Θέλουσι περιτρέχει ἐν τῇ πόλει, θέλουσι δράμει ἐπὶ τὸ τεῖχος, θέλουσιν ἀναβαίνει ἐπὶ τὰς οἰκίας, θέλουσιν ἐμβαίνει διὰ τῶν θυρίδων ὡς κλέπτης.
Joe 2:10 Ἡ γῆ θέλει σεισθῇ ἔμπροσθεν αὐτῶν, οἱ οὐρανοὶ θέλουσι τρέμει, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη θέλουσι συσκοτάσει, καὶ τὰ ἄστρα θέλουσι σύρει ὀπίσω τὸ φέγγος αὐτῶν.
Joe 2:11 Καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐκπέμψει τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ· διότι τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ εἶναι μέγα σφόδρα, διότι ὁ ἐκτελῶν τὸν λόγον αὐτοῦ εἶναι ἰσχυρός, διότι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου εἶναι μεγάλη καὶ τρομερὰ σφόδρα καὶ τίς δύναται νὰ ὑποφέρῃ αὐτήν
Joe 2:12 Καὶ τώρα διὰ τοῦτο, λέγει Κύριος, ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ἐν πένθει.
Joe 2:13 Καὶ διαρρήξατε τὴν καρδίαν σας καὶ μὴ τὰ ἱμάτιά σας καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σας· διότι εἶναι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μεταμελούμενος διὰ τὸ κακόν.
Joe 2:14 Τίς οἶδεν, ἂν θέλῃ ἐπιστρέψει καὶ μεταμεληθῇ καὶ ἀφήσει εὐλογίαν κατόπιν αὐτοῦ, προσφορὰν καὶ σπονδὴν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν
Joe 2:15 Σαλπίσατε σάλπιγγα ἐν Σιών, ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε σύναξιν ἐπίσημον.
Joe 2:16 Συναθροίσατε τὸν λαόν, ἁγιάσατε τὴν σύναξιν, συνάξατε τοὺς πρεσβυτέρους, συναθροίσατε τὰ νήπια καὶ τὰ θηλάζοντα μαστούς· ἄς ἐξέλθῃ ὁ νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ ἡ νύμφη ἐκ τοῦ θαλάμου αὐτῆς.
Joe 2:17 Ἄς κλαύσωσιν οἱ ἱερεῖς, οἱ λειτουργοὶ τοῦ Κυρίου, μεταξὺ τῆς στοᾶς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἄς εἴπωσι, Φεῖσαι, Κύριε, τοῦ λαοῦ σου καὶ μὴ δώσῃς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, ὥστε νὰ κυριεύσωσιν αὐτοὺς τὰ ἔθνη· διὰ τί νὰ εἴπωσι μεταξὺ τῶν λαῶν, Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν
Joe 2:18 Καὶ ὁ Κύριος θέλει ζηλοτυπήσει διὰ τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ θέλει φεισθῇ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Joe 2:19 Ναί, ὁ Κύριος θέλει ἀποκριθῇ καὶ εἰπεῖ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, Ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐξαποστείλει πρὸς ὑμᾶς τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ θέλετε ἐμπλησθῇ ἀπ' αὐτῶν, καὶ δὲν θέλω σᾶς κάμει πλέον ὄνειδος μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.
Joe 2:20 Ἀλλὰ θέλω ἀπομακρύνει ἀπὸ σᾶς τὸν ἐκ τοῦ βορρᾶ πολέμιον, καὶ θέλω ἐξώσει αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον καὶ ἔρημον, μὲ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν θάλασσαν, τὸ δὲ ὄπισθεν αὐτοῦ μέρος πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν δυτικήν, καὶ ἡ δυσωδία αὐτοῦ θέλει ἀναβῇ καὶ ἡ κακὴ ὀσμὴ αὐτοῦ θέλει ὑψωθῇ, διότι ἔπραξε μεγάλα.
Joe 2:21 Μὴ φοβοῦ, γῆ· χαῖρε καὶ εὐφραίνου· διότι ὁ Κύριος θέλει κάμει μεγαλεῖα.
Joe 2:22 Μὴ τρομάζετε, κτήνη τῆς πεδιάδος· διότι αἱ βοσκαὶ τῆς ἐρήμου βλαστάνουσι, διότι τὸ δένδρον φέρει τὸν καρπὸν αὐτοῦ, ἡ συκῆ καὶ ἡ ἄμπελος ἐκδίδουσι τὴν δύναμιν αὐτῶν.
Joe 2:23 Καί, τὰ τέκνα τῆς Σιών, χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε εἰς Κύριον τὸν Θεὸν σας· διότι ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς τὴν πρώϊμον βροχὴν ἐγκαίρως καὶ θέλει βρέξει εἰς ἐσᾶς βροχὴν πρώϊμον καὶ ὄψιμον ὡς πρότερον.
Joe 2:24 Καὶ τὰ ἁλώνια θέλουσι γεμισθῇ ἀπὸ σίτου καὶ οἱ ληνοὶ θέλουσιν ὑπερεκχειλίσει ἀπὸ οἴνου καὶ ἐλαίου.
Joe 2:25 Καὶ θέλω ἀναπληρώσει εἰς ἐσᾶς τὰ ἔτη, τὰ ὁποῖα κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμπη, τὸ στράτευμά μου τὸ μέγα, τὸ ὁποῖον ἐξαπέστειλα ἐναντίον σας.
Joe 2:26 Καὶ θέλετε φάγει ἀφθόνως καὶ χορτασθῇ καὶ αἰνέσει τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας· ὅστις ἔκαμε θαυμάσια μὲ σᾶς· καὶ ὁ λαὸς μου δὲν θέλει καταισχυνθῇ εἰς τὸν αἰῶνα.
Joe 2:27 Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας καὶ δὲν εἶναι ἄλλος οὐδείς· καὶ ὁ λαὸς μου δὲν θέλει καταισχυνθῇ εἰς τὸν αἰῶνα.
Joe 2:28 Καὶ μετὰ ταῦτα θέλω ἐκχέει τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ θέλουσι προφητεύσει οἱ υἱοί σας καὶ αἱ θυγατέρες σας· οἱ πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ἐνυπνιασθῇ ἐνύπνια, οἱ νεανίσκοι σας θέλουσιν ἰδεῖ ὁράσεις.

Joe 2:29 Καὶ ἔτι ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλω ἐκχέει τὸ πνεῦμά μου.
Joe 2:30 Καὶ θέλω δείξει τέρατα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.
Joe 2:31 Ὁ ἥλιος θέλει μεταστραφῆ εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ ἐπιφανής.
Joe 2:32 Καὶ πᾶς ὅστις ἐπικαλεσθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θέλει σωθῆ· διότι ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι σωτηρία, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος, καὶ εἰς τοὺς ὑπολοίπους τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος θέλει προσκαλέσει.
Joe 3:1 Διότι, ἰδού, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τοὺς αἰχμαλώτους τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ,
Joe 3:2 θέλω συνάξει ἔτι πάντα τὰ ἔθνη καὶ θέλω καταβιβάσει αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφάτ, καὶ θέλω κριθῆ μετ᾿ αὐτῶν ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραήλ, τὸν ὁποῖον διέσπειραν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ διεμοιράσθησαν τὴν γῆν μου·
Joe 3:3 καὶ ἔρριψαν κλήρους διὰ τὸν λαόν μου· καὶ ἔδωκαν παιδίον διὰ πόρνην καὶ ἐπώλουν κοράσιον διὰ οἶνον καὶ ἔπινον.
Joe 3:4 Καὶ ἔτι τί ἔχετε σεῖς νὰ κάμητε μετ᾿ ἐμοῦ, Τύρε καὶ Σιδὼν καὶ πάντα τὰ ὅρια τῆς Παλαιστίνης θέλετε μοὶ ἀνταποδώσει ἀνταπόδομα ἐὰν σεῖς ἀνταποδώσητε εἰς ἐμέ, χωρὶς ἀργοπορίας ταχέως θέλω ἐπιστρέψει τὸ ἀνταπόδομά σας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σας.
Joe 3:5 Διότι ἐλάβετε τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου, καὶ τὰ ἐκλεκτὰ μου ἀγαθὰ ἐφέρετε εἰς τοὺς ναοὺς σας.
Joe 3:6 Τοὺς δὲ υἱοὺς Ἰούδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλὴμ ἐπωλήσατε εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ ἀπομακρύνητε αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.
Joe 3:7 Ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐγείρει αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ τόπου ὅπου ἐπωλήσατε αὐτούς, καὶ θέλω ἐπιστρέψει τὸ ἀνταπόδομά σας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σας.
Joe 3:8 Καὶ θέλω πωλήσει τοὺς υἱοὺς σας καὶ τὰς θυγατέρας σας εἰς τὴν χεῖρα τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ θέλουσι πωλήσει αὐτοὺς εἰς τοὺς Σαβαίους, εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε.
Joe 3:9 Κηρύξατε τοῦτο ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἁγιάσατε πόλεμον, διεγείρατε τοὺς μαχητάς, ἄς πλησιάσωσιν, ἄς ἀναβαίνωσι πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου·
Joe 3:10 σφυρηλατήσατε τὰ ὑνία σας εἰς ῥομφαίας καὶ τὰ δρέπανά σας εἰς λόγχας· ὁ ἀδύνατος ἄς λέγῃ, Ἐγὼ εἶμαι δυνατός·
Joe 3:11 Συναθροίσθητε καὶ ἔλθετε κυκλόθεν, πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνάχθητε ὁμοῦ· ἐκεῖ θέλει καταστρέψει ὁ Κύριος τοὺς ἰσχυροὺς σου.
Joe 3:12 Ἄς ἐγερθῶσι καὶ ἄς ἀναβῶσι τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφάτ· διότι ἐκεῖ θέλω καθήσει διὰ νὰ κρίνω πάντα τὰ ἔθνη τὰ κυκλόθεν.
Joe 3:13 Βάλετε δρέπανον, διότι ὁ θερισμὸς εἶναι ὥριμος· ἔλθετε, κατάβητε· διότι ὁ ληνὸς εἶναι πλήρης, τὰ ὑπολήνια ὑπερεκχειλίζουσιν· ἐπειδὴ ἡ κακία αὐτῶν εἶναι μεγάλη.
Joe 3:14 Πλήθη, πλήθη εἰς τὴν κοιλάδα τῆς δίκης· διότι ἐγγὺς εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου εἰς τὴν κοιλάδα τῆς δίκης.
Joe 3:15 Ὁ ἥλιος καὶ σελήνη θέλουσι συσκοτάσει καὶ οἱ ἀστέρες θέλουσι σύρει ὀπίσω τὸ φέγγος αὐτῶν.
Joe 3:16 Ὁ δὲ Κύριος θέλει βρυχήσει ἐκ Σιὼν καὶ ἐκπέμψει τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ θέλουσι σεισθῆ· ἀλλ᾿ ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι τὸ καταφύγιον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν υἱῶν Ἴσραήλ.
Joe 3:17 Οὕτω θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὁ κατοικῶν ἐν Σιών, τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου· τότε ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι ἁγία καὶ ἀλλογενεῖς δὲν θέλουσι διέλθει δἰ αὐτῆς πλέον.
Joe 3:18 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὰ ὄρη θέλουσι σταλάξει γλεῦκος καὶ οἱ λόφοι θέλουσι ῥέει γάλα καὶ πάντες οἱ ῥύακες τοῦ Ἰούδα θέλουσι ῥέει ὕδατα καὶ πηγὴ θέλει ἐξέλθει ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ θέλει ποτίζει τὴν φάραγγα τοῦ Σιττείμ.
Joe 3:19 Ἡ Αἴγυπτος θέλει εἶσθαι ἠρημωμένη καὶ ὁ Ἐδὼμ θέλει εἶσθαι ἔρημος ἄβατος διὰ τὰς εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰούδα ἀδικίας, διότι ἔχυσαν αἷμα ἀθῷον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
Joe 3:20 Ἡ δὲ Ἰουδαία θέλει κατοικεῖσθαι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν.
Joe 3:21 Καὶ θέλω καθαρίσει τὸ αἷμα αὐτῶν, τὸ ὁποῖον δὲν ἐκαθάρισα· διότι ὁ Κύριος κατοικεῖ ἐν Σιών.
Amo 1:1 Οἱ λόγοι τοῦ Ἀμώς, ὅστις ἦτο ἐκ τῶν βοσκῶν τῆς Θεκουέ, τοὺς ὁποίους εἶδε περὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις Ὀζίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἱεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωὰς βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, δύο ἔτη πρὸ τοῦ σεισμοῦ.
Amo 1:2 Καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος θέλει βρυχήσει ἐκ Σιὼν καὶ θέλει ἐκπέμψει τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ αἱ κατοικίαι τῶν ποιμένων θέλουσι πενθήσει, καὶ ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου θέλει ξηρανθῆ.
Amo 1:3 Οὕτω λέγει Κύριος· διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τῆς Δαμασκοῦ καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψει τὴν τιμωρίαν αὐτῆς, διότι ἠλώνισαν τὴν Γαλαὰδ μὲ τριβόλους σιδηρούς·
Amo 1:4 ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαὴλ καὶ θέλει καταφάγει τὰ παλάτια τοῦ Βὲνάδάδ.
Amo 1:5 Καὶ θέλω συντρίψει τοὺς μοχλοὺς τῆς Δαμασκοῦ καὶ ἐξολοθρεύσει τὸν κάτοικον ἀπὸ τῆς πεδιάδος Ἀβὲν καὶ τὸν κρατοῦντα τὸ σκῆπτρον ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἐδέν, καὶ ὁ λαὸς τῆς Συρίας θέλει φερθῆ αἰχμάλωτος εἰς Κίρ, λέγει Κύριος.
Amo 1:6 Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τῆς Γάζης καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψει τὴν τιμωρίαν αὐτῆς· διότι ᾐχμαλώτισαν τὸν λαὸν μου αἰχμαλωσίαν τελείαν, διὰ νὰ παραδώσωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν Ἐδώμ·

Amo 1:7 ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πῦρ εἰς τὸ τεῖχος τῆς Γάζης καὶ θέλει καταφάγει τὰ παλάτια αὐτῆς.
Amo 1:8 Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸν κάτοικον ἀπὸ τῆς Ἀζώτου καὶ τὸν κρατοῦντα τὸ σκῆπτρον ἀπὸ τῆς Ἀσκάλωνος, καὶ θέλω στρέψει τὴν χεῖρά μου ἐναντίον τῆς Ἀκκαρὼν καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν Φιλισταίων θέλει ἀπολεσθῆ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Amo 1:9 Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τῆς Τύρου καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψει τὴν τιμωρίαν αὐτῆς· διότι παρέδωκαν τὸν λαὸν μου εἰς αἰχμαλωσίαν τελείαν εἰς τὸν Ἐδὼμ καὶ δὲν ἐνεθυμήθησαν τὴν ἀδελφικὴν συνθήκην·
Amo 1:10 ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πῦρ εἰς τὸ τεῖχος τῆς Τύρου καὶ θέλει καταφάγει τὰ παλάτια αὐτῆς.
Amo 1:11 Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τοῦ Ἐδὼμ καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψει τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ, διότι κατεδίωξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἠθέτησε τὴν εὐσπλαγχνίαν αὐτοῦ, καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ κατεσπάραττεν ἀκαταπαύστως καὶ ἐφύλαττε τὴν ὀργὴν αὐτοῦ παντοτεινά·
Amo 1:12 ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πῦρ ἐπὶ Θαιμὰν καὶ θέλει καταφάγει τὰ παλάτια τῆς Βοσόρρας.
Amo 1:13 Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψει τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ, διότι διέσχιζον τὰς ἐγκυμονούσας τῆς Γαλαάδ, διὰ νὰ πλατύνωσι τὸ ὅριον αὐτῶν·
Amo 1:14 ἀλλὰ θέλω ἀνάψει πῦρ εἰς τὸ τεῖχος τῆς Ῥαββὰ καὶ θέλει καταφάγει τὰ παλάτια αὐτῆς, μετὰ κραυγῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μάχης, μετὰ ἀνεμοστροβίλου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θυέλλης.
Amo 1:15 Καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν θέλει ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν, αὐτὸς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ὁμοῦ, λέγει Κύριος.
Amo 2:1 Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τοῦ Μωὰβ καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψει τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ· διότι κατέκαυσε τὰ ὀστᾶ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἐδὼμ μέχρι κονίας·
Amo 2:2 ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πῦρ ἐπὶ τὸν Μωὰβ καὶ θέλει καταφάγει τὰ παλάτια τῆς Κιριώθ· καὶ ὁ Μωὰβ θέλει ἀποθάνει μετὰ θορύβου, μετὰ κραυγῆς, μετ' ἤχου σάλπιγγος.
Amo 2:3 Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸν κριτὴν ἐκ μέσου αὐτοῦ, καὶ θέλω ἀποκτείνει πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος.
Amo 2:4 Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τοῦ Ἰούδα καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψει τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ, διότι κατεφρόνησαν τὸν νόμον τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἐφύλαξαν τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ ἐπλάνησαν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν, κατόπιν τῶν ὁποίων περιεπάτησαν οἱ πατέρες αὐτῶν·
Amo 2:5 ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πῦρ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ θέλει καταφάγει τὰ παλάτια της Ἱερουσαλήμ.
Amo 2:6 Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τοῦ Ἰσραὴλ καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψει τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ διότι ἐπώλησαν τὸν δίκαιον δί ἀργύριον καὶ τὸν πένητα διὰ ζεῦγος ὑποδημάτων·
Amo 2:7 οἵτινες ποθοῦσι νὰ βλέπωσι τὴν κόνιν τῆς γῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν πτωχῶν καὶ ἐκκλίνουσι τὴν ὁδὸν τῶν πενήτων· καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ αὐτοῦ ὑπάγουσι πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην, διὰ νὰ βεβηλόνωσι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου·
Amo 2:8 καὶ πλαγιάζουσι πλησίον παντὸς θυσιαστηρίου ἐπὶ ἐνδυμάτων ἐνεχυριασμένων, καὶ πίνουσιν ἐν τῷ οἴκῳ τῶν θεῶν αὐτῶν τὸν οἶνον τῶν καταδυναστευομένων.
Amo 2:9 Ἀλλ' ἐγὼ ἐξωλόθρευσα τὸν Ἀμορραῖον ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν, τοῦ ὁποίου τὸ ὕψος ἦτο ὡς τὸ ὕψος τῶν κέδρων καὶ αὐτὸς ἰσχυρὸς ὡς αἱ δρῦς· καὶ ἠφάνισα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν.
Amo 2:10 Καὶ ἐγὼ σᾶς ἀνεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ σᾶς περιέφερον τεσσαράκοντα ἔτη διὰ τῆς ἐρήμου, διὰ νὰ κληρονομήσητε τὴν γῆν τοῦ Ἀμορραίου.
Amo 2:11 Καὶ ἀνέστησα ἐκ τῶν υἱῶν σας διὰ προφήτας καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων σας διὰ Ναζηραίους. Δὲν εἶναι οὕτως, υἱοὶ Ἰσραὴλ λέγει Κύριος.
Amo 2:12 Σεῖς δὲ ἐποτίζετε τοὺς Ναζηραίους οἶνον καὶ προσετάξατε τοὺς προφήτας λέγοντες, Μὴ προφητεύσητε.
Amo 2:13 Ἰδού, ἐγὼ θέλω καταθλίψει ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ ὑμῶν, καθὼς καταθλίβεται ἡ ἅμαξα ἡ πλήρης δραγμάτων.
Amo 2:14 Καὶ ἡ φυγὴ θέλει χαθῆ ἀπὸ τοῦ δρομέως καὶ ὁ ἀνδρεῖος δὲν θέλει στερεώσει τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ ὁ ἰσχυρὸς δὲν θέλει διασώσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
Amo 2:15 καὶ ὁ τοξότης δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ σταθῆ· καὶ ὁ ταχύπους νὰ ἐκφύγῃ καὶ ὁ ἱππεὺς νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ,
Amo 2:16 καὶ ὁ μεταξὺ τῶν δυνατῶν γενναιοκάρδιος γυμνὸς θέλει φύγει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος.
Amo 3:1 Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐλάλησεν ὁ Κύριος ἐναντίον σας, υἱοὶ Ἰσραήλ, ἐναντίον παντὸς τοῦ γένους, τὸ ὁποῖον ἀνεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων,
Amo 3:2 Ἐσᾶς μόνον ἐγνώρισα ἐκ πάντων τῶν γενῶν τῆς γῆς· διὰ τοῦτο θέλω σᾶς τιμωρήσει διὰ πάσας τὰς ἀνομίας σας.
Amo 3:3 Δύνανται δύο νὰ περιπατήσωσιν ὁμοῦ, ἐὰν δὲν ἦναι σύμφωνοι
Amo 3:4 Θέλει βρυχήσει ὁ λέων ἐν τῷ δρυμῷ, ἐὰν δὲν ἔχῃ θήραν θέλει ἐκπέμψει τὴν φωνὴν αὐτοῦ ὁ σκύμνος ἀπὸ τῆς κατοικίας αὐτοῦ, ἂν δὲν ἐπίασέ τι
Amo 3:5 Δύναται πτηνὸν νὰ πέσῃ εἰς παγίδα ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου δὲν εἶναι βρόχος δί αὐτό ἤθελε σηκωθῆ παγὶς ἐκ τῆς γῆς, χωρὶς νὰ πιασθῆ τι
Amo 3:6 Δύναται νὰ ἠχήσῃ σάλπιγξ ἐν πόλει καὶ ὁ λαὸς νὰ μὴ πτοηθῇ δύναται νὰ γείνῃ συμφορὰ ἐν πόλει καὶ ὁ Κύριος νὰ μὴ ἔκαμεν αὐτήν
Amo 3:7 Βεβαίως Κύριος ὁ Θεὸς δὲν θέλει κάμει οὐδέν, χωρὶς νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ ἀπόκρυφον αὐτοῦ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας.

Amo 3:8 Ὁ λέων ἐβρύχησε· τίς δὲν θέλει φοβηθῆ Κύριος ὁ Θεὸς ἐλάλησε· τίς δὲν θέλει προφητεύσει
Amo 3:9 Κηρύξατε πρὸς τὰ παλάτια τῆς Ἀζώτου καὶ πρὸς τὰ παλάτια τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου καὶ εἴπατε, Συνάχθητε ἐπὶ τὰ ὄρη τῆς Σαμαρείας καὶ ἴδετε τοὺς μεγάλους θορύβους ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ τὰς καταδυναστείας ἐν μέσῳ αὐτῆς,
Amo 3:10 διότι δὲν ἐξεύρουσι νὰ πράττωσι τὸ ὀρθόν, λέγει Κύριος, οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ἁρπαγὴν ἐν τοῖς παλατίοις αὐτῶν.
Amo 3:11 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐχθρὸς θέλει περικυκλώσει τὴν γῆν σου καὶ θέλει καταβάλει τὴν ἰσχὺν σου ἀπὸ σοῦ καὶ τὰ παλάτιά σου θέλουσι διαρπαγῆ.
Amo 3:12 Οὕτω λέγει Κύριος· Καθὼς ὁ ποιμὴν ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος δύο σκέλη ἢ λοβὸν ὠτίου, οὕτω θέλουσιν ἀποσπασθῆ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ ἀπὸ τῆς γωνίας τῆς κλίνης καὶ ἐν Δαμασκῷ ἀπὸ τῆς στρωμνῆς.
Amo 3:13 Ἀκούσατε καὶ διαμαρτυρήθητε πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων,
Amo 3:14 ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἐπισκεφθῶ τὰς παραβάσεις τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτόν, θέλω ἐπισκεφθῆ καὶ τὰ θυσιαστήρια τῆς Βαιθήλ, καὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου θέλουσιν ἐκκοπῆ καὶ πέσει κατὰ γῆς.
Amo 3:15 Καὶ θέλω πατάξει τὸν χειμερινὸν οἶκον μετὰ τοῦ θερινοῦ οἴκου, καὶ οἱ οἶκοι οἱ ἐλεφάντινοι θέλουσιν ἀπολεσθῆ καί οἱ οἶκοι οἱ μεγάλοι θέλουσιν ἀφανισθῆ, λέγει Κύριος.
Amo 4:1 Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον, δαμάλεις τῆς Βασάν, αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας, αἱ καταδυναστεύουσαι τοὺς πτωχούς, αἱ καταθλίβουσαι τοὺς πένητας, αἱ λέγουσαι πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν, Φέρετε καί ἄς πίωμεν.
Amo 4:2 Κύριος ὁ Θεὸς ὤμοσεν εἰς τὴν ἁγιότητα αὐτοῦ ὅτι ἰδού, ἡμέραι ἔρχονται εἰς ὑμᾶς, καθ' ἃς θέλουσι σᾶς πιάσει μὲ ἄγκιστρα καὶ τοὺς ἀπογόνους σας μὲ καμάκια ἁλιευτικά.
Amo 4:3 Καὶ θέλετε ἐξέλθει ἀπὸ τὰς χαλάστρας ἑκάστη ἀπ' εὐθείας ἐνώπιον αὐτῆς, καὶ θέλετε ἀπορρίψει πάντα τὰ τοῦ παλατίου, λέγει Κύριος.
Amo 4:4 Ἔλθετε εἰς Βαιθὴλ καὶ ἀσεβήσατε· ἐν Γαλγάλοις πληθύνατε τὴν ἀσέβειαν· καὶ φέρετε τὰς θυσίας σας κατὰ πᾶσαν πρωΐαν, τὰ δέκατά σας κατὰ πᾶσαν τριετίαν.
Amo 4:5 Καὶ προσφέρετε εἰς θυσίαν εὐχαριστίας ἄρτον ἔνζυμον, καὶ κηρύξατε τὰς αὐτοπροαιρέτους προσφοράς· ἀναγγείλατε αὐτάς· διότι οὕτως ἀγαπᾶτε, υἱοὶ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Amo 4:6 Καὶ ἐγὼ ὅτι σᾶς ἔδωκα πεῖναν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἔλλειψιν ἄρτου ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν, καὶ δὲν ἐπεστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος.
Amo 4:7 Καὶ ἐγὼ προσέτι ἐκράτησα τὴν βροχὴν ἀπὸ σᾶς, ὅτε ἔμενον τρεῖς μῆνες ἔτι ἕως τοῦ θέρους· καὶ ἔβρεξα ἐπὶ μίαν πόλιν καὶ ἐπὶ ἄλλην πόλιν δὲν ἔβρεξα· μία μερὶς ἐβράχη καὶ ἡ μερίς, ἐπὶ τὴν ὁποίαν δὲν ἔβρεξεν ἐξηράνθη.
Amo 4:8 Οὕτω δύο τρεῖς πόλεις ὑπῆγαν περιπλανώμεναι εἰς μίαν πόλιν νὰ πίωσιν ὕδωρ καὶ δὲν ἐχορτάσθησαν, καὶ δὲν ἐπεστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος.
Amo 4:9 Σᾶς ἐπάταξα μὲ ἀνεμοφθορίαν καὶ ἐρυσίβην· τὸ πλῆθος τῶν κήπων σας καὶ τῶν ἀμπελώνων σας καὶ τῶν συκεώνων σας καὶ τῶν ἐλαιώνων σας κατέφαγεν ἡ κάμπη, καὶ δὲν ἐπεστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος.
Amo 4:10 Ἐξαπέστειλα ἐφ' ἡμᾶς θανατικὸν κατὰ τὸν τρόπον τῆς Αἰγύπτου· τοὺς νεανίσκους σας ἐθανάτωσα ἐν ῥομφαίᾳ, αἰχμαλωτίσας καὶ τοὺς ἵππους σας· καὶ ἀνεβίβασα τὴν δυσωδίαν τῶν στρατοπέδων σας ἕως τῶν μυκτήρων σας, καὶ δὲν ἐπεστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος.
Amo 4:11 Σᾶς κατέστρεψα, καθὼς ὁ Θεὸς κατέστρεψε τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα, καὶ ἐγείνετε ὡς δαυλὸς ἀπεσπασμένος ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς, καὶ δὲν ἐπεστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος.
Amo 4:12 Διὰ τοῦτο οὕτω θέλω κάμει εἰς σέ, Ἰσραήλ· ὅθεν, ἐπειδὴ θέλω κάμει τοῦτο εἰς σέ, ἑτοιμάσθητι νὰ ἀπαντήσῃς τὸν Θεὸν σου, Ἰσραήλ.
Amo 4:13 Διότι ἰδού, ὁ μορφῶν τὰ ὄρη καὶ κατασκευάζων τὸν ἄνεμον καὶ ἀπαγγέλλων πρὸς τὸν ἄνθρωπον τίς εἶναι ὁ στοχασμὸς αὐτοῦ, ὁ ποιῶν τὴν αὐγὴν σκότος καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Amo 5:1 Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον, τὸν θρῆνον τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀναλαμβάνω ἐναντίον σας, οἶκος Ἰσραήλ.
Amo 5:2 Ἔπεσε· δὲν θέλει σηκωθῆ πλέον ἡ παρθένος τοῦ Ἰσραήλ· εἶναι ἐρριμμένη ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς· δὲν ὑπάρχει ὁ ἀνιστῶν αὐτήν.
Amo 5:3 Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἡ πόλις, ἐξ ἧς ἐξήρχοντο χίλιοι, θέλει μείνει μὲ ἑκατόν· καὶ ἐξ ἧς ἐξήρχοντο ἑκατόν, θέλει μείνει μὲ δέκα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.
Amo 5:4 Διότι οὕτω λέγει Κύριος πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· Ἐκζητήσατέ με καὶ θέλετε ζήσει.
Amo 5:5 Καὶ μὴ ἐκζητεῖτε τὴν Βαιθὴλ καὶ μὴ εἰσέρχεσθε εἰς Γάλγαλα καὶ μὴ διαβαίνετε εἰς Βηρσαβεέ· διότι τὰ Γάλγαλα θέλουσιν ὑπάγει ἐξάπαντος εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ ἡ Βαιθὴλ θέλει καταντήσει εἰς τὸ μηδέν.
Amo 5:6 Ἐκζητήσατε τὸν Κύριον καὶ θέλετε ζήσει, μήπως ἐφορμήσῃ ὡς πῦρ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰωσὴφ καὶ καταφάγῃ αὐτὸν καὶ δὲν ὑπάρχῃ ὁ σβύνων τὴν Βαιθήλ.
Amo 5:7 Σεῖς, οἱ μεταστρέφοντες τὴν κρίσιν εἰς ἀψίνθιον καὶ ἀπορρίπτοντες κατὰ γῆς τὴν δικαιοσύνην,
Amo 5:8 ἐκζητήσατε τὸν ποιοῦντα τὴν Πλειάδα καὶ τὸν Ὠρίωνα καὶ μετατρέποντα τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου εἰς αὐγὴν καὶ σκοτίζοντα τὴν ἡμέραν εἰς νύκτα, τὸν προσκαλοῦντα τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέοντα αὐτὰ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· Κύριος εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Amo 5:9 τὸν ἐγείροντα ἀφανισμὸν κατὰ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἐπάγοντα ἀφανισμὸν εἰς τὰ ὀχυρώματα.
Amo 5:10 Μισοῦσι τὸν ἐλέγχοντα ἐν τῇ πύλῃ καὶ βδελύττονται τὸν λαλοῦντα ἐν εὐθύτητι.

Amo 5:11 Ὅθεν, ἐπειδὴ καταθλίβετε τὸν πτωχὸν καὶ λαμβάνετε ἀπ' αὐτοῦ φόρον σίτου, ἂν καὶ ᾠκοδομήσατε οἴκους λαξευτούς, δὲν θέλετε ὅμως κατοικήσει ἐν αὐτοῖς· ἂν καὶ ἐφυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐπιθυμητούς, δὲν θέλετε ὅμως πίει τὸν οἶνον αὐτῶν.

Amo 5:12 Διότι γνωρίζω τὰς πολλὰς ἀσεβείας σας καὶ τὰς ἰσχυρὰς ἁμαρτίας σας οἵτινες καταθλίβετε τὸν δίκαιον, δωροδοκεῖσθε καὶ καταδυναστεύετε τοὺς πτωχοὺς ἐν τῇ πύλῃ.

Amo 5:13 Διὰ τοῦτο ὁ συνετὸς θέλει σιωπᾷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· διότι εἶναι καιρὸς κακός.

Amo 5:14 Ἐκζητήσατε τὸ καλὸν καὶ οὐχὶ τὸ κακόν, διὰ νὰ ζήσητε· καὶ οὕτω Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων θέλει εἶσθαι μεθ' ὑμῶν, καθὼς εἴπετε.

Amo 5:15 Μισεῖτε τὸ κακὸν καὶ ἀγαπᾶτε τὸ καλὸν καὶ ἀποκαταστήσατε τὴν κρίσιν ἐν τῇ πύλῃ· ἴσως ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐλεήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰωσήφ.

Amo 5:16 Διὰ τοῦτο Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Κύριος, λέγει οὕτως· Ὀδυρμὸς ἐν πάσαις ταῖς πλατείαις· καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς θέλουσι λέγει, Οὐαί, οὐαί· καὶ θέλουσι κράζει τὸν γεωργὸν εἰς πένθος καὶ τοὺς ἐπιτηδείους θρηνῳδοὺς εἰς ὀδυρμόν.

Amo 5:17 Καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀμπέλοις ὀδυρμός· διότι θέλω περάσει διὰ μέσου σου, λέγει Κύριος.

Amo 5:18 Οὐαὶ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου· πρὸς τί θέλει εἶσθαι αὕτη διὰ σᾶς ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου εἶναι σκότος καὶ οὐχὶ φῶς.

Amo 5:19 Εἶναι ὡς ἐὰν ἔφευγεν ἄνθρωπος ἀπ' ἔμπροσθεν λέοντος καὶ ἄρκτος ἀπήντα αὐτόν, ἢ ὡς ἐὰν εἰσήρχετο εἰς οἶκον καὶ ἐπιστηρίξαντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν τοῖχον, ἐδάγκανεν αὐτὸν ὄφις.

Amo 5:20 Δὲν θέλει εἶσθαι σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου καὶ οὐχὶ φῶς μάλιστα ζόφος καὶ φέγγος μὴ ἔχουσα

Amo 5:21 Ἐμίσησα, ἀπεστράφην τὰς ἑορτὰς σας, καὶ δὲν θέλω ὀσφρανθῇ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν.

Amo 5:22 Ἐὰν μοὶ προσφέρητε τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας σας, δὲν θέλω δεχθῇ αὐτὰς καὶ δὲν θέλω ἐπιβλέψει εἰς τὰς εἰρηνικὰς θυσίας τῶν σιτευτῶν σας.

Amo 5:23 Ἀφαίρεσον ἀπ' ἐμοῦ τὸν ἦχον τῶν ᾠδῶν σου, καὶ τὸ ᾆσμα τῶν ὀργάνων σου δὲν θέλω ἀκούσει.

Amo 5:24 Ἀλλ' ἡ κρίσις ἂς καταρρέῃ ὡς ὕδωρ καὶ ἡ δικαιοσύνη ὡς ἀένναος χείμαρρος.

Amo 5:25 Μήποτε θυσίας καὶ προσφορὰς προσεφέρετε εἰς ἐμέ, οἶκος Ἰσραήλ, τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ

Amo 5:26 Μάλιστα ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ σας καὶ τὸν Χιούν, τὸν ἀστέρα τοῦ θεοῦ σας, τὰ εἴδωλα ὑμῶν, τὰ ὁποῖα ἐκάμετε εἰς αὐτούς.

Amo 5:27 Διὰ τοῦτο θέλω σᾶς μετοικίσει ἐπέκεινα τῆς Δαμασκοῦ, λέγει Κύριος· ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Amo 6:1 Οὐαὶ εἰς τοὺς ἀμεριμνοῦντας ἐν Σιὼν καὶ πεποιθότας ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς Σαμαρείας, τὰ διαφημιζόμενα ὡς ἔξοχα μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ἦλθεν ὁ οἶκος Ἰσραήλ.

Amo 6:2 Διάβητε εἰς Χαλνὲ καὶ ἴδετε· καὶ ἐκεῖθεν διέλθετε εἰς Αἱμὰθ τὴν μεγάλην· ἔπειτα κατάβητε εἰς τὴν Γὰθ τῶν Φιλισταίων· εἶναι αὗται καλήτεραι παρὰ τὰ βασίλεια ταῦτα τὸ ὅριον αὐτῶν μεγαλήτερον παρὰ τὸ ὅριόν σας

Amo 6:3 Οἵτινες θέτετε μακρὰν τὴν κακὴν ἡμέραν καὶ φέρετε πλησίον τὴν καθέδραν τῆς ἁρπαγῆς·

Amo 6:4 οἵτινες πλαγιάζετε ἐπὶ κλίνας ἐλεφαντίνας καὶ ἐξαπλόνεσθε ἐπὶ τὰς στρωμνὰς σας καὶ τρώγετε τὰ ἀρνία ἐκ τοῦ ποιμνίου καὶ τοὺς μόσχους ἐκ μέσου τῆς ἀγέλης,

Amo 6:5 οἵτινες ψάλλετε ἐν τῇ φωνῇ τῆς λύρας, ἐφευρίσκετε εἰς ἑαυτοὺς ὄργανα μουσικῆς καθὼς ὁ Δαβίδ,

Amo 6:6 οἵτινες πίνετε τὸν οἶνον μὲ φιάλας καὶ χρίεσθε μὲ τὰ ἐξαίρετα μύρα· διὰ δὲ τὸν συντριμμὸν τοῦ Ἰωσὴφ δὲν θλίβεσθε.

Amo 6:7 Διὰ τοῦτο τώρα οὗτοι θέλουσιν ὑπάγει εἰς αἰχμαλωσίαν μετὰ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθησομένων, καὶ ἡ ἀγαλλίασις τῶν ἐξηπλωμένων ἐν τῷ συμποσίῳ θέλει ἀφαιρεθῇ.

Amo 6:8 Κύριος ὁ Θεὸς ὤμοσεν εἰς ἑαυτόν, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων λέγει, Ἐγὼ βδελύττομαι τὴν ἔπαρσιν τοῦ Ἰακὼβ καὶ ἐμίσησα τὰ παλάτια αὐτοῦ· διὰ τοῦτο θέλω παραδώσει τὴν πόλιν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Amo 6:9 Καὶ δέκα ἄνθρωποι ἐὰν ἐναπολειφθῶσιν ἐν μιᾷ οἰκίᾳ, θέλουσιν ἀποθάνει.

Amo 6:10 Καὶ ὁ σηκόνων ἕκαστον αὐτῶν θεῖος ἢ ὁ καίων αὐτόν, διὰ νὰ ἐκβάλῃ τὰ ὀστᾶ ἐκ τοῦ οἴκου, θέλει εἰπεῖ πρὸς τὸν εὑρισκόμενον εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς οἰκίας, Εἶναί τις ἔτι μετὰ σοῦ Καὶ αὐτὸς θέλει εἰπεῖ, Οὐχί. Τότε θέλει εἰπεῖ, Σιώπα· διότι δὲν εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἀναφέρωμεν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Amo 6:11 Διότι ἰδού, ὁ Κύριος προστάττει καὶ θέλει πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν μὲ συντριμμοὺς καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν μὲ διαρρήξεις.

Amo 6:12 Δύνανται νὰ τρέξωσιν οἱ ἵπποι ἐπὶ βράχον δύναταί τις νὰ ἀροτριάσῃ ἐκεῖ μὲ βόας σεῖς ὅμως μετεστρέψατε τὴν κρίσιν εἰς χολὴν καὶ τὸν καρπὸν τῆς δικαιοσύνης εἰς ἀψίνθιον·

Amo 6:13 σεῖς οἱ εὐφραινόμενοι εἰς μηδαμινά, οἱ λέγοντες, Δὲν ἀπεκτήσαμεν εἰς ἑαυτοὺς δόξαν διὰ τῆς δυνάμεως ἡμῶν

Amo 6:14 Ἀλλ' ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐπαναστήσει ἔθνος ἐναντίον σας, οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων· καὶ θέλουσι σᾶς καταθλίψει ἀπὸ εἰσόδου Αἱμὰθ ἕως τοῦ ποταμοῦ τῆς ἐρήμου.

Amo 7:1 Οὕτως ἔδειξεν εἰς ἐμὲ Κύριος ὁ Θεός· καὶ ἰδού, ἐμόρφωσεν ἀκρίδας ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βλαστήσεως τοῦ δευτέρου χόρτου, καὶ ἰδού, ἦτο ὁ δεύτερος χόρτος μετὰ τὸν θερισμὸν τοῦ βασιλέως.

Amo 7:2 Καὶ ὅτε ἐτελείωσαν νὰ τρώγωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, τότε εἶπα, Κύριε Θεέ, γενοῦ ἵλεως, δέομαι· τίς θέλει ἀναστήσει τὸν Ἰακὼβ διότι εἶναι ὀλιγοστός.

Amo 7:3 Ὁ Κύριος μετεμελήθη εἰς τοῦτο· δὲν θέλει γείνει, λέγει Κύριος.
Amo 7:4 Οὕτως ἔδειξεν εἰς ἐμὲ Κύριος ὁ Θεός· καὶ ἰδού, Κύριος ὁ Θεὸς καλεῖ εἰς δίκην διὰ πυρὸς καὶ τὸ πῦρ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν μεγάλην καὶ κατέφαγε μέρος τῆς γῆς.
Amo 7:5 Τότε εἶπα, Κύριε Θεέ, παῦσον, δέομαι· τίς θέλει ἀναστήσει τὸν Ἰακὼβ διότι εἶναι ὀλιγοστός.
Amo 7:6 Ὁ Κύριος μετεμελήθη εἰς τοῦτο· Καὶ τοῦτο δὲν θέλει γείνει, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
Amo 7:7 Οὕτως ἔδειξεν εἰς ἐμέ, καὶ ἰδού, ὁ Κύριος ἵστατο ἐπὶ τοίχου ἐκτισμένου μὲ στάθμην, ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ στάθμην.
Amo 7:8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Τί βλέπεις σύ, Ἀμώς Καὶ εἶπα, Στάθμην. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος, Ἰδού, ἐγὼ θέλω βάλει στάθμην εἰς τὸ μέσον τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ· δὲν θέλω πλέον παρατρέξει αὐτὸν τοῦ λοιποῦ.
Amo 7:9 Καὶ οἱ βωμοὶ τοῦ Ἰσαὰκ θέλουσιν ἐρημωθῇ καὶ τὰ ἁγιαστήρια τοῦ Ἰσραὴλ θέλουσιν ἀφανισθῇ· καὶ θέλω σηκωθῇ ἐναντίον τοῦ οἴκου Ἱεροβοὰμ ἐν ῥομφαίᾳ.
Amo 7:10 Τότε ὁ Ἀμασίας ὁ ἱερεὺς τῆς Βαιθὴλ ἐξαπέστειλε πρὸς Ἱεροβοὰμ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, λέγων, Ὁ Ἀμὼς συνώμοσεν ἐναντίον σου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ· ὁ τόπος δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ·
Amo 7:11 διότι οὕτω λέγει ὁ Ἀμώς· Ὁ Ἱεροβοὰμ θέλει τελευτήσει διὰ ῥομφαίας, ὁ δὲ Ἰσραὴλ βεβαίως θέλει φερθῇ αἰχμάλωτος ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
Amo 7:12 Τότε εἶπεν ὁ Ἀμασίας πρὸς τὸν Ἀμώς, Ὦ σὺ ὁ βλέπων, ὕπαγε, φύγε εἰς τὴν γῆν Ἰούδα καὶ ἐκεῖ τρῶγε ἄρτον καὶ ἐκεῖ προφήτευε·
Amo 7:13 ἐν δὲ τῇ Βαιθὴλ μὴ προφητεύσῃς πλέον, διότι εἶναι ἁγιαστήριον τοῦ βασιλέως καὶ εἶναι οἶκος τοῦ βασιλείου.
Amo 7:14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀμὼς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀμασίαν, δὲν ἤμην ἐγὼ προφήτης οὐδὲ υἱὸς προφήτου ἐγώ, ἀλλ' ἤμην βοσκὸς καὶ συνάζων συκάμινα·
Amo 7:15 καὶ ὁ Κύριος μὲ ἔλαβεν ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ ποιμνίου καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ὕπαγε, προφήτευσον εἰς τὸν λαὸν μου Ἰσραήλ.
Amo 7:16 Τώρα λοιπὸν ἄκουε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Σὺ λέγεις, Μὴ προφήτευε κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ μὴ στάλαζε λόγον κατὰ τοῦ οἴκου Ἰσαάκ.
Amo 7:17 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἡ γυνὴ σου θέλει εἶσθαι πόρνη ἐν τῇ πόλει, καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου θέλουσι πέσει διὰ ῥομφαίας, καὶ ἡ γῆ σου θέλει μερισθῇ διὰ σχοινίου, καὶ σὺ θέλεις τελευτήσει ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ· ὁ δὲ Ἰσραὴλ βεβαίως θέλει φερθῇ αἰχμάλωτος ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
Amo 8:1 Οὕτως ἔδειξεν εἰς ἐμὲ Κύριος ὁ Θεός· καὶ ἰδού, κάνιστρον καρποῦ θερινοῦ.
Amo 8:2 Καὶ εἶπε, Τὶ βλέπεις σύ, Ἀμώς Καὶ εἶπα, Κάνιστρον καρποῦ θερινοῦ. Τότε εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἦλθε τὸ τέλος ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραήλ· δὲν θέλω πλέον παρατρέξει αὐτὸν τοῦ λοιποῦ.
Amo 8:3 Καὶ τὰ ᾄσματα τοῦ ναοῦ θέλουσιν εἶσθαι ὀλολυγμοὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος ὁ Θεός· πολλὰ πτώματα θέλουσιν εἶσθαι ἐν παντὶ τόπῳ· θέλουσιν ἐκρίψει αὐτὰ ἐν σιωπῇ.
Amo 8:4 Ἀκούσατε τοῦτο, οἱ ῥοφοῦντες τοὺς πένητας καὶ οἱ ἀφανίζοντες τοὺς πτωχοὺς τοῦ τόπου,
Amo 8:5 λέγοντες, Πότε θέλει παρέλθει ὁ μήν, διὰ νὰ πωλήσωμεν γεννήματα καὶ τὸ σάββατον, διὰ νὰ ἀνοίξωμεν σῖτον, σμικρύνοντες τὸ ἐφὰ καὶ μεγαλύνοντες τὸν σίκλον καὶ νοθεύοντες τὰ ζύγια τῆς ἀπάτης
Amo 8:6 διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τοὺς πτωχοὺς μὲ ἀργύριον καὶ τὸν πένητα διὰ ζεῦγος ὑποδημάτων, καὶ νὰ πωλήσωμεν τὰ σκύβαλα τοῦ σίτου
Amo 8:7 Ὁ Κύριος ὤμοσεν εἰς τὴν δόξαν τοῦ Ἰακώβ, λέγων, Βεβαίως δὲν θέλω λησμονήσει ποτὲ οὐδὲν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.
Amo 8:8 Ἡ γῆ δὲν θέλει ταραχθῇ διὰ τοῦτο καὶ πενθήσει πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ δὲν θέλει ὑπερεκχειλίσει ὅλη ὡς ποταμὸς καὶ δὲν θέλει ἀπορριφθῇ καὶ καταποντισθῇ ὡς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου
Amo 8:9 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, θέλω κάμει τὸν ἥλιον νὰ δύσῃ ἐν καιρῷ μεσημβρίας καὶ θέλω συσκοτάσει τὴν γῆν ἐν φωτεινῇ ἡμέρᾳ.
Amo 8:10 Καὶ θέλω μεταστρέψει τὰς ἑορτὰς σας εἰς πένθος καὶ πάντα τὰ ᾄσματά σας εἰς θρῆνον, καὶ θέλω ἀναβιβάσει σάκκον ἐπὶ πᾶσαν ὀσφὺν καὶ φαλάκρωμα ἐπὶ πᾶσαν κεφαλήν, καὶ θέλω καταστήσει αὐτὸν ὡς τὸν πενθοῦντα υἱὸν μονογενῆ καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ὡς ἡμέρα πικρίας.
Amo 8:11 Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ θέλω ἐξαποστείλει πεῖναν ἐπὶ τὴν γῆν· οὐχὶ πεῖναν ἄρτου οὐδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλ' ἀκροάσεως τῶν λόγων τοῦ Κυρίου.
Amo 8:12 Καὶ θέλουσι περιπλανᾶσθαι ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ βορρᾶ ἕως ἀνατολῆς θέλουσι περιτρέχει, ζητοῦντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν θέλουσιν εὑρεῖ.
Amo 8:13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλουσι λιποθυμήσει αἱ ὡραῖαι παρθένοι καὶ οἱ νεανίσκοι ὑπὸ δίψης,
Amo 8:14 οἱ ὀμνύοντες εἰς τὴν ἁμαρτίαν τῆς Σαμαρείας καὶ οἱ λέγοντες, Ζῇ ὁ Θεὸς σου, Δάν, καί, Ζῇ ἡ ὁδὸς τῆς Βηρσαβεέ, καὶ θέλουσι πέσει καὶ δὲν θέλουσι σηκωθῇ πλέον.
Amo 9:1 Εἶδον τὸν Κύριον ἱστάμενον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἶπε, Πάταξον τὸ ἀνώφλιον τῆς πύλης, διὰ νὰ σεισθῶσι τὰ προπύλαια, καὶ σύντριψον αὐτὰ κατὰ τῆς κεφαλῆς πάντων τούτων· τοὺς δὲ ὑπολοίπους αὐτῶν θέλω θανατώσει ἐν ῥομφαίᾳ· οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν φεύγων θέλει διαφύγει καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν σωζόμενος θέλει διασωθῇ.
Amo 9:2 Ἐὰν σκάψωσιν ἕως ᾅδου, ἐκεῖθεν ἡ χεὶρ μου θέλει ἀνασπάσει αὐτούς· καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐκεῖθεν θέλω κατάξει αὐτούς.

Amo 9:3 Καὶ ἐὰν κρυφθῶσιν ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ Καρμήλου, ἐκεῖθεν θέλω ἐξερευνήσει καὶ συλλάβει αὐτούς· καὶ ἐὰν κρυφθῶσιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ θέλω προστάξει τὸν δράκοντα καὶ θέλει δαγκάσει αὐτούς.

Amo 9:4 Καὶ ἐὰν ὑπάγωσιν εἰς αἰχμαλωσίαν ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖθεν θέλω προστάξει τὴν μάχαιραν καὶ θέλει θανατώσει αὐτούς· καὶ θέλω στήσει τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς διὰ κακὸν καὶ οὐχὶ διὰ καλόν.

Amo 9:5 Διότι Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἶναι, ὅστις ἐγγίζει τὴν γῆν καὶ τήκεται, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ θέλουσι πενθήσει· καὶ θέλει ὑπερεκχειλίσει ὅλη ὡς ποταμὸς καὶ θέλει καταποντισθῇ ὡς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου.

Amo 9:6 Αὐτὸς εἶναι ὁ οἰκοδομῶν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ θεμελιῶν τὸν θόλον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ προσκαλῶν τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὰ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Amo 9:7 δὲν εἴσθε εἰς ἐμὲ ὡς υἱοὶ Αἰθιόπων, σεῖς υἱοὶ Ἰσραήλ λέγει Κύριος· δὲν ἀνεβίβασα τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ τοὺς Φιλισταίους ἀπὸ Καφθὸρ καὶ τοὺς Συρίους ἀπὸ Κίρ

Amo 9:8 Ἰδού, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπὶ τὸ βασίλειον τὸ ἁμαρτωλόν, καὶ θέλω ἀφανίσει αὐτὸ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· πλὴν ὅτι δὲν θέλω ἀφανίσει ὁλοτελῶς τὸν οἶκον Ἰακώβ, λέγει Κύριος.

Amo 9:9 Διότι ἰδού, ἐγὼ θέλω προστάξει καὶ θέλω λικμήσει τὸν οἶκον Ἰσραὴλ μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν, καθὼς λικμᾶται ὁ σῖτος ἐν τῷ κοσκίνῳ, καὶ δὲν θέλει πέσει κόκκος ἐπὶ τὴν γῆν.

Amo 9:10 Ὑπὸ ῥομφαίας θέλουσιν ἀποθάνει πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τοῦ λαοῦ μου, οἱ λέγοντες, Δὲν θέλει μᾶς ἐγγίσει οὐδὲ μᾶς καταφθάσει τὸ κακόν.

Amo 9:11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλω ἀναστήσει τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ θέλω φράξει τὰς χαλάστρας αὐτῆς, καὶ θέλω ἀνεγείρει τὰ ἐρείπια αὐτῆς, καὶ θέλω ἀνοικοδομήσει αὐτὴν ὡς ἐν ταῖς ἀρχαίαις ἡμέραις·

Amo 9:12 διὰ νὰ κληρονομήσωσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἐδὼμ καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐπὶ τὰ ὁποῖα καλεῖται τὸ ὄνομά μου, λέγει Κύριος, ὁ ποιῶν ταῦτα.

Amo 9:13 Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ ὁ ἀροτρεὺς θέλει φθάσει τὸν θεριστὴν καὶ ὁ ληνοβάτης τὸν σπείροντα τὸν σπόρον, καὶ τὰ ὄρη θέλουσι σταλάξει γλεῦκος καὶ πάντες οἱ βουνοὶ θέλουσι ῥέει ἀγαθά.

Amo 9:14 Καὶ θέλω ἐπιστρέψει τοὺς αἰχμαλώτους τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ, καὶ θέλουσιν ἀνοικοδομήσει τὰς πόλεις τὰς ἠρημωμένας καὶ κατοικήσει· καὶ θέλουσι φυτεύσει ἀμπελῶνας καὶ πίει τὸν οἶνον αὐτῶν, καὶ θέλουσι κάμει κήπους καὶ φάγει τὸν καρπὸν αὐτῶν.

Amo 9:15 Καὶ θέλω φυτεύσει αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ δὲν θέλουσιν ἐκσπασθῇ πλέον ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.

Oba 1:1 Ὅρασις Ἀβδιού. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Ἐδώμ· Ἠκούσαμεν ἀγγελίαν παρὰ Κυρίου καὶ μηνυτὴς ἀπεστάλη πρὸς τὰ ἔθνη, Ἐγέρθητε καὶ ἂς ἐγερθῶμεν ἐναντίον αὐτοῦ εἰς πόλεμον.

Oba 1:2 Ἰδού, σὲ κατέστησα μικρὸν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· εἶσαι καταπεφρονημένος σφόδρα.

Oba 1:3 Ἡ ὑπερηφανία τῆς καρδίας σου ἠπάτησε σὲ τὸν κατοικοῦντα ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν κρημνῶν, τοῦ ὁποίου ἡ κατοικία εἶναι ὑψηλή, ὅστις λέγει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Τίς θέλει μὲ καταβιβάσει εἰς τὴν γῆν

Oba 1:4 Ἐὰν μετεωρισθῇς ὡς ἀετὸς καὶ ἐὰν θέσῃς τὴν φωλεάν σου ἀναμέσον τῶν ἄστρων, καὶ ἐκεῖθεν θέλω σὲ καταβιβάσει, λέγει Κύριος.

Oba 1:5 Ἐὰν κλέπται ἤρχοντο πρὸς σέ, ἐὰν λησταὶ διὰ νυκτὸς πῶς ἐξηλείφθης δὲν ἤθελον ἁρπάσει τὸ ἀρκοῦν εἰς αὐτούς ἐὰν τρυγηταὶ ἤρχοντο πρὸς σέ, δὲν ἤθελον ἀφήσει ἐπιφυλλίδας

Oba 1:6 Πῶς ἐξηρευνήθη ὁ Ἠσαῦ· ἀπεκαλύφθησαν οἱ κρυψῶνες αὐτοῦ.

Oba 1:7 Πάντες οἱ ἄνδρες τῆς συμμαχίας σου σὲ συνώδευσαν ἕως τοῦ ὁρίου σου· οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες ἦσαν ἐν εἰρήνῃ μετὰ σοῦ, σὲ ἠπάτησαν καὶ ὑπερίσχυσαν ἐναντίον σου· οἱ τρώγοντες τὸν ἄρτον σου ἔβαλον ἐνέδραν ὑποκάτω σου· δὲν ὑπάρχει σύνεσις ἐν αὐτῷ.

Oba 1:8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, δὲν θέλω ἀπολέσει καὶ τοὺς σοφοὺς ἀπὸ τοῦ Ἐδὼμ καὶ τὴν σύνεσιν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ἠσαῦ

Oba 1:9 Καὶ οἱ μαχηταί σου, Θαιμάν, θέλουσι πτοηθῇ, διὰ νὰ ἐκκοπῇ ἐν σφαγῇ πᾶς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ Ἠσαῦ.

Oba 1:10 Διὰ τὴν ἀδικίαν τὴν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἰακὼβ θέλει σὲ καλύψει αἰσχύνη καὶ θέλεις ἐκκοπῇ διαπαντός.

Oba 1:11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἵστασο ἀπέναντι, τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν οἱ ἀλλογενεῖς ἔφεραν εἰς αἰχμαλωσίαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀλλότριοι εἰσῆλθον εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ καὶ ἔβαλον κλήρους ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔσο καὶ σὺ ὡς εἷς αὐτῶν.

Oba 1:12 Δὲν ἔπρεπεν ὅμως νὰ ἐπιβλέπῃς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἀδελφοῦ σου, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἀποξενώσεως αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ ἐπιχαίρῃς κατὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἀφανισμοῦ αὐτῶν, οὐδὲ νὰ μεγαλορρημονῇς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεως αὐτῶν.

Oba 1:13 Δὲν ἔπρεπε νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν πύλην τοῦ λαοῦ μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συμφορᾶς αὐτῶν, οὐδὲ νὰ θεωρῇς καὶ σὺ τὴν θλῖψιν αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συμφορᾶς αὐτῶν, οὐδὲ νὰ ἐπιβάλῃς χεῖρα ἐπὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συμφορᾶς αὐτῶν,

Oba 1:14 οὐδὲ ἔπρεπε νὰ σταθῇς ἐπὶ τὰς διεξόδους, διὰ νὰ ἀποκλείῃς τοὺς διασωζομένους αὐτοῦ οὐδὲ νὰ παραδώσῃς τοὺς ὑπολοίπους αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεως αὐτῶν

Oba 1:15 διότι ἐγγὺς εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καθὼς ἔκαμες θέλει γείνει εἰς σέ· ἡ ἀνταπόδοσίς σου θέλει στρέψει ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου.

Oba 1:16 Διότι καθὼς σεῖς ἐπίετε ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, οὕτω θέλουσι πίνει διαπαντὸς πάντα τὰ ἔθνη· ναί,

θέλουσι πίνει καὶ θέλουσιν ἐκροφεῖ καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς οἱ μὴ ὑπάρχοντες
Oba 1:17 Ἐπὶ δὲ τοῦ ὄρους Σιὼν θέλει εἶσθαι σωτηρία καὶ θέλει εἶσθαι ἅγιον· καὶ ὁ οἶκος Ἰακὼβ θέλει κατακληρονομήσει τὰς κληρονομίας αὐτῶν·
Oba 1:18 καὶ ὁ οἶκος Ἰακὼβ θέλει εἶσθαι πῦρ καὶ ὁ οἶκος Ἰωσὴφ φλόξ, ὁ δὲ οἶκος Ἠσαῦ ὡς καλάμη· καὶ θέλουσιν ἐξαφθῇ κατ' αὐτῶν καὶ καταφάγει αὐτούς· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι ὑπόλοιπον τοῦ οἴκου Ἠσαῦ· διότι Κύριος ἐλάλησε.
Oba 1:19 Καὶ οἱ τῆς μεσημβρίας θέλουσι κατακληρονομήσει τὸ ὄρος τοῦ Ἠσαῦ καὶ οἱ τῆς πεδινῆς τοὺς Φιλισταίους· καὶ θέλουσι κατακληρονομήσει τοὺς ἀγροὺς τοῦ Ἐφραῒμ καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς Σαμαρείας, ὁ δὲ Βενιαμὶν τὴν Γαλαάδ,
Oba 1:20 καὶ τὸ αἰχμαλωτισθὲν τοῦτο στράτευμα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὴν γῆν ἐκείνην τῶν Χαναναίων ἕως Σαρεπτά, καὶ οἱ αἰχμαλωτισθέντες τῆς Ἱερουσαλήμ, οἱ ἐν Σεφαράδ, θέλουσι κατακληρονομήσει τὰς πόλεις τοῦ νότου·
Oba 1:21 καὶ θέλουσιν ἀναβῇ σωτῆρες εἰς τὸ ὄρος Σιών, διὰ νὰ κρίνωσι τὸ ὄρος τοῦ Ἠσαῦ· καὶ τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ἡ βασιλεία.
Jon 1:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμαθί, λέγων,
Jon 1:2 Σηκώθητι, ὕπαγε εἰς Νινευή, τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον κατ' αὐτῆς· διότι ἡ ἀσέβεια αὐτῶν ἀνέβη ἐνώπιόν μου.
Jon 1:3 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰωνᾶς διὰ νὰ φύγῃ εἰς Θαρσεὶς ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην· καὶ εὕρηκε πλοῖον πορευόμενον εἰς Θαρσείς, καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐπέβη εἰς αὐτό, διὰ νὰ ὑπάγῃ μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσεὶς ἀπὸ προσώπου Κυρίου.
Jon 1:4 Ἀλλ' ὁ Κύριος ἐξήγειρεν ἄνεμον μέγαν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγεινε κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε νὰ συντριφθῇ.
Jon 1:5 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναῦται καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ καὶ ἔκαμον ἐκβολὴν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ σκευῶν εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ ἐλαφρωθῇ ἀπ' αὐτῶν· ὁ δὲ Ἰωνᾶς κατέβη εἰς τὸ κοίλωμα τοῦ πλοίου καὶ ἐπλαγίασε καὶ ἐκοιμᾶτο βαθέως.
Jon 1:6 Καὶ ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸν ὁ πλοίαρχος καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί κοιμᾶσαι σύ σηκώθητι, ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ἴσως ὁ Θεὸς μᾶς ἐνθυμηθῇ καὶ δὲν χαθῶμεν.
Jon 1:7 Καὶ εἶπον ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Ἔλθετε καὶ ἄς ῥίψωμεν κλήρους, διὰ νὰ γνωρίσωμεν τίνος ἕνεκεν τὸ κακὸν τοῦτο εἶναι ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἔρριψαν κλήρους καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ τὸν Ἰωνᾶν.
Jon 1:8 Τότε εἶπον πρὸς αὐτόν, Εἰπὲ τώρα πρὸς ἡμᾶς, τίνος ἕνεκεν τὸ κακὸν τοῦτο ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς Τί εἶναι τὸ ἔργον σου καὶ πόθεν ἔρχεσαι τίς ὁ τόπος σου καὶ ἐκ τίνος λαοῦ εἶσαι
Jon 1:9 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐγὼ εἶμαι Ἑβραῖος· καὶ σέβομαι Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις ἐποίησε τὴν θαλάσσαν καὶ τὴν ξηράν.
Jon 1:10 Τότε ἐφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι φόβον μέγαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔκαμες διότι ἐγνώρισαν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ἔφευγεν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἐπειδὴ εἶχεν ἀναγγείλει τοῦτο πρὸς αὐτούς.
Jon 1:11 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τί νὰ σὲ κάμωμεν, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν διότι ἡ θάλασσα ἐκλυδωνίζετο ἐπὶ τὸ μᾶλλον.
Jon 1:12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Σηκώσατέ με καὶ ῥίψατέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ θάλασσα θέλει ἡσυχάσει ἀφ' ὑμῶν· διότι ἐγὼ γνωρίζω, ὅτι ἐξ αἰτίας ἐμοῦ ἔγεινεν ὁ μέγας οὗτος κλύδων ἐφ' ὑμᾶς.
Jon 1:13 Οἱ ἄνθρωποι ὅμως ἐκωπηλάτουν δυνατὰ διὰ νὰ ἐπιστρέψωσι πρὸς τὴν ξηράν· ἀλλὰ δὲν ἐδύναντο, διότι ἡ θάλασσα ἐκλυδωνίζετο ἐπὶ τὸ μᾶλλον κατ' αὐτῶν.
Jon 1:14 Ὅθεν ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπον, Δεόμεθα, Κύριε, δεόμεθα, ἄς μὴ χαθῶμεν διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ μὴ ἐπιβάλῃς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα ἀθῶον· διότι σύ, Κύριε, ἔκαμες ὡς ἤθελες.
Jon 1:15 Καὶ ἐσήκωσαν τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἡ θάλασσα ἐστάθη ἀπὸ τοῦ θυμοῦ αὐτῆς.
Jon 1:16 Τότε οἱ ἄνθρωποι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον φόβον μέγαν καὶ προσέφεραν θυσίαν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἔκαμον εὐχάς.
Jon 1:17 Καὶ διέταξε Κύριος μέγα κῆτος νὰ καταπίῃ τὸν Ἰωνᾶν. Καὶ ἦτο ὁ Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.
Jon 2:1 Καὶ προσηυχήθη Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους,
Jon 2:2 Καὶ εἶπεν, Ἐβόησα ἐν τῇ θλίψει μου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐβόησα, καὶ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου.
Jon 2:3 Διότι μὲ ἔρριψας εἰς τὰ βάθη, εἰς τὴν καρδίαν τῆς θαλάσσης, καὶ ῥεύματα μὲ περιεκύκλωσαν· πᾶσαι αἱ τρικυμίαι σου καὶ τὰ κύματά σου διῆλθον ἐπάνωθέν μου.
Jon 2:4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπερρίφθην ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅμως θέλω ἐπιβλέψει πάλιν εἰς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
Jon 2:5 Τὰ ὕδατα μὲ περιεκύκλωσαν ἕως τῆς ψυχῆς, ἡ ἄβυσσος μὲ περιέκλεισε, τὰ φύκια περιετυλίχθησαν περὶ τὴν κεφαλήν μου.
Jon 2:6 Κατέβην εἰς τὰ ἔσχατα τῶν ὀρέων· οἱ μοχλοὶ τῆς γῆς εἶναι ἐπάνωθέν μου διαπαντός· ἀλλ' ἀνέβη ἡ ζωή μου ἀπὸ τῆς φθορᾶς, Κύριε Θεέ μου·
Jon 2:7 Ἐνῷ ἦτο ἐκλείπουσα ἐν ἐμοὶ ἡ ψυχή μου, ἐνεθυμήθην τὸν Κύριον· καὶ ἡ προσευχή μου εἰσῆλθε πρὸς σέ, εἰς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
Jon 2:8 Οἱ φυλάττοντες ματαιότητας ψεύδους ἐγκαταλείπουσι τὸ ἔλεος αὐτῶν.

Jon 2:9 Ἀλλ' ἐγὼ θέλω θυσιάσει πρὸς σὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως· θέλω ἀποδώσει ὅσα ηὐχήθην· ἡ σωτηρία εἶναι παρὰ τοῦ Κυρίου.
Jon 2:10 Καὶ προσέταξεν ὁ Κύριος τὸ κῆτος καὶ ἐξήμεσε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.
Jon 3:1 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων,
Jon 3:2 Σηκώθητι, ὕπαγε εἰς Νινευή, τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον πρὸς αὐτὴν τὸ κήρυγμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ.
Jon 3:3 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰωνᾶς καὶ ὑπῆγεν εἰς Νινευὴ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Ἡ δὲ Νινευὴ ἦτο πόλις μεγάλη σφόδρα, ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν·
Jon 3:4 Καὶ ἤρχισεν ὁ Ἰωνᾶς νὰ διέρχηται εἰς τὴν πόλιν ὁδὸν μιᾶς ἡμέρας καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν, Ἔτι τεσσαράκοντα ἡμέραι καὶ ἡ Νινευὴ θέλει καταστραφῆ.
Jon 3:5 Καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Νινευὴ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐνεδύθησαν σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν·
Jon 3:6 διότι ὁ λόγος εἶχε φθάσει πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευὴ καὶ ἐσηκώθη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἀφῄρεσε τὴν στολὴν αὐτοῦ ἐπάνωθεν ἑαυτοῦ καὶ ἐσκεπάσθη μὲ σάκκον καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ σποδοῦ.
Jon 3:7 Καὶ διεκηρύχθη καὶ ἐγνωστοποιήθη ἐν τῇ Νινευὴ διὰ ψηφίσματος τοῦ βασιλέως καὶ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ καὶ ἐλαλήθη, οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα, νὰ μὴ γευθῶσι μηδέν, μηδὲ νὰ βοσκήσωσι, μηδὲ ὕδωρ νὰ πίωσιν·
Jon 3:8 ἀλλ' ἄνθρωπος καὶ κτῆνος νὰ σκεπασθῶσι μὲ σάκκους καὶ νὰ φωνάξωσιν ἰσχυρῶς πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἂς ἐπιστρέψωσιν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας, ἥτις εἶναι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Jon 3:9 Τίς ἐξεύρει ἂν ἐπιστρέψῃ καὶ μεταμεληθῇ ὁ Θεὸς καὶ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ καὶ δὲν ἀπολεσθῶμεν
Jon 3:10 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἐπέστρεψαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς· καὶ μετεμελήθη ὁ Θεὸς περὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον εἶπε νὰ κάμῃ εἰς αὐτούς· καὶ δὲν ἔκαμεν αὐτό.
Jon 4:1 Καὶ ἐλυπήθη ὁ Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην καὶ ἠγανάκτησε.
Jon 4:2 Καὶ προσηυχήθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπεν, Ὦ Κύριε, δὲν ἦτο οὗτος ὁ λόγος μου, ἐνῷ ἔτι ἤμην ἐν τῇ πατρίδι μου διὰ τοῦτο προέλαβον νὰ φύγω εἰς Θαρσείς· διότι ἐγνώριζον ὅτι σὺ εἶσαι Θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν διὰ τὸ κακόν.
Jon 4:3 Καὶ τώρα, Κύριε, λάβε, δέομαί σου, τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ· διότι εἶναι κάλλιον εἰς ἐμὲ νὰ ἀποθάνω παρὰ νὰ ζῶ.
Jon 4:4 Καὶ εἶπε Κύριος, Εἶναι καλὸν νὰ ἀγανακτῇς
Jon 4:5 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθησε κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως, καὶ ἐκεῖ ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν καλύβην καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν τῇ σκιᾷ, ἑωσοῦ ἴδῃ τί ἔμελλε νὰ γείνῃ εἰς τὴν πόλιν.
Jon 4:6 Καὶ διέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθην καὶ ἔκαμε νὰ ἀναβῇ ἐπάνωθεν τοῦ Ἰωνᾶ, διὰ νὰ ἦναι σκιὰ ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀνακουφίσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς θλίψεως αὐτοῦ. Καὶ ἐχάρη ὁ Ἰωνᾶς διὰ τὴν κολοκύνθην χαρὰν μεγάλην.
Jon 4:7 Καὶ διέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκα, ὅτε ἐχάραξεν ἡ αὐγὴ τῆς ἐπαύριον· καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθην καὶ ἐξηράνθη.
Jon 4:8 Καὶ καθὼς ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, διέταξεν ὁ Θεὸς ἄνεμον ἀνατολικὸν καυστικόν· καὶ προσέβαλεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ, ὥστε ὠλιγοψύχησε· καὶ ἐζήτησεν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ νὰ ἀποθάνῃ, καὶ εἶπεν, Εἶναι κάλλιον εἰς ἐμὲ νὰ ἀποθάνω παρὰ νὰ ζῶ.
Jon 4:9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰωνᾶν, εἶναι καλὸν νὰ ἀγανακτῇς διὰ τὴν κολοκύνθην Καὶ εἶπε, Καλὸν εἶναι νὰ ἀγανακτῶ ἕως θανάτου.
Jon 4:10 Καὶ εἶπε Κύριος, Σὺ ἐλυπήθης ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐκοπίασας, ἀλλ' οὐδὲ ἔκαμες αὐτὴν νὰ αὐξήσῃ, ἥτις ἐγεννήθη ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐχάθη.
Jon 4:11 Καὶ ἐγὼ δὲν ἔπρεπε νὰ λυπηθῶ ὑπὲρ τῆς Νινευή, τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ ὑπάρχουσι πλειότεροι τῶν δωδεκα μυριάδων ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν διακρίνουσι τὴν δεξιὰν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά
Mic 1:1 Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὁ γενόμενος πρὸς Μιχαίαν τὸν Μωρασθίτην ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωάθαμ, Ἄχαζ καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων τοῦ Ἰούδα, τὸν ὁποῖον εἶδε περὶ Σαμαρείας καὶ Ἱερουσαλήμ.
Mic 1:2 Ἀκούσατε, πάντες οἱ λαοί· πρόσεχε, γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, καὶ ἂς ἦναι Κύριος ὁ Θεὸς μάρτυς εἰς ἐσᾶς, ὁ Κύριος ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ.
Mic 1:3 Διότι ἰδού, ὁ Κύριος ἐξέρχεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ θέλει καταβῆ καὶ πατήσει ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς.
Mic 1:4 Καὶ τὰ ὄρη θέλουσιν ἀναλύσει ὑποκάτω αὐτοῦ καὶ αἱ κοιλάδες θέλουσι διασχισθῆ ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς καὶ ὡς ὕδατα καταφερόμενα εἰς κατήφορον.
Mic 1:5 Διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ Ἰακὼβ εἶναι ἅπαν τοῦτο καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ οἴκου Ἰσραήλ. Τίς εἶναι ἡ ἀσέβεια τοῦ Ἰακώβ οὐχὶ ἡ Σαμάρεια καὶ τίνες οἱ ὑψηλοὶ τόποι τοῦ Ἰούδα οὐχὶ ἡ Ἱερουσαλήμ
Mic 1:6 Διὰ τοῦτο θέλω καταστήσει τὴν Σαμάρειαν εἰς σωροὺς λίθων ἀγροῦ, ὅπου φυτεύεται ἀμπελών, καὶ θέλω κατακυλίσει τοὺς λίθους αὐτῆς εἰς τὴν κοιλάδα καὶ ἀνακαλύψει τὰ θεμέλια αὐτῆς.
Mic 1:7 Καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς θέλουσι κατακοπῆ, καὶ πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς θέλουσι κατακαῆ ἐν πυρί, καὶ πάντα τὰ εἴδωλα αὐτῆς θέλω ἐξαφανίσει· διότι ἀπὸ μισθοῦ πορνείας συνήγαγεν αὐτὰ καὶ εἰς μισθὸν πορνείας θέλουσιν ἐπιστρέψει.

Mic 1:8 Διὰ τοῦτο θέλω θρηνήσει καὶ ὀλολύξει, θέλω ὑπάγει ἐκδεδυμένος καὶ γυμνός, θέλω κάμει θρῆνον ὡς θώων καὶ πένθος ὡς στρουθοκαμήλων.

Mic 1:9 Διότι ἡ πληγὴ αὐτῆς εἶναι ἀνίατος, διότι ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰούδα, ἔφθασεν ἕως τῆς πύλης τοῦ λαοῦ μου, ἕως τῆς Ἱερουσαλήμ.

Mic 1:10 Μὴ ἀναγγείλητε τοῦτο εἰς Γάθ, μὴ πενθήσητε πένθος· ἐν Βηθαφρὰ κυλίσθητι εἰς τὴν κόνιν.

Mic 1:11 Διάβηθι, ἡ κάτοικος τῆς Σαφίρ, ἔχουσα γυμνὴν τὴν αἰσχύνην σου· ἡ κάτοικος τῆς Σαανὰν ἄς μὴ ἐξέλθῃ· τὸ πένθος τῆς Βαὶθὲζὴλ θέλει λάβει ἀπὸ σᾶς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

Mic 1:12 Διότι ἡ κάτοικος τῆς Μαρὼθ ἐλυπήθη διὰ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, ἐπειδὴ κατέβη κακὸν ἀπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὴν πύλην τῆς Ἱερουσαλήμ.

Mic 1:13 Κάτοικε τῆς Λαχείς, ζεῦξον τὴν ἅμαξαν εἰς τὸν ταχὺν ἵππον· σύ, ἡ ἀρχὴ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν θυγατέρα τῆς Σιών· διότι αἱ ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραὴλ ἐν σοὶ εὑρέθησαν.

Mic 1:14 Διὰ τοῦτο θέλεις δώσει ἔγγραφον ἐλευθερώσεως εἰς τὴν Μορέσεθγάθ· οἱ οἶκοι τοῦ Ἀχζὶβ θέλουσι ματαιώσει τὰς ἐλπίδας τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ.

Mic 1:15 Θέλω ἔτι φέρει κληρονόμον εἰς σέ, κάτοικε τῆς Μαρησά· θέλει ἐλθεῖ ἕως Ὀδολλάμ, τῆς δόξης τοῦ Ἰσραήλ.

Mic 1:16 Φαλακρώθητι καὶ κεῖρον τὴν κεφαλὴν σου διὰ τὰ τέκνα σου τὰ τρυφερά· πλάτυνον τὴν φαλακρότητά σου ὡς ἀετός, διότι ἠχμαλωτίσθησαν ἀπὸ σοῦ.

Mic 2:1 Οὐαὶ εἰς τοὺς διαλογιζομένους ἀνομίαν καὶ μηχανευομένους κακὸν ἐν ταῖς κλίναις αὐτῶν· μόλις φέγγει ἡ αὐγὴ καὶ πράττουσιν αὐτό, διότι εἶναι ἐν τῇ δυνάμει τῆς χειρὸς αὐτῶν.

Mic 2:2 Καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀγροὺς καὶ λαμβάνουσι διὰ τῆς βίας, καὶ οἴκους καὶ ἁρπάζουσιν αὐτούς· οὕτω διαρπάζουσιν ἄνθρωπον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ναί, ἄνθρωπον καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

Mic 2:3 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐναντίον τοῦ γένους τούτου ἐγὼ βουλεύομαι κακόν, ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν θέλετε ἐλευθερώσει τοὺς τραχήλους σας οὐδὲ θέλετε περιπατεῖ ὑπερηφάνως, διότι ὁ καιρὸς οὗτος εἶναι κακός.

Mic 2:4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει ληφθῇ παροιμία ἐναντίον σας, καὶ θέλει θρηνήσει ὁ θρηνῶν μὲ θρῆνον καὶ εἰπεῖ, Διόλου ἠφανίσθημεν· ἠλλοίωσε τὴν μερίδα τοῦ λαοῦ μου· πῶς ἀπεμάκρυνεν αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· ἀντὶ νὰ ἀποδώσῃ, διεμέρισε τοὺς ἀγροὺς ἡμῶν.

Mic 2:5 Διὰ τοῦτο σὺ δὲν θέλεις ἔχει τινά βάλλοντα σχοινίον διὰ κλῆρον, ἐν τῇ συνάξει τοῦ Κυρίου.

Mic 2:6 Μὴ προφητεύετε, οἱ προφητεύοντες· δὲν θέλουσι προφητεύσει εἰς αὐτούς· ἡ αἰσχύνη αὐτῶν δὲν θέλει ἀπομακρυνθῇ.

Mic 2:7 Ὦ σύ, ὁ καλούμενος οἶκος Ἰακώβ, ἐσμικρύνθη τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου εἶναι τοιαῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ οἱ λόγοι μου δὲν κάμνουσι καλὸν εἰς τὸν ὀρθῶς περιπατοῦντα

Mic 2:8 Καὶ πρότερον ὁ λαός μου ἐπανέστη ὡς ἐχθρός· τὸ ἐπένδυμα μετὰ τοῦ χιτῶνος ἁρπάζετε ἀπὸ τῶν διαβαινόντων ἀφόβως, τῶν ἐπιστρεφόντων ἀπὸ τοῦ πολέμου.

Mic 2:9 Τὰς γυναῖκας τοῦ λαοῦ μου ἐξώσατε ἀπὸ τῶν τερπνῶν αὐτῶν οἴκων· ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν ἀφηρέσατε τὴν δόξαν μου διαπαντός.

Mic 2:10 Σηκώθητε καὶ ἀναχωρήσατε, διότι αὕτη δὲν εἶναι ἡ ἀνάπαυσίς σας· ἐπειδὴ ἐμιάνθη, θέλει σᾶς ἀφανίσει, μάλιστα ἐν σκληρῷ ἀφανισμῷ.

Mic 2:11 Ἐὰν τις περιπατῇ κατὰ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ λαλῇ ψεύδη, λέγων, Θέλω προφητεύσει εἰς σὲ περὶ οἴνου καὶ σίκερα, οὗτος βεβαίως θέλει εἶσθαι ὁ προφήτης τοῦ λαοῦ τούτου.

Mic 2:12 Θέλω βεβαίως σὲ συνάξει ὅλον Ἰακώβ· θέλω βεβαίως συλλέξει τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραήλ· θέλω θέσει αὐτοὺς ὁμοῦ ὡς πρόβατα τῆς Βοσόρρας, ὡς ποίμνιον ἐν μέσῳ τῆς μάνδρας αὐτῶν· μέγαν θόρυβον θέλουσι κάμει ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀνθρώπων.

Mic 2:13 Ὁ διαρρηγνύων ἀνέβη ἔμπροσθεν αὐτῶν· διέρρηξαν καὶ διέβησαν διὰ τῆς πύλης καὶ ἐξῆλθον δί αὐτῆς· καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν θέλει διαβῇ ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ ὁ Κύριος ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν.

Mic 3:1 Καὶ εἶπα, Ἀκούσατε τώρα, ἀρχηγοὶ τοῦ Ἰακὼβ καὶ ἄρχοντες τοῦ οἴκου Ἰσραήλ· δὲν ἀνήκει εἰς ἐσᾶς νὰ γνωρίζητε τὴν κρίσιν

Mic 3:2 Οἱ μισοῦντες τὸ καλὸν καὶ ἀγαπῶντες τὸ κακόν, οἱ ἀποσπῶντες τὸ δέρμα αὐτῶν ἐπάνωθεν αὐτῶν καὶ τὴν σάρκα αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστῶν αὐτῶν,

Mic 3:3 οἱ κατατρώγοντες ἔτι τὴν σάρκα τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐκδείροντες τὸ δέρμα αὐτῶν ἐπάνωθεν αὐτῶν καὶ συντρίβοντες τὰ ὀστᾶ αὐτῶν καὶ κατακόπτοντες αὐτὰ ὡς διὰ χύτραν καὶ ὡς κρέας ἐν μέσῳ λέβητος.

Mic 3:4 Τότε θέλουσι βοήσει πρὸς τὸν Κύριον, πλὴν δὲν θέλει εἰσακούσει αὐτούς· θέλει μάλιστα κρύψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διότι ἐφέρθησαν κακῶς εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν.

Mic 3:5 Οὕτω λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν, οἵτινες πλανῶσι τὸν λαόν μου, οἵτινες δαγκάνοντες διὰ τῶν ὀδόντων αὐτῶν φωνάζουσιν, Εἰρήνη· καὶ ἐὰν τις δὲν βάλλῃ τι εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, κηρύττουσιν ἐναντίον αὐτοῦ πόλεμον.

Mic 3:6 Διὰ τοῦτο νὺξ θέλει εἶσθαι εἰς ἐσᾶς ἀντὶ ὁράσεως καὶ σκότος εἰς ἐσᾶς ἀντὶ μαντείας· καὶ ὁ ἥλιος θέλει δύσει ἐπὶ τοὺς προφήτας καὶ ἡ ἡμέρα θέλει συσκοτάσει ἐπ' αὐτούς.

Mic 3:7 Τότε θέλουσι καταισχυνθῇ οἱ βλέποντες καὶ θέλουσιν ἐντραπῇ οἱ μάντεις· καὶ θέλουσι σκεπάσει τὰ χείλη αὐτῶν πάντες οὗτοι, διότι δὲν εἶναι ἀπόκρισις Θεοῦ.

Mic 3:8 Ἀλλ' ἐγὼ βεβαίως εἶμαι πλήρης δυνάμεως διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Κυρίου καὶ κρίσεως καὶ ἰσχύος, διὰ νὰ ἀπαγγείλω εἰς τὸν Ἰακὼβ τὴν παράβασιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ.

Mic 3:9 Ἀκούσατε λοιπὸν τοῦτο, ἀρχηγοὶ τοῦ οἴκου Ἰακὼβ καὶ ἄρχοντες τοῦ οἴκου Ἰσραήλ, οἱ βδελυττόμενοι τὴν κρίσιν καὶ διαστρέφοντες πᾶσαν εὐθύτητα,
Mic 3:10 οἱ οἰκοδομοῦντες τὴν Σιὼν ἐν αἵματι καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀνομίᾳ.
Mic 3:11 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς κρίνουσι μὲ δῶρα καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς διδάσκουσιν ἐπὶ μισθῷ καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μαντεύουσιν ἐπὶ ἀργυρίῳ καὶ ἐπαναπαύονται ἐπὶ τὸν Κύριον, λέγοντες, Δὲν εἶναι ὁ Κύριος ἐν μέσῳ ἡμῶν κακὸν δὲν θέλει ἐλθεῖ ἐφ ἡμᾶς.
Mic 3:12 Διὰ τοῦτο ἡ Σιὼν ἐξ αἰτίας σας θέλει ἀροτριασθῇ ὡς ἀγρός, καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει γείνει σωροὶ λίθων, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου ὡς ὑψηλοὶ τόποι δρυμοῦ.
Mic 4:1 Καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις τὸ ὄρος τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου θέλει στηριχθῇ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων καὶ ὑψωθῇ ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ λαοὶ θέλουσι συρρέει εἰς αὐτό.
Mic 4:2 Καὶ ἔθνη πολλὰ θέλουσιν ὑπάγει καὶ εἰπεῖ, Ἔλθετε καὶ ἂς ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ· καὶ θέλει διδάξει ἡμᾶς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ θέλομεν περιπατήσει ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ· διότι ἐκ Σιὼν θέλει ἐξέλθει νόμος καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.
Mic 4:3 Καὶ θέλει κρίνει ἀναμέσον λαῶν πολλῶν καὶ θέλει ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά, ἕως εἰς μακράν· καὶ θέλουσι σφυρηλατήσει τὰς μαχαίρας αὐτῶν διὰ ὑνία καὶ τὰς λόγχας αὐτῶν διὰ δρέπανα· δὲν θέλει σηκώσει μάχαιραν ἔθνος ἐναντίον ἔθνους οὐδὲ θέλουσι μάθει πλέον τὸν πόλεμον.
Mic 4:4 Καὶ θέλουσι κάθησθαι ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκῆν αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ ἐκφοβῶν· διότι τὸ στόμα τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων ἐλάλησε.
Mic 4:5 Διότι πάντες οἱ λαοὶ θέλουσι περιπατεῖ ἕκαστος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ θεοῦ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ θέλομεν περιπατεῖ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.
Mic 4:6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλω συνάξει τὴν χωλαίνουσαν καὶ θέλω εἰσδεχθῇ τὴν ἐξωσμένην καὶ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἔθλιψα.
Mic 4:7 Καὶ θέλω κάμει τὴν χωλαίνουσαν ὑπόλοιπον καὶ τὴν ἀποβεβλημένην ἔθνος ἰσχυρόν, καὶ ὁ Κύριος θέλει βασιλεύει ἐπ αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει Σιών, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
Mic 4:8 Καὶ σύ, πύργε τοῦ ποιμνίου, ὀχύρωμα τῆς θυγατρὸς Σιών, εἰς σὲ θέλει ἐλθεῖ ἡ πρώτη ἐξουσία· ναί, θέλει ἐλθεῖ τὸ βασίλειον εἰς τὴν θυγατέρα τῆς Ἱερουσαλήμ.
Mic 4:9 Διὰ τί τώρα κραυγάζεις δυνατά δὲν εἶναι βασιλεὺς ἐν σοί ἠφανίσθη ὁ σύμβουλός σου, ὥστε σὲ κατέλαβον ὠδῖνες ὡς τικτούσης
Mic 4:10 Κοιλοπόνει καὶ ἀγωνίζου, θυγάτηρ Σιών, ὡς ἡ τίκτουσα, διότι τώρα θέλεις ἐξέλθει ἐκ τῆς πόλεως καὶ θέλεις κατοικήσει ἐν ἀγρῷ καὶ θέλεις ὑπάγει ἕως τῆς Βαβυλῶνος· ἐκεῖ θέλεις ἐλευθερωθῇ, ἐκεῖ θέλει σὲ ἐξαγοράσει ὁ Κύριος ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου.
Mic 4:11 Τώρα δὲ συνήχθησαν ἐναντίον σου ἔθνη πολλὰ λέγοντα, Ἂς μιανθῇ καὶ ἂς ἐπιβλέπῃ ὁ ὀφθαλμὸς ἡμῶν ἐπὶ τὴν Σιών.
Mic 4:12 Ἀλλ αὐτοὶ δὲν γνωρίζουσι τοὺς λογισμοὺς τοῦ Κυρίου οὐδὲ ἐννοοῦσι τὴν βουλὴν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἁλωνίου.
Mic 4:13 Σηκώθητι καὶ ἁλώνιζε, θυγάτηρ Σιών, διότι θέλω κάμει τὸ κέρας σου σιδηροῦν καὶ τὰς ὁπλὰς σου θέλω κάμει χαλκᾶς, καὶ θέλεις κατασυντρίψει λαοὺς πολλούς· καὶ θέλω ἀφιερώσει τὰ διαρπάγματα αὐτῶν εἰς τὸν Κύριον καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν εἰς τὸν Κύριον πάσης τῆς γῆς.
Mic 5:1 Συναθροίσθητι τώρα εἰς τάγματα, θυγάτηρ ταγμάτων· ἔθεσε πολιορκίαν ἐναντίον ἡμῶν· θέλουσι πατάξει τὸν κριτὴν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ῥάβδῳ κατὰ τῆς σιαγόνος.
Mic 5:2 Καὶ σύ, Βηθλεὲμ Ἐφραθά, ἡ μικρὰ ὥστε νὰ ἦσαι μεταξὺ τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰούδα, ἐκ σοῦ θέλει ἐξέλθει εἰς ἐμὲ ἀνὴρ διὰ νὰ ἦναι ἡγούμενος ἐν τῷ Ἰσραήλ· τοῦ ὁποίου αἱ ἔξοδοι εἶναι ἀπ ἀρχῆς, ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος.
Mic 5:3 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει αὐτούς, ἕως τοῦ καιροῦ καθ ὅν ἡ τίκτουσα θέλει γεννήσει· τότε τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ θέλει ἐπιστρέψει εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Mic 5:4 Καὶ θέλει σταθῇ καὶ ποιμάνει ἐν τῇ ἰσχύϊ τοῦ Κυρίου, ἐν τῇ μεγαλειότητι τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ θέλουσι κατοικήσει· διότι τώρα θέλει μεγαλυνθῇ ἕως τῶν ἄκρων τῆς γῆς.
Mic 5:5 Καὶ οὗτος θέλει εἶσθαι εἰρήνη. Ὅταν ὁ Ἀσσύριος ἔλθῃ εἰς τὴν γῆν ἡμῶν καὶ ὅταν πατήσῃ εἰς τὰ παλάτια ἡμῶν, τότε θέλομεν ἐπεγείρει κατ αὐτοῦ ἑπτὰ ποιμένας καὶ ὀκτὼ ἄρχοντας ἀνθρώπων·
Mic 5:6 καὶ θέλουσι ποιμάνει τὴν γῆν τῆς Ἀσσυρίας ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρὼδ ἐν ταῖς εἰσόδοις αὐτοῦ· καὶ θέλει ἐλευθερώσει ἡμᾶς ἐκ τοῦ Ἀσσυρίου, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν γῆν ἡμῶν καὶ ὅταν πατήσῃ ἐν τοῖς ὁρίοις ἡμῶν.
Mic 5:7 Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰακὼβ θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς δρόσος ἀπὸ Κυρίου, ὡς ῥανίδες ἐπὶ χόρτου, ὅστις δὲν προσμένει παρὰ ἀνθρώπου οὐδὲ ἐλπίζει ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων.
Mic 5:8 Καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰακὼβ θέλει εἶσθαι μεταξὺ ἐθνῶν, ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν, ὡς λέων μεταξὺ κτηνῶν τοῦ δρυμοῦ, ὡς σκύμνος μεταξὺ ποιμνίων προβάτων, ὅστις διαβαίνων καταπατεῖ καὶ διασπαράττει καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ ἐλευθερῶν.
Mic 5:9 Ἡ χεὶρ σου θέλει ὑψωθῇ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους σου, καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου θέλουσιν ἐκκοπῇ.
Mic 5:10 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλω ἐξολοθρεύσει τοὺς ἵππους σου ἐκ μέσου σου, καὶ θέλω ἀπολέσει τὰς ἁμάξας σου.
Mic 5:11 Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὰς πόλεις τῆς γῆς σου, καὶ κατεδαφίσει πάντα τὰ ὀχυρώματά σου.

Mic 5:12 Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὰς μαγείας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου, καὶ δὲν θέλεις ἔχει πλέον μάντεις.
Mic 5:13 Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὰ γλυπτὰ σου καὶ τὰ εἴδωλά σου ἐκ μέσου σου, καὶ δὲν θέλεις λατρεύσει πλέον τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου.
Mic 5:14 Καὶ θέλω ἀνασπάσει τὰ ἄλση σου ἐκ μέσου σου, καὶ θέλω ἀφανίσει τὰς πόλεις σου.
Mic 5:15 Καὶ θέλω κάμει ἐκδίκησιν μετὰ θυμοῦ καὶ μετ' ὀργῆς ἐπὶ τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δὲν μοῦ εἰσήκουσαν.
Mic 6:1 Ἀκούσατε τώρα ὅ, τι λέγει ὁ Κύριος Σηκώθητι, διαδικάσθητι ἔμπροσθεν τῶν ὀρέων, καὶ ἄς ἀκούσωσιν οἱ βουνοὶ τὴν φωνὴν σου.
Mic 6:2 Ἀκούσατε, ὄρη, τὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου, καὶ σεῖς, τὰ ἰσχυρὰ θεμέλια τῆς γῆς διότι ὁ Κύριος ἔχει κρίσιν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ θέλει διαδικασθῆ μετὰ τοῦ Ἰσραήλ.
Mic 6:3 Λαὲ μου, τί σοὶ ἔκαμα καὶ εἰς τί σὲ παρηνώχλησα μαρτύρησον κατ' ἐμοῦ.
Mic 6:4 Διότι σὲ ἀνεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ σὲ ἐλύτρωσα ἐξ οἴκου δουλείας καὶ ἐξαπέστειλα ἔμπροσθέν σου τὸν Μωϋσῆν, τὸν Ἀαρὼν καὶ τὴν Μαριάμ.
Mic 6:5 Λαὲ μου, ἐνθυμήθητι τώρα τί ἐβουλεύθη Βαλὰκ ὁ βασιλεὺς τοῦ Μωὰβ καὶ τί ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν Βαλαὰμ ὁ τοῦ Βεὼρ ἀπὸ Σιττεὶμ ἕως Γαλγάλων, διὰ νὰ γνωρίσητε τὴν δικαιοσύνην τοῦ Κυρίου.
Mic 6:6 Μὲ τί θέλω ἐλθεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ προσκυνήσω ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου Θεοῦ θέλω ἐλθεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ μὲ ὁλοκαυτώματα, μὲ μόσχους ἐνιαυσίους
Mic 6:7 Θέλει εὐαρεστηθῆ ὁ Κύριος εἰς χιλιάδας κριῶν ἢ εἰς μυριάδας ποταμῶν ἐλαίου θέλω δώσει τὸν πρωτότοκόν μου διὰ τὴν παράβασίν μου, τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας μου διὰ τὴν ἁμαρτίαν τῆς ψυχῆς μου
Mic 6:8 Αὐτὸς σοὶ ἔδειξεν, ἄνθρωπε, τί τὸ καλόν καὶ τί ζητεῖ ὁ Κύριος παρὰ σοῦ, εἰμὴ νὰ πράττῃς τὸ δίκαιον καὶ νὰ ἀγαπᾷς ἔλεος καὶ νὰ περιπατῇς ταπεινῶς μετὰ τοῦ Θεοῦ σου
Mic 6:9 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου κράζει πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἡ σοφία θέλει φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· ἀκούσατε τὴν ῥάβδον καὶ τίς διώρισεν αὐτήν.
Mic 6:10 Ὑπάρχουσιν ἔτι οἱ θησαυροὶ τῆς ἀσεβείας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀσεβοῦς καὶ τὸ ἐλλιπὲς μέτρον τὸ βδελυκτόν
Mic 6:11 νὰ δικαιώσω αὐτοὺς μὲ τὰς ἀσεβεῖς πλάστιγγας καὶ μὲ τὸ σακκίον τῶν δολίων ζυγίων
Mic 6:12 Διότι οἱ πλούσιοι αὐτῆς εἶναι πλήρεις ἀδικίας, καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐλάλησαν ψεύδη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν εἶναι ἀπατηλὴ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Mic 6:13 Καὶ ἐγὼ λοιπὸν πατάξας θέλω σὲ ἀδυνατίσει, θέλω σὲ ἐρημώσει ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν σου.
Mic 6:14 Σὺ θέλεις τρώγει καὶ δὲν θέλεις χορτάζεσθαι, καὶ ἡ πεῖνά σου θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ σου καὶ θέλεις φύγει ἀλλὰ δὲν θέλεις διασώσει, καὶ ὅ, τι διέσωσας, θέλω παραδώσει εἰς τὴν ῥομφαίαν.
Mic 6:15 Σὺ θέλεις σπείρει καὶ δὲν θέλεις θερίσει σὺ θέλεις πιέσει ἐλαίας καὶ δὲν θέλεις ἀλειφθῆ μὲ ἔλαιον, καὶ γλεῦκος καὶ δὲν θέλεις πίει οἶνον.
Mic 6:16 Διότι ἐφυλάχθησαν τὰ διατάγματα τοῦ Ἀμρὶ καὶ πάντα τὰ ἔργα τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαὰβ καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν διὰ νὰ σὲ παραδώσω εἰς ἀφανισμὸν καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς εἰς συριγμόν καὶ θέλετε βαστάσει τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ μου.
Mic 7:1 Οὐαὶ εἰς ἐμέ, διότι εἶμαι ὡς ἐπικαρπολογία θέρους, ὡς ἐπιφυλλὶς τρυγητοῦ δὲν ὑπάρχει βότρυς διὰ νὰ φάγῃ τις ἡ ψυχὴ μου ἐπεθύμησε τὰς ἀπαρχὰς τῶν καρπῶν.
Mic 7:2 Ὁ ὅσιος ἀπωλέσθη ἐκ τῆς γῆς καὶ ὁ εὐθὺς δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων πάντες ἐνεδρεύουσι διὰ αἷμα κυνηγοῦσιν ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
Mic 7:3 Εἰς τὸ νὰ κακοποιῶσιν ἑτοιμάζουσι τὰς χεῖρας αὐτῶν ὁ ἄρχων ἀπαιτεῖ καὶ ὁ κριτὴς κρίνει ἐπὶ μισθῷ· καὶ ὁ μεγάλος προφέρει τὴν πονηρὰν αὐτοῦ ἐπιθυμίαν, τὴν ὁποίαν συμπεριστρεφόμενοι ἐκπληροῦσιν.
Mic 7:4 Ὁ καλήτερος αὐτῶν εἶναι ὡς ἄκανθα· ὁ εὐθὺς ὀξύτερος φραγμοῦ ἀκανθώδους· ἡ ἡμέρα τῶν φυλάκων σου, ἡ ἐπίσκεψίς σου ἔφθασε· τώρα θέλει εἶσθαι ἡ ἀμηχανία αὐτῶν.
Mic 7:5 Μὴ ἐμπιστεύεσθε εἰς φίλον, μὴ θαρρεῖτε εἰς οἰκεῖον· φύλαττε τὰς θύρας τοῦ στόματός σου ἀπὸ τῆς συγκαθευδούσης ἐν τῷ κόλπῳ σου·
Mic 7:6 διότι ὁ υἱὸς περιφρονεῖ τὸν πατέρα, ἡ θυγάτηρ ἐπανίσταται κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, ἡ νύμφη κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας.
Mic 7:7 Ἐγὼ δὲ θέλω ἐπιβλέψει ἐπὶ Κύριον· θέλω προσμείνει τὸν Θεὸν τῆς σωτηρίας μου· ὁ Θεὸς μου θέλει μοῦ εἰσακούσει.
Mic 7:8 Μὴ εὐφραίνου εἰς ἐμέ, ἡ ἐχθρὰ μου· ἄν καὶ ἔπεσα, θέλω σηκωθῆ· ἄν καὶ ἐκάθησα ἐν σκότει, ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι φῶς εἰς ἐμέ.
Mic 7:9 Θέλω ὑποφέρει τὴν ὀργὴν τοῦ Κυρίου, διότι ἡμάρτησα εἰς αὐτόν, ἑωσοῦ διαδικάσῃ τὴν δίκην μου καὶ κάμῃ τὴν κρίσιν μου· θέλει μὲ ἐξάξει εἰς τὸ φῶς, θέλω ἰδεῖ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
Mic 7:10 Καὶ θέλει ἰδεῖ ἡ ἐχθρά μου, καὶ αἰσχύνη θέλει περικαλύψει αὐτήν, ἥτις λέγει πρὸς ἐμέ, Ποῦ εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς σου οἱ ὀφθαλμοὶ μου θέλουσιν ἰδεῖ αὐτήν· τώρα θέλει εἶσθαι εἰς καταπάτημα ὡς ὁ πηλὸς τῶν ὁδῶν.
Mic 7:11 Καθ' ἣν ἡμέραν τὰ τείχη σου μέλλουσι νὰ κτισθῶσι, τὴν ἡμέραν ἐκείνην θέλει διαδοθῆ εἰς μακρὰν τὸ πρόσταγμα.
Mic 7:12 Τὴν ἡμέραν ἐκείνην θέλουσιν ἐλθεῖ ἕως εἰς σὲ ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας καὶ τῶν πόλεων τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ὄρους ἕως ὄρους.

Mic 7:13 Καὶ ἡ γῆ θέλει ἐρημωθῆ ἐξ αἰτίας τῶν κατοικούντων αὐτήν, διὰ τὸν καρπὸν τῶν πράξεων αὐτῶν.
Mic 7:14 Ποίμαινε τὸν λαὸν σου ἐν τῇ ῥάβδῳ σου, τὸ ποίμνιον τῆς κληρονομίας σου, τὸ ὁποῖον κατοικεῖ μεμονωμένον ἐν τῷ δάσει, ἐν μέσῳ τοῦ Καρμήλου· ἃς νέμωνται τὴν Βασὰν καὶ τὴν Γαλαὰδ καθὼς ἐν ταῖς ἀρχαίαις ἡμέραις.
Mic 7:15 Καθὼς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἐξόδου σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου θέλω δείξει εἰς αὐτὸν θαυμάσια.
Mic 7:16 Τὰ ἔθνη θέλουσιν ἰδεῖ καὶ θέλουσι καταισχυνθῆ διὰ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν· θέλουσιν ἐπιθέσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ στόμα, τὰ ὦτα αὐτῶν θέλουσι κωφωθῆ.
Mic 7:17 Θέλουσι γλείφει τὸ χῶμα ὡς ὄφεις, ὡς τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς θέλουσι σύρεσθαι ἀπὸ τῶν τρυπῶν αὐτῶν· θέλουσιν ἐκπλαγῆ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ θέλουσι φοβηθῆ ἀπὸ σοῦ.
Mic 7:18 Τίς Θεὸς ὅμοιός σου, συγχωρῶν ἀνομίαν καὶ παραβλέπων τὴν παράβασιν τοῦ ὑπολοίπου τῆς κληρονομίας αὐτοῦ δὲν φυλάττει τὴν ὀργὴν αὐτοῦ διαπαντός, διότι αὐτὸς ἀρέσκεται εἰς τὸ ἔλεος.
Mic 7:19 Θέλει ἐπιστρέψει, θέλει εὐσπλαγχνισθῆ ἡμᾶς, θέλει καταστρέψει τὰς ἀνομίας ἡμῶν· καὶ θέλεις ῥίψει πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.
Mic 7:20 Θέλεις ἐκτελέσει ἀλήθειαν εἰς τὸν Ἰακώβ, ἔλεος εἰς τὸν Ἀβραάμ, καθὼς ὤμοσας εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἡμερῶν.
Nah 1:1 Ἡ κατὰ τῆς Νινευὴ προφητεία· βιβλίον τῆς ὁράσεως Ναοὺμ τοῦ Ἐλκοσαίου.
Nah 1:2 Ζηλότυπος εἶναι ὁ Θεὸς καὶ ἐκδικεῖται ὁ Κύριος· ὁ Κύριος ἐκδικεῖται καὶ ὀργίζεται· ὁ Κύριος θέλει ἐκδικηθῆ τοὺς ἐναντίους αὐτοῦ καὶ φυλάττει ὀργὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.
Nah 1:3 Ὁ Κύριος εἶναι μακρόθυμος καὶ μέγας τὴν ἰσχύν, καὶ οὐδόλως θέλει ἀθῳώσει τὸν ἀσεβῆ· ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου εἶναι μετὰ ἀνεμοστροβίλου καὶ θυέλλης, καὶ νεφέλαι ὁ κονιορτὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
Nah 1:4 Ἐπιτιμᾷ τὴν θάλασσαν καὶ ξηραίνει αὐτὴν καὶ καταξηραίνει πάντας τοὺς ποταμούς· μαραίνεται ἡ Βασὰν καὶ ὁ Κάρμηλος καὶ τὸ ἄνθος τοῦ Λιβάνου μαραίνεται.
Nah 1:5 Τὰ ὄρη σείονται ἀπ' αὐτοῦ καὶ οἱ λόφοι διαλύονται, ἡ δὲ γῆ τρέμει ἀπὸ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ναί, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
Nah 1:6 Τίς δύναται νὰ ἀνθέξῃ ἐνώπιον τῆς ἀγανακτήσεως αὐτοῦ καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ εἰς τὴν ἔξαψιν τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἐκχέεται ὡς πῦρ καὶ οἱ βράχοι συντρίβονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
Nah 1:7 Ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός, ὀχύρωμα ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ γνωρίζει τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν.
Nah 1:8 Πλὴν μὲ πλημμύραν κατακλύζουσαν θέλει κάμει συντέλειαν τοῦ τόπου αὐτῆς, καὶ σκότος θέλει καταδιώξει τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Nah 1:9 Τί βουλεύεσθε κατὰ τοῦ Κυρίου αὐτὸς θέλει κάμει συντέλειαν· θλῖψις δὲν θέλει ἐπέλθει ἐκ δευτέρου.
Nah 1:10 Διότι ἐνῷ συμπεριπλέκονται ὡς ἄκανθαι καὶ μεθύουσιν ὡς μεθυσταί, θέλουσι καταναλωθῆ ὡς κατάξηρον ἄχυρον.
Nah 1:11 Ἀπὸ σοῦ ἐξῆλθε διαλογιζόμενος πονηρὰ κατὰ τοῦ Κυρίου, σύμβουλος πονηρός.
Nah 1:12 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἂν καὶ ἦναι ἐν τῇ ἀκμῇ αὐτῶν καὶ ἔτι πολλοί, θέλουσιν ὅμως κουρευθῆ, ὅταν αὐτὸς διαβῇ· ἂν καὶ σὲ κατέθλιψα, δὲν θέλω σὲ καταθλίψει πλέον.
Nah 1:13 Διότι τώρα θέλω συντρίψει τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ θέλω διαρρήξει τοὺς δεσμούς σου.
Nah 1:14 Καὶ ὁ Κύριος ἔδωκε προσταγὴν περὶ σοῦ, ὅτι δὲν θέλει σπαρθῆ πλέον ἐκ τοῦ ὀνόματός σου· ἀπὸ τοῦ οἴκου τῶν θεῶν σου θέλω ἐκκόψει τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτά· θέλω κάμει αὐτὸν τάφον σου, διότι εἶσαι βδελυκτός.
Nah 1:15 Ἰδού, ἐπὶ τῶν ὀρέων οἱ πόδες τοῦ εὐαγγελιζομένου, τοῦ κηρύττοντος εἰρήνην. Ἑόρταζε, Ἰούδα, τὰς ἐπισήμους ἑορτάς σου, ἀπόδος τὰς εὐχάς σου, διότι ὁ ἐξολοθρευτὴς δὲν θέλει διαβῆ πλέον διὰ σοῦ· ὁλοτελῶς ἀπεκόπη.
Nah 2:1 Ὁ κατασυντρίβων ἀνέβη ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου σου· φύλαττε τὸ ὀχύρωμα, σκόπευσον τὴν ὁδόν, ἐνίσχυσον τὰς ὀσφύς, ἐνδυνάμωσον τὴν ἰσχύν σου σφόδρα.
Nah 2:2 Ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἀπέστρεψε τὴν δόξαν τοῦ Ἰακὼβ καθὼς τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ· διότι οἱ τινακταὶ ἐξετίναξαν αὐτοὺς καὶ διέφθειραν τὰ κλήματα αὐτῶν.
Nah 2:3 Ἡ ἀσπὶς τῶν ἰσχυρῶν αὐτοῦ εἶναι κοκκινοβαφής, οἱ ἄνδρες δυνάμεως ἐνδεδυμένοι ἐρυθρά· αἱ ἅμαξαι θέλουσι κινεῖσθαι μὲ σίδηρον λάμποντα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐλάτινα δόρατα θέλουσι σεισθῆ τρομερά.
Nah 2:4 Αἱ ἅμαξαι θέλουσι θορυβεῖσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς, θέλουσι συγκρούεσθαι ἡ μία μετὰ τῆς ἄλλης ἐν ταῖς πλατείαις· ἡ θέα αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὡς λαμπάδες, θέλουσι τρέχει ὡς ἀστραπαί.
Nah 2:5 Θέλει ἐνθυμηθῆ τοὺς ἀνδρείους αὐτοῦ· ἀλλὰ θέλουσι κατολισθήσει ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν· θέλουσι σπεύσει εἰς τὰ τείχη αὐτῆς καὶ ὁ συνασπισμὸς θέλει ἑτοιμασθῆ.
Nah 2:6 Αἱ πύλαι τῶν ποταμῶν θέλουσιν ἀνοιχθῆ καὶ τὰ παλάτια θέλουσι διαλυθῆ.
Nah 2:7 Καὶ ἡ καθεστῶσα θέλει γυμνωθῆ, θέλει μετοικισθῆ, καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς θέλουσιν ἀναδίδει στεναγμοὺς ὡς ἡ φωνὴ τῶν περιστερῶν, τύπτουσαι τὰ στήθη αὐτῶν.
Nah 2:8 Καὶ ἡ Νινευὴ εἶναι παλαιόθεν ὡς λίμνη ὑδάτων· ταῦτα ὅμως θέλουσι φύγει. Στῆτε, στῆτε, θέλουσι φωνάζει· καὶ οὐδεὶς ὁ βλέπων ὀπίσω.
Nah 2:9 Λαφυραγωγεῖτε τὸ ἀργύριον, λαφυραγωγεῖτε τὸ χρυσίον· διότι δὲν εἶναι τέλος τῶν θησαυρῶν αὐτῆς· εἶναι πλῆθος παντὸς σκεύους ἐπιθυμητοῦ.
Nah 2:10 Ἐξεκενώθη καὶ ἐξετινάχθη καὶ ἠρημώθη καὶ ἡ καρδία διαλύεται καὶ τὰ γόνατα κλονίζονται καὶ ὠδῖνες εἶναι εἰς πάσας τὰς ὀσφῦς, τὰ δὲ πρόσωπα πάντων εἶναι ἀπησβολωμένα.

Nah 2:11 Ποῦ εἶναι τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων καὶ ἡ βοσκὴ τῶν σκύμνων, ὅπου ὁ λέων, ὁ γηραιὸς λέων, περιεπάτει καὶ ὁ σκύμνος τοῦ λέοντος, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐκφοβῶν
Nah 2:12 Ὁ λέων διεσπάραττεν ἱκανὰ διὰ τοὺς σκύμνους αὑτοῦ καὶ ἀπέπνιγε διὰ τὰς λεαίνας αὑτοῦ, καὶ ἐγέμιζε τὰ σπήλαια αὑτοῦ ἀπὸ θηράματος καὶ τὰ κατοικητήρια αὑτοῦ ἀπὸ ἁρπαγῆς.
Nah 2:13 Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ θέλω καύσει τὰς ἁμάξας σου μέχρι καπνοῦ καὶ ἡ ῥομφαία θέλει καταφάγει τοὺς σκύμνους σου, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸ θήραμά σου ἐκ τῆς γῆς, καὶ δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον ἡ φωνὴ τῶν πρέσβεών σου.
Nah 3:1 Οὐαὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων· ὅλη εἶναι πλήρης ψεύδους καὶ ἁρπαγῆς· τὸ θήραμα δὲν ἀπολείπει.
Nah 3:2 Φωνὴ μαστίγων ἀκούεται καὶ φωνὴ θορύβου τροχῶν καὶ ἵππων ὁρμώντων καὶ ἁρμάτων ἀναπηδώντων,
Nah 3:3 ἱππέως ἀναβαίνοντος καὶ ῥομφαίας στιλβούσης καὶ λόγχης ἐξαστραπτούσης, καὶ πλῆθος τραυματιζομένων καὶ μέγας ἀριθμὸς πτωμάτων, καὶ δὲν εἶναι τέλος τῶν πτωμάτων· προσκόπτουσιν εἰς τὰ πτώματα αὐτῶν·
Nah 3:4 ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πορνειῶν τῆς θελκτικῆς πόρνης, τῆς ἐμπείρου εἰς γοητείας, ἥτις πωλεῖ ἔθνη διὰ τῶν πορνειῶν αὑτῆς καὶ φυλὰς διὰ τῶν γοητειῶν αὑτῆς.
Nah 3:5 Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· καὶ θέλω ἀνασηκώσει τὰ κράσπεδά σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλω δείξει εἰς τὰ ἔθνη τὴν αἰσχύνην σου καὶ εἰς τὰ βασίλεια τὴν ἀτιμίαν σου.
Nah 3:6 Καὶ θέλω ῥίψει βδελυρὰν ἀκαθαρσίαν ἐπὶ σὲ καὶ θέλω σὲ καταισχύνει καὶ θέλω σὲ καταστήσει εἰς θέαμα.
Nah 3:7 Καὶ πάντες οἱ βλέποντές σε θέλουσι φεύγει ἀπὸ σοῦ καὶ θέλουσι λέγει, Ἡ Νινευὴ ἠρημώθη· τίς θέλει συλλυπηθῇ αὐτήν πόθεν θέλω ζητήσει παρηγορητὰς διὰ σέ
Nah 3:8 εἶσαι καλητέρα τῆς Νὼ Ἀμμών, τῆς κειμένης μεταξὺ τῶν ποταμῶν, τῆς περικυκλουμένης ἀπὸ ὑδάτων, τῆς ὁποίας προμαχῶν ἦτο ἡ θάλασσα καὶ τεῖχος αὐτῆς τὸ πέλαγος
Nah 3:9 Ἡ Αἰθιοπία ἦτο ἡ ἰσχὺς αὐτῆς καὶ ἡ Αἴγυπτος καὶ ἄλλοι ἀπέραντοι· ἡ Φοὺθ καὶ οἱ Λίβυες ἦσαν οἱ βοηθοί σου.
Nah 3:10 Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ μετῳκίσθη, ὑπῆγεν εἰς αἰχμαλωσίαν, τὰ δὲ νήπια αὐτῆς συνετρίφθησαν ἐπὶ τῶν ἄκρων πασῶν τῶν ὁδῶν· καὶ ἔρριψαν κλήρους ἐπὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῆς ἄνδρας, καὶ πάντες οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἐδέθησαν μὲ ἁλύσεις.
Nah 3:11 Καὶ σὺ θέλεις μεθυσθῇ, θέλεις μένει ἀφανής· καὶ σὺ θέλεις ζητήσει δύναμιν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ.
Nah 3:12 Πάντα τὰ ὀχυρώματά σου θέλουσιν εἶσθαι ὡς συκαῖ μὲ τὰ πρωτοφανῆ σῦκα αὐτῶν· ἐὰν σεισθῶσι, θέλουσι βεβαίως πέσει εἰς τὸ στόμα τοῦ τρώγοντος.
Nah 3:13 Ἰδού, ὁ λαός σου εἶναι γυναῖκες ἐν μέσῳ σου· αἱ πύλαι τῆς γῆς σου θέλουσιν εἶσθαι ὅλως ἀνεῳγμέναι εἰς τοὺς ἐχθρούς σου· τὸ πῦρ θέλει καταφάγει τοὺς μοχλούς σου.
Nah 3:14 Ἀνάσυρον εἰς σεαυτὸν ὕδωρ διὰ τὴν πολιορκίαν, ἐνδυνάμωσον τὰ ὀχυρώματά σου· εἴσελθε εἰς τὸν πηλὸν καὶ πάτησον τὴν ἄργιλλον, ἐπισκεύασον τὴν κεραμικὴν κάμινον·
Nah 3:15 ἐκεῖ θέλει σὲ καταφάγει τὸ πῦρ· ἡ ῥομφαία θέλει σὲ ἐξολοθρεύσει, θέλει σὲ καταφάγει ὡς βροῦχος· πληθύνου ὡς βροῦχος, πληθύνου ὡς ἀκρίς.
Nah 3:16 Ἐπλήθυνας τοὺς ἐμπόρους σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· ὁ βροῦχος ἐξηπλώθη καὶ ἐξεπέταξεν.
Nah 3:17 Οἱ μεγιστᾶνές σου εἶναι ὡς ἀκρίδες καὶ οἱ σατράπαι σου ὡς μεγάλαι ἀκρίδες, αἵτινες ἐπικάθηνται ἐπὶ τοὺς φραγμοὺς ἐν ἡμέρᾳ ψύχους· ἀλλ' ὅταν ὁ ἥλιος ἀνατείλῃ, φεύγουσι καὶ ὁ τόπος αὐτῶν δὲν γνωρίζεται ποῦ ἦσαν.
Nah 3:18 Οἱ ποιμένες σου ἐνύσταξαν, βασιλεῦ τῆς Ἀσσυρίας· οἱ δυνατοί σου ἀπεκοιμήθησαν· ὁ λαός σου ἐσκορπίσθη ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ συνάγων.
Nah 3:19 Δὲν εἶναι ἴασις εἰς τὸ σύντριμμά σου· ἡ πληγή σου εἶναι χαλεπή· πάντες οἱ ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου θέλουσι κροτήσει χεῖρας ἐπὶ σέ· διότι ἐπὶ τίνα δὲν ἐπῆλθε πάντοτε ἡ κακία σου
Hab 1:1 Ἡ ὅρασις, τὴν ὁποίαν εἶδεν Ἀββακοὺμ ὁ προφήτης.
Hab 1:2 Ἕως πότε, Κύριε, θέλω κράζει, καὶ δὲν θέλεις εἰσακούει θέλω βοᾶ πρὸς σέ, Ἀδικία· καὶ δὲν θέλεις σώζει
Hab 1:3 Διὰ τί μὲ κάμνεις νὰ βλέπω ἀνομίαν καὶ νὰ θεωρῶ ταλαιπωρίαν καὶ ἁρπαγὴν καὶ ἀδικίαν ἔμπροσθέν μου καὶ ὑπάρχουσι διεγείροντες ἔριδα καὶ φιλονεικίαν.
Hab 1:4 Διὰ τοῦτο ὁ νόμος εἶναι ἀργός, καὶ δὲν ἐξέρχεται κρίσις τελεία· ἐπειδὴ ὁ ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον, διὰ τοῦτο ἐξέρχεταὶ κρίσις διεστραμμένη.
Hab 1:5 Ἰδέτε μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε μεγάλως, διότι ἐγὼ θέλω πράξει ἔργον ἐν ταῖς ἡμέραις σας, τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε πιστεύσει, ἐὰν τις διηγηθῇ αὐτό.
Hab 1:6 Διότι, ἰδού, ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς Χαλδαίους, τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν καὶ ὁρμητικόν, τὸ ὁποῖον θέλει διέλθει τὸ πλάτος τοῦ τόπου, διὰ νὰ κληρονομήσῃ κατοικίας οὐχὶ ἑαυτοῦ.
Hab 1:7 Εἶναι φοβεροὶ καὶ τρομεροί· ἡ κρίσις αὐτῶν καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν θέλει προέρχεσθαι ἐξ αὐτῶν.
Hab 1:8 Καὶ οἱ ἵπποι αὐτῶν εἶναι ταχύτεροι παρδάλεων καὶ ὀξύτεροι λύκων τῆς ἑσπέρας· καὶ οἱ ἱππεῖς αὐτῶν θέλουσι διαχυθῆ καὶ οἱ ἱππεῖς αὐτῶν θέλουσιν ἐλθεῖ ἀπὸ μακρόθεν· θέλουσι πετάξει ὡς ἀετὸς σπεύδων εἰς βρῶσιν,
Hab 1:9 πάντες θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ ἁρπαγῇ· ἡ ὄψις τῶν προσώπων αὐτῶν εἶναι ὡς ὁ ἀνατολικὸς ἄνεμος, καὶ θέλουσι συνάξει τοὺς αἰχμαλώτους ὡς ἄμμον.
Hab 1:10 Καὶ θέλουσι περιπαίζει τοὺς βασιλεῖς, καὶ οἱ ἄρχοντες θέλουσιν εἶσθαι παίγνιον εἰς αὐτούς· θέλουσιν ἐμπαίζει πᾶν ὀχύρωμα· διότι θέλουσιν ἐπισωρεύσει χῶμα καὶ θέλουσι κυριεύσει αὐτό.
Hab 1:11 Τότε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ θέλει ἀλλοιωθῇ, καὶ θέλει ὑπερβῇ πᾶν ὅριον καὶ θέλει ἀσεβεῖ, ἀποδίδων τὴν ἰσχὺν

αὐτοῦ ταύτην εἰς τὸν θεὸν αὐτοῦ.
Hab 1:12 Δὲν εἶσαι σὺ ἀπ' αἰῶνος, Κύριε Θεέ μου, ὁ Ἅγιός μου δὲν θέλομεν ἀποθάνει. Σύ, Κύριε, διέταξας αὐτοὺς διὰ κρίσιν· καὶ σύ, Ἰσχυρέ, κατέστησας αὐτοὺς εἰς παιδείαν ἡμῶν.
Hab 1:13 Οἱ ὀφθαλμοί σου εἶναι καθαρώτεροι παρὰ ὥστε νὰ βλέπῃς τὰ πονηρά, καὶ δὲν δύνασαι νὰ ἐπιβλέπῃς εἰς τὴν ἀνομίαν· διὰ τί ἐπιβλέπεις εἰς τοὺς παρανόμους καὶ σιωπᾷς, ὅταν ὁ ἀσεβὴς καταπίνῃ τὸν δικαιότερον ἑαυτοῦ,
Hab 1:14 καὶ κάμνεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, ὡς τὰ ἑρπετά, τὰ μὴ ἔχοντα ἄρχοντα ἐφ' ἑαυτῶν
Hab 1:15 Ἀνασύρουσι πάντας διὰ τοῦ ἀγκίστρου, ἕλκουσιν αὐτοὺς εἰς τὸ δίκτυον αὐτῶν καὶ συνάγουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν σαγήνην αὐτῶν· διὰ τοῦτο εὐφραίνονται καὶ χαίρουσι.
Hab 1:16 Διὰ τοῦτο θυσιάζουσιν εἰς τὸ δίκτυον αὐτῶν καὶ καίουσι θυμίαμα εἰς τὴν σαγήνην αὐτῶν· διότι δι' αὐτῶν ἡ μερὶς αὐτῶν εἶναι παχεῖα καὶ τὸ φαγητὸν αὐτῶν ἐκλεκτόν.
Hab 1:17 Μὴ διὰ τοῦτο θέλουσι πάντοτε ἐκκενόνει τὸ δίκτυον αὐτῶν καὶ δὲν θέλουσι φείδεσθαι φονεύοντες πάντοτε τὰ ἔθνη
Hab 2:1 Ἐπὶ τῆς σκοπιᾶς μου θέλω σταθῆ καὶ θέλω στηλωθῆ ἐπὶ τοῦ πύργου, καὶ θέλω ἀποσκοπεύει διὰ νὰ ἴδω τί θέλει λαλήσει πρὸς ἐμὲ καὶ τί θέλω ἀποκριθῆ πρὸς τὸν ἐλέγχοντά με.
Hab 2:2 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς ἐμὲ ὁ Κύριος καὶ εἶπε, Γράψον τὴν ὅρασιν καὶ ἔκθεσον αὐτὴν ἐπὶ πινακιδίων, ὥστε τρέχων νὰ ἀναγινώσκῃ τις αὐτήν·
Hab 2:3 διότι ἡ ὅρασις μένει ἔτι εἰς ὡρισμένον καιρόν, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος θέλει λαλήσει καὶ δὲν θέλει ψευσθῆ· ἂν καὶ ἀργοπορῇ, πρόσμεινον αὐτήν· διότι βεβαίως θέλει ἐλθεῖ, δὲν θέλει βραδύνει.
Hab 2:4 Ἰδού, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπήρθη, δὲν εἶναι εὐθεῖα ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος θέλει ζήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.
Hab 2:5 Καὶ μάλιστα εἶναι προπετὴς ἐξ αἰτίας τοῦ οἴνου, ἀνὴρ ἀλαζών, οὐδὲ ἡσυχάζει· ὅστις πλατύνει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὡς ᾅδης καὶ εἶναι ὡς ὁ θάνατος καὶ δὲν χορταίνει, ἀλλὰ συνάγει εἰς ἑαυτὸν πάντα τὰ ἔθνη καὶ συλλαμβάνει εἰς ἑαυτὸν πάντας τοὺς λαούς.
Hab 2:6 Δὲν θέλουσι λάβει πάντες οὗτοι παραβολὴν κατ' αὐτοῦ καὶ παροιμίαν ἐμπαικτικὴν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ εἰπεῖ, Οὐαὶ εἰς τὸν πληθύνοντα τὸ μὴ ἑαυτοῦ· ἕως πότε καὶ εἰς τὸν ἐπιβαρύνοντα ἑαυτὸν μὲ παχὺν πηλόν.
Hab 2:7 Δὲν θέλουσι σηκωθῆ ἐξαίφνης οἱ δάκνοντές σε καὶ ἐξεγερθῆ οἱ ταλαιπωροῦντές σε καὶ θέλεις εἶσθαι πρὸς αὐτοὺς εἰς διαρπαγήν
Hab 2:8 Ἐπειδὴ σὺ ἐλαφυραγώγησας ἔθνη πολλά, ἅπαν τὸ ὑπόλοιπον τῶν λαῶν θέλουσι σὲ λαφυραγωγήσει, ἐξ αἰτίας τῶν αἱμάτων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ἀδικίας τῆς γῆς, τῆς πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.
Hab 2:9 Οὐαὶ εἰς τὸν πλεονεκτοῦντα πλεονεξίαν κακὴν διὰ τὸν οἶκον αὐτοῦ, διὰ νὰ θέσῃ τὴν φωλεὰν αὐτοῦ ὑψηλά, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἐκ χειρὸς τοῦ κακοῦ.
Hab 2:10 Ἐβουλεύθης αἰσχύνην εἰς τὸν οἶκόν σου, ἐξολοθρεύων πολλοὺς λαούς, καὶ ἡμάρτησας κατὰ τῆς ψυχῆς σου.
Hab 2:11 Διότι ὁ λίθος ἀπὸ τοῦ τοίχου θέλει βοήσει καὶ τὰ ξυλοδέματα θέλουσιν ἀποκριθῆ πρὸς αὐτόν.
Hab 2:12 Οὐαὶ εἰς τὸν οἰκοδομοῦντα πόλιν ἐν αἵμασι καὶ θεμελιοῦντα πόλιν ἐν ἀδικίαις.
Hab 2:13 Ἰδού, δὲν εἶναι τοῦτο παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, νὰ μοχθῶσιν οἱ λαοὶ διὰ τὸ πῦρ καὶ τὰ ἔθνη νὰ ἀποκάμνωσι διὰ τὴν ματαιότητα
Hab 2:14 Διότι ἡ γῆ θέλει εἶσθαι πλήρης τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, καθὼς τὰ ὕδατα σκεπάζουσι τὴν θάλασσαν.
Hab 2:15 Οὐαὶ εἰς τὸν ποτίζοντα τὸν πλησίον αὐτοῦ, εἰς σὲ ὅστις προσφέρεις τὴν φιάλην σου καὶ προσέτι μεθύεις αὐτόν, διὰ νὰ θεωρῇς τὴν γύμνωσιν αὐτῶν.
Hab 2:16 Ἐνεπλήσθης αἰσχύνης ἀντὶ δόξης· πίε καὶ σύ, καὶ ἂς ἀνακαλυφθῇ ἡ ἀκροβυστία σου· τὸ ποτήριον τῆς δεξιᾶς τοῦ Κυρίου θέλει στραφῆ πρὸς σέ, καὶ ἐμετὸς ἀτιμίας θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὴν δόξαν σου.
Hab 2:17 Διότι ἡ πρὸς τὸν Λίβανον ἀδικία σου θέλει σὲ καλύψει, καὶ ἡ φθορὰ τῶν θηρίων ἡ καταπτοήσασα αὐτὰ θέλει σὲ πτοήσει, ἐξ αἰτίας τῶν αἱμάτων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ἀδικίας τῆς γῆς, τῆς πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.
Hab 2:18 Τίς ἡ ὠφέλεια τοῦ γλυπτοῦ, ὅτι ὁ μορφωτὴς αὐτοῦ ἔγλυψεν αὐτό τοῦ χωνευτοῦ καὶ τοῦ διδασκάλου τοῦ ψεύδους, ὅτι ὁ κατασκευάσας θαρρεῖ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὥστε νὰ κάμνῃ εἴδωλα ἄφωνα
Hab 2:19 Οὐαὶ εἰς τὸν λέγοντα πρὸς τὸ ξύλον, Ἐξεγείρου· εἰς τὸν ἄφωνον λίθον, Σηκώθητι· αὐτὸ θέλει διδάξει Ἰδού, αὐτὸ εἶναι περιεσκεπασμένον μὲ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ δὲν εἶναι πνοὴ παντελῶς ἐν αὐτῷ.
Hab 2:20 Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶναι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· σιώπα ἐνώπιον αὐτοῦ, πᾶσα ἡ γῆ.
Hab 3:1 Προσευχὴ Ἀββακοὺμ τοῦ προφήτου ἐπὶ Σιγιωνώθ.
Hab 3:2 Κύριε, ἤκουσα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, ζωοποίει τὸ ἔργον σου ἐν μέσῳ τῶν ἐτῶν· Ἐν μέσῳ τῶν ἐτῶν γνωστοποίει, αὐτό· ἐν τῇ ὀργῇ σου μνήσθητι ἐλέους.
Hab 3:3 Ὁ Θεὸς ἦλθεν ἀπὸ Θαιμὰν καὶ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τοῦ ὄρους Φαράν· Διάψαλμα. ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ ἦτο πλήρης ἡ γῆ·
Hab 3:4 Καὶ ἡ λάμψις αὐτοῦ ἦτο ὡς τὸ φῶς· ἀκτῖνες ἐξήρχοντο ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἦτο ὁ κρυψὼν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.
Hab 3:5 Ἔμπροσθεν αὐτοῦ προεπορεύετο ὁ θάνατος, καὶ ἀστραπαὶ ἐξήρχοντο ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
Hab 3:6 Ἐστάθη καὶ διεμέτρησε τὴν γῆν· ἐπέβλεψε καὶ διέλυσε τὰ ἔθνη· καὶ τὰ ὄρη τὰ αἰώνια συνετρίβησαν, οἱ

αἰώνιοι βουνοὶ ἐταπεινώθησαν· αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εἶναι αἰώνιοι.
Hab 3:7 Εἶδον τὰς σκηνὰς τῆς Αἰθιοπίας ἐν θλίψει· ἐτρόμαξαν τὰ παραπετάσματα τῆς γῆς Μαδιάμ.
Hab 3:8 Μήπως ὠργίσθη ὁ Κύριος κατὰ τῶν ποταμῶν μήπως ἦτο ὁ θυμὸς σου κατὰ τῶν ποταμῶν ἢ ἡ ὀργὴ σου κατὰ τῆς θαλάσσης, ὥστε ἐπέβης ἐπὶ τοὺς ἵππους σου καὶ ἐπὶ τὰς ἁμάξας σου πρὸς σωτηρίαν
Hab 3:9 Ἐσύρθη ἔξω τὸ τόξον σου, καθὼς μεθ ὅρκου ἀνήγγειλας εἰς τὰς φυλάς. Διάψαλμα. Σὺ διέσχισας τὴν γῆν εἰς ποταμούς.
Hab 3:10 Σὲ εἶδον τὰ ὄρη καὶ ἐτρόμαξαν. Κατακλυσμὸς ὑδάτων ἐπῆλθεν· ἡ ἄβυσσος ἀνέπεμψε τὴν φωνὴν αὐτῆς, ἀνύψωσε τὰς χεῖρας αὐτῆς.
Hab 3:11 Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐστάθησαν ἐν τῷ κατοικητηρίῳ αὐτῶν· ἐν τῷ φωτὶ τῶν βελῶν σου περιεπάτουν, ἐν τῇ λάμψει τῆς ἀστραπτούσης λόγχης σου.
Hab 3:12 Ἐν ἀγανακτήσει διῆλθες τὴν γῆν, ἐν θυμῷ κατεπάτησας τὰ ἔθνη.
Hab 3:13 Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν τοῦ λαοῦ σου, εἰς σωτηρίαν τοῦ χριστοῦ σου· ἐπάταξας τὸν ἀρχηγὸν τοῦ οἴκου τῶν ἀσεβῶν, ἀπεκάλυψας τὰ θεμέλια ἕως βάθους. Διάψαλμα.
Hab 3:14 Διεπέρασας μὲ τὰς λόγχας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν τῶν στρατάρχων αὐτοῦ· ἐφώρμησαν ὡς ἀνεμοστρόβιλος διὰ νὰ μὴ διασκορπίσωσιν· ἡ ἀγαλλίασις αὐτῶν ἦτο ὡς ἐὰν ἔμελλον κρυφίως νὰ καταφάγωσι τὸν πτωχόν.
Hab 3:15 Διέβης διὰ τῆς θαλάσσης μετὰ τῶν ἵππων σου, διὰ σωρῶν ὑδάτων πολλῶν.
Hab 3:16 Ἤκουσα, καὶ τὰ ἐντόσθιά μου συνεταράχθησαν· τὰ χείλη μου ἔτρεμον εἰς τὴν φωνήν· ἡ σαθρότης εἰσῆλθεν εἰς τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ὑποκάτω μου ἔλαβον τρόμον· πλὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεως θέλω ἀναπαυθῆ, ὅταν ἀναβῇ κατὰ τοῦ λαοῦ ὁ μέλλων νὰ ἐκπορθήσῃ αὐτόν.
Hab 3:17 Ἂν καὶ ἡ συκῆ δὲν θέλει βλαστήσει, μηδὲ θέλει εἶσθαι καρπὸς ἐν ταῖς ἀμπέλοις· ὁ κόπος τῆς ἐλαίας θέλει ματαιωθῆ, καὶ οἱ ἀγροὶ δὲν θέλουσι δώσει τροφήν· τὸ ποίμνιον θέλει ἐξολοθρευθῆ ἀπὸ τῆς μάνδρας, καὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι βόες ἐν τοῖς σταύλοις·
Hab 3:18 ἐγὼ ὅμως θέλω εὐφραίνεσθαι εἰς τὸν Κύριον, θέλω χαίρει εἰς τὸν Θεὸν τῆς σωτηρίας μου.
Hab 3:19 Κύριος ὁ Θεὸς εἶναι ἡ δύναμίς μου, καὶ θέλει κάμει τοὺς πόδας μου ὡς τῶν ἐλάφων· καὶ θέλει μὲ κάμει νὰ περιπατῶ ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους μου. Εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν ἐπὶ Νεγινώθ.
Zep 1:1 Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὁ γενόμενος πρὸς Σοφονίαν τὸν υἱὸν τοῦ Χουσεί, υἱοῦ τοῦ Γεδαλίου, υἱοῦ τοῦ Ἀμαρίου υἱοῦ τοῦ Ἰζκίου, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου, υἱοῦ τοῦ Ἀμὼν βασιλέως τοῦ Ἰούδα.
Zep 1:2 Θέλω ἀφανίσει παντελῶς τὰ πάντα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύριος.
Zep 1:3 Θέλω ἀφανίσει ἄνθρωπον καὶ κτῆνος θέλω ἀφανίσει τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης καὶ τὰ προσκόμματα μετὰ τῶν ἀσεβῶν καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύριος.
Zep 1:4 Καὶ θέλω ἐκτείνει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Βάαλ ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου καὶ τὸ ὄνομα τῶν εἰδωλοθυτῶν μετὰ τῶν ἱερέων,
Zep 1:5 καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ τῶν δωμάτων τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς προσκυνοῦντας καὶ ὀμνύοντας εἰς τὸν Κύριον καὶ τοὺς ὀμνύοντας εἰς τὸν Μαλχόμ,
Zep 1:6 καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς μὴ ζητοῦντας τὸν Κύριον μηδὲ ἐξερευνῶντας αὐτόν.
Zep 1:7 Σιώπα ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ, διότι ἐγγὺς εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου· διότι ὁ Κύριος ἡτοίμασε θυσίαν, διώρισε τοὺς κεκλημένους αὐτοῦ.
Zep 1:8 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου θέλω ἐκδικηθῆ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὰ τέκνα τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλλότρια.
Zep 1:9 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω ἐκδικηθῆ καὶ πάντας τοὺς ὑπερπηδῶντας τὰ κατώφλια, τοὺς γεμίζοντας τοὺς οἴκους τῶν κυρίων αὐτῶν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ δόλου.
Zep 1:10 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλει εἶσθαι θόρυβος κραυγῆς ἀπὸ τῆς ἰχθυϊκῆς πύλης καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς δευτέρας καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν λόφων.
Zep 1:11 Ὀλολύξατε, οἱ κάτοικοι τῆς Μακτές, διότι ἐξωλοθρεύθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐμπορικός· κατεκόπησαν πάντες οἱ φέροντες ἀργύριον.
Zep 1:12 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλω ἐξερευνήσει τὴν Ἱερουσαλὴμ μὲ λύχνους καὶ ἐκδικηθῆ πρὸς ἄνδρας τοὺς ἀναπαυομένους ἐπὶ τὴν τρυγίαν αὐτῶν, τοὺς λέγοντας ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Ὁ Κύριος δὲν θέλει ἀγαθοποιήσει οὐδὲ θέλει κακοποιήσει.
Zep 1:13 Διὰ τοῦτο τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι εἰς διαρπαγὴν καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν, καὶ θέλουσιν οἰκοδομήσει οἰκίας καὶ δὲν θέλουσι κατοικήσει, καὶ θέλουσι φυτεύσει ἀμπελῶνας καὶ δὲν θέλουσι πίει τὸν οἶνον αὐτῶν.
Zep 1:14 Ἐγγὺς εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη, ἐγγύς, καὶ σπεύδει σφόδρα· φωνὴ τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου· πικρῶς θέλει φωνάξει ἐκεῖ ὁ ἰσχυρός.
Zep 1:15 Ἡμέρα ὀργῆς ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ στενοχωρίας, ἡμέρα ἐρημώσεως καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης,
Zep 1:16 ἡμέρα σάλπιγγος καὶ ἀλαλαγμοῦ κατὰ τῶν ὀχυρῶν πόλεων καὶ κατὰ τῶν ὑψηλῶν πύργων.
Zep 1:17 Καὶ θέλω καταθλίψει τοὺς ἀνθρώπους καὶ θέλουσι περιπατεῖ ὡς τυφλοί, διότι ἡμάρτησαν εἰς τὸν Κύριον· καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν θέλει διαχυθῆ ὡς κόνις καὶ αἱ σάρκες αὐτῶν ὡς κόπρος.
Zep 1:18 Ἀλλ̓ οὐδὲ τὸ ἀργύριον αὐτῶν οὐδὲ τὸ χρυσίον αὐτῶν θέλει δυνηθῆ νὰ λυτρώσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσα ἡ γῆ θέλει καταναλωθῆ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ ζήλου αὐτοῦ· διότι θέλει κάμει συντέλειαν, μάλιστα

ταχεῖαν, ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.
Zep 2:1 Συνάχθητε καὶ συναθροίσθητε, τὸ ἔθνος τὸ μὴ ἐπιθυμητόν,
Zep 2:2 πρὶν τὸ ψήφισμα γεννήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ καὶ ἡ ἡμέρα παρέλθῃ ὡς χνοῦς, πρὶν ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς ἡ ἔξαψις τοῦ Κυρίου, πρὶν ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς ἡ ἡμέρα τοῦ θυμοῦ τοῦ Κυρίου.
Zep 2:3 Ζητεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ πραεῖς τῆς γῆς, οἱ ἐκτελέσαντες τὰς κρίσεις αὐτοῦ· ζητεῖτε δικαιοσύνην, ζητεῖτε πραότητα, ἴσως σκεπασθῆτε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου.
Zep 2:4 Διότι ἡ Γάζα θέλει ἐγκαταλειφθῆ καὶ ἡ Ἀσκάλων θέλει ἐρημωθῆ· θέλουσιν ἐκδιώξει τὴν Ἄζωτον ἐν καιρῷ μεσημβρίας καὶ ἡ Ἀκκαρὼν θέλει ἐκριζωθῆ.
Zep 2:5 Οὐαὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν παραλίων τῆς θαλάσσης, εἰς τὸ ἔθνος τῶν Χερεθαίων· ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι ἐναντίον σας, Χαναάν, γῆ τῶν Φιλισταίων, καὶ θέλω σὲ ἀφανίσει, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὁ κατοικῶν.
Zep 2:6 Καὶ τὸ παράλιον τῆς θαλάσσης θέλει εἶσθαι κατοικίαι καὶ σπήλαια ποιμένων καὶ μάνδραι ποιμνίων.
Zep 2:7 Καὶ τὸ παράλιον τοῦτο θέλει εἶσθαι διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ οἴκου Ἰούδα· ἐκεῖ θέλουσι βόσκει· ἐν τοῖς οἴκοις τῆς Ἀσκάλωνος θέλουσι καταλύει τὸ ἑσπέρας· διότι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν θέλει ἐπισκεφθῆ αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν.
Zep 2:8 Ἤκουσα τοὺς ὀνειδισμοὺς τοῦ Μωὰβ καὶ τὰς ὕβρεις τῶν υἱῶν Ἀμμών, διὰ τῶν ὁποίων ὠνείδιζον τὸν λαόν μου καὶ ἐμεγαλύνοντο κατὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ.
Zep 2:9 Διὰ τοῦτο, Ζῶ ἐγώ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἐξάπαντος ὁ Μωὰβ θέλει εἶσθαι ὡς τὰ Σόδομα καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὡς τὰ Γόμορρα, τόπος κνίδων καὶ ἁλυκαὶ καὶ παντοτεινὴ ἐρήμωσις· τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ μου θέλει λαφυραγωγήσει αὐτοὺς καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἔθνους μου θάλει κατακληρονομήσει αὐτούς.
Zep 2:10 Τοῦτο θέλει γείνει εἰς αὐτοὺς διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν, διότι ὠνείδισαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν κατὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων.
Zep 2:11 Ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι τρομερὸς ἐναντίον αὐτῶν, διότι θέλει ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῆς γῆς· καὶ θέλουσι προσκυνήσει αὐτόν, ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν.
Zep 2:12 Καὶ σεῖς, Αἰθίοπες, θέλετε διαπερασθῆ διὰ τῆς ῥομφαίας μου.
Zep 2:13 Καὶ θέλει ἐκτείνει τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τοῦ βορρᾶ καὶ ἀφανίσει τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ θέλει καταστήσει τὴν Νινευὴ εἰς ἀφανισμόν, τόπον ἄνυδρον ὡς ἡ ἔρημος.
Zep 2:14 Καὶ ποίμνια θέλουσι βόσκεσθαι ἐν μέσῳ αὐτῆς, πάντα τὰ ζῷα τῶν ἐθνῶν· καὶ ὁ πελεκὰν καὶ ὁ ἀκανθόχοιρος θέλουσι κατοικεῖ ἐν τοῖς ἀνωφλίοις αὐτῆς· ἡ φωνὴ αὐτῶν θέλει ἠχήσει εἰς τὰ παράθυρα· ἐρήμωσις θέλει εἶσθαι ἐν ταῖς πύλαις, διότι θέλει γυμνωθῆ ἀπὸ τῶν κεδρίνων ἔργων.
Zep 2:15 Αὕτη εἶναι ἡ εὐφραινομένη πόλις, ἡ κατοικοῦσα ἀμερίμνως, ἡ λέγουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγὼ εἶμαι καὶ δὲν εἶναι ἄλλη ἐκτὸς ἐμοῦ. Πῶς κατεστάθη ἔρημος, κατάλυμα θηρίων· πᾶς ὁ διαβαίνων δι' αὐτῆς θέλει συρίξει καὶ κινήσει τὴν χεῖρα αυτοῦ.
Zep 3:1 Οὐαὶ ἡ παραδεδειγματισμένη καὶ μεμολυσμένη· ἡ πόλις ἡ καταθλίβουσα
Zep 3:2 Δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνήν· δὲν ἐδέχθη διόρθωσιν· δὲν ἤλπισεν ἐπὶ τὸν Κύριον· δὲν ἐπλησίασεν εἰς τὸν Θεὸν αὐτῆς.
Zep 3:3 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς εἶναι ἐν αὐτῇ λέοντες ὠρυόμενοι· οἱ κριταὶ αὐτῆς λύκοι τῆς ἑσπέρας· δὲν ἀφίνουσιν οὐδὲν διὰ τὸ πρωΐ.
Zep 3:4 Οἱ προφῆται αὐτῆς εἶναι προπετεῖς, ἄνθρωποι δόλιοι· οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἐβεβήλωσαν τὸ ἁγιαστήριον, ἠθέτησαν τὸν νόμον.
Zep 3:5 Ὁ Κύριος εἶναι δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς· δὲν θέλει κάμει ἀδικίαν· κατὰ πᾶσαν πρωΐαν φέρει τὴν κρίσιν αὐτοῦ εἰς φῶς, δὲν ἀπολείπει· ἀλλ' ὁ διεφθαρμένος δὲν γνωρίζει αἰσχύνην.
Zep 3:6 Ἐξωλόθρευσα ἔθνη· οἱ πύργοι αὐτῶν εἶναι ἠρημωμένοι· ἠρήμωσα τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ διαβαίνων· αἱ πόλεις αὐτῶν ἠφανίσθησαν, ὥστε δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς κατοικῶν.
Zep 3:7 Εἶπα, Βεβαίως ἤθελες μὲ φοβηθῆ, ἤθελες δεχθῆ παιδείαν, καὶ ἡ κατοικία αὐτῆς δὲν ἤθελεν ἐξολοθρευθῆ, ὅσον καὶ ἂν ἐτιμώρουν αὐτήν· πλὴν αὐτοὶ ἔσπευσαν νὰ διαφθείρωσι πάσας τὰς πράξεις αὐτῶν.
Zep 3:8 Διὰ τοῦτο προσμένετέ με, λέγει Κύριος, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγείρομαι πρὸς λεηλασίαν· διότι ἡ ἀπόφασίς μου εἶναι νὰ συνάξω τὰ ἔθνη, νὰ συναθροίσω τὰ βασίλεια, νὰ ἐκχέω ἐπ' αὐτὰ τὴν ἀγανάκτησίν μου, ὅλην τὴν ἔξαψιν τῆς ὀργῆς μου· ἐπειδὴ πᾶσα ἡ γῆ θέλει καταναλωθῆ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ ζήλου μου.
Zep 3:9 Διότι τότε θέλω ἀποκαταστήσει εἰς τοὺς λαοὺς γλῶσσαν καθαράν, διὰ νὰ ἐπικαλῶνται πάντες τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, νὰ δουλεύωσιν αὐτὸν ὑπὸ ἕνα ζυγόν.
Zep 3:10 Ἀπὸ τοῦ πέραν τῶν ποταμῶν τῆς Αἰθιοπίας οἱ ἱκέται μου, ἡ θυγάτηρ τῶν διεσπαρμένων μου, θέλουσι φέρει τὴν προσφοράν μου.
Zep 3:11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δὲν θέλεις αἰσχύνεσθαι διὰ πάσας τὰς πράξεις σου, δι' ὧν ἠνόμησας ἐναντίον μου· διότι τότε θέλω ἀφαιρέσει ἐκ μέσου σου τοὺς καυχωμένους εἰς τὴν μεγαλοπρέπειάν σου, καὶ δὲν θέλεις πλέον μεγαλαυχεῖ κατὰ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου.
Zep 3:12 Καὶ θέλω ἀφήσει ἐν μέσῳ σου λαὸν τεθλιμμένον καὶ πτωχόν, καὶ οὗτοι θέλουσιν ἐλπίζει ἐπὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Zep 3:13 Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ δὲν θέλει πράξει ἀνομίαν οὐδὲ λαλήσει ψεύδη, οὐδὲ θέλει εὑρεθῆ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία· διότι αὐτοὶ θέλουσι βόσκει καὶ πλαγιάζει, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ὁ ἐκφοβῶν.

Zep 3:14 Ψάλλε, θύγατερ Σιών· ἀλαλάξατε, Ἰσραήλ· τέρπου καὶ εὐφραίνου ἐξ ὅλης καρδίας, θύγατερ Ἱερουσαλήμ.
Zep 3:15 Ἀφήρεσεν ὁ Κύριος τὰς κρίσεις σου, ἀπέστρεψε τὸν ἐχθρὸν σου· βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ὁ Κύριος ἐν μέσῳ σου· δὲν θέλεις πλέον ἰδεῖ κακόν.
Zep 3:16 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει λεχθῇ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, Μὴ φοβοῦ· Σιών, ἄς μὴ ἐκλύωνται αἱ χεῖρές σου.
Zep 3:17 Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὁ ἐν μέσῳ σου, ὁ δυνατός, θέλει σὲ σώσει, θέλει εὐφρανθῇ ἐπὶ σὲ ἐν χαρᾷ, θέλει ἀναπαύεσθαι εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, θέλει εὐφραίνεσθαι εἰς σὲ ἐν ᾄσμασι.
Zep 3:18 Θέλω συνάξει τοὺς λελυπημένους διὰ τὰς ἐπισήμους ἑορτάς, τοὺς ὄντας ἀπὸ σοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο βάρος ὁ ὀνειδισμός.
Zep 3:19 Ἰδού, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλω ἀφανίσει πάντας τοὺς καταθλίβοντάς σε· καὶ θέλω σώσει τὴν χωλαίνουσαν καὶ συνάξει τὴν ἐξωσμένην· καὶ θέλω καταστήσει αὐτοὺς ἔπαινον καὶ δόξαν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς αἰσχύνης αὐτῶν.
Zep 3:20 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλω σᾶς φέρει καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλω σᾶς συνάξει· διότι θέλω σᾶς κάμει ὀνομαστοὺς καὶ ἐπαινετοὺς μεταξὺ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, ὅταν ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν σας ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας, λέγει Κύριος.
Hag 1:1 Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ ἕκτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου δί Ἀγγαίου τοῦ προφήτου πρὸς Ζοροβάβελ, τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, τὸν διοικητὴν τοῦ Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσεδέκ, τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων,
Hag 1:2 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, λέγων, Ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν, Ὁ καιρὸς δὲν ἦλθεν, ὁ καιρὸς νὰ οἰκοδομηθῇ ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου.
Hag 1:3 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου δί Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων,
Hag 1:4 Εἶναι καιρὸς εἰς ἐσᾶς, νὰ κατοικῆτε σεῖς ἐν τοῖς φατνωτοῖς οἴκοις σας, ὁ δὲ οἶκος οὗτος νὰ ἦναι ἔρημος
Hag 1:5 Τώρα λοιπὸν οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, Συλλογίσθητε τὰς ὁδοὺς σας.
Hag 1:6 Ἐσπείρατε πολὺ καὶ εἰσωδεύσατε ὀλίγον, τρώγετε καὶ δὲν χορταίνετε, πίνετε καὶ δὲν εὐχαριστεῖσθε, ἐνδύεσθε καὶ δὲν θερμαίνεσθε, καὶ ὁ μισθοδοτούμενος μισθοδοτεῖται διὰ βαλάντιον τετρυπημένον.
Hag 1:7 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, Συλλογίσθητε τὰς ὁδοὺς σας.
Hag 1:8 Ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος καὶ φέρετε ξύλα καὶ οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ θέλω εὐαρεστηθῇ εἰς αὐτὸν καὶ θέλω ἐνδοξασθῇ, λέγει Κύριος.
Hag 1:9 Ἐπεβλέψατε εἰς πολύ, καὶ ἰδού, ἔγεινεν ὀλίγον· καὶ ἐφέρατε τοῦτο εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐγὼ ἀπεφύσησα αὐτό. Διὰ τί λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἐξ αἰτίας τοῦ οἴκου μου, ὅστις εἶναι ἔρημος, ἐνῷ σεῖς τρέχετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Hag 1:10 Διὰ τοῦτο ὁ οὐρανὸς ἀπέκλεισεν ἀπὸ σᾶς τὴν δρόσον αὐτοῦ καὶ ἡ γῆ ἀπέκλεισε τὸν καρπὸν αὐτῆς,
Hag 1:11 καὶ ἐκάλεσα ἀνομβρίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, ἐπὶ τὸν σῖτον καὶ ἐπὶ τὸ γλεῦκος καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον καὶ ἐφ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κόπους τῶν χειρῶν αὐτῶν.
Hag 1:12 Καὶ ὑπήκουσε Ζοροβάβελ ὁ υἱὸς τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσεδέκ, ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πᾶν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς λόγους Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθὼς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
Hag 1:13 Καὶ ἐλάλησεν Ἀγγαῖος ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν ἀγγελίαν τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι μὲ σᾶς, λέγει Κύριος.
Hag 1:14 Καὶ διήγειρεν ὁ Κύριος τὸ πνεῦμα τοῦ Ζοροβάβελ υἱοῦ τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἰούδα, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα παντὸς τοῦ ὑπολοίπου τοῦ λαοῦ, καὶ ἦλθον καὶ εἰργάζοντο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ Θεοῦ αὐτῶν,
Hag 1:15 ἐν τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἕκτου μηνός, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ βασιλέως.
Hag 2:1 Ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνί, τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου δί Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων,
Hag 2:2 Λάλησον τώρα πρὸς Ζοροβάβελ τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, τὸν διοικητὴν τοῦ Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσεδέκ, τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, λέγων,
Hag 2:3 Τίς μεταξὺ σας ἔμεινεν, ὅστις εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ δόξῃ καὶ ὁποῖον τώρα σεῖς βλέπετε αὐτόν δὲν εἶναι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σας ὡς οὐδέν, συγκρινόμενος πρὸς ἐκεῖνον
Hag 2:4 Πλὴν ἐνδυναμοῦ τώρα, Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ ἐνδυναμοῦ, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Ἰωσεδέκ, ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἐνδυναμοῦ, πᾶς ὁ λαὸς τοῦ τόπου, λέγει Κύριος, καὶ ἐργάζεσθε· διότι ἐγὼ εἶμαι μὲ σᾶς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Hag 2:5 Κατὰ τὸν λόγον τῆς πρὸς ἐσᾶς διαθήκης μου, ὅτε ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου, τὸ πνεῦμά μου θέλει μένει μεταξὺ σας· μὴ φοβεῖσθε.
Hag 2:6 Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἔτι ἅπαξ μετ ὀλίγον ἐγὼ θέλω σείσει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν.
Hag 2:7 Καὶ θέλω σείσει πάντα τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἐλθεῖ ὁ ἐκλεκτὸς πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ θέλω ἐμπλήσει τὸν οἶκον τοῦτον δόξης, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Hag 2:8 Ἐμοῦ εἶναι τὸ ἀργύριον καὶ ἐμοῦ τὸ χρυσίον, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Hag 2:9 Ἡ δόξα τοῦ ἐσχάτου τούτου οἴκου θέλει εἶσθαι μεγαλητέρα τῆς τοῦ πρώτου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ θέλω δώσει εἰρήνην, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Hag 2:10 Ἐν τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ ἐννάτου μηνός, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου δί

Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων,
Hag 2:11 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐρώτησον τώρα τοὺς ἱερεῖς περὶ τοῦ νόμου, λέγων,
Hag 2:12 Ἐὰν λάβῃ τις κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ ἄκρου αὐτοῦ ἐγγίσῃ ἄρτον ἢ μαγείρευμα ἢ οἶνον ἢ ἔλαιον ἢ πᾶν φαγητόν, θέλει ἁγιασθῇ Καὶ οἱ ἱερεῖς ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον, Οὐχί.
Hag 2:13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγγαῖος, Ἐὰν ἀκάθαρτος ἀπὸ νεκροῦ σώματος ἐγγίσῃ τι ἐξ αὐτῶν, θέλει μιανθῇ Καὶ οἱ ἱερεῖς ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον, Θέλει μιανθῇ.
Hag 2:14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀγγαῖος καὶ εἶπεν, Οὕτως εἶναι ὁ λαὸς οὗτος καὶ οὕτω τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιόν μου, λέγει ὁ Κύριος, καὶ οὕτω πᾶν ἔργον τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ὅ, τι προσφέρουσιν ἐκεῖ, εἶναι μεμιασμένον.
Hag 2:15 Καὶ τώρα λοιπὸν συλλογίσθητε· ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα, πρὶν τεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου,
Hag 2:16 πρὶν γείνωσι ταῦτα, ἐπορεύετό τις εἰς σωρὸν εἴκοσι μέτρων καὶ ἦσαν δέκα· ἐπορεύετο εἰς τὸν ληνὸν διὰ νὰ ἐξαντλήσῃ πεντήκοντα μέτρα ἀπὸ τοῦ ληνοῦ, καὶ ἦσαν εἴκοσι.
Hag 2:17 Σᾶς ἐπάταξα μὲ ἀνεμοφθορίαν καὶ μὲ ἐρυσίβην καὶ μὲ χάλαζαν ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σας· πλὴν σεῖς δὲν ἐπεστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος.
Hag 2:18 Συλλογίσθητε τώρα· ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς τετάρτης ἡμέρας τοῦ ἐννάτου μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ᾿ ἣν ἐθεμελιώθη ὁ ναὸς τοῦ Κυρίου, συλλογίσθητε.
Hag 2:19 Εἶναι ὁ σπόρος ἔτι ἐν τῇ ἀποθήκῃ ἔτι καὶ ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκῆ καὶ ἡ ῥοϊδία καὶ ἡ ἐλαία δὲν ἐκαρποφόρησαν· ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης θέλω εὐλογήσει αὐτά.
Hag 2:20 Καὶ ἔγεινε πάλιν λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἀγγαῖον τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς λέγων,
Hag 2:21 Λάλησον πρὸς Ζοροβάβελ, τὸν διοικητὴν τοῦ Ἰούδα, λέγων, Ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
Hag 2:22 καὶ θέλω καταστρέψει τὸν θρόνον τῶν βασιλείων καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸ κράτος τῶν βασιλείων τῶν ἐθνῶν· καὶ θέλω καταστρέψει ἁμάξας καὶ τοὺς ἀναβάτας αὐτῶν, καὶ οἱ ἵπποι καὶ οἱ ἀναβάται αὐτῶν θέλουσι πέσει, ἕκαστος διὰ τῆς ῥομφαίας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
Hag 2:23 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλω λάβει σέ, Ζοροβάβελ, τὸν δοῦλόν μου, τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, λέγει Κύριος, καὶ θέλω σὲ θέσει ὡς σφραγίδα, διότι σὲ ἐξέλεξα, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Zec 1:1 Ἐν τῷ ὀγδόῳ μηνί, τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν, τὸν υἱὸν τοῦ Βαραχίου υἱοῦ τοῦ Ἰδδώ, τὸν προφήτην, λέγων,
Zec 1:2 Ὁ Κύριος ὠργίσθη μεγάλως ἐπὶ τοὺς πατέρας σας.
Zec 1:3 Διὰ τοῦτο εἰπὲ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ θέλω ἐπιστρέψει πρὸς ἐσᾶς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Zec 1:4 Μὴ γίνεσθε ὡς οἱ πατέρες σας, πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ πρότεροι προφῆται ἔκραξαν λέγοντες, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἐπιστρέψατε τώρα ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ τῶν πράξεων ὑμῶν τῶν πονηρῶν· καὶ δὲν ὑπήκουσαν καὶ δὲν ἔδωκαν προσοχὴν εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος.
Zec 1:5 Οἱ πατέρες σας ποῦ εἶναι, καὶ οἱ προφῆται μήπως θέλουσι ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα
Zec 1:6 Ἀλλ᾿ οἱ λόγοι μου καὶ τὰ διατάγματά μου, τὰ ὁποῖα προσέταξα εἰς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, δὲν ἔφθασαν εἰς τοὺς πατέρας σας καὶ αὐτοὶ ἐστράφησαν καὶ εἶπον, Καθὼς ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐβουλεύθη νὰ κάμῃ εἰς ἡμᾶς, κατὰ τὰς ὁδοὺς ἡμῶν καὶ κατὰ τὰς πράξεις ἡμῶν, οὕτως ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς.
Zec 1:7 Ἐν τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἑνδεκάτου μηνός, ὅστις εἶναι ὁ μὴν Σαβάτ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν υἱὸν τοῦ Βαραχίου υἱοῦ τοῦ Ἰδδὼ τὸν προφήτην, λέγων,
Zec 1:8 Εἶδον τὴν νύκτα καὶ ἰδού, ἄνθρωπος ἱππεύων ἐφ᾿ ἵππου κοκκίνου καὶ οὗτος ἵστατο μεταξὺ τῶν μυρσινῶν, αἵτινες ἦσαν ἐν κοιλώματι· καὶ ὄπισθεν αὐτοῦ, ἵπποι κόκκινοι, ποικίλοι καὶ λευκοί.
Zec 1:9 Καὶ εἶπα, Κύριέ μου, τί εἶναι οὗτοι Καὶ εἶπε πρὸς ἐμὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ᾿ ἐμοῦ, Ἐγὼ θέλω σοὶ δείξει τί εἶναι ταῦτα.
Zec 1:10 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἱστάμενος μεταξὺ τῶν μυρσινῶν ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, Οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε νὰ περιοδεύσωσι τὴν γῆν.
Zec 1:11 Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου τὸν ἱστάμενον μεταξὺ τῶν μυρσινῶν καὶ εἶπον, Ἡμεῖς περιωδεύσαμεν τὴν γῆν καὶ ἰδού, πᾶσα ἡ γῆ κάθηται καὶ ἡσυχάζει.
Zec 1:12 Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἕως πότε δὲν θέλεις σπλαγχνισθῇ σὺ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα κατὰ τῶν ὁποίων ἠγανάκτησας τὰ ἑβδομήκοντα ταῦτα ἔτη
Zec 1:13 Καὶ ὁ Κύριος ἀπεκρίθη πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα μετ᾿ ἐμοῦ λόγους καλοὺς λόγους παρηγορητικούς.
Zec 1:14 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ᾿ ἐμοῦ, Φώνησον, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Εἶμαι ζηλότυπος διὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ διὰ τὴν Σιὼν ἐν ζηλοτυπίᾳ μεγάλῃ·
Zec 1:15 καὶ εἶμαι σφόδρα ὠργισμένος κατὰ τῶν ἐθνῶν τῶν ἀμεριμνούντων· διότι ἐνῷ ἐγὼ ὠργίσθην ὀλίγον, αὐτὰ ἐπεβοήθησαν τὸ κακόν.
Zec 1:16 Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἐγὼ ἐπέστρεψα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν οἰκτιρμοῖς· ὁ οἶκός μου θέλει ἀνοικοδομηθῇ ἐν αὐτῇ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ σχοινίον θέλει ἐκτανθῇ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.
Zec 1:17 Φώνησον ἔτι λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Αἱ πόλεις μου ὅτι θέλουσι πλημμυρήσει ἀπὸ ἀγαθῶν καὶ ὁ Κύριος θέλει παρηγορήσει ἔτι τὴν Σιὼν καὶ θέλει ἐκλέξει πάλιν τὴν Ἱερουσαλήμ.
Zec 1:18 Καὶ ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδού, τέσσαρα κέρατα·

Zec 1:19 καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ, Τί εἶναι ταῦτα Ὁ δὲ ἀπεκρίθη πρὸς ἐμέ, Ταῦτα εἶναι τὰ κέρατα, τὰ ὁποῖα διεσκόρπισαν τὸν Ἰούδαν, τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.

Zec 1:20 Καὶ ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς ἐμὲ τέσσαρας τέκτονας·

Zec 1:21 καὶ εἶπα, Τί ἔρχονται οὗτοι νὰ κάμωσι Καὶ ἀπεκρίθη λέγων, ταῦτα εἶναι τὰ κέρατα τὰ ὁποῖα διεσκόρπισαν τὸν Ἰούδαν, ὥστε οὐδεὶς ἐσήκωσε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ οὗτοι ἦλθον διὰ νὰ φοβίσωσιν αὐτά, διὰ νὰ ἐκτινάξωσι τὰ κέρατα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐσήκωσαν τὸ κέρας ἐναντίον τῆς γῆς τοῦ Ἰούδα διὰ νὰ διασκορπίσωσιν αὐτήν.

Zec 2:1 Καὶ ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδού, ἀνὴρ καὶ σχοινίον μετρικὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·

Zec 2:2 καὶ εἶπα, Ποῦ ὑπάγεις σύ Ὁ δὲ εἶπε πρὸς ἐμέ, νὰ μετρήσω τὴν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ ἴδω ποῖον τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ ποῖον τὸ μῆκος αὐτῆς.

Zec 2:3 Καὶ ἰδού, ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ ἐξῆλθε, καὶ ἕτερος ἄγγελος ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ

Zec 2:4 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δράμε, λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν τοῦτον, λέγων, Ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει κατοικηθῇ ἀτειχίστως ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους τῶν ἐν αὐτῇ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν·

Zec 2:5 διότι ἐγώ, λέγει Κύριος, θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὴν τεῖχος πυρὸς κύκλῳ καὶ θέλω εἶσθαι πρὸς δόξαν ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Zec 2:6 Ὤ, ὤ· φεύγετε ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, λέγει Κύριος· διότι σᾶς διεσκόρπισα πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ, λέγει Κύριος.

Zec 2:7 Ὤ, διασώθητι, Σιών, ἡ κατοικοῦσα μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Βαβυλῶνος.

Zec 2:8 Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Μετὰ τὴν δόξαν μὲ ἀπέστειλε πρὸς τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα σᾶς ἐλεηλάτησαν· διότι ὅστις ἐγγίζει ἐσᾶς, ἐγγίζει τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ.

Zec 2:9 Διότι, ἰδού, ἐγὼ θέλω σείσει τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὰ καὶ θέλουσιν εἶσθαι λάφυρον εἰς τοὺς δουλεύοντας αὐτά· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων μὲ ἀπέστειλε.

Zec 2:10 Τέρπου καὶ εὐφραίνου, θύγατερ Σιών· διότι ἰδού, ἐγὼ ἔρχομαι καὶ θέλω κατοικήσει ἐν μέσῳ σοῦ, λέγει Κύριος.

Zec 2:11 Καὶ ἔθνη πολλὰ θέλουσιν ἑνωθῇ μετὰ τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ θέλουσιν εἶσθαι λαός μου, καὶ θέλω κατοικήσει ἐν μέσῳ σου, καὶ θέλει, γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων μὲ ἐξαπέστειλε πρὸς σέ.

Zec 2:12 Καὶ ὁ Κύριος θέλει κατακληρονομήσει τὸν Ἰούδαν διὰ μερίδα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ τῇ ἁγίᾳ καὶ θέλει ἐκλέξει πάλιν τὴν Ἱερουσαλήμ.

Zec 2:13 Σιώπα, πᾶσα σάρξ, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι ἐξηγέρθη ἀπὸ τῆς κατοικίας τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.

Zec 3:1 Καὶ μοὶ ἔδειξε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἱστάμενον ἔμπροσθεν τοῦ ἀγγέλου τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἵστατο ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ διὰ νὰ ἀντισταθῇ εἰς αὐτόν.

Zec 3:2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν διάβολον, Θέλει σὲ ἐπιτιμήσει ὁ Κύριος, διάβολε· ναί, θέλει σὲ ἐπιτιμήσει ὁ Κύριος, ὅστις ἐξέλεξε τὴν Ἱερουσαλήμ· δὲν εἶναι οὗτος δαυλὸς ἀπεσπασμένος ἀπὸ πυρός

Zec 3:3 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦτο ἐνδεδυμένος ἱμάτια ῥυπαρὰ καὶ ἵστατο ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλου.

Zec 3:4 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἱσταμένους ἐνώπιον αὐτοῦ, λέγων, Ἀφαιρέσατε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ πρὸς αὐτὸν εἶπεν, Ἰδού, ἀφῄρεσα ἀπὸ σοῦ τὴν ἀνομίαν σου καὶ θέλω σὲ ἐνδύσει ἱμάτια λαμπρά·

Zec 3:5 καὶ εἶπα, Ἄς ἐπιθέσωσι μίτραν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέθεσαν τὴν μίτραν τὴν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν ἱμάτια· ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Κυρίου παρίστατο.

Zec 3:6 Καὶ διεμαρτυρήθη ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων,

Zec 3:7 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐὰν περιπατήσῃς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου καὶ ἐὰν φυλάξῃς τὰς ἐντολάς μου, τότε σὺ θέλεις κρίνει ἔτι τὸν οἶκόν μου καὶ θέλεις φυλάττει ἔτι τὰς αὐλάς μου καὶ θέλω σοὶ δώσει νὰ περιπατῇς μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα ἱσταμένων.

Zec 3:8 Ἄκουε τώρα, Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ καὶ οἱ ἑταῖροί σου οἱ καθήμενοι ἐνώπιόν σου, ἐπειδὴ αὐτοὶ εἶναι ἄνθρωποι θαυμάσιοι· διότι ἰδοὺ ἐγὼ θέλω φέρει ἔξω τὸν δοῦλόν μου τὸν Βλαστόν.

Zec 3:9 Διότι ἰδού, ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἔθεσα ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸν ἕνα τοῦτον λίθον εἶναι ἑπτὰ ὀφθαλμοί· ἰδού, ἐγὼ θέλω ἐγχαράξει τὸ ἐγχάραγμα αὐτοῦ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ θέλω ἐξαλείψει τὴν ἀνομίαν τῆς γῆς ἐκείνης ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

Zec 3:10 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλετε προσκαλέσει ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκῆν αὐτοῦ.

Zec 4:1 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ καὶ μὲ ἐξήγειρεν ὡς ἄνθρωπον ἐξεγειρόμενον ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ,

Zec 4:2 καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Τί βλέπεις σύ Καὶ εἶπα, Ἐθεώρησα καὶ ἰδού, λυχνία ὅλη χρυσὴ καὶ δοχεῖον ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῆς, καὶ οἱ ἑπτὰ λύχνοι αὐτῆς ἐπ' αὐτῆς καὶ ἑπτὰ σωλῆνες εἰς τοὺς λύχνους τοὺς ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῆς,

Zec 4:3 καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνωθεν αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τοῦ δοχείου καὶ μία ἐξ ἀριστερῶν αὐτῆς.

Zec 4:4 Καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ, λέγων, Τί εἶναι ταῦτα, κύριέ μου

Zec 4:5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Δὲν γνωρίζεις τί εἶναι ταῦτα Καὶ εἶπα, Οὐχί, κύριέ μου.

Zec 4:6 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, λέγων, Οὗτος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ζοροβάβελ, λέγων, Οὐχὶ διὰ δυνάμεως οὐδὲ διὰ ἰσχύος ἀλλὰ διὰ τοῦ Πνεύματός μου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Zec 4:7 Τίς εἶσαι σύ, τὸ ὄρος τὸ μέγα, ἔμπροσθεν τοῦ Ζοροβάβελ πεδιάς· καὶ θέλει ἐκφέρει τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον ἐν ἀλαλαγμῷ, Χάρις, χάρις εἰς αὐτόν
Zec 4:8 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Zec 4:9 Αἱ χεῖρες τοῦ Ζοροβάβελ ἔθεσαν τὸ θεμέλιον τοῦ οἴκου τούτου καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ θέλουσι τελειώσει αὐτόν· καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων μὲ ἀπέστειλε πρὸς ἐσᾶς.
Zec 4:10 Διότι τίς κατεφρόνησε τὴν ἡμέραν τῶν μικρῶν πραγμάτων θέλουσι βεβαίως χαρῆ καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν κασσιτέρινον λίθον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Ζοροβάβελ οἱ ἑπτὰ ἐκεῖνοι ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου, οἱ περιτρέχοντες διὰ πάσης τῆς γῆς.
Zec 4:11 Τότε ἀπεκρίθην καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι αἱ δύο αὗται ἐλαῖαι ἐπὶ τὰ δεξιὰ τῆς λυχνίας καὶ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ αὐτῆς
Zec 4:12 Καὶ ἀπεκρίθην ἐκ δευτέρου καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαιῶν, οἵτινες διὰ τῶν δύο χρυσῶν σωλήνων ἐκκενόνουσιν ἐξ ἑαυτῶν τὸ ἔλαιον εἰς τὴν χρυσὴν λυχνίαν
Zec 4:13 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμὲ λέγων, Δὲν γνωρίζεις τί εἶναι ταῦτα Καὶ εἶπα, Οὐχί, κύριέ μου.
Zec 4:14 Τότε εἶπεν, Οὗτοι εἶναι οἱ δύο κεχρισμένοι, οἱ παριστάμενοι πλησίον τοῦ Κυρίου πάσης τῆς γῆς.
Zec 5:1 Καὶ πάλιν ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδού, τόμος πετώμενος.
Zec 5:2 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Τὶ βλέπεις σύ Καὶ ἀπεκρίθην, Βλέπω τόμον πετώμενον, τὸ μῆκος αὐτοῦ εἴκοσι πηχῶν καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ δέκα πηχῶν.
Zec 5:3 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Αὕτη εἶναι ἡ κατάρα ἡ ἐξερχομένη ἐπὶ τὸ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· διότι πᾶς ὅστις κλέπτει θέλει ἐξολοθρευθῆ, ὡς γράφεται ἐν αὐτῷ ἐντεῦθεν· καὶ πᾶς ὅστις ὀμνύει θέλει ἐξολοθρευθῆ, ὡς γράφεται ἐν αὐτῷ ἐκεῖθεν.
Zec 5:4 Θέλω ἐκφέρει αὐτήν, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ θέλει εἰσέλθει εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος εἰς τὸ ὄνομά μου ψευδῶς· καὶ θέλει διαμείνει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ θέλει ἐξολοθρεύσει αὐτὸν καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ.
Zec 5:5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ ἐξῆλθε καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ὕψωσον τώρα τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ τί εἶναι τοῦτο τὸ ἐξερχόμενον.
Zec 5:6 Καὶ εἶπα, Τὶ εἶναι τοῦτο Ὁ δὲ εἶπε, τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται εἶναι ἐφά· καὶ εἶπε, Τοῦτο εἶναι ἡ παράστασις αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν γῆν.
Zec 5:7 Καὶ ἰδού, ἐσηκόνετο τάλαντον μολύβδου· καὶ ἰδού, μία γυνὴ ἐκάθητο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφά.
Zec 5:8 Καὶ εἶπεν, Αὕτη εἶναι ἡ ἀσέβεια. Καὶ ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐφά, καὶ ἔρριψε τὸ μολύβδινον ζύγιον εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.
Zec 5:9 Τότε ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδού, ἐξήρχοντο δύο γυναῖκες καὶ ἄνεμος ἦτο ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, διότι αὗται εἶχον πτέρυγας ὡς πτέρυγας πελαργοῦ· καὶ ἐσήκωσαν τὸ ἐφὰ ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ.
Zec 5:10 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ, Ποῦ φέρουσιν αὗται τὸ ἐφά
Zec 5:11 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Διὰ νὰ οἰκοδομήσωσι δι' αὐτὸ οἶκον ἐν τῇ γῇ Σενναάρ· καὶ θέλει στηριχθῆ καὶ θέλει τεθῆ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ.
Zec 6:1 Καὶ πάλιν ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδού, τέσσαρες ἅμαξαι ἐξήρχοντο ἐκ τοῦ μέσου δύο ὀρέων καὶ τὰ ὄρη ἦσαν ὄρη χάλκινα.
Zec 6:2 Ἐν τῇ ἁμάξῃ τῇ πρώτῃ ἦσαν ἵπποι κόκκινοι, καὶ ἐν τῇ ἁμάξῃ τῇ δευτέρᾳ ἵπποι μέλανες,
Zec 6:3 καὶ ἐν τῇ ἁμάξῃ τῇ τρίτῃ ἵπποι λευκοί, καὶ ἐν τῇ ἁμάξῃ τῇ τετάρτῃ ἵπποι ποικίλοι ψαροί.
Zec 6:4 Καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ, Τί εἶναι ταῦτα, κύριέ μου
Zec 6:5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ταῦτα εἶναι οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ, οἵτινες ἐξέρχονται ἐκ τῆς στάσεως αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πάσης τῆς γῆς·
Zec 6:6 οἱ ἵπποι οἱ μέλανες οἱ ἐν τῇ μιᾷ ἐξέρχονται πρὸς τὴν γῆν τοῦ βορρᾶ, καὶ οἱ λευκοὶ ἐξέρχονται κατόπιν αὐτῶν, καὶ οἱ ποικίλοι ἐξέρχονται πρὸς τὴν γῆν τοῦ νότου.
Zec 6:7 Καὶ οἱ ψαροὶ ἐξῆλθον καὶ ἐζήτησαν νὰ ὑπάγωσι διὰ νὰ περιέλθωσι τὴν γῆν. Καὶ εἶπεν, Ὑπάγετε, περιέλθετε τὴν γῆν. Καὶ περιῆλθον τὴν γῆν.
Zec 6:8 Καὶ ἔκραξε πρὸς ἐμὲ καὶ ἐλάλησε πρὸς ἐμέ, λέγων, Ἰδέ, οἱ ἐξερχόμενοι πρὸς τὴν γῆν τοῦ βορρᾶ ἀνέπαυσαν τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ γῇ τοῦ βορρᾶ.
Zec 6:9 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων,
Zec 6:10 Λάβε ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῆς αἰχμαλωσίας, ἐκ τοῦ Χελδαΐ, ἐκ τοῦ Τωβία καὶ ἐκ τοῦ Ἰεδαΐα, τῶν ἐλθόντων ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ ἐλθὲ τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν καὶ εἴσελθε εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσίου, υἱοῦ τοῦ Σοφονίου·
Zec 6:11 καὶ λάβε ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ κάμε στεφάνους καὶ ἐπίθες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου,
Zec 6:12 καὶ λάλησον πρὸς αὐτόν, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, λέγων, Ἰδού, ὁ ἀνήρ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ὁ Βλαστός· καὶ θέλει βλαστήσει ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ θέλει οἰκοδομήσει τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.
Zec 6:13 Ναί, αὐτὸς θέλει οἰκοδομήσει τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ αὐτὸς θέλει λάβει τὴν δόξαν καὶ θέλει καθήσει καὶ διοικήσει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ βουλὴ εἰρήνης θέλει εἶσθαι μεταξὺ τῶν δύο τούτων.
Zec 6:14 Καὶ στέφανοι θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὸν Ἐλὲμ καὶ διὰ τὸν Τωβίαν καὶ διὰ τὸν Ἰεδαΐαν καὶ διὰ τὸν Εἷν τὸν

υἱὸν τοῦ Σοφονίου πρὸς μνημόσυνον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου.
Zec 6:15 Καὶ οἱ μακρὰν θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ οἰκοδομήσει ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων μὲ ἀπέστειλε πρὸς ἐσᾶς· καὶ τοῦτο θέλει γείνει, ἐὰν ὑπακούσητε ἀκριβῶς εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.
Zec 7:1 Καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Δαρείου ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ζαχαρίαν τῇ τετάρτῃ τοῦ ἐννάτου μηνός, τοῦ Χισλεῦ·
Zec 7:2 καὶ ἐξαπέστειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν Σαρεσὲρ καὶ τὸν Ῥεγὲμμέλεχ καὶ τοὺς ἀνθρώπους αὐτῶν, διὰ νὰ ἐξιλεώσωσι τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου,
Zec 7:3 νὰ λαλήσωσι πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καὶ πρὸς τοὺς προφήτας, λέγοντες, Νὰ κλαύσω ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἀποχωρισθείς, καθὼς ἤδη ἔκαμον τοσαῦτα ἔτη
Zec 7:4 Καὶ ἔγεινε λόγος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς ἐμέ, λέγων,
Zec 7:5 Λάλησον πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, λέγων, καὶ ἐπενθεῖτε ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ τὰ ἑβδομήκοντα ἐκεῖνα ἔτη, ἐνηστεύετε τῳόντι δἰ ἐμέ δἰ ἐμέ
Zec 7:6 Καὶ ὅτε ἐτρώγετε καὶ ὅτε ἐπίνετε, δὲν ἐτρώγετε καὶ ἐπίνετε δἰ ἑαυτούς
Zec 7:7 δὲν εἶναι οὗτοι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐλάλησε διὰ τῶν προτέρων προφητῶν, ὅτε ἡ Ἱερουσαλὴμ ἦτο κατῳκημένη καὶ ἐν εὐημερίᾳ καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς κύκλῳ ἐν αὐτῇ, ὅτε κατῳκεῖτο τὸ μεσημβρινὸν καὶ ἡ πεδινή
Zec 7:8 Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ζαχαρίαν, λέγων,
Zec 7:9 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, λέγων, Κρίνετε κρίσιν ἀληθείας καὶ κάμνετε ἔλεος καὶ οἰκτιρμόν, ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
Zec 7:10 καὶ μὴ καταδυναστεύετε τὴν χήραν καὶ τὸν ὀρφανόν, τὸν ξένον καὶ τὸν πένητα, καὶ μηδεὶς ἀπὸ σᾶς ἄς μὴ βουλεύηται κακὸν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
Zec 7:11 Ἀλλ ἠρνήθησαν νὰ προσέξωσι καὶ ἔστρεψαν νῶτα ἀπειθῆ καὶ ἐβάρυναν τὰ ὦτα αὐτῶν διὰ νὰ μὴ ἀκούσωσι.
Zec 7:12 Ναί, αὐτοὶ ἔκαμον τὰς καρδίας αὐτῶν ἀδάμαντα, ὥστε νὰ μὴ ἀκούσωσι τὸν νόμον καὶ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐξαπέστειλεν ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ διὰ τῶν προτέρων προφητῶν· διὰ τοῦτο ἦλθεν ὀργὴ μεγάλη παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων.
Zec 7:13 Ὅθεν καθὼς αὐτὸς ἔκραξε καὶ αὐτοὶ δὲν εἰσήκουον, οὕτως αὐτοὶ ἔκραξαν καὶ ἐγὼ δὲν εἰσήκουον, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων·
Zec 7:14 ἀλλὰ διεσκόρπισα αὐτοὺς ὡς δἰ ἀνεμοστροβίλου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώριζον. Καὶ ὁ τόπος ἠρημώθη κατόπιν αὐτῶν, ὥστε δὲν ὑπῆρχεν ὁ διαβαίνων οὐδὲ ὁ ἐπιστρέφων· καὶ ἔθεσαν τὴν γῆν τὴν ἐπιθυμητὴν εἰς ἐρήμωσιν.
Zec 8:1 Καὶ ἔγεινε λόγος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, λέγων,
Zec 8:2 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· εἶμαι ζηλότυπος διὰ τὴν Σιὼν ἐν ζηλοτυπίᾳ μεγάλῃ καὶ εἶμαι ζηλότυπος δἰ αὐτὴν ἐν ὀργῇ μεγάλῃ.
Zec 8:3 Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπέστρεψα εἰς τὴν Σιὼν καὶ θέλω κατοικήσει ἐν μέσῳ τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει ὀνομασθῇ πόλις ἀληθείας, καὶ τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων ὄρος ἅγιον.
Zec 8:4 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἔτι θέλουσι καθήσει πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἕκαστος μὲ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἡμερῶν.
Zec 8:5 Καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως θέλουσιν εἶσθαι πλήρεις παιδίων καὶ κορασίων παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς.
Zec 8:6 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐὰν φανῇ θαυμαστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὑπολοίπου τοῦ λαοῦ τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, μήπως θέλει φανῇ θαυμαστὸν καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Zec 8:7 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἰδού, ἐγὼ θέλω σώσει τὸν λαόν μου ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀνατολῆς καὶ ἀπὸ τῆς γῆς τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου,
Zec 8:8 καὶ θέλω φέρει αὐτοὺς καὶ θέλουσι κατοικήσει ἐν μέσῳ τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι λαός μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ.
Zec 8:9 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐνισχύσατε τὰς χεῖράς σας, σεῖς οἱ ἀκούοντες ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους διὰ στόματος τῶν προφητῶν, οἵτινες ἦσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ ἥν ἐθεμελιώθη ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, διὰ νὰ οἰκοδομηθῇ ὁ ναός.
Zec 8:10 Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων δὲν ἦτο μισθὸς διὰ τὸν ἄνθρωπον οὐδὲ μισθὸς διὰ τὸ κτῆνος οὐδὲ εἰρήνη εἰς τὸν ἐξερχόμενον ἢ εἰσερχόμενον ἐξ αἰτίας τῆς θλίψεως, διότι ἐξαπέστειλα πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἕκαστον κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ.
Zec 8:11 Ἀλλὰ τώρα, ἐγὼ δὲν θέλω φέρεσθαι πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ τούτου καθὼς ἐν ταῖς ἀρχαίαις ἡμέραις, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Zec 8:12 Διότι ὁ σπόρος θέλει εἶσθαι τῆς εἰρήνης· ἡ ἄμπελος θέλει δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἡ γῆ θέλει δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλουσι δώσει τὴν δρόσον αὐτῶν, καὶ θέλω κληροδοτήσει εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ τούτου πάντα ταῦτα.
Zec 8:13 Καὶ καθὼς ἦσθε κατάρα μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, οἶκος Ἰούδα καὶ οἶκος Ἰσραήλ, οὕτω θέλω σᾶς διασώσει καὶ θέλετε εἶσθαι εὐλογία· μὴ φοβεῖσθε· ἄς ἐνισχύωνται αἱ χεῖρές σας.
Zec 8:14 Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Καθ ὅν τρόπον ἐστοχάσθην νὰ σᾶς τιμωρήσω, ὅτε οἱ πατέρες σας

μὲ παρώργισαν, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ δὲν μετενόησα,
Zec 8:15 οὕτω πάλιν ἐβουλεύθην ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις νὰ ἀγαθοποιήσω τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα· μὴ φοβεῖσθε.
Zec 8:16 Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους θέλετε κάμει· λαλεῖτε ἕκαστος τὴν ἀλήθειαν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἀλήθειαν καὶ κρίσιν εἰρήνης κρίνετε ἐν ταῖς πύλαις σας.
Zec 8:17 Καὶ μὴ βουλεύεσθε κακὸν ἐν ταῖς καρδίαις σας ἕκαστος κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι πάντα ταῦτα εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μισῶ, λέγει Κύριος.
Zec 8:18 Καὶ ἔγεινε λόγος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς ἐμέ, λέγων,
Zec 8:19 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἡ νηστεία τοῦ τετάρτου μηνὸς καὶ ἡ νηστεία τοῦ πέμπτου καὶ ἡ νηστεία τοῦ ἑβδόμου καὶ ἡ νηστεία τοῦ δεκάτου θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν εὐθύμοις ἑορταῖς· ὅθεν ἀγαπᾶτε τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην.
Zec 8:20 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἔτι θέλουσιν ἐλθεῖ λαοὶ καὶ οἱ κατοικοῦντες πόλεις πολλάς·
Zec 8:21 καὶ οἱ κάτοικοι τῆς μιᾶς θέλουσιν ὑπάγει εἰς τὴν ἄλλην, λέγοντες, Ἄς ὑπάγωμεν σπεύδοντες διὰ νὰ ἐξιλεώσωμεν τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἐκζητήσωμεν τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων· θέλω ὑπάγει καὶ ἐγώ.
Zec 8:22 Καὶ λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ θέλουσιν ἐλθεῖ διὰ νὰ ἐκζητήσωσι τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ νὰ ἐξιλεώσωσι τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου.
Zec 8:23 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν θέλουσι πιάσει σφιγκτά, ναί, θέλουσι πιάσει σφιγκτὰ τὸ κράσπεδον ἑνὸς Ἰουδαίου, λέγοντες· θέλομεν ὑπάγει μὲ σᾶς· διότι ἠκούσαμεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μὲ σᾶς.
Zec 9:1 Τὸ φορτίον τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου κατὰ τῆς γῆς Ἀδρὰχ καὶ τῆς Δαμασκοῦ, τῆς ἀναπαύσεως αὐτοῦ· διότι τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ νὰ ἐφορᾷ τοὺς ἀνθρώπους καὶ πάσας τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ·
Zec 9:2 ὅτι καὶ κατὰ τῆς Αἱμάθ, ἥτις εἶναι ὅμορος αὐτῆς, κατὰ τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἄν καὶ ἦναι σοφαὶ σφόδρα.
Zec 9:3 Καὶ ἡ Τύρος ᾠκοδόμησεν εἰς ἑαυτὴν ὀχύρωμα καὶ ἐπεσώρευσεν ἀργύριον ὡς χῶμα καὶ χρυσίον ὡς πηλὸν τῶν ὁδῶν.
Zec 9:4 Ἰδού, ὁ Κύριος θέλει σκυλεύσει αὐτὴν καὶ θέλει πατάξει ἐν τῇ θαλάσσῃ τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ αὐτὴ θέλει καταναλωθῆ ἐν πυρί.
Zec 9:5 Θέλει ἰδεῖ ἡ Ἀσκάλων καὶ φοβηθῆ, καὶ ἡ Γάζα καὶ θέλει λυπηθῆ σφόδρα, καὶ ἡ Ἀκκαρών, διότι ἡ προσδοκία αὐτῆς θέλει ματαιωθῆ· καὶ θέλει ἀπολεσθῆ ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς Γάζης καὶ ἡ Ἀσκάλων δὲν θέλει κατοικεῖσθαι.
Zec 9:6 Καὶ ἀλλογενὴς θέλει καθήσει ἐν τῇ Ἀζώτῳ, καὶ θέλω καθαιρέσει τὴν ὑπερηφανίαν τῶν Φιλισταίων.
Zec 9:7 Καὶ θέλω ἀφαιρέσει τὸ αἷμα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν· καὶ ὁ ἐναπολειφθεὶς θέλει εἶσθαι καὶ αὐτὸς διὰ τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ θέλει εἶσθαι ὡς χιλίαρχος εἰς τὸν Ἰούδαν· καὶ Ἀκκαρὼν θέλει εἶσθαι ὡς ὁ Ἰεβουσαῖος.
Zec 9:8 Καὶ θέλω στρατοπεδεύσει κύκλῳ τοῦ οἴκου μου ἐναντίον στρατεύματος, ἐναντίον διαβαίνοντος καὶ ἐναντίον ἐπιστρέφοντος· καὶ καταδυναστεύων δὲν θέλει περάσει πλέον ἐπ' αὐτούς· διότι τώρα εἶδον μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.
Zec 9:9 Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· ἀλάλαζε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδού, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται πρὸς σέ· αὐτὸς εἶναι δίκαιος καὶ σώζων· πραῢς καὶ καθήμενος ἐπὶ ὄνου καὶ ἐπὶ πώλου υἱοῦ ὑποζυγίου.
Zec 9:10 Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὴν ἅμαξαν ἀπὸ τοῦ Ἐφραῒμ καὶ τὸν ἵππον ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ θέλει ἐξολοθρευθῆ τὸ τόξον τὸ πολεμικόν, καὶ αὐτὸς θέλει λαλήσει εἰρήνην πρὸς τὰ ἔθνη, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς.
Zec 9:11 Καὶ περὶ σοῦ, διὰ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης σου ἐγὼ ἐξήγαγον τοὺς δεσμίους σου ἐκ λάκκου ἀνύδρου.
Zec 9:12 Ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ὀχύρωμα, δέσμιοι τῆς ἐλπίδος· ἔτι καὶ σήμερον κηρύττω ὅτι θέλω ἀνταποδώσει διπλὰ εἰς σέ.
Zec 9:13 Διότι ἐνέτεινα τὸν Ἰούδαν δι' ἐμαυτὸν ὡς τόξον· ἰσχυρῶς ἐνέτεινα τὸν Ἐφραῒμ καὶ ἐξήγειρα τὰ τέκνα σου, Σιών, κατὰ τῶν τέκνων σου, Ἑλλάς· καὶ σὲ ἔκαμον ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ.
Zec 9:14 Καὶ ὁ Κύριος θέλει φανῆ ἐπ' αὐτοὺς καὶ τὸ βέλος αὐτοῦ θέλει ἐξέλθει ὡς ἀστραπή· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς θέλει σαλπίσει ἐν σάλπιγγι καὶ θέλει κινηθῆ μὲ ἀνεμοστροβίλους τοῦ νότου.
Zec 9:15 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θέλει ὑπερασπίζεσθαι αὐτοὺς καὶ θέλουσι καταναλώσει τοὺς ἐναντίους καὶ καταβάλει μὲ λίθους σφενδόνης καὶ θέλουσι πίει καὶ θορυβήσει ὡς ἀπὸ οἴνου· καὶ θέλουσιν ἐμπλησθῆ ὡς φιάλη καὶ ὡς αἱ γωνίαι τοῦ θυσιαστηρίου.
Zec 9:16 Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν θέλει σώσει αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς τὸ ποίμνιον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὡς λίθοι διαδήματος θέλουσιν ὑψωθῆ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ.
Zec 9:17 Διότι πόση εἶναι ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ καὶ πόση ἡ ὡραιότης αὐτοῦ· ὁ σῖτος θέλει κάμει εὐθύμους τοὺς νεανίσκους καὶ τὸ γλεῦκος τὰς παρθένους.
Zec 10:1 Ζητεῖτε παρὰ τοῦ Κυρίου ὑετὸν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀψίμου βροχῆς· καὶ ὁ Κύριος θέλει κάμει ἀστραπὰς καὶ θέλει δώσει εἰς αὐτοὺς βροχὰς ὄμβρου, εἰς ἕκαστον βοτάνην ἐν τῷ ἀγρῷ.
Zec 10:2 Διότι τὰ εἴδωλα ἐλάλησαν ματαιότητα καὶ οἱ μάντεις εἶδον ὁράσεις ψευδεῖς καὶ ἐλάλησαν ἐνύπνια μάταια· παρηγόρουν ματαίως· διὰ τοῦτο μετετοπίσθησαν ὡς ποίμνιον· ἐταράχθησαν, διότι δὲν ὑπῆρχε ποιμήν.
Zec 10:3 Ὁ θυμός μου ἐξήφθη κατὰ τῶν ποιμένων καὶ θέλω τιμωρήσει τοὺς τράγους· διότι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐπεσκέφθη τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἔκαμεν αὐτοὺς ὡς ἵππον αὐτοῦ ἔνδοξον ἐν μάχῃ.

Zec 10:4 Ἀπ᾿ αὐτοῦ ἐξῆλθεν ἡ γωνία, ἀπ᾿ αὐτοῦ ὁ πάσσαλος, ἀπ᾿ αὐτοῦ τὸ πολεμικὸν τόξον, ἀπ᾿ αὐτοῦ πᾶς ἡγεμὼν ὁμοῦ.
Zec 10:5 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἰσχυροί, καταπατοῦντες τοὺς πολεμίους ἐν τῷ πηλῷ τῶν ὁδῶν, ἐν τῇ μάχῃ· καὶ θέλουσι πολεμήσει, διότι ὁ Κύριος εἶναι μετ᾿ αὐτῶν, καὶ οἱ ἀναβάται τῶν ἵππων θέλουσι καταισχυνθῇ.
Zec 10:6 Καὶ θέλω ἐνισχύσει τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ τὸν οἶκον Ἰωσὴφ θέλω σώσει, καὶ θέλω ἐπαναφέρει αὐτούς, διότι ἠλέησα αὐτούς· καὶ θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἐὰν δὲν εἶχον ἀποβάλει αὐτούς· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν καὶ θέλω εἰσακούσει αὐτῶν.
Zec 10:7 Καὶ οἱ Ἐφραϊμῖται θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἰσχυρὸς καὶ ἡ καρδία αὐτῶν θέλει χαρῇ ὡς ἀπὸ οἴνου· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν θέλουσιν ἰδεῖ καὶ χαρῇ· ἡ καρδία αὐτῶν θέλει εὐφρανθῇ εἰς τὸν Κύριον.
Zec 10:8 Θέλω συρίξει εἰς αὐτοὺς καὶ θέλω συνάξει αὐτούς· διότι ἐγὼ ἐλύτρωσα αὐτούς· καὶ θέλουσι πληθυνθῇ καθὼς ποτὲ ἐπληθύνθησαν.
Zec 10:9 Καὶ θέλω σπείρει αὐτοὺς μεταξὺ τῶν λαῶν· καὶ θέλουσι μὲ ἐνθυμηθῇ ἐν ἀπομεμακρυσμένοις τόποις· καὶ θέλουσι ζήσει μετὰ τῶν τέκνων αὐτῶν καὶ θέλουσιν ἐπιστρέψει.
Zec 10:10 Καὶ θέλω ἐπαναφέρει αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ συνάξει αὐτοὺς ἐκ τῆς Ἀσσυρίας· καὶ θέλω φέρει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ καὶ εἰς τὸν Λίβανον, καὶ δὲν θέλει ἐξαρκέσει εἰς αὐτούς.
Zec 10:11 Καὶ θέλει περάσει διὰ τῆς θαλάσσης ἐν θλίψει καὶ θέλει πατάξει τὰ κύματα ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ πάντα τὰ βάθη τοῦ ποταμοῦ θέλουσι ξηρανθῇ, καὶ ἡ ὑπερηφανία τῆς Ἀσσυρίας θέλει καταβληθῇ καὶ τὸ σκῆπτρον τῆς Αἰγύπτου θέλει ἀφαιρεθῇ.
Zec 10:12 Καὶ θέλω ἐνισχύσει αὐτοὺς εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλουσι περιπατεῖ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, λέγει Κύριος.
Zec 11:1 Ἄνοιξον, Λίβανε, τὰς θύρας σου καὶ ἄς καταφάγῃ πῦρ τὰς κέδρους σου.
Zec 11:2 Ὀλόλυξον, ἐλάτη, διότι ἔπεσεν κέδρος· διότι οἱ μεγιστᾶνες ἠφανίσθησαν· ὀλολύξατε, δρῦς τῆς Βασάν, διότι τὸ δάσος τὸ ἀπρόσιτον κατεκόπη.
Zec 11:3 Φωνὴ ἀκούεται ποιμένων θρηνούντων, διότι ἡ δόξα αὐτῶν ἠφανίσθη· φωνὴ βρυχωμένων σκύμνων, διότι τὸ φρύαγμα τοῦ Ἰορδάνου ἐταπεινώθη.
Zec 11:4 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς μου· Ποίμαινε τὸ ποίμνιον τῆς σφαγῆς,
Zec 11:5 τὸ ὁποῖον οἱ ἀγοράσαντες αὐτὸ σφάζουσιν ἀτιμωρήτως· οἱ δὲ πωλοῦντες αὐτὸ λέγουσιν, Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, διότι ἐπλούτησα, καὶ αὐτοὶ οἱ ποιμένες αὐτοῦ δὲν φείδονται αὐτοῦ.
Zec 11:6 Διὰ τοῦτο δὲν θέλω φεισθῇ πλέον τῶν κατοίκων τοῦ τόπου, λέγει Κύριος, ἀλλ᾿ ἰδού, ἐγὼ θέλω παραδώσει τοὺς ἀνθρώπους ἕκαστον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ θέλουσι κατακόψει τὴν γῆν καὶ δὲν θέλω ἐλευθερώσει αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.
Zec 11:7 Καὶ ἐποίμανα τὸ ποίμνιον τῆς σφαγῆς, τὸ ὄντως τεταλαιπωρημένον ποίμνιον. Καὶ ἔλαβον εἰς ἐμαυτὸν δύο ῥάβδους, τὴν μίαν ἐκάλεσα Κάλλος καὶ τὴν ἄλλην ἐκάλεσα Δεσμούς, καὶ ἐποίμανα τὸ ποίμνιον.
Zec 11:8 Καὶ ἐξωλόθρευσα τρεῖς ποιμένας ἐν ἑνὶ μηνί· καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐβαρύνθη αὐτοὺς καὶ ἡ ψυχὴ δὲ αὐτῶν ἀπεστράφη ἐμέ.
Zec 11:9 Τότε εἶπα, Δὲν θέλω σᾶς ποιμαίνει· τὸ ἀποθνῇσκον ἄς ἀποθνήσκῃ καὶ τὸ ἀπολωλὸς ἄς ἀπόλλυται καὶ τὰ ἐναπολειπόμενα ἄς τρώγωσιν ἕκαστον τὴν σάρκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ.
Zec 11:10 Καὶ ἔλαβον τὴν ῥάβδον μου, τὸ Κάλλος, καὶ κατέκοψα αὐτήν, διὰ νὰ ἀκυρώσω τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν ἔκαμον πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς τούτους,
Zec 11:11 καὶ ἠκυρώθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ οὕτω τὸ ποίμνιον τὸ τεταλαιπωρημένον, τὸ ὁποῖον ἀπέβλεπεν εἰς ἐμέ, ἐγνώρισεν ὅτι οὗτος ἦτο ὁ λόγος τοῦ Κυρίου.
Zec 11:12 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς, Ἐὰν σᾶς φαίνηται καλόν, δότε μοι τὸν μισθὸν μου· εἰ δὲ μή, ἀρνήθητε αὐτόν. Καὶ ἔστησαν τὸν μισθὸν μου τριάκοντα ἀργύρια.
Zec 11:13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ῥίψον αὐτὰ εἰς τὸν κεραμέα, τὴν ἔντιμον τιμήν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐτιμήθην ὑπ᾿ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια καὶ ἔρριψα αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν κεραμέα.
Zec 11:14 Καὶ κατέκοψα τὴν ἄλλην μου ῥάβδον, τοὺς Δεσμούς, διὰ νὰ ἀκυρώσω τὴν ἀδελφότητα μεταξὺ Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ.
Zec 11:15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Λάβε εἰς σεαυτὸν ἔτι τὰ ἐργαλεῖα ποιμένος ἀσυνέτου.
Zec 11:16 Διότι ἰδού, ἐγὼ θέλω ἀναστήσει ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν, ὅστις δὲν θέλει ἐπισκέπτεσθαι τὰ ἀπολωλότα, δὲν θέλει ζητεῖ τὸ διεσκορπισμένον καὶ δὲν θέλει ἰατρεύει τὸ συντετριμμένον οὐδὲ θέλει ποιμαίνει τὸ ὑγιές· ἀλλὰ θέλει τρώγει τὴν σάρκα τοῦ παχέος καὶ κατακόπτει τοὺς ὄνυχας αὐτῶν.
Zec 11:17 Οὐαὶ εἰς τὸν μάταιον ποιμένα, τὸν ἐγκαταλείποντα τὸ ποίμνιον· ῥομφαία θέλει ἐλθεῖ ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ· ὁ βραχίων αὐτοῦ θέλει ὁλοτελῶς ξηρανθῇ καὶ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς αὐτοῦ ὁλοκλήρως ἀμαυρωθῇ.
Zec 12:1 Τὸ φορτίον τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου περὶ τοῦ Ἰσραήλ. Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ἐκτείνων τοὺς οὐρανοὺς καὶ θεμελιῶν τὴν γῆν καὶ μορφόνων τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἐντὸς αὐτοῦ·
Zec 12:2 Ἰδού, ἐγὼ καθιστῶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ποτήριον ζάλης εἰς πάντας τοὺς λαοὺς κύκλῳ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἔτι θέλει εἶσθαι τοῦτο ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῇ κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ.
Zec 12:3 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλω καταστήσει τὴν Ἱερουσαλὴμ πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς λίθον καταβαρύνοντα· πάντες ὅσοι ἐπιφορτισθῶσιν αὐτὸν θέλουσι κατασυντριφθῇ, ὅταν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς συναχθῶσιν ἐναντίον αὐτῆς.
Zec 12:4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλω πατάξει πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν

παραφροσύνῃ, καὶ θέλω ἀνοίξει τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ θέλω πατάξει ἐν ἀποτυφλώσει πάντα ἵππον τῶν λαῶν.

Zec 12:5 Καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰούδα θέλουσιν εἰπεῖ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Στήριγμα εἶναι εἰς ἐμὲ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ διὰ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

Zec 12:6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλω καταστήσει τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰούδα ὡς ἑστίαν πυρὸς εἰς ξύλα καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς εἰς χειρόβολον, καὶ θέλουσι καταφάγει πάντας τοὺς λαοὺς κύκλῳ, ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν· καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει κατοικηθῇ πάλιν ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, ἐν Ἱερουσαλήμ.

Zec 12:7 Καὶ ὁ Κύριος θέλει σώσει πρῶτον τὰς σκηνὰς τοῦ Ἰούδα, διὰ νὰ μὴ μεγαλύνηται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τοῦ Δαβὶδ καὶ ἡ δόξα τῶν κατοίκων τῆς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τοῦ Ἰούδα.

Zec 12:8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ Κύριος θέλει ὑπερασπισθῇ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ ὁ ἀδύνατος μεταξὺ αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει εἶσθαι ὡς ὁ Δαβὶδ καὶ ὁ οἶκος τοῦ Δαβὶδ ὡς Θεός, ὡς ἄγγελος Κυρίου, ἐνώπιον αὐτῶν.

Zec 12:9 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλω ζητήσει νὰ ἐξολοθρεύσω πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐρχόμενα κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ.

Zec 12:10 Καὶ θέλω ἐκχέει ἐπὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ πνεῦμα χάριτος καὶ ἱκεσιῶν· καὶ θέλουσιν ἐπιβλέψει πρὸς ἐμέ, τὸν ὁποῖον ἐξεκέντησαν, καὶ θέλουσι πενθήσει δί αὐτὸν ὡς πενθεῖ τις διὰ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ, καὶ θέλουσι λυπηθῇ δί αὐτόν, ὡς ὁ λυπούμενος διὰ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ.

Zec 12:11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει εἶσθαι πένθος μέγα ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς τὸ πένθος τῆς Ἀδαδριμμὼν ἐν τῇ πεδιάδι Μεγιδδών.

Zec 12:12 Καὶ θέλει πενθήσει ἡ γῆ, πᾶσα οἰκογένεια καθ ἑαυτήν· ἡ οἰκογένεια τοῦ οἴκου Δαβὶδ καθ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ ἑαυτάς, ἡ οἰκογένεια τοῦ οἴκου Νάθαν καθ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ ἑαυτάς,

Zec 12:13 ἡ οἰκογένεια τοῦ οἴκου Λευῒ καθ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ ἑαυτάς, ἡ οἰκογένεια Σιμεῒ καθ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ ἑαυτάς,

Zec 12:14 πᾶσαι αἱ ἐναπολειφθεῖσαι οἰκογένειαι, ἑκάστη οἰκογένεια καθ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ ἑαυτάς.

Zec 13:1 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει εἶσθαι πηγὴ ἀνεῳγμένη εἰς τὸν οἶκον Δαβὶδ καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ διὰ τὴν ἁμαρτίαν καὶ διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν.

Zec 13:2 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλω ἐξολοθρεύσει τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς καὶ δὲν θέλει πλέον εἶσθαι ἐνθύμησις αὐτῶν, καὶ ἔτι θέλω ἀφαιρέσει τοὺς προφήτας καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἀπὸ τῆς γῆς.

Zec 13:3 Καὶ ἐὰν τις προφητεύῃ ἔτι, τότε ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες αὐτὸν θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, δὲν θέλεις ζήσει· διότι ψεύδη λαλεῖς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες αὐτὸν θέλουσι διατραυματίσει αὐτόν, ὅταν προφητεύῃ.

Zec 13:4 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οἱ προφῆται θέλουσι καταισχυνθῇ, ἕκαστος ἐκ τῆς ὁράσεως αὐτοῦ, ὅταν προφητεύῃ , καὶ δὲν θέλουσιν ἐνδύεσθαι ἔνδυμα τρίχινον διὰ νὰ ἀπατῶσι.

Zec 13:5 Καὶ θέλει εἰπεῖ, Ἐγὼ δὲν εἶμαι προφήτης· εἶμαι ἄνθρωπος γεωργός· διότι ἄνθρωπος μὲ ἐμίσθωσεν ἐκ νεότητός μου.

Zec 13:6 Καὶ ἐὰν τις εἴπῃ πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι αἱ πληγαὶ αὗται ἐν μέσῳ τῶν χειρῶν σου θέλει ἀποκριθῇ, Ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας ἐπληγώθην ἐν τῷ οἴκῳ τῶν φίλων μου.

Zec 13:7 Ῥομφαία, ἐξύπνησον κατὰ τοῦ ποιμένος μου καὶ κατὰ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ συνεταίρου μου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· πάταξον τὸν ποιμένα καὶ τὰ πρόβατα θέλουσι διασκορπισθῇ· θέλω ὅμως στρέψει τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς μικρούς.

Zec 13:8 Καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγει Κύριος, δύο μέρη θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ ἐν αὐτῇ καὶ ἐκλείψει, τὸ δὲ τρίτον θέλει ἐναπολειφθῇ ἐν αὐτῇ.

Zec 13:9 Καὶ θέλω περάσει τὸ τρίτον διὰ πυρός· καὶ θέλω καθαρίσει αὐτοὺς ὡς καθαρίζεται τὸ ἀργύριον, καὶ θέλω δοκιμάσει αὐτοὺς ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον· αὐτοὶ θέλουσιν ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομά μου κα ἐγὼ θέλω εἰσακούσει αὐτούς· θέλω εἰπεῖ, οὗτος εἶναι λαὸς μου· καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἰπεῖ, Ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεὸς μου.

Zec 14:1 Ἰδού, ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἔρχεται καὶ τὸ λάφυρόν σου θέλει διαμερισθῇ ἐν τῷ μέσῳ σου.

Zec 14:2 Καὶ θέλω συνάξει πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς μάχην· καὶ θέλει ἁλωθῇ ἡ πόλις καὶ αἱ οἰκίαι θέλουσι λεηλατηθῇ καὶ αἱ γυναῖκες θέλουσι βιασθῇ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως θέλει ἐξέλθει εἰς αἰχμαλωσίαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ δὲν θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τῆς πόλεως.

Zec 14:3 Καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐξέλθει καὶ θέλει πολεμήσει κατὰ τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, ὡς ὅτε ἐπολέμησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μάχης.

Zec 14:4 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ θέλουσι σταθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, τοῦ ἀπέναντι τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐξ ἀνατολῶν· καὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν θέλει σχισθῇ κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμὰς καὶ θέλει γείνει κοιλὰς μεγάλη σφόδρα· καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους θέλει συρθῇ πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς νότον.

Zec 14:5 Καὶ θέλετε καταφύγει εἰς τὴν κοιλάδα τῶν ὀρέων μου· διότι ἡ κοιλὰς τῶν ὀρέων θέλει φθάνει ἕως εἰς Ἀσάλ· καὶ θέλετε φύγει, καθὼς ἐφύγετε ἀπ̓ ἔμπροσθεν τοῦ σεισμοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις Ὀζίου τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς μου θέλει ἐλθεῖ καὶ μετὰ σοῦ πάντες οἱ ἅγιοι.

Zec 14:6 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τὸ φῶς δὲν θέλει εἶσθαι λαμπρὸν οὐδὲ συνεσκοτασμένον·

Zec 14:7 ἀλλὰ θέλει εἶσθαι μία ἡμέρα, ἥτις εἶναι γνωστὴ εἰς τὸν Κύριον, οὔτε ἡμέρα οὔτε νύξ· καὶ πρὸς τὴν ἑσπέραν θέλει εἶσθαι φῶς.

Zec 14:8 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὕδατα ζῶντα θέλουσιν ἐξέλθει ἐξ Ἱερουσαλήμ, τὸ ἥμισυ αὐτῶν πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν ἀνατολικὴν καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῶν πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν δυτικήν· ἐν θέρει καὶ ἐν χειμῶνι θέλει εἶσθαι οὕτω.

Zec 14:9 Καὶ ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι βασιλεὺς ἐφ ὅλην τὴν γῆν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει εἶσθαι Κύριος εἷς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕν.

Zec 14:10 Πᾶς ὁ τόπος θέλει μεταβληθῇ εἰς πεδιάδα, ἀπὸ Γαβαὰ ἕως Ῥιμμών, κατὰ νότον τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ αὕτη θέλει ὑψωθῇ καὶ κατοικηθῇ ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, ἀπὸ τῆς πύλης τοῦ Βενιαμὶν ἕως τοῦ τόπου τῆς πρώτης πύλης, ἕως τῆς πύλης τῶν γωνιῶν καὶ τοῦ πύργου Ἀνανεήλ, μέχρι τῶν ληνῶν τοῦ βασιλέως.

Zec 14:11 Καὶ θέλουσι κατοικήσει ἐν αὐτῇ, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἀφανισμός· καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει κάθησθαι ἐν ἀσφαλείᾳ.

Zec 14:12 Καὶ αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ πληγή, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος θέλει πληγώσει πάντας τοὺς λαοὺς τοὺς στρατεύσαντας κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ· ἡ σὰρξ αὐτῶν θέλει τήκεσθαι ἐνῷ ἵστανται ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν θέλουσι διαλυθῇ ἐν ταῖς ὀπαῖς αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν θέλει διαλυθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

Zec 14:13 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ταραχὴ τοῦ Κυρίου μεγάλη θέλει εἶσθαι μεταξὺ αὐτῶν, καὶ θέλουσι πιάνει ἕκαστος τὴν χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ θέλει ἐγείρεσθαι κατὰ τῆς χειρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

Zec 14:14 Καὶ ὁ Ἰούδας ἔτι θέλει πολεμήσει ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὁ πλοῦτος πάντων τῶν ἐθνῶν κύκλῳ θέλει συναχθῇ, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱμάτια, εἰς πλῆθος μέγα.

Zec 14:15 Καὶ ἡ πληγὴ τοῦ ἵππου, τοῦ ἡμιόνου, τῆς καμήλου καὶ τοῦ ὄνου καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, τὰ ὁποῖα θέλουσιν εἶσθαι ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐκείνοις, τοιαύτη θέλει εἶσθαι ὡς ἡ πληγὴ αὕτη.

Zec 14:16 Καὶ πᾶς ὅστις ὑπολειφθῇ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, τῶν ἐλθόντων κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, θέλει ἀναβαίνει κατ᾿ ἔτος διὰ νὰ προσκυνῇ τὸν Βασιλέα· τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων, καὶ νὰ ἑορτάζῃ τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

Zec 14:17 Καὶ ὅσοι ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τῆς γῆς δὲν ἀναβῶσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ προσκυνήσωσι τὸν Βασιλέα, τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων, εἰς αὐτοὺς δὲν θέλει εἶσθαι βροχή.

Zec 14:18 Καὶ ἐὰν ἡ οἰκογένεια τῆς Αἰγύπτου δὲν ἀναβῇ καὶ δὲν ἔλθῃ, ἐπὶ τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι βροχή, εἰς αὐτοὺς θέλει εἶσθαι ἡ πληγή, ἣν ὁ Κύριος θέλει πληγώσει τὰ ἔθνη τὰ μὴ ἀναβαίνοντα διὰ νὰ ἑορτάσωσι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

Zec 14:19 Αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ ποινὴ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἡ ποινὴ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν μὴ θελόντων νὰ ἀναβῶσι διὰ νὰ ἑορτάσωσι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

Zec 14:20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τοὺς κώδωνας τῶν ἵππων, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ· καὶ οἱ λέβητες ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου θέλουσιν εἶσθαι ὡς αἱ φιάλαι ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου.

Zec 14:21 Καὶ πᾶς λέβης ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰούδα θέλει εἶσθαι ἁγιασμὸς εἰς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων· καὶ πάντες οἱ θυσιάζοντες θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ λάβει ἐξ αὐτῶν καὶ ἑψήσει ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δὲν θέλει εἶσθαι πλέον Χαναναῖος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων.

Mal 1:1 Τὸ φορτίον τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου διὰ χειρὸς Μαλαχίου πρὸς Ἰσραήλ.

Mal 1:2 Ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα, λέγει Κύριος· καὶ σεῖς εἴπετε, Εἰς τί μᾶς ἠγάπησας δὲν ἦτο ὁ Ἠσαῦ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακὼβ λέγει Κύριος· πλὴν ἠγάπησα τὸν Ἰακώβ,

Mal 1:3 τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα καὶ κατέστησα τὰ ὄρη αὐτοῦ ἐρήμωσιν καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατοικίας ἐρήμου.

Mal 1:4 Καὶ ἐὰν ὁ Ἐδὼμ εἴπῃ, Ἡμεῖς ἐταλαιπωρήθημεν, πλὴν θέλομεν οἰκοδομήσει ἐκ νέου τοὺς ἠρημωμένους τόπους, οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Αὐτοὶ θέλουσιν οἰκοδομήσει ἀλλ᾿ ἐγὼ θέλω καταστρέψει· καὶ θέλουσιν ὀνομασθῇ, Ὅριον ἀνομίας, καί, Ὁ λαὸς κατὰ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος ἠγανάκτησε διαπαντός.

Mal 1:5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σας θέλουσιν ἰδεῖ καὶ σεῖς θέλετε εἰπεῖ, Ἐμεγαλύνθη ὁ Κύριος ἀπὸ τοῦ ὁρίου τοῦ Ἰσραήλ.

Mal 1:6 Ὁ υἱὸς τιμᾷ τὸν πατέρα καὶ ὁ δοῦλος τὸν κύριον αὐτοῦ· ἂν λοιπὸν ἐγὼ ἦμαι πατήρ, ποῦ εἶναι ἡ τιμή μου καὶ ἂν κύριος ἐγώ, ποῦ ὁ φόβος μου λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων πρὸς ἐσᾶς, ἱερεῖς, οἵτινες καταφρονεῖτε τὸ ὄνομά μου, καὶ λέγετε, Εἰς τί κατεφρονήσαμεν τὸ ὄνομά σου

Mal 1:7 Προσεφέρετε ἄρτον μεμιασμένον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου καὶ εἴπετε, Εἰς τί σὲ ἐμιάναμεν Εἰς τὸ ὅτι λέγετε, Ἡ τράπεζα τοῦ Κυρίου εἶναι ἀξιοκαταφρόνητος.

Mal 1:8 Καὶ ἂν προσφέρητε τυφλὸν εἰς θυσίαν, δὲν εἶναι κακόν καὶ ἂν προσφέρητε χωλὸν ἢ ἄρρωστον, δὲν εἶναι κακὸν πρόσφερε τώρα τοῦτο εἰς τὸν ἀρχηγὸν σου· θέλει ἆρά γε εὐαρεστηθῇ εἰς σὲ ἢ ὑποδεχθῇ τὸ πρόσωπόν σου λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Mal 1:9 Καὶ τώρα λοιπὸν δεήθητε τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ ἐλεήσῃ ἡμᾶς· ἐξ αἰτίας σας ἔγεινε τοῦτο· θέλει ἆρά γε ὑποδεχθῇ τὰ πρόσωπά σας λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Mal 1:10 Τίς εἶναι καὶ μεταξὺ σας, ὅστις ἤθελε κλείσει τὰς θύρας, διὰ νὰ μὴ ἀνάπτητε πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου ματαίως δὲν ἔχω εὐχαρίστησιν εἰς ἐσᾶς, λέγει ὁ Κύριος των δυνάμεων, καὶ δὲν θέλω δεχθῇ προσφορὰν ἐκ τῆς χειρὸς σας.

Mal 1:11 Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἕως δυσμῶν αὐτοῦ τὸ ὄνομά μου θέλει εἶσθαι μέγα μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θέλει προσφέρεσθαι θυμίαμα εἰς τὸ ὄνομά μου καὶ θυσία καθαρά· διότι μέγα θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομά μου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Mal 1:12 Σεῖς ὅμως ἐβεβηλώσατε αὐτό, λέγοντες, Ἡ τράπεζα τοῦ Κυρίου εἶναι μεμιασμένη, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐπ᾿ αὐτήν, τὸ φαγητὸν αὐτῆς, ἀξιοκαταφρόνητον.

Mal 1:13 Σεῖς εἴπετε ἔτι, Ἰδού, ὁποία ἐνόχλησις· καὶ κατεφρονήσατε αὐτήν, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· καὶ ἐφέρατε

τὸ ἡρπαγμένον καὶ τὸ χωλὸν καὶ τὸ ἄρρωστον, ναί, τοιαύτην προσφορὰν ἐφέρατε· ἤθελον δεχθῇ αὐτὴν ἐκ τῆς χειρὸς σας λέγει Κύριος.

Mal 1:14 Ὅθεν ἐπικατάρατος ὁ ἀπατεών, ὅστις ἔχει ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν καὶ κάμνει εὐχὴν καὶ θυσιάζει εἰς τὸν Κύριον πρᾶγμα διεφθαρμένον· διότι ἐγὼ εἶμαι βασιλεὺς μέγας, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ τὸ ὄνομά μου εἶναι τρομερὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Mal 2:1 Καὶ τώρα εἰς ἐσᾶς γίνεται ἡ ἐντολὴ αὕτη, ἱερεῖς.

Mal 2:2 Ἐὰν δὲν ἀκούσητε καὶ ἐὰν δὲν βάλητε τοῦτο εἰς τὴν καρδίαν, διὰ νὰ δώσητε δόξαν εἰς τὸ ὄνομά μου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, τότε θέλω ἐξαποστείλει τὴν κατάραν ἐφ ὑμᾶς καὶ θέλω ἐπικαταρασθῆ τὰς εὐλογίας σας· ναί, μάλιστα καὶ κατηράσθην αὐτάς, διότι δὲν βάλλετε τοῦτο εἰς τὴν καρδίαν σας.

Mal 2:3 Ἰδού, ἐγὼ θέλω ἀπορρίψει τὰ σπέρματά σας καὶ θέλω σκορπίσει κόπρον ἐπὶ τὰ πρόσωπά σας, τὴν κόπρον τῶν ἑορτῶν σας· καὶ θέλει σᾶς σηκώσει μεθ ἑαυτῆς.

Mal 2:4 Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ἐξαπέστειλα τὴν ἐντολὴν ταύτην πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἦναι ἡ διαθήκη μου μετὰ τοῦ Λευΐ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Mal 2:5 Ἡ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης διαθήκη μου ἦτο μετ αὐτοῦ· καὶ ἔδωκα αὐτὰς εἰς αὐτὸν διὰ τὸν φόβον, τὸν ὁποῖον μὲ ἐφοβεῖτο καὶ εὐλαβεῖτο τὸ ὄνομά μου.

Mal 2:6 Ὁ νόμος τῆς ἀληθείας ἦτο ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἀνομία δὲν εὑρέθη ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ· περιεπάτησε μετ ἐμοῦ ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐθύτητι καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀνομίας.

Mal 2:7 Ἐπειδὴ τὰ χείλη τοῦ ἱερέως θέλουσι φυλάττει γνῶσιν, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ θέλουσι ζητήσει νόμον· διότι αὐτὸς εἶναι ἄγγελος τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων.

Mal 2:8 Ἀλλὰ σεῖς ἐξεκλίνατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ· ἐκάμετε πολλοὺς νὰ προσκόπτωσιν εἰς τὸν νόμον· διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευΐ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Mal 2:9 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ σᾶς κατέστησα καταφρονητοὺς καὶ ἐξουδενωμένους εἰς πάντα τὸν λαόν, καθότι δὲν ἐφυλάξατε τὰς ὁδούς μου ἀλλ ἦσθε προσωπολῆπται εἰς τὸν νόμον.

Mal 2:10 Δὲν εἶναι εἷς ὁ πατὴρ πάντων ἡμῶν δὲν ἔπλασεν ἡμᾶς εἷς Θεός διὰ τί δολιευόμεθα ἕκαστος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, βεβηλοῦντες τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ἡμῶν

Mal 2:11 Ὁ Ἰούδας ἐφέρθη δολίως καὶ ἐπράχθη βδέλυγμα ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· διότι ἐβεβήλωσεν ὁ Ἰούδας τὸ ἅγιον τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον ἠγάπησε, καὶ ἐνυμφεύθη θυγατέρα θεοῦ ἀλλοτρίου.

Mal 2:12 Ὁ Κύριος θέλει ἐξολοθρεύσει ἐκ τῶν σκηνωμάτων τοῦ Ἰακὼβ τὸν ἄνθρωπον τὸν πράττοντα τοῦτο, τὸν σκοπὸν καὶ τὸν ἀποκρινόμενον καὶ τὸν προσφέροντα προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων.

Mal 2:13 Ἐκάμετε ὅτι καὶ τοῦτο· ἐκαλύπτετε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου μὲ δάκρυα, μὲ κλαυθμὸν καὶ μὲ στεναγμούς· ὅθεν δὲν ἀποβλέπει πλέον εἰς τὴν προσφορὰν καὶ δὲν δέχεται αὐτὴν μὲ εὐαρέστησιν ἐκ τῆς χειρὸς σας.

Mal 2:14 Καὶ λέγετε, Διὰ τί Διότι ὁ Κύριος ἐστάθη μάρτυς μεταξὺ σοῦ καὶ τῆς γυναικὸς τῆς νεότητός σου, πρὸς τὴν ὁποίαν σὺ ἐφέρθης δολίως· ἐνῷ αὐτὴ εἶναι ἡ σύζυγός σου καὶ ἡ γυνὴ τῆς συνθήκης σου.

Mal 2:15 Καὶ δὲν ἔκαμεν ὁ Θεὸς ἕνα καὶ ὅμως αὐτὸς εἶχεν ὑπεροχὴν πνεύματος. Καὶ διὰ τί τὸν ἕνα διὰ νὰ ζητήσῃ σπέρμα θεῖον. Διὰ τοῦτο προσέχετε εἰς τὸ πνεῦμά σας, καὶ ἂς μὴ φέρηται μηδεὶς ἀπίστως πρὸς τὴν γυναῖκα τῆς νεότητος αὐτοῦ.

Mal 2:16 Διότι ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, λέγει ὅτι μισεῖ τὸν ἀποβάλλοντα αὐτὴν καὶ τὸν καλύπτοντα τὴν βίαν μὲ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· διὰ τοῦτο προσέχετε εἰς τὸ πνεῦμά σας καὶ μὴ φέρεσθε δολίως.

Mal 2:17 Κατεβαρύνατε τὸν Κύριον μὲ τοὺς λόγους σας· καὶ λέγετε, μὲ τί κατεβαρύναμεν αὐτόν Μὲ τὸ νὰ λέγητε, πᾶς ὅστις πράττει κακὸν εἶναι εὐάρεστος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ αὐτὸς εὐδοκεῖ εἰς αὐτούς. Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς τῆς κρίσεως

Mal 3:1 Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου καὶ θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδὸν ἔμπροσθέν μου· καὶ ὁ Κύριος, τὸν ὁποῖον σεῖς ζητεῖτε, ἐξαίφνης θέλει ἐλθεῖ εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ, ναί, ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, τὸν ὁποῖον σεῖς θέλετε· ἰδού, ἔρχεται, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Mal 3:2 Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ εἰς τὴν παρουσίαν αὐτοῦ διότι αὐτὸς εἶναι ὡς πῦρ χωνευτοῦ καὶ ὡς σμίγμα γναφέων.

Mal 3:3 Καὶ θέλει καθήσει ὡς ὁ χωνεύων καὶ καθαρίζων τὸ ἀργύριον, καὶ θέλει καθαρίσει τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευΐ καὶ θέλει στραγγίσει αὐτοὺς ὡς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ θέλουσι προσφέρει εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν ἐν δικαιοσύνῃ.

Mal 3:4 Τότε ἡ προσφορὰ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι ἀρεστὴ εἰς τὸν Κύριον καθὼς ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀρχαίαις καὶ καθὼς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἔτεσι.

Mal 3:5 Καὶ θέλω πλησιάσει πρὸς ἐσᾶς διὰ κρίσιν· καὶ θέλω εἶσθαι μάρτυς σπεύδων ἐναντίον τῶν μάγων καὶ ἐναντίον τῶν μοιχευόντων καὶ ἐναντίον τῶν ἐπιόρκων καὶ ἐναντίον τῶν ἀποστερούντων τὸν μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ, τῶν καταδυναστευόντων τὴν χήραν καὶ τὸν ὀρφανόν, καὶ τῶν ἀδικούντων τὸν ξένον καὶ τῶν μὴ φοβουμένων με, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Mal 3:6 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· δὲν ἀλλοιοῦμαι· διὰ τοῦτο σεῖς, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ, δὲν ἀπωλέσθητε.

Mal 3:7 Ἐκ τῶν ἡμερῶν τῶν πατέρων σας ἀπεχωρίσθητε ἀπὸ τῶν διαταγμάτων μου καὶ δὲν ἐφυλάξατε αὐτά. Ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμὲ καὶ θέλω ἐπιστρέψει πρὸς ἐσᾶς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· πλὴν εἴπετε, Τίνι τρόπῳ θέλομεν ἐπιστρέψει

Mal 3:8 Μήπως θέλει κλέπτει ὁ ἄνθρωπος τὸν Θεόν σεῖς ὅμως μὲ ἐκλέπτετε· καὶ λέγετε, Εἰς τί σὲ ἐκλέψαμεν εἰς τὰ

δέκατα καὶ εἰς τὰς προσφοράς.
Mal 3:9 Σεῖς εἶσθε κατηραμένοι μὲ κατάραν· διότι σεῖς μὲ ἐκλέψατε, ναί, σεῖς, ὅλον τὸ ἔθνος.
Mal 3:10 Φέρετε πάντα τὰ δέκατα εἰς τὴν ἀποθήκην, διὰ νὰ ἦναι τροφὴ εἰς τὸν οἶκόν μου· καὶ δοκιμάσατέ με τώρα εἰς τοῦτο, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ἐὰν δὲν σᾶς ἀνοίξω τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκχέω τὴν εὐλογίαν εἰς ἐσᾶς, ὥστε νὰ μὴ ἀρκῇ τόπος δί αὐτήν.
Mal 3:11 Καὶ θέλω ἐπιτιμήσει ὑπὲρ ὑμῶν τὸν καταφθείροντα, καὶ δὲν θέλει φθείρει τοὺς καρποὺς τῆς γῆς σας· οὐδὲ ἡ ἄμπελός σας θέλει ἀπορρίψει πρὸ καιροῦ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Mal 3:12 Καὶ θέλουσι σᾶς μακαρίζει πάντα τὰ ἔθνη· διότι σεῖς θέλετε εἶσθαι γῆ ἐπιθυμητή, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Mal 3:13 Οἱ λόγοι σας ἦσαν σκληροὶ ἐναντίον μου, λέγει ὁ Κύριος· καὶ εἴπετε, Τί ἐλαλήσαμεν ἐναντίον σου
Mal 3:14 Σεῖς εἴπετε, Μάταιον εἶναι νὰ δουλεύῃ τις τὸν Θεόν· καί, Τίς ἡ ὠφέλεια ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ ὅτι περιεπατήσαμεν πενθοῦντες ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων
Mal 3:15 Καὶ τώρα ἡμεῖς μακαρίζομεν τοὺς ὑπερηφάνους· ναί, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὑψώθησαν, ναί, οἱ πειράζοντες τὸν Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν.
Mal 3:16 Τότε οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους· καὶ ὁ Κύριος προσεῖχε καὶ ἤκουε καὶ ἐγράφη βιβλίον ἐνθυμήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ περὶ τῶν φοβουμένων τὸν Κύριον καὶ τῶν εὐλαβουμένων τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Mal 3:17 καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐμοῦ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἐγὼ ἑτοιμάσω τὰ πολύτιμά μου· καὶ θέλω σπλαγχνισθῇ αὐτούς, καθὼς σπλαγχνίζεται ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὅστις δουλεύει αὐτόν.
Mal 3:18 Τότε θέλετε ἐπιστρέψει καὶ διακρίνει μεταξὺ δικαίου καὶ ἀσεβοῦς, μεταξὺ τοῦ δουλεύοντος τὸν Θεὸν καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος αὐτόν.
Mal 4:1 Διότι, ἰδού, ἔρχεται ἡμέρα, ἥτις θέλει καίει ὡς κλίβανος· καὶ πάντες οἱ ὑπερήφανοι καὶ πάντες οἱ πράττοντες ἀσέβειαν θέλουσιν εἶσθαι ἄχυρον· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη θέλει κατακαύσει αὐτούς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὥστε δὲν θέλει ἀφήσει εἰς αὐτοὺς ῥίζαν καὶ κλάδον.
Mal 4:2 Εἰς ἐσᾶς ὅμως τοὺς φοβουμένους τὸ ὄνομά μου θέλει ἀνατείλει ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης μὲ ἴασιν ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ θέλετε ἐξέλθει, καὶ σκιρτήσει ὡς μοσχάρια τῆς φάτνης.
Mal 4:3 Καὶ θέλετε καταπατήσει τοὺς ἀσεβεῖς· διότι αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι σποδὸς ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σας, καθ ἥν ἡμέραν ἐγὼ κάμω τοῦτο, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Mal 4:4 Ενθυμεῖσθε τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως τοῦ δούλου μου, τὸν ὁποῖον προσέταξα εἰς αὐτὸν ἐν Χωρὴβ διὰ πάντα τὸν Ἰσραήλ, τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις.
Mal 4:5 Ἰδού, ἐγὼ θέλω ἀποστείλει πρὸς ἐσᾶς Ἠλίαν τὸν προφήτην, πρὶν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ ἐπιφανής·
Mal 4:6 καὶ αὐτὸς θέλει ἐπιστρέψει τὴν καρδίαν τῶν πατέρων πρὸς τὰ τέκνα καὶ τὴν καρδίαν τῶν τέκνων πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, μήποτε ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν μὲ ἀνάθεμα.
Mat 1:1 Βίβλος τῆς γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Δαβίδ, υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ.
Mat 1:2 Ὁ Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
Mat 1:3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ, Ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ,
Mat 1:4 Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών,
Mat 1:5 Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ, Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ, Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί,
Mat 1:6 Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα. Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς γυναικὸς τοῦ Οὐρίου,
Mat 1:7 Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά, Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά,
Mat 1:8 Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ, Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν,
Mat 1:9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ, Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ, Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν,
Mat 1:10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών, Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν,
Mat 1:11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.
Mat 1:12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ,
Mat 1:13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ, Ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ,
Mat 1:14 Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ, Ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ,
Mat 1:15 Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν, Ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ,
Mat 1:16 Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.
Mat 1:17 Πᾶσαι λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ εἶναι γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.
Mat 1:18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦτο. Ἀφοῦ ἠρραβωνίσθη ἡ μήτηρ αὐτοῦ Μαρία μετὰ τοῦ Ἰωσήφ, πρὶν συνέλθωσιν, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου.
Mat 1:19 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων νὰ θεατρίσῃ αὐτήν, ἠθέλησε νὰ ἀπολύσῃ αὐτὴν κρυφίως.

Mat 1:20 Ἐνῷ δὲ αὐτὸς διελογίσθη ταῦτα, ἰδού, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη κατ᾿ ὄναρ εἰς αὐτόν, λέγων· Ἰωσήφ, υἱὲ τοῦ Δαβίδ, μὴ φοβηθῇς νὰ παραλάβῃς Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· διότι τὸ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν εἶναι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου.
Mat 1:21 Θέλει δὲ γεννήσει υἱὸν καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· διότι αὐτὸς θέλει σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
Mat 1:22 Τοῦτο δὲ ὅλον ἔγεινε διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·
Mat 1:23 Ἰδού, ἡ παρθένος θέλει συλλάβει καὶ θέλει γεννήσει υἱόν, καὶ θέλουσι καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι, Μεθ ἡμῶν ὁ Θεός.
Mat 1:24 Ἐξεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔκαμεν ὡς προσέταξεν αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
Mat 1:25 καὶ δὲν ἐγνώριζεν αὐτήν, ἑωσοῦ ἐγέννησε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.
Mat 2:1 Ἀφοῦ δὲ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδού, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν ἦλθον εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·
Mat 2:2 Ποῦ εἶναι ὁ γεννηθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων διότι εἴδομεν τὸν ἀστέρα αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν διὰ νὰ προσκυνήσωμεν αὐτόν.
Mat 2:3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεύς, ἐταράχθη καὶ πᾶσα ἡ Ἱεροσόλυμα μετ᾿ αὐτοῦ,
Mat 2:4 καὶ συνάξας πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἠρώτα νὰ μάθῃ παρ᾿ αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.
Mat 2:5 Ἐκεῖνοι δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· διότι οὕτως εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ προφήτου·
Mat 2:6 Καὶ σύ, Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, δὲν εἶσαι οὐδόλως ἐλαχίστη μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων τοῦ Ἰούδα· διότι ἐκ σοῦ θέλει ἐξέλθει ἡγούμενος, ὅστις θέλει ποιμάνει τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραήλ.
Mat 2:7 Τότε ὁ Ἡρώδης καλέσας κρυφίως τοὺς μάγους ἐξηκρίβωσε παρ᾿ αὐτῶν τὸν καιρὸν τοῦ φαινομένου ἀστέρος,
Mat 2:8 καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ, εἶπε· Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου, ἀφοῦ δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, διὰ νὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ νὰ προσκυνήσω αὐτό.
Mat 2:9 Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἀνεχώρησαν· καὶ ἰδού, ὁ ἀστὴρ τὸν ὁποῖον εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προεπορεύετο αὐτῶν, ἑωσοῦ ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω ὅπου ἦτο τὸ παιδίον.
Mat 2:10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα,
Mat 2:11 καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτό, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσέφεραν εἰς αὐτὸ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν·
Mat 2:12 καὶ ἀποκαλυφθέντες θεόθεν κατ᾿ ὄναρ νὰ μὴ ἐπιστρέψωσι πρὸς τὸν Ἡρώδην, δι᾿ ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
Mat 2:13 Ἀφοῦ δὲ αὐτοὶ ἀνεχώρησαν, ἰδού, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ᾿ ὄναρ εἰς τὸν Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔσο ἐκεῖ ἑωσοῦ εἴπω σοι· διότι μέλλει ὁ Ἡρώδης νὰ ζητήσῃ τὸ παιδίον, διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτό.
Mat 2:14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ διὰ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον,
Mat 2:15 καὶ ἦτο ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς τοῦ Ἡρώδου, διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.
Mat 2:16 Τότε ὁ Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη σφόδρα καὶ ἀποστείλας ἐφόνευσε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κατωτέρω κατὰ τὸν καιρόν, τὸν ὁποῖον ἐξηκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.
Mat 2:17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος·
Mat 2:18 Φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ῥαμᾷ, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς· ἡ Ῥαχὴλ ἔκλαιε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι δὲν ὑπάρχουσι.
Mat 2:19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδού, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ᾿ ὄναρ εἰς τὸν Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ,
Mat 2:20 λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ὕπαγε εἰς γῆν Ἰσραήλ· διότι ἀπέθανον οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.
Mat 2:21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ.
Mat 2:22 Ἀκούσας δὲ ὅτι ὁ Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ· ἀποκαλυφθεὶς δὲ θεόθεν κατ᾿ ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας,
Mat 2:23 καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν· ὅτι Ναζωραῖος θέλει ὀνομασθῇ.
Mat 3:1 Ἐν ἐκείναις δὲ ταῖς ἡμέραις ἔρχεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύττων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας
Mat 3:2 καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· διότι ἐπλησίασεν ἡβασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Mat 3:3 Διότι οὗτος εἶναι ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας κάμετε τὰς τρίβους αὐτοῦ.
Mat 3:4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦτο ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.
Mat 3:5 Τότε ἐξήρχετο πρὸς αὐτὸν ἡ Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πάντα τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου,

Mat 3:6 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
Mat 3:7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς ἐκ τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους εἰς τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ἔδειξεν εἰς ἐσᾶς νὰ φύγητε ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς
Mat 3:8 Κάμετε λοιπὸν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας,
Mat 3:9 καὶ μὴ φαντασθῆτε νὰ λέγητε καθ ἑαυτούς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· διότι σᾶς λέγω ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων νὰ ἀναστήσῃ τέκνα εἰς τὸν Ἀβραάμ.
Mat 3:10 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη κεῖται πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων· πᾶν λοιπὸν δένδρον μὴ κάμνον καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
Mat 3:11 Ἐγὼ μὲν σᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος εἶναι ἰσχυρότερός μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ βαστάσω τὰ ὑποδήματα· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί.
Mat 3:12 Ὅστις κρατεῖ τὸ πτυάριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ θέλει διακαθαρίσει τὸ ἁλώνιον αὐτοῦ καὶ θέλει συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον θέλει κατακαύσει ἐν πυρὶ ἀσβέστῳ.
Mat 3:13 Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην διὰ νὰ βαπτισθῇ ὑπ' αὐτοῦ.
Mat 3:14 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκώλυεν αὐτόν, λέγων, Ἐγὼ χρείαν ἔχω νὰ βαπτισθῶ ὑπὸ σοῦ, καὶ σὺ ἔρχεσαι πρὸς ἐμέ
Mat 3:15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες τώρα· διότι οὕτως εἶναι πρέπον εἰς ἡμᾶς νὰ ἐκπληρώσωμεν πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίνει αὐτόν.
Mat 3:16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδού, ἠνοίχθησαν εἰς αὐτὸν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡς περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν·
Mat 3:17 καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὁποῖον εὐηρεστήθην.
Mat 4:1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη ὑπὸ τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον διὰ νὰ πειρασθῇ ὑπὸ τοῦ διαβόλου,
Mat 4:2 καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε.
Mat 4:3 Καὶ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν ὁ πειράζων εἶπεν· Ἐὰν ἦσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ νὰ γείνωσιν ἄρτοι οἱ λίθοι οὗτοι.
Mat 4:4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Εἶναι γεγραμμένον, Μὲ ἄρτον μόνον δὲν θέλει ζήσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ πάντα λόγον ἐξερχόμενον διὰ στόματος Θεοῦ.
Mat 4:5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ στήνει αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ
Mat 4:6 καὶ λέγει πρὸς αὐτόν, Ἐὰν ἦσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψον σεαυτὸν κάτω· διότι εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι θέλει προστάξει εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ περὶ σοῦ, καὶ θέλουσι σὲ σηκώνει ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
Mat 4:7 Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν εἶναι γεγραμμένον, δὲν θέλεις πειράσει Κύριον τὸν Θεόν σου.
Mat 4:8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος πολὺ ὑψηλόν, καὶ δεικνύει εἰς αὐτὸν πάντα τὰ βασίλεια τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν,
Mat 4:9 καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ταῦτα πάντα θέλω σοὶ δώσει, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς με.
Mat 4:10 Τότε ὁ Ἰησοῦς λέγει πρὸς αὐτόν· Ὕπαγε, Σατανᾶ· διότι εἶναι γεγραμμένον, Κύριον τὸν Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει.
Mat 4:11 Τότε ἀφίνει αὐτὸν ὁ διάβολος, καὶ ἰδού, ἄγγελοι προσῆλθον καὶ ὑπηρέτουν αὐτόν.
Mat 4:12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
Mat 4:13 Καὶ ἀφήσας τὴν Ναζαρὲτ ἦλθε καὶ κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν τοῖς ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ.
Mat 4:14 Διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος·
Mat 4:15 Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.
Mat 4:16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ εἰς τοὺς καθημένους ἐν τόπῳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν εἰς αὐτούς.
Mat 4:17 Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ λέγῃ· Μετανοεῖτε διότι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Mat 4:18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ῥίπτοντας δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν· διότι ἦσαν ἁλιεῖς·
Mat 4:19 καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἔλθετε ὀπίσω μου καὶ θέλω σᾶς κάμει ἁλιεῖς ἀνθρώπων.
Mat 4:20 Οἱ δὲ ἀφήσαντες εὐθὺς τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτόν.
Mat 4:21 Καὶ προχωρήσας ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐπισκευάζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.
Mat 4:22 Οἱ δὲ ἀφήσαντες εὐθὺς τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτόν.
Mat 4:23 Καὶ περιήρχετο ὁ Ἰησοῦς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν μεταξὺ τοῦ λαοῦ.
Mat 4:24 Καὶ διῆλθεν ἡ φήμη αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν, καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ὑπὸ διαφόρων νοσημάτων καὶ βασάνων συνεχομένους καὶ δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·
Mat 4:25 καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
Mat 5:1 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἀφοῦ ἐκάθησε, προσῆλθον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,

Mat 5:2 καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων.
Mat 5:3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Mat 5:4 Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, διότι αὐτοὶ θέλουσι παρηγορηθῆ.
Mat 5:5 Μακάριοι οἱ πραεῖς, διότι αὐτοὶ θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν.
Mat 5:6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, διότι αὐτοὶ θέλουσι χορτασθῆ.
Mat 5:7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἐλεηθῆ.
Mat 5:8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν, διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Θεόν.
Mat 5:9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, διότι αὐτοὶ θέλουσιν ὀνομασθῆ υἱοὶ Θεοῦ.
Mat 5:10 Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Mat 5:11 Μακάριοι εἶσθε, ὅταν σᾶς ὀνειδίσωσι καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσιν ἐναντίον σας πάντα κακὸν λόγον ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.
Mat 5:12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, διότι ὁ μισθὸς σας εἶναι πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐπειδὴ οὕτως ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.
Mat 5:13 Σεῖς εἶσθε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας διαφθαρῇ, μὲ τί θέλει ἁλατισθῇ εἰς οὐδὲν πλέον χρησιμεύει εἰμὴ νὰ ῥιφθῇ ἔξω καὶ νὰ καταπατῆται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.
Mat 5:14 Σεῖς εἶσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· πόλις κειμένη ἐπάνω ὄρους δὲν δύναται νὰ κρυφθῇ·
Mat 5:15 οὐδὲ ἀνάπτουσι λύχνον καὶ θέτουσιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν λυχνοστάτην, καὶ φέγγει εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ.
Mat 5:16 Οὕτως ἂς λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδωσι τὰ καλὰ σας ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Mat 5:17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον νὰ καταλύσω τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· δὲν ἦλθον νὰ καταλύσω, ἀλλὰ νὰ ἐκπληρώσω.
Mat 5:18 Διότι ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία δὲν θέλει παρέλθει ἀπὸ τοῦ νόμου, ἑωσοῦ ἐκπληρωθῶσι πάντα.
Mat 5:19 Ὅστις λοιπὸν ἀθετήσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος θέλει ὀνομασθῆ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅστις δὲ ἐκτελέσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας θέλει ὀνομασθῆ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
Mat 5:20 Ἐπειδὴ σᾶς λέγω ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη σας πλειότερον τῆς τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
Mat 5:21 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, Μὴ φονεύσῃς· ὅστις δὲ φονεύσῃ, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὴν κρίσιν.
Mat 5:22 Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος ἀναιτίως κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅστις εἴπῃ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ῥακά, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὸ συνέδριον· ὅστις δὲ εἴπῃ Μωρέ, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
Mat 5:23 Ἐὰν λοιπὸν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς ὅτι ὁ ἀδελφὸς σου ἔχει τι κατὰ σοῦ,
Mat 5:24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε πρῶτον φιλιώθητι μὲ τὸν ἀδελφὸν σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.
Mat 5:25 Εἰρήνευσον μὲ τὸν ἀντίδικόν σου ταχέως, ἐνόσῳ εἶσαι καθ' ὁδὸν μετ' αὐτοῦ, μήποτε σὲ παραδώσῃ ὁ ἀντίδικος εἰς τὸν κριτὴν καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ ῥιφθῇς εἰς φυλακήν·
Mat 5:26 ἀληθῶς σοὶ λέγω, δὲν θέλεις ἐξέλθει ἐκεῖθεν, ἑωσοῦ ἀποδώσῃς τὸ ἔσχατον λεπτόν.
Mat 5:27 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, μὴ μοιχεύσῃς.
Mat 5:28 Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα διὰ νὰ ἐπιθυμήσῃ αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
Mat 5:29 Ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σὲ σκανδαλίζῃ, ἔκβαλε αὐτὸν καὶ ῥίψον ἀπὸ σοῦ· διότι σὲ συμφέρει νὰ χαθῇ ἓν τῶν μελῶν σου καὶ νὰ μὴ ῥιφθῇ ὅλον τὸ σῶμά σου εἰς τὴν γέενναν.
Mat 5:30 Καὶ ἐὰν ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σὲ σκανδαλίζῃ, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ ῥίψον ἀπὸ σοῦ· διότι σὲ συμφέρει νὰ χαθῇ ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ νὰ μὴ ῥιφθῇ ὅλον τὸ σῶμά σου εἰς τὴν γέενναν.
Mat 5:31 Ἐρρέθη πρὸς τούτοις ὅτι ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἂς δώσῃ εἰς αὐτὴν διαζύγιον.
Mat 5:32 Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω ὅτι ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας, κάμνει αὐτὴν νὰ μοιχεύηται, καὶ ὅστις λάβῃ γυναῖκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός.
Mat 5:33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, Μὴ ἐπιορκήσῃς, ἀλλὰ ἐκπλήρωσον εἰς τὸν Κύριον τοὺς ὅρκους σου.
Mat 5:34 Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω νὰ μὴ ὁμόσητε μηδόλως· μήτε εἰς τὸν οὐρανόν, διότι εἶναι θρόνος τοῦ Θεοῦ·
Mat 5:35 μήτε εἰς τὴν γῆν, διότι εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διότι εἶναι πόλις τοῦ μεγάλου βασιλέως·
Mat 5:36 μήτε εἰς τὴν κεφαλήν σου νὰ ὁμόσῃς, διότι δὲν δύνασαι μίαν τρίχα νὰ κάμῃς λευκὴν ἢ μέλαιναν.
Mat 5:37 Ἀλλ' ἂς ἦναι ὁ λόγος σας Ναὶ ναί, Οὔ, οὔ· τὸ δὲ πλειότερον τούτων εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ.
Mat 5:38 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

Mat 5:39 Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω νὰ μὴ ἀντισταθῆτε πρὸς τὸν πονηρόν· ἀλλ᾽ ὅστις σὲ ῥαπίσῃ εἰς τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἄλλην·

Mat 5:40 καὶ εἰς τὸν θέλοντα νὰ κριθῇ μετὰ σοῦ καὶ νὰ λάβῃ τὸν χιτῶνά σου, ἄφες εἰς αὐτὸν καὶ τὸ ἱμάτιον·

Mat 5:41 καὶ ἄν σὲ ἀγγαρεύσῃ τις μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ᾽ αὐτοῦ δύο.

Mat 5:42 Εἰς τὸν ζητοῦντα παρὰ σοῦ δίδε καὶ τὸν θέλοντα νὰ δανεισθῇ ἀπὸ σοῦ μὴ ἀποστραφῇς.

Mat 5:43 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου καὶ μίσει τὸν ἐχθρὸν σου.

Mat 5:44 Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω, Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, εὐλογεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σᾶς καταρῶνται, εὐεργετεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σᾶς μισοῦσι, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες σᾶς βλάπτουσι καὶ σᾶς κατατρέχουσι,

Mat 5:45 διὰ νὰ γείνητε υἱοὶ τοῦ Πατρὸς σας τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, διότι αὐτὸς ἀνατέλλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

Mat 5:46 Διότι ἐὰν ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντάς σας, ποῖον μισθὸν ἔχετε καὶ οἱ τελῶναι δὲν κάμνουσι τὸ αὐτό

Mat 5:47 καὶ ἐὰν ἀσπασθῆτε τοὺς ἀδελφοὺς σας μόνον, τί περισσότερον κάμνετε καὶ οἱ τελῶναι δὲν κάμνουσιν οὕτως

Mat 5:48 ἐστὲ λοιπὸν σεῖς τέλειοι, καθὼς ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εἶναι τέλειος.

Mat 6:1 Προσέχετε νὰ μὴ κάμνητε τὴν ἐλεημοσύνην σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ βλέπησθε ὑπ᾽ αὐτῶν· εἰ δὲ μή, δὲν ἔχετε μισθὸν πλησίον τοῦ Πατρὸς σας τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Mat 6:2 Ὅταν λοιπὸν κάμνῃς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, καθὼς κάμνουσιν οἱ ὑποκριταὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, διὰ νὰ δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν αὐτῶν.

Mat 6:3 Ὅταν δὲ σὺ κάμνῃς ἐλεημοσύνην, ἄς μὴ γνωρίσῃ ἡ ἀριστερὰ σου τί κάμνει ἡ δεξιὰ σου,

Mat 6:4 διὰ νὰ ἦναι ἡ ἐλεημοσύνη σου ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς θέλει σοὶ ἀνταποδώσει ἐν τῷ φανερῷ.

Mat 6:5 Καὶ ὅταν προσεύχησαι, μὴ ἔσο ὡς οἱ ὑποκριταί, διότι ἀγαπῶσι νὰ προσεύχωνται ἱστάμενοι ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν αὐτῶν.

Mat 6:6 Σὺ ὅμως, ὅταν προσεύχησαι, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου προσευχήθητι εἰς τὸν Πατέρα σου τὸν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ θέλει σοι ἀνταποδώσει ἐν τῷ φανερῷ.

Mat 6:7 Ὅταν δὲ προσεύχησθε, μὴ βαττολογήσητε ὡς οἱ ἐθνικοί· διότι νομίζουσιν ὅτι μὲ τὴν πολυλογίαν αὐτῶν θέλουσιν εἰσακουσθῇ.

Mat 6:8 Μὴ ὁμοιωθῆτε λοιπὸν μὲ αὐτούς· διότι ἐξεύρει ὁ Πατὴρ σας τίνων ἔχετε χρείαν, πρὶν σεῖς ζητήσητε παρ᾽ αὐτοῦ.

Mat 6:9 Οὕτω λοιπὸν προσεύχεσθε σεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·

Mat 6:10 ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·

Mat 6:11 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον·

Mat 6:12 καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς·

Mat 6:13 καὶ μὴ φέρῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Διότι σοῦ εἶναι ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Mat 6:14 Διότι ἐὰν συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ παταίσματα αὐτῶν, θέλει συγχωρήσει καὶ εἰς ἐσᾶς ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος·

Mat 6:15 ἐὰν ὅμως δὲν συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ παταίσματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατὴρ σας θέλει συγχωρήσει τὰ παταίσματά σας.

Mat 6:16 Καὶ ὅταν νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί· διότι ἀφανίζουσι τὰ πρόσωπα αὐτῶν, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύουσιν· ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι ἔχουσιν ἤδη τὸν μισθὸν αὐτῶν.

Mat 6:17 Σὺ ὅμως ὅταν νηστεύῃς, ἄλειψον τὴν κεφαλήν σου καὶ νίψον τὸ πρόσωπόν σου,

Mat 6:18 διὰ νὰ μὴ φανῇς εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύεις, ἀλλ᾽ εἰς τὸν Πατέρα σου τὸν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ θέλει σοι ἀνταποδώσει ἐν τῷ φανερῷ.

Mat 6:19 Μὴ θησαυρίζετε εἰς ἑαυτοὺς θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σκώληξ καὶ σκωρία ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται διατρυποῦσι καὶ κλέπτουσιν.

Mat 6:20 Ἀλλὰ θησαυρίζετε εἰς ἑαυτοὺς θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σκώληξ οὔτε σκωρία ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται δὲν διατρυποῦσιν οὐδὲ κλέπτουσιν·

Mat 6:21 ἐπειδὴ ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδία σας.

Mat 6:22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος εἶναι ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἦναι καθαρός, ὅλον τὸ σῶμά σου θέλει εἶσθαι φωτεινόν·

Mat 6:23 ἐὰν ὅμως ὁ ὀφθαλμὸς σου ἦναι πονηρός, ὅλον τὸ σῶμά σου θέλει εἶσθαι σκοτεινόν. Ἐὰν λοιπὸν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ ἦναι σκότος, τὸ σκότος πόσον

Mat 6:24 Οὐδεὶς δύναται δύο κυρίους νὰ δουλεύῃ· διότι ἢ τὸν ἕνα θέλει μισήσει καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει, ἢ εἰς τὸν ἕνα θέλει προσκολληθῇ καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσει. Δὲν δύνασθε νὰ δουλεύητε Θεὸν καὶ μαμμωνᾶ.

Mat 6:25 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, μὴ μεριμνᾶτε περὶ τῆς ζωῆς σας τί νὰ φάγητε καὶ τί νὰ πίητε, μηδὲ περὶ τοῦ σώματός σας τί νὰ ἐνδυθῆτε· δὲν εἶναι ἡ ζωὴ τιμιώτερον τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος

Mat 6:26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι δὲν σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας,

καὶ ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· σεῖς δὲν εἶσθε πολὺ ἀνώτεροι αὐτῶν
Mat 6:27 Ἀλλὰ τίς ἀπὸ σᾶς μεριμνῶν δύναται νὰ προσθέσῃ μίαν πῆχην εἰς τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ
Mat 6:28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε Παρατηρήσατε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσι· δὲν κοπιάζουσιν οὐδὲ κλώθουσι.
Mat 6:29 Σᾶς λέγω ὅμως ὅτι οὐδὲ ὁ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ ἐνεδύθη ὡς ἓν τούτων.
Mat 6:30 Ἀλλ᾿ ἐὰν τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, ὅστις σήμερον ὑπάρχει καὶ αὔριον ῥίπτεται εἰς κλίβανον, ὁ Θεὸς ἐνδύῃ οὕτω, δὲν θέλει ἐνδύσει πολλῷ μᾶλλον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι
Mat 6:31 Μὴ μεριμνήσητε λοιπὸν λέγοντες, Τί νὰ φάγωμεν ἢ τί νὰ πίωμεν ἢ τί νὰ ἐνδυθῶμεν
Mat 6:32 Διότι πάντα ταῦτα ζητοῦσιν οἱ ἐθνικοί· ἐπειδὴ ἐξεύρει ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος ὅτι ἔχετε χρείαν πάντων τούτων.
Mat 6:33 Ἀλλὰ ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα θέλουσι σᾶς προστεθῆ.
Mat 6:34 Μὴ μεριμνήσητε λοιπὸν περὶ τῆς αὔριον· διότι ἡ αὔριον θέλει μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν τὸ κακὸν αὐτῆς.
Mat 7:1 Μὴ κρίνετε, διὰ νὰ μὴ κριθῆτε·
Mat 7:2 διότι μὲ ὁποίαν κρίσιν κρίνετε θέλετε κριθῆ, καὶ μὲ ὁποῖον μέτρον μετρεῖτε θέλει ἀντιμετρηθῆ εἰς ἐσᾶς.
Mat 7:3 Καὶ διὰ τί βλέπεις τὸ ξυλάριον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δὲν παρατηρεῖς
Mat 7:4 Ἢ πῶς θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν ἀδελφὸν σου, Ἄφες νὰ ἐκβάλω τὸ ξυλάριον ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, ἐνῷ ἡ δοκὸς εἶναι ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου
Mat 7:5 Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε θέλεις ἰδεῖ καθαρῶς διὰ νὰ ἐκβάλῃς τὸ ξυλάριον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
Mat 7:6 Μὴ δώσητε τὸ ἅγιον εἰς τοὺς κύνας μηδὲ ῥίψητε τοὺς μαργαρίτας σας ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς μὲ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ στραφέντες σᾶς διασχίσωσιν.
Mat 7:7 Αἰτεῖτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆ· ζητεῖτε, καὶ θέλετε εὑρεῖ, κρούετε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῆ.
Mat 7:8 Διότι πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει καὶ εἰς τὸν κρούοντα θέλει ἀνοιχθῆ.
Mat 7:9 Ἢ τίς ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ σᾶς, ὅστις ἐὰν ὁ υἱός αὐτοῦ ζητήσῃ ἄρτον, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτὸν λίθον
Mat 7:10 καὶ ἐὰν ζητήσῃ ὀψάριον, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτὸν ὄφιν
Mat 7:11 ἐὰν λοιπὸν σεῖς, πονηροὶ ὄντες, ἐξεύρητε νὰ δίδητε καλὰς δόσεις εἰς τὰ τέκνα σας, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλει δώσει ἀγαθὰ εἰς τοὺς ζητοῦντας παρ᾿ αὐτοῦ
Mat 7:12 Λοιπὸν πάντα ὅσα ἂν θέλητε νὰ κάμνωσιν εἰς ἐσᾶς οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ σεῖς κάμνετε εἰς αὐτούς· διότι οὗ τος εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.
Mat 7:13 Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· διότι πλατεῖα εἶναι ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ φέρουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἶναι οἱ εἰσερχόμενοι δι᾿ αὐτῆς.
Mat 7:14 Ἐπειδὴ στενὴ εἶναι ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ φέρουσα εἰς τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι εἶναι οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν.
Mat 7:15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ἐσᾶς μὲ ἐνδύματα προβάτων, ἔσωθεν ὅμως εἶναι λύκοι ἅρπαγες.
Mat 7:16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν θέλετε γνωρίσει αὐτούς. Μήποτε συνάγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφύλια ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα
Mat 7:17 οὕτω πᾶν δένδρον καλὸν κάμνει καλοὺς καρπούς, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον κάμνει κακοὺς καρπούς.
Mat 7:18 Δὲν δύναται δένδρον καλὸν νὰ κάμνῃ καρποὺς κακούς, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν νὰ κάμνῃ καρποὺς καλούς.
Mat 7:19 Πᾶν δένδρον μὴ κάμνον καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
Mat 7:20 Ἄρα ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν θέλετε γνωρίσει αὐτούς.
Mat 7:21 Δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν πᾶς ὁ λέγων πρὸς ἐμέ, Κύριε, Κύριε, ἀλλ᾿ ὁ πράττων τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Mat 7:22 Πολλοὶ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς ἐμὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, Κύριε, δὲν προεφητεύσαμεν ἐν τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξεβάλομεν δαιμόνια, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκάμομεν θαύματα πολλά
Mat 7:23 Καὶ τότε θέλω ὁμολογήσει πρὸς αὐτοὺς ὅτι ποτὲ δὲν σᾶς ἐγνώρισα· φεύγετε ἀπ᾿ ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
Mat 7:24 Πᾶς λοιπὸν ὅστις ἀκούει τοὺς λόγους μου τούτους καὶ κάμνει αὐτούς, θέλω ὁμοιώσει αὐτὸν μὲ ἄνδρα φρόνιμον, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν·
Mat 7:25 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέβαλον εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ δὲν ἔπεσε· διότι ἦτο τεθεμελιωμένη ἐπὶ τὴν πέτραν.
Mat 7:26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων τοὺς λόγους μου τούτους καὶ μὴ κάμνων αὐτοὺς θέλει ὁμοιωθῆ μὲ ἄνδρα μωρόν, ὅστις ᾠ κοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον·
Mat 7:27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέβαλον εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ ἔπεσε, καὶ ἦτο ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.

Mat 7:28 Ὅτε δὲ ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήττοντο οἱ ὄχλοι διὰ τὴν διδαχὴν αὐτοῦ·
Mat 7:29 διότι ἐδίδασκεν αὐτοὺς ὡς ἔχων ἐξουσίαν, καὶ οὐχὶ ὡς οἱ γραμματεῖς.
Mat 8:1 Ὅτε δὲ κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτὸν ὄχλοι πολλοί.
Mat 8:2 Καὶ ἰδού, λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτόν, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ καθαρίσῃς.
Mat 8:3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ὁ Ἰησοῦς ἤγγισεν αὐτόν, λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθὺς ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα αὐτοῦ.
Mat 8:4 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Πρόσεχε μὴ εἴπῃς τοῦτο εἰς μηδένα, ἀλλ' ὕπαγε, δεῖξον σεαυτὸν εἰς τὸν ἱερέα καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς.
Mat 8:5 Ὅτε δὲ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ, προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν
Mat 8:6 καὶ λέγων· Κύριε, ὁ δοῦλός μου κεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος.
Mat 8:7 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θέλω θεραπεύσει αὐτόν.
Mat 8:8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος εἶπε· Κύριε, δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην μου· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ ὁ δοῦλός μου.
Mat 8:9 Διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω πρὸς τοῦτον, Ὕπαγε, καὶ ὑπάγει, καὶ πρὸς ἄλλον, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ πρὸς τὸν δοῦλόν μου, Κάμε τοῦτο, καὶ κάμνει.
Mat 8:10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀκολουθοῦντας· Ἀληθῶς σᾶς λέγω, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὗ ρον τοσαύτην πίστιν.
Mat 8:11 Σᾶς λέγω δὲ ὅτι πολλοὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ θέλουσι καθήσει μετὰ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν,
Mat 8:12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας θέλουσιν ἐκβληθῇ εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων.
Mat 8:13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν ἑκατόνταρχον, Ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας, ἄς γείνῃ εἰς σέ. Καὶ ἰατρεύθη ὁ δοῦλος αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.
Mat 8:14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ κατάκοιτον καὶ πάσχουσαν πυρετόν·
Mat 8:15 καὶ ἐπίασε τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἐσηκώθη καὶ ὑπηρέτει αὐτούς.
Mat 8:16 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἔφεραν πρὸς αὐτὸν δαιμονιζομένους πολλούς, καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα μὲ λόγον καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσε,
Mat 8:17 διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.
Mat 8:18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ ἑαυτόν, προσέταξε νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς τὸ πέραν.
Mat 8:19 Καὶ πλησιάσας εἷς γραμματεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, θέλω σοὶ ἀκολουθήσει ὅπου ἂν ὑπάγῃς.
Mat 8:20 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες ἔχουσι φωλεὰς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίας, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλήν.
Mat 8:21 Ἄλλος δὲ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριε, συγχώρησόν μοι νὰ ὑπάγω πρῶτον καὶ νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.
Mat 8:22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀκολούθει μοι καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.
Mat 8:23 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Mat 8:24 Καὶ ἰδού, τρικυμία μεγάλη ἔγεινεν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον ἐσκεπάζετο ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκοιμᾶτο.
Mat 8:25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξύπνισαν αὐτόν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, χανόμεθα.
Mat 8:26 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Διὰ τί εἶσθε δειλοί, ὀλιγόπιστοι Τότε σηκωθεὶς ἐπετίμησε τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγεινε γαλήνη μεγάλη.
Mat 8:27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ὁποῖος εἶναι οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν
Mat 8:28 Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτὸν δύο δαιμονιζόμενοι ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν μνημείων, ἄγριοι καθ ὑπερβολήν, ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ περάσῃ διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.
Mat 8:29 Καὶ ἰδού, ἔκραξαν λέγοντες· Τί εἶναι μεταξὺ ἡμῶν καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ ἦλθες ἐδῶ πρὸ καιροῦ νὰ μᾶς βασανίσῃς
Mat 8:30 Ἦτο δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.
Mat 8:31 Καὶ οἱ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Ἐὰν μᾶς ἐκβάλῃς, ἐπίτρεψον εἰς ἡμᾶς νὰ ἀπέλθωμεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.
Mat 8:32 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε. Καὶ ἐκεῖνοι ἐξελθόντες ὑπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδού, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν.
Mat 8:33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.
Mat 8:34 Καὶ ἰδού, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν νὰ μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.
Mat 9:1 Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν.
Mat 9:2 Καὶ ἰδού, ἔφερον πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν κείμενον ἐπὶ κλίνης· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε

πρὸς τὸν παραλυτικόν· Θάρρει, τέκνον· συγκεχωρημέναι εἶναι εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι σου.
Mat 9:3 Καὶ ἰδού, τινές ἐκ τῶν γραμματέων εἶπον καθ ἑαυτούς· Οὗτος βλασφημεῖ.
Mat 9:4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε· Διὰ τί σεῖς διαλογίζεσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις σας
Mat 9:5 Διότι τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἴπω, Συγκεχωρημέναι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἴπω, Ἐγέρθητι καὶ περιπάτει
Mat 9:6 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας, τότε λέγει πρὸς τὸν παραλυτικόν· Ἐγερθεὶς σήκωσον τὴν κλίνην σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἰκόν σου.
Mat 9:7 Καὶ ἐγερθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Mat 9:8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι, ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, ὅστις ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
Mat 9:9 Καὶ διαβαίνων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον εἰς τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀκολούθει μοι. Καὶ σηκωθεὶς ἠκολούθησεν αὐτόν.
Mat 9:10 Καὶ ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἰδού, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνεκάθηντο μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
Mat 9:11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τί ὁ Διδάσκαλός σας τρώγει μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
Mat 9:12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἔχουσι χρείαν ἰατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ̓ οἱ πάσχοντες.
Mat 9:13 Ὑπάγετε δὲ καὶ μάθετε τί εἶναι, Ἔλεον θέλω καὶ οὐχὶ θυσίαν. Διότι δὲν ἦλθον διὰ νὰ καλέσω δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
Mat 9:14 Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, λέγοντες· Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταὶ σου δὲν νηστεύουσι
Mat 9:15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Μήπως δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος νὰ πενθῶσιν, ἐνόσῳ εἶναι μετ̓ αὐτῶν ὁ νυμφίος θέλουσιν ὅμως ἐλθεῖ ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ̓ αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύσει.
Mat 9:16 Καὶ οὐδεὶς βάλλει ἐπίρραμμα ἀγνάφου πανίου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· διότι ἀφαιρεῖ τὸ ἀναπλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ γίνεται σχίσμα χειρότερον.
Mat 9:17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή, σχίζονται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται καὶ οἱ ἀσκοὶ φθείρονται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς νέους, καὶ ἀμφότερα διατηροῦνται.
Mat 9:18 Ἐνῷ αὐτὸς ἐλάλει ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἰδού, ἄρχων τις ἐλθὼν προσεκύνει αὐτόν, λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἐτελεύτησε πρὸ ὀλίγου· ἀλλὰ ἐλθὲ καὶ βάλε τὴν χεῖρά σου ἐπ̓ αὐτὴν καὶ θέλει ζήσει.
Mat 9:19 Καὶ σηκωθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτὸν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Mat 9:20 Καὶ ἰδού, γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, πλησιάσασα ὄπισθεν ἤγγισε τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
Mat 9:21 διότι ἔλεγε καθ ἑαυτήν, Ἐὰν μόνον ἐγγίσω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, θέλω σωθῆ.
Mat 9:22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπε· Θάρρει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
Mat 9:23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον,
Mat 9:24 λέγει πρὸς αὐτούς· Ἀναχωρεῖτε· διότι δὲν ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ κοιμᾶται. Καὶ κατεγέλων αὐτόν.
Mat 9:25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐπίασε τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἐσηκώθη τὸ κοράσιον.
Mat 9:26 Καὶ διεδόθη ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.
Mat 9:27 Καὶ ἐνῷ ἀνεχώρει ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἠκολούθησαν αὐτὸν δύο τυφλοί, κράζοντες καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ τοῦ Δαβίδ.
Mat 9:28 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐπλησίασαν εἰς αὐτὸν οἱ τυφλοί, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δύναμαι νὰ κάμω τοῦτο Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Ναί, Κύριε.
Mat 9:29 Τότε ἤγγισε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν σας ἄς γείνῃ εἰς ἐσᾶς.
Mat 9:30 Καὶ ἠνοίχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· προσέταξε δὲ αὐτοὺς ἐντόνως ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Προσέχετε, ἄς μὴ ἐξεύρῃ τοῦτο μηδείς.
Mat 9:31 Ἀλλ̓ ἐκεῖνοι ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.
Mat 9:32 Ἐνῷ δὲ αὐτοὶ ἐξήρχοντο, ἰδού, ἔφεραν πρὸς αὐτὸν ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον·
Mat 9:33 καὶ ἀφοῦ ἐξεβλήθη τὸ δαιμόνιον, ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες ὅτι ποτὲ δὲν ἐφάνη τοιοῦτον ἐν τῷ Ἰσραήλ.
Mat 9:34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Διὰ τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.
Mat 9:35 Καὶ περιήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν ἐν τῷ λαῷ.
Mat 9:36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη δἰ αὐτούς, διότι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐσκορπισμένοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.
Mat 9:37 Τότε λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·
Mat 9:38 παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν κύριον τοῦ θερισμοῦ, διὰ νὰ ἀποστείλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.
Mat 10:1 Καὶ προσκαλέσας τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε νὰ ἐκβάλλωσιν αὐτὰ καὶ νὰ θεραπεύωσι πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν.
Mat 10:2 Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων εἶναι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ

ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ,
Mat 10:3 Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπονομασθεὶς Θαδδαῖος,
Mat 10:4 Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὅστις καὶ παρέδωκεν αὐτόν.
Mat 10:5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτούς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ὑπάγητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε·
Mat 10:6 ὑπάγετε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.
Mat 10:7 Καὶ ὑπάγοντες κηρύττετε, λέγοντες ὅτι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Mat 10:8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.
Mat 10:9 Μὴ ἔχετε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας σας,
Mat 10:10 μὴ σακκίον διὰ τὴν ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον· διότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τῆς τροφῆς αὐτοῦ.
Mat 10:11 Εἰς ὁποίαν δὲ πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς εἶναι ἄξιος ἐν αὐτῇ, καὶ ἐκεῖ μείνατε ἑωσοῦ ἐξέλθητε.
Mat 10:12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν χαιρετήσατε αὐτήν.
Mat 10:13 Καὶ ἐὰν μὲν ἡ οἰκία ἦναι ἀξία, ἄς ἔλθῃ ἡ εἰρήνη σας ἐπ᾿ αὐτήν· ἀλλ᾿ ἐὰν δὲν ἦναι ἀξία, ἡ εἰρήνη σας ἄς ἐπιστρέψῃ εἰς ἐσᾶς.
Mat 10:14 Καὶ ὅστις δὲν σᾶς δεχθῇ μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους σας, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν σας.
Mat 10:15 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.
Mat 10:16 Ἰδού, ἐγὼ σᾶς ἀποστέλλω ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε λοιπὸν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀπλοὶ ὡς αἱ περιστεραί.
Mat 10:17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· διότι θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν θέλουσι σᾶς μαστιγώσει·
Mat 10:18 καὶ ἔτι ἐνώπιον ἡγεμόνων καὶ βασιλέων θέλετε φερθῇ ἕνεκεν ἐμοῦ πρὸς μαρτυρίαν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ἔθνη.
Mat 10:19 Ὅταν δὲ σᾶς παραδίδωσι, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί θέλετε λαλήσει· διότι θέλει σᾶς δοθῇ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί πρέπει νὰ λαλήσητε.
Mat 10:20 Ἐπειδὴ σεῖς δὲν εἶσθε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς σας, τὸ ὁποῖον λαλεῖ ἐν ὑμῖν.
Mat 10:21 Θέλει δὲ παραδώσει ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ θέλουσιν ἐπαναστῇ τέκνα κατὰ γονέων καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτούς·
Mat 10:22 καὶ θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας ἕως τέλους, οὗτος θέλει σωθῇ.
Mat 10:23 Ὅταν δὲ σᾶς διώκωσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· διότι ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν θέλετε τελειώσει τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραήλ, ἑωσοῦ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
Mat 10:24 Δὲν εἶναι μαθητὴς ἀνώτερος τοῦ διδασκάλου οὐδὲ δοῦλος ἀνώτερος τοῦ κυρίου αὐτοῦ.
Mat 10:25 Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν μαθητὴν νὰ γείνῃ ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Ἐὰν τὸν οἰκοδεσπότην ὠνόμασαν Βεελζεβούλ, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ
Mat 10:26 Μὴ φοβηθῆτε λοιπὸν αὐτούς· διότι δὲν εἶναι οὐδὲν κεκαλυμμένον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἀνακαλυφθῇ, καὶ κρυπτόν, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει γνωσθῇ.
Mat 10:27 Ὅ, τι σᾶς λέγω ἐν τῷ σκότει, εἴπατε ἐν τῷ φωτί, καὶ ὅ, τι ἀκούετε εἰς τὸ ὠτίον, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων.
Mat 10:28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων νὰ ἀποκτείνωσι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα νὰ ἀπολέσῃ ἐν τῇ γεέννῃ.
Mat 10:29 Δύο στρουθία δὲν πωλοῦνται δι᾿ ἓν ἀσσάριον καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν δὲν θέλει πέσει ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ θελήματος τοῦ Πατρὸς σας.
Mat 10:30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς εἶναι πᾶσαι ἠριθμημέναι.
Mat 10:31 Μὴ φοβηθῆτε λοιπόν· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε σεῖς.
Mat 10:32 Πᾶς λοιπὸν ὅστις μὲ ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω ὁμολογήσει καὶ ἐγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
Mat 10:33 Ὅστις δὲ μὲ ἀρνηθῇ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω ἀρνηθῆ αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
Mat 10:34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον νὰ βάλω εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· δὲν ἦλθον νὰ βάλω εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.
Mat 10:35 Διότι ἦλθον νὰ διαχωρίσω ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς·
Mat 10:36 καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου θέλουσιν εἶσθαι οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.
Mat 10:37 Ὅστις ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, δὲν εἶναι ἄξιος ἐμοῦ· καὶ ὅστις ἀγαπᾷ υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, δὲν εἶναι ἄξιος ἐμοῦ·

Mat 10:38 καὶ ὅστις δὲν λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, δὲν εἶναι ἄξιος ἐμοῦ.
Mat 10:39 Ὅστις εὕρῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ θέλει ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ δί ἐμὲ θέλει εὑρεῖ αὐτήν.
Mat 10:40 Ὅστις δέχεται ἐσᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὅστις δέχεται ἐμὲ δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.
Mat 10:41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου θέλει λάβει, καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου θέλει λάβει.
Mat 10:42 Καὶ ὅστις ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον μόνον ψυχροῦ ὕδατος εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
Mat 11:1 Καὶ ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς διατάττων εἰς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν διὰ νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ κηρύττῃ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.
Mat 11:2 Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, ἔπεμψε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
Mat 11:3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν
Mat 11:4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ ἀπαγγείλατε πρὸς τὸν Ἰωάννην ὅσα ἀκούετε καὶ βλέπετε·
Mat 11:5 τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
Mat 11:6 καὶ μακάριος εἶναι ὅστις δὲν σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
Mat 11:7 Ἐνῷ δὲ οὗτοι ἀνεχώρουν, ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ τοῦ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἴδητε κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον
Mat 11:8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἴδητε ἄνθρωπον ἐνδεδυμένον μαλακὰ ἱμάτια ἰδού, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εὑρίσκονται.
Mat 11:9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἴδητε προφήτην ναί, σᾶς λέγω, καὶ περισσότερον προφήτου.
Mat 11:10 Διότι οὗτος εἶναι, περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένον· Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅστις θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.
Mat 11:11 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, μεταξὺ τῶν γεννηθέντων ὑπὸ γυναικῶν δὲν ἠγέρθη μεγαλήτερος Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· πλὴν ὁ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν εἶναι μεγαλήτερος αὐτοῦ.
Mat 11:12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως τοῦ νῦν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ οἱ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν.
Mat 11:13 Διότι πάντες οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν.
Mat 11:14 Καὶ ἂν θέλητε νὰ δεχθῆτε τοῦτο, αὐτὸς εἶναι ὁ Ἠλίας, ὅστις ἔμελλε νὰ ἔλθῃ.
Mat 11:15 Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ ἂς ἀκούῃ.
Mat 11:16 Ἀλλὰ μὲ τί νὰ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην εἶναι ὁμοία μὲ παιδάρια καθήμενα ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ φωνάζοντα πρὸς τοὺς συντρόφους αὐτῶν,
Mat 11:17 καὶ λέγοντα· Αὐλὸν σᾶς ἐπαίξαμεν, καὶ δὲν ἐχορεύσατε, σᾶς ἐθρηνῳδήσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσατε.
Mat 11:18 Διότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης μήτε τρώγων μήτε πίνων, καὶ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει.
Mat 11:19 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τρώγων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· Ἰδού, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.
Mat 11:20 Τότε ἤρχισε νὰ ὀνειδίζῃ τὰς πόλεις ἐν αἷς ἔγειναν τὰ πλειότερα θαύματα αὐτοῦ, διότι δὲν μετενόησαν·
Mat 11:21 Οὐαὶ εἰς σέ, Χοραζίν, οὐαὶ εἰς σέ, Βηθσαϊδάν· διότι ἐὰν τὰ θαύματα τὰ γενόμενα ἐν ὑμῖν ἐγίνοντο ἐν τῇ Τύρῳ καὶ Σιδῶνι πρὸ πολλοῦ ἤθελον μετανοήσει ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ.
Mat 11:22 Πλὴν σᾶς λέγω εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως παρὰ εἰς ἐσᾶς.
Mat 11:23 Καὶ σύ, Καπερναούμ, ἡ ὑψωθεῖσα ἕως τοῦ οὐρανοῦ, θέλεις καταβιβασθῇ ἕως ᾅδου· διότι ἐὰν τὰ θαύματα τὰ γενόμενα ἐν σοὶ ἐγίνοντο ἐν Σοδόμοις, ἤθελον μείνει μέχρι τῆς σήμερον.
Mat 11:24 Πλὴν σᾶς λέγω, ὅτι εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως παρὰ εἰς σέ.
Mat 11:25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δοξάζω σε, Πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ εἰς νήπια·
Mat 11:26 ναί, ὦ Πάτερ, διότι οὕτως ἔγεινεν ἀρεστὸν ἔμπροσθέν σου.
Mat 11:27 Πάντα παρεδόθησαν εἰς ἐμὲ ἀπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα γινώσκει τις εἰμὴ ὁ Υἱὸς καὶ εἰς ὅντινα θέλει ὁ Υἱὸς νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτόν.
Mat 11:28 Ἔλθετε πρός με, πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει.
Mat 11:29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ ἐμοῦ, διότι πρᾶος εἶμαι καὶ ταπεινὸς τὴν καρδίαν, καὶ θέλετε εὑρεῖ ἀνάπαυσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·
Mat 11:30 διότι ὁ ζυγός μου εἶναι καλὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν.
Mat 12:1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς διὰ τῶν σπαρτῶν ἐν σαββάτῳ· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ ἤρχισαν νὰ ἀνασπῶσιν ἀστάχυα καὶ νὰ τρώγωσιν.
Mat 12:2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἰδού, οἱ μαθηταί σου πράττουσιν ὅ, τι δὲν συγχωρεῖται νὰ

πράττηται τὸ σάββατον.
Mat 12:3 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἀνεγνώσατε τί ἔπραξεν ὁ Δαβὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ᾿ αὐτοῦ
Mat 12:4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, τοὺς ὁποίους δὲν ἦτο συγκεχωρημένον εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ, οὔτε εἰς τοὺς μετ᾿ αὐτοῦ, εἰμὴ εἰς τοὺς ἱερεῖς μόνους
Mat 12:5 Ἢ δὲν ἀνεγνώσατε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι ἐν τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς βεβηλόνουσι τὸ σάββατον ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶναι ἀθῷοι
Mat 12:6 Σᾶς λέγω δὲ ὅτι ἐδῶ εἶναι μεγαλήτερος τοῦ ἱεροῦ.
Mat 12:7 Ἐὰν ὅμως ἐγνωρίζετε τί εἶναι Ἔλεον θέλω καὶ οὐχὶ θυσίαν, δὲν ἠθέλετε καταδικάσει τοὺς ἀθῴους.
Mat 12:8 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.
Mat 12:9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.
Mat 12:10 Καὶ ἰδού, ἦτο ἄνθρωπος ἔχων τὴν χεῖρα ξηράν· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Συγχωρεῖται τάχα νὰ θεραπεύῃ τις ἐν τῷ σαββάτῳ διὰ νὰ κατηγορήσωσιν αὐτόν.
Mat 12:11 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἄνθρωπος ἀπὸ σᾶς θέλει εἶσθαι, ὅστις ἔχων πρόβατον ἕν, ἐὰν τοῦτο πέσῃ ἐν τῷ σαββάτῳ εἰς λάκκον, δὲν θέλει πιάσει καὶ σηκώσει αὐτό
Mat 12:12 πόσον λοιπὸν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου ὥστε συγχωρεῖται ἐν τῷ σαββάτῳ νὰ ἀγαθοποιῇ τις.
Mat 12:13 Τότε λέγει πρὸς τὸν ἄνθρωπον· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.
Mat 12:14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἐξελθόντες συνεβουλεύθησαν κατ᾿ αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν.
Mat 12:15 Ἀλλ᾿ ὁ Ἰησοῦς νοήσας ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας.
Mat 12:16 Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς αὐστηρῶς διὰ νὰ μὴ φανερώσωσιν αὐτόν,
Mat 12:17 διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος·
Mat 12:18 Ἰδού, ὁ δοῦλός μου, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα, ὁ ἀγαπητὸς μου, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ψυχὴ μου εὐηρεστήθη· θέλω θέσει τὸ Πνεῦμά μου ἐπ᾿ αὐτόν, καὶ θέλει ἐξαγγείλει κρίσιν εἰς τὰ ἔθνη·
Mat 12:19 δὲν θέλει ἀντιλογήσει οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ θέλει ἀκούσει τις τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς πλατείαις.
Mat 12:20 Κάλαμον συντετριμμένον δὲν θέλει θλάσει καὶ λινάριον καπνίζον δὲν θέλει σβέσει, ἑωσοῦ ἐκφέρῃ εἰς νίκην τὴν κρίσιν·
Mat 12:21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ θέλουσιν ἐλπίσει τὰ ἔθνη.
Mat 12:22 Τότε ἐφέρθη πρὸς αὐτὸν δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε ὁ τυφλὸς καὶ κωφὸς καὶ ἐλάλει καὶ ἔβλεπε.
Mat 12:23 Καὶ ἐξεπλήττοντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· Μήπως εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Δαβίδ
Mat 12:24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· Οὗτος δὲν ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰμὴ διὰ τοῦ Βεελζεβούλ, τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων.
Mat 12:25 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Πᾶσα βασιλεία διαιρεθεῖσα καθ᾿ ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία διαιρεθεῖσα καθ᾿ ἑαυτῆς δὲν θέλει σταθῇ.
Mat 12:26 Καὶ ἂν ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλῃ, διῃρέθη καθ᾿ ἑαυτοῦ· πῶς λοιπὸν θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
Mat 12:27 Καὶ ἂν ἐγὼ διὰ τοῦ Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ σας διὰ τίνος ἐκβάλλουσι διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι κριταὶ σας.
Mat 12:28 Ἀλλ᾿ ἐὰν ἐγὼ διὰ Πνεύματος Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
Mat 12:29 Ἢ πῶς δύναταί τις νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δυνατοῦ καὶ νὰ διαρπάσῃ τὰ σκεύη αὐτοῦ, ἐὰν πρῶτον δὲν δέσῃ τὸν δυνατόν καὶ τότε θέλει διαρπάσει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
Mat 12:30 Ὅστις δὲν εἶναι μετ᾿ ἐμοῦ εἶναι κατ᾿ ἐμοῦ, καὶ ὅστις δὲν συνάγει μετ᾿ ἐμοῦ σκορπίζει.
Mat 12:31 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία θέλει συγχωρηθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἡ κατὰ τοῦ Πνεύματος ὅμως βλασφημία δὲν θέλει συγχωρηθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους·
Mat 12:32 καὶ ὅστις εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν· ὅστις ὅμως εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, δὲν θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτὸν οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.
Mat 12:33 Ἢ κάμετε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ κάμετε τὸ δένδρον σαπρόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· διότι ἐκ τοῦ καρποῦ γνωρίζεται τὸ δένδρον.
Mat 12:34 Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε νὰ λαλῆτε καλὰ ὄντες πονηροί διότι ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.
Mat 12:35 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ καλοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ καλά, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.
Mat 12:36 Σᾶς λέγω δὲ ὅτι διὰ πάντα λόγον ἀργόν, τὸν ὁποῖον ἤθελον λαλήσει οἱ ἄνθρωποι, θέλουσιν ἀποδώσει λόγον δι᾿ αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.
Mat 12:37 Διότι ἐκ τῶν λόγων σου θέλεις δικαιωθῇ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου θέλεις καταδικασθῇ.
Mat 12:38 Τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ ἴδωμεν σημεῖον ἀπὸ σοῦ.
Mat 12:39 Ἐκεῖνος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῇ εἰς αὐτὴν εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

Mat 12:40 Διότι ὡς ὁ Ἰωνᾶς ἦτο ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτω θέλει εἶσθαι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.
Mat 12:41 Ἄνδρες Νινευῖται θέλουσιν ἀναστηθῇ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ θέλουσι κατακρίνει αὐτήν, διότι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ, καὶ ἰδού, πλειότερον τοῦ Ἰωνᾶ εἶναι ἐδῶ.
Mat 12:42 Ἡ βασίλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ θέλει κατακρίνει αὐτήν, διότι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος, καὶ ἰδού, πλειότερον τοῦ Σολομῶντος εἶναι ἐδῶ.
Mat 12:43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δί ἀνύδρων τόπων καὶ ζητεῖ ἀνάπαυσιν καὶ δὲν εὑρίσκει.
Mat 12:44 Τότε λέγει· Ἂς ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει αὐτὸν κενόν, σεσαρωμένον καὶ ἐστολισμένον.
Mat 12:45 Τότε ὑπάγει καὶ παραλαμβάνει μεθ ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἄλλα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικοῦσιν ἐκεῖ, καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα τῶν πρώτων. Οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὴν γενεὰν ταύτην τὴν πονηράν.
Mat 12:46 Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι πρὸς τοὺς ὄχλους, ἰδού, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἵσταντο ἔξω, ζητοῦντες νὰ λαλήσωσι πρὸς αὐτόν.
Mat 12:47 Εἶπε δέ τις πρὸς αὐτόν· Ἰδού, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἵστανται ἔξω, ζητοῦντες νὰ λαλήσωσι πρὸς σε.
Mat 12:48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς τὸν εἰπόντα τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τίς εἶναι ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες εἶναι οἱ ἀδελφοί μου
Mat 12:49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.
Mat 12:50 Διότι ὅστις κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου εἶναι ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ.
Mat 13:1 Ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο πλησίον τῆς θαλάσσης·
Mat 13:2 καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ἐκάθητο, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἵστατο ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν.
Mat 13:3 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς πολλὰ διὰ παραβολῶν, λέγων· Ἰδού, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων διὰ νὰ σπείρῃ.
Mat 13:4 Καὶ ἐνῷ ἔσπειρεν, ἄλλα μὲν ἔπεσον παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγον αὐτά·
Mat 13:5 ἄλλα δὲ ἔπεσον ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου δὲν εἶχον γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἀνεφύησαν, ἐπειδὴ δὲν εἶχον βάθος γῆς,
Mat 13:6 καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθησαν καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον ῥίζαν ἐξηράνθησαν·
Mat 13:7 ἄλλα δὲ ἔπεσον ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά·
Mat 13:8 ἄλλα δὲ ἔπεσον ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἔδιδον καρπὸν τὸ μὲν ἑκατόν, τὸ δὲ ἑξήκοντα, τὸ δὲ τριάκοντα.
Mat 13:9 Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
Mat 13:10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί λαλεῖς πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν
Mat 13:11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Διότι εἰς ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσητε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, εἰς ἐκείνους ὅμως δὲν ἐδόθη.
Mat 13:12 Διότι ὅστις ἔχει, ἔτι θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν καὶ θέλει περισσευθῇ· ὅστις ὅμως δὲν ἔχει, καὶ ὅ, τι ἔχει θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ αὐτοῦ.
Mat 13:13 Διὰ τοῦτο λαλῶ πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν, διότι βλέποντες δὲν βλέπουσι καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν οὐδὲ νοοῦσι.
Mat 13:14 Καὶ ἐκπληροῦται ἐπ αὐτῶν ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐου ἡ λέγουσα· Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει, καὶ βλέποντες θέλετε ἰδεῖ καὶ δὲν θέλετε καταλάβει·
Mat 13:15 διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὦτα βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔκλεισαν μήποτε ἴδωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀκούσωσι μὲ τὰ ὦτα καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰατρεύσω αὐτούς.
Mat 13:16 Ὑμῶν δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι μακάριοι, διότι βλέπουσι, καὶ τὰ ὦτά σας, διότι ἀκούουσιν.
Mat 13:17 Ἐπειδὴ ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσιν ὅσα βλέπετε, καὶ δὲν εἶδον, καὶ νὰ ἀκούσωσιν ὅσα ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν.
Mat 13:18 Σεῖς λοιπὸν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος.
Mat 13:19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ νοοῦντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτος εἶναι ὁ σπαρθεὶς παρὰ τὴν ὁδόν.
Mat 13:20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρθείς, οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τὸν λόγον καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς δεχόμενος αὐτόν·
Mat 13:21 δὲν ἔχει ὅμως ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλ᾿ εἶναι πρόσκαιρος, ὅταν δὲ γείνῃ θλῖψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.
Mat 13:22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρθείς, οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τὸν λόγον, ἔπειτα ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ γίνεται ἄκαρπος.
Mat 13:23 Ὁ δὲ σπαρθεὶς ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν, οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τὸν λόγον καὶ νοῶν· ὅστις καὶ καρποφορεῖ καὶ κάμνει ὁ μὲν ἑκατόν, ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

Mat 13:24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν εἰς αὐτούς, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἄνθρωπον, ὅστις ἔσπειρε καλὸν σπόρον ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·
Mat 13:25 ἀλλ᾿ ἐνῷ ἐκοιμῶντο οἱ ἄνθρωποι, ἦλθεν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀνεχώρησεν.
Mat 13:26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ ἔκαμε καρπόν, τότε ἐφάνησαν καὶ τὰ ζιζάνια.
Mat 13:27 Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον πρὸς αὐτόν· Κύριε, καλὸν σπόρον δὲν ἔσπειρας ἐν τῷ ἀγρῷ σου πόθεν λοιπὸν ἔχει τὰ ζιζάνια
Mat 13:28 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος ἔκαμε τοῦτο· οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον πρὸς αὐτόν· Θέλεις λοιπὸν νὰ ὑπάγωμεν καὶ νὰ συλλέξωμεν αὐτά
Mat 13:29 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε μετ᾿ αὐτῶν τὸν σῖτον·
Mat 13:30 ἀφήσατε νὰ συναυξάνωσιν ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ θέλω εἰπεῖ πρὸς τοὺς θεριστάς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δέσατε αὐτὰ εἰς δέσμας διὰ νὰ κατακαύσητε αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συνάξατε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.
Mat 13:31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν εἰς αὐτούς, λέγων· Ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ κόκκον σινάπεως, τὸν ὁποῖον λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·
Mat 13:32 τὸ ὁποῖον εἶναι μὲν μικρότερον πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν ὅμως αὐξηθῇ εἶναι μεγαλήτερον τῶν λαχάνων καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἔρχονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦσιν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
Mat 13:33 Ἄλλην παραβολὴν εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ προζύμιον, τὸ ὁποῖον λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς τρία μέτρα ἀλεύρου, ἑωσοῦ ἔγεινεν ὅλον ἔνζυμον.
Mat 13:34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς διὰ παραβολῶν πρὸς τοὺς ὄχλους καὶ χωρὶς παραβολῆς δὲν ἐλάλει πρὸς αὐτούς,
Mat 13:35 διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Θέλω ἀνοίξει ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, θέλω ἀπαγγείλει πράγματα κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.
Mat 13:36 Τότε ἀφήσας τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς. Καὶ προσῆλθον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐξήγησον εἰς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.
Mat 13:37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ σπείρων τὸν καλὸν σπόρον εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·
Mat 13:38 ὁ δὲ ἀγρὸς εἶναι ὁ κόσμος· ὁ δὲ καλὸς σπόρος, οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·
Mat 13:39 ὁ δὲ ἐχθρός, ὅστις ἔσπειρεν αὐτά, εἶναι ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς εἶναι ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος· οἱ δὲ θερισταὶ εἶναι οἱ ἄγγελοι.
Mat 13:40 Καθὼς λοιπὸν συλλέγονται τὰ ζιζάνια καὶ κατακαίονται ἐν πυρί, οὕτω θέλει εἶσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου.
Mat 13:41 Θέλει ἀποστείλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ θέλουσι συλλέξει ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς πράττοντας τὴν ἀνομίαν,
Mat 13:42 καὶ θέλουσι ῥίψει αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων.
Mat 13:43 Τότε οἱ δίκαιοι θέλουσιν ἐκλάμψει ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ ἄς ἀκούῃ.
Mat 13:44 Πάλιν ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ θησαυρὸν κεκρυμμένον ἐν τῷ ἀγρῷ, τὸν ὁποῖον εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.
Mat 13:45 Πάλιν ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἄνθρωπον ἔμπορον ζητοῦντα καλοὺς μαργαρίτας·
Mat 13:46 ὅστις εὑρὼν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ὑπῆγε καὶ ἐπώλησε πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.
Mat 13:47 Πάλιν ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ δίκτυον, τὸ ὁποῖον ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ συνήγαγεν ἀπὸ παντὸς εἴδους·
Mat 13:48 τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ ἐγεμίσθη, ἀνεβίβασαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθήσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ ἀχρεῖα ἔρριψαν ἔξω.
Mat 13:49 Οὕτω θέλει εἶσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος. Θέλουσιν ἐξέλθει οἱ ἄγγελοι καὶ θέλουσιν ἀποχωρίσει τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων,
Mat 13:50 καὶ θέλουσι ῥίψει αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων.
Mat 13:51 Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνοήσατε ταῦτα πάντα Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Ναί, Κύριε.
Mat 13:52 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεύς, μαθητευθεὶς εἰς τὰ περὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον οἰκοδεσπότην, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ νέα καὶ παλαιά.
Mat 13:53 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν,
Mat 13:54 καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐξεπλήττοντο καὶ ἔλεγον· Πόθεν εἰς τοῦτον ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις
Mat 13:55 δὲν εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ τέκτονος ἡ μήτηρ αὐτοῦ δὲν λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας

Mat 13:56 καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ δὲν εἶναι πᾶσαι παρ ἡμῖν πόθεν λοιπὸν εἰς τοῦτον ταῦτα πάντα
Mat 13:57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν εἶναι προφήτης ἄνευ τιμῆς εἰμὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
Mat 13:58 Καὶ δὲν ἔκαμεν ἐκεῖ πολλὰ θαύματα διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.
Mat 14:1 Κατ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν φήμην τοῦ Ἰησοῦ
Mat 14:2 καὶ εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Οὗτος εἶναι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.
Mat 14:3 Διότι ὁ Ἡρώδης συλλαβὼν τὸν Ἰωάννην ἔδεσεν αὐτὸν καὶ ἔβαλεν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
Mat 14:4 Διότι ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰωάννης· Δὲν σοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἔχῃς αὐτήν.
Mat 14:5 Καὶ θέλων νὰ θανατώσῃ αὐτὸν ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, διότι εἶχον αὐτὸν ὡς προφήτην.
Mat 14:6 Ὅτε δὲ ἐτελοῦντο τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἐχόρευσεν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρεσεν εἰς τὸν Ἡρώδην·
Mat 14:7 ὅθεν μεθ ὅρκου ὡμολόγησεν εἰς αὐτὴν νὰ δώσῃ ὅ, τι ἂν ζητήσῃ.
Mat 14:8 Ἡ δέ, παρακινηθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, λέγει, ἐδὼ ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
Mat 14:9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς, διὰ τοὺς ὅρκους ὅμως καὶ τοὺς συγκαθημένους προσέταξε νὰ δοθῇ,
Mat 14:10 καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.
Mat 14:11 Καὶ ἐφέρθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη εἰς τὸ κοράσιον, καὶ ἔφερεν αὐτὴν πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς.
Mat 14:12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐσήκωσαν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τοῦτο εἰς τὸν Ἰησοῦν.
Mat 14:13 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτὸν πεζοὶ ἀπὸ τῶν πόλεων.
Mat 14:14 Καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη δί αὐτοὺς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.
Mat 14:15 Ὅτε δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, προσῆλθον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἔρημος εἶναι ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰς κώμας καὶ ἀγοράσωσιν εἰς ἑαυτοὺς τροφάς.
Mat 14:16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἔχουσι χρείαν νὰ ὑπάγωσι· δότε εἰς αὐτοὺς σεῖς νὰ φάγωσιν.
Mat 14:17 Οἱ δὲ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Δὲν ἔχομεν ἐδὼ εἰμὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ὀψάρια.
Mat 14:18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτὰ ἐδώ.
Mat 14:19 Καὶ προστάξας τοὺς ὄχλους νὰ καθήσωσιν ἐπὶ τὰ χόρτα, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τὰ δύο ὀψάρια, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κόψας ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητὰς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ εἰς τοὺς ὄχλους.
Mat 14:20 Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἐσήκωσαν τὸ περίσσευμα τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις.
Mat 14:21 οἱ δὲ τρώγοντες ἦσαν ἕως πεντακισχίλιοι ἄνδρες, ἐκτὸς γυναικῶν καὶ παιδίων.
Mat 14:22 Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ πλοῖον καὶ νὰ ὑπάγωσι πρὸ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἑωσοῦ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.
Mat 14:23 Καὶ ἀφοῦ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ ἰδίαν διὰ νὰ προσευχηθῇ. Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἦτο μόνος ἐκεῖ.
Mat 14:24 Τὸ δὲ πλοῖον ἦτο ἤδη ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· διότι ἦτο ἐναντίος ὁ ἄνεμος.
Mat 14:25 Ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ὑπῆγε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν.
Mat 14:26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες ὅτι φάντασμα εἶναι, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν.
Mat 14:27 Εὐθὺς δὲ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἶμαι· μὴ φοβεῖσθε.
Mat 14:28 Ἀποκριθεὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, ἐὰν ἦσαι σύ, πρόσταξόν με νὰ ἔλθω πρὸς σὲ ἐπὶ τὰ ὕδατα.
Mat 14:29 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
Mat 14:30 Βλέπων ὅμως τὸν ἄνεμον δυνατὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρχίσας νὰ καταποντίζηται, ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με.
Mat 14:31 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπίασεν αὐτὸν καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας
Mat 14:32 Καὶ ἀφοῦ εἰσῆλθον εἰς τὸ πλοῖον, ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος·
Mat 14:33 οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτόν, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶσαι.
Mat 14:34 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.
Mat 14:35 Καὶ γνωρίσαντες αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην καὶ ἔφεραν πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς πάσχοντας,
Mat 14:36 καὶ παρεκάλουν αὐτὸν νὰ ἐγγίσωσι μόνον τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤγγισαν ἰατρεύθησαν.
Mat 15:1 Τότε προσέρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες·
Mat 15:2 Διὰ τί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων διότι δὲν νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν

ὅταν τρώγωσιν ἄρτον.
Mat 15:3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τί καὶ σεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσίν σας
Mat 15:4 Διότι ὁ Θεὸς προσέταξε, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα ἐξάπαντος νὰ θανατόνηται·
Mat 15:5 σεῖς ὅμως λέγετε· Ὅστις εἴπῃ πρὸς τὸν πατέρα ἢ πρὸς τὴν μητέρα, Δῶρον εἶναι ὅ, τι ἤθελες ὠφεληθῇ ἐξ ἐμοῦ, ἀρκεῖ, καὶ δύναται νὰ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ·
Mat 15:6 καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσίν σας.
Mat 15:7 Ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν ὁ Ἡσαΐας, λέγων·
Mat 15:8 Ὁ λαὸς οὗτος μὲ πλησιάζει μὲ τὸ στόμα αὐτῶν καὶ μὲ τὰ χείλη μὲ τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν μακρὰν ἀπέχει ἀπ ἐμοῦ.
Mat 15:9 Εἰς μάτην δὲ μὲ σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.
Mat 15:10 Καὶ προσκαλέσας τὸν ὄχλον, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀκούετε καὶ νοεῖτε.
Mat 15:11 Δὲν μολύνει τὸν ἄνθρωπον τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα, ἀλλὰ τὸ ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο μολύνει τὸν ἄνθρωπον.
Mat 15:12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἐξεύρεις ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον τοῦτον ἐσκανδαλίσθησαν
Mat 15:13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Πᾶσα φυτεία, τὴν ὁποίαν δὲν ἐφύτευσεν ὁ Πατὴρ μου ὁ οὐράνιος, θέλει ἐκριζωθῆ.
Mat 15:14 Ἀφήσατε αὐτούς· εἶναι ὁδηγοὶ τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθρον θέλουσι πέσει.
Mat 15:15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐξήγησον εἰς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην.
Mat 15:16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔτι καὶ σεῖς ἀσύνετοι εἶσθε
Mat 15:17 Δὲν ἐννοεῖτε ἔτι ὅτι πᾶν τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα καταβαίνει εἰς τὴν κοιλίαν καὶ ἐκβάλλεται εἰς ἀφεδρῶνα
Mat 15:18 Τὰ δὲ ἐξερχόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχονται, καὶ ἐκεῖνα μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.
Mat 15:19 Διότι ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.
Mat 15:20 Ταῦτα εἶναι τὰ μολύνοντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ νὰ φάγῃ τις μὲ ἀνίπτους χεῖρας δὲν μολύνει τὸν ἄνθρωπον.
Mat 15:21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.
Mat 15:22 Καὶ ἰδού, γυνὴ Χαναναία, ἐξελθοῦσα ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων, ἐκραύγασε πρὸς αὐτὸν λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.
Mat 15:23 Ὁ δὲ δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὴν λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, διότι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν.
Mat 15:24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Δὲν ἀπεστάλην εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.
Mat 15:25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτόν, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι.
Mat 15:26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Δὲν εἶναι καλὸν νὰ λάβῃ τις τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ νὰ ῥίψῃ εἰς τὰ κυνάρια.
Mat 15:27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· ἀλλὰ καὶ τὰ κυνάρια τρώγουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.
Mat 15:28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτήν· Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· ἄς γείνῃ εἰς σὲ ὡς θέλεις. Καὶ ἰατρεύθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
Mat 15:29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ.
Mat 15:30 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ ἑαυτῶν χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κουλλοὺς καὶ ἄλλους πολλούς· καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·
Mat 15:31 ὥστε οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν βλέποντες κωφοὺς λαλοῦντας, κουλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.
Mat 15:32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, προσκαλέσας τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι διὰ τὸν ὄχλον, διότι τρεῖς ἤδη ἡμέρας μένουσι πλησίον μου καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι· καὶ νὰ ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις δὲν θέλω, μήποτε ἀποκάμωσι καθ ὁδόν.
Mat 15:33 Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν εἰς ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρημίᾳ ἄρτοι τόσοι, ὥστε νὰ χορτάσωμεν τόσον ὄχλον
Mat 15:34 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά, καὶ ὀλίγα ὀψαράκια.
Mat 15:35 Καὶ προσέταξε τοὺς ὄχλους νὰ καθήσωσιν ἐπὶ τὴν γῆν.
Mat 15:36 Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τὰ ὀψάρια, ἀφοῦ εὐχαρίστησεν, ἔκοψε καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, οἱ δὲ μαθηταὶ εἰς τὸν ὄχλον.
Mat 15:37 Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἐσήκωσαν τὸ περίσσευμα τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις·
Mat 15:38 οἱ δὲ τρώγοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες ἐκτὸς γυναικῶν καὶ παιδίων.
Mat 15:39 Ἀφοῦ δὲ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά.
Mat 16:1 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες αὐτὸν ἐζήτησαν νὰ δείξῃ εἰς αὐτοὺς σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Mat 16:2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅταν γείνῃ ἑσπέρα, λέγετε· Καλωσύνη· διότι κοκκινίζει ὁ οὐρανός·
Mat 16:3 καὶ τὸ πρωΐ· Σήμερον χειμών· διότι κοκκινίζει σκυθρωπάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ ἐξεύρετε νὰ διακρίνητε, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν δὲν δύνασθε
Mat 16:4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῇ εἰς αὐτὴν εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ ἀφήσας αὐτοὺς ἀνεχώρησε.
Mat 16:5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐλησμόνησαν νὰ λάβωσιν ἄρτους.
Mat 16:6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Βλέπετε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.
Mat 16:7 Καὶ ἐκεῖνοι διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες ὅτι ἄρτους δὲν ἐλάβομεν.
Mat 16:8 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους δὲν ἐλάβετε
Mat 16:9 ἔτι δὲν καταλαμβάνετε, οὐδὲ ἐνθυμεῖσθε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε
Mat 16:10 οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε
Mat 16:11 πῶς δὲν καταλαμβάνετε ὅτι περὶ ἄρτου δὲν σᾶς εἶπον νὰ προσέχητε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων
Mat 16:12 Τότε ἐνόησαν, ὅτι δὲν εἶπε νὰ προσέχωσιν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ᾿ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.
Mat 16:13 Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι ἐγὼ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
Mat 16:14 Οἱ δὲ εἶπον· Ἄλλοι μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ Ἠλίαν καὶ ἄλλοι Ἱερεμίαν ἢ ἕνα τῶν προφητῶν.
Mat 16:15 Λέγει πρὸς αὐτούς· Ἀλλὰ σεῖς τίνα με λέγετε ὅτι εἶμαι
Mat 16:16 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
Mat 16:17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Μακάριος εἶσαι, Σίμων, υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, διότι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν σοὶ ἀπεκάλυψε τοῦτο, ἀλλ᾿ ὁ Πατὴρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Mat 16:18 Καὶ ἐγὼ δὲ σοὶ λέγω ὅτι σὺ εἶσαι Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς πέτρας θέλω οἰκοδομήσει τὴν ἐκκλησίαν μου, καὶ πύλαι ᾅδου δὲν θέλουσιν ἰσχύσει κατ᾿ αὐτῆς.
Mat 16:19 Καὶ θέλω σοὶ δώσει τὰ κλειδία τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὅ, τι ἐὰν δέσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει εἶσθαι δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὅ, τι ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει εἶσθαι λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Mat 16:20 Τότε παρήγγειλεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ μὴ εἴπωσι πρὸς μηδένα ὅτι αὐτὸς εἶναι Ἰησοῦς ὁ Χριστός.
Mat 16:21 Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ δεικνύῃ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὅτι πρέπει νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ νὰ πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ θανατωθῇ, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστηθῇ .
Mat 16:22 Καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ Πέτρος κατ᾿ ἰδίαν ἤρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ αὐτόν, λέγων· Γενοῦ ἵλεως εἰς σεαυτόν, Κύριε· δὲν θέλει γείνει τοῦτο εἰς σέ.
Mat 16:23 Ἐκεῖνος δὲ στραφεὶς εἶπε πρὸς τὸν Πέτρον· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· σκάνδαλόν μου εἶσαι· διότι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
Mat 16:24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἐὰν τις θέλῃ νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἂς ἀπαρνηθῇ ἑαυτὸν καὶ ἂς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἂς μὲ ἀκολουθῇ.
Mat 16:25 Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, θέλει εὑρεῖ αὐτήν.
Mat 16:26 Ἐπειδὴ τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ ἢ τί θέλει δώσει ἄνθρωπος εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ
Mat 16:27 Διότι μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε θέλει ἀποδώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.
Mat 16:28 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, εἶναί τινες τῶν ἐδῶ ἱσταμένων, οἵτινες δὲν θέλουσι γευθῇ θάνατον, ἑωσοῦ ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
Mat 17:1 Καὶ μεθ᾿ ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς ὅρος ὑψηλὸν κατ᾿ ἰδίαν·
Mat 17:2 καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἔγειναν λευκὰ ὡς τὸ φῶς.
Mat 17:3 Καὶ ἰδού, ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας συλλαλοῦντες μετ᾿ αὐτοῦ.
Mat 17:4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, καλὸν εἶναι νὰ ἤμεθα ἐδῶ· ἐὰν θέλῃς, ἂς κάμωμεν ἐδῶ τρεῖς σκηνάς, διὰ σὲ μίαν καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν καὶ μίαν διὰ τὸν Ἠλίαν.
Mat 17:5 Ἐνῷ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἰδού, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδού, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗ τος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὁποῖον εὐηρεστήθην· αὐτοῦ ἀκούετε.
Mat 17:6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
Mat 17:7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπίασεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε.
Mat 17:8 Ὑψώσαντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, δὲν εἶδον οὐδένα εἰμὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.
Mat 17:9 Καὶ ἐνῷ κατέβαινον ἀπὸ τοῦ ὄρους, παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μὴ εἴπητε πρὸς μηδένα τὸ

ὅραμα, ἑωσοῦ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν.
Mat 17:10 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Διὰ τί λοιπὸν λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ ὁ Ἠλίας πρῶτον
Mat 17:11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον καὶ θέλει ἀποκαταστήσει πάντα·
Mat 17:12 σᾶς λέγω ὅμως ὅτι ἦλθεν ἤδη ὁ Ἠλίας, καὶ δὲν ἐγνώρισαν αὐτόν, ἀλλ᾽ ἔπραξαν εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ πάθῃ ὑπ᾽ αὐτῶν.
Mat 17:13 Τότε ἐνόησαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπε πρὸς αὐτούς.
Mat 17:14 Καὶ ὅτε ἦλθον πρὸς τὸν ὄχλον, ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν ἄνθρωπός τις γονυπετῶν εἰς αὐτὸν καὶ λέγων·
Mat 17:15 Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, διότι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· διότι πολλάκις πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.
Mat 17:16 Καὶ ἔφερα αὐτὸν πρὸς τοὺς μαθητάς σου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ θεραπεύσωσιν αὐτόν.
Mat 17:17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μεθ᾽ ὑμῶν ἕως πότε θέλω ὑποφέρει ὑμᾶς φέρετέ μοι αὐτὸν ἐδῶ.
Mat 17:18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθη τὸ παιδίον ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
Mat 17:19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν κατ᾽ ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκβάλωμεν αὐτό
Mat 17:20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν σας. Διότι ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸ ὄρος τοῦτο, Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ θέλει μεταβῇ· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι οὐδὲν ἀδύνατον εἰς ἐσᾶς.
Mat 17:21 Τοῦτο δὲ τὸ γένος δὲν ἐξέρχεται, εἰμὴ διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας.
Mat 17:22 Καὶ ἐνῷ διέτριβον ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων·
Mat 17:23 καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτόν, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.
Mat 17:24 Ὅτε δὲ ἦλθον εἰς τὴν Καπερναούμ, προσῆλθον πρὸς τὸν Πέτρον οἱ λαμβάνοντες τὰ δίδραχμα καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλός σας δὲν πληρόνει τὰ δίδραχμα
Mat 17:25 Λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέλαβεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ φαίνεται, Σίμων οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι φόρους ἢ δασμόν ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ξένων
Mat 17:26 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ξένων. Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἄρα ἐλεύθεροι εἶναι οἱ υἱοί.
Mat 17:27 Πλὴν διὰ νὰ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, ὕπαγε εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ῥίψον ἄγκιστρον καὶ τὸ πρῶτον ὀψάριον, τὸ ὁποῖον ἀναβῇ, λάβε, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ θέλεις εὑρεῖ στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν δὸς εἰς αὐτοὺς δι᾽ ἐμὲ καὶ σέ.
Mat 18:1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρα ἦλθον οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες· Τίς ἄρα εἶναι μεγαλήτερος ἐν τῇ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
Mat 18:2 Καὶ προσκαλέσας ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν
Mat 18:3 καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἐὰν δὲν ἐπιστρέψητε καὶ γείνητε ὡς τὰ παιδία, δὲν θέλετε εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
Mat 18:4 Ὅστις λοιπὸν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτος εἶναι ὁ μεγαλήτερος ἐν τῇ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Mat 18:5 Καὶ ὅστις δεχθῇ ἓν τοιοῦτον παιδίον εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται·
Mat 18:6 ὅστις ὅμως σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει εἰς αὐτὸν νὰ κρεμασθῇ μύλου πέτρα ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ νὰ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης.
Mat 18:7 Οὐαὶ εἰς τὸν κόσμον διὰ τὰ σκάνδαλα· διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.
Mat 18:8 Καὶ ἐὰν ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς σου σὲ σκανδαλίζῃ, ἔκκοψον αὐτὸ καὶ ῥίψον ἀπὸ σοῦ· καλήτερον σοὶ εἶναι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν χωλὸς ἢ κουλλός, παρὰ ἔχων δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας νὰ ῥιφθῇς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.
Mat 18:9 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σὲ σκανδαλίζῃ, ἔκβαλε αὐτὸν καὶ ῥίψον ἀπὸ σοῦ· καλήτερον σοὶ εἶναι μονόφθαλμος νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωήν, παρὰ ἔχων δύο ὀφθαλμοὺς νὰ ῥιφθῇς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
Mat 18:10 Προσέχετε μὴ καταφρονήσητε ἕνα τῶν μικρῶν τούτων· διότι σᾶς λέγω ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς διαπαντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
Mat 18:11 Ἐπειδὴ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε διὰ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός.
Mat 18:12 Τί σᾶς φαίνεται ἐὰν ἄνθρωπός τις ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, δὲν ἀφίνει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα καὶ ὑπάγων ἐπὶ τὰ ὄρη, ζητεῖ τὸ πλανώμενον
Mat 18:13 Καὶ ἐὰν συμβῇ νὰ εὕρῃ αὐτό, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι χαίρει δι᾽ αὐτὸ μᾶλλον παρὰ διὰ τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα τὰ μὴ πεπλανημένα.
Mat 18:14 Οὕτω δὲν εἶναι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς σας τοῦ ἐν οὐρανοῖς νὰ ἀπολεσθῇ εἷς τῶν μικρῶν τούτων.
Mat 18:15 Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σοῦ ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου·

Mat 18:16 ἐὰν ὅμως δὲν ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, διὰ νὰ βεβαιωθῇ πᾶς λόγος ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν.
Mat 18:17 Καὶ ἐὰν παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τοῦτο πρὸς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλ᾽ ἐὰν καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἄς εἶναι εἰς σὲ ὡς ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.
Mat 18:18 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ὅσα ἐὰν δέσητε ἐπὶ τῆς γῆς, θέλουσιν εἶσθαι δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, θέλουσιν εἶσθαι λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.
Mat 18:19 Πάλιν σᾶς λέγω ὅτι ἐὰν δύο ἀπὸ σᾶς συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, περὶ τοῦ ὁποίου ἤθελον κάμει αἴτησιν, θέλει γείνει εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
Mat 18:20 Διότι ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι ἐγὼ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν.
Mat 18:21 Τότε προσελθὼν πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἂν ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφὸς μου καὶ θέλω συγχωρήσει αὐτόν ἕως ἑπτάκις
Mat 18:22 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σοὶ λέγω ἕως ἑπτάκις, ἀλλ᾽ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.
Mat 18:23 Διὰ τοῦτο ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὡμοιώθη μὲ ἄνθρωπον βασιλέα, ὅστις ἠθέλησε νὰ θεωρήσῃ λογαριασμὸν μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.
Mat 18:24 Καὶ ὅτε ἤρχισε νὰ θεωρῇ, ἐφέρθη πρὸς αὐτὸν εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.
Mat 18:25 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ἀποδώσῃ, προσέταξεν ὁ κύριος αὐτοῦ νὰ πωληθῇ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ νὰ ἀποδοθῇ τὸ ὀφειλόμενον.
Mat 18:26 Πεσὼν λοιπὸν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτόν, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον εἰς ἐμέ, καὶ πάντα θέλω σοι ἀποδώσει.
Mat 18:27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν εἰς αὐτόν.
Mat 18:28 Ἀφοῦ ὅμως ἐξῆλθεν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὅστις ἐχρεώστει εἰς αὐτὸν ἑκατὸν δηνάρια, καὶ πιάσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι ὅ, τι χρεωστεῖς.
Mat 18:29 Πεσὼν λοιπὸν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν λέγων· Μακροθύμησον εἰς ἐμέ, καὶ πάντα θέλω σοι ἀποδώσει.
Mat 18:30 Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἤθελεν, ἀλλ᾽ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακήν, ἑωσοῦ ἀποδώσῃ τὸ ὀφειλόμενον.
Mat 18:31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα καὶ ἐλθόντες ἐφανέρωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.
Mat 18:32 Τότε προσκαλέσας αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτόν· Δοῦλε πονηρέ, πᾶν τὸ χρέος ἐκεῖνο σοὶ ἀφῆκα, ἐπειδὴ μὲ παρεκάλεσας·
Mat 18:33 δὲν ἔπρεπε καὶ σὺ νὰ ἐλεήσῃς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα
Mat 18:34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τοὺς βασανιστάς, ἑωσοῦ ἀποδώσῃ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον εἰς αὐτόν.
Mat 18:35 Οὕτω καὶ ὁ Πατὴρ μου ὁ ἐπουράνιος θέλει κάμει εἰς ἐσᾶς, ἐὰν δὲν συγχωρήσητε ἐκ καρδίας σας ἕκαστος εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὰ πταίσματα αὐτῶν.
Mat 19:1 Καὶ ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
Mat 19:2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.
Mat 19:3 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες πρὸς αὐτόν· Συγχωρεῖται εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ πᾶσαν αἰτίαν
Mat 19:4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἀνεγνώσατε ὅτι ὁ πλάσας ἀπ᾽ ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔπλασεν αὐτούς
Mat 19:5 καὶ εἶπεν, Ἕνεκεν τούτου θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν
Mat 19:6 Ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σάρξ. Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ἄς μὴ χωρίζῃ.
Mat 19:7 Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διὰ τί λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς προσέταξε νὰ δώσῃ ἔγγραφον διαζυγίου καὶ νὰ χωρισθῇ αὐτήν
Mat 19:8 Λέγει πρὸς αὐτούς· Διότι ὁ Μωϋσῆς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας συνεχώρησεν εἰς ἐσᾶς νὰ χωρίζησθε τὰς γυναῖκάς σας· ἀπ᾽ ἀρχῆς ὅμως δὲν ἔγεινεν οὕτω.
Mat 19:9 Σᾶς λέγω δὲ ὅτι ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐκτὸς διὰ πορνείαν καὶ νυμφευθῇ ἄλλην, γίνεται μοιχός· καὶ ὅστις νυμφευθῇ γυναῖκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός.
Mat 19:10 Λέγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἐὰν οὕτως ἔχῃ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα, δὲν συμφέρει νὰ νυμφευθῇ.
Mat 19:11 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν δύνανται πάντες νὰ δεχθῶσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ᾽ εἰς ὅσους εἶναι δεδομένον.
Mat 19:12 Διότι εἶναι εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω, καὶ εἶναι εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἶναι εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις δύναται νὰ δεχθῇ τοῦτο, ἄς δεχθῇ.
Mat 19:13 Τότε ἐφέρθησαν πρὸς αὐτὸν παιδία, διὰ νὰ ἐπιθέσῃ τὰς χεῖρας ἐπ᾽ αὐτὰ καὶ νὰ εὐχηθῇ· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπέπληξαν αὐτά.
Mat 19:14 Πλὴν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδία καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτὰ νὰ ἔλθωσι πρὸς ἐμέ· διότι τῶν τοιούτων

εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Mat 19:15 Καὶ ἀφοῦ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὰ τὰς χεῖρας, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν.
Mat 19:16 Καὶ ἰδού, προσελθὼν τις εἶπε πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί καλὸν νὰ πράξω διὰ νὰ ἔχω ζωὴν αἰώνιον
Mat 19:17 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὴ εἷς, ὁ Θεός. Ἀλλ' ἐὰν θέλῃς νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωήν, φύλαξον τὰς ἐντολάς.
Mat 19:18 Λέγει πρὸς αὐτόν· Ποίας Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τὸ μὴ φονεύσῃς, μὴ μοιχεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃ ς,
Mat 19:19 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
Mat 19:20 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου· τί μοὶ λείπει ἔτι
Mat 19:21 Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν θέλῃς νὰ ἦσαι τέλειος, ὕπαγε, πώλησον τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ δὸς εἰς πτωχούς, καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐλθέ, ἀκολούθει μοι.
Mat 19:22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀνεχώρησε λυπούμενος· διότι εἶχε κτήματα πολλά.
Mat 19:23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι δυσκόλως θέλει εἰσέλθει πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
Mat 19:24 Καὶ πάλιν σᾶς λέγω, Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ κάμηλος διὰ τρυπήματος βελόνης παρὰ πλούσιος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Mat 19:25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήττοντο σφόδρα, λέγοντες· Τίς λοιπὸν δύναται νὰ σωθῇ
Mat 19:26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατον εἶναι, παρὰ τῷ Θεῷ ὅμως τὰ πάντα εἶναι δυνατά.
Mat 19:27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ σοὶ ἠκολουθήσαμεν· τί λοιπὸν θέλει εἶσθαι εἰς ἡμᾶς
Mat 19:28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι σεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθήσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης αὐτοῦ, θέλετε καθήσει καὶ σεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
Mat 19:29 Καὶ πᾶς ὅστις ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλάσια θέλει λάβει καὶ ζωὴν αἰώνιον θέλει κληρονομήσει.
Mat 19:30 Πολλοὶ ὅμως πρῶτοι θέλουσιν εἶσθαι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.
Mat 20:1 Διότι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ ἄνθρωπον οἰκοδεσπότην, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα τῷ πρωΐ διὰ νὰ μισθώσῃ ἐργάτας διὰ τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.
Mat 20:2 Ἀφοῦ δὲ συνεφώνησε μετὰ τῶν ἐργατῶν πρὸς ἓν δηνάριον τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.
Mat 20:3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἱσταμένους ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς,
Mat 20:4 καὶ πρὸς ἐκείνους εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὅ, τι εἶναι δίκαιον θέλω σᾶς δώσει. Καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγον.
Mat 20:5 Πάλιν ἐξελθὼν περὶ τὴν ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἔκαμεν ὡσαύτως.
Mat 20:6 Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἱσταμένους ἀργούς, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Διὰ τί ἵστασθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί
Mat 20:7 Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διότι οὐδεὶς ἐμίσθωσεν ἡμᾶς. Λέγει πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὅ, τι εἶναι δίκαιον θέλετε λάβει.
Mat 20:8 Ἀφοῦ δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος πρὸς τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος εἰς αὐτοὺς τὸν μισθόν, ἀρχίσας ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων.
Mat 20:9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν μισθωθέντες, ἔλαβον ἀνὰ ἓν δηνάριον.
Mat 20:10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι θέλουσι λάβει πλειότερα, ἔλαβον ὅμως καὶ αὐτοὶ ἀνὰ ἓν δηνάριον.
Mat 20:11 Καὶ λαβόντες ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου,
Mat 20:12 λέγοντες ὅτι, Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἔκαμον, καὶ ἔκαμες αὐτοὺς ἴσους μὲ ἡμᾶς, οἵτινες ἐβαστάσαμεν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.
Mat 20:13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς ἕνα ἐξ αὐτῶν· Φίλε, δὲν σὲ ἀδικῶ· δὲν συνεφώνησας ἓν δηνάριον μετ' ἐμοῦ
Mat 20:14 λάβε τὸ σὸν καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ νὰ δώσω εἰς τοῦτον τὸν ἔσχατον ὡς καὶ εἰς σέ.
Mat 20:15 Ἢ δὲν ἔχω τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμω ὅ, τι θέλω εἰς τὰ ἐμά ἢ ὁ ὀφθαλμὸς σου εἶναι πονηρὸς διότι ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός
Mat 20:16 Οὕτω θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· διότι πολλοὶ εἶναι οἱ κεκλημένοι, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί.
Mat 20:17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς.
Mat 20:18 Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ θέλουσι καταδικάσει αὐτὸν εἰς θάνατον,
Mat 20:19 καὶ θέλουσι παραδώσει αὐτὸν εἰς τὰ ἔθνη διὰ νὰ ἐμπαίξωσι καὶ μαστιγώσωσι καὶ σταυρώσωσι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀναστηθῇ.

Mat 20:20 Τότε προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα καὶ ζητοῦσά τι παρ' αὐτοῦ.
Mat 20:21 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν· Τί θέλεις Λέγει πρὸς αὐτόν· Εἰπὲ νὰ καθήσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Mat 20:22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δὲν ἐξεύρετε τί ζητεῖτε. Δύνασθε νὰ πίητε τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ μέλλω νὰ πίω, καὶ νὰ βαπτισθῆτε τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Δυνάμεθα.
Mat 20:23 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· τὸ μὲν ποτήριόν μου θέλετε πίει καὶ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι θέλετε βαπτισθῇ· τὸ νὰ καθήσητε ὅμως ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου δὲν εἶναι ἐμοῦ νὰ δώσω, εἰμὴ εἰς ὅσους εἶναι ἡτοιμασμένον ὑπὸ τοῦ Πατρός μου.
Mat 20:24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.
Mat 20:25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλέσας αὐτούς, εἶπεν· Ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτὰ καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτά.
Mat 20:26 Οὕτως ὅμως δὲν θέλει εἶσθαι ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅστις θέλει νὰ γείνῃ μέγας ἐν ὑμῖν, ἂς ἦναι ὑπηρέτης ὑμῶν,
Mat 20:27 καὶ ὅστις θέλῃ νὰ ἦναι πρῶτος ἐν ὑμῖν, ἂς ἦναι δοῦλος ὑμῶν·
Mat 20:28 καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
Mat 20:29 Καὶ ἐνῷ ἐξήρχοντο ἀπὸ τῆς Ἱεριχώ, ἠκολούθησεν αὐτὸν ὄχλος πολύς.
Mat 20:30 Καὶ ἰδού, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς διαβαίνει, ἔκραξαν λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαβίδ.
Mat 20:31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπέπληξεν αὐτοὺς διὰ νὰ σιωπήσωσιν· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἔκραζον δυνατώτερα, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαβίδ.
Mat 20:32 Καὶ σταθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἔκραξεν αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω
Mat 20:33 Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Κύριε, νὰ ἀνοιχθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
Mat 20:34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς ἤγγισε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.
Mat 21:1 Καὶ ὅτε ἐπλησίασαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγῆ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς,
Mat 21:2 λέγων πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς θέλετε εὑρεῖ ὄνον δεδεμένην καὶ πωλάριον μετ' αὐτῆς· λύσατε καὶ φέρετέ μοι.
Mat 21:3 Καὶ ἐάν τις σᾶς εἴπῃ τι, θέλετε εἰπεῖ ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρείαν αὐτῶν· καὶ εὐθὺς θέλει ἀποστείλει αὐτά.
Mat 21:4 Τοῦτο δὲ ὅλον ἔγεινε διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·
Mat 21:5 Εἴπατε πρὸς τὴν θυγατέρα Σιών, Ἰδού, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται πρὸς σὲ πρᾳῢς καὶ καθήμενος ἐπὶ ὄνου καὶ πώλου υἱοῦ ὑποζυγίου.
Mat 21:6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
Mat 21:7 ἔφεραν τὴν ὄνον καὶ τὸ πωλάριον, καὶ ἔβαλον ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπάνω αὐτῶν.
Mat 21:8 Ὁ δὲ περισσότερος ὄχλος ἔστρωσαν τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρωνον εἰς τὴν ὁδόν.
Mat 21:9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προπορευόμενοι καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Mat 21:10 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς εἶναι οὗτος
Mat 21:11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτος εἶναι Ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.
Mat 21:12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραμοιβῶν ἀνέτρεψε καὶ τὰ καθίσματα τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς,
Mat 21:13 καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον, Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς θέλει ὀνομάζεσθαι, σεῖς δὲ ἐκάμετε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν.
Mat 21:14 Καὶ προσῆλθον πρὸς αὐτὸν τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.
Mat 21:15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια, τὰ ὁποῖα ἔκαμε, καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ, ἠγανάκτησαν
Mat 21:16 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀκούεις τί λέγουσιν οὗτοι Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει πρὸς αὐτούς· Ναί· ποτὲ δὲν ἀνεγνώσατε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ἡτοίμασας αἶνεσιν
Mat 21:17 Καὶ ἀφήσας αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν καὶ διενυκτέρευσεν ἐκεῖ.
Mat 21:18 Ὅτε δὲ τὸ πρωῒ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε·
Mat 21:19 καὶ ἰδὼν μίαν συκῆν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθε πρὸς αὐτὴν καὶ οὐδὲν ηὗρεν ἐπ' αὐτὴν εἰμὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· Νὰ μὴ γείνῃ πλέον ἀπὸ σοῦ καρπὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ παρευθὺς ἐξηράνθη ἡ συκῆ.
Mat 21:20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταί, ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παρευθὺς ἐξηράνθη συκῆ
Mat 21:21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ δὲν διστάσητε, οὐχὶ μόνον τὸ τῆς συκῆς θέλετε κάμει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὄρος τοῦτο ἂν εἴπητε, Σηκώθητι καὶ ῥίφθητι εἰς τὴν θάλασσαν, θέλει

γείνει·
Mat 21:22 καὶ πάντα ὅσα ἂν ζητήσητε ἐν τῇ προσευχῇ ἔχοντες πίστιν θέλετε λάβει.
Mat 21:23 Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν, προσῆλθον πρὸς αὐτόν, ἐνῷ ἐδίδασκεν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττεις ταῦτα, καὶ τίς σοὶ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην
Mat 21:24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Θέλω σᾶς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, τὸν ὁποῖον ἐὰν μοὶ εἴπητε, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς εἰπεῖ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα·
Mat 21:25 τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου πόθεν ἦτο, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων Καὶ ἐκεῖνοι διελογίζοντο καθ ἑαυτοὺς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ πρὸς ἡμᾶς, Διὰ τί λοιπὸν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν·
Mat 21:26 ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· διότι πάντες ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.
Mat 21:27 Καὶ ἀποκριθέντες πρὸς τὸν Ἰησοῦν, εἶπον· Δὲν ἐξεύρομεν. Εἶπε πρὸς αὐτοὺς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω πρὸς ὑμᾶς ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα.
Mat 21:28 Ἀλλὰ τί σᾶς φαίνεται Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὸν πρῶτον εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.
Mat 21:29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Δὲν θέλω· ὕστερον ὅμως μετανοήσας ὑπῆγε.
Mat 21:30 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τὸν δεύτερον εἶπεν ὡσαύτως. Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ ὑπάγω, κύριε· καὶ δὲν ὑπῆγε.
Mat 21:31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἔκαμε τὸ θέλημα τοῦ πατρός Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Ὁ πρῶτος. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ὑπάγουσι πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Mat 21:32 Διότι ἦλθε πρὸς ὑμᾶς ὁ Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν· οἱ τελῶναι ὅμως καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· σεῖς δὲ ἰδόντες δὲν μετεμελήθητε ὕστερον, ὥστε νὰ πιστεύσητε εἰς αὐτόν.
Mat 21:33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἦτο ἄνθρωπός τις οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ περιέβαλεν εἰς αὐτὸν φραγμὸν καὶ ἔσκαψεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐμίσθωσεν αὐτὸν εἰς γεωργοὺς καὶ ἀπεδήμησεν.
Mat 21:34 Ὅτε δὲ ἐπλησίασεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς διὰ νὰ λάβωσι τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.
Mat 21:35 Καὶ πιάσαντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ἄλλον μὲν ἔδειραν, ἄλλον δὲ ἐφόνευσαν, ἄλλον δὲ ἐλιθοβόλησαν.
Mat 21:36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλειοτέρους τῶν πρώτων, καὶ ἔκαμον εἰς αὐτοὺς ὡσαύτως.
Mat 21:37 Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Θέλουσιν ἐντραπῆ τὸν υἱόν μου.
Mat 21:38 Ἀλλ' οἱ γεωργοί, ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλθετε, ἄς φονεύσωμεν αὐτὸν καὶ ἄς κατακρατήσωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
Mat 21:39 Καὶ πιάσαντες αὐτόν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἐφόνευσαν.
Mat 21:40 Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί θέλει κάμει εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους
Mat 21:41 Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Κακοὺς κακῶς θέλει ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα θέλει μισθώσει εἰς ἄλλους γεωργούς, οἵτινες θέλουσιν ἀποδώσει εἰς αὐτὸν τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
Mat 21:42 Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ποτὲ δὲν ἀνεγνώσατε ἐν ταῖς γραφαῖς, Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας· παρὰ Κυρίου ἔγεινεν αὕτη καὶ εἶναι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν
Mat 21:43 Διὰ τοῦτο λέγω πρὸς ὑμᾶς ὅτι θέλει ἀφαιρεθῆ ἀφ ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ θέλει δοθῆ εἰς ἔθνος κάμνον τοὺς καρποὺς αὐτῆς·
Mat 21:44 καὶ ὅστις πέσῃ ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον θέλει συντριφθῆ· εἰς ὅντινα δὲ ἐπιπέσῃ, θέλει κατασυντρίψει αὐτόν.
Mat 21:45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἐνόησαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει·
Mat 21:46 καὶ ζητοῦντες νὰ πιάσωσιν αὐτόν, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ εἶχον αὐτὸν ὡς προφήτην.
Mat 22:1 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπε πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν, λέγων·
Mat 22:2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἄνθρωπον βασιλέα, ὅστις ἔκαμε γάμους εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ·
Mat 22:3 καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ νὰ καλέσωσι τοὺς προσκεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ δὲν ἤθελον νὰ ἔλθωσι.
Mat 22:4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε πρὸς τοὺς προσκεκλημένους· Ἰδού, τὸ γεῦμά μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ θρεπτὰ εἶναι ἐσφαγμένα καὶ πάντα εἶναι ἕτοιμα· ἔλθετε εἰς τοὺς γάμους.
Mat 22:5 Ἐκεῖνοι ὅμως ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον αὐτοῦ·
Mat 22:6 οἱ δὲ λοιποὶ πιάσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἐφόνευσαν.
Mat 22:7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέκαυσε.
Mat 22:8 Τότε λέγει πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος εἶναι ἕτοιμος, οἱ δὲ προσκεκλημένοι δὲν ἦσαν ἄξιοι·
Mat 22:9 ὑπάγετε λοιπὸν εἰς τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.
Mat 22:10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, κακούς τε καὶ καλούς· καὶ ἐγεμίσθη ὁ γάμος ἀπὸ ἀνακεκλιμένων.
Mat 22:11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς διὰ νὰ θεωρήσῃ τοὺς ἀνακεκλιμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον μὴ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου,
Mat 22:12 καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Φίλε, πῶς εἰσῆλθες ἐνταῦθα μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου Ὁ δὲ ἀπεστομώθη.

Mat 22:13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς ὑπηρέτας· Δέσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, σηκώσατε αὐτὸν καὶ ῥίψατε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων.
Mat 22:14 Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ κεκλημένοι, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί.
Mat 22:15 Τότε ὑπῆγον οἱ Φαρισαῖοι καὶ συνεβουλεύθησαν πῶς νὰ παγιδεύσωσιν αὐτὸν ἐν λόγῳ.
Mat 22:16 Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτὸν τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι ἀληθὴς εἶσαι καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις καὶ δὲν σὲ μέλει περὶ οὐδενός· διότι δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων·
Mat 22:17 εἰπὲ λοιπὸν πρὸς ἡμᾶς, Τί σοὶ φαίνεται εἶναι συγκεχωρημένον νὰ δώσωμεν δασμὸν εἰς τὸν Καίσαρα ἢ οὐχί
Mat 22:18 Γνωρίσας δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί μὲ πειράζετε, ὑποκριταί
Mat 22:19 δείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ δασμοῦ· οἱ δὲ ἔφεραν πρὸς αὐτὸν δηνάριον.
Mat 22:20 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή
Mat 22:21 Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Τοῦ Καίσαρος. Τότε λέγει πρὸς αὐτούς· Ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.
Mat 22:22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφήσαντες αὐτὸν ἀνεχώρησαν.
Mat 22:23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον πρὸς αὐτὸν Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, λέγοντες·
Mat 22:24 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν, Ἐὰν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, θέλει νυμφευθῇ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ θέλει ἀναστήσει σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
Mat 22:25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἀφοῦ ἐνυμφεύθη ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων τέκνον, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
Mat 22:26 ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά.
Mat 22:27 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
Mat 22:28 Ἐν τῇ ἀναστάσει λοιπὸν τίνος τῶν ἑπτὰ θέλει εἶσθαι γυνή διότι πάντες ἔλαβον αὐτήν.
Mat 22:29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Πλανᾶσθε μὴ γνωρίζοντες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.
Mat 22:30 Διότι ἐν τῇ ἀναστάσει οὔτε νυμφεύονται οὔτε νυμφεύουσιν, ἀλλ' εἶναι ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ.
Mat 22:31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν δὲν ἀνεγνώσατε τὸ ῥηθὲν πρὸς ἐσᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος·
Mat 22:32 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ δὲν εἶναι ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.
Mat 22:33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήττοντο διὰ τὴν διδαχὴν αὐτοῦ.
Mat 22:34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἀπεστόμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ὁμοῦ.
Mat 22:35 Καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν, νομικός, ἠρώτησε πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων·
Mat 22:36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ εἶναι μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ
Mat 22:37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Θέλεις ἀγαπᾷ Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου.
Mat 22:38 Αὕτη εἶναι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.
Mat 22:39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῆς· Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
Mat 22:40 Ἐν ταύταις ταῖς δύο ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.
Mat 22:41 Καὶ ἐνῷ ἦσαν συνηγμένοι οἱ Φαρισαῖοι, ἠρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
Mat 22:42 λέγων· Τί σᾶς φαίνεται περὶ τοῦ Χριστοῦ τίνος υἱὸς εἶναι Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Τοῦ Δαβίδ.
Mat 22:43 Λέγει πρὸς αὐτούς· Πῶς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ διὰ Πνεύματος ὀνομάζει αὐτὸν Κύριον, λέγων,
Mat 22:44 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἑωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου
Mat 22:45 Ἐὰν λοιπὸν ὁ Δαβὶδ ὀνομάζῃ αὐτὸν Κύριον, πῶς εἶναι υἱὸς αὐτοῦ
Mat 22:46 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἀποκριθῇ πρὸς αὐτὸν λόγον· οὐδ' ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας νὰ ἐρωτήσῃ πλέον αὐτόν.
Mat 23:1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε πρὸς τοὺς ὄχλους καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
Mat 23:2 λέγων· Ἐπὶ τῆς καθέδρας τοῦ Μωϋσέως ἐκάθησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.
Mat 23:3 Πάντα λοιπὸν ὅσα ἂν εἴπωσι πρὸς ἐσᾶς νὰ φυλάττητε, φυλάττετε καὶ πράττετε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ πράττετε· ἐπειδὴ λέγουσι καὶ δὲν πράττουσι.
Mat 23:4 Διότι δένουσι φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιθέτουσιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, δὲν θέλουσιν ὅμως οὐδὲ διὰ τοῦ δακτύλου αὐτῶν νὰ κινήσωσιν αὐτά.
Mat 23:5 Πράττουσι δὲ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν διὰ νὰ βλέπωνται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ πλατύνουσι τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν,
Mat 23:6 καὶ ἀγαπῶσι τὸν πρῶτον τόπον ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς
Mat 23:7 καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ νὰ ὀνομάζωνται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων Ῥαββί, Ῥαββί·
Mat 23:8 σεῖς ὅμως μὴ ὀνομασθῆτε Ῥαββί· διότι εἷς εἶναι ὁ καθηγητὴς σας, ὁ Χριστός· πάντες δὲ σεῖς ἀδελφοὶ εἶσθε.

Mat 23:9 Καὶ πατέρα σας μὴ ὀνομάσητε ἐπὶ τῆς γῆς· διότι εἷς εἶναι ὁ Πατὴρ σας, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Mat 23:10 Μηδὲ ὀνομασθῆτε καθηγηταί· διότι εἷς εἶναι ὁ καθηγητὴς σας, ὁ Χριστός.
Mat 23:11 Ὁ δὲ μεγαλήτερος ἀπὸ σᾶς θέλει εἶσθαι ὑπηρέτης σας.
Mat 23:12 Ὅστις δὲ ὑψώση ἑαυτὸν θέλει ταπεινωθῆ, καὶ ὅστις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν θέλει ὑψωθῆ.
Mat 23:13 Ἀλλ᾿ οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι κατατρώγετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ τοῦτο ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμνετε μακρὰς προσευχάς· διὰ τοῦτο θέλετε λάβει μεγαλητέραν καταδίκην.
Mat 23:14 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ἐπειδὴ σεῖς δὲν εἰσέρχεσθε οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίνετε νὰ εἰσέλθωσιν.
Mat 23:15 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι περιέρχεσθε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν διὰ νὰ κάμητε ἕνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γείνῃ, κάμνετε αὐτὸν υἱὸν τῆς γεέννης διπλότερον ὑμῶν.
Mat 23:16 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ λέγοντες· Ὅστις ὁμόσῃ ἐν τῷ ναῷ εἶναι οὐδέν, ὅστις ὅμως ὁμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὑποχρεοῦται.
Mat 23:17 Μωροὶ καὶ τυφλοί· διότι τίς εἶναι μεγαλήτερος, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν
Mat 23:18 Καί· Ὅστις ὁμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, εἶναι οὐδέν, ὅστις ὅμως ὁμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὑποχρεοῦται.
Mat 23:19 Μωροὶ καὶ τυφλοί· διότι τί εἶναι μεγαλήτερον, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον
Mat 23:20 Ὁ ὁμόσας λοιπὸν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ·
Mat 23:21 καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν.
Mat 23:22 Καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.
Mat 23:23 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα ἔπρεπε νὰ πράττητε καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴ ἀφίνητε.
Mat 23:24 Ὁδηγοὶ τυφλοί, οἵτινες διυλίζετε τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνετε.
Mat 23:25 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, ἔσωθεν ὅμως γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας.
Mat 23:26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, διὰ νὰ γείνῃ καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν.
Mat 23:27 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, διότι ὁμοιάζετε μὲ τάφους ἀσβεστωμένους, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν ὅμως γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.
Mat 23:28 Οὕτω καὶ σεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε εἰς τοὺς ἀνθρώπους δίκαιοι, ἔσωθεν ὅμως εἶσθε πλήρεις ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.
Mat 23:29 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· διότι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ στολίζετε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων,
Mat 23:30 καὶ λέγετε· Ἐὰν ἤμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, δὲν ἠθέλομεν εἶσθαι συγκοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.
Mat 23:31 Ὥστε μαρτυρεῖτε εἰς ἑαυτοὺς ὅτι εἶσθε υἱοὶ τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας.
Mat 23:32 Ἀναπληρώσατε καὶ σεῖς τὸ μέτρον τῶν πατέρων σας.
Mat 23:33 Ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν· πῶς θέλετε φύγει ἀπὸ τῆς καταδίκης τῆς γεέννης
Mat 23:34 Διὰ τοῦτο ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ἐσᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλετε θανατώσει καὶ σταυρώσει, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλετε μαστιγώσει ἐν ταῖς συναγωγαῖς σας καὶ διώξει ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν,
Mat 23:35 διὰ νὰ ἔλθῃ ἐφ ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, τὸν ὁποῖον ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
Mat 23:36 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, Πάντα ταῦτα θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.
Mat 23:37 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ φονεύουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς σέ· ποσάκις ἠθέλησα νὰ συνάξω τὰ τέκνα σου καθ ὅν τρόπον συνάγει ἡ ὄρνις τὰ ὀρνίθια ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ δὲν ἠθελήσατε.
Mat 23:38 Ἰδού, ἀφίνεται εἰς ἐσᾶς ὁ οἶκός σας ἔρημος.
Mat 23:39 Διότι σᾶς λέγω, δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ εἰς τὸ ἑξῆς, ἑωσοῦ εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Mat 24:1 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρει ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ διὰ νὰ ἐπιδείξωσιν εἰς αὐτὸν τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.
Mat 24:2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν βλέπετε πάντα ταῦτα ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν θέλει ἀφεθῆ ἐδῶ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις δὲν θέλει κατακρημνισθῆ.
Mat 24:3 Καὶ ἐνῷ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, προσῆλθον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ κατ ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς πότε θέλουσι γείνει ταῦτα, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς παρουσίας σου καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος
Mat 24:4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Βλέπετε μὴ σᾶς πλανήσῃ τις.
Mat 24:5 Διότι πολλοὶ θέλουσιν ἔλθει ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς θέλουσι πλανήσει.
Mat 24:6 Θέλετε δὲ ἀκούσει πολέμους καὶ φήμας πολέμων· προσέχετε μὴ ταραχθῆτε· ἐπειδὴ πάντα ταῦτα πρέπει νὰ

γείνωσιν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτι τὸ τέλος.
Mat 24:7 Διότι θέλει ἐγερθῇ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ θέλουσι γείνει πεῖναι καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους·
Mat 24:8 πάντα δὲ ταῦτα εἶναι ἀρχὴ ὠδίνων.
Mat 24:9 Τότε θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς θλῖψιν καὶ θέλουσι σᾶς θανατώσει, καὶ θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.
Mat 24:10 Καὶ τότε θέλουσι σκανδαλισθῇ πολλοὶ καὶ θέλουσι παραδώσει ἀλλήλους καὶ θέλουσι μισήσει ἀλλήλους.
Mat 24:11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται θέλουσιν ἐγερθῇ καὶ πλανήσει πολλούς,
Mat 24:12 καὶ ἐπειδὴ θέλει πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν θέλει ψυχρανθῇ.
Mat 24:13 Ὁ δὲ ὑπομείνας ἕως τέλους, οὗτος θέλει σωθῇ.
Mat 24:14 Καὶ θέλει κηρυχθῇ τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ πρὸς μαρτυρίαν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τότε θέλει ἔλθει τὸ τέλος.
Mat 24:15 Ὅταν λοιπὸν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ λαληθὲν διὰ τοῦ προφήτου Δανιήλ, ἱστάμενον ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἁγίῳ ὁ ἀναγινώσκων ἄς ἐννοῇ
Mat 24:16 τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἄς φεύγωσιν ἐπὶ τὰ ὄρη·
Mat 24:17 ὅστις εὑρεθῇ ἐπὶ τοῦ δώματος, ἄς μὴ καταβῇ διὰ νὰ λάβῃ τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·
Mat 24:18 καὶ ὅστις εὑρεθῇ ἐν τῷ ἀγρῷ, ἄς μὴ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω διὰ νὰ λάβῃ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
Mat 24:19 Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυμονούσας καὶ τὰς θηλαζούσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
Mat 24:20 Προσεύχεσθε δὲ διὰ νὰ μὴ γείνῃ ἡ φυγὴ ὑμῶν ἐν χειμῶνι μηδὲ ἐν σαββάτῳ.
Mat 24:21 Διότι τότε θέλει εἶσθαι θλῖψις μεγάλη, ὁποία δὲν ἔγεινεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ θέλει γείνει.
Mat 24:22 Καὶ ἄν δὲν συνετέμνοντο αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, δὲν ἤθελε σωθῇ οὐδεμία σάρξ· διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς ὅμως θέλουσι συντμηθῇ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.
Mat 24:23 Τότε ἐὰν τις εἴπῃ πρὸς ὑμᾶς· Ἰδοὺ ἐδῶ εἶναι ὁ Χριστὸς ἤ ἐδῶ, μὴ πιστεύσητε·
Mat 24:24 διότι θέλουσιν ἐγερθῇ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ θέλουσι δείξει σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε νὰ πλανήσωσιν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.
Mat 24:25 Ἰδού, προεῖπα πρὸς ὑμᾶς.
Mat 24:26 Ἐὰν λοιπὸν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς, Ἰδού, ἐν τῇ ἐρήμῳ εἶναι, μὴ ἐξέλθητε, Ἰδού, ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε·
Mat 24:27 διότι καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
Mat 24:28 Διότι ὅπου εἶναι τὸ πτῶμα, ἐκεῖ θέλουσι συναχθῇ οἱ ἀετοί.
Mat 24:29 Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῇ καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες θέλουσι πέσει ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῇ.
Mat 24:30 Καὶ τότε θέλει φανῇ τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τότε θέλουσι θρηνήσει πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.
Mat 24:31 Καὶ θέλει ἀποστείλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ θέλουσι συνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν.
Mat 24:32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· Ὅταν ὁ κλάδος αὐτῆς γείνῃ ἤδη ἁπαλὸς καὶ ἐκβλαστάνῃ τὰ φύλλα, γνωρίζετε ὅτι πλησιάζει τὸ θέρος·
Mat 24:33 οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα, ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι ἐπὶ τὰς θύρας.
Mat 24:34 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν θέλει παρέλθει ἡ γενεὰ αὕτη, ἑωσοῦ γείνωσι πάντα ταῦτα.
Mat 24:35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει, οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθει.
Mat 24:36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς γινώσκει, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰμὴ ὁ Πατήρ μου μόνος·
Mat 24:37 καὶ καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
Mat 24:38 Διότι καθὼς ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἦσαν τρώγοντες καὶ πίνοντες, νυμφευόμενοι καὶ νυμφεύοντες, ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἥν ὁ Νῶε εἰσῆλθεν εἰς τὴν κιβωτόν,
Mat 24:39 καὶ δὲν ἐνόησαν, ἑωσοῦ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἐσήκωσε πάντας, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
Mat 24:40 Τότε δύο θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἷς ἀφίνεται·
Mat 24:41 δύο γυναῖκες θέλουσιν ἀλέθει ἐν τῷ μύλῳ, μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίνεται.
Mat 24:42 Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν, διότι δὲν ἐξεύρετε ποίᾳ ὥρᾳ ἔρχεται ὁ Κύριος ὑμῶν.
Mat 24:43 Τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι ἐὰν ἤξευρεν ὁ οἰκοδεσπότης ἐν ποίᾳ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἔρχεται ὁ κλέπτης, ἤθελεν ἀγρυπνήσει καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσει νὰ διορυχθῇ ἡ οἰκία αὐτοῦ.
Mat 24:44 Διὰ τοῦτο καὶ σεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, διότι καθ' ἥν ὥραν δὲν στοχάζεσθε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
Mat 24:45 Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ πιστὸς καὶ φρόνιμος δοῦλος, τὸν ὁποῖον ὁ κύριος αὐτοῦ κατέστησεν ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ

Mat 24:46 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὅταν ἔλθῃ ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει εὑρεῖ πράττοντα οὕτως.
Mat 24:47 Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι θέλει καταστήσει αὐτὸν ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.
Mat 24:48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς ἐκεῖνος δοῦλος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Βραδύνει νὰ ἔλθῃ ὁ κύριός μου,
Mat 24:49 καὶ ἀρχίσῃ νὰ δέρῃ τοὺς συνδούλους, νὰ τρώγῃ δὲ καὶ νὰ πίνῃ μετὰ τῶν μεθυόντων,
Mat 24:50 θέλει ἐλθεῖ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου καθ' ἣν ἡμέραν δὲν προσμένει καὶ καθ' ἣν ὥραν δὲν ἐξεύρει,
Mat 24:51 καὶ θέλει ἀποχωρίσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ θέλει θέσει μετὰ τῶν ὑποκριτῶν· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων.
Mat 25:1 Τότε θέλει ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ δέκα παρθένους, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου.
Mat 25:2 Πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν φρόνιμοι καὶ πέντε μωραί.
Mat 25:3 Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, δὲν ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον·
Mat 25:4 αἱ φρόνιμοι ὅμως ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.
Mat 25:5 Καὶ ἐπειδὴ ὁ νυμφίος ἐβράδυνεν, ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκοιμῶντο.
Mat 25:6 Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς νυκτὸς ἔγεινε κραυγή· Ἰδού, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέλθετε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.
Mat 25:7 Τότε ἐσηκώθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἡτοίμασαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.
Mat 25:8 Καὶ αἱ μωραὶ εἶπον πρὸς τὰς φρονίμους· Δότε εἰς ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐλαίου σας, διότι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβύνονται.
Mat 25:9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε δὲν ἀρκέσῃ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ἐσᾶς· ὅθεν ὑπάγετε κάλλιον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε εἰς ἑαυτάς.
Mat 25:10 Ἐνῷ δὲ ἀπήρχοντο διὰ νὰ ἀγοράσωσιν, ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
Mat 25:11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον εἰς ἡμᾶς.
Mat 25:12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν σᾶς γνωρίζω.
Mat 25:13 Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν, διότι δὲν ἐξεύρετε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
Mat 25:14 Διότι θέλει ἐλθεῖ ὡς ἄνθρωπος, ὅστις ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ,
Mat 25:15 καὶ εἰς ἄλλον μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, εἰς ἄλλον δὲ δύο, εἰς ἄλλον δὲ ἕν, εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἱκανότητα, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθύς.
Mat 25:16 Ὑπῆγε δὲ ὁ λαβὼν τὰ πέντε τάλαντα καὶ ἐργαζόμενος δι' αὐτῶν ἔκαμεν ἄλλα πέντε τάλαντα.
Mat 25:17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.
Mat 25:18 Ὁ δὲ λαβὼν τὸ ἓν ὑπῆγε καὶ ἔσκαψεν εἰς τὴν γῆν καὶ ἔκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.
Mat 25:19 Μετὰ δὲ καιρὸν πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ θεωρεῖ λογαριασμὸν μετ' αὐτῶν.
Mat 25:20 Καὶ ἐλθὼν ὁ λαβὼν τὰ πέντε τάλαντα, προσέφερεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντα μοὶ παρέδωκας· ἰδού, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
Mat 25:21 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἐστάθης πιστός, ἐπὶ πολλῶν θέλω σε καταστήσει· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
Mat 25:22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ λαβὼν τὰ δύο τάλαντα εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντα μοὶ παρέδωκας· ἰδού, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
Mat 25:23 Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἐστάθης πιστός, ἐπὶ πολλῶν θέλω σε καταστήσει· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
Mat 25:24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ λαβὼν τὸ ἓν τάλαντον, εἶπε· Κύριε, σὲ ἐγνώρισα ὅτι εἶσαι σκληρὸς ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου δὲν ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν δὲν διεσκόρπισας·
Mat 25:25 καὶ φοβηθεὶς ὑπῆγα καὶ ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἰδού, ἔχεις τὸ σόν.
Mat 25:26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτόν· Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ· ἤξευρες ὅτι θερίζω ὅπου δὲν ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν δὲν διεσκόρπισα·
Mat 25:27 ἔπρεπε λοιπὸν νὰ βάλῃς τὸ ἀργύριόν μου εἰς τοὺς τραπεζίτας, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἤθελον λάβει τὸ ἐμὸν μετὰ τόκου.
Mat 25:28 Λάβετε λοιπὸν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε εἰς τὸν ἔχοντα τὰ δέκα τάλαντα.
Mat 25:29 Διότι εἰς πάντα τὸν ἔχοντα θέλει δοθῆ καὶ περισσευθῆ, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπ' αὐτοῦ.
Mat 25:30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ῥίψατε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων.
Mat 25:31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε θέλει καθήσει ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης αὐτοῦ,
Mat 25:32 καὶ θέλουσι συναχθῆ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ θέλει χωρίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, καθὼς ὁ ποιμὴν χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐριφίων,
Mat 25:33 καὶ θέλει στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἀριστερῶν.

Mat 25:34 Τότε ὁ Βασιλεὺς θέλει εἰπεῖ πρὸς τοὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Ἔλθετε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην εἰς ἐσᾶς βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.
Mat 25:35 Διότι ἐπείνασα, καὶ μοὶ ἐδώκατε νὰ φάγω, ἐδίψησα, καὶ μὲ ἐποτίσατε, ξένος ἤμην, καὶ μὲ ἐφιλοξενήσατε,
Mat 25:36 γυμνός, καὶ μὲ ἐνεδύσατε, ἠσθένησα, καὶ μὲ ἐπεσκέφθητε, ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρὸς ἐμέ.
Mat 25:37 Τότε θέλουσιν ἀποκριθῇ πρὸς αὐτὸν οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν
Mat 25:38 πότε δὲ σὲ εἴδομεν ξένον καὶ ἐφιλοξενήσαμεν, ἢ γυμνὸν καὶ ἐνεδύσαμεν
Mat 25:39 πότε δὲ σὲ εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ
Mat 25:40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς σᾶς λέγω, καθ' ὅσον ἐκάμετε εἰς ἕνα τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, εἰς ἐμὲ ἐκάμετε.
Mat 25:41 Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ πρὸς τοὺς ἐξ ἀριστερῶν· Ὑπάγετε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ.
Mat 25:42 Διότι ἐπείνασα, καὶ δὲν μοὶ ἐδώκατε νὰ φάγω, ἐδίψησα, καὶ δὲν μὲ ἐποτίσατε,
Mat 25:43 ξένος ἤμην, καὶ δὲν μὲ ἐφιλοξενήσατε, γυμνός, καὶ δὲν μὲ ἐνεδύσατε, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ δὲν μὲ ἐπεσκέφθητε.
Mat 25:44 Τότε θέλουσιν ἀποκριθῇ πρὸς αὐτὸν καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἴδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ δὲν σὲ ὑπηρετήσαμεν
Mat 25:45 Τότε θέλει ἀποκριθῇ πρὸς αὐτούς, λέγων· Ἀληθῶς σᾶς λέγω, καθ' ὅσον δὲν ἐκάμετε εἰς ἕνα τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ εἰς ἐμὲ ἐκάμετε.
Mat 25:46 Καὶ θέλουσιν ἀπέλθει οὗτοι μὲν εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.
Mat 26:1 Καὶ ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
Mat 26:2 Ἐξεύρετε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας γίνεται τὸ πάσχα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται διὰ νὰ σταυρωθῇ.
Mat 26:3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα,
Mat 26:4 καὶ συνεβουλεύθησαν νὰ συλλάβωσι τὸν Ἰησοῦν μὲ δόλον καὶ νὰ θανατώσωσιν.
Mat 26:5 Ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, διὰ νὰ μὴ γείνῃ θόρυβος ἐν τῷ λαῷ.
Mat 26:6 Ὅτε δὲ ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,
Mat 26:7 προσῆλθε πρὸς αὐτὸν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν.
Mat 26:8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη
Mat 26:9 διότι ἠδύνατο τοῦτο τὸ μύρον νὰ πωληθῇ μὲ πολλὴν τιμὴν καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς.
Mat 26:10 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τί ἐνοχλεῖτε τὴν γυναῖκα διότι ἔργον καλὸν ἔπραξεν εἰς ἐμέ.
Mat 26:11 Διότι τοὺς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε.
Mat 26:12 Ἐπειδὴ χύσασα αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, ἔκαμε τοῦτο διὰ τὸν ἐνταφιασμὸν μου.
Mat 26:13 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, θέλει λαληθῇ καὶ τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔπραξεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
Mat 26:14 Τότε ὑπῆγεν εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
Mat 26:15 καὶ εἶπε· Τί θέλετε νὰ μοὶ δώσητε, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς παραδώσει αὐτόν Καὶ ἐκεῖνοι ἔδωκαν εἰς αὐτὸν τριάκοντα ἀργύρια.
Mat 26:16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτόν.
Mat 26:17 Τὴν δὲ πρώτην τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες πρὸς αὐτόν· Ποῦ θέλεις νὰ σοὶ ἑτοιμάσωμεν διὰ νὰ φάγῃς τὸ πάσχα
Mat 26:18 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἴπατε πρὸς αὐτόν· Ὁ Διδάσκαλος λέγει, Ὁ καιρὸς μου ἐπλησίασεν· ἐν τῇ οἰκίᾳ σου θέλω κάμει τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.
Mat 26:19 Καὶ ἔκαμον οἱ μαθηταὶ καθὼς παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
Mat 26:20 Ὅτε δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ τῶν δώδεκα.
Mat 26:21 Καὶ ἐνῷ ἔτρωγον, εἶπεν· Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν θέλει μὲ παραδώσει.
Mat 26:22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρχισαν νὰ λέγωσι πρὸς αὐτὸν ἕκαστος αὐτῶν· Μήπως ἐγὼ εἶμαι, Κύριε
Mat 26:23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ πινακίῳ τὴν χεῖρα, οὗτος θέλει μὲ παραδώσει.
Mat 26:24 Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦτο εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ.
Mat 26:25 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰούδας, ὅστις παρέδιδεν αὐτόν, εἶπε· Μήπως ἐγὼ εἶμαι, Ῥαββί Λέγει πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶπας.
Mat 26:26 Καὶ ἐνῷ ἔτρωγον, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκοψε καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου·
Mat 26:27 καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν εἰς αὐτούς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·
Mat 26:28 διότι τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Mat 26:29 Σᾶς λέγω δὲ ὅτι δὲν θέλω πίει εἰς τὸ ἑξῆς ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης,

ὅταν πίνω αὐτὸ νέον μεθ' ὑμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός μου.
Mat 26:30 Καὶ ἀφοῦ ὕμνησαν, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
Mat 26:31 Τότε λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς θέλετε σκανδαλισθῆ ἐν ἐμοὶ τὴν νύκτα ταύτην· διότι εἶναι γεγραμμένον, Θέλω πατάξει τὸν ποιμένα, καὶ θέλουσι διασκορπισθῆ τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης·
Mat 26:32 ἀφοῦ δὲ ἀναστηθῶ, θέλω ὑπάγει πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
Mat 26:33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε πρὸς αὐτόν· Καὶ ἄν πάντες σκανδαλισθῶσιν ἐν σοί, ἐγὼ ποτὲ δὲν θέλω σκανδαλισθῆ.
Mat 26:34 Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σοὶ λέγω ὅτι ταύτην τὴν νύκτα, πρὶν φωνάξῃ ὁ ἀλέκτωρ, τρὶς θέλεις μὲ ἀπαρνηθῆ.
Mat 26:35 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Καὶ ἄν γείνῃ χρεία νὰ ἀποθάνω μετὰ σοῦ, δὲν θέλω σὲ ἀπαρνηθῆ. Ὁμοίως εἶπον καὶ πάντες οἱ μαθηταί.
Mat 26:36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ καὶ λέγει πρὸς τοὺς μαθητάς· Καθήσατε αὐτοῦ, ἑωσοῦ ὑπάγω καὶ προσευχηθῶ ἐκεῖ.
Mat 26:37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, ἤρχισε νὰ λυπῆται καὶ νὰ ἀδημονῇ.
Mat 26:38 Τότε λέγει πρὸς αὐτούς· Περίλυπος εἶναι ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ἐδῶ καὶ ἀγρυπνεῖτε μετ' ἐμοῦ.
Mat 26:39 Καὶ προχωρήσας ὀλίγον ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος καὶ λέγων· Πάτερ μου, ἐὰν ἦναι δυνατόν, ἄς παρέλθῃ ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχὶ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.
Mat 26:40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς κοιμωμένους, καὶ λέγει πρὸς τὸν Πέτρον· Οὕτω δὲν ἠδυνήθητε μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσητε μετ' ἐμοῦ
Mat 26:41 ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
Mat 26:42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ὑπῆγε καὶ προσευχήθη, λέγων· Πάτερ μου, ἐὰν δὲν ἦναι δυνατὸν τοῦτο τὸ ποτήριον νὰ παρέλθῃ ἀπ' ἐμοῦ χωρὶς νὰ πίω αὐτό, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.
Mat 26:43 Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν κοιμωμένους· διότι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἦσαν βεβαρημένοι.
Mat 26:44 Καὶ ἀφήσας αὐτοὺς ὑπῆγε πάλιν καὶ προσευχήθη ἐκ τρίτου, εἰπὼν τὸν αὐτὸν λόγον.
Mat 26:45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδού, ἐπλησίασεν ἡ ὥρα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.
Mat 26:46 Ἐγέρθητε, ἄς ὑπάγωμεν· Ἰδού, ἐπλησίασεν ὁ παραδίδων με.
Mat 26:47 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἰδού, ὁ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.
Mat 26:48 Ὁ δὲ παραδίδων αὐτὸν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς σημεῖον, λέγων· Ὅντινα φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιάσατε αὐτόν.
Mat 26:49 Καὶ εὐθὺς πλησιάσας πρὸς τὸν Ἰησοῦν, εἶπε· Χαῖρε, Ῥαββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
Mat 26:50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Φίλε, διὰ τί ἦλθες Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐπίασαν αὐτόν.
Mat 26:51 Καὶ ἰδού, εἷς τῶν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἔσυρε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ κτυπήσας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀπέκοψε τὸ ὠτίον αὐτοῦ.
Mat 26:52 Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐπίστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· διότι πάντες ὅσοι πιάσωσι μάχαιραν διὰ μαχαίρας θέλουσιν ἀπολεσθῆ.
Mat 26:53 Ἤ νομίζεις ὅτι δὲν δύναμαι ἤδη νὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα μου, καὶ θέλει στήσει πλησίον μου περισσοτέρους παρὰ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων
Mat 26:54 πῶς λοιπὸν θέλουσι πληρωθῆ αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτω πρέπει νὰ γείνῃ
Mat 26:55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ὄχλους· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων νὰ μὲ συλλάβητε καθ' ἡμέραν ἐκαθήμην πλησίον ὑμῶν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ δὲν μὲ ἐπιάσατε.
Mat 26:56 Τοῦτο δὲ ὅλον ἔγεινε διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφήσαντες αὐτὸν ἔφυγον.
Mat 26:57 Οἱ δὲ πιάσαντες τὸν Ἰησοῦν ἔφεραν πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου συνήχθησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.
Mat 26:58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτὸν ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν διὰ νὰ ἴδῃ τὸ τέλος.
Mat 26:59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν,
Mat 26:60 καὶ δὲν εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, δὲν εὗρον. Ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες,
Mat 26:61 εἶπον· Οὗτος εἶπε, Δύναμαι νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν νὰ οἰκοδομήσω αὐτόν.
Mat 26:62 Καὶ σηκωθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν· Δὲν ἀποκρίνεσαι τί μαρτυροῦσιν οὗτοι κατὰ σοῦ
Mat 26:63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὲ ὁρκίζω εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα νὰ εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ἄν σὺ ἦσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
Mat 26:64 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν σᾶς λέγω, Εἰς τὸ ἑξῆς θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου

καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.
Mat 26:65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων ὅτι ἐβλασφήμησε· τί χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων ἰδού, τώρα ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ·
Mat 26:66 τί σᾶς φαίνεται Καὶ ἐκεῖνοι ἀποκριθέντες εἶπον· Ἔνοχος θανάτου εἶναι.
Mat 26:67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐγρόνθισαν αὐτόν, ἄλλοι δὲ ἐρράπισαν,
Mat 26:68 λέγοντες· Προφήτευσον εἰς ἡμᾶς, Χριστέ, τίς εἶναι ὅστις σὲ ἐκτύπησεν
Mat 26:69 Ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν μία δούλη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσο μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.
Mat 26:70 Ὁ δὲ ἠρνήθη ἔμπροσθεν πάντων, λέγων· Δὲν ἐξεύρω τί λέγεις.
Mat 26:71 Καὶ ὅτε ἐξῆλθεν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει πρὸς τοὺς ἐκεῖ, Καὶ οὗτος ἦτο μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.
Mat 26:72 Καὶ πάλιν ἠρνήθη μεθ ὅρκου ὅτι δὲν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον.
Mat 26:73 Μετ̓ ὀλίγον δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶσαι· διότι ἡ λαλιά σου σὲ κάμνει φανερόν.
Mat 26:74 Τότε ἤρχισε νὰ καταναθεματίζῃ καὶ νὰ ὀμνύῃ ὅτι δὲν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθὺς ἐφώναξεν ὁ ἀλέκτωρ.
Mat 26:75 Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ὅστις εἶχεν εἰπεῖ πρὸς αὐτὸν ὅτι πρὶν φωνάξῃ ὁ ἀλέκτωρ, τρὶς θέλεις με ἀπαρνηθῇ· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.
Mat 27:1 Ὅτε δὲ ἔγεινε πρωΐ, συνεβουλεύθησαν πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν·
Mat 27:2 καὶ δέσαντες αὐτόν, ἔφεραν καὶ παρέδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα.
Mat 27:3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδόσας αὐτὸν ὅτι κατεδικάσθη, μεταμεληθεὶς ἐπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια εἰς τοὺς πρεσβυτέρους,
Mat 27:4 λέγων· Ἥμαρτον παραδόσας αἷμα ἀθῶον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς σὺ ὄψει.
Mat 27:5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε καὶ ἀπελθὼν ἐκρεμάσθη.
Mat 27:6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Δὲν εἶναι συγκεχωρημένον νὰ βάλωμεν αὐτὰ εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον, διότι εἶναι τιμὴ αἵματος.
Mat 27:7 Καὶ συμβουλευθέντες ἠγόρασαν μὲ αὐτὰ τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, διὰ νὰ ἐνταφιάζωνται ἐκεῖ οἱ ξένοι.
Mat 27:8 Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον.
Mat 27:9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ ἐκτιμηθέντος, τὸν ὁποῖον ἐξετίμησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ,
Mat 27:10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὼς μοὶ παρήγγειλεν ὁ Κύριος.
Mat 27:11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμών, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ λέγεις.
Mat 27:12 Καὶ ἐνῷ ἐκατηγορεῖτο ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίθη.
Mat 27:13 Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Δὲν ἀκούεις πόσα σοῦ καταμαρτυροῦσι
Mat 27:14 Καὶ δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν οὐδὲ πρὸς ἕνα λόγον, ὥστε ὁ ἡγεμὼν ἐθαύμαζε πολύ.
Mat 27:15 Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἐσυνείθιζεν ὁ ἡγεμὼν νὰ ἀπολύῃ εἰς τὸν ὄχλον ἕνα δέσμιον, ὅντινα ἤθελον.
Mat 27:16 Καὶ εἶχον τότε δέσμιον περιβόητον λεγόμενον Βαραββᾶν.
Mat 27:17 Ἐνῷ λοιπὸν ἦσαν συνηγμένοι, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλᾶτος· Τίνα θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν Βαραββᾶν ἢ τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν
Mat 27:18 Ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.
Mat 27:19 Ἐνῷ δὲ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Ἄπεχε τοῦ δικαίου ἐκείνου· διότι πολλὰ ἔπαθον σήμερον κατ̓ ὄναρ δἰ αὐτόν.
Mat 27:20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους νὰ ζητήσωσι τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν νὰ ἀπολέσωσι.
Mat 27:21 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἡγεμὼν εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν.
Mat 27:22 Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλᾶτος· Τί λοιπὸν νὰ κάμω τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν Λέγουσι πρὸς αὐτὸν πάντες· Σταυρωθήτω.
Mat 27:23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ τί κακὸν ἔπραξεν Οἱ δὲ περισσότερον ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω.
Mat 27:24 Καὶ ἰδὼν ὁ Πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἔνιψε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶος εἶμαι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε.
Mat 27:25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἂς ἦναι ἐφ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.
Mat 27:26 Τότε ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν μαστιγώσας παρέδωκε διὰ νὰ σταυρωθῇ.
Mat 27:27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήθροισαν ἐπ̓ αὐτὸν ὅλον τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν·

Mat 27:28 καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν ἐνέδυσαν αὐτὸν χλαμύδα κοκκίνην,
Mat 27:29 καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἔθεσαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον εἰς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτόν, λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων·
Mat 27:30 καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
Mat 27:31 Καὶ ἀφοῦ ἐνέπαιξαν αὐτόν, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἔφεραν αὐτὸν διὰ νὰ σταυρώσωσιν.
Mat 27:32 Ἐνῷ δὲ ἐξήρχοντο, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνομαζόμενον Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
Mat 27:33 Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅστις λέγεται Κρανίου τόπος,
Mat 27:34 ἔδωκαν εἰς αὐτὸν νὰ πίῃ ὄξος μεμιγμένον μετὰ χολῆς· καὶ γευθεὶς δὲν ἤθελε νὰ πίῃ.
Mat 27:35 Ἀφοῦ δὲ ἐσταύρωσαν αὐτὸν διεμερίσθησαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον, διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου, Διεμερίσθησαν τὰ ἱμάτιά μου εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.
Mat 27:36 Καὶ καθήμενοι ἐφύλαττον αὐτὸν ἐκεῖ.
Mat 27:37 Καὶ ἔθεσαν ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν κατηγορίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
Mat 27:38 Τότε ἐσταυρώθησαν μετ' αὐτοῦ δύο λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν.
Mat 27:39 οἱ δὲ διαβαίνοντες ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
Mat 27:40 καὶ λέγοντες· Ὁ χαλῶν τὸν ναὸν καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· ἂν ἦσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
Mat 27:41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων, ἔλεγον.
Mat 27:42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν δὲν δύναται νὰ σώσῃ· ἂν ἦναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ἂς καταβῇ τώρα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ θέλομεν πιστεύσει εἰς αὐτόν·
Mat 27:43 πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἂς σώσῃ τώρα αὐτόν, ἐὰν θέλῃ αὐτόν· ἐπειδὴ εἶπεν ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶμαι.
Mat 27:44 Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες μετ' αὐτοῦ ὠνείδιζον εἰς αὐτόν.
Mat 27:45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἔγεινεν ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐννάτης·
Mat 27:46 περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων· Ἠλί, Ἠλί, λαμὰ σαβαχθανί τουτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, διὰ τί μὲ ἐγκατέλιπες
Mat 27:47 Καὶ τινὲς τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον ὅτι τὸν Ἠλίαν φωνάζει οὗτος.
Mat 27:48 Καὶ εὐθὺς ἔδραμεν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον καὶ γεμίσας ὄξους καὶ περιθέσας εἰς κάλαμον ἐπότιζεν αὐτόν.
Mat 27:49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἂς ἴδωμεν ἂν ἔρχηται ὁ Ἠλίας νὰ σώσῃ αὐτόν.
Mat 27:50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας μετὰ φωνῆς μεγάλης, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.
Mat 27:51 Καὶ ἰδού, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν,
Mat 27:52 καὶ τὰ μνημεῖα ἠνοίχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἀνέστησαν,
Mat 27:53 καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν εἰς πολλούς.
Mat 27:54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ φυλάττοντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦτο οὗτος.
Mat 27:55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ὑπηρετοῦσαι αὐτόν·
Mat 27:56 μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.
Mat 27:57 Ὅτε δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, ὅστις καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν εἰς τὸν Ἰησοῦν·
Mat 27:58 οὗτος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πιλᾶτον, ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος προσέταξε νὰ ἀποδοθῇ τὸ σῶμα.
Mat 27:59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐτύλιξεν αὐτὸ μὲ σινδόνα καθαράν,
Mat 27:60 καὶ ἔθεσεν αὐτὸ ἐν τῷ νέῳ αὐτοῦ μνημείῳ, τὸ ὁποῖον ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν εἰς τὴν θύραν τοῦ μνημείου ἀνεχώρησεν.
Mat 27:61 Ἦτο δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.
Mat 27:62 Καὶ τῇ ἐπαύριον, ἥτις εἶναι μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλᾶτον
Mat 27:63 λέγοντες· Κύριε, ἐνεθυμήθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας θέλω ἀναστηθῆ.
Mat 27:64 Πρόσταξον λοιπὸν νὰ ἀσφαλισθῇ ὁ τάφος ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες διὰ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι πρὸς τὸν λαόν, Ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ θέλει εἶσθαι ἡ ἐσχάτη πλάνη χειροτέρα τῆς πρώτης.
Mat 27:65 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε φύλακας· ὑπάγετε, ἀσφαλίσατε καθὼς ἐξεύρετε.

Mat 27:66 Οἱ δὲ ὑπῆγον καὶ ἠσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον καὶ ἐπιστήσαντες τοὺς φύλακας.
Mat 28:1 Ἀφοῦ δὲ ἐπέρασε τὸ σάββατον, περὶ τὰ χαράγματα τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, διὰ νὰ θεωρήσωσι τὸν τάφον.
Mat 28:2 Καὶ ἰδοὺ ἔγεινε σεισμὸς μέγας· διότι ἄγγελος Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ ἦλθε καὶ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.
Mat 28:3 Ἦτο δὲ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών.
Mat 28:4 Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐταράχθησαν οἱ φύλακες καὶ ἔγειναν ὡς νεκροί.
Mat 28:5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε πρὸς τὰς γυναῖκας· μὴ φοβεῖσθε σεῖς· διότι ἐξεύρω ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε·
Mat 28:6 δὲν εἶναι ἐδώ· διότι ἀνέστη, καθὼς εἶπεν. Ἔλθετε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.
Mat 28:7 Καὶ ὑπάγετε ταχέως καὶ εἴπατε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὅτι ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδού, ὑπάγει πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε ἰδεῖ αὐτόν· ἰδού, σᾶς εἶπον.
Mat 28:8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχέως ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον νὰ ἀπαγγείλωσι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.
Mat 28:9 Ἐνῷ δὲ ἤρχοντο νὰ ἀπαγγείλωσι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἰδού, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐτάς, λέγων· Χαίρετε. Καὶ ἐκεῖναι προσελθοῦσαι ἐπίασαν τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτόν.
Mat 28:10 Τότε λέγει πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἐκεῖ θέλουσι μὲ ἰδεῖ.
Mat 28:11 Ἐνῷ δὲ αὐταὶ ἀπήρχοντο, ἰδού, τινὲς τῶν φυλάκων ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς πάντα τὰ γενόμενα,
Mat 28:12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ συμβουλευθέντες ἔδωκαν εἰς τοὺς στρατιώτας ἀργύρια ἱκανά,
Mat 28:13 λέγοντες· Εἴπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες διὰ νυκτὸς ἔκλεισαν αὐτόν, ἐνῷ ἡμεῖς ἐκοιμώμεθα.
Mat 28:14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς θέλομεν πείσει αὐτὸν καὶ ἐσᾶς θέλομεν κάμει ἀμερίμνους.
Mat 28:15 Ἐκεῖνοι δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἔπραξαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.
Mat 28:16 Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος ὅπου παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς.
Mat 28:17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτόν, τινὲς δὲ ἐδίστασαν.
Mat 28:18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησε πρὸς αὐτούς, λέγων· Ἐδόθη εἰς ἐμὲ πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.
Mat 28:19 Πορευθέντες λοιπὸν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
Mat 28:20 διδάσκοντες αὐτοὺς νὰ φυλάττωσι πάντα ὅσα παρήγγειλα εἰς ἐσᾶς· καὶ ἰδού, ἐγὼ εἶμαι μεθ ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.
Mar 1:1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
Mar 1:2 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅστις θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου·
Mar 1:3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας κάμετε τὰς τρίβους αὐτοῦ.
Mar 1:4 Ἦτο ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Mar 1:5 Καὶ ἐξήρχοντο πρὸς αὐτὸν ὅλος ὁ τόπος τῆς Ἰουδαίας καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
Mar 1:6 Ἦτο δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ἔχων ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ τρώγων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.
Mar 1:7 Καὶ ἐκήρυττε, λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος σκύψας νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.
Mar 1:8 Ἐγὼ μὲν σᾶς ἐβάπτισα ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ θέλει σᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.
Mar 1:9 Καὶ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην.
Mar 1:10 Καὶ εὐθὺς ἐνῷ ἀνέβαινεν ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε τοὺς οὐρανοὺς σχιζομένους καὶ τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐπ αὐτόν·
Mar 1:11 καὶ φωνὴ ἔγεινεν ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶσαι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὁποῖον εὐηρεστήθην.
Mar 1:12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα ἐκβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον·
Mar 1:13 καὶ ἦτο ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦτο μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι ὑπηρέτουν αὐτόν.
Mar 1:14 Ἀφοῦ δὲ παρεδόθη ὁ Ἰωάννης, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ
Mar 1:15 καὶ λέγων ὅτι ἐπληρώθη ὁ καιρὸς καὶ ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον.
Mar 1:16 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,

ῥίπτοντας δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν· διότι ἦσαν ἁλιεῖς·
Mar 1:17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἔλθετε ὀπίσω μου, καὶ θέλω σας κάμει νὰ γείνητε ἁλιεῖς ἀνθρώπων.
Mar 1:18 Καὶ εὐθὺς ἀφήσαντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτόν.
Mar 1:19 Καὶ προχωρήσας ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ ἐπισκευάζοντας τὰ δίκτυα,
Mar 1:20 καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς. Καὶ ἀφήσαντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ὑπῆγον ὀπίσω αὐτοῦ.
Mar 1:21 Καὶ εἰσέρχονται εἰς Καπερναούμ· καὶ εὐθὺς ἐν τῷ σαββάτῳ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκε.
Mar 1:22 Καὶ ἐξεπλήττοντο διὰ τὴν διδαχὴν αὐτοῦ· διότι ἐδίδασκεν αὐτοὺς ὡς ἔχων ἐξουσίαν, καὶ οὐχὶ ὡς οἱ γραμματεῖς.
Mar 1:23 Καὶ ἦτο ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ ἀνέκραξε,
Mar 1:24 λέγων· Φεῦ, τί εἶναι μεταξὺ ἡμῶν καὶ σοῦ, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ ἦλθες νὰ μᾶς ἀπολέσῃς σὲ γνωρίζω τίς εἶσαι, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
Mar 1:25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Σιώπα καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.
Mar 1:26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ἀφοῦ ἐσπάραξεν αὐτὸν καὶ ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.
Mar 1:27 Καὶ πάντες ἐξεπλάγησαν, ὥστε συνεζήτουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τί εἶναι τοῦτο τίς αὕτη ἡ νέα διδαχή, διότι μετὰ ἐξουσίας προστάζει καὶ τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν
Mar 1:28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ φήμη αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.
Mar 1:29 Καὶ εὐθὺς ἐξελθόντες ἐκ τῆς συναγωγῆς, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου μετὰ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.
Mar 1:30 Ἡ δὲ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἦτο κατάκοιτος πάσχουσα πυρετόν. Καὶ εὐθὺς ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν περὶ αὐτῆς.
Mar 1:31 Καὶ πλησιάσας ἤγειρεν αὐτὴν πιάσας τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθύς, καὶ ὑπηρέτει αὐτούς.
Mar 1:32 Ἀφοῦ δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, ὅτε ἔδυσεν ὁ ἥλιος, ἔφεραν πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους·
Mar 1:33 καὶ ἡ πόλις ὅλη ἦτο συνηγμένη ἔμπροσθεν τῆς θύρας·
Mar 1:34 καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς πάσχοντας διαφόρους ἀρρωστίας, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ δὲν ἄφινε τὰ δαιμόνια νὰ λαλῶσιν, ἐπειδὴ ἐγνώριζον αὐτόν.
Mar 1:35 Καὶ τὸ πρωῒ ἐνῷ ἦτο ὄρθρος βαθύς, σηκωθεὶς ἐξῆλθε· καὶ ὑπῆγεν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἐκεῖ προσηύχετο.
Mar 1:36 Καὶ ἔδραμον κατόπιν αὐτοῦ ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ,
Mar 1:37 καὶ εὑρόντες αὐτὸν λέγουσι πρὸς αὐτὸν ὅτι πάντες σε ζητοῦσι.
Mar 1:38 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἂς ὑπάγωμεν εἰς τὰς πλησίον κωμοπόλεις, διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ· ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐξῆλθον.
Mar 1:39 Καὶ ἐκήρυττεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἐξέβαλλε τὰ δαιμόνια.
Mar 1:40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ λέγων πρὸς αὐτὸν ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ καθαρίσῃς.
Mar 1:41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθείς, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἤγγισεν αὐτὸν καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλω, καθαρίσθητι.
Mar 1:42 Καὶ ὡς εἶπε τοῦτο, εὐθὺς ἔφυγεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.
Mar 1:43 Καὶ προστάξας αὐτὸν ἐντόνως, εὐθὺς ἀπέπεμψεν αὐτόν
Mar 1:44 καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Πρόσεχε μὴ εἴπῃς πρὸς μηδένα μηδέν, ἀλλ' ὕπαγε, δεῖξον σεαυτὸν εἰς τὸν ἱερέα καὶ πρόσφερε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ὅσα προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς.
Mar 1:45 Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐξελθὼν ἤρχισε νὰ κηρύττῃ πολλὰ καὶ νὰ διαφημίζῃ τὸν λόγον, ὥστε πλέον δὲν ἠδύνατο αὐτὸς νὰ εἰσέλθῃ φανερὰ εἰς πόλιν, ἀλλ' ἦτο ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.
Mar 2:1 Καὶ μεθ' ἡμέρας πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ καὶ ἠκούσθη ὅτι εἶναι εἰς οἶκον.
Mar 2:2 Καὶ εὐθὺς συνήχθησαν πολλοί, ὥστε δὲν ἐχώρουν πλέον αὐτοὺς οὐδὲ τὰ πρόθυρα· καὶ ἐκήρυττεν εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον.
Mar 2:3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν φέροντες παραλυτικόν, βασταζόμενον ὑπὸ τεσσάρων·
Mar 2:4 καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτὸν ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, ἐχάλασαν τὴν στέγην ὅπου ἦτο, καὶ διατρυπήσαντες καταβιβάζουσι τὸν κράββατον, ἐφ' οὗ κατέκειτο ὁ παραλυτικός.
Mar 2:5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει πρὸς τὸν παραλυτικόν· Τέκνον, συγκεχωρημέναι εἶναι εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι σου.
Mar 2:6 Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·
Mar 2:7 Διὰ τί οὗτος λαλεῖ τοιαύτας βλασφημίας τίς δύναται νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας εἰμὴ εἷς, ὁ Θεός
Mar 2:8 Καὶ εὐθὺς νοήσας ὁ Ἰησοῦς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ὅτι οὕτω διαλογίζονται καθ' ἑαυτούς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τί διαλογίζεσθε ταῦτα ἐν ταῖς καρδίαις σας
Mar 2:9 τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἴπω πρὸς τὸν παραλυτικόν, Συγκεχωρημέναι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἴπω, Σηκώθητι καὶ ἔπαρε τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει

Mar 2:10 ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἔξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας λέγει πρὸς τὸν παραλυτικόν·
Mar 2:11 Πρὸς σὲ λέγω, Σηκώθητι καὶ ἔπαρε τὸν κράββατόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
Mar 2:12 Καὶ ἠγέρθη εὐθὺς καὶ σηκώσας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐνώπιον πάντων, ὥστε ἐξεπλήττοντο πάντες καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες ὅτι οὐδέποτε εἴδομεν τοιαῦτα.
Mar 2:13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.
Mar 2:14 Καὶ διαβαίνων εἶδε Λευῒν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον εἰς τὸ τελώνιον, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀκολούθει με. Καὶ σηκωθεὶς ἠκολούθησεν αὐτόν.
Mar 2:15 Καὶ ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, συνεκάθηντο καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διότι ἦσαν πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.
Mar 2:16 Οἱ δὲ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν τρώγοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν τρώγει καὶ πίνει
Mar 2:17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτούς· Δὲν ἔχουσι χρείαν ἰατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ̓ οἱ πάσχοντες· δὲν ἦ λθον διὰ νὰ καλέσω δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
Mar 2:18 Οἱ μαθηταὶ δὲ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων ἐνήστευον. Καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ μαθηταὶ σου δὲν νηστεύουσι
Mar 2:19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Μήπως δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐνόσῳ ὁ νυμφίος εἶναι μετ̓ αὐτῶν, νὰ νηστεύωσιν ὅσον καιρὸν ἔχουσι τὸν νυμφίον μεθ ἑαυτῶν, δὲν δύνανται νὰ νηστεύωσι·
Mar 2:20 θέλουσιν ὅμως ἐλθεῖ ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ̓ αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύσει ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
Mar 2:21 Καὶ οὐδεὶς ῥάπτει ἐπίρραμμα ἀγνάφου πανίου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μή, τὸ ἀναπλήρωμα αὐτοῦ τὸ νέον ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ, καὶ γίνεται σχίσμα χειρότερον.
Mar 2:22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ὁ οἶνος ὁ νέος διασχίζει τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται καὶ οἱ ἀσκοὶ φθείρονται· ἀλλὰ πρέπει οἶνος νέος νὰ βάλληται εἰς ἀσκοὺς νέους.
Mar 2:23 Καὶ ὅτε διέβαινεν ἐν σαββάτῳ διὰ τῶν σπαρτῶν, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνῷ ὥδευον, ἤρχισαν νὰ ἀνασπῶσι τὰ ἀστάχυα.
Mar 2:24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον πρὸς αὐτόν· Ἰδού, διὰ τί πράττουσιν ἐν τοῖς σάββασιν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν συγχωρεῖται
Mar 2:25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ποτὲ δὲν ἀνεγνώσατε τί ἔπραξεν ὁ Δαβίδ, ὅτε ἔλαβε χρείαν καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ̓ αὐτοῦ
Mar 2:26 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι συγκεχωρημένον εἰμὴ εἰς τοὺς ἱερεῖς νὰ φάγωσι, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς τοὺς ὄντας μετ̓ αὐτοῦ
Mar 2:27 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· τὸ σάββατον ἔγεινε διὰ τὸν ἄνθρωπον, οὐχὶ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον·
Mar 2:28 ὥστε ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κύριος εἶναι καὶ τοῦ σαββάτου.
Mar 3:1 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἦτο ἐκεῖ ἄνθρωπος ἔχων ἐξηραμμένην τὴν χεῖρα.
Mar 3:2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν ἂν ἐν τῷ σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύσει αὐτόν, διὰ νὰ κατηγορήσωσιν αὐτόν.
Mar 3:3 Καὶ λέγει πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα ἐξηραμμένην τὴν χεῖρα· Σηκώθητι εἰς τὸ μέσον.
Mar 3:4 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Εἶναι συγκεχωρημένον ἐν σαββάτῳ νὰ ἀγαθοποιήσῃ τις ἢ νὰ κακοποιήσῃ νὰ σώσῃ ψυχὴν ἢ νὰ θανατώσῃ οἱ δὲ ἐσιώπων.
Mar 3:5 Καὶ περιβλέψας αὐτοὺς μετ̓ ὀργῆς, λυπούμενος διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει πρὸς τὸν ἄνθρωπον· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.
Mar 3:6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι συνεβουλεύθησαν εὐθὺς μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν κατ̓ αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν.
Mar 3:7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸν πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας
Mar 3:8 καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολύ, ἀκούσαντες ὅσα ἔπραττεν, ἦλθον πρὸς αὐτόν.
Mar 3:9 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ μένῃ πλησίον αὐτοῦ ἓν πλοιάριον ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, διὰ νὰ μὴ συνθλίβωσιν αὐτόν·
Mar 3:10 διότι ἐθεράπευσε πολλούς, ὥστε ἔπιπτον ἐπ̓ αὐτὸν διὰ νὰ ἐγγίσωσιν αὐτὸν ὅσοι εἶχον ἀρρωστίας·
Mar 3:11 καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅτε ἐθεώρουν αὐτόν, προσέπιπτον εἰς αὐτὸν καὶ ἔκραζον, λέγοντα ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
Mar 3:12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτὰ διὰ νὰ μὴ φανερώσωσιν αὐτόν.
Mar 3:13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκαλεῖ ὅσους αὐτὸς ἤθελε, καὶ ὑπῆγον πρὸς αὐτόν.
Mar 3:14 Καὶ ἐξέλεξε δώδεκα, διὰ νὰ ἦναι μετ̓ αὐτοῦ καὶ διὰ νὰ ἀποστέλλῃ αὐτοὺς νὰ κηρύττωσι
Mar 3:15 καὶ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν νὰ θεραπεύωσι τὰς νόσους καὶ νὰ ἐκβάλλωσι τὰ δαιμόνια·
Mar 3:16 Σίμωνα, τὸν ὁποῖον ἐπωνόμασε Πέτρον,
Mar 3:17 καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοὺς Βοανεργές,

τὸ ὁποῖον σημαίνει Υἱοὶ βροντῆς·
Mar 3:18 καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην
Mar 3:19 καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὅστις καὶ παρέδωκεν αὐτόν.
Mar 3:20 Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον τινά· καὶ συναθροίζεται πάλιν ὄχλος, ὥστε αὐτοὶ δὲν ἠδύναντο μηδὲ νὰ φάγωσιν ἄρτον.
Mar 3:21 Καὶ ὅτε ἤκουσαν οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, ἐξῆλθον διὰ νὰ πιάσωσιν αὐτόν· διότι ἔλεγον ὅτι εἶναι ἔξω ἑαυτοῦ.
Mar 3:22 Καὶ οἱ γραμματεῖς, οἵτινες κατέβησαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων, ἔλεγον ὅτι ἔχει Βεελζεβούλ, καὶ ὅτι διὰ τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.
Mar 3:23 Καὶ προσκαλέσας αὐτούς, ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν· Πῶς δύναται Σατανᾶς νὰ ἐκβάλλῃ Σατανᾶν
Mar 3:24 καὶ ἐὰν βασιλεία διαιρεθῇ καθ ἑαυτῆς, ἡ βασιλεία ἐκείνη δὲν δύναται νὰ σταθῇ·
Mar 3:25 καὶ ἐὰν οἰκία διαιρεθῇ καθ ἑαυτῆς, ἡ οἰκία ἐκείνη δὲν δύναται νὰ σταθῇ.
Mar 3:26 Καὶ ἂν ὁ Σατανᾶς ἐσηκώθη καθ ἑαυτοῦ καὶ διηρέθη, δὲν δύναται νὰ σταθῇ, ἀλλ᾿ ἔχει τέλος.
Mar 3:27 Οὐδεὶς δύναται νὰ ἁρπάσῃ τὰ σκεύη τοῦ δυνατοῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἐὰν πρῶτον δὲν δέσῃ τὸν δυνατόν, καὶ τότε θέλει διαρπάσει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
Mar 3:28 Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι πάντα τὰ ἁμαρτήματα θέλουσι συγχωρηθῇ εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ αἱ βλασφημίαι, ὅσας βλασφημήσωσιν·
Mar 3:29 ὅστις ὅμως βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, δὲν ἔχει συγχώρησιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ᾿ εἶναι ἔνοχος αἰωνίου καταδίκης·
Mar 3:30 διότι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.
Mar 3:31 Ἔρχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ σταθέντες ἔξω ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καὶ ἔκραζον αὐτόν.
Mar 3:32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ πρὸς αὐτόν· Ἰδού, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἔξω σὲ ζητοῦσι.
Mar 3:33 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς, λέγων· Τίς εἶναι ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου
Mar 3:34 Καὶ περιβλέψας κύκλῳ πρὸς τοὺς καθημένους περὶ αὐτόν, λέγει· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου·
Mar 3:35 διότι ὅστις κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος εἶναι ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ.
Mar 4:1 Καὶ πάλιν ἤρχισε νὰ διδάσκῃ πλησίον τῆς θαλάσσης· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς, ὥστε εἰσελθὼν εἰς τὸ πλοῖον ἐκάθητο εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἦτο ἐπὶ τῆς γῆς πλησίον τῆς θαλάσσης.
Mar 4:2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς διὰ παραβολῶν πολλά, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
Mar 4:3 Ἀκούετε· ἰδού, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων διὰ νὰ σπείρῃ.
Mar 4:4 Καὶ ἐνῷ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγον αὐτό.
Mar 4:5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου δὲν εἶχε γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἀνεφύη, διότι δὲν εἶχε βάθος γῆς,
Mar 4:6 καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε ῥίζαν ἐξηράνθη.
Mar 4:7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν δὲν ἔδωκε·
Mar 4:8 καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἔδιδε καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔδωκεν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν.
Mar 4:9 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἃς ἀκούῃ.
Mar 4:10 Ὅτε δὲ ἔμεινε καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν μετὰ τῶν δώδεκα περὶ τῆς παραβολῆς.
Mar 4:11 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Εἰς ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσητε τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· εἰς ἐκείνους δὲ τοὺς ἔξω διὰ παραβολῶν τὰ πάντα γίνονται,
Mar 4:12 διὰ νὰ βλέπωσι βλέποντες καὶ νὰ μὴ ἴδωσι, καὶ νὰ ἀκούωσιν ἀκούοντες καὶ νὰ μὴ νοήσωσι, μήποτε ἐπιστρέψωσι καὶ συγχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ἁμαρτήματα.
Mar 4:13 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Δὲν ἐξεύρετε τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς θέλετε γνωρίσει πάσας τὰς παραβολάς
Mar 4:14 Ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει.
Mar 4:15 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἶναι οὗτοι, εἰς τοὺς ὁποίους σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
Mar 4:16 Καὶ ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι εἶναι οὗτοι, οἵτινες ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς δέχονται αὐτόν,
Mar 4:17 δὲν ἔχουσιν ὅμως ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλ᾿ εἶναι πρόσκαιροι· ἔπειτα ὅταν γείνῃ θλῖψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζονται.
Mar 4:18 Καὶ οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι εἶναι οὗτοι, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον,
Mar 4:19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ ἐπιθυμίαι τῶν ἄλλων πραγμάτων εἰσερχόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ γίνεται ἄκαρπος.
Mar 4:20 Καὶ οἱ εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες εἶναι οὗτοι, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν.
Mar 4:21 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Μήπως ὁ λύχνος ἔρχεται διὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὸν μόδιον ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην οὐχὶ διὰ νὰ τεθῇ ἐπὶ τὸν λυχνοστάτην

Mar 4:22 διότι δὲν εἶναί τι κρυπτόν, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει φανερωθῇ, οὐδ᾽ ἔγεινέ τι ἀπόκρυφον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἐλθεῖ εἰς τὸ φανερόν.
Mar 4:23 Ὅστις ἔχει ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
Mar 4:24 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Προσέχετε τί ἀκούετε. Μὲ ὁποῖον μέτρον μετρεῖτε, θέλει μετρηθῇ εἰς ἐσᾶς, καὶ θέλει γείνει προσθήκη εἰς ἐσᾶς τοὺς ἀκούοντας.
Mar 4:25 Διότι ὅστις ἔχει, θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν· καὶ ὅστις δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ᾽ αὐτοῦ.
Mar 4:26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος ῥίψῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς,
Mar 4:27 καὶ κοιμᾶται καὶ σηκόνηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ αὐξάνῃ καθὼς αὐτὸς δὲν ἐξεύρει.
Mar 4:28 Διότι ἀφ᾽ ἑαυτῆς ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, ἔπειτα ἀστάχυον, ἔπειτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ ἀσταχύῳ.
Mar 4:29 Ὅταν δὲ ὡριμάσῃ ὁ καρπός, εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, διότι ἦλθεν ὁ θερισμός.
Mar 4:30 Ἔτι ἔλεγε· Μὲ τί νὰ ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἢ μὲ ποίαν παραβολὴν νὰ παραβάλωμεν αὐτήν
Mar 4:31 Εἶναι ὁμοία μὲ κόκκον σινάπεως, ὅστις, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
Mar 4:32 ἀφοῦ δὲ σπαρῇ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται μεγαλήτερος πάντων τῶν λαχάνων καὶ κάμνει κλάδους μεγάλους, ὥστε ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ δύνανται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ κατασκηνῶσι.
Mar 4:33 Καὶ διὰ τοιούτων πολλῶν παραβολῶν ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο νὰ ἀκούωσι,
Mar 4:34 χωρὶς δὲ παραβολῆς δὲν ἐλάλει πρὸς αὐτούς· κατ᾽ ἰδίαν ὅμως ἐξήγει πάντα εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.
Mar 4:35 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα· Ἂς διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.
Mar 4:36 Καὶ ἀφήσαντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦτο ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦσαν μετ᾽ αὐτοῦ.
Mar 4:37 Καὶ γίνεται μέγας ἀνεμοστρόβιλος καὶ τὰ κύματα εἰσέβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη ἐγεμίζετο.
Mar 4:38 Καὶ αὐτὸς ἦτο ἐπὶ τῆς πρύμνης κοιμώμενος ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον· καὶ ἐξυπνοῦσιν αὐτὸν καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, δὲν σὲ μέλει ὅτι χανόμεθα
Mar 4:39 Καὶ σηκωθεὶς ἐπετίμησε τὸν ἄνεμον καὶ εἶπε πρὸς τὴν θάλασσαν· Σιώπα, ἡσύχασον. Καὶ ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἔγεινε γαλήνη μεγάλη.
Mar 4:40 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τί εἶσθε οὕτω δειλοί πῶς δὲν ἔχετε πίστιν
Mar 4:41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς λοιπὸν εἶναι οὗτος, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν
Mar 5:1 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.
Mar 5:2 Καὶ ὡς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς ἀπήντησεν αὐτὸν ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα ἀκάθαρτον,
Mar 5:3 ὅστις εἶχε τὴν κατοικίαν ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ δέσῃ αὐτὸν οὐδὲ μὲ ἁλύσεις,
Mar 5:4 διότι πολλάκις εἶχε δεθῇ μὲ ποδόδεσμα καὶ μὲ ἁλύσεις, καὶ διεσπάσθησαν ὑπ᾽ αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις καὶ τὰ ποδόδεσμα συνετρίφθησαν, καὶ οὐδεὶς ἴσχυε νὰ δαμάσῃ αὐτόν·
Mar 5:5 καὶ διὰ παντὸς νύκτα καὶ ἡμέραν ἦτο ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνημείοις, κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν μὲ λίθους.
Mar 5:6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε καὶ προσεκύνησεν αὐτόν,
Mar 5:7 καὶ κράξας μετὰ φωνῆς μεγάλης εἶπε· Τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου ὁρκίζω σε εἰς τὸν Θεόν, μὴ μὲ βασανίσῃς.
Mar 5:8 Διότι ἔλεγε πρὸς αὐτόν· Ἔξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον.
Mar 5:9 Καὶ ἠρώτησεν αὐτόν· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου Καὶ ἀπεκρίθη λέγων· Λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομά μου, διότι πολλοὶ εἴμεθα.
Mar 5:10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ νὰ μὴ ἀποστείλῃ αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας.
Mar 5:11 Ἦτο δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη μεγάλη χοίρων βοσκομένη.
Mar 5:12 καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, διὰ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς αὐτούς.
Mar 5:13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἐπέτρεψεν εἰς αὐτούς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ἕως δύο χιλιάδες· καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.
Mar 5:14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἐξῆλθον διὰ νὰ ἴδωσι τί εἶναι τὸ γεγονός.
Mar 5:15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον, ὅστις εἶχε τὸν λεγεῶνα, καθήμενον καὶ ἐνδεδυμένον καὶ σωφρονοῦντα, καὶ ἐφοβήθησαν.
Mar 5:16 Καὶ διηγήθησαν πρὸς αὐτοὺς οἱ ἰδόντες πῶς ἔγεινε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν δαιμονιζόμενον, καὶ περὶ τῶν χοίρων.
Mar 5:17 Καὶ ἤρχισαν νὰ παρακαλῶσιν αὐτὸν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.
Mar 5:18 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς νὰ ἦναι μετ᾽ αὐτοῦ.
Mar 5:19 Πλὴν ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει πρὸς αὐτόν· Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς οἰκείους σου καὶ ἀνάγγειλον πρὸς αὐτοὺς ὅσα ὁ Κύριος σοὶ ἔκαμε καὶ σὲ ἠλέησε.
Mar 5:20 Καὶ ἀνεχώρησε καὶ ἤρχισε νὰ κηρύττῃ ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες

ἐθαύμαζον.
Mar 5:21 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς διεπέρασε πάλιν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ πέραν, συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς, καὶ ἦτο πλησίον τῆς θαλάσσης.
Mar 5:22 Καὶ ἰδού, ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ
Mar 5:23 καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλά, λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου πνέει τὰ λοίσθια· νὰ ἔλθῃς καὶ νὰ βάλῃς τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτήν, διὰ νὰ σωθῇ καὶ θέλει ζήσει.
Mar 5:24 Καὶ ὑπῆγε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτὸν ὄχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.
Mar 5:25 Καὶ γυνή τις, ἔχουσα ῥύσιν αἵματος δώδεκα ἔτη
Mar 5:26 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτῆς καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα,
Mar 5:27 ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἦλθε μεταξὺ τοῦ ὄχλου ὄπισθεν καὶ ἤγγισε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ·
Mar 5:28 διότι ἔλεγεν ὅτι καὶ ἂν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγγίσω, θέλω σωθῇ.
Mar 5:29 Καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ᾐσθάνθη ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ὅτι ἰατρεύθη ἀπὸ τῆς μάστιγος.
Mar 5:30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς, νοήσας ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τὴν ἐξελθοῦσαν ἀπ' αὐτοῦ, στραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· Τίς ἤγγισε τὰ ἱμάτιά μου
Mar 5:31 Καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτόν· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μοῦ ἤγγισε
Mar 5:32 Καὶ περιέβλεπε διὰ νὰ ἴδῃ τὴν πράξασαν τοῦτο.
Mar 5:33 Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, ἐπειδὴ ἤξευρε τί ἔγεινεν ἐπ' αὐτήν, ἦλθε καὶ προσέπεσεν εἰς αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
Mar 5:34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν· Θύγατερ, ἡ πίστις σοῦ σὲ ἔσωσεν· ὕπαγε εἰς εἰρήνην καὶ ἔσο ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.
Mar 5:35 Ἐνῷ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί πλέον ἐνοχλεῖς τὸν Διδάσκαλον
Mar 5:36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐθὺς ὅτε ἤκουσε τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει πρὸς τὸν ἀρχισυνάγωγον· Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.
Mar 5:37 Καὶ δὲν ἀφῆκεν οὐδένα νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὸν εἰμὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.
Mar 5:38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ βλέπει θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά,
Mar 5:39 καὶ εἰσελθὼν λέγει πρὸς αὐτούς· Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.
Mar 5:40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ δέ, ἀφοῦ ἐξέβαλεν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ καὶ εἰσέρχεται ὅπου ἔκειτο τὸ παιδίον,
Mar 5:41 καὶ πιάσας τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου, λέγει πρὸς αὐτήν· Ταλιθά, κοῦμι· τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι, Κοράσιον, σοὶ λέγω, σηκώθητι.
Mar 5:42 Καὶ εὐθὺς ἐσηκώθη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει· διότι ἦτο ἐτῶν δώδεκα. Καὶ ἐξεπλάγησαν μὲ ἔκπληξιν μεγάλην.
Mar 5:43 Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς πολλὰ νὰ μὴ μάθῃ μηδεὶς τοῦτο καὶ εἶπε νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν νὰ φάγῃ.
Mar 6:1 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Mar 6:2 Καὶ ὅτε ἦλθε τὸ σάββατον, ἤρχισε νὰ διδάσκῃ ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήττοντο καὶ ἔλεγον· Πόθεν εἰς τοῦτον ταῦτα καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτόν, ὥστε καὶ θαύματα τοιαῦτα γίνονται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ
Mar 6:3 δὲν εἶναι οὗτος ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος καὶ δὲν εἶναι αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ἐνταῦθα παρ' ἡμῖν Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.
Mar 6:4 Ἔλεγε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν εἶναι προφήτης ἄνευ τιμῆς εἰμὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ μεταξὺ τῶν συγγενῶν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
Mar 6:5 Καὶ δὲν ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδὲν θαῦμα νὰ κάμῃ, εἰμὴ ὅτι ἐπὶ ὀλίγους ἀρρώστους ἐπιθέσας τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν αὐτούς·
Mar 6:6 καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιήρχετο τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων.
Mar 6:7 Καὶ προσκαλέσας τοὺς δώδεκα, ἤρχισε νὰ ἀποστέλλῃ αὐτοὺς δύο, καὶ ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς ἐξουσίαν κατὰ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων,
Mar 6:8 καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ βαστάζωσι μηδὲν εἰς τὴν ὁδὸν εἰμὴ ῥάβδον μόνον, μὴ σακκίον, μὴ ἄρτον, μὴ χαλκὸν εἰς τὴν ζώνην,
Mar 6:9 ἀλλὰ νὰ ἦναι ὑποδεδεμένοι σανδάλια καὶ νὰ μὴ ἐνδύωνται δύο χιτῶνας.
Mar 6:10 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἑωσοῦ ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.
Mar 6:11 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι μηδὲ σᾶς ἀκούσωσιν, ἐξερχόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν σας διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία εἰς τὰ Σόδομα ἢ Γόμορρα ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.
Mar 6:12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυττον νὰ μετανοήσωσι,
Mar 6:13 καὶ ἐξέβαλλον πολλὰ δαιμόνια καὶ ἤλειφον πολλοὺς ἀρρώστους μὲ ἔλαιον καὶ ἐθεράπευον.

Mar 6:14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης· διότι φανερὸν ἔγεινε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.
Mar 6:15 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι ὁ Ἠλίας εἶναι· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης εἶναι ἢ ὡς εἷς τῶν προφητῶν.
Mar 6:16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Ἰωάννης, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· αὐτὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.
Mar 6:17 Διότι αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἀπέστειλε καὶ ἐπίασε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδεσεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐπειδὴ εἶχε λάβει αὐτὴν εἰς γυναῖκα.
Mar 6:18 Διότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγε πρὸς τὸν Ἡρώδην ὅτι δὲν σοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.
Mar 6:19 Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐμίσει αὐτὸν καὶ ἤθελε νὰ θανατώσῃ αὐτόν, καὶ δὲν ἠδύνατο.
Mar 6:20 Διότι ὁ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, γνωρίζων αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ διεφύλαττεν αὐτὸν καὶ ἔκαμνε πολλὰ ἀκούων αὐτοῦ καὶ εὐχαρίστως ἤκουεν αὐτοῦ.
Mar 6:21 Καὶ ὅτε ἦλθεν ἁρμόδιος ἡμέρα, καθ ἣν ὁ Ἡρώδης ἔκαμνεν ἐν τοῖς γενεθλίοις αὐτοῦ δεῖπνον εἰς τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας,
Mar 6:22 καὶ εἰσῆλθεν ἡ θυγάτηρ αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ἐχόρευσε καὶ ἤρεσεν εἰς τὸν Ἡρώδην καὶ τοὺς συγκαθημένους, εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ κοράσιον· Ζήτησόν με ὅ, τι ἂν θέλῃς, καὶ θέλω σοι δώσει.
Mar 6:23 Καὶ ὤμοσε πρὸς αὐτὴν ὅτι θέλω σοι δώσει ὅ, τι με ζητήσῃς, ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου.
Mar 6:24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς· Τί νὰ ζητήσω Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
Mar 6:25 Καὶ εὐθὺς εἰσελθοῦσα μετὰ σπουδῆς εἰς τὸν βασιλέα, ἐζήτησε λέγουσα· Θέλω νὰ μοὶ δώσῃς πάραυτα ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
Mar 6:26 Καὶ ὁ βασιλεύς, ἂν καὶ ἐλυπήθη πολύ, διὰ τοὺς ὅρκους ὅμως καὶ τοὺς συγκαθημένους δὲν ἠθέλησε νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν αὐτῆς.
Mar 6:27 Καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς δήμιον, προσέταξε νὰ φερθῇ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ
Mar 6:28 καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὸ κοράσιον, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς.
Mar 6:29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ ἐσήκωσαν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἔθεσαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.
Mar 6:30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτὸν πάντα, καὶ ὅσα ἔπραξαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.
Mar 6:31 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἔλθετε σεῖς αὐτοὶ κατ ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον· διότι ἦσαν πολλοὶ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες, καὶ οὐδὲ νὰ φάγωσιν ηὐκαίρουν·
Mar 6:32 καὶ ὑπῆγον εἰς ἔρημον τόπον μὲ τὸ πλοῖον κατ ἰδίαν.
Mar 6:33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι, καὶ πολλοὶ ἐγνώρισαν αὐτὸν καὶ συνέδραμον ἐκεῖ πεζοὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων καὶ φθάσαντες πρὸ αὐτῶν συνήχθησαν πλησίον αὐτοῦ.
Mar 6:34 Ἐξελθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη δἰ αὐτούς, ἐπειδὴ ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρχισε νὰ διδάσκῃ αὐτοὺς πολλά.
Mar 6:35 Καὶ ἐπειδὴ εἶχεν ἤδη παρέλθει ὥρα πολλή, προσελθόντες πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν ὅτι ἔρημος εἶναι ὁ τόπος καὶ παρῆλθεν ἤδη πολλὴ ὥρα·
Mar 6:36 ἀπόλυσον αὐτούς, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τοὺς πέριξ ἀγροὺς καὶ κώμας καὶ ἀγοράσωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἄρτους· διότι δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσιν.
Mar 6:37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δότε σεῖς εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσι. Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Νὰ ὑπάγωμεν νὰ ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους καὶ νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν
Mar 6:38 Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτούς· Πόσους ἄρτους ἔχετε ὑπάγετε καὶ ἴδετε. Καὶ ἀφοῦ εἶδον, λέγουσι· Πέντε, καὶ δύο ὀψάρια.
Mar 6:39 Καὶ προσέταξεν αὐτοὺς νὰ καθίσωσι πάντας ἐπὶ τοῦ χλωροῦ χόρτου συμπόσια συμπόσια.
Mar 6:40 Καὶ ἐκάθησαν πρασιαὶ ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα.
Mar 6:41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τὰ δύο ὀψάρια, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ηὐλόγησε καὶ κατέκοψε τοὺς ἄρτους καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διὰ νὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ δύο ὀψάρια ἐμοίρασεν εἰς πάντας.
Mar 6:42 Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν.
Mar 6:43 Καὶ ἐσήκωσαν ἀπὸ τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις καὶ ἀπὸ τῶν ὀψαρίων.
Mar 6:44 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους ἕως πεντακισχίλιοι ἄνδρες.
Mar 6:45 Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ πλοῖον καὶ νὰ προϋπάγωσιν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἑωσοῦ αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον·
Mar 6:46 καὶ ἀπολύσας αὐτούς, ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ.
Mar 6:47 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, τὸ πλοῖον ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.
Mar 6:48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους εἰς τὸ νὰ κωπηλατῶσι· διότι ἦτο ὁ ἄνεμος ἐναντίος εἰς αὐτούς· καὶ περὶ τὴν τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἤθελε νὰ περάσῃ αὐτούς.

Mar 6:49 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐνόμισαν ὅτι εἶναι φάντασμα καὶ ἀνέκραξαν·
Mar 6:50 διότι πάντες εἶδον αὐτὸν καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ εὐθὺς ἐλάλησε μετ' αὐτῶν καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Θαρσεῖτε, ἐγώ εἶμαι, μὴ φοβεῖσθε.
Mar 6:51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος· καὶ ἐξεπλήττοντο καθ' ἑαυτοὺς λίαν καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἐθαύμαζον.
Mar 6:52 Διότι δὲν ἐνόησαν ἐκ τῶν ἄρτων, ἐπειδὴ ἡ καρδία αὐτῶν ἦτο πεπωρωμένη.
Mar 6:53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρὲτ καὶ ἐλιμενίσθησαν.
Mar 6:54 Καὶ ὅτε ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς γνωρίσαντες αὐτόν,
Mar 6:55 ἔδραμον εἰς πάντα τὰ περίχωρα ἐκεῖνα καὶ ἤρχισαν νὰ περιφέρωσιν ἐπὶ τῶν κραββάτων τοὺς ἀρρώστους, ὅπου ἤκουον ὅτι εἶναι ἐκεῖ.
Mar 6:56 Καὶ ὅπου εἰσήρχετο εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγρούς, ἔθετον εἰς τὰς ἀγορὰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ παρεκάλουν αὐτὸν νὰ ἐγγίσωσι κἂν τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤγγιζον αὐτόν, ἐθεραπεύοντο.
Mar 7:1 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων·
Mar 7:2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τρώγοντας ἄρτους μὲ χεῖρας μεμολυσμένας, τουτέστιν ἀνίπτους, ἐμέμφθησαν αὐτούς·
Mar 7:3 διότι οἱ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν δὲν νίψωσι μέχρι τοῦ ἀγκῶνος τὰς χεῖρας, δὲν τρώγουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων·
Mar 7:4 καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ἐὰν δὲν νιφθῶσι, δὲν τρώγουσιν· εἶναι καὶ ἄλλα πολλά, τὰ ὁποῖα παρέλαβον νὰ φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ σκευῶν χαλκίνων καὶ κλινῶν·
Mar 7:5 ἔπειτα ἐρωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταί σου δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ μὲ χεῖρας ἀνίπτους τρώγουσι τὸν ἄρτον
Mar 7:6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· ὅτι καλῶς προεφήτευσεν ὁ Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς εἶναι γεγραμμένον· Οὗτος ὁ λαὸς διὰ τῶν χειλέων μὲ τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν μακρὰν ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.
Mar 7:7 Εἰς μάτην δὲ μὲ σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.
Mar 7:8 Διότι ἀφήσαντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, πλύματα ξεστῶν καὶ ποτηρίων, καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ κάμνετε.
Mar 7:9 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φυλάττητε τὴν παράδοσίν σας.
Mar 7:10 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. καί· Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα ἐξάπαντος νὰ θανατόνηται·
Mar 7:11 σεῖς ὅμως λέγετε· Ἐὰν ἄνθρωπος εἴπῃ πρὸς τὸν πατέρα ἢ πρὸς τὴν μητέρα, Κορβᾶν, τουτέστι δῶρον, εἶναι ὅ, τι ἤθελες ὠφεληθῇ ἐξ ἐμοῦ, ἀρκεῖ,
Mar 7:12 καὶ δὲν ἀφίνετε πλέον αὐτὸν νὰ κάμῃ οὐδὲν εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ,
Mar 7:13 ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ χάριν τῆς παραδόσεώς σας, τὴν ὁποίαν παρεδώκατε· καὶ κάμνετε παρόμοια τοιαῦτα πολλά.
Mar 7:14 Καὶ προσκαλέσας πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἀκούετέ μου πάντες καὶ νοεῖτε.
Mar 7:15 Δὲν εἶναι οὐδὲν εἰσερχόμενον ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰς αὐτόν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ μολύνῃ αὐτόν, ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνα εἶναι τὰ μολύνοντα τὸν ἄνθρωπον.
Mar 7:16 Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
Mar 7:17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς.
Mar 7:18 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Οὕτω καὶ σεῖς ἀσύνετοι εἶσθε δὲν καταλαμβάνετε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσερχόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲν δύναται νὰ μολύνῃ αὐτόν
Mar 7:19 διότι δὲν εἰσέρχεται εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐξέρχεται εἰς τὸν ἀφεδρῶνα, καθαρίζον πάντα τὰ φαγητά.
Mar 7:20 Ἔλεγε δὲ ὅτι τὸ ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, ἐκεῖνο μολύνει τὸν ἄνθρωπον.
Mar 7:21 Διότι ἔσωθεν ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων ἐξέρχονται οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοί, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,
Mar 7:22 κλοπαί, πλεονεξῖαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, βλέμμα πονηρόν· βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη·
Mar 7:23 πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐξέρχονται καὶ μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.
Mar 7:24 Καὶ σηκωθεὶς ἐκεῖθεν ὑπῆγεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἤθελε νὰ μάθῃ τοῦτο μηδείς, δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ κρυφθῇ.
Mar 7:25 Διότι ἀκούσασα περὶ αὐτοῦ γυνὴ τις, τῆς ὁποίας τὸ θυγάτριον εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ·
Mar 7:26 ἦτο δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοίνισσα τὸ γένος· καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ ἐκβάλῃ τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.
Mar 7:27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτήν· Ἄφες πρῶτον νὰ χορτασθῶσι τὰ τέκνα· διότι δὲν εἶναι καλὸν νὰ λάβῃ τις τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ νὰ ῥίψῃ εἰς τὰ κυνάρια.
Mar 7:28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ναί, Κύριε· ἀλλὰ καὶ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης τρώγουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων.
Mar 7:29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐξῆλθε τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τῆς θυγατρὸς σου.

Mar 7:30 Καὶ ὅτε ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρεν ὅτι τὸ δαιμόνιον ἐξῆλθε καὶ τὴν θυγατέρα κειμένην ἐπὶ τῆς κλίνης.
Mar 7:31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων τῆς Δεκαπόλεως.
Mar 7:32 Καὶ φέρουσι πρὸς αὐτὸν κωφὸν μογιλάλον καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν νὰ ἐπιθέσῃ τὴν χεῖρα ἐπ᾽ αὐτόν.
Mar 7:33 Καὶ παραλαβὼν αὐτὸν κατ᾽ ἰδίαν ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας ἤγγισε τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ,
Mar 7:34 καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐστέναξε καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐφφαθά, τουτέστιν Ἀνοίχθητι.
Mar 7:35 Καὶ εὐθὺς ἠνοίχθησαν τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.
Mar 7:36 Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ εἴπωσι τοῦτο εἰς μηδένα· πλὴν ὅσον αὐτὸς παρήγγελλεν εἰς αὐτούς, τόσον περισσότερον ἐκεῖνοι ἐκήρυττον.
Mar 7:37 Καὶ ἐξεπλήττοντο καθ᾽ ὑπερβολήν, λέγοντες· Καλῶς ἔπραξε τὰ πάντα· καὶ τοὺς κωφοὺς κάμνει νὰ ἀκούωσι καὶ τοὺς ἀλάλους νὰ λαλῶσι.
Mar 8:1 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἐπειδὴ ἦτο πάμπολυς ὄχλος καὶ δὲν εἶχον τί νὰ φάγωσι, προσκαλέσας ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει πρὸς αὐτούς·
Mar 8:2 Σπλαγχνίζομαι διὰ τὸν ὄχλον, ὅτι τρεῖς ἤδη ἡμέρας μένουσι πλησίον μου καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι·
Mar 8:3 καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, θέλουσιν ἀποκάμει καθ᾽ ὁδόν· διότι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦλθον μακρόθεν.
Mar 8:4 Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν θέλει τις δυνηθῇ νὰ χορτάσῃ τούτους ἀπὸ ἄρτων ἐδῶ ἐπὶ τῆς ἐρημίας
Mar 8:5 Καὶ ἠρώτησεν αὐτούς· Πόσους ἄρτους ἔχετε Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.
Mar 8:6 Καὶ προσέταξε τὸν ὄχλον νὰ καθήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, ἀφοῦ εὐχαρίστησεν, ἔκοψε καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διὰ νὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου· καὶ ἔβαλον.
Mar 8:7 Εἶχον καὶ ὀλίγα ὀψαράκια· καὶ εὐλογήσας εἶπε νὰ βάλωσι καὶ αὐτά.
Mar 8:8 Ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἐσήκωσαν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας.
Mar 8:9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.
Mar 8:10 Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.
Mar 8:11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρχισαν νὰ κάμνωσιν ἐρωτήσεις πρὸς αὐτόν, καὶ ἐζήτουν παρ᾽ αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.
Mar 8:12 Τότε ἀναστενάξας ἐκ καρδίας αὐτοῦ, λέγει· Διὰ τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ζητεῖ ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν θέλει δοθῇ εἰς τὴν γενεὰν ταύτην σημεῖον.
Mar 8:13 Καὶ ἀφήσας αὐτοὺς εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.
Mar 8:14 Ἐλησμόνησαν δὲ νὰ λάβωσιν ἄρτους καὶ δὲν εἶχον μεθ᾽ ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰμὴ ἕνα ἄρτον.
Mar 8:15 Καὶ παρήγγελλεν εἰς αὐτούς, λέγων· Βλέπετε, προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης τοῦ Ἡρώδου.
Mar 8:16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες ὅτι ἄρτους δὲν ἔχομεν.
Mar 8:17 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ὅτι δὲν ἔχετε ἄρτους ἔτι δὲν νοεῖτε οὐδὲ καταλαμβάνετε ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν σας
Mar 8:18 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες δὲν βλέπετε, καὶ ὦτα ἔχοντες δὲν ἀκούετε καὶ δὲν ἐνθυμεῖσθε
Mar 8:19 ὅτε ἔκοψα τοὺς πέντε ἄρτους εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἐσηκώσατε Λέγουσι πρὸς αὐτόν· δώδεκα.
Mar 8:20 Καὶ ὅτε τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσας σπυρίδας πλήρεις κλασμάτων ἐσηκώσατε Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.
Mar 8:21 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Πῶς δὲν καταλαμβάνετε
Mar 8:22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν. Καὶ φέρουσι πρὸς αὐτὸν τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν νὰ ἐγγίσῃ αὐτόν.
Mar 8:23 Καὶ πιάσας τὴν χεῖρα τοῦ τυφλοῦ, ἔφερεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπέθεσεν ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς χεῖρας καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἂν βλέπῃ τι.
Mar 8:24 Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅ, τι ὡς δένδρα βλέπω περιπατοῦντας.
Mar 8:25 Ἔπειτα πάλιν ἐπέθεσε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ ἔκαμεν αὐτὸν νὰ ἀναβλέψῃ, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ ὅρασις αὐτοῦ, καὶ εἶδε καθαρῶς ἅπαντας.
Mar 8:26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς μηδὲ εἴπῃς τοῦτο εἴς τινα ἐν τῇ κώμῃ.
Mar 8:27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας τῆς Καισαρείας Φιλίππου· καὶ καθ᾽ ὁδὸν ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων πρὸς αὐτούς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι
Mar 8:28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν, καὶ ἄλλοι τὸν Ἠλίαν, ἄλλοι δὲ ἕνα τῶν προφητῶν.
Mar 8:29 Καὶ αὐτὸς λέγει πρὸς αὐτούς· Ἀλλὰ σεῖς τίνα με λέγετε ὅτι εἶμαι Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός.
Mar 8:30 Καὶ παρήγγειλεν αὐστηρῶς εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ λέγωσιν εἰς μηδένα περὶ αὐτοῦ.

Mar 8:31 Καὶ ἤρχισε νὰ διδάσκῃ αὐτοὺς ὅτι πρέπει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλά, καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ θανατωθῇ, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ ἀναστηθῇ·

Mar 8:32 καὶ ἐλάλει τὸν λόγον παρρησίᾳ. Καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ Πέτρος κατ' ἰδίαν, ἤρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ αὐτόν.

Mar 8:33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τὸν Πέτρον λέγων· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

Mar 8:34 Καὶ προσκαλέσας τὸν ὄχλον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅστις θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἂς ἀπαρνηθῇ ἑαυτὸν καὶ ἂς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθῇ.

Mar 8:35 Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος θέλει σώσει αὐτήν.

Mar 8:36 Ἐπειδὴ τί θέλει ὠφελήσει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

Mar 8:37 Ἢ τί θέλει δώσει ὁ ἄνθρωπος εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ

Mar 8:38 Διότι ὅστις αἰσχυνθῇ δι' ἐμὲ καὶ διὰ τοὺς λόγους μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει αἰσχυνθῇ δι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων.

Mar 9:1 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς, σᾶς λέγω ὅτι εἶναί τινες τῶν ἐδῶ ἱσταμένων, οἵτινες δὲν θέλουσι γευθῇ θάνατον, ἑωσοῦ ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐλθοῦσαν μετὰ δυνάμεως.

Mar 9:2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν·

Mar 9:3 καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔγειναν στιλπνά, λευκὰ λίαν ὡς χιών, ὁποῖα λευκαντὴς ἐπὶ τῆς γῆς δὲν δύναται νὰ λευκάνῃ.

Mar 9:4 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἠλίας μετὰ τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες μετὰ τοῦ Ἰησοῦ.

Mar 9:5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ῥαββί, καλὸν εἶναι νὰ ἤμεθα ἐδῶ· καὶ ἂς κάμωμεν τρεῖς σκηνάς, διὰ σὲ μίαν καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν καὶ διὰ τὸν Ἠλίαν μίαν.

Mar 9:6 Διότι δὲν ἤξευρε τί νὰ εἴπῃ· ἐπειδὴ ἦσαν πεφοβισμένοι.

Mar 9:7 Καὶ νεφέλη ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε.

Mar 9:8 Καὶ ἐξαίφνης περιβλέψαντες, δὲν εἶδον πλέον οὐδένα, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

Mar 9:9 Ἐνῷ δὲ κατέβαινον ἀπὸ τοῦ ὄρους, παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ διηγηθῶσιν εἰς μηδένα ὅσα εἶδον, εἰμὴ ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν.

Mar 9:10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον ἐν ἑαυτοῖς, συζητοῦντες πρὸς ἀλλήλους τί εἶναι τὸ νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν.

Mar 9:11 Καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες, Διὰ τί λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ ὁ Ἠλίας πρῶτον

Mar 9:12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ Ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ ὅτι εἶναι γεγραμμένον περὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὅτι πρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ καὶ νὰ ἐξουδενωθῇ·

Mar 9:13 σᾶς λέγω ὅμως ὅτι καὶ ὁ Ἠλίας ἦλθε, καὶ ἔπραξαν εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ.

Mar 9:14 Καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τοὺς μαθητάς, εἶδε περὶ αὐτοὺς ὄχλον πολὺν καὶ γραμματεῖς κάμνοντας συζητήσεις μετ' αὐτῶν.

Mar 9:15 Καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἔγεινεν ἔκθαμβος καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

Mar 9:16 Καὶ ἠρώτησε τοὺς γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε μετ' αὐτῶν

Mar 9:17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἔφερα πρὸς σὲ τὸν υἱόν μου, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον.

Mar 9:18 Καὶ ὅπου πιάσῃ αὐτὸν σπαράττει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον πρὸς τοὺς μαθητάς σου νὰ ἐκβάλωσιν αὐτό, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν.

Mar 9:19 Ἐκεῖνος δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτόν, λέγει· Ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μεθ' ὑμῶν ἕως πότε θέλω ὑπομένει ὑμᾶς φέρετε αὐτὸν πρὸς ἐμέ.

Mar 9:20 Καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ὡς εἶδεν αὐτόν, εὐθὺς τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων.

Mar 9:21 Καὶ ἠρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφοῦ τοῦτο ἔγεινεν εἰς αὐτόν Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν.

Mar 9:22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔρριψε καὶ εἰς ὕδατα, διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' ἐὰν δύνασαί τι, βοήθησον ἡμᾶς, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

Mar 9:23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἐὰν δύνασαι νὰ πιστεύσῃς, πάντα εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν πιστεύοντα.

Mar 9:24 Καὶ εὐθὺς κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων, ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει εἰς τὴν ἀπιστίαν μου.

Mar 9:25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, λέγων πρὸς αὐτό· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σὲ προστάζω, Ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ καὶ μὴ εἰσέλθῃς πλέον εἰς αὐτόν.

Mar 9:26 Καὶ τὸ πνεῦμα κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε, καὶ ἔγεινεν ὡς νεκρός, ὥστε πολλοὶ ἔλεγον ὅτι ἀπέθανεν.

Mar 9:27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς πιάσας αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἐσηκώθη.

Mar 9:28 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν, Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκβάλωμεν αὐτό

Mar 9:29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τοῦτο τὸ γένος δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ δι' οὐδενὸς ἄλλου τρόπου εἰμὴ διὰ προσευχῆς

καὶ νηστείας.
Mar 9:30 Καὶ ἐξελθόντες ἐκεῖθεν διέβαινον διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ δὲν ἤθελε νὰ μάθῃ τοῦτο οὐδείς.
Mar 9:31 Διότι ἐδίδασκε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτόν, καὶ θανατωθεὶς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.
Mar 9:32 Ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἠνόουν τὸν λόγον καὶ ἐφοβοῦντο νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτόν.
Mar 9:33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναούμ· καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἠρώτα αὐτούς· Τί διελογίζεσθε καθ ὁδὸν πρὸς ἀλλήλους
Mar 9:34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· διότι καθ ὁδὸν διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους τίς εἶναι μεγαλήτερος.
Mar 9:35 Καὶ καθήσας ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ὅστις θέλει νὰ ἦναι πρῶτος, θέλει εἶσθαι πάντων ἔσχατος καὶ πάντων ὑπηρέτης.
Mar 9:36 Καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν τῷ μέσω αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισθεὶς αὐτὸ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Mar 9:37 Ὅστις δεχθῇ ἓν τῶν τοιούτων παιδίων εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅστις δεχθῇ ἐμέ, δὲν δέχεται ἐμέ, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.
Mar 9:38 Ἀπεκρίθη δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἴδομέν τινα ἐκβάλλοντα δαιμόνια εἰς τὸ ὄνομά σου, ὅστις δὲν ἀκολουθεῖ ἡμᾶς, καὶ ἠμποδίσαμεν αὐτόν, διότι δὲν ἀκολουθεῖ ἡμᾶς.
Mar 9:39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ ἐμποδίζετε αὐτόν· διότι δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις θέλει κάμει θαῦμα εἰς τὸ ὄνομά μου καὶ θέλει δυνηθῇ εὐθὺς νὰ μὲ κακολογήσῃ.
Mar 9:40 Ἐπειδὴ ὅστις δὲν εἶναι καθ ἡμῶν, εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν.
Mar 9:41 Διότι ὅστις σᾶς ποτίσῃ ποτήριον ὕδατος εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐπειδὴ εἶσθε τοῦ Χριστοῦ, ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
Mar 9:42 Καὶ ὅστις σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει εἰς αὐτὸν καλήτερον νὰ περιτεθῇ μύλου πέτρα περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.
Mar 9:43 Καὶ ἐὰν σὲ σκανδαλίζῃ ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλήτερόν σοὶ εἶναι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν κουλλός, παρὰ ἔχων τὰς δύο χεῖρας νὰ ἀπέλθῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,
Mar 9:44 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ δὲν σβύνεται.
Mar 9:45 Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σὲ σκανδαλίζῃ, ἀπόκοψον αὐτόν· καλήτερόν σοὶ εἶναι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν χωλός, παρὰ ἔχων τοὺς δύο πόδας νὰ ῥιφθῇς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,
Mar 9:46 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ δὲν σβύνεται.
Mar 9:47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σὲ σκανδαλίζῃ, ἔκβαλε αὐτόν· καλήτερόν σοὶ εἶναι νὰ εἰσέλθῃς μονόφθαλμος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ ἔχων δύο ὀφθαλμοὺς νὰ ῥιφθῇς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός,
Mar 9:48 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ δὲν σβύνεται.
Mar 9:49 Διότι πᾶς τις μὲ πῦρ θέλει ἁλατισθῇ, καὶ πᾶσα θυσία μὲ ἅλας θέλει ἁλατισθῇ.
Mar 9:50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἀλλ ἐὰν τὸ ἅλας γείνῃ ἀνάλατον, μὲ τί θέλετε ἀρτύσει αὐτό ἔχετε ἅλας ἐν ἑαυτοῖς καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.
Mar 10:1 Καὶ σηκωθεὶς ἐκεῖθεν ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ συνέρχονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς ἐσυνείθιζε, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.
Mar 10:2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἠρώτησαν αὐτὸν ἂν συγχωρῆται εἰς ἄνδρα νὰ χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, πειράζοντες αὐτόν.
Mar 10:3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· τί προσέταξεν εἰς ἐσᾶς ὁ Μωϋσῆς
Mar 10:4 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Μωϋσῆς συνεχώρησε νὰ γράψῃ ἔγγραφον διαζυγίου καὶ νὰ χωρισθῇ αὐτήν.
Mar 10:5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας ἔγραψεν εἰς ἐσᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην·
Mar 10:6 ἀπ ἀρχῆς ὅμως τῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός·
Mar 10:7 ἕνεκεν τούτου θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
Mar 10:8 καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σάρξ·
Mar 10:9 ἐκεῖνο λοιπόν, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ἂς μὴ χωρίζῃ.
Mar 10:10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ,
Mar 10:11 καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ὅστις χωρισθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ νυμφευθῇ ἄλλην, πράττει μοιχείαν εἰς αὐτήν·
Mar 10:12 καὶ ἐὰν γυνὴ χωρισθῇ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ συζευχθῇ μὲ ἄλλον, μοιχεύεται.
Mar 10:13 Καὶ ἔφεραν πρὸς αὐτὸν παιδία, διὰ νὰ ἐγγίσῃ αὐτά· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπέπληττον τοὺς φέροντας.
Mar 10:14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται πρὸς ἐμέ, καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
Mar 10:15 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ὅστις δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς αὐτήν.
Mar 10:16 Καὶ ἐναγκαλισθεὶς αὐτά, ἔθετε τὰς χεῖρας ἐπ αὐτὰ καὶ ηὐλόγει αὐτά.
Mar 10:17 Ἐνῷ δὲ ἐξήρχετο εἰς τὴν ὁδόν, ἔδραμέ τις καὶ γονυπετήσας ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἠρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον
Mar 10:18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὴ εἷς, ὁ Θεός.

Mar 10:19 Τὰς ἐντολὰς ἐξεύρεις· Μὴ μοιχεύσῃς, Μὴ φονεύσῃς, Μὴ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, Μὴ ἀποστερήσῃς, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.
Mar 10:20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου.
Mar 10:21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβλέψας εἰς αὐτόν, ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἕν σοι λείπει· ὕπαγε, πώλησον ὅσα ἔχεις καὶ δὸς εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐλθέ, ἀκολούθει μοι, σηκώσας τὸν σταυρόν.
Mar 10:22 Ἐκεῖνος ὅμως σκυθρωπάσας διὰ τὸν λόγον, ἀνεχώρησε λυπούμενος· διότι εἶχε κτήματα πολλά.
Mar 10:23 Καὶ περιβλέψας ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα.
Mar 10:24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐξεπλήττοντο διὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτούς· Τέκνα, πόσον δύσκολον εἶναι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὸ θάρρος αὐτῶν εἰς τὰ χρήματα.
Mar 10:25 Εὐκολώτερον εἶναι κάμηλος νὰ περάσῃ διὰ τῆς τρύπης τῆς βελόνης παρὰ πλούσιος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Mar 10:26 Ἐκεῖνοι δὲ σφόδρα ἐξεπλήττοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ
Mar 10:27 Ἐμβλέψας δὲ εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ᾿ οὐχὶ παρὰ τῷ Θεῷ· διότι τὰ πάντα εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.
Mar 10:28 Καὶ ἤρχισεν ὁ Πέτρος νὰ λέγῃ πρὸς αὐτόν· Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν.
Mar 10:29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις, ἀφήσας οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου,
Mar 10:30 δὲν θέλει λάβει ἑκατονταπλασίονα τώρα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζωὴν αἰώνιον.
Mar 10:31 Πολλοὶ ὅμως πρῶτοι θέλουσιν εἶσθαι ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.
Mar 10:32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς προεπορεύετο αὐτῶν, καὶ ἐθαύμαζον καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς αὐτοὺς τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς αὐτόν,
Mar 10:33 ὅτι ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς, καὶ θέλουσι καταδικάσει αὐτὸν εἰς θάνατον καὶ θέλουσι παραδώσει αὐτὸν εἰς τὰ ἔθνη,
Mar 10:34 καὶ θέλουσιν ἐμπαίξει αὐτὸν καὶ μαστιγώσει αὐτὸν καὶ θέλουσιν ἐμπτύσει εἰς αὐτὸν καὶ θανατώσει αὐτόν, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.
Mar 10:35 Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ κάμῃς εἰς ἡμᾶς ὅ, τι ζητήσωμεν.
Mar 10:36 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί θέλετε νὰ κάμω εἰς ἐσᾶς
Mar 10:37 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Δὸς εἰς ἡμᾶς νὰ καθήσωμεν εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν σου ἐν τῇ δόξῃ σου.
Mar 10:38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἐξεύρετε τί ζητεῖτε. Δύνασθε νὰ πίητε τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, καὶ νὰ βαπτισθῆτε τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι
Mar 10:39 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· τὸ μὲν ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, θέλετε πίει, καὶ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῇ·
Mar 10:40 τὸ νὰ καθήσητε ὅμως ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου δὲν εἶναι ἐμοῦ νὰ δώσω, ἀλλ᾿ εἰς ὅσους εἶναι ἡτοιμασμένον.
Mar 10:41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρχισαν νὰ ἀγανακτῶσι περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.
Mar 10:42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλέσας αὐτούς, λέγει πρὸς αὐτούς· Ἐξεύρετε ὅτι οἱ νομιζόμενοι ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτὰ καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτά·
Mar 10:43 οὕτως ὅμως δὲν θέλει εἶσθαι ἐν ὑμῖν, ἀλλ᾿ ὅστις θέλει νὰ γείνῃ μέγας ἐν ὑμῖν, θέλει εἶσθαι ὑπηρέτης ὑμῶν,
Mar 10:44 καὶ ὅστις ἐξ ὑμῶν θέλει νὰ γείνῃ πρῶτος, θέλει εἶσθαι δοῦλος πάντων·
Mar 10:45 διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
Mar 10:46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ. Καὶ ἐνῷ ἐξήρχετο ἀπὸ τῆς Ἱεριχὼ αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ὄχλος ἱκανός, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ζητῶν.
Mar 10:47 Καὶ ἀκούσας ὅτι εἶναι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ἤρχισε νὰ κράζῃ καὶ νὰ λέγῃ· Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.
Mar 10:48 Καὶ ἐπέπληττον αὐτὸν πολλοὶ διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ᾿ ἐκεῖνος πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ τοῦ Δαβίδ, ἐλέησόν με.
Mar 10:49 Καὶ σταθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε νὰ κραχθῇ· καὶ κράζουσι τὸν τυφλόν, λέγοντες πρὸς αὐτόν· Θάρσει, σηκώθητι· σὲ κράζει.
Mar 10:50 Καὶ ἐκεῖνος ἀπορρίψας τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἐσηκώθη καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
Mar 10:51 Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω Καὶ ὁ τυφλὸς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ῥαββουνί, νὰ ἀναβλέψω.
Mar 10:52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὕπαγε, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψε καὶ ἠκολούθει τὸν

Ἰησοῦν ἐν τῇ ὁδῷ.
Mar 11:1 Καὶ ὅτε πλησιάζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
Mar 11:2 καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσερχόμενοι εἰς αὐτὴν θέλετε εὑρεῖ πωλάριον δεδεμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐκάθησε· λύσατε αὐτὸ καὶ φέρετε.
Mar 11:3 Καὶ ἐάν τις εἴπῃ πρὸς ἐσᾶς· Διὰ τί κάμνετε τοῦτο εἴπατε ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρείαν αὐτοῦ, καὶ εὐθὺς θέλει ἀποστείλει αὐτὸ ἐδῶ.
Mar 11:4 Καὶ ὑπῆγον καὶ εὗρον τὸ πωλάριον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τῆς διόδου, καὶ λύουσιν αὐτό.
Mar 11:5 Καὶ τινὲς τῶν ἐκεῖ ἱσταμένων ἔλεγον πρὸς αὐτούς· Τί κάμνετε λύοντες τὸ πωλάριον
Mar 11:6 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτοὺς καθὼς παρήγγειλεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.
Mar 11:7 Καὶ ἔφεραν τὸ πωλάριον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔβαλον ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθησεν ἐπ' αὐτοῦ.
Mar 11:8 Πολλοὶ δὲ ἔστρωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρωνον εἰς τὴν ὁδόν.
Mar 11:9 Καὶ οἱ προπορευόμενοι καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Mar 11:10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Mar 11:11 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἀφοῦ περιέβλεψε πάντα, ἐπειδὴ ἡ ὥρα ἦτο ἤδη πρὸς ἑσπέραν, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.
Mar 11:12 Καὶ τῇ ἐπαύριον, ἀφοῦ ἐξῆλθον ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασε·
Mar 11:13 καὶ ἰδὼν μακρόθεν συκῆν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν ἂν τυχὸν εὕρῃ τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὗρεν εἰμὴ φύλλα· διότι δὲν ἦτο καιρὸς σύκων.
Mar 11:14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτήν· Μηδεὶς πλέον εἰς τὸν αἰῶνα νὰ μὴ φάγῃ καρπὸν ἀπὸ σοῦ. Καὶ ἤκουον τοῦτο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Mar 11:15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραμοιβῶν καὶ τὰ καθίσματα τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς ἀνέτρεψε,
Mar 11:16 καὶ δὲν ἄφινε νὰ περάσῃ τις σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ,
Mar 11:17 καὶ ἐδίδασκε, λέγων πρὸς αὐτούς· Δὲν εἶναι γεγραμμένον, ὅτι Ὁ οἶκός μου θέλει ὀνομάζεσθαι οἶκος προσευχῆς διὰ πάντα τὰ ἔθνη σεῖς δὲ ἐκάμετε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν.
Mar 11:18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐζήτουν πῶς νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν· διότι ἐφοβοῦντο αὐτόν, ἐπειδὴ πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήττετο εἰς τὴν διδαχὴν αὐτοῦ.
Mar 11:19 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἐξήρχετο ἔξω τῆς πόλεως.
Mar 11:20 Καὶ τὸ πρωῒ διαβαίνοντες εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.
Mar 11:21 Καὶ ἐνθυμηθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει πρὸς αὐτόν· Ῥαββί, ἴδε, ἡ συκῆ, τὴν ὁποίαν κατηράσθης, ἐξηράνθη.
Mar 11:22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτούς· Ἔχετε πίστιν Θεοῦ.
Mar 11:23 Διότι ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι ὅστις εἴπῃ πρὸς τὸ ὄρος τοῦτο, Σηκώθητε καὶ ῥίφθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ δὲν διστάσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγει γίνονται, θέλει γείνει εἰς αὐτὸν ὅ, τι ἐὰν εἴπῃ.
Mar 11:24 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, Πάντα ὅσα προσευχόμενοι ζητεῖτε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ θέλει γείνει εἰς ἐσᾶς.
Mar 11:25 Καὶ ὅταν ἵστασθε προσευχόμενοι, συγχωρεῖτε ἐάν ἔχητέ τι κατά τινός, διὰ νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἐσᾶς καὶ ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τὰ ἁμαρτήματά σας.
Mar 11:26 Ἀλλ' ἐὰν σεῖς δὲν συγχωρῆτε, οὐδὲ ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλει συγχωρήσει τὰ ἁμαρτήματά σας.
Mar 11:27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐνῷ περιεπάτει ἐν τῷ ἱερῷ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
Mar 11:28 καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττεις ταῦτα καὶ τίς σοὶ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην, διὰ νὰ πράττῃς ταῦτα
Mar 11:29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Θέλω σᾶς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ θέλω σᾶς εἰπεῖ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα.
Mar 11:30 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦτο ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἀποκρίθητέ μοι.
Mar 11:31 Καὶ διελογίζοντο καθ' ἑαυτούς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ· Διὰ τί λοιπὸν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν
Mar 11:32 Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· διότι πάντες εἶχον τὸν Ἰωάννην ὅτι ἦτο τῳόντι προφήτης.
Mar 11:33 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἐξεύρομεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτούς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω πρὸς ὑμᾶς ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα.
Mar 12:1 Καὶ ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ περιέβαλεν εἰς αὐτὸν φραγμὸν καὶ ἔσκαψεν ὑπολήνιον καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐμίσθωσεν αὐτὸν εἰς γεωργοὺς καὶ ἀπεδήμησε.
Mar 12:2 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν καρπῶν ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, διὰ νὰ λάβῃ παρὰ τῶν γεωργῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.

Mar 12:3 Ἐκεῖνοι δὲ πιάσαντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέπεμψαν κενόν.
Mar 12:4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· καὶ ἐκεῖνον λιθοβολήσαντες, ἐπλήγωσαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπέπεμψαν ἠτιμωμένον.
Mar 12:5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον· καὶ ἐκεῖνον ἐφόνευσαν, καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν ἔδειραν, τοὺς δὲ ἐφόνευσαν.
Mar 12:6 Ἔτι λοιπὸν ἔχων ἕνα υἱόν, ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων ὅτι θέλουσιν ἐντραπῇ τὸν υἱόν μου.
Mar 12:7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους ὅτι οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλθετε, ἄς φονεύσωμεν αὐτόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἡμῶν ἡ κληρονομία.
Mar 12:8 Καὶ πιάσαντες αὐτὸν ἐφόνευσαν καὶ ἔρριψαν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.
Mar 12:9 Τί λοιπὸν θέλει κάμει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος Θέλει ἐλθεῖ καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς καὶ θέλει δώσει τὸν ἀμπελῶνα εἰς ἄλλους.
Mar 12:10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην δὲν ἀνεγνώσατε, Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας·
Mar 12:11 παρὰ Κυρίου ἔγεινεν αὕτη καὶ εἶναι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Mar 12:12 Καὶ ἐζήτουν νὰ πιάσωσιν αὐτὸν καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἐπειδὴ ἐνόησαν ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπε τὴν παραβολήν· καὶ ἀφήσαντες αὐτὸν ἀνεχώρησαν.
Mar 12:13 Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, διὰ νὰ παγιδεύσωσιν αὐτὸν εἰς λόγον.
Mar 12:14 Καὶ ἐκεῖνοι ἐλθόντες, λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθὴς καὶ δὲν σὲ μέλει περὶ οὐδενός· διότι δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ᾿ ἐπ᾿ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. Εἶναι συγκεχωρημένον νὰ δώσωμεν δασμὸν εἰς τὸν Καίσαρα, ἤ οὐχὶ νὰ δώσωμεν ἤ νὰ μὴ δώσωμεν
Mar 12:15 Ὁ δὲ γνωρίσας τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτούς· τί μὲ πειράζετε φέρετέ μοι δηνάριον διὰ νὰ ἴδω.
Mar 12:16 Καὶ ἐκεῖνοι ἔφεραν. Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τοῦ Καίσαρος.
Mar 12:17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἐθαύμασαν δἰ αὐτόν.
Mar 12:18 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν Σαδδουκαῖοι, οἵτινες λέγουσιν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, λέγοντες·
Mar 12:19 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἔγραψεν ὅτι ἐὰν ἀποθάνῃ τινὸς ὁ ἀδελφὸς καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα καὶ τέκνα δὲν ἀφήσῃ, νὰ λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
Mar 12:20 Ἦσαν λοιπὸν ἑπτὰ ἀδελφοί. Καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων δὲν ἀφῆκε σπέρμα·
Mar 12:21 καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ὁ δεύτερος καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως.
Mar 12:22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτά, καὶ δὲν ἀφῆκαν σπέρμα. Τελευταία πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
Mar 12:23 Ἐν τῇ ἀναστάσει λοιπόν, ὅταν ἀναστηθῶσι, τίνος αὐτῶν θέλει εἶσθαι γυνή διότι καὶ οἱ ἑπτὰ ἔλαβον αὐτὴν γυναῖκα.
Mar 12:24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν πλανᾶσθε διὰ τοῦτο, μὴ γνωρίζοντες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ
Mar 12:25 Διότι ὅταν ἀναστηθῶσιν ἐκ νεκρῶν οὔτε νυμφεύουσιν οὔτε νυμφεύονται, ἀλλ᾿ εἶναι ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Mar 12:26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἀνίστανται, δὲν ἀνεγνώσατε ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Μωϋσέως, πῶς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς βάτου, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ
Mar 12:27 Δὲν εἶναι ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· σεῖς λοιπὸν πλανᾶσθε πολύ.
Mar 12:28 Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν γραμματέων, ὅστις ἤκουσεν αὐτοὺς συζητοῦντας, γνωρίζων ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς, ἠρώτησεν αὐτόν· Ποία ἐντολὴ εἶναι πρώτη πασῶν
Mar 12:29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν εἶναι· Ἄκουε Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἷς Κύριος·
Mar 12:30 καὶ θέλεις ἀγαπᾷ Κύριον τὸν Θεὸν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου· αὕτη εἶναι ἡ πρώτη ἐντολή.
Mar 12:31 Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Μεγαλητέρα τούτων ἄλλη ἐντολὴ δὲν εἶναι.
Mar 12:32 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ γραμματεύς· Καλῶς, Διδάσκαλε, ἀληθῶς εἶπας ὅτι εἶναι εἷς Θεός, καὶ δὲν εἶναι ἄλλος ἐκτὸς αὐτοῦ·
Mar 12:33 καὶ τὸ νὰ ἀγαπᾷ τις αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεως, καὶ τὸ νὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν, εἶναι πλειότερον πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν.
Mar 12:34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἰδὼν αὐτὸν ὅτι φρονίμως ἀπεκρίθη, εἶπε πρὸς αὐτόν· Δὲν εἶσαι μακρὰν ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς πλέον ἐτόλμα νὰ ἐρωτήσῃ αὐτόν.
Mar 12:35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι

υἱὸς τοῦ Δαβίδ
Mar 12:36 Διότι αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἶπε διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου· Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἑωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
Mar 12:37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ πόθεν εἶναι υἱὸς αὐτοῦ Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτὸν εὐχαρίστως.
Mar 12:38 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, οἵτινες θέλουσι νὰ περιπατῶσιν ἐστολισμένοι καὶ ἀγαπῶσι τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς
Mar 12:39 καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς πρώτους τόπους ἐν τοῖς δείπνοις.
Mar 12:40 Οἵτινες κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ τοῦτο ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμνουσι μακρὰς προσευχάς· οὗτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην.
Mar 12:41 Καὶ καθήσας ὁ Ἰησοῦς ἀπέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος ἔβαλλε χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. Καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά·
Mar 12:42 καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε δύο λεπτά, τουτέστιν, ἕνα κοδράντην.
Mar 12:43 Καὶ προσκαλέσας τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ ἔβαλε περισσότερον πάντων, ὅσοι ἔβαλον εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·
Mar 12:44 διότι πάντες ἐκ τοῦ περισσεύοντος εἰς αὐτοὺς ἔβαλον· αὕτη ὅμως ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἔβαλε πάντα ὅσα εἶχεν, ὅλην τὴν περιουσίαν αὐτῆς.
Mar 13:1 Καὶ ἐνῷ ἐξήρχετο ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει πρὸς αὐτὸν εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε ὁποῖοι λίθοι καὶ ὁποῖαι οἰκοδομαί.
Mar 13:2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς δὲν θέλει ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις νὰ μὴ κατακρημνισθῇ.
Mar 13:3 Καὶ ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἠρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας.
Mar 13:4 Εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς πότε θέλουσι γείνει ταῦτα, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν ταῦτα πάντα μέλλωσι νὰ συντελεσθῶσιν
Mar 13:5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτούς, ἤρχισε νὰ λέγῃ· Βλέπετε μὴ σᾶς πλανήσῃ τις.
Mar 13:6 Διότι πολλοὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐν τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι ἐγώ εἶμαι, καὶ πολλοὺς θέλουσι πλανήσει.
Mar 13:7 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ φήμας πολέμων, μὴ ταράττεσθε· διότι πρέπει νὰ γείνωσι ταῦτα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτι τὸ τέλος.
Mar 13:8 Διότι θέλει ἐγερθῇ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ θέλουσι γείνει σεισμοὶ κατὰ τόπους καὶ θέλουσι γείνει πεῖναι καὶ ταραχαί. Ταῦτα εἶναι ἀρχαὶ ὠδίνων.
Mar 13:9 Σεῖς δὲ προσέχετε εἰς ἑαυτούς. Διότι θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς θέλετε δαρθῇ, καὶ ἐνώπιον ἡγεμόνων καὶ βασιλέων θέλετε σταθῇ ἕνεκεν ἐμοῦ πρὸς μαρτυρίαν εἰς αὐτούς·
Mar 13:10 καὶ πρέπει πρῶτον νὰ κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς πάντα τὰ ἔθνη.
Mar 13:11 Ὅταν δὲ σᾶς φέρωσι διὰ νὰ σᾶς παραδώσωσι, μὴ προμεριμνᾶτε τί θέλετε λαλήσει, μηδὲ μελετᾶτε, ἀλλ' ὅ, τι δοθῇ εἰς ἐσᾶς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρα, τοῦτο λαλεῖτε· διότι δὲν εἶσθε σεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
Mar 13:12 Θέλει δὲ παραδώσει ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ θέλουσιν ἐπαναστῇ τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτούς.
Mar 13:13 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας ἕως τέλους, οὗτος θέλει σωθῇ.
Mar 13:14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ λαληθὲν ὑπὸ Δανιήλ τοῦ προφήτου, ἱστάμενον ὅπου δὲν πρέπει ὁ ἀναγινώσκων ἂς ἐννοῇ τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἂς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη·
Mar 13:15 καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος ἂς μὴ καταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν, μηδ' ἂς εἰσέλθῃ διὰ νὰ λάβῃ τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
Mar 13:16 καὶ ὅστις εἶναι εἰς τὸν ἀγρόν, ἂς μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.
Mar 13:17 Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυμονούσας καὶ τὰς θηλαζούσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
Mar 13:18 Προσεύχεσθε δὲ διὰ νὰ μὴ γείνῃ ἡ φυγὴ ὑμῶν ἐν χειμῶνι.
Mar 13:19 Διότι αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θέλουσιν εἶσθαι θλῖψις τοιαύτη, ὁποία δὲν ἔγεινεν ἀπ' ἀρχῆς τῆς κτίσεως, τὴν ὁποίαν ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ θέλει γείνει.
Mar 13:20 Καὶ ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἤθελε συντέμει τὰς ἡμέρας ἐκείνας, δὲν ἤθελε σωθῇ οὐδεμία σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, τοὺς ὁποίους ἐξέλεξε, συνέτεμε τὰς ἡμέρας.
Mar 13:21 Καὶ τότε ἐάν τις εἴπῃ πρὸς ὑμᾶς, Ἰδού, ἐδῶ εἶναι ὁ Χριστός, ἤ, Ἰδού, ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε.
Mar 13:22 Διότι θέλουσιν ἐγερθῇ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ θέλουσι δείξει σημεῖα καὶ τέρατα, διὰ νὰ ἀποπλανῶσιν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.
Mar 13:23 Σεῖς ὅμως προσέχετε· ἰδού, σᾶς προεῖπον πάντα.
Mar 13:24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῇ καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς
Mar 13:25 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι πίπτει καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλουσι σαλευθῇ.
Mar 13:26 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης.
Mar 13:27 Καὶ τότε θέλει ἀποστείλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ συνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ.

Mar 13:28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. Ὅταν ὁ κλάδος αὐτῆς γείνῃ ἤδη ἁπαλὸς καὶ ἐκβλαστάνῃ τὰ φύλλα, ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι τὸ θέρος·
Mar 13:29 οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι ἐπὶ τὰς θύρας.
Mar 13:30 Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι δὲν θέλει παρέλθει ἡ γενεὰ αὕτη, ἑωσοῦ γείνωσι πάντα ταῦτα.
Mar 13:31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει, οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθει.
Mar 13:32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς γινώσκει, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ Υἱός, εἰμὴ ὁ Πατήρ.
Mar 13:33 Προσέχετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· διότι δὲν ἐξεύρετε πότε εἶναι ὁ καιρός.
Mar 13:34 Ἐπειδὴ τοῦτο θέλει εἶσθαι ὡς ἄνθρωπος ἀποδημῶν, ὅστις ἀφῆκε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ εἰς ἕκαστον τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν θυρωρὸν προσέταξε νὰ ἀγρυπνῇ.
Mar 13:35 Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν· διότι δὲν ἐξεύρετε πότε ἔρχεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας, τὴν ἑσπέραν ἢ τὸ μεσονύκτιον ἢ ὅταν φωνάζῃ ὁ ἀλέκτωρ ἢ τὸ πρωΐ·
Mar 13:36 μήποτε ἐλθὼν ἐξαίφνης, σᾶς εὕρῃ κοιμωμένους.
Mar 13:37 Καὶ ὅσα λέγω πρὸς ἐσᾶς πρὸς πάντας λέγω· Ἀγρυπνεῖτε.
Mar 14:1 Μετὰ δὲ δύο ἡμέρας ἦτο τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν μὲ δόλον καὶ νὰ θανατώσωσιν.
Mar 14:2 Ἔλεγον δέ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε γείνῃ θόρυβος τοῦ λαοῦ.
Mar 14:3 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἦτο ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, καὶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου καθαρᾶς πολυτίμου, καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, ἔχυσε τὸ μύρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.
Mar 14:4 Ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες καθ ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες· Διὰ τί ἔγεινεν ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου
Mar 14:5 διότι ἠδύνατο τοῦτο νὰ πωληθῇ ὑπὲρ τριακόσια δηνάρια καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ ὠργίζοντο κατ αὐτῆς.
Mar 14:6 Ἀλλ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφήσατε αὐτήν· διὰ τί ἐνοχλεῖτε αὐτήν καλὸν ἔργον ἔπραξεν εἰς ἐμέ.
Mar 14:7 Διότι τοὺς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε νὰ εὐεργετήσητε αὐτούς· ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε.
Mar 14:8 Ὅ, τι ἠδύνατο αὕτη ἔπραξε· προέλαβε νὰ ἀλείψῃ μὲ μύρον τὸ σῶμά μου διὰ τὸν ἐνταφιασμόν.
Mar 14:9 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπραξεν αὕτη θέλει λαληθῇ εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
Mar 14:10 Τότε ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ὑπῆγε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτούς.
Mar 14:11 Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἀργύρια· καὶ ἐζήτει πῶς νὰ παραδώσῃ αὐτὸν ἐν εὐκαιρίᾳ.
Mar 14:12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε ἐθυσίαζον τὸ πάσχα, λέγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγωμεν καὶ νὰ ἑτοιμάσωμεν διὰ νὰ φάγῃς τὸ πάσχα
Mar 14:13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σας ἀπαντήσει ἄνθρωπος βαστάζων σταμνίον ὕδατος· ἀκολουθήσατε αὐτόν,
Mar 14:14 καὶ ὅπου εἰσέλθῃ, εἴπατε πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην ὅτι ὁ Διδάσκαλος λέγει· Ποῦ εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου θέλω φάγει τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου
Mar 14:15 Καὶ αὐτὸς θέλει σᾶς δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε εἰς ἡμᾶς.
Mar 14:16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
Mar 14:17 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα·
Mar 14:18 καὶ ἐνῷ ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἔτρωγον, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν θέλει με παραδώσει, ὅστις τρώγει μετ ἐμοῦ.
Mar 14:19 Οἱ δὲ ἤρχισαν νὰ λυπῶνται καὶ νὰ λέγωσι πρὸς αὐτὸν εἷς ἕκαστος· Μήπως ἐγώ καὶ ἄλλος· Μήπως ἐγώ
Mar 14:20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβάπτων μετ ἐμοῦ εἰς τὸ πινάκιον τὴν χεῖρα.
Mar 14:21 Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦτο εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ.
Mar 14:22 Καὶ ἐνῷ ἔτρωγον, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον εὐλογήσας ἔκοψε καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς καὶ εἶπε· λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου.
Mar 14:23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαρίστησε καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτούς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.
Mar 14:24 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον.
Mar 14:25 Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι δὲν θέλω πίει πλέον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν πίνω αὐτὸ νέον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
Mar 14:26 Καὶ ἀφοῦ ὕμνησαν, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν,
Mar 14:27 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντες θέλετε σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοὶ τὴν νύκτα ταύτην· διότι εἶναι γεγραμμένον, Θέλω πατάξει τὸν ποιμένα καὶ θέλουσι διασκορπισθῇ τὰ πρόβατα·

Mar 14:28 ἀφοῦ ὅμως ἀναστηθῶ, θέλω ὑπάγει πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
Mar 14:29 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτόν· Καὶ ἐὰν πάντες σκανδαλισθῶσιν, ἐγὼ ὅμως οὐχί.
Mar 14:30 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σοὶ λέγω ὅτι σήμερον τὴν νύκτα ταύτην, πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ δίς, τρὶς θέλεις μὲ ἀπαρνηθῇ.
Mar 14:31 Ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἔλεγεν· Ἐὰν γείνῃ χρεία νὰ συναποθάνω μετὰ σοῦ, δὲν θέλω σὲ ἀπαρνηθῆ. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.
Mar 14:32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον ὀνομαζόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Καθήσατε ἐδῶ, ἑωσοῦ προσευχηθῶ·
Mar 14:33 καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μεθ ἑαυτοῦ, καὶ ἤρχισε νὰ ἐκθαμβῆται καὶ νὰ ἀδημονῇ.
Mar 14:34 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Περίλυπος εἶναι ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ἐδῶ καὶ ἀγρυπνεῖτε.
Mar 14:35 Καὶ προχωρήσας ὀλίγον, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσηύχετο νὰ παρέλθῃ ἂν ἦναι δυνατὸν ἀπ̓ αὐτοῦ ἡ ὥρα ἐκείνη,
Mar 14:36 καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ Πατήρ, πάντα εἶναι δυνατὰ εἰς σέ· ἀπομάκρυνον ἀπ̓ ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο. Οὐχὶ ὅμως ὅ, τι θέλω ἐγώ, ἀλλ̓ ὅ, τι σύ.
Mar 14:37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς κοιμωμένους καὶ λέγει πρὸς τὸν Πέτρον· Σίμων, κοιμᾶσαι δὲν ἠδυνήθης μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσῃς
Mar 14:38 ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
Mar 14:39 Καὶ πάλιν ὑπῆγε καὶ προσηυχήθη, εἰπὼν τὸν αὐτὸν λόγον.
Mar 14:40 Καὶ ἐπιστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν κοιμωμένους· διότι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἦσαν βεβαρημένοι καὶ δὲν ἤξευρον τί νὰ ἀποκριθῶσι πρὸς αὐτόν.
Mar 14:41 Καὶ ἔρχεται τὴν τρίτην φορὰν καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. Ἀρκεῖ· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδού, παραδίδεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρωπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.
Mar 14:42 Ἐγέρθητε, ὑπάγωμεν· ἰδού, ὁ παραδίδων με ἐπλησίασε.
Mar 14:43 Καὶ εὐθύς, ἐνῷ ἐλάλει ἔτι, ἔρχεται ὁ Ἰούδας, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, καὶ μετ̓ αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων.
Mar 14:44 Ὁ δὲ παραδίδων αὐτὸν εἶχε δώσει εἰς αὐτοὺς σημεῖον, λέγων· Ὅντινα φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιάσατε αὐτὸν καὶ φέρετε ἀσφαλῶς.
Mar 14:45 Καὶ ὅτε ἦλθεν, εὐθὺς πλησιάσας εἰς αὐτὸν λέγει· Ῥαββί, Ῥαββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
Mar 14:46 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπέβαλον ἐπ̓ αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἐπίασαν αὐτόν.
Mar 14:47 Εἷς δὲ τις τῶν παρεστώτων σύρας τὴν μάχαιραν, ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπέκοψε τὸ ὠτίον αὐτοῦ.
Mar 14:48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων νὰ μὲ συλλάβητε
Mar 14:49 καθ ἡμέραν ἤμην πλησίον ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ δὲν μὲ ἐπιάσατε, πλὴν τοῦτο ἔγεινε διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.
Mar 14:50 Καὶ ἀφήσαντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.
Mar 14:51 Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτόν, περιτετυλιγμένος σινδόνα εἰς τὸ γυμνὸν σῶμα αὐτοῦ· καὶ πιάνουσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.
Mar 14:52 Ὁ δὲ ἀφήσας τὴν σινδόνα, ἔφυγεν ἀπ̓ αὐτῶν γυμνός.
Mar 14:53 Καὶ ἔφεραν τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.
Mar 14:54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτὸν ἕως ἔνδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ συνεκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἐθερμαίνετο εἰς τὸ πῦρ.
Mar 14:55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, καὶ δὲν εὕρισκον.
Mar 14:56 Διότι πολλοὶ ἐψευδομαρτύρουν κατ̓ αὐτοῦ, ἀλλ̓ αἱ μαρτυρίαι δὲν ἦσαν σύμφωνοι.
Mar 14:57 Καὶ τινὲς σηκωθέντες ἐψευδομαρτύρουν κατ̓ αὐτοῦ, λέγοντες
Mar 14:58 ὅτι Ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτὸν λέγοντα, ὅτι Ἐγὼ θέλω χαλάσει τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον θέλω οἰκοδομήσει.
Mar 14:59 Πλὴν οὐδὲ οὕτως ἦτο σύμφωνος μαρτυρία αὐτῶν.
Mar 14:60 Καὶ σηκωθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Δὲν ἀποκρίνεσαι οὐδέν τί μαρτυροῦσιν οὗτοι κατὰ σοῦ
Mar 14:61 Ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ δὲν ἀπεκρίθη οὐδέν. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἠρώτα αὐτόν, λέγων πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλογητοῦ
Mar 14:62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ εἶμαι· καὶ θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

Mar 14:63 Τότε ὁ ἀρχιερεύς, διασχίσας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγει· Τί χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων
Mar 14:64 ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν· τί σᾶς φαίνεται Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν ὅτι εἶναι ἔνοχος θανάτου.
Mar 14:65 Καὶ ἤρχισάν τινες νὰ ἐμπτύωσιν εἰς αὐτὸν καὶ νὰ περικαλύπτωσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ νὰ γρονθίζωσιν αὐτὸν καὶ νὰ λέγωσι πρὸς αὐτόν· Προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται ἔτυπτον αὐτὸν μὲ ῥαπίσματα.
Mar 14:66 Καὶ ἐνῷ ἦτο ὁ Πέτρος ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν θεραπαινίδων τοῦ ἀρχιερέως,
Mar 14:67 καὶ ὅτε εἶδε τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα εἰς αὐτόν, λέγει· Καὶ σὺ ἔσο μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ.
Mar 14:68 Ὁ δὲ ἠρνήθη, λέγων· Δὲν ἐξεύρω οὐδὲ καταλαμβάνω τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον, καὶ ὁ ἀλέκτωρ ἐφώναξε.
Mar 14:69 Καὶ ἡ θεράπαινα ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς παρεστῶτας ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν εἶναι.
Mar 14:70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετ᾽ ὀλίγον πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον πρὸς τὸν Πέτρον· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶσαι· διότι Γαλιλαῖος εἶσαι καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.
Mar 14:71 Ἐκεῖνος δὲ ἤρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ καὶ νὰ ὀμνύῃ ὅτι δὲν ἐξεύρω τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, τὸν ὁποῖον λέγετε.
Mar 14:72 Καὶ ὁ ἀλέκτωρ ἐφώναξεν ἐκ δευτέρου. Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ δίς, θέλεις μὲ ἀρνηθῇ τρίς. Καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ πικρῶς.
Mar 15:1 Καὶ εὐθὺς τὸ πρωῒ συνεβουλεύθησαν οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, καὶ δέσαντες τὸν Ἰησοῦν ἔφεραν καὶ παρέδωκαν εἰς τὸν Πιλᾶτον.
Mar 15:2 Καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλᾶτος· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ λέγεις.
Mar 15:3 Καὶ κατηγόρουν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς πολλά.
Mar 15:4 Ὁ δὲ Πιλᾶτος πάλιν ἠρώτησεν αὐτόν, λέγων· Δὲν ἀποκρίνεσαι οὐδέν ἴδε πόσα σοῦ καταμαρτυροῦσιν.
Mar 15:5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔτι δὲν ἀπεκρίθη οὐδέν, ὥστε ὁ Πιλᾶτος ἐθαύμαζε.
Mar 15:6 Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἀπέλυεν εἰς αὐτοὺς ἕνα δέσμιον, ὅντινα ἐζήτουν·
Mar 15:7 ἦτο δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς δεδεμένος μετὰ τῶν συνωμοτῶν, οἵτινες ἐν τῇ στάσει ἔπραξαν φόνον.
Mar 15:8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρχισε νὰ ζητῇ νὰ κάμῃ καθὼς πάντοτε ἔκαμνεν εἰς αὐτούς.
Mar 15:9 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς, λέγων· Θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων
Mar 15:10 Ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς.
Mar 15:11 Οἱ ἀρχιερεῖς ὅμως διήγειραν τὸν ὄχλον νὰ ζητήσωσι νὰ ἀπολύσῃ εἰς αὐτοὺς μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν.
Mar 15:12 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἀποκριθεὶς πάλιν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί λοιπὸν θέλετε νὰ κάμω τοῦτον, τὸν ὁποῖον λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων
Mar 15:13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.
Mar 15:14 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Καὶ τί κακὸν ἔπραξεν οἱ δὲ περισσότερον ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.
Mar 15:15 Ὁ Πιλᾶτος λοιπόν, θέλων νὰ κάμῃ εἰς τὸν ὄχλον τὸ ἀρεστόν, ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν Βαραββᾶν καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν, ἀφοῦ ἐμαστίγωσεν αὐτόν, διὰ νὰ σταυρωθῇ.
Mar 15:16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἔφεραν αὐτὸν ἔνδον τῆς αὐλῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλον τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν·
Mar 15:17 καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, βάλλουσι περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,
Mar 15:18 καὶ ἤρχισαν νὰ χαιρετῶσιν αὐτόν, λέγοντες· Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων·
Mar 15:19 καὶ ἔτυπτον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μὲ κάλαμον καὶ ἐνέπτυον εἰς αὐτόν, καὶ γονυπετοῦντες προσεκύνουν αὐτόν.
Mar 15:20 Καὶ ἀφοῦ ἐνέπαιξαν αὐτόν, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἔξω, διὰ νὰ σταυρώσωσιν αὐτόν.
Mar 15:21 Καὶ ἀγγαρεύουσι τινὰ Σίμωνα Κυρηναῖον διαβαίνοντα, ἐνῷ ἤρχετο ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ, τὸν πατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
Mar 15:22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον Γολγοθᾶ, τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι, Κρανίου τόπος.
Mar 15:23 Καὶ ἔδιδον εἰς αὐτὸν νὰ πίῃ οἶνον μεμιγμένον μὲ σμύρναν· ἀλλ᾽ ἐκεῖνος δὲν ἔλαβε.
Mar 15:24 Καὶ ἀφοῦ ἐσταύρωσαν αὐτόν, διεμερίζοντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ᾽ αὐτὰ τί ἕκαστος νὰ λάβῃ.
Mar 15:25 Ἦτο δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
Mar 15:26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς κατηγορίας αὐτοῦ ἦτο ἐπιγεγραμμένη, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
Mar 15:27 Καὶ μετ᾽ αὐτοῦ σταυρόνουσι δύο λῃστάς, ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ.
Mar 15:28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.
Mar 15:29 Καὶ οἱ διαβαίνοντες ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐά, ὁ χαλῶν τὸν ναὸν καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῶν,
Mar 15:30 σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
Mar 15:31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν δὲν δύναται νὰ σώσῃ.
Mar 15:32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἂς καταβῇ τώρα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι μετ᾽ αὐτοῦ ὠνείδιζον αὐτόν.
Mar 15:33 Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ ἕκτη ὥρα, σκότος ἔγεινεν ἐφ᾽ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐννάτης·

Mar 15:34 καὶ τὴν ὥραν τὴν ἐννάτην ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων· Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, λαμᾶ σαβαχθανί τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι, Θεὲ μου, Θεὲ μου, διὰ τί μὲ ἐγκατέλιπες

Mar 15:35 Καὶ τινὲς τῶν παρεστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδού, τὸν Ἠλίαν φωνάζει.

Mar 15:36 Δραμὼν δὲ εἷς καὶ γεμίσας σπόγγον ἀπὸ ὄξους καὶ περιθέσας αὐτὸν εἰς κάλαμον, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· Ἀφήσατε, ἄς ἴδωμεν ἄν ἔρχηται ὁ Ἠλίας νὰ καταβιβάσῃ αὐτόν.

Mar 15:37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἐκβαλὼν φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.

Mar 15:38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.

Mar 15:39 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος ὁ παριστάμενος ἀπέναντι αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο Υἱὸς Θεοῦ.

Mar 15:40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ Ἰωσῆ, καὶ ἡ Σαλώμη,

Mar 15:41 αἵτινες καὶ ὅτε ἦτο ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτὸν καὶ ὑπηρέτουν αὐτόν, καὶ ἄλλαι πολλαί, αἵτινες συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Mar 15:42 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἤδη ἑσπέρα, διότι ἦτο παρασκευή, τουτέστι προσάββατον,

Mar 15:43 ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ἔντιμος βουλευτής, ὅστις καὶ αὐτὸς περιέμενε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς τὸν Πιλᾶτον καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Mar 15:44 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν ἄν ἤδη ἀπέθανε· καὶ προσκαλέσας τὸν ἑκατόνταρχον, ἠρώτησεν αὐτὸν ἄν πρὸ πολλοῦ ἀπέθανε·

Mar 15:45 καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ ἑκατοντάρχου, ἐχάρισε τὸ σῶμα εἰς τὸν Ἰωσήφ.

Mar 15:46 Καὶ οὗτος, ἀγοράσας σινδόνα καὶ καταβιβάσας αὐτόν, ἐτύλιξε μὲ τὴν σινδόνα καὶ ἔθεσεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ , τὸ ὁποῖον ἦτο λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

Mar 15:47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰωσῆ ἔβλεπον ποῦ τίθεται.

Mar 16:1 Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασε τὸ σάββατον, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, διὰ νὰ ἔλθωσι καὶ ἀλείψωσιν αὐτόν.

Mar 16:2 Καὶ πολλὰ πρωῒ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος.

Mar 16:3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς θέλει ἀποκυλίσει εἰς ἡμᾶς τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου

Mar 16:4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ὁ λίθος ἦτο ἀποκεκυλισμένος· διότι ἦτο μέγας σφόδρα.

Mar 16:5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον εἰς τὰ δεξιά, ἐνδεδυμένον στολὴν λευκήν, καὶ ἐτρόμαξαν.

Mar 16:6 Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτάς· Μὴ τρομάζετε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἀνέστη, δὲν εἶναι ἐδῶ· ἰδοὺ ὁ τόπος, ὅπου ἔθεσαν αὐτόν.

Mar 16:7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν Πέτρον ὅτι ὑπάγει πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε ἰδεῖ αὐτόν, καθὼς εἶπε πρὸς ἐσᾶς.

Mar 16:8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχέως, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ δὲν εἶπον οὐδὲν πρὸς οὐδένα· διότι ἐφοβοῦντο.

Mar 16:9 Ἀφοῦ δὲ ἀνέστη τὸ πρωῒ τῆς πρώτης τῆς ἑβδομάδος, ἐφάνη πρῶτον εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνήν, ἐξ ἧς εἶχεν ἐκβάλει ἑπτὰ δαιμόνια.

Mar 16:10 Ἐκείνη ὑπῆγε καὶ ἀπήγγειλε πρὸς ἐκείνους, οἵτινες εἶχον σταθῆ μετ' αὐτοῦ, ἐνῷ ἐπένθουν καὶ ἔκλαιον.

Mar 16:11 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, δὲν ἐπίστευσαν.

Mar 16:12 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐφανερώθη ἐν ἄλλῃ μορφῇ εἰς δύο ἐξ αὐτῶν, ἐνῷ περιεπάτουν καὶ ἐπορεύοντο εἰς τὸν ἀγρόν.

Mar 16:13 Καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγαν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τοὺς λοιπούς· ἀλλ' οὐδὲ εἰς ἐκείνους ἐπίστευσαν.

Mar 16:14 Ὕστερον ἐφάνη εἰς τοὺς ἕνδεκα, ἐνῷ ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τοὺς ἰδόντας αὐτὸν ἀναστάντα.

Mar 16:15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν.

Mar 16:16 Ὅστις πιστεύσῃ καὶ βαπτισθῇ θέλει σωθῆ, ὅστις ὅμως ἀπιστήσῃ θέλει κατακριθῆ.

Mar 16:17 Σημεῖα δὲ εἰς τοὺς πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεῖ ταῦτα, Ἐν τῷ ὀνόματί μου θέλουσιν ἐκβάλλει δαιμόνια· θέλουσι λαλεῖ νέας γλώσσας·

Mar 16:18 ὄφεις θέλουσι πιάνει· καὶ ἐὰν θανάσιμόν τι πίωσι, δὲν θέλει βλάψει αὐτούς· ἐπὶ ἀρρώστους θέλουσιν ἐπιθέσει τὰς χεῖρας, καὶ θέλουσιν ἰατρεύεσθαι.

Mar 16:19 Ὁ μὲν λοιπὸν Κύριος, ἀφοῦ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

Mar 16:20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, συνεργοῦντος τοῦ Κυρίου καὶ βεβαιοῦντος τὸ κήρυγμα διὰ τῶν ἐπακολουθούντων θαυμάτων. Ἀμήν.

Luk 1:1 Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπεχείρησαν νὰ συντάξωσι διήγησιν περὶ τῶν μετὰ πληροφορίας βεβαιωμένων εἰς ἡμᾶς πραγμάτων,

Luk 1:2 καθὼς παρέδοσαν εἰς ἡμᾶς οἱ ἀπ' ἀρχῆς γενόμενοι αὐτόπται καὶ ὑπηρέται τοῦ λόγου,

Luk 1:3 ἐφάνη καὶ εἰς ἐμὲ εὔλογον, ὅστις διηρεύνησα πάντα ἐξ ἀρχῆς ἀκριβῶς, νὰ σοὶ γράψω κατὰ σειρὰν περὶ τούτων, κράτιστε Θεόφιλε,

Luk 1:4 διὰ νὰ γνωρίσῃς τὴν βεβαιότητα τῶν πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων κατηχήθης.
Luk 1:5 Ὑπῆρξεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἡρώδου, τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς τις τὸ ὄνομα Ζαχαρίας ἐκ τῆς ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἦτο ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.
Luk 1:6 Ἦσαν δὲ ἀμφότεροι δίκαιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, περιπατοῦντες ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ τοῖς δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι.
Luk 1:7 Καὶ δὲν εἶχον τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦτο στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι ἦσαν προβεβηκότες εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτῶν.
Luk 1:8 Ἐνῷ δὲ ἱεράτευεν αὐτὸς ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
Luk 1:9 κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔπεσεν εἰς αὐτὸν ὁ κλῆρος νὰ θυμιάσῃ εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου·
Luk 1:10 καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ προσηύχετο ἔξω ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.
Luk 1:11 Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἱστάμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος·
Luk 1:12 καὶ ὁ Ζαχαρίας ἰδὼν ἐταράχθη, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.
Luk 1:13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ θέλει γεννήσει υἱὸν εἰς σέ, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.
Luk 1:14 καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σὲ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ θέλουσι χαρῇ διὰ τὴν γέννησιν αὐτοῦ.
Luk 1:15 Διότι θέλει εἶσθαι μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα δὲν θέλει πίει, καὶ θέλει πληρωθῇ Πνεύματος Ἁγίου ἔτι ἐκ κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ,
Luk 1:16 καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλει ἐπιστρέψει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.
Luk 1:17 Καὶ αὐτὸς θέλει ἐλθεῖ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλίου, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ τὰς καρδίας τῶν πατέρων εἰς τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀπειθεῖς εἰς τὴν φρόνησιν τῶν δικαίων, διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ εἰς τὸν Κύριον λαὸν προδιατεθειμένον.
Luk 1:18 Καὶ εἶπεν ὁ Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς θέλω γνωρίσει τοῦτο διότι ἐγὼ εἶμαι γέρων, καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτῆς.
Luk 1:19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ εἶμαι Γαβριὴλ ὁ παριστάμενος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην διὰ νὰ λαλήσω πρὸς σὲ καὶ νὰ σὲ εὐαγγελίσω ταῦτα.
Luk 1:20 Καὶ ἰδού, θέλεις εἶσθαι σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος νὰ λαλήσῃς ἕως τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θέλουσι γείνει ταῦτα, διότι δὲν ἐπίστευσας εἰς τοὺς λόγους μου, οἵτινες θέλουσιν ἐκπληρωθῇ εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.
Luk 1:21 Καὶ ὁ λαὸς περιέμενε τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι ἐβράδυνεν ἐν τῷ ναῷ.
Luk 1:22 Ὅτε δὲ ἐξῆλθε, δὲν ἠδύνατο νὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτούς· καὶ ἐνόησαν ὅτι ὀπτασίαν εἶδεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἔκαμνεν εἰς αὐτοὺς νεύματα καὶ διέμενε κωφός.
Luk 1:23 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Luk 1:24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ἔκρυπτεν ἑαυτὴν πέντε μῆνας, λέγουσα
Luk 1:25 ὅτι οὕτως ἔκαμεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος ἐν ταῖς ἡμέραις, καθ' ἃς ἐπέβλεψε νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ ὄνειδός μου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.
Luk 1:26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ὀνομαζομένην Ναζαρέτ,
Luk 1:27 πρὸς παρθένον ἠρραβωνισμένην μὲ ἄνδρα ὀνομαζόμενον Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.
Luk 1:28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.
Luk 1:29 Ἐκείνη δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ὁποῖος τάχα ἦτο ὁ ἀσπασμὸς οὗτος.
Luk 1:30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· διότι εὗρες χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.
Luk 1:31 Καὶ ἰδού, θέλεις συλλάβει ἐν γαστρὶ καὶ θέλεις γεννήσει υἱὸν καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.
Luk 1:32 Οὗτος θέλει εἶσθαι μέγας καὶ Υἱὸς Ὑψίστου θέλει ὀνομασθῇ, καὶ θέλει δώσει εἰς αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
Luk 1:33 καὶ θέλει βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ δὲν θέλει εἶσθαι τέλος.
Luk 1:34 Εἶπε δὲ ἡ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον. Πῶς θέλει εἶσθαι τοῦτο, ἐπειδὴ ἄνδρα δὲν γνωρίζω
Luk 1:35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπε πρὸς αὐτήν· Πνεῦμα Ἅγιον θέλει ἐπέλθει ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις τοῦ Ὑψίστου θέλει σὲ ἐπισκιάσει· διὰ τοῦτο καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον θέλει ὀνομασθῇ Υἱὸς Θεοῦ.
Luk 1:36 καὶ ἰδού, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου καὶ αὐτὴ συνέλαβεν υἱὸν εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς, καὶ οὗτος εἶναι μὴν ἕκτος εἰς αὐτὴν τὴν καλουμένην στεῖραν·
Luk 1:37 διότι οὐδὲν πρᾶγμα θέλει εἶσθαι ἀδύνατον παρὰ τῷ Θεῷ.
Luk 1:38 Εἶπε δὲ ἡ Μαριάμ· Ἰδού, ἡ δούλη τοῦ Κυρίου· γένοιτο εἰς ἐμὲ κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.
Luk 1:39 Σηκωθεῖσα δὲ ἡ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ὑπῆγε μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν ὀρεινὴν εἰς πόλιν Ἰούδα,
Luk 1:40 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσθη τὴν Ἐλισάβετ.
Luk 1:41 Καὶ ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη

Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ
Luk 1:42 καὶ ἀνεφώνησε μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.
Luk 1:43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, νὰ ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς μέ
Luk 1:44 Διότι ἰδού, καθὼς ἦλθεν ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.
Luk 1:45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, διότι θέλει γείνει ἐκπλήρωσις τῶν λαληθέντων πρὸς αὐτὴν παρὰ Κυρίου.
Luk 1:46 Καὶ εἶπεν ἡ Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον
Luk 1:47 καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου εἰς τὸν Θεὸν τὸν Σωτῆρά μου,
Luk 1:48 διότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ἰδού, ἀπὸ τοῦ νῦν θέλουσι μὲ μακαρίζει πᾶσαι αἱ γενεαί·
Luk 1:49 διότι ἔκαμεν εἰς ἐμὲ μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Luk 1:50 καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Luk 1:51 Ἐνήργησε κραταιῶς διὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· διεσκόρπισε τοὺς ὑπερηφάνους κατὰ τὰ διανοήματα τῆς καρδίας αὐτῶν.
Luk 1:52 Ἐκρήμνισε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς,
Luk 1:53 πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀπὸ ἀγαθὰ καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.
Luk 1:54 Ἐβοήθησεν Ἰσραὴλ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ἐνθυμηθεὶς τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Luk 1:55 Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, πρὸς τὸν Ἀβραὰμ καὶ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.
Luk 1:56 Ἔμεινε δὲ ἡ Μαριὰμ μετ' αὐτῆς ὡς τρεῖς μῆνας καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
Luk 1:57 Εἰς δὲ τὴν Ἐλισάβετ συνεπληρώθη ὁ καιρὸς τοῦ νὰ γεννήσῃ, καὶ ἐγέννησεν υἱόν.
Luk 1:58 Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς αὐτήν, καὶ συνέχαιρον αὐτήν.
Luk 1:59 Καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρα, ἦλθον διὰ νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον, καὶ ὠνόμαζον αὐτὸ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν.
Luk 1:60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί, ἀλλ' Ἰωάννης θέλει ὀνομασθῆ.
Luk 1:61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὅστις καλεῖται μὲ τὸ ὄνομα τοῦτο.
Luk 1:62 Ἠρώτων δὲ διὰ νευμάτων τὸν πατέρα αὐτοῦ τί ὄνομα ἤθελε νὰ δοθῇ εἰς αὐτό.
Luk 1:63 Καὶ ζητήσας πινακίδιον ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες.
Luk 1:64 Ἠνοίχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ πάραυτα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν.
Luk 1:65 Καὶ ἔπεσε φόβος ἐπὶ πάντας τοὺς γείτονας αὐτῶν, καὶ καθ' ὅλην τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰουδαίας διελαλοῦντο πάντα τὰ πράγματα ταῦτα,
Luk 1:66 καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἔβαλον αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα θέλει εἶσθαι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ χεὶρ Κυρίου ἦτο μετ' αὐτοῦ.
Luk 1:67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου καὶ προεφήτευσε, λέγων·
Luk 1:68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, διότι ἐπεσκέφθη καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Luk 1:69 καὶ ἀνήγειρεν εἰς ἡμᾶς κέρας σωτηρίας ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ δούλου αὐτοῦ,
Luk 1:70 καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,
Luk 1:71 σωτηρίαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ τῆς χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς,
Luk 1:72 διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἁγίαν διαθήκην αὐτοῦ,
Luk 1:73 τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, ὅτι θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς
Luk 1:74 νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ νὰ λατρεύωμεν αὐτὸν ἀφόβως
Luk 1:75 ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.
Luk 1:76 Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης τοῦ Ὑψίστου θέλεις ὀνομασθῆ. Διότι θέλεις προπορευθῆ πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου εἰς τὸ νὰ ἑτοιμάσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ,
Luk 1:77 εἰς τὸ νὰ δώσῃς γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν
Luk 1:78 διὰ σπλάγχνα ἐλέους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μὲ τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθη ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,
Luk 1:79 διὰ νὰ φωτίσῃ τοὺς καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, ὥστε νὰ κατευθύνῃ τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
Luk 1:80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐδυναμοῦτο κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ ἦτο ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔμελλε νὰ ἀναδειχθῇ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.
Luk 2:1 Ἐν ἐκείναις δὲ ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθε διάταγμα παρὰ τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου νὰ ἀπογραφῇ πᾶσα ἡ οἰκουμένη.
Luk 2:2 Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ ἔγεινε πρώτη, ὅτε ἡγεμόνευε τῆς Συρίας ὁ Κυρήνιος.
Luk 2:3 Καὶ ἤρχοντο πάντες νὰ ἀπογράφωνται, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν.
Luk 2:4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ τῆς πόλεως Ναζαρὲτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβίδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο ἐκ τοῦ οἴκου καὶ τῆς πατριᾶς τοῦ Δαβίδ,
Luk 2:5 διὰ νὰ ἀπογραφῇ μετὰ τῆς Μαριὰμ τῆς ἠρραβωνισμένης μὲ αὐτὸν εἰς γυναῖκα, ἥτις ἦτο ἔγκυος.

Luk 2:6 Καὶ ἐνῷ ἦσαν ἐκεῖ, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ νὰ γεννήσῃ·
Luk 2:7 καὶ ἐγέννησε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ κατέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ
, διότι δὲν ἦτο τόπος δἰ αὐτοὺς ἐν τῷ καταλύματι.
Luk 2:8 Καὶ ποιμένες ἦσαν κατὰ τὸ αὐτὸ μέρος διανυκτερεύοντες ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ φυλάττοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς
ἐπὶ τὸ ποίμνιον αὐτῶν.
Luk 2:9 Καὶ ἰδού, ἄγγελος Κυρίου ἐξαίφνης ἐφάνη εἰς αὐτούς, καὶ δόξα Κυρίου ἔλαμψε περὶ αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν
φόβον μέγαν.
Luk 2:10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· διότι ἰδού, εὐαγγελίζομαι εἰς ἐσᾶς χαρὰν μεγάλην, ἥτις θέλει
εἶσθαι εἰς πάντα τὸν λαόν,
Luk 2:11 διότι σήμερον ἐγεννήθη εἰς ἐσᾶς ἐν πόλει Δαβὶδ σωτήρ, ὅστις εἶναι Χριστὸς Κύριος.
Luk 2:12 Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ σημεῖον εἰς ἐσᾶς· θέλετε εὑρεῖ βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.
Luk 2:13 Καὶ ἐξαίφνης μετὰ τοῦ ἀγγέλου ἐφάνη πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου ὑμνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων·
Luk 2:14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Luk 2:15 Καὶ καθὼς οἱ ἄγγελοι ἀνεχώρησαν ἀπ̓ αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους.
Ἄς ὑπάγωμεν λοιπὸν ἕως Βηθλεὲμ καὶ ἄς ἴδωμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἐφανέρωσεν εἰς
ἡμᾶς.
Luk 2:16 Καὶ ἦλθον μετὰ σπουδῆς καὶ εὗρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.
Luk 2:17 Καὶ ἰδόντες, διεκήρυξαν τὸν λόγον τὸν λαληθέντα πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ παιδίου τούτου·
Luk 2:18 καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.
Luk 2:19 Ἡ δὲ Μαριὰμ ἐφύλαττε πάντας τοὺς λόγους τούτους, διαλογιζομένη περὶ αὐτῶν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
Luk 2:20 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν διὰ πάντα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς
ἐλαλήθησαν πρὸς αὐτούς.
Luk 2:21 Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ὀκτὼ ἡμέραι διὰ νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον, ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ
ὀνομασθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρίν συλληφθῇ ἐν τῇ κοιλίᾳ.
Luk 2:22 Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, ἀνεβίβασαν αὐτὸν εἰς
Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ παραστήσωσιν εἰς τὸν Κύριον,
Luk 2:23 καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου, ὅτι πᾶν ἀρσενικὸν διανοῖγον μήτραν θέλει κληθῇ ἅγιον εἰς
τὸν Κύριον,
Luk 2:24 καὶ διὰ νὰ προσφέρωσι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων ἤ δύο νεοσσοὺς
περιστερῶν.
Luk 2:25 Καὶ ἰδού, ἦτο ἄνθρωπός τις ἐν Ἱερουσαλήμ, ὀνομαζόμενος Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο δίκαιος καὶ
εὐλαβής, προσμένων τὴν παρηγορίαν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦτο ἐπ̓ αὐτόν·
Luk 2:26 καὶ ἦτο εἰς αὐτὸν ἀποκεκαλυμμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου ὅτι δὲν θέλει ἰδεῖ θάνατον, πρὶν ἴδῃ τὸν
Χριστὸν τοῦ Κυρίου.
Luk 2:27 Καὶ ἦλθε διὰ τοῦ Πνεύματος εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ὅτε οἱ γονεῖς εἰσέφεραν τὸ παιδίον Ἰησοῦν διὰ νὰ κάμωσι
περὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου,
Luk 2:28 αὐτὸς ἐδέχθη αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε·
Luk 2:29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·
Luk 2:30 διότι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,
Luk 2:31 τὸ ὁποῖον ἡτοίμασας ἐνώπιον πάντων τῶν λαῶν,
Luk 2:32 φῶς εἰς φωτισμὸν τῶν ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ.
Luk 2:33 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐθαύμαζον διὰ τὰ λεγόμενα περὶ αὐτοῦ.
Luk 2:34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδού, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ
ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.
Luk 2:35 Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν ῥομφαία θέλει διαπεράσει, διὰ νὰ ἀνακαλυφθῶσιν οἱ διαλογισμοὶ πολλῶν
καρδιῶν.
Luk 2:36 Καὶ ὑπῆρχέ τις Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη ἦτο πολὺ προβεβηκυῖα εἰς
ἡλικίαν, ἥτις ἔζησε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἑπτὰ ἔτη ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς,
Luk 2:37 καὶ αὕτη ἦτο χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἥτις δὲν ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νύκτα καὶ ἡμέραν
λατρεύουσα τὸν Θεὸν ἐν νηστείαις καὶ προσευχαῖς·
Luk 2:38 καὶ αὕτη φθάσασα ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἐδοξολόγει τὸν Κύριον καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πρὸς πάντας τοὺς
προσμένοντας λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.
Luk 2:39 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν
αὐτῶν Ναζαρέτ.
Luk 2:40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐδυναμοῦτο κατὰ τὸ πνεῦμα πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦτο ἐπ̓ αὐτό.
Luk 2:41 Ἐπορεύοντο δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ̓ ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.
Luk 2:42 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἐτῶν δώδεκα, ἀφοῦ ἀνέβησαν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς
Luk 2:43 καὶ ἐτελείωσαν τὰς ἡμέρας, ἐνῷ αὐτοὶ ὑπέστρεφον, τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς ἔμεινεν ὀπίσω ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ

δὲν ἐνόησεν ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
Luk 2:44 Νομίσαντες δὲ ὅτι αὐτὸς ἦτο ἐν τῇ συνοδίᾳ, ἦλθον μιᾶς ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν μεταξὺ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν γνωρίμων.
Luk 2:45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν.
Luk 2:46 Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθήμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτὸν καὶ ἐρωτῶντα αὐτούς.
Luk 2:47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτὸν διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὰς ἀποκρίσεις αὐτοῦ.
Luk 2:48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· Τέκνον, διὰ τί ἔπραξας εἰς ἡμᾶς οὕτως ἰδού, ὁ πατὴρ σου καὶ ἐγὼ καταλυπούμενοι σὲ ἐζητοῦμεν.
Luk 2:49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τί μὲ ἐζητεῖτε δὲν ἠξεύρετε ὅτι πρέπει νὰ ἦμαι εἰς τὰ τοῦ Πατρὸς μου
Luk 2:50 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς αὐτούς.
Luk 2:51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦτο ὑποτασσόμενος εἰς αὐτούς. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἐφύλαττε πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
Luk 2:52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς προέκοπτεν εἰς σοφίαν καὶ ἡλικίαν καὶ χάριν παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.
Luk 3:1 Ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ ἔτει τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ὅτε ὁ Πόντιος Πιλάτος ἡγεμόνευε τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετράρχης τῆς Γαλιλαίας ἦτο ὁ Ἡρώδης, Φίλιππος δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τετράρχης τῆς Ἰτουραίας καὶ τῆς Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ ὁ Λυσανίας τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς,
Luk 3:2 ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἔγεινε λόγος Θεοῦ πρὸς Ἰωάννην, τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου, ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Luk 3:3 καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
Luk 3:4 ὡς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ , ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας κάμετε τὰς τρίβους αὐτοῦ.
Luk 3:5 πᾶσα φάραγξ θέλει γεμισθῆ καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς θέλει ταπεινωθῆ, καὶ τὰ σκολιὰ θέλουσι γείνει εὐθέα καὶ αἱ τραχεῖαι ὁδοὶ ὁμαλαί,
Luk 3:6 καὶ πᾶσα σὰρξ θέλει ἰδεῖ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.
Luk 3:7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς ὄχλους τοὺς ἐξερχομένους διὰ νὰ βαπτισθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ἔδειξεν εἰς ἐσᾶς νὰ φύγητε ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς
Luk 3:8 Κάμετε λοιπὸν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ μὴ ἀρχίσητε νὰ λέγητε καθ' ἑαυτούς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· διότι σᾶς λέγω ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων νὰ ἀναστήσῃ τέκνα εἰς τὸν Ἀβραάμ.
Luk 3:9 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη κεῖται πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων· πᾶν λοιπὸν δένδρον μὴ κάμνον καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
Luk 3:10 Καὶ ἠρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί λοιπὸν θέλομεν κάμει
Luk 3:11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει πρὸς αὐτούς. Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας ἂς μεταδώσῃ εἰς τὸν μὴ ἔχοντα, καὶ ὁ ἔχων τροφὰς ἂς κάμῃ ὁμοίως.
Luk 3:12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι διὰ νὰ βαπτισθῶσι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί θέλομεν κάμει
Luk 3:13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ εἰσπράττετε μηδὲν περισσότερον παρὰ τὸ διατεταγμένον εἰς ἐσᾶς.
Luk 3:14 Ἠρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατιωτικοί, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί θέλομεν κάμει Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ βιάσητε μηδένα μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε εἰς τὰ σιτηρέσιά σας.
Luk 3:15 Ἐνῷ δὲ ἐπρόσμενεν ὁ λαός, καὶ διελογίζοντο πάντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός,
Luk 3:16 ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης πρὸς πάντας, λέγων· Ἐγὼ μὲν σᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι· ἔρχεται ὅμως ὁ ἰσχυρότερός μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί.
Luk 3:17 Τοῦ ὁποίου τὸ πτυάριον εἶναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ θέλει διακαθαρίσει τὸ ἁλώνιον αὐτοῦ, καὶ θέλει συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον θέλει κατακαύσει ἐν πυρὶ ἀσβέστῳ.
Luk 3:18 Καὶ ἄλλα πολλὰ προτρέπων εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.
Luk 3:19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ τῆς Ἡρωδιάδος, τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων τῶν κακῶν ὅσα ἔπραξεν ὁ Ἡρώδης,
Luk 3:20 προσέθεσε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.
Luk 3:21 Ἀφοῦ δὲ ἐβαπτίσθη πᾶς ὁ λαός, βαπτισθέντος καὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ προσευχομένου, ἠνοίχθη ὁ οὐρανὸς
Luk 3:22 καὶ κατέβη τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σωματικῇ μορφῇ ὡς περιστερὰ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἔγεινε φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσα· Σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς σὲ εὐηρεστήθην.
Luk 3:23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἤρχιζε νὰ ἦναι ὡς τριάκοντα ἐτῶν, ὢν καθὼς ἐνομίζετο, υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἠλί,
Luk 3:24 τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευΐ, τοῦ Μελχί, τοῦ Ἰαννά, τοῦ Ἰωσήφ,
Luk 3:25 τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμώς, τοῦ Ναούμ, τοῦ Ἐσλί, τοῦ Ναγγαί,
Luk 3:26 τοῦ Μαάθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεΐ, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα,
Luk 3:27 τοῦ Ἰωαννά, τοῦ Ῥησά, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ Νηρί,
Luk 3:28 τοῦ Μελχί, τοῦ Ἀδδί, τοῦ Κωσάμ, τοῦ Ἐλμωδάμ, τοῦ Ἤρ,
Luk 3:29 τοῦ Ἰωσῆ, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρείμ, τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευΐ,

Luk 3:30 τοῦ Συμεών, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωνάν, τοῦ Ἐλιακείμ,
Luk 3:31 τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνάν, τοῦ Ματταθά, τοῦ Ναθάν, τοῦ Δαβίδ,
Luk 3:32 τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὠβήδ, τοῦ Βοόζ, τοῦ Σαλμών, τοῦ Ναασσών,
Luk 3:33 τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἐσρώμ, τοῦ Φαρές, τοῦ Ἰούδα,
Luk 3:34 τοῦ Ἰακώβ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχώρ,
Luk 3:35 τοῦ Σερούχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ Φαλέκ, τοῦ Ἕβερ, τοῦ Σαλά,
Luk 3:36 τοῦ Καϊνάν, τοῦ Ἀρφαξάδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ,
Luk 3:37 τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Ἰαρέδ, τοῦ Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάν,
Luk 3:38 τοῦ Ἐνώς, τοῦ Σήθ, τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Θεοῦ.
Luk 4:1 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐφέρετο διὰ τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον,
Luk 4:2 πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ δὲν ἔφαγεν οὐδὲν τὰς ἡμέρας ἐκείνας· ἀφοῦ δὲ αὗται ἐτελείωσαν, ὕστερον ἐπείνασε.
Luk 4:3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ διάβολος· Ἐὰν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ πρὸς τὸν λίθον τοῦτον νὰ γείνῃ ἄρτος.
Luk 4:4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, λέγων· εἶναι γεγραμμένον ὅτι μὲ ἄρτον μόνον δὲν θέλει ζήσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ πάντα λόγον Θεοῦ.
Luk 4:5 Καὶ ἀναβιβάσας αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἔδειξεν εἰς αὐτὸν πάντα τὰ βασίλεια τῆς οἰκουμένης ἐν μιᾷ στιγμῇ χρόνου,
Luk 4:6 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ διάβολος· εἰς σὲ θέλω δώσει ἅπασαν τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, διότι εἰς ἐμὲ εἶναι παραδεδομένη, καὶ εἰς ὅντινα θέλω δίδω αὐτήν.
Luk 4:7 Σὺ λοιπὸν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, σοῦ θέλουσιν εἶσθαι πάντα.
Luk 4:8 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτόν, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι εἶναι γεγραμμένον, θέλεις προσκυνήσει Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει.
Luk 4:9 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐὰν εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψον σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω·
Luk 4:10 διότι εἶναι γεγραμμένον ὅτι εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ θέλει προστάξει περὶ σοῦ, διὰ νὰ σὲ διαφυλάξωσι,
Luk 4:11 καὶ ὅτι θέλουσι σὲ σηκόνει ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
Luk 4:12 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι εἶναι εἰρημένον, δὲν θέλεις πειράσει Κύριον τὸν Θεόν σου.
Luk 4:13 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσε πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτοῦ μέχρι καιροῦ.
Luk 4:14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὑπέστρεψεν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἐξῆλθε φήμη περὶ αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν περίχωρον.
Luk 4:15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.
Luk 4:16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, ὅπου ἦτο ἀνατεθραμμένος, καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτοῦ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου καὶ ἐσηκώθη νὰ ἀναγνώσῃ.
Luk 4:17 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, καὶ ἀνοίξας τὸ βιβλίον εὗρε τὸν τόπον, ὅπου ἦτο γεγραμμένον·
Luk 4:18 Πνεῦμα Κυρίου εἶναι ἐπ' ἐμέ, διὰ τοῦτο μὲ ἔχρισε· μὲ ἀπέστειλε διὰ νὰ εὐαγγελίζωμαι πρὸς τοὺς πτωχούς, διὰ νὰ ἰατρεύσω τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, νὰ κηρύξω πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθερίαν καὶ πρὸς τοὺς τυφλοὺς ἀνάβλεψιν, νὰ ἀποστείλω τοὺς συντεθλασμένους ἐν ἐλευθερίᾳ,
Luk 4:19 διὰ νὰ κηρύξω εὐπρόσδεκτον Κυρίου ἐνιαυτόν.
Luk 4:20 Καὶ κλείσας τὸ βιβλίον, ἀπέδωκεν εἰς τὸν ὑπηρέτην καὶ ἐκάθησε· πάντων δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες εἰς αὐτόν.
Luk 4:21 Καὶ ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς αὐτοὺς ὅτι σήμερον ἐπληρώθη ἡ γραφὴ αὕτη εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν.
Luk 4:22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν εἰς αὐτὸν καὶ ἐθαύμαζον διὰ τοὺς λόγους τῆς χάριτος τοὺς ἐξερχομένους ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ
Luk 4:23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Βεβαίως θέλετε μὲ εἰπεῖ τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν ὅτι ἔγειναν ἐν τῇ Καπερναούμ, κάμε καὶ ἐδῶ ἐν τῇ πατρίδι σου.
Luk 4:24 Εἶπε δέ· Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι οὐδεὶς προφήτης εἶναι δεκτὸς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.
Luk 4:25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σᾶς λέγω, Πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἠλίου, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, καθ' ὃν καιρὸν ἔγεινε πεῖνα μεγάλη ἐφ' ὅλην τὴν γῆν,
Luk 4:26 καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη ὁ Ἠλίας, εἰμὴ εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα χήραν.
Luk 4:27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰμὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος.
Luk 4:28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα,
Luk 4:29 καὶ σηκωθέντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ πόλις αὐτῶν ἦτο ᾠκοδομημένη, διὰ νὰ κατακρημνίσωσιν αὐτόν·
Luk 4:30 αὐτὸς ὅμως περάσας διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Luk 4:31 Καὶ κατέβη εἰς Καπερναούμ, πόλιν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασι·
Luk 4:32 καὶ ἐξεπλήττοντο διὰ τὴν διδαχὴν αὐτοῦ, διότι ὁ λόγος αὐτοῦ ἦτο μετὰ ἐξουσίας.
Luk 4:33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦτο ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης,
Luk 4:34 λέγων· Φεῦ, τί εἶναι μεταξὺ ὑμῶν καὶ σοῦ, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ ἦλθες νὰ ἀπολέσῃς ἡμᾶς Σὲ γνωρίζω τίς εἶσαι, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
Luk 4:35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Σιώπα καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ τὸ δαιμόνιον ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μέσον καὶ ἐξῆλθεν ἀπ̓ αὐτοῦ, χωρὶς νὰ βλάψῃ αὐτὸν παντελῶς.
Luk 4:36 Καὶ ἐξεπλάγησαν πάντες καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς εἶναι ὁ λόγος οὗτος, ὅτι μετὰ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως προστάζει τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ ἐξέρχονται
Luk 4:37 καὶ διεδίδετο φήμη περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.
Luk 4:38 Σηκωθεὶς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος. Ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἐκρατεῖτο ὑπὸ πυρετοῦ μεγάλου, καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.
Luk 4:39 Καὶ σταθεὶς ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησε τὸν πυρετόν, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν καὶ παρευθὺς σηκωθεῖσα ὑπηρέτει αὐτούς.
Luk 4:40 Ἐνῷ δὲ ἔδυεν ὁ ἥλιος, πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας ὑπὸ διαφόρων νόσων ἔφεραν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ἐκεῖνος δὲ ἐπιθέσας τὰς χεῖρας εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν ἐθεράπευσεν αὐτούς.
Luk 4:41 Ἐξήρχοντο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα ὅτι Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν αὐτὰ δὲν ἄφινε νὰ λαλῶσιν, ἐπειδὴ ἐγνώριζον αὐτὸν ὅτι εἶναι ὁ Χριστός.
Luk 4:42 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα, ἐξελθὼν ὑπῆγεν εἰς ἔρημον τόπον καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ καὶ ἐκράτουν αὐτὸν διὰ νὰ μὴ ἀναχωρήσῃ ἀπ̓ αὐτῶν.
Luk 4:43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις πρέπει νὰ εὐαγγελίσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐπειδὴ εἰς τοῦτο εἶμαι ἀπεσταλμένος.
Luk 4:44 Καὶ ἐκήρυττεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.
Luk 5:1 Ἐνῷ δὲ ὁ ὄχλος συνέθλιβεν αὐτὸν διὰ νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἵστατο πλησίον τῆς λίμνης Γεννησαρέτ,
Luk 5:2 καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἱστάμενα παρὰ τὴν λίμνην οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ̓ αὐτῶν ἐξέπλυναν τὰ δίκτυα.
Luk 5:3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, τὸ ὁποῖον ἦτο τοῦ Σίμωνος, παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτὸ ὀλίγον ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ καθήσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.
Luk 5:4 Καθὼς δὲ ἔπαυσε λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε τὸ πλοῖον εἰς τὰ βαθέα καὶ ῥίψατε τὰ δίκτυα ὑμῶν διὰ νὰ ὀψαρεύσητε.
Luk 5:5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπε πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, δἰ ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες δὲν ἐπιάσαμεν οὐδέν· ἀλλ̓ ὅμως ἐπὶ τῷ λόγῳ σου θέλω ῥίψει τὸ δίκτυον.
Luk 5:6 Καὶ ἀφοῦ ἔκαμον τοῦτο, συνέκλεισαν πλῆθος πολὺ ἰχθύων καὶ διεσχίζετο τὸ δίκτυον αὐτῶν.
Luk 5:7 Καὶ ἔκαμον νεῦμα εἰς τοὺς συντρόφους τοὺς ἐν τῷ ἄλλῳ πλοίῳ, διὰ νὰ ἔλθωσι νὰ βοηθήσωσιν αὐτούς· καὶ ἦ λθον καὶ ἐγέμισαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε ἐβυθίζοντο.
Luk 5:8 Ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε πρὸς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ̓ ἐμοῦ, διότι εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός, Κύριε.
Luk 5:9 Ἐπειδὴ ἔκπληξις κατέλαβεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ̓ αὐτοῦ διὰ τὴν ἄγραν τῶν ἰχθύων, τὴν ὁποίαν συνέλαβον,
Luk 5:10 ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, οἵτινες ἦσαν σύντροφοι τοῦ Σίμωνος. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους θέλεις ἀγρεύει.
Luk 5:11 Καὶ ἀφοῦ ἔφεραν τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφήσαντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτόν.
Luk 5:12 Καὶ ἐνῷ ἦτο ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ἰδού, ἄνθρωπος πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον καὶ παρεκάλεσεν αὐτόν, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ καθαρίσῃς.
Luk 5:13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἤγγισεν αὐτὸν καὶ εἶπε· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθὺς ἡ λέπρα ἔφυγεν ἀπ̓ αὐτοῦ.
Luk 5:14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτὸν νὰ μὴ εἴπῃ τοῦτο πρὸς μηδένα, ἀλλ̓ ὕπαγε, λέγει, καὶ δεῖξον σεαυτὸν εἰς τὸν ἱερέα καὶ πρόσφερε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς.
Luk 5:15 Ἀλλ̓ ἔτι μᾶλλον διήρχετο ἡ φήμη περὶ αὐτοῦ, καὶ συνηθροίζοντο ὄχλοι πολλοί, διὰ νὰ ἀκούωσι καὶ νὰ θεραπεύωνται ὑπ̓ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν·
Luk 5:16 αὐτὸς δὲ ἀπεσύρετο εἰς τὰς ἐρήμους καὶ προσηύχετο.
Luk 5:17 Καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐνῷ αὐτὸς ἐδίδασκεν, ἐκάθηντο Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἵτινες εἶχον ἐλθεῖ ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦτο εἰς τὸ νὰ ἰατρεύῃ αὐτούς.
Luk 5:18 Καὶ ἰδού, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον, ὅστις ἦτο παραλυτικός, καὶ ἐζήτουν νὰ φέρωσιν αὐτὸν ἔσω καὶ νὰ θέσωσιν ἐνώπιον αὐτοῦ·
Luk 5:19 καὶ μὴ εὑρόντες διὰ ποίας εἰσόδου νὰ φέρωσιν αὐτὸν ἔσω ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ διὰ τῶν κεραμίδων κατεβίβασαν αὐτὸν μετὰ τοῦ κλινιδίου εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.
Luk 5:20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄνθρωπε, συγκεχωρημέναι εἶναι εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι σου.
Luk 5:21 Καὶ ἤρχισαν νὰ διαλογίζωνται οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς εἶναι οὗτος, ὅστις λαλεῖ βλασφημίας τίς δύναται νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας εἰμὴ μόνος ὁ Θεός

Luk 5:22 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις σας

Luk 5:23 τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἴπω, Συγκεχωρημέναι εἶναι εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἴπω, Σηκώθητι καὶ περιπάτει

Luk 5:24 ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας, εἶπε πρὸς τὸν παραλυτικόν· Πρὸς σὲ λέγω, Σηκώθητι καὶ σήκωσον τὸ κλινίδιόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

Luk 5:25 Καὶ παρευθὺς ἐγερθεὶς ἐνώπιον αὐτῶν, ἐσήκωσε τὸ κλινίδιον ἐφ' οὗ κατέκειτο καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.

Luk 5:26 Καὶ ἔκστασις κατέλαβεν ἅπαντας καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον.

Luk 5:27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε καὶ εἶδε τελώνην τινὰ Λευῒν τὸ ὄνομα, καθήμενον εἰς τὸ τελώνιον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀκολούθει μοι.

Luk 5:28 Καὶ ἀφήσας ἅπαντα, ἐσηκώθη καὶ ἠκολούθησεν αὐτόν.

Luk 5:29 Καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ Λευῒς ὑποδοχὴν μεγάλην ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἦτο πλῆθος πολὺ τελωνῶν καὶ ἄλλων, οἵτινες ἐκάθηντο μετ' αὐτῶν εἰς τὴν τράπεζαν.

Luk 5:30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες· Διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν τρώγετε καὶ πίνετε

Luk 5:31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἔχουσι χρείαν ἰατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχοντες.

Luk 5:32 Δὲν ἦλθον διὰ νὰ καλέσω δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Luk 5:33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου νηστεύουσι συχνὰ καὶ κάμνουσι δεήσεις, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ ἰδικοί σου τρώγουσι καὶ πίνουσιν

Luk 5:34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήπως δύνασθε νὰ κάμητε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος νὰ νηστεύωσιν, ἐνόσῳ εἶναι μετ' αὐτῶν ὁ νυμφίος

Luk 5:35 θέλουσιν ὅμως ἔλθει ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος· τότε θέλουσι νηστεύει ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

Luk 5:36 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, ὅτι οὐδεὶς βάλλει ἐπίρραμμα ἱματίου νέου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιὸν εἰ δὲ μή, καὶ τὸ νέον σχίζει καὶ μὲ τὸ παλαιὸν δὲν συμφωνεῖ τὸ ἐπίρραμμα τὸ ἀπὸ τοῦ νέου.

Luk 5:37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιοὺς εἰ δὲ μή, ὁ νέος οἶνος θέλει σχίσει τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς θέλει ἐκχυθῇ καὶ οἱ ἀσκοὶ θέλουσι φθαρῇ

Luk 5:38 ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλληται ὁ νέος οἶνος εἰς ἀσκοὺς νέους, καὶ ἀμφότερα διατηροῦνται.

Luk 5:39 Καὶ οὐδεὶς ἀφοῦ πίῃ οἶνον παλαιόν, θέλει εὐθὺς νέον· διότι λέγει· Ὁ παλαιὸς εἶναι καλήτερος.

Luk 6:1 Κατὰ δὲ τὸ δευτερόπρωτον σάββατον διέβαινεν αὐτὸς διὰ τῶν σπαρτῶν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀνέσπων τὰ στάχυα καὶ ἔτρωγον, τρίβοντες μὲ τὰς χεῖρας.

Luk 6:2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον πρὸς αὐτούς· Διὰ τί πράττετε ὅ, τι δὲν συγχωρεῖται νὰ πράττηται ἐν τοῖς σάββασι

Luk 6:3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτούς, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο δὲν ἀνεγνώσατε, τὸ ὁποῖον ἔπραξεν ὁ Δαβίδ, ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες

Luk 6:4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ ἔλαβε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως καὶ ἔφαγε καὶ ἔδωκε καὶ εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι συγκεχωρημένον νὰ φάγωσιν εἰμὴ μόνοι οἱ ἱερεῖς

Luk 6:5 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κύριος εἶναι καὶ τοῦ σαββάτου.

Luk 6:6 Καὶ πάλιν ἐν ἄλλῳ σαββάτῳ εἰσῆλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐδίδασκε· καὶ ἦτο ἐκεῖ ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἡ δεξιὰ χεὶρ ἦτο ξηρά.

Luk 6:7 Παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἂν ἐν τῷ σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύσει, διὰ νὰ εὕρωσι κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ.

Luk 6:8 Αὐτὸς ὅμως ἐγνώριζε τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα ξηρὰν τὴν χεῖρα· Σηκώθητι καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον. Καὶ ἐκεῖνος σηκωθεὶς ἐστάθη.

Luk 6:9 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· Θέλω σᾶς ἐρωτήσει τί εἶναι συγκεχωρημένον, νὰ ἀγαθοποιήσῃ τις ἐν τοῖς σάββασιν ἢ νὰ κακοποιήσῃ νὰ σώσῃ ψυχὴν ἢ νὰ ἀπολέσῃ

Luk 6:10 Καὶ περιβλέψας πάντας αὐτούς, εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἔκαμεν οὕτω, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

Luk 6:11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν μανίας καὶ συνωμίλουν πρὸς ἀλλήλους τί νὰ κάμωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

Luk 6:12 Ἐν ἐκείναις δὲ ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ, καὶ διενυκτέρευεν ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.

Luk 6:13 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα, ἔκραξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἐξέλεξεν ἐξ αὐτῶν δώδεκα, τοὺς ὁποίους καὶ ὠνόμασεν ἀποστόλους,

Luk 6:14 τὸν Σίμωνα, τὸν ὁποῖον καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον,

Luk 6:15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτήν,

Luk 6:16 Ἰούδαν τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὅστις καὶ ἔγεινε προδότης,

Luk 6:17 καὶ καταβὰς μετ᾽ αὐτῶν ἐστάθη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ παρῆσαν ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίας Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἵτινες ἦλθον διὰ νὰ ἀκούσωσιν αὐτὸν καὶ νὰ ἰατρευθῶσιν ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν,

Luk 6:18 καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο.

Luk 6:19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει νὰ ἐγγίζῃ αὐτόν, διότι δύναμις ἐξήρχετο παρ᾽ αὐτοῦ καὶ ἰάτρευε πάντας.

Luk 6:20 Καὶ αὐτὸς σηκώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι σεῖς οἱ πτωχοί, διότι ὑμετέρα εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Luk 6:21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες τώρα, διότι θέλετε χορτασθῆ. Μακάριοι οἱ κλαίοντες τώρα, διότι θέλετε γελάσει.

Luk 6:22 Μακάριοι εἶσθε, ὅταν σᾶς μισήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν σᾶς ἀφορίσωσι καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομά σας ὡς κακὸν ἕνεκεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Luk 6:23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· διότι ἰδού, ὁ μισθὸς σας εἶναι πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· ἐπειδὴ οὕτως ἔπραττον εἰς τοὺς προφήτας οἱ πατέρες αὐτῶν.

Luk 6:24 Πλὴν οὐαὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς πλουσίους, διότι ἀπηλαύσατε τὴν παρηγορίαν σας.

Luk 6:25 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, οἱ κεχορτασμένοι, διότι θέλετε πεινάσει. Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, οἱ γελῶντες τώρα, διότι θέλετε πενθήσει καὶ κλαύσει.

Luk 6:26 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, ὅταν πάντες οἱ ἄνθρωποι σᾶς εὐφημήσωσι· διότι οὕτως ἔπραττον εἰς τοὺς ψευδοπροφήτας οἱ πατέρες αὐτῶν.

Luk 6:27 Ἀλλὰ πρὸς ἐσᾶς τοὺς ἀκούοντας λέγω· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, ἀγαθοποιεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σᾶς μισοῦσιν,

Luk 6:28 εὐλογεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σᾶς καταρῶνται, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες σᾶς βλάπτουσιν.

Luk 6:29 Εἰς τὸν τύπτοντά σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα πρόσφερε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφαιροῦντος τὸ ἱμάτιόν σου μὴ ἐμποδίσῃς καὶ τὸν χιτῶνα.

Luk 6:30 Εἰς πάντα δὲ τὸν ζητοῦντα παρὰ σοῦ δίδε, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφαιροῦντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει.

Luk 6:31 Καὶ καθὼς θέλετε νὰ πράττωσιν εἰς ἐσᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ σεῖς πράττετε ὁμοίως εἰς αὐτούς.

Luk 6:32 Καὶ ἐὰν ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντάς σας, ποία χάρις χρεωστεῖται εἰς ἐσᾶς διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαπῶσι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτούς.

Luk 6:33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντάς σας, ποία χάρις χρεωστεῖται εἰς ἐσᾶς διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ πράττουσι.

Luk 6:34 Καὶ ἐὰν δανείζητε εἰς ἐκείνους, παρ᾽ ὧν ἐλπίζετε πάλιν νὰ λάβητε, ποία χάρις χρεωστεῖται εἰς ἐσᾶς διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλοὺς δανείζουσι διὰ νὰ λάβωσι πάλιν τὰ ἴσα.

Luk 6:35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε, μηδεμίαν ἀπολαβὴν ἐλπίζοντες, καὶ θέλει εἶσθαι ὁ μισθὸς σας πολύς, καὶ θέλετε εἶσθαι υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· διότι αὐτὸς εἶναι ἀγαθὸς πρὸς τοὺς ἀχαρίστους καὶ κακούς.

Luk 6:36 Γίνεσθε λοιπὸν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ σας εἶναι οἰκτίρμων.

Luk 6:37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κριθῆ· μὴ καταδικάζετε, καὶ δὲν θέλετε καταδικασθῆ· συγχωρεῖτε, καὶ θέλετε συγχωρηθῆ·

Luk 6:38 δίδετε, καὶ θέλει δοθῆ εἰς ἐσᾶς· μέτρον καλόν, πεπιεσμένον καὶ συγκεκαθισμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον θέλουσι δώσει εἰς τὸν κόλπον σας. Διότι μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον, μὲ τὸ ὁποῖον μετρεῖτε, θέλει ἀντιμετρηθῆ εἰς ἐσᾶς.

Luk 6:39 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, Μήπως δύναται τυφλὸς νὰ ὁδηγῇ τυφλόν δὲν θέλουσι πέσει ἀμφότεροι εἰς βόθρον

Luk 6:40 Δὲν εἶναι μαθητὴς ἀνώτερος τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· πᾶς δὲ τετελειοποιημένος θέλει εἶσθαι ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

Luk 6:41 Καὶ διὰ τί βλέπεις τὸ ξυλάριον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ σου ὀφθαλμῷ δὲν παρατηρεῖς

Luk 6:42 ἢ πῶς δύνασαι νὰ λέγῃς πρὸς τὸν ἀδελφὸν σου· Ἀδελφέ, ἄφες νὰ ἐκβάλω τὸ ξυλάριον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, ἐνῷ σὺ δὲν βλέπεις τὴν δοκὸν τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε θέλεις ἰδεῖ καθαρῶς διὰ νὰ ἐκβάλῃς τὸ ξυλάριον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Luk 6:43 Διότι δὲν εἶναι δένδρον καλόν, τὸ ὁποῖον κάμνει καρπὸν σαπρόν, οὐδὲ δένδρον σαπρόν, τὸ ὁποῖον κάμνει καρπὸν καλόν·

Luk 6:44 ἐπειδὴ ἕκαστον δένδρον ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ γνωρίζεται. Διότι δὲν συνάγουσιν ἐξ ἀκανθῶν σῦκα, οὐδὲ τρυγῶσιν ἐκ βάτου σταφύλια.

Luk 6:45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐκφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ κακὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ κακοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐκφέρει τὸ κακόν· διότι ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Luk 6:46 Διὰ τί δὲ μὲ κράζετε, Κύριε, Κύριε, καὶ δὲν πράττετε ὅσα λέγω

Luk 6:47 Πᾶς ὅστις ἔρχεται πρὸς ἐμὲ καὶ ἀκούει τοὺς λόγους μου καὶ κάμνει αὐτούς, θέλω σᾶς δείξει μὲ ποῖον εἶναι ὅμοιος·

Luk 6:48 εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον οἰκοδομοῦντα οἰκίαν, ὅστις ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε καὶ ἔβαλε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· ὅτε δὲ ἔγεινε πλημμύρα, προσέβαλεν ὁ ποταμὸς κατὰ τῆς οἰκίας ἐκείνης καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ σαλεύσῃ αὐτήν· διότι ἦτο

τεθεμελιωμένη ἐπὶ τὴν πέτραν.
Luk 6:49 Ὅστις ὅμως ἀκούσῃ καὶ δὲν κάμῃ, εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον οἰκοδομήσαντα οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμέλιον· κατὰ τῆς ὁποίας προσέβαλεν ὁ ποταμός, καὶ εὐθὺς ἔπεσε, καὶ ἔγεινεν ὁ κρημνισμὸς τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγας.
Luk 7:1 Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσε πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ.
Luk 7:2 Ἑκατοντάρχου δὲ τινος δοῦλος, ὅστις ἦτο πολύτιμος εἰς αὐτόν, κακῶς ἔχων ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.
Luk 7:3 Καὶ ἀκούσας περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ ἔλθῃ νὰ διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.
Luk 7:4 Οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν ἐπιμόνως, λέγοντες ὅτι εἶναι ἄξιος ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον θέλεις κάμει τοῦτο·
Luk 7:5 διότι ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος ὑμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν εἰς ἡμᾶς.
Luk 7:6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο μετ' αὐτῶν. Ἐνῷ δὲ ἀπεῖχεν ἤδη οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων πρὸς αὐτόν· Κύριε, μὴ ἐνοχλεῖσαι· διότι δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην μου·
Luk 7:7 ὅθεν οὐδὲ ἐμαυτὸν ἔκρινα ἄξιον νὰ ἔλθω πρὸς σέ· ἀλλὰ εἰπὲ λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ ὁ δοῦλός μου.
Luk 7:8 Διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑποκείμενος εἰς ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω πρὸς τοῦτον, Ὕπαγε, καὶ ὑπάγει καὶ πρὸς ἄλλον, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ πρὸς τὸν δοῦλόν μου, Κάμε τοῦτο, καὶ κάμνει.
Luk 7:9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν ὄχλον τὸν ἀκολουθοῦντα αὐτόν, εἶπε· Σᾶς λέγω, Οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὗρον τοσαύτην πίστιν.
Luk 7:10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπεσταλμένοι εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενῆ δοῦλον ὑγιαίνοντα.
Luk 7:11 Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν ὀνομαζομένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο μετ' αὐτοῦ ἱκανοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλος πολύς.
Luk 7:12 Ὡς δὲ ἐπλησίασεν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως, ἰδού, ἐφέρετο ἔξω νεκρὸς υἱὸς μονογενὴς τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦτο χήρα, καὶ ὄχλος πολὺς τῆς πόλεως ἦτο μετ' αὐτῆς.
Luk 7:13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη δι' αὐτὴν καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Μὴ κλαῖε·
Luk 7:14 καὶ πλησιάσας ἤγγισε τὸ νεκροκράββατον, οἱ δὲ βαστάζοντες ἐστάθησαν, καὶ εἶπε· Νεανίσκε, πρὸς σὲ λέγω, σηκώθητι.
Luk 7:15 Καὶ ἀνεκάθησεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρχισε νὰ λαλῇ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ.
Luk 7:16 Κατέλαβε δὲ ἅπαντας φόβος καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες ὅτι προφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέφθη ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Luk 7:17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος περὶ αὐτοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν πάσῃ τοῖς περιχώροις.
Luk 7:18 Καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Ἰωάννην οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.
Luk 7:19 Καὶ προσκαλέσας ὁ Ἰωάννης δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν
Luk 7:20 Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι, εἶπον· Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν
Luk 7:21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ εἰς τυφλοὺς πολλοὺς ἐχάρισε τὸ βλέπειν.
Luk 7:22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ ἀπαγγείλατε πρὸς τὸν Ἰωάννην ὅσα εἴδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
Luk 7:23 καὶ μακάριος εἶναι ὅστις δὲν σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
Luk 7:24 Ἀφοῦ δὲ ἀνεχώρησαν οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἰωάννου, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ τοῦ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἴδητε κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον
Luk 7:25 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἴδητε ἄνθρωπον ἐνδεδυμένον μαλακὰ ἱμάτια ἰδού, οἱ λαμπρῶς ἐνδεδυμένοι καὶ τρυφῶντες εὑρίσκονται ἐν τοῖς βασιλικοῖς παλατίοις.
Luk 7:26 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε νὰ ἴδητε προφήτην Ναί, σᾶς λέγω, καὶ περισσότερον προφήτου.
Luk 7:27 Οὗτος εἶναι, περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένον, Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, Ὅστις θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.
Luk 7:28 Διότι σᾶς λέγω, μεταξὺ τῶν γεννηθέντων ἐκ γυναικῶν οὐδεὶς προφήτης εἶναι μεγαλήτερος Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· πλὴν ὁ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλήτερος αὐτοῦ.
Luk 7:29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.
Luk 7:30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.
Luk 7:31 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· Μὲ τί λοιπὸν νὰ ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ μὲ τί εἶναι ὅμοιοι
Luk 7:32 Εἶναι ὅμοιοι μὲ παιδία καθήμενα ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ φωνάζοντα πρὸς ἄλληλα καὶ λέγοντα· Αὐλὸν σᾶς ἐπαίξαμεν, καὶ δὲν ἐχορεύσατε· σᾶς ἐθρηνῳδήσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσατε.
Luk 7:33 Διότι ἦλθεν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς μήτε ἄρτον τρώγων μήτε οἶνον πίνων, καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.
Luk 7:34 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τρώγων καὶ πίνων, καὶ λέγετε· Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν.
Luk 7:35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς.

Luk 7:36 Παρεκάλει δὲ αὐτὸν εἷς ἐκ τῶν Φαρισαίων νὰ φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν.
Luk 7:37 Καὶ ἰδού, γυνή τις ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦτο ἁμαρτωλή, μαθοῦσα ὅτι κάθηται εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, ἔφερεν ἀλάβαστρον μύρου
Luk 7:38 καὶ σταθεῖσα πλησίον τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα, ἤρχισε νὰ βρέχῃ τοὺς πόδας αὐτοῦ μὲ τὰ δάκρυα καὶ ἐσπόγγιζε μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφε μὲ τὸ μῦρον.
Luk 7:39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτόν, εἶπε καθ' ἑαυτὸν λέγων· Οὗτος, ἐὰν ἦτο προφήτης, ἤθελε γνωρίζει τίς καὶ ὁποία εἶναι ἡ γυνή, ἥτις ἐγγίζει αὐτόν, ὅτι εἶναι ἁμαρτωλή.
Luk 7:40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω νὰ σοὶ εἴπω τι. Ὁ δὲ λέγει· Διδάσκαλε, εἰπέ.
Luk 7:41 Εἶχέ τις δανειστὰς δύο χρεωφειλέτας· ὁ εἷς ἐχρεώστει δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἄλλος πεντήκοντα.
Luk 7:42 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον νὰ ἀποδώσωσιν, ἐχάρισεν αὐτὰ εἰς ἀμφοτέρους. Τίς λοιπὸν ἐξ αὐτῶν, εἰπέ, θέλει ἀγαπήσει αὐτὸν περισσότερον
Luk 7:43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπε· Νομίζω ὅτι ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐχάρισε τὸ περισσότερον. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὀρθῶς ἔκρινας.
Luk 7:44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα Εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν σου, ὕδωρ διὰ τοὺς πόδας μου δὲν ἔδωκας· αὕτη δὲ μὲ τὰ δάκρυα ἔβρεξε τοὺς πόδας μου καὶ μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐσπόγγισε.
Luk 7:45 Φίλημα δὲν μοι ἔδωκας· αὕτη δέ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, δὲν ἔπαυσε καταφιλοῦσα τοὺς πόδας μου.
Luk 7:46 Μὲ ἔλαιον τὴν κεφαλήν μου δὲν ἤλειψας· αὕτη δὲ μὲ μύρον ἤλειψε τοὺς πόδας μου.
Luk 7:47 Διὰ τοῦτο σοὶ λέγω, συγκεχωρημέναι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, διότι ἠγάπησε πολύ· εἰς ὅντινα δὲ συγχωρεῖται ὀλίγον, ὀλίγον ἀγαπᾷ.
Luk 7:48 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Συγκεχωρημέναι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου.
Luk 7:49 Καὶ ἤρχισαν οἱ συγκαθήμενοι εἰς τὴν τράπεζαν νὰ λέγωσι καθ' ἑαυτούς· Τίς εἶναι οὗτος, ὅστις καὶ ἁμαρτίας συγχωρεῖ
Luk 7:50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν· ὕπαγε εἰς εἰρήνην.
Luk 8:1 Καὶ μετὰ ταῦτα διήρχετο αὐτὸς πᾶσαν πόλιν καὶ κώμην, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα ἦσαν μετ' αὐτοῦ,
Luk 8:2 καὶ γυναῖκες τινές, αἵτινες ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνή, ἐκ τῆς ὁποίας εἶχον ἐκβῆ ἑπτὰ δαιμόνια,
Luk 8:3 καὶ Ἰωάννα ἡ γυνὴ τοῦ Χουζά, ἐπιτρόπου τοῦ Ἡρῴδου, καὶ Σουσάννα καὶ ἄλλαι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.
Luk 8:4 Ἐπειδὴ δὲ συνέτρεχεν ὄχλος πολὺς καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἀπὸ πάσης πόλεως, εἶπε διὰ παραβολῆς·
Luk 8:5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων, διὰ νὰ σπείρῃ τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐνῷ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγον αὐτό·
Luk 8:6 ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν καὶ ἀναφυὲν ἐξηράνθη, διότι δὲν εἶχεν ἰκμάδα·
Luk 8:7 καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὸ μέσον τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυτρώσασαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό·
Luk 8:8 καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ ἀναφυὲν ἔκαμε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώναζεν· Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
Luk 8:9 Ἠρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Τί σημαίνει ἡ παραβολὴ αὕτη
Luk 8:10 Ὁ δὲ εἶπεν· Εἰς ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσητε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς διὰ παραβολῶν, διὰ νὰ μὴ βλέπωσιν ἐνῷ βλέπουσι καὶ νὰ μὴ καταλαμβάνωσιν ἐνῷ ἀκούουσιν.
Luk 8:11 Αὕτη δὲ εἶναι ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·
Luk 8:12 οἱ δὲ σπειρόμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν εἶναι οἱ ἀκούοντες, ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ πιστεύσωσι καὶ σωθῶσιν.
Luk 8:13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες, ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν δὲν ἔχουσιν, οἵτινες πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀποστατοῦσι.
Luk 8:14 Τὸ δὲ πεσὸν εἰς τὰς ἀκάνθας, οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἤκουσαν, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου ὑπάγουσι καὶ συμπνίγονται καὶ δὲν τελεσφοροῦσι.
Luk 8:15 Τὸ δὲ εἰς τὴν καλὴν γῆν, οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀκούσαντες τὸν λόγον, κρατοῦσιν ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.
Luk 8:16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἀνάψας, σκεπάζει αὐτὸν μὲ σκεῦος καὶ θέτει ὑποκάτω κλίνης, ἀλλὰ θέτει ἐπὶ τοῦ λυχνοστάτου, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς οἱ εἰσερχόμενοι.
Luk 8:17 Διότι δὲν ὑπάρχει κρυπτόν, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει γείνει φανερόν οὐδὲ ἀπόκρυφον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει γείνει γνωστὸν καὶ ἔλθει εἰς τὸ φανερόν.
Luk 8:18 Προσέχετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε· διότι ὅστις ἔχει, θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν, καὶ ὅστις δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον νομίζει ὅτι ἔχει θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ.
Luk 8:19 Ἦλθον δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ δὲν ἠδύναντο διὰ τὸν ὄχλον νὰ πλησιάσωσιν αὐτόν.
Luk 8:20 Καὶ ἀπηγγέλθη πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τινων λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἵστανται ἔξω θέλοντες νὰ

σὲ ἴδωσιν.
Luk 8:21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου εἶναι οὗτοι, οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ πράττοντες αὐτόν.
Luk 8:22 Καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν εἰσῆλθεν εἰς πλοῖον αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄς διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης· καὶ ἐσηκώθησαν.
Luk 8:23 Ἐνῷ δὲ ἔπλεον, ἀπεκοιμήθη. Καὶ κατέβη ἀνεμοστρόβιλος εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἐγεμίζετο τὸ πλοῖον καὶ ἐκινδύνευον.
Luk 8:24 Προσελθόντες δὲ ἐξύπνησαν αὐτόν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, Ἐπιστάτα, χανόμεθα. Ὁ δὲ σηκωθεὶς ἐπετίμησε τὸν ἄνεμον καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, καὶ ἔπαυσαν, καὶ ἔγεινε γαλήνη.
Luk 8:25 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, ποῦ εἶναι ἡ πίστις σας Καὶ φοβηθέντες ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς λοιπὸν εἶναι οὗτος, ὅτι καὶ τοὺς ἀνέμους προστάζει καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν
Luk 8:26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις εἶναι ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.
Luk 8:27 Καὶ καθὼς ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτὸν ἄνθρωπός τις ἐκ τῆς πόλεως, ὅστις εἶχε δαιμόνια ἀπὸ χρόνων πολλῶν, καὶ ἱμάτιον δὲν ἐνεδύετο καὶ ἐν οἰκίᾳ δὲν ἔμενεν, ἀλλ᾿ ἐν τοῖς μνήμασιν.
Luk 8:28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, ἀνέκραξε καὶ προσέπεσεν εἰς αὐτὸν καὶ μετὰ φωνῆς μεγάλης εἶπε· Τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου δέομαί σου, μὴ μὲ βασανίσῃς.
Luk 8:29 Διότι προσέταξεν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπειδὴ πρὸ πολλῶν χρόνων εἶχε συναρπάσει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεύετο μὲ ἁλύσεις καὶ ἐφυλάττετο μὲ ποδόδεσμα καὶ διασπῶν τὰ δεσμά, ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.
Luk 8:30 Καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· διότι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν·
Luk 8:31 καὶ παρεκάλουν αὐτὸν νὰ μὴ προστάξῃ αὐτὰ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν ἄβυσσον.
Luk 8:32 Ἦτο δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ἐκείνους· καὶ ἐπέτρεψεν εἰς αὐτά.
Luk 8:33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη.
Luk 8:34 Ἰδόντες δὲ οἱ βοσκοὶ τὸ γενόμενον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.
Luk 8:35 Καὶ ἐξῆλθον διὰ νὰ ἴδωσι τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὗρον τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶχον ἐξέλθει τὰ δαιμόνια, καθήμενον παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἐνδεδυμένον καὶ σωφρονοῦντα· καὶ ἐφοβήθησαν.
Luk 8:36 Διηγήθησαν δὲ πρὸς αὐτοὺς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονιζόμενος.
Luk 8:37 Καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ᾿ αὐτῶν, διότι κατείχοντο ὑπὸ μεγάλου φόβου, αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν.
Luk 8:38 Ὁ δὲ ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶχον ἐξέλθει τὰ δαιμόνια, παρεκάλει αὐτὸν νὰ ἦναι μετ᾿ αὐτοῦ· ὁ Ἰησοῦς ὅμως ἀπέλυσεν αὐτόν, λέγων.
Luk 8:39 Ἐπίστρεψον εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἔκαμεν εἰς σὲ ὁ Θεός· καὶ ἀνεχώρησε κηρύττων καθ᾿ ὅλην τὴν πόλιν ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς.
Luk 8:40 Ὅτε δὲ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς, ὑπεδέχθη αὐτὸν ὁ ὄχλος· διότι πάντες ἦσαν περιμένοντες αὐτόν.
Luk 8:41 Καὶ ἰδού, ἦλθεν ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος Ἰάειρος, ὅστις ἦτο ἄρχων τῆς συναγωγῆς καὶ πεσὼν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
Luk 8:42 διότι εἶχε θυγατέρα μονογενῆ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. Ἐνῷ δὲ ἐπορεύετο, οἱ ὄχλοι συνέθλιβον αὐτόν.
Luk 8:43 Καὶ γυνή τις ἔχουσα ῥύσιν αἵματος δώδεκα ἔτη, ἥτις δαπανήσασα εἰς ἰατροὺς ὅλον τὸν βίον αὐτῆς δὲν ἠδυνήθη νὰ θεραπευθῇ ὑπ᾿ οὐδενός,
Luk 8:44 πλησιάσασα ὄπισθεν ἤγγισε τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παρευθὺς ἐστάθη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.
Luk 8:45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς μοῦ ἤγγισε καὶ ἐνῷ ἠρνοῦντο πάντες, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ᾿ αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι σὲ συμπιέζουσι καὶ σὲ συνθλίβουσι, καὶ λέγεις· Τίς μοῦ ἤγγισεν
Luk 8:46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μοῦ ἤγγισέ τις· διότι ἐγὼ ἐνόησα ὅτι ἐξῆλθε δύναμις ἀπ᾿ ἐμοῦ.
Luk 8:47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι δὲν ἐκρύφθη, ἦλθε τρέμουσα καὶ προσπεσοῦσα εἰς αὐτόν, ἀπήγγειλε πρὸς αὐτὸν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ διὰ ποίαν αἰτίαν ἤγγισεν αὐτόν, καὶ ὅτι παρευθὺς ἰατρεύθη.
Luk 8:48 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν· Θάρρει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν· ὕπαγε εἰς εἰρήνην.
Luk 8:49 Ἐνῷ δὲ ἐλάλει ἔτι, ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων πρὸς αὐτὸν ὅτι ἀπέθανεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ ἐνόχλει τὸν Διδάσκαλον.
Luk 8:50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν, λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ θέλει σωθῇ.
Luk 8:51 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἀφῆκεν οὐδένα νὰ εἰσέλθῃ εἰμὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ τὸν πατέρα τῆς κόρης καὶ τὴν μητέρα.
Luk 8:52 Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐθρήνουν αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.
Luk 8:53 Καὶ κατεγέλων αὐτόν, ἐξεύροντες ὅτι ἀπέθανεν.
Luk 8:54 Ἀλλ᾿ αὐτὸς ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ πιάσας τὴν χεῖρα αὐτῆς, ἐφώναξε λέγων· Κοράσιον, σηκώθητι.

Luk 8:55 Καὶ ὑπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παρευθύς, καὶ προσέταξε νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν νὰ φάγῃ.
Luk 8:56 Καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ εἴπωσιν εἰς μηδένα τὸ γεγονός.
Luk 9:1 Συγκαλέσας δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν κατὰ πάντων τῶν δαιμονίων καὶ νὰ θεραπεύωσι νόσους·
Luk 9:2 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς διὰ νὰ κηρύττωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἰατρεύωσι τοὺς ἀσθενοῦντας,
Luk 9:3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ βαστάζετε μηδὲν εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδους μήτε σακκίον μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον μήτε νὰ ἔχητε ἀνὰ δύο χιτῶνας.
Luk 9:4 Καὶ εἰς ἥντινα οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.
Luk 9:5 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσιν, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης ἀποτινάξατε καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν σας διὰ μαρτυρίαν κατ᾿ αὐτῶν.
Luk 9:6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο ἀπὸ κώμης εἰς κώμην, κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.
Luk 9:7 Ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης πάντα τὰ γινόμενα ὑπ᾿ αὐτοῦ, καὶ ἦτο ἐν ἀπορίᾳ, διότι ἐλέγετο ὑπό τινων ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀνέστη ἐκ νεκρῶν·
Luk 9:8 ὑπὸ τινων δὲ ὅτι ὁ Ἠλίας ἐφάνη, ὑπ᾿ ἄλλων δέ, ὅτι ἀνέστη εἷς τῶν ἀρχαίων προφητῶν.
Luk 9:9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Τὸν Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δὲ εἶναι οὗτος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα καὶ ἐζήτει νὰ ἴδῃ αὐτόν.
Luk 9:10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι, διηγήθησαν πρὸς αὐτὸν ὅσα ἔπραξαν. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἀπεσύρθη κατ᾿ ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεώς τινος ὀνομαζομένης Βηθσαϊδά.
Luk 9:11 Οἱ δὲ ὄχλοι νοήσαντες ἠκολούθησαν αὐτόν, καὶ δεχθεὶς αὐτοὺς ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἔχοντας χρείαν θεραπείας ἰάτρευεν.
Luk 9:12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρχισε νὰ κλίνῃ· καὶ προσελθόντες οἱ δώδεκα, εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰς πέριξ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ νὰ καταλύσωσι καὶ νὰ εὕρωσι τροφάς, διότι ἐδῶ εἴμεθα ἐν ἐρήμῳ τόπῳ.
Luk 9:13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δότε σεῖς εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν. Οἱ δὲ εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν πλειότερον παρὰ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάγωμεν ἡμεῖς καὶ ἀγοράσωμεν τροφὰς δι᾿ ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον·
Luk 9:14 διότι ἦσαν ὡς πεντακισχίλιοι ἄνδρες· καὶ εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Καθίσατε αὐτοὺς κατὰ ἀθροίσματα ἀνὰ πεντήκοντα.
Luk 9:15 Καὶ ἔπραξαν οὕτω, καὶ ἐκάθησαν ἅπαντας.
Luk 9:16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκοψε, καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς διὰ νὰ βάλλωσιν ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου.
Luk 9:17 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἐσηκώθη τὸ περισσεῦσαν εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνια.
Luk 9:18 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς προσηύχετο καταμόνας, ἦσαν μετ᾿ αὐτοῦ οἱ μαθηταί, καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς λέγων· Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ὄχλοι ὅτι εἶμαι
Luk 9:19 οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ Ἠλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι ἀνέστη τις τῶν ἀρχαίων προφητῶν.
Luk 9:20 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Σεῖς δὲ τίνα μὲ λέγετε ὅτι εἶμαι καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.
Luk 9:21 Ὁ δὲ προσέταξεν αὐτοὺς σφοδρῶς καὶ παρήγγειλε νὰ μὴ εἴπωσιν εἰς μηδένα τοῦτο,
Luk 9:22 εἰπὼν ὅτι πρέπει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ θανατωθῇ καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῇ.
Luk 9:23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας· Ἐάν τις θέλῃ νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἃς ἀπαρνηθῇ ἑαυτὸν καὶ ἃς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ᾿ ἡμέραν καὶ ἃς μὲ ἀκολουθῇ.
Luk 9:24 Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος θέλει σώσει αὐτήν.
Luk 9:25 Ἐπειδὴ τί ὠφελεῖται ὁ ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσῃ ἢ ζημιωθῇ
Luk 9:26 Διότι ὅστις ἐπαισχυνθῇ δι᾿ ἐμὲ καὶ τοὺς λόγους μου, διὰ τοῦτον ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐπαισχυνθῆ, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.
Luk 9:27 Λέγω δὲ πρὸς ἐσᾶς ἀληθῶς, Εἶναι τινες τῶν ἐδῶ ἱσταμένων, οἵτινες δὲν θέλουσι γευθῇ θάνατον, ἑωσοῦ ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Luk 9:28 Μετὰ δὲ τοὺς λόγους τούτους παρῆλθον ἕως ὀκτὼ ἡμέραι, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος διὰ νὰ προσευχηθῇ.
Luk 9:29 Καὶ ἐνῷ προσηύχετο, ἠλλοιώθη ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔγειναν λευκὰ ἐξαστράπτοντα.
Luk 9:30 καὶ ἰδού, ἄνδρες δύο συνελάλουν μετ᾿ αὐτοῦ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας,
Luk 9:31 οἵτινες φανέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὸν θάνατον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ ἐκπληρώσῃ ἐν Ἱερουσαλήμ.
Luk 9:32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ μετ᾿ αὐτοῦ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπὸ τοῦ ὕπνου· καὶ ὅτε ἐξύπνησαν, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς ἱσταμένους μετ᾿ αὐτοῦ.
Luk 9:33 Καὶ ἐνῷ αὐτοὶ ἐχωρίζοντο ἀπ᾿ αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν εἶναι νὰ ἤμεθα ἐδῶ·

καὶ ἄς κάμωμεν τρεῖς σκηνάς, μίαν διὰ σὲ καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν καὶ μίαν διὰ τὸν Ἠλίαν, μὴ ἐξεύρων τί λέγει.
Luk 9:34 Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, ἦλθε νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὴν νεφέλην·
Luk 9:35 καὶ ἔγεινε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε.
Luk 9:36 Καὶ ἀφοῦ ἔγεινεν ἡ φωνή, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσιώπησαν καὶ πρὸς οὐδένα εἶπον ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ἐξ ὅσων εἶδον.
Luk 9:37 Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν, ὅτε κατέβησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὑπήντησεν αὐτὸν ὄχλος πολύς.
Luk 9:38 Καὶ ἰδού, ἄνθρωπός τις ἐκ τοῦ ὄχλου ἀνέκραξε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, διότι μονογενής μου εἶναι·
Luk 9:39 καὶ ἰδού, δαιμόνιον πιάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κράζει καὶ σπαράττει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόλις ἀναχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρῖβον αὐτόν·
Luk 9:40 καὶ παρεκάλεσα τοὺς μαθητὰς σου διὰ νὰ ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ δὲν ἠδυνήθησαν.
Luk 9:41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μεθ' ὑμῶν καὶ θέλω ὑπομένει ὑμᾶς φέρε τὸν υἱόν σου ἐδώ.
Luk 9:42 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἔτι προσήρχετο, ἔρριψεν αὐτὸν κάτω τὸ δαιμόνιον καὶ κατεσπάραξεν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπετίμησε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ ἰάτρευσε τὸ παιδίον καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ.
Luk 9:43 Ἐξεπλήττοντο δὲ πάντες ἐπὶ τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐνῷ πάντες ἐθαύμαζον διὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
Luk 9:44 Βάλετε σεῖς εἰς τὰ ὦτά σας τοὺς λόγους τούτους· διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.
Luk 9:45 Ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐνόουν τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἦτο ἀποκεκρυμμένος ἀπ' αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ νοήσωσιν αὐτόν, καὶ ἐφοβοῦντο νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτὸν περὶ τοῦ λόγου τούτου.
Luk 9:46 Εἰσῆλθε δὲ εἰς αὐτοὺς διαλογισμός, τίς τάχα ἐξ αὐτῶν ἦτο μεγαλήτερος.
Luk 9:47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπίασε παιδίον καὶ ἔστησεν αὐτὸ πλησίον ἑαυτοῦ
Luk 9:48 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅστις δεχθῇ τοῦτο τὸ παιδίον εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται, καὶ ὅστις δεχθῇ ἐμέ, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· διότι ὁ ὑπάρχων μικρότερος μεταξὺ πάντων ὑμῶν οὗτος θέλει εἶσθαι μέγας.
Luk 9:49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια ἐν τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἠμποδίσαμεν αὐτόν, διότι δὲν ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.
Luk 9:50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ ἐμποδίζετε· διότι ὅστις δὲν εἶναι καθ' ἡμῶν, εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν.
Luk 9:51 Καὶ ὅτε συνεπληροῦντο αἱ ἡμέραι διὰ νὰ ἀναληφθῇ, τότε αὐτὸς ἔκαμε στερεὰν ἀπόφασιν νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.
Luk 9:52 Καὶ ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ μηνυτάς, οἵτινες πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, διὰ νὰ κάμωσιν ἑτοιμασίαν εἰς αὐτόν.
Luk 9:53 Καὶ δὲν ἐδέχθησαν αὐτόν, διότι ἐφαίνετο ὅτι ἐπορεύετο εἰς Ἱερουσαλήμ.
Luk 9:54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις νὰ εἴπωμεν νὰ καταβῇ πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ ἀφανίσῃ αὐτούς, καθὼς καὶ ὁ Ἠλίας ἔκαμε
Luk 9:55 Στραφεὶς δὲ ἐπέπληξεν αὐτοὺς καὶ εἶπε· δὲν ἐξεύρετε ποίου πνεύματος εἶσθε σεῖς·
Luk 9:56 διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ἀπολέσῃ ψυχὰς ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ σώσῃ. Καὶ ὑπῆγον εἰς ἄλλην κώμην.
Luk 9:57 Ἐνῷ δὲ ἐπορεύοντο, εἶπέ τις πρὸς αὐτὸν καθ' ὁδόν· Θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου ἂν ὑπάγῃς, Κύριε.
Luk 9:58 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες ἔχουσι φωλεὰς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίας, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλήν.
Luk 9:59 Εἶπε δὲ πρὸς ἄλλον· Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, συγχώρησόν μοι νὰ ὑπάγω πρῶτον νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.
Luk 9:60 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν κήρυττε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Luk 9:61 Εἶπε δὲ καὶ ἄλλος· θέλω σὲ ἀκολουθήσει, Κύριε· πρῶτον ὅμως συγχώρησόν μοι νὰ ἀποχαιρετήσω τοὺς εἰς τὸν οἶκόν μου.
Luk 9:62 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εἶναι ἁρμόδιος διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Luk 10:1 Μετὰ δὲ ταῦτα διώρισεν ὁ Κύριος καὶ ἄλλους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον, ὅπου ἔμελλεν αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ.
Luk 10:2 Ἔλεγε λοιπὸν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς εἶναι πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ θερισμοῦ νὰ ἀποστείλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.
Luk 10:3 Ὑπάγετε· ἰδού, ἐγὼ σᾶς ἀποστέλλω ὡς ἀρνία ἐν μέσῳ λύκων.
Luk 10:4 Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ σακκίον, μηδὲ ὑποδήματα, καὶ μηδένα χαιρετήσητε κατὰ τὴν ὁδόν.
Luk 10:5 Εἰς ἥντινα δὲ οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη εἰς τὸν οἶκον τοῦτον.
Luk 10:6 Καὶ ἐὰν μὲν ἦναι ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, θέλει ἀναπαυθῇ ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μή, θέλει ἐπιστρέψει εἰς

ἐσᾶς.
Luk 10:7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε τρώγοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ αὐτῶν διδόμενα· διότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ· μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.
Luk 10:8 Καὶ εἰς ἥντινα πόλιν εἰσέρχησθε καὶ σᾶς δέχωνται, τρώγετε τὰ παρατιθέμενα εἰς ἐσᾶς,
Luk 10:9 καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς καὶ λέγετε πρὸς αὐτούς· Ἐπλησίασεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
Luk 10:10 Εἰς ἥντινα ὅμως πόλιν εἰσέρχησθε καὶ δὲν σᾶς δέχωνται, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴπατε·
Luk 10:11 Καὶ τὸν κονιορτόν, ὅστις ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς πόλεώς σας, ἐκτινάσσομεν εἰς ἐσᾶς· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἐπλησίασεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
Luk 10:12 Σᾶς λέγω δὲ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία εἰς τὰ Σόδομα παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.
Luk 10:13 Οὐαὶ εἰς σέ, Χοραζίν, οὐαὶ εἰς σέ, Βηθσαϊδά· διότι ἐὰν ἐν τῇ Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἤθελον γείνει τὰ θαύματα τὰ γενόμενα ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, πρὸ πολλοῦ ἤθελον μετανοήσει καθήμεναι ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ.
Luk 10:14 Πλὴν εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν τῇ κρίσει παρὰ εἰς ἐσᾶς.
Luk 10:15 Καὶ σύ, Καπερναούμ, ἥτις ὑψώθης ἕως τοῦ οὐρανοῦ, θέλεις καταβιβασθῇ ἕως ᾅδου.
Luk 10:16 Ὅστις ἀκούει ἐσᾶς ἐμὲ ἀκούει, καὶ ὅστις ἀθετεῖ ἐσᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἀθετῶν ἐμὲ ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.
Luk 10:17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσονται εἰς ἡμᾶς ἐν τῷ ὀνόματί σου.
Luk 10:18 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.
Luk 10:19 Ἰδού, δίδω εἰς ἐσᾶς τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ πατῆτε ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν θέλει σᾶς βλάψει.
Luk 10:20 Πλὴν εἰς τοῦτο μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑποτάσσονται εἰς ἐσᾶς· ἀλλὰ χαίρετε μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματά σας ἐγράφησαν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Luk 10:21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσθη κατὰ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Εὐχαριστῶ σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ εἰς νήπια· ναί, ὦ Πάτερ, διότι οὕτως ἔγεινεν ἀρεστὸν ἔμπροσθέν σου.
Luk 10:22 Πάντα παρεδόθησαν εἰς ἐμὲ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς εἶναι ὁ Υἱός, εἰμὴ ὁ Πατήρ, καὶ τίς εἶναι ὁ Πατήρ, εἰμὴ ὁ Υἱὸς καὶ εἰς ὅντινα θέλῃ ὁ Υἱὸς νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτόν.
Luk 10:23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητάς, εἶπε κατ ἰδίαν· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ὅσα βλέπετε.
Luk 10:24 Διότι σᾶς λέγω ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσιν ὅσα σεῖς βλέπετε, καὶ δὲν εἶδον, καὶ νὰ ἀκούσωσιν ὅσα ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν.
Luk 10:25 Καὶ ἰδού, νομικὸς τις ἐσηκώθη πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί πράξας θέλω κληρονομήσει ζωὴν αἰώνιον
Luk 10:26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί εἶναι γεγραμμένον πῶς ἀναγινώσκεις
Luk 10:27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Θέλεις ἀγαπᾷ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
Luk 10:28 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο κάμνε καὶ θέλεις ζήσει.
Luk 10:29 Ἀλλ ἐκεῖνος, θέλων νὰ δικαιώσῃ ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς εἶναι ὁ πλησίον μου
Luk 10:30 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ καὶ περιέπεσεν εἰς λῃστάς· οἵτινες καὶ γυμνώσαντες αὐτὸν καὶ καταπληγώσαντες, ἀνεχώρησαν ἀφήσαντες αὐτὸν ἡμιθανῆ.
Luk 10:31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινε δι ἐκείνης τῆς ὁδοῦ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.
Luk 10:32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, φθάσας εἰς τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.
Luk 10:33 Σαμαρείτης δὲ τις ὁδοιπορῶν ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτο, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη,
Luk 10:34 καὶ πλησιάσας ἔδεσε τὰς πληγὰς αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, καὶ ἐπιβιβάσας αὐτὸν ἐπὶ τὸ κτῆνος αὐτοῦ, ἔφερεν αὐτὸν εἰς ξενοδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ·
Luk 10:35 καὶ τὴν ἐπαύριον, ὅτε ἐξήρχετο, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν εἰς τὸν ξενοδόχον καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ, τι σὺ δαπανήσῃς περιπλέον, ἐγὼ ὅταν ἐπανέλθω θέλω σοι ἀποδώσει.
Luk 10:36 Τίς λοιπὸν ἐκ τῶν τριῶν τούτων σοὶ φαίνεται ὅτι ἔγεινε πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς
Luk 10:37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος εἰς αὐτόν· Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε καὶ σύ, κάμνε ὁμοίως.
Luk 10:38 Ἐνῷ δὲ ἀπήρχοντο, αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· καὶ γυνὴ τις ὀνομαζομένη Μάρθα ὑπεδέχθη αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
Luk 10:39 Καὶ αὕτη εἶχεν ἀδελφὴν καλουμένην Μαρίαν, ἥτις καὶ καθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.
Luk 10:40 Ἡ δὲ Μάρθα ἐνησχολεῖτο εἰς πολλὴν ὑπηρεσίαν· καὶ ἐλθοῦσα ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἶπε· Κύριε, δὲν σὲ μέλει ὅτι ἡ ἀδελφή μου μὲ ἀφῆκε μόνην νὰ ὑπηρετῶ εἰπὲ λοιπὸν πρὸς αὐτὴν νὰ μοὶ βοηθήσῃ.
Luk 10:41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτήν· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ ἀγωνίζεσαι περὶ πολλά·
Luk 10:42 πλὴν ἑνὸς εἶναι χρεία· ἡ Μαρία ὅμως ἐξέλεξε τὴν ἀγαθὴν μερίδα, ἥτις δὲν θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ αὐτῆς.
Luk 11:1 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς προσηύχετο ἐν τόπῳ τινί, καθὼς ἔπαυσεν, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε,

δίδαξον ἡμᾶς νὰ προσευχώμεθα, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.
Luk 11:2 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
Luk 11:3 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδε εἰς ἡμᾶς καθ ἡμέραν·
Luk 11:4 καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, διότι καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς πάντα ἁμαρτάνοντα εἰς ἡμᾶς· καὶ μὴ φέρῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Luk 11:5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐὰν τις ἐξ ὑμῶν ἔχῃ φίλον, καὶ ὑπάγῃ πρὸς αὐτὸν τὸ μεσονύκτιον καὶ εἴπῃ πρὸς αὐτόν· Φίλε, δάνεισόν μοι τρεῖς ἄρτους,
Luk 11:6 ἐπειδὴ ἦλθε φίλος μου πρὸς ἐμὲ ἐξ ὁδοιπορίας, καὶ δὲν ἔχω τι νὰ βάλω ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
Luk 11:7 Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς ἔσωθεν εἴπῃ· Μὴ μὲ ἐνόχλει· ἡ θύρα εἶναι ἤδη κεκλεισμένη καὶ τὰ παιδία μου εἶναι μετ ἐμοῦ εἰς τὴν κλίνην· δὲν δύναμαι νὰ σηκωθῶ καὶ νὰ σοὶ δώσω.
Luk 11:8 Σᾶς λέγω· Καὶ ἂν δὲν σηκωθῇ καὶ δώσῃ εἰς αὐτόν, διότι εἶναι φίλος αὐτοῦ, τοὐλάχιστον διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ θέλει σηκωθῆ καὶ δώσει εἰς αὐτὸν ὅσα χρειάζεται.
Luk 11:9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Αἰτεῖτε καὶ θέλει σᾶς δοθῆ· ζητεῖτε καὶ θέλετε εὑρεῖ, κρούετε καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῆ.
Luk 11:10 Διότι πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ εἰς τὸν κρούοντα θέλει ἀνοιχθῆ.
Luk 11:11 Καὶ ἐὰν τις ἐξ ὑμῶν ἦναι πατήρ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ζητήσῃ ἄρτον, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτὸν λίθον καὶ ἐὰν ὀψάριον, μήπως ἀντὶ ὀψαρίου θέλει δώσει εἰς αὐτὸν ὄφιν
Luk 11:12 ἢ καὶ ἂν ζητήσῃ ᾠόν, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτὸν σκορπίον
Luk 11:13 ἐὰν λοιπὸν σεῖς, πονηροὶ ὄντες, ἐξεύρετε νὰ δίδητε καλὰς δόσεις εἰς τὰ τέκνα σας, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος θέλει δώσει Πνεῦμα Ἅγιον εἰς τοὺς αἰτοῦντας παρ αὐτοῦ
Luk 11:14 Καὶ ἐξέβαλλε δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦτο κωφόν· ἀφοῦ δὲ ἐξῆλθε τὸ δαιμόνιον, ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.
Luk 11:15 Τινὲς ὅμως ἐξ αὐτῶν εἶπον· Διὰ τοῦ Βεελζεβοὺλ τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.
Luk 11:16 Ἄλλοι δὲ πειράζοντες ἐζήτουν παρ αὐτοῦ σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ.
Luk 11:17 Πλὴν αὐτὸς νοήσας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Πᾶσα βασιλεία διαιρεθεῖσα καθ ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ οἶκος διαιρεθεὶς καθ ἑαυτοῦ πίπτει.
Luk 11:18 Ἐὰν λοιπὸν καὶ ὁ Σατανᾶς διῃρέθη καθ ἑαυτοῦ, πῶς θέλει σταθῆ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, ἐπειδὴ λέγετε ὅτι ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια διὰ τοῦ Βεελζεβούλ.
Luk 11:19 Ἀλλ ἐὰν ἐγὼ διὰ τοῦ Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ σας διὰ τίνος ἐκβάλλουσι διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι κριταὶ σας.
Luk 11:20 Ἀλλ ἐὰν διὰ τοῦ δακτύλου τοῦ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
Luk 11:21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάττῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι ἐν εἰρήνῃ·
Luk 11:22 ὅταν ὅμως ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, ἀφαιρεῖ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐθάρρει, καὶ διαμοιράζει τὰ λάφυρα αὐτοῦ.
Luk 11:23 Ὅστις δὲν εἶναι μετ ἐμοῦ εἶναι κατ ἐμοῦ, καὶ ὅστις δὲν συνάγει μετ ἐμοῦ σκορπίζει.
Luk 11:24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δί ἀνύδρων τόπων και ζητεῖ ἀνάπαυσιν, καὶ μὴ εὑρίσκον λέγει· ἂς ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκον μου ὅθεν ἐξῆλθον·
Luk 11:25 καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει αὐτὸν σεσαρωμένον καὶ ἐστολισμένον.
Luk 11:26 Τότε ὑπάγει καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἄλλα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικοῦσιν ἐκεῖ, καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα τῶν πρώτων.
Luk 11:27 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, γυνὴ τις ἐκ τοῦ ὄχλου ὑψώσασα φωνήν, εἶπε πρὸς αὐτόν· Μακαρία ἡ κοιλία ἥτις σὲ ἐβάστασε, καὶ οἱ μαστοί, τοὺς ὁποίους ἐθήλασας.
Luk 11:28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μακάριοι μᾶλλον οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάττοντες αὐτόν.
Luk 11:29 Καὶ ἐνῷ οἱ ὄχλοι συνηθροίζοντο, ἤρχισε νὰ λέγῃ· Ἡ γενεὰ αὕτη εἶναι πονηρά· σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῆ εἰς αὐτὴν εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
Luk 11:30 Διότι καθὼς ὁ Ἰωνᾶς ἔγεινε σημεῖον εἰς τοὺς Νινευΐτας, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γενεὰν ταύτην.
Luk 11:31 Ἡ βασίλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῆ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ θέλει κατακρίνει αὐτούς, διότι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος, καὶ ἰδού, πλειότερον τοῦ Σολομῶντος εἶναι ἐδῶ.
Luk 11:32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευῒ θέλουσιν ἀναστηθῆ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ θέλουσι κατακρίνει αὐτήν, διότι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ, καὶ ἰδού, πλειότερον τοῦ Ἰωνᾶ εἶναι ἐδῶ.
Luk 11:33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἀνάψας θέτει εἰς τόπον ἀπόκρυφον οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ ἐπὶ τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς οἱ εἰσερχόμενοι.
Luk 11:34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος εἶναι ὁ ὀφθαλμός· ὅταν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἦναι καθαρός, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου εἶναι φωτεινόν· ἀλλ ὅταν ἦναι πονηρός, καὶ τὸ σῶμά σου εἶναι σκοτεινόν.
Luk 11:35 Πρόσεχε λοιπὸν μήποτε τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ ἦναι σκότος.
Luk 11:36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλον τὸ σῶμά σου ἦναι φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, θέλει εἶσθαι φωτεινὸν ὅλον,

καθὼς ὅταν ὁ λύχνος σὲ φωτίζῃ διὰ τῆς λάμψεως.
Luk 11:37 Καὶ ἀφοῦ ἐλάλησε ταῦτα, Φαρισαῖός τις παρεκάλει αὐτὸν νὰ γευματίσῃ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· εἰσελθὼν δὲ ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν.
Luk 11:38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι δὲν ἐνίφθη πρῶτον πρὶν τοῦ γεύματος.
Luk 11:39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Τώρα σεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου καθαρίζετε, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν σας γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας.
Luk 11:40 Ἄφρονες, ἐκεῖνος ὅστις ἔκαμε τὸ ἔξωθεν δὲν ἔκαμε καὶ τὸ ἔσωθεν
Luk 11:41 Πλὴν δότε ἐλεημοσύνην τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ ἰδού, τὰ πάντα εἶναι καθαρὰ εἰς ἐσᾶς.
Luk 11:42 Ἀλλ' οὐαὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παραβλέπετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἔπρεπε νὰ κάμητε καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴ ἀφήσητε.
Luk 11:43 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.
Luk 11:44 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι εἶσθε ὡς τὰ μνημεῖα, τὰ ὁποῖα δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω δὲν γνωρίζουσιν.
Luk 11:45 Ἀποκριθεὶς δὲ τίς τῶν νομικῶν, λέγει πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.
Luk 11:46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικοὺς οὐαί, διότι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ σεῖς μὲ ἕνα τῶν δακτύλων σας δὲν ἐγγίζετε τὰ φορτία.
Luk 11:47 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, διότι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες σας ἐφόνευσαν αὐτούς.
Luk 11:48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συμφωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τῶν πατέρων σας, διότι αὐτοὶ μὲν ἐφόνευσαν αὐτούς, σεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα αὐτῶν.
Luk 11:49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπε· Θέλω ἀποστείλει εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλουσι φονεύσει καὶ ἐκδιώξει,
Luk 11:50 διὰ νὰ ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,
Luk 11:51 ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Ἄβελ ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ φονευθέντος μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ· ναί, σᾶς λέγω, θέλει ἐκζητηθῇ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.
Luk 11:52 Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικούς, διότι ἀφῃρέσατε τὸ κλειδίον τῆς γνώσεως· σεῖς δὲν εἰσήλθετε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἠμποδίσατε.
Luk 11:53 Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρχισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νὰ διεγείρωσιν αὐτὸν σφόδρα καὶ νὰ βιάζωσιν αὐτὸν νὰ ὁμιλήσῃ, ἐρωτῶντες περὶ πολλῶν,
Luk 11:54 ἐνεδρεύοντες αὐτὸν καὶ ζητοῦντες νὰ ἁρπάσωσί τι ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ, διὰ νὰ κατηγορήσωσιν αὐτόν.
Luk 12:1 Ἐν τῷ μεταξὺ ἀφοῦ συνηθροίσθησαν αἱ μυριάδες τοῦ ὄχλου, ὥστε κατεπάτουν ἀλλήλους, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον· Προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις εἶναι ὑπόκρισις.
Luk 12:2 Ἀλλὰ δὲν εἶναι οὐδὲν κεκαλυμμένον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἀνακαλυφθῇ, καὶ κρυπτόν, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει γνωρισθῇ·
Luk 12:3 ὅθεν ὅσα εἴπετε ἐν τῷ σκότει ἐν τῷ φωτὶ θέλουσιν ἀκουσθῇ, καὶ ὅ, τι ἐλαλήσατε πρὸς τὸ ὠτίον ἐν τοῖς ταμείοις θέλει κηρυχθῇ ἐπὶ τῶν δωμάτων.
Luk 12:4 Λέγω δὲ πρὸς ἐσᾶς τοὺς φίλους μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ δυναμένων περισσότερόν τι νὰ πράξωσι.
Luk 12:5 Θέλω δὲ σᾶς δείξει ποῖον νὰ φοβηθῆτε· Φοβήθητε ἐκεῖνον, ὅστις ἀφοῦ ἀποκτείνῃ, ἔχει ἐξουσίαν νὰ ῥίψῃ εἰς τὴν γέενναν· ναί, σᾶς λέγω, τοῦτον φοβήθητε.
Luk 12:6 Δὲν πωλοῦνται πέντε στρουθία διὰ δύο ἀσσάρια καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι λελησμονημένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ·
Luk 12:7 ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν εἶναι πᾶσαι ἠριθμημέναι. Μὴ φοβεῖσθε λοιπόν· ἀπὸ πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.
Luk 12:8 Σᾶς λέγω δέ· Πᾶς ὅστις μὲ ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ὁμολογήσει αὐτὸν ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ·
Luk 12:9 ὅστις δὲ μὲ ἀρνηθῇ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἀρνηθῇ αὐτὸν ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.
Luk 12:10 Καὶ πᾶς ὅστις θέλει εἰπεῖ λόγον κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν· ὅστις ὅμως βλασφημήσῃ κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς αὐτὸν δὲν θέλει συγχωρηθῇ.
Luk 12:11 Ὅταν δὲ σᾶς φέρωσιν εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί νὰ ἀπολογηθῆτε, ἢ τί νὰ εἴπητε·
Luk 12:12 διότι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα θέλει σᾶς διδάξει ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ τί πρέπει νὰ εἴπητε.
Luk 12:13 Εἶπε δὲ τίς πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὲ πρὸς τὸν ἀδελφόν μου νὰ μοιρασθῇ μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.
Luk 12:14 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄνθρωπε, τίς μὲ κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς
Luk 12:15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσέχετε καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· διότι ἐὰν τις ἔχῃ περισσά, ἡ ζωὴ αὐτοῦ δὲν συνίσταται ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.

Luk 12:16 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς παραβολήν, λέγων· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου ηὐτύχησαν τὰ χωράφια·
Luk 12:17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· Τί νὰ κάμω, διότι δὲν ἔχω ποῦ νὰ συνάξω τοὺς καρποὺς μου
Luk 12:18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τὰς ἀποθήκας μου καὶ θέλω οἰκοδομήσει μεγαλητέρας καὶ συνάξει ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου,
Luk 12:19 καὶ θέλω εἰπεῖ πρὸς τὴν ψυχὴν μου· Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ἐναποτεταμιευμένα δἰ ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.
Luk 12:20 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτην τὴν νύκτα τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ὅσα δὲ ἡτοίμασας, τίνος θέλουσιν εἶσθαι
Luk 12:21 Οὕτω θέλει εἶσθαι ὅστις θησαυρίζει εἰς ἑαυτὸν καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς Θεόν.
Luk 12:22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο λέγω πρὸς ἐσᾶς, Μὴ μεριμνᾶτε διὰ τὴν ζωὴν σας, τί νὰ φάγητε, μηδὲ διὰ τὸ σῶμα, τί νὰ ἐνδυθῆτε.
Luk 12:23 Ἡ ζωὴ εἶναι τιμιώτερον τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος.
Luk 12:24 Παρατηρήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι δὲν σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἵτινες δὲν ἔχουσι ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκην, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον σεῖς διαφέρετε τῶν πτηνῶν.
Luk 12:25 Καὶ τίς ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ μίαν πῆχυν
Luk 12:26 Ἐὰν λοιπὸν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δύνασθε, τί μεριμνᾶτε περὶ τῶν λοιπῶν
Luk 12:27 Παρατηρήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνουσι· δὲν κοπιάζουσιν οὐδὲ κλώθουσι· σᾶς λέγω ὅμως, οὐδὲ ὁ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ ἐνεδύθη ὡς ἕν τούτων.
Luk 12:28 Ἀλλ' ἐὰν τὸν χόρτον, ὅστις σήμερον εἶναι ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ αὔριον ῥίπτεται εἰς κλίβανον, ὁ Θεὸς ἐνδύῃ οὕτω, πόσῳ μᾶλλον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι.
Luk 12:29 Καὶ σεῖς μὴ ζητεῖτε τί νὰ φάγητε ἢ τί νὰ πίητε, καὶ μὴ ᾖσθε μετέωροι·
Luk 12:30 διότι ταῦτα πάντα ζητοῦσι τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου· ὑμῶν δὲ ὁ Πατὴρ ἐξεύρει ὅτι ἔχετε χρείαν τούτων·
Luk 12:31 πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα θέλουσι σᾶς προστεθῇ.
Luk 12:32 Μὴ φοβοῦ, μικρὸν ποίμνιον· διότι ὁ Πατήρ σας ηὐδόκησε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν.
Luk 12:33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντά σας καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Κάμετε εἰς ἑαυτοὺς βαλάντια τὰ ὁποῖα δὲν παλαιοῦνται, θησαυρὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὅστις δὲν ἐκλείπει, ὅπου κλέπτης δὲν πλησιάζει οὐδὲ ὁ σκώληξ διαφθείρει·
Luk 12:34 διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδία σας.
Luk 12:35 Ἂς ἦναι αἱ ὀσφύες σας περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι·
Luk 12:36 καὶ σεῖς ὅμοιοι μὲ ἀνθρώπους, οἵτινες προσμένουσι τὸν κύριον αὐτῶν, πότε θέλει ἐπιστρέψει ἐκ τῶν γάμων, διὰ νὰ ἀνοίξωσιν εὐθὺς εἰς αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ καὶ κρούσῃ.
Luk 12:37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἐλθὼν ὁ κύριος θέλει εὑρεῖ ἀγρυπνοῦντας. Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῇ καὶ καθίσει αὐτοὺς εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον θέλει ὑπηρετήσει αὐτούς.
Luk 12:38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάριοι εἶναι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.
Luk 12:39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι ἐὰν ἤξευρεν ὁ οἰκοδεσπότης ποίαν ὥραν ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἤθελεν ἀγρυπνήσει καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσει νὰ διορυχθῇ ὁ οἶκος αὐτοῦ.
Luk 12:40 Καὶ σεῖς λοιπὸν γίνεσθε ἕτοιμοι· διότι καθ' ἣν ὥραν δὲν στοχάζεσθε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
Luk 12:41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς λέγεις τὴν παραβολὴν ταύτην ἢ καὶ πρὸς πάντας
Luk 12:42 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον θέλει καταστήσει ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ δίδῃ ἐν καιρῷ τὴν διωρισμένην τροφήν
Luk 12:43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει εὑρεῖ πράττοντα οὕτως.
Luk 12:44 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι θέλει καταστήσει αὐτὸν ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.
Luk 12:45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Βραδύνει νὰ ἔλθῃ ὁ κύριός μου· καὶ ἀρχίσῃ νὰ δέρῃ τοὺς δούλους καὶ τὰς δούλας, καὶ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ καὶ νὰ μεθύῃ,
Luk 12:46 θέλει ἐλθεῖ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, καθ' ἣν ἡμέραν δὲν προσμένει καὶ καθ' ἣν ὥραν δὲν ἐξεύρει, καὶ θέλει ἀποχωρίσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ θέλει θέσει μετὰ τῶν ἀπίστων.
Luk 12:47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος, ὅστις γνωρίσας τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ δὲν ἡτοίμασεν οὐδὲ ἔκαμε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, θέλει δαρθῇ πολύ·
Luk 12:48 ὅστις ὅμως μὴ γνωρίσας ἔπραξεν ἄξια δαρμῶν, θέλει δαρθῇ ὀλίγον· εἰς πάντα δέ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη πολύ, πολὺ θέλει ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ, καὶ εἰς ὅντινα ἐνεπιστεύθη πολύ, περισσότερον θέλουσιν ἀπαιτήσει παρ' αὐτοῦ.
Luk 12:49 Πῦρ ἦλθον νὰ βάλω εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω, ἐὰν ἤδη ἀνήφθη
Luk 12:50 Βάπτισμα δὲ ἔχω νὰ βαπτισθῶ, καὶ πῶς στενοχωροῦμαι ἑωσοῦ ἐκτελεσθῇ.
Luk 12:51 Νομίζετε ὅτι ἦλθον νὰ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ οὐχί, σᾶς λέγω, ἀλλὰ διαχωρισμόν.
Luk 12:52 Διότι ἀπὸ τοῦ νῦν θέλουσιν εἶσθαι πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διακεχωρισμένοι, οἱ τρεῖς κατὰ τῶν δύο καὶ οἱ δύο κατὰ τῶν τριῶν·
Luk 12:53 Θέλει διαχωρισθῇ πατὴρ κατὰ υἱοῦ καὶ υἱὸς κατὰ πατρός, μήτηρ κατὰ θυγατρὸς καὶ θυγάτηρ κατὰ μητρός, πενθερὰ κατὰ τῆς νύμφης αὐτῆς καὶ νύμφη κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

Luk 12:54 Ἔλεγε καὶ πρὸς τοὺς ὄχλους· Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνυψουμένην ἀπὸ δυσμῶν, εὐθὺς λέγετε, Βροχὴ ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτω·
Luk 12:55 καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι καύσων θέλει εἶσθαι, καὶ γίνεται.
Luk 12:56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐξεύρετε νὰ διακρίνητε, τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς δὲν διακρίνετε
Luk 12:57 Διὰ τί δὲ καὶ ἀφ ἑαυτῶν δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον
Luk 12:58 Ἐνῷ λοιπὸν ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου πρὸς τὸν ἄρχοντα, προσπάθησον καθ ὁδὸν νὰ ἀπαλλαχθῇς ἀπ αὐτοῦ, μήποτε σὲ σύρῃ πρὸς τὸν κριτήν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ ὁ ὑπηρέτης σὲ βάλῃ εἰς φυλακήν.
Luk 12:59 Σοὶ λέγω, δὲν θέλεις ἐξέλθει ἐκεῖθεν, ἑωσοῦ ἀποδώσῃς καὶ τὸ ἔσχατον λεπτόν.
Luk 13:1 Κατ ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἦλθόν τινες, ἀπαγγέλλοντες πρὸς αὐτὸν περὶ τῶν Γαλιλαίων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα ὁ Πιλάτος ἔμιξε μὲ τὰς θυσίας αὐτῶν.
Luk 13:2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Νομίζετε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἦσαν ἁμαρτωλοὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς Γαλιλαίους, διότι ἔπαθον τοιαῦτα
Luk 13:3 Οὐχί, σᾶς λέγω, ἀλλ ἐὰν δὲν μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῇ.
Luk 13:4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δεκαοκτώ, ἐπὶ τοὺς ὁποίους ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτούς, νομίζετε ὅτι οὗτοι ἦσαν ἁμαρτωλοὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ
Luk 13:5 Οὐχί, σᾶς λέγω, ἀλλ ἐὰν δὲν μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῇ.
Luk 13:6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· Εἶχέ τις συκῆν πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ καὶ δὲν εὗρε.
Luk 13:7 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδού, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ δὲν εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· διὰ τί καταργεῖ καὶ τὴν γῆν
Luk 13:8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτόν· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κοπρίαν·
Luk 13:9 καὶ ἐὰν μὲν κάμῃ καρπόν, καλῶς· εἰ δὲ μή, θέλεις ἐκκόψει αὐτὴν μετὰ ταῦτα.
Luk 13:10 Ἐδίδασκε δὲ ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν τὸ σάββατον.
Luk 13:11 Καὶ ἰδού, γυνὴ τις εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτὼ ἔτη καὶ ἦτο συγκύπτουσα καὶ δὲν ἠδύνατο παντελῶς νὰ ἀνακύψῃ.
Luk 13:12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, ἐφώναξε καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Γύναι, ἠλευθερωμένη εἶσαι ἀπὸ τῆς ἀσθενείας σου·
Luk 13:13 καὶ ἔθεσεν ἐπ αὐτὴν τὰς χεῖρας· καὶ παρευθὺς ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.
Luk 13:14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι εἰς τὸ σάββατον ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε πρὸς τὸν ὄχλον· Ἓξ ἡμέραι εἶναι, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐργάζησθε· ἐν ταύταις λοιπὸν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.
Luk 13:15 Ἀπεκρίθη λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, δὲν λύει ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ σαββάτῳ τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ φέρων ποτίζει
Luk 13:16 αὕτη δέ, οὖσα θυγάτηρ τοῦ Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν ὁ Σατανᾶς ἔδεσεν, ἰδού, δεκαοκτὼ ἔτη, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου
Luk 13:17 Καὶ ἐνῷ, αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἐναντίοι αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρε δἰ ὅλα τὰ ἔνδοξα ἔργα τὰ γινόμενα ὑπ αὐτοῦ.
Luk 13:18 Ἔλεγε δέ· Μὲ τί εἶναι ὁμοία ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ τί νὰ ὁμοιώσω αὐτήν
Luk 13:19 Εἶναι ὁμοία μὲ κόκκον σινάπεως, τὸν ὁποῖον λαβὼν ἄνθρωπος ἔρριψεν εἰς τὸν κῆπον αὐτοῦ· καὶ ηὔξησε καὶ ἔγεινε δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσαν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
Luk 13:20 Καὶ πάλιν εἶπε· Μὲ τί νὰ ὁμοιώσω τὴν βασιλεῖαν τοῦ Θεοῦ
Luk 13:21 Εἶναι ὁμοία μὲ προζύμιον, τὸ ὁποῖον λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς τρία μέτρα ἀλεύρου, ἑωσοῦ ἀνέβη ὅλον τὸ φύραμα.
Luk 13:22 Καὶ διήρχετο τὰς πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ ὁδοιπορῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.
Luk 13:23 Εἶπε δὲ τις πρὸς αὐτόν· Κύριε, ὀλίγοι ἆρα εἶναι οἱ σῳζόμενοι Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Luk 13:24 Ἀγωνίζεσθε νὰ εἰσέλθητε διὰ τῆς στενῆς πύλης· διότι πολλοί, σᾶς λέγω, θέλουσι ζητήσει νὰ εἰσέλθωσι καὶ δὲν θέλουσι δυνηθῇ.
Luk 13:25 Ἀφοῦ σηκωθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἀρχίσητε νὰ στέκησθε ἔξω καὶ νὰ κρούητε τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον εἰς ἡμᾶς· καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς σᾶς εἴπῃ, δὲν σᾶς ἐξεύρω πόθεν εἶσθε·
Luk 13:26 τότε θέλετε ἀρχίσει νὰ λέγητε· Ἐφάγομεν ἔμπροσθέν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.
Luk 13:27 Καὶ θέλει εἰπεῖ· Σᾶς λέγω, δὲν σᾶς ἐξεύρω πόθεν εἶσθε· φύγετε ἀπ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.
Luk 13:28 Ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ἴδητε τὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἑαυτοὺς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.
Luk 13:29 Καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου καὶ θέλουσι καθήσει ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
Luk 13:30 Καὶ ἰδού, εἶναι ἔσχατοι, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι πρῶτοι, καὶ εἶναι πρῶτοι, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι

ἔσχατοι.
Luk 13:31 Κατ᾿ ἐκείνην τὴν ἡμέραν προσῆλθον τινὲς Φαρισαῖοι, λέγοντες πρὸς αὐτόν· Ἔξελθε καὶ ἀναχώρησον ἐντεῦθεν, διότι ὁ Ἡρώδης θέλει νὰ σὲ θανατώσῃ.
Luk 13:32 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ εἴπατε πρὸς τὴν ἀλώπεκα ταύτην· Ἰδού, ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ κάμνω θεραπείας σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τελειοῦμαι.
Luk 13:33 Πλὴν πρέπει ἐγὼ σήμερον καὶ αὔριον καὶ τὴν ἐφεξῆς ἡμέραν νὰ ὑπάγω· διότι δὲν εἶναι δυνατὸν προφήτης νὰ ἀπολεσθῇ ἔξω τῆς Ἱερουσαλήμ.
Luk 13:34 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ φονεύουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα νὰ συνάξω τὰ τέκνα σου καθ᾿ ὃν τρόπον ἡ ὄρνις τὰ ὀρνίθια ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ δὲν ἠθελήσατε.
Luk 13:35 Ἰδού, σᾶς ἀφίνεται ὁ οἶκός σας ἔρημος· ἀληθῶς δὲ σᾶς λέγω ὅτι δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ, ἑωσοῦ ἔλθῃ ὁ καιρὸς ὅτε θέλετε εἰπεῖ· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Luk 14:1 Καὶ ὅτε ἦλθεν αὐτὸς εἰς τὸν οἶκον τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων τὸ σάββατον διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον, ἐκεῖνοι παρετήρουν αὐτόν.
Luk 14:2 Καὶ ἰδού, ἄνθρωπός τις ὑδρωπικὸς ἦτο ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
Luk 14:3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἶναι τάχα συγκεχωρημένον νὰ θεραπεύῃ τις ἐν τῷ σαββάτῳ
Luk 14:4 Οἱ δὲ ἐσιώπησαν. Καὶ πιάσας ἰάτρευσεν αὐτὸν καὶ ἀπέλυσε.
Luk 14:5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὁ ὄνος ἢ ὁ βοῦς θέλει πέσει εἰς φρέαρ, καὶ δὲν θέλει εὐθὺς ἀνασύρει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου
Luk 14:6 Καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποκριθῶσιν εἰς αὐτὸν πρὸς ταῦτα.
Luk 14:7 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς τοὺς κεκλημένους, ἐπειδὴ παρετήρει πῶς ἐξέλεγον τὰς πρωτοκαθεδρίας, λέγων πρὸς αὐτούς.
Luk 14:8 Ὅταν προσκληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ καθήσῃς εἰς τὸν πρῶτον τόπον, μήποτε εἶναι προσκεκλημένος ὑπ᾿ αὐτοῦ ἐντιμότερός σου,
Luk 14:9 καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ὅστις ἐκάλεσε σὲ καὶ αὐτόν, σοὶ εἴπῃ· Δὸς τόπον εἰς τοῦτον· καὶ τότε ἀρχίσῃς μὲ αἰσχύνην νὰ λαμβάνῃς τὸν ἔσχατον τόπον.
Luk 14:10 Ἀλλ᾿ ὅταν προσκληθῇς, ὕπαγε καὶ κάθησον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, διὰ νὰ σοὶ εἴπῃ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ὅστις σὲ ἐκάλεσε· Φίλε, ἀνάβα ἀνωτέρω· τότε θέλεις ἔχει δόξαν ἐνώπιον τῶν συγκαθημένων μετὰ σοῦ.
Luk 14:11 Διότι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν θέλει ταπεινωθῆ καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν θέλει ὑψωθῆ.
Luk 14:12 Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις προσεκάλεσεν αὐτόν. Ὅταν κάμνῃς γεῦμα ἢ δεῖπνον, μὴ προσκάλει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους, μήποτε καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλέσωσι, καὶ γείνῃ εἰς σὲ ἀνταπόδοσις.
Luk 14:13 Ἀλλ᾿ ὅταν κάμνῃς ὑποδοχήν, προσκάλει πτωχούς, βεβλαμμένους, χωλούς, τυφλούς,
Luk 14:14 καὶ θέλεις εἶσθαι μακάριος, διότι δὲν ἔχουσι νὰ σοὶ ἀνταποδώσωσιν· ἐπειδὴ ἡ ἀνταπόδοσις θέλει γείνει εἰς σὲ ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.
Luk 14:15 Ἀκούσας δὲ ταῦτα εἰς τῶν συγκαθημένων, εἶπε πρὸς αὐτόν· Μακάριος ὅστις φάγῃ ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
Luk 14:16 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄνθρωπός τις ἔκαμε δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς·
Luk 14:17 καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου διὰ νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς κεκλημένους· Ἔρχεσθε, ἐπειδὴ πάντα εἶναι ἤδη ἕτοιμα.
Luk 14:18 Καὶ ἤρχισαν πάντες μὲ μίαν γνώμην νὰ παραιτῶνται. Ὁ πρῶτος εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ ἐξέλθω καὶ νὰ ἴδω αὐτόν· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.
Luk 14:19 Καὶ ἄλλος εἶπεν· Ἠγόρασα πέντε ζεύγη βοῶν, καὶ ὑπάγω νὰ δοκιμάσω αὐτά· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρῃ τημένον.
Luk 14:20 καὶ ἄλλος εἶπε· Γυναῖκα ἐνυμφεύθην, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ ἔλθω.
Luk 14:21 Καὶ ἐλθὼν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ· Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, καὶ εἰσάγαγε ἐδὼ τοὺς πτωχοὺς καὶ βεβλαμμένους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλούς.
Luk 14:22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, ἔγεινεν ὡς προσέταξας, καὶ εἶναι ἔτι τόπος.
Luk 14:23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον νὰ εἰσέλθωσι, διὰ νὰ γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.
Luk 14:24 Διότι σᾶς λέγω ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων θέλει γευθῆ τοῦ δείπνου μου.
Luk 14:25 Ἤρχοντο δὲ μετ᾿ αὐτοῦ ὄχλοι πολλοί. Καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·
Luk 14:26 Ἐὰν τις ἔρχηται πρὸς ἐμὲ καὶ δὲν μισῇ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ζωήν, δὲν δύναται νὰ ἦναι μαθητής μου.
Luk 14:27 Καὶ ὅστις δὲν βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, δὲν δύναται νὰ ἦναι μαθητὴς μου.
Luk 14:28 Διότι τίς ἐξ ὑμῶν, θέλων νὰ οἰκοδομήσῃ πύργον, δὲν κάθηται πρῶτον καὶ λογαριάζει τὴν δαπάνην, ἂν ἔχῃ

τὰ ἀναγκαῖα διὰ νὰ τελειώσῃ αὐτόν
Luk 14:29 μήποτε ἀφοῦ βάλῃ θεμέλιον καὶ δὲν δύναται νὰ τελειώσῃ αὐτόν, ἀρχίσωσι πάντες οἱ βλέποντες νὰ ἐμπαίζωσιν αὐτόν,
Luk 14:30 λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε νὰ οἰκοδομῇ καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τελειώσῃ.
Luk 14:31 Ἢ τίς βασιλεὺς ὑπάγων νὰ πολεμήσῃ ἄλλον βασιλέα δὲν κάθηται πρότερον καὶ σκέπτεται ἐὰν ἦναι δυνατὸς μὲ δέκα χιλιάδας νὰ ἀπαντήσῃ τὸν ἐρχόμενον κατ᾿ αὐτοῦ μὲ εἴκοσι χιλιάδας
Luk 14:32 Εἰ δὲ μή, ἐνῷ αὐτὸς εἶναι ἔτι μακράν, ἀποστέλλει πρέσβεις καὶ ζητεῖ εἰρήνην.
Luk 14:33 Οὕτω λοιπὸν πᾶς ὅστις ἐξ ὑμῶν δὲν ἀπαρνεῖται πάντα τὰ ἑαυτοῦ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ ἦναι μαθητής μου.
Luk 14:34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἀλλ᾿ ἐὰν τὸ ἅλας διαφθαρῇ, μὲ τί θέλει ἀρτυθῇ
Luk 14:35 δὲν εἶναι πλέον χρήσιμον οὔτε διὰ τὴν γῆν οὔτε διὰ τὴν κοπρίαν· ἔξω ῥίπτουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ ἂς ἀκούῃ.
Luk 15:1 Ἐπλησίαζον δὲ εἰς αὐτὸν πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοί, διὰ νὰ ἀκούωσιν αὐτόν.
Luk 15:2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς δέχεται καὶ συντρώγει μετ᾿ αὐτῶν.
Luk 15:3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων·
Luk 15:4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα καὶ χάσῃ ἓν ἐξ αὐτῶν, δὲν ἀφίνει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ὑπάγει ζητῶν τὸ ἀπολωλός, ἑωσοῦ εὕρῃ αὐτό
Luk 15:5 Καὶ εὑρὼν αὐτό, βάλλει ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων.
Luk 15:6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων πρὸς αὐτούς· Συγχάρητέ μοι, διότι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.
Luk 15:7 Σᾶς λέγω ὅτι οὕτω θέλει εἶσθαι χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα μᾶλλον παρὰ διὰ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίους, οἵτινες δὲν ἔχουσι χρείαν μετανοίας.
Luk 15:8 Ἢ τίς γυνὴ ἔχουσα δέκα δραχμάς, ἐὰν χάσῃ δραχμὴν μίαν, δὲν ἀνάπτει λύχνον καὶ σαρόνει τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ αὐτήν
Luk 15:9 καὶ ἀφοῦ εὕρῃ, συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, διότι εὗρον τὴν δραχμὴν τὴν ὁποίαν ἔχασα.
Luk 15:10 Οὕτω, σᾶς λέγω, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα.
Luk 15:11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς.
Luk 15:12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν πρὸς τὸν πατέρα· Πάτερ, δὸς μοι τὸ ἀνῆκον μέρος τῆς περιουσίας. Καὶ διεμοίρασεν εἰς αὐτοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
Luk 15:13 Καὶ μετ᾿ ὀλίγας ἡμέρας συνάξας πάντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως.
Luk 15:14 Ἀφοῦ δὲ ἐδαπάνησε πάντα, ἔγεινε πεῖνα μεγάλη ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, καὶ αὐτὸς ἤρχισε νὰ στερῆται.
Luk 15:15 Τότε ὑπῆγε καὶ προσεκολλήθη εἰς ἕνα τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, ὅστις ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ διὰ νὰ βόσκῃ χοίρους.
Luk 15:16 Καὶ ἐπεθύμει νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ξυλοκεράτων, τὰ ὁποῖα ἔτρωγον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἔδιδεν εἰς αὐτόν.
Luk 15:17 Ἐλθὼν δὲ εἰς ἑαυτόν, εἶπε· Πόσοι μισθωτοὶ τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτον, καὶ ἐγὼ χάνομαι ὑπὸ τῆς πείνης.
Luk 15:18 Σηκωθεὶς θέλω ὑπάγει πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ θέλω εἰπεῖ πρὸς αὐτόν· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου·
Luk 15:19 καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἄξιος νὰ ὀνομασθῶ υἱός σου· κάμε με ὡς ἕνα τῶν μισθωτῶν σου.
Luk 15:20 Καὶ σηκωθεὶς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἐνῷ, δὲ ἀπεῖχεν ἔτι μακράν, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
Luk 15:21 εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ υἱός· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἄξιος νὰ ὀνομασθῶ υἱός σου.
Luk 15:22 Καὶ ὁ πατὴρ εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Φέρετε ἔξω τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτυλίδιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας,
Luk 15:23 καὶ φέροντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν σφάξατε, καὶ φαγόντες ἂς εὐφρανθῶμεν,
Luk 15:24 διότι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦτο καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦτο καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρχισαν νὰ εὐφραίνωνται.
Luk 15:25 Ἦτο δὲ ὁ πρεσβύτερος αὐτοῦ υἱὸς ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ καθὼς ἐρχόμενος ἐπλησίασεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἤκουσε συμφωνίαν καὶ χορούς,
Luk 15:26 καὶ προσκαλέσας ἕνα τῶν δούλων, ἠρώτα τί εἶναι ταῦτα.
Luk 15:27 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε· καὶ ἔσφαξεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, διότι ἀπήλαυσεν αὐτὸν ὑγιαίνοντα.
Luk 15:28 Καὶ ὠργίσθη καὶ δὲν ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ. Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ παρεκάλει αὐτόν.

Luk 15:29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς τὸν πατέρα· Ἰδού, τόσα ἔτη σὲ δουλεύω, καὶ ποτὲ ἐντολήν σου δὲν παρέβην, καὶ εἰς ἐμὲ οὐδὲ ἐρίφιον ἔδωκάς ποτε διὰ νὰ εὐφρανθῶ μετὰ τῶν φίλων μου.
Luk 15:30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔσφαξας δί αὐτὸν τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.
Luk 15:31 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ ἐμοῦ εἶσαι, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ εἶναι·
Luk 15:32 ἔπρεπε δὲ νὰ εὐφρανθῶμεν καὶ νὰ χαρῶμεν, διότι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦτο καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦτο καὶ εὑρέθη.
Luk 16:1 Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἦτο ἄνθρωπός τις πλούσιος, ὅστις εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος κατηγορήθη πρὸς αὐτὸν ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
Luk 16:2 Καὶ κράξας αὐτόν, εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον ἀκούω περὶ σοῦ δὸς τὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομίας σου· διότι δὲν θέλεις δυνηθῇ πλέον νὰ ἦσαι οἰκονόμος.
Luk 16:3 Εἶπε δὲ καθ ἑαυτὸν ὁ οἰκονόμος· Τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖ ἀπ ἐμοῦ τὴν οἰκονομίαν νὰ σκάπτω δὲν δύναμαι, νὰ ζητῶ ἐντρέπομαι·
Luk 16:4 ἐνόησα τί πρέπει νὰ κάμω, διὰ νὰ μὲ δεχθῶσιν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, ὅταν ἀποβληθῶ τῆς οἰκονομίας.
Luk 16:5 Καὶ προσκαλέσας ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, εἶπε πρὸς τὸν πρῶτον· Πόσον χρεωστεῖς εἰς τὸν κύριόν μου
Luk 16:6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν μέτρα ἐλαίου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Λάβε τὸ ἔγγραφόν σου καὶ καθήσας ταχέως γράψον πεντήκοντα.
Luk 16:7 Ἔπειτα εἶπε πρὸς ἄλλον· Σὺ δὲ πόσον χρεωστεῖς Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν μόδια σίτου. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Λάβε τὸ ἔγγραφόν σου καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.
Luk 16:8 Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν ἄδικον οἰκονόμον, ὅτι φρονίμως ἔπραξε· διότι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου εἶναι φρονιμώτεροι εἰς τὴν ἑαυτῶν γενεὰν παρὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός.
Luk 16:9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Κάμετε εἰς ἑαυτοὺς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, διὰ νὰ σᾶς δεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, ὅταν ἐκλείψητε.
Luk 16:10 Ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ πιστὸς καὶ ἐν τῷ πολλῷ πιστὸς εἶναι, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν τῷ πολλῷ ἄδικος εἶναι.
Luk 16:11 Ἐὰν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον μαμωνᾶ δὲν ἐφάνητε πιστοί, τὸν ἀληθινὸν πλοῦτον τίς θέλει σᾶς ἐμπιστευθῇ
Luk 16:12 Καὶ ἐὰν εἰς τὸ ξένον δὲν ἐφάνητε πιστοί, τίς θέλει σᾶς δώσει τὸ ἰδικόν σας
Luk 16:13 Οὐδεὶς δοῦλος δύναται νὰ δουλεύῃ δύο κυρίους διότι ἢ τὸν ἕνα θέλει μισήσει καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει· ἢ εἰς τὸν ἕνα θέλει προσκολληθῇ καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσει. Δὲν δύνασθε νὰ δουλεύητε Θεὸν καὶ μαμωνᾶ.
Luk 16:14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὄντες, καὶ περιεγέλων αὐτόν.
Luk 16:15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεῖς εἶσθε οἱ δικαιόνοντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ Θεὸς ὅμως γνωρίζει τὰς καρδίας σας· διότι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὑψηλόν, βδέλυγμα εἶναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Luk 16:16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου ὑπῆρχον· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς τις βιάζεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
Luk 16:17 Εὐκολώτερον δὲ εἶναι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ νὰ παρέλθωσι παρὰ μία κεραία τοῦ νόμου νὰ πέσῃ.
Luk 16:18 Πᾶς ὅστις χωρίζεται τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ νυμφεύεται ἄλλην, μοιχεύει, καὶ πᾶς ὅστις νυμφεύεται κεχωρισμένην ἀπὸ ἀνδρός, μοιχεύει.
Luk 16:19 Ἦτο δὲ ἄνθρωπός τις πλούσιος καὶ ἐνεδύετο πορφύραν καὶ στολὴν βυσσίνην, εὐφραινόμενος καθ ἡμέραν μεγαλοπρεπῶς.
Luk 16:20 Ἦτο δὲ πτωχός τις ὀνομαζόμενος Λάζαρος, ὅστις ἔκειτο πεπληγωμένος πλησίον τῆς πύλης αὐτοῦ
Luk 16:21 καὶ ἐπεθύμει νὰ χορτασθῇ ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἔγλειφον τὰς πληγὰς αὐτοῦ.
Luk 16:22 Ἀπέθανε δὲ ὁ πτωχὸς καὶ ἐφέρθη ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη.
Luk 16:23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἐνῷ ἦτο ἐν βασάνοις, βλέπει τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ τὸν Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.
Luk 16:24 Καὶ αὐτὸς φωνάξας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον τὸν Λάζαρον, διὰ νὰ βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ εἰς ὕδωρ καὶ νὰ καταδροσίσῃ τὴν γλῶσσάν μου, διότι βασανίζομαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ·
Luk 16:25 εἶπε δὲ ὁ Ἀβραάμ· Τέκνον, ἐνθυμήθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· τώρα οὗτος μὲν παρηγορεῖται, σὺ δὲ βασανίζεσαι·
Luk 16:26 καὶ ἐκτὸς τούτων πάντων, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα εἶναι ἐστηριγμένον, ὥστε οἱ θέλοντες νὰ διαβῶσιν ἐντεῦθεν πρὸς ἐσᾶς νὰ μὴ δύνανται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν νὰ διαπερῶσι πρὸς ὑμᾶς.
Luk 16:27 Εἶπε δέ· παρακαλῶ σε λοιπόν, πάτερ, νὰ πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·
Luk 16:28 διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς· διὰ νὰ μαρτυρήσῃ εἰς αὐτούς, ὥστε νὰ μὴ ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.
Luk 16:29 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβραάμ, Ἔχουσι τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας· ἂς ἀκούσωσιν αὐτούς.
Luk 16:30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ ἐὰν τις ἀπὸ νεκρῶν ὑπάγῃ πρὸς αὐτούς, θέλουσι μετανοήσει.

Luk 16:31 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐὰν τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας δὲν ἀκούωσιν, οὐδὲ ἐὰν τις ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν θέλουσι πεισθῇ.
Luk 17:1 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ εἰς ἐκεῖνον, διὰ τοῦ ὁποίου ἔρχονται.
Luk 17:2 Συμφέρει εἰς αὐτὸν νὰ κρεμασθῇ περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ μύλου πέτρα καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ νὰ σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων.
Luk 17:3 Προσέχετε εἰς ἑαυτούς. Ἐὰν δὲ ὁ ἀδελφὸς σου ἁμαρτήσῃ εἰς σέ, ἐπίπληξον αὐτόν· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ
, συγχώρησον αὐτόν.
Luk 17:4 καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς σέ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων· Μετανοῶ, θέλεις συγχωρήσει αὐτόν.
Luk 17:5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Κύριον· Αὔξησον εἰς ἡμᾶς τὴν πίστιν.
Luk 17:6 Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐὰν ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἠθέλετε εἰπεῖ εἰς τὴν συκάμινον ταύτην, Ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε σᾶς ὑπακούσει.
Luk 17:7 Τίς δὲ ἀπὸ σᾶς ἔχων δοῦλον ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, εὐθὺς ἀφοῦ ἔλθῃ ἐκ τοῦ ἀγροῦ· Ὕπαγε, κάθησον νὰ φάγῃς,
Luk 17:8 καὶ δὲν θέλει εἰπεῖ πρὸς αὐτόν· Ἑτοίμασον τί νὰ δειπνήσω, καὶ περιζωσθεὶς ὑπηρέτει με, ἑωσοῦ φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα θέλεις φάγει καὶ πίει σύ
Luk 17:9 Μήπως γνωρίζει χάριν εἰς τὸν δοῦλον ἐκεῖνον, διότι ἔκαμε τὰ διαταχθέντα εἰς αὐτόν δὲν μοὶ φαίνεται.
Luk 17:10 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν κάμητε πάντα τὰ διαταχθέντα εἰς ἐσᾶς, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοι εἴμεθα, ἐπειδὴ ἐκάμαμεν ὅ, τι ἐχρεωστοῦμεν νὰ κάμωμεν.
Luk 17:11 Καὶ ὅτε αὐτὸς ἐπορεύετο εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, διέβαινε διὰ μέσου τῆς Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.
Luk 17:12 Καὶ ἐνῶ εἰσήρχετο εἴς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτὸν δέκα ἄνθρωποι λεπροί, οἵτινες ἐστάθησαν μακρόθεν,
Luk 17:13 καὶ αὐτοὶ ὕψωσαν φωνήν, λέγοντες· Ἰησοῦ, Ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.
Luk 17:14 Καὶ ἰδὼν εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ δείξατε ἑαυτοὺς εἰς τοὺς ἱερεῖς. Καὶ ἐνῷ, ἐπορεύοντο, ἐκαθαρίσθησαν.
Luk 17:15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰατρεύθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν,
Luk 17:16 καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἦτο Σαμαρείτης.
Luk 17:17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δὲν ἐκαθαρίσθησαν οἱ δέκα οἱ δὲ ἐννέα ποῦ εἶναι
Luk 17:18 Δὲν εὑρέθησαν ἄλλοι νὰ ὑποστρέψωσι διὰ νὰ δοξάσωσι τὸν Θεὸν εἰμὴ ὁ ἀλλογενής οὗτος
Luk 17:19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκωθεὶς ὕπαγε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν.
Luk 17:20 Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὕτως ὥστε νὰ παρατηρῆται·
Luk 17:21 οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖ· Ἰδού, ἐδῶ εἶναι, ἤ Ἰδοὺ ἐκεῖ· διότι ἰδού, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐντὸς ὑμῶν.
Luk 17:22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι, ὅτε θέλετε ἐπιθυμήσει νὰ ἴδητε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ.
Luk 17:23 καὶ θέλουσι σᾶς εἰπεῖ· Ἰδού, ἐδῶ εἶναι, ἤ Ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ὑπάγητε μηδ ἀκολουθήσητε.
Luk 17:24 Διότι ὡς ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ οὐρανὸν λάμπει εἰς τὴν ὑπ οὐρανόν, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.
Luk 17:25 Πρῶτον ὅμως πρέπει αὐτὸς νὰ πάθῃ πολλὰ καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.
Luk 17:26 Καὶ καθὼς ἔγεινεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
Luk 17:27 ἔτρωγον, ἔπινον, ἐνύμφευον, ἐνυμφεύοντο, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ ἥν ὁ Νῶε εἰσῆλθεν εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἤ λθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.
Luk 17:28 Ὁμοίως καὶ καθὼς ἔγεινεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Λώτ· ἔτρωγον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ῳ κοδόμουν·
Luk 17:29 καθ ἥν δὲ ἡμέραν ἐξῆλθεν ὁ Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.
Luk 17:30 Ὡσαύτως θέλει εἶσθαι καθ ἥν ἡμέραν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανερωθῇ.
Luk 17:31 Κατ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅστις εὑρεθῇ ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἄς μὴ καταβῇ διὰ νὰ λάβῃ αὐτά, καὶ ὅστις ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως ἄς μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω.
Luk 17:32 Ἐνθυμεῖσθε τὴν γυναῖκα τοῦ Λώτ.
Luk 17:33 Ὅστις ζητήσῃ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅστις ἀπολέσῃ αὐτήν, θέλει διαφυλάξει αὐτήν.
Luk 17:34 Σᾶς λέγω, Ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ θέλουσιν εἶσθαι δύο ἐπὶ μιᾶς κλίνης, ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται·
Luk 17:35 δύο γυναῖκες θέλουσιν ἀλέθει ὁμοῦ, ἡ μία παραλαμβάνεται καὶ ἡ ἄλλη ἀφίνεται·
Luk 17:36 δύο θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται.
Luk 17:37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι πρὸς αὐτόν· Ποῦ, Κύριε Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅπου εἶναι τὸ σῶμα, ἐκεῖ θέλουσι συναχθῇ οἱ ἀετοί.

Luk 18:1 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ προσεύχωνται καὶ νὰ μὴ ἀποκάμνωσι,
Luk 18:2 λέγων· Κριτής τις ἦτο ἔν τινι πόλει, ὅστις τὸν Θεὸν δὲν ἐφοβεῖτο καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπετο.
Luk 18:3 Ἦτο δὲ χήρα τις ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.
Luk 18:4 Καὶ μέχρι τινὸς δὲν ἠθέλησε· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπε καθ ἑαυτόν· Ἄν καὶ τὸν Θεὸν δὲν φοβῶμαι καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπωμαι,
Luk 18:5 τοὐλάχιστον ἐπειδὴ μὲ ἐνοχλεῖ ἡ χήρα αὕτη, ἄς ἐκδικήσω αὐτήν, διὰ νὰ μὴ ἔρχηται πάντοτε καὶ μὲ βασανίζῃ.
Luk 18:6 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί λέγει ὁ ἄδικος κριτής·
Luk 18:7 ὁ δὲ Θεὸς δὲν θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἄν καὶ μακροθυμῇ δἰ αὐτούς
Luk 18:8 σᾶς λέγω ὅτι θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ταχέως. Πλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἔλθῃ, ἆρά γε θέλει εὑρεῖ τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς
Luk 18:9 Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινας, τοὺς θαρροῦντας εἰς ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι δίκαιοι καὶ καταφρονοῦντας τοὺς λοιπούς, τὴν παραβολὴν ταύτην·
Luk 18:10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν διὰ νὰ προσευχηθῶσιν, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος τελώνης.
Luk 18:11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς προσηύχετο καθ ἑαυτὸν ταῦτα· Εὐχαριστῶ σοι, Θεέ, ὅτι δὲν εἶμαι καθὼς οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ καθὼς οὗτος ὁ τελώνης·
Luk 18:12 νηστεύω δὶς τῆς ἑβδομάδος, ἀποδεκατίζω πάντα ὅσα ἔχω.
Luk 18:13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἱστάμενος, δὲν ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς νὰ ὑψώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.
Luk 18:14 Σᾶς λέγω, Κατέβη οὗτος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δεδικαιωμένος μᾶλλον παρὰ ἐκεῖνος· διότι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν θέλει ταπεινωθῇ, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν θέλει ὑψωθῇ.
Luk 18:15 Ἔφερον δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ βρέφη, διὰ νὰ ἐγγίζῃ αὐτά· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταί, ἐπέπληξαν αὐτούς.
Luk 18:16 Ὁ Ἰησοῦς ὅμως προσκαλέσας αὐτά, εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται πρὸς ἐμέ, καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
Luk 18:17 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ὅστις δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς αὐτήν.
Luk 18:18 Καὶ ἄρχων τις ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νὰ πράξω διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον
Luk 18:19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὴ εἷς ὁ Θεός.
Luk 18:20 Τὰς ἐντολὰς ἐξεύρεις· Μὴ μοιχεύσῃς, Μὴ φονεύσῃς, Μὴ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.
Luk 18:21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου.
Luk 18:22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἔτι ἕν σοὶ λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διαμοίρασον εἰς πτωχούς, καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐλθέ, ἀκολούθει μοι.
Luk 18:23 Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα ἔγεινε περίλυπος διότι ἦτο πλούσιος σφόδρα.
Luk 18:24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα·
Luk 18:25 διότι εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ κάμηλος διὰ τρύπης βελόνης, παρὰ πλούσιος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Luk 18:26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ
Luk 18:27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.
Luk 18:28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν.
Luk 18:29 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι δὲν εἶναι οὐδείς, ὅστις ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφοὺς ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
Luk 18:30 ὅστις δὲν θέλει ἀπολαύσει πολλαπλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζωὴν αἰώνιον.
Luk 18:31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ θέλουσιν ἐκτελεσθῇ πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.
Luk 18:32 Διότι θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ ἔθνη καὶ θέλει ἐμπαιχθῇ καὶ ὑβρισθῇ καὶ ἐμπτυσθῇ,
Luk 18:33 καὶ μαστιγώσαντες θέλουσι θανατώσει αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀναστηθῇ.
Luk 18:34 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν οὐδὲν ἐκ τούτων, καὶ ἦτο ὁ λόγος οὗτος κεκρυμμένος ἀπ αὐτῶν, καὶ δὲν ἐνόουν τὰ λεγόμενα.
Luk 18:35 Ὅτε δὲ ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Ἱεριχώ, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ζητῶν·
Luk 18:36 ἀκούσας δὲ ὄχλον διαβαίνοντα, ἠρώτα τί εἶναι τοῦτο.
Luk 18:37 Ἀπήγγειλαν δὲ πρὸς αὐτὸν ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος διαβαίνει.
Luk 18:38 Καὶ ἐφώναξε λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβίδ, ἐλέησόν με.
Luk 18:39 Καὶ οἱ προπορευόμενοι ἐπέπληττον αὐτὸν διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ αὐτὸς πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ τοῦ Δαβίδ, ἐλέησόν με.
Luk 18:40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, προσέταξε νὰ φερθῇ πρὸς αὐτόν. Καὶ ἀφοῦ ἐπλησίασεν, ἠρώτησεν αὐτὸν
Luk 18:41 λέγων· Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, νὰ ἀναβλέψω.

Luk 18:42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.
Luk 18:43 Καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψε καὶ ἠκολούθει αὐτὸν δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἤνεσε τὸν Θεόν.
Luk 19:1 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχώ·
Luk 19:2 καὶ ἰδού, ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος Ζακχαῖος, ὅστις ἦτο ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦτο πλούσιος,
Luk 19:3 καὶ ἐζήτει νὰ ἴδῃ τὸν Ἰησοῦν τίς εἶναι, καὶ δὲν ἠδύνατο διὰ τὸν ὄχλον, διότι ἦτο μικρὸς τὸ ἀνάστημα.
Luk 19:4 καὶ δραμὼν ἐμπρὸς ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν διὰ νὰ ἴδῃ αὐτόν· ἐπειδὴ δί ἐκείνης τῆς ὁδοῦ ἔμελλε νὰ περάσῃ.
Luk 19:5 Καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὁ Ἰησοῦς, ἀναβλέψας εἶδεν αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, κατάβα ταχέως· διότι σήμερον πρέπει νὰ μείνω ἐν τῷ οἴκῳ σου.
Luk 19:6 Καὶ κατέβη ταχέως καὶ ὑπεδέχθη αὐτὸν μετὰ χαρᾶς.
Luk 19:7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες ἐγόγγυζον, λέγοντες ὅτι εἰς ἁμαρτωλὸν ἄνθρωπον εἰσῆλθε νὰ καταλύσῃ.
Luk 19:8 Σταθεὶς δὲ ὁ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδω εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ ἐὰν ἐσυκοφάντησά τινα εἴς τι, ἀποδίδω τετραπλοῦν.
Luk 19:9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι, Σήμερον ἔγεινε σωτηρία εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς τοῦ Ἀβραὰμ εἶναι.
Luk 19:10 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός.
Luk 19:11 Καὶ ἐνῷ αὐτοὶ ἤκουον ταῦτα, προσθέσας εἶπε παραβολήν, διότι ἦτο πλησίον τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ αὐτοὶ ἐνόμιζον ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔμελλεν εὐθὺς νὰ φανῇ·
Luk 19:12 εἶπε λοιπόν· Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ὑπῆγεν εἰς χώραν μακρὰν διὰ νὰ λάβῃ εἰς ἑαυτὸν βασιλείαν καὶ νὰ ὑποστρέψῃ.
Luk 19:13 Καὶ καλέσας δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς δέκα μνᾶς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πραγματευθῆτε ἑωσοῦ ἔλθω.
Luk 19:14 Οἱ συμπολῖται αὐτοῦ ὅμως ἐμίσουν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν κατόπιν αὐτοῦ πρέσβεις, λέγοντες· Δὲν θέλομεν τοῦτον νὰ βασιλεύσῃ ἐφ ἡμᾶς.
Luk 19:15 Καὶ ἀφοῦ ὑπέστρεψε λαβὼν τὴν βασιλείαν, εἶπε νὰ προσκληθῶσι πρὸς αὐτὸν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸ ἀργύριον, διὰ νὰ μάθῃ τί ἐκέρδησεν ἕκαστος.
Luk 19:16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐκέρδησε δέκα μνᾶς.
Luk 19:17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εὖγε, ἀγαθὲ δοῦλε· ἐπειδὴ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἐφάνης πιστός, ἔχε ἐξουσίαν ἐπάνω δέκα πόλεων.
Luk 19:18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἔκαμε πέντε μνᾶς.
Luk 19:19 Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τοῦτον· Καὶ σὺ γενοῦ ἐξουσιαστὴς ἐπάνω πέντε πόλεων.
Luk 19:20 Ἦλθε καὶ ἄλλος, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, τὴν ὁποίαν εἶχον πεφυλαγμένην ἐν μανδηλίῳ.
Luk 19:21 Διότι σὲ ἐφοβούμην, ἐπειδὴ εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρός· λαμβάνεις ὅ, τι δὲν κατέβαλες, καὶ θερίζεις ὅ, τι δὲν ἔσπειρας.
Luk 19:22 Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐκ τοῦ στόματός σου θέλω σε κρίνει, πονηρὲ δοῦλε· ἤξευρες ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αὐστηρός, λαμβάνων ὅ, τι δὲν κατέβαλον, καὶ θερίζων ὅ, τι δὲν ἔσπειρα·
Luk 19:23 διὰ τί λοιπὸν δὲν ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου εἰς τὴν τράπεζαν, ὥστε ἐγὼ ἐλθὼν ἤθελον συνάξει αὐτὸ μετὰ τοῦ τόκου
Luk 19:24 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παρεστῶτας· Ἀφαιρέσατε ἀπ αὐτοῦ τὴν μνᾶν καὶ δότε εἰς τὸν ἔχοντα τὰς δέκα μνᾶς.
Luk 19:25 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.
Luk 19:26 Διότι σᾶς λέγω ὅτι εἰς πάντα τὸν ἔχοντα θέλει δοθῇ, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὅ, τι ἔχει θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ αὐτοῦ.
Luk 19:27 Πλὴν τοὺς ἐχθροὺς μου ἐκείνους, οἵτινες δὲν μὲ ἠθέλησαν νὰ βασιλεύσω ἐπ αὐτούς, φέρετε ἐδῶ καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.
Luk 19:28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, προεχώρει ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.
Luk 19:29 Καὶ ὡς ἐπλησίασεν εἰς Βηθφαγῆ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
Luk 19:30 εἰπών· Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνοντες θέλετε εὑρεῖ πωλάριον δεδεμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐκάθησέ ποτε· λύσατε αὐτὸ καὶ φέρετε.
Luk 19:31 Καὶ ἐὰν τις σᾶς ἐρωτήσῃ, Διὰ τί λύετε αὐτὸ οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρείαν αὐτοῦ.
Luk 19:32 Ὑπῆγαν δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι καὶ εὗρον καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς·
Luk 19:33 καὶ ἐνῷ ἔλυον τὸ πωλάριον, εἶπον πρὸς αὐτοὺς οἱ κύριοι αὐτοῦ· Διὰ τί λύετε τὸ πωλάριον
Luk 19:34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος ἔχει χρείαν αὐτοῦ,
Luk 19:35 καὶ ἔφεραν αὐτὸ πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ῥίψαντες ἐπὶ τὸ πωλάριον τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἐπεκάθισαν τὸν Ἰησοῦν.
Luk 19:36 Ἐνῷ δὲ ἐπορεύετο, ὑπέστρωνον τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰς τὴν ὁδόν.
Luk 19:37 Καὶ ὅτε ἐπλησίαζεν ἤδη εἰς τὴν κατάβασιν τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρχισαν ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες νὰ ὑμνῶσι τὸν Θεὸν μεγαλοφώνως διὰ πάντα τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα εἶδον,

Luk 19:38 λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Βασιλεὺς ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.
Luk 19:39 Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπίπληξον τοὺς μαθητὰς σου.
Luk 19:40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Σᾶς λέγω ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι θέλουσι φωνάξει.
Luk 19:41 Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν, ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν,
Luk 19:42 λέγων, Εἴθε νὰ ἐγνώριζες καὶ σύ, τοὐλάχιστον ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου ἀποβλέποντα· ἀλλὰ τώρα ἐκρύφθησαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου·
Luk 19:43 διότι θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι ἐπὶ σὲ καὶ οἱ ἐχθροὶ σου θέλουσι κάμει χαράκωμα περὶ σέ, καὶ θέλουσι σὲ περικυκλώσει καὶ θέλουσι σὲ στενοχωρήσει πανταχόθεν,
Luk 19:44 καὶ θέλουσι κατεδαφίσει σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ δὲν θέλουσιν ἀφήσει ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθον, διότι δὲν ἐγνώρισας τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκέψεώς σου.
Luk 19:45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,
Luk 19:46 λέγων πρὸς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον, Ὁ οἶκός μου εἶναι οἶκος προσευχῆς· σεῖς δὲ ἐκάμετε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν.
Luk 19:47 Καὶ ἐδίδασκε καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ ἐζήτουν νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν.
Luk 19:48 Καὶ δὲν εὕρισκον τὸ τί νὰ πράξωσι· διότι πᾶς ὁ λαὸς ἦτο προσηλωμένος εἰς τὸ νὰ ἀκούῃ αὐτόν.
Luk 20:1 Καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἐνῷ αὐτὸς ἐδίδασκε τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐηγγελίζετο, ἦλθον ἐξαίφνης οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
Luk 20:2 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, λέγοντες· Εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττεις ταῦτα, ἢ τίς εἶναι ὅστις σοὶ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην
Luk 20:3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Θέλω σᾶς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, καὶ εἴπατέ μοι·
Luk 20:4 τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦτο ἢ ἐξ ἀνθρώπων
Luk 20:5 Οἱ δὲ ἐσυλλογίσθησαν καθ' ἑαυτοὺς λέγοντες, ὅτι Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ, Διὰ τί λοιπὸν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν
Luk 20:6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς θέλει μᾶς λιθοβολήσει· ἐπειδὴ εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ὁ Ἰωάννης εἶναι προφήτης.
Luk 20:7 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν ἐξεύρουσι πόθεν ἦτο.
Luk 20:8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα.
Luk 20:9 Ἤρχισε δὲ νὰ λέγῃ πρὸς τὸν λαὸν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐμίσθωσεν αὐτὸν εἰς γεωργούς, καὶ ἀπεδήμησε πολὺν καιρόν.
Luk 20:10 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν καρπῶν ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον διὰ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος· οἱ γεωργοὶ ὅμως δείραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν κενόν·
Luk 20:11 Καὶ πάλιν ἔπεμψεν ἄλλον δοῦλον. Πλὴν αὐτοὶ δείραντες καὶ ἐκεῖνον καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν.
Luk 20:12 Καὶ πάλιν ἔπεμψε τρίτον. Ἀλλ' ἐκεῖνοι καὶ τοῦτον πληγώσαντες ἀπεδίωξαν.
Luk 20:13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί νὰ κάμω ἂς πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως ἰδόντες τοῦτον θέλουσιν ἐντραπεῖ.
Luk 20:14 Πλὴν ἰδόντες αὐτὸν οἱ γεωργοί, διελογίζοντο καθ' ἑαυτοὺς λέγοντες· Οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλθετε ἂς φονεύσωμεν αὐτόν, διὰ νὰ γείνῃ ἡμῶν ἡ κληρονομία.
Luk 20:15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἐφόνευσαν· Τί λοιπὸν θέλει κάμει εἰς αὐτοὺς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος
Luk 20:16 Θέλει ἐλθεῖ καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ θέλει δώσει τὸν ἀμπελῶνα εἰς ἄλλους. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.
Luk 20:17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας εἰς αὐτοὺς εἶπε· Τί λοιπὸν εἶναι τοῦτο τὸ γεγραμμένον, Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας
Luk 20:18 Πᾶς ὅστις πέσῃ ἐπὶ τὸν λίθον ἐκεῖνον θέλει συντριφθῇ· εἰς ὅντινα δὲ ἐπιπέσῃ, θέλει κατασυντρίψει αὐτόν.
Luk 20:19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς νὰ βάλωσιν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πλὴν ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· διότι ἠνόησαν ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπε τὴν παραβολὴν ταύτην.
Luk 20:20 Καὶ παραφυλάξαντες ἀπέστειλαν ἐνεδρευτάς, ὑποκρινομένους ὅτι εἶναι δίκαιοι, ἐπὶ σκοπῷ νὰ πιάσωσιν αὐτὸν ἀπὸ λόγου, διὰ νὰ παραδώσωσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος.
Luk 20:21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι ὀρθῶς ὁμιλεῖς καὶ διδάσκεις καὶ δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·
Luk 20:22 εἶναι συγκεχωρημένον εἰς ἡμᾶς νὰ δώσωμεν φόρον εἰς τὸν Καίσαρα ἢ οὐχί
Luk 20:23 Ἐννοήσας δὲ τὴν πανουργίαν αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί μὲ πειράζετε
Luk 20:24 δείξατέ μοι δηνάριον· τίνος εἰκόνα ἔχει καὶ ἐπιγραφήν Καὶ ἀποκριθέντες εἶπον· Τοῦ Καίσαρος.
Luk 20:25 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.
Luk 20:26 Καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πιάσωσιν αὐτὸν ἀπὸ λόγου ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες διὰ τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ ἐσιώπησαν.

Luk 20:27 Προσελθόντες δὲ τινὲς τῶν Σαδδουκαίων, οἵτινες ἀρνοῦνται ὅτι εἶναι ἀνάστασις, ἠρώτησαν αὐτόν,
Luk 20:28 λέγοντες· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἔγραψεν· Ἐὰν τινος ὁ ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀποθάνῃ ἄτεκνος, νὰ λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
Luk 20:29 Ἦσαν λοιπὸν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος·
Luk 20:30 καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος·
Luk 20:31 καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτά· καὶ δὲν ἀφῆκαν τέκνα, καὶ ἀπέθανον.
Luk 20:32 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
Luk 20:33 Ἐν τῇ ἀναστάσει λοιπὸν τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή διότι καὶ οἱ ἑπτὰ ἔλαβον αὐτὴν γυναῖκα.
Luk 20:34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου νυμφεύουσι καὶ νυμφεύονται·
Luk 20:35 οἱ δὲ καταξιωθέντες νὰ ἀπολαύσωσιν ἐκεῖνον τὸν αἰῶνα καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν οὔτε νυμφεύουσιν οὔτε νυμφεύονται·
Luk 20:36 διότι οὔτε νὰ ἀποθάνωσι πλέον δύνανται· ἐπειδὴ εἶναι ἰσάγγελοι καὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, ὄντες υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως.
Luk 20:37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐφανέρωσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὅτε λέγει Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.
Luk 20:38 Ὁ δὲ Θεὸς δὲν εἶναι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· διότι πάντες ζῶσι ἐν αὐτῷ.
Luk 20:39 Ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.
Luk 20:40 Καὶ δὲν ἐτόλμων πλέον νὰ ἐρωτῶσιν αὐτὸν οὐδέν.
Luk 20:41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν ὅτι εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβίδ
Luk 20:42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ λέγει ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
Luk 20:43 ἑωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
Luk 20:44 Ὁ Δαβὶδ λοιπὸν ὀνομάζει αὐτὸν Κύριον· καὶ πῶς εἶναι υἱὸς αὐτοῦ
Luk 20:45 Καὶ ἐνῷ ἤκουε πᾶς ὁ λαός, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
Luk 20:46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, οἵτινες θέλουσι νὰ περιπατῶσιν ἐστολισμένοι καὶ ἀγαπῶσιν ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς πρώτους τόπους ἐν τοῖς δείπνοις,
Luk 20:47 οἵτινες κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ τοῦτο ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμνουσι μακρὰς προσευχάς· οὗτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην.
Luk 21:1 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς πλουσίους, τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·
Luk 21:2 εἶδε δὲ καὶ χήραν τινὰ πτωχήν, βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά,
Luk 21:3 καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι ἡ πτωχὴ αὕτη χήρα ἔβαλε περισσότερον πάντων·
Luk 21:4 διότι ἅπαντες οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτῶν ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, αὕτη ὅμως ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἔβαλεν ὅλην τὴν περιουσίαν ὅσην εἶχε.
Luk 21:5 Καὶ ἐνῷ τινες ἔλεγον περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι εἶναι ἐστολισμένον μὲ λίθους ὡραίους καὶ ἀφιερώματα, εἶπε·
Luk 21:6 Ταῦτα, τὰ ὁποῖα θεωρεῖτε, θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας δὲν θέλει ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις δὲν θέλει κατακρημνισθῇ.
Luk 21:7 Ἠρώτησαν δὲ αὐτόν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλουσι γείνει ταῦτα καὶ τί τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλωσι ταῦτα νὰ γείνωσιν
Luk 21:8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· διότι πολλοὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐν τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγώ εἶμαι καὶ Ὁ καιρὸς ἐπλησίασε. Μὴ ὑπάγητε λοιπὸν ὀπίσω αὐτῶν.
Luk 21:9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ φοβηθῆτε· διότι πρέπει ταῦτα νὰ γείνωσι πρῶτον, ἀλλὰ δὲν εἶναι εὐθὺς τὸ τέλος.
Luk 21:10 Τότε ἔλεγε πρὸς αὐτούς· θέλει ἐγερθῇ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν,
Luk 21:11 καὶ θέλουσι γείνει κατὰ τόπους σεισμοὶ μεγάλοι καὶ πεῖναι καὶ λοιμοί, καὶ θέλουσιν εἶσθαι φόβητρα καὶ σημεῖα μεγάλα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.
Luk 21:12 Πρὸ δὲ τούτων πάντων θέλουσιν ἐπιβάλει ἐφ ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ θέλουσι σᾶς καταδιώξει, παραδίδοντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, φερομένους ἔμπροσθεν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου·
Luk 21:13 καὶ τοῦτο θέλει ἀποβῇ εἰς ἐσᾶς πρὸς μαρτυρίαν.
Luk 21:14 Βάλετε λοιπὸν εἰς τὰς καρδίας σας νὰ μὴ προμελετᾶτε τί νὰ ἀπολογηθῆτε·
Luk 21:15 διότι ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει στόμα καὶ σοφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θέλουσι δυνηθῆ νὰ ἀντιλογήσωσιν οὐδὲ νὰ ἀντισταθῶσι πάντες οἱ ἐναντίοι σας.
Luk 21:16 Θέλετε δὲ παραδοθῆ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θέλουσι θανατώσει τινὰς ἐξ ὑμῶν,
Luk 21:17 καὶ θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου·
Luk 21:18 πλὴν θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς σας δὲν θέλει χαθῆ·
Luk 21:19 διὰ τῆς ὑπομονῆς σας ἀποκτήσατε τὰς ψυχὰς σας.
Luk 21:20 Ὅταν δὲ ἴδητε τὴν Ἱερουσαλὴμ περικυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων, τότε γνωρίσατε ὅτι ἐπλησίασεν ἡ

ερήμωσις αὐτῆς.
Luk 21:21 Τότε οἱ ὄντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἄς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἄς ἀναχωρῶσιν ἔξω, καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἄς μὴ ἐμβαίνωσιν εἰς αὐτήν,
Luk 21:22 διότι ἡμέραι ἐκδικήσεως εἶναι αὗται, διὰ νὰ πληρωθῶσι πάντα τὰ γεγραμμένα.
Luk 21:23 Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυμονούσας καὶ τὰς θηλαζούσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· διότι θέλει εἶσθαι μεγάλη στενοχωρία ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ κατὰ τοῦ λαοῦ τούτου,
Luk 21:24 καὶ θέλουσι πέσει ἐν στόματι μαχαίρας καὶ θέλουσι φερθῇ αἰχμάλωτοι εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἑωσοῦ ἐκπληρωθῶσιν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν.
Luk 21:25 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι σημεῖα ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ καὶ τοῖς ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς στενοχωρία ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, καὶ θέλει ἠχεῖ ἡ θάλασσα καὶ τὰ κύματα,
Luk 21:26 οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἀποψυχεῖ ἐκ τοῦ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων δεινῶν εἰς τὴν οἰκουμένην· διότι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῇ.
Luk 21:27 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.
Luk 21:28 Ὅταν δὲ ταῦτα ἀρχίσωσι νὰ γίνωνται, ἀνακύψατε καὶ σηκώσατε τὰς κεφαλὰς σας, διότι πλησιάζει ἡ ἀπολύτρωσίς σας.
Luk 21:29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς παραβολήν· Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα.
Luk 21:30 Ὅταν ἤδη ἀνοίξωσι, βλέποντες γνωρίζετε ἀφ ἑαυτῶν ὅτι ἤδη τὸ θέρος εἶναι πλησίον.
Luk 21:31 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, ἐξεύρετε ὅτι εἶναι πλησίον ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
Luk 21:32 Ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι δὲν θέλει παρέλθει ἡ γενεὰ αὕτη, ἑωσοῦ γείνωσι πάντα ταῦτα.
Luk 21:33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει, οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθει.
Luk 21:34 Προσέχετε δὲ εἰς ἑαυτοὺς μήποτε βαρυνθῶσιν αἱ καρδίαι σας ἀπὸ κραιπάλης καὶ μέθης καὶ μεριμνῶν βιωτικῶν, καὶ ἐπέλθῃ αἰφνίδιος ἐφ ὑμᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη·
Luk 21:35 διότι ὡς παγὶς θέλει ἐπέλθει ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.
Luk 21:36 Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν δεόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ νὰ καταξιωθῆτε νὰ ἐκφύγητε πάντα ταῦτα τὰ μέλλοντα νὰ γείνωσι καὶ νὰ σταθῆτε ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
Luk 21:37 Καὶ τὰς μὲν ἡμέρας ἐδίδασκεν ἐν τῷ ἱερῷ, τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος διενυκτέρευεν εἰς τὸ ὄρος τὸ ὀνομαζόμενον Ἐλαιῶν·
Luk 21:38 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ τοῦ ὄρθρου συνήρχετο πρὸς αὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ διὰ νὰ ἀκούῃ αὐτόν.
Luk 22:1 Ἐπλησίαζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, λεγομένη Πάσχα.
Luk 22:2 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς νὰ θανατώσωσιν αὐτὸν διότι φοβοῦντο τὸν λαόν.
Luk 22:3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς τὸν Ἰούδαν τὸν ἐπονομαζόμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα,
Luk 22:4 καὶ ὑπῆγε καὶ συνελάλησε μετὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν στρατηγῶν τὸ πῶς νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτούς.
Luk 22:5 Καὶ ἐχάρησαν καὶ συνεφώνησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἀργύριον·
Luk 22:6 καὶ ἔδωκεν ὑπόσχεσιν καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτοὺς χωρὶς θορύβου.
Luk 22:7 Ἦλθε δὲ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, καθ ἥν ἔπρεπε νὰ θυσιάσωσι τὸ πάσχα,
Luk 22:8 καὶ ἀπέστειλε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Ὑπάγετε καὶ ἑτοιμάσατε εἰς ἡμᾶς τὸ πάσχα, διὰ νὰ φάγωμεν.
Luk 22:9 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ποῦ θέλεις νὰ ἑτοιμάσωμεν
Luk 22:10 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδού, ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν πόλιν, θέλει σᾶς συναπαντήσει ἄνθρωπος βαστάζων σταμνίον ὕδατος· ἀκολουθήσατε αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου εἰσέρχεται.
Luk 22:11 Καὶ θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην τῆς οἰκίας· Ὁ Διδάσκαλος σοὶ λέγει, Ποῦ εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου θέλω φάγει τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου
Luk 22:12 καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε.
Luk 22:13 Ἀφοῦ δὲ ὑπῆγον, εὗρον καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
Luk 22:14 Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μετ αὐτοῦ.
Luk 22:15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πολὺ ἐπεθύμησα νὰ φάγω τὸ πάσχα τοῦτο μὲ σᾶς πρὸ τοῦ νὰ πάθω·
Luk 22:16 διότι σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω φάγει πλέον ἐξ αὐτοῦ, ἑωσοῦ ἐκπληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
Luk 22:17 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαρίστησε καὶ εἶπε· Λάβετε τοῦτο καὶ διαμοιράσατε εἰς ἀλλήλους·
Luk 22:18 διότι σᾶς λέγω ὅτι δὲν θέλω πίει ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἑωσοῦ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
Luk 22:19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκοψε καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτούς, λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο κάμνετε εἰς τὴν ἰδικήν μου ἀνάμνησιν.
Luk 22:20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, ἀφοῦ ἐδείπνησαν, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.
Luk 22:21 Πλὴν ἰδού, ἡ χεὶρ ἐκείνου ὅστις μὲ παραδίδει, εἶναι μετ ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.
Luk 22:22 Καὶ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, δί οὗ παραδίδεται.
Luk 22:23 Καὶ αὐτοὶ ἤρχισαν νὰ συζητῶσι πρὸς ἀλλήλους τὸ ποῖος τάχα ἦτο ἐξ αὐτῶν, ὅστις ἔμελλε νὰ κάμῃ τοῦτο.
Luk 22:24 Ἔγεινε δὲ καὶ φιλονεικία μεταξὺ αὐτῶν, περὶ τοῦ τίς ἐξ αὐτῶν νομίζεται ὅτι εἶναι μεγαλήτερος.

Luk 22:25 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτά, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτὰ ὀνομάζονται εὐεργέται.
Luk 22:26 Σεῖς ὅμως οὐχὶ οὕτως, ἀλλ᾽ ὁ μεγαλήτερος μεταξὺ σας ἄς γείνῃ ὡς ὁ μικρότερος, καὶ ὁ προϊστάμενος ὡς ὁ ὑπηρετῶν.
Luk 22:27 Διότι τίς εἶναι μεγαλήτερος, ὁ καθήμενος εἰς τὴν τράπεζαν ἤ ὁ ὑπηρετῶν οὐχὶ ὁ καθήμενος ἀλλ᾽ ἐγὼ εἶμαι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ ὑπηρετῶν.
Luk 22:28 Σεῖς δὲ εἶσθε οἱ διαμείναντες μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου·
Luk 22:29 ὅθεν ἐγὼ ἑτοιμάζω εἰς ἐσᾶς βασιλείαν, ὡς ὁ Πατὴρ μου ἡτοίμασεν εἰς ἐμέ,
Luk 22:30 διὰ νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ νὰ καθήσητε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
Luk 22:31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδού, ὁ Σατανᾶς σᾶς ἐζήτησε διὰ νὰ σᾶς κοσκινίσῃ ὡς τὸν σῖτον·
Luk 22:32 πλὴν ἐγὼ ἐδεήθην περὶ σοῦ διὰ νὰ μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ, ὅταν ποτὲ ἐπιστρέψῃς, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.
Luk 22:33 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριε, ἕτοιμος εἶμαι μετὰ σοῦ νὰ ὑπάγω καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον.
Luk 22:34 Ὁ δὲ εἶπε· Σοὶ λέγω, Πέτρε, δὲν θέλει φωνάξει σήμερον ὁ ἀλέκτωρ, πρὶν ἀπαρνηθῇς τρὶς ὅτι δὲν μὲ γνωρίζεις.
Luk 22:35 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτε σᾶς ἀπέστειλα χωρὶς βαλαντίου καὶ σακκίου καὶ ὑποδημάτων, μήπως ἐστερήθητέ τινος οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός.
Luk 22:36 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτούς· Ἀλλὰ τώρα ὅστις ἔχει βαλάντιον ἄς λάβῃ αὐτὸ μεθ᾽ ἑαυτοῦ, ὁμοίως καὶ σακκίον, καὶ ὅστις δὲν ἔχει ἄς πωλήσῃ τὸ ἱμάτιον αὑτοῦ καὶ ἄς ἀγοράσῃ μάχαιραν.
Luk 22:37 Διότι σᾶς λέγω ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς ἐμέ, τό, Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Διότι τὰ περὶ ἐμοῦ γεγραμμένα λαμβάνουσι τέλος.
Luk 22:38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδού, ἤδη δύο μάχαιραι. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἱκανὸν εἶναι.
Luk 22:39 Καὶ ἐξελθὼν ὑπῆγε κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτὸν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Luk 22:40 Ἀφοῦ δὲ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.
Luk 22:41 Καὶ αὐτὸς ἐχωρίσθη ἀπ᾽ αὐτῶν ὡς λίθου βολήν, καὶ γονατίσας προσηύχετο,
Luk 22:42 λέγων· Πάτερ, ἐὰν θέλῃς νὰ ἀπομακρύνῃς τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ᾽ ἐμοῦ· πλὴν οὐχὶ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν ἄς γείνῃ.
Luk 22:43 Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ἄγγελος ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν.
Luk 22:44 Καὶ ἐλθὼν εἰς ἀγωνίαν, προσηύχετο θερμότερον, ἔγεινε δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡς θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν.
Luk 22:45 Καὶ σηκωθεὶς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἦλθε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης,
Luk 22:46 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί κοιμᾶσθε σηκώθητε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.
Luk 22:47 Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, ἤρχετο πρὸ αὐτῶν καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ φιλήσῃ αὐτόν.
Luk 22:48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
Luk 22:49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τί ἔμελλε νὰ γείνῃ, εἶπον πρὸς αὐτόν· Κύριε, νὰ κτυπήσωμεν μὲ τὴν μάχαιραν
Luk 22:50 Καὶ ἐκτύπησεν εἷς ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν.
Luk 22:51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀφήσατε ἕως τούτου· καὶ πιάσας τὸ ὠτίον αὐτοῦ ἰάτρευσεν αὐτόν.
Luk 22:52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐλθόντας ἐπ᾽ αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους. Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
Luk 22:53 καθ᾽ ἡμέραν ἤμην μεθ᾽ ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ δὲν ἡπλώσατε τὰς χεῖρας ἐπ᾽ ἐμέ. Ἀλλ᾽ αὕτη εἶναι ἡ ὥρα σας καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.
Luk 22:54 Συλλαβόντες δὲ αὐτόν, ἔφεραν καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.
Luk 22:55 Ἀφοῦ δὲ ἀνάψαντες πῦρ ἐν τῷ μέσω τῆς αὐλῆς συνεκάθησαν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.
Luk 22:56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν μία τις δούλη καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἐνατενίσασα εἰς αὐτόν, εἶπε· Καὶ οὗτος ἦτο μετ᾽ αὐτοῦ.
Luk 22:57 Ὁ δὲ ἠρνήθη, λέγων· Γύναι, δὲν γνωρίζω αὐτόν.
Luk 22:58 Καὶ μετ᾽ ὀλίγον ἄλλος τις ἰδὼν αὐτόν, εἶπε· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶσαι. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, δὲν εἶμαι.
Luk 22:59 Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασεν ὡς μία ὥρα, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ᾽ ἀληθείας καὶ οὗτος μετ᾽ αὐτοῦ ἦτο· διότι Γαλιλαῖος εἶναι.
Luk 22:60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, δὲν ἐξεύρω τί λέγεις. Καὶ παρευθύς, ἐνῷ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἐφώναξεν ὁ ἀλέκτωρ.
Luk 22:61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψεν εἰς τὸν Πέτρον, καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι εἶπε

πρὸς αὐτὸν ὅτι πρὶν φωνάξῃ ὁ ἀλέκτωρ, θέλεις μὲ ἀπαρνηθῇ τρίς.
Luk 22:62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς.
Luk 22:63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ κρατοῦντες τὸν Ἰησοῦν ἐνέπαιζον αὐτὸν δέροντες,
Luk 22:64 καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἐρράπιζον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· Προφήτευσον τίς εἶναι ὅστις σὲ ἐκτύπησε
Luk 22:65 Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.
Luk 22:66 Καὶ καθὼς ἔγεινεν ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες·
Luk 22:67 Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς· εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. Ἐὰν σᾶς εἴπω, δὲν θέλετε πιστεύσει,
Luk 22:68 ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μοὶ ἀποκριθῇ οὐδὲ θέλετε μὲ ἀπολύσει·
Luk 22:69 ἀπὸ τοῦ νῦν θέλει εἶσθαι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.
Luk 22:70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι.
Luk 22:71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτυρίας διότι ἡμεῖς αὐτοὶ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
Luk 23:1 Τότε ἐσηκώθη ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν Πιλᾶτον.
Luk 23:2 Καὶ ἤρχισαν νὰ κατηγορῶσιν αὐτόν, λέγοντες· Τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος καὶ ἐμποδίζοντα τὸ νὰ δίδωσι φόρους εἰς τὸν Καίσαρα, λέγοντα ἑαυτὸν ὅτι εἶναι Χριστὸς βασιλεύς.
Luk 23:3 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἠρώτησεν αὐτόν, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτόν, εἶπε· Σὺ λέγεις.
Luk 23:4 Καὶ ὁ Πιλᾶτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν ἔγκλημα εὑρίσκω ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.
Luk 23:5 Οἱ δὲ ἐπέμενον λέγοντες ὅτι Ταράττει τὸν λαόν, διδάσκων καθ ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίσας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἐδῶ.
Luk 23:6 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀκούσας Γαλιλαίαν ἠρώτησεν ἂν ὁ ἄνθρωπος ἦναι Γαλιλαῖος,
Luk 23:7 καὶ μαθὼν ὅτι εἶναι ἐκ τῆς ἐπικρατείας τοῦ Ἡρώδου, ἔπεμψεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἡρώδην, ὅστις ἦτο καὶ αὐτὸς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.
Luk 23:8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη πολύ· διότι ἤθελε πρὸ πολλοῦ νὰ ἴδῃ αὐτόν, ἐπειδὴ ἤκουε πολλὰ περὶ αὐτοῦ καὶ ἤλπιζε νὰ ἴδῃ τι θαῦμα γινόμενον ὑπ αὐτοῦ.
Luk 23:9 Ἠρώτα δὲ αὐτὸν μὲ λόγους πολλούς· πλὴν αὐτὸς δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν οὐδέν.
Luk 23:10 Ἵσταντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, κατηγοροῦντες αὐτὸν ἐντόνως.
Luk 23:11 Ἀφοῦ δὲ ὁ Ἡρώδης μετὰ τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ ἐξουθένησεν αὐτὸν καὶ ἐνέπαιξεν, ἐνέδυσεν αὐτὸν λαμπρὸν ἱμάτιον καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν πάλιν πρὸς τὸν Πιλᾶτον.
Luk 23:12 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Πιλᾶτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἔγειναν φίλοι μετ ἀλλήλων· διότι πρότερον ἦσαν εἰς ἔχθραν πρὸς ἀλλήλους.
Luk 23:13 Ὁ δὲ Πιλᾶτος, συγκαλέσας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν,
Luk 23:14 εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐφέρατε πρὸς ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς στασιάζοντα τὸν λαόν, καὶ ἰδού, ἐγὼ ἐνώπιόν σας ἀνακρίνας δὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ οὐδὲν ἔγκλημα ἐξ ὅσων κατηγορεῖτε κατ αὐτοῦ,
Luk 23:15 ἀλλ οὐδὲ ὁ Ἡρώδης, διότι σᾶς ἔπεμψα πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδού, οὐδὲν ἄξιον θανάτου εἶναι πεπραγμένον ὑπ αὐτοῦ.
Luk 23:16 Ἀφοῦ λοιπὸν παιδεύσω αὐτόν, θέλω ἀπολύσει.
Luk 23:17 Ἔπρεπε δὲ ἀναγκαίως νὰ ἀπολύῃ εἰς αὐτοὺς ἕνα ἐν τῇ ἑορτῇ.
Luk 23:18 Πάντες δὲ ὁμοῦ ἀνέκραξαν, λέγοντες· Σήκωσον τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ εἰς ἡμᾶς τὸν Βαραββᾶν·
Luk 23:19 ὅστις διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ διὰ φόνον ἦτο βεβλημένος εἰς φυλακήν.
Luk 23:20 Πάλιν λοιπὸν ὁ Πιλᾶτος ἐλάλησε πρὸς αὐτούς, θέλων νὰ ἀπολύσῃ τὸν Ἰησοῦν.
Luk 23:21 Οἱ δὲ ἐφώναζον, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.
Luk 23:22 Ὁ δὲ καὶ τρίτην φορὰν εἶπε πρὸς αὐτούς· Καὶ τί κακὸν ἔπραξεν οὗτος οὐδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· ἀφοῦ λοιπὸν παιδεύσω αὐτόν, θέλω ἀπολύσει.
Luk 23:23 Ἀλλ ἐκεῖνοι ἐπέμενον, μὲ φωνὰς μεγάλας ζητοῦντες νὰ σταυρωθῇ, καὶ αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων ὑπερίσχυον.
Luk 23:24 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἀπεφάσισε νὰ γείνῃ τὸ ζήτημα αὐτῶν,
Luk 23:25 καὶ ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακήν, τὸν ὁποῖον ἐζήτουν, τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκεν εἰς τὸ θέλημα αὐτῶν.
Luk 23:26 Καὶ καθὼς ἔφεραν αὐτὸν ἔξω, ἐπίασαν Σίμωνά τινα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἔθεσαν ἐπάνω αὐτοῦ τὸν σταυρόν, διὰ νὰ φέρῃ αὐτὸν ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.
Luk 23:27 Ἠκολούθει δὲ αὐτὸν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν, αἵτινες καὶ ὠδύροντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.
Luk 23:28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε δἰ ἐμέ, ἀλλὰ δἰ ἑαυτὰς κλαίετε καὶ διὰ τὰ τέκνα σας.
Luk 23:29 Διότι ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι καθ ἃς θέλουσιν εἰπεῖ· Μακάριαι αἱ στεῖραι καὶ αἱ κοιλίαι, αἵτινες δὲν ἐγέννησαν, καὶ οἱ μαστοί, οἵτινες δὲν ἐθήλασαν.

Luk 23:30 Τότε θέλουσιν ἀρχίσει νὰ λέγωσιν εἰς τὰ ὄρη, Πέσετε ἐφ ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰ βουνά, Σκεπάσατε ἡμᾶς·
Luk 23:31 διότι ἐὰν εἰς τὸ ὑγρὸν ξύλον πράττωσι ταῦτα, τί θέλει γείνει εἰς τὸ ξηρόν
Luk 23:32 Ἐφέροντο δὲ καὶ ἄλλοι δύο μετ᾿ αὐτοῦ, οἵτινες ἦσαν κακοῦργοι διὰ νὰ θανατωθῶσι.
Luk 23:33 Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὸν τόπον τὸν ὀνομαζόμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, τὸν μὲν ἐκ δεξιῶν, τὸν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.
Luk 23:34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αὐτούς· διότι δὲν ἐξεύρουσι τί πράττουσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.
Luk 23:35 Καὶ ἵστατο ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐνέπαιζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες μετ᾿ αὐτῶν, λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσεν, ἄς σώσῃ αὐτόν, ἐὰν οὗτος ἦναι ὁ Χριστὸς ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ.
Luk 23:36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτὸν καὶ οἱ στρατιῶται, πλησιάζοντες καὶ προσφέροντες ὄξος εἰς αὐτὸν
Luk 23:37 καὶ λέγοντες· Ἐὰν σὺ ἦσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν.
Luk 23:38 Ἦτο δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπάνωθεν αὐτοῦ μὲ γράμματα Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑβραϊκά· Οὗ τος ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
Luk 23:39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων· Ἐὰν σὺ ἦσαι ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.
Luk 23:40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄλλος, ἐπέπληττεν αὐτόν, λέγων· Οὐδὲ τὸν Θεὸν δὲν φοβεῖσαι σύ, ὅστις εἶσαι ἐν τῇ αὐτῇ καταδίκῃ
Luk 23:41 καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· διότι ἄξια τῶν ὅσα ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος ὅμως οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε.
Luk 23:42 Καὶ ἔλεγε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Luk 23:43 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σοὶ λέγω, σήμερον θέλεις εἶσθαι μετ᾿ ἐμοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ.
Luk 23:44 Ἦτο δὲ ὡς ἕκτη ὥρα καὶ ἔγεινε σκότος ἐφ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐννάτης,
Luk 23:45 καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ἐσχίσθη εἰς τὸ μέσον τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ·
Luk 23:46 καὶ φωνάξας μὲ φωνὴν μεγάλην ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.
Luk 23:47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· Ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο δίκαιος.
Luk 23:48 Καὶ πάντες οἱ ὄχλοι οἱ συνελθόντες εἰς τὴν θεωρίαν ταύτην, βλέποντες τὰ γενόμενα, ὑπέστρεφον τύπτοντες τὰ στήθη αὐτῶν.
Luk 23:49 Ἵσταντο δὲ μακρόθεν πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες αἵτινες συνηκολούθησαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἔβλεπον ταῦτα.
Luk 23:50 Καὶ ἰδού, ἀνὴρ τις Ἰωσὴφ τὸ ὄνομα, ὅστις ἦτο βουλευτής, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,
Luk 23:51 οὗτος δὲν ἦτο σύμφωνος μὲ τὴν βουλὴν καὶ τὴν πρᾶξιν αὐτῶν, ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὅστις καὶ αὐτὸς περιέμενε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
Luk 23:52 οὗτος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πιλᾶτον, ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ,
Luk 23:53 καὶ καταβιβάσας αὐτὸ ἐτύλιξεν αὐτὸ μὲ σινδόνα καὶ ἔθεσεν αὐτὸ ἐν μνημείῳ λελατομημένῳ· ὅπου οὐδεὶς ἔτι εἶχεν ἐνταφιασθῆ.
Luk 23:54 Καὶ ἦτο ἡμέρα παρασκευή, καὶ ἐξημέρονε σάββατον.
Luk 23:55 Ἠκολούθησαν δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτινες εἶχον ἐλθεῖ μετ᾿ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἶδον τὸ μνημεῖον καὶ πῶς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.
Luk 23:56 Καὶ ἀφοῦ ὑπέστρεψαν ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα. Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.
Luk 24:1 Τὴν δὲ πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἐνῷ ἦτο ὄρθρος βαθύς, ἦλθον εἰς τὸ μνῆμα φέρουσαι τὰ ὁποῖα ἡτοίμασαν ἀρώματα, καὶ ἄλλαι τινὲς μετ᾿ αὐτῶν.
Luk 24:2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου,
Luk 24:3 καὶ εἰσελθοῦσαι δὲν εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
Luk 24:4 Καὶ ἐνῷ ἦσαν ἐν ἀπορίᾳ περὶ τούτου, ἰδού, δύο ἄνδρες ἐστάθησαν ἔμπροσθεν αὐτῶν μὲ ἱμάτια ἀστράπτοντα.
Luk 24:5 Καθὼς δὲ αὗται ἐφοβήθησαν καὶ ἔκλινον τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν
Luk 24:6 δὲν εἶναι ἐδώ, ἀλλ᾿ ἀνέστη· ἐνθυμήθητε πῶς ἐλάλησε πρὸς ἐσᾶς, ἐνῷ ἦτο ἔτι ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
Luk 24:7 λέγων ὅτι πρέπει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ νὰ σταυρωθῇ καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστηθῇ.
Luk 24:8 Καὶ ἐνεθυμήθησαν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
Luk 24:9 Καὶ ἀφοῦ ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα πρὸς τοὺς ἕνδεκα καὶ πάντας τοὺς λοιπούς.
Luk 24:10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ μετ᾿ αὐτῶν, αἵτινες ἔλεγον ταῦτα πρὸς τοὺς ἀποστόλους.
Luk 24:11 Καὶ οἱ λόγοι αὐτῶν ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡς φλυαρία, καὶ δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτάς.
Luk 24:12 Ὁ δὲ Πέτρος σηκωθεὶς ἔδραμεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ σάβανα κείμενα μόνα, καὶ ἀνεχώρησε, θαυμάζων καθ ἑαυτὸν τὸ γεγονός.
Luk 24:13 Καὶ ἰδού, δύο ἐξ αὐτῶν ἐπορεύοντο ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ὀνομαζομένην Ἐμμαούς, ἀπέχουσαν ἑξήκοντα

στάδια ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
Luk 24:14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.
Luk 24:15 Καὶ ἐνῷ ὡμίλουν καὶ συνδιελέγοντο, πλησιάσας καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο μετ αὐτῶν·
Luk 24:16 ἀλλ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο διὰ νὰ μὴ γνωρίσωσιν αὐτόν.
Luk 24:17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες εἶναι οἱ λόγοι οὗτοι, τοὺς ὁποίους συνομιλεῖτε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ εἶσθε σκυθρωποί
Luk 24:18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὀνομαζόμενος Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ δὲν ἔμαθες τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις
Luk 24:19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ποῖα Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὅστις ἐστάθη ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ,
Luk 24:20 καὶ πῶς παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς καταδίκην θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
Luk 24:21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μέλλων νὰ λυτρώσῃ τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις πᾶσι τρίτη ἡμέρα εἶναι σήμερον αὕτη, ἀφοῦ ἔγειναν ταῦτα.
Luk 24:22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέπληξαν ἡμᾶς, αἵτινες ὑπῆγον τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνημεῖον,
Luk 24:23 καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι ὅτι εἶδον καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἵτινες λέγουσιν ὅτι αὐτὸς ζῇ.
Luk 24:24 Καὶ τινὲς τῶν ὑμετέρων ὑπῆγον εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν ὅμως δὲν εἶδον.
Luk 24:25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὢ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ πιστεύητε εἰς πάντα ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται·
Luk 24:26 δὲν ἔπρεπε νὰ πάθῃ ταῦτα ὁ Χριστὸς καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ
Luk 24:27 Καὶ ἀρχίσας ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν εἰς αὐτοὺς τὰ περὶ ἑαυτοῦ γεγραμμένα ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς.
Luk 24:28 Καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὴν κώμην ὅπου ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο ὅτι ὑπάγει μακρότερα·
Luk 24:29 καὶ παρεβίασαν αὐτόν, λέγοντες· Μεῖνον μεθ ἡμῶν, διότι πλησιάζει ἡ ἑσπέρα καὶ ἔκλινεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε διὰ νὰ μείνῃ μετ αὐτῶν.
Luk 24:30 Καὶ ἀφοῦ ἐκάθησε μετ αὐτῶν εἰς τὴν τράπεζαν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε καὶ κόψας ἔδιδεν εἰς αὐτούς.
Luk 24:31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐγνώρισαν αὐτόν. Καὶ αὐτὸς ἔγεινεν ἄφαντος ἀπ αὐτῶν.
Luk 24:32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Δὲν ἐκαίετο ἐν ὑμῖν ἡ καρδία ἡμῶν, ὅτε ἐλάλει πρὸς ἡμᾶς καθ ὁδὸν καὶ μᾶς ἐξήγει τὰς γραφάς
Luk 24:33 Καὶ σηκωθέντες τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς μετ αὐτῶν,
Luk 24:34 οἵτινες ἔλεγον ὅτι ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σίμωνα.
Luk 24:35 Καὶ αὐτοὶ διηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ πῶς ἐγνωρίσθη εἰς αὐτούς, ἐνῷ ἔκοπτε τὸν ἄρτον.
Luk 24:36 Ἐνῷ δὲ ἐλάλουν ταῦτα, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Εἰρήνη ὑμῖν.
Luk 24:37 Ἐκεῖνοι δὲ ἐκπλαγέντες καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐνόμιζον ὅτι ἔβλεπον πνεῦμα.
Luk 24:38 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τί εἶσθε τεταραγμένοι καὶ διὰ τί ἀναβαίνουσιν εἰς τὰς καρδίας σας διαλογισμοί
Luk 24:39 ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμαι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, διότι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα δὲν ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.
Luk 24:40 Καὶ τοῦτο εἰπών, ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.
Luk 24:41 Ἐνῷ δὲ αὐτοὶ ἠπίστουν ἔτι ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ ἐθαύμαζον, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἔχετέ τι φαγώσιμον ἐνταῦθα
Luk 24:42 Οἱ δὲ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν μέρος ὀπτοῦ ἰχθύος καὶ ἀπὸ κηρήθραν μέλιτος.
Luk 24:43 Καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.
Luk 24:44 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὅτε ἤμην ἔτι μεθ ὑμῶν, ὅτι πρέπει νὰ πληρωθῶσι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.
Luk 24:45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, διὰ νὰ καταλάβωσι τὰς γραφάς·
Luk 24:46 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι οὕτως εἶναι γεγραμμένον καὶ οὕτως ἔπρεπε νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς καὶ νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
Luk 24:47 καὶ νὰ κηρυχθῇ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοια καὶ ἄφεσις ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, γινομένης ἀρχῆς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
Luk 24:48 Σεῖς δὲ εἶσθε μάρτυρες τούτων.
Luk 24:49 Καὶ ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ ὑμᾶς· σεῖς δὲ καθήσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἑωσοῦ ἐνδυθῆτε δύναμιν ἐξ ὕψους.
Luk 24:50 Καὶ ἔφερεν αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς.
Luk 24:51 Καὶ ἐνῷ εὐλόγει αὐτούς, ἀπεχωρίσθη ἀπ αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.
Luk 24:52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης,
Luk 24:53 καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Joh 1:1 Ἐν ἀρχῇ ἦτο ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦτο παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος.
Joh 1:2 Οὗτος ἦτο ἐν ἀρχῇ παρὰ τῷ Θεῷ.
Joh 1:3 Πάντα δί αὐτοῦ ἔγειναν, καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἔγεινεν οὐδὲ ἕν, τὸ ὁποῖον ἔγεινεν.
Joh 1:4 Ἐν αὐτῷ ἦτο ζωή, καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.
Joh 1:5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φέγγει καὶ ἡ σκοτία δὲν κατέλαβεν αὐτό.
Joh 1:6 Ὑπῆρξεν ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὀνομαζόμενος Ἰωάννης·
Joh 1:7 οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, διὰ νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, διὰ νὰ πιστεύσωσι πάντες δί αὐτοῦ.
Joh 1:8 Δὲν ἦτο ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ διὰ νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.
Joh 1:9 Ἦτο τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.
Joh 1:10 Ἦτο ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ὁ κόσμος ἔγεινε δί αὐτοῦ, καὶ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισεν αὐτόν.
Joh 1:11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι δὲν ἐδέχθησαν αὐτόν.
Joh 1:12 Ὅσοι δὲ ἐδέχθησαν αὐτόν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν νὰ γείνωσι τέκνα Θεοῦ, εἰς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Joh 1:13 οἵτινες οὐχὶ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ̓ ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.
Joh 1:14 Καὶ ὁ Λόγος ἔγεινε σὰρξ καὶ κατῴκησε μεταξὺ ἡμῶν, καὶ εἴδομεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ τοῦ Πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.
Joh 1:15 Ὁ Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐφώναξε, λέγων· Οὗτος ἦτο περὶ οὗ εἶπον, Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος εἶναι ἀνώτερος μου, διότι ἦτο πρότερός μου.
Joh 1:16 Καὶ πάντες ἡμεῖς ἐλάβομεν ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·
Joh 1:17 διότι καὶ ὁ νόμος ἐδόθη διὰ τοῦ Μωϋσέως· ἡ δὲ χάρις καὶ ἀλήθεια ἔγεινε διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Joh 1:18 Οὐδεὶς εἶδέ ποτε τὸν Θεόν· ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ἐκεῖνος ἐφανέρωσεν αὐτόν.
Joh 1:19 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευΐτας διὰ νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶσαι
Joh 1:20 Καὶ ὡμολόγησε καὶ δὲν ἠρνήθη· καὶ ὡμολόγησεν ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός.
Joh 1:21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί λοιπόν Ἠλίας εἶσαι σύ καὶ λέγει, δὲν εἶμαι. Ὁ προφήτης εἶσαι σύ καὶ ἀπεκρίθη, Οὐχί.
Joh 1:22 Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Τίς εἶσαι διὰ νὰ δώσωμεν ἀπόκρισιν εἰς τοὺς ἀποστείλαντας ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ
Joh 1:23 Ἀπεκρίθη· Ἐγὼ εἶμαι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὐθύνατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.
Joh 1:24 Οἱ δὲ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων·
Joh 1:25 καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί λοιπὸν βαπτίζεις, ἐὰν σὺ δὲν εἶσαι ὁ Χριστὸς οὔτε ὁ Ἠλίας οὔτε ὁ προφήτης
Joh 1:26 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωάννης λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· ἐν μέσῳ δὲ ὑμῶν ἵσταται ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν γνωρίζετε·
Joh 1:27 αὐτὸς εἶναι ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὅστις εἶναι ἀνώτερός μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος αὐτοῦ.
Joh 1:28 Ταῦτα ἔγειναν ἐν Βηθαβαρᾷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦτο ὁ Ἰωάννης βαπτίζων.
Joh 1:29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει· Ἰδού, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.
Joh 1:30 Οὗτος εἶναι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνήρ, ὅστις εἶναι ἀνώτερός μου, διότι ἦτο πρότερός μου.
Joh 1:31 Καὶ ἐγὼ δὲν ἐγνώριζον αὐτόν, ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ βαπτίζων ἐν τῷ ὕδατι.
Joh 1:32 Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης, λέγων ὅτι Εἶδον τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔμεινεν ἐπ̓ αὐτόν.
Joh 1:33 Καὶ ἐγὼ δὲν ἐγνώριζον αὐτόν· ἀλλ̓ ὁ πέμψας με διὰ νὰ βαπτίζω ἐν ὕδατι ἐκεῖνος μοὶ εἶπεν· εἰς ὅντινα ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ̓ αὐτόν, οὗτος εἶναι ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.
Joh 1:34 Καὶ ἐγὼ εἶδον καὶ ἐμαρτύρησα, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
Joh 1:35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν ἵστατο ὁ Ἰωάννης καὶ δύο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
Joh 1:36 καὶ ἐμβλέψας εἰς τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα, λέγει· Ἰδού, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.
Joh 1:37 Καὶ ἤκουσαν αὐτὸν οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντα καὶ ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν.
Joh 1:38 Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἰδὼν αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει πρὸς αὐτούς· Τί ζητεῖτε Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ῥαββί, τὸ ὁποῖον ἑρμηνευόμενον λέγεται, Διδάσκαλε, ποῦ μένεις
Joh 1:39 Λέγει πρὸς αὐτούς· Ἔλθετε καὶ ἴδετε, ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ ἔμειναν παῤ αὐτῷ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ἡ δὲ ὥρα ἦτο ὡς δεκάτη.
Joh 1:40 Ἦτο Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο, οἵτινες ἤκουσαν περὶ αὐτοῦ παρὰ τοῦ Ἰωάννου καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.

Joh 1:41 Οὗτος πρῶτος εὑρίσκει τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Σίμωνα καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι ὁ Χριστός.
Joh 1:42 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Σὺ εἶσαι Σίμων, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνᾶ· σὺ θέλεις ὀνομασθῆ Κηφᾶς, τὸ ὁποῖον ἑρμηνεύεται Πέτρος.
Joh 1:43 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει τὸν Φίλιππον καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀκολούθει μοι.
Joh 1:44 Ἦτο δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.
Joh 1:45 Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.
Joh 1:46 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναται νὰ προέλθῃ τι ἀγαθόν Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Φίλιππος, Ἔρχου καὶ ἴδε.
Joh 1:47 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἰδού, ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, εἰς τὸν ὁποῖον δόλος δὲν ὑπάρχει.
Joh 1:48 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ναθαναήλ· Πόθεν μὲ γινώσκεις Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Πρὶν ὁ Φίλιππος σὲ φωνάξῃ, ὄντα ὑποκάτω τῆς συκῆς, εἶδόν σε.
Joh 1:49 Ἀπεκρίθη ὁ Ναθαναὴλ καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ῥαββί, σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
Joh 1:50 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐπειδὴ σοὶ εἶπον· εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις μεγαλήτερα τούτων θέλεις ἰδεῖ.
Joh 1:51 Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω· ἀπὸ τοῦ νῦν θέλετε ἰδεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.
Joh 2:1 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἔγεινε γάμος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦτο ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.
Joh 2:2 Προσεκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.
Joh 2:3 Καὶ ἐπειδὴ ἔλειψεν ὁ οἶνος, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον δὲν ἔχουσι.
Joh 2:4 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, γύναι δὲν ἦλθεν ἔτι ἡ ὥρα μου.
Joh 2:5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὑπηρέτας· Ὅ, τι σᾶς λέγει, κάμετε.
Joh 2:6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἕξ κείμεναι κατὰ τὸ ἔθος τοῦ καθαρισμοῦ τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἑκάστη δύο ἢ τρία μέτρα.
Joh 2:7 Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.
Joh 2:8 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἀντλήσατε τώρα καὶ φέρετε πρὸς τὸν ἀρχιτρίκλινον. Καὶ ἔφεραν.
Joh 2:9 Καθὼς δὲ ὁ ἀρχιτρίκλινος ἐγεύθη τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβεβλημένον καὶ δὲν ἤξευρε πόθεν εἶναι, οἱ ὑπηρέται ὅμως ἤξευρον οἱ ἀντλήσαντες τὸ ὕδωρ φωνάζει τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος
Joh 2:10 καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον βάλλει, καὶ ἀφοῦ πίωσι πολύ, τότε τὸν κατώτερον· σὺ ἐφύλαξας τὸν καλὸν οἶνον ἕως τώρα.
Joh 2:11 Ταύτην τὴν ἀρχὴν τῶν θαυμάτων ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Joh 2:12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐχ πολλὰς ἡμέρας.
Joh 2:13 Ἐπλησίαζε δὲ τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.
Joh 2:14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ, τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς, καὶ τοὺς ἀργυραμοιβοὺς καθημένους.
Joh 2:15 Καὶ ποιήσας μάστιγα ἐκ σχοινίων, ἐδίωξε πάντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ νομίσματα τῶν ἀργυραμοιβῶν ἔχυσε καὶ τὰς τραπέζας ἀνέτρεψε,
Joh 2:16 καὶ πρὸς τοὺς πωλοῦντας τὰς περιστερὰς εἶπε· Σηκώσατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ κάμνετε τὸν οἶκον τοῦ Πατρός μου οἶκον ἐμπορίου.
Joh 2:17 Τότε ἐνεθυμήθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι εἶναι γεγραμμένον, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου μὲ κατέφαγεν.
Joh 2:18 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τί σημεῖον δεικνύεις εἰς ἡμᾶς, διότι κάμνεις ταῦτα
Joh 2:19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Χαλάσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν θέλω ἐγείρει αὐτόν.
Joh 2:20 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπον· Εἰς τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτη ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ θέλεις ἐγείρει αὐτὸν εἰς τρεῖς ἡμέρας
Joh 2:21 Ἐκεῖνος ὅμως ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.
Joh 2:22 Ὅτε λοιπὸν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐνεθυμήθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὴν γραφὴν καὶ εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.
Joh 2:23 Καὶ ἐνῷ ἦτο ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, βλέποντες αὐτοῦ τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμνεν.
Joh 2:24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐνεπιστεύετο εἰς αὐτούς, διότι ἐγνώριζε πάντας,
Joh 2:25 καὶ διότι δὲν εἶχε χρείαν διὰ νὰ μαρτυρήσῃ τις περὶ τοῦ ἀνθρώπου· ἐπειδὴ αὐτὸς ἐγνώριζε τί ἦτο ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Joh 3:1 Ἦτο δὲ ἄνθρωπός τις ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὀνομαζόμενος, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.
Joh 3:2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν διὰ νυκτὸς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ῥαββί, ἐξεύρομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἦλθες διδάσκαλος· διότι οὐδεὶς δύναται νὰ κάμνῃ τὰ σημεῖα ταῦτα, τὰ ὁποῖα σὺ κάμνεις, ἐὰν δὲν ἦναι ὁ Θεὸς μετ᾿ αὐτοῦ.
Joh 3:3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, ἐὰν τις δὲν γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Joh 3:4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος νὰ γεννηθῇ γέρων ὤν μήποτε δύναται νὰ εἰσέλθῃ δευτέραν φορὰν εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ νὰ γεννηθῇ
Joh 3:5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, ἐὰν τις δὲν γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Joh 3:6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς εἶναι σὰρξ καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος εἶναι πνεῦμα.
Joh 3:7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι σοὶ εἶπον, Πρέπει νὰ γεννηθῆτε ἄνωθεν.
Joh 3:8 Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει πνέει, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρεις πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως εἶναι πᾶς, ὅστις ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Πνεύματος.
Joh 3:9 Ἀπεκρίθη ὁ Νικόδημος καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Πῶς δύνανται νὰ γείνωσι ταῦτα
Joh 3:10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα δὲν ἐξεύρεις
Joh 3:11 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξεύρομεν λαλοῦμεν καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἴδομεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν δὲν δέχεσθε.
Joh 3:12 Ἐὰν τὰ ἐπίγεια σᾶς εἶπον καὶ δὲν πιστεύητε, πῶς, ἐὰν σᾶς εἴπω τὰ ἐπουράνια, θέλετε πιστεύσει
Joh 3:13 Καὶ οὐδεὶς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν εἰμὴ ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὤν ἐν τῷ οὐρανῷ.
Joh 3:14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτω πρέπει νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
Joh 3:15 διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
Joh 3:16 Διότι τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
Joh 3:17 Ἐπειδὴ δὲν ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σωθῇ ὁ κόσμος δι᾿ αὐτοῦ.
Joh 3:18 Ὅστις πιστεύει εἰς αὐτὸν δὲν κρίνεται, ὅστις ὅμως δὲν πιστεύει εἶναι ἤδη κεκριμένος, διότι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
Joh 3:19 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν τὸ σκότος μᾶλλον παρὰ τὸ φῶς· διότι ἦσαν πονηρὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
Joh 3:20 Ἐπειδὴ πᾶς, ὅστις πράττει φαῦλα, μισεῖ τὸ φῶς καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ ἐλεγχθῶσι τὰ ἔργα αὐτοῦ·
Joh 3:21 ὅστις ὅμως πράττει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα αὐτοῦ ὅτι ἐπράχθησαν κατὰ Θεόν.
Joh 3:22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ᾿ αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν.
Joh 3:23 Ἦτο δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν πλησίον τοῦ Σαλείμ, διότι ἦσαν ἐκεῖ ὕδατα πολλά, καὶ ἤρχοντο καὶ ἐβαπτίζοντο·
Joh 3:24 Ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης δὲν ἦτο ἔτι βεβλημένος εἰς τὴν φυλακήν.
Joh 3:25 Ἔγεινε λοιπὸν συζήτησις περὶ καθαρισμοῦ παρὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰωάννου μὲ Ἰουδαίους τινάς.
Joh 3:26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ῥαββί, ἐκεῖνος ὅστις ἦτο μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν ὁποῖον σὺ ἐμαρτύρησας, ἰδού, οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.
Joh 3:27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· Δὲν δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ λαμβάνῃ οὐδέν, ἐὰν δὲν ἦναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
Joh 3:28 Σεῖς αὐτοὶ εἶσθε μάρτυρές μου ὅτι εἶπον· Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ᾿ ὅτι εἶμαι ἀπεσταλμένος ἔμπροσθεν ἐκείνου.
Joh 3:29 Ὅστις ἔχει τὴν νύμφην εἶναι νυμφίος· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἱστάμενος καὶ ἀκούων αὐτόν, χαίρει καθ᾿ ὑπερβολὴν διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη λοιπὸν ἡ χαρὰ ἡ ἰδική μου ἐπληρώθη.
Joh 3:30 Ἐκεῖνος πρέπει νὰ αὐξάνῃ, ἐγὼ δὲ νὰ ἐλαττόνωμαι.
Joh 3:31 Ὁ ἐρχόμενος ἄνωθεν εἶναι ὑπεράνω πάντων. Ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς εἶναι καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐρχόμενος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ὑπεράνω πάντων,
Joh 3:32 καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδε καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ οὐδεὶς δέχεται τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ.
Joh 3:33 Ὅστις δεχθῇ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ἐπεσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθής.
Joh 3:34 Διότι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν ὁ Θεός, τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· ἐπειδὴ ὁ Θεὸς δὲν δίδει εἰς αὐτὸν τὸ Πνεῦμα μὲ μέτρον.
Joh 3:35 Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν καὶ πάντα ἔδωκεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
Joh 3:36 Ὅστις πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὅστις ὅμως ἀπειθεῖ εἰς τὸν Υἱὸν δὲν θέλει ἰδεῖ ζωήν, ἀλλ᾿ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπάνω αὐτοῦ.
Joh 4:1 Καθὼς λοιπὸν ἔμαθεν ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι ὁ Ἰησοῦς πλειοτέρους μαθητὰς κάμνει καὶ

βαπτίζει παρὰ ὁ Ἰωάννης
Joh 4:2 ἄν καὶ ὁ Ἰησοῦς αὐτὸς δὲν ἐβάπτιζεν, ἀλλ᾿ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
Joh 4:3 ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
Joh 4:4 Ἔπρεπε δὲ νὰ περάσῃ διὰ τῆς Σαμαρείας.
Joh 4:5 Ἔρχεται λοιπὸν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον τοῦ ἀγροῦ, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Ἰακὼβ εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
Joh 4:6 Ἦτο δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκάθητο οὕτως εἰς τὴν πηγήν. Ὥρα ἦτο περίπου ἕκτη.
Joh 4:7 Ἔρχεται γυνή τις ἐκ τῆς Σαμαρείας, διὰ νὰ ἀντλήσῃ ὕδωρ. Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι νὰ πίω.
Joh 4:8 Διότι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶχον ὑπάγει εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἀγοράσωσι τροφάς.
Joh 4:9 Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σύ, Ἰουδαῖος ὤν, ζητεῖς νὰ πίῃς παρ᾿ ἐμοῦ, ἥτις εἶμαι γυνὴ Σαμαρεῖτις Διότι δὲν συγκοινωνοῦσιν οἱ Ἰουδαῖοι μὲ τοὺς Σαμαρείτας.
Joh 4:10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Ἐὰν ἤξευρες τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς εἶναι ὁ λέγων σοι, Δός μοι νὰ πίω, σὺ ἤθελες ζητήσει παρ᾿ αὐτοῦ, καὶ ἤθελε σοὶ δώσει ὕδωρ ζῶν.
Joh 4:11 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ εἶναι βαθύ· πόθεν λοιπὸν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν
Joh 4:12 μήπως σὺ εἶσαι μεγαλήτερος τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὅστις ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἔπιεν ἐξ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ
Joh 4:13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Πᾶς ὅστις πίνει ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου θέλει διψήσει πάλιν·
Joh 4:14 ὅστις ὅμως πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω δώσει εἰς αὐτόν, δὲν θέλει διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον θέλω δώσει εἰς αὐτόν, θέλει γείνει ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀναβλύζοντος εἰς ζωὴν αἰώνιον.
Joh 4:15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, διὰ νὰ μὴ διψῶ μηδὲ νὰ ἔρχωμαι ἐδῶ νὰ ἀντλῶ.
Joh 4:16 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε, κάλεσον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐδώ.
Joh 4:17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπε· Δὲν ἔχω ἄνδρα. Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι δὲν ἔχω ἄνδρα·
Joh 4:18 διότι πέντε ἄνδρας ἔλαβες, καὶ ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἔχεις τώρα, δὲν εἶναι ἀνήρ σου· τοῦτο ἀληθὲς εἶπας.
Joh 4:19 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, βλέπω ὅτι σὺ εἶσαι προφήτης.
Joh 4:20 Οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς τοῦτο τὸ ὄρος προσεκύνησαν, καὶ σεῖς λέγετε ὅτι ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις εἶναι ὁ τόπος ὅπου πρέπει νὰ προσκυνῶμεν.
Joh 4:21 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε εἰς τὸ ὄρος τοῦτο οὔτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέλετε προσκυνήσει τὸν Πατέρα.
Joh 4:22 Σεῖς προσκυνεῖτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐξεύρετε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξεύρομεν, διότι ἡ σωτηρία εἶναι ἐκ τῶν Ἰουδαίων.
Joh 4:23 Πλὴν ἔρχεται ὥρα, καὶ ἤδη εἶναι, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ θέλουσι προσκυνήσει τὸν Πατέρα ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· διότι ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.
Joh 4:24 Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα, καὶ οἱ προσκυνοῦντες αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ πρέπει νὰ προσκυνῶσι.
Joh 4:25 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Ἐξεύρω ὅτι ἔρχεται ὁ Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, θέλει ἀναγγείλει εἰς ἡμᾶς πάντα.
Joh 4:26 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἶμαι, ὁ λαλῶν σοι.
Joh 4:27 Καὶ ἐπάνω εἰς τοῦτο ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐθαύμασαν ὅτι ἐλάλει μετὰ γυναικός· οὐδεὶς ὅμως εἶπε, Τί ζητεῖς ἤ Τί λαλεῖς μετ᾿ αὐτῆς
Joh 4:28 Ἀφῆκε λοιπὸν ἡ γυνὴ τὴν ὑδρίαν αὐτῆς καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους·
Joh 4:29 Ἔλθετε νὰ ἴδητε ἄνθρωπον, ὅστις μοὶ εἶπε πάντα ὅσα ἔπραξα· μήπως οὗτος εἶναι ὁ Χριστός
Joh 4:30 Ἐξῆλθον λοιπὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.
Joh 4:31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ οἱ μαθηταὶ παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Ῥαββί, φάγε.
Joh 4:32 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς. Ἐγὼ ἔχω φαγητὸν νὰ φάγω, τὸ ὁποῖον σεῖς δὲν ἐξεύρετε.
Joh 4:33 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μήπως τις ἔφερε πρὸς αὐτὸν νὰ φάγῃ
Joh 4:34 Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τὸ ἐμὸν φαγητὸν εἶναι νὰ πράττω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ νὰ τελειώσω τὸ ἔργον αὐτοῦ.
Joh 4:35 Δὲν λέγετε σεῖς ὅτι τέσσαρες μῆνες εἶναι ἔτι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται Ἰδού, σᾶς λέγω, ὑψώσατε τοὺς ὀφθαλμοὺς σας καὶ ἴδετε τὰ χωράφια, ὅτι εἶναι ἤδη λευκὰ πρὸς θερισμόν.
Joh 4:36 Καὶ ὁ θερίζων λαμβάνει μισθὸν καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ νὰ χαίρῃ ὁμοῦ καὶ ὁ σπείρων καὶ ὁ θερίζων.
Joh 4:37 Διότι κατὰ τοῦτο ἀληθεύει ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.
Joh 4:38 Ἐγὼ σᾶς ἀπέστειλα νὰ θερίζητε ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον σεῖς δὲν ἐκοπιάσατε· ἄλλοι ἐκοπίασαν, καὶ σεῖς εἰσήλθετε εἰς τὸν κόπον αὐτῶν.
Joh 4:39 Ἐξ ἐκείνης δὲ τῆς πόλεως πολλοὶ τῶν Σαμαρειτῶν ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός, μαρτυρούσης ὅτι μοὶ εἶπε πάντα ὅσα ἔπραξα.

Joh 4:40 Καθὼς λοιπὸν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, παρεκάλουν αὐτὸν νὰ μείνῃ παῤ αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.
Joh 4:41 Καὶ πολὺ πλειότεροι ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ,
Joh 4:42 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ἔλεγον, ὅτι δὲν πιστεύομεν πλέον διὰ τὸν λόγον σου· ἐπειδὴ ἡμεῖς ἠκούσαμεν, καὶ γνωρίζομεν ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.
Joh 4:43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
Joh 4:44 Διότι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ δὲν ἔχει τιμήν.
Joh 4:45 Ὅτε λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέχθησαν αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, ἰδόντες πάντα ὅσα ἔκαμεν ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὴν ἑορτήν· διότι καὶ αὐτοὶ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.
Joh 4:46 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἔκαμε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦτό τις βασιλικὸς ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ·
Joh 4:47 οὗτος ἀκούσας ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὑπῆγε πρὸς αὐτὸν καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ καταβῇ καὶ νὰ ἰατρεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· διότι ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.
Joh 4:48 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐὰν δὲν ἴδητε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεύσει.
Joh 4:49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάβα πρὶν ἀποθάνῃ τὸ παιδίον μου.
Joh 4:50 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε, ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνεχώρει.
Joh 4:51 Ἐνῷ δὲ οὗτος ἤδη κατέβαινεν, ἀπήντησαν αὐτὸν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ.
Joh 4:52 Ἠρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς τὴν ὥραν, καθ̓ ἥν ἔγεινε καλήτερα. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν ὅτι Χθὲς τὴν ἑβδόμην ὥραν ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.
Joh 4:53 Ἐνόησε λοιπὸν ὁ πατὴρ ὅτι ἔγεινε τοῦτο κατ̓ ἐκείνην τὴν ὥραν, καθ̓ ἥν ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι Ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ὅλη ἡ οἰκία αὐτοῦ.
Joh 4:54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον θαῦμα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
Joh 5:1 Μετὰ ταῦτα ἦτο ἑορτὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.
Joh 5:2 Εἶναι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πλησίον τῆς προβατικῆς πύλης κολυμβήθρα, ἡ ἐπονομαζομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, ἔχουσα πέντε στοάς.
Joh 5:3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, οἵτινες περιέμενον τὴν κίνησιν τοῦ ὕδατος.
Joh 5:4 Διότι ἄγγελος κατέβαινε κατὰ καιρὸν εἰς τὴν κολυμβήθραν καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὅστις λοιπὸν εἰσήρχετο πρῶτος μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ἐγίνετο ὑγιὴς ἀπὸ ὁποιανδήποτε νόσον ἔπασχεν.
Joh 5:5 Ἦτο δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπός τις τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη πάσχων ἀσθένειαν.
Joh 5:6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ ἐξεύρων ὅτι πολὺν ἤδη καιρὸν πάσχει, λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλεις νὰ γείνῃς ὑγιής
Joh 5:7 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον δὲν ἔχω, διὰ νὰ μὲ βάλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ· ἐνῷ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.
Joh 5:8 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγέρθητι, σήκωσον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει.
Joh 5:9 Καὶ εὐθὺς ἔγεινεν ὁ ἄνθρωπος ὑγιὴς καὶ ἐσήκωσε τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει. Ἦτο δὲ σάββατον ἐκείνην τὴν ἡμέραν.
Joh 5:10 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς τὸν τεθεραπευμένον· Σάββατον εἶναι· Δὲν σοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ σηκώσῃς τὸν κράββατον.
Joh 5:11 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς· Ὁ ἰατρεύσας με, ἐκεῖνος μοὶ εἶπε· Σήκωσον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει.
Joh 5:12 Ἠρώτησαν λοιπὸν αὐτόν· Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις σοὶ εἶπε, Σήκωσον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει
Joh 5:13 Ὁ δὲ ἰατρευθεὶς δὲν ἤξευρε τίς εἶναι· διότι ὁ Ἰησοῦς ὑπεξῆλθεν, ἐπειδὴ ἦτο ὄχλος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ.
Joh 5:14 Μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἰδού, ἔγεινες ὑγιής· μηκέτι ἁμάρτανε, διὰ νὰ μὴ σοὶ γείνῃ τι χειρότερον.
Joh 5:15 Ὑπῆγε λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ ἰατρεύσας αὐτόν.
Joh 5:16 Καὶ διὰ τοῦτο κατέτρεχον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, διότι ἔκαμνε ταῦτα ἐν σαββάτῳ.
Joh 5:17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς· Ὁ Πατήρ μου ἐργάζεται ἕως τώρα, καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι.
Joh 5:18 Διὰ τοῦτο λοιπὸν μᾶλλον ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, διότι οὐχὶ μόνον παρέβαινε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἑαυτοῦ ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον μὲ τὸν Θεὸν κάμνων ἑαυτόν.
Joh 5:19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν δύναται ὁ Υἱὸς νὰ πράττῃ οὐδὲν ἀφ̓ ἑαυτοῦ, ἐὰν δὲν βλέπῃ τὸν Πατέρα πράττοντα τοῦτο· ἐπειδὴ ὅσα ἐκεῖνος πράττει, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς πράττει ὁμοίως.
Joh 5:20 Διότι ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν καὶ δεικνύει εἰς αὐτὸν πάντα ὅσα αὐτὸς πράττει, καὶ μεγαλήτερα τούτων ἔργα θέλει δείξει εἰς αὐτόν, διὰ νὰ θαυμάζητε σεῖς.
Joh 5:21 Ἐπειδὴ καθὼς ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὕστινας θέλει ζωοποιεῖ.
Joh 5:22 Ἐπειδὴ οὐδὲ κρίνει ὁ Πατὴρ οὐδένα, ἀλλ̓ εἰς τὸν Υἱὸν ἔδωκε πᾶσαν τὴν κρίσιν,

Joh 5:23 διὰ νὰ τιμῶσι πάντες τὸν Υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱὸν δὲν τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.

Joh 5:24 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι ὁ ἀκούων τὸν λόγον μου καὶ πιστεύων εἰς τὸν πέμψαντά με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν δὲν ἔρχεται, ἀλλὰ μετέβη ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

Joh 5:25 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ ἤδη εἶναι, ὅτε οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες θέλουσι ζήσει.

Joh 5:26 Διότι καθὼς ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ εἰς τὸν Υἱὸν νὰ ἔχῃ ζωὴν ἐν ἑαυτῷ·

Joh 5:27 καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν νὰ κάμνῃ καὶ κρίσιν, διότι εἶναι Υἱὸς ἀνθρώπου.

Joh 5:28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· διότι ἔρχεται ὥρα, καθ ἥν πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν αὐτοῦ,

Joh 5:29 καὶ θέλουσιν ἐξέλθει οἱ πράξαντες τὰ ἀγαθὰ εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ πράξαντες τὰ φαῦλα εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

Joh 5:30 Δὲν δύναμαι ἐγὼ νὰ κάμνω ἀπ ἐμαυτοῦ οὐδέν. Καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία εἶναι· διότι δὲν ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Joh 5:31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου δὲν εἶναι ἀληθής.

Joh 5:32 Ἄλλος εἶναι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ ἐξεύρω ὅτι εἶναι ἀληθὴς ἡ μαρτυρία, τὴν ὁποίαν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

Joh 5:33 Σεῖς ἀπεστείλατε πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ ἐμαρτύρησεν εἰς τὴν ἀλήθειαν·

Joh 5:34 ἐγὼ δὲ παρὰ ἀνθρώπου δὲν λαμβάνω τὴν μαρτυρίαν, ἀλλὰ λέγω ταῦτα διὰ νὰ σωθῆτε σεῖς.

Joh 5:35 Ἐκεῖνος ἦτο ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φέγγων, καὶ σεῖς ἠθελήσατε νὰ ἀγαλλιασθῆτε πρὸς ὥραν εἰς τὸ φῶς αὐτοῦ.

Joh 5:36 Ἀλλ ἐγὼ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μεγαλητέραν τῆς τοῦ Ἰωάννου· διότι τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα μοὶ ἔδωκεν ὁ Πατὴρ διὰ νὰ τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ πράττω, μαρτυροῦσι περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ Πατὴρ μὲ ἀπέστειλε·

Joh 5:37 καὶ ὁ πέμψας με Πατήρ, αὐτὸς ἐμαρτύρησε περὶ ἐμοῦ. Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσατε πώποτε οὔτε ὄψιν αὐτοῦ εἴδετε.

Joh 5:38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ δὲν ἔχετε μένοντα ἐν ἑαυτοῖς, διότι σεῖς δὲν πιστεύετε εἰς τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἀπέστειλεν.

Joh 5:39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, διότι σεῖς νομίζετε ὅτι ἐν αὐταῖς ἔχετε ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐκεῖναι εἶναι αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ·

Joh 5:40 πλὴν δὲν θέλετε νὰ ἔλθητε πρὸς ἐμέ, διὰ νὰ ἔχητε ζωήν.

Joh 5:41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων δὲν λαμβάνω·

Joh 5:42 ἀλλὰ σᾶς ἐγνώρισα ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς·

Joh 5:43 ἐγὼ ἦλθον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, καὶ δὲν μὲ δέχεσθε· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι ἑαυτοῦ, ἐκεῖνον θέλετε δεχθῆ.

Joh 5:44 Πῶς δύνασθε σεῖς νὰ πιστεύσητε, οἵτινες λαμβάνετε δόξαν ὁ εἷς παρὰ τοῦ ἄλλου, καὶ δὲν ζητεῖτε τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ

Joh 5:45 Μὴ νομίζετε ὅτι ἐγὼ θέλω σᾶς κατηγορήσει πρὸς τὸν Πατέρα· ὑπάρχει ὁ κατήγορός σας ὁ Μωϋσῆς, εἰς τὸν ὁποῖον σεῖς ἠλπίσατε.

Joh 5:46 Διότι ἐὰν ἐπιστεύετε εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἠθέλετε πιστεύσει εἰς ἐμέ· ἐπειδὴ περὶ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.

Joh 5:47 Ἐὰν δὲ εἰς τὰ γεγραμμένα ἐκείνου δὲν πιστεύητε, πῶς θέλετε πιστεύσει εἰς τοὺς ἰδικούς μου λόγους

Joh 6:1 Μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος·

Joh 6:2 καὶ ἠκολούθει αὐτὸν ὄχλος πολύς, διότι ἔβλεπον τὰ θαύματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμνεν ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

Joh 6:3 Ἀνέβη δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Joh 6:4 Ἐπλησίαζε δὲ τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

Joh 6:5 Ὑψώσας λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἰδὼν ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν θέλομεν ἀγοράσει ἄρτους, διὰ νὰ φάγωσιν οὗτοι

Joh 6:6 Ἔλεγε δὲ τοῦτο δοκιμάζων αὐτόν· διότι αὐτὸς ἤξευρε τί ἔμελλε νὰ κάμῃ.

Joh 6:7 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι δὲν ἀρκοῦσιν εἰς αὐτούς, διὰ νὰ λάβῃ ὀλίγον τι ἕκαστος αὐτῶν.

Joh 6:8 Λέγει πρὸς αὐτὸν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·

Joh 6:9 Ἐδῶ εἶναι ἕν παιδάριον, τὸ ὁποῖον ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί εἶναι εἰς τοσούτους

Joh 6:10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Κάμετε τούς ἀνθρώπους νὰ καθήσωσιν· ἦτο δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἐκάθησαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ἕως πεντακισχίλιοι.

Joh 6:11 Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἄρτους καὶ εὐχαριστήσας διεμοίρασεν εἰς τοὺς μαθητάς, οἱ δὲ μαθηταὶ εἰς τοὺς καθημένους· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον.

Joh 6:12 Ἀφοῦ δὲ ἐχορτάσθησαν, λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτούς· Συνάξατε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, διὰ νὰ μὴ χαθῇ τίποτε.

Joh 6:13 Ἐσύναξαν λοιπὸν καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν εἰς τοὺς φαγόντας.
Joh 6:14 Οἱ ἄνθρωποι λοιπόν, ἰδόντες τὸ θαῦμα, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι Οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ μέλλων νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.
Joh 6:15 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν γνωρίσας ὅτι μέλλουσι νὰ ἔλθωσι καὶ νὰ ἁρπάσωσιν αὐτόν, διὰ νὰ κάμωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.
Joh 6:16 Καθὼς δὲ ἔγεινεν ἑσπέρα, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν,
Joh 6:17 καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ. Καὶ εἶχεν ἤδη γείνει σκότος καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶχεν ἔλθει πρὸς αὐτούς,
Joh 6:18 καὶ ἡ θάλασσα ὑψόνετο, ἐπειδὴ ἔπνεε δυνατὸς ἄνεμος.
Joh 6:19 Ἀφοῦ λοιπὸν ἐκωπηλάτησαν ὡς εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα στάδια βλέπουσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ πλησιάζοντα εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐφοβήθησαν.
Joh 6:20 Ἐκεῖνος δὲ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἐγώ εἶμαι· μὴ φοβεῖσθε.
Joh 6:21 Ἤθελον λοιπὸν νὰ λάβωσιν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ παρευθὺς τὸ πλοῖον ἔφθασεν εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπήγαινον.
Joh 6:22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἱστάμενος πέραν τῆς θαλάσσης ὅτε εἶδεν ὅτι πλοιάριον ἄλλο δὲν ἦτο ἐκεῖ εἰμὴ ἕν, ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον εἰσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἰσῆλθε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀνεχώρησαν·
Joh 6:23 ἦλθον δὲ ἄλλα πλοιάρια ἐκ τῆς Τιβεριάδος πλησίον τοῦ τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, ἀφοῦ ὁ Κύριος εὐχαρίστησεν·
Joh 6:24 ὅτε λοιπὸν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰσῆλθον καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.
Joh 6:25 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον πρὸς αὐτόν· Ῥαββί, πότε ἦλθες ἐδώ
Joh 6:26 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, μὲ ζητεῖτε, οὐχὶ διότι εἴδετε θαύματα, ἀλλὰ διότι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε.
Joh 6:27 Ἐργάζεσθε μὴ διὰ τὴν τροφὴν τὴν φθειρομένην, ἀλλὰ διὰ τὴν τροφὴν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει σᾶς δώσει· διότι τοῦτον ἐσφράγισεν ὁ Πατὴρ ὁ Θεός.
Joh 6:28 Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Τί νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ
Joh 6:29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τοῦτο εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύσητε εἰς τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἀπέστειλε.
Joh 6:30 Τότε εἶπον πρὸς αὐτόν· Τί σημεῖον λοιπὸν κάμνεις σύ, διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν εἰς σέ τί ἐργάζεσαι
Joh 6:31 οἱ πατέρες ἡμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν.
Joh 6:32 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν ἔδωκεν εἰς ἐσᾶς τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ Μωϋσῆς, ἀλλ ὁ Πατὴρ μου σᾶς δίδει τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.
Joh 6:33 Διότι ὁ ἄρτος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ δίδων ζωὴν εἰς τὸν κόσμον.
Joh 6:34 Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε δὸς εἰς ἡμᾶς τὸν ἄρτον τοῦτον.
Joh 6:35 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὅστις ἔρχεται πρὸς ἐμέ, δὲν θέλει πεινάσει, καὶ ὅστις πιστεύει εἰς ἐμέ, δὲν θέλει διψήσει πώποτε.
Joh 6:36 Πλὴν σᾶς εἶπον ὅτι καὶ με εἴδετε καὶ δὲν πιστεύετε.
Joh 6:37 Πᾶν ὅ, τι μοι δίδει ὁ Πατήρ, πρὸς ἐμὲ θέλει ἔλθει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμὲ δὲν θέλω ἐκβάλει ἔξω·
Joh 6:38 διότι κατέβην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχὶ διὰ νὰ κάμω τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.
Joh 6:39 Τοῦτο δὲ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός, πᾶν ὅ, τι μοὶ ἔδωκε νὰ μὴ ἀπολέσω οὐδὲν ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
Joh 6:40 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, πᾶς ὅστις βλέπει τὸν Υἱὸν καὶ πιστεύει εἰς αὐτὸν νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
Joh 6:41 Ἐγόγγυζον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν, Ἐγώ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
Joh 6:42 καὶ ἔλεγον· δὲν εἶναι οὗτος Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς γνωρίζομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα πῶς λοιπὸν λέγει οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατέβην
Joh 6:43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ γογγύζετε μεταξὺ σας.
Joh 6:44 Οὐδεὶς δύναται νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ, ἐὰν δὲν ἑλκύσῃ αὐτὸν ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
Joh 6:45 Εἶναι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ πάντες θέλουσιν εἶσθαι διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ. Πᾶς λοιπόν, ὅστις ἀκούσῃ παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μάθῃ, ἔρχεται πρὸς ἐμέ·
Joh 6:46 οὐχὶ ὅτι εἶδέ τις τὸν Πατέρα, εἰμὴ ἐκεῖνος ὅστις εἶναι παρὰ τοῦ Θεοῦ, οὗτος εἶδε τὸν Πατέρα.
Joh 6:47 Ἀληθῶς ἀληθῶς, σᾶς λέγω, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώνιον.
Joh 6:48 Ἐγώ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.
Joh 6:49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον·

Joh 6:50 οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ φάγῃ τις ἐξ αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ ἀποθάνῃ.
Joh 6:51 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος δὲ τὸν ὁποῖον ἐγὼ θέλω δώσει, εἶναι ἡ σὰρξ μου τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω δώσει ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου.
Joh 6:52 Ἐμάχοντο λοιπὸν πρὸς ἀλλήλους Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς νὰ φάγωμεν τὴν σάρκα αὐτοῦ
Joh 6:53 Εἶπε λοιπὸν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ἐὰν δὲν φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε τὸ αἷμα αὐτοῦ, δὲν ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.
Joh 6:54 Ὅστις τρώγει τὴν σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμά μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
Joh 6:55 Διότι ἡ σὰρξ μου ἀληθῶς εἶναι τροφή, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς εἶναι πόσις.
Joh 6:56 Ὅστις τρώγει τὴν σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμά μου ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.
Joh 6:57 Καθὼς μὲ ἀπέστειλεν ὁ ζῶν Πατὴρ καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα, οὕτω καὶ ὅστις μὲ τρώγει θέλει ζήσει καὶ ἐκεῖνος δἰ ἐμέ.
Joh 6:58 Οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχὶ καθὼς οἱ πατέρες σας ἔφαγον τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· ὅστις τρώγει τοῦτον τὸν ἄρτον θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.
Joh 6:59 Ταῦτα εἶπεν ἐν τῇ συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναούμ.
Joh 6:60 Πολλοὶ λοιπὸν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀκούσαντες, εἶπον· Σκληρὸς εἶναι οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται νὰ ἀκούῃ αὐτόν
Joh 6:61 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τοῦτο σᾶς σκανδαλίζει
Joh 6:62 ἐὰν λοιπὸν θεωρῆτε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦτο τὸ πρότερον
Joh 6:63 τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζωοποιεῖ, ἡ σὰρξ δὲν ὠφελεῖ οὐδέν· οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐγὼ λαλῶ πρὸς ἐσᾶς, πνεῦμα εἶναι καὶ ζωὴ εἶναι.
Joh 6:64 Πλὴν εἶναι τινὲς ἀπὸ σᾶς, οἵτινες δὲν πιστεύουσι. Διότι ἤξευρεν ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἶναι οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς εἶναι ὁ μέλλων νὰ παραδώσῃ αὐτόν.
Joh 6:65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο σᾶς εἶπον ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ, ἐὰν δὲν εἶναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς μου.
Joh 6:66 Ἔκτοτε πολλοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ δὲν περιεπάτουν πλέον μετ᾿ αὐτοῦ.
Joh 6:67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς δώδεκα· Μήπως καὶ σεῖς θέλετε νὰ ὑπάγητε
Joh 6:68 Ἀπεκρίθη λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα θέλομεν ὑπάγει λόγους ζωῆς αἰωνίου ἔχεις·
Joh 6:69 καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
Joh 6:70 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Δὲν ἐξέλεξα ἐγὼ ἐσᾶς τοὺς δώδεκα καὶ εἷς ἀπὸ σᾶς εἶναι διάβολος
Joh 6:71 Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν τοῦ Σίμωνος τὸν Ἰσκαριώτην· διότι οὗτος, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα, ἔμελλε νὰ παραδώσῃ αὐτόν.
Joh 7:1 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· διότι δὲν ἤθελε νὰ περιπατῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐπειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐζήτουν νὰ θανατώσωσιν αὐτόν.
Joh 7:2 Ἐπλησίαζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ σκηνοπηγία.
Joh 7:3 Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ ἴδωσι καὶ οἱ μαθηταί σου τὰ ἔργα σου, τὰ ὁποῖα κάμνεις·
Joh 7:4 διότι οὐδεὶς πράττει τι κρυφίως καὶ ζητεῖ αὐτὸς νὰ ἦναι φανερός. Ἐὰν πράττῃς ταῦτα, φανέρωσον σεαυτὸν εἰς τὸν κόσμον.
Joh 7:5 Διότι οὐδὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.
Joh 7:6 Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἰδικὸς μου δὲν ἦλθεν ἔτι, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ἰδικὸς σας εἶναι πάντοτε ἕτοιμος.
Joh 7:7 Δὲν δύναται ὁ κόσμος νὰ μισῇ ἐσᾶς· ἐμὲ ὅμως μισεῖ, διότι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ εἶναι πονηρά.
Joh 7:8 Σεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ δὲν ἀναβαίνω ἔτι εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, διότι ὁ καιρὸς μου δὲν ἐπληρώθη ἔτι.
Joh 7:9 Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.
Joh 7:10 Ἀφοῦ δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτήν, οὐχὶ φανερῶς ἀλλὰ κρυφίως πως.
Joh 7:11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον· Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος
Joh 7:12 Καὶ ἦτο πολὺς γογγυσμὸς περὶ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ὄχλων. Ἄλλοι μὲν ἔλεγον ὅτι εἶναι καλός· ἄλλοι δὲ ἔλεγον, Οὐχί, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.
Joh 7:13 Οὐδεὶς ὅμως ἐλάλει παρρησίᾳ περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.
Joh 7:14 Καὶ ἐνῷ ἡ ἑορτὴ ἦτο ἤδη περὶ τὰ μέσα, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε.
Joh 7:15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὗτος ἐξεύρει γράμματα, ἐνῷ δὲν ἔμαθεν
Joh 7:16 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἰδικὴ μου διδαχὴ δὲν εἶναι ἐμοῦ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.

Joh 7:17 Ἐὰν τις θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ, θέλει γνωρίσει περὶ τῆς διδαχῆς, ἂν ἦναι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἢ ἂν ἐγὼ λαλῶ ἀπ᾿ ἐμαυτοῦ.
Joh 7:18 Ὅστις λαλεῖ ἀφ᾿ ἑαυτοῦ, ζητεῖ τὴν δόξαν τὴν ἰδικήν αὐτοῦ, ὅστις ὅμως ζητεῖ τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος εἶναι ἀληθής, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει.
Joh 7:19 Ὁ Μωϋσῆς δὲν σᾶς ἔδωκε τὸν νόμον καὶ οὐδεὶς ἀπὸ σᾶς ἐκπληροῖ τὸν νόμον. Διὰ τί ζητεῖτε νὰ μὴ θανατώσητε
Joh 7:20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς ζητεῖ νὰ σὲ θανατώσῃ
Joh 7:21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἓν ἔργον ἔκαμον, καὶ πάντες θαυμάζετε.
Joh 7:22 Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὴν περιτομήν, οὐχὶ ὅτι εἶναι ἐκ τοῦ Μωϋσέως, ἀλλ᾿ ἐκ τῶν πατέρων, καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.
Joh 7:23 Ἐὰν λαμβάνῃ ἄνθρωπος περιτομὴν ἐν σαββάτῳ, διὰ νὰ μὴ λυθῇ ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως, ὀργίζεσθε κατ᾿ ἐμοῦ διότι ἔκαμον ὁλόκληρον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐν σαββάτω
Joh 7:24 Μὴ κρίνετε κατ᾿ ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.
Joh 7:25 Ἔλεγον λοιπὸν τινὲς ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Δὲν εἶναι οὗτος, τὸν ὁποῖον ζητοῦσι νὰ θανατώσωσι
Joh 7:26 Καὶ ἰδού, παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ δὲν λέγουσι πρὸς αὐτὸν οὐδέν. Μήπως τῷόντι ἐγνώρισαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗ τος εἶναι ἀληθῶς ὁ Χριστός
Joh 7:27 Ἀλλὰ τοῦτον ἐξεύρομεν πόθεν εἶναι· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν εἶναι.
Joh 7:28 Ἐφώναξε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπε· Καὶ ἐμὲ ἐξεύρετε καὶ πόθεν εἶμαι ἐξεύρετε· καὶ ἀπ᾿ ἐμαυτοῦ δὲν ἦλθον, ἀλλ᾿ εἶναι ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν ἐξεύρετε·
Joh 7:29 ἐγὼ ὅμως ἐξεύρω αὐτόν, διότι παρ᾿ αὐτοῦ εἶμαι καὶ ἐκεῖνος μὲ ἀπέστειλεν.
Joh 7:30 Ἐζήτουν λοιπὸν νὰ πιάσωσιν αὐτόν, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ᾿ αὐτὸν τὴν χεῖρα, διότι δὲν εἶχεν ἐλθεῖ ἔτι ἡ ὥρα αὐτοῦ.
Joh 7:31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήπως θέλει κάμει θαύματα πλειότερα τούτων, τὰ ὁποῖα οὗτος ἔκαμεν
Joh 7:32 Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τὸν ὄχλον ὅτι ἐγόγγυζε ταῦτα περὶ αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας διὰ νὰ πιάσωσιν αὐτόν.
Joh 7:33 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μεθ᾿ ὑμῶν, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.
Joh 7:34 Θέλετε μὲ ζητήσει καὶ δὲν θέλετε μὲ εὑρεῖ· καὶ ὅπου εἶμαι ἐγώ, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε.
Joh 7:35 Εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἀλλήλους· Ποῦ μέλλει οὗτος νὰ ὑπάγῃ, ὥστε ἡμεῖς δὲν θέλομεν εὑρεῖ αὐτόν Μήπως μέλλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τοὺς διεσπαρμένους μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ διδάσκῃ τοὺς Ἕλληνας
Joh 7:36 Τίς εἶναι οὗτος ὁ λόγος τὸν ὁποῖον εἶπε, Θέλετε μὲ ζητήσει καὶ δὲν θέλετε μὲ εὑρεῖ, καί, ὅπου εἶμαι ἐγώ, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε
Joh 7:37 Κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς ἵστατο ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐὰν τις διψᾷ, ἂς ἔρχηται πρὸς ἐμὲ καὶ ἂς πίνῃ.
Joh 7:38 Ὅστις πιστεύει εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ὕδατος ζῶντος θέλουσι ῥεύσει ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ.
Joh 7:39 Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἔμελλον νὰ λαμβάνωσιν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· διότι δὲν ἦτο ἔτι δεδομένον Πνεῦμα Ἅγιον, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἔτι δὲν ἐδοξάσθη.
Joh 7:40 Πολλοὶ λοιπὸν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ προφήτης.
Joh 7:41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ἔρχεται ὁ Χριστός
Joh 7:42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ Δαβὶδ καὶ ἀπὸ τῆς κώμης Βηθλεέμ, ὅπου ἦτο ὁ Δαβίδ, ἔρχεται ὁ Χριστός
Joh 7:43 Σχίσμα λοιπὸν ἔγεινε μεταξὺ τοῦ ὄχλου δι᾿ αὐτόν.
Joh 7:44 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἤθελον νὰ πιάσωσιν αὐτόν, ἀλλ᾿ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ᾿ αὐτὸν τὰς χεῖρας.
Joh 7:45 Ἦλθον λοιπὸν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ ἐκεῖνοι εἶπον πρὸς αὐτούς· Διὰ τί δὲν ἐφέρετε αὐτόν
Joh 7:46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε ἐλάλησεν ἄνθρωπος οὕτω, καθὼς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.
Joh 7:47 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς οἱ Φαρισαῖοι· Μήπως καὶ σεῖς ἐπλανήθητε
Joh 7:48 Μήπως τὶς ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων
Joh 7:49 Ἀλλ᾿ ὁ ὄχλος οὗτος, ὅστις δὲν γνωρίζει τὸν νόμον, εἶναι ἐπικατάρατοι.
Joh 7:50 Λέγει ὁ Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν διὰ νυκτός, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν.
Joh 7:51 Μήπως ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν δὲν ἀκούσῃ παρ᾿ αὐτοῦ πρότερον καὶ μάθῃ τί πράττει
Joh 7:52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Μήπως καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶσαι ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας δὲν ἠγέρθη.
Joh 7:53 Καὶ ὑπῆγεν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Joh 8:1 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.
Joh 8:2 Καὶ τὴν αὐγὴν ἦλθε πάλιν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθήσας ἐδίδασκεν αὐτούς.
Joh 8:3 Φέρουσι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα συλληφθεῖσαν ἐπὶ μοιχείᾳ, καὶ στήσαντες

αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ,
Joh 8:4 λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη.
Joh 8:5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ ὁ Μωϋσῆς προσέταξεν ἡμᾶς νὰ λιθοβολῶνται αἱ τοιαῦται· σὺ λοιπὸν τί λέγεις
Joh 8:6 Ἔλεγον δὲ τοῦτο δοκιμάζοντες αὐτόν, διὰ νὰ ἔχωσι ἵνα κατηγορῶσιν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κύψας κάτω, ἔγραφε διὰ τοῦ δακτύλου εἰς τὴν γῆν.
Joh 8:7 Καὶ ἐπειδὴ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅστις ἀπὸ σᾶς εἶναι ἀναμάρτητος, πρῶτος ἄς ῥίψῃ τὸν λίθον ἐπ' αὐτήν.
Joh 8:8 Καὶ πάλιν κύψας κάτω ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
Joh 8:9 Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες, ἐξήρχοντο εἷς ἕκαστος, ἀρχίσαντες ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ ἔμεινε μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἱσταμένη ἐν τῷ μέσῳ.
Joh 8:10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτήν· Γύναι, ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου δὲν σὲ κατεδίκασεν οὐδείς
Joh 8:11 Καὶ ἐκείνη εἶπεν· Οὐδείς, Κύριε. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτήν· Οὐδὲ ἐγὼ σὲ καταδικάζω· ὕπαγε, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς μὴ ἁμάρτανε.
Joh 8:12 Πάλιν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς λέγων· Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὅστις ἀκολουθεῖ ἐμὲ δὲν θέλει περιπατήσει εἰς τὸ σκότος, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.
Joh 8:13 Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου δὲν εἶναι ἀληθής.
Joh 8:14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Καὶ ἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου εἶναι ἀληθής, διότι ἐξεύρω πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· σεῖς ὅμως δὲν ἐξεύρετε πόθεν ἔρχομαι καὶ ποῦ ὑπάγω.
Joh 8:15 Σεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ δὲν κρίνω οὐδένα.
Joh 8:16 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ εἶναι ἀληθής, διότι μόνος δὲν εἶμαι, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με.
Joh 8:17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ ὑμῶν εἶναι γεγραμμένον ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή.
Joh 8:18 Ἐγὼ εἶμαι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ ὁ πέμψας με Πατὴρ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.
Joh 8:19 Ἔλεγον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Ποῦ εἶναι ὁ Πατὴρ σου Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ ἐξεύρετε οὔτε τὸν Πατέρα μου· ἐὰν ἠξεύρετε ἐμέ, ἠθέλετε ἐξεύρει καὶ τὸν Πατέρα μου.
Joh 8:20 Τούτους τοὺς λόγους ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, διότι δὲν εἶχεν ἔλθει ἔτι ἡ ὥρα αὐτοῦ.
Joh 8:21 Εἶπε λοιπὸν πάλιν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ θέλετε μὲ ζητήσει, καὶ θέλετε ἀποθάνει ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε.
Joh 8:22 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήπως θέλει θανατώσει ἑαυτόν, καὶ διὰ τοῦτο λέγει, Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε
Joh 8:23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεῖς εἶσθε ἐκ τῶν κάτω, ἐγὼ εἶμαι ἐκ τῶν ἄνω· σεῖς εἶσθε ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.
Joh 8:24 Σᾶς εἶπον λοιπὸν ὅτι θέλετε ἀποθάνει ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· διότι ἐὰν δὲν πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι, θέλετε ἀποθάνει ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.
Joh 8:25 Ἔλεγον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Σὺ τίς εἶσαι καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ὅ, τι σᾶς λέγω ἀπ' ἀρχῆς.
Joh 8:26 Πολλὰ ἔχω νὰ λέγω καὶ νὰ κρίνω περὶ ὑμῶν· ἀλλ' ὁ πέμψας με εἶναι ἀληθής, καὶ ἐγὼ ὅσα ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.
Joh 8:27 δὲν ἐνόησαν ὅτι ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ Πατρός.
Joh 8:28 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ δὲν κάμνω οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς μὲ ἐδίδαξεν ὁ Πατὴρ μου, ταῦτα λαλῶ.
Joh 8:29 Καὶ ὁ πέμψας με εἶναι μετ' ἐμοῦ· δὲν μὲ ἀφῆκεν ὁ Πατὴρ μόνον, διότι ἐγὼ κάμνω πάντοτε τὰ ἀρεστὰ εἰς αὐτόν.
Joh 8:30 Ἐνῷ ἐλάλει ταῦτα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
Joh 8:31 Ἔλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πιστεύσαντας εἰς αὐτόν· Ἐὰν σεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, εἶσθε ἀληθῶς μαθηταὶ μου,
Joh 8:32 καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια θέλει σᾶς ἐλευθερώσει.
Joh 8:33 Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν· Σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ εἴμεθα, καὶ δὲν ἐγείναμεν δοῦλοι εἰς οὐδένα πώποτε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι θέλετε γείνει ἐλεύθεροι
Joh 8:34 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι πᾶς ὅστις πράττει τὴν ἁμαρτίαν δοῦλος εἶναι τῆς ἁμαρτίας.
Joh 8:35 Ὁ δὲ δοῦλος δὲν μένει πάντοτε ἐν τῇ οἰκίᾳ· ὁ υἱὸς μένει πάντοτε.
Joh 8:36 Ἐὰν λοιπὸν ὁ Υἱὸς σᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι θέλετε εἶσθαι.
Joh 8:37 Ἐξεύρω ὅτι εἶσθε σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ· ἀλλὰ ζητεῖτε νὰ μὲ θανατώσητε, διότι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς δὲν χωρεῖ εἰς ἐσᾶς.
Joh 8:38 Ἐγὼ λαλῶ ὅ, τι εἶδον πλησίον τοῦ Πατρὸς μου· καὶ σεῖς ὁμοίως κάμνετε ὅ, τι εἴδετε πλησίον τοῦ πατρὸς σας.

Joh 8:39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ὁ πατὴρ ἡμῶν εἶναι ὁ Ἀβραάμ. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ἦσθε τέκνα τοῦ Ἀβραάμ, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἠθέλετε κάμνει.

Joh 8:40 Τώρα δὲ ζητεῖτε νὰ μὲ θανατώσητε, ἄνθρωπον ὅστις σᾶς ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο ὁ Ἀβραὰμ δὲν ἔκαμε.

Joh 8:41 Σεῖς κάμνετε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς σας. Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς δὲν ἐγεννήθημεν ἐκ πορνείας· ἕνα Πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

Joh 8:42 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ὁ Θεὸς ἦτο Πατὴρ σας, ἠθέλετε ἀγαπᾷ ἐμέ· διότι ἐγὼ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἔρχομαι· ἐπειδὴ δὲν ἦλθον ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀλλ' ἐκεῖνος μὲ ἀπέστειλε.

Joh 8:43 Διὰ τί δὲν γνωρίζετε τὴν λαλιάν μου διότι δὲν δύνασθε νὰ ἀκούητε τὸν λόγον μου.

Joh 8:44 Σεῖς εἶσθε ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς σας θέλετε νὰ πράττητε. Ἐκεῖνος ἦτο ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος καὶ δὲν μένει ἐν τῇ ἀληθείᾳ, διότι ἀλήθεια δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, διότι εἶναι ψεύστης καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοῦ ψεύδους.

Joh 8:45 Ἐγὼ δὲ διότι λέγω τὴν ἀλήθειαν, δὲν μὲ πιστεύετε.

Joh 8:46 Τίς ἀπὸ σᾶς μὲ ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας ἐὰν δὲ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί σεῖς δὲν μὲ πιστεύετε

Joh 8:47 Ὅστις εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο σεῖς δὲν ἀκούετε, διότι ἐκ τοῦ Θεοῦ δὲν εἶσθε.

Joh 8:48 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Δὲν λέγομεν ἡμεῖς καλῶς ὅτι Σαμαρείτης εἶσαι σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις

Joh 8:49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα μου, καὶ σεῖς μὲ ἀτιμάζετε.

Joh 8:50 Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· ὑπάρχει ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.

Joh 8:51 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω· Ἐάν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου, θάνατον δὲν θέλει ἰδεῖ εἰς τὸν αἰῶνα.

Joh 8:52 Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Τώρα κατελάβομεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ὁ Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θέλει γευθῇ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

Joh 8:53 Μήπως σὺ εἶσαι μεγαλήτερος τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· σὺ τίνα κάμνεις σεαυτόν

Joh 8:54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτόν, ἡ δόξα μου εἶναι οὐδέν· ὁ Πατήρ μου εἶναι ὅστις μὲ δοξάζει, τὸν ὁποῖον σεῖς λέγετε ὅτι εἶναι Θεὸς σας.

Joh 8:55 Καὶ δὲν ἐγνωρίσατε αὐτὸν ἐγὼ ὅμως γνωρίζω αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι δὲν γνωρίζω αὐτόν, θέλω εἶσθαι ὅμοιός σας ψεύστης· ἀλλὰ γνωρίζω αὐτὸν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ φυλάττω.

Joh 8:56 Ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ σας εἶχεν ἀγαλλίασιν νὰ ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη.

Joh 8:57 Εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη δὲν ἔχεις ἔτι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ

Joh 8:58 Εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω· Πρὶν γείνῃ ὁ Ἀβραάμ, ἐγὼ εἶμαι.

Joh 8:59 Ἐσήκωσαν λοιπὸν λίθους διὰ νὰ ῥίψωσι κατ' αὐτοῦ· πλὴν ὁ Ἰησοῦς ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ περάσας διὰ μέσον αὐτῶν, καὶ οὕτως ἀνεχώρησε.

Joh 9:1 Καὶ ἐνῷ ἀνεχώρει, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

Joh 9:2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὥστε νὰ γεννηθῇ τυφλός

Joh 9:3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Joh 9:4 Ἐγὼ πρέπει νὰ ἐργάζωμαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἑωσοῦ εἶναι ἡμέρα· ἔρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς δύναται νὰ ἐργάζηται.

Joh 9:5 Ἐνόσῳ εἶμαι ἐν τῷ κόσμῳ, εἶμαι φῶς τοῦ κόσμου.

Joh 9:6 Ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἔκαμε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ

Joh 9:7 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὕπαγε, νίφθητι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, τὸ ὁποῖον ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ὑπῆγε λοιπὸν καὶ ἐνίφθη, καὶ ἦλθε βλέπων.

Joh 9:8 Οἱ δὲ γείτονες καὶ ὅσοι ἔβλεπον αὐτὸν πρότερον ὅτι ἦτο τυφλὸς ἔλεγον δὲν εἶναι οὗτος, ὅστις ἐκάθητο καὶ ἐζήτει

Joh 9:9 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτος εἶναι· ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτοῦ εἶναι. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

Joh 9:10 Ἔλεγον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Πῶς ἠνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί σου

Joh 9:11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς ἔκαμε πηλὸν καὶ ἐπέχρισε τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ μοὶ εἶπεν· Ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ καὶ νίφθητι· ἀφοῦ δὲ ὑπῆγα καὶ ἐνίφθην, ἀνέβλεψα.

Joh 9:12 Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος Λέγει· Δὲν ἐξεύρω.

Joh 9:13 Φέρουσιν αὐτὸν τὸν ποτὲ τυφλὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους.

Joh 9:14 Ἦτο δὲ σάββατον, ὅτε ἔκαμε τὸν πηλὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

Joh 9:15 Πάλιν λοιπὸν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψε. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε πρὸς αὐτούς· Πηλὸν ἔβαλεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνίφθην, καὶ βλέπω.

Joh 9:16 Ἔλεγον λοιπὸν τινὲς ἐκ τῶν Φαρισαίων· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι παρὰ τοῦ Θεοῦ, διότι δὲν φυλάττει τὸ

σάββατον. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς νὰ κάμνῃ τοιαῦτα θαύματα Καὶ ἦτο σχίσμα μεταξὺ αὐτῶν.
Joh 9:17 Λέγουσι πάλιν πρὸς τὸν τυφλόν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς σου Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν ὅτι προφήτης εἶναι.
Joh 9:18 Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦτο τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώναξαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος
Joh 9:19 καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Οὗτος εἶναι ὁ υἱὸς σας, τὸν ὁποῖον σεῖς λέγετε ὅτι ἐγεννήθη τυφλός πῶς λοιπὸν βλέπει τώρα
Joh 9:20 Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτοὺς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Ἐξεύρομεν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι ἐγεννήθη τυφλός·
Joh 9:21 Πῶς δὲ βλέπει τώρα δὲν ἐξεύρομεν, ἢ τίς ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἡμεῖς δὲν ἐξεύρομεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ θέλει λαλήσει.
Joh 9:22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἐπειδὴ ἤδη εἶχον συμφωνήσει οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν τις ὁμολογήσῃ αὐτὸν Χριστόν, νὰ γείνῃ ἀποσυνάγωγος.
Joh 9:23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.
Joh 9:24 Ἐφώναξαν λοιπὸν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἦτο τυφλός, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Δόξασον τὸν Θεόν· ἡμεῖς ἐξεύρομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἁμαρτωλός.
Joh 9:25 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἂν ἦναι ἁμαρτωλὸς δὲν ἐξεύρω· ἓν ἐξεύρω, ὅτι ἤμην τυφλὸς καὶ τώρα βλέπω.
Joh 9:26 Εἶπον δὲ πρὸς αὐτὸν πάλιν· τί σοὶ ἔκαμε πῶς ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς σου
Joh 9:27 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς· Σᾶς εἶπον ἤδη, καὶ δὲν ἠκούσατε· διὰ τί πάλιν θέλετε νὰ ἀκούητε μήπως καὶ σεῖς θέλετε νὰ γείνητε μαθηταὶ αὐτοῦ
Joh 9:28 Ἐλοιδόρησαν λοιπὸν αὐτὸν καὶ εἶπον· Σὺ εἶσαι μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως εἴμεθα μαθηταί.
Joh 9:29 Ἡμεῖς ἐξεύρομεν ὅτι πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐλάλησεν ὁ Θεός· τοῦτον ὅμως δὲν ἐξεύρομεν πόθεν εἶναι.
Joh 9:30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐν τούτῳ μάλιστα εἶναι τὸ θαυμαστόν, ὅτι σεῖς δὲν ἐξεύρετε πόθεν εἶναι, καὶ ἤνοιξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς.
Joh 9:31 Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει, ἀλλ' ἐὰν τις ἦναι θεοσεβὴς καὶ κάμνῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ, τοῦτον ἀκούει.
Joh 9:32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος δὲν ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς γεγεννημένου τυφλοῦ.
Joh 9:33 Ἐὰν οὗτος δὲν ἦτο παρὰ Θεοῦ, δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ οὐδέν.
Joh 9:34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Σὺ ἐγεννήθης ὅλος ἐν ἁμαρτίαις, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.
Joh 9:35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ
Joh 9:36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς εἶναι, Κύριε, διὰ νὰ πιστεύσω εἰς αὐτόν
Joh 9:37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Καὶ εἶδες αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνος εἶναι.
Joh 9:38 Ὁ δὲ εἶπε· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτόν.
Joh 9:39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ διὰ κρίσιν ἦλθον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, διὰ νὰ βλέπωσιν οἱ μὴ βλέποντες καὶ νὰ γείνωσι τυφλοὶ οἱ βλέποντες.
Joh 9:40 Καὶ ἤκουσαν ταῦτα ὅσοι ἐκ τῶν Φαρισαίων ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Μήπως καὶ ἡμεῖς εἴμεθα τυφλοί
Joh 9:41 Εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ἦσθε τυφλοί, δὲν ἠθέλετε ἔχει ἁμαρτίαν· τώρα ὅμως λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.
Joh 10:1 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅστις δὲν εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ λῃστής·
Joh 10:2 ὅστις ὅμως εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας, εἶναι ποιμὴν τῶν προβάτων.
Joh 10:3 Εἰς τοῦτον ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούουσι, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πρόβατα κράζει κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά.
Joh 10:4 Καὶ ὅταν ἐκβάλῃ τὰ ἑαυτοῦ πρόβατα, ὑπάγει ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ πρόβατα ἀκολουθοῦσιν αὐτόν, διότι γνωρίζουσι τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
Joh 10:5 Ξένον ὅμως δὲν θέλουσιν ἀκολουθήσει, ἀλλὰ θέλουσι φύγει ἀπ' αὐτοῦ, διότι δὲν γνωρίζουσι τὴν φωνὴν τῶν ξένων.
Joh 10:6 Ταύτην τὴν παραβολὴν εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐνόησαν τί ἦσαν ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐλάλει πρὸς αὐτούς.
Joh 10:7 Εἶπε λοιπὸν πάλιν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων.
Joh 10:8 Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἶναι καὶ λῃσταί· ἀλλὰ δὲν ἤκουσαν αὐτοὺς τὰ πρόβατα.
Joh 10:9 Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐὰν τις εἰσέλθῃ, θέλει σωθῆ καὶ θέλει εἰσέλθει καὶ ἐξέλθει καὶ θέλει εὑρεῖ βοσκήν.
Joh 10:10 Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, εἰμὴ διὰ νὰ κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον διὰ νὰ ἔχωσι ζωὴν καὶ νὰ

ἔχωσιν αὐτὴν ἐν ἀφθονίᾳ.
Joh 10:11 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ βάλλει ὑπὲρ τῶν προβάτων·
Joh 10:12 ὁ δὲ μισθωτὸς καὶ μὴ ὢν ποιμήν, τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἰδικά του, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίνει τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.
Joh 10:13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, διότι εἶναι μισθωτὸς καὶ δὲν μέλει αὐτὸν περὶ τῶν προβάτων.
Joh 10:14 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γνωρίζω τὰ ἐμὰ καὶ γνωρίζομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν,
Joh 10:15 καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ Πατὴρ καὶ ἐγὼ γνωρίζω τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου βάλλω ὑπὲρ τῶν προβάτων.
Joh 10:16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ ἐκεῖνα πρέπει νὰ συνάξω, καὶ θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν μου, καὶ θέλει γείνει μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.
Joh 10:17 Διὰ τοῦτο ὁ Πατὴρ μὲ ἀγαπᾷ, διότι ἐγὼ βάλλω τὴν ψυχὴν μου, διὰ νὰ λάβω αὐτὴν πάλιν.
Joh 10:18 Οὐδεὶς ἀφαιρεῖ αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ βάλλω αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω νὰ βάλω αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν νὰ λάβω αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατρὸς μου.
Joh 10:19 Σχίσμα λοιπὸν ἔγεινε πάλιν μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων διὰ τοὺς λόγους τούτους.
Joh 10:20 Καὶ ἔλεγον πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει καὶ εἶναι μαινόμενος· τί ἀκούετε αὐτόν
Joh 10:21 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτοι οἱ λόγοι δὲν εἶναι δαιμονιζομένου· μήπως δύναται δαιμόνιον νὰ ἀνοίγῃ ὀφθαλμοὺς τυφλῶν
Joh 10:22 Ἔγειναν δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἦτο χειμών·
Joh 10:23 καὶ ὁ Ἰησοῦς περιεπάτει ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.
Joh 10:24 Περιεκύκλωσαν λοιπὸν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν· Ἕως πότε κρατεῖς ἐν ἀμφιβολίᾳ τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἐὰν σὺ ἦσαι ὁ Χριστός, εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς παρρησίᾳ.
Joh 10:25 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Σᾶς εἶπον, καὶ δὲν πιστεύετε. Τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ κάμνω ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυροῦσι περὶ ἐμοῦ·
Joh 10:26 ἀλλὰ σεῖς δὲν πιστεύετε· διότι δὲν εἶσθε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς σᾶς εἶπον.
Joh 10:27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ ἀκούουσι τὴν φωνὴν μου, καὶ ἐγὼ γνωρίζω αὐτά, καὶ μὲ ἀκολουθοῦσι.
Joh 10:28 Καὶ ἐγὼ δίδω εἰς αὐτὰ ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν θέλουσιν ἀπολεσθῇ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐδεὶς θέλει ἁρπάσει αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου.
Joh 10:29 Ὁ Πατὴρ μου, ὅστις μοὶ ἔδωκεν αὐτά, εἶναι μεγαλήτερος πάντων, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἁρπάσῃ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρὸς μου.
Joh 10:30 Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἕν εἴμεθα.
Joh 10:31 Ἐπίασαν λοιπὸν πάλιν οἱ Ἰουδαῖοι λίθους, διὰ νὰ λιθοβολήσωσιν αὐτόν.
Joh 10:32 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα εἰς ἐσᾶς ἐκ τοῦ Πατρὸς μου· διὰ ποῖον ἔργον ἐξ αὐτῶν μὲ λιθοβολεῖτε
Joh 10:33 Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου δὲν σὲ λιθοβολοῦμεν, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ διότι σὺ ἄνθρωπος ὢν κάμνεις σεαυτὸν Θεόν.
Joh 10:34 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Δὲν εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ εἶσθε
Joh 10:35 Ἐὰν ἐκείνους εἶπε θεούς, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔγεινεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀναιρεθῇ ἡ γραφή,
Joh 10:36 ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ὁ Πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, σεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, διότι εἶπον, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἶμαι
Joh 10:37 Ἐὰν δὲν κάμνω τὰ ἔργα τοῦ Πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε εἰς ἐμέ·
Joh 10:38 ἀλλ' ἐὰν κάμνω, ἂν καὶ εἰς ἐμὲ δὲν πιστεύητε, πιστεύσατε εἰς τὰ ἔργα, διὰ νὰ γνωρίσητε καὶ πιστεύσητε ὅτι ὁ Πατὴρ εἶναι ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.
Joh 10:39 Ἐζήτουν λοιπὸν πάλιν νὰ πιάσωσιν αὐτόν· καὶ ἐξέφυγεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.
Joh 10:40 Καὶ ὑπῆγε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐβάπτιζε κατ' ἀρχὰς ὁ Ἰωάννης, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.
Joh 10:41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι ὁ Ἰωάννης μὲν οὐδὲν θαῦμα ἔκαμε, πάντα ὅμως ὅσα εἶπεν ὁ Ἰωάννης περὶ τούτου, ἦσαν ἀληθινά.
Joh 10:42 Καὶ ἐκεῖ ἐπίστευσαν πολλοὶ εἰς αὐτόν.
Joh 11:1 Ἦτο δὲ τις ἀσθενὴς Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης τῆς Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.
Joh 11:2 Ἡ δὲ Μαρία ἦτο ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μὲ μύρον καὶ σπογγίσασα τοὺς πόδας αὐτοῦ μὲ τὰς τρίχας αὐτῆς, τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει.
Joh 11:3 Ἀπέστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν, λέγουσαι· Κύριε, ἰδού, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷς, ἀσθενεῖ.
Joh 11:4 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.
Joh 11:5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.
Joh 11:6 Καθὼς λοιπὸν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινε δύο ἡμέρας ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἦτο·
Joh 11:7 ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.
Joh 11:8 Λέγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταί· Ῥαββί, τώρα ἐζήτουν νὰ σὲ λιθοβολήσωσιν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις

ἐκεῖ
Joh 11:9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Δὲν εἶναι δώδεκα αἱ ὧραι τῆς ἡμέρας ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, δὲν προσκόπτει, διότι βλέπει τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου·
Joh 11:10 ἐὰν τις ὅμως περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, διότι τὸ φῶς δὲν εἶναι ἐν αὐτῷ.
Joh 11:11 Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει πρὸς αὐτούς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν ἐκοιμήθη· ἀλλὰ ὑπάγω διὰ νὰ ἐξυπνήσω αὐτόν.
Joh 11:12 Εἶπον λοιπὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, ἂν ἐκοιμήθη, θέλει σωθῇ.
Joh 11:13 Ἀλλ᾿ ὁ Ἰησοῦς εἶχεν εἰπεῖ περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι ὅμως ἐνόμισαν ὅτι λέγει περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου.
Joh 11:14 Τότε λοιπὸν εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Ὁ Λάζαρος ἀπέθανε.
Joh 11:15 Καὶ χαίρω διὰ σᾶς, διὰ νὰ πιστεύσητε, διότι δὲν ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ᾿ ἂς ὑπάγωμεν πρὸς αὐτόν.
Joh 11:16 Εἶπε δὲ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος πρὸς τοὺς συμμαθητάς· Ἂς ὑπάγωμεν καὶ ἡμεῖς, διὰ νὰ ἀποθάνωμεν μετ᾿ αὐτοῦ.
Joh 11:17 Ἐλθὼν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἔχοντα ἤδη ἐν τῷ μνημείῳ.
Joh 11:18 Ἦτο δὲ ἡ Βηθανία πλησίον τῶν Ἱεροσολύμων, ἀπέχουσα ὡς δεκαπέντε στάδια.
Joh 11:19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων εἶχον ἐλθεῖ πρὸς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν, διὰ νὰ παρηγορήσωσιν αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.
Joh 11:20 Ἡ Μάρθα λοιπόν, καθὼς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτόν· ἡ δὲ Μαρία ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ.
Joh 11:21 Εἶπε λοιπὸν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, ἐὰν ἦσο ἐδώ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἤθελεν ἀποθάνει.
Joh 11:22 Πλὴν καὶ τώρα ἐξεύρω ὅτι ὅσα ζητήσῃς παρὰ τοῦ Θεοῦ, θέλει σοὶ δώσει ὁ Θεός.
Joh 11:23 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ ἀδελφός σου θέλει ἀναστηθῆ.
Joh 11:24 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ Μάρθα· Ἐξεύρω ὅτι θέλει ἀναστηθῆ ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
Joh 11:25 Εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἶμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἂν ἀποθάνῃ, θέλει ζήσει·
Joh 11:26 καὶ πᾶς ὅστις ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμὲ δὲν θέλει ἀποθάνει εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο
Joh 11:27 Λέγει πρὸς αὐτόν· Ναί, Κύριε, ἐγὼ ἐπίστευσα ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.
Joh 11:28 Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ὑπῆγε καὶ ἐφώναξε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς κρυφίως καὶ εἶπεν· Ὁ Διδάσκαλος ἦλθε καὶ σὲ κράζει.
Joh 11:29 Ἐκείνη, καθὼς ἤκουσε, σηκόνεται ταχέως καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.
Joh 11:30 Δὲν εἶχε δὲ ἐλθεῖ ὁ Ἰησοῦς ἔτι εἰς τὴν κώμην, ἀλλ᾿ ἦτο ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ὑπήντησεν αὐτὸν ἡ Μάρθα.
Joh 11:31 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπόν, οἱ ὄντες μετ᾿ αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παρηγοροῦντες αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ἐσηκώθη ταχέως καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτήν, λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, διὰ νὰ κλαύσῃ ἐκεῖ.
Joh 11:32 Ἡ Μαρία λοιπὸν καθὼς ἦλθεν ὅπου ἦτο ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα πρὸς αὐτόν· Κύριε, ἐὰν ἦσο ἐδώ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἤθελεν ἀποθάνει.
Joh 11:33 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, καθὼς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς ἐλθόντας μετ᾿ αὐτῆς Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐστέναξεν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐταράχθη,
Joh 11:34 καὶ εἶπε· Ποῦ ἐβάλετε αὐτόν Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Κύριε, ἐλθὲ καὶ ἴδε.
Joh 11:35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.
Joh 11:36 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἴδε πόσον ἠγάπα αὐτόν.
Joh 11:37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Δὲν ἠδύνατο οὗτος, ὅστις ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, νὰ κάμῃ ὥστε καὶ οὗ τος νὰ μὴ ἀποθάνῃ
Joh 11:38 Ὁ Ἰησοῦς λοιπόν, πάλιν στενάζων ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦτο δὲ σπήλαιον, καὶ ἔκειτο λίθος ἐπ᾿ αὐτοῦ.
Joh 11:39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Σηκώσατε τὸν λίθον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀποθανόντος ἡ Μάρθα· Κύριε, ὄζει ἤδη· διότι εἶναι τεσσάρων ἡμερῶν.
Joh 11:40 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σοὶ εἶπον ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, θέλεις ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ
Joh 11:41 Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὸν λίθον, ὅπου ἔκειτο ὁ ἀποθανών. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι μοῦ ἤκουσας.
Joh 11:42 Καὶ ἐγὼ ἐγνώριζον ὅτι πάντοτε μοῦ ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον τοῦτο, διὰ νὰ πιστεύσωσιν ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας.
Joh 11:43 Καὶ ταῦτα εἰπών, μετὰ φωνῆς μεγάλης ἐκραύγασε· Λάζαρε, ἐλθὲ ἔξω.
Joh 11:44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας μὲ τὰ σάβανα, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦτο περιδεδεμένον μὲ σουδάριον. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτὸν καὶ ἀφήσατε νὰ ὑπάγῃ.
Joh 11:45 Πολλοὶ λοιπὸν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες εἶχον ἐλθεῖ εἰς τὴν Μαρίαν καὶ εἶδον ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
Joh 11:46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

Joh 11:47 Συνεκρότησαν λοιπὸν συνέδριον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἔλεγον· Τί κάμνομεν, διότι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ θαύματα κάμνει.
Joh 11:48 Ἐὰν ἀφήσωμεν αὐτὸν οὕτω, πάντες θέλουσι πιστεύσει εἰς αὐτόν, καὶ θέλουσιν ἐλθεῖ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀφανίσει καὶ τὸν τόπον ἡμῶν καὶ τὸ ἔθνος.
Joh 11:49 Εἷς δὲ τις ἐξ αὐτῶν, ὁ Καϊάφας, ὅστις ἦτο ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεῖς δὲν ἐξεύρετε τίποτε,
Joh 11:50 οὐδὲ συλλογίζεσθε ὅτι μᾶς συμφέρει νὰ ἀποθάνῃ εἷς ἄνθρωπος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ ὅλον τὸ ἔθνος.
Joh 11:51 Τοῦτο δὲ ἀφ ἑαυτοῦ δὲν εἶπεν, ἀλλ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου προεφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους,
Joh 11:52 καὶ οὐχὶ μόνον ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ συνάξῃ εἰς ἓν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα.
Joh 11:53 Ἀπ ἐκείνης λοιπὸν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύθησαν, διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν.
Joh 11:54 Ὅθεν ὁ Ἰησοῦς δὲν περιεπάτει πλέον παρρησίᾳ μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν εἰς τὸν τόπον πλησίον τῆς ἐρήμου, εἰς πόλιν λεγομένην Ἐφραΐμ, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
Joh 11:55 Ἐπλησίαζε δὲ τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ πολλοὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸ τοῦ πάσχα, διὰ νὰ καθαρίσωσιν ἑαυτούς.
Joh 11:56 Ἐζήτουν λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους ἱστάμενοι ἐν τῷ ἱερῷ· Τί σᾶς φαίνεται ὅτι δὲν θέλει ἐλθεῖ εἰς τὴν ἑορτήν
Joh 11:57 Εἶχον δὲ δώσει προσταγὴν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἐάν τις μάθῃ ποῦ εἶναι, νὰ μηνύσῃ, διὰ νὰ πιάσωσιν αὐτόν.
Joh 12:1 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦτο ὁ Λάζαρος ὁ ἀποθανών, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν.
Joh 12:2 Καὶ ἔκαμαν εἰς αὐτὸν δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρέτει· ὁ δὲ Λάζαρος ἦτο εἷς ἐκ τῶν συγκαθημένων μετ αὐτοῦ.
Joh 12:3 Τότε ἡ Μαρία, λαβοῦσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαρᾶς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ μὲ τὰς τρίχας αὐτῆς ἐσπόγγισε τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπλήσθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου.
Joh 12:4 Λέγει λοιπὸν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ Ἰούδας Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ὅστις ἔμελλε νὰ παραδώσῃ αὐτόν·
Joh 12:5 Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον δὲν ἐπωλήθη τριακόσια δηνάρια καὶ ἐδόθη εἰς τοὺς πτωχούς
Joh 12:6 Εἶπε δὲ τοῦτο οὐχὶ διότι ἔμελεν αὐτὸν περὶ τῶν πτωχῶν, ἀλλὰ διότι ἦτο κλέπτης καὶ εἶχε τὸ γλωσσόκομον καὶ ἐβάσταζε τὰ βαλλόμενα εἰς αὐτό.
Joh 12:7 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου ἐφύλαξεν αὐτό.
Joh 12:8 Διότι τοὺς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ ἑαυτῶν, ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε.
Joh 12:9 Ἔμαθε δὲ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἦλθον οὐχὶ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλὰ διὰ νὰ ἴδωσι καὶ τὸν Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν.
Joh 12:10 Συνεβουλεύθησαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ θανατώσωσι καὶ τὸν Λάζαρον,
Joh 12:11 διότι πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων δἰ αὐτὸν ὑπήγαινον καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.
Joh 12:12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,
Joh 12:13 ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
Joh 12:14 Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθησεν ἐπ αὐτό, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·
Joh 12:15 Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδού, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πώλου ὄνου.
Joh 12:16 Ταῦτα ὅμως δὲν ἐνόησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ ἀρχάς, ἀλλ ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐνεθυμήθησαν ὅτι ταῦτα ἦσαν γεγραμμένα δἰ αὐτόν, καὶ ταῦτα ἔκαμον εἰς αὐτόν.
Joh 12:17 Ἐμαρτύρει λοιπὸν ὁ ὄχλος, ὁ ὢν μετ αὐτοῦ ὅτε ἐφώναξε τὸν Λάζαρον ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
Joh 12:18 Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτὸν ὁ ὄχλος, διότι ἤκουσεν ὅτι ἔκαμε τὸ θαῦμα τοῦτο.
Joh 12:19 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Βλέπετε ὅτι δὲν ὠφελεῖτε οὐδέν ἰδού, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ὑπῆγεν.
Joh 12:20 Ἦσαν δὲ τινες Ἕλληνες μεταξὺ τῶν ἀναβαινόντων διὰ νὰ προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.
Joh 12:21 Οὗτοι λοιπὸν ἦλθον πρὸς τὸν Φίλιππον τὸν ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν νὰ ἴδωμεν τὸν Ἰησοῦν.
Joh 12:22 Ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἀνδρέαν, καὶ πάλιν ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος λέγουσι πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
Joh 12:23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς λέγων· Ἦλθεν ἡ ὥρα διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
Joh 12:24 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ἐὰν ὁ κόκκος τοῦ σίτου δὲν πέσῃ εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν ὅμως ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.
Joh 12:25 Ὅστις ἀγαπᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσῃ αὐτήν, καὶ ὅστις μισεῖ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ , εἰς ζωὴν αἰώνιον θέλει φυλάξει αὐτήν.

Joh 12:26 Ἐὰν ἐμὲ ὑπηρετῇ τις, ἐμὲ ἂς ἀκολουθῇ, καὶ ὅπου εἶμαι ἐγώ, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ὑπηρέτης ὁ ἐμός· καὶ ἐάν τις ἐμὲ ὑπηρετῇ, θέλει τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ.

Joh 12:27 Τώρα ἡ ψυχή μου εἶναι τεταραγμένη· καὶ τί νὰ εἴπω Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

Joh 12:28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθε λοιπὸν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν θέλω δοξάσει.

Joh 12:29 Ὁ ὄχλος λοιπὸν ὁ παρεστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν ὅτι ἔγεινε βροντή· ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος ἐλάλησε πρὸς αὐτόν.

Joh 12:30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ φωνὴ αὕτη δὲν ἔγεινε δι' ἐμέ, ἀλλὰ διὰ σᾶς.

Joh 12:31 Τώρα εἶναι κρίσις τοῦ κόσμου τούτου, τώρα ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου θέλει ἐκβληθῇ ἔξω.

Joh 12:32 Καὶ ἐγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, θέλω ἑλκύσει πάντας πρὸς ἐμαυτόν.

Joh 12:33 Τοῦτο δὲ ἔλεγε, δεικνύων μὲ ποῖον θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

Joh 12:34 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου Ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις Ὅτι πρέπει νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τίς εἶναι οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

Joh 12:35 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶναι μεθ' ὑμῶν· περιπατεῖτε ἐνόσῳ ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ σᾶς καταφθάσῃ τὸ σκότος· καὶ ὅστις περιπατεῖ ἐν τῷ σκότει δὲν ἐξεύρει ποῦ ὑπάγει.

Joh 12:36 Ἐνόσῳ ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γείνητε υἱοὶ τοῦ φωτός. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύφθη ἀπ' αὐτῶν.

Joh 12:37 Ἀλλ' ἐνῷ ἔκαμε τόσα θαύματα ἔμπροσθεν αὐτῶν, δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτόν·

Joh 12:38 διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, τὸν ὁποῖον εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων τοῦ Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη

Joh 12:39 Διὰ τοῦτο δὲν ἠδύναντο νὰ πιστεύωσι διότι πάλιν εἶπεν ὁ Ἡσαΐας·

Joh 12:40 Ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἴδωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰατρεύσω αὐτούς.

Joh 12:41 Ταῦτα εἶπεν ὁ Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.

Joh 12:42 Ἀλλ' ὅμως καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, πλὴν διὰ τοὺς Φαρισαίους δὲν ὡμολόγουν, διὰ νὰ μὴ γείνωσιν ἀποσυνάγωγοι.

Joh 12:43 Διότι ἠγάπησαν τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Joh 12:44 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ δὲν πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με,

Joh 12:45 καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.

Joh 12:46 Ἐγὼ ἦλθον φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἐν τῷ σκότει πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ.

Joh 12:47 Καὶ ἐάν τις ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου καὶ δὲν πιστεύσῃ, ἐγὼ δὲν κρίνω αὐτόν· διότι δὲν ἦλθον διὰ νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σώσω τὸν κόσμον.

Joh 12:48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ δεχόμενος τοὺς λόγους μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησα, ἐκεῖνος θέλει κρίνει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·

Joh 12:49 διότι ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ δὲν ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με Πατὴρ αὐτὸς μοὶ ἔδωκεν ἐντολὴν τί νὰ εἴπω καὶ τί νὰ λαλήσω·

Joh 12:50 καὶ ἐξεύρω ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνιος. Ὅσα λοιπὸν λαλῶ ἐγώ, καθὼς μοὶ εἶπεν ὁ Πατήρ, οὕτω λαλῶ.

Joh 13:1 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα ἐξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτοῦ διὰ νὰ μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν Πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδικούς του τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, μέχρι τέλους ἠγάπησεν αὐτούς.

Joh 13:2 Καὶ ἀφοῦ ἔγεινε δεῖπνος, ὁ δὲ διάβολος εἶχεν ἤδη βάλει εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰούδα Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου νὰ παραδώσῃ αὐτόν,

Joh 13:3 ἐξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει,

Joh 13:4 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ ἐκδύεται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λαβὼν προσόψιον διεζώσθη·

Joh 13:5 ἔπειτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρχισε νὰ νίπτῃ τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ νὰ σπογγίζῃ μὲ τὸ προσόψιον, μὲ τὸ ὁποῖον ἦτο διεζωσμένος.

Joh 13:6 Ἔρχεται λοιπὸν πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ μοῦ νίπτεις τοὺς πόδας

Joh 13:7 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ κάμνω, σὺ δὲν ἐξεύρεις τώρα, θέλεις ὅμως γνωρίσει μετὰ ταῦτα.

Joh 13:8 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Δὲν θέλεις νίψει τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν δὲν σὲ νίψω, δὲν ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

Joh 13:9 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν.

Joh 13:10 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος δὲν ἔχει χρείαν εἰμὴ τοὺς πόδας νὰ νιφθῇ, ἀλλ' εἶναι ὅλος καθαρός· καὶ σεῖς εἶσθε καθαροί, ἀλλ' οὐχὶ πάντες.

Joh 13:11 Διότι ἤξευρεν ἐκεῖνον, ὅστις ἔμελλε νὰ παραδώσῃ αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπε· Δὲν εἶσθε πάντες καθαροί.

Joh 13:12 Ἀφοῦ λοιπὸν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καθήσας πάλιν εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐξεύρετε τί ἔκαμον εἰς ἐσᾶς

Joh 13:13 Σεῖς μὲ φωνάζετε, Ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε, διότι εἶμαι.
Joh 13:14 Ἐὰν λοιπὸν ἐγώ, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, σᾶς ἔνιψα τοὺς πόδας, καὶ σεῖς χρεωστεῖτε νὰ νίπτητε τοὺς πόδας ἀλλήλων.
Joh 13:15 Διότι παράδειγμα ἔδωκα εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ κάμνητε καὶ σεῖς, καθὼς ἐγὼ ἔκαμον εἰς ἐσᾶς.
Joh 13:16 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν εἶναι δοῦλος ἀνώτερος τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος ἀνώτερος τοῦ πέμψαντος αὐτόν.
Joh 13:17 Ἐὰν ἐξεύρητε ταῦτα, μακάριοι εἶσθε ἐὰν κάμνητε αὐτά.
Joh 13:18 Δὲν λέγω τοῦτο περὶ πάντων ὑμῶν· ἐγὼ ἐξεύρω ποίους ἐξέλεξα· ἀλλὰ διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή, Ὁ τρώγων μετ᾽ ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐσήκωσεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ.
Joh 13:19 Ἀπὸ τοῦ νῦν σᾶς λέγω τοῦτο πρὶν γείνῃ, διὰ νὰ πιστεύσητε ὅταν γείνῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.
Joh 13:20 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅστις δέχεται ὅντινα πέμψω, ἐμὲ δέχεται, καὶ ὅστις δέχεται, ἐμὲ δέχεται τὸν πέμψαντά με.
Joh 13:21 Ἀφοῦ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐταράχθη τὴν ψυχὴν καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν θέλει μὲ παραδώσει.
Joh 13:22 Ἔβλεπον λοιπὸν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀποροῦντες περὶ τίνος λέγει.
Joh 13:23 Ἐκάθητο δὲ κεκλιμένος εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἰησοῦ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.
Joh 13:24 Νεύει λοιπὸν πρὸς τοῦτον ὁ Σίμων Πέτρος διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τίς εἶναι ἐκεῖνος, περὶ τοῦ ὁποίου λέγει.
Joh 13:25 Καὶ πεσὼν ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει πρὸς αὐτόν· Κύριε, τίς εἶναι
Joh 13:26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνος εἶναι, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον θέλω δώσει. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον δίδει εἰς τὸν Ἰούδαν Σίμωνος τὸν Ἰσκαριώτην.
Joh 13:27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅ, τι κάμνεις, κάμε ταχύτερον.
Joh 13:28 Τοῦτο ὅμως οὐδεὶς τῶν καθημένων ἐνόησε πρὸς τί εἶπε πρὸς αὐτόν.
Joh 13:29 Διότι τινὲς ἐνόμιζον, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὸ γλωσσόκομον, ὅτι λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἀγόρασον ὅσων ἔχομεν χρείαν διὰ τὴν ἑορτήν, ἢ νὰ δώσῃ τι εἰς τοὺς πτωχούς.
Joh 13:30 Λαβὼν λοιπὸν ἐκεῖνος τὸ ψωμίον, ἐξῆλθεν εὐθύς· ἦτο δὲ νύξ.
Joh 13:31 Ὅτε λοιπὸν ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τώρα ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.
Joh 13:32 Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς θέλει δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ εὐθὺς θέλει δοξάσει αὐτόν.
Joh 13:33 Τεκνία, ἔτι ὀλίγον εἶμαι μεθ᾽ ὑμῶν. Θέλετε μὲ ζητήσει, καὶ καθὼς εἶπον πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγώ, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε, καὶ πρὸς ἐσᾶς λέγω τώρα.
Joh 13:34 Ἐντολὴν καινὴν σᾶς δίδω, Νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα καὶ σεῖς νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.
Joh 13:35 Ἐκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ὅτι εἶσθε μαθηταί μου, ἐὰν ἔχητε ἀγάπην πρὸς ἀλλήλους.
Joh 13:36 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις Ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω, δὲν δύνασαι τώρα νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς, ὕστερον ὅμως θέλεις μὲ ἀκολουθήσει.
Joh 13:37 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί δὲν δύναμαι νὰ σὲ ἀκολουθήσω τώρα τὴν ψυχὴν μου θέλω βάλει ὑπὲρ σοῦ.
Joh 13:38 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου θέλεις βάλει ὑπὲρ ἐμοῦ ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, δὲν θέλει φωνάξει ὁ ἀλέκτωρ, ἑωσοῦ μὲ ἀπαρνηθῇς τρίς.
Joh 14:1 Ἄς μὴ ταράττηται ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.
Joh 14:2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς μου εἶναι πολλὰ οἰκήματα· εἰ δὲ μή, ἤθελον σᾶς εἰπεῖ· ὑπάγω νὰ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον·
Joh 14:3 καὶ ἀφοῦ ὑπάγω καὶ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ θέλω σᾶς παραλάβει πρὸς ἐμαυτόν, διὰ νὰ εἶσθε καὶ σεῖς, ὅπου εἶμαι ἐγώ.
Joh 14:4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ἐξεύρετε, καὶ τὴν ὁδὸν ἐξεύρετε.
Joh 14:5 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Θωμᾶς· Κύριε, δὲν ἐξεύρομεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα νὰ ἐξεύρωμεν τὴν ὁδόν
Joh 14:6 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι᾽ ἐμοῦ.
Joh 14:7 Ἐὰν ἐγνωρίζετε ἐμέ, καὶ τὸν Πατέρα μου ἠθέλετε γνωρίσει. Καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν γνωρίζετε αὐτὸν καὶ εἴδετε αὐτόν.
Joh 14:8 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὸν Πατέρα καὶ ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς.
Joh 14:9 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Τόσον καιρὸν εἶμαι μεθ᾽ ὑμῶν, καὶ δὲν μὲ ἐγνώρισας, Φίλιππε ὅστις εἶδεν ἐμὲ εἶδε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, Δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὸν Πατέρα
Joh 14:10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι ἐν ἐμοί τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ λαλῶ πρὸς ὑμᾶς, ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ δὲν λαλῶ· ἀλλ᾽ ὁ Πατὴρ ὁ μένων ἐν ἐμοὶ αὐτὸς ἐκτελεῖ τὰ ἔργα.
Joh 14:11 Πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι.
Joh 14:12 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅστις πιστεύει εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κάμνω καὶ ἐκεῖνος θέλει κάμει, καὶ μεγαλήτερα τούτων θέλει κάμει, διότι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα μου,

Joh 14:13 καὶ ὅ, τι ἄν ζητήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, θέλω κάμει τοῦτο, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ.
Joh 14:14 Ἐὰν ζητήσητέ τι ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ θέλω κάμει αὐτό.
Joh 14:15 Ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε, τὰς ἐντολάς μου φυλάξατε.
Joh 14:16 Καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν Πατέρα, καὶ θέλει σᾶς δώσει ἄλλον Παράκλητον, διὰ νὰ μένῃ μεθ ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα,
Joh 14:17 τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ λάβῃ, διότι δὲν βλέπει αὐτὸ οὐδὲ γνωρίζει αὐτό· σεῖς ὅμως γνωρίζετε αὐτό, διότι μένει μεθ ὑμῶν καὶ ἐν ὑμῖν θέλει εἶσθαι.
Joh 14:18 Δὲν θέλω σᾶς ἀφήσει ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς.
Joh 14:19 Ἔτι ὀλίγον καὶ ὁ κόσμος πλέον δὲν μὲ βλέπει, σεῖς ὅμως μὲ βλέπετε, διότι ἐγὼ ζῶ καὶ σεῖς θέλετε ζῇ.
Joh 14:20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ σεῖς θέλετε γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν τῷ Πατρί μου καὶ σεῖς ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν.
Joh 14:21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ φυλάττων αὐτάς, ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με θέλει ἀγαπηθῇ ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ ἐγὼ θέλω ἀγαπήσει αὐτὸν καὶ θέλω φανερώσει ἐμαυτὸν εἰς αὐτόν.
Joh 14:22 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰούδας, οὐχὶ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, τί συμβαίνει ὅτι μέλλεις νὰ φανερώσῃς σεαυτὸν εἰς ἡμᾶς καὶ οὐχὶ εἰς τὸν κόσμον
Joh 14:23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐάν τις μὲ ἀγαπᾷ, τὸν λόγον μου θέλει φυλάξει, καὶ ὁ Πατήρ μου θέλει ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν θέλομεν ἐλθεῖ καὶ ἐν αὐτῷ θέλομεν κατοικήσει.
Joh 14:24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου δὲν φυλάττει· καὶ ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἀκούετε, δὲν εἶναι ἰδικός μου, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός.
Joh 14:25 Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς ἐνῷ εὑρίσκομαι μεθ ὑμῶν·
Joh 14:26 ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ὁποῖον θέλει πέμψει ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς διδάξει πάντα καὶ θέλει σᾶς ὑπενθυμίσει πάντα ὅσα εἶπον πρὸς ἐσᾶς.
Joh 14:27 Εἰρήνην ἀφίνω εἰς ἐσᾶς, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδω εἰς ἐσᾶς· οὐχὶ καθὼς ὁ κόσμος δίδει, σᾶς δίδω ἐγώ. Ἄς μὴ ταράττηται ἡ καρδία σας μηδὲ ἄς δειλιᾷ.
Joh 14:28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶπον, Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς. Ἐὰν μὲ ἠγαπᾶτε, ἠθέλετε χαρῇ ὅτι εἶπον, Ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα· διότι ὁ Πατήρ μου εἶναι μεγαλήτερός μου·
Joh 14:29 καὶ τώρα σᾶς εἶπον πρὶν γείνῃ, διὰ νὰ πιστεύσητε ὅταν γείνῃ.
Joh 14:30 Δὲν θέλω πλέον λαλήσει πολλὰ μεθ ὑμῶν· διότι ἔρχεται ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου· καὶ δὲν ἔχει οὐδὲν ἐν ἐμοί.
Joh 14:31 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς μὲ προσέταξεν ὁ Πατήρ, οὕτω κάμνω. Ἐγέρθητε, ἄς ὑπάγωμεν ἐντεῦθεν.
Joh 15:1 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός.
Joh 15:2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, ἐκκόπτει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ φέρον καρπόν, καθαρίζει αὐτό, διὰ νὰ φέρῃ πλειότερον καρπόν.
Joh 15:3 Τώρα σεῖς εἶσθε καθαροὶ διὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς.
Joh 15:4 Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα δὲν δύναται νὰ φέρῃ καρπὸν ἀφ ἑαυτοῦ, ἐὰν δὲν μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ σεῖς, ἐὰν δὲν μείνητε ἐν ἐμοί.
Joh 15:5 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος, σεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, διότι χωρὶς ἐμοῦ δὲν δύνασθε νὰ κάμητε οὐδέν.
Joh 15:6 Ἐάν τις δὲν μείνῃ ἐν ἐμοί, ῥίπτεται ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ξηραίνεται, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ ῥίπτουσιν εἰς τὸ πῦρ, καὶ καίονται.
Joh 15:7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ οἱ λόγοι μου μείνωσιν ἐν ὑμῖν, θέλετε ζητεῖ ὅ, τι ἄν θέλητε, καὶ θέλει γείνει εἰς ἐσᾶς.
Joh 15:8 Ἐν τούτῳ δοξάζεται ὁ Πατήρ μου, εἰς τὸ νὰ φέρητε καρπὸν πολύν· καὶ οὕτω θέλετε εἶσθαι μαθηταί μου.
Joh 15:9 Καθὼς ἐμὲ ἠγάπησεν ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ ἠγάπησα ἐσᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου.
Joh 15:10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου φυλάξητε, θέλετε μείνει ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα τὰς ἐντολὰς τοῦ Πατρός μου καὶ μένω ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ.
Joh 15:11 Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς διὰ νὰ μείνῃ ἐν ὑμῖν ἡ χαρὰ μου καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν νὰ ἦναι πλήρης.
Joh 15:12 Αὕτη εἶναι ἡ ἐντολή μου, νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς σᾶς ἠγάπησα.
Joh 15:13 Μεγαλητέραν ταύτης ἀγάπην δὲν ἔχει οὐδείς, τοῦ νὰ βάλῃ τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.
Joh 15:14 Σεῖς εἶσθε φίλοι μου, ἐὰν κάμνητε ὅσα ἐγὼ σᾶς παραγγέλλω.
Joh 15:15 Δὲν σᾶς λέγω πλέον δούλους, διότι ὁ δοῦλος δὲν ἐξεύρει τί κάμνει ὁ κύριος αὐτοῦ· ἐσᾶς δὲ εἶπον φίλους, διότι πάντα ὅσα ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρός μου, ἐφανέρωσα εἰς ἐσᾶς.
Joh 15:16 Σεῖς δὲν ἐξελέξατε ἐμέ, ἀλλ ἐγὼ ἐξέλεξα ἐσᾶς, καὶ σᾶς διέταξα διὰ νὰ ὑπάγητε σεῖς καὶ νὰ κάμητε καρπόν, καὶ ὁ καρπός σας νὰ μένῃ, ὥστε, ὅ, τι ἄν ζητήσητε παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐν τῷ ὀνόματί μου, νὰ σᾶς δώσῃ αὐτό.
Joh 15:17 Ταῦτα σᾶς παραγγέλλω, νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.
Joh 15:18 Ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισῇ, ἐξεύρετε ὅτι ἐμὲ πρότερον ὑμῶν ἐμίσησεν.
Joh 15:19 Ἐὰν ἦσθε ἐκ τοῦ κόσμου, ὁ κόσμος ἤθελεν ἀγαπᾷ τὸ ἰδικόν του· ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶσθε ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ

ἐγὼ σᾶς ἐξέλεξα ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο σᾶς μισεῖ ὁ κόσμος.
Joh 15:20 Ἐνθυμεῖσθε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶπον πρὸς ἐσᾶς· Δὲν εἶναι δοῦλος μεγαλήτερος τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Ἐὰν ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ σᾶς θέλουσι διώξει· ἐὰν τὸν λόγον μου ἐφύλαξαν, καὶ τὸν ὑμέτερον θέλουσι φυλάξει.
Joh 15:21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα θέλουσι κάμει εἰς ἐσᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, διότι δὲν ἐξεύρουσι τὸν πέμψαντά με.
Joh 15:22 Ἐὰν δὲν ἦλθον καὶ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς, ἁμαρτίαν δὲν ἤθελον ἔχει· τώρα ὅμως δὲν ἔχουσι πρόφασιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.
Joh 15:23 Ὁ μισῶν ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ.
Joh 15:24 Ἐὰν δὲν ἔκαμον μεταξὺ αὐτῶν τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἄλλος ἔκαμεν, ἁμαρτίαν δὲν ἤθελον ἔχει· ἀλλὰ τώρα καὶ εἶδον καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου.
Joh 15:25 Ἀλλὰ τοῦτο ἔγεινε διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος, ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.
Joh 15:26 Ὅταν ὅμως ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ θέλω πέμψει πρὸς ἐσᾶς παρὰ τοῦ Πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται παρὰ τοῦ Πατρός, ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.
Joh 15:27 Ἀλλὰ καὶ σεῖς μαρτυρεῖτε, διότι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ εἴσθε.
Joh 16:1 Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς διὰ νὰ μὴ σκανδαλισθῆτε.
Joh 16:2 Θέλουσι σᾶς κάμει ἀποσυναγώγους· μάλιστα ἔρχεται ὥρα, καθ' ἥν πᾶς ὅστις σᾶς θανατώσῃ θέλει νομίσει ὅτι προσφέρει λατρείαν εἰς τὸν Θεόν.
Joh 16:3 Καὶ ταῦτα θέλουσι σᾶς κάμει, διότι δὲν ἐγνώρισαν τὸν Πατέρα οὐδὲ ἐμέ.
Joh 16:4 Ἀλλὰ ταῦτα εἶπον πρὸς ἐσᾶς διὰ νὰ ἐνθυμῆσθε αὐτά, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι ἐγὼ εἶπον πρὸς ἐσᾶς. Δὲν εἶπον δὲ ταῦτα πρὸς ἐσᾶς ἐξ ἀρχῆς, διότι ἤμην μεθ' ὑμῶν.
Joh 16:5 Τώρα δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν μὲ ἐρωτᾷ· Ποῦ ὑπάγεις
Joh 16:6 Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς ταῦτα, ἡ λύπη ἐγέμισε τὴν καρδίαν σας.
Joh 16:7 Ἐγὼ ὅμως τὴν ἀλήθειαν σᾶς λέγω· συμφέρει εἰς ἐσᾶς νὰ ἀπέλθω ἐγώ. Διότι ἐὰν δὲν ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος δὲν θέλει ἐλθεῖ πρὸς ἐσᾶς· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπέλθω, θέλω πέμψει αὐτὸν πρὸς ἐσᾶς·
Joh 16:8 καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως·
Joh 16:9 περὶ ἁμαρτίας μέν, διότι δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·
Joh 16:10 περὶ δικαιοσύνης δέ, διότι ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ πλέον δὲν μὲ βλέπετε·
Joh 16:11 περὶ δὲ κρίσεως, διότι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκρίθη.
Joh 16:12 Ἔτι πολλὰ ἔχω νὰ εἴπω πρὸς ἐσᾶς, δὲν δύνασθε ὅμως τώρα νὰ βαστάζητε αὐτά.
Joh 16:13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θέλει σᾶς ὁδηγήσει εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· διότι δὲν θέλει λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἄν ἀκούσῃ θέλει λαλήσει, καὶ θέλει σᾶς ἀναγγείλει τὰ μέλλοντα.
Joh 16:14 Ἐκεῖνος θέλει δοξάσει ἐμέ, διότι ἐκ τοῦ ἐμοῦ θέλει λάβει καὶ ἀναγγείλει πρὸς ἐσᾶς.
Joh 16:15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, ἐμοῦ εἶναι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ θέλει λάβει καὶ ἀναγγείλει πρὸς ἐσᾶς.
Joh 16:16 Ὀλίγον ἔτι καὶ δὲν μὲ βλέπετε, καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ, διότι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα.
Joh 16:17 Τότε τινὲς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον μᾶς λέγει, Ὀλίγον καὶ δὲν μὲ βλέπετε, καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ, καί, Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα
Joh 16:18 Ἔλεγον λοιπόν· Τοῦτο τί εἶναι, τὸ ὁποῖον λέγει τὸ ὀλίγον Δὲν ἐξεύρομεν τί λαλεῖ.
Joh 16:19 Ἐνόησε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Περὶ τούτου συζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον, Ὀλίγον καὶ δὲν μὲ βλέπετε, καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ
Joh 16:20 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι σεῖς θέλετε κλαύσει καὶ θρηνήσει, ὁ δὲ κόσμος θέλει χαρῇ· καὶ σεῖς θέλετε λυπηθῇ, ἡ λύπη σας ὅμως θέλει μεταβληθῇ εἰς χαράν.
Joh 16:21 Ἡ γυνὴ ὅταν γεννᾷ, λύπην ἔχει, διότι ἦλθεν ὥρα αὐτῆς· ἀφοῦ ὅμως γεννήσῃ τὸ παιδίον, δὲν ἐνθυμεῖται πλέον τὴν θλῖψιν, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.
Joh 16:22 Καὶ σεῖς λοιπὸν τώρα μὲν ἔχετε λύπην· πάλιν ὅμως θέλω σᾶς ἰδεῖ, καὶ θέλει χαρῇ ἡ καρδία σας, καὶ τὴν χαρὰν σας οὐδεὶς ἀφαιρεῖ ἀπὸ σᾶς.
Joh 16:23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ δὲν θέλετε ζητήσει παρ' ἐμοῦ οὐδέν. Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι ὅσα ἄν αἰτήσητε παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐν τῷ ὀνόματί μου, θέλει σᾶς δώσει.
Joh 16:24 Ἕως τώρα δὲν ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ θέλετε λαμβάνει, διὰ νὰ ἦναι πλήρης ἡ χαρὰ σας.
Joh 16:25 Ταῦτα διὰ παροιμιῶν ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε δὲν θέλω σᾶς λαλήσει πλέον διὰ παροιμιῶν, ἀλλὰ παρρησίᾳ θέλω σᾶς ἀναγγείλει περὶ τοῦ Πατρός.
Joh 16:26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλετε ζητήσει ἐν τῷ ὀνόματί μου· καὶ δὲν σᾶς λέγω ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν·
Joh 16:27 διότι αὐτὸς ὁ Πατὴρ σᾶς ἀγαπᾷ, ἐπειδὴ σεῖς ἠγαπήσατε ἐμὲ καὶ ἐπιστεύσατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.
Joh 16:28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ ἦλθον εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίνω τὸν κόσμον καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα.
Joh 16:29 Λέγουσι πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἰδού, τώρα παρρησίᾳ λαλεῖς καί, οὐδεμίαν παροιμίαν λέγεις.
Joh 16:30 Τώρα γνωρίζομεν ὅτι ἐξεύρεις πάντα καὶ δὲν ἔχεις χρείαν νὰ σὲ ἐρωτᾷ τις. Ἐκ τούτου πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.

Joh 16:31 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τώρα πιστεύετε
Joh 16:32 Ἰδού, ἔρχεται ὥρα, καὶ ἤδη ἦλθε, νὰ σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ νὰ ἀφήσητε ἐμὲ μόνον· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μόνος, διότι ὁ Πατὴρ εἶναι μετ' ἐμοῦ.
Joh 16:33 Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἔχητε εἰρήνην ἐν ἐμοί. Ἐν τῷ κόσμῳ θέλετε ἔχει θλῖψιν· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.
Joh 17:1 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· Πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα· δόξασον τὸν Υἱόν σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ ὁ Υἱός σου,
Joh 17:2 καθὼς ἔδωκας εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν πάσης σαρκός, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς πάντας ὅσους ἔδωκας εἰς αὐτόν.
Joh 17:3 Αὕτη δὲ εἶναι ἡ αἰώνιος ζωή, τὸ νὰ γνωρίζωσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ τὸν ὁποῖον ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.
Joh 17:4 Ἐγὼ σὲ ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα, τὸ ὁποῖον μοὶ ἔδωκας διὰ νὰ κάμω·
Joh 17:5 καὶ τώρα δόξασόν με σύ, Πάτερ, πλησίον σου μὲ τὴν δόξαν, τὴν ὁποίαν εἶχον παρὰ σοὶ πρὶν γείνῃ ὁ κόσμος.
Joh 17:6 Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας ἐκ τοῦ κόσμου. Ἰδικοί σου ἦσαν καὶ εἰς ἐμὲ ἔδωκας αὐτούς, καὶ τὸν λόγον σου ἐφύλαξαν.
Joh 17:7 Τώρα ἐγνώρισαν ὅτι πάντα ὅσα μοὶ ἔδωκας παρὰ σοῦ εἶναι·
Joh 17:8 διότι τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας, ἔδωκα εἰς αὐτούς, καὶ αὐτοὶ ἐδέχθησαν καὶ ἐγνώρισαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας.
Joh 17:9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν παρακαλῶ· δὲν παρακαλῶ περὶ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας, διότι ἰδικοί σου εἶναι.
Joh 17:10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ εἶναι καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ ἐδοξάσθην ἐν αὐτοῖς.
Joh 17:11 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλ' οὗτοι εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι πρὸς σέ. Πάτερ ἅγιε, φύλαξον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας, διὰ νὰ ἦναι ἓν καθὼς ἡμεῖς.
Joh 17:12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐφύλαττον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· ἐκείνους τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπωλέσθη εἰμὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή.
Joh 17:13 Τώρα δὲ ἔρχομαι πρὸς σέ, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ διὰ νὰ ἔχωσι τὴν χαράν μου πλήρη ἐν ἑαυτοῖς.
Joh 17:14 Ἐγὼ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, διότι δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ κόσμου.
Joh 17:15 Δὲν παρακαλῶ νὰ σηκώσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ φυλάξῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.
Joh 17:16 Ἐκ τοῦ κόσμου δὲν εἶναι, καθὼς ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ κόσμου.
Joh 17:17 Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ ἰδικός σου εἶναι ἀλήθεια.
Joh 17:18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον·
Joh 17:19 καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν, διὰ νὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν τῇ ἀληθείᾳ.
Joh 17:20 Καὶ δὲν παρακαλῶ μόνον περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων εἰς ἐμὲ διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν·
Joh 17:21 διὰ νὰ ἦναι πάντες ἕν, καθὼς σύ, Πάτερ, εἶσαι ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν σοί, νὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἕν, διὰ νὰ πιστεύσῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας.
Joh 17:22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν μοι ἔδωκας ἔδωκα εἰς αὐτούς, διὰ νὰ ἦναι ἓν καθὼς ἡμεῖς εἴμεθα ἕν,
Joh 17:23 ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, διὰ νὰ ἦναι τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ νὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.
Joh 17:24 Πάτερ, ἐκείνους τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας, θέλω, ὅπου εἶμαι ἐγώ, νὰ ἦναι καὶ ἐκεῖνοι μετ' ἐμοῦ, διὰ νὰ θεωρῶσι τὴν δόξαν μου, τὴν ὁποίαν μοὶ ἔδωκας, διότι μὲ ἠγάπησας πρὸ καταβολῆς κόσμου.
Joh 17:25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος δὲν σὲ ἐγνώρισεν, ἐγὼ δὲ σὲ ἐγνώρισα, καὶ οὗτοι ἐγνώρισαν ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας.
Joh 17:26 Καὶ ἐφανέρωσα εἰς αὐτοὺς τὸ ὄνομά σου καὶ θέλω φανερώσει, διὰ νὰ ἦναι ἡ ἀγάπη, μὲ τὴν ὁποίαν μὲ ἠγάπησας, ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς.
Joh 18:1 Ἀφοῦ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦτο κῆπος, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Joh 18:2 Ἤξευρε δὲ τὸν τόπον καὶ Ἰούδας ὁ παραδίδων αὐτόν· διότι πολλάκις συνῆλθεν ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
Joh 18:3 Ὁ Ἰούδας λοιπόν, λαβὼν τὸ τάγμα καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων.
Joh 18:4 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἐξεύρων πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξῆλθε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίνα ζητεῖτε
Joh 18:5 Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι. Ἵστατο δὲ μετ' αὐτῶν καὶ Ἰούδας ὁ παραδίδων αὐτόν.
Joh 18:6 Καθὼς λοιπὸν εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἐγὼ εἶμαι, ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί.
Joh 18:7 Πάλιν λοιπὸν ἠρώτησεν αὐτούς· Τίνα ζητεῖτε Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.
Joh 18:8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σᾶς εἶπον ὅτι ἐγὼ εἶμαι. Ἐὰν λοιπὸν ἐμὲ ζητῆτε, ἀφήσατε τούτους νὰ ὑπάγωσι·
Joh 18:9 διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον εἶπεν, Ὅτι ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας, δὲν ἀπώλεσα οὐδένα.

Joh 18:10 Τότε ὁ Σίμων Πέτρος ἔχων μάχαιραν ἔσυρεν αὐτὴν καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦτο δὲ τὸ ὄνομα τοῦ δούλου Μάλχος.
Joh 18:11 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν Πέτρον· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον μοὶ ἔδωκεν ὁ Πατήρ, δὲν θέλω πίει αὐτό
Joh 18:12 Τὸ τάγμα λοιπὸν καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδεσαν αὐτόν,
Joh 18:13 καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὸν Ἄνναν πρῶτον· διότι ἦτο πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὅστις ἦτο ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου.
Joh 18:14 Ἦτο δὲ ὁ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοὺς Ἰουδαίους ὅτι συμφέρει νὰ ἀπολεσθῇ εἷς ἄνθρωπος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.
Joh 18:15 Ἠκολούθει δὲ τὸν Ἰησοῦν ὁ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. Ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦτο γνωστὸς εἰς τὸν ἀρχιερέα καὶ εἰσῆλθε μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.
Joh 18:16 Ὁ δὲ Πέτρος ἵστατο ἔξω πλησίον τῆς θύρας. Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὅστις ἦτο γνωστὸς εἰς τὸν ἀρχιερέα, καὶ ὡμίλησεν εἰς τὴν θυρωρόν, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον.
Joh 18:17 Λέγει λοιπὸν ἡ δούλη ἡ θυρωρὸς πρὸς τὸν Πέτρον· Μήπως καὶ σὺ εἶσαι ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ ἀνθρώπου τούτου Λέγει ἐκεῖνος· Δὲν εἶμαι.
Joh 18:18 Ἵσταντο δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται, οἵτινες εἶχον κάμει ἀνθρακιάν, διότι ἦτο ψῦχος, καὶ ἐθερμαίνοντο· καὶ μετ' αὐτῶν ἵστατο ὁ Πέτρος καὶ ἐθερμαίνετο.
Joh 18:19 Ὁ ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.
Joh 18:20 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα εἰς τὸν κόσμον· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται πάντοτε, καὶ ἐν κρυπτῷ δὲν ἐλάλησα οὐδέν.
Joh 18:21 Τί μὲ ἐρωτᾷς ἐρώτησον τοὺς ἀκούσαντας, τί ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ἰδού, οὗτοι ἐξεύρουσιν ὅσα εἶπον ἐγώ.
Joh 18:22 Ὅτε δὲ εἶπε ταῦτα, εἷς τῶν ὑπηρετῶν ἱστάμενος πλησίον ἔδωκε ῥάπισμα εἰς τὸν Ἰησοῦν, εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνεσαι πρὸς τὸν ἀρχιερέα
Joh 18:23 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· ἐὰν δὲ καλῶς, τί μὲ δέρεις
Joh 18:24 Εἶχε δὲ ἀποστείλει αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.
Joh 18:25 Ὁ δὲ Σίμων Πέτρος ἵστατο καὶ ἐθερμαίνετο· εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Μήπως καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶσαι Ἠρνήθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Δὲν εἶμαι.
Joh 18:26 Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, ὅστις ἦτο συγγενὴς ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ὁ Πέτρος ἀπέκοψε τὸ ὠτίον· Δὲν σε εἶδον ἐγὼ ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ
Joh 18:27 Πάλιν λοιπὸν ἠρνήθη ὁ Πέτρος, καὶ εὐθὺς ἐφώναξεν ὁ ἀλέκτωρ.
Joh 18:28 Φέρουσι λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦτο δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ δὲν εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, διὰ νὰ μὴ μιανθῶσιν, ἀλλὰ διὰ νὰ φάγωσι τὸ πάσχα.
Joh 18:29 Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου
Joh 18:30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἐὰν οὗτος δὲν ἦτο κακοποιός, δὲν ἠθέλομεν σοὶ παραδώσει αὐτόν.
Joh 18:31 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν σεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον σας κρίνατε αὐτόν. Εἶπον δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ θανατώσωμεν οὐδένα.
Joh 18:32 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον εἶπε, δεικνύων μὲ ποῖον θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.
Joh 18:33 Εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώναξε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων
Joh 18:34 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ ἑαυτοῦ λέγεις σὺ τοῦτο, ἢ ἄλλοι σοὶ εἶπον περὶ ἐμοῦ
Joh 18:35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· Μήπως ἐγὼ εἶμαι Ἰουδαῖος τὸ ἔθνος τὸ ἰδικόν σου καὶ οἱ ἀρχιερεῖς σὲ παρέδωκαν εἰς ἐμέ· τί ἔκαμες
Joh 18:36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· ἐὰν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἦτο ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, οἱ ὑπηρέται μου ἤθελον ἀγωνίζεσθαι, διὰ νὰ μὴ παραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους· τώρα δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ δὲν εἶναι ἐντεῦθεν.
Joh 18:37 Καὶ ὁ Πιλᾶτος εἶπε πρὸς αὐτόν· Λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι σύ Ἀπεκρίθη ὁ Ιησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἶμαι ἐγώ. Ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθην καὶ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μαρτυρήσω εἰς τὴν ἀλήθειαν. Πᾶς ὅστις εἶναι ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει τὴν φωνήν μου.
Joh 18:38 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πιλᾶτος· Τί εἶναι ἀλήθεια Καὶ τοῦτο εἰπών, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἐγὼ δὲν εὑρίσκω οὐδὲν ἔγκλημα ἐν αὐτῷ·
Joh 18:39 εἶναι δὲ συνήθεια εἰς ἐσᾶς νὰ σᾶς ἀπολύσω ἕνα ἐν τῷ πάσχᾳ· θέλετε λοιπὸν νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων
Joh 18:40 Πάλιν λοιπὸν ἐκραύγασαν πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Ἦτο δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής.
Joh 19:1 Τότε λοιπὸν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε.
Joh 19:2 Καὶ οἱ στρατιῶται, πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἔθεσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν ἱμάτιον πορφυροῦν
Joh 19:3 καὶ ἔλεγον· Χαῖρε βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔδιδον εἰς αὐτὸν ῥαπίσματα.
Joh 19:4 Ἐξῆλθε δὲ πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἰδού, σᾶς φέρω αὐτὸν ἔξω, διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι

οὐδὲν ἔγκλημα εὑρίσκω ἐν αὐτῷ.
Joh 19:5 Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλᾶτος· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.
Joh 19:6 Ὅτε δὲ εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν σεῖς καὶ σταυρώσατε· διότι ἐγὼ δὲν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ ἔγκλημα.
Joh 19:7 Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν πρέπει να ἀποθάνῃ , διότι ἔκαμεν ἑαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.
Joh 19:8 Ὅτε δὲ ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη,
Joh 19:9 καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Πόθεν εἶσαι σύ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτόν.
Joh 19:10 Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ὁ Πιλᾶτος· Πρὸς ἐμὲ δὲν λαλεῖς δὲν ἐξεύρεις ὅτι ἐξουσίαν ἔχω νὰ σὲ σταυρώσω καὶ ἐξουσίαν ἔχω νὰ σὲ ἀπολύσω
Joh 19:11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Δὲν εἶχες οὐδεμίαν ἐξουσίαν κατ᾿ ἐμοῦ, ἐὰν δὲν σοὶ ἦτο δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδίδων με εἰς σὲ ἔχει μεγαλητέραν ἁμαρτίαν.
Joh 19:12 Ἔκτοτε ἐζήτει ὁ Πιλᾶτος νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν· οἱ Ἰουδαῖοι ὅμως ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, δὲν εἶσαι φίλος του Καίσαρος. Πᾶς ὅστις κάμνει ἑαυτὸν βασιλέα ἀντιλέγει εἰς τὸν Καίσαρα.
Joh 19:13 Ὁ Πιλᾶτος λοιπόν, ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἔφερεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τὸν τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαβαθθᾶ.
Joh 19:14 Ἦτο δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα καὶ ὥρα περίπου ἕκτη· καὶ λέγει πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σας.
Joh 19:15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν βασιλέα σας νὰ σταυρώσω Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Δὲν ἔχομεν βασιλέα εἰμὴ Καίσαρα.
Joh 19:16 Τότε λοιπὸν παρέδωκεν αὐτὸν εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ σταυρωθῇ. Καὶ παρέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον·
Joh 19:17 καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὅστις λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ,
Joh 19:18 ὅπου ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ μετ᾿ αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.
Joh 19:19 Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦτο δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
Joh 19:20 Καὶ τοῦτον τὸν τίτλον ἀνέγνωσαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων, διότι ἦτο πλησίον τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτο γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί.
Joh 19:21 Ἔλεγον λοιπὸν πρὸς τὸν Πιλᾶτον οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφε, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ᾿ ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἶμαι τῶν Ἰουδαίων.
Joh 19:22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· Ὃ γέγραφα, γέγραφα.
Joh 19:23 Οἱ στρατιῶται λοιπόν, ἀφοῦ ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἔκαμον τέσσαρα μερίδια, εἰς ἕκαστον στρατιώτην ἓν μερίδιον, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦτο δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἀπὸ ἄνωθεν ὅλος ὑφαντός.
Joh 19:24 Εἶπον λοιπὸν πρὸς ἀλλήλους· Ἄς μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλ᾿ ἄς ῥίψωμεν λαχνὸν περὶ αὐτοῦ τίνος θέλει εἶσθαι· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Διεμερίσθησαν τὰ ἱμάτιά μου εἰς ἑαυτούς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον· οἱ μὲν λοιπὸν στρατιῶται ταῦτα ἔκαμον.
Joh 19:25 Ἵσταντο δὲ πλησίον εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ γυνὴ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.
Joh 19:26 Ὁ Ἰησοῦς λοιπόν, ὡς εἶδε τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παριστάμενον, τὸν ὁποῖον ἠγάπα, λέγει πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου.
Joh 19:27 Ἔπειτα λέγει πρὸς τὸν μαθητήν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ᾿ ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
Joh 19:28 Μετὰ τοῦτο γινώσκων ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη ἐτελέσθησαν διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ.
Joh 19:29 Ἔκειτο δὲ ἐκεῖ ἀγγεῖον πλῆρες ὄξους· καὶ ἐκεῖνοι γεμίσαντες σπόγγον ἀπὸ ὄξους καὶ περιθέσαντες εἰς ὕσσωπον προσέφεραν εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.
Joh 19:30 Ὅτε λοιπὸν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.
Joh 19:31 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι, διὰ νὰ μὴ μείνωσιν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπειδὴ ἦτο παρασκευή· διότι ἦτο μεγάλη ἐκείνη ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου· παρεκάλεσαν τὸν Πιλᾶτον διὰ νὰ συνθλασθῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ νὰ σηκωθῶσιν.
Joh 19:32 Ἦλθον λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου συνέθλασαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος μετ᾿ αὐτοῦ·
Joh 19:33 εἰς δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, δὲν συνέθλασαν αὐτοῦ τὰ σκέλη,
Joh 19:34 ἀλλ᾿ εἷς τῶν στρατιωτῶν ἐκέντησε μὲ λόγχην τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.
Joh 19:35 Καὶ ὁ ἰδὼν μαρτυρεῖ, καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖνος ἐξεύρει ὅτι ἀλήθειαν λέγει, διὰ νὰ πιστεύσητε σεῖς.
Joh 19:36 Διότι ἔγειναν ταῦτα, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή, Ὀστοῦν αὐτοῦ δὲν θέλει συντριφθῇ.
Joh 19:37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει· Θέλουσιν ἐπιβλέψει εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐξεκέντησαν.

Joh 19:38 Μετὰ δὲ ταῦτα Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὅστις ἦτο μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος ὅμως διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλεσε τὸν Πιλᾶτον νὰ σηκώσῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλᾶτος ἔδωκεν ἄδειαν. Ἦλθε λοιπὸν καὶ ἐσήκωσε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Joh 19:39 Ἦλθε δὲ καὶ ὁ Νικόδημος, ὅστις εἶχεν ἐλθεῖ πρὸς τὸν Ἰησοῦν διὰ νυκτὸς κατ' ἀρχάς, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ἕως ἑκατὸν λίτρας.

Joh 19:40 Ἔλαβον λοιπὸν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδεσαν αὐτὸ μὲ σάβανα μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους νὰ ἐνταφιάζωσιν.

Joh 19:41 Ἦτο δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον νέον, εἰς τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἔτι εἶχε τεθῆ.

Joh 19:42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἔθεσαν τὸν Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, διότι ἦτο πλησίον τὸ μνημεῖον.

Joh 20:1 Τὴν δὲ πρώτην τῆς ἑβδομάδος Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον τὸ πρωΐ, ἐνῷ ἔτι ἦτο σκότος, καὶ βλέπει τὸν λίθον σηκωμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

Joh 20:2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητήν, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ἐσήκωσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ δὲν ἐξεύρομεν ποῦ ἔθεσαν αὐτόν.

Joh 20:3 Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

Joh 20:4 Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέτρεξε ταχύτερον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον,

Joh 20:5 καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ σάβανα, δὲν εἰσῆλθεν ὅμως.

Joh 20:6 Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτόν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ σάβανα κείμενα,

Joh 20:7 καὶ τὸ σουδάριον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, κείμενον οὐχὶ ὁμοῦ μὲ τὰ σάβανα, ἀλλὰ χωριστὰ τετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

Joh 20:8 Τότε λοιπὸν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσε·

Joh 20:9 διότι δὲν ἐνόουν ἔτι τὴν γραφὴν ὅτι πρέπει αὐτὸς νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν.

Joh 20:10 Ἀνεχώρησαν λοιπὸν πάλιν εἰς τὰ ἴδια οἱ μαθηταί.

Joh 20:11 Ἡ δὲ Μαρία ἵστατο πλησίον τοῦ μνημείου κλαίουσα ἔξω. Ἐνῷ λοιπὸν ἔκλαιεν, ἔκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον·

Joh 20:12 καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους μὲ λευκὰ ἱμάτια καθημένους, ἕνα πρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ἕνα πρὸς τοὺς πόδας, ἐκεῖ ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Joh 20:13 Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὴν ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις Λέγει πρὸς αὐτούς· Διότι ἐσήκωσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ δὲν ἐξεύρω ποῦ ἔθεσαν αὐτόν.

Joh 20:14 Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἱστάμενον, καὶ δὲν ἤξευρεν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

Joh 20:15 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις τίνα ζητεῖς Ἐκείνη νομίζουσα ὅτι εἶναι ὁ κηπουρός, λέγει πρὸς αὐτόν· Κύριε, ἐὰν σὺ ἐσήκωσας αὐτόν, εἰπὲ μοι ποῦ ἔθεσας αὐτόν, καὶ ἐγὼ θέλω σηκώσει αὐτόν.

Joh 20:16 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Ἐκείνη στραφεῖσα λέγει πρὸς αὐτόν· Ῥαββουνί, τὸ ὁποῖον λέγεται, Διδάσκαλε.

Joh 20:17 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μοῦ ἅπτου· διότι δὲν ἀνέβην ἔτι πρὸς τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ὕπαγε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα σας καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν σας.

Joh 20:18 Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἀπαγγέλλει πρὸς τοὺς μαθητὰς ὅτι εἶδε τὸν Κύριον καὶ ὅτι εἶπε ταῦτα πρὸς αὐτήν.

Joh 20:19 Τὸ ἑσπέρας λοιπὸν τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς πρώτης τῆς ἑβδομάδος, ἐνῷ αἱ θύραι ἦσαν κεκλεισμέναι, ὅπου οἱ μαθηταὶ ἦσαν συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Εἰρήνη ὑμῖν.

Joh 20:20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

Joh 20:21 Εἶπε δὲ πάλιν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς μὲ ἀπέστειλεν ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ἐσᾶς.

Joh 20:22 Καὶ τοῦτο εἰπών, ἐνεφύσησε καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον.

Joh 20:23 Ἄν τινων συγχωρήσητε τὰς ἁμαρτίας, εἶναι συγκεχωρημέναι εἰς αὐτούς, ἄν τινων κρατῆτε, εἶναι κεκρατημέναι.

Joh 20:24 Θωμᾶς δέ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

Joh 20:25 Ἔλεγον λοιπὸν πρὸς αὐτὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί· Εἴδομεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐὰν δὲν ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, δὲν θέλω πιστεύσει.

Joh 20:26 Καὶ μεθ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῷ αἱ θύραι ἦσαν κεκλεισμέναι, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν.

Joh 20:27 Ἔπειτα λέγει πρὸς τὸν Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἐδὼ καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός.

Joh 20:28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεὸς μου.

Joh 20:29 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐπειδὴ μὲ εἶδες, Θωμᾶ, ἐπίστευσας· μακάριοι ὅσοι δὲν εἶδον καὶ ἐπίστευσαν.
Joh 20:30 Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·
Joh 20:31 ταῦτα δὲ ἐγράφησαν διὰ νὰ πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστεύοντες νὰ ἔχητε ζωὴν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Joh 21:1 Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητὰς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως.
Joh 21:2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι δύο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
Joh 21:3 Λέγει πρὸς αὐτοὺς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω νὰ ἀλιεύσω. Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ κατ ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπίασαν οὐδέν.
Joh 21:4 Ἀφοῦ δὲ ἔγεινεν ἤδη πρωΐ, ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· δὲν ἐγνώριζον ὅμως οἱ μαθηταὶ ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.
Joh 21:5 Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μήπως ἔχετέ τι προσφάγιον Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν· Οὐχί.
Joh 21:6 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ρίψατε τὸ δίκτυον εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου καὶ θέλετε εὑρεῖ. Ἔρριψαν λοιπὸν καὶ δὲν ἠδυνήθησαν πλέον νὰ σύρωσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.
Joh 21:7 Λέγει λοιπὸν πρὸς τὸν Πέτρον ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· Ὁ Κύριος εἶναι. Ὁ δὲ Σίμων Πέτρος, ἀκούσας ὅτι εἶναι ὁ Κύριος, ἐζώσθη τὸ ἐπένδυμα· διότι ἦτο γυμνός· καὶ ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.
Joh 21:8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ ἦλθον μὲ τὸ πλοιάριον· διότι δὲν ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ ἕως διακοσίας πήχας· σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.
Joh 21:9 Καθὼς λοιπὸν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον.
Joh 21:10 Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Φέρετε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, τὰ ὁποῖα ἐπιάσατε τώρα.
Joh 21:11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, γέμον ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ ἐνῷ ἦσαν τόσοι, δὲν ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.
Joh 21:12 Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἔλθετε, γευματίσατε. Οὐδεὶς ὅμως τῶν μαθητῶν ἐτόλμα νὰ ἐξετάσῃ αὐτόν, Σὺ τίς εἶσαι, ἐξεύροντες ὅτι εἶναι ὁ Κύριος.
Joh 21:13 Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδει εἰς αὐτούς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.
Joh 21:14 Αὕτη ἦτο ἤδη τρίτη φορά, καθ ἥν ὁ Ἰησοῦς ἐφανερώθη εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἀφοῦ ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.
Joh 21:15 Ἀφοῦ λοιπὸν ἐγευμάτισαν, λέγει πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με περισσότερον τούτων Λέγει πρὸς αὐτόν· Ναί, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτόν· Βόσκε τὰ ἀρνία μου.
Joh 21:16 Λέγει πρὸς αὐτὸν πάλιν δευτέραν φοράν· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με Λέγει πρὸς αὐτόν· Ναί, Κύριε, σὺ ἐξεύρεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτόν· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.
Joh 21:17 Λέγει πρὸς αὐτὸν τὴν τρίτην φοράν· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπε πρὸς αὐτὸν τὴν τρίτην φοράν· Ἀγαπᾷς με καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριε, σὺ ἐξεύρεις τὰ πάντα, σὺ γνωρίζεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου.
Joh 21:18 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, ὅτε ἦσο νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ἀφοῦ ὅμως γηράσῃς, θέλεις ἐκτείνει τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος θέλει σὲ ζώσει, καὶ θέλει σὲ φέρει ὅπου δὲν θέλεις.
Joh 21:19 Εἶπε δὲ τοῦτο δεικνύων μὲ ποῖον θάνατον μέλλει νὰ δοξάσῃ τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀκολούθει μοι.
Joh 21:20 Στραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει ἀκολουθοῦντα τὸν μαθητήν, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὅστις καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς εἶναι ὁ παραδίδων σε
Joh 21:21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, οὗτος δὲ τί
Joh 21:22 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω νὰ μένῃ ἑωσοῦ ἔλθω, τί πρὸς σέ σὺ ἀκολούθει μοι.
Joh 21:23 Διεδόθη λοιπὸν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκει· ὁ Ἰησοῦς ὅμως δὲν εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλ ἐὰν θέλω αὐτὸν νὰ μένῃ ἑωσοῦ ἔλθω, τί πρὸς σέ
Joh 21:24 Οὗτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ ἐξεύρομεν ὅτι εἶναι ἀληθὴς ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.
Joh 21:25 Εἶναι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα ἐὰν γραφθῶσι καθ ἕν, οὐδ αὐτὸς ὁ κόσμος νομίζω θέλει χωρήσει τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.
Act 1:1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἔκαμον, ὦ Θεόφιλε, περὶ πάντων ὅσα ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κάμνῃ καὶ νὰ διδάσκῃ,
Act 1:2 μέχρι τῆς ἡμέρας καθ ἥν ἀνελήφθη, ἀφοῦ διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἔδωκεν ἐντολὰς εἰς τοὺς ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους ἐξέλεξεν·
Act 1:3 εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ πάθος αὐτοῦ διὰ πολλῶν τεκμηρίων, ἐμφανιζόμενος εἰς αὐτοὺς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
Act 1:4 Καὶ συνερχόμενος μετ αὐτῶν, παρήγγειλε νὰ μὴ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ νὰ περιμένωσι τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός, τὴν ὁποίαν ἠκούσατε, εἶπε, παρ ἐμοῦ.
Act 1:5 Διότι ὁ μὲν Ἰωάννης ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, σεῖς ὅμως θέλετε βαπτισθῇ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐχὶ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

Act 1:6 Ἐκεῖνοι λοιπὸν συνελθόντες ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· Κύριε, τάχα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Ἰσραήλ
Act 1:7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δὲν ἀνήκει εἰς ἐσᾶς νὰ γνωρίζητε τοὺς χρόνους ἢ τοὺς καιρούς, τοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ ἔθεσεν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ,
Act 1:8 ἀλλὰ θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν ἐπέλθῃ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐφ ὑμᾶς, καὶ θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμὲ μάρτυρες καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
Act 1:9 Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, βλεπόντων αὐτῶν ἀνελήφθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
Act 1:10 Καὶ ἐνῷ ἦσαν ἀτενίζοντες εἰς τὸν οὐρανὸν ὅτε αὐτὸς ἀνέβαινεν, ἰδού, ἄνδρες δύο μὲ ἱμάτια λευκὰ ἐστάθησαν πλησίον αὐτῶν,
Act 1:11 οἵτινες καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἵστασθε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὅστις ἀνελήφθη ἀφ ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, θέλει ἐλθεῖ οὕτω καθ ὃν τρόπον εἴδετε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.
Act 1:12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀπέχον ὁδὸν σαββάτου.
Act 1:13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ἀνώγεον, ὅπου εἶχον τὸ κατάλυμα, ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.
Act 1:14 Οὗτοι πάντες ἐνέμενον ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
Act 1:15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις σηκωθεὶς ὁ Πέτρος εἰς τὸ μέσον τῶν μαθητῶν, εἶπεν· ἦτο δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκεῖ παρόντων ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν·
Act 1:16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ αὕτη, τὴν ὁποίαν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος τοῦ Δαβὶδ περὶ τοῦ Ἰούδα, ὅστις ἔγεινεν ὁδηγὸς εἰς τοὺς συλλαβόντας τὸν Ἰησοῦν,
Act 1:17 διότι ἦτο συνηριθμημένος μὲ ἡμᾶς καὶ ἔλαβε τὴν μερίδα τῆς διακονίας ταύτης.
Act 1:18 Οὗτος λοιπὸν ἀπέκτησεν ἀγρὸν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πεσὼν πρόμυττα ἐσχίσθη εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐξεχύθησαν ὅλα τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ·
Act 1:19 καὶ ἔγεινε γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλήμ, ὥστε ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ὠνομάσθη ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν διαλέκτῳ Ἀκελδαμά, τουτέστιν, ἀγρὸς αἵματος.
Act 1:20 Διότι εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν· Ἂς γείνῃ ἡ κατοικία αὐτοῦ ἔρημος καὶ ἂς μὴ ἦναι ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καί, Ἄλλος ἂς λάβῃ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ.
Act 1:21 Πρέπει λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες συνῆλθον μεθ ἡμῶν καθ ὅλον τὸν καιρόν, καθ ὃν εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθε πρὸς ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς,
Act 1:22 ἀρχίσας ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος τοῦ Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας καθ ἣν ἀνελήφθη ἀφ ἡμῶν, εἷς ἐκ τούτων νὰ γείνῃ μεθ ἡμῶν μάρτυς τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ.
Act 1:23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὅστις ἐπωνομάσθη Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν.
Act 1:24 Καὶ προσευχηθέντες εἶπον· Σύ, Κύριε, καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τῶν δύο τούτων ἕνα, ὅντινα ἐξέλεξας,
Act 1:25 διὰ νὰ λάβῃ τὴν μερίδα τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξέπεσεν ὁ Ἰούδας διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
Act 1:26 Καὶ ἔδωκαν τοὺς κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὸν Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.
Act 2:1 Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.
Act 2:2 Καὶ ἐξαίφνης ἔγεινεν ἦχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς ἀνέμου βιαίως φερομένου, καὶ ἐγέμισεν ὅλον τὸν οἶκον ὅπου ἠ σαν καθήμενοι·
Act 2:3 καὶ ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡς πυρός, καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ ἕνα ἕκαστον αὐτῶν,
Act 2:4 καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρχισαν νὰ λαλῶσι ξένας γλώσσας, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς νὰ λαλῶσιν.
Act 2:5 Ἦσαν δὲ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν·
Act 2:6 καὶ καθὼς ἔγεινεν ἡ φωνὴ αὕτη, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεταράχθη, διότι ἤκουον αὐτοὺς εἷς ἕκαστος λαλοῦντας μὲ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ διάλεκτον.
Act 2:7 Ἐξεπλήττοντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Ἰδού, πάντες οὗτοι οἱ λαλοῦντες δὲν εἶναι Γαλιλαῖοι
Act 2:8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν διαλέκτῳ, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν
Act 2:9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,
Act 2:10 τὴν Φρυγίαν τε καὶ τὴν Παμφυλίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ τὴν Κυρήνην καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,
Act 2:11 Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν αὐτοὺς λαλοῦντας ἐν ταῖς γλώσσαις ἡμῶν τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.
Act 2:12 Ἐθαύμαζον δὲ πάντες καὶ ἠπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί σημαίνει τοῦτο

Act 2:13 Ἄλλοι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον ὅτι εἶναι μεστοὶ ἀπὸ γλυκὺν οἶνον.
Act 2:14 Σταθεὶς δὲ ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἕνδεκα, ὕψωσε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἱερουσαλήμ, τοῦτο ἂς ἦναι γνωστὸν εἰς ἐσᾶς καὶ ἀκούσατε τοὺς λόγους μου.
Act 2:15 Διότι οὗτοι δὲν εἶναι μεθυσμένοι, καθὼς σεῖς νομίζετε· διότι εἶναι τρίτη ὥρα τῆς ἡμέρας·
Act 2:16 ἀλλὰ τοῦτο εἶναι τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·
Act 2:17 Καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, Θέλω ἐκχέει ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ θέλουσι προφητεύσει οἱ υἱοί σας καὶ αἱ θυγατέρες σας, καὶ οἱ νεανίσκοι σας θέλουσιν ἰδεῖ ὁράσεις, καὶ οἱ πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ἐνυπνιασθῇ ἐνύπνια·
Act 2:18 καὶ ἔτι ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλω ἐκχέει ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ θέλουσι προφητεύσει·
Act 2:19 καὶ θέλω δείξει τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·
Act 2:20 ὁ ἥλιος θέλει μεταστραφῆ εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ ἐπιφανής.
Act 2:21 Καὶ πᾶς ὅστις ἂν ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θέλει σωθῆ.
Act 2:22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον πρὸς ἐσᾶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ θαυμάτων καὶ τεραστίων καὶ σημείων, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔκαμε δἰ αὐτοῦ ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ σεῖς ἐξεύρετε,
Act 2:23 τοῦτον λαβόντες παραδεδομένον κατὰ τὴν ὡρισμένην βουλὴν καὶ πρόγνωσιν τοῦ Θεοῦ, διὰ χειρῶν ἀνόμων σταυρώσαντες ἐθανατώσατε·
Act 2:24 τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κρατῆται ὑπ' αὐτοῦ.
Act 2:25 Ἐπειδὴ ὁ Δαβὶδ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἔβλεπον τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, διότι εἶναι ἐκ δεξιῶν μου διὰ νὰ μὴ σαλευθῶ.
Act 2:26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλίασεν ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου θέλει ἀναπαυθῆ ἐπ' ἐλπίδι.
Act 2:27 Διότι δὲν θέλεις ἐγκαταλείψει τὴν ψυχήν μου ἐν τῷ ᾅδῃ οὐδὲ θέλεις ἀφήσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἴδῃ διαφθοράν.
Act 2:28 Ἐφανέρωσας εἰς ἐμὲ ὁδοὺς ζωῆς, θέλεις μὲ χορτάσει ἀπὸ εὐφροσύνης διὰ τοῦ προσώπου σου.
Act 2:29 Ἄνδρες ἀδελφοί, δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω μετὰ παρρησίας περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ εἶναι παρ' ἡμῖν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.
Act 2:30 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἦτο προφήτης καὶ ἤξευρεν ὅτι μεθ' ὅρκου ὤμοσε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός, ὅτι ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ θέλει ἀναστήσει κατὰ σάρκα τὸν Χριστὸν διὰ νὰ καθίσῃ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,
Act 2:31 προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅτι δὲν ἐγκατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῷ ᾅδῃ οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.
Act 2:32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, τοῦ ὁποίου πάντες ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες.
Act 2:33 Ἀφοῦ λοιπὸν ὑψώθη διὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ Πατρὸς τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐξέχεε τοῦτο, τὸ ὁποῖον τώρα σεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε.
Act 2:34 Διότι ὁ Δαβὶδ δὲν ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς, λέγει ὅμως αὐτός, Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
Act 2:35 ἑωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
Act 2:36 Βεβαίως λοιπὸν ἂς ἐξεύρῃ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ὁ Θεὸς Κύριον καὶ Χριστὸν ἔκαμεν αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε.
Act 2:37 Ἀφοῦ δὲ ἤκουσαν ταῦτα, ἦλθεν εἰς κατάνυξιν ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί πρέπει νὰ κάμωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί
Act 2:38 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ ἂς βαπτισθῇ ἕκαστος ὑμῶν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Act 2:39 Διότι πρὸς ἐσᾶς εἶναι ἡ ἐπαγγελία καὶ πρὸς τὰ τέκνα σας καὶ πρὸς πάντας τοὺς εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Act 2:40 Καὶ μὲ ἄλλους πολλοὺς λόγους διεμαρτύρετο καὶ προέτρεπε, λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς διεστραμμένης ταύτης γενεᾶς.
Act 2:41 Ἐκεῖνοι λοιπὸν μετὰ χαρᾶς δεχθέντες τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἕως τρεῖς χιλιάδες ψυχαί.
Act 2:42 Καὶ ἐνέμενον ἐν τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς.
Act 2:43 Κατέλαβε δὲ πᾶσαν ψυχὴν φόβος, καὶ πολλὰ τεράστια καὶ σημεῖα ἐγίνοντο διὰ τῶν ἀποστόλων.
Act 2:44 Καὶ πάντες οἱ πιστεύοντες ἦσαν ὁμοῦ καὶ εἶχον τὰ πάντα κοινά,
Act 2:45 καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἐπώλουν καὶ διεμοίραζον αὐτὰ εἰς πάντας, καθ' ἣν ἕκαστος εἶχε χρείαν.
Act 2:46 Καὶ καθ' ἡμέραν ἐμμένοντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κόπτοντες τὸν ἄρτον κατ' οἴκους, μετελάμβανον τὴν τροφὴν ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἁπλότητι καρδίας,

Act 2:47 δοξολογοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὑρίσκοντες χάριν ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ Κύριος προσέθετε καθ ἡμέραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοὺς σωζομένους.
Act 3:1 Ἀνέβαινον δὲ ὁμοῦ ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης εἰς τὸ ἱερὸν κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην.
Act 3:2 Καὶ ἄνθρωπός τις χωλὸς ὑπάρχων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἐβαστάζετο, τὸν ὁποῖον ἔθετον καθ ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραίαν, διὰ νὰ ζητῇ ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ ἱερόν·
Act 3:3 οὗτος ἰδὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἱερόν, ἐζήτει νὰ λάβῃ ἐλεημοσύνην.
Act 3:4 Ἀτενίσας δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰώαννου, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς.
Act 3:5 Καὶ ἐκεῖνος ἔβλεπεν αὐτοὺς μετὰ προσοχῆς, προσμένων νὰ λάβῃ τι παρ αὐτῶν.
Act 3:6 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐγὼ δὲν ἔχω· ἀλλ ὅ, τι ἔχω, τοῦτο σοὶ δίδω· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σηκώθητι καὶ περιπάτει.
Act 3:7 Καὶ πιάσας αὐτὸν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
Act 3:8 καὶ ἀναπηδήσας ἐστάθη ὄρθιος καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε μετ αὐτῶν εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ πηδῶν καὶ δοξάζων τὸν Θεόν.
Act 3:9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ δοξάζοντα τὸν Θεόν·
Act 3:10 καὶ ἐγνώριζον αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦτο ὁ καθήμενος διὰ ἐλεημοσύνην εἰς τὴν Ὡραίαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλήσθησαν ἀπὸ θάμβους καὶ ἐκστάσεως διὰ τὸ γεγονὸς εἰς αὐτόν.
Act 3:11 Καὶ ἐνῷ ὁ ἰατρευθεὶς χωλὸς ἐκράτει τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν στοὰν τὴν λεγομένην Σολομῶντος ἔκθαμβοι.
Act 3:12 Ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος, ἀπεκρίθη πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε διὰ τοῦτο, ἢ τί ἀτενίζετε εἰς ἡμᾶς, ὡς ἐὰν ἐκάμομεν ἀπὸ ἰδίας ἡμῶν δυνάμεως ἢ εὐσεβείας νὰ περιπατῇ αὐτός
Act 3:13 Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήθητε αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου, ἐνῷ ἐκεῖνος ἔκρινε νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν.
Act 3:14 Σεῖς ὅμως τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήθητε, καὶ ἐζητήσατε ἄνδρα φονέα νὰ χαρισθῇ εἰς ἐσᾶς,
Act 3:15 τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐθανατώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες.
Act 3:16 Καὶ διὰ τῆς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ πίστεως τοῦτον, τὸν ὁποῖον θεωρεῖτε καὶ γνωρίζετε, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐστερέωσε, καὶ ἡ πίστις ἡ δί αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν τελείαν ταύτην ὑγείαν ἐνώπιον πάντων ὑμῶν.
Act 3:17 Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἐξεύρω ὅτι ἐπράξατε κατὰ ἄγνοιαν, καθὼς καὶ οἱ ἄρχοντές σας·
Act 3:18 ὁ δὲ Θεὸς ὅσα προεῖπε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ ὅτι ὁ Χριστὸς ἔμελλε νὰ πάθῃ, ἐξεπλήρωσεν οὕτω.
Act 3:19 Μετανοήσατε λοιπὸν καὶ ἐπιστρέψατε, διὰ νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι σας, διὰ νὰ ἔλθωσι καιροὶ ἀναψυχῆς ἀπὸ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου,
Act 3:20 καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον εἰς ἐσᾶς Ἰησοῦν Χριστόν,
Act 3:21 τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ δεχθῇ ὁ οὐρανὸς μέχρι τῶν καιρῶν τῆς ἀποκαταστάσεως πάντων, ὅσα ἐλάλησεν ὁ Θεὸς ἀπ αἰῶνος διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν.
Act 3:22 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τοὺς πατέρας Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς σας θέλει ἀναστήσει εἰς ἐσᾶς προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας ὡς ἐμέ· αὐτοῦ θέλετε ἀκούει κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ἐσᾶς.
Act 3:23 Καὶ πᾶσα ψυχή, ἥτις δὲν ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ.
Act 3:24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, προανήγγειλαν καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας.
Act 3:25 Σεῖς εἶσθε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς τὸν Ἀβραάμ· Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου θέλουσιν εὐλογηθῇ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.
Act 3:26 Πρὸς ἐσᾶς πρῶτον ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Ἰησοῦν ἀπέστειλεν αὐτὸν διὰ νὰ σᾶς εὐλογῇ ὅταν ἐπιστρέφητε ἕκαστος ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.
Act 4:1 Ἐνῷ δὲ αὐτοὶ ἐλάλουν πρὸς τὸν λαόν, ἦλθον ἐπ αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι,
Act 4:2 ἀγανακτοῦντες διότι ἐδίδασκον τὸν λαὸν καὶ ἐκήρυττον διὰ τοῦ Ἰησοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν·
Act 4:3 καὶ ἐπέβαλον ἐπ αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεσαν ὑπὸ φύλαξιν ἕως τῆς αὔριον, διότι ἦτο ἤδη ἑσπέρα.
Act 4:4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἔγεινεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς πέντε χιλιάδες.
Act 4:5 Καὶ τῇ ἐπαύριον συνήχθησαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς,
Act 4:6 καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ.
Act 4:7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον, ἠρώτων· Διὰ ποίας δυνάμεως ἢ διὰ ποίου ὀνόματος ἐπράξατε τοῦτο σεῖς
Act 4:8 Τότε ὁ Πέτρος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ,
Act 4:9 ἐὰν ἡμεῖς ἀνακρινώμεθα σήμερον διὰ εὐεργεσίαν πρὸς ἄνθρωπον ἀσθενοῦντα, διὰ ποίας δυνάμεως οὗτος ἰατρεύθη,
Act 4:10 ἄς ἦναι γνωστὸν εἰς πάντας ὑμᾶς καὶ εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, διὰ τούτου παρίσταται

οὗτος ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.
Act 4:11 Οὗτος εἶναι ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ἐφ ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὅστις ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας.
Act 4:12 Καὶ δὲν ὑπάρχει δί οὐδενὸς ἄλλου ἡ σωτηρία· διότι οὔτε ὄνομα ἄλλο εἶναι ὑπὸ τὸν οὐρανὸν δεδομένον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ σωθῶμεν.
Act 4:13 Θεωροῦντες δὲ τὴν παρρησίαν τοῦ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, καὶ πληροφορηθέντες ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγράμματοι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον καὶ ἀνεγνώριζον αὐτοὺς ὅτι ἦσαν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ·
Act 4:14 βλέποντες δὲ τὸν ἄνθρωπον τὸν τεθεραπευμένον ἱστάμενον μετ̓ αὐτῶν, δὲν εἶχον οὐδὲν νὰ ἀντείπωσι.
Act 4:15 Προστάξαντες δὲ αὐτοὺς νὰ ἀπέλθωσιν ἔξω τοῦ συνεδρίου, συνεβουλεύθησαν πρὸς ἀλλήλους,
Act 4:16 λέγοντες· Τί θέλομεν κάμει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους ἐπειδὴ ὅτι μὲν ἔγεινε δί αὐτῶν γνωστὸν θαῦμα, εἶναι φανερὸν εἰς πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν τοῦτο·
Act 4:17 ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ διαδοθῇ περισσότερον εἰς τὸν λαόν, ἂς ἀπειλήσωμεν αὐτοὺς αὐστηρῶς νὰ μὴ λαλῶσι πλέον ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ πρὸς μηδένα ἄνθρωπον.
Act 4:18 Καὶ καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ λαλῶσι καθόλου μηδὲ νὰ διδάσκωσιν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.
Act 4:19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτούς, εἶπον· Ἂν ἦναι δίκαιον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ ἀκούωμεν ἐσᾶς μᾶλλον παρὰ τὸν Θεόν, κρίνατε.
Act 4:20 Διότι ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ λαλῶμεν ὅσα εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν.
Act 4:21 Οἱ δέ, πάλιν ἀπειλήσαντες αὐτοὺς ἀπέλυσαν, μὴ εὑρίσκοντες τὸ πῶς νὰ τιμωρήσωσιν αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, διότι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν διὰ τὸ γεγονός.
Act 4:22 Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔγεινε τὸ θαῦμα τοῦτο τῆς θεραπείας, ἦτο περισσότερον τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν.
Act 4:23 Καὶ ἀφοῦ ἀπελύθησαν, ἦλθον πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα εἶπον πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.
Act 4:24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ὕψωσαν τὴν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ εἶσαι ὁ Θεός, ὅστις ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς,
Act 4:25 ὅστις εἶπας διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ δούλου σου· Διὰ τί ἐφρύαξαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια
Act 4:26 παρεστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ὁμοῦ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.
Act 4:27 Διότι συνήχθησαν ἐπ̓ ἀληθείας ἐναντίον τοῦ ἁγίου Παιδὸς σου Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχρισας, καὶ ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πόντιος Πιλᾶτος μετὰ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν τοῦ Ἰσραήλ,
Act 4:28 διὰ νὰ κάμωσιν ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε νὰ γείνωσι·
Act 4:29 καὶ τώρα, Κύριε, βλέψον εἰς τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν καὶ δὸς εἰς τοὺς δούλους σου νὰ λαλῶσι τὸν λόγον σου μετὰ πάσης παρρησίας,
Act 4:30 ἐκτείνων τὴν χεῖρά σου εἰς θεραπείαν καὶ γινομένων σημείων καὶ τεραστίων διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου Παιδὸς σου Ἰησοῦ.
Act 4:31 Μετὰ δὲ τὴν δέησιν αὐτῶν ἐσείσθη ὁ τόπος ὅπου ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας.
Act 4:32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ ἦτο μία, καὶ οὐδὲ εἷς ἔλεγεν ὅτι εἶναι ἑαυτοῦ τι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ ἀλλ̓ εἶχον τὰ πάντα κοινά.
Act 4:33 Καὶ μετὰ δυνάμεως μεγάλης ἀπέδιδον οἱ ἀπόστολοι τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ χάρις μεγάλη ἦτο ἐπὶ πάντας αὐτούς.
Act 4:34 Ἐπειδὴ οὐδὲ ἦτό τις μεταξὺ αὐτῶν ἐνδεής· διότι ὅσοι ἦσαν κτήτορες ἀγρῶν ἢ οἰκιῶν, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πωλουμένων
Act 4:35 καὶ ἔθετον εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· καὶ διεμοιράζετο εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν χρείαν τὴν ὁποίαν εἶχε.
Act 4:36 Καὶ ὁ Ἰωσῆς, ὁ ἐπονομασθεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων Βαρνάβας, τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶναι υἱὸς παρηγορίας Λευΐτης, Κύπριος τὸ γένος,
Act 4:37 ἔχων ἀγρὸν ἐπώλησε καὶ ἔφερε τὰ χρήματα καὶ ἔθεσεν εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.
Act 5:1 Ἄνθρωπος δὲ τις Ἀνανίας τὸ ὄνομα μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σαπφείρης ἐπώλησε κτῆμα
Act 5:2 καὶ ἐκράτησεν ἀπὸ τῆς τιμῆς, ἐν γνώσει καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ φέρων μέρος τι ἔθεσεν εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.
Act 5:3 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνανία, διὰ τί ἐγέμισεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ὥστε νὰ ψευσθῇς εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ νὰ κρατήσῃς ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ ἀγροῦ
Act 5:4 Ἐνῷ ἔμενε, δὲν ἦτο σοῦ καὶ ἀφοῦ ἐπωλήθη, δὲν ἦτο ἐν τῇ ἐξουσίᾳ σου διὰ τί ἔβαλες ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο δὲν ἐψεύσθης εἰς ἀνθρώπους, ἀλλ̓ εἰς τὸν Θεόν.
Act 5:5 Ἐνῷ δὲ ἤκουεν ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, ἔπεσε καὶ ἐξεψύχησε, καὶ ἐπέπεσε φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.
Act 5:6 Σηκωθέντες δὲ οἱ νεώτεροι, ἐτύλιξαν αὐτὸν καὶ ἐκβαλόντες ἔθαψαν.
Act 5:7 Μετὰ δὲ περίπου τρεῖς ὥρας εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μὴ ἐξεύρουσα τὸ γεγονός.

Act 5:8 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὴν ὁ Πέτρος· Εἰπέ μοι, διὰ τόσον ἐπωλήσατε τὸν ἀγρόν Καὶ ἐκείνη εἶπε· Ναί, διὰ τόσον.
Act 5:9 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· Διὰ τί συνεφωνήσατε νὰ πειράζητε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἰδού, εἰς τὴν θύραν οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου καὶ θέλουσιν ἐκβάλει καὶ σέ.
Act 5:10 Καὶ ἔπεσε παρευθὺς εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξεψύχησεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι, εὗρον αὐτὴν νεκρὰν καὶ ἐκβαλόντες ἔθαψαν πλησίον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.
Act 5:11 Καὶ ἐπέπεσε φόβος μέγας ἐφ ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.
Act 5:12 Πολλὰ δὲ σημεῖα καὶ τέρατα ἐγίνοντο ἐν τῷ λαῷ διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.
Act 5:13 Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ προσκολληθῇ εἰς αὐτούς, ὁ λαὸς ὅμως ἐμεγάλυνεν αὐτούς·
Act 5:14 καὶ προσετίθεντο μᾶλλον πιστεύοντες εἰς τὸν Κύριον, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν,
Act 5:15 ὥστε ἔφερον ἔξω εἰς τὰς πλατείας τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἔθετον ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, διὰ νὰ ἐπισκιάσῃ κἄν ἡ σκιὰ τοῦ Πέτρου ἐρχομένου τινὰ ἐξ αὐτῶν.
Act 5:16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ἐνοχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.
Act 5:17 Καὶ σηκωθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ μετ αὐτοῦ, οἵτινες ἦσαν αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου
Act 5:18 καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔβαλον αὐτοὺς εἰς δημοσίαν φυλακήν.
Act 5:19 Ἄγγελος ὅμως Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, καὶ ἐκβαλὼν αὐτοὺς εἶπεν·
Act 5:20 Ὑπάγετε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους τῆς ζωῆς ταύτης.
Act 5:21 Καὶ ἀκούσαντες εἰσῆλθον τὴν αὐγὴν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον. Ἐλθὼν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ μετ αὐτοῦ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ ὅλην τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον, διὰ νὰ φέρωσιν αὐτούς.
Act 5:22 Οἱ δὲ ὑπηρέται ἐλθόντες δὲν εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπήγγειλαν,
Act 5:23 λέγοντες ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὕρομεν κεκλεισμένον μετὰ πάσης ἀσφαλείας, καὶ τοὺς φύλακας ἱσταμένους ἔξω ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ οὐδένα εὕρομεν ἔσω.
Act 5:24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἦσαν ἐν ἀπορίᾳ περὶ αὐτῶν εἰς τί ἔμελλε νὰ καταντήσῃ τοῦτο.
Act 5:25 Καὶ ἐλθὼν τις ἀπήγγειλε πρὸς αὐτούς, λέγων ὅτι ἰδού, οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους ἐβάλετε εἰς τὴν φυλακήν, ἵστανται ἐν τῷ ἱερῷ καὶ διδάσκουσι τὸν λαόν.
Act 5:26 Τότε ὑπῆγεν ὁ στρατηγὸς μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἔφερεν αὐτούς, οὐχὶ μετὰ βίας· διότι ἐφοβοῦντο τὸν λαόν, μὴ λιθοβοληθῶσι.
Act 5:27 Καὶ ἀφοῦ ἔφεραν αὐτούς, ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς
Act 5:28 λέγων· Δὲν σᾶς παρηγγείλαμεν ῥητῶς νὰ μὴ διδάσκητε ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ καὶ ἰδού, ἐγεμίσατε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς διδαχῆς σας, καὶ θέλετε νὰ φέρητε ἐφ ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.
Act 5:29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον· Πρέπει νὰ πειθαρχῶμεν εἰς τὸν Θεὸν μᾶλλον παρὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
Act 5:30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐθανατώσατε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου·
Act 5:31 τοῦτον ὁ Θεὸς ὕψωσε διὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ Ἀρχηγὸν καὶ Σωτῆρα, διὰ νὰ δώσῃ μετάνοιαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Act 5:32 Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες αὐτοῦ περὶ τῶν λόγων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πειθαρχοῦντας εἰς αὐτόν.
Act 5:33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἔτριζον τοὺς ὀδόντας καὶ ἐβουλεύοντο νὰ θανατώσωσιν αὐτούς.
Act 5:34 Σηκωθεὶς δὲ ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖός τις Γαμαλιὴλ τὸ ὄνομα, νομοδιδάσκαλος τιμώμενος ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ, προσέταξε νὰ ἐκβάλωσι τοὺς ἀποστόλους δί ὀλίγην ὥραν,
Act 5:35 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς περὶ τῶν ἀνθρώπων τούτων τί μέλλετε νὰ πράξητε.
Act 5:36 Διότι πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἐσηκώθη ὁ Θευδᾶς, λέγων ἑαυτὸν ὅτι εἶναι μέγας τις, εἰς τὸν ὁποῖον προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ἕως τετρακοσίων· ὅστις ἐφονεύθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο εἰς αὐτὸν διελύθησαν καὶ κατήντησαν εἰς οὐδέν.
Act 5:37 Μετὰ τοῦτον ἐσηκώθη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἔσυρεν ὀπίσω αὐτοῦ ἀρκετὸν λαόν· καὶ ἐκεῖνος ἀπωλέσθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο εἰς αὐτὸν διεσκορπίσθησαν.
Act 5:38 Καὶ τώρα σᾶς λέγω, ἀπέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἀφήσατε αὐτούς· διότι ἐὰν ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο ἦναι ἐξ ἀνθρώπων, θέλει ματαιωθῇ·
Act 5:39 ἐὰν ὅμως ἦναι ἐκ Θεοῦ, δὲν δύνασθε νὰ ματαιώσητε αὐτό, καὶ προσέχετε μήπως εὑρεθῆτε καὶ θεομάχοι. Καὶ ἐπείσθησαν εἰς αὐτόν,
Act 5:40 καὶ προσκαλέσαντες τοὺς ἀποστόλους, ἔδειραν καὶ παρήγγειλαν νὰ μὴ λαλῶσιν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.
Act 5:41 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἀνεχώρουν ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, χαίροντες ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἠξιώθησαν

νὰ ἀτιμασθῶσι.
Act 5:42 Καὶ πᾶσαν ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ᾽ οἶκον δὲν ἔπαυον διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
Act 6:1 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις, ὅτε ἐπληθύνοντο οἱ μαθηταί, ἔγεινε γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν κατὰ τῶν Ἑβραίων, ὅτι αἱ χῆραι αὐτῶν παρεβλέποντο ἐν τῇ καθημερινῇ διακονίᾳ.
Act 6:2 Τότε οἱ δώδεκα, προσκαλέσαντες τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Δὲν εἶναι πρέπον νὰ ἀφήσωμεν ἡμεῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ διακονῶμεν εἰς τραπέζας.
Act 6:3 Σκέφθητε λοιπόν, ἀδελφοί, νὰ ἐκλέξητε ἐξ ὑμῶν ἑπτὰ ἄνδρας μαρτυρουμένους, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, τοὺς ὁποίους ἄς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης·
Act 6:4 ἡμεῖς δὲ θέλομεν ἐμμένει ἐν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου.
Act 6:5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξέλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον, προσήλυτον Ἀντιοχέα,
Act 6:6 τοὺς ὁποίους ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων καὶ προσευχηθέντες ἐπέθεσαν ἐπ᾽ αὐτοὺς τὰς χεῖρας.
Act 6:7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, καὶ πολὺ πλῆθος τῶν ἱερέων ὑπήκουον εἰς τὴν πίστιν.
Act 6:8 Ὁ δὲ Στέφανος, πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως, ἔκαμνε τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.
Act 6:9 Καὶ ἐσηκώθησάν τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, φιλονεικοῦντες μὲ τὸν Στέφανον,
Act 6:10 καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἐλάλει.
Act 6:11 Τότε ἔβαλον κρυφίως ἀνθρώπους, λέγοντας ὅτι ἠκούσαμεν αὐτὸν λαλοῦντα λόγια βλάσφημα κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Θεοῦ·
Act 6:12 καὶ διήγειραν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπελθόντες ἥρπασαν αὐτὸν καὶ ἔφεραν εἰς τὸ συνέδριον,
Act 6:13 καὶ ἔστησαν μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν παύει λαλῶν λόγια βλάσφημα κατὰ τοῦ ἁγίου τούτου τόπου καὶ τοῦ νόμου·
Act 6:14 διότι ἠκούσαμεν αὐτὸν λέγοντα, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος θέλει καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα παρέδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Μωϋσῆς.
Act 6:15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν πάντες οἱ καθήμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς πρόσωπον ἀγγέλου.
Act 7:1 Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς· Τῷόντι οὕτως ἔχουσι ταῦτα
Act 7:2 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐφάνη εἰς τὸν πατέρα ἡμῶν Ἀβραὰμ ὅτε ἦτο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν κατοικήσῃ ἐν Χαρράν,
Act 7:3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς γῆν, τὴν ὁποίαν θέλω σοι δείξει.
Act 7:4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων κατῴκησεν ἐν Χαρράν· καὶ ἐκεῖθεν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν σεῖς κατοικεῖτε τώρα·
Act 7:5 καὶ δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, ὑπεσχέθη δὲ ὅτι θέλει δώσει αὐτὴν κτῆμα εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ᾽ αὐτόν, ἐνῷ δὲν εἶχε τέκνον.
Act 7:6 Ἐλάλησε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Θεὸς οὕτως, ὅτι τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι πάροικον ἐν γῇ ξένῃ, καὶ θέλουσι δουλώσει αὐτὸ καὶ καταθλίψει τετρακόσια ἔτη·
Act 7:7 καὶ τὸ ἔθνος, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι δουλωθῆ, ἐγὼ θέλω κρίνει, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα θέλουσιν ἐξέλθει καὶ θέλουσι μὲ λατρεύσει ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
Act 7:8 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ , καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.
Act 7:9 Καὶ οἱ πατριάρχαι, φθονήσαντες τὸν Ἰωσήφ, ἐπώλησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὁ Θεὸς ὅμως ἦτο μετ᾽ αὐτοῦ,
Act 7:10 καὶ ἠλευθέρωσεν αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν χάριν καὶ σοφίαν ἐνώπιον Φαραὼ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ὅστις κατέστησεν αὐτὸν κυβερνήτην ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ ὅλου τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
Act 7:11 Ἦλθε δὲ πεῖνα ἐφ᾽ ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ Χαναὰν καὶ θλῖψις μεγάλη, καὶ δὲν εὕρισκον τροφὰς οἱ πατέρες ἡμῶν.
Act 7:12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰακὼβ ὅτι ὑπῆρχε σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε πρώτην φορὰν τοὺς πατέρας ἡμῶν·
Act 7:13 καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀνεγνωρίσθη ὁ Ἰωσὴφ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐφανερώθη εἰς τὸν Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.
Act 7:14 Ἀποστείλας δὲ ὁ Ἰωσήφ, ἐκάλεσε πρὸς ἑαυτὸν τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακὼβ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἑβδομήκοντα πέντε ψυχάς.
Act 7:15 Καὶ κατέβη ὁ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν,
Act 7:16 καὶ μετεκομίσθησαν εἰς Συχὲμ καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι, τὸ ὁποῖον ἠγόρασεν ὁ Ἀβραὰμ μὲ τιμὴν ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἐμμὼρ πατρὸς τοῦ Συχέμ.

Act 7:17 Καθὼς δὲ ἐπλησίαζεν ὁ καιρὸς τῆς ἐπαγγελίας, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ,
Act 7:18 ἑωσοῦ ἐσηκώθη βασιλεὺς ἄλλος, ὅστις δὲν ἤξευρε τὸν Ἰωσήφ.
Act 7:19 Οὗτος δολιευθεὶς τὸ γένος ἡμῶν, κατέθλιψε τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὥστε νὰ κάμῃ νὰ ῥίπτωνται τὰ βρέφη αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ζωογονῶνται·
Act 7:20 ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐγεννήθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ εἶχε θεῖον κάλλος· ὅστις ἀνετράφη τρεῖς μῆνας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
Act 7:21 Ἀφοῦ δὲ ἐρρίφθη, ἀνέλαβεν αὐτὸν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ καὶ ἀνέθρεψεν αὐτὸν διὰ νὰ ἦναι υἱὸς αὐτῆς.
Act 7:22 Καὶ ἐδιδάχθη ὁ Μωϋσῆς πᾶσαν τὴν σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἦτο δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.
Act 7:23 Ἐνῷ δὲ ἐτελείονε τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
Act 7:24 Καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον, ὑπερησπίσθη αὐτὸν καὶ ἔκαμεν ἐκδίκησιν ὑπὲρ τοῦ καταθλιβομένου, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον.
Act 7:25 Ἐνόμιζε δὲ ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἤθελον νοήσει ὅτι ὁ Θεὸς διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ δίδει εἰς αὐτοὺς σωτηρίαν· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐνόησαν.
Act 7:26 Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἐφάνη εἰς αὐτούς, ἐνῷ ἐμάχοντο, καὶ παρεκίνησεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπών· Ἄνθρωποι, ἀδελφοὶ εἶσθε σεῖς· διὰ τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους
Act 7:27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπέσπρωξεν αὐτόν, εἰπών· Τίς σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ ἡμᾶς
Act 7:28 Μήπως θέλεις σὺ νὰ μὲ φονεύσῃς, καθ ὅν τρόπον ἐφόνευσας χθὲς τὸν Αἰγύπτιον
Act 7:29 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἔφυγε διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἔγεινε πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, ὅπου ἐγέννησε δύο υἱούς.
Act 7:30 Καὶ ἀφοῦ συνεπληρώθησαν τεσσαράκοντα ἔτη, ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινὰ ἐν μέσῳ φλογὸς καιομένης βάτου.
Act 7:31 Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύμασε διὰ τὸ ὅραμα· καὶ ἐνῷ ἐπλησίαζε διὰ νὰ παρατηρήσῃ, ἦλθε φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν·
Act 7:32 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Ἔντρομος δὲ γενόμενος ὁ Μωϋσῆς, δὲν ἐτόλμα νὰ παρατηρήσῃ.
Act 7:33 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· διότι ὁ τόπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἵστασαι, εἶναι γῆ ἁγία.
Act 7:34 Εἶδον, εἶδον τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἤκουσα τὸν στεναγμὸν αὐτῶν καὶ κατέβην διὰ νὰ ἐλευθερώσω αὐτούς· καὶ τώρα ἐλθέ, θέλω σὲ ἀποστείλει εἰς Αἴγυπτον.
Act 7:35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν τὸν ὁποῖον ἠρνήθησαν εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν τοῦτον ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἀρχηγὸν καὶ λυτρωτὴν διὰ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου τοῦ φανέντος εἰς αὐτὸν ἐν τῇ βάτῳ.
Act 7:36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς, ἀφοῦ ἔκαμε τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη.
Act 7:37 Οὗτος εἶναι ὁ Μωϋσῆς, ὅστις εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ· προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας θέλει σᾶς ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ θέλετε ἀκούσει.
Act 7:38 Οὗτος εἶναι ὅστις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστάθη μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ παρέλαβε λόγια ζωοποιὰ διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς.
Act 7:39 Εἰς τὸν ὁποῖον οἱ πατέρες ἡμῶν δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπακούσωσιν, ἀλλ ἀπέβαλον καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον
Act 7:40 εἰπόντες πρὸς τὸν Ἀαρών· Κάμε εἰς ἡμᾶς θεούς, οἵτινες θέλουσι προπορεύεσθαι ἡμῶν· διότι οὗτος ὁ Μωϋσῆς, ὅστις ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, δὲν ἐξεύρομεν τί συνέβη εἰς αὐτόν.
Act 7:41 Καὶ κατεσκεύασαν μόσχον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ προσέφεραν θυσίαν εἰς τὸ εἴδωλον καὶ εὐφραίνοντο εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.
Act 7:42 Ὅθεν ἐστράφη ὁ Θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ λατρεύσωσι τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν προφητῶν. Μήπως προσεφέρατε εἰς ἐμὲ σφάγια καὶ θυσίας τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ , οἶκος Ἰσραήλ
Act 7:43 Μάλιστα ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ σας Ῥεμφάν, τοὺς τύπους, τοὺς ὁποίους ἐκάμετε διὰ νὰ προσκυνῆτε αὐτούς· διὰ τοῦτο θέλω σᾶς μετοικίσει ἐπέκεινα τῆς Βαβυλῶνος.
Act 7:44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦτο μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διέταξεν ἐκεῖνος, ὅστις ἐλάλει πρὸς τὸν Μωϋσῆν, νὰ κατασκευάσῃ αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον τὸν ὁποῖον εἶχεν ἰδεῖ·
Act 7:45 τὴν ὁποίαν καὶ παραλαβόντες οἱ πατέρες ἡμῶν, ἔφεραν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν κατακτηθεῖσαν γῆν τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔξωσεν ἀπ ἔμπροσθεν τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν τοῦ Δαβίδ·
Act 7:46 ὅστις εὗρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ηὐχήθη νὰ εὕρῃ κατοικίαν διὰ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.
Act 7:47 Ὁ Σολομὼν δὲ ᾠκοδόμησεν εἰς αὐτὸν οἶκον.
Act 7:48 Ἀλλ ὁ Ὕψιστος δὲν κατοικεῖ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς, καθὼς ὁ προφήτης λέγει·
Act 7:49 Ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος μου, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον θέλετε οἰκοδομήσει δἰ ἐμέ, λέγει Κύριος, ἢ ποῖος ὁ τόπος τῆς ἀναπαύσεώς μου

Act 7:50 Ἡ χεὶρ μου δὲν ἔκαμε ταῦτα πάντα
Act 7:51 Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τὴν καρδίαν καὶ τὰ ὦτα, σεῖς πάντοτε ἀντιφέρεσθε κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου· καθὼς οἱ πατέρες σας, οὕτω καὶ σεῖς.
Act 7:52 Τίνα τῶν προφητῶν δὲν ἐδίωξαν οἱ πατέρες σας μάλιστα ἐφόνευσαν ἐκείνους, οἵτινες προκατήγγειλαν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποίου σεῖς ἐγείνατε τώρα προδόται καὶ φονεῖς·
Act 7:53 οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον ἐκ διαταγῶν ἀγγέλων καὶ δὲν ἐφυλάξατε.
Act 7:54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, κατεκόπτοντο τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ ἔτριζον τοὺς ὀδόντας κατ᾿ αὐτοῦ.
Act 7:55 Ὁ δὲ Στέφανος, πλήρης ὢν Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν Ἰησοῦν ἱστάμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ
Act 7:56 καὶ εἶπεν· Ἰδού, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἱστάμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.
Act 7:57 Τότε φωνάξαντες μετὰ φωνῆς μεγάλης, ἔφραξαν τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ᾿ αὐτόν,
Act 7:58 καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰς τοὺς πόδας νεανίου τινὸς ὀνομαζομένου Σαύλου.
Act 7:59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.
Act 7:60 Καὶ γονατίσας ἐφώναξε μετὰ φωνῆς μεγάλης· Κύριε, μὴ λογαριάσῃς εἰς αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.
Act 8:1 Ὁ δὲ Σαῦλος ἦτο σύμφωνος εἰς τὸν φόνον αὐτοῦ. Καὶ ἔγεινεν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας κατὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ πάντες διεσπάρησαν εἰς τοὺς τόπους τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.
Act 8:2 Ἔφεραν δὲ τὸν Στέφανον εἰς τὸν τάφον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἔκαμον θρῆνον μέγαν ἐπ᾿ αὐτόν.
Act 8:3 Ὁ δὲ Σαῦλος ἐκακοποίει τὴν ἐκκλησίαν, ἐμβαίνων εἰς πᾶσαν οἰκίαν καὶ σύρων ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρέδιδεν εἰς τὴν φυλακήν.
Act 8:4 Οἱ μὲν λοιπὸν διασπαρέντες διῆλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.
Act 8:5 Ὁ δὲ Φίλιππος, καταβὰς εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυττεν εἰς αὐτοὺς τὸν Χριστόν.
Act 8:6 Καὶ οἱ ὄχλοι προσεῖχον ὁμοθυμαδὸν εἰς τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, ἀκούοντες καὶ βλέποντες τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμνε.
Act 8:7 Διότι ἐκ πολλῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα ἐξήρχοντο αὐτὰ φωνάζοντα μετὰ μεγάλης φωνῆς, καὶ πολλοὶ παραλυτικοὶ καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν,
Act 8:8 καὶ ἔγεινε χαρὰ μεγάλη ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει.
Act 8:9 Ἄνθρωπος δὲ τις Σίμων ὀνομαζόμενος προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει, κάμνων μαγείας καὶ ἐκπλήττων τὸν λαὸν τῆς Σαμαρείας, λέγων ἑαυτὸν ὅτι εἶναι μέγας τις·
Act 8:10 εἰς τὸν ὁποῖον ἔδιδον προσοχὴν πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες· Οὗτος εἶναι ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.
Act 8:11 Ἔδιδον δὲ προσοχὴν εἰς αὐτόν, διότι εἶχεν ἐκπλήξει αὐτοὺς πολὺν καιρὸν μὲ τὰς μαγείας.
Act 8:12 Ὅτε ὅμως ἐπίστευσαν εἰς τὸν Φίλιππον εὐαγγελιζόμενον τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.
Act 8:13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἔμενε πάντοτε μετὰ τοῦ Φιλίππου, καὶ θεωρῶν σημεῖα καὶ θαύματα μεγάλα γινόμενα ἐξεπλήττετο.
Act 8:14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ὅτι ἡ Σαμάρεια ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην·
Act 8:15 Οἵτινες καταβάντες προσηυχήθησαν περὶ αὐτῶν διὰ νὰ λάβωσι Πνεῦμα Ἅγιον·
Act 8:16 διότι δὲν εἶχεν ἔτι ἐπιπέσει ἐπ᾿ οὐδένα ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἦσαν βεβαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
Act 8:17 Τότε ἐπέθετον τὰς χεῖρας ἐπ᾿ αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα Ἅγιον.
Act 8:18 Ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, προσέφερεν εἰς αὐτοὺς χρήματα,
Act 8:19 λέγων· Δότε καὶ εἰς ἐμὲ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ὥστε εἰς ὅντινα ἐπιθέσω τὰς χεῖρας νὰ λαμβάνῃ Πνεῦμα Ἅγιον.
Act 8:20 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτόν· τὸ ἀργύριόν σου ἂς ἦναι μετὰ σοῦ εἰς ἀπώλειαν, διότι ἐνόμισας ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἀποκτᾶται διὰ χρημάτων.
Act 8:21 Σὺ δὲν ἔχεις μερίδα οὐδὲ κλῆρον ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· διότι ἡ καρδία σου δὲν εἶναι εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Act 8:22 Μετανόησον λοιπὸν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, ἴσως συγχωρηθῇ εἰς σὲ ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου·
Act 8:23 ἐπειδὴ σὲ βλέπω ὅτι εἶσαι εἰς χολὴν πικρίας καὶ δεσμὸν ἀδικίας.
Act 8:24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπε· Δεήθητε σεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ ἐπ᾿ ἐμὲ μηδὲν ἐξ ὅσων εἴπετε.
Act 8:25 Ἐκεῖνοι λοιπόν, ἀφοῦ ἐμαρτύρησαν καὶ ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, κηρύξαντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἐν πολλαῖς κώμαις τῶν Σαμαρειτῶν.

Act 8:26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς τὸν Φίλιππον, λέγων· Σηκώθητι καὶ ὕπαγε πρὸς μεσημβρίαν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη εἶναι ἔρημος.
Act 8:27 Καὶ σηκωθεὶς ὑπῆγε. Καὶ ἰδού, ἄνθρωπος Αἰθίοψ εὐνοῦχος, ἄρχων τῆς Κανδάκης τῆς βασιλίσσης τῶν Αἰθιόπων, ὅστις ἦτο ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν αὐτῆς, οὗτος εἶχεν ἐλθεῖ διὰ νὰ προσκυνήσῃ εἰς Ἱερουσαλήμ,
Act 8:28 καὶ ὑπέστρεφε καὶ καθήμενος ἐπὶ τῆς ἁμάξης αὐτοῦ, ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.
Act 8:29 Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα πρὸς τὸν Φίλιππον· Πλησίασον καὶ προσκολλήθητι εἰς τὴν ἅμαξαν ταύτην.
Act 8:30 Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε πλησίον καὶ ἤκουσεν αὐτὸν ἀναγινώσκοντα τὸν προφήτην Ἡσαΐαν καὶ εἶπεν· Ἆρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις
Act 8:31 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ πῶς ἤθελον δυνηθῇ, ἐὰν δὲν μὲ ὁδηγήσῃ τις Καὶ παρεκάλεσε τὸν Φίλιππον νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ καθήσῃ μετ᾿ αὐτοῦ.
Act 8:32 Τὸ δὲ χωρίον τῆς γραφῆς, τὸ ὁποῖον ἀνεγίνωσκεν, ἦτο τοῦτο. Ἐφέρθη ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγήν· καὶ ὡς ἀρνίον ἔμπροσθεν τοῦ κείροντος αὐτὸ ἄφωνον, οὕτω δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.
Act 8:33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἀφῃρέθη ἡ κρίσις αὐτοῦ· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς θέλει διηγηθῇ διότι σηκόνεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.
Act 8:34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος πρὸς τὸν Φίλιππον, εἶπε· Παρακαλῶ σε, περὶ τίνος λέγει τοῦτο ὁ προφήτης περὶ ἑαυτοῦ περὶ ἄλλου τινός
Act 8:35 Καὶ ἀνοίξας ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρχίσας ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο εἰς αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν.
Act 8:36 Καὶ καθὼς ἐξηκολούθουν τὴν ὁδόν, ἦλθον εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ λέγει ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ ὕδωρ· τί μὲ ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ
Act 8:37 Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· Ἐὰν πιστεύῃς ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, δύνασαι. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε· Πιστεύω ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
Act 8:38 Καὶ προσέταξε νὰ σταθῇ ἡ ἅμαξα, καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὁ Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.
Act 8:39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου ἥρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ δὲν εἶδεν αὐτὸν πλέον ὁ εὐνοῦχος· ἀλλ᾿ ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.
Act 8:40 Ὁ δὲ Φίλιππος εὑρέθη εἰς Ἄζωτον, καὶ διερχόμενος ἐκήρυττεν εἰς πάσας τὰς πόλεις, ἑωσοῦ ἦλθεν εἰς Καισάρειαν.
Act 9:1 Ὁ δὲ Σαῦλος, πνέων ἔτι ἀπειλὴν καὶ φόνον κατὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἦλθε πρὸς τὸν ἀρχιερέα
Act 9:2 καὶ ἐζήτησε παρ᾿ αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐὰν εὕρῃ τινὰς ἐκ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, φέρῃ δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ.
Act 9:3 Ἐνῷ δὲ πορευόμενος ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Δαμασκόν, ἐξαίφνης ἤστραψε περὶ αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
Act 9:4 καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν πρὸς αὐτόν· Σαούλ, Σαούλ, τί μὲ διώκεις
Act 9:5 Καὶ εἶπε· Τίς εἶσαι, Κύριε Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις· σκληρὸν σοι εἶναι νὰ λακτίζῃς πρὸς κέντρα.
Act 9:6 Ὁ δὲ τρέμων καὶ ἔκθαμβος γενόμενος, εἶπε· Κύριε, τί θέλεις νὰ κάμω Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκώθητι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σοὶ λαληθῇ τί πρέπει νὰ κάμῃς.
Act 9:7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν ἵσταντο ἄφωνοι, ἀκούοντες μὲν τὴν φωνήν, μηδένα ὅμως βλέποντες.
Act 9:8 Ἐσηκώθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἔχων ἀνεῳγμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ δὲν ἔβλεπεν οὐδένα· καὶ χειραγωγοῦντες αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.
Act 9:9 Καὶ ἦτο τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ βλέπῃ, καὶ δὲν ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν.
Act 9:10 Ἦτο δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ Ἀνανίας ὀνομαζόμενος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος δι᾿ ὁράματος· Ἀνανία· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε.
Act 9:11 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκωθεὶς ὕπαγε εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὀνομαζομένην Εὐθεῖαν καὶ ζήτησον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἰούδα τινὰ Σαῦλον ὀνομαζόμενον Ταρσέα· διότι ἰδού, προσεύχεται,
Act 9:12 καὶ εἶδε δι᾿ ὁράματος ἄνθρωπον Ἀνανίαν ὀνομαζόμενον ὅτι εἰσῆλθε καὶ ἔθεσεν ἐπ᾿ αὐτὸν τὴν χεῖρα, διὰ νὰ ἀναβλέψῃ.
Act 9:13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἔπραξεν εἰς τοὺς ἁγίους σου ἐν Ἱερουσαλήμ·
Act 9:14 καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων νὰ δέσῃ πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.
Act 9:15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Ὕπαγε, διότι οὗτος εἶναι σκεῦος ἐκλογῆς εἰς ἐμέ, διὰ νὰ βαστάσῃ τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων καὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
Act 9:16 ἐπειδὴ ἐγὼ θέλω δείξει εἰς αὐτὸν ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου.
Act 9:17 Ὑπῆγε δὲ ὁ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθέσας ἐπ᾿ αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλεν, ὁ Ἰησοῦς ὅστις ἐφάνη εἰς σὲ ἐν τῇ ὁδῷ καθ᾿ ἣν ἤρχου, διὰ νὰ ἀναβλέψῃς καὶ νὰ πλησθῇς Πνεύματος Ἁγίου.
Act 9:18 Καὶ εὐθὺς ἔπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡς λέπη, καὶ ἀνέβλεψεν εὐθύς, καὶ σηκωθεὶς ἐβαπτίσθη.
Act 9:19 Καὶ λαβὼν τροφὴν ἐδυναμώθη. Διέτριψε δὲ ὁ Σαῦλος ἡμέρας τινὰς μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν,

Act 9:20 καὶ εὐθὺς ἐκήρυττεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς τὸν Χριστὸν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
Act 9:21 Ἐξεπλήττοντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι οὗτος, ὅστις ἐξωλόθρευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ ἐδῶ διὰ τοῦτο εἶχεν ἐλθεῖ διὰ νὰ φέρῃ αὐτοὺς δεδεμένους πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
Act 9:22 Ὁ δὲ Σαῦλος μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχεε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, ἀποδεικνύων ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Χριστός.
Act 9:23 Καὶ ἀφοῦ παρῆλθον ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύθησαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ θανατώσωσιν αὐτόν·
Act 9:24 ἐγνωστοποιήθη δὲ εἰς τὸν Σαῦλον ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. Καὶ παρεφύλαττον τὰς πύλας ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν·
Act 9:25 λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταί, διὰ νυκτὸς κατεβίβασαν διὰ τοῦ τείχους κρεμάσαντες ἐντὸς σπυρίδος.
Act 9:26 Καὶ ἐλθὼν ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπροσπάθει νὰ προσκολληθῇ εἰς τοὺς μαθητάς· πλὴν πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι εἶναι μαθητής.
Act 9:27 Ὁ Βαρνάβας δὲ παραλαβὼν αὐτὸν ἔφερε πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήθη πρὸς αὐτοὺς πῶς εἶδε τὸν Κύριον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅτι ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ, ἐκήρυξε μετὰ παρρησίας ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.
Act 9:28 Καὶ ἦτο μετ' αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰσερχόμενος καὶ ἐξερχόμενος καὶ μετὰ παρρησίας κηρύττων ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
Act 9:29 καὶ ἐλάλει καὶ ἐφιλονείκει μετὰ τῶν Ἑλληνιστῶν· ἐκεῖνοι δὲ κατεγίνοντο εἰς τὸ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν.
Act 9:30 Μαθόντες δὲ οἱ ἀδελφοί, κατεβίβασαν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.
Act 9:31 Αἱ μὲν λοιπὸν ἐκκλησίαι καθ' ὅλην τὴν Ἰουδαίαν καὶ Γαλιλαίαν καὶ Σαμάρειαν εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομούμεναι καὶ περιπατοῦσαι ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ διὰ τῆς παρηγορίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο.
Act 9:32 Ὁ δὲ Πέτρος, διερχόμενος διὰ πάντων, κατέβη καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας τὴν Λύδδαν.
Act 9:33 Καὶ εὗρεν ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν τὸ ὄνομα, ὅστις ἦτο παραλυτικός, ἀπὸ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενος ἐπὶ κραββάτου.
Act 9:34 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Αἰνέα, σὲ ἰατρεύει Ἰησοῦς ὁ Χριστός· σηκώθητι καὶ στρῶσον τὴν κλίνην σου. Καὶ εὐθὺς ἐσηκώθη.
Act 9:35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.
Act 9:36 Καὶ ἐν Ἰόππῃ ἦτό τις μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἥτις διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦτο πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν, τὰς ὁποίας ἔκαμνε·
Act 9:37 κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ἡμέρας συνέβη ἀσθενήσασα νὰ ἀποθάνῃ· καὶ λούσαντες αὐτὴν ἔθεσαν εἰς ἀνώγεον.
Act 9:38 Καὶ ἐπειδὴ ἡ Λύδδα ἦτο πλησίον τῆς Ἰόππης, ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν δύο ἄνδρας, παρακαλοῦντες νὰ μὴ βραδύνῃ νὰ περάσῃ ἕως εἰς αὐτούς.
Act 9:39 Καὶ σηκωθεὶς ὁ Πέτρος, ὑπῆγε μετ' αὐτῶν· τὸν ὁποῖον ἐλθόντα ἀνεβίβασαν εἰς τὸ ἀνώγεον, καὶ παρεστάθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ χῆραι, κλαίουσαι καὶ δεικνύουσαι χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ὅσα ἡ Δορκὰς εἰργάζετο ὅτε ἦτο μετ' αὐτῶν.
Act 9:40 Ὁ δὲ Πέτρος, ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, ἐγονάτισε καὶ προσηυχήθη καὶ στραφεὶς πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθησεν.
Act 9:41 Ὁ δὲ ἔδωκε χεῖρα εἰς αὐτὴν καὶ ἐσήκωσεν αὐτήν, καὶ φωνάξας τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.
Act 9:42 Ἔγεινε δὲ τοῦτο γνωστὸν καθ' ὅλην τὴν Ἰόππην, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.
Act 9:43 Καὶ ὁ Πέτρος ἔμεινεν ἱκανὰς ἡμέρας ἐν Ἰόππῃ παρά τινι Σίμωνι βυρσοδέψῃ.
Act 10:1 Ἦτο δὲ τὶς ἄνθρωπος ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατόνταρχος ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ λεγομένου Ἰταλικοῦ,
Act 10:2 εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν μετὰ παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὅστις καὶ ἔκαμνεν ἐλεημοσύνας εἰς τὸν λαὸν πολλὰς καὶ ἐδέετο τοῦ Θεοῦ διαπαντός·
Act 10:3 οὗτος εἶδε φανερὰ δἰ ὁράματος περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κορνήλιε.
Act 10:4 Ὁ δὲ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν καὶ ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε· Τί εἶναι, Κύριε Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Αἱ προσευχαὶ σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνόν σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Act 10:5 Καὶ τώρα πέμψον εἰς Ἰόππην ἀνθρώπους καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὅστις ἐπονομάζεται Πέτρος·
Act 10:6 οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσοδέψῃ, ἔχοντι οἰκίαν πλησίον τῆς θαλάσσης. Οὗτος θέλει σοὶ λαλήσει τί πρέπει νὰ κάμνῃς.
Act 10:7 Καθὼς δὲ ἀνεχώρησεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν πρὸς τὸν Κορνήλιον, ἐφώναξε δύο ἐκ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ καὶ ἕνα στρατιώτην εὐσεβῆ ἐκ τῶν διαμενόντων πάντοτε πλησίον αὐτοῦ,
Act 10:8 καὶ διηγηθεὶς πρὸς αὐτοὺς τὰ πάντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.
Act 10:9 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἐνῷ ἐκεῖνοι ὡδοιπόρουν καὶ ἐπλησίαζον εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς τὸ δῶμα διὰ νὰ προσευχηθῇ περὶ τὴν ἕκτην ὥραν.
Act 10:10 Καὶ πεινάσας ἤθελε νὰ φάγῃ· ἐνῷ δὲ ἡτοίμαζον, ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις,
Act 10:11 καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκεῦός τι ὡς σινδόνα μεγάλην, τὸ ὁποῖον ἦτο δεδεμένον ἀπὸ τῶν τεσσάρων ἄκρων καὶ κατεβιβάζετο ἐπὶ τὴν γῆν,

Act 10:12 ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.
Act 10:13 Καὶ ἔγεινε φωνὴ πρὸς αὐτόν· Σηκωθεὶς, Πέτρε, σφάξον καὶ φάγε·
Act 10:14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μὴ γένοιτο, Κύριε· διότι οὐδέποτε ἔφαγον οὐδὲν βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον.
Act 10:15 Καὶ πάλιν ἐκ δευτέρου ἔγεινε φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ὅσα ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ λέγε βέβηλα.
Act 10:16 Ἔγεινε δὲ τοῦτο τρίς, καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.
Act 10:17 Ἐνῷ δὲ ὁ Πέτρος ἦτο ἐν ἀπορίᾳ καθ ἑαυτὸν τί ἐσήμαινε τὸ ὅραμα, τὸ ὁποῖον εἶδεν, ἰδού, οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀπεσταλμένοι παρὰ τοῦ Κορνηλίου ἐρωτήσαντες καὶ μαθόντες τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος ἔφθασαν εἰς τὴν πύλην,
Act 10:18 καὶ φωνάξαντες ἠρώτων ἂν ὁ Σίμων ὁ ἐπονομαζόμενος Πέτρος ξενίζεται ἐνταῦθα.
Act 10:19 Καὶ ἐνῷ ὁ Πέτρος διελογίζετο περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπε πρὸς αὐτὸν τὸ Πνεῦμα· Ἰδού, τρεῖς ἄνθρωποι σὲ ζητοῦσι·
Act 10:20 σηκωθεὶς λοιπὸν κατάβηθι καὶ ὕπαγε μετ αὐτῶν, μηδόλως διστάζων, διότι ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτούς.
Act 10:21 Καταβὰς δὲ ὁ Πέτρος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου, εἶπεν· Ἰδού, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἤλθετε
Act 10:22 Οἱ δὲ εἶπον· Κορνήλιος ὁ ἑκατόνταρχος, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν καὶ μαρτυρούμενος ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, διετάχθη θεόθεν ὑπὸ ἁγίου ἀγγέλου νὰ σὲ προσκαλέσῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ νὰ ἀκούσῃ λόγους παρὰ σοῦ.
Act 10:23 Προσκαλέσας λοιπὸν αὐτοὺς ἔσω, ἐφιλοξένησε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξῆλθεν ὁ Πέτρος μετ αὐτῶν, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης ὑπῆγον μετ αὐτόν,
Act 10:24 καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος περιέμενεν αὐτούς, συγκαλέσας τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰκείους φίλους.
Act 10:25 Ὡς δὲ εἰσῆλθεν ὁ Πέτρος, ἐλθὼν ὁ Κορνήλιος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν.
Act 10:26 Ἀλλ ὁ Πέτρος ἐσήκωσεν αὐτόν, λέγων· Σηκώθητι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἄνθρωπος εἶμαι.
Act 10:27 Καὶ συνομιλῶν μετ αὐτοῦ εἰσῆλθε καὶ εὑρίσκει συνηγμένους πολλούς,
Act 10:28 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεῖς ἐξεύρετε ὅτι εἶναι ἀσυγχώρητον εἰς ἄνθρωπον Ἰουδαῖον νὰ συναναστρέφηται ἢ νὰ πλησιάζῃ εἰς ἀλλόφυλον· ὁ Θεὸς ὅμως ἔδειξεν εἰς ἐμὲ νὰ μὴ λέγω μηδένα ἄνθρωπον βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον·
Act 10:29 ὅθεν καὶ προσκληθεὶς ἦλθον χωρὶς ἀντιλογίας. Ἐρωτῶ λοιπὸν διὰ τίνα λόγον μὲ προσεκαλέσατε
Act 10:30 Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶπε· Ἀπὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἤμην νηστεύων μέχρι τῆς ὥρας ταύτης, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν προσηυχόμην ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδού, ἐστάθη ἐνώπιόν μου ἀνὴρ μὲ ἐνδύματα λαμπρά,
Act 10:31 καὶ λέγει· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη ἡ προσευχή σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνημονεύθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Act 10:32 Πέμψον λοιπὸν εἰς Ἰόππην καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὅστις ἐπονομάζεται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ βυρσοδέψου πλησίον τῆς θαλάσσης· ὅστις ἐλθὼν θέλει σοὶ λαλήσει.
Act 10:33 Εὐθὺς λοιπὸν ἔπεμψα πρὸς σέ, καὶ σὺ ἔκαμες καλὰ ὅτι ἦλθες. Τώρα λοιπὸν ἡμεῖς πάντες παριστάμεθα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἀκούσωμεν πάντα ὅσα προσετάχθησαν εἰς σὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.
Act 10:34 Τότε ὁ Πέτρος ἀνοίξας τὸ στόμα εἶπεν· Ἐπ ἀληθείας γνωρίζω ὅτι δὲν εἶναι προσωπολήπτης ὁ Θεός,
Act 10:35 ἀλλ ἐν παντὶ ἔθνει, ὅστις φοβεῖται αὐτὸν καὶ ἐργάζεται δικαιοσύνην, εἶναι δεκτὸς εἰς αὐτόν.
Act 10:36 Τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗ τος εἶναι ὁ Κύριος πάντων·
Act 10:37 τὸν λόγον τοῦτον σεῖς ἐξεύρετε, ὅστις ἐκηρύχθη καθ ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίσας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάννης,
Act 10:38 πῶς ὁ Θεὸς ἔχρισε τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ μὲ Πνεῦμα Ἅγιον καὶ μὲ δύναμιν, ὅστις διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ θεραπεύων πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, διότι ὁ Θεὸς ἦτο μετ αὐτοῦ·
Act 10:39 καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες πάντων ὅσα ἔκαμε καὶ ἐν τῇ γῇ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· τὸν ὁποῖον ἐφόνευσαν κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.
Act 10:40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀνέστησε τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ ἔκαμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ
Act 10:41 οὐχὶ εἰς πάντα τὸν λαόν, ἀλλ εἰς μάρτυρας τοὺς προδιωρισμένους ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἡμᾶς, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν μετ αὐτοῦ, ἀφοῦ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν·
Act 10:42 καὶ παρήγγειλεν εἰς ἡμᾶς νὰ κηρύξωμεν πρὸς τὸν λαὸν καὶ νὰ μαρτυρήσωμεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν.
Act 10:43 Εἰς τοῦτον πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ὅτι διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ θέλει λάβει ἄφεσιν ἁμαρτιῶν πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν.
Act 10:44 Ἐνῷ ἔτι ἐλάλει ὁ Πέτρος τοὺς λόγους τούτους, ἐπῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον.
Act 10:45 Καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί, ὅσοι ἦλθον μετὰ τοῦ Πέτρου, ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐξεχύθη καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη·
Act 10:46 διότι ἤκουον αὐτοὺς λαλοῦντας γλώσσας καὶ μεγαλύνοντας τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·
Act 10:47 Μήπως δύναταί τις νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ὕδωρ, ὥστε νὰ μὴ βαπτισθῶσιν οὗτοι, οἵτινες ἔλαβον τὸ Πνεῦμα τὸ

Ἅγιον καθὼς καὶ ἡμεῖς
Act 10:48 Καὶ προσέταξεν αὐτοὺς νὰ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τότε παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ διαμείνῃ ἡμέρας τινάς.
Act 11:1 Ἤκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέχθησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
Act 11:2 Καὶ ὅτε ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐφιλονείκουν μετ' αὐτοῦ οἱ ἐκ περιτομῆς,
Act 11:3 λέγοντες ὅτι Εἰσῆλθες πρὸς ἀνθρώπους ἀπεριτμήτους καὶ συνέφαγες μετ' αὐτῶν.
Act 11:4 Ὁ δὲ Πέτρος ἤρχισε καὶ ἐξέθετε πρὸς αὐτοὺς τὰ γενόμενα κατὰ σειράν, λέγων·
Act 11:5 Ἐγὼ ἤμην προσευχόμενος ἐν τῇ πόλει Ἰόππῃ, καὶ εἶδον ὅραμα ἐν ἐκστάσει, σκεῦός τι καταβαῖνον ὡς σινδόνα μεγάλην, ἥτις δεδεμένη ἀπὸ τῶν τεσσάρων ἄκρων κατεβιβάζετο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἦλθε μέχρις ἐμοῦ·
Act 11:6 εἰς τὴν ὁποίαν ἀτενίσας παρετήρουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.
Act 11:7 Καὶ ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν πρὸς ἐμέ· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάξον καὶ φάγε.
Act 11:8 Καὶ εἶπον· Μὴ γένοιτο, Κύριε, διότι οὐδὲν βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον εἰσῆλθε ποτὲ εἰς τὸ στόμα μου.
Act 11:9 Καὶ ἡ φωνὴ μοὶ ἀπεκρίθη ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ὅσα ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ λέγε βέβηλα.
Act 11:10 Ἔγεινε δὲ τοῦτο τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσύρθησαν ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.
Act 11:11 Καὶ ἰδού, τῇ αὐτῇ ὥρᾳ τρεῖς ἄνθρωποι ἔφθασαν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ ἤμην, ἀπεσταλμένοι πρὸς ἐμὲ ἀπὸ Καισαρείας.
Act 11:12 Εἶπε δὲ πρὸς ἐμὲ τὸ Πνεῦμα νὰ ὑπάγω μετ' αὐτῶν, μηδόλως διστάζων. Ἦλθον δὲ μετ' ἐμοῦ καὶ οἱ ἕξ οὗτοι ἀδελφοί, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνθρώπου,
Act 11:13 καὶ ἀπήγγειλε πρὸς ἡμᾶς πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐστάθη καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀπόστειλον ἀνθρώπους εἰς Ἰόππην καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα τὸν ἐπονομαζόμενον Πέτρον,
Act 11:14 ὅστις θέλει λαλήσει πρὸς σὲ λόγους, δι' ὧν θέλεις σωθῆ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.
Act 11:15 Καὶ ἐνῷ ἤρχισα νὰ λαλῶ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς καθὼς καὶ ἐφ' ἡμᾶς κατ' ἀρχάς.
Act 11:16 Τότε ἐνεθυμήθην τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, σεῖς ὅμως θέλετε βαπτισθῆ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.
Act 11:17 Ἐὰν λοιπὸν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἴσην δωρεὰν ὡς καὶ εἰς ἡμᾶς, διότι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τίς ἤμην ὥστε νὰ δυνηθῶ νὰ ἐμποδίσω τὸν Θεόν
Act 11:18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Καὶ εἰς τὰ ἔθνη λοιπὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν εἰς ζωήν.
Act 11:19 Οἱ μὲν λοιπὸν διασκορπισθέντες ἐκ τοῦ διωγμοῦ τοῦ γενομένου διὰ τὸν Στέφανον, ἐπέρασαν ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, εἰς μηδένα κηρύττοντες τὸν λόγον, εἰμὴ μόνον εἰς Ἰουδαίους.
Act 11:20 Ἦσαν δὲ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν.
Act 11:21 Καὶ ἦτο χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, καὶ πολὺ πλῆθος πιστεύσαντες ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.
Act 11:22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος περὶ αὐτῶν εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἐξαπέστειλαν τὸν Βαρνάβαν, διὰ νὰ περάσῃ ἕως Ἀντιοχείας·
Act 11:23 ὅστις ἐλθὼν καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη καὶ παρεκίνει πάντας νὰ ἐμμένωσιν ἐν σταθερότητι καρδίας εἰς τὸν Κύριον,
Act 11:24 ἐπειδὴ ἦτο ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη εἰς τὸν Κύριον πλῆθος ἱκανόν.
Act 11:25 Τότε ἐξῆλθεν εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας, διὰ νὰ ἀναζητήσῃ τὸν Σαῦλον,
Act 11:26 καὶ εὑρὼν αὐτόν, ἔφερεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ συνελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἕν ὁλόκληρον ἔτος ἐδίδαξαν πλῆθος ἱκανόν, καὶ πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ ὠνομάσθησαν οἱ μαθηταὶ Χριστιανοί.
Act 11:27 Ἐν ἐκείναις δὲ ταῖς ἡμέραις κατέβησαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν·
Act 11:28 σηκωθεὶς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος, ἐφανέρωσε διὰ τοῦ Πνεύματος ὅτι ἔμελλε νὰ γείνῃ μεγάλη πεῖνα καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἥτις καὶ ἔγεινεν ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος.
Act 11:29 Ὅθεν οἱ μαθηταὶ ἀπεφάσισαν, ἕκαστος αὐτῶν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ κατάστασιν, νὰ πέμψωσι βοήθειαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ·
Act 11:30 τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμον ἀποστείλαντες αὐτὴν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.
Act 12:1 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπεχείρησεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς νὰ κακοποιήσῃ τινὰς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.
Act 12:2 Ἐφόνευσε δὲ διὰ μαχαίρας Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου.
Act 12:3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἦτο ἀρεστὸν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, προσέθεσε νὰ συλλάβῃ καὶ τὸν Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων·
Act 12:4 τὸν ὁποῖον καὶ πιάσας ἔβαλεν εἰς φυλακήν, παραδώσας αὐτὸν εἰς τέσσαρας τετράδας στρατιωτῶν διὰ νὰ φυλάττωσιν αὐτόν, θέλων μετὰ τὸ πάσχα νὰ παραστήσῃ αὐτὸν εἰς τὸν λαόν.
Act 12:5 Ὁ μὲν λοιπὸν Πέτρος ἐφυλάττετο ἐν τῇ φυλακῇ· ἐγίνετο δὲ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀκατάπαυστος προσευχὴ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.

Act 12:6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν ὁ Ἡρώδης νὰ παραστήσῃ αὐτόν, τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοιμᾶτο μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος μὲ δύο ἁλύσεις, καὶ φύλακες ἔμπροσθεν τῆς θύρας ἐφύλαττον τὸ δεσμωτήριον.

Act 12:7 Καὶ ἰδού, ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν ἐξαίφνης καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· κτυπήσας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἐξύπνησεν αὐτόν, λέγων· Σηκώθητι ταχέως. Καὶ ἔπεσον αἱ ἁλύσεις αὐτοῦ ἐκ τῶν χειρῶν.

Act 12:8 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζώσθητι καὶ ὑπόδησον τὰ σανδάλιά σου. Καὶ ἔκαμεν οὕτω. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Φόρεσον τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι.

Act 12:9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτόν, καὶ δὲν ἤξευρεν ὅτι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου ἦτο ἀληθινόν, ἀλλ᾿ ἐνόμιζεν ὅτι βλέπει ὅραμα.

Act 12:10 Ἀφοῦ δὲ ἐπέρασαν πρώτην καὶ δευτέραν φρουράν, ἦλθον εἰς τὴν πύλην τὴν σιδηρὰν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις ἀφ᾿ ἑαυτῆς ἠνοίχθη εἰς αὐτούς, καὶ ἐξελθόντες διεπέρασαν ὁδὸν μίαν, καὶ εὐθὺς ὁ ἄγγελος ἀνεχώρησεν ἀπ᾿ αὐτοῦ.

Act 12:11 Καὶ ὁ Πέτρος συνελθὼν εἰς ἑαυτόν, εἶπε· Τώρα γνωρίζω ἀληθῶς ὅτι Κύριος ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ μὲ ἠλευθέρωσεν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἡρώδου καὶ ὅλης τῆς ἐλπίδος τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Act 12:12 Καὶ ἀφοῦ ἐσκέφθη, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰωάννου τοῦ ἐπονομαζομένου Μάρκου, ὅπου ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

Act 12:13 Ὅτε δὲ ὁ Πέτρος ἔκρουσε τὴν θύραν τοῦ προαυλίου, προσῆλθε θεράπαινα ὀνομαζομένη Ῥόδη, διὰ νὰ ἀκούσῃ,

Act 12:14 καὶ γνωρίσασα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς δὲν ἤνοιξε τὴν πύλην, ἀλλ᾿ ἔτρεξε καὶ ἀπήγγειλεν ὅτι ὁ Πέτρος ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς πύλης.

Act 12:15 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτήν· Παραφρονεῖς. Ἐκείνη ὅμως διϊσχυρίζετο ὅτι οὕτως ἔχει. Οἱ δὲ ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ εἶναι.

Act 12:16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων. Καὶ ἀνοίξαντες εἶδον αὐτὸν καὶ ἐξεπλάγησαν.

Act 12:17 Καὶ σείσας εἰς αὐτοὺς τὴν χεῖρα διὰ νὰ σιωπήσωσι, διηγήθη πρὸς αὐτοὺς πῶς ὁ Κύριος ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ εἶπεν· Ἀπαγγείλατε ταῦτα πρὸς τὸν Ἰάκωβον καὶ τοὺς ἀδελφούς. Καὶ ἐξελθὼν ὑπῆγεν εἰς ἄλλον τόπον.

Act 12:18 Ἀφοῦ δὲ ἐξημέρωσεν, ἦτο ταραχὴ οὐκ ὀλίγη μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν τί ἄρα ἔγεινεν ὁ Πέτρος.

Act 12:19 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἀφοῦ ἐζήτησεν αὐτὸν καὶ δὲν εὗρεν, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας προσέταξε νὰ θανατωθῶσι, καὶ καταβὰς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν ἐκεῖ.

Act 12:20 Ἦτο δὲ ὁ Ἡρώδης σφόδρα ὠργισμένος κατὰ τῶν Τυρίων καὶ Σιδωνίων· ἦλθον δὲ πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδόν, καὶ πείσαντες τὸν Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἐζήτουν εἰρήνην, διότι ὁ τόπος αὐτῶν ἐτρέφετο ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ.

Act 12:21 Καὶ ἐν ἡμέρᾳ ὡρισμένῃ ἐνδυθεὶς ὁ Ἡρώδης βασιλικὴν στολὴν καὶ καθήσας ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.

Act 12:22 Ὁ δὲ λαὸς ἐπεφώνει· Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐχὶ ἀνθρώπου.

Act 12:23 Καὶ παρευθὺς ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, διότι δὲν ἔδωκε τὴν δόξαν εἰς τὸν Θεόν, καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξεψύχησεν.

Act 12:24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε καὶ ἐπληθύνετο.

Act 12:25 Ὁ δὲ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἀφοῦ ἐξεπλήρωσαν τὴν διακονίαν αὐτῶν, παραλαβόντες μεθ᾿ ἑαυτῶν καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἐπονομασθέντα Μάρκον.

Act 13:1 Ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν τῇ ὑπαρχούσῃ ἐκκλησίᾳ προφῆταί τινες καὶ διδάσκαλοι, ὁ Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, καὶ Μαναὴν ὁ συναναστραφεὶς μετὰ τοῦ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου, καὶ ὁ Σαῦλος.

Act 13:2 Καὶ ἐνῷ ὑπηρέτουν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἐνήστευον, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Χωρίσατε εἰς ἐμὲ τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον διὰ τὸ ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον προσεκάλεσα αὐτούς.

Act 13:3 Τότε ἀφοῦ ἐνήστευσαν καὶ προσευχήθησαν καὶ ἐπέθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ᾿ αὐτούς, ἀπέστειλαν.

Act 13:4 Οὗτοι λοιπὸν πεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατέβησαν εἰς τὴν Σελεύκειαν καὶ ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον,

Act 13:5 καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἐκήρυττον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ τὸν Ἰωάννην ὑπηρέτην.

Act 13:6 Καὶ ἀφοῦ διῆλθον τὴν νῆσον μέχρι τῆς Πάφου, εὗρον τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ὀνομαζόμενον Βαριησοῦν,

Act 13:7 ὅστις ἦτο μετὰ τοῦ ἀνθυπάτου Σεργίου Παύλου, ἀνδρὸς συνετοῦ. Οὗτος προσκαλέσας τὸν Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐζήτησε νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

Act 13:8 ἀνθίστατο δὲ εἰς αὐτοὺς Ἐλύμας ὁ μάγος, διότι οὕτω μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ζητῶν νὰ ἀποτρέψῃ τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.

Act 13:9 Πλὴν ὁ Σαῦλος, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτόν,

Act 13:10 εἶπεν· Ὢ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥᾳδιουργίας, υἱὲ τοῦ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, δὲν θέλεις παύσει διαστρέφων τὰς εὐθείας ὁδοὺς τοῦ Κυρίου

Act 13:11 Καὶ τώρα ἰδού, χεὶρ τοῦ Κυρίου εἶναι κατὰ σοῦ, καὶ θέλεις εἶσθαι τυφλός, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον μέχρι καιροῦ. Καὶ παρευθὺς ἐπέπεσεν ἐπ᾿ αὐτὸν ἀμαύρωσις καὶ σκότος, καὶ περιστρεφόμενος ἐζήτει χειραγωγούς.

Act 13:12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς ἐπίστευσεν, ἐκπληττόμενος εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Κυρίου.
Act 13:13 Ἀποπλεύσαντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου ὁ Παῦλος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἦλθον εἰς τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας· ὁ δὲ Ἰωάννης, χωρισθεὶς ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
Act 13:14 Αὐτοὶ δὲ περάσαντες ἀπὸ τῆς Πέργης, ἔφθασαν εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἐκάθησαν.
Act 13:15 Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν εἰς αὐτοὺς οἱ ἀρχισυνάγωγοι, λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐὰν ἔχητε λόγον τινὰ προτροπῆς εἰς τὸν λαόν, λέγετε.
Act 13:16 Σηκωθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ σείσας τὴν χεῖρα, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε.
Act 13:17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξέλεξε τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ ὕψωσε τὸν λαὸν παροικοῦντα ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς,
Act 13:18 καὶ ἕως τεσσαράκοντα ἔτη ὑπέφερε τοὺς τρόπους αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Act 13:19 καὶ ἀφοῦ κατέστρεψεν ἑπτὰ ἔθνη ἐν γῇ Χαναάν, διεμέρισεν εἰς αὐτοὺς κατὰ κλῆρον τὴν γῆν αὐτῶν.
Act 13:20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς τετρακόσια καὶ πεντήκοντα περίπου ἔτη ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.
Act 13:21 Καὶ ἔπειτα ἐζήτησαν βασιλέα, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς τὸν Σαούλ, υἱὸν τοῦ Κίς, ἄνδρα ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν, τεσσαράκοντα ἔτη·
Act 13:22 καὶ μεταστήσας αὐτόν, ἀνέστησεν εἰς αὐτοὺς βασιλέα τὸν Δαβίδ, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Εὗρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὅστις θέλει κάμει πάντα τὰ θελήματά μου.
Act 13:23 Ἀπὸ τοῦ σπέρματος τούτου ὁ Θεὸς κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἀνέστησεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ σωτῆρα τὸν Ἰησοῦν,
Act 13:24 ἀφοῦ ὁ Ἰωάννης πρὸ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ προεκήρυξε βάπτισμα μετανοίας εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ.
Act 13:25 Καὶ ἐνῷ ὁ Ἰωάννης ἐτελείονε τὸν δρόμον αὐτοῦ, ἔλεγε· Τίνα μὲ στοχάζεσθε ὅτι εἶμαι δὲν εἶμαι ἐγώ, ἀλλ' ἰδού, ἔρχεται μετ' ἐμὲ ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν.
Act 13:26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ τοῦ γένους τοῦ Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, πρὸς ἐσᾶς ἀπεστάλη ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης.
Act 13:27 Διότι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, μὴ γνωρίσαντες τοῦτον μηδὲ τὰς ῥήσεις τῶν προφητῶν, τὰς ἀναγινωσκομένας κατὰ πᾶν σάββατον, ἐπλήρωσαν αὐτὰς κρίναντες τοῦτον,
Act 13:28 καὶ μὴ εὑρόντες μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου, ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Πιλάτου νὰ θανατωθῇ.
Act 13:29 Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καταβιβάσαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθεσαν εἰς μνημεῖον.
Act 13:30 Ὁ Θεὸς ὅμως ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·
Act 13:31 ὅστις ἐφάνη ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀναβάντας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες εἶναι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.
Act 13:32 Καὶ ἡμεῖς εὐαγγελιζόμεθα πρὸς ἐσᾶς τὴν γενομένην εἰς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν,
Act 13:33 ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐξεπλήρωσεν εἰς ἡμᾶς τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀναστήσας τὸν Ἰησοῦν, ὡς εἶναι γεγραμμένον καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ· Υἱὸς μου εἶσαι σύ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.
Act 13:34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μὴ μέλλοντα πλέον νὰ ὑποστρέψῃ εἰς τὴν διαφθοράν, λέγει οὕτως, ὅτι θέλω σᾶς δώσει τὰ ἐλέη τοῦ Δαβὶδ τὰ πιστά.
Act 13:35 Διὰ τοῦτο καὶ ἐν ἄλλῳ ψαλμῷ λέγει· Δὲν θέλεις ἀφήσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἴδῃ διαφθοράν.
Act 13:36 Διότι ὁ μὲν Δαβίδ, ἀφοῦ ὑπηρέτησε τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη εἰς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδε διαφθοράν·
Act 13:37 ἐκεῖνος ὅμως, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε, δὲν εἶδε διαφθοράν.
Act 13:38 Ἔστω λοιπὸν γνωστὸν εἰς ἐσᾶς, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου κηρύττεται πρὸς ἐσᾶς ἄφεσις ἁμαρτιῶν.
Act 13:39 Καὶ ἀπὸ πάντων, ἀφ' ὅσων δὲν ἠδυνήθητε διὰ τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως νὰ δικαιωθῆτε, διὰ τούτου πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται.
Act 13:40 Βλέπετε λοιπὸν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ λαληθὲν ὑπὸ τῶν προφητῶν·
Act 13:41 Ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε πιστεύσει, ἐὰν τὶς διηγηθῇ εἰς ἐσᾶς.
Act 13:42 Ἐνῷ δὲ ἐξήρχοντο ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη νὰ κηρυχθῶσιν εἰς αὐτοὺς οἱ λόγοι οὗτοι τὸ ἀκόλουθον σάββατον.
Act 13:43 Καὶ ἀφοῦ ἐλύθη ἡ συναγωγή, πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν εὐσεβῶν προσηλύτων ἠκολούθησαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, οἵτινες λαλοῦντες πρὸς αὐτούς, ἔπειθον αὐτοὺς νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.
Act 13:44 τὸ δὲ ἐρχόμενον σάββατον σχεδὸν ὅλη ἡ πόλις συνήχθη διὰ νὰ ἀκούσωσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
Act 13:45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τὰ πλήη, ἐπλήσθηαan φθόνου καὶ ἠναντιοῦντο εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγόμενα, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες.
Act 13:46 Ὁ Παῦλος δὲ καὶ ὁ Βαρνάβας, λαλοῦντες μετὰ παρρησίας, εἶπον· Εἰς ἐσᾶς πρῶτον ἦτο ἀναγκαῖον νὰ λαληθῇ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπορρίπτετε αὐτὸν καὶ δὲν κρίνετε ἑαυτοὺς ἀξίους τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδού, στρεφόμεθα εἰς

τὰ ἔθνη·
Act 13:47 διότι οὕτω προσέταξεν ἡμᾶς ὁ Κύριος, λέγων· Σὲ ἔθεσα φῶς τῶν ἐθνῶν, διὰ νὰ ἦσαι πρὸς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
Act 13:48 Καὶ οἱ ἐθνικοὶ ἀκούσαντες ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν ὡρισμένοι διὰ τὴν αἰώνιον ζωήν·
Act 13:49 καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου διεδίδετο δἰ ὅλου τοῦ τόπου.
Act 13:50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρεκίνησαν τὰς εὐλαβεῖς καὶ ἐπισήμους γυναῖκας καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως καὶ διήγειραν διωγμὸν κατὰ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.
Act 13:51 Ἐκεῖνοι δὲ ἐκτινάξαντες τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ̓ αὐτούς, ἦλθον εἰς τὸ Ἰκόνιον.
Act 13:52 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ Πνεύματος Ἁγίου.
Act 14:1 Ἐν δὲ τῷ Ἰκονίῳ εἰσελθόντες ὁμοῦ εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ἐλάλησαν οὕτως ὥστε ἐπίστευσε πολὺ πλῆθος Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων.
Act 14:2 Ὅσοι δὲ Ἰουδαῖοι δὲν ἐπείθοντο παρώξυναν καὶ διέστρεψαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνικῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.
Act 14:3 Ἱκανὸν λοιπὸν καιρὸν διέτριψαν λαλοῦντες μετὰ παρρησίας περὶ τοῦ Κυρίου, ὅστις ἐμαρτύρει εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἔδιδε νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.
Act 14:4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν μετὰ τῶν Ἰουδαίων, οἱ δὲ μετὰ τῶν ἀποστόλων.
Act 14:5 Καὶ ὅτε ὥρμησαν οἱ ἐθνικοὶ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ὑβρίσωσι καὶ νὰ λιθοβολήσωσιν αὐτούς,
Act 14:6 ἐννοήσαντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὰ περίχωρα,
Act 14:7 καὶ ἐκεῖ ἐκήρυττον τὸ εὐαγγέλιον.
Act 14:8 Ἐν δὲ τοῖς Λύστροις ἐκάθητο ἀνήρ τις ἀδύνατος τοὺς πόδας, χωλὸς ὑπάρχων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὅστις ποτὲ δὲν εἶχε περιπατήσει.
Act 14:9 Οὗτος ἤκουε τὸν Παῦλον λαλοῦντα· ὅστις ἀτενίσας εἰς αὐτὸν καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν διὰ νὰ σωθῇ,
Act 14:10 εἶπε μετὰ μεγάλης φωνῆς· Σηκώθητι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἐπήδα καὶ περιεπάτει.
Act 14:11 Οἱ δὲ ὄχλοι, ἰδόντες τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Παῦλος, ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες Λυκαονιστί· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες μὲ ἀνθρώπους κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς.
Act 14:12 Καὶ ὠνόμαζον τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λόγου.
Act 14:13 Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διός, τοῦ ὄντος ἔμπροσθεν τῆς πόλεως αὐτῶν, ἔφερε ταύρους καὶ στέμματα εἰς τὰς πύλας μετὰ τοῦ ὄχλου καὶ ἤθελε νὰ προσφέρῃ θυσίαν.
Act 14:14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διέσχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπήδησαν εἰς τὸ μέσον τοῦ ὄχλου, κράζοντες
Act 14:15 καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί κάμνετε ταῦτα καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς μὲ σᾶς, κηρύττοντες πρὸς ἐσᾶς νὰ ἐπιστρέψητε ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὅστις ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
Act 14:16 ὅστις ἐν ταῖς παρελθούσαις γενεαῖς ἀφῆκε πάντα τὰ ἔθνη νὰ περιπατῶσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.
Act 14:17 καίτοι δὲν ἀφῆκεν ἀμαρτύρητον ἑαυτὸν ἀγαθαποιῶν, δίδων εἰς ἡμᾶς οὐρανόθεν βροχὰς καὶ καιροὺς καρποφόρους, γεμίζων τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.
Act 14:18 Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις ἐμπόδισαν τοὺς ὄχλους, ὥστε νὰ μὴ προσφέρωσι θυσίαν εἰς αὐτούς.
Act 14:19 Ἐν τούτῳ δὲ ἦλθον Ἰουδαῖοι ἐξ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθοβολήσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυραν ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες ὅτι ἀπέθανεν.
Act 14:20 Ὅτε δὲ περιεκύκλωσαν αὐτὸν οἱ μαθηταί, σηκωθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Βαρνάβα εἰς Δέρβην.
Act 14:21 Καὶ ἀφοῦ ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ ἐμαθήτευσαν ἱκανούς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν,
Act 14:22 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, προτρέποντες νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν πίστιν, καὶ διδάσκοντες ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων πρέπει νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Act 14:23 Καὶ ἀφοῦ ἐχειροτόνησαν εἰς αὐτοὺς πρεσβυτέρους κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν, προσευχηθέντες μὲ νηστείας, ἀφιέρωσαν αὐτοὺς εἰς τὸν Κύριον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον πιστεύσει.
Act 14:24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς Παμφυλίαν,
Act 14:25 καὶ κηρύξαντες τὸν λόγον ἐν Πέργῃ, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν,
Act 14:26 καὶ ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ διὰ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐξετέλεσαν.
Act 14:27 Ἐλθόντες δὲ καὶ συνάξαντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς δἰ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξεν εἰς τὰ ἔθνη θύραν πίστεως.
Act 14:28 Καὶ διέτριβον ἐκεῖ οὐκ ὀλίγον καιρὸν μετὰ τῶν μαθητῶν.
Act 15:1 Καὶ τινὲς κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ἐὰν δὲν περιτέμνησθε κατὰ τὸ ἔθος τοῦ Μωϋσέως, δὲν δύνασθε νὰ σωθῆτε.
Act 15:2 Γενομένης λοιπὸν ἀντιστάσεως καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης ὑπὸ τοῦ Παύλου καὶ Βαρνάβα πρὸς αὐτούς,

ἐνέκριναν νὰ ἀναβῇ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ τινὲς ἄλλοι ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.
Act 15:3 Ἐκεῖνοι λοιπὸν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπροξένουν χαρὰν μεγάλην εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς.
Act 15:4 Ὅτε δὲ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, ὑπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀνήγγειλαν ὅσα ὁ Θεὸς ἔκαμε δἰ αὐτῶν.
Act 15:5 Ἐσηκώθησαν δὲ τινὲς τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Φαρισαίων, οἵτινες εἶχον πιστεύσει, καὶ ἔλεγον ὅτι πρέπει νὰ περιτέμνωμεν αὐτοὺς καὶ νὰ παραγγέλλωμεν νὰ φυλάττωσι τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.
Act 15:6 Καὶ συνήχθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, διὰ νὰ σκεφθῶσι περὶ τοῦ πράγματος τούτου.
Act 15:7 Μετὰ δὲ πολλὴν συζήτησιν σηκωθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, σεῖς ἐξεύρετε ὅτι ἀπ̓ ἀρχῆς ὁ Θεὸς ἐξέλεξε μεταξὺ ἡμῶν διὰ τοῦ στόματός μου νὰ ἀκούσωσι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ νὰ πιστεύσωσι.
Act 15:8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς μαρτυρίαν, χαρίσας εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς,
Act 15:9 καὶ δὲν ἔκαμεν οὐδεμίαν διάκρισιν μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν, καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν διὰ τῆς πίστεως.
Act 15:10 Τώρα λοιπὸν διὰ τί πειράζετε τὸν Θεόν, ἐπιβάλλοντες ζυγὸν εἰς τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, τὸν ὁποῖον οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ βαστάσωμεν
Act 15:11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν ὅτι θέλομεν σωθῇ καθ̓ ὃν τρόπον καὶ ἐκεῖνοι.
Act 15:12 Ἐσιώπησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος καὶ ἤκουον τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Παῦλον ἐξιστοροῦντας ὅσα σημεῖα καὶ τέρατα ἔκαμεν ὁ Θεὸς δἰ αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.
Act 15:13 Καὶ ἀφοῦ αὐτοὶ ἐσιώπησαν, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος, λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου.
Act 15:14 Ὁ Συμεὼν ἐφανέρωσε τίνι τρόπῳ κατ̓ ἀρχὰς ὁ Θεὸς ἐπεσκέφθη τὰ ἔθνη ὥστε νὰ λάβῃ ἐξ αὐτῶν λαὸν διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Act 15:15 Καὶ μὲ τοῦτο συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·
Act 15:16 Μετὰ ταῦτα θέλω ἐπιστρέψει καὶ θέλω ἀνοικοδομήσει τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ κατηδαφισμένα αὐτῆς θέλω ἀνοικοδομήσει καὶ θέλω ἀνορθώσει αὐτήν,
Act 15:17 διὰ νὰ ἐκζητήσωσι τὸν Κύριον οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐπὶ τὰ ὁποῖα καλεῖται τὸ ὄνομά μου, λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.
Act 15:18 Ἀπ̓ αἰῶνος εἶναι γνωστὰ εἰς τὸν Θεὸν πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
Act 15:19 Ὅθεν ἐγὼ κρίνω νὰ μὴ παρενοχλῶμεν τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφοντας εἰς τὸν Θεόν,
Act 15:20 ἀλλὰ νὰ γράφωμεν πρὸς αὐτοὺς νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τῶν μιασμάτων τῶν εἰδώλων καὶ ἀπὸ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.
Act 15:21 Διότι ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ γενεᾶς ἀρχαίας ἔχει ἐν πάσῃ πόλει τοὺς κηρύττοντας αὐτὸν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ἀναγινωσκόμενος κατὰ πᾶν σάββατον.
Act 15:22 Τότε ἐφάνη εὔλογον εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους μεθ̓ ὅλης τῆς ἐκκλησίας νὰ ἐκλέξωσιν ἐξ αὐτῶν ἄνδρας καὶ νὰ πέμψωσιν εἰς Ἀντιόχειαν μετὰ τοῦ Παύλου καὶ Βαρνάβα, Ἰούδαν τὸν ἐπονομαζόμενον Βαρσαβᾶν καὶ Σίλαν, ἄνδρας προεστῶτας μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν,
Act 15:23 καὶ ἔγραψαν διὰ χειρὸς αὐτῶν ταῦτα· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ πρὸς τοὺς ἐξ ἐθνῶν ἀδελφοὺς τοὺς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν, χαίρειν.
Act 15:24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες σᾶς ἐτάραξαν μὲ λόγους καὶ διαστρέφουσι τὰς ψυχὰς σας, λέγοντες νὰ περιτέμνησθε καὶ νὰ φυλάττητε τὸν νόμον, εἰς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν παρηγγείλαμεν τοῦτο,
Act 15:25 ἐφάνη εὔλογον εἰς ἡμᾶς, συνελθόντας ὁμοθυμαδόν, νὰ ἐκλέξωμεν ἄνδρας καὶ νὰ πέμψωμεν πρὸς ἐσᾶς μετὰ τῶν ἀγαπητῶν ἡμῶν Βαρνάβα καὶ Παύλου,
Act 15:26 ἀνθρώπων οἵτινες παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Act 15:27 Ἀπεστείλαμεν λοιπὸν τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Σίλαν διὰ νὰ σᾶς ἀπαγγείλωσι καὶ αὐτοὶ διὰ στόματος τὰ αὐτά.
Act 15:28 Διότι ἐφάνη εὔλογον εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ μὴ ἐπιβάλλωμεν εἰς ἐσᾶς μηδὲν πλειότερον βάρος ἐκτὸς τῶν ἀναγκαίων τούτων,
Act 15:29 νὰ ἀπέχητε ἀπὸ εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας· ἀπὸ τῶν ὁποίων φυλάττοντες ἑαυτοὺς θέλετε πράξει καλῶς. Ἔρρωσθε.
Act 15:30 Οὗτοι μὲν λοιπὸν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ συνάξαντες τὸ πλῆθος ἐνεχείρησαν τὴν ἐπιστολήν.
Act 15:31 Ἀναγνώσαντες δὲ αὐτήν, ἐχάρησαν διὰ τὴν γενομένην παρηγορίαν.
Act 15:32 Ὁ Ἰούδας δὲ καὶ ὁ Σίλας, ὄντες καὶ αὐτοὶ προφῆται, παρηγόρησαν τοὺς ἀδελφοὺς διὰ λόγων πολλῶν καὶ ἐπεστήριξαν αὐτούς.
Act 15:33 Καὶ ἀφοῦ διέτριψαν ἐκεῖ καιρὸν τινα, ἀπεστάλησαν ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους.
Act 15:34 Εἰς τὸν Σίλαν ὅμως ἐφάνη εὔλογον νὰ μείνῃ ἔτι αὐτοῦ.
Act 15:35 Ὁ δὲ Παῦλος καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ κηρύττοντες μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
Act 15:36 Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν ὁ Παῦλος πρὸς τὸν Βαρνάβαν· Ἄς ἐπιστρέψωμεν τώρα καὶ ἄς ἐπισκεφθῶμεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς ἐκηρύξαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι.

Act 15:37 Καὶ ὁ μὲν Βαρνάβας ἐστοχάσθη νὰ συμπαραλάβῃ τὸν Ἰωάννην τὸν λεγόμενον Μάρκον·
Act 15:38 ὁ Παῦλος ὅμως ἔκρινεν ἄξιον, τὸν ἀποχωρισθέντα ἀπὸ αὐτῶν ἀπὸ τῆς Παμφυλίας καὶ μὴ συνακολουθήσαντα αὐτοὺς εἰς τὸ ἔργον, τοῦτον νὰ μὴ συμπαραλάβωσι.
Act 15:39 Συνέβη λοιπὸν ἐρεθισμός, ὥστε ἀπεχωρίσθησαν ἀπ᾿ ἀλλήλων, καὶ ὁ μὲν Βαρνάβας, παραλαβὼν τὸν Μάρκον, ἐξέπλευσεν εἰς Κύπρον.
Act 15:40 Ὁ δὲ Παῦλος, ἐκλέξας τὸν Σίλαν, ἐξῆλθε, παραδοθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.
Act 15:41 Καὶ διήρχετο τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.
Act 16:1 Κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν. Καὶ ἰδού, ἦτο ἐκεῖ μαθητής τις ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἕλληνος,
Act 16:2 ὅστις εἶχε καλὴν μαρτυρίαν ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.
Act 16:3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος νὰ ἐξέλθῃ μεθ᾿ ἑαυτοῦ, καὶ λαβὼν αὐτὸν περιέτεμε διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἐπειδὴ ἐγνώριζον πάντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι ἦτο Ἕλλην.
Act 16:4 Ὡς δὲ διήρχοντο τὰς πόλεις, παρέδιδον εἰς αὐτοὺς διαταγὰς νὰ φυλάττωσι τὰ δόγματα τὰ ἐγκεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.
Act 16:5 Αἱ μὲν λοιπὸν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο εἰς τὴν πίστιν καὶ ηὐξάνοντο τὸν ἀριθμὸν καθ᾿ ἡμέραν.
Act 16:6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν γῆν τῆς Γαλατίας, ἐπειδὴ ἐμποδίσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ κηρύξωσι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
Act 16:7 ἦλθον κατὰ τὴν Μυσίαν καὶ ἐδοκίμαζον νὰ ὑπάγωσι πρὸς τὴν Βιθυνίαν· πλὴν δὲν ἀφῆκεν αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα.
Act 16:8 Περάσαντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρῳάδα.
Act 16:9 Καὶ ὅραμα ἐφάνη διὰ νυκτὸς εἰς τὸν Παῦλον. Ἀνήρ τις Μακεδὼν ἵστατο, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Διάβα εἰς Μακεδονίαν καὶ βοήθησον ἡμᾶς.
Act 16:10 Καὶ ὡς εἶδε τὸ ὅραμα, εὐθὺς ἐζητήσαμεν νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμπεραίνοντες ὅτι ὁ Κύριος προσκαλεῖ ἡμᾶς, διὰ νὰ κηρύξωμεν τὸ εὐαγγέλιον πρὸς αὐτούς.
Act 16:11 Ἀποπλεύσαντες λοιπὸν ἀπὸ τῆς Τρῳάδος, ἐπεράσαμεν κατ᾿ εὐθεῖαν εἰς Σαμοθράκην καὶ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν εἰς Νεάπολιν
Act 16:12 καὶ ἐκεῖθεν εἰς Φιλίππους, ἥτις εἶναι πρώτη πόλις τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς Μακεδονίας, ἀποικία Ῥωμαϊκή. Καὶ διετρίβομεν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἡμέρας τινάς·
Act 16:13 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως πλησίον τοῦ ποταμοῦ, ὅπου ἐσυνειθίζετο νὰ γίνηται προσευχή, καὶ καθήσαντες ἐλαλοῦμεν πρὸς τὰς ἐκεῖ συνελθούσας γυναῖκας.
Act 16:14 Καὶ γυνή τις Λυδία τὸ ὄνομα, πωλήτρια πορφύρας ἐκ πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεόν, ἤκουε, τῆς ὁποίας ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν διὰ νὰ προσέχῃ εἰς τὰ λαλούμενα ὑπὸ τοῦ Παύλου.
Act 16:15 Ἀφοῦ δὲ ἐβαπτίσθη αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε λέγουσα· Ἐὰν μὲ ἐκρίνατε ὅτι εἶμαι πιστὴ εἰς τὸν Κύριον, εἰσέλθετε εἰς τὸν οἶκόν μου καὶ μείνατε· καὶ μᾶς ἐβίασεν.
Act 16:16 Ἐνῷ δὲ ἐπορευόμεθα εἰς τὴν προσευχήν, ἀπήντησεν ἡμᾶς δούλη τις ἔχουσα πνεῦμα πύθωνος, ἥτις ἔδιδε πολὺ κέρδος εἰς τοὺς κυρίους αὐτῆς μαντευομένη.
Act 16:17 Αὕτη ἀκολουθήσασα τὸν Παῦλον καὶ ἡμᾶς ἔκραζε, λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, οἵτινες κηρύττουσι πρὸς ἡμᾶς ὁδὸν σωτηρίας.
Act 16:18 Τοῦτο δὲ ἔκαμνεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Βαρυνθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ στραφείς, εἶπε πρὸς τὸ πνεῦμα, Προστάζω σε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ ἐξέλθῃς ἀπ᾿ αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθε τὴν αὐτὴν ὥραν.
Act 16:19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τοῦ κέρδους αὐτῶν, πιάσαντες τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, ἔσυραν εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς τοὺς ἄρχοντας,
Act 16:20 καὶ φέροντες αὐτοὺς πρὸς τοὺς στρατηγούς, εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράττουσι τὴν πόλιν ἡμῶν, Ἰουδαῖοι ὄντες,
Act 16:21 καὶ διδάσκουσιν ἔθιμα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς συγκεχωρημένον νὰ παραδεχώμεθα μηδὲ νὰ πράττωμεν, Ῥωμαῖοι ὄντες.
Act 16:22 Καὶ συνεφώρμησεν ὁ ὄχλος κατ᾿ αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ διασχίσαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, προσέταττον νὰ ῥαβδίζωσιν αὐτούς,
Act 16:23 καὶ ἀφοῦ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς πολλοὺς ῥαβδισμούς, ἔβαλον εἰς φυλακήν, παραγγείλαντες τὸν δεσμοφύλακα νὰ φυλάττῃ αὐτοὺς ἀσφαλῶς·
Act 16:24 ὅστις λαβὼν τοιαύτην παραγγελίαν, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ συνέκλεισε τοὺς πόδας αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον.
Act 16:25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· καὶ ἠκροάζοντο αὐτοὺς οἱ δέσμιοι.
Act 16:26 Καὶ ἐξαίφνης ἔγεινε σεισμὸς μέγας, ὥστε ἐσαλεύθησαν τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου, καὶ παρευθὺς ἠνοίχθησαν πᾶσαι αἱ θύραι καὶ ἐλύθησαν πάντων τὰ δεσμά.
Act 16:27 Ἐξυπνήσας δὲ ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἔσυρε μάχαιραν καὶ ἔμελλε νὰ θανατώσῃ ἑαυτόν, νομίζων ὅτι ἔφυγον οἱ δέσμιοι.
Act 16:28 Πλὴν ὁ Παῦλος ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων· Μὴ πράξῃς μηδὲν κακὸν εἰς σεαυτόν· διότι πάντες εἴμεθα

ἐδώ.
Act 16:29 Ζητήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος ἔπεσεν ἔμπροσθεν τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα,
Act 16:30 καὶ ἐκβαλὼν αὐτοὺς ἔξω, εἶπε· Κύριοι, τί πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ σωθῶ
Act 16:31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ θέλεις σωθῇ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.
Act 16:32 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
Act 16:33 Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτός, ἔλουσε τὰς πληγὰς αὐτῶν καὶ ἐβαπτίσθη εὐθὺς αὐτὸς καὶ πάντες οἱ αὐτοῦ,
Act 16:34 καὶ ἀναβιβάσας αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ εὐφράνθη πανοικὶ πιστεύσας εἰς τὸ Θεόν.
Act 16:35 Ἀφοῦ δὲ ἔγεινεν ἡμέρα, ἔστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους, λέγοντες· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.
Act 16:36 Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ ἀπήγγειλε τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον, λέγων ὅτι οἱ στρατηγοὶ ἔστειλαν διὰ νὰ ἀπολυθῆτε· τώρα λοιπὸν ἐξέλθετε καὶ ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ.
Act 16:37 Ἀλλ᾿ ὁ Παῦλος εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀφοῦ ἔδειραν ἡμᾶς δημοσίᾳ χωρὶς νὰ καταδικασθῶμεν, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὄντας, ἔβαλον εἰς φυλακήν· καὶ τώρα μᾶς ἐκβάλλουσι κρυφίως οὐχὶ βεβαίως, ἀλλ᾿ αὐτοὶ ἄς ἔλθωσι καὶ ἄς μᾶς ἐκβάλωσιν.
Act 16:38 Ἀνήγγειλαν δὲ πρὸς τοὺς στρατηγοὺς οἱ ῥαβδοῦχοι τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι εἶναι Ῥωμαῖοι,
Act 16:39 καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἀφοῦ ἐξέβαλον, παρεκάλουν αὐτοὺς νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς πόλεως.
Act 16:40 Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἐκ τῆς φυλακῆς, ὑπῆγον εἰς τὸν οἶκον τῆς Λυδίας, καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφούς, παρηγόρησαν αὐτοὺς καὶ ἀνεχώρησαν.
Act 17:1 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθαν εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦτο ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.
Act 17:2 Καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν του ὁ Παῦλος εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς, καὶ τρία σάββατα διελέγετο μετ᾿ αὐτῶν ἀπὸ τῶν γραφῶν,
Act 17:3 ἐξηγῶν καὶ ἀποδεικνύων ὅτι ἔπρεπε νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς καὶ νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν καὶ ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς κηρύττω.
Act 17:4 Καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν καὶ ἡνώθησαν μετὰ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα, καὶ ἐκ τῶν θεοσεβῶν Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος καὶ ἐκ τῶν πρώτων γυναικῶν οὐκ ὀλίγαι.
Act 17:5 Φθονήσαντες δὲ οἱ μὴ πειθόμενοι Ἰουδαῖοι καὶ λαβόντες μεθ᾿ ἑαυτῶν κακοὺς τινας ἀνθρώπους ἐκ τῶν χυδαίων καὶ ὀχλαγωγήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν καὶ ἐφορμήσαντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς διὰ νὰ φέρωσιν εἰς τὸν δῆμον·
Act 17:6 μὴ εὑρόντες δὲ αὐτούς, ἔσυραν τὸν Ἰάσονα καὶ τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι οἱ ἀναστατώσαντες τὴν οἰκουμένην, οὗτοι ἦλθον καὶ ἐδώ,
Act 17:7 τοὺς ὁποίους ὑπεδέχθη ὁ Ἰάσων· καὶ πάντες οὗτοι πράττουσιν ἐναντίον τῶν προσταγμάτων τοῦ Καίσαρος, λέγοντες ὅτι εἶναι βασιλεὺς ἄλλος, ὁ Ἰησοῦς.
Act 17:8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα,
Act 17:9 καὶ λαβόντες ἐγγύησιν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.
Act 17:10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθὺς διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τόν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν, οἵτινες ἐλθόντες ὑπῆγον εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων.
Act 17:11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι παρὰ τοὺς ἐν Θεσσαλονίκῃ, καθότι ἐδέχθησαν τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, ἐξετάζοντες καθ᾿ ἡμέραν τὰς γραφὰς ἄν οὕτως ἔχωσι ταῦτα.
Act 17:12 Πολλοὶ μὲν λοιπὸν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων Ἑλληνίδων γυναικῶν καὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.
Act 17:13 Ὡς δὲ ἔμαον οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον καὶ ἐκεῖ καὶ ἐτάραττον τοὺς ὄχλους.
Act 17:14 Καὶ εὐθὺς τότε οἱ ἀδελφοὶ ἐξαπέστειλαν τὸν Παῦλον νὰ ὑπάγῃ ἕως εἰς τὴν θάλασσαν· ὁ Σίλας δὲ καὶ ὁ Τιμόθεος ἔμειναν ἐκεῖ.
Act 17:15 Οἱ δὲ συνοδεύοντες τὸν Παῦλον ἔφεραν αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν, καὶ ἀφοῦ ἔλαβον παραγγελίαν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον νὰ ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν ὅσον τάχιστα, ἀνεχώρησαν.
Act 17:16 Ἐνῷ δὲ περιέμενεν αὐτοὺς ὁ Παῦλος ἐν ταῖς Ἀθήναις, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρωξύνετο ἐν αὐτῷ, ἐπειδὴ ἔβλεπε τὴν πόλιν γέμουσαν εἰδώλων.
Act 17:17 Διελέγετο λοιπὸν ἐν τῇ συναγωγῇ μετὰ τῶν Ἰουδαίων καὶ μετὰ τῶν θεοσεβῶν καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καθ᾿ ἑκάστην ἡμέραν μετὰ τῶν τυχόντων.
Act 17:18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρίων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνήρχοντο εἰς λόγους μετ᾿ αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἔλεγον· Τί θέλει τάχα ὁ σπερμολόγος οὗτος νὰ εἴπῃ οἱ δέ· Ξένων θεῶν κήρυξ φαίνεται ὅτι εἶναι· διότι ἐκήρυττε πρὸς αὐτοὺς τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν.
Act 17:19 Καὶ πιάσαντες αὐτὸν ἔφεραν εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, λέγοντες· Δυνάμεθα νὰ μάθωμεν τίς αὕτη ἡ νέα διδαχή, ἥτις κηρύττεται ὑπὸ σοῦ

Act 17:20 διότι φέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν παράδοξά τινα· θέλομεν λοιπὸν νὰ μάθωμεν τί σημαίνουσι ταῦτα.
Act 17:21 Πάντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἄλλο ηὐκαίρουν παρὰ εἰς τὸ νὰ λέγωσι καὶ νὰ ἀκουωσί τι νεώτερον.
Act 17:22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἶπεν· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα σᾶς βλέπω εἰς ἄκρον θεολάτρας.
Act 17:23 Διότι ἐνῷ διηρχόμην καὶ ἀνεθεώρουν τὰ σεβάσματά σας, εὗρον καὶ βωμόν, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἐπιγεγραμμένον, Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ἐκεῖνον λοιπόν, τὸν ὁποῖον ἀγνοοῦντες λατρεύετε, τοῦτον ἐγὼ κηρύττω πρὸς ἐσᾶς.
Act 17:24 Ὁ Θεός, ὅστις ἔκαμε τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος Κύριος ὢν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς,
Act 17:25 οὐδὲ λατρεύεται ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων ὡς ἔχων χρείαν τινός, ἐπειδὴ αὐτὸς δίδει εἰς πάντας ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα·
Act 17:26 καὶ ἔκαμεν ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων, διὰ νὰ κατοικῶσιν ἐφ' ὅλου τοῦ προσώπου τῆς γῆς, καὶ διώρισε τοὺς προδιατεταγμένους καιροὺς καὶ τὰ ὁροθέσια τῆς κατοικίας αὐτῶν,
Act 17:27 διὰ νὰ ζητῶσι τὸν Κύριον, ἴσως δυνηθῶσι νὰ ψηλαφήσωσιν αὐτὸν καὶ νὰ εὕρωσιν, ἂν καὶ δὲν εἶναι μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν.
Act 17:28 Διότι ἐν αὐτῷ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ὑπάρχομεν, καθὼς καὶ τινές τῶν ποιητῶν σας εἶπον· Διότι καὶ γένος εἴμεθα τούτου.
Act 17:29 Γένος λοιπὸν ὄντες τοῦ Θεοῦ, δὲν πρέπει νὰ νομίζωμεν τὸν Θεὸν ὅτι εἶναι ὅμοιος μὲ χρυσὸν ἢ ἄργυρον ἢ λίθον, κεχαραγμένα διὰ τέχνης καὶ ἐπινοίας ἀνθρώπου.
Act 17:30 Τοὺς καιροὺς λοιπὸν τῆς ἀγνοίας παραβλέψας ὁ Θεός, τώρα παραγγέλλει εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους πανταχοῦ νὰ μετανοῶσι,
Act 17:31 διότι προσδιώρισεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, διὰ ἀνδρὸς τὸν ὁποῖον διώρισε, καὶ ἔδωκεν εἰς πάντας βεβαίωσιν περὶ τούτου, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
Act 17:32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον· Περὶ τούτου θέλομεν σὲ ἀκούσει πάλιν.
Act 17:33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.
Act 17:34 Τινὲς δὲ ἄνδρες προσεκολλήθησαν εἰς αὐτὸν καὶ ἐπίστευσαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνή τις ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν.
Act 18:1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναχωρήσας ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον·
Act 18:2 καὶ εὑρὼν τινὰ Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, γεγεννημένον ἐν Πόντῳ, νεωστὶ ἐλθόντα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, διότι ὁ Κλαύδιος εἶχε διατάξει νὰ ἀναχωρήσωσι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ τῆς Ῥώμης, προσῆλθε πρὸς αὐτούς,
Act 18:3 καὶ ἐπειδὴ ἦτο ὁμότεχνος, ἔμενε παρ' αὐτοῖς καὶ εἰργάζετο· διότι ἦσαν σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.
Act 18:4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον καὶ ἔπειθεν Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.
Act 18:5 Ὅτε δὲ κατέβησαν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, ὁ Παῦλος συνεσφίγγετο κατὰ τὸ πνεῦμα διαμαρτυρόμενος πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.
Act 18:6 Καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ ἠναντιοῦντο καὶ ἐβλασφήμουν, ἐκτινάξας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ εἶπε πρὸς αὐτούς· τὸ αἷμά σας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σας· ἐγὼ εἶμαι καθαρός· ἀπὸ τοῦ νῦν θέλω ὑπάγει εἰς τὰ ἔθνη.
Act 18:7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τινὸς ὀνομαζομένου Ἰούστου, ὅστις ἐσέβετο τὸν Θεόν, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκία συνείχετο μὲ τὴν συναγωγήν.
Act 18:8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον μεθ' ὅλου τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο.
Act 18:9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν ἐν νυκτὶ πρὸς τὸν Παῦλον δί ὁράματος· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ ὁμίλει καὶ μὴ σιωπήσῃς,
Act 18:10 διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς θέλει ἐπιβάλει χεῖρα ἐπὶ σὲ διὰ νὰ σὲ κακοποιήσῃ, διότι ἔχω λαὸν πολὺν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.
Act 18:11 Καὶ ἐκάθησεν ἐκεῖ ἓν ἔτος καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων μεταξὺ αὐτῶν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
Act 18:12 Ὅτε δὲ ὁ Γαλλίων ἦτο ἀνθύπατος τῆς Ἀχαΐας, οἱ Ἰουδαῖοι ἐσηκώθησαν ὁμοθυμαδὸν κατὰ τοῦ Παύλου καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον,
Act 18:13 λέγοντες ὅτι οὗτος πείθει τοὺς ἀνθρώπους νὰ λατρεύωσι τὸν Θεὸν παρὰ τὸν νόμον.
Act 18:14 Καὶ ὅτε ἔμελλεν ὁ Παῦλος νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Ἐὰν μὲν ἦτό τι ἀδίκημα ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν, ὦ Ἰουδαῖοι, εὐλόγως ἤθελον σᾶς ὑποφέρει·
Act 18:15 ἐὰν δὲ ἦναι ζήτημα περὶ λέξεων καὶ ὀνομάτων καὶ τοῦ νόμου ὑμῶν, θεωρήσατε σεῖς· διότι ἐγὼ κριτὴς τούτων δὲν θέλω νὰ γείνω.
Act 18:16 Καὶ ἀπεδίωξεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου.
Act 18:17 Πιάσαντες δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ δικαστηρίου· καὶ παντελῶς δὲν ἔμελε τὸν Γαλλίωνα περὶ τούτων.
Act 18:18 Ὁ δὲ Παῦλος, ἀφοῦ προσέμεινεν ἔτι ἡμέρας ἱκανάς, ἀποχαιρετήσας τοὺς ἀδελφούς, ἐξέπλευσεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ Πρίσκιλλα καὶ ὁ Ἀκύλας, ἀφοῦ ἐξύρισε τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς· διότι εἶχεν εὐχήν.
Act 18:19 Καὶ κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, καὶ ἀφῆκεν ἐκείνους αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγήν, συνδιελέχθη

μετὰ τῶν Ἰουδαίων.
Act 18:20 Καὶ παρακαλούμενος ὑπ̓ αὐτῶν νὰ μείνῃ πλειότερον καιρὸν παῤ αὐτοῖς, δὲν συγκατένευσεν,
Act 18:21 ἀλλὰ ἀπεχαιρέτησεν αὐτοὺς εἰπών· Πρέπει ἐξάπαντος νὰ κάμω τὴν ἐρχομένην ἑορτὴν εἰς Ἱεροσόλυμα, θέλω δὲ ἐπιστρέψει πάλιν πρὸς ἐσᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος. Καὶ ἀπέπλευσεν ἀπὸ τῆς Ἐφέσου,
Act 18:22 καὶ ἀποβὰς εἰς Καισάρειαν, ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ χαιρετήσας τὴν ἐκκλησίαν κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν,
Act 18:23 καὶ διατρίψας καιρὸν τινα, ἐξῆλθε καὶ διήρχετο κατὰ σειρὰν τὴν γῆν τῆς Γαλατίας καὶ τὴν Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.
Act 18:24 Ἰουδαῖος δὲ τις ὀνόματι Ἀπολλώς, Ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, ὅστις ἦτο δυνατὸς ἐν ταῖς γραφαῖς.
Act 18:25 Οὗτος ἦτο κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ζέων κατὰ τὸ πνεῦμα, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, γινώσκων μόνον τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.
Act 18:26 Καὶ οὗτος ἤρχισε νὰ λαλῇ μετὰ παρρησίας ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτὸν ὁ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, παρέλαβον αὐτὸν καὶ ἐξέθεσαν εἰς αὐτὸν ἀκριβέστερα τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ.
Act 18:27 Ἐπειδὴ δὲ ἤθελε νὰ περάσῃ εἰς τὴν Ἀχαΐαν, οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν πρὸς τοὺς μαθητάς, προτρέποντες νὰ δεχθῶσιν αὐτόν· ὅστις ἐλθών, ὠφέλησε πολὺ τοὺς πιστεύσαντας διὰ τῆς χάριτος·
Act 18:28 διότι ἐντόνως ἐξήλεγχε τοὺς Ἰουδαίους, δημοσίᾳ ἀποδεικνύων διὰ τῶν γραφῶν ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.
Act 19:1 Ἐνῷ δὲ ὁ Ἀπολλὼς ἦτο ἐν Κορίνθῳ, ὁ Παῦλος ἀφοῦ ἐπέρασε τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἦλθεν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὑρὼν τινας μαθητάς,
Act 19:2 εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐλάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἀφοῦ ἐπιστεύσατε οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ̓ οὐδὲ ἂν ὑπάρχῃ Πνεῦμα Ἅγιον ἠκούσαμεν.
Act 19:3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί λοιπὸν ἐβαπτίσθητε Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.
Act 19:4 Καὶ εἶπεν ὁ Παῦλος· Ὁ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, λέγων πρὸς τὸν λαὸν νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ̓ αὐτόν, τουτέστιν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
Act 19:5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
Act 19:6 Καὶ ἀφοῦ ὁ Παῦλος ἐπέθηκεν ἐπ̓ αὐτῶν τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ̓ αὐτούς, καὶ ἐλάλουν γλώσσας καὶ προεφήτευον.
Act 19:7 Ἦσαν δὲ πάντες οὗτοι ἄνδρες ἕως δώδεκα.
Act 19:8 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐλάλει μετὰ παρρησίας, διαλεγόμενος τρεῖς μῆνας καὶ πείθων εἰς τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
Act 19:9 Ἐπειδὴ ὅμως τινὲς ἐσκληρύνοντο καὶ δὲν ἐπείθοντο, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀπομακρυνθεὶς ἀπ̓ αὐτῶν, ἀπεχώρισε τοὺς μαθητάς, διαλεγόμενος καθ̓ ἡμέραν ἐν τῷ σχολείῳ τινός, ὅστις ἐλέγετο Τύραννος.
Act 19:10 Ἔγεινε δὲ τοῦτο ἐπὶ δύο ἔτη, ὥστε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἀσίαν ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαῖοί τε καὶ Ἕλληνες.
Act 19:11 Καὶ ὁ Θεὸς ἔκαμνε διὰ τῶν χειρῶν τοῦ Παύλου θαύματα μεγάλα,
Act 19:12 ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενεῖς ἐφέροντο ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ μανδήλια ἢ περιζώματα καὶ ἔφευγον ἀπ̓ αὐτῶν αἱ ἀσθένειαι, καὶ τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξήρχοντο ἀπ̓ αὐτῶν.
Act 19:13 Καὶ τινὲς ἀπὸ τῶν περιερχομένων ἐξορκιστῶν Ἰουδαίων ἐπεχείρησαν νὰ προφέρωσιν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· Σᾶς ὁρκίζομεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος κηρύττει.
Act 19:14 Καὶ οἱ πράττοντες τοῦτο ἦσαν ἑπτὰ τινες υἱοὶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ὀνομαζομένου Σκευᾶ.
Act 19:15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν, εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν γνωρίζω καὶ τὸν Παῦλον ἐξεύρω· σεῖς δὲ τίνες εἶσθε
Act 19:16 Καὶ πηδήσας ἐπ̓ αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτο τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν, καὶ νικήσας αὐτούς, ἴσχυσε κατ̓ αὐτῶν, ὥστε γυμνοὶ καὶ τετραυματισμένοι ἔφυγον ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.
Act 19:17 Καὶ τοῦτο ἔγεινε γνωστὸν εἰς πάντας, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ·
Act 19:18 καὶ πολλοὶ τῶν πιστευσάντων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ φανερόνοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.
Act 19:19 Πολλοὶ δὲ καὶ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔκαμνον τὰς μαγείας, φέροντες τὰ βιβλία αὐτῶν κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ ἀριθμήσαντες τὰς τιμὰς αὐτῶν, εὗρον πεντήκοντα χιλιάδας ἀργυρίου.
Act 19:20 Οὕτω κραταιῶς ηὔξανε καὶ ἴσχυεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου.
Act 19:21 Ὡς δὲ ἐτελέσθησαν ταῦτα, ὁ Παῦλος ἀπεφάσισεν ἐν ἑαυτῷ, ἀφοῦ διέλθῃ τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, εἰπὼν ὅτι ἀφοῦ ὑπάγω ἐκεῖ, πρέπει νὰ ἴδω καὶ τὴν Ῥώμην.
Act 19:22 Καὶ ἀποστείλας εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν ὑπηρετούντων αὐτόν, Τιμόθεον καὶ Ἔραστον, αὐτὸς ἔμεινε καιρὸν τινα ἐν τῇ Ἀσίᾳ.
Act 19:23 Ἔγεινε δὲ κατ̓ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ταραχὴ οὐκ ὀλίγη περὶ ταύτης τῆς ὁδοῦ.
Act 19:24 Διότι ἀργυροκόπος τις ὀνόματι Δημήτριος, κατασκευάζων ναοὺς ἀργυροὺς τῆς Ἀρτέμιδος, ἐπροξένει εἰς τοὺς τεχνίτας οὐκ ὀλίγον κέρδος·

Act 19:25 τοὺς ὁποίους συναθροίσας καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὰ τοιαῦτα, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐξεύρετε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας προέρχεται ἡ εὐπορία ἡμῶν,

Act 19:26 καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι πολὺν λαὸν οὐ μόνον τῆς Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗ τος ἔπεισε καὶ μετέβαλε, λέγων ὅτι δὲν εἶναι θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν κατασκευαζόμενοι.

Act 19:27 Καὶ οὐ μόνον ἡ τέχνη ἡμῶν αὕτη κινδυνεύει νὰ ἐξουδενωθῇ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἱερὸν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος νὰ λογισθῇ εἰς οὐδέν, καὶ μέλλει μάλιστα νὰ καταστραφῇ ἡ μεγαλειότης αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

Act 19:28 Ἀκούσαντες δὲ καὶ ἐμπλησθέντες θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων.

Act 19:29 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπλήσθη ταραχῆς, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, ἀφοῦ συνήρπασαν τὸν Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον τοὺς Μακεδόνας, συνοδοιπόρους τοῦ Παύλου.

Act 19:30 Ἐνῷ δὲ ὁ Παῦλος ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν δῆμον, οἱ μαθηταὶ δὲν ἄφινον αὐτόν,

Act 19:31 τινὲς δὲ καὶ ἐκ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες φίλοι αὐτοῦ, ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν καὶ παρεκάλουν νὰ μὴ ἐκτεθῇ εἰς τὸ θέατρον.

Act 19:32 Ἄλλοι μὲν λοιπὸν ἔκραζον ἄλλο τι καὶ ἄλλοι ἄλλο· διότι ἡ σύναξις ἦτο συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλειότεροι δὲν ἤξευρον διὰ τί εἶχον συναχθῆ.

Act 19:33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προήγαγον τὸν Ἀλέξανδρον, διὰ νὰ λαλήσῃ, ἐπειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐπρόβαλον αὐτόν· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος σείσας τὴν χεῖρα ἤθελε νὰ ἀπολογηθῇ πρὸς τὸν δῆμον.

Act 19:34 Ἀφοῦ δὲ ἐγνώρισαν ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος, ἔγεινε μία φωνὴ ἐκ πάντων τῶν κραζόντων, ἕως δύο ὥρας· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων.

Act 19:35 Καθησυχάσας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, λέγει· Ἄνδρες Ἐφέσιοι, καὶ τίς ἄνθρωπος εἶναι ὅστις δὲν ἐξεύρει ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἐφεσίων εἶναι λάτρις τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦς ἀγάλματος

Act 19:36 Ἐπειδὴ λοιπὸν ταῦτα εἶναι ἀναντίρρητα, πρέπει σεῖς νὰ ἡσυχάζητε καὶ νὰ μὴ πράττητε μηδὲν προπετές.

Act 19:37 Διότι ἐφέρετε τοὺς ἄνδρας τούτους, οἵτινες οὔτε ἱερόσυλοι εἶναι οὔτε τὴν θεὰν σας βλασφημοῦσιν.

Act 19:38 Ἐὰν μὲν λοιπὸν ὁ Δημήτριος καὶ οἱ συντεχνῖται αὐτοῦ ἔχωσι διαφορὰν μετά τινός, ὑπάρχουσι δικάσιμοι ἡμέραι καὶ ὑπάρχουσιν ἀνθύπατοι, ἃς ἐγκαλέσωσιν ἀλλήλους.

Act 19:39 Ἐὰν δὲ ζητῆτέ τι περὶ ἄλλων πραγμάτων, ἐν τῇ νομίμῳ συνελεύσει θέλει διαλυθῇ.

Act 19:40 Διότι κινδυνεύομεν νὰ κατηγορηθῶμεν ὡς στασιασταὶ διὰ τὴν σημερινὴν ταραχήν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ μηδεμία αἰτία, διὰ τῆς ὁποίας θέλομεν δυνηθῆ νὰ δικαιολογήσωμεν τὸν θόρυβον τοῦτον.

Act 19:41 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἀπέλυσε τὴν συνέλευσιν.

Act 20:1 Ἀφοῦ δὲ ἔπαυσεν ὁ θόρυβος, προσκαλέσας ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ ἀσπασθείς, ἐξῆλθε διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Act 20:2 Καὶ διαπεράσας τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ προτρέψας αὐτοὺς διὰ λόγων πολλῶν, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα·

Act 20:3 καὶ ἀφοῦ διέτριψε τρεῖς μῆνας, ἐπειδὴ ἔγεινε κατ᾽ αὐτοῦ ἐπιβουλὴ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐνῷ ἔμελλε νὰ ἀποπλεύσῃ εἰς τὴν Συρίαν, ἐνεκρίθη νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ τῆς Μακεδονίας.

Act 20:4 Συνηκολούθει δὲ αὐτὸν μέχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος ὁ Βεροιαῖος καὶ ἐκ τῶν Θεσσαλονικέων Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος καὶ Γάϊος ὁ ἐκ Δέρβης καὶ ὁ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ ὁ Τυχικὸς καὶ ὁ Τρόφιμος.

Act 20:5 Οὗτοι ἐλθόντες πρότεροι περιέμενον ἡμᾶς εἰς τὴν Τρῳάδα·

Act 20:6 ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν ἀπὸ Φιλίππων μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων καὶ εἰς πέντε ἡμέρας ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρῳάδα, ὅπου διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά.

Act 20:7 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἐνῷ οἱ μαθηταὶ ἦσαν συνηγμένοι διὰ τὴν κλάσιν τοῦ ἄρτου, ὁ Παῦλος διελέγετο πρὸς αὐτούς, μέλλων νὰ ἀναχωρήσῃ τῇ ἐπαύριον, καὶ παρέτεινε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου.

Act 20:8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ εἰς τὸ ἀνώγεον, ὅπου ἦσαν συνηγμένοι.

Act 20:9 Καὶ νεανίας τις ὀνόματι Εὔτυχος, καθήμενος ἐπὶ τοῦ παραθύρου, κατεφέρετο εἰς ὕπνον βαθύν, ἐνῷ ὁ Παῦλος διελέγετο ἐκτεταμένως, καὶ κυριευθεὶς ὑπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσε κάτω ἀπὸ τοῦ τρίτου πατώματος καὶ ἐσήκωσαν αὐτὸν νεκρόν.

Act 20:10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος, ἔπεσεν ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ ἐναγκαλισθεὶς εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· διότι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἶναι ἐν αὐτῷ.

Act 20:11 Ἀφοῦ δὲ ἀνέβη καὶ ἔκοψεν ἄρτον καὶ ἐγεύθη καὶ ὡμίλησεν ἱκανῶς μέχρι τῆς αὐγῆς· μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησε.

Act 20:12 Τὸν δὲ νέον ἔφεραν ζῶντα καὶ παρηγορήθησαν καθ᾽ ὑπερβολήν.

Act 20:13 Ἡμεῖς δὲ καταβάντες πρότεροι εἰς τὸ πλοῖον, ἀπεπλεύσαμεν εἰς τὴν Ἄσσον, μέλλοντες νὰ ἀναλάβωμεν ἐκεῖθεν τὸν Παῦλον· ἐπειδὴ οὕτως εἶχε διατάξει, μέλλων αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ πεζός.

Act 20:14 Καὶ καθὼς συνήντησεν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην·

Act 20:15 καὶ ἐκεῖθεν ἀποπλεύσαντες κατηντήσαμεν τὴν ἐπιοῦσαν ἀντικρὺ Χίου· τὴν δὲ ἄλλην ἐφθάσαμεν εἰς Σάμον, καὶ μείναντες ἐν τῷ Τρωγυλλίῳ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἤλθομεν εἰς Μίλητον.

Act 20:16 Διότι ὁ Παῦλος ἔκρινε νὰ παραπλεύσῃ τὴν Ἔφεσον, διὰ νὰ μὴ συμβῇ εἰς αὐτὸν νὰ χρονοτριβήσῃ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· διότι ἔσπευδεν, ἂν ἦτο δυνατὸν εἰς αὐτόν, νὰ εὑρεθῇ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς εἰς Ἱεροσόλυμα.

Act 20:17 Πέμψας δὲ ἀπὸ τῆς Μιλήτου εἰς Ἔφεσον, προσεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

Act 20:18 Καὶ ὅτε ἦλθον πρὸς αὐτόν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεῖς ἐξεύρετε, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀφ᾽ ἧς ἐπάτησα εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς ἐπέρασα μεθ᾽ ὑμῶν ὅλον τὸν χρόνον,

Act 20:19 δουλεύων τὸν Κύριον μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ μετὰ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν, οἵτινες μοὶ συνέβησαν ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων,
Act 20:20 ὅτι δὲν ὑπέκρυψα οὐδὲν τῶν συμφερόντων, ὥστε νὰ μὴ ἀναγγείλω αὐτὸ πρὸς ἐσᾶς καὶ νὰ σᾶς διδάξω δημοσίᾳ καὶ κατ᾿ οἴκους,
Act 20:21 διαμαρτυρόμενος πρὸς Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
Act 20:22 Καὶ τώρα ἰδού, ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι ὑπάγω εἰς Ἱερουσαλήμ, μὴ γνωρίζων τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς ἐμὲ ἐν αὐτῇ,
Act 20:23 πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μαρτυρεῖ ἐν πάσῃ πόλει λέγον, ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις μὲ περιμένουσι.
Act 20:24 Δὲν φροντίζω ὅμως περὶ οὐδενὸς τούτων οὐδὲ ἔχω πολύτιμον τὴν ζωήν μου, ὡς τὸ νὰ τελειώσω τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς καὶ τὴν διακονίαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, νὰ διακηρύξω τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.
Act 20:25 Καὶ τώρα ἰδού, ἐγὼ ἐξεύρω ὅτι πλέον δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου σεῖς πάντες, μεταξὺ τῶν ὁποίων διῆλθον κηρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Act 20:26 Ὅθεν μαρτύρομαι πρὸς ἐσᾶς ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι καθαρὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων·
Act 20:27 διότι δὲν συνεστάλην νὰ ἀναγγείλω πρὸς ἐσᾶς πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.
Act 20:28 Προσέχετε λοιπὸν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς ὅλον τὸ ποίμνιον, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σᾶς ἔθεσεν ἐπισκόπους, διὰ νὰ ποιμαίνητε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος.
Act 20:29 Διότι ἐγὼ ἐξεύρω τοῦτο, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου θέλουσιν εἰσέλθει εἰς ἐσᾶς λύκοι βαρεῖς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου·
Act 20:30 καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν θέλουσι σηκωθῆ ἄνθρωποι λαλοῦντες διεστραμμένα, διὰ νὰ ἀποσπῶσι τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.
Act 20:31 Διὰ τοῦτο ἀγρυπνεῖτε, ἐνθυμούμενοι ὅτι τρία ἔτη νύκτα καὶ ἡμέραν δὲν ἔπαυσα νουθετῶν μετὰ δακρύων ἕνα ἕκαστον.
Act 20:32 Καὶ τώρα, ἀδελφοί, σᾶς ἀφιερόνω εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ὅστις δύναται νὰ ἐποικοδομήσῃ καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἐσᾶς κληρονομίαν μεταξὺ πάντων τῶν ἡγιασμένων.
Act 20:33 Ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ ἱμάτιον οὐδενὸς ἐπεθύμησα·
Act 20:34 σεῖς δὲ αὐτοὶ ἐξεύρετε ὅτι εἰς τὰς χρείας μου καὶ εἰς τοὺς ὄντας μετ᾿ ἐμοῦ αἱ χεῖρες αὗται ὑπηρέτησαν.
Act 20:35 Κατὰ πάντα ὑπέδειξα εἰς ἐσᾶς ὅτι οὕτω κοπιάζοντες πρέπει νὰ βοηθῆτε τοὺς ἀσθενεῖς καὶ νὰ ἐνθυμῆσθε τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριον εἶναι νὰ δίδῃ τις μᾶλλον παρὰ νὰ λαμβάνῃ.
Act 20:36 Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, γονατίσας προσηυχήθη μετὰ πάντων αὐτῶν.
Act 20:37 Ἔγεινε δὲ πολὺς κλαυθμὸς πάντων, καὶ πεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν,
Act 20:38 ὑπερλυπούμενοι μάλιστα διὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν, ὅτι δὲν θέλουσιν ἰδεῖ πλέον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Καὶ προέπεμπον αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.
Act 21:1 Καθὼς δὲ ἀποσπασθέντες ἀπ᾿ αὐτῶν ἀπεπλεύσαμεν, ἤλθομεν κατ᾿ εὐθεῖαν εἰς τὴν Κῶν, τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πάταρα.
Act 21:2 Καὶ εὑρόντες πλοῖον μέλλον νὰ περάσῃ εἰς Φοινίκην, ἐπέβημεν εἰς αὐτὸ καὶ ἀπεπλεύσαμεν.
Act 21:3 Καὶ ἀφοῦ διεκρίναμεν μακρόθεν τὴν Κύπρον καὶ ἀφήκαμεν αὐτὴν ἀριστερά, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατέβημεν εἰς Τύρον· διότι ἐκεῖ ἔμελλε τὸ πλοῖον νὰ ἐκβάλῃ τὸ φορτίον αὐτοῦ.
Act 21:4 Καὶ εὑρόντες τοὺς μαθητάς, ἐμείναμεν αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας· οἵτινες ἔλεγον πρὸς τὸν Παῦλον διὰ τοῦ Πνεύματος νὰ μὴ ἀναβῇ εἰς Ἱερουσαλήμ.
Act 21:5 Ἀφοῦ δὲ ἐτελειώσαμεν τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα καὶ προέπεμπον ἡμᾶς πάντες σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως, καὶ γονατίσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσηυχήθημεν,
Act 21:6 καὶ ἀσπασθέντες ἀλλήλους ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.
Act 21:7 Καὶ ἡμεῖς τελειώσαντες τὸν πλοῦν ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἀσπασθέντες τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν παρ᾿ αὐτοῖς μίαν ἡμέραν.
Act 21:8 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ὁ Παῦλος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀναχωρήσαντες, ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτά, ἐμείναμεν παρ᾿ αὐτῷ.
Act 21:9 Εἶχε δὲ οὗτος τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, αἵτινες προεφήτευον.
Act 21:10 Καὶ ἐνῷ διετρίβομεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς, κατέβη ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης τις ὀνόματι Ἄγαβος,
Act 21:11 καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, ἔλαβε τὴν ζώνην τοῦ Παύλου καὶ δέσας τὰς χεῖρας ἑαυτοῦ καὶ τοὺς πόδας εἶπε· Ταῦτα λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω θέλουσι δέσει ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ θέλουσι παραδώσει εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐθνῶν.
Act 21:12 Καὶ ὡς ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐντόπιοι νὰ μὴ ἀναβῇ εἰς Ἱερουσαλήμ.
Act 21:13 Ὁ Παῦλος ὅμως ἀπεκρίθη· Τί κάμνετε, κλαίοντες καὶ καταθλίβοντες τὴν καρδίαν μου ἐπειδὴ ἐγὼ οὐχὶ μόνον νὰ δεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς Ἱερουσαλὴμ εἶμαι ἕτοιμος ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
Act 21:14 Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπείθετο, ἡσυχάσαμεν εἰπόντες· Ἂς γείνῃ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.
Act 21:15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἑτοιμάσαντες τὴν ἀποσκευὴν ἡμῶν, ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ·

Act 21:16 ἦλθον δὲ μεθ ἡμῶν καὶ τινὲς τῶν μαθητῶν ἐκ τῆς Καισαρείας, φέροντες Μνάσωνά τινα Κύπριον, παλαιὸν μαθητήν, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐμέλλομεν νὰ ξενισθῶμεν.
Act 21:17 Καὶ ἀφοῦ ἤλθομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, μετὰ χαρᾶς ἐδέχθησαν ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.
Act 21:18 Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ὑπῆγεν ὁ Παῦλος μεθ ἡμῶν πρὸς τὸν Ἰάκωβον, καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι.
Act 21:19 Καὶ ἀσπασθεὶς αὐτούς, διηγεῖτο καθ ἓν ἕκαστον ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.
Act 21:20 Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Βλέπεις, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἶναι ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἵτινες ἐπίστευσαν, καὶ πάντες εἶναι ζηλωταὶ τοῦ νόμου.
Act 21:21 Ἔμαθον δὲ περὶ σοῦ ὅτι διδάσκεις πάντας τοὺς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν Ἰουδαίους νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τοῦ Μωϋσέως, λέγων νὰ μὴ περιτέμνωσι τὰ τέκνα αὐτῶν μηδὲ νὰ περιπατῶσι κατὰ τὰ ἔθιμα.
Act 21:22 Τί εἶναι λοιπόν μέλλει βεβαίως νὰ συναχθῇ πλῆθος· διότι θέλουσιν ἀκούσει ὅτι ἦλθες.
Act 21:23 Κάμε λοιπὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον σοὶ λέγομεν· Εὑρίσκονται παρ ἡμῖν τέσσαρες ἄνδρες, οἵτινες ἔχουσιν εὐχὴν ἐφ ἑαυτῶν·
Act 21:24 παράλαβε τούτους καὶ καθαρίσθητι μετ αὐτῶν καὶ δαπάνησον δἰ αὐτοὺς διὰ νὰ ξυρισθῶσι τὴν κεφαλήν, καὶ νὰ γνωρίσωσι πάντες ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα ἔμαθον περὶ σοῦ, ἀλλ ἀκολουθεῖς καὶ σὺ φυλάττων τὸν νόμον.
Act 21:25 Περὶ δὲ τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐπίστευσαν, ἡμεῖς ἐγράψαμεν, ἀποφασίσαντες νὰ μὴ φυλάττωσι μηδὲν τοιοῦτον, παρὰ μόνον νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τοῦ εἰδωλοθύτου καὶ τοῦ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας.
Act 21:26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν καθαρισθεὶς μετ αὐτῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων πότε ἐκπληροῦνται αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ, ὅτε θέλει γείνει προσφορὰ ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν.
Act 21:27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι νὰ συντελεσθῶσιν, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ , ἐτάραξαν πάντα τὸν ὄχλον καὶ ἔβαλον τὰς χεῖρας ἐπ αὐτόν,
Act 21:28 κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις διδάσκει πάντας πανταχοῦ ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου· πρὸς τούτοις δὲ εἰσήγαγε καὶ Ἕλληνας εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐβεβήλωσε τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον·
Act 21:29 διότι εἶχον ἰδεῖ προλαβόντως Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον μετ αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζον ὅτι ὁ Παῦλος εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν.
Act 21:30 Καὶ ἐκινήθη ἡ πόλις ὅλη καὶ ἔγεινε συρροὴ τοῦ λαοῦ, καὶ πιάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθὺς ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.
Act 21:31 Ἐνῷ δὲ ἐζήτουν νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, ἀνέβη ἡ φήμη εἰς τὸν χιλίαρχον τοῦ τάγματος, ὅτι ὅλη ἡ Ἱερουσαλὴμ εἶναι τεταραγμένη·
Act 21:32 ὅστις παραλαβὼν εὐθὺς στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, ἔδραμε κάτω πρὸς αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἔπαυσαν νὰ τύπτωσι τὸν Παῦλον.
Act 21:33 Τότε πλησιάσας ὁ χιλίαρχος, ἐπίασεν αὐτὸν καὶ προσέταξε νὰ δεθῇ μὲ δύο ἁλύσεις, καὶ ἠρώτα τίς ἦτο καὶ τί εἶχε πράξει.
Act 21:34 Καὶ ἐφώναζον μεταξὺ τοῦ ὄχλου ἄλλοι ἄλλο τι καὶ ἄλλοι ἄλλο· μὴ δυνάμενος δὲ διὰ τὸν θόρυβον νὰ μάθῃ τὸ βέβαιον, προσέταξε νὰ φερθῇ εἰς τὸ φρούριον.
Act 21:35 Ὅτε δὲ ἔφθασεν εἰς τὰς βαθμίδας, συνέβη νὰ βαστάζηται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου·
Act 21:36 ἐπειδὴ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἠκολούθει, κράζον· Σήκωσον αὐτόν.
Act 21:37 Ἐνῷ δὲ ἔμελλεν ὁ Παῦλος νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ φρούριον, λέγει πρὸς τὸν χιλίαρχον· Μοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ σοὶ εἴπω τι Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐξεύρεις Ἑλληνικά
Act 21:38 δὲν εἶσαι σὺ τάχα ὁ Αἰγύπτιος, ὁ πρὸ τῶν ἡμερῶν τούτων διεγείρας εἰς ἀποστασίαν καὶ ἐκβαλὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας φονεῖς
Act 21:39 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος ἐκ τῆς Ταρσοῦ, πολίτης ἐπισήμου πόλεως τῆς Κιλικίας καὶ σὲ παρακαλῶ, δὸς μοι τὴν ἄδειαν νὰ λαλήσω πρὸς τὸν λαόν.
Act 21:40 Καὶ ἀφοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν ἄδειαν, ὁ Παῦλος, σταθεὶς ἐπὶ τῶν βαθμίδων, ἔσεισε τὴν χεῖρα εἰς τὸν λαόν· καὶ γενομένης σιωπῆς μεγάλης, ἐλάλησεν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, λέγων·
Act 22:1 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ με ἀπολογούμενον τώρα πρὸς ἐσᾶς.
Act 22:2 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, ἔδειξαν περισσοτέραν ἡσυχίαν. Καὶ εἶπεν·
Act 22:3 Ἐγὼ μὲν εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ πατροπαραδότου νόμου, ζηλωτὴς ὢν τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες σεῖς εἶσθε σήμερον·
Act 22:4 ὅστις κατέτρεξα μέχρι θανάτου ταύτην τὴν ὁδόν, δεσμεύων καὶ παραδίδων εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας,
Act 22:5 καθὼς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ εἰς ἐμὲ καὶ ὅλον τὸ πρεσβυτέριον· παρὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐπιστολὰς λαβὼν πρὸς τοὺς ἀδελφούς, ἐπορευόμην εἰς Δαμασκὸν διὰ νὰ φέρω δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τοὺς ἐκεῖ ὄντας, διὰ νὰ τιμωρηθῶσιν.
Act 22:6 Ἐνῷ δὲ ὁδοιπορῶν ἐπλησίαζον εἰς τὴν Δαμασκόν, περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἔστραψε περὶ ἐμὲ φῶς πολὺ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
Act 22:7 καὶ ἔπεσον εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν πρὸς ἐμέ· Σαούλ, Σαούλ, τί μὲ διώκεις

Act 22:8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶσαι, Κύριε Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ· Ἐγὼ εἶμαι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις.
Act 22:9 Οἱ ὄντες δὲ μετ' ἐμοῦ τὸ μὲν φῶς εἶδον καὶ κατεφοβήθησαν, τὴν φωνὴν ὅμως τοῦ λαλοῦντος πρὸς ἐμὲ δὲν ἤκουσαν.
Act 22:10 Καὶ εἶπον· Τί νὰ κάμω, Κύριε Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ· Σηκωθεὶς ὕπαγε εἰς Δαμασκόν, καὶ ἐκεῖ θέλει σοὶ λαληθῇ περὶ πάντων ὅσα εἶναι διωρισμένα νὰ κάμῃς.
Act 22:11 Καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῆς λαμπρότητος τοῦ φωτὸς ἐκείνου δὲν ἔβλεπον, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν ὄντων μετ' ἐμοῦ ἤλθον εἰς Δαμασκόν.
Act 22:12 Ἀνανίας δὲ τις, ἄνθρωπος εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν ἐκεῖ κατοικούντων Ἰουδαίων,
Act 22:13 ἦλθε πρὸς ἐμὲ καὶ σταθεὶς ἐπάνω μου μοί, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. Καὶ ἐγὼ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.
Act 22:14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν σὲ διώρισε νὰ γνωρίσῃς τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ νὰ ἴδῃς τὸν δίκαιον καὶ νὰ ἀκούσῃς φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ,
Act 22:15 διότι θέλεις εἶσθαι μάρτυς περὶ αὐτοῦ πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῶν ὅσα εἶδες καὶ ἤκουσας.
Act 22:16 Καὶ τώρα τί βραδύνεις σηκωθεὶς βαπτίσθητι καὶ ἀπολούσθητι ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν σου, ἐπικαλεσθεὶς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Act 22:17 Ἀφοῦ δὲ ὑπέστρεψα εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνῷ προσηυχόμην ἐν τῷ ἱερῷ, ἦλθον εἰς ἔκστασιν
Act 22:18 καὶ εἶδον αὐτὸν λέγοντα πρὸς ἐμέ· Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ταχέως ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι δὲν θέλουσι παραδεχθῇ τὴν περὶ ἐμοῦ μαρτυρίαν σου.
Act 22:19 Καὶ ἐγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐξεύρουσιν ὅτι ἐγὼ ἐφυλάκιζον καὶ ἔδερον ἐν ταῖς συναγωγαῖς τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ·
Act 22:20 καὶ ὅτε ἐχύνετο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ ἐγὼ ἤμην παρὼν καὶ συνεφώνουν εἰς τὸν φόνον αὐτοῦ καὶ ἐφύλαττον τὰ ἱμάτια τῶν φονευόντων αὐτόν.
Act 22:21 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ· Ὕπαγε, διότι ἐγὼ θέλω σὲ ἐξαποστείλει εἰς ἔθνη μακράν.
Act 22:22 Καὶ μέχρι τούτου τοῦ λόγου ἤκουον αὐτόν· τότε δὲ ὕψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Σήκωσον ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· διότι δὲν πρέπει νὰ ζῇ.
Act 22:23 Καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ ἐκραύγαζον καὶ ἐτίναζον τὰ ἱμάτια καὶ ἔρριπτον κονιορτὸν εἰς τὸν ἀέρα,
Act 22:24 ὁ χιλίαρχος προσέταξε νὰ φερθῇ εἰς τὸ φρούριον, παραγγείλας νὰ ἐξετασθῇ διὰ μαστίγων, διὰ νὰ γνωρίσῃ διὰ ποίαν αἰτίαν ἐφώναζον οὕτω κατ' αὐτοῦ.
Act 22:25 Καὶ καθὼς ἐξήπλωσεν αὐτὸν δεδεμένον μὲ τὰ λωρία, ὁ Παῦλος εἶπε πρὸς τὸν παρεστῶτα ἑκατόνταρχον· Εἶναι τάχα νόμιμον εἰς ἐσᾶς ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον νὰ μαστιγόνητε
Act 22:26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, ὑπῆγε καὶ ἀπήγγειλε πρὸς τὸν χιλίαρχον, λέγων· Βλέπε τί μέλλεις νὰ κάμῃς· διότι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι Ῥωμαῖος.
Act 22:27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος, εἶπε πρὸς αὐτόν· Λέγε μοι, σὺ Ῥωμαῖος εἶσαι Ὁ δὲ εἶπε· Ναί.
Act 22:28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ χιλίαρχος· Ἐγὼ διὰ πολλῶν χρημάτων ἀπέκτησα ταύτην τὴν πολιτογράφησιν. Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Ἀλλ' ἐγὼ καὶ ἐγεννήθην Ῥωμαῖος.
Act 22:29 Εὐθὺς λοιπὸν ἀπεσύρθησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες νὰ βασανίσωσιν αὐτόν. Καὶ ὁ χιλίαρχος ἔτι ἐφοβήθη γνωρίσας ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος, καὶ διότι εἶχε δέσει αὐτόν.
Act 22:30 Τῇ δὲ ἐπαύριον θέλων νὰ μάθῃ τὸ βέβαιον, περὶ τίνος κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ προσέταξε νὰ ἔλθωσιν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν καὶ καταβιβάσας τὸν Παῦλον, ἔστησεν ἔμπροσθεν αὐτῶν.
Act 23:1 Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος εἰς τὸ συνέδριον, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ ἔζησα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μετὰ πάσης καλῆς συνειδήσεως μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.
Act 23:2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας προσέταξε τοὺς παρεστῶτας πλησίον αὐτοῦ νὰ κτυπήσωσι τὸ στόμα αὐτοῦ.
Act 23:3 Τότε ὁ Παῦλος εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὁ Θεὸς μέλλει νὰ σὲ κτυπήσῃ, τοῖχε ἀσβεστωμένε· καὶ σὺ κάθησαι νὰ μὲ κρίνῃς κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν προστάζεις νὰ μὲ κτυπῶσιν
Act 23:4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς
Act 23:5 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Δὲν ἤξευρον, ἀδελφοί, ὅτι εἶναι ἀρχιερεύς· διότι εἶναι γεγραμμένον. Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου δὲν θέλεις κακολογήσει.
Act 23:6 Ἐννοήσας δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος εἶναι Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἄλλο Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ εἶμαι Φαρισαῖος, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.
Act 23:7 Καὶ ὅτε ἐλάλησε τοῦτο, ἔγεινε διαίρεσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων, καὶ διῃρέθη τὸ πλῆθος.
Act 23:8 Διότι οἱ μὲν Σαδδουκαῖοι λέγουσιν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις οὐδὲ ἄγγελος οὐδὲ πνεῦμα, οἱ δὲ Φαρισαῖοι ὁμολογοῦσιν ἀμφότερα.
Act 23:9 Καὶ ἔγεινε κραυγὴ μεγάλη, καὶ σηκωθέντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· ἂν δὲ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν πνεῦμα ἢ ἄγγελος, ἂς μὴ θεομαχῶμεν.
Act 23:10 Καὶ ἐπειδὴ ἔγεινε μεγάλη διαίρεσις, φοβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπαραχθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, προσέταξε νὰ

καταβῇ τὸ στράτευμα καὶ νὰ ἁρπάσῃ αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὸ φρούριον.
Act 23:11 Τὴν δὲ ἐρχομένην νύκτα ἐπιφανεὶς εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, εἶπε· Θάρρει, Παῦλε, διότι καθὼς ἐμαρτύρησας τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω πρέπει νὰ μαρτυρήσῃς καὶ εἰς Ῥώμην.
Act 23:12 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα, τινὲς τῶν Ἰουδαίων συνομώσαντες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, λέγοντες μήτε νὰ φάγωσι μήτε νὰ πίωσιν, ἑωσοῦ φονεύσωσι τὸν Παῦλον·
Act 23:13 ἦσαν δὲ πλειότεροι τῶν τεσσαράκοντα οἱ πράξαντες τὴν συνωμοσίαν ταύτην·
Act 23:14 οἵτινες ἐλθόντες πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, εἶπον· Μὲ ἀνάθεμα ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτούς, νὰ μὴ γευθῶμεν μηδὲν ἑωσοῦ φονεύσωμεν τὸν Παῦλον.
Act 23:15 Τώρα λοιπὸν σεῖς μετὰ τοῦ συνεδρίου μηνύσατε πρὸς τὸν χιλίαρχον, νὰ καταβιβάσῃ αὐτὸν αὔριον πρὸς ἐσᾶς, ὡς μέλλοντας νὰ μάθητε ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δέ, πρὶν αὐτὸς πλησιάσῃ, εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ φονεύσωμεν αὐτόν.
Act 23:16 Ἀκούσας δὲ τὴν ἐνέδραν ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Παύλου, ὑπῆγε καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ φρούριον ἀπήγγειλε πρὸς τὸν Παῦλον.
Act 23:17 Καὶ ὁ Παῦλος προσκαλέσας ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπε· Φέρε τὸν νέον τοῦτον πρὸς τὸν χιλίαρχον· διότι ἔχει τι νὰ ἀπαγγείλῃ πρὸς αὐτόν.
Act 23:18 Ἐκεῖνος λοιπὸν παραλαβὼν αὐτόν, ἔφερε πρὸς τὸν χιλίαρχον καὶ λέγει· Ὁ δέσμιος Παῦλος μὲ ἔκραξε καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ φέρω τὸν νέον τοῦτον πρὸς σέ, διότι ἔχει τι νὰ σοὶ λαλήσῃ.
Act 23:19 Πιάσας δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς ὁ χιλίαρχος καὶ ἀποσυρθεὶς κατ' ἰδίαν, ἠρώτησε, Τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχεις νὰ μοὶ ἀπαγγείλῃς
Act 23:20 Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνεφώνησαν νὰ σὲ παρακαλέσωσι νὰ καταβιβάσῃς αὔριον τὸν Παῦλον εἰς τὸ συνέδριον, ὡς θέλοντες νὰ μάθωσί τι ἀκριβέστερον περὶ αὐτοῦ.
Act 23:21 Σὺ λοιπὸν μὴ πεισθῇς εἰς αὐτούς, διότι ἐνεδρεύουσιν αὐτὸν πλειότεροι τῶν τεσσαράκοντα ἄνδρες ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε νὰ φάγωσι μήτε νὰ πίωσιν, ἑωσοῦ φονεύσωσιν αὐτόν· καὶ τώρα εἶναι ἕτοιμοι, προσμένοντες τὴν παρὰ σοῦ ὑπόσχεσιν.
Act 23:22 Ὁ χιλίαρχος λοιπὸν ἀπέλυσε τὸν νέον, παραγγείλας, Νὰ μὴ εἴπῃς εἰς μηδένα ὅτι ἐφανέρωσας ταῦτα εἰς ἐμέ.
Act 23:23 Καὶ προσκαλέσας δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν· Ἑτοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας διὰ νὰ ὑπάγωσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἑβδομήκοντα ἱππεῖς καὶ διακοσίους λογχοφόρους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός,
Act 23:24 ἑτοιμάσατε καὶ ζῶα, διὰ νὰ ἐπικαθίσωσι τὸν Παῦλον καὶ φέρωσιν ἀσφαλῶς πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα·
Act 23:25 καὶ ἔγραψεν ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον·
Act 23:26 Κλαύδιος Λυσίας πρὸς τὸν κράτιστον ἡγεμόνα Φήλικα, χαίρειν.
Act 23:27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον, συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα νὰ φονευθῇ ὑπ' αὐτῶν, ἐπελθὼν μετὰ τοῦ στρατεύματος ἔσωσα αὐτόν, μαθὼν ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος.
Act 23:28 Θέλων δὲ νὰ μάθω αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐκατηγόρουν αὐτόν, κατεβίβασα αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν·
Act 23:29 καὶ εὗρον αὐτὸν ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μὴ ἔχοντα ὅμως μηδὲν ἔγκλημα ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν.
Act 23:30 Καὶ ἐπειδὴ ἐμηνύθη πρὸς ἐμὲ ὅτι μέλλει νὰ γείνῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐπιβουλὴ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, εὐθὺς ἔπεμψα αὐτὸν πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ εἰς τοὺς κατηγόρους νὰ εἴπωσιν ἐνώπιον σοῦ τὰ κατ' αὐτοῦ. Ὑγίαινε.
Act 23:31 Οἱ μὲν λοιπὸν στρατιῶται κατὰ τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς προσταγὴν ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἔφεραν διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα,
Act 23:32 τὴν δὲ ἐπαύριον, ἀφήσαντες τοὺς ἱππεῖς νὰ ὑπάγωσι μετ' αὐτοῦ, ὑπέστρεψαν εἰς τὸ φρούριον·
Act 23:33 οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ ἐγχειρίσαντες τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον εἰς αὐτόν.
Act 23:34 Ὁ δὲ ἡγεμών, ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἠρώτησεν ἐκ ποίας ἐπαρχίας εἶναι καὶ ἤκουσεν ὅτι εἶναι ἀπὸ Κιλικίας,
Act 23:35 Θέλω σὲ ἀκροασθῆ, εἶπεν, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου ἔλθωσι· καὶ προσέταξε νὰ φυλάττηται ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου.
Act 24:1 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ μετὰ τινος Τερτύλλου ῥήτορος, οἵτινες ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸν ἡγεμόνα κατὰ τοῦ Παύλου.
Act 24:2 Προσκληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρχισε νὰ κατηγορῇ ὁ Τέρτυλλος, λέγων· Ἐπειδὴ ἀπολαμβάνομεν διὰ σοῦ πολλὴν ἡσυχίαν καὶ γίνονται εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο λαμπρὰ πράγματα διὰ τῆς προνοίας σου,
Act 24:3 κατὰ πάντα καὶ πανταχοῦ εὐγνωμονοῦμεν, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.
Act 24:4 Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ σὲ ἀπασχολῶ περισσότερον, παρακαλῶ νὰ ἀκούσῃς ἡμᾶς συντόμως μὲ τὴν ἐπιείκειάν σου.
Act 24:5 Ἐπειδὴ εὕρομεν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὅτι εἶναι φθοροποιὸς καὶ διεγείρει στάσιν μεταξὺ ὅλων τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην Ἰουδαίων, καὶ εἶναι πρωτοστάτης τῆς αἱρέσεως τῶν Ναζωραίων,
Act 24:6 ὅστις καὶ τὸν ναὸν ἐδοκίμασε νὰ βεβηλώσῃ, τὸν ὁποῖον καὶ ἐκρατήσαμεν καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν νὰ κρίνωμεν.
Act 24:7 Ἐλθὼν ὅμως Λυσίας ὁ χιλίαρχος ἀπέσπασεν αὐτὸν μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν,
Act 24:8 προστάξας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ νὰ ἔλθωσιν ἐνώπιόν σου· παρὰ τοῦ ὁποίου θέλεις δυνηθῆ ἐξετάσας αὐτὸς νὰ

μάθῃς περὶ πάντων τούτων, περὶ τῶν ὁποίων ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτόν.
Act 24:9 Συνωμολόγησαν δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχουσι.
Act 24:10 Τότε ὁ Παῦλος, ἀφοῦ ὁ ἡγεμὼν ἔνευσεν εἰς αὐτὸν νὰ ὁμιλήσῃ, ἀπεκρίθη· Ἐπειδὴ σὲ γνωρίζω ὅτι ἐκ πολλῶν ἐτῶν εἶσαι κριτὴς εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο, ἀπολογοῦμαι περὶ ἐμαυτοῦ προθυμότερον,
Act 24:11 διότι δύνασαι νὰ πληροφορηθῇς ὅτι δὲν εἶναι πλειότεραι τῶν δώδεκα ἡμερῶν ἀφοῦ ἐγὼ ἀνέβην διὰ νὰ προσκυνήσω ἐν Ἱερουσαλήμ·
Act 24:12 καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρον ἐμὲ διαλεγόμενον μετά τινος ἢ ὀχλαγωγοῦντα, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὔτε ἐν τῇ πόλει·
Act 24:13 οὐδὲ δύνανται νὰ φέρωσιν ἀποδείξεις περὶ ὅσων μὲ κατηγοροῦσι τώρα.
Act 24:14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτο εἰς σέ, ὅτι κατὰ τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν οὗτοι λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τὸν Θεὸν τῶν πατέρων μου, πιστεύων εἰς πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προφήταις,
Act 24:15 ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσμένουσιν, ὅτι μέλλει νὰ γείνῃ ἀνάστασις νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων·
Act 24:16 εἰς τοῦτο δὲ ἐγὼ σπουδάζω, εἰς τὸ νὰ ἔχω ἄπταιστον συνείδησιν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός.
Act 24:17 Μετὰ πολλὰ δὲ ἔτη ἦλθον διὰ νὰ κάμω εἰς τὸ ἔθνος μου ἐλεημοσύνας καὶ προσφοράς·
Act 24:18 ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτων Ἰουδαῖοί τινες ἐκ τῆς Ἀσίας εὗρόν με κεκαθαρισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐχὶ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου,
Act 24:19 οἵτινες ἔπρεπε νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιόν σου καὶ νὰ μὲ κατηγορήσωσιν, ἐὰν εἶχόν τι κατ' ἐμοῦ.
Act 24:20 Ἢ αὐτοὶ οὗτοι ἄς εἴπωσιν ἐὰν εὗρον ἐν ἐμοὶ τι ἀδίκημα, ὅτε παρεστάθην ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου,
Act 24:21 ἐκτὸς ἐὰν ἦναι περὶ ταύτης τῆς μιᾶς φωνῆς, τὴν ὁποίαν ἐφώναξα ἱστάμενος μεταξὺ αὐτῶν, ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἀπὸ σᾶς.
Act 24:22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνέβαλε τὴν κρίσιν αὐτῶν, ἐπειδὴ ἤξευρεν ἀκριβέστερα τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, καὶ εἶπεν· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλίαρχος καταβῇ, θέλω ἀποφασίσει περὶ τῆς διαφορᾶς σας,
Act 24:23 καὶ διέταξε τὸν ἑκατόνταρχον νὰ φυλάττηται ὁ Παῦλος καὶ νὰ ἔχῃ ἄνεσιν καὶ νὰ μὴ ἐμποδίζωσι μηδένα ἐκ τῶν οἰκείων αὐτοῦ νὰ ὑπηρετῇ ἢ νὰ ἔρχηται πρὸς αὐτόν.
Act 24:24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς ἐλθὼν ὁ Φῆλιξ μετὰ τῆς Δρουσίλλης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἥτις ἦτο Ἰουδαία, μετεκάλεσε τὸν Παῦλον καὶ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.
Act 24:25 Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ὡμίλει περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, ὁ Φῆλιξ γενόμενος ἔμφοβος ἀπεκρίθη· Κατὰ τὸ παρὸν ὕπαγε, καὶ ὅταν λάβω καιρὸν θέλω σὲ μετακαλέσει,
Act 24:26 ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἤλπιζεν ὅτι θέλουσι δοθῇ εἰς αὐτὸν χρήματα ὑπὸ τοῦ Παύλου, διὰ νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν· ὅθεν καὶ συχνότερα μετακαλῶν αὐτὸν ὡμίλει μετ' αὐτοῦ.
Act 24:27 Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν δύο ἐτῶν ὁ Φῆλιξ ἔλαβε διάδοχον τὸν Πόρκιον Φῆστον· καὶ θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φῆλιξ, ἀφῆκε τὸν Παῦλον δεδεμένον.
Act 25:1 Ὁ Φῆστος λοιπόν, ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ τῆς Καισαρείας.
Act 25:2 Ἐνεφανίσθησαν δὲ εἰς αὐτὸν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου καὶ παρεκάλουν αὐτόν,
Act 25:3 ζητοῦντες χάριν κατ' αὐτοῦ, νὰ μεταφέρῃ αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνεδρεύοντες νὰ φονεύσωσιν αὐτὸν καθ' ὁδόν.
Act 25:4 Ὁ δὲ Φῆστος ἀπεκρίθη ὅτι ὁ Παῦλος φυλάττεται ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ὅτι αὐτὸς ταχέως μέλλει νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖσε.
Act 25:5 Ὅθεν οἱ δυνατοὶ μεταξὺ σας, εἶπεν, ἄς καταβῶσι μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ τι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ἄς κατηγορήσωσιν αὐτόν.
Act 25:6 Καὶ ἀφοῦ διέτριψε μεταξὺ αὐτῶν ὑπὲρ τὰς δέκα ἡμέρας, κατέβη εἰς Καισάρειαν, καὶ τῇ ἐπαύριον καθήσας ἐπὶ τοῦ βήματος, προσέταξε νὰ φερθῇ ὁ Παῦλος.
Act 25:7 Καὶ ἀφοῦ ἦλθε, παρεστάθησαν οἱ καταβάντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων Ἰουδαῖοι, ἐπιφέροντες κατὰ τοῦ Παύλου πολλὰς καὶ βαρείας κατηγορίας, τὰς ὁποίας δὲν ἠδύναντο νὰ ἀποδείξωσιν·
Act 25:8 ἀπολογουμένου ἐκείνου ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν οὔτε εἰς τὸν Καίσαρα ἔπραξα τι ἁμάρτημα.
Act 25:9 Ὁ δὲ Φῆστος, θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀποκριθεὶς πρὸς τὸν Παῦλον εἶπε· Θέλεις νὰ ἀναβῇς εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇς περὶ τούτων ἐνώπιόν μου
Act 25:10 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Καίσαρος παρίσταμαι, ὅπου πρέπει νὰ κριθῶ. Δὲν ἠδίκησα κατ' οὐδὲν τοὺς Ἰουδαίους, καθὼς καὶ σὺ γνωρίζεις κάλλιστα·
Act 25:11 διότι ἐὰν ἀδικῶ καὶ ἔπραξά τι ἄξιον θανάτου, δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ οὐδὲν ἐξ ὅσων οὗτοι μὲ κατηγοροῦσιν, οὐδεὶς δύναται νὰ μὲ χαρίσῃ εἰς αὐτούς· τὸν Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.
Act 25:12 Τότε ὁ Φῆστος, συνομιλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· Τὸν Καίσαρα ἐπικαλεῖσαι, πρὸς τὸν Καίσαρα θέλεις ὑπάγει.
Act 25:13 Καὶ ἀφοῦ παρῆλθον ἡμέραι τινές, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βερνίκη ἦλθον εἰς Καισάρειαν διὰ νὰ χαιρετήσωσι τὸν Φῆστον.

Act 25:14 Ἐνῷ δὲ διέτριβον ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς, ὁ Φῆστος ἀνέφερε πρὸς τὸν βασιλέα τὰ περὶ τοῦ Παύλου, λέγων· Εἶναι τις ἄνθρωπος ἀφημένος ἐδῶ δέσμιος ὑπὸ τοῦ Φήλικος,
Act 25:15 περὶ τοῦ ὁποίου, ὅτε ὑπῆγα εἰς Ἱεροσόλυμα, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ἐνεφανίσθησαν εἰς ἐμέ, ζητοῦντες καταδίκην ἐναντίον αὐτοῦ·
Act 25:16 πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπεκρίθην ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ῥωμαίους νὰ παραδίδωσι κατὰ χάριν οὐδένα ἄνθρωπον εἰς θάνατον, πρὶν ὁ κατηγορούμενος ἔχῃ τοὺς κατηγόρους κατὰ πρόσωπον καὶ λάβῃ καιρὸν ἀπολογίας περὶ τοῦ ἐγκλήματος.
Act 25:17 Ἀφοῦ λοιπὸν αὐτοὶ συνῆλθον ἐδῶ, χωρὶς νὰ κάμω μηδεμίαν ἀναβολὴν τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν καθήσας ἐπὶ τοῦ βήματος, προσέταξα νὰ φερθῇ ὁ ἄνθρωπος·
Act 25:18 περὶ τοῦ ὁποίου οἱ κατήγοροι παρασταθέντες δὲν ἐπέφεραν οὐδεμίαν κατηγορίαν ἐξ ὅσων ἐγὼ ὑπενόουν,
Act 25:19 ἀλλ᾿ εἶχον κατ᾿ αὐτοῦ ζητήματά τινα περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν δεισιδαιμονίας καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ ἀποθανόντος, τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος ἔλεγεν ὅτι ζῇ.
Act 25:20 Ἀπορῶν δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον ἂν θέλῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇ περὶ τούτων.
Act 25:21 Ἀλλ᾿ ἐπειδὴ ὁ Παῦλος ἐπεκαλέσθη νὰ φυλαχθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβαστοῦ, προσέταξα νὰ φυλάττηται, ἑωσοῦ πέμψω αὐτὸν πρὸς τὸν Καίσαρα.
Act 25:22 Ὁ δὲ Ἀγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Φῆστον· Ἤθελον καὶ ἐγὼ νὰ ἀκούσω τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐκεῖνος· Αὔριον, εἶπε, θέλεις ἀκούσει αὐτόν.
Act 25:23 Τὴν ἐπαύριον λοιπόν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀκροατήριον μετὰ τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν τῆς πόλεως, προσέταξεν ὁ Φῆστος, καὶ ἐφέρθη ὁ Παῦλος.
Act 25:24 Τότε λέγει ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συμπαρευρισκόμενοι μεθ᾿ ἡμῶν, θεωρεῖτε τοῦτον, περὶ τοῦ ὁποίου ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων μὲ ὡμίλησαν καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐδῶ, καταβοῶντες ὅτι αὐτὸς δὲν πρέπει πλέον νὰ ζῇ.
Act 25:25 Ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ εὗρον ὅτι δὲν ἔπραξεν οὐδὲν ἄξιον θανάτου, καὶ αὐτὸς οὗτος ἐπεκαλέσθη τὸν Σεβαστόν, ἀπεφάσισα νὰ πέμψω αὐτόν.
Act 25:26 Περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἔχω οὐδὲν βέβαιον νὰ γράψω πρὸς τὸν κύριόν μου· ὅθεν ἔφερα αὐτὸν ἐνώπιόν σας, καὶ μάλιστα ἐνώπιον σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, διὰ νὰ ἔχω τι νὰ γράψω, ἀφοῦ γείνῃ ἡ ἀνάκρισις.
Act 25:27 Διότι μοὶ φαίνεται ἄλογον, πέμπων δέσμιον, νὰ μὴ φανερώσω καὶ τὰ κατ᾿ αὐτοῦ ἐγκλήματα.
Act 26:1 Ὁ δὲ Ἀγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Παῦλον. Ἔχεις τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσῃς ὑπὲρ σεαυτοῦ. Τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπελογεῖτο·
Act 26:2 Μακάριον νομίζω ἐμαυτόν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, μέλλων νὰ ἀπολογηθῶ ἐνώπιόν σου σήμερον περὶ πάντων εἰς ὅσα ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
Act 26:3 μάλιστα ἐπειδὴ γνωρίζεις πάντα τὰ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθιμα καὶ ζητήματα· ὅθεν δέομαί σου νὰ μὲ ἀκούσῃς μετὰ μακροθυμίας.
Act 26:4 Τὴν ἐκ νεότητος λοιπὸν ζωὴν μου, τὴν ὁποίαν ἀπ᾿ ἀρχῆς ἔζησα μεταξὺ τοῦ ἔθνους μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐξεύρουσι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι,
Act 26:5 ἐπειδὴ μὲ γνωρίζουσιν ἐξ ἀρχῆς, ἐὰν θέλωσι νὰ μαρτυρήσωσιν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς θρησκείας ἡμῶν ἔζησα Φαρισαῖος.
Act 26:6 Καὶ τώρα παρίσταμαι κρινόμενος διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπαγγελίας τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
Act 26:7 εἰς τὴν ὁποίαν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν γένος, λατρεῦον ἐκτενῶς τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέραν, ἐλπίζει νὰ καταντήσῃ· περὶ ταύτης τῆς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.
Act 26:8 Τί ἀπίστευτον κρίνεται εἰς ἐσᾶς, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνιστᾷ νεκρούς
Act 26:9 Ἐγὼ μὲν ἐστοχάσθην κατ᾿ ἐμαυτὸν ὅτι ἔπρεπε νὰ πράξω πολλὰ ἐναντία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου·
Act 26:10 τὸ ὁποῖον καὶ ἔπραξα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ κατέκλεισα εἰς φυλακάς, λαβὼν τὴν ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, καὶ ὅτε ἐφονεύοντο ἔδωκα ψῆφον κατ᾿ αὐτῶν.
Act 26:11 Καὶ ἐν πάσαις ταῖς συναγωγαῖς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς ἠνάγκαζον νὰ βλασφημῶσι, καὶ καθ᾿ ὑπερβολὴν μαινόμενος ἐναντίον αὐτῶν κατεδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.
Act 26:12 Ἐν τούτοις δέ, ὅτε ἠρχόμην εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ᾿ ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων,
Act 26:13 ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡμέρας εἶδον καθ᾿ ὁδόν, βασιλεῦ, φῶς οὐρανόθεν ὑπερβαῖνον τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, τὸ ὁποῖον ἔλαμψε περὶ ἐμὲ καὶ τοὺς ὁδοιποροῦντας μετ᾿ ἐμοῦ·
Act 26:14 καὶ ἐνῷ κατεπέσομεν πάντες εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς μὲ καὶ λέγουσαν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον· Σαοὺλ Σαούλ, τί με διώκεις σκληρὸν σοι εἶναι νὰ λακτίζῃς πρὸς κέντρα.
Act 26:15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶσαι, Κύριε Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις.
Act 26:16 Ἀλλὰ σηκώθητι καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐφάνην εἰς σέ, διὰ νὰ σὲ καταστήσω ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα καὶ ὅσων εἶδες καὶ περὶ ὅσων θέλω φανερωθῇ εἰς σέ,
Act 26:17 ἐκλέγων σὲ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα τώρα σὲ ἀποστέλλω

Act 26:18 διὰ νὰ ἀνοίξῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ὥστε νὰ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς καὶ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ λάβωσιν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἡγιασμένων διὰ τῆς εἰς ἐμὲ πίστεως.
Act 26:19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δὲν ἔγεινα ἀπειθὴς εἰς τὴν οὐράνιον ὀπτασίαν,
Act 26:20 ἀλλ' ἐκήρυττον πρῶτον εἰς τοὺς ἐν Δαμασκῷ καὶ Ἱεροσολύμοις καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἔπειτα εἰς τὰ ἔθνη, νὰ μετανοῶσι καὶ νὰ ἐπιστρέφωσιν εἰς τὸν Θεόν, πράττοντες ἔργα ἄξια τῆς μετανοίας.
Act 26:21 Διὰ ταῦτα οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόντες με ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπεχείρουν νὰ μὲ φονεύσωσιν.
Act 26:22 Ἀξιωθεὶς ὅμως τῆς βοηθείας τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἵσταμαι ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης μαρτυρῶν πρὸς μικρὸν τε καὶ μεγάλον, μὴ λέγων μηδὲν ἐκτὸς τῶν ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται καὶ ὁ Μωϋσῆς ὅτι ἔμελλον νὰ γείνωσιν,
Act 26:23 ὅτι ὁ Χριστὸς ἔμελλε νὰ πάθῃ, ὅτι πρῶτος ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν μέλλει νὰ κηρύξῃ φῶς εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη.
Act 26:24 Ἐνῷ δὲ αὐτὸς ἀπελογεῖτο ταῦτα, ὁ Φῆστος εἶπε μὲ μεγάλην φωνήν· Μαίνεσαι, Παῦλε, τὰ πολλὰ γράμματα σὲ καταφέρουσιν εἰς μανίαν.
Act 26:25 Ὁ δέ, Δὲν μαίνομαι, εἶπε, κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ προφέρω λόγους ἀληθείας καὶ νοὸς ὑγιαίνοντος.
Act 26:26 Διότι ἔχει γνῶσιν περὶ τούτων ὁ βασιλεύς, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ λαλῶ μετὰ παρρησίας· ἐπειδὴ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι δὲν λανθάνει αὐτὸν οὐδὲν τούτων, διότι τοῦτο δὲν εἶναι πεπραγμένον ἐν γωνίᾳ.
Act 26:27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, εἰς τοὺς προφήτας ἐξεύρω ὅτι πιστεύεις.
Act 26:28 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Παῦλον· Παρ' ὀλίγον μὲ πείθεις νὰ γείνω Χριστιανός.
Act 26:29 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἤθελον εὔχεσθαι πρὸς τὸν Θεόν, οὐχὶ μόνον σύ, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σήμερον ἀκούοντές με, νὰ γείνωσι καὶ παρ' ὀλίγον καὶ παρὰ πολὺ τοιοῦτοι ὁποῖος καὶ ἐγὼ εἶμαι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.
Act 26:30 Καὶ ἀφοῦ αὐτὸς εἶπε ταῦτα, ἐσηκώθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἡ Βερνίκη καὶ οἱ συγκαθήμενοι μετ' αὐτῶν,
Act 26:31 καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες ὅτι οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν πράττει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.
Act 26:32 Ὁ δὲ Ἀγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Φῆστον· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἠδύνατο νὰ ἀπολυθῇ, ἐὰν δὲν εἶχεν ἐπικαλεσθῆ τὸν Καίσαρα.
Act 27:1 Ἀφοῦ δὲ ἀπεφασίσθη νὰ ἀποπλεύσωμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρέδωκαν τὸν Παῦλον καὶ τινας ἄλλους δεσμίους εἰς ἑκατόνταρχον Ἰούλιον ὀνομαζόμενον, ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ Σεβαστοῦ λεγομένου.
Act 27:2 Καὶ ἀφοῦ ἐπέβημεν εἰς πλοῖον Ἀδραμυττηνόν, ἐσηκώθημεν μέλλοντες νὰ παραπλεύσωμεν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἔχοντες μεθ' ἡμῶν Ἀρίσταρχον τὸν Μακεδόνα τὸν ἐκ Θεσσαλονίκης·
Act 27:3 καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐφθάσαμεν εἰς Σιδῶνα· καὶ ὁ Ἰούλιος φιλανθρώπως φερόμενος πρὸς τὸν Παῦλον ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ πρὸς τοὺς φίλους αὐτοῦ καὶ νὰ λάβῃ περίθαλψιν.
Act 27:4 Καὶ ἐκεῖθεν σηκωθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, ἐπειδὴ ἦσαν ἐναντίοι οἱ ἄνεμοι,
Act 27:5 καὶ διαπλεύσαντες τὸ πέλαγος τῆς Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, ἤλθομεν εἰς τὰ Μύρα τῆς Λυκίας.
Act 27:6 Καὶ ἐκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρινόν, τὸ ὁποῖον ἔπλεεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό·
Act 27:7 βραδυπλοοῦντες δὲ ἱκανὰς ἡμέρας καὶ μόλις φθάσαντες εἰς τὴν Κνίδον, ἐπειδὴ δὲν μᾶς ἄφινεν ὁ ἄνεμος, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ τὴν Σαλμώνην,
Act 27:8 καὶ μόλις παραπλεύσαντες αὐτήν, ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ ὀνομαζόμενον Καλοὺς Λιμένας, πλησίον τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ πόλις Λασαία.
Act 27:9 Ἐπειδὴ δὲ παρῆλθεν ἱκανὸς καιρὸς καὶ ὁ πλοῦς ἦτο ἤδη ἐπικίνδυνος, διότι καὶ ἡ νηστεία εἶχεν ἤδη παρέλθει, συνεβούλευεν ὁ Παῦλος,
Act 27:10 λέγων πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες, βλέπω ὅτι ὁ πλοῦς μέλλει νὰ γείνῃ μὲ κακοπάθειαν καὶ πολλὴν ζημίαν οὐχὶ μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Act 27:11 Ἀλλ' ὁ ἑκατόνταρχος ἐπείθετο μᾶλλον εἰς τὸν κυβερνήτην καὶ εἰς τὸν ναύκληρον παρὰ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγόμενα.
Act 27:12 Καὶ ἐπειδὴ ὁ λιμὴν δὲν ἦτο ἐπιτήδειος εἰς παραχειμασίαν, οἱ πλειότεροι ἐγνωμοδότησαν νὰ σηκωθῶσι καὶ ἐκεῖθεν, ὥστε φθάσαντες ἂν ἠδύναντο εἰς Φοίνικα, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα πρὸς τὸν λίβα ἄνεμον καὶ πρὸς τὸν χῶρον, νὰ παραχειμάσωσιν ἐκεῖ.
Act 27:13 Καὶ ὅτε ἔπνευσεν ὀλίγον νότος, νομίσαντες ὅτι ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ, ἀνέσυραν τὴν ἄγκυραν καὶ παρέπλεον πλησίον τὴν Κρήτην.
Act 27:14 Πλὴν μετ' ὀλίγον προσέβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ λεγόμενος Εὐροκλύδων.
Act 27:15 Καὶ ἐπειδὴ τὸ πλοῖον συνηρπάσθη καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντέχῃ πρὸς τὸν ἄνεμον, ἀφεθέντες ἐφερόμεθα.
Act 27:16 Καὶ τρέξαντες ὑπὸ νησίδιόν τι ὀνομαζόμενον Κλαύδην, μόλις ἠδυνήθημεν νὰ βάλωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μας τὴν λέμβον,
Act 27:17 τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἀνέλαβον μετεχειρίζοντο βοηθήματα, ζώνοντες ὑποκάτωθεν τὸ πλοῖον· καὶ φοβούμενοι μὴ ἐκπέσωσιν εἰς τὴν Σύρτιν, κατεβίβασαν τὰ πανία καὶ ἐφέροντο οὕτως.
Act 27:18 Καὶ ἐπειδὴ ἐχειμαζόμεθα σφοδρῶς, τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἔκαμνον χύσιν,

Act 27:19 καὶ τὴν τρίτην μὲ τὰς ἰδίας ἡμῶν χεῖρας ἐρρίψαμεν τὰ σκεύη τοῦ πλοίου·
Act 27:20 καὶ ἐπειδὴ διὰ πολλῶν ἡμερῶν δὲν ἐφαίνοντο οὔτε ἥλιος οὔτε ἄστρα, καὶ χειμὼν βαρὺς ἐπέκειτο, πᾶσα ἐλπὶς σωτηρίας ἀφηρεῖτο πλέον ἀφ ἡμῶν.
Act 27:21 Μετὰ δὲ πολυήμερον ἀσιτίαν σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἔπρεπεν, ὦ ἄνδρες, νὰ μοῦ ὑπακούσητε καὶ νὰ μὴ σηκωθῆτε ἀπὸ τῆς Κρήτης καὶ οὕτως ἠθέλομεν ἀποφύγει τὴν κακοπάθειαν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.
Act 27:22 Ἀλλὰ καὶ ἤδη σᾶς παραινῶ νὰ ἔχητε θάρρος· διότι ἐξ ὑμῶν οὐδεμία ψυχὴ δὲν θέλει χαθῆ, εἰμὴ μόνον τὸ πλοῖον.
Act 27:23 Διότι τὴν νύκτα ταύτην ἐφάνη εἰς ἐμὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου εἶμαι, τὸν ὁποῖον καὶ λατρεύω,
Act 27:24 λέγων· μὴ φοβοῦ, Παῦλε· πρέπει νὰ παρασταθῇς ἐνώπιον τοῦ Καίσαρος· καὶ ἰδού, ὁ Θεὸς σοὶ ἐχάρισε πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ.
Act 27:25 Διὰ τοῦτο θαρρεῖτε, ἄνδρες· διότι πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν ὅτι οὕτω θέλει γείνει, καθ ὅν τρόπον ἐλαλήθη πρὸς ἐμέ.
Act 27:26 Πρέπει δὲ νὰ πέσωμεν εἰς νῆσόν τινα.
Act 27:27 Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ δεκάτη τετάρτη νύξ, ἐνῷ παρεφερόμεθα ἐν τῇ Ἀδριατικῇ θαλάσσῃ, περὶ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς ἐσυμπέραινον οἱ ναῦται ὅτι πλησιάζουσιν εἰς τόπον τινά.
Act 27:28 Καὶ ῥίψαντες τὴν βολίδα εὗρον εἴκοσι ὀργυιᾶς, καὶ ἀφοῦ ἐπροχώρησαν ὀλίγον διάστημα, ῥίψαντες καὶ πάλιν τὴν βολίδα εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε·
Act 27:29 καὶ φοβούμενοι μήπως πέσωμεν ἔξω εἰς τραχεῖς τόπους, ῥίψαντες τέσσαρας ἀγκύρας ἀπὸ τῆς πρύμνης, ηὔχοντο νὰ γείνῃ ἡμέρα.
Act 27:30 Ἐπειδὴ δὲ οἱ ναῦται ἐζήτουν νὰ φύγωσιν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ κατεβίβασαν τὴν λέμβον εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπὶ προφάσει ὅτι ἔμελλον νὰ ἐκτείνωσιν ἀγκύρας ἐκ τῆς πρώρας,
Act 27:31 ὁ Παῦλος εἶπε πρὸς τὸν ἑκατόνταρχον καὶ πρὸς τοὺς στρατιώτας· Ἐὰν οὗτοι δὲν μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ σωθῆτε.
Act 27:32 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς λέμβου καὶ ἀφῆκαν αὐτὴν νὰ πέσῃ ἔξω.
Act 27:33 Ἕως δὲ νὰ ἐξημερώσῃ, ὁ Παῦλος παρεκάλει πάντας νὰ λάβωσι τροφήν τινα, λέγων· Δεκατέσσαρας ἡμέρας σήμερον προσδοκῶντες διαμένετε νηστικοί, καὶ δὲν ἐφάγετε οὐδέν.
Act 27:34 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ λάβητε τροφήν· διότι τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς τὴν σωτηρίαν σας· ἐπειδὴ οὐδενὸς ἀπὸ σᾶς δὲν θέλει πέσει θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς.
Act 27:35 Ἀφοῦ δὲ εἶπε ταῦτα καὶ ἔλαβεν ἄρτον, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ἐνώπιον πάντων καὶ κόψας ἤρχισε νὰ τρώγῃ.
Act 27:36 Λαβόντες δὲ πάντες θάρρος, ἔλαβον καὶ αὐτοὶ τροφήν·
Act 27:37 ἤμεθα δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ψυχαὶ ὅλαι διακόσιαι ἑβδομήκοντα ἕξ.
Act 27:38 Ἀφοῦ δὲ ἐχορτάσθησαν ἀπὸ τροφῆς ἐλάφρυνον τὸ πλοῖον, ῥίπτοντες τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.
Act 27:39 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα, δὲν ἐγνώριζον τὴν γῆν, παρετήρουν ὅμως κόλπον τινὰ ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβουλεύθησαν, ἄν ἠδύναντο, νὰ ἐξώσωσι τὸ πλοῖον.
Act 27:40 Καὶ κόψαντες τὰς ἀγκύρας, ἀφῆκαν τὸ πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν, λύσαντες ἐνταυτῷ τοὺς δεσμοὺς τῶν πηδαλίων, καὶ ὑψώσαντες τὸν ἀρτέμονα πρὸς τὸν ἄνεμον, κατηυθύνοντο εἰς τὸν αἰγιαλόν.
Act 27:41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον, ὅπου συνήρχοντο δύο θάλασσαι, ἔρριψαν ἔξω τὸ πλοῖον, καὶ ἡ μὲν πρώρα ἐκάθησε καὶ ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνη διελύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.
Act 27:42 Ἐβουλεύθησαν δὲ οἱ στρατιῶται νὰ θανατώσωσι τοὺς δεσμίους, διὰ νὰ μὴ φύγῃ μηδεὶς κολυμβήσας.
Act 27:43 Ἀλλ ὁ ἑκατόνταρχος, θέλων νὰ διασώσῃ τὸν Παῦλον, ἐμπόδισεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ σκοποῦ καὶ προσέταξεν, ὅσοι ἠδύναντο νὰ κολυμβῶσι νὰ ῥιφθῶσι πρῶτοι καὶ νὰ ἐκβῶσιν εἰς τὴν γῆν,
Act 27:44 οἱ δὲ λοιποὶ ἄλλοι μὲν ἐπὶ σανίδων, ἄλλοι δὲ ἐπὶ τινῶν λειψάνων τοῦ πλοίου, καὶ οὕτω διεσώθησαν πάντες εἰς τὴν γῆν.
Act 28:1 Καὶ ἀφοῦ διεσώθησαν, τότε ἐγνώρισαν ὅτι ἡ νῆσος ὀνομάζεται Μελίτη.
Act 28:2 Οἱ δὲ βάρβαροι ἔδειξαν εἰς ἡμᾶς οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν· διότι ἀνάψαντες πυράν, ὑπεδέχθησαν πάντας ἡμᾶς διὰ τὴν ἐπικειμένην βροχὴν καὶ διὰ τὸ ψῦχος.
Act 28:3 Ὅτε δὲ ὁ Παῦλος, συσσωρεύσας πλῆθος φρυγάνων, ἔβαλεν ἐπὶ τὴν πυράν, ἔχιδνα ἐξελθοῦσα ἐκ τῆς θερμότητος προσεκολλήθη εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
Act 28:4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι τὸ θηρίον κρεμάμενον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Βεβαίως φονεὺς εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, τὸν ὁποῖον διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ θεία δίκη δὲν ἀφῆκε νὰ ζῇ.
Act 28:5 Καὶ αὐτὸς μὲν ἀπετίναξε τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ καὶ δὲν ἔπαθεν οὐδὲν κακόν·
Act 28:6 ἐκεῖνοι δὲ ἐπρόσμενον ὅτι ἔμελλε νὰ πρησθῇ ἢ ἐξαίφνης νὰ πέσῃ κάτω νεκρός. Ἀφοῦ ὅμως ἐπρόσμενον πολλὴν ὥραν καὶ ἔβλεπον ὅτι οὐδὲν κακὸν ἐγίνετο εἰς αὐτόν, μεταβαλόντες στοχασμὸν ἔλεγον ὅτι εἶναι Θεός.
Act 28:7 Εἰς τὰ πέριξ δὲ τοῦ τόπου ἐκείνου ἦσαν κτήματα τοῦ πρώτου τῆς νήσου ὀνομαζομένου Ποπλίου, ὅστις ἀναδεχθεὶς ἡμᾶς, ἐξένισε φιλοφρόνως τρεῖς ἡμέρας.
Act 28:8 Συνέβη δὲ νὰ ἦναι κατάκειτος ὁ πατὴρ τοῦ Ποπλίου, πάσχων πυρετὸν καὶ δυσεντερίαν· πρὸς τὸν ὁποῖον εἰσελθὼν ὁ Παῦλος καὶ προσευχηθείς, ἐπέθεσεν ἐπ αὐτὸν τὰς χεῖρας καὶ ἰάτρευσεν αὐτόν.
Act 28:9 Τούτου λοιπὸν γενομένου καὶ οἱ λοιποί, ὅσοι εἶχον ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο·

Act 28:10 οἵτινες καὶ μὲ τιμὰς πολλὰς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ ὅτε ἐμέλλομεν νὰ ἀναχωρήσωμεν, ἐφωδίασαν μὲ τὰ χρειώδη.
Act 28:11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀπεπλεύσαμεν ἐπὶ πλοίου Ἀλεξανδρινοῦ, μὲ σημαίαν τῶν Διοσκούρων, τὸ ὁποῖον εἶχε παραχειμάσει ἐν τῇ νήσῳ,
Act 28:12 καὶ φθάσαντες εἰς τὰς Συρακούσας, ἐμείναμεν τρεῖς ἡμέρας·
Act 28:13 ἐκεῖθεν δὲ περιπλεύσαντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν, πνεύσαντος νότου, τὴν δευτέραν ἡμέραν ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους·
Act 28:14 ὅπου εὑρόντες ἀδελφούς, παρεκαλέσθημεν νὰ μείνωμεν παρ' αὐτοῖς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ οὕτως ἤλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην.
Act 28:15 Ἐκεῖθεν δὲ ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοὶ τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῶν ἕως τοῦ Ἀππίου Φόρου καὶ τῶν Τριῶν Ταβερνῶν, τοὺς ὁποίους ἰδὼν ὁ Παῦλος, ηὐχαρίστησε τὸν Θεὸν καὶ ἔλαβε θάρρος.
Act 28:16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους εἰς τὸν στρατοπεδάρχην· εἰς τὸν Παῦλον ὅμως συνεχωρήθη νὰ μένῃ καθ' ἑαυτὸν μετὰ τοῦ στρατιώτου, ὅστις ἐφύλαττεν αὐτόν.
Act 28:17 Μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας συνεκάλεσεν ὁ Παῦλος τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· καὶ ἀφοῦ συνῆλθον, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον πράξας εἰς τὸν λαὸν ἢ εἰς τὰ ἔθιμα τὰ πατρῷα, παρεδόθην ἐξ Ἱεροσολύμων δέσμιος εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·
Act 28:18 οἵτινες ἀφοῦ μὲ ἀνέκριναν, ἤθελον νὰ μὲ ἀπολύσωσι, διότι οὐδεμία αἰτία θανάτου ὑπῆρχεν ἐν ἐμοί.
Act 28:19 Ἐπειδὴ δὲ ἀντέλεγον οἱ Ἰουδαῖοι, ἠναγκάσθην νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα, οὐχὶ ὡς ἔχων νὰ κατηγορήσω κατά τι τὸ ἔθνος μου.
Act 28:20 Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν αἰτίαν σᾶς ἐκάλεσα, διὰ νὰ σᾶς ἴδω καὶ ὁμιλήσω· διότι ἕνεκα τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ φορῶ ταύτην τὴν ἅλυσιν.
Act 28:21 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα ἐλάβομεν περὶ σοῦ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε ἐλθὼν τις ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι κακὸν περὶ σοῦ.
Act 28:22 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ ἀκούσωμεν παρὰ σοῦ τί φρονεῖς διότι περὶ τῆς αἱρέσεως ταύτης εἶναι γνωστὸν εἰς ἡμᾶς ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται.
Act 28:23 Καὶ ἀφοῦ διώρισαν εἰς αὐτὸν ἡμέραν, ἦλθον πρὸς αὐτὸν πολλοὶ εἰς τὸ κατάλυμα, εἰς τοὺς ὁποίους ἐξέθεσε διὰ μαρτυριῶν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔπειθεν αὐτοὺς εἰς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπό τε τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.
Act 28:24 Καὶ ἄλλοι μὲν ἐπείθοντο εἰς τὰ λεγόμενα, ἄλλοι δὲ ἠπίστουν.
Act 28:25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους ἀνεχώρουν, ἀφοῦ ὁ Παῦλος εἶπεν ἕνα λόγον, ὅτι καλῶς ἐλάλησε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,
Act 28:26 λέγον· Ὕπαγε πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπέ· Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει, καὶ βλέποντες θέλετε ἰδεῖ καὶ δὲν θέλετε καταλάβει·
Act 28:27 διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὦτα βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔκλεισαν, μήποτε ἴδωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀκούσωσι μὲ τὰ ὦτα καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰατρεύσω αὐτούς.
Act 28:28 Γνωστὸν λοιπὸν ἔστω εἰς ἐσᾶς ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ θέλουσιν ἀκούσει.
Act 28:29 Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα ἀνεχώρησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἔχοντες πολλὴν συζήτησιν πρὸς ἀλλήλους.
Act 28:30 Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος δύο ὁλόκληρα ἔτη ἐν ἰδιαιτέρᾳ μισθωτῇ οἰκίᾳ καὶ ἐδέχετο πάντας τοὺς ἐρχομένους πρὸς αὐτόν,
Act 28:31 κηρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ διδάσκων μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Rom 1:1 Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσκεκλημένος ἀπόστολος, κεχωρισμένος διὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,
Rom 1:2 τὸ ὁποῖον προϋπεσχέθη διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν ταῖς ἁγίαις γραφαῖς,
Rom 1:3 περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὅστις ἐγεννήθη ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα,
Rom 1:4 καὶ ἀπεδείχθη Υἱὸς Θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἁγιωσύνης διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
Rom 1:5 διὰ τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως πάντων τῶν ἐθνῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ,
Rom 1:6 μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶσθε καὶ σεῖς προσκεκλημένοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Rom 1:7 πρὸς πάντας τοὺς ὄντας ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοὺς τοῦ Θεοῦ, προσκεκλημένους ἁγίους, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Rom 1:8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διότι ἡ πίστις σας κηρύττεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.
Rom 1:9 Ἐπειδὴ μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεός, τὸν ὁποῖον λατρεύω διὰ τοῦ πνεύματός μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἀδιαλείπτως σᾶς ἐνθυμοῦμαι,
Rom 1:10 δεόμενος πάντοτε ἐν ταῖς προσευχαῖς μου νὰ ἀξιωθῶ ἤδη ποτὲ διὰ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς.
Rom 1:11 Διότι ἐπιποθῶ νὰ σᾶς ἴδω, διὰ νὰ σᾶς μεταδώσω χάρισμά τι πνευματικὸν πρὸς στήριξιν ὑμῶν,

Rom 1:12 τοῦτο δὲ εἶναι, τὸ νὰ συμπαρηγορηθῶ μεταξὺ σας διὰ τῆς κοινῆς πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.
Rom 1:13 Δὲν θέλω δὲ νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις ἐμελέτησα νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, ἐμποδίσθην ὅμως μέχρι τοῦδε, διὰ νὰ ἀπολαύσω καρπὸν τινα καὶ μεταξὺ σας, καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν.
Rom 1:14 Χρεώστης εἶμαι πρὸς Ἕλληνάς τε καὶ βαρβάρους, σοφοὺς τε καὶ ἀσόφους·
Rom 1:15 οὕτω πρόθυμος εἶμαι τὸ κατ' ἐμὲ νὰ κηρύξω τὸ εὐαγγέλιον καὶ πρὸς ἐσᾶς τοὺς ἐν Ῥώμῃ.
Rom 1:16 Διότι δὲν αἰσχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· ἐπειδὴ εἶναι δύναμις Θεοῦ πρὸς σωτηρίαν εἰς πάντα τὸν πιστεύοντα Ἰουδαῖόν τε, πρῶτον καὶ Ἕλληνα.
Rom 1:17 Διότι δί αὐτοῦ ἀποκαλύπτεται ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὁ δὲ δίκαιος θέλει ζήσει ἐκ πίστεως.
Rom 1:18 Διότι ὀργὴ Θεοῦ ἀποκαλύπτεται ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, οἵτινες κατακρατοῦσι τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ.
Rom 1:19 Ἐπειδὴ ὅ, τι δύναται νὰ γνωρισθῇ περὶ Θεοῦ εἶναι φανερὸν ἐν αὐτοῖς, διότι ὁ Θεὸς ἐφανέρωσε τοῦτο πρὸς αὐτούς.
Rom 1:20 Ἐπειδὴ τὰ ἀόρατα αὐτοῦ βλέπονται φανερῶς ἀπὸ κτίσεως κόσμου νοούμενα διὰ τῶν ποιημάτων, ἥ τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ ἡ θειότης, ὥστε αὐτοὶ εἶναι ἀναπολόγητοι.
Rom 1:21 Διότι γνωρίσαντες τὸν Θεόν, δὲν ἐδόξασαν ὡς Θεὸν οὐδὲ εὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία·
Rom 1:22 λέγοντες ὅτι εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν,
Rom 1:23 καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ εἰς ὁμοίωμα εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.
Rom 1:24 Διὰ τοῦτο καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς διὰ τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, ὥστε νὰ ἀτιμάζωνται τὰ σώματα αὐτῶν μεταξὺ αὐτῶν.
Rom 1:25 Οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ψεῦδος, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν μᾶλλον παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅστις εἶναι εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.
Rom 1:26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· διότι καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·
Rom 1:27 ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄνδρες, ἀφήσαντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς γυναικός, ἐξεκαύθησαν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους, πράττοντες τὴν ἀσχημοσύνην ἄρσενες εἰς ἄρσενας καὶ ἀπολαμβάνοντες εἰς ἑαυτοὺς τὴν πρέπουσαν ἀντιμισθίαν τῆς πλάνης αὐτῶν.
Rom 1:28 Καὶ καθὼς ἀπεδοκίμασαν τὸ νὰ ἔχωσιν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ὥστε νὰ πράττωσι τὰ μὴ πρέποντα,
Rom 1:29 πλήρεις ὄντες πάσης ἀδικίας, πορνείας, πονηρίας, πλεονεξίας, κακίας, γέμοντες φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας·
Rom 1:30 ψιθυρισταί, κατάλαλοι, μισόθεοι, ὑβρισταί, ὑπερήφανοι, ἀλαζόνες, ἐφευρεταὶ κακῶν, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς,
Rom 1:31 ἀσύνετοι, παραβάται συνθηκῶν, ἄσπλαγχνοι, ἀδιάλλακτοι, ἀνελεήμονες·
Rom 1:32 οἵτινες ἐνῷ γνωρίζουσι τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, ὅτι οἱ πράττοντες τὰ τοιαῦτα εἶναι ἄξιοι θανάτου, οὐχὶ μόνον πράττουσιν αὐτά, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν εἰς τοὺς πράττοντας.
Rom 2:1 Διὰ τοῦτο ἀναπολόγητος εἶσαι, ὦ ἄνθρωπε, πᾶς ὅστις κρίνεις· διότι εἰς ὅ, τι κρίνεις τὸν ἄλλον, σεαυτὸν κατακρίνεις· ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ πράττεις σὺ ὁ κρίνων.
Rom 2:2 Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ ἀλήθειαν ἐναντίον τῶν πραττόντων τὰ τοιαῦτα.
Rom 2:3 Καὶ νομίζεις τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, σὺ ὁ κρίνων τοὺς πράττοντας τὰ τοιαῦτα καὶ πράττων αὐτά, ὅτι θέλεις ἐκφύγει τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ
Rom 2:4 Ἢ καταφρονεῖς τὸν πλοῦτον τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς μακροθυμίας, ἀγνοῶν ὅτι ἡ χρηστότης τοῦ Θεοῦ σὲ φέρει εἰς μετάνοιαν
Rom 2:5 διὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις εἰς σεαυτὸν ὀργὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς καὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ,
Rom 2:6 ὅστις θέλει ἀποδώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ,
Rom 2:7 εἰς μὲν τοὺς ζητοῦντας δί ὑπομονῆς ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζωὴν αἰώνιον,
Rom 2:8 εἰς δὲ τοὺς φιλονείκους καὶ ἀπειθοῦντας μὲν εἰς τὴν ἀλήθειαν, πειθομένους δὲ εἰς τὴν ἀδικίαν θέλει εἶσθαι θυμὸς καὶ ὀργή,
Rom 2:9 θλῖψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ ἐργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος·
Rom 2:10 δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη εἰς πάντα τὸν ἐργαζόμενον τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαῖόν τε πρῶτον καὶ Ἕλληνα·
Rom 2:11 ἐπειδὴ δὲν εἶναι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.
Rom 2:12 Διότι ὅσοι ἡμάρτησαν χωρὶς νόμου, θέλουσι καὶ ἀπολεσθῇ χωρὶς νόμου· καὶ ὅσοι ἡμάρτησαν ὑπὸ νόμον, θέλουσι κριθῇ διὰ νόμου.
Rom 2:13 Διότι δὲν εἶναι δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου, ἀλλ' οἱ ἐκτελεσταὶ τοῦ νόμου θέλουσι δικαιωθῇ.

Rom 2:14 Ἐπειδὴ ὅταν οἱ ἐθνικοὶ οἱ μὴ ἔχοντες νόμον πράττωσιν ἐκ φύσεως τὰ τοῦ νόμου, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες εἶναι νόμος εἰς ἑαυτούς,
Rom 2:15 οἵτινες δεικνύουσι τὸ ἔργον τοῦ νόμου γεγραμμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, ἔχοντες συμμαρτυροῦσαν τὴν συνείδησιν αὐτῶν καὶ τοὺς λογισμοὺς κατηγοροῦντας ἢ καὶ ἀπολογουμένους μεταξὺ ἀλλήλων,
Rom 2:16 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅτε θέλει κρίνει ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.
Rom 2:17 Ἰδού, σὺ ἐπονομάζεσαι Ἰουδαῖος καὶ ἐπαναπαύεσαι εἰς τὸν νόμον καὶ καυχᾶσαι εἰς τὸν Θεόν,
Rom 2:18 καὶ γνωρίζεις τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ διακρίνεις τὰ διαφέροντα, διδασκόμενος ὑπὸ τοῦ νόμου,
Rom 2:19 καὶ ἔχεις πεποίθησιν εἰς σεαυτὸν ὅτι εἶσαι ὁδηγὸς τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει,
Rom 2:20 παιδευτὴς ἀφρόνων, διδάσκαλος νηπίων, ἔχων τὸν τύπον τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.
Rom 2:21 Ὁ διδάσκων λοιπὸν ἄλλον σεαυτὸν δὲν διδάσκεις ὁ κηρύττων νὰ μὴ κλέπτωσι κλέπτεις
Rom 2:22 ὁ λέγων νὰ μὴ μοιχεύωσι μοιχεύεις ὁ βδελυττόμενος τὰ εἴδωλα ἱεροσυλεῖς
Rom 2:23 ὁ καυχώμενος εἰς τὸν νόμον, ἀτιμάζεις τὸν Θεὸν διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου
Rom 2:24 Διότι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐξ αἰτίας σας βλασφημεῖται μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.
Rom 2:25 Ἐπειδὴ ὠφελεῖ μὲν ἡ περιτομή, ἐὰν ἐκτελῇς τὸν νόμον· ἐὰν ὅμως ἦσαι παραβάτης τοῦ νόμου, ἡ περιτομή σου ἔγεινεν ἀκροβυστία.
Rom 2:26 Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἀπερίτμητος φυλάττῃ τὰ διατάγματα τοῦ νόμου, ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ δὲν θέλει λογισθῇ ἀντὶ περιτομῆς
Rom 2:27 καὶ ὁ ἐκ φύσεως ἀπερίτμητος, ἐκτελῶν τὸν νόμον, θέλει κρίνει σὲ ὅστις, ἔχων τὸ γράμμα τοῦ νόμου καὶ τὴν περιτομήν, εἶσαι παραβάτης τοῦ νόμου.
Rom 2:28 Διότι Ἰουδαῖος δὲν εἶναι ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖος, οὐδὲ περιτομὴ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἡ γινομένη ἐν σαρκί,
Rom 2:29 ἀλλ᾿ Ἰουδαῖος εἶναι ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ ἡ τῆς καρδίας κατὰ πνεῦμα, οὐχὶ κατὰ γράμμα, τοῦ ὁποίου ὁ ἔπαινος εἶναι οὐχὶ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ᾿ ἐκ τοῦ Θεοῦ.
Rom 3:1 Τίς λοιπὸν ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς
Rom 3:2 Πολλὴ κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν διότι εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐνεπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.
Rom 3:3 Ἐπειδὴ ἄν τινες δὲν ἐπίστευσαν, τί ἐκ τούτου μήπως ἡ ἀπιστία αὐτῶν θέλει καταργήσει τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ
Rom 3:4 Μὴ γένοιτο. Ἀλλ᾿ ἔστω ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ νὰ δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νὰ νικήσῃς, ὅταν κρίνησαι.
Rom 3:5 Ἐὰν δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν δεικνύῃ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, τί θέλομεν εἰπεῖ μήπως εἶναι ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν ὡς ἄνθρωπος λαλῶ.
Rom 3:6 Μὴ γένοιτο· ἐπειδὴ πῶς θέλει κρίνει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον
Rom 3:7 Διότι ἐὰν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπερίσσευσε πρὸς δόξαν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐμοῦ ψεύσματος, διὰ τί πλέον ἐγὼ κρίνομαι ὡς ἁμαρτωλός,
Rom 3:8 καὶ καθὼς βλασφημούμεθα καὶ καθὼς κηρύττουσί τινες, ὅτι ἡμεῖς λέγομεν, Διὰ τί νὰ μὴ πράττωμεν τὰ κακά, διὰ νὰ ἔλθωσι τὰ ἀγαθά τῶν ὁποίων ἡ κατάκρισις εἶναι δικαία.
Rom 3:9 Τί λοιπόν ὑπερέχομεν τῶν ἐθνικῶν Οὐχὶ βεβαίως· διότι προεξηλέγξαμεν Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, ὅτι εἶναι πάντες ὑπὸ ἁμαρτίαν,
Rom 3:10 καθὼς εἶναι γεγραμμένον Ὅτι δὲν ὑπάρχει δίκαιος οὐδὲ εἷς,
Rom 3:11 δὲν ὑπάρχει τις ἔχων σύνεσιν· δὲν ὑπάρχει τις ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
Rom 3:12 Πάντες ἐξέκλιναν, ὁμοῦ ἐξηχρειώθησαν· δὲν ὑπάρχει ὁ πράττων ἀγαθόν, δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἷς.
Rom 3:13 Τάφος ἀνεῳγμένος εἶναι ὁ λάρυγξ αὐτῶν, μὲ τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐλάλουν δόλια· φαρμάκιον ἀσπίδων εἶναι ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν·
Rom 3:14 τῶν ὁποίων τὸ στόμα γέμει κατάρας καὶ πικρίας·
Rom 3:15 οἱ πόδες αὐτῶν εἶναι ταχεῖς εἰς τὸ νὰ χύσωσιν αἷμα·
Rom 3:16 ἐρήμωσις καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,
Rom 3:17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης δὲν ἐγνώρισαν.
Rom 3:18 Δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
Rom 3:19 Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι ὅσα λέγει ὁ νόμος λαλεῖ πρὸς τοὺς ὑπὸ τὸν νόμον, διὰ νὰ ἐμφραχθῇ πᾶν στόμα καὶ νὰ γείνῃ πᾶς ὁ κόσμος ὑπόδικος εἰς τὸν Θεόν,
Rom 3:20 διότι ἐξ ἔργων νόμου δὲν θέλει δικαιωθῇ οὐδεμία σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· ἐπειδὴ διὰ τοῦ νόμου γίνεται ἡ γνώρισις τῆς ἁμαρτίας.
Rom 3:21 Τώρα δὲ χωρὶς νόμου ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐφανερώθη, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν,
Rom 3:22 δικαιοσύνη δὲ τοῦ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· διότι δὲν ὑπάρχει διαφορά·
Rom 3:23 ἐπειδὴ πάντες ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,
Rom 3:24 δικαιοῦνται δὲ δωρεὰν μὲ τὴν χάριν αὐτοῦ διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
Rom 3:25 τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς προέθετο μέσον ἐξιλεώσεως διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, πρὸς φανέρωσιν τῆς

δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν προγενομένων ἁμαρτημάτων διὰ τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ,
Rom 3:26 πρὸς φανέρωσιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, διὰ νὰ ἦναι αὐτὸς δίκαιος καὶ νὰ δικαιόνῃ τὸν πιστεύοντα εἰς τὸν Ἰησοῦν.
Rom 3:27 Ποῦ λοιπὸν ἡ καύχησις Ἐκλείσθη ἔξω. Διὰ ποίου νόμου τῶν ἔργων Οὐχί, ἀλλὰ διὰ τοῦ νόμου τῆς πίστεως.
Rom 3:28 Συμπεραίνομεν λοιπὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιοῦται διὰ τῆς πίστεως χωρὶς τῶν ἔργων τοῦ νόμου.
Rom 3:29 Ἢ τῶν Ἰουδαίων μόνον εἶναι ὁ Θεός Οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν Ναί, καὶ τῶν ἐθνῶν,
Rom 3:30 ἐπειδὴ εἷς εἶναι ὁ Θεὸς ὅστις θέλει δικαιώσει τὴν περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ τὴν ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως.
Rom 3:31 Νόμον λοιπὸν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως μὴ γένοιτο, ἀλλὰ νόμον συνιστῶμεν.
Rom 4:1 Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ ὅτι ἀπήλαυσεν Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν κατὰ σάρκα
Rom 4:2 Διότι ἐὰν ὁ Ἀβραὰμ ἐδικαιώθη ἐκ τῶν ἔργων, ἔχει καύχημα, ἀλλ᾿ οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Rom 4:3 Ἐπειδὴ τί λέγει ἡ γραφή Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην.
Rom 4:4 Εἰς δὲ τὸν ἐργαζόμενον ὁ μισθὸς δὲν λογίζεται ὡς χάρις, ἀλλ᾿ ὡς χρέος·
Rom 4:5 εἰς τὸν μὴ ἐργαζόμενον ὅμως, πιστεύοντα δὲ εἰς τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, ἡ πίστις αὐτοῦ λογίζεται εἰς δικαιοσύνην,
Rom 4:6 καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην, χωρὶς ἔργων·
Rom 4:7 Μακάριοι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων συνεχωρήθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ τῶν ὁποίων ἐσκεπάσθησαν αἱ ἁμαρτίαι·
Rom 4:8 μακάριος ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν θέλει λογίζεσθαι ἁμαρτίαν.
Rom 4:9 Οὗτος λοιπὸν ὁ μακαρισμὸς γίνεται διὰ τοὺς περιτετμημένους ἢ καὶ διὰ τοὺς ἀπεριτμήτους διότι λέγομεν ὅτι ἡ πίστις ἐλογίσθη εἰς τὸν Ἀβραὰμ εἰς δικαιοσύνην.
Rom 4:10 Πῶς λοιπὸν ἐλογίσθη ὅτε ἦτο ἐν περιτομῇ ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ Οὐχὶ ἐν περιτομῇ ἀλλ᾿ ἐν ἀκροβυστίᾳ·
Rom 4:11 καὶ ἔλαβε τὸ σημεῖον τῆς περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς ἐκ πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, διὰ νὰ ἦναι αὐτὸς πατὴρ πάντων τῶν πιστευόντων ἐνῷ ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, διὰ νὰ λογισθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη,
Rom 4:12 καὶ πατὴρ τῆς περιτομῆς, οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς περιτετμημένους, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς περιπατοῦντας εἰς τὰ ἴχνη τῆς πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ.
Rom 4:13 Ἐπειδὴ ἡ ἐπαγγελία πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἢ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ, ὅτι ἔμελλε νὰ ἦναι κληρονόμος τοῦ κόσμου, δὲν ἔγεινε διὰ τοῦ νόμου, ἀλλὰ διὰ τῆς δικαιοσύνης τῆς ἐκ πίστεως.
Rom 4:14 Διότι ἐὰν ἦναι κληρονόμοι οἱ ἐκ τοῦ νόμου, ἡ πίστις ἐματαιώθη καὶ κατηργήθη ἡ ἐπαγγελία·
Rom 4:15 ἐπειδὴ ὁ νόμος ἐπιφέρει ὀργήν· διότι ὅπου δὲν ὑπάρχει νόμος, οὐδὲ παράβασις ὑπάρχει.
Rom 4:16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως ἡ κληρονομία, διὰ νὰ ἦναι κατὰ χάριν, ὥστε ἡ ἐπαγγελία νὰ ἦναι βεβαία εἰς ἅπαν τὸ σπέρμα, οὐχὶ μόνον τὸ ἐκ τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ τῆς πίστεως τοῦ Ἀβραάμ, ὅστις εἶναι πατὴρ πάντων ἡμῶν,
Rom 4:17 καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν σε κατέστησα, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσε, τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα·
Rom 4:18 ὅστις καίτοι μὴ ἔχων ἐλπίδα ἐπίστευσεν ἐπ᾿ ἐλπίδι, ὅτι ἔμελλε νὰ γείνῃ πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ λαληθέν· Οὕτω θέλει εἶσθαι τὸ σπέρμα σου·
Rom 4:19 καὶ μὴ ἀσθενήσας κατὰ τὴν πίστιν δὲν ἐσυλλογίσθη τὸ σῶμα αὐτοῦ ὅτι ἦτο ἤδη νενεκρωμένον, ἑκατονταετὴς περίπου ὤν, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας τῆς Σάρρας·
Rom 4:20 οὐδὲ ἐδίστασεν εἰς τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς ἀπιστίας, ἀλλ᾿ ἐνεδυναμώθη εἰς τὴν πίστιν, δοξάσας τὸν Θεόν,
Rom 4:21 καὶ πεποιθὼς ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη, εἶναι δυνατὸς καὶ νὰ ἐκτελέσῃ.
Rom 4:22 Διὰ τοῦτο καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην.
Rom 4:23 Δὲν ἐγράφη δὲ δι᾿ αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη εἰς αὐτόν,
Rom 4:24 ἀλλὰ καὶ δι᾿ ἡμᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ λογισθῇ, τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸν ἀναστήσαντα ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν,
Rom 4:25 ὅστις παρεδόθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ ἀνέστη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.
Rom 5:1 Δικαιωθέντες λοιπὸν ἐκ πίστεως, ἔχομεν εἰρήνην πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Rom 5:2 διὰ τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν καὶ τὴν εἴσοδον διὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν χάριν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἱστάμεθα καὶ καυχώμεθα εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.
Rom 5:3 Καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰς τὰς θλίψεις, γινώσκοντες ὅτι θλῖψις ἐργάζεται ὑπομονήν,
Rom 5:4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα,
Rom 5:5 ἡ δὲ ἐλπὶς δὲν καταισχύνει, διότι ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκκεχυμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος εἰς ἡμᾶς.
Rom 5:6 Ἐπειδὴ ὁ Χριστός, ὅτε ἤμεθα ἔτι ἀσθενεῖς, ἀπέθανε κατὰ τὸν ὡρισμένον καιρὸν ὑπὲρ τῶν ἀσεβῶν.
Rom 5:7 Διότι μόλις ὑπὲρ δικαίου θέλει ἀποθάνει τις· ἐπειδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ ἴσως καὶ τολμᾷ τις νὰ ἀποθάνῃ·
Rom 5:8 ἀλλ᾿ ὁ Θεὸς δεικνύει τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς, διότι ἐνῷ ἡμεῖς ἤμεθα ἔτι ἁμαρτωλοί, ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν

ὑπὲρ ἡμῶν.
Rom 5:9 Πολλῷ μᾶλλον λοιπὸν ἀφοῦ ἐδικαιώθημεν τώρα διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, θέλομεν σωθῇ ἀπὸ τῆς ὀργῆς δἰ αὐτοῦ.
Rom 5:10 Διότι ἐὰν ἐχθροὶ ὄντες ἐφιλιώθημεν μὲ τὸν Θεὸν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ, μᾶλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθῇ διὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ·
Rom 5:11 καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι εἰς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν τώρα τὴν φιλίωσιν.
Rom 5:12 Διὰ τοῦτο καθὼς δἰ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτω διῆλθεν ὁ θάνατος εἰς πάντας ἀνθρώπους, ἐπειδὴ πάντες ἥμαρτον·
Rom 5:13 διότι μέχρι τοῦ νόμου ἦτο ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἁμαρτία, ἁμαρτία ὅμως δὲν λογίζεται ὅταν δὲν ἦναι νόμος·
Rom 5:14 ἀλλ̓ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, ὅστις εἶναι τύπος τοῦ μέλλοντος.
Rom 5:15 Πλὴν δὲν εἶναι καθὼς τὸ ἁμάρτημα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· διότι ἂν διὰ τὸ ἁμάρτημα τοῦ ἑνὸς ἀπέθανον οἱ πολλοί, πολὺ περισσότερον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπερίσσευσεν εἰς τοὺς πολλούς.
Rom 5:16 Καὶ ἡ δωρεὰ δὲν εἶναι καθὼς ἡ δἰ ἑνὸς ἁμαρτήσαντος γενομένη κατάκρισις· διότι ἡ κρίσις ἐκ τοῦ ἑνὸς ἔγεινεν εἰς κατάκρισιν τῶν πολλῶν, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων ἔγεινεν εἰς δικαίωσιν.
Rom 5:17 Διότι ἂν καὶ διὰ τὸ ἁμάρτημα τοῦ ἑνὸς ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνός, πολὺ περισσότερον οἱ λαμβάνοντες τὴν ἀφθονίαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης θέλουσι βασιλεύσει ἐν ζωῇ διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Rom 5:18 Καθὼς λοιπὸν δἰ ἑνὸς ἁμαρτήματος ἦλθε κατάκρισις εἰς πάντας ἀνθρώπους, οὕτω καὶ διὰ μιᾶς δικαιοσύνης ἦ λθεν εἰς πάντας ἀνθρώπους δικαίωσις εἰς ζωήν.
Rom 5:19 Διότι καθὼς διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου οἱ πολλοὶ κατεστάθησαν ἁμαρτωλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς οἱ πολλοὶ θέλουσι κατασταθῇ δίκαιοι.
Rom 5:20 Παρεισῆλθε δὲ ὁ νόμος διὰ νὰ περισσεύσῃ τὸ ἁμάρτημα. Καὶ ὅπου ἐπερίσσευσεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις,
Rom 5:21 ἵνα καθὼς ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία διὰ τοῦ θανάτου, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ τῆς δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Rom 6:1 Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ θέλομεν ἐπιμένει ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ, διὰ νὰ περισσεύσῃ ἡ χάρις
Rom 6:2 Μὴ γένοιτο· ἡμεῖς, οἵτινες ἀπεθάνομεν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, πῶς θέλομεν ζήσει πλέον ἐν αὐτῇ
Rom 6:3 Ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν
Rom 6:4 Συνετάφημεν λοιπὸν μετ̓ αὐτοῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς περιπατήσωμεν εἰς νέαν ζωήν.
Rom 6:5 Διότι ἐὰν ἐγείναμεν σύμφυτοι μὲ αὐτὸν κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ θανάτου αὐτοῦ, θέλομεν εἶσθαι καὶ κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς ἀναστάσεως,
Rom 6:6 τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, διὰ νὰ καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, ὥστε νὰ μὴ ἤμεθα πλέον δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας·
Rom 6:7 διότι ὁ ἀποθανὼν ἠλευθερώθη ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.
Rom 6:8 Ἐὰν δὲ ἀπεθάνομεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ, πιστεύομεν ὅτι καὶ θέλομεν συζήσει μετ̓ αὐτοῦ,
Rom 6:9 γινώσκοντες ὅτι ὁ Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν δὲν ἀποθνήσκει πλέον, θάνατος αὐτὸν δὲν κυριεύει πλέον.
Rom 6:10 Διότι καθ̓ ὃ ἀπέθανεν, ἀπέθανεν ἅπαξ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ καθ̓ ὃ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν.
Rom 6:11 Οὕτω καὶ σεῖς φρονεῖτε ἑαυτοὺς ὅτι εἶσθε νεκροὶ μὲν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, ζῶντες δὲ εἰς τὸν Θεὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Rom 6:12 Ἂς μὴ βασιλεύῃ λοιπὸν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, ὥστε κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ νὰ ὑπακούητε εἰς αὐτήν,
Rom 6:13 μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη σας ὅπλα ἀδικίας εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς εἰς τὸν Θεὸν ὡς ζῶντας ἐκ νεκρῶν, καὶ τὰ μέλη σας ὅπλα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν.
Rom 6:14 Διότι ἡ ἁμαρτία δὲν θέλει σᾶς κυριεύσει· ἐπειδὴ δὲν εἶσθε ὑπὸ νόμον, ἀλλ̓ ὑπὸ χάριν.
Rom 6:15 Τί λοιπόν θέλομεν ἁμαρτήσει διότι δὲν εἴμεθα ὑπὸ νόμον, ἀλλ̓ ὑπὸ χάριν μὴ γένοιτο.
Rom 6:16 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι εἰς ὅντινα παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους πρὸς ὑπακοήν, εἶσθε δοῦλοι ἐκείνου εἰς τὸν ὁποῖον ὑπακούετε, ἢ τῆς ἁμαρτίας πρὸς θάνατον ἢ τῆς ὑπακοῆς πρὸς δικαιοσύνην
Rom 6:17 Χάρις ὅμως εἰς τὸν Θεόν, διότι ὑπήρχετε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, πλὴν ὑπηκούσατε ἐκ καρδίας εἰς τὸν τύπον τῆς διδαχῆς, εἰς τὸν ὁποῖον παρεδόθητε,
Rom 6:18 ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε εἰς τὴν δικαιοσύνην·
Rom 6:19 ἀνθρωπίνως λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς σας. Διότι καθὼς παρεστήσατε τὰ μέλη σας δοῦλα εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ εἰς τὴν ἀνομίαν πρὸς τὴν ἀνομίαν, οὕτω τώρα παραστήσατε τὰ μέλη σας δοῦλα εἰς τὴν δικαιοσύνην πρὸς ἁγιασμόν.
Rom 6:20 Διότι ὅτε ὑπήρχετε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπήρχετε ἐλεύθεροι ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.
Rom 6:21 Τίνα λοιπὸν καρπὸν εἴχετε τότε ἐξ ἐκείνων τῶν ἔργων, διὰ τὰ ὁποῖα τώρα αἰσχύνεσθε διότι τὸ τέλος

ἐκείνων εἶναι θάνατος.
Rom 6:22 Ἀλλὰ τώρα ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ δουλωθέντες εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε τὸν καρπὸν σας εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον.
Rom 6:23 Διότι ὁ μισθὸς τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Rom 7:1 Ἢ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, διότι λαλῶ πρὸς γινώσκοντας τὸν νόμον, ὅτι ὁ νόμος ἔχει κυριότητα ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐφ ὅσον χρόνον ζῇ
Rom 7:2 Διότι ἡ ὕπανδρος γυνὴ εἶναι δεδεμένη διὰ τοῦ νόμου μὲ τὸν ἄνδρα ζῶντα· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἀπαλλάττεται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.
Rom 7:3 Ἄρα λοιπὸν ἐὰν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς συζευχθῇ μὲ ἄλλον ἄνδρα, θέλει εἶσθαι μοιχαλίς· ἐὰν ὅμως ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, εἶναι ἐλευθέρα ἀπὸ τοῦ νόμου, ὥστε νὰ μὴ ἦναι μοιχαλὶς ἐὰν συζευχθῇ μὲ ἄλλον ἄνδρα.
Rom 7:4 Λοιπόν, ἀδελφοί μου, καὶ σεῖς ἐθανατώθητε ὡς πρὸς τὸν νόμον διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ συζευχθῆτε μὲ ἄλλον, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, διὰ νὰ καρποφορήσωμεν εἰς τὸν Θεόν.
Rom 7:5 Διότι ὅτε ἤμεθα ἐν τῇ σαρκί, τὰ πάθη τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργοῦντο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, διὰ νὰ καρποφορήσωμεν εἰς τὸν θάνατον·
Rom 7:6 τώρα ὅμως ἀπηλλάχθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντος ἐκείνου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐκρατούμεθα, διὰ νὰ δουλεύωμεν κατὰ τὸ νέον πνεῦμα καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ παλαιὸν γράμμα.
Rom 7:7 Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ ὁ νόμος εἶναι ἁμαρτία Μὴ γένοιτο. Ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν δὲν ἐγνώρισα, εἰμὴ διὰ τοῦ νόμου· διότι καὶ τὴν ἐπιθυμίαν δὲν ἤθελον γνωρίσει, ἐὰν ὁ νόμος δὲν ἔλεγε· Μὴ ἐπιθυμήσῃς.
Rom 7:8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐγέννησεν ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· διότι χωρὶς τοῦ νόμου ἡ ἁμαρτία εἶναι νεκρά.
Rom 7:9 Καὶ ἐγὼ ἔζων ποτὲ χωρὶς νόμου· ἀλλ ὅτε ἦλθεν ἡ ἐντολή, ἀνέζησεν ἁμαρτία, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον·
Rom 7:10 καὶ ἡ ἐντολή, ἥτις ἐδόθη πρὸς ζωήν, αὐτὴ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ πρὸς θάνατον.
Rom 7:11 Διότι ἡ ἁμαρτία, λαβοῦσα ἀφορμὴν διὰ τῆς ἐντολῆς, μὲ ἐξηπάτησε καὶ δί αὐτῆς μὲ ἐθανάτωσεν.
Rom 7:12 Ὥστε ὁ μὲν νόμος εἶναι ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.
Rom 7:13 τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν ἔγεινεν εἰς ἐμὲ θάνατος μὴ γένοιτο. Ἀλλ ἡ ἁμαρτία, διὰ νὰ φανῇ ἁμαρτία, προξενοῦσα εἰς ἐμὲ θάνατον διὰ τοῦ ἀγαθοῦ, ὥστε νὰ γείνῃ καθ ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.
Rom 7:14 Διότι ἐξεύρομεν ὅτι ὁ νόμος εἶναι πνευματικός· ἐγὼ δὲ εἶμαι σαρκικός, πεπωλημένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.
Rom 7:15 Διότι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πράττω, δὲν γνωρίζω· ἐπειδὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω τοῦτο δὲν πράττω, ἀλλ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μισῶ τοῦτο πράττω.
Rom 7:16 Ἐὰν δὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θέλω τοῦτο πράττω, συμφωνῶ μὲ τὸν νόμον, ὅτι εἶναι καλός.
Rom 7:17 Τώρα δὲ δὲν πράττω πλέον τοῦτο ἐγώ, ἀλλ ἡ ἁμαρτία ἡ κατοικοῦσα ἐν ἐμοί.
Rom 7:18 Διότι ἐξεύρω ὅτι δὲν κατοικεῖ ἐν ἐμοί, τουτέστιν ἐν τῇ σαρκὶ μου, ἀγαθόν· ἐπειδὴ τὸ θέλειν πάρεστιν εἰς ἐμέ, τὸ πράττειν ὅμως τὸ καλὸν δὲν εὑρίσκω·
Rom 7:19 διότι δὲν πράττω τὸ ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον θέλω· ἀλλὰ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, τοῦτο πράττω.
Rom 7:20 Ἐὰν δὲ ἐγὼ πράττω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, δὲν ἐργάζομαι αὐτὸ πλέον ἐγώ, ἀλλ ἡ ἁμαρτία ἡ κατοικοῦσα ἐν ἐμοί.
Rom 7:21 Εὑρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον τοῦτον ὅτι, ἐνῷ ἐγὼ θέλω νὰ πράττω τὸ καλόν, πάρεστιν εἰς ἐμὲ τὸ κακόν·
Rom 7:22 διότι ἠδύνομαι μὲν εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον,
Rom 7:23 βλέπω ὅμως ἐν τοῖς μέλεσί μου ἄλλον νόμον ἀντιμαχόμενον εἰς τὸν νόμον τοῦ νοὸς μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας, τὸν ὄντα ἐν τοῖς μέλεσί μου.
Rom 7:24 Ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἐγώ· τὶς θέλει μὲ ἐλευθερώσει ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου
Rom 7:25 Εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα λοιπὸν αὐτὸς ἐγὼ μὲ τὸν νοῦν μὲν δουλεύω εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν σάρκα δὲ εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας.
Rom 8:1 Δὲν εἶναι τώρα λοιπὸν οὐδεμία κατάκρισις εἰς τοὺς ἐν Χριστῷ, Ἰησοῦ, τοὺς μὴ περιπατοῦντας κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.
Rom 8:2 Διότι ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μὲ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.
Rom 8:3 Ἐπειδὴ τὸ ἀδύνατον εἰς τὸν νόμον, καθότι ἦτο ἀνίσχυρος διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς πέμψας τὸν ἑαυτοῦ Υἱὸν μὲ ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί,
Rom 8:4 διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ περιπατοῦντας κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα·
Rom 8:5 διότι οἱ ζῶντες κατὰ τὴν σάρκα τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ τὸ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος.
Rom 8:6 Ἐπειδὴ τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς εἶναι θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη·
Rom 8:7 διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς εἶναι ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν· ἐπειδὴ εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ δὲν ὑποτάσσεται· ἀλλ οὐδὲ δύναται·
Rom 8:8 ὅσοι δὲ εἶναι τῆς σαρκὸς δὲν δύνανται νὰ ἀρέσωσιν εἰς τὸν Θεόν.
Rom 8:9 Σεῖς ὅμως δὲν εἶσθε τῆς σαρκός, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος, ἐὰν τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικῇ ἐν ὑμῖν. Ἀλλ ἐὰν τις

δὲν ἔχῃ τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, οὗτος δὲν εἶναι αὐτοῦ.
Rom 8:10 Ἐὰν δὲ ὁ Χριστὸς ἦναι ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα εἶναι νεκρὸν διὰ τὴν ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ τὴν δικαιοσύνην.
Rom 8:11 Ἐὰν δὲ κατοικῇ ἐν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα τοῦ ἀναστήσαντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν, ὁ ἀναστήσας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν θέλει ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ τοῦ κατοικοῦντος ἐν ὑμῖν.
Rom 8:12 Ἄρα λοιπόν, ἀδελφοί, εἴμεθα χρεῶσται οὐχὶ εἰς τὴν σάρκα, ὥστε νὰ ζῶμεν κατὰ σάρκα·
Rom 8:13 διότι ἐὰν ζῆτε κατὰ τὴν σάρκα, μέλλετε νὰ ἀποθάνητε· ἀλλ᾿ ἐὰν διὰ τοῦ Πνεύματος θανατόνητε τὰς πράξεις τοῦ σώματος, θέλετε ζήσει.
Rom 8:14 Ἐπειδὴ ὅσοι διοικοῦνται ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, οὗτοι εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.
Rom 8:15 Διότι δὲν ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας, διὰ νὰ φοβῆσθε πάλιν, ἀλλ᾿ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, διὰ τοῦ ὁποίου κράζομεν· Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.
Rom 8:16 Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ μὲ τὸ πνεῦμα ἡμῶν ὅτι εἴμεθα τέκνα Θεοῦ.
Rom 8:17 Ἐὰν δὲ τέκνα καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, ἐὰν συμπάσχωμεν, διὰ νὰ γείνωμεν καὶ συμμέτοχοι τῆς δόξης αὐτοῦ.
Rom 8:18 Ἐπειδὴ φρονῶ ὅτι τὰ παθήματα τοῦ παρόντος καιροῦ δὲν εἶναι ἄξια νὰ συγκριθῶσι μὲ τὴν δόξαν τὴν μέλλουσαν νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἡμᾶς.
Rom 8:19 Διότι ἡ μεγάλη προσδοκία τῆς κτίσεως προσμένει τὴν φανέρωσιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.
Rom 8:20 Ἐπειδὴ ἡ κτίσις ὑπετάχθη εἰς τὴν ματαιότητα, οὐχὶ ἑκουσίως, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα αὐτήν,
Rom 8:21 ἐπ᾿ ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις θέλει ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς καὶ μεταβῇ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.
Rom 8:22 Ἐπειδὴ ἐξεύρομεν ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συναγωνιᾷ ἕως τοῦ νῦν·
Rom 8:23 καὶ οὐχὶ μόνον αὐτή, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἵτινες ἔχομεν τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν ἐν ἑαυτοῖς περιμένοντες τὴν υἱοθεσίαν, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.
Rom 8:24 Διότι μὲ τὴν ἐλπίδα ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ ἥτις βλέπεται δὲν εἶναι ἐλπίς· διότι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον βλέπει τις, διὰ τί καὶ ἐλπίζει
Rom 8:25 Ἐὰν δὲ ἐλπίζωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν βλέπομεν, διὰ τῆς ὑπομονῆς περιμένομεν αὐτό.
Rom 8:26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ Πνεῦμα συμβοηθεῖ εἰς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· ἐπειδὴ τὸ τί νὰ προσευχηθῶμεν ὡς πρέπει δὲν ἐξεύρομεν, ἀλλ᾿ αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ἱκετεύει ὑπὲρ ἡμῶν διὰ στεναγμῶν ἀλαλήτων·
Rom 8:27 ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας ἐξεύρει τί εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἱκετεύει ὑπὲρ τῶν ἁγίων.
Rom 8:28 Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι πάντα συνεργοῦσι πρὸς τὸ ἀγαθὸν εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὸν Θεόν, εἰς τοὺς κεκλημένους κατὰ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ·
Rom 8:29 διότι ὅσους προεγνώρισε, τούτους καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ ἦναι αὐτὸς πρωτότοκος μεταξὺ πολλῶν ἀδελφῶν·
Rom 8:30 ὅσους δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ ὅσους ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσε, καὶ ὅσους ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.
Rom 8:31 Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ πρὸς ταῦτα Ἐὰν ὁ Θεὸς ἦναι ὑπὲρ ἡμῶν, τίς θέλει εἶσθαι καθ᾿ ἡμῶν
Rom 8:32 Ἐπειδὴ ὅστις τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ Υἱὸν δὲν ἐφείσθη, ἀλλὰ παρέδωκεν αὐτὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, πῶς καὶ μετ᾿ αὐτοῦ δὲν θέλει χαρίσει εἰς ἡμᾶς τὰ πάντα
Rom 8:33 Τίς θέλει ἐγκαλέσει τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Θεοῦ Θεὸς εἶναι ὁ δικαιῶν·
Rom 8:34 τίς θέλει εἶσθαι ὁ κατακρίνων Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἀναστάς, ὅστις καὶ εἶναι ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὅστις καὶ μεσιτεύει ὑπὲρ ἡμῶν.
Rom 8:35 Τίς θέλει μᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ θλῖψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ πεῖνα ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα
Rom 8:36 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
Rom 8:37 Ἀλλ᾿ εἰς πάντα ταῦτα ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.
Rom 8:38 Ἐπειδὴ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε παρόντα οὔτε μέλλοντα
Rom 8:39 οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε ἄλλη τις κτίσις θέλει δυνηθῇ νὰ χωρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
Rom 9:1 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, δὲν ψεύδομαι, ἔχων συμμαρτυροῦσαν μὲ ἐμὲ τὴν συνείδησίν μου ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ,
Rom 9:2 ὅτι ἔχω λύπην μεγάλην καὶ ἀδιάλειπτον ὀδύνην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.
Rom 9:3 Διότι ηὐχόμην αὐτὸς ἐγὼ νὰ ἦμαι ἀνάθεμα ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν κατὰ σάρκα συγγενῶν μου,
Rom 9:4 οἵτινες εἶναι Ἰσραηλῖται, τῶν ὁποίων εἶναι ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι,
Rom 9:5 τῶν ὁποίων εἶναι οἱ πατέρες, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς

εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.
Rom 9:6 Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν ὅτι ἐξέπεσεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Διότι πάντες οἱ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ δὲν εἶναι οὗτοι Ἰσραήλ,
Rom 9:7 οὐδὲ διότι εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, διὰ τοῦτο εἶναι πάντες τέκνα, ἀλλ᾽ Ἐν τῷ Ἰσαὰκ θέλει κληθῇ εἰς σὲ σπέρμα.
Rom 9:8 Τουτέστι, τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα δὲν εἶναι τέκνα Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζονται διὰ σπέρμα.
Rom 9:9 Διότι ὁ λόγος τῆς ἐπαγγελίας εἶναι οὗτος· Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον θέλω ἔλθει καὶ ἡ Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν.
Rom 9:10 Καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἡ Ῥεβέκκα, ὅτε συνέλαβε δύο ἐξ ἑνὸς ἀνδρός, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν·
Rom 9:11 διότι πρὶν ἔτι γεννηθῶσι τὰ παιδία, καὶ πρὶν πράξωσί τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, διὰ νὰ μένῃ ὁ κατ᾽ ἐκλογὴν προορισμὸς τοῦ Θεοῦ, οὐχὶ ἐκ τῶν ἔργων, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ καλοῦντος,
Rom 9:12 ἐρρέθη πρὸς αὐτὴν ὅτι ὁ μεγαλήτερος θέλει δουλεύσει εἰς τὸν μικρότερον,
Rom 9:13 καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα.
Rom 9:14 Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ Μήπως εἶναι ἀδικία εἰς τὸν Θεόν μὴ γένοιτο.
Rom 9:15 Διότι πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγει· θέλω ἐλεήσει ὅντινα ἐλεῶ, καὶ θέλω οἰκτειρήσει ὅντινα οἰκτείρω.
Rom 9:16 Ἄρα λοιπὸν δὲν εἶναι τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ.
Rom 9:17 Διότι ἡ γραφὴ λέγει πρὸς τὸν Φαραὼ ὅτι δἰ αὐτὸ τοῦτο σὲ ἐξήγειρα, διὰ νὰ δείξω ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ διὰ νὰ διαγγελθῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
Rom 9:18 Ἄρα λοιπὸν ὅντινα θέλει ἐλεεῖ καὶ ὅντινα θέλει σκληρύνει.
Rom 9:19 Θέλεις λοιπὸν μοὶ εἰπεῖ· Διὰ τί πλέον μέμφεται εἰς τὸ θέλημα αὐτοῦ τίς ἐναντιοῦται
Rom 9:20 Ἀλλὰ μάλιστα σύ, ὦ ἄνθρωπε, τίς εἶσαι, ὅστις ἀνταποκρίνεσαι πρὸς τὸν Θεόν Μήπως τὸ πλάσμα θέλει εἰπεῖ πρὸς τὸν πλάσαντα, Διὰ τί μὲ ἔκαμες οὕτως
Rom 9:21 Ἢ δὲν ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μίγματος νὰ κάμῃ ἄλλο μὲν σκεῦος εἰς τιμήν, ἄλλο δὲ εἰς ἀτιμίαν
Rom 9:22 Τί δέ, ἄν ὁ Θεός, θέλων νὰ δείξῃ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καὶ νὰ κάμῃ γνωστὴν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὑπέφερε μετὰ πολλῆς μακροθυμίας σκεύη ὀργῆς κατεσκευασμένα εἰς ἀπώλειαν,
Rom 9:23 καὶ διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους, τὰ ὁποῖα προητοίμασεν εἰς δόξαν,
Rom 9:24 ἡμᾶς τοὺς ὁποίους ἐκάλεσεν οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν
Rom 9:25 Καθὼς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει· Θέλω καλέσει λαὸν μου τὸν οὐ λαὸν μου, καὶ ἠγαπημένην τὴν οὐκ ἠγαπημένην·
Rom 9:26 καὶ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐρρέθη πρὸς αὐτούς, δὲν εἶσθε λαὸς μου, ἐκεῖ θέλουσι καλεσθῇ υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.
Rom 9:27 Ὁ δὲ Ἡσαΐας κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ· Ἄν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ὑπόλοιπον αὐτῶν θέλει σωθῇ·
Rom 9:28 διότι θέλει τελειώσει καὶ συντέμει λογαριασμὸν μετὰ δικαιοσύνης, ἐπειδὴ συντετμημένον λογαριασμὸν θέλει κάμει ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.
Rom 9:29 Καὶ καθὼς προεῖπεν ὁ Ἡσαΐας· Ἐὰν ὁ Κύριος Σαβαὼθ δὲν ἤθελεν ἀφήσει εἰς ἡμᾶς σπέρμα, ὡς τὰ Σόδομα ἠθέλομεν γείνει καὶ μὲ τὰ Γόμορρα ἠθέλομεν ὁμοιωθῆ.
Rom 9:30 Τί λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ Ὅτι τὰ ἔθνη τὰ μὴ ζητοῦντα δικαιοσύνην ἔφθασαν εἰς δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως,
Rom 9:31 ὁ δὲ Ἰσραὴλ ζητῶν νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης δὲν ἔφθασε.
Rom 9:32 Διὰ τί Ἐπειδὴ δὲν ἐζήτει αὐτὴν ἐκ πίστεως, ἀλλ᾽ ὡς ἐκ τῶν ἔργων τοῦ νόμου· διότι προσέκοψαν εἰς τὸν λίθον τοῦ προσκόμματος,
Rom 9:33 καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἰδού, θέτω ἐν Σιὼν λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου, καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ᾽ αὐτὸν δὲν θέλει καταισχυνθῇ.
Rom 10:1 Ἀδελφοί, ἡ ἐπιθυμία τῆς καρδίας μου καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν·
Rom 10:2 διότι μαρτυρῶ περὶ αὐτῶν ὅτι ἔχουσι ζῆλον Θεοῦ, ἀλλ᾽ οὐχὶ κατ᾽ ἐπίγνωσιν.
Rom 10:3 Ἐπειδὴ μὴ γνωρίζοντες τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, καὶ ζητοῦντες νὰ συστήσωσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν δικαιοσύνην, δὲν ὑπετάχθησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.
Rom 10:4 Ἐπειδὴ τὸ τέλος τοῦ νόμου εἶναι ὁ Χριστὸς πρὸς δικαιοσύνην εἰς πάντα τὸν πιστεύοντα.
Rom 10:5 Διότι ὁ Μωϋσῆς γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, λέγων ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁ κάμνων ταῦτα θέλει ζήσει δἰ αὐτῶν·
Rom 10:6 ἡ ἐκ πίστεως ὅμως δικαιοσύνη λέγει οὕτω· Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς θέλει ἀναβῆ εἰς τὸν οὐρανόν τουτέστι διὰ νὰ καταβιβάσῃ τὸν Χριστόν.
Rom 10:7 ἤ, Τίς θέλει καταβῆ εἰς τὴν ἄβυσσον τουτέστι διὰ νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν.
Rom 10:8 Ἀλλὰ τί λέγει Πλησίον σου εἶναι ὁ λόγος, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τουτέστιν ὁ λόγος τῆς πίστεως, τὸν ὁποῖον κηρύττομεν.
Rom 10:9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς διὰ τοῦ στόματός σου τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς

ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, θέλεις σωθῇ·
Rom 10:10 διότι μὲ τὴν καρδίαν πιστεύει τις πρὸς δικαιοσύνην, καὶ μὲ τὸ στόμα γίνεται ὁμολογία πρὸς σωτηρίαν.
Rom 10:11 Διότι λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν δὲν θέλει καταισχυνθῇ.
Rom 10:12 Ἐπειδὴ δὲν εἶναι διαφορὰ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· διότι ὁ αὐτὸς Κύριος εἶναι πάντων, πλούσιος πρὸς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν·
Rom 10:13 διότι Πᾶς ὅστις ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλει σωθῇ.
Rom 10:14 Πῶς λοιπὸν θέλουσιν ἐπικαλεσθῇ ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐπίστευσαν καὶ πῶς θέλουσι πιστεύσει εἰς ἐκεῖνον, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἤκουσαν καὶ πῶς θέλουσιν ἀκούσει χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ κηρύττων
Rom 10:15 Καὶ πῶς θέλουσι κηρύξει, ἐὰν δὲν ἀποσταλῶσι Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Πόσον ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.
Rom 10:16 Ἀλλὰ δὲν ὑπήκουσαν πάντες εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Διότι ὁ Ἡσαΐας λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν
Rom 10:17 Ἄρα ἡ πίστις εἶναι ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.
Rom 10:18 Λέγω ὅμως, Μὴ δὲν ἤκουσαν Μάλιστα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης οἱ λόγοι αὐτῶν.
Rom 10:19 Ἀλλὰ λέγω, Μὴ δὲν ἐγνώρισεν ὁ Ἰσραήλ Πρῶτος ὁ Μωϋσῆς λέγει· Ἐγὼ θέλω σᾶς παροξύνει εἰς ζηλοτυπίαν μὲ τοὺς μὴ ἔθνος, Θέλω σᾶς παροργίσει μὲ ἔθνος ἀσύνετον.
Rom 10:20 Ὁ δὲ Ἡσαΐας ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· Εὑρέθην παρὰ τῶν μὴ ζητούντων με, ἐφανερώθην εἰς τοὺς μὴ ἐρωτῶντας περὶ ἐμοῦ.
Rom 10:21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξέτεινα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.
Rom 11:1 Λέγω λοιπόν, Μήπως ἀπέρριψεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ Μὴ γένοιτο· διότι καὶ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἶμαι, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν.
Rom 11:2 Δὲν ἀπέρριψεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον προεγνώρισεν. Ἢ δὲν ἐξεύρετε τί λέγει ἡ γραφὴ περὶ τοῦ Ἠλία πῶς ὁμιλεῖ πρὸς τὸν Θεὸν κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, λέγων·
Rom 11:3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἐθανάτωσαν καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ ἐγὼ ἐναπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου.
Rom 11:4 Ἀλλὰ τί ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός Ἀφῆκα εἰς ἐμαυτὸν ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν, οἵτινες δὲν ἔκλιναν γόνυ εἰς τὸν Βάαλ.
Rom 11:5 Οὕτω λοιπὸν καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος καιροῦ ἀπέμεινε κατάλοιπόν τι κατ' ἐκλογὴν χάριτος.
Rom 11:6 Ἐὰν δὲ κατὰ χάριν, δὲν εἶναι πλέον ἐξ ἔργων· ἐπειδὴ τότε ἡ χάρις δὲν γίνεται πλέον χάρις. Ἐὰν δὲ ἐξ ἔργων, δὲν εἶναι πλέον χάρις· ἐπειδὴ τὸ ἔργον δὲν εἶναι πλέον ἔργον.
Rom 11:7 Τί λοιπόν Ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐπέτυχεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητεῖ, οἱ ἐκλεκτοὶ ὅμως ἐπέτυχον· οἱ δὲ λοιποὶ ἐτυφλώθησαν,
Rom 11:8 καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς πνεῦμα νυσταγμοῦ, ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ μὴ βλέπωσι καὶ ὦτα διὰ νὰ μὴ ἀκούωσιν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
Rom 11:9 Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει· Ἂς γείνῃ ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς βρόχον καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα εἰς αὐτούς·
Rom 11:10 ἂς σκοτισθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν διὰ νὰ μὴ βλέπωσι, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς κύρτωσον.
Rom 11:11 Λέγω λοιπόν, Μήπως ἔπταισαν διὰ νὰ πέσωσι Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ διὰ τῆς πτώσεως αὐτῶν ἔγεινεν ἡ σωτηρία εἰς τὰ ἔθνη, διὰ νὰ κινήσῃ αὐτοὺς εἰς ζηλοτυπίαν.
Rom 11:12 Καὶ ἐὰν ἡ πτῶσις αὐτῶν ἦναι πλοῦτος τοῦ κόσμου καὶ ἐλάττωσις αὐτῶν πλοῦτος τῶν ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν
Rom 11:13 Διότι πρὸς ἐσᾶς τὰ ἔθνη λέγω, Ἐφ' ὅσον μὲν εἶμαι ἐγὼ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, τὴν διακονίαν μου δοξάζω,
Rom 11:14 ἴσως κινήσω εἰς ζηλοτυπίαν αὐτούς, οἵτινες εἶναι σάρξ μου καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.
Rom 11:15 Διότι ἐὰν ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν ἦναι φιλίωσις τοῦ κόσμου, τί θέλει εἶσθαι ἡ πρόσληψις αὐτῶν εἰμὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν
Rom 11:16 Καὶ ἐὰν ἡ ζύμη ἦναι ἁγία, εἶναι καὶ τὸ φύραμα· καὶ ἐὰν ἡ ῥίζα ἦναι ἁγία, εἶναι καὶ οἱ κλάδοι.
Rom 11:17 Ἀλλ' ἐὰν τινες τῶν κλάδων ἀπεκόπησαν, σὺ δὲ ἀγριελαία οὖσα ἐνεκεντρίσθης μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἔγεινες συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ τῆς παχύτητος τῆς ἐλαίας,
Rom 11:18 μὴ κατακαυχᾶσαι ἐναντίον τῶν κλάδων· ἐὰν δὲ κατακαυχᾶσαι, σὺ δὲν βαστάζεις τὴν ῥίζαν, ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ.
Rom 11:19 Θέλεις εἰπεῖ λοιπόν· Ἀπεκόπησαν οἱ κλάδοι, διὰ νὰ ἐγκεντρισθῶ ἐγώ.
Rom 11:20 Καλῶς· διὰ τὴν ἀπιστίαν ἀπεκόπησαν, σὺ δὲ διὰ τῆς πίστεως ἵστασαι· μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ·
Rom 11:21 διότι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐφείσθη τοὺς φυσικοὺς κλάδους, πρόσεχε μήπως δὲν φεισθῇ μηδὲ σέ.
Rom 11:22 Ἰδὲ λοιπὸν τὴν χρηστότητα καὶ τὴν αὐστηρότητα τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας τὴν αὐστηρότητα, ἐπὶ σὲ δὲ τὴν χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς εἰς τὴν χρηστότητα· διότι ἄλλως καὶ σὺ θέλεις ἀποκοπῇ.
Rom 11:23 Καὶ ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν δὲν ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ἀπιστίαν, θέλουσιν ἐγκεντρισθῇ· διότι δυνατὸς εἶναι ὁ Θεὸς πάλιν νὰ ἐγκεντρίσῃ αὐτούς.

Rom 11:24 Ἐπειδὴ ἐὰν σὺ ἀπεκόπης ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἀγριελαίας καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιελαίαν, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ φυσικοὶ θέλουσιν ἐγκεντρισθῇ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐλαίαν.
Rom 11:25 Διότι δὲν θέλω νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, διὰ νὰ μὴ ὑψηλοφρονῆτε, ὅτι τύφλωσις κατὰ μέρος ἔγεινεν εἰς τὸν Ἰσραήλ, ἑωσοῦ εἰσέλθῃ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν,
Rom 11:26 καὶ οὕτω πᾶς ὁ Ἰσραὴλ θέλει σωθῇ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Θέλει ἐλθεῖ ἐκ Σιὼν ὁ λυτρωτὴς καὶ θέλει ἀποστρέψει τὰς ἀσεβείας ἀπὸ τοῦ Ἰακώβ·
Rom 11:27 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ παῤ ἐμοῦ διαθήκη πρὸς αὐτούς, Ὅταν ἀφαιρέσω τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
Rom 11:28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, εἶναι ἐχθροὶ διὰ σᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.
Rom 11:29 Διότι ἀνεπίδεκτα μεταμελείας εἶναι τὰ χαρίσματα καὶ ἡ πρόσκλησις τοῦ Θεοῦ.
Rom 11:30 Διότι καθὼς καὶ σεῖς ἠπειθήσατέ ποτε εἰς τὸν Θεόν, τώρα ὅμως ἠλεήθητε ἐν τῇ ἀπειθείᾳ τούτων,
Rom 11:31 οὕτω καὶ οὗτοι ἠπείθησαν τώρα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει, διὰ νὰ ἐλεηθῶσι καὶ αὐτοί·
Rom 11:32 διότι ὁ Θεὸς συνέκλεισε τοὺς πάντας εἰς τὴν ἀπείθειαν, διὰ νὰ ἐλεήσῃ τοὺς πάντας.
Rom 11:33 Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. Πόσον ἀνεξερεύνητοι εἶναι αἱ κρίσεις αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.
Rom 11:34 Διότι τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου ἢ τίς ἔγεινε σύμβουλος αὐτοῦ
Rom 11:35 ἢ τίς ἔδωκέ τι πρῶτος εἰς αὐτόν, διὰ νὰ γείνῃ εἰς αὐτὸν ἀνταπόδοσις
Rom 11:36 Ἐπειδὴ ἐξ αὐτοῦ καὶ δἰ αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι τὰ πάντα. Αὐτῷ, ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Rom 12:1 Σᾶς παρακαλῶ λοιπόν, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, νὰ παραστήσητε τὰ σώματά σας θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν, ἥτις εἶναι ἡ λογικὴ σας λατρεία,
Rom 12:2 καὶ μὴ συμμορφόνεσθε μὲ τὸν αἰῶνα τοῦτον, ἀλλὰ μεταμορφόνεσθε διὰ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ νοὸς σας, ὥστε νὰ δοκιμάζητε τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.
Rom 12:3 Διότι λέγω διὰ τῆς χάριτος τῆς εἰς ἐμὲ δοθείσης πρὸς πάντα ὅστις εἶναι μεταξὺ σας, νὰ μὴ φρονῇ ὑψηλότερα παῤ ὅ, τι πρέπει νὰ φρονῇ, ἀλλὰ νὰ φρονῇ ὥστε νὰ σωφρονῇ, κατὰ τὸ μέτρον τῆς πίστεως, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἐμοίρασεν εἰς ἕκαστον.
Rom 12:4 Διότι καθὼς ἔχομεν ἐν ἑνὶ σώματι μέλη πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη δὲν ἔχουσι τὸ αὐτὸ ἔργον,
Rom 12:5 οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ πολλοὶ ἓν σῶμα εἴμεθα ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθεὶς μέλη ἀλλήλων.
Rom 12:6 Ἔχοντες δὲ χαρίσματα διάφορα κατὰ τὴν δοθεῖσαν εἰς ἡμᾶς χάριν, εἴτε προφητείαν, ἂς προφητεύωμεν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως,
Rom 12:7 εἴτε διακονίαν, ἂς καταγινώμεθα εἰς τὴν διακονίαν, εἴτε διδάσκει τις, ἂς καταγίνηται εἰς τὴν διδασκαλίαν,
Rom 12:8 εἴτε προτρέπει τις, εἰς τὴν προτροπήν· ὁ μεταδίδων, ἂς μεταδίδῃ ἐν ἁπλότητι, ὁ προϊστάμενος ἂς προΐσταται μεὑ ἐπιμελείας, ὁ ἐλεῶν ἂς ἐλεῇ ἐν ἱλαρότητι.
Rom 12:9 Ἡ ἀγάπη ἂς ἦναι ἀνυπόκριτος. Ἀποστρέφεσθε τὸ πονηρόν, προσκολλᾶσθε εἰς τὸ ἀγαθόν,
Rom 12:10 γίνεσθε πρὸς ἀλλήλους φιλόστοργοι διὰ τῆς φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες νὰ τιμᾶτε ἀλλήλους,
Rom 12:11 εἰς τὴν σπουδὴν ἄοκνοι, κατὰ τὸ πνεῦμα ζέοντες, τὸν Κύριον δουλεύοντες,
Rom 12:12 εἰς τὴν ἐλπίδα χαίροντες, εἰς τὴν θλίψιν ὑπομένοντες, εἰς τὴν προσευχὴν προσκαρτεροῦντες,
Rom 12:13 εἰς τὰς χρείας τῶν ἁγίων μεταδίδοντες, τὴν φιλοξενίαν ἀκολουθοῦντες.
Rom 12:14 Εὐλογεῖτε τοὺς καταδιώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.
Rom 12:15 Χαίρετε μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίετε μετὰ κλαιόντων.
Rom 12:16 Ἔχετε πρὸς ἀλλήλους τὸ αὐτὸ φρόνημα. Μὴ ὑψηλοφρονεῖτε, ἀλλὰ συγκαταβαίνετε εἰς τούς ταπεινούς. Μὴ φαντάζεσθε ἑαυτοὺς φρονίμους.
Rom 12:17 Εἰς μηδένα μὴ ἀνταποδίδετε κακὸν ἀντί κακοῦ· προνοεῖτε τὰ καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων·
Rom 12:18 εἰ δυνατόν, ὅσον τὸ ἀφ ὑμῶν εἰρηνεύετε μετὰ πάντων ἀνθρώπων.
Rom 12:19 Μὴ ἐκδικῆτε ἑαυτούς, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· διότι εἶναι γεγραμμένον· εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις, ἐγὼ θέλω κάμει ἀνταπόδοσιν, λέγει Κύριος.
Rom 12:20 Ἐὰν λοιπὸν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, τρέφε αὐτόν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· διότι πράττων τοῦτο θέλεις σωρεύσει ἄνθρακας πυρὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
Rom 12:21 Μὴ νικᾶσαι ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα διὰ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ κακόν.
Rom 13:1 Πᾶσα ψυχὴ ἂς ὑποτάσσηται εἰς τὰς ἀνωτέρας ἐξουσίας. Διότι δὲν ὑπάρχει ἐξουσία εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἶναι τεταγμέναι.
Rom 13:2 Ὥστε ὁ ἐναντιούμενος εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐναντιοῦται εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ ἐναντιούμενοι θέλουσι λάβει εἰς ἑαυτοὺς καταδίκην.
Rom 13:3 Διότι οἱ ἄρχοντες δὲν εἶναι φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ νὰ μὴ φοβῆσαι τὴν ἐξουσίαν πράττε τὸ καλόν, καὶ θέλεις ἔχει ἔπαινον παῤ αὐτῆς·
Rom 13:4 ἐπειδὴ ὁ ἄρχων εἶναι τοῦ Θεοῦ ὑπηρέτης εἰς σὲ πρὸς τὸ καλόν. Ἐὰν ὅμως πράττῃς τὸ κακόν, φοβοῦ· διότι δὲν φορεῖ ματαίως τὴν μάχαιραν· ἐπειδὴ τοῦ Θεοῦ ὑπηρέτης εἶναι, ἐκδικητὴς διὰ νὰ ἐκτελῇ τὴν ὀργὴν κατὰ τοῦ πράττοντος τὸ κακόν.
Rom 13:5 Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποτάσσησθε οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ὀργήν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.

Rom 13:6 Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο πληρόνετε καὶ φόρους· διότι ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ εἶναι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐνασχολούμενοι.
Rom 13:7 Ἀπόδοτε λοιπὸν εἰς πάντας τὰ ὀφειλόμενα, εἰς ὅντινα ὀφείλετε τὸν φόρον τὸν φόρον, εἰς ὅντινα τὸν δασμὸν τὸν δασμόν, εἰς ὅντινα τὸν φόβον τὸν φόβον, εἰς ὅντινα τὴν τιμὴν τὴν τιμήν.
Rom 13:8 Εἰς μηδένα μὴ ὀφείλετε μηδὲν εἰμὴ τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· διότι ὁ ἀγαπῶν τὸν ἄλλον ἐκπληροῖ τὸν νόμον.
Rom 13:9 Ἐπειδὴ τό, Μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, μὴ ἐπιθυμήσῃς, καὶ πᾶσα ἄλλη ἐντολή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ συμπεριλαμβάνεται, ἐν τῷ· Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
Rom 13:10 Ἡ ἀγάπη κακὸν δὲν κάμνει εἰς τὸν πλησίον· εἶναι λοιπὸν ἐκπλήρωσις τοῦ νόμου ἡ ἀγάπη.
Rom 13:11 Καὶ μάλιστα, ἐξεύροντες τὸν καιρόν, ὅτι εἶναι ἤδη ὥρα νὰ ἐγερθῶμεν ἐκ τοῦ ὕπνου· διότι εἶναι πλησιεστέρα εἰς ἡμᾶς ἡ σωτηρία παρ ὅτε ἐπιστεύσαμεν.
Rom 13:12 Ἡ νὺξ προεχώρησεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἐπλησίασεν· ἄς ἀπορρίψωμεν λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἄς ἐνδυθῶμεν τὰ ὅπλα τοῦ φωτός.
Rom 13:13 Ἄς περιπατήσωμεν εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ, μὴ εἰς συμπόσια καὶ μέθας, μὴ εἰς κοίτας καὶ ἀσελγείας, μὴ εἰς ἔριδα καὶ φθόνον·
Rom 13:14 ἀλλ ἐνδύθητε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ μὴ φροντίζετε περὶ τῆς σαρκὸς εἰς τὸ νὰ ἐκτελῆτε τὰς ἐπιθυμίας αὐτῆς.
Rom 14:1 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα κατὰ τὴν πίστιν προσδέχεσθε, οὐχὶ εἰς φιλονεικίας διαλογισμῶν.
Rom 14:2 Ἄλλος μὲν πιστεύει ὅτι δύναται νὰ τρώγῃ πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν τρώγει λάχανα.
Rom 14:3 Ὁ τρώγων ἄς μὴ καταφρονῇ τὸν μὴ τρώγοντα, καὶ ὁ μὴ τρώγων ἄς μὴ κρίνῃ τὸν τρώγοντα· διότι ὁ Θεὸς προσεδέχθη αὐτόν.
Rom 14:4 Σὺ τίς εἶσαι ὅστις κρίνεις ξένον δοῦλον εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ κύριον ἵσταται ἤ πίπτει· θέλει ὅμως σταθῇ, διότι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς νὰ στήσῃ αὐτόν.
Rom 14:5 Ἄλλος μὲν κρίνει μίαν ἡμέραν ἁγιωτέραν παρὰ ἄλλην ἡμέραν, ἄλλος δὲ κρίνει ἴσην πᾶσαν ἡμέραν. Ἄς ἦ ναι ἕκαστος πεπληροφορημένος εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ νοῦν.
Rom 14:6 Ὁ παρατηρῶν τὴν ἡμέραν παρατηρεῖ αὐτὴν διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ μὴ παρατηρῶν τὴν ἡμέραν διὰ τὸν Κύριον δὲν παρατηρεῖ αὐτήν. Ὁ τρώγων διὰ τὸν Κύριον τρώγει· διότι εὐχαριστεῖ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ μὴ τρώγων διὰ τὸν Κύριον δὲν τρώγει, καὶ εὐχαριστεῖ εἰς τὸν Θεόν.
Rom 14:7 Διότι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ζῇ δί ἑαυτὸν καὶ οὐδεὶς ἀποθνήσκει δί ἑαυτόν.
Rom 14:8 Ἐπειδὴ ἐάν τε ζῶμεν, διὰ τὸν Κύριον ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, διὰ τὸν Κύριον ἀποθνήσκομεν. Ἐάν τε λοιπὸν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου εἴμεθα.
Rom 14:9 Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησε, διὰ νὰ ἦναι Κύριος καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.
Rom 14:10 Σὺ δὲ διὰ τί κρίνεις τὸν ἀδελφὸν σου ἤ καὶ σὺ διὰ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφὸν σου ἐπειδὴ πάντες ἡμεῖς θέλομεν παρασταθῆ εἰς τὸ βῆμα τοῦ Χριστοῦ.
Rom 14:11 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐμὲ θέλει κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα θέλει δοξολογήσει τὸν Θεόν.
Rom 14:12 Ἄρα λοιπὸν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ θέλει δώσει λόγον εἰς τὸν Θεόν.
Rom 14:13 Λοιπὸν ἄς μὴ κρίνωμεν πλέον ἀλλήλους, ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ νὰ μὴ βάλλητε πρόσκομμα εἰς τὸν ἀδελφὸν ἤ σκάνδαλον.
Rom 14:14 Ἐξεύρω καὶ εἶμαι πεπεισμένος ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει ἀκάθαρτον ἀφ ἑαυτοῦ εἰμὴ εἰς τὸν ὅστις στοχάζεταί τι ὅτι εἶναι ἀκάθαρτον, εἰς ἐκεῖνον εἶναι ἀκάθαρτον.
Rom 14:15 Ἐὰν ὅμως ὁ ἀδελφὸς σου λυπῆται διὰ φαγητόν, δὲν περιπατεῖς πλέον κατὰ ἀγάπην· μὴ φέρε εἰς ἀπώλειαν μὲ τὸ φαγητὸν σου ἐκεῖνον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν.
Rom 14:16 Ἄς μὴ βλασφημῆται λοιπὸν τὸ ἀγαθὸν σας.
Rom 14:17 Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ·
Rom 14:18 ἐπειδὴ ὁ δουλεύων ἐν τούτοις τὸν Χριστὸν εὐαρεστεῖ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εὐδοκιμεῖ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις.
Rom 14:19 Ἄρα λοιπὸν ἄς ζητῶμεν τὰ πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὰ πρὸς τὴν οἰκοδομὴν ἀλλήλων.
Rom 14:20 Μὴ κατάστρεφε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ διὰ φαγητόν. Πάντα μὲν εἶναι καθαρά, κακὸν ὅμως εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅστις τρώγει μὲ σκάνδαλον.
Rom 14:21 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ φάγῃς κρέας μηδὲ νὰ πίῃς οἶνον μηδὲ νὰ πράξῃς τι, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἀδελφὸς σου προσκόπτει ἤ σκανδαλίζεται ἤ ἀσθενεῖ.
Rom 14:22 Σὺ πίστιν ἔχεις ἔχε αὐτὴν ἐντὸς σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· μακάριος ὅστις δὲν κατακρίνει ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀποδέχεται.
Rom 14:23 Ὅστις ὅμως ἀμφιβάλλει, κατακρίνεται, ἐὰν φάγῃ, διότι δὲν τρώγει ἐκ πίστεως· καὶ πᾶν ὅ, τι δὲν γίνεται ἐκ πίστεως, εἶναι ἁμαρτία.
Rom 15:1 Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ νὰ βαστάζωμεν τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων, καὶ νὰ μὴ ἀρέσκωμεν εἰς ἑαυτούς.
Rom 15:2 Ἀλλ ἕκαστος ἡμῶν ἄς ἀρέσκῃ εἰς τὸν πλησίον διὰ τὸ καλὸν πρὸς οἰκοδομήν·

Rom 15:3 ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἤρεσεν εἰς ἑαυτόν, ἀλλὰ καθὼς εἶναι γεγραμμένον, Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ᾿ ἐμέ.
Rom 15:4 Διότι ὅσα προεγράφησαν, διὰ τὴν διδασκαλίαν ἡμῶν προεγράφησαν, διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας τῶν γραφῶν.
Rom 15:5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας εἴθε νὰ σᾶς δώσῃ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτὸ ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν,
Rom 15:6 διὰ νὰ δοξάζητε ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Rom 15:7 Διὰ τοῦτο προσδέχεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσεδέχθη ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.
Rom 15:8 Λέγω δὲ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔγεινε διάκονος τῆς περιτομῆς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὰς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας,
Rom 15:9 καὶ διὰ νὰ δοξάσωσι τὰ ἔθνη τὸν Θεὸν διὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὑμνεῖ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· καὶ εἰς τὸ ὄνομά σου θέλω ψάλλει.
Rom 15:10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Rom 15:11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, καὶ δοξολογεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
Rom 15:12 Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας λέγει· Θέλει εἶσθαι ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, Καὶ ὁ ἀνιστάμενος διὰ νὰ βασιλεύῃ ἐπὶ τὰ ἔθνη· εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλπίσει.
Rom 15:13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος εἴθε νὰ σᾶς ἐμπλήσῃ πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης διὰ τῆς πίστεως, ὥστε νὰ περισσεύητε εἰς τὴν ἐλπίδα διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου.
Rom 15:14 Εἶμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ πεπεισμένος διὰ σᾶς, ὅτι καὶ σεῖς εἶσθε πλήρεις ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νὰ νουθετῆτε.
Rom 15:15 Σᾶς ἔγραψα ὅμως, ἀδελφοί, τολμηρότερον ὁπωσοῦν, ὡς ὑπενθυμίζων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
Rom 15:16 εἰς τὸ νὰ ἦμαι ὑπηρέτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὰ ἔθνη, ἱερουργῶν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γείνῃ ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου.
Rom 15:17 Ἔχω λοιπὸν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τὰ πρὸς τὸν Θεόν·
Rom 15:18 διότι δὲν θέλω τολμήσει νὰ εἴπω τι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔκαμεν ὁ Χριστὸς δἰ ἐμοῦ πρὸς ὑπακοὴν τῶν ἐθνῶν λόγῳ καὶ ἔργῳ,
Rom 15:19 μὲ δύναμιν σημείων καὶ τεράτων, μὲ δύναμιν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, ὥστε ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τῆς Ἰλλυρίας ἐξεπλήρωσα τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ,
Rom 15:20 οὕτω δὲ ἐφιλοτιμήθην νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, οὐχὶ ὅπου ὠνομάσθη ὁ Χριστός, διὰ νὰ μὴ οἰκοδομῶ ἐπὶ ξένου θεμελίου·
Rom 15:21 ἀλλὰ καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν ἀνηγγέλθη περὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἰδεῖ, καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἤκουσαν θέλουσι νοήσει.
Rom 15:22 Διὰ τοῦτο καὶ ἐμποδιζόμην πολλάκις νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς·
Rom 15:23 τώρα ὅμως μὴ ἔχων πλέον τόπον ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθῶν δὲ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς,
Rom 15:24 ὅταν ὑπάγω εἰς τὴν Ἱσπανίαν, θέλω ἐλθεῖ πρὸς ἐσᾶς· διότι ἐλπίζω διαβαίνων νὰ σᾶς ἰδῶ καὶ νὰ προπεμφθῶ ἐκεῖ ἀπὸ σᾶς, ἀφοῦ πρῶτον ὁπωσοῦν σᾶς χορτασθῶ.
Rom 15:25 Τώρα δὲ ὑπάγω εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐκπληρῶν τὴν διακονίαν εἰς τοὺς ἁγίους.
Rom 15:26 Διότι εὐηρεστήθησαν ἡ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα νὰ κάμωσί τινα βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.
Rom 15:27 Εὐηρεστήθησαν τῳόντι, καὶ εἶναι ὀφειλέται αὐτῶν. Διότι ἐὰν τὰ ἔθνη ἔγειναν συγκοινωνοὶ αὐτῶν εἰς τὰ πνευματικά, χρεωστοῦσι νὰ ὑπηρετήσωσιν αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ σωματικά.
Rom 15:28 Ἀφοῦ λοιπὸν ἐκτελέσω τοῦτο καὶ ἐπισφραγίσω εἰς αὐτοὺς τὸν καρπὸν τοῦτον, θέλω περάσει δἰ ὑμῶν εἰς τὴν Ἱσπανίαν.
Rom 15:29 Ἐξεύρω δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ἐσᾶς, θέλω ἐλθεῖ μὲ ἀφθονίαν τῆς εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.
Rom 15:30 Σᾶς παρακαλῶ δέ, ἀδελφοί, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος, νὰ συναγωνισθῆτε μετ᾿ ἐμοῦ, προσευχόμενοι ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν,
Rom 15:31 διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπειθούντων, καὶ διὰ νὰ γείνῃ εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς ἁγίους ἡ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διακονία μου,
Rom 15:32 διὰ νὰ ἔλθω μετὰ χαρᾶς πρὸς ἐσᾶς διὰ θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ συναναπαυθῶ μὲ σᾶς.
Rom 15:33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.
Rom 16:1 Συνιστῶ δὲ εἰς ἐσᾶς Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, ἥτις εἶναι διάκονος τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς,
Rom 16:2 διὰ νὰ δεχθῆτε αὐτὴν ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων καὶ νὰ παρασταθῆτε εἰς αὐτὴν εἰς ὅ, τι πρᾶγμα ἔχει χρείαν ὑμῶν· διότι καὶ αὕτη ἐστάθη προστάτις πολλῶν καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ.
Rom 16:3 Ἀσπάσθητε τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
Rom 16:4 οἵτινες ὑπὲρ τῆς ζωῆς μου ὑπέβαλον ὑπὸ τὴν μάχαιραν τὸν τράχηλον αὐτῶν, τοὺς ὁποίους οὐχὶ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν.

Rom 16:5 Ἀσπάσθητε καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσθητε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητὸν μου, ὅστις εἶναι ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς τὸν Χριστόν.
Rom 16:6 Ἀσπάσθητε τὴν Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασε δι' ἡμᾶς.
Rom 16:7 Ἀσπάσθητε τὸν Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν, τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινες εἶναι ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ἀποστόλων, οἵτινες καὶ πρὸ ἐμοῦ ἦσαν εἰς τὸν Χριστόν.
Rom 16:8 Ἀσπάσθητε τὸν Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητὸν μου ἐν Κυρίῳ.
Rom 16:9 Ἀσπάσθητε τὸν Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ τὸν Στάχυν τὸν ἀγαπητὸν μου.
Rom 16:10 Ἀσπάσθητε τὸν Ἀπελλῆν τὸν δεδοκιμασμένον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσθητε τοὺς ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἀριστοβούλου.
Rom 16:11 Ἀσπάσθητε τὸν Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσθητε τοὺς ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ.
Rom 16:12 Ἀσπάσθητε τὴν Τρύφαιναν καὶ τὴν Τρυφῶσαν, αἵτινες κοπιάζουσιν ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσθητε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ.
Rom 16:13 Ἀσπάσθητε τὸν Ῥοῦφον, τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.
Rom 16:14 Ἀσπάσθητε τὸν Ἀσύγκριτον, τὸν Φλέγοντα, τὸν Ἑρμᾶν, τὸν Πατρόβαν, τὸν Ἑρμῆν καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν ἀδελφούς.
Rom 16:15 Ἀσπάσθητε τὸν Φιλόλογον καὶ τὴν Ἰουλίαν, τὸν Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν Ὀλυμπᾶν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους τοὺς μετ' αὐτῶν.
Rom 16:16 Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Σᾶς ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.
Rom 16:17 Σᾶς παρακαλῶ δέ, ἀδελφοί, νὰ προσέχητε τοὺς ποιοῦντας τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα ἐναντίον τῆς διδαχῆς, τὴν ὁποίαν σεῖς ἐμάθετε, καὶ ἀπομακρύνεσθε ἀπ' αὐτῶν.
Rom 16:18 Διότι οἱ τοιοῦτοι δὲν δουλεύουσι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν κοιλίαν, καὶ διὰ λόγων καλῶν καὶ κολακευτικῶν ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων·
Rom 16:19 διότι ἡ ὑπακοὴ σας διεφημίσθη εἰς πάντας. Ὅσον λοιπὸν διὰ σᾶς χαίρω· θέλω δὲ νὰ ἦσθε σοφοὶ μὲν εἰς τὸ ἀγαθόν, ἁπλοὶ δὲ εἰς τὸ κακόν.
Rom 16:20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης ταχέως θέλει συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας σας. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.
Rom 16:21 Σᾶς ἀσπάζονται ὁ Τιμόθεος ὁ συνεργὸς μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.
Rom 16:22 Σᾶς ἀσπάζομαι ἐν Κυρίῳ ἐγὼ ὁ Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν.
Rom 16:23 Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Γάϊος ὁ φιλοξενῶν ἐμὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὅλην. Σᾶς ἀσπάζεται Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.
Rom 16:24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.
Rom 16:25 Εἰς δὲ τὸν δυνάμενον νὰ σᾶς στηρίξῃ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ μυστηρίου τοῦ σεσιωπημένου μὲν ἀπὸ χρόνων αἰωνίων,
Rom 16:26 φανερωθέντος δὲ τώρα διὰ προφητικῶν γραφῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ καὶ γνωρισθέντος εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρὸς ὑπακοὴν πίστεως,
Rom 16:27 εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν ἔστω ἡ δόξα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.
1Co 1:1 Παῦλος, προσκεκλημένος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός,
1Co 1:2 πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τὴν οὖσαν ἐν Κορίνθῳ, τοὺς ἡγιασμένους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοὺς προσκεκλημένους ἁγίους, μετὰ πάντων τῶν ἐπικαλουμένων ἐν παντὶ τόπῳ τὸ ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν·
1Co 1:3 χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
1Co 1:4 Εὐχαριστῶ πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν μου διὰ σᾶς, διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐσᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
1Co 1:5 ὅτι κατὰ πάντα ἐπλουτίσθητε δι' αὐτοῦ, κατὰ πάντα λόγον καὶ πᾶσαν γνῶσιν,
1Co 1:6 καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ ἐστηρίχθη μεταξὺ σας,
1Co 1:7 ὥστε δὲν μένετε ὀπίσω εἰς οὐδὲν χάρισμα, προσμένοντες τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
1Co 1:8 ὅστις καὶ θέλει σᾶς στηρίξει ἕως τέλους ἀμέμπτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
1Co 1:9 Πιστὸς ὁ Θεός, διὰ τοῦ ὁποίου προσεκλήθητε εἰς τὸ νὰ ἦσθε συγκοινωνοὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
1Co 1:10 Σᾶς παρακαλῶ δέ, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ λέγητε πάντες τὸ αὐτό, καὶ νὰ μὴ ἦναι σχίσματα μεταξὺ σας, ἀλλὰ νὰ ἦσθε ἐντελῶς ἡνωμένοι ἔχοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ τὴν αὐτὴν γνώμην.
1Co 1:11 Διότι ἐφανερώθη εἰς ἐμὲ παρὰ τῶν ἐκ τῆς οἰκογενείας τῆς Χλόης, περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὅτι εἶναι ἔριδες μεταξὺ σας·
1Co 1:12 λέγω δὲ τοῦτο, διότι ἕκαστος ἀπὸ σᾶς λέγει· Ἐγὼ μὲν εἶμαι τοῦ Παύλου, ἐγὼ δὲ τοῦ Ἀπολλώ, ἐγὼ δὲ τοῦ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ τοῦ Χριστοῦ.
1Co 1:13 Διεμερίσθη ὁ Χριστός μήπως ὁ Παῦλος ἐσταυρώθη διὰ σᾶς ἢ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Παύλου ἐβαπτίσθητε
1Co 1:14 Εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεὸν ὅτι οὐδένα ἀπὸ σᾶς ἐβάπτισα, εἰμὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον,

1Co 1:15 διὰ νὰ μὴ εἴπῃ τις ὅτι εἰς τὸ ὄνομά μου ἐβάπτισα.
1Co 1:16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ Στεφανᾶ· ἐκτὸς τούτων δὲν ἐξεύρω ἐὰν ἐβάπτισα ἄλλον τινά.
1Co 1:17 Διότι δὲν μὲ ἀπέστειλεν ὁ Χριστὸς διὰ νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ διὰ νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, οὐχὶ ἐν σοφίᾳ λόγου, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.
1Co 1:18 Διότι ὁ λόγος τοῦ σταυροῦ εἰς μὲν τοὺς ἀπολλυμένους εἶναι μωρία, εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς σωζομένους εἶναι δύναμις Θεοῦ.
1Co 1:19 Ἐπειδὴ εἶναι γεγραμμένον· Θέλω ἀπολέσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ θέλω ἀθετήσει τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν.
1Co 1:20 Ποῦ ὁ σοφός ποῦ ὁ γραμματεύς ποῦ ὁ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου δὲν ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου
1Co 1:21 Διότι ἐπειδὴ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισε τὸν Θεὸν διὰ τῆς σοφίας, ηὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος νὰ σώσῃ τοὺς πιστεύοντας.
1Co 1:22 Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι καὶ οἱ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν,
1Co 1:23 ἡμεῖς δὲ κηρύττομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, εἰς μὲν τοὺς Ἰουδαίους σκάνδαλον, εἰς δὲ τοὺς Ἕλληνας μωρίαν,
1Co 1:24 εἰς αὐτοὺς ὅμως τοὺς προσκεκλημένους, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν·
1Co 1:25 διότι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων.
1Co 1:26 Ἐπειδὴ βλέπετε τὴν πρόσκλησίν σας, ἀδελφοί, ὅτι εἶσθε οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς.
1Co 1:27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ καταισχύνῃ τοὺς σοφούς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά,
1Co 1:28 καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξέλεξεν ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, διὰ νὰ καταργήσῃ τὰ ὄντα,
1Co 1:29 διὰ νὰ μὴ καυχηθῇ οὐδεμία σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ.
1Co 1:30 Ἀλλὰ σεῖς εἶσθε ἐξ αὐτοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅστις ἐγενήθη εἰς ἡμᾶς σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·
1Co 1:31 ὥστε, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ ἂς καυχᾶται.
1Co 2:1 Καὶ ἐγώ, ἀδελφοί, ὅτε ἦλθον πρὸς ἐσᾶς, ἦλθον οὐχὶ μὲ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας κηρύττων εἰς ἐσᾶς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ.
1Co 2:2 Διότι ἀπεφάσισα νὰ μὴ ἐξεύρω μεταξὺ σας ἄλλο τι εἰμὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.
1Co 2:3 Καὶ ἐγὼ ἦλθον πρὸς ἐσᾶς μὲ ἀσθένειαν καὶ μὲ φόβον καὶ μὲ τρόμον πολύν,
1Co 2:4 καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου δὲν ἐγίνοντο μὲ καταπειστικοὺς λόγους ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ μὲ ἀπόδειξιν Πνεύματος καὶ δυνάμεως,
1Co 2:5 διὰ νὰ ἦναι ἡ πίστις σας οὐχὶ διὰ τῆς σοφίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.
1Co 2:6 Λαλοῦμεν δὲ σοφίαν μεταξὺ τῶν τελείων, σοφίαν ὅμως οὐχὶ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν φθειρομένων·
1Co 2:7 ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ μυστηριώδη, τὴν ἀποκεκρυμμένην, τὴν ὁποίαν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν,
1Co 2:8 τὴν ὁποίαν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἐγνώρισε· διότι ἂν ἤθελον γνωρίσει, δὲν ἤθελον σταυρώσει τὸν Κύριον τῆς δόξης·
1Co 2:9 ἀλλὰ καθὼς εἶναι γεγραμμένον, Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὀφθαλμὸς δὲν εἶδε καὶ ὠτίον δὲν ἤκουσε καὶ εἰς καρδίαν ἀνθρώπου δὲν ἀνέβησαν, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἡτοίμασεν εἰς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.
1Co 2:10 Εἰς ἡμᾶς δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψεν αὐτὰ διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ· ἐπειδὴ τὸ Πνεῦμα ἐρευνᾷ τὰ πάντα καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.
1Co 2:11 Διότι τίς τῶν ἀνθρώπων γινώσκει τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰμὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς γινώσκει εἰμὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.
1Co 2:12 Ἀλλ᾿ ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα εἰς ἡμᾶς.
1Co 2:13 Τὰ ὁποῖα καὶ λαλοῦμεν οὐχὶ μὲ διδακτοὺς λόγους ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ μὲ διδακτοὺς τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, συγκρίνοντες τὰ πνευματικὰ πρὸς τὰ πνευματικά.
1Co 2:14 Ὁ φυσικὸς ὅμως ἄνθρωπος δὲν δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· διότι εἶναι μωρία εἰς αὐτόν, καὶ δὲν δύναται νὰ γνωρίσῃ αὐτά, διότι πνευματικῶς ἀνακρίνονται.
1Co 2:15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ᾿ οὐδενὸς ἀνακρίνεται.
1Co 2:16 Διότι τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ διδάξῃ αὐτόν ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν νοῦν Χριστοῦ.
1Co 3:1 Καὶ ἐγώ, ἀδελφοί, δὲν ἠδυνήθην νὰ λαλήσω πρὸς ἐσᾶς ὡς πρὸς πνευματικούς, ἀλλ᾿ ὡς πρὸς σαρκικούς, ὡς πρὸς νήπια ἐν Χριστῷ.
1Co 3:2 Γάλα σᾶς ἐπότισα καὶ οὐχὶ στερεὰν τροφήν· διότι δὲν ἠδύνασθε ἔτι νὰ δεχθῆτε αὐτήν. Ἀλλ᾿ οὐδὲ τώρα δύνασθε ἔτι·
1Co 3:3 ἐπειδὴ ἔτι σαρκικοὶ εἶσθε. Διότι ἐνῷ εἶναι μεταξὺ σας φθόνος καὶ ἔρις καὶ διχόνοιαι, δὲν εἶσθε σαρκικοὶ καὶ

περιπατεῖτε κατὰ ἄνθρωπον
1Co 3:4 Διότι ὅταν λέγῃ τις, Ἐγὼ μὲν εἶμαι τοῦ Παύλου, ἄλλος δέ, Ἐγὼ τοῦ Ἀπολλῶ· δὲν εἶσθε σαρκικοί
1Co 3:5 Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ τίς ὁ Ἀπολλώς, παρὰ ὑπηρέται, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιστεύσατε καί, ὅπως ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἕκαστον
1Co 3:6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, ὁ Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ᾿ ὁ Θεὸς ηὔξησεν·
1Co 3:7 ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων εἶναί τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ᾿ ὁ Θεὸς ὁ αὐξάνων.
1Co 3:8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων εἶναι ἕν· καὶ ἕκαστος θέλει λάβει τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν κατὰ τὸν κόπον αὐτοῦ.
1Co 3:9 Διότι τοῦ Θεοῦ εἴμεθα συνεργοί· σεῖς εἶσθε τοῦ Θεοῦ ἀγρός, τοῦ Θεοῦ οἰκοδομή.
1Co 3:10 Ἐγὼ κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθεσα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος ὅμως ἄς βλέπῃ πῶς ἐποικοδομεῖ·
1Co 3:11 διότι θεμέλιον ἄλλο οὐδεὶς δύναται νὰ θέσῃ παρὰ τὸ τεθέν, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.
1Co 3:12 Ἐὰν δὲ τις ἐποικοδομῇ ἐπὶ τὸ θεμέλιον τοῦτο χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην·
1Co 3:13 ἑκάστου τὸ ἔργον θέλει φανερωθῇ· διότι ἡ ἡμέρα θέλει φανερώσει αὐτό, ἐπειδὴ διὰ πυρὸς ἀνακαλύπτεται· καὶ τὸ πῦρ θέλει δοκιμάσει τὸ ἔργον ἑκάστου ὁποῖον εἶναι.
1Co 3:14 Ἐὰν τὸ ἔργον τινός, τὸ ὁποῖον ἐπῳκοδόμησε μένῃ, θέλει λάβει μισθόν·
1Co 3:15 ἐὰν τὸ ἔργον τινὸς κατακαῇ, θέλει ζημιωθῇ, αὐτὸς ὅμως θέλει σωθῇ, πλὴν οὕτως ὡς διὰ πυρός.
1Co 3:16 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι εἶσθε ναὸς Θεοῦ καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ ἐν ὑμῖν
1Co 3:17 Ἐὰν τις φθείρῃ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, τοῦτον θέλει φθείρει ὁ Θεός· διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὅστις εἶσθε σεῖς.
1Co 3:18 Μηδεὶς ἄς μὴ ἐξαπατᾷ ἑαυτόν· ἐὰν τις μεταξὺ σας νομίζῃ ὅτι εἶναι σοφὸς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἄς γείνῃ μωρὸς διὰ νὰ γείνῃ σοφός.
1Co 3:19 Διότι ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου εἶναι μωρία παρὰ τῷ Θεῷ. Ἐπειδὴ εἶναι γεγραμμένον· Ὅστις συλλαμβάνει τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν·
1Co 3:20 καὶ πάλιν· Ὁ Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἶναι μάταιοι.
1Co 3:21 Ὥστε μηδεὶς ἄς μὴ καυχᾶται εἰς ἀνθρώπους· διότι τὰ πάντα εἶναι ὑμῶν,
1Co 3:22 εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλὼς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε παρόντα εἴτε μέλλοντα, τὰ πάντα εἶναι ὑμῶν,
1Co 3:23 σεῖς δὲ τοῦ Χριστοῦ, ὁ δὲ Χριστὸς τοῦ Θεοῦ.
1Co 4:1 Οὕτως ἄς μᾶς θεωρῇ πᾶς ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας τοῦ Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.
1Co 4:2 Τὸ δὲ ἐπίλοιπον ζητεῖται μεταξὺ τῶν οἰκονόμων, νὰ εὑρεθῇ ἕκαστος πιστός.
1Co 4:3 Εἰς ἐμὲ δὲ ἐλάχιστον εἶναι νὰ ἀνακριθῶ ὑφ ὑμῶν ἤ ὑπὸ ἀνθρωπίνης κρίσεως· ἀλλ᾿ οὐδὲ ἀνακρίνω ἐμαυτόν.
1Co 4:4 Διότι ἡ συνείδησίς μου δὲν μὲ ἐλέγχει εἰς οὐδέν· πλὴν μὲ τοῦτο δὲν εἶμαι δεδικαιωμένος· ἀλλ᾿ ὁ ἀνακρίνων με εἶναι ὁ Κύριος.
1Co 4:5 Ὥστε μὴ κρίνετε μηδὲν πρὸ καιροῦ, ἕως ἄν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὅστις καὶ θέλει φέρει εἰς τὸ φῶς τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ θέλει φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος θέλει γείνει εἰς ἕκαστον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
1Co 4:6 Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετέφερα παραδειγματικῶς εἰς ἐμαυτὸν καὶ εἰς τὸν Ἀπολλῶ διὰ σᾶς, διὰ νὰ μάθητε διὰ τοῦ παραδείγματος ἡμῶν νὰ μὴ φρονῆτε ὑπὲρ ὅ, τι εἶναι γεγραμμένον, διὰ νὰ μὴ ἐπαίρησθε εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς κατὰ τοῦ ἄλλου.
1Co 4:7 Διότι τίς σὲ διακρίνει ἀπὸ τοῦ ἄλλου καὶ τί ἔχεις, τὸ ὁποῖον δὲν ἔλαβες, ἐὰν δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών
1Co 4:8 Τώρα εἶσθε κεχορτασμένοι, τώρα ἐπλουτήσατε, ἐβασιλεύσατε χωρὶς ἡμῶν· καὶ εἴθε νὰ ἐβασιλεύητε, διὰ νὰ συμβασιλεύσωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ σᾶς.
1Co 4:9 Διότι νομίζω ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέδειξεν ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ὡς καταδεδικασμένους εἰς θάνατον· διότι ἐγείναμεν θέατρον εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς ἀγγέλους καὶ εἰς ἀνθρώπους.
1Co 4:10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ τὸν Χριστόν, σεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, σεῖς δὲ ἰσχυροί· σεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.
1Co 4:11 Ἕως τῆς παρούσης ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ ῥαπιζόμεθα καὶ περιπλανώμεθα
1Co 4:12 καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι μὲ τὰς ἰδίας ἡμῶν χεῖρας· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ὑποφέρομεν,
1Co 4:13 βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγείναμεν, σκύβαλον πάντων ἕως τῆς σήμερον.
1Co 4:14 Δὲν γράφω ταῦτα πρὸς ἐντροπὴν σας, ἀλλ᾿ ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ.
1Co 4:15 Διότι ἐὰν ἔχητε μυρίους παιδαγωγοὺς ἐν Χριστῷ, δὲν ἔχετε ὅμως πολλοὺς πατέρας· ἐπειδὴ ἐγὼ σᾶς ἐγέννησα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου.
1Co 4:16 Σᾶς παρακαλῶ, λοιπόν, γίνεσθε μιμηταί μου.
1Co 4:17 Διὰ τοῦτο σᾶς ἔπεμψα τὸν Τιμόθεον, ὅστις εἶναι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὅστις θέλει σᾶς ἐνθυμίσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς διδάσκω πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ.
1Co 4:18 Τινὲς ὅμως ἐφυσιώθησαν, ὡς ἐὰν ἐγὼ δὲν ἔμελλον νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς·
1Co 4:19 πλὴν θέλω ἐλθεῖ ταχέως πρὸς ἐσᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ θέλω γνωρίσει οὐχὶ τὸν λόγον τῶν

πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν·
1Co 4:20 διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἐν λόγῳ, ἀλλ' ἐν δυνάμει.
1Co 4:21 Τί θέλετε μὲ ῥάβδον νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, ἢ μὲ ἀγάπην καὶ μὲ πνεῦμα πραότητος
1Co 5:1 Γενικῶς ἀκούεται ὅτι εἶναι μεταξὺ σας πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία, ἥτις οὐδὲ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ὀνομάζεται, ὥστε νὰ ἔχῃ τις τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
1Co 5:2 Καὶ σεῖς εἶσθε πεφυσιωμένοι, καὶ δὲν ἐπενθήσατε μᾶλλον, διὰ νὰ ἐκβληθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ πράξας τὸ ἔργον τοῦτο.
1Co 5:3 Διότι ἐγὼ ὡς ἀπὼν κατὰ τὸ σῶμα, παρὼν ὅμως κατὰ τὸ πνεῦμα, ἔκρινα ἤδη ὡς παρὼν τὸν οὕτω πράξαντα τοῦτο,
1Co 5:4 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφοῦ συναχθῆτε σεῖς καὶ τὸ ἐμὸν πνεῦμα μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
1Co 5:5 νὰ παραδώσητε τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν Σατανᾶν πρὸς ὄλεθρον τῆς σαρκός, διὰ νὰ σωθῇ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
1Co 5:6 Δὲν εἶναι καλὸν τὸ καύχημά σας. Δὲν ἐξεύρετε ὅτι ὀλίγη ζύμη κάμνει ὅλον τὸ φύραμα ἔνζυμον
1Co 5:7 Καθαρίσθητε λοιπὸν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ζύμης, διὰ νὰ ἦσθε νέον φύραμα, καθὼς εἶσθε ἄζυμοι. Διότι τὸ πάσχα ἡμῶν ἐθυσιάσθη ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Χριστός·
1Co 5:8 ὥστε ἂς ἑορτάζωμεν οὐχὶ μὲ ζύμην παλαιάν, οὐδὲ μὲ ζύμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ μὲ ἔνζυμα εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.
1Co 5:9 Σᾶς ἔγραψα ἐν τῇ ἐπιστολῇ νὰ μὴ συναναστρέφησθε μὲ πόρνους,
1Co 5:10 καὶ οὐχὶ διόλου μὲ τοὺς πόρνους τοῦ κόσμου τούτου ἢ μὲ τοὺς πλεονέκτας ἢ ἅρπαγας ἢ εἰδωλολάτρας· ἐπειδὴ τότε πρέπει νὰ ἐξέλθητε ἀπὸ τοῦ κόσμου.
1Co 5:11 Ἀλλὰ τώρα σᾶς ἔγραψα νὰ μὴ συναναστρέφησθε, ἐὰν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἦναι πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ· μὲ τὸν τοιοῦτον μηδὲ νὰ συντρώγητε.
1Co 5:12 Διότι τί μὲ μέλει νὰ κρίνω καὶ τοὺς ἔξω δὲν κρίνετε σεῖς τοὺς ἔσω
1Co 5:13 Τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς θέλει κρίνει. Ὅθεν ἐκβάλετε τὸν κακὸν ἐκ μέσου ὑμῶν.
1Co 6:1 Τολμᾷ τις ἀπὸ σᾶς, ὅταν ἔχῃ διαφορὰν πρὸς τὸν ἄλλον, νὰ κρίνηται ἐνώπιον τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐνώπιον τῶν ἁγίων
1Co 6:2 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἅγιοι θέλουσι κρίνει τὸν κόσμον καὶ ἐὰν ὁ κόσμος κρίνηται ἀπὸ σᾶς, ἀνάξιοι εἶσθε νὰ κρίνητε ἐλάχιστα πράγματα
1Co 6:3 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἀγγέλους θέλομεν κρίνει πόσῳ μᾶλλον βιωτικά
1Co 6:4 Βιωτικὰς λοιπὸν κρίσεις ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε κριτάς.
1Co 6:5 Πρὸς ἐντροπήν σας λέγω τοῦτο. Οὕτω δὲν ὑπάρχει μεταξὺ σας οὐδὲ εἷς σοφός, ὅστις θέλει δυνηθῇ νὰ κρίνῃ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
1Co 6:6 ἀλλὰ ἀδελφὸς κρίνεται μὲ ἀδελφόν, καὶ τοῦτο ἐνώπιον ἀπίστων
1Co 6:7 Τώρα λοιπὸν εἶναι διόλου ἐλάττωμα εἰς ἐσᾶς ὅτι ἔχετε κρίσεις μεταξὺ σας. Διὰ τί μᾶλλον δὲν ἀδικεῖσθε διὰ τί μᾶλλον δὲν ἀποστερεῖσθε
1Co 6:8 Ἀλλὰ σεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ μάλιστα ἀδελφούς.
1Co 6:9 Ἢ δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἄδικοι δὲν θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται
1Co 6:10 οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται οὔτε μέθυσοι οὔτε λοίδοροι οὔτε ἅρπαγες θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
1Co 6:11 Καὶ τοιοῦτοι ὑπήρχετέ τινες· ἀλλὰ ἀπελούσθητε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλ' ἐδικαιώθητε διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
1Co 6:12 Πάντα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, πλὴν πάντα δὲν συμφέρουσι· πάντα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω ἐξουσιασθῇ ὑπ' οὐδενός.
1Co 6:13 Τὰ φαγητὰ εἶναι διὰ τὴν κοιλίαν καὶ ἡ κοιλία διὰ τὰ φαγητά· πλὴν ὁ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα θέλει καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα δὲν εἶναι διὰ τὴν πορνείαν, ἀλλὰ διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ Κύριος διὰ τὸ σῶμα·
1Co 6:14 ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἀνέστησε καὶ ἡμᾶς θέλει ἀναστήσει διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
1Co 6:15 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι τὰ σώματά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ νὰ λάβω λοιπὸν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ κάμω αὐτὰ μέλη πόρνης Μὴ γένοιτο.
1Co 6:16 Ἢ δὲν ἐξεύρετε ὅτι ὁ προσκολλώμενος μὲ τὴν πόρνην εἶναι ἓν σῶμα διότι θέλουσιν εἶσθαι, λέγει, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
1Co 6:17 ὅστις ὅμως προσκολλᾶται μὲ τὸν Κύριον εἶναι ἓν πνεῦμα.
1Co 6:18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα, τὸ ὁποῖον ἤθελε πράξει ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ἐκτὸς τοῦ σώματος· ὁ πορνεύων ὅμως ἁμαρτάνει εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ σῶμα.
1Co 6:19 Ἢ δὲν ἐξεύρετε ὅτι τὸ σῶμά σας εἶναι ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐν ὑμῖν, τὸ ὁποῖον ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ δὲν εἶσθε κύριοι ἑαυτῶν
1Co 6:20 Διότι ἠγοράσθητε διὰ τιμῆς· δοξάσατε λοιπὸν τὸν Θεὸν διὰ τοῦ σώματός σας καὶ διὰ τοῦ πνεύματός σας, τὰ

ὁποῖα εἶναι τοῦ Θεοῦ.
1Co 7:1 Περὶ δὲ τῶν ὅσων μοι ἐγράψατε, καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴ ἐγγίσῃ εἰς γυναῖκα·
1Co 7:2 διὰ τὰς πορνείας ὅμως ἂς ἔχῃ ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ ἑκάστη ἂς ἔχῃ τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα.
1Co 7:3 Ὁ ἀνὴρ ἂς ἀποδίδῃ εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ εἰς τὸν ἄνδρα.
1Co 7:4 Ἡ γυνὴ δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἑαυτῆς σῶμα, ἀλλ᾽ ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἑαυτοῦ σῶμα, ἀλλ᾽ ἡ γυνή.
1Co 7:5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, ἐκτὸς ἐὰν ἦναι τι ἐκ συμφώνου πρὸς καιρόν, διὰ νὰ καταγίνησθε εἰς τὴν νηστείαν καὶ εἰς τὴν προσευχήν· καὶ πάλιν συνέρχεσθε ἐπὶ τὸ αὐτό, διὰ νὰ μὴ σᾶς πειράζῃ ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκράτειάν σας.
1Co 7:6 Λέγω δὲ τοῦτο κατὰ συγγνώμην, οὐχὶ κατὰ προσταγήν.
1Co 7:7 Διότι θέλω πάντας τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἦναι καθὼς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ᾽ ἕκαστος ἔχει ἰδιαίτερον χάρισμα ἐκ Θεοῦ, ἄλλος μὲν οὕτως, ἄλλος δὲ οὕτως.
1Co 7:8 Λέγω δὲ πρὸς τοὺς ἀγάμους καὶ πρὸς τὰς χήρας, καλὸν εἶναι εἰς αὐτοὺς ἐὰν μείνωσι καθὼς καὶ ἐγώ.
1Co 7:9 Ἀλλ᾽ ἐὰν δὲν ἐγκρατεύωνται, ἂς νυμφευθῶσι· διότι καλήτερον εἶναι νὰ νυμφευθῶσι παρὰ νὰ ἐξάπτωνται.
1Co 7:10 Εἰς δὲ τοὺς νενυμφευμένους παραγγέλλω, οὐχὶ ἐγὼ ἀλλ᾽ ὁ Κύριος, νὰ μὴ χωρισθῇ ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς·
1Co 7:11 ἀλλ᾽ ἐὰν καὶ χωρισθῇ, ἂς μένῃ ἄγαμος ἢ ἂς συνδιαλλαγῇ μὲ τὸν ἄνδρα· καὶ ὁ ἀνὴρ νὰ μὴ ἀφίνῃ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα.
1Co 7:12 Πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς ἐγὼ λέγω, οὐχὶ ὁ Κύριος· Ἐὰν τις ἀδελφὸς ἔχῃ γυναῖκα ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συγκατανεύῃ νὰ συνοικῇ μετ᾽ αὐτοῦ, ἂς μὴ ἀφίνῃ αὐτήν·
1Co 7:13 καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συγκατανεύει νὰ συνοικῇ μετ᾽ αὐτῆς, ἂς μὴ ἀφίνῃ αὐτόν.
1Co 7:14 Διότι ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἡγιάσθη διὰ τῆς γυναικός, καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἡγιάσθη διὰ τοῦ ἀνδρός· ἐπειδὴ ἄλλως τὰ τέκνα σας ἤθελον εἶσθαι ἀκάθαρτα, ἀλλὰ τώρα εἶναι ἅγια.
1Co 7:15 Ἐὰν δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζηται, ἂς χωρισθῇ. Ὁ ἀδελφὸς ὅμως ἢ ἀδελφὴ δὲν εἶναι δεδουλωμένοι εἰς τὰ τοιαῦτα· ὁ Θεὸς ὅμως προσεκάλεσεν ἡμᾶς εἰς εἰρήνην.
1Co 7:16 Διότι τί ἐξεύρεις, γύναι, ἂν μέλλῃς νὰ σώσῃς τὸν ἄνδρα ἢ τί ἐξεύρεις, ἄνερ, ἂν μέλλῃς νὰ σώσῃς τὴν γυναῖκα
1Co 7:17 Ἀλλὰ καθὼς ὁ Θεὸς ἐμοίρασεν εἰς ἕκαστον, καὶ καθὼς ὁ Κύριος προσεκάλεσεν ἕκαστον, οὕτως ἂς περιπατῇ. Καὶ οὕτω διατάττω εἰς πάσας τὰς ἐκκλησίας.
1Co 7:18 Προσεκλήθη τις εἰς τὴν πίστιν περιτετμημένος Ἂς μὴ καλύπτῃ τὴν περιτομήν. Προσεκλήθη τις ἀπερίτμητος Ἂς μὴ περιτέμνηται.
1Co 7:19 Ἡ περιτομὴ εἶναι οὐδέν, καὶ ἡ ἀκροβυστία εἶναι οὐδέν, ἀλλ᾽ ἡ τήρησις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.
1Co 7:20 Ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει, καθ᾽ ἣν ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ ἂς μένῃ.
1Co 7:21 Ἐκλήθης δοῦλος μὴ σὲ μέλῃ· ἀλλ᾽ ἐὰν δύνασαι νὰ γείνῃς ἐλεύθερος, μεταχειρίσου τοῦτο καλήτερα.
1Co 7:22 Διότι ὅστις δοῦλος ἐκλήθη εἰς τὸν Κύριον, εἶναι ἀπελεύθερος τοῦ Κυρίου· ὁμοίως καὶ ὅστις ἐλεύθερος ἐκλήθη, δοῦλος εἶναι τοῦ Χριστοῦ.
1Co 7:23 Διὰ τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.
1Co 7:24 Ἕκαστος, ἀδελφοί, εἰς ὅ, τι ἐκλήθη, ἐν τούτῳ ἂς μένῃ παρὰ τῷ Θεῷ.
1Co 7:25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων προσταγὴν τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω· ἀλλὰ γνώμην δίδω ὡς ἠλεημένος ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ ἦμαι πιστός.
1Co 7:26 Τοῦτο λοιπὸν νομίζω ὅτι εἶναι καλὸν διὰ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἦναι οὕτως.
1Co 7:27 Εἶσαι δεδεμένος μὲ γυναῖκα μὴ ζήτει λύσιν. Εἶσαι λελυμένος ἀπὸ γυναικός μὴ ζήτει γυναῖκα.
1Co 7:28 Πλὴν καὶ ἐὰν νυμφευθῇς, δὲν ἡμάρτησας· καὶ ἐὰν ἡ παρθένος νυμφευθῇ, δὲν ἡμάρτησεν· ἀλλ᾽ οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἔχει θλῖψιν ἐν τῇ σαρκί· ἐγὼ δὲ σᾶς φείδομαι.
1Co 7:29 Λέγω δὲ τοῦτο, ἀδελφοί, ὅτι ὁ ἐπίλοιπος καιρὸς εἶναι σύντομος, ὥστε καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας νὰ ἦναι ὡς μὴ ἔχοντες,
1Co 7:30 καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ ἔχοντες κατοχήν,
1Co 7:31 καὶ οἱ μεταχειριζόμενοι τὸν κόσμον τοῦτον ὡς μηδόλως μεταχειριζόμενοι· διότι τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου παρέρχεται.
1Co 7:32 Θέλω δὲ νὰ ἦσθε ἀμέριμνοι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν Κύριον·
1Co 7:33 ὁ δὲ νενυμφευμένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὴν γυναῖκα.
1Co 7:34 Διαφέρει ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος. Ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἦναι ἁγία καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα· ἡ δὲ νενυμφευμένη μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν ἄνδρα.
1Co 7:35 Λέγω δὲ τοῦτο διὰ τὸ συμφέρον ὑμῶν αὐτῶν, οὐχὶ διὰ νὰ βάλω εἰς ἐσᾶς παγίδα, ἀλλὰ διὰ τὸ σεμνοπρεπές, καὶ διὰ νὰ ἦσθε προσκεκολλημένοι εἰς τὸν Κύριον χωρὶς περισπασμούς.
1Co 7:36 Ἀλλ᾽ ἐὰν τις νομίζῃ ὅτι ἀσχημονεῖ πρὸς τὴν παρθένον αὐτοῦ, ἂν παρῆλθεν ἡ ἀκμὴ αὐτῆς, καὶ πρέπῃ νὰ γείνῃ οὕτως, ἂς κάμῃ ὅ, τι θέλει· δὲν ἁμαρτάνει· ἂς ὑπανδρεύωνται.

1Co 7:37 Ὅστις ὅμως στέκει στερεὸς ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἔχει ὅμως ἐξουσίαν περὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ θελήματος, καὶ ἀπεφάσισε τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, νὰ φυλάττῃ τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, πράττει καλῶς.

1Co 7:38 Ὥστε καὶ ὅστις ὑπανδρεύει πράττει καλῶς, ἀλλ᾿ ὁ μὴ ὑπανδρεύων πράττει καλήτερα.

1Co 7:39 Ἡ γυνὴ εἶναι δεδεμένη διὰ τοῦ νόμου ἐφ᾿ ὅσον καιρὸν ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀποθάνῃ, εἶναι ἐλευθέρα νὰ ὑπανδρευθῇ μὲ ὅντινα θέλει, μόνον νὰ γίνηται τοῦτο ἐν Κυρίῳ.

1Co 7:40 Μακαριωτέρα ὅμως εἶναι ἐὰν μείνῃ οὕτω, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· νομίζω δὲ ὅτι καὶ ἐγὼ ἔχω Πνεῦμα Θεοῦ.

1Co 8:1 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, ἐξεύρομεν ὅτι πάντες ἔχομεν γνῶσιν, ἡ γνῶσις ὅμως φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

1Co 8:2 Καὶ ἐὰν τις νομίζῃ ὅτι ἐξεύρει τι, δὲν ἔμαθεν ἔτι οὐδὲν καθὼς πρέπει νὰ μάθῃ·

1Co 8:3 ἀλλ᾿ ἐὰν τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος γνωρίζεται ὑπ᾿ αὐτοῦ.

1Co 8:4 Περὶ τῆς βρώσεως λοιπὸν τῶν εἰδωλοθύτων, ἐξεύρομεν ὅτι τὸ εἴδωλον εἶναι οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς ἄλλος Θεὸς εἰμὴ εἷς.

1Co 8:5 Διότι ἂν καὶ ἦναι λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν τῷ οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς, καθὼς καὶ εἶναι θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί,

1Co 8:6 ἀλλ᾿ εἰς ἡμᾶς εἶναι εἷς Θεὸς ὁ Πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δἰ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δἰ αὐτοῦ.

1Co 8:7 Ἀλλὰ δὲν εἶναι εἰς πάντας ἡ γνῶσις αὐτή· τινὲς δὲ διὰ τὴν συνείδησιν τοῦ εἰδώλου ἕως σήμερον τρώγουσι τὸ εἰδωλόθυτον ὡς εἰδωλόθυτον, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται.

1Co 8:8 τὸ φαγητὸν ὅμως δὲν συνιστᾷ ἡμᾶς εἰς τὸν Θεόν· διότι οὔτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν δὲν φάγωμεν ἐλαττούμεθα.

1Co 8:9 Πλὴν προσέχετε μήπως αὕτη ἡ ἐξουσία σας γείνῃ πρόσκομμα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

1Co 8:10 Διότι ἐὰν τις ἴδῃ σέ, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ὅτι κάθησαι εἰς τράπεζαν ἐντὸς ναοῦ εἰδώλων, δὲν θέλει ἐνθαρρυνθῇ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦντος, εἰς τὸ νὰ τρώγῃ τὰ εἰδωλόθυτα

1Co 8:11 Καὶ διὰ τὴν γνῶσίν σου θέλει ἀπολεσθῇ ὁ ἀσθενὴς ἀδελφός, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν.

1Co 8:12 Ἁμαρτάνοντες δὲ οὕτως εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ προσβάλλοντες τὴν ἀσθενῆ συνείδησιν αὐτῶν, εἰς τὸν Χριστὸν ἁμαρτάνετε.

1Co 8:13 Διὰ τοῦτο, ἐὰν τὸ φαγητὸν σκανδαλίζῃ τὸν ἀδελφὸν μου, δὲν θέλω φάγει κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ νὰ μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφὸν μου.

1Co 9:1 Δὲν εἶμαι ἀπόστολος δὲν εἶμαι ἐλεύθερος δὲν εἶδον τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν δὲν εἶσθε σεῖς τὸ ἔργον μου ἐν Κυρίῳ

1Co 9:2 Ἂν δὲν ἦμαι εἰς ἄλλους ἀπόστολος, ἀλλ᾿ εἰς ἐσᾶς τοὐλάχιστον εἶμαι· διότι ἡ σφραγὶς τῆς ἀποστολῆς μου σεῖς εἶσθε ἐν Κυρίῳ.

1Co 9:3 Ἡ ἀπολογία μου εἰς τοὺς ἀνακρίνοντάς με εἶναι αὕτη·

1Co 9:4 μὴ δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ φάγωμεν καὶ νὰ πίωμεν

1Co 9:5 μὴ δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ συμπεριφέρωμεν ἀδελφὴν γυναῖκα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Κηφᾶς

1Co 9:6 ἢ μόνος ἐγὼ καὶ ὁ Βαρνάβας δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ μὴ ἐργαζώμεθα

1Co 9:7 Τίς ποτε ἐκστρατεύει μὲ ἴδια αὐτοῦ ἔξοδα Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ δὲν τρώγει ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνιον καὶ δὲν τρώγει ἐκ τοῦ γάλακτος τοῦ ποιμνίου

1Co 9:8 Μήπως κατὰ ἄνθρωπον λαλῶ ταῦτα ἢ δὲν λέγει ταῦτα καὶ ὁ νόμος

1Co 9:9 διότι ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως εἶναι γεγραμμένον· Δὲν θέλεις ἐμφράξει τὸ στόμα βοὸς ἁλωνίζοντος. Μήπως μέλει τὸν Θεὸν περὶ τῶν βοῶν

1Co 9:10 ἢ δἰ ἡμᾶς βεβαίως λέγει τοῦτο διότι δἰ ἡμᾶς ἐγράφη, ὅτι ὁ ἀροτριῶν μὲ ἐλπίδα πρέπει νὰ ἀροτριᾷ, καὶ ὁ ἁλωνίζων μὲ ἐλπίδα νὰ μετέχῃ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ.

1Co 9:11 Ἐὰν ἡμεῖς ἐσπείραμεν εἰς ἐσᾶς τὰ πνευματικά, μέγα εἶναι ἐὰν ἡμεῖς θερίσωμεν τὰ σαρκικὰ σας

1Co 9:12 Ἐὰν ἄλλοι μετέχωσι τῆς ἐφ᾿ ὑμᾶς ἐξουσίας, δὲν πρέπει μᾶλλον ἡμεῖς Ἀλλὰ δὲν μετεχειρίσθημεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἀλλ᾿ ὑποφέρομεν πάντα, διὰ νὰ μὴ προξενήσωμεν ἐμπόδιόν τι εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

1Co 9:13 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι τὰ ἱερὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τρώγουσιν, οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς τὸ θυσιαστήριον μετὰ τοῦ θυσιαστηρίου λαμβάνουσι μερίδιον

1Co 9:14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξεν, οἱ κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον νὰ ζῶσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου.

1Co 9:15 Πλὴν ἐγὼ οὐδὲν τούτων μετεχειρίσθην. Οὐδὲ ἔγραψα ταῦτα διὰ νὰ γείνῃ οὕτως εἰς ἐμέ· διότι καλὸν εἶναι εἰς ἐμὲ νὰ ἀποθάνω μᾶλλον παρὰ νὰ ματαιώσῃ τις τὸ καύχημά μου.

1Co 9:16 Διότι ἐὰν κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, δὲν εἶναι εἰς ἐμὲ καύχημα· ἐπειδὴ ἀνάγκη ἐπίκειται εἰς ἐμέ· οὐαὶ δὲ εἶναι εἰς ἐμὲ ἐὰν δὲν κηρύττω·

1Co 9:17 ἐπειδὴ ἐὰν κάμνω τοῦτο ἑκουσίως, ἔχω μισθόν· ἐὰν δὲ ἀκουσίως, εἶμαι ἐμπεπιστευμένος οἰκονομίαν.

1Co 9:18 Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ μισθὸς μου τὸ νὰ κάμω ἀδάπανον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς κηρύξεώς μου, ὥστε νὰ μὴ κάμνω κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

1Co 9:19 Διότι ἐλεύθερος ὢν πάντων εἰς πάντας ἐδούλωσα ἐμαυτόν, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς πλειοτέρους·

1Co 9:20 καὶ ἔγεινα εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὡς Ἰουδαῖος, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς Ἰουδαίους· εἰς τοὺς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ

νόμον, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς ὑπὸ νόμον·
1Co 9:21 εἰς τοὺς ἀνόμους ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος εἰς τὸν Θεόν, ἀλλ̓ ἔννομος εἰς τὸν Χριστόν, διὰ νὰ κερδήσω ἀνόμους·
1Co 9:22 ἔγεινα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ὡς ἀσθενής, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς ἀσθενεῖς· εἰς πάντας ἔγεινα τὰ πάντα, διὰ νὰ σώσω παντὶ τρόπῳ τινάς.
1Co 9:23 Κάμνω δὲ τοῦτο διὰ τὸ εὐαγγέλιον, διὰ νὰ γείνω συγκοινωνὸς αὐτοῦ.
1Co 9:24 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ τρέχοντες ἐν τῷ σταδίῳ πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς ὅμως λαμβάνει τὸ βραβεῖον οὕτω τρέχετε, ὥστε νὰ λάβητε αὐτό.
1Co 9:25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος εἰς πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν διὰ νὰ λάβωσι φθαρτὸν στέφανον, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.
1Co 9:26 Ἐγὼ λοιπὸν οὕτω τρέχω, οὐχὶ ὡς ἀβεβαίως, οὕτω πυγμαχῶ, οὐχὶ ὡς κτυπῶν τὸν ἀέρα,
1Co 9:27 ἀλλὰ δαμάζω τὸ σῶμά μου καὶ δουλαγωγῶ, μήπως εἰς ἄλλους κηρύξας ἐγὼ γείνω ἀδόκιμος.
1Co 10:1 Δὲν θέλω δὲ νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον,
1Co 10:2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ,
1Co 10:3 καὶ πάντες τὴν αὐτὴν πνευματικὴν βρῶσιν ἔφαγον,
1Co 10:4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ποτὸν ἔπιον· διότι ἔπινον ἀπὸ πνευματικῆς πέτρας ἀκολουθούσης, ἡ δὲ πέτρα ἦτο ὁ Χριστός·
1Co 10:5 ἀλλὰ δὲν εὐηρεστήθη ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πλειοτέρους ἐξ αὐτῶν· διότι κατεστρώθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
1Co 10:6 Ταῦτα δὲ ἔγειναν παραδείγματα ἡμῶν, διὰ νὰ μὴ ἤμεθα ἡμεῖς ἐπιθυμηταὶ κακῶν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν.
1Co 10:7 Μηδὲ γίνεσθε εἰδωλολάτραι, καθὼς τινὲς ἐξ αὐτῶν, ὡς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκάθησεν ὁ λαὸς διὰ νὰ φάγῃ καὶ νὰ πίῃ, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παίζωσι.
1Co 10:8 Μηδὲ ἄς πορνεύωμεν, καθὼς τινές αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.
1Co 10:9 Μηδὲ ἄς πειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινὲς αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ἀπωλέσθησαν ὑπὸ τῶν ὄφεων.
1Co 10:10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπωλέσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐξολοθρευτοῦ.
1Co 10:11 Ταῦτα δὲ πάντα ἐγίνοντο εἰς ἐκείνους παραδείγματα, καὶ ἐγράφησαν πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους τὰ τέλη τῶν αἰώνων ἔφθασαν.
1Co 10:12 Ὥστε ὁ νομίζων ὅτι ἵσταται ἄς βλέπῃ μὴ πέσῃ.
1Co 10:13 Πειρασμὸς δὲν σᾶς κατέλαβεν εἰμὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς ὅμως εἶναι ὁ Θεός, ὅστις δὲν θέλει σᾶς ἀφήσει νὰ πειρασθῆτε ὑπὲρ τὴν δύναμίν σας, ἀλλὰ μετὰ τοῦ πειρασμοῦ θέλει κάμει καὶ τὴν ἔκβασιν, ὥστε νὰ δύνασθε νὰ ὑποφέρητε.
1Co 10:14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας.
1Co 10:15 Λέγω ὡς πρὸς φρονίμους· κρίνατε σεῖς τοῦτο τὸ ὁποῖον λέγω·
1Co 10:16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας, τὸ ὁποῖον εὐλογοῦμεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ Ὁ ἄρτος, τὸν ὁποῖον κόπτομεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ
1Co 10:17 διότι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα εἴμεθα οἱ πολλοί· ἐπειδὴ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.
1Co 10:18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οἱ τρώγοντες τὰς θυσίας δὲν εἶναι κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου
1Co 10:19 Τί λοιπὸν λέγω ὅτι τὸ εἴδωλον εἶναί τι ἢ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον εἶναί τι οὐχί·
1Co 10:20 ἀλλ̓ ὅτι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θυσιάζουσι τὰ ἔθνη, εἰς τὰ δαιμόνια θυσιάζουσι καὶ οὐχὶ εἰς τὸν Θεόν· καὶ δὲν θέλω σεῖς νὰ γίνησθε κοινωνοὶ τῶν δαιμονίων.
1Co 10:21 Δὲν δύνασθε νὰ πίνητε τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμονίων· δὲν δύνασθε νὰ ἦσθε μέτοχοι τῆς τραπέζης τοῦ Κυρίου καὶ τῆς τραπέζης τῶν δαιμονίων.
1Co 10:22 Ἤ τὸν Κύριον θέλομεν νὰ διεγείρωμεν εἰς ζηλοτυπίαν μήπως εἴμεθα ἰσχυρότεροι αὐτοῦ
1Co 10:23 Πάντα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου ἀλλὰ πάντα δὲν συμφέρουσι· πάντα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, ἀλλὰ πάντα δὲν οἰκοδομοῦσι.
1Co 10:24 Μηδεὶς ἄς ζητῇ τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, ἀλλ̓ ἕκαστος τὰ τοῦ ἄλλου.
1Co 10:25 Πᾶν τὸ πωλούμενον ἐν τῷ μακελλίῳ τρώγετε, μηδὲν ἐξετάζοντες διὰ τὴν συνείδησιν·
1Co 10:26 διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
1Co 10:27 Καὶ ἐὰν τις τῶν ἀπίστων σᾶς προσκαλῇ καὶ θέλετε νὰ ὑπάγητε, τρώγετε ὅ, τι βάλλεται ἔμπροσθέν σας, μηδὲν ἐξετάζοντες διὰ τὴν συνείδησιν.
1Co 10:28 Ἐὰν δὲ τίς σᾶς εἴπῃ, Τοῦτο εἶναι εἰδωλόθυτον, μὴ τρώγετε δἰ ἐκεῖνον τὸν φανερώσαντα καὶ διὰ τὴν συνείδησιν· διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
1Co 10:29 Συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἰδικήν σου, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἄλλου. Ἐπειδὴ διὰ τί ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως
1Co 10:30 Καὶ ἐὰν ἐγὼ μετ̓ εὐχαριστίας μετέχω, διὰ τί βλασφημοῦμαι δἰ ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ εὐχαριστῶ
1Co 10:31 Εἴτε λοιπὸν τρώγετε εἴτε πίνετε εἴτε πράττετέ τι, πάντα πράττετε εἰς δόξαν Θεοῦ.
1Co 10:32 Μὴ γίνεσθε πρόσκομμα μήτε εἰς Ἰουδαίους μήτε εἰς Ἕλληνας μήτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ,

1Co 10:33 καθὼς καὶ ἐγὼ κατὰ πάντα ἀρέσκω εἰς πάντας, μὴ ζητῶν τὸ ἰδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, διὰ νὰ σωθῶσι.
1Co 11:1 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ τοῦ Χριστοῦ.
1Co 11:2 Σᾶς ἐπαινῶ δέ, ἀδελφοί, ὅτι εἰς πάντα μὲ ἐνθυμεῖσθε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, καθὼς παρέδωκα εἰς ἐσᾶς.
1Co 11:3 Θέλω δὲ νὰ ἐξεύρητε, ὅτι ἡ κεφαλὴ παντὸς ἀνδρὸς εἶναι ὁ Χριστός, κεφαλὴ δὲ τῆς γυναικὸς ὁ ἀνήρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ Θεός.
1Co 11:4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων, ἐὰν ἔχῃ κεκαλυμμένην τὴν κεφαλήν, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
1Co 11:5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα μὲ τὴν κεφαλὴν ἀσκεπῆ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· διότι ἕν καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι μὲ τὴν ἐξυρισμένην.
1Co 11:6 Ἐπειδὴ ἂν δὲν καλύπτηται ἡ γυνή, ἂς κουρεύσῃ καὶ τὰ μαλλία αὐτῆς· ἀλλ᾿ ἐὰν ἦναι αἰσχρὸν εἰς γυναῖκα νὰ κουρεύῃ τὰ μαλλία αὐτῆς ἢ νὰ ξυρίζηται, ἂς καλύπτηται.
1Co 11:7 Διότι ὁ μὲν ἀνὴρ δὲν χρεωστεῖ νὰ καλύπτῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἐπειδὴ εἶναι εἰκὼν καὶ δόξα τοῦ Θεοῦ· ἡ δὲ γυνὴ εἶναι δόξα τοῦ ἀνδρός.
1Co 11:8 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν εἶναι ἐκ τῆς γυναικός, ἀλλ᾿ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός·
1Co 11:9 ἐπειδὴ δὲν ἐκτίσθη ὁ ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλ᾿ ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.
1Co 11:10 Διὰ τοῦτο ἡ γυνὴ χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους.
1Co 11:11 Πλὴν οὔτε ὁ ἀνὴρ χωρὶς τῆς γυναικὸς οὔτε ἡ γυνὴ χωρὶς τοῦ ἀνδρὸς ὑπάρχει ἐν Κυρίῳ.
1Co 11:12 Διότι καθὼς ἡ γυνὴ εἶναι ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ εἶναι διὰ τῆς γυναικός, τὰ πάντα δὲ ἐκ τοῦ Θεοῦ.
1Co 11:13 Κρίνατε σεῖς καθ᾿ ἑαυτούς· εἶναι πρέπον γυνὴ νὰ προσεύχηται εἰς τὸν Θεὸν ἀσκεπής
1Co 11:14 Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις δὲν σᾶς διδάσκει, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν ἔχῃ κόμην εἶναι εἰς αὐτὸν ἀτιμία,
1Co 11:15 γυνὴ δὲ ἐὰν ἔχῃ κόμην, εἶναι δόξα εἰς αὐτήν διότι ἡ κόμη ἐδόθη εἰς αὐτὴν ἀντὶ καλύμματος.
1Co 11:16 Ἐὰν τίς ὅμως φαίνηται ὅτι εἶναι φιλόνεικος, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν δὲν ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.
1Co 11:17 Ἐνῷ δὲ παραγγέλλω τοῦτο, δὲν ἐπαινῶ ὅτι συνέρχεσθε οὐχὶ διὰ τὸ καλήτερον ἀλλὰ διὰ τὸ χειρότερον.
1Co 11:18 Διότι πρῶτον μὲν ὅταν συνέρχησθε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούω ὅτι ὑπάρχουσι σχίσματα μεταξύ σας, καὶ μέρος τι πιστεύω·
1Co 11:19 διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσι καὶ αἱρέσεις μεταξύ σας, διὰ νὰ γείνωσι φανεροὶ μεταξύ σας οἱ δόκιμοι.
1Co 11:20 Ὅταν λοιπὸν συνέρχησθε ἐπὶ τὸ αὐτό, τοῦτο δὲν εἶναι νὰ φάγητε Κυριακὸν δεῖπνον·
1Co 11:21 διότι ἕκαστος λαμβάνει πρὸ τοῦ ἄλλου τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ δεῖπνον ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τρώγειν, καὶ ἄλλος μὲν πεινᾷ, ἄλλος δὲ μεθύει.
1Co 11:22 Μὴ δὲν ἔχετε οἰκίας διὰ νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνητε ἢ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας τί νὰ σᾶς εἴπω νὰ σᾶς ἐπαινέσω εἰς τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαινῶ.
1Co 11:23 Διότι ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καὶ παρέδωκα εἰς ἐσᾶς, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ καθ᾿ ἥν παρεδίδετο ἔλαβεν ἄρτον,
1Co 11:24 καὶ εὐχαριστήσας ἔκοψε καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο κάμνετε εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου.
1Co 11:25 Ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον, ἀφοῦ ἐδείπνησε, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου· τοῦτο κάμνετε, ὁσάκις πίνητε, εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου.
1Co 11:26 Διότι ὁσάκις ἂν τρώγητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ πίνητε τὸ ποτήριον τοῦτο, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ.
1Co 11:27 Ὥστε ὅστις τρώγῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος θέλει εἶσθαι τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου.
1Co 11:28 Ἂς δοκιμάζῃ δὲ ἑαυτὸν ὁ ἄνθρωπος, καὶ οὕτως ἂς τρώγῃ ἐκ τοῦ ἄρτου καὶ ἂς πίνῃ ἐκ τοῦ ποτηρίου·
1Co 11:29 διότι ὁ τρώγων καὶ πίνων ἀναξίως τρώγει καὶ πίνει κατάκρισιν εἰς ἑαυτόν, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.
1Co 11:30 Διὰ τοῦτο ὑπάρχουσι μεταξύ σας πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ ἀποθνήσκουσιν ἱκανοί.
1Co 11:31 Διότι ἐὰν διεκρίνομεν ἑαυτούς, δὲν ἠθέλομεν κρίνεσθαι·
1Co 11:32 ἀλλ᾿ ὅταν κρινώμεθα, παιδευόμεθα ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ κατακριθῶμεν μετὰ τοῦ κόσμου.
1Co 11:33 Ὥστε ἀδελφοί μου, ὅταν συνέρχησθε διὰ νὰ φάγητε, περιμένετε ἀλλήλους·
1Co 11:34 ἐὰν δὲ τις πεινᾷ, ἂς τρώγῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ συνέρχησθε πρὸς κατάκρισιν. Τὰ δὲ λοιπά, ὅταν ἔλθω, θέλω διατάξει.
1Co 12:1 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, δὲν θέλω νὰ ἀγνοῆτε.
1Co 12:2 Ἐξεύρετε ὅτι ἦσθε ἐθνικοί, συρόμενοι ὅπως ἐσύρεσθε πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα.
1Co 12:3 Διὰ τοῦτο σᾶς γνωστοποιῶ ὅτι οὐδεὶς λαλῶν διὰ Πνεύματος Θεοῦ λέγει ἀνάθεμα τὸν Ἰησοῦν, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ Κύριον Ἰησοῦν, εἰμὴ διὰ Πνεύματος Ἁγίου.
1Co 12:4 Εἶναι δὲ διαιρέσεις χαρισμάτων, τὸ Πνεῦμα ὅμως τὸ αὐτό·

1Co 12:5 εἶναι καὶ διαιρέσεις διακονιῶν, ὁ Κύριος ὅμως ὁ αὐτός·

1Co 12:6 εἶναι καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων, ὁ Θεὸς ὅμως εἶναι ὁ αὐτός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

1Co 12:7 Δίδεται δὲ εἰς ἕκαστον ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

1Co 12:8 Διότι εἰς ἄλλον μὲν δίδεται διὰ τοῦ Πνεύματος λόγος σοφίας, εἰς ἄλλον δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα,

1Co 12:9 εἰς ἄλλον δὲ πίστις διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος, εἰς ἄλλον δὲ χαρίσματα ἰαμάτων διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος,

1Co 12:10 εἰς ἄλλον δὲ ἐνέργειαι θαυμάτων, εἰς ἄλλον δὲ προφητεία, εἰς ἄλλον δὲ διακρίσεις πνευμάτων, εἰς ἄλλον δὲ εἴδη γλωσσῶν, εἰς ἄλλον δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν.

1Co 12:11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διάνεμον ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον καθὼς θέλει.

1Co 12:12 Διότι καθὼς τὸ σῶμα εἶναι ἓν καὶ ἔχει μέλη πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνός, πολλὰ ὄντα, εἶναι ἓν σῶμα, οὕτω καὶ ὁ Χριστός·

1Co 12:13 διότι ἡμεῖς πάντες διὰ τοῦ ἑνὸς Πνεύματος ἐβαπτίσθημεν εἰς ἓν σῶμα, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

1Co 12:14 Διότι τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά.

1Co 12:15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς, Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι χείρ, δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ σώματος, διὰ τοῦτο τάχα δὲν εἶναι ἐκ τοῦ σώματος

1Co 12:16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ ὠτίον, Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι ὀφθαλμός, δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ σώματος, διὰ τοῦτο δὲν εἶναι τάχα ἐκ τοῦ σώματος

1Co 12:17 Ἐὰν ὅλον τὸ σῶμα ἦναι ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή Ἐὰν ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις

1Co 12:18 Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔθεσε τὰ μέλη ἓν ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸ σῶμα καθὼς ἠθέλησεν.

1Co 12:19 Ἐὰν ὅμως πάντα ἦσαν ἓν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα

1Co 12:20 Ἀλλὰ τώρα εἶναι μὲν πολλὰ μέλη, ἓν ὅμως σῶμα.

1Co 12:21 Καὶ δὲν δύναται ὁ ὀφθαλμὸς νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν χεῖρα· Δὲν ἔχω χρείαν σου· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ πρὸς τοὺς πόδας· Δὲν ἔχω χρείαν ὑμῶν.

1Co 12:22 Ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τὰ μέλη τοῦ σώματος, τὰ ὁποῖα φαίνονται ὅτι εἶναι ἀσθενέστερα, ταῦτα εἶναι ἀναγκαῖα,

1Co 12:23 καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα νομίζομεν ὅτι εἶναι τὰ ἀτιμότερα τοῦ σώματος, εἰς ταῦτα ἀποδίδομεν τιμὴν περισσοτέραν, καὶ τὰ ἄσχημα ἡμῶν ἔχουσι περισσοτέραν εὐσχημοσύνην·

1Co 12:24 τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν δὲν ἔχουσι χρείαν. Ἀλλ ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, δώσας περισσοτέραν τιμὴν εἰς τὸ εὐτελέστερον,

1Co 12:25 διὰ νὰ μὴ ἦναι σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ νὰ φροντίζωσι τὰ μέλη τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων.

1Co 12:26 Καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, πάντα τὰ μέλη συμπάσχουσιν· εἴτε τιμᾶται ἓν μέλος, πάντα τὰ μέλη συγχαίρουσι.

1Co 12:27 Καὶ σεῖς εἴσθε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη κατὰ μέρος.

1Co 12:28 Καὶ ἄλλους μὲν ἔθεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα θαύματα, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, εἴδη γλωσσῶν.

1Co 12:29 Μὴ πάντες εἶναι ἀπόστολοι μὴ πάντες προφῆται μὴ πάντες διδάσκαλοι μὴ πάντες ἐνεργοῦσι θαύματα

1Co 12:30 μὴ πάντες ἔχουσι χαρίσματα ἰαμάτων μὴ πάντες λαλοῦσι γλώσσας μὴ πάντες διερμηνεύουσι

1Co 12:31 Ζητεῖτε δὲ μετὰ ζήλου τὰ καλήτερα χαρίσματα. Καὶ ἔτι πολὺ ὑπερέχουσαν ὁδὸν σᾶς δεικνύω.

1Co 13:1 Ἐὰν λαλῶ τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ἔγεινα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

1Co 13:2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ ἐξεύρω πάντα τὰ μυστήρια καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε νὰ μετατοπίζω ὄρη, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, εἶμαι οὐδέν.

1Co 13:3 Καὶ ἐὰν πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου διανείμω, καὶ ἐὰν παραδώσω τὸ σῶμά μου διὰ νὰ καυθῶ, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.

1Co 13:4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, ἀγαθοποιεῖ, ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ, ἡ ἀγάπη δὲν αὐθαδιάζει, δὲν ἐπαίρεται,

1Co 13:5 δὲν ἀσχημονεῖ, δὲν ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, δὲν παροξύνεται, δὲν διαλογίζεται τὸ κακόν,

1Co 13:6 δὲν χαίρει εἰς τὴν ἀδικίαν, συγχαίρει δὲ εἰς τὴν ἀλήθειαν·

1Co 13:7 πάντα ἀνέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.

1Co 13:8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· τὰ ἄλλα ὅμως, εἴτε προφητεῖαι εἶναι, θέλουσι καταργηθῆ· εἴτε γλῶσσαι, θέλουσι παύσει· εἴτε γνῶσις, θέλει καταργηθῆ.

1Co 13:9 Διότι κατὰ μέρος γινώσκομεν καὶ κατὰ μέρος προφητεύομεν·

1Co 13:10 ὅταν ὅμως ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ κατὰ μέρος θέλει καταργηθῆ.

1Co 13:11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐσυλλογιζόμην· ὅτε ὅμως ἔγεινα ἀνήρ, κατήργησα τὰ τοῦ νηπίου.

1Co 13:12 Διότι τώρα βλέπομεν διὰ κατόπτρου αἰνιγματωδῶς, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατὰ μέρος, τότε δὲ θέλω γνωρίσει καθὼς καὶ ἐγνωρίσθην.

1Co 13:13 Τώρα δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα. μεγαλητέρα δὲ τούτων εἶναι ἡ ἀγάπη.

1Co 14:1 Ἀκολουθεῖτε τὴν ἀγάπην· καὶ ζητεῖτε μετὰ ζήλου τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ τὸ νὰ προφητεύητε.
1Co 14:2 Διότι ὁ λαλῶν γλῶσσαν ἀγνώριστον δὲν λαλεῖ πρὸς ἀνθρώπους, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεόν· διότι οὐδεὶς ἀκούει αὐτόν, ἀλλὰ μὲ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ λαλεῖ μυστήρια·
1Co 14:3 ὁ δὲ προφητεύων λαλεῖ πρὸς ἀνθρώπους εἰς οἰκοδομὴν καὶ προτροπὴν καὶ παρηγορίαν.
1Co 14:4 Ὁ λαλῶν γλῶσσαν ἀγνώριστον ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ, ὁ δὲ προφητεύων τὴν ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.
1Co 14:5 Θέλω δὲ πάντες νὰ λαλῆτε γλώσσας, μᾶλλον δὲ νὰ προφητεύητε· διότι ὁ προφητεύων εἶναι μεγαλήτερος παρὰ ὁ λαλῶν γλώσσας, ἐκτὸς ἐὰν διερμηνεύῃ, διὰ νὰ λάβῃ οἰκοδομὴν ἡ ἐκκλησία.
1Co 14:6 Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ἐσᾶς λαλῶν γλώσσας, τί θέλω σᾶς ὠφελήσει, ἐὰν δὲν σᾶς λαλήσω ἢ μὲ ἀποκάλυψιν ἢ μὲ γνῶσιν ἢ μὲ προφητείαν ἢ μὲ διδαχήν
1Co 14:7 Καὶ τὰ ἄψυχα, ὅσα δίδουσι φωνήν, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν δὲν δώσωσι διακεκριμένους τοὺς φθόγγους, πῶς θέλει γνωρισθῇ τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον
1Co 14:8 Διότι ἐὰν ἡ σάλπιγξ δώσῃ φωνὴν ἀσαφῆ, τίς θέλει ἑτοιμασθῇ εἰς πόλεμον
1Co 14:9 Οὕτω καὶ σεῖς, ἐὰν δὲν δώσητε διὰ τῆς γλώσσης φωνὴν ἀκατάληπτον, πῶς θέλει γνωρισθῇ τὸ λαλούμενον διότι θέλετε λαλεῖ εἰς τὸν ἀέρα.
1Co 14:10 Τόσα εἴδη φωνῶν εἶναι τυχὸν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀσήμαντον.
1Co 14:11 Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνωρίσω τὴν σημασίαν τῆς φωνῆς, θέλω εἶσθαι πρὸς τὸν λαλοῦντα βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν βάρβαρος πρὸς ἐμέ.
1Co 14:12 Οὕτω καὶ σεῖς, ἐπειδὴ εἶσθε ζηλωταὶ πνευματικῶν, ζητεῖτε νὰ περισσεύητε ἐν αὐτοῖς πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας.
1Co 14:13 Διὰ τοῦτο ὁ λαλῶν γλῶσσαν ἀγνώριστον ἄς προσεύχηται διὰ νὰ γείνῃ ἱκανὸς νὰ διερμηνεύῃ,
1Co 14:14 διότι ἐὰν προσεύχωμαι μὲ γλῶσσαν ἀγνώριστον, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ἀλλ' ὁ νοῦς μου εἶναι ἀκαρποφόρητος.
1Co 14:15 Τί πρέπει λοιπόν Θέλω προσευχηθῇ μὲ τὸ πνεῦμα, θέλω δὲ προσευχηθῇ καὶ μὲ τὸν νοῦν. Θέλω ψάλλει μὲ τὸ πνεῦμα, θέλω δὲ ψάλλει καὶ μὲ τὸν νοῦν.
1Co 14:16 Διότι ἐὰν δοξολογήσῃς μὲ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖνος ὅστις ἔχει τάξιν ἰδιώτου πῶς θέλει εἰπεῖ τὸ ἀμὴν εἰς τὴν εὐχαριστίαν σου, μὴ ἐξεύρων τί λέγεις
1Co 14:17 Διότι σὺ μὲν καλῶς εὐχαριστεῖς, ὁ ἄλλος ὅμως δὲν οἰκοδομεῖται.
1Co 14:18 Εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεόν μου ὅτι λαλῶ πλειοτέρας γλώσσας παρὰ πάντας ὑμᾶς·
1Co 14:19 πλὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πέντε λόγους προτιμῶ νὰ λαλήσω διὰ τοῦ νοός μου, διὰ νὰ κατηχήσω καὶ ἄλλους, παρὰ μυρίους λόγους μὲ γλῶσσαν ἀγνώριστον.
1Co 14:20 Ἀδελφοί, μὴ γίνεσθε παιδία κατὰ τὰς φρένας, ἀλλὰ γίνεσθε νήπια μὲν εἰς τὴν κακίαν, τέλειοι ὅμως εἰς τὰς φρένας.
1Co 14:21 Ἐν τῷ νόμῳ εἶναι γεγραμμένον ὅτι δί ἑτερογλώσσων καὶ διὰ ξένων χειλέων θέλω λαλήσει πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ οὐδὲ οὕτω θέλουσι μὲ εἰσακούσει, λέγει Κύριος.
1Co 14:22 Ὥστε αἱ γλῶσσαι εἶναι διὰ σημεῖον οὐχὶ πρὸς τοὺς πιστεύοντας, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀπίστους· ἡ προφητεία ὅμως εἶναι οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πιστεύοντας.
1Co 14:23 Ἐὰν λοιπὸν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ λαλῶσι πάντες γλώσσας ἀγνωρίστους, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, δὲν θέλουσιν εἰπεῖ ὅτι εἶσθε μαινόμενοι
1Co 14:24 Ἀλλ' ἐὰν πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις ἄπιστος ἡ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων,
1Co 14:25 καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ γίνονται φανερά· καὶ οὕτω πεσὼν κατὰ πρόσωπον θέλει προσκυνήσει τὸν Θεόν, κηρύττων ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι τῳόντι ἐν μέσῳ ὑμῶν.
1Co 14:26 Τί πρέπει λοιπόν, ἀδελφοί Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα ἄς γίνωνται πρὸς οἰκοδομήν.
1Co 14:27 Ἐὰν τις λαλῇ γλῶσσαν ἀγνώριστον, ἄς κάμωσι τοῦτο ἀνὰ δύο ἢ τὸ περισσότερον ἀνὰ τρεῖς καὶ ἐκ διαδοχῆς, καὶ εἷς ἄς διερμηνεύῃ·
1Co 14:28 ἀλλ' ἐὰν δὲν ἦναι διερμηνευτής, ἄς σιωπᾷ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄς λαλῇ δὲ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸν Θεόν.
1Co 14:29 Προφῆται δὲ ἄς λαλῶσι δύο ἢ τρεῖς, καὶ οἱ ἄλλοι ἄς διακρίνωσιν·
1Co 14:30 ἐὰν δὲ ἔλθῃ ἀποκάλυψις εἰς ἄλλον καθήμενον, ὁ πρῶτος ἄς σιωπᾷ.
1Co 14:31 Διότι δύνασθε ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον νὰ προφητεύητε πάντες, διὰ νὰ μανθάνωσι πάντες καὶ πάντες νὰ παρηγορῶνται·
1Co 14:32 καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται εἰς τοὺς προφήτας·
1Co 14:33 διότι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἀκαταστασίας, ἀλλ' εἰρήνης. Καθὼς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.
1Co 14:34 Αἱ γυναῖκές σας ἄς σιωπῶσιν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· διότι δὲν εἶναι συγκεχωρημένον εἰς αὐτὰς νὰ λαλῶσιν, ἀλλὰ νὰ ὑποτάσσωνται, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.
1Co 14:35 Ἀλλ' ἐὰν θέλωσι νὰ μάθωσί τι, ἄς ἐρωτῶσιν ἐν τῷ οἴκῳ τοὺς ἄνδρας αὐτῶν· διότι αἰσχρὸν εἶναι εἰς γυναῖκας νὰ λαλῶσιν ἐν ἐκκλησίᾳ.
1Co 14:36 Μήπως ἀπὸ σᾶς ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἢ εἰς σᾶς μόνους κατήντησεν

1Co 14:37 Ἐὰν τις νομίζῃ ὅτι εἶναι προφήτης ἢ πνευματικός, ἄς μάθῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γράφω πρὸς ἐσᾶς, ὅτι εἶναι ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου.
1Co 14:38 ἀλλ̓ ἐὰν τις ἀγνοῇ, ἄς ἀγνοῇ.
1Co 14:39 Ὥστε, ἀδελφοί, ζητεῖτε μετὰ ζήλου τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσας μὴ ἐμποδίζετε·
1Co 14:40 πάντα ἄς γίνωνται εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν.
1Co 15:1 Σᾶς φανερόνω δέ, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ἐκήρυξα πρὸς ἐσᾶς, τὸ ὁποῖον καὶ παρελάβετε, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἵστασθε,
1Co 15:2 διὰ τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσθε, τίνι τρόπῳ σᾶς ἐκήρυξα αὐτό, ἄν φυλάττητε αὐτό, ἐκτὸς ἐὰν ἐπιστεύσατε ματαίως.
1Co 15:3 Διότι παρέδωκα εἰς ἐσᾶς ἐν πρώτοις ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καὶ παρέλαβον, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς,
1Co 15:4 καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἀνέστη τὴν τρίτην ἡμέραν κατὰ τὰς γραφάς,
1Co 15:5 καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν Κηφᾶν, ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα·
1Co 15:6 μετὰ ταῦτα ἐφάνη εἰς πεντακοσίους καὶ ἐπέκεινα ἀδελφοὺς διὰ μιᾶς, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλειότεροι μένουσιν ἕως τώρα, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν·
1Co 15:7 ἔπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰάκωβον, ἔπειτα εἰς πάντας τοὺς ἀποστόλους·
1Co 15:8 τελευταῖον δὲ πάντων ἐφάνη καὶ εἰς ἐμὲ ὡς εἰς ἔκτρωμα.
1Co 15:9 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὅστις δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ὀνομάζωμαι ἀπόστολος, διότι κατεδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ·
1Co 15:10 ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ εἶμαι ὅτι εἶμαι· καὶ ἡ εἰς ἐμὲ χάρις αὐτοῦ δὲν ἔγεινε ματαία, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, πλὴν οὐχὶ ἐγώ, ἀλλ̓ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ μετ̓ ἐμοῦ.
1Co 15:11 Εἴτε λοιπὸν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύττομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.
1Co 15:12 Ἐὰν δὲ ὁ Χριστὸς κηρύττηται ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πῶς τινὲς μεταξὺ σας λέγουσιν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν δὲν εἶναι
1Co 15:13 Καὶ ἐὰν ἀνάστασις νεκρῶν δὲν ἦναι, οὐδ̓ ὁ Χριστὸς ἀνέστη·
1Co 15:14 καὶ ἄν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη, μάταιον ἄρα εἶναι τὸ κήρυγμα ἡμῶν, ματαία δὲ καὶ ἡ πίστις σας.
1Co 15:15 Εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, διότι ἐμαρτυρήσαμεν περὶ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἀνέστησε τὸν Χριστόν, τὸν ὁποῖον δὲν ἀνέστησεν, ἐὰν καθ ὑπόθεσιν δὲν ἀνασταίνωνται νεκροί.
1Co 15:16 Διότι ἐὰν δὲν ἀνασταίνωνται νεκροί, οὐδ̓ ὁ Χριστὸς ἀνέστη·
1Co 15:17 ἀλλ̓ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη, ματαία ἡ πίστις σας· ἔτι εἶσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.
1Co 15:18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπωλέσθησαν.
1Co 15:19 Ἐὰν ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ μόνον ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Χριστόν, εἴμεθα ἐλεεινότεροι πάντων τῶν ἀνθρώπων.
1Co 15:20 Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἔγεινεν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων.
1Co 15:21 Διότι ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἦλθε δί ἀνθρώπου, οὕτω καὶ δί ἀνθρώπου ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.
1Co 15:22 Ἐπειδὴ καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδάμ, οὕτω καὶ πάντες θέλουσι ζωοποιηθῇ ἐν τῷ Χριστῷ.
1Co 15:23 Ἕκαστος ὅμως κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ τάξιν· ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἀπαρχή, ἔπειτα ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ·
1Co 15:24 Ὕστερον θέλει εἶσθαι τὸ τέλος, ὅταν παραδώσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.
1Co 15:25 Διότι πρέπει νὰ βασιλεύῃ ἑωσοῦ θέσῃ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
1Co 15:26 Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος·
1Co 15:27 διότι πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα εἶναι ὑποτεταγμένα, φανερὸν ὅτι ἐξαιρεῖται ὁ ὑποτάξας εἰς αὐτὸν τὰ πάντα.
1Co 15:28 Ὅταν δὲ ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς θέλει ὑποταχθῇ εἰς τὸν ὑποτάξαντα εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, διὰ νὰ ἦναι ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.
1Co 15:29 Ἐπειδὴ τί θέλουσι κάμει οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, ἐὰν τῷόντι οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται, διὰ τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν
1Co 15:30 διὰ τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν
1Co 15:31 Καθ ἡμέραν ἀποθνήσκω, μὰ τὴν εἰς ἐσᾶς καύχησίν μου, τὴν ὁποίαν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
1Co 15:32 Ἐὰν κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα μὲ θηρία ἐν Ἐφέσῳ, τί τὸ ὄφελος εἰς ἐμέ ἄν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται, ἄς φάγωμεν καὶ ἄς πίωμεν, διότι αὔριον ἀποθνήσκομεν.
1Co 15:33 Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσι τὰ καλὰ ἤθη αἱ κακαὶ συναναστροφαί.
1Co 15:34 Συνέλθετε εἰς ἑαυτοὺς κατὰ τὸ δίκαιον καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· διότι τινὲς ἔχουσιν ἀγνωσίαν Θεοῦ· πρὸς ἐντροπὴν σας λέγω τοῦτο.
1Co 15:35 Ἀλλὰ θέλει τις εἰπεῖ· Πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροί καὶ μὲ ποῖον σῶμα ἔρχονται
1Co 15:36 Ἄφρον, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σὺ σπείρεις, δὲν ζωογονεῖται ἐὰν δὲν ἀποθάνῃ·
1Co 15:37 καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπείρεις, δὲν σπείρεις τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ γείνῃ, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, σίτου

τυχὸν ἤ τινος τῶν λοιπῶν.
1Co 15:38 Ὁ δὲ Θεὸς δίδει εἰς αὐτὸ σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν σπερμάτων τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ σῶμα.
1Co 15:39 Πᾶσα σὰρξ δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ σάρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ τῶν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ τῶν κτηνῶν, ἄλλη δὲ τῶν ἰχθύων καὶ ἄλλη τῶν πτηνῶν.
1Co 15:40 Εἶναι καὶ σώματα ἐπουράνια καὶ σώματα ἐπίγεια· πλὴν ἄλλη μὲν ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων, ἄλλη δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων.
1Co 15:41 Ἄλλη δόξα εἶναι τοῦ ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα τῆς σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα τῶν ἀστέρων· διότι ἀστὴρ διαφέρει ἀστέρος κατὰ τὴν δόξαν.
1Co 15:42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἀνίσταται ἐν ἀφθαρσίᾳ·
1Co 15:43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἀνίσταται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἀνίσταται ἐν δυνάμει·
1Co 15:44 σπείρεται σῶμα ζωϊκόν, ἀνίσταται σῶμα πνευματικόν. Εἶναι σῶμα ζωϊκόν, καὶ εἶναι σῶμα πνευματικόν.
1Co 15:45 Οὕτως εἶναι καὶ γεγραμμένον· Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ ἔγεινεν εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.
1Co 15:46 Πλὴν οὐχὶ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ζωϊκόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.
1Co 15:47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος εἶναι ἐκ τῆς γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.
1Co 15:48 Ὁποῖος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ ὁποῖος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι·
1Co 15:49 καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, θέλομεν φορέσει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.
1Co 15:50 Τοῦτο δὲ λέγω, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ δὲν δύνανται νὰ κληρονομήσωσιν, οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν.
1Co 15:51 Ἰδού, μυστήριον λέγω πρὸς ἐσᾶς· πάντες μὲν δὲν θέλομεν κοιμηθῆ, πάντες ὅμως θέλομεν μεταμορφωθῆ,
1Co 15:52 ἐν μιᾷ στιγμῇ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· διότι θέλει σαλπίσει, καὶ οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀναστηθῆ ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς θέλομεν μεταμορφωθῆ.
1Co 15:53 Διότι πρέπει τὸ φθαρτὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀθανασίαν.
1Co 15:54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδυθῇ ἀθανασίαν, τότε θέλει γείνει ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος ἐν νίκῃ.
1Co 15:55 Ποῦ, θάνατε, τὸ κέντρον σου πού, ᾅδη, ἡ νίκη σου
1Co 15:56 τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἁμαρτία, καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος.
1Co 15:57 Ἀλλὰ χάρις εἰς τὸν Θεόν, ὅστις δίδει εἰς ἡμᾶς τὴν νίκην διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
1Co 15:58 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, γινώσκοντες ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος ἐν Κυρίῳ.
1Co 16:1 Περὶ δὲ τῆς συνεισφορᾶς τῆς ὑπὲρ τῶν ἁγίων, καθὼς διέταξα εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας, οὕτω κάμετε καὶ σεῖς.
1Co 16:2 Κατὰ τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος ἕκαστος ὑμῶν ἃς ἐναποθέτῃ παρ ἑαυτῷ θησαυρίζων ὅ, τι ἂν εὐπορῇ, ὥστε ὅταν ἔλθω νὰ μὴ συνάγωνται τότε συνεισφοραί.
1Co 16:3 Καὶ ὅταν ἔλθω, ὁποίους ἐγκρίνητε, δἰ ἐπιστολῶν τούτους θέλω πέμψει διὰ νὰ φέρωσι τὴν δωρεὰν σας εἰς Ἱερουσαλήμ·
1Co 16:4 καὶ ἐὰν ἦναι ἄξιον νὰ ὑπάγω καὶ ἐγώ, θέλουσιν ἐλθεῖ μετ ἐμοῦ.
1Co 16:5 Θέλω δὲ ἐλθεῖ πρὸς ἐσᾶς, ἀφοῦ διέλθω τὴν Μακεδονίαν· διότι τὴν Μακεδονίαν διέρχομαι·
1Co 16:6 καὶ ἴσως θέλω παραμείνει πλησίον σας, ἢ καὶ παραχειμάσει, διὰ νὰ μὲ προπέμψητε σεῖς ὅπου ἂν ὑπάγω.
1Co 16:7 Διότι δὲν θέλω νὰ σᾶς ἴδω τώρα ἐν παρόδῳ, ἀλλ ἐλπίζω νὰ μείνω πλησίον σας καιρὸν τινα, ἐὰν ὁ Κύριος συγχωρήσῃ τοῦτο.
1Co 16:8 Θέλω δὲ μείνει ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς·
1Co 16:9 διότι ἠνοίχθη εἰς ἐμὲ θύρα μεγάλη καὶ ἐνεργητική, καὶ εἶναι πολλοὶ ἐναντίοι.
1Co 16:10 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, προσέχετε νὰ ἦναι ἄφοβος μεταξὺ σας· διότι τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ἐργάζεται καθὼς καὶ ἐγώ·
1Co 16:11 μηδεὶς λοιπὸν ἃς μὴ ἐξουθενήσῃ αὐτόν. Προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ· διότι προσμένω αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.
1Co 16:12 Περὶ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀπολλώ, παρεκάλεσα αὐτὸν πολλὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐσᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ δὲν ἤθελε παντάπασι νὰ ἔλθῃ τώρα, θέλει ὅμως ἐλθεῖ ὅταν εὐκαιρήσῃ.
1Co 16:13 Ἀγρυπνεῖτε, στέκεσθε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, ἐνδυναμοῦσθε.
1Co 16:14 Πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν ἃς γίνωνται ἐν ἀγάπῃ.
1Co 16:15 Σᾶς παρακαλῶ δέ, ἀδελφοί· ἐξεύρετε τὴν οἰκίαν τοῦ Στεφανᾶ, ὅτι εἶναι ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ ἀφιέρωσαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν διακονίαν τῶν ἁγίων·
1Co 16:16 νὰ ὑποτάσσησθε καὶ σεῖς εἰς τοὺς τοιούτους καὶ εἰς πάντα τὸν συνεργοῦντα καὶ κοπιῶντα.
1Co 16:17 Χαίρω δὲ διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, διότι τὴν ἔλλειψίν σας οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·
1Co 16:18 ἐπειδὴ ἀνέπαυσαν τὸ ἰδικὸν μου πνεῦμα καὶ τὸ ἰδικὸν σας. Τιμᾶτε λοιπὸν τοὺς τοιούτους.

1Co 16:19 Σᾶς ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Σᾶς ἀσπάζονται πολλὰ ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα μετὰ τῆς κατ̓ οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίας.
1Co 16:20 Σᾶς ἀσπάζονται οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
1Co 16:21 Ὁ ἀσπασμὸς ἐγράφη μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου.
1Co 16:22 Ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἄς ἦναι ἀνάθεμα. Μαρὰν ἀθά.
1Co 16:23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μεθ̓ ὑμῶν.
1Co 16:24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.
2Co 1:1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τὴν οὖσαν ἐν Κορίνθῳ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ὄντων ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ·
2Co 1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2Co 1:3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρηγορίας,
2Co 1:4 ὁ παρηγορῶν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, διὰ νὰ δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ παρηγορῶμεν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρηγορίας, μὲ τὴν ὁποίαν παρηγορούμεθα ἡμεῖς αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ·
2Co 1:5 διότι καθὼς περισσεύουσι τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παρηγορία ἡμῶν.
2Co 1:6 Καὶ εἴτε θλιβόμεθα, θλιβόμεθα ὑπὲρ τῆς παρηγορίας σας καὶ σωτηρίας τῆς ἐνεργουμένης διὰ τῆς ὑπομονῆς τῶν αὐτῶν παθημάτων, τὰ ὁποῖα καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα ὑπὲρ τῆς παρηγορίας σας καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπίς, τὴν ὁποίαν ἔχομεν, εἶναι βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν·
2Co 1:7 ἐπειδὴ ἐξεύρομεν ὅτι καθὼς εἶσθε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρηγορίας.
2Co 1:8 Διότι δὲν θέλομεν νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοί, περὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν, ἥτις συνέβη εἰς ἡμᾶς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ̓ ὑπερβολὴν ἐστενοχωρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἀπηλπίσθημεν καὶ τοῦ ζῆν·
2Co 1:9 ἀλλ̓ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς, ἐλάβομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου, διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν τὴν πεποίθησιν εἰς ἑαυτούς, ἀλλ̓ εἰς τὸν Θεὸν τὸν ἐγείροντα τοὺς νεκρούς·
2Co 1:10 ὅστις ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ τοσούτου μεγάλου θανάτου καὶ ἐλευθερόνει, εἰς τὸν ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ὅτι θέλει ἐλευθερώσει,
2Co 1:11 ἐνῷ καὶ σεῖς συνεργεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τῆς δεήσεως, διὰ νὰ γείνῃ ἐκ πολλῶν προσώπων εὐχαριστία ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τὸ δοθὲν εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν.
2Co 1:12 Διότι τὸ καύχημα ἡμῶν εἶναι τοῦτο, ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐχὶ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ̓ ἐν χάριτι Θεοῦ ἐπολιτεύθημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσότερον δὲ πρὸς ἐσᾶς.
2Co 1:13 Διότι δὲν σᾶς γράφομεν ἄλλο, παῤ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκετε ἢ καὶ γνωρίζετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους θέλετε γνωρίσει.
2Co 1:14 Καθὼς καὶ μᾶς ἐγνωρίσατε κατὰ μέρος, ὅτι εἴμεθα καύχημα εἰς ἐσᾶς, καθὼς σεῖς εἰς ἡμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
2Co 1:15 Καὶ μὲ ταύτην τὴν πεποίθησιν ἤθελον νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς πρότερον, διὰ νὰ ἔχητε δευτέραν χάριν,
2Co 1:16 καὶ δἰ ὑμῶν νὰ διαβῶ εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς καὶ ἀπὸ σᾶς νὰ προπεμφθῶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
2Co 1:17 Τοῦτο λοιπὸν βουλευόμενος μήπως τάχα μετεχειρίσθην ἐλαφρότητα ἢ ὅσα βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, διὰ νὰ ἦναι εἰς ἐμὲ τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὒ οὔ
2Co 1:18 Ἀλλ̓ ὅμως πιστὸς ὁ Θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ λαληθεὶς πρὸς ἐσᾶς δὲν ἔγεινε ναὶ καὶ οὔ.
2Co 1:19 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ κηρυχθεὶς μεταξὺ σας δἰ ἡμῶν, δἰ ἐμοῦ καὶ τοῦ Σιλουανοῦ καὶ τοῦ Τιμοθέου, δὲν ἔγεινε ναὶ καὶ οὔ, ἀλλὰ ναὶ ἔγεινεν ἐν αὐτῷ.
2Co 1:20 Διότι πᾶσαι αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐν αὐτῷ, τὸ ναὶ καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν, πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ δἰ ἡμῶν.
2Co 1:21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς μεθ̓ ὑμῶν εἰς Χριστὸν καὶ ὁ χρίσας ἡμᾶς εἶναι ὁ Θεός,
2Co 1:22 ὅστις καὶ ἐσφράγισεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκε τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.
2Co 1:23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι εἰς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν δὲν ἦλθον ἔτι εἰς Κόρινθον.
2Co 1:24 Οὐχὶ διότι ἔχομεν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς πίστεώς σας, ἀλλ̓ εἴμεθα συνεργοὶ τῆς χαρᾶς σας· ἐπειδὴ ἐν τῇ πίστει στέκεσθε.
2Co 2:1 Ἀπεφάσισα δὲ τοῦτο κατ̓ ἐμαυτόν, τὸ νὰ μὴ ἔλθω πάλιν πρὸς ἐσᾶς μὲ λύπην.
2Co 2:2 Διότι ἐὰν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, καὶ τίς εἶναι ὁ εὐφραίνων ἐμὲ εἰμὴ ὁ λυπούμενος ὑπ̓ ἐμοῦ
2Co 2:3 Καὶ ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς τοῦτο αὐτό, ὥστε ὅταν ἔλθω νὰ μὴ ἔχω λύπην ἀπ̓ ἐκείνων, ἀφ̓ ὧν ἔπρεπε νὰ ἔχω χαράν, ἔχων πεποίθησιν εἰς πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ χαρὰ μου εἶναι πάντων ὑμῶν.
2Co 2:4 Διότι ἐκ πολλῆς θλίψεως καὶ στενοχωρίας καρδίας ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς μετὰ πολλῶν δακρύων, οὐχὶ διὰ νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ἐσᾶς.
2Co 2:5 Ἀλλ̓ ἐὰν τις ἐλύπησε, δὲν ἐλύπησεν ἐμέ, εἰμὴ κατὰ μέρος, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνω πάντας ὑμᾶς.
2Co 2:6 Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν τοιοῦτον αὕτη ἡ ἐπίπληξις ἡ ὑπὸ τῶν πλειοτέρων·
2Co 2:7 ὥστε τὸ ἐναντίον πρέπει μᾶλλον νὰ συγχωρήσητε αὐτόν, καὶ νὰ παρηγορήσητε, διὰ νὰ μὴ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος

ὑπὸ τῆς ὑπερβαλλούσης λύπης.
2Co 2:8 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ βεβαιώσητε πρὸς αὐτὸν τὴν ἀγάπην σας.
2Co 2:9 Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο καὶ ἔγραψα, διὰ νὰ γνωρίσω τὴν δοκιμασίαν σας, ἄν ἦσθε κατὰ πάντα ὑπήκοοι·
2Co 2:10 εἰς ὅντινα δὲ συγχωρεῖτέ τι, συγχωρῶ καὶ ἐγώ· διότι ἐὰν ἐγὼ συνεχώρησά τι, εἰς ὅντινα συνεχώρησα, διὰ σᾶς ἔκαμον τοῦτο ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ,
2Co 2:11 διὰ νὰ μὴ ὑπερισχύσῃ καθ ἡμῶν ὁ Σατανᾶς· διότι δὲν ἀγνοοῦμεν τὰ διανοήματα αὐτοῦ.
2Co 2:12 Ὅτε δὲ ἦλθον εἰς τὴν Τρῳάδα διὰ νὰ κηρύξω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἠνοίχθη εἰς ἐμὲ θύρα ἐν Κυρίῳ,
2Co 2:13 δὲν ἔλαβον ἄνεσιν εἰς τὸ πνεῦμά μου, διότι δὲν εὗρον Τίτον τὸν ἀδελφὸν μου, ἀλλ̓ ἀποχαιρετήσας αὐτοὺς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.
2Co 2:14 Πλὴν χάρις εἰς τὸν Θεόν, ὅστις πάντοτε κάμνει ἡμᾶς νὰ βριαμβεύωμεν διὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ φανερόνει ἐν παντὶ τόπῳ δί ἡμῶν τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ·
2Co 2:15 διότι τοῦ Χριστοῦ εὐωδία εἴμεθα πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τοὺς σωζομένους καὶ εἰς τοὺς ἀπολλυμένους·
2Co 2:16 εἰς τούτους μὲν ὀσμὴ θανάτου διὰ θάνατον, εἰς ἐκείνους δὲ ὀσμὴ ζωῆς διὰ ζωήν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς εἶναι ἱκανός
2Co 2:17 Διότι ἡμεῖς καθὼς οἱ πολλοὶ δὲν καπηλεύομεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ̓ ὡς ἀπὸ εἰλικρινείας, ἀλλ̓ ὡς ἀπὸ Θεοῦ κατενώπιον τοῦ Θεοῦ λαλοῦμεν ἐν Χριστῷ.
2Co 3:1 Ἀρχίζομεν πάλιν νὰ συνιστῶμεν ἑαυτούς ἢ μήπως ἔχομεν χρείαν, καθὼς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ἐσᾶς ἢ συστατικῶν ἀπὸ σᾶς
2Co 3:2 Σεῖς εἶσθε ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων,
2Co 3:3 καὶ φανερόνεσθε ὅτι εἶσθε ἐπιστολὴ Χριστοῦ, γενομένη διὰ τῆς διακονίας ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐχὶ μὲ μελάνην, ἀλλὰ μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, οὐχὶ εἰς πλάκας λιθίνας, ἀλλ̓ εἰς πλάκας σαρκίνας τῆς καρδίας.
2Co 3:4 Τοιαύτην δὲ πεποίθησιν ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν.
2Co 3:5 Οὐχὶ διότι εἴμεθα ἱκανοὶ ἀφ ἑαυτῶν νὰ νοήσωμέν τι ὡς ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ̓ ἱκανότης ἡμῶν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ,
2Co 3:6 ὅστις καὶ ἔκαμεν ἡμᾶς ἱκανοὺς νὰ ἤμεθα διάκονοι τῆς καινῆς διαθήκης, οὐχὶ τοῦ γράμματος, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος· διότι τὸ γράμμα θανατόνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.
2Co 3:7 Ἀλλ̓ ἐὰν ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἡ ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη εἰς λίθους ἔγεινεν ἔνδοξος, ὥστε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐνατενίσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν μέλλουσαν νὰ καταργηθῇ,
2Co 3:8 πῶς ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος δὲν θέλει εἶσθαι μᾶλλον ἔνδοξος
2Co 3:9 διότι ἄν ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἦναι δόξα, πολλῷ μᾶλλον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ὑπερέχει κατὰ τὴν δόξαν.
2Co 3:10 Διότι οὐδὲ ἐδοξάσθη ἐν τούτῳ τῷ μέρει τὸ δεδοξασμένον ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης.
2Co 3:11 Ἐπειδὴ ἐὰν τὸ μέλλον νὰ καταργηθῇ ἦτο ἔνδοξον, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον εἶναι ἔνδοξον.
2Co 3:12 Ἔχοντες λοιπὸν τοιαύτην ἐλπίδα πολλὴν παρρησίαν μεταχειριζόμεθα,
2Co 3:13 καὶ οὐχὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ἔβαλλε κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ νὰ μὴ ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ εἰς τὸ τέλος τοῦ μέλλοντος νὰ καταργηθῇ.
2Co 3:14 Ἀλλ̓ ἐτυφλώθησαν αἱ διάνοιαι αὐτῶν. Διότι ἕως τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα μένει ἐν τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ἐπειδὴ καταργεῖται διὰ τοῦ Χριστοῦ,
2Co 3:15 ἀλλ̓ ἕως σήμερον, ὅταν ἀναγινώσκηται ὁ Μωϋσῆς, κάλυμμα κεῖται ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῶν·
2Co 3:16 ὅταν ὅμως ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Κύριον, θέλει ἀφαιρεθῇ τὸ κάλυμμα.
2Co 3:17 Ὁ δὲ Κύριος εἶναι τὸ Πνεῦμα· καὶ ὅπου εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία.
2Co 3:18 Ἡμεῖς δὲ πάντες βλέποντες ὡς ἐν κατόπτρῳ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου μὲ ἀνακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθὼς ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου.
2Co 4:1 Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν, δὲν ἀποκάμνομεν,
2Co 4:2 ἀλλ̓ ἀπηρνήθημεν τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολόνοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
2Co 4:3 Ἐὰν δὲ καὶ ἦναι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν κεκαλυμμένον, εἰς τοὺς ἀπολλυμένους εἶναι κεκαλυμμένον,
2Co 4:4 τῶν ὁποίων ἀπίστων ὄντων ὁ Θεὸς τοῦ κόσμου τούτου ἐτύφλωσε τὸν νοῦν, διὰ νὰ μὴ ἐπιλάμψῃ εἰς αὐτοὺς ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.
2Co 4:5 Διότι ἡμεῖς δὲν κηρύττομεν ἑαυτούς, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ τὸν Ἰησοῦν.
2Co 4:6 Διότι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν νὰ λάμψῃ φῶς ἐκ τοῦ σκότους, εἶναι ὅστις ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2Co 4:7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον εἰς ὀστράκινα σκεύη, διὰ νὰ ἦναι ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ καὶ οὐχὶ ἐξ ἡμῶν,

2Co 4:8 κατὰ πάντα θλιβόμενοι ἀλλ̓ οὐχὶ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ̓ οὐχὶ ἀπελπιζόμενοι,
2Co 4:9 διωκόμενοι ἀλλ̓ οὐχὶ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ̓ οὐχὶ ἀπολλύμενοι,
2Co 4:10 πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ περιφέροντες ἐν τῷ σώματι, διὰ νὰ φανερωθῇ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ.
2Co 4:11 Διότι ἡμεῖς οἱ ζῶντες παραδιδόμεθα πάντοτε εἰς τὸν θάνατον διὰ τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ θνητῇ ἡμῶν σαρκί.
2Co 4:12 Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐνεργεῖται ἐν ἡμῖν, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.
2Co 4:13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν,
2Co 4:14 ἐξεύροντες ὅτι ὁ ἀναστήσας τὸν Κύριον Ἰησοῦν θέλει ἀναστήσει καὶ ἡμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ παραστήσει μεθ̓ ὑμῶν.
2Co 4:15 Διότι τὰ πάντα εἶναι διὰ σᾶς, ὥστε ἡ χάρις, πλεονάσασα διὰ τὴν εὐχαριστίαν τῶν πλειοτέρων, νὰ περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
2Co 4:16 Διὰ τοῦτο δὲν ἀποκάμνομεν, ἀλλ̓ ἐὰν καὶ ὁ ἐξωτερικὸς ἡμῶν ἄνθρωπος φθείρηται, ὁ ἐσωτερικὸς ὅμως ἀνανεοῦται καθ̓ ἑκάστην ἡμέραν.
2Co 4:17 Διότι ἡ προσωρινὴ ἐλαφρὰ θλῖψις ἡμῶν ἐργάζεται εἰς ἡμᾶς καθ̓ ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης,
2Co 4:18 ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν ἐνατενίζομεν εἰς τὰ βλεπόμενα, ἀλλ̓ εἰς τὰ μὴ βλεπόμενα· διότι τὰ βλεπόμενα εἶναι πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.
2Co 5:1 Διότι ἐξεύρομεν ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος οἰκία τοῦ σκηνώματος ἡμῶν χαλασθῇ, ἔχομεν ἐκ τοῦ Θεοῦ οἰκοδομήν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
2Co 5:2 Ἐπειδὴ ἐν τούτῳ στενάζομεν, ἐπιποθοῦντες νὰ ἐπενδυθῶμεν τὸ κατοικητήριον ἡμῶν τὸ οὐράνιον,
2Co 5:3 ἄν καὶ ἐνδυθέντες αὐτὸ δὲν θέλωμεν εὑρεθῇ γυμνοί.
2Co 5:4 Διότι ὅσοι εἴμεθα ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι στενάζομεν ὑπὸ τὸ βάρος αὐτοῦ· ἐπειδὴ θέλομεν οὐχὶ νὰ ἐκδυθῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἐπενδυθῶμεν, διὰ νὰ καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.
2Co 5:5 Ἐκεῖνος δέ, ὅστις ἔπλασεν ἡμᾶς δἰ αὐτὸ τοῦτο, εἶναι ὁ Θεός, ὅστις καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος.
2Co 5:6 Ἔχοντες λοιπὸν τὸ θάρρος πάντοτε καὶ ἐξεύροντες ὅτι ἐνόσῳ ἐνδημοῦμεν ἐν τῷ σώματι ἀποδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου·
2Co 5:7 διότι περιπατοῦμεν διὰ πίστεως, οὐχὶ διὰ τῆς ὄψεως·
2Co 5:8 θαρροῦμεν δὲ καὶ ἐπιθυμοῦμεν μᾶλλον νὰ ἀποδημήσωμεν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ νὰ ἐνδημήσωμεν πρὸς τὸν Κύριον.
2Co 5:9 Ὅθεν καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἀποδημοῦντες, νὰ ἤμεθα εὐάρεστοι εἰς αὐτόν.
2Co 5:10 Διότι πρέπει πάντες νὰ ἐμφανισθῶμεν ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ ἀνταμειφθῇ ἕκαστος κατὰ τὰ πεπραγμένα διὰ τοῦ σώματος καθ̓ ἅ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν.
2Co 5:11 Ἐξεύροντες λοιπὸν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, τοὺς μὲν ἀνθρώπους καταπείθομεν, εἰς τὸν Θεὸν δὲ εἴμεθα φανεροί, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις σας εἴμεθα φανεροί.
2Co 5:12 Διότι δὲν συνιστῶμεν πάλιν ἑαυτοὺς εἰς ἐσᾶς, ἀλλὰ σᾶς δίδομεν ἀφορμὴν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ νὰ ἔχητε λόγον πρὸς τοὺς καυχωμένους μὲ τὸ πρόσωπον καὶ οὐχὶ μὲ τὴν καρδίαν.
2Co 5:13 Διότι εἴτε ἔξω ἑαυτῶν εἴμεθα, διὰ τὸν Θεὸν εἴμεθα, εἴτε ἔμφρονες εἴμεθα, διὰ σᾶς εἴμεθα.
2Co 5:14 Ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συσφίγγει ἡμᾶς, διότι κρίνομεν τοῦτο, ὅτι ἐὰν εἷς ἀπέθανεν ὑπὲρ πάντων, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον·
2Co 5:15 καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ πάντων, διὰ νὰ μὴ ζῶσι πλέον δἰ ἑαυτοὺς οἱ ζῶντες, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀποθανόντα καὶ ἀναστάντα ὑπὲρ αὐτῶν.
2Co 5:16 Ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν δὲν γνωρίζομεν οὐδένα κατὰ σάρκα· ἄν δὲ καὶ ἐγνωρίσαμεν κατὰ σάρκα τὸν Χριστόν, ἀλλὰ τώρα πλέον δὲν γνωρίζομεν.
2Co 5:17 Ὅθεν ἐάν τις ἦναι ἐν Χριστῷ εἶναι νέον κτίσμα· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθον, ἰδού, τὰ πάντα ἔγειναν νέα.
2Co 5:18 Τὰ δὲ πάντα εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὅστις διήλλαξεν ἡμᾶς πρὸς ἑαυτὸν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν διακονίαν τῆς διαλλαγῆς,
2Co 5:19 δηλονότι ὁ Θεὸς ἦτο ἐν τῷ Χριστῷ διαλλάσσων τὸν κόσμον πρὸς ἑαυτόν, μὴ λογαριάζων εἰς αὐτοὺς τὰ πταίσματα αὐτῶν, καὶ ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς διαλλαγῆς.
2Co 5:20 Ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ λοιπὸν εἴμεθα πρέσβεις, ὡς ἐὰν σᾶς παρεκάλει ὁ Θεὸς δἰ ἡμῶν· δεόμεθα λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, διαλλάγητε πρὸς τὸν Θεόν·
2Co 5:21 διότι τὸν μὴ γνωρίσαντα ἁμαρτίαν ἔκαμεν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ γείνωμεν ἡμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ δἰ αὐτοῦ.
2Co 6:1 Ὄντες δὲ συνεργοὶ αὐτοῦ, παρακαλοῦμεν ἐνταυτῷ νὰ μὴ δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ματαίως·
2Co 6:2 διότι λέγει· Ἐν καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα· ἰδού, τώρα καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδού, τώρα ἡμέρα σωτηρίας·

2Co 6:3 μὴ δίδοντες μηδὲν πρόσκομμα κατ̓ οὐδέν, διὰ νὰ μὴ προσαφθῇ μῶμος εἰς τὴν διακονίαν,
2Co 6:4 ἀλλὰ ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς ὑπηρέται Θεοῦ, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις,
2Co 6:5 ἐν ῥαβδισμοῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις,
2Co 6:6 ἐν καθαρότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ,
2Co 6:7 ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,
2Co 6:8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι ὅμως ἀληθεῖς,
2Co 6:9 ὡς ἀγνοούμενοι ἀλλὰ καλῶς γνωριζόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες ἀλλ̓ ἰδού, ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι ἀλλὰ μὴ θανατούμενοι,
2Co 6:10 ὡς λυπούμενοι πάντοτε ὅμως χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς ὅμως πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ τὰ πάντα κατέχοντες.
2Co 6:11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἠνοίχθη πρὸς ἐσᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν ἐπλατύνθη·
2Co 6:12 δὲν ἔχετε στενοχωρίαν ἐν ἡμῖν, ἀλλ̓ ἔχετε στενοχωρίαν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν·
2Co 6:13 τὴν αὐτὴν λοιπὸν ἀντιμισθίαν ἀποδίδοντες, ὡς πρὸς τέκνα λαλῶ, πλατύνθητε καὶ σεῖς.
2Co 6:14 Μὴ ὁμοζυγεῖτε μὲ τοὺς ἀπίστους· διότι τίνα μετοχὴν ἔχει ἡ δικαιοσύνη μὲ τὴν ἀνομίαν τίνα δὲ κοινωνίαν τὸ φῶς πρὸς τὸ σκότος
2Co 6:15 Τίνα δὲ συμφωνίαν ὁ Χριστὸς μὲ τὸν Βελίαλ ἢ τίνα μερίδα ὁ πιστὸς μὲ τὸν ἄπιστον
2Co 6:16 Τίνα δὲ συμβίβασιν ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ εἴδωλα διότι σεῖς εἶσθε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι θέλω κατοικεῖ ἐν αὐτοῖς καὶ περιπατεῖ, καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαὸς μου.
2Co 6:17 Διὰ τοῦτο. Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀποχωρίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ μὴ ἐγγίσητε ἀκάθαρτον, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δεχθῆ,
2Co 6:18 καὶ θέλω εἶσθαι Πατὴρ σας, καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι υἱοὶ μου καὶ θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
2Co 7:1 Ἔχοντες λοιπόν, ἀγαπητοί, ταύτας τὰς ἐπαγγελίας, ἂς καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐκπληροῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.
2Co 7:2 Δέχθητε ἡμᾶς ἐν ὑμῖν· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, εἰς οὐδένα ἐστάθημεν πλεονέκται.
2Co 7:3 Δὲν λέγω τοῦτο πρὸς κατάκρισίν σας· διότι προεῖπον ὅτι εἶσθε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ὥστε νὰ συναποθάνωμεν καὶ νὰ συζῶμεν.
2Co 7:4 Πολλὴν παρρησίαν ἔχω πρὸς ἐσᾶς, πολλὴν καύχησιν ἔχω διὰ σᾶς· εἶμαι πλήρης παρηγορίας, ἔχω ὑπερπερισσεύουσαν τὴν χαρὰν εἰς ὅλην τὴν θλῖψιν ἡμῶν.
2Co 7:5 Διότι ἀφοῦ ἤλθομεν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἄνεσιν ἔλαβεν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ πάντα ἐθλιβόμεθα· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.
2Co 7:6 Ἀλλ̓ ὁ Θεὸς ὁ παρηγορῶν τοὺς ταπεινοὺς παρηγόρησεν ἡμᾶς διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Τίτου·
2Co 7:7 καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς παρηγορίας, τὴν ὁποίαν παρηγορήθη διὰ σᾶς, ἀναγγέλλων πρὸς ἡμᾶς τὸν μέγαν πόθον σας, τὸν ὀδυρμὸν σας, τὸν ζῆλόν σας ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε περισσότερον ἐχάρην,
2Co 7:8 διότι ἐὰν καὶ σᾶς ἐλύπησα διὰ τῆς ἐπιστολῆς, δὲν μετανοῶ, ἂν καὶ μετενόουν· ἐπειδὴ βλέπω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, ἂν καὶ πρὸς ὥραν, σᾶς ἐλύπησε.
2Co 7:9 Τώρα χαίρω, οὐχὶ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ̓ ὅτι ἐλυπήθητε πρὸς μετάνοιαν· διότι ἐλυπήθητε κατὰ Θεόν, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν εἰς οὐδέν.
2Co 7:10 Διότι ἡ κατὰ Θεὸν λύπη γεννᾷ μετάνοιαν πρὸς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον· ἡ λύπη ὅμως τοῦ κόσμου γεννᾷ θάνατον.
2Co 7:11 Διότι ἰδού, αὐτὸ τοῦτο, τὸ ὅτι ἐλυπήθητε κατὰ Θεόν, πόσην σπουδὴν ἐγέννησεν εἰς ἐσᾶς, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ πόθον, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ̓ ἐκδίκησιν. Κατὰ πάντα ἀπεδείξατε ἑαυτοὺς ὅτι εἶσθε καθαροὶ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα.
2Co 7:12 Λοιπόν, ἂν καὶ σᾶς ἔγραψα, δὲν ἔκαμον τοῦτο διὰ τὸν ἀδικήσαντα, οὐδὲ διὰ τὸν ἀδικηθέντα, ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ πρὸς ἐσᾶς ἡ σπουδὴ ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ σᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
2Co 7:13 Διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν διὰ τὴν παρηγορίαν σας, καὶ ἔτι περισσότερον ἐχάρημεν διὰ τὴν χαρὰν τοῦ Τίτου, ὅτι ἀνεπαύθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρὰ πάντων ὑμῶν·
2Co 7:14 διότι ἐὰν ἐκαυχήθην τι πρὸς αὐτὸν διὰ σᾶς, δὲν κατησχύνθην, ἀλλὰ καθὼς σᾶς ἐλαλήσαμεν πάντα ἐν ἀληθείᾳ , οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ πρὸς τὸν Τίτον ἔγεινεν ἀλήθεια.
2Co 7:15 Καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ αὐξάνει περισσότερον πρὸς ἐσᾶς, ὅταν ἐνθυμῆται τὴν ὑπακοὴν πάντων ὑμῶν, πῶς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέχθητε αὐτόν.
2Co 7:16 Χαίρω λοιπὸν ὅτι κατὰ πάντα ἔχω θάρρος εἰς ἐσᾶς.
2Co 8:1 Γνωστοποιοῦμεν δὲ εἰς ἐσᾶς, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας,
2Co 8:2 ὅτι ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν, ἐνῷ ἐδοκίμαζον μεγάλην θλῖψιν, καὶ ἡ βαθεία πτωχεία αὐτῶν ἀνέδειξαν ἐκ περισσοῦ τὸν πλοῦτον τῆς ἐλευθερότητος αὐτῶν·
2Co 8:3 διότι ὑπῆρξαν κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ τοῦτο, καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐτοπροαίρετοι,
2Co 8:4 παρακαλοῦντες ἡμᾶς μετὰ πολλῆς παρακλήσεως νὰ δεχθῶμεν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους,

2Co 8:5 καὶ οὐχὶ μόνον καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ᾿ ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς ἡμᾶς διὰ θελήματος τοῦ Θεοῦ,
2Co 8:6 ὥστε παρεκαλέσαμεν τὸν Τίτον, καθὼς ἤρχισεν, οὕτω καὶ νὰ τελειώσῃ πρὸς ἐσᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.
2Co 8:7 Καθὼς λοιπὸν περισσεύετε ἐν παντί, ἐν πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης σας, οὕτω σπουδάσατε νὰ περισσεύσητε καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι.
2Co 8:8 Δὲν λέγω τοῦτο κατ᾿ ἐπιταγήν, ἀλλὰ διὰ νὰ δοκιμάσω διὰ τῆς σπουδῆς τῶν ἄλλων καὶ τὴν γνησιότητα τῆς ἀγάπης σας·
2Co 8:9 διότι ἐξεύρετε τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι πλούσιος ὢν ἐπτώχευσε διὰ σᾶς, διὰ νὰ πλουτήσητε σεῖς μὲ τὴν πτωχείαν ἐκείνου.
2Co 8:10 Καὶ εἰς τοῦτο γνώμην δίδω· διότι τοῦτο συμφέρει εἰς ἐσᾶς, οἵτινες ἠρχίσατε ἀπὸ πέρυσιν οὐχὶ μόνον τὸ νὰ κάμητε, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ θέλητε·
2Co 8:11 τώρα δὲ τελειώσατε καὶ τὸ νὰ κάμητε, ὥστε καθὼς ὑπῆρξεν ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω νὰ ὑπάρχῃ καὶ τὸ τελειῶσαι ἀφ᾿ ὅσα ἔχετε.
2Co 8:12 Διότι ἐὰν προϋπάρχῃ ἡ προθυμία, εἶναί τις εὐπρόσδεκτος καθ᾿ ὅσα ἔχει, οὐχὶ καθ᾿ ὅσα δὲν ἔχει.
2Co 8:13 Ἐπειδὴ δὲν θέλω νὰ ἦναι εἰς ἄλλους ἄνεσις, εἰς ἐσᾶς δὲ στενοχωρία
2Co 8:14 ἀλλὰ νὰ γείνῃ ἐν ἰσότητι, ὥστε ἐν τῷ παρόντι καιρῷ τὸ περίσσευμά σας νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν στέρησιν ἐκείνων, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ τὸ περίσσευμα ἐκείνων εἰς τὴν στέρησίν σας, ὥστε νὰ γείνῃ ἰσότης,
2Co 8:15 καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅστις εἶχε συνάξει πολὺ δὲν ἐλάμβανε πλειότερον, καὶ ὅστις ὀλίγον δὲν ἐλάμβανεν ὀλιγώτερον.
2Co 8:16 Χάρις δὲ εἰς τὸν Θεὸν τὸν δίδοντα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Τίτου τὴν αὐτὴν σπουδὴν διὰ σᾶς,
2Co 8:17 διότι τὴν μὲν προτροπὴν ἐδέχθη, προθυμότερος δὲ ὢν ἀνεχώρησε πρὸς ἐσᾶς αὐτοπροαίρετος.
2Co 8:18 Ἐπέμψαμεν δὲ μετ᾿ αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, τοῦ ὁποίου ὁ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἔπαινος γίνεται κατὰ πάσας τὰς ἐκκλησίας·
2Co 8:19 καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνοδοιπόρος ἡμῶν μετὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης τῆς διακονουμένης ὑφ᾿ ἡμῶν πρὸς τὴν δόξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου καὶ πρὸς ἔνδειξιν τῆς προθυμίας σας·
2Co 8:20 φοβούμενοι τοῦτο, μὴ προσάψῃ τις εἰς ἡμᾶς μῶμον ἐν τῇ ἀφθονίᾳ ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ᾿ ἡμῶν,
2Co 8:21 προνοοῦντες τὰ καλὰ οὐχὶ μόνον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.
2Co 8:22 Ἐπέμψαμεν δὲ μετ᾿ αὐτῶν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, τὸν ὁποῖον πολλάκις ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς ὅτι εἶναι πρόθυμος, τώρα δὲ πολὺ προθυμότερος διὰ τὴν πολλὴν πεποίθησιν τὴν πρὸς ἐσᾶς.
2Co 8:23 Ὅσον μὲν περὶ Τίτου, εἶναι κοινωνὸς ἐμοῦ καὶ εἰς ἐσᾶς συνεργός· ὅσον δὲ περὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, εἶναι ἀπόστολοι τῶν ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ.
2Co 8:24 Τὴν ἔνδειξιν λοιπὸν τῆς ἀγάπης σας καὶ τῆς καυχήσεως ἡμῶν τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ σᾶς, δείξατε πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐνώπιον τῶν ἐκκλησιῶν.
2Co 9:1 Διότι περὶ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περιττὸν εἶναι εἰς ἐμὲ νὰ σᾶς γράφω.
2Co 9:2 Ἐπειδὴ ἐξεύρω τὴν προθυμίαν σας, τὴν ὁποίαν καυχῶμαι περὶ ὑμῶν πρὸς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα ἡτοιμάσθη ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ζῆλός σας διήγειρε πολλούς.
2Co 9:3 Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ὡς πρὸς τοῦτο ἡ διὰ σᾶς καύχησις ἡμῶν· διὰ νὰ ἦσθε, καθὼς ἔλεγον, ἡτοιμασμένοι,
2Co 9:4 μήπως, ἐὰν ἔλθωσι μετ᾿ ἐμοῦ Μακεδόνες καὶ σᾶς εὕρωσιν ἀνετοίμους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, διὰ νὰ μὴ λέγωμεν σεῖς, εἰς τὴν πεποίθησιν ταύτην τῆς καυχήσεως.
2Co 9:5 Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐστοχάσθην νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀδελφοὺς νὰ ἔλθωσι πρότερον εἰς ἐσᾶς καὶ νὰ προετοιμάσωσι τὴν προϋποσχεθεῖσαν ἐλεημοσύνην σας, ὥστε νὰ ἦναι ἑτοίμη αὕτη, οὕτως ὡς ἐλεημοσύνη καὶ οὐχὶ ὡς πλεονεξία.
2Co 9:6 Τοῦτο δὲ λέγω, ὅτι ὁ σπείρων μὲ φειδωλίαν καὶ μὲ φειδωλίαν θέλει θερίσει, καὶ ὁ σπείρων μὲ ἀφθονίαν καὶ μὲ ἀφθονίαν θέλει θερίσει.
2Co 9:7 Ἕκαστος κατὰ τὴν προαίρεσιν τῆς καρδίας αὐτοῦ, οὐχὶ μὲ λύπην ἢ ἐξ ἀνάγκης· διότι τὸν ἱλαρὸν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.
2Co 9:8 Δυνατὸς δὲ εἶναι ὁ Θεὸς νὰ περισσεύσῃ πᾶσαν χάριν εἰς ἐσᾶς, ὥστε ἔχοντες πάντοτε ἐν παντὶ πᾶσαν αὐτάρκειαν νὰ περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν,
2Co 9:9 καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πένητας· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
2Co 9:10 Ὁ δὲ χορηγῶν σπόρον εἰς τὸν σπείροντα καὶ ἄρτον πρὸς τροφὴν εἴθε νὰ χορηγήσῃ καὶ νὰ πληθύνῃ τὸν σπόρον σας καὶ νὰ αὐξήσῃ τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης σας·
2Co 9:11 πλουτιζόμενοι κατὰ πάντα εἰς πᾶσαν ἐλευθεριότητα, ἥτις ἐργάζεται δι᾿ ἡμῶν εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεόν.
2Co 9:12 Διότι ἡ διακονία τῆς ὑπηρεσίας ταύτης οὐχὶ μόνον προσαναπληροῖ τὰς στερήσεις τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύει διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν πρὸς τὸν Θεόν·
2Co 9:13 ἐπειδὴ δοκιμάζοντες τὴν διακονίαν ταύτην δοξάζουσι τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ὁμολογίας σας καὶ διὰ τὴν ἐλευθεριότητα τῆς πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πάντας μεταδόσεως,
2Co 9:14 καὶ διὰ τῆς ὑπὲρ ὑμῶν δεήσεως αὐτῶν, οἵτινες σᾶς ἐπιποθοῦσι διὰ τὴν πρὸς ἐσᾶς ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ

Θεοῦ.
2Co 9:15 Χάρις δὲ εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἀνεκδιήγητον αὐτοῦ δωρεάν.
2Co 10:1 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς παρακαλῶ διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὅστις παρὼν μὲν εἶμαι ταπεινὸς μεταξὺ σας, ἀπὼν δὲ λαμβάνω θάρρος πρὸς ἐσᾶς·
2Co 10:2 σᾶς παρακαλῶ δὲ ὅταν ἔλθω, νὰ μὴ λάβω θάρρος μὲ τὴν πεποίθησιν ἐκείνην, μὲ τὴν ὁποίαν στοχάζομαι νὰ τολμήσω ἐναντίον τινῶν, οἵτινες θεωροῦσιν ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.
2Co 10:3 Διότι ἂν καὶ περιπατῶμεν ἐν σαρκί, δὲν πολεμοῦμεν ὅμως κατὰ σάρκα·
2Co 10:4 διότι τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου ἡμῶν δὲν εἶναι σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ σὺν Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων·
2Co 10:5 ἐπειδὴ καθαιροῦμεν λογισμοὺς καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον ἐναντίον τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζομεν πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ,
2Co 10:6 καὶ εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ ἐκδικήσωμεν πᾶσαν παρακοήν, ὅταν γείνῃ πλήρης ἡ ὑπακοὴ σας.
2Co 10:7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε. Ἐὰν τις ἔχῃ πεποίθησιν εἰς ἑαυτὸν ὅτι εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἂς συλλογίζηται τοῦτο πάλιν ἀφ ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς εἴμεθα τοῦ Χριστοῦ.
2Co 10:8 Διότι ἐὰν καὶ περισσότερόν τι καυχηθῶ διὰ τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐχὶ εἰς καθαίρεσίν σας, δὲν θέλω αἰσχυνθῆ,
2Co 10:9 διὰ νὰ μὴ φανῶ ὅτι θέλω νὰ σᾶς ἐκφοβίζω διὰ τῶν ἐπιστολῶν.
2Co 10:10 Διότι αἱ μὲν ἐπιστολαί, λέγει τις, εἶναι βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.
2Co 10:11 Τοῦτο ἂς παρατηρῇ ὁ τοιοῦτος, ὅτι ὁποῖοι εἴμεθα εἰς τὸν λόγον διὰ τῶν ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες εἰς τὸ ἔργον.
2Co 10:12 Διότι δὲν τολμῶμεν νὰ συναριθμήσωμεν ἢ νὰ συγκρίνωμεν ἑαυτοὺς πρὸς τινὰς ἐκ τῶν συνιστώντων ἑαυτούς· ἀλλ᾿ αὐτοὶ καθ ἑαυτοὺς μετροῦντες ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἑαυτοὺς συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἀνοηταίνουσιν.
2Co 10:13 Ἀλλ᾿ ἡμεῖς δὲν θέλομεν καυχηθῆ εἰς τὰ ἄμετρα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος, τὸ ὁποῖον ἐμοίρασεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, μέτρον ὥστε νὰ φθάσωμεν ἕως καὶ εἰς ἐσᾶς.
2Co 10:14 Διότι δὲν ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς ὡς μὴ φθάσαντες εἰς ἐσᾶς. ἐπειδὴ ἕως καὶ εἰς ἐσᾶς ἐφθάσαμεν διὰ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ,
2Co 10:15 καὶ δὲν καυχώμεθα εἰς τὰ ἄμετρα εἰς ξένους κόπους, ἀλλ᾿ ἔχομεν ἐλπίδα, ὅτι αὐξανομένης τῆς πίστεώς σας, θέλομεν μεγαλυνθῆ εἰς ἐσᾶς ἐκ περισσοῦ κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν,
2Co 10:16 ὥστε νὰ κηρύξωμεν τὸ εὐαγγέλιον καὶ εἰς τοὺς ἐπέκεινα ὑμῶν τόπους, οὐχὶ νὰ καυχηθῶμεν εἰς τὰ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι ἕτοιμα.
2Co 10:17 Ἀλλ᾿ ὅστις καυχᾶται, ἐν Κυρίῳ ἂς καυχᾶται·
2Co 10:18 διότι δὲν εἶναι δόκιμος ὅστις συνιστᾷ αὐτὸς ἑαυτόν, ἀλλ᾿ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος συνιστᾷ.
2Co 11:1 Εἴθε νὰ ὑποφέρητε ὀλίγον τι τὴν ἀφροσύνην μου· ἀλλὰ καὶ ὑποφέρετέ με.
2Co 11:2 Διότι εἶμαι ζηλότυπος πρὸς ἐσᾶς κατὰ ζηλοτυπίαν Θεοῦ· ἐπειδὴ σᾶς ἡρραρώνισα μὲ ἕνα ἄνδρα, διὰ νὰ σᾶς παραστήσω παρθένον ἁγνὴν εἰς τὸν Χριστόν.
2Co 11:3 φοβοῦμαι ὅμως μήπως, καθὼς ὁ ὄφις ἐξηπάτησε τὴν Εὔαν διὰ τῆς πανουργίας αὐτοῦ, διαφθαρῇ οὕτως ὁ νοῦς σας, ἐκπεσὼν ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.
2Co 11:4 Διότι ἐὰν ὁ ἐρχόμενος κηρύττῃ πρὸς ἐσᾶς ἄλλον Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς δὲν ἐκηρύξαμεν, ἢ λαμβάνητε ἄλλο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλάβετε, ἢ ἄλλο εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδέχθητε, καλῶς ἠθέλετε ὑποφέρει αὐτόν.
2Co 11:5 Ἀλλὰ στοχάζομαι ὅτι δὲν εἶμαι εἰς οὐδὲν κατώτερος τῶν πρωτίστων ἀποστόλων.
2Co 11:6 Ἐὰν δὲ καὶ ἦμαι ἰδιώτης κατὰ τὸν λόγον, ἀλλ᾿ οὐχὶ κατὰ τὴν γνῶσιν, ἀλλ᾿ ἐν παντὶ τρόπῳ ἐφανερώθημεν κατὰ πάντα εἰς ἐσᾶς.
2Co 11:7 Ἢ ἔπραξα ἁμαρτίαν ταπεινόνων ἐμαυτὸν διὰ νὰ ὑψωθῆτε σεῖς, διότι σᾶς ἐκήρυξα δωρεὰν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ
2Co 11:8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐγύμνωσα λαβὼν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν σας,
2Co 11:9 καὶ ὅτε ἤμην παρὼν εἰς ἐσᾶς καὶ ἐστερήθην, δὲν κατεβάρυνα οὐδένα· διότι τὴν στέρησίν μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ κατὰ πάντα ἐφύλαξα ἐμαυτὸν καὶ θέλω φυλάξει ἀβαρῆ πρὸς ἐσᾶς.
2Co 11:10 Εἶναι ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ καύχησις αὕτη δὲν θέλει ἀποκλεισθῆ εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς τόποις τῆς Ἀχαΐας.
2Co 11:11 Διὰ τί διότι δὲν σᾶς ἀγαπῶ ὁ Θεὸς γινώσκει.
2Co 11:12 Ὅ, τι δὲ κάμνω, τοῦτο καὶ θέλω κάμνει, διὰ νὰ ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμήν, ἵνα εὑρεθῶσιν εἰς ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον καυχῶνται, τοιοῦτοι καθὼς καὶ ἡμεῖς.
2Co 11:13 Διότι οἱ τοιοῦτοι εἶναι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.
2Co 11:14 Καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· διότι αὐτὸς ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.
2Co 11:15 Δὲν εἶναι λοιπὸν μέγα ἂν καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζωνται εἰς διακόνους δικαιοσύνης, τῶν ὁποίων τὸ τέλος θέλει εἶσθαι κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
2Co 11:16 Πάλιν λέγω, Μηδεὶς ἂς μὴ μὲ στοχασθῇ ὅτι εἶμαι ἄφρων· εἰ δὲ μή, δέχθητέ με κἂν ὡς ἄφρονα, διὰ νὰ

καυχηθῶ καὶ ἐγὼ ὀλίγον τι.
2Co 11:17 Ὅ, τι λαλῶ, εἰς τοῦτο τὸ θάρρος τῆς καυχήσεως, δὲν λαλῶ κατὰ τὸν Κύριον, ἀλλ' ὡς ἄφρων.
2Co 11:18 Ἐπειδὴ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, θέλω καυχηθῆ καὶ ἐγώ.
2Co 11:19 Διότι σεῖς εὐχαρίστως ὑποφέρετε τοὺς ἄφρονας, ὄντες φρόνιμοι·
2Co 11:20 ἐπειδὴ ὑποφέρετε, ἐὰν τις σᾶς καταδουλόνῃ, ἐὰν τις σᾶς κατατρώγῃ, ἐὰν τις λαμβάνῃ τὰ ὑμῶν, ἐὰν τις ἐπαίρηται, ἐὰν τις σᾶς κτυπᾷ εἰς τὸ πρόσωπον.
2Co 11:21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς νὰ ἤμεθα ἡμεῖς ἀσθενεῖς. Ἀλλ' εἰς ὅ, τι τολμᾷ τις, ἀφρόνως ὁμιλῶ, τολμῶ καὶ ἐγώ.
2Co 11:22 Ἑβραῖοι εἶναι καὶ ἐγώ· Ἰσραηλῖται εἶναι καὶ ἐγώ· σπέρμα Ἀβραὰμ εἶναι καὶ ἐγώ·
2Co 11:23 ὑπηρέται τοῦ Χριστοῦ εἶναι παραφρονῶν λαλῶ, πλειότερον ἐγώ· εἰς κόπους περισσότερον, εἰς πληγὰς καθ' ὑπερβολήν, εἰς φυλακὰς περισσότερον, εἰς θανάτους πολλάκις.
2Co 11:24 Ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων πεντάκις ἔλαβον πληγὰς τεσσαράκοντα παρὰ μίαν,
2Co 11:25 τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθοβολήθην, τρὶς ἐναυάγησα, ἓν ἡμερονύκτιον ἐν τῷ βυθῷ ἔκαμον.
2Co 11:26 εἰς ὁδοιπορίας πολλάκις, εἰς κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ τοῦ γένους, κινδύνους ἐξ ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις.
2Co 11:27 ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν πείνῃ καὶ δίψῃ, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι·
2Co 11:28 ἐκτὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὁ καθ' ἡμέραν ἐπικείμενος εἰς ἐμὲ ἀγών, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.
2Co 11:29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ δὲν ἀσθενῶ τίς σκανδαλίζεται, καὶ ἐγὼ δὲν φλέγομαι
2Co 11:30 Ἐὰν πρέπῃ νὰ καυχῶμαι, θέλω καυχηθῆ εἰς τὰ τῆς ἀσθενείας μου.
2Co 11:31 Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, γνωρίζει ὅτι δὲν ψεύδομαι.
2Co 11:32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα ἐφρούρει τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, θέλων νὰ μὲ πιάσῃ,
2Co 11:33 καὶ διὰ θυρίδος ἀπὸ τοῦ τείχους κατεβιβάσθην ἐν κοφίνῳ καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
2Co 12:1 Νὰ καυχῶμαι βέβαια δὲν μοὶ συμφέρει· διότι θέλω ἔλθει εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.
2Co 12:2 Γνωρίζω ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐντὸς τοῦ σώματος δὲν ἐξεύρω, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος δὲν ἐξεύρω, ὁ Θεὸς ἐξεύρει· ὅτι ἡρπάγη ὁ τοιοῦτος ἕως τρίτου οὐρανοῦ.
2Co 12:3 Καὶ γνωρίζω τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε ἐντὸς τοῦ σώματος εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος δὲν ἐξεύρω, ὁ Θεὸς ἐξεύρει,
2Co 12:4 ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἀνεκλάλητα λόγια, τὰ ὁποῖα δὲν συγχωρεῖται εἰς ἄνθρωπον νὰ λαλήσῃ.
2Co 12:5 Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου θέλω καυχηθῆ, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ δὲν θέλω καυχηθῆ εἰμὴ εἰς τὰς ἀσθενείας μου.
2Co 12:6 Διότι ἐὰν θελήσω νὰ καυχηθῶ, δὲν θέλω εἶσθαι ἄφρων, ἐπειδὴ ἀλήθειαν θέλω εἰπεῖ· συστέλλομαι ὅμως μὴ στοχασθῇ τις εἰς ἐμὲ ἀνώτερόν τι ἀφ' ὅ, τι μὲ βλέπει ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.
2Co 12:7 Καὶ διὰ νὰ μὴ ὑπεραίρωμαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων, μοὶ ἐδόθη σκόλοψ εἰς τὴν σάρκα, ἄγγελος Σατᾶν διὰ νὰ μὲ ῥαπίζῃ, διὰ νὰ μὴ ὑπεραίρωμαι.
2Co 12:8 Περὶ τούτου τρὶς παρεκάλεσα τὸν Κύριον διὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπ' ἐμοῦ·
2Co 12:9 καὶ μοὶ εἶπεν· Ἀρκεῖ εἰς σὲ ἡ χάρις μου· διότι ἡ δύναμίς μου ἐν ἀδυναμίᾳ δεικνύεται τελεία. Μὲ ἄκραν λοιπὸν εὐχαρίστησιν θέλω καυχηθῆ μᾶλλον εἰς τὰς ἀδυναμίας μου, διὰ νὰ κατοικήσῃ ἐν ἐμοὶ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.
2Co 12:10 Ὅθεν εὐαρεστοῦμαι εἰς τὰς ἀδυναμίας, εἰς τὰς ὕβρεις, εἰς τὰς ἀνάγκας, εἰς τοὺς διωγμούς, εἰς τὰς στενοχωρίας, ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· διότι ὅταν ἦμαι ἀδύνατος, τότε εἶμαι δυνατός.
2Co 12:11 Ἔγεινα ἄφρων καυχώμενος· σεῖς με ἠναγκάσατε. Διότι ἔπρεπεν ἐγὼ νὰ συνιστῶμαι ἀπὸ σᾶς· ἐπειδὴ εἰς οὐδὲν ὑπῆρξα κατώτερος τῶν πρωτίστων ἀποστόλων, ἂν καὶ ἦμαι μηδέν.
2Co 12:12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου ἐνηργήθησαν μεταξὺ σας ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, διὰ θαυμάτων καὶ τεραστίων καὶ δυνάμεων.
2Co 12:13 Διότι κατὰ τί ἐμείνατε κατώτεροι τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν, εἰμὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν σᾶς κατεβάρυνα συγχωρήσατέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.
2Co 12:14 Ἰδού, τρίτην φορὰν εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, καὶ δὲν θέλω σᾶς καταβαρύνει· διότι δὲν ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς. Διότι δὲν χρεωστοῦσι τὰ τέκνα νὰ θησαυρίζωσι διὰ τοὺς γονεῖς, ἀλλ' οἱ γονεῖς διὰ τὰ τέκνα.
2Co 12:15 Ἐγὼ δὲ μὲ ἄκραν χαρὰν θέλω δαπανήσει καὶ ὅλως δαπανηθῆ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας, ἂν καὶ ἐνῷ σᾶς ἀγαπῶ περισσότερον, ἀγαπῶμαι ὀλιγώτερον.
2Co 12:16 Ἔστω ὅμως, ἐγὼ δὲν σᾶς κατεβάρυνα, ἀλλὰ πανοῦργος ὤν, σᾶς ἐπίασα μὲ δόλον.
2Co 12:17 Μήπως διὰ τινος ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἔστειλα πρὸς ἐσᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ἀπὸ σᾶς
2Co 12:18 Παρεκάλεσα τὸν Τίτον, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήπως ὁ Τίτος ἐπλεονέκτησέ τι ἀπὸ σᾶς οὐχὶ μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα περιεπατήσαμεν οὐχὶ εἰς τὰ αὐτὰ ἴχνη
2Co 12:19 Πάλιν νομίζετε ὅτι ἀπολογούμεθα πρὸς ἐσᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ λαλοῦμεν ἐν Χριστῷ· πράττομεν δὲ τὰ πάντα, ἀγαπητοί, διὰ τὴν οἰκοδομήν σας.
2Co 12:20 Διότι φοβοῦμαι μήπως ἐλθὼν δὲν σᾶς εὕρω ὁποίους θέλω, καὶ ἐγὼ εὑρεθῶ εἰς ἐσᾶς ὁποῖον δὲν θέλετε, μήπως ἦναι μεταξὺ σας ἔριδες, ζηλοτυπίαι, θυμοί, μάχαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, ἀλαζονεῖαι, ἀκαταστασίαι,

2Co 12:21 μήπως πάλιν ὅταν ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, μὲ ταπεινώσῃ ὁ Θεὸς μου καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προαμαρτησάντων καὶ μὴ μετανοησάντων διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ πορνείαν καὶ ἀσέλγειαν, τὴν ὁποίαν ἔπραξαν.

2Co 13:1 Τρίτην ταύτην φορὰν ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν θέλει βεβαιοῦσθαι πᾶς λόγος.

2Co 13:2 Προεῖπον καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὴν δευτέραν φοράν, καὶ τώρα ἀπὼν γράφω πρὸς τοὺς προαμαρτήσαντας καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας, ὅτι ἐὰν ἔλθω πάλιν, δὲν θέλω φεισθῇ·

2Co 13:3 ἐπειδὴ ζητεῖτε δοκιμὴν τοῦ δἰ ἐμοῦ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὅστις δὲν εἶναι ἀσθενὴς πρὸς ἐσᾶς, ἀλλ᾿ εἶναι δυνατὸς μεταξὺ σας.

2Co 13:4 Διότι ἂν ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ζῇ ὅμως ἐκ δυνάμεως Θεοῦ. διότι καὶ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, πλὴν ἐκ δυνάμεως Θεοῦ θέλομεν ζήσει μετ᾿ αὐτοῦ εἰς ἐσᾶς.

2Co 13:5 Ἑαυτοὺς ἐξετάζετε ἂν ἦσθε ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. Ἢ δὲν γνωρίζετε ἑαυτοὺς ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐκτὸς ἐὰν ἦσθε ἀδόκιμοι κατά τι.

2Co 13:6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι θέλετε γνωρίσει ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀδόκιμοι.

2Co 13:7 Εὔχομαι δὲ εἰς τὸν Θεὸν νὰ μὴ πράξητε μηδὲν κακόν, οὐχὶ διὰ νὰ φανῶμεν ἡμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ διὰ νὰ πράττητε σεῖς τὸ καλόν, ἡμεῖς δὲ ἄς ἤμεθα ὡς ἀδόκιμοι.

2Co 13:8 Διότι δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμέν τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ᾿ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

2Co 13:9 Ἐπειδὴ χαίρομεν ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, σεῖς δὲ ἦσθε δυνατοί· τοῦτο μάλιστα καὶ εὐχόμεθα, τὴν τελειοποίησίν σας.

2Co 13:10 Διὰ τοῦτο ταῦτα γράφω ἀπών, διὰ νὰ μὴ φερθῶ ἀποτόμως παρὼν κατὰ τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν μοὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος πρὸς οἰκοδομὴν καὶ οὐχὶ πρὸς καθαίρεσιν.

2Co 13:11 Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, τελειοποιεῖσθε, παραμυθεῖσθε, φρονεῖτε τὸ αὐτό, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης θέλει εἶσθαι μεθ᾿ ὑμῶν.

2Co 13:12 Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

2Co 13:13 Σᾶς ἀσπάζονται πάντες οἱ ἅγιοι.

2Co 13:14 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Gal 1:1 Παῦλος ἀπόστολος οὐχὶ ἀπὸ ἀνθρώπων, οὐδὲ δἰ ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ ἀναστήσαντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,

Gal 1:2 καὶ πάντες οἱ μετ᾿ ἐμοῦ ἀδελφοί, πρὸς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας·

Gal 1:3 χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Gal 1:4 ὅστις ἔδωκεν ἑαυτὸν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς ἐκ τοῦ παρόντος πονηροῦ αἰῶνος κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν,

Gal 1:5 εἰς τὸν ὁποῖον ἔστω ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Gal 1:6 Θαυμάζω ὅτι τόσον ταχέως μεταφέρεσθε ἀπὸ ἐκείνου, ὅστις σᾶς ἐκάλεσε διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄλλο εὐαγγέλιον,

Gal 1:7 τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο, ἀλλ᾿ ὑπάρχουσί τινες, οἱ ὁποῖοι σᾶς ταράττουσι καὶ θέλουσι νὰ μετατρέψωσι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

Gal 1:8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σᾶς κηρύττῃ ἄλλο εὐαγγέλιον παρὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σᾶς ἐκηρύξαμεν, ἄς ἦναι ἀνάθεμα.

Gal 1:9 Καθὼς προείπομεν, καὶ τώρα πάλιν λέγω· Ἐὰν τις σᾶς κηρύττῃ ἄλλο εὐαγγέλιον παρὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον παρελάβετε, ἄς ἦναι ἀνάθεμα.

Gal 1:10 Διότι τώρα ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν ἢ ζητῶ νὰ ἀρέσκω εἰς ἀνθρώπους διότι ἐὰν ἀκόμη ἤρεσκον εἰς ἀνθρώπους, δὲν ἤθελον εἶσθαι δοῦλος Χριστοῦ.

Gal 1:11 Ἀλλὰ σᾶς γνωστοποιῶ, ἀδελφοί, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον τὸ κηρυχθὲν ὑπ᾿ ἐμοῦ δὲν εἶναι ἀνθρώπινον·

Gal 1:12 διότι οὐδ᾿ ἐγὼ παρέλαβον αὐτὸ παρὰ ἀνθρώπου οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δἰ ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Gal 1:13 Διότι ἠκούσατε τὴν ποτὲ διαγωγὴν μου ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ᾿ ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκακοποίουν αὐτήν,

Gal 1:14 καὶ προέκοπτον εἰς τὸν Ἰουδαϊσμὸν ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσότερον ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.

Gal 1:15 Ὅτε δὲ ηὐδόκησεν ὁ Θεός, ὁ προσδιορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,

Gal 1:16 νὰ ἀποκαλύψῃ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, διὰ νὰ κηρύττω αὐτὸν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, εὐθὺς δὲν συνεβουλεύθην σάρκα καὶ αἷμα,

Gal 1:17 οὐδὲ ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλ᾿ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.

Gal 1:18 Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ γνωρίσω προσωπικῶς τὸν Πέτρον, καὶ ἔμεινα παρ᾿ αὐτῷ ἡμέρας δεκαπέντε·

Gal 1:19 ἄλλον δὲ τῶν ἀποστόλων δὲν εἶδον, εἰμὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Gal 1:20 Ὅσα δὲ σᾶς γράφω, ἰδού, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὁμολογῶ ὅτι δὲν ψεύδομαι.

Gal 1:21 Ἔπειτα ἦλθον εἰς τοὺς τόπους τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

Gal 1:22 Καὶ ἤμην προσωπικῶς ἀγνοούμενος εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἰουδαίας τὰς ἐν Χριστῷ·
Gal 1:23 ἤκουον δὲ μόνον ὅτι ὁ ποτὲ διώκων ἡμᾶς, τώρα κηρύττει τὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν ποτὲ κατεπολέμει,
Gal 1:24 καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν δἰ ἐμέ.
Gal 2:1 Ἔπειτα μετὰ δεκατέσσαρα ἔτη πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ τοῦ Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ τὸν Τίτον·
Gal 2:2 ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ παρέστησα πρὸς αὐτοὺς τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον κηρύττω μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, κατ᾿ ἰδίαν δὲ πρὸς τοὺς ἐπισημοτέρους, μήπως τρέχω ἢ ἔτρεξα εἰς μάτην.
Gal 2:3 Ἀλλ᾿ οὐδὲ ὁ Τίτος ὁ μετ᾿ ἐμοῦ, Ἕλλην ὤν, ἠναγκάσθη νὰ περιτμηθῇ,
Gal 2:4 ἀλλὰ διὰ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διὰ νὰ μᾶς καταδουλώσωσιν·
Gal 2:5 εἰς τοὺς ὁποίους οὐδὲ πρὸς ὥραν ὑπεχωρήσαμεν ὑποτασσόμενοι, διὰ νὰ διαμείνῃ εἰς ἐσᾶς ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου.
Gal 2:6 Περὶ δὲ τῶν νομιζομένων ὅτι εἶναί τι, ὁποῖοι ποτὲ καὶ ἂν ἦσαν, οὐδόλως φροντίζω· ὁ Θεὸς δὲν βλέπει εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου· διότι εἰς ἐμὲ οἱ ἐπισημότεροι δὲν προσέθεσαν οὐδὲν περισσότερον,
Gal 2:7 ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, ἀφοῦ εἶδον ὅτι ἐνεπιστεύθην νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον πρὸς τοὺς ἀπεριτμήτους καθὼς ὁ Πέτρος πρὸς τοὺς περιτετμημένους·
Gal 2:8 διότι ὁ ἐνεργήσας εἰς τὸν Πέτρον, ὥστε νὰ ἀποσταλῇ πρὸς τοὺς περιτετμημένους, ἐνήργησε καὶ εἰς ἐμέ, πρὸς τοὺς ἐθνικούς·
Gal 2:9 καὶ ἀφοῦ ἐγνώρισαν τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ θεωρούμενοι ὅτι εἶναι στῦλοι, δεξιὰς ἔδωκαν κοινωνίας εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν, διὰ νὰ ὑπάγωμεν ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τοὺς περιτετμημένους·
Gal 2:10 μόνον μᾶς παρήγγειλαν νὰ ἐνθυμώμεθα τοὺς πτωχούς, τὸ ὁποῖον καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο νὰ κάμω.
Gal 2:11 Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Πέτρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἠναντιώθην εἰς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον, διότι ἦτο ἀξιόμεμπτος.
Gal 2:12 Ἐπειδὴ πρὶν ἔλθωσί τινες ἀπὸ τοῦ Ἰακώβου, συνέτρωγε μὲ τοὺς ἐθνικούς· ὅτε δὲ ἦλθον, συνεστέλλετο καὶ ἀπεχώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.
Gal 2:13 Καὶ μετ᾿ αὐτοῦ συνυπεκρίθησαν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ ὁ Βαρνάβας συμπαρεσύρθη εἰς τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν.
Gal 2:14 Ἀλλ᾿ ὅτε ἐγὼ εἶδον ὅτι δὲν ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον ἔμπροσθεν πάντων· Ἐὰν σὺ Ἰουδαῖος ὢν ζῇς ἐθνικῶς καὶ οὐχὶ Ἰουδαϊκῶς, διὰ τί ἀναγκάζεις τοὺς ἐθνικοὺς νὰ ἰουδαΐζωσιν
Gal 2:15 Ἡμεῖς ἐκ γεννήσεως Ἰουδαῖοι ὄντες καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἁμαρτωλοί,
Gal 2:16 ἐξεύροντες ὅτι δὲν δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου εἰμὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐχὶ ἐξ ἔργων νόμου, διότι δὲν θέλει δικαιωθῇ ἐξ ἔργων νόμου οὐδεὶς ἄνθρωπος.
Gal 2:17 Ἀλλ᾿ ἐὰν ζητοῦντες νὰ δικαιωθῶμεν εἰς τὸν Χριστὸν εὑρέθημεν καὶ ἡμεῖς ἁμαρτωλοί, ἄρα ὁ Χριστὸς ἁμαρτίας εἶναι διάκονος Μὴ γένοιτο.
Gal 2:18 Διότι ἐὰν ὅσα κατέστρεψα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην δεικνύω ἐμαυτόν.
Gal 2:19 Διότι ἐγὼ διὰ τοῦ νόμου ἀπέθανον εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ζήσω εἰς τὸν Θεόν.
Gal 2:20 Μετὰ τοῦ Χριστοῦ συνεσταυρώθην· ζῶ δὲ οὐχὶ πλέον ἐγώ, ἀλλ᾿ ὁ Χριστὸς ζῇ ἐν ἐμοί· καθ ὃ δὲ τώρα ζῶ ἐν σαρκί, ζῶ ἐν τῇ πίστει τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅστις μὲ ἠγάπησε καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.
Gal 2:21 Δὲν ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· διότι ἂν ἡ δικαίωσις γίνηται διὰ τοῦ νόμου, ἄρα ὁ Χριστὸς εἰς μάτην ἀπέθανε.
Gal 3:1 Ὦ ἀνόητοι Γαλάται, τίς σᾶς ἐβάσκανεν, ὥστε νὰ μὴ πείθησθε εἰς τὴν ἀλήθειαν σεῖς, ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ὁποίων ὁ Ἰησοῦς Χριστός, διεγράφη ἐσταυρωμένος μεταξὺ σας
Gal 3:2 Τοῦτο μόνον θέλω νὰ μάθω ἀπὸ σᾶς· Ἐξ ἔργων νόμου ἐλάβετε τὸ Πνεῦμα, ἢ ἐξ ἀκοῆς τῆς πίστεως
Gal 3:3 τόσον ἀνόητοι εἴσθε ἀφοῦ ἠρχίσατε μὲ τὸ Πνεῦμα, τώρα τελειόνετε μὲ τὴν σάρκα
Gal 3:4 εἰς μάτην ἐπάθετε τόσα ἂν μόνον εἰς μάτην.
Gal 3:5 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὅστις χορηγεῖ εἰς ἐσᾶς τὸ Πνεῦμα καὶ ἐνεργεῖ θαύματα μεταξὺ σας, ἐξ ἔργων νόμου κάμνει ταῦτα ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως
Gal 3:6 καθὼς ὁ Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην.
Gal 3:7 Ἐξεύρετε λοιπὸν ὅτι οἱ ὄντες ἐκ πίστεως, οὗτοι εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ.
Gal 3:8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιόνει τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προήγγειλεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ ὅτι θέλουσιν εὐλογηθῆ ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.
Gal 3:9 Ὥστε οἱ ὄντες ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται μετὰ τοῦ πιστοῦ Ἀβραάμ.
Gal 3:10 Διότι ὅσοι εἶναι ἐξ ἔργων νόμου, ὑπὸ κατάραν εἶναι· ἐπειδὴ εἶναι γεγραμμένον· Ἐπικατάρατος πᾶς ὅστις δὲν ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, ὥστε νὰ πράξῃ αὐτά.
Gal 3:11 Ὅτι δὲ οὐδεὶς δικαιοῦται διὰ τοῦ νόμου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εἶναι φανερόν, διότι ὁ δίκαιος θέλει ζήσει ἐκ πίστεως,
Gal 3:12 ὁ δὲ νόμος δὲν εἶναι ἐκ πίστεως· ἀλλ᾿ ὁ ἄνθρωπος ὁ πράττων αὐτὰ θέλει ζήσει δἰ αὐτῶν.
Gal 3:13 Ὁ Χριστὸς ἐξηγόρασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος κατάρα ὑπὲρ ἡμῶν· διότι εἶναι

γεγραμμένον· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου.
Gal 3:14 Διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ λάβωμεν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος διὰ τῆς πίστεως.
Gal 3:15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον ὁμιλῶ· ὅμως καὶ ἀνθρώπου διαθήκην κεκυρωμένην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ προσθέτει εἰς αὐτήν.
Gal 3:16 Πρὸς δὲ τὸν Ἀβραὰμ ἐλαλήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ· δὲν λέγει, Καὶ πρὸς τὰ σπέρματα, ὡς περὶ πολλῶν, ἀλλ᾽ ὡς περὶ ἑνός, Καὶ πρὸς τὸ σπέρμα σου, ὅστις εἶναι ὁ Χριστός.
Gal 3:17 Τοῦτο δὲ λέγω· ὅτι διαθήκην προκεκυρωμένην εἰς τὸν Χριστὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια τριάκοντα γενόμενος νόμος δὲν ἀκυρόνει, ὥστε νὰ καταργήσῃ τὴν ἐπαγγελίαν.
Gal 3:18 Διότι ἐὰν ἡ κληρονομία ἦναι ἐκ νόμου, δὲν εἶναι πλέον ἐξ ἐπαγγελίας· ἀλλ᾽ εἰς τὸν Ἀβραὰμ δι᾽ ἐπαγγελίας ἐχάρισε ταύτην ὁ Θεός.
Gal 3:19 Διὰ τί λοιπὸν ἐδόθη ὁ νόμος Ἐξ αἰτίας τῶν παραβάσεων προσετέθη, ἑωσοῦ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, πρὸς τὸ ὁποῖον ἔγεινεν ἡ ἐπαγγελία, διαταχθεὶς δι᾽ ἀγγέλων διὰ χειρὸς μεσίτου·
Gal 3:20 ὁ δὲ μεσίτης δὲν εἶναι ἑνός, ὁ Θεὸς ὅμως εἶναι εἷς.
Gal 3:21 Ὁ νόμος λοιπὸν ἐναντίος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ εἶναι Μὴ γένοιτο. Διότι ἐὰν ἤθελε δοθῇ νόμος δυνάμενος νὰ ζωοποιήσῃ, ἡ δικαιοσύνη ἤθελεν εἶσθαι τῳόντι ἐκ τοῦ νόμου·
Gal 3:22 ἡ γραφὴ ὅμως συνέκλεισε τὰ πάντα ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ δοθῇ ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πιστεύοντας.
Gal 3:23 Πρὶν δὲ ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφρουρούμεθα ὑπὸ τὸν νόμον συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν πίστιν, ἥτις ἔμελλε νὰ ἀποκαλυφθῇ.
Gal 3:24 Ὥστε ὁ νόμος ἔγεινε παιδαγωγὸς ἡμῶν εἰς τὸν Χριστόν, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως.
Gal 3:25 ἀφοῦ ὅμως ἦλθεν ἡ πίστις, δὲν εἴμεθα πλέον ὑπὸ παιδαγωγόν.
Gal 3:26 Διότι πάντες εἶσθε υἱοὶ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
Gal 3:27 ἐπειδὴ ὅσοι ἐβαπτίσθητε εἰς Χριστόν, Χριστὸν ἐνεδύθητε.
Gal 3:28 Δὲν εἶναι πλέον Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, δὲν εἶναι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, δὲν εἶναι ἄρσεν καὶ θῆλυ· διότι πάντες σεῖς εἶσθε εἷς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
Gal 3:29 ἐὰν δὲ ἦσθε τοῦ Χριστοῦ, ἄρα εἶσθε σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ καὶ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.
Gal 4:1 Λέγω δέ, ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι νήπιος, δὲν διαφέρει δούλου, ἂν καὶ ἦναι κύριος πάντων,
Gal 4:2 ἀλλ᾽ εἶναι ὑπὸ ἐπιτρόπους καὶ οἰκονόμους μέχρι τῆς προθεσμίας ὑπὸ τοῦ πατρός.
Gal 4:3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεθα νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεθα δεδουλωμένοι·
Gal 4:4 ὅτε ὅμως ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, ὅστις ἐγεννήθη ἐκ γυναικὸς καὶ ὑπετάγη εἰς τὸν νόμον,
Gal 4:5 διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ τοὺς ὑπὸ νόμον, διὰ νὰ λάβωμεν τὴν υἱοθεσίαν.
Gal 4:6 Καὶ ἐπειδὴ εἶσθε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας σας, τὸ ὁποῖον κράζει· Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.
Gal 4:7 Ὅθεν δὲν εἶσαι πλέον δοῦλος ἀλλ᾽ υἱός· ἐὰν δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ.
Gal 4:8 Ἀλλὰ τότε μὲν μὴ γνωρίζοντες τὸν Θεόν, ἐδουλεύσατε εἰς τοὺς μὴ φύσει ὄντας Θεούς·
Gal 4:9 τώρα δὲ ἀφοῦ ἐγνωρίσατε τὸν Θεόν, μᾶλλον δὲ ἐγνωρίσθητε ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν εἰς τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα πάλιν ὡς πρότερον θέλετε νὰ δουλεύητε
Gal 4:10 Ἡμέρας παρατηρεῖτε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς.
Gal 4:11 Φοβοῦμαι διὰ σᾶς, μήπως ματαίως ἐκοπίασα εἰς ἐσᾶς.
Gal 4:12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι καθὼς σεῖς, ἀδελφοί, σᾶς παρακαλῶ, οὐδόλως μὲ ἠδικήσατε·
Gal 4:13 ἐξεύρετε δὲ ὅτι πρότερον σᾶς ἐκήρυξα τὸ εὐαγγέλιον ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκός,
Gal 4:14 καὶ δὲν ἐξουθενήσατε οὐδ᾽ ἀπερρίψατε τὸν πειρασμὸν μου τὸν ἐν τῇ σαρκὶ μου, ἀλλὰ μὲ ἐδέχθητε ὡς ἄγγελον Θεοῦ, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.
Gal 4:15 Τίς λοιπὸν ἦτο ὁ μακαρισμὸς σας ἐπειδὴ μαρτυρῶ πρὸς ἐσᾶς ὅτι εἰ δυνατὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς σας ἠθέλετε ἐκβάλει καὶ δώσει εἰς ἐμέ.
Gal 4:16 Ἐχθρὸς σας ἔγεινα λοιπόν, διότι σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν
Gal 4:17 Δεικνύουσι ζῆλον πρὸς ἐσᾶς, οὐχὶ ὅμως καλόν, ἀλλὰ θέλουσι νὰ σᾶς ἀποκλείσωσι, διὰ νὰ ἔχητε σεῖς ζῆλον πρὸς αὐτούς.
Gal 4:18 Καλὸν δὲ εἶναι νὰ ἦσθε ζηλωταὶ πρὸς τὸ καλὸν πάντοτε καὶ οὐχὶ μόνον ὅταν εὑρίσκωμαι μεταξὺ σας.
Gal 4:19 Τεκνία μου, διὰ τοὺς ὁποίους πάλιν εἶμαι εἰς ὠδῖνας, ἑωσοῦ μορφωθῇ ὁ Χριστὸς ἐν ὑμῖν·
Gal 4:20 ἤθελον δὲ νὰ παρευρίσκωμαι μεταξὺ σας τώρα καὶ νὰ ἀλλάξω τὴν φωνὴν μου, διότι ἀπορῶ διὰ σᾶς.
Gal 4:21 Εἴπατέ μοι οἱ θέλοντες νὰ ἦσθε ὑπὸ νόμον· τὸν νόμον δὲν ἀκούετε
Gal 4:22 Διότι εἶναι γεγραμμένον ὅτι ὁ Ἀβραὰμ ἐγέννησε δύο υἱούς, ἕνα ἐκ τῆς δούλης καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.
Gal 4:23 Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐκ τῆς δούλης ἐγεννήθη κατὰ σάρκα, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας·
Gal 4:24 Τὰ ὁποῖα εἶναι κατὰ ἀλληγορίαν· διότι αὗται εἶναι αἱ δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ τοῦ ὄρους Σινᾶ, ἡ γεννῶσα

πρὸς δουλείαν, ἥτις εἶναι ἡ Ἄγαρ.
Gal 4:25 Διότι τὸ Ἄγαρ εἶναι τὸ ὄρος Σινᾶ ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ ταυτίζεται μὲ τὴν σημερινὴν Ἱερουσαλήμ, εἶναι δὲ εἰς δουλείαν μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς·
Gal 4:26 ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ εἶναι ἐλευθέρα, ἥτις εἶναι μήτηρ πάντων ἡμῶν.
Gal 4:27 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Εὐφράνθητι, στεῖρα ἡ μὴ τίκτουσα, ἔκβαλε φωνὴν καὶ βόησον, ἡ μὴ ὠδίνουσα· διότι τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου εἶναι πλειότερα παρὰ τὰ τέκνα τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.
Gal 4:28 Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, καθὼς ὁ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα εἴμεθα.
Gal 4:29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ τώρα.
Gal 4:30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή Ἔκβαλε τὴν δούλην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· διότι δὲν θέλει κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς δούλης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.
Gal 4:31 Λοιπόν, ἀδελφοί, δὲν εἴμεθα τῆς δούλης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.
Gal 5:1 Ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ λοιπόν, μὲ τὴν ὁποίαν ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ὁ Χριστός, μένετε σταθεροί, καὶ μὴ ὑποβληθῆτε πάλιν εἰς ζυγὸν δουλείας.
Gal 5:2 Ἰδού, ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς λέγω ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, ὁ Χριστὸς δὲν θέλει σᾶς ὠφελήσει οὐδέν.
Gal 5:3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν πρὸς πάντα ἄνθρωπον περιτεμνόμενον, ὅτι εἶναι χρεώστης νὰ ἐκτελῇ ὅλον τὸν νόμον.
Gal 5:4 Ἀπεχωρίσθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὅσοι δικαιόνεσθε διὰ τοῦ νόμου, ἐξεπέσατε ἀπὸ τῆς χάριτος·
Gal 5:5 διότι ἡμεῖς διὰ τοῦ Πνεύματος προσδοκῶμεν ἐκ πίστεως τὴν ἐλπίδα τῆς δικαιώσεως.
Gal 5:6 Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ ἔχει ἰσχὺν τινα, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δί ἀγάπης ἐνεργουμένη.
Gal 5:7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς σᾶς ἠμπόδισεν ὥστε νὰ μὴ πείθησθε εἰς τὴν ἀλήθειαν
Gal 5:8 Ἡ κατάπεισις αὕτη δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνου, ὅστις σᾶς καλεῖ.
Gal 5:9 Ὀλίγη ζύμη καθιστᾷ ὅλον τὸ φύραμα ἔνζυμον.
Gal 5:10 Ἐγὼ ἔχω πεποίθησιν εἰς ἐσᾶς διὰ τοῦ Κυρίου ὅτι δὲν θέλετε φρονήσει οὐδὲν ἄλλο· ὅστις ὅμως σᾶς ταράττει, αὐτὸς θέλει ὑποφέρει τὴν ποινήν, ὁποῖος καὶ ἂν ἦναι.
Gal 5:11 Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἀκόμη κηρύττω περιτομήν, διὰ τί πλέον κατατρέχομαι ἄρα κατηργήθη τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.
Gal 5:12 Εἴθε νὰ ἀποκοπῶσιν οἱ ταράττοντές σας.
Gal 5:13 Διότι σεῖς, ἀδελφοί, προσεκλήθητε εἰς ἐλευθερίαν· μόνον μὴ μεταχειρίζεσθε τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆς σαρκός, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλους.
Gal 5:14 Διότι ὅλος ὁ νόμος εἰς ἕνα λόγον συμπληροῦται, εἰς τόν, Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
Gal 5:15 Ἐὰν ὅμως δάκνητε καὶ κατατρώγητε ἀλλήλους, προσέχετε μὴ ὑπ ἀλλήλων ἀφανισθῆτε.
Gal 5:16 Λέγω λοιπόν, Περιπατεῖτε κατὰ τὸ Πνεῦμα καὶ δὲν θέλετε ἐκπληροῖ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός.
Gal 5:17 Διότι ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ ἐναντία τοῦ Πνεύματος, τὸ δὲ Πνεῦμα ἐναντία τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ ἀντίκεινται πρὸς ἄλληλα, ὥστε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θέλετε, νὰ μὴ πράττητε.
Gal 5:18 Ἀλλ ἐὰν ὁδηγῆσθε ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, δὲν εἶσθε ὑπὸ νόμον.
Gal 5:19 Φανερὰ δὲ εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκός, τὰ ὁποῖα εἶναι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,
Gal 5:20 εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔριδες, ζηλοτυπίαι, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις,
Gal 5:21 φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτων, περὶ τῶν ὁποίων σᾶς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράττοντες βασιλείαν Θεοῦ δὲν θέλουσι κληρονομήσει.
Gal 5:22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις,
Gal 5:23 πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων δὲν ὑπάρχει νόμος.
Gal 5:24 Ὅσοι δὲ εἶναι τοῦ Χριστοῦ ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα ὁμοῦ μὲ τὰ πάθη καὶ τὰς ἐπιθυμίας.
Gal 5:25 Ἐὰν ζῶμεν κατὰ τὸ Πνεῦμα, ἂς περιπατῶμεν καὶ κατὰ τὸ Πνεῦμα.
Gal 5:26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους ἐρεθίζοντες, ἀλλήλους φθονοῦντες.
Gal 6:1 Ἀδελφοί, καὶ ἐὰν ἄνθρωπος ἀπερισκέπτως πέσῃ εἰς κανὲν ἁμάρτημα, σεῖς οἱ πνευματικοὶ διορθόνετε τὸν τοιοῦτον μὲ πνεῦμα πραότητος, προσέχων εἰς σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.
Gal 6:2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε καὶ οὕτως ἐκπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.
Gal 6:3 Διότι ἐάν τις νομίζῃ ὅτι εἶναί τι ἐνῷ εἶναι μηδέν, ἑαυτὸν ἐξαπατᾷ.
Gal 6:4 Ἀλλ ἕκαστος ἂς ἐξετάζῃ τὸ ἑαυτοῦ ἔργον, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον θέλει ἔχει τὸ καύχημα καὶ οὐχὶ εἰς τὸν ἄλλον·
Gal 6:5 διότι ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ φορτίον θέλει βαστάσει.
Gal 6:6 Ὁ δὲ κατηχούμενος τὸν λόγον ἂς κάμνῃ τὸν κατηχοῦντα μέτοχον εἰς πάντα τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ.
Gal 6:7 Μὴ πλανᾶσθε, ὁ Θεὸς δὲν ἐμπαίζεται· ἐπειδὴ ὅ, τι ἂν σπείρῃ ὁ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θέλει θερίσει·
Gal 6:8 διότι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ θέλει θερίσει ἐκ τῆς σαρκὸς φθοράν, ἀλλ ὁ σπείρων εἰς τὸ Πνεῦμα θέλει θερίσει ἐκ τοῦ Πνεύματος ζωὴν αἰώνιον.
Gal 6:9 Ἂς μὴ ἀποκάμνωμεν δὲ πράττοντες τὸ καλόν· διότι ἐὰν δὲν ἀποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει ἐν τῷ δέοντι καιρῷ.
Gal 6:10 Ἄρα λοιπὸν ἐνόσῳ ἔχομεν καιρόν, ἂς ἐργαζώμεθα τὸ καλὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

Gal 6:11 Ἴδετε πόσον μακρὰν ἐπιστολὴν σᾶς ἔγραψα μὲ τὴν χεῖρά μου.
Gal 6:12 Ὅσοι θέλουσι νὰ ἀρέσκωσι κατὰ τὴν σάρκα, οὗτοι σᾶς ἀναγκάζουσι νὰ περιτέμνησθε, μόνον διὰ νὰ μὴ διώκωνται διὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.
Gal 6:13 Διότι οὐδὲ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ φυλάττουσι τὸν νόμον· ἀλλὰ θέλουσι νὰ περιτέμνησθε σεῖς, διὰ νὰ ἔχωσι καύχησιν εἰς τὴν σάρκα σας.
Gal 6:14 Εἰς ἐμὲ δὲ μὴ γένοιτο νὰ καυχῶμαι εἰμὴ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος ἐσταυρώθη ὡς πρὸς ἐμὲ καὶ ἐγὼ ὡς πρὸς τὸν κόσμον.
Gal 6:15 Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ ἰσχύει τι οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ νέα κτίσις.
Gal 6:16 Καὶ ὅσοι περιπατήσωσι κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον, εἰρήνη ἐπ᾿ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.
Gal 6:17 Εἰς τὸ ἑξῆς μηδεὶς ἄς μὴ δίδῃ εἰς ἐμὲ ἐνόχλησιν· διότι ἐγὼ βαστάζω τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου.
Gal 6:18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.
Eph 1:1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς ὄντας ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
Eph 1:2 χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Eph 1:3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ εἰς τὰ ἐπουράνια διὰ Χριστοῦ,
Eph 1:4 καθὼς ἐξέλεξεν ἡμᾶς δι᾿ αὐτοῦ πρὸ καταβολῆς κόσμου, διὰ νὰ ἤμεθα ἅγιοι καὶ ἄμωμοι ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ τῆς ἀγάπης,
Eph 1:5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἑαυτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,
Eph 1:6 εἰς ἔπαινον τῆς δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, μὲ τὴν ὁποίαν ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς διὰ τοῦ ἠγαπημένου αὐτοῦ,
Eph 1:7 διὰ τοῦ ὁποίου ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ,
Eph 1:8 καθ᾿ ἣν ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει,
Eph 1:9 γνωστοποιήσας εἰς ἡμᾶς τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν προέθετο ἐν ἑαυτῷ,
Eph 1:10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, νὰ συγκεφαλαιώσῃ τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.
Eph 1:11 Ἐν αὐτῷ, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐλάβομεν κληρονομίαν, προορισθέντες κατὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὰ πάντα κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,
Eph 1:12 διὰ νὰ ἤμεθα εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ ἡμεῖς οἱ προελπίσαντες εἰς τὸν Χριστόν·
Eph 1:13 εἰς τὸν ὁποῖον καὶ σεῖς ἠλπίσατε, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας σας, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τῆς ἐπαγγελίας,
Eph 1:14 ὅστις εἶναι ὁ ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, μέχρι τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀποκτηθέντος λαοῦ αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.
Eph 1:15 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγώ, ἀκούσας τὴν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν πίστιν σας καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀγάπην,
Eph 1:16 δὲν παύομαι εὐχαριστῶν τὸν Θεὸν ὑπὲρ ὑμῶν, μνημονεύων ὑμᾶς ἐν ταῖς προσευχαῖς μου,
Eph 1:17 διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως εἰς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ,
Eph 1:18 ὥστε νὰ φωτισθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ νοὸς σας, εἰς τὸ νὰ γνωρίσητε ποία εἶναι ἡ ἐλπὶς τῆς προσκλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους,
Eph 1:19 καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,
Eph 1:20 τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,
Eph 1:21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι·
Eph 1:22 καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν κεφαλὴν ὑπεράνω πάντων εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
Eph 1:23 ἥτις εἶναι τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληροῦντος.
Eph 2:1 Καὶ ἐσᾶς ὄντας νεκροὺς διὰ τὰς παραβάσεις καὶ τὰς ἁμαρτίας ἐζωοποίησεν,
Eph 2:2 εἰς τὰς ὁποίας περιεπατήσατέ ποτε κατὰ τὸ πολίτευμα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ τὴν σήμερον εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·
Eph 2:3 μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πράττοντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διαλογισμῶν, καὶ ἤμεθα ἐκ φύσεως τέκνα ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί·
Eph 2:4 ὁ Θεὸς ὅμως πλούσιος ὢν εἰς ἔλεος, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ μὲ τὴν ὁποίαν ἠγάπησεν ἡμᾶς,
Eph 2:5 καὶ ἐνῷ ἤμεθα νεκροὶ διὰ τὰ ἁμαρτήματα, ἐζωοποίησεν ἡμᾶς μετὰ τοῦ Χριστοῦ· κατὰ χάριν εἶσθε σεσωσμένοι·
Eph 2:6 καὶ συνανέστησε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Eph 2:7 διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς ἐπερχομένους αἰῶνας τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ διὰ τῆς πρὸς ἡμᾶς

ἀγαθότητος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
Eph 2:8 Διότι κατὰ χάριν εἶσθε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ σᾶς, Θεοῦ τὸ δῶρον·
Eph 2:9 οὐχὶ ἐξ ἔργων, διὰ νὰ μὴ καυχηθῇ τις.
Eph 2:10 Διότι αὐτοῦ ποίημα εἴμεθα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸς ἔργα καλά, τὰ ὁποῖα προητοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ περιπατήσωμεν ἐν αὐτοῖς.
Eph 2:11 Διὰ τοῦτο ἐνθυμεῖσθε ὅτι σεῖς οἱ ποτὲ ἐθνικοὶ κατὰ σάρκα, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς τῆς χειροποιήτου ἐν τῇ σαρκί,
Eph 2:12 ὅτι ἦσθε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι ἀπὸ τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ὄντες ἐν τῷ κόσμῳ χωρὶς Θεοῦ.
Eph 2:13 Τώρα ὅμως διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγείνετε πλησίον διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.
Eph 2:14 Διότι αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὅστις ἔκαμε τὰ δύο ἓν καὶ ἔλυσε τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ,
Eph 2:15 καταργήσας τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν τῶν ἐν τοῖς διατάγμασι, διὰ νὰ κτίσῃ εἰς ἑαυτὸν τοὺς δύο εἰς ἕνα νέον ἄνθρωπον, φέρων εἰρήνην,
Eph 2:16 καὶ νὰ συνδιαλλάξῃ ἀμφοτέρους εἰς ἓν σῶμα πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ σταυροῦ, θανατώσας δί αὐτοῦ τὴν ἔχθραν.
Eph 2:17 Καὶ ἐλθὼν ἐκήρυξεν εὐαγγέλιον εἰρήνης εἰς ἐσᾶς τοὺς μακρὰν καὶ εἰς τοὺς πλησίον,
Eph 2:18 διότι δί αὐτοῦ ἔχομεν ἀμφότεροι τὴν εἴσοδον πρὸς τὸν Πατέρα δί ἑνὸς Πνεύματος.
Eph 2:19 Ἄρα λοιπὸν δὲν εἶσθε πλέον ξένοι καὶ πάροικοι ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ,
Eph 2:20 ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
Eph 2:21 ἐν τῷ ὁποίῳ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξάνεται εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·
Eph 2:22 ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ σεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος.
Eph 3:1 Διὰ τοῦτο ἐγὼ ὁ Παῦλος, ὁ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνικῶν,
Eph 3:2 ἐπειδὴ ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης εἰς ἐμὲ ὑπὲρ ὑμῶν,
Eph 3:3 ὅτι δί ἀποκαλύψεως ἐφανέρωσεν εἰς ἐμὲ τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα συντόμως,
Eph 3:4 ἐξ ὧν δύνασθε ἀναγινώσκοντες νὰ νοήσητε τὴν ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ γνῶσίν μου,
Eph 3:5 τὸ ὁποῖον ἐν ἄλλαις γενεαῖς δὲν ἐγνωστοποιήθη εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, καθὼς τώρα ἀπεκαλύφθη διὰ Πνεύματος εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ ἀποστόλους καὶ προφήτας,
Eph 3:6 νὰ ἦναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου,
Eph 3:7 τοῦ ὁποίου ἔγεινα ὑπηρέτης κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Eph 3:8 Εἰς ἐμὲ τὸν πλέον ἐλάχιστον πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, νὰ εὐαγγελίσω μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ
Eph 3:9 καὶ νὰ φωτίσω πάντας, ποία εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ ὅστις ἔκτισε τὰ πάντα διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Eph 3:10 διὰ νὰ γνωρισθῇ τώρα διὰ τῆς ἐκκλησίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ,
Eph 3:11 κατὰ τὴν αἰώνιον πρόθεσιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν,
Eph 3:12 διὰ τοῦ ὁποίου ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν εἴσοδον μὲ πεποίθησιν διὰ τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως.
Eph 3:13 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ ἀθυμῆτε διὰ τὰς ὑπὲρ ὑμῶν θλίψεις μου, τὸ ὁποῖον εἶναι δόξα ὑμῶν.
Eph 3:14 Διὰ τοῦτο κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Eph 3:15 ἐκ τοῦ ὁποίου πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται,
Eph 3:16 διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἐσᾶς κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, νὰ κραταιωθῆτε ἐν δυνάμει διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον,
Eph 3:17 διὰ νὰ κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
Eph 3:18 ὥστε νὰ δυνηθῆτε, ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἐν ἀγάπῃ, νὰ καταλάβητε μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος,
Eph 3:19 καὶ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ τὴν ὑπερβαίνουσαν πᾶσαν γνῶσιν, διὰ νὰ πληρωθῆτε μὲ ὅλον τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.
Eph 3:20 Εἰς δὲ τὸν δυνάμενον ὑπερεκπερισσοῦ νὰ κάμῃ ὑπὲρ πάντα ὅσα ζητοῦμεν ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,
Eph 3:21 εἰς αὐτὸν ἔστω ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.
Eph 4:1 Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ νὰ περιπατήσητε ἀξίως τῆς προσκλήσεως, καθ ἣν προσεκλήθητε,
Eph 4:2 μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ὑποφέροντες ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ,
Eph 4:3 σπουδάζοντες νὰ διατηρῆτε τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος διὰ τοῦ συνδέσμου τῆς εἰρήνης.

Eph 4:4 Ἕν σῶμα καὶ ἓν Πνεῦμα, καθὼς καὶ προσεκλήθητε μὲ μίαν ἐλπίδα τῆς προσκλήσεώς σας·
Eph 4:5 εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα·
Eph 4:6 εἷς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.
Eph 4:7 Εἰς ἕνα δὲ ἕκαστον ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.
Eph 4:8 Διὰ τοῦτο λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε χαρίσματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
Eph 4:9 Τὸ δὲ ἀνέβη τί εἶναι εἰμὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς
Eph 4:10 Ὁ καταβὰς αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ πάντα.
Eph 4:11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἄλλους μὲν ἀποστόλους, ἄλλους δὲ προφήτας, ἄλλους δὲ εὐαγγελιστάς, ἄλλους δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους,
Eph 4:12 πρὸς τὴν τελειοποίησιν τῶν ἁγίων, διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ,
Eph 4:13 ἑωσοῦ καταντήσωμεν πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ,
Eph 4:14 διὰ νὰ μὴ ἤμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι μὲ πάντα ἄνεμον τῆς διδασκαλίας, διὰ τῆς δολιότητος τῶν ἀνθρώπων, διὰ τῆς πανουργίας εἰς τὸ μεθοδεύεσθαι τὴν πλάνην,
Eph 4:15 ἀλλὰ ἀληθεύοντες εἰς τὴν ἀγάπην νὰ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν κατὰ πάντα, ὅστις εἶναι ἡ κεφαλή, ὁ Χριστός,
Eph 4:16 ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συνδεδεμένον διὰ πάσης συναφείας τῶν συνεργούντων μελῶν, κατὰ τὴν ἀνάλογον ἐνέργειαν ἑνὸς ἑκάστου μέρους κάμνει τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος πρὸς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.
Eph 4:17 Τοῦτο λοιπὸν λέγω καὶ μαρτύρομαι διὰ τοῦ Κυρίου, νὰ μὴ περιπατῆτε πλέον καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατοῦσιν ἐν τῇ ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν,
Eph 4:18 ἐσκοτισμένοι τὴν διάνοιαν, ἀπηλλοτριωμένοι ὄντες ἀπὸ τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν,
Eph 4:19 οἵτινες ἀναισθητοῦντες, παρέδωκαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ἀσέλγειαν, διὰ νὰ ἐργάζωνται πᾶσαν ἀκαθαρσίαν ἀκορέστως.
Eph 4:20 Σεῖς ὅμως δὲν ἐμάθετε οὕτω τὸν Χριστόν,
Eph 4:21 ἐπειδὴ αὐτὸν ἠκούσατε καὶ εἰς αὐτὸν ἐδιδάχθητε, καθὼς εἶναι ἡ ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ·
Eph 4:22 νὰ ἀπεκδυθῆτε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ τὴν προτέραν διαγωγήν, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἀπατηλὰς ἐπιθυμίας,
Eph 4:23 καὶ νὰ ἀνανεόνησθε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νοὸς σας
Eph 4:24 καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν νέον ἄνθρωπον, τὸν κτισθέντα κατὰ Θεὸν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.
Eph 4:25 Ὅθεν ἀπορρίψαντες τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· διότι εἴμεθα μέλη ἀλλήλων.
Eph 4:26 Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος ἂς μὴ δύῃ ἐπὶ τὸν παροργισμὸν σας,
Eph 4:27 μήτε δίδετε τόπον εἰς τὸν διάβολον.
Eph 4:28 Ὁ κλέπτων ἂς μὴ κλέπτῃ πλέον, μᾶλλον δὲ ἂς κοπιάζῃ ἐργαζόμενος τὸ καλὸν μὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔχῃ νὰ μεταδίδῃ εἰς τὸν χρείαν ἔχοντα.
Eph 4:29 Μηδεὶς λόγος σαπρὸς ἂς μὴ ἐξέρχηται ἐκ τοῦ στόματός σας, ἀλλ᾿ ὅστις εἶναι καλὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, διὰ νὰ δώσῃ χάριν εἰς τοὺς ἀκούοντας.
Eph 4:30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον ἐσφραγίσθητε διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολυτρώσεως.
Eph 4:31 Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἂς ἀφαιρεθῇ ἀπὸ σᾶς μετὰ πάσης κακίας·
Eph 4:32 γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὔσπλαγχνοι, συγχωροῦντες ἀλλήλους, καθὼς ὁ Θεὸς συνεχώρησεν ἐσᾶς διὰ τοῦ Χριστοῦ.
Eph 5:1 Γίνεσθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά,
Eph 5:2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.
Eph 5:3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ἂς ὀνομάζηται μεταξὺ σας, καθὼς πρέπει εἰς ἁγίους,
Eph 5:4 μηδὲ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ βωμολοχία, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπρεπῆ, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.
Eph 5:5 Διότι τοῦτο ἐξεύρετε, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅστις εἶναι εἰδωλολάτρης, δὲν ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.
Eph 5:6 Μηδεὶς ἂς μὴ σᾶς ἀπατᾷ μὲ ματαίους λόγους· ἐπειδὴ διὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.
Eph 5:7 Μὴ γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι αὐτῶν.
Eph 5:8 Διότι ἦσθέ ποτε σκότος, τώρα ὅμως φῶς ἐν Κυρίῳ· περιπατεῖτε ὡς τέκνα φωτός·
Eph 5:9 διότι ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·
Eph 5:10 ἐξετάζοντες τί εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.
Eph 5:11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τὰ ἄκαρπα τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε·
Eph 5:12 διότι τὰ κρυφίως γινόμενα ὑπ᾿ αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστι καὶ λέγειν·

Eph 5:13 τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς γίνονται φανερά· ἐπειδὴ πᾶν τὸ φανερούμενον φῶς εἶναι.
Eph 5:14 Διὰ τοῦτο λέγει· Σηκώθητι ὁ κοιμώμενος καὶ ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ θέλει σὲ φωτίσει ὁ Χριστός.
Eph 5:15 Προσέχετε λοιπὸν πῶς νὰ περιπατῆτε ἀκριβῶς, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ᾽ ὡς σοφοί,
Eph 5:16 ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, διότι αἱ ἡμέραι εἶναι πονηραί.
Eph 5:17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ νοεῖτε τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.
Eph 5:18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε μὲ οἶνον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε διὰ τοῦ Πνεύματος,
Eph 5:19 λαλοῦντες μεταξὺ σας μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικάς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν εἰς τὸν Κύριον,
Eph 5:20 εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Eph 5:21 ὑποτασσόμενοι εἰς ἀλλήλους ἐν φόβῳ Θεοῦ.
Eph 5:22 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας σας ὡς εἰς τὸν Κύριον,
Eph 5:23 διότι ὁ ἀνὴρ εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναικός, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς εἶναι σωτὴρ τοῦ σώματος.
Eph 5:24 Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται εἰς τὸν Χριστόν, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες ἄς ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν κατὰ πάντα.
Eph 5:25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκάς σας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ αὐτῆς,
Eph 5:26 διὰ νὰ ἁγιάσῃ αὐτήν, καθαρίσας μὲ τὸ λουτρὸν τοῦ ὕδατος διὰ τοῦ λόγου,
Eph 5:27 διὰ νὰ παραστήσῃ αὐτὴν εἰς ἑαυτὸν ἔνδοξον ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν κηλίδα ἢ ῥυτίδα ἤ τι τῶν τοιούτων, ἀλλὰ διὰ νὰ ἦναι ἁγία καὶ ἄμωμος.
Eph 5:28 Οὕτω χρεωστοῦσιν οἱ ἄνδρες νὰ ἀγαπῶσι τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὅστις ἀγαπᾷ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ·
Eph 5:29 διότι οὐδεὶς ἐμίσησέ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα, ἀλλ᾽ ἐκτρέφει καὶ περιθάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·
Eph 5:30 ἐπειδὴ μέλη εἴμεθα τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ.
Eph 5:31 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ θέλει προσκολληθῆ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
Eph 5:32 Τὸ μυστήριον τοῦτο εἶναι μέγα, ἐγὼ δὲ λέγω τοῦτο περὶ Χριστοῦ καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας.
Eph 5:33 Πλὴν καὶ σεῖς οἱ καθ᾽ ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἄς ἀγαπᾷ ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἄς σέβηται τὸν ἄνδρα.
Eph 6:1 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας ἐν Κυρίῳ· διότι τοῦτο εἶναι δίκαιον.
Eph 6:2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἥτις εἶναι ἐντολὴ πρώτη μὲ ἐπαγγελίαν,
Eph 6:3 διὰ νὰ γείνῃ εἰς σὲ καλὸν καὶ νὰ ἦσαι μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.
Eph 6:4 Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα σας, ἀλλ᾽ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ Κυρίου.
Eph 6:5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε εἰς τοὺς κατὰ σάρκα κυρίους σας μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας σας ὡς εἰς τὸν Χριστόν,
Eph 6:6 μὴ κατ᾽ ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ᾽ ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ἐκπληροῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,
Eph 6:7 μετ᾽ εὐνοίας δουλεύοντες εἰς τὸν Κύριον καὶ οὐχὶ εἰς ἀνθρώπους,
Eph 6:8 ἐξεύροντες ὅτι ἕκαστος ὅ, τι καλὸν πράξῃ, τοῦτο θέλει λάβει παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος.
Eph 6:9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ πράττετε πρὸς αὐτούς, ἀφίνοντες τὴν ἀπειλήν, ἐξεύροντες ὅτι καὶ σεῖς αὐτοὶ ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία δὲν ὑπάρχει παρ᾽ αὐτῷ.
Eph 6:10 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.
Eph 6:11 Ἐνδύθητε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ σταθῆτε ἐναντίον εἰς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου·
Eph 6:12 διότι δὲν εἶναι ἡ πάλη ἡμῶν ἐναντίον εἰς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλ᾽ ἐναντίον εἰς τὰς ἀρχάς, ἐναντίον εἰς τὰς ἐξουσίας, ἐναντίον εἰς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου· ἐναντίον εἰς τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.
Eph 6:13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ ἀντισταθῆτε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀφοῦ καταπολεμήσητε τὰ πάντα, νὰ σταθῆτε.
Eph 6:14 Σταθῆτε λοιπὸν περιεζωσμένοι τὴν ὀσφὺν σας μὲ ἀλήθειαν καὶ ἐνδεδυμένοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης
Eph 6:15 καὶ ἔχοντες ὑποδεδημένους τοὺς πόδας μὲ τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·
Eph 6:16 ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀναλάβετε τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, διὰ τῆς ὁποίας θέλετε δυνηθῆ νὰ σβέσητε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα·
Eph 6:17 καὶ λάβετε τὴν περικεφαλαίαν τῆς σωτηρίας καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ἥτις εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ,
Eph 6:18 προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ μετὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως διὰ τοῦ Πνεύματος, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες μὲ πᾶσαν προσκαρτέρησιν καὶ δέησιν ὑπὲρ πάντων τῶν ἁγίων,
Eph 6:19 καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐμὲ λόγος νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου μετὰ παρρησίας, διὰ νὰ κάμω γνωστὸν τὸ

μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,
Eph 6:20 ὑπὲρ τοῦ ὁποίου εἶμαι πρέσβυς, φορῶν ἅλυσιν, διὰ νὰ λαλήσω περὶ αὐτοῦ μετὰ παρρησίας καθὼς πρέπει νὰ λαλήσω.
Eph 6:21 Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξεύρητε καὶ σεῖς τὰ κατ ̓ ἐμέ, τί κάμνω, τὰ πάντα θέλει σᾶς φανερώσει ὁ Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ,
Eph 6:22 τὸν ὁποῖον ἔπεμψα πρὸς ἐσᾶς δι ̓ αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ μάθητε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας.
Eph 6:23 Εἰρήνη εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Eph 6:24 Ἡ χάρις εἴη μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν καθαρότητι· ἀμήν.
Phi 1:1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς πάντας τοὺς ἁγίους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοὺς ὄντας ἐν Φιλίπποις μετὰ τῶν ἐπισκόπων καὶ διακόνων.
Phi 1:2 χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Phi 1:3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν μου ὁσάκις σᾶς ἐνθυμοῦμαι,
Phi 1:4 πάντοτε ἐν πάσῃ προσευχῇ μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν δεόμενος μετὰ χαρᾶς,
Phi 1:5 διὰ τὴν εἰς τὸ εὐαγγέλιον κοινωνίαν σας ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας μέχρι τοῦ νῦν,
Phi 1:6 βέβαιος ὢν εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος ὅστις ἤρχισεν εἰς ἐσᾶς καλὸν ἔργον θέλει ἐπιτελέσει αὐτὸ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Phi 1:7 καθὼς εἶναι δίκαιον εἰς ἐμὲ νὰ φρονῶ τοῦτο περὶ πάντων ὑμῶν, διότι σᾶς ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ εἶσθε πάντες σεῖς καὶ εἰς τὰ δεσμὰ μου καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου συγκοινωνοὶ μου τῆς χάριτος.
Phi 1:8 Διότι μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεός, ὅτι σᾶς ἐπιποθῶ πάντας μὲ σπλάγχνα Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Phi 1:9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, νὰ περισσεύσῃ ἡ ἀγάπη σας ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς ἐπίγνωσιν καὶ εἰς πᾶσαν νόησιν,
Phi 1:10 διὰ νὰ διακρίνητε τὰ διαφέροντα, ὥστε νὰ ἦσθε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ Χριστοῦ,
Phi 1:11 πλήρεις καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.
Phi 1:12 Θέλω δὲ νὰ ἐξεύρητε, ἀδελφοί, ὅτι τὰ συμβάντα εἰς ἐμὲ συνέτρεξαν μᾶλλον εἰς πρόοδον τοῦ εὐαγγελίου,
Phi 1:13 ὥστε τὰ διὰ τὸν Χριστὸν δεσμὰ μου ἔγειναν φανερὰ εἰς ὅλον τὸ πραιτώριον καὶ εἰς πάντας τοὺς λοιπούς,
Phi 1:14 καὶ οἱ πλειότεροι τῶν ἐν Κυρίῳ ἀδελφῶν πεποιθότες εἰς τὰ δεσμὰ μου τολμῶσι περισσότερον νὰ κηρύττωσιν ἀφόβως τὸν λόγον.
Phi 1:15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριδα, τινὲς δὲ καὶ ἀπὸ καλῆς θελήσεως κηρύττουσι τὸν Χριστόν·
Phi 1:16 οἱ μὲν κηρύττουσιν ἐξ ἀντιζηλίας τὸν Χριστόν, οὐχὶ ἐν καθαρότητι, νομίζοντες ὅτι προσθέτουσι θλῖψιν εἰς τὰ δεσμὰ μου·
Phi 1:17 οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, ἐξεύροντες ὅτι εἶμαι τεταγμένος εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου.
Phi 1:18 Τί λοιπὸν πλὴν κατὰ πάντα τρόπον, εἴτε ἐπὶ προφάσει εἴτε τῇ ἀληθείᾳ, ὁ Χριστὸς κηρύττεται· καὶ εἰς τοῦτο χαίρω ἀλλὰ καὶ θέλω χαίρει.
Phi 1:19 Διότι ἐξεύρω ὅτι τοῦτο θέλει ἀποβῇ εἰς ἐμὲ πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς δεήσεώς σας καὶ διὰ τῆς βοηθείας, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Phi 1:20 κατὰ τὴν σταθερὰν προσδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι δὲν θέλω αἰσχυνθῆ εἰς οὐδέν, ἀλλὰ μετὰ πάσης παρρησίας ὡς πάντοτε καὶ τώρα θέλει μεγαλυνθῆ ὁ Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου.
Phi 1:21 Διότι εἰς ἐμὲ τὸ ζῆν εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος.
Phi 1:22 Ἀλλ ̓ ἐὰν τὸ νὰ ζῶ ἐν σαρκὶ τοῦτο συμβάλλῃ εἰς καρποφορίαν τοῦ ἔργου μου, καὶ τί νὰ ἐκλέξω δὲν γνωρίζω.
Phi 1:23 Διότι στενοχωροῦμαι ὑπὸ τῶν δύο, ἔχων μὲν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀναχωρήσω καὶ νὰ εἶμαι μὲ τὸν Χριστόν· διότι εἶναι πολὺ πλέον καλήτερον·
Phi 1:24 τὸ νὰ μένω ὅμως ἐν τῇ σαρκὶ εἶναι ἀναγκαιότερον διὰ σᾶς.
Phi 1:25 Καὶ τοῦτο ἐξεύρω ἐν πεποιθήσει ὅτι θέλω μείνει καὶ συμπαραμείνει μετὰ πάντων ὑμῶν διὰ τὴν εἰς τὴν πίστιν προκοπὴν σας καὶ χαράν,
Phi 1:26 διὰ νὰ περισσεύῃ δι ̓ ἐμοῦ τὸ καύχημά σας εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν διὰ τῆς ἐμῆς πάλιν παρουσίας πρὸς ἐσᾶς.
Phi 1:27 Μόνον πολιτεύεσθε ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ ἀκούσω, εἴτε ὅταν ἔλθω καὶ σᾶς ἴδω εἴτε ἐνῷ εἶμαι ἀπών, τὴν κατάστασίν σας, ὅτι στέκεσθε εἰς ἓν πνεῦμα, συναγωνιζόμενοι ἐν μιᾷ ψυχῇ διὰ τὴν πίστιν τοῦ εὐαγγελίου,
Phi 1:28 καὶ μὴ φοβιζόμενοι εἰς οὐδὲν ἀπὸ τῶν ἐναντίων, τὸ ὁποῖον εἰς αὐτοὺς μὲν εἶναι ἔνδειξις ἀπωλείας, εἰς ἐσᾶς δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·
Phi 1:29 διότι εἰς ἐσᾶς ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ νὰ πιστεύητε εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πάσχητε ὑπὲρ αὐτοῦ,
Phi 1:30 ἔχοντες τὸν αὐτὸν ἀγῶνα, ὁποῖον εἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ τώρα ἀκούετε ἐν ἐμοί.
Phi 2:1 Ἐὰν λοιπὸν ὑπάρχῃ τις παρηγορία ἐν Χριστῷ ἤ τις παραμυθία ἀγάπης, ἤ τις κοινωνία Πνεύματος ἤ σπλάγχνα τινὰ καὶ οἰκτιρμοί,
Phi 2:2 κάμετε πλήρη τὴν χαρὰν μου, νὰ φρονῆτε τὸ αὐτό, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὄντες ὁμόψυχοι καὶ ὁμόφρονες,

Phi 2:3 μὴ πράττοντες μηδὲν ἐξ ἀντιζηλίας ἢ κενοδοξίας, ἀλλ̓ ἐν ταπεινοφροσύνῃ θεωροῦντες ἀλλήλους ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.
Phi 2:4 Μὴ ἀποβλέπετε ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ, ἀλλ̓ ἕκαστος καὶ τὰ τῶν ἄλλων.
Phi 2:5 Τὸ αὐτὸ δὲ φρόνημα ἔστω ἐν ὑμῖν, τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ,
Phi 2:6 ὅστις ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, δὲν ἐνόμισεν ἁρπαγὴν τὸ νὰ ἦναι ἴσα μὲ τὸν Θεόν,
Phi 2:7 ἀλλ̓ ἑαυτὸν ἐκένωσε λαβὼν δούλου μορφήν, γενόμενος ὅμοιος μὲ τοὺς ἀνθρώπους,
Phi 2:8 καὶ εὑρεθεὶς κατὰ τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.
Phi 2:9 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς ὑπερύψωσεν αὐτὸν καὶ ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα,
Phi 2:10 διὰ νὰ κλίνῃ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων,
Phi 2:11 καὶ πᾶσα γλῶσσα νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Κύριος εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.
Phi 2:12 Ὥστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, οὐχὶ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ τώρα πολὺ περισσότερον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐργάζεσθε τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν·
Phi 2:13 διότι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ.
Phi 2:14 Πράττετε τὰ πάντα χωρὶς γογγυσμῶν καὶ ἀμφισβητήσεων,
Phi 2:15 διὰ νὰ γίνησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, μεταξὺ τῶν ὁποίων λάμπετε ὡς φωστῆρες ἐν τῷ κόσμῳ,
Phi 2:16 κρατοῦντες τὸν λόγον τῆς ζωῆς, διὰ καύχημά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἔτρεξα εἰς μάτην οὐδὲ εἰς μάτην ἐκοπίασα.
Phi 2:17 Ἀλλ̓ ἐὰν καὶ προσφέρω ἐμαυτὸν σπονδὴν ἐπὶ τῆς θυσίας καὶ λειτουργίας τῆς πίστεώς σας, χαίρω καὶ συγχαίρω μετὰ πάντων ὑμῶν·
Phi 2:18 ὡσαύτως δὲ καὶ σεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μετ̓ ἐμοῦ.
Phi 2:19 Ἐλπίζω δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν νὰ πέμψω πρὸς ἐσᾶς ταχέως τὸν Τιμόθεον, διὰ νὰ εὐφραίνωμαι καὶ ἐγὼ μαθὼν τὴν κατάστασίν σας·
Phi 2:20 διότι δὲν ἔχω οὐδένα ἰσόψυχον, ὅστις νὰ μεριμνήσῃ γνησίως περὶ τῆς καταστάσεώς σας·
Phi 2:21 ἐπειδὴ πάντες ζητοῦσι τὰ ἑαυτῶν, οὐχὶ τὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
Phi 2:22 γνωρίζετε δὲ τὴν δοκιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ὡς τέκνον μετὰ τοῦ πατρὸς ἐδούλευσε μετ̓ ἐμοῦ εἰς τὸ εὐαγγέλιον.
Phi 2:23 Τοῦτον λοιπὸν ἐλπίζω νὰ πέμψω εὐθύς, καθὼς ἴδω τὸ τέλος τῶν ὑποθέσεών μου·
Phi 2:24 πέποιθα δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον ὅτι καὶ ἐγὼ θέλω ἐλθεῖ ταχέως.
Phi 2:25 Ἐστοχάσθην ὅμως ἀναγκαῖον νὰ πέμψω πρὸς ἐσᾶς τὸν Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ἀπεσταλμένον δὲ ἀπὸ σᾶς καὶ ὑπηρετήσαντα εἰς τὴν χρείαν μου,
Phi 2:26 ἐπειδὴ ἐπεπόθει ὅλους ἐσᾶς καὶ ἐλυπεῖτο, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε.
Phi 2:27 Καὶ τῳόντι ἠσθένησε μέχρι θανάτου· ἀλλ̓ ὁ Θεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐχὶ δὲ αὐτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, διὰ νὰ μὴ λάβω λύπην ἐπὶ λύπην.
Phi 2:28 Ὅθεν ἔπεμψα αὐτὸν μετὰ περισσοτέρας σπουδῆς, διὰ νὰ χαρῆτε ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω ὀλιγωτέραν λύπην.
Phi 2:29 Δέχθητε λοιπὸν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ τιμᾶτε τοὺς τοιούτους,
Phi 2:30 ἐπειδὴ διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ ἐπλησίασε μέχρι θανάτου, καταφρονήσας τὴν ζωὴν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν ὑμῶν τῆς εἰς ἐμὲ ὑπηρεσίας.
Phi 3:1 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Τὸ νὰ σᾶς γράφω τὰ αὐτὰ εἰς ἐμὲ μὲν δὲν εἶναι ὀχληρόν, εἰς ἐσᾶς δὲ ἀσφαλές.
Phi 3:2 Προσέχετε τοὺς κύνας, προσέχετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, προσέχετε τὴν κατατομήν·
Phi 3:3 διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἡ περιτομή, οἱ λατρεύοντες τὸν Θεὸν ἐν Πνεύματι καὶ καυχώμενοι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν καὶ μὴ ἔχοντες τὴν πεποίθησιν ἐν τῇ σαρκί,
Phi 3:4 ἂν καὶ ἐγὼ ἔχω πεποίθησιν καὶ ἐν τῇ σαρκί. Ἐὰν τὶς ἄλλος νομίζῃ ὅτι ἔχει πεποίθησιν ἐν τῇ σαρκί, ἐγὼ περισσότερον·
Phi 3:5 περιτετμημένος τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἐκ γένους Ἰσραήλ, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,
Phi 3:6 κατὰ ζῆλον διώκτης τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὴν δικαιοσύνην τὴν διὰ τοῦ νόμου διατελέσας ἄμεμπτος.
Phi 3:7 Πλὴν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς ἐμὲ κέρδη, ταῦτα ἐνόμισα ζημίαν διὰ τὸν Χριστόν·
Phi 3:8 μάλιστα δὲ καὶ νομίζω τὰ πάντα ὅτι εἶναι ζημία διὰ τὸ ἔξοχον τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸν ὁποῖον ἐζημιώθην τὰ πάντα, καὶ λογίζομαι ὅτι εἶναι σκύβαλα διὰ νὰ κερδήσω τὸν Χριστὸν
Phi 3:9 καὶ νὰ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων ἰδικήν μου δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως,
Phi 3:10 διὰ νὰ γνωρίσω αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος μὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ,
Phi 3:11 ἴσως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

Phi 3:12 Οὐχὶ ὅτι ἔλαβον ἤδη τὸ βραβεῖον ἢ ἔγεινα ἤδη τέλειος, τρέχω ὅμως κατόπιν, ἴσως λάβω αὐτό, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐλήφθην ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Phi 3:13 Ἀδελφοί, ἐγὼ δὲν στοχάζομαι ἐμαυτὸν ὅτι ἔλαβον αὐτό· ἀλλ᾿ ἓν πράττω· τὰ μὲν ὀπίσω λησμονῶν, εἰς δὲ τὰ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος,

Phi 3:14 τρέχω πρὸς τὸν σκοπὸν διὰ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Phi 3:15 Ὅσοι λοιπὸν εἴμεθα τέλειοι, τοῦτο ἂς φρονῶμεν· καὶ ἐὰν φρονῆτέ τι ἄλλως πως, καὶ τοῦτο θέλει ἀποκαλύψει εἰς ἐσᾶς ὁ Θεός.

Phi 3:16 Πλὴν εἰς ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφθάσαμεν, ἂς περιπατῶμεν κατὰ τὸν αὐτὸν κανόνα, ἂς φρονῶμεν τὸ αὐτό.

Phi 3:17 Ἀδελφοί, συμμιμηταὶ μου γίνεσθε καὶ παρατηρεῖτε τοὺς ὅσοι περιπατοῦσιν οὕτω, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

Phi 3:18 Διότι περιπατοῦσι πολλοί, τοὺς ὁποίους σᾶς ἔλεγον πολλάκις, τώρα δὲ καὶ κλαίων λέγω, ὅτι εἶναι οἱ ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ,

Phi 3:19 τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς εἶναι ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν εἶναι ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἵτινες φρονοῦσι τὰ ἐπίγεια.

Phi 3:20 Διότι τὸ πολίτευμα ἡμῶν εἶναι ἐν οὐρανοῖς, ὁπόθεν καὶ προσμένομεν Σωτῆρα τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,

Phi 3:21 ὅστις θέλει μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ὥστε νὰ γείνῃ σύμμορφον μὲ τὸ σῶμα τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν, διὰ τῆς ὁποίας δύναται καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς ἑαυτόν.

Phi 4:1 Ὅθεν, ἀδελφοὶ μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στέκεσθε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

Phi 4:2 Παρακαλῶ τὴν Εὐωδίαν, παρακαλῶ καὶ τὴν Συντύχην, νὰ φρονῶσι τὸ αὐτὸ ἐν Κυρίῳ·

Phi 4:3 καὶ παρακαλῶ καὶ σέ, σύντροφε γνήσιε, βοήθει αὐτὰς αἵτινες συνηγωνίσθησαν μετ᾿ ἐμοῦ εἰς τὸ εὐαγγέλιον ὁμοῦ καὶ μὲ τὸν Κλήμεντα καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργοὺς μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ἐν βιβλίῳ ζωῆς.

Phi 4:4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν θέλω εἰπεῖ, Χαίρετε.

Phi 4:5 Ἡ ἐπιείκειά σας ἂς γείνῃ γνωστὴ εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον.

Phi 4:6 Μὴ μεριμνᾶτε περὶ μηδενός, ἀλλ᾿ ἐν παντὶ πράγματι ἂς γνωρίζωνται τὰ ζητήματά σας πρὸς τὸν Θεὸν μετ᾿ εὐχαριστίας διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς δεήσεως.

Phi 4:7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν θέλει διαφυλάξει τὰς καρδίας σας καὶ τὰ διανοήματά σας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Phi 4:8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα εἶναι ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα καθαρά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, ἄν ὑπάρχῃ τις ἀρετὴ καὶ ἐὰν τις ἔπαινος, ταῦτα συλλογίζεσθε·

Phi 4:9 ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράττετε καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει εἶσθαι μεθ᾿ ὑμῶν.

Phi 4:10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως ὅτι τώρα τέλος πάντων ἐδείξατε ἀναθάλλουσαν τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ φροντίδα· περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἐφροντίζετε, πλὴν δὲν εἴχετε εὐκαιρίαν.

Phi 4:11 Οὐχὶ ὅτι λέγω τοῦτο διότι ὑστεροῦμαι· ἐπειδὴ ἐγὼ ἔμαθον νὰ ἦμαι αὐτάρκης εἰς ὅσα ἔχω.

Phi 4:12 Ἐξεύρω νὰ ταπεινόνωμαι, ἐξεύρω καὶ νὰ περισσεύωμαι· ἐν παντὶ τόπῳ καὶ κατὰ πάντα εἶμαι δεδιδαγμένος καὶ νὰ χορτάζωμαι καὶ νὰ πεινῶ, καὶ νὰ περισσεύωμαι καὶ νὰ ὑστερῶμαι·

Phi 4:13 τὰ πάντα δύναμαι διὰ τοῦ ἐνδυναμοῦντός με Χριστοῦ.

Phi 4:14 Πλὴν καλῶς ἐπράξατε γενόμενοι συγκοινωνοὶ εἰς τὴν θλῖψίν μου.

Phi 4:15 Ἐξεύρετε δὲ καὶ σεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία ἐκκλησία συνεκοινώνησε μετ᾿ ἐμοῦ περὶ δόσεως καὶ λήψεως, εἰμὴ σεῖς μόνοι,

Phi 4:16 διότι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς μοὶ ἐπέμψατε εἰς τὴν χρείαν μου.

Phi 4:17 Οὐχὶ ὅτι ζητῶ τὸ δῶρον, ἀλλὰ ζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λογαρισμὸν σας.

Phi 4:18 Ἔχω ὅμως πάντα καὶ περισσεύομαι· ἐνεπλήσθην δεχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπαφροδίτου τὰ σταλέντα ἀπὸ σᾶς, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτήν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν.

Phi 4:19 Ὁ δὲ Θεὸς μου θέλει ἐκπληρώσει πᾶσαν χρείαν σας κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Phi 4:20 Εἰς δὲ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἡμῶν ἔστω ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Phi 4:21 Ἀσπάσθητε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Σᾶς ἀσπάζονται οἱ μετ᾿ ἐμοῦ ἀδελφοί.

Phi 4:22 Σᾶς ἀσπάζονται πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Καίσαρος.

Phi 4:23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Col 1:1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,

Col 1:2 πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς τοὺς ἐν Κολοσσαῖς· χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Col 1:3 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν,

Col 1:4 ἀκούσαντες τὴν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστιν σας καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀγάπην,

Col 1:5 διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποτεταμιευμένην διὰ σᾶς ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τὴν ὁποίαν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,

Col 1:6 τὸ ὁποῖον ἦλθεν εἰς ἐσᾶς, καθὼς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ καρποφορεῖ καθὼς καὶ εἰς ἐσᾶς, ἀφ᾿ ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐγνωρίσατε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ,

Col 1:7 καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅστις εἶναι διὰ σᾶς, πιστὸς διάκονος τοῦ Χριστοῦ,
Col 1:8 ὅστις καὶ ἐφανέρωσεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐν Πνεύματι ἀγάπην σας.
Col 1:9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, δὲν παύομεν προσευχόμενοι διὰ σᾶς καὶ δεόμενοι νὰ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ θελήματος αὐτοῦ μετὰ πάσης σοφίας καὶ πνευματικῆς συνέσεως,
Col 1:10 διὰ νὰ περιπατήσητε ἀξίως τοῦ Κυρίου, εὐαρεστοῦντες κατὰ πάντα, καρποφοροῦντες εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ,
Col 1:11 ἐνδυναμούμενοι ἐν πάσῃ δυνάμει κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν,
Col 1:12 μετὰ χαρᾶς εὐχαριστοῦντες τὸν Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς ἀξίους τῆς μερίδος τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί,
Col 1:13 ὅστις ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέφερεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ·
Col 1:14 εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·
Col 1:15 ὅστις εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως,
Col 1:16 ἐπειδὴ δί αὐτοῦ ἐκτίσθησαν τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δί αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσθησαν·
Col 1:17 καὶ αὐτὸς εἶναι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα συντηροῦνται δί αὐτοῦ,
Col 1:18 καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὅστις εἶναι ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, διὰ νὰ γείνῃ αὐτὸς πρωτεύων εἰς τὰ πάντα,
Col 1:19 διότι ἐν αὐτῷ ηὐδόκησεν ὁ Πατὴρ νὰ κατοικήσῃ πᾶν τὸ πλήρωμα
Col 1:20 καὶ δί αὐτοῦ νὰ συνδιαλλάξῃ τὰ πάντα πρὸς ἑαυτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δί αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Col 1:21 Καὶ σᾶς, οἵτινες ἤσθε ποτὲ ἀπηλλοτριωμένοι καὶ ἐχθροὶ κατὰ τὴν διάνοιαν μὲ τὰ ἔργα τὰ πονηρά,
Col 1:22 τώρα ὅμως διήλλαξε πρὸς ἑαυτὸν διὰ τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, διὰ νὰ σᾶς παραστήσῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους,
Col 1:23 ἐὰν ἐπιμένητε εἰς τὴν πίστιν, τεθεμελιωμένοι καὶ στερεοὶ καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος εἰς πᾶσαν τὴν κτίσιν τὴν ὑπὸ τὸν οὐρανόν, τοῦ ὁποίου ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγεινα ὑπηρέτης.
Col 1:24 Τώρα χαίρω εἰς τὰ παθήματά μου διὰ σᾶς, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία,
Col 1:25 τῆς ὁποίας ἐγὼ ἔγεινα ὑπηρέτης κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ τὴν εἰς ἐμὲ δοθεῖσαν διὰ σᾶς, διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὸ κήρυγμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ,
Col 1:26 τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, τώρα δὲ ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ,
Col 1:27 εἰς τοὺς ὁποίους ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ φανερώσῃ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου εἰς τὰ ἔθνη, ὅστις εἶναι ὁ Χριστὸς εἰς ἐσᾶς, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·
Col 1:28 τὸν ὁποῖον ἡμεῖς κηρύττομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ , διὰ νὰ παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
Col 1:29 εἰς τὸ ὁποῖον καὶ κοπιάζω, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ μετὰ δυνάμεως.
Col 2:1 Διότι θέλω νὰ ἐξεύρητε ὁποῖον μέγαν ἀγῶνα ἔχω διὰ σᾶς καὶ τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τοὺς ὅσοι δὲν εἶδον τὸ πρόσωπόν μου σωματικῶς,
Col 2:2 διὰ νὰ παρηγορηθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἑνωθέντων ὁμοῦ ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, ὥστε νὰ γνωρίσωσι τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ,
Col 2:3 ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι κεκρυμμένοι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως.
Col 2:4 Λέγω δὲ τοῦτο, διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐξαπατᾷ τις μὲ πιθανολογίαν·
Col 2:5 διότι ἂν καὶ κατὰ τὸ σῶμα ἦμαι ἀπών, μὲ τὸ πνεῦμα ὅμως εἶμαι μεθ ὑμῶν, χαίρων καὶ βλέπων τὴν τάξιν σας καὶ τὴν σταθερότητα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεώς σας.
Col 2:6 Καθὼς λοιπὸν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,
Col 2:7 ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ στερεούμενοι ἐν τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ μετὰ εὐχαριστίας.
Col 2:8 Βλέπετε μὴ σᾶς ἐξαπατήσῃ τις διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ματαίας ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐχὶ κατὰ Χριστόν·
Col 2:9 διότι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς,
Col 2:10 καὶ εἴσθε πλήρεις ἐν αὐτῷ, ὅστις εἶναι ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας,
Col 2:11 εἰς τὸν ὁποῖον καὶ περιετμήθητε μὲ περιτομὴν ἀχειροποίητον, ἀπεκδυθέντες τὸ σῶμα τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς διὰ τῆς περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ,
Col 2:12 συνταφέντες μετ αὐτοῦ ἐν τῷ βαπτίσματι, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνανέστητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Col 2:13 Καὶ ἐσᾶς, ὄντας νεκροὺς εἰς τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὴν ἀκροβυστίαν τῆς σαρκὸς σας, συνεζωοποίησε μετ' αὐτοῦ, συγχωρήσας εἰς ἐσᾶς πάντα τὰ πταίσματα,
Col 2:14 ἐξαλείψας τὸ καθ ἡμῶν χειρόγραφον, συνιστάμενον εἰς διατάγματα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐναντίον εἰς ἡμᾶς, καὶ ἀφήρεσεν αὐτὸ ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ·
Col 2:15 καὶ ἀπογυμνώσας τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, παρεδειγμάτισε παρρησίᾳ, θριαμβεύσας κατ' αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ.
Col 2:16 Ἄς μὴ σᾶς κρίνῃ λοιπὸν μηδεὶς διὰ φαγητὸν ἢ διὰ ποτὸν ἢ διὰ λόγον ἑορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων,
Col 2:17 τὰ ὁποῖα εἶναι σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ σῶμα ὅμως εἶναι τοῦ Χριστοῦ.
Col 2:18 Ἄς μὴ σᾶς στερήσῃ μηδεὶς τοῦ βραβείου μὲ προσποίησιν ταπεινοφροσύνης καὶ μὲ θρησκείαν τῶν ἀγγέλων, ἐμβατεύων εἰς πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶδε, ματαίως φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
Col 2:19 καὶ μὴ κρατῶν τὴν κεφαλήν, τὸν Χριστόν, ἐκ τοῦ ὁποίου ὅλον τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁρμῶν καὶ συνδέσμων διατηρούμενον καὶ συνδεόμενον αὐξάνει κατὰ τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ.
Col 2:20 Ἐὰν λοιπὸν ἀπεθάνετε μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, διὰ τί ὡς ζῶντες ἐν τῷ κόσμῳ ὑπόκεισθε εἰς διατάγματα,
Col 2:21 Μὴ πιάσῃς, μὴ γευθῇς, μὴ ἐγγίσῃς,
Col 2:22 τὰ ὁποῖα πάντα φθείρονται διὰ τῆς χρήσεως, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ τὰς διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων
Col 2:23 τὰ ὁποῖα ἔχουσι φαινόμενον μόνον σοφίας εἰς ἐθελοθρησκείαν καὶ ταπεινοφροσύνην καὶ σκληραγωγίαν τοῦ σώματος, εἰς οὐδεμίαν τιμὴν ἔχοντα τὴν εὐχαρίστησιν τῆς σαρκός.
Col 3:1 Ἐὰν λοιπὸν συνανέστητε μετὰ τοῦ Χριστοῦ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, ὅπου εἶναι ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ,
Col 3:2 τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.
Col 3:3 Διότι ἀπεθάνετε, καὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι κεκρυμμένη μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Θεῷ·
Col 3:4 ὅταν ὁ Χριστός, ἡ ζωὴ ἡμῶν, φανερωθῇ, τότε καὶ σεῖς μετ' αὐτοῦ θέλετε φανερωθῆ ἐν δόξῃ.
Col 3:5 Νεκρώσατε λοιπὸν τὰ μέλη σας τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις εἶναι εἰδωλολατρεία,
Col 3:6 διὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας,
Col 3:7 εἰς τὰ ὁποῖα καὶ σεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς·
Col 3:8 τώρα ὅμως ἀπορρίψατε καὶ σεῖς ταῦτα πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματός σας·
Col 3:9 μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀφοῦ ἀπεξεδύθητε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μετὰ τῶν πράξεων αὐτοῦ
Col 3:10 καὶ ἐνεδύθητε τὸν νέον, τὸν ἀνακαινιζόμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν,
Col 3:11 ὅπου δὲν εἶναι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν εἶναι ὁ Χριστός.
Col 3:12 Ἐνδύθητε λοιπόν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πρᾳότητα, μακροθυμίαν,
Col 3:13 ὑποφέροντες ἀλλήλους καὶ συγχωροῦντες εἰς ἀλλήλους, ἐάν τις ἔχῃ παράπονον κατά τινος· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς συνεχώρησεν εἰς ἐσᾶς, οὕτω καὶ σεῖς·
Col 3:14 καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἐνδύθητε τὴν ἀγάπην, ἥτις εἶναι σύνδεσμος τῆς τελειότητος.
Col 3:15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἄς βασιλεύῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προσεκλήθητε εἰς ἕν σῶμα· καὶ γίνεσθε εὐγνώμονες.
Col 3:16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἄς κατοικῇ ἐν ὑμῖν πλουσίως μετὰ πάσης σοφίας· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἀλλήλους μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικάς, ἐν χάριτι ψάλλοντες ἐκ τῆς καρδίας ὑμῶν πρὸς τὸν Κύριον.
Col 3:17 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἄν πράττητε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πράττετε, εὐχαριστοῦντες δι' αὐτοῦ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα.
Col 3:18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας σας, καθὼς πρέπει ἐν Κυρίῳ.
Col 3:19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκάς σας καὶ μὴ ἦσθε πικροὶ πρὸς αὐτάς.
Col 3:20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς κατὰ πάντα· διότι τοῦτο εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.
Col 3:21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα σας, διὰ νὰ μὴ μικροψυχῶσιν.
Col 3:22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα εἰς τοὺς κατὰ σάρκα κυρίους σας, οὐχὶ μὲ ὀφθαλμοδουλείας ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλὰ μὲ ἁπλότητα καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν.
Col 3:23 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἄν πράττητε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς εἰς τὸν Κύριον καὶ οὐχὶ εἰς ἀνθρώπους,
Col 3:24 ἐξεύροντες ὅτι ἀπὸ τοῦ Κυρίου θέλετε λάβει τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· διότι εἰς τὸν Κύριον Χριστὸν δουλεύετε.
Col 3:25 Ὅστις ὅμως ἀδικεῖ, θέλει λάβει τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ, καὶ δὲν ὑπάρχει προσωποληψία.
Col 4:1 Οἱ κύριοι, ἀποδίδετε εἰς τοὺς δούλους σας τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἴσον, ἐξεύροντες ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.
Col 4:2 Ἐμμένετε εἰς τὴν προσευχήν, ἀγρυπνοῦντες εἰς αὐτὴν μετὰ εὐχαριστίας,
Col 4:3 προσευχόμενοι ἐνταυτῷ καὶ περὶ ἡμῶν, νὰ ἀνοίξῃ εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς θύραν τοῦ λόγου, διὰ νὰ λαλήσωμεν τὸ

μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εἶμαι δεδεμένος,
Col 4:4 διὰ νὰ φανερώσω αὐτὸ καθὼς πρέπει νὰ λαλήσω.
Col 4:5 Περιπατεῖτε ἐν φρονήσει πρὸς τοὺς ἔξω, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν.
Col 4:6 Ὁ λόγος σας ἄς ἦναι πάντοτε μὲ χάριν, ἠρτυμένος μὲ ἅλας, διὰ νὰ ἐξεύρητε πῶς πρέπει νὰ ἀποκρίνησθε πρὸς ἕνα ἕκαστον.
Col 4:7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα θέλει σᾶς φανερώσει ὁ Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ,
Col 4:8 τὸν ὁποῖον ἔπεμψα πρὸς ἐσᾶς δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ μάθῃ τὴν κατάστασίν σας καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας,
Col 4:9 μετὰ τοῦ Ὀνησίμου τοῦ πιστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ, ὅστις εἶναι ἀπὸ σᾶς· θέλουσι σᾶς φανερώσει πάντα τὰ ἐδώ.
Col 4:10 Σᾶς ἀσπάζεται Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα, περὶ τοῦ ὁποίου ἐλάβετε παραγγελίας· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ἐσᾶς, ὑποδέχθητε αὐτόν,
Col 4:11 καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἵτινες εἶναι ἐκ τῆς περιτομῆς, οὗτοι μόνοι εἶναι συνεργοὶ μου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἔγειναν εἰς ἐμὲ παρηγορία.
Col 4:12 Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Ἐπαφρᾶς, ὅστις εἶναι ἀπὸ σᾶς, ὁ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος διὰ σᾶς ἐν ταῖς προσευχαῖς, διὰ νὰ σταθῆτε τέλειοι καὶ πλήρεις εἰς πᾶν θέλημα τοῦ Θεοῦ·
Col 4:13 διότι μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν διὰ σᾶς καὶ τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τοὺς ἐν Ἱεραπόλει.
Col 4:14 Σᾶς ἀσπάζεται Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ ὁ Δημᾶς.
Col 4:15 Ἀσπάσθητε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ τὸν Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν·
Col 4:16 καὶ ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ μεταξὺ σας ἡ ἐπιστολή, κάμετε νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λαοδικέων, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας νὰ ἀναγνώσητε καὶ σεῖς.
Col 4:17 Καὶ εἴπατε πρὸς τὸν Ἄρχιππον· Πρόσεχε εἰς τὴν διακονίαν, τὴν ὁποίαν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, διὰ νὰ ἐκπληροῖς αὐτήν.
Col 4:18 Ὁ ἀσπασμὸς ἐγράφη μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου. Ἐνθυμεῖσθε τὰ δεσμά μου. Ἡ χάρις εἴη μεθ' ὑμῶν· ἀμήν.
1Th 1:1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ, τῷ Πατρὶ καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
1Th 1:2 Εὐχαριστοῦμεν πάντοτε τὸν Θεὸν περὶ πάντων ὑμῶν καὶ σᾶς μνημονεύομεν ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν,
1Th 1:3 ἀδιαλείπτως ἐνθυμούμενοι τὸ εἰς τὴν πίστιν ἔργον σας καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης καὶ τὴν ὑπομονὴν τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν,
1Th 1:4 ἐξεύροντες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν σας,
1Th 1:5 διότι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν δὲν ἔγεινεν εἰς ἐσᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς ἐξεύρετε ὁποῖοι ὑπήρξαμεν μεταξὺ σας διὰ σᾶς.
1Th 1:6 Καὶ σεῖς ἐγείνετε μιμηταὶ ἡμῶν καὶ τοῦ Κυρίου, δεχθέντες τὸν λόγον ἐν μέσῳ πολλῆς θλίψεως μετὰ χαρᾶς Πνεύματος Ἁγίου,
1Th 1:7 ὥστε ἐγείνετε τύποι εἰς πάντας τοὺς πιστεύοντας ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.
1Th 1:8 Διότι ἀπὸ σᾶς ἐξήχησεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐχὶ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἔφθασεν ἡ φήμη τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πίστεώς σας, ὥστε ἡμεῖς δὲν ἔχομεν χρείαν νὰ λαλῶμέν τι.
1Th 1:9 Διότι αὐτοὶ διηγοῦνται περὶ ἡμῶν ὁποίαν εἴσοδον ἐλάβομεν πρὸς ἐσᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, διὰ νὰ δουλεύητε Θεὸν ζῶντα καὶ ἀληθινόν,
1Th 1:10 καὶ νὰ προσμένητε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τὸν Ἰησοῦν, ὅστις ἐλευθερόνει ἡμᾶς ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς.
1Th 2:1 Διότι σεῖς ἐξεύρετε, ἀδελφοί, τὴν πρὸς ἐσᾶς εἴσοδον ἡμῶν, ὅτι δὲν ἔγεινε ματαία,
1Th 2:2 ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς ἐξεύρετε, ἐν Φιλίπποις, ἐλάβομεν θάρρος εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν νὰ λαλήσωμεν πρὸς ἐσᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ μὲ πολὺν ἀγῶνα.
1Th 2:3 Διότι ἡ προτροπὴ ἡμῶν δὲν ἦτο ἐκ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὔτε μετὰ δόλου·
1Th 2:4 ἀλλὰ καθὼς ἐδοκιμάσθημεν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχὶ ὡς ἀρέσκοντες εἰς ἀνθρώπους, ἀλλ' εἰς τὸν Θεὸν τὸν δοκιμάζοντα τὰς καρδίας ἡμῶν.
1Th 2:5 Διότι οὔτε λόγον κολακείας μετεχειρίσθημέν ποτε, καθὼς ἐξεύρετε, οὔτε πρόφασιν πλεονεξίας, μάρτυς ὁ Θεός,
1Th 2:6 οὔτε ἐζητήσαμεν δόξαν ἐξ ἀνθρώπων, οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων
1Th 2:7 καίτοι δυνάμενοι νὰ δίδωμεν βάρος ὡς ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐστάθημεν γλυκεῖς ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, καθὼς ἡ τροφὸς περιθάλπει τὰ ἑαυτῆς τέκνα·
1Th 2:8 οὕτως ἔχοντες ἔνθερμον ἀγάπην πρὸς ἐσᾶς, εὐχαριστούμεθα νὰ μεταδώσωμεν οὐχὶ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐστάθητε ἀγαπητοὶ εἰς ἡμᾶς.
1Th 2:9 Διότι ἐνθυμεῖσθε, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· ἐπειδὴ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωμέν τινα ἐξ ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ἐσᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.
1Th 2:10 Σεῖς εἶσθε μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς ὅτι ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ἐφέρθημεν πρὸς ἐσᾶς τοὺς πιστεύοντας,
1Th 2:11 καθὼς ἐξεύρετε ὅτι ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα,

1Th 2:12 σᾶς προετρέπομεν καὶ παρηγοροῦμεν καὶ διεμαρτυρόμεθα, διὰ νὰ περιπατήσητε ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ προσκαλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.

1Th 2:13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον ἠκούσατε παρ᾽ ἡμῶν, ἐδέχθητε αὐτὸν οὐχὶ ὡς λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἀληθῶς, λόγον Θεοῦ, ὅστις καὶ ἐνεργεῖται μεταξὺ ὑμῶν τῶν πιστευόντων.

1Th 2:14 Διότι σεῖς ἐγείνετε, ἀδελφοί, μιμηταὶ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, αἵτινες εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐπειδὴ καὶ σεῖς ἐπάθετε τὰ αὐτὰ ὑπὸ τῶν ἰδίων ὑμῶν ὁμοεθνῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,

1Th 2:15 οἵτινες καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν ἐθανάτωσαν καὶ τοὺς ἰδίους αὐτῶν προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐξεδίωξαν, καὶ εἰς τὸν Θεὸν δὲν ἀρέσκουσι, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἐναντίοι,

1Th 2:16 ἐμποδίζοντες ἡμᾶς νὰ λαλήσωμεν πρὸς τὰ ἔθνη διὰ νὰ σωθῶσι, διὰ νὰ ἀναπληρώσωσι τὰς ἁμαρτίας ἑαυτῶν πάντοτε. Ἔφθασε δὲ ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡ ὀργὴ μέχρι τέλους.

1Th 2:17 Ἀλλ᾽ ἡμεῖς, ἀδελφοί, ὀρφανισθέντες ἀφ᾽ ὑμῶν πρὸς ὀλίγον καιρόν, προσωπικῶς οὐχὶ κατὰ τὴν καρδίαν, ἐσπουδάσαμεν περισσότερον μετὰ πολλῆς ἐπιθυμίας νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπόν σας.

1Th 2:18 Διὰ τοῦτο ἠθελήσαμεν νὰ ἔλθωμεν πρὸς ἐσᾶς, ἐγὼ μάλιστα ὁ Παῦλος, καὶ ἅπαξ καὶ δίς, καὶ ἠμπόδισεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.

1Th 2:19 Διότι τίς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἢ ἡ χαρὰ ἢ ὁ στέφανος τῆς καυχήσεως ἢ οὐχὶ καὶ σεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ

1Th 2:20 Διότι σεῖς εἶσθε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

1Th 3:1 Διὰ τοῦτο μὴ ὑποφέροντες πλέον, ἐκρίναμεν εὔλογον νὰ ἀπομείνωμεν μόνοι ἐν Ἀθήναις,

1Th 3:2 καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ σᾶς στηρίξῃ καὶ νὰ σᾶς παρηγορήσῃ περὶ τῆς πίστεώς σας,

1Th 3:3 διὰ νὰ μὴ κλονίζηται μηδεὶς ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις. Διότι σεῖς ἐξεύρετε ὅτι εἰς τοῦτο εἴμεθα τεταγμένοι·

1Th 3:4 διότι ὅτε ἤμεθα παρ᾽ ὑμῖν, προελέγομεν πρὸς ἐσᾶς ὅτι μέλλομεν νὰ ὑποφέρωμεν θλίψεις, καθὼς καὶ ἔγεινε καὶ ἐξεύρετε.

1Th 3:5 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ μὴ ὑποφέρων πλέον ἔπεμψα διὰ νὰ μάθω τὴν πίστιν σας, μήπως σᾶς ἐπείρασεν ὁ πειράζων καὶ ἀποβῇ εἰς μάτην ὁ κόπος ἡμῶν.

1Th 3:6 Ἤδη δὲ ὅτε ἦλθεν ὁ Τιμόθεος ἀπὸ σᾶς πρὸς ἡμᾶς καὶ ἔφερε πρὸς ἡμᾶς καλὰς ἀγγελίας περὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης σας, καὶ ὅτι ἔχετε πάντοτε ἀγαθὴν ἐνθύμησιν ἡμῶν, ἐπιποθοῦντες νὰ ἴδητε ἡμᾶς καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐσᾶς,

1Th 3:7 διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν, ἀδελφοί, διὰ σᾶς ἐν ὅλῃ τῇ θλίψει καὶ στενοχωρίᾳ ἡμῶν διὰ τῆς πίστεώς σας·

1Th 3:8 διότι τώρα ζῶμεν, ἐὰν σεῖς μένητε σταθεροὶ εἰς τὸν Κύριον.

1Th 3:9 Ἐπειδὴ τίνα εὐχαριστίαν δυνάμεθα νὰ ἀνταποδώσωμεν εἰς τὸν Θεὸν διὰ σᾶς δι᾽ ὅλην τὴν χαράν, τὴν ὁποίαν χαίρομεν διὰ σᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

1Th 3:10 νύκτα καὶ ἡμέραν δεόμενοι καθ᾽ ὑπερβολὴν νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπόν σας καὶ νὰ ἀναπληρώσωμεν τὰς ἐλλείψεις τῆς πίστεώς σας

1Th 3:11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἴθε νὰ κατευθύνῃ τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ἐσᾶς·

1Th 3:12 ἐσᾶς δὲ ὁ Κύριος νὰ αὐξήσῃ καὶ νὰ περισσεύσῃ εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς πάντας, καθὼς καὶ ἡμεῖς περισσεύομεν πρὸς ἐσᾶς,

1Th 3:13 διὰ νὰ στηρίξῃ τὰς καρδίας σας ἀμέμπτους εἰς τὴν ἁγιωσύνην ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

1Th 4:1 Ὅθεν τοῦ λοιποῦ, ἀδελφοί, σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ σᾶς προτρέπομεν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ᾽ ἡμῶν τὸ πῶς πρέπει νὰ περιπατῆτε καὶ νὰ ἀρέσκητε εἰς τὸν Θεόν, οὕτω νὰ περισσεύητε εἰς τὸ μᾶλλον·

1Th 4:2 διότι ἐξεύρετε ποίας παραγγελίας ἐδώκαμεν εἰς ἐσᾶς διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

1Th 4:3 Ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς σας, νὰ ἀπέχησθε ἀπὸ τῆς πορνείας,

1Th 4:4 νὰ ἐξεύρῃ ἕκαστος ὑμῶν νὰ κρατῇ τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ,

1Th 4:5 οὐχὶ εἰς πάθος ἐπιθυμίας καθὼς καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γνωρίζοντα τὸν Θεόν,

1Th 4:6 νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τις καὶ ἀδικῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦτο, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἐκδικητὴς διὰ πάντα ταῦτα, καθὼς καὶ σᾶς προείπομεν καὶ διὰ μαρτυριῶν ἐβεβαιώσαμεν.

1Th 4:7 Διότι ὁ Θεὸς δὲν ἐκάλεσεν ἡμᾶς πρὸς ἀκαθαρσίαν, ἀλλὰ πρὸς ἁγιασμόν.

1Th 4:8 Ὅθεν ὁ ἀθετῶν ταῦτα δὲν ἀθετεῖ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν Θεόν, ὅστις καὶ ἔδωκε τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ Ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

1Th 4:9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφω· διότι σεῖς αὐτοὶ εἶσθε θεοδίδακτοι εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·

1Th 4:10 ἐπειδὴ καὶ πράττετε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς καθ᾽ ὅλην τὴν Μακεδονίαν. Σᾶς παρακαλοῦμεν δέ, ἀδελφοί, νὰ περισσεύητε κατὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ μᾶλλον

1Th 4:11 καὶ νὰ φιλοτιμῆσθε εἰς τὸ νὰ ἡσυχάζητε καὶ νὰ καταγίνησθε εἰς τὰ ἴδια καὶ νὰ ἐργάζησθε μὲ τὰς ἰδίας ὑμῶν χεῖρας, καθὼς σᾶς παρηγγείλαμεν,

1Th 4:12 διὰ νὰ περιπατῆτε μὲ εὐσχημοσύνην πρὸς τοὺς ἔξω καὶ νὰ μὴ ἔχητε χρείαν μηδενός.

1Th 4:13 Δὲν θέλω δὲ νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, διὰ νὰ μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.
1Th 4:14 Διότι ἐὰν πιστεύωμεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ θέλει φέρει μετ᾿ αὐτοῦ.
1Th 4:15 Διότι τοῦτο σᾶς λέγομεν διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, ὅσοι ἀπομένομεν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, δὲν θέλομεν προλάβει τοὺς κοιμηθέντας·
1Th 4:16 ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Κύριος θέλει καταβῇ ἀπ᾿ οὐρανοῦ μὲ κέλευσμα, μὲ φωνὴν ἀρχαγγέλου καὶ μὲ σάλπιγγα Θεοῦ, καὶ οἱ ἀποθανόντες ἐν Χριστῷ θέλουσιν ἀναστηθῆ πρῶτον,
1Th 4:17 ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες ὅσοι ἀπομένομεν θέλομεν ἁρπαχθῆ μετ᾿ αὐτῶν ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν ἀέρα, καὶ οὕτω θέλομεν εἶσθαι πάντοτε μετὰ τοῦ Κυρίου.
1Th 4:18 Λοιπὸν παρηγορεῖτε ἀλλήλους μὲ τοὺς λόγους τούτους.
1Th 5:1 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφῃ τις·
1Th 5:2 διότι σεῖς ἐξεύρετε ἀκριβῶς ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται.
1Th 5:3 Ἐπειδὴ ὅταν λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε ἐπέρχεται ἐπ᾿ αὐτοὺς αἰφνίδιος ὄλεθρος, καθὼς αἱ ὠδῖνες εἰς τὴν ἐγκυμονοῦσαν, καὶ δὲν θέλουσιν ἐκφύγει.
1Th 5:4 Ἀλλὰ σεῖς, ἀδελφοί, δὲν εἶσθε ἐν σκότει, ὥστε ἡ ἡμέρα νὰ σᾶς καταφθάσῃ ὡς κλέπτης·
1Th 5:5 πάντες σεῖς εἶσθε υἱοὶ φωτὸς καὶ υἱοὶ ἡμέρας. Δὲν εἴμεθα νυκτὸς οὐδὲ σκότους.
1Th 5:6 Ἄρα λοιπὸν ἂς μὴ κοιμώμεθα ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἀλλ᾿ ἂς ἀγρυπνῶμεν καὶ ἂς ἐγκρατευώμεθα.
1Th 5:7 Διότι οἱ κοιμώμενοι τὴν νύκτα κοιμῶνται, καὶ οἱ μεθύοντες τὴν νύκτα μεθύουσιν·
1Th 5:8 ἀλλ᾿ ἡμεῖς, ὄντες τῆς ἡμέρας, ἂς ἐγκρατευώμεθα, ἐνδυθέντες τὸν θώρακα τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας·
1Th 5:9 διότι ὁ Θεὸς δὲν προσδιώρισεν ἡμᾶς εἰς ὀργήν, ἀλλ᾿ εἰς ἀπόλαυσιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
1Th 5:10 ὅστις ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα εἴτε ἀγρυπνοῦμεν εἴτε κοιμώμεθα ζήσωμεν μετ᾿ αὐτοῦ.
1Th 5:11 Διὰ τοῦτο παρηγορεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ κάμνετε.
1Th 5:12 Σᾶς παρακαλοῦμεν δέ, ἀδελφοί, νὰ γνωρίζητε τοὺς ὅσοι κοπιάζουσι μεταξὺ σας καὶ εἶναι προεστῶτές σας ἐν Κυρίῳ καὶ σᾶς νουθετοῦσι,
1Th 5:13 καὶ νὰ τιμᾶτε αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ ὑπερεκπερισσοῦ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε μεταξὺ σας.
1Th 5:14 Σᾶς παρακαλοῦμεν δέ, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παρηγορεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, περιθάλπετε τοὺς ἀσθενεῖς, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.
1Th 5:15 Προσέχετε μὴ ἀποδίδῃ τις εἴς τινα κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἀλλὰ ζητεῖτε πάντοτε τὸ ἀγαθὸν καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.
1Th 5:16 Πάντοτε χαίρετε,
1Th 5:17 ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε,
1Th 5:18 κατὰ πάντα εὐχαριστεῖτε· διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐσᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
1Th 5:19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβύνετε,
1Th 5:20 προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε.
1Th 5:21 Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε·
1Th 5:22 ἀπὸ παντὸς εἴδους κακοῦ ἀπέχεσθε.
1Th 5:23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴθε νὰ σᾶς ἁγιάσῃ ὁλοκλήρως, καὶ νὰ διατηρηθῇ ὁλόκληρον τὸ πνεῦμά σας καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
1Th 5:24 Πιστὸς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις σᾶς καλεῖ, ὅστις καὶ θέλει ἐκτελέσει.
1Th 5:25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν.
1Th 5:26 Ἀσπάσθητε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
1Th 5:27 Σᾶς ὁρκίζω εἰς τὸν Κύριον νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπιστολὴ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀδελφούς.
1Th 5:28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μεθ᾿ ὑμῶν· ἀμήν.
2Th 1:1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ τῷ Πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ·
2Th 1:2 χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2Th 1:3 Ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστῶμεν πάντοτε τὸν Θεὸν διὰ σᾶς, ἀδελφοί, καθὼς εἶναι ἄξιον, διότι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις σας καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους,
2Th 1:4 ὥστε ἡμεῖς αὐτοὶ καυχώμεθα διὰ σᾶς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ὑπομονὴν σας καὶ πίστιν ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσι, τὰς ὁποίας ὑποφέρετε,
2Th 1:5 τὸ ὁποῖον εἶναι ἔνδειξις τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἀξιωθῆτε τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ πάσχετε,
2Th 1:6 ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνταποδώσῃ θλῖψιν εἰς τοὺς ὅσοι σᾶς θλίβουσιν,
2Th 1:7 εἰς ἐσᾶς δὲ τοὺς θλιβομένους ἄνεσιν μεθ᾿ ἡμῶν, ὅταν ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἀποκαλυφθῇ ἀπ᾿ οὐρανοῦ μετὰ τῶν

ἀγγέλων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
2Th 1:8 ἐν πυρὶ φλογός, κάμνων ἐκδίκησιν εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας Θεὸν καὶ εἰς τοὺς μὴ ὑπακούοντας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
2Th 1:9 οἵτινες θέλουσι τιμωρηθῇ με ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
2Th 1:10 ὅταν ἔλθῃ νὰ ἐνδοξασθῇ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ νὰ θαυμασθῇ ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν, ἐπειδὴ σεῖς ἐπιστεύσατε εἰς τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
2Th 1:11 Διὰ τὸ ὁποῖον καὶ προσευχόμεθα πάντοτε διὰ σᾶς, διὰ νὰ σᾶς καταστήσῃ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀξίους τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ τὸ ἔργον τῆς πίστεως ἐν δυνάμει,
2Th 1:12 διὰ νὰ ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2Th 2:1 Σᾶς παρακαλοῦμεν δέ, ἀδελφοί, περὶ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπισυνάξεως ἡμῶν,
2Th 2:2 νὰ μὴ σαλευθῆτε ταχέως ἀπὸ τοῦ φρονήματός σας, μηδὲ νὰ θορυβῆσθε, μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δἰ ἐπιστολῆς ὡς γραφομένης ὑφ ἡμῶν, ὅτι τάχα ἐπλησίασεν ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.
2Th 2:3 Ἄς μὴ σᾶς ἐξαπατήσῃ τις κατ οὐδένα τρόπον· διότι δὲν θέλει ἐλθεῖ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἐὰν δὲν ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀποστασία καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,
2Th 2:4 ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐναντίον εἰς πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε νὰ καθήσῃ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεός, ἀποδεικνύων ἑαυτὸν ὅτι εἶναι Θεός.
2Th 2:5 Δὲν ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐνῷ ἤμην ἔτι παρ ὑμῖν σᾶς ἔλεγον ταῦτα
2Th 2:6 Καὶ τώρα γνωρίζετε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κωλύει αὐτόν, ὥστε νὰ ἀποκαλυφθῇ ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ·
2Th 2:7 διότι τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας ἤδη ἐνεργεῖται, μόνον ἕως νὰ ἐκβληθῇ ἐκ μέσου ὁ κωλύων τώρα·
2Th 2:8 καὶ τότε θέλει ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνομος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει ἀπολέσει μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ θέλει ἐξαφανίσει μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ·
2Th 2:9 ὅστις θέλει ἐλθεῖ κατ ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους
2Th 2:10 καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας μεταξὺ τῶν ἀπολλυμένων, διότι δὲν ἐδέχθησαν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας διὰ νὰ σωθῶσι·
2Th 2:11 καὶ διὰ τοῦτο θέλει πέμψει ἐπ αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, ὥστε νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸ ψεῦδος,
2Th 2:12 διὰ νὰ κατακριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ εὐαρεστηθέντες εἰς τὴν ἀδικίαν.
2Th 2:13 Ἡμεῖς ὅμως ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστῶμεν πάντοτε τὸν Θεὸν διὰ σᾶς, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὅτι σᾶς ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς ἀπ ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς πίστεως τῆς ἀληθείας,
2Th 2:14 εἰς τὸν ὁποῖον σᾶς ἐκάλεσε διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2Th 2:15 Λοιπόν, ἀδελφοί, μένετε σταθεροὶ καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δἰ ἐπιστολῆς ἡμῶν.
2Th 2:16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν, ὅστις μᾶς ἠγάπησε καὶ ἔδωκεν αἰωνίαν παρηγορίαν καὶ ἀγαθὴν ἐλπίδα διὰ τῆς χάριτος,
2Th 2:17 εἴθε νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας καὶ νὰ σᾶς στηρίξῃ εἰς πάντα λόγον καὶ ἔργον ἀγαθόν.
2Th 3:1 Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, διὰ νὰ τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καὶ νὰ δοξάζηται, καθὼς καὶ εἰς ἐσᾶς,
2Th 3:2 καὶ διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τῶν παραλόγων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· διότι ἡ πίστις δὲν ὑπάρχει εἰς πάντας.
2Th 3:3 Πιστὸς ὅμως εἶναι ὁ Κύριος, ὅστις θέλει σᾶς στηρίξει καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
2Th 3:4 Ἔχομεν δὲ πεποίθησιν διὰ τοῦ Κυρίου ἐφ ὑμᾶς ὅτι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα σᾶς παραγγέλλομεν, καὶ πράττετε καὶ θέλετε πράττει.
2Th 3:5 Ὁ δὲ Κύριος εἴθε νὰ κατευθύνῃ τὰς καρδίας σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν προσδοκίαν τοῦ Χριστοῦ.
2Th 3:6 Σᾶς παραγγέλλομεν δέ, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀπομακρύνησθε ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν παράδοσιν, τὴν ὁποίαν παρέλαβε παρ ἡμῶν.
2Th 3:7 Ἐπειδὴ σεῖς ἐξεύρετε πῶς πρέπει νὰ μιμῆσθε ἡμᾶς, διότι δὲν ἐφέρθημεν ἀτάκτως μεταξὺ σας,
2Th 3:8 οὐδὲ ἐφάγομεν δωρεὰν ἄρτον παρὰ τινός, ἀλλὰ μετὰ κόπου καὶ μόχθου, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωμεν μηδένα ὑμῶν·
2Th 3:9 οὐχὶ διότι δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς δώσωμεν ἑαυτοὺς τύπον εἰς τὸ νὰ μιμῆσθε ἡμᾶς.
2Th 3:10 Διότι καὶ ὅτε ἤμεθα παρ ὑμῖν, τοῦτο σᾶς παρηγγέλλομεν, ὅτι ἐὰν τις δὲν θέλῃ νὰ ἐργάζηται, μηδὲ ἄς τρώγῃ.
2Th 3:11 Ἐπειδὴ ἀκούομέν τινας ὅτι περιπατοῦσι μεταξὺ σας ἀτάκτως, μὴ ἐργαζόμενοι μηδέν, ἀλλὰ περιεργαζόμενοι·
2Th 3:12 παραγγέλλομεν δὲ εἰς τοὺς τοιούτους καὶ προτρέπομεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ τρώγωσι τὸν ἄρτον αὐτῶν ἐργαζόμενοι μετὰ ἡσυχίας.
2Th 3:13 Σεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἀποκάμητε πράττοντες τὸ καλόν.
2Th 3:14 Καὶ ἐὰν τις δὲν ὑπακούῃ εἰς τὸν λόγον ἡμῶν τὸν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειόνετε καὶ μὴ

συναναστρέφεσθε μετ̓ αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐντραπῇ·
2Th 3:15 πλὴν μὴ θεωρεῖτε αὐτὸν ὡς ἐχθρόν, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν.
2Th 3:16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης εἴθε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν εἰρήνην διαπαντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος εἴη μετὰ πάντων υμῶν.
2Th 3:17 Ὁ ἀσπασμὸς ἐγράφη μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου, τὸ ὁποῖον εἶναι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω.
2Th 3:18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.
1Ti 1:1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ̓ ἐπιταγὴν Θεοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,
1Ti 1:2 πρὸς Τιμόθεον, τὸ γνήσιον τέκνον εἰς τὴν πίστιν· εἴη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
1Ti 1:3 Καθὼς σὲ παρεκάλεσα ἀπερχόμενος εἰς Μακεδονίαν, νὰ προσμείνῃς ἐν Ἐφέσῳ, διὰ νὰ παραγγείλῃς εἴς τινας νὰ μὴ ἑτεροδιδασκαλῶσι
1Ti 1:4 μηδὲ νὰ προσέχωσιν εἰς μύθους καὶ γενεαλογίας ἀπεράντους, αἵτινες προξενοῦσι φιλονεικίας μᾶλλον παρὰ τὴν εἰς τὴν πίστιν οἰκοδομὴν τοῦ Θεοῦ, οὕτω πράττε·
1Ti 1:5 τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας εἶναι ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου,
1Ti 1:6 ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀποπλανηθέντες τινὲς ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν.
1Ti 1:7 Θέλοντες νὰ ἦναι νομοδιδάσκαλοι, ἐνῷ δὲν νοοῦσιν οὔτε ὅσα λέγουσιν οὔτε περὶ τίνων διϊσχυρίζονται.
1Ti 1:8 Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι ὁ νόμος εἶναι καλός, ἐὰν τίς μεταχειρίζηται αὐτὸν νομίμως,
1Ti 1:9 γνωρίζων τοῦτο, ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐτέθη διὰ τὸν δίκαιον, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀνόμους καὶ ἀνυποτάκτους, τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλούς, τοὺς ἀνοσίους καὶ βεβήλους, τούς πατροκτόνους καὶ μητροκτόνους, τοὺς ἀνδροφόνους,
1Ti 1:10 πόρνους, ἀρσενοκοίτας, ἀνδραποδιστάς, ψεύστας, ἐπιόρκους, καὶ εἴ τι ἄλλο ἀντιβαίνει εἰς τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν,
1Ti 1:11 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἐνεπιστεύθην.
1Ti 1:12 Καὶ εὐχαριστῶ τὸν ἐνδυναμώσαντά με Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν, ὅτι ἐνέκρινε πιστὸν καὶ ἔταξεν εἰς τὴν διακονίαν ἐμέ,
1Ti 1:13 τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἠλεήθην ὅμως, διότι ἀγνοῶν ἔπραξα ἐν ἀπιστίᾳ,
1Ti 1:14 ἀλλ̓ ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
1Ti 1:15 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ σώσῃ τοὺς ἁμαρτωλούς, τῶν ὁποίων πρῶτος εἶμαι ἐγώ·
1Ti 1:16 ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, διὰ νὰ δείξῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς ἐμὲ πρῶτον τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, εἰς παράδειγμα τῶν μελλόντων νὰ πιστεύωσιν εἰς αὐτὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον.
1Ti 1:17 εἰς δὲ τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων, τὸν ἄφθαρτον, τὸν ἀόρατον, τὸν μόνον σοφὸν Θεόν, εἴη τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
1Ti 1:18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν παραδίδω εἰς σέ, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προγενομένας προφητείας περὶ σοῦ, νὰ στρατεύῃς κατ̓ αὐτὰς τὴν καλὴν στρατείαν,
1Ti 1:19 ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, τὴν ὁποίαν τινὲς ἀποβαλόντες ἐναυάγησαν εἰς τὴν πίστιν·
1Ti 1:20 ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, τοὺς ὁποίους παρέδωκα εἰς τὸν Σατανᾶν, διὰ νὰ μάθωσι νὰ μὴ βλασφημῶσι.
1Ti 2:1 Παρακαλῶ λοιπὸν πρῶτον πάντων νὰ κάμνητε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων,
1Ti 2:2 ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ὄντων ἐν ἀξιώμασι, διὰ νὰ διάγωμεν βίον ἀτάραχον καὶ ἡσύχιον ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.
1Ti 2:3 Διότι τοῦτο εἶναι καλὸν καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
1Ti 2:4 ὅστις θέλει νὰ σωθῶσι πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας.
1Ti 2:5 Διότι εἶναι εἷς Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός,
1Ti 2:6 ὅστις ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην ἐν ὡρισμένοις καιροῖς,
1Ti 2:7 εἰς τὸ ὁποῖον ἐτάχθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, δὲν ψεύδομαι, διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.
1Ti 2:8 Θέλω λοιπὸν νὰ προσεύχωνται οἱ ἄνδρες ἐν παντὶ τόπῳ, ὑψόνοντες καθαρὰς χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ δισταγμοῦ.
1Ti 2:9 Ὡσαύτως καὶ αἱ γυναῖκες μὲ στολὴν σεμνήν, μὲ αἰδῶ καὶ σωφροσύνην νὰ στολίζωσιν ἑαυτάς, οὐχὶ μὲ πλέγματα ἢ χρυσὸν ἢ μαργαρίτας ἢ ἐνδυμασίαν πολυτελῆ,
1Ti 2:10 ἀλλὰ τὸ ὁποῖον πρέπει εἰς γυναῖκας ἐπαγγελλομένας θεοσέβειαν, μὲ ἔργα ἀγαθά.
1Ti 2:11 Ἡ γυνὴ ἂς μανθάνῃ ἐν ἡσυχίᾳ μετὰ πάσης ὑποταγῆς·
1Ti 2:12 εἰς γυναῖκα ὅμως δὲν συγχωρῶ νὰ διδάσκῃ, μηδὲ νὰ αὐθεντεύῃ ἐπὶ τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ νὰ ἡσυχάζῃ.
1Ti 2:13 Διότι ὁ Ἀδὰμ πρῶτος ἐπλάσθη, ἔπειτα ἡ Εὔα·
1Ti 2:14 καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲν ἠπατήθη, ἀλλ̓ ἡ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἔγεινε παραβάτις·
1Ti 2:15 θέλει ὅμως σωθῇ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀγάπην καὶ ἁγιασμὸν μετὰ

σωφροσύνης.
1Ti 3:1 Πιστὸς ὁ λόγος· Ἐὰν τις ὀρέγηται ἐπισκοπήν, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ.
1Ti 3:2 Πρέπει λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος νὰ ἦναι ἄμεμπτος, μιᾶς γυναικὸς ἀνήρ, ἄγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός,
1Ti 3:3 οὐχὶ μέθυσος, οὐχὶ πλήκτης, οὐχὶ αἰσχροκερδής, ἀλλ᾽ ἐπιεικής, ἄμαχος, ἀφιλάργυρος,
1Ti 3:4 κυβερνῶν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ἔχων τὰ τέκνα αὑτοῦ εἰς ὑποταγὴν μετὰ πάσης σεμνότητος·
1Ti 3:5 διότι ἐὰν τις δὲν ἐξεύρῃ νὰ κυβερνᾷ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, πῶς θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ
1Ti 3:6 νὰ μὴ ἦναι νεοκατήχητος, διὰ νὰ μὴ ὑπερηφανευθῇ καὶ πέσῃ εἰς τὴν καταδίκην τοῦ διαβόλου.
1Ti 3:7 Πρέπει δὲ αὐτὸς νὰ ἔχῃ καὶ παρὰ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίαν καλήν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.
1Ti 3:8 Οἱ διάκονοι ὡσαύτως πρέπει νὰ ἦναι σεμνοί, οὐχὶ δίγλωσσοι, οὐχὶ δεδομένοι εἰς οἶνον πολύν, οὐχὶ αἰσχροκερδεῖς,
1Ti 3:9 ἔχοντες τὸ μυστήριον τῆς πίστεως μετὰ καθαρᾶς συνειδήσεως.
1Ti 3:10 Καὶ οὗτοι δὲ ἂς δοκιμάζωνται πρῶτον, ἔπειτα ἂς γίνωνται διάκονοι, ἐὰν ἦναι ἄμεμπτοι.
1Ti 3:11 Αἱ γυναῖκες ὡσαύτως σεμναί, οὐχὶ κατάλαλοι, ἐγκρατεῖς, πισταὶ κατὰ πάντα.
1Ti 3:12 Οἱ διάκονοι ἂς ἦναι μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, κυβερνῶντες καλῶς τὰ τέκνα αὑτῶν καὶ τοὺς οἴκους αὑτῶν.
1Ti 3:13 Διότι οἱ καλῶς διακονήσαντες ἀποκτῶσιν εἰς ἑαυτοὺς βαθμὸν καλὸν καὶ πολλὴν παρρησίαν εἰς τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
1Ti 3:14 Ταῦτα σοὶ γράφω, ἐλπίζων νὰ ἔλθω πρὸς σὲ ταχύτερον·
1Ti 3:15 ἀλλ᾽ ἐὰν βραδύνω, διὰ νὰ ἐξεύρῃς πῶς πρέπει νὰ πολιτεύησαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ στῦλος καὶ τὸ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.
1Ti 3:16 Καὶ ἀναντιρρήτως τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας εἶναι μέγα· ὁ Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ἐφάνη εἰς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.
1Ti 4:1 Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς θέλουσιν ἀποστατήσει τινὲς ἀπὸ τῆς πίστεως, προσέχοντες εἰς πνεύματα πλάνης καὶ εἰς διδασκαλίας δαιμονίων,
1Ti 4:2 διὰ τῆς ὑποκρίσεως ψευδολόγων, ἐχόντων τὴν ἑαυτῶν συνείδησιν κεκαυτηριασμένην,
1Ti 4:3 ἐμποδιζόντων τὸν γάμον, προσταζόντων ἀποχὴν βρωμάτων, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔκτισε διὰ νὰ μεταλαμβάνωσι μετὰ εὐχαριστίας οἱ πιστοὶ καὶ οἱ γνωρίσαντες τὴν ἀλήθειαν.
1Ti 4:4 Διότι πᾶν κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπορρίψιμον, ὅταν λαμβάνηται μετὰ εὐχαριστίας·
1Ti 4:5 διότι ἁγιάζεται διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τῆς προσευχῆς.
1Ti 4:6 Ταῦτα συμβουλεύων εἰς τοὺς ἀδελφούς, θέλεις εἶσθαι καλὸς διάκονος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος ἐν τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησας.
1Ti 4:7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ καὶ γύμναζε σεαυτὸν εἰς τὴν εὐσέβειαν·
1Ti 4:8 διότι ἡ σωματικὴ γυμνασία εἶναι πρὸς ὀλίγον ὠφέλιμος ἀλλ᾽ ἡ εὐσέβεια εἶναι πρὸς πάντα ὠφέλιμος, ἔχουσα ἐπαγγελίαν τῆς παρούσης ζωῆς καὶ τῆς μελλούσης.
1Ti 4:9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος·
1Ti 4:10 ἐπειδὴ διὰ τοῦτο καὶ κοπιάζομεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, διότι ἐλπίζομεν εἰς τὸν ζῶντα Θεόν, ὅστις εἶναι ὁ Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα τῶν πιστῶν.
1Ti 4:11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.
1Ti 4:12 Μηδεὶς ἂς μὴ καταφρονῇ τὴν νεότητά σου, ἀλλὰ γίνου τύπος τῶν πιστῶν εἰς λόγον, εἰς συναναστροφήν, εἰς ἀγάπην, εἰς πνεῦμα, εἰς πίστιν, εἰς καθαρότητα.
1Ti 4:13 Ἕως νὰ ἔλθω, καταγίνου εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν προτροπήν, εἰς τὴν διδασκαλίαν·
1Ti 4:14 μὴ ἀμέλει τὸ χάρισμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔν σοι, τὸ ὁποῖον ἐδόθη εἰς σὲ διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.
1Ti 4:15 Ταῦτα μελέτα, εἰς ταῦτα μένε, διὰ νὰ ἦναι φανερὰ εἰς πάντας ἡ προκοπή σου.
1Ti 4:16 Πρόσεχε εἰς σεαυτὸν καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν, ἐπίμενε εἰς αὐτά· διότι τοῦτο πράττων καὶ σεαυτὸν θέλεις σώσει καὶ τοὺς ἀκούοντάς σε.
1Ti 5:1 Πρεσβύτερον μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ πρότρεπε ὡς πατέρα, τοὺς νεωτέρους ὡς ἀδελφούς,
1Ti 5:2 τὰς πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, τὰς νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς μετὰ πάσης καθαρότητος.
1Ti 5:3 Τὰς χήρας τίμα τὰς ἀληθῶς χήρας.
1Ti 5:4 Ἐὰν δὲ τίς χήρα ἔχῃ τέκνα ἢ ἔκγονα, ἂς μανθάνωσι πρῶτον νὰ καθιστῶσιν εὐσεβῆ τὸν ἴδιον αὑτῶν οἶκον καὶ νὰ ἀποδίδωσιν ἀμοιβὰς εἰς τοὺς προγόνους αὑτῶν. Διότι τοῦτο εἶναι καλὸν καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
1Ti 5:5 Ἡ δὲ ἀληθῶς χήρα καὶ μεμονωμένη ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Θεὸν καὶ ἐμμένει εἰς τὰς δεήσεις καὶ τὰς προσευχὰς νύκτα καὶ ἡμέραν·
1Ti 5:6 ἡ δεδομένη ὅμως εἰς τὰς ἡδονὰς ἐνῷ ζῇ εἶναι νεκρά.
1Ti 5:7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, διὰ νὰ ἦναι ἄμεμπτοι.
1Ti 5:8 Ἀλλ᾽ ἐὰν τις δὲν προνοῇ περὶ τῶν ἑαυτοῦ καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων, ἠρνήθη τὴν πίστιν καὶ εἶναι ἀπίστου

χειρότερος.
1Ti 5:9 Ἄς καταγράφηται χήρα οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν ἑξήκοντα ἐτῶν, ἥτις ὑπῆρξεν ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή,
1Ti 5:10 ἥτις μαρτυρεῖται διὰ τὰ καλὰ αὐτῆς ἔργα, ἐὰν ἀνέθρεψε τέκνα, ἐὰν περιέθαλψε ξένους, ἐὰν πόδας ἁγίων ἔνιψεν, ἐὰν θλιβομένους ἐβοήθησεν, ἐὰν ἐπηκολούθησεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.
1Ti 5:11 Τὰς δὲ νεωτέρας χήρας ἀπόβαλλε· διότι ἀφοῦ ἐντρυφήσωσι κατὰ τοῦ Χριστοῦ, θέλουσι νὰ ὑπανδρεύωνται,
1Ti 5:12 ἔχουσαι τὴν καταδίκην, διότι ἠθέτησαν τὴν πρώτην πίστιν·
1Ti 5:13 καὶ ἐνταυτῷ μανθάνουσι νὰ ἦναι ἀργαί, περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, καὶ οὐχὶ μόνον ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ πρέποντα.
1Ti 5:14 Θέλω λοιπὸν αἱ νεώτεραι νὰ ὑπανδρεύωνται, νὰ τεκνοποιῶσι, νὰ κυβερνῶσιν οἶκον, νὰ μὴ δίδωσι μηδεμίαν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἐναντίον νὰ λοιδορῇ.
1Ti 5:15 Διότι ἐξετράπησαν ἤδη τινὲς ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.
1Ti 5:16 Ἐὰν τις πιστὸς ἤ πιστὴ ἔχῃ χήρας, ἄς προμηθεύῃ εἰς αὐτὰς τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ἄς μὴ ἐπιβαρύνηται ἡ ἐκκλησία, διὰ νὰ δύναται νὰ βοηθῇ τὰς ἀληθῶς χήρας.
1Ti 5:17 Οἱ καλῶς προϊστάμενοι πρεσβύτεροι ἄς ἀξιόνωνται διπλῆς τιμῆς, μάλιστα ὅσοι κοπιάζουσιν εἰς λόγον καὶ διδασκαλίαν·
1Ti 5:18 διότι λέγει ἡ γραφή· Δὲν θέλεις ἐμφράξει τὸ στόμα βοὸς ἀλωνίζοντος· καί, Ἄξιος εἶναι ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
1Ti 5:19 Κατηγορίαν ἐναντίον πρεσβυτέρου μὴ παραδέχου, ἐκτὸς διὰ στόματος δύο ἤ τριῶν μαρτύρων.
1Ti 5:20 Τοὺς ἁμαρτάνοντας ἔλεγχε ἐνώπιον πάντων, διὰ νὰ ἔχωσι φόβον καὶ οἱ λοιποί.
1Ti 5:21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, νὰ φυλάξῃς ταῦτα, χωρὶς προτιμήσεως, μηδὲν πράττων κατὰ χάριν.
1Ti 5:22 Μὴ ἐπίθετε χεῖρας ταχέως εἰς μηδένα, μηδὲ γίνου κοινωνὸς ἀλλοτρίων ἁμαρτιῶν· φύλαττε σεαυτὸν καθαρόν.
1Ti 5:23 Μὴ ὑδροπότει πλέον, ἀλλὰ μεταχειρίζου ὀλίγον οἶνον διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς συχνὰς σου ἀσθενείας.
1Ti 5:24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι εἶναι φανεραί, καὶ προπορεύονται αὐτῶν εἰς τὴν κρίσιν, εἴς τινας δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν·
1Ti 5:25 ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα τινῶν εἶναι φανερά, καὶ ὅσα εἶναι κατ ἄλλον τρόπον δὲν δύνανται νὰ κρυφθῶσι.
1Ti 6:1 Ὅσοι εἶναι ὑπὸ ζυγὸν δουλείας, ἄς νομίζωσι τοὺς κυρίους αὐτῶν ἀξίους πάσης τιμῆς, διὰ νὰ μὴ βλασφημῆται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία.
1Ti 6:2 Οἱ δὲ ἔχοντες πιστοὺς κυρίους ἄς μὴ καταφρονῶσιν αὐτούς, διότι εἶναι ἀδελφοί, ἀλλὰ προθυμότερον ἄς δουλεύωσι, διότι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ οἱ ἀπολαμβάνοντες τὴν εὐεργεσίαν. Ταῦτα δίδασκε καὶ νουθέτει.
1Ti 6:3 Ἐὰν τις ἑτεροδιδασκαλῇ καὶ δὲν ἀκολουθῇ τοὺς ὑγιαίνοντας λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν διδασκαλίαν τὴν κατ εὐσέβειαν,
1Ti 6:4 εἶναι τετυφωμένος καὶ δὲν ἐξεύρει οὐδέν, ἀλλὰ νοσεῖ περὶ συζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐκ τῶν ὁποίων προέρχεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,
1Ti 6:5 μάταιαι συνδιαλέξεις ἀνθρώπων διεφθαρμένων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων τὴν εὐσέβειαν ὅτι εἶναι πλουτισμός. Ἀπομακρύνου ἀπὸ τῶν τοιούτων.
1Ti 6:6 Μέγας δὲ πλουτισμὸς εἶναι ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας.
1Ti 6:7 Διότι δὲν ἐφέραμεν οὐδὲν εἰς τὸν κόσμον, φανερὸν ὅτι οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ἐκφέρωμέν τι·
1Ti 6:8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, ἄς ἀρκώμεθα εἰς ταῦτα.
1Ti 6:9 Ὅσοι δὲ θέλουσι νὰ πλουτῶσι πίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ εἰς ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.
1Ti 6:10 Διότι ῥίζα πάντων τῶν κακῶν εἶναι ἡ φιλαργυρία, τὴν ὁποίαν τινές ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ διεπέρασαν ἑαυτοὺς μὲ ὀδύνας πολλάς.
1Ti 6:11 Σὺ ὅμως, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· ζήτει δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.
1Ti 6:12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· κράτει τὴν αἰώνιον ζωήν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προσεκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.
1Ti 6:13 Σὲ παραγγέλλω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐνώπιον τοῦ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν,
1Ti 6:14 νὰ φυλάξῃς τὴν ἐντολὴν ἀμόλυντον, ἄμεμπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
1Ti 6:15 τὴν ὁποίαν ἐν τοῖς ὡρισμένοις καιροῖς θέλει δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος Δεσπότης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων,
1Ti 6:16 ὅστις μόνος ἔχει τὴν ἀθανασίαν, κατοικῶν φῶς ἀπρόσιτον, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων εἶδεν οὐδὲ δύναται νὰ ἴδῃ· εἰς τὸν ὁποῖον ἔστω τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.
1Ti 6:17 Εἰς τοὺς πλουσίους τοῦ κόσμου τούτου παράγγελλε νὰ μὴ ὑψηλοφρονῶσι, μηδὲ νὰ ἐλπίζωσιν ἐπὶ τὴν ἀδηλότητα τοῦ πλούτου, ἀλλ ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὅστις δίδει εἰς ἡμᾶς πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν,
1Ti 6:18 νὰ ἀγαθοεργῶσι, νὰ πλουτῶσιν εἰς ἔργα καλά, νὰ ἦναι εὐμετάδοτοι, κοινωνικοί,
1Ti 6:19 θησαυρίζοντες εἰς ἑαυτοὺς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, διὰ νὰ ἀπολαύσωσι τὴν αἰώνιον ζωήν.

1Ti 6:20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἀποστρεφόμενος τὰς βεβήλους ματαιολογίας καὶ τὰς ἀντιλογίας τῆς ψευδωνύμου γνώσεως,
1Ti 6:21 τὴν ὁποίαν τινὲς ἐπαγγελλόμενοι ἐπλανήθησαν κατὰ τὴν πίστιν. Ἡ χάρις εἴη μετὰ σοῦ· ἀμήν.
2Ti 1:1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
2Ti 1:2 πρὸς Τιμόθεον τὸ ἀγαπητὸν τέκνον· εἴη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
2Ti 1:3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον λατρεύω ἀπὸ προγόνων μετὰ καθαρᾶς συνειδήσεως, ὅτι ἀδιαλείπτως σὲ ἐνθυμοῦμαι ἐν ταῖς δεήσεσί μου νύκτα καὶ ἡμέραν,
2Ti 1:4 ἐπιποθῶν νὰ σὲ ἴδω, ἐνθυμούμενος τὰ δάκρυά σου, διὰ νὰ ἐμπλησθῶ χαρᾶς,
2Ti 1:5 ἀνακαλῶν εἰς τὴν μνήμην μου τὴν ἐν σοὶ ἀνυπόκριτον πίστιν, ἥτις πρῶτον κατῴκησεν ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ ἐν τῇ μητρὶ σου Εὐνίκῃ, εἶμαι δὲ πεπεισμένος ὅτι καὶ ἐν σοί.
2Ti 1:6 Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν σὲ ὑπενθυμίζω νὰ ἀναζωπυρῇς τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου·
2Ti 1:7 διότι δὲν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.
2Ti 1:8 Μὴ αἰσχυνθῇς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον μετὰ τοῦ εὐαγγελίου μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ,
2Ti 1:9 ὅστις ἔσωσεν ἡμᾶς καὶ ἐκάλεσε μὲ κλῆσιν ἁγίαν, οὐχὶ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν εἰς ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων,
2Ti 1:10 φανερωθεῖσαν δὲ τώρα διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις κατήργησε μὲν τὸν θάνατον, ἔφερε δὲ εἰς φῶς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου,
2Ti 1:11 εἰς τὸ ὁποῖον ἐτάχθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν.
2Ti 1:12 Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν καὶ πάσχω ταῦτα, πλὴν δὲν ἐπαισχύνομαι· διότι ἐξεύρω εἰς τίνα ἐπίστευσα, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατὸς νὰ φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας.
2Ti 1:13 Κράτει τὸ ὑπόδειγμα τῶν ὑγιαινόντων λόγων, τοὺς ὁποίους ἤκουσας παρ' ἐμοῦ, μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
2Ti 1:14 Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.
2Ti 1:15 Ἐξεύρεις τοῦτο, ὅτι μὲ ἀπεστράφησαν πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Φύγελλος καὶ ὁ Ἑρμογένης.
2Ti 1:16 Εἴθε ὁ Κύριος νὰ δώσῃ ἔλεος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησιφόρου, διότι πολλάκις μὲ παρηγόρησε καὶ δὲν ἐπῃσχύνθη τὴν ἅλυσίν μου,
2Ti 1:17 ἀλλ' ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν Ῥώμην, μὲ ἐζήτησε μετὰ σπουδῆς πολλῆς καὶ μὲ εὗρεν·
2Ti 1:18 εἴθε ὁ Κύριος νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν νὰ εὕρῃ ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσας διακονίας ἔκαμεν ἐν Ἐφέσῳ, σὺ ἐξεύρεις καλήτερα.
2Ti 2:1 Σὺ λοιπόν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ διὰ τῆς χάριτος τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
2Ti 2:2 καὶ ὅσα ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράδος εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἱκανοὶ καὶ ἄλλους νὰ διδάξωσι.
2Ti 2:3 Σὺ λοιπὸν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2Ti 2:4 Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται εἰς τὰς βιωτικὰς ὑποθέσεις, διὰ νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν στρατολογήσαντα.
2Ti 2:5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀγωνίζηταί τις, δὲν στεφανοῦται, ἐὰν νομίμως δὲν ἀγωνισθῇ.
2Ti 2:6 Ὁ κοπιάζων γεωργὸς πρέπει πρῶτος νὰ μεταλαμβάνῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν.
2Ti 2:7 Ἐννόει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγω· εἴθε δὲ νὰ σοὶ δώσῃ ὁ Κύριος σύνεσιν εἰς πάντα.
2Ti 2:8 Ἐνθυμοῦ τὸν ἐκ σπέρματος Δαβὶδ Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.
2Ti 2:9 Διὰ τὸ ὁποῖον κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν δεσμεύεται.
2Ti 2:10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, διὰ νὰ ἀπολαύσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν σωτηρίαν τὴν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.
2Ti 2:11 Πιστὸς ὁ λόγος· διότι ἐὰν συναπεθάνομεν, θέλομεν καὶ συζήσει·
2Ti 2:12 ἐὰν ὑπομένωμεν, θέλομεν καὶ συμβασιλεύσει· ἐὰν ἀρνώμεθα αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀρνηθῆ ἡμᾶς·
2Ti 2:13 ἐὰν ἀπιστῶμεν, ἐκεῖνος μένει πιστός· νὰ ἀρνηθῇ ἑαυτὸν δὲν δύναται.
2Ti 2:14 Ταῦτα ὑπενθύμιζε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου νὰ μὴ λογομαχῶσι, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἀλλὰ φέρει καταστροφὴν τῶν ἀκουόντων.
2Ti 2:15 Σπούδασον νὰ παραστήσῃς σεαυτὸν δόκιμον εἰς τὸν Θεόν, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
2Ti 2:16 Τὰς δὲ βεβήλους ματαιοφωνίας φεῦγε· διότι θέλουσι προχωρήσει εἰς πλειοτέραν ἀσέβειαν,
2Ti 2:17 καὶ ὁ λόγος αὐτῶν θέλει κατατρώγει ὡς γάγγραινα· ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Φιλητός,
2Ti 2:18 οἵτινες ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς ἀληθείας, λέγοντες ὅτι ἔγεινεν ἤδη ἡ ἀνάστασις, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν πίστιν τινῶν.
2Ti 2:19 Τὸ στερεὸν ὅμως θεμέλιον τοῦ Θεοῦ μένει, ἔχον τὴν σφραγῖδα ταύτην· Γνωρίζει ὁ Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ,

καί· Ἂς ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τῆς ἀδικίας πᾶς ὅστις ὀνομάζει τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
2Ti 2:20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ δὲν εἶναι μόνον σκεύη χρυσὰ καὶ ἀργυρά, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἄλλα μὲν πρὸς χρῆσιν τιμίαν, ἄλλα δὲ πρὸς ἄτιμον.
2Ti 2:21 Ἐὰν λοιπὸν καθαρίσῃ τις ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, θέλει εἶσθαι σκεῦος τιμίας χρήσεως, ἡγιασμένον καὶ εὔχρηστον εἰς τὸν δεσπότην, ἡτοιμασμένον εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.
2Ti 2:22 Τὰς δὲ νεανικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε καὶ ζήτει τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.
2Ti 2:23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους φιλονεικίας παραιτοῦ, ἐξεύρων ὅτι γεννῶσι μάχας·
2Ti 2:24 ὁ δὲ δοῦλος τοῦ Κυρίου δὲν πρέπει νὰ μάχηται, ἀλλὰ νὰ ἦναι πρᾶος πρὸς πάντας, διδακτικός, ἀνεξίκακος,
2Ti 2:25 διδάσκων μετὰ πραότητος τοὺς ἀντιφρονοῦντας, μήποτε δώσῃ εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς μετάνοιαν, ὥστε νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν,
2Ti 2:26 καὶ νὰ ἀνανήψωσιν ἀπὸ τῆς παγίδος τοῦ διαβόλου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου εἶναι πεπαγιδευμένοι εἰς τὸ θέλημα ἐκείνου.
2Ti 3:1 Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλουσιν ἐλθεῖ καιροὶ κακοί·
2Ti 3:2 διότι θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,
2Ti 3:3 ἄσπλαγχνοι, ἀδιάλλακτοι, συκοφάνται, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,
2Ti 3:4 προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον παρὰ φιλόθεοι,
2Ti 3:5 ἔχοντες μὲν μορφὴν εὐσεβείας, ἠρνημένοι δὲ τὴν δύναμιν αὐτῆς. Καὶ τούτους φεῦγε.
2Ti 3:6 Διότι ἐκ τούτων εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες εἰσχωροῦσιν εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζουσι τὰ γυναικάρια τὰ πεφορτισμένα ἁμαρτίας, συρόμενα ὑπὸ διαφόρων ἐπιθυμιῶν,
2Ti 3:7 τὰ ὁποῖα πάντοτε μανθάνουσι καὶ ποτὲ δὲν δύνανται νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας.
2Ti 3:8 Καὶ καθ ὃν τρόπον ὁ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτω καὶ αὐτοὶ ἀνθίστανται εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἄνθρωποι διεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι εἰς τὴν πίστιν.
2Ti 3:9 Ἀλλὰ δὲν θέλουσι προκόψει πλειότερον· διότι ἡ ἀνοησία αὐτῶν θέλει γείνει κατάδηλος εἰς πάντας, καθὼς καὶ ἡ ἐκείνων ἔγεινε.
2Ti 3:10 Σὺ ὅμως παρηκολούθησας τὴν διδασκαλίαν μου, τὴν διαγωγήν, τὴν πρόθεσιν, τὴν πίστιν, τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν,
2Ti 3:11 τοὺς διωγμούς, τὰ παθήματα, ὁποῖα μοὶ συνέβησαν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· ὁποίους διωγμοὺς ὑπέφερα, καὶ ἐκ πάντων μὲ ἠλευθέρωσεν ὁ Κύριος.
2Ti 3:12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες νὰ ζῶσιν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ θέλουσι διωχθῆ.
2Ti 3:13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες θέλουσι προκόψει εἰς τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.
2Ti 3:14 Ἀλλὰ σὺ μένε εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, ἐξεύρων παρὰ τίνος ἔμαθες,
2Ti 3:15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους γνωρίζεις τὰ ἱερὰ γράμματα, τὰ δυνάμενα νὰ σὲ σοφίσωσιν εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
2Ti 3:16 Ὅλη ἡ γραφὴ εἶναι θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς ἐκπαίδευσιν τὴν μετὰ τῆς δικαιοσύνης,
2Ti 3:17 διὰ νὰ ἦναι τέλειος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.
2Ti 4:1 Διαμαρτύρομαι λοιπὸν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις μέλλει νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκροὺς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ,
2Ti 4:2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίμενε ἐγκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπίπληξον, πρότρεψον, μετὰ πάσης μακροθυμίας καὶ διδαχῆς.
2Ti 4:3 Διότι θέλει ἐλθεῖ καιρὸς ὅτε δὲν θέλουσιν ὑποφέρει τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν, ἀλλὰ θέλουσιν ἐπισωρεύσει εἰς ἑαυτοὺς διδασκάλους κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας, γαργαλιζόμενοι τὴν ἀκοήν,
2Ti 4:4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας θέλουσιν ἀποστρέψει τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, εἰς δὲ τοὺς μύθους θέλουσιν ἐκτραπῆ.
2Ti 4:5 Σὺ δὲ ἀγρύπνει εἰς πάντα, κακοπάθησον, ἐργάσθητι ἔργον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου κάμε πλήρη.
2Ti 4:6 Διότι ἐγὼ γίνομαι ἤδη σπονδὴ καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἔφθασε.
2Ti 4:7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσθην, τὸν δρόμον ἐτελείωσα, τὴν πίστιν διετήρησα·
2Ti 4:8 τοῦ λοιποῦ μένει εἰς ἐμὲ ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει μοὶ ἀποδώσει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, καὶ οὐ μόνον εἰς ἐμέ, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας ὅσοι ἐπιποθοῦσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.
2Ti 4:9 Σπούδασον νὰ ἔλθῃς πρὸς ἐμὲ ταχέως·
2Ti 4:10 διότι ὁ Δημᾶς μὲ ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν παρόντα κόσμον, καὶ ἀπῆλθεν εἰς θεσσαλονίκην, ὁ Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, ὁ Τίτος εἰς Δαλματίαν·
2Ti 4:11 ὁ Λουκᾶς εἶναι μόνος μετ ἐμοῦ. Τὸν Μάρκον παραλαβὼν φέρε μετὰ σοῦ· διότι μοι εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν διακονίαν.
2Ti 4:12 Τὸν δὲ Τυχικὸν ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.
2Ti 4:13 Τὸν φελόνην, τὸν ὁποῖον ἀφῆκα ἐν Τρῳάδι παρὰ τῷ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

2Ti 4:14 Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ κακὰ μοὶ ἔκαμεν· ὁ Κύριος νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·
2Ti 4:15 τὸν ὁποῖον καὶ σὺ φυλάττου· διότι πολὺ ἀνθίσταται εἰς τοὺς λόγους ἡμῶν.
2Ti 4:16 Ἐν τῇ πρώτῃ ἀπολογίᾳ μου δὲν μὲ παρεστάθη οὐδείς, ἀλλὰ πάντες μὲ ἐγκατέλιπον· εἴθε νὰ μὴ λογαριασθῇ εἰς αὐτούς·
2Ti 4:17 ἀλλ̓ ὁ Κύριος μὲ παρεστάθη καὶ μὲ ἐνεδυνάμωσε, διὰ νὰ πληρωθῇ δἰ ἐμοῦ τὸ κήρυγμα καὶ νὰ ἀκούσωσι πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἠλευθερώθην ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος.
2Ti 4:18 Καὶ θέλει μὲ ἐλευθερώσει ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ θέλει μὲ διασώσει διὰ τὴν ἐπουράνιον βασιλείαν αὐτοῦ· εἰς τὸν ὁποῖον ἔστω ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
2Ti 4:19 Ἀσπάσθητι τὴν Πρίσκαν καὶ τὸν Ἀκύλαν καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησιφόρου.
2Ti 4:20 Ὁ Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, τὸν δὲ Τρόφιμον ἀφῆκα ἐν Μιλήτῳ ἀσθενῆ.
2Ti 4:21 Σπούδασον νὰ ἔλθῃς πρὸ τοῦ χειμῶνος. Ἀσπάζεταί σε ὁ Εὔβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ ἡ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.
2Ti 4:22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἴη μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ̓ ὑμῶν· ἀμήν.
Tit 1:1 Παῦλος, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν πίστιν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας τῆς κατ̓ εὐσέβειαν
Tit 1:2 ἐπ̓ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων,
Tit 1:3 ἐφανέρωσε δὲ ἐν καιροῖς ὡρισμένοις τὸν λόγον αὐτοῦ διὰ τοῦ κηρύγματος, τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθην ἐγὼ κατ̓ ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
Tit 1:4 πρὸς Τίτον, γνήσιον τέκνον κατὰ κοινὴν ἡμῶν πίστιν· εἴη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.
Tit 1:5 Διὰ τοῦτο σὲ ἀφῆκα ἐν Κρήτῃ, διὰ νὰ διορθώσῃς τὰ ἐλλείποντα καὶ νὰ καταστήσῃς ἐν πάσῃ πόλει πρεσβυτέρους, καθὼς ἐγὼ σε διέταξα,
Tit 1:6 ὅστις εἶναι ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνήρ, ἔχων τέκνα πιστά, μὴ κατηγορούμενα ὡς ἄσωτα ἢ ἀνυπότακτα.
Tit 1:7 Διότι πρέπει ὁ ἐπίσκοπος νὰ ἦναι ἀνέγκλητος, ὡς οἰκονόμος Θεοῦ, μὴ αὐθάδης, μὴ ὀργίλος, μὴ μέθυσος, μὴ πλήκτης, μὴ αἰσχροκερδής,
Tit 1:8 ἀλλὰ φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, ὅσιος, ἐγκρατής,
Tit 1:9 προσκεκολλημένος εἰς τὸν πιστὸν λόγον τῆς διδασκαλίας, διὰ νὰ ἦναι δυνατὸς καὶ νὰ προτρέπῃ διὰ τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας καὶ νὰ ἐξελέγχῃ τοὺς ἀντιλέγοντας.
Tit 1:10 Διότι ὑπάρχουσι πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι ματαιολόγοι καὶ φρενοπλάνοι, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς,
Tit 1:11 τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἀποστομόνωμεν, οἵτινες ἀνατρέπουσιν ὁλοκλήρους οἴκους, διδάσκοντες ὅσα δὲν πρέπει, χάριν αἰσχροῦ κέρδους.
Tit 1:12 Εἶπέ τις αὐτῶν προφήτης ἴδιος αὐτῶν· Οἱ Κρῆτες εἶναι πάντοτε ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.
Tit 1:13 Ἡ μαρτυρία αὕτη εἶναι ἀληθινή. Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, διὰ νὰ ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει,
Tit 1:14 καὶ νὰ μὴ προσέχωσιν εἰς Ἰουδαϊκοὺς μύθους καὶ ἐντολὰς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.
Tit 1:15 Εἰς μὲν τοὺς καθαροὺς πάντα εἶναι καθαρά· εἰς δὲ τούς μεμιασμένους καὶ ἀπίστους οὐδὲν καθαρόν, ἀλλὰ καὶ ὁ νοῦς αὐτῶν καὶ ἡ συνείδησις εἶναι μεμιασμένα.
Tit 1:16 Ὁμολογοῦσιν ὅτι γνωρίζουσι τὸν Θεόν, μὲ τὰ ἔργα ὅμως ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.
Tit 2:1 Σὺ ὅμως λάλει ὅσα πρέπουσιν εἰς τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν.
Tit 2:2 Οἱ γέροντες νὰ ἦναι ἄγρυπνοι, σεμνοί, σώφρονες, ὑγιαίνοντες ἐν τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.
Tit 2:3 Αἱ γραῖαι ὡσαύτως νὰ ἔχωσι τρόπον ἱεροπρεπῆ, μὴ κατάλαλοι, μὴ δεδουλωμέναι εἰς πολλὴν οἰνοποσίαν, νὰ ἦναι διδάσκαλοι τῶν καλῶν,
Tit 2:4 διὰ νὰ νουθετῶσι τὰς νέας νὰ ἦναι φίλανδροι, φιλότεκνοι,
Tit 2:5 σώφρονες, καθαραί, οἰκοφύλακες, ἀγαθαί, εὐπειθεῖς εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῶν ἄνδρας, διὰ νὰ μὴ βλασφημῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.
Tit 2:6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως νουθέτει νὰ σωφρονῶσι,
Tit 2:7 δεικνύων κατὰ πάντα σεαυτὸν τύπον τῶν καλῶν ἔργων, φυλάττων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα,
Tit 2:8 λόγον ὑγιῆ καὶ ἀκατάκριτον, διὰ νὰ ἐντραπῇ ὁ ἐναντίος, μὴ ἔχων νὰ λέγῃ διὰ σᾶς μηδὲν κακόν.
Tit 2:9 Τοὺς δούλους νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἑαυτῶν δεσπότας, νὰ εὐαρεστῶσιν εἰς αὐτοὺς κατὰ πάντα, νὰ μὴ ἀντιλέγωσι,
Tit 2:10 νὰ μὴ σφετερίζωνται τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ νὰ δεικνύωσι πᾶσαν πίστιν ἀγαθήν, διὰ νὰ στολίζωσι κατὰ πάντα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ.
Tit 2:11 Διότι ἐφανερώθη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος εἰς πάντας ἀνθρώπους,
Tit 2:12 διδάσκουσα ἡμᾶς νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας καὶ νὰ ζήσωμεν σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι,
Tit 2:13 προσμένοντες τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Tit 2:14 ὅστις ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ νὰ μᾶς καθαρίσῃ εἰς ἑαυτὸν λαὸν ἐκλεκτόν, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.
Tit 2:15 Ταῦτα λάλει καὶ πρότρεπε καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐξουσίας· ἄς μὴ σὲ περιφρονῇ μηδείς.
Tit 3:1 Ὑπενθύμιζε αὐτοὺς νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, νὰ πειθαρχῶσι, νὰ ἦναι ἕτοιμοι εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν,
Tit 3:2 νὰ μὴ βλασφημῶσι μηδένα, νὰ ἦναι ἄμαχοι, συμβιβαστικοί, νὰ δεικνύωσι πρὸς πάντας ἀνθρώπους πᾶσαν πραότητα.
Tit 3:3 Διότι ἤμεθά ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες εἰς διαφόρους ἐπιθυμίας καὶ ἡδονάς, ζῶντες ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ, μισητοὶ καὶ μισοῦντες ἀλλήλους.
Tit 3:4 Ἀλλ᾿ ὅτε ἐφανερώθη ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
Tit 3:5 οὐχὶ ἐξ ἔργων δικαιοσύνης τὰ ὁποῖα ἐπράξαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
Tit 3:6 τὸ ὁποῖον ἐξέχεε πλουσίως ἐφ᾿ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν,
Tit 3:7 ἵνα δικαιωθέντες διὰ τῆς χάριτος ἐκείνου, γείνωμεν κληρονόμοι κατὰ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς.
Tit 3:8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ θέλω ταῦτα νὰ διαβεβαιοῖς, διὰ νὰ φροντίζωσιν οἱ πιστεύσαντες εἰς τὸν Θεὸν νὰ προΐστανται καλῶν ἔργων. Ταῦτα εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους·
Tit 3:9 μωρὰς δὲ φιλονεικίας καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριδας καὶ μάχας νομικὰς φεῦγε, διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιαι.
Tit 3:10 Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ,
Tit 3:11 ἐξεύρων ὅτι διεφθάρη ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος.
Tit 3:12 Ὅταν πέμψω πρὸς σὲ τὸν Ἀρτεμᾶν ἢ τὸν Τυχικόν, σπούδασον νὰ ἔλθῃς πρὸς μὲ εἰς Νικόπολιν· διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νὰ παραχειμάσω.
Tit 3:13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ τὸν Ἀπολλῶ πρόπεμψον ἐπιμελῶς, διὰ νὰ μὴ λείπῃ εἰς αὐτοὺς μηδέν.
Tit 3:14 Ἄς μανθάνωσι δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι νὰ προΐστανται καλῶν ἔργων εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, διὰ νὰ μὴ ἦναι ἄκαρποι.
Tit 3:15 Ἀσπάζονταί σε πάντες οἱ μετ᾿ ἐμοῦ· ἀσπάσθητι τοὺς ἀγαπῶντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.
Phm 1:1 Παῦλος, δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, πρὸς Φιλήμονα τὸν ἀγαπητὸν καὶ συνεργὸν ἡμῶν
Phm 1:2 καὶ τὴν Ἀπφίαν τὴν ἀγαπητὴν καὶ Ἄρχιππον τὸν συστρατιώτην ἡμῶν καὶ τὴν κατ᾿ οἶκον σου ἐκκλησίαν·
Phm 1:3 χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Phm 1:4 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου καὶ μνημονεύω σε πάντοτε ἐν ταῖς προσευχαῖς μου,
Phm 1:5 ἀκούων τὴν ἀγάπην σου καὶ τὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,
Phm 1:6 διὰ νὰ γείνῃ ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργὸς διὰ τῆς φανερώσεως παντὸς καλοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.
Phm 1:7 Διότι χαρὰν πολλὴν ἔχομεν καὶ παρηγορίαν διὰ τὴν ἀγάπην σου, ἐπειδὴ τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀνεπαύθησαν διὰ σοῦ, ἀδελφέ.
Phm 1:8 Ὅθεν, ἂν καὶ ἔχω ἐν Χριστῷ πολλὴν παρρησίαν νὰ ἐπιτάττω εἰς σὲ τὸ πρέπον,
Phm 1:9 ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον σὲ παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος ὁ γέρων, τώρα δὲ καὶ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Phm 1:10 σὲ παρακαλῶ ὑπὲρ τοῦ τέκνου μου, τὸν ὁποῖον ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, ὑπὲρ τοῦ Ὀνησίμου,
Phm 1:11 ὅστις ἦτό ποτε ἄχρηστος εἰς σέ, τώρα δὲ εἰς σὲ καὶ εἰς ἐμὲ εἶναι χρήσιμος,
Phm 1:12 τὸν ὁποῖον πέμπω ὀπίσω. Σὺ δὲ αὐτόν, τουτέστι τὰ σπλάγχνα μου, δέχθητι·
Phm 1:13 τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἤθελον νὰ κρατῶ πλησίον μου, διὰ νὰ μὲ ὑπηρετῇ ἀντὶ σοῦ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου·
Phm 1:14 χωρὶς ὅμως τῆς γνώμης σου δὲν ἠθέλησα νὰ κάμω οὐδέν, διὰ νὰ μὴ ἦναι τὸ ἀγαθόν σου ὡς κατ᾿ ἀνάγκην, ἀλλ᾿ ἑκουσίως.
Phm 1:15 Διότι ἴσως διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, διὰ νὰ ἀπολάβῃς αὐτὸν διαπαντός,
Phm 1:16 οὐχὶ πλέον ὡς δοῦλον, ἀλλ᾿ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα εἰς ἐμέ, πόσῳ δὲ μᾶλλον εἰς σὲ καὶ κατὰ σάρκα καὶ ἐν Κυρίῳ.
Phm 1:17 Ἐὰν λοιπὸν ἔχῃς ἐμὲ κοινωνόν, δέχθητι αὐτὸν ὡς ἐμέ.
Phm 1:18 Καὶ ἐὰν σὲ ἠδίκησεν εἴς τι ἢ χρεωστῇ, λογαρίαζε τοῦτο εἰς ἐμέ·
Phm 1:19 ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγραψα μὲ τὴν χεῖρά μου, ἐγὼ θέλω πληρώσει· διὰ νὰ μὴ σοὶ λέγω ὅτι καὶ σεαυτὸν ἔτι μοὶ χρεωστεῖς.
Phm 1:20 Ναί, ἀδελφέ, εἴθε νὰ λάβω ἐγὼ ταύτην τὴν χάριν παρὰ σοῦ ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ.
Phm 1:21 Πεποιθὼς εἰς τὴν ὑπακοήν σου ἔγραψα πρὸς σέ, ἐξεύρων ὅτι καὶ πλειότερον ἀφ᾿ ὅ, τι λέγω θέλεις κάμει.
Phm 1:22 Ἐνταυτῷ δὲ ἑτοίμαζέ μοι καὶ κατάλυμα· ἐπειδὴ ἐλπίζω ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν σας θέλω χαρισθῇ εἰς ἐσᾶς.

Phm 1:23 Ἀσπάζονταί σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
Phm 1:24 Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.
Phm 1:25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.
Heb 1:1 Ὁ Θεός, ἀφοῦ ἐλάλησε τὸ πάλαι πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν διὰ τῶν προφητῶν πολλάκις καὶ πολυτρόπως,
Heb 1:2 ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύταις ἡμέραις ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ Υἱοῦ, τὸν ὁποῖον ἔθεσε κληρονόμον πάντων, δί οὗ ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας·
Heb 1:3 ὅστις ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ βαστάζων τὰ πάντα μὲ τὸν λόγον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ἀφοῦ δί ἑαυτοῦ ἔκαμε καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς,
Heb 1:4 τοσοῦτον ἀνώτερος τῶν ἀγγέλων γενόμενος, ὅσον ἐξοχώτερον ὑπὲρ αὐτοὺς ὄνομα ἐκληρονόμησε.
Heb 1:5 Διότι πρὸς τίνα τῶν ἀγγέλων εἶπέ ποτε· Υἱός μου εἶσαι σύ, Ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα καὶ πάλιν· Ἐγὼ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν Πατήρ, καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ Υἱός
Heb 1:6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ ἄς προσκυνήσωσιν εἰς αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.
Heb 1:7 Καὶ περὶ μὲν τῶν ἀγγέλων λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·
Heb 1:8 περὶ δὲ τοῦ Υἱοῦ· Ὁ θρόνος σου, ὦ Θεέ, εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σκῆπτρον εὐθύτητος εἶναι τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου.
Heb 1:9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους σου·
Heb 1:10 καί· Σὺ κατ ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί·
Heb 1:11 αὐτοὶ θέλουσιν ἀπολεσθῇ, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον θέλουσι παλαιωθῇ,
Heb 1:12 καὶ ὡς περιένδυμα θέλεις τυλίξει αὐτούς, καὶ θέλουσιν ἀλλαχθῇ· Σὺ ὅμως εἶσαι ὁ αὐτός, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θέλουσιν ἐκλείψει.
Heb 1:13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶπέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἑωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου
Heb 1:14 Δὲν εἶναι πάντες λειτουργικὰ πνεύματα εἰς ὑπηρεσίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ κληρονομήσωσι σωτηρίαν
Heb 2:1 Διὰ τοῦτο πρέπει ἡμεῖς νὰ προσέχωμεν περισσότερον εἰς ὅσα ἠκούσαμεν, διὰ νὰ μὴ ἐκπέσωμέν ποτε.
Heb 2:2 Διότι ἐὰν ὁ λόγος ὁ λαληθεὶς δί ἀγγέλων ἔγεινε βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβε δικαίαν μισθαποδοσίαν,
Heb 2:3 πῶς ἡμεῖς θέλομεν ἐκφύγει, ἐὰν ἀμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν ἥτις ἀρχίσασα νὰ λαλῆται διὰ τοῦ Κυρίου, ἐβεβαιώθη εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων,
Heb 2:4 καὶ ὁ Θεὸς συνεπεμαρτύρει μὲ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ μὲ διάφορα θαύματα καὶ μὲ διανομὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ.
Heb 2:5 Διότι δὲν ὑπέταξεν εἰς ἀγγέλους τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ τῆς ὁποίας λαλοῦμεν.
Heb 2:6 Ἐμαρτύρησε δὲ τις ἔν τινι μέρει, λέγων· Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἐνθυμῆσαι αὐτόν, Ἤ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νὰ ἐπισκέπτησαι αὐτόν
Heb 2:7 Ἔκαμες αὐτὸν ὀλίγον τι κατώτερον τῶν ἀγγέλων, μὲ δόξαν καὶ τιμὴν ἐστεφάνωσας αὐτὸν καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου·
Heb 2:8 Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Διότι ὑποτάξας εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, δὲν ἀφῆκεν οὐδὲν ἀνυπότακτον εἰς αὐτόν. Τώρα ὅμως δὲν βλέπομεν ἔτι τὰ πάντα ὑποτεταγμένα εἰς αὐτόν·
Heb 2:9 τὸν δὲ ὀλίγον τι παρὰ τοὺς ἀγγέλους ἠλαττωμένον Ἰησοῦν βλέπομεν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου μὲ δόξαν καὶ τιμὴν ἐστεφανωμένον, διὰ νὰ γευθῇ θάνατον ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώπου διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.
Heb 2:10 Διότι ἔπρεπεν εἰς αὐτόν, διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἔγειναν τὰ πάντα, φέρων εἰς τὴν δόξαν πολλοὺς υἱούς, νὰ κάμῃ τέλειον τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ τῶν παθημάτων.
Heb 2:11 Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς εἶναι πάντες· δί ἥν αἰτίαν δὲν ἐπαισχύνεται νὰ ὀνομάζῃ αὐτοὺς ἀδελφούς,
Heb 2:12 λέγων· Θέλω ἀπαγγείλει τὸ ὄνομά σου πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας θέλω σὲ ὑμνήσει·
Heb 2:13 καὶ πάλιν· Ἐγὼ θέλω ἔχει τὴν πεποίθησίν μου ἐπ αὐτόν· καὶ πάλιν· Ἰδού, ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, τὰ ὁποῖα μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.
Heb 2:14 Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδία ἐμέθεξαν ἀπὸ σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παρομοίως μετέλαβεν ἀπὸ τῶν αὐτῶν, διὰ νὰ καταργήσῃ διὰ τοῦ θανάτου τὸν ἔχοντα τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον,
Heb 2:15 καὶ ἐλευθερώσῃ ἐκείνους, ὅσοι διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου ἦσαν διὰ παντὸς τοῦ βίου ὑποκείμενοι εἰς τὴν δουλείαν.
Heb 2:16 Διότι βεβαίως δὲν ἀνέλαβεν ἀγγέλων φύσιν, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἀνέλαβεν.
Heb 2:17 Ὅθεν ἔπρεπε νὰ ὁμοιωθῇ κατὰ πάντα μὲ τοὺς ἀδελφούς, διὰ νὰ γείνῃ ἐλεήμων καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς εἰς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ κάμνῃ ἐξιλέωσιν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ.
Heb 2:18 Ἐπειδὴ καθ ὅτι αὐτὸς ἔπαθε πειρασθείς, δύναται νὰ βοηθήσῃ τοὺς πειραζομένους.

Heb 3:1 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, οὐρανίου προσκλήσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν,
Heb 3:2 ὅστις ἦτο πιστὸς εἰς τὸν καταστήσαντα αὐτόν, καθὼς καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Heb 3:3 Ἐπειδὴ οὗτος ἠξιώθη πλειοτέρας δόξης παρὰ τὸν Μωϋσῆν, καθ᾿ ὅσον ἔχει τιμὴν πλειοτέραν παρὰ τὸν οἶκον ὁ κατασκευάσας αὐτόν.
Heb 3:4 Διότι πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὁ δὲ κατασκευάσας τὰ πάντα εἶναι ὁ Θεός.
Heb 3:5 Καὶ ὁ μὲν Μωϋσῆς ὑπῆρξε πιστὸς εἰς ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς θεράπων, εἰς μαρτυρίαν τῶν λαληθησομένων,
Heb 3:6 ὁ δὲ Χριστὸς ὡς Υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς εἴμεθα οἶκος, ἐὰν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος.
Heb 3:7 Διὰ τοῦτο, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Σήμερον, ἐὰν ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ,
Heb 3:8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Heb 3:9 ὅπου οἱ πατέρες σας μὲ ἐπείραααν, μὲ ἐδοκίμασαν καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη·
Heb 3:10 διὰ τοῦτο δυσηρεστήθην εἰς τὴν γενεὰν ἐκείνην καὶ εἶπον· Πάντοτε πλανῶνται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδούς μου·
Heb 3:11 οὕτως ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου·
Heb 3:12 προσέχετε, ἀδελφοί, νὰ μὴ ὑπάρχῃ εἰς μήδενα ἀπὸ σᾶς πονηρὰ καρδία ἀπιστίας, ὥστε νὰ ἀποστατήσῃ ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος,
Heb 3:13 ἀλλὰ προτρέπετε ἀλλήλους καθ᾿ ἑκάστην ἡμέραν, ἐνόσῳ ὀνομάζεται τὸ σήμερον, διὰ νὰ μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν διὰ τῆς ἀπάτης τῆς ἁμαρτίας·
Heb 3:14 διότι μέτοχοι ἐγείναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν τὴν ἀρχὴν τῆς πεποιθήσεως,
Heb 3:15 ἐνῷ λέγεται· Σήμερον, ἐὰν ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.
Heb 3:16 Διότι τινές, ἀφοῦ ἤκουσαν, παρεπίκραναν αὐτὸν ἀλλ᾿ οὐχὶ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ τοῦ Μωϋσέως.
Heb 3:17 Εἰς τίνας δὲ παρωργίσθη τεσσαράκοντα ἔτη οὐχὶ εἰς τοὺς ἁμαρτήσαντας, τῶν ὁποίων τὰ κῶλα ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ
Heb 3:18 Πρὸς τίνας δὲ ὤμοσεν ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰμὴ πρὸς τοὺς ἀπειθήσαντας
Heb 3:19 Καὶ βλέπομεν ὅτι διὰ ἀπιστίαν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εἰσέλθωσι.
Heb 4:1 Ἄς φοβηθῶμεν λοιπὸν μήποτε, ἐνῷ μένει εἰς ἡμᾶς ἐπαγγελία νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, φανῇ τις ἐξ ὑμῶν ὅτι ὑστερήθη αὐτῆς.
Heb 4:2 Διότι ἡμεῖς εὐηγγελίσθημεν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι· ἀλλὰ δὲν ὠφέλησεν ἐκείνους ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἤκουσαν, ἐπειδὴ δὲν ἦτο εἰς τοὺς ἀκούσαντας ἡνωμένος μὲ τὴν πίστιν.
Heb 4:3 Διότι εἰσερχόμεθα εἰς τὴν κατάπαυσιν ἡμεῖς οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶπεν· Οὕτως ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· ἂν καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐτελείωσαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.
Heb 4:4 Διότι εἶπεν ἐν μέρει τινὶ περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ·
Heb 4:5 καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.
Heb 4:6 Ἐπειδὴ λοιπὸν μένει νὰ εἰσέλθωσί τινες εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες δὲν εἰσῆλθον δί ἀπείθειαν
Heb 4:7 πάλιν διορίζει ἡμέραν τινά, Σήμερον, λέγων διὰ τοῦ Δαβίδ, μετὰ τοσοῦτον καιρόν, καθὼς εἴρηται· Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας.
Heb 4:8 Διότι ἐὰν ὁ Ἰησοῦς σοῦ Ναυῆ εἶχε δώσει εἰς αὐτοὺς κατάπαυσιν, δὲν ἤθελε μετὰ ταῦτα λαλεῖ περὶ ἄλλης ἡμέρας.
Heb 4:9 Ἄρα μένει κατάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.
Heb 4:10 Διότι ὁ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, καθὼς ὁ Θεὸς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ.
Heb 4:11 Ἄς σπουδάσωμεν λοιπὸν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ τις εἰς τὸ αὐτὸ παράδειγμα τῆς ἀπειθείας.
Heb 4:12 Διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζῶν καὶ ἐνεργὸς καὶ κοπτερώτερος ὑπὲρ πᾶσαν δίστομον μάχαιραν καὶ διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ διερευνᾷ τοὺς διαλογισμοὺς καὶ τὰς ἐννοίας τῆς καρδίας·
Heb 4:13 καὶ δὲν εἶναι οὐδὲν κτίσμα ἀφανὲς ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀλλὰ πάντα εἶναι γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἔχομεν νὰ δώσωμεν λόγον.
Heb 4:14 Ἔχοντες λοιπὸν ἀρχιερέα μέγαν, ὅστις διῆλθε τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἄς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν.
Heb 4:15 Διότι δὲν ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον νὰ συμπαθήσῃ εἰς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἀλλὰ πειρασθέντα κατὰ πάντα καθ᾿ ὁμοιότητα ἡμῶν χωρὶς ἁμαρτίας.
Heb 4:16 Ἄς πλησιάζωμεν λοιπὸν μετὰ παρρησίας εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ νὰ λάβωμεν ἔλεος καὶ νὰ εὕρωμεν

χάριν πρὸς βοήθειαν ἐν καιρῷ χρείας.
Heb 5:1 Διότι πᾶς ἀρχιερεύς, ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται εἰς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν,
Heb 5:2 δυνάμενος νὰ συμπαθῇ εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας καὶ πλανωμένους, διότι καὶ αὐτὸς εἶναι περιενδεδυμένος ἀσθένειαν·
Heb 5:3 καὶ διὰ ταύτην χρεωστεῖ, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ νὰ προσφέρῃ θυσίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.
Heb 5:4 Καὶ οὐδεὶς λαμβάνει τὴν τιμὴν ταύτην εἰς ἑαυτόν, ἀλλ᾿ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθὼς καὶ ὁ Ἀαρών.
Heb 5:5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασεν ἑαυτὸν διὰ νὰ γείνῃ ἀρχιερεύς, ἀλλ᾿ ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶσαι σύ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα·
Heb 5:6 καθὼς καὶ ἀλλαχοῦ λέγει· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
Heb 5:7 Ὅστις ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ἀφοῦ μετὰ κραυγῆς δυνατῆς καὶ δακρύων προσέφερε δεήσεις καὶ ἱκεσίας πρὸς τὸν δυνάμενον νὰ σώζῃ αὐτὸν ἐκ τοῦ θανάτου, καὶ εἰσηκούσθη διὰ τὴν εὐλάβειαν αὐτοῦ,
Heb 5:8 καίτοι ὢν Υἱός, ἔμαθε τὴν ὑπακοὴν ἀφ᾿ ὅσων ἔπαθε,
Heb 5:9 καὶ γενόμενος τέλειος, κατεστάθη αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου εἰς πάντας τοὺς ὑπακούοντας εἰς αὐτόν,
Heb 5:10 ὀνομασθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·
Heb 5:11 Περὶ τοῦ ὁποίου πολλὰ ἔχομεν νὰ εἴπωμεν καὶ δυσερμήνευτα, διότι ἐγείνετε νωθροὶ τὰς ἀκοάς.
Heb 5:12 Ἐπειδὴ ἐνῷ ὡς πρὸς τὸν καιρὸν ἔπρεπε νὰ ἦσθε διδάσκαλοι, πάλιν ἔχετε χρείαν τοῦ νὰ σᾶς διδάσκῃ τις τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ, καὶ κατηντήσατε νὰ ἔχητε χρείαν γάλακτος καὶ οὐχὶ στερεᾶς τροφῆς.
Heb 5:13 Διότι πᾶς ὁ μετέχων γάλακτος εἶναι ἄπειρος τοῦ λόγου τῆς δικαιοσύνης· ἐπειδὴ εἶναι νήπιος·
Heb 5:14 τῶν τελείων ὅμως εἶναι ἡ στερεὰ τροφή, οἵτινες διὰ τὴν ἕξιν ἔχουσι τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα εἰς τὸ νὰ διακρίνωσι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.
Heb 6:1 Διὰ τοῦτο ἀφήσαντες τὴν ἀρχικὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ἄς φερώμεθα πρὸς τὴν τελειότητα, χωρὶς νὰ βάλλωμεν ἐκ νέου θεμέλιον μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως εἰς Θεόν,
Heb 6:2 τῆς διδαχῆς τῶν βαπτισμῶν καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου.
Heb 6:3 Καὶ τοῦτο θέλομεν κάμει, ἐὰν ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός.
Heb 6:4 Διότι ἀδύνατον εἶναι οἱ ἅπαξ φωτισθέντες καὶ γευθέντες τῆς ἐπουρανίου δωρεᾶς καὶ γενόμενοι μέτοχοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
Heb 6:5 καὶ γευθέντες τὸν καλὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ μέλλοντος αἰῶνος,
Heb 6:6 καὶ ἔπειτα παραπεσόντες, ἀδύνατον νὰ ἀνακαινισθῶσι πάλιν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντες εἰς ἑαυτοὺς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ καταισχύνοντες.
Heb 6:7 Διότι γῆ, ἥτις πίνει τὴν πολλάκις ἐρχομένην ἐπ᾿ αὐτῆς βροχὴν καὶ γεννᾷ βοτάνην ὠφέλιμον εἰς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίαν παρὰ Θεοῦ·
Heb 6:8 ὅταν ὅμως ἐκφύῃ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, εἶναι ἀδόκιμος καὶ πλησίον κατάρας, τῆς ὁποίας τὸ τέλος εἶναι νὰ καυθῇ.
Heb 6:9 Περὶ ὑμῶν δέ, ἂν καὶ λαλῶμεν οὕτως, ἀγαπητοί, εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἔχετε τὰ καλήτερα καὶ συνεχόμενα μὲ τὴν σωτηρίαν.
Heb 6:10 Διότι δὲν εἶναι ἄδικος ὁ Θεός, ὥστε νὰ λησμονήσῃ τὸ ἔργον σας καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὑπηρετήσαντες τοὺς ἁγίους καὶ ὑπηρετοῦντες.
Heb 6:11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ δεικνύῃ ἕκαστος ὑμῶν τὴν αὐτὴν σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους,
Heb 6:12 διὰ νὰ μὴ γείνητε νωθροί, ἀλλὰ μιμηταὶ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.
Heb 6:13 Διότι ὁ Θεός, δίδων ἐπαγγελίαν εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ὀμόσῃ εἰς οὐδένα μεγαλήτερον, ὤμοσεν εἰς ἑαυτόν,
Heb 6:14 λέγων· Βεβαίως εὐλογῶν θέλω σε εὐλογήσει καὶ πληθύνων θέλω σε πληθύνει·
Heb 6:15 καὶ οὕτω προσμείνας μὲ ὑπομονήν, ἀπήλαυσε τὴν ἐπαγγελίαν.
Heb 6:16 Διότι οἱ μὲν ἄνθρωποι ὀμνύουσιν εἰς τὸν μεγαλήτερον, καὶ ὁ ὅρκος εἶναι εἰς αὐτοὺς τέλος πάσης ἀντιλογίας πρὸς βεβαίωσιν.
Heb 6:17 Εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Θεός, θέλων νὰ δείξῃ περισσότερον πρὸς τοὺς κληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, μετεχειρίσθη μέσον τὸν ὅρκον,
Heb 6:18 ὥστε διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῇ ὁ Θεός, νὰ ἔχωμεν ἰσχυρὰν παρηγορίαν οἱ καταφυγόντες εἰς τὸ νὰ κρατήσωμεν τὴν προκειμένην ἐλπίδα·
Heb 6:19 τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὡς ἄγκυραν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καταπετάσματος,
Heb 6:20 ὅπου ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθεν ὑπὲρ ἡμῶν πρόδρομος, γενόμενος ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
Heb 7:1 Διότι οὗτος ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅστις συνήντησε τὸν Ἀβραὰμ ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῶν βασιλέων καὶ ηὐλόγησεν αὐτόν,
Heb 7:2 εἰς ὃν ὁ Ἀβραὰμ ἐχώρισε καὶ δέκατον ἀπὸ πάντων τῶν λαφύρων, ὅστις πρῶτον μὲν ἑρμηνεύεται βασιλεὺς

δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ βασιλεὺς Σαλήμ, τὸ ὁποῖον εἶναι βασιλεὺς εἰρήνης,
Heb 7:3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μὴ ἔχων μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε τέλος ζωῆς, ἀλλ᾿ ἀφωμοιωμένος μὲ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς πάντοτε.
Heb 7:4 Στοχασθῆτε δὲ πόσον μέγας ἦτο οὗτος, εἰς ὃν ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατριάρχης ἔδωκε καὶ δέκατον ἐκ τῶν λαφύρων.
Heb 7:5 Καὶ ὅσοι μὲν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Λευῒ λαμβάνουσι τὴν ἱερατείαν, ἔχουσιν ἐντολὴν νὰ ἀποδεκατόνωσι τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίτοι ἐξελθόντας ἐκ τῆς ὀσφύος τοῦ Ἀβραάμ·
Heb 7:6 ἐκεῖνος δὲ ὅστις δὲν ἐγενεαλογεῖτο ἐξ αὐτῶν, ἐδεκάτωσε τὸν Ἀβραάμ, καὶ ηὐλόγησε τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας·
Heb 7:7 χωρὶς δὲ τινος ἀντιλογίας τὸ μικρότερον εὐλογεῖται ὑπὸ τοῦ μεγαλητέρου.
Heb 7:8 Καὶ ἐδῶ μὲν θνητοὶ ἄνθρωποι λαμβάνουσι δέκατα, ἐκεῖ δὲ λαμβάνει ὁ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ.
Heb 7:9 Καὶ διὰ νὰ εἴπω οὕτω, διὰ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Λευΐ, ὅστις ἐλάμβανε δέκατα, ἀπεδεκατώθη.
Heb 7:10 Διότι ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦτο ἔτι, ὅτε συνήντησεν αὐτὸν ὁ Μελχισεδέκ.
Heb 7:11 Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελειότης ὑπῆρχε διὰ Λευϊτικῆς ἱερωσύνης· διότι ὁ λαὸς ἐπ᾿ αὐτῆς ἔλαβε τὸν νόμον· τίς χρεία πλέον νὰ ἐγερθῇ ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, καὶ οὐχὶ νὰ λέγηται κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρών
Heb 7:12 Διότι μετατιθεμένης τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται.
Heb 7:13 Ἐπειδὴ ἐκεῖνος, περὶ τοῦ ὁποίου λέγονται ταῦτα, ἄλλης φυλῆς μετεῖχεν, ἐξ ἧς οὐδεὶς ἐπλησίασεν εἰς τὸ θυσιαστήριον.
Heb 7:14 Ἐπειδὴ εἶναι πρόδηλον ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνέτειλεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς τὴν ὁποίαν φυλὴν ὁ Μωϋσῆς οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης ἐλάλησε.
Heb 7:15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλον εἶναι, διότι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ Μελχισεδὲκ ἐγείρεται ἄλλος ἱερεύς,
Heb 7:16 ὅστις δὲν ἔγεινε κατὰ νόμον σαρκικῆς ἐντολῆς ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀτελευτήτου·
Heb 7:17 διότι μαρτυρεῖ λέγων ὅτι Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
Heb 7:18 Διότι ἀθέτησις μὲν γίνεται τῆς προηγουμένης ἐντολῆς διὰ τὸ ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελὲς αὐτῆς·
Heb 7:19 ἐπειδὴ ὁ νόμος οὐδὲν ἔφερεν εἰς τὸ τέλειον, ἔγεινε δὲ ἐπεισαγωγὴ ἐλπίδος καλητέρας, διὰ τῆς ὁποίας πλησιάζομεν εἰς τὸν Θεόν.
Heb 7:20 Καὶ καθ᾿ ὅσον δὲν ἔγεινεν ἱερεὺς χωρὶς ὁρκωμοσίας·
Heb 7:21 διότι ἐκεῖνοι ἔγειναν ἱερεῖς χωρὶς ὁρκωμοσίας, οὗτος δὲ μετὰ ὁρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὤμοσε Κύριος, καὶ δὲν θέλει μεταμεληθῆ· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·
Heb 7:22 κατὰ τοσοῦτον ἀνωτέρας διαθήκης ἐγγυητὴς ἔγεινεν ὁ Ἰησοῦς.
Heb 7:23 Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἔγειναν πολλοὶ ἱερεῖς, ἐπειδὴ ἠμποδίζοντο ὑπὸ τοῦ θανάτου νὰ παραμένωσιν·
Heb 7:24 ἐκεῖνος ὅμως, ἐπειδὴ μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει ἀμετάθετον τὴν ἱερωσύνην·
Heb 7:25 ὅθεν δύναται καὶ νὰ σώζῃ ἐντελῶς τοὺς προσερχομένους εἰς τὸν Θεὸν δι᾿ αὐτοῦ, ζῶν πάντοτε διὰ νὰ μεσιτεύσῃ ὑπὲρ αὐτῶν.
Heb 7:26 Διότι τοιοῦτος ἀρχιερεὺς ἔπρεπεν εἰς ἡμᾶς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος,
Heb 7:27 ὅστις δὲν ἔχει καθ᾿ ἡμέραν ἀνάγκην, ὡς οἱ ἀρχιερεῖς νὰ προσφέρῃ πρότερον θυσίας ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, ἔπειτα ὑπὲρ τῶν τοῦ λαοῦ· διότι ἅπαξ ἔκαμε τοῦτο, ὅτε προσέφερεν ἑαυτόν.
Heb 7:28 Διότι ὁ νόμος καθιστᾷ ἀρχιερεῖς ἀνθρώπους ἔχοντας ἀδυναμίαν· ὁ λόγος ὅμως τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον κατέστησε τὸν Υἱόν, ὅστις εἶναι τετελειωμένος εἰς τὸν αἰῶνα.
Heb 8:1 Κεφάλαιον δὲ τῶν λεγομένων εἶναι τοῦτο, Τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὅστις ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Heb 8:2 λειτουργὸς τῶν ἁγίων καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, τὴν ὁποίαν κατεσκεύασεν ὁ Κύριος, καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος.
Heb 8:3 Διότι πᾶς ἀρχιερεὺς καθίσταται διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίας· ὅθεν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἔχῃ καὶ οὗτός τι, τὸ ὁποῖον νὰ προσφέρῃ.
Heb 8:4 Ἐπειδὴ ἐὰν ἦτο ἐπὶ γῆς, οὐδὲ ἤθελεν εἶσθαι ἱερεύς, διότι ὑπῆρχον οἱ ἱερεῖς οἱ προσφέροντες τὰ δῶρα κατὰ τὸν νόμον,
Heb 8:5 οἵτινες λειτουργοῦσιν εἰς ὑπόδειγμα καὶ σκιὰν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς τὸν Μωϋσῆν ὅτε ἔμελλε νὰ κατασκευάσῃ τὴν σκηνήν· διότι Πρόσεχε, λέγει, νὰ κάμῃς πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα εἰς σὲ ἐν τῷ ὄρει.
Heb 8:6 Τώρα ὅμως ὁ Χριστὸς ἔλαβεν ἐξοχωτέραν λειτουργίαν, καθόσον εἶναι καὶ ἀνωτέρας διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐνομοθετήθη μὲ ἀνωτέρας ἐπαγγελίας.
Heb 8:7 Διότι ἐὰν ἡ πρώτη ἐκείνη ἦτο ἄμεμπτος, δὲν ἤθελε ζητεῖσθαι τόπος διὰ τὴν δευτέραν.
Heb 8:8 Διότι μεμφόμενος αὐτοὺς λέγει· Ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω συντελέσει ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα διαθήκην καινήν,
Heb 8:9 οὐχὶ κατὰ τὴν διαθήκην, τὴν ὁποίαν ἔκαμον πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καθ᾿ ἣν ἡμέραν ἐπίασα αὐτοὺς ἀπὸ τῆς χειρὸς διὰ νὰ ἐξαγάγω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διότι αὐτοὶ δὲν ἐνέμειναν εἰς τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτούς, λέγει Κύριος.
Heb 8:10 Διότι αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος· Θέλω δώσει τοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ θέλω γράψει αὐτοὺς ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτοὺς Θεός, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐμὲ λαός.

Heb 8:11 Καὶ δὲν θέλουσι διδάσκει ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γνώρισον τὸν Κύριον· διότι πάντες θέλουσι μὲ γνωρίζει ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν·
Heb 8:12 διότι θέλω εἶσθαι ἵλεως εἰς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας αὐτῶν δὲν θέλω ἐνθυμεῖσθαι πλέον.
Heb 8:13 Λέγων δὲ καινήν, ἔκαμε παλαιὰν τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον εἶναι πλησίον ἀφανισμοῦ.
Heb 9:1 Εἶχε μὲν λοιπὸν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ διατάξεις λατρείας καὶ τὸ ἅγιον τὸ κοσμικόν.
Heb 9:2 Διότι κατεσκευάσθη σκηνὴ ἡ πρώτη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο καὶ ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια.
Heb 9:3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα ἦτο σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια ἁγίων,
Heb 9:4 ἔχουσα χρυσοῦν θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης πανταχόθεν περικεκαλυμμένην μὲ χρυσίον, ἐν ᾗ ἦτο στάμνος χρυσῆ, ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης,
Heb 9:5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς ἦσαν Χερουβεὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι τώρα χρεία νὰ λέγωμεν κατὰ μέρος.
Heb 9:6 Ὄντων δὲ τούτων οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν εἰσέρχονται διαπαντὸς οἱ ἱερεῖς ἐκτελοῦντες τὰς λατρείας,
Heb 9:7 εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσέρχεται μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐχὶ χωρὶς αἵματος, τὸ ὁποῖον προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἐξ ἀγνοίας ἁμαρτημάτων τοῦ λαοῦ,
Heb 9:8 καὶ τοῦτο ἐδηλοποίει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὅτι δὲν ἦτο πεφανερωμένη ἡ εἰς τὰ ἅγια ὁδός, ἐπειδὴ ἡ πρώτη σκηνὴ ἵστατο ἔτι·
Heb 9:9 ἥτις ἦτο τύπος εἰς τὸν τότε παρόντα καιρόν, καθ' ὃν προσεφέροντο δῶρα καὶ θυσίαι, αἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ κάμωσι τέλειον κατὰ τὴν συνείδησιν τὸν λατρεύοντα,
Heb 9:10 ἐπειδὴ ἦσαν διατεταγμένα μόνον εἰς βρώματα καὶ πόματα καὶ διαφόρους βαπτισμοὺς καὶ διατάξεις σαρκικάς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως.
Heb 9:11 Ἐλθὼν δὲ ὁ Χριστὸς ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μεγαλητέρας καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐχὶ χειροποιήτου, τουτέστιν οὐχὶ ταύτης τῆς κατασκευῆς,
Heb 9:12 οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος, εἰσῆλθεν ἅπαξ εἰς τὰ ἅγια, ἀποκτήσας αἰωνίαν λύτρωσιν.
Heb 9:13 Διότι ἐὰν τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τράγων καὶ ἡ σποδὸς τῆς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς μεμολυσμένους ἁγιάζῃ πρὸς τὴν καθαρότητα τῆς σαρκός,
Heb 9:14 πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὅστις διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ αἰωνίου προσέφερεν ἑαυτὸν ἄμωμον εἰς τὸν Θεόν, θέλει καθαρίσει τὴν συνείδησίν σας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ νὰ λατρεύητε τὸν ζῶντα Θεόν
Heb 9:15 Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης διαθήκης καινῆς, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου, ὅστις ἔγεινε πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῆς πρώτης διαθήκης παραβάσεων, λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τὴν ἐπαγγελίαν τῆς αἰωνίου κληρονομίας.
Heb 9:16 Διότι ὅπου εἶναι διαθήκη, ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ θάνατος ἐκείνου, ὅστις ἔκαμε τὴν διαθήκην·
Heb 9:17 διότι ἡ διαθήκη ἐπὶ τεθνεώτων εἶναι βεβαία, ἐπειδὴ ποτὲ δὲν ἰσχύει, ἐνόσῳ ζῇ ὁ διαθέτης.
Heb 9:18 Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη δὲν ἦτο ἐγκαινιασμένη χωρὶς αἵματος·
Heb 9:19 διότι ἀφοῦ πᾶσα ἐντολὴ τοῦ νόμου ἐλαλήθη ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως πρὸς πάντα τὸν λαόν, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μὲ ὕδωρ καὶ μαλλίον κόκκινον καὶ ὕσσωπον, ἐρράντισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαόν,
Heb 9:20 λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν διέταξεν εἰς ἐσᾶς ὁ Θεός·
Heb 9:21 καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας μὲ τὸ αἷμα ὁμοίως ἐρράντισε.
Heb 9:22 Καὶ σχεδὸν μὲ αἷμα καθαρίζονται πάντα κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς χύσεως αἵματος δὲν γίνεται ἄφεσις.
Heb 9:23 Ἀνάγκη λοιπὸν ἦτο οἱ μὲν τύποι τῶν ἐπουρανίων νὰ καθαρίζωνται διὰ τούτων, αὐτὰ ὅμως τὰ ἐπουράνια μὲ θυσίας ἀνωτέρας παρὰ ταύτας.
Heb 9:24 Διότι ὁ Χριστὸς δὲν εἰσῆλθεν εἰς χειροποίητα ἅγια, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ τώρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν·
Heb 9:25 οὐδὲ διὰ νὰ προσφέρῃ πολλάκις ἑαυτόν, καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν μὲ ξένον αἷ μα·
Heb 9:26 διότι ἔπρεπε τότε πολλάκις νὰ πάθῃ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· τώρα δὲ ἅπαξ εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων ἐφανερώθη, διὰ νὰ ἀθετήσῃ τὴν ἁμαρτίαν διὰ τῆς θυσίας ἑαυτοῦ.
Heb 9:27 Καὶ καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἅπαξ νὰ ἀποθάνωσι, μετὰ δὲ τοῦτο εἶναι κρίσις,
Heb 9:28 οὕτω καὶ ὁ Χριστός, ἅπαξ προσφερθεὶς διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας πολλῶν, θέλει φανῆ ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας εἰς τοὺς προσμένοντας αὐτὸν διὰ σωτηρίαν.
Heb 10:1 Διότι ὁ νόμος, ἔχων σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐχὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, δὲν δύναταί ποτε διὰ τῶν αὐτῶν θυσιῶν, τὰς ὁποίας προσφέρουσι κατ' ἐνιαυτὸν πάντοτε νὰ τελειοποιήσῃ τοὺς προσερχομένους·
Heb 10:2 ἐπειδὴ τότε δὲν ἤθελον παύσει νὰ προσφέρωνται, διότι οἱ λατρευταὶ ἅπαξ καθαρισθέντες, δὲν ἤθελον ἔχει πλέον οὐδεμίαν συνείδησιν ἁμαρτιῶν·
Heb 10:3 ἀλλ' ἐν αὐταῖς γίνεται κατ' ἐνιαυτὸν ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν·

Heb 10:4 διότι ἀδύνατον εἶναι αἷμα ταύρων καὶ τράγων νὰ ἀφαιρῇ ἁμαρτίας.
Heb 10:5 Διὰ τοῦτο εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν ἠθέλησας, ἀλλ᾿ ἡτοίμασας εἰς ἐμὲ σῶμα·
Heb 10:6 εἰς ὁλοκαυτώματα καὶ προσφορὰς περὶ ἁμαρτίας δὲν εὐηρεστήθης·
Heb 10:7 τότε εἶπον· Ἰδού, ἔρχομαι, ἐν τῷ τόμῳ τοῦ βιβλίου εἶναι γεγραμμένον περὶ ἐμοῦ, διὰ νὰ κάμω, ὦ Θεέ, τὸ θέλημά σου.
Heb 10:8 Ἀφοῦ εἶπεν ἀνωτέρω ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ προσφορὰς περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠθέλησας οὐδὲ εὐηρεστήθης εἰς αὐτάς, αἵτινες προσφέρονται κατὰ τὸν νόμον,
Heb 10:9 τότε εἶπεν· Ἰδού, ἔρχομαι διὰ νὰ κάμω, ὦ Θεέ, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, διὰ νὰ συστήσῃ τὸ δεύτερον.
Heb 10:10 Μὲ τὸ ὁποῖον θέλημα εἴμεθα ἡγιασμένοι διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅπαξ γενομένης.
Heb 10:11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἵσταται καθ ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες ποτὲ δὲν δύνανται νὰ ἀφαιρέσωσιν ἁμαρτίας·
Heb 10:12 ἀλλ᾿ αὐτὸς ἀφοῦ προσέφερε μίαν θυσίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, ἐκάθησε διαπαντὸς ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ,
Heb 10:13 προσμένων τοῦ λοιποῦ ἑωσοῦ τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
Heb 10:14 Διότι μὲ μίαν προσφορὰν ἐτελειοποίησε διὰ παντὸς τοὺς ἁγιαζομένους.
Heb 10:15 Μαρτυρεῖ δὲ εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· διότι ἀφοῦ εἶπε πρότερον,
Heb 10:16 Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει ὁ Κύριος· Θέλω δώσει τοὺς νόμους μου εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ θέλω γράψει αὐτοὺς ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν, προσθέτει,
Heb 10:17 Καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας αὐτῶν δὲν θέλω ἐνθυμεῖσθαι πλέον.
Heb 10:18 Ὅπου δὲ εἶναι ἄφεσις τούτων, δὲν εἶναι πλέον προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.
Heb 10:19 Ἔχοντες λοιπόν, ἀδελφοί, παρρησίαν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ,
Heb 10:20 διὰ νέας καὶ ζώσης ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν καθιέρωσεν εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
Heb 10:21 καὶ ἔχοντες ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ,
Heb 10:22 ἂς πλησιάζωμεν μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἔχοντες τὰς καρδίας ἡμῶν κεκαθαρμένας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα μὲ ὕδωρ καθαρόν·
Heb 10:23 ἂς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον· διότι πιστὸς ὁ ὑποσχεθείς·
Heb 10:24 καὶ ἂς φροντίζωμεν περὶ ἀλλήλων, παρακινοῦντες εἰς ἀγάπην καὶ καλὰ ἔργα,
Heb 10:25 μὴ ἀφίνοντες τὸ νὰ συνερχώμεθα ὁμοῦ, καθὼς εἶναι συνήθεια εἴς τινας, ἀλλὰ προτρέποντες ἀλλήλους, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσον βλέπετε πλησιάζουσαν τὴν ἡμέραν.
Heb 10:26 Διότι ἐὰν ἡμεῖς ἁμαρτάνωμεν ἑκουσίως, ἀφοῦ ἐλάβομεν τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας, δὲν ἀπολείπεται πλέον θυσία περὶ ἁμαρτιῶν,
Heb 10:27 ἀλλὰ φοβερὰ τις ἀπεκδοχὴ κρίσεως καὶ ἔξαψις πυρός, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ κατατρώγῃ τοὺς ἐναντίους.
Heb 10:28 Ἐὰν τις ἀθετήσῃ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων ἀποθνήσκει χωρὶς ἔλεος·
Heb 10:29 πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθῇ ἄξιος ὁ καταπατήσας τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ νομίσας κοινὸν τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, μὲ τὸ ὁποῖον ἡγιάσθη, καὶ ὑβρίσας τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος
Heb 10:30 Διότι ἐξεύρομεν τὸν εἰπόντα· Εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις, ἐγὼ θέλω κάμει ἀνταπόδοσιν, λέγει Κύριος· καὶ πάλιν· Ὁ Κύριος θέλει κρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Heb 10:31 Φοβερὸν εἶναι τὸ νὰ πέσῃ τις εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.
Heb 10:32 Ἀναφέρετε δὲ εἰς τὴν μνήμην σας τὰς προτέρας ἡμέρας, ἐν αἷς ἀφοῦ ἐφωτίσθητε, ὑπεμείνατε μέγαν ἀγῶνα παθημάτων·
Heb 10:33 ποτὲ μὲν θεατριζόμενοι μὲ ὀνειδισμοὺς καὶ θλίψεις, ποτὲ δὲ γινόμενοι κοινωνοὶ τῶν τὰ τοιαῦτα παθόντων.
Heb 10:34 Διότι ἐδείξατε συμπάθειαν εἰς τὰ δεσμὰ μου καὶ ἐδέχθητε μετὰ χαρᾶς τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων σας, ἐξεύροντες ὅτι ἔχετε εἰς ἑαυτοὺς περιουσίαν ἐν οὐρανοῖς καλητέραν καὶ διαμένουσαν.
Heb 10:35 Μὴ ἀποβάλητε λοιπὸν τὴν παρρησίαν σας, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην.
Heb 10:36 Διότι ἔχετε χρείαν ὑπομονῆς, διὰ νὰ κάμητε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ λάβητε τὴν ἐπαγγελίαν.
Heb 10:37 Διότι ἔτι ὀλίγον καιρόν, καὶ θέλει ἔλθει ὁ ἐρχόμενος καὶ δὲν θέλει βραδύνει.
Heb 10:38 Ὁ δὲ δίκαιος θέλει ζήσει ἐκ πίστεως· καὶ ἐὰν τις συρθῇ ὀπίσω, ἡ ψυχὴ μου δὲν εὐαρεστεῖται εἰς αὐτόν.
Heb 10:39 Ἡμεῖς ὅμως δὲν εἴμεθα ἐκ τῶν συρομένων ὀπίσω πρὸς ἀπώλειαν, ἀλλ᾿ ἐκ τῶν πιστευόντων πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς.
Heb 11:1 Εἶναι δὲ ἡ πίστις ἐλπιζομένων πεποίθησις, βεβαίωσις πραγμάτων μὴ βλεπομένων.
Heb 11:2 Διότι διὰ ταύτης ἔλαβον καλὴν μαρτυρίαν οἱ πρεσβύτεροι.
Heb 11:3 Διὰ πίστεως ἐννοοῦμεν ὅτι οἱ αἰῶνες ἐκτίθησαν μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὥστε τὰ βλεπόμενα δὲν ἔγειναν ἐκ φαινομένων.
Heb 11:4 Διὰ πίστεως ὁ Ἄβελ προσέφερε πρὸς τὸν Θεὸν καλητέραν θυσίαν παρὰ τὸν Κάϊν, διὰ τῆς ὁποίας ἐμαρτυρήθη

ὅτι ἦτο δίκαιος, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἔδωκε μαρτυρίαν περὶ τῶν δώρων αὐτοῦ, καὶ δἰ αὐτῆς καίτοι ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ.
Heb 11:5 Διὰ πίστεως μετετέθη ὁ Ἐνώχ, διὰ νὰ μὴ ἴδῃ θάνατον, καὶ δὲν εὑρίσκετο, διότι μετέθεσεν αὐτὸν ὁ Θεός· ἐπειδὴ πρὸ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ ἐμαρτυρήθη ὅτι εὐηρέστησεν εἰς τὸν Θεόν·
Heb 11:6 χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εἶναι νὰ εὐαρεστήσῃ τις εἰς αὐτόν· διότι ὁ προσερχόμενος εἰς τὸν Θεὸν πρέπει νὰ πιστεύῃ ὅτι εἶναι καὶ γίνεται μισθαποδότης εἰς τοὺς ἐκζητοῦντας αὐτόν.
Heb 11:7 Διὰ πίστεως ὁ Νῶε, εἰδοποιηθεὶς θεόθεν περὶ τῶν μὴ βλεπομένων ἔτι, ἐφοβήθη καὶ κατεσκεύασε κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δἰ ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον καὶ ἔγεινε κληρονόμος τῆς διὰ πίστεως δικαιοσύνης.
Heb 11:8 Διὰ πίστεως ὑπήκουσεν ὁ Ἀβραάμ, ὅτε ἐκαλεῖτο νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ λάβῃ εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε μὴ ἐξεύρων ποῦ ὑπάγει.
Heb 11:9 Διὰ πίστεως παρῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ξένην, κατοικήσας ἐν σκηναῖς μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς αὐτῆς ἐπαγγελίας·
Heb 11:10 διότι περιέμενε τὴν πόλιν τὴν ἔχουσαν τὰ θεμέλια, τῆς ὁποίας τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός.
Heb 11:11 Διὰ πίστεως καὶ αὐτὴ ἡ Σάρρα ἔλαβε δύναμιν εἰς τὸ νὰ συλλάβῃ σπέρμα καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἐγέννησεν, ἐπειδὴ ἐστοχάσθη πιστὸν τὸν ὑποσχεθέντα.
Heb 11:12 Διὰ τοῦτο καὶ ἐξ ἑνός, μάλιστα νενεκρωμένου, ἐγεννήθησαν καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλῆθος, καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἀριθμηθῇ.
Heb 11:13 Ἐν πίστει ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ μακρόθεν ἰδόντες αὐτὰς καὶ πεισθέντες καὶ ἐγκολπωθέντες καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι εἶναι ξένοι καὶ παρεπίδημοι ἐπὶ τῆς γῆς.
Heb 11:14 Διότι οἱ λέγοντες τοιαῦτα δεικνύουσιν ὅτι ζητοῦσι πατρίδα.
Heb 11:15 Καὶ ἐὰν μὲν ἐνεθυμοῦντο ἐκείνην, ἐξ ἧς ἐξῆλθον, ἤθελον εὑρεῖ καιρὸν νὰ ἐπιστρέψωσι·
Heb 11:16 τώρα ὅμως ἐπιθυμοῦσι καλητέραν, τουτέστιν ἐπουράνιον. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν ἐπαισχύνεται αὐτοὺς νὰ λέγηται Θεὸς αὐτῶν, διότι ἡτοίμασε δἰ αὐτοὺς πόλιν.
Heb 11:17 Διὰ πίστεως ὁ Ἀβραάμ, ὅτε ἐδοκιμάζετο, προσέφερε τὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ προσέφερεν ἐκεῖνος ὅστις ἀνεδέχθη τὰς ἐπαγγελίας,
Heb 11:18 πρὸς τὸν ὁποῖον ἐλαλήθη ὅτι ἐν Ἰσαὰκ θέλει κληθῇ εἰς σὲ σπέρμα,
Heb 11:19 συλλογισθεὶς ὅτι ὁ Θεὸς δύναται καὶ ἐκ νεκρῶν νὰ ἀνεγείρῃ· ἐξ ὧν καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὀπίσω παραβολικῶς.
Heb 11:20 Διὰ πίστεως ὁ Ἰσαὰκ ηὐλόγησε τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἠσαῦ περὶ τῶν μελλόντων.
Heb 11:21 Διὰ πίστεως ὁ Ἰακὼβ ἀποθνήσκων ηὐλόγησεν ἕκαστον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσὴφ καὶ προσεκύνησεν ἐπιστηριζόμενος ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.
Heb 11:22 Διὰ πίστεως ὁ Ἰωσὴφ ἀποθνήσκων προανήγγειλε περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ παρήγγειλε περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ.
Heb 11:23 Διὰ πίστεως ὁ Μωϋσῆς, ἀφοῦ ἐγεννήθη, ἐκρύφθη τρεῖς μῆνας ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοῦ, διότι εἶδον κεχαριτωμένον τὸ παιδίον, καὶ δὲν ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.
Heb 11:24 Διὰ πίστεως ὁ Μωϋσῆς, ἀφοῦ ἐμεγάλωσεν, ἠρνήθη νὰ λέγηται υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραώ,
Heb 11:25 προκρίνας μᾶλλον νὰ κακουχῆται μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν ἁμαρτίας,
Heb 11:26 κρίνας τὸν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ὀνειδισμὸν μεγαλήτερον πλοῦτον παρὰ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρούς· διότι ἀπέβλεπεν εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.
Heb 11:27 Διὰ πίστεως ἀφῆκε τὴν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· διότι ὡς βλέπων τὸν ἀόρατον ἐνεκαρτέρησε.
Heb 11:28 Διὰ πίστεως ἔκαμε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, διὰ νὰ μὴ ἐγγίσῃ αὐτοὺς ὁ ἐξολοθρεύων τὰ πρωτότοκα.
Heb 11:29 Διὰ πίστεως διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς, τὴν ὁποίαν δοκιμάσαντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεποντίσθησαν.
Heb 11:30 Διὰ πίστεως ἔπεσον τὰ τείχη τῆς Ἱεριχώ, ἀφοῦ ἐκυκλώθησαν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
Heb 11:31 Διὰ πίστεως ἡ πόρνη Ῥαὰβ δὲν συναπωλέσθη μὲ τοὺς ἀπειθήσαντας, δεχθεῖσα τοὺς κατασκόπους μὲ εἰρήνην.
Heb 11:32 Καὶ τί ἔτι νὰ λέγω Διότι θέλει με λείψει ὁ καιρὸς διηγούμενον περὶ Γεδεών, Βαρὰκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαβὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν,
Heb 11:33 οἵτινες διὰ τῆς πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, εἰργάσθησαν δικαιοσύνην, ἐπέτυχον τὰς ἐπαγγελίας, ἔφραξαν στόματα λεόντων,
Heb 11:34 ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἔγειναν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν στρατεύματα ἀλλοτρίων.
Heb 11:35 Ἔλαβον γυναῖκες τοὺς νεκροὺς αὐτῶν ἀναστηθέντας· ἄλλοι δὲ ἐβασανίσθησαν, μὴ δεχθέντες τὴν ἀπολύτρωσιν, διὰ νὰ ἀξιωθῶσι καλητέρας ἀναστάσεως·
Heb 11:36 ἄλλοι δὲ ἐδοκίμασαν ἐμπαιγμοὺς καὶ μάστιγας, ἔτι δὲ καὶ δεσμὰ καὶ φυλακήν·
Heb 11:37 ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ἐπειράσθησαν, μὲ σφαγὴν μαχαίρας ἀπέθανον, περιεπλανήθησαν μὲ δέρματα προβάτων, μὲ δέρματα αἰγῶν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι,
Heb 11:38 τῶν ὁποίων δὲν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος, πλανώμενοι ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς τρύπαις τῆς γῆς.

Heb 11:39 Καὶ οὗτοι πάντες ἄν καὶ ἔλαβον καλὴν μαρτυρίαν διὰ τῆς πίστεως, δὲν ἀπήλαυσαν τὴν ἐπαγγελίαν,
Heb 11:40 διότι ὁ Θεὸς προέβλεψε καλύτερόν τι περὶ ἡμῶν, διὰ νὰ μὴ λάβωσι τὴν τελειότητα χωρὶς ἡμῶν.
Heb 12:1 Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, περικυκλωμένοι ὄντες ὑπὸ τοσούτου νέφους μαρτύρων, ἄς ἀπορρίψωμεν πᾶν βάρος καὶ τὴν εὐκόλως ἐμπεριπλέκουσαν ἡμᾶς ἁμαρτίαν, καὶ ἄς τρέχωμεν μεθ ὑπομονῆς τὸν προκείμενον εἰς ἡμᾶς ἀγῶνα,
Heb 12:2 ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, ὅστις ὑπὲρ τῆς χαρᾶς τῆς προκειμένης εἰς αὐτὸν ὑπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, καὶ ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.
Heb 12:3 Διότι συλλογίσθητε τὸν ὑπομείναντα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν τοιαύτην ἀντιλογίαν εἰς ἑαυτόν, διὰ νὰ μὴ ἀποκάμητε χαυνούμενοι κατὰ τὰς ψυχὰς σας.
Heb 12:4 Δὲν ἀντεστάθητε ἔτι μέχρις αἵματος ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῆς ἁμαρτίας,
Heb 12:5 καὶ ἐλησμονήσατε τὴν νουθεσίαν, ἥτις λαλεῖ πρὸς ἐσᾶς ὡς πρὸς υἱούς, λέγουσα· Υἱὲ μου, μὴ καταφρονῇς τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου, μηδὲ ἀθυμῇς ἐλεγχόμενος ὑπ αὐτοῦ.
Heb 12:6 Διότι ὅντινα ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει καὶ μαστιγόνει πάντα υἱόν, τὸν ὁποῖον παραδέχεται.
Heb 12:7 Ἐὰν ὑπομένητε τὴν παιδείαν, ὁ Θεὸς φέρεται πρὸς ἐσᾶς ὡς πρὸς υἱούς· διότι τίς υἱὸς εἶναι, τὸν ὁποῖον δὲν παιδεύει ὁ πατήρ
Heb 12:8 Ἐὰν ὅμως ἦσθε χωρὶς παιδείαν, τῆς ὁποίας ἔγειναν μέτοχοι πάντες, ἄρα εἶσθε νόθοι καὶ οὐχὶ υἱοί,
Heb 12:9 ἔπειτα τοὺς μὲν κατὰ σάρκα πατέρας ἡμῶν εἴχομεν παιδευτὰς καὶ ἐσεβόμεθα αὐτούς· δὲν θέλομεν ὑποταχθῇ πολλῷ μᾶλλον εἰς τὸν Πατέρα τῶν πνευμάτων καὶ ζήσει
Heb 12:10 Διότι ἐκεῖνοι μὲν πρὸς ὀλίγας ἡμέρας ἐπαίδευον ἡμᾶς κατὰ τὴν ἀρέσκειαν αὐτῶν, ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν, διὰ νὰ γείνωμεν μέτοχοι τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.
Heb 12:11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν δὲν φαίνεται ὅτι εἶναι πρόξενος χαρᾶς, ἀλλὰ λύπης, ὕστερον ὅμως ἀποδίδει εἰς τοὺς γυμνασθέντας δἰ αὐτῆς καρπὸν εἰρηνικὸν δικαιοσύνης.
Heb 12:12 Διὰ τοῦτο ἀνορθώσατε τὰς κεχαυνωμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα,
Heb 12:13 καὶ κάμετε εἰς τοὺς πόδας σας εὐθείας ὁδούς, διὰ νὰ μὴ ἐκτραπῇ τὸ χωλόν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ θεραπευθῇ.
Heb 12:14 Ζητεῖτε εἰρήνην μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμόν, χωρὶς τοῦ ὁποίου οὐδεὶς θέλει ἰδεῖ τὸν Κύριον,
Heb 12:15 παρατηροῦντες μήπως ὑστερῆταί τις ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, μήπως ῥίζα τις πικρίας ἀναφύουσα φέρῃ ἐνόχλησιν καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί,
Heb 12:16 μήπως ἦναί τις πόρνος ἤ βέβηλος καθὼς ὁ Ἠσαῦ, ὅστις διὰ μίαν βρῶσιν ἐπώλησε τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ.
Heb 12:17 Ἐπειδὴ ἐξεύρετε ὅτι καὶ μετέπειτα, θέλων νὰ κληρονομήσῃ τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη, διότι δὲν εὗρε τόπον μετανοίας, ἄν καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὴν μετὰ δακρύων.
Heb 12:18 Διότι δὲν προσήλθετε εἰς ὄρος ψηλαφώμενον καὶ καιόμενον μὲ πῦρ καὶ εἰς ζόφον καὶ σκότος καὶ ἀνεμοστρόβιλον
Heb 12:19 καὶ εἰς σάλπιγγος ἦχον καὶ φωνὴν λόγων, τὴν ὁποίαν οἱ ἀκούσαντες παρεκάλεσαν νὰ μὴ λαληθῇ πλέον πρὸς αὐτοὺς ὁ λόγος·
Heb 12:20 διότι δὲν ὑπέφερον τὸ προσταττόμενον· Καὶ ζῷον ἐὰν ἐγγίσῃ τὸ ὄρος, θέλει λιθοβοληθῇ ἤ μὲ βέλη θέλει κατατοξευθῇ·
Heb 12:21 καὶ τόσον φοβερὸν ἦτο τὸ φαινόμενον, ὥστε ὁ Μωϋσῆς εἶπε· Κατάφοβος εἶμαι καὶ ἔντρομος·
Heb 12:22 ἀλλὰ προσήλθετε εἰς ὄρος Σιὼν καὶ εἰς πόλιν Θεοῦ ζῶντος, τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς μυριάδας ἀγγέλων,
Heb 12:23 εἰς πανήγυριν καὶ ἐκκλησίαν πρωτοτόκων καταγεγραμμένων ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ εἰς Θεὸν κριτὴν πάντων, καὶ εἰς πνεύματα δικαίων οἵτινες ἔλαβον τὴν τελειότητα,
Heb 12:24 καὶ εἰς νέας διαθήκης μεσίτην Ἰησοῦν, καὶ εἰς αἷμα καθαρισμοῦ τὸ ὁποῖον λαλεῖ καλήτερα παρὰ τὸ τοῦ Ἄβελ.
Heb 12:25 Προσέχετε μὴ καταφρονήσητε τὸν λαλοῦντα. Διότι ἄν ἐκεῖνοι δὲν ἀπέφυγον, καταφρονήσαντες τὸν λαλοῦντα πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς ἐὰν ἀποστραφῶμεν τὸν λαλοῦντα ἀπὸ τῶν οὐρανῶν·
Heb 12:26 τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε, τώρα δὲ ὑπεσχέθη, λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω οὐχὶ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.
Heb 12:27 Τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν ὡς χειροποιήτων, διὰ νὰ μείνωσι τὰ μὴ σαλευόμενα.
Heb 12:28 Διὰ τοῦτο παραλαμβάνοντες βασιλείαν ἀσάλευτον, ἄς κρατῶμεν τὴν χάριν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ λατρεύωμεν εὐαρέστως τὸν Θεὸν μὲ σέβας καὶ εὐλάβειαν.
Heb 12:29 Διότι ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι πῦρ καταναλίσκον.
Heb 13:1 Ἡ φιλαδελφία ἄς μένῃ.
Heb 13:2 Τὴν φιλοξενίαν μὴ λησμονεῖτε· ἐπειδὴ διὰ ταύτης τινὲς ἐφιλοξένησαν ἀγγέλους μὴ γνωρίζοντες.
Heb 13:3 Ἐνθυμεῖσθε τοὺς δεσμίους ὡς συνδέσμιοι, τοὺς ταλαιπωρουμένους ὡς ὄντες καὶ σεῖς ἐν σώματι.
Heb 13:4 Τίμιος ἔστω ὁ γάμος εἰς πάντας καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· τοὺς δὲ πόρνους καὶ μοιχοὺς θέλει κρίνει ὁ Θεός.
Heb 13:5 Ὁ τρόπος σας ἔστω ἀφιλάργυρος, ἀρκεῖσθε εἰς τὰ παρόντα, διότι αὐτὸς εἶπε· Δὲν θέλω σὲ ἀφήσει οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει·
Heb 13:6 ὥστε ἡμεῖς θαρροῦντες νὰ λέγωμεν· Ὁ Κύριος βοηθὸς μου, καὶ δὲν θέλω φοβηθῇ· τί νὰ μοὶ κάμῃ ἄνθρωπος
Heb 13:7 Ἐνθυμεῖσθε τοὺς προεστῶτάς σας, οἵτινες ἐλάλησαν πρὸς ἐσᾶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τῶν ὁποίων μιμεῖσθε τὴν

πίστιν, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πολιτεύματος αὐτῶν.
Heb 13:8 Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ αὐτὸς χθὲς καὶ σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.
Heb 13:9 Μὴ πλανᾶσθε μὲ διδαχὰς ποικίλας καὶ ξένας· διότι καλὸν εἶναι μὲ τὴν χάριν νὰ στερεόνηται ἡ καρδία, οὐχὶ μὲ βρώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὅσοι περιεπάτησαν δὲν ὠφελήθησαν.
Heb 13:10 Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ δὲν ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ φάγωσιν οἱ λατρεύοντες εἰς τὴν σκηνήν.
Heb 13:11 Διότι τῶν ζώων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα εἰσφέρεται εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως περὶ ἁμαρτίας, τούτων τὰ σώματα κατακαίονται ἔξω τοῦ στρατοπέδου.
Heb 13:12 Ὅθεν καὶ ὁ Ἰησοῦς, διὰ νὰ ἁγιάσῃ τὸν λαὸν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν.
Heb 13:13 Ἄς ἐξερχώμεθα λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ἔξω τοῦ στρατοπέδου, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες·
Heb 13:14 διότι δὲν ἔχομεν ἐδῶ πόλιν διαμένουσαν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν.
Heb 13:15 Δί αὐτοῦ λοιπὸν ἂς ἀναφέρωμεν πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν θυσίαν αἰνέσεως, τουτέστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Heb 13:16 Τὴν δὲ ἀγαθοποιΐαν καὶ τὸ μεταδοτικὸν μὴ λησμονεῖτε, διότι εἰς τοιαύτας θυσίας εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.
Heb 13:17 Πείθεσθε εἰς τοὺς προεστῶτάς σας καὶ ὑπακούετε· διότι αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας ὡς μέλλοντες νὰ ἀποδώσωσι λόγον· διὰ νὰ κάμνωσι τοῦτο μετὰ χαρᾶς καὶ μὴ στενάζοντες· διότι τοῦτο δὲν σᾶς ὠφελεῖ.
Heb 13:18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· διότι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἔχομεν καλὴν συνείδησιν, θέλοντες νὰ πολιτευώμεθα κατὰ πάντα καλῶς.
Heb 13:19 Περισσότερον δὲ παρακαλῶ νὰ κάμητε τοῦτο, διὰ νὰ ἀποκατασταθῶ εἰς ἐσᾶς ταχύτερα.
Heb 13:20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὅστις ἀνεβίβασεν ἐκ τῶν νεκρῶν τὸν μέγαν ποιμένα τῶν προβάτων διὰ τοῦ αἵματος τῆς αἰωνίου διαθήκης, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,
Heb 13:21 εἴθε νὰ σᾶς κάμῃ τελείους εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, διὰ νὰ ἐκτελῆτε τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἴη ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
Heb 13:22 Σᾶς παρακαλῶ δέ, ἀδελφοί, ὑποφέρετε τὸν λόγον τῆς νουθεσίας· διότι ἐν συντομίᾳ σᾶς ἔγραψα.
Heb 13:23 Ἐξεύρετε ὅτι ὁ ἀδελφὸς Τιμόθεος ἀπελύθη τῆς φυλακῆς, μετὰ τοῦ ὁποίου, ἐὰν ἔλθῃ ταχύτερα, θέλω σᾶς ἰδεῖ.
Heb 13:24 Ἀσπάσθητε πάντας τοὺς προεστῶτάς σας καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. Σᾶς ἀσπάζονται οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.
Heb 13:25 Ἡ χάρις εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.
Jam 1:1 Ἰάκωβος, δοῦλος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὰς δώδεκα φυλὰς τὰς διεσπαρμένας, χαίρειν.
Jam 1:2 Πᾶσαν χαρὰν νομίσατε, ἀδελφοί μου, ὅταν περιπέσητε εἰς διαφόρους πειρασμούς,
Jam 1:3 γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεώς σας ἐργάζεται ὑπομονήν.
Jam 1:4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἂς ἔχῃ ἔργον τέλειον, διὰ νὰ ἦσθε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, μὴ ὄντες εἰς μηδὲν ἐλλιπεῖς.
Jam 1:5 Ἐὰν δὲ τις ἀπὸ σᾶς ἦναι ἐλλιπὴς σοφίας, ἂς ζητῇ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ δίδοντος εἰς πάντας πλουσίως καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν.
Jam 1:6 Ἄς ζητῇ ὅμως μετὰ πίστεως, χωρὶς νὰ διστάζῃ παντελῶς· διότι ὁ διστάζων ὁμοιάζει μὲ κῦμα θαλάσσης κινούμενον ὑπὸ ἀνέμων καὶ συνταραττόμενον.
Jam 1:7 Διότι ἂς μὴ νομίζῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι θέλει λάβει τι παρὰ τοῦ Κυρίου.
Jam 1:8 Ἄνθρωπος δίγνωμος εἶναι ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
Jam 1:9 Ἄς καυχᾶται δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ,
Jam 1:10 ὁ δὲ πλούσιος εἰς τὴν ταπείνωσιν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὡς ἄνθος χόρτου θέλει παρέλθει.
Jam 1:11 Διότι ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος μὲ τὸν καύσωνα καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ τὸ κάλλος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠφανίσθη· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος θέλει μαρανθῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
Jam 1:12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ὑπομένει πειρασμόν· διότι ἀφοῦ δοκιμασθῇ, θέλει λάβει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, τὸν ὁποῖον ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.
Jam 1:13 Μηδεὶς πειραζόμενος ἂς λέγῃ ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀπείραστος κακῶν καὶ αὐτὸς οὐδένα πειράζει.
Jam 1:14 Πειράζεται δὲ ἕκαστος ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπιθυμίας, παρασυρόμενος καὶ δελεαζόμενος.
Jam 1:15 Ἔπειτα ἡ ἐπιθυμία ἀφοῦ συλλάβῃ, γεννᾷ τὴν ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἐκτελεσθεῖσα γεννᾷ τὸν θάνατον.
Jam 1:16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.
Jam 1:17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον εἶναι ἄνωθεν καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ἀλλοίωσις ἢ σκιὰ μεταβολῆς.
Jam 1:18 Ἐξ ἰδίας αὐτοῦ θελήσεως ἐγέννησεν ἡμᾶς διὰ τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας, διὰ νὰ ἤμεθα ἡμεῖς ἀπαρχὴ τις τῶν κτισμάτων αὐτοῦ.
Jam 1:19 Λοιπόν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἂς εἶναι πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ νὰ ἀκούῃ, βραδὺς εἰς τὸ νὰ λαλῇ, βραδὺς εἰς ὀργήν·
Jam 1:20 διότι ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐργάζεται τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.
Jam 1:21 Διὰ τοῦτο ἀπορρίψαντες πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας δέχθητε μετὰ πραότητος τὸν ἐμφυτευθέντα λόγον τὸν δυνάμενον νὰ σώσῃ τὰς ψυχὰς σας.
Jam 1:22 Γίνεσθε δὲ ἐκτελεσταὶ τοῦ λόγου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, ἀπατῶντες ἑαυτούς.

Jam 1:23 Διότι ἐὰν τις ἦναι ἀκροατὴς τοῦ λόγου καὶ οὐχὶ ἐκτελεστής, οὗτος ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον, ὅστις θεωρεῖ τὸ
φυσικὸν αὐτοῦ πρόσωπον ἐν κατόπτρῳ·
Jam 1:24 διότι ἐθεώρησεν ἑαυτὸν καὶ ἀνεχώρησε, καὶ εὐθὺς ἐλησμόνησεν ὁποῖος ἦτο.
Jam 1:25 Ὅστις ὅμως ἐγκύψῃ εἰς τὸν τέλειον νόμον τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐπιμείνῃ εἰς αὐτόν, οὗτος γενόμενος οὐχὶ
ἀκροατὴς ἐπιλήσμων, ἀλλ᾽ ἐκτελεστὴς ἔργου, οὗτος θέλει εἶσθαι μακάριος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.
Jam 1:26 Ἐὰν τις μεταξὺ σας νομίζῃ ὅτι εἶναι θρῆσκος, καὶ δὲν χαλινόνῃ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀλλ᾽ ἀπατᾷ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ, τούτου ἡ θρησκεία εἶναι ματαία.
Jam 1:27 Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς εἶναι αὕτη, νὰ ἐπισκέπτηται τοὺς ὀρφανοὺς καὶ
τὰς χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ νὰ φυλάττῃ ἑαυτὸν ἀμόλυντον ἀπὸ τοῦ κόσμου.
Jam 2:1 Ἀδελφοί μου, μὴ ἔχετε μὲ προσωποληψίας τὴν πίστιν τοῦ δεδοξασμένου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Jam 2:2 Διότι ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν σας ἄνθρωπος ἔχων χρυσοῦν δακτυλίδιον μὲ λαμπρὸν ἔνδυμα, εἰσέλθῃ δὲ
καὶ πτωχὸς μὲ ῥυπαρὸν ἔνδυμα,
Jam 2:3 καὶ ἐπιβλέψητε εἰς τὸν φοροῦντα τὸ ἔνδυμα τὸ λαμπρὸν καὶ εἴπητε πρὸς αὐτόν, Σὺ κάθου ἐδῶ καλῶς, καὶ πρὸς
τὸν πτωχὸν εἴπητε, Σὺ στέκε ἐκεῖ· κάθου ἐδῶ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου,
Jam 2:4 δὲν ἐκάμετε ἄρα διάκρισιν ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγείνετε κριταὶ πονηρὰ διαλογιζόμενοι
Jam 2:5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, δὲν ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου πλουσίους ἐν πίστει
καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν
Jam 2:6 Σεῖς ὅμως ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. Δὲν σᾶς καταδυναστεύουσιν οἱ πλούσιοι καὶ αὐτοὶ σᾶς σύρουσιν εἰς
κριτήρια
Jam 2:7 Αὐτοὶ δὲν βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα, μὲ τὸ ὁποῖον ὀνομάζεσθε
Jam 2:8 Ἐὰν μὲν ἐκτελῆτε τὸν νόμον τὸν βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφήν, Θέλεις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν,
καλῶς ποιεῖτε·
Jam 2:9 ἐὰν ὅμως προσωποληπτῆτε, κάμνετε ἁμαρτίαν καὶ ἐλέγχεσθε ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται.
Jam 2:10 Διότι ὅστις φυλάξῃ ὅλον τὸν νόμον καὶ πταίσῃ εἰς ἕν, ἔγεινεν ἔνοχος πάντων.
Jam 2:11 Ἐπειδὴ ὁ εἰπών, Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καί, Μὴ φονεύσῃς· ἀλλ᾽ ἐὰν δὲν μοιχεύσῃς, φονεύσῃς δέ, ἔγεινες
παραβάτης τοῦ νόμου.
Jam 2:12 Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω πράττετε, ὡς μέλλοντες νὰ κριθῆτε διὰ τοῦ νόμου τῆς ἐλευθερίας·
Jam 2:13 διότι ἡ κρίσις θέλει εἶσθαι ἀνίλεως εἰς τὸν ὅστις δὲν ἔκαμεν ἔλεος· καὶ τὸ ἔλεος καυχᾶται κατὰ τῆς κρίσεως.
Jam 2:14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν λέγῃ τις ὅτι ἔχει πίστιν, καὶ ἔργα δὲν ἔχῃ μήπως ἡ πίστις δύναται νὰ σώσῃ
αὐτόν
Jam 2:15 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ στερῶνται τῆς καθημερινῆς τροφῆς,
Jam 2:16 καὶ εἴπῃ τις ἐξ ὑμῶν πρὸς αὐτούς, Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, καὶ δὲν δώσητε εἰς
αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος
Jam 2:17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἔργα, νεκρὰ εἶναι καθ᾽ ἑαυτήν.
Jam 2:18 Ἀλλὰ θέλει τις εἰπεῖ· Σὺ ἔχεις πίστιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, καὶ
ἐγὼ θέλω σοι δείξει ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου.
Jam 2:19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι εἷς· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίττουσι.
Jam 2:20 Θέλεις ὅμως νὰ γνωρίσῃς, ὦ ἄνθρωπε μάταιε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά
Jam 2:21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν δὲν ἐδικαιώθη ἐξ ἔργων, ὅτε προσέφερεν Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
Jam 2:22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη,
Jam 2:23 καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς
δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ὠνομάσθη.
Jam 2:24 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ὁ ἄνθρωπος καὶ οὐχὶ ἐκ πίστεως μόνον.
Jam 2:25 Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη δὲν ἐδικαιώθη ἐξ ἔργων, ὅτε ὑπεδέχθη τοὺς ἀπεσταλμένους καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς
δἰ ἄλλης ὁδοῦ
Jam 2:26 Διότι καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος εἶναι νεκρόν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά.
Jam 3:1 Μὴ γίνεσθε πολλοὶ διδάσκαλοι, ἀδελφοί μου, ἐξεύροντες ὅτι μεγαλητέραν κατάκρισιν θέλομεν λάβει·
Jam 3:2 διότι εἰς πολλὰ πταίομεν ἅπαντες. Ἐὰν τις δὲν πταίῃ εἰς λόγον, οὗτος εἶναι τέλειος ἀνήρ, δυνατὸς νὰ
χαλιναγωγήσῃ καὶ ὅλον τὸ σῶμα.
Jam 3:3 Ἰδού, τοὺς χαλινοὺς βάλλομεν εἰς τὰ στόματα τῶν ἵππων διὰ νὰ πείθωνται εἰς ἡμᾶς, καὶ μεταφέρομεν ὅλον τὸ
σῶμα αὐτῶν.
Jam 3:4 Ἰδού, καὶ τὰ πλοῖα, ὄντα τόσον μεγάλα καὶ ὑπὸ σφοδρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μεταφέρονται ὑπὸ ἐλαχίστου
πηδαλίου, ὅπου ἂν θέλῃ ἡ ἐπιθυμία τοῦ κυβερνῶντος.
Jam 3:5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλος, ὅμως μεγαλαυχεῖ. Ἰδού, ὀλίγον πῦρ πόσον μεγάλην ὕλην ἀνάπτει·
Jam 3:6 καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ εἶναι, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας. Οὕτω μεταξὺ τῶν μελῶν ἡμῶν ἡ γλῶσσα εἶναι ἡ μολύνουσα
ὅλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τοῦ βίου καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης.
Jam 3:7 Διότι πᾶν εἶδος θηρίων καὶ πτηνῶν, ἑρπετῶν καὶ θαλασσίων δαμάζεται καὶ ἐδαμάσθη ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης
φύσεως,

Jam 3:8 τὴν γλῶσσαν ὅμως οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ δαμάσῃ· εἶναι ἀκράτητον κακόν, μεστὴ θανατηφόρου φαρμάκου.

Jam 3:9 Δἰ αὐτῆς εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ δἰ αὐτῆς καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ̓ ὁμοίωσιν Θεοῦ πλασθέντας·

Jam 3:10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Δὲν πρέπει, ἀδελφοί μου, ταῦτα νὰ γίνωνται οὕτω.

Jam 3:11 Μήπως ἡ πηγὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τρύπης ἀναβρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν

Jam 3:12 μήπως εἶναι δυνατόν, ἀδελφοί μου, ἡ συκῆ νὰ κάμῃ ἐλαίας ἢ ἡ ἄμπελος σῦκα οὕτως οὐδεμία πηγὴ εἶναι δυνατὸν νὰ κάμῃ ὕδωρ ἁλμυρὸν καὶ γλυκύ.

Jam 3:13 Τίς εἶναι μεταξὺ σας σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἂς δείξῃ ἐκ τῆς καλῆς διαγωγῆς τὰ ἔργα ἑαυτοῦ ἐν πραότητι σοφίας.

Jam 3:14 Ἐὰν ὅμως ἔχητε ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν φθόνον πικρὸν καὶ φιλονεικίαν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας.

Jam 3:15 Ἡ σοφία αὕτη δὲν εἶναι ἄνωθεν καταβαίνουσα, ἀλλ̓ εἶναι ἐπίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης.

Jam 3:16 Διότι ὅπου εἶναι φθόνος καὶ φιλονεικία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν ἀχρεῖον πρᾶγμα.

Jam 3:17 Ἡ ἄνωθεν ὅμως σοφία πρῶτον μὲν εἶναι καθαρά, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, πλήρης ἐλέους καὶ καλῶν καρπῶν, ἀμερόληπτος καὶ ἀνυπόκριτος.

Jam 3:18 Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπείρεται ἐν εἰρήνῃ ὑπὸ τῶν εἰρηνοποιῶν.

Jam 4:1 Πόθεν προέρχονται πόλεμοι καὶ μάχαι μεταξὺ σας οὐχὶ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν σας, αἵτινες στρατεύονται ἐντὸς τῶν μελῶν σας

Jam 4:2 Ἐπιθυμεῖτε καὶ δὲν ἔχετε· φονεύετε καὶ φθονεῖτε, καὶ δὲν δύνασθε νὰ ἐπιτύχητε· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε· ἀλλὰ δὲν ἔχετε, ἐπειδὴ δὲν ζητεῖτε·

Jam 4:3 ζητεῖτε καὶ δὲν λαμβάνετε, διότι κακῶς ζητεῖτε, διὰ νὰ δαπανήσητε εἰς τὰς ἡδονὰς σας.

Jam 4:4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ὅστις λοιπὸν θελήσῃ νὰ ἤναι φίλος τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται.

Jam 4:5 Ἢ νομίζετε ὅτι ματαίως ἡ γραφὴ λέγει, Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον κατῴκησεν ἐν ἡμῖν

Jam 4:6 Ἀλλὰ μεγαλητέραν χάριν δίδει ὁ Θεός· ὅθεν λέγει· Ὁ Θεὸς εἰς τοὺς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν.

Jam 4:7 Ὑποτάχθητε λοιπὸν εἰς τὸν Θεόν. Ἀντιστάθητε εἰς τὸν διάβολον, καὶ θέλει φύγει ἀπὸ σᾶς·

Jam 4:8 πλησιάσατε εἰς τὸν Θεόν, καὶ θέλει πλησιάσει εἰς ἐσᾶς. Καθαρίσατε τὰς χεῖράς σας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἁγνίσατε τὰς καρδίας, δίγνωμοι.

Jam 4:9 Κακοπαθήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως σας ἂς μεταστραφῇ εἰς πένθος καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

Jam 4:10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει σᾶς ὑψώσει.

Jam 4:11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλους, ἀδελφοί. Ὅστις καταλαλεῖ ἀδελφὸν καὶ κρίνει τὸν ἀδελφὸν αὑτοῦ, καταλαλεῖ τὸν νόμον καὶ κρίνει τὸν νόμον καὶ ἐὰν κρίνῃς τὸν νόμον, δὲν εἶσαι ἐκτελεστὴς τοῦ νόμου, ἀλλὰ κριτής.

Jam 4:12 Εἷς εἶναι ὁ νομοθέτης, ὁ δυνάμενος νὰ σώσῃ καὶ νὰ ἀπολέσῃ· σὺ τίς εἶσαι ὅστις κρίνεις τὸν ἄλλον

Jam 4:13 Ἔλθετε τώρα οἱ λέγοντες· Σήμερον ἢ αὔριον θέλομεν ὑπάγει εἰς ταύτην τὴν πόλιν καὶ θέλομεν κάμει ἐκεῖ ἕνα χρόνον καὶ θέλομεν ἐμπορευθῆ καὶ κερδήσει·

Jam 4:14 οἵτινες δὲν ἐξεύρετε τὸ μέλλον τῆς αὔριον· διότι ποία εἶναι ἡ ζωὴ σας εἶναι τῳόντι ἀτμός, ὅστις φαίνεται πρὸς ὀλίγον καὶ ἔπειτα ἀφανίζεται·

Jam 4:15 ἀντὶ νὰ λέγητε, Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, θέλομεν κάμει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

Jam 4:16 Τώρα ὅμως καυχᾶσθε εἰς τὰς ἀλαζονείας σας· πᾶσα τοιαύτη καύχησις εἶναι κακή.

Jam 4:17 Εἰς τὸν ὅστις λοιπὸν ἐξεύρει νὰ κάμνῃ τὸ καλὸν καὶ δὲν κάμνει, εἰς αὐτὸν εἶναι ἁμαρτία.

Jam 5:1 Ἔλθετε τώρα οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες διὰ τὰς ἐπερχομένας ταλαιπωρίας σας.

Jam 5:2 Ὁ πλοῦτός σας ἐσάπη καὶ τὰ ἱμάτιά σας ἔγειναν σκωληκόβρωτα,

Jam 5:3 ὁ χρυσὸς σας καὶ ὁ ἄργυρος ἐσκωρίασε, καὶ ἡ σκωρία αὐτῶν θέλει εἶσθαι εἰς μαρτυρίαν ἐναντίον σας καὶ θέλει φάγει τὰς σάρκας σας ὡς πῦρ. Ἐθησαυρίσατε διὰ τὰς ἐσχάτας ἡμέρας.

Jam 5:4 Ἰδού, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν θερισάντων τὰ χωράφιά σας, τὸν ὁποῖον ἐστερήθησαν ἀπὸ σᾶς, κράζει, καὶ αἱ κραυγαὶ τῶν θερισάντων εἰσῆλθον εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαώθ.

Jam 5:5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας σας ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς.

Jam 5:6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· δὲν σᾶς ἀντιστέκεται.

Jam 5:7 Μακροθυμήσατε λοιπόν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἰδού, ὁ γεωργὸς περιμένει τὸν πολύτιμον καρπὸν τῆς γῆς καὶ μακροθυμεῖ δἰ αὐτόν, ἑωσοῦ λάβῃ βροχὴν πρώϊμον καὶ ὄψιμον·

Jam 5:8 μακροθυμήσατε καὶ σεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας σας, διότι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἐπλησίασε.

Jam 5:9 Μὴ στενάζετε κατ̓ ἀλλήλων, ἀδελφοί, διὰ νὰ μὴ κατακριθῆτε· ἰδού, ὁ κριτὴς ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν.

Jam 5:10 Λάβετε, ἀδελφοί μου, παράδειγμα τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἵτινες ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

Jam 5:11 Ἰδού, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· ἠκούσατε τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰὼβ καὶ εἴδετε τὸ τέλος τοῦ Κυρίου, ὅτι

εἶναι πολυεύσπλαγχνος ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.
Jam 5:12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἀλλ᾿ ἔστω ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὔ, διὰ νὰ μὴ πέσητε ὑπὸ κρίσιν.
Jam 5:13 Κακοπαθεῖ τις μεταξὺ σας ἄς προσεύχηται· εὐθυμεῖ τις ἄς ψάλλῃ.
Jam 5:14 Ἀσθενεῖ τις μεταξὺ σας ἄς προσκαλέσῃ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἄς προσευχηθῶσιν ἐπ᾿ αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτὸν μὲ ἔλαιον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.
Jam 5:15 Καὶ ἡ μετὰ πίστεως εὐχὴ θέλει σώσει τὸν πάσχοντα, καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐγείρει αὐτόν· καὶ ἁμαρτίας ἄν ἔπραξε, θέλουσι συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.
Jam 5:16 Ἐξομολογεῖσθε εἰς ἀλλήλους τὰ πταίσματά σας καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, διὰ νὰ ἰατρευθῆτε· πολὺ ἰσχύει ἡ δέησις τοῦ δικαίου ἐνθέρμως γενομένη.
Jam 5:17 Ὁ Ἠλίας ἦτο ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς μὲ ἡμᾶς καὶ προσηυχήθη ἐνθέρμως νὰ μὴ βρέξῃ, καὶ δὲν ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ·
Jam 5:18 καὶ πάλιν προσηυχήθη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκε βροχὴν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.
Jam 5:19 Ἀδελφοί, ἐὰν τις μεταξὺ σας ἀποπλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν,
Jam 5:20 ἄς ἐξεύρῃ ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ θέλει σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ θέλει καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.
1Pe 1:1 Πέτρος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς τοὺς παρεπιδήμους τοὺς διεσπαρμένους εἰς Πόντον, Γαλατίαν, Καππαδοκίαν, Ἀσίαν καὶ Βιθυνίαν,
1Pe 1:2 ἐκλεκτοὺς κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρός, διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· πληθυνθείη χάρις καὶ εἰρήνη εἰς ἐσᾶς.
1Pe 1:3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ ἀνεγέννησεν ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,
1Pe 1:4 εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, πεφυλαγμένην ἐν τοῖς οὐρανοῖς δἰ ἡμᾶς,
1Pe 1:5 οἵτινες μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ φυλαττόμεθα διὰ τῆς πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην νὰ ἀποκαλυφθῇ ἐν τῷ ἐσχάτῳ καιρῷ·
1Pe 1:6 διὰ τὸ ὁποῖον ἀγαλλιᾶσθε, ἄν καὶ τώρα ὀλίγον, ἐὰν χρειασθῇ, λυπηθῆτε ἐν διαφόροις πειρασμοῖς,
1Pe 1:7 ἵνα ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεώς σας, πολὺ τιμιωτέρα οὖσα παρὰ τὸ χρυσίον τὸ φθειρόμενον διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζόμενον, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ὅταν φανερωθῇ ὁ Ἰησοῦς Χριστός,
1Pe 1:8 τὸν ὁποῖον ἄν καὶ δὲν εἴδετε ἀγαπᾶτε, εἰς τὸν ὁποῖον, ἄν καὶ τώρα δὲν βλέπητε αὐτόν, πιστεύοντες ὅμως ἀγαλλιᾶσθε μὲ χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ ἔνδοξον,
1Pe 1:9 ἀπολαμβάνοντες τὸ τέλος τῆς πίστεώς σας, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν.
1Pe 1:10 Περὶ τῆς ὁποίας σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν οἱ προφῆται οἱ προφητεύσαντες περὶ τῆς χάριτος, ἥτις ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς·
1Pe 1:11 ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐφανέρονε τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, ὅτε προεμαρτύρει τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας·
1Pe 1:12 εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχὶ δἰ ἑαυτούς, ἀλλὰ δἰ ἡμᾶς ὑπηρέτουν αὐτά, τὰ ὁποῖα τώρα ἀνηγγέλθησαν πρὸς ἐσᾶς διὰ τῶν κηρυξάντων τὸ εὐαγγέλιον εἰς ἐσᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τῷ ἀποσταλέντι ἀπ᾿ οὐρανοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἄγγελοι νὰ παρακύψωσι.
1Pe 1:13 Διὰ τοῦτο ἀναζωσθέντες τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας σας, ἐγκρατεύεσθε καὶ ἔχετε τελείαν ἐλπίδα εἰς τὴν χάριν τὴν ἐρχομένην εἰς ἐσᾶς, ὅταν ἀποκαλυφθῇ ὁ Ἰησοῦς Χριστός,
1Pe 1:14 ὡς τέκνα ὑπακοῆς μὴ συμμορφούμενοι μὲ τὰς προτέρας ἐπιθυμίας, τὰς ὁποίας εἴχετε ἐν ἀγνοίᾳ ὑμῶν,
1Pe 1:15 ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἅγιος ἐκεῖνος, ὅστις σᾶς ἐκάλεσεν, οὕτω καὶ σεῖς γίνεσθε ἅγιοι ἐν πάσῃ διαγωγῇ·
1Pe 1:16 διότι εἶναι γεγραμμένον· Ἅγιοι γίνεσθε, διότι ἐγὼ εἶμαι ἅγιος.
1Pe 1:17 Καὶ ἐὰν ἐπικαλῆσθε Πατέρα τὸν κρίνοντα ἀπροσωπολήπτως κατὰ τὸ ἔργον ἑκάστου, διάγετε μετὰ φόβου τὸν καιρὸν τῆς παροικίας σας,
1Pe 1:18 ἐξεύροντες ὅτι δὲν ἐλυτρώθητε ἀπὸ τῆς ματαίας πατροπαραδότου διαγωγῆς ὑμῶν διὰ φθαρτῶν, ἀργυρίου ἢ χρυσίου,
1Pe 1:19 ἀλλὰ διὰ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου,
1Pe 1:20 ὅστις ἦτο μὲν προωρισμένος πρὸ καταβολῆς κόσμου, ἐφανερώθη δὲ ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς διὰ σᾶς,
1Pe 1:21 τοὺς πιστεύοντας δἰ αὐτοῦ εἰς τὸν Θεόν, τὸν ἀναστήσαντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόντα εἰς αὐτὸν δόξαν, ὥστε ἡ πίστις σας καὶ ἡ ἐλπὶς νὰ ἦναι εἰς τὸν Θεόν.
1Pe 1:22 Καθαρίσαντες λοιπὸν τὰς ψυχὰς σας μὲ τὴν ὑπακοὴν τῆς ἀληθείας διὰ τοῦ Πνεύματος πρὸς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἀγαπήσατε ἐνθέρμως ἀλλήλους ἐκ καθαρᾶς καρδίας,
1Pe 1:23 ἐπειδὴ ἀνεγεννήθητε οὐχὶ ἐκ φθαρτοῦ σπέρματος, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα.
1Pe 1:24 Διότι Πᾶσα σὰρξ εἶναι ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν.
1Pe 1:25 Ὁ λόγος ὅμως τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ οὗτος εἶναι ὁ λόγος ὁ εὐαγγελισθεὶς εἰς ἐσᾶς.

1Pe 2:1 Ἀπορρίψαντες λοιπὸν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς,
1Pe 2:2 ἐπιποθήσατε ὡς νεογέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα, διὰ νὰ αὐξηθῆτε δἰ αὐτοῦ,
1Pe 2:3 ἐπειδὴ ἐγεύθητε ὅτι ἀγαθὸς ὁ Κύριος.
1Pe 2:4 Εἰς τὸν ὁποῖον προσερχόμενοι, ὡς εἰς λίθον ζῶντα, ὑπὸ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ τῷ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον,
1Pe 2:5 καὶ σεῖς, ὡς λίθοι ζῶντες, οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικός, ἱεράτευμα ἅγιον, διὰ νὰ προσφέρητε πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους εἰς τὸν Θεὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
1Pe 2:6 διὰ τοῦτο καὶ περιέχεται ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδού, θέτω ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ̓ αὐτὸν δὲν θέλει καταισχυνθῇ.
1Pe 2:7 Εἰς ἐσᾶς λοιπὸν τοὺς πιστεύοντας εἶναι ἡ τιμή, εἰς δὲ τοὺς ἀπειθοῦντας ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας
1Pe 2:8 καὶ λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου· οἵτινες προσκόπτουσιν εἰς τὸν λόγον, ὄντες ἀπειθεῖς, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἦσαν προσδιωρισμένοι·
1Pe 2:9 σεῖς ὅμως εἶσθε γένος ἐκλεκτόν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς τὸν ὁποῖον ἀπέκτησεν ὁ Θεός, διὰ νὰ ἐξαγγείλητε τὰς ἀρετὰς ἐκείνου, ὅστις σᾶς ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς·
1Pe 2:10 οἱ ποτὲ μὴ ὄντες λαός, τώρα δὲ λαὸς τοῦ Θεοῦ, οἱ ποτὲ μὴ ἠλεημένοι, τώρα δὲ ἐλεηθέντες.
1Pe 2:11 Ἀγαπητοί, σᾶς παρακαλῶ ὡς ξένους καὶ παρεπιδήμους, νὰ ἀπέχητε ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς,
1Pe 2:12 νὰ ἔχητε καλὴν τὴν διαγωγὴν σας μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ἵνα ἐνῷ σᾶς καταλαλοῦσιν ὡς κακοποιούς, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων, ὅταν ἴδωσιν αὐτά, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκέψεως.
1Pe 2:13 Ὑποτάχθητε λοιπὸν εἰς πᾶσαν ἀνθρωπίνην διάταξιν διὰ τὸν Κύριον· εἴτε εἰς βασιλέα, ὡς ὑπερέχοντα,
1Pe 2:14 εἴτε εἰς ἡγεμόνας, ὡς δἰ αὐτοῦ πεμπομένους εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν·
1Pe 2:15 διότι οὕτως εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντες νὰ ἀποστομόνητε τὴν ἀγνωσίαν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων·
1Pe 2:16 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἔχοντες τὴν ἐλευθερίαν ἐπικάλυμμα τῆς κακίας, ἀλλ̓ ὡς δοῦλοι τοῦ Θεοῦ.
1Pe 2:17 Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε.
1Pe 2:18 Οἱ οἰκέται ὑποτάσσεσθε ἐν παντὶ φόβῳ εἰς τοὺς κυρίους σας, οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἐπιεικεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς διεστραμμένους.
1Pe 2:19 Διότι τοῦτο εἶναι χάρις, τὸ νὰ ὑποφέρῃ τις λύπας διὰ τὴν εἰς τὸν Θεὸν συνείδησιν, πάσχων ἀδίκως.
1Pe 2:20 Διότι ποία δόξα εἶναι, ἐὰν ἁμαρτάνοντες καὶ ῥαπιζόμενοι ὑπομένητε ἐὰν ὅμως ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομένητε, τοῦτο εἶναι χάρις παρὰ τῷ Θεῷ.
1Pe 2:21 Διότι εἰς τοῦτο προσεκλήθητε, ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ἀφίνων παράδειγμα εἰς ὑμᾶς διὰ νὰ ἀκολουθήσητε τὰ ἴχνη αὐτοῦ·
1Pe 2:22 ὅστις ἁμαρτίαν δὲν ἔκαμεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.
1Pe 2:23 Ὅστις λοιδορούμενος δὲν ἀντελοιδόρει, πάσχων δὲν ἠπείλει, ἀλλὰ παρέδιδεν ἑαυτὸν εἰς τὸν κρίνοντα δικαίως·
1Pe 2:24 ὅστις τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἐβάστασεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, διὰ νὰ ζήσωμεν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ, ἀποθανόντες κατὰ τὰς ἁμαρτίας· μὲ τοῦ ὁποίου τὴν πληγὴν ἰατρεύθητε.
1Pe 2:25 Διότι ὑπήρχετε ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλὰ τώρα ἐπεστράφητε εἰς τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας.
1Pe 3:1 Ὁμοίως αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας ὑμῶν, ἵνα καὶ ἐὰν τινες ἀπειθῶσιν εἰς τὸν λόγον, κερδηθῶσιν ἄνευ τοῦ λόγου διὰ τῆς διαγωγῆς τῶν γυναικῶν,
1Pe 3:2 ἀφοῦ ἴδωσι τὴν μετὰ φόβου καθαρὰν διαγωγὴν σας.
1Pe 3:3 Τῶν ὁποίων ὁ στολισμὸς ἂς ἦναι οὐχὶ ὁ ἐξωτερικός, ὁ τοῦ πλέγματος τῶν τριχῶν καὶ τῆς περιθέσεως τῶν χρυσίων ἢ τῆς ἐνδύσεως τῶν ἱματίων,
1Pe 3:4 ἀλλ̓ ὁ κρυπτὸς ἄνθρωπος τῆς καρδίας, κεκοσμημένος μὲ τὴν ἀφθαρσίαν τοῦ πρᾶου καὶ ἡσυχίου πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι πολύτιμον.
1Pe 3:5 Διότι οὕτω ποτὲ καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐστόλιζον ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν,
1Pe 3:6 καθὼς ἡ Σάρρα ὑπήκουσεν εἰς τὸν Ἀβραάμ, καλοῦσα αὐτὸν κύριον· τῆς ὁποίας σεῖς ἐγεννήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.
1Pe 3:7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικεῖτε μὲ τὰς γυναῖκάς σας ἐν φρονήσει, ἀποδίδοντες τιμὴν εἰς τὸ γυναικεῖον γένος ὡς εἰς σκεῦος ἀσθενέστερον, καὶ ὡς εἰς συγκληρονόμους τῆς χάριτος τῆς ζωῆς, διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζωνται αἱ προσευχαὶ σας.
1Pe 3:8 Τελευταῖον δέ, γίνεσθε πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες,
1Pe 3:9 μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εὐλογοῦντες, ἐπειδὴ ἐξεύρετε ὅτι εἰς τοῦτο προσεκλήθητε, διὰ νὰ κληρονομήσητε εὐλογίαν.
1Pe 3:10 Διότι Ὅστις θέλει νὰ ἀγαπᾷ τὴν ζωὴν καὶ ἴδῃ ἡμέρας ἀγαθὰς ἂς παύσῃ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ καὶ τὰ χείλη αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ λαλῶσι δόλον,

1Pe 3:11 ἂς ἐκκλίνῃ ἀπὸ κακοῦ καὶ ἂς πράξῃ ἀγαθόν, ἂς ζητήσῃ εἰρήνην καὶ ἂς ἀκολουθήσῃ αὐτήν·
1Pe 3:12 διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ τοὺς δικαίους καὶ τὰ ὦτα αὐτοῦ εἰς τὴν δέησιν αὐτῶν, τὸ δὲ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι κατὰ τῶν πραττόντων κακά.
1Pe 3:13 Καὶ τίς θέλει σᾶς κακοποιήσει, ἐὰν γείνητε μιμηταὶ τοῦ ἀγαθοῦ
1Pe 3:14 Ἀλλ᾿ ἐὰν καὶ πάσχητε διὰ τὴν δικαιοσύνην, εἶσθε μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε,
1Pe 3:15 ἀλλὰ ἁγιάσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐστὲ πάντοτε ἕτοιμοι εἰς ἀπολογίαν μετὰ πραότητος καὶ φόβου πρὸς πάντα τὸν ζητοῦντα ἀπὸ σᾶς λόγον περὶ τῆς ἐλπίδος τῆς ἐν ὑμῖν,
1Pe 3:16 ἔχοντες συνείδησιν ἀγαθήν, ἵνα, ἐνῷ σᾶς καταλαλῶσιν ὡς κακοποιούς, καταισχυνθῶσιν οἱ συκοφαντοῦντες τὴν καλὴν σας ἐν Χριστῷ διαγωγήν.
1Pe 3:17 Διότι καλήτερον νὰ πάσχητε, ἐὰν ἦναι οὕτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντες παρὰ κακοποιοῦντες.
1Pe 3:18 Ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ ἔπαθε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος ὑπὲρ τῶν ἀδίκων, διὰ νὰ φέρῃ ἡμᾶς πρὸς τὸν Θεόν, θανατωθεὶς μὲν κατὰ τὴν σάρκα, ζωοποιηθεὶς δὲ διὰ τοῦ πνεύματος·
1Pe 3:19 διὰ τοῦ ὁποίου πορευθεὶς ἐκήρυξε καὶ πρὸς τὰ πνεύματα τὰ ἐν τῇ φυλακῇ,
1Pe 3:20 τὰ ὁποῖα ἠπείθησάν ποτε, ὅτε ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἐπρόσμενέ ποτε αὐτοὺς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ἐνῷ κατεσκευάζετο ἡ κιβωτός, εἰς ἣν ὀλίγαι, τουτέστιν ὀκτώ, ψυχαὶ διεσώθησαν δί ὕδατος.
1Pe 3:21 Τοῦ ὁποίου ἀντίτυπον ὂν τὸ βάπτισμα, σώζει καὶ ἡμᾶς τὴν σήμερον, οὐχὶ ἀποβολὴ τῆς ἀκαθαρσίας τῆς σαρκός, ἀλλὰ μαρτυρία τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως εἰς Θεόν, διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
1Pe 3:22 ὅστις εἶναι ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ πορευθεὶς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἰς ὃν ὑπετάχθησαν ἄγγελοι καὶ ἐξουσίαι καὶ δυνάμεις.
1Pe 4:1 Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ σάρκα, ὁπλίσθητε καὶ σεῖς τὸ αὐτὸ φρόνημα, διότι ὁ παθὼν κατὰ σάρκα ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας,
1Pe 4:2 διὰ νὰ ζήσητε τὸν ἐν σαρκὶ ἐπίλοιπον χρόνον, οὐχὶ πλέον ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ᾿ ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ.
1Pe 4:3 Διότι ἀρκετὸς εἶναι εἰς ἡμᾶς ὁ παρελθὼν καιρὸς τοῦ βίου, ὅτε ἐπράξαμεν τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν, περιπατήσαντες ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοποσίαις, κώμοις, συμποσίοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις·
1Pe 4:4 καὶ διὰ τοῦτο παραξενεύονται ὅτι σεῖς δὲν συντρέχετε μὲ αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκχείλισιν τῆς ἀσωτίας, καὶ σᾶς βλασφημοῦσιν·
1Pe 4:5 οἵτινες θέλουσιν ἀποδώσει λόγον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις εἶναι ἕτοιμος νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς.
1Pe 4:6 Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐκηρύχθη τὸ εὐαγγέλιον καὶ πρὸς τοὺς νεκρούς, διὰ νὰ κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους ἐν σαρκί, νὰ ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν ἐν πνεύματι.
1Pe 4:7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἐπλησίασε. Φρονίμως λοιπὸν διάγετε καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς τὰς προσευχάς·
1Pe 4:8 πρὸ πάντων δὲ ἔχετε ἔνθερμον τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην, διότι ἡ ἀγάπη θέλει καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν·
1Pe 4:9 γίνεσθε φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους χωρὶς γογγυσμῶν·
1Pe 4:10 ἕκαστος κατὰ τὸ χάρισμα, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν, ὑπηρετεῖτε κατὰ τοῦτο εἰς ἀλλήλους ὡς καλοὶ οἰκονόμοι τῆς πολυειδοῦς χάριτος τοῦ Θεοῦ·
1Pe 4:11 ἐάν τις λαλῇ, ἂς λαλῇ ὡς λαλῶν λόγια Θεοῦ· ἐάν τις ὑπηρετῇ, ἂς ὑπηρετῇ ὡς ὑπηρετῶν ἐκ τῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν χορηγεῖ ὁ Θεός· διὰ νὰ δοξάζηται ἐν πᾶσιν ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
1Pe 4:12 Ἀγαπητοί, μὴ παραξενεύεσθε διὰ τὸν βασανισμὸν τὸν γινόμενον εἰς ἐσᾶς πρὸς δοκιμασίαν, ὡς ἐὰν συνέβαινεν εἰς ἐσᾶς παράδοξόν τι,
1Pe 4:13 ἀλλὰ καθότι εἶσθε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, χαίρετε, ἵνα καὶ ὅταν ἡ δόξα αὐτοῦ φανερωθῇ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.
1Pe 4:14 Ἐὰν ὀνειδίζησθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἶσθε μακάριοι, διότι τὸ Πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται ἐφ ὑμᾶς· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.
1Pe 4:15 Διότι μηδεὶς ὑμῶν ἂς μὴ πάσχῃ ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς περιεργαζόμενος τὰ ἀλλότρια.
1Pe 4:16 ἀλλ᾿ ἐὰν πάσχῃ ὡς Χριστιανός, ἂς μὴ αἰσχύνηται, ἀλλ᾿ ἂς δοξάζῃ τὸν Θεὸν κατὰ τοῦτο.
1Pe 4:17 Διότι ἔφθασεν ὁ καιρὸς τοῦ νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἂν ἀρχίζῃ πρῶτον ἀφ ἡμῶν, τί θέλει εἶσθαι τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ
1Pe 4:18 καὶ ἂν ὁ δίκαιος μόλις σώζηται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ θέλει φανῆ
1Pe 4:19 Ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἂς ἐμπιστεύωνται τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς εἰς αὐτόν, ὡς εἰς πιστὸν δημιουργὸν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.
1Pe 5:1 Τοὺς μεταξὺ σας πρεσβυτέρους παρακαλῶ ἐγὼ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων τον Χριστοῦ, ὁ καὶ κοινωνὸς τῆς δόξης, ἥτις μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ,
1Pe 5:2 ποιμάνατε τὸ μεταξὺ σας ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστικῶς ἀλλ᾿ ἑκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως,
1Pe 5:3 μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τὴν κληρονομίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου.
1Pe 5:4 Καὶ ὅταν φανερωθῇ ὁ ἀρχιποιμήν, θέλετε λάβει τὸν ἀμαράντινον στέφανον τῆς δόξης.
1Pe 5:5 Ὁμοίως οἱ νεώτεροι ὑποτάχθητε εἰς τοὺς πρεσβυτέρους. Πάντες δὲ ὑποτασσόμενοι εἰς ἀλλήλους ἐνδύθητε τὴν

ταπεινοφροσύνην· διότι ὁ Θεὸς ἀντιτάσσεται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους, εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν.
1Pe 5:6 Ταπεινώθητε λοιπὸν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ σᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ,
1Pe 5:7 καὶ πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ῥίψατε ἐπ' αὐτόν, διότι αὐτὸς φροντίζει περὶ ὑμῶν.
1Pe 5:8 Ἐγκρατεύθητε, ἀγρυπνήσατε· διότι ὁ ἀντίδικός σας διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιέρχεται ζητῶν τίνα νὰ καταπίῃ·
1Pe 5:9 εἰς τὸν ὁποῖον ἀντιστάθητε μένοντες στερεοὶ εἰς τὴν πίστιν, ἐξεύροντες ὅτι τὰ αὐτὰ παθήματα γίνονται εἰς τοὺς ἀδελφούς σας τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ.
1Pe 5:10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὅστις ἐκάλεσεν ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν διὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἀφοῦ πάθητε ὀλίγον, αὐτὸς νὰ σᾶς τελειοποιήσῃ, στηρίξῃ, ἐνισχύσῃ, θεμελιώσῃ.
1Pe 5:11 Εἰς αὐτὸν εἴη ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
1Pe 5:12 Σᾶς ἔγραψα ἐν βραχυλογίᾳ διὰ τοῦ Σιλουανοῦ τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς φρονῶ, προτρέπων καὶ ἐπιμαρτυρῶν ὅτι αὕτη εἶναι ἡ ἀληθινὴ χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν στέκεσθε.
1Pe 5:13 Σᾶς ἀσπάζεται ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ ἐκκλησία καὶ Μάρκος, ὁ υἱός μου.
1Pe 5:14 Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη εἰς πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.
2Pe 1:1 Συμεὼν Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς τοὺς ὅσοι ἔλαχον ἰσότιμον μὲ ἡμᾶς πίστιν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ·
2Pe 1:2 χάρις καὶ εἰρήνη πληθυνθείη εἰς ἐσᾶς διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
2Pe 1:3 Καθὼς ἡ θεία δύναμις αὐτοῦ ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς πάντα τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ τῆς δόξης αὐτοῦ καὶ ἀρετῆς,
2Pe 1:4 διὰ τῶν ὁποίων ἐδωρήθησαν εἰς ἡμᾶς αἱ μέγισται καὶ τίμιαι ἐπαγγελίαι, ἵνα διὰ τούτων γείνητε κοινωνοὶ θείας φύσεως, ἀποφυγόντες τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχουσαν διὰ τῆς ἐπιθυμίας διαφθοράν.
2Pe 1:5 Καὶ δί αὐτὸ δὲ τοῦτο καταβαλόντες πᾶσαν σπουδήν, προσθέσατε εἰς τὴν πίστιν σας τὴν ἀρετήν, εἰς δὲ τὴν ἀρετὴν τὴν γνῶσιν,
2Pe 1:6 εἰς δὲ τὴν γνῶσιν τὴν ἐγκράτειαν, εἰς δὲ τὴν ἐγκράτειαν τὴν ὑπομονήν, εἰς δὲ τὴν ὑπομονὴν τὴν εὐσέβειαν,
2Pe 1:7 εἰς δὲ τὴν εὐσέβειαν τὴν φιλαδελφίαν, εἰς δὲ τὴν φιλαδελφίαν τὴν ἀγάπην.
2Pe 1:8 Διότι, ἐὰν ταῦτα ὑπάρχωσιν εἰς ἐσᾶς καὶ περισσεύωσι, σᾶς καθιστῶσιν οὐχὶ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
2Pe 1:9 ἐπειδὴ εἰς ὅντινα δὲν ὑπάρχουσι ταῦτα, τυφλὸς εἶναι, μυωπάζει καὶ ἐλησμόνησε τὸν καθαρισμὸν τῶν παλαιῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν.
2Pe 1:10 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, ἐπιμελήθητε περισσότερον νὰ κάμητε βεβαίαν τὴν κλῆσιν καὶ τὴν ἐκλογὴν σας· διότι ταῦτα κάμνοντες δὲν θέλετε πταίσει ποτέ.
2Pe 1:11 Διότι οὕτω θέλει σᾶς δοθῆ πλουσίως ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2Pe 1:12 Ὅθεν δὲν θέλω ἀμελήσει νὰ σᾶς ὑπενθυμίζω πάντοτε περὶ τούτων, καίτοι εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους εἰς τὴν παροῦσαν ἀλήθειαν.
2Pe 1:13 Στοχάζομαι ὅμως δίκαιον, ἐφ' ὅσον εἶμαι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, νὰ σᾶς διεγείρω διὰ τῆς ὑπενθυμίσεως,
2Pe 1:14 ἐπειδὴ ἐξεύρω ὅτι ἐντὸς ὀλίγον θέλω ἀποθέσει τὸ σκήνωμά μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μοὶ ἐφανέρωσε.
2Pe 1:15 Θέλω ὅμως ἐπιμεληθῆ, ὥστε σεῖς καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου νὰ δύνασθε πάντοτε νὰ ἐνθυμῆσθε αὐτά.
2Pe 1:16 Διότι σᾶς ἐγνωστοποιήσαμεν τὴν δύναμιν καὶ παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐχὶ μύθους σοφιστικοὺς ἀκολουθήσαντες, ἀλλ' αὐτόπται γενόμενοι τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.
2Pe 1:17 Διότι ἔλαβε παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, ὅτε ἦλθεν εἰς αὐτὸν τοιαύτη φωνὴ ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ εὐηρεστήθην·
2Pe 1:18 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐλθοῦσαν, ὄντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.
2Pe 1:19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, εἰς τὸν ὁποῖον κάμνετε καλὰ νὰ προσέχητε ὡς εἰς λύχνον φέγγοντα ἐν σκοτεινῷ τόπῳ, ἑωσοῦ ἔλθῃ ἡ αὐγὴ τῆς ἡμέρας καὶ ὁ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·
2Pe 1:20 τοῦτο πρῶτον ἐξεύροντες, ὅτι οὐδεμία προφητεία τῆς γραφῆς γίνεται ἐξ ἰδίας τοῦ προφητεύοντος διασαφήσεως·
2Pe 1:21 διότι δὲν ἦλθέ ποτε προφητεία ἐκ θελήματος ἀνθρώπου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου κινούμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ.
2Pe 2:1 Ὑπῆρξαν ὅμως καὶ ψευδοπροφῆται μεταξὺ τοῦ λαοῦ, καθὼς καὶ μεταξὺ σας θέλουσιν εἶσθαι ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες θέλουσι παρεισάξει αἱρέσεις ἀπωλείας, ἀρνούμενοι καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην, ἐπισύροντες εἰς ἑαυτοὺς ταχεῖαν ἀπώλειαν·
2Pe 2:2 καὶ πολλοὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει εἰς τὰς ἀπωλείας αὐτῶν, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας θέλει βλασφημηθῆ·
2Pe 2:3 καὶ διὰ πλεονεξίαν θέλουσι σᾶς ἐμπορευθῆ μὲ πλαστοὺς λόγους, τῶν ὁποίων ἡ καταδίκη ἔκπαλαι δὲν μένει ἀργή, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν δὲν νυστάζει.
2Pe 2:4 Διότι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐφείσθη ἀγγέλους ἁμαρτήσαντας, ἀλλὰ ῥίψας αὐτοὺς εἰς τὸν τάρταρον δεδεμένους μὲ

ἁλύσεις σκότους, παρέδωκε διὰ νὰ φυλάττωνται εἰς κρίσιν,
2Pe 2:5 καὶ ἐὰν τὸν παλαιὸν κόσμον δὲν ἐφείσθη, ἀλλὰ φέρων κατακλυσμὸν ἐπὶ τὸν κόσμον τῶν ἀσεβῶν ἐφύλαξεν ὄγδοον τὸν Νῶε, κήρυκα τῆς δικαιοσύνης,
2Pe 2:6 καὶ κατέκρινεν εἰς καταστροφὴν τὰς πόλεις τῶν Σοδόμων καὶ τῆς Γομόρρας καὶ ἐτέφρωσε, καταστήσας παράδειγμα τῶν μελλόντων νὰ ἀσεβῶσι,
2Pe 2:7 καὶ ἠλευθέρωσε τὸν δίκαιον Λὼτ καταθλιβόμενον ὑπὸ τῆς ἀσελγοῦς διαγωγῆς τῶν ἀνόμων·
2Pe 2:8 διότι ὁ δίκαιος, κατοικῶν μεταξὺ αὐτῶν, δἰ ὁράσεως καὶ ἀκοῆς, ἐβασάνιζεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν δικαίαν αὐτοῦ ψυχὴν διὰ τὰ ἄνομα ἔργα αὐτῶν·
2Pe 2:9 ἐξεύρει ὁ Κύριος νὰ ἐλευθερόνῃ ἐκ τοῦ πειρασμοῦ τοὺς εὐσεβεῖς, τοὺς δὲ ἀδίκους νὰ φυλάττῃ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, διὰ νὰ κολάζωνται,
2Pe 2:10 μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω τῆς σαρκὸς ἀκολουθοῦντας μὲ ἐπιθυμίαν ἀκαθαρσίας καὶ καταφρονοῦντας τὴν ἐξουσίαν. Εἶναι τολμηταί, αὐθάδεις, δὲν τρέμουσι βλασφημοῦντες τὰ ἀξιώματα,
2Pe 2:11 ἐνῷ οἱ ἄγγελοι, μεγαλήτεροι ὄντες εἰς ἰσχὺν καὶ δύναμιν, δὲν φέρουσι κατ̓ αὐτῶν βλάσφημον κρίσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
2Pe 2:12 Οὗτοι ὅμως, ὡς ἄλογα φυσικὰ ζῷα γεγεννημένα διὰ ἅλωσιν καὶ φθοράν, βλασφημοῦσι περὶ πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦσι, καὶ θέλουσι καταφθαρῆ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν διαφθορᾷ,
2Pe 2:13 καὶ θέλουσι λάβει τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας αὐτῶν· στοχάζονται ἡδονὴν τὴν καθημερινὴν τρυφήν, εἶναι σπίλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶσιν ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συμποσιάζουσι μὲ σᾶς,
2Pe 2:14 ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς μεστοὺς μοιχείας καὶ μὴ παυομένους ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δελεάζουσι ψυχὰς ἀστηρίκτους, ἔχουσι τὴν καρδίαν γεγυμνασμένην εἰς πλεονεξίας, εἶναι τέκνα κατάρας·
2Pe 2:15 ἀφήσαντες τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, ἐπλανήθησαν καὶ ἠκολούθησαν τὴν ὁδὸν τοῦ Βαλαὰμ υἱοῦ τοῦ Βοσόρ, ὅστις ἠγάπησε τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας,
2Pe 2:16 ἠλέγχθη ὅμως διὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ παρανομίαν, ἄφωνον ὑποζύγιον μὲ φωνὴν ἀνθρώπου λαλῆσαν ἠμπόδισε τὴν παραφροσύνην τοῦ προφήτου.
2Pe 2:17 Οὗτοι εἶναι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ ἀνεμοστροβίλου ἐλαυνόμεναι, διὰ τοὺς ὁποίους τὸ ζοφερὸν σκότος φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.
2Pe 2:18 Διότι λαλοῦντες ὑπερήφανα λόγια ματαιότητος, δελεάζουσι μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκός, μὲ τὰς ἀσελγείας ἐκείνους οἵτινες τωόντι ἀπέφυγον τοὺς ἐν πλάνῃ ζῶντας,
2Pe 2:19 ἐπαγγελλόμενοι εἰς αὐτοὺς ἐλευθερίαν, ἐνῷ αὐτοὶ εἶναι δοῦλοι τῆς διαφθορᾶς· διότι ἀπὸ ὅντινα νικᾶταί τις, τούτου καὶ δοῦλος γίνεται.
2Pe 2:20 Ἐπειδὴ ἐὰν ἀφοῦ ἀπέφυγον τὰ μολύσματα τοῦ κόσμου διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐνεπλέχθησαν πάλιν εἰς ταῦτα καὶ νικῶνται, ἔγειναν εἰς αὐτοὺς τὰ ἔσχατα χειρότερα τῶν πρώτων.
2Pe 2:21 Ἐπειδὴ καλήτερον ἦτο εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ γνωρίσωσι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, παρὰ ἀφοῦ ἐγνώρισαν νὰ ἐπιστρέψωσιν ἐκ τῆς παραδοθείσης εἰς αὐτοὺς ἁγίας ἐντολῆς.
2Pe 2:22 Συνέβη δὲ εἰς αὐτοὺς τὸ τῆς ἀληθινῆς παροιμίας, Ὁ κύων ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐξέρασμα, καί, Ὁ χοῖρος λουσθεὶς ἐπέστρεψεν εἰς τὸ κύλισμα τοῦ βορβόρου.
2Pe 3:1 Δευτέραν ἤδη ταύτην τὴν ἐπιστολὴν σᾶς γράφω, ἀγαπητοί, μὲ τὰς ὁποίας διεγείρω δἰ ὑπενθυμίσεως τὴν εἰλικρινῆ σας διάνοιαν,
2Pe 3:2 διὰ νὰ ἐνθυμηθῆτε τοὺς λόγους τοὺς προλαληθέντας ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ τὴν παραγγελίαν ἡμῶν τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος·
2Pe 3:3 τοῦτο πρῶτον γνωρίζοντες, ὅτι θέλουσιν ἐλθεῖ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμπαῖκται, περιπατοῦντες κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας
2Pe 3:4 καὶ λέγοντες· Ποῦ εἶναι ἡ ὑπόσχεσις τῆς παρουσίας αὐτοῦ διότι ἀφ̓ ἧς ἡμέρας οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, τὰ πάντα διαμένουσιν οὕτως ἀπ̓ ἀρχῆς τῆς κτίσεως.
2Pe 3:5 Διότι ἑκουσίως ἀγνοοῦσι τοῦτο, ὅτι μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ οἱ οὐρανοὶ ἔγειναν ἔκπαλαι καὶ ἡ γῆ συνεστῶσα ἐξ ὕδατος καὶ δἰ ὕδατος,
2Pe 3:6 διὰ τῶν ὁποίων ὁ τότε κόσμος ἀπωλέσθη κατακλυσθεὶς ὑπὸ τοῦ ὕδατος·
2Pe 3:7 οἱ δὲ σημερινοὶ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ διὰ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἶναι ἀποτεταμιευμένοι, φυλαττόμενοι διὰ τὸ πῦρ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ τῆς ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.
2Pe 3:8 Ἓν δὲ τοῦτο ἂς μὴ σᾶς λανθάνῃ, ἀγαπητοί, ὅτι παρὰ Κυρίῳ μία ἡμέρα εἶναι ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.
2Pe 3:9 Δὲν βραδύνει ὁ Κύριος τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ, ὡς τινὲς λογίζονται τοῦτο βραδύτητα, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ θέλων νὰ ἀπολεσθῶσι τινες, ἀλλὰ πάντες νὰ ἔλθωσιν εἰς μετάνοιαν.
2Pe 3:10 Θέλει δὲ ἐλθεῖ ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτί, καθ̓ ἣν οἱ οὐρανοί θέλουσι παρέλθει μὲ συριγμόν, τὰ στοιχεῖα δὲ πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθῆ, καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα θέλουσι κατακαῆ.
2Pe 3:11 Ἐπειδὴ λοιπὸν πάντα ταῦτα διαλύονται, ὁποῖοι πρέπει νὰ ἦσθε σεῖς εἰς πολίτευμα ἅγιον καὶ εὐσέβειαν,
2Pe 3:12 προσμένοντες καὶ σπεύδοντες εἰς τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, καθ̓ ἣν οἱ οὐρανοὶ πυρούμενοι θέλουσι διαλυθῆ καὶ τὰ στοιχεῖα πυρακτούμενα θέλουσι χωνευθῆ
2Pe 3:13 Κατὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ νέους οὐρανοὺς καὶ νέαν γῆν προσμένομεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

2Pe 3:14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί, ταῦτα προσμένοντες, σπουδάσατε νὰ εὑρεθῆτε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ,

2Pe 3:15 καὶ νομίζετε σωτηρίαν τὴν μακροθυμίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος ἔγραψε πρὸς ἐσᾶς κατὰ τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν σοφίαν,

2Pe 3:16 ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναί τινα δυσνόητα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλόνουσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

2Pe 3:17 Σεῖς λοιπόν, ἀγαπητοί, προγνωρίζοντες ταῦτα φυλάττεσθε, διὰ νὰ μὴ παρασυρθῆτε μὲ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων καὶ ἐκπέσητε ἀπὸ τὸν στηριγμὸν σας,

2Pe 3:18 αὐξάνεσθε δὲ εἰς τὴν χάριν καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς αὐτὸν ἔστω ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος· ἀμήν.

1Jo 1:1 Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπ' ἀρχῆς, τὸ ὁποῖον ἠκούσαμεν, τὸ ὁποῖον εἴδομεν μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήσαμεν καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς·

1Jo 1:2 καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ εἴδομεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν πρὸς ἐσᾶς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦτο παρὰ τῷ Πατρὶ καὶ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς

1Jo 1:3 ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν, ἀπαγγέλλομεν πρὸς ἐσᾶς· διὰ νὰ ἔχητε καὶ σεῖς κοινωνίαν μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡμῶν εἶναι μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1Jo 1:4 Καὶ ταῦτα γράφομεν πρὸς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἦναι πλήρης ἡ χαρὰ σας.

1Jo 1:5 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐπαγγελία, τὴν ὁποίαν ἠκούσαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν πρὸς ἐσᾶς, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει οὐδεμία.

1Jo 1:6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ περιπατῶμεν ἐν τῷ σκότει, ψευδόμεθα καὶ δὲν πράττομεν τὴν ἀλήθειαν·

1Jo 1:7 ἐὰν ὅμως περιπατῶμεν ἐν τῷ φωτί, καθὼς αὐτὸς εἶναι ἐν τῷ φωτί, ἔχομεν κοινωνίαν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

1Jo 1:8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν δὲν ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι ἐν ἡμῖν.

1Jo 1:9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, ὥστε νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

1Jo 1:10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δὲν ἡμαρτήσαμεν, ψεύστην κάμνομεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει ἐν ἡμῖν.

1Jo 2:1 Τεκνία μου, ταῦτα σᾶς γράφω διὰ νὰ μὴ ἁμαρτήσητε. Καὶ ἐάν τις ἁμαρτήσῃ, ἔχομεν παράκλητον πρὸς τὸν Πατέρα, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν δίκαιον·

1Jo 2:2 καὶ αὐτὸς εἶναι ἱλασμὸς περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ οὐχὶ μόνον περὶ τῶν ἡμετέρων, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

1Jo 2:3 Καὶ ἐν τούτῳ γνωρίζομεν ὅτι ἐγνωρίσαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάττωμεν.

1Jo 2:4 Ὅστις λέγει, Ἐγνώρισα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ δὲν φυλάττει, ψεύστης εἶναι, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια δὲν ὑπάρχει·

1Jo 2:5 ὅστις ὅμως φυλάττῃ τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι τετελειωμένη. Ἐν τούτῳ γνωρίζομεν ὅτι εἴμεθα ἐν αὐτῷ.

1Jo 2:6 Ὅστις λέγει ὅτι μένει ἐν αὐτῷ χρεωστεῖ, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτω νὰ περιπατῇ.

1Jo 2:7 Ἀδελφοί, δὲν σᾶς γράφω ἐντολὴν νέαν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, τὴν ὁποίαν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

1Jo 2:8 Πάλιν ἐντολὴν νέαν σᾶς γράφω, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθὲς εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἐσᾶς, διότι τὸ σκότος παρέρχεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φέγγει.

1Jo 2:9 Ὅστις λέγει ὅτι εἶναι ἐν τῷ φωτὶ καὶ μισεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ σκότει εἶναι ἕως τώρα.

1Jo 2:10 Ὅστις ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ δὲν εἶναι·

1Jo 2:11 ὅστις ὅμως μισεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ σκότει εἶναι καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατεῖ καὶ δὲν ἐξεύρει ποῦ ὑπάγει, διότι τὸ σκότος ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

1Jo 2:12 Γράφω πρὸς ἐσᾶς, τεκνία, διότι συνεχωρήθησαν αἱ ἁμαρτίαι σας διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

1Jo 2:13 Γράφω πρὸς ἐσᾶς, πατέρες, διότι ἐγνωρίσατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω πρὸς ἐσᾶς, νεανίσκοι, διότι ἐνικήσατε τὸν πονηρόν. Γράφω πρὸς ἐσᾶς, παιδία, διότι ἐγνωρίσατε τὸν Πατέρα.

1Jo 2:14 Ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς, πατέρες, διότι ἐγνωρίσατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς, νεανίσκοι, διότι εἶσθε ἰσχυροὶ καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μένει ἐν ὑμῖν καὶ ἐνικήσατε τὸν πονηρόν.

1Jo 2:15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς δὲν εἶναι ἐν αὐτῷ·

1Jo 2:16 διότι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Πατρός, ἀλλ' εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου.

1Jo 2:17 Καὶ ὁ κόσμος παρέρχεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὅστις ὅμως πράττει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

1Jo 2:18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα εἶναι, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ τώρα πολλοὶ ἀντίχριστοι ὑπάρχουσιν· ὅθεν γνωρίζομεν ὅτι εἶναι ἐσχάτη ὥρα.

1Jo 2:19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλὰ δὲν ἦσαν ἐξ ἡμῶν· διότι ἐὰν ἦσαν ἐξ ἡμῶν, ἤθελον μένει μεθ' ὑμῶν· ἀλλὰ ἐξῆλθον διὰ νὰ φανερωθῶσιν ὅτι δὲν εἶναι πάντες ἐξ ἡμῶν.

1Jo 2:20 Καὶ σεῖς ἔχετε χρίσμα ἀπὸ τοῦ Ἁγίου καὶ γνωρίζετε πάντα.

1Jo 2:21 Δὲν σᾶς ἔγραψα διότι δὲν ἐξεύρετε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ διότι ἐξεύρετε αὐτήν, καὶ διότι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας δὲν εἶναι.

1Jo 2:22 Τίς εἶναι ὁ ψεύστης, εἰμὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Χριστός οὗτος εἶναι ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν.

1Jo 2:23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν Υἱὸν δὲν ἔχει οὐδὲ τὸν Πατέρα. Ὅστις ὁμολογεῖ τὸν Υἱὸν ἔχει καὶ τὸν Πατέρα.

1Jo 2:24 Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ὑμεῖς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἄς μένῃ ἐν ὑμῖν. Ἐὰν μένῃ ἐν ὑμῖν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ὑμεῖς θέλετε μένει ἐν τῷ Υἱῷ καὶ ἐν τῷ Πατρί.

1Jo 2:25 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ὑπόσχεσις, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὑπεσχέθη πρὸς ἡμᾶς, ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

1Jo 2:26 Ταῦτα σᾶς ἔγραψα περὶ ἐκείνων, οἵτινες σᾶς πλανῶσι.

1Jo 2:27 Καὶ τὸ χρίσμα, τὸ ὁποῖον ὑμεῖς ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς διδάσκῃ τις· ἀλλὰ καθὼς σᾶς διδάσκει τὸ αὐτὸ χρίσμα περὶ πάντων, οὕτω καὶ ἀληθὲς εἶναι καὶ δὲν εἶναι ψεῦδος· καὶ καθὼς σᾶς ἐδίδαξε, θέλετε μένει ἐν αὐτῷ.

1Jo 2:28 Καὶ τώρα, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

1Jo 2:29 Ἐὰν ἐξεύρητε ὅτι εἶναι δίκαιος, γνωρίζετε ὅτι πᾶς ὁ πράττων τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ ἐγεννήθη.

1Jo 3:1 Ἴδετε ὁποίαν ἀγάπην ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Πατήρ, ὥστε νὰ ὀνομασθῶμεν τέκνα Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν γνωρίζει ἡμᾶς, διότι δὲν ἐγνώρισεν αὐτόν.

1Jo 3:2 Ἀγαπητοί, τώρα εἴμεθα τέκνα Θεοῦ, καὶ ἔτι δὲν ἐφανερώθη τί θέλομεν εἶσθαι· ἐξεύρομεν ὅμως ὅτι ὅταν φανερωθῇ, θέλομεν εἶσθαι ὅμοιοι μὲ αὐτόν, διότι θέλομεν ἰδεῖ αὐτὸν καθὼς εἶναι.

1Jo 3:3 Καὶ πᾶς ὅστις ἔχει τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτὸν καθαρίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι καθαρός.

1Jo 3:4 Πᾶς ὅστις πράττει τὴν ἁμαρτίαν πράττει καὶ τὴν ἀνομίαν, διότι ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀνομία.

1Jo 3:5 Καὶ ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει.

1Jo 3:6 Πᾶς ὅστις μένει ἐν αὐτῷ δὲν ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων δὲν εἶδεν αὐτὸν οὐδὲ ἐγνώρισεν αὐτόν.

1Jo 3:7 Τεκνία, ἄς μὴ σᾶς πλανᾷ μηδείς· ὅστις πράττει τὴν δικαιοσύνην εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος·

1Jo 3:8 ὅστις πράττει τὴν ἁμαρτίαν εἶναι ἐκ τοῦ διαβόλου, διότι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. Διὰ τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ καταστρέψῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

1Jo 3:9 Πᾶς ὅστις ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἁμαρτίαν δὲν πράττει, διότι σπέρμα αὐτοῦ μένει ἐν αὐτῷ· καὶ δὲν δύναται νὰ ἁμαρτάνῃ, διότι ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Θεοῦ.

1Jo 3:10 Ἐν τούτῳ γνωρίζονται τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. Πᾶς ὅστις δὲν πράττει δικαιοσύνην δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

1Jo 3:11 Διότι αὕτη εἶναι ἡ παραγγελία, τὴν ὁποίαν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·

1Jo 3:12 οὐχὶ καθὼς ὁ Κάϊν ἦτο ἐκ τοῦ πονηροῦ καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ διὰ τί ἔσφαξεν αὐτόν διότι τὰ ἔργα αὐτοῦ ἦσαν πονηρά, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

1Jo 3:13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, ἄν ὁ κόσμος σᾶς μισῇ.

1Jo 3:14 Ἡμεῖς ἐξεύρομεν ὅτι μετέβημεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, διότι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

1Jo 3:15 Πᾶς ὅστις μισεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶναι ἀνθρωποκτόνος· καὶ ἐξεύρετε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον μένουσαν ἐν ἑαυτῷ.

1Jo 3:16 Ἐκ τούτου γνωρίζομεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔβαλε· καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦμεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν νὰ βάλλωμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

1Jo 3:17 Ὅστις ὅμως ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὅτι ἔχει χρείαν καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ

1Jo 3:18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν μὲ λόγον μηδὲ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ ἔργον καὶ ἀλήθειαν.

1Jo 3:19 Καὶ ἐκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι εἴμεθα ἐκ τῆς ἀληθείας, καὶ θέλομεν πληροφορήσει τὰς καρδίας ἡμῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ,

1Jo 3:20 διότι ἐὰν μᾶς κατακρίνῃ ἡ καρδία, βεβαίως ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλήτερος τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γνωρίζει τὰ πάντα.

1Jo 3:21 Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν δὲν μᾶς κατακρίνῃ, ἔχομεν παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν,

1Jo 3:22 καὶ ὅ, τι ἄν ζητῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, διότι φυλάττομεν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ πράττομεν τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ.

1Jo 3:23 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, τὸ νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς ἡμᾶς.

1Jo 3:24 Καὶ ὅστις φυλάττει τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μένει ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ἐν ἐκείνῳ. Καὶ ἐκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς.

1Jo 4:1 Ἀγαπητοί, μὴ πιστεύετε εἰς πᾶν πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα ἐν ἦναι ἐκ τοῦ Θεοῦ· διότι πολλοὶ

ψευδοπροφῆται ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον.
1Jo 4:2 Ἐκ τούτου γνωρίζετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν ἐν σαρκί, εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ·
1Jo 4:3 καὶ πᾶν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν ἐν σαρκί, δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀντιχρίστου, τὸ ὁποῖον ἠκούσατε ὅτι ἔρχεται, καὶ τώρα μάλιστα εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ.
1Jo 4:4 Σεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἶσθε, τεκνία, καὶ ἐνικήσατε αὐτούς, διότι μεγαλήτερος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις εἶναι ἐν ὑμῖν παρὰ ὅστις εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ.
1Jo 4:5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἶναι· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτοὺς ἀκούει.
1Jo 4:6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἴμεθα· ὅστις γνωρίζει τὸν Θεὸν ἀκούει ἡμᾶς· ὅστις δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ δὲν ἀκούει ἡμᾶς. Ἐκ τούτου γνωρίζομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.
1Jo 4:7 Ἀγαπητοί, ἄς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶς ὅστις ἀγαπᾷ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐγεννήθη καὶ γνωρίζει τὸν Θεόν.
1Jo 4:8 Ὅστις δὲν ἀγαπᾷ δὲν ἐγνώρισε τὸν Θεόν, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη.
1Jo 4:9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσωμεν δί αὐτοῦ.
1Jo 4:10 Ἐν τούτῳ εἶναι ἡ ἀγάπη, οὐχὶ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ̓ ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.
1Jo 4:11 Ἀγαπητοὶ ἐπειδὴ οὕτως ἠγάπησεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.
1Jo 4:12 Τὸν Θεὸν οὐδεὶς εἶδε πώποτε· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς μένει ἐν ἡμῖν, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ εἶναι τετελειωμένη ἐν ἡμῖν.
1Jo 4:13 Ἐκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, διότι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς.
1Jo 4:14 Καὶ ἡμεῖς εἴδομεν καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.
1Jo 4:15 Ὅστις ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει ἐν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.
1Jo 4:16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐπιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Θεὸς πρὸς ἡμᾶς. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη, καὶ ὅστις μένει ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.
1Jo 4:17 Ἐν τούτῳ εἶναι τετελειωμένη ἡ ἀγάπη μεθ̓ ἡμῶν, διὰ νὰ ἔχωμεν παρρησίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, διότι καθὼς ἐκεῖνος εἶναι, οὕτω καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.
1Jo 4:18 Φόβος δὲν εἶναι ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ̓ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω διώκει τὸν φόβον, διότι ὁ φόβος ἔχει κόλασιν· καὶ ὁ φοβούμενος δὲν εἶναι τετελειωμένος ἐν τῇ ἀγάπῃ.
1Jo 4:19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, διότι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.
1Jo 4:20 Ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ μισῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ψεύστης εἶναι· διότι ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον εἶδε, τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον δὲν εἶδε πῶς δύναται νὰ ἀγαπᾷ
1Jo 4:21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ̓ αὐτοῦ, ὅστις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
1Jo 5:1 Πᾶς ὅστις πιστεύει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐγεννήθη, καὶ πᾶς ὅστις ἀγαπᾷ τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεννηθέντα ἐξ αὐτοῦ.
1Jo 5:2 Ἐκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάττωμεν.
1Jo 5:3 Διότι αὕτη εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τὸ νὰ φυλάττωμεν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι δὲν εἶναι.
1Jo 5:4 Διότι πᾶν ὅ, τι ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη εἶναι ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.
1Jo 5:5 Τίς εἶναι ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰμὴ ὁ πιστεύων ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ
1Jo 5:6 Οὗτος εἶναι ὁ ἐλθὼν δί ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐχὶ διὰ τοῦ ὕδατος μόνον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ αἵματος· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶναι τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ, ἐπειδὴ τὸ Πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια.
1Jo 5:7 Διότι τρεῖς εἶναι οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς εἶναι ἕν·
1Jo 5:8 καὶ τρεῖς εἶναι οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἀναφέρονται εἰς τὸ ἕν.
1Jo 5:9 Ἐὰν δεχώμεθα τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλητέρα· διότι αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησε περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ.
1Jo 5:10 Ὅστις πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὅστις δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεόν, ἔκαμεν αὐτὸν ψεύστην, διότι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ.
1Jo 5:11 Καὶ αὕτη εἶναι μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ εἶναι ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ.
1Jo 5:12 Ὅστις ἔχει τὸν Υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν· ὅστις δὲν ἔχει τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν δὲν ἔχει.
1Jo 5:13 Ταῦτα ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίζητε ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον, καὶ διὰ νὰ πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
1Jo 5:14 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ παρρησία, τὴν ὁποίαν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐὰν ζητῶμέν τι κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει

ἡμᾶς.

1Jo 5:15 Καὶ ἐὰν ἐξεύρωμεν ὅτι ἀκούει ἡμᾶς ὅ, τι ἂν ζητήσωμεν, ἐξεύρομεν ὅτι λαμβάνομεν τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐζητήσαμεν παρ᾽ αὐτοῦ.

1Jo 5:16 Ἐὰν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν οὐχὶ θανάσιμον, θέλει ζητήσει, καὶ ὁ Θεὸς θέλει δώσει εἰς αὐτὸν ζωήν, εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας οὐχὶ θανασίμως. Εἶναι ἁμαρτία θανάσιμος· δὲν λέγω περὶ ἐκείνης νὰ παρακαλέσῃ .

1Jo 5:17 Πᾶσα ἀδικία εἶναι ἁμαρτία· καὶ εἶναι ἁμαρτία οὐχὶ θανάσιμος.

1Jo 5:18 Ἐξεύρομεν ὅτι πᾶς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ δὲν ἁμαρτάνει, ἀλλ᾽ ὅστις ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Θεοῦ φυλάττει αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς δὲν ἐγγίζει αὐτόν.

1Jo 5:19 Ἐξεύρομεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ εἴμεθα, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

1Jo 5:20 Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθε καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς νόησιν, διὰ νὰ γνωρίζωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ εἴμεθα ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτος εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

1Jo 5:21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων· ἀμήν.

2Jo 1:1 Ὁ πρεσβύτερος πρὸς τὴν ἐκλεκτὴν κυρίαν καὶ πρὸς τὰ τέκνα αὐτῆς, τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐχὶ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ γνωρίσαντες τὴν ἀλήθειαν,

2Jo 1:2 διὰ τὴν ἀλήθειαν, ἥτις μένει ἐν ἡμῖν καὶ θέλει εἶσθαι μεθ᾽ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

2Jo 1:3 εἴη μεθ᾽ ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

2Jo 1:4 Ἐχάρην κατὰ πολλὰ ὅτι εὕρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου τινὰς περιπατοῦντας ἐν τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πατρός.

2Jo 1:5 Καὶ τώρα σὲ παρακαλῶ, κυρία, οὐχὶ ὡς γράφων πρὸς σὲ ἐντολὴν νέαν, ἀλλ᾽ ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἴχομεν ἀπ᾽ ἀρχῆς, νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

2Jo 1:6 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀγάπη, νὰ περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ᾽ ἀρχῆς, νὰ περιπατῆτε εἰς αὐτήν.

2Jo 1:7 Διότι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἵτινες δὲν ὁμολογοῦσιν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν ἐν σαρκί· ὁ τοιοῦτος εἶναι ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

2Jo 1:8 Προσέχετε εἰς ἑαυτούς, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἰργάσθημεν, ἀλλὰ νὰ ἀπολάβωμεν πλήρη τὸν μισθόν.

2Jo 1:9 Πᾶς ὅστις παραβαίνει καὶ δὲν μένει ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ Θεὸν δὲν ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος ἔχει καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν.

2Jo 1:10 Ἐὰν τις ἔρχηται πρὸς ἐσᾶς καὶ δὲν φέρῃ τὴν διδαχὴν ταύτην, μὴ δέχεσθε αὐτὸν εἰς οἰκίαν καὶ μὴ λέγετε εἰς αὐτὸν τὸ χαίρειν·

2Jo 1:11 διότι ὁ λέγων εἰς αὐτὸν τὸ χαίρειν γίνεται κοινωνὸς εἰς τὰ πονηρὰ αὐτοῦ ἔργα.

2Jo 1:12 Ἂν καὶ εἶχον πολλὰ νὰ σᾶς γράψω, δὲν ἠθέλησα διὰ χάρτου καὶ μελάνης, ἀλλ᾽ ἐλπίζω νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς καὶ νὰ λαλήσω στόμα πρὸς στόμα, διὰ νὰ ἦναι πλήρης ἡ χαρὰ ἡμῶν.

2Jo 1:13 Σὲ ἀσπάζονται τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς· ἀμήν.

3Jo 1:1 Ὁ πρεσβύτερος πρὸς Γάϊον τὸν ἀγαπητόν, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

3Jo 1:2 Ἀγαπητέ, κατὰ πάντα εὔχομαι νὰ εὐδοῦσαι καὶ νὰ ὑγιαίνῃς, καθὼς εὐοδοῦται ἡ ψυχὴ σου.

3Jo 1:3 Διότι ἐχάρην κατὰ πολλὰ ὅτι ἔρχονται ἀδελφοὶ καὶ μαρτυροῦσιν εἰς τὴν ἀλήθειάν σου, καθὼς σὺ περιπατεῖς ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

3Jo 1:4 Μεγαλητέραν χαρὰν δὲν ἔχω παρὰ τοῦτο, νὰ ἀκούω ὅτι τὰ τέκνα μου περιπατοῦσιν ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

3Jo 1:5 Ἀγαπητέ, ἔργον ἄξιον πιστοῦ πράττεις ὅ, τι κάμῃς εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους,

3Jo 1:6 οἵτινες ἐμαρτύρησαν περὶ τῆς ἀγάπης σου ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας, τοὺς ὁποίους καλῶς θέλεις πράξει προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ.

3Jo 1:7 Διότι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον, χωρὶς νὰ λαμβάνωσι μηδὲν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.

3Jo 1:8 Ἡμεῖς λοιπὸν χρεωστοῦμεν νὰ ὑποδεχώμεθα τοὺς τοιούτους, διὰ νὰ γινώμεθα συνεργοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

3Jo 1:9 Ἔγραψα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλ᾽ ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς δὲν δέχεται ἡμᾶς.

3Jo 1:10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, θέλω ὑπενθυμίσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα κάμνει, φλυαρῶν ἐναντίον ἡμῶν μὲ λόγους πονηρούς· καὶ μὴ ἀρκούμενος εἰς τούτους, οὔτε αὐτὸς δέχεται τοὺς ἀδελφούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς θέλοντας νὰ δεχθῶσιν ἐμποδίζει καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

3Jo 1:11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ εἶναι, ὁ δὲ κακοποιῶν δὲν εἶδε τὸν Θεόν.

3Jo 1:12 Εἰς τὸν Δημήτριον δίδεται καλὴ μαρτυρία ὑπὸ πάντων καὶ ὑπ᾽ αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ ἐξεύρετε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν εἶναι ἀληθής.

3Jo 1:13 Πολλὰ εἶχον νὰ γράφω, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ σοὶ γράψω διὰ μελάνης καὶ καλάμου,

3Jo 1:14 ἀλλ᾽ ἐλπίζω ταχέως νὰ σὲ ἴδω, καὶ θέλομεν λαλήσει στόμα πρὸς στόμα. Εἰρήνη εἰς σέ· Ἀσπάζονταί σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ᾽ ὄνομα.

Jud 1:1 Ηιυε, τοῷι ᾿᾿τ γυ·α ὓγ Γθὐα Κεῷσυς Γθσιστ φᾶ εν Ηιαγ̓̓, ατ γθο ξϑ̓ξη λε· ἅ ᾿᾿γ λεῷυ ηοι, ᾿᾿γ ὓγ Γθὐα Τὃι, μᾶ

Γθα ωεῳυ τθ̃ξη, φᾰ ̃*γ ῦγ Γθὺα Κεῳσυς Γθσιστ ηΐ Ηϊξ
Jud 1:2 ξηυωεῴξ ψιξ ὅ τθ̃ξη ψὀτ, Βϊξθ αξ, ωεῳυ νεῳξ τθεῳν μεῳξ γθο αξθ εν
Jud 1:3 Θ̃ι λε· σαῳτ ωεῳυ δαῳυ, Φϊ τοῳι ᾰ αῳξ γαῳξ φιεῳτ γθο αξθ εν φεῳ ὅ ῦγ σοῳι γθυξη γυ·α γθὺξη τα, τοῳι ̃·ξη
πθα·ι μᾰν ιεῳυ ὀ, εῳ λθυωεῳξ αξθ εν Φϊ αο νᾰ τσαξθ γθιεῳξ, μᾰ αο ᾰ τσυωεῳξ γθο γάγ τθάξθ νοῳτ μαῳξ υ· σοῳι.
Jud 1:4 Φϊ γὀ ναῳω λε· λια με·ξ φᾰο τσοξη φὀξη γθὺξη τα μᾰ ξθ̃ξη λε· β ξθ οάξ πθατ ̃ μαῳυ σοῳι, λε· γθάξη τιξ Λϋξθ
οῳι ̃ξ ῦγ Γθὺα Τὀι γθὺξη τα σα φιεῳγ τᾰ άγ, γθοῳι ὑαῳξη Γθυ· τεῳ φᾰ Γθὺα γὀ νοῳτ γυ·α γθὺξη τα, μᾰ ῦγ Γθὺα Κεῳ
συς Γθσιστ.
Jud 1:5 Δαῳυ Αξθ εν ᾰ θογ ξθ̃ξη ιεῳυ ξαῳω σοῳι, τοῳι γῦξη νυοῳξ ξθαάγ μαι γθο αξθ εν σαῳξη, ψα λια Γθὺα ηια·ι ῦυ
δαῳξ Νϊξθ σα λθο·ι ψ ΕὀΔϋπτοῳ, σαυ μαι τιεῳυ διεῳτ ξθ̃ξη λε· λθοῳξη τιξ
Jud 1:6 γὀξ γάγ τθιεῳξ ὅ λθοῳξη ηΐ τθ̃ βαῳγ φᾰ βο· γθοῳ σιεῳξη Νϊξθ Τθϊ Ξηᾰι ᾰ δῦξη δαῳω Ψϋγθ θο τσοξη ξ̃ι τοῳι
ταῄν ̃ι ̃ι, γαῳν ηΐ μαι εῳ γθ̃ ὅ πθάξ ψὲτ ξηᾰω μ̃ξ.
Jud 1:7 Μαι ξθ̃ τθάξθ Σοῳοῳν φᾰ Ηοῳνοῳ̃ γῦξη γάγ τθάξθ μαῳξ γαῳξ γῦξη βυοῳξη τθεο ὅ δαῳν δυγ φᾰ σαάγ μα, Τθϊ
ᾰ γθυ Θϊξθ πθατ βαῳξη μ̃·α ̃ι ̃ι, μᾰν ῆξη εῳ τ̃ογ ναῳτ γθὺξη τα.
Jud 1:8 Ξθ̃ξη νᾰ γθὺξη ξὀ γῦξη ξθ̃ φαῳω, τσοξη ηιαῳγ ν̓ νᾰξη μᾰν οῳ υεῳ ψάγ τθτ Νϊξθ, λθιξθ δεῳ ρυωεῳξ πθὲπ σαῳτ
γαο φᾰ ξὀι θοῳξ γάγ αῳξη τοῳξ τσοξη.
Jud 1:9 Φα·, λθι Γθϋξθ Νϊξθ τθιεῳξ ὅ τ̃ο·ξη Νιγθεξ γθοῳξη φ̃ι να ρυῳ ηιάξθ ψάγ Νοῳισε, γὀξ γθάξη δάν μαῳω μ̃ι
ξθιεῳγ νόγ νᾰ οάξ πθατ ξ̃ηι γθῳ ξὀι σαῳξη Γαῳυ Γθὺα πθατ ξ̃ηι
Jud 1:10 Σοξη ξθ̃ξη λε· ξαῳω, θεῳ εῳυ Ηϊ λθοῳξη βιεῳτ Τθϊ λθιξθ δεῳ θεῳτ φᾰ νοι ιεῳυ γθὺξη ξὀ ̃ ξθιεῳξ νᾰ βιεῳτ
γῦξη ξθ̃ γοξ τθὺ φαῳτ φοῳ τσι, Τθϊ δῦξη νᾰ μᾰν θ̃ Νϊξθ.
Jud 1:11 Λθοῳξ ξαξ τθαω γθο γθὺξη ξὀ, Φϊ ᾰ τθεο ̃ξη γυ·α Γαιξ, μαῳω μὀξη τθαν μ̃ι νᾰ ηιεο Νϊξθ φᾰο ὅ σαι μαγ γυ·α
Βαμααν φᾰ β θ̃ ναῳτ φεῳ ὅ πθα·ξ ξηθγθ γυ·α Γ̃σεῳ.
Jud 1:12 Ξθ̃ξη λε· ὀ μᾰ δαῳυ Φϋτ τσοξη άν τιεῳγ αξθ εν, ξθ̃ ξ̃ηι γθαῄξ γθιεῳξ γθῳ ̃·ξη ξυοῳι Νϊξθ γθο ξο ξεῳ, λθοῳξη
μο ὅ Ηϊ ξθ̃ άν ναῳω λθοῳξη ξ̃γ, τθεο ηιὀ ̃α ι αῳω ι ὀ, ξθ̃ γαῳω τάξ νῦα τθυ, λθοῳξη γὀ τσάι, θαι μαῳξ γθεῳτ, τσοῳγ
μεῳξ β̃τ σεῳ
Jud 1:13 ξθ̃ σὀξη γυοῳξη δ̃ι βιεῳξ, σοῳι βοτ οῳ υεῳ γυ·α Νϊξθ ξθ̃ σαο ι μαγ, ὅ τοῳι ταῄν νῦ ντ ᾰ δᾰξθ γθο γθὺξη ξὀ ̃ι
̃ι
Jud 1:14 Αόω γῦξη Φϊ θο νᾰ Θεῳξόγ, μᾰ τοῳ βα·ω ̃ι λεῳ ̃ Ααν, ᾰ ξὀι τιεῳξ τσι σαῳξη
Jud 1:15 Ξαῳω, Γθὺα ξ̃ή εῳξ φ̃ι νυοῳξ φᾰξ τθάξθ, αῥξη πθάξ ψὲτ νοι ξ̃ηι, αῥξη τσάγθ θεῳτ τθα·ω ξθ̃ξη ξ̃ηι λθοῳξη τιξ
Λϋξθ φεῳ νοι φιεῳγ λθοῳξη τιξ Λϋξθ θο ᾰ πθαν, γῦξη νοι μ̃ι σῳ θοῳ νᾰ ξ̃ηι λε· γὀ τοῳι λθοῳξη τιξ Λϋξθ ὀ ᾰ ξὀι ξηθγθ
γῦξη Ξηᾰι.
Jud 1:16 Αόω εῳυ μᾰ ξ̃ηι λε· θαω μαῳν βαῳν, θαω πθάξ ξάξ μυοῳξ φεῳ σοῳ πθαῳξ Νϊξθ, μᾰν τθεο ὅ θαν νυοῳξ Νϊξθ,
νιεῳξη αῳω ξθ̃ξη μ̃ι λιεῳυ γαῄξη, φᾰ Φϊ μ̃ι νᾰ ξξθ θ̃οτ ξ̃ηι τα.
Jud 1:17 Ξθ̃ξη αξθ εν, μᾰ λε· σαῳτ ωεῳυ δαῳυ, θᾰω ξθ̃ μαῳω ξθ̃ξη μ̃ι νᾰ γάγ ὅ οῳ γυ·α ῦγ Γθὺα Κεῳσυς Γθσιστ γθὺξη
τα ᾰ ξὀι τ̃ογ.
Jud 1:18 Γάγ ὅ οῳ ὀ ξὀι φ̃ι αξθ εν σαῳξη, τσοξη γάγ τθ̃ι λω̃ σαυ σοῳτ, σέ γὀ ναῳω ξ̃ηι θαω ξθαο βάξη μᾰν τθεο μὀξη
θαν νυοῳξ λθοῳξη τιξ Λϋξθ γυ·α Νϊξθ.
Jud 1:19 Αόω Γθϋξθ γθὺξη ξὀ μᾰ λε· ηαῳω ξεῳξ πθε α·ξη, τθυοῳγ φεῳ τάξθ ψάγ τθτ, λθοῳξη γὀ ῦγ Τθάξθ Μιξθ.
Jud 1:20 Θ̃ι λε· σαῳτ ωεῳυ δαῳυ, φεῳ πθαῳξ αξθ εν, θᾰω ̃ μαῳπ μαῳω τσεῳξ ξεῳξ ̃γ τιξ σαῳτ τθάξθ γυ·α Νϊξθ, φᾰ
ξθ̃ξ ῦγ Τθάξθ Μιξθ νᾰ γαῳυ ξηυωεῳξ,
Jud 1:21 θᾰω ηΐ Νϊξθ τσοξη ὅ ωεῳυ νεῳξ ῦγ Γθὺα Τ̃οι, φᾰ τσοῳξη ̃ι ὅ τθ̃ξη ψὀτ γυ·α ῦγ Γθὺα Κεῳσυς Γθσιστ γθὺξη
τα γθο ̃*γ ὅ σοῳξη ̃ι ̃ι.
Jud 1:22 Θᾰω τσάγθ πθατ ξθ̃ξη λε· ξαῳω, μᾰ λε· τσῦ τ̃ο,
Jud 1:23 θᾰω ῦγ φ̃τ ξθ̃ξη λε· λια, σὺτ θο σα λθο·ι μ̃·α γὀξ οῳι φ̃ι λε· λθάγ, θᾰω γὀ μὀξη τθ̃ξη μαῳξ φ̃ι ὅ, ηθὲτ γα· εῳξ
γάι ὰο β ψάγ τθτ μᾰν οῳ υεῳ.
Jud 1:24 Φα·, ξηυωεῳξ ὑαῳξη γὀ τθεῳ Ηϊξ ηΐ αξθ εν λθο·ι φαῳπ πθαν φᾰ λθιεῳξ αξθ εν ̃ξη τ̃ογ ναῳτ φιξθ θιεῳξ Νϊξθ
γάγθ σαῳτ φυι ν̃ξη, λθοῳξη γθοῳ τσάγθ ̃*γ,
Jud 1:25 μᾰ ῦγ Γθὺα Τ̃οι γὀ νοῳτ, μᾰ Γ̃υ Γθὺα γθὺξη τα, β̃·ι ῦγ Γθὺα Κεῳσυς Γθσιστ μᾰ Γθὺα γθὺξη τα, ̃*γ ὅ φιξθ
θιεῳξ, τοῳξ τσοξη, τθεῳ μ̃γ, ρυωεῳξ ξαῄξη τθυοῳγ φεῳ Ξηᾰι ̃ τ̃ογ φοῳ γῦξη φᾰ θιεῳξ ξαω γθο εῳξ ̃ι ̃ι Ανεξ.
Rev 1:1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ ὅσα
πρέπει νὰ γείνωσι ταχέως, καὶ ἐφανέρωσεν αὐτὰ ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ εἰς τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰωάννην,
Rev 1:2 ὅστις ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅσα εἶδε.
Rev 1:3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ φυλάττοντες τὰ γεγραμμένα ἐν
αὐτῇ· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον.
Rev 1:4 Ὁ Ἰωάννης πρὸς τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ
ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ,
Rev 1:5 καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν
βασιλέων τῆς γῆς. Εἰς τὸν ἀγαπήσαντα ἡμᾶς καὶ λούσαντα ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν μὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ,
Rev 1:6 καὶ ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα αὐτοῦ, εἰς αὐτὸν εἴη ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Rev 1:7 Ἰδού, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ θέλει ἰδεῖ αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἐξεκέντησαν αὐτόν, καὶ θέλουσι θρηνήσει ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ναί, ἀμήν.
Rev 1:8 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.
Rev 1:9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης, ὁ καὶ ἀδελφὸς σας καὶ συγκοινωνὸς εἰς τὴν θλῖψιν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Rev 1:10 Κατὰ τὴν κυριακὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς ἔκστασιν πνευματικήν, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος,
Rev 1:11 ἥτις ἔλεγεν· Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καί, Ὅ, τι βλέπεις, γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον εἰς τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας, τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, εἰς Ἔφεσον καὶ εἰς Σμύρνην καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν.
Rev 1:12 Καὶ ἐστράφην νὰ ἴδω τὴν φωνήν, ἥτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ· καὶ στραφεὶς εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς,
Rev 1:13 καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν εἶδον ἕνα ὅμοιον μὲ υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη χιτῶνα καὶ περιεζωσμένον πλησίον τῶν μαστῶν ζώνην χρυσήν.
Rev 1:14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες ἦσαν λευκαὶ καὶ ὡς μαλλίον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός,
Rev 1:15 καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι μὲ χαλκολίβανον, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν,
Rev 1:16 καὶ εἶχεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χειρὶ ἑπτὰ ἀστέρας, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ τοῦ ἐξήρχετο ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ἔλαμπεν ὡς ὁ ἥλιος λάμπει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.
Rev 1:17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός, καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμέ λέγων μοι· Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος
Rev 1:18 καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἔγεινα νεκρός, καὶ ἰδού, εἶμαι ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν, καὶ ἔχω τὰ κλειδία τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ θανάτου.
Rev 1:19 Γράψον ὅσα εἶδες καὶ ὅσα εἶναι καὶ ὅσα μέλλουσι νὰ γείνωσι μετὰ ταῦτα·
Rev 1:20 τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων, τοὺς ὁποίους εἶδες ἐν τῇ δεξιᾷ μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς. Οἱ ἑπτὰ ἀστέρες εἶναι οἱ ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν, καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι, τὰς ὁποίας εἶδες, εἶναι αἱ ἑπτὰ ἐκκλησίαι.
Rev 2:1 Πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἐφέσου γράψον. Ταῦτα λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·
Rev 2:2 Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι δὲν δύνασαι νὰ ὑποφέρῃς τοὺς κακούς, καὶ ἐδοκίμασας τοὺς λέγοντας ὅτι εἶναι ἀπόστολοι, καὶ δὲν εἶναι, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς·
Rev 2:3 καὶ ὑπέφερες καὶ ἔχεις ὑπομονὴν καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου ἐκοπίασας, καὶ δὲν ἀπέκαμες.
Rev 2:4 Πλὴν ἔχω τι κατὰ σοῦ, διότι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας.
Rev 2:5 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πόθεν ἐξέπεσες καὶ μετανόησον καὶ κάμε τὰ πρῶτα ἔργα· εἰ δὲ μή, ἔρχομαι πρὸς σὲ ταχέως καὶ θέλω κινήσει τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν δὲν μετανοήσῃς.
Rev 2:6 Ἔχεις ὅμως τοῦτο, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγὼ μισῶ.
Rev 2:7 Ὅστις ἔχει ὠτίον ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ.
Rev 2:8 Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Σμυρναίων γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὅστις ἔγεινε νεκρὸς καὶ ἔζησεν·
Rev 2:9 Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου καὶ τὴν θλῖψιν καὶ τὴν πτωχείαν· εἶσαι ὅμως πλούσιος· καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.
Rev 2:10 Μὴ φοβοῦ μηδὲν ἐκ τῶν ὅσα μέλλεις νὰ πάθῃς. Ἰδού, ὁ διάβολος μέλλει νὰ βάλῃ τινὰς ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν διὰ νὰ δοκιμασθῆτε, καὶ θέλετε ἔχει θλῖψιν δέκα ἡμερῶν. Γίνου πιστὸς μέχρι θανάτου, καὶ θέλω σοι δώσει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.
Rev 2:11 Ὅστις ἔχει ὠτίον ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Ὁ νικῶν δὲν θέλει ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.
Rev 2:12 Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον, τὴν ὀξεῖαν·
Rev 2:13 Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς· ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἠρνήθης τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς ὑπῆρχεν Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός, ὅστις ἐφονεύθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς.
Rev 2:14 Ἔχω ὅμως κατὰ σοῦ ὀλίγα, διότι ἔχεις ἐκεῖ τινὰς κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τοῦ Βαλαάμ, ὅστις ἐδίδασκε τὸν Βαλὰκ νὰ βάλῃ σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ὥστε νὰ φάγωσιν εἰδωλόθυτα καὶ νὰ πορνεύσωσιν.
Rev 2:15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ τινὰς κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν, τὸ ὁποῖον μισῶ.
Rev 2:16 Μετανόησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαι πρὸς σὲ ταχέως καὶ θέλω πολεμήσει πρὸς αὐτοὺς μὲ τὴν ῥομφαίαν τοῦ στόματός μου.
Rev 2:17 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν ψῆφον λευκήν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα νέον

γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς γνωρίζει εἰμὴ ὁ λαμβάνων.
Rev 2:18 Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ εἶναι ὅμοιοι μὲ χαλκολίβανον·
Rev 2:19 Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπομονὴν σου καὶ τὰ ἔργα σου καὶ τὰ ἔσχατα, ὅτι εἶναι πλειότερα τῶν πρώτων.
Rev 2:20 Ἔχω ὅμως κατὰ σοῦ ὀλίγα, διότι ἀφίνεις τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἥτις λέγει ἑαυτὴν προφῆτιν, νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ πλανᾷ τοὺς δούλους μου εἰς τὸ νὰ πορνεύωσι καὶ νὰ τρώγωσιν εἰδωλόθυτα.
Rev 2:21 Καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὴν καιρὸν νὰ μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ δὲν μετενόησεν.
Rev 2:22 Ἰδού, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ᾿ αὐτῆς εἰς θλῖψιν μεγάλην, ἐὰν δὲν μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν,
Rev 2:23 καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς θέλω ἀποκτείνει μὲ θάνατον, καὶ θέλουσι γνωρίσει πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ θέλω σᾶς δώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα σας.
Rev 2:24 Λέγω δὲ πρὸς ἐσᾶς καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐν Θυατείροις, ὅσοι δὲν ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην καὶ οἵτινες δὲν ἐγνώρισαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσι· Δὲν θέλω βάλει ἐφ᾿ ὑμᾶς ἄλλο βάρος·
Rev 2:25 πλὴν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχετε, κρατήσατε ἑωσοῦ ἔλθω.
Rev 2:26 Καὶ ὅστις νικᾷ καὶ ὅστις φυλάττει μέχρι τέλους τὰ ἔργα μου, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν,
Rev 2:27 καὶ θέλει ποιμάνει αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, θέλουσι συντριφθῇ ὡς τὰ σκεύη τοῦ κεραμέως, καθὼς καὶ ἐγὼ ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατρός μου,
Rev 2:28 καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.
Rev 2:29 Ὅστις ἔχει ὠτίον ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας.
Rev 3:1 Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας. Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῇς καὶ εἶσαι νεκρός.
Rev 3:2 Γίνου ἄγρυπνος καὶ στήριξον τὰ λοιπά, τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ ἀποθάνωσι· διότι δὲν εὕρηκα τὰ ἔργα σου τέλεια ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Rev 3:3 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πῶς ἔλαβες καὶ ἤκουσας, καὶ φύλαττε αὐτὰ καὶ μετανόησον. Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἀγρυπνήσῃς, θέλω ἐλθεῖ ἐπὶ σὲ ὡς κλέπτης, καὶ δὲν θέλεις γνωρίσει ποίαν ὥραν θέλω ἐλθεῖ ἐπὶ σέ.
Rev 3:4 Ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσι, τὰ ὁποῖα δὲν ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ θέλουσι περιπατήσει μετ᾿ ἐμοῦ μὲ λευκά, διότι εἶναι ἄξιοι.
Rev 3:5 Ὁ νικῶν, οὗτος θέλει ἐνδυθῇ ἱμάτια λευκά, καὶ δὲν θέλω ἐξαλείψει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς, καὶ θέλω ὁμολογήσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Πατρός μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.
Rev 3:6 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας.
Rev 3:7 Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὸ κλειδίον τοῦ Δαβίδ, ὅστις ἀνοίγει καὶ οὐδεὶς κλείει, καὶ κλείει καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει·
Rev 3:8 Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου· ἰδού, ἔθεσα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεῳγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ κλείσῃ αὐτήν· διότι ἔχεις μικρὰν δύναμιν καὶ ἐφύλαξας τὸν λόγον μου καὶ δὲν ἠρνήθης τὸ ὄνομά μου.
Rev 3:9 Ἰδού, θέλω κάμει τοὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, οἵτινες λέγουσιν ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ ψεύδονται ἰδού, θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ ἔλθωσι καὶ νὰ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου καὶ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι ἐγὼ σὲ ἠγάπησα.
Rev 3:10 Ἐπειδὴ ἐφύλαξας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ φυλάξει ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ, ἥτις μέλλει νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.
Rev 3:11 Ἰδού, ἔρχομαι ταχέως· κράτει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχεις, διὰ νὰ μὴ λάβῃ μηδεὶς τὸν στέφανόν σου.
Rev 3:12 Ὅστις νικᾷ, θέλω κάμει αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ δὲν θέλει ἐξέλθει πλέον ἔξω, καὶ θέλω γράψει ἐπ᾿ αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς νέας Ἱερουσαλήμ, ἥτις καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ νέον.
Rev 3:13 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας.
Rev 3:14 Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Λαοδικέων γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ.
Rev 3:15 Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶσαι οὔτε ζεστός· εἴθε νὰ ἦσο ψυχρὸς ἢ ζεστός·
Rev 3:16 οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω νὰ σὲ ἐξεμέσω ἐκ τοῦ στόματός μου.
Rev 3:17 Διότι λέγεις ὅτι πλούσιος εἶμαι καὶ ἐπλούτησα καὶ δὲν ἔχω χρείαν οὐδενός, καὶ δὲν ἐξεύρεις ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός·
Rev 3:18 συμβουλεύω σε νὰ ἀγοράσῃς παρ᾿ ἐμοῦ χρυσίον δεδοκιμασμένον ἐκ πυρὸς διὰ νὰ πλουτήσῃς, καὶ ἱμάτια λευκὰ διὰ νὰ ἐνδυθῇς καὶ νὰ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου, καὶ χρίσον τοὺς ὀφθαλμούς σου μὲ κολλούριον διὰ νὰ βλέπῃς.
Rev 3:19 Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· γενοῦ λοιπὸν ζηλωτὴς καὶ μετανόησον.
Rev 3:20 Ἰδού, ἵσταμαι εἰς τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω εἰσέλθει πρὸς αὐτὸν καὶ θέλω δειπνήσει μετ᾿ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ᾿ ἐμοῦ.
Rev 3:21 Ὅστις νικᾷ, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ καθήσῃ μετ᾿ ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα καὶ

ἐκάθησα μετὰ τοῦ Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.
Rev 3:22 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας.
Rev 4:1 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδού, θύρα ἀνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη, τὴν ὁποίαν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, ἔλεγεν· Ἀνάβα ἐδῶ καὶ θέλω σοι δείξει ὅσα πρέπει νὰ γείνωσι μετὰ ταῦτα.
Rev 4:2 Καὶ εὐθὺς ἦλθον εἰς πνευματικὴν ἔκστασιν· καὶ ἰδού, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου ἦτό τις καθήμενος.
Rev 4:3 καὶ ὁ καθήμενος ἦτο ὅμοιος κατὰ τὴν θέαν μὲ λίθον ἴασπιν καὶ σάρδινον· καὶ ἦτο ἶρις κύκλῳ τοῦ θρόνου ὁμοία κατὰ τὴν θέαν μὲ σμάραγδον.
Rev 4:4 Καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου ἦσαν θρόνοι εἰκοσιτέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον καθημένους τοὺς εἰκοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους, ἐνδεδυμένους ἱμάτια λευκά, καὶ εἶχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσούς.
Rev 4:5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξήρχοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί· καὶ ἦσαν ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, αἵτινες εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ·
Rev 4:6 καὶ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου ἦτο θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία μὲ κρύσταλλον· καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
Rev 4:7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ἦτο ὅμοιον μὲ λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μὲ μοσχάριον, καὶ τὸ τρίτον ζῶον εἶχε τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ἦτο ὅμοιον μὲ ἀετὸν πετώμενον.
Rev 4:8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα εἶχον ἕκαστον χωριστὰ ἀνὰ ἓξ πτέρυγας κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν ἦσαν γέμοντα ὀφθαλμῶν, καὶ δὲν παύουσιν ἡμέραν καὶ νύκτα λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.
Rev 4:9 Καὶ ὅταν προσφέρωσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου, εἰς τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
Rev 4:10 οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι θέλουσι πέσει ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ θέλουσι προσκυνήσει τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ θέλουσι βάλει τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·
Rev 4:11 Ἄξιος εἶσαι, Κύριε, νὰ λάβῃς τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, διότι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ὑπάρχουσι καὶ ἐκτίσθησαν.
Rev 5:1 Καὶ εἶδον ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν, κατεσφραγισμένον μὲ σφραγίδας ἑπτά.
Rev 5:2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύττοντα μετὰ φωνῆς μεγάλης· Τίς εἶναι ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον καὶ νὰ λύσῃ τὰς σφραγίδας αὐτοῦ
Rev 5:3 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον οὐδὲ νὰ βλέπῃ αὐτό.
Rev 5:4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλά, ὅτι οὐδεὶς εὑρέθη ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ καὶ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ βιβλίον οὔτε νὰ βλέπῃ αὐτό.
Rev 5:5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων μοὶ λέγει· Μὴ κλαῖε· ἰδού, ὑπερίσχυσεν ὁ λέων, ὅστις εἶναι ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα τοῦ Δαβίδ, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον καὶ νὰ λύσῃ τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ.
Rev 5:6 Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων Ἀρνίον ἱστάμενον ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτά, οἵτινες εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.
Rev 5:7 Καὶ ἦλθε καὶ ἔλαβε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.
Rev 5:8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς πλήρεις θυμιαμάτων, αἵτινες εἶναι αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων·
Rev 5:9 καὶ ψάλλουσι νέαν ᾠδήν, λέγοντες· Ἄξιος εἶσαι νὰ λάβῃς τὸ βιβλίον καὶ νὰ ἀνοίξῃς τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, διότι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας ἡμᾶς εἰς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ αἵματός σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους,
Rev 5:10 καὶ ἔκαμες ἡμᾶς εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ θέλομεν βασιλεύσει ἐπὶ τῆς γῆς.
Rev 5:11 Καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦτο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων,
Rev 5:12 λέγοντες μετὰ φωνῆς μεγάλης· Ἄξιον εἶναι τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον νὰ λάβῃ τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.
Rev 5:13 Καὶ πᾶν κτίσμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ὅσα εἶναι ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ἤκουσα ὅτι ἔλεγον· Εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ εἰς τὸ Ἀρνίον ἔστω ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Rev 5:14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Rev 6:1 Καὶ εἶδον, ὅτε ἤνοιξε τὸ Ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγον ὡς φωνὴν βροντῆς· Ἔρχου καὶ βλέπε.
Rev 6:2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδού, ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν εἶχε τόξον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν καὶ διὰ νὰ νικήσῃ.
Rev 6:3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τὸ δεύτερον ζῶον λέγον· Ἔρχου καὶ βλέπε.
Rev 6:4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος κόκκινος, καὶ εἰς τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη νὰ σηκώσῃ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς,

καὶ νὰ σφάξωσιν ἀλλήλους, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν μάχαιρα μεγάλη.
Rev 6:5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα τὸ τρίτον ζῶον λέγον· Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδού, ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ᾽ αὐτὸν εἶχε ζυγαρίαν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
Rev 6:6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Μία χοίνιξ σίτου δί ἕν δηνάριον καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δί ἕν δηνάριον, καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ βλάψῃς.
Rev 6:7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγουσαν· Ἔρχου καὶ βλέπε.
Rev 6:8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδού, ἵππος ὠχρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὠνομάζετο θάνατος, καὶ ὁ Ἅιδης ἠκολούθει μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, νὰ θανατώσωσι μὲ ῥομφαίαν καὶ μὲ πεῖναν καὶ μὲ θάνατον καὶ μὲ τὰ θηρία τῆς γῆς.
Rev 6:9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν εἶχον.
Rev 6:10 Καὶ ἔκραξαν μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγοντες· Ἕως πότε, ὦ Δέσποτα ἅγιε καὶ ἀληθινέ, δὲν κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς
Rev 6:11 Καὶ ἐδόθησαν εἰς ἕκαστον στολαὶ λευκαί, καὶ ἐρρέθη πρὸς αὐτοὺς νὰ ἀναπαυθῶσιν ἔτι ὀλίγον καιρόν, ἑωσοῦ συμπληρωθῶσι καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες νὰ φονευθῶσιν ὡς καὶ αὐτοί.
Rev 6:12 Καὶ εἶδον, ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ ἰδού, ἔγεινε σεισμὸς μέγας, καὶ ὁ ἥλιος ἔγεινε μέλας ὡς σάκκος τρίχινος καὶ ἡ σελήνη ἔγεινεν ὡς αἷμα,
Rev 6:13 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, καθὼς ἡ συκῆ ῥίπτει τὰ ἄωρα σῦκα αὐτῆς, σειομένη ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου,
Rev 6:14 καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον τυλιγμένον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκινήθησαν ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν·
Rev 6:15 καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστάνες καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ πᾶς δοῦλος καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων,
Rev 6:16 καὶ λέγουσι πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς τὰς πέτρας· Πέσατε ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ Ἀρνίου,
Rev 6:17 διότι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ
Rev 7:1 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἱσταμένους ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, διὰ νὰ μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.
Rev 7:2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ὅτι ἀνέβη ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχων σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη νὰ βλάψωσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
Rev 7:3 λέγων· Μὴ βλάψητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἑωσοῦ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.
Rev 7:4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἦσαν ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
Rev 7:5 ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
Rev 7:6 ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.
Rev 7:7 ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευῒ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσσάχαρ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
Rev 7:8 ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσὴφ δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
Rev 7:9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδού, ὄχλος πολύς, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἀριθμήσῃ, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, οἵτινες ἵσταντο ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, ἐνδεδυμένοι στολὰς λευκάς, ἔχοντες φοίνικας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Rev 7:10 καὶ κράζοντες μετὰ φωνῆς μεγάλης ἔλεγον· Ἡ σωτηρία εἶναι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τοῦ Ἀρνίου.
Rev 7:11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἵσταντο κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεὸν
Rev 7:12 λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς ἀνήκει εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
Rev 7:13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων πρὸς ἐμέ· Οὗτοι οἱ ἐνδεδυμένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς τίνες εἶναι καὶ πόθεν ἦλθον
Rev 7:14 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· Κύριε, σὺ ἐξεύρεις. Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ· Οὗτοι εἶναι οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου.
Rev 7:15 Διὰ τοῦτο εἶναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ λατρεύουσιν αὐτὸν ἡμέραν καὶ νύκτα ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου θέλει κατασκηνώσει ἐπ᾽ αὐτούς.
Rev 7:16 Δὲν θέλουσι πεινάσει πλέον οὐδὲ θέλουσι διψήσει πλέον, οὐδὲ θέλει πέσει ἐπ᾽ αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ κανὲν καῦμα,
Rev 7:17 διότι τὸ Ἀρνίον τὸ ἀναμέσον τοῦ θρόνου θέλει ποιμάνει αὐτοὺς καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς εἰς ζῶσας πηγὰς

ὑδάτων, καὶ θέλει ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
Rev 8:1 Και ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἔγεινε σιωπὴ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἕως ἡμίσειαν ὥραν.
Rev 8:2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἵτινες ἵσταντο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς ἑπτὰ σάλπιγγες.
Rev 8:3 Καὶ ἦλθεν ἄλλος ἄγγελος καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, κρατῶν θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν θυμιάματα πολλά, διὰ νὰ προσφέρῃ μὲ τὰς προσευχὰς πάντων τῶν ἁγίων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.
Rev 8:4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων μὲ τὰς προσευχὰς πάντων τῶν ἁγίων ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Rev 8:5 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἄγγελος τὸ θυμιατήριον καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἔγειναν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.
Rev 8:6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι, οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς διὰ νὰ σαλπίσωσι.
Rev 8:7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔγεινε χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα μὲ αἷμα, καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη καὶ πᾶς χλωρὸς χόρτος κατεκάη.
Rev 8:8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα καιόμενον μὲ πῦρ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης ἔγεινεν αἷμα,
Rev 8:9 καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν ἐμψύχων κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.
Rev 8:10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων·
Rev 8:11 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ ἔγεινε τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων ἄψινθος, καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, διότι ἐπικράνθησαν.
Rev 8:12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐκτυπήθη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, διὰ νὰ σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα νὰ χάσῃ τὸ τρίτον τοῦ φωτισμοῦ αὐτῆς, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.
Rev 8:13 Καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ἕνα ἄγγελον πετώμενον εἰς τὸ μεσουράνημα, ὅστις ἔλεγε μετὰ φωνῆς μεγάλης· Οὐαί, οὐαί, οὐαὶ εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰς λοιπὰς φωνὰς τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων νὰ σαλπίσωσι.
Rev 9:1 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ εἶδον ὅτι ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν ἀστὴρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ κλειδίον τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.
Rev 9:2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.
Rev 9:3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὰς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς·
Rev 9:4 καὶ ἐρρέθη πρὸς αὐτὰς νὰ μὴ βλάψωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς μηδὲ κανὲν χλωρὸν μηδὲ κανὲν δένδρον, εἰμὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους, οἵτινες δὲν ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.
Rev 9:5 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὰς νὰ μὴ θανατώσωσιν αὐτούς, ἀλλὰ νὰ βασανισθῶσι πέντε μῆνας· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ἦ το ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν κτυπήσῃ ἄνθρωπον.
Rev 9:6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλουσι ζητήσει οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ δὲν θέλουσιν εὑρεῖ αὐτόν, καὶ θέλουσιν ἐπιθυμήσει νὰ ἀποθάνωσι, καὶ ὁ θάνατος θέλει φύγει ἀπ' αὐτῶν.
Rev 9:7 Καὶ αἱ μορφαὶ τῶν ἀκρίδων ἦσαν ὅμοιαι μὲ ἵππους ἡτοιμασμένους εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἦ σαν ὡς στέφανοι ὅμοιοι μὲ χρυσόν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.
Rev 9:8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ἦσαν ὡς λεόντων,
Rev 9:9 καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἦτο ὡς φωνὴ ἁμαξῶν ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.
Rev 9:10 Καὶ εἶχον οὐρὰς ὁμοίας μὲ σκορπίους καὶ ἦσαν κέντρα εἰς τὰς οὐρὰς αὐτῶν, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἦτο νὰ βλάψωσι τοὺς ἀνθρώπους πέντε μῆνας.
Rev 9:11 Καὶ εἶχον ἐφ' ἑαυτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, ὅστις Ἑβραϊστὶ ὀνομάζεται Ἀβαδδών, καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.
Rev 9:12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδού, ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.
Rev 9:13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
Rev 9:14 λέγουσαν πρὸς τὸν ἕκτον ἄγγελον, ὅστις εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λύσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους εἰς τὸν μέγαν ποταμὸν Εὐφράτην.
Rev 9:15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι, οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, διὰ νὰ θανατώσωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.
Rev 9:16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ ἦτο δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.
Rev 9:17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ὅτι εἶχον θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ἦσαν ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐξήρχετο πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.
Rev 9:18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἐθανατώθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων· ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ ἐξερχομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

Rev 9:19 Διότι αἱ ἐξουσίαι αὐτῶν εἶναι ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, ἐπειδὴ αἱ οὐραὶ αὐτῶν εἶναι ὅμοιαι μὲ ὄφεις, ἔχουσαι κεφαλάς, καὶ μὲ αὐτὰς βλάπτουσι.
Rev 9:20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν ἐθανατώθησαν μὲ τὰς πληγὰς ταύτας, οὔτε μετενόησαν ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χάλκινα καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὁποῖα οὔτε νὰ βλέπωσι δύνανται οὔτε νὰ ἀκούωσιν οὔτε νὰ περιπατῶσι,
Rev 9:21 καὶ δὲν μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλοπῶν αὐτῶν.
Rev 10:1 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐνδεδυμένον νεφέλην, καὶ ἦτο ἶρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός,
Rev 10:2 καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλιάριον ἀνεῳγμένον. Καὶ ἔθεσε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ ἀριστερὸν ἐπὶ τὴν γῆν,
Rev 10:3 καὶ ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης καθὼς βρυχᾶται ὁ λέων. Καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.
Rev 10:4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνὰς ἑαυτῶν, ἔμελλον νὰ γράφω· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν πρὸς ἐμέ. Σφράγισον ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, καὶ μὴ γράψῃς ταῦτα.
Rev 10:5 Καὶ ὁ ἄγγελος, τὸν ὁποῖον εἶδον ἱστάμενον ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐσήκωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν
Rev 10:6 καὶ ὤμοσεν εἰς τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὅστις ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι καιρὸς δὲν θέλει εἶσθαι ἔτι,
Rev 10:7 ἀλλ᾿ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ νὰ σαλπίσῃ, τότε θέλει τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἐφανέρωσε πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφήτας.
Rev 10:8 Καὶ ἡ φωνή, τὴν ὁποίαν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν ἐλάλει μετ᾿ ἐμοῦ καὶ ἔλεγεν· Ὕπαγε, λάβε τὸ βιβλιάριον τὸ ἀνεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἱσταμένου ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Rev 10:9 Καὶ ὑπῆγα πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων πρὸς αὐτόν, Δὸς μοι τὸ βιβλιάριον. Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ θέλει πικράνει τὴν κοιλίαν σου, πλὴν ἐν τῷ στόματί σου θέλει εἶσθαι γλυκὺ ὡς μέλι.
Rev 10:10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλιάριον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦτο ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτὸ ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.
Rev 10:11 Καὶ μοὶ λέγει· Πρέπει πάλιν νὰ προφητεύσῃς περὶ λαῶν καὶ ἐθνῶν καὶ γλωσσῶν καὶ βασιλέων πολλῶν.
Rev 11:1 Καὶ μοὶ ἐδόθη κάλαμος ὅμοιος μὲ ῥάβδον, καὶ ὁ ἄγγελος ἵστατο λέγων· Σηκώθητι καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.
Rev 11:2 Τὴν αὐλὴν ὅμως τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἄφες ἔξω καὶ μὴ μετρήσῃς αὐτήν, διότι ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουσι πατήσει τεσσαράκοντα δύο μῆνας.
Rev 11:3 Καὶ θέλω δώσει εἰς τοὺς δύο μάρτυράς μου νὰ προφητεύσωσι χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα ἡμέρας, ἐνδεδυμένοι σάκκους.
Rev 11:4 Οὗτοι εἶναι αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο λυχνίαι, αἱ ἱστάμεναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.
Rev 11:5 Καὶ ἐάν τις θέλῃ νὰ βλάψῃ αὐτούς, ἐξέρχεται πῦρ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατατρώγει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ ἐάν τις θέλῃ νὰ βλάψῃ αὐτούς, οὕτω πρέπει αὐτὸς νὰ θανατωθῇ.
Rev 11:6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ κλείσωσι τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ μὴ βρέχῃ βροχὴ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς προφητείας αὐτῶν, καὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ὑδάτων νὰ μεταβάλλωσιν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ νὰ πατάξωσι τὴν γῆν μὲ πᾶσαν πληγήν, ὁσάκις ἐὰν θελήσωσι.
Rev 11:7 Καὶ ὅταν τελειώσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου θέλει κάμει πόλεμον μὲ αὐτοὺς καὶ θέλει νικήσει αὐτοὺς καὶ θανατώσει αὐτούς.
Rev 11:8 Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν θέλουσι κεῖσθαι ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη.
Rev 11:9 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν θέλουσι βλέπει τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ δὲν θέλουσιν ἀφήσει τὰ πτώματα αὐτῶν νὰ τεθῶσιν εἰς μνήματα.
Rev 11:10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς θέλουσι χαρῇ δἰ αὐτοὺς καὶ εὐφρανθῇ καὶ θέλουσι πέμψει δῶρα πρὸς ἀλλήλους, διότι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.
Rev 11:11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.
Rev 11:12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν πρὸς αὐτούς· Ἀνάβητε ἐδώ. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ εἶδον αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.
Rev 11:13 Καὶ κατ᾿ ἐκείνην τὴν ὥραν ἔγεινε σεισμὸς μέγας, καὶ ἔπεσε τὸ δέκατον τῆς πόλεως, καὶ ἐθανατώθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτά, καὶ οἱ λοιποὶ ἔγειναν ἔμφοβοι καὶ ἔδωκαν δόξαν εἰς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.
Rev 11:14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδού, ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχέως.
Rev 11:15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε καὶ ἔγειναν φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι· Αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου ἔγειναν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Rev 11:16 Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ καθήμενοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεόν,

Rev 11:17 λέγοντες· Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε Θεὲ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, διότι ἔλαβες τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας,

Rev 11:18 καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν διὰ νὰ κριθῶσι καὶ νὰ δώσῃς τὸν μισθὸν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφήτας καὶ εἰς τοὺς ἁγίους καὶ εἰς τοὺς φοβουμένους τὸ ὄνομά σου, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ νὰ διαφθείρῃς τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.

Rev 11:19 Καὶ ἠνοίχθη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐφάνη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ἔγειναν ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

Rev 12:1 Καὶ σημεῖον μέγα ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ ἐνδεδυμένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα·

Rev 12:2 καὶ ἔγκυος οὖσα ἔκραζε κοιλοπονοῦσα καὶ βασανιζομένη διὰ νὰ γεννήσῃ.

Rev 12:3 Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδού, δράκων μέγας κόκκινος, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἑπτά,

Rev 12:4 καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ ἔσυρε τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔρριψεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. Καὶ ὁ δράκων ἐστάθη ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης νὰ γεννήσῃ, διὰ νὰ καταφάγῃ τὸ τέκνον αὐτῆς, ὅταν γεννήσῃ.

Rev 12:5 Καὶ ἐγέννησε παιδίον ἄρρεν, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ποιμάνῃ πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ τὸ τέκνον αὐτῆς ἡρπάσθη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Rev 12:6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ τρέφωσιν αὐτὴν ἐκεῖ ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.

Rev 12:7 Καὶ ἔγεινε πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος· καὶ ὁ Δράκων ἐπολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,

Rev 12:8 καὶ δὲν ὑπερίσχυσαν, οὐδὲ εὑρέθη πλέον τόπος αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Rev 12:9 Καὶ ἐρρίφθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐρρίφθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐρρίφθησαν μετ᾽ αὐτοῦ.

Rev 12:10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ· Τώρα ἔγεινεν ἡ σωτηρία καὶ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τον Χριστοῦ αὐτοῦ, διότι κατερρίφθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέραν καὶ νύκτα.

Rev 12:11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ δὲν ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν μέχρι θανάτου.

Rev 12:12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτοῖς· οὐαὶ εἰς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, διότι κατέβη ὁ διάβολος εἰς ἐσᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

Rev 12:13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐρρίφθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἥτις ἐγέννησε τὸν ἄρρενα.

Rev 12:14 Καὶ ἐδόθησαν εἰς τὴν γυναῖκα δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, διὰ νὰ πετᾷ εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως.

Rev 12:15 Καὶ ἔρριψεν ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποταμόν, διὰ νὰ κάμῃ νὰ σύρῃ αὐτὴν ὁ ποταμός.

Rev 12:16 Καὶ ἐβοήθησεν τὴν γυναῖκα καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ, τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιε τὸν ποταμόν, τὸν ὁποῖον ἔρριψεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Rev 12:17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων κατὰ τῆς γυναικὸς καὶ ὑπῆγε νὰ κάμῃ πόλεμον μὲ τοὺς λοιποὺς τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τοὺς φυλάττοντας τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχοντας τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Rev 13:1 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· καὶ εἶδον θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς θαλάσσης, τὸ ὁποῖον εἶχε κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας.

Rev 13:2 Καὶ τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον εἶδον, ἦτο ὅμοιον μὲ πάρδαλιν, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

Rev 13:3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς πεπληγωμένην θανατηφόρως· καὶ ἡ θαναφόρος πληγὴ αὐτοῦ ἐθεραπεύθη, καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου,

Rev 13:4 καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα, ὅστις ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τὸ θηρίον, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅμοιος μὲ τὸ θηρίον τίς δύναται νὰ πολεμήσῃ μὲ αὐτό

Rev 13:5 καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλαφημίας· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἐξουσία νὰ κάμῃ πόλεμον τεσσαράκοντα δύο μῆνας.

Rev 13:6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλαφημίαν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, νὰ βλαφημήσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῷ οὐρανῷ.

Rev 13:7 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ νὰ κάμῃ πόλεμον μὲ τοὺς ἁγίους, καὶ νὰ νικήσῃ αὐτούς, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

Rev 13:8 Καὶ θέλουσι προσκυνήσει αὐτὸ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἐγράφησαν ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Rev 13:9 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ.

Rev 13:10 Ὅστις φέρει εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει. Ὅστις φονεύσῃ μὲ μάχαιραν, πρέπει αὐτὸς νὰ φονευθῇ μὲ μάχαιραν. Ἐδὼ εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

Rev 13:11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια μὲ ἀρνίου, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

Rev 13:12 Καὶ ἐνήργει ὅλην τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ ἔκαμε τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ νὰ προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, τοῦ ὁποίου ἐθεραπεύθη ἡ θανατηφόρος πληγή.
Rev 13:13 Καὶ ἔκαμνε σημεῖα μεγάλα, ὥστε καὶ πῦρ ἔκαμνε νὰ καταβαίνῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.
Rev 13:14 Καὶ ἐπλάνα τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς αὐτὸ νὰ κάμῃ ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγον πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς νὰ κάμωσιν εἰκόνα εἰς τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας καὶ ἔζησε.
Rev 13:15 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ νὰ δώσῃ πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ὥστε καὶ νὰ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ νὰ κάμῃ, ὅσοι δὲν προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, νὰ θανατωθῶσι.
Rev 13:16 Καὶ ἔκαμνε πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, νὰ λάβωσι χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν,
Rev 13:17 καὶ νὰ μὴ δύναται μηδεὶς νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ, εἰμὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
Rev 13:18 Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία· ὅστις ἔχει τὸν νοῦν, ἂς λογαριάσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου, διότι εἶναι ἀριθμὸς ἀνθρώπου· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ εἶναι χξϛ́.
Rev 14:1 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ Ἀρνίον ἱστάμενον ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.
Rev 14:2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαρῳδῶν οἵτινες ἐκιθάριζον μὲ τὰς κιθάρας αὐτῶν.
Rev 14:3 Καὶ ἔψαλλον ὡς ᾠδὴν νέαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζῴων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μάθῃ τὴν ᾠδήν, εἰμὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.
Rev 14:4 Οὗτοι εἶναι οἱ μὴ μολυνθέντες μὲ γυναῖκας· διότι παρθένοι εἶναι. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Ἀρνίον ὅπου ἂν ὑπάγῃ. Οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ Ἀρνίον·
Rev 14:5 καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν δὲν εὑρέθη δόλος, διότι εἶναι ἄμωμοι ἐνώπιον τοῦ θρόνου Θεοῦ,
Rev 14:6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον εἰς τὸ μεσουράνημα, ὅστις εἶχεν εὐαγγέλιον αἰώνιον, διὰ νὰ κηρύξῃ εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἰς πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν,
Rev 14:7 καὶ ἔλεγε μετὰ φωνῆς μεγάλης· Φοβήθητε τὸν Θεὸν καὶ δότε δόξαν εἰς αὐτόν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.
Rev 14:8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, διότι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ἐπότισε πάντα τὰ ἔθνη.
Rev 14:9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτούς, λέγων μετὰ φωνῆς μεγάλης· Ὅστις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ,
Rev 14:10 καὶ αὐτὸς θέλει πίει ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ θέλει βασανισθῇ μὲ πῦρ καὶ θεῖον ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου.
Rev 14:11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων, καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέραν καὶ νύκτα ὅσοι προσκυνοῦσι τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ὅστις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
Rev 14:12 Ἐδῶ εἶναι ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων, ἐδῶ οἱ φυλάττοντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ.
Rev 14:13 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν πρὸς ἐμέ· Γράψον, Μακάριοι οἱ νεκροί, οἵτινες ἀποθνήσκουσιν ἐν Κυρίῳ ἀπὸ τοῦ νῦν. Ναί, λέγει τὸ Πνεῦμα, διὰ νὰ ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ τῶν κόπων αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθοῦσι μὲ αὐτούς.
Rev 14:14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδού, νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τῆς νεφέλης ἐκάθητό τις ὅμοιος μὲ υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον κοπτερόν.
Rev 14:15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων μετὰ μεγάλης φωνῆς πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ τῆς νεφέλης. Πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον, διότι ἦλθεν εἰς σὲ ἡ ὥρα τοῦ νὰ θερίσῃς, ἐπειδὴ ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.
Rev 14:16 Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέλης ἔβαλε τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.
Rev 14:17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον κοπτερόν.
Rev 14:18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώναξε μετὰ κραυγῆς μεγάλης πρὸς τὸν ἔχοντα τὸ δρέπανον τὸ κοπτερόν, λέγων· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου τὸ κοπτερὸν καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, διότι ὡρίμασαν τὰ σταφύλια αὐτῆς.
Rev 14:19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς καὶ ἔρριψε τὰ τρυγηθέντα εἰς τὸν μεγάλον ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ.
Rev 14:20 Καὶ ἐπατήθη ὁ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τοῦ ληνοῦ ἕως τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων εἰς διάστημα χιλίων ἑξακοσίων σταδίων.
Rev 15:1 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτά, οἵτινες εἶχον τὰς ἑπτὰ ἐσχάτας πληγάς, διότι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.
Rev 15:2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην μὲ πῦρ, καὶ ἐκείνους οἵτινες ἐνίκησαν κατὰ τοῦ θηρίου καὶ κατὰ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἱσταμένους ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ.
Rev 15:3 Καὶ ἔψαλλον τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ

θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε Θεὲ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, βασιλεῦ τῶν ἁγίων.
Rev 15:4 Τίς δὲν θέλει σὲ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου διότι εἶσαι μόνος ὅσιος, διότι πάντα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ προσκυνήσει ἐνώπιόν σου, διότι αἱ κρίσεις σου ἐφανερώθησαν.
Rev 15:5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον καὶ ἰδού, ἠνοίχθη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ,
Rev 15:6 καὶ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ναοῦ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι, ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγάς, ἐνδεδυμένοι λινὰ καθαρὰ καὶ λαμπρὰ καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.
Rev 15:7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, πλήρεις τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Rev 15:8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ἀπὸ καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναόν, ἑωσοῦ τελειώσωσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.
Rev 16:1 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ ναοῦ λέγουσαν πρὸς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους· Ὑπάγετε καὶ ἐκχέατε εἰς τὴν γῆν τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ.
Rev 16:2 Καὶ ὑπῆγεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἔγεινεν ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τὴν εἰκόνα αὐτοῦ.
Rev 16:3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔγεινεν αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.
Rev 16:4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἔγεινεν αἷμα.
Rev 16:5 Καὶ ἤκουσα τὸν ἄγγελον τῶν ὑδάτων λέγοντα· Δίκαιος εἶσαι, Κύριε, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ὅσιος, διότι ἔκρινας ταῦτα·
Rev 16:6 ἐπειδὴ αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα ἔδωκας εἰς αὐτοὺς νὰ πίωσι· διότι ἄξιοι εἶναι.
Rev 16:7 Καὶ ἤκουσα ἄλλον ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντα· Ναί, Κύριε Θεὲ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου.
Rev 16:8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ καυματίσῃ τοὺς ἀνθρώπους μὲ πῦρ.
Rev 16:9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ δὲν μετενόησαν ὥστε νὰ δώσωσι δόξαν εἰς αὐτόν.
Rev 16:10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἔγεινεν ἡ βασιλεία αὐτοῦ πλήρης σκότους, καὶ ἐμάσσουν τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου,
Rev 16:11 καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ διὰ τοὺς πόνους αὐτῶν καὶ διὰ τὰ ἕλκη αὐτῶν, καὶ δὲν μετενόησαν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν.
Rev 16:12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.
Rev 16:13 Καὶ εἶδον τρία ἀκάθαρτα πνεύματα ὅμοια μὲ βατράχους ἐξερχόμενα ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου·
Rev 16:14 διότι εἶναι πνεύματα δαιμόνων ἐκτελοῦντα σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐκπορεύονται πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, διὰ νὰ συνάξωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.
Rev 16:15 Ἰδού, ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὅστις ἀγρυπνεῖ καὶ φυλάττει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ περιπατῇ γυμνὸς καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.
Rev 16:16 Καὶ συνήθροισεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἁρμαγεδδών.
Rev 16:17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Ἐτελέσθη.
Rev 16:18 Καὶ ἔγειναν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί, καὶ ἔγεινε σεισμὸς μέγας, ὁποῖος δὲν ἔγεινεν ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι ὑπῆρξαν ἐπὶ τῆς γῆς, τόσον πολλὰ μεγάλος σεισμός.
Rev 16:19 Καὶ διηρέθη ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον. Καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἦλθεν εἰς ἐνθύμησιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.
Rev 16:20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε καὶ τὰ ὄρη δὲν εὑρέθησαν.
Rev 16:21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ἕως ἑνὸς ταλάντου κατέβαινεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης, διότι ἡ πληγὴ αὐτῆς ἦτο μεγάλη σφόδρα.
Rev 17:1 Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι· Ἐλθέ, θέλω σοὶ δείξει τὴν κρίσιν τῆς πόρνης τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν,
Rev 17:2 μετὰ τῆς ὁποίας ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς.
Rev 17:3 Καὶ μὲ ἔφερεν ἐν πνεύματι εἰς ἔρημον. Καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα.
Rev 17:4 Καὶ ἡ γυνὴ ἦτο ἐνδεδυμένη πορφύραν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη μὲ χρυσὸν καὶ λίθους τιμίους καὶ μαργαρίτας, ἔχουσα ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς χρυσοῦν ποτήριον γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκαθαρσίας τῆς πορνείας αὐτῆς,
Rev 17:5 καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ἦτο ὄνομα γεγραμμένον· Μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ

τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.
Rev 17:6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἰδὼν αὐτήν, ἐθαύμασα θαυμασμὸν μέγαν.
Rev 17:7 Καὶ μοὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος. Διὰ τί ἐθαύμασας ἐγὼ θέλω σοὶ εἰπεῖ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν, τὸ ὁποῖον ἔχει τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.
Rev 17:8 Τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον εἶδες, ἦτο καὶ δὲν εἶναι, καὶ μέλλει νὰ ἀναβῇ ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς ἀπώλειαν· καὶ θέλουσι θαυμάσει οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ δὲν εἶναι, ἂν καὶ ἦναι.
Rev 17:9 Ἐδὼ εἶναι ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ εἶναι ἑπτὰ ὄρη, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ᾿ αὐτῶν·
Rev 17:10 καὶ εἶναι ἑπτὰ βασιλεῖς· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἷς εἶναι, ὁ ἄλλος δὲν ἦλθεν ἔτι, καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον πρέπει νὰ μείνῃ.
Rev 17:11 Καὶ τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ δὲν εἶναι, εἶναι καὶ αὐτὸς ὁ ὄγδοος, καὶ εἶναι ἐκ τῶν ἑπτά, καὶ ὑπάγει εἰς ἀπώλειαν.
Rev 17:12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὁποῖα εἶδες, εἶναι δέκα βασιλεῖς, οἵτινες βασιλείαν δὲν ἔλαβον ἔτι, ἀλλὰ μίαν ὥραν λαμβάνουσιν ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μετὰ τοῦ θηρίου.
Rev 17:13 Οὗτοι ἔχουσι μίαν γνώμην καὶ θέλουσι παραδώσει εἰς τὸ θηρίον τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν.
Rev 17:14 Οὗτοι θέλουσι πολεμήσει μὲ τὸ Ἀρνίον, καὶ τὸ Ἀρνίον θέλει νικήσει αὐτούς, διότι εἶναι Κύριος τῶν κυρίων καὶ Βασιλεὺς τῶν βασιλέων, καὶ ὅσοι εἶναι μετ᾿ αὐτοῦ εἶναι κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.
Rev 17:15 Καὶ μοὶ λέγει· Τὰ ὕδατα, τὰ ὁποῖα εἶδες, ὅπου ἡ πόρνη κάθηται, εἶναι λαοὶ καὶ ὄχλοι καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.
Rev 17:16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὁποῖα εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι θέλουσι μισήσει τὴν πόρνην καὶ θέλουσι κάμει αὐτὴν ἠρημωμένην καὶ γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς θέλουσι φάγει, καὶ αὐτὴν θέλουσι κατακαύσει ἐν πυρί.
Rev 17:17 Διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν νὰ κάμωσι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ νὰ γείνωσι τῆς αὐτῆς γνώμης καὶ νὰ δώσωσι τὴν βασιλείαν αὐτῶν εἰς τὸ θηρίον, ἑωσοῦ ἐκτελεσθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ.
Rev 17:18 Καὶ ἡ γυνή, τὴν ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων.
Rev 18:1 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ,
Rev 18:2 καὶ ἔκραξε δυνατὰ μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγεινε κατοικητήριον δαιμόνων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μισητοῦ·
Rev 18:3 διότι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ἔπιον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπόρνευσαν μετ᾿ αὐτῆς καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν ἐκ τῆς ὑπερβολῆς τῆς ἐντρυφήσεως αὐτῆς.
Rev 18:4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, διὰ νὰ μὴ συγκοινωνήσητε εἰς τὰς ἁμαρτίας αὐτῆς, καὶ νὰ μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς·
Rev 18:5 διότι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς ἔφθασαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.
Rev 18:6 Ἀπόδοτε εἰς αὐτὴν ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν εἰς ἐσᾶς, καὶ διπλασιάσατε εἰς αὐτὴν διπλάσια κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· μὲ τὸ ποτήριον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκέρασε, διπλάσιον κεράσατε εἰς αὐτήν·
Rev 18:7 ὅσον ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ κατετρύφησε, τόσον βασανισμὸν καὶ πένθος δότε εἰς αὐτήν. Διότι λέγει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Κάθημαι βασίλισσα καὶ χήρα δὲν εἶμαι καὶ πένθος δὲν θέλω ἰδεῖ,
Rev 18:8 διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θέλουσιν ἐλθεῖ αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ πεῖνα, καὶ θέλει κατακαυθῇ ἐν πυρί· διότι ἰσχυρὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν.
Rev 18:9 Καὶ θέλουσι κλαύσει αὐτὴν καὶ πενθήσει δἰ αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ πορνεύσαντες καὶ κατατρυφήσαντες μετ᾿ αὐτῆς, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρπολήσεως αὐτῆς,
Rev 18:10 ἀπὸ μακρόθεν ἱστάμενοι διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλών, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.
Rev 18:11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ πενθοῦσι δἰ αὐτήν, διότι οὐδεὶς ἀγοράζει πλέον τὰς πραγματείας αὐτῶν,
Rev 18:12 πραγματείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν καὶ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ μετάξης καὶ κοκκίνου καὶ πᾶν ξύλον ἀρωματικὸν καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου πολυτίμου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου,
Rev 18:13 καὶ κινάμωμον καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα καὶ ἵππους καὶ ἁμάξας καὶ ἀνδράποδα καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.
Rev 18:14 Καὶ τὰ ὀπωρικὰ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἔφυγον ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ παχέα καὶ τὰ λαμπρὰ ἔφυγον ἀπὸ σοῦ, καὶ πλέον δὲν θέλεις εὑρεῖ αὐτά.
Rev 18:15 Οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ᾿ αὐτῆς, θέλουσι σταθῇ ἀπὸ μακρόθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,
Rev 18:16 καὶ λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη· ἡ ἐνδεδυμένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη μὲ χρυσὸν καὶ λίθους τιμίους καὶ μαργαρίτας,
Rev 18:17 διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. Καὶ πᾶς πλοίαρχος καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τὸ ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ ναῦται καὶ ὅσοι ἐμπορεύονται διὰ τῆς θαλάσσης, ἐστάθησαν ἀπὸ μακρόθεν,

Rev 18:18 καὶ ἔκραζον βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρπολήσεως αὐτῆς, λέγοντες· Ποία πόλις ἐστάθη ὁμοία μὲ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην
Rev 18:19 Καὶ ἔβαλον χῶμα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλούτησαν ἐκ τῆς ἀφθονίας αὐτῆς πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ· διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.
Rev 18:20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτήν, οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, διότι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὴν κρίσιν σας ἐναντίον αὐτῆς.
Rev 18:21 Καὶ ἐσήκωσεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον, ὡς μυλόπετραν μεγάλην, καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτω μὲ ὁρμὴν θέλει ῥιφθῆ ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ δὲν θέλει εὑρεθῆ πλέον.
Rev 18:22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν δὲν θέλει ἀκουσθῆ πλέον ἐν σοί, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης δὲν θέλει εὑρεθῆ πλέον ἐν σοί, καὶ φωνὴ μύλου δὲν θέλει ἀκουσθῆ πλέον ἐν σοί,
Rev 18:23 καὶ φῶς λύχνου δὲν θέλει φέγγει πλέον ἐν σοί, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης δὲν θέλει ἀκουσθῆ πλέον ἐν σοί· διότι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστάνες τῆς γῆς, διότι μὲ τὴν γοητείαν σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη,
Rev 18:24 καὶ ἐν αὐτῇ εὑρέθη αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.
Rev 19:1 Καὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντος· Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις ἀνήκουσιν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Rev 19:2 διότι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι εἶναι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· διότι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε τὴν γῆν μὲ τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ.
Rev 19:3 Καὶ ἐκ δευτέρου εἶπον· Ἀλληλούϊα· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Rev 19:4 Καὶ ἔπεσον οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου λέγοντες· Ἀμήν, ἀλληλούϊα.
Rev 19:5 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θρόνου φωνή, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.
Rev 19:6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· Ἀλληλούϊα· διότι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.
Rev 19:7 Ἄς χαίρωμεν καὶ ἄς ἀγαλλιώμεθα καὶ ἄς δώσωμεν τὴν δόξαν εἰς αὐτόν, διότι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν.
Rev 19:8 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὴν νὰ ἐνδυθῇ βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρόν· διότι τὸ βύσσινον εἶναι τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων.
Rev 19:9 Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Γράψον, Μακάριοι οἱ κεκλημένοι εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου. Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Οὗτοι εἶναι οἱ ἀληθινοὶ λόγοι τοῦ Θεοῦ.
Rev 19:10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ προσκυνήσω αὐτόν. Καὶ λέγει μοι· Πρόσεχε μὴ κάμῃς τοῦτο· ἐγὼ εἶμαι σύνδουλός σου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου, οἵτινες ἔχουσι τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· τὸν Θεὸν προσκύνησον· διότι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.
Rev 19:11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἐκαλεῖτο Πιστὸς καὶ Ἀληθινός, καὶ κρίνει καὶ πολεμεῖ ἐν δικαιοσύνῃ.
Rev 19:12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὡς φλὸξ πυρός, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διαδήματα πολλά, καὶ εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς γνωρίζει εἰμὴ αὐτός,
Rev 19:13 καὶ ἦτο ἐνδεδυμένος ἱμάτιον βεβαμμένον μὲ αἷμα, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ.
Rev 19:14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθουν αὐτὸν ἐφ' ἵππων λευκῶν, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρόν.
Rev 19:15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξέρχεται ῥομφαία κοπτερά, διὰ νὰ κτυπᾷ μὲ αὐτὴν τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς θέλει ποιμάνει αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὸν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος·
Rev 19:16 καὶ ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ἔχει γεγραμμένον τὸ ὄνομα, Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.
Rev 19:17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἱστάμενον ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων πρὸς πάντα τὰ ὄρνεα τὰ πετώμενα εἰς τὸ μεσουράνημα· Ἔλθετε καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ,
Rev 19:18 διὰ νὰ φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.
Rev 19:19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα, διὰ νὰ κάμωσι πόλεμον μὲ τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μὲ τὸ στράτευμα αὐτοῦ.
Rev 19:20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ μετὰ τούτου ὁ ψευδοπροφήτης, ὅστις ἔκαμε τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· ζῶντες ἐρρίφθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός, τὴν καιομένην μὲ τὸ θεῖον.
Rev 19:21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἐφονεύθησαν μὲ τὴν ῥομφαίαν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τὴν ἐξερχομένην ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.
Rev 20:1 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις εἶχε τὸ κλειδίον τῆς ἀβύσσου καὶ ἅλυσιν μεγάλην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

Rev 20:2 Καὶ ἐπίασε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅστις εἶναι Διάβολος καὶ Σατανᾶς, καὶ ἔδεσεν αὐτὸν χίλια ἔτη,
Rev 20:3 καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον καὶ ἔκλεισεν αὐτὸν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη πλέον, ἑωσοῦ πληρωθῶσι τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα πρέπει νὰ λυθῇ ὀλίγον καιρόν.
Rev 20:4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθησαν ἐπ' αὐτῶν, καὶ κρίσις ἐδόθη εἰς αὐτοὺς καὶ εἶδον τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες δὲν προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὔτε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ δὲν ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη.
Rev 20:5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν δὲν ἀνέζησαν, ἑωσοῦ πληρωθῶσι τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.
Rev 20:6 Μακάριος καὶ ἅγιος, ὅστις ἔχει μέρος εἰς τὴν πρώτην ἀνάστασιν· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ θέλουσιν εἶσθαι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ θέλουσι βασιλεύσει μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.
Rev 20:7 Καὶ ὅταν πληρωθῶσι τὰ χίλια ἔτη, θέλει λυθῇ ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ,
Rev 20:8 καὶ θέλει ἐξέλθει, διὰ νὰ πλανήσῃ τὰ ἔθνη τὰ εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, τὸν Γὼγ καὶ τὸν Μαγώγ, διὰ νὰ συνάξῃ αὐτοὺς εἰς πόλεμον, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.
Rev 20:9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς καὶ περιεκύκλωσαν τὸ στρατόπεδον τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς·
Rev 20:10 καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐρρίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θείου, ὅπου εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ θέλουσι βασανίζεσθαι ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Rev 20:11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὁποίου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ δὲν εὑρέθη τόπος δι' αὐτά.
Rev 20:12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἱσταμένους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ βιβλία ἠνοίχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνοίχθη, τὸ ὁποῖον εἶναι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
Rev 20:13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκρούς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκρούς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
Rev 20:14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐρρίφθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτος εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.
Rev 20:15 Καὶ ὅστις δὲν εὑρέθη γεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς, ἐρρίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.
Rev 21:1 Καὶ εἶδον οὐρανὸν νέον καὶ γῆν νέαν· διότι ὁ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε, καὶ ἡ θάλασσα δὲν ὑπάρχει πλέον.
Rev 21:2 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην διὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.
Rev 21:3 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἰδού, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ θέλει σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι μετ' αὐτῶν Θεὸς αὐτῶν·
Rev 21:4 καὶ θέλει ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος δὲν θέλει ὑπάρχει πλέον, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος δὲν θέλουσιν ὑπάρχει πλέον· διότι τὰ πρῶτα παρῆλθον.
Rev 21:5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἰδού, κάμνω νέα τὰ πάντα. Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Γράψον, διότι οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί.
Rev 21:6 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ· Ἐτελέσθη. Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ θέλω δώσει εἰς τὸν διψῶντα ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.
Rev 21:7 Ὁ νικῶν θέλει κληρονομήσει τὰ πάντα, καὶ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν Θεὸς καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ υἱός.
Rev 21:8 Οἱ δὲ δειλοὶ καὶ ἄπιστοι καὶ βδελυκτοὶ καὶ φονεῖς καὶ πόρνοι καὶ μάγοι καὶ εἰδωλολάτραι καὶ πάντες οἱ ψεῦσται θέλουσιν ἔχει τὴν μερίδα αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ μὲ πῦρ καὶ θεῖον· οὗτος εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.
Rev 21:9 Καὶ ἦλθε πρὸς ἐμὲ εἷς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς πλήρεις ἀπὸ τῶν ἑπτὰ ἐσχάτων πληγῶν, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων· Ἐλθέ, θέλω σοὶ δείξει τὴν νύμφην, τοῦ Ἀρνίου τὴν γυναῖκα.
Rev 21:10 Καὶ μὲ ἔφερεν ἐν πνεύματι ἐπὶ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ μοὶ ἔδειξε τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλήμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,
Rev 21:11 ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἡ λαμπρότης αὐτῆς ἦτο ὁμοία μὲ λίθον πολύτιμον, ὡς λίθον ἴασπιν κρυσταλλίζοντα·
Rev 21:12 καὶ εἶχε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, εἶχε καὶ δώδεκα πυλῶνας, καὶ εἰς τοὺς πυλῶνας δώδεκα ἀγγέλους, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, τὰ ὁποῖα εἶναι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Rev 21:13 Πρὸς ἀνατολὰς πυλῶνες τρεῖς, πρὸς βορρᾶν πυλῶνες τρεῖς, πρὸς νότον πυλῶνες τρεῖς, πρὸς δυσμὰς πυλῶνες τρεῖς.
Rev 21:14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως εἶχε θεμέλια δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου.
Rev 21:15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.
Rev 21:16 Καὶ πόλις κεῖται τετράγωνος, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι τοσοῦτον ὅσον καὶ τὸ πλάτος. Καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μὲ τὸν κάλαμον ἕως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι ἴσα.
Rev 21:17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἀνθρώπου, ἤγουν

τοῦ ἀγγέλου.
Rev 21:18 Καὶ ἡ οἰκοδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἦτο ἴασπις, καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρόν, ὁμοία μὲ ὕαλον καθαρόν.
Rev 21:19 Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ τείχους τῆς πόλεως ἦσαν κεκοσμημένα μὲ πάντα λίθον πολύτιμον· τὸ πρῶτον θεμέλιον ἴασπις, τὸ δεύτερον σάπφειρος, τὸ τρίτον χαλκηδών, τὸ τέταρτον σμάραγδος,
Rev 21:20 τὸ πέμπτον σαρδόνυξ, τὸ ἕκτον σάρδιος, τὸ ἕβδομον χρυσόλιθος, τὸ ὄγδοον βήρυλλος, τὸ ἔννατον τοπάζιον, τὸ δέκατον χρυσόπρασος, τὸ ἑνδέκατον ὑάκινθος, τὸ δωδέκατον ἀμέθυστος.
Rev 21:21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες ἦσαν δώδεκα μαργαρῖται· ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦτο ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαφανής.
Rev 21:22 Καὶ ναὸν δὲν εἶδον ἐν αὐτῇ· διότι ναὸς αὐτῆς εἶναι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ τὸ Ἀρνίον.
Rev 21:23 Καὶ ἡ πόλις δὲν ἔχει χρείαν τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, διὰ νὰ φέγγωσιν ἐν αὐτῇ· διότι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς εἶναι τὸ Ἀρνίον.
Rev 21:24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων θέλουσι περιπατεῖ ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν.
Rev 21:25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς δὲν θέλουσι κλεισθῇ τὴν ἡμέραν· διότι νὺξ δὲν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ.
Rev 21:26 Καὶ θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν.
Rev 21:27 Καὶ δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς αὐτὴν οὐδὲν τὸ ὁποῖον μιαίνει καὶ προξενεῖ βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, ἀλλὰ μόνον οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου.
Rev 22:1 Καὶ μοὶ ἔδειξε καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος τῆς ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου.
Rev 22:2 Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν ἦτο τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, φέρον καρποὺς δώδεκα, καθ' ἕκαστον μῆνα κάμνον τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν.
Rev 22:3 Καὶ οὐδὲν ἀνάθεμα θέλει εἶσθαι πλέον· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου θέλει εἶσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ θέλουσι λατρεύσει αὐτὸν
Rev 22:4 καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.
Rev 22:5 Καὶ νὺξ δὲν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ, καὶ δὲν ἔχουσι χρείαν λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, διότι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς, καὶ θέλουσι βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Rev 22:6 Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ· Οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τὰ ὅσα πρέπει νὰ γείνωσι ταχέως.
Rev 22:7 Ἰδού, ἔρχομαι ταχέως. Μακάριος ὅστις φυλάττει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.
Rev 22:8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι ὁ ἰδὼν ταῦτα καὶ ἀκούσας. Καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ εἶδον, ἔπεσα νὰ προσκυνήσω ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντος εἰς ἐμὲ ταῦτα.
Rev 22:9 Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Πρόσεχε μὴ κάμῃς τοῦτο· διότι ἐγὼ εἶμαι σύνδουλός σου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν φυλαττόντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τὸν Θεὸν προσκύνησον.
Rev 22:10 Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· διότι ὁ καιρὸς εἶναι ἐγγύς.
Rev 22:11 Ὅστις ἀδικεῖ ἂς ἀδικήσῃ ἔτι, καὶ ὅστις εἶναι μεμολυσμένος ἂς μολυνθῇ ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος ἂς γείνῃ ἔτι δίκαιος, καὶ ὁ ἅγιος ἂς γείνῃ ἔτι ἅγιος.
Rev 22:12 Καὶ ἰδού, ἔρχομαι ταχέως, καὶ ὁ μισθὸς μου εἶναι μετ' ἐμοῦ, διὰ νὰ ἀποδώσω εἰς ἕκαστον ὡς θέλει εἶσθαι τὸ ἔργον αὐτοῦ.
Rev 22:13 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.
Rev 22:14 Μακάριοι οἱ πράττοντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν ἐπὶ τὸ δένδρον τῆς ζωῆς καὶ νὰ εἰσέλθωσι διὰ τῶν πυλώνων εἰς τὴν πόλιν.
Rev 22:15 Ἔξω δὲ εἶναι οἱ κύνες καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν καὶ πράττων τὸ ψεῦδος.
Rev 22:16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου νὰ μαρτυρήσῃ εἰς ἐσᾶς ταῦτα εἰς τὰς ἐκκλησίας. Ἐγὼ εἶμαι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβίδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.
Rev 22:17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ. Καὶ ὅστις ἀκούει, ἂς εἴπῃ. Ἐλθέ. Καὶ ὅστις διψᾷ, ἂς ἔλθῃ , καὶ ὅστις θέλει, ἂς λαμβάνῃ δωρεὰν τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς.
Rev 22:18 Διότι μαρτύρομαι εἰς πάντα ἀκούοντα τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· Ἐάν τις ἐπιθέσῃ εἰς ταῦτα, ὁ Θεὸς θέλει ἐπιθέσει εἰς αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·
Rev 22:19 καὶ ἐάν τις ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ὁ Θεὸς θέλει ἀφαιρέσει τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
Rev 22:20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναί, ἔρχομαι ταχέως. Ἀμήν, ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.
Rev 22:21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.